

સોથ ગૂજરાતી

જોડણીકોશ

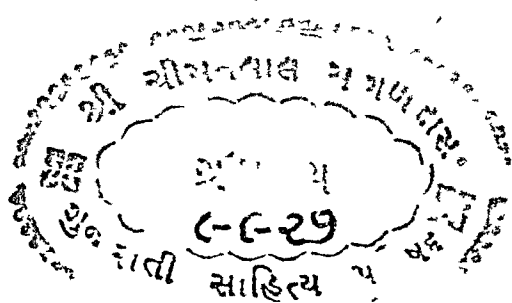
“હવે પછી કોઈને સ્વેચ્છાએ જોડણી કરવાનો અધિકાર નથી.”
—ગાંધીજી



નવજીવન પ્રકાશન મંદિર
અમદાવાદ

મુદ્રક અને પ્રકાશક
જીવણજી ડાહ્યાભાઈ દેસાઈ
નવજીવન મુદ્રણાલય, કાળુપુર, અમદાવાદ

ચોથી આવૃત્તિ, સને ૧૯૪૯, ૧૦,૦૦૦
(સુધારાવધારા સાથે)



“દરેક માણસને જેમ સૂઝે છે તેમ શબ્દને શુદ્ધ કે અપભ્રંશ ઠોકી ખેસાડે છે, અને પછી તે પ્રમાણે વિપરીત જોડણીઓના વરસાદ નિશાળોમાં વરસી રહે છે. તેઓના એમાં કાંઈ ઉપાય નથી; એ થયાં જ કરવાનું. અને તેમાં તેઓના કાંઈ વાંક નથી. ખરેખરું તો, એ નિયમો બંધાયા તે વખતે, એ નિયમ બાંધનારી કમિટીએ એક ગૂજરાતી ભાષાના સઘળા શબ્દોનો કોશ તૈયાર કરવો જોઈતો હતો, અને તેમાં ઘણી કાળજીથી એ નિયમો પ્રમાણે સઘળા શબ્દોની જોડણી આપવી જોઈતી હતી.”

માર્ચ, ૧૯૭૨

૨૧. નવલરામ

“મારી એ જ ભલામણ છે કે, કોઈ પણ પ્રકારે — પછી પંડિતવર્ગ તરફથી અથવા, ઉત્તમ રીતે તો, શાળાખાતા તરફથી યોગ્ય કમિટી નિર્માઈને — પ્રથમ ઉપર દર્શાવેલી દિશાએ (તે જ એમ નથી કહેતો) સમગ્ર મોટા ધોરણ ઉપર નિયમપદ્ધતિ રચાઈને, એક ઉત્તમ કોશ તે પદ્ધતિને અનુસરી જોડણીવાળો રચવો જોઈએ.”

૧૯૮૮

૨૧. નરસિંહરાવ લોળાનાથ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠે જોડણીકોશ તૈયાર કરીને આપણી જોડણીને એકધારી અને વ્યવસ્થિત કરવાનો જે સફળ પ્રયત્ન કર્યો છે, અને જે જોડણીને લેખકો, સામયિકો, પ્રકાશન-સંસ્થાઓ, મુંબઈ યુનિવર્સિટી તથા બીજી કેળવણીની સંસ્થાઓ મોટે ભાગે અનુસરી રહી છે, તેને આ સંમેલન આવકાર દે છે, અને પરિષદને સૂચના કરે છે કે :

(૧) એ જોડણી સર્વામાન્ય થાય એવા પગલાં-લે; અને

(૨) વિદ્યાપીઠ તરફથી થનારા તેના પુનઃસંસ્કરણમાં ખોતે તથા ખોતાની માન્ય સંસ્થાઓ પૂરેપૂરો સહકાર આપે.

ઓક્ટોબર, ૧૯૩૬

૧૨મું ગુજરાતી સાહિત્ય સંમેલન

“ગુજરાતી શબ્દોની સાચી જોડણી વિષે ગુજરાતમાં ઘણા વખતથી ચર્ચા ચાલી રહી છે. એને પરિણામે, એ ભાષાના અભ્યાસમાં નડતી મુશ્કેલી દૂર કરવાના હેતુથી, ગૂજરાત વિદ્યાપીઠે, સામાન્ય રીતે સ્વીકારાયેલા અમુક સિદ્ધાંતોને આધારે, ‘જોડણીકોશ’ નામનો એક શબ્દકોશ પ્રગટ કર્યો છે. આ ‘જોડણીકોશ’ મા સ્વીકારાયેલી જોડણીનો ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદ, મુંબઈ યુનિવર્સિટી તેમ જ ઘણાખરા ગૂજરાતી પ્રકાશકો, વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોએ પણ સ્વીકાર કર્યો છે. સર્વાત્ર એક જ પ્રકારની જોડણી રહે, તેમ જ ભાષાના અભ્યાસમાં ચોક્કસાઈ સચવાય, એ હેતુથી મુંબઈ સરકાર એ જરૂરી અને ઇષ્ટ માને છે કે, ‘જોડણીકોશ’ મા નક્કી કરેલી સર્વામાન્ય અને એક જ પ્રકારની જોડણી ઇલાકાની શિક્ષણ સંસ્થાઓમાં અનુસરવામાં આવે. આ અનુસાર સરકારે એવો હુકમ બહાર પાડ્યો છે કે, ભવિષ્યમાં ‘જોડણીકોશ’ માં નક્કી કરાયેલી જોડણીને અનુસરે એવાં જ પુસ્તકોને પાઠ્યપુસ્તકોની મંજૂર થયેલી યાદીમાં મૂકવામાં આવશે.”

ઈ. સ. ૧૯૪૦

મુંબઈ સરકારના પ્રકાશન ખાતા તરફથી

ચોથી આવૃત્તિ

કાશની આ નવી આવૃત્તિ છેવટે પૂરી કરીને જનતા આગળ રજૂ કરી શકીએ છીએ, તેથી અનેક રીતે આનંદ અને કૃતકૃત્યતા અનુભવાય છે. સૌને ખબર છે કે, આ આવૃત્તિ માટે ગુજરાતને પાંચ છ વરસોથી રાહ જોવી પડી છે. તે માટે અમે ક્ષમા ચાહીએ છીએ. એટલું જ કહેવાનું કે, કેવળ લાચારીને લીધે જ આમ થયું છે. તે લાચારીમાંથી બનતી ત્વરાએ છટ્ટી જઈ નિર્વિઘ્ને કાશ તૈયાર કરી આપી શકાયો, તે આનંદની વાત છે.

જોડણીકાશની પ્રવૃત્તિની શરૂઆત હિંદુસ્થાનની લડત સાથે અને કહેા કે, તેના જ એક શિક્ષણી અંગ તરીકે થઈ. અને ત્યાર પછી તેની ઉત્તરોત્તર સુધારાતી વધારાતી આવૃત્તિઓ નીકળતી ગઈ; અને તે પણ એ લડતના મહત્વના તબક્કાની સાથેસાથ બહાર પડી, એવા સંજોગો જોવા મળે છે. પૂર્વની આવૃત્તિઓના નિવેદનો પણ સઘરવામાં આવ્યાં છે; તે પરથી જણાશે કે, પહેલી આવૃત્તિનું કામ ઈ. સ. ૧૯૨૮ની બારડોલીની લડતના વાતાવરણમાં ચાલતું હતું. તે આવૃત્તિ વરસની અંદર જ પૂરી થઈ ગઈ. બીજી આવૃત્તિનું કામ ઈ. સ. ૧૯૩૦-૨ની લડત દરમિયાન જ થયું. એ કામ પણ પૂર્ણસ્વરોજનું જ એક કામ છે, એવી સમજ ન હોત, તો તે એવા યુદ્ધકાળમાં ન થઈ શકત. એ આવૃત્તિ પણ ધાર્યા કરતાં વહેલી પૂરી થઈ, અને ત્રીજી આવૃત્તિ કરવાની થઈ. તે તૈયાર થઈ બહાર પડ્યા બાદ પાછું સ્વરાજનું યુદ્ધ શરૂ થયું. અને ત્યાં સુધીમાં તે આવૃત્તિ પણ પૂરી થવા આવી. તેથી ચોથી આ આવૃત્તિ જપાવવાનું હાથ પર લેવું જોઈ એ એમ વિચારતા હતા, ત્યાં ૧૯૪૨ના દિવસો બેઠા અને સેવકોને તે કામમાંથી તે વખત પૂરતો હાથ લઈ લેવો પડ્યો: નવજીવન પ્રેસ સરકારે કબજો કર્યું; સેવકોને પકડી પકડીને જેલમાં બેસાડ્યા એ છેવટની સુલતાની આધી ૧૯૪૫ બાદ શમવી શરૂ થઈ, તે બીજી બાબુથી દેશનું સ્વરાજ-યુદ્ધ પણ નવા પાટા પર ચડ્યું. પૂ. ગાંધીજી બહાર આવ્યા; બીજા દેશનેતાઓ બહાર આવ્યા, અને જાત જાતની વિધિઓ અને વાટાઘાટો શરૂ થઈ. ટૂંકમાં સેવકમણ પાછો પુનઃ હરિ. ઓમ્ કરી શકે એમ થયું.

આમ પરિસ્થિતિ પક્ષટાતાં તરત કોશની નવી આવૃત્તિનું કામ ૧૯૪૨થી અટકેલુ ત્યાંથી આગળ ચલાવવામાં આવ્યુ. નવજીવન પ્રેસ પણ પાછું મળ્યુ. પણ કાગળ-નિયમન-ધારો આવ્યો હતો. વડી સરકારની પરવાનગી વગર પ્રેસ પણ ફરી ચાલી ન શકે અને કાંઈ છાપી પણ ન શકાય, એવા ધારા લાગુ થયા હતા છતાં ભાષાના કોશ જેવા નિર્દોષ પુસ્તકને તો કેવી રીતે રોકી શકાય? એટલે આ માટે સરકારી પરવાનગી મળી શકી. અને એમ ૧૯૪૬માં કોશના છાપકામના ગણેશ બેસાડી શકાય એવા સંજોગો મળી રહ્યા, અને ૧૯૪૭થી તેનું કામ ચલાવી શકાય.

એટલે સુધી આવતાં તો સ્વરાજ-જન્મની યાતનાએતો કાળ શરૂ થયો. પાકિસ્તાન, હુલ્લડો, હડતાલો, તંગી, અંકુશે ઇત્યાદિ અનેક મુસીબતોમાં છાપકામ ચલાવવાનું હતું. છેવટે એ બધુ ત્રણ વરસે સાગોપાગ પૂરું થયું, અને તેની જ સાથે હિંદની સ્વરાજયાત્રા સફળ થઈ. આમ લાંબી કથા અહીં એટલા માટે કહી છે કે, તે પરથી વાચક જોશે કે, શરૂમાં કહ્યાં તે આનંદ અને કૃતકૃત્યતા શાથી લાગે છે, અને આટલી બધી દીલ્લ થઈ તે કેમ દરગુજર કરવી જોઈએ. અસ્તુ.

ખીજી પણ એક વસ્તુ છે, જેને માટે ક્ષમા માગવી જોઈએ. વાચક જોશે કે, આ આવૃત્તિમાં જે કાગળ વપરાયો છે તે રંગે વિવિધ છે અને હલકો પણ છે. એનું કારણ સ્પષ્ટ છે — યુદ્ધને લઈને આપણા વેપારમાં અને માલમાં જે વિકારો થતા રહ્યા છે, તેનું એ નિદર્શક છે. એમાં કોઈ આરો જ નહોતો. બદલે કોશ છાપવાને માટે સરકાર-ભાવે કાગળ મળતો રહ્યો, એ જ એક મોટી વાત છે. એટલે કાગળને વિષે ખૂબ જાગ્રત રહેતાં છતાં, જે બન્યું છે તે બન્યું છે. અમારી એ ખીજી લાગ્યારીને પણ વાચક સહેજે સમજીને દરગુજર કરશે એવી આશા છે.

નવી આવૃત્તિ

દરેક આવૃત્તિ પેઠે આ આવૃત્તિ પણ સુધારાવધારા સાથે બહાર પડે છે. અને એને પરિણામે, એક રીતે જોતાં જોડણીકોશ હવે ભાષાના એક ચાલુ કોશ તરીકે કામચલાઉ પરિપૂર્ણતાએ પહોંચે છે. આ કોશની પહેલી આવૃત્તિ કેવળ શુદ્ધ જોડણી દર્શાવતી શબ્દાવલી જ હતી, અને સાથે તે શબ્દોનો પદ્યચ્છેદ યતાવવામાં આવ્યો હતો. ખીજી આવૃત્તિ કરતી વખતે સહેજે થયું કે, કાંઈ નહિ તો સંઘરેલા શબ્દોના મુખ્ય અર્થો સંક્ષેપમાં આપવા જોઈએ. આમ કેવળ જોડણીકોશ તરીકે શરૂ કરેલી પ્રવૃત્તિ ભાષાના એક સારા સમગ્ર કોશ બનવાને માર્ગે વળી. અને શબ્દસંગ્રહમાં

ઉપરાત, તુલનાત્મક સૂચનો પણ મૂકવામાં આવ્યા છે, અને તેમાં મુખ્યત્વે હિંદી અને મરાઠી ભાષાની તુલના નોંધી છે. હિંદી માટે ‘શબ્દ-સાગર’ અને મરાઠી માટે શ્રી. દાતેનો ‘મહારાષ્ટ્ર શબ્દકોશ’ મુખ્યત્વે ઉપયોગમાં લીધા છે. ઉર્દૂ ને હિંદુસ્તાની કોશો પણ જરૂર મુજબ વાપર્યા છે; પણ તે મુખ્ય ન હોવાથી તે બધાનાં નામ અહીં નોંધ્યાં નથી.

કારસી અરબી વ્યુત્પત્તિ માટે ગુ. ૧૦ સો. ના કોશ ઉપરાંત લુગાતે કિશોરી, હિંદુસ્તાની-અંગ્રેજી કોશ વગેરેની જરૂર લાગવાથી તેમનેય વાપરવામાં આવ્યા છે.

એ પણ કહેવું જોઈએ કે, ગ્રંથોમાં મળી આવેલી ઉપરાત કેટલીક સિદ્ધ જેવી લાગતી વ્યુત્પત્તિ પણ કોશમાં ઉમેરવામાં આવી છે. અને વ્યુત્પત્તિમાં ન્યા શંકાને સ્થાન લાગ્યું છે, ત્યાં પ્રશ્ન દ્વારા તે વ્યક્ત કર્યું છે.

એક મૂળ શબ્દના થડ તળે આવતા શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ બધે અલગ બતાવી નથી, કેમ કે ઘણી જગાએ તે સહેજે દેખાઈ જાય એવી હોય છે. ન્યા જુદી નોંધવા જેવી જરૂર લાગી છે, ત્યાં તે દર્શાવી છે.

આમ, આ આવૃત્તિ માટે એટલું કહી શકાય કે, વ્યુત્પત્તિ આબતમાં થયેલું કામ વિકાસો આગળ પહેલી વાર એકસાથે રજૂ થશે. તે પરથી હવે એ કામ આગળ લઈ શકાય. જે થયું છે તેને વધારે શુદ્ધ કરી શકાય. બદલે, એમ કહેવું જોઈએ કે, હવે આપણે ગુજરાતીમાં વ્યુત્પત્તિ-કોશ ખાસ અલગ કરવા તરફ પણ પ્રયાણ કરવું જોઈએ આ કામને માટે આ આવૃત્તિ કીક ભૂમિકા રજૂ કરી શકશે.

ભાષાઓની તુલનાત્મક નોંધ અગે બંગાળી, સિંધી, ઇત્યાદિ ભાષાઓ પણ સાથે લેવા જેવી કહેવાય. આ આવૃત્તિમાં જે તુલનાઓ નોંધી છે, તે સંપૂર્ણતયા આપી છે એમ સમજવાનું નથી. પણ કેવળ આ હમે તુલના કરતો શબ્દ-કોશ પણ, વ્યુત્પત્તિના અભ્યાસના વિકાસ અર્થે, જરૂરી તો છે જ. એ કામ પણ ખીલવવા જેવું છે. આ આવૃત્તિમાં તેનો સ્પર્શ મળશે એટલું જ.

શબ્દપ્રયોગો

વ્યુત્પત્તિ પેઠે જ શબ્દપ્રયોગો માટે પણ કામ થયું છે. ઉપલબ્ધ સાધનોમાથી તેની સામગ્રી લઈ લીધી છે. ઉપરાત ચાલુ ભાષામાંના નહીં સંસ્કૃતપ્રયોગો પ્રયોગો જે ધ્યાન ઉપર આવ્યા, તે પણ નોંધવામાં આવ્યા છે. આથી કરીને શબ્દપ્રયોગોનો સંગ્રહ પણ આ આવૃત્તિમાં થાય છે એટલો પહેલવહેલો કોશમાં ઊતરે છે, એમ કહી શકાય. એ પૂરેપૂરો છે એમ

હરગિજ નથી. શબ્દોની પેઠે શબ્દપ્રયોગો પણ શિષ્ટ સાહિત્યમાંથી ઓળવા જોઈએ. એટલું જ નહિ, સ્વતંત્ર શબ્દપ્રયોગ-કોશ પણ હવે રચાવો જોઈએ. તે દ્વારા આપણી ભાષાની શક્તિનો આપણને કોઈ નવો જ ખ્યાલ આવે, એવો પૂરો સંભવ છે.

‘શબ્દપ્રયોગ’ કોને કહેવો, કહેવન અને તે બેમાં શો ફેર, એ બંધા પ્રશ્નોની ચર્ચા અહીં કરવાની જરૂર નથી. પરંતુ એટલું નોંધુ કે, કહેવતો સંઘરી નથી; અને જે શબ્દોના યોગથી, તેમના કેવળ શબ્દાર્થથી વિલક્ષણ એવો અર્થ ઉત્પન્ન કરાય છે, તેમને શબ્દપ્રયોગ ગણીને સંઘર્યા છે. અમુક શબ્દ સાથે જે અમુક શબ્દને રૂઢિથી વાપરવો જોઈએ, તે પણ નોંધવા પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

વ્યુત્પત્તિ પેઠે જ શબ્દપ્રયોગનો સંગ્રહ કરવાનું કામ અમને કામ કરનારાઓને બહુ રસિક થઈ પડ્યું હતું. આ કામ પણ આગળ એક ખૂબ જરૂરી સંશોધનની દિશા બોલે છે એમ કહી શકાય.

ઉચ્ચારણ

આપણી લિપિ રોમન જેવી નથી; તેમાં ધ્વનિને વ્યક્ત કરવા માટે ઘણી સવડ છે. છતાં કેટલાક ધ્વનિ કે શ્રુતિ આપણે લિપિમાં ઉતારી શકતા નથી; તે રૂઢિ પર છોડી ચલાવી લઈએ છીએ. જેમ કે વિવૃત એ, ઓ; હશ્રુતિ, યશ્રુતિ; બે અનુસ્વાર. આ બાબતમાં કેટલાક વિદ્વાનોએ સંકેતોનાં સૂચનો કરેલાં છે, જે વાપરીએ તો કાંઈક મુશ્કેલી ઓછી થાય પરંતુ, સામાન્ય લખનારી-આમ પ્રજા એવી ત્રીણવટની ઝઝટમાં પડે નહી. તેથી જોડણીના નિયમમાં એમને સ્વીકારવામાં આવ્યા નથી, અને તેથી ખાસ મુશ્કેલી નડતી નથી. પણ કોશકારે તે તે ઉચ્ચારણનાં સ્થાનો જોડણીની સાથેસાથ બતાવવાં જોઈએ વાચક જોશે કે, ત્રીજી આવૃત્તિ વખતે એક પરબ્રાંતી ભાઈએ આવી માગણી પણ કરી હતી. આ આવૃત્તિમાં તે પૂરી કરવામાં આવી છે, અને હશ્રુતિ, યશ્રુતિ, બે અનુસ્વાર, એ ઓ ઉચ્ચારો, તથા અદ્યપ્રયત્ન અકાર (ફકેવું) પણ સૂચવવામાં આવ્યા છે. તેમને માટે યોજેલા સંકેતો ને સમજૂતી સૂચનાઓમાં તથા સંકેત-સૂચિમાં આપ્યાં છે.

ઉચ્ચારણ વિષેની આ નોંધ, એક રીતે જોતાં, ગુજરાતી કોશમાં પહેલી વાર ઊતરે છે. જોકે, નર્મકોશકારે આ વિષે વિસ્તૃત નોંધ લખી, હશ્રુતિ, પહોળા એ, ઓ વગેરે વાળા શબ્દોની યાદી પોતાની પ્રસ્તાવનામાં આપી છે.

ઉચ્ચારણની આ બાબતમાં પણ શકોને સ્થાન છે એ ઉઘાડુ છે વ્યુત્પત્તિ તેમાં કાંઈક ઉકેલ દર્શાવી શકે. પણ છેવટે તો શિષ્ટ મનાતો ચાલુ

ઉચ્ચાર શો છે તે જ્ઞેવાનું રહે. તેમાં પણ પ્રશ્નને સ્થાન તો રહે. આથી કરીને, આ આખતમાં પણ વિવેક કરવાનો તો ભિન્નો રહે જ છે તેમાં શકાને સ્થાન હોય તો પ્રશ્ન કર્યો છે. કાશની આ નવી આખતમાં પણ પરિપૂર્ણતા સાધવા માટે, તેને જ સ્વતંત્ર રૂપે તપાસવી જોઈએ. એ પણ એક નવું કાર્યક્ષેત્ર બિચરે છે એમ ગણાય.

શબ્દભંડોળ

ભાષાના શબ્દો જ્યાં જ્યાં પડેલા હોય — જૂના નવા સાહિત્યમાં તથા ચાલુ ભાષા તથા તળપટ્ટી બોલીઓમાં — ત્યાં ત્યાં બધેથી વીણી વીણીને સંઘરવા, એ તો કાશનું મુખ્ય કામ અને પ્રયોજન છે. એટલે તે તો સદાનુ ચાલુ કામ જ અમે માન્યુ છે. તેથી એનો સઘરો સારી પેઠે મોટો થયો છે.

ઉપરાંત કેટલાક ભાષાત્રેમી મિત્રો! પણ એમાં મદદ કરે છે. તેમાં ખાસ ઉલ્લેખ શ્રી. રાં વિં પાઠકનો કરવો જોઈએ. એક નિયમપૂર્વક તે, નવા શબ્દો જુએ કે ઉદાહરણ સાથે પોતાના કાશમાં ટાટી રાખે છે; અને દર નવી આવૃત્તિ વખતે કાશ જ અમને મોકલી આપી તે શબ્દો ઉમેરાવી લે છે. આજે ગુજરાતીના અનેક અધ્યાપકો આ પ્રમાણે જો કરે, તો સહેજે કેટલી બધી મદદ થઈ શકે? આ કામ આતી મદદથી જ થઈ શકે એવું છે, એ તો ઉઘાડું છે. અધ્યાપકો શબ્દો ઉપરાંત કાશનાં ખીજાં અંગોમાં પણ મુધારાવધારા કરવામાં ખૂબ મદદ કરી શકે. આવી બધી મદદ આવકારપાત્ર થશે એ તો કહેવાનું હોય નહિ; અમે તે માટે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અદાજ છે કે શબ્દભંડોળ પોણા લાખની આસપાસ હવે પહોંચ્યું હશે.

જોડણી

જોડણીના નિયમોમાં કશો ફેરફાર કરવાનો હોય નહિ. એક ભૂલ સુધારી લેવામાં આવી છે: નિયમ ૧૦માં ‘ચાહ’નાં રૂપોમાં ચહાત, ચહાનો, -તી, -તુ છપાયું છે, તે ચાહત, ચાહતો, -તી, -તુ કરી લીધું છે. પહેલી આવૃત્તિના શબ્દોમાં પણ ‘ચાહતુ’ વિં કરીને આપ્યું છે, તે પરથી પણ આ ભૂલ હતી એમ સ્પષ્ટ થાય છે.

જોડણી આખતમાં આનંદની એક વાત નોંધવાની રહે છે તે એ કે, ઈ. સ. ૧૯૪૦માં મુખર્ષી સરકારે પણ શિક્ષણ તથા પાઠ્યપુસ્તકો માટે જોડણીકાશને માન્ય કર્યો છે. આથી કરીત પૂં ગાંધીજીએ લગભગ ૨૫ વર્ષ

હરગિજ નથી. શબ્દોની પેઠે શબ્દપ્રયોગો પણ શિષ્ટ સાહિત્યમાંથી ખોળવા જોઈએ. એટલું જ નહિ, સ્વતંત્ર શબ્દપ્રયોગ-કોશ પણ હવે રચાવો જોઈએ. તે દ્વારા આપણી ભાષાની શક્તિનો આપણને કોઈ નવો જ ખ્યાલ આવે, એવો પૂરો સંભવ છે.

‘શબ્દપ્રયોગ’ કેને કહેવો, કહેવત અને તે બેમાં શો ફેર, એ બધા પ્રશ્નોની ચર્ચા અહીં કરવાની જરૂર નથી. પરંતુ એટલું નોંધ કે, કહેવતો સંઘરી નથી; અને જે શબ્દોના યોગથી, તેમના કેવળ શબ્દાર્થથી વિલક્ષણ એવો અર્થ ઉત્પન્ન કરાય છે, તેમને શબ્દપ્રયોગ ગણીને સઘર્ષા છે. અમુક શબ્દ સાથે જે અમુક શબ્દને રૂઢિથી વાપરવો જોઈએ, તે પણ નોંધવા પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

વ્યુત્પત્તિ પેઠે જ શબ્દપ્રયોગનો સંગ્રહ કરવાનું કામ અમને કામ કરનારાઓને બહુ રસિક થઈ પડ્યું હતું. આ કામ પણ આગળ એક ખૂબ જરૂરી સંશોધનની દિશા ખોલે છે એમ કહી શકાય.

ઉચ્ચારણ

આપણી લિપિ રોમન જેવી નથી; તેમાં ધ્વનિને વ્યક્ત કરવા માટે ઘણી સવડ છે. છતાં કેટલાક ધ્વનિ કે શ્રુતિ આપણે લિપિમાં ઉતારી શકતા નથી, તે રૂઢિ પર છોડી ચઢાવી લઈએ છીએ. જેમ કે વિવૃત એ, ઓ; હશ્રુતિ, યશ્રુતિ; બે અનુસ્વાર. આ બાબતમાં કેટલાક વિદ્વાનોએ સંકેતોનાં સૂચનો કરેલાં છે, જે વાપરીએ તો કાંઈક મુશ્કેલી ઓછી થાય પરંતુ, સામાન્ય લખનારી-આમ પ્રજા એવી ઝીણવટની ઝઝટમાં પડે નહીં. તેથી બેડણીના નિયમમાં એમને સ્વીકારવામાં આવ્યા નથી, અને તેથી ખાસ મુશ્કેલી નડતી નથી. પણ કોશકારે તે તે ઉચ્ચારણનાં સ્થાનો બેડણીની સાથેસાથ બતાવવા જોઈએ વાચક જોશે કે, ત્રીજી આવૃત્તિ વખતે એક પરબ્રાંતી ભાઈએ આવી માગણી પણ કરી હતી. આ આવૃત્તિમાં તે પૂરી કરવામાં આવી છે, અને હશ્રુતિ, યશ્રુતિ, બે અનુસ્વાર, એ ઓ ઉચ્ચારો, તથા અદ્યપ્રયત્ન અકાર (ફેડું) પણ સૂચવવામાં આવ્યા છે. તેમને માટે ચોક્કસ સંકેતો ને સમજૂતી સૂચનાઓમાં તથા સંકેત-સૂચિમાં આપ્યાં છે.

ઉચ્ચારણ વિષેની આ નોંધ, એક રીતે બેતાં, ગુજરાતી કોશમાં પહેલી વાર બિતરે છે. બેકે, નર્મકોશકારે આ વિષે વિસ્તૃત નોંધ લખી, હશ્રુતિ, પહોળા એ, ઓ વગેરે વાળા શબ્દોની યાદી પોતાની પ્રસ્તાવનામાં આપી છે.

ઉચ્ચારણની આ બાબતમાં પણ શકાને સ્થાન છે એ ઉઘાડું છે વ્યુત્પત્તિ તેમાં કાંઈક ઉકેલ દર્શાવી શકે. પણ છેવટે તો શિષ્ટ મનાતો ચાલુ

ઉચ્ચાર શો છે તે જોવાનું રહે. તેમા પણ પ્રશ્નને સ્થાન તો રહે. આથી કરીને, આ બાબતમા પણ વિવેક કરવાનો તો ઊભો રહે જ છે તેમાં શકાને સ્થાન હોય તો પ્રશ્ન કર્યો છે. કોશની આ નવી બાબતમાં પણ પરિપૂર્ણતા સાધવા માટે, તેને જ સ્વતંત્ર રૂપે તપાસવી જોઈએ. એ પણ એક નવું કાર્યક્ષેત્ર ઊઘડે છે એમ ગણાય.

શબ્દસંકોચ

ભાષાના શબ્દો જ્યાં જ્યાં પડેલા હોય — જૂના નવા સાહિત્યમાં તથા ચાલુ ભાષા તથા તળપટ્ટી બોલીઓમાં — ત્યાં ત્યાં બધેથી વીણી વીણીને સંઘરવા, એ તો કોશનું મુખ્ય કામ અને પ્રયોજન છે. એટલે તે તો સદાનુ ચાલુ કામ જ અમે માન્યુ છે. તેથી એનો સઘરો સારી પેઠે મોટો થયો છે.

ઉપરાંત કેટલાક ભાષાપ્રેમી મિત્રો પણ એમાં મદદ કરે છે. તેમાં ખાસ ઉદ્દેશ્ય શ્રી. રાં. વિં. પાઠકનો કરવો જોઈએ. એક નિયમપૂર્વક તે, નવા શબ્દો જુએ કે ઉદાહરણ સાથે પોતાના કોશમાં ટાકી રાખે છે; અને દર નવી આવૃત્તિ વખતે કોશ જ અમને મોકલી આપી તે શબ્દો ઉમેરાવી લે છે. આજે ગુજરાતીના અનેક અધ્યાપકો આ પ્રમાણે જો કરે, તો સહેજે કેટલી બધી મદદ થઈ શકે? આ કામ આવી મદદથી જ થઈ શકે એવું છે, એ તો ઉઘાડું છે. અધ્યાપકો શબ્દો ઉપરાંત કોશનાં બીજાં અંગોમા પણ સુધારાવધારા કરવામા ખૂબ મદદ કરી શકે. આવી બધી મદદ આવકારપાત્ર થશે એ તો કહેવાનું હોય નહિ; અમે તે માટે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અદાજ છે કે શબ્દસંકોચ પોણા લાખની આસપાસ હવે પહોંચ્યું હશે.

જોડણી

જોડણીના નિયમોમા કશો ફેરફાર કરવાનો હોય નહિ. એક ભૂલ સુધારી લેવામાં આવી છે. નિયમ ૧૦માં ‘ચાહ’નાં રૂપોમા ચહાત, ચહાતો, -તી, -તુ છપાયું છે, તે ચાહત, ચાહતો, -તી, -તુ કરી લીધું છે. પહેલી આવૃત્તિના શબ્દોમાં પણ ‘ચાહતું’ વિં કરીને આપ્યું છે, તે પરથી પણ આ ભૂલ હતી એમ સ્પષ્ટ થાય છે.

જોડણી બાબતમાં આનંદની એક વાત નોંધવાની રહે છે તે એ કે, ઈ. સ. ૧૯૪૦માં મુખર્જી સરકારે પણ શિક્ષણ તથા પાઠ્યપુસ્તકો માટે જોડણીકોશને માન્ય કર્યો છે. આથી કરીત પૂં ગાંધીજીએ લગભગ ૨૫ વર્ષ

પર ઉપાડેલું કામ ઠીક ઠીક સફળતા મેળવે છે. એ દુરાવ જોઈ તેઓશ્રીએ જે આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો, તે એમના જ શબ્દોમાં ઉતારું છું :—

“જેવી અરાજકતા ગુજરાતી શબ્દોની જોડણી વિષે વર્તે છે એવી ભાષ્યે જ ખીજ કોઈ ભાષામાં હશે : મરાઠીમાં નથી, બંગાળીમાં નથી, તામિલમાં નથી, ઉર્દૂમાં નથી. હિંદુસ્તાનની ખીજ ભાષાઓમાં હોવાનું સાબળ્યું નથી યુરોપની ભાષાઓમાં તો નથી જ. જે ભાષાના શબ્દોની જોડણી બંધાઈ ન હોય તે ભાષાના જોલનારા જ ગલી ન કહેવાય તો શું કહેવાય? મનુષ્ય જેમ આગળ વધે તેમ તેની ભાષા વધે જ છે. ભાષા ઉપરથી તેના જોલનારાની પરીક્ષા ઘણી બળતમાં કરી શકાય છે. ‘હુગમરટપર’ લખનારના જ્ઞાનની પરીક્ષા કરવામાં વાર ન લાગે

આવા મારા વિચાર ભાષાને વિષે હોઈ, જ્યારે મગનભાઈએ મને નીચેની કાપલી મોકલી ત્યારે હું રાજ થયો :

‘મુંબઈ સરકારના પ્રકાશન ખાતા તરફથી નીચે પ્રમાણેની યાદી બહાર પડી છે .

‘ગુજરાતી શબ્દોની સાચી જોડણી વિષે ગુજરાતમાં ઘણા વખતથી ચર્ચા ચાલી રહી છે. એને પરિણામે એ ભાષાના અભ્યાસમાં નડતી મુશ્કેલી દૂર કરવાના હેતુથી ગુજરાત વિદ્યાપીઠે, સામાન્ય રીતે સ્વીકારાયેલા અમુક સિદ્ધાંતોને આધારે, ‘જોડણીકોશ’ નામનો એક શબ્દકોશ પ્રગટ કર્યો છે. આ ‘જોડણીકોશ’માં સ્વીકારાયેલી જોડણીનો ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદ, મુંબઈ યુનિવર્સિટી તેમ જ ઘણાખરા ગુજરાતી પ્રકાશકો, વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોએ પણ સ્વીકાર કર્યો છે. સર્વત્ર એક જ પ્રકારની જોડણી રહે, તેમ જ ભાષાના અભ્યાસમાં ચોક્કસ સચવાય, એ હેતુથી મુંબઈ સરકાર એ જરૂરી અને ઇષ્ટ માને છે કે, ‘જોડણીકોશ’માં નક્કી કરેલી સર્વસામાન્ય અને એક જ પ્રકારની જોડણી ઇલાકાની શિક્ષણસંસ્થાઓમાં અનુસરવામાં આવે. આ અનુસાર સરકારે એવો હુકમ બહાર પાડ્યો છે કે, લવિષ્યમાં ‘જોડણીકોશ’માં નક્કી કરાયેલી જોડણીને અનુસરે એવા જ પુસ્તકોને પાઠ્ય-પુસ્તકોની મંજૂર થયેલી યાદીમાં મૂકવામાં આવશે’

મુંબઈ સરકારે આ નિર્ણય કરતા વખત તો ઠીક લીધો, પણ છેવટે નિર્ણય કરી શક્યા તેને સારું તેમને ધન્યવાદ ઘટે છે. મારી આશા છે કે, સૌ પત્રકારો અને લેખકો વિદ્યાપીઠના કોશને અનુસરશે.”

(‘હરિનંબંધુ’, તા ૪-૨-૧૯૪૦માંથી)

આ લખતાં યાદ આવે છે કે, તેઓશ્રી આજે આ તેમની આજ્ઞા-રૂપ ફૂલીફાલી આવૃત્તિ જોવાને સદેહે આપણી સાથે નથી; તેથી મર્મમાં આઘાત પડોયે છે. આ કોશ એમના ચરણોમાં અર્પણ થયેલો છે, તે આજે માનસ વિધિથી જ કરવાનું રહે છે.

કાવ્યની જોડણી

કાવ્યની જોડણી માટે એક સાદા નિયમ નં ૦ ૩ર ઉપરાંત વિચાર નથી થઈ શક્યો. એમા આગળ વધી શકાય? એ બાબતમાં એક મોટો નિયમ તો નક્કી છે અને એ માનીને ચાલવું જોઈએ કે, શબ્દોની જોડણી નક્કી કર્યા પ્રમાણે કાવ્યમા પણ સાચવવી જોઈએ. પણ પદ્યની વિશેષ જરૂરિયાતોને લઈને કોક સ્થાનોએ માત્રા વધારવી ઘટાડવી પડે છે; અને કવિઓ એવી છૂટ લે છે જ. તેવાં સ્થાનોએ શું કરવું એ પ્રશ્ન રહે છે. ત્યાં પણ નક્કી જોડણી કાયમ રાખી, હસ્વ દીર્ઘના ચિહ્ન મૂકીને લીધેલી છૂટ બતાવવી, એમ નં ૦ ૩રમા બતાવ્યું છે. આ રીતમાં કરી મુશ્કેલી નથી. તેને બહુધા અનુસરવામા આવે એટલે બસ.

આવી જ રીતે ત્રીજું એક ચિહ્ન પણ સ્વીકારવા જેવું છે, તે અકારના લોપને માટે જોડાનું ચિહ્ન. જેમ કે, ‘કહેવું’ શબ્દ લઈએ. છદ્દની જરૂર પ્રમાણે તેને ‘ક-હે-વું’ પણ વાચવામાં આવે છે અને ‘કહે-વું’ પણ આ બીજી જગાએ ‘કહેવું’ આમ લખવાથી કામ ‘સરી’ શકે. એમ જો માત્રાલોપ દેખાડવા માટે જોડાનું ચિહ્ન વપરાય, તો કાવ્યમા પણ તે પૂરતી જોડણી સાચવવામાં સરળતા થાય. જેમ કે ‘જગત’ને ‘જગ્ત’ કરવું હોય તો ‘જગ્ત’ લખી શકાય. ‘બહેન-ની’ને ‘બહેન-ની’ કે ‘બેન-ની’ ન કરતાં ‘બહેન-ની’ કરી શકાય.

કોઈ સ્થાનોએ આથી બિલ્લટી જરૂર લાગતાં કવિઓ એવી છૂટ લે છે કે, જોડાક્ષરને છૂટો પાડી માત્રાવૃદ્ધિ સાધે છે. જેમ કે ‘પ્રકાશ’નું ‘પરકાશ’.

આમ જોડાક્ષરને છૂટો પાડી માત્રાવૃદ્ધિ મેળવી લેવા ઉપરાંત, જ્યાં જોડાક્ષર ન હોય ત્યાં, છદ્દને લઈને જરૂર લાગે તો, બહુધા અનુસ્વાર ઉમેરી લઈને, માત્રા વધારવામાં આવે છે. જેમ કે સ્વામિન-સ્વામિનન; જોબન-જોબન વગેરે.

આમ માત્રામાં કરી લેવાતો વધારો કોઈ સંકેત દ્વારા સૂચવી જો મળ જોડણી સાચવી શકાય તો સારું. પણ એ યોજવો અઘરો લાગે છે. એટલે કે, જો આવી છૂટ કવિને લેવી જ પડે તો લેશે એમ થયું.

આ બાબતમાં કાવ્યના લેખક-પ્રકાશકો કાંઈક ધોરણ ઉત્પન્ન કરે, તેવી વિનંતી છે.

આગળનું કામ

હવે પછી કોશ અંગે આગળ શું કરાગે, એ વિષે સામાન્ય રીતે દરેક આવૃત્તિમાં કાંઈક ચર્ચા થતી આવી છે. તેમાની કેટલીક બાબતો હજી બહી

જ છે. જેમ કે, પારસી ગુજરાતીના શબ્દો, તળપદી બોલીઓમાં ઠેર ઠેર પડેલા પ્રાંતીય શબ્દો, વિજ્ઞાનની પરિભાષા — આ બધું કામ બિલું જ છે. પારસી ગુજરાતીનો તો શાસ્ત્રીય ઢબે સ્વતંત્ર કોશ કરવામાં આવે તોય ભાષાની સારી સેવા થાય. વિજ્ઞાનની પરિભાષા તરફ હવે શિક્ષકોનું અને યુનિવર્સિટીઓનું ધ્યાન છેવટે જવા લાગ્યું છે, એટલે તેમાં પ્રગતિ થશે.

એ કામો શબ્દભંડોળને અંગે થયાં. આ કોશની દૃષ્ટિએ જોઈએ તો, અર્થોનાં ઉદાહરણો ટાંકવાં એ એક ઉમેરી શકાય એવી બાબત કહેવાય. આ આવૃત્તિમાં કોઈક સ્થાને અર્થ સ્પષ્ટ કરવા ઉદાહરણ ટાંક્યાં છે, પરંતુ અવતરણ આપવામાં નથી આવ્યાં. પરંતુ તે અનિવાર્ય ન ગણાય બૃહત્કોશમાં તે જરૂરી ખરું. પરંતુ કાલક્રમે ઉદાહરણો જોઈને અર્થવિકાસ ચકાસવામાં આવે તો તેની ખરી કિંમત અને સાચો અર્થ. ઉદાહરણો સંઘરવા પૂરતું જો જોઈએ તો, એ બાબતમાં સામગ્રી આજે ખૂટે એમ નથી. જૂના કોશોમાં તે ખૂબ પડેલી છે ઉપરાંત હજારો ઉદાહરણો કોશ-કાર્યાલય પાસે કાપલીઓમાં અને નોંધોરૂપે પડેલાં છે. તે બધા ઉપરથી શબ્દો અને અર્થો તો નોંધાયા છે. તેમના ઉદાહરણો ટાંકવા હોય તો ટાંકી શકાય. પરંતુ ચાલુ કોશમાં તે ન આપીએ તોય ચાલી શકે. કરવા જેવું કામ, અર્થવિકાસની દૃષ્ટિએ ઉદાહરણો કાલક્રમે એકઠા કરીને, અગ્રેજી ‘ઓક્સફર્ડ’ મહાકોશ’ની પદ્ધતિએ શબ્દો પર કંડિકાઓ રચવાનું છે. અત્યારે તો આ દૂરનો આદર્શ જ લાગે છે. આપણી ભાષામાં એટલું સંશોધનકામ તથા વિદ્વતા પણ અત્યાર સુધીમાં એવાં રેડાયાં નથી કે જેથી આવું કામ હાથ ધરી શકાય. એક જ દાખલો આપું : આપણા જૂના કવિઓના ગ્રંથોની પ્રમાણમૂત વાચનાઓ જ હજી સિદ્ધ થઈ બહાર નથી પડી. આ સામગ્રી હોય તો તાત્કાલિક એવું કામ ઉપાડી શકાય કે, દરેક મુખ્ય મુખ્ય સાહિત્યયુગોના પ્રધાન ગ્રંથો લઈને તેમને ‘ઓક્સફર્ડ-પદ્ધતિ’એ જોઈ કઢાય. પણ આ કરવાને માટે પહેલી તે ગ્રંથોની આધાર-ભૂત વાચનાઓનું શાસ્ત્રીય સંપાદન થવું જોઈએ. તો પછી તે વાચીને કાપલીઓ કરી આપવા ઇચ્છનારા ભાષાપ્રેમી સ્વયંસેવક વિદ્વાનો મેળવવાના રહે. હવે પછી કોશને એક ડગલું આગળ લેવા માટે આવું કાંઈક કરવું જોઈએ એમ લાગે છે. દરમિયાન ચાલુ પ્રકારનું કામ તો બિલું છે જ. સાહિત્ય જોતા રહી શબ્દો, શબ્દપ્રયોગો વગેરે જે ન સંઘરાયા હોય તે તે વીણતા રહેવું, વ્યુત્પત્તિ અંગે સંશોધન કરવું, તુલનાત્મક વ્યુત્પત્તિ અર્થો બંગાળી, સિંધી, તેપાળી, કાનડી દિગ્દિ ભાષાઓએ પણ પહોંચવું — આવાં આવાં કામો ચાલતાં રહે, તો કોશ ઉત્તરોત્તર ખીલતો અને વધતો રહે.

હવે આ આવૃત્તિ જોતાં, એક જરૂર એ પણ લાગી છે કે, મેટ્રિક કક્ષાના વિદ્યાર્થીઓ માટે એક નાનો ‘વિનીત’ કોશ રચવો, જેથી તેમને માધ્યમસરની કિંમતે તે મળી શકે. આ કામ હવે પછી પાર પાડવા વિચાર છે.

આ કોશની કિંમત રૂ. ૧૨ કરવાની થઈ છે તે, આજની અધી તરફની મોંઘવારી જોતાં, વધારે નહિ ગણાય, એ ઉઘાડું છે.

આ તે, આ આવૃત્તિને સાગોપાંગ પૂરી કરવામાં જે અત્યેકવિધ મદદની જરૂર પડી છે, તે પૂરી પાડનાર સૌનો આભાર માનું છું. એવી અધી મદદ વગર આ કામ, મે શરૂમાં કહી તેવી મુશ્કેલીઓમાં, પરવારી ન શકાત. તે કીક વખતસર પરવારી શકાય તે માટે પરવરદિગાર પરમેશ્વરનો આભાર માનીએ છીએ.

૧૫-૮-૪૯

મગનભાઈ પ્રભુદાસ દેસાઈ

અનુક્રમણિકા

ત્રીજી આવૃત્તિ	૫
પહેલાંની આવૃત્તિઓના નિવેદનો	૧૬
૧. પહેલી આવૃત્તિ	૧૬
૨. બીજી આવૃત્તિ	૨૦
૩. ત્રીજી આવૃત્તિ	૨૫
જોડણીના નિયમો	૩૧
કોશ વાપરનારને સૂચના	૩૭
સંજ્ઞાઓની સમજ	૩૯
વ્યુત્પત્તિના સંકેત	૪૦
ઉચ્ચારણના સંકેત	૪૦
બીજા ચિહ્નોની સમજ	૪૦
જોડણી કોશ	૧-૧૨૨૧

આગળની આવૃત્તિઓનાં નિવેદનો

૧

[પહેલી આવૃત્તિ]

ગુજરાતી ભાષાને બહુજનમાન્ય એવી જોડણી નથી એ વસ્તુ ગુજરાતીના અનેક ભક્તોની પેઠે ગોંધીજીને પણ હમેશ ખટકતી આવી છે. એમના ચરોડાના જ્ઞાનિવાસમાં પણ એ વસ્તુનું ચિતવન ચાલતું હતું, અને ત્યાંથી જ તેમણે સદેશો મોકલેલો કે, ગુજરાતી ભાષાની આ દુર્દશા દૂર કરવી જ જોઈએ. જ્ઞાનમાથી બહાર આવ્યા પછી એમણે 'ત્રણ જણને એ કામ સોંપ્યું, અને શાસ્ત્રીય શુદ્ધિ અને રૂઢિ બંનેનો સમન્વય સધાય એવી રીતે જોડણીના નિયમોનો સંગ્રહ કરી તે પ્રમાણેનો લોકસુલભ એવો એક જોડણીકોશ તૈયાર કરવો એમ સૂચવ્યું.

જોડણી શાસ્ત્રપૂત હોય, બહોળી શિષ્ટ રૂઢિને અનુસરતી હોય, એ બધું જોઈ શકાય છે તેટલું જ, અથવા તેના કરતાં, જેવી હોય તેવી પણ જોડણી બહુજનમાન્ય અને નિશ્ચિત થઈ જાય, એ વધારે આવશ્યક છે. આજે અંગ્રેજી ભાષાની જોડણી બધી રીતે શાસ્ત્રશુદ્ધ છે એમ તો કહેવાય જ નહિ; કેટલીયે બાબતમાં એ ઢંગધડા વગરની છે. પણ તે પ્રભમાં સંગઠન તથા તાલીમબદ્ધતા હોવાને લીધે ત્યાં જોડણીમાં અરાજકતા ફેલાવા પામી નથી. અંગ્રેજી ભાષાની જોડણી સર્વમાન્ય થઈ ચૂકી છે, તેથી જોડણીની બાબતમાં બંને એકધારું લખાણ જડી આવે છે. એક વાર અરાજકતામાંથી વ્યવસ્થા ઉત્પન્ન થઈ ગઈ એટલે પછી સુધારા કરવા જ હોય તો તે કામ પ્રમાણમાં ઘણું સહેલું થઈ જાય છે.

સુધારાનો પ્રવાહ માન્ય વિકલ્પોની મર્યાદામાં જ વહી શકે છે. વખત જતાં વિકલ્પોમાં અમુક જાતની જોડણી જ વધારે રૂઢ થાય છે અને બીજા વિકલ્પો અવમાન્ય ન હોય તોપણ વપરાશને અભાવે કાલગ્રસ્ત થઈ જાય છે અને ખરી પડે છે.

અરાજકતા અને માન્ય વિકલ્પો વચ્ચે ભેદ કરવો જોઈએ. ભાષાની સંક્રમણવસ્થામાં વ્યવસ્થા જાળવવી એ અઘરું કામ છે. એવે પ્રસંગે વિકલ્પોને ઓછામાં ઓછા રાખવા કરતાં ભાષા ખમી શકે તેટલા વધારેમાં વધારે રાખવા એ નીતિ અપરિહાર્ય છે. પણ અરાજકતા તો એક ક્ષણને માટે પણ સહન કરવા જેવી વસ્તુ નથી. જેમણે ભાષાની કીમતી સેવા કરી છે અને શાસ્ત્ર, રૂઢિ અથવા લોકમાન્યતાની દૃષ્ટિએ જેમનો પક્ષ સમર્થ છે, તેમને વિકલ્પો દ્વારા બની શકે તેટલી માન્યતા આપવી એ જ ભાષાવ્યવસ્થાને એકમાત્ર ઉપાય છે અને જોડણીના ભિન્ન ભિન્ન પક્ષકારોએ એટલી વાત તો સ્વીકારવી જ જોઈએ કે, અરાજકતા મટી તેને સ્થાને વિકલ્પપ્રચુર વ્યવસ્થા ભાષામાં ઉત્પન્ન થાય તોયે તે મહત્વની પ્રગતિ જ ગણાવી જોઈએ. અને આવી પ્રગતિ પછી જ કોઈ પણ સુધારાને વધારે

અનુકૂળ પરિસ્થિતિ મળે છે. અરાજકતા અને વિકલ્પ વચ્ચેનો ભેદ ધ્યાનમાં આણીને અને અરાજકતા પ્રગતિને અથવા એકે પક્ષને પોષક નથી એમ જોઈને, એક વાર બહુજનમાન્ય એવી જોડણીની વ્યવસ્થા સ્વીકારવામાં બધા અનુકૂળ થાય તો ઇષ્ટ હેતુ સકળ થાય. અને કેટલીક વાર તો વિકલ્પના બંને પ્રકાર હંમેશાને માટે ભાષામાં ચાલતા જ રહેવાના છે દાખલા તરીકે, સંસ્કૃતપ્રચુર અથવા લલિત શૈલીમાં લ અને જ ના વિકલ્પ વચ્ચે લ'ને જ વધારે પસંદ કરવામાં આવશે, અને સાદી તળપદી ભાષામાં લને બદલે જ વાપરવા તરફ લોકો ઢળશે.

ગાંધીજીએ નીમેલી ત્રણ જાણની સમિતિએ જોડણીની બાબતમાં પૂર્વે થયેલી બધી ચર્ચા ધ્યાનમાં લઈ, ચોથી સાહિત્ય પરિષદની જોડણીસમિતિના ઠરાવને આધારરૂપ ગણી, શિષ્ટ અને લોકમાન્ય એવા સાક્ષરોની ઈર્ષિ તપાસી કેટલાક નિયમો તારવી કાઢ્યા, અને એ વિષયોમાં અધિકાર અથવા રસ ધરાવતા લોકો પર તે મોકલી તેમનો અભિપ્રાય પૂછ્યો. તે નિયમો તારવવામાં તેમણે નીચેનો ઉદ્દેશ ખાસ ધ્યાનમાં રાખ્યો હતો :

“શિષ્ટ ઈર્ષિમાં બહુ ફેરફાર કરવો ન પડે, નિયમો સહેલાઈથી સર્વમાન્ય થઈ જાય, અને લખવા અને છાપવામાં લેખકોને અને મુદ્રકોને અગવડ ઓછી પડે, છાપેલો લેખ આંખને ગમે, અને અક્ષરની ઓળખ દ્વંદ્વ વખતમાં સર્વત્ર ફેલાય એટલા માટે, અને નવા વાંચતાં શીખનારને સગવડ થાય એ ઉદ્દેશ રાખીને આપણા નિયમ ઘડવા જોઈએ, એમ સી કોઈ સ્વીકારશે જ જોડણીમાં વ્યુત્પત્તિને ઇતિહાસ સાચવવાનું બને તો તે પણ ઇષ્ટ જ છે એ વિષે પણ મતભેદ ન જ હોઈ શકે.”

એક વરસના વિચારવિનિમયને પરિણામે વાતાવરણ બહુ જ અનુકૂળ દેખાયું અને ઘણા લોકોની સામાન્ય સમિતિ એ નિયમો માટે મળી ઘણા ભાઈઓએ કીમતી સૂચનાઓ કરી હતી અને વિકલ્પો સૂચવ્યા હતા. એ બધાનો ચર્ચાશક્ત્ય સંગ્રહ કરી સમિતિએ બીજી પત્રિકા બહાર પાડી અને સર્વમાન્ય થઈ શકે એવા નિયમો પ્રસિદ્ધ કર્યા. આ નિયમો ઘડવામાં દી. બ. કેશવલાલ ધ્રુવ તેમ જ સ્વ. સર રમણભાઈ તરકશી કીમતી મદદ અને સહાનુભૂતિ મળ્યાં હતા.

એ જ અરસામાં વિદ્યાપીઠે નીચેના ગૃહસ્થોની એક જોડણીસમિતિ નીમી. શ્રી. રામનારાયણ પાઠક, શ્રી. છાટાલાલ પુરાણી, શ્રી. કાળિદાસ દવે, શ્રી. નરહરિ પરીખ. એ સમિતિએ ગાંધીજીની સમિતિના નિયમો સ્વીકારી લીધા એટલે ગાંધીજીએ વિદ્યાપીઠ મારફતે જ જોડણીકોશ તૈયાર થઈ જાય એમ સૂચવ્યું, અને વિદ્યાપીઠે જોઈતા નાણાંની સગવડ કરી શ્રી. નરહરિ પરીખને એ કામની વ્યવસ્થા સોંપી. રેલસંકટના કામમાં નરહરિભાઈને રોકાવું ન પડત તો શરૂઆતે આ કામ વચમાં ન આવડત. અગ્રભવ ઉપરથી નક્કી થયું કે, આ કામ બિનઅટકાવ ચલાવવું હોય તો જેને માથે બીજી કશી જવાબદારી નથી એવા માણસની સેવા આ કામમાં લેવી જ જોઈએ. એટલે ભાઈ ચંદ્રશંકર શુક્લ ઉપરાંત શ્રી. વિશ્વનાથ મગનલાલ ભટ્ટને રોક્યા.

જોડણી નક્કી કરવાની સાથે, પ્રચલિત કોશોમાં નથી અને છતાં પ્રાચીન કાળથી અથવા હાલની જગતિને પરિણામે જે શબ્દો વપરાય છે, એવા શબ્દોનો સંગ્રહ

કરવો પણ આવશ્યક હતો. આ કામમાં કેટલાક મિત્રોએ કીમતી મદદ કરી છે. આ રીતે આધુનિક ગ્રંથકારોએ ભાષામાં દાખલ કરેલા સંખ્યાબધ શબ્દો આ કોશમાં પહેલવહેલા દાખલ થયા છે. શબ્દોની જોડણી સાથે દરેક શબ્દના મુખ્ય મુખ્ય અર્થો પણ આપવા અને બની શકે તો વ્યુત્પત્તિ પણ આપવી એવો વિચાર પ્રથમ હતો; પણ વ્યુત્પત્તિ એ મહત્વનું અને નવું ક્ષેત્ર છે, અને અર્થો અને વ્યાખ્યાઓ પ્રમાણ ગણાય એવી રીતે આપવામાં ઘણો વખત જય એમ હતું. એ ખંનેને પહોંચી વળતા ઘણો વખત જશે એમ જોઈને અને ગાંધીજીની ખાસ સૂચનાથી મૂળ વિચાર ફેરવ્યો, અને ક્રમ જોડણી નક્કી કરીને જ કામ જલદી પતાવવું એમ ઠરાવ્યું. આમ કરવાથી પુસ્તકનું કદ નાનું થયું, કિંમત પણ ઓછી થઈ, અને એક જ ભાગમાં આખો શબ્દસંગ્રહ આવ્યો. જોડણીકોશનો મુખ્ય ઉપયોગ તો સંશય વખતે ઝટ એની મદદ લઈ જોડણીનો નિર્ણય કરી શકાય એ છે. લેખકો, વિદ્યાર્થીઓ, અને ખાસ કરીને મુદ્રણાલયો અને પ્રકાશનમંદિરોના મેજ ઉપર એવી એક ચોપડી પડી હોય તો તેમની હિંમેશની મૂંઝવણ દૂર થાય છે.

જો નિરપવાદ નિયમ કરીને જ બધું કામ સરી શકે એમ હોત, તો જોડણીકોશ તૈયાર કરવાની આટલી બધી આવશ્યકતા અને ઉતાવળ ન પણ રહેત. પણ નિયમ નક્કી કર્યા છતાં રૂઢિ અને પરસ્પરવિરોધી એવા લાગતા નિયમોના બલાબલનો વિચાર દરેક શબ્દ વખતે કરવો પડે છે, અને તેથી દરેક શબ્દનો નિયમોની દૃષ્ટિએ સ્વતંત્ર રીતે વિચાર કરી જોડણી નક્કી કરવી પડે છે. ભાષા વાપરનાર દરેક વ્યક્તિ દરેક પ્રસંગે આવી પરીક્ષા ન કરી શકે અને દર વખતે એક જ નિર્ણય ઉપર પણ ન આવી શકે, એટલા માટે કોશની સગવડ આપવી પડે છે એ જ કારણે, કોશ તૈયાર કરતી વખતે પણ, નક્કી કરેલા નિયમોમાં અમુક વધારા અને અમુક ફેરફાર કરવા પડ્યા છે. આવા ફેરફારો અનેક તત્ત્વો ધ્યાનમાં રાખીને કરવાના હોવાથી એક જ માણસની મુનસફી ઉપર આધાર ન રખાય. પણ જેમને શાસ્ત્ર, રૂઢિ અને શિષ્ટ લેખકોનું વલણ આ ત્રણેનો ઠીક ઠીક પરિચય છે એવા એક કરતા વધારે નિરાગ્રહી લોકોની મદદ મેળવી શકાય તેટલી મેળવવી જોઈએ એમ સમજી છે. જોડણી નક્કી કરતી વખતે શ્રી મહાદેવભાઈ, શ્રી રામનારાયણભાઈ અને શ્રી. નરહરિભાઈ બારડોલીના કામને અંગે એકત્ર રહ્યા હતા એનો લાભ લીધો છે.

જોડણીકોશમાં ગુજરાતી ભાષાના બધા જ શબ્દો આવી, જવા જોઈએ એ વાત સ્પષ્ટ છે. પણ એમ કરતાં કેટલાક મુદ્દાઓ ધ્યાનમાં લેવાના હતા કોશનો અધિકાર ભાષામાં આવ્યું થયેલા અથવા માન્ય લેખકોએ વાપરેલા શબ્દોનો જ સંગ્રહ કરવાનો છે. સંસ્કૃત, હિન્દી, મરાઠી, બંગાળી વગેરે ભાષાઓના કુટુંબમાંની જ ગુજરાતી પણ હોવાથી એ ભાષાઓમાંથી ગમે તેટલા શબ્દો ગુજરાતી ભાષા લઈ શકે છે, પણ તેટલા ખાતર એ ભાષાઓમાંથી લેવા લાયક બધા શબ્દો કોશમાં દાખલ કરીએ તો શબ્દસંખ્યા વધે, પણ એ ગુજરાતી ભાષાકોશ ન ગણાય. જેટલા શબ્દો ગુજરાતી ભાષામાં વપરાયા હોય અને લખ્યા હોય તેટલાને જ ગુજરાતી શબ્દકોશમાં સ્થાન હોઈ શકે છે.

સામાન્ય શબ્દોને પ્રત્યયો લગાડી જેટલા શબ્દો થઈ શકે છે તે બધા આપવા એ પણ કોશકારનું કામ નથી. અને જોડણીકોશની દૃષ્ટિએ તો મુખ્ય શબ્દ આપ્યા પછી જોડણીમાં ફેરફાર ન થતો હોય તો પ્રત્યયસાધિત શબ્દો રૂઠ હોય તોપણ આપવાનું પ્રયોજન, ખરું જોતાં, નથી. છતાં શરૂઆતમાં એવા શબ્દો આપીને પણ કોશ વાપરનારનું કામ સહેલું કરી આપવું આવશ્યક જણાવાથી પ્રત્યયસાધિત રૂપો આપ્યા-છે આગળ ઉપર જોડણીકોશમાંથી એવા શબ્દોને ખાતલ કરવા જોઈશે

જોડણીનો વિચાર કરતી વખતે હશ્રુતિ અને યશ્રુતિ જોડણીમાં વ્યક્ત થવી જોઈએ એ શ્રી. નરસિંહરાવનો આગ્રહ 'ધ્યાનમાં આવ્યા વગર રહેતો નથી તેઓ કહે છે કે, ગુજરાતી ભાષાના સ્વભાવમાં એ વસ્તુઓ છે અને જૂતા લોકો એ બને શ્રુતિઓ લખવામાં વ્યક્ત કરતા પણ હતા સરકારી કેળવણી ખાતાએ મનસ્વીપણે એનો છદ્દ ઉડાડ્યો અને લોકોએ જડતાથી અત્યાર સધા એ જોડકાંને ટેકો આપ્યો છે.

એમની એ વાત અત્યાર સુધી લોકોએ ધ્યાન ઉપર નથી લીધી એ ખરાબર નથી થયું. પણ આટલા દિવસના અનુભવ પછી જરૂર કહી શકાય કે, જે ફેરફાર થઈ ગયો છે એ થઈ ગયો છે. હું અને ય તુ જોડણીમાં કરી સ્થાન સર્વમાન્ય થવું એ લગભગ અશક્ય છે પણ એનું મુખ્ય કારણ એ નથી કે લોકોને એ શ્રુતિઓ વિષે વાંધો છે. પણ જનસ્વભાવ લખવાવાચકમાં અને છાપખાનાવાળાઓ ખીખી ગોઠવવામાં જોડાક્ષરો વધે એ પસંદ નથી કરતા. જે હશ્રુતિ અને યશ્રુતિ વ્યક્ત કરવાનો કોઈ સહેલો ઉપાય લિપિસુધારાને અંગે થાય તો શ્રી. નરસિંહરાવના પ્રયત્નને અત્યાર સુધી નથી મળ્યો એવો ટેકો જરૂર મળશે.

કેટલાક શબ્દો સારા લેખકોએ અથવા કવિઓએ વાપરેલા હોવા છતાં, વપરાશમાં કાં તો આવ્યા નથી અથવા રહ્યા નથી. તેવા કાલગ્રસ્ત શબ્દોનો અર્થ કરવો પણ કોઈ કોઈ વાર મુશ્કેલ થઈ જાય છે. એવા શબ્દો નજીકના ભવિષ્યમાં કોઈ વાપરે એવો સંભવ પણ નથી હોતો. એવા શબ્દોની જોડણી નક્કી કરી આપવાનું ખાસ પ્રયોજન નથી. છતાં અર્થકોશમાં તે કામ આવે એમ જણી તેમને આ કોશમાં સ્થાન આપી + નિશાનીથી જુદા પાડ્યા છે.

જે કોશોમાંથી અમે શબ્દસંગ્રહ પ્રથમ ભેગો કર્યો તે કોશોના કર્તાઓનો અને પ્રસિદ્ધકર્તાઓનો અહીં આભાર માનીએ છીએ શ્રી. લલ્લુભાઈ ગોઠળદાસ, શ્રી. જીવનલાલ અમરશી, શ્રી. ભાનુસુખરામ અને ભરતરામ, એમના કોશો તથા ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીનો કારસીઅરબી કોશ, એ ગ્રંથોનો અમે વિશેષ ઉપયોગ કર્યો છે. આપટેના સંસ્કૃત કોશ વગર કોઈ ચલાવવું જ નથી ખીજ પણ કેટલાક કોશો અમે વાપર્યા છે. પ્રચલિત સાહિત્યમાંથી શબ્દો કાઢી આપવામાં ગોઠળના ભાઈ ચંદુલાલ પટેલ, રાજકોટના કવિ ત્રિભુવન વ્યાસ ઇન્દ્રિયોએ કરેલી મદદની અહીં નોંધ લેવી ઘટે છે. . . . જોડણીના નિયમો નક્કી થયા, આવેલી બધી સૂચનાઓનો વિચાર થયો, અને શબ્દોનો સંગ્રહ પણ બની શકે તેટલો સંપૂર્ણ કર્યો; પણ મુખ્ય કામ એ નિયમો અને સૂચનાઓને અનુસરીને એ બધા શબ્દો એકધારી રીતે અને અકારાદિ ક્રમ પ્રમાણે લખવાના એ તો રહી જ ગયું

હવે. નરહરિભાઈએ એ કામ કેટલુંક કર્યું” હવે, પણ વિશ્વનાથભાઈની મદદ ન મળી હોત તો કોશ આટલો જલદી પૂરો ન થાત. એમણે નિયમિતતાથી અને શાસ્ત્રીય રસથી એ કામ કરી આપ્યું એને માટે તેઓ ખાસ ધન્યવાદને પાત્ર છે . . .

ગુજરાતી જોડણી વિષે ચર્ચા કંઈ નહિ તો ૬૦ વરસથી ચાલતી આવી છે. જેમણે એ બાબતમાં લખ્યું છે તેમનાં નામ સહુ કાંઈ જાણે છે પણ જેમણે ખાનગીમાં ચર્ચા કરી હોય, બીજાઓને પ્રેરણા આપી હોય, અને નિર્ણય આણવામાં મદદ કરી હોય એવા અજ્ઞાત ભાષારસિકો અને શિક્ષકો તો ઘણા હશે. એવા બધાના સંકલ્પોમાંથી જ જોડણીકોશ આખરે પેદા થાય છે. કેળવણી ખાતાએ જોડણીના કાંઈક નિયમો તૈયાર કરી એ પ્રમાણે પાઠ્ય પુસ્તકો છપાવ્યાં એ જ વખતે જો આ વિષયોનો સર્વાંગી વિચાર થયો હોત તો અત્યારે જોડણીનો સવાલ જ ઊભો ન થયો હોત પણ તેમ ન બન્યું. તેથી વિદ્વાનોમાં અસંતોષ ફેલાયો અને જોડણીની ચર્ચા શરૂ થઈ. સ્વ. કવિ નર્મદાશંકરથી માંડીને અત્યાર સુધી જે લેખકોએ જોડણીની ચર્ચા કરી છે એમની સખ્યા નાનીસૂની નથી સ્વ. નવલરામ, સ્વ. કમળાશંકર, સ્વ. ગોવર્ધનરામ વગેરે વિદ્વાનોએ જોડણીમાં વ્યવસ્થા આણવાના પ્રયત્નો કર્યા છે. દી. બ. કેશવલાલ ધ્રુવ, શ્રી. નરસિંહરાવ ભોળાનાથ, શ્રી. આનંદશંકર ધ્રુવ વગેરે વિદ્યમાન વિદ્વાનોએ પણ આ વિષય ઉદ્દીપિત કર્યો છે એ બધાની મહેનત અમારી આગળ હતી, તેથી જ અમે જોડણીના નિયમો સહેલાઈથી નક્કી કરી શક્યા. . . . એટલે અમારી આ પ્રવૃત્તિમાં પ્રત્યક્ષ અપ્રત્યક્ષ ભાગ લેનાર સઘળા ભાઈઓનો અમે આભાર માનીએ છીએ.

કાગળ વદે ૭, સોમવાર

સં. ૧૯૮૫

૬૦ આં કાલેલકર

૨

[બીજી આવૃત્તિ]

અસાધારણ ઐતિહાસિક સંલેખોમાં અર્થ સાથેનો આ જોડણીકોશ પ્રસિદ્ધ થાય છે. ગુજરાતી ભાષામાં જોડણીની કાંઈ પણ વ્યવસ્થા ન મળે એ વસ્તુ ગાંધીજીને ખૂબ સાલતી હતી. એક કાગળમાં એમણે પોતાનું દુઃખ નીચેના શબ્દોમાં વ્યક્ત કર્યું હતું

“શુદ્ધિપત્ર વિનાનો શબ્દકોશ એ ગુજરાતી ભાષાને દેહ આપનારી વસ્તુ છે. અત્યારે તો ગુજરાતી ભાષાનો આત્મા શરીરની ખામીને લઈને ભૂતની માફક ભ્રમ્યા કરે છે અને ક્યાય’શાત થઈને ખેંસી શકતો નથી. એ સ્થિતિમાંથી એ ભાષાના આત્માને ઉગારવો અને અવગતે જતો બચાવવો એ જો તમારું કાર્ય ન હોય તો કોનું હોઈ શકે ?”

ગુજરાતી ભાષાની શુદ્ધિમાં રસ ધરાવનારા વિદેહ તેમ જ વિદ્યમાન લોકોના અભિપ્રાયોનું સંકલન કરી અને શાસ્ત્રની મર્યાદા તેમ જ આજકાલનું વલણ તપાસી જોડણીના નિયમો અમે ઘડી કાઢ્યા, અને ધારેલી મુદતની અંદર ગુજરાતી ભાષાના તેમ જ એ ભાષામાં સ્થાન પામેલા લગભગ બધા શબ્દોનો કેવલ

જેડણીકેશ પ્રન્ત આગળ મૂક્યો. તે વખતે 'નવજીવન'માં ગાંધીજીએ જે આનંદોદ્ગાર કાઢ્યા છે તે એમનાં અસાધારણ ભાષાપ્રેમ સૂચવે છે. એમા એમણે લખેલું.—

“ડીક ડીક ગૂંજરાતી જાણનારા, બાકરણશુદ્ધ ગૂંજાતી લખવાનો પ્રયત્ન કરનારની કલમેથી જે જેડણી ઊતરી તે ખરી ગણાય આ થોરી નિયમને અનુસરીને કોશ તૈયાર વયો છે. અંગ્રેજી ભાષાના શબ્દોની જેડણી ખોટી કરતા આપણને શરમ લાગે છે. તેના કરતા માતૃભાષાની જેડણીનો વધ કરતા આપણને વધારે શરમ લાગવી જોઈએ.

“હવે પછી કોઈને સ્વેચ્છાએ જેડણી કરવાનો અધિકાર નથી.”

લોકોને કેવળ શુદ્ધ જેડણી પૂરી પાડીને કોશ કૃતાર્થ ન જ થઈ શકે. એટલે જેડણી સાથે શબ્દોના કાંઈ નહિ તો મુખ્ય અર્થો દ્વંદ્વમા પણ આપવા એ આવશ્યક હવે કેવળ જેડણીથી ભાષાપ્રેમીને સંતોષ નહિ થાય એટલા જ ખાતર જેડણીકેશની કંક્ત પાત્રસો નકલો જ કાઢી હતી અને એને માટે અમે ગાંધીજીને ઠપકો પણ વહોરી લીધો હતો. પ્રન્તએ એ કોશને અમારા ધારવા કરતા વધુ ઉત્સાહમયો આવકાર આપ્યો અને એ જેડણી પોતાને માન્ય હોવાની સંમતિએ પણ આવી.

જેડણીનું કામ જેટલું સગીન રીતે થયું એટલું જ સંજીન કાર્ય અર્થો આપવામાં કરી બતાવવું એવી અમારી મુરદ હતી. પણ ભારતવર્ષને સદ્ભાગ્યે સ્વરાજની હિલચાલ જાગી અને વિદ્યાપીઠના અધ્યાપકો તથા વિદ્યાર્થીઓએ એમા ઝંપલાવ્યું. બીજા અનેક કાર્યો સાથે આ કામ પણ સકેલી લીધું હોત. પણ ગાંધીજીને ચરણે સાર્થ જેડણીકેશ ધરવાની વિદ્યાપીઠની અભિલાષા કાંઈ ગઈ અને કેટલાક ભાઈઓએ લડતમા ઝંપલાવવાનું માડી વાળવાનો સ્વાર્થ ત્યાગ બતાવ્યો. જ્યાં સામ્રાજ્યનું આખું તંત્ર ઉચ્ચમથાવવાને લડત શરૂ થઈ ત્યાં કોશ ગ્રંથવાનું કામ સળંગ તંત્રે કેમ ચાલે? કામ જે અટકાવવું નહોય તો પ્રસંગે પ્રસંગે જુદા જુદા સેવકોને હાથે કામ લીધા વગર છૂટકો ન હતો. જેડણીની ખાબતમા તો અનેક ફિશાએ મતભેદને અવકાશ. શબ્દોના અર્થ નક્કી કરવાનું કામ પીઠ સાહિત્યસેવકોનું છે એમા ઐતિહાસિક દૃષ્ટિ હોય તો જ એ કાર્ય સંતોષકારક ગણાય. પણ અમારે એટલી મોટી મહત્ત્વાકાંક્ષા 'રાખ્યે પાલવે એમ ન હવે જે સેવકો જે વખતે ઉપલબ્ધ હોય તેમને હાથે કામ પૂરું કરાવ્યા વગર છૂટકો ન હતો.

શાંતિના દિવસો હોત તો ફરેક શબ્દનો અર્થવિકાસ તપાસવાનું કામ અમે 'ન્યુ' હોત શબ્દો ભાષામા ક્યાં ક્યાં જ્યાં અર્થમા વપરાય છે એ શાંધી કાઢીને શબ્દોના આજના અર્થો પણ નક્કી કર્યા હોત. જ્યાં શબ્દો ખોટા અર્થમા વપરાય છે ત્યાં જ્યાં ખેર્યું હોત. પારિભાષિક શબ્દોના અર્થો વધારે ગ્રંથકસ કર્યા હોત જીણા જીણા અર્થભેદ બતાવવા માટે ન્હૂના શબ્દોના અર્થો મર્યાદિત કર્યા હોત અવવા નવા શબ્દો સૂચવ્યા હોત શિષ્ટ સાહિત્યના ભાષાતરમા ડગલે ને પગલે જે મુશ્કેલી ઉત્પન્ન થાય છે તે દૂર કરવા માટે પણ કોશમા કાંઈક સગવડ કરી હોત અનારોં વિચાર એવો હતો કે, અત્યાર સુધી ચાલતું આવ્યું છે એમ ન્હૂના કોશો ઉપર પૂરે આધાર રાખીને નવો કોશ તૈયાર ન કરેલો. પણ સાહિત્યના અભ્યાસીઓ સ્વતંત્ર શોધખોળથી જેમ શબ્દોના અર્થ નક્કો કરે છે તે દબે બની શકે તેટલું

કામ કરવું. જૂના કોશોને તરછાડવાનો વિચાર આમાં ન હતો, પણ શબ્દોના અર્થ પ્રમાણપુરસ્કર છે એવી ખાતરી કરી લેવાની અને અર્થોનક્કી કરવામાં પરંપરાની શિથિલતા કાઢી નાંખવાની વૃત્તિ હતી. અમુક મિત્રોએ સાહિત્યના અમુક વિભાગ વાચી તેમાંથી મહત્વના શબ્દોની વપરાશ, સંદર્ભ પ્રમાણેના અર્થ, અને તેના સ્થાનો નોંધી લેવાનું વહેંચી પણ લીધું હતું. પણ એમાંથી અમે કશું કરી ન શક્યા.

પણ આપેલા અર્થો માટે નર્મકોશથી માંડીને અત્યાર સુધી પ્રસિદ્ધ થયેલા આપણા બધા કોશોની તેમ જ હિંદી, મરાઠી, બંગાળી, સંસ્કૃત તથા અંગ્રેજી કોશોની મદદ લેવામાં અમે ચૂક્યા નથી. જે અર્થોની ચોકસાઈની ખાતરી નથી પડી તેમને માટે બનતી કોશિશ કર્યા છતાં જો નથી મળ્યા તો તેમને છાડી દેવામાં આવ્યા છે. બીજા કોશોમાં આપેલા અર્થો બને તેટલા વધારે સંક્ષિપ્ત રૂપમાં પણ પૂરેપૂરા સમજી શકાય એવી રીતે આપવાની ખાસ ચીવટ રાખેલી છે શબ્દોના અર્થો મુખ્ય લીધા છે અને તેમનો દીર્ઘસૂત્રો વિસ્તાર કરેલો નથી. જે અર્થ ધ્રીજ શબ્દની જોડે વપરાતા ઉપજતો હોય તેવા અર્થો આપવામાં આવ્યા નથી. જોડણીકોશની મર્યાદામાં રહીને જ અર્થોનો વિસ્તાર કરી શકીએ એમ હોવાથી અમે શબ્દો સાથે રૂઢિપ્રયોગોની નોંધ લીધી નથી.

આ બધું કરનાર સાથીઓ પીઠ સાહિત્યસેવી ન ગણાય, પણ ભાષાપ્રેમી અને સાહિત્યસેવી તો જરૂર છે. એટલે એમણે બધી બંતની ચીવટ રાખવામાં મણા નથી રાખી. અર્થ આપવાની પદ્ધતિમાં સૂક્ષ્મ મતભેદોને સ્થાન હોય છે તજ્જ્ઞ ભાષાશાસ્ત્રીઓ એવો ભેદ આ કોશમાં ઠેકાણે ઠેકાણે જોશે. પણ સામાન્ય વાચકોને એથી કશી મૂંઝવણ નડવાની નથી. છલ્લી નજર એક જ વ્યક્તિઓએ પહેલેથી આખર સુધી રાખેલી હોવાથી કોશમાં સળંગસૂત્રતા જળવાઈ રહી છે, અને તેથી જ અમે આ કોશ વિના સકોચે પ્રબલ આગળ મૂકી શકીએ છીએ.

દરેક કામ ગમે તેટલા લોકોને હાથે થાય અને ગમે તે વ્યક્તિ ઉપર તેની જવાબદારી હોય તોયે એ કામ ચીવટપૂર્વક પાર પાડવાની જવાબદારી એકાદ વ્યક્તિને માથે આવી પડે છે. જોડણીકોશના સંપાદનમાં એવી ચીવટ ભાઈ ચંદ્રશંકર શુક્લે રાખેલી. અર્થકોશની તૈયારીમાં એ ચીવટ રાખવી વિશેષ કઠણ હતી તે કામ ભાઈ મગનભાઈ દેસાઈએ કર્યું. તેથી જ આ કોશ નિર્વિઘ્નપણે પ્રવ્રવના હાથમાં મૂકી શકાય છે. શ્રી. ચૂનીલાલ બારોટ, શિવશંકર શુક્લ, ગોપાળદાસ પટેલ, અમૃતલાલ નાણાવડી અને ચીમનલાલ શાહ — આ બધા ભાઈઓએ ઓળીવત્તી પણ તનતોડ મહેનત ન કરી હોત તો આ કામ રહી જ ગયું હોત. શ્રી. ચંદ્રશંકરે પોતાની જૂની જવાબદારી સ્મરણમાં રાખી પોતાની માદગી દરમ્યાન પણ આનાં છલ્લા પ્રૂકે જોયા છે. એક સિવાયના આ બધા જ ભાઈઓ વિદ્યાપીઠના સ્નાતકો છે એ વસ્તુની નોંધ લેતાં સંતોષ થાય છે.

આજની સ્થિતિમાં સામાન્ય વ્યવહાર માટે આ કોશ સંપૂર્ણ ગણાય. પણ અમારે તો અમારા આદર્શને પહોંચવું છે. ગૂંજરાતી સમાજના સર્વસંગ્રાહક સ્વભાવ પ્રમાણે ભાષા પણ સર્વસંગ્રાહક બની છે. વૈષ્ણવ અને શૈવ, જૈન અને સ્વામીનારાયણ સંપ્રદાયી, કાઠિયાવાડી અને ગાયકવાડી, મુસલમાન તેમ જ પારસી,

ખ્રિસ્તી તેમ જ પરદેશી, બધાએ ગૂજરાતીની સેવા કરી છે. એ બધાની સેવાને સરવાળો કરી ભાષાની સમૃદ્ધિ કેટલી છે એ કોશકારે તપાસવું ઘટે છે.

સંખ્યાબંધ ગૂજરાતીઓ ગૂજરાત બહાર અને હિંદુસ્તાન બહાર જઈ વસેલા છે. સ્વરાજની હિલચાલમાં ગૂજરાતે જે પ્રથમ સ્થાન લીધું છે તેને પરિણામે બહાર વસેલા ગૂજરાતીઓમાં નવી સ્ફૂર્તિ, નવી અને વ્યાપક દૃષ્ટિ, અને નવી શાન્તિ આવ્યા વગર રહે નહિ. તેઓ જ્યારે દેશદેશાતરનો પોતાનો અનુભવ, ત્યાંની સમાજસ્થિતિ, અને એ સ્થિતિને અનુકૂળ કરી લેવામાં કેળવેલા પોતાનો પુરુષાર્થ, એના ખ્યાનો લખશે ત્યારે ગૂજરાતી ભાષા હિંદુસ્તાનમાં અસાધારણ સમૃદ્ધિ બતાવશે અને રાષ્ટ્રવ્યાપી કેળવણીનું એક મહત્ત્વનું વાહન થઈ પડશે.

કોઈ પણ ભાષાનો શબ્દકોશ એ તે ભાષાના, એટલે કે, તે ભાષા બોલનાર સમાજના પુરુષાર્થનું પ્રતીક હોય છે. એવા સમાજમાં દરેક નવી વસ્તુનો બહિષ્કાર કરવાની સંદૃશિત વૃત્તિ નથી હોતી, અને જે જીવો તેનો સ્વીકાર કરે એવી ભિખારી વૃત્તિ પણ નથી હોતી. પોતાપણું સાચવીને, ગૌરવ વધારીને જેટલી નવી વસ્તુ લઈ શકાય અને આબાદ રીતે પોતાનામાં ભેળવી શકાય તેટલાનો સ્વીકાર કરતા આચકો નહિ ખાય; અને નવાની ભક્ષ્યથી અનર્થ નર્થ જેને જીવે તેને ચરણે ઢળી પડે, પોતીનનો તિરસ્કાર કરી પરાયાનું દાસત્વ સ્વીકારે, એવી હીન બુદ્ધિ પણ ન રાખે. પોતાની હસ્તી જોખમમાં હોય ત્યારે પારકાના હુમલાથી બચી જવા માટે, અમુક નતની પુરાણપ્રિયતા કહો અથવા ક્ષેમવૃત્તિ (conservatism) કહો, આવશ્યક હોય છે ક્ષેમવૃત્તિ એ જિર્જીવિધાનું વ્યાકરણ છે પણ જ્યારે સમાજ સમર્થ બને છે, પરાક્રમ પ્રગટ કરે છે, વિનિગીયા કેળવે છે, ત્યારે ક્ષેમવૃત્તિ કોરે મૂકી તે યોગવૃત્તિ ધારણ કરે છે. એ વખતે પણ નવું નવું ધારણ કરવાના ઉત્સાહમાં એ તણાઈ ન જાય અને આખો પ્રવાહ ડહોળાઈ ન જાય એટલા ખાતર વિનિગીયાનું વ્યાકરણ પણ જળવવાનું હોય છે. પણ એ ક્ષેમવૃત્તિ કરતા જીવું હોય છે. આ નવું વ્યાકરણ વ્યાનમાં લઈ દરેક દસકે ભાષાનો કોશ કરી કરી સજીવન કરવાની આવશ્યકતા ઉત્પન્ન થશે એમ અમે માનીએ છીએ આત્મ લડતમાંથી જેઓ વિજય મેળવીને નીજ્યા હશે તેમને માટે આ કામ અમે રાખી મૂકીએ છીએ. છેલ્લાં દસ પંદર વર્ષમાં ભાષાએ જે પ્રગતિ કરી છે, ભાષામાં નવા નવા શબ્દો દાખલ થયા છે, શબ્દોને નવા નવા અર્થો મળ્યા છે, તે બધાનો સંગ્રહ અમે કરી શક્યા છીએ એટલાથી જ અમને સંતોષ છે.

ખીજ સંસ્કરણનો લાભ લઈ અમે શબ્દોનો ઉમેરો કરવા શોધ કરી શક્યા હોત. પરંતુ તેને પહોંચી વળવું અશક્ય હતું. એટલે સહેજે અમને જેટલા નવા શબ્દો મળી આવ્યા તેમનો તો આમાં ઉમેરો કરી લીધો છે . . કેટલાક શબ્દોનો અમે પહેલી આવૃત્તિમાં માત્ર વિકલ્પનિર્દેશ જ કર્યો હતો તેમને આમાં, અર્થકોશ તરીકે ઉપયોગિતાની દૃષ્ટિએ, જુદા પણ બતાવેલા છે

પ્રત્યયસાધિત શબ્દો, ક્રિયાપદના પ્રેરક તથા કર્મણિ રૂપો, અને અનેક સમાસોનો સમાવેશ કરીને કોશકાર ધારે તો શબ્દસંગ્રહ થણો મોટો દેખાડી શકે. અમે

એવો લોભ રાખ્યો નથી. પહેલી આવૃત્તિમા જે શબ્દો સંવરાયા હતા તેમાથી કેટલાક સમાસો તથા પ્રત્યયસાધિત શબ્દો આ આવૃત્તિમા રદ પણ કરવામા આવ્યા છે. અર્થદોશમા તેમ કરવાને શુદ્ધ જોડણીકાશ કરતા ઓછી છૂટ છે એ તથા જોડણીની આવશ્યકતાને વિચારીને જ તેમ કરવામા આવ્યું છે. આમ વધઘટ થઈને સરવાળે શબ્દભંડોળ પહેલી આવૃત્તિ કરતાં મોટું નીવડ્યું છે. પહેલી આવૃત્તિમા ૪૩૭૮૩ શબ્દો હતા, આમા કુલ ૪૬૬૬૧ શબ્દો છે

પારિભાષિક શબ્દોનો ઉપયોગ આપણે નથી કરતા ત્યાં સુધી તેમની પસંદગી કરવી મુશ્કેલ જ રહેવાની. વિજ્ઞાનશાસ્ત્રનો અભ્યાસ આપણે અગ્રેજ દ્વારા કરીએ છીએ એટલે ગમે તેવી સુદર યોજેલી પરિભાષા પણ જીવંત ભાષાના કોશકારને સંગ્રહવી મુશ્કેલ પડે છે. પણ જો વાપરની કસોટી પર તેને ચડાવીએ તો તેની પરીક્ષા થઈ પસંદગી સરળ બને છે. ગણિતની પરિભાષાના વિદ્યાપીઠના અનુભવ પરથી આ અમે કહી શકીએ છીએ. વિનયમ દિરના ગણિતની પરિભાષા આ કોશમાં લગભગ સંપૂર્ણતાએ સંગ્રહાયેલી છે તેમ જ સંગીતને માટે પણ કહી શકાય. પરંતુ રસાયનશાસ્ત્ર, પદાર્થવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર, યંત્રશાસ્ત્ર, ગતિશાસ્ત્ર, વિદ્યુત્કાશ વગેરેની પ્રમાણભૂત અને પ્રયોગસિદ્ધ પરિભાષાને અભાવે તે સંપૂર્ણતાએ આ કોશમાં નથી વિજ્ઞાન કે ગણિતની પરિભાષાની બાબતમા અન્ય કોશોએ ગુમે તેમ જોઈવળ કરી છે તે તપાસીને જે શબ્દો ઠીક ન લાગ્યા તે રદ કર્યા છે

પણ આપણા સાક્ષરોના વિચારો પાશ્ચાત્ય ઢબે અને પાશ્ચાત્ય પરિભાષામા ઠીક ઠીક વધતા ન્તય છે. તેમને વ્યક્ત કરવા તેઓ પરિભાષા પણ ચોજતા ન્તય છે. તેનો વિવેક કરીને સંગ્રહ કરવો આવશ્યક ગણાય, તે આ કોશમા કરવામાં આવ્યો છે. તેના અર્થ મુખ્યત્વે તેના અગ્રેજ પર્યાય દ્વારા આપ્યા છે. તેવું જ ગણિતની પરિભાષા માટે પણ ક્યું છે. આવી રીતે અગ્રેજ પર્યાયનો આશરો લામો વખત ન લેવો પડે એ તો ત્યારે જ બને કે જ્યારે આપણે તે પરિભાષાને અપનાવી રૂઢ કરી લઈએ.

જ્યાં શબ્દો સાથે વિસ્તારપૂર્વક વિગત આપવાની હોય છે ત્યાં કોશકારની મૂંઝવણ સહુથી વધારે હોય છે. રમતો, વનસ્પતિ, ઔષધિ, પ્રાણી, પંખી, રોગ, ઘરેણા, ઔદ્યોગિક ક્રિયાઓ, વ્રતો, ઉત્સવો, પંચ, વાદ, અવતાર, દારીગંગના ઓન્નરો વગેરેના અર્થ આપતી વખતે ઓછામા ઓછી કેટલી વિગત આપવી જોઈએ એ જ નક્કી કરવાનું રહે છે. વિસ્તાર ન કરતા શબ્દાર્થ સ્પષ્ટ થાય, વાચકને બધી માહિતી ભલે ન મળે પણ શકનિવૃત્તિ તો જરૂર થાય, એ નતનું ધોરણ નળવવાનો અહીં પ્રયત્ન કર્યો છે.

કોશમા દરેક શબ્દ સાથે તેનું વ્યાકરણ પણ આપવાની જરૂર રહે છે કે જેથી એ શબ્દ વિશેષ ઓળખાય અને તેને કેમ વાપરવો એનો કાર્ત્તવ્ય્યાલ આવી ન્તય. એ વ્યાકરણનું વર્ગીકરણ આપણે અગ્રેજ વ્યાકરણમાથી ઉપાડી લઈ અમુક અગવડો વહોરી લીધી છે. કોશમાં આપેલા વ્યાકરણમા ક્યાંક ક્યાંક મતભેદ કે પ્રશ્નો જરૂર ઊપજવાના. પણ તે તો જ્યાં સુધી ગુજરાતી ભાષાના સ્વભાવને અનુસરનાર એક સંપૂર્ણ અને શાસ્ત્રશુદ્ધ વ્યાકરણનો અથ પ્રબલ આગળ નથી

મુકાયો ત્યાં સુધી શું થાય? શબ્દોના વ્યાકરણના નિર્ણય કરતાં એ બિલુપ અમને નજરે આવ્યા કરી છે નામના લિંગ તથા વિશેષણ અને ક્રિયાવિશેષણનો ભેદ એ આ વિષેનાં આગળપડતાં દૃષ્ટાંતો છે.

કોશની નવી આવૃત્તિમાં જોડણીના નિયમો જેવાં ને તેવા જ રહે છે. એક જો જગાએ ફેરફાર કર્યો છે તેની અહીં નોંધ લેવી જોઈએ. આગલી આવૃત્તિમાં ‘સાજ’ જોડણી કરેલી. તેનો હવે સાંજ-ઝ એવો વિકલ્પ માન્ય રાખ્યા છે. તેમજ ઇન્સાફ-ઇનસાફ તથા ઇન્કાર-ઇનકાર એમ વિકલ્પ સ્વીકારવામાં આવ્યા છે.

મહા મુદ્દ ૭, સં ૧૯૮૭

૬૦ ખા.૦ કાલેલકર

તા. ૨૬-૧-૩૧, સોમવાર.

૩

[ત્રીજી આવૃત્તિ]

જોડણીકોશની બીજી આવૃત્તિ ખલાસ થઈ જવાથી, આ તેની ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવે છે. ઈ. સ. ૧૯૩૪ના અંતમાં સરકારના બંધનમાંથી છૂટ્યા બાદ, વિદ્યાપીઠ મંડળે તા. ૩-૧-૧૯૩૫ની પોતાની પહેલી સભામાં ઠરાવ કર્યો હતો કે, “કોશની બીજી આવૃત્તિ ખલાસ થાય તે પહેલા ત્રીજી આવૃત્તિ તૈયાર કરવાનું આ સભા ઠરાવે છે, અને તે કામ શ્રી. મગનભાઈ દેસાઈને સોંપવામાં આવે છે. તેમની દેખરેખ નીચે આપેા વખત કામ કરવા માટે શ્રી. ચૂનીલાલ બારોટને મુકરર કરવામાં આવે છે.”

આ ઠરાવ થયો ત્યારે એવી ધારણા હતી કે, બીજી આવૃત્તિની મિલન નહોતો ૧૯૩૭ સુધી તો ચાલશે, અને એ ગણતરી બાધીને નવી આવૃત્તિના સંશોધનની યોજના કરી હતી. પરંતુ, પ્રબલ તરફથી કોશને ઉત્તરોત્તર વધુ મળવા લાગેલા સત્કારને કારણે, ૧૯૩૬માં જ બધી નકલો ખપી ગઈ, એટલે ત્રીજી આવૃત્તિ બને તેટલી સત્વર તૈયાર કરી નાખવાનું ઠરાવ્યું. તેને લઈને નિરધારેલા સંશોધનમાં થોડો કાપ મૂકવો પડ્યો છે.

આ આવૃત્તિના કામને પ્રારંભ કર્યો ત્યારે વિચાર્યું હતું કે, કોશને વધુ શાળોપયોગી બનાવવાની દૃષ્ટિએ તેમાં શબ્દપ્રયોગો તથા ઉપલબ્ધ વ્યુત્પત્તિ ઉમેરવા; અને શબ્દલંકાણ માટે, બને તેટલું વધારે શાળોપયોગી સાહિત્ય વાચી કાઢવું. પરંતુ, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, કોશનું છાપકામ તરત ઉપાડવાનું આવવાથી, પૂરેપૂરી વ્યુત્પત્તિ આપવાનું તથા શબ્દપ્રયોગો સંધરવાનું કામ અમારે ઊંડવા પડ્યા છે. વાચક જોશે કે, આ આવૃત્તિમાં અમે તત્સમ વ્યુત્પત્તિ આપીને જ અટકી ગયા છીએ અને શબ્દપ્રયોગસંગ્રહને તો અડક્યા જ નથી.

આ આવૃત્તિ તૈયાર થતી વેળા, શુદ્ધ જોડણી લખવાની ચીવટવાળા એક ભાઈએ અમને એમની એક મુશ્કેલી જણાવી કે, ક્રિયાપદનાં પ્રેરક અને કર્મણિ રૂપો કોશમાં, બધાના નહિ તો, ન્યા જોડણીકરન થવાને પ્રયત્ન હોય તેટલાં ક્રિયાપદોનાં જો આપેા, તો બહુ ઉપયોગી થાય. આ માગણીનું વન્દન સ્વીકારી, આ આવૃત્તિમાં એવા ક્રિયાપદોનાં રૂપો બનાવીને મૂકવામાં આવ્યા છે આવાં

ખનાવીને મૂકેલાં રૂપોમાથી કેટલાંકનો ઉપયોગ કદાચ સાહિત્યમા નયે મળે એમ ખનવા ભેગ છે. પણ એ રૂપો ભેડણીની દૃષ્ટિએ જ મૂક્યા છે, અને તે મૂકતી વખતે એટલું ધ્યાનમાં રાખ્યું છે કે, તેમનો ઉપયોગ કરવા કોઈ ચાહે તો તે ફરી શકે,—તેમાં કોઈ વિચિત્ર ન લાગવું ભેઈએ જ્યાં ખાસ વિચિત્રતા જેવું લાગ્યું છે ત્યાં તેવા રૂપો ખનાવ્યાં નથી.

શબ્દભંડોળનું કામ આ વખતે ઠીક ઠીક થયું ગણાય. નવા શબ્દો શોધવાને અંગે કરેલા વાચનમા, ઉપર કહ્યું તેમ, મુખ્યત્વે શાળોપયોગી પુસ્તકો જ લેવામા આવ્યાં હતા. તે ઉપરાત, સામાન્ય નવા વાચનમાં આવતાં પુસ્તકોમાંથી પણ શબ્દો મળે તે સંઘરવામાં આવ્યા છે. એ રીતે કામ કરતા, આ વેળાની આવૃત્તિમાં શબ્દસંખ્યા ૫૬૮૩૦ થઈ છે. એટલે કે, ગઈ આવૃત્તિના ૪૬૬૬૧માં ૧૦૧૬૯ શબ્દોનો વધારો થયો છે.

શબ્દોની ગણતરીની સાથે તત્સમ શબ્દોની વર્ગીકૃત ગણતરી પણ કરવામા આવી છે. ભાષાપ્રેમીઓને એનું પરિણામ બ્રાહ્મક થશે એમ માનીએ છીએ. નોંધાયેલી તત્સમ વ્યુત્પત્તિમાં સૌથી મોટો વિભાગ, અલબત્ત, સંસ્કૃત શબ્દોનો, ૨૦૨૬૫, એટલે કે, ૩૫ ટકા ભેટ્યો છે. ત્યાર પછી ફારસીના ૧૭૫૬, એટલે ૩ ટકા, અરબીના ૮૨૮, એટલે ૧ા ટકા, અંગ્રેજીના ૩૬૦, એટલે ૦ા ટકા, હિંદીના ૧૮૩, મરાઠીના ૪૮, તુર્કીના ૨૭, પોર્ટુગીઝના ૨૬ — એમ આવે છે. ગુજરાતીનો સારો અભ્યાસ કરનારે સંસ્કૃતનું અમુક જ્ઞાન તો મેળવવું જ ભેઈએ એ આ સાદી ગણતરી પરથી દીવા જેવું દેખાઈ આવે છે. આ ગણતરીથી અમને એક એ અદાજ પણ મળી રહ્યા છે કે, લગભગ ૪૨ ટકા વ્યુત્પત્તિનું કામ તો થઈ ચૂક્યું ગણાય.

૧૬૩૫માં આ આવૃત્તિનું કામ શરૂ કર્યું ત્યારે ભેડણીના નિયમોને અંગે કોઈ નવું વિચારણીય છે કે કેમ એનો પણ ખ્યાલ ફરી લીધો હતો એ બાબતમા કશો મહત્વનો ફેર કરવાની જરૂર નથી ભેઈ. ઊલટું, હર્ષની વાત છે કે, ભેડણીકેશને ઉત્તરોત્તર માન્યતા મળતી ગઈ છે, અને આજ મુંબઈ યુનિવર્સિટી જેવી શિક્ષણસંસ્થાએ તથા ગુજરાતી સાહિત્ય સંમેલન જેવી વિદ્વત્સભાએ એને અપનાવ્યો છે. આ બાબતમાં સાહિત્ય સંમેલને તેની ગઈ બેઠકમા કેશને માટે જે આવકારદાયી ને અભિનંદક ઠરાવ કર્યો છે, તે માટે એ સંસ્થાનો અને અમે આભાર માનીએ છીએ.

ભેડણીકેશને આમ માન્યતા મળ્યા પછી, આજ હવે આપણી આગળ ભેડણીની અરાજકતાનો પ્રશ્ન એટલા પૂરતો પતી ગયો મનાય. હવે કરવાનું રહે છે તે સ્વીકૃત થયેલી એવી આ ભેડણીની બાબતમાં કાળજી રાખી તેનો વાપર વધારવાનું તે કામ ગુજરાતના શિક્ષકગણ, લેખકવર્ગ તથા છાપાવાળા અને માસિકના તંત્રી, વ્યવસ્થાપકો તથા પ્રકાશન સંસ્થાઓ — એ બધાએ કરવાનું રહે છે આમા ભે આપણે જળુતિ નહિ બતાવીએ તો હવે એકમે વર્ષમા સિદ્ધ થઈ જવું ભેઈએ એવું કામ નાહક લાગશે, અને ભાષાની સેવામા એટલે દરજ્જે ક્ષતિ આવી લેખાશે.

જોડણીના નિયમોમાં એક ફેરફાર કર્યો છે. નિયમ પમેા આ પ્રમાણે હતો -
 “જ્યાં આરખી, ફારસી, અંગ્રેજી કે અન્ય પરભાષામાંથી અપભ્રંશ થયેલો શબ્દ
 રદ થઈ ગયો હોય, ત્યાં તે જ અર્થમાં તત્સમ શબ્દ ન વાપરવો. ઉદા. ૦ પર્ષટ,
 ખ્વાહિશ, ફૂખડ, ડગ્લિશ, ટિકેટ નહિ; પણ પાપડ, ખાએશ, આખેદૂખ,
 અંગ્રેજી, ટિકિટ.”

આ નિયમ, ખરું જોતા, જોડણીનો નહિ પણ શૈલીનો ગણાય. એટલે
 જોડણીકાર એને પોતાના નિયમ તરીકે આપે એમાં મર્યાદાદોષ આવે. આ વિચારથી
 એ નિયમ રદ કરવામાં આવ્યો છે. બાકી આખી નિયમવાલી જેમની તેમ રહે
 છે. નવી આવૃત્તિનો લાભ લઈ તે નિયમોનો અમલ કરવામાં કેટલાક શબ્દોમાં
 જ્યાં ક્ષતિ રહી ગયેલી જણાઈ છે, ત્યાં સુધારો કર્યો છે. ચડવુ-ચઢવુ, મળ-મઝા,
 ફળદ્રુપ-ફળદ્રૂપ વિકલ્પો સ્વીકાર્યા છે. નિયમાવલીનું વધુ સ્પષ્ટીકરણ થાય તેટલા
 સારૂ સૂચક દાખલાઓ કેટલીક જગાઓએ ઉમેર્યા છે. (જેમ કે, ક્રિયાપદના
 રૂપોની જોડણીનો નિયમ ૨૫, ૨૬ જુઓ.)

તત્સમ શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ આપવામાં આવી છે એ ઉપર જણાવ્યું. તેને
 અંગે એક બે વાતનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાની જરૂર છે. આપણી ભાષામાં ઘણા
 સંસ્કૃત શબ્દો તેમના પ્રથમાના રૂપે ઊતરી આવે છે, અને જેમાં અતે વિસર્ગ
 હોય છે તેના તે વિસર્ગનો લોપ થયો હોય છે. જેમ કે, પિતા, વિદ્વાન, ચંદ્રમા,
 મન ઇત્યાદિ. આ શુદ્ધ સંસ્કૃત તો ન ગણાય. વળી કેટલાક શબ્દો સંસ્કૃત
 વ્યાકરણ પ્રમાણે નવા બનાવી આપણે વાપરીએ છીએ, જે સંસ્કૃત કોશોમાં નયે
 મળે આવા બધા શબ્દોને અમે જ. તરીકે તત્સમ જણાવ્યા છે.

એવી જ એક મર્યાદા ફારસી અરબી શબ્દોની તત્સમતાને અંગે પણ સ્વીકારી
 છે. આ ભાષાઓને અંગે વિશેષ મુશ્કેલી એ છે કે, તેની ને આપણી વર્ણમાળા
 એક ન હોઈ, લિપ્યંતરનો પ્રશ્ન પણ ખડો થાય છે. જેમ કે, ફારસી ‘ઝ’ અગાઉની
 પેઢી ‘લ’ લખીને સંતોષ માનતી. આજ અંગ્રેજી Z નો ઉચ્ચાર આપણે ત્યાં
 રદ થતો જવાથી ફારસી ઝ ઉચ્ચાર ‘લ’થી વ્યક્ત કરવા કરતાં ‘ઝ’ લખવા
 પ્રેરાર્થએ છીએ. પરંતુ ફારસી અરબી શબ્દોમાં જકાર ઊતરી તો ગયો છે. એ
 રીતે આપણી જોડણીની પ્રથામાં માન્યતા પણ મળી છે એટલે એવા જકારવાળા
 કરકના શબ્દોને પણ ફારસી જ જણાવ્યા છે. જેમ કે, નજર, અજીઝ.

અત્ય ઉકારવાળા ફારસી શબ્દો ગુજરાતીમાં પોતાના લિંગ પ્રમાણે ઈ, ઉ
 કે ઓ અત્ય સ્વીકારે છે. જેમ કે, તકાલે, સાદુ, જલસો. આટલા કરકના શબ્દોને
 પણ ફારસી જણાવ્યા છે.

ફારસી અરબી અયૂ, અવ્ર, આપણે ત્યાં અનુક્રમે એ, ઓ રૂપે લખાય છે
 તે ઓ, ઓ રૂપે બોલાય છે જેમ કે, હેબત, શેતાન, મોત આ રૂપોને પણ
 તત્સમ જ ગણ્યા છે.

પરંતુ રદ, સખર, ટ્રિકર, સાહેબ, બહેર, ઇજન, ચહેરા જેવા શબ્દો તદ્દલવ
 ગણ્યા છે. નિસબત, સખતી, ખરખારત જેવા શબ્દો જેમનો ઉચ્ચાર તત્સમ છે(પણ
 જે નિસબત, સખતી, ખર્ખસ્ત એ રૂપે નથી લખાતા) તેમને પણ તત્સમ ગણ્યા છે.

પોર્ટુગીઝ તત્સમતા બતાવી છે તે સામાન્ય મળતાપણા પરથી જ ગણાય. શુદ્ધ રૂપે એ શબ્દ હશે કે કેમ એ, પોર્ટુગીઝના અજ્ઞાનને કારણે, અમારાથી દાવો કરી શકતો નથી. ઉપલબ્ધ કોશો કે વ્યાકરણોમાથી એને અંગેના મળી આવેલાં સૂચન પરથી એ નિર્દેશો છે.

મરાઠી, હિંદી ભાષા તો ગુજરાતીની બહેનપણીઓ ગણાય. ઘણા શબ્દો જરાતરા ફેરથી કે તેના તે જ રૂપે બેઠ જગ્યાએ મળી શકે તે પરથી તે શબ્દ મરાઠી કે હિંદી ન ગણાય. પણ આજના વધતા જતા આંતરપ્રાનીય સંસર્ગને કારણે તથા પૂર્વના સંસર્ગોથી પણ કેટલાક શબ્દો આપણા સાહિત્યમાં તે તે ભાષાઓમાથી સ્વાભાવિક રીતે ઊતરી આવ્યા છે કોશમાં એવા શબ્દોને જ હિંદી કે મરાઠી બતાવી શકાય. અમે એ દૃષ્ટિએ આ ભાષાઓના શબ્દોનો નિર્દેશ કર્યો છે.

શબ્દની તત્સમ વ્યુત્પત્તિ બતાવતાં એ ખ્યાલ આપોઆપ ઊઠે કે, તેનો અર્થ પણ તત્સમ છે ? કેમ કે, એવું ઘણી વાર બને છે કે, શબ્દનું સ્વરૂપ તત્સમ હોવા છતાં તેના અર્થમાં તત્સમતા ન હોય, તેમાં કાર્થક ફેર થયો હોય, લક્ષણથી ભિન્ન અર્થ નીકળતો હોય, કે વ્યંજનામાં મર્યાદા પણ આવી ગઈ હોય. આ પ્રકારની ઝીણવટમાં અમે ઊતર્યા નથી, ને મૂળ શબ્દના અર્થની સામાન્યતા તત્સમતા પરથી તેને તત્સમ ગણ્યો છે. સામાન્ય ઉપયોગની શાળોપયોગી આવૃત્તિમાં એથી વધુ સૂક્ષ્મતા આવશ્યક પણ ન ગણાય.

વ્યુત્પત્તિને અંગે, છેવટમાં, એક વસ્તુ હોવાની રહે છે તે, ક્રિયાપદોની વ્યુત્પત્તિ નથી આપી એ. એટલે ઉપરની શબ્દગણનામાં ક્રિયાપદોની તત્સમતા નથી ગણાઈ.

એક મહારાષ્ટ્રી ભાઈએ કહ્યું કે, તમારા કોશમાં ઉચ્ચારણ નથી નેથી અમારા જેવાને મુશ્કેલી પડે છે; તમારે ઉચ્ચારણ પણ આપવું જોઈએ આ માગણી સાચી છે. કોઈ પણ ભાષાના સારા ગણાઈ શકે એવા કોશમાં શબ્દનું આ અંગ હોવું તો જોઈએ જ. આપણી લિપિની વિશેષતાને લઈને, ઉચ્ચારણની જરૂર અગ્રેજી જેવી ભાષાના જેટલી ન હોય એ ખરું. છતાં લિપિ સંપૂર્ણ ઉચ્ચારવાહી તો નથી થઈ શકતી. આપણે ત્યાં પણ સંવૃત વિવૃત પ્રયત્ન, યશ્રુતિ, હંશ્રુતિ, અનુસ્વાર-ભેદ ઇત્યાદિ બાબતો તથા કારસી વર્ણોનો પ્રશ્ન તો રહે જ છે. એટલે તે તે ખાસિયતો માટે સંકેત ચોજીને કોશકારે ઉચ્ચારણ પણ નોંધવું ઘટે. આ બાબતમાં ક્યુ ઉચ્ચારણ શિષ્ટ ગણાય એ પ્રશ્ન પણ રહે છે. એટલે આ કામ મહત્વનું તો છે જ. પણ આ આવૃત્તિમાં અમારે માટે તે શક્ય નહોતું. પરંતુ એમાં એક વસ્તુ અંશતઃ અમારે કરવી પડી છે તે એ કે, જે શબ્દોની જોડણી એક છે છતાં ઉચ્ચારો ભિન્ન છે, તેવા શબ્દોનો ઉચ્ચારનિર્દેશ અમે કર્યો છે. જેમ કે, જુઓ આડ, શોક. તે શબ્દો ત્રણ અર્થોમાં ત્રણ રીતે બોલાય છે એ ત્રણે ઉચ્ચાર નોંધ્યા છે. તેની પદ્ધતિ વિષે ‘કોશ વાપરનારને સૂચના’માં નિર્દેશ કર્યો છે.

આ આવૃત્તિમાં એક બીજો ફેરફાર કર્યો છે તે શબ્દોની ગોઠવણીનો છે. ગુજરાતી કોશમાં આવી બતનો ફેરફાર પહેલવારનો થાય છે આ ફેરફાર કરવાનું અમને સૂઝવું સ્થળસંકેત સાધવાની દૃષ્ટિએ. આવૃત્તિ આવૃત્તિએ કદમાં વધતા જતા કોશની કિંમત પણ વધારવી પડે તો વાચકવર્ગને એ ન કાવે. એટલે, બને

ત્યા મુઢી, કોશનું કદ વધતા છતાં, કિમત ન વધારવી પડે એવો પ્રયત્ન કરવાનો વિચાર રાખવામાં આવ્યો. તે સારું એક કેરકાર તો એ ક્યો કે, ખીખાં મળે તેવડા નાના વાપર્યા છે અવારનવાર જરૂર પ્રમાણે વાપરવાના આકરચંથ માટે નાના ખીખાં મુશ્કેલી ન ગણાય. નાના ખીખાંથી ઠીક ઠીક જગા બચી શકી છે. ખીજો કેરકાર ક્યો તે, કક્કાવારીમાં પાસપાસે આવતા સમાન વ્યુત્પત્તિવાળા, સાધિત કે સમાસના શબ્દોને એક કંદરામાં ગોઠવી દીધા છે આ ગોઠવણીને અંગેની મૂચનાઓ 'કોશ વાપરનારને સૂચના' એ સ્થળે આપી છે તે જોવાથી આ ગોઠવણીની રીત સ્પષ્ટ થશે.

પારિભાષિક શબ્દોને અંગે નવો કોઈ પ્રયત્ન ક્યો નથી. એક વસ્તુ સ્વતંત્ર રીતે જોવી પ્રાપ્ત થાય છે સરકારી માધ્યમિક કેળવણીમાં ગણિત, વિજ્ઞાન વગેરે વિષયો સ્વભાષા મારફત શીખવવાની છૂટ અપાઈ છે. પરંતુ, એ છૂટેનો ઉપયોગ એણે જ લેવાયો છે, એ વિચિત્ર ખીના ગણાય અને કાંઈકે પ્રયત્ન થયો છે તે, અમારી બધું પ્રમાણે, વિજ્ઞાનને માટે, કે જેની પરિભાષામાં મુશ્કેલી છે એમ જ નહિ, અરાબક છે, ને કેટલુંક બેઠ્ઠાપણું પણ પ્રવર્તે છે. અને ગણિત, કે જેની પરિભાષા નિશ્ચિત છે તથા જે નાનકડી પુસ્તિકાએ વિદ્યાપીઠ તરફથી પ્રસિદ્ધ થઈ છે, એને સ્વભાષા મારફત શીખવવાનો પ્રયત્ન આરંભાયો નથી. આશા રાખીએ કે, એ આપણી સિદ્ધ પરિભાષા હવે થોડા વર્ષોમાં બધે વપરાતી થઈ જશે. વિજ્ઞાનને અંગે પણ એવી જ પરિભાષા રિથર કરવાનો પ્રયત્ન હવે આદરવો જોઈએ. એ કામ શિક્ષકગણ તથા વિદ્વાનો ઉપાડે તો હવે પછીની કોશની આવૃત્તિમાં જ્ઞાનની તે રાખાના શબ્દો સંધરવાનું સહેલું થશે.

હવે વિદ્યાપીઠ તરફથી ગુજરાતી ભાષાના જુહત્ કોશનું કામ ઉપાડવા વિચાર છે. એ કોશમાં ગુજરાતી ભાષાનો શબ્દસંગ્રહ પૂરો કરવા માટે, નવા તથા નૂના ગુજરાતી સાહિત્યમાં ઊતરેલા તથા બોલીમાં ચાલતા તમામ શબ્દો સંધરવા પ્રયત્ન કરવો છે. બોલીના શબ્દો સંધરવા માટે, ગુજરાતના બોલીવાર જુદા જુદા પ્રદેશ પડે છે ત્યાંના માણસોના સહકાર ઉપરાત, તે તે પ્રદેશમાં ખાસ માણસ મોકલી બરાબર તપાસ કરીને શબ્દો એકઠા કરવાનો ઇરાદો છે. વળી જુદા જુદા વિજ્ઞાનોની અને ઉદ્યોગોની પરિભાષા પણ મેળવી શકાય તેટલી મેળવીને આપવી છે. તથા સાપ્રદાયિક અને કોમી સાહિત્યમાં વપરાતા શબ્દો પણ એકઠા કરવાની ધારણા છે. શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ શક્ય હોય તેટલી — વચગાળાના પ્રાકૃત તથા અપભ્રંશ રૂપો મળી શકે ત્યાં તે સાથે — આપવી છે. શબ્દના અર્થોનો એતિહાસિક વિકાસક્રમ, અર્થ તથા પ્રયોગની સ્પષ્ટતાની દૃષ્ટિએ આવશ્યક જણાય ત્યાં અવતરણો સાથે, આપી શકાય તેટલો આપવો છે અને તેટલા સ્થાનોએ પર્યાય શબ્દો પણ નોંધવાનો વિચાર છે. ગુજરાતના વિદ્વાનો, શિક્ષકો તથા ભાષાપ્રેમીઓની સાહાય્ય જોઈ શકી વધારે મળે તેટલો આ કોશ સારો થાય એ સ્પષ્ટ છે એવો સહકાર અને મદદ અમને મળશે જ એ આશા સાથે ગુજરાત આગળ અમારી માગણી અમે રજૂ કરીએ છીએ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ

તા. ૧૨-૬-'૩૭

મગનભાઈ પ્રભુદાસ દેસાઈ

જોડણીના નિયમો

તત્સમ શબ્દો

૧. સંસ્કૃત તત્સમ શબ્દોની જોડણી મૂળ પ્રમાણે કરવી. ઉદા. મતિ; ગુરુ; વિદ્યાર્થિની.

૨. ભાષામાં તત્સમ તથા તદ્ભવ બંને રૂપો પ્રચલિત હોય તો બંને સ્વીકારવાં. ઉદા. કઠિન — કઠણુ; રાત્રિ — રાત; દશ — દસ; કાલ — કાળ; નહિ — નહી; હૂબહૂ — આબેહૂબ; દર્શ — દરસ.

૩. જે વ્યંજનાન્ત તત્સમ શબ્દો ગુજરાતી પ્રત્યયો લેતા હોય તેમને અકારાન્ત ગણીને લખવા ઉદા. વિકાન, જગત, પરિષદ.

આ નિયમ અગ્રેજી, ફારસી, આરબી વગેરે ભાષાના શબ્દોને પણ લાગુ પડે છે.

૪. પશ્ચાત્, ક્રિયિત્, અર્થાત્, ક્વચિત્, એવા શબ્દો એકલા આવે અથવા ખીજા સંસ્કૃત શબ્દોની સાથે સમાસમાં આવે સારે વ્યંજનાન્ત લખવા. ઉદા. ક્રિયિતકર; પશ્ચાત્તાપ.

આવાં અવ્યયો પછી જ્યારે જ આવે સારે તેમને વ્યંજનાન્ત ન લખવાં. ઉદા. ક્વચિત જ.

૫. આરબી, ફારસી તથા અગ્રેજી ભાષાના શબ્દો લખતાં તે તે ભાષાના વિશિષ્ટ ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો ન વાપરવાં. ઉદા. ખિદમત, વિઝિટ, નજર.

૬. ‘એ’ તથા ‘ઓ’ના સાંકડા તથા પહોળા ઉચ્ચારની ભિન્નતા દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવાં નહિ. પરંતુ અગ્રેજી શબ્દોના ‘એ’ ‘ઓ’ના ઉચ્ચારમાં ભ્રાંતિ ન થાય માટે, તે દર્શાવવા ઊંધી માત્રાનો ઉપયોગ કરવો. ઉદા. કોફી, ફેશન, ઓગસ્ટ, ડોઝમ.

૭. અંતુસ્વારના ભિન્ન ભિન્ન ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવાં નહિ.

નોંધ — શક્ય હોય ત્યાં અંતુસ્વારના વિકલ્પમા અંતુનાસિકો વાપરી શકાય. ઉદા. અંત, અન્ત; દડ, દણ્ડ, સાત, સાન્ત; ઐંક, ઐન્ક.

હશ્રુતિ તથા ચશ્રુતિ

૮. ખહેન, વહાણુ, વહાણું, પહોણું, મહાવત, શહેર, મહેરબાન, મહાવરો, મહોર જેવા શબ્દોમાં તથા કહે, રહે, પહેર, પહોંચ જેવા ધાતુઓમાં હ જુદો પાડીને લખવો.

૯. નાનું, મોટું, ખીક, સામુ, ઊનુ, મોર (અં), મો, મોણુ (લોટને), ન્યાં, ત્યાં. ક્યારે, ત્યારે, મારુ, તમારુ, તારું, તેનું, અમારુ, આવું, વગેરેમાં હકાર ને દર્શાવવો.

(એટલે કે, હ ન્યાં દર્શાવવો ત્યા જુદો પાડીને દર્શાવવો અને ન દર્શાવવો ત્યાં મુદ્દત્ત ન દર્શાવવો, ‘હ’ને આગલા અક્ષર સાથે જોડવો નહિ.)

૧૦. નાહ, ચાહ, સાહ, મોહ, લોહ, દોહ, સોહ એ ધાતુઓને અનિયમિત ગણી તેમના દર્શાવ્યા પ્રમાણે રૂપો સાધિત કરવાં.

નાહ:—નાહું છું; નાહીએ છીએ; નહાય છે; નાહો છો; નાહો, -હા, -હી, -હું, -હા; નાહીશ; નાહીશું; નહાશે; નહાશે; નહાત; નહાતો, -તી, -તું; નાહનાર; નાહવાનો અથવા નાવાનો; નાહેલો, -લી, -લું; નહા; નહાજે; નાહવું.

નવડા (-રા)વવું; નવાવું; નવાય; નાવણુ; નાવણિયો; નવેણુ; નવાણુ.

ચાહ:—ચાહું છું; ચાહીએ છીએ; ચાહે છે; ચાહો છો; ચાહો, -હા, -હી, -હું, -હા; ચાહીશ; ચાહીશું; ચાહશે; ચાહશે; ચાહત; ચાહતો, -તી, -તું; ચાહનાર; ચાહવાનો; ચાહેલો, -લી, -લું; ચાહ; ચાહજે; ચાહવું.

ચહવડા(-રા)વવું; ચહવાવું, ચહવાય એ રૂપો શક્ય અને વ્યાકરણ-દ્રષ્ટએ પ્રામાણિક લાગે છે, પણ આવા પ્રયોગો પ્રચલિત નથી.

સાહ:—ચાહ પ્રમાણે.

સવડા(-રા)વવું; સવાવું; સવાય.

મોહ:—મોહું છું; મોહીએ છીએ; મોહે છે; મોહો છો; મોહો, -હા, -હી, -હું, -હા; મોહીશ; મોહીશું; મોહશે; મોહશે; મોહત; મોહતો, -તી, -તું; મોહનાર; મોહવાનો; મોહેલો, -લી, -લું; મોહ; મોહજે; મોહવું.

મોહડા(-રા)વવું, મોહાવું; મોહાય.

લોહ:—લોહું છું; લોહીએ છીએ; લોહે છે; લોહો છો, લોહો, -હા, -હી, -હું, -હા; લોહીશ, લોહીશું; લોહશે; લોહશે; લોહત; લોહતો, -તી, -તું; લોહનાર; લોહવાનો અથવા લોવાનો; લોહેલો, -લી, -લું; લોહ, લોહજે; લોહવું.

લોવડા(-રા)વવું; લોવાય, લોવણિયું.

દોહ:—દોહું છું; દોહીએ છીએ; દોહે છે, દોહો છો; દોહો, -હી, -હું, -હા, -હાં; દોહીશ; દોહીશું; દોહશે; દોહશે; દોહત અથવા દોહત; દોહતો, -તી, -તું; દોહનાર; દોહવાનો અથવા દોવાનો; દોહેલો, -લી, -લું; દોહ; દોહજે.

દોવડા(-રા)વવું; દોવાવું; દોવણુ; દોણી.

કોહ:—સામાન્યતઃ મોહ પ્રમાણે. પણ નીચેનાં રૂપો દર્શાવ્યા પ્રમાણે—
કોવડા(-રા)વવું; કોવાવું; કોવાય; કોહપણુ; કોહવાણુ; કોહવાટ.

સોહ:—મોહ પ્રમાણે.

૧૧. કેટલાક 'હ'ને બદલે હ અને ડ છટા પાડીને લખે છે. જેમ કે, કહાડવું, વહાડવું. તેમ ન લખતાં કાઢ, વાઢ, કઢી, ટાઢ, અઢાર, કઢવુ એમ લખવુ. પરંતુ લઢવુ, દાઢમ ન લખતાં લડવું, દાડમ એમ લખવું ચડવું, ચઢવું બને માન્ય ગણવાં.

૧૨. કેટલાક શબ્દોના ઉચ્ચારમાં ગુજરાતના કેટલાક ભાગમાં યશ્રુતિ થાય છે. ઉદા. જાત્ય, આંખ્ય, લાવ્ય, લ્યો, ઘો, ઇં. પણ તે લખવામાં દર્શાવવાની જરૂર નથી. જાત, આંખ, લાવ, લો, હો એમ જ લખવું.

તદ્ભવ શબ્દો.

૧૩. અલ્પપ્રાણ અને મહાપ્રાણ સંયુક્ત હોય એવા તદ્ભવ શબ્દોમાં મહાપ્રાણનું દ્વિત્વ કરવું. ઉદા. ચોખ્ખું, ચિકી, પથ્થર, ઝરમો, ચોધો, મુધ્ધાં, સભ્ભર. પણ ચ્ તથા છનો યોગ હોય તો ચ્છ લખવું, છ્છ નહિ. ઉદા. અચ્છર, પચ્છમ, અચ્છું.

૧૪. કેટલાક શબ્દોમાં (ઉદા. પારણ, ખારણ, શેરડી, દોરડું, ખાંડણી, દળણું, ચાળણી, શેઝડી) ર, ડ, ળ, અને બદલે ય ઉચ્ચાર થાય છે; ત્યાં મૂળ રૂપ જ લખવું.

૧૫. અનાદિ 'શ'ના ઉચ્ચારની બાબતમાં કેટલાક શબ્દોમાં પ્રાંતિક ઉચ્ચારભેદ છે. ઉદા. ડોશી-ડોસી; માશી-માસી, ભેશ-ભેસ; છાશ-છાસ, ખારશ-ખારસ; એંશી-એંસી. આવા શબ્દોમાં શ અને સનો વિકલ્પ રાખવો.

૧૬. શક, શોધ, શું માં રૂઢ શ રાખવો; પણ સાકરમાં સ લખવો.

૧૭. વિશે અને વિષે એ બંને રૂપો ચાલે.

૧૮. તદ્ભવ શબ્દોમાં અંત્ય ઈ તથા ઉ, સાનુસ્વાર કે નિરનુસ્વાર, એ અનુક્રમે દીર્ઘ અને હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા. ઘી; છું; શું; તું. ઘણી; વીઝી; અહી; ઠહી; પિયુ; લાહુ; જુહું,

નોંધ — સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં રુ અથવા રુ લખવાનો રિવાજ નથી; રૂ વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ જ્યાં નિયમ પ્રમાણે હ્રસ્વ રુ લખવાનું હોય ત્યાં રુ અથવા રુ લખવું. ઉદા. છોકરું - છોકરું; ઘેરુ-ઘેરું.

અપવાદ — એકાક્ષરી શબ્દોમાં નિરનુસ્વાર જ દીર્ઘ લખવો. ઉદા. જૂ, લૂ, ચૂ, ભૂ, છૂ.

૧૯. અનંત્ય ઈ તથા ઊ પર આવતા અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર પોચો થતો હોય ત્યારે ઈ કે ઊ દીર્ઘ લખવાં. ઉદાહરણ; ઈંડાડ; ગૂંચવાવ; સીંચણિયું; પીંછું, લૂંટ; પૂછડું; વરસૂંદ; મીંચામણું.

અપવાદ — કુંવારું, કુંભાર, કુંવર, કુંવરી, સુંવાળું.

૨૦. શબ્દમાં આવતા યુક્તાક્ષરથી ન્યા આગલા સ્વરને થડકે લાગતો હોય ત્યાં ઈ કે ઊ ને હોય તે હસ્ત લખવો. અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર અનુનાસિક જેવો થતો હોય ત્યાં યુક્તાક્ષર ગણવો. ઉદાહરણ; કિસ્તી, શિસ્ત, કુક્કર, જુસ્સો, ચુસ્ત, છેતરપિંડી, જિંદગી, જિગોડી, લુંગી, દુદ્ધ, તુડાઈ.

નોંધ — સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં જિ લખવાનો રિવાજ નથી, જ નો વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ ન્યાં નિયમ પ્રમાણે હસ્ત જિ લખવાનું હોય ત્યાં જિ લખવું. ઉદાહરણ; જિંદગી; જિતાડવું; જિવાડવું.

૨૧. ન્યાં વ્યુત્પત્તિને આધારે જુદી જોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, જુદું, ઉદવું, ડિલ) તેવા બે અક્ષરના શબ્દોમાં ઉપાંત્ય ઈ તથા ઊ દીર્ઘ લખવાં. ઉદાહરણ; ચૂક, ચૂઈ, તૂત, જૂલો, ઝીણું, જીનો.

અપવાદ — સુધી, દુખ, જુઓ.

નોંધ — મુકાવું, ભુલાવું, મિચાવું. એવા કર્મણિફોમાં હસ્ત થાય છે. જુઓ નિયમ ૨૪ મો.

૨૨. ન્યાં વ્યુત્પત્તિને આધારે જુદી જોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, ઉપર, ચુગલ, કુરતુ, મુગટ, અગુર) તેવા બેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં ઈ કે ઊ પછી લઘુ અક્ષર આવે તો તે દીર્ઘ લખવાં, અને ગુરુ અક્ષર આવે તો તે હસ્ત લખવાં. ઉદાહરણ; નીકળ, મૂલવ, વિમાસ. મજૂર, ખેડૂત, કુકાળ, સુતાર, તડૂક, કિનારો, ભુલાવ, મિચાવ, તકુકાવ.

અપવાદ ૧ — વિશેષણ પરથી થતા નામો તેમ જ નામ પરથી બનતાં ભાવવાચક નામોમાં મૂળ શબ્દની જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદાહરણ; ગરીબ-ગરીબાઈ; વકીલ-વકીલાત; ચીકણું-ચીકણાઈ, ચીકાશ; મીઠું-મીઠાશ, મીઠાણું; જૂઠું-જૂઠાણું, પીળું-પીળાશ; ઝીણું-ઝીણવટ.

નોંધ — વેધી-વેધિત્વ, અભિમાનિત્વ, એવા શબ્દો તત્સમ સંસ્કૃત હોઈ ફેરફાર કરવામાં આવે છે.

અપવાદ ૨ — કેટલાક શબ્દો બોલતાં ઉપાંત્ય અક્ષર ઉપર ભાર આવે છે ત્યાં ઈ કે ઊ ને હોય તે દીર્ઘ કરવાં. ઉદાહરણ; ગોડીલો, દાગીનો, અરસો, દંતૂડી, વગેરે.

નોંધ : — જેમાં આ જાતનો ભાર નથી આવતો એવા શબ્દો :
ટહુકો, ફઉડી, મહુડુ.

૨૩. ચાર અથવા તેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં આદિ ધ કે ઉ હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા૦ ભુલામણુ, હિલચાલ. કિલકિલાટ, ખિસકોલી, ટિપણિયો, ટિટિયારો, ટિચકારી.

વિકલ્પ — ગુજરાત-ગૂજરાત

નોંધ ૧ — આ જાતનો શબ્દ સમાસ હોય તો સમાસના અંગભૂત શબ્દોની જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા૦ ભૂલથાપ, ખીજવર; હીણકમાઉ, પ્રાણીવિદ્યા, સ્વામીપ્રોહ, મીઠાળોલુ.

નોંધ ૨ — ફદાફદ, અમાખૂમ, ભુલભુલામણી, એવા દ્વિભાવથી થતા શબ્દોમાં દ્વિભાવ પામતા પદની જોડણી જ કાયમ રાખવી.

૨૪. પ્રાથમિક શબ્દો પરથી ઘડાના શબ્દોમાં તથા ધાતુના પ્રેરક અને કર્મણિ પ્રયોગનાં રૂપોમાં પ્રાથમિક શબ્દ અથવા ધાતુની મૂળ જોડણી કાયમ ન રાખતા ઉપર કલમ ૨૧. ૨૨, ૨૩, ૨૪ પ્રમાણે જોડણી કરવી. ઉદા૦ ભૂલ-ભુલામણી, શીખ-શિખાઉ, શિખામણુ; નીકળ-નિકાલ; ઊડ-ઉડાવું, ઉઠાડ, ઉઠાવ, ઉઠમણુ, મૂક-મુકાણુ, મુકાવું, મુકાવવું.

નોંધ ૧ — નિયમ ૧૯, ૨૦ પ્રમાણે સાનુસ્વાર ધ ઉ વાળા શબ્દોમાં ફેર નહિ થાય. જેમ કે, ચૂંથવું, ચૂથારો, ચૂથાવું, ચૂથાવવું; કંગલાણુ, કિંગલાવું, કિંગલાવવું.

નોંધ ૨ — ધાતુના અક્ષરો ગણવામાં તેનું સામાન્ય કૃદંતનું રૂપ નહિ, પણ મૂળ રૂપ લેવું. જેમ કે, ઊથલ(વું), મૂલવ(વું); ઉથલાવ(વું), તડૂક(વું), તડુકાવ(વું), તડુકા(વું).

અપવાદ ૧ — કર્મણિરૂપોને નિયમ ૨૧મા અપવાદ ગણી હ્રસ્વ કરવાં. જેમ કે, મિચા(વું), ભુલા(વું).

અપવાદ ૨ — ક્રિયાપદનાં કૃદંતરૂપોમાં મૂળ જોડણી જ કાયમ રાખવી. જેમ કે, ભૂલનાર, ભૂલેલું; ભુલાવનાર; ભુલાયેલું; મૂકનાર મૂકેલું; મુકાયેલું, મુકાવનાર; મુકાવડાવેલું.

૨૫. શબ્દના અંધારણમાં ઈ પછી સ્વર આવતો હોય તો તે ઈ ને હ્રસ્વ કરી સ્વરની પહેલાં ય ઉમેરીને લખવું. ઉદા૦ દરિયો, કડિયો, રેટિયો, કડિયો, ઘોતિયુ, માળિયુ, કાઠિયાવાડ, પિયર મહિયર. દિયર, સહિયર, પિયુ.

અપવાદ — પીયો: તથા જુઓ. પછીનો નિયમ વિકલ્પ —
પિયળ — પીયળ.

૨૬. વિભક્તિ કે વચનના પ્રત્યયો લગાડતાં કે સમાસ યનાવતાં શબ્દની મૂળ જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા० નદી — નદીઓ. નદીમાં ધૃં. સ્ત્રી — સ્ત્રીઓ, સ્ત્રીને ધૃં. ખૂખી — ખૂખીઓ. ખારીખારણાં.

૨૭. ક. કરીએ, છીએ, ખાઈએ, ઘોઈએ, મૂઈએ, જોઈએ, હોઈએ. મારીએ, એવાં ક્રિયાપદના રૂપો બતાવ્યા પ્રમાણે લખવાં. પણ થયેલું, ગયેલું, સચવાયેલું, એવાં રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવાં.

જ. જુવો, ધુવો નહિ પણ જુઓ, ધુઓ લખવું. તેમ જ ખોવું. રોવું જેવાં ઓકારાન્ત ધાતુઓમાં ખુઓ, રુઓ લખવું. અને જુએ છે, ધુએ છે, ખુએ છે, રુએ છે, જોયેલું, જોતું; ખોયેલું, ખોતું, ઘોયેલું, ઘોતું વગેરે રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવા.

ગ. સૂવું. પીવું જેવાં ક્રિયાપદોમાં સૂએ છે, મૂઓ, સૂતું, સૂતેલ, સૂતાર, અને પીએ છે, પીઓ, પીતું, પીવેલ, પીતાર એ પ્રમાણે લખવું.

૨૮. પૈસો, ચૌકું, પૈકું, રવેયો એમ લખવું. પણ પાઈ, પાઉડ, ઊઊઈ, સઈ એવા શબ્દો દર્શાવ્યા પ્રમાણે લખવા.

૨૯. સળ, જિંદગી, સમજ એમાં જ; તથા ગોઝારું, મોઝારમા ઝ, અને સાંજ-ઝ, મળ-ઝા એમ લખવું.

૩૦ આમલી-આબલી લીમડો-લીંબડો, તૂમકું-તૂબકું, કામળી-કાંબળી, ડામવું-ડાંભવું, પૂમકું-પૂભકું, ચાલો-ચાલેલો, સાલો-સાડલો એ બંને રૂપો ચાલે.

૩૧. કહેવડાવવું-કહેવરાવવું, ગવડાવવું-ગવરાવવું, ઉડાડવું-ઉરાડવું, એસાડવું-એસારવું જેવા પ્રેરકરૂપોમાં ડ અને ર નો વિકલ્પ રાખવો.

૩૨. કવિતામા નિયમાનુસાર જોડણી વાપરી હ્રસ્વ દીર્ઘ બતાવનારાં ચિહ્નો વાપરવાં.

૩૩. જે શબ્દોની જોડણી કે ઉચ્ચારને વિષે એકરૂપતા ચાલતી હોય તે શબ્દોની, ઉપરના દર્શાવેલ નિયમો અનુસાર જુદી જોડણી થતી હોય છતાં પ્રચલિત જોડણી કાયમ રાખવી ઉદા० મુજ, તુજ, કુકડો, કુચકો, મુજબ, પૂજારી, મુદત, કુમળું, કુસકી. શુટકો, કુલડી

કોશ વાપરનારને સૂચના

શબ્દોની ગોઠવણી

શબ્દોની ગોઠવણી કક્કાવારીના સામાન્ય ઘોરણે કરવામા આવી છે. સ્થળ-સૂક્રાય સાધવાની દૃષ્ટિએ, તેમાં એક નવીનતા કરવામા આવી છે, તે એ કે, કક્કાવાર ક્રમમાં સાથે સાથે હોતા એકસમાન વ્યુત્પત્તિવાળા શબ્દો, સાધિત રૂપો તથા સમાસોમાથી સવરવાળો એક શબ્દ લઈને તેનું થડ ખાંધી, તેવા શબ્દોને એક કક્કામાં ભેગા ગોઠવવામા આવ્યા છે. જેમ કે, જુઓ અગ્નિ, અગિયાર

એટલે અમુક શબ્દ ખોળવા માટે વાચકે તેના કક્કાવાર સ્થાન પર જોવાની સાથે, તે જો ત્યા સ્વતંત્ર પેરા તરીકે ન મળે તો, તેની પાસે જ ક્યાંક એનો સમાન વ્યુત્પત્ત શબ્દ વિચારીને તેમાં ખોળવો.

આમ ભેગા કરાતા શબ્દોને, મૂળ થડમાં શબ્દમા ઉમેરણી બતાવવું આવું ચિહ્ન કે તેના અંત્ય અક્ષરનો વિકલ્પ સૂચવવું - આવું ચિહ્ન વાપરીને એન્ડા કરવામા આવ્યા છે. જેમ કે, 'અગિયાર'માં ંમુ = અગિયારમુ. 'અખિલ'માં -લાર્ઠ = અખિલાર્ઠ આવા સમૂહોમા દરેક પૂરા થતા શબ્દને અતે પૂર્ણવિરામ મૂકવામા આવ્યું છે.

સમૂહમા ગોઠવેલા બધા જ શબ્દોનાં સંક્ષેપચિહ્ન (એટલે કે, ં, -) મૂળ થડના શબ્દને જ લાગુ પડે છે જે સમૂહના થડના શબ્દમાં વિકલ્પ હોય [જેમ કે, મૂલ(-ળ)], તે સમૂહના શબ્દોમા વપરાવું ઉમેરણીનું ં ચિહ્ન જો થડનાં બેઉ રૂપોને લાગુ પડવું હોય, તો તેવા વિકલ્પને ક્રો'સમાં બતાવ્યો છે. જેમ કે, 'જવાલા (-ળા)'મા ંગ્રાહી = જવાલાગ્રાહી, જવાળાગ્રહી જે થડનાં વિકલ્પમાં એમ ન હોય ત્યાં ક્રો'સ નથી વાપર્યો. જેમ કે, 'સમજ, ંજ'મા ંદાર = સમજદાર.

આવા પ્રકારનાં સ્થાનોએ વિકલ્પનું (-) આ સંક્ષેપચિહ્ન અંત્યાક્ષરનો છેદ જ હડાડવું હોઈ, કશો પ્રશ્ન ઊઠતો નથી. જેમ કે, 'મૂલ(-ળ)' માં -લક = મૂલક.

આ કાયદાથી કરેલા સમૂહોમાં ક્યાંક તેના અમલમા ભૂલ રહી હોય તો તે વાચકે સુધારી લેવી જોઈશે સામાન્ય કાયદો ઉપર વર્ણવ્યો તે અખત્યાર કરેલો છે.

વ્યુત્પત્તિ

વ્યુત્પત્તિનો નિર્દેશ સામાન્યતઃ શબ્દના વ્યાકરણના સંકેત ખાદ ['] ક્રો'સમાં કરવામાં આવ્યો છે. તેના સંકેતોની સમજ સંકેતોની યાદીમા આપી છે. જેમ કે, સપ્રકાશ વિં [સ]. સમૂહમાં આવેલા શબ્દોમાં દરેક શબ્દે વ્યુત્પત્તિ નથી બતાવી. સમાસનું ખીજુ પદ સંધિથી જોડાયું હોય તો સામાન્યતઃ જુડુ' બતાવ્યું છે. જેમ કે, પૂર્ણાહુતિ [+ આહુતિ]

જ્યાં આગળ મૂળ શબ્દની સાથે સંક્ષેપથી તેના વિકલ્પ પણ જણાવ્યા હોય ત્યાં વ્યુત્પત્તિનો નિર્દેશ મૂળ શબ્દને લાગે છે વિકલ્પને લાગે જ એમ ન માનવું.

જેમ કે, મૂલ(-ળ) નં [મં.] માં મૂલ મ. છે. યેગરળ (-ન્નદ, -ન્ન) વિં [ફા.] મા યેગરળ ફા. છે.

ન્યાં મૂળ નહિ પણ સંક્ષિપ્ત રૂપવાળો શબ્દ જ તત્સમ હોય ત્યાં વ્યુત્પત્તિનો સંકેત વ્યાકરણનિર્દેશની પૂર્વે ને જેને લાગુ પડતો હોય તેની જોડે તરત જ મૂકવામાં આવ્યો છે જેમ કે, બ્રાત, -તા [સ] પુ'ં. બર્નક, -બ [અ.] નં.

જે સમૂહના થડનો શબ્દ તત્સમ ન હોય પણ તેના પેટાનો હોય, તેના સ્થાનોએ પેટામાં, તે તે શબ્દ આગળ, ઉપરને ધોરણે, વ્યુત્પત્તિ બતાવી છે. જેમ કે, 'માતૃ'મા જુઓ 'માતૃલ'.

ઉપરાંત, થડના શબ્દના પેટામાં પણ ન્યાં તેની તત્સમતા કે ખીજ વ્યુત્પત્તિ નોંધવા જેવી માની છે ત્યાં તે નોંધી છે.

કોઈ શબ્દના અનેક અર્થોમાથી વ્યુત્પત્તિ જુદી હોય, તેના શબ્દોમા તે અર્થને સ્થાને અલગ વ્યુત્પત્તિનો સંકેત મૂક્યો છે. જેમ કે, જુઓ રાસ શબ્દ ત્યાં તેના શબ્દોના અલગ કંદરા પણ પાડ્યા છે. જેમ કે, જુઓ રાજ, રાન.

ન્યાં સ્પષ્ટ વ્યુત્પત્તિ ન મળતી હોય, કે મળી હોય તે ઉપરાંત જરૂર માની, ત્યાં હિંદી, મરાઠી ઇં ના શબ્દો તુલના તરીકે નોંધ્યા છે જેમ કે 'અકલ્પ' [હિં અકલ્પના]. તુલના દર્શાવવા 'સરં' એવો સંશ્લેષ વાપર્યો છે ક્યાંક તે રહી ગયો હોય તે વાચકે સમજી લેવો.

ઉચ્ચારણ

શબ્દોના ઉચ્ચારણ વિષે સૂચન મૂકવામાં આવ્યો છે, તે તેના પછી તરત જ અને વ્યાકરણ બતાવ્યું છે તે પહેલાં, () આવા કૌંસમાં છે.

ઉચ્ચારણમા હ્રસ્વ, યશ્રુતિ, પોષો અનુનાસિક, પહોળા એ ઓ, અને ક્યાંક લઘુપ્રયત્ન અકાર (જેમ કે 'કહેવું') બતાવ્યા છે દરેકના સંકેતની સમજ સંકેતસૂચિમાં જુઓ.

પોષો અનુનાસિક જ બતાવવામાં આવ્યો છે અને તે (૦) આવું પોષુ મીડું કરીને બતાવ્યો છે. એટલે, સંસ્કૃત ઢબનો અનુનાસિક બતાવવા ખાસ ચિહ્ન નથી ચોંટ્યું ન્યાં (૦) સંકેત ન હોય ત્યાં સંસ્કૃત ઢબનો અનુનાસિક સમજવો.

દીર્ઘ ઈ, ઊ સાથે આવતો અનુસ્વાર જોડણીના નિયમ ૧૯ પ્રમાણે નક્કી છે કે તે પોષો હશે તેથી તે સ્થાનોએ (૦) આ સંકેત મૂકવામાં નથી આવ્યો. જેમ કે જુઓ ખીંટી, ખૂંચ ઇં.

અને એથી ઊલટ-પક્ષે હ્રસ્વ ઇ સાથેનો અનુસ્વાર સંસ્કૃત ઢબનો હશે, એ પણ જોડણીના નિયમથી સ્પષ્ટ છે જેમ કે, ખિંડ, કિંમત ઇં જોડે, ઉપર કહ્યું એમ, તે અનુસ્વાર ઉચ્ચારણમાં બતાવવાનું રાખ્યું નથી, પોષો અનુનાસિક ન કહ્યો હોય ત્યાં એ સમજી લેવા ઉપર રાખ્યું છે.

તેવી જ રીતે પહોળા એ ઓ ન્યાં હોય ત્યાં બતાવ્યા છે ન્યાં તે ન બતાવ્યા હોય ત્યાં સામાન્ય સંસ્કૃત એ, ઓ સમજી લેવાના.

હશ્ચુતિનું સ્થાન જે ખે વર્ણો વચ્ચે હોય તેના પહેલા વર્ણ જોડે તે બતાવ્યું છે. જેમ કે, તારુ (તા'). પ્રાયઃ પહેલા વર્ણ સાથે વિશેષે તે શ્રુતિ જોડાયેલી છે, એમ માન્યું છે.

શબ્દપ્રયોગ

જે શબ્દનો શબ્દપ્રયોગ હોય તે, એ શબ્દના અર્થો પૂરા થયા પછી પૂર્ણ-વિરામ કરી, [] આવા કૌંસમાં આપવામાં આવ્યો છે

તે શબ્દના થડ તળે બીજા શબ્દો કે તેના સમાસો હોય તે તે બધા, તેના શબ્દપ્રયોગોનો કૌંસ [] પૂરો થાય ત્યાર પછી આપ્યા છે

દ્વંકાણુને ખાતર, શબ્દપ્રયોગ લખવામાં મૂળ શબ્દ ફરી લખ્યો નથી, પણ અધ્યાહાર-સૂચક - આવી લીટી મૂકીને ચલાવ્યું છે. જેમ કે, 'આખ' માં [—આઢા કાન કરવા=આખ આઢા કાન કરવા; —નું ચળિયારુ જસવું=આખનું ચણિયારુ' ખસવું]

જ્યાં મૂળ શબ્દનું ક્ષાતર થઈને શબ્દપ્રયોગ બને ત્યાં તે આખો લખ્યો છે જેમ કે આલે પાટા વાષવા, આલો મીંચીને ઇં.

સામાન્યપણે, શબ્દપ્રયોગો કક્કાવાર ક્રમે મૂક્યા છે. જ્યાં મૂળ શબ્દ આગળ કોઈ પદ આવે તેવો શબ્દપ્રયોગ હોય, (જેમ કે જે આલની જરમ) ત્યાં તે, ઉપરના સામાન્ય શબ્દપ્રયોગો પછી, અને તેમના ક્રમમાં આપવામાં આવ્યા છે

શબ્દપ્રયોગોની ગોઠવણનો આ સામાન્ય ધારો છે. તેમા ક્યાક આધાપાછી રહી ગઈ હોય તે જોઈ લેવામા વાચકને ખાસ મુશ્કેલી નહિ પડે.

નહિ સંધરેલાં સાદાં શબ્દરૂપો

નામ તેમ જ વિશેષણ પરથી થતાં લઘુતા કે લાલિત્યવાચક બધા રૂપો કોશખ ઉમેરવામાં આવ્યાં નથી. એવા શબ્દોમા મૂળ જોડણી જ કાયમ રહે છે.

જોડણીમા ફેરફાર થતો હોય તેવાં ક્રિયાપદોના ભાવે, કર્મણિ અને પ્રેરક રૂપો ચોજીને આપવામાં આવ્યા છે. (જે ધાતુનાં એવા રૂપ વિચિત્ર જેવાં લાગ્યા છે તે આપ્યાં નથી.) તેવા રૂપોમા અમુકનું પ્રેરક કે ભાવે યા કર્મણિ એટલો દ્વંક ઉલ્લેખ કરવા ઉપરાંત અર્થ આપ્યો નથી; સિવાય કે, તેથી અલગ બીજો અર્થ હોય

જે ને રૂ બંને સરખી રીતે સ્વીકાર્ય ગણેલાં છે. એટલે કોશમાં જ્યાં બેમાંથી એક આપેલું છે ત્યાં બીજું વાપરવાને વાંધો નથી.

છાપવાની સવડ ખાતર અને શબ્દોની સખ્યા ન વધારવાના ઉદ્દેશથી, અનુસ્વારના વિકલ્પમા અનુનાસિક વપરાય છે તે વાપરીને જુદા શબ્દો આપેલા નથી. જ્યાં જ્યાં અનુસ્વારને ઠેકાણે અનુનાસિક વાપરી શકાય ત્યાં ત્યાં તે વાપરવાની છૂટ છે ઉદાહરણ અત—અન્ત, દંડ—દંડડ.

વિશેષણ પરથી તા, ત્વ, પણુ જેવા પ્રત્યયો લાગીને બનતાં નામોના અર્થ સામાન્યતા આપવામા આવ્યા નથી. તેમ જ જ્યાં વિશેષણ અને નામ, કે વિશેષણ અને અન્યથના અર્થ સરખા જ થતા હોય ત્યાં અર્થો કરી ન લખતા સાથે જ લખેલા છે. જેમ કે, જુઓ વિવેચક, બરાબર. વ્યાકરણ દ્વારા અર્થનિર્દેશ કરીને, તે સમજી લેવાશે એમ ગણી, લાઘવ સાધવામા આવ્યું છે

શબ્દની જોડણીમાં પ્રથમ અક્ષરનો વિકલ્પ બતાવવામાં આવ્યો નથી. ઉદાહરણ 'શિંગડું', શીંગડું. આવા વિકલ્પના શબ્દ તેના અર્થમાં વાપરીને ધ્યાન ખેંચવા પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

જે શબ્દોના અર્થ વિષે, વ્યાકરણ વિષે, ઉચ્ચાર વિષે, વ્યુત્પત્તિ વિષે, કે બીજી કાંઈ શંકાગ્રસ્તતા માની છે તે (૧) પ્રશ્ન મૂકી સૂચવી છે. જે જગ્યાએ પ્રશ્ન હોય તે પૂરતી શંકા છે એમ સામાન્યતઃ સમજવું.

પર્યાયવાચક શબ્દોના અર્થ દરેક ઠેકાણે લખવાને બદલે એક ઠેકાણે લખી બીજા શબ્દોમાં, જુઓ અમુક શબ્દ, એમ જણાવવાનો રિવાજ રાખ્યો છે જ્યાં તે શબ્દના બધા અર્થો લાગુ ન પડતા હોય ત્યાં અર્થનો અમુક મ જોવાનું કહ્યું છે.

ગરગડાટ, ઘડાવટ જેવા રવાનુઝરી શબ્દોમાં અર્થો ન આપતા (૨૧૦) સજ્ઞા વાપરી છે. યા જગ્યા તે અવાજ શાનો છે એ બતાવવું જરૂરી લાગ્યું છે ત્યાં સાથે, અમુકનો અવાજ, એમ જણાવ્યું છે.

સંક્ષેપોની સમજ

અં	અન્વય	પ્રેરક	પ્રેરકબંધનુ રૂપ
અર્ઙકિં	અર્ઙર્થ = ક્રિયાપદ	બં	બહુવચન
ઉદાહ	ઉદાહરણ	બંકાં	ભવિષ્યકાળ
અંવં	અંવચન	બંકૃં	ભવિષ્યકૃદંત
અં	અંધી (શબ્દ)	ભાવે	ભાવે પ્રયોગનું રૂપ
અર્ઙશિ	અર્ઙશિ પ્રયોગનુ રૂપ	બૃ	બૃજોળ
અં	કાઠિયાવાડી (શબ્દ)	બૂંકાં	બૃતકાળ
	(ભં, બૂં, વં સાથે કાળ)	બૂંકૃં	બૃતકૃદંત
કા.શા	કાવ્યશાસ્ત્ર	રવં	રવાનુઝરી (શબ્દ)
કૃં	કૃદંત	લા	લાક્ષણિક (અર્થ)
કિં	ક્રિયાપદ	વંકાં	વર્તમાનકાળ
ખ	ખગોળશાસ્ત્ર	વંકૃં	વર્તમાનકૃદંત
ગ	ગણિતશાસ્ત્ર	વિં	વિશેષણ
ચ.	ચરાતરી (શબ્દ)	વિંનં	વિશેષણ, નપુ સક લિંગ
જે., જૈન	જૈન (શબ્દ)	વિંપું	વિશેષણ, પુ લિંગ
જ્યો.	જ્યોતિષશાસ્ત્ર	વિંસ્ત્રીં	વિશેષણ સ્ત્રીલિંગ
નં	નપુ સક લિંગ	વ્યા	વ્યાકરણ
નંબંબં	નપુ સક લિંગ, બહુવચન	શંપ્રં	શબ્દપ્રયોગ
ન્યા.	ન્યાયશાસ્ત્ર	સં	સર્વનામ
પ.	પદ્યમા વપગતો (શબ્દ)	સરં	સરખાવો
પ.વિ	પદ્યાર્થવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	સં.	સજ્ઞાવાચક
પું	પુ લિંગ	સુ	સુરતી (શબ્દ)
પુંબંબં	પુ લિંગ, બહુવચન	સ્ત્રીં	સ્ત્રીલિંગ
		સ્ત્રીંબંબં	સ્ત્રીલિંગ, બહુવચન

વ્યુત્પત્તિના સંકેત

સં.	સંસ્કૃત	પો.	પોર્ટુગીઝ
ફા.	ફારસી	હિ.	હિંદુસ્તાની
અ.	અરબી	મ.	મરાઠી
ઇં.	ઇંગ્લિશ	કા.	કાનડી
પ્રા.	પ્રાકૃત	સર૦	સરખાવો
દે.	દેશ્ય	તે ઉપરાતના નિર્દેશોમા આપાનુ	
અપ.	અપભ્રંશ	પૂરુ નામ લખ્યુ છે	

ઉચ્ચારણના સંકેત

- (૦) પોચો અનુનાસિક છે એમ બતાવે છે જેમ કે આંધળો (૦).
 ઍ પહોળો એ છે એમ બતાવે છે. જેમ કે પેઠે (પે).
 ઐ પહોળો ઐ છે એમ બતાવે છે. જેમ કે હોણુ (હો).
 (') વર્ણ સાથે ઉપર મૂકેલુ અલ્પ-
- વિરામ ત્યા હસ્તુતિ બતાવે છે. જેમ કે તારં (તાર').
 (,) વર્ણ સાથે નીચે મૂકેલુ અલ્પ-વિરામ ત્યા યસ્તુતિ બતાવે છે. જેમ કે આખ (ખ,)
 (~) ખોડાનુ ચિહ્ન લઘુપ્રયત્ન અકાર બતાવે છે. જેમ કે કહેલુ (કહે).

ખીજાં ચિહ્નોની સમજ

- + કાલગ્રસ્ત શબ્દ
 ૦ આગલા શબ્દમાં ઉમેરો કરવાનું સૂચવે છે. ઉદા० રાક, ઠોઠો એટલે રાક, રાકડો. ક(૦ર)કરુ એટલે કંકરુ, કરકરુ.
 આગલા શબ્દના અંત્ય અક્ષરને બદલે મૂકવાનુ સૂચવે છે. ઉદા०
- રાધા(-ધિકા) એટલે રાધા, રાધિકા. ' રાન ' મા વટી(-વી, -તું) એટલે રાનટી, રાનવી, ગનતું -
 (?) શબ્દ કે તેના જે ભાગ આગળ પ્રશ્ન હોય તે ખીના વિષે શકા છે, એમ સૂચવે છે .

સા થં જોડણી કોશ

અ

અ પું [મેં] સંસ્કૃત કુટુંબની વર્ણમાળાનો પહેલો
અક્ષર - એક રવર (દીર્ઘરૂપ આ) (૨) (નળ્યુ,
બ્રહ્મા, શિવ (૩) વ્યજનથી શરૂ થતા રાજની
પૂર્વે વપરાતો પૂર્વગ નકારાર્થે, ઉદાહરણ 'અમુખ'.
વિરોધ બતાવના, ઉદાહરણ 'અસુર' ખોટાપણું
કે અયોગ્યતા બતાવના, ઉદાહરણ 'અકાળ' 'તે
સિવાયના બીજા'નો બોધ કરાવના, ઉદાહરણ
'અપ્રાપ્ત' (૪) નકારાત્મકીદિમા વ્યજનાદિ
નામ પૂર્વે વપરાતો ઉદાહરણ 'અકરણ, અકાય'
ઠકાર પું [ત] 'અ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર.
ઠકારાદિ વિં [મ] અકારથી શરૂ થતો
(ક્રમ). ઠકારાંત વિં [સ] મેડે અકારવાળું
અ [સં. આ ઉપરથી?] 'અતિ'ના અર્થમાં
કે રથાર્થે - ખામ અર્થવૃદ્ધિ વગર નકારો -
તેવા મળતો એક ગુજરાતી ઉપસર્ગ ઉદાહરણ
અપોર, અકરાલ, અગોપ, અલોપ, અટાદણું,
અછવાયું, અમુઝાયું
અઉ (હથુતિ સાથે) નં [સ અહિં] કરડે એવું
છવડું (૨) સાપ (૩) જુઓ આહિ, અણ
અમ્મણી વિં [સ] આણ વિનાનું, અનૃણી
અક નં [સ.] ક્રમ (૨) અથ, પાપ
અકથ વિં [સ] બોલું, વાળવિનાનું (૨) પું
(સ) કૃત ગ્રહ
અકજ વિં + [જુઓ અકાજ] નકામુ
અકટોવિકટ વિં [મ., સ. વિકટ] અતિ મુશ્કેલ
(૨) અતિ લાયકર
અકડાઅકડી સ્ત્રીં ચડસાચડસી (૨) કટાકટી
અકડાઈ સ્ત્રીં અક્ષડપણું, મગફરી (૨) કાકડાપણું
અકડાટ પું અકડાવું તે, અકડાવાની અસર

અકડાણું અંકિં [હિં અકડના, જુઓ અક્ષડ]
સાધાનું - અગત્ય ઝલાઈ નવું (૨) લલકાર્યા
કરવું, મગફરીમા રહેવું
અકતો પું [સ અકત] કારીગરોનો છૂટોનો
દિવસ, અણને [— કાતવો = અણને પાળવો
પણ ઘેર કામમા ખૂમ રોકાવું. — પાળવો =
ધધારોજગારમા રત્ન રાખવી]
અકથ વિં [મ] નહિ કહેવું - વર્ણવેલું (૨)
અવર્ણનીય ંનીય, - થય વિં અવર્ણનીય.
- થિત વિં નહિ કહેવું
અકપટ નં [સ] કપટનો અભાવ
અકબર વિં [અ] સોથી મહાન (૨) પું (સ) એક
પ્રખ્યાત મોગલ બાદશાહ ંદિલી સ્ત્રીં [ફા.]
ઉદાર દિલ રાખવું તે - સ્ત્રી વિં [ફા] અકબર
સાબંધી (૨) અકબરે પ્રવર્તેલું (૩) સ્ત્રીં
ચોખાના લોહની બનાવેલી એક વાતી
અકબંધ વિં [સ અક્ષતવધ] જેમનું તેમ, વગર
બોલેલું, વગર તોડેલું
અકરણ વિં [સ] કરણ — ધદ્રિય વગરનું (૨)
દેહ ધદ્રિયાદિ રહિત (પરમાત્મા) (૩) નં ન
કરવું તે; કાર્યનો અભાવ
અકરણી વિં [સ] (ગ) જેનું મૂળ અકાબરની કળે
તેવું (૫૬) 'રેશનલ' ંગત વિં 'રેશનલ'.
ંપદી સ્ત્રીં અકરણી પદોવાળી રકમ, 'રેશનલ
એકરેશનલ'. ંદલ નં 'રેશનલ રેક્ષન'.
ંસમીકરણ નં 'રેશનલ ઇન્વેશન'.
અકરણીય વિં [સ] ન કરવા જેવું
અકરાકર પું કાળો કેર, હાહાકાર વતે એવો
બનાવ, ગજબ (૨) લાયકર નાશ

અકરામ નં [અ] 'કૃપા, માન, અલ્પિસ
 અકરાળ, ઓવકરાળ વિં [સં. કરાલ]
 અતિ ભયકર
 અકરાંતિયુ' વિં [સં. અતિક્રાંત] ખહુ ખાનારું;
 ખાઉચર (૨) હદ પાર, ખૂબ (ખાણ) —ચાવેહા
 પુંખખંબં અકરાતિયાની માફક વર્તવ
 અકરણુ વિં [સ] કરણાવિનાનું, નિર્દય
 અકરણા સ્ત્રીં [સ] કરણનો અલાવ, નિર્દયતા
 અકરે વિં [સ ઉત્ક્રાંતોરુ] અધૂરું; ઊભે
 ખો — ઊંચુ ઊંચુ ખેંઠું
 અકર્કશ વિં [સ] કર્કશ નહિ એણ
 અકર્ણુ વિં [સ.] કાન વિનાનું (૨) ખહેરું (૩)
 પુંં સાપ [દુરાચારણ
 અકર્તા(-ર્તા)વ્ય વિં[સં.] ન કરવા જેવું (૨) નં
 અકર્તા(-ર્તા) પું [સ] કર્તા નહિ તે
 અકર્તુમ કૃં [સ] ન કરવાને
 અકર્તુક વિં [સં] કર્તા વિનાનું
 અકર્ત્તવ્ય વિં (૨) નં [સં.] જુઓ અકર્ત્તવ્ય
 અકર્તા પુંં [સ] જુઓ અકર્તા
 અકર્મ નં [સ] કર્મનો અલાવ(૨)ખોટું કામ,
 ઠંડ વિં કર્મ વિનાનું (કિં) ઠંડે વિં કાર્ય-
 સાધક નહિ તેણ ઠંડ્ય વિં [સં] કામ કરવાને
 નાલાયક(૨) ન કરવા યોગ્ય (૩) નં કર્મ ન કરવું
 તે, અનુયોગ ઠંડ્યતા સ્ત્રીં
 અક(-ક્ર)મીં વિં [સ. અકર્મ] અભાગિયું (૨)
 કર્મ નહિ કરનાર (૩) દુરાચારી. —મીંણુ વિં
 સ્ત્રીં અભાગણી (૨) કુલટા
 અકલ સ્ત્રીં [અ. અક્લ] અક્લ, શુદ્ધિ ઠંમંદ
 વિં [ફા.] જુઓ અક્લમંદ. —લી વિં [ફા]
 અક્લવાળું (૨) કસખી, હિકમતી. ઠલકલિયું
 વિં તરત-શુદ્ધિવાળું; 'હાનર સો હથિયાર'
 કરી હે એણું
 અકલ(-ળ) વિં [સં.] ન કળી શકાય એણું ઠંડલ
 વિં અક્ળ કળાવાળું ઠંડલા(-ળા) સ્ત્રીં
 અગમ્ય લીલા, માયા
 અકલંક વિં [સં.] નિષ્કલંક; દોષ — એખરહિત
 અકલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] કલાનો અલાવ (૨)
 ખગમ કળા, ખેલવાણું. —લિ(-ળિ)ત વિં
 ન કળેણ — ન કલ્પેણ

અકલ્પિત વિં [સં] કલ્પિત નહિ તેણું, સાચું
 (૨) ઓચિતું, અણધારું
 અકલ્પ્ય વિં [સ] ન કલ્પી શકાય એણું
 અકલ્મષ વિં [સં] કલ્મષ વગરનું; નિષ્પાપ
 અકલ્યાણુ નં [સ] અશુભ, ભૂડું
 અકવિતા સ્ત્રીં [સ.] ખરાબ કે કાલ્યણુલ વિનાની
 કવિતા [ફા] ખારીણું
 અકસ પું [અ. અક્સ] દ્રેષ, ખાર ઠંખોર વિં
 અકસર અં [અ] ઘણું ખરું; ઘણું કરીને, પ્રાય
 અકસીર વિં [અ. ફ્વસીર=ક્રીમિયો] આખાલ;
 રામખાણ (૨) સ્ત્રીં તેવી દલા, ક્રીમિયો
 અકરમાત્ અં [સં.] અચાનક, એકાએક
 અકરમાત્ પું [સ. અક્સ્માત્] અણધારી ઘટના;
 હોનારત
 અકળ, ઠંકળા, જુઓ 'અકલ્(-ળ)'મા
 અકળચિકળ વિં જુઓ 'આકળચિકળ; ખાવર
 અકળા સ્ત્રીં જુઓ અક્લા
 અકળાણું અં કિં [સ આકુલ] અમૂંજાણું;
 ગલરાણું (૨) કંટાળણું (૩) ચિડાણું, ઇછેડાણું.
 —મણુ સ્ત્રીં અકળાવાની અસર, અમૂંજણું
 (૨) કટાળો કે ચીડ [ઝાંઝની ઉપર અકળામણુ
 કાઠવી=રોષ કે ક્રોધ કાઢવો — ક્રોધમા ખોલણું
 કે મારણું — આવવી=અકળાણું]
 અકંટક વિં [સ] કાટો — આડખીલી કે વચ્ચે
 વિઝ વિનાનું, નિષ્કંટક
 અકપિત વિં [સં.] રિચર
 અકાક વિં [મ અ-ક-અકા] સુખદુખથી પર
 અકાજ વિં [સં. અ-કાર્ય-કાજ] નકામું (૨)
 લાચાર
 અકાતર વિં [સં] ખાણણું નહિ તેણું, હિંમત-
 વાળું (૨) ગલગયા વિનાનું, રચરથ
 અકાખર પું [અ. અકાવિર] પ્રતિષ્ઠિત—મેહો
 માણસ (૨) હોદ્દાર, અમલદાર
 અકામ નં [અ-કામ] ન કરવા જેવું —ખરાબ કામ
 અકામ(-મી) વિં [સં] કામવાસના, કામના કે
 વાસના વિનાનું
 અકાય વિં [મ] શરીર વિનાનું
 અકાર અં [સ અકાર્ય] અકારણ; ફોગટ (૫)
 (૨) પું [સં.] જુઓ 'અ'મા

અકારણ નં [સ અકાર્ય] અકાર્ય, ખોટું કામ
(૨) અં અર્થ, દ્રોણ

અકારણ વિં [સ] જુઓ નિષ્કારણ

અકારત(-ય) અં [સ અકાર્યર્થ] અર્થ;
નિષ્કળ. [—જહું=નકામુ થયું]

અકાર્ણ વિં [સ અકારક? પ્રા અકારગ=અરચિ?]
અપ્રિય, અળખામણ [—પાડહું=અનારં
લાગે એમ કરવું (૨) જૂઠું કે ભોટું પાડવું]

અકાર્ય વિં [સ] ન કરવા જેવું (૨) નં ખોટું કામ

અકાલ(-ળ) વિં [સં] કવખતવું (૨) પું

અયોગ્ય સમય, કવખત(૩)કુકાળ(૪)કાલાતીત

—પરમાત્મા ૦૪ વિં [સં] અકાળે જન્મેલું—

ઉત્પન્ન થયેલું ૦૫૫ વિં અકાળે વૃદ્ધ—વરડું

થયેલું —લિક વિં [સં] કવખતવું —હીન વિં

[સં] કવખતવું —હીનતા સ્ત્રીં અકાલીન

હોય તે (૨) કાલવિપર્યાય, ‘એનેકોનિઝમ.’

અકાલી પું [સં. અકાલ] શીખધર્મનો એક

કારો કે તેનો અનુયાયી

અકાળ, ૦૪, ૦૫૫ જુઓ ‘અકાલ’મા

અકાંડ વિં [સં] આકસ્મિક, ઓચિતુ (૨) કાંડ

—પેરાઈ વગરનું

અકિ ચન વિં [સં.] નિષ્કિચન, સાવ ગરીબ

અકિ ચિત્કર વિં [સં] નિર્માલ્ય, નિષ્કળ, દ્રોણ

અકીકપું [અ] એકે ભતનો લીસો, ચળકતો પથ્થર.

—કિયો પું અકીકની વસ્તુઓ બનાવનારો

અકીતિ(-ર્તિ) સ્ત્રીં [સ] અપયશ ૦કર વિં

[સ] અપયશ અપાવે એવું

અકુટિલ વિં [સં] કુટિલ નહિ એવું, નિખાલસ

અકુનોભય વિં [સં] કોઈ પણ તરફના ભય

વિનાવું, નિર્ભય [કલત સ્ત્રી

અકુલાંગના સ્ત્રીં [સં] કુલાંગના નહિ એવી—

અકુલીન વિં [સ] નીચા કુળવું, કુળહીન ૦તા

સ્ત્રીં, ૦૫૫ નં

અકુશલ(-ળ) વિં [સં] કુશળ નહિ એવું (૨)

નં અનિષ્ટ, અશુભ, જૂડું ૦તા સ્ત્રીં

અકુંડ(-ડિત) વિં [સ] પાછું ન પડે તેવું;

કાર્યસાધક, અપ્રતિહત (૨) તીક્ષ્ણ, કુંઠિત—

જૂડું નહિ એવું

અકૂપાર પું [સ] સમુદ્ર

અકૃત વિં [સં] નહિ કરેલું (૨) ખોટું કે અયોગ્ય

કરેલું (૩) નં પાપ. ૦૪ વિં [સ] કૃતમ્ નહિ

એવું, કૃતજ્ઞ ૦જા વિં [સ] કૃતજ્ઞ નહિ એવું,

કૃતમ્ —તાત્મા વિં [સં] અજ્ઞાની (૨)

નિષ્કળ (૩) ઈશ્વરદર્શન નહિ પામેલું —તાઈ

વિં [સં] કૃતાર્થ નહિ એવું, અસદ્ગળ

અકૃત્ય વિં [સં] ન કરવા જેવું (૨) નં ન કરવા

જેવું કામ, અપકૃત્ય

અકૃત્રિમ વિં [સ]—આભાવિક, કુદરતી ૦તા સ્ત્રીં

અકૃપણ વિં [સ] કૃપણ નહિ એવું, ઉદાર

અકૃપા સ્ત્રીં [સ] કૃપાનો અભાવ, અવકૃપા

અકેક(-કું) વિં [એક+એક] એક પછી એક

(૨) એક એક (૩) પ્રત્યેક, દરેક

અકોટ પું [સં] સોપારીનું ઝાડ (૨) સોપારી

અકોટી સ્ત્રીં, —ટો પું [સ અકોટ] સોપારી—

ઘાટનું સ્ત્રીઓના કાનનું ઘરેલું; ધૂલરીઓનાં

શૂમખાવાળું લોળિયું

અકોણ વિં [અ+કૂણ ૧] અતડું; ભળી નભય

તેવું (૨) કાઈનું ન માને તેવું (કા) —ણાઈ

સ્ત્રીં, —ણાપણું નં [અનાવડત

અકોશલ(-લ્ય) નં [સં] કૌશલ્યનો અભાવ,

અક્ષર વિં [સ. લક્ષ્ટ, પ્રા લક્ષ્ટ ૧] કંડક, વળે

નહિ એવું (૨) ટટાર (૩) મગડખીવાળું. ૦ખાળ

વિં રોડી, કાકડું, વરણાગિયું

અક્ષરચક્ષર અં [ચક્ષરું દ્વિત ૧] આણંધારી

રીતે, આમ તેમ થઈને (૨) ગમે તેમ કરીને,

આડું અવળું સમજાવીને

અક્ષર્મી, —ર્મણ જુઓ અક્ષર્મી

અક્ષલ સ્ત્રીં [અ અક્ષલ] બુદ્ધિ [— ઉછીની,

ભાડે કે વેચાતી લેવી=ખીન પાસેથી શીખવું

કે સમજવું અક્ષલે કહ્યું કરવું, અક્ષલ

ચાલવી=અક્ષલે કામ કરવું, સમજવું, સૂઝ

પડવી — ગામ જવી=અક્ષલ ન ચાલવી;

બુદ્ધિ કે સમજ ન રહેવી. — હું આંધળું,

ઉંચું, ઓધમીર, ખાં, દુશ્મન, ખારદાન=

અક્ષલ વગરનું, સૂખ. — કૂટવી, કૂટી જવી,

— બહેર મારી જવી, — મારી જવી=

અક્ષલે સમજ (પ્રસંગ ૫૦) જતી રહેવી, કામ

ન રહેવું. — વેચી ખાવી=અક્ષલ વગરના કે

એવકક ખનયું] ઠેકું વિં કુટેલી અક્ષલનું;
અક્ષલવગરનું, મૂખે ઓખા વિં બુદ્ધિશાળી.
ઓખાખાં પું (વ્યગમા) ભારે બુદ્ધિવાળો—
મૂખે માણસ, અક્ષલનો ખાં ઓમકું વિં મંદ
બુદ્ધિવાળું (કા). ઓમદ વિં જુઓ
અક્ષલમદ, બુદ્ધિશાળી ઓમંદી સ્ત્રીં અક્ષલ-
મંદપણું ઓમંત, ઓમન વિં અક્ષલમદ.
ઠેકાશિયાની સ્ત્રીં બુદ્ધિપૂર્વક કરી આપ્યું
છે—કોઈએ છેતરીને કે આડુંતેડું સમનનીને
કરાવી લીધું નથી, એવું ખતાવવા ખતપત્રોમાં
વપરાતો શબ્દ

અક્ષક (અ)રો પું [અ. આર્કકેહ] એક
વનરપતિ—ઓપધિ [ઓપધિ
અક્ષલખર પું [હિ અક્ષલવીર] એક વનરપતિ—
અક્ષા સ્ત્રીં અખોલા, લાઈખધી તોડવી તે
[—કરવી=અગૂઠાથી દાતને અડી લાઈખધી
તોડવાની નિશાની કરવી, દેસ્તી તોડવી કે
અખોલા લેવા — ઘવી=અક્ષા કરાવી.]

અક્ષક વિં જુઓ અક્ષક
અક્ષકોખર પું જુઓ ઓક્ષકોખર
અક્ષક વિં [સ] કમખદ નહિ તેડું, અનિયમિત
(ર) પું કમ નહિ તે, કમનો અલાવ
અક્રિય વિં [સ] નિષ્ક્રિય (ર) નિરુદ્ધોગી, સુરત
અક્ષર વિં [સ] કું નહિ એડું, દયાળુ (ર) પું
(સ) શ્રીકૃષ્ણના પિત્રઈ કાકા અને લખ
અકોધ પું [સ] કોવનો અલાવ, ખામોશી,
શાંતિ. —ધી વિં શાંત રવલાવનું.

અક્ષકાંત વિં [સ] કલાન — યાદેલું નહિ એડું
અક્ષકાંત વિં [સ] કિંક્રા નહિ એડું, સહજ
અક્ષલેધ વિં [મ] લાંબી ન શકાય એવું
અક્ષ પું [સ] રમવાને પામો (ર) માણનો માણે
(૩) ધરી (ચકની કે પૃથ્વીની) (૪) આખ
[સમાસને અંતે, ઉદા. 'કમલાક્ષ' એકતો પ્રાયઃ
પદમાં] (૫) જ્ઞાનેન્દ્રિય (૬) [ભૂ] વિષુવદ્વૃત્તથી
ઉત્તરદક્ષિણ કોઈ પણ જગતું ગોળીય અંતર.
ઠવિદ વિં [સ] પાસા રમી બાણનાડું, જુગારી.
ઠવિદા સ્ત્રીં જુગાર ઠટ્ટા નં (ભૂ) અદ્યાંગ-
દર્શન વર્તુલ ઓખાપદ નં અગ ઉપગ્રી અહ—
નક્ષત્રજોવાનું એક ચત્ર. ઓખાસા સ્ત્રીં દ્રાક્ષ-

ની માળા (ર) જપમાળા — ક્ષાંશ પું (ભૂ)
વિષુવદ્વૃત્તથી ઉત્તર કે દક્ષિણનું અંતર — અક્ષ
ખતાવનાર ૧૮૦ અંશ છે તે — ક્ષાંશવૃત્ત નં
અક્ષવૃત્ત, અક્ષાંશનું વર્તુલ

અક્ષણિક વિં [સ] ક્ષણિક નહિ એડું, સ્થિર;
કાયમી [પાત્ર

અક્ષણું નં [જુઓ અખિયાણું] ચોખાથી ભરેલું
અક્ષત વિં [સ] ઈંત ખામ્યા વિનાનું, સુરક્ષિત;
અખંદ (ર) પું અખંધાર્મિક ક્રિયામાં અથવા
મંગળ પ્રસંગે કોઈને વધાવી લેવામાં વપરાતા
વગર લાગેલા, અણિશુદ્ધ અનાજના દાણા—
ચોખા, હાગર, ઘઉં, જવ વગેરે (શાખાંતે જુઓ
'ચોખાંમા') ઓચોનિ (—ની), —તા વિં સ્ત્રીં
[સ] જેવું ડોમાર ખડિત નથી થયું એવી
અક્ષમ વિં [મ] અશક્ત, અસમર્થ (ર) અસ-
હિણ — મા સ્ત્રીં [મ] ઈર્ષા (ર) કોવ. — અય
વિં [સ] ક્ષમ્ય નહિ એડું

અક્ષય વિં [સ] કદી ક્ષીણ ન થાય એડું; અવિ-
નાશી (ર) અખૂટ ઠટ્ટીયા સ્ત્રીં અખાનીન;
વૈશાખ મુદત્રીન ધ્યામ નં વૈકુલ (ર) મોક્ષ.
ઠનવમી સ્ત્રીં અખેનોમ, કારતક મુદત્રી.
ઠપદ નં મોક્ષ ઠપાત્ર નં જેમાંથી વસતું
ખૂટે નહિ એવું વાસણ ઠપટ પું પ્રયાગમાં
આવેલો એક વડ (પ્રલયકાળે પણ એ અક્ષય
રહેશે એવું મનાય છે) ઠવાણી સ્ત્રીં ખૂટે
નહિ એવી વાણી (ર) સરસ્વતી

અક્ષયી, — અય વિં [સ] જુઓ અક્ષય
અક્ષર વિં [સ] અવિનાશી (ર) પું વર્ણ (લાણા)
(૩) હરદ, ખોલ (૪) પું ખં વં દુકત (૫)
વિધિના લેખ (૬) નં બ્રહ્મ [— ઉતારવા=
મહેલું ટાળવું — કાઢવો= (હાથથી) લખવું,
દે (મોઢી) ખોલવું — પારવો= લખવું. —
પરવો= લખવામાં અક્ષર ગૂંટી જવો — મેળ-
વવા= અક્ષર પાંખવા માટે સરખાવી લેવા
(ર) એના જન્મકાર મળે છે કે કમ તે લેવું —
વાળવા= માગ અક્ષર કાઢવા મથવું] ઠક્ષેત્ર
નં સાહિત્યક્ષેત્ર ઠગણિત નં ખીજગણિત.
ઠકંદ પું અક્ષવૃત્ત ઠગાન નં લખતાં
વાચના આવડવું તે ઠદેહ પું નાશ ન પામે

એવું શરીર (૨) કીર્તિ (૩) સાહિત્યકૃતિ ંધામ
 નં બ્રહ્મલોક, મોક્ષ ૦૫૬ નં મુક્ત દશા
 ૦૫૬તિ સ્ત્રીં વણ માળાની યોજના ૦ખ ધ
 પું અતૃપ્ત સખધ, ગાદ મૈત્રી (૨) અક્ષરોત્
 ય વારણ (૩) દરકત (૪) અક્ષરમેળ છ દ્વેનો એક
 પ્રકાર ૦માલા (-ખા) સ્ત્રીં મૂળાક્ષરો, વર્ણ-
 માળા ૦મેળ વિં અક્ષરના માપવાળો (છંદ).
 ૦રચના સ્ત્રીં અક્ષરપદ્ધતિ ંલિપિ સ્ત્રીં
 અક્ષરની સજ્ઞાથી લખવાની પદ્ધતિ
 ંવિન્યાસ પું શુદ્ધ લેખનવિદ્યા, લેહણી.
 ૦વૃત્ત નં અક્ષરમેળ વૃત્ત-૦૬ ૦શત્રુ વિં
 સાવ અભણ ૦શઃ અં અક્ષરેઅક્ષર.
 -રૌતીત વિં [સ] લાપાથી જેનું વર્ણન ન થઈ
 શકે તેવું (પરમાત્મ તત્ત્વ) -રૌર્થ પું [સ]
 શબ્દાર્થ (૨) સકુચિત અર્થ -રૌતર નં
 [સ] અક્ષરની દેરબદલી -રૌપગુણ પું
 વર્ગોપગુણ, 'લિટરલ કોઈદિશન્ટ' (ગ)

અક્ષંતંચ નં [સ] અક્ષમ્ય
 અક્ષાંતિ સ્ત્રીં [સ] ક્ષાનિતો અલાવ
 અક્ષાશ, ૦વૃત્ત [સ] જુઓ 'અક્ષ' મા
 અક્ષિ સ્ત્રીં [સ] આખ (સમાસને અતે 'અક્ષ'
 રૂપ આવે છે જુઓ 'અક્ષ') ૦કોશ (-પ) પું
 આખનો ગોખણો ૦ગોણક પું આખનો
 ડોળો ૦તારક પું, ૦તારા સ્ત્રીં આખની
 કીકી ૦પદ્મ નં પાપણ ૦પટ નં આખની
 કીકી પાછળનો પ્રકાશ ગ્રહણ કરનારો પડદો,
 'રેટિના' ૦પટલ નં આખનું પડળ, કીકી
 ઉપર વળેલી છારી ૦ફૂકું વિં કાણુ, આધળુ
 અક્ષીણુ વિં [સ] ક્ષીણ નહિ થયેલુ એવું
 અક્ષુણ્ણુ વિં [સ] ક્ષુણ્ણ-વટાયેલું નહિ તેવું
 (૨) પગરવટ વિનાનું (૩) અજિત, ક્ષેત્રમંદ
 અક્ષુળ્ધ (-ભિત) વિં [સ] સોલ પામ્યા વિનાનું,
 રવચ (૨) નહિ હોળાયેલું
 અક્ષોણી સ્ત્રીં + જુઓ અક્ષોહિણી
 અક્ષોભ પું [સ] ક્ષોભ-ગલગટનો અલાવ,
 રવચતા -લ્ય વિં ક્ષોભ ન પામે એવું
 અક્ષોહિણી સ્ત્રીં [સ] ૨૧, ૮૭૦ રથ, ૨૧, ૮૭૦
 હાથી, ૬૫, ૬૧૦ થોડા તથા ૧, ૦૬, ૩૫૦ પાય-
 નની બનેલી સેનાનો એક-સમૂહ

અખ (-ખખ) ં વિં [અખંડ ?] નહિ ખેડાનું;
 પડતર (ખેતર) (૨) જેમા ઘાસ પણ ન લોગે એવું
 (૩) અવાવરું; અવડ
 અખડ-દહાડા પું ૦ખં વં [ખડવું 'પરથી
 અખંડ ?] કામ કરવાનું મન ન થાય એવા
 દિવસો (૨) કામકાજ વિનાના, કટાળો આવે
 એવા દિવસ (જેમ કે ઉનાળાના)
 અખડખખડ, અખડાખખડી વિં ખાડાખૈયા-
 વાણુ, અસમાન, ઊંચુનીચુ
 અખડાણું અંકિં [જુઓ આખડવું] અંકણવું;
 દિવાણુ, અથડાણુ
 અખલિયાકું વિં (કા) જુઓ અખિયાણું
 અખત (-ત) ર વિં મેલુ, નહાર, અખતર (૨)
 શબ્દોના અર્થને અવળા લઈ પોતાની ભતને
 ડાહ્ય માનવું -મનાવતું ૦ડાહ્ય વિં દોડાહ્યું
 અખતરું વિં જુઓ અખતર, મેલુ
 અખતરો પું [અ ક્ષિત્તિરાજ] પ્રયોગ, અજમાશ.
 -રૌખોર, -રૌખાજ વિં અખતરા કર્યા કરે
 તેવું, અખતરાનું શોખીન
 અખત્તર, ૦ડાહ્યું વિં જુઓ 'અખતર' મા
 અખત્યાર પું [અ ક્ષિત્તિયાર] અવિકાર (૨)
 પસંદગી ૦નામું નં, ૦પત્ર પું, નં મુખત્યાર-
 નામું, સન -રૌ સ્ત્રીં સત્તા, અરિકાર
 અખની સ્ત્રીં [જુઓ અખી] ગિલ્ડીદ ડાનો એક
 દાવ, આખી
 અખખાર પું, નં [અ 'સ્વર' નું ૦ખં ૦] વર્ત-
 માનપત્ર, છાપુ ૦નવીસ પું [કા] ખખરપત્રી
 (૨) છાપાનો લખનારો
 અખમ વિં [સ] કક્ષમ, પ્રા અવલમ] નખમી શકે
 એવું (૧) નાજુક (૩) અસમર્થ
 અખર [સ વાત-ચર ?] + અસદ્
 અખર સ્ત્રીં [મ] અખડ-પડતર જમીન, ચરો
 અખરામણુ નં દૂધ આખત્રવા મારેનું મેળવણું
 અખરાણું અંકિં 'આખરવું' નું કર્મણિ
 અખરોટ નં [અ, ફા.] એક મેવો, અખોડ
 અખ ં વિં [સ] આખું ૦તા સ્ત્રીં, ૦પાણું નં
 ૦રૌશિ પું પૂર્ણ ક પરિમાણ (ગ) ૦સૌભાગ્ય
 નં સૌભાગ્યની અખ હિતતા, સ્ત્રીના મરણ સુધી
 પતિ જીવતો હોય તેવું તેનું સૌભાગ્ય ૦સૌભાગ્ય.

વતી વિન્ સ્ત્રીન્ પોતાના મરણ સુધી પતિ હયાત
હોય તેવી સ્ત્રી (૨) [દૂન્મા અન્ સૌન્] સોહા-
ગણના નામ આગળ મૂકવામા આવતુ વિશેષણ.

૦ન્નાવી વિન્ સદા વહેતુ

અખંડિત વિન્ [સ] ખંડિત નહિ એવું

અખંતર વિન્ અખતર, મેલુ (૨) નન્ ભૂતપ્રેત,
વળગાડ

અખાન્ વિન્ [મં. અલાલ] ન ખવાય એવું કે ન

ખાવા જેવુ (૨) નન્ નિષિદ્ધ ખોરાક, માસ

અખાડ પુંન્+અખાડ; મહિનાનું નામ

અખાડા કરવા શન્પ્રન્આખ આડા કાન કરવા,
ન ગણકારવુ

અખાડિયો પુંન્ ભુઓ 'અખાડો'મા

અખાડી વિન્સ્ત્રીન્અખાડ માસની -ડો વિન્પુંન્

અખાડો પુંન્ [સ અક્ષત્ત્વક, પ્રા અક્ષલાઢગ]

કુરતી કરવા માટે ખનાવેલી જગા (૦) કસરત-

શાળા (૩) ખાવાઓ રહેતા હોય તે જગા (૪)

ભુગારી કે સમવ્યમનીઓને એકઠા થવાની

જગા, અહીં [—ભમયો=કુરતી કે અખાડો

ખરેખર ચાલવા (૦) અહીં કે બેઠક ખરેખર

રંગમા આવવા] -ડિયો પુંન્ અખાડામા

જનાર, કસરતખાજ

અખાત વિન્ [સ] નહિ ખોદેલું (૨) પુંન્ (નન્ +)

જમીનની અદરગયેલો મમુદ્રનો ફાટો (૩) ખોદા

વગર ખનેલુ કુદરતી તળાવ, મરોવર, કુડ

અખાન્નીન્ સ્ત્રીન્ ભુઓ અક્ષયનૃતીયા

અખાઘ વિન્ [સ] ખાઘ નહિ એવું, અખાજ

અખિયાણુ નન્ [મં અક્ષત્ત્વાયન] અક્ષણું, શુભ

કાર્યના આરંભમા (ગોર તથા વસવાયાને)

અપાતી બક્ષિસ

અખિયાતું વિન્ [સં અક્ષત] જરા પણ ક્ષતિ-ઈન્

પામ્યા વિનાતુ; સહીસલામત (૨) તંદુરસ્ત

અખિલ વિન્ [સ] આખું, અધું, સમગ્ર

અખિલાઈ સ્ત્રીન્ [સ અખિલ] અખિલતા

અખૂટ વિન્ [રિ. અખુટ] ખૂટે નહિ એવું

અખે વિન્ [મં અક્ષય, પ્રા અક્ષય] + અક્ષય.

૦નોમ સ્ત્રીન્ અક્ષયનવમી. ૦પાત્ર નન્ +

ભુઓ અક્ષયપાત્ર

અખોડ નન્ [સં. અખોટ?] ભુઓ અખરોટ

અખોવન વિન્ [સં અક્ષયવન્ત] આખું (૨) સ્ત્રીન્
જેવુ એક પણ સંતાન મરી ન ગયું હોય એવી
સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી

અખખઈ વિન્ + ભુઓ અક્ષયી

અખખડ વિન્ ભુઓ અખડ

અખ્ય વિન્ + ભુઓ અક્ષય

અખ્યાતિ સ્ત્રીન્ [સં] અખીર્તિ (૨) અપ્રતીતિ

અખિરતી વિન્ ખિરતી નહી એવુ, 'પેગન'

અગ વિન્ [સં] ગમન ન કરી શકે એવું (૨) પુંન્ઝાડ

(૩) પર્વત (૪) ગદ્ધસ ૦જ વિન્ પહાડમા

જન્મેલું, પહાડી

અગડ પુંન્ [અ. અગ્નિ?] (કા) સોગન

અગ(-ગા)ડ પુંન્ [સ. અવટ? પ્રા અગડ] સાઠ-

મારીનુ મેદાન

અગડધૂત પુંન્ (૨) વિન્ ભુઓ અગડખંખ

અગડખંખ વિન્ધણું જડુ, ફાલવાણુ, ગોળમટોળ

(૨) પુંન્એક જનનો અવધૂત

અગડંઅગડં વિન્ [રવન્? કેસ અવૃત્ત વિકૃત, પ્રા.

અગઢવિગઢ?] ખરુ ખોટું (૨) નન્ગમે તેવી ખરી-

ખોટી - અરપટ ખોલી

અગડો પુંન્ ('અગડો' સાથે) અમુક ક્ષણો ઉદાન્

'અગડેઅગડે માર્યો ને અગડે કાગડો માર્યો'

અગણુ (-ણુત) વિન્ [સં] અસખ્ય

અગણુ વિન્ [(તણ) અસિ, પ્રા અગણિ પરથી]

ત્રીભુ (ગીતમા 'અગણુ' તે મગળ વરતિયુ')

અગણુ (-ણુયો) તેર વિન્ [સ ઈકોન+સિત્તેર] ૬૬

અગણુય વિન્ [સ] ગણી ન શકાય એવું

અગણુયા (૦એ) સ્ત્રી (-સ્ત્રી) વિન્ [સ ઈકોન+

એ સ્ત્રી, પ્રા અગુણાસી] ૭૬

અગતિ સ્ત્રીન્ [સ] અવગતિ, નરકમા પડવુ તે (૨)

અમુક વિષયમા પ્રવેશ નહી તે (૩) વિન્ ગતિ

વિનાતુ, ગિથર ૦કે [સં] અવગતિ પામેલું (૨)

લાચાર ૦કતા સ્ત્રી

અગતિયો પુંન્એક લીલુ ચળકતુ ને ઊડતુ જીવડુ

અગત્ય સ્ત્રીન્, નન્ [સ અગતિ] જરૂર (૨) મહત્ત્વ.

[—આપવી (-વું) = જરૂરી કે મહત્ત્વ

ગણવુ કે સમજવું]

અગથિયો પુંન્ [સ અગસ્તિ] એક ઝાડ

અગદ નન્ [સ] દવા

મગન નં એક પક્ષી

મગન સ્ત્રી[સ અગ્નિ] અગ્નિ(૨) બળતરા, જાળ;
લાથ [—ભાંગવી = એકએક બળતરા થવા
લાગવી. — ખેસવી = બળતરા મટવી —
બળવી = અગન થવી, બળતરા લાગવી કે
બળવી] બગાડી સ્ત્રી આગગાડી

મગમ વિ[સં] અગમ્ય, ઇન્દ્રિયાતીન(૨) નં[સં.
આગમિક] બલિય ંચેતી સ્ત્રી[સં અગ્નિમન
ચેતવું] દૂર અ દેશી ંનિગમ નં ભૂત અને
લલિય(૨)[સ. આગમ-નિગમ] વેદ અને શાસ્ત્ર
ંનિગમવાદ પું 'મિરિટસિઝમ'. ંનિગમ-
વાદી પું 'મિરિટક' ંપચમ સ્ત્રી[સં.
અગ્નિમ-પશ્ચિમ] આગળ તથા પાછળ તું તે, ભૂત
અને લલિય ંપંથ પું નહિ જવા જેવો-
અજણ્યો, ગૂઢ રસો(૨) ઇન્દ્રિયાપ્રાપ્તિના માર્ગ.
ંપુદ્ધિ સ્ત્રી[સ આગમિક-તુદ્ધિ] અગાઉથી
લલિયનો વિચાર કરી શકનારી બુદ્ધિ(૨) વિં
અગમ્યુદ્ધિવાળું ંપૂધિયું વિં અગમ્યુદ્ધિ-
વાળું ંભાષી વિં લલિય ભાષનાર ંવાણી
સ્ત્રી ગૂઢ વાણી(૨) લલિયવાણી(૩) વેદવાણી
અગમદોરે પું[સ અગ્નિમનદોરે] ઘોડાના
ગળાનો એક શણગાર

અગમો પું[અગમભવ] અણગમો
અગમ્ય વિં[સં] જ્યા ન જઈ શકાય એવું(૨) ગૂઢ
(૩) ન જવા જેવું, નિષિદ્ધ ંતા સ્ત્રી ંવાદ પું
'મિરિટસિઝમ' - મ્યા વિં સ્ત્રી ંનેની સાથે
સગ નિષિદ્ધ હોય એવી (સ્ત્રી) - મ્યાગમન
નં નિષિદ્ધ સ્ત્રી સાથે વ્યભિચાર, એક મહાપાપ.
-મ્યાગામી વિં પું અગમ્યાગમન કરનાર
અગર પું[સ. આકર] મીઠું પકવવાની કચારી
કે જમીન -રિયણુ, -રી સ્ત્રી મીઠું પકવનારી
સ્ત્રી(૨) અગરિયાની સ્ત્રી -રિયો પું મીઠું
પકવનારો, અગર રાખનારો
અગર નં[સ અગર] બુઝો અગર ંખત્તી
સ્ત્રી ધૂપસળી
અગર અં[ફા] લે (૨) અથવા ંચે
[ફા], ંલે અં લેકે (૨) લે
અગરખત્તી સ્ત્રી બુઝો 'અગર' નં; ધૂપસળી
અગરાજ વિં બુઝો અગ્રાજ

અગરાડા પું અં વં[સં. અગ+રાડું]
ભગ્વાનની લીલા સાક્ષી
અગરિયો, -યણુ, અગરી બુઝો 'અગર' પું આ
અગર નં[સં] અગર, ચદન, મુખડ
અગરિયણીય વિં[સં] ગરિયણીય નહિ એવું
અગરિયત વિં[સં] ગરિયત નહિ એવું
અગલ સ્ત્રી[મ. ગલ, વા. અગલુ, પ્રા. અગલ =
ખાડો] ગળી
અગલબગલ અં[ફા] આસપાસ
અગલાંપગલાં નં અં વં(કા) અધરણી
વખતે સીમ તિનીને લરાવવામા આવતા પગલાં
અગવડ સ્ત્રી સગવડથી ઊલટું તે, મુશ્કેલી;
અચણ [— આવવી, — થવી, —
પડવી = મુશ્કેલી નડવી કે લાગવી]
અગવાડું નં[સં. અગ+વાટ] આગલું(૨)
મોખરાનો લાગ -ડો પું આગલું(૨)
કચળી અથવા અગરખાનો આગલો ભાગ
અગવો પું[સ અગ્રા, હિં અગુઆ] આગળ
ચલાવનાર, ભોમિયો(૨) નેતા
અગરિત(-રત્ય) પું[સં] (સ) એ નામના
એક પ્રાચીન ઝાપિ(૨) એ નામનો તારો.
[અગરત્ય(ંઝધિ)ના વાયદા = લાખા ને
ન પળાય એવા—ખોટા વાયદા]
અગળ વિં[અગળણ] ઓગળે કે ઓગળેલું
નહિ એવું(૨) અણગળ [ખલેથી, આગળથી
અગાઉ અં[સં અગ્ર] પૂર્વ, પહેલા ંથી અં
અગાડી અં[સં અગ્ર] આગળ ંથી અં
આગળથી(૨) આગળના ભાગ કે રયાનથી
ંપછાડી અં આગળપાછળ(૨) સ્ત્રી ંઘોડાને
ગળે અને પગે બાંધવાના દોરડા
અગાત અં અગાઉ
અગાત પું[સં અગ?] શિલાલેખ
અગાધ વિં[સં] ગાંધ નહોં તેવું, અતિ ઊંડું
અગાઝું વિં + બુઝો અગમ્ય
અગાર પું, નં + બુઝો આગાર
અગાશિયું નં[બુઝો અગાશી] ઘનના ઓરડા
પછીનો ઉપચી ખુલ્લો ભાગ (અ)
અગાશી(-સી) સ્ત્રી[સ આકાશિકા] ઘનના
ઉપલા ભાગમાં કરેલી ખુદી હોખંધ જગા, ગચ્છી

અગામ્યું વિં [સં. આકાશ, પ્રા. આગાસ]

ઠાકણ વિનાયું, આકાશ સુધી યુલ્લું

અગિયર પું [પ્રા. અયગર ?] + અગર

અગિયાર વિં [સં. એકાદશ] ૧૧. ૦મું વિં

[સં. એકાદશમ] દશ પછી (૨) નં મરણ

પછીને અગિયારમે દિવસે કરવામા આવતી

કાયદાની ક્રિયા(૩)તે દિવસનો જમણવાર. ૦શ

(-સ) સ્ત્રીં પખવાદિયામાની અગિયારમી

તિથિ (૨)એ દિવસે પળાતુ વ્રત. —કરવી=

અગિયારશનો ઉપવાસ કે વ્રત કરવું — થવી=

એકાદશીનો દિવસ હોવા કે તેનો ઉપવાસ થવો.

—ભાંગવી, તોડવી=(ખાઈને) તેનું વ્રત કે

ઉપવાસ લગ કરવા] ંશિ (-સિ)યું વિં

અગિયારશનું વ્રત કરનારું

અગિયારા પું ૦ ૫૦ ૧૧ સાથે ૧ થી ૧૦

સુધીના અ કોનો ગુણકાર દર્શાવતો ઘડિયો.

[—ગણવા, ગણી જવા, લણવા=નારી કે

છટકી જવું, પલાયન કરી જવું, છૂ થઈ જવું.]

અગિયારી સ્ત્રીં [સ. એકાદશિકા] ૧૧×૧૧=

૧૨૧ થી ૧૧×૨૦=૨૨૦ સુધીનો ઘડિયો

અગિયારી સ્ત્રીં [સં અગ્નિ+આગારિકા] પારસી

લોકોનું મંદિર, આતસખહેગમ

અગુણ્ય વિં [સ] ગુણ્ય નહીં એવું [નાણનારું

અગુણી વિં [સ] અવગુણવાળું (૨) ગુણપાડ નહીં

અગુવો પું ભુઓ અગવો

અગોચર વિં [સં] ધ્રિયાતીત; અગમ્ય (૨)

[કા] પગ મૂકવો ગમે નહીં અથવા પગ મૂકી

શકાય નહીં એવું

અગોપ વિં અલોપ

અગોર વિં [અ+ગોર] + ગુરુ વગરનું

અગાડ પું ભુઓ અગડ

અગ્નિ પું [સ] દેવતા (૨) [સં] પ્રકાશ અને

ઉષ્ણતાનો કે અગ્નિકોણનો અવિષ્ણતા દેવ (૩)

પંચ મહાભૂતોમાનું તેજ તત્ત્વ (૪) જરૂરાગ્નિ,

પાચક તત્ત્વ [—ઊઠવો=એકદમ બળતરા

થવા લાગવી, અગન ઊઠવી — ને ઊધઈન

લાગવી=જે ખરું કે શુદ્ધ છે તેને કાઢ ન લાગવો.

—મૂકવો=આગ લગાડવી, (જેમ કે ચિત્તને)]

અગન્ય નં અગન્યસ, અગ્નિ વરસાવે એવું

આણ ૦કણ પું ૦ તણખો ૦કમ્ નં અગ્નિમાં

હોમ કરવો તે (૨) અગ્નિપૂત્ર (૩) રાધવુ તે.

૦કાષ્ટ નં બાળવાના લાડકા (૨) અરણીનું

લાકડું [—ભક્ષણ કરવાનું=ચિતા ખડકી બળી

મરવું, અગ્નિપ્રવેશ કરવો, સતી થવું] ૦કુમાર

પું (સ) અગ્નિ મારફતે ઉત્પન્ન થયેલો શિવનો

પુત્ર—કાર્તિકેય (૨) જરૂરાગ્નિને વધારે એવી એક

ઐષધિ ૦કુંડ પું વેતી ૦કોણ પું ૦ દક્ષિણ

અને પૂર્વ વચ્ચેનો ખૂણો ૦કિયા સ્ત્રીં

મુડદાને બાળવાની ક્રિયા ૦કીડા સ્ત્રીં આતસ-

બાણ. ૦ખૂણો પું અગ્નિકોણ ૦ગર્ભ વિં

જેમાથી અગ્નિ જન્મે એવું (૨) નં અરણી

(૩) ચક્રમક. ૦મય પુત્ર, નં ગણ પ્રકારના

શાસ્ત્રોક્ત અગ્નિ (ગાહપત્ય, આહવનીય અને

દક્ષિણ) ૦દાતા વિં રાખને આગ મૂકનાર.

૦દાહ પું મુડદાને બાળવું તે ૦દિવ્ય નં

અગ્નિપરીક્ષા ૦દીપત વિં જરૂરાગ્નિને સતેજ

કરનારું ૦દીપ્તિ સ્ત્રીં જરૂરાગ્નિનું સતેજ થવું

તે ૦પરિશ્રહ પું શાસ્ત્રોક્ત અગ્નિને આખડ

રાખવાનું વ્રત ૦પરીક્ષા સ્ત્રીં અગ્નિ વડે

પરીક્ષા કરવી તે (૨) આકરી કસોટી ૦પૂજક

વિં અગ્નિને પૂજનાર, ૦પ્રદ વિં જરૂરાગ્નિને

કરે એવું ૦પ્રવેશ પું અગ્નિમા દાખલ થવું

તે (૨) સ્ત્રી પોતાના પતિની ચિતામા બળી મરે

તે ૦મંથન નં (અરણીના) ઘર્ષણથી અગ્નિ

પેદા કરવો તે ૦માંથ નં જરૂરાગ્નિની મદતા.

૦રથ પું + આગગાડી ૦રોગ પું ૦રાસીરમાં

અગન બળે એવો રોગ. ૦ચર્ધ (-ઈ)ક વિં

અગ્નિ—જરૂરાગ્નિને વધારે એવું ૦વૃદ્ધિ સ્ત્રીં

અગ્નિદીપ્તિ ૦શાક્ષા (-ખા) સ્ત્રીં ૦પવિત્ર અગ્નિ

રાખવાનું રથાનક ૦શિખા સ્ત્રીં અગ્નિની

જ્વાળા (૨) એક વનરપતિ ૦દોમ પું [સ] એ

નામનો યજ્ઞ ૦સંકાર પું મુડદાને બાળવાની

ક્રિયા ૦હોત્ર નં પરણેલા બ્રાહ્મણે વિવાહના

સાક્ષીભૂત અગ્નિને નિરતર ભગ્નત રાખી પત્ની

સાથે તેમા નિત્ય હોમ કરવો તે, શાસ્ત્રોત અગ્નિમાં

સવારસાજ હોમ કરવાનું કર્મ ૦હોત્રી વિં

અગ્નિહોત્ર કરનાર (૨) બ્રાહ્મણની એક આટક

અગન્યસ નં [સ] જેમાથી અગ્નિ વરસે એવું બાણ

અથ વિં [સં] આગળપડતું; મુખ્ય, પહેલું;
 મોખરેનું(૨)નં આગળનો કે સૌથી ઉપરનો કે
 ચડિયાતો કે શ્રેષ્ઠ ભાગ, અણી; ટોચ ઠગણ
 વિં ગણતરીમા પહેલું, મુખ્ય ઠગામી વિં
 આગળ ચાલનાર, આગેવાન ઠચર વિં આગળ
 ચાલનાર ઠચ વિં પહેલું ઠચ-મેલુ (૨) પું
 મોટો લાઈ(૩)બ્રાહ્મણ. ઠચ-મા પું બ્રહ્મા(૨)
 જુઓ અચ-ઠ ઠલ વિં સ્ત્રીં પહેલી ઠચ-મેલી
 —મોટી બહેન. ઠલતિ સ્ત્રીં બ્રાહ્મણ ઋતિ.
 ઠણિયો પું[મ અગ્રણી]અગ્રણી(૨)બ્રાહ્મણ
 ઠણી પું[સ] આગેવાન. ઠટ્ટ પું આગળથી
 સમાચાર લઈ જનાર ઠધાન્ય નં વર્ષનો પહેલો
 —ચોમાસામા થતો—પાક. ઠપૂલ સ્ત્રીં શ્રેષ્ઠ
 પુરુષને અપાતું પ્રથમ પૂનતુ માન ઠલેખ પું
 વર્તમાનપત્રનો મુખ્ય લેખ. ઠશાળા સ્ત્રીં
 ઓસરી ઠચર વિં[સ] અગ્રેસર ઠચથાન
 નં આગળપડતું —મુખ્ય રથાન. ઠહાયણ
 (—ન) પું[સ] માગશર મહિનો, આગ્રહાયણ.
 ઠહાર પું રાજ્ય તન્દથી દેવસ્થાનને અર્પણ
 કરાયેલી જમીન

અથાહ્ય વિં [સં] ગ્રહણ ન કરવા યોગ્ય
 અઝિમ વિં [મ] મુખ્ય (૨) પું મોટો લાઈ
 અઝેસર વિં(૨)પું[સ] આગેવાન, નાયક, નેતા
 અચ્ય વિં [મ] સૌની અગ્રે એવું, શ્રેષ્ઠ
 અધ નં [સ] પાપ ઠનાશક(—ન), ઠહુન વિં
 [મ હન્] પાપનો નાશ કરનાર ઠમર્ષણ વિં
 [સં] અવનાશક (મત્ર)(૨)નં એક નસકારેથી
 પાણી લઈ બીન નસકોરા વાટે કાઢી નાખવું તે.
 ઠવાન વિં પાપી ઠહુર્તિ(—ત્તી), ઠહારી વિં
 પાપ ફર કરનાર —ધાયુ વિં [+સ આનુસ્]
 પાપી, કુટ. —ધાસુર પું (સ) શ્રીકૃષ્ણે
 મારેલો એક ગદાસ

અધઝોક (ઝો) સ્ત્રીં [અવલુ + ઝોકલુ] જાડા
 અને ઊલટી (૨) કોગળિયું [અયોગ્ય
 અધટતું વિં[અ+વટતું]આણધટતું આણજાનું
 અધટિત વિં [સ] ઘટિત નહિ એવું, અધટતું
 અધટિત-ઘટના સ્ત્રીં [સં] નહિ બનેલી ઘટના
 બનાવવી તે ઠપટીચસી વિં સ્ત્રીં[સં]એમાં
 કુશળ (માયા)

અધક વિં [અ+ધક] આણધક, મૂર્ખ
 અધક પું [સ આગર્ત ૧] ધરો, ખાડો
 અધણ નં [જુઓ અવલુ] અધલુ તે(૨)અપદ્ધાર;
 ગુદા ઠખાલ(—ણ) સ્ત્રીં અધવાનો ખાડો;
 નન્કકુંડ —હિયું વિં અધ અવ કરે તેવું.
 ઠશી(—સી) વિં અધણિયું, જાડાના રોગવાળું
 અધમૂતર સ્ત્રીં અવલુ મૂતરુ તે (૨) [લા]
 જુઓ અધામણ
 અધય(—ર)ણી નં, સ્ત્રીં[દે ગગહણિયા]પહેલ-
 વહેલો ગર્ભ રહેવો તે (૨) એની ક્રિયા, સીમ ત.
 [— આવવી = સીમનનો પ્રસંગ આવવો.
 —કરવી =તે વેળાનો વિવિધ વગેરે કરવા]
 —હિયાત વિં સ્ત્રીં અવરણીવાળી સ્ત્રી
 અધફ વિં [સ અગ્રાહ્ય ૧] મુરકેલ [—પરડું=
 મુશ્કેલ લાગવું કે થવું] [માલિશીનું
 અધરેહિયાત વિં વરેહિયાત નહિ એવું, પોતાની
 અધ(—ધા)વડું સંકિં અધે એમ કંચુ(૨)[લા]
 ખૂખ મારવું, ટીપવું (૩) જોરજુલમથી કઠાવવું
 (નાણા કે કાંઈ પણ વસ્તુ)

અધવાટ સ્ત્રીં[અધ+વાટ]અધણ, ગુદા
 અધવાડ સ્ત્રીં,—ઠો પું [અવ+વાડ] પ્રસય
 અધેલાની ગદવાડ (૨) ખૂખ ગંદકી
 અધડું અં કિં [સં હદ્, મ હગળે] મળસાગ
 કરવો, જાડે રંચુ (૨) [લા] જોરજુલમને વશ
 થઈ છોડવું પરડું [અધી પરડું=(ખેલાન-
 મા કે હરથી યા અવરો, જેમ કે માદગીમાં)
 આપોઆપ જાડો થઈ જવો અધીને ઉરેડડું,
 વાળડું = ન કરવાનું કરી ખેસી તે સુચારવા
 મથવું]

અધાટ વિં અપાર, અનન્ત (૨) [દસ્તાવેજમાં]
 કુલહક સાથેનું (૩) પું શિલાલેખ(૪)જનામી
 જમીન, દાનદેવસ્થાનમા અપાટેલી જમીન(પ)
 ઘાટ; ઓવારો —ટિયું વિં અધાટ અપાયેલું
 (૨) નિમકહરામ

અધાલ(—વ)ડું સં કિં અધે એમ કરવું
 અધાડો પું [દે ગગવાહા] અધેડો — એક
 છોડ, અધામાર્ગ [હાજતવાળું
 અધાણુ નં મળ, વિષ્ટા —હું વિં અધવાની
 અધાત વિં + જુઓ અગાધ

અધ્યામણુ સ્ત્રીં(વારવાર)અધવું કે અધવાનું થાય
 તે, અતિસાર (૨) [લા.] લય, નાસ અથવા
 સખત મહેનતને લીધે થયેલી-અધી નવાય
 એવી-ખરાબ રીયતિ [(૨) અધરું
 અધામું વિં+ [જુઓ અધવું] લયું કર; નાસદાયક
 અધાયુ વિં [મં] પાપી, દુષ્ટ
 અધાર (૨) સ્ત્રીં [જુઓ અધવું] પંખી કે
 જીવડાનો મળ -રો પું ગંદવાડ
 અધાવણું સં કિં અધવણુ
 અધેડી સ્ત્રીં [દિ. અઘાઢગ] એક વનરપતિ
 અધેડો પું [જુઓ અધાડો] એક છોડ, અધેડો
 અધેણી સ્ત્રીં (ચ) જુઓ અધરણી
 અધોર વિં [અ+ન. ઘોર] અતિ લયાનક (૨)
 ઘાતથી (૩) બાનસાન વગરનું (૪) ઘણું સખત
 કે મુશ્કેલ (૫) ગાહું, ઉદાં 'અધો નિદ્રા, વન'.
 ૦૫ થ પું મેલી સાધના કરનારા બાવાઓનો
 પથ. ૦ વિદ્યા સ્ત્રીં મેલી વિદ્યા -રી વિં
 એદી. ઊઘણથી (૨) જુઓ પ્તા ઉપજવે-ચીતરી
 ચડે એણે ગંડું (૩) પું એવો ગદો એક
 જાતનો (નાગડો) બાવો (૪) લય કર એદી કે
 ઊઘણથી માણસ
 અધોપ વિં [સં] ધોપ-અવાજ વગરનું; શાત (૨)
 [વ્યા] પું પાય ઉચ્ચાર-રચાનોના પહેલા બે
 વર્ણોનો ઉચ્ચાર (ક, ચ, ટ, ત, પ તથા ખ, ષ,
 ઠ, ય, ક એ બે જનો અધોપ કહેવાય છે)
 અચક સ્ત્રીં આગળી, ઠેસ, અટકણ (૨) આડ
 અચકડું નં કાઈ સાંભરી આવવાથી છાતીમાં
 ભરાઈ આવતો ડુંબે [ડગલો
 અચકન પું, નં [હિં.] એક જાતનો લાખો
 અચકમચક અં અચાનક, એકદમ, ઓચિંતું
 અચકવું અં કિં અટકવું, ખમચાવું
 અચકાવું અંકિં અચકવું.-મણુ સ્ત્રીં નડતર,
 મુશ્કેલી -રો પું આચકો
 અચકોમચકો પું લહેકો, લટકો (સ્ત્રીઓનો)
 અચડ વિં [અ+ચડવું] ખાતામા નહિ ચડેલી
 (૨કમ)
 અચપચું વિં [અધ+પોચું] કાચુ પોચુ, અધ-
 કચર (૨) નહિ પ્રવાહી અને નહિ ઘટ્ટ
 અચપૂચ અં અચાનક

અચર વિં [સં] ખસે નહિ એવું; સ્થિર
 અચરકો પું ઉમળકો (૨) આચકો
 અચરજ (-ત) નં, -તી સ્ત્રીં [સં. આશ્ચર્ય]
 નવાઈ, આશ્ચર્ય. [—પામણું=આશ્ચર્ય થવું-
 ઊપજવું] દા. ત. તે અચરજ પામ્યો. તેને
 અચરજ થયું.]
 અચરખચર વિં [મ (રવં ?)] કાચુ કોરું (૨)
 અં રહી રહીને, વારે વારે, જેમ આચું તેમ
 અચરે અચરે (૦સ્ત્રીતા) રામ શં પ્રં
 પોપટને લાણવાતો શબ્દ
 અચલ (-ળ) વિં [સં] દંઠ, સ્થિર (૨) [ગ] અવિ-
 કામી (૩) પું પર્વત ઓપતિ પું (સ) હિમા-
 લય ઓપદ નં નિલ એકસરખી રહે તેવી
 રીયતિ-મોક્ષ (૨) 'કોન્સ્ટન્ટ એન્ગ્રેશન' (ગ.)
 '૦રાશિ પું 'કોન્સ્ટન્ટ કોન્ટ્રી' (ગ) -લા
 (-ળા) સ્ત્રીં ઓપૃથ્વી -લિ(-ળિ) ત વિં ચલિત
 નહિ એણે [આવણું] નહિ ચાણેણું
 અચંચું વિં [અ+ચવણું] નહિ કહેણું (૨) [અ+
 અચંચો પું [સ અત્યદ્ મુત, પ્રા. અચ્ચમુચ]
 આશ્ચર્ય, નવાઈ જુઓ શ પ્ર. 'અચરજ' મા
 અચા સ્ત્રીં જુઓ અચો [ઓચિંતું
 અચાનક અં [હિ, અ+ચાનક ?] એકાએક,
 અચાર નં [ફા] અચાણુ
 અચાલ સ્ત્રીં [અ+ચાલવું] હરકત, અડચણ (૨)
 અડકાવ, અંદેશ નં (૩) લારે અગત્ય, ભીડ
 અચાલો પું [જુઓ અચાલ] અનિવાર્ય
 અગત્ય, અપેક્ષા
 અચિર વિં [સ] ચિરકાળનું નહિ એણે
 અચિંતિત વિં [સ] જુઓ અણચિંતન્યુ
 અચિ તું (-ત્યું) વિં ઓચિંતું
 અચિંત્ય વિં [સ] ચિતવી ન શકાય કે ચિતવણું
 અયોગ્ય એણે
 અચૂક વિં [અ+ચૂકવું] ચૂકે નહિ એણે (૨) અં
 ચૂક્યા વિના ઓખાણુ નં કદી ખાલી ન જાય
 તેણું ખાણું (૨) વિં તેણું કે કનાર [અચૂકખાણુ
 આવણું=જરૂર આવણું]
 અચેત, ૦ન વિં [સં] ચેતન વિનાનું, જડ (૨)
 બેલાન ૦ના સ્ત્રીં મૂર્છા, જડતા, બેલાનપણુ
 અચેષ્ટ વિં [સં] અચેતન

અયો પું[અ+સં. ચર્?] જમાવ, બીડ(ર)કચ-
 રાનો જમાવ, ગદકી(૩)અણૂને [-યાળયો =
 કામકાજ બધ રાખવું - અણૂને પાળવો. (૨)
 બળિયા ધરમાં હોય તેથી મહેમાન વગેરેને
 આવકાર ન આપવો]૦પયો પુંંગ દવાડ, સડો
 અચ્છત અં [અ+છતુ] છતુ - નહેર થયા વિના,
 છૂપી રીતે; ખબર ન પડે તેમ
 અચ્છત વિં[સ] અખંડ ંધારા સ્ત્રીં સતત
 વહેતું અરણુ (૨) જેમાથી અખંડ ધાર પડે
 એવું પાત્ર
 અચ્છું વિં [સ અચ્છ] સાર
 અચ્છેદ વિં [સ] છેદી ન શકાય એવું
 અચ્છેર પું[અ+છેર] અચો શેર -રિયું વિં
 જેમા અચ્છેર માય તેવડુ (૨) નં અર્ધા શેરનું
 માપિયુ -રિયો પું, -રી સ્ત્રીં અર્ધા શેરનું
 માપિયુ અથવા વજન -રો પું અર્ધા શેરનું
 વજન-કાટકું
 અચ્ચુત વિં[સ] પતન કે અખલન વિનાનું, નિશ્ચલ
 (૨) પું (સ.) વિણુ -તાનંદ પું અખડ
 આનંદ, આત્માનો આનંદ(૨) અખડ આનંદ
 ભોગવનાર -ધંધર
 અચ્ચ્ચિ સ્ત્રીં [સ] સ્વરોની સવિ (યા)
 અચક અં ભેતભેતામા
 અચક (-ર) તું વિંમાત્ર સપાટીને અડકીને પસાર
 ચઈજતું (૨) કાના ખગબર, અસાગ(૩) છલકાતું
 અચત સ્ત્રીં [અ+ચત] તગી, તાણ
 અચતું વિં [અ+ચતુ] અણુછતું, ચુત (૨) [સ.
 અસત્] +અસત, હયાત નહિ એવું
 અચચ વિં [સ] છત્ર વિનાનું, ખુલ્લુ (૨) માથે
 વડીલ વિનાનું
 અચખડા પુંઅંબંબં એક રોગ, જેમા શરીર પર
 આછી આછી ફોલીઓ નીકળે છે. [- નમવા
 =તેની ફેલીઓ મટવા માડવી - નીકળવા
 =તે રોગ થવો-તેની ફોલીઓ નીકળવી]
 અચરતું વિં બુઓ અચડતુ [(૨) કરમાણ
 અચખાણું અંકિં [અ+ચવાણું] વણછો લાગવો
 અચંગ અં અધ્ધર(?)
 અચાડપણાં સ્ત્રીં કમાધમ
 અચાંદસ વિં [સ] છંદરહિત

અછાબા પુંઅંબંબં [અ. હિજાબ=પડો?]]
 વરથોડામા વરરાખવું મો ઠાકવા પાવડીએ
 લટકાવવામા આવતા સોનેરી કસબના તાર
 અછાવણું સંકિં (નવુ વાસણ) વાપરવા કાઢવું
 અછીપ વિં છીપે નહિ-નૃપ ન ધાય એવું
 અછૂત વિં[હિં] અચ્ચૂચ્ચ(૨) અચ્ચૂચ્ચ મનાતી
 કામનુ -તોદ્ધાર પું અછૂતોનો ઉદ્ધાર
 અછો અછો કરકું અછો અછો વાનાં કરવાં
 શંખં [સ અચ્છ-અછો] લાડ લડાવવા (૨)
 ખૂબ ઉભળકાથી આદરસદ્કાર કરવો
 અછોછાંચડા પુંઅંબંબં લાડ લડાવવા તે
 અછોછી સ્ત્રીં (કા) પેટમા ચૂંચાણુ તે
 અછોડો પું[અ અચ્છોડિય?] રાશ(૨) ગળામા
 પહેરવાનો સોનાફાનો દોરો (૩) ઘડિયાળની
 સાકળી -હાવા અં ગશ બેટલે અંતરે
 અજ વિં[સ] નહિ જન્મેણુ, અનાદિ(ધંધર)(૨)
 પુંઅંકરો (૩) [સ] બ્રહ્મા(૪) કામદેવ(૫) ચંદ્ર
 (૬) રામચંદ્રના દાદાનુ નામ. ંકણુ પુંએક
 વનગપતિ ંગર પું[સ] (બકરુ ગળી ભય
 તેવો) મોઠો સાપ ંગરવૃત્તિ સ્ત્રીં દૈવ ઉપર
 આધાર રાખવાની વૃત્તિ ંગધા સ્ત્રીં એક
 ઔષધિ ંતનયા સ્ત્રીં (સ) બ્રહ્માની પુત્રી,
 માયા(૨) ગીતા ંપતિ પું ભગવાદ(૨)(સં.)
 મંગળ ગ્રહ ંપાલ(-બ) પું ભગવાદ
 અજટા સ્ત્રીં ભોયઆખલી
 અજતરદ(-કે) [ફા] અં તગ્ધી
 અજદહા પું[ફા] મોઠો જંગી સાપ-અજગર
 અજન્મ વિં[સ] જન્મગહિત -જમા વિં પું
 જેને જન્મ નથી એવું, (ધંધર)(૨) સ્ત્રીં (સં.)
 માયા (૩) સીતા (૪) લક્ષ્મી
 અજપાજ(-બ) પ પું [સ] પ્રયત્ન વિના
 સ્વાભાવિક રીતે ચાલતો (સોહ મોહ) ભપ
 અજબ વિં[અ] નવાઈ લીપળે એવું, આશ્ચર્ય-
 કાંક, અદ્ભુત [-થણું=અગિત થયું, નવાઈ
 લાગવી] ંચુલમહેરી સ્ત્રીં એક કલ્પિત
 પક્ષી ંતા સ્ત્રીં [ભેણુ તે, પરીક્ષા
 અજમાયેશ સ્ત્રીં[ફા. આજમાજ] અજમાવી
 અજમાવણું સંકિં [ફા આજમુદન] વાપરી
 ભેણુ, તપાસી ભેણું

અનભાશ સ્ત્રીં ભુઓ અનભાશ

અનમૂદો વિં [ફા. અજમૂદ.] અનભાશી (૨)

પું અનભાશી

અનમો પું [સ અજમોદા, ફા અજમૂદ] એક વનસ્પતિ-ઔષધિ [— આપવો = (ચૂકાતું હોય કે વાવો હોય તે દૂર કરવા) લાચ આપવી અનમાનાં ફૂલ=અનમાનો અકં.

— ફકાવવો = (ચૂક મટાડવા) અનમો ખવડાવવો (૨) રીસ કે ધૂધવાટ દૂર કરાવવો]

અનમોદ સ્ત્રીં [ભુઓ અનમો] એક ઔષધિ

અનન્ય વિં [સં] ન્ય રહિત (૨) ન જિતાય એવું;

અન્યે (૩) પું હાર — યા સ્ત્રીં માયા (૨) ભાગ

(૩) એક વનસ્પતિ — ર્ય વિં [સં] અન્યે

અનર વિં [સં] રરડું ન થાય એવું (૨) પચી ન શકે

એવું — રામર વિં અનર અને અમર,

અવિનાશી

અનર સ્ત્રીં [અ લજ્જા] મહાનું (૨) આનાકાની, ઢીલ

અનરાલ (-ળ) વિં [અ. રજાઈલ] વિશાળ (૨)

ભયાનક

અનરો પું [સ. અનર] અપચો

અનલ સ્ત્રીં [અ] અત (૨) મોત (૩) કમોત.

૦મ જિલ સ્ત્રીં ઘેવટનું — સ્વધામ.

અનલ વિં [સં] નિર્જલ, મૂકું

અનવાશ પું ભુઓ ઉભસ

અનવાળપું સંકિં [સ લજ્જલ] ધસીને ઊઝળું

કરડું; માનપુ (૨) અનવાળ કરડુ (૩) નામ

કાઢવું, આખર વધારવી (૪) [વ્યંગમાં] ખગાડવું;

ખદનામી વહોરવી — ભુહાર વિં અનવાળનાર

અનવાળિયું નં [ભુઓ અનવાળ] ચદ્રની

વધતી જતી કાવાળું પખવાડિયુ શુકલપક્ષ (૨)

અનવાળા સાગ છાપરામા કે ભીતમા મહેલું

ભળિયું — ખાકું

અનવાળી વિં સ્ત્રીં [ભુઓ અનવાળ] અન-

વાળાવાળી ચાદરણાવાળી (રાત) — પું નં પ્રકારા

ઉભસ [અનવાળામાં આવડું = ભહેર

થવું, મહાર પડવું (૨) પ્રસિદ્ધિ મળવી અનવા-

ળામાં મૂકડું = ભહેર કરડુ — કરડું = પ્રકારા

કે દીવો કરવો (૨) [લા] આખર વધારવી —

થવું, — નીકળવું = પોહ ફાટવો, સવાર થવું.]

અનવું અંકિં [સં લજ્જ] ટપકવું, ઝમવું (કા)

અનશ પું [સં અયશ] અપનશ, ખેઆખર

અનન્ન વિં [સં] સતત, એકધાર (૨) અં વાર-

વાર, હમેશા [(લક્ષણ)

અનહતી વિં સ્ત્રીં [સં] જહતી નહિ એવી

અનહત્સવાર્થા સ્ત્રીં [મ] ભુઓ અનહલ્લક્ષણા

અનહલ્લક્ષણા સ્ત્રીં [સં] લક્ષણાનો એક પ્રકાર,

— અનહતી લક્ષણા, જ્યા મૂળ અર્થ અથવા

વાચ્યાર્થનો ત્યાગ થતો નથી અને ખીલ અર્થનો

બોધ થાય છે (કા શા) દા ત 'ખ ફૂક ભેઈ

ખધા લાગ્યા'

અન ત વિં [સં] ગ્વરાત (બ્યા) [અશાતિ

અન'પ (-પે) પું [અ+ન પયુ] પનો અભાવ;

અન સ્ત્રીં [મ] માયા, કુંદરત (૨) બકરી બગલ

(-ળ) સ્તન પું, નં બકરને ગળે લટકતો

આચળ (૨) [લા] નિરર્થક વસ્તુ બપાલ (-ળ)

પું બગલાડ [ચક'માં

અન (-યા) ચક, ંવૃત્તિ, ંમ્મત ભુઓ 'અયા-

અનચી વિં [સ અયાચિન્] અયાચક

અનડી સ્ત્રીં હાથી વગેરે પ્રાણીઓને ફસાવી પક-

ડવા મારે ખનાવેલી ખાઈ અથવા ખાડો (૨) બેહક

બેડેલો દેરને ઊભુ રાખવા પગ તળે ખોદાતો

ખાડો (૩) વેરાન કે પહોચવામા વસમી પડે

એવી જગા [— માં પડવું = ફસાવું, મુસ્કેલીમા

આવી પડવું, કોઈના ફાદમા ફસાવું]

અનડું વિં (કા) કનિયાળુ

અનભુ વિં [સ અજ્ઞાન] વાઢેક — માહિતગાર

નહી તે (૨) સ્ત્રીં ભણેનો અભાવ ંતાં, — ભે,

— ભુયે અં ન ભણતા, અણસમજથી — ભુયું

વિં ભણમા નહી તેવું, અજ્ઞાત બપણું નં

અનત વિં [સં] નહી જન્મેલું (૨) ગર્ભસ્થ ંશનુ

વિં બેને કોઈ સાથે દુશ્મનાવટ નથી એવું (૨) પું

(સ) યુદ્ધિષ્ઠિર

અનનખાહું વિં + ભુઓ અનનખાહું

અનખી સ્ત્રીં [અ હિજાવ, ફા હજાવી] બુરખો

અનમિલ પું (સ) એક પ્રસિદ્ધ વિગ્નુલક્ષ

અનન્ય [અ અજાદ્વ - 'અન' પું અંવં]

અનન્ય એવું, આશ્ચર્યકારક ંધર નં સંગ્રહ-

રથાન, 'અઝિયમ'. — ખી સ્ત્રીં આશ્ચર્ય

અખરીઅખરી સ્ત્રી-(મુ)એક રમત, ખારોપાટ
અખિત વિ[સં] નહી જિતાયેલું(ર)ન જિતાય તેલું
અખિન નં[સં] મૃગયમં, કાળિયારતુ ચામડું.

૦ધારી,૦વારી વિં મૃગયમં એકદાર
અખિર નં[સં] ધરતુ આગણું, ફળિયુ
અખિકય વિં[મ] અખેય, અખિત
અખિહ્ય વિં[સં] છલ વગરતું
અછન વિં[અ] આન, વહાલું(ર)પુંમિત્ર, દોગત
અછડું વિં[સં] લચ્છિછટ્ટે જુઓએહુ -૬૫૯
પું એહવાહ

અછરણુ નં અછર્ણ, અખચો [અછરણુ થયું
(કોઈ વાત કે વસ્તુ) = (ને)ન મહેવાયું, વધારે-
પડતો (તેનો) પ્રલાવ દાખવવો જેમ કે, વાતનુ
અછરણ=વાત કહી દેવી પૈસાનું. = નનો
ગર્વ ઇં] [અખચો

અછર્ણુ વિં[સં] ડર્ણ નહિ તેલું(ર)નં અછર્ણ,
અછવ વિં[મ] છવ વગરનુ, નિર્ણવ (ર) નં
(ને)ન મને) નવ તત્ત્વોમાનુ જક તત્ત્વ
અછુજા(ગાનું) વિં[મ] અચુક્ત અચોગ્ય;
અધટિત

અખેય વિં[સં] છતી ન શકાય તેલું
અખેખણી સ્ત્રીંકાટા-ઝરડા ખેચવાની લોઢાની
આકડીવાળી લાડી

અખેગ પું[મ. અયંગ] કમુદત (ર) અણમેળ,
અણખનાવ [અદિતીય

અખેહ વિં[અ+ખેહ] જેની જોડ ન કોય એલું
અખેણું નં અખવં [અ+ખેણું] ન ખેવાયું તત
અખેળ વિં[અ+ખેણું] અધવચ (ર) અખૂડું મૂકેલું
(૩) સ્ત્રીં અખોક્ષપણું

અખજ અં[સં. અચ] + આજ
અખજુ નં હૂંવ દીર્ઘ 'ઈ'નુ ચિહ્ન (અયવાી)
અખજુ(અખજુ)કા સ્ત્રીં[સં] વેચ્યા

અખ વિં[સં] અખણ (ર) મૂખ
અખાત વિં[સં] સત નહીં તેલું(ર) ગુપ્ત ંચર્યા
સ્ત્રીં કોઈ નહીં નહિ એવી રીતે કહ્યું તે ગુપ્તચર્યા
૦ચૌવના વિં સ્ત્રીં હવેતી જુવાન સ્ત્રી; મુચ્યા.
૦વાસ પું રૂપા રહેલું તે ગુપ્તવાસ

અખાન નં[સં] જા નો અખાવ અચુધપણું(ર)
અવિધા, માયા(૩) વિં જેને સાન-સમન નવી

એલું(૪)અલાણ(૫)અખાણ ૦ગનિત, ૦ગન્ય
વિં અખજ્ઞાનમાથી નીપજેલું ૦તા સ્ત્રીં અખજ્ઞાન-
પણુ -ની વિં જુઓ અખજ્ઞાન વિં(ર) અવિધા
-માયામા બધાયેલું

અખેય વિં[સં] નાણી ન શકાય તેલું ૦વાદ પું
ઈશ્વર અથવા પન્થ તરવને વિષે આપણને કાંઈ
ખખર નથી-ન પડી ગઈ તેવો મત એવોગિટ-
સિસમ' ૦વાદી વિં અખેયવાદમા માનના

અખનવી વિં [અ. અખનવી] પરદેશી

અખાન સ્ત્રીં [અ] ખાન

અટક સ્ત્રીં[જુઓ અટકલું] નહતું, અવરોધ (ર)
મુકેલી (૩) શકા, મનના ખચકા (૪) કાચી કે
(૫) અટકણ, ઠેસ (૬) મકલ્પ, પ્રતિજ્ઞા

અટ (૭)ક સ્ત્રીં જુઓ અટક [અટપણું
અટકચાણુ વિં(ર)નં [અટકલું + ચાણો ?] જુઓ
અટકેડી સ્ત્રીં [અટકલું ?] નાવાણી, ધચકું, હેડકી

અટકણુ વિં અટકી ભય એલું (ર) સ્ત્રીં, નં
ટોકા(૩) ઠેસ(૪) ચાપ ૦ટકું નં અટિયલ ટકું
-ણિયું વિં અટિયલ (ર) નં ઠેસ, ચાપ
અટકલું અં કિં [ર. અજુ ?] ગતિ કે પ્રવૃત્તિ
બધ પડતી, યોગલુ

અટકળ સ્ત્રીં[મ. હિ અટકળ] કલ્પના, અનુમાન.
૦પચીરી(-રી) સ્ત્રીં અટકળ ઉપર
મહાયેલોવો કે કામ ૦ખાજ વિં અટકળ-
વાની શકિત કે ગોખવાણુ ૦લું સંકિં અટકળ
કરવી

અટકામણુ(-ણી) સ્ત્રીં હરકત, અડચણ (ર)
અટકાવ, અટકાવ [— આવવી=(સ્ત્રીએ)
વેગણુ ખેમણુ]

અટકાયત સ્ત્રીં અટકાવયું તે, અટકાવ(ર) અટકમાં
રાખણુ તે -તી વિં અટક કે નરવેદમા
રાખેલું ('રિટેન્યુ'-ટોટી)

અટકાવ પું અટકાવયું-ગેલું તે(ર) અતગય,
હરકત(૩) અટકાવ, અટકાવ [— આવવો=
(સ્ત્રીએ) વેગણુ ખેમણું અટકાવ યું. — નાખવો
= અટકાવ કે હરકત કરવા, વિદ્ય કાણુ કરું
— પાળવો=ગેમનાં ખેલવાના વિવિધિયો
સાચવનાં] ૦લું સં કિં 'અટકલું' યું પ્રેરક
અટકીમટકી સ્ત્રીં કોઈરીએની એક રમત

અટકુંલટકું નં સહેજ અટો; (જતે આવતે,
ભેગાભેગી) ફેરો, ડોકિયુ [— મારણું =
ડોકિયુ કરતા જણું, ફેરો મારવાકે ભેતા જણું]

અટકો પું તાંખાનો હલકો સિકો [અટકાનો
ઘોડો=મામૂલી નજીવી ચીજ]

અટકોઅટકો પું જુઓ અચકામચકો

અટણ(-ન) નં જુઓ અટન

અટણી(-નિ,-ની) સ્ત્રીંધનુબ્યનો કાપવાળો છેડો,
ન્યા દોરી ચડાવવામા આવે છે(ર)કામડાની ટટી

અટન નં [સ] અટણ, ભ્રમણ, પ્રવાસ

અટનિ(-ની) સ્ત્રીં [સ] જુઓ અટણી

અટપડું વિં [હિ. અટપટ; સ. ઘટપટ ?]

ગૂચવાણભરેલું

અટલ વિં [સ] જુઓ અટળ(ર) અટલ

અટવાણુ સ્ત્રીં[જુઓ અટવું] (દારકા ઇત્યાદિમાં)

પગલુ ગૂચવાણુ તે -મણુ સ્ત્રીં ગચવાણુ તે,

ગૂચવાણુ (ર) અચકામાણુ; રખડામાણુ (૩)

મૂઝવાણુ, ગલરામાણુ

અટવાણું અં કિં [જુઓ અટવું] રખડવું (ર)

અટવાણું, ગૂચવાણું, પગમા ભરાવું (૩) મૂઝવું;

કાયર થવું [એકરસ થવું]

અટવાણું અં કિં વટાણુ; પિલાણુ, ધૂટાઈને

અટવિ(-વી) સ્ત્રીં [સ] જંગલ

અટવું અંકિં [સં અટ] રખડવું [સનાતન

અટળ વિં [સ અટલ] ટળે નહિ તેવું (ર) નિત્ય;

અટક(-કી,-કું) વિં ટેકીણુ

અટંગ વિ [સં અ+ટંગ=ટાંગો] પાગળું, લગડું

(ર) અં [અટંગ ?] તફન

અટા સ્ત્રીં [સ] (સંન્યાસી પેઠે નકામું) રખડવું-

લમવું તે (ર) અં આડુંઅવળુ

અટા સ્ત્રીં [સ અટ] મેડી [માલ ખટાઉમાં નથ]

અટાઉ સ્ત્રીં [હિં; સં અટ] કંગાઈ ઉઠા. 'અટાઉનો

અટાટ વિં નકામું (ર) અં ખોટી ગતે

અટાણુ અં (કા) આ ટાણે-વખતે, હમણાં

અટાપટા પું અં વં રગબેરગી લાખાપહોળા

લીટા, ચટાપટા (ર) આડાઅવળા પટા (લાકડી

કે હથિયાર વીઝતા થાય તે)

અટામણુ નં [અટાણું] પરથી ? રોટલી વણવા

માટે ભેઈતો કોરો હોટ [— માં જણું =

અટામણ પેઠે ખાલી વપરાઈ જણું-નકામું
ચટણી થઈ જણું]

અટાર સ્ત્રીં (કા.) ધૂળ

અટારિયું નં તાકું, હાટિયું [અરખો; છળુ

અટારી(-લી,-ળી) સ્ત્રીં [સ. અટારીલિકા]

અટારું વિં (કા) અટક્યાણુ

અટારો પું [હિ અટારા=સરસામાન] ઉચાળો,

ધરવાખરો (ખાસ કરીને જૂનો લાગ્યોત્પત્યો)

અટાલી(-ળી) સ્ત્રીં જુઓ અટારી

અટાણું અં કિં [સ અટ] અટવાણુ, પિલાણું;

છૂંદણુ (ર) [લા] કદર ન થાય એવી રીતે વટાણું

-વપરાણું

અટાળી સ્ત્રીં જુઓ અટારી

અટિંખર પું ટિખો, ઢગલો

અટી સ્ત્રીં [મ] મહોરમમા હાથને વીંટાતી

રગીન દોરી

અટી વિં [સ] ફરતો રહેનાર (સંન્યાસી જેમ)

અટીનો કરાર = શરત સાથેનો-આટીવાળો,

પાકા બધનવાળો કરાર

અટીપટી સ્ત્રીં એક ખાળરમત

અટીમટી સ્ત્રીં એક વનરપતિ

અટીસોમટીસો પું એક રમત, સતાફકડી

અટલુ વિં એકલવાયુ; સાથરહિત [સીધું

અટેડું વિં [અ+ટેડું] ટેડું નહિ એણુ,

અટેરણુ નં [જુઓ અટેરણુ] સૂતર વગેરે

ઉતારવાણું સાધન, ફાળકો

અટેરણું સં કિં [હિં અટેરના, સ અટ] સૂતરને

(ફાળકા ઉપર) ઉતારણુ (ર) હાથથી ગૂચળી

ખનાવવી (૩) આગળી કરીને ખતાવણું

અટોપ સ્ત્રીં અટોપણું તે, ઉકેલ ઓળું સં કિં

[મ અટપોળું] જુઓ આટોપણું

અટ વિં [સ] મોટા અવાજવાણુ (ર) પું અટારી

(૩) યુરજ, ઝિલ્લા ઉપરની દેવડી (૪) મહેલ (૫)

પ્રહાર ઓહાસ પું, નં, ઓહાસ્ય નં

ખડખડાટ હસણુ તે

અટલ વિં [અટલ ?] પ્રવીણ, અટંગ (ર) અટળ

(૩) અટલ, વાજળી, ખરૂ (તોલ)

અટા પું અં વં [સ] આગલા મોટા ખારણા,

હેલીના ખારણાં

અઠવાડિયું નં [સં. અષ્ટવારિક] સાત વારના
સમય. -ક વિં ૬૨ આઠમે દિવસે થતુ (૨) નં
૬૨ આઠમે દિવસે પ્રગટ થતું પત્ર

અઠવાડું નં એક હાથના માપનો ગજ (૨) દોરડાને
વળ દેવાનો લાકડાનો કડકો કે કૂરકડી

અઠવાણું અં કિં અટવાઈ પડ્યું, સપડાણું
અઠંગ વિં [સ અટાંગ, પ્રા અઠંગ] પાકું, ઉસ્તાદ;
પહોચેલ

અઠાક સ્ત્રીં ઘાઘરાતુ નાહું [(૨) નાદાન
અઠાવકું વિં [અ+ઠાવકું] ઠાવકું નહિ એવું
અઠિં (-ઠી) ગણુ નં ટેકો, તકિયો [-ટેણું=
અઠાગણુ, અઠેલણુ -મૂકણું=ટેકોગોઠવવો,
અઠેલવા માટે કાઈ સાબણુ]

અઠિં (-ઠી) ગણુ સં કિં ટેકો દેવો, અઠેલણું
અઠિં (-ઠી) ગું વિં ૧૬૦ (૨) ૧૬૦
અઠીક વિં [અ+ઠીક] ખોટું (૨) અરવરથ
અઠે અં [મા, સ અઠે] અહીં ૦અઠે અં
અહીં અહીં [અઠે દારકા=અહીં ૧૬ થામા]
અઠોડી સ્ત્રીં ગોળની કઠાઈમા બાંધેલું આકું
અઠું વિં [સ અઠ] + આઠ ૦અ પું એકસાથે
આઠ ટક નહિ ખાવાનું વ્રત(જેન) -કૂઈ સ્ત્રીં
આઠ દિવસ સુધી ચાલતી ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ,
આઠ ઉપવાસ (જેન)

અઠાણુ (-ણુ) વિં [સ અઠાનવતિ] ૬૮

અઠાવન વિં [સ અઠાવનાશત્ર, પ્રા અઠાવન્ત્ર]
૫૮ [૨૮

અઠા(-ઠયા)વીશ(-સ) વિં [સ અઠાવિંશતી]
અઠાશિ(-સિ)યાં નં ૫૦૦૦ શ્રીગોના પગનું
એક ઘરેણું, તોડા; કલ્લા, ઠારીને સક્કસ ન
કરેલા સાકળાં

અઠો પું [સ અઠક] આઠની સંખ્યાનો પાસો
(૨) આઠ દાણાનું ગજકાણું ૫૫ (૩) બાજને
દરેક છેડે ત્રણ ખાના હોય છે તે -કૂખંધ
વિં સોકડાની રમતમા અઠા ઉપરની સોગરી
ન મરાય તેવી શરતવાણું

અઠો(-કૃથો)તેર વિં [સ અઠસપ્તતિ, પ્રા. અઠ-
હત્તરિ] ઇઠ્યોતેર, ૭૮

અઠયાવીશ(-મ) વિં [અઠયાવીશ] ૮૮

અઠયાશી(-સી) વિં [સ અઠાસીતિ] ઇઠયાશી,

અઠ્યોતેર વિં [અઠ્યો અઠ્યોતેર, ઇઠ્યોતેર
અઠ સ્ત્રીં [અઠ્યો આઠ] અઠયાણુ (૨) આઠાઈ
[અરતું સગું=(અઠયાણમા કામ દે એવું કે
અડીને આવતું ?) ખરું-નજીકનું સગું]

અઠક સ્ત્રીં નામ ભેડે મૂકવામા આવતું, ગોત્ર
અઠકો વે વતન ઇત્યાદિ બતાવતું ઉપનામ, અઠક
અઠકલું નં સહેલ વાત, રમતવાત (કા)

અઠકણુ સં કિં અઠકણુ, ૨૫૧ કરવો (૨) અં કિં
વગ્ને આહું આવણુ ઉદાં 'ખારણુ વસાણુ
નથી, શુ અઠકે છે ?'

અઠકારણુ સં કિં 'અઠકણુ' પ્રેરક

અઠકાયેલી વિં સ્ત્રીં અલડાયેલી

અઠકાવ પું અટકાવ, સ્ત્રીં અલડાણું-દૂર
ખેસણુ તે, બ્લેન્ડર્શન [અઠ કરણુ, વાસણું
અઠકાવણું સં કિં [દે. અઠુ=આહું, ખાવકું]
અઠકાણું અં કિં અલડાણુ (૨) અઠકણું, વસાણું
અઠકાદકા પું નાના છોકરાની એક રમત
અઠખેપણે અં આનુબાણુ

અઠગ વિં [અ+ઠગણું] ૬૬, ૩૭૦ નહિ એવું
અઠઘોદ (-પ, -મ) ઘઘો પું ખેસતે વર્ષે મળસ-

કામા કચરાથી ભરેલું હાલ્લુ ચક્રો ૧૬ કોડ-
વાની વહેમી કદિ (૨) દોપની જવાબદારી
અઠચણુ સ્ત્રીં હંકત, ડખલ, વાંચો (૨) મુઠેલી;
આપદા, ભીડ (૩) અઠકાવ [-નાખવી=
હરકત કે મુઠેલી થાય એમ કરણ -પડવી=
હરકત મુઠેલી થવી]

અઠછતું વિં [પ્રા. અઠ્ઠ=અર્ધું+છતું] અઠધુ-
પઠધુ જણાયેલું [છે તે, ખાવણુ

અઠણુ નં [મ] દોગના જે અવયવમાં દૂધ ભરાય
અઠતણું નં આનાકાની (૨) મિથ્યા પ્રયત્ન
અઠતલો પું આશ્રય, ઓથ (૨) અટકળ
અઠતાળીમ વિં [સ અઠત્તવારિશત્ર, પ્રા.
અઠયાલીસ] ૪૮.

અઠતાળો પું વિ સ. ૧૮૪૮મા પડેલો મોટો
કુકાળ (૨) માણના ૪૮ ગ્રે ગણાય તે તોલ

અઠથલ વિં ખડતલ [ઓથ (૨) મોટું વિદ્ર
અઠથલો પું [મ અઠથલ-અઠુ+ત્થલ] આડ;
અરદ પું ૫૦૦૦ [દે હિદિ] એક અનાન-કોળા.
[—દેખાડવા=(અમુક લિણુક બ્રાહ્મણોને

અડદ અતાવના તે ચાલ્યા જાય છે તે પરથી)
નસાડી મૂકવા યુક્તિ કરવી —મગ (સાથે)
ભરડવા=વગર વિચાર્યે જેમ તેમ ઢીંચે રાખવું
—ખોલવું] —દાણું વિં અડદનું, અડદવાળું.
અડદાવો(-ળો) પું છૂદાયાથી નરમ થઈ જવું
તે, ભે ચો, ઘાણ(ર) ખૂમ માર પડયાથી હાડકાં-
પાસળા નરમ થઈ જવા તે (૩) અતિશય કામ
કર્યાથી છેક જ થાકી જવું તે [—કાઢવો=
કામ કે માર વડે ઢીલું કરી દેવું, ફૂસ કાઢવી.
—નીકળવો=ખૂમ થાકી જવું]

અડદાહો પું (ચ) જુઓ અડદાવો
અડદિયા પુંખંખં અડદ [—છાંટવા=
મતરણ (ર) અડદ દેખાડવા, નસાડવા પેરવી
કરવી] —દિયું વિં અડદના રંગનું (ર)
અડદનું ખનેલું (૩) નં અડદનું એક વસાણું
અડધ વિં [સ અર્ધ, પ્રા અદ્ધ, અટ્ટ] અડધું.
ઠપાંસળીનું વિંખૂમ નાજુક ને નખળા શરી-
રનું, અવપાસળિયું —વિયું નં અડધુ માપ
(ર) અર્ધો—નાનો ચૂડો (૩) તાપા કે પીતળનો
વચલા વળનો નળો, પવાલી (૪) (ચ) થોડા
ડખાની અને લાખે ન જતી લોકલ ગાડી

અડધી સ્ત્રીં પાઈ
અડધું વિં અર્ધ [અડધી રાતે=કથોલેકેભારે
અગવડને વખતે અડધું અડધું થઈ જવું=
અતિ હરખમા આવવું —અંગ નં=અર્ધાંગ
—ધર્મ પત્ની —કરી નાંખવું=મારથી લેખપોય
—અધમૂર્ત કરી દેવું —થઈ જવું=શરીર કે
શક્તિમા ખૂમ ઊતરી જવું અડધો પાચો
ઓછો હોયો=નસક ગાડુ હોવું અડધો
દોડલો=માડપેટ પૂરતુ લૂણ સૂક ખાવાનું]
અડધુ પડધું વિંભગભગ અડધું, થોડુધણું
અડધો પું આઠ આનાની કિમતનો ચલણી
સિકો, અર્ધો રૂપિયો
અડધોઅડધ વિં બરાબર અડધું
અડધોણ પું અડધો જઈ, અવેલો
અડ(-ડી)નું વિં નજીકનું [જુઓ 'અડ'માં]
અડપ સ્ત્રીં [અડપણ પરથી] વૈયં (ર) ખંત(૩)
આગ્રહ (૪) નિશ્ચય.
અડપઝડપ સ્ત્રીં આક્રમણ સપાટો (ર) ત્વરા

અડપડિયાળી વિં સ્ત્રીં જુઓ અડપડિયાળી
અડપણું વિંતોફાની, ચાલુ (ર) નં અટક્યાણું;
તોફાન, છેડતી [રહેવું]
અડપણું અંકિં અડયા રહેવું, ખંતથી મડયા
અડફ(-ફે, -ફો)ટ સ્ત્રીં અપટ, સપાટો, અચડા-
મણ [—માં આવણું=કાઈ સાથે અચડાઈ
પડવું, વચ્ચે આવવું]

અડફાઉ વિં જુઓ અડફાઉ
અડફે(-ફો)ટ સ્ત્રીં જુઓ અડફટ
અડખ(-ચ)ડણું અંકિં જુઓ અડવડણું.
અડખ(-ચ)ડિયું નં લથડિયું, ચકરી
અડખગ વિં કહીએ કઈ તો કરે કઈ એવું;
નાદાન (ર) લથ, ફિકર કે વિચાર રાખ્યા વિના
કામ કરનારું ખૂમ, અવિચારી, ખેડિકરું
અડખાઉ કાટણું નં (કા) પથરાનું કરેણું કાટણું,
અડકાઉ —અટોળકાટણું (ર) [લા] ભોળું
માણસ

અડખોત(-થ) વિં અડખગ (ર) સ્ત્રીં ઘોલ,
આડા હાથની થાપટ [—ખાતી=ઘોલ
વાગવી —ઠાકવી, —ચોડી દેવી, —મારવી
=ઘોલ લગાવવી]

અડચડણું અંકિં દિ. અડચડણ=ખમચાતાં
ચાલવું તે] લથડણું (ર) આમતેમ રવડણું
અડચડિયું નં અડખડિયું, લથડિયું ચકરી [—
આવણું=લથડાઈ પરવું —ખાણું=લથડણું]
અડવાણું વિં [સ અનુગાનહું] જુઓ અડવું
અડવાળણું સંકિં દિ. આહુઆલું મિથણું
કરવું (ર) ખગાણું

અડવું વિં શણગાર વિનાનું, શોભારહિત, ખેલુકું
(ર) ઉધાડપણું [—લાગણું=રોલા વગરનું—
સારું નહિ, લાગણું, કાંઈ ખૂટતું, રચિ બહાર
લાગવું]

અડડું સંકિં [સં અડ્ડું=સાધણું, સાચે કરવું]
અડકણું; રપર્શણું(ર) દિ. અડ્ડું=આડું] નડડું,
વચ્ચે આવવું, રોકાણું (૩) ધસાણું પડવું, ખાધ-
નુકસાન લાગણું (૪) અંકિં [પ્રા આઅડ્ડું, સં.
વ્યાપ્ ?] અગોલગ થવું, પહોંચવું (૫) મડયા રહેવું
(૬) અટકવું (૭) ચોડા માટે ખંચાણું, લડકીને
અચકાણું (૮) દરેણું, ભીતિ રાખવી. [અડી

એમણું = અડથી પડવું રોકાઈવું (વિશ્વ ઇં
 થી) (૨) હક લેવી]
 અડવે પુઁ અવાજો આવતો વાણિયાનો વેશ
 અડસદો પુઁ [નુઓ ન અડસદો] અદાન, શુભા
 [— કાટવે = અંદાજ લેવો, શુભારે કેટલું તે
 તપસું]
 અડઅડ વિઁ [નં અડઅડિ, પ્રા અડઅડિ] ૬૮.
 [— તીરથ. તીર્થ = અધા (હિંદુ) તીર્થ]
 અડઅર મીઁ [મ, આડુ + અર] મોલ (૨) પાટડી
 અડઅર અંધ મીઁ એક અમત
 અડંગો પુઁ [નિં અડંગા] ધામો (૨) કુમ્મીનો એક
 ટાવ [— નાખવે, લગાવવે = (હક કે
 આગળથી) ધામો કરીને પડવું]
 અડંગા મીઁ અગર, તોર (૨) આડઅર (૩) હક
 અડા મીઁ અડવાપણ, આધાર, ટેકા [— દેવી
 = લગ્ન આ વે, અચ્ચ આપવી, માનવું, હાથ
 મૂકના દેવો]
 અડઅડી મીઁ કોડીની મમત (૨) નજીક હોવું
 ને (૩) એડવીનને અડવું ને, સ્પર્શાનુપર્શનો
 વિવેક ન જોવો ને (૪) અં ને હાનિ, અગેખ
 અડધીને — અડી અડીને
 અડાઉ વિઁ [મ અડાઉ પ્રા અડવી — ગલ
 પચ્છી જે વગર વાળે ઊગેલું [(ગેડીઢામા)
 અડાકડી મીઁ અડાઅડકડી (૨) મખત મુકાબલો
 અડાહણું સં કિં [અડવું + હું પ્રેરક] અડકાહણું
 (૨) પડોગાહણું જેવું ઉમેરવું, ધક્કા દેવું
 ધુસાહણું
 અડાણિયું વિઁ નુઓ અડાણું (કા)
 અડાણી વિઁ [મ, સં અડાણી] આવડત વગરનું;
 મૂર્ખ (૨) અમભ્ય, અનાડી
 અડાણું વિઁ [આડ' પરથી જે] ગીરો મૂકેલું (કા)
 અડાણો પુઁ સગીતમા એ નામનો એક રાગ
 અડાળીડ વિઁ લય ઉપનવે તેવું મોટું (૨)
 ખોડખાણું વગરનું [પાટિયાની ભાંત
 અડામી સીં ભીત સાથે જડેલી ફરેતાળ,
 અડાણું નં ગાયમે સના છાણું મૂકું પોચકું;
 છાણું (૨) છોકરાની એક રમત
 અડાલી મીઁ લાકડાની યાળી — કચરોટ
 અડાવણું સં કિં [અડવું + હું પ્રેરક] ગપ મારવી

(૨) ઓહવણું, ૪ હું કહેલું (૩) બહુ ખાણું (૪)
 ધુસાણું (૫) ધમકાવણું. વડવું
 અડાશિ (= સિ) થાં નં વંબળું નુઓ અડાશિયાં
 અડાસે અં નજીક (૨) પડછાયે
 અડાણપડાળ નં [અડાળી + પડાળી] મોલની
 બંને બાજુનો દાળ
 અડાળી સીં [સ અડાળિકા] એક ન ભીનવાળી
 ટૂંકી ઓસડી [— ઠોકવી = અડાળી કરવી
 કે ખાવવી] ં પડાળી મીઁ આગળ પાછળની
 અડાળી
 અડિયલ વિઁ [અડવું = અડકવું] અડી બેસવાના
 કે અડી જવાના ચલાવણ — હોલી (૨)
 હસણિયું ંટું નં હડીલું માણસ
 અડિંગો પુઁ અડો, ધામો (અડિંગા લગાવવા
 = ધામો કરીને બેસવું)
 અડિયું નં સોનીનું એક ઓભર
 અડિયો, દરિયો પુઁ એક અમત
 અડા સીં સોનીનું એક ઓભર (૨) કોડીની —
 અડીનો કે અડનો વખત, આપત્તિ ં ઓપડી
 મીઁ અડચણ, ભીડ, આપત્તિ ં ખમ વિઁ
 [નિં અડીવમ] અડીઓપડી ખમી શંદ એણ
 (૨) શૂંવી ધોણું ં વેળા સીં કોડીની —
 ભીરનો મમય
 અડીઅડી મીઁ કોડીઓની એક અમત
 અડીજડીને અં ખતથી
 અડીદડી મીઁ એક રમત, દમગોટીદો
 અડીતું વિઁ અડતું; નજીકનું
 અડી' (= દી) ં વિઁ [અપડીટ] દીટા વિનાનું
 અડું (= ડે) હાટ અં ઢોહતું, ફેદતું અને ધમી
 આવણું, હડહાટ, તકમાર કરીને
 અડુંદડુંક અં ઘડીમા અહીં ને ઘડીમા તહીં
 — કિયું વિઁ બંને પક્ષમા હોય તેણ (૨) અગિયર
 અડેકડે અં સરસર
 અડેહાટ અં નુઓ અડેહાટ
 અડો (અ'ડો) પુઁ ગાહણું આગણું ટેકણું, હડો
 અડોઅડ અં લગોલગ; અડાઅડી
 અડોલ વિઁ [અપડોલણું] ડોલણું કે ડોલે નહિ
 એણું, રિયર [લાકડાનો કટકો, માકડી
 અડોલી સીં રાશને છેડે લગવામા આવતો નાનો

અડોશપડોશ પું. બ્રુઓ આડોશપાડોશ
અડોશીપડોશી નં. બ્રુઓ આડોશીપાડોશી
અડોળ કાટણું વિં નકામુ (૨) નં કંશાઘાટ
વિનાનો પથરો

અડો પું. [હિ અઢા સ અઢા] એકઠા મળવાની,
ખેંક જેવી, અથવા એકઠા થઈને પડી રહે-
વાની, અખાડા જેવી જગા, ખેંક, અખાડો
(૨) [લા] વ્યાપક અસર કે પ્રભાવ [-જમા-
વવો = ખેંક સ્થાપવી કે ખરોખર મળ્યા કરવું
(૨) પ્રભાવ જમાવવો — લગાવવો =
અડગો લગાવવો, નતમી પડવું, ધામો કવો]
અડયુ વિં અટટેલુ [-રહેલુ = અટકવું, રોકાઈ
જવું, આગળ ન ચાલવું]

અડયું અડયુ વિં અડી કે ખડી રહેલું, (ડશાથી)
રોકાયેલું કે અટટેલું — વચ્ચે ગૂંધી ગયેલું

અઢણુ વિં ખડુ વધારે (૨) સાર

અઢણુ વિં બ્રુઓ અઢવાણુ

અઢળ વિં [અ + ઢળવું] ઢળી પડે નહિ તેવું, સ્થિર
અઢળક વિં પુષ્કળ [-ઢળવું = ખૂબ મહેરબાન
થવું, મહેરબાનીમાં ઢળી જવું — પાછું વળીને ન
જોવું, ન્યાલ કરી દેવું.]

અઢાર વિં [સ અઢાદજા, પ્રા અઢાર] ૧૮.
[— ગાઉનું છંદું = ઘણું લાંબું અંતર કે તદાવત
— ખાણું = હુચ્ચાની ટોળી — ભાર વન-
સ્પતિ = ખધી જાતની વનસ્પતિ અઢાર (-રે)
વણું = ખધી વર્ણો કે ભતિઓ. — વસા =
ઘણું કરીને, પ્રાચ અઢાર (-રે) વાંકાં
હોવાં = ખધી જ રીતે ખેડોળ કે અપલક્ષણું કે
ખોડીલું હોવું]

અઢાવણું સંકિં (દારને) ચરવા મોકલવા

અઢી વિં [સં. અર્ધવૃત્તીય, પ્રા અઢ્ઢાદ્ય] ૨૧
ઠંડા પું. ઢખુ ઠરોરી સ્ત્રીં અઢી શેરતુ વજન
કે કાટણું ઠહુથું વિં ગદું (૨) (લા) ગહિયું
અઢી વંચો પું ખાળકોની એક રમત, ચેરડો
અઢેલણું સં કિં ટેકો દેવો

અણ [સં અન્] નકાર અને નિષેધવાચક ઉપસર્ગ
(૨) [સ આત્મી] પું. સ્ત્રીં બનાવતો પ્રત્યય.
ઉદાં ઘોખી-ઘોખણ (૩) [સ અન્] કિં પરથી
નામ બનાવતો પ્રત્યય ઉદાં હરણ, જમણ

(બ્રુઓ અણી, અણું પ્રત્યયો પણ) ઠંડાવડ
(ઠ) સ્ત્રીં ન આવડવું તે ઠંડાર વિં ઠીતરે
નહિ એવું, સતત જરી રહેતું ઠીણુ વિં પુષ્કળ
(૨) સ્ત્રીં પુષ્કળતા, અખૂટપણું ઠંડાઉ વિં
કંઠાઉ નહિ એવું. ઠંડસખી વિં કંસખ-
આવડન વગરનું ઠખપતું વિં નહિ ખપતું-
લેવાય ખવાય નહિ તેવું ઠખચિયું વિં ખપ
વગરનું નકામું ઠખાયું વિં નહિ ખાધેલું
ઠખૂટ (-ટયું) વિં અખૂટ ઠખેટયું વિં
ખેડ્યા વિનાનું ઠગણું (-ણુ) વિં અગણિત
ઠગણુકારણું સં કિં ન ગણકારવું ઠગમતું
વિં નાપસદ અપ્રિય ઠગમે પું નાપસદગી
(૨) ડટાળો ઠગળ (-ળયું) વિં ગાળ્યા વગરનું
(પાણી, પ્રવાહી) ઠગોડંચું વિં ગોડંચા
વગરનું ઘઘટતું વિં અપ્રતિ ઘઘડ વિં
ઘડાયા-ઢેળવાયા વિનાનું ઘચંચું વિં બ્રુઓ
અચંચું ઠચાચું વિં ચાખ્યા વિનાનું.
ઠચાલ સ્ત્રીં બ્રુઓ અચાલ ઠચાલે (-લતે)
અં નાછૂટે ઠચિ તંચું, ઠચિંતું (-તયું)
વિં નહિ ચિતવેલું — નહિ ધારેલું એવું (૨)
ઝાચિતું ઇંડ વિં ઇંડેલું નહિ એવું ઇંડતું
વિં યુક્ત ઇંડી પી વિં સ્ત્રીં અતુક્ત ઇંડૂકો
પું ઇંડૂકનો અભાવ ઇંળણુ વિં જેને જાણ
નથી તેવું (૨) સ્ત્રીં અજ્ઞાન, જાણ-સમજનો
અભાવ ઇંતપાતું વિં નહિ તર્જાતું એવું.
ઠતોલ વિં તોળ્યા વગરનું (૨) ઠંચડ ઠતોળયું
વિં તોળ્યા વગરનું. ઠંદીં (-દું) વિં ઠંદીલું
નહિ તેવું ઠંદોલું વિં ઠંદોળા વગરનું [— રહેલું
= જરૂરું કામ રહી જવું (ઢોર દોહા વગરનું રહેલું
એ ઉપરથી)] ઠંદાઈું વિં બ્રુઓ અણચિતંચું
ઠનમ વિં નમે નહિ એવું. ઠનામી વિં નામ
વગરનું (૨) અપ્રસિદ્ધ (૩) સ્ત્રીં ઠનામી હાહડી
(૪) નં અનામી બ્રહ્મ ઠપતીજ સ્ત્રીં
અવિશ્વાસ ઠપરખયું વિં પરખ્યા વિનાનું
ઠપીછણું વિં નમૂખ ઠપીછયું વિં પ્રીછ્યા
— ઝાળખ્યા વગરનું. ઠંદાવતું વિં ન કાવતું.
ઠખનતી સ્ત્રીં, ઠખનાવ પું પરસ્પર
બનાવ નહિ તે, કબિયો [— રાખવો = અણ-
બનાવનો ભાવ મનમાં હોવો કે સેવવો]

ંબુદ્ધ વિંબુદ્ધિ વિનાનું (૨) અજ્ઞાન ંબોટ
 (-ટુ, -ટુ) વિં બોટયા વગરનું.
 ંબોટાન્યું વિં બોટાવ્યા વગરનું, તેડાવ્યા
 વિનાનું. ંબોટ્યું વિં બોલેલું -કહેલું નહિ
 એવું (૨) ચૂપ ંબલેલું (-લું) વિં અભાણ.
 ંભંગ વિં ભંગ વિનાનું અખડ ંભાવનું
 વિં ન ભાવનું, અગ્રિય ંભોજ્ય વિં ન
 ખવાય એવું ંમડ્યું વિં નાણુરા, કોવે
 ભરાયેલું ંમણું (-નું) વિં ઉદાસ, મન
 વિનાનું ંમાનીનું વિં માનીનું નહિ એવું
 ંમી (-મી) ંચું વિં મળ્યા વિનાનું-ઉઘાડું.
 ંમૃત વિં અમૃત્ય ંમેળ વિં મેળ ન ખાય
 તેવું હુકા પ્રકાશનું (૨) પું અણખનાવ ંરાગ
 પું અણખનાવ ંલિગ (-ગી) વિં લિગ-
 નિશની વિનાનું (૨) વિદેહી (૩) વિલેપ, શ્રદ્ધા
 ંલેખે અં ંલે ન લુએ તેમ (૨) નકામું.
 ંવાડેક (વાર) વિં વાડે નહિ એવું
 ંવિચાર્યું વિં વગર વિચાર્યું, ંવિશ્વામ પું
 અવિશ્વામ ંવોધ્યું વિં વીધ્યા વિનાનું (૨)
 દરાયા વિનાનું (૩) નહિ નાચેલું (૧) ખની કર્યા
 વિનનું [-મોતીની આ વગરના મોતી જેવું
 -વણપરખાયેલું એવું] ંર્ષાધ્યો આખલો =
 મનનહિ નાચેલો સાદ (૨) [જો-જગતમા
 નહિ પડેલોયેલો અણખ ન ભણસ ંસમજ
 (ંણ) મીં મમનના અભાવ ંસમજણું,
 ંસમજું વિં મમજ વગરનું ંમરણું વિં
 સંણું નહિ એવું ંસરજ્યું વિં મરજેલું-
 નિર્મિત નહિ એવું (૨) અણધાર્યું ંમિદ્ધિ
 સીં સિદ્ધિનો અભાવ નિર્દશના ંસૂંધ્યું
 વિં સૂંધ્યા વિનાનું, તાણું ંહક (-ક) પું
 હજનો અભાવ ંહિત નં અહિત ંહૂતું
 વિં ન હોય તેવું ંહોણું વિં નહિ થનારું
 અણ (-ણી -ણું) [સ અન] ડિં પંથી નામ
 ખનાવનો કૃત્રિય ઉદાહરણ, વાવણી કળણ
 અણકે સીં (જ) અડચણ હન્કત
 અણકી (-ચી) સીં [સ અર્નાતિ? પ્રા અર્ણક]
 લુઓ અણચી
 અણકું (-કો) ડ પું લુઓ અર્ણકું [-ભરવો =
 અર્ણકનો ઉત્સવ ઊજવવો, તે માટે રાવેલા

અજનો હે કરવો - ભૂંડવો = તે ઉત્સવ
 અજો, હેર લૂંડવો]

અણખ સીં [કે અળકલ = કોવળ] (જ) ધર્ષા
 અણખત (-લ) સીં અણખો (૨) ધર્ષા
 અણગ (-ગો) હ પું સીઓત એકે મત
 અણગાર વિં [સ અન્નાર] વરખા વિનાનું
 અણગોડ (-ખ, -લ) પું લુઓ અણગહ
 અણચી સીં અચી. (ખામરમત અંગે) વાંકું
 બોલવું કે નીતિ ખટાવતું તે લૂંક -ચિથુ
 વિં અણચી ડંતુ કે અણચીવાળું

અણછ સીં [સ અનિચ્છા] નામનું
 અણછ સીં ખો, દેવ [તિરકા
 અણછિથું નં [કે અળકલ = કોવળ] છલો,
 અણછો [સ અન્ય + ધ્યાય], ંણછો પું અંકને
 નુકસાન કરે એવો છાયો

અણતા સીં ંલિનતા, ખોડ [હાલુ ંરેણુ
 અણવટ પું [સરંમ] સીઓના પગના અચ-
 અણવાણુ વિં અડવું

અણવર પું [સ અનુવર] પહેલી વાં સાસરે જતા
 વર અથવા કન્યા સાથે મોડલાને મોખતી (૨)
 વરની માથેના ડાઁ એક એક પછે તે -રિથું
 વિં અણવરને લગતું (૨) નં અણવરણું (૩)
 અણવર -રી વિં સીં કન્યાની સાથે જનારી
 તેની બહેન કે બહેનપણી

અણવાણું વિં લુઓ અડવું, અડવાણું
 અણસખડી સીં [અણ + સખડી] સખડી પેઠે
 એક ન ગણાય એવું કાણુ કોન ખવાનું
 અણસણ નં [પ્રા] અનગન ઉપવામ (નૈન)
 અણસાર પું [સ અનુસાર?] મળતાપણોનો
 અગ (૨) સૂક્ષ્મ અસર

અણમાર (-રો) પું ંશારો સંકેત (૨) ગણસારો
 અણહિલ ંવાડ નં [પ્રા] (મ) યુગરતની એક
 તૂની ગજવાની - અર્ણનું પાટલ

અણહૂતું, અણહોણુ લુઓ 'અણ' મા
 અણાવડું સંકિં અણવડું 'નું પ્રેક્ષક, અણે-લવે
 એમ કરવું, મગાવવું

અણિ (-ણી) [સ] સીં વળુનો ડીણો, લોકાય
 એવો દેહો (૨) ડોચ, તિખ (૩) દેહ દેહનો ભાગ,
 અવલિ, અત (૪) દેહકીનો સમય [-કાંઈની

=(હોલી કે ઘસીને) અણીદાર કરવું — ચૂકવી
 =ખરી કટોકટી કે લાગતો વખત વીતવો, કટોકટી-
 માથી બચવું કે લાગ ન સાધવો — સાચવવી=
 ખરી કટોકટી કે લાગતો વખત મદદગાર થવું કે
 ખપમા આવવું] ૦૬૧ વિં અણીવાળું ૦ શુદ્ધ
 વિં સાવ અખંડિત (૨) સ પૂર્ણ દેવરહિત
 -ણિમા સ્ત્રી ૦ યોગની એક સિદ્ધિ, ગમે તેટલું
 સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ ધારણ કરવાની શક્તિ -ણિયાળું
 વિં અણીદાર -ણિયું નં હોલરની ટાક (૨)
 આહું -ણિયેલ વિં અણિયાળું
 અણીદરૈ, ૦ કણીદરૈ પું છોકરાંની એક અત
 અણીસુ નં એક ભતતુ બી -વસાણું
 અણુ વિં [સ] જરા જેટલું : અતિ સૂક્ષ્મ (૨) પું
 (સમથનો કે કદનો) નાનામાં નાનો ભાગ (૩) જેના
 વિશેષ ભાગ ન વધી શકે તે — પરમાણુ (૪) એક
 ભતતુ ધાન્ય કાંઈ ૦ કે વિં અતિશય નાનું (૨)
 પું ૦ પરમાણુ ૦ કેણુ નં પરમાણુ ૦ તમ વિં
 વધારેમાં વધારે સૂક્ષ્મ ૦ તા સ્ત્રી ૦ અણુપણુ,
 અતિ સૂક્ષ્મતા ૦ દ્રુત સ્ત્રી ૦ પા માત્રા (સંગીત)
 ૦ બ્રોમ્બ પું ૦ પરમાણુને તોડવાની વૈજ્ઞાનિક
 યુક્તિ વાપરીને તૈયાર થતો અતિ વિનાશક
 બ્રોમ્બ ૦ સાત્ર વિં (૨) અન્નરાંક જ, બિલકુલ
 થોડું ૦ રેણુ પું ૦ અત્યંત ઝીણી રજકણ ૦ વાદ
 પું ૦ પરમાણુવાદ ૦ અત નં (ગૃહસ્થોનુ) નાનું
 સુગમ વ્રત (મહાવ્રતથી ઊલટું)
 અણુદિન અન્નજીવો અતુદિન
 અણુ(-ણી)ને પું [સ અનુલોગ] કાગીગરોનો
 રત્નનો દિવસ [— પાળવો, — રાખવો=
 કામકાજની રત્ન રાખવી]
 અણીદરી વિં જીવો અતુદરી (૨) સી ૦ (જૈન)
 દરરોજ ચોણુ ચોણું જમતા જવાનું તપ
 અણીસરું વિં જીવો (૨) ઉદાસ, બિન (૩) [કા]
 મદ ઉત્સાહવાળું
 અતએવ અન્ન [સ] તેથી જ
 અતટ વિં [સ] કિનારા વિનાનું
 અતહું વિં અન્નતટ, પ્રા. તટ ? જળી ભય નહીં
 એવું (માણસ) (૨) તોણું, વરડું [— રહેણું
 = અલગ કે અળગા રહેવું, કોઈ સાચે ભળવું
 નહિ] — ઠાઈ સ્ત્રી ૦, — ઠાપણું નં

અતરનાથ પું [સ] અસત મિથ્યા વસ્તુ
 અતથ્ય વિં (૨) નં [સ] ખોટું; અસત્ય (૨)
 નિસાર [એક પ્રકાર [વ્યા]
 અતદૂણુસ વિજ્ઞાન પું [સ.] બહુમીહિનો
 અતન(-તુ) વિં જીવો અતતુ
 અતનમતન સ્ત્રી ૦ છોકરાની એક રમત
 અતનું વિં [સ.] અશરીર, નિરાકાર (૨) પું (સ')
 અનગ, કામદેવ
 અતનૂણું નં [સ] અતતુ — ગ્રામણ નહિ એકું
 ઊર્ણ — ઊન, ખડખડું — ભડું ઊન
 અતમા વિં [અ + અ તમા] તમા વગરનું;
 લાપરવા (૨) સ્ત્રી ૦ ખેદરકારી — સી વિં તમા
 વિનાનું (૨) શેષીખોર [કાનસ
 અતરડી સ્ત્રી ૦ નાની કાનસ — કો પું મોટી
 અતરંગ વિં [સ] તરંગ કે મોભા વિનાનું, શાત
 અતરંગ વિં [હિ = લગ ઊઠાવણુ તે] અધ્ધર,
 ટેકા વિનાનું (૨) અલગ ધલાયદું
 અતરાપી, -પુ વિં [પ્રા અતર = અચુક પરથી ?]
 ત્રાહિત, અભણુ. પરાયુ, બહારનું
 અતર્ક વિં [સં.] ન્યાયવિરુદ્ધ (૨) પું ખોટો તર્ક
 — કિંત વિં અણવાર્યું, ખ્યાલ બહારનું — કથ
 વિં તર્ક — કલ્પનામાં ન આવે એવું
 અતર્કણીય વિં [સ] તર્ક ન શકાય કે ન તર્ક
 ઘટે એવું
 અતલ(-ળ) વિં [સ] તળિયા વિનાનું ઊડું (૨)
 નં સાત પાતાળમાં એક
 અતલગતું વિં છેક નજીકનું (સગું)
 અતલસ સ્ત્રી ૦ [અ] એક ભતતુ રેશમી કાપડ
 અતવખ(-ખ) નં જીવો અતિવિપા
 અતસિ(-સી) સ્ત્રી ૦ [સ] અળસી (૨) શણનો
 છોડ (૩) સીમળો
 અતળ વિં (૨) નં જીવો અતલ
 અતળી વિં [સ અતુલિત] અતુલ ૦ બળ વિં
 અતુલ બળવાળું ૦ બાણુ વિં બહુ જ મોટું
 (૨) બિહામણુ
 અતંગ વિં તંગ વિનાનું (૨) તંગ નહિ તેવું
 અતંત્ર વિં [સ.] તાર વિનાનું (વાદ) (૨) નિરુદ્ધ
 (૩) તત્ર વિનાનું, અવ્યવસ્થિત ૦ તા સ્ત્રી ૦
 અતંદ્ર(-દ્રિત) વિં [સ.] સાવચ, ભગત

અતઃ અં [સ] તેથી કરીને (૨) અહીંથી (૩)
આજથી ૦૫૨ અં [સ] હવે પછી
અનાઈ વિં [સરં હિં, મ, જ અન્ના=અશ્વિસ
પરથી ?] વગર ગુરુએ ભણેલો-આહોશ (ગવેયો)
અતાગ વિં તાગ વિનાનું, બહુ જ ઊંડું
અતિ વિં (૨) અં [સ] અતિશય, ઘણું (૨)
ઉપસર્ગ-‘અતિશય’, ‘અમર્યાદ’, ‘હદ પારનું’,
‘-થી આગળ જતું’ એવા અર્થમાં ઉદાહરણોનીચે
શબ્દોમાં જુઓ

અતિક્રશ વિં [સ] ન ગાઠે એવું
અતિક્રાય વિં [સ] મહાક્રાય
અતિક્રાલ પું [સ] વેળા વહી જવી તે
અતિક્રેશ(-મ)૨ પું [સ] એક વનસ્પતિ
અતિક્રમ પું [સ] હદ બહાર જવું તે (૨)
[કાળનું] પમાર થઈ જવું (૩) ધમારો ંણુ નં
અતિક્રમવું તે ંણુ સં હિં [સં અતિક્રમ્]
અતિક્રમ કરવો.

અતિક્રામી વિં [સ] અતિક્રમ કરનાર
અતિક્રાંત વિં [સ] હદ બહાર ગયેલું, -તિ
શ્રીં ઉલ્લંઘન

અતિચાર પું [સ] અતિક્રાંતિ અતિક્રમ
અતિજગતી શ્રીં, પું [સ] એક છદ્મ
અતિજ્ઞત વિં [સ] ખાપથી સવાયું
અતિજ્ઞાન નં [સ] વધારેપડતું - નિષ્કળ જ્ઞાન
અતિચિ પું [સ] મહેમાન (૨) અભ્યાગત; ભિક્ષુક
૦૫૪૫ નં ૦૫૪૫ નં અતિચિત્ત પૂર્ણ
(૨) પરોણાગત ૦સકાર પું અતિચિત્તો
સકાર (૨) પરોણાગત

અતિદેશ પું [સ] એક સ્થાનના ધર્મ કે નિયમનું
બીજે સ્થાને આરોપણ (૨) મળતાપણા ઉપરથી
અર્થને તાણીદૂરીને વધારવો તે
અતિધર્મ પું [સ] અતિશય ધર્મ (૨) ધર્મ
ઉલ્લંઘી જવું - તેથી વિરુદ્ધ કામ

અતિપત્તિ શ્રીં [સ] જુઓ અતિક્રમ
અતિપરિચય પું [સ] હદ કે મર્યાદા બહારનો-
વધારેપડતો પરિચય-સબધ કે ઓળખાણ
અતિપાત પું [સ] અતિક્રમ (૨) ઉલ્લંઘનાત (૩)
વિનાશ

અતિપાતક નં [સ] મોટામાં મોટું પાપ

અતિપેદાશ (૫) શ્રીં વધારેપડતી પેદાશ
અતિપ્રતિજ્ઞા શ્રીં [સં] મર્યાદા બહારની-
અધટિત પ્રતિજ્ઞા

અતિપ્રશ્ન પું [સ] અધિકાર કે મર્યાદા બહારનો
પ્રશ્ન (૨) તર્કની જેવટની હદે જઈને વિચારાતો
અતિમ પ્રશ્ન

અતિપ્રસંગ પું [સ] પું વધારેપડતો સબધ
(૨) હદ ઉપરાંતની ધૂર - ગી વિં અતિપ્રસંગ
કરનાર [નેની પાનું]

અતિપ્રાકૃત(-તિક) વિં [સ] પ્રકૃતિથી પર-
અતિપ્રાણ(-ગા) શ્રીં [સ] એક વનસ્પતિ (૨)
(સ) વિશ્વામિત્રે ગમને આપેલી અશ્વવિદ્યા

અતિપ્રાણિણી વિં શ્રીં [સ] બહુ ખોલનારી
અતિભૌતિક વિં [સ] ભૌતિકથી પર, ‘મેટા-
ફિઝિકલ’ ૦શાસ્ત્ર નં ‘મેટાફિઝિક્સ’

અતિમનુષ્ય પું [સ] અલૌકિક પુરુષ, ‘સુપરમેન’
અતિમાનુષ્ય (-પી) વિં [સ] અલૌકિક,
મનુષ્યથી પર - તેના ગતિ ઉપરનું

અતિયોગ પું [સ] રેલછેલ. અતિશયતા
અતિરથ(-થી) પું [સ] જબરો-શ્રેષ્ઠ ચોક્કો
અતિરિક્ત વિં [સ] બહુ જ (૨) શૂન્ય, ખાલી

(૩) શ્રેષ્ઠ (૪) લિન્ત, વ્યતિગ્નિત
અતિ(-તી)રેક પું [સ] અતિશયતા (૨)
ચડિયાતાપણું

અતિરોમશ વિં [સં] બહુ વાળવાળું (૨) પું
જ ગલી બકરો (૩) મોટો વાદરો

અતિવાદ પું [સ] બહુ ખોલણું તે (૨) અપ્રિય-
કઠોર વચન (૩) અતિમ હદે તર્કને લઈ જઈને

કરતો વાદ - દી વિં (૨) પું અતિવાદ કરનાર
અતિવિષા શ્રીં [સ] એક વનસ્પતિ-ઔષધિ
અતિવૃદ્ધિ શ્રીં [સ] લોઈએ તે કરતા વધારે
વગમાદ થવો તે

અતિવૈદિક વિં [સં] વેદકાળ પહેલાનું
અતિવ્યાપ્તિ શ્રીં [સ] લક્ષ્ય ન હોય એવી
વસ્તુનો સમાવેશ થવો તે (ન્યા)

અતિશય વિં [સ] ઘણું જ (૨) પું પુષ્કળતા
૦તા શ્રીં પુષ્કળતા - યોગ્ય વિં વધારીને
કહેલું - યોગ્ય શ્રીં અત્યુક્તિ, વધારીને
ખોલણું તે (૨) [કા શા] એ નામનો અલંકાર

અતિશૂદ્ર પું [સ] ભગી ચમાર. -ક્રી સ્ત્રી
અતિશે વિં + જુઓ અતિશય
અતિસંધાન નં [સ] હેતરપિડી
અતિસંરક્ષક વિં [સ] વધારેપડતુ સ્થિતિચુસ્ત
અતિ(-તી)માર પું [સ] સધરાણી
અતિસ્તુતિ શ્રીં [સ] વધારેપડતીરતુનિ, ખુશામન
અતીકણુ વિં [સ] તીક્ષ્ણ નહિ એવું, ખૂઠું
અતીત વિં [સ] પર થયેલું, -ને વટાવી ગયેલું
(૨) ગત; વીતેલું

અતીત પું + જુઓ અતિયિ
અતીવ વિં [સ] અત્યંત
અતીદ્રિય વિં [સ] અગોચર, ઇન્દ્રિયાતીત
અતુલ(-ક્ષિત, -લ્થ) વિં [સ] તુલના વગરનું,
અનુપમ (૨) તોલ વગરનું, ઘણું જ
અતૂટ વિં [અ+તૂટ] અખંડ, સખગ (૨)
તોડ્યું તૂટે નહિ એવું
અતોર વિં [અ+તોર] નેડી નશકાય એવું
અતૃપ્ત વિં [સ] અસતુષ્ટ -મિ સ્ત્રીં વૃષ્ણિનો
અભાવ [વૃષ્ણનો અભાવ
અતૃષ્ણ વિં [સ] વૃષ્ણાગહિત -ણી સ્ત્રીં
અતો ભ્રષ્ટ તતો ભ્રષ્ટ વિં [સ] અહીં તહીં-
ખ ને ઠેકાણેથી ભ્રષ્ટ નહિ ઘરનું નહિ ઘાટનું
અતોલ વિં [સ] જુઓ અતુલ
અત્તર નં [અ+ત્તર] પુખ્તિનું મુગધીદાર પદાર્થનો
અર્કં ંજુલાખ નંખંબં અત્તર અને ફૂલ
[-કરવાં, -ચવાં=ને આપીને સન્માન કરવું] કે
થવું] ંદાની સ્ત્રીં, -રિયું નં અત્તરગખ-
વાનું પાત્ર -રિયો, -રી પું અત્તરવાળો
અત્તર ખનાવનારો કે વેચનારો

અત્તર અં [સ] અત્ર અહીં ંધડી અં.
ંખગલે અં ંસાત અં [અ સાઅત=
કલાઈ] અખઘડી, હમણા જ. ંમતું,
ંસાખ = જુઓ 'અત્ર'માં

અત્તારી પું [અ અત્તાર+ઈ] અત્તરિયો જુઓ
અત્યદ્ભુત વિં [સ] અતિ અદ્ભુત
અત્યતુમંદ્ર વિં [સ] અતુમંદ્રથી પણ વધુ
, મદ્ર-નીચેના સંપેકતું. (સંગીત)
અત્યય પું [સ] જુઓ અતિક્રમ
અત્યલ્પ વિં [સ] અતિ અલ્પ

અત્યંત વિં [સ] હેડો-હદ વટાવી ગયેલું, ઘણું
જ. -તાભાવ પું પૂર્ણ અભાવ (ન્યા)
અત્યાકૃષ્ટ વિં [સ] અતિ આકૃષ્ટ -મારી
મયડીને ખેસાડેલો (અર્થ)
અત્યાગી વિં [સ] ત્યાગી નહીં તેલુ રાગી, ગૃહસ્થ
અત્યાગ્રહ પું [સ] અતિ આગ્રહ હડ -હી વિં
હઠીલું [-રી વિં અત્યાચાર કરનારું
અત્યાચાર પું [સ] અવમાન્યગણ (૨) અજાનકા
અત્યાજ્ય વિં [સ] ત્યાજ્ય નહિ તેવું
અત્યાર સ્ત્રીં [સ] અજાનગર ચાલુ વડી, આ
સમય -રે અં હમણા જ, આ ઘડીએ
અત્યાવશ્યક વિં [સ] અતિ આવશ્યક. ઘણું
જરૂરી
અત્યાસક્તિ શ્રીં [સ] અતિ આસક્તિ ભારે રાગ
અત્યાહાર પું [સ] હદ ઉપરાંતનો અકનિયંત્રનો
-આહાર -રી વિં (૨) પું અત્યાહાર કરનાર
અત્યુક્તિ મીં [સ] જુઓ અતિશયોક્તિ
અત્યુત્તમ વિં [સ] અતિ ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ
અત્યુત્સાહ પું [સ] અતિ ઉત્સાહ
અત્ર અં [સ] અહીં ંત્ય વિં [સ] અહીંનું.
ંમતું, ંસાખ = 'અહીં મતું કે સાખ કરવી'
એવા અર્થમાં દસ્તાવેજમાં આવે છે
અત્રિ પું [સ] (સં) સંપર્ષિમાના એક અવિ
અત્રે અં [સ] અત્ર અહીં ંથી અં અહીંથી
અથ અં [સ] હરે(૨) અપરણતેમ જ મગળવાચક
શબ્દ ંધતિ અ-પહેલેથી ંલેલે સુધી અથેતિ,
પૂરેપૂરું ંકિમ અં હા, એવ જ ંચ અં
અને વળી

અથડ વિં જુઓ અથાડ
અથ કિમ, અથ અ [સ] જુઓ 'અથ'માં
અથડાવું અંકિં જુઓ અથડાવું
અથડાવું અંકિં [સ] આન્તક ? ટિચાલુ
અકળાવું (૨) રખડવું, ભટકવું (૩) [લા] કાંકા
માગવા (૪) તકનાર થવી -અથડી સ્ત્રીં સામ-
સામે કે અહીંથી તહીં અથડાવું-ટિચાલુ ને(૨)
રખડપટ્ટી, ટિચામણ (૩) લડાઈ -ઉ વિં અંખડાઈ
-ટ પું અથડાવું તે -મણુ(-ણી) સ્ત્રીં
રખડપટ્ટી ટિચામણ (૨) તકનાર, લડાઈ
[- પડની = રખડવા કરવાની મહેનતમૂલની

થવી કે કરવી પડવી] —મણ કુટામણ મીં
 અથડાવું કુટાવું ને
 અથરપી મીં [સ જસિય, પ્ર. અથિર] (કા)
 અથિરતા ચ ચળતા (૨) અધીન (૩) ઉતાવળ
 અથર્થ વિં (કા) અથિય ચ ચળ (૨) અધીન
 (૩) ઉતાવળ
 અથર્થ ંણ, ંવેદ પું [ન] ચોયો વેદ
 અથર્થવેદી વિં [સ] એ વેદનો અનુયાયી
 (બ્રાહ્મણ) (૨) અથર્થવેદને લગતુ
 અથવા ગ્યં [સ] કિષા કે
 અથાક વિં [અનુચિત, કે અત્યક્ષ્ણાકથા વગર
 (૨) સતત હમેશા] થતે નહિ તેણ, અથક
 અથાક (ગ) વિં [કિં અન્યથા અગાધ] અથાહ.
 અગાવ અતાગ (૨) પાર વિનાતુ
 અથાણુ નં [હિ જયાતા] મીહા કે મસાલામા
 આથી ગમેલા કળ, મૂળ ઇત્યાદિ — કરવું
 અથાણુ ખનાવણુ (૨) [લા] નજાસ સગી કે
 રાખી મૂકવું — કામમા ન રેવું — નાખણુ =
 અથાણુ કરવું અથાવા માટે મૂકવું
 અથાણુ અંડિં [આથણું કે અથિ] મીહું કે
 મસાલો ખરાખર ચડવો [વગરનું અથાગ
 અથાહ વિં [પ્રા અત્યાહ, સ અસ્તાહ] યાહ
 અથેતિ અં [સ] અથથી ઈતિ સ પૂર્ણ
 અયોભ વિં ચોભ વિનાતુ
 અદક વિં [સ અધિક] અદક વધારે ંણણું
 વિં અહુભોણું, અટકભોણું ંહુ વિં દોઢાણું
 ંપાંમણું (અણિયું) વિં મોટપ કે રૈસો
 ઇત્ય દિ ન જરવી શકે એવા અલસાવણુ (૨) જેના
 પેટમા વાત ટકે નહી એણુ વાતોડિયુ —કું વિં
 અધિક, વધારે —કેરું વિં અદક (૫)
 અદલ વિં [સ] અકુશળ
 અદબ વિં [સ] નહિ બળેણુ
 અદત વિં [સ] નહિ આપેણુ (૨) નં, શાસ્ત્રવિરુદ્ધ
 હોઈ થયેણુ દાન —તા વિં મીં અવિવાહિતા
 અદતાદાન નં [સ] ચોરી
 અદન નં [સ] ભોજન, ખાણુ તે
 અદના (અં) વિં [અ.] મામૂદી; રાક
 અદબ મીં [અ] વિવેક, મર્યાદા (૨) બને હાથને
 ડાણીથી વાળી સાગસામી ડાણી આગળ કાઢાં

દેકવી કનલી મુદ્રા [— કરવી, — વાળવી] ને
 મુદ્રા કરવી: અદ્યમુદ્રાય તેમ ગોઠવવા —
 રાખવી = માન કે મર્યાદા સાચવવી [વાણુ
 અદબ વિં [સ અર્ધચંદ્ર] અચોક્કસ સંશય-
 અદબ વિં — અદ્યુત અલૈકિક [એણું
 અદ્ય વિં [સ] દેખાય નહિ કે દાખી ન શકાય
 અદ્ય વિં [નં] નિર્દય ંતા મીં
 અદ (અ) રકણું મંડિં ભૂચો અગરકણુ
 અદરસ પું [આદુ — અં] અડાનો રસ
 અદરાણુ અંડિં 'આદરુ' હુ કર્મદિ (૨)
 વિવાહ — મંગલ થવી
 અદર્શ વિં [નં] નહી દેખાતુ. ન દેખાય તેણ
 અદર્શન નં [સં] ન દેખાણુ તે (૨) રોપ
 અદલ વિં [અ અદલ] અગમ્ય ખર થયાર્થ
 ંતા મીં ન્યાયીણુ ંનો કાટો = ચોખ્ખો
 ન્યાય ંનો ઘટ = ન્યાય માગવા આવનારે
 વગાડવા માટે (ભૂના વખતમા) ગમતો ઘટ
 અદલ (અ) વિં [સ] દલ-પાદડી વિનાતુ (૨)
 લડાઈ વિનાતુ (૩) ઘણ ન પડે એણુ
 અદલતા મીં [ભૂચો અદલ મા] ન્યાયીણુ
 અદલકદલ વિં શરીરે ભહુ — ગોળમટોળ
 અદલબદલ અં [અદલનબદલો કે અદલો નુ
 કિતવ] કે અદલ હેરકેર [અદલલી
 અદલાબદલી મીં, અદલોબદલો પું
 અદવારકું અં [સ અવવાર] અખચડી
 અદળ વિં ભૂચો અદલ [એણું
 અદ ડથ વિં [સ] દડી ન શકાય કે દંડણુ ન ઘટે
 અદા સ્ત્રીં [પા] અંગચેષ્ટા નખગ (૨) અભિનયની
 છતા. અગવિન્યાસ 'પોઝ' (૩) [અ] અં
 પૂન — ચૂકતે (કરેણુ, થણુ સાચે વખતય છે
 જેમ કે, કનલ દેણુ અદા કરેણુ)
 અદા મીં ભૂચો અદાવત ંચિદ્દી મીં વેરનો
 કાગળ, ભસાચિદ્દી
 અદાતા વિં (૨) પું [સ] દાન ન કરે તેણુ કૃપણ
 અદાપ પું, નં, — પો પું [સ આતાપ] ડખ,
 બળાપો ંણુ સં કિં ખીડણુ
 અદાયાદ વિં [સ] વારસ થવાના હક વિનાતુ
 (૨) વારસ વિનાતુ [નહિ લગતુ -
 અદાચિક વિં [સ] વારસ વિનાતુ (૨) વારસાને

અદાર વિં [સ] સ્ત્રી વગરનું; વિધુર કે વાહો
 અદાલત સ્ત્રીં [અ] કોર્ટ, ઇન્સાફની કચેરી.
 (અદાલતમાં જીવું, અદાલતે ચડવું=સર-
 કરમા કર્યાદ કે દાવો માંડવો) [રાખનારં
 અદાવત સ્ત્રીં [અ] વેર. -તિયું વિં અદાવત
 અદાહ્ય વિં [સ] ખળે નહિ કે ખાળી ન શકાય તેવું
 અદિતિ સ્ત્રીં [સ] (સં) દેવોની માતાનું નામ
 અદિથો પું ભેટ
 અદીઠ(=હું) વિં [સ અદ્ય] દીઠેલું નહિ તેવું;
 અદ્ય (ર) ભેવાને અયોગ્ય
 અદીન વિં [સ] દીન નહિ તેવું, તેજસ્વી
 અદોટ વિં [અનદોટ] દીટા વિનાનું
 અદુષ્ટ વિં [સ] દુષ્ટ નહિ તેવું
 અદુઃખનવમી સ્ત્રીં [સ] ભાદરવા સુદ નોમ,
 ન્યારે સ્ત્રીઓ દેવીપૂજા કરે છે
 અદૂગડું વિં [અર્ધ-અધનસ ઉત્કુટક, પ્રા.
 ઉત્કુટક પગથી ૧] બુઝો અધૂકડું. —[રહેવું
 =નિરાત ન રહેવી, અજ પો' થવો, મનમાં
 ઊંચાનીચા થવું. —રાખવું=અદૂગડું રહે
 એમ કરવું અપવા ન હેવું.]
 અદૂઝોમદૂઝો પું છોકરાંની એક રમત
 અદૂરદર્શી વિં [સં] દૂઝી દષ્ટિનું; લાંબો વિચાર
 નહિ કરનારં
 અદૂષિત વિં [સ] દૂષિત નહિ એવું
 અદઢ વિં [સં] દઢ નહિ એવું. અસ્થિય
 અદશ્ય વિં [સ] દેખાય નહિ એવું; ગુપ્ત (ર)
 અલોપ ઓવિદ્યા સ્ત્રીં ગુપ્ત રહેવાની કળા
 અદષ્ટ વિં [સ] દીઠેલું—જણાયેલું નહિ તેવું (ર)
 નંભાચ, ઓપૂર્વ વિં પૂર્વ નહિ દેખાયેલું,
 તદન નવીન ઓમત પું બુઝો અદષ્ટવાદ
 ઓશાત્ અં દેવયોગે ઓવાદ પું નસીખ-
 વાદ, ઓવિદ્યા સ્ત્રીં ભવિષ્ય જાણવાની વિદ્યા
 (ર) અદષ્ટ મહેવાની વિદ્યા; જડ —ધાર્થ વિં
 ગૂઢ અર્થવાળું (ર) આત્મજ્ઞાનને લગતું
 અદષ્ટિ સ્ત્રીં [સ] ખરાખ દષ્ટિ, કોથ ભરેલી
 અથવા ઝેરી નજર
 અદેખું, -ખિયું વિં [અનદેખવું] અદેખાઈ-
 વાળું. —ખાઈ સ્ત્રીં ખીજની સાસી સ્થિતિ
 દેખી ન ખમાવાથી થતી દેખની લાગણી; ધર્ષ

અદેય વિં [સ] આપી ન શકાતું કે ન આપવા જેવું
 અદેહી વિં [સ] શરીર વિનાનું, અશરીરી
 અદો પું આતો, દાહો (ર) 'ઉદય હો! જય હો!'
 એવા અર્થનો પોકાર ઓભવાની શંખાં ભવા-
 નીનો—માતાનો ઉદય થાઓ! (ર) [લા] હીજડો
 અદોદળું વિં [અનદોદળું] (કા.) ચરખીથી જડું
 થઈ ગયેલું, સ્થૂલ
 અદોપ, -પિત, -ધી વિં [સ] નિર્દોષ
 અદલ અં [બુઝો અદલ] ખરાખર, મચોટ
 અદ્ભુત વિં [સ] આશ્ચર્યકારક, અલૌકિક (ર)
 નં ચમત્કાર, આશ્ચર્ય. ઠકથા સ્ત્રીં અદ્ભુત
 ખનાવો વર્ણવતી વાર્તા, 'રોમાન્સ'. ઠકર્મા વિં
 અદ્ભુત કર્મ કરનાર ઠા સ્ત્રીં ઠદર્શન
 વિં અદ્ભુત દેખાવવાળું ઠરસ પું કાવ્યના
 નવ રસોમાનો એક
 અદ્ય અં [સં] આજ (ર) હમણા. ઠતન વિં
 આજનું, વર્તમાન (ર) છેલ્લામા છેલ્લું, 'અપ-
 ટુ-ડેટ' —ધાપિ અં [સ] હળુ પળ
 અદ્રક નં [હિ અદ્રક, સ આદ્રક] આદ્ર
 અદ્રવ વિં [સ] પ્રવાહી નહિ તેવું (ર) યોગળે
 નહિ તેવું
 અદાબ્ય વિં [સ] યોગાળી ન શકાય તેવું
 અદ્રિ પું [સ] પર્વત ઓળ વિં પર્વતમા ઉપ-
 જેલું ઓળ, ઓચતા સ્ત્રીં (સં) હિમાલયની
 પુત્રી—પાર્વતી ઓપતિ, ઠરાજ પું (મ) પર્વ-
 તોનો રાજા—હિમાલય ઠસાર પું લોખંડ
 અદ્રોહ પું [સ] દ્રોહનો અભાવ —હી વિં
 દ્રોહી નહિ એવું. —હ્ય વિં જેનો દ્રોહ ન કરવો
 ભેઈએ વા ન કરી શકાય એવું
 અદ્રય વિં [સં] અજેડ (ર) નં એકતા
 અદ્રિતીય વિં [સ] અજેડ; અનન્ય
 અદ્રેષ વિં [સં] દ્રેષરહિત (ર) પું દ્રેષનો અભાવ.
 ઠા સ્ત્રીં દ્રેષરહિતપણું. —ધા વિં [સં] દ્રેષ
 નહિ કરનાર
 અદૈત નં [સ] એકતા (ર) જવાતમા અને પરમા-
 ત્માની એકતા (૩) બ્રહ્મ ઠભાવ પું ભેદ-
 બુદ્ધિનો અભાવ ઠમત પું અદૈતવાદ. ઠવન
 નં (સં) પુરાણોમા આવતું એક કલ્પિત વન.
 ઠવાદ પું જવાતમા અને પરમાત્મા એક જ

દે એવો મત, જગતનું મૂળ તત્ત્વ એક જ છે એવો મત, વેદાત ઠવાહી વિં(૨)પું અદ્વૈત-વાદમા માનનાર ઠતાનંદ પું બ્રહ્માનંદ
અધ વિં[સ.અર્થ]અધુ (સામાન્ય રીતે શબ્દની પૂર્વે સમાસમા વપરાય છે) ઠકચરું વિં અધુ કચરેલુ-છૂંદેલુ (૨)કાચુ પાટુ (૩)[લા] અર્થદ્વય ઠદોમ પુ અર્થોકાસ, અધગાઠિ ઠખાચુ વિં અધુ ખવાઈગયેલુ (૨) ભેગ-વાળી(યાતુ). ઠખોખરું વિં ફૂટેલું-કચરેલુ. ઠખોચું વિં અધુ ઠિલેલું ઠગજ પુ ઠગારે ખાર ધચ ઠગલુ વિં અધગજ ઠેલુ ઠગાઠિ પુ અધવો ગાઠિ ઠગારિયું નં માટીનું અને છાણનું મિશ્રણ ઠધડી સ્ત્રીં અડની ધડી-થોડી વાર ઠપચુ વિં અધુ પોચુ પાણીપોચું (૨) અધુ પચેલુ ઠપરિ-યાળી વિં સ્ત્રીં અડધી મીચિલી, મગ્તી ભરેલી (આખ) ઠખજુ વિં અધુ ખળેલુ (૨)અદેયુ, કંકાસિયુ ઠભડયું વિંઅનકચગ ભલતગવાળુ; અર્થદ્વય ઠમાગ પુ અટવો ભાગ ઠમણુ નં માનૌ અર્થો ભાગ ઠમણિયું વિં લેમા અર્થો મણ માય તેલુ (પાત્ર) (૨) અર્થા મણના વજનનુ ઠમણિયો, ઠમણીકો પું અવગણુ કાટલુ ઠમૂઈ વિં અધુ મરેલુ ઠમૂઈયું વિં અધુ મૂડેલુ (૨) અધુ કગીને ખાટી ગેલુ ઠરાત સ્ત્રીં અડધી ગત (૨) [લા] ભારે અગવડનો વખત. ઠરાત મધરાત અં ગતે ખૂખ મોડે-ગમે ને વખતે (૨) અણીને વખતે ઠવચ સ્ત્રીં મધ્ય વચ (૨) અં મધ્યમા, વચમા (૩) પૂરું થતા પહેલા ઠવચરું વિં વચ્ચે લટકતુ (૨) અધવચ આવીને અટકેલું (૩) અવવધરું (૪) અધવચ વિકૃત થયેલું ઠવચાળ અં જુઓ અધવચ ઠવધરું વિં કાચી સમજવાળુ, અર્થદ્વય ઠવાર પુ અડવો વાર (માપ) (૨) અડવોઅધ કરીને આપલુ તે ઠવારલું અં કિં અધુ થલું (૨) સં કિં અડધોઅધ કરલુ ઠવારિયું વિં અધુ કરેલુ (૨) નં અધુ કરેલુ કામ (૩) જુઓ અધવારું ઠવારું નં ખે રથજો

રહેવાનું રાખલુ તે (૨) અડવે ભાગે ભાગિયો ગખવોતે ઠવાલ સ્ત્રીં અડવો વાલ ઠવાલી સ્ત્રીં ૧૫ સ્ત્રીવારનું વજન-કાટલુ (૨) અડધી પાલીનુ એક માપ ઠવાવયું વિં અધુ વાવરેલું -ખરચેલુ. ઠસસતું [અર્થ+અસ (પ્રા નસ) પગથી ૧] વિં અધમૂઈ. ઠસૂકું વિં અધુ-પડુ સુકાયેલુ.
અધડૂકું વિં જુઓ અધૂકું કે અદ્ધગડુ અધણિયાતું વિં માલિક વિનાનું [ઉદ્ધગાર અધધચ અં આશ્ચર્ય અને ખલુપણું દર્શાવનાર અધન(ની) વિં [સ] નિર્ધન, પૈસા વિનાનુ અધન્ય વિં [સ.] ધન્ય નહિ એલુ, અભાગી (૨) તુજ ઠતા સ્ત્રીં
અધમ વિં [સ] નીચ, નહારું, હલકટ (૨) ધિકાન્વા યોગ્ય ઠતા સ્ત્રીં -માધમ વિં અધમમા અધમ -મંગ નં શરીરનુ નીચલુ અગ, પગ -મોદાર પુ અધમનો-પાપીનો ઉદ્ધાર (૨) પાપીનો ઉદ્ધાર કરનારો -ધર્શર. -મોદારક વિં પાપીનો ઉદ્ધાર કરનારું -મોદારણુ વિં પાપીને તારનાર (૨) નં પાપીને તાન્વો તે
અધમણુ, -ણિયું, -ણીકો જુઓ 'અધ'મા અધમૂઈ વિં જુઓ 'અવ'મા
અધર વિં[સ] નીચેતુ (૨) પુ નીચલો હોઠ, હોઠ ઠપાન નં અવરસતુ પાન, અધર પર ચુખત ઠમધુ નં અધરસ ઠરસ પુ અધરમાથી જન્મોગસ ઠસુધા સ્ત્રીં, -રામૃત નં અધગસરૂપી અમૃત -રોશ પુ નીચેનો ભાગ -રો(-રો)ધ પુ નીચેનો હોઠ
અધ(-ધ)ર અં જુઓ અધર ઠતાલ વિં લટકતુ, અનિશ્ચિત
અધરકેલું સં કિં અધરકલુ; ફધ મેળવું-આખરલુ -ણુ નં આખરામણ
અધરણુ નં જુઓ આવણ, આધરણ
અધરતું વિં અધવચ ધધ પડેલુ, રજળતુ
અધરવટ અં અનગિયાળ
અધરાત સ્ત્રીં જુઓ 'અધ'મા
અધરાણું વિં નહિ ધરાયેલુ, અવૃષ
અધરેકું, -ણુ જુઓ અધરકલુ, -ણ

અધર્મ પું [સ] ધર્મ નહિ તે, પાપ, અનીતિ
 (૨) અન્યાય (૩) અકર્તવ્ય (૪) શ્રુતિસ્મૃતિ
 વિરુદ્ધ કર્મ કે વર્તન [અધર્મનું=હરામનું,
 અનીતિનું. આવણું. લેણું, ખાણું, ઇચ્છણું
 વગેરે સાથે] ઠા. સ્ત્રી. -મર્યાદા ના,
 -મર્યાદા પું ધર્મવિરુદ્ધ વર્તન. -મર્યાદારી
 વિ. અધર્મી -મર્યાદા વિ. ધર્મવિરુદ્ધ વર્તનાર,
 પાપી. -મર્યાદા વિ. અધર્મવાળુ: ધર્મવિરુદ્ધ
 અધવ્ય. ઠા. -ચાળુ લુઓ 'અધ'મા
 અધવધરું. વિ. લુઓ 'અધ'મા
 અધવાયું વિ. [સ અધ્વ+વાહક ?] ગાદા લાડે
 ફેરવનારું. (૨) નાં તેવા ધ વો [દોરનો વેપારી
 અધ(-થો)વાથો પું ગાદા લાડે ફેરવનાર (૨)
 અધવાર, ઠા. -રિયું, -રું લુઓ 'અધ'મા
 [અધવાર્યા ઉનાળાની છેદાછા=અર્ધા
 ઉનાળા-ગ્રીષ્મ ઋતુની] ઘણી ભારે થેલછા]
 અધસ્ અ. [સ] લુઓ અધ. ઠા. અસ્મિતક પું
 બરાબર પગ નીચેનું આનસખિદુ (ખ)
 અધ. [સ] અ. નીચે (સમાસના નામ કે વિ.
 પૂર્વે 'નીચે' 'નીચેનું' એવા અર્થ મા) ઠા. અ
 સ્ત્રી. શગરનો નીચલો ભાગ ઠા. પતન નાં લુઓ
 અધ પાત ઠા. પતિત વિ. અવોગતિને ખમેલુ.
 ઠા. પાત પું નીચે પડેલું તે (૨) અવોગતિ
 ઠા. રચા સ્ત્રી. જમીન પર પથારી કે મણુ તે
 અધાક વિ. ધાક -દાળ વિનાનું
 અધાતુ સ્ત્રી. [સં.] ધાતુ નહિ તે ઠા. વિ. ધાતુનું
 નહિ તેવું [અધાધૂધી
 અધાધૂધ, અધાધૂધું (-ધૂ)ધ (-ધી) સ્ત્રી. લુઓ
 અધાધૂ (-ધો)મ અ. સાવ, નગત'ળ
 અધાર વિ. + આધાર વિનાનું (૨) અસહ
 અધાર્મિક વિ. [સં.] ધાર્મિક નહિ એવું ઠા. સ્ત્રી.
 અધાર્ધ વિ. [સ] અર્ધ+અધ અધુ - લગભગ
 આધળું, ઝાણું કેખતું
 અધિ [સ] ઉપસર્ગ. નામ પૂર્વે આવના 'મુખ્ય'
 'શ્રેષ્ઠ' 'અધિક' એવા ભાવ બતાવે ઉદા.
 'અધિગત, અધિકભણ'
 અધિક વિ. [સ] વધારે. વધારાનું (૨) નાં એક
 નિગ્રહસ્થાન, હેતુ, વ્યાપ્તિ અત્તે દષ્ટાનથી જે
 સિદ્ધ થાય તેનાથી અધિક સિદ્ધ કરવું તે (અ)

શા) (૩) અતિશયોક્તિ જેવો એક અલકાર
 (કા. શા) ઠા. વિ. વિશેષ વધારે ઠા. સ્ત્રી.
 ઠા. વિ. સ્ત્રી. જેમા બે મૂર્યોદય આવી જતા
 હોય તેવી નિધિ ઠા. પાંચગણિયું વિ. લુઓ
 અદકપાસણિયું ઠા. પ્રસંગ પું વધારેપડતો
 પ્રસંગ-પરિચય (૨) હદ બહારની છૂટ ઠા. પ્રસ
 પું વધારાનો મહિનો, પુરુષોત્તમ માસ. -કાઈ
 સ્ત્રી. અધિકતા. મોટાઈ -કાઈક વિ. ઘણું
 વધારે -કાલ કાર પું લુઓ અધિક(કા. શા.).
 -કાંગ નાં વધારાનો અવચ્ચ (૨) અખતર
 ઉપર આધવાનો પટો. -કું વિ. અધિક (પ)
 -કોતર વિ. હદથી-શિરગતાથી વધારે (૨)
 અલૌકિક વિલક્ષણ -કોત્સાર પું 'હાથ-
 પરખોલા' (ગ)
 અધિકરણ નાં [સ] અધિકૃત કરવું તે (૨) ગ્થાન,
 આશ્રય (૩) [વ્યા] સાતમી વિમહિતો અર્થ
 અધિકાઈ, -વિક લુઓ 'અધિક'મા
 અધિકાર પું [સ] સત્તા હક્કમત (૨) પદવી (૩)
 પાતતા. લાયકાત (૪) હક્ક (પ) પ્રકરણ (૬) [વ્યા]
 મુખ્ય નિયમ જે બીજા નિયમો ખાં અધિકાર
 ચલાવે છે (૭) ગણનો વાક્યમા સ અધ ઠા. હ
 પું અધિકાગ્ના ભેદ -રી વિ. પાત, લાયક
 (૨) હક્કાર (૩) પું યોગ્યતાવળો પુખ્ત (૪)
 અમલદાર -રિતા સ્ત્રી. અધિકારીપણું (૨)
 યોગ્યતા
 અધિકાલ કાર પું [સ] લુઓ 'અધિક'મા
 અધિકાંગ નાં [સ] લુઓ 'અધિક'મા
 અધિકુ વિ. (પ) અધિક [સત્તાવાળ
 અધિકૃત વિ. [સ] નીમેલું (૨) સત્તાવાળું (૩)
 અધિકૃતિ સ્ત્રી. [સ] અધિકા
 અધિકોત્તર વિ. [સ] અધિકોત્તર પું [સ]
 લુઓ 'અધિક'મા
 અધિકભણ નાં [સ] હુમલો હલ્લો
 અધિકેષ પું [સ] અપમાન, નિદા અપશબ્દ
 હેવો તે
 અધિગત વિ. [સ] ભણેલું (૨) મેળવેલું
 અધિગમ પું, ઠા. નાં [સ] પ્રાપ્તિ, લાભ (૨)
 અભ્યાસ. જ્ઞાન (૩) સ્વીકાર -મ્ય વિ.
 ભણવા યોગ્ય (૨) મેળવવા યોગ્ય

અધિત્યકા સ્ત્રીં [સ] ઊગાણ ૫૦ આવેલો
પ્રદેશ. 'દેખલલેન'.

અધિદેવ પું [સં] શ્રેષ્ઠ દેવ, પરમેશ્વર(૨)ચક્ર
દેવ (૩) મુખ્ય અધિષ્ઠાતા દેવ ઓતા સ્ત્રીં(૨)
પું ૦ ૫૦ ૧૦ અમુક રથળ કે વગુનો ખાસ દેવ
કે દેવી: રક્ષક દેવ કે દેવી

અધિદેવ ઓંત નં [સ] મુખ્ય બળ પ્રધાનશક્તિ
અધિનામી વિં નામીઓમા શ્રેષ્ઠ

અધિનાયક પું [સ] મુખ્ય નાયક

અધિનેત્રી સ્ત્રીં [સ] સ્ત્રી-અધિનાયક

અધિપ પું [સ] ગત, ઉપરી, ગણો

અધિપતિ પું [સ] બુદ્ધિ અધિ (૨)વર્તમાન-
પત્ર ચલાવનાર ૦પણું નં [૧૪ સ્થિતિ

અધિકૃત નં [સ] શ્રેષ્ઠ-અધિકાર (૨) સકળ

અધિસંસ પું [સ] એક ભત્તનો ગેજ, 'દેનમ'

અધિયમ પું [સ] શ્રેષ્ઠ યજ્ઞ (૨) યજ્ઞનો
અધિગાતા દેવ

અધિયાત્રી સ્ત્રીં (કા) અ યાત્રી, કોગટ પચાન
કે માળાગીક (૨) વેક [—આરવી=નકામી
માર સ્ત્રીં ૦ ની. વગર લાલની નકામી
પચાનમાં ૧૬૩]

અધિયાત્ર નં વિવેચ ત્યામુવી હોગને બલવવા
ભાગે આપવું=અધવાત્ર કંતુ ને

અધિયુ વિં [સ] ડા-વીં ૦૦ મગમ-યો વિં ૦ પું

અધિયોગ પું [સ] રહેતો શુભ યોગ

અધિરાજ (-ભ) પું [સ] મમ્મટ, ગતનો
ગત -અથ નં મામ્મત્ય

અધિરૂઢ વિં [સ] આરૂઢ [એસવુ તે

અધિરેહણ નં [સ] ગરુ તે (૨) ગાદીએ

અધિવાસ પું [સ] મુખ્ય ગેહાણ (૨) બુશણો

(૩) બુદ્ધિ 'અધિવાસન' (૪) પડોળી ૦૦
દેવની પ્રતિષ્ઠા કરવી તે (૨) ગરીરે સુગંધી
લગાવી વસ્ત્ર પહેવા તે

અધિવાસર પું [સ] ઉત્સવનો દિવસ, તહેવાર

અધિવેશન નં [સ] (સલા ઇંતી) બેઠક

અધિષ્ઠાતા પું [સ] મુખ્ય કંઈને આપ્યા હોય
તે (દેવ ગત, કારભારી વગેરે) (૨) નિયામક
—સ્ત્રી સ્ત્રીં અધિષ્ઠાતા સ્ત્રી —ન નં મુખ્ય
સ્થાન, ગેહાણ (૨) આધાર (૩) સત્તા પ્રભાવ

અધિષ્ઠિત વિં [સ] આપેલું નામેલું (૨)

ઉપરી થઈને ગેહલું (૩) વસેલું

અધીત વિં [સ] જાણેલું, લાણેલું (૨) નં અધ્યયન

અધીન વિં [સ] વશ, તાબેદાર ઓતા સ્ત્રીં,
૦૦ નં

અધીર વિં [સ] ઉતાવળ, અચળ (૨) સ્ત્રીં

અધીગઈ ઓતા સ્ત્રીં, —રા વિં સ્ત્રીં ધીન્

ખોઈ કોણ કરે તેવી (નાયિકા) (૦) વીન્

અધીરજ, —તા, —પ, અધીરાઈ સ્ત્રીં અધીરા-

પણું નં ધીન્નો અભાવ [અધીરાઈ

આપવી = વીન્ ન ગેવી અધીર-ઉતાવળ

થવાલુ — રાખવી, — લાવવી=અધીર

બતલ, મતને અધીર — ઉતાવળ કરવું

અધીર વિં ધીન્ ખોઈ બેલેલું અધીર કેવળ

અધીરા, —છર પું [સ] ગતવિગત અમ્મટ

(૨) ઇંચ

અધીરુ અં (૨૦ ૧) અધીર

અધુના [સ] હમણા [વીની જવી

અધુસારણું અં હિં (કા) લગતગ અર્થ મુદત

અધૂકલું વિં બુદ્ધિ અધૂગલું બિં પગે બેલું

કે બગાડર બેલું નવી તેલુ

અધૂરિયુ વિં અવૂર અપૂર્ણ

અધૂરું વિં [મગં હિં, મ સ અર્ધ-પૂર્ણ ?]

અપૂર્ણ, બાકી ઊં [અધૂરા પૂરા કરના =

આધુપતા બાકી દહારા જેમ જેમ હવી કાઢવા

અધૂરામાં પૂરું = ભણે અધૂરું કે બાકી હોય

ને પૂરું કરવું હોય એમ (બળતાના ધી વેલું)

—છોરણું, સકલ રાખણું = પૂરું ન કરવું

અધૂરે આવણું, અવતરણું, જન્મણું =

નવ મામતા પૂરું સમય — લેલા જન્મ થવો

અધૂરે જણું કંમવાવડ થવી અધૂરે થકો

છલકાવો=અપૂર્ણ કે અધૂરું હોય ને

ગાનીપણું ખોટું ભેડ કે ગુમાન લાખવડું

અધેડ વિં બુદ્ધિ આવેડ [અધેડો પૈસો

અધેલી સ્ત્રીં [અર્ધ] અધેડો કપિયો — લો પું

અધૈર્થ નં [સ] ધૈર્યનો અભાવ

અધો અં [સ] અધ, નીચે (અધનું ઘોણ

વ્યવન પહેલા મમામમા થતું ૩૦) ગગત

વિં પતિત અવનત (૨) નરકમા પડેલું ગગતિ

સ્ત્રીં અવનતિઃ પદતી (૨) નરકમા પદતું તે
અવગતિ ંગારી વિં નીચે - પતન તન્ક
જનાં ંદષ્ટિ સ્ત્રીં નીચી નજ ૦ ંદાર નં
ગુહ ંખિંદુ નંપગની નીચેનું ખિંદુ ંમુખ
વિં નીચા મોવાળું (૨) નં નીચુ મો ંલોક
પું નાગલોક, પાનાળલોક(૨) ઊતરની પદિના
લોક, ંવાયુ પું અપાનવાયુ

અધોઽટ(-હ) વિં જુઓ આવેહ

અધોઽટિયું નં શેરડીના રમ્મની ડોરી અડધી
કન્વી તે [-કાઠલું=અર્ધી ડોરી રસ કાઠલો]

અધોઽઠી સ્ત્રીં શેરડીના ઉકાળેલો રસ

અધોઽડું નં [મ અધોઽ, નિ અધોઽડી] મૂળેલા
ઢોરના બદલામા ચમાર તેના માલિકને જે
ચામડુ આપે તે

અધોઽતર નં [સિરં નિ] એક જનનુ જડું કપડું

અધોઽતું નં વપરાયેલુ કે જર્ણ વસ્ત્ર

અધોઽધ [સ અધોઽધ] નીચે ને નીચે
ઊતરતુ

અધોઽલ નં [સ અધસ્તલ] પર્વતની તળેટી
પાસેના સપાટ પ્રદેશ

અધોઽવાયો પું જુઓ અધવાયો

અધોઽળ નં [અર્ધનંતોલ ય] અટ્ટી રૂપિયાભાર
વજન - ઘડી સ્ત્રીં અધોઽળતુ માપિયું કે વજન
- કાટલુ. - ણું નં અધોઽળતુ કાટલું

અધ્ધર અંઅધ્ધર, હવામા લટકે એમ, ટેકા વિના
(૨) અનિશ્ચિત [-જવાબ=ઉઠાઉ કે તપાસ

વગરનો અચોક્કસ જવાબ - ઉઠાવણું = ઉઠાઉ
જવાબથી કે ગમેતેમ કાઢી નાખવું સીધો જવાબ

ન દેવો (૨) ખખડ ન પડે તેમ લઈ લેવું - ઉપાડલુ
— ને અધ્ધર ચાલણું, રહેલું = એપરવાઈ

કે મગફળીથી યા કામમા ઢેકો નમાવ્યા વગર
વર્તવું - ને અધ્ધર રાખણું = ઊંચું ને ઊંચું

કે ખડે પગે (માણસને) રાખવું, જ પીને ખેસવા
ન દેવું (૨) ફૂલ પેઠે ઊંચકી ગમીને સલાળવું

(માથું) અધ્ધર કરવું = અભિમાનની તેરી કે
મસ્તીમા) કોઈને ગણકારવું નહિ (૨) રોગથી

માથું ચક્ર કરવું લાગવું. - રાખણું = (નામામાં)
રકમ ચોપડે ન નાંખવી - કાણુવું = ઊભે

છાડે કણસલાં લાણવા]

અધ્ધરથી અંઅધ્ધર હામ ઢેકાણા વગર હવામાથી;

અનિશ્ચિત, તપાસ વગર - અચોક્કસ

અધ્ધર-તાલ અં અધ્ધર

અધ્ધર-પધ્ધર અં તદન અધ્ધર

અધ્ધર પું [સ.] ઉપરી, મુખ્ય અધિકારી(૨)

(સલાનો) પ્રમુખ ંપદ, ંસ્થાન નં

અધ્ધરની જગા

અધ્ધર પું [સ.] મુખ્ય અધિકાર, યોગકાર

અધ્ધર નં [સ] લાણુ તે

અધ્ધરસાન નં [સ] તાહાત્તય, તદ્દપના(કા શા)

અધ્ધરસાય પું [સ.] પ્રયત્ન; મહેનત (૨)

નિશ્ચય (૩) ખત

અધ્ધર વિં [સ.] આગેગિત, માની લીધેલું

અધ્ધા, - ધ્ધો પું + જુઓ અધ્ધાય

અધ્ધાત્મ વિં [મ] આત્મા - પન્માત્મા મં અધી

(૨) નં બ્રહ્મજ્ઞાન આત્મજ્ઞાન ંજ્ઞાન નં

બ્રહ્મજ્ઞાન. ંયોગ પું મનની વૃત્તિઓને યાદ

પદાર્થોમાથી પાછી ફેરવીને આત્મામા જોડવી

તે ંવિદ્યા સ્ત્રીં આત્મવિદ્યા; બ્રહ્મવિદ્યા

ંશાસ્ત્ર નં અધ્ધાત્મ, યોગ ધ્યાનિનું શાસ્ત્ર

- ત્મિક વિં [સ] અધ્ધાત્મને લેગતુ, અધ્ધા-

ત્મિક - ત્મન્દ્રિય સ્ત્રીં અધ્ધાત્મિક વિષયને

સમજવાની ધન્દિય [લખાય છે 'અં']

અધ્ધાપક પું [સ] શિક્ષક 'પ્રોફેસર' (ટૂંકમા

અધ્ધાપન નં [સ] લાણવણુ તે ંમંદિર નં

શિક્ષકોને શિક્ષણશાસ્ત્ર લાણવણરી શાળા

અધ્ધાપિકા સ્ત્રીં [સ] શિક્ષિકા, સ્ત્રી-અધ્ધાપક

અધ્ધાય પું [સ] પ્રવરણ

અધ્ધાર અં [સ અધ્યાહાર] અધ્યાહાર ગ્રંથ

હોય તેમ; અનુક્રં. યાત્રી ઉઠાં 'આ વાક્યમા

પદ અધ્ધાર છે' એમ ખોલાય છે

અધ્ધારી સ્ત્રીં (કા) અધિયારી ફેગટની પંચાત,

ખાલી માથાઝીક

અધ્ધાર પું [સ અધ્ધર્યું] જુઓ અધ્ધર્યું (૨)

મહેતાજી. માસ્તર (૩) નોતરિયો (૪) મોખેદ;

પારસીઓનો ધર્મગુર(પ) એક બ્રાહ્મણ અટક

અધ્ધારૂઠ વિં [સ] ઊંચે ચડેલુ (૨) શ્રેષ્ઠ

અધ્ધારોપ પું, ંણુ નં [સ] નહોય તેવા ગુણ-

ધર્મોનું આરોપણ કરવું તે (૨) ભૂલભરેલું જ્ઞાન

અધ્યારોહણ નં [સ] ઊંચે ચડતુ તે
 અધ્યાત્મ પું [સ] જુઓ અધ્યારોપ (૨) નિથ્યા
 આરોપણ (૩) નિન્તર નહેતુ લક્ષ્ય કે ઊંચું ચિત્તન
 અધ્યાત્મ પું [સ] અધ્યાસ કરવો
 અધ્યાહરણ નં [સ] જુઓ અધ્યાહાર
 અધ્યાહાર પું [સ] અર્થ સમજવા અનુક્રમ પદ
 અથવા અથનું ઉમેરવું - લાવવું તે [— રહેલું,
 — હોવું = વાચ્યમા (પદ) ન કહેલું - બાકી રહેલું
 કે હોવું - રાખવું = (પદ) બાકી કે ન કહેલું
 રાખવું. - લેવું = ખૂટવું (પદ) ઉમેરવું]
 અધ્યાહૃત વિં [સ.] અધ્યાહાર મળેલું
 અધ્યેતા પું [મ] વિશિષ્ટ વિદ્યાર્થ્યાસડે સ ગૌરવન
 માટે વિદ્યાર્થી ટરતી ચૂટયેલો સ્નાતક (૨)
 વિદ્વાનોના મહાનના મન્ય, દેશે' - સ્ત્રી સ્ત્રી
 સ્ત્રી-અ-રેતા
 અધ્યુવ વિં [સ] અધિયર
 અધ્વ પું [સ] અધ્વજ્ઞ અધ્વા, ગ્ગ્તો ઓખેદ પું
 [સ] મુસાદરીનો થાક ઓગળવું [સ] મુસાદર
 અધ્વર પું [સ] યજ્ઞ - યુ પું [સ] યજ્ઞક્રિયા
 કંગવનાર, યજુર્વેદ ભાષાનારા બ્રાહ્મણ
 અધ્વા પું [સ] માર્ગ, અધ્વ
 અધ્વાંત નં [સ] અધારનો અભાવ, આછો
 પ્રકાશ (૨) જ્ઞાનનો અભાવ
 અન્ [સ] સ્વરથી શરૂ થતા શબ્દની પૂર્વે અભાવ,
 નકાર કે નિષેધ ઇત્યાદિ અતાવવા વપરાતો પૂર્વગ
 (જુઓ અ) [નિરક્ષર, અભાણ
 અનક્ષર વિં [સ] ખોલી ન શકે એવું, મૂચ (૨)
 અનગળ વિં [સ] અનર્ગળ જુઓ અનર્ગળ (૨)
 [અણગળવું] અણગળ [સાધુ, સન્યાસી
 અનગાર, -રિક વિં [સ] ધરવિનાનું (૨) પું
 અનગ્નિ પું [સ] અગ્નિનો અભાવ (૨) વિં
 અગ્નિહોત્રી નહિ તેવું (૩) સન્યાસી (૪) અગ્નિ-
 માદ્રથી ખીડાતું [દોષરહિત
 અનધ વિં [સ] અધ-પ્રાપ વિનાનું, નિષ્પાપ,
 અનત વિં [સ] નત-નમેલું નહિ એવું
 અનથ વિંનાથ્યા વિનાનું નિરંકુશ (૨) વીધાવ્યા
 વિનાનું (૩) નથ વિનાનું
 અનધડ વિં [અન+ધડવું] અણધડ, અસ રકારી
 અનધતન વિં [સ] અધતન-આવડું નહિ એવું

અનધિકારી વિં [સ.] અધિકાર વિનાનું. અપાત્ર
 અનધિકૃત વિં [સ] અધિકૃત નહિ એવું
 અનધ્યાય પું [મ] અભ્યાસમાથી છુટી
 અન(-ને)નામ નં [પો] એક કળ
 અનનુકૂલ(-ળ) વિં [સ] અનુકૂળ નહિ એવું;
 પ્રતિકૂળ
 અનનુનાસિક વિં [સ] અનુનાસિક નહિ તેવું
 અનન્ય વિં [સ] અન્ય - જુદું નહિ તેવું (૨)
 અન્યેક(૩) એકનિષ્ઠ ળગતિ સ્ત્રી એક જ માર્ગે.
 ળગતિક વિં અનન્ય ગતિવાળું ળચિત્ત વિં
 જેવું ચિત્ત એક જ લક્ષ્યમા લાગેલું છે તેવું (૨)
 નં એકાગ્ર ચિત્ત ળતા સ્ત્રી ળત્વ નં અનન્ય-
 પણું ળભાવ પું અનન્યતા (૨) એક (ઈવગ)
 ઉપર જ લક્ષિત હોવી તે ળયોગ પું અન્યેક
 સ બધ (૨) સારામા સારા સંલોગ કે શુકત.
 ળમાધારણ વિં ળબીલ ડોઈન ન મળે એવું દુર્લભ
 અનન્યય પું [સ] અન્યય-સ બધનો અભાવ
 (૨) [કા. શા.] જેમા ઉપમેયની અસામાન્યતા
 દર્શાવવા એની જ ઉપમા અપાયેલી હોય તે
 અલંકાર
 અનન્વિ(-ન્વી)ત વિં [સ] અસબદ્ધ (૨) ખોટું
 અનપત્ય વિં [સ] અપત્ય વિનાનું વાંચિયું
 અનપેક્ષ વિં [સ] અપેક્ષાગ્રહિત, લાલમા વિનાનું
 (૨) ળશા પણ મ બોધી પર, 'એપ્સોસ્ટ્રીટ'
 ળતા સ્ત્રી
 અનપેક્ષા સ્ત્રી [સ] અપેક્ષા ન હોવી તે - ક્ષિત
 વિં અપેક્ષિત નહીં એવું, વણમાચું - ફ્ની
 વિં અનપેક્ષ
 અનપેત વિં [સ] ફર નહીં એવું
 અનભિજ્ઞ વિં [સ] અભાણ (૨) મૂઠ ળતા સ્ત્રી,
 અનભિજ્ઞાન નં [સ] અભાણપણું, મૂઠતા
 અનભિમાનિતા સ્ત્રી [સ] અભિમાનરહિત-
 પણું, નમ્રતા
 અનભિહિત વિં [સ] અભિહિત નહીં એવું
 અનભે વિં [અન+ભે=ભય] નિભય ળવારી
 વિં નીડર વાણી બોલનાર [ભાણયેલું]
 અનભયસ્ત વિં [સ.] મહાવિરા વિનાનું (૨) નહિ
 અનભ્યાસ પું [સ.] અભ્યાસનો અભાવ
 અનબ્ર વિં [સ] વાદળા વગરનું, સ્વચ્છ

અનમઠ્યુ વિં અપ્રિય, નહી ગોઠતું (૨) જુઓ
અણમઠ્યુ

અનમઠ્યુ વિં [સ અન્યમનસ્ક] જુઓ અન્યમન

અનમી વિં [અનમઠ્યુ] અણનમ

અનમ્ર [સ] નમ્ર નહી એવું. ઉદ્ધત

અનય પું [સ] અનીતિ, અન્યાય (૨) આદત

(૩) વિં અન્યાયી દુષ્ટ

અનર પું [સ] નર નહી એવું. વ્યડળ

અનરતું વિં નન્તું નહી એવું સાંઠ

અનરથ પું + અનર્થ, ખોટી વાત

અનરાધાર વિં મૂળાધાર

અનર્ગલુ વિં [ભૂલથી 'અનર્ગલ' પરથી ?] +

અપાર ખૂબ, અગણ્ય

અનર્ગલ (-ળ) વિં [ન] રજાવટ-અકુશ

વિનાનુ (૨) અપાર પુષ્કળ [નહિ એવું

અનર્થ વિં [સ.] અમૂલ્ય (૨) પૂતને યોગ્ય

અનર્થ વિં [મ] ખોટો અર્થ (૨) ખોટું કામ

(૩) જુલમ ઠક વિં નિર્નયક ંચાદ પું

ખોટા - અનર્થક અર્થશામનો વાદ

અનસ (-ળ) પું [સ] અગ્નિ (૨) ગુરુઓ (૩)

એક કલ્પિત પળી [મૂર્તિવાળું

અનસસ વિં [સ] આણસ-મદતા વિનાનુ

અનસાદુક (-ક) શંખં [અ] (હુ હક - ખુદા

હુ) 'જદ્ બ્રહ્માસ્મિ' તેવું સૂરી મહાવાક્ય

અનચરિષ્ઠ વિં [સ] અવગિન નહી એવું

એક - અખંડ

અનચરેદ પું [સ] અચરેદનો અભાવ

અનચર્ય વિં [સ] અનિદિત, મુદ્દ ખોડખામી

વિનાનું ંતા સ્ત્રીં

અનવરત વિં [સ] સતત, નિરત

અનવલંબન વિં [સ] અવલંબન વિનાનુ

અનવસર પું [સ] અવસર નહિ તે, ક્વખત

અનવસ્થા સ્ત્રીં [સ] અવ્યવસ્થા, ગોઠાણો (૨)

- [ન્યા] નિર્ણય અથવા છેડો ન આવે એવા

વિધાનો-કથનોની પરપરા (એક હેતુકાણસ).

ંદોષ પું અનવસ્થાયુત તકંદોષ

અનવસ્થિત વિં [સ.] અસ્થિર

અનશન નં [સ] ઉપવાસ, આહાર બંધ કરવો તે

ંવ્રત નં મળ્યુ પર્યં ત ઉપવાસ કરવાનું વ્રત

અનશ્ચ પું [સ] અશ્ચ નહિ તે (૨) ગવેડો

અનશ્ચર વિં [સ] નશ્ચર-નાશવત નહિ તેવું,

નિત્ય, સ્થાયી

અનસૂયા સ્ત્રીં [સ] અસૂયા-દ્વેષનો અભાવ (૨)

(સ) અગ્નિ ઋષિની પત્ની

અનસ્ત વિં [સ] અન્ત વિનાનુ

અનસ્થ, -સ્થિક વિં [સ] અસ્થિ-હારકા વિનાનુ

અનહદ વિં [અન+હદ] હદ વગરનું, અપા

અનહદ વિં [સ અનાહત] જુઓ અનાહત

ંતાદ પું જુઓ અનાહત નાં

અનળ પું જુઓ અનલ

અનહિત નં અહિત, અલાહિત

અનક વિં [સ] અક-આકડા વિનાનુ, અપ્રખ્ય

અનંગ વિં [સ] અંગ વિનાનુ (૨) પું (સ))

કામદેવ ંરાતુ પું (સ) મહાદેવ

અનત વિં [સ] અપાર (૨) પું (સ)) ગિધ્યુ,

રૂઠ બ્રહ્મા (૩) શેષનાગ (૪) મળગમ (૫) આનશ

(૬) કૈનોના યૌદમા તીર્થક ંકોટી (-ટી)

વિં અસખ્ય ંચતુર્દશી, ંચૌદશ (-સ)

સ્ત્રીં ભાદ્રવા મુદ્દ ચૌદશ ંતા સ્ત્રીં ંત્વ

નં અપારપલુ ંદોરો પું અનતચૌદશને

દિવસે ંમણે હાયે ખાવવામા આવનો ચૌદ

ગાઠવાળો રેશમી દોરો ંખાહુ વિં અસખ્ય

હાયવાળું ંમૂલ નં એક એપાવિ, ઉપલસગી

ંરાશિ સ્ત્રીં બહુગણિ (ગ) ંરૂપ વિં

અનત કપવાળું ંવીર્ય વિં અતુલ બળવાળું

ંવ્રત નં અનતચૌદશે પળાનુ વ્રત ંઝેણિ

(-ચી) સ્ત્રીં અનત પદવાળી ંણી, 'ઇન્દ્રિનીટ

સિગીઝ' [ગ] -તા સ્ત્રીં પૃથ્વી (૨) પાર્વતી

(૩) એક એપાધિ; ગળો -ત્ય વિં અંત્ય -

છેલ્લુ નહિ એવું [ત્યાર બાદ

અનંતર વિં [સ] નજીકનું, પછીનું (૨) અં પછી;

અનંતરથ વિં [સ] અતરથ વિનાનુ, નિર્વિઘ્ન

અનંતા. -ત્ય [સ] જુઓ 'અનત' મા

અનાકર્ષક વિં [સ] આકર્ષક-મોહક નહિ તેવું

અનાકાર વિં [સ] આકાર વિનાનુ

અનાગત વિં [સ] અત્યાર સુધી નહિ આવેલું,

લવિચ્ચમા આવનાર-અનાર્ ંવિધાતા પું

અનાગત વિષે સાવધ-અગમચેતીવાળો માણસ

અનાગમન ન- [સ] આવડુ નહિ તે
અનાગરત્વ ન- [સ] નાગરત્વના અર્થ ન
અનાગામી વિ- [સ] આગામી નહીં તેવું (૨)

બૈદ્ધન પ્રમાણે ચારનાની ત્રીજી ભુમિકાએ
પહોંચેલું [અનાગર

અનાગર-રિક વિ- (૨) પુ- [સ] જુઓ

અનાચ ન- [સ અનાસ=અનેનાસ પરથી ? મર-

(સુ) મોચ અનાચ=અનેનામ] (સુ) અનૂછ.

મીતાદળ [કુરાચાગી

અનાચાર પું- [સ] દુગચાર અધર્મ -રી વિ-

અનાજ ન- [સ લક્ષણ] વાન્ય દાણા. — ભરેલું

=અનાજ મધવુ-ભેદે તો સગ્રહ કરવે]

અનાજેય વિ- [સ] આજ્ઞા ન કરી શકાય એવું

અનાજ પું-અગાર ગુરુસાન(૨) [સ અનાદ શ્રી-]

અલચલ (૩) વિ- જુઓ અનાડી

અનાજ ભર વિ- [સ] આડખર વિનાનુ

અનાડી વિ- [સ અજ્ઞાતી] મૂર્ખ ગમગ(૨) હડી

જડી ઓરે પુ-અવ-અનાડી જેવુ વર્તન

અનાત્મ વિ- [સ] આત્મા વિનાનુ. જડ(૨)

પુ-આત્મા નહીં તે-નાગવત દેહ ઓર્મ પુ-

અનાત્મનો ધર્મ ઓવાદ પુ-જડવાદ ઓવાદી

વિ- તેમા માનના -તમા પુ-અજ્ઞાતી પુરુષ

અનાથ વિ- [સ] નિરાચાર (૨) શ્રી-જડગદર

ઠતા શ્રી-૦, પાણુ ન- દાગિય -ચાલેય ન-

-ચાશ્રમ પુ- ન- અનાયોને પળી પોષી

જેવના સ સ્થા(૨) નિરાધારેને ગહેવા ખાવાનુ

સ્થાન (તિરંગારમા)

અનાથ્યુ વિ- [અ+નાથયુ] નાથ્યા વિનાનુ

નિ-કુશી

અનાદર પુ- [સ] અવજ્ઞા, અપમાન ંણીય

વિ- અનાદર યોગ્ય

અનાદિ વિ- [સ] આદિરહિત (૨) પહેલું નહિ

એવુ ંત્ય ન- ંમધ્યમાં વિ- આદિ, મધ્ય

કે અત વિનાનુ ંસિદ્ધ વિ- અનાદિ કાળથી

આપિત થયેલુ -ધ+ત [સ] વિ- આદિ કે

અત વિનાનુ, સનાતન

અનાદત વિ- [સ] અનાદર પામેલું અપમાનિત

અનાદન્ત વિ- [સ] જુઓ 'અનાદિમા'

અનાધાર વિ- [સ] આધાર વિનાનુ, અનાથ

અનામ(-મી) વિ- [સ] નામ વિનાનુ નનામું(૨)

નામના વગરનું (૩) અવર્ણનીય દિત્તમ (૪)

પું- પન્નેદ-

અનામત વિ- [સ લમાન્ત] સાચવી રાખવા

રોખેલું (૨) શ્રી- ન- અનામન વસ્તુ થાપણ

[— ખાનું ન- ચોપડાનું અનામત ગકમની

લેવડેવડનુ ખાનું — મૂકેલું=સાચવી રાખવા

સોપલુ (૨) (વગર ચાગે) થાપણ તરીકે રાખવા

આપલુ — રહેલું=ચોપડાનાં ડોહના ખાતામા

ન પડલુ-રડન અ-નર રહેલી — રાખણુ=

ડોહના તડો ખાતામા રડમ નનામળી]

અનામની વિ- [જુઓ અનામત] અનામતને

લગલુ [ંત્ય ન-

અનામય વિ- [સ] નીરોગી (૨) ન- આરોગ્ય

અનામિકે વિ- [સ] નનામુ (૨) પુ- અત્યજ

અનામિકા શ્રી- [સ] ટચડી આગળી પાસેની

આગળી (૨) વીટી [નિગમિય

અનામિષ વિ- [સ] આમિષ-માસ વિનાનુ,

અનામી વિ- (૨) પુ-જુઓ અનામ (૩) શ્રી-ઠાહડી

અનાથક વિ- [સ] નાથન વિનાનુ અવ્યવસ્થિત

અનાથાસ પુ- [સ] આયાસ-ક્રમનો અભાવ

(૨) આળસ (૩) સહેલાઈ. સુગમતા (૪) કરાર,

આગમ (૫) વિ- મહેનત વિનાનુ, સહેલુ

-રો અ- બિના મહેનત સહેલે

અનાર ન- [ફા] દાહમ (૨) દાહમના ઘાટની

દાહખાતની ડોહી ંકળી શ્રી- દાહમની ંળી

અનારત વિ- [સ] અવિગત નિગતર

અનારસ્ટું ન- [મ અનારસા] ચોખાના લોટનુ

ખનાવાનુ એક પડવાન

અનારલ પુ- [સ] આર્ લત કરવો તે અપ્રવૃત્તિ

અનારોગ્ય ન- [સ] માદગી (૨) વિ- રોગી

અનાર્દ વિ- [સ] આર્દ્ર નહિ એવુ

અનાર્થ વિ- [સ] આર્થ નહિ તેલું કે તેને

લગલુ (૨) અસહ્ય (૩) આર્થને અનુચિત

(૪) પુ- આર્થ નહિ તે - મ્લેચ્છ, યવન

વગેરે જાતિનો માણસ

અનાદાપ પુ- [સ] જ્ઞાન, એ. જાણોલાપણુ

અનાવડ (ંત) શ્રી- [અન+આવડ] આવડતનો

અભાવ, અજ્ઞાન

અનાવર્તી વિં [સ] ફરી ફરી ન આવે તેવું
અનાવલા વિં [સ] અનાવિલ અનાવિલ જ્ઞાતિવું.

-લો પું એ જ્ઞાતિનો પુરષ [ખિનજરી
અનાવશ્યક વિં [સ] આવશ્યક નહિ એવું;

અનાવિદ્ય વિં [સ] અણવીધ્યું

અનાવિલ વિં [સ] દોષરહિત સ્વચ્છ (૨) એ
નામની એક જ્ઞાતિવું

અનાવૃત્ત વિં [સ] ઠાક્યા વિનાવું, ઉઘાડું
(૨) અરક્ષિત

અનાવૃત્ત વિં [સ] ફરી પાછું ન ફરેલું. -ત્તિ
મીં ફરી પાછા ન આવવું -થલુ તે (૨) ફરી
જન્મ ન થવો તે મુક્તિ

અનાવૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સ] વરસાદ નહિ પડવો તે
(૨) દુકાળ [નહિ એવું

અનાશ્રમી વિં [સ] ચાર આશ્રમ પૈકી એકેવું

અનાશ્રિત વિં [સ] આશ્રિત નહિ એવું;
નિરાશ્રય, આશ્રય વગરનું

અનાસર નં [જ અનાસિર] ધરલામ પ્રમાણેના
આતસ, પાણી, પવન અને પૃથ્વી એ ચાર
મૂળતત્ત્વો

અનાસાધ વિં [સ] અપ્રાપ્ય

અનાસ્થા સ્ત્રીં [સ] આસ્થાનો અભાવ, અગ્રહા
-રિચક વિં અનામ્યાવાણું ' [(જેન)

અનાસ્તવ વિં [સ] આસ્તવ વગરનું, અનાસક્ર

અનાહત વિં [સ] નહિ મારેલું (૨) ન પહોંચેલું.

નવુ (૩) આવાત વિના એની મેળે થતો-અનહદ
(ધ્વનિ) ંનાદ પું યોગીઓને સંલગ્નતા
એવો ધ્વનિ, અનહદ નાદ

અનાહાર પું [સ] આહાર ન કરવો તે, ઉપવાસ
-રી વિં ઉપવાસી (૨) [જૈન] આહારમા ન
ગણાય એવી (વસ્તુ)

અનાહાર્ય વિં [સ] હરી ન શકાય એવું

અનાહૂત વિં [સ] અણખોલાવું (૨) અં
કાસું; નાહક

અનાળ સ્ત્રીં ખોગકપાણી જવાની નાળ નહિ તે
અનિકેત વિં [સ] ધર વિનાવું

અનિધા સ્ત્રીં નિધા નહી તે, અવકૂપા

અનિચ્છ વિં [સ] ઇચ્છા વિનાવું, નિરૂપહ (૨)
નાપુશ્ચ -ચ્છા સ્ત્રીં ઇચ્છાનો અભાવ (સ્ત્રીં)

નાપુશ્ચી -રિછત વિં ન ઇચ્છેલું -ચ્છુ (૦૩)

વિં [સ] જુઓ અનિચ્છ

અનિલ્ય વિં [સ] અધ્રુવ, નશ્વર (૨) [ગ] વિકારી;
'વેરિયેબલ' ંતા સ્ત્રીં, ંત્વ નં

અનિદ્ર વિં [સ] નિદ્રા વિનાવું, જાગવું -દ્રા
મીં ઊવનો અભાવ (૨) એનો રોગ

અનિભૂત વિં [સ] અશ્ચિત્, અશાત, ચચળ

અનિભિત્ત વિં [સ] કારણ વિનાવું (૨) નં
અપશુન્ન

અનિભિ(-એ)પ વિં [સ] પલકારા વિનાવું, સ્થિર
(૨) વિં (૩) પું જેની આખ ઊઘડે કે

મોચાય નહી તેવું (દંદ્રાદિ દેવ, માછલું ઇત્યાદિ)

અનિયત વિં [સ] અનિયતિતઃ નિયમન કે કાળૂ
વગરનું (૨) અનિશ્ચિત, નિયમ વગરનું, અચોક્કસ

અનિયતિ સ્ત્રીં [સ] અવ્યવસ્થા (૨) અસચમ

અનિયમ પું [સ] નિયમનો અભાવ, અવ્યવસ્થા.

-મિત વિં નિયમિત નહી એવું, નિયમ વગરનું

(સમયપાલનમા કે કંમમા) -મિતતા સ્ત્રીં,

-મિતપણું નં [નિરકુશ

અનિયતિત નં [સ] નિયતિત નહી તેવું (૨)

અનિરુદ્ધ વિં [સ] રોકેલું - રોકાયેલું નહી તેવું

(૨) પું (સ) શ્રીકૃષ્ણનો દૈવ

અનિર્ણય પું [સ] નિર્ણયનો અભાવ,

અનિશ્ચિતપણું

અનિર્ણીત વિં [સ] નિર્ણીત - નહી નહી એવું

અનિર્દિષ્ટ વિં [સ] નિર્દિષ્ટ નહી એવું

અનિર્દેશ પું [સ] નિર્દેશનો અભાવ

અનિર્દેશ્ય વિં [સ] નિર્દેશ્ય નહી તેવું

અનિર્વચનીય, અનિર્વચ્ય વિં [સ] અવર્ણનીય

અનિલ પું [સ] પવન

અનિવાર(-ય) વિં [સ] નિવારી ન શકાય તેવું

અનિશ્ચય પું [સ] નિશ્ચયનો અભાવ વ્યાચક

વિં અનિશ્ચય ખતાવનારં

અનિશ્ચિત વિં [સ] નિશ્ચિત નહી એવું, અચોક્કસ

ંતા સ્ત્રીં, ંયણું નં

અનિષિદ્ધ વિં [સ] નિષિદ્ધ નહી એવું

અનિષ્ટ વિં [સ] નહી ઇચ્છેલું (૨) નહી ઇચ્છવા
લેગ, ખૂનં (૩) નં ભૂંડું ંકરે વિં અનિષ્ટ
કરનારં ંશંકા સ્ત્રીં ખોટું થશે એવી શંકા

-દ્યાપતિ સ્ત્રીં નહિ ઇચ્છેલું આવી પડ્યું તે
(૨) 'રિક્ષો એક એખસર્કમ' (ગ)
અનિદિત વિં [સં] નહી નિંદાયેલું (૨) સુંદર,
શ્રેષ્ઠ
અનિંદ્ય વિં [સં] નહીં નિંદવા યોગ્ય, નિર્દોષ
(૨) સુંદર
અનીક નં [સં] લક્ષ્મી (૨) યુદ્ધ
અનીક વિં [અનનીક] અખૂટ; અપાર (૨)
[સ અનિષ્ટ, પ્રા અનિદ્ય] અશુભ, અલદ્ર
અનીતિ સ્ત્રીં [સં] નીતિ નહી તે, દુરાચરણ;
પાપ (૨) અન્યાય. ઓમાન વિં અનીતિવાળું
અનીષિત વિં [સં] અનિષિત
અનીશ વિં [સં] ઉપરી વિનાનું (૨) અસમર્થ.
ઠતા સ્ત્રીં, ઠપાળું નં
અનીશ્વર વિં [સં] ઇશ્વર વિનાનું (૨) ઇશ્વરમાં
ન માનનાર ઠવાદ પું ઇશ્વર નથી એવો વાદ
ઠવાદી વિં અનીશ્વરવાદમાં માનનાર
અનુ [સં] ઉપસર્ગ. (૧) 'પછી, પાછળ', 'સાથે,
સાથેસાથે', 'ને મળતું, ને ગોઠતું' એવો અર્થ
ખતાવે ઉદાં અનુગામી, અનુકંપા, અનુરૂપ
વગેરે (૨) નામ પૂર્વે 'વારંવાર' અર્થમાં ઉદાં
અનુશીલન અથવા અન્યથી લાવ સમાસમાં
'પ્રત્યેક', 'ક્રમશઃ' એવા અર્થમાં ઉદાં
અનુદિન, અનુલક્ષણ
અનુકરણ નં [સં] નકલ ઠવાચક વિં અનુકરણ
ખતાવનાર ઠવાદ પું કલા એ અનુલવનુ
અનુકરણ છે એવો વાદ ઠશખદ પું 'અપદ્ધપ';
'અપદ્ધ' ઇત્યાદિ જેવો અનુકરણનો-રવાનુકારી
શખદ. ઠશીલ વિં અનુકરણ કરવાના
વલણવાળું. -હિચું વિં અનુકરણ કરનાર;
નકલિયુ (તુચ્ચકારમાં) -છીય વિં અનુકરણ
કરવા યોગ્ય
અનુકરણું સં કિં [સં અનુક્ર] અનુકરણ કરવું
અનુકર્ષણ નં [સં] આકર્ષણ (૨) [વ્યા] પૂર્વ
વાક્યમાં આવી ગયેલા પદનું પછીના વાક્યમાં
અન્ય માટે આકર્ષણ
અનુકલ્પ પું [સં] મુખ્ય કલ્પની અવેશમાં
લિહિત કલ્પ-આજ્ઞા, ગૌણ કલ્પ
અનુકંપક વિં [સં] અનુકંપા રાખનાર

અનુકંપણું અંકિં [સં અનુકપ] અનુકંપાથી
દ્રવણ, દયા આવવી
અનુકંપા સ્ત્રીં [સં] દયા, સહાનુભૂતિ
અનુકાર પું [સં] અનુકરણ (૨) વિં [અનુ+
ત્કાર] ઉકાર વગરનું. ઠક, -રી વિં અનુકરણ
કરનાર, નકલિયુ
અનુકીર્તન નં [સં] કહેવું-ભહેર કહેવું તે
અનુકૂલ (ખ) વિં [સં] યોતાની તરફનું, બધ-
ખેસતું, ફાવતું (૨) હિતકર, માફક, સ્વતંત્ર, પચ્ય,
સવડવાળું [-આવણું, -પડણું = ફાવણું, સ્વતંત્ર,
અનુકૂળ હોયું -કરણું = ફાવે, હુએ કે અનુમત
થાય એમ કરણ કે એવો પ્રયત્ન કરવો -થણું =
સાથે મળતા થણ, ને ગમે કે ફાવે એમ
વર્તણું ઠતા સ્ત્રીં [કરણ; નકલ
અનુકૃત વિં [સં] અનુકરેલું. -તિ સ્ત્રીં અનુ-
અનુક્રેણ પું [સં] કોરસ્યોન્ડિગ એન્ગલ' (ખ.)
અનુક્રા વિં [સં] નહિ કહેવાયેલું (૨) [વ્યા] તેણું
(પદ) (૩) અસાધારણ, અપૂર્વ ઠતા સ્ત્રીં.
-ક્રિા સ્ત્રીં ન કહેણું તે
અનુક્રમ પું [સં] એક પછી એક આવણું તે, ક્રમ
(૨) પદ્ધતિ, રચના (૩) એક અર્વાલકાર (૪)
વ્યવસ્થા; નિયમ (૫) કાચડો, ધારો (૬) આચાર;
રિવાજ ઠણિકા, ઠણી સ્ત્રીં સાકળિયુ -માંક
પું ક્રમ પ્રમાણે આવતા અંક
અનુક્રિયા સ્ત્રીં [સં] જુઓ અનુકૃતિ
અનુક્રણ અં [સં] કણે કણે
અનુગ વિં [સં] પાછળ ચાલનારું (૨) પું અનુચર
(૩) (વ્યા) 'પૂર્વગ'થી ઊલટો-શખદને પાછળ
લાગતો પ્રત્યય ઉદા નાક, વાન, માન, ગર,
પણુ ઇ ઠત વિં પાછળ ગયેલું. ઠમ પું
જુઓ અનુગમન (૨) આચારવિચાર શ્રદ્ધાદિની
અનુક્ર ધર્મપ્રણાલિકા; 'રિલિનયન'. ઠમન
નં પાછળ ઠણું તે, અનુસરણ (૨) પતિની
પાછળ સતી થણું તે -ગામી વિં અનુગમન
કરનારું, અનુયાયી
અનુગ્રણ વિં [સં] મળતા ગ્રણવાળું, અનુગ્રપ
અનુગ્રહીત વિં [સં] અનુગ્રહ પામેલું
અનુગ્ર પું [સં] ઉગ્ર નહિ એણ, શાંત, સૌમ્ય
અનુગ્રહ પું [સં] કૃપા (૨) ઉપકાર

અનુગ્રાહ વિં [સં] અનુગ્રહ કરવા યોગ્ય
 અનુચર પું [સં] પાછળ ચાલનારો, ચાકર.
 -રી સીં [ત્રીં અનુચરી
 અનુચારક પું [સં] અનુચર, અનુચારિકા
 અનુચિત વિં [સં] અયોગ્ય [(૩) કાળજ
 અનુચિંત (૦વ) ન નં [સં] વિચાર (૨) રમરાણ
 અનુચરિત વિં [નં] નહિ ઉચ્ચારેલું અનુજા
 અનુજા વિં [સં] પછી જન્મેલું (૨) પું નાનો ભાઈ.
 -જા વિં અંતીં પછી જન્મેલી (૨) અંતીં નાની
 બહેન
 અનુજાની વિં [સં] આગ્રિત
 અનુજા સીં [સં] પરવાનગી, ઠત વિં અનુજા
 પામેલું. ૦પન નં અનુજા આપવી તે
 અનુનમ્ વિં [સં] પશ્ચાત્તાપથી બળતું
 અનુતાપ પું [સં] પશ્ચાત્તાપ, પરતાવો
 અનુત્તમ વિં [સં] જેનાથી ઉત્તમ-ચડિયાનું ખીનું
 નથી એવું, શ્રેષ્ઠ (૨) ઉત્તમ નહિ એવું; અધમ
 અનુત્તર વિં [સં] નિરત્તર, ઉત્તર વિનાનું,
 ચૂપ (૨) જેનો ઉત્તર નથી કે ન આપી
 શકાય તેવું (૩) જેનાની ઉત્તર-ચડિયાનું
 નથી એવું; શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ
 અનુત્પત્તિ ત્રીં [સં] ઉત્પત્તિનો અભાવ
 -ત્ત વિં ઉત્પન્ન નહિ એવું
 અનુત્પાદક વિં [સં] ઉત્પાદક નહિ એવું
 અનુત્સાહ પું [સં] ઉત્સાહનો અભાવ, નાઉમેદી
 અનુદક વિં [સં] નિર્જળ (૨) જેને કાઈ
 શ્રાદ્ધની અંજલિ આપનાર ન હોય એવું
 અનુદન અં + જુઓ અનુદિન
 અનુદરી વિં સીં [સં અનુદર] કુશીદરી;
 પાતળી કમરવાળી
 અનુદાત્ત વિં [સં] ઉદાત્ત નહિ એવું (૨)
 નીચા સ્વરવાળું (૩) પું સ્વરના ત્રણ
 ભેદામતિ એક (ઉદાત્ત, અનુદાત્ત અને
 સ્વરિત). ઠતા સીં
 અનુદાર વિં [સં] ઉદારતા વગરનું, સંકુચિત,
 સાંકડા મનનું ઠતા સીં [ઉલ્લેખાયેલું
 અનુદિત વિં [સં] નહિ ઉગેલું (૨) નહિ
 અનુદિન અં [સં] દરરોજ
 અનુદ્ભૂત વિં [સં] નહિ ઉદ્ભવેલું

અનુધમી વિં [સં] ઉધમી નહિ એવું
 અનુધોગ પું [સં] ઉધોગનો અભાવ (૨)
 જુઓ અણૂતે -ગી વિં નવર; આળસુ
 અનુદિગ્ધ વિં [સં] ઉદિગ્ધ નહિ એવું
 અનુદ્વેગ પું [સં] ઉદ્વેગનો અભાવ ૦કર વિં
 ઉદ્વેગ નહિ કરાવનાર
 અનુધાર્મિક વિં [સં] સરખા શુદ્ધર્મવાળું
 અનુધાવન નં [નં] પૂંઠ પકડવી તે -વું સંક્રિં
 [સ અનુધાવ] પૂંઠ પકડવી, પાછળ પકડું
 અનુધ્વનિ પું [સં] પડરો
 અનુનય પું [સં] વિનવણી, કાલાવાલા (૨)
 કલાવી પદાની મનાવવું તે
 અનુનાદ પું [સં] ગરકાર, પડવો
 અનુનાસિક વિં [સં] નાકમાંથી ઉચ્ચારાતું
 (૨) પું [વ્યા] અનુનાસિક વર્ણ (૩)
 નં ગૂગણો ઉચ્ચાર
 અનુપ વિં [સં અનુપમ] અતોડ શ્રેષ્ઠ
 અનુપકારી વિં [સં] ઉપકારી નહિ તેવું (૨) કૃતક્રી
 અનુપકૃત વિં [સં] ઉપકૃત નહિ તેવું
 અનુપદ નં [સં] ધ્રુપદ, ટેક
 અનુપપત્તિ સીં [સં] લાગુ ન પડેલું તે
 (૨) [ન્યા] સિદ્ધ ન થયું તે (૩) નિર્ણય
 કે દલીલનો અભાવ
 અનુપપન્ન વિં [સં] ઉપપન્ન નહિ એવું
 અનુપમ વિં [સં] જેને ઉપમા નથી એવું;
 સર્વોત્તમ -મેય વિં ઉપમા ન આપી
 શકાય તેવું, અદ્વિતીય
 અનુપયુક્ત વિં [સં] અનુપયોગી (૨) અયોગ્ય
 અનુપયોગ પું [સં] ઉપયોગનો અભાવ;
 વાપર કે ઉપયોગ ન થવો તે (૨) નકામાપણું
 -ગિતા સીં નકામાપણું -ગી વિં નિરુપ-
 યોગી, નકામું [(૨) પ્રત્યક્ષ ન હોય તે
 અનુપલબ્ધિ સીં [સં] ન મળાય તે, અપ્રાપ્તિ
 અનુપસ્થિત વિં [સં] ઉપસ્થિત નહીં એવું,
 ગેરહાજર -તિ સીં ગેરહાજરી
 અનુપળ સીં [સં અનુપલ] પળનો સાઠમો ભાગ
 (૨) અં પળે પળે
 અનુપાતી વિં [સં] પરિણમતું; અનુસરતું (૨)
 એકસરણું; 'સિમિલર' (ફિગર્સ) [ગ]

અનુપાન નં [સ] ઐવધિની સાથે લેવાતી તેને
મદદરૂપ વસ્તુ

અનુપાય વિં [સ] નિરૂપાય, લાચાર

અનુપાન્નિત વિં [સ] ઉપાન્નિત નહી એવું

અનુપાલન નં [સ] પાલન કરવું તે

અનુપૂર્તિ(-ત્તિ) સ્ત્રીં [સ] ઉમેરો, પૂર્તિ કરવી
તે (ર) [લા] ઉચ્છેદણી

અનુપેદય વિં [સ] ઉપેક્ષા ન કરવી થટે કે ન
કરાય એવું

અનુપ્રદાન નં [સ] ભેટ (ર) અનુપૂર્તિ, ઉમેરો

અનુપ્રવેશ પું [સ] વાસેથી પેસવું તે (ર)

વ્યવસ્થિત હારખંધ પ્રવેશ [કરવી તે

અનુપ્રાણન નં [સ] પ્રાણ પૂરવો તે (ર) મદદ

અનુપ્રાણિત વિં [સ] પ્રાણ પૂરેલો હોય તેવું

અનુપ્રાસ પું [સ] એકનો એક અક્ષર જેમાં

વાર વાર આવે એવો શબ્દાલંકાર [—મળવો

= એકનો એક અક્ષર, અલંકાર તરીકે,

વાર વાર આવવો, અનુપ્રાસ સંધવો]

અનુપ્રધ પું [સ] અંબન, સંબંધ (ર) ચાલુ અનુક્રમ,

સાકળ (૩) આગળ પાછળનો સંબંધ (૪)

(વિદાનમાં) વિષય, પ્રયોજન, અધિકારી ને સંબંધ

એ ચારનો સમૂહ [સમરણ

અનુપ્રેધ પું [સ] પાછળથી થયેલું જ્ઞાન (ર)

અનુભય વિં [સ] ઉભય નહી એવું

અનુભવ પું [સ] પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન, નતે પોતે જાણવું તે

(ર) વીતક, ઉપભોગ [—કરવો, —લેવો

= અનુભવવું, જાતે જાણવું કે ભોગવવું કે

અનુભાયશ કરીને જોવું —થવો, —માં

આવવું = અનુભવાવું] ંગમ્ય વિં અનુ-

ભવી શકાય એવું, અનુભવથી સમજાશકાય

એવું. ંજન્ય વિં અનુભવમાથી ઊપજેલું

ંજ્ઞાન નં અનુભવસિદ્ધ—પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન

ંમૂલક વિં અનુભવ જેવું મૂળ છે એવું,

અધ્યરિયું નહિ એવું —પાકું ંસિદ્ધ વિં

અનુભવથી પુરવાર થયેલું

અનુભવવું સંકિં [સ] અનુભૂ જાતે જાણવું કે

ભોગવવું—અનુભવ કરવો

અનુભવસિદ્ધ વિં [સ] જુઓ 'અનુભવ' મા

અનુભવવાર્થી વિં [સ] અનુભવની ઇચ્છાવાળું

અનુભવી વિં [સ] અનુભવવાળું—વિચણું
વિં સ્ત્રીં અનુભવવાળી

અનુભાવ પું [સ] પ્રભાવ (ર) મનોગત લાવનો

બાહ્ય વિકાર ંકે વિં અનુભવ કે સમજનાર

ંકતા સ્ત્રીં સમજશક્તિ, જ્ઞાન

અનુભૂત વિં [સ] અનુભવેલું—તિ સ્ત્રીં અનુભવ

અનુભત વિં [સ] સમત, મજૂર ગમેલું કે

યથેલું (ર) નં, —તિ સ્ત્રીં સમતિ, મંજૂરી

અનુભરણુ નં [સ] પાછળ નરવું તે (ર) સતી થવું તે

અનુમંતા, —ત વિં [સ] અનુમતિ આપનાર

અનુમંદ્ર વિં [સ] મદ્રથી પણ નીચો (સ્વર)

અનુમાન નં [સ] ન્યાયશાસ્ત્રમાના ચાર

પ્રમાણોમાનુ એક—અનુમતિનું સાધન (ર) અટ-

કળ (૩) [કા શા] એ નામનો અલંકાર ંચિહ્ન

નં 'તેથી' એવો અર્થ દર્શાવનાર ચિહ્ન

(ગ) () ંવાક્ય નં અનુમાનમા ઉપયોગી

પચાવચ વાક્ય (ન્યા) [માન કરવું

અનુમાનવું સંકિં [સ] અનુમાન પગથી] અનુ-

અનુમિત વિં [સ] અનુમાન ઉપર વ્યાયેલું;

અનુમાન કરેલું—તિ સ્ત્રીં એક જ્ઞાનના

સાધનથી થયેલું બીજું જ્ઞાન, અનુમાન-

પ્રમાણથી થયેલું જ્ઞાન

અનુમેય વિં [સ] અનુમાન કંવા યોગ્ય કે કરી

શકાય એવું

અનુમોદ પું [સ] સહાનુભૂતિથી ઊપજતો

આનંદ (ર) જુઓ અનુમોદન ંકે વિં

અનુમોદના ંન નં સમતિ, દેડા

અનુમોદણુ સંકિં [સ] અનુમુદ્ સમતિ

કે દેડા આપવો

અનુયાયી વિં [સ] અનુસંગનાર (ર) પંથનું,

મતનું (૩) પું અનુસરનાર વ્યક્તિ, પથનું

માણસ—ચિની વિં સ્ત્રીં (ર) સ્ત્રીં. ંમંદળ

નં અનુયાયીઓનો સમૂહ [(વ્યા)

અનુયોગી વિં [સ] જોડનાર, અન્યથા દર્શાવનાર

અનુરક્ત વિં [સ] રંગાયેલું (ર) આસક્ત-

—ક્રિા સ્ત્રીં ગંગાલું તે, આસક્તિ

અનુરણન નં [સ] ગણકાર

અનુરત વિં [સ] રત, આસક્ત

અનુરસ પું [સ] ગૌણરસ (કા શા)

અનુરંજક વિં [સ] અનુરંજન કરનારું. —ન
 નં ખુશ કરવું તે. (૨) વિનોદ
 અનુરાગ પું [સ] પ્રેમ, આસક્તિ, રદ. —ગી
 વિં અનુરાગવાળું [અનુરાગ કરવો
 અનુરાગણું અં કિં [સ] અનુરાગ પરથી]
 અનુરાગી વિં [સ] જુઓ 'અનુરાગ'માં
 અનુરાધા સ્ત્રીં [સ] વિશાખા પછીનું નક્ષત્ર
 અનુરૂપ વિં [સ] —ના જેવું; —ના પ્રમાણેનું (૨)
 યોગ્ય ઠા સ્ત્રીં [રકાવટ, અટકાવ.
 અનુરોધ પું [સ] આગ્રહભરી વિનંતી (૨)
 અનુરોધણું સં કિં [સ] અનુરૂપ] વળગ્યા
 ઝહેવું (૨) અનુરોધ કરવો
 અનુલક્ષણ નં [સ] અનુલક્ષણું તે —ણું સં કિં
 [સ] અનુલક્ષ] ઉદ્દેશણ, લક્ષમા રાખવું
 અનુલમ્પ વિં [સ] સાથે લાગેલું —જોડાયેલું
 અનુલેખન નં [સ] ઉતારો કરવો તે, નકલ
 (૨) શ્રુતલેખન. 'હિકેશન' [કરવો તે
 અનુલેપ પું, ઠન નં [સ] લેપ ઉપર લેપ
 અનુલોમ વિં [સ] ઊતરતા વર્ણની સ્ત્રી
 સાથેનો (વિવાહ) (૨) જુઓ અનુલોમભ. ઠન
 વિં અનુલોમ સખધથી ઉત્પન્ન થયેલું
 અનુલ્લંઘન નં [સ] ઉલ્લંઘન નહિ તે —નીચ
 વિં ઉલ્લંઘન ન કરી રાકાય તેવું કે ન કરવા જેવું
 અનુવર્તન નં [સ] અનુસરણ —ણું સં કિં
 [સ] અનુવૃત્ત] અનુવર્તન કરવું [—તિર્ત્ત નં
 અનુવર્તી વિં [સ] અનુસરનારું (૨) યોગ્ય.
 અનુવાદ પું [સ] કહેલી વસ્તુ કરી કહેવી તે
 (૨) તરજુમો, ભાષાતર (૩) માન્ય સિદ્ધાંતને
 ઉદાહરણ તથા પુષ્ટિ ખાતર કરી ગળું કરવો તે
 ઠક પું અનુવાદ કરનાર ઠણુ સં કિં
 [સ] અનુવાદ પરથી] અનુવાદ—ભાષાતર કરવું
 —દિત પું અનુવાદ કંગયેલું —દી વિં (૨)
 પું વાદી અને સવાદી સ્વરોમા લખી જતો
 વાદીથી ત્રીજો સ્વર (સંગીત) —ધ વિં
 અનુવાદ કરવા યોગ્ય (૨) કહેવાઈ ગયેલી
 વસ્તુને ફરી કહેનારું એવું (વિશેષણ)
 અનુવિધાયક વિં [સ] આજ્ઞાનિત ઠત્વ નં
 અનુવૃત્તિ સ્ત્રીં [સ] અનુસરણ(૨) પુનરાવૃત્તિ (૩)
 વહીલના ધધામા ને ધધામાં આલેખિકા કથા

કરવી તે (૪) ટીકાતુ ટિપ્પણ (૫) [વ્યા] આગળ
 આવી ગયેલા અર્થનું અનુસંધાન [વિવાહ
 અનુવેશ પું [સ] મોટા ભાઈ પહેલાં નાનાનો
 અનુશાસક પું [સ] અનુશાસન કરનાર —ન
 નં ઉપદેશ (૨) નિયમ, કાયદો (૩) અમલ કરવો તે,
 રાજ્ય ચલાવવું તે (૪) (કાઈ વિષયનું) વિવર્ણન કે
 સમજૂતી [દીર્ઘ સેવન
 અનુશીલન નં [સ] સતત અને ઊંડો અભ્યાસ;
 અનુશીલિત વિં [સ] અનુશીલન પૂર્વક કરેલું;
 અભ્યાસ દ્વારા સાવેલું
 અનુપગ પું [સ] નિકટ સખધ, સાહચર્ય (૨)
 અવગ્ય ભાવિ પરિણામ (૩) કન્યા (૪) ભાવના,
 ધર્યા —ગી વિં પરિણામ (૨) સ ધુત્ત, સંબંધી
 અનુષ્ટુપ, —ભ [સ] પું એક છઠ
 અનુષ્ઠાતા વિં [સ] અનુષ્ઠાન કરનારું
 અનુષ્ઠાન નં [સ] ક્રિયા કરવી તે (૨) કાઈ
 પણ ધાર્મિક ક્રિયા (૩) કાર્યનો આરભ, પૂર્વ
 તૈયારી. [—જેમારણું = કાઈ ધાર્મિક ક્રિયા
 કરાવવી તેની ગોઠવણ કરવી]
 અનુષ્ટેય વિં [સ] કરવા જેવું
 અનુષ્ણ વિં [સ] ઊતુ નહિ એવું (૨) નં ક્રમળ
 અનુસરણ નં [સ] અનુસરવું તે —ણું સં કિં
 [સ] અનુસ] પાછળ પાછળ જવું, ઉપદેશ પ્રમાણે
 વર્તવું (૨) [વ્યા] એક પદે ખીલ પદ સાથે ટપ-
 લિ ગાદિમા સખધ રાખવો
 અનુસંધાન નં [સ] આગળની વસ્તુ સાથેનું
 જોડાણ કે તેમ આવતી વસ્તુ (૨) યોગ્ય સખધ
 (૩) ચોક્કસાઈ, આરોક તપાસ
 અનુસાર પું [સ] અનુસરણ (૨) [વ્યા] વાક્યમાં
 એક પદનું ખીલને અનુસરવું તે (૩) અનુપ્રમાણે;
 મુજબ. —રી વિં અનુસરવું. —થ વિં
 અનુસરવા યોગ્ય
 અનુસ્નાતક વિં [સ] સ્નાતક થયા પછીનું,
 'પોસ્ટ—ગ્રેજ્યુએટ'
 અનુસ્મરણ નં [સ] વારંવાર યાદ કરવું તે
 —ણાલેખન નં વસ્તુના સ્મરણ પરથી
 આલેખવું તે, 'સેમરી ફોલ્ડગ'
 અનુસ્યૂત વિં [સ] —ની સાથે જોડાયેલું,
 ગૂંથાયેલું, અગ તરીકે અંદર આવી જવું

અનુસ્વાર પુ. ૦, નં. [સ.] સ્વરની પાછળ ઉચ્ચારાતો
અનુનાસિક વર્ણ કે તેનું ચિહ્ન ()

અનુખળ (-ગો) પુ. ૦ [સ.] હલ્લુલ (લાકડાનો)
ખાડણિયો

અનૂછ નં. અનાચ, સીતાદ્વળ. ૦ડી સ્ત્રી સીતાદ્વળી
અનૂહું વિ. ૦ [પ્રા.] અનુદ, સ. અનુત્યં અનોખું;
અપૂર્વ [અવિવાહિતા

અનૂઠ વિ. ૦ [સ.] અવિવાહિત. -ઠા વિ. ૦ સ્ત્રી ૦
અનૂત (નૂ) નં. બૂઠ, હરામખોરી (ચ) [-છું, -માં

આવડુ = હગમ મળવું, ખરી કમાણીનું ન હોવું]

અનૂરી સ્ત્રી ૦ સીતાદ્વળી -રૂ નં. સીતાદ્વળ
અનૂર્મિલ વિ. ૦ [સ.] ઊર્મિલ નહિ એવું

અનૂણ (-ણી) વિ. ૦ [સ.] અન્નણી [ખોલનારું

અનૂત નં. [સ.] અસત્ય ૦વાદી વિ. ૦ અનૂત

અને (ને) અ. [સ.] અન્યત્ર? [ખે વાક્યો કે
શબ્દોને જોડનારું ઉલયાન્વયી અવ્યય] ને, તથા

અનેક વિ. ૦ [સ.] એક નહીં-અહુ ૦કે ડ્રી વિ. ૦ અનેક

કેટલાણુ ૦તા સ્ત્રી ૦, ૦ત્વ નં. અનેક હોવું તે

૦ત્વદોષ પુ. ૦, ૦ત્વાપત્તિ સ્ત્રી ૦ અનેકત્વના

દોષનો પ્રસંગ ૦દેવવાદ પુ. ૦ અનેક દેવોમા

માનવાનો મત, 'પોલીથિક્ઝમ' ૦વા અ. [સ.]

અનેક રીતે ૦પત્નીકત્વ નં. અનેક પત્ની હોવી

તે કે તેવી લગ્નપ્રથા ૦પદી વિ. ૦ 'મહિનોમિયલ'

(એકસ્પ્રેશન) [ગ.] ૦ભાષાકોષિદ વિ. ૦ અનેક

ભાષાઓ ૦ત્વનાર ૦સુખ (-ખી) વિ. ૦ ઘણી

ખાનુઓવાળું (ર) ઘણાની મારફત ચાલતું.

૦રંગી વિ. ૦ અનેક રંગવાળું. ૦રૂપ વિ. ૦ અનેક

રૂપવાળું ૦વચન નં. (વ્યા) અહુવચન ૦વર્ણ

વિ. ૦ જેમા એક કરતા વધારે અજ્ઞાત રાગિ-ખી ૦

હોય તેવું (સમીકરણ) 'સાધમલ્લેનિયસ' (ગ)

૦વિધ વિ. ૦ અનેક પ્રકારનું -કાર્ય વિ. ૦ [વ્યા]

અનેક અર્થ-સ્વરવાળું -કાર્ય (-થી) વિ. ૦

અનેક અર્થવાળું -કાંત વિ. ૦ અનેક ખાનુવાળું

(ર) અનિશ્ચિત -કાંતવાદ પુ. ૦ મ્યાદ્દાદ્દરેક

વસ્તુનું એના પાસે પરત્વે જુદી જુદી રીતે જ્ઞાન

થાય છે એવો જેન તત્ત્વજ્ઞાનનો સિદ્ધાંત

અનેનાસ નં. [પો] એક દ્વળ અનનાસ

અનેકું વિ. ૦ [સ.] અન્યત્ર ખીજી જુદું (ર)

અનન્ય, અસાધારણ વિચિત્ર

અનૈકાંતિક વિ. ૦ [સ.] અનેકાંત, અનિશ્ચિત (ર)

અનેક ખાનુવાળું (૩) પુ. ૦ [વ્યા] વ્યભિચારી

હોવું-એક હેતુભાસ

અનૈક્ય નં. [સ.] એક્યનો અભાવ, બુદ્ધાઈ (ર)

વિરોધ, કસ ૫ (૩) વિ. ૦ એક્ય વગરનું ૦તા

સ્ત્રી ૦ એક્ય વગરનું હોવું તે

અનૈતિહાસિક વિ. ૦ [સ.] ઐતિહાસિક નહિ

એવું; ઇતિહાસથી ખરેખર નહિ તેવું

અનોખું (નો) વિ. ૦ [અનોખું] નોણું નહિ

તેવું, ભેગું, સહિયારું, મજિયારું (ર) [દિ

અનોખા, કે જોત્તું નોણું-નિરાણુ ૦ અનેક,

અસાધારણ, અપૂર્વ [દિવાતી વાનર

અનોડી સ્ત્રી ૦ તાલ આપવા તપલા પર જોડથી

અનોપ (૦મ) વિ. ૦ + અનુપ, અનુપમ

અનોચિત્ય નં. [સ.] ઐતિહાસિક અનાવ

અનોરસ [સ.] જેને ઐઞ્મ પુત્ર ન હોય તેવું,

વાંચિયુ (ર) ઐઞ્મ નહિ તેવું, દત્તક

અન્ન નં. [સ.] (ગરુડ) અનાન, જોરાક [—તુ

પાણી થયું = (રાગથી) ખાવેલાનો કાચો ન

થવો —નો કીરો, —નો પિંડ = અન્ન પડ

જેનું જીવન છે તે. (વૃદ્ધ, બાળક, કે ખાઉધર

માટે વપરાય છે) —નો માળખો (માળખામા

ખારે માસ અન્ન પાકે તે પંથી) અજનો ભારે

દાતા —ભેગું થયું = ખાવા પામતું અન્ન

આહારે અને ધી વ્યવહારે = જે જેમ

ઘટે તેમ કરું જો અન્ન તેવો

ઐહકાર = જેવું કામ તેવું દ્વળ, વાવે તેવું

લણું] ૦ફટ પુ. ૦ અલકટ, હાકિંગ્સ આગળ

નૈવેદ્ય તરીકે ગોવવામા આવતો અનેક

વાનીઓનો ઢગલો ૦સ્ત્રેત્ર નં. સત, સાધુ,

વરેમાણું, ગરીબો વગેરેને જ્યા અન્નદાન

અપાતું હોય તે સ્થળ ૦છ (-સ) ત્ર નં

અન્નસ્ત્રેત્ર, સદાત્રત ૦ગલ (-ળી) નં. તણો-

પાણી (ર) [લા] જિણાદેણી, માચ્ચ [—ઊદયુ,

—ખૂટયુ = લેણદેણી પૂરી થવી (૨) એક

જગ્યાએ ખાવાપીવતું નસીબમા લખાયેલું

પૂરું થયું, એટલે ત્યાંથી ઊપડવાનો વખત

આવેલો (૩) નસીબ ફટકું, ભાગ્ય ફરી વળવું]

૦દાતા વિ. ૦ ખાવાનું આપનાર (૨) આશય

આપનાર ઠંદાન નંઅનનુ દાન. ઠંદેવ પુઠ
અનકપી દેવ ઠંદેવતા પુઠ યં વં અનન-
કપી દેવ (૨) સ્ત્રીં અનની અધિષ્ઠાતા દેવી,
અનપૂર્ણાં ઠપાણી નંઅનનળ, ખાણુંપીલુ,
નિર્વાહનુ સાધન [—ઝેર થઈ જવાં = (દિલ-
ગીરી ઇંના અવેશથી) ખાવાપીવામાસ્વાદ ન
રહેવો—અકાર લાગલુ] ઠપાન નંઅનનળ
ઠપૂર્ણાં સ્ત્રીં (સ) અનન પૂરનારી — પૂર
પાડનારી દેવી ઠપ્રાશન નં નાના છોકરાને
છઠે અથવા આઠમે મહિને પહેલવહેલુ અન
ખવડાવવાનો સસ્કાર. ઠમય વિં અનનુ
અનથી ભરેલુ (૨) અનનથી બધાયેલુ (શરીર)
ઠમયકેષ(-ય) પુઠ અનૂળ શરીર ઠરસ
પુઠ અનાનનુ સત્ત્વ ઠચક્ષ્ત્ર નંખોરાક અને
કપડા ખોરાકીપોશાકી ઠવિકાર પુંઅપચાથી
શરીરમા થતો ખગાડ ઠસન્ન નંઅનછન્ન
—ત્રાનદશા સ્ત્રીં અનન, અનન એમ કરલુ
પડે એવી દશા, ખાવાના સાસા —ત્રાશય નં
હોજરી, જહર —ત્રાહાર પુંઠ માસનો નહિ
અનાજનો —નિરામિષ આહાર —ત્રાહારી
વિં અત્રાહાર કરનાર —ત્રોદદ નંઅનનળ
અનૈયુ' વિં[સં અન્યાય]અન્યાથી, અણચિયું,
વાકાળોલુ

અન્ય વિં[સં] બીજુ (૨) લિજ. ઠગામી વિં
વ્યલિચારી ઠગોત્રી વિંબીજ ગોત્રનુ ઠતર
વિં[સં] ખેમાનુ એક (૨) બીજુ' (૩) લિજ
ઠતરાન્વિત વિં ખેમાથી એક સાથે સબદ્ધ
ઠન્ન અં[સં] બીજેઠકાણે ઠયા અં[સં]
બીજ રીતે (૨) આડું, ઊલટું ઠદેશી વિં
પરદેશી ઠભૂત(-તા) [સં] સ્ત્રીં કોયલ
ઠમનરકે [સં], ઠમનું વિં મનબીજેઠકાણે
ગયેલું હોય એવુ, ધ્યાનરહિત —ન્યા સ્ત્રીં પર
ત્રી —ન્યાઐત વિં પરાશ્રિત

અન્યે કે પન્યે = બીજાએ કે પડે—પોતે, ગમે
તેમ કરીને

અન્યાય પુઠ[સં] ન્યાયવિરુદ્ધ કર્મ, ગેરધ-સાદ્
ઠયુક્ત વિંઅન્યાયવાળું —ત્રી વિંઅન્યાય-
યુક્ત (૨) અન્યાયથી વર્તનાર —ત્રય વિં[સં]
ન્યાય નહી તેલુ

અન્યારી સ્ત્રીં ખાળવાના લાકડાની હેલ—ગાડુ
[—ખડકવી = હેલ ખરોખર ગોઠવીને
ગાડામા ભરવી]

અન્યોક્તિ સ્ત્રીં[સં] એક અર્થાલંકાર ખોલવું
અમુકને ઉદ્દેશીને અને લાગુ પડલુ કોઈ
બીજને એવી વાણીની ચાતુરી, સ્તુતિના
શબ્દોમા નિદા ને નિદાના શબ્દોમા સ્તુતિ
દર્શાવવી તે (કાશા)

અન્યોન્ય વિં(૨) અં[સં] પરસ્પર એકમેક.
ઠદ્રોહી વિંખરખર દ્રોહ કરનાર ઠપૂરક વિં
ખરખર પુરવણી કરતુ ઠપોષક વિંખરખર
પોષક —ન્યાધ્યાત્મ પુઠ અરસપરસ મિથ્યા
આરોપણ કરલુ તે —ન્યાભાવ પુઠ એક
પદાર્થનો બીજ પદાર્થમા અભાવ તે જેમ ઘટનો
પટમા અને પટનો ઘટમા (ન્યા) —ન્યાશ્રય
પરસ્પર આશ્રય; દેહ (૨) જ થી વસિદ્ધ કરવો
અને પછો વ થી જ સિદ્ધ કરવો તે દોષ,
'પીઠિશિયો મિન્સપી' (ન્યા) —ન્યાશ્રયી,
—ન્યાઐત વિં અન્યોન્યાશ્રયવાળું
—ન્યોત્તેજન નંઅન્યોન્ય ઉત્તેજન

અન્યથ પુઠ[સં] સબધ(૨) [વ્યા] પદોનો પરસ્પર
યોગ્ય સબધ (૪) કારણ હોય ત્યા કાર્યનુ હોલુ
તે નિયમ (૫) વશ(૬) લાવાર્થ [—કરવો =
પદોનો સબધ ગોઠવી ખતાવવો —ખેસવો =
વાક્યમા પદોનો સબધ વ્યાકરણ અને લાવથી
ખરોખર આવવો કે ગોઠવાવો] ઠપદ્ધતિ સ્ત્રીં
અનવેષણની પદ્ધતિઓમાની એક, જેમા અમુક
અર્થ ન્યા ન્યા હોય ને સઘળા દાખલાઓમા
એક જ બીજી સર્વસાધારણ અર્થ મળી
આવતો હોય તો તે ખે અર્થો ઘણુ કરીને કાર્ય-
કારણ છે અથવા કાર્યકારણ સબધવાળા છે,
એમ સમજવામા આવે છે 'મેથડ એન્ડ એગ્રી-
મેન્ટ' (ન્યા) ઠચતિરેક પુઠ અન્યથ તથા
વ્યતિરેક ઠચતિરેકી વિંઅન્યથવ્યાપ્તિ તેમ
જ વ્યતિરેકવ્યાપ્તિ ખનેવાળું (સાધન) [ન્યા]
ઠચ્યાપ્તિ સ્ત્રીં સાધન હોય ત્યા સાધ્ય હોય
એવા સબધનુ દર્શન —યાગત વિં વશપર-
પરાથી આવેલું —ત્રી વિં અન્યથ-સબધ
ખતાવનાર (૨) અન્યથવાળું (૩) વશનુ વશવાળુ

અન્યથા, ઠક વિં [સ] અર્થને અનુસંગતું,
 યથાર્થ ઠતા સ્ત્રી
 અન્વિ(-ન્વી)ત વિં [સ] યુદ્ધ (૨) યન્ત,
 સપડાયેલું -તાર્થ પું અનવય ઉપરથી
 સહેજે સમન્વય એવો અર્થ (૨) વિં એવા
 અર્થવાળું [તેલુ-તપાસતુ તે
 અન્વીક્ષણ નં, અન્વીક્ષા સ્ત્રીં [સ] ખારીકીકી
 અન્વેષક વિં [સ] તપાસનાર (૨) પું હિસાબ
 તપાસનાર, 'ઓડીટર' -ણ નં તપાસ, શોધ,
 સશોધન
 અન્વેષ્ય વિં [સ] અન્વેષણ કરવા લાયક
 અન્વેષ્ટા વિં [સ] અન્વેષણ કરનાર
 અપ [સ] ઉપસર્ગ શબ્દને લાગતા 'નીચેનું',
 'ઊતરતું', 'હીન', 'અગમ્ય' વગેરે ભાવ ખતાવે
 છે (૨) નં [મ અપ્] પાણી
 અપર્થ વિં જાણીતું, સમન્વય એવું
 અપકર્મ નં [સ] લુઓ અપકૃત્ય
 અપકર્ષ પું [સ] પડતી ઠક વિં અપકર્ષ
 કરનાર ઠણ નં પાછા પાડવું-નીચે પાડવું
 તે (૨) ઘટાડો થવો તે
 અપકાય પું અં વં [સ] પાણીના જીવ
 અપકાર [સ] હાનિ, અનુપકાર (૨) કૃતજ્ઞતા, ટોહ
 ઠક, -રી વિં અપકાર કરનાર -ર્થ નં
 ખરાબ કાર્ય
 અપકીર્તિ(-ત્તિ) સ્ત્રીં [સ] બદનામી, અપયશ
 અપકૃતિ સ્ત્રીં, -ત્ય નં [સ] અપકાર્ય,
 ખરાબ કામ, દુગત્યગણ
 અપકૃષ્ટ વિં [સ] અવનત, પતિત (૨) અધમ, હલકું
 અપક્રિયા સ્ત્રીં [સ] અવક્રિયા; નુકસાન (૨)
 અપકૃતિ, ખોટું નામ
 અપકવ વિં [સ] પકવ નહિ તેલું, કાચું ઠતા સ્ત્રીં
 અપક્ષ વિં [સ] પાખ વિનાનું (૨) સહાય વિનાનું
 (૩) નિપક્ષ ઠતા સ્ત્રીં ઠપાત પું પક્ષપાતનો
 અભાવ, નિપક્ષતા
 અપક્ષય પું [સ] વિનાશ
 અપ(-ખ)ખા પું (કા) આશ્વમેધ, આરુચિ
 અપ(-વ)ખોડવું સંકિં નિદ્રુ ખોડો નાંદવી,
 વખોડવું, અપખ્યાનિ કરવી
 અપધાત પું [સ] કર્મોત

અપચય પું [સ] ક્ષય, હાનિ, ઘટાડો
 અપચાર પું [સ] દુરાચાર (૨) કરી ન પાળવી તે
 અપચિહ્ન નં [સ] અગમ્ય ચિહ્ન (૨) અપચુકન
 અપચો પું [અ+પચવું] બદલનામી; અદરણ્ય
 અપછરા સ્ત્રીં [સ] અપ્સરસ્ + અપચન
 અપચ્છાય વિં [સ] નકામી છાયાવાળું (૨)
 પું જેનો ઓળો ન પડે તે -દેવ, ઉપદેવ વગેરે
 અપચય પું [સ] પગચાળ, હાં
 અપચશ(-સ) પું અપચન, અપકીર્તિ
 [—મળવો = અપકીર્તિ થવી, વખોડાવું
 —લેવો = અપકીર્તિ વહેંચવી] -શિ(-સિ)યું
 વિં અપચશવાળું, અપચશ અખલે એવું
 અપખન પું [સ] માખાપ કરતા ઊતરતા
 ગુણવાળો પુત્ર
 અપ(-ચ્ચ)ટ અં રોજ, હમેશ (૨) વિં [સ
 અપટ] મૂર્ખ, ખેવકુંક
 અપટ્ટી સ્ત્રીં [સ] નાટકનો પડદો ઠચેય પું
 પડદો ખચેરી એકાએક ગભૂમિ ઉપર આવવું તે
 અપટ્ટી સ્ત્રીં [સ, સ આપત?] વ્યવહાર-
 વેપાન્મા ઓપટ્ટી -નુસાન
 અપટ્ટ વિં [સ] પટ્ટ-કુશળ નહિ તેલું (૨) માફ
 અપટ વિં [સિ] અભણ
 અપત નં લુઓ અપત્ય
 અપતિમતા વિં સ્ત્રીં [સ] પતિમતા નહિ
 તેવી, વ્યભિચારિણી [અવિશ્વાસ
 અપતીજ સ્ત્રીં [અ+પતીજ] આણપતીજ,
 અપત્નીક વિં [સ] પત્ની વગરનું (કુવાર કે
 વિધુર), એટલું [દષ્ટિએ]
 અપત્ય નં [સ] સનાન (૨) ખાળક (વડીલોની
 અપત્ર(-ત્રી) વિં [સ] પાદરા વિનાનું (૨)
 પાખ વિનાનું
 અપત્રપા સ્ત્રીં [સ] શરમાળપણુ લગત
 અપત્રી વિં [સ] લુઓ અપત્ર
 અપથ પું [સ] કુમાર્ગ (૨) પાખડી મત
 અપથ્ય વિં [સ] પથ્ય નહિ એવું (૨) નં કુપથ્ય
 અપદ ભં [સ] પગ વિના ચાલનાર (૨) પદ-
 હોદ્દા વિનાનું [અર્થ નહિ તે
 અપદાર્થ પું [સ] મિથ્યા - અસત વગર (૨)
 અપદેવતા પું [સ] ભૂત પ્રેતાદિ

અપદેશ પું[સ] ઉચ્ચેષ કન્વો - નામ આપવું
તે (૨) બહાનુ, યુક્તિ (૩) [ન્યા] કારણ આપવું તે
અપલાગધ વિં [સં.] નહિ ગદ્ય કે નહિ પદ્ય
એવું (૨) નં એવી કાવ્યરચના

અપદ્ધાર નં [સં] પાછલું આગલું (૨) શુદ્ધ
અપધર્મ પું [સ.] અધર્મ [ચિંતન
અપધ્યાન નં [સ] અનિષ્ટનું ચિંતન, વિપરીત
અપધ્ય શ પું[સ] અધોગતિ, અધ પાત વિનાશ
અપનાવવું મં કિં [હિ] પોતાનું કરવું કે
માનવું -૨ સીં અપનાવવું તે

અપન્યાસ પું [સં] અસ્તાદિના અંતનો સ્વર
અપપાઠ પું [સં] ખોટું પાઠાંતર
અપભવન નં [સ] વકીલવન [પામેલું
અપભ્રષ્ટ વિં [સં.] પડેલું (૨) વિકૃત, અપભ્રંશ
અપભ્રંશ પું [સ] પડવું તે (૨) રાખવું વિકૃત
થવું તે (૩) વિકૃત રાખવું (૪) સીં સંસ્કૃતભાષી
અપભ્રષ્ટ એક ભાષા

અપમાન નં [સં] માનથી ઊલટું તે: અનાદર;
તિન્નરકાર ંયુક્ત વિં અપમાનવાળું. -નિત
વિં અપમાન પામેલું [માન કરવું

અપમાનવું સંકિં [સ] અપમાન પરથી અપ-
અપમાર્ગ પું [સં.] કુમાર્ગ
અપમૃત્યુ નં [સં] ક્રમેાત

અપયશ પું [સં] અપવંશ, બહુનામી, અપકીર્તિ
અપર વિં [સ] ખીલું; ભિન્ન (૨) પાછળનું

(૩) એરમાન, સાવકું ંમા. ંમાતા સીં
સાવત્રી મા ંરાત્ર સીં પાછલી રાત.
ંસામાન્ય નં [ન્યા] પેટાસમૂહની ભતિ.
ંસ્વસ્તિક પું ક્ષિતિનું પશ્ચિમ બિંદુ -૨ંચ
અં [સં.] વિશેષમાં, વળી, ઉપગત -૨ા વિં
સીં [સં] નિકૃષ્ટ; ઊતરતી (૨) પારકી (૩)
ખીલ, ભિન્ન -૨ા વિદ્યા સીં નામક પાત્રક
વિદ્યા, બ્રહ્મવિદ્યા સિવાયની વિદ્યા. -૨ાદ્ધણ
પું [સં] પાછલો પહોર

અપરમાદ પું તબિયતમા બગાડો
અપરસ પું [સ] અધમ પ્રકારનો રસ
અપરસ પું [સં] અસ્પર્શ, પ્રા. પરસ=સ્પર્શ
(વૈષ્ણવોમાં) અહકાશ નહિ એવું હોવું તે
અપરંચ અં [સ] વિશેષમાં, વળી, ઉપરાત

અપરંપાર વિં [સ] અપરંપાર અપાર, પુષ્કળ
અપરાજિત વિં [સં] પરાજિત નહિ એવું -તા
સીં એક ઔપધિ (૨) (સ) દુર્ગા

અપરાજેય વિં [સં.] હરાવી ન શકાય એવું
અપરાધ પું [સં] દોષ, યુનો (૨) પાપ ંણ,
-વિની વિં સીં 'અપરાધી'નું સ્ત્રીલિંગ. -ધી
વિં (૨) પું અપરાધ કરનાર

અપરાધીન વિં [સં] પગધીન નહિ એવું, અવર્તન
અપરા, ંવિદ્યા લુઓ 'અપર'મા
અપરાદ્ધણ પું [સં] લુઓ 'અપર'મા

અપરિક્લેશ પું [સં] પરિક્લેશનો અભાવ
અપરિગ્રહ પું [સં.] પરિગ્રહ ન રાખવો તે. ંપ્રત
નં અપરિગ્રહી રહેવાનું પ્રત. -હી વિં પરિગ્રહ
ન ગાખનાર [અભવ્યું

અપરિચિત વિં [સં.] પરિચિત નહિ એવું;
અપરિચિજ્ઞ વિં [સં] પરિચિજ્ઞ નહિ એવું
અપરિણીત વિં [સં] નહિ ખરણેલું

અપરિમિત વિં [સં] પરિમિત નહિ એવું; અમાપ
અપરિમેય વિં [સં] માપી ન શકાય એવું
અપરિહાર્ય વિં [સં.] ટાળી ન શકાય એવું

અપરીક્ષિત વિં [સં.] પરીક્ષિત નહિ એવું
અપરોક્ષ વિં [સં] પરોક્ષ નહિ એવું. પ્રત્યક્ષ
અપણું વિં [સં] પાદડા વિનાનું

અપણું સીં [સં] (સં) પાર્વતી
અપર્યાપ્ત વિં [સં] પર્યાપ્ત નહિ એવું
અપલક્ષણ નં [સં.] નહાર લક્ષણ (૨) દુરાચરણ

અપલખ (-ખખ)ણ નં લુઓ અપલક્ષણ
અપલખણું વિં અપલક્ષણવાળું (૨) ચાદવું;
અપલ્યાણું (૩) એખવાળું [હિલવવી તે

અપલાપ પું [સં.] હુપાવવું તે, ખરી વાત
અપલાયન નં [સં] નાસવું નહિ-પૂંદ ન
દેખાડવી તે [(૨) દૂવડ સી

અપલ્યા સીં [સં. અપલ્લ=ભાંસ] દુખળી સી
અપવક્ર નં [સં] એક છંદ
અપવર્ગ પું [સં] સમાપ્તિ (૨) મોક્ષ

અપવર્તક પું [સં.] અપવર્તન કરનાર
અપવર્તન નં [સં] ખોટું આચરણ
અપવાદ પું [સં] સામાન્ય નિયમમાં બાધ

(૨) નિંદા, આળ (૩) ખંડન, ધનકાર.

[—એસવો,—લાગવો = આળ ચોટવું, માથે આળ લાગવું] ૦ક, —દી વિં અપવાદ કંગાર
અપવાસ પું ભુઓ ઉપવાસ
અપવિત્ર વિં [સં] નાપાક, અશુદ્ધ ૦તા સ્ત્રી
અપવિદ્ધ વિં [સં] કેટી દીધેલું, તળયેલું (૨)
અધમ (૩) પું મા કે આપે તણ દીવેલો અને
કાઈ અભણાએ દત્તક લીધેલો કે ઉછેરેલો પુત્ર
અપચય પું [સં] ખોટું ખરચ, ખગાડ
અપશકુંભ પું [સં] ભુઓ અપશકુંભ
અપશબ્દ પું [સં] ગાળ, ખરાળ શબ્દ (૨)
[વ્યા] નિયમ વિરુદ્ધનો શબ્દ, ખોટો પ્રયોગ
[—કાઠવો = મોમાથી ગાળ ખોલવી—
ખોટો શબ્દ કહેવો]
અપ(—)શુકન પું [સં] અપગકુન] માફો
શુકન(૨) અશુભ ચિહ્ન —નિચણ વિં સ્ત્રીં,
—નિયાળ, —નિચુ વિં જેના શુકન ખરાળ
ગણાતા હોય તેવું, અમગળ
અપસદ પું [સં] નીચ વર્ણનો માણસ (૨)
સમાસમા ઉત્તગ્ધ તરીકે આવતા ‘અધમ’,
‘નીચ’નો અર્થ યતવે છે (ઉદાહરણપસદ)
અપસરણ નં [સં] ખસી જવું તે, નાસી જવું તે
અપસરણ અંકિં [સં] અપસ [ફ્રં] ખસવું
અપસચ વિં [સં] જમણું (૨) ઊલટું (૩)
અં જમણી તરફ (જનોઈ જમણે ખમે
લાવી દેવી તે) [વાળો સિદ્ધાંત
અપસિદ્ધાંત પું [સં] ભૂલભરેલો કે તર્કદોષ-
અપરમાર પું [સં] કેકર [તે ગાનાર
અપરવર પું [સં] ખોટો—વર્ત્ય સ્વર(૨) વિં
અપહતિ સ્ત્રીં [સં] ફ્રં કંચુ—નાશ કરવું તે
અપહરણ નં [સં] ઉપાડી જવું તે, કાઢી જવું તે
અપહાર પું [સં] અપહરણ(૨) ઉચાપત કરવું તે
(૩) પારકી મિલકત વાપરવી—ઉઠાવી દેવી તે
અપહુતિ સ્ત્રીં [સં] છુપાવવું તે (૨) [કા શા]
જેમા વસ્તુના અસલ ધર્મને છુપાવી ખીલ
ધર્મનો આરોપ કરવામા આવે તે અસલ કાર
અપંખ વિં [અપંખ] પાખ વિનાનું
અપંગ વિં [પ્રા, સ અપાંગ] પાગળું, કાઈ
અગતી ખોડવાળું (૨) [લા] લાચાર
અપરિત વિં [સં] પડિત નહિ એવું

અપાતક નં [સં] પાપ નહિ તે. —કી વિં પાતકી
નહિ એવું
અપારથ વિં [સં] ન પથી શકે એવું
અપાત્ર વિં [સં] અયોગ્ય (૨) નં નકાસુ
વાસણ ૦તા સ્ત્રીં
અપાદ વિં [સં] પગ વગરનું
અપાદાન નં [સં] છૂટા પડવું તે (૨) [વ્યા]
પાયમી વિલક્ષિનો અર્થ
અપાન પું [સં] પાચ પ્રાણવાયુઓ (પ્રાણ,
અપાન, વ્યાન, ઉદાન અને સમાન) માનો
એક જે ગુદા વાટે નીકળે છે. ૦ઠાર નં
ગુદા ૦વાયુ પું અપાન
અપાપ(—પી) વિં [સં] પાપરહિત, નિપાપ
અપામાર્ગ પું [સં] અવેરો
અપાય પું [સં] સકટ, આકૃત (૨) તુકસાન,
તોરો (૩) ખુવારી, નાશ
અપાર વિં [સં] પાર વિનાનું, ખૂબ
અપારદર્શક વિં [સં] પારદર્શક નહિ તેવું
અપારદર્શિતા સ્ત્રીં [સં] પારદર્શક ન હોવું તે
અપાર્થિવ વિં [સં] પાર્થિવ નહિ તેવું
અપાવરણ નં [સં] ઉવાડવું—ખુલ્લું કરવું તે
અપાસરો પું [સં] ઉપાશ્રય] જૈન સાધુઓને
ગૃહવાનુ સ્થાન [અપાસરે દીવો = (અપાસરે
દીવો ન જ કરાય તે પરથી) અશસ્ત્ર વાત, સૂરજ
પશ્ચિમમા ઊગવો.]
અપારત વિં [સં] તિરસ્કૃત, તરછોડાયેલું
અપાંગ પું [સં] આખનો ખૂણો (૨) ટીલું (૩)
વિં પાગળું, અપંગ. ૦દર્શન નં કટાક્ષ
૦દષ્ટિ નં કટાક્ષલરી નજર. ૦નેત્ર વિં
અણિયાળી આખવાળું
અપિ અં [સં] પણ, વળી ૦ચ અં વળી
અપિ(—પૈ) નૃક વિં [સં] આપ વિનાનું (૨) વડીલો-
પારિત નહિ એવું
અપીલ સ્ત્રીં [ફ્રં] આગ્રહલરી વિનંતી; અતુરોધ
[—કરડું, = હૃદયમા ઊતરે, અસંગ થાય તેમ
વીનવવું —થડું = હૃદયમા ઊતરવું, અસર થવી,
ગમવું] (૨) કાળા માટેની મગાણી કે વિનંતી (૩)
નીચલી અદાલતના ચુકાદા સામે ઉપરી અદાલ-
તને અરજ [—મા જડું = કેસની અપીલ થવી,

(માણસે) અપીલ કરવી, અપીલ કોર્ટમાં જવું
—લઈ જવી=અપીલ કોર્ટમાં કેસ લઈ જવો,
અપીલ કરવી —ચાલવી=અપીલનું કામ
અદાલતમાં ચાલુ થવું —ચલાવવી, —સાંભ-
ળવી=અપીલનું કામ ચાલુ કરવું, સુનાવણી
ઉપર લેવું] ૦ કોર્ટ સ્ત્રી ૦ અપીલ સાંભળનારી
ઉપરની અદાલત

અપુચ્છ વિ ૦ [સ] પૂછડા વિનાતું
અપુણ્ય વિ ૦ [સ] અધર્મ્ય, અપવિત્ર, મહિન
(૨) નં પુણ્યનો અભાવ, પાપ
અપુત્ર વિ ૦ [સ] પુત્રહીન ૦તા સ્ત્રી ૦
અપુત્રિણી વિ ૦ સ્ત્રી ૦ [સ] પુત્ર વિનાની
અપુશાન નં જુઓ અપૂશણ
અપુષ્ટ વિ ૦ [સ] નહિ પોષાયેલુ (૨) પુષ્ટ નહિ
એવું, દુબળું (૩) [કા.શા.] અપ્રસ્તુત
અપુષ્પિત વિ ૦ [સ] પુષ્પિત નહિ એવું
અપૂજ વિ ૦ [સ] પૂજ વગરનું, ન પૂજતું
અપૂજ્ય વિ ૦ [સ] પૂજ્ય નહિ એવું
અપૂત વિ ૦ [સ] અપવિત્ર
અપૂપ પુ ૦ [સ] માલપૂડો (૨) મધપૂડો
અપૂરતું વિ ૦ [અ+પૂરતું] પૂરતું નહિ એવું, ખૂટતું
અપૂરિત વિ ૦ [સ] પૂરિત નહિ એવું
અપૂર્ણ વિ ૦ [સ] પૂર્ણ નહિ એવું ૦કાલ(-ળ)
પુ ૦ ક્રિયાની અપૂર્ણતાનો ભાવ આવે એવો
કાળ [વ્યા] ૦ક્રિયાપદ નં બધા કાળ અને
અર્થના રૂપ જેના થતા નથી એવું ક્રિયાપદ.
૦તા સ્ત્રી ૦ ૦ખીજ પું ૦ ‘એલિજમેઇકલ
ફેક્સન’ (ગ).—ર્ણ કે પું ૦ ‘અપૂર્ણ આકંડો,
‘એરિથમેટિકલ ફેક્સન’ [ગ]
અપૂર્તિ સ્ત્રી ૦ [સ] પૂર્તિનો અભાવ
અપૂર્ણ વિ ૦ [સ] અવનહું, પૂર્વે ન બનેલું એવું
(૨) અસામાન્ય ૦તા સ્ત્રી ૦
અપૂશ (શ, ઈ) સ્ત્રી ૦ દાદો (કપડું વીંટીને કરેલો)
(૨) [લા] દમ લીડેલો રાખવો તે [—નીકળી
જવી = દમ નીકળવો હૂશ થઈ જવું, ખૂબ થાકી
જવું —કાઠવી=થકવી નાખવું, હૂશ કાઠવી]
અપૂ(-પો)શણુ નં [સ. આપોશાન] અપુશાન,
ભોજનને આરભે અને અતે જે આચમન
કરવું તે (૨) ભોજનની શરૂઆતમાં ખીરસાતો

થોડો ભાત [—માં જવું=(ભોજનમાં
અપોશણની પેઠે) કશી ગણતરીમાં કે મનરે
ન લેખાવું, ચટણી થઈ જવી]
અપૃષ્ઠ શ પુ ૦ [સ] કરોડ વિનાતું પ્રાણી.
—શી વિ ૦ અપૃષ્ઠશની ભતવું
અપેક્ષણીય વિ ૦ [સ] ઇચ્છવા ભેગ, અપેક્ષ્ય
અપેક્ષા સ્ત્રી ૦ [સ] ઇચ્છા (૨) અગત્ય (૩)
[વ્યા] આકાંક્ષા —ક્ષિત વિ ૦ જેની અપેક્ષા
હોય તેવું (૨) અપેક્ષાવાળું —ક્ષ્ય વિ ૦ અપેક્ષા
રાખવા જેવું કે રાખવી ભેઈએ એવું
અપેખ વિ ૦ [અ+પેખવું] અટક્ય
અપેય વિ ૦ [સ] પીવાને અયોગ્ય કે ન પી શકાય
એવું ૦પાન નં અપેય પીણ કે તે પીવું તે
અપૈતક વિ ૦ [સ] જુઓ અપિતક
અપૈશુન(-ન્ય) નં [સ] પૈશુનનો અભાવ
અપોશણુ નં જુઓ અપૂશણ
અપૌત્સ(-પેય) વિ ૦ [સ] ખાયલું (૨) ઇશ્વરકૃત
(૩) નં ખાયલાપણું
અપ્સરંગી વિ ૦ તરંગી, ચચળ
અપ્પટ વિ ૦ (૨) અં જુઓ ‘અપટ’
અપ્રક(-ગ)ટ વિ ૦ [સ] બહાર નહિ પડેલું;
અપ્રસિદ્ધ (૨) છાતું
અપ્રકાશ વિ ૦ [સ] પ્રકાશ વગરનું (૨) અપ્રગટ
(૩) પું ૦ અધકાર —શિત વિ ૦ પ્રકાશિત
નહિ તેવું [ઉપમાન
અપ્રકૃત વિ ૦ [સ] પ્રકૃત નહિ એવું (૨) [કા.શા.]
અપ્રગટ વિ ૦ જુઓ અપ્રકટ
અપ્રગલ્ભ વિ ૦ [સ] પ્રગલ્ભ નહિ એવું
અપ્રજ વિ ૦ [સ] પ્રજ વગરનું, વાંઝિયું
અપ્રણીત વિ ૦ [સ] સંસ્કારહીન અકૃત (૨)
પ્રણીત—રચેલું નહિ એવું
અપ્રતિ(-તી)કાર પું ૦ [સ] વિરોધ —સામનો
નહિ કરવો તે (૨) વિ ૦ જેનો પ્રતિકાર —ઉપાય
નથી એવું —રી વિ ૦ પ્રતિકાર ન કરનારું;
‘રેસિવ’ —ર્થ વિ ૦ પ્રતિકાર ન કરવા યોગ્ય કે
ન કરી શકાય એવું [અતુલ્ય
અપ્રતિકૂલ વિ ૦ [સ] પ્રતિકૂલ નહિ એવું;
અપ્રતિગ્રહ પું ૦ [સ] અસ્વીકાર દાન ન
લેવું તે

અક્ષરાણું અં કિં [બુઓ આક્ષરે] વધુ ખાવાથી
 અક્ષણાણું; આક્ષરો ચડેલા. —મણુ સ્ત્રીં વધુ
 ખાવાથી થતી અક્ષણામણ
 અક્ષરંકું વિં ઉપરાંકું
 અક્ષલ(—ળ) વિં [સ] ક્ષણ વિનાનું, અક્ષળ
 અક્ષલાત્ન પું [અ.] (સં) ગ્રીસનો મહાન
 તત્ત્વજ્ઞાની પ્લેટો (૨) વિં બુઓ આક્ષલાત્ન
 —ની વિં પ્લેટોને લગતું (૨) સુંદર
 અક્ષલિત વિં [સ] ક્ષણેનું નહિ તેનું (૨) નિષ્કળ
 અક્ષવા સ્ત્રીં [અ] ઊડતી ખખડ; ગામગપારો.
 [— ઊડવી, — ચાલવી = ઊડતી ખખડ કે
 ગપ ફેલાવી]
 અક્ષોસ પું [ફા.] શોચ, પસ્તાવો; દિલગીરી
 (૨) અં અરેરે. —સી સ્ત્રીં અક્ષોસ કરવો તે
 અક્ષણ વિં [બુઓ અક્ષલ] નિષ્કળ, નકારું (૨)
 વાંચિયું —ળા સ્ત્રીં ન ક્ષણે એવી વનદપતિ,
 કુંવાર
 અક્ષણાણું અંકિં 'અક્ષણણું'નું કર્મણિ, દિયલું,
 પછડાણું —ટ પું અક્ષણાણું તે, તેનો અવાજ
 અક્ષટ વિં (૨) અં ખૂબ વિશાળ, અસ્ખલિત,
 અપાર, અનંત વિસ્તારવાળું
 અક્ષણકૂટ સ્ત્રીં ધમપછાડા (૨) માથાકૂટ
 અક્ષણણું સંકિં [સ. આસ્કાણું] ટીચલું, પછાડું
 અક્ષીણુ નં [ફા અપ્પૂત, સં અહિફેન] એક
 ઝેરી —માઠક પદાર્થ [—ખાણું = અક્ષીણ
 ખાઈ આપવાત કરવો] —ણિયું, —ણી વિં
 અક્ષીણના વ્યસનવાળું (૨) [લા] મુરત, એટી
 અક્ષૂ નં [મ, હિ] બુઓ અક્ષીણ
 અખ અં [હિ] અત્યારે બધી, —ખી અં
 હમણાં જ, આ ક્ષણે જ
 અખ(—ભ)ખો પું અણખો, અરુચિ, અલાવો
 [—આનવો = અરુચિ થઈ જવી
 —કાઠવો = અરુચિ કે અલાવો દૂર કરવો]
 અખખારો પું બુઓ આખખારો
 અખગરણું સંકિં [સ ઉપક્રુ: પ્રા ઉવગરિઅ =
 ઉપકાર] ઉપકાર કરવો [આવનું] ધી
 અખગાર પું (કા) અખ પવિત્ર કરવા પીરસવામા
 અખજ વિં (૨) પું [સં અજ્ઞ] અખજ
 સંખ્યા ંપતિ પું અખજ રૂપિયાનો માલિક

અખતર વિં [અ] ખરાખ; ખગડેલું
 અખદાગીરી સ્ત્રીં [મ અવદાગીર; ફા
 આપ્તાવ + ગીરી] છન (રાતભહારાત ધં
 માનસૂચક એટલે છે કે રાખે છે તે)
 અખદાલી પું [અ] ધર્મી પુરુષ (૨) જગતને
 ટકાવી રાખનાર સિત્તેર યોલિયા ધરલામમા
 મનાય છે તે દરેક
 અખદુદલા પું [અ] ખુદાનો બટો
 અખદ્ધ વિં [સ] અદ્ધ નહિ એવું, છૂટું
 અખ(—વ)ધૂત પું [સ અવધૂત] વેરાગી, ખાલો
 (૨) વિં મરત [શણગાર
 અખનાલ સ્ત્રીં [ફા] તરવારની મૂંડ પરનો
 અખનૂસ નં [અ. આવનૂસ], —સી સ્ત્રીં એક
 ઊંચી નતનું કાળું લાકડું
 અખનૂસપાન નં [તેલુ] ટિખરવો
 અખરક(—ખ) નં [અ. અન્નક, સ અન્નક]
 એક ધાતુ, અન્નક
 અખર સ્ત્રીં [ફા. અન્ન] આખની લામર, બ્રૂ
 અખલ(—ળ) વિં [સ] બલહીન, નિર્બલ —લા
 (—ળા) વિં સ્ત્રીં અલ્પ બળવાળી (૨)
 સ્ત્રીં સ્ત્રી
 અખલક(—કી, —ખ, —ખી) વિં [અ. અલ્લક]
 ચિત્રવિચિત્ર, નખરચીતર ંમેના સ્ત્રીં એક
 પક્ષી [આ ઘડીએ, હમણા, અતરસાત
 અખસાત અં [હિ. અવ + અ સાઅત = કલાક]
 અખળ, —ળા બુઓ 'અખલ'માં
 અખ(—ભ)ળખા સ્ત્રીં, —ખો પું [સ અમિલાપા]
 ધરણ; યોરિયો (૨) દોહદ
 અખંડ વિં + અહમોર નહિ એવું, આજ્ઞાધારી
 અખંધ વિં [સં] બધું વિનાનું
 અખંધન નં [સ] બધાનનો અલાવ
 અખાંધ વિં [સ] બાંધિત નહિ એવું ંકે વિં
 બાંધક નહિ એવું —ધિત વિં અખાંધ —ધ્ય
 વિં બાંધ્ય નહિ એવું
 અખાખ પું [મ = સરકારી કર કે મહેસૂલ, અ.
 અવવાવ] કરકગિયાવર, રીત, લાગો
 અખારું નં અ રેર, અ ધાંધૂ ધી
 અખાંધન વિં [સં] સગાસાગવા વિનાનું; અનૂાય
 અખી અં [હિ] અખધડી, હમણા જ

અખીર-(૧) નં [અ] એક સુગંધીતાર ધોળી
ભૂષી [અખીલ અને ગુલાલ
અખીલ નં ભુઓ અખીર. ઠગુલાલ નં
અણ-(ખો)ધ વિં [સં] અણસમભુ (૨) મૂર્ખ
(૩) દુનિયાના જ્ઞાન વિનાનું; હલેતુ
અણદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] બુદ્ધિનો અભાવ મૂર્ખતા
અણવો પું ભુઓ આખવો
અખૂર વિં [અ+ખૂર] ખૂર વગરનું, કંદર
વિનાનું, અગુણન [અખોધ
અખૂર વિં [સં] અનુદ. પ્રા અનુજ્ઞ] ભુઓ
અખૂર વિં પુષ્કળ
અખૂલોદખૂલો પું એક સ્મત
અખે અં [હિં] એ; અલ્યા (નિરક્ષારથી
તુકાગમા) ઠાળે સ્ત્રીં 'અખનખે'વાળી
ભાષા—કિરી
અખોખા પુંઅંબં વડે ખવગવવાના ખાડ-
ખાલ (૨) અખાવો, અચિ [અખોખે પડવું
= (કે. યીજનો) અભાવ થવો, અચિ પંધી
તે ઊતરી જવી]
અખોટ પું [અખોટવું ? કે સ અમુત ?
ન અંકોટ વિં = અમૃત; ઉપયોગમા ન
આપેતું] એક અં અને જમવાની જગાને છાણ-
માટીથી લીધેલી તે (૨) શુદ્ધ અથવા અભડાયા
વિનાની દગા (૩) નાથા વિના ન્યા જવાય કે
અભડાય નહિ એવું ગ્રંથ. [—દેવો=અખોટ
કરવો, (એણે ચૂંટ્યા છં) લીધી કરીને સાફ
કરવું] —દિયું નં એક કરતી કે જમતી
વખતે પહેરવાનું રેશમી, શણનું કે ઊનનું વસ્ત્ર
અખોધ વિં [સં] ભુઓ અખુધ
અખોલ વિં [અ+ખોલવું] ખોલી ન શકાય તેવું
(૨) મૂચ, ચૂપ (૩) ખેલાન —લા પુંઅંબં
વિચારને અમુકની સાથે ન ખોલણું તે [—લેવા
= (અણખાવ કે ગેસથી) ખોલવાનો વહેવાર
બંધ કરવો] —લ્યું વિં નહિ ખોલેલું
અખજ વિં [સં] સો કરોડ (૨) પું તેની સખ્યા
(૩) નં જલજ, કમળ
અખદ પું, નં [સં] વાદળ (૨) નં વર્ષ (૩) એક
વનસ્પતિ—નાગખોધ ઠમાર પું કપૂર
અખદુર્ગ પું [સં] ચિકેર પાણીથી વધાયેલો કિલ્લો

અખિય પું [સં] સમુદ્ર
અખ્યા પું [મ, હિં, ફા, ઉપરાત ખીલ
સેમેટિક ભાષાઓમા સમાન ક્ષ મળે છે]
ખાખા ઠાળન [ફા] પું પિતાળ (પ્રેમવાચક)
અખ્યા સ્ત્રીં મા (૨) ડોમી (૩) ઘૂઘ
અખ્યાસી વિં [અ] એ નામના વશનો (ખલીક)
(૨) [અ અવ્યાસ, એક છોડ, તેના ફૂલના રંગનું]
ન બુડિયા અથવા રતારા પડતા વાદળી રંગનું
અખદ્ધિયર્થ નં [સં] પ્રદ્યયર્થનો અભાવ
અખદ્ધિય વિં [સં] પ્રાદ્યયને ન છાલે એવું
(૨) નં પાપકૃત્ય
અખાદ્ધિય વિં [સં] પ્રાદ્યય નહિ તેવું, પ્રાદ્યયેતર
અભક્તિ સ્ત્રીં [સં] ભક્તિનો અભાવ (૨) અશ્રદ્ધા
અભડાણ નં [સં] ભડાણ ન કંઈ તે, ઉપવાસ
અભડાભડ પું ભુઓ અભડ્યભડાણ
અભડ્ય વિં [સં] ન ખાના જેવું, શાસ્ત્રમા લે
ખાવાનો નિયંધ છે તેવું ઠભડાણ નં તેવું ખાવું
તે મામાદા
અભખો પું [ન અમદ્ય ?] ભુઓ અખખો
અભગ વિં [સં] અભાગી
અભરાણું અંકિં [સ અટ ?] અભરાયેલા થવું
(૨) (સ્ત્રીએ) દૂર ખેસવું [અભરાવા જવું =
મગ્ન નિમિત્તે (સ્ત્રીઓએ) રડવા ફૂટવા જવું,
ગાનગીતકમા જવું—અગાને જવું] —ચેલું
વિં મૃત્યુ કે મૃતકને ઢાળે અમૃત્યુ અનેલું
(૨) અમૃત્યુ-અને અર્થક્રાંતિથી અપવિત્ર અનેલું
—ચેલી વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં દૂર ખેડેલી, અમૃતવા
અભાણ વિં [અ+ભાણવું] નહિ ભાણેલું, નિરક્ષર
અભદ્ધ વિં [સં] અશુભ (૨) ખગળ, દુષ્ટ
અભય વિં [સં] નીડર (૨) પું, નં ભયનો
અભાવ (૩) સંરક્ષણ, આશ્રય ઠકર વિં
ભયગ્રહિત કરનાર ઠતા સ્ત્રીં નીડરતા ઠદંડ
પું અભય આપનારો દડો ઠદાન નં
સલામતી બક્ષવી તે, અભયવચન ઠપચ નં
સંરક્ષણની ખાતરી આપતો લેખ ઠપદ નં
ભયગ્રહિત રિયતિ, મોક્ષ ઠમુદ્રા સ્ત્રીં અભય-
દાન આપતો હાથનો અભિનય ઠવચન નં
સંરક્ષણનું વચન—ખાતરી —ય કરે વિં
ભય કર નહિ તેવું —યા સ્ત્રીં (મ) દુર્ગાનું

એક રૂપ (૨) હરડે -યાંજલિ સ્ત્રીં હાય
જેડીને કરવાની અભય માટેની પ્રાર્થના -ચી
વિં નિભેય, નીડં

અભર વિં [સં] ખાલી (૨) ગરીબ. -રાભરણ
વિં ગરીબનુ ભરણપોષણ કરનારું (૨) નં
ગરીબનુ ભરણપોષણ

અભર(-ળ)ખો પું બુઓ અબળખો
અભરાઈ સ્ત્રીં છાજલી. [-ઉપર ચડાવવું,
મૂકવું=(કામમાંથી કે વિચારમાંથી) દૂર કરવું,
ઢોરે મૂકવું, મન ઉપર ન લેવું]

અભરાભરણ નં [સં] બુઓ 'અભર'મા
અભરામ પું [અ જ્ઞાહીમ] [સં] ચહ્દીઓનો
મૂળ પુરુષ

અભરામ અં [સં અમ્રન] ભ્રમ વિના [-કુલ
ન-દાવા, -ન-દાવા [અમ્રમ+ન+દેવમ]
(દરતવેનમા લખાય છે) ભ્રમ વગર-અક્લ-
હોશિયારીમા કરેલું હોવાથી કાઈ લેવાદેવા કે
હક ઈલાકો ન હોવો તે, કાઈ દાવો ન રહે
એવી રીતની પૂરી થૂટ

અભરે ભરવું શંખ્રં [મ અમર=આકંઠ વૃક્ષ,
પૂર્ણતા] પુષ્કળ ભરવું, સમૃદ્ધ કરવું

અભરવૃંકા સ્ત્રીં [સં] ધણી વિનાની સ્ત્રી-વિધવા
કે કુંવારી [અભળખો

અભલેખ પું [સં અમિલાખ] + અભિલાખ,
અભવ પું [સં] મોક્ષ (૨) અસ્તિત્વ નહિ તે
(૩) નાશ [આરિયો

અભળખા સ્ત્રીં, -ખો પું બુઓ અબળખા,
અભંગ વિં [સં] આખું; અખંડ (૨) પું
એક મરાઠી છંદ

અભા સ્ત્રીં [સં. અમા] + આભા
અભાગણુ(-ણી) વિં સ્ત્રીં [સં અમાગિની]
હીણલાગી; કમનસીબ

અભાગિયું વિં બુઓ અભાગી, -ચણુ વિં સ્ત્રીં
અભાગી વિં [સં] કમનસીબ (૨) નાલાયક
(૩) ભાગ વિનાનું (વારસામાં)

અભાગ્ય નં [સં] દુર્લાગ્ય, કમનસીબ. ઓવાન
વિં કમનસીબ

અભાવ પું [સં] અસ્તિત્વ ન હોવું તે (૨)
અણગમો. [-આવવો=અણગમો થઈ જવો;

અભાવ થવો] -વાત્મક વિં અભાવરૂપ.-વો
પું અણગમો [શહદ

અભાવા પું અંબવં સગલાંને થતા અભળખા;
અભાવો પું બુઓ 'અભાવ'મા

અભિ [સં] ઉપસર્ગ 'પાસે-તરફ', 'ની ઉપર'
એવા ગતિવાચક અર્થમા, ઉદાં અભિમુખ,
અભિક્રમાણ (૨) સ્વતંત્ર શબ્દ જોડે 'શ્રેષ્ઠ',
'અવિક' એવા ભાવના અર્થમા, ઉદાં
અભિધર્મ, અભિનવ

અભિ(-ભી)ક વિં [સં] વિષયાસક્ત, કામી
અભિકોણ પું [સં] 'વર્તિકલ એન્ગલ' (ગ)
અભિક્રમ પું [સં] આરભ (૨) ચડાઈ
અભિક્રમણ નં [સં] ચડાઈ

અભિકોશ પું [સં] વિલાપ(૨)કપકો(૩)નિંદા
અભિગમન નં [સં] તરફ-સામે જવું તે(૨)
સભાગ -નીચ, અભિગમ્ય વિં અભિગમન
કરી શકાય એવું [ભાગવનાર

અભિગામી વિં [સં] -ની પાસે જતાં (૨)
અભિગ્રસ્ત વિં [સં] ઘેરાયેલું, સપડાયેલું
અભિઘાત પું [સં] આઘાત (૨) હુમલો માર
(૩) વિનાશ ઠકે વિં અભિઘાત કરનારું

અભિચર પું [સં] અનુચર, નોકર
અભિચરણ નં [સં] અભિચાર કરવો તે

અભિચાર પું [સં] મેલા કામો માટે મત્રપ્રયોગ
કરવો તે (તંત્ર પ્રમાણે છ ભતના અભિચાર
છે-મારણ, મોહન, સ્તભન, વિદ્યેષણ, ઉચ્ચાટન
અને વશીકરણ) ઠકે પું ભરણમારણ કરનારો

અભિજન પું [સં] સંબંધી જન (૨) વતન
(૩) વરા, કુળ [(૩) શિષ્ટ

અભિજાત વિં [સં] ખાનદાન (૨) સુંદર, શ્રેષ્ઠ
અભિજિત પું [સં] એક નક્ષત્ર (૨) દિવસનું
આઠમું મુહૂર્ત

અભિજ્ઞ વિં [સં] અવુલવી (૨) માહિતગાર.
ઠતા સ્ત્રીં. -જ્ઞાત વિં ઓળખેલું -જ્ઞાન
નં સ્મૃતિ, ઓળખ (૨) ઓળખાણની નિશાની

અભિતપ્ત વિં [સં] અતિ તપેલું (દુઃખથી)
અભિતાપ પું [સં] સંતાપ

અભિદ્રવ પું [સં] હુમલો
અભિધર્મ પું [સં] શ્રેષ્ઠ ધર્મતત્ત્વ

અભિધા સ્ત્રીં [સ] શબ્દનો મૂળ અર્થ (૨)
એ અર્થની બોધક શબ્દશક્તિ ૦નં નં નામ,
ઉપનામ(૨) શબ્દ (૩) શબ્દકોણ (૪) [વ્યા]
કર્તા મારેનું વિધાન ૦નમાલા(-ગા) સ્ત્રીં
શબ્દકોણ ૦મૂલક વિંશબ્દના વાચ્યાર્થ ઉપર
રચાયેલું ૦વૃત્તિ સ્ત્રીં વાચ્યાર્થ જણાવવાની
શબ્દશક્તિ -ધેય વિં કહેવા યોગ્ય (૨)
નામ દેવા યોગ્ય (૩) નં અક્ષરાર્થ (૪) વિધય
(બોલવાનો)

અભિધાવન નં [સ] પૂંઠ પકડવી તે, હલ્લો
અભિધેય વિં [સ] જુઓ 'અભિધા'મા
અભિનય પું [સ] મનોભાવદર્શક હલનચલન
અથવા મુદ્રા (૨) વેશ લજવો તે ૦કાર
પું નટ ૦સ્મૃત્તના સ્ત્રીં અભિનયની ચૂચના,
'રટેજ ડાચરેક્ષન' [કાચું

અભિનવ(-યું) વિં [સ] તદન નવુ (૨) શિખાઉ,
અભિન દન નં [સ] ધન્યવાદ (૨) અનુમતિ (૩)
મૃતિ -નીય વિં અભિન દન કરવા યોગ્ય -યું
સંડિં [સ] અભિનદ્ અભિન દન કરવું (૨)
અંડિં આનંદ, ગજ થવું

અભિન દિત વિં [સ] અભિન દન પામેલું
અભિનિવિષ્ટ વિં [સ] -મા મચેલું, -ની પાછળ
નિશ્ચયપૂર્વક પડેલું (૨) આગ્રહી (૩) દંઠ
અભિનિવેશ પું [સ] તન્મયતા (૨) આસક્તિ
(૩) દંઠ નિશ્ચય (૪) આગ્રહ, હંઠ
અભિનિષ્ક્રમણ નં [સ.] બહાર જવું તે (૨)
સન્ધાસ

અભિનિષ્પન્ન વિં [સ] જુઓ નિષ્પન્ન
અભિનીત વિં [સ] પાસે આણાયેલું (૨)
લજવાયેલું [નટ
અભિનેતા પું [સ] અભિનય કરનાર, 'એક્ટર';
અભિનેય વિં [સ] લજવવા યોગ્ય
અભિન્ન વિં [સ] અખંડ (૨) જુદું નહિ તેવું,
એક, એકસરખું (૩) ગ [પૂર્ણ (અક) ૦તા સ્ત્રીં
અભિપ્રાય પું [સ] મત (૨) હેતુ; મતલબ;
અર્થ [-આપવો = મત હોય તે કહેવો
-આંધવો = મત નક્કી કરવો, નિર્ણય ઉપર
પહોંચવું -મળવો = શો મત છે તે જાણવા
મળવું -મેળવવો, -લેવો = (ખીનનો) મત

શો છે તે પૂછીને જાણવો મારો અભિપ્રાય
= કાવતો ગોઠવો - અનુકૂળ મત]

અભિપ્રેત વિં [સ] મનમા ધારેલું; ઇષ્ટ (૨)
સ્વીકારેલું [છાટવું તે

અભિપ્રોક્ષણ નં [સ] મત લણીને પાણી
અભિભવ પું [સ] હાર, પગલય (૨) અનાદર
અભિભૂત વિં [સ] હારેલું (૨) અપમાનિત
અભિમત વિં [સ] ઇષ્ટ (૨) મન

અભિમંત્રણ નં [સ] મતથી પવિત્ર કરવું તે
(૨) મસલત ચલાવવી તે (૩) પડકાર

અભિમત્રિત વિં [સ] અભિમત્રણ કરેલું
અભિમાન નં, પું [સ] અહંકાર, ગર્વ

[—ઊતરવું, —જવું, —નીકળવું = ગર્વ
જતો રહેવો -આવવું, -અડવું = ગર્વ થવો,
-ધરાવવું, -રાખવું = ગર્વ હોવો કે કરવો
-છોડવું = ગર્વ દૂર કરવો-કાઢવો]

અભિમાની વિં [સ] અભિમાનવાળું
અભિમુખ વિં [સ] -ના તરફ મુખવાળું;
સમુખ (૨) ગ] સામેનો (ખૂણો) ૦ટોણ
પું સામેનો ખૂણો (ગ)

અભિયુક્ત વિં [સ] રોકાયેલું (૨) નિમાયેલું
(૩) શત્રુથી ઘેરાયેલું (૪) પું આરોપી, પ્રતિવાદી
અભિયોગ પું [સ] નિકટ સખધ (૨) દીર્ઘ
ઉદ્યોગ, ખત (૩) વિક્રતા (૪) હલ્લો (૫)
આરોપ, ફરિયાદ -ગી વિં -મા મચેલું, રત
(૨) હુમલો કરવું (૩) આરોપ મકતુ (૪)
પું ફરિયાદી

અભિરક્ત વિં [સ] નિમગ્ન; અભિરત
અભિરત વિં [સ] અત્યંત આસક્ત

અભિરામ વિં [સ] આનંદદાયક (૨) મનોહર
અભિરુચિ સ્ત્રીં [સ] રુચિ, ગોખ, પ્રીતિ

અભિરુદ્રતા સ્ત્રીં [સ] ૫૬૨ ગ્રામની એક
મૂજના (સગીત) [(૩) માનીવું

અભિરૂપ વિં [સ] અનુરૂપ, યોગ્ય (૨) રૂપાળું
અભિલપિત વિં [સ] ઇચ્છેલું

અભિલાખ પું [સ] અભિલાષી મનકામના (૨)
ઉત્કટ ઇચ્છા ૦યું સંડિં ઇચ્છવું

અભિલાખ પું, -પા સ્ત્રીં [સ] અભિલાખ.
-પી વિં અભિલાષાવાળું

એક રૂપ (૨) હરડે -યાંગલિ સ્ત્રીં હાય
જેડીને કરવાની અભય માટેની પ્રાર્થના -ચી
વિં નિર્ભય, નીડં

અભર વિં [સ] ખાલી (૨) ગરીબ. -રાભરણ
વિં ગરીબનુ ભરણપોષણ કરનારં (૨) નં
ગરીબનુ ભરણપોષણ

અભર(-ળ)ખો પુંં જુઓ અભળખો
અભરાઈ સ્ત્રીં છાત્રી [-ઉપર ચડાવવું,
મૂકવું=(કામમાથી કે વિચારમાથી) દૂર કરવું,
ઢોરે મૂકવું, મન ઉપર ન લેવું]

અભરાભરણ નં [સ] જુઓ 'અભર'મા
અભરામ પુંં [અ. જ્ઞાત્રીમ] [સ] ચહ્દીઓના
મૂળ પુરુષ

અભરામ અં [સ અન્નમ] ભ્રમ વિના [-કુલ
-ન-દાવા, -ન-દાવા [અન્નમ+ન+ક્રેયમ]
(દરતવેનમા લખાય છે) ભ્રમ વગર-અકલ-
હોશિયારીમા કરેલું હોવાથી કાઈ લેવાદેવા કે
હક ઇલાકાં ન હોવો તે, કાઈ દાવો ન રહે
એવી રીતની પૂરી છૂટ

અભરે ભરવું શંખં [મ અમર=આકંઠ વૃક્ષ,
પૂર્ણતા] પુષ્કળ ભરવું, સમૃદ્ધ કરવું

અભર્વકા સ્ત્રીં [સં] ધણી વિનાની સ્ત્રી-વિધવા
કે કુવારી [અભળખો

અભલેખ પુંં [સં અમિલાપા] + અભિલાખ,
અભવ પુંં [સ] મોક્ષ (૨) અસ્તિત્વ નહિ તે
(૩) નાશ [ઓરિયો

અભળખા સ્ત્રીં, -ખો પુંં જુઓ અભળખા;
અભંગ વિં [સ] આખું, અખંડ (૨) પુંં
એક મરાઠી છંદ

અભા સ્ત્રીં [સ. આમા] + અભા
અભાગણ(-ણી) વિં સ્ત્રીં [સં અમાગિની]
હીણભાગી, કમનસીખ

અભાગિયું વિં જુઓ અભાગી, -યાણુ વિં સ્ત્રીં
અભાગી વિં [સં] કમનસીખ (૨) નાલાયક
(૩) ભાગ વિનાનું (વારસામા)

અભાગ્ય નં [સ] દુર્લાભ્ય, કમનસીખ ંવાન
વિં કમનસીખ

અભાવ પુંં [સં] અસ્તિત્વ ન હોવું તે (૨)
અણગમે [-આવવો=અણગમે થઈ જવો;

અભાવ થવો] -વાત્મક વિં અભાવક -વો
પુંં અણગમે [શહદ

અભાવા પુંં અંબવં સગર્ભાને થતા અભળખા,
અભાવો પુંં જુઓ 'અભાવ'મા

અભિ [સં] ઉપસર્ગ 'પાસે-તરફ', 'ની ઉપર'
એવા ગતિવાચક અર્થમા, ઉદાં અભિમુખ:
અભિકંભણ (૨) સ્વતંત્ર શબ્દ જોડે 'શ્રેષ્ઠ',
'અધિક' એવા ભાવના અર્થમા ઉદાં
અભિધર્મ, અભિનવ

અભિ(-ભી)ક વિં [સ] વિધ્યાસક્ત, કામી
અભિકોણ પુંં [સં] 'વર્તિકલ એંગલ' (ગ.)
અભિકંમ પુંં [સં] આરભ (૨) ચડાઈ

અભિકંમણ નં [સં] ચડાઈ
અભિકોશ પુંં [સ] વિલાપ(૨)કપટો (૩) નિદા
અભિગમન નં [સ] તરફ - સામે જવું તે (૨)
સભોગ -નીચ, અભિગમ્ય વિં અભિગમન
કરી શકાય એવું [ભોગવનાર

અભિગામી વિં [સ.] ની પાસે જનાર (૨)
અભિગ્રસ્ત વિં [સ] ઘેરાયેલું, સપડાયેલું
અભિઘાત પુંં [સ] આઘાત (૨) હુમલો, માર
(૩) વિનાશ ંક વિં અભિઘાત કરનારં

અભિચર પુંં [સ] અનુચર, નોકર
અભિચરણ નં [સ] અભિચાર કરવો તે
અભિચાર પુંં [સં] મેલા કામો માટે મંત્રપ્રયોગ

કરવો તે (તંત્ર પ્રમાણે છ ભતના અભિચાર
છે - મારણ, મોહન, સ્તભન, વિદ્વેષણ, ઉત્થાટન
અને વશીકરણ). ંક પુંં ભરણમાગણ કરનારો
અભિજન પુંં [સ] સખ ધી જન (૨) વતન
(૩) વશ, કુળ [(૩) શિષ્ટ

અભિભત વિં [સં] ખાનદાન (૨) સુદર, શ્રેષ્ઠ
અભિજિત પુંં [સં] એક નક્ષત્ર (૨) દિવસનું
આઠસુ મુહૂર્ત

અભિજ્ઞ વિં [સ] અવલવી (૨) માહિતગાર
ંતા સ્ત્રીં -જ્ઞાત વિં ઓળખેલું -જ્ઞાન
નં સ્મૃતિ, ઓળખ (૨) ઓળખાણની નિશાની

અભિતપ્ત વિં [સ] અતિ તપેલું (દુ ખથી)
અભિતાપ પુંં [સ] સંતાપ

અભિદ્રવ પુંં [સ] હુમલો
અભિધર્મ પુંં [સં] શ્રેષ્ઠ ધર્મતત્ત્વ

અભિધા સ્ત્રીં [સ] શબ્દનો મૂળ અર્થ (૨)
 એ અર્થની ઓધક શબ્દશક્તિ ૦ન નં નામ,
 ઉપનામ(૨) શબ્દ (૩) શબ્દકોળ (૪) [વ્યા]
 કર્તા મારેનું વિધાન ૦નમાલા(-ગા) સ્ત્રીં
 શબ્દકોળ ૦મૂલક વિંશબ્દના વાચ્યાર્થ ઉપર
 રચાયેલું ૦વૃત્તિ સ્ત્રીં વાચ્યાર્થ જાણાવવાની
 શબ્દશક્તિ -ધેય વિં કહેવા યોગ્ય (૨)
 નામ દેવા યોગ્ય (૩) નં અક્ષરાર્થ (૪) વિધય
 (ખાલવાનો)

અભિધાવન નં [સ] પૂઠ પકડવી તે, હલ્લો
 અભિધેય વિં [સ] જુઓ 'અભિધા'મા
 અભિનય પું [સ] મનોભાવદર્શક હલનચલન
 અથવા મુદ્રા (૨) વેશ લગવો તે ૦કાર
 પું નટ ૦મૂચના સ્ત્રીં અભિનયની મૂચના,
 'રટેજ હાચરેક્ષન' [કાચું

અભિનવ(-યું) વિં [સ] તદન નવુ (૨) શિખાઉ,
 અભિન દન નં [સ] ધન્યવાદ (૨) અનુમતિ (૩)
 મુનિ -નીય વિં અભિન દન કરવા યોગ્ય -યું
 સં કિં [સ] અભિનંદ્ અભિન દન કરવું (૨)
 અં કિં આનંદવુ, ગણ થવું

અભિન દિત વિં [સ] અભિન દન પામેલું
 અભિનિવિષ્ટ વિં [સ] -મા મચેલું, -ની પાછળ
 નિશ્ચયપૂર્વક પડેલું (૨) આગ્રહી (૩) દઢ
 અભિનિવેશ પું [સ] ત-મયતા (૨) આસક્તિ
 (૩) દઢ નિશ્ચય (૪) આગ્રહ; હઠ
 અભિનિષ્ક્રમણ નં [સ.] બહાર જવું તે (૨)
 સંન્યાસ

અભિનિષ્પન્ન વિં [સ] જુઓ નિષ્પન્ન
 અભિનીત વિં [સ] પાસે આણાયેલું (૨)
 લગવાયેલું [નટ
 અભિનેતા પું [સ] અભિનય કરનાર, 'એક્ટર';
 અભિનેય વિં [સ] લગવવા યોગ્ય
 અભિન્ન વિં [સ] અખંડ (૨) જુદું નહિ તેવું;
 એક, એકસરખું (૩) ગ [પૂર્ણ] (અક) ૦તા સ્ત્રીં
 અભિપ્રાય પું [સ] મત (૨) હેતુ; મતલબ,
 અર્થ. [-આપવો = મત હોય તે કહેવો.
 -આધવો = મત નક્કી કરવો, નિર્ણય ઉપર
 પહોંચવું -મળવો = ગો મત છે તે જાણવા
 મળવું -મેળવવો, -લેવો = (ખીલનો) મત

ગો છે તે પૂછીને જાણવો મારો અભિપ્રાય
 = ક્ષવતો ગોઠતો - અનુકૂળ મત]

અભિપ્રેત વિં [સ] મનમા ધારેલું; ઇષ્ટ (૨)
 સ્વીકારેલું [છાટવું તે

અભિપ્રોક્ષણ નં [સ] મત લણીને પાણી
 અભિભવ પું [સ] હાગ, પગજય (૨) અનાદર
 અભિભૂત વિં [સ] હારેલું (૨) અપમાનિત
 અભિમત વિં [સ] ઇષ્ટ (૨) સમત

અભિમત્રણ નં [સ] મંત્રથી પવિત્ર કરવું તે
 (૨) મસલત ચલાવવી તે (૩) પડકાર

અભિમત્રિત વિં [સ] અભિમત્રણ કરેલું
 અભિમાન નં, પું [સ] અહ કાગ, ગર્વ

[—કીતરડું, —જાં, —નીકળાણું = ગર્વ
 જતો ગહેવો -આવડું, -ગરડું = ગર્વ થવો.
 -ધરાવડું, -રાખડું = ગર્વ હોવો કે કરવો
 -છોડડું = ગર્વ દૂર કરવો-કાઢવો]

અભિમાની વિં [સ] અભિમાનવાળું
 અભિમુખ વિં [સ] -ના તરફ મુખવાળું;
 સમુખ (૨) [ગ] સામેનો (ખૂણો) ૦ટોણ
 પું સામેનો ખૂણો (ગ)

અભિયુક્ત વિં [સ] રોકાયેલું (૨) નિમાયેલું
 (૩) શત્રુથી ઘેરાયેલું (૪) પું આગેખી, પ્રતિવાદી
 અભિયોગ પું [સ] નિકટ સખધ (૨) દીર્ઘ
 ઉદ્યોગ, ખત (૩) વિદ્વત્તા (૪) હલ્લો (૫)
 આરોપ, ક્રિયાદા -ગી વિં -મા મચેલું, રત
 (૨) હુમલો કરવું (૩) આરોપ મકતુ (૪)
 પું ક્રિયાદા

અભિરક્ષા વિં [સ] નિમગ્ન, અભિગત
 અભિરત વિં [સ] અત્યંત આસક્ત
 અભિરામ વિં [સ] આનંદદાયક (૨) મનોહર
 અભિરુચિ સ્ત્રીં [સ] રુચિ; શોખ, પ્રીતિ
 અભિરુદ્રતા સ્ત્રીં [સ] ૫૬૪ ગ્રામની એક
 મૂઢના (સગીત) [(૩) માનીવું

અભિરૂપ વિં [સ] અનુરૂપ, યોગ્ય (૨) રૂપાળું
 અભિલપિત વિં [સ] ઇચ્છેલું

અભિલાખ પું [સ] અભિલાષ મનકામના (૨)
 ઉકટ ઇચ્છા ૦યું સંકિં ઇચ્છવું

અભિલાપ પું, -યા સ્ત્રીં [સ] અભિલાખ.
 -ધી વિં અભિલાપાવાળું

અભિવંદન નં, -ના સ્ત્રીં [સ] નમસ્કાર(૨)
આસકા -નીય વિં અભિનંદવા યોગ્ય, -હું
સં કિં [સ અભિવંદ] અભિવંદન કરવું.

અભિવંદ વિં [સં.] અભિવંદનીય
અભિવાદ પું [સ] નમસ્કાર (૨) આરોપ (૩)
સામો વાદવિવાદ ચલાવવો તે ઠક વિં
નમસ્કાર કરનાર. ઠન નં નમસ્કાર, -દા વિં
નમસ્કારને યોગ્ય

અભિવાંછના સ્ત્રીં [સં.] વાછના
અભિવાંછિત વિં [સ] ઇચ્છેલું, માંગેલું (૨)
નં ઇષ્ટ વસ્તુ

અભિવૃદ્ધિ સ્ત્રીં [સ] વધારો (૨) ઉત્પત્તિ
અભિવ્યક્તિ સ્ત્રીં [સ] વ્યક્ત-પ્રગટ થવું તે,
વ્યક્તતા, સ્પષ્ટતા

અભિવ્યંજક વિં [સ] વ્યક્ત-સ્પષ્ટ કરનાર
અભિવ્યંજન નં [સં.] જુઓ અભિવ્યક્તિ
અભિવ્યાપક, અભિવ્યાપી વિં [સ] ચોતરફ
વ્યાપી જાય એવું, સમાવેશ કરનારું (૨)
બહોળા અર્થનું

અભિવ્યાપિ સ્ત્રીં [સ] સર્વ વ્યાપકતા, સમાવેશ
અભિશાપ પું [સ] શાપ (૨) આળ (૩)
સામો શાપ [તપ્તનશીન થયેલું]
અભિષિક્ત વિં [સ] અભિષેક કરાયેલું (૨)
અભિષેક પું [સ] જલસિંચન કે તેનો વિધિ
(મૂર્તિ અથવા નવા રાત્ન ઉપર). ંપાત્ર નં
અભિષેક કરવાનું પાત્ર, ઝાંગી ંહું સંકિં
અભિષેક કરવો

અભિસરણુ નં [સં] પાસે જવું તે (૨) ફરવું તે
અભિમથિ, પું [સ] હેલું, ધરાઈ

અભિસાર પું [સં] સંકેત અનુસાર પ્રેમીઓનું
મિલન (૨) પ્રેમીને મળવા જવું તે -રિકા
સ્ત્રીં સંકેત પ્રમાણે પ્રેમીને મળવા જનારી સ્ત્રી

અભિસિંચવું સંકિં [સ અભિષિચ્] સિંચવું
અભિહૃત વિં [સં] આઘાત પામેલું

અભિહૃત વિં [સ] કહેવાયેલું

અભીક વિં [સ] બી-લય વગવું; નિર્ભય

(૨) જુઓ અભિક [નિર્ભયતા

અભીત વિં [સ] નહિ બીનેલું -તિ સ્ત્રીં

અભીચિત વિં [સં.] ઇચ્છેલું

અભીર પું [સં.] ગોવાળિયો; આહીર, અભીર
અભીષ્ટ વિં [સ] ઇચ્છેલું (૨) મનગમતું
અભીજ વિં [અ+ભીજવું] લીનય નહિ એવું
અભુક્ત વિં [સં] અણભોગવ્યું (૨) અણ-
ખોટયું (૩) નહિ જમેલું ંમૂળ નં પંચાંગ
પ્રમાણે જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રની છેલ્લી ચાર ઘડી અને
મૂળ નક્ષત્રની પહેલી ચાર ઘડી મળીને બનેલો
આઠ ઘડીનો કાળ

અભૂજ વિં જુઓ અખૂજ
અભૂત વિં [સ] નહિ થયેલું ંતદ્ભાવ પું
જે નથી તે થવું તે ંપૂર્વ વિં પૂર્વે કદી
નહિ થયેલું, અપૂર્વ

અભૂલ વિં (સુ.) ખેલાન
અભે પું + અભય

અભેદ વિં [સં] ભેદરહિત, એકરૂપ, અભિન્ન
(૨) પું એકરૂપતા, અદ્વૈત ંભાવ પું
એકતાની લાગણી ંમાર્ગ પું અદ્વૈતપંથ.
ંયોગ પું સંપૂર્ણ એકતા ંવાદ પું
અદ્વૈતવાદ -દીકરેણુ નં ભેદરહિત-એક
કરવું તે -દા વિં ભેદી ન શકાય એવું
-દતા સ્ત્રીં

અભોઙ (-ગ) પું [સં આમોગ] (સ ગીતમા)
આભોગ, ક્રુપદના ત્રણ ભાગોમાંનો છેલ્લો (૨)
કાવ્યની છેલ્લી રૂક, જેમાં કવિનું નામ આવે
છે. [-વાળવો=કવિનામવાળી છેલ્લી કડી
પૂરી કરવી (૨) પૂરું કરવું.]

અભોગ્ય વિં [સં] ભોગ્ય નહિ એવું
અભોજ્ય વિં [સ] ભોજ્ય નહિ એવું

અભ્યર્થના સ્ત્રીં [સ] પ્રાર્થના, વિનતી
અભ્યર્હિત વિં [સ] પૂજ્ય, આદરણીય

અભ્યસનીય વિં [સ] અભ્યાસ કરવા જેવું
કે માટેનું [અભ્યાસ કરવો

અભ્યસવું સં કિં [સં. અભ્યસ] અભ્યાસવું;
અભ્યસ્ત વિં [સં] વારવાર કરી ભેંચેલું (૨)

મહાવશવાળું; ટેવાયેલું (૩) અભ્યાસથી
ભાળેલું કે અભ્યાસ કરાયેલું

અભ્યંગ પું [સં] શરીરે તૈલાદિ સુગંધીદાર
પદાર્થો યોજાવવા તે, ંરનાન નં અભ્યંગ

સહિત રનાન

અભ્ય તર વિં [સ] અઠગુ (૨) નં અઠરો
 ભાગ (૩) અ તર, મન (૪) અં અઠર, મનમા
 અભ્યાગત વિં [સં] પાસે આવેલુ (૨) પું
 અતિથિ, પરોણા (૩) બિશુ
 અભ્યામ પું [સ] પુનરાવૃત્તિ (૨) ભણતુ તે
 (૩) મહાવરો દેવ, બધાણ [-પડવો=મહાવરો
 કે દેવ થઈ જવી, દેવાતુ (૨) વચ્ચે ભણતર
 બધ ગહેતુ—અટકેતુ (૩) વચ્ચે દેવે મહાવરો
 ચાલુ ન ગહેવો—અટકવો] ઠક વિં (૨) પું
 બુઝો અભ્યાસી ઠકમ પું ભણવાની નિયત
 કપરોમા દે ચોનના ઓચાગ પું વારવાર
 ચિત્તને ટિચ કરવાનો યોગ ઠપું સં કિં
 અભ્યામ કરવો, બરોબર ભણતુ —સી વિં
 મહાવરાવાળુ (૨) ઉઘમી (૩) પું વિદ્યાર્થી
 (૪) પડિત —રથ વિં બુઝો અભ્યસનીય
 અભ્યુક્તિ પું [સ] મત્વપૂર્વક સિયત
 અભ્યુદય પું [સ] ઊંચુ થતુ તે (૨) સગીનનો
 એક અલકા [(૨) ઉંચ
 અભ્યુત્થાન નં [સ] માનાર્યે ઊભા થતુ તે
 અભ્યુદય પું [સ] ઉંનતિ, આખાટી (૨)
 કલ્યાણ, શ્રેય —આધિક્યવાદ પું બુઝો
 ઉપયુક્તતાવાદ
 અબ્ર નં [સં] વાતુ ઠલેદી વિં અબ્રને
 ભેદે એવું ઠરે ગી વિં અબ્રના રગતુ
 અબ્રક નં [સ] બુઝો અચક
 અબ્રધના સ્ત્રીં + બુઝો ભર્ત્સના
 અબ્રમ વિં [સં] ભ્રમ વિનાતુ (૨) ભ્રમ કે
 ભૂલ થવાથી પર
 અમ સં [સ] અસ્મત્, પ્રા અમ્હ ('અમે'મા
 હશ્વતિ છે, હિ હમમા તો રપથ છે પણ
 'અમ'મા તે લોપાઈ છે) અમે (૦) [પ] અમાર
 અમકડુ વિં [સ] અમુક અમુક અનિશ્ચિત,
 (અમુક—નમુક, ફલાણુ—દીકણુ પેઠે પ્રાય
 'તમકડું' સાથેના યોગમા વપરાય છે)
 અમત વિં [સ] નહિ વિચાગયેલુ નહિ
 સ્વીકાગયેલુ
 અમથુ વિં [મ મિથ્યા ?] વ્યર્થ નકાસુ (૨)
 અહેતુક, વિના કારણ (૩) મકેતનું, વિના
 મહેતન કે મૂલ્યનું

અમન નં [અ અમ્ન] શાતિ (૦) મુખચેન
 આરામ ઓમન નં મોનમત ઓમલા
 સ્ત્રીં શાતિ રથાપવાના હેતુવાળી સલા
 અમનરક વિં [સ] મન (ધ્રુવિય) વિનાતુ,
 વિચાગહિન (૨) ગાફેલ (૩) વ્યાન વિનાતુ
 (૪) મન ઉપર નાખૂ વિનાતુ
 અમમતા સ્ત્રીં, —તથ નં [સ] મમતાનો અભાવ
 અમર વિં [સ] મરે નહિ એવું (૨) પું દેવ
 ઠા સ્ત્રીં-ઠપડે પું અમરપણાનું વરદાન—
 લેખ [-લઈને, લખાવીને આવડું=અમર
 જન્મણ કે હોડ] ઠપતિ પું (સ) ધન્
 ઠકળ નં અમરપણુ આપનાર ઠળ ઠલેડ
 પું મર્ગ ઠવેલ સ્ત્રીં (વાહ, ઝાડ ઇત્યાદિ પર)
 બધા નાખો ત્યા વગર પાણીએ થતી એક વેલી
 ઠસરિત સ્ત્રીં આકાશગા —રા સ્ત્રીં એક
 વનચરિત, ગળે (૨) ફટીનો નાળ —રાનગરી,
 —રાપુરી, —રાવતી સ્ત્રીં ઇત્તી ગળવાની
 —રાગના સ્ત્રીં દેવાગના (૨) અસગ
 અમરખ પું [સં હિ સ અમર્ષ] કોધ
 (૨) અસહિષ્ણતા (૩) અદેખાઈ
 અમર [મ] ઠનગરી, ઠપુરી, ઠવતી [સ]
 બુઝો 'અમર'મા [આખાની હા
 અમરાર્ધ સ્ત્રીં [સ આમ્રરાજિ] આખાવાડિયુ,
 અમરંગના સ્ત્રીં [સ] બુઝો 'અમર'મા
 અમરીખ પું (સ) અબગીપ (૫)
 અમરીઅમરી સ્ત્રીં માયે ઘાલવાનુ સ્ત્રીઓનું
 એક ઘરેણુ
 અમર્થ વિં [સ] અમ
 અમર્થાદિ વિં [સ] નરકુશ (૨) નિલભ
 અમર્થાદા સ્ત્રીં [સ] મર્થાદાનો અભાવ,
 બેઅદબી (૨) નિર્લભતા
 અમર્ષ પું [સ] અસહિષ્ણતા (૨) કોવ (૩)
 અદેખાઈ —ર્ષ વિં અમર્ષવાળુ
 અમલ (-ળ) વિં [સ] નિર્ભળ, શુદ્ધ
 અમલ પું [અ] સત્તા, અધિકાર, હકમત (૨)
 કારકિર્દી, વહીવટ (૩) કેક કે કેકી વચ્ચે
 અઢીણ (૮) મમથનો શુભાગ [-ઠાનરવો=
 સત્તા કે કેક જતા ગેવા —કેકડું=(ક્યા કે
 હુમ પ્રમાણે) આચરુ, કાર્ય કરુ —કેરવો=

કેદ કરવો -ચડવો=(અરીણનો) કેદ ચડવો
-થવો=અમલ કરવો, (આજા) આચરવો
કે તે મુજબ કાર્ય થવું -માં આવવું=જુઓ
અમલ થવો -માં આણવું, મૂકવું,
લાવવું=નો અમલ ચાલુ કરવો -ખળવવો=
સત્તા દાખવવી, હુકમથી વર્તવું] ળેરી
સ્ત્રીંસત્તાનુ જોર ંદારે પુંઅધિકારી ંદારી
સ્ત્રીં અમલદારનુ કામ કે પદ ંપાણી નં
અરીણનો કમ્પો ંખળવણી સ્ત્રીં (જેમ
કે, અદાલતનો હુકમ)અમલ કરવો કેખળવવો
તે -લી વિં અમલમા મુકાયેલુ, અથવા
મૂકવાનુ,સક્રિય (૨) વ્યસની (૩) મુગ્ત, એદી
-લો પું[અ અમલહુ]અમલદારને ખેસવાની
જગા, કાર્યાલય. કચેરી

અમલિન વિં [સ] મલિન નહિ એલુ, શુદ્ધ
અમલો પું [અ અમલહુ] ઇમલો, ઇમારતી
ખાધકામ (૨) જુઓ 'અમલ'મા
અમરતું,-રતકું વિં જુઓ અમથ
અમળ વિં જુઓ અમલ
અમળાવું અં કિં 'આમળાવું' કમ્ભણિ,
આમળા ખાવા, વળ ચડવો (૨) પેટમા દુખવુ
(૩)અતડા રહેવુ દુમાણુ. -ળાટ પુંઆમળો,
વળ (૨) પેટમા ગૂચળા વળવા તે, આકડી
(૩) કરમોડાણ તે (૪) વાકાવાકા ચાલવુ તે,
મિજાજ (૫) વકેતા, વેર

અમંગલ(-ળ) વિં[સં] અશુભ(૨)નંદુર્ભાગ્ય
અમત્ર વિં [સ] મંત્રરહિત (૨) વેદમત્રના
અધિકાર વિનાનુ

અમાણું સં + અમારું
અમાનૃક વિં [સ] મા વગરનુ (૨) માતાનુ
નહિ એલુ
અમાત્ય પું [સં] પ્રધાન, મત્રી
અમાન નં [અ] અલય, રક્ષણ ંત સ્ત્રીં
[અ] જુઓ અનામત ંતદારી સ્ત્રીં
[ફા] દ્રેશીપણુ, વાલીપણુ (૨) પ્રમાણિકતા
(૩) થાપણ સાચવવી તે
અમાન નં [સ] માનનો અલાવ -ની વિં
માની નહિ એલુ; નિરલિમાની -નિતા સ્ત્રીં,
-નિત્ય નં [સ] અનલિમાનિતા, નમ્રતા

અમાનત [અ], ંદારી [ફા] જુઓ 'અમાન'
[અ.] મા

અમાની,-નિતા,-નિત્ય જુઓ 'અમાન' [સ] મા
અમાનુપ(-ધી) વિં[સ] અતિમાનુપ, દૈવી (૨)
મનુષ્યને શોભે નહિ એલુ (૩) કૂર, રાક્ષસી
અમાન્ય વિં[સ.] માન્ય નહિ એલું, નામંજૂર.
ંતા સ્ત્રીં

અમાપ વિં[સ] ખેહદ પાર વિનાનુ
અમાયા સ્ત્રીં [સ] માયાનો અલાવ સત્ય જ્ઞાન
(૨) નિષ્કપટપણુ. -યિક વિં નિષ્કપટ
અમારિઘોપણુ સ્ત્રીં [સ] હિસાના નિષેધની-
હિસા કરશો મા એવી ઘોષણા
અમારુ (મા') સં [સ] અસ્તવીય, પ્રા અન્હાર]
'હુ'નુ છઠી વિલટિનુ ખહુવચન
અમાવ(-ના)રયા [સ], અમાસ સ્ત્રીં
અધારિયાનો છેલ્લો દિવસ [નહિ તેલુ
અમાડલિ(-ળિ)ક વિં [સ] માડલિક-ખ ડિયુ
અમિત વિં [સ] અમાપ (૨) નહિ માણેલુ.
-તાક્ષર વિં [સ] જુઓ અપદાગદ

અમિત્ર પું [સ] મિત્ર નહિ તે, શત્રુ ંતા સ્ત્રીં
અમિશ્રિત વિં [સ] નિર્ભેળ
અમી નં [સ] અમૃત, પ્રા અમ(-મિ)ય]
અમૃત (૨) મીઠાશ (૩) કૃપા (૪) થૂં
(૫) રસકંસ ખાણી (ઉદાં હજી જમીનમા
અમી છે) ંદષ્ટિ. ંનજરે સ્ત્રીં મીઠી
નજર; મહેરખાની ંનિધિ પું અમૃતનો
લહાર (૨) [સં] ચદ્ર ંરસ સં સુધારસ,
અમૃત જેવો મીઠો રસ

અમીટ વિં[અ + મીટ] મીટ વિનાનુ,અનિમેષ
અમીન વિં[અ] વિશ્વાસુ, વિશ્વસનીય (૨) એક
અડક (૩) પુંં દ્રેશી વાલી (૪) લવાહ (૫)
ગામનો મોટો અધિકારી ંગીરી, ંદારી
સ્ત્રીં, [ફા], -નાત [અ], -ની સ્ત્રીં [ફા]
અમીનનો હોદ્દો (૨) અમીનનુ સાલિયાણુ

અમીર પું [અ.] સરદાર ઉમરાવ(૨)રાજકર્તા
(અફઘાનિસ્તાનનો) (૩) ખાનદાન કુટુંબનો કે
પૈસાદાર માણસ ંલદીસ્ત્રીંઅમીરની દીકરી
ંલદો પુંં અમીરનો દીકરો. ંશાસન નં
જેમા અમીર-ઉમરાવોની હકૂમત ચાલતી હોય

એવી રાત્ર્યપદ્ધતિ, 'એગ્રિટોકસી' ંશાહી
 ંશીં અમીરપણાનો દોર (૨) અમીરશાસન.
 -રાઈ(-ત) ંશીં અમીરપણુ (૨) અમીરનો
 હોદ્દો (૩) અમીરપણા માટેનું સાલિયાણુ
 -રી વિં અમીરના જેણુ (૨) ંશીં અમીરપણું
 અમુક વિં [સ] વિશેષ અર્થ મા મુકરર કરેલું,
 ચોક્કસ, ફલાણુ (૨) અનિશ્ચિત (૩) સંઅમુક
 (૪) ંતમુક વિં ફલાણુ નીકળુ ંતા
 ંશીં, ંત્ર નં
 અમુકા વિં [સ] મુત્ર નહિ એણુ, બ વાયેલું.
 -ત્રી ંશીં મુક્તિ-મોદનો અલાવ (૨) બ વન
 અમુ(-મૂ) ંકાણું અંકિં [મ ં + મુહ-પ્રા
 મુઝ્જ] મૂકાણુ, અઝ્જાણુ
 અમૂ(-મૂ) ંકણુ ંશીં અમુકાણુ ને
 અમૂટ વિં [સ] મૂટ નહિ એણુ
 અમૂઁ(-ઈ), -ઁઈ(-ઈ) ત વિં [સ]
 મૂઈ નહિ એણુ (૨) સાવધ
 અમૂર્ત(-ર્ત) વિં [સ] આજારહિત (૨)
 અરપદ ંતા ંશીં
 અમૂલ, ંકે વિં [સ] મૂળ વિનાણુ (૨) આવાઁ
 હીન (૩) ઉપાદાનજગ્નરહિત
 અમૂલ(-લ્ય) વિં [સ] જુઓ અમૂલ્ય
 અમૂ(-મો) લખ, અમૂ(-મો) કું વિં [સ]
 અમૂલ્યકાં જુઓ અમૂલ્ય
 અમૂલ્ય ંકે વિં [સ] જેની ંમત આકી ન
 શકાય એણુ, ઘણુ ૪ કીમતી
 અમૂઁણુ ંશીં જુઓ અમૂઁણુ
 અમૂ ંકાણું અંકિં જુઓ અમુકાણુ
 અમૃત વિં [સ] મૃત નહિ તેણુ (૨) અવિનાશી,
 અમર (૩) નં અમર કરે એવો માનેલો એક
 ંસ ંકેણુ પું અમૃતનો ગાહવો ંજી ંશીં
 જેનાથી મરણ અટકે એવી વનસ્પતિ ંત્ર નં
 અમરપણુ ંકવનિ પું એક જદ ંધારા
 ંશીં અમૃતની ધારા (૨) [યોગ] તાળવેથી
 જીલના મૂળ આગળ ટપકતો રસ. ંપાક પું
 એક મીઠાઈ ંકલ(-ળ) નં જુઓ અમરદળ
 ંમીઠું વિં અમૃત જેણુ મીઠું ંલતા ંશીં
 અમરવેલ ંમ જીવની ંશીં મરેલાને જીવતા
 -રવાની વિદ્યા ંસાર વિં અમૃતના સરવ

જેણુ (૨) પું થી ંન્તવિયુ, ંન્ત્રાવી વિં
 અમૃત ંન્ત્ર -તા ંશીં એક વેલ, ગળો (૨)
 હંડે (૩) અતિવિષની કળી (૪) આમલી
 -તાઈ ંશીં અમૃતત્વ -તાંથુ પું [સ]
 ચક્ર [અમ્હ] અમ, 'હુ' નું બહુવચન
 અમે(-મો) (મે, 'મે') સં [સ] અમ્હ, પ્રા.
 અમેઁથ વિં [સ] યજ માટે અયોથ (૨) અપવિત્ર
 અમેય વિં [સ] અમાય -યાત્રા વિં જેણુ
 અવરૂપ અમેય છે એણુ (૨) પું (સ) મહાદેવ
 અમેરિકા પું (સ) [કં] એ નામનો પૃથ્વીનો
 ખડ -કન વિં [ક] અમેરિકાનું, અમેરિકા
 સ બી (૨) પું અમેરિકાનો વતની
 અમેથુની વિં [સ] નરમાદાના સયોગ વિના
 ઉત્પન્ન થયેલું
 અમો (મો) સં જુઓ અમે (સામાન્ય ગીતે
 ખતમા વપગય છે, યા અમુક લાગની બોલીમા)
 અમેઁથ વિં [સ] અચૂક, રામબાણ, અદળ ન
 તથ એણુ
 અમોલ, ંખ, -લું વિં જુઓ અમૂલ્ય
 અમ્મા ંશીં [પ્રા, હિ, મ સ અવા] (ઢાવિડી
 ભાષાઓમા પણ આના રૂપ મળે છે, અ
 હમ્મ) મા
 અમ્લ વિં [સ] ખાટું (૨) નં તેતળ, 'એસિડ'
 ંકેશ(-સ) ર પું બિન્નેદ. ંતા ંશીં, ંત્ર
 નં ખટારા ંપિત્ત નં એક પિત્તવિઙ્ઁ
 ંકલ(-ળ) નં આમલી ંમાપક નં અમ્લ
 માપવાનું યત્ર, 'એસિડીમીટર'. ંવૃક્ષ નં
 આમલીનું ંક ંસાર પું લીધુનો ંસ (૨)
 હરિતાલ [(૩) અન્ત્ર
 અમ્લાન વિં [સ] નહિ કરમાયેલુ (૨) તેજસ્વી
 અય નં [સ] અયસ્, પ્રા અય] લોખંડ (૨) પું
 [સ] પામો ંન્કેત પું [સ] લોહચુબક.
 -યોગોલક પું [સ] લોખંડનો ગોળો
 અય અં [અ] હે, અરે
 અયજ વિં [સ] યજ નહિ કરતું [વિનાણુ
 અયત્ન પું [સ] યત્નનો અલાવ (૨) વિં યત્ન
 અયથાર્થ વિં [સ] અવાસ્તવિક, ખોટું
 અયન નં [સ] પ્રયાણ (૨) [ખ] વિપુલવૃત્તની
 દક્ષિણમા અને ઉત્તરમા દેખાતી સૂર્યની ગતિ

(૩) એ ગનિને લાગતો વખત. ૪ માસ (૪)
ઉત્તરાયણ અને દક્ષિણાયનનું દૂરમા દૂરનું
ત્રિદુ, 'સેલ્સિટસ' ઠંડાલ(-ળ) પુઠ્ઠો
'અયન' (૩) ઠંડાલન નં અયનનું ધીમે ધીમે
ખમ્બુ તે ઠંડાસ પુઠ્ઠો જેમા અયન બદલાય
તે મહિનો ઠંડુત્ત નં આકાશમા જે માર્ગે
સૂર્ય ફરતો દેખાય છે તે ગોળ દેખા -નાંશ
પુઠ્ઠો અયનના વિભાગોમાંનો એક
અયનકાંત પુઠ્ઠો [સ] જુઓ 'અય' [સ] મા
અયનાંશ પુઠ્ઠો [સ] જુઓ 'અયન' મા
અયાચક વિઠ્ઠો [સ] યાચના ન કરનાર. ઠંડુત્તિ
સીં વગર યાચનાએ ગુજરાન ચલાવવું તે.
(૨) માગ્યા વિના મળેલી લિક્ષા ઉપર જવણુ તે.
ઠંડુત્ત નં યાચના ન કરવાનું વ્રત (૨) માગ્યા
વિના મળેલી લિક્ષા ઉપર જવણુ વ્રત
અયાચિત વિઠ્ઠો [સ.] નહિ યાચેલું-માગેલું
અયાજ્ય વિઠ્ઠો [સ] યજ્ઞને અનધિકારી (૨)
બહિઃકૃત; પતિત (૩) યજ્ઞને અયોગ્ય (વસ્તુ)
અયિ અઠ્ઠો [સ] 'હે' એવા અર્થનું એક પ્રેમ-
સંબોધન
અયુક્ત વિઠ્ઠો [સ.] નહિ જોડાયેલું (૨) અયોગ્ય
(૩) જેણે ચિત્તને વશ નથી કર્યું એવું -ક્રિત
સીં જોડાયેલા ન હોય તે (૨) અયોગ્યતા
(૩) યુક્તિપુર સર ન હોય તે, અસંબદ્ધતા
અયુત વિઠ્ઠો [સ] જોડાયેલું નહિ એવું (૨) વિઠ્ઠો
(૨) પુઠ્ઠો દશ હજાર ઠંડુત્ત વિઠ્ઠો જેનું પૃથક્
અસ્તિત્વ ન હોઈ શકે એવું [ન્યા] ઠંડુત્તિ
સીં અયુતસિદ્ધ હોવાની સાબિતી
અયોગ પુઠ્ઠો [સ] યોગ-જોડાણનો અભાવ (૨)
અનુચિતપણું (૩) [ન્યા] ગ્રહોનો કુયોગ
અયોગોલક પુઠ્ઠો [સ] જુઓ 'અય' [સ] મા
અયોગ્ય વિઠ્ઠો [સ] અઘટિત, ગેવાળખી (૨)
નાલાયક, અપાત્ર ઠંડા સીં
અયોનિ, ઠંડા વિઠ્ઠો [સ] યોનિ દ્વારા ન જન્મેલું
(૨) અનાદિ. સ્વયં ભૂ. ઠંડા વિઠ્ઠો સીં યોનિ
દ્વારા ન જન્મેલી (૨) સીં (સ) સીના (૩)
લક્ષ્મી ઠંડા ભવ વિઠ્ઠો અયોનિજ
અયૌગિક વિઠ્ઠો [સ] વ્યુત્પત્તિમાથી ન નીવળતો
૩૬ (અર્થ)

અર વિઠ્ઠો [સ] ઉનાવણું; ત્વરિત (૨) પુઠ્ઠો
આરો (પૈકાનો)
અરક પુઠ્ઠો [અ અર્ક] અર્ક, સત્ત્વ [-કાઢવો,
-એ] અયો=વરતુનો અર્ક નીકળે એમ કંબુ]
અરકા વિઠ્ઠો [સ] રાગ કે આસક્તિરહિત
અરક્ષણીય વિઠ્ઠો [સ] રક્ષણીય નહિ એવું
અરક્ષિત વિઠ્ઠો [સ] રક્ષિત નહિ એવું
અરગળે પુઠ્ઠો [હિ ફા અર્ગજા] એક મુનઘી
પીળી ભૂધી
અરઘદ, ઠંડા પુઠ્ઠો [સ] રેટ -ટિજા સીં રેટ
અરઘણુ સં કિં [સ અર્ધ] પૂત્ત કરવી (૨)
અઠ્ઠો કિં (કા) શોભણુ, ઘટારત હોય
અરઘિયુ નં [અઘણુ પંચી] પૂત્તનું પાત્ર
અરજ સીં [અ અરુચિ પરથી ?] ગર્ભવતીના
અભાવા, કોહન [-પરવી=અભાવા થવા]
અરજ સીં [અ અર્જ] અર્જ, કાઈ પણ કામ
સાર નમ્રતાથી હકીકત કહી કરેલી વિનતી (૨)
ફરિયાદ [-કાઠી નાંખવી=અરજ રદ ના-
મ ભૂત કરવી -સાંભળવી=અરજ પર ધ્યાન
આપવું] ઠંડાર વિઠ્ઠો અ-જ કરનાર ઠંડેગી
વિઠ્ઠો [ફા] હલગ પામે અરજોરૂપ કરનાર
ઠંડાન વિઠ્ઠો અરજદાર -જ સીં અરજ કે
ફરિયાદ યા તે જેમા લખી હોય એ કાગળ
(શ. પ્ર જુઓ 'અરજ' મા તે પ્રમાણે)
અરજે ૧૧ પુઠ્ઠો ચણેલી લી તદ્દ સીધાપણુ જેવા
દેખાવણુ વળત. યોગ્યો [લટગતી હાલતમાં
અરજો(-જો)ળો અઠ્ઠો અધધર (૨) અનિશ્ચિત,
અરજૂસી સીં, -સો પુઠ્ઠો [હિ અઢમા, મ
અઢુલ્લા, સ અઢરૂપ] એક વનસ્પતિ-ઓપણિ
અરણિ(-ણી) [સ] સીં એક ભતનું જાડ
અરણ્ય નં [સ] જગલ ઠંડેદમ, રહિત નં
અરણ્યમા-ન્યા કાઈ સામણે નહિ ત્યા કરેલું
રૂન, વ્યર્થ પોકાર ઠંડાસ પુઠ્ઠો જગલમા
રહેણુ તે (૨) સ સારત્યાગ ઠંડાસી વિઠ્ઠો (૨)
પુઠ્ઠો અરણ્યવાસ કરનાર
અરતિ સીં [સ] રતિનો અભાવ
અરથ પુઠ્ઠો જુઓ અર્થ (૫)
અરથી વિઠ્ઠો [સ] રથી નહિ એવું [વિનંતી
અરદાસ સીં [હિ, પા અર્જદાન] અરજ,

મુખ્ય ધ્યાન એ રાખ્યું હતું કે, ચાલુ બધા શબ્દો તેમાં સંધરવા. આથી, બીજી બાજુ શબ્દભંડોળ પણ આપોઆપ વધતુ ગયું. કોશનો આ ગુણ તેની બીજી આવૃત્તિ વખતે જ તેના કસબી લોકના ધ્યાનમાં આવ્યો હતો. જેમ કે, બીજી આવૃત્તિની નકલ શ્રી. કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવને મોકલી તેનો સ્વીકાર કરતા તેમણે (તા. ૨૪-૩-૩૧) નીચે પ્રમાણે લખ્યું હતું —

“આપના પત્ર સાથે ‘સાર્થ ગ્રંથરાત્રી જોડણીકોશ’ મળ્યો છે. એને વ્યવહારુ સ્વરૂપ આપવા લીધેલો શ્રમ સકળ નીવડ્યો છે. શબ્દનો સંગ્રહ લગભગ અર્ધા લાખે પહોંચ્યો છે. સંગૃહીત શબ્દો માટે ભાગે વપરાતા જ લીધા છે, એ તેનું વિશેષ લક્ષણ છે એ બાબતમાં સંગ્રહકારનો પ્રયાસ પ્રસંશાપાત્ર છે.”

જીવંત ભાષાના કોશ તરીકે તેમાં ઉપરાંતમાં વ્યુત્પત્તિ, શબ્દપ્રયોગો, વગેરે જોઈએ. ઉત્તરોત્તર આ લક્ષણો પણ ઉમેરાતાં ગયાં છે, અને આ આવૃત્તિમાં અમને મળી કે સૂઝી તે બધી વ્યુત્પત્તિ અને શબ્દપ્રયોગો સંધરવામાં આવ્યાં છે. અને એને માટે કહી શકાય કે, આ વસ્તુઓ આ આવૃત્તિમાં ઠીક ઠીક અને એક જ જગાએ પહેલી વાર ઊતરે છે. જોકે એ યાદ રાખવાનું છે કે, જીવંત ભાષાના શબ્દભંડોળ તથા શબ્દપ્રયોગો વિષે પરિપૂર્ણતાનો દાવો તો ન થઈ શકે એવી વાત છે, કેમ કે એ સદા-વર્ધમાન વસ્તુ છે.

આ ઉપરાંત આ વખતે ઉચ્ચારણ વિષે પણ ઉમેરો કર્યો છે; અને પહોળા એ ઓ, પોચો અનુસ્વાર, હ્રસ્વિતિ, યશ્રુતિ, એ જે આપણી ભાષાના બતાવવા પડે એવા ઉચ્ચારો છે, તેમને માટે સંકેતો ચોજીને તે તે શબ્દો પછી તરત ટૂંકમાં બતાવવામાં આવ્યા છે. તેની સૂચિ, જ્યાં સંકેતો તથા સંક્ષેપની અલગ સમજૂતી આપી છે, ત્યાં આપી છે.

શબ્દભંડોળ પણ સારું વધ્યું છે. કુલ સંખ્યા તો હજી મુધી નથી ગણી કાઢી, પણ કેટલાક હજાર શબ્દો ઉમેરાયા હશે એમ અંદાજે કહી શકું છું.

આવી રીતે સુધારાવધારા અને ઉમેરાને લઈને કોશનું કદ વધ્યું છે એક કારણ તો ઉઘાડું છે કે, મોટી રોયલ સાર્મજના કામળોની મુશ્કેલી જોઈને ડેમી સાર્મજ કરવી પડી. આથી અમુક કદ તો આપોઆપ વધ્યું. ઉપરાંત, ઉમેરા આવ્યા. આથી પાનાંની સંખ્યા જોતા આ આવૃત્તિ બમણી થઈ છે. બીજાં તો એ જ કદનાં નાનાં વાપરેલાં છે, પણ વચ્ચેનાં લેડ પાતળાં વાપરવાથી લીટીઓ વચ્ચેની જગા કાંઈક કમી થઈ છે.

ઉપર-મેં જણાવ્યું કે, લગભગ ત્રણ વરસે આ કામ પૂરું થાય છે. છાપકામ પૂરતું એ કહ્યું છે. બાકી, આવૃત્તિનું સંપાદનકામ તો ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પડી ગયા પછી તરત શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું. વિદ્યાપીઠે કાશ કાર્યાલય ત્યારથી ચાલુ જ રાખેલું છે. શ્રી. ચૂનીલાલ બારોટ એમાં કાયમી કામ કરતા રહ્યા છે. શરૂમાં થોડો વખત તેમની મદદમાં શ્રી. નગીનદાસ પારેખ અને શ્રી. શંકરદત્ત શાસ્ત્રી હતા. ઈ. સ. ૧૯૩૯-૪૦ના અરસામાં છૂટા થયા ત્યાં સુધીમાં, તે બે જણે ઉપલબ્ધ ગ્રંથોમાંથી વ્યુત્પત્તિ તથા શબ્દપ્રયોગો એકઠાં કરવાનું કેટલુંક કામ કર્યું હતું; તે દરમિયાન શ્રી. બારોટે ફારસી અરબી વ્યુત્પત્તિ જોઈ કાઢી હતી. શ્રી. નગીનદાસ તથા શાસ્ત્રી ગયા પછી નવી આવૃત્તિનું કામ શ્રી બારોટે આગળ ચલાવ્યું હતું; અને તેની બધી પૂર્વતૈયારી તેમણે કરી હતી. તે અંગે તેમણે વ્યુત્પત્તિ, શબ્દપ્રયોગ વગેરેનું બાકી રહેલું બધું કામ પૂરું કર્યું. કાર્યાલયમાં એકઠા થયેલા ઢગબંધ નવા શબ્દો દાખલ કર્યાં. એમ તેમણે છૂટી છૂટી એકઠી થયેલી વિવિધ બધી સામગ્રી એકસાથે મૂકીને નવી આવૃત્તિ માટેની હાથપ્રત માટે પૂર્વતૈયારી કરી હતી. પ્રેસ માટે છેવટની પ્રત તે ઉપરથી તૈયાર કરવામાં આવી. આ કામમાં, તેમની સાથે, દરેક આવૃત્તિમાં થતું આવ્યું છે તેમ, શ્રી. ગોપાલદાસ પટેલ તથા હું જોડાયા. તે કામ ૧૯૪૫ બાદ શરૂ કર્યું હતું. છેવટની નજર, ગઈ આવૃત્તિ જેમ, મેં રાખી છે. એક રીતે કહીએ તો, અમે ત્રણ જણ ગઈ ત્રણ આવૃત્તિઓથી આ રીતે કામ કરતા આવ્યા છીએ. ક્રમશઃ કણશઃ, એ કામ આ આવૃત્તિ જેટલે પહોંચે છે, તેથી અમને વ્યક્તિતઃ પણ અમુક આનંદ થાય છે.

ઉપર હું કહી ગયો કે, આ આવૃત્તિના ખાસ ઉમેરા ત્રણ ગણાયઃ ૧. ગઈ આવૃત્તિમાં તત્સમ વ્યુત્પત્તિ જ આપી હતી, તેમાં હવે ઉપલબ્ધ બધી વ્યુત્પત્તિ મૂકવામાં આવી છે; ૨. શબ્દપ્રયોગો; ૩. ઉચ્ચારણ. શબ્દભંડોળ વધ્યા કરે એ તો સામાન્ય બાબત હોઈ તેને સ્વતંત્ર કે નવો ઉમેરો ગણતો નથી.

વ્યુત્પત્તિ

તત્સમ વ્યુત્પત્તિ ઉપરાંત જેટલી મળી શકી તે બધી તદ્દભવ વ્યુત્પત્તિ પણ આ વખતે સઘરી છે. તેમાં પ્રાકૃત રૂપો પણ દર્શાવ્યાં છે તે વિષે એક વસ્તુ કહેવાની જરૂર છે. આમ દર્શાવેલાં પ્રાકૃત રૂપો પ્રત્યક્ષ ઉપયોગમાં આવ્યાં હોય તે જ લેવાનું રાખ્યું છે; કલ્પીને તે રજૂ કર્યાં નથી. આને માટે મુખ્ય ઉપયોગ અમે પડિત હરગોવિંદદાસ ત્રિકમચંદ શેઠકૃત પાઠ્ય-સદ્-મહાવૃત્તોનો કર્યો છે. અપભ્રંશ, દેશ્ય, કે પ્રાકૃત શબ્દ બતાવ્યા છે તે આ કોશને આધારે ટાંકવામાં આવ્યા છે.

અરદિભેદસ્ત પુઠ [ફા ઉર્દીવિદિગ્ત] [ઈંદ]
 ખરસી વર્ષનો ત્રીજો મહિનો (૨) અગ્નિ
 અરંધી સ્ત્રીં પાઈ (મુખઈ)
 અરંધું વિં ભુઓ અડધુ -પ્રપ આળ વિં
 (કા) લગલગ અરંધ લાગતુ ઠપરંધું વિં
 અડધુ પડધુ -યોઅરંધ વિં અડધોઅડધ
 અરંધ પું [અ] અગ્ન્યતાન (૨) આરંધ
 -ખી વિં અગ્નને લગતુ (૨) અરંધતાનતુ
 (૩) સ્ત્રીં અરંધની ભાયા
 અરંધા પું [મ, ઠિ અ અરાવા=તોપગાડી
 પંથી?] (આ-ખોની) લડાઈ પુદ [-ડીડવા
 =પુન્સે ધર્મ મામે વધું -પીને આવવું, જરું
 = (નોપોતો મામે સહીને નરુ પરથી?)
 હિ મતથી સામે ટંધુ, ટંજી લીલવી]
 અરંધી વિં (૨) સ્ત્રીં ભુઓ 'અગ્ન'માં
 અરંધાન સ્ત્રીં [જા] અભિલાયા, ઉમેદ (૨)
 તીવ ઠરંજા, આતુરતા
 અરંધાર સ્ત્રીં [પો આમોઢા] દગિયાઈ કાફલો.
 -રી વિં નૌજસેન્ય સખધી
 અરંધારી સ્ત્રીં [પો બલમારિયો] સ્ત્રીં ભુઓ
 અલમારી (૨) ભુઓ 'અગ્ન'માં
 અરંધ્ય વિં [સં] અંધ નહિ તેહુ [ઉદ્ગાર
 અરંધ અં ચિતા, દિલગીરી, દુખ બતાવના
 અરંધ વિં નીશેગી (૨) નહું (૩) મૂર્ખ [કા]
 અરંધ વિં [સ] રવ વિનાતુ, શાન
 અરંધલી (-છી) પું [સં] જેમા આશુ પર્વત
 છે તે પર્વતોની હર
 અરંધા પું [અ અર્વાહિ-રહિ અ વ]
 આરવા, આતમા (૨) અતઃકરણ
 અરંધિ દ નં [સ] કમળ ઠમુખી પું એક હંદ
 અરંશદરશ વિં (કા) આખેહૂમ
 અરંધપરસ અં [મ પરસ્પર] પરંપર
 અરંસિદ વિં [સ] રસ-મન ન પડે એહુ, શુક
 (૨) રસ સમજ ન શકે એહુ. ઠતા સ્ત્રીં
 અરંસો પું [અ અરસહ] મુદત, જાળ (૨) અવસર
 અરંગિત વિં [સ] ગિત નહિ એહુ
 અરંખહું નં રેખાકૃતિ, ધાપ
 અરંગ વિં [સ] ગગરહિત, નિર્વિકાર (૨) પું
 ગગનો અભાવ, અપ્રીતિ (૩) અલખનાવ

અરંજક વિં [સ] ગત વિનાતુ, અંવાધૂધીવાળુ
 (૨) નં રાત ન હોવા તે (૩) અંવાધૂધી
 ઠતા સ્ત્રીં અંવાધૂધી ઠવાદ પું રાનસતાના
 બાધ અરંજ વગર સમાન્યવચ્ચા થવી કે
 હોવી જોઈએ એવો વાદ ઠવાદી વિં (૨)
 પું એ વાદમા માનના
 અરંજ્ય નં [મ] ભુઓ અગંજક
 અરંજિ પું [સ] શત્રુ
 અરંજો પું + [મ અરાવા, ફા અરાવહુ=
 ગાતુ] ધખટલો, ટુધખખવા
 અરંમ વિં [અ + ગમ] વગર વ્યાતુદ
 અરંપસિ (-હી, -ળિ, -ળી) સ્ત્રીં [સ] (પૈડાના)
 આગનો સમુહ
 અરિ પું [મ] કુમન (૨) કામ, કોધ, લેભ,
 મોહ, મદ એને મત્સર એ છ વિકાર (૩) છ
 માટે વિતામા વખગતી સજા ઠદમન નં
 શત્રુને દયાવવા તે (૨) વિં શત્રુને દયાવના
 ઠમદન નં શત્રુને હગવવા-દયાવી દેવા તે
 (૨) વિં તે ઠનાગ. ઠમદન વિં શત્રુનો નાશ
 કરનાગ. ઠહ ન વિં કુ-મનોનો નાશ કરનાગ
 ઠહા પું અગ્નિ માગના (૨) સૂર્ય
 અરિય નં [સ] કુર્બાન્ય, સડટ (૨) મોતની
 નિશાની (૩) મધ, આસવ (૪) અરીહાતુ ઝાડ
 (૫) પું શત્રુ (૬) સૂર્ય (૭) વિં ઠિષ્ટ, અશુભ
 અરિયનેમિ પું [સ] (સ) બાવીસમા જૈન
 તીર્થ ઠંગ
 અરિહંત વિં [સ અરિહન્તા] ભુઓ 'અગ્નિ'માં
 (૨) પું [પ્રા, મ અર્હત] જૈન તીર્થ ઠરે
 તથા શુદ્ધ મારેની સજા
 અરિહા પું [સ અરિહન્] ભુઓ 'અગ્નિ'માં
 અગીડી સ્ત્રીં, -ઠો પું [સ અરિય] એક ઝાડ
 -હું નં અગીડીતુ કળ
 અરીભવન નં [સ] પ્રજાશ, ઉપજતા ધત્યાદિના
 કિંગ્ણાતુ એક બિહુમાથી ચકના આસ પેઠે
 ચોમેર ફેલાતુ તે
 અરીલ પું એક છદ
 અરીખ્યા સ્ત્રીં + ભુઓ ઈર્ષા
 અરીસો પું [સ આદર્શ] આગસો, આયનો, દપણ
 અરુ અં [હિ] અને (૫)

અરુચું વિં ન રુચું. -હું અંકિં ન રુચું
અરુચિ સ્ત્રીં [સ] અગ્રીતિ; અણગમો(ર)રુચિ-
ભૂખ ન હોવી તે ઠંડર વિં અરુચિ કરનાર.
૦૨ વિં [સ] રુચિર નહિ તેણું

અરુણુ વિં [સ] રતાશપહું (૨) સોનેગી (૩)
પું (સ.) સૂર્યને સારથિ (૪) પરોઢ પ્રભાત
(૫) પરોઢ વખતનો આકાશનો રંગ(૬)નાશ-
પહોરોગ ઋષિન નં (અરુણ હડ વગરનો છે
એમ મનાય છે તે પદથી) કમરથી ઉપરના
ગરીના ભાગનુ ચિત્ર. 'અરુ' ંમૂર્તિ' (-નિ')
સ્ત્રીં કમરથી ઉપરના શરીરના ભાગની મૂર્તિ.
૦સારથિ પું(સ') સૂર્ય -ણા સ્ત્રીં મજા
(૨) ચણોડી (૩) નસોતર. -ણાયલ (-ળ)
પું [સ] સૂર્ય જેની પાછળથી ઊગે છે તે
કલ્પિત પર્વત -ણિત વિં [સ] લાલ રંગનુ
કરેણુ ટેથેણું -ણિમા સ્ત્રીં [સ.] રતાશ
-ણુ વિં અરુણના જેણુ -લાલ રંગનું
-ણાદય પું [સ] અરુણનો ઉદય, પરોઢ

અરુપરુ અં [સ] આરાત્ પારાત્ અરુપરુ;
આમ તેમ, આગળ પાછળ

અરુ અં [સ] આરાત્ પાસે, ઓર (૨)
આમ; આ બાજુ

અરુધતી સ્ત્રીં [સ] (સ) વસિષ્ઠ નિધિની
પત્નીનુ નામ (૨) સમર્પિના તારાઓ પાસે એક
અત્યંત જાંખા તારાનુ નામ ૦દર્શનન્યાય
પું ૦ચૂલ ઉપરથી સૂક્ષ્મ ઉપર જવું તે (અરુ-
ધતીનો તારો નાનો હોવાથી તેને દેખાડવા પ્રથમ
તેની પાસેનો મોટો તારો દેખાડવામા આવે
છે તેમ)

અરુપરુ અં ભુઓ અરુપરુ
અરુઠ વિં [સ] રૂઠ-પ્રચલિત નહિ તેણુ
અરુપ (-પી) વિં [સ] આકાગ્રહિત
અરે અં [સ] આશ્ચર્ય, હૂબ, ચિતા કોથ
ઇત્યાદિ સૂચક ઉદ્ગાર (૨) ઊતરતા દરબાના
માણસને સંબોધવાનો ઉદ્ગાર (૩) સ્ત્રીંચીવટ
ફિકર (૪) હાથ, હૂબનો પોકાં ઠંડાર (-રો)
પું અરે એવો ઉચ્ચાર કરવો તે. ૦રોટ પું,
૦રોટી સ્ત્રીં અરે હોવી ૩ થવી તે, ફિકર,
ચિતા ૦રે અં ભુઓ અરર

અરોગ (-ગી) વિં [સ.] નારોગી
અરોચક વિં [સ.] રોચક નહિ તેણું; અરુચુ
અરોહું નં, -હો પું આગલા વર્ષના મ્હો
ગયેલા કપાસના જડિયા ફૂટી તે ઉપર નવો
કપાસ થાય તે

અર્ક પું [સ] ભુઓ અરક
અર્ક પું [સ.] સૂર્ય (૨) કિરણ (૩) [ભુઓ]
ઉત્તરા ધ્રુવની (૪) આકાશ ંચિવાહુ પું
ત્રીજી વાગનું લગ્ન કરતા પહેલાં અનિષ્ટનિવાર
લાયે પુત્રવતુ આકાશી સાથે કરાતુ લગ્ન
અર્ગલ પું [સ] આગળો, ભૂંગળ -લા (-લી)
સ્ત્રીં આગળી

અર્ધ પું [સ] (૧) મત (૨) ચોખા, દૂર્વા, ઇત્યા-
દિથી સન્માન કરવું તે (૩) ચોખા દૂર્વા દલ,
ખાણી ઇત્યાદિ; પૂજા [આપવો=ભુઓ
અર્ધ આપવું] ૦દાન નં પૂત માટે અર્ધ
આપવો તે. ૦પાદ નં ફૂલ, સુગંધી તથા
પગ ચોવાનુ ખાણી (૨) મોટા માણસો અથવા
દેવને તે દ્વારા આદરસત્કાર આપવાની એક
રીત ૦પ્રદાન નં અર્ધદાન -ચર્હિ વિં
[સ] પૂજ્ય, અર્ધને યોગ્ય

અર્થ વિં મૂલ્યવાન (૨) પૂજ્ય (૩) નં પૂજ્ય.
સન્માન [-આપવું=(પૂતપો લઈને) પૂજવું
સન્માન કરવું (૨) (કટાક્ષમા) ખયમાલ કરવું]
અર્થક વિં [સ] પૂજનાર (૨) પું પૂજની
અર્થન નં, -ના સ્ત્રીં [સ] પૂજ (૨) નાળો
'ચદન લગાડવું તે. -નીય વિં પૂજનીય
-હું સં કિં [સ] અર્જી પૂજ કરવી
અર્થા સ્ત્રીં [સ] અર્થના -ચિત વિં
પૂજેણુ; સન્માનેણુ

અર્થિર્ભર્ગી પું [સ] દેવચાન
અર્જ સ્ત્રીં [સ] અરજ, વિનિતિ (૨) કરિયાદ
(ભુઓ 'અરજ' માશ પ્ર) [મેળવણું-કમાણુ તે.
અર્જક વિં [સ] મેળવનાર, કમાનાર -ન નં
અર્જિત વિં [સ] મેળવેણુ. કમાયેણુ
અર્જુન પું [સ] (સ) પાંચ પાડવોમાનો ત્રીજો
અર્જુની સ્ત્રીં [સ] (સ) અનિરુદ્ધની સ્ત્રી ઉપા
અર્ણવ પું [સ] સમુદ્ર [(મહાભારત)
અર્ણિક પર્વ નં [સ] આરણ્યક]+અરણ્યપર્વ

અર્થ [સ] હેતુ (૨) માયનો, સમન્વૃત્તી (૩) ધન, મપત્તિ (૪) ગગન, પ્રયોજન (૫) ધર્માદિ ચાન પુનર્વાર્થમાનો બીજો [-આવહુ = અપલાગણ કામમા આવહુ -એસવો = અરોગ અર્થ થવો -સમન્વૃત્ત -એમાહવો = અર્થ કરી બતાવવો, સમન્વૃત્ત -મરવો = હેતુ સિદ્ધ થવો -સંધવો] ઠકામ વિં ધનની ઇચ્છાવાળુ ઠકારણુ નં આર્થિક તત્ત્વની વ્યવસ્થા રૂપી તે ઠગર્ભ વિં અર્થથી ભરેલુ ઠગાર્ભીય, ઠગારવ નં અર્થનુ ઊડણુ અર્થહુલુ નં અર્થ સમન્વૃત્તો તે ધન વિં અર્થ અર્થવાળુ, અર્થથી ભરપૂર ઠગ વિં ધનનો નાશ કરનાર ઊડાદિ ઋચિમ વિં અર્થના ચમત્કાન્તવાળુ (૨) નં અર્થની ચમત્કૃતિ ઠતઃ અં અર્થ પ્રમાણે (૨) વાસ્તવિક રીતે ઠતઃ નં આર્થિક વ્યવસ્થાનુ તત્ત્વ ઠદર્શી વિં વ્યવહારકુશળ ઠદાસ પું જેસાનો ગુલામ ઠદોપ પું કાલ્ય અવવા સાહિત્યમા અર્થને લગતો દોષ. ઠનિષ ધન વિં અર્થ પર આધાર ગમતુ. ઠપ્રકાશ પું અર્થ સમન્વૃત્તો તે ઠપ્રકૃતિ ત્રીં નાટકની પ્રયોજન-સિદ્ધિનો હેતુ (તે પાત્ર છે) [કા શા] ઠપ્રાપ્તિ ત્રીં અર્થની પ્રાપ્તિ કમાઈ, લાભ ઠપ ધ પું શબ્દોની ચના નિષ્પદ, કાલ્ય ઠત્યાદિ (૨) ઇન્દ્રિયોના વિષયોનુ ધ ધન (૩) ધનનુ ધ ધન ઠશુદ્ધિ વિં અર્થ (૨) ત્રીં ધનની ઇચ્છા (૩) જેસા કમાવાની લગતી (૪) અર્થપરાયણતા (૫) આર્થિક મહત્ત્વ સમન્વૃત્તી શુદ્ધિ ઠગાધ પું (ખગે) અર્થ સમન્વૃત્તો તે ઠભરિત વિં અર્થથી ભરેલુ ઠભેદ પું અર્થની સિદ્ધતા (૨) સિદ્ધ અર્થ ઠભક્ષી વિં અર્થને લક્ષનાર, અર્થવાહી ઠભાભ પું અર્થપ્રાપ્તિ ઠભોભ પું ધનનો લોભ ઠવત્ વિં અર્થવાળુ ઠવાદ પું વિવિધ વાક્યોમા રચિ કંગવવા તે તે વિધિ-ઓની મુતિ, તેનુ પાલન ન કરવાથી થતી હાનિ, તથા તેને લગતા ઐતિહાસિક દ્વારો ઇત્યાદિ આપવા તે (૨) મુતિ તાગીદ (૩) કાઈ પણ પ્રથમા મુખ્ય વિષયને મુખ્ય કરવા કે તેનુ ગૌરવ બતાવવા લખેલો લાગ (૪) અર્થને

હવનમા મહત્ત્વ દેનાર વાદ ઠવાહી વિં અર્થવાદમા માનનાર, કે તે સંખવી ઠવાન વિં અર્થવાળુ (૨) ધનવાન ઠવાહુક વિં અર્થો અર્થવાહી ઠવાહુકતા ત્રીં, ઠવાહિત્ય નં અર્થવાહીપાત્ર ઠવાહી વિં અર્થને વહન કરનાર ઠવિજ્ઞાન નં અર્થ લાલ્લો તે (૨) શુદ્ધિના છ ગુણો જેકીનો એક ઠવિદ્યા ત્રીં અર્થશાસ્ત્ર ઠવૃદ્ધિ ત્રીં ધનની વૃદ્ધિ ઠવ્યક્તિ ત્રીં અર્થ વ્યક્ત થવો તે ઠવ્યય પું જેમા ખરચવા તે ઠશાસ્ત્ર નં સપત્તિશાસ્ત્ર (૨) રાગનીતિ ઠશાસ્ત્રી પું અર્થશાસ્ત્ર લાલ્લનારે પુરુષ ઠમ્યહુ, ઠમ્યય પું ધનનો સધરો ઠમાધક વિં અર્થ સાવે એલુ, ઠપ્રયોગી ઠસિદ્ધિ ત્રીં ધારેલી મતલબ પાઠ પાડવી તે (૨) ધનપ્રાપ્તિ -ર્થાત્ અં એટલે કે -ર્થાનુમારી વિં અર્થને અનુસરતુ. -ર્થાપત્તિ ત્રીં [ન્યા] જે ન રવીકારીએ તો વસ્તુચિત્તિનો અલાસો ન જ મળી શકે એલુ અનુમાન (૨) [કા શા] એક અર્થાલકાં, જેમા એક વાત કહેવાથી બીજી વાતની સિદ્ધિ નિશક છે એમ ખતાવવામા આવે છે -ર્થાર્થ વિં ધનલોભી (૨) અર્થાર્થ -ર્થાર્થકાર પું ગળ્હની નહિ પણ અર્થની ચમત્કૃતિવાળો અલકાં [કા શા] -ર્થાર્થ નં બીજો અર્થ (૨) વિષય બહાર બોલણુ તે (વાદનો એક દોષ) -ર્થાર્થ ન્યાસ પું સામાન્ય ઉપરથી વિશેષનુ અને વિશેષ ઉપરથી સામાન્યનુ સમર્થનને વડે કરેલુ હોય તે અલકાં [કા શા] -ર્થ વિં ગળ્હવાળુ, મતલબી (૨) યાચક -ર્થિય વિં આર્થિક. -ર્થે અં માટે, વાગે -ર્થિપાળ્હન નં જેસા કમાવા તે

અર્દન વિં (૨) નં [સ] નાશ કરનાર, હનના અર્થ વિં [સ] અહુ (૨) નં એકના બે સમ્મા લાગમાનો એક ઠગોળ વિં અહુ ગોળ (૨) પું (પૃથ્વીના) ગોળાનો અહવો લાગ, 'હેમિરિક્થર' (૩) [ગ] ગોળ આકૃતિનો અર્થ લાગ ઠવ્ય દ્ર પું અહવો ચદ્ર (૨) હવેલીની અર્થચદ્ર જેવી આકૃતિ (બીજીમાથી પકડી

વક્તો મારવાં માટે) [-આપવો = ગજન
પકડી કાઢી મૂકવું.] ઝરતીયન્યાય પું
અર્ધુ આ અને અર્ધુ પેલું એમ કરી
અનિશ્ચિત રાખવું - ચોક્કસ નિયમન રાખવો તે
(ન્યા) ઠઠઠ વિં અડધું બળેલું (ર)
અધકચરા જાનવાળું ઠનારીશ્વર પું શિવ
એક સ્વરૂપ - અડધુ પુરુષ અને અડધુ સ્ત્રી
ઠપત્રી નં અર્ધી અર્ધી ચાર પાખવાળા
જીવડાના - હેમિટેરે - વગેરે જીવડું ઠપચાળ
વિં (કા) લગભગ અડધા લાગતું ઠભાગિક,
ઠભાજ વિં અડધા લાગતું હકદાર, ઠભાગધી
સ્ત્રીં (સં) પ્રાકૃત લાવાતું એક સ્વરૂપ ઠમાત્રા
સ્ત્રીં વ્યજન [વ્યા] ઠવિરોમ નં વાક્યના
અર્થગ્રહણની સવડ સાર વચ્ચે અમુક થોલણ
તે કે તેતુ સૂચક () આણ બિહન. ઠસમવૃત્ત
નં બળે ચરણ સરખા હોય તેણ વૃત્ત ઠસ્વર
પું ચ, ર, લ, કે વ અક્ષર. - ધર્મિગ નં અડધું
અગ - ધર્મિગના સ્ત્રીં પતિતુ અર્ધું અગ -
ધર્મપત્ની. - ધર્મિગનાયુ પું લકવો, પક્ષાઘાત
અર્ધુ વિં જીઓ અડધુ

અર્ધોડ વિં [સં.] અધૂકડું
અર્ધણુ નં [સ] આપડું તે (ર) ભેટ કરવું તે
(૩) માનપૂર્વક ધરવું તે (ભેમકે પુગતક અર્ધણ
કરવું) ઠપત્ર નં બલિસનામું (ર) અર્ધણ-
પત્રિકા ઠપત્રિકા સ્ત્રીં અથ અર્ધણ કર્યાનો
લેખ - હું સંકિં [સ અર્ધ] આપડું (ર) ભેટ
કરવું (૩) સ્વીકારવા માટે ધરવું
અર્ધિત વિં [સ] અર્ધેલું, અર્ધયેલું
અર્ધુદ પું [સં] વાહળ (ર) (સં) આણ પર્વત
(૩) દશ કોટિ સંખ્યા
અર્ધક પું [સ] બાળક
અર્થમા પું [સ.] સૂર્ય (ર) પિતરોમા મુખ્ય
તે (૩) [બયો] ઉત્તરા ક્ષત્ર્યુની
અર્ધાચીન વિં [સં.] આધુનિક ઠતા સ્ત્રીં
અર્શ પું [સ] એક રોગ; હરસ
અર્હ (-હ) ત પું [સ.] પગમ જાની; બુદ્ધ,
તીર્થંકર (જૈન, બૌદ્ધ)
અર્હ વિં [સ] સ્તુત્ય (ર) પૂન્ય (૩) ઉચિત
અલ અં [સં. અલમ્] + અચીત (ર) બસ

અલક પું [સં.] વાળની લટ, કપાળ પરના
વાકડિયા વાળ (ર) ચોલેલો ઠનંદા સ્ત્રીં (સ.)
ગંગા નદીનું એક પાખિયુ, કે તેતુ એક નામ
અલકમલક પું [અ. મુલક પરથી દ્વિત્વ]
દેશવિદેશ, અમે તેવો દૂરનો કે ચિકટ દેશ પ્રદેશ
અલકા સ્ત્રીં [સં] (સ) કુબેરની નગરી ઠધિપ,
-કેશ પું (સં) અલકાનો અધિપ - કુબેર
અલકાખ પું [અ] ઇલકાખ
અલકા ઠક પું [સ] લાલ લાખ (ર) અળનો
અલક્ષણુ વિં [સ] ચિહ્ન રહિત (ર) નં જીઓ
અપલક્ષણ
અલક્ષિત વિં [સ] નહિ જોયેલું, ધ્યન બહાર ગ્રહેલું
અલદમી સ્ત્રીં [સ] લક્ષ્મીનો અલાવ, ગરીબાઈ
અલદય વિં [સ] અદ્ય (ર) અજ્ઞેય, અલખ
(૩) નેમ વિનાતું. ઠવાદી વિં (ર) પું
જીઓ અલખવાદી
અલખ વિં [સ અલક્ષ] અજ્ઞેય (ર) પું
બ્રહ્મ [-જગાવવી = 'અલખ' નું નામ પોકાવવું,
તે રીતે લીખ માગવી.] ઠનિર જન પું અજ્ઞેય
નિચુંણ બ્રહ્મ ઠવાદી વિં (ર) પું બ્રહ્મવાદી
અલખત સ્ત્રીં દોલત; ધન - તિયું વિં
અલખતવાળું
અલગ વિં (ર) અં [સ. અલગ્ન] જીડ (ર)
ફર, છેડું - ચું + વિં અળગ
અલગત સ્ત્રીં અગત્ય (ર) ધડો, ઉદાહરણ
અલગાર સ્ત્રીં [તુર્કી અલ્ગાર] હાર, પકિત
અલગારી વિં (કા) શીખીન (ર) મસ્ત (૩) મનગ્રવી
અલગોળ નં [અ અલગૂજહ] પાવાની જાતનું વાદ્ય
અલ (-ળ) ઇ (-શ) સ્ત્રીં [સ અલક્ષ્મી] ગરીબાઈ
અલ (-ળ) તો પું [સ અલક્ષત્ક] જીઓ અળતો
અલજજ વિં [સ] નિર્લજજ
અલક (લ) વિં જીઓ અલલક [આણ
અલપજલપ વિં (સ) અળપજળપ, અરપજ,
અલપતું વિં [સ આલપ્] આલાપ કરવું
(ર) [અ + લપણ] નહિ છુપાયેલું
અલપણું સંકિં [સ આલપ્] આલાપવું, ગાવું
અલપ (-પા) હું અંકિં લપાણું; છુપાવું
અલના પું [ફા] ક્ષીરનો ઝલસો [અલનાઉ
અલનાઉ વિં [અ અલુપ્તહ્] નનાસું, દાલતું,

અલખત(-તા) અં [અ અલવત્તહ] અલખત
 અલખત અં [ફા] ખચીન, ખેગક, જર
 અલખુ વિં (કા) અખત [કૂટુ (૨) ધમ્મી
 અલખેલુ વિં [હિ, મ અલવેલા] કાકું,
 અલખ વિં [સ] અપ્રતિભામિકત્વ નં (યોગ)
 સમાવિની ભૂગિડા જગ પા પ્રત નયવી તે.
 અલભ(-લ્ય) વિં [સ] અપ્રાપ્ય, ન મળે એટ
 અલમ્ અં [સ] ખસ પૂનુ
 અલમરત વિં [ફા] મરનાન (૨) મલ લેલુ
 પુષ્ટ અને જોગવ
 અલમારી અં [પો અલમારિયો] કખાટ (૨)
 અને ખાનાખાણું ભી તમાનુ તાકું, સચ (૩)
 જાગી કે અનેક ખાનાવાળી થોડી
 અલવણુ વિં [સ] અલ્લાવુ, મીડા વિનાનુ, રીડ
 અલવયું અં હિં [અ+લવયું] મૂગા રહેલુ
 અલવાઈ વિં અં [મન્ હિ, સ વાલતી ?]
 એક ખે મહિનાના બચ્ચાવાળી (ગાય,
 ભેમ ઇં)
 અલવાન નં [લ] કાં વિનાની શાદ કામળી
 અલવે અં લીલએ, લણેરથી
 અલવેમર નં શણગારેલુ ખચર (૧)
 અલશ અં [નુઓ અલશ
 અલસ વિં [સ] આળસુ (૨) થાડેલુ (૩)
 નહ ગતિ અં મદગતિ ભતિ અં
 મદમતિ -આ અં જોડળગાય
 અલસાલુ અં હિં [સ અલસ] અળસાલુ
 આળસલુ, થાપી જલુ
 અલહેતું વિં [અ+લહેતું] નુઓ 'અલેતું'
 અલ રેણુ નં [સ] અલકૃત કરલુ, તે
 અલ રે પું [સ] વરેણુ (૨) શણગાર (૩)
 શબ્દ અથવા અર્થની ચમત્કૃતિવાળી રચના
 (૪) તાન કે આલાપમા વપરાતી સ્વરોની મચુર
 ગ્રંથણી (સંગીત) ંશાસ્ત્ર નં અલકારનુ
 ગાસ્ત્ર, કાવ્યશાસ્ત્ર
 અલકૃત વિં [સ] શણગારેલુ -તિ અં જોભા
 (૨) ભાષાનો શણગાર
 અલંગ અં ફર, અલગ [કે આધારે
 અલંગ-છલગ અં (સુ) અચર, વગર રેકે
 અલધનીય, અલધ્ય વિં [સ] લધ્ય નહિ એક

અલબુદ્ધિ સ્ત્રીં [સ] છે એટલુ ખસ છે એમ
 માનવાની વૃત્તિ, સતોષ
 અલા સ્ત્રીં [અ આલા] આખાદી
 અલાહ વિં બુદ્ધ (૨) અભાષ્યુ [નુઓ
 અલાહો(-ખો) પું [અ અલાહુ] ઇલાહી
 અલાખો પું (કા) અલિલાખ
 અલાધન નં [સ] ગૌરવ (૨) કાણનો અલાવ,
 નગમો વિસ્તાર (સૌદાનો એક દોષ)
 અલાણુ અં હિં હાટનુ ગાગરુ (ખરાલુ)
 અલાણી સ્ત્રીં ફવાનુ આલાણ
 અલાણુ વિં આ (૨) અમુક (પ્રાય 'લાણુ'
 નેડે વપરાય ઉદાં અલાણી ખાઈને કલાણી
 ખાઈ કયાં રુત્તુ = ગપ્પા ને ફૂલકામા વખત
 કાઠેલો) બકલાણુ વિં આ અને ને
 અલાન નં [સ] ખોરણુ (૨) મશાલ (૩) બચ
 નં ચક્ર ચક્ર ફરતું ખોરણુ (૨) તેનાથી
 લાસનુ વર્તુલ વચાચુ પું 'કેલખેમ'
 અલાદ વિં [અ અલદ] નિર્વન દાન
 અલાન નં [સ આલાન] હાથી આવવ નો
 ખભો દોરલુ, સાગળ વગેરે
 અલાપચારી સ્ત્રીં પાછળ રહીને તોફાનકરાવલુ તે
 અલાખલા સ્ત્રીં [અ વલા નુ દિવ] જોડખપટ,
 નડન (૨) પીડા, ઉપાવિ
 અલાયુ(-ખ) સ્ત્રીં [સ] કંડવી વખડી (૨)
 સન્યાસીનુ વખડુ
 અલાખૂની સ્ત્રીં [સ અલાવૂ] કંડવી ફૂધી
 અલાભ પું [સ] નુકમાન
 અલામત નં [અ] નિશાની, એધાણુ, ચિહ્ન
 અલાયથી સ્ત્રીં એક ભતની કાગર (ઇલાયથી
 જેવા દાણા ઉપરથી)
 અલાયથો પું નુઓ અલાયથી (૨) [તુ]
 અલાવચ્છા એક ભતનુ ગપડ
 અલાયડુ (લા') વિં [અ અલાહિદ્દહ]
 ઇલાયડુ લિન્ન, બુદ્ધ [આકેલો, હરાયો (સાદ)
 અલાયો વિં પું [દિ અલમલ = માતેલો સાદ?]
 અલાર (લા') સ્ત્રીં અલગાર, લગાર
 અલાવ પું [સરં દિ; સ અલાત' મ
 અલાવા] મહોરમને અંગે આસપાસ નાચવા
 સળગાવતો અગ્નિ

અક્ષાવહુ વિં સાચાનૂંઠા કરનાર (૨) ચાહિયુ
(૩) ધાપણાં કરનાર (૪) નં સાચુ
નૂંહુ (૫) ધાપણુ (૬) ચાહીયુગલી -હાવેડા
પુંઅંવં અક્ષાવહા કર્યા કરવા તે -હાંખોર
વિં અક્ષાવહા કર્યા કરનાર

અક્ષાચા અં [અ] તે સિવાય; ઉપરાત
અક્ષાહિદું વિં ભુઓ અક્ષાયહુ
અલિ(-હી) પું [સ] લમરો
અલિખિત વિં [સ] લિખિત નહિ એવુ
અલિમ્મ વિં [સ] લિમ્મ નહિ તેહુ
અલિયાની વિં આલા-હીયા ખાનદાનનુ
અલિંગ(-ગી) વિં [સ] નતિરહિત (૨) શરીર-
રહિત (૩) પું પરમાત્મા

અલી પું [સ] ભુઓ અલિ (૨) દે અલિજા,
-ચા] સ્ત્રીં સખી (૩) અં એક સ્ત્રીવાચક
સ ખોવન ('અલ્યા'નુ સ્ત્રીં ૩૫ ?)

અલી પું [અ] (સ) ઇસ્લામના એક ખલીફ
અલીફ વિં [સ] અપ્રિય અળખામણુ (૨)
ખોટું, કૃત્રિમ (૩) મિથ્યા

અલીસ વિં (કા) છેક નખળી તખિયતવાળુ
અલીસખ વિં સખ્યાખંધ

અલુક્સમાસ પું [સ] વિલક્ષિતા પ્રત્યયનો
લોપ થયા વગર થનો તત્પુરુષ સમાસ ઉદા
'યુરિષ્ટિ

અલુકે કેરે અં (કા) આ કેરે

અલુ(-ળુ)ખહું નં ભુઓ 'અળખહુ

અલુણું વિં [અ + લૂણ] લૂણ-મીઠા વિનાનું
(૨) લૂણ-અન્ન વિનાનું, ભૂખ્યુ (૩) નં
અલૂણુ ખાવાનું વ્રત -હાં નંઅંવં એ
વ્રતના દિવસ

અલોક (લે) પું ભુઓ અહાલોક [-નગાવવી=
ભુઓ 'અલખ નગાવવી']

અલોક નં [અ] સુકાન સીધુ રાખીને હંકારવું તે
અલેખ વિં [સ] લેખ વિનાનું ંધા અં +
અસખ્ય રીતે ંહું સંહિં [અ + લેખહું]
લેખામા ન લેખું -ખું વિં લેખા વિનાનું (૨)
નકામુ, અદ્ધ -ખે અંઅદ્ધ એળે(૨) પુષ્કળ

અલેખેલ અં આ કેરે

અલેઓ પું ભુઓ અલ્પાયઓ

અલેણું નં -હાભાવ પું [અ + લેણું]

લેણાદેણી ન હોવી તે અલ્પભાવ

અલેતું (લે) વિં [અ + લહેણું ?] હલેતુ અલ્પ-
સમણુ, છોકરવાદ -તાઈ સ્ત્રીં

અલેપ વિં [સ] ભુઓ અલિમ્મ

અલેલ (લે) વિં અધેન્વાળુ, અવ્યવસ્થિત

(૨) ઉપગ્રપદે ક્યાસ કર્યો હોય તેહુ ંદપ્યુ

વિં [સરં મ] અટકળે ઠોકનાર, ગળાદિયુ

અલૈયા ખિલાવણ પું ખિલાવણ રાગનો એક
પ્રકાર

અલૈ(-લૈ)યાં-ખલૈ(-લૈ)યાં નં અં વં

['અલાખલા' ઉપરથી ?] ઓવારણા

અલોક વિં [સ] અલૌકિક (૨) અદૃશ્ય -કી

વિં + અલૌકિક, -કથ વિં પુણ્યલોક પ્રાપ્ત

કંગવવામા ક્ષિપ્રરૂપ (૨) અદૃશ્ય (જેમ કે,

આત્મા) (૩) રિવાજ મુજબનુ નહિ એવુ

અલોપ વિં અદૃશ્ય હુમ્મ

અલોખ્ય વિં [સ] લોપાય નહિ એવુ

અલોમિકા વિં સ્ત્રીં [સ] લોમ-સ્વા વગરની

અલોલુપ વિં [સ] લોલુપ નહિ એવું

અલોલોલો અં (રવં) ભુઓ અળોળોળો

અલૌકિક વિં [સ] અસામાન્ય, અદ્ભુત (૨)
દિવ્ય. ંતા સ્ત્રીં

અલ્પ વિં [સ] થોડું (૨) કુલ્લક નહતુ

ંકાલિક વિં થોડો વખત નહેનાર -ટકનારુ

ંહવી વિં થોડો વખત હવનાર (૨) થોડા વડે

હવનાર ંજુ વિં થોડુ લાણના ંતમ વિં

સૌથી અલ્પ, 'મિનિમમ'. ંતા સ્ત્રીં ંધી

વિં અલ્પ કુદિવાળુ ંપ્રમાણુ વિં થોડા

પ્રમાણુ-માપનુ (૨) થોડા આધારવાળુ.

ંપ્રયોગ વિં કંચિત વપરાનુ ંપ્રાણુ વિં

જેનો ઉચ્ચાર કરતા થોડો શ્વાસ લઈએ તેવા

(અક્ષરો) [વ્યા] (૨) નમાણુ ંસુદ્ધિ વિં

થોડી શુદ્ધિવાળું, મૂર્ખ (૨) સ્ત્રીં થોડી શુદ્ધિ

ંભાષી વિં થોડાખોલું ંભાગી વિં થોડું

ખાનાર ંમતિ વિં (૨) સ્ત્રીં ભુઓ

અલ્પશુદ્ધિ ંમૂદ્ય વિં થોડી દિમ્મતનુ

ંવિરામ નં [વ્યા] અર્થગ્રહણની સગવડ

ખાનર વાક્યમા થોડું થોડાણુ તે કે તેનુ સ્થાન

ખનાવના () આણ ચિહ્ન. ૦૨૧: અં
 યોડે યોડે ૦મ ખ્ય વિં અદ્વૈત ખ્યાવાળુ.
 ૦મંતુષ્ટ વિં યોડાથી સતુષ્ટ થઈ નય એવું
 ૦મ નોપ પું યોડાથી સનોપ માનવો તે
 ૦મ તોપી વિં અદ્વૈતસંતુષ્ટ -દ્વૈપાક્ષર વિં
 યોડા અક્ષરવાળુ. -દ્વૈપાત્મા પું અદ્વૈત માણમ
 ('મહાત્મા'થી ઊલટું) -દ્વૈપાન દ પું
 અદ્વૈત-શુદ્ધ આનન્દ -દ્વૈપાન દી વિં અદ્વૈત-
 નદમા રાચનાર -દ્વૈપાથુ (૦૫, ૦૫) વિં
 દ્વૈત અવગતવાળુ -દ્વૈપાલું અં હિં
 ઘટ્ટી જલુ (૨) દ્વૈકાલુ -દ્વૈપાશન નં,
 -દ્વૈપાહાર પું યોડુ ખાલુ તે -દ્વૈપાહારી
 વિં અદ્વૈપાહાર કરનાર

અદ્વૈપાક્ષિત્રી શ્રીં [સ] કમી કરીને ખોલણુ તે
 ('અદ્વૈપાક્ષિત્રી'થી ઊલટું)

અદ્વૈપા(-દ્વૈપા) અં [દે અદ્વૈત=પરિચિત ?]
 એકંતુ કાગલચું પુરુષવાચક સંબોધન (તુરુષ-
 કારમા 'અદ્વૈપા' ન ય વં ૩૫ પણ માલગવા
 મળે છે જુઓ 'અલી' શ્રીં સંખોનન)

અદ્વૈતકદલક અં અધ્યવ્ય-ધર (૨) શ્રીં
 ઠેકરાની એક રમત

અદ્વૈત (લ') વિં [સરં મ,, હિ અલ્લહ] અલેતુ,
 નાકાન (૨) ઉચ્છૃખળ

અદ્વૈતા પું [અ] છુકા, ઈશ્વર [-એક ખદામ
 ચલું=સાવગરીખ થઈ જલુ અદ્વૈતાની ગાય,
 ગાવડી=ગક ગરીખ અભાવનુ માણસ]
 ૦ઈ વિં ઈશ્વર સખ ધી (૨) એલિયુ, ટોલુ
 [-કારખાનું=અદ્વૈતાને આગરે ચાલતું-રસજનુ
 ખેડવા કામ, ગેરવ્યવસ્થા એલિયા ખાનુ]
 ૦ચોટલી. ૦ચોટી શ્રીં બાધાવાળા ઠેકરાને
 હાનમન કરાવતા જે યોડા વાળ આગળ અથવા
 ખોટી ઉપર રાખે છે તે ૦તાલા પું [અ]
 ખુવાતાલા ૦હુ અકખર શં પ્રં [અ]
 ઈશ્વર મહુથી મહાન છે

અદ્વૈતા કોટે વળગવી=અલા વળગવી, (સાર
 કરવા જતા) નરમુ થઈ જલું—પીડા થઈ પડવી
 અદ્વૈતાયો પું જુઓ એળાયો [ખલેયા
 અદ્વૈતયાં ખલેયાં નં યં વં જુઓ અલેયા
 અવ અં હવે [પ] (૨) [સ] ઉપસર્ગ 'ખરાખ-
 પાણુ', 'એળાપણુ', 'નીચાપણુ' એવા

લાવમા ઉદાં અવગુણ, અવકૃપા, અવગણણુ.
 અવતાં (૨) અથવા સાયેનાગળદમા વિગેય
 ઉમેરે ઉદાં અવધોપણા, અવધાગણા

અવકરારી(-ખા)શ્રીં જુઓ અવક્રિયા [ક્રિ
 અવક્રિયા શ્રીં અવસ્થતા, વ્યાક્રિયા (૨) અવ-
 અવક્રિત શ્રીં [અ] એકાંત, તાકાંત, ગુજગ
 ૦ અવક્રિશ પું [મ] આક્રિશ, ખાલી જગા (૨)
 પ્રમગ તક (૩) ક્ષેત્ર (૪) કુરસદ ૦વાન
 વિં અવક્રિયાવાળુ

અવક્રિયા વિં [સ અવ+ક્રિયા] કવખતનુ
 અવક્રિયા વિં [સ] પથરાયેલુ (૨) ચૂરેચૂગ વયેલું
 અવકૃપા શ્રીં [સ] ઇતગળ, ડકા મગળ
 અવકૃષ્ટ વિં [સ] દુર્-નીચે ખેચેલુ, નીચે
 પાડેલુ (૨) દૂર કંટેલું, કાઠી મૂકેલુ (૩)
 નીચ, અવમ

અવક્રિયા વિં [સ] નહિ ખોલવા ભેગ
 અવક વિં [સ] વક નહિ તેલુ
 અવક્રિયા શ્રીં [સ] ઊલટી અસર, તુકસાન
 અવખોડવું સં હિં અવખોડલુ, વખોડલુ
 અવગણના શ્રીં [સ] ઉપેક્ષા, અવજા
 અવગણણુ સં હિં [સ અવગણ] લેખામા નલેલું
 અવગત વિં [સ] આવડેલુ, જાત (૨) અવગતિ
 પામેલુ

અવગતિ શ્રીં [સ] ખરાખ દશા, (મગળ પછી)
 ભૂત-પ્રેત થલું તે નરકમા પડલુ તે
 અવગતિક (-ચુ) વિં [મ] અવગતિને પામેલું
 અવગાઢ વિં [સ] દૂખકી મારેલુ (૨) નિમમ;
 ગરક વયેલુ (૩) નીચુ, ઊડુ

અવગાહ પું, ૦ન નં [સ.] દૂખકી માગવી
 કે લીન થલુ તે (૨) આન ૦હું અં હિં
 [મ અવગાહ] નાહલું (૨) દૂખકી માગવી
 -હિની વિં શ્રીં [મ] અદર પ્રવેગ કરતી
 અવગુણ પું [સ] દોષ, દુર્ગુણ (૨) ગેરફાયદા,
 તુકમાન (૩) અપકાર ૦કારક, ૦કારી વિં
 અવગુણ કરનાર -લિયુ, -ણી વિં કૃતજ્ઞ
 (૨) દુર્ગુણી

અવગુહન નં [સ] આચ્છાદન, ઢાંકણ (૨) જુઓ
 અવગુહિત વિં [સ] અગ્નિહિત ઢંકાયેલુ,
 ઢાંકેલુ (૨) છુપાવેલુ

અવગ્રહ પુ. [સ] અનાવૃદ્ધિ (૨) નિગ્રહ (૩)
પ્રતિપદ્ય (૪) સ્વભાવ (૫) સમ્પૂર્ણતા અના
લોપસૂચક (૬) આણુ ચિહ્ન
અવગ્રહ સ્ત્રી. [સરં મ, હિ અવગ્રહ, સ અવગ્રહ
પન્થી ?] મુશ્કેલી; અસુગમતા (૨) વિ. ૦
મુશ્કેલ, અસુગમ
અવગ્રાહણ સ્ત્રી. [સ] ઢઢેરો
અવગ્રાણુ ન. [સ.] (વહાલથી માણુ) સૂઘણુ તે
અવગ્રાનીય વિ. [સ] ન ઓલવા યોગ્ય, ગદ્ (૨)
જેને વિષે કાઈ ઠહેવાતુ નથી એણુ અનિદ્ય
અવગ્રાહ્ય ન. [સ] અશુભ ચિહ્ન
અવગ્રાહ્ય વિ. [સ] જુદા પડેલુ-પાડેલુ (૨)
[ન્યા.] વિરોધ ગુણને લાંબે જુદા તરી આવતુ
(૩) મર્યાદિત
અવગ્રહેદ પુ. [સ] લાગ (૨) મર્યાદા (૩) છેદન,
જુદા પાડણુ તે (૪) વિશેષતા (૫) અવધારણુ,
(શબ્દાર્થની) મર્યાદા બાબતી તે ૦ક વિ. ૦
અવગ્રહેદ કરનાર-દા વિ. [સ] અવગ્રહેદ
થઈ શકે એણુ
અવગ્રહ પુ. જુઓ અવગ્રહ
અવગ્રહ પુ. અશુભ મુહૂર્ત; અવયોગ
અવગ્રહ સ્ત્રી. [સ] અવગ્રહના
અવગ્રહ સ્ત્રી. અડક
અવગ્રહ પુ. અ. કિં [સ અવગ્રહ, પ્રા અવગ્રહ]
જુઓ અટવાણુ (૨) ચૂક આવતી (૩)
ધૂટાઈ તે એકરસ થણુ
અવગ્રહ (વ) વિ. હવડ, અવગ્રહ
અવગ્રહવડ વિ. કાચરકાચર
અવગ્રહ ન. ઢચુપચુપણુ (૨) સ્ત્રી. ઓરતો
અવગ્રહ વિ. [સ. અવગ્રહ] ચાર વર્ણ બહારતુ,
નીચુ, ઊતરતુ (૩)
અવગ્રહ પુ. [સ] નીચે ઊતરતુ તે (૨)
અવગ્રહ, જન્મ (૩) ઉતાર, ઊતરતો ઢાળ (૪)
ઉતારો, ટાચણુ ઠચિહ્ન ન. ઉતારો દર્શાવતુ
(' ') આણુ ચિહ્ન -ચિહ્નકા, -ણી સ્ત્રી. ૦
પ્રગટાવના, ઉપોદ્ધાત. -ણુ અ. કિં [સ
અવગ્રહ] નીચે ઊતરતુ (૨) જન્મણુ
અવગ્રહ પુ. ૦, ન. [સ] કાનણુ એક ધરેણુ (૨)
માથાણુ વરેણુ, શિરોમણિ (૩) [લા] અલકાર

અવગ્રહ પુ. [સ] નીચે ઊતરતુ તે (૨) ઉત્પત્તિ,
જન્મ, દેહધારણ (૩) જન્મ, ઝે (૪) પૃથ્વી પર
અવગ્રહ લેવા દેવ કે ઈશ્વર [-ચવો = સ સાન્ના
(પ્રભુ કે દેવનો) જન્મ ચવો, અવગ્રહ -લેવો
(દેવ કે પ્રભુએ) અવગ્રહ, દેહ ધારણ કરવો]
૦કાર્ય ન. ભગવાનના અવગ્રહ વિશિષ્ટ કાર્ય,
૦કુ સંકિં 'અવગ્રહ'નું પ્રેરક (૨) ઉતારો કે
અવગ્રહ આણુ ૦વગ્રહ પુ. ઈશ્વર અમુક
અમુક કાળે પૃથ્વીનો ભાર ઉતારવા જન્મ લે
છે એવો વાદ -રિ. ૦ અવગ્રહ અવગ્રહ-
૩૫ -રી વિ. ૦ અવગ્રહ લગતુ (૨) ઈશ્વરી દૈવી
અવગ્રહ વિ. [સ] નીચે ઊતરતુ (૨) અવગ્રહ
ખમેણુ (૩) ઉતારણે લાગેણુ
અવગ્રહ સ્ત્રી. [સ] હુદશા, પડતી
અવગ્રહ વિ. [સ] નિર્મલ (૨) ઉત્તમવલ (૩)
સુદર (૪) શુભ
અવગ્રહ ન. [સ] દેનતાને જન્મલેવો તે, આહુતિ
(૨) આહુતિ પૂરતુ અગ્ર દાળિયો (૩) ઉત્તમ
કૃત્ય, પરાક્રમ
અવગ્રહ પુ. [સ] વિવિરહિત-ખરાબ અગ્રહાહ
અવગ્રહ વિ. [સ] ન કહેવાય એણુ (૨) નિદ્ય
અવગ્રહ પુ. [સ] વધ નહિ તે
અવગ્રહ (ધ.) સ્ત્રી. જુઓ અવગ્રહ
અવગ્રહ પુ. [હિ] અયોધ્યા પ્રાત ૦પુરી સ્ત્રી. ૦
અયોધ્યા -ધી સ્ત્રી. ૦ અયોધ્યાના પ્રદેશની
ભાષા-એક હિંદુસ્તાની બોલી
અવગ્રહ ન. [સ] લક્ષ, 'ધ્યાન, એકાગ્રતા (૨)
કાળજી (૩) સમાધિ ૦વગ્રહ વિ. યાદ રાખેણુ
-ની વિ. ૦ ધ્યાન-એકાગ્રતાની શક્તિવાળુ
અવગ્રહ પુ. [સ] નિશ્ચય-નિશ્ચય કરવો તે (૨)
મર્યાદા બાધતી તે (૩) શબ્દ ઉપર ભાગ મૂકવો
તે (૪) અ. ખચીત ૦ણુ ન. ૦ણુ સ્ત્રી. ૦
જુઓ અવગ્રહ (૨) અવગ્રહ પુ. તે ૦કુ સંકિં
[સ અવગ્રહ] નક્કી કરણુ, નક્કી માનણુ (૨)
ધ્યાનપૂર્વક જોણુ, તપાસણુ. -રિ. ૦
અવગ્રહ
અવધિ પુ. ૦, સ્ત્રી. [સ.] હદ (૨) અંત, સમાપ્ત
(૩) નિશ્ચિત સમય [-કરવી = પગકાપાએ
પહોચણુ, દેવટની હદ વટાવી જઈ-અધાને

આપી નહિને વર્તવ કે કોઈ કામ કરવું - થવી =
અવધિ કરાવી, છેવટની હદે કામ થવું
- આધવી = હદ નક્કી કરવી અવધિએ
(અવધે) પહોંચવું = ધરણ થવું, ઉમરે
પહોંચવું અવધિએ (અવધે) મરવું = પાછી
વયે - બરોબર ઉમર વયે મરવું અવધિ
હોવી = (મૃતી બાબતમાં) આખરી છેલ્લેવતું
હોવું - પરાકાષ્ટાએ પહોંચેલું હોવું]

અવધીરણા શ્રીં [સ] અનાદ

અવધૂત વિં (૨) પું [સ] ભુઓ અવધૂત

અવધૂત વિં [સ] વધને અયોન્ય

અવધૂત વિં + હાથેલું

અવનત વિં [સ] નીચું નમેલું, પડેલું (૨)

અવત પામેલું ઠોડાણ પું 'એગલ એગ

ડિપ્રેશન' [ગ] - તાંશ પું 'ડિપ્રેશન' (ગ)

- તાંશ ઠોડાણ પું અવતલ ઠોડાણ - તિ શ્રીં

[સ] પડતી (૨) નીચે નમવું તે (૩) નમસ્કાર

અવનદ્ધ વિં [સ] ખાચેલું, મહેલું (૨) નંદોલકું

ઠવાઈ નં અમડું મઠીને કરેલું વાઈ ઠકુનપ

નં અવનદ્ધ વાઈ વગાડનાર દુક (૨)

અવનવું વિં [સ] અમિનત્રી નવતર (૨) નવી

નવી નતનું (૩) ત્રિગિત્ર, અદ્ભુત

અવનિ (-ની) શ્રીં [સ] પૃથ્વી [-તું આકાશ

અને આકાશની અવની કરે એવું =

આકાશ પાતાળ ભેગા કરે એવું, મહા ધમાલ

કે ખટપટ કરી મૂકે એવું] ઠતલ (-ળ) નં

પૃથ્વીની સપાટી ઠતાઈ, ઠપતિ, ઠપાલ,

- નીશ (-શર) પું ગત, પૃથ્વીપતિ

ઠમલ (-ળ) નં આખી પૃથ્વી

અવનેજન નં [સ] હાથપગ પગાળવાનું

પાણી, ચણોદક

અવપાણિ પું [સ] અવ + પાણિ] ગાયનના

તાલના કાળની પૂર્વે તાળી પાડવી તે

અવપાત પું [સ] નીચે પડવું - ઊતરવું તે

(૨) ખાડો (ખાસ કરીને હાથી પકડવાનો)

અવખોલ પું [સ] ભગ્નિ (૨) જ્ઞાન (૩)

વિવેક ઠકે વિં અવખોલ કરાવનાર

અવભામ પું [સ] પ્રકાશ (૨) જ્ઞાન, માક્ષત્કાર

(૩) મિથ્યા જ્ઞાન (૪) દેખાવું - પ્રકટ થવું તે

ઠકે વિં નવલત; પ્રકાશક ઠલું સંકિં
[સ અવમાસ] આભાસ થવો - રથ વિં
અવભામવા યોગ્ય

અવભૂત નં [સ] મુખ્ય યજ્ઞની પૂર્ણાહુતિ (૨)

ત્યાગ પછી શુદ્ધિ અર્થે કરાવતું સ્નાન કે તેના

ઉપકરણો ચોઈ નાખવા તે (૩) મુખ્ય યજ્ઞમાં

થયેલા દોષોના નિવારણાર્થે કરાવેલું યજ્ઞ

ઠસ્નાન નં યજ્ઞની પૂર્ણાહુતિ પછી કરાવતું સ્નાન

અવમર્ પું [સ] નાટકની પાંચ મુખ્ય સૂચિઓ

(મુખ, પ્રતિમુખ ગર્ભ, અવમર્ અને

નિર્વહણ) માની એક

અવમાન નં, ઠના શ્રીં [સ] અપમાન;

અવગણના ઠલું સંકિં અવમાન કરવું

- તિત વિં અવમાન પામેલું - ન્ય વિં માન્ય

ગમી - સ્વીકારીને અમાન્ય કે રફ કરેલું

અવયવ પું [સ] રાગીને ભાગ (૨) આખી

વસ્તુનો વિભાગ અગ (૩) માનવ, ઉપકરણ

(૪) [ગ] 'દેવ' ઠપૃથક્કરણ નં અવયવ

પાડવા તે, 'દેવ' ગણજેન (ગ) ઠદાજિત શ્રીં

શબ્દના અવયવોમાં પ્રકૃતિ અને પ્રત્યયમાં

રહેલા અર્થનો બાવ સ્વપ્તની ગતિ યોગિનિ

શક્તિ [વ્યા] - વી વિં અવયવનાણું

અવયવનું - વીભૂત વિં [સ] અવયવકર

ખતેલું

અવયોગ પું [સ] અવયોગ, અશુભ સુદૃઢ

અવર સં [સ] ધત્ત (૨) વિં ખીચું, અન્ય (૩)

કનિષ્ઠ, ઊતરતું ઠગ વિં [સ] અવર પછી

જન્મેલું અત્યંત

અવરજવર પું, શ્રીં આવળ

અવરથા અં ભુઓ તૃયા (૫)

અવરણું અંકિં 'આવરણું' કર્મણિ, ઠંકાર;

હુપાઈ જત (૨) (સુ) તાપામાં આવવું, વગાડવું

અવરેખ અં ખચીત

અવરે (-જૈ) શ્રીં [સ] અવરેહ? ઘણાવમા

વાળો સુવાવડીનો એક ચાટો, ખર્ચાનું

અવરોધ પું [સ] અટકાવત, પ્રતિબંધ (૨)

અત પું જનાનો ઠકે વિં અવરોધ કરનાર

અટકાવનાર ઠન નં અવરોધ કરનાર

- ધી વિં અવરોધક

અવરોહ પું[સ] ઊતરવું તે(ર) [સંગીતમા]
 ઊંચા સૂર ઉપરથી નીચા સૂર ઉપર આવવું તે
 (૩) [ગ] 'ડિસેન્ડિંગ ચોર્ડ' ંણુ નં
 ઊતરવું તે -હિત વિં અવરોહવાળું -હી
 વિં ઊતરતો (સૂર)

અવર્ગ પું[સ] અ આદિ સ્વરો (ર) વિં
 અવર્ગનું (૩) વર્ગરહિત -ગીં વિં અવર્ગ
 અવર્ણ વિં[સ] રગહીન(ર)વર્ણ વિનાનું, અત્યજ
 અવર્ણનીય, અવરુધ વિં [સ] વર્ણવી ન
 શકાય એવું

અવલ વિં [અ અવલ] પહેલું, મુખ્ય (ર)
 ઉત્તમ ંઅરંજ સ્ત્રીં પહેલી અરંજ
 ંઆખર અં આદિથી અત મુધી
 ંકારકુન પું મુખ્ય કારકુન ંથી અં
 પહેલેથી ંમ જલ સ્ત્રીં દન્ડકિયા, પાયદન્ત
 ંસાલ સ્ત્રીં પહેલું વર્ષ (ર) ખેસતું વર્ષ
 ંમિલક સ્ત્રીં મહિનાની છેલ્લી તારીખે જે
 ગેકડ ઇત્યાદિ હોય તે(ર) [વિગન, પેઢી ંત્યાદિ]
 ગર કરતી વખતની મૂંડી

અવલક્ષણ નં [સ] અવલક્ષણ
 અવલગ્ન વિં [સ] ચોરેલું (ર) ચોટાડેલું
 અવલથી, અવલ-મ જલ, અવલ-સાલ,
 અવલ-મિલક જુઓ અવલ'મા

અવલ અ પું[સ] આધાર, ટેકા ંડ પું એ
 નામનો છદ. ંન નં અવલ અ(ર)સાલ, મદદ
 (૩) [ગ] 'લેમ્મા' ંડું સંકિં [સ અવલવ]
 આધાર રાખવો, આધારે રહેવું (ર) અંકિં
 લટકવું -ખિત વિં આધારવાળું, ટેકાવાળું
 (ર) લટકતું

અવલિપ્ત વિં [સ] લેપયુક્ત (ર) અહ કારી
 અવલેપ પું, ંન નં [સ] ચોપડવું તે, લેપ
 (ર) અહ કાર

અવલોહ પું[સ] ચાટણ, ચાટો
 અવલોક પું[સ] જોવું તે કે તેની શક્તિ-રહિ.
 ંન નં નિરીક્ષણ; તપાસ; પરીક્ષા ંનકાર
 પું અવલોકન કરનાં ંનશકિત સ્ત્રીં
 અવલોકનની શક્તિ ંડું સંકિં [સ અવલોક]
 અવલોકન કરવું -કિત વિં જોયેલું, તપાસેલું
 (ર) પું સંગીતમા એક અલકાર

અવલોકિતેશ્વર પું [સ] (સ) ગૌતમયુક્ત
 અવલોચક વિં (ર) પું [સ] અવરોચન
 કરનાર -ન નં અવલોચન

અવશ વિં [સ.] પરતવ (ર) લાચાર
 અવશ(-શુ)કન પું [સ. અવ+શકુન],
 -નિયાળ, -નિયું વિં જુઓ 'અવશુકન'મા
 અવશિષ્ટ વિં [સ] વધેલું, બાકી રહેલું
 અવશુકન પું, -નિયાળ, -નિયું વિં જુઓ
 'અવશુકન'મા [લાગ (ર) ખડેર

અવશેષ પું [સ] બાકી રહેલો લાગ, બચેલો
 અવશ્ય વિં [સ] જરૂરી, આવશ્યક (ર) અં
 જરૂર, ખચીત ંમેવ અં [સ] ખચીત જ.
 -શ્યંભાવિ(-વી) વિં [સ] અવશ્ય ખનવાનું
 એવું, અપરિહાર્ય -શ્ય ભાવિવાદ પું
 [સ] અમુક ખનશે જ એવો નિયતિવાદ,
 'ડિટર્મિનિઝમ'

અવસન્ન વિં [સ] ખિન્ન પડી ગયેલું (ર) નદ્ય, નુત
 અવસર પું [સ] તક, લાગ (ર) સમય વખત
 (૩) ટાણુ. ંપાણી = હાડોપાણી ઉત્તન્કિયા
 અવસર્પ પું [સ] જસસ ંણુ નં નીચે
 જવું ઊતરવું તે -ર્ષિણી સ્ત્રીં ઘણો લાભો
 સમય-આચાર્ય હેનચ દ્રના લખવા મુજબ
 ૧૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦ સાગન્વર્ષો
 યરાખર (જૈન) -ર્ષો વિં નીચે ઊતરતું

અવસાત અં [સ = એકએકે હિ. અવ +
 અ સાઅત = પળ કે મહુરત] અત્તરસાત,
 હમણા જ (ર) એકએકે

અવસાદ પું [સ] નાશ, અત (ર) ખેદ
 અવસાન નં [સ] અટકવું-અધ પડવું તે,
 અત (ર) આખરવડી, મોત (૩) હા સીમા
 (૪) યતિ, વિરામ

અવ(-વે)સ્તા સ્ત્રીં [ફા ઉત્તહ] જ્ઞાન (ર)
 પારસીઓનું મૂળ ધર્મ પુરતક

અવસ્થા સ્ત્રીં [સ] સ્થિતિ, દશા (ર) આયુષ્યના
 અમુક અમુક મુદતના લાગ કે પેટા લાગ તે(૩)
 ઘડપણ ંચતુષ્ટય નં જીવનની ચાર અવ-
 સ્થાઓ તે-ખાલ્ય, ટ્રૌમર, ચૈવન અને જગ
 ંચય નંશરીન્ની ત્રણ અવસ્થાઓ તે-જગૃતિ,
 સ્વંન અને સુષુપ્તિ ંચય નં મનની ખે

અવસ્થાઓ તે - સુખ અને દુઃખ. નં નં
 નહેલા (૨) ગિચના -ચાંતર નં [સ.]
 અવસ્થામા ધનો કેન્દ્ર (૨) ખીજ અથવા
 ખડાથેથી અવસ્થા -સ્થિતિ વિં નહેલું:
 વમેલું -સ્થિતિ સીં નહેલ તે (૨) નહેલા
 અવસ્થાઈ પું [સ.] 'સપટેન્ન્ટ' (૪)
 અવહાર પું [સ.] થોડા વખત પૂંતી મુલેલ,
 યુદ્ધ-વિગમ

અવહિત વિં [સ.] લક્ષ આપનાર, એકાગ્ર
 અવહિત્ય નં [સ.] મનોવિકાન દુપાવવા તે,
 એક વ્યક્તિચારી લાવ

અવહેલન નં, -ના, અવહેલા ઓં [સ.]
 અવહેલવુ તે અનાદર, અવગણના -લું
 સંહિં [સં અવરેલું] અવનાડુ

અવળ વિં (એડલુ લાગ્યે વગાય છે.) અવળુ
 ભુઓ ઓં રાઈ સ્ત્રીં અવળય ડાપલ ઓં હું
 વિં કહે તેવી ઊલટું ઝરનાર (૨) અટકચાળ,
 અડપલાખોર ઓ સ્ત્રીં અવળાઈ ઓં અક
 નં એમતે પચે કશુ અવળુ થઈ જવુ તે
 (૨) વાગવાર (પાય વાગ) એવી ને એવી
 વિટખાણા આવી પડવી તે (૩) [લા] સાન
 કંવા જતા ખોટું થઈ જવુ તે, ઊલટું થઈ
 જવુ તે ઓખા સ્ત્રીં વાગ્યાયથી ઊલટો
 અથે સૂચવતી વાણી, ગૂઢ વાણી (૨) અવળુ
 ખોલવુ ને (૩) અશુભ વાણી ઓ અવળ અં
 ઊલટસૂલટ -ખાઈ સ્ત્રીં આડાઈ, હે તેનાથી
 ઊલટું કંવાની દેવ (૨) હઠીલાઈ -ખાસવળી
 સ્ત્રીં એક છોડ (૨) અં અવળુ ને સવળુ એ
 કમમા -ખિસું નં અદરપડલું ઠાકલું

અવળકો પું (કા) તરફડિયુ, વલખુ, હવાતિયુ
 અવળપ, અવળાઈ સ્ત્રીં ભુઓ 'અવળ'મા
 અવળ-પ ચક, -વાણી, -સવળ, અવળિયું
 ભુઓ 'અવળ'મા

અવળું વિં ઊધુ, ઊલટું (૨) વાડુ, આડું,
 પ્રતિફલ (૩) ખોટું [અવળી પાધડી કરવી કે
 મૂકવી=મત, પક્ષ કે વચનમા, કમી જવુ (૨)
 દેવાળુ કાલુ (કપિયા) અવળા કરવા, ચવા=
 ખોટ ખાવી કે જવી, ખોલુ અવળા પાટા
 દેવા, ખાંધવા, ખંધાવવા=ખોટું મમલવડ,

જમમા નાખવુ અવળા પૂનેલા=ગમે નમે
 પાપ કરેલા ('અવળે હાથે પૂનેલા') પા કરેવાય
 છે) અવળું પરવું=અવળુ લગવુ કે
 તીવડવુ અવળું મોં કરવું=જિજ્ઞાસુ (૨)
 મો દેવી લેવુ, હલક કંચુ કે નાનુ જી
 ખતાવવી અવળે મોટે પરવું=હાથ મોટે-
 હાથ પરવુ (૨) પધારીવશ થલ, નાદુ પરવ
 અવળે પાને ચૂનો દેવાવવા=મગ્ન
 વિગ્ન જમ ઝરાવવુ ને ખીજ પગલુ અવળે
 હાથે દેવી=લેન્થી ચોલ કે થપાટ લગાવવી]
 અવળુ વિં ઊધુ અલુ

અવળે સ્ત્રીં ભુઓ અવરે, સુગવડીનો એન્ચાટો
 અવાઈ સ્ત્રીં [મ] અડવા, હવાઈ વાન
 અવાઈ (-ચ) વિં [સ] મૂક, ગતજ
 અવાઈ વિં [અ+વાઈ] વાઈ-ચીકાડા-મતવ વિનાલુ
 અવાઈ વિં [સ] અવાઈ ઓક વિં મૂકું (૨)
 ખેલાન -ચી સ્ત્રીં હેડી; વાંધણી (૨) સસણી
 (૩) રવડ -ચ વિં અવલુ, અચ (૨)
 ન વચાય એવુ -ચતા સ્ત્રીં

અવાજ પું [ફા. જાવાજ] ધ્વનિ, ગજ (૨)
 ઘાટો, નાદ [-હાવાયો=લેન્થી-મોટેથી
 ખોલવુ (૨) પોતાની વાત લેન્થી જહેન્માં
 મ્મુ સ્ત્રીં -ઊતરી જવો= (ગાવાનો) કંઠ
 સારો ન નહેવો -પડવો=વાટો વીમો થવો]
 -લ વિં અવાજવાળુ (૨) પું તોપ-ખડ
 ફોરનાર (૩) સ્ત્રીં ગાયકનો કંઠ

અવાઈ વિં [અ+વાઈ] વાટ વિનાલુ, રત્નો
 પડેલો ન હોય તેવુ (૨) સ્ત્રીં ખોટો મ્મો
 (૩) કુમાર્ગ, અનીતિ

અવાઈ નં આઈ, ખાવલુ
 અવાઈ (-વે) ડો (વાં, વે) પું ભુઓ હવાડો
 અવાઈ વિં [અ+વાઈ] ડાપય નહિ તેવુ (૨)
 ડાપે નહિ તેવુ, છૂટું

અવાઈ વિં [અ+વાઈ] મેડીના વાવેતર વિનાલુ
 અવાઈ પું, નં ખે ઊલા ચાલેલા વચ્ચે મૂકલુ
 લાકડું, લેની આમપાસ ચાલતર કરી લેવામા
 આવે છે

અવાણુ સ્ત્રીં હાઈકા, ચાલ (૨) શુણ, લત ઓં
 સંહિં-હાઈકા ઊપથી પારખ કરવી (ખળતી)

અવાત્યનુમંદ્ર વિં [સં.] સૂચની મદ્રતામા
અત્યનુમંદ્રથી નીચેનું (સગીત)

અવાર વિં + અવાય, અટલ [અનિવાય]
અવારણીય વિં [સં.] નિવારી ન શકાય એવું,
અવારિત વિં [સં.] નહિ નિવારેલું [વારાદરતી
અવારનવાર અં પ્રસંગોપાત્ત; કઠી કઠી (૨)
અવાય વિં [સં.] જુઓ અવારણીય [અવલ
અવાવરુ વિં બહુ વખતથી વપરાયા વિનાનું
અવાસ પું + જુઓ આવાસ

અવાસ્તવ (-વિક) વિં [સં.] વાસ્તવિક નહિ તેવું
અવાહક વિં [સં.] વહન ન કરે એવું (ગરમી
ધ્યાદિને)

અવાળું પું, નં [દે અવાળુઆ] દાતના
પારા-પીઠિયા (૨) લાળ ઉત્પન્ન કરનાર માસ-
પિંડ [-આવડું=અવાળું ફેલુ, સોજે આવવો]
અવાંતરે વિં [સં.] અદરનું (૨) વચ્ચમા આવેલું
(૩) -ની અદર આવી જતું, સમાયેલું (૪)
બાદા, આગતુંક

અવિકલ (-ળ) વિં [સં.] અખર (૨) વ્યવસ્થિત
(૩) વ્યકુલ-ગલગયેલું નહિ એવું

અવિકલ્પ વિં [સં.] જુઓ નિર્વિકલ્પ

અવિકળ વિં જુઓ અવિકલ

અવિકાર વિં [સં.] વિકારરહિત, જેમા ફેરફાર
ન થાય તેવું (૨) પું વિકાર-ફેરફારનો અભાવ
ઠક વિં (વ્યા) શબ્દના અગમા ગુણ કે
વૃદ્ધિનો ફેરફાર ન કરાવે એવો (પ્રત્યય) -રી
વિં અવિકાર (૨) [વ્યા] જાતિ કે વચનને
લીધે ૩પમા ફેરફાર ન થાય એવું (૫૬) (૩) [ગ]
'કોન્ટ્રાટ', 'ઇનવેર્સિયમલ' -ર્થ વિં જેમા
વિકાર થઈ શકે નહિ એવું

અનિકૃત વિં [સં.] વિકૃત નહિ તેવું. -તિ સ્ત્રીં
વિકૃતિનો અભાવ (૨) પ્રકૃતિ (સાખ્યદર્શનમા)

અનિકીત વિં [સં.] નહિ વેચાયેલું

અનિકેય વિં [સં.] ન વેચવાતું કે ન વેચાય એવું

અનિગત વિં [સં.] ન ગયેલું, જુદું નહિ પડેલું,
હાજર, સંયુક્ત (૨) જવા ન દીધેલું, રોકેલું
(૩) નહિ મૂએલું (૪) નિત્ય -તા સ્ત્રીં પતિ

અથવા નાથકે રોધી રાખેલી (૨) અજ્ઞાતયૌવના
અવિચલ, ંવાન વિં [સં.] નિગદ્ય, અશરીર
(૨) શાત, સુલેહવાળું

અવિધાત વિં [સં.] અટકાવ વિનાનું, અપ્રતિહત
અવિદ્ય વિં [સં.] વિદ્ય વિનાનું

અવિચલ (-ળ) વિં [સં.] ચળે નહિ એવું બિંધ-
(૨) નિત્ય ંતા સ્ત્રીં -લિત વિં રિથર, નિત્ય

અવિચાર પું [સં.] વિચાર-વિવેકનો અભાવ
(૨) ઉતાવળ -રિત વિં બરાબર નહિ
વિચારેલું -રિતા સ્ત્રીં મૂર્ખતા, અવિચારી-
ખું -રી વિં વિચાર ન કરે એવું, મૂર્ખ (૨)
અવિવેકી, સાહસલયું ઉતાવળિયું

અવિચિદ્ધ વિં [સં.] અખર (૨) સતત ંતા સ્ત્રીં
અવિચ્છેદ વિં [સં.] વિચ્છેદ વિનાનું (૨) પું
વિચ્છેદનો અભાવ

અવિચ્છેદ વિં [સં.] વિચ્છેદ જેનો ન કરી શકાય
કે ન કરવો જોઈએ એવું

અવિજ્ઞેય વિં [સં.] ન જાણી શકાય એવું અજ્ઞેય
અવિદ્ધ વિં [સં.] વીધાયેલું નહિ એવું
ંવાનિ (-ની) વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં જુઓ
અક્ષતયોનિ

અવિદ્યા સ્ત્રીં [સં.] અજ્ઞાન (૨) માયા (વેદાત)

અવિધવા સ્ત્રીં [સં.] વિધવા નહિ એવી-
સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી ંતવચી સ્ત્રીં ભાદરવા
વદ ૬, ડોસીઓની નોમ, સૌભાગ્યવતી મરી
ગયેલી સ્ત્રીઓનું શ્રાદ્ધ કરવાનો દિવસ
અવિધાર અં + જુઓ અવધાર ંબું સં
હિં + જુઓ અવધારવું

અવિધિ પું, સ્ત્રીં [સં.] વિધિ-નિયમનો અભાવ
(૨) નિયમ-વિરુદ્ધ વર્તન

અવિનય પું [સં.] અવિવેક, અસહ્યતા -થી
વિં અવિનીત, અસંન્ય

અવિનાભાવ પું [સં.] એકબીબ વિના રહી કે
હોઈ ન શકે એવો ભાવ કે લક્ષણ -વી
વિં અવિનાભાવવાળું

અવિનાશ (-શી) વિં [સં.] અમર, અક્ષય;
નિત્ય ંત્વ, -શિત્ત્વ નં -શિની વિં સ્ત્રીં
-શીપણું નં [સંયુક્ત

અવિભક્ત વિં [સં.] એકરૂપ (૨) મનિયારું

અવિભાજ્ય વિં [સં.] વિભાગ ન પડી શકે
એવું (૨) [ગ] શેષ રાખ્યા વિના ભાગાય નહિ
એવું ંતા સ્ત્રીં

અવિયોગ પું [ન] વિયોગનો અભાવ ૦અત
નં મંગર મુદ ૨ ને દિવસે સ્ત્રીઓ અવેવ્ય-
ન કરે છે તે -અથ વિં બુદ્ધ ન પાડી
શકાય એવું

અવિરત વિં [ન] નિરત, સતત
અવિરલ વિં [સ] વિરલ નહિ એવું (૨) વદ્ય,
ભરત્યકં (૩) અખડ

અવિરામ પું [સ] વિરામનો અભાવ (૨) અં
વિરામ લીલા વિના, સતત -મ-(મી) વિં
સતત અપાક

અવિરોધ પું [ન] વિરોધનો અભાવ (૨) મેળ,
ખનાવ (૩) પૂર્વાપર મગતિ -ચિની વિં સ્ત્રીં,
-ધી વિં વિરોધી નહિ એવું

અવિલખ વિં [સં] મોકુ ય્યાં વિનાનું (૨)
પું વિલખ નહિ તે

અવિવક્ષા સ્ત્રીં [સ] વિવક્ષાનો અભાવ -ક્ષિત
વિં વિવક્ષિત નહિ એવું -ક્ષિતાર્થત્વ નં
અવિવક્ષિત અવંગણુ હોતુ તે

અવિચાલિત વિં [સ] હવાન -તા વિં સ્ત્રીં
અવિચેક પું [સ] અવિચાન (૨) વિચાનશૂન્યતા
(૩) અવિનય -છી વિં અવિચારી (૨) અસભ્ય

અવિશંકિત વિં [સ] નિશંક, નીડર
અવિશ્રાંત વિં (૨) અં [સ] અથાક, સતત

અવિશ્લેષ્ય વિં [સ] બુદ્ધ પાડી ન શકાય એવું

અવિશ્વમનીય વિં [સ] વિશ્વાસપાત્ર નહિ એવું

અવિશ્વામ પું [સ] વિશ્વામનો અભાવ -સ્ત્રી,
-સુ વિં વિશ્વામી નહિ તેવું -અથ વિં
બુદ્ધો અવિશ્વસનીય

અવિપય વિં [સ] હૃદયોનો વિષય ન થઈ
ગદે તેવું, અગોચર (૨) પું વિષય-કામ-
વાસનાનો અભાવ (૩) ન દેખાય તે (૪) શક્તિ
કે મર્યાદા બહાર હોત તે

અવિપદ્ય વિં [સ] અસપ

અવિમવાદી વિં [સ] વિસવાદી નહિ એવું

અવિહિત વિં [સ] વિહિત નહિ એવું

અવૃદ્ધિ સ્ત્રીં [સ] વરસાદનો અભાવ, અનાવૃદ્ધિ
અવેક પું + બુદ્ધો અવિવેક, અવિનય

અવેજ પું [સ] જ્વજ્જ ખડો, સાદા જેટલી
કિંમતનો માલ (૨) નાણું, મૂડી -અં વિં
જો-પ

બહલામા ઝામ કરનાર, હંગામી (૨) સ્ત્રીં-ની
બગાએ-બદલે હોતું તે

અવેડો (વે) પું બુદ્ધો અવાડો, હવેડો

અવેધ વિં [સ] ખોડખાણ વિનાનું

અવેર પું દેખરેખ, દાખ, કાખૂ (૨) વિવેકથી

ઉપયોગ કરે તે, મુવ્યવસ્થા (૩) કંકર (૪)

સમેટવું-એકંદું કંટુ ને ઠંડું સં કિં

મુવ્યવસ્થિત ગણવું, સાર કરીને વાપરવું (૨)

ભળવડું, જાત કંટુ (૩) કંકરસર કરવી

અવે(-વૈ)ર (વે) નં [સ] સવૈર પાલી] વેગનો

અભાવ, પ્રેમ ઓનિયા સ્ત્રીં વેર સામે પણ

અવેગનો ન ઉપયોગ કરવાની શક્તિ

અવેન વિંહલેતું, ગભગટિયું -રાટ પુંગલગટ

અવેન પું + બુદ્ધો અવયવ

અવેન્તા સ્ત્રીં [બુદ્ધો અવગતા] અવગતા કે

તેની પ્રાચીન ભાષા [કવખતે (૨) અતરિયાળ

અવેળા સ્ત્રીં [અ + વેળા] કેવળા -બુ અં

અવેળા સ્ત્રીં એકનો પાતળો શીંગે (નૈન)

અવૈધ વિં [સ] વિવિ વિનાનું (૨) શાસ્ત્રે માન્ય

નહિ કેવલ, નિષિદ્ધ (૩) બધાંદણવિરુદ્ધ

અવૈધવ્યક્ત નં [સ] વૈવ્ય ન આવે તે માટે

કંઠનું વ્રત

અવ્યક્ત વિં [સ] અવ્યપ્ત (૨) અવ્ય (૩) [ગ]

અગ્રાત, વિગિદ્ધ સપ્થા ન યતાવનાં (નાશિ)

(૪) નં બ્રહ્મ, પન્માત્મતત્ત્વ (૫) મૂલ પ્રકૃતિ

ઠકિયા સ્ત્રીં અવ્યક્ત રાગિની વિવિ, 'એલિ-

બ્રેઈક એપરેશન' (ગ.) ઠસામ્ય નં અવ્યક્ત

રાગિનું સમીકરણ (ગ)

અવ્યભિચરિત વિં [સ] અવ્યભિચારવાળું

અવ્યભિચાર પું [સ] નિલ સાહચર્ય (૨)

એકનિષ્ઠા, વફાદારી. -રી વિં વ્યભિચારી નહિ

એવું, નીતિમાન (૨) એકનિષ્ઠ (૩) અપવાદ

રહિત, બધી વખતે એકસમ્યુ (૪) [ન્યા] જેનો

વિષય કદી બાવિન નથી થતો એવું -રિણી

વિં સ્ત્રીં પતિમતા (૨) એકનિષ્ઠ

અવ્યય વિં [સ] ન બહલાય એવું, શાશ્વત (૨)

નં (વ્યા) જેને ભંતિ, ઘચન કે વિભક્તિના

પ્રત્યય ન લાગે તેવો ગળદ (૨) પું શિવ વિષ્ણુ

ઠકૃદ ત નં (વ્યા) કૃતંતો અવ્યય પ્રકાર,

ઉદાઁ'કરી,કરીને'—થીભાવ પુઁ એક સમાસ.
 ઉદાઁ 'યથાશક્તિ' (૨) ખર્ચનો અભાવ
 (ગરીબાઈને લીધે) (૩) અવિકારી રિથતિ,
 અવિનાશીપણુ
 અવ્યવસાયી વિઁ[સ] વ્યવસાયી નહિ એવું
 અવ્યવસ્થ વિઁ[સ] વ્યવસ્થા વગરનું અવ્યવસ્થિત
 —સ્થા સ્ત્રીઁ વ્યવસ્થાનો અભાવ; ગોટાળો
 —સ્થિત વિઁ વ્યવસ્થિત નહિ તેવું —સ્થિતિ
 સ્ત્રીઁ અવ્યવસ્થા [અહિષ્કૃત
 અવ્યવહાર્ય વિઁ[સ] વ્યવહાર ન રાખવા યોગ્ય.
 અવ્યવહિત વિઁ[સં] લગોલગનું, તદ્દન પાસેનું
 ંપૂર્વગામી વિઁ પૂર્વે કોઈ પ્રકારના વ્યવધાન
 વિના તરત જ આવેલું —રહેલું
 અવ્યંગ વિઁ [સ] સાદો, વાગ્ય (અર્થ)
 અવ્યાકૃત વિઁ [સ] પ્રકટ નહિ થયેલું, વિકાસ
 નહિ પામેલું (૨) અરપષ્ટ
 અવ્યાખ્યેય વિઁ[સ] વ્યાખ્યા ન થઈ શકે એવું
 અવ્યાજ વિઁ [સં] નિષ્કપટ, સરળ
 અવ્યાપાર પુઁ [સં] કામધંધાનો અભાવ (૨)
 પોતાનું કામ નહિ તે
 અવ્યાપ્તિ સ્ત્રીઁ [સ] ધવો ભેઈએ તે સઘળાનો
 જેમા સમાવેશ ન થાય એવો લક્ષણદોષ [ન્યા]
 અવ્યાહત વિઁ [સં] વ્યાહત નહિ એવું, અમોઘ
 અવ્યુત્પન્ન વિઁ[સ] બિનઅનુભવી. અકુશળ
 (૨) જેની વ્યુત્પત્તિ ન શોધી શકાય એવો
 (શબ્દ) (૩) લાંબાની રૂઢિ, વ્યાકરણ ઇત્યાદિ
 ન આવડતા હોય એવું
 અશક્ત વિઁ [સં] નબળું, કમતાકાત —ક્રિત
 સ્ત્રીઁ શક્તિનો અભાવ, નબળાઈ (૨) ગળું—
 તાકાત ન હોવી તે —ક્રિતમાન વિઁ શક્તિ
 વિનાનું; અસમર્થ
 અશક્ય વિઁ [સં] અસંભવિત
 અશમ વિઁ [અ+શમ] શમ વિનાનું
 અશન નઁ [સં] ખાણું તે, ભોજન
 અશનાઈ સ્ત્રીઁ [ફા.આશ્વાઈ] આશનાઈ, ચારી
 (૨) અટકચાણું; ચાળો
 અશનિ સ્ત્રીઁ [સં] વીજળી
 અશબ્દ વિઁ[સં] નિશબ્દ, નીરવ (૨) શબ્દમા
 નહિ વ્યક્ત થયેલું (૩) નં બ્રહ્મ

અશરણુ વિઁ [સ] નિરાધાર આશ્રયરહિત
 ંશરણુ વિઁ અશરણના શરણક્રપ (પ્રભુ)
 અશરણી સ્ત્રીઁ [અ અશ્રમી] સોનામહોર (૨)
 એ નામનું એક હલીલું ચાકું
 અશરાર વિઁ[અ] ઇમાનદાર, ખાનદાન—શ્રી
 સ્ત્રીઁ ખાનદાની, ઇમાનદારી, (૨) લલમનસાધ
 અશરીર,—રી વિઁ[સં] શરીરરહિત (૨) દેવી
 (વાણી) (૩) પું (સ) કામદેવ (૪) બ્રહ્મ
 —રિણી વિઁ સ્ત્રીઁ દેવી (વાણી)
 અશર્મ વિઁ[સં] કુખી (૨) નં કુખ, અશાતિ
 અશસ્ત્ર વિઁ [સં] હથિયાર વિનાનું, નિશસ્ત્ર
 અશક, —ક્રિત વિઁ [સ] શકારહિત નિશક
 —કથ વિઁ શકા ન કરી શકાય એવું કે ન
 કંઘા યોગ્ય
 અશાત(—તા) સ્ત્રીઁ [સં] અશાતિ, અસુખ
 ંના સ્ત્રીઁ અશાતિ (૨) [નૈન] અપવિત્રતા,
 અપવિત્ર કરવું તે
 અશાલીન વિઁ [સ] અસભ્ય, નિર્લજ્જ, ઉદ્ધત
 અશાશ્વત વિઁ[સં] શાશ્વત નહિ એવું ંતા સ્ત્રીઁ
 અશાસ્ત્ર(—સ્ત્રીય) વિઁ [સં] શાસ્ત્રવિરુદ્ધ,
 અવિહિત (૨) શાસ્ત્રને નહિ લગતું (૩) શાસ્ત્ર-
 શુદ્ધ નહિ એવું, લૈકિક
 અશાંત વિઁ [સ] શાંતિરહિત, ઉદ્વિગ્ન (૨) તોડ ની
 (૩) ચચળ (૪) આનુર ંતા સ્ત્રીઁ અશાતિ
 —તિ સ્ત્રીઁ શાંતિને અભાવ (૨) તોડાન, બખેડો
 —તિકર, —તિકારક વિઁ અશાતિ કરનર
 અશિક્ષિત વિઁ [સ] શિક્ષિત—ભણેલું નહિ એવું
 અશિર પુંઁ [સ] રાક્ષસ (૨) અગ્નિ (૩) પવન
 અશિવ વિઁ [સ] અશુભ, અકલ્યાણકારી (૨)
 નં અકલ્યાણ [આમ્ય
 અશિષ્ટ વિઁ [સ] શિષ્ટ નહિ એવું, અસસ્કારી,
 અશિસ્ત વિઁ શિસ્ત વિનાનું
 અશીત વિઁ [સં] ગરમ [વિં શીલરહિત
 અશીલ નં [સં] અસભ્ય કે દુરાચારી વર્તન (૨)
 અશુચિ વિઁ [સં] અપવિત્ર, અશુદ્ધ (૨) સૂતકી
 અશુદ્ધ વિઁ [સં] અપવિત્ર (૨) મલિન (૩)
 અપ્રામાણિક (૪) મદોષ ભૂલભરેલું (૫)
 શુદ્ધિ—લાન વગરનું, બેભાન ંતા સ્ત્રીઁ, ંત્ર
 નં, —દ્ધિ સ્ત્રીઁ અશુદ્ધ હોવું તે

અશુભ વિં [સ] અમગલ (૨) મરણને લગતું
 (૩) નં અકલ્યાણ, ભૂકું (૪) દુરાચરણ
 અશુર પું, નં (સં) આસીરિયા
 અશુ (-ચુ) વિં [સ] દૈદ્ય આલુ, એવુ (૫)
 અશુર વિં [સ.] કાય ખાયલુ
 અગ્રેષ વિં (૨) [સ] પૂરેપૂર, તમામ (૨)
 સ્ત્રીં (સુ.) બુઝો યોગશી
 અગ્રે (-સૌ) યિયો પું એક વનસ્પતિ-ઔષધિ
 અગ્રો (-પો) વિં [ફા] પવિત્ર, શુદ્ધ ંદ્ર સ્ત્રીં
 પવિત્રતા
 અગ્રોક પું [સં] હર્ષ; આનંદ (૨) આસો-
 પાલવનુ ઝાડ (?) (૩) [સ] એક રાત્ર (૪)
 વિં શોકરહિત ંવનિકાન્યાય પું અરોક
 વન જેવી ખીજ વણી કામ દે એવી વાટિકાઓ
 છતા, ગણે સીતાને ખાસ કારણ વિના ત્યા
 રાખી તેમ, અનેક માર્ગો હોય ને બધા સરખા
 હોય છતા, તેમાના એક ઉપર જ પસંદગી
 ઊતરતી એ ન્યાય
 અગ્રોચ્ય વિં [સં] શોક ન કંવા યોગ્ય
 અરોધ્ય વિં [સં] શોધી ન શકાય એવું
 અરોધ્ય નં [સ] અશુદ્ધિ, મલિનતા (૨) સૂતક
 અરોધ્ય નં [સં] કાયરતા
 અશકર અં [અ] અક્ષર ? ઘણું કરીને, આખરે
 અશમ પું [સ] પથર ૦ર વિં પથરવાળું;
 ખડકમય (૨) પું પથર ૦રી સ્ત્રીં પથરી
 (એક રોગ) -શમ તક પું એક જાતનું ઘાસ
 (જેમાથી પ્રાચીન કાગમા બ્રાહ્મણો મેખલા
 બનાવતા હતા) (૨) ચૂલો (૩) ઝાડનું નામ
 -શમા પું પથર (૨) પહાડ (૩) વજ્ર
 -શમારોહણ નં પહાડ ઉપર ચડતું તે (૨)
 [લા] કંહણ કામ (૩) વિવાહવિવિનો એક
 ભાગ [જેમા કન્યાને પથર ઉપર પગ મુકાવી
 પાતિવ્રત્યમા તેના જેવી દંડ થવાનું કહેવામા
 આવે છે] -શમલ નં પૃથ્વીના પહોમા
 મળી આવતો વનસ્પતિ કે પ્રાણીનો અવશેષ
 અશ્રદ્ધા સ્ત્રીં [સં] અનાસ્થા, અવિશ્વાસ ૦ણુ
 વિં શ્રદ્ધા-આકીન વિનાનું
 અશ્રવણીય, અશ્રાન્થ વિં [સ] ન સાલળવા
 યોગ્ય કે ન સાલળી શકાય એવું

અશ્રાંત વિં [સ] થાક્યા વિનાનું (૨) સતત અથાક
 અશ્તુ પું [સ] આસુ. ંધારા સ્ત્રીં આસુની
 ધારા ૦પાત પું આસુ પાડવા તે ૦પ્રમાર્જન
 નં આસુ લોહવા તે
 અશ્તુત વિં [સ.] નહિ સાલળેલું (૨) શાસ્ત્ર
 નહિ ભણનાર (૩) અશિક્ષિત ૦પૂર્વ વિં
 પૂર્વ નહિ સાલળેલું એવું
 અશ્લાઘ્ય વિં [સ] વખાણવાને અયોગ્ય, નિઘ
 અશ્લીલ વિં [સં] ખીલત્સ, નહાત (૨)
 અસભ્ય, ગ્રામ્ય ૦તા સ્ત્રીં, ૦પણુ નં
 અશ્લેષા, -પા [સ] સ્ત્રીં નવસુ નક્ષત્ર
 [-ચગી તો ચગી ને કગી તો કગી =
 તેનક્ષત્રમા જે વરસે તો બરોબર વરસાદ થાય,
 નહિ વરસે તો ના થાય]
 અશ્વ પું [સ] થોડો ંકાંતા સ્ત્રીં મૂંછનાનો
 એક પ્રકાર (સંગીત) ંગતિ સ્ત્રીં થોડાની
 ચાલ (૨) એક છંદ ંગતિ-પ્રબંધ પું
 એક ચિત્રકાવ્ય ંગંધા સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ;
 આસધ ૦ચીવ પું (સ) એક રાક્ષસ (૨)
 વિશ્વુનો એક અવતાર ૦ચર્યા સ્ત્રીં થોડાની
 સલાળ ૦ચિકિત્સક પું થોડાનો-ઢોરોનો
 વૈદ્ય (૨) નાળ જડનારો (૩) થોડાનો પરીક્ષક
 ૦તર પું અચ્ચ ૦તરી સ્ત્રીં અચ્ચર
 (માહા). ૦દ દ્વા સ્ત્રીં ગોખુનો છોડ ંધારી
 સ્ત્રીં નવ ગણની ચાર લીટીનો એક છંદ
 ૦પાલ (-ળ, ૦કે) પું થોડાનું પાલન કંનાર,
 ખાસદાર ૦મંત્ર પું જેથી થોડો પવનવેગ
 ચાલે એવો મંત્ર ૦મેધ પું એક યજ્ઞ, જેમા
 દિગ્વિજય કરી આવેલો થોડો હોમવામા આવે
 છે ૦મેધી વિં અશ્વમેધને લગતું (૨) પું
 તે યજ્ઞ કંનાર ૦ધાર પું થોડેસવાર ૦વિદ્યા
 સ્ત્રીં થોડા પારખવાની, કેળવવાની તથા
 ચલાવવાની વિદ્યા ૦વૈદ્ય પું બુઝો અશ્વ-
 ચિકિત્સક ૦શાસ્ત્ર નં અશ્વવિદ્યાનું શાસ્ત્ર
 ૦શાલા (-ળા) સ્ત્રીં થોડાનો તળેલો -શ્વાકંઠ
 વિં થોડા ઉપર સવાર થયેલું -શ્વારોહણ
 નં થોડા ઉપર સવારી કરી તે -શ્વિની સ્ત્રીં
 પહેલું નક્ષત્ર (૨) થોડી -શ્વિનીકુમાર પું,
 (સ) દેવાના બે વૈદ્ય

અશ્વત્થ પુ. [સં] પીપળો

અશ્વત્થામા પુ. [સં] (સ) ડ્રોણચાર્યનો પુત્ર

(૨) એક હાથીનું નામ

અશ્વમેધ અ + (પ) બ્રુઓ અવશ્યમેવ

અપા(-સા)ઃ પુ. [સં. અષાઢ] વિક્રમ સ્વતનો નવમો મહિનો

અપાટ પુ. [સં] અપાટ-હા સ્ત્રી. એક નક્ષત્ર

અપો વિ. [અવેગના] અશો, પવિત્ર (જન્મુષ્ટ્ર)

૦ઠી સ્ત્રી. અશોધી પવિત્રતા

અષ્ટ વિ. [સં.] આઠ ૦૬ નં આઠનો સમુદાય.

૦ઠણી પુ. (સ) બ્રહ્મા -કેદ્યાણી વિ.

આઠ શુભ ચિહ્નોવાળો (ધોડો) ચાર પગ,

કપાળ, છાતી, ખાંધ તથા પૂછડી જેના ચોળા

હોય તે] ૦ઠેાણુ પુ. આઠ ખૂણવાળી અકૃતિ.

૦ઠેાણુ, ૦ઠેાણી વિ. આઠ ખૂણવાળું ૦ઠંધ

નં આઠ સુગંધીઓનું ચૂર્ણ ૦ઠુણુ પુ.

બ્રાહ્મણોમા આવશ્યક એવા આઠ શુભ-દયા,

ક્ષમા, અનમૂયા, જ્ઞાય, અનાયાસ, મગલ,

અગર્પણ અને અરપૃષ્ઠા ૦દિશા સ્ત્રી. ચાર

દિશાઓ અને-ચાર ખૂણાઓ મળીને આઠ

દિશાઓ ૦દ્રવ્ય નં યજ્ઞમા જડગી આઠ

પદાર્થ પીપળો, લિમ્બે, પીપળ, ખાખરો

તથા વડ એ પાંચનું સમિધ તથા તલ,

ખીર અને બી ૦ધા અ. આઠ પ્રકારે

૦ધાતુ સ્ત્રી. આઠ ધાતુઓ-ચોનું, ઇપુ, તાણુ,

કંધીર, પીતળ, સીમું, હોદુ અને પારો

૦નાયિકા સ્ત્રી. કાવ્યશાસ્ત્રમા કહેલી આઠ

નાયિકાઓ-સ્વાધીનપતિકા, ખંડિતા, અભિ-

સારિકા, કલહાતરિતા, વિપ્રલબ્ધા, પ્રોષિત-

ભર્તૃકા, વાસકસંભલ અને વિરહોત્કંઠા ૦પદ

પુ. આઠ પગવાળો તે-કરોળિયો. ૦પદી

સ્ત્રી. આઠ પદ-કંડીઓવાળું ગીત ૦પર્વત

પુ. ૫૦ વં આઠ કુલપર્વતો ૦પાર્શ્વી વિ.

આઠ પાસાવાળું, 'ઓકટાહેડ્ડલ' (ગ)

૦પૂનદ્રવ્ય નં પૂનમાં ઉપયોગી આઠ

પદાર્થો-પાણી, દૂધ, ઘી, દહીં મધ, દર્ભ,

ચોખા તથા તલ ૦પ્રધાન પુ. આઠ પ્રકારના

મત્રી-પ્રધાન, અમાત્ય, સચિવ, મત્રી, ધર્મા-

ધ્યક્ષ, ન્યાયશાસ્ત્રી, વેદ અને સેનાપતિ.

૦ભાવ પુ. કાવ્યશાસ્ત્રમા કહેલા આઠ ભાવો

-સ્તંભ, સ્વેદ, સ્વરભગ, રોમાચ, કંપ, વૈવર્ણ્ય,

અશ્રુપાત અને પ્રલય ૦ભુજ સ્ત્રી. (સં)

આઠ ભુજવાળી મહાલક્ષ્મી ૦ભોગ પુ. ૫૦

વં આઠ પ્રકારના-અથા ભોગ ૦મ વિ.

આઠમું (૨) સ્ત્રી. લાગલાગટ આઠ ટકના

ઉપાસનું મત, અક્રમ (જૈન) ૦મકાલિક

વિ. ગત ટકો છોડી આઠમી ટકે અર્થાત

ચોવે દિવસે રાતે જમનાર ૦મહારોગ

પુ. આઠ પ્રકારના મોટા વ્યાધિ-વાત, અગ્નિ, રી,

કુરુ, મેહ, ઉદર, લગદર, અર્શ અને

સગ્રહણી ૦મહાસિદ્ધિ સ્ત્રી. આઠ મહા-

સિદ્ધિઓ-અભિમા, મહિમા, ગરિમા, લલિમા.

પ્રાપ્તિ, પ્રાકાશ્ય, ઈશિત્વ અને વશિત્વ

[અને નવ નિધિ હોવાં=અધી દિવ્ય

શક્તિઓ તે તમામ સંપત્તિ હોવી] ૦મંગલ

(-ળ) વિ. બ્રુઓ અષ્ટકંથાણી (૨) નં

રાત્ર્યાભિષેક વખતે જડગી ગણાતી આઠ શુભ

વસ્તુઓ-સિંહ, વૃષભ ગજ, પૂર્ણેદિક કુંભ,

પખો, નિશાન, વાઘ અને દીપ, અથવા

બ્રાહ્મણ, અગ્નિ, ગાય, સુવર્ણ, ધૂત, સૂર્ય,

જળ અને ગળ (૩) પુનલક્ષ. નાતર (૪)

પુ. એક તાલ (સંગીત) ૦મંગળી વિ.

નાતરિયુ (લક્ષ) ૦મંશ પુ. આઠમો ભાગ

૦મી સ્ત્રી આઠમ ૦મૂર્તિ (-ર્તિ) પુ.

શકર, મહાદેવ (પૃથ્વી, જલ, તેજ, વાયુ,

આકાશ, સૂર્ય, ચંદ્ર અને ઋતિવન-એવા

આઠ રૂપવાળા). ૦યોગિની સ્ત્રી. શુભાશુભ

દ્રવ્ય આપનારી પાર્વતીની આઠ સખીઓ

૦રસ પુ. આઠ રસ-શૃંગાર, હારય, કંટણ,

દૈદ્ર, વીર, ભયાનક, ખીભત્સ અને અદ્ભુત

૦વર્ષા વિ. સ્ત્રી. આઠ વર્ષની (કન્યા), ગૌરી.

૦સિદ્ધિ સ્ત્રી. બ્રુઓ અષ્ટ મહાસિદ્ધિ

૦સૌભાગ્ય નં ૫૦ વં સેથામા સિંદુર,

કપાળે ચાલ્કો, આખમા કાળજી નાકે

વાળી, કાને કંઈકે, ડોટમા કીડિયાસેર હાથમા

ચૂડો કે ખંગડી, અને પગમા અઠ્ઠાસિયા એ

આઠ સૌભાગ્યવતીના ચિહ્નો ૦શ્રવણ પુ.

(સ) અષ્ટકર્ણ, બ્રહ્મા -દાક્ષરી વિ. આઠ

અક્ષરવાળું. - ઇષ્ટાદશ વિં અદા - ઇષ્ટાધ્યાયી
 વિં આઠ અધ્યાયવાળુ (૨) શ્રીં (સં)
 પાણિનીનુ વ્યાકરણ. - ઇષ્ટાવક વિં આઠ વાકા
 અગવાળુ, કદંબુ, કૂખડુ (૨) પું (સ)
 એક કપિ - ઇષ્ટાધ્યાની વિં એકીસાથે
 જુદી જુદી આઠ વસ્તુઓમા ધ્યાન આપી
 શકે એવુ (૨) [લા] ચતુર - ઇષ્ટાંગ વિં
 આઠ અગવાળું (૨) નં શરીરનાં આઠે
 અંગ, જેના વડે દડવત પ્રણામ કરવામા
 આવે તે (આઠ અંગો - બે હાથ, બે પગ,
 બે દીચણ એ ૭ અને છાતી તથા કપાળ
 કે વાચા તથા મન, અવવાહાય, પગ, દીચણ,
 ખાતી, માથુ, મન વાણી અને દષ્ટિ)
 - ઇષ્ટાંગયુદ્ધિ શ્રીં શુદ્ધમા, શ્રવણ, પ્રહણ,
 વાગણ, ચિંતન, ઊહાપિહા, અર્થવિજ્ઞાન અને
 તત્ત્વજ્ઞાન એ આઠ ગુણવાળી બુદ્ધિ
 - ઇષ્ટાંગમાર્ગ પું મમ્યં દષ્ટિ, સમ્યક
 સંકલ્પ, સમ્યક વાક, સમ્યક કર્મ, સમ્યક
 આહવા, સમ્યક વ્યાયામ, સમ્યક મૃતિ,
 સમ્યક મમાવિ એ આઠ અંગવાળો બુદ્ધ
 ભગવાને યતવેલો દુ ખના નિવારણનો માર્ગ
 - ઇષ્ટાંગયોગ પું યમ, નિયમ, આસન,
 પ્રણાયામ, પ્રત્યાહાર, ધ્યાન, ધ્યાન અને
 સમાધિ એ આઠ અંગયુક્ત યોગ
 - ઇષ્ટોત્તરશત વિં એકસો આઠ (પાગચણ)
 અષ્ટ પદ્યં અં [સ સ્પષ્ટ-અસ્પષ્ટ?] આહુ અવળુ,
 અગદબગદ, ખરુખોટુ
 અષ્ટાક્ષરી વિં [સં], અષ્ટાદશ વિં [ન]
 અષ્ટાધ્યાયી વિં (૨) શ્રીં [સ] અષ્ટાવક
 પું (૨) વિં [સ]. અષ્ટાવધ્યાની વિં [સં]
 જુઓ 'અષ્ટ'મા
 અષ્ટાણુ અંડિં કંટાણુ, પીડાણુ (૨) હિઝારાણુ
 (૩) પસ્તાણુ [જુઓ 'અષ્ટ'મા
 અષ્ટાંગ વિં [સ], ંજુહિ, ંમાર્ગ, ંયોગ
 અષ્ટોત્તરશત વિં [સ] જુઓ 'અષ્ટ'મા
 અમ્મજા વિં [મ] આસજિ વિનાણુ - કિ
 શ્રીં અનાસજિ
 અસંગોત્ર(-ત્રી) વિં [સ] એક ૪ ગોત્ર
 નહિ તેહુ

અસન્નજન પું [ન] સન્નજન નહિ તે, કુટ,
 અસત્ય ંતા શ્રીં, ંપણુ નં
 અમત વિં [સં] નહયાન કાલ્પનિક (૨) ખોટુ
 (૩) ખગળ (૪) નં શુન્ય (૫) અસત્ય
 - તાર પું અનાદર, અપમાન, - તા શ્રીં
 સનાનો અભાવ - તપથ પું કુમાગ.
 - તપથગામી વિં કુમાર્ગે ચડેણુ, કુમચગણી
 - તપ વિં નિ સત્તવ, માલ વિનાણુ (૨) સાગ-
 પણા વિનાણુ (૩) નં અભાવ; ન હેણુ તે
 (૪) અસત્ય (૫) ખરાખપણુ, કુટતા - દ શ
 પું અનિષ્ટ-ખરાખ અશ - દાચરણુ નં,
 - દાચાર પું અનીતિ કુચાર - દાચારી
 વિં કુચારી. - દગતિ શ્રીં અવગતિ
 - દ્વાહુ પું ખગળ યુક્તિ (૨) ખગળ
 અભિપ્રાય પૂર્વગ્રહ (૩) છોકંગાદી ઇગ્ધા
 - દ્વાહુ પું સદ્ભાવનો અભાવ, અનાદર,
 અણગમો - દિચાર પું ખરાખ-કુટ વિચાર
 અસતત વિં [સ] ચાણુ-અખડ નહિ તેહુ (૨)
 અં રહી ગહીને
 અસતી શ્રીં [સ] વ્યલિચાગિણી શ્રી, અસાંવી
 અમત્તા શ્રીં, - તપ નં [સ] જુઓ 'અસત'મા
 અસત્પથ પું [સ] જુઓ 'અસત'મા
 અસત્ય વિં [સ] ખોટુ, ભૂકુ (૨) કાલ્પનિક (૩)
 નં ભૂકાણુ (૪) માયા, ભ્રમ ંભાવારોપણુ
 નંભ્યા ભાવનો અનુભવ નથી થતો ત્યા લ વનુ
 આરોપણ કરવુ તે ંવાદી વિં ભૂકુ ખોલનાર
 અસદાચાર પું, - રી વિં [સ] જુઓ 'અસન મા
 અસદશ વિં [સ] અણસગળુ ભિન્ન
 અસદ્ - ગતિ, - આહ, - ભાવ [સ] જુઓ
 'અસત'મા
 અસદિચાર પું [સ] જુઓ 'અસત'મા
 અસન, ંવેલ શ્રીં એક આપવિ
 અસન્નારી શ્રીં [સ] ખગળ શ્રી
 અસપિંડ વિં [સ] સપિંડ નહિ એહુ
 અમખાળ પું [જ.] સન્મામાન
 અસત્ય વિં [મ] અવિનયી, ૪ ગલી ંતા
 શ્રીં, ંપણુ નં
 અસમ વિં [સ] સરખુ નહિ એહુ, વિષમ (૨)
 ખરાખરિયા વિનાણુ, અપ્રતિમ ંતા શ્રીં

અસમજ, ૦ણુ સ્ત્રીં [અ+સમજ્વ] અણસમજ.

૦ણુ વિં અણસમજુ -જૂત, -જૂતી સ્ત્રીં
ગેરસમજ (૨) અણખતલ

અસમર્થ વિં [સ] સમર્થ નહિ તેવું

અસમવાથી વિં [સં] સમવાથી નહિ તેવું,
જુદ પાકી શકાય તેવું, આગંતુક, ઠંડારણુ
નં જે કારણ કાર્ય અથવા સમવાથી કારણની
સાથે એક જ વસ્તુમા સમવાય-સંબંધથી
નહેલું હોય તે (ન્યા)

અસમવેત વિં [સ] સમવાય-સંબંધથી નહિ
જોડાયેલું (૨) અસંબંધ

અસમંજસ વિં [સ] અરપથ (૨) અવ્યયિત
(૩) મૂર્ખાઈલરેલું

અસમાતું વિં [અ+સમાતું] સમાય નહિ તેવું કે
તેટલું (૨) જેમો સમાસ ન થાય એવું (માણસ)

અસમાધાન નં [સ] સમાધાન નહિ તે ઠંડારક
વિં સમાધાન ન કરનાર [એવું]

અસમાધેય વિં [સં] સમાધાન ન કરી શકાય
અસમાન વિં [સ] સરખું નહિ એવું (૨) સપાટ
નહિ એવું ઠંડા સ્ત્રીં

અસમાસ વિં [સ] અધૂરું, અપૂર્ણ -સિ સ્ત્રીં
અસમાવર્તક, અસમાવૃત્ત (-તિક) પું [સ.]

જેવું (વેદનું) અધ્યયન સપૂર્ણ નથી થયું
એવો બ્રાહ્મણ

અસમાહિત વિં [સ] ધ્યાન રહિત, ગ્યગ્ર
અસમ્યક વિં [સ] સમ્યક નહિ એવું, ખોટું,

ભૂલભરેલું

અસર સ્ત્રીં [અ] વસ્તુનો (સારો કે મોઠો)
પ્રભાવ કે છાપ પડે યા ગુણ અવગુણ દાખવે

તે, પરિણામ, લાગણી [-તણે આપવું=છાપ
પડવી કે પાસ યા પ્રભાવ લાગવો -પડવી=

પ્રભાવ કે ગુણના પાસથી પરિણામ થવું,
ફેરફાર નીપજવો] ઠંડારી, ઠંડારક [સ] વિં

અસર કરે એવું

અસરાર નં [અ] ખાનગી વાતચીત (૨) છૂપો
લેક (૩) ઝોડઝપટ

અસલ વિં [અ અસ્લ] મૂળ (૨) પ્રાચીન (૩)
ઉત્તમ (૪) ખરું, સાચું (૫) અં પહેલા ઠંડા
સ્ત્રીં ૦નું, -લી વિં અગાઉનું; પુરાણ; મૂળ

અસવર્ણ વિં [સં] લિપ્ત વર્ણ -ભનિતું

અસવાર પું [ફા] જુઓ 'સવાર' ૧, ૨, ૩
અર્થ -રી સ્ત્રીં સવારી

અસહ વિં [સ] નહિ સહનાર કે સહી શકનાર
(૨) અસહ (૫) ૦નીય, -હા વિં સહી ન
શકાય એવું

અસહકાર પું [સ] સહકાર-સંબંધ ન રાખવો
તે (૨) સહકાર સાથે સંબંધ ન રાખવાની
ગાંધીજીએ શરૂ કરેલી એ નામની લડત -રી
વિં અસહકારને લગતું (૨) પું અસહકારમા
જોડાયેલો માણસ

અસહાય વિં [સ] સહાય વિનાનું; એકલું
(૨) નિરાધાર. ઠંડા સ્ત્રીં [સ્ત્રીં

અસહિષ્ણુ વિં [સ] અક્ષમ (૨) અનુદાન ઠંડા
અસંખ્ય, -ખ્યાત વિં [સ] અગણિત. ઠંડા

અં અસખ્ય રીતે

અસંગ વિં [સ] અનાસક્ત દુનિયાદારીના
સંબંધથી મુક્ત (૨) સોખત વિનાનું, એકલું

(૩) પું અનાસક્તિ (૪) પુરુષ વા આત્મા
(સાખ્ય) -ગી વિં ત્યાગી, વેંગી ૦રો
પું સોખત વિના સોરકું તે

અસંગત વિં [સ] મેળ ન ખાય એવું પંચપન્ન-
વિરોધી (૨) અવ્યયિત -તિ સ્ત્રીં પરસ્પર વિરોધ

(૨) અસલવ (૩) [જા શા] કાર્યકાંક્ષના
સંબંધનો જેમા વિરોધ દેખાડ્યો હોય એવો

અલકાર [અસંગ મા
અસંગરો પું, અસંગી વિં [સ] જુઓ

અસત વિં [સ] અધર્મી, અપવિત્ર
અસતોષ પું [સ] સતોષનો અભાવ -પી,

અસંતુષ્ટ વિં અસતોષવાળું

અસપ્રજ્ઞાત વિં [સ] નિર્વિકલ્પ (સમાધિ)
અસંપ્રેમોષ પું [સ] ભૂસાઈ ન જતું તે

અસંબંધ વિં [સ] સંબંધ નહિ એવું (૨) અર્થ-
શૂન્ય (૩) અવ્યયિત

અસંબંધ વિં (૨) અં [સ] બાંધ વગરનું
અસંભવ પું [સં] સંભવના અભાવ, અશક્યતા

(૨) વિં અસંભવિત, -વિત વિં અશક્ય
-વિતતા સ્ત્રીં [અશક્યતા
અસંભાવના સ્ત્રીં [સ.] સંભાવનાનો અભાવ,

અસંભાવિત વિં [સં] અપ્રતિષ્ઠિત
 અસંભાવ્ય વિં[સં] અસંભવિત(૨)અકલ્પ્ય
 અસંભ્રમ પું[સં] સંભ્રમનો અભાવ(૨) વિં
 સંભ્રમરહિત
 અસંમત વિં[સં] મ મત નહિ એવું -તિ સ્ત્રીં
 અસંમોહ પું [સં.] મ મોહનો અભાવ (૨)
 સત્ય જ્ઞાન [મુક્ત
 અસંયત વિં[સં] સયમરહિત (૨) બધનથી
 અમયમ પું [સં] સયમનો -છઠિયો ઉપરના
 કાબૂનો અભાવ
 અસંયુક્ત વિં [સં] નહિ જોડાયેલું (૨) [વ્યા.]
 સંધિરહિત [(૨) કુયોગ
 અસંયોગ પું [સં] સયોગનો અભાવ, વિયોગ
 અમંશય(-યી) વિં[સં] સશયરહિત, નિશંકે
 અસંસર્ગ પું[સં] સંસર્ગ-પરિચયનો અભાવ
 અસંસ્કારિતા સ્ત્રીં [સં] અસંસ્કારીપણું
 અસંસ્કારી વિં [સં] સંસ્કાર વગરનું
 અસંસ્કૃત વિં [સં] અશિષ્ટ સંસ્કારરહિત (૨)
 [વ્યા.] નિયમ વિરુદ્ધનો ગણ ૦ સ્ત્રીં વિં સમ્સ્કૃત
 નહિ નાણના
 અસાખ વિં [અ+સાખ] સાખ-પ્રતિષ્ઠા વગરનું
 અસાચ વિં [અ+સાચ] જૂઠું, અસત્ય (૨)
 ક્ષણભ્રમ
 અસાચવટ નં [અ + સાચવટ] સાચવટનો
 અભાવ (૨) અપ્રામાણિતતા
 અસાહ પું ૦ જુઓ અપાહ -
 અસાતત્ય નં [સં] સાતત્યનો અભાવ
 અસાધારણ વિં[સં] અસામાન્ય, વિશેષ, ખાસ;
 અનોખું (૨) લોકાત્મક, અલૌકિક (૩) પું (ન્યા)
 એક પ્રકારનો હેતુલાસ, અનૈકાતિકનો એક
 પ્રકાર ૦તા સ્ત્રીં ૦ધર્મ પું ૦ સાધારણ ધર્મ
 ખાદ્ય ૦તા બાકી જે તે ધર્મ, વસ્તુનો ખાસ
 ધર્મ (ન્યા)
 અસાધુ વિં[સં] દુષ્ટ, અગમ્ય (૨) [વ્યા.] અપ-
 ભ્રષ્ટ, અશુદ્ધ. ૦તા સ્ત્રીં ૦ધ્વી વિં સ્ત્રીં
 દુષ્ટા (૨) વ્યભિચારિણી
 અસાધ્ય વિં [સં.] સાધી ન શકાય એવું (૨)
 સિદ્ધ ન થઈ શકે એવું (૩) જેનો ધ્વાન ન
 હોય તેવો (રોગ)

અમાધ્વી વિં સ્ત્રીં [સં.] જુઓ 'અસાધુ'મા
 અસામયિક વિં [સં] ક્વખતનું (૨) નિર્ણીત
 સમય વિનાનું
 અસામર્થ્ય નં[સં] સામર્થ્યનો અભાવ, અશક્તિ
 અસામાન્ય વિં [સં] અસાધારણ
 અસાર વિં [સં] સાગ વિનાનું, નિસરવ (૨)
 નિરર્થક (૩) તુચ્છ (૪) પું ૦ સાગનો અભાવ
 ૦તા સ્ત્રીં
 અસારસ્થ નં[સં] સાગ્ય-સરસતાનો અભાવ
 અસારો પું [દિ, મ અમારા] વળ દીવેલો
 રેશમનો તાગ [અસારો વાટવા = અસારને
 ધસીને મરખા ને ખુલાયમ કરવા (વણવા માટે)]
 અસાવધ, -ધાન વિં [સં] સાવધ નહિ એવું,
 ગાફેલ -ધાની સ્ત્રીં
 અસાવળી સ્ત્રીં એકે જાતનું વસ્ત્ર
 અમાદ્ય, -હાથ વિં[સં] અસહાય; નિરાધાર
 અસાળિયો પું ૦ જુઓ અગેળિયો
 અસાંકેતિક વિં [સં] સાંકેતિક નહિ એવું
 અસાંપ્રત વિં [સં] પ્રાચીન (૨) અયોગ્ય
 અસાંમતું વિં [અ+સામતું] ધીંગા વિનાનું,
 ગ્વવાટિયું
 અમિ સ્ત્રીં [સં] તલવાગ ૦કર્મ નં તરવાગ
 ચલાવવાનું કામ, વીરકર્મ ૦ધારા સ્ત્રીં
 તલવાગની ધાગ [અમિધારાએ ચાલકું
 કે રહેલું = ખૂબ સાવધાની રાખીને વર્તવું]
 ૦ધારામત નં તલવાગની ધાગ પર ચાલવા જેવું
 કંઈ જાત ૦પત્ર નં તલવારનું ફળ કે મ્યાન
 (૨) ધાગદાર પાતાની એક વનસ્પતિ (૩) શેઠી
 (૪) એક નરક ૦લતા સ્ત્રીં ૦ તગવારનું ફળ
 અમિત વિં [સં] કાળ; શ્યામ (૨) નીલ (૩)
 પું (સ) એક અધિનું નામ -તા સ્ત્રીં
 ગણી (૨) અત પુગ્ની જુવાન સ્ત્રી (૩) નાગણ
 (૪) (સ) એક અપ્સરા
 અમિદ્ધ વિં[સં] નહિ સંધાયેલું, અપૂર્ણ (૨)
 પુરવાર નહિ થયેલું (૩) પું ૦ (ન્યા) એક
 હેતુલાસ, જેમા હેતુ પોતે જ સિદ્ધ હોતો
 નથી ૦તા સ્ત્રીં, -દિ સ્ત્રીં સિદ્ધિનો અભાવ
 અમિષ્યદ નં[સં] 'તત્ત્વમસિ'માનું 'અસિ' પદ
 અસીમ વિં [સં] મીમા વિનાનું, ખેહદ

અસીલ વિં [અ] ભતવાન, અશરદ્ધ (૨)

સાલસ (૩) પું કુળ (વકીલનો)

અસુ પું[સ] પ્રાણ(૨) પું અવવદેહના પચવાયુ

અસુખ નં[સં] દુખ (૨) બેચેની, -ખાકારી

સ્ત્રીં સુખાકારી ન હોવી તે, માદગી -ખી

વિં દુખી (૨) બેચેન

અસુગમ વિં[સ] સુગમ નહિ તેણુ, દુર્ગમ, મુશ્કેલ

અસુધક વિં [અ+સુધક] સુધક નહિ એણુ.

૦તા સ્ત્રીં

અસુર પું[સ] દૈત્ય રાક્ષસ. -રાચાર્ય પું(સ)

અસુરોનો આચાર્ય - શુકાચાર્ય. -રેશ પું

[સ] અસુરોનો દેશ -રાધિપ (૦તિ) પું

[સ] અસુરોનો અધિપ - ખલિરાન

અસુલભ વિં [સં] સુલભ નહિ એણું, દુર્લભ

અસુદ્દ પું [સ] અમિત, શત્રુ

અસુ'ંદર વિં [સં] દુર્બલ, કંદરુ

અસૂક્ષ્મ વિં [સ] સૂક્ષ્મ નહિ એણુ

અસૂત્રિત વિં [સં] સૂત્રના રૂપમા મૂક્યા વિનાનું

(૨) ગાંઠ્યા વિનાનું

અસૂમ વિં [અ+સૂમ] સૂમ નહિ તેણું, ઉઠાર

અસૂયા સ્ત્રીં [સં] અદેખાઈ (૨) પારકાના

ગુણોમા દોષ શોધવા તે (૪) ક્રોધ. ૦ળુ વિં

અમૂયાવાળું

અસૂર(-ર) અં [સ] ઉત્સૂર = સાજ, પ્રા

ઉત્સૂર, મ લશીર] મોડું

અસૂર્ય વિં [સં] સૂર્ય વિનાનું

અસૂદરો પું એક ઝાંઝ

અસેમસે અં [સં] સિપ - 'મસ'નું ક્રિત]

ઢોઈ પણ મસે - બહાને

અસેચન નં [સં] ઉપલોગ ન કરવો તે (૨)

અનાદર, ધ્યાન ઉપર ન લેણુ તે

અસેવ્ય વિં [સ] સેવા માટે અયોગ્ય

અસૌમ્ય વિં [સ] ઉચ્ચ, કટોર

અસખ્યિત વિં [સ] અડગ (૨) અખડ (૩)

રખલત કે ભૂલ કર્યા વિનાનું

અસ્ત પું [સ] આથમણું તે (સૂર્ય ધત્યાદિનું)

(૨) પડતી (૩) નાશ, મરણ ૦માન વિં

આથમણુ ૦ચસ્ત વિં છિન્નહિન્ન; રહેતરે

૦ચસ્તતા સ્ત્રીં. -સ્ત ગત વિં અસ્ત

પામેણુ. -સ્તાચલ(-ળ) પું સૂર્ય જેની

પાછળ આથમે છે તે કાલ્પનિક પર્વત.

-સ્તોદય પું ઊગણુ ને આથમણુ તે (૨)

[લા] ચડતી-પડતી

અસ્તર નં [ફા] અસ્તર પડ (ડગલા ધત્યાદિનું)

અસ્તરિયું નં [ફા સ્ટર્લિંગ] સોનામહોર

અસ્તરો પું [ફા ઉત્તરહ] વાળ કાઢવાનું

ગોળ, અસ્ત્રો

અસ્તગત વિં [સં] જુઓ 'અસ્ત'મા

અસ્તાઈ સ્ત્રીં [સં] આસ્થાથી] કૃપદના ત્રણ

લાગમાનો પહેલો (અસ્તાઈ, અતરો અને

આલોગ) (૨) ઢાળ, ગચ

અસ્તાચલ(-ળ) પું [સં] જુઓ 'અસ્ત'મા

અસ્તિ સ્ત્રીં [સ] હયાતી, હરતી ૦કાય પું

પદાર્થ (જૈન) ૦ત્વ નં અસ્તિ. ૦પક્ષ પું

અનુકૂળ પક્ષ ૦રૂપ વિં ભાવાત્મક, 'પોઝિટિવ'.

૦વાક્ય નં અસ્તિવાચક કથનવાળું વાક્ય

૦વાચક, ૦વાચી વિં અસ્તિરૂપ

અસ્તુ અં [સ] લલે, ખેર (૨) ' તારા માગ્યા

પ્રમાણે થાઓ' એવો ઉદ્દગાર

અસ્તેય નં [સ] ચોરી ન કરવી તે (૨)

જરૂરિયાત કરતા વધારે વાપરણુ તે ચોરી છે

એમ માની તેમ ન કરણુ તે ૦મ્ત નં

અસ્તેયનું વ્રત, એક મહાવ્રત

અસ્તોદય પું [સં] જુઓ 'અસ્ત'માં

અસ્ત્ર નં [સં] દેકવાનું હથિયાર (૨) હથિયાર

૦ધર વિં અસ્ત્ર ધારણ કરનાર ૦વિદ્યા

સ્ત્રીં અસ્ત્ર વાપરવાની વિદ્યા -સ્ત્રાગાર નં

હથિયાર રાખવાનો ઓરડો

અસ્ત્રો પું અસ્તરો, છર

અસ્થ નં જુઓ અગ્નિ: હાડકું (૫)

અસ્થાન નં [સં] અયોગ્ય યથા-પ્રસંગ

અસ્થાથી વિં [સં] ટકે નહિ એણુ. યથા

(૨) કાયમી નહિ તેણુ (૩) [ગ] નિકારી,

ચલ, 'વેગિયેબલ'

અસ્થાવર વિં [સં] જગમ

અસ્થિ નં [સં] હાડકું (૨) નંબવં ગયને

ખાળતા રહેતા હાડકા - કૂલ [-નાંખવાં,

પથરાવવાં = મરેલાના અસ્થિ કે કૂલ કોઈ
તીર્થમા નાખવા] ૦૫ (પિ) ૪૨ નં હાહ
પિ ૪૨ ૦ મય વિં હાહકાવાળુ (૨) માત્ર હાહકા
રથા હોય તેણુ (શરીર) ૦ મમર્ષણુ નં
ગળને યાળતા અવશેષ રહેલા હાહકા - કૂલ
કોઈ પવિત્ર નદીમા પવનાવવા તે ૦ મ્મ અથ
પુ ૦ અસ્થિસમર્પણ માટે એ કૂલ એકઠા
કરવા તે ૦ મ્મિ અન નં ચિતાને ટાઢી પાડવી
તે, ટાઢી વાળવાની ક્રિયા

અસ્થિર વિં [સ] રિયર નહિ તેણુ, હાહકા ;
૮ ગમગતુ (૨) ચ ચળ (૩) હયુપયુ ૦ તા સ્ત્રી ૦
અસ્નાત વિં [સ] સ્નાત - નાહેલુ નહિ એણુ
૦ ૫ પુ ૦ સ્નાતક નહિ તે. - ન નં ન નાહણુ તે
અસ્નિગ્ધ વિં [સ] સ્નેહ - ચીકાશ વિનાણુ (૨)
પ્રેમરહિત [વિં અમ્પૃથ્ય
અસ્પર્ગ પું [સ] સ્પર્શનો અભાવ ૦ નીય
અસ્પૃષ્ટ વિં [સ] સ્પૃષ્ટ નહિ એણુ ૦ તા સ્ત્રી ૦
અસ્પૃદ વિં [સ] નહિ હાહકા ચાલણુ (૨) પુ ૦
સ્પદનો અભાવ

અસ્પૃષ્ટ વિં [સ] સ્પૃષ્ટ નહિ એણુ
અસ્પૃશ્ય વિં [સ] ન સ્પર્શકાય એણુ (૨) અડીએ
તો અલકાવાય એણુ (૩) એવીકામનુ માનેણુ
૦ તા સ્ત્રી ૦ ૦ તા નિવારણુ નં અમુક દોષ
અમ્પૃથ્ય છે એ મતનુ નિવારણ
અસ્પૃહ વિં [સ] નિ સ્પૃહ, ઉઠાસીત (૨) અનાસકત
૦ ણીય વિં સ્પૃહણીય નહિ એણુ
અસ્ફુટ વિં [સ] સ્ફુટ નહિ એણુ, સદિગ્ધ
૦ તા સ્ત્રી ૦ [અમ્ગ્વા જેણુ
અસ્મર્ય વિં [સ] અમગ્ય નહિ એણુ કે ન
અસ્માર્ત વિં [સ] સ્મૃતિ-ર્મગાત્ર અનુસાર
નહિ તેણુ (૨) સ્માર્ત સ પ્રદાયનુ નહિ એણુ
અન્મિતા સ્ત્રી ૦ [સ] અહતા (૨) પોતાપણાનુ -
વ્યતિતવનુ ભાન

અસ્મૃતિ સ્ત્રી ૦ [સ] સ્મૃતિનો અભાવ (૨)
ભૂતજ્ઞાપણુ
અન્ન નં [સ] આણુ (૨) લોહી (૩) પુ ૦ ખૂણો
અસ્તુસૂહ વિં [અ] અસલમા અસલ, આહિ
અસ્ત્યજ વિં [સ] સ્ત્યજ નહિ એણુ ૦ તા સ્ત્રી ૦
અસ્ત્યજ વિં [સ] પત્તન; પરવગ ૦ તા સ્ત્રી ૦

અસ્ત્યર વિં [સ] મદ કે ખરાબ અવાગવાળુ (૨)
પુ ૦ સ્ત્યર નહિ તે, વ્યજન - રિત વિં ૦ તા
અવાગ વિનાણુ (૨) સ્વગિત નહિ એણો (૧૦૬)
અસ્ત્યર્થ વિં [સ] સ્વર્ગની પ્રાપ્તિમા વિશ્વરૂપ,
તેને ન ધાનુ

અસ્ત્યથ વિં [સ] સ્વસ્થ નહિ એણુ, અગાત
(૨) યેચેન; મહેજ પીમાગ. ૦ તા સ્ત્રી ૦

અસ્ત્યાદ પું [સ] સ્વાદનો અભાવ (૨) સ્વાદ
ન લેવો તે ૦ મ્મત નં અસ્ત્યાદ પાળવાનું વ્રત
-દુ વિં સ્વાદિષ્ટ નહિ એણુ, સ્વાદમા ખગળ
અસ્ત્યાભાવિક વિં [સ] સ્વાભાવિક નહિ એણુ
(૨) કૃત્રિમ [અમ્વચ્યતા

અસ્ત્યાસ્થ્ય નં [સ] સ્વાસ્થ્યનો અભાવ,
અસ્તીકાર પું [સ] સ્તીકારનો અભાવ - થ
વિં સ્તીકાર્ય નહિ એણુ ૦ હું સંક્રિં ના
સ્તીકારણુ

અહ પું [સ] અહન, પ્રા] દિવસ. ૦ ન, ૦ ૨
પુ ૦ + દિવસ ૦ ૨ હ અં [સ] દગ્ગેજ
૦ નિંશ અં [સ] દિનગત
અહક પું [અ + હક] હક નહિ તે (૨) વિં
હક વિનાણુ, ગેરવાજબી

અહત વિં [સ] ઈત પામ્યા વિનાણું
અહન પું [સ] જુઓ 'અહ'મા (૫)
અહમ સં (૨) નં [સ] જુઓ અહ - મહમિકા
સ્ત્રી ૦ [સ] અર્ધા, ચડમાચડસી - મિકા સ્ત્રી ૦
જુઓ અન્મિતા - મેવ પું અહકાર (૫)
અહમો પું ઉતાપો, અનપો (૨) ભેશ (?)
ઉઠા 'તાવ બળિયાનો અહમો બહુ છે'
(અહ [દિ] = દુ ખ, ખીડ, તે પરથી 'અહમો'
હજે ? કે 'અહમ' પરથી પ્રભાવ, રોં ?)

અહર પું + [સ] જુઓ 'અહ'મા (૫)
અહરણીય વિં [સ] જુઓ અહાય
અહરહ અં [સ] જુઓ 'અહ'મા
અહરમ નં [અ ઝહરામ] હજ સ્ત્રી ગયેલા
ગાળાના દર્શન કરતા સુધી અમુક કામો ત્યજ
વગર મીચેલા વસ્ત્રો પહેરે છે તે

અહરિમાન પું [ફા અહમન] (સં) અહિમાન,
પારસી ધર્મ પુસ્તકમા વર્ણવેલી, ઈશ્વરથી
વિરુદ્ધ, એતાન જેવી એક શક્તિ

અસીલ વિં [અ.] જાતવાન, અશરાર (૨)
 સાલસ (૩) પું કુળ (વકીલનો)
 અસુ પું [સ.] પ્રાણ (૨) પું ં વ વ દે હ ના પ ચ વાયુ
 અસુખ નં [સં] કુખ (૨) બેચેની, -ખાકારી
 સ્ત્રીં સુખાકારી ન હોવી તે, માફગી -ખી
 વિં કુખી (૨) બેચેન
 અસુગમ વિં [સ.] સુગમ નહિ તેલુ, કુર્ગમ, મુશ્કેલ
 અસુધક વિં [અ + સુધક] સુધક નહિ એલુ.
 ંતા સ્ત્રીં
 અસુર પું [સં] દેવ, રાક્ષસ. -રાચાર્ય પું (સ)
 અસુરોનો આચાર્ય - શુકાચાર્ય. -રેશ પું
 [સ] અસુરોનો દેશ. -રાધિપ (ઠતિ) પું
 [સં] અસુરોનો અધિપ - બલિરાજ
 અસુલભ વિં [સ] સુલભ નહિ એલુ, હલભ
 અસુહૃદ પું [સ] અમિત્ર, શત્રુ
 અસું વિં + જુઓ અસુ, આસુ, એસુ
 અસુંદર વિં [સં] દુખડું, કંદરુપુ
 અસૂક્ષ્મ વિં [સ] સૂક્ષ્મ નહિ એલુ
 અસૂત્રિત વિં [સ.] સૂત્રના રૂપમા મૂક્યા વિનાતુ
 (૨) ગાંઠ્યા વિનાતું
 અસૂમ વિં [અ + સૂમ] સૂમ નહિ તેલું, ઉદાર
 અસૂયા સ્ત્રીં [સં.] અદેખાઈ (૨) પારકાના
 ગુણોમા દોષ શોધવા તે (૪) ક્રોધ. ંજુ વિં
 અસૂયાવાળું
 અસૂર (ન) અં [સ] હસ્ત્ર = સાજ, પ્રા
 હસ્ત્ર, મ હશીર] મોડું
 અસૂર્ય વિં [સં.] સૂર્ય વિનાતુ
 અસૂંદરો પું એક જાડ
 અસેમસે અં [સં] મિથ - 'મસ'તુ ક્તિવ]
 ડોઈ પણ મસે - બહાને
 અસેવન નં [સં.] ઉપભોગ ન કરવો તે (૨)
 અનાદર, ધ્યાન ઉપર ન લેલુ તે
 અસેવ્ય વિં [સ] સેવા માટે અયોગ્ય
 અસૈમ્ય વિં [સ] ઉગ્ર, ક્રોધ
 અસખલિત વિં [સ] અલગ (૨) અખંડ (૩)
 અખલન કે ભૂલ કર્યા વિનાતુ
 અસ્ત પું [સ] આથમવું તે (સૂર્ય ઇત્યાદિતુ)
 (૨) પડતી (૩) નાશ, મગ્ન ંમાન વિં
 આથમવું ં વ્યસ્ત વિં છિન્નલિન. રસ્તેતરે

ં વ્યસ્તતા સ્ત્રીં -સ્ત ગત વિં અસ્ત
 પામેલુ -સ્તાચલ (-ળ) પું સૂર્ય જેની
 પાછળ આથમે છે તે કાલ્પનિક પર્વત.
 -સ્તોદય પું ઊગલુ ને આથમલુ તે (૨)
 [લા] ચડતી-પડતી
 અસ્તર નં [ફા.] અઠગુ પડ (ડગલા ઇત્યાદિતુ)
 અસ્તરિયું નં [ફ. સ્ટર્લિંગ] સોનામહોર
 અસ્તરો પું [ફા. ઉસ્તરહ] વાળ કાઢવાનું
 ઓઝર, અસો
 અસ્તંગત વિં [સં.] જુઓ 'અસ્ત'મા
 અસ્તાઈ સ્ત્રીં [સં. આસ્વાયી] ધ્રુવદત્તા ત્રણ
 ભાગમાનો પહેલો (અસ્તાઈ, અતમે અમે
 આભોગ) (૨) દાળ, ગમ
 અસ્તાચલ (-ળ) પું [સ] જુઓ 'અસ્ત માં
 અસ્તિ સ્ત્રીં [સ] હયાતી. હરતી ંકાય પું
 પદાર્થ (જેન) ં વ્ય નં અસ્તિ ં પક્ષ પું
 અતુદ્ગળ પક્ષ ંકાય વિં ભાવાત્મક, 'રોઝિટિવ'
 ંવાકય નં અસ્તિવાચક કથનવાળુ વાક્ય
 ંવાચક, ંવાચી વિં અગ્તિરૂપ
 અસ્તુ અં [સં] ભલે, ખેર (૨) ' તારા માગ્યા
 પ્રમાણે થાઓ' એવો ઉદ્ગાર
 અસ્તેય નં [સ] ચોરી ન નરવી તે (૨)
 જરૂરિયાત કરતા વધારે વાપરલુ તે ચોરી છે
 એમ માની તેમ ન કરલુ તે ંસ્ત નં
 અસ્તેયતુ ત્રત, એક મહાત્રત
 અસ્તોદય પું [સ] જુઓ 'અસ્ત'મા
 અસ્ત્ર નં [સં] દેકવાનુ હથિયાર (૨) હથિયાર
 ંધર વિં અસ્ત્ર ધારણ કરનાર ંવિદ્યા
 સ્ત્રીં અસ્ત્ર વાપરવાની વિદ્યા -સ્ત્રાગાર નં
 હથિયાર રાખવાનો ઓરડો
 અસ્ત્રો પું અસ્તરો, છર
 અસ્ત્ર નં જુઓ અગ્નિ હાડકું (૫)
 અસ્ત્રાન નં [સં.] અયોગ્ય સ્થળ - પ્રસંગ
 અસ્ત્રાચી વિં [સ] ટકે નહિ એલુ. ચચળ
 (૨) કાયમી નહિ તેલુ (૩) [ગ] વિકારી,
 ચલ, 'વેગિયેબલ'
 અસ્ત્રાવર વિં [સ] જગમ
 અસ્થિ નં [સ] હાડકું (૨) ં વ્ય વ્યં ગળને
 યાળતા રહેતા હાડકા - ફૂલ [નાંખવાં,

પદરાવવાં = મરેલાના અગ્નિ કે ફૂલ કેઈ
નીચાં નાખવા.] ૦૫' (-પિ') ૪૨ નં હાડ-
પિજ ૦ મય વિં હાડજાણુ (૨) માત્ર હાડકાં
વ્યા હોય તેણું (શરીર) ૦ મમર્ષણુ નં
ગળને ખાળતા અવશેષ રહેલા હાડકા - ફૂલ
કેઈ પવિત્ર નદીમાં પદનાવવા તે ૦ મ્ અય
પુ ૦ અસ્થિસમર્પણ માટે એ ફૂલ એકદા
ડરવા તે ૦ સ્થિત્ય નં ચિતાને ટાઢી પાહવી
તે ટાઢી વાળવાની ક્રિયા

અસ્થિર વિં [સ] નિયર નહિ તેણું, હાલતું,
હામગતું (૨) ચચળ (૩) ટચુપચુ ઓતા સ્ત્રી
અસ્નાત વિં [સ] સ્નાત - નાહેણું નહિ એણું.
૦ કં પુ ૦ સ્નાતક નહિ તે - ન નં ન નાહણું તે
અસ્નિગ્ધ વિં [સ] સ્નેહ - ચીજાગ વિનાણું (૨)
પ્રેમગહિન [વિં] અપ્રુથ્ય
અસ્પર્શ પું [સ] સ્પર્શનો અભાવ ૦ નીચ
અસ્પૃષ્ટ વિં [સ] સ્પૃષ્ટ નહિ એણું ઓતા સ્ત્રી
અસ્પૃહ વિં [સ] નહિ હાલતું ચાલતું (૨) પુ ૦
સ્પૃહનો અભાવ

અસ્પૃષ્ટ વિં [સ] સ્પૃષ્ટ નહિ એણું
અસ્પૃશ્ય વિં [સ] ન અડકાય એણું (૨) અડીએ
નો અભહાવાય એણું (૩) એવીકામતું માનેણું
૦ ના સ્ત્રી ૦ ઓતાનિવારણું નં અમુક કામ
અસ્પૃશ્ય છે એ મતણું નિવારણ
અસ્પૃહ વિં [સ] નિસ્પૃહ, ઉન્મીન (૨) અનાસકન
૦ છૂપીય વિં સ્પૃહણીય નહિ એણું
અસ્ફુટ વિં [સ] સ્ફુટ નહિ એણું, સહિય
૦ ના સ્ત્રી [અસ્વા જેણું
અસ્મર્થ વિં [સ] અમગ્ય નહિ એણું કે ન
અસ્માર્ત વિં [સ] સ્મૃતિ-વર્મગાત્ર અતુસા
નહિ તેણું (૨) સ્માર્ત સ પ્રદાયણું નહિ એણું
અસ્મતા સ્ત્રીવિં [સ] અહતા (૨) પોતાપણાણું -
વ્યક્તિત્વનું ભાન

અસ્મૃતિ સ્ત્રી ૦ [સ] સ્મૃતિનો અભાવ (૨)
ભૂસન્નાપણું
અસ્ત નં [સ] આસુ (૨) લોહી (૩) પુ ૦ ખૂણે
અસ્તસૂક્ષ્ણ વિં [અ] અસલમા અસલ, આદિ
અસ્ત્યજ વિં [સ] સ્ત્યજ નહિ એણું ઓતા સ્ત્રી
અસ્ત્યજ વિં [સ] પત્તજ, પત્તજ ઓતા સ્ત્રી

અસ્ત્યજ વિં [સ] મદકે ખગખ અવાજવાણું (૨)
પુ ૦ સ્ત્યજ નહિ તે, વ્યજન - રિત વિં હોવા
અવાજ વિનાણું (૨) સ્વરિત નહિ એવો (ગજક)
અસ્ત્યજ વિં [સ] સ્વર્ગની પ્રાપ્તિમા વિશ્વરૂપ,
તેને ન છાજતું

અસ્ત્યજ વિં [સ] સ્વસ્થ નહિ એણું, અગાત
(૨) યેચેન, સહેજ ખીમાઝ ઓતા સ્ત્રી

અસ્વાદ પું [સ] સ્વાદનો અભાવ (૨) સ્વાદ
ન લેવો તે. ૦ સ્વત નં અસ્વાદ પાળવાનું સ્વત
-દુ વિં સ્વાદિષ્ટ નહિ એણું, સ્વાદમા ખગખ
અસ્વાભાવિક વિં [સ] સ્વાભાવિક નહિ એણું
(૨) કૃત્રિમ [અસ્વસ્થતા

અસ્વાસ્થ્ય નં [સ] સ્વાસ્થ્યનો અભાવ,
અસ્વીકાર પું [સ] સ્વીકારનો અભાવ - અ
વિં સ્વીકાર્ય નહિ એણું ૦ સું સંક્રિં ના
સ્વીકારતું

અહ પું [સ] અહત્, પ્રા] દિવસ. ૦ ન, ૦ ર
પુ ૦ + દિવસ ૦ રહ અં [ન] દગ્ગેજ.
૦ નિશ અં [સ] દિનગત

અહક પું [અ + હક] હક નહિ તે (૨) વિં
હક વિનાણું, ગેરવાખી

અહત વિં [સ] ઈત પામ્યા વિનાણું
અહત પું [સ] લુઓ 'અહ'મા (૫)

અહમ્ સં (૨) ૧૦ [સ] લુઓ અહમ્ - મહમ્ સ્ત્રી
સ્ત્રી ૦ [સ] સ્પર્શ ચક્રસાચક્રી. - મિકા સ્ત્રી

લુઓ અમિતા - મેવ પુ ૦ અહકાં (૫)
અહમો પુ ૦ ઉનાપો અજપો (૨) લેગ (?)

ઉદા 'તાવ ખળિયાનો અહમો બહુ છે'
(અહ [કિ] = હ ખ, ખીરા, ને પંચી 'અહમો'
હરો ? કે 'અહમ્' પરથી પ્રભાવ, રોઝ ?)

અહર પુ ૦ + [સ] લુઓ 'અહ'મા (૫)
અહરણીય વિં [સ] લુઓ અહાય

અહરહ અં [સ] લુઓ 'અહ મા
અહરામ નં [અ] ગ્રહાનું હજ સ્વા ગયેલા

ગાળાના દર્શન કળા સુધી અમુક કામો ત્યજ
વગર માવેલા વસ્ત્રો પહેરે છે તે

અહરિમાન પું [કા] અહમ્ (અ) અહિમાન;
પારતી ધર્મપુત્રકમા વર્ણવેલી, દૈત્યગ્ની
વિરુદ્ધ, મેતાન લેવી એક રાત્રિ

અહર્નિશ અં [સ] બુઓ 'અહ'મા
 અહસાન નં [જ.] ઠમ દ વિં [ફા.] બુઓ
 'અહેસાન'મા
 અહહ અં [સ] હ ખ, શોક, આશ્ચર્ય, દયા,
 સખોદન, શ્રમ ઇત્યાદિ સૂચવતો એક ઉદ્ગાર
 અહં સં [સ] હ (૨) નં હું પદ, અહ કાર
 ઠકાર પું અભિમાન; ગર્વ ઠકારી વિં
 અભિમાની ઠકૃતિ સ્ત્રીં અહ કાર ઠતા સ્ત્રીં,
 ઠવનં, ઠપદ નં હું પદ ઠયુદ્ધિ સ્ત્રીં અવિદા;
 અજાન, અહતા ઠભાવ પું અહનો ભાવ,
 અહંતા ઠમન્ય વિં અહ કારી ઠમન્યતા
 સ્ત્રીં ઠસત્તાવાદ પું 'સર્વસત્તા સ્વાધીન'
 એવો વાદ, 'ઓટોકસી' ઠસત્તાવાદી વિં
 અહ સત્તાવાદમા માનનાર
 અહા ઠહા અં [સ] આશ્ચર્ય, ઉત્સાહ, વિરમય
 તથા હ ખ દર્શાવતો ઉદ્ગાર
 અહાર્ય વિં [સ] ન હરવા જેવું કે ન હરી
 શકાય એવું (૨) અપરિહાર્ય
 અહાલેક પું [સ. જલજ્ઞ-અલખ] ખાખી
 ખાવાએનો એક પોકાર (લિક્ષા માગતી
 વખતનો) (૨) [લા] સ્ત્રીં પ્રચાર અર્થે કરેલો
 ટાકો પણ લાગણીભર્યો પોકાર, ટહેલ
 [-જગવવી = બુઓ અલખ જગવવી.]
 અહિ પું [સ] સાપ ઠપતિ પું સાપનો
 રાત (શેષનાગ, વાસુકી ઇત્યાદિ) ઠમુખ વિં
 સાપનો જેવા મોવાળું (૨) પું સાપનુ મો.
 ઠરિપુ પું સાપનો શત્રુ (ગરુડ, નાગિયો
 ઇત્યાદિ) ઠવદહી સ્ત્રીં નાગરવેલ
 અહિત નં [સ] ભૂંડું, અકલ્યાણ(ર)નુકસાન.
 ઠકર વિં અહિત કરનાર ઠકારક, ઠકારી
 વિં અહિતકર
 અહિંસા સ્ત્રીં [સ] મન, વાણી અથવા કર્મથી
 હિંસા ન કરવી તે -સક વિં હિંસક નહિ
 તેવું (૨) અહિ સાવાળુ, દયાવાન ઠત્મક વિં
 અહિસાના સિદ્ધાન્ત ઉપર રચાયેલું ઠમય
 વિં જેમા હિંસા ન હોય એવું, શાંતિમય
 ઠવાદી વિં (૨) પું અહિ સામાં માનનાર
 -સ વિં હિંસા ન કરે એવું, નિર્દોષ
 અહીર પું [સ] આહીર, ભરવાહની એક જાત

અહીં, ઠયાં અં [સ અસ્મિન્, અસ્માન્] અન્,
 આ સ્થળે ઠકણે અં આ સ્થળે ઠતહીં
 અં અહીં અને તહીં; આમ તેમ ઠથી આ
 જગાએથી [+અધુના, હમણા
 અહુણા(-ણા) અં [સ અધુના, પ્રા અહુણા]
 અહુદય વિં [સ.] હુદયહીન, નિહુર, લાગણી
 કે કામળ ભાવ વિનાનું
 અહેડી પું + બુઓ આહેડી - શિકારી
 અહેત નં [અ+હેત] હેતનો અભાવ
 અહેતુ વિં [સ] હેતુ - કારણ વિનાનું, સ્વાભાવિક
 (૨) નિપ્રયોજન (૩) નિપકામ. ઠક વિં હેતુ
 વિનાનું, અકાળ
 અહેવાલ પું [અ અહવાલ] વૃત્તાત; હેવાલ
 ('અ' 'હે' એ પદો ભેગા એક જ પદ હોય
 એમ દૃત ખોલાય છે.)
 અહેશા(-સા)ન નં [જ. અહસાન] ઉપકાર;
 આભાર. ઠમંદ વિં આભારી, કૃતજ ('અ'
 'હે' ઉચ્ચાર માટે બુઓ 'અહેવાલ'મા)
 અહેતુક વિં [સ] બુઓ અહેતુક, -કી વિં સ્ત્રીં
 અહો. અં [સ] આશ્ચર્ય, સ્મૃતિ, કરુણા, ખેદ
 ઇત્યાદિ સૂચવતો ઉદ્ગાર (૨) સાર, ઘણું ઇત્યાદિ
 દર્શાવનાર પૂર્વગ. ઉદાં 'અહોભાગ્ય' ઠયુદ્ધિ
 સ્ત્રીં આશ્ચર્યકાંક યુદ્ધિ, (કટાક્ષમા) મદયુદ્ધિ.
 ઠભાગ્ય નં મોટું ભાગ્ય ઠભાવ પું
 આશ્ચર્યનો ભાવ (૨) સ્મૃતિ કે વખાણ ઠહો.
 અં આશ્ચર્ય, સ્મૃતિ, કરુણા, ખેદ ઇત્યાદિ સૂચક
 ઉદ્ગાર
 અહોનિશ અં [સ] અહર્નિશ, દિનગત
 અહોરાત્ર અં [સ] દિનગત, અહર્નિશ
 અહિમાન પું (સં) બુઓ અહરિમાન
 અહીંક વિં [સ] નિર્ભય, ખેશરમ
 અળ નં કળ, યુક્તિ-પ્રયુક્તિ [અપ્રિય
 અળખામણું વિં [સ અલક્યમાન] અણ-માનીતું,
 અળગળ વિં + બુઓ અનર્ગલ
 અળગું વિં [સ જલજ્ઞ] દૂર, છેડેનું વેગળું (૨)
 બુદ્ધ, નિરાળ; અનુર (૩) નં અટકાવ, અલે-
 દર્શન [-અહું = મુદતે અટકાવ ન આવવો
 (૨) ગર્ભ નહેવો. -ખેસણું = અટકાવ આવવો,
 વેગળું ખેસણું]

અળગેરં વિન્નુઓ અળગુ (લાલિત્યવાચક)(૫)
અળછ(-શ) સ્ત્રીં [નુઓ અલછ] નિર્વનતા,
દાષ્ટિય (૨) કચરોપૂજે [અપદ્ કળ
અળતી સ્ત્રીં પશેણાને ખીને છેડે નખાતું
અળતો પું [નુઓ અલતો] ઉકાળેલી લાખમાથી
ખનાવેલો લાલ રંગ (પહેલા લાલ શાહી તગે
તેમ ૪ સ્ત્રીઓના હાથપગ રંગવામા વપરાતો)
(૨) [લા] મેદીનો છૂદો (સ્ત્રીઓને હાથેપગે
મૂકવાનો)

અળદાણું અન્દિં યાકીને લોથ થઈ જવું, પિલાવું
અળપ વિન્ વાતોડિયું, લવલવિયું (૨) અટકચાળું,
અડપલું [અલપજલપ (સુ)
અળપજળપ સ્ત્રીં હાવલાવ (૨) વિન્ ગાણું ગાણું,
અળપાણું અન્દિં અલપાણું, સતાણું, અલોપથણું
અળકસાણું વિન્ (કા) દીકું ન દીકું - હણ ન
હણું એવું

અળવી સ્ત્રીં [સ. જાલુક] એક કદમૂળ, જેના
પાદડાના પત્તવેલિયા થાય છે
અળવીતરું વિન્ (૨) નં નુઓ અટકચાળું
અળશ સ્ત્રીં નુઓ અળછ
અળશી(-સી) સ્ત્રીં [સ. અત્તસી, પ્રા અલ્તસી]
એક તેલી ખી-શિ(-સિ)યું નં તેતુ તેલ
અળસાણું અન્દિં [નુઓ આળસ] આળસથી
અથવા કંઠાળાથી છોડી દેવું - છુ વિન્ આળસ,
મદ (૨) થઈલું (૩) અટકી પડેલું
અળમિયું નં [સ અલસ] ચોમાસામા દેખાતો
જમીનનો એક કીડો

અળસી સ્ત્રીં, -સિયું નં 'અળશી મા નુઓ
અળ યો પું [દિં જાલવ] યિલાકીનો રોપ
અળાઈ સ્ત્રીં ઉતાળામા ગરીરે થતી ઝીણી
કેલ્લી [-કરંડવી=અળાઈથી કંડવાતું કુખ
વડુ -નીકળવી=અળાઈ થવી -એસવી=
અળાઈ મટવી, તેની કોલ્લી ગમી જવી]

અળાવો પું (કા) કાસો
અળાવો પું [અ+લહાવો-અ' નજામો] ઉપકાં
અળાંસણું સં વિન્ (કા) [માટીના કાગ
વાસણને ચોઈમા વાપરતા પહેલા] અદગ્ની
પાણુ તેલ ચોપડવું
અળુ નં [ન. અદ્દ, સં. જાલુ] અળવી

અળુળુળુ, અળોળોળો અં (ગ્વં) હાલગું
ગાતા યોલાતો ગળદ

અળુખડું નં [સ જાલુક] અળવીની ગાહ
અંક સ્ત્રીં [દિ અકિજ] આથ, આલિગન, ભેટવું
તે [અંકે કરણું=ભેટવું]

અંક પું [સ] આકો, ચિહ્ન (૨) સખ્યાતું
ચિહ્ન, આકડો (૩) ડાઘો, કલક, જેમકે ચક્રમા
(૪) યોળો (૫) નાટકનો વિભાગ (૬) ટેક
[અંકે કરણું, ખાંધણું = ચક્રમનો આકડો અંક-
શબ્દમા લખવો (૨) નક્કી કે સાબિત કરવું.
અંકે સો કરવા=કંગા પૂરો કરવો]
ગણિત નં આકડાથી ગણતરી કરવાતું
શાસ્ત્ર, ગણિત ૦ન નં ગાયન વગેરેના
ગ્વં લિપિપદ્ધતિ કરવા તે ૦ન-પદ્ધતિ
સ્ત્રીં અકનની-અવલિપિની રીત. ૦પાશ
પું ગણિતપાશ 'પગ્મયુદેશન' (ગ) ૦સુખ
નં અકના જે ભાગમા નાટકના આખા
વસ્તુનું સૂચન કરવામા આવ્યું હોય તે ભાગ
૦લિપિ(-પી) સ્ત્રીં આકડા લખવાની રીત
-કાપનાર પું આગલા અક્ષરે અતે પાત્રો
કાગ મુચિત વયેલું કાર્ય ખીજ અકમા
લાવી તેતુ અનુસવાન કરવામા આવે તે
-કી વિન્ (સમાસને અતે) અકવાળું ઉદાં
પચાકી (નાટક) -કે અં ૦મનો આકડો
શબ્દોમા ઉદાં અંકે પચાસ

અંકાઈ સ્ત્રીં આકવાતું કામ (૨) આકવાની
કિમત અથવા મનુગી -મણુ નં -મણી
સ્ત્રીં આકવાની કિમત અથવા મનુગી
અકિત વિન્ [સ] નિશાની અથવા છાપવાળું
(૨) અકાયેલું, પ્રસિદ્ધ (૩) અચીન
અકર પું [સ] કણ્ગો (૨) [લા] મૂળ ખીજ
(૩) રૂઝ [-આવવો, ફટવો, ખેમવો=
કણ્ગો થવો કે નીકળવો, વડુ ઊગણું] -રિત
વિન્ જેને દણ્ગા ફટ્યા હોય તેણે

અંકુશ પું [સ] કાખ, કાખૂ (૨) હાથીને
હાકવાતું લોહનું માવન [-રાખવો,
અંકુશમાં રાખણું=કાખૂ કે નિયમન
મૂકવું, વગ જે એમ કરવું -રહેવો,
અંકુશમાં રહેણું=નિયમન કે કાખૂને વશ
હેણું કે થવું]

અંગૂંલ(-કો)લ નં [જુઓ અંગૂંલ] એક
વનસ્પતિ - ઔષધિ

અંગૂંલો પું [હિં એકુડા, સ એકુટક, પ્રા.
અકુટક] ખેડે છેડે વળેલો ધાતુનો કડી જેવો
સળિયો: સાકળનો આકડો-કડી (૨) આકડો;
'હૂં' (૩) સાણસો ચીપિયો - હાથંધ
અં સાકળના અંગૂંલ જેમ એકબીજામાં
ખગખગ ખેસતા કર્યા હોય છે તેમ, હારોહાર
(૨) સત્તરડ - કી સ્ત્રી નાનો અંગૂંલો કે
આકડો (૨) એવા આકડાવાળી લાખી લાકડી
(૩) ગળ (માછલા પકડવાની)

અંગૂંલ પું + જુઓ અંગૂંલ, ફણો

અંગૂંલ પું [સ] એક વનસ્પતિ, અંગૂંલ
-હૂં નં અંગૂંલ પું ફળ

અંગ નં [સ] શરીર (૨) અવયવ (૩) લાગ
(૪) નત પોતે ભતે (જેમ કે, અંગૂંલું =
પોતાતુ, ભતતુ અંગ ઉપર ફૂદણું = ભતની
તાકાત પર-પોતે કોઈના આધાર વિના-ઝપ-
લાવણું. તેમ જ, અંગ ઉપર કર્મ કરવું,
આણવા=કમી આડ વગર અંગ ઉપર ધીરવું)
(૫) [સ] ખગાળના એક લાગતુ પ્રાચીન
નામ (૬) [વ્યા] પ્રત્યય પૂર્વેનું શબ્દનું રૂપ
[-આપણું = મદદ કરવી - ઉપર આવણું
= શરીર પર વસી આવવું, માગવા તડવું (૨)

જણું = શરીર (પાક કે મહેનત-મનુશીથી)
અકડાણુ કે હાથુ - ભરાણું = અંગ લગઈ
જવાની અસર લાગવી-તાવની નિશાની
જણાવી - ભારે થણું = શરીરનો ભાર વધવો;
મરતી કે સુરતી ચલવી (૨) અંગ ભગણું
જુઓ - મરડણું = આળસ ખાવી - વળણું =
શરીરના અવયવો કસતમા ભેઈએ તેમ
વળવા-અકડ ન હોવા (૨) શરીર પાણુ
સાર થણું - લોહીનો ભરવો થવા લાગવો
- વળણું = શરીરના અવયવો વળે એમ
કસરત કરવી કે (કામમાં) તેમને હલાવવા
- સાચવણું = અંગ ચોંટવું, શરીરને શ્રમ ન
પડે એ ગતિ-શરીર તોડવા વિના વર્તવું]
ઉદ્યાર વિં (૨) અં અંગત શાખ
ઉપર ધીરવું. ઉકસરત સ્ત્રી કસન,
વ્યાયામ અથ પું બાં મુખ્ય જૈન ધર્મ-
પ્રયોમાનો હરેક વ્યાપક્ય નં શરીરની
રક્તિ ઓછા સ્ત્રી અંગની ચેષ્ટા, ચાળા,
અં વિં શરીરમાથી જન્મેણું (૨) પું
પુત્ર બલ વિં સ્ત્રી શરીરમાથી જન્મેણી
(૨) સ્ત્રી પુત્રી બજાન નં શરીરના અવયવો
થતુ જાન (૨) મહાજ્ઞાન શરીરના પેવાળ-
આણ મખધી પોતામા જ મેણુ અભાવિક
જ્ઞાન બલ વિં [સ અંગત] ખાતગી.

૦રક્ષણી શ્રીં નાનો અગરખો (૨) એક
લતનુ ખખત ૦રક્ષા શ્રીં શરીરની રક્ષા
(૨) રાખડી ૦રખી શ્રીંભુઓ અગરક્ષણી
૦રખું નં, ૦રખો પું ભૂની દખનો સ્સ
ખાખવાનો હગો ૦રસ્સ પું ખાણી ભેળચા
વિનાનો રૂખનો સ્સ ૦રંગ પું શરીરની કાલિ,
ચહેરો (૨) ભોગવિલાસ ૦રંગ પું શરીરે
સુગધી વગેરે ચોળવા તે ૦વસ્ત્ર નં ખેસ,
ઉપગ્રો (૨) [લા] ખાત ૦વિકાર પું
શારીરિક ખોડ કે રોગ (૨) ગરીબના રોખાવમા
ધનો કેન્કાર (ખામ કરીને કામકોવાદિની
અસમ્યગી) ૦ચિન્યાસ, ૦વિશ્લેષ પું ભાવને
વ્યત્ન સ્વગ શરીરના અવગરવાની ચેષ્ટા
૦મ રકાર પું શરીરની રાપડી ૦રવભાવ
પું નતિવભાવ (૨) સદાજગતિ -ગાઉ
વિં અગરે લગનુ, આગલુ ખાતગી (૨)
લતનુચરકા ઉપનુ, અગઉધાર -ગાગિભાવ
પું અગ અને અગી—ગોણ અને મુખ્યનો
૦રવગ મુખ્ય -ગો અં -ની ખાખતમા, ને
વિષે -ગોશંગ અં એકેએક અંગમા

અંગદ પું [મ] (સ) વાલીની પુત્ર ૦દૃઢકો
પું હીચો કુંકો, 'હાઈ જ પ' ૦વિધિ શ્રીં
અગદે રાખના ફત તરીકે ગવણ માયે કુંકો
વિધિ -સમાધાનની મસલત ૦શિષ્ટાઈ શ્રીં
અગદના લેવી, ફતને છાજતી શિષ્ટાઈ-સભ્યતા
[-કરવી = અગદ પેઠે ચતુરાઈથી વાત
સમનવવી]

અંગના શ્રીં[સ] શ્રી (૨) મુદ્દ રી
અગમેજયત્વ નં [સ] ભુઓ 'અગ'મા
અંગમેરા પુંખંવં ભુઓ 'અગ'મા
અંગરખી, -ખુ, -ખો [સ. જગત્+રક્ષક]
ભુઓ 'અગ'મા

અગાઉ વિં ભુઓ 'અગમા [-કરજ =
અગ પં કરેલુ-ખીલ આડ વિનાનુ કરજ
-ખર્ચ = હાવખરચી, લત અગેનુ ખર્ચ]

અગાખરુ વિં[અગર+ખર]ભુઓ અગાખું
અગાર પું[સ] અગ્રિ (૨) સળગતો કોલસો(૩)
ખળતગ, અગત(૪)[લા]કંપૂત ૦ક પું નાનો
અગારો(૨)[સ] મગળશહુ એક નામ(૩)

એક છોડ ૦વાયુ પું 'કાર્બોનિક એસિડ
ગેસ' ૦હું સંકિં દેવતામા નાખી શુદ્ધ કરું
-રિયું વિં ખળીને ખાખ થયેલુ (૨) નં
આગિયુ પલવાથી ખળી ગયેલી ભુવા -રી
શ્રીં નાનો અગારો, ચિતગારી (૨) શગડી.
-રો પું ભુઓ અગાર [અગારા ઊઠવા =
ખૂખ દાઝ ચડવી, સખત લાગી આવલુ
અગારો ઊઠવો = કુલાગાર નીવલુ કંપૂત
ખાડવો ('દીવો ઊઠવો'દુ ઊલટ') (આખમથી)
અગારા કરવા = ખૂખ કોથથી આખ અગારા
લેવી લાલચોળ થવી અગારો અરવો =
ભુઓ અગ્રિ મુકવો]

અંગારખું નં [ભુઓ અગાખર] ઝીણા
અગારમા શેરીને ખરુ કરેલુ તે

અગાગિભાવ પું [સ] 'અગમા ભુઓ
અગારી -રિયુ, -રો ભુઓ 'અગાર'મા
અગિત વિં[મ] કોહીની સગાવોળું(૨) વિદ્યામુ
અગિયુ નં [સ જા] જામલુ -રો પું ખાય
વગરનો શ્રીનો અખર [અપિ

અગિરમ, અગિરા પું [મ] (સ) એક વૈદિક
અંગી વિં[સ] ખામ ગેતાનુ(૨)[સમાખને અતો]

અગ-અવયવવાળુ ઉદાં 'કામલાગી' (૩)
મુખ્ય, પ્રધાન (૪) શ્રીં એક હગડી ૦કરણ
નં, ૦કાર પું સ્વીકાર ૦કારણું સંકિં
[સ અંગીકાર] સ્વીકારક. ૦કાર્ય વિં ૦સ્વીકાર્ય.
૦કૃત વિં અગનુ -પોતાનુ કરેલુ, સ્વીકારેલુ
૦કૃતકમ પું પ્રમાણ-પુરાવા વિના સ્વીકારી
લીધેલો સિદ્ધાંત, 'પોન્ચુલેટ' ૦ભૂત વિં
અગનું થયેલુ, અગરખ

અંગી(-ગો)શ્રીં શ્રીં [ભુઓ અંગીકું] શગડી
(ખાસ કરીને સોનીની)(૨) પોક ખાડવા માટે
તૈયાર કરેલી જગા (૩) ઝાળ, અગત [-નો
અગારો = સોનીની અગીહીના અગાર પેઠે]
દખવે બહારથી નરમ, પણ ખરેખર જખર
પ્રતાપી હોય તે]

અગીકું નં [સ અગિસ્વાત] ભુઓ અંગીકી
અગર નં પું [સ અગર] નવી અમડી, રા
[અગરX] [-આવવો = રજાવું]

અમુલ પું [સ] આગળ (૨) આગળી

અંકુ(-કો)લ નં [લુઓ અ કોલ] એક
વનરપતિ-ઐપિધિ

અંકોડો પુઠ [હિં અંકુડા, સ અંકુડન, પ્રા
અકુડાગ] ખેઉ છેડે વાળેલો ધાતુનો કડી જેવો
સળિયો. સાકળનો આકડો-કડી (૨) આકડો
'હૂક' (૩) સાલ્યો ચીપિયો -હાખંધ
અં સાકળના અ કોડા જેમ એકબીજામા
ખગખર ખેસના કથા હોય છે તેમ, હારોહાર
(૨) સનૃદ -ડી સ્ત્રીં નાનો અ કોડો કે
આકડો (૨) એવા આકડાવાળી લાંબી લાકડી
(૩) ગળ (માછલા પકડવાની)

અંકોર પુઠ+લુઓ અ કુર, ક્ષણો

અંકોલ પુઠ [સ] એક વનરપતિ, અ કૂલ
-ધું નં અ કોલનુ ક્ષ

અંગ નં [મ] શરીર (૨) અવયવ (૩) ભાગ
(૪) જાત, પોતે જાતે (જેમ કે, અંગનું=
પોતાનું, જાતનું અંગ ઉપર કૂદવું=જાતની
તાકાત પડે-પોતે કોઈના આધાર વિના-ઝપ-
લાવવું તેમ જ, અંગ ઉપર કંઝ કરવું,
આણવા=કશી આડવગર અંગ ઉપર ધીંવું)
(૫) [સ] ખગાળના એક ભાગનું પ્રાચીન
નામ (૬) [વ્યા] પ્રત્યય પૂર્વેનું શબ્દનુ રૂપ
[આપવું=મદદ કરવી -ઉપર આવવું
=શરીર પર ધસી આવવું, મારવા તકવું (૨)
માથે પડવું પોતાને જાતે કરવાનું કે વેઠવાનું
ધવું અંગ ઉપર=જાત ઉપર, પોતાની

જવું=શરીર (ધાક કે મહેનત-મનુરીથી)
અકડણુ કે કુખવુ -ભરણું=અંગ લગઈ
જવાની અસર લાગવી-તાવની નિશાની
જણાવી -ભારે ધવું=શરીરનો ભાર વધવો;
મરતી કે મુરતી ચલવી (૨) 'અંગ લગવું'
લુઓ -મરડવું=આળસ ખાવી -વળવું=
શરીરના અવયવો કસનમા ભેડાં એ તેમ
વળવા-અકડ ન હોવા (૨) શરીર પાછું
સારુ થવું-લોહીનો ભરવો થવા લાગવો
-વાળવું=શરીરના અવયવો વડે એમ
કસરત કંઘી કે (કામમા) તેમને હલાવવા
-સાચવવું=અંગ ચોરસ શરીરને શ્રમ ન
પડે એ ગેને-શરીર તોડ્યા વિના વનંતુ]
ઠઉતાર વિં (૨) અં અંગત શાખ
ઉપર ધીરેલું. ઠકસરત સ્ત્રીં કસનત,
વ્યાયામ ઠમંધ પુઠ ખાં મુખ્ય જૈન વમ-
અ થોમાનો હરેક વ્યાપક્ય નં શરીરની
ચૂર્તિ ઠચેટા સ્ત્રીં અંગની દેખા, ચળા,
ઠજ વિં શરીરમાથી જન્મેલું (૨) પુઠ
પુત્ર ઠજ વિં સ્ત્રીં શરીરમાથી જન્મેલી
(૨) સ્ત્રીં પુત્રી. ઠજાન નં શરીરના રૂપગંથી
થતું જ્ઞાન (૨) મહનજ્ઞાન શરીરના પોષણ-
ચક્ષણ સંખવી પોતામા જ મહેલુ રવાભવિક
જ્ઞાન ઠત વિં [સં અગત ?] ખ નગી,
જાતને લાગતું ઠતું વિં પોતાનું, અંગત-
ખાત સંખધ ધનવનન (૨) વિદ્યામ (૩)

૦રક્ષણી સ્ત્રીં નાનો અંગરખો (૨) એક
 લતનુ ખખત ૦રક્ષા સ્ત્રીં ગરીની રક્ષા
 (૨) રાખડી ૦રખી સ્ત્રીંલુઓ અંગરક્ષણી.
 ૦રખું નં, ૦રખો પું જૂની દખનો કસ
 આ-વાનો દગો ૦રસ પું ગણી નેળ્યા
 વિનાનો કળનો સ્ત્ર ૦રંગ પું શરીની કાતિ,
 ચહેરો (૦) ભોગવિલામ ૦રંગ પું રાગે
 સુગ ળી વગેરે ચેળવા તે ૦વચ્ચ નં ખેસ,
 ઉખગો (૨) [લા] ગખાત ૦વિકાર પું
 ગારીનિ ખોડ કે રોજ (૨) ગરીનાદેખાવમા
 ધમે કેન્કા (ખાસ કરીને કામડોગદિની
 અમચી) ૦વિન્યામ, ૦વિચેપ પું ભાવને
 વ્યત કચા રાગેના અવચનોની ચેષ્ટા
 ૦મન્કાર પું રાગેની રાખડી ૦રવંભાવ
 પું લતિચખાવ (૨) મહાનગિ -ગાઉ
 વિં અગને લગતુ, અગલુ ખાતગી (૨)
 લતચુચકા ઉપનુ, અગલિયા -ગાગિભાવ
 પું અગ અને અગી -ગોણ અને સુખનો
 ૦૦૦૦ સુખક -ગે અમ -ની આખતમા, ને
 દિષે -ગોઅંગ અમ એકેએ અગમા
 અંગદ પું [સ] (સ) વાલીની પુત ૦દૃકો
 પું હીચો કંકો, 'હાઈ જંપ' ૦વિધિ સ્ત્રીં
 અગદે ગમતા ફત નગકે ગવલે માયે કંકેલી
 વિધિ -સમાધાનની મસલત ૦શિષ્ટાઈ સ્ત્રીં
 અગદના લેવી, ફતને ગંગતી શિષ્ટાઈસબ્યના
 [-કરવી = અગદ પેં ચનુગદથી વાત
 મમતવવી]
 અગના સ્ત્રીં[સ] સ્ત્રી (૨) નુદ સ્ત્રી
 અગમેજયત્વ નં [સ] લુઓ 'અગમા
 અગમોરા પુંખવં લુઓ 'અગમા
 અંગરખી, -ખુ, -ખો [સ અગ+રક્ષક]
 લુઓ 'અગ'મા
 અંગાઉ વિં લુઓ 'અગમા [-કરજ =
 અગ પું કંકેલુ-ખીલ આડ વિનાતુ કંક
 -ખર્ચ = હાથખરવી, લત અગેતુ ખર્ચ]
 અગાખર વિં[અગાર+ખર]લુઓ અગાખુ
 અંગાર પું[સ] અગિ (૨) સળગનો કોલસો(૩)
 ખળતગ, અગન(૪)[લા] કપૂત ૦ક પું નાનો
 અગાગે(૨)[સ.] અગળગહતુ એક નામ(૩)

એન્ કોડ. ૦વાયુ પું 'કાર્બોનિક એસિડ
 ગેસ. ૦વું મંદિત દેવતામા નાખી શુદ્ધકરુ.
 -રિયુ વિં બળીને ખાખ ધયેલુ (૨) નં
 આગિયુ પસવાથી બળી ગયેલી જુવા -રી
 સ્ત્રીં નાનો અગારો, ચિતગારી (૨) શગડી.
 -રો પું લુઓ અગાર [અગારા ઊઠવા =
 ખૂબ દાઝ ચહવી સખત લાગી આવતુ
 અંગારો ઊઠવે = કલાગાં નીવડું સૂત
 પકવે ('દીવો ઊઠવો તુ ઊલટું') (આખમાથી)
 અંગારા કરવા = ખૂબ કોંથી આખ અગારા
 લેવી લાલચોળ વી અગારો મૂંવે =
 લુઓ અગિ મૂંવે]
 અંગારખું નં [લુઓ અગાખર] ઝીણા
 અગાગમા શેષીને ખર કંકેલુ તે
 અંગાગિભાવ પું [સ] 'અગમા લુઓ
 અંગારી -રિયુ, -રો લુઓ 'અગાર'મા
 અંગિત વિં[સ] લોહીની સગાઈવાળું (૨) વિધામુ
 અગિયુ નં [સ અગ] ઝભલુ -યો પું ખાય
 વગરનો સ્ત્રીનો અખતે [અગિ
 અગિરમ, અગિરા પું [સ] (મ) એક વૈદિક
 અગી વિં[સ] ખામ પોતાનુ (૨) [મમાસને અતે]
 અગ-અવચવવાળુ કિલો કામલાગી' (૩)
 મુખ્ય, પ્રગાન (૪) સ્ત્રીં એન્ દગલી ૦કરેણુ
 નં, ૦કાર પું સ્વીકાર ૦કારેણુ સંદિં
 [સ અગીકાર] સ્વીકારેણુ ૦કાર્ય વિંચીકાર્ય.
 ૦કૃત વિંઅંગતુ -પોતાનુ કરેણુ; સ્વીકારેણુ
 ૦કૃતજમ પું પ્રમાણ-પુગવા વિના સ્વીકારી
 લીવેલો સિદ્ધાત, 'પોસ્ટ્યુલેટ' ૦ભૂત વિં
 અગતુ થયેલુ, અગરખ
 અગી(-ગો)હી સ્ત્રીં [લુઓ અગીહું] શગડી
 (ખાસ કરીને મોનીની)(૨)પોક પાડવા માટે
 તૈયાર કરેલી જગા (૩) ઝાળ, અગત [-નો
 અંગારો = મોનીની અગીહીના અગાર પેં
 રૂખવે બહાનથી નગમ, પણ ખરેખર જખન
 પ્રતાપી હોય તે]
 અગીહું નં [સ અગિત્યાત] લુઓ અગીહી
 અગુર નં પું [સ અગુર] નવી ચામડી, કા
 [અગુર] [-આવવો = રજાડ]
 અગુલ પું [સ] આગળ (૨) આગળી

અંગુલિ(-લી) સ્ત્રી૦[સ]આંગળી, ઠાણુ નં
આંગળીના રક્ષણ માટે આણાવળી વાપરે છે તે
ચામડાની અંગૂઠી ઠંડુદ્રા સ્ત્રી૦સીલની વીટી
(૨) એની છાન, મહોર ઠંડુદ્રા સ્ત્રી૦
આંગળીથી કચેલી નિશાની. ઠંડુદ્રા શ પુ૦
આંગળીથી નિર્દેશ કરવો - બતાવવું તે

અંગુષ્ઠ પુ૦ [સ] અંગૂઠા [હવાલ
અંગૂઠા પુ૦[હિ સંગોછા]અંગ લૂછવાનો કચેડા
અંગૂઠો પુ૦ [સ અંગુષ્ઠ] હાથ અથવા પગનું
ભાગમાં ભડું-પહેલુ આગળું [અંગૂઠાનો
રાવણુ કરવો=જગમાથી મોટું કરવું; રજતુ
ગજ—અતિશયોક્તિ કરવી. અંગૂઠા પકડવા
=ઊભા થઈ, નીચા વળી પગના અંગૂઠા ઝાલવા.
તેમ કરવાની શિક્ષા થવી (૨) [લા] આગળ
માટે શિખામણ લેવી, વાક કબૂલ કરી તેમાંથી
બોધ લેવો અંગૂઠો કમાડ ઠેલવું=માલૂમ ન
પડે તેમ, છૂપી રીતે વર્તવું, કામ કંવું. મદદ
કરવી (૨) પોતાનું કામ બીન ઉપર સેરવવું.
અંગૂઠો દેખાડવો. બતાવવો=હિંગો કંવું.
અંગૂઠો અમુક હબે બતાવી ના સૂચવવી
અંગૂઠો આપવો, કરી આપવો, પાડવો=
(ખત વગેરેમાં) અંગૂઠાની નિશાની કરવી (૨)
સાહી કરવી - મજૂર રાખવું.] -ઠાંદાવ પુ૦
કુસ્તીનો એક દાવ -ઠાંપટી સ્ત્રી૦ અંગૂઠા
જેટલી ભડી પટ્ટી -હિયું વિ૦ અંગૂઠાના
માપનુ (૨) નં અંગૂઠાનું એક ઘરેણું -હી
સ્ત્રી૦ પગને અંગૂઠે પહેરવાનું સ્ત્રીનું ઘરેણું
(૨) આંગળીના રક્ષણ માટેની બોળી

અંગૂર સ્ત્રી૦ [ફા] લીલી દ્રાક્ષ
અંગે અ૦ [સ સંગ] બુઝો 'અંગ'માં
અંગેડી સ્ત્રી૦ બુઝો અંગીરી
અંગોઅંગ અ૦ બુઝો 'અંગ'માં
અંગોર સ્ત્રી૦ તળાવના સામેના કિનારાની જમીન
(૨) ખૂબ પાણી પાયેલી કે અતિશય ફળદ્રુપ
જમીન

અંગેજ પું૦ [વો ઇંગ્લેન્ડ] ઇંગ્લંડનો વતની ઠાણુ
સ્ત્રી૦ અંગેજ સ્ત્રી -છ વિ૦ અંગેજ લોકોનું.
અંગેજ લોકો સંબંધી (૨) સ્ત્રી૦અંગેજોની ભાષા
અંગેડો પું૦ [બુઝો અંગેડો] એક વનરપતિ

અંગેળ નં [વિ સંગોહલિ, મ] રતન નાહવું
તે ઠડી સ્ત્રી૦ નાનું અંગેળિયુ (૨) અંગેળ
કરવાની ચોરડી (૩) તાખાડુંડી (૪) વરકંન્યાને
રતન કરાવતા ગવાતું ગીત (૫) વરને રતન
કરાવનાર સ્ત્રી ઠડું અંકિં નાહવું -ખિયું
નં નાહવાનું પાણી ગરમ કંવવાનું વાસણ (૨)
નાહવા બેસવાનું પાટિયું -ખિયો પું૦ રતન
કરાવનાર ચાકર (૨) નાહવાનું પાણી ગરમ
કરવાનું વાસણ

અંધિ પું૦ [સ] પગ
અંચ સ્ત્રી૦ બુઝો આચ (૫)
અંચઈ સ્ત્રી૦બુઝો અંચથી વાકું બોલવું તે બૂઝ
અંચલ(-ળ) પું૦ [સ] પાલવ
અંચળવો પું૦ [સં સંચલ] નાના છોકરોને
ઓઢાડવાનો ભાતીગળ ફમાલ (૨) તેલમાં બોળી
સળગાવેલી દોરડી

અંચળો પું૦ બુઝો અંચળવો
અંજન નં [સ] આજવાનો પદાર્થ, કાજળ;
સુરમો [-પાડવું=દીવો કરી તેની મેંશ
લેગી કરવી (અંજન માટે). મેશ પાડવી]
ઠશલાકા સ્ત્રી૦ આજવાની સળી

અંજના(-ની) સ્ત્રી૦ [સ] (સ) હડુમાનની
માતા ઠપુન, ઠસુત પું૦ (સ) હડુમન
-નીગીત નં એક છંદ

અંજલિ(-ળિ) સ્ત્રી૦[સ]બોખે. પોશ (૨)એમા
ભરેલું હોય તે (૩) [લા] માન [-આપવી=
શ્રાદ્ધ સરાવવું, તર્પણ કરવું, મૃતન' રમરણમાં
કાઈક વસ્તુ (૨)ચથાશક્તિ લાગે કાળો આપવો]

અંજળ (ઠપાણી) નં + બુઝો અંજળ,
દાણોપાણીનું નિર્માણ

અંજળિ સ્ત્રી૦ બુઝો અંજલિ
અંજભ પું૦[ફા] અત (૨) પરિણામ
અંજલવું સંકિં 'અંજલ'નું પ્રેરક આગમ
(અંજન) લગાડાવવું (૨) 'અંજલ'નું પ્રેરક
અંજલું અંકિં તેજને લીધે આખ મી ચાઈ
જવી (૨) બીજા આગળ ઝાખા પડી જવું (૩)
'આજલ'નું કર્મણિ
અંજર નં [ફા] એક મેવો -રિયું વિ૦
અંજરના જેવા રંગનું. -રી સ્ત્રી૦અંજરનું ઝાડ

અનુમન નં [ફા] મહા, સમાન, જમાત
અંતવાણું અંકિં [આટો' પચી ?] વચમા
અવડાયા કરુ (૨) પગમા દોડું બરાવાવી
ગખડી પડુ. -ણ સ્ત્રીં અંતવાણુ તે (૨)
અંતવાતી વત્તુ

અંતમ પું વેર, પાણખા

અંતવાણું અં કિં જુઓ અંતવાણુ

અંતવાણ સ્ત્રીં અંકટમા આવણુ તે, નહન
(૨) ગાય ભે સને દોહતી વખતે પાછલા પગે
માગવામા આવતી આટી [-ળે આવણું =
(નનાસુ) વચ્ચે અડકટમા આવણુ]

અંટાળ વિં ત્યા ત્યા અંટવાણુ, અંકટ (૨)
ભાવ્યોન વિનોણુ (૩) નકામું. ઠંકાટણુ નં
ખોટું વનન (૨) [લા] નકામું રખડનું -ક્યાયે
જેનો સમાસ ન થતો હોય એણુ માણસ

અંક નં [સ] પેળ, ગોળી (ગુલાગની) (૨) ઈંડું
ઠંકટાણુ પું સામાન્ય ઈંડાનું અથવા બ્રહ્માણુ
કાચણું. ઠંકોશ (-પ) પું પેળની કાચળી ઠંજ
વિં ઈંડામાથી જન્મેણું ઠંભિતિ સ્ત્રીં ઠંડાનું
કાચણુ ઠંધર્ષ (-ઈ) નં નં, ઠંધૃષ્ટિ સ્ત્રીં
અંકોપ મોટો ધર્ષ જવાનો રોગ -હાકાર,
-હાકૃતિ વિં ઈંડાના આકાંગુ, લખગોળ

અંકળ વિં વગર મહેનનનું હંમમતુ ઠંકળ
વિં ખરૂં ખોટું, એલેલેલ

અંકાર, અંકારૂતિ વિં [સં] જુઓ 'અંક'મા
અંકસ પું અંક, ગોળી (ગુલાગની) (૨) નં
સીતાકળ

અંકોળ વિં [સં ઝાંદોલ] ડોલનું, ઝોલા
ખાતુ (૫)

અંત પું [સ] જેડો, જેવટનો ભાગ (૨) સમાપ્તિ,
આખર (૩) હદ, સીમા (૪) મરણ, વિનાશ
[-આણુવો, લાવવો = પૂર કરવું (૨) નાશ
કરવો -આવવો = પૂર થવું (૨) નાશ પામવું.
-કાઢવો = જેવટ સુધી છોડવું નહિ; બરોબર
તપાસીને તાગ મેળવવો (૨) કટાળો આવવો,
પગવળું, દમ કાઢવો -લેવો = અંત કાઢવો
(૨) આખર આવે ત્યા સુધી વળગ્યા નહેવું]
ઠંક પું ધાતક, મારો (૨) કાળ, મળ (૩) [સ]
થમ. ઠંકાલ (-ળ) પું આખરનો સમય (૨)

મોતની વડી ઠંકાળિયું વિં અનકાળ વખતે
કામ આવે એવું. ઠંવ ત વિં નાશવત ઠંવેળા
સ્ત્રીં મળકાળ ઠંકાચ્યા સ્ત્રીં મળકપચારી
અંતર અં [સ] જુઓ અંતરો' પછી
અંતર વિં [સ] અંકરું (૨) નળકનું (૩) નં
અંકરનો ભાગ (૪) અંત કરણ મન (૫)
અવકાશ, છેદું (૬) વચ્ચે કાળ (૭) તક્ષણ
(૮) ભેદ, જુદાઈ (૯) સમાસને અંતે 'અન્ય',
'બીજું' એવા અર્થમા ઉદાં 'ફાતર' (૧૦)
સ્ત્રીં ('ખખર' ભેડે) સમાચાર ઉદાં એની
કાંઈ ખખર કે અંતર નથી [-ખોલણું = મનની
વાત સાદે કહી દેવી (૨) મનનું બીતર ઉઠાડું
કરવું -પડું = બે વચ્ચે છેદું રહેવું (૨)
તક્ષવત હોવો (૩) મનમા જુદાઈ આવવી
-રાખણું = જુદાઈ ગાળવી, મન મૂકીને ન
વર્તવું, પગથી માનવું] યિહન નં બે વચ્ચે
અંતર - તક્ષવતનું બં આણું ચિહ્ન (ગ).
ઠંકાલ સ્ત્રીં અંકની ધાલ ઠંકટાત સ્ત્રીં
દેશની અંદર આવતા માલ ઉપર લેવાતી
જકાત ઠંભી [સ ચામી] વિં (૨) પું
જુઓ અંતરની ઠંજ વિં અંકરની વાત
ભાણનાર ઠંતમ વિં છેક અંકરનું ઠંતર
વિં વધારે અંકરનું. ઠંકિ સ્ત્રીં અંકર
-આત્મા તરફ વળેલી દષ્ટિ ઠંકાદ પું અંત-
કરણનો અવાજ. ઠંપટ નં આણું કંપડું તે-
પડો ઠંખાલ વિં અંકરનું ને પહારનું
ઠંખાસિયું [સ વાસમ્] નં શ્રાદ્ધ સરાવતા
ખલા ઉપર નાખવાનો લૂગડાનો કંડો. ઠંકિ
સ્ત્રીં અંત કરણની ધંચા, મનોબાવ -રાઈ
સ્ત્રીં અંતર, છેદું (૨) જુદાઈ
અંતરવેલ સ્ત્રીં એક વેલ, અમરવેલ
અંતરસ નં [જુઓ અંતરસ] પાણી કે ખોરાકનું
ધાસનળીમા પેસી જડું તે, અંતરસ
અંતરવાસિયું નં જુઓ 'અંતરમા'
અંતરવાસો નં [સ અંતરવાસસ્] વિવાહ
વગેરે શુભકામોમા વિવિ વખતે પાછડીનો છેડો
કાઢવામા આવે છે તે [-કરવો]
અંતરાઈ સ્ત્રીં જુઓ 'અંતર'મા
અંતરાત્મા પું [સં] જુઓ 'અંતર'મા

અંત' [સ] શબ્દની પૂર્વે 'અદરતુ', 'વચમા' એવા અર્થના ઠંદરેણુ નં જાત, સુખાદિના અનુભવતુ સાધન, મન, ક્રુદ્ધિ, ચિત્ત, અહ કાં એ પદોથી ઓળખાતી અદરની ઇદિય (૨) અતર, હૃદય, 'કોન્થિન્સ' [-ના લાળા= અતરનો ખળાપો કે ચિત્તા -નો ધક્કો= ભારે જખરો આઘાત, મોટું મર્મસ્પર્શી કુખ] ઠંદે' નં અદરતુ મધ્યખિદુ, 'ઇન-સેન્ટર' (ગ) ઠંદોણુ પું 'ઇન્ટીગ્રિય એન્ગલ' (૨) 'ઇન્ટેલ એન્ગલ' (ગ) ઠંદોખ પું આત્મિક તોફાન (૨) દિકની અદરનો ગુન્સો ઠંદોભ પું આત્મિક ક્ષોભ-અશાંતિ ઓચક નં મન, ક્રુદ્ધિ, ચિત્ત, અહ કાં, અને જીવ એ પાચતુ જૂથ ઓપાત પું (શબ્દતુ) વચ્ચે આવણ -પહણુ તે (વ્યા) ઓપાતિ વિં વચ્ચે આવેણુ ઓપર નં જાતાખાતુ ઓપરિકા ઓન્મત પુરની સ્ત્રી ઓવાહ પું અદરનો -ધૂપો પ્રવાહ ઓપ્રકૃતિ સ્ત્રીં મૂળ મ્વભાવ (૨) ગળનો ખાતગી વજી ઓપેશ પું અદરના ભાગમા દાખલ થણુ તે ઓપેશી વિં અત પ્રવેશ કરતુ. ઓપેરણા ઓન્લુઓ મહજક્રુદ્ધિ ઓશતુ પું અદરનો-ધરનો માણસ છતા ગતુ (૨) હૃદયમા રહયો હુમ્મન (કામ કોલાહિ) ઓશય પું, નં અદરતુ-ધૂપુ ગલ્ય ઓશાન્તા પું અદરનો શારતા-અંતરઆ, ધર્મક્રુદ્ધિ ઓરવા વિં સ્ત્રીં સગર્લા ઓચુખ નં આત્મિક સુખ ઓચ વિં લુઓ અત(-ત)ચ ઓચલ (-ળ) નં અદરતુ-મર્મસ્થળ ઓકૃતિ(-તિ) ઓન્ આત્મિક મૂર્તિ ઓવરૂપ નં આત્મિક-અદરતુ મ્વરૂપ

અંતિક વં [સ] પાસેતુ, નજીકતુ

અંતિમ વિં [સ] છેલ્લુ, છેવટતુ (૨) સામે છેડે હોય એણું, જહાલ ઓતા ઓન્

અંતિયુ વિં [સ અત] છેલ્લુ, છેવટતુ અંતે આવેણુ (૨) [લા] ખહુ જ ખિનયેણુ, મંહિયુ; જીવ ઉપર આવેણુ [અંતિયાં કરવા=ખિનઈ કે કાચર થઈને છાલિયા કરવા (૨) મંહિયા થઈને વર્તણું]

અંતીપંતી ઓન્ એક રમત

અંતે અંસ [સ] છેવટે; આખરે

અંતેવાસી વિં [સ] પાસે રહેનારું (૨) પું (ગુરની સમીપ રહેનાર) ગિય

અંત્ય વિં [સ] છેવટતુ, છેલ્લું. ઠંદર્મ નં,

ઠંદિયા ઓન્ અગ્નિસંકાર ઓગમન નં શ્રેષ્ઠ વર્ણની સ્ત્રીનો ઝનિય વર્ણના પુરુષ સાથેનો સંબધ. ઓન્ વિં પચમ વર્ણતુ, અમ્પુચ ગણાતી વર્ણતુ (૨) પું એ વર્ણનો માણસ ઓન્શ્રમ પું અત્યંતેને રહેવા તથા કૃષ્ણવણી લેવાની સંસ્થા ઓન્દાર પું અત્યંતેનો ઉદ્ધાર ઓન્ નં ઓપદ નં ગુણોત્તરતુ અત્ય પદ (ગ) ઓચક પું છેવટના અક્ષરોનો ચમક-પ્રાસ -ત્યાક્ષર પું અત્ય - છેલ્લો અક્ષર -ત્યાક્ષરી ઓન્ યોલાયેલી કવિતાના છેલ્લા અક્ષરથી શરૂ થતી ખીજ કવિતા યોલવાની રમત -ત્યાનુપ્રાસ પું અંતે આવતો અનુપ્રાસ -ત્યાવસ્થા ઓન્ છેલ્લી-આખરની ગિયતિ (૨) ઇડપણ -ત્યાશ્રમ પું અત્ય આશ્રમ-સન્ધ્યાશ્રમ -ત્યાશ્રમી વિં સન્ધ્યાસી -ત્યેષ્ટિ સ્ત્રીં અત્યક્રિયા [જળુ

અંત્ર નં [સ] આતરડું. ઓળળ સ્ત્રીં આંતરડાતુ અંદર અં [ફા] મા, મહી ઓખાને, ઓથી અં અદરથી, ધૂપી રીતે

અંદાજ પું [ફા.] અડમકો, શુભાગ, આશરો [-કાલેયો=અડસકાનો હિસાબ કરવો-તેનો આશરો મેળવવો શુભારે કેટલુ તે નેણુ, અનુમાન કરણુ -કેયો=કસી નેણું, અજમાવણુ, જેથી અંદાજ મળે -હોયો=મર્યાદા હોવી, આશરે કાંઈક નક્કી હદ હોવી] ઓપત્ર, ઓપત્રક પું, નં (વ્યક્તિ કે સંસ્થાના) વાર્ષિક આવક અને ખર્ચનો અદાજ હિસાબ ખતાવતુ કાગળિયુ, ખજેટ' -જી વિં અંદાજથી નક્કી કરેણુ [માકળ

અંદુ(-દુ)ક ઓન્ [સ] હાથીને પગે ખાવવાની અંદેશ(-શો) પું [ફા] સદેહ, વહેમ [-આવયો, જવો=સદેહ પેદા થવો, વહેમ પડવો -આણવો, લાવવો=શકા કરવી,

વહેમાણુ -રાખવો =મનમા વહેમ ધારણ કરવો વહેમાયા કરવું]

અ'દોલન નં [સ] આદોલન -તું સંકિં [સ. અવોલ્યુ: પ્રા. અવોલ] હાંચિણણ, બુલાવણ' અ ધ વિં [સ.] આધણુ (૨) [લા] વગર સમજનું, વિવેકહીન ઠક વિં જાણુ, જળજળ (૨) કીકું (૩) પું (સ) એક રાક્ષસ. ઠકાર પું અ ધાર ઠકપ પું અ ધારો ફેવો (૨) જાડ જાખર કે ખીને કાણે ન દેખાવાથી કસાઈ પડાય એવો ફેવો (૩) [સ] એક નરકં ઠા સ્ત્રી, ઠવ નં આધળાપણુ ઠામિસ્ત્ર પું પૂર્ણ અ ધકાર (૨) અજ્ઞાન ઠપર પરા સ્ત્રી આધળાઓની હાર (જેયા વિચાર્યા વિના ચાલનાગઓની મહળી) ઠપૂલ સ્ત્રી આધળી પૂલ. ઠપર-પરા ન્યાય પું નેયા વિચાર્યા વિના આધળાઓની પેટે એકની પાછળ બીજાએ ગાડરિયા પ્રવાહે ચાલવું તે ન્યાય ઠપ'ગુ ન્યાય પું આપળો ને પાગળો પરસ્પર સહાયથી કામ ઉલ્લે એવો ન્યાય ઠભક્તિ સ્ત્રી આધળી-વગર સમજની ભક્તિ ઠશદ્ધા સ્ત્રી આપળી-વગર સમજની શ્રદ્ધા ઠહરતી ન્યાય પું હાથીનો પગ જોનાર આપળો એને થાભલા જેવો કલ્પે, કાન જોનાર મૂપડા જેવો કલ્પે, એવો ન્યાય

અ ધારાં પું અંકિં ભુઓ અ ધારણુ અ ધ અદ્રા સ્ત્રી [સ] ભુઓ 'અ ધ મા અ ધાધૂની સ્ત્રી ભુઓ અ ધાધૂથી અ ધાધૂ વ(-ધી) સ્ત્રી [હિ મ અવાણુ] અચળકતા, અતિશય અવ્યવસ્થા

અ ધાપો પું આધળાપણુ અ ધાર પું [સ અધકાર] અ ધાર ઠકાળું વિં અ ધારા જેવું કાળું ઠકોટ પું વગસાદનો ગોર ભો, એથી થતુ અ ધાર ઠકોટકી સ્ત્રી અ ધારી ઓરકી (૨) દુરગ દેખાતુ ઠપછેડી સ્ત્રી, ઠપછેડો પું જે ઓઢવાથી અરથ્ય કે અછતુ રહેવાય એવું (કાળુ કે ભદુઈ) વસ્ત્ર (૨) [લા] ગુપ્ત કે અજ્ઞાત રહેવું તે [-ઓઢવી.-વો, પહેરવો = ગુપ્ત કે અજ્ઞાત થઈ જવું (ભદુથી કે કાળું વસ્ત્ર પહેરી લઈને) -ઓઢાવો = સામાને ભૂરકી નાંખવો ભ્રમમા નાખવો કે જેથી

બીજા સૂઝી ન શકે, ખરી સૂઝ પડવા ન દેવી] ઠપટો પું આખે બાધવાનો ખટો અ ધારી (૨) એવી એક રમત ઠપિછોડી સ્ત્રી, ઠપિછેડો પું ભુઓ અ ધારપછેડી ઠવું અંકિં વાદળાથી આકાશ ઘેરાવું -ધનધોર ઘવું -રાં નં ઠવં વં આખ રખણ ન દેખી શકે તેવું ઘવું તે, ચક્કર તમ્મર [-આવવાં = ન દેખાવું; તમ્મર આવવી -ઉલ્લેચવાં = (પ્રકાશ મેળવવા) મિથ્યા પ્રયત્ન કરવો] -રિયુ વિં અ ધારાવાળુ (૨) નં જેમા ચદ્ર ન દેખાય એવું ખખવારિયુ, કૂખણપક્ષ -રિયુ અજ-વાળિયુ નં એક રમત. -રી સ્ત્રી આખ-ઠાકણી, આખનો ઠાખડો (૨) સોનીનું એક ઓતર (૩) ભૂરકી (૪) તમ્મર (૫) જેલની અવારી કોટકી કે તેમા પૂરી રાખવાની સત્ત અ ધારું નં [સ અધકાર] પ્રકાશનો અભાવ, ન દેખાય તેવી પ્રકાશની નિર્થિત (૨) [લા] અવ્યવસ્થા, અવેર (૩) ગુપ્તતા અપ્રસિદ્ધિ (૪) અજ્ઞાન (૫) વિં અ ધારાવાળુ પ્રકાશ વિનાનું [-રામાં કુટાણું = ન દેખાવા -સમજવાથી શેગટ ફાફા માગવા, અચકાવું -રામાં જવું = ધ્યાન બહાર કાઢી બનવું, જેથી અજાણ રહીએ -રામા રહેણું = અજ્ઞાન રહેવું (૨) ભહેરમા ન આવવું અપ્રસિદ્ધ કે ગુપ્ત રહેવું (-રામાં રાખણું તેના પ્રેરક અર્થમા) અ ધારાં ઉલ્લેચવાં ભુઓ 'અ ધાર'મા -કરણું = અ ધાર ધાય કે પડે એમ વર્તવું -થણું = રાત પડવી -પડણું = (પ્રકાશ વચ્ચે કાઈ આવવાથી) અ ધાર થવું, પ્રકાશ આવતો રોકવો -મૂકણું = (પ્રકાશ વચ્ચેથી) ખસવું જેથી અજાણ આવે. -વણણું = અ ધકાર કે અવેર ફેલાવું]

અ ધારું ઘોર વિં (૨) નં ખૂબ ધાડું અ વાર અ ધું વિં [સ અવ] આધણુ -ધેમૂલ વિં હૈયાદૂદ

અ ધેર નં [સ અધકાર] અવ્યવસ્થા, અચળકતા -રી (ઠનગરી) સ્ત્રી (સ) અચળકતાના ધામરૂપ એક કલિપત નગરી. સાવ અ ધાધૂથી અ ધ નં [સં ઘણું] પાણું અ ધ સ્ત્રી [સં] અ ધા, મા, દેવી

અંબ૨ વિં [મ, સ અમ્લ] ખાટું
 અંબર નં [મ] આનાગ (૨) વસ્ત્ર (૩) કસબી
 યુદ્ધવાળી રેશમી સાડી (૪) એક સુગંધી પદાર્થ
 અંબરીષ પું [મ] (સ) વિષ્ણુના અનન્ય ભક્ત
 તરંગ પ્રમિદ્ધ સૂર્યવંશી ગણ
 અંબષ્ટ પું [મ] બ્રાહ્મણથી વાણિયજને યથેદો
 પુત્ર (૨) મહાવત
 અંબળાણું અં કિં લુઓ અમળાણું
 અંબા સ્ત્રીં [સ] મા(૨) [સ] દુર્ગા ૦૭ સ્ત્રીં
 (સ) અંબા ભવાની કે એમનું ધામ આણું
 ૦ભવાની સ્ત્રીં (સ) એક દેવી
 અંબાટ પું [લુઓ અંબાણું] ખાટા પદાર્થની
 માત્રે થતી અસર
 અંબાટ પું (કા) અંબાટ (૨) આખમા તીવ્ર
 ઔષધ નાખ્યા પછી અમુક વખત સુધી તેની
 જે અમર પહેલો છે તે
 અંબાહાં નં અંબવં [સ. જાત્રાનક, પ્રા અવાહવ]
 એટ જાતના ખાટા ફળ [ઉંબાહિયુ
 અંબાહિદુ નં જાણતો ઢગલો (૨) લુઓ
 અંબાહી સ્ત્રીં [મ] એક (ખાટા પાનની) ભાજ
 અંબાહી સ્ત્રીં [અ અમ્મારી] હાથી ઉપગતી
 બેહક ૦નરની નં અંબાહી પર બેહેલું
 અંબાહો પું [મ, હિ અવહા, લુઓ
 'અંબાહા'] સ્ત્રીં
 અંબાર પું [અ હવાર] ઢગલો, ભહાં
 અંબાલિકા સ્ત્રીં [સ] (મ) ખાડું નાનની માતા
 -કેય પું (સ) પાટું [ખરાર્થ જલુ
 ૦ અંબું અં કિં [સ અમ્લ, પ્રા અવ]
 અંબિકા સ્ત્રીં [સ] (સં) અંબા ભવાની (૨)
 ધૃતગદ્ધની માતા -કેય પું (સ) ધૃતગદ્ધ
 અંબુ નં [સ] પાણી. ૦૪ વિં પાણીમા
 ઉપજેલું (૨) નં કમળ (૩) પું ચક્ર ૦ભ
 સ્ત્રીં લક્ષ્મી ૦દ. ૦ધર, ૦વાહ પું વાહળ
 ૦વિ, ૦નિધિ, ૦રાણિ પું મમુક ૦રહ
 નં કમળ
 અંબાટી નં એક વનસ્પતિ

અંબોરિયું નં લુઓ આંબોળિયું
 અંબોહો પું [દે અંબોહ] માથાના કેશની
 પાછળ વાળવામા આવતી ગાંઠ [-લેવો =
 અંબોહો ગ્રંથીને ખાંચવો -વાળવો =
 અંબોહોની ગાંઠ ખાંચવી] -કી સ્ત્રીં નાનો
 અંબોહો -રહો પું (પ) અંબોહો
 અંબોળણું સં કિં ખરાગ લગાડવી (૨)
 ઉમેરવું, વધારવું
 અંબનં [સં] અંબ, પાણી -ભોજ, -ભોજન
 નં કમળ -ભોદ, -ભોધર પું વાહળ
 -ભોધિ, -ભોનિધિ પું સમુદ્ર, અંબુધિ
 અંભાં અં (૨૧૦) (ગાય-વાહગસતુ બોલવું)
 અંભોજ, -રહ, -દ, -ધર, -ધિ, -નિધિ [સ]
 લુઓ 'અંભાં'
 અંશ પું [સ] ભાગ (૨) વર્તુલનો ૩૬૦મો
 ભાગ (૩) અપૂર્ણકમા લીટી ઉપગતે અંક,
 પૂર્ણ સખ્યાના છેદેમાથી લીંગલા વિભાગ
 (૪) વાદી ૪ હેવો ભેદેએ એવો ગ્રહનામક
 અં (સંગીત) ૦ક પું ભાગિને (૨)
 વાગમ ૦ત અં જડક અંગે, અમુક દગ્ગને
 ૦પતિ પું વાગસ (૨) અગાવનાં ૦ભાગી
 વિં અશ-ભાગ લેવાના અવિકાંગવાળું,
 ભાગ પડાવનાર (૨) પું એવો મલસ
 ૦ભૂત વિં અગ્રકપ -શાવતાર પું જેમા
 ઈશ્વરની વિભૂતિનો માત્ર અંશ હોય તેવો
 અવનાં -શાંશ પું ભાગનો ભાગ
 -શાંશીભાવ પું અવયવ અને અવગચીનો
 સમય (આ) -શિક વિં ચોરુ, દોહા ભાગતું
 -શી વિં અગવળું (૨) ભાગ પડાવનાર
 ભાગિયું (૩) અગચી, ભાગવાળું -શીંગત
 પું દેવાથી માણસ
 અંશુ નં [સ] કિરણ ૦માન (-કી) પું મર્થ
 અંશુક નં [સ] ઝીણું કપડું (૨) રેશમી કપડું
 અંસ પું [સ] ખમો
 અંહ અં (૨૧૦) કચાકી, ડોલ કે યુમાગીનો
 ઉદગાર

આ

આ પું [સ] સ સ્કૃત કુટુંબની વર્ણભાળાનો ખીન્નો અક્ષર—એક સ્વર (૨) વ્યંજનથી શરૂ થતા શબ્દની પૂર્વે ‘—ની શરૂઆતથી’ કે ‘—એટલે સુધી’ એવા અર્થમાં અં બનાવે ઉદાહરણ ‘આનન્મ’ ‘આકંઠ’ (૩) ઉપસર્ગ ઓછાપણું, અલ્પતા બતાવે ઉદાહરણ આકંપ ઊલટાપણું બતાવે ઉદાહરણ આગમન ‘—ની તરફ, —ની પાસે’ એવા અર્થમાં ઉદાહરણ ‘આકર્ષણ’ ‘મારે તરફ’ એવા અર્થમાં ઉદાહરણ ‘આવર્ત’ ‘ઉપર એવા અર્થમાં ઉદાહરણ આરોહ (૪) સ સ્કૃત આકંગ્ પ્રમાણે અકારાન્ત વિન્ડુ વિન્ડુ સ્ત્રીન્ડુ બનાવે ઉદાહરણ સુશીલ—લાંકાર પું ‘આ’ અક્ષર કે ઉચાર લંકારાન્ત વિન્ડુ અતે આકારવાળું

આ સં (૨) વિન્ડુ [સ અચ્ચ] ‘નજીકનું’, ‘બતાવેલું તે’—નિદિષ્ટ—એવા અર્થનું દર્શક સર્વનામ કે વિશેષણ

—આ અંકને છેડે લાગતા તે અંકના (પું બંધનમાં) ‘આજ કે ઘડિયો’ એ અર્થ બતાવે છે ઉદાહરણ એકા, દ્વયા, તરિયા, અગિયારા, વીસા વગેરે

આ અં (૨૫૦) મોઢું ઊઘડવાનો સામાન્ય અવાજ (‘આ આ કંગો રહી ગયો’)

આઠતવાર પું [બ્રુઓ આદિત્યવાર] રવિવાર આઠસ પું [ક] બેઠક ઠંઠીમ પું ખાડ, મમાલો વગેરે નાખીને બેઠક વડે ઠાંગેલા (દૂધ, આમગસ વગેરે) પ્રવાહીની વાની

આઈ સ્ત્રીન્ડુ [મ, સ આર્ધા] મા (૨) દાદી (૩) દેવી ૦૭ સ્ત્રીન્ડુ સાસુ

—આઈ પ્રત્યય. વિન્ડુ ઉપરથી (સ્ત્રીન્ડુ) લાવવાચક નામ બનાવે છે ઉદાહરણ મોઠાઈ, ગરીબાઈ, લખાઈ (૨) કિન્ડુ પરથી પણ બનાવે છે ઉદાહરણ લડતુ—લડાઈ, છાપતુ—છાપાઈ વગેરે

આઈન પું [ફા] કાચદો

આઈન પું [ફા આઈન] આયનો, અરીસો

આઈન પું [મ] એક ઝાડ (સાંદો) જેનું ઇમારતી લાકડું થાય છે [સ. અર્જુન]

આઉ નં આવલું, અડણ

આઉ પ્રત્યય [સ આલુ?] કિન્ડુ પંચી (તે ક્રિયાના ગુણવાળું) એવા અર્થનું

વિન્ડુ બનાવે છે ઉદાહરણ ઉખાઉ, ઉખતઉ, કમાઉ આક, ઠડો પું [સ. અર્ક] એક વનસ્પતિ,

ઠડિયું વિન્ડુ આકડાનું (૨) નં આકડાનું ૩

(૩) આકડાનું દૂધ એટલું કરવાનું રાગડું

ઠડી સ્ત્રીન્ડુ આકડાની એક ભત [આકડાનાં

તૂરે ઊડી જવાં કે તેની પેટે ઊડી જવું=

ભોતભોતામાં—જરા વારમાં ખગળ કે પાયમાલ

થઈ જવું, નાશ પામવું, ખતમ થઈ જવું

આકડા વાવવા=કઠિયો કે અણખનાવ

કર્યા કરવો આકડી પરણાવવી=ત્રીજી

વાગ્નુ લગ્ન અશુભ મનાતું હોવાથી ને ‘ચોથી

ચોક પૂરે’ એમ ચોથું શુભ ગણાવાથી.

ત્રીજી લગ્ન વખતે તેના અવેજમાં આકડી

સાથે નામનું લગ્ન કરવું, જેથી ખરું લગ્ન

ચોથે તબક્કે આવે]

આકઁકલી સ્ત્રીન્ડુ (કા) એક રમત

આકર પું [સ] ખાણ (૨) જ્યો, સમૂહ

ઝંઝૂંથ પું આકરરૂપ પ્રમાણભૂત થય

આકરણ સ્ત્રીન્ડુ [સ આકર?] ખૂમ પાડી—

ઘાટો પાડીને ખોલાવવું તે

આકરું વિન્ડુ [આનકર?] તીવ્ર, સખત, અસહ્ય

(૨) કંઠણું મુઠકલ (૩) આકળું ગરમ

સ્વભાવનું (૪) લાવમાં આકરું, મોણું [—પરણું

=સખત કે વસમું કે મોણું લાગડું આકરું

રૂપિયો=હલકા ભેગવાળો. રૂપિયો]

આકળું અં [સ] કાન સુધી

આકર્ષ પું [સ] ખેચાણ (૨) કસોટી (૩)

પાસા રમવા તે, જુગાર (૪) લોહચુંબક

ઠક વિન્ડુ ખેચાણ કરે તેવું (૨) મોહક ૦૭

નં ખેચાણ (૨) મોહ ૦૭ સ્ત્રીન્ડુ અંકાડી

આકડાવાળી લાકડી ૦૭ સં કિન્ડુ ખેચવું

(૨) મોહ પમાડવું—પિંત વિન્ડુ આકર્ષણેલું

—પી વિન્ડુ આકર્ષક

આકલન નં [સ] ગ્રહણ કરવું પકડવું તે (૨)

કળવું—સમજવું તે (૩) ગણવું તે. ૦શક્તિ

મીં આકલવાની ગજિ નહું સં હિં
 [સિ આકલ] આકલન કંચુ
 આકલિત વિં [સ] જણાયેલુ, સમનયેલુ (૨)
 પકડાયેલુ (૩) અદર લીધેલુ, ગૂથાયેલુ
 આકલ્ય અં [સ] એક કલ્પ - ચારે યુગ લગી
 આકપ પું [સ] કસોટીનો પથરો [કાચુંકોરું
 આકસઆકસ નં આ તે, ગમે તે, પરચૂરણ (૨)
 આકરિમ્મં વિં [મ] ઓચિંદું, આણધાર્યું,
 અનમાન બનતું [ગતગયેલુ
 આકળવિકળ વિં [મ] આકુલચાકુલ
 આકળુ વિં [મ] આકુલ અધીર, ઉતાવળ
 (૨) જટ ગુસ્સે થઈ નય એવા ચ્વભાવનું
 -ળાશ મીં આકળાપાય, અધીર્ગઈ
 આકઠ અં [સ] ગળા સુધી
 આકપ પું [મ] સહેજ ધ્રુજરી ઠન નં
 સહેજ ધ્રુજુ તે -પિત વિં સહેજ ધ્રુજતું
 આકા(-મા) પું [મ] ગેઠ [છડતું
 આકાટો(-દો)ડી મીં [આક+ટોડી] આકડતું
 આકાર પું [સ] આકૃતિ, વાટ (૨) લુચો
 'આ'મા (૨) વિગેટી (૪) શુભાઁ ઠક વિં
 [સ] આમત્રણ આપતું, મોતગનાઁ ઠપુ
 મીંબોલાવવું તે હાક ઠણી મીંબમાથ લી,
 આકણી (૨) કિમત કંચી તે (૩) આક
 પાડવાનું આનર ઠવું સંકિં મૂલવવું (૨)
 અરસદો કાટવો (૩) જમીનની માપણી કરવી
 (૪) ઉધારનું ઠમોઢવ ન આકારની સુવરતા
 -ગી વિં આકારવાળું (૨) [લા] દેહધારી
 આકાશ નં [સ] ખાલી શૂન્ય ચ્ચાન, પોલાણ,
 'એસ'(૨)ગગન, આસમાન [-ચડી આવડું=
 વાઢળા ઘેરાવા (૨) [લા] હું ખતા વાઢળ ઘેરાવા
 આકાશનો તારો ઉખારવા, ઉતારવા=
 ભારે ઉધમાત કે ઊથલપાથલ કરવી આકાશનો
 તારો માગરા = અસંકેય માગણી કરવી
 -નાં પળી જાલવા = અસંકેયને સંકેય
 કંચુ. -ની સાથે વાતો કરવી, -ને
 અડવું = ખૂબ ઊંચું હોવું -માં ઊડવું=
 અલોપ થઈ જવું (૨) નકાસું જવું (૩) ખૂબ
 ઢુલાવું (૪) અતિ ઊંચી, અસંકેય, ગગનવિહારી
 વાત કે કલ્પના કરવી -માં અડવું, જઈ

પહોંચવું=ખૂબ ઢુલાવું (૨) કલ્પનામાટે વાતમા
 ખૂબ ચગવું-આકાશમા ઊડવું આકાશમાં
 કે આકાશે ચઢાવડું=ખૂબ વધારેપડના
 વખાણ કરવા -માં ચદરવો ખાંધવો=
 રેશ દેશમા નામના કરવી. આકાશ પાતાળ
 એકે ડરડું = મહા ભગીરથ પ્રયતન કરવો,
 કરવામા કાઈ બાધી ન રાખવું (૨) ગળખ
 કરવો, ભારે ઊથલપાથલ કરવી આકાશ
 પાતાળ એકે થઈ જવું=પ્રલય થવો (૨)
 ગળખ થવો, મોટી આકત આવી પડવી
 (કાઈને) આકાશ પાતાળ એકે હોડવું=ભારે
 મગર હોવું, જમીનથી અધર ચાલતા હોવું
 આકાશ પાતાળ ફરી વળવું=હું ખે ઘેગઈ
 જવું, આકાશ પાતાળ એકે થઈ જવું આકાશ
 હોડે આવડું=અસંકેય સંકેય બનવું [ઠકેલા
 મીં કિતિજેમા ઠકલ્પ વિં આકાશનેવું
 (૨) પું બ્રહ્મ ઠકુસુમ નં (લા) અસલ-
 વિત વાન ઠકુસુમવત્ વિં (૨) અં
 અસલવિત ગગમન નં આકાશમા જવું
 તે ગંગા સ્ત્રીં આકાશમા રાતે અસખ્ય
 ચાદરણીઓનો જે લાખો સદેહ, ચળકતો
 પટ દેખાય છે તે ગંગામી વિં આકાશમા
 કરનાઁ (૨) દિવ્ય ઠચલ્લી મીં આકાશમા
 ઊંચે જવાથી કાઈ મોટી ચીજ વણી ન નાની
 દેખાય છે તે (૨) મદારીની એકે ચમત (૩)
 એકે પક્ષી ઠદીપ(-વો) પું માલુકદાગી
 પૂનમથી દેવદિવાળી ચુલી જાડ ઉપર કે
 અગામીમા ઊંચા થાલલા ઉપર લટકાવાતો
 દીવો (૨) અધ્ધર લટકતો દીવો ઠપ થ પું
 આકાશનો માર્ગ ઠલાપણુ નં આકાશ
 સાસુ જોઈને ઈશ્વરને ઉફેલી કાઈ ખોલવું તે,
 ઈશ્વરપ્રાર્થના ઠલાપિત નં રંગભૂમિ
 બહાગની કાઈ વ્યક્તિ સાથે જાણે વાત કરતો
 હોય તે રીતે નદે કરેલી ઉછિત ઠમંદલ(-ળ)
 નં પૃથ્વી ઉપરથી દેખાતું આણુ આકાશ,
 ખગોળ ઠમાર્ગ પું આકાશમાનો રસ્તા
 ઠસુનિ પું ઊંચું મોટું રાખી તપ કરનાર
 (૨) ઊંટ ઠયાન નં વિમાન. ઠચલ્લી સ્ત્રીં
 એકે વનસ્પતિ, અમંગલ ઠવાણી સ્ત્રીં

દેવવાણી (૨) રેડિયોની વાણી. વ્યાસી વિં
આકાશમા રહેનાર (૨) પુંદેવ. વેદશ્રીં
આકાશવક્ત્રી વ્યવસ્થિત વિં વરસાદ ઉપર જ
જેના જીવનને. આધાર હોય તેણે (૨) શ્રીં
અસ્થિર પેદાશવાળો ધવો (૩) ઈશ્વર આપે તે
ઉપર ગુનરો નરવો તે ઋત્ય વિં આકાશમા
રહેલું ઋત્વિક પું કરા -શિકા શ્રીં
અગાસી -શિયુ વિં જેના પાકનો આધાર
વરસાદ ઉપર હોય એવું (૨) નં ઘઉંની એક
નત -શી વિં આકાશનું (૨) દિવ્ય

આકાંક્ષા શ્રીં [સ] ઇચ્છા, આશા (૨) [વ્યા]
સાલગનારને ખીન પદની અપેક્ષા રહે એવી
પ્રથમ પદની અપૂર્ણતા -ક્ષિત વિં ઇચ્છેલું.
-શ્રી વિં આકાંક્ષા રાખનાર

આકીન પું, નં [અ યકીન] શ્રદ્ધા ઠદાર
વિં આકીનવાળું

આકીર્ણ વિં [સ] વ્યાપ્ત, પથરાયેલું (૨) સકુલ
આકુલ (-ળ) વિં [સ] અસ્વચ્છ, ગલરાયેલું
ઠતા શ્રીં ઠંઠ્યાકુલ (-ળ) વિં ખૂબ ગલરાયેલું

આકુચન નં [સ] સક્રોચ

આકુચિત વિં [સ] સકુચિત

આકૂત નં [સ] ઇચ્છા, આશય, વિચાર

આકૂર નં (કા) શક્તિ, તાકાત (૨) મૂર્તિ, ચેતના

આકૂલું નં આકાંક્ષાનું જીવન, આકાંક્ષી

આકૃત વિં [સ] (સમાસમા) આકારનું ઉદાઠ
મકરાકૃતકુળ -તિ શ્રીં આકાર (૨) મૂર્તિ
(૩) રેખાથી દોરેલો આકાર

આકૃષ્ટ વિં [સ] આકર્ષેલું, ખેંચેલું

આકેખત શ્રીં [અ. લાક્ષિત્વ] અત, આખર

આકેલ વિં [અ લાક્ષિત્વ] અક્ષલવાળો

આકમ પું [સ] પરાક્રમ (૨) ચઢવું તે (૩)
પગરણ (૪) આગ્રહ (૫) ધોરણસર ચાલવાનો
માર્ગ. ઠક વિં આક્રમણ કરનાર ઠણું નં
ચડાઈ, હુમલો (૨) પરાક્રમ (૩) ઉત્કર્ષ ઠણું શીલ,
ઠણુત્ક્રમક વિં આક્રમણ કરવાના ચલાવ-
વાળું. 'એગ્રેસિવ' [આક્રમ કરતું]

આકંઠ નં [સ] રૂઢન, વિલાપ -દિત વિં

આકાંત વિં [સ] ઘેરી લીધેલું; જીતી લીધેલું

(૨) પગ નીચે પાટેલું (૩) ઓળગેલું

આકોશ પું [સ] ઘાટો પાડીને ખોલવું-રહવું
તે (૨) આકોષ નિદા (૩) ગાળ (૪) કપડો (૫) શાપ
અક્ષિમ વિં [સ] નાખેલું, કે'ટેલું (૨) જૂઠ્ઠી
લીધેલું (૩) મૂંઝાયેલું (૪) નિદાયેલું (૫) પું
સગીતમા એક અલકાર

આકોષ પું [સ] કે'કલું તે (૨) લગાડવું, ચોપડવું,
ઘસવું તે (૩) આરોપ (૪) વાગો (૫) જૂઠ્ઠી
લેલું તે (૬) નિદા (૭) એક અલકાર કે જેમા
જે કહેવા ધાર્યું હોય તે દેખીતી રીતે ખાઈ
જવાય છે યા તેના નિષેવ થાય છે (કા શા).
ઠં પું આરોપ મૂકનાર, નિદક

આકોલ પું [સ] કોલ

આખડું અં કિં [સ આસ્ત્રલ] અખડું (૨)
ઠોકર ખાવી, ટિચાવું (૩) લકી પડવું
આખડિયું નં [જુઓ આખડું] ઠોકર ખાઈને
પકી જવું તે

આખડી શ્રીં ખાવા, માનતા

આખર શ્રીં [અ આખિર] અત (૨) અં અતે.

[-આવવી=પૂર થવું, છેડો દેખાવો -કરવી
=હઠ કરવી, છેલ્લી હઠે જઈને વર્તવું] ઠંડી
શ્રીં છેલ્લી વડી (૨) મોતનો વખત ઠંડોસમ
શ્રીં મોસમનો પાછલો -છેલ્લો ભાગ ઠંડર-
વાળો અં છેવટે: પરિણામે ઠંડાલ શ્રીં
વર્ષનો છેલ્લો ભાગ અથવા વખત (૨)
મરણનો વખત -રી વિં આખરનું અતિમ
-રે અં છેવટે (૨) નિરુપાયે [અઠગલ]

આખરણું સં કિં અઠગણું -ણું નં મેજવણું;
આખલો પું [સ અક્ષત -આખું પચ્છી ?] સાદ.

ખસી ન કરેલો ખેલ -લાઉધામી શ્રીં
આખલા જેવું તોદાન વિંગામરતી -લિયું
નં નાનો ખળદ

આખલું સં કિં [સ આખ્યા] લાખવું, કહેવું

આખળ (-ળી) શ્રીં ખંધર ઘડવાની જગા (કા)

આખળિયો પું આલણી

આખળી શ્રીં જુઓ આખળ

આખંડલ પું [સ] (સ) ઇંડ

આખા પું અં અં [સ અક્ષત] અક્ષત, વણ-

લાગેલા ચોખા [-જેવણવવા=મૂત કે શું

વગર જે તેને ચોખા ન ખાવવા; -નાંખવા

= (જનિ ભૂતાએ) ચોખા નાખી તે વડે
વળગણ વિધે તપાસવું]

આખાડ પુનં + જુઓ આખાડ ઠભૂતી વિં
અપાઠમા થયેલું (૨) પુનં ધર્મદોગી કુતાંગે
-કીકું, -કું વિં, અપાઠને લગતું

આખિયું નં ચામડાની પખાલનુ ઉપલુ મો(કા)
આખિર સ્ત્રીં [અ] આખર અત

આખી સ્ત્રીં [જુઓ આખા] અક્ષન ઉતારવા
તે (૨) દાણા વાળવા તે

આખુ પુનં [સ] ઉદર ઠકણી સ્ત્રીં ઉદરિયુ
આખું વિં [સ અક્ષત] ભાગ્યા જિનાનુ અખડ

(૨) પૂર, ખડું, સળગ [આખા હાડકાંતું=
ઊલા હાડકાંતું, હાડકા ન નમાવે એવું, કામનું
કાયર કે આખાખુ આખી અણીએ = ક્ષીય
ઈત વગર, 'પૂર' સહીસલામત આખુ
કોણું શાકમાં જડું = નજરે દેખાય એવું
હોવા યતા સરતચક થવી, ગરુલત થવી.
આખો કાડવો = પૂરેપૂરો લાલ] ઠપાણુ,
ઠભાગ્યુ વિં અર્ધપર્ણ, અધકચર - ખાખાઉ
વિં (વગર હડે કે કેઈનો હક હુખાડી -
હરામતું) આણુ ખાઈ જવાની વૃત્તિવાળું,
લોલિયુ - આખોલુ વિં સાર વાત કરનાર
(૨) કડગણોલુ - ખોઘડી, -ખોઘડીએ અં
વારવાર

આખૂન [કા], ઠલ, આખૂદલ પુનં ચુર,
ઉસ્તાદ (૨) અરખી લાવાનો શિક્ષક

આખેટ પુનં [સ] શિકાર, મૃગયા ઠકે વિં
શિકાર કરનાર (૨) પુનં શિકારી (૩) કૂતરો

આખેપ પુનં [જુઓ ખેપ] સર
આખેપ પુનં [મ આલેપ] (કા) ટવ, મહાવરો,
વ્યાસગ [જાળવ, ચટ, ચિતા

આખેખ પુનં (સુ) જુઓ આખેપ (કા) (૨)
આખોઘડી, ઠમે અં જુઓ 'આખુ' મા

આખ્યા સ્ત્રીં [સં] નામ (૨) અટક (૩) નામના
(૪) અક્ષવા ઠત વિં ઠહેવાયેલું, વર્ણવાયેલું

(૨) [વ્યા] જેના કપાખ્યાન કંગવામા આવ્યા છે
તેવું (૩) નં લાવતું અલિવાન કંગનાર પદ,

ક્રિયાપદ ઠતા પુનં આખ્યાન કરનાર ઠતિડી
વિં સ્ત્રીં ક્રિયાપદને-ગાતુને લાગતી (વિલાકિ)

ઠન નં કથા, વૃત્તાત ઠનકે નં દૂંકું આખ્યાન
ઠનડી પુનં એઝ છદ. ઠયક પુનં કહેનાર,
કથા કહેનાર (૨) કૃત ઠયિકા સ્ત્રીં કથા, વાર્તા
(૨) વશાવલીનું વર્ણન

આગ પુનં [સ વાગમ્] આવરો, આવવું તે
આગ સ્ત્રીં [સં અગ્નિ] દેવતા (૨) અગન, લાય,

ખળતરા (૩) અઙ્ગમાત કાઈ બળી ઊઠે ને
લડકે લાગે તે, લાય (૪) [લા] ઢાવ, ઝનૂન,

દાઝ કે એવ. આવેશના જુગ્મસાની લાગણી (૫)
આગ પેઠે ઝટ પરચો ઠઈ દે એવું શીઝોપી

કે ઉચ્ચ સ્વભાવનું માણસ [-ઊઠવી = અગન
ઊઠવી, ખળતરા ખળવી (૨) ખળવું, મઝવું,

નાશ પામવું, એ લાવનો તિરંગર કે પલ્લો
કરના ખોલવામા વપરાય છે નેમ કે, આગ

ઊડી એના પૈસામા = ખલ્યા, મૂઆ એના પૈસા
(૩) [લા] કોવ ખૂખ ચલ્લો - ઝાકવી = ખૂખ

કોવે ભરાવું - ખળવી, -ખેસવી = જુઓ
'અગન ખળવી, ખેસવી' - મૂકવી, -મેલવી,

-સળગાવવી = આગ લગાડવી, બાળવાને
માટે સળગાવવું - લાગવી, = આગવી (મજાન,

માલ ઇં) અઙ્ગમાત ખળવું - સળગવી =
આગ લાગવી (૨) અગ્નિ પ્રદીપ થવો, લાગવું

-ખળવું - વરસવી = ખૂખ તાપ પડવો (૨)
કોવથી લભૂકતી વાગનાર તીકળવી - લગાડી

તાપણુ કરવું = તાપણી ભેઈએ તે માટે
ધર જ લગાડવાના જેવી ખેવકૂડીથી વતવું ને

તે વિષે ખેપવા કે લાન ન હોવું] ઠખેલ
પુનં આતસખાજ ઠગાડી સ્ત્રીં રેલગાડી

ઠદાન નં અગ્નિપાત્ર, આગિયુ (૨) પુણ્યાર્થે
અગ્નિસરકાર કરવો વા તેના સાવન પૂરા

ખડવા તે ઠખેટ સ્ત્રીં આગગકિથી ચાલતું
વહાણ, 'ગ્રીમર'

આગત વિં [સ] આવેલું - તાન્વાગતા સ્ત્રીં
આવેલાનો આદરસરકાર, પરાણાચાઝી - તું

વિં + આવતું
આગ-દાન, -ખેટ જુઓ 'આગ' મા

આગમ પુનં [સ] આગમન, જન્મ (૨) શાસ્ત્ર
વર્મશાસ્ત્ર (૩) પ્રાર્થીત જૈન વર્મચય (૪)

મત્રશાસ્ત્ર (૫) ખત, મત્રાવેલ, પુનવામા

મૂકવા લાયક લેખ (૬) પ્રત્યય ૦ન નં
આવતુ તે ૦નિગમ નં વેદશાસ્ત્ર, શાસ્ત્રો
૦નિર્ગમ પું આવક-લવક (૨) આયાત
અને નિકાસ ૦રહિત વિં લેખિત દાખલા
વગરતુ (૨) શાસ્ત્રના આધાર વિનાતુ
-માપાથી વિં [સ] આવતુ નેજતુ, જનમતુ
ને મરતુ (૨) ક્ષણિક [અગાઉ
આગમ્ય(-જ) અં પહેલેથી. આગળથી,
આગમણ સ્ત્રીં ચૂલાનો આગલો ભાગ (જ્યા
અગારા કાઢી ચોલવાય છે)
આગમજ અં જુઓ આગમ્ય
આગમાણું નં પાળલાત
આગરણુ (જા) સ્ત્રીં લુહારની કોઠ કે લઠી (૨)
સોનીની લઠી (૩) (કા) હિંદુ ખલાસીની સ્ત્રી
આગરણું સં કિં સરખે અંતરે બધ — પાટા
નાખવા [એક રોગ
આગરુ પું મોમાથી દુર્ગધ નીકળ્યા કરે એવો
આગરો પું નાણાભીડનો — તગીનો વખત
આગલી પાછલી સ્ત્રીં ગઈ ગુજરી જૂની
વાત [-કાઠવી = જૂની વાત (કે તેના ડંખ)
તાજકેચાદ કરવી - ભૂલવી, -કાઠી નાંખવી
= જૂની વાત વીસતુ, માફ કરતુ]
આગલુ (લુ) વિં [સ અગ્નિ, પ્રા.
અગ્નિલિય] પહેલાતુ; અગાઉ બનેલુ (૨)
મુખ્ય, આગળ પડતુ ંપાછલું વિં (૨)
નં આગળ પાછળતુ, કશા સમયથી જૂનું
બાકી કે ચૂકતે યા વસૂલ કરવાતુ રહેતુ.
(જુઓ આગલી પાછલી)
આગવાળો પું એ જિન બોધલરમા આગ
સ લાળનાર - કોલસા પૂરનારો 'ફાયરમેન'
આગણું વિં ઇલાયક, પોતીકે [ભોમિયો
આગ(-ચુ)વો પું [જુઓ અગવો] અગ્રણી,
આગળ અં [સં અગ્રે, હિ આગે] અગાઉ,
પૂર્વે (૨) પાસે, કને (૩) સન્મુખ, સામે
(૪) બહાર. જાહેરમા (પ) [દે અગલ =
અધિક?] લવિયમા, હવે પછી [-આવડું,
= ગરત, પ્રસિદ્ધિ વગેરેમા મોખરે થતુ (બીજને
પાછળ રાખી કે નહિ એમ) -પડું = મોખરે
આવતુ, દાનવાળી કે પહેલ કરવી, ઝપલાવતુ

-થડું = પહેલું અગાઉ ચાલતુ કે જતુ યા
મરતું (૨) જુઓ 'આગળ આવતુ' કે 'પડતુ'
-પર, ઉપર = લવિયમા] ંપડતું વિં
જાહેરમા આવતુ (૨) મોખરેતું ંપાછળ અં
આગળ અને પાછળ (સમય ને રચળ)
(૨) ચારે પાસે ંવા અં અગાઉથી ંવેડા
પું અં વં વવારેપડતુ આગળપડતુ તે
આગળિયો, આગળી જુઓ 'આગળો'મા
આગળુ વિં [જુઓ આગલુ] ચડ્યાતું શ્રેષ્ઠ
આગળો, -ગિયો પું [સ અર્ગલ પ્રા અગલ]
બારણુ ઉધાડવા વાસવાની કળ, ઉલાળો -ળી
સ્ત્રીં ઉલાળી (૨) મલમની પટ્ટી
આગલુક વિં [સ] આવી ચડેલુ, હમેશતુ
નહિ એતુ (૨) વગર નોતરે અવેલુ (૩)
પું અતિવિ (૪) મુસાફર
આગા પું [તુર્કી] આકા, શેઠ ંખાન પું
(સ) ખોલત્યોનો ધર્મગુરુ ંખાની વિં
આગાખાનને લગતુ (૨) આગાખાનતા ધર્મને
અતુસરતુ [કપડુ
આગાખાની સ્ત્રીં [મ] એક જતતુ સુતગઉ
આગાખી, -મિક વિં [સ] આવનાર, લવિયતુ
આગાર નં [સ.] ઘર, નિવાસસ્થાન (૨) [જૈન]
છૂટ, અપવાદ
આગાહી સ્ત્રીં [ફા] લવિયતુ સૂચન
આગિયા પું એક પક્ષી
આગિયા-ખડક પું જુઓ 'આગિયુ'મા
આગિયું વિં [જુઓ આગ] આગવાળુ (૨)
જલદ, તીથુ, મિતજ (૩) નં જુઓ આગ-
દાન (૪) ઊભા મોલે દૂડામાના દાણા બળી
જય તે રોગ (ખડુધા જુવારમા) -ચાખડક
પું જવાળામુખી પર્વત
આગિયો પું [આગ] પરથી ખંધોત (૨) જુવાર
ઇત્યાદિનો એક રોગ, આગિયુ (૩) એક જતતની
ધોળી જુવાર (૪) જેને અડકવાથી લાય બળે
એવો એક છોડ (૫) (સ) વૈતાલ
આગુ વિં + આગલુ
આગુવો પું જુઓ આગવો
આગે અં [સ અગ્રે પ્રા અગ્રો, હિ] આગળ, પૂર્વે.
[-આગે ગોરખ જાગે = લવિયની આગળથી

ચિતા ન કરતા, તે વખતે (દૈવ નેત્રે) કાંઈક
મારુ જ થયો કે રમ્તો સૂઝે એ શ્રદ્ધા રાખવી:
આગળ ઉપર વળી કાંઈક કાવતુ થઈ ન રહેશે
-અત્યારે રોકાણ નહિ (આ ભાવ બતાવે છે)
‘આગળ સો થઈ રહેશે’] ૦કદમ નં, ૦કૂચ
ત્રીં આગળ ધપતુ ને પ્રગતિ ંવાન વિં
આગળ ચાલનાર(ર) પુંનેતા સગદાં ંવાની
ત્રીં આગેવાનપણુ -ગોતરે (-ર) વિં
[સ અગ્રત્તર ?] ગદ્યાતતુ, પહેલાતુ(ર) નાસેતું
આગો પીઠો પું અગરખાનો આગલો તથા
પાછલો ભાગ
આગ્નિક વિં[સ] અગ્નિને લગતુ(ર) યજ્ઞને લગતુ
આગ્નેય વિં [સ] અગ્નિ, અગ્નિ વિષેતુ(ર)
અગ્નિદેવ સખલી -દ્વારો નં અગ્નિ વડે
જેનો ઉપયોગ થાય તેવા હથિયારો-તે.પ,
અદક ધં
આચયણુ પું [સ] યજ્ઞજાલ(ર) નં વર્ષાઋતુને
અતે પહેલા પાકની આહુતિ
આચલુ પું [સ] ધાર્યું કરવાની વૃત્તિ, ખત,
નિશ્ચય(ર) હક, જિત, મમત(ર) ચણી વિનતી
-હી વિં આગ્રહવાળુ, નિશ્ચય, હરીહ
આચહાયકુ પું [સ] માગશર અચહાયણ
આચક પું એક વનગપ્તિ, ઝાંપટો
આચકુ વિં આધુ [-જલે=ઠળને, મરને,
હીરત રહે, એવે ભાવ બતાવે છે]
આચરો પું જુઓ આગ્રહ
આચાત પું [સ] પ્રહાર, કટકો(ર) અવાજ થાય
એવી ગતે અચકાણુ ને (ર) દુ.ખની તીવ્ર
લગણી ૦૮ વિં આવાન પહોચાડે એણુ(ર)
પું માંગે ખૂની
આધુ વિં [સ] એવે ? (કાલને અતરમા) દર,
રેડુ(ર) કિંવિં આગળ, પાસે (જેમકે આગો
આવ, આધુ પાણુ) [-આપણું=પાસે આવતુ
-એટલું=લાજ કાઢવી, ધૂમટો તાણવો (ર)
[લા] સ્ત્રી પેઠે વર્તણુ, ખાચણુ બનતુ -કરણું=
(ખાતી ખાણ) વાસણુ, બવ કરણુ(ર) દુ
ખમેડણુ (ર) (ચૂલામા લાગતુ લાકડું) બહાર
કાઢણુ(ર) [લા] મનથી દુ કરતુ, અળખામણુ
રણુ -મૂકણું=(વરતુને) છોડવી, તેને અગેના

ગેકાણમાથી મુક્ત થણુ(ર) (નામ) પૂરુ કરુ,
પરવારણુ, પાર મૂકવો -એમણું=દૂર ખસણુ;
છૂટ-નજીક નજીક નહિ એમ-એમણું (ર)
સ્ત્રીએ વેગળા એમણું, અટકાવ આવવો
-જઈ ને પાણું પડણું=વધારેપડતા આગળ
વવવાની ભૂલ કરી, પછી પાછા ખડવાતુ વાય
ત્યારે પગતાણુ, ભૂલ કરીને ખરતાણુ, નિષ્કળતા
વહોરવી
આધુ પાણું વિં (સમય કે અતરમા) આગળ
પાછળ આવતુ, અહી તહી -આમપાસ કયાક
હોય એણુ, કે સ્થાનકે વયેણુ (ર) (જગદે
થયેથી) નજરે ન પડે એણુ (ર) ખોટુ ખર,
ચોગ્યચોગ્ય [-કરણું=અહીંથી તહી જગદે
રણુ (જેમકે, આધુ પાણુ કરી જુઓતો અધુ
પેટીમા માઈ જશે લાકડા આવવાપાછાં ત્યાં
એટલે સળગ્યુ) (ર) સતાણુ (ર) લભેણુ,
ચાહીચૂકલી કરવી -રહેણું=ખોટુ ખર કે
ચોગ્યચોગ્ય ચા વધારેપડતુ રહેણુ, -જેણુ=
આગળ પાછળને-ખવો વિચાર કરવો પગલામ
વિષે સભાળણુ -ચણું=અહીંથી તહી કે
આસપાસ લમણુ, આવણુ જણુ, ટિચાણુ, કાંદા
મારણુ (ર) તતાણુ કે સ્થાનકે થણુ]
આધે અંદર, વેગળે ંથી અંદરથી ંણું
વિં દૂરણુ(ર) લવિચયણુ ંરું વિં આધુ(પ)
આધૂડો પું છોકરાની એક રમત
આધૂણું વિં [સ] વમણુ, દંડ ંમાન વિં
ચક્રચક્ર કરણુ
આધોપક વિં [સ] ઘોષણા કરનાર
આધ્રાણુ નં [નિ] સૂઘણુ તે (ર) સતોય
આચકણુ સંકિં એચણુ આચકાસોયેલું લેણુ
આચકી સ્ત્રીં આચકી તાણુ -ટો પું આચકો,
વકો(ર) [લા] સંકાય, આનાકાની (ર) ગ્રામકો
(ર) ખોટ [-આધો=ખમચણુ, આચકો
અતુલવમા આવવો -આપણો=આચકો
આધે એમ કરણુ-અતુલવાવવો -મારણો=
તોચી એકદમ એચણુ -આપણો, -શાગણો=
આચકો ખાવો]
આચમન નં [સ] જમણી હથેલીમા ચોડુ પાણી
લઈ પી જણુ તે (-કરણુ) (ર) પ્રવાહી પ્રસાદ

—ની સ્ત્રીં આચમન માટેની ચમચી.—વું વિં
 [આચમ] આચમન કરવું
 આચરકૃત્યર વિં પરચૂરણ (૨) નં પરચૂરણ
 ખાવાનું; કાચુ કાર (૩) પરચૂરણ સરસામાન
 આચરણુ નં [સં] ચાલચલગત, વર્તણૂક (૨)
 ચારિત્ર, લક્ષણ (૩) વ્યવહાર, અમલ —છીય
 વિં આચરવા યોગ્ય —વું સંકિં [સ આચર]
 કરવું, પાળવું (૨) અંકિં વર્તવું, ચાલવું
 આચાર પું [સં] આચરણ, વર્તન (૨) સદાચરણ
 (૩) વિનિ, સરકાર (૪) ધર્મશાસ્ત્રમા કહેલા
 આચરણના નિયમો (૫) શિષ્ટ સપ્રદાય, રૂઢિ,
 રિવાજ ૦જડ વિં જડની પેઠે વિચાર વિના
 માત્ર આચારને વળગી રહેવું (૨) આચારને
 વળગી રહીને વિચારશૂન્ય બનેલું ૦જડ વિં
 આચ ગ્થી જડ, પતિત ૦વિચાર પું ૦જડ ૦વં
 વર્તન અને વિવેક (૨) ગર્મિત ગીતગિવાજ
 અને માન્યતાઓ ૦શુદ્ધિ સ્ત્રીં આચારની
 શુદ્ધતા —ધર્મ પ્રમાણે હોવું તે ૦સ્ત્રીં નં
 આચારનો પ્રધાન નિયમ —રાચહ પું
 આચારનો આગ્રહ —રાચહી વિં આચારનું
 આગ્રહી —રી વિં આચાર પાળનાર —ચુસ્ત
 આચારજ (-જ) પું [સ આચાર્ય + જી] +
 આચાર્યજ
 આચાર્ય પું [સ] ધર્મ—સપ્રદાય ચલાવનાર,
 ધર્મધ્યક્ષ (૨) વેદાદિ વિદ્યા શીખવનાર (૩)
 મત્રોપદેશ કરનાર, ધર્મગુરુ (૪) મુખ્ય શિક્ષક,
 ‘પ્રિન્સિપાલ’ (૫) ગૌર (૬) વિદ્વાન
 આચછાદક વિં [સ] ઢાકનાર, સતાડનાર —ન
 નં ઓઢવાનું કે ઢાકવાનું જે હોય તે (ચાદર,
 છાપર, ચદરવો ઇત્યાદિ) (૨) સતાડવું તે.—વું
 સંકિં [સ આચ્છાદ] ઢાકવું [સ તાડેલું
 આચછાદિત વિં [સ] છવાયેલું, ઢકાયેલું,
 આછ સ્ત્રીં [લુઓ આછું] ઓછાપણું (૨)
 છાશનું પાણી; પગલ (૩) પાતળાપણું
 આછકલું વિં [લુઓ આછું] છીછરા મનનું,
 નાદાન (૨) મોટાઈ ન છરવી રાજનાર દૂલાજી
 —લાઈ સ્ત્રીં, —લાપણું નં, —લાવેલા
 પું ૦જડ ૦વં આછકલું વર્તન
 આછકલું સંકિં ખખેવું (૨) પછાડવું

આછણું છણું નં ટાપટીપ, વગ્નાગિયાપણું
 આછર પું [લુઓ આછરવું] પોશાક (૨)
 પાવરણું; આસન (૩) સ્ત્રીં ગવેહાની ગૂણ
 નીચેની ગાદી —રિયું નં પાથરણું (૨)
 ગવેહાની આછર
 આછરવું અંકિં [‘આછું’ પરથી ?] ઓસરવું
 (૨) નરમ પડવું (૩) [સ આરત ?] પાથવું
 આછેટલું સંકિં લુઓ આછટવું, પછાડવું
 આછીગરું વિં મલાક્કા પાસેના ‘આછી’
 નગરનું (સોપારી)
 આછું વિં છૂટું છૂટું, પાપું (૨) થોડું ઓછું
 (૩) પાતળું, છેક ઝીણું (૪) આપું [આછા
 દહાડા = મુઠ્ઠેલીનો —ગરીબોનો વખત]
 ૦પાતળું વિં ચોડુધણું (૨) જેવું તેવું;
 કાસકૂસ (જેમ કે, રોટટો, ધવો આઠો પાતળો
 કહેવાય છે) —જેવું વિં આછું (૫).
 —છોતરું વિં ઘણું જ આછું, રવડું
 આજ અં [સ અજ] આજે, ચાલુ દિવસે (૨)
 સ્ત્રીં આજનો દિવસ [—ની ધડી અને
 કાલનો દિવસ = ગયું તે ગયું (અશક્ય
 વાયદામા પડે કે કદી ન બનવાનું લાગે હ્યાં
 વાયદા અગે બોલાય છે)]
 આજકાલ અં આજે અથવા કાલે, થોડા
 વખતમા (૨) હમણા, હાલ (૩) સ્ત્રીં આજ
 અને કાલનો દિવસ [—કરવી = વાયદો કરવો,
 હાલ કરવી —કરતાં = આજકાલ એમ વખત
 ગણતા, થોડે થોડે, ન જણાય એમ ધીમે ધીમે]
 ૦નું વિં હમણાનું જ, થોડા વખતનું (૨)
 અર્વાચીન (૩) કાચી ઉમરનું, નાદાન, બિન-
 અનુભવી ૦માં અં તરતમા, થોડાક
 વખતમા, એકાદ બે દિવસમા
 આજન્મ અં [સ] જન્મથી જ (૨) જિવ્ગી-
 ભર —માત્ર અં જન્મથી માઠીને મગ્ણ
 મુધી, જીવનભર
 આજન્મ વિં [અ જાન્મ] મોટું (૨) માનનીય
 આજનન (-નું) આહું, આજનન (-નું) બુજ વિં
 દોચણ મુધી પહોંચે તેવા લાખા હાથવાળું
 આજર પું [ફા] મદવાડ (૨) ઉપદ્રવ, મગ્ન.
 —રી વિં દંદી, રોગી

આજી સ્ત્રીં [‘આને’નું સ્ત્રીં, સ વાર્યા] માનો
મા -ભ [માનાર્યે], -એ પું [સ આર્ય]
માનો ખાપ [આગ્રહભરી વિનતી
આજી સ્ત્રીં [અ આજિજી] કાલાવાલા,
આજીવન પું [સ] (સ) મહાવાનનો પ્રતિરૂપથી
ગોશાલકં (૨) એનો સ પ્રદાય (૩) [લા]
દોગી સન્યાસી

આજીવન વિં [સ] જીવન પર્યં તતુ (૨) અં
જીવન પર્યં ત [સાધન
આજીવિત સ્ત્રીં [સ] ગુજરાન (૨) ગુજગનનું
આજીવિત (-ભૂ) આજીવિત (-ભૂ) અં [‘આજીવિત,
-ભૂ’નું કિત્વ] આસપાસ, ચારે બાજુ ઓ,
ઠમાં અં આસપાસ કે ચોતરફ ઓથી
અં આમનેમ કે ચોતરફથી

આજીવિત વિં આજીવિત
આજી અં [સ અજ] આજ, આ દિવસે
-રોકડા (ને) કાલે ઉધાર = રોકડા તે ખરા,
ઉધારની વાત નહિ (આજી બદલે ‘આજ’
પણ કહેવાય છે)

આજી પું [સ આર્ય] માનો ખાપ ઓપડવો
તેનું શ્રાદ્ધ કરવાનો દિવસ, આસો મુદિ એકમ
આજીવિત પું એક જાતની ઔષધિ

આજી સ્ત્રીં [સ] હુકમ (૨) રત્ન, પરવાનગી
[આપવી = કરમાવવું (૨) રત્ન કે પરવાનગી
આપવી (-આપવી, -લેવી, મળવી સાથે
આવે છે) -ઉડાવવી, -માનવી, -માયે
ચલાવવી = હુકમ પાળવો, માન્ય ગણવો
-માં આવવું = આમન્યા કે કાબૂ તળે
આવવું, કદામા આવવું -મા રહેવું =
આમન્યા કે કાબૂ માન્ય ગણીને વર્તવું,
કદામા રહેવું] ઠકર વિં હુકમ આપનાર
ઠકારિતા સ્ત્રીં, કારિત્વ નં આજીકારી
હોતુ તે ઠકારી વિં આજી પ્રમાણે વર્તનાર,
આજીકારિત ઓથક નં તરશાસ્ત્રમા વર્ણવેલા
જ ચક્રોમનું એક, એક તાત્ત્વિક ચક્ર કે
આકૃતિ ઓધારક, ઓધારી વિં આજી માયે
ચલાવનાર, આજીકારી. ઓધીન વિં આજીને
આધીન આજી પ્રમાણે જ વર્તનાર. ઓધીનતા
સ્ત્રીં ઓધ્યાથી, ઓધવતી વિં આજી

પ્રમાણે વર્તનાર, ઓધનાર અં આજી
અનુસાર - પ્રમાણે ઓધનારી વિં આજી
પ્રમાણે વર્તનાર ઓપક વિં [સ] આજી કરનાર
ઓપન નં હુકમ, કરમાન ઓપન નં ગતનો
લેખી હુકમ કે તેનો કાગળ (૨) હુકમનાનું
ઓપનિકા સ્ત્રીં આજીપત્ર (૨) (ગાયકવાડનું)
સરકારી ‘ગેઝેટ’ ઓપાલક વિં આજીનું
પાલન કરનાર ઓથ પું આજીનો અવ-
કારિપદના રૂપમાંથી આજીનો અથ નીકળેલો
તે (વ્યા) ઓથક વિં [વ્યા] અર્થનાનું,
ને લગતું ઓપનાં વિં આજીનુસારી -જાકિત
વિં આજી પ્રમાણે વર્તનાર, તાબેદાર

આજી નં [સ] થી (૨) યજ્ઞકથ
આજી સ્ત્રીં [અ રૂંજી] દંત
આજીવિત વિં [જા] જ્વન - દી સ્ત્રીં જ્વનવતા
આજી પું + વિદ્યાસ (૨) હિમત

આજી પું વણકનું એક ઓધનાર (૦) સ્ત્રીં
ઉપર મૂકેલું વણણ પછી ન તથ એવી
છાણાની ગોળણ (૩) [જા] હિં પચ્છી નામ
બનાવતો એક પ્રત્યય ઉદાઠ મરડાટ, હોડાટ
આજીઆજી વિં [‘આજી’નું કિત્વ] આજી
આજી, આજી અં

આજી (-ડ) કાટ પું [આડ+કાટ] સાગ
સિનાયનું બીજું લાડ

આજીકારિત પુ - [ઈ] (સ) એક મહાસાગર

આજી વિં [સ, રજ, જાવ, જા, જિત્તિ, જિત્તિ]
અમુક દેખારેલા નક્કી કરે, જાણ, પ્રમાણ
જેટલું (સમય, સ્વળ, અતર વગેરે) -કામાં
અં અમુક મર્યાદિત (પ્રદેશ, સમય)ની અંક
(૦) ખમે જ અહીં - બહુ દૂર નહિ (૩) અમુક
ગોડા વખતમા [આજી ત્યારે તેટલું =
અમુક નક્કી હોય તેની સાથે સાથે બાકી જેટલું
હોય તેય, પૂરું, બહુ]

આજી મંજિં [સ અં] ‘દૂરી ચૂરી એક-સ
કરવું (૨) [વ્યા] નામ કે હિંને લગતા ‘વાર-
વાર ચલાવવું’ ના અર્થનું હિં બનાવેલો ઉદાઠ
‘આજીવિત’, ‘આજીવિત’ (૩) રીતે બાજુ પાળનાર
આજીવિત કું [સ] જગલનો માણસ
આટાપાટા પું ઓપનાવનાર આટાપાટા-એક રૂપ

આટાપાણી નંબંવં નુઓ 'આટો'મા
 આટાર સ્ત્રીં (ક.) રેતી
 આટાલૂણુ નં નુઓ 'આટો'મા
 આટિયાંપાટિયાં નંબંવં એક બાળરમન,
 ('ગણ ગણ મોચલો' - વડોદરા પ્રાતમા)
 આટિયુ નં [નુઓ આટો] ઘડીમાથી આટો-
 લોટ વાળવાનુ લૂગડુ અથવા નાળિયેરનુ છોડુ
 આટીટીટી સ્ત્રીં ['ટીટો' પરથી 'ટીટી'નુ દિત્વ ?]
 (કા) ધરમાની જીણામા જીણી વસ્તુનો જેમા
 સમાવેશ થાય તે
 આટો પું [દિ આટા] લોટ (૨) ભૂકો [-અને
 આવરદા એક થવાં, -ભિડવો = ખૂબ
 હેરાન થવુ, થાક, માર કે મહેનતથી ઢીલુ થઈ
 જવુ (૨) ખરાબ કે પાથમાલ થવુ -કાઢવો =
 ખૂબ થકવવુ, આટો ભિડે એમ કંવુ
 -દળવો, પીસવો = વેઠ કે વૈતરુ કંવુ,
 ધીસુ નીરસ કામ કરવુ -નીકળવો = આટો
 ભિડવો, ઢૂસ કે દમ નીકળવો -ખાંધવો = લોટ
 ખાધવો, કણક તૈયાર કંવી] -ટાપાણી નં
 બંવં, ઠપાણી નં લોટ અને પાણી, ખોરાક
 (૨) [લા] આલ્લવિકાના સાંધન, કંમાણી (૩)
 નસીબ, દાણોપાણી -ટાલૂણુ નં આટો ને
 લૂણ (૨) [લા] ધૂળવાણી [આટાલૂણુમાં
 જતું, ખપતું = નકાસુ જવુ, ધૂળધાણી થવુ]
 આટોપ પું [સ] આડખર (૨) નુઓ 'આટોપ'
 આટોપતું સં કિં [સ આટપો] એકહુ કરવુ,
 સંલેવું (૨) પૂરું કરવુ, પતાવવુ (૩) બધ કરવું
 આઠ વિં [સ અટ] ૮ ઠઆની સ્ત્રીં અડધા
 રૂપિયાની કિમતનો સિકો ઠંડો પું આઠનો
 આઠડો (૨) વણતી વેળા તાણી ખેચાયેલી નહે
 તે સારુ કગતો બંધ ઠપેલુ વિંઆઠ પૃથ જેટલા
 કદવુ, 'એકઠેવો' ઠમ (ક.) સ્ત્રીંબખવાડિયાની
 આઠમી તિથિ -કા પુંબંવં આઠનો
 ઘડિયો -કિયા પુંબંવં આઠ ઠેકાવળો
 રાસનો પ્રકાર -હું નં આઠનો સમૂહ
 (આકમા) -ઠે અ ગે = પૂરેપૂરુ, સાગોપાગ
 -ઠે ગાંડે = સ પૂર્ણપણે -ઠે જામ અં આઠે
 પહોં, આખો દહાડો (૨) બારે માસ, હમેરા
 -ઠો પું નુઓ અટક

આડાણુ નં દોગડુ લાગતા વળ દેવાનુ એભર,
 અડવાડું
 આઠિયું વિં ઠગ, લુચ્ચુ [એક રમત
 આઠી સ્ત્રીં [નુઓ આઠ] એક ધરેણુ (૨)
 આઠો પું નુઓ 'આઠ'મા
 આઠોઠ (-ઠ) વિં નુઓ આઠોઠ
 આઠોઠ સ્ત્રીં છોડ પર ભિલા કણસલા ખ ખેરી
 (કાપીને નહિ) એકલી કરેલી નુવાર
 આઠોઠ વિં વ્યાપી ગયેલુ એતપ્રોત
 આઠ (ક.) સ્ત્રીં આડુ તિલક, પિયળ (૨)
 આઠાઈ, હઠ -છોડવી રૂકવી = હઠ જતી
 કરવી -લેવી. પકડવી = હઠ ધરવી આઠે
 ચડવું = હઠ પર જવુ, હઠે ભરાવુ, ખૂબ હઠ
 લઈ ખેંસવુ
 આડ પું (અપાસના કાલા ઇન્ની) વખાન
 -રિયો પુંજલા લઈને કોલાવીકપાસ વેચનાર
 આડ સ્ત્રીં [દે અટ્ટુ] ખેની. આટે-વચ્ચે હોયું
 તે, કે જે હોય તે વસ્તુ (૨) પ્રતિબદ્ધ. હરજન
 (૩) ગોણુ અર્થ બતાવતો, 'ઉપ' જેવો પૂર્વગ
 ઉદાઠ આડકથા [-મા મૂકવું = નાણા ઉપાડવા
 માટે બાહેધરી તરીકે વસ્તુનો અવેજ આપવો
 -તું દોઢ કરવું = એવડુ ચોડ કંવુ,
 કાંઈનુ કાળ -અવળુ કે ભિલદુ કરવુ ઊધું
 વેતરવુ] ઠકતરાતુ વિં જરા કતરાતુ -વાડ
 જવુ ઠકતરુ વિં વાકુ ચૂક (૨) પરાક્ષ,
 અપ્રત્યક્ષ ઠકથા સ્ત્રીં વાતમા આવતી બીજી
 વાત, ઉપકથા (૨) વત કરતા વિષયવતર કરવુ
 તે ઠકાટ (-ક) પું, નં આટકાટ ઠખરચ,
 ઠખર્ય નં સામન્ય ખચ ઉપરાતતુ બીજી
 આડુ અવળુ ખચ ઠખીલ (-લી) સ્ત્રીં,
 ઠખીલો પું વિગ્ન (૨) આગળી. ઠગીરો
 પું ગીચવાયેલી વસ્તુ કંગી ગીરવવી ને ઠધરેણુ
 અં આડગીરો તરીકે ઠંઠોડો પું ગેઝ (૨)
 નાનો ઘોડે; ટદું ઠચ સ્ત્રીં આડ ૧ નુઓ
 ઠચૈતાલ પું સગીતનો એક તાલ ઠતાળો
 પું ભિલટી રીતે જવાબ મેળવી જોવો તે
 ઠચાસુ વિં આડુ અને ત્રાસુ ઠદાવો પું
 સામો દાવો ઠધ ધો પું ગોણુ ધવો ઠનામ
 નં [પ.] અડક, ઉપનામ ઠપડો પું

અનન્ય(ર)લાગુ ઓપાસું(એ)અંએ
 બાહ્ય એટિયુ. એટું વિં અવળું. માર્ગ
 બહારનું ઓપ વાંચું અથવા હેલો માલગણી
 કે બીજા કોઈ વેલાનો કંઈકો પહેલે છે તે
 ઓપી ત સ્ત્રી વચમાં ચણેલી ભીત, બાગ્યાની
 સામે ચણેલી પડદાની દીવાલ ઓપી તિયુ
 નં ભીતની બેઠે ભીત ભગી લઈને બનવેલો
 ગ્રામગણ-ભંડાર પડદા તિયુ ઓરનો પું
 ગામમાર્ગ નહિ તેવો ન્નો; ગણક્યાના ન્નો
 (ર) આરો-એટો ન્નો ઓરો સ્ત્રી નાની
 ગણી ઓર પું, સ્ત્રી નં બાણી અરના
 વવાની પાળ-ભીત (ર) આડી પાટી મેલ
 ઓસાલ સ્ત્રી એગવન વર્ષ. ઓસાલ સ્ત્રી,
 ઓસાલિયુ નં સોડમા ઘાલવાની ચંદ (ર)
 છાતીની આડે અવે એમ કપડું જોડવાની
 ગીત ઓધિયાર નં હથિયારને આલાવે
 બીજુ જે કાંઈ હથિયાર તરીકે ગમ આવે તે
 આરણી સ્ત્રી [મ અઢળી. કાનડી અઢળિને]
 ઝેટકી ઇત્યાદિ વણવાની ત્રિપાઈ, આખળિયો
 આરત સ્ત્રી [હિ આલત, ન અઢત] માણેકના
 વતી કામ કરવું તે (ર) હંકસાઈ, દલાલી
 -તિયો પું પ્રતિનિધિ દલાલ 'એગર'ટ
 આરતાળો, આરનાંસું જુઓ 'આડ મા
 આરનાંમ વિં [સ અઢવિગત] ૩૮
 આરદાવો આરધ થો, આરનામ. આડ
 પાસું (એ), આડકેટું (-ટિયુ), આડ-
 ભીંત (-તિયુ) જુઓ 'આડ'મા
 આડલું નં જુઓ આડલું
 આડશ સ્ત્રી [જુઓ આડ] આતરો, પડદો ભીત
 આરમર, આરમાલ, આડસોડ(-ટિયુ),
 આડહથિયાર જુઓ 'આડ'મા
 આડંબર પું [સ] લાણુ પહેણુ છવાઈ ગેલું
 તે, ખટાટોપ (ર) ઠાંક, દખળો (૩) જોટો
 ડોળ (૪) અહ નાર -રી વિં આડબંગાણુ
 આડાઈ સ્ત્રી જુઓ 'આડ'મા
 આડાજૂડ વિં આડુ અવળુ પથગયેલું, ગીચ
 આડામોઈ (મો) ? વિં સ્ત્રી [આડુ + મો]
 હડીલી, નિદી
 આડિયાકરસણુ સ્ત્રી એક વનસ્પતિ, તનમનિયુ

આડિયું નં [જુઓ આડું] કંઈક (ર) કંઈક
 આડ કંઈક બીજું (૩) કાંઈક ગામને બહાર
 ગાંડાં કોઈક આરો લગેરો કરે છે તે [-કરવું=
 આરો લગેરો સ્ત્રી કાંઈક કંઈક]
 અરિયો પું જુઓ આડ પું
 આડિકલ પું કંઈકેથી પહેળો દિવાનો
 મટ કે નંધ ચંચ
 આડી સ્ત્રી [જુઓ આડ] આડે મૂકવાની વસ્તુ
 (ર) આડસરથી પાતણુ લાકડું (૩) ખાવા,
 આખડી (૪) હંક (૫) સીમા (૮) કુતીનો
 એક દાવ (૭) આડ, આડું નિલડ
 આડીતર સ્ત્રી હોડીથી નદી વગેરેની પાર જવું તે
 આડીવાડી સ્ત્રી કુટુંબકપીલો
 આડું વિં [જુઓ આડ] સીધું નહિ તેવું (ર)
 ઊણું નહિ તેવું (૩) વચ્ચે પડવું હોય કે
 આવે તેવું (૮) હડીલું (૫) વાગાખોડિયું (૬)
 પનોક્ષ, આડકંતર (૭) જોટ વાકું (૮) વિરુદ્ધ
 વચ્ચે આવતું (૯) અં આડી બાહ્ય (૧૦)
 નં ગારાનું જાલવું (૧૧) મેલું ભૂત ઇત્યાદિ
 [આડી ખીલી = જુઓ આડખીલી નડતર
 આડી છલ કંઈક = વચ્ચે આડું બોલીને
 હંક નાખવી વાકું બોલવું આડી દોરો
 (ખાણું) = મારી પેટે ઊંચું લાલીન (ખાણું)
 આડી વાટની ધૂળ = કાકા, વ્યર્થતા
 આડું (-કે) આવણું = વચ્ચે (વિશ્વ કે ગહત
 તરીકે) પડવું આડું (-કે) ઊતરવું = રસ્તામા
 કાંઈ વચ્ચે આવી તેને પાર કંઈક, એમ હરકત
 કરવી (ર) અપશુકન થવા (ખિલાડી માટે
 ખાસ કરીને) આડું થવું = આડું પડવું,
 સૂવું (ર) વાકું કે વિરુદ્ધ કે હડીલું થવું આડું
 કાટવું = વચમાંથી ફટાવું, આડે રસ્તે વળવું
 (ર) વાકું બોલી કે બીજી રીતે વચમાં વાવો
 પાડવો સરળ ચાલતામા વિશ્વ પાડવું આડું
 ને ઊણું લેવું = ખૂબ ધમકાવવું, ઊધડું
 લઈ નાખવું -પડવું = સૂવું (ર) વચ્ચે વાવો
 નાખવો, આડું આવવું, વિરોધ કરવો આડો
 આડ વાળવો = હંક કરવી, છેવટની હંક
 ૮૦ વર્તવું, ગળા કરવો આડો હાથ
 કરવો = રોકવું, અટકાવવું આડો હાથ

૦તુલ્ય વિં ભતના જેવું પોતાની સમાન
 ૦તુલ્ય સ્ત્રીં આત્મસતોષ ૦તુલ્ય વિં
 અનાત્મ વસ્તુઓ તરફનો મોહ ફર થઈ
 આત્માના આનંદમા તૃપ્ત થયેલું ૦તુલ્ય સ્ત્રીં
 આત્મતૃપ્ત થયું તે ૦ત્યાગ પું સ્વાર્થત્યાગ
 (૨) આપઘાત ૦ત્યાગી વિં આત્મત્યાગ
 કરનાર. ૦ત્યાગિની વિં સ્ત્રીં આત્મત્યાગ
 કરનારી ૦ત્વ નં પોતાપણું, સ્વત્વ ૦દમન
 નં પોતાની વાસનાઓનું દમન ૦દર્શન નં
 આત્મસાક્ષાત્કાર, આત્મજ્ઞાન. ૦દર્શી વિં
 આત્મદર્શન કરનાર ૦દાન નં સ્વાર્થે,
 આત્મત્યાગ ૦દ્રોહ પું પોતાની ભતનો દ્રોહ.
 પોતાની ભતને હાનિ પહોંચાડવી તે ૦દ્રોહી
 વિં આત્મદ્રોહ કરનાર ૦ધર્મ પું આત્માનો
 ધર્મ—શુભ—સ્વભાવ ૦નિઘ્રહ પું પોતાની
 વાસનાઓનો નિઘ્રહ—સચમ ૦નિમગ્ન વિં
 આત્મરત ૦નિમગ્ન નં આત્મામાં
 હુબકી માગવી તે ૦નિરીક્ષણ નં પોતાની
 ભતનું નિરીક્ષણ ૦નિર્ણય પું પોને ભતે
 કેદવાને કે કેરેલો નિર્ણય ૦નિવેદન નં પોતાની
 ભતને તથા પોતાનું બધું ઈશ્વરના ચરણોમા
 સમર્પી દેવું તે, લક્ષિતા નવ પ્રકારોમાનો
 એક (૨) પોતાની તરફનો ખુલાસો ૦નિવેદી
 વિં પોતાની ભત (ઇશ્વરને) સ્વર્ણ કરનાર
 (૨) પોતાનો ઐગંક ભતે રાધી લેવાના
 નિયમવાળું ૦નિધિ વિં આત્મામા ન નિષ્ઠા-
 વાળું, આત્મરત ૦નિષ્ઠા સ્ત્રીં આત્મામા નિષ્ઠા
 ૦નિંદા સ્ત્રીં પોતાની ભતને નિંદવી તે
 ૦પરિવ્રિત વિં આત્માને ખોઈ ખેંદેલો
 ૦પરિતાપ નં અતરનો પશ્ચાત્તાપ ૦પરીક્ષક
 વિં (૨) પું આત્મપરીક્ષણ કરનાર ૦પરી-
 ક્ષણ નં આત્મપરીક્ષા કરવી તે ૦પરીક્ષા
 સ્ત્રીં પોતાની ભતની પરીક્ષા ૦પ્રકાશ પું
 અતગ્ના ભાવેને વ્યક્ત કરવા તે (૨) આત્માનું
 તેજ ૦પ્રતિષ્ઠા સ્ત્રીં સ્વમાન ૦પ્રત્યય પું,
 ૦પ્રતીતિ સ્ત્રીં ભતને ખાતરી થવી તે, આત્મ-
 વિશ્વાસ ૦પ્રબોધ પું આત્મજ્ઞાન (૨)
 આત્મજ્ઞાન ૦પ્રવણ વિં આત્મનિષ્ઠ.
 ૦પ્રશંસા સ્ત્રીં પોતાની ભતના વખાણ

૦પ્રીતિ સ્ત્રીં પોતા વિષેની પ્રીતિ ૦બક્ષ(-ળ)
 નં આત્માનું બળ, મનનું કે હૃદયનું બળ
 ૦બુદ્ધિ સ્ત્રીં પોતાની સ્વતંત્ર સમજણ (૨)
 પોતાપણની બુદ્ધિ (૩) મતલબિયાપણું
 ૦બોધ પું આત્મજ્ઞાન (૨) ભતને—હતને
 ઉપદેશ ૦બંધુ પું પોતીકુ—એક-લોહીકુ
 સગું (મામા, માસી કે દેઈનો દીકરો) ૦ભાન
 નં પોતાની ભતનું ભાન—જ્ઞાન ૦ભાવ પું
 ગર્વ, હુ પદ (૨) પોતાના ન્દાણ અને ઉત્તમિની
 ઇચ્છા (૩) આત્મભાવના ૦ભાવના સ્ત્રીં
 પોતાના જેવો ન આત્મા બધામા વસે છે એવી
 ભાવના ૦ભૂ વિં મ્વય ભૂ (૨) પું (સ) બ્રહ્મા
 (૩) કામદેવ (૪) પુત્ર ૦ભૂત વિં બુદ્ધિ
 આત્મજ (૨) અનુકૂલ (સેવક) ૦ભોગ પું
 અપભોગ ૦મ થન નં અત કરણમા અનં
 વૃત્તિઓ તથા ભાવોનું મથન, મનોમથન
 ૦મંથનકાલ(-ળ) પું આત્મમથનને
 સમય ૦યોગ પું આત્મા સાથે સબધ—
 ભેદાણ ૦રક્ષણ નં, ૦રક્ષા સ્ત્રીં પોતાનું
 ન્દાણ—સલાણ ૦રત વિં આત્મામા ન
 રમનાર—નિમગ્ન ૦રતિ સ્ત્રીં આત્મામાં
 પ્રીતિ—આનંદ ૦રામ પું આત્માને રામ—
 પ્રભુ માનનાર યોગી (૨) આત્મામા ન રમનાર
 યોગી ૦લક્ષી વિં પોતાને લક્ષ્યને ગ્યાયેલું.
 સ્વનુભવરસિક, ‘મળ્લેટિવ ૦લગ્ન નં
 દેહલગ્નથી ભિન્ન એવું દિલી—બે આત્માઓ
 વચ્ચેનું લગ્ન ૦વત્ વિં પોતાના જેવું ૦વધ
 પું આપઘાત ૦વચક વિં ભતને હેતરનાર
 ૦વચના સ્ત્રીં ભતને હેતરની તે ૦વાદ પું
 આત્મા છે એવો વાદ ૦વાદી વિં આત્મ-
 વાદમા માનનાર ૦વાન વિં પોતાની ભત
 ઉપર કાબૂવાળું (૨) આત્મજ (૩) ચેતનવાળું;
 આત્મવાળું. ૦વિકાસ પું પોતાની ભતનો
 વિકાસ—ઉત્તમ ૦વિચાર પું આત્મચિતન;
 આત્મતત્ત્વ વિષે મનન ૦વિહંબના સ્ત્રીં
 પોતાની વિહંબના ૦વિદ પું આત્માને
 ભણનાર, બ્રહ્મજ્ઞ ૦વિદ્યા સ્ત્રીં અધ્યાત્મ-
 વિદ્યા, બ્રહ્મવિદ્યા ૦વિનાશ પું સ્વ-વિનાશ
 ૦વિલોપન નં પોતે શૂન્યવત્ થયું કે તેમ

વર્તણુ તે ંવિશ્વાસ પુ ૦ જીવો આત્મશ્રદ્ધા
 ંવિસર્જન નં આત્મસમર્પણ, સ્વાર્થત્યાગ
 (૨) નિરભિમાનપણુ. ૦વૃત્ત નં, ૦વૃત્તાંત
 પુ ૦, નં પોતાનો અહેવાલ, આત્મકલા ંવેગી
 વિં આત્માના જેવા વેગવાણુ (૨) પોતાની
 મેળે હાલતુ ચાલતુ. ૦વેત્તા પુ ૦ આત્મવિદ
 ંશક્તિ સ્ત્રી ૦ આત્મબળ ંશિક્ષણુ નં
 પોતાની ભતતુ શિક્ષણ ંશુદ્ધિ સ્ત્રી ૦
 આત્માની-પોતાની ભતતી શુદ્ધિ ંશ્રદ્ધા સ્ત્રી ૦
 આત્માની-પોતાની શક્તિ ઉપરનો વિશ્વાસ
 ંજ્ઞાધા સ્ત્રી ૦ આપવખાણુ ંજ્ઞાધી વિં
 બડાઈખોર ંસમર્પણુ નં જીવો આત્મ-
 નિવેદન ંસ'કેાચી વિં સ કાયશીલ
 ંસ તુષ્ટ વિં આત્મા અથવા પોતામા સતુષ્ટ
 ગ્હેનાર (૨) ખીનતા અભિપ્રાયની પરવા ન
 કંનન ંમ તોપ પુ ૦ આત્માનો-પોતાનો
 સતોપ ંસ ભાપણુ નં સ્વગત ઉક્તિ,
 'એલિસોચી' ંસ'યમ પુ ૦ પોતાના ઉપર-
 મન ઇતિયે ઉપર સયમ હોવો તે ભતનો
 નિગ્રહ ંમ'યમન નં આત્મસયમ કંવો
 તે ંસ રક્ષણુ નં આત્મરક્ષા ંમ રકાર
 પુ ૦ આત્માની સન્કાન્તિ ંસ રથ વિં
 આત્મનિષ્ઠ, આત્મામા ગિય, ંસાક્ષાત્કાર
 પુ ૦ આત્માનો સાક્ષાત્કાર-જ્ઞાન ધતુ તે ંસાત્
 અં તદન પોતાના જેવુ -પોતાનું હોય એમ,
 એકરૂપ ંસાધન નં આત્માનો સાક્ષાત્કાર
 કરવાનુ સાધન, મોક્ષનુ સાધન (કર્મ, ઉપાસના
 જ્ઞાન, પુણ્યદાન ઇત્યાદિ) ંસિદ્ધિ સ્ત્રી ૦
 આત્મસાક્ષાત્કાર, મોક્ષ ંશુખ નં આત્મા-
 માથી ઉદ્ભવતુ સુખ ંસ્તુતિ સ્ત્રી ૦ આપ
 વખાણુ ંસ્ય વિં જીવો આત્મસૂચ્ય ંહત્યા
 સ્ત્રી ૦ આપધાત ંહત્યારં વિં આપવાત
 કરનાર ંહિત નં આત્માનુ -પોતાનું હિત
 આત્મક વિં [સ] બહુબ્રહ્મ સમાસને અતે
 'નુ બનેલુ' 'ના સ્વભાવતુ' 'ના ગુણ-
 ધર્મવાણુ' એવા અર્થમા ઉદાઁ 'વર્ણનાત્મક',
 'અહિ સાત્મક'
 આત્મનેપદ નં [સ] સમૃત ધાતુઓના બે
 પ્રકારોમાનો એક -દી વિં આત્મનેપદ
 વિભાગતુ (આ)

આત્મા પુ ૦ [સ] જીવ, જીવનતત્ત્વ (૨) વ્યથિ
 જીવ જીવાત્મા (૩) તત્ત્વ-સાંભૂત તત્ત્વ (૪)
 પરમાત્મતત્ત્વ (૫) મૂળ સ્વભાવ, પ્રકૃતિ (૬)
 અત કરણ (૭) પોતાની ભત ંદેશ પુ ૦
 આત્માનો આદેશ, સદસદ્ વિવેકબુદ્ધિની આજ્ઞા
 ંધીન વિં આત્માને જ અધીન, સ્વતન્ત્ર
 ંન દ પુ ૦ આત્મામાથી પ્રાપ્ત થતો આનંદ,
 આત્મજ્ઞાન કે સાક્ષાત્કારને પગિણામે મળતુ
 સુખ ંનાત્મ નં જલ અતે ચેતન તત્ત્વ,
 આત્મા અતે તેથી ભિન્ન બીજુ બધુ અનાત્મ
 ંનાત્મવિચાર પુ ૦ આત્માનાત્મનો વિચાર
 ંનાત્મવિવેક પુ ૦ આત્માનાત્મ વચ્ચેનો
 વિવેક-સાચી સમજ ંભુભવ પુ ૦, ંભૂતિ
 સ્ત્રી ૦ આત્મસાક્ષાત્કાર, ંભિમાન નં હુ પદ
 (૨) સ્વમાન ંભિસુખ વિં આત્મા તદ્
 વળેલુ, અતર્કુખ ંભ્યાસ પુ ૦ આત્માને
 ંગ્રાખવાનો અભ્યાસ ંરામ વિં આત્મા
 એ જ જેને આનંદનુ આન કે સાધન છે
 તેવુ (૨) પુ ૦ સાક્ષાત્કાર માટે પ્રયત્ન કરતો
 યોગી (૩) જીવન્મુક્ત યોગી (૪) આત્મા,
 પરમાત્મા ંવલોકન નં આત્મપરીક્ષણ,
 'સેષ્ઠ-ઇન્દ્રોરપેક્ષન' ંર્પણુ નં સ્વાર્પણ,
 સ્વાર્થત્યાગ ંર્થ પુ ૦ પોતાનો અર્થ, સ્વાર્થ
 (૨) આત્માનું હિત ંર્થ વિં આત્મકચ્ચાણ
 ઇચ્છનાર ંશય પુ ૦ એક ન્યાયદોષ, સાધ્યને
 પક્ષથી જ સિદ્ધ કરવુ તે (ત્યા શા) -ત્મિક,
 -ત્મીય વિં આત્માનુ (૨) પોતાનું, અગત
 (૩) સગુ -ત્મોત્કર્ષ પુ ૦ આત્માની-પોતાની
 ઉત્તિ -ત્મૈચ્ય નં આત્માની એકતા.
 -ત્મોત્થિત વિં પોતાની મેળે ઉત્થાન
 પામેલુ -ત્મોદય પુ ૦ આત્મોન્નતિ
 -ત્મોદ્ભવ વિં (૨) પુ ૦ જીવો આત્મજ
 -ત્મોદ્ભવા સ્ત્રી ૦ પુત્રી (૨) શુદ્ધિ -ત્મોદ્રેક
 પુ ૦ મનનો ઉભંગે -ત્મોન્નતિ સ્ત્રી ૦
 આત્માની ઉત્તિ (૨) પોતાની ઉત્તિ.
 -ત્મોપજીવી વિં સ્વાશ્રયી -ત્મોપમ વિં
 પોતાનાજેવુ -ત્મોપાર્જિત વિં સ્વોપાર્જિત
 -ત્મોપન્ય નં બધાને પોતાના જેવા
 ગણવા તે

આત્યંતિક વિં [સ] અનંત, સતત (૨) ખૂબ
(૩) સર્વશ્રેષ્ઠ (૪) આખરી, અંતિમ. -ક્રી
વિં સ્ત્રીં આત્યંતિક એવી

આત્રેયી સ્ત્રીં [સ] (સ) અત્રિ ઋષિની પત્ની,
અનસૂયા [આથીપોથી

આથ(-થા) સ્ત્રીં [સ અર્થ] પૂજ, યાપણ,

આથડ સ્ત્રીં [જુઓ અથડાણ] રખડપટ્ટી અથડા

મણ ઠંડું અંકિં રખડણ, લટકણ (૨)

આખડણ, લડણ. આથડિયાં નંખંબં

ફાફા (૨) ગોથા, લથડિયા [-ખાવાં=લથડાણ

(૨) ફાફા મારવા]

આથણ નં [જુઓ આથણ] અથણ (૨)

આથવાની ક્રિયા-રીત

આથમણ વિં [જુઓ આથમણ] પશ્ચિમ તરફ

આથમણું અં કિં [સ અસ્તમન?] અનંત

પામણ, ન દેખાણ (૨) પત્ની દશામા આવણ

આથર પું [જુઓ આથરણ] ઘાસનો થર (૨)

પછેડી, પાથરણ, મોઢ (૩) ગધેડા ઉપર

નાખવાની ડળી ઠણ નં આદર, ઓછાડ

(૨) પથારી, બિરતરી

આથરણું સંકિં [સ આસ્ત] પાથરણ (૨)

ગંજ કરવી (૩) આરજાદન કરણ, ઢાંકણ

આથર્ણ વિં [સ] અથર્ણવેદને લગણ (૨)

પું અથર્ણવેદ લાણનાર કે લાણનાર બ્રાહ્મણ

(૩) અથર્ણવેદ -શિકે પું અથર્ણવેદ

લાણનારો બ્રાહ્મણ

આથણું સંકિં મીઠું મસાલો ચડે તેમ કરણ

(૨) ખમીર ચડાવણ [માલમિલકત

આથા, આથીપોથી સ્ત્રીં જુઓ આથ, પૂજ,

આથો પું અથાણું-ખમીર ચડણું તે(૨) અથાવા

નાખેલી વસ્તુ [-આવવો, ચડવો=અથાણું,

અથાવાની ક્રિયા થવી, આથાની અસં લાગવી

કે થવી -નાંખવો=અથાવા મૂકણ]

આદ વિં + આથ, આદિ

આદત સ્ત્રીં [અ] દેવ, મહાવરો

આદમ પું [અ] મુશ્તિનો સૌથી પ્રથમ જન્મેલો

પુરુષ (૨) માણસ ઓદર વિં માણસખાદિ

ઠાંત સ્ત્રીં માણસનાં

આદમણનો ડોરડો પું એક બાળક

આદમી પું [અ] માણસ -મિયત સ્ત્રીં
માણસાઈ, સુજનતા

આદર પું [સ] સન્માન ઠણી સ્ત્રીં વેવિશાળ

થયા ખજી કન્યાને વરપક્ષ તરફથી લૂગડા

ધરેણા ઇત્યાદિની અપાતી ભેટ, વસત

[-અડાવણી=વસતની ભેટ કન્યાને આપવી]

ઠણીય વિં આદર આપવા યોગ્ય ઠણીય

સ્ત્રીં માનશુદ્ધિ, પૂજ્યભાવ ઠણાવ પું

માનની લાગણી ઠમાન નં આદરસત્કાર

ઠવાન સ્ત્રીં આદરયુક્ત વાત, આદર

ઉપલવનારી વાત ઠંડું સંકિં [સ આનંદ]

આદરણ, શર કરણ (૨) સ્વીકારણ, સત્કારણ

(૩) સંવનન કરણ ઠસત્કાર પું આદર

અને સત્કાર

આદર્શ પું [સ] દર્પણ, આરસો (૨) નમૂનો

(૩) ધ્યેય, લક્ષ (૪) વિં નમૂનેદાર, ધ્યેયરૂપ

ઠણી વિં આદર્શ પ્રમાણે અથવા માટે

જીવના ઠદર્શ વિં આદર્શ-ધ્યેયને જોનાર

ઠભૂત વિં વડો લેવા જેણ, નમૂનેદાર ઠવાદ

પું આદર્શનું જ પરિપાલન કરણું જોઈએ

એવો વાદ, 'આદરિયેલિજમ' ઠવાદી વિં

(૨) પું આદર્શવાદમા માનનાર

આદ(-ધ)વેર નં મૂળનું-જૂનું વેર (૨)

હાડવેર, પક્ષી હુમનાવટ

આદાન નં [સ] સ્વીકાર (૨) પકડણ તે (૩)

[રોગનું] નિદાન ઠપ્રદાન નં લેણદેણ, આપણે

આદાખ પું [અ] અદખ, સલામ, વિવેક

આદાય પું [સ] સ્વીકાર (૨) નફો, લાભ (૩)

હોપજ, આવક

આદા(-ધા)રીરી સ્ત્રીં [સ અર્ધ-જીવન]

અડધું-એક બાજુનું માથું દુખે એ રોગ

આદિ વિં [મેં] પહેલું, પ્રારંભનું (૨) મુખ્ય,

પ્રધાન (૩) જુઓ આદિક (૪) પું પ્રારંભ,

રાગઆત (૫) મૂળ કારણ (૬) [અ] પહેલું પદ

ઠકર્તા (-ત્તી) પું (સ) પ્રજા ઠકર્તા પું સૌથી

પહેલો કબિ (૨) પ્રજા (૩)

૦કાવ્ય નં સૌથી પહેલું રચાયેલું કાવ્ય(૨)
 (મ) ગમાયણ (સમૃદ્ધમા) ૦થય પુઠ
 પહેલો-મૂળગ્રંથ(૨)ગીત લોકોનું ધર્મપુસ્તક,
 ગ્રંથસાહેબ. ૦થટક પુઠ મૂળ એકમ, 'યુનિટ'
 ૦નિનપુઠ(સ)અપલદેવ, આદિનાથ ૦તાલ
 પુઠ ગાવામા મૂરને બળ આપવા માટેનો
 પહેલો તાલ (૨) એન્તાલ(સગીત) ૦દેવ પુઠ
 દેવાનિદેવ, પરમાત્મા ૦દૈત્ય પુઠ (સ)
 હિમ્વચકરિપુ ૦નાથ પુઠ (મ) પહેલા જૈન
 તીર્થંકર ૦નારાયણ પુઠ(સ) વિષ્ણુ ૦પદ
 નં પ્રથમ પદ (ગ) ૦પર્વ નં પહેલો ભાગ
 (૨) (સ) મહાભારતનો પ્રથમ ખંડ ૦પુરુષ
 પુઠ મૂળ પુરુષ (૨) વિષ્ણુ બ્રહ્મા, સર્વનહા
 ૦માતા(-યા)શ્રીં પ્રકૃતિ(૨) આશ્વભવાની,
 પાર્વતી ૦મૂળ નં મૂળ પાથો આત્મિકાવ્ય
 ૦યોગક પુઠ મૂળ યોગક (૨) (સ) બ્રહ્મા,
 વિષ્ણુ નારાયણ ૦રસ પુઠ પ્રથમ અર્થાત
 મૃગાગ્નસ ૦વર્ણ પુઠ બ્રાહ્મણવર્ણ ૦શક્તિ
 શ્રીં પ્રકૃતિ (૨) દુર્ગા ૦શરીર નં કાવ્ય-
 શરીર(૨) સૂક્ષ્મ શરીર (૩) અજ્ઞાન -દીધર
 પુઠ (સ) જૈનોના પ્રથમ તીર્થંકર
 આદિક વિં [સ] વગેરે, ઇત્યાદિ (બહુવ્રીહ
 સમાસને અતે)
 આદિત્ય પુઠ[સ] સૂર્ય, રવિ(૨)અદિતિના બારે
 પુત્રોમાનો કોઈપણ (૩) બાગ્ની સજ્ઞા ૦વાર
 ૩૦ આતવાર, રવિવાર
 આદિમ વિં [સ] પ્રારભતુ મૂળ અસલ
 આદિપ્ર વિં [સ] આદિના પામેલું (૨) જેને
 માટે હુન્ન અપાયો હોય એવું
 આદુ નં [સ આર્ટિકલ] એક કદ, જેની મૂઠ બને
 છે [-કાઠી નાંખણું=લેર કે જુરસો નગ્મ
 પાડી દે એમ કંવુ -ખાઈ ને=ખૂબ ખત
 ૦ અને જહેમતની સાથે, ભાગે લેર કંગિને
 આદાની સૂઠ થવી=શરીરે બહુ મુકાવું-
 લેવાઈ જવું] -દાપાક પુઠ આદાનો પાક(૨)
 [લા] માં [-આપવો, દેવો,=માનવ]
 -દામૂળી શ્રીં આદાનું કુમળું મૂળ
 આદે અં જુઓ તોખા
 આદેશ પુઠ[સ] આજ્ઞા(૨)ઉપદેશ(૩)[વ્યા]
 દેશકાં, એકને બદલે બીજો વર્ણ આવે તે (૪)

[ગ] ઉત્પાપન, 'સંહિરટથૂરાન' ૦ક પુઠ
 આદેશ કરનાર ૦મત્ર પુઠ ઉત્પાપનમત્ર,
 'પ્રિન્સિપલ એક સંહિરટથૂરાન' (ગ)
 આદૌ અં [સ] આદિમા પૂર્વે, અગાઉ
 આદૌન્દમી વિં [સ] આદ્ય + ફા વર્ગીય
 (ન) અસલનું, જૂના કાળનું
 આદ્ય વિં [સ] પ્રથમનું, પ્રારભતું, મૂળ
 ૦ન્વિ પુઠ આદિન્વિ ૦નુક પુઠ આદ્ય
 ગુરુ-કૃદ્વ ૦ભવાની શ્રીં જગદામા મૂળ
 શક્તિ ૦ભૂમિ શ્રીં મૂળ ભૂમિ ૦વેર નં
 જુઓ આદેવેર ૦શક્તિ શ્રીં મૂળ શક્તિ-
 અખાલવાની, દુર્ગા ૦ન્ધાન નં સૌથી
 પહેલાનું -મૂળ રચના
 આદ્યક પુઠ [સ] ત્રિગણીનું પહેલું પદ (ગ)
 આદ્યત અં [સ] આદિથી તે અત સુધી
 આલોદાત્ત વિં [સ] જેનો આદિ ગ્વર ઉદાત્ત
 હોય એવું
 આદ્ય વિં [ફિ.] અડધું
 આધ(૦ર)ણ નં [સ] આદહન, પ્રા. આદાણ ?]
 અનાજને બાંધવા માટે એકલું પાણી પહેલેથી
 તપવા માટે મુકાય છે તે [-આવણ, -થણ =
 આવણનું પાણી નોઈએ તેવું ગમ્મ થવું,
 આવણ તૈયાન થવું -મૂકણુ =આધણનું
 પાણી ચૂલા પર ચડાવવું (૨) રસોઈની તૈયારી
 કરવી (૩) નકામું દે બગાડ કંવુ વેડફી
 નાખવું આધણુ ઊંડળી જવા = વેળા વહી
 જવી] [અધગકણુ
 આધરકણુ નં અવગકણ, મેળવણ -ણ સંકિં
 આધરણુ નં જુઓ આવણ (૨) [સ] આવણ
 નાખવો તે
 આધાન નં [સ] મૂકવું તે (૨) ધાણ કંવુ
 તે (૩) ગર્ભધાન, ગર્ભ (૪) અન્નિહોત્રીનું
 પ્રાથમિક ક્રમ
 આધાપદીત(-તું) વિં અડધુ ગાડુ દાધાનું
 આધાર પુઠ [સ] ટેકો, અવલબન (૨) આશ્રય,
 મદદ (૩) પુરવો સાબિતી (૪) [વ્યા] અવ
 કંણ, સાનમી વિભક્તિનો અર્થ ૦થય પુઠ
 આધાગ્ન -પ્રમાણભૂત ગ્રંથ ૦પામ વિં
 આવાગ મળવા યોગ્ય ઠમ્ભૂત વિં આવાર

આત્યંતિક વિં [સ] અનત, સતત (૨) ખૂબ
(૩) સર્વશ્રેષ્ઠ (૪) આખરી, અતિમ -કી
વિં સ્ત્રીં આત્યંતિક એવી

આત્રેયી સ્ત્રીં [સ] (સ) અત્રિ ઋષિની પત્ની,
અનસૂયા [આથીપોથી

આથ(-થા) સ્ત્રીં [સ અર્થ] પૂછ, થાપણ,

આથડ સ્ત્રીં [નુઓ અથડાવું] અથડપટ્ટી, અથડા-
મણ ઠપું અઠકિં રખડવું, લટકવું (૨)

આખડવું; લડવું. આથડિયાં નંખવં
ફાફા (૨) ગોથા, લયડિયા [-ખાવાં=લયડાવું
(૨) ફાફા મારવા]

આથણું નં [નુઓ આથવું] અથણું (૨)
આથવાની ક્રિયા-રીત

આથમણું વિં [નુઓ આથમવું] પશ્ચિમ તરફનું

આથમવું અં કિં [સ અસ્તનન?] અનત

પામવું, ન દેખાવું (૨) પત્ની દશામા આવડું

આથર પું [નુઓ આથવું] ઘાસનો થર (૨)

પછેડી, પાથનણું, મોઢ (૩) ગધેડા ઉપર

નાખવાની ડળી ઠણું નં આદર, આછાડ

(૨) પથારી, બિસ્તરો

આથરવું સંકિં [સ આસ્ત્ર] પાથરવું (૨)

ગળ કરવી (૩) આચ્છાદન કરવું, ઢાંકવું

આથર્વાણ વિં [સ] અથર્વવેદને લગતું (૨)

પું અથર્વવેદ લાણનાર દે લાણનાર બ્રાહ્મણ

(૩) અથર્વવેદ -શિક્ષક પું અથર્વવેદ

લાણનારો બ્રાહ્મણ

આથવું સંકિં મીઠું મસાલો ચડે તેમ કરવું

(૨) ખમીર ચડાવવું [માલમ્લિકત

આથા, આથીપોથી સ્ત્રીં નુઓ આથ પૂછ,

આથો પું અથાવું-ખમીર ચડવું તે(૨) અથાવા

નાખેલી વસ્તુ [-આવવો, ચડવો=અથાવું,

અથાવાની ક્રિયા થવી, આથાની અસર લાગવી

દે થવી -નાંખવો=અથાવા મૂકવું]

આદ વિં + આથ, આદિ

આદત સ્ત્રીં [અ] દેવ, મહાવરો

આદમ પું [અ] મૃદિનો સૌથી પ્રથમ જન્મેલો

પુરુષ (૨) માણસ ઝંખેર વિં માણસખાઉ

ઠાત સ્ત્રીં માણસઠાત

આદમજનો કોરડો પું એક બાળરમત

આદમી પું [અ] માણસ -મિયત સ્ત્રીં
માણસાઈ, મુજનતા

આદર પું [સં.] સન્માન ઠણી સ્ત્રીં વેવિરાળ

થયા પછી ઝન્યાને વરપક્ષ તરફથી લૂગડા

વરેણા ઇલાદિની અપાતી ભેટ વસત

[-ચડાવવી=વસતની ભેટ ઝન્યાને આપવી]

ઠણીય વિં આદર આપવા યોગ્ય ઠણુદિ

સ્ત્રીં માનબુદ્ધિ, પૂન્યલાવ ઠલાવ પું

માનની લાગણી ઠમાન નં આદરસત્કાર

ઠવાન સ્ત્રીં આદરયુક્ત વાત, આદર

ઉપભવનારી વાત ઠવું સંકિં [સ આનંદ]

આનંદવું, શર કરવું (૨) સ્વીકારવું, સત્કારવું

(૩) સવનન કરવું ઠસત્કાર પું આદર

અને સત્કાર

આદર્શ પું [સ] દર્પણ, આન્સો (૨) નમૂનો

(૩) ધ્યેય લક્ષ (૪) વિં નમૂનેદાર, ધ્યેયરૂપ

ઠણી વિં આદર્શ પ્રમાણે અથવા માટે

જીવનાં ઠદર્શી વિં આદર્શ-ધ્યેયને જોનાર

ઠભૂત વિં વડો લેવા જેવું, નમૂનેદાર ઠવાદ

પું આદર્શનું જ પશ્ચિપાલન કરવું જોઈએ

એવો વાદ, 'આઘડિયેલિઝમ' ઠવાદી વિં

(૨) પું આદર્શવાદમા માનનાર

આદ(-ઘ)વેર નં મૂળનું-જૂનું વેગ (૨)

હાડવેર, પકી દુઝમનાવટ

આદાન નં [સ] સ્વીકાર (૨) પકડવું તે (૩)

[રોગનું] નિદાન ઠપ્રદાન નં લેણદેણ, આપણે

આદાખ પું [અ] અદખ, સલામ, વિવેક

આદાય પું [સ] સ્વીકાર (૨) નફો લાલ (૩)

ઊપજ, આવક

આદા(-ધા)રીરી સ્ત્રીં [સ અર્ધ-શીર્ષિક]

અડધું-એક બાનુનું માથું દુખે એ રોગ

આદિ વિં [સ] પહેલું, પ્રારંભનું (૨) મુખ્ય,

પ્રવાન (૩) નુઓ આદિક (૪) પું પ્રાન્

રાગ્યાત (૫) મૂળ કારણ (૬) [ગ] પહેલું ખ

ઠકર્તા (-તી) પું (સ) બ્રહ્મા ઠકવિ પું સૌથી

પહેલો કવિ (૨) [સ] બ્રહ્મા (૩) વાલ્મીકિ

ઠકારણ નં મૂળ કારણ (૨) વિશ્વનું-સૃષ્ટિનું

મૂળ કારણ સૃષ્ટિનું બીજ ઠકાલ (-ળ) પું

આરંભજાલ (૨) સૃષ્ટિની શરૂઆતનો કાળ

૦કાઠ્ય નં સૌથી પહેલુ રચાયેલુ કાઠ્ય(૨)
 (સ) ગમાયણ (સન્કૃતમા) ઠ્ય થ પુઠ
 પહેલો-મૂળ ગ્રંથ(૨)શીખ લોકેનુ ધર્મ પુસ્તક,
 ગ્રંથમાહેબ. ઠ્યક પુઠ મૂળ એકમ, 'યુનિટ'
 ઠ્યન પુઠ(સ)અપભ્રંશ,આદિનાથ ઠ્યાલ
 પુઠ ગાવામા સૂરને બળ આપવા માટેનો
 ઠ્યેલો તાલ (૨)એકતાલ(મગીત) ઠ્યેવ પુઠ
 દેવાદિદેવ પરમાત્મા ઠ્યેત્ય પુઠ (સ)
 ઠ્યેયકંશિષુ ઠ્યાથ પુઠ (સ) પહેલા જૈન
 તીર્થંકરે ઠ્યારાયણ પુઠ(સ) વિષ્ણુ ઠ્યદ
 નં પ્રથમ પદ (ગ) ઠ્યે નં પહેલો લાગ
 (૨) (સ) મહાભાગતનો પ્રથમ અડ ઠ્યેય
 પુઠ મૂળ પુરુષ (૨) વિષ્ણુ બ્રહ્મા, સજ નહાર
 ઠ્યારા(-યા)શ્રીમ પ્રકૃતિ(૨)આદ્યભવાની,
 પર્વતી ઠ્યૂળ નં મૂળ પાયો, આદિકારણ
 ઠ્યેય પુઠ મૂળ યોગ (૨) (સ) બ્રહ્મા,
 વિષ્ણુ નાગાયણ ઠ્યેસ પુઠ પ્રથમ અર્થાત
 નૃગાગ્નસ ઠ્યેય પુઠ બ્રહ્મણવણ ઠ્યેશ્વર
 શ્રીમ પ્રકૃતિ (૨) દુર્ગા ઠ્યેશ્વરીર નં જાણ-
 ગરીર(૨)સૂક્ષ્મ શરીર (૩)અજ્ઞાન-દીશ્વર
 પુઠ (સ) જૈનોના પ્રથમ તીથ કર
 આદિક વિઠ [સ] વગેરે, ઇત્યાદિ (બહુની હે
 સમાસને અતે)
 આદિત્ય પુઠ [સ] સૂર્ય, રવિ (૨)અદિતિના પાત્રે
 પુત્રોમાનો કોઈપણ (૩)બાની સજ્ઞા ઠ્યાર
 પુઠ આતવાર, રવિવાર
 આદિમ વિઠ [સ] પ્રાગભતુ મૂળ, અસલ
 આદિધ વિઠ [સ] આદિરા પામેલુ (૨) જેને
 માટે હુકમ અપાયો હોય એવુ
 આદુ નં [સ આર્ટિકલ] એક કંદ, જેની સૂઠ અને
 છે [-કાદી નાંબધું=જેર કે જુરસો નંમ
 પાડી દે એમ કંચુ -આર્થને=પ્રખ ખત
 અને જહેમતની સાથે, ભારે જોર કરીને
 આદાની સૂઠ થવી=રાગે બહુ મુકાલુ-
 લેવાઈ જવું] -દાપાક પુઠ આદાનો પાક(૨)
 [લા] માર [-આપવો, દેવો,=માવું]
 -દામૂળી શ્રીમ આદાનુ કુમળુ મૂળ
 આદે અં જુઓ તોખા
 આદેશ પુઠ [સ] આજા(૨)ઉપદેશ(૩)[વ્યા]
 દેરદાર,એકને બદલે બીજો વર્ણ આવે તે (૪)

[ગ] ઉત્પાપન, 'સપિરિટયૂગન' ઠ્યે પુઠ
 આદેશ કરના ઠ્યેમ પુઠ ઉત્પાપનમત્ર,
 'પિન્સિપલ ઠ્યે સપિરિટયૂગન' (ગ)
 આદૈ અં [સ] આદિમા, પૂર્વે, અગાઉ
 આદૈકદમી વિઠ [સ] આદ્ય + પા કર્ત્રીમ
 (કા) અસલનુ, જૂના કાળનુ
 આદ્ય વિઠ [સ] પ્રથમનુ, પ્રારભનુ, મૂળ
 ઠ્યેવ પુઠ આદિકવિ ઠ્યેય પુઠ આદ્ય
 ગુરુ-ઈશ્વર ઠ્યેવાની શ્રીમ જગદેવા. મૂળ
 શક્તિ ઠ્યેમ શ્રીમ મૂળ ભૂમિ ઠ્યેર નં
 જુઓ આદ્યેર ઠ્યેશ્વર શ્રીમ મૂળ શક્તિ-
 અબાભવાની, દુર્ગા ઠ્યેથાન નં સૌથી
 પહેલાનુ -મૂળ સ્થાન
 આદ્યક પુઠ [સ] ત્રિગણીનુ પહેલુ પદ (ગ)
 આદ્યંત અં [સ] આદિથી તે અંત સુધી
 આદ્યોદય વિઠ [સ] જેનો આદિ સ્વર ઉદય
 હોય એવુ
 આદ્ય વિઠ [ફિ] અડધુ
 આદ્ય(૦ર)ણુ નં [સ] આદ્યજન, પ્રા. આદ્યજ ?
 અનાજને પાકવા માટે એકલુ પાણી પહેલેથી
 તથવા માટે મુકાય છે તે [-આવણું, -થણું =
 આદ્યણુ પાણી જોઈએ તેવું જન્મ થવું,
 આદ્યણુ તૈયાર થવું -મૂકણું=આદ્યણુ
 પાણી ચૂલા પર ચડાવવું (૨) રસોઈની તૈયારી
 કરવી (૩) નકાસુ દે બરબાદ કરવું, વેફરી
 નાખવું આદ્યણુ ઊંડળી જવાં=વેળા વાડી
 જવી] [અધરકંચુ
 આધરકંચુ નં અધરકંચુ, મેળવણ -હુ સંકિં
 આધરેણુ નં જુઓ આદ્ય (૦) [સ] આવાર
 રાખવો તે
 આધાન નં [સ] મૂકવું તે (૨) ધાણ કંચુ
 તે (૩) ગર્ભધારણ, ગર્ભ (૪) અગ્નિહોત્રીનુ
 પ્રાયશ્ચિત્ત કર્મ
 આધારપદીત(-તું) વિઠ અડધુ ગાહુ ઠ્યેધારણુ
 આધાર પુઠ [સ] ટેકો, અવલબન (૨) આશ્રય,
 મદદ (૩) પુરવો સામિતી (૪) [વ્યા] અવિ-
 કંચુ, સાતમી વિભક્તિનો અર્થ ઠ્યે થ પુઠ
 આધારપ-પ્રમાણભૂત ગ્રંથ ઠ્યે પાત્ર વિઠ
 આધાર રાખવા યોગ્ય. ઠ્યૂત વિઠ આધાર

ખનેલુ (૨) પ્રમાણભૂત ંસ્તંભ પું
 આધારરૂપ સ્તંભ-થાલો -૨૧ધેયભાવ
 પુંં આશ્રયાશ્રયીભાવ
 આધારીશી સ્ત્રીં બુઝો આધારીશી
 આધિ પું[સ] માનસિક પીડા ંબ્યાધિ પું
 ગરીર ને મનની પીડા [કાઠનાર
 આધિક પું[સ] આધિ પરથી ? ભૂલો, ભૂત-પ્રેત
 આધિકારિક વિં[સ] અધિકાર કે સત્તાને
 લગતુ (૨) અધિકારીને લગતુ સર્વોપરી(૩)
 પું પરમાત્મા, પરમેશ્વર
 આધિકૃત નં[સ] અધિકૃતા વધારેપણું (૨)
 પુંજના (૩) ચડિયાતાપણુ ંચિહ્ન નં
 (ગ) અધિકૃતા, ના કરતા મોટું એવો અથ
 સૂચવતુ (>) આવુ ચિહ્ન
 આધિદેવિક વિં[સ] ઇદ્રિયોના અધિદેવોને
 લગતુ(૨)ઈદ્રિયો થકી થયેલુ(૩)ભૂતપ્રેતાદિથી
 ઊપજેલુ (૬ખ) (૮) દેવકૃત (સુખકૃત)
 આધિપત્ય નં[સ] અધિપતિપણુ; ઉપરીપણુ
 આધિભૌતિક વિં[સ] પ્રાણીઓને લગતુ(૨)
 પચમહાભૂતો સખધી (૩) શારીરિક (પીડા)
 આધિરાત્ર્ય નં[સ] સપૂર્ણ સ્વામિત્વ
 આધીન વિં બુઝો અધીન, વશ ંતા સ્ત્રીં,
 ંપણુ નં [ંતા સ્ત્રીં
 આધુનિક વિં[સ] હાલનાં, અર્વાચીન
 આધે અં[સ] ઝર્વ-બુઝો આધે અર્થ લાગથી
 (હાર સાચવવા આપણ) [-આપણું, સૂકું,
 ખંધાવણું = હોઁને અધલાગે સાચવવા આપણ]
 આધેક વિં અડધી ઉમરે પહોચેલુ, પ્રૌઢ વયનુ
 આધેય વિં[સ] આધાર આપવા લાયક
 આધ્યાત્મિક વિં[સ] આત્મા સખધી,
 આત્મતત્ત્વવિષયક
 આધેશાયુ વિં બુઝો અધવાયુ
 આન વિં બુઝો અન્થે (૫)
 આનક પું[સ] નગારું, મુદગ
 આનતિ સ્ત્રીં[સ] નમણું તે (૨) નમસ્કાર(૩)
 મન પૂજ્યભાવ ંપ્રદેશ પું ટોળાવ કે
 તણેપીને પ્રદેશ
 આનન નં[સ] સુખ, મો (૨) ચહેરો
 આનમાન વિં + ન માની શકાય એવુ ખોટું

આનય પુંં, ંન નં[સ] આણુ તે (૨)
 ઉપનયનસંસ્કાર
 આનર્ત(ત્) પુંં[સ] (સ) કાઠિયાવાણુ
 પ્રાચીન નામ
 આનંત્ય નં[સ] અનંતતા (૨) શાશ્વતતા (૩)
 ંવર્ગ, પરલોકનુ સુખ
 આનંદ પુંં[સ] હર્ષ, પ્રસન્નતા(૨)પું,નં બ્રહ્મ
 ંતા સ્ત્રીં ંક વિં આનંદકારી. ંકંદ પું
 આનંદનુ મૂળ (૨) બ્રહ્મ. પરમાત્મા ંકારી
 વિં આનંદ કરાવનાર ંગિરિ પું (સ)
 શકંગચાર્યના ભાષ્યો ઉપર ટીકા લખનાર એક
 વિકાન ંધન વિં આનંદથી ભરપૂર (૨)
 પું બ્રહ્મ, પરમાત્મા (૩) (સ) જૈનધર્મનો
 એક સત ંપર્યવસાયી વિં જેને અતે
 આનંદ હોય એણે; આનંદમા પરિણમે એણે
 ંભેરવી સ્ત્રીં એક ંગિણી ંભેરવ વિં
 એકીસાચે આનંદ અને ભય પમાડનાર (૨)
 પું(સ) શકર, મહાદેવ ંમય વિં આનંદથી
 ભરેલુ ંમય કોશ(-ધ) પું અજ, પ્રાણ,
 મન, વિજ્ઞાન અને આનંદ એ પચકોશોમાનો
 એક ંમીમાસા સ્ત્રીં (કલાના ઉપલોગથી
 થતા) આનંદ વિષે વિચાર કરનારું શાસ્ત્ર;
 - 'એસ્થેટિક્સ' ંમૂર્તિ(-ત્તિ) વિં આનંદ-
 રૂપ(૨) સ્ત્રીં બહુ આનંદી માણસ ંહરિ
 (-રી) સ્ત્રીં આનંદનો તરંગ (૨) [સ]
 શકરચાર્યકૃત એક સ્તોત્ર ંપર્ષા વિં આનંદ
 વરસાવનાર. ંણું અંકિં[સ. આનંદ] આનંદ
 કરવો, ખુશ થવુ. ંવૃત્તિ સ્ત્રીં આનંદી રહેવાનુ
 વલણ, એવા રવભાવ. ંમમાધિ સ્ત્રીં આનંદ-
 પૂર્ણ સમાધિ (૨) આનંદથી થયેલી સમાધિ
 (૩) રજસ્તમોગુણયુક્ત ચિત્તની માન ભાવનાથી
 રિચરતા ખને ત્યારે થતી સમાધિ -દા સ્ત્રીં
 ભાગ -દાશુ નં આનંદના આસુ -દિત
 વિં ખુશ -દી વિં ખુશમિતલ મોહ
 આનંદદોરો પું બુઝો અનંતદોરો
 આનાકાની સ્ત્રીં [હિ, મ સ અનાકર્ષન ?]
 હા ના કરવી તે, ટચુપચુ હોવાની દશા
 આનાવારી સ્ત્રીં કેટલી આની પાક પાક્યો તેનો
 અડસડો કાઢવો તે ઉત્પત્તનો અડસડો.

[—કાઠવી=આનાવારીનો અંદાજ નક્કી કરવો,
આનાવારી ગણવી] [પુતળિયું
આનિયું નં [‘આનો’ પરથી] કોટમા નાખવાનું
આની સ્ત્રીં [લુઓ આનો] એક આનાનો
સિકો (૨) [લા] સેળમે ભાગ ૦ભાર પું
રૂપિયાના સિકાના વજનનો—રૂપિયાલાગે
૧૬મે ભાગ.

આનુકૂલ્ય નં [સ] અનુકૂલતા
આનુપૂર્વી સ્ત્રીં [સં] અનુક્રમ (૨) નિયમ
પ્રમાણે દોરેલ અનુમાન [ન્યા]
આનુભવિક વિં [સ] અનુભવને લગતું
આનુમાનિક વિં [સ] અનુમાનને લગતું (૨)
તં સિક

આનુયાયિક વિં [સ] યાત્રિક, યત્રવત એવાનું
આનુવ શિક વિં [સ] વશપર પગથી ચાલતું
તા સ્ત્રીં

આનુશ્રાવિક વિં [સ] શ્રવણ શ્રાગ લાણેલું
આનુષંગિક વિં [સ] અમુકના સખ વવાણું,
સહવર્તી (૨) ગોણ તા સ્ત્રીં

આનુદય નં [સ] અનુદય—ઝણમુઝત થવું તે
આનું (આ’નું) વિં ‘આ’ (સં)નું છઠ્ઠી વિંનું
રૂપ (અવંત આમનું) (ખીન રૂપો—આનાયી,
આને, આનામા) [નાણું

આનો પું [મ આળજ] આ પૈસાની નિમત્તનું
આન્ધ્ર પું [સ] ‘લુઓ ‘આન્ધ્ર’
આન્નીસિટી સ્ત્રીં [સં] તર્ક—ન્યાયગામ્ય (૨)
આત્મવિદ્યા

આપ [સ અપ્-આપ] પાણી
આપ નં [મ આત્મન્, પ્રા અપ્પ] પોતાપણું,
અહતા (૨) પોતાનું શરીર (૩) સં તમે
[માનાયે] (૪) પોતે, ખુદ (સમાસમા) ઉદાં
આપમહેતત, આપપુરી ઇં [આપ આપ
કરેલું = અતિ માનથી બોલણ કે વર્તણું,
ખુશામત કરવી] અચ્છલ સ્ત્રીં આપશુદ્ધિ,
પોતાની અચ્છલકોશિયાગી અચ્છલતાર વિં
પોતાની મજા પ્રમાણે ચાલનાર, આપશુદ્ધ
અચ્છલતારી સ્ત્રીં આપણી અચ્છલ
વિં પોતપોતાનું. અચ્છલમાં અં અદરે-
અદર, માહોમાહે ઠંકમાઈ સ્ત્રીં તને

કરેલી કમાણી ઠંકમાઈ વિં પોતાના ન
પુરુષાર્થ પં આધાર ગમનાર. ઠંકણા સ્ત્રીં
આપે આવડે એવી કળા અબુદ વિં સવ
સત્તા સ્વાધીન ગમી—ગણી વર્તનાર અબુદી
સ્ત્રીં આપશુદ્ધ વર્તન અબુદી સ્ત્રીં પોતાની
મજા વાત પું આત્મહત્યા ધ્યાતિયું
વિં આપધાન ક્રનાર. ઠંકણું વિં (કા)
આપખળે ટકી ગેહતુ; સ્વાશ્ચી ઠંકણું વિં
પોતાને બહુ હાણુ માનનાર (૨) કોટહાણુ
ઠંકણી સ્ત્રીં સ્વાધી દષ્ટિ અપરલાવ પું
લેદલાવ, માગતાનપણુ અખળ નં પોતાનું
ખળ, નતખળ અશુદ્ધિ સ્ત્રીં પોતાની શુદ્ધિ
(૨) સ્વાધશુદ્ધિ ઠંકણા પું સ્વાધેત્યાગ
અમતલખી (—ખિયુ) વિં સ્વાધી અમતિયુ,
અમતીયુ વિં પોતાની ન મતિ અનુમા
ચાલનાર (૨) દુરાચારી; નક્કી અશુભત્યાર
વિં પોતાની મજા પ્રમાણે કરવાની સત્તાવાળું
અશુભત્યારી સ્ત્રીં પોતાની મજા પ્રમાણે
કરવાનો અધિકાર—સત્તા ઠંકણે અં આપે-
આપ, પોતાની મેળે અરુપ વિં (કા) પોતાનું
ન સાચવી બેસી ગેહ એવું, સ્વાધી અવખાણુ
નં, અવહાઈ સ્ત્રીં પોતાની વહાઈ—મોટાઈ
દોમાડવી—તને પોતાના વખાણુ કંવા તે,
આ-મજલાવા ઠંકીતી સ્ત્રીં પોતાને વીનેલું
તે, પોતાને થયેલો અનુભવ, આત્મકથા
અસ્વાધી પું પોતાનો સ્વાધ, એકલેખે પ્રાપ્ત
અસ્વાધી વિં આપમતલખી અહત્યારું
વિં આત્મધાની—પે અં પોતાની મેળે
—પોઆપ અં અહ તને, પડે (૨) પોતાની
મેળે સહજ સ્વાભાવિક ગેને

આપગા સ્ત્રીં [સ] નદી
આપધાત, —તિયુ લુઓ ‘આપ’મા
આપટો પું એક ઝાડ
આપહાણું વિં લુઓ ‘આપ’મા
આપણુ પું [મ] ખનર, ચૌદ
આપણુ સં [સ આત્મન્, પ્રા અપ્પ] (સામાન્ય પદમા) હું કે અમે અને તું કે
તમે, બોલનાર ને સાલજનાર બધા (ગદમા
‘આપણે’ પ્રાય વપરાય છે) —પુ સં

‘આપણે’નું છઠ્ઠી વિભક્તિ નં. એ. વં ૩૫
 -ણે સં જુઓ આપણ (૨) હું (જેમ કે,
 ‘લાઈ, આપણે એમાં માનતા નથી.’) (૩)
 તમે આપ હિંદો “આપણે કારભાર કરો
 ત્યારે સરત રાખજો” (સરસ્વતીચંદ્ર)
 આપત સ્ત્રીં જુઓ આપત
 આપત સ્ત્રીં [સ] જુઓ આપતિ -તકાળ પુ.ં
 આપતિનો સમય [મુઝેલી
 આપતિ સ્ત્રીં [સ] આપત, સકટ (૨) હું ખ,
 આપત્ય નં + જુઓ અપત્ય
 આપદ (-દા) સ્ત્રીં [સ] જુઓ આપતિ
 [-પદવી = આપત કે હું ખ થયું -અતુલવમા
 આવણું] -દર્મ પુ.ં આપતિના સમયનો
 ધર્મ, મુઝેલીની વેળાએ નજીકે જે કંવાની
 ધર્મશાસ્ત્રે રત્ન આપી હોય તેવું કામ
 આપદષ્ટિ સ્ત્રીં જુઓ ‘આપ મા
 આપત્ત વિં [સ] પ્રાપ્ત, મળેલું (૨) આપતિમા
 આવી પડેલું [આત્મસંતોષ
 આપન્યા સ્ત્રીં પોતાની સ્થિતિનું લાન (૨)
 આપપરભાવ, આપશુદ્ધિ, આપભોગ,
 આપમતલબી (-બિયું), આપમતિયું,
 આપમતીલું, આપસુખત્યાર, -રી,
 આપમેળે જુઓ ‘આપ’મા
 આપલે સ્ત્રીં [આપણ + લેણું] આપણ અને
 લેણું ને લેવડદેવડ [‘આપ’મા
 આપજાણ, આપવહાઈ, આપવીતી જુઓ
 આપણું સંકિં [સ અર્થ] અર્થણ, દેણું (૨)
 સોપણ, હવાલે કરણ
 આપસમાં, -આપસમાં અ. [વિ. આપસ] ૧
 આપઆપમા, પોતપોતામા, માહોમાહો
 આ પા અં + આ પાસ, આ બાજુ, આ તરફ
 આપાત પુ.ં [સ] પડણું તે (૨) ચાલુ કાણ (૩)
 પ્રથમ દષ્ટિ તત્ત્વ અં નજર પડતા ૧, એકેમ
 આપાપર વિં [આપ + અપર] પોતીકું ને
 પાડકું, માનતા
 આગીત વિં [સ] પીળાશ પડતું (૨) થોડું
 પાવેલું-આપેલું (૩) સ્ત્રીં સુવર્ણ માફિક ધાતુ
 આપુ નં [જુઓ આપ] + પોતાપણું (૨) સં
 જુઓ આપ

આપુશાહ પુ.ં [આપણ + શાહ] શાહુદા. પોતાનું
 દેણું ભરી દે એવો ગૃહસ્થ
 આપૂષ નં [સ] ૧ સત
 આપુચ્છા સ્ત્રીં [સ] વાતચાત, ખખચાતર
 પૂછવી તે (૨) પડપૂછ (૩) ગિજાસા
 આપે, -પોઆપ અં જુઓ ‘આપ’મા
 આપો પુ.ં [વિ. અપ્પ] આપ, પિતા (૨) [લા]
 વૃદ્ધ માણસ. વડીલ
 આપોયું નં પોતાપણું (૨) ટેક (૩) અં
 એની મેળે, આપેઆપ
 આપોશાન નં [સ] જમતા ખહેલા અને પછી
 યોલવાનો મત્ર (૨) જુઓ અપૂરાણ
 આપ્ત વિં [સ] નજીકના સખધવાણું, સગું (૨)
 વિશ્વાસપાત્ર [સમાચાર ધત્યાદિ] (૩) વિશ્વાસુ
 [માણસ] (૪) પ્રાપ્ત, મેળવેલું (૫) પુ.ં પોતે
 જે વસ્તુ વિષે કહેતો હોય તે વસ્તુ તતે જોઈ
 હોય-જણી હોય એવો-પ્રમાણપાત્ર માણસ
 ઠકામ વિં જેની ધનંદા ક્ષણી હોય એવું,
 સત્ય ૦ જન પુ.ં, નં સગું, સનેહી (૨)
 વિશ્વાસુ માણસ, અગત માણસ ઓર્ગ પુ.ં
 આપ્તજનોને સમૂહ (૨) પોતાના વિશ્વાસુઓનું
 મહા ઓવાકય નં આપ્તનું વાક્ય, વિશ્વાસ
 મુકવા યોગ્ય વાક્ય
 આપ્ત સ્ત્રીં [સ] જટા
 આપ્તિ સ્ત્રીં [સ] પ્રાપ્તિ, લાભ (૨) સખ વ
 આપ્યાયન નં [સ] પ્રેમ (૨) સતોષ
 આકંણી સ્ત્રીં આપતિ (૨) કેણ (૩) (૫)
 અં જુઓ આકણીએ
 આકંણીએ અં [સ આત્મન્ ? પ્રા અપ્પો =
 સ્વય ?] (૫) પોતાની મેળે (૨) એજએજ
 આકંત સ્ત્રીં [અ] જુઓ આપતિ
 આકંતાય પુ.ં [ફ] સૂર્ય ઓગીરી સ્ત્રીં
 છત્રી-આપદાગારી
 આકરકણું અંકિં જુઓ આકરવું
 આકરકું અં + જુઓ આકણીએ
 આકરકું અંકિં [જુઓ આકરો] આકરો ચક્રો
 આકરીન અં [ફા] કુખાન, જિંદા, જુશખુશ,
 વારી ગયું હોય તેમ (૨) ધન્ય શાખાગ
 (ઉત્સાર) (૩) સ્ત્રીં શાખાગી

આકરો પુ. [સ આપૂર્ણ, પ્રા અપ્પણ?] પેટ ચડવુ તે (૨) ઘણુ ખાવાથી વળી અડળામણ [-અડવો=(ઘણુ ખાવાથી) પેટ ચૂલવુ તે અડળામણ થવી -હિતરવો, ખેડવો=આકરો મટી જવો]

આકલાતૂન વિ. (૨) પુ. જુઓ 'અકલાતૂન' આકળાતુ અંકિં [સ આસ્કાલ, પ્રા આપ્કાલ]

દિયાલુ, અડળાલુ (૨) અકળ જવુ

આકુંડ (-કું) અ. જુઓ આનંદીએ

આકુંસ શ્રી. [પો આલ્ફોન્સો] કેરીની એક નત કે તે જાતની કેરી

આકેહુ અ. જુઓ આકલીએ

આક્રિકન વિ. [ક] આક્રિકાતુ (૨) પુ. આક્રિકાનો વતની [ખડમાનો એક

આક્રિકા પુ., નં. [ક] (સ) પૃથ્વીના પાચ

આક્રિદી વિ. [યુ-તુ] હિંદની સરહદ ઉપર એ નામની એક ટોળીનુ (૨) પુ. એ ટોળીનો એક માણસ

આખ નં. [ફા] પાણી, જળ (૨) તેજ, નૂર (૩) ધાત્તી તીક્ષ્ણતા ઠંડાગી શ્રી. [ફા] દાઢ ગાળવાનુ કામ (૨) દાઢ વગેરે કેરી ચીને પર લેવાતો કર (૩) વિ. એને લગતુ ઠંડાગી શ્રી. [આખખોરો' પરચી] ટાયલી, લોટી ઠંડાગી પુ. [ફા આખખોરહું] લોટો ઠંડસ્ત નં. [ફા] વત્તુ ઠંડાર વિ. [ફા] પાણીદાઢ ઠંડારખાતું નં. પાણિયા

આખકૂંબક પુ. ગિલ્લીફ હાની રમતનો એક નાવ આખકારી, આખખોગી, (-રો), આખદસ્ત જુઓ 'આખ'મા

આખદા શ્રી. જુઓ આપદા ('આપદા'નો ગ્રામ્ય ઉચ્ચાર) [મુદર છત્ર

આખદાગીરી શ્રી. આકનાખગીરી, મોટુ અને આખદારે, ઠખાતું જુઓ 'આખ'મા

આખદુ વિ. [સ] ખધાયેલુ જકડાયેલુ (૨) સતજડ

આખડ શ્રી. [ફા] કીર્તિ, શાખ. નામના

[-આપવી=માન આપવુ, પ્રતિષ્ઠા ઝગવી

-ઉધાડવી, ઉધાડી કરવી=ફેત કે ખેઆખડ

કરવુ -ઉપર આવવુ=આવિચ કે આખડને

અગે આલેખ કરવો, તેના પર હલો કરવો.

(-ઉપર જરું પણ કહેવાય છે) -ઉપર

હાથ નાખવો=આખડ ઉપર આવવુ (૨)

શ્રીની લાજ લેવી-અખાતકાર, શિયળલ ગ કરવો

-ઉપર વાત આપવી=આખડ જવા વારો

આવવો, ખેઆખડ યવા પ્રમગ આવવો

-કાઠવી=નામના મેળવવી (૨) (વ્યગમા)

નામ ખોળવુ, કળેત થવુ -જવી=ખેઆખડ

થવુ -નાકાકરો=જેતી, ખેઆખડ -છૂટવી,

-લેવી=જુઓ 'આખડ ઉપર હાથ નાખવો']

ઠંડાર વિ. આખડવાળુ

આખ(-યુ)વો પુ. એક વેલો કે તેની મિગ

આખા પુ. [અ.] આપો, પિતા (૨) દાદા

આખાદ વિ. [ફા] વસ્તીવાળુ (૨) ભપૂર,

સમૃદ્ધ (૩) ખેડાયેલુ, કળદુપ [જમીન] (૪)

સલામત, સુખી (૫) ભારે, સમૃદ્ધ, ઉત્તમ (૬)

અચૂક (૭) અંચૂકયા વિના -દાન વિ.

આખાદ -દાની, -ની શ્રી. આખાદ -સમૃદ્ધ

હોવુ તે -નીખાતું નં. આખાદીનુ વર,

આખાદ રથળ

આખાન પુ. [ફા] ખાસ્તી વર્ષનો આહમો મહિનો

આખાલવૃદ્ધ અ. [સ] ખાળકથી માંદોને વૃદ્ધ

પર્યંત [કરનાઝ

આખિ(-ખે)દ વિ. [અ] ચાર્મિંડ, પવિત્ર પ્રાથના

આખેહયાત નં. [ફા] અમૃત

આખેહૂખ વિ. [અ] હૂવહૂ હૂખહૂ, તાદશ

આખોહવા શ્રી. [ફા] હવાપાણી

આખિદક વિ. [સ] વાર્ષિક (૨) નં. વર્ષે પ્રગટ

થતુ સામયિક

આભ નં. [સ] અઝા આજશ (૨) વાહળુ

[-જિંડળમા લેવું, -ની સાથે ખાચ બીડવી

કે ખાંચ ભરવી=ગમ ઉપગત હામ ભીડવી,

ખોટુ માહસ ખેડવુ, વધારે પડતી હિંમત ઝગવી

-જમીનનો કરક કે કેર=ધણો મોટો કરક

-ના તારા ઉજોડવા કે ઉતારવા=જુઓ

'આકાશ'મા -તૂટી પડવુ=અતિશય દુખ

આવી પડવુ -ના તારા દેખવા=અમૂખ

વિતાડવુ -ના તારા દેખવા=અગત્યનુ સુખ

ભણે મળ્યુ એમ લાગવુ -તેના ગર્વ હોવો,

સુખના મનોરાજ્યમા અમુ. -ના તારા

ખરવા=ભારે ખળળ મચવી ઉલ્કાપાત થવો.
 -ને (અને) જમીન(ધરતી) એક થવાં=
 આકાશ પાતાળ એક થવા, મોટો અનર્થ થવો
 -પ્રલય થવો -પડવું=જુઓ આભ વૂટી પડવું
 -ફાટવું=ન રોકાય એવું અફાટ કાઢી થવું.
 (જેમ કે વરસાદ, દુ ખ, લોકનો સમૂહ) (તે
 પરથી આભ ફાટયું ત્યાં થીંગડું દેવું
 =અશક્યને શક્ય કરવા વ્યર્થ ફાંફા મારવા]
 ંફાડ વિં આકાશને ફાડી નાખે એવું ંછુ
 નં આકાશ, આભ (૨)વાદળ (૩)દર્પણ(૪)
 નં(કા)ઝીણો ગોળ કાચ (કાઠી સ્ત્રીઓ વગેરે
 વસ્ત્રમા ચોડે છે તે) -ભાલાડુ પું (કલ્પી
 લીધેલો) મોટો નફો -ફાયદો (૨) મોટી વાત,
 આશા [કલ્પી લીધેલી] (૩) અશક્ય આશા
 આભડછેટ સ્ત્રીં [આભડવું+છેટ-દે. છિત્ત=
 અડછેલું] અભડાવું તે (૨) અમુકના સ્પર્શથી
 અભડાઈ જવાય તેવી માન્યતા (૩) રજસાવ,
 અટકાવ (૪) પ્રસવ સમયે ઝોર, લોહી ધસાદિ
 નીકળે છે તે
 આભડવું અં કિં [પ્રા અભિઢ=મળવું;
 સંગ કરવો ઉપરથી ?] અભડાવું (૨) અડવું
 [આભડવા જવું=કાઈ મરી ગયું હોય
 ત્યા-તેની ઉત્તર ક્રિયામા-જવું
 આભરણુ નં[સ] અલકાર, આભૂષણ, શણગાર
 આભા સ્ત્રીં[સ] તેજ, દીપ્તિ (૨) કાન્તિ, શોભા
 આભાર પું [સ.] ઉપકાર, અહેશાન ંદર્શક
 વિં આભાર દર્શાવતું ંદર્શન નં આભાર
 માનવો તે ંસૂચક વિં આભાર સૂચવતું
 -રી વિં આભારયુક્ત [. . ને આભારી
 હોવું= . ને લઈને થવું, (તે) કારણરૂપ હોવું
 . . . નું આભારી હોવું= ના આભાર કે
 ઉપકાર તળે હોવું, -તું કૃતજ્ઞ હોવું.]
 આભાલાડુ પું ંજુઓ 'આભ માં
 આભાસ પું[સ] સાદૃશ્ય, જે વસ્તુ વચ્ચે સરખા
 પણ નો દેખાવ (૨) ભ્રમ, ખોટો દેખાવ (૩) ઝાંખો
 પ્રકાશ (૪) [પ્ર] ભ્રામક હેતુ; હેત્વાભાસ ંરસી
 વિં દેખાવું. પ્રકાશતું (૨) ખોટું દેખાવું;
 આભાસવાળું (૩) -ના સરખું દેખાવું
 આભિચારિક વિં [સ.] અભિચારને લગતું

આભિજાત્ય નં[સં] કુલીનતા, ખાનદાની (૨)
 શ્રેષ્ઠતા, સૌદર્ય
 આભિમાનિક વિં [સ] અભિમાનને લગતું,
 અભિમાનયુક્ત -ઝી વિં સ્ત્રીં
 આભીર પું[સ] આહીર, ગોવાળિયો; ભરવાડ
 (૨) એક છદ્મ -રી સ્ત્રીં આભીરની સ્ત્રી
 આભું વિં [સ] અદ્ભુત, પ્રા. અવ્મુચ] ચકિત;
 દિગ [-ખનવું=ચકિત થઈ જવું, ચત્પથ દે
 દિગ થવું]
 આભૂષણુ નં [સ] ઘરેણું
 આભૂત વિં [સ] ભરેણું, ભરપૂર સમૃદ્ધ
 આભેસ [અ. હવસ] સઠ [-કરવું=સઠ ચડાવવો]
 આભોડ પું [સ] આમોગ] વાળી લેવું-સમેત્રી
 લેવું તે (૨) ધ્રુપદનો ત્રીન્ને-છેલ્લો ભાગ (૩)
 કબજો, ભોગવટો [-વાળવો=ઉપસહારકરવો]
 આભોગ પું [સ] ઉપભોગ, ભોગવવું તે (૨)
 ઘેરવો, વિસ્તાર (૩) ધ્રુપદના ત્રણ ભાગમાનો
 ત્રીન્ને[સગીત](૪) સાપત્રી ફેણ [(૨) ખાનગી
 આલ્યંતર(-રિક) વિં [સં] અદરતુ: માહેલું
 આલ્યામિક વિં [સ] અલ્યાસ-મહાવરામાંથી
 પરિણમતું (૨) અલ્યાસી -ઝી વિં સ્ત્રીં
 આમ પું [સં] કાચો મળ, જળસ (૨) મરડો
 ંરસ પું પેટનો કાચો મળ. ંવાત(-યુ)
 પું આમને લીધે થતો સ ધિવા -માતિસાર
 પું મરડો, સગ્રહણી -સાશય નં જ્યા
 આમ રહે છે તે પેટનો ભાગ
 આમ સ્ત્રીં [સ] આત્ર] કેરી ંચૂર નં કેરીનો
 છૂદો, એવું અથાણું ંરસ કેરીનો રસ
 ંરસિયું, ંરસી વિં કેરીના રસ જેવું
 આમ અં આ પ્રમાણે (૨) આ તરફ, અહીં
 ંતેમ અં અવ્યવસ્થિત રીતે, ગમે તેમ (૨)
 અહીં તહીં ંતેમથી અં ગમે તે રીતે (૨)
 ગમે ત્યાંથી અહીંથી તહીંથી. ંથી અં
 આ ખાનુએથી ંનું વિં આ ખાનુતું
 [આમનો સૂરજ આમ ઊગવો = પૂર્વનો
 સૂરજ પશ્ચિમમાં ઊગવો, સામાન્યત ન ખને
 એવું બનવું]
 આમ વિં [સ] સામાન્ય, ખામ નહિ એવું ંજનતા,
 ંપ્રજ સ્ત્રીં સાધારણ લોકો (અમીં ઉમંગવ

નહિ) ૦૪ર્ગ પું સાધારણ લેકોનો વર્ગ-
સમૂહ ૦સલા સ્ત્રીં આમવર્ગના લેકોની
સભા (૨) તેમના પ્રતિનિધિઓની સભા
૦સરા સ્ત્રીં સરાઈ, ધર્મશાળા (૨) મહોલ્લા
વચેની છૂટી સાર્વજનિક જગા

આમયુ' નં આખોળિયુ (૨) કોકમ (૩) કાઈ
૧૯ ખાટા કળની મુકવણી

આમટ વિં [મ અટ] ખાટું -ટ્ટી સ્ત્રીં [મ]

(દખણી ઢબની) આમટીના પાણીની કઠી કે દાળ

આમણ (ણ) સ્ત્રીં આતરડાનો છેડાનો ભાગ,

આમળ(૨) પેડાનો એક ભાગ [-છટકાવવી =

(સુ) દમ કાઢી નાખવો, ખૂબ રગડવું]

આમણ, -ણી કૃત્પ્રત્યય કિં પરથી અનુક્રમે

નં ને સ્ત્રીં બનાવે તે ક્રિયા કે તેની મહેનત

મંજૂરી એવો અર્થ બતાવે છે ઉદાં

પી ભમણ, -ણી [હતારા

આમણદૂમણ વિં આભારથી દખાયેલું (૨)

આમણ(-તા, -ળ)સારો ગંધક પું બુઓ

આમલસારો ગવકે ['આણે'નું બં વં)

આમણે (આ'મ) સં આ માણસે (ત્રીજી વિં

આમદ.૦ની, -દાની સ્ત્રીં [ફા] આવક (૨)

પેદાશ ગીખજ [પરંપર

આમનસામન અં સામસામે, માહોમાહે,

આમતું વિં બુઓ 'આમ' અં મા (૨)

[આ'મ] સં 'આતુ' સંબુ બં વં

(આમનાથી, આમનામા, આમનેડો તેના છે)

આમન્યા સ્ત્રીં આજ્ઞાપાલન (૨) મર્યાદા,

મર્યાતા [-પાળવી, માનવી, રાખવી =

આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું, આજ્ઞા માયે ચડાવવી

(૨) મર્યાદાનો ભગ ન કરવો—તે સ બાળવી

-માં રહેવું = ની આજ્ઞા કે મર્યાદા ન

હોપવી તેને વશ વર્તવું -રહેવી = મર્યાદા

મર્યાવાવી, તેનો ભગ ન થવો]

આમય પું [સ] રોગ

આમરણ(-ણાત) અં [સ] જિંદગી પર્યંત

(૭) વિં મગણ પર્યંત રહેનાર

આમલ(-ળ)સારો ગંધક પું [દ્વિં ઔલસાર

ગવકું] એકે ભતનો ગંધકે (૧૨) ખાટો હોય છે

ને માદ્ર વવારે હોય છે)

આમલી સ્ત્રીં [સં આમ્લિકા] એ નામનું ઝાડ,

આખલી (૨) તેનું ફળ [-નો બ ધ = ખડા

મનખૂત (આમલીની ડાળ જેવો) બ ધ -નાં

પાનમાં સૂઈ ભ = મગ, ટળ, દીસનો રહે

(એવો અથ બતાવે છે)] ૦ પીપળી સ્ત્રીં એક

રમત, આખલી પીપળી [-રમાડવી = ઊંધું-

છતુ સમજવીને ભરમાવવું, કાદા મગવવા,

ગૂચવવું]

આમળ સ્ત્રીં, નં આતરડાનો છેક નીચલો ભાગ

(૨) જનનનાળ, આખેલ

આમળણું સંકિં વળ દેવો, મચડવું [ગંધક

આમળસારો ગંધક પું બુઓ આમલસારો

આમળિયું નં બાળકનું પગનું એક વરેણું

(ભડા તારને વળ દીયેલું -આમળેલું તે હોય છે)

આમળી સ્ત્રીં [સં આમલકી] આમળાનું ઝાડ

આમળું નં [સં આમલક] એક ફળ [આમળા

જેલું મીઠું = મોટો ભમડો, પૂરી નિઃ-જળા]

આમળું, -ળિયું નં [આમળ પરથી] -કાદણું

ખૂબ ચકવવું કે મારવું

આમળો પું વળ (૨) ટેક, અભિમાન (૩) દ્રેષ

ખાર [-ચરવો = અમળાઈને વળ આવવો (૨)

દ્રેષ કે ખાં નીપવો -દેવો = આમળવું, તળ

ચડાવવો -રાખવો = ટેક કે દ્રેષનો હાથ હોવો

કે મનમા સેવવો]

આમ ત્રણ નં [સ] બોલાવવું તે નોતર ૦ પત્રિકા

સ્ત્રીં આમ ત્રણ આપવા માટે મોકલેલી પત્રિકા

-કાગળ -ણા સ્ત્રીં આમ ત્રણ -ણાજાપત્ર

[+ આજ્ઞાપત્ર] નં + (ન્યાયાવીશને ત્યાં -

અદાલતમાં આવવાનો) આમ ત્રણનું આજ્ઞાપત્ર

-હુકમ 'મમ-સ'. -વુ સંકિં [સં આમત્ર]

બોલાવવું, નોતરવું

આમ ત્રિત વિં [સ] આમ ત્રેલું

આમાત્ય પું [સ] અમાત્ય

આમાત્ર નં [સ] કાયા ચોખા (૨) બ્રાહ્મણને

અપાતુ ઝાણુ અનાજ

આમિષ નં + બુઓ આમિષ

આમિલ પું [સ] અમલદાર, અધિકારી (૨)

સિંવની એક હિંદુ ભતનો માણસ

આમિષ નં [સં] મામ (૨) ગલ, લાલચ

આરંભ નં [૩ આર્ક] ક્રમાન, મહેનત
આરંભ વિં [સ] ગ્તાશ પડતુ (૨) શ્રેષ્ઠ લાલ
૦૪૫૨ પું એક પ્રકાશને તાવ, 'ગ્રાહ્યે
દીપ' ગ્તા શ્રીં

આરંભણુ નં આં, મોચીનુ ટોચણુ
આરંભ શ્રીં [સ આર્ચા] નૈન સાચી, ગચ્છીં
આરંભ શ્રીં [ફ] ૦૪ (૨) ઉમેદ, આગા (૩)
આનુગાતીન ઇચ્છા ૦૪૬ વિં આનુગાતી
આરંભે પું [અ આરિજન] ગેગ ખીમારી, પીડા
આરંભું અંકિં [સ આર્ક પ્ર આર્ક]
ગણામાથી ખેચીને અવાજ કાઢે (દો-
ઇત્યાદિ) (૨) [લા] મોટા અને ખેચુને
અવાજ કાઢે

આરંભુકરણુ નં [સ 'કારણ'નુ દિવ્ય]
પડાટ (૨) વિં અનિશ્ચિત

આરંભુ નં અડાયું છાણુ
આરંભુક વિં [સ] અરંભને લગતુ વગડાઉ
(૨) પું વનવાસી (૩) વેદામાના ધાર્મિક
અને તાત્ત્વિક ગ્રંથોનુ નામ

આરંભ વિં [સ આર્ત] આર્ત, પીડિત
(૨) પીડમા આવી પડેલુ (૩) અગત્યનુ (૪)
આનુ (૫) શ્રીં [સ આર્તિ] પીડા ભીડ,
ગચ્છ (૬) આગિયો, કોડ, ઉત્કટ ઇચ્છા ૦૫ છુ
પું આરંભ સમયનો બધુ વ્યાપ્ત વિં
આરંભણું -તિથું વિં આરંભણું

આરંભી શ્રીં [સ આર્તિ] ૩૫; પીડા (૨)
[સ આગત્રિક, પ્રા આરતિય] દેવની મૂર્તિ
મમક્ષ દીવા ઉતાવે તે (૩) તે વખતે ગવાતુ
૫૬ (૪) ભુચ્ચો આગનિયુ (૫) એક ૦૬
[—ઉતારવી, —કરવી = દેવ આગળ દીવા
(તેની પૂજા તરીકે) કેવાય છે તે દબે કેવેવો
(૨) [લા] માન કે પૂજા કરવી —જેણું =
ગોખળુ —કેવી = દેવને ઉતારેલી આરંભીની
જ્યોત પડે હોય કેરવી તે આગે માર પડે
લેવું, એમ તેની આસક્ષ લેવી] —તિથુ નં
આરંભી ઉતારવાનુ પાત્ર [(૨) રક્ષણ

આરંભી પું હાથીના કુંભચળનો નીચેનો ભાગ
આરંભા શ્રીં [સ આર્ક] આર્ક નક્ષત્ર
આરંભાર અં [સ આરંભાર] આ બાલુથી
પેટી બાલુ, મોમન

આરંભ પું [જ] અગ્નિમાનનો વતની —ખી
વિં અગ્ની [જો એવું ૦૪

આરંભ વિં [સ] આરંભેલું (૨) નં તત્કાળ
આરંભી શ્રીં [સ] જેમા ટોચ અને ખીલસ
અંતુ પ્રતિપદન અતિ પ્રોથ સદર્શથી એવું
હોય તેવા પ્રકારની નાટ્યની જૈથી

આરંભાર શ્રીં [વો આર્માડા] મનવાં અગ્નિ
આરંભા પું [અ અર્વાઈ] અગ્નિ, આત્મા,
મન, છત્ર

આરંભે [આ] પું અગ્નિ ખાવાથી વતી અકળામણ
આરંભ, ૦૫ હાણુ પું [સ આર્ક-માપણ]
એક તત્કાલીસો અગ્નિ પથ્ય સુ જેમનું
૦૫ થી શ્રીં આરંભની શરૂઆત થી

આરંભી શ્રીં [સ આર્ક] નાનો અગ્નિ
ગરે પું આરંભીનો ગરીગ ૦૬ હો
પું, ૦૬ પુ નં જેમા ખાવ નડી હોય તેવી
વીથી —વીટલો —મો પું અગ્નિ

આરંભ નં ગચ્છ આનંદ
આરંભા વિં મરસ, ઉત્તમ

આરંભ પું [સ] ગચ્છમાન, તૈયારી ૦૬ વિં
આનંદ કનના ૦૬ નં આરંભણુ તે
૦૬ નં નં મૂળ કવ્ય વ્યાદ પું પગમાણુએ
વડે ન ગગતની ઉત્પત્તિનો નિર્ણય કનનારો
વૈગેયિક મત ૦૬૨ (—૬) વિં ક્ષણિક
ઉત્સાહવાળુ, શરૂઆતમા ઉત્સાહ બતાવી
ખી શિયલ થઈ ત્ય તેવું

આરંભણુ અંકિં [સ આરંભ] ગચ્છ (૨)
તૈયારી કંવી

આરંભિક નં [સ] આરંભી કે ને ઉતારવી ને
આરંભક વિં [સ] આરંભના કનના —
નં પ્રમન કરવું તે (૨) આગવના —ના
શ્રીં પૂજા સેવા —ણું અંકિં [સ આરંભ]
પ્રમન કરવું (૨) પૂજવું, લગવું

આરંભિકા વિં શ્રીં [સ] આગવના કનનારી
આરંભ્ય વિં [સ] આરંભવા ગોચ્ય
આરંભ પું [સ] બગીચો —મિક પું માળી
આરંભ પું [જા] વિશ્રાન્તિ, થાક ખાવો તે
(૨) શાન્તિ મુખરૂપતા (૩) (૬) બ ઇં માથી
મહિન નિવૃત્તિ (૪) કવાયતમા આગમથી ઉભા

આલસાલ વિં [‘સાલ’નું દ્વિત્વ] (કા) સાલ
 પોલિયુ, હીલા-અરામર નહિ ખેડેલા સાલવાળું
 આલસ્ય નં [સ] આળસ, આળસુપણું
 આલંકારિક વિં [સ] અલંકાર સમગ્રી,
 અલંકારયુક્ત (૨) પુનઃઅલંકારશાસ્ત્ર જાણનારો,
 કાવ્યશાસ્ત્રનો અભ્યાસી

આલખ પું [સ] આધાર, ટેકો (૨) લખરેખા
 ઠન નં આધાર, ટેકો (૨) જુઓ આલખન-
 વિભાવ ઠનવિભાવ પું રસના આલિસાવતું
 મૂળભૂત અને મુખ્ય કારણ (કા શા) ઠસાન
 વિં આલખતું લટકતું. ઠહું સં કિં [સ.
 આલખ્] આધાર લેવો ટગાવું

આલા વિં [અ] સૌથી આલી-હીચું, ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ
 આલાત નં [સ] જુઓ અલાત અચક નં
 જુઓ અલાતચક

આલાપ પું [સ] વાતચીત (૨) ગાયનની પૂર્વે
 તેની તૈયારી રૂપે અને વચ્ચે ગગનની ધૂનમાં
 ‘આ આ’ એમ ગાવામાં આવે છે તે (૩)
 ગુજન ઠદાર વિં આલાપવાળું ઠદારી સ્ત્રીં
 ગાયન પૂર્વે રાગનું સ્વરૂપ બાધવા કરાતી સુગવટ.
 ઠન નં ખોલવું તે. -પિની વિં સ્ત્રીં
 કરુણાશ્રુતિનો એક અવાતર ભેદ (સંગીત)
 -પી સ્ત્રીં ગાધાર ગ્રામની એક મૂર્ચના

આલાપવું સંકિં [સ આલાપ્] ખોલવું (૨)
 આલાપ સાથે ગાવું

આલામત સ્ત્રીં [અ] નિશાની, ઓળખાણ
 આલા(-હુ)લીહું વિં [આહુ = ભીનું (સ
 ઓલ કે આદ્રિ પરથી ?) સરં હિ આલા+લીહું]
 લીહું સૂકું

આલાખાલાં નં અંબવં [‘આલા’નું દ્વિત્વ] અહાના
 આલિ(-લી) સ્ત્રીં [સ] સખી (૨) હાડ, આવહી
 આલિમ વિં [અ] પડિત, વિદ્વાન
 આલિંગન નં [સ.] છાતી સરસુ ચાપવું તે
 આલિંગમંત્રી પું + નાયથ દિવાન
 આલિંગવું સં કિં [સ આલિંગ્] ભેટવું,
 છાતી સરસુ ચાપવું

આલી સ્ત્રીં [સ] જુઓ આલિ
 આલી વિં [અ] ઉચ્ચ હીચું; લઘ્ય ઠનનાખ,
 ઠહજરત વિં [ફા] મોટી-હીચી પદવીવાળું

ઠજહાં, ઠજહુ વિં [ફા] મોટા-હીચા
 દરજ્જાવાળું ઠશાન વિં [ફા] આલેશાન જુઓ
 આલીગારું વિં આળીગાળું, અટકાવું
 તોડાની

આલીલીલી વિં સ્ત્રીં [જુઓ આલાલીહું]
 તાણ, લીલી, ફળદ્રુપ, સમૃદ્ધ

આલીશાન વિં [ફા] જુઓ ‘આલી’ વિંમાં
 આહુ નં [જુઓ આળ] ખોટો આરોપ, અલ્લેપ
 (૨) જુઓ આલુ

આહુંચન નં [સ] માથાના વાળ ખૂટી કાઢવા તે
 આહુંલીહું વિં જુઓ આલાલીહું

આહુ નં [ફા] એક મેવો, જઠાણ (૨) [સં]
 ખટાટો [આલા, ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ

આલે વિં [અ. આલા] નજરનું વધુ પ્રિય (૨)
 આલેક પું જુઓ આહલેક કે અહાલેક

આલેખ પું [સ] લખાણ (૨) ખત, દસ્તાવેજ
 (૩) સનદ (૪) મહોર ‘સીલ’ (૫) ‘ગ્રાફ’
 (૬) ચિત્ર ઠન નં લખવું તે, લખાણ (૨)
 ચિત્ર, (૩) ચીતરવું તે ચિત્રકામ ઠન-ખિની
 સ્ત્રીં ઝલમ (૨) પીછી

આલે(-ખે)ખવું સંકિં [સ આલિખ્] ઠોગવું,
 રેખા કાઢવી (૨) ચીતરવું (૩) લખવું

આલેખિક વિં [સ] આલેખ કરનાર
 આલેખિની સ્ત્રીં [સ] જુઓ ‘આલેખ’માં
 આલેખ્ય વિં [સ] આલેખવા યોગ્ય (૨) નં
 ચિત્ર (૩) લખાણ [તે (૨) આલેખ

આલેપ પું [સ] લેપ, મલમ ઠન નં લેપ કરવો
 આલેશાન વિં [અ આલીશાન] પ્રતિષ્ઠિત, ઉત્તમ
 (૨) ખૂબ મોટું (૩) ભલકાદાર, ભવ્ય

આલોક પું [સ] જોવું તે (૨) દેખાવ, દર્શન
 (૩) દષ્ટિમર્યાદા (૪) તેજ, હીમ્નિ

આલોકન નં [સં] આલોકવું તે
 આલોકવું સં કિં [સ આલોક્] જોવું (૨)
 અવલોકન કરવું

આલોચ પું [સ] જોવું તે, દર્શન (૨) વિચાર,
 ચિંતન, મનન (૩) અવલોકન, વિવેચન ઠક
 વિં આલોચન કરનાર, ઠન નં, ઠના સ્ત્રીં
 અવલોકન, નિરીક્ષણ (૨) જુઓ આલોચણ
 [-લેવી = (તેનમાં) સાધુ કે ગૌરવ આગળ પાપ
 કબૂલી પ્રાયશ્ચિત્ત લેવું આલોચણ લેવું]

આલોચયુ સંકિં [સં આલોચ] એવુ (૨)
 સંપનાવી એવુ, વિચારુ [કંચુ
 આલોચન નં [સં] હલાવુ, ધ્રુમરુ (૨) મિશ્રણ
 આલોચાલો પું [પાલોનુ દિત્વ] ઝાડના પાદહા,
 મૂળિયા વગેરે વનસ્પતિ (૨) શાસ્ત્રાદ્યનો
 મહેલો બેગક
 આલોચયુ નં [પ્રા આલોચન] આલોચન,
 વિચાર (૨) દેખોતી કળાકાત કરીને પ્રાયશ્ચિત્ત
 લેવુ તે, આલોચના (નૈન) (-લેવુ)
 આલોચ વિં [મ] હાલતુ ક પત્ર (૨) યુગ્મ, વ્યગ્ર
 આવ ઓં [સ આર્, પ્રા આવ=પ્રાપ્તિ પંચી ?
 કે 'આવયુ' ?] આવક, આવરો આચાત
 આવક ઓં [નુઓ આવયુ] આવયુ તે (૨)
 ઉત્પન્ન, પેદાશ કમાણી ંચિદી ઓં માલ
 મોકરચની ંચીઃ પહોચ પાવતી (૨) મગનયુ
 ંલવક ઓં આવયુ અને જયુ તે (૨) ઊપન
 ખર્ચ (૩) તેની ઘડી ંચેરો પું કમાણી
 ઉત્તરો કર (૨) આચાત યતા માલ ઉપરની નકાત
 આવકાર પું [આવયુ નકાર મ] આવો-પધારો
 એમ કહેવુ તે સ્વાગત, આવરમાન [-આપવો,
 -દેવો=સ્વાગત કરવુ, બલે પધારો એમ કહેવુ,
 આવકારુ] ંચું સંકિં આવકાર આવવો
 આવયુ નં [સ આયુષ્ય] આયુષ્ય
 આવયુ વિં (કા) નુઓ આગયુ
 આવચી આવચી ઓં એક વનસ્પતિ કે એના
 બીજ, તુકમગિયા [અને જયુ તે
 આવલ, ંવ ઓં [આવયુ + જયુ] આવયુ
 આવલો કિં [આવયુ] કરી પવાન્ને એવા
 અર્થનો, જનારને વિદાય આપવાનો બોલ
 -આવટ કૃતપ્રત્યય કિં પંચી ઓં બનાવે ઉદાં
 બનાવટ, છણાવટ
 આવટયુ અંકિં [સં આવટ, પ્રા આવટ]
 નીવડયુ (૨) બદલાયુ, કરી જયુ (૩) ચોતરં
 વીંટળાયુ (૪) અન્યો ધવો, મૂઝાયુ
 આવડ, ંત ઓં [નુઓ આવડયુ] કુશળતા
 ંચેવડ ઓં ધન્કામની વેતરણ કંકસર
 આવડયું અંકિં [સ આવડ, પ્રા આવડ=
 આવયુ, આવી લાગયુ] -ની નાણેહાવી, -નુ
 વાકેદ હેવુ. -ની કુશળતા હેવી (જેમ કે,

મને ભૂગોળ આવડે છે યાજકને લખતા
 આવડે છે ધં)

આવડુ વિં [સ ક્યત, પ્રા ફવક ?] આ
 કંચુ, અમુકના જેવડુ, આટલુ

આવતુ વિં ['આવયુ' વં કં] આવગમા
 હોય એવુ, આવી મહેલુ, હવે પછી આવનાર
 (આવતી ઝાલ, આવતો સ્વિચાર ધં)

આવદાની ઓં નુઓ આમદની
 આવનગવન નં [ફિં] આવન (૨) નનમગણ
 આવમ નં + આવકાર

આવરક (-ખૂ) ટો પું આવરદા ખુટવો તે,
 આવરદાનો અત, મોત (૨) અહાળો
 ભાગીતરી જયુ તે [અતગય, વિદ્ય
 આવરણુ નં [સ] આવરદન, પડો (૨)
 આવરદા પું ઓં, નં [સ આયુર+દાય]
 આયુષ્ય (૨) નિદગની [આવરદાયું પૂરુ,
 બળિયુ = પૂરા આવરદાવાળુ, ંવવાને
 મર્ત્યેયુ, નરીબદા -ખડુ લાખો છે =
 કાકીને મલાગતા તે આવી પહેચે ત્યાં
 બેસાતો ઉદ્ગાર]

આવરદો વિં પું [કા આવરદ] આલેલો,
 આશ્રિત

આવરયુ મંકિં [સ આવ, પ્રા આવર] ઠાકયુ,
 આવ ઝાડયુ (૨) વ્યાપયુ (૩) કંધયુ ઘેચુ

આવરો પું ['આવયુ' પંચી] આવક (૨)
 [કા આવરહ] માસિક આવકલવકની
 ખાતાવાર નોવપોથી ંલવરો પું ['જયુ'
 પંચી] આવયુ અને જયુ તે, અવગવર
 (૨) આવજલવક, ઊપનખર્ચ

આવરો (આ'વ) પું (માદગીમાથી ઊઠ્યા
 બાદ યતો) ખાવાનો ભલહાટ કે લાલસા

આવજના ઓં [સં] ગીઝવયુ, મનાવયુ
 મન મેળવયુ તે, પળશી

આવર્ત પું [સ] સંગીતમા એક અલકાર
 આવર્ત, ંક વિં [મ] કરી કરી આવતુ -આટા
 ખાતુ (૨) [ગ] 'વિંકરિંગ' (૩) પું ગોળ
 ફંચુ તે, આટો ચકંગવો (૪) ચકરી, ભમરી
 (પાણીની) (૫) [સ] ચાર મેવાધ્રુગમાનો
 એક ંદશાંશ પું કરી કરી દશાગ આવે

એવી રકમ, 'રિકરિંગ ડેસિમલ' (ગ) ૦૦ નં
ગોળ ફરવુ તે (૨) વારવાર ફરી ફરી કરવુ
તે (પારાયણ) -તીંક પુ. [સ] ફરી ફરી
આવનો આકડો -તીં વિ. [સ] ફરી ફરી
આવતુ (૨) ગોળ ફરવુ

આવર્તણું અં કિં [સ આવૃત્તિ] 'ફરવું',
ચકાકારે ધૂમવુ (૨) ફરી ફરી આવવુ (૩)
સંકિં ભેટવુ, બાથમાં લેવુ

આવર્તાક, આવર્તી બુઓ 'આવર્ત' વિંમા
આવલ નં તાણું પીનેલુ ૩-પોલ

આવલાં નં બં ૧૦ ફાફા (૨) ફાસ, વરત
ધ્યાદિ પાણી ખેચવાના સાધન

આવલિ(-લી,-ળિ,-ળી) સ્ત્રીં [સ] હાર
પ કિ (૨) પરંપરા

આવણું અંકિં [સ આવા, પ્રા કાવ] ફર
હોય ત્યાથી પાસે જવુ — તેવી ગતિ કરવી,
પહોચવુ જેમ કે, તે ગામમા આવ્યો. (૨) હોણુ,
-ની સ્થિતિ કે જગા હોવી ઉદા. અમનવાદ
ગુજરાતમા આવ્યું લડન ક્યા આવ્યું ? (૩)
ન હોય ને આવી લાગવુ. કે જણવુ, કે
જન્મવુ કે દેખા દેવી કે ફણવુ ફલવુ જેમ
કે, આખે ફરી આવી, આણ ખેડી સારી
આવી, ગુલાબ હવે આવવા લાગ્યો છે, દાદાને
તાવ આવ્યો. તેના ધ્યાનમા આવ્યું (૪)
(કંપવુ કે પોપાકની ચીજ) બરોબર બેસવુ
જેમ કે, તેને મારી ટોપી આવે છે ? (૫)
(ઢાંધ વસ્તુ) (બરોબર) ઊતરવી, નીપજવી,
બનવી જેમ કે, હવે બરો ઘાટ આવ્યો આ
ચિત્ર બરોબર આવ્યું નથી. (૬) ઢાંધ લાવ
ઉત્પન્ન થવો જેમ કે, દયા, ગુસ્સો, ક્રોધ
આવવો (૭) વસુ, હિસાબે ઊતરવુ, સમાવુ,
ગોઠવાવુ માવુ, વળતરરૂપે મળવુ, એવા લાવ
ખતાવે છે જેમ કે, ખર્ચ કેટલુ આવ્યું ?
'નાસણવુ વળન બરોબર આવ્યું ઊંચાઈ પ'
આવી આ કપડામા કેટલું આવશે ?
ફિયાણુ કેટલુ શાક આવ્યું ? (૮) શરીરવુ
ઢાંધ અંગ આવવુ = તે અંગ ફૂટવુ કે કામ
દેતુ થવુ કે તેવુ દરદ થવુ - એવા અર્થ બુદે
બુદે ઠકાણે ખતાવે છે (તેને અંગમા બુઓ)

જેમ કે, બાળકને દાત આવે છે, પગ આવ્યા
છલ આવી, મોઢું આવવુ ઇં (૯) ખીલ
ક્રિયાપદના સહાયકારીપણમા તે ક્રિયાનુ ભૂત-
કાળથી ચાલુપણ ખતાવે છે જેમ કે આ ભૂલ
થતી આવી છે, આ રિવાજ ચાલ્યો આવે છે
અથવા તે ક્રિયા આવવાની ક્રિયા સાથે સાથે—
ભેગાભેગી થઈ એમ ખતાવે છે જેમ કે, હું તેમને
કહેતો (એટલે ભેગાભેગી કહીને) આવ્યો છું,
ફરી કહેવા જવાની જરૂર નથી એમને કહેતો
આવજો (આ પ્રયોગમા પ્રાય વર્તમાન કું
સાથે યોગ આવે છે) અથવા કિં ના અં
ભૂત કું સાથે, તે ક્રિયા થયા બાદ આવવુ
એમ ખતાવે છે જેમ કે, તે તેને પૂછી આવ્યો
અથવા સંતપી વિંના સામાન્ય કું બેઠે, તે
ક્રિયાકવામા પ્રયાણ કે ગતિ થવી, તે કરાવી,
એવો લાવ ને જાહેરાત કરાતા અર્થની છાયા
ખતાવે છે જેમ કે, હવેથી ઠરાવવામા આવે
છે. ગુનેગારને દડ કરવામા આવશે (૧૦)
આવવુ સહાયકારી કિં તરીકે ખીલ કિં
સાથે આવે છે (ત્યારે કેટલાક કિંમા ને
આણધારી થવાનો લાવ અર્થ છે) [-આવી
ચડવું=એકાએક આણધાર્યું આવવુ, પહોચવુ
આવી ચૂકવું, રહેવું=પૂરુ થઈ જવુ (૨)
ખૂટવુ આવી જવું=આવીને ઊભા ઊભા
પાછા જવુ, આટો મારી જવુ (૨) આવી
પહોચવુ ઉદા. તે તરત પાછો આવી ગયો
(૩) બધેબેસવુ, ગોઠવાઈ જવુ સમાવું ઇં
(૪) લઈવા તૈયાર થવુ, લડી પડવું આવી
પડવું=આણધાર્યું આવવુ કે માથે આવી
લાગવુ ... તું આવી બનવું=ભારે સકટકે
મગ્નની ધટ્ટી આવવી આવી મળવું=
આણધાર્યું એકઠું થવુ કે પ્રાપ્ત થવુ આવવું
તેવા જવું=ઊભુ ઊભુ આવી જવુ (૨)
તેવા આવવુ તેવા જ (ઢારને ઢારા—ધેગર
ધગદે કે કામ સવાયે—ફેગટ ફેરો ખાઈને,
અથવા જે રસ્તે આવવુ તે રસ્તે) પાછા ફરવુ
આવશ્ય વિં [સ] અગત્યનુ, અનિવાર્ય (૨)
સ્ત્રીં, નં અગત્ય, અનિવાર્ય વસ્તુ કે ક્રિયા
આવશ્યક વિં [સ] જરૂરી ંતા સ્ત્રીં

આવસથ પુનઃનં [સ] ઘર(૨) ધર્મશાળા(૩)
 અગ્નિશાળા, અગ્નિહોત કરવાનું સ્થાન —૨૫
 પુનઃ અગ્નિહોતનો અગ્નિ
 આવહુ વિનં [સ] આણનાર, ઉપજનનાર
 (સમાસને છેડે ઉદાઁ ‘લયાવહ’)
 આવળ પુનઃ સ્ત્રીં [સ આમલક] એન વનસ્પતિ
 આવળગોવળ સ્ત્રીં (કા) ખાળખચા, પરિવાર
 આવળિ(—ળી) સ્ત્રીં જુઓ આવલિ
 આળિયો પુનઃ મનની ધન્ય, આરિયો (૨)
 એક ઝાડ (આવળ ?)
 આવળી સ્ત્રીં જુઓ આવલિ
 આવંત, —નું કું આવતુ (૫)
 આવાગમન નં [આવ + ગમન] આવવું ને
 જવું તે (૨) અવતરવું અને મરવું તે
 આ વાર અં આવખતે—સમયે(૨) આ ફેરા
 આવાલ નં [સ] આલવાલ, કંધારો
 આવાસ પુનઃ [સ] ઘર, નિવાસસ્થાન, હવેલી
 (૨) ખડ, આરોહો
 આવાહન નં [સ] આમત્રણ (૨) દેવને
 મૂર્તિમા આણવા—દેવની પ્રતિષ્ઠા કરવી તે
 —વું સં કિં [સ આવાહ] આવાહન કરવું
 આવિદ્ધ વિનં [સ] વીધાયેલું
 આવિર્ભાવ પુનઃ [સ] બહાર નીકળવું કે પ્રગટવું
 તે (૨) અવતાર, જન્મ
 આવિષ્કરણ નં, આવિષ્કાર પુનઃ [સ] બહાર
 કાઢવું, પ્રગટ—ખુલ્લું કરવું તે
 આવિષ્કૃત વિનં [સ] દેખાડેલું, ખતાવી આપેલું,
 ખુલ્લું કરાયેલું—થયેલું
 આવિષ્ટ વિનં [સ] પેઠેલું (૨) વળગેલું, ભરાયેલું
 (ભૂત ઇત્યાદિ) (૩) આવેશયુક્ત
 આવું (આવું) વિનં [સ. ઈદ્રશ ?] આના જેવું,
 આ ભતવું ઠંક વિનં આપ કાંઈકે
 આવૃત વિનં [સ] આવરેલું, ઢાંકેલું (૨) વાપ
 (૩) ઘેરાયેલું, ઢાંકાયેલું
 આવૃત્તિ સ્ત્રીં [સ] ઢાંકવું—હુપાવવું તે
 આવૃત્ત વિનં [સ] ચકાકારે કરેલું (૨) પાછું
 આવેલું (૩) વારવાર થયેલું—કરેલું,
 આવૃત્તિ સ્ત્રીં [સ] ચકાકારે કરવું તે (૨) પાછું
 આવવું તે (૩) વારવાર થવું—કરવું તે (૪)
 પુસ્તકનું પ્રકાશન, ‘એડિશન’

આવેગ પુનઃ [સ] જુરસો, જોર (૨) ફોલ,
 વ્યથતા, આવેશ (૩) ઉતાવળ, દોડદોડી
 આવેદન નં [સ] નિવેદન (૨) કન્યાદ ૦૫૩
 નં કન્યાદ કે અરજનો કાગળ
 આવેશ પુનઃ [સ] જુરસો લિભરો (૨) જુરસો
 —શી વિનં આવેશવાળું
 આવેષ્ટન નં [સ] વીટી વળનારી વસ્તુ, વેષ્ટન
 (ગલેફ, પરખીડિયું, ડેપર, આચ્છાદન ઇં ને
 હોથ તે) (૨) વાડ, ફેટ
 આવેષ્ટિત વિનં [સ] ઢાંકેલું, વીટી લીધેલું
 આશ સ્ત્રીં(૫) જુઓ આશા(૨) જુઓ આશિષ
 —આશ પ્રત્યય વિનં પરથી સ્ત્રીંનામ ખતાવે છે
 ઉદાઁ કડવાશ, પીળાશ (તે વિનંના આછા-
 પણનો કે થોડી છટાનો લાવ ખતાવે છે)
 આશક [અ આશિક] પ્રેમી (૨) વિનં પ્રેમવશ,
 મોહિત, ફિદા ંમાશૂક નં અંબંબં વહાલો-
 વહાલી —કી [અ આશિકી] આસક્તિ, પ્રેમ
 આશ(—સ)કા સ્ત્રીં દેવની આત્મી, ભરમ
 ઇત્યાદિ લેવા તે
 આશકાર(—રા) વિનં [ફા] પ્રગટ, સ્પષ્ટ નાહર
 આશટવું સંકિં (૫) જુઓ આછટવું, પછાડવું
 આશના પુનઃ [ફા] લાઈખધ, ચાર (૨) સ્ત્રીં
 , પ્રિયા, માશૂક ંધ સ્ત્રીં લાઈખધી, ચારા
 આશય પુનઃ [સ] મનની ધારણા, ધરાવો, હેતુ
 (૨) નં મ્થાન (૩) પાત્ર (૪) કરેલા કર્મોના
 સંસ્કાર કે તેમનો સમૂહ
 આશરવું સંકિં [આશરો પરથી] આશરો લેવો
 આશરો પુનઃ [સ આશ્રય] આશ્રય, છત્રછાયા
 (૨) આધાર, ટેકા, આલબન (૩) અડસટ્ટો,
 અદાજ, સુમાર [આશરે જવું=આશ્રય
 તળે જવું, શરણ લેવું આશરે ખેસવું,
 રહેવું=ભરોસો રાખી નિશ્ચિત રહેવું, આધાર
 ઉપર ખેંદા રહેવું આશરો કરવો, લેવો=
 આશ્રય કે આધાર તળે જવું —કાઠવો=
 અદાજ નક્કી કરવો] —રાગત(—તિયું,—તી)
 વિનં આશરે—શરણે આવેલું —રાપડવું
 વિનં અદાજ કે અટકળ પ્રમાણેનું —રે અં
 શુમારે, લગભગ
 આશક પુનઃ [સ] આવેશ, શરમાવું તે (૨)
 આશકા —કા સ્ત્રીં શકા વહેમ, —કાવું

અં કિં આશંકા થવી, વહેમાવુ -કિત
વિં આશ કાવાળું

આશા(-સા) સ્ત્રીં એક રાગિણી ઠગૌડ પું
એક રાગ ઠગૌડી પું એક રાગ ઠગૌડ
પું એક રાગ

આશા સ્ત્રીં [સ] ઉમેદ, ઇચ્છા, ધારણા (૨)
વિશ્વાસ, આસ્થા [-આપવી. -દેવી = ઇચ્છા
ફળશે એવો વિશ્વાસ નય એમ કરવું, ઇચ્છાને
પોષવી -પડવી = આશા ફળવાને માટે
કારણ મળવું, વિશ્વાસ, સહવ લાગવો, આશા
બધાવી -બાંધવી, રાખવી, સેવવી =
આશા ફળશે એમ માનવું, વિશ્વાસ કરવો
-કરવી = ઇચ્છવું (કાંઈ મળશે એમ)] ૦૬૨૧
વિં આશાવાદી ૦પૂરી વિં સ્ત્રીં આશા
પૂર્નારી (૨) સ્ત્રીં (સ) એ નામની માતા
૦ખંધ પું આશાનું બધન, આશાનો તત્તુ
(૨) આકીર્ણ, વિશ્વાસ (૩) વિં આગાવાળુ
(૪) વિશ્વાસુ ૦ખંધુ વિં આશાબધ,
આશાવાળુ ૦ભયુ વિં આગાથી ભરેલું,
આશાવત ૦ભંગ પું આશાનું ભાગી જવું
તે (૨) વિં ભગ્નાશ, ઇચ્છા વિં આશાવંત
૦વંત વિં આગાવાળુ ૦વાદ પું જે
વાય છે તે સારા માટે થાય છે -નિગશ થવા-
પણ કદી નથી એવો મત ૦વાદી વિં
આશાવાદમા માનનાર (૨) પું એવો પુરુષ
૦હીન વિં આશા વિનાશું, નિરાશ

આશા(-ષા) ૦ પું [સ આષાઢ] વિક્રમ
સંવતનો દસો મહિનો, અષાઢ. -દા સ્ત્રીં
જુઓ આષાઢા -દી વિં અષાઢમા આવતું
આશાવરી પું એક રાગ [પ્રસાદ
આશિકા સ્ત્રીં સાધુ કે દેવનો કે યજ્ઞની રક્ષાનો
આશિષ સ્ત્રીં [સ] કૃપા, આશીર્વાદ
આશી સ્ત્રીં [સ.] સર્પની દાઢ (૨) જીવલેણ ઝેર
(૩) એક ઔષધિ (૪) વિં ખાનારું (સમાસમા
નામને અતે) ઉદાઃ કૃલમૂલાશી

આશીનીશી અં મનમાનની રીતે
આશીર્વાદન નં [સં] આશિષ દેવી તે
આશીર્વાચન નં [સં] આશીર્વાદ
આશીર્વાદ પું [સં] કૃપા -દાત્રમક વિં જેમા

આશીર્વાદ હોય તેવું. -દાર્થ (-ચે) અં
આશીર્વાદને માટે

આશીર્વિષ પું [સ] સાપ

આશુ વિં [સં] શીઘ્ર, ઉતાવળુ ઠંતોપ વિં
જલદી સંતુષ્ટ થઈ જાય એવું (૨) પું (સં)
એવો દેવ -શંકર, મહાદેવ

આશરો પું [અ] તાબૂત છુડાડવાનો દિવસ
આશૌચ નં [સ.] જુઓ આશૌચ

આશ્ચર્ય નં [સ] નવાઈ, અચ્છા (૨) આશ્ચર્ય
કારક બનાવ, ચમત્કાર [-પામવું = ને
આશ્ચર્ય ઊપજવું કે થવું] ૦કારક, ૦જનક
વિં આશ્ચર્ય પમાડે એવું ૦વત્ અં
આશ્ચર્ય પૂર્વક, આશ્ચર્ય સાથે

આશ્રમ વિં [સ] પદ્યગ્નુ બનેલું (૨) પું
એવી કોઈ પણ વસ્તુ. ઠરિક વિં પથરીનું
રોગી (૨) પું પથરીનો રોગ

આશ્રમ પું, નં [સ] વિસામાનુ સ્થાન, રહેઠાણ
(૨) વિશ્રાંતિ (૩) સાધુનો નિવાસ, તપોવન,
પણકુંડી (૪) જીવનનો વિભાગ (બ્રહ્મચર્ય,
ગૃહસ્થાદિ ચાર વિભાગમાંનો કોઈ પણ) (૫)
જાનાલય સાથેની શાળા - મહાશાળા (૬) ગૃહીય
યા ધાર્મિક હિલચાલનું મથક ૦ધર્મ પું
આશ્રમવાસીએ પાળવાના ધર્મ -નિયમો તે (૨)
જીવનના ચારમાના દરેક વિભાગનો વિસિદ્ધ
ધર્મ - ફરજ ૦ધર્મી વિં આશ્રમના ધર્મ
પાળનાર ૦વાસી વિં આશ્રમમા વસનાર
૦વ્યવસ્થા સ્ત્રીં આશ્રમની - જીવનના
વિભાગની વ્યવસ્થા (૨) આશ્રમની વ્યવસ્થા
૦સ્થા સ્ત્રીં ચાર આશ્રમની સરથા
૦સ્થાન નં વિસામાનું ઠેકાણું (૨) મઠ.
-માંતર નં આશ્રમની ફેરવદલી -મિક,
-મી વિં આશ્રમને લગતું (૨) ચારમાના
એક આશ્રમમા રહેનાર

આશ્રય પું [સ.] આશરો (૨) શરણુ -યાશ્રયી-
ભાવ પું આશ્રય અને આશ્રયીનો સબંધ
-યાસિદ્ધ પું આશ્રય -પક્ષ અસિદ્ધ હોય
એવો એક હેતુભાસ (ન્યા) -ચી વિં આશ્રય-
વાળુ આશ્રિત. વિં [સ] આશ્રયે રહેલું
આશ્રિષ્ટ વિં [મ] આલિંગાયેલું (૨) આતમીત

આસા, ઝૌડ, ઝંઝેળી, ઝસાડ જુઓ 'આશા
(-સા)'મા [વિશ્રાંતિ

આસાએશ સ્ત્રીં [ફા. આસાઈશ] આતમ,
આસાન વિં [ફા] સહેલું, નરમ ઠંદેદસ્ત્રીં સાદી
કેદ -ની સ્ત્રીં સહેલાઈ

આમામ પું(સ) પૂર્વ હિંદનો એક પ્રાત -મી
પું તે પ્રાતનો વતની(ર) સ્ત્રીં તે પ્રાતની ભાષા

આસામી પું, સ્ત્રીં [અ અસામી] માણસ,
વ્યક્તિ (ર) દેણદાર (૩) ખેસાદાર - પ્રતિષ્ઠિત
માણસ(૪) ધરાક, અસીલ ઠવાર અંભાયાદીડ
આસાર પું કાળકા(ર) [સ] આપદ, ભેરદાર વૃષ્ટિ
આસિરુટ વિં [ઈ એસિરુટ] મહદનીશ, હાથ
નીચેનું (ર) પું એવી વ્યક્તિ

આસીરિયા પું [ઈ એસીરિયા] (સ) પશ્ચિમ
એશિયામાંનો એક પ્રાચીન દેશ -યન વિં

[ક] આસીરિયા દેશનું(ર) પું તે દેશનો વતની
આસુર(-રી) વિં [સ] અસુર સખ વી, રાક્ષસી,
જ ગલી ઠવિવાહુ પું કન્યાવિક્રયવાળો વિવાહ

આમૂદા(-દુ) વિં [ફા] નિરાતવાણુ, મુખી
આમૂ(-સો) દરૌ પું [જુઓ આસત્રો] એક ઝાડ
આસોધ પું [સ] અટક, કેદ

આસોખ નં [ફા] ભૂતપ્રેત
આસો પું [સ આશિન્, પ્રા. આસોઝ] વિક્રમ
વર્ષનો છેલ્લો મહિનો

આસોપાલવ પું [સ અશોક, પ્રા. આસોઝ
+ પલ્લવ] એક ઝાડ

આસોંદ સ્ત્રીં એક ઔષધિ, આસવ
આસોંદરૌ પું [જુઓ આસત્રો] એક ઝાડ
આસંદ પું [સ] હલ્લો (ર) યુદ્ધ (૩)
તિરંગદાર, નિદા

આસતર પું, ઠણુ નં [સ] પાથનું - બિછાવવું
તે (ર) પાથરણુ ગાલીચો (૩) ચાદર (૪)
હાકણ; ઓઢો

આસ્તિક વિં [સ] ઈશ્વર અને પરલોકના
અસ્તિત્વમા માનનાર (ર) શ્રદ્ધાળુ ઠતા સ્ત્રીં,
ઠપણું નં, -કંથ નં

આસતે અં [ફા આદિસ્તહ] ધીમે(ર) ઊલું
રાખો 'ધીસુ કરૌ' એમ સૂચવનો ઉદ્દેશાર.
[-રહીને=ધીમેથી, જાળવીને(ર) ખાસ જણાય
નહિ એવી રીતે કે યુક્તિથી, ચૂપચાપ]

આસ્થા સ્ત્રીં [સ.] આદર; માન(ર) શ્રદ્ધા, આકીર્ણ
(૩) મૂડી, પૂજ. [-ખેસપી=શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસ
આવવા કે થવા. -ઊઠવી=શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસ
ન રહેવા-જતા રહેવા] ઠવાન, -સ્થિક વિં
આસ્થાવાણુ

આસ્થાનમંડપ પું [સ.] સભામંડપ
આસ્પદ નં [સ] સ્થાન, જગા (ર) વિં લાયક,
પાત્ર (સમાસને અતે). ઉદાંશોભાષ્યદ

આસ્ફાલન નં [સ.] અક્ષણું કે અક્ષણુ તે
આસ્ફોટ પું, ઠણુ (-ન્) નં [સ] ચાખડું -
પોલે હાથે (હાથના કોણીના ઉપલા ભાગ પર)

ઠેનુ તે (ર) ઊપણુ તે (૩) પ્રગટ - જાહેર કરવું
તે (૪) ભડાકા - ધડાકા સાથે કરવું તે. ઠું સં
કિં ભેરથી અક્ષણુ

આસ્થ નં [સ] મુખ (ર) ચહેરો

આસ્તવ પું [સ] દુખ, પીડા(ર) સ્થાવ(૩) [નૈન]
કર્મનું આત્મામા દાખલ થવું તે કે તેના
નિમિત્તરૂપ પાપપ્રવૃત્તિ

આસ્વાગત સ્ત્રીં + જુઓ આગતરવાગતા
આસ્વાદ પું [સ.] ચાખવું - સ્વાદ લેવો તે (ર)

માણવું તે. ઠક વિં આસ્વાદ લેનાર ઠન
નં આસ્વાદ લેવો તે. ઠું સંકિં [સ
આસ્વાદ] ચાખવું, સ્વાદ લેવો (ર) ભોગવવું,
માણવું - ઇ વિં આસ્વાદ લેવા યોગ્ય

આહ સ્ત્રીં [ફા ?] (૨૧૦) હાથ, નિસામો
(ર) અં અરે !

આહત વિં [સ] ઈત્ત પામેલું, જખમી (ર)
હણાયેલું (૩) વગાડેલું, વગાડવાથી નીપજવું

આહતિ સ્ત્રીં [સ.] હનન, પ્રાણ લેવો તે (ર) મારવું
તે, કર્તકા (૩) [ગ] ગુણવું તે

આહરંડું સંકિં [સ આહત, પ્રા. આહડ
ઉપરથી ? કે દે. આહડ = સીતકાર પરથી ?]
આસરણુ, સડકાની સાથે ખાણ (પ્રવાહી
કે અર્ધપ્રવાહી)

આહરણુ નં [સ] હરણ, લઈ લેવું તે

આહવ પું [સ] યજ (ર) યુદ્ધ ઠન નં યજ.
ઠનીય વિં યજને યોગ્ય, હોમવા યોગ્ય (ર)

પું હોમનો અગ્નિ [સૂચવનાર ઉદ્દેશાર
આહા, ઠહા અં આશ્ચર્ય, દુખ આદિ

આહાર પું[સ] ખેતર (૨) ખાવું ને, ખાનપન
 [-હિતરી જવે] = (તથિયત પર માહી અસંગે
 લીધે) આહું ખવાવું - લેવે = ખાવું] બિહાર
 પું આહાર અને વિહાર ંશાસ્ત્ર નં
 આહાર શાસ્ત્ર ંશુદ્ધિ સ્ત્રી આહારની
 શુદ્ધિ - રી વિં આહાર કંગાર (૨)
 અન્નરનિયુ - ચ વિં ખાવા લાયક (૨) કૃત્રિમ
 વેગ, અથવા આદિથી કંગેલુ (અભિનય મટે)
 આહાર પું [સ. કાર્મી] ભગવાં, આરી
 ંડી, ંણ, ંણી - રાણી સ્ત્રી અહારની
 સ્ત્રી ંભદો પું ભગવાંનો દીકરો
 આહુત વિં [સં] હોમયુ અલિષ્ટે અખયેલુ
 આહુતિ સ્ત્રી [સ] હોમયુ તે (૨) હોમવાલુ ક્ય-
 વમ્, અલિધાન [-આપવી = હોમયુ (૨)
 અલિધાન કંગુ - લેવી = ભોગ કે અલિધાન
 યેલુ, એહિયા કરી જલુ - લકષ્મીને ઊભા
 રહેલું = ખરાખ કંગાનો કે તાગનો લગ
 ગોવંદો, તેલુ કંગા તત્તર રહેલુ]
 આહુત વિં [સં] ખેલવેલુ, નિમંગુ
 આહુતિ પું [સ કાવેકક, પ્રા કાર્દ (ંગ, ંય)]
 શિકારી; ભીલ
 આહોડ સ્ત્રી તગતની ખેલવેલી જમીન (૨)
 [ગ] નરતલુ વાવેતર
 આહોતું નં દૈનિક કિયા ગેજનુ કામ [સ
 કાર્દનિક] (૨) (ગ) ખુશામન
 આહુનિક વિં [સં] દૈનિક (૨) નં નિત્ય-ર્મઃ
 આહોતુ
 આહુલાદ પું [સ] આનદ, હર્ષ ંડ વિં
 આહુલાદ કંગવે તેલુ - દિત વિં આહુલાદયુજ
 આહુવાન નં [સ] આમગલુ (૨) પરકાર (૩)
 આવાહન (૪) હાજર થવાનો હુકમ, 'સમ-સ'
 આળ સ્ત્રી [ન = હક, ંદ] અટકયાળુ
 આળ નં [સ ઝલીક કે ચાલ? પ્રા ચાલ?
 કે. ઝલગ?] આળુ ખેટો આરોપ, તહોમત
 કલક. આરોપ [-હિતરું = કલક ંળુ,
 આરોપ ખેટો પડવો - જવો - અટકું, ચોટકું,
 ખેમકું = કલક લાગલુ, આરોપ આવવો
 - મૂકું = આળ ચોટાલુ કે ખેસાલુ -
 આરોપ કંગો]

આળ તં [પ્રા ચાલ?] એહું, આળપંખળ
 - આળ પ્રયથ, નામને લાગતા 'વાળું' અર્થનું
 વિં બનાવે ઉદાં શરમાળ. દયાળ
 આળખું સ-કિં [સ. કાલિંગ] આરોખલુ
 (૫) (૨) અહુ; પહોચુ (૬)
 આળપંખળ વિં મિથ્યા (૨) સાચુ નદિ
 એહું, આલુ અવળુ (૩) પટામલુ (૪) નં
 આવાસન (૫) ભૂતપ્રેતાદિ
 આળવલુ નં [લુઓ આળ] ખટો; ંદનમી
 આળવાળ પું, નં [લુઓ આલવાલ] કંગો
 આળવીતર વિં મનીખો દોદાની - રાઈ
 સ્ત્રી આળવીતગળુ
 આળવીતું વિં લુઓ આળવીતર
 આળસ સ્ત્રી, નં [ન ચાલમ્, પ્રા ચાલમ્]
 એદીપલુ, સુમ્તી [-આવવી (-તું) - અટવી
 (-તું) = આળસ યલુ સુમ્તી લાગવી - કરવી
 (-તું) = આળસલુ મંદ કે સુમ્ત યલુ - ખાવી
 (-તું) = આળસુ પરગ જેલુ - થાક ખાવો
 - મરલવી = આળસ દૂર કંગા શરીર આમ-
 નેમ મરલુ અંગમાથી સુમ્તી કાઢવી] ંહું
 અં કિં આળસ કંગી, મં પરલુ (૨)
 બવ પરલું, અટકી જલુ - સાઈ સ્ત્રી આળસ
 - સુ વિં આળસવાળુ, મં સુમ્ત [-નો
 હગલો, - નો પીર = જખર ભારે આળસ]
 આળાહુ ખો પું સ સાગની આગા દપણ, લાલચ
 આળાપું સંકિં લુઓ આલાપલુ
 આળિયું નં - ચો પું બખેલ, ખાડો (ખાસ
 કરીને કંગાની દીગલમાં)
 આળી સ્ત્રી [સ કાર્દી] રોનીની અંગીકી
 મૂકવાની ઊચી ઓટલી [તોદાની
 આળીગાળું વિં આધીગાર, અટકયાળુ
 આળું વિં [સ કાર્દ પ્રા. ચલ્લ] લીલુ, ભીલુ
 (૨) તાલુ ઉતરકેલું; કાચું (આમકું) (૨)
 જગ અહકવાથી દુખાવાય એલુ (૪) [કે
 ચાલ] નમ, પોચુ
 - આળું પ્રયથ, નામને લાગતા 'વાળું' અર્થમાં
 વિં બનાવે કે ઉદાં 'દુવાળું' [નં બાળક
 આળુ ભોળું વિં ભોળુ; નિષ્પાપ, બાલિગ (૨)
 આળે અં એજે (૨) નં + આલય (૫)

આસા, ળૌાડ, ળૌૌગી, ળમાડ ળુઓ 'આસા
 (-સા)'મા [વિશ્રાંતિ
 આસાએશ સ્રીં [ફા આસાડશ] આતમ,
 આસાન વિં [ફા] સહેલુ; નરમ ળકેદસ્રીં સારી
 કેઠ -ની સ્રીં સહેલાઈ
 આમામ પું(સ) પૂર્વ હિંદનો એક પ્રાત -મી
 પું તે પ્રાતનો વતની(ર)સ્રીં તે પ્રાતની લાપા
 'આસામી પું, સ્રીં [જ અસામી] માણસ,
 વ્યજિ (ર) દેણદાર (૩) ખેસાદાર -પ્રતિષ્ઠિત
 માણસ(૪) યરાક, અસીલ ળવાર અંમયાદીડ
 આસાર પું કણત્ર(ર) [સ] ળપદ, ભેરદાર વૃષ્ટિ
 આસિરુટ વિં [હ એસિરુટ] મહદનીશ, હાથ
 નીચેનુ (ર) પું એવી વ્યજિ
 આસીરિયા પું [હ એસીરિયા] (સ) પશ્ચિમ
 એશિયામાનો એક પ્રાચીન દેશ -યન વિં
 [હ] આસીરિયા દેશનુ(ર) પું તે દેશનો વતની
 આસુર(-રી) વિં [સ] અસુર સ ય ધી, રાક્ષસી,
 જગલી ળવિવાહ પું કંન્યાવિકૃતવાળો વિવાહ
 આમૂદા(-દુ) વિં [ફા] નિરાતવાળુ, મુખી
 આસૂં(-સો) દરે પું [લુઓ આસત્રો] એક ળડ
 આસેધ પું [સ] અટક, કેઠ
 આસેખ નં [ફા] ભૂતપ્રેત
 આસો પું [સં આશ્વિન, પ્રા આસોજ] વિક્રમ
 વર્ષનો છેલ્લો મહિનો
 આસોપાલવ પું [સ અશોક, પ્રા આસોજ
 + પલ્લવ] એક ળડ
 આસોંદ સ્રીં એક ળૌપધિ, આસવ
 આસોંદરો પું [લુઓ આસત્રો] એક ળડ
 આસકેદ પું [સ] હલ્લો (ર) યુદ્ધ (૩)
 તિરસ્કાર, નિદા
 આસતરે પું, ળણ નં [સ] પાથરુ -ભિષાવુ
 તે (ર) પાથરુ ગાલીચો (૩) ચાદર (૪)
 ળકણ, ળોઢો
 આસિતક વિં [સ] ઈશ્વર અને પરલોકના
 અસિતવમા માનનારુ(ર) શ્રદ્ધાળુ ળતા સ્રીં,
 ળપણુ નં, -કંથ નં
 આસતે અં [ફા આહિસ્તહ] ધીમે(ર) ળલુ
 રાખો 'ધીમુ રો' એમ સૂચવતો ઉદ્ગાર.
 [-રહીને=ધીમેથી, જાળવીને(ર) ખાસ જલાય
 નહિ એવી રીતે કે યુક્તિથી, ચૂપચાપ]

આસથા સ્રીં [સ.] આદર; માન(ર) શ્રદ્ધા, આકીન
 (૩) મૂડી, પૂજ. [-એસવી=શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસ
 આપવા કે થવા. -ળીઈવી=શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસ
 ન રહેવા-જતા રહેવા] ળવાન, -સ્થિતક વિં
 આસથાવાળુ
 આસથાનમંડપ પું [સ] સલામંડપ
 આસપદ નં [સ] સ્થાન જગા (ર) વિં લાયક
 પાત્ર (સમાસને અ તે). ઉદાઁશોભામ્પદ
 આસદાલન નં [સ] અકળાવુ કે અકળાવુ તે
 આસકોટ પું, ળણ (-ન) નં [સ] થાખડવુ -
 પોલે હાથે (હાથના ટોણીના ઉપલા ભાગ પર)
 ટેકવુ તે (ર) ળપણવુ તે (૩) પ્રગટ -જાહેર કરવુ
 તે (૪) લડાકા -ધડાકા સાથે ફટવુ તે. ળંડું સં
 હિં ભેરથી અકળાવુ
 આસથ નં [સ] મુખ (ર) ચહેરો
 આસનવ પું [સં] હુ ખ, પીડા(ર) આવ(૩) [નૈન]
 કર્મનુ આતમામા દાખલ થવું તે કે તેના
 નિમિત્તક પાપપ્રવૃત્તિ
 આસવાગત સ્રીં + લુઓ આગતારવાગતા
 આસવાદ પું [સ.] ચાખવુ -સ્વાદ લેવો તે (ર)
 માણવું તે. ળક વિં આસવાદ લેનારુ. ળન
 નં આસવાદ લેવો તે ળંડું સં હિં [સ
 આસ્વાદ્] ચાખવુ, સ્વાદ લેવો (ર) ભોગવવુ,
 માણવુ -ધ વિં આસવાદ લેવા યોગ્ય
 આહ સ્રીં [ફા ?] (સ્વં) હાથ, નિસાસો
 (ર) અં અરે !
 આહત વિં [સ] ઈલા પામેલુ, જખમી (ર)
 હણાયેલું (૩) વગાડેલુ, વગાડવાથી નીપજવુ
 આહતિ સ્રીં [સ.] હનન પ્રાણ લેવો તે (ર) મારવુ
 તે કટકા (૩) [ગ] ગુણવું તે
 આહરેલું સં હિં [સ આહત, પ્રા. આહડ
 ઉપરથી ? કે દે આહડ = સીત્તાર પરથી ?]
 આસરલુ, સડકાની સાથે ખાવુ (પ્રવાહી
 કે અર્ધપ્રવાહી)
 આહરણુ નં [સ] હરણુ, લઈ લેવું તે
 આહવ પું [સં] યજ (ર) યુદ્ધ ળન નં યજ.
 ળનીય વિં યજને યોગ્ય, હોમવા યોગ્ય (ર)
 પું હોમનો અગ્નિ [સૂચવનાર ઉદ્ગાર
 આહા, ળહા અં આશ્ચર્ય, હુ ખ આદિ

આહાર પુઠું [સં] ખોનઝ (૨) ખાણું તે, ખાનપાન
 [-ઊતરી જવો = (તબિયત પર માહી અસન્ને
 લીગ) ખોણું ખવાયું - લેવો = ખાવું] ંવિહાર
 પુઠું આહાર અંતે વિહાર ંશાસ્ત્ર નઠું
 આહારનું શાસ્ત્ર ંશુદ્ધિ સ્ત્રીઠું આહારની
 શુદ્ધિ - રી વિઠું આહાર કરનાર (૨)
 અકરાનિયુ - યં વિઠું ખાવાલાયક (૨) કૃત્રિમ
 વેશ, અંચના આદિથી કંચેલુ (અભિનય માટે)
 આહારીર પુઠું [સં આમીર] ભન્વાડ, રખારી
 ંડી, ંણુ, ંણી, -રાણી સ્ત્રીઠું આહારની
 સ્ત્રી ંબદો પુઠું ભન્વાડનો દીઝો
 આહુત વિઠું [મ] હોમેલુ, અલિષ્ટે અપાયેલુ
 આહુતિ સ્ત્રીઠું [સં] હોમલુ તે (૨) હોમવાનુ કૃત્ય-
 વસ્તુ અલિદાન [-આપવી = હોમવું (૨)
 અલિદાન કંચુ - લેવી = ભોગ કે અલિદાન
 લેવું, ંહિયા કરી જવું - લઈને ઊભા
 રહેવું = અરામ કરવાનો કે નાશનો લગ
 ગોવો, નેવું કરવા તત્પર રહેવું]
 આહુત વિઠું [સં] ખોલાવેલું, નિમત્રેટ
 આહુડી પુઠું [સં આગેવક, પ્રા. આદેવ (ંગ, ંય)]
 શિકારી, ભીલ
 આહુડી સ્ત્રીઠું તન્તની ખેડાયેલી જમીન (૨)
 [જા.] તરતટ વાવેતર
 આહુતું નઠું દૈનિક ક્રિયા રોજનું કામ [સં
 આહુતિક?] (૨) (કા) ખુશામત
 આહુનિક વિઠું [સં] દૈનિક (૨) નઠું નિત્યકર્મ,
 આહુતુ
 આહુલાદ પુઠું [સં] આનદ, હર્ષ ંઝ વિઠું
 આહુલાદ કરાવે તેવું. -દિત વિઠું આહુલાદયુક્ત
 આહુથાન નઠું [સં] આમ ત્રણ (૨) પડકાર (૩)
 આવાહન (૪) હાજર થવાનો હુકમ, 'સમન્સ'
 આળ સ્ત્રીઠું [મ = હડ, ંદ] અટકયાળુ
 આળ નઠું [સં અલીક કે આલ? પ્રા આલ?
 કેદે અલગ?] આળુ ખોટો આળેપ, તહોમત,
 કલક; આળેપ [-ઊતરવું = કલક ટળવું,
 આળેપ ખોટો પડવો - જવો - ચડવું, ચોટવું,
 ખેસવું = કલક લાગવું, આળેપ આવવો
 -મૂઠવું = આળ ચોટાડવું કે ખેસાડવું
 આળેપ કરવો]

આળ નઠું [પ્રા આલ?] ચોટું, આળપયાળ
 -આળ પ્રત્યય, નામને લાગતા 'વાળુ' અર્થનું
 વિઠું બનાવે ઉદાઠું શરમાળ દયાળ
 આળખવું સંઙિઠું [સં આલિયું] આલેખવું
 (૫) (૨) અડવું; પહોચવું (?)
 આળપ'યાળ વિઠું મિથ્યા (૨) સાચુ નહિ
 એવું, આહુ અવળું (૩) પટામણુ (૪) નઠું
 આદાસન (૫) ભૂતપ્રેતાદિ
 આળવણુ નઠું [બુઝો આળ] બટ્ટો, બદનામી
 આળવાળ પુઠું, નઠું [બુઝો આલવાલ] = ગરો
 આળવીતર વિઠું મગનીખોર, તોફાની - રાઈ
 સ્ત્રીઠું આળવીતગપણુ
 આળવીતું વિઠું બુઝો આળવીતર
 આળમ સ્ત્રીઠું, નઠું [સં આલસ્ય, પ્રા આલસ્ત]
 એટીપણુ, સુગતી [-આપવી (-વું), -ચરવી
 (-વું) = આળસ થવું, સુગતી લાગવી - કરવી
 (-વું) = આળસવું મદ કે સુરત થવું - ખાવી
 (-વું) = આળસુ પડવા રહેવું, થાક ખાવો
 -મરડવી = આળસ દૂર કરવા શરિર આમ-
 નેમ મરડવું, અગમાથી સુગતી કાઢવી] ંવું
 અઠં ઙિઠું આળસ કરવી, મદ પડવું (૨)
 બધ પડવું, અટકી જવું - માર્થ સ્ત્રીઠું આળસ
 -મુ વિઠું આળસવાળું, મદ, સુગત [-નો
 ઢગલો, -નો પીર = જખર હારે આળસુ]
 આળાણુ ખો પુઠું ંસાગની આશા વૃણા, લાલચ
 આળાપવું સંઙિઠું બુઝો આલાપવું
 આળિયું નઠું. -ચો પુઠું બખોલ, ખાડો (ખાસ
 કરીને કૂંચની દીવાલમાં)
 આળી સ્ત્રીઠું [સં આળી] સોનીની અગીલી
 મુકવાની ઊંચી ંટલી [તોગની
 આળીગાળું વિઠું આલીગાર, અટક્યાળુ
 આળું વિઠું [સં આદ્ર, પ્રા અલ્લ] લીલું, ભીવું
 (૨) તાણુ ઉતરડેલું, કાચું (ચામડું) (૨)
 જગ અડકવાથી દુખાવાય એવું (૪) [કે
 આલ] નમ; પોણુ
 -આળુ પ્રત્યય, નામને લાગતા 'વાળુ' અર્થમાં
 વિઠું બનાવે છે ઉદાઠું 'કુવાળુ' [નઠું બાળક
 આળું ભોળું વિઠું ભોળું; નિષ્પાપ, આલિશ (૨)
 આળે અઠં એળે (૨) નઠું + આલય (૫)

આળેખવું સંકિં જુઓ આલેખવું
આળોટવું અંકિં [સ. આલુટ] સૂઈને એક
ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે એમ ગમડવુ, લોટવુ
-ણુ વિં આળોટવાની દેવવાળુ (૨) નં
આળોટવુ તે, આળોટવાની તલખ
આળોવણુ નં જુઓ આલોચણુ (જેન)
આં (આં) અં (૨વં) હા, આં (૨) ઠીક, ભલે,
વાડુ ધત્યાદિ અર્થ ખતાવતો ઉદ્ગાર
આંકિં (૦) અં (૨વં) એક નકાર કે ના-
પસદગી સૂચક ઉદ્ગાર

આંક (૦) પુનં [સ અક્] સ ખ્યાની નિશાની (૨)
ભાવ, મૂલ્ય (૩) નકાર કે પાતળાઈનો હિસાબ
[સૂતરનો] (૪) નિશાની (૫) અડસડો (૬)
સીમા, હદ (૭) પુનં ૦૦૦ ધડિયા; પાડા
[-કરવા = ધડિયા ગોખીને તૈયાર કરવા
-કાઢવો = સૂતરનો આક નક્કી કરવો (૨)
આક - ભાવ કે અડસડો કરવો -પાડવો,
-માંડવો = આક કે કિ મત ચી ભાવ નક્કી
કરવો -ખોલવા = ધડિયા (યાદ કરી જવા
તે) ખોલવા] ૦ચાળણી સ્ત્રીં જીણા છિદ્ર-
વાળી ચાળણી

આંક (૦) પુનં [સ અક્] ધરી
આકડિયુ (૦) વિં આકડાવાળુ, નિશાનીવાળુ
આંકડી (૦) સ્ત્રીં એક અથવા બે ને છેડેથી વાળેલો
સળિયો, કડી, 'હૂક' (૨) ગળ (૩) આતરડામા
થતી પીડા, ચૂક (૪) તાણ [રોગ] (૫) [લા]
સખત વાવો, વિરોધ, અણગમો [-આવવી =
તાણ કે ચૂકનું દરદ થવું કે હોણુ -ચડાવવી,
દેવી = કડીથી ખારીખારણુ વાસવું (પેટમા)
-રાખવી = મનમા વાધોવચકો કે હખની
લાગણી સધરવી, જૂપો વાધો વિરોધ સેવવો]
૦ધૂકડી સ્ત્રીં આડીધૂરી

આંકડો (૦) પુનં [જુઓ અ ઝોડો] છેડેથી વાકો
સળિયો, 'હૂક' (૨) માછલી પકડવાનો ગળ
(૩) (વીછી, લમસી ઇંનો) હખ (૪) (મૂછનો)
આકડો પાડેલો વળ [-અધ્ધર ને અધ્ધર,
ઊંચો ને ઊંચો રહેવો = મિલજ કે તોર
નરમ ન પડવો, મગર રહેવું. -મારવો =
હખ મારવો -મૂકવો = મગર છોડવી,

નરમ થવું. આંકડાની સ્ત્રીં જલેખી (પુષ્ટિ-
માર્ગમા) -નમવો = નરમ પડવું, ગર્વ જવો]
આંકડો (૦) પુનં [સ અક્] સ ખ્યા, સ ખ્યાની
નિશાની (૨) લેણદેણનો હિસાબ-કાગળ (૩)
બિલ (૪) (સુ) વરને આપવાનો ચાલો,
પગણ [-કરવો = લેણદારની રકમ નક્કી
કરવી, હિસાબ કરવો -પાડવો = લખવું
(૨) જુઓ આક પાડવો -મૂકવો = આંકડો
કે નક્કી રકમ લખવી, આંકડો પાડવો
જે આંકડા (ભણવા, આવડવા) = થોડુંક
સામાન્ય (ભણવું, આવડવું)] -હાવણી સ્ત્રીં
ભરતિયા નોધવાનો ચોપડો -હાશાસ્ત્ર નં
હકીકતના આકડા એક કરવાની, તેનું
વર્ગીકરણ કરવાની અને તેના ઉપયોગ કરવાની
વિદ્યા, 'સ્ટેટિસ્ટિક્સ' -હાશાસ્ત્રી પુનં આકડા-
શાસ્ત્રનો વિદ્વાન

આંકણુ (૦) નનં [આકણુ] આકણુ તે (૨) ઊપણતા
સારુ સારુ અનાજ જુડુ પાડવું તે -ણી
સ્ત્રીં આકવાનુ - લીટી દોરવાનું સાધન (૨)
કસ - કિ મતનો અડસડો કાઢવો તે -ણું નં
આકવાનુ ઓભર (સુતારી) (૨) દાગીના પર
ચીતરવાનું સોનીનું ઓભર

આંકણું (૦) સંકિં [સ અક્] આંકો, કે
નિશાની પાડવી, (૨) લીટી દોરવી (૩)
કસ - કિ મતનો અડસડો કાઢવો (૪) હામીને
નિશાની પાડવી જેથી ઓળખાય (૫) [લા]
ખાસ કામ માટે નામ પાડી કંડ કે રકમ
અલગ કરવી ('ઇયર માર્ક'), અક્તિ
કરવું (કંડ) [આંકેલો સાંઠ, ગોથો
= હામની નિશાની કરી હરાયો મૂકેલો -
મહાજનિયો આખલો.]

આંકહુ (૦) વિં + જુઓ અ કુશ, દાખ
આંકિક વિં [સ] અ કને લગતું
આંકો (૦) પુનં [સ અક્] નિશાનીની લીટી (૨)
અડસડો (૩) હદ, નેક [-પાડવો = આંકો
કે નિશાની કરવી -રાખવો = હદ કે મર્યાદા
લખવવી.]

આંકોશિયાં (૦) નં ૦ ૦ ૦ પાસળા (૨)
સખત પ્રયત્ન (૩) એથી ઊપજતો શ્વાસ

આખ (૦) શ્રી [સંસ્કૃતિ] ચક્ષુ, નેત્ર (૨) [લા] નેવાની શક્તિ, નજર (૩) નિધા, ધ્યાન, દેખરેખ (૪) (કોઈ ચીજનું, આખ જેવું) નાનું કાણું, ઊદ્ગ્ર (૫) ખીજની ગાંઠ (જેમ કે શેરડીની) [-આડા કાન કરવા=સાલબધુ ન સાલબધુ કરવું, અવગણવું. ધ્યાન બહાર કરવું. -આવવી = (પશુના બચ્ચાની) આખ કામ કરતી થવી (૨) આખ દુખવી (ગરમીથી લાલ થઈને મૂઝવે) (૩) [લા] સમજ કે ગમ પડવી, લાન થવું -ઊઘડવી = બરેબર જણાવું સમજાવું (૨) સાવધાન કે સતેજ થવું -ઊઠવી = જુઓ આખ આવવી -ઊંચી કરવી = કામમાંથી આખ ખીલ તરફ ફરવી, હાથ પર હોય તેથી ખીલવાત તરફ ધ્યાન આપવું (૨) ગુસ્સાથી કે રોષમાં ભમવું ચડાવવી, ગુસ્સે થવું (૩) આખ ઉઘાડવી (જેમ કે માદાએ) -એકડી થવી=આખ સાથે આખ મળવી, સામસામે જોવું, તાગમૈત્રિક થવું -ફરવી = આખથી સાન કે ઇશારો કરવો (કામ કે ઇશકબાળને અંગે) -ફૂલું કરતી નથી = (ન મનાય કે ન ખમાય એવું જોવામાં આવતા તેનું આશ્ચર્ય કે ઝેર બતાવે છે) -કાઢવી = આખ ઊંચી કરી ડરાવવું, ધમકાવતી આખ કરવી -કાણી કરવી પણ દિશા કાણી ન કરવી=ખાઈએ તેનું ખોદવું નહિ, નિમકહરામ કે કૃતમ્મ ન બનવું. -ખેચવી, તાણવી = મહેનતથી-આખોના મનાય ખેચીને-જોવું. -ઘેરાવી = (ઊંઘ કે ખીજે કારણે) આખ લારે થવી, આખમાં ઊંઘ ભગવી. -ચડી આવવી = આખ સૂણ આવી દુખવી, આખ આવવી -ચડી જવી = ગુસ્સો કે ગર્વ થવો. -ચળી જવી = કાટી નળે જોવું (૧) (૨) જોઈને લલચાવું, જોઈને મનમાં કોઈ બિકાર ઊપજવો -ચોરવી = નજર ચુકાવવી, ન દેખે તેમ કરવું -ભુલાવામાં નાખવું, થાપ આપવી -ચોળાવું કે ચોળીને રહેવું = હાગીને, થાકીને રહેવું મહેવું, લાચાર કે અશ્વળ બનવું -ટાઢી થવી = સતેજ કે નિરાત વળવી, જોઈને રાચવું -ઠંરવી = આખ ટાઢી થવી (૨) ગમવું, પસંદ પડવું -ઠંરી જવી =

મગી જવું -ઠંરડાવી, તરડાવી = મનની વખતે આખનો ડોળો બદલાવો, મરવાના ચિહ્ન આંખ પર દેખાવો -તરવી = (તાવથી કે ખીજે કારણે) ગોખલામાંથી આખ ઉપર કે બહાર આવવી ને તગતગવી. -તળે આવવું = જોવામાં - નજર કે ધ્યાન ચા નિધા અદગ - આવવું -તળે કાઢવું = જોઈ લેવું, તપાસી કાઢવું -દબાવી = મગી જવું -દેખાડવી = જુઓ આખ કાઢવી, બિવડાવવું -નીકળી પડવી = આખે કહ્યું ન કરવું તેનું ન જવું -ન ખમાવું -નું ચણિયારું કરવું = વિવેકરૂઢિ સાવ જતી કરવી -નું ચણિયારું ખસવું = ગુસ્સાથી આખ ફરવી -નું ફૂટેલું = આંધળું, અણસમજી મૂર્ખ -ની કીકી = અતિ પ્રિય -નો પાટો = અતિ અપ્રિય -ફરકવી = સારા માદા શુકન થવા (જમણી કચ્છે તો સારા ને, ડાબી તો માદા મનાય છે) -ફરવી, કાઢવી = ક્રોધ, શૌર્ય, મરણ ઇંચી) આખનું રૂપ બદલાવું, તે પહોળી થવી -ફૂટવી = આંધળું હોવું કે થવું, ન દેખાવું, સમજવું, મૂઝવું -ઝોડવી = આખ તાણીને કે નકામું જોવું -વાચવું (૨) આખને દંભ કરી આંધળી કરી દેવી -ખતાડ(-વ)વી = જુઓ આખ દેખાડવી -ભરવી = આસુ ઢાળવા, આસુ આણવા -ભરાવી = જુઓ આખ ઠંરવી -ભારે થવી = (ઊંઘ, શ્રમ, ગેગ ઇંચી) આખના રનાયુ લારે લાગવા; આખમાં ઊંઘ ઇંચી ભરાવું -મળવી = ઊંઘથી આખો મીચાવી -બધ થવી, ઊંઘ આવવી. (૨) જુઓ આખ એકડી થવી (૩) મરણ થવું; આખ દબાવી -મારવી = આખ ફેંકવી, કટાક્ષ કે ઇશારો કરવો (આખ વડે) -માં આંખનું = નજર ચડવું, દેખાવું (૨) અદેખાઈ ઊપજવી -માં આંખનીઓ ઘાલવી = ધ્યાન પર આણીને, સામે જઈને -ખેલડક (સામાને) ન ગમવું કે તેને પતવે કે હેરાન કરે એવું કરવું -માં આંખનું = નજરખથી કરવી ભોળવવું (૨) (પોતાથી રૂપ ગુણમાં કમી હોવાથી) ઝાણ પાડવું, ગન્ધાવી દેવું -માં

કમળો હોવો=(મનના કાંઈ કારણે) જેવું
 હોય તેવું ન દેખાવું કે સમજાવું, પોતાને દોષે-
 વસ્તુના વાકે નહિ-કાંઈ અવળું કે ખોટું પ્રતીત
 થવું -મા કરકર આવવી, -માં ખૂંચવું =
 ભેંચું ન જવું, અદેખાઈ આવવી -માં ફૂવા
 પડવા=આખો ખૂબ ઊડી પેસી જવી
 (નખનાઈ કે કોઈ કારણે) -માં ચકલાં
 રમવાં=ચ ચળતાથી આખ ચમકવી, ચ ચળતા
 જણાઈ આવવી -માંડવી=ધાવણું બાળક
 લગાતાર નજરે ભેટું થવું (૨) ધ્યાન દઈને
 ભેટું. -માં તહતરિયા પડવા=અદેખાઈથી
 ખૂંચવું, ભેંચું ન જવું -માંથી કાળાં કાઢી
 જવાં=ભુજો આખમા ધૂળ નાખવી, છેતરી
 જવું -માંથી ભાલા કાઢવા=કચડી નજરે
 ભેટું કાતરિયા નાખવા -માં ધૂળ નાખવી=
 છેતરવું; ઠગવું -માં પાણી આવવું=આમુ
 આવવા (ધૂણી, રોગ કે લાગણીથી) -માં
 પિયા આવવા=અદેખાઈ થવી -માં
 ભમરીઓ રમવી=ચંતર તીણી આખ
 હોવી જે ઝટ આમ તેમ ભેંઈ લે -માં મરચાં
 લાગવાં=ભુજો 'આખમા તહતરિયા પડવા'
 -માં મીઠું આંજવું, નાંખવું કે ભરવું=
 રિખાવવું, (લાચાર બનાવી) કનડવું (૨) ઠરાવવું,
 ઉતાની પાડવું (૩) થાપ આપવી, છેતરવું -માં
 મીઠું પડવું, રાઈ ભરાવી=અદેખાઈથી
 બળવું -માં લહેર આવવી=ઊંઘ ભગવી,
 આખ ઘેનાવી -માં શનિશ્વર હોવો=
 બીભત્તું બગાડવાની (દ્રેષ કે જે) વૃત્તિ હોવી
 -માં સાપોલિયાં રમવાં=આખ વિષય-
 વિકાસવાળી થવી. -મી(-મી)ચવી=(ઊંઘ
 કે મરણથી) આખ બીડવી -મીચીને
 અધારું કરવું=એકદમ-વગર વિચારે-
 આખો માચીને વર્તવું -લાલ થવી, કરવી=
 ક્રોધ આવવો, ગુસ્સે થવું. આંખે અધારી
 અંધવી=આખમા ધૂળ નાખવી, ભમાવવું
 આંખે આવવું=ભુજો આખમાં આવવું
 આંખે આંખ મળવી=તાનમેત્રક થવું
 (ઊડીને) આંખે બાઝવું=ખૂબ મુઠું હોવું
 આંખે ચડવું=ભેવામા આવવું, દેખાવું (૨)

એવું દેખાવું કે હોવું જેથી અદેખાઈ થાય
 આંખે તળાવ પાણિયારાં બાંધવાં=
 જરા જગમા આમુ પાડવા-ગડવું. આંખે
 પાટા બાંધવા=અકલ મારી જવી (૨)
 ભોળવવું છેતરવું આંખેથી પાટા છોડવા=
 સાનસમજ ઠેકાણે આણવી, સાવધાન થવું
 આંખો અવળી થવી, યોચીએ આવવી=
 છેક નખળું, થાકીને લોથ થવું, ખૂબ શ્રમ પડવો
 આંખો ઊ ચી કરાવવી=અધીર કરવું. (૨)
 હુ ખટું, પોડવું. આંખો ઊ ચી ચરવી, જવી,
 જતી રહેવી, યોચીએ જવી=ગર્વ થવો,
 મગફનીનો પાગ નહોવો આખો મી ચીને=
 ઊંધુ ધાલીને ભેયા વિચાર્યા વગર, સડોડાટ એ
 આંખની શરમ=ફાટ જે શેહ કે અસગ પડવી
 તે.] ઓચાંદલો, ઓચાંદલો પુ. કડે અવસરે
 સ્ત્રીએને ગાત્રે કે કપાળમા લગાડાતી ટીપકી
 ઓચી સ્ત્રીંઅણગમતી વસ્તુ ઉપરથી આખ
 ખસેડી લેવી તે(૨)ભેયુ હોય છતા નથી ભેયુ
 તેવો દેખાવ કરવો તે ઠંઠાંકણી સ્ત્રીંઆખને
 લાખલો (ઘોડા વગેરેના) ઓની આડ સ્ત્રીં
 ગિલ્લીદાનો એક દાવ, આખી ઠંકુટમણ
 નં આખદુટામણીનું ફળ. ઠંકુટામણી સ્ત્રીં
 ઇશ્વરનાં વેલો. ઓમ(-મિ, -મી)ચકારો
 પુ. પલકારો (૨) આખથી કરેલી ઇશારત
 ઓમિ(-મી)આમણ નં ભેયું ન ભેયું
 કરવું તે ઓમિ(-મી)આમણાં નં બં વં
 એક બાળરમત (૨) ભેયું ન ભેયું કરવું તે
 (૩) ઇશારત (આખ મીચીને કરેલી)
 ઓમિ (-મી) આમણી સ્ત્રીં ભુજો આખ
 મીઆમણ -ખાણુ સિં આખવાણુ (૨)
 ભાણનાર, વિદ્વાન [ખજાની]
 આંખિયુ (૦) નં આખઠાકણી (લાચીના
 આંખિયાં (૦) નં બં વં મૂર્છા (૨) ડોળા
 કાઢવા તે(૩)ઝળઝળિયા [-આવવા=મૂર્છા
 કે ઝળઝળિયા આવવા -કાઢવાં=ડોળા
 કાઢવા, બિવડાવવું]
 આંખી(૦) સ્ત્રીં ભુજો 'આખની આડ', અખી
 આંગર(૦) સ્ત્રીં[તં અગ] દાગીના, ચેકડ વગેરેનું
 ભેખમ(૨)દાગીના, ચેકડ વગેરે કીમતી વસ્તુ

-રિયો પુઠ આગલ લઈ જનારો માણસ,
વિશ્વાસુ નોકર

આંગડી (૦) સ્ત્રી [સ અગ] અંગગમી, અંગત
આંગણુ (-ણુ) (૦) નં [સ અગણ] ઘરના
મુખ્ય કાન સામેની ખુલ્લી જગા [-છીછી
જવું = ઉચ્છેદિયુ - નિર્વંશ જવુ (૨) પાયમાલ
થવુ - ધરતી નાખવું = ખૂબ વાન થેઠ જવા
આવવાનુ થવુ - જવુ આવવુ]

આંગત (૦) વિં (કા) ભુઓ અંગત, પોતાનુ,
અતઃ માલિકીનુ (૨) અંગત, નજીકનુ (સચુ)
આંગમણુ (૦) સ્ત્રી ડૉલત, ભેર (૨) ભુઓ
આંગમણુ [ઝૂઝવુ

આંગમણું (૦) સંકિં [સ અગ] ની સામે થવુ,
આંગણુ (૦) નં [સ અગ] અલણુ [આગલાં
ટોપી કરવાં = મોસાળમાથી લાણે - આગકને
વસ્ત્ર આભૂષણ વગેરે આપવા]

આંગણ (૦) નં [સ અંગુલ] આગળી (૨) આગળી
જેટલી લખાઈ, તમુ, ધય (૩) દસની સન્ના
ઠંતોડો પુઠ આગળીએ ચોટી નય એવો
પાણીમા રહેનારો એક જવડો ઠવા અં
આંગણ જેટલુ

આંગણિયાત, આંગણિયું (૦) વિં (૨) નં
[ભુઓ આગળી] આગલા વાણીનુ (આજક)

આંગળી (૦) સ્ત્રી [સ અંગુલિ] હાથપગના પલ
આંગળના પાય અવયવોમાંનો દરેક અવયવ
[- આપવી = મદદ કરવી, હાથ દેવો (૨)
હનો આપવો, (સાન કરી) ઉચ્છેદવુ, પ્રેરવુ,
ગીભુ કરવુ - છી ચી કરવી = (સમનિ
દર્શાવવા) આગળી છી ચી કરવી, સમત થવુ
(૨) છી ચે એક પરમેશ્વર જ છે એમ ખતાવવુ.
એવી દેવાળા કે લાચારીની નિયતિ જણાવવી
(૩) (જરા સરખુય) સામે થવુ, વિરોધ કરવો
- આપના પહોંચી પકડવો, પહોંચી
વળગવુ = થોડી મદદ કરવા આવે તેને આખો
જ પોતાના સ્વાર્થમા કરવા તૈયાર થવુ, જરા
હાથ દેનારનુ ખવુ જ પચાવી પાડવા મયવુ
- કરવી = સાન કરી ઉચ્છેદવુ, ચીડવુ, છેડવુ
(૨) ચીવવુ, આગળી વડે ખતાવવુ (૩) નિંદવુ,
ક્રોધ કરવુ - ખૂ પવી = પહોંચ કે પ્રવેશ

હેવો કાવવું કે સમજાવવું (સામે) - થવી =
નિદાવુ, (ખગાય કે નિંદ) ચીવાવુ ક્રોધની
ચવી - ના વેદા પર, - ને દેરવે હોવું =
કીટ હોવુ, ખરોખર મોટે હોવુ, જાન કે
માહિતી તૈયાર હોવા - ને વેદે મણાય
એટલું = સખ્યામા અમુક ચોડુ ન વેદે
ગણી મકાય એટલુ, ભુજ - ને દેરવે
નચાવવું, - પર નચાવવું = (કાંઈને) કધામા
કે વશ મળવુ, પૂરુ અનુકૂળ વર્તે એમ કરવુ
- પર રાખવું = ભુઓ 'આગળી પર નચાવવુ'
(૨) (નેહથી) પામે ને પામે મળવુ, આખથી
વેગળુ ન કરવુ, લાડલડાવવા - ખતાવવી =
(આગળીની સજાથી) ધમકી કે વિરોધનો
ક્રોધનો, ધમકાવવુ માનની ધમકી
ખતાવવી (૨) (માર્ગદર્શન કરી) મદદ કરવી
દા ત "આગળી ખતાવ્યાનુ પણ પુણ્ય છે"
આંગળીથી નખ વેગળા = (નખ આગળી
ભેડે હોવા છતાં તે અલગ છે, તેવા મેદલાવનો
મખ વ ખતાવે છે) નખ આગળીની ભુલઈ
જેવી ભુલઈ]

આંગળી-દેખામાણુ નં કરેતો, આગળી થવી તે
આંગણુ (૦) નં ભુઓ આગળી [-ખાં
કરેવા = (ખતાવે, આશ્ચર્ય, વિમાસણ,
નિરાશાનો લાવ ખતાવે છે) ચિતામા પડવુ,
આશ્ચર્યચકિત થવુ, ખતાવુ આંગળા ચાટી
પેટ ભરવુ = જગતનુ વડે આખો મનોપ
મેળવવા મથવુ, વ્યર્થ કાન માનવા]

આંગિક વિં [સ] અગ - ગંગી સખથી
આગિરસ વિં [સ] અંગિરસ કપિને લગત
(૨) પુઠ (સં) બૃહસ્પતિ

આંગી (૦) સ્ત્રી [સ અંગિકા] પગના પુચ્ચને
મોમાળ તરફથી મળતુ ઓટના વિનાનુ ડોક
વસ્ત્ર (૨) માતાની મૂર્તિને બદલે મુકાની ગ-
બેરગી ધાતુઓના પતરાની તળી (૩)
હનુમાનની મૂર્તિ ઉપરનુ તેલસિદ્ધનુ પડ (૪)
(લેન) મૂર્તિના શણગાર (૫) આવીથી ચડેનો
ધૂળનો ગોટો [-ઉતારવી = હનુમાનનુ ઉપરનુ
પડ હાંપવુ - ચરાવવી = આધારે અગે
માતાનુ પ્રતીક તેની આગળ મૂવુ - પહેર-
વી = આંગી વસ્ત્ર આપવુ (ભુઓ આંગી ૧)

આંગ્રમન્યુ પું. (સ) અહરિમાન
આંગ્રા વિ. [ઈ એ ગ્લો પરથી સં ૩૫ આપ્યું છે]
અ ગ્રેલેને લગતું ંદેશ પું. ૦ ભૂમિ (-મી)
સ્ત્રીં અ ગ્રેલેનો દેશ, ઇંગ્લંડ ંભાષા સ્ત્રીં
અ ગ્રેલ ભાષા

આંચ (૦) સ્ત્રીં [સ અર્ચિસ્, પ્રા અર્ચિવ] ઝાળ,
લભૂકો, સખત તાપ (૨) દીપ્તિ, શેઠ આખ (૩)
ધમકી, ત્રાસ (૪) ઈત્ત [-આપવી = ગરમ કરવું
-આવવી, -લાગવી = ઈત્ત થવી -લાગવી =
ઝાળ અડવી, બળવું -દેવી = ત્રાસ આપવો]

આંચકું (૦) સંકિં ભેરથી એકદમ ખે ચવું
આંચકી (૦) સ્ત્રીં તાણ, આકડી (૨) હેડકી
[-આવવી = તાણ કે હેડકી ઊપડવી,
થવી] -કો પું ભુઓ આચકો

આંચણી (૦) સ્ત્રીં ખોલના અચકાવું તે (૨)
વાતચીતમા વારે વારે ખોલવાની દેવ હોય
એવા નિરર્થક શબ્દો તે (૩) ભુઓ અરતાઈ
આંચણું (૦) વિં દોહડાણું

આંચળ (૦) પું [સ અંચલ] પશુમાદાના આઉનો
અથભાગ [-આવવો = આચળમા એક
રોગ થવો -ઊડી જવો = આચળમાથી દૂધ
ન નીઝળવું -આવવું અટકવું. -ઝરવો =
આચળમાથી દૂધ ટપકવું -દૂઝવો =
આચળના સડાથી દૂધની સાથે લોહી આવવું]
આંચળી (૦) સ્ત્રીં [સ અંચલ] અચળ, છેડો,
પાલવ [આખની છારી

આંછ (૦) સ્ત્રીં આખ, ઓછું સૂઝવું તે (૨)
આંજણુ (૦) નં [ભુઓ આંજણુ] અજન કાજળ
(૨) છેતરપિંડી, છળ

આંજણિયું (૦) નં [દે અંજણિયા] એક ઝાડ
આંજણી (૦) સ્ત્રીં [ભુઓ આંજણુ] પાપણના
મૂળ આગળ થતી ફેલ્લી

આંજણો (૦) પું એક ભતનો પાટીદાર

આંજનેય પું [સ] (સં) અંજનાનો પુત્ર-હનુમાન

આંજણું (૦) સંકિં [સ અજ્] આખમા લગારવું
(૨) અતિ પ્રકાશથી આખનું તેજ હરી લેવું
(૩) [લા] શેઠમા નાખવું, આખા પાડી દેવું, છક
કરી દેવું

આંજિયું (૦) નં ભુવારનો એક રોગ આગિયું

આંજો (૦) પું કૃવાથ લની ખે ખાણુના સદ
બાધવાના મોટા દોરડા

આંટ (૦) સ્ત્રીં [મ અટ, આટ, ઢિ] આટી, ગૂચ (૨)
કીનો, વેર (૩) શાખ. આખર (લેવડદેવડ અંગે
મુખ્યત્વે) (૪) હથોટી (૫) હાથકામમા દેખાલવા
લાખવામા હોશિયારી, ઝડપ (૬) અ ગૂંઠા ને
તર્જની વચ્ચેનો લાગ કે જ્યાં કલમ ટેકવીને
લાખીએ છીએ (૭) તાકોડિયાપણું, ચોટ.
[-છોડવી = કીનો કે મમત દૂર કરવા -જવી,
-તૂટવી = શાખ જવી, ખેઆખર થવી
-ખેસવી = હથોટી આવવી (૨) આખર ભમવી]

આટણુ (૦) નં (ચામડી પર) ઘસારાનું ચિહ્ન
[-પડવું = આટણું ચિહ્ન ચામડી ઉપર થવું]

આંટણું સંકિં તાકવું નિશાન માડવું (૨) ટપી જવું
આટિયાણુ (૦) વિં આટીવાણું

આંટી (૦) સ્ત્રીં ગડ, ગાઠ, ગૂંચ (૨) કાતેલ દોરાની
કરાતી ગડી (૩) [લા] કીનો (૪) ફાસ્ત, પેચ,
પ્રપચ (૫) ડોચડો (૬) શાખ. આટ આખર
[-આવવી = ગૂચાવું -ઉકેલવી, કાઢવી =
મુકેલી કે મૂઝવણ દૂર કરવી -નાખવી =
ગૂચવવું, મૂઝવવું -પડવી = ગાઠ જવું (૨)
અણખનાવ થવો, વેગ બવાવું -માં લેવું,
-નાંખવું, -ભરાવવી, મારવી = દાવમા
આણવું, સપડાવવું -રાખવી = મનમા ગાઠ
રાખવી, અણખનાવ કે વેગનું કારણ લેવવું]
ંધૂટિયાણુ વિં આટીવૂટીવાણુ ંધૂટી
સ્ત્રીં દાવપેચ (૨) છળકપટ ંકાટી સ્ત્રીં એક-
બાલકમત [એક દાવ

આંટો ટપો (૦) પું લખોટીઓની રમતનો

આટો (૦) પું [મ આટ, સં આટુ પ્રા
આવટ પરથી ?] વળ, ચકરાવો ફેર (૨)
ફેરો, ધકો (૩) અટમ [-ખાવો = વળ
પ્રમાણે કે ચકરાવામા ફરવું (૨) (કામને
ઇરાદો) જવું, ફરી આવવું (પ્રાય અફળ)
-મારવો = આટો ખાવો (૨) આમતેમ ખાલી
ફરવું -લેવો = આટો ખાવો, વળ પ્રમાણે ફરવું
(જેમ કે રકૂ) -રાખવો = ભુઓ 'આંટી
ગખવી'] ંકેરો પું આટો અતે ફેરો (૨)
ફેરોફાટો [-કરવો = ફેરોફાટો ખાવો, કાંઈ
કામકાજ માટે જવું આવવું]

આંગ્રમન્યુ પું (સ) અહરિમાન
આંગ્લ વિં [૩ એ ગ્લો પરથી સં ૩૫ આપુ છે]
અ ગ્રેલેને લગતું ંદેશ પું, ૦ ભૂમિ (-મી)
સ્ત્રીં અ ગ્રેલેને દેશ, ઇંગ્લંડ ૦ ભાષા સ્ત્રીં
અ ગ્રેલ લાવા

આંચ (૦) સ્ત્રીં [સ અર્ચિસ્, પ્રા અર્ચિ] આળ,
લભૂકો, સખત તાપ (૨) દીપ્તિ, શેઠ અમાળ (૩)
ધમકી, ત્રાસ (૪) ઈર્ષા [-આપવી = ગરમ કરવું
-આવવી, -લાગવી = ઈર્ષા થવી -લાગવી =
આળ અડવી, બળવું -દેવી = ત્રાસ આપવો]

આંચકું (૦) સંકિં ભેરથી એકદમ બે ચલું
આંચકી (૦) સ્ત્રીં તાણ, આકડી (૨) હેડકી
[-આવવી = તાણ કે હેડકી ઊપડવી,
થવી] -કો પું ભુઓ આચકો

આંચણી (૦) સ્ત્રીં બોલતા અચકાણુ તે (૨)
વાતચીતમા વારે વારે બોલવાની ટેવ હોય
એવા નિર્વચક શબ્દો તે (૩) ભુઓ અસ્તાઈ

આંચણું (૦) વિં દોડાણુ

આંચળ (૦) પુર્ [સ અચલ] પશુમાદાના આઉનો
અચલાગ [-આવવો = આચળમા એક
ગેગ થવો -ઊડી જવો = આચળમાથી દૂધ
ત નીડળવું - આવવું અટકવું. -ઝરવો =
આંચળમાથી દૂધ ટપકવું -દૂઝવો =
આચળના સડાથી દૂધની સાથે લોહી આવવું]

આંચળી (૦) સ્ત્રીં [સ અચલ] અચળ, છેડો,
પાલન [આખની છારી

આંછ (૦) સ્ત્રીં આખ આંછું સૂઝવું તે (૨)

આંજણુ (૦) નં [ભુઓ આંજણુ] અજન કાજળ
(૨) છેતરપિંડી, છળ

આંજણિયું (૦) નં [દે અંજણિયા] એક ઝાડ

આંજણી (૦) સ્ત્રીં [ભુઓ આંજણુ] બાળના
મૂળ આગળ થતી ક્ષેલ્લી

આંજણો (૦) પું એક ભતતો પાટીદાર

આંજનેય પું [સ] (સ) અંજનાનો પુત્ર-હનુમાન

આંજણું (૦) સંકિં [સ અંજ] આખમા લગારવું
(૨) અતિ પ્રકાશથી આખનું તેજ હરી લેવું
(૩) [લા] શેઠમાં નાખવું, આખા પાડી દેવું, છક
કરી દેવું

આંજિયું (૦) નં ભુવારનો એક ગેગ આગિયું

આંજો (૦) પું કૂવાઈલની બે ખાલુના સદ
બાધવાના મોટા દોરડાં

આંટ (૦) સ્ત્રીં [મ અટ, આટ, ટિ] આટી ગૂચ (૨)
કીનો, વેર (૩) શાખ, આખર (લેવડેવડ અંગે
મુખ્યત્વે) (૪) હથોટી (૫) હાથકામમા દેખાલવા
લાખવામા હોશિયારી, ઝડપ (૬) અ ગૂઠા ને
તર્જની વચ્ચેનો લાગ કે ન્યા કલમ ટેકવીને
લાખીએ છીએ (૭) તાકોડિયાપણુ ચોટ,
[-છોડવી = કીનો કે મમત દૂર કરવા -જવી,
-તૂટવી = શાખ જવી, બે આખર થવી
-બેસવી = હથોટી આવવી (૨) આખર તમચી]

આટણુ (૦) નં (ચામડી પર) વસાગનું ચિહ્ન
[-પડવું = આટણુ ચિહ્ન ચામડી ઉપર થવું]

આંટણું સંકિં તાકવું, નિશાન માડવું (૨) ટપી જવું
આટિયાણુ (૦) વિં આટીવાળુ

આંટી (૦) સ્ત્રીં ગાડ, ગાઠ, ગૂચ (૨) કાતેલ દોરાની
કરાતી ગડી (૩) [લા] કીનો (૪) કાસો, પેચ,
પ્રપચ (૫) કોચડો (૬) શાખ. આટ આખર
[-આવવી = ગૂચાવું -ઉકેલવી, કાઢવી =
મુઝેલી કે મૂઝવણ દૂર કરવી -નાખવી =

ગૂચવવું, મૂઝવવું -પડવી = ગાઠ જવું (૨)
અણખનાવ થવો, વેગ બવાવું -માં લેવું,
નાંખવું, -ભરાવવી, મારવી = દાવમા

આણવું, સપડાવવું -રાખવી = મનમા ગાઠ
રાખવી, અણખનાવ કે વેરનું કારણ સેવવું]

ંધૂટિયાણુ વિં આટીધૂટીવાળુ ંધૂટી
સ્ત્રીં દાવપેચ (૨) છળકપટ ંકાંટી સ્ત્રીં એક-
ખાલરમત [એક દાવ

આટે ટપ્પો (૦) પું લખોટીઆની મમતનો

આટો (૦) પું [મ આટ, સં આવૃત્ત પ્રા
આવૃત્ત પંથી ?] વળ, ચક્રાવો ફેર (૨)
ફેરો, ધકો (૩) અટસ [-ખાવો = વળ
પ્રમાણે કે ચક્રગવામા ફરવું (૨) (કામને
ઇરાદો) જવું, ફરી આવવું (પ્રાય અફળ)
-મારવો = આટો ખાવો (૨) આમતેમ ખાલી
કરવું -લેવો = આટો ખાવો, વળ પ્રમાણે ફરવું
(જેમ કે રકૂ) -રાખવો = ભુઓ 'આટી
ગખવી' ંકેરો પું આટો અને ફેરો (૨)
ફેરોફાટો [-કરવો = ફેરોફાટો ખાવો, કાઈ
કામકાજ માટે જવું આવવું]

આંડવા (૦) પું ૦ખ૦વ૦ [સ અહ] અડ, પેળ
આંનખાર (૦) પું ૦ આડખીલી, વિઘ્ન
આંતર વિં [સ] અદરતુ, માહોમાહેતુ, આતરિક
૦ત્વ ન૦ ૦દર્શન ન૦ આતર + દર્શન
૦પ્રતીતિ સ્ત્રી ૦અફર - મનમા થતી પ્રતીતિ
૦પ્રાંતીય વિં બધા પ્રતો કે તેમના પરમ્પર
મખવને લગતુ ૦રાષ્ટ્રિ(-ધ્વી)ય વિં સર્વ
ગદ્યોને કે તેમના પચ્ચર સખધને લગતુ
૦વિચિત્ર પું ૦, ૦ચુદ્ધ ન૦ એકસમૂહના લેટિમા
અદર અદર ચુદ્ધ, 'સિવિલ વોર'

આંતર, ૦હુ (૦) ન૦ [સ સ્વત્ર] પેટમાના અન્નરસને
પચાવી મળને બહાર કાઢનાર નળના આગરનો
અવયવ, પેટનો નળ [આતરડાં ઊંચાં
આવવાં, ગળે આવવાં = ખૂબ મહેનત
પડવી આંતરડાની (દાઝ, માયા) = ખરા
મનની આંતરડાની મગાઈ = એક પેટની
— સાચી સગાઈ આતરડાં ર ગવાં = ખૂબ
માનવ, સતાવવું, દુખ દેવું]

આંતરડી (૦) સ્ત્રી ૦ [જુઓ 'આતર'] ઢિલ, હૃદય
આંતર-પ્રાંતીય, -રાષ્ટ્રીય, -વિચિત્ર જુઓ
'આતર' [સ] મા

આંતરડું (૦) સંક્રિં [સ અતરિ-અંતરય, પ્રા
અતર] (વાડ કરી કે પડેલા લરીને) જુદ
પાડવું, પડેલો ભગ્નો (૨) ઘેરવું (૩)
અટકાવવું, રસ્તા રોકવો

આંતરસી (-સે) વૈ, આંતરસો (૦) પું ૦ અદરતુ
મીવણ, સીવેલા કપડાને બંધવેસતુ કરવા
માટે અદરથી ભરેલો દોરો

આતરિક વિં [સ] અદરતુ (૨) અતરતુ, હૃદયતુ
આતરી (૦) સ્ત્રી ૦ ઘોતિયુ, ખેસ વગેરે કાપડના
વગર વણેલા છેડા તે (૨) કોર, છેડો, પાલવ
(૩) કાપડ - ચોપડીઓમા પડતી એક છવાત
(૪) વહાણની કિનાર (૫) ખાવાના પાનની નસ
(મુ) (૬) જાણના ચાપાને વળગેલા રેસા (મુ)

આંતરો (૦) પું [સ અતરાય] અતર, ગળો (૨)
અતરપટ, પડેલો (૩) જુદાઈ, ભેદ (૪) ધ્રુપદનો
ખીન્ને લાગ [-ભરવો = વચ્ચે પડેલો કે
પડેલી તિયુ ઊભું કરવું - ચણી લેવું, જુદ
પાડવું - રાખવો = ભેદભાવ રાખવો, મન
ખોલીને વાત ન કરવી, પગયુ માનીને વર્તવું]

આતો (૦) પું ૦ ત્રણ સેરોનો દોર લાંગતા પહેલી
ખે સેરો હોળેળી તે

આંત્ર વિં [સં.] આતરડાને લગતુ (૨) ન૦
આતરડું ૦અવર પું ૦ આતરડાનો તાવ
૦રસ પું ૦ આંતરડાનો રસ

આંદૂલમાન વિં [સ આદુલ્] + ચલિત
આંદોલ પું [સ] આંદોલન, ડોલન (૨) વિં
કપયુક્ત (અવ) ૦ન ન૦ હાલવું તે, ઝૂલવું
તે (૨) હિલચાલ બળભળાટ (૩) ગતિમાન
(પ્રેરક) તાવ - લિત વિં આંદોલન પામેલું

આંધણુ (૦) ન૦ [કા] જુઓ આધણ

આંધળું (૦) વિં [સ અધ, પ્રા અધલ, અધરજ]
અધ, ન દેખતુ (૨) વિચાગ્રહીન, જાનહીન (૩)
અધાર [આંધળા પાટા આંધવા] ભગ્ના-
વવું, આખે પાટા બધાવવા, છેતરવું આંધળી
ગાય = નિર્દોષ ગરીબ સ્વભાવનો માણસ
આંધળું ગૂમડું = છિદ્ર વગરનું — મો ન
પડેલું ગૂમડું આંધળો બહેર કુટાણું =
આવળો ને બહેરો — સરખે સગા અજ્ઞાન
કે ગોટાળામા અચડાવા, ગોટાળો વળી વધવો,
ગૂચમા પડવું આંધળો ધ ધો = નકાનુકસાન-
ની સૂઝ ન પડે એવો કે મળતર વગરનો
ધ વો આંધળીયાં કરવાં = આખો મીચીને
સાહસમા ફટી પડવું, વગર ભોયે વિચાર્યો
જ પલાવવું] -ળિયું ન૦ સાહસ, અવિચારી
કર્મ -ળિયો પોટો પું ૦ આંધળો પાટો
-ળી ખિસકોલી સ્ત્રી ૦ એક ગમત -ળી
આંધણુ (-ળ, -ળણ) સ્ત્રી ૦ ખે મુખવાળો
એક સાપ બંધખ, ૦ભીંત વિં છેક આંધળું
-ળો પાટો (-ડો), -ળો પોટો પું ૦
એક બાલગમત, હાટીનો થોડો -ળો ભોટવો
પું ૦ એક બાલગમત

આંધી (૦) સ્ત્રી ૦ [હિં] દિશાઓ ધૂળથી પુરાઈ
નથ એવું સખત વાવાજોડું (૨) અધાધો
[-આવવી, -અડવી = વાવાજોડું થવું]

આંધ્ર પું [સ] (સ) તેલુગુ પ્રદેશ, તૈલ ગણ
આખટ વિં [મ] અખટ, ખાટું (૨) સ્ત્રી ૦ [સ
આખાતક] એક ઔષધિ

આંખલિયો (૦) પું ૦ (પ) જુઓ 'આખો' મા

આંખલી (૦) સ્ત્રીં [સ અમ્લિકા, પ્રા. ડે દે.
અવિલિયા] આમલી (૨) [કા] આખલીનો
કચૂરો ંપીંપળી સ્ત્રીં એક રમત

આંખલું (૦) સંકિં પહોંચવું, પકડી પાડવું (૨)
[સ અમ્લ, પ્રા અવ] અંકિં અખાલુ,
ખટાઈ જવું

આંખળું (૦) નં, -ળી સ્ત્રીં ભુઓ 'આમળું' મા

આંખળો (૦) પું ભુઓ આમળો

આંખેલ નં [પ્રા અવિલ, આયવિલ સ
આચામ્લ] એક ટંક અલૂણું જમવાનું
મત (જેન)

આંખો (૦) પું [સ આજ્ર, પ્રા અવ] આમ્રવૃક્ષ;
જેનું ઝાડ (૨) છોકરાંની એક રમત [આંખો
ગોડી નાખવા = આખો ખોદી નાખવા જેવું -
જે સામે જોઈ ધલાજ પછી ન હોય એવું અસહ્ય
નુકસાન કરવું, થઈ શકે એટલું (કોઈનું) ખરાબ
કરવું આંખે મોર (આશા ખતાવવા માટે,
સારા કળની આશા તરીકે આનો પ્રયોગ આવી
કહેવતોમાં મળે છે) 'આંખે મોર ને વાત કહીશું
પોગ', 'આંખે મોર ને કલાલે લેણું, જતે દહાડે
કાઈ ન દેખ્યું.' - આશા રાખો, કળી તો ખરી,
નહિ તો કાઈ નહિ, એમ અર્થ ખતાવે છે આંખો
લેવો = ફરત' લમરકાને હથેળીમાં લેવો.]
-ખલિયો પું આખો (પ.) -ખાગાળો પું
કેરીની મોસમ -ખામેર પું આખાનો મોર
(૨) ડાગગની એક જાત -ખાવાડિયું નં,

-ખાવાડી સ્ત્રીં આખાનું વન, અમરાઈ.
-ખાશા(-સા)ખ સ્ત્રીં આખા ઉપર
કુદરતી રીતે પકેલી કેરી. -ખાહળદર સ્ત્રીં
એક જાતની હળદર ંગિયું નં કાચી
કેરીની ચૂકવેલી ચીરી

આખોઈ (૦) સ્ત્રીં ટુંટીની નીચેની રંગેલી ગાંઠ.

[-કરાવવી, -ચોળવી, ખેસાઈવી =
આખોઈની જગાએ ચોળી કરીને તેને ઠેકાણે
લાવવી -ખસવી, -ટળવી = આખોઈની
ગાંઠ તેને ચ્થાનેથી હટવાનું દર્શાવવું -ખેસવી,
ઠેકાણે આવવી = આખોઈનું દરદ મટવું]

આંખોચું (૦) નં સૂકું આલું (૨) ચૂકી દ્રાક્ષ

આંખોળિયું (૦) નં ભુઓ 'આખો' મા

આમ (૦) પું [સ અશ્વ] વરી

આંસુ (૦) નં [સ અશ્વ, પ્રા અસુ] અશ્વ,

આખોમાથી દુખ કે હર્ષ વખતે ટપકતા ટીપા.

[-આવવા, ખરવાં, પડવાં, વહેવાં =

આસુ નીડળવા, રડવું -લૂછવાં -લોહવા =

રડતાને શાત પાડવું (૨) સાત્વન ડે દિલાસો

આપવો -હાળવાં = આસુ પાડવા, રડવું]

ંહાળ વિં આખમાથી આસુ પાડે એવું

(૨) સ્ત્રીં ઘોડાની એક જાત ંપાન પું

અશ્વપાત [જોડું

આંહાં (૦) અં (૨૧૦) નકાં ખતાવવો ઉદ્ધાર,

આંહાંતૂસ (૦) સ્ત્રીં હા ના, ઘડલાગ (૧)

આંહી, ંકણે (૦) અં (૪) અહીયા

૪

ઇ સ્ત્રીં [સં] સંસ્કૃત કુટુંબની વર્ણમાલાનો
ત્રીજો અક્ષર, એક સ્વર (દીર્ઘ ંપ ઈ) (૨)
અં (૨૧૦) કોય, નિદા, દયા, દુખ, દાઝ
અને વિરમયસૂચક ચિહ્નકાર ંકાર પું [સં]
'ઇ' અક્ષર ડે ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં અતે
ઇકારવાળું [ભાગ્ય, આખાદી

ઇકખાત્ર નં [અ] કિંમત, નસીબ (૨) સંસ્કૃત

ઇકરાર પું [અ] હા પાડવી તે, કબૂલાત (૨)

ઢેગિયન, પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કહેવો અથવા લખાયેલો

મંજૂર, એકસર (ભુઓ એંગર) ંનાંચું

નં [ફા] પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કબૂલાતનો લેખ,
'એકિડેવિટ'

ઇકોતરી સ્ત્રીં ગણિતના સોળ આક્રમાનો એક

ઇકોત(-તે)રો વિં પું ૭૧નો, ૭૧મો (૨)

પું (સ) વિ સ ૧૮૭૧નો દુકાળ

ઇકોતેર વિં [સ પક્ષસત્તિ] ૭૧, એકોતેર

[-કુળ તરવાં = ખધા વડવાઓનો ઉદ્ધાર

થવો] -રો ભુઓ ઇકોતરો

ઇક્કડ સ્ત્રીં [સ ઇક્કડ, પ્રા] એક વનસ્પતિ (તે એક

કોમળ ઘાસ છે, તેની સાદકી ખતાવાય છે)

ઇલ્લુ શ્રીં [સ] ગેરડી ંદ્ધંડ પું ગેરડીનો
 સાદો (૨) તેની પેગઈ ંગ વિં ગેરડીમાથી
 નીપજતુ (ગોળ, ખાડ ઇં) ંદ ં પું ગેરડીનો
 સાદો ંપાક પું ગોળ ંથ મ નં ગેરડી
 પીવવાતુ યત્ર, કોલુ ંરમ પું ગેરડીનો ંમ
 ંશકંરો શ્રીં સાકં ંમાં પું ગોળ
 ઇટવાકુ પું [મ] (સ) સૂર્યવરાનો આદિ નત
 ઇખલાક પું [અ] વિનય, મન્યતા
 ઇખલાસ પું [અ] સખ દોષની, એમલામ
 ઇખિતલાત પું [અ] મેત્રી મેહ
 ઇખિતલાક પું [અ] વિગત, તુલં દ્રેપ
 ઇખતેસાર પું [અ] ઇન્જિનાર] મલેખ માં
 ઇચાકું અંદાં, -વતુ મં કિં ઇચવુ તું
 અતુકમે ંમેણ ને ઇેક
 ઇચકું સં કિં [સ] ઇપ્-ચ્છ] ઇં ગ કન્વી
 (૨) આશા ગખવી (૩) [સ] ઇપ્, પ્રા ઇચ્છ]
 મેળવવા આશા ગખવી માગવુ
 ઇચ્છનધારા શ્રીં [મ] અવિચ્છિન્ન-ગરા] અનૂદ
 વાગ, ચાલુ પ્રવાહ (૨) અભિપ્રેકપાત્ર
 ઇચ્છા શ્રીં [સ] મન્, મથિ, ખુશી (૨)
 ઉમેદ, આશા, અભિલાષા (૩) સમતા,
 વાસના [-માં આવતું = ઇચ્છા થવી,
 ગમતુ, પસંદ પડવુ] ંચાર પું એચ્છા-
 ચા ંચારી વિં એચ્છાચારી ંતુચ
 વિં મરણ પ્રમાણેતુ ંતુસાર અં મરણ
 મુજબ, ંતુમારી વિં ઇચ્છા પ્રમાણેતુ
 ંચાય પું માચો-મનપમદ ન્યાય
 ંપુરઃસર, ંપૂર્વક અં ઇચ્છા મુજબ (૦)
 નાણી નેઈને ઇચ્છાપૂર્વક ંકલ(-ળ) નં
 ઇચ્છા પ્રમાણે મળતુ-થતુ તે(૨)[ગ] વિરાગિમા
 ઇચ્છિત થોથુ પદ, હિસાબનો જવાબ ંખલ
 (-ળ) નં ઇચ્છીની શક્તિ મનોખળ, સકલ-
 ખળ ંમેદી શ્રીં સખત જુલાખની એક
 ઔપધિ ંભોજન નં ભાવતુ ભોજન
 ંમરણી વિં ઇચ્છાનુસાર મગવાની શક્તિ-
 વાણુ ંવર પું નને પમદ કરેલો વં
 ંચાયક વિં ઇચ્છા દર્શવના ંચાપાર
 પું ઇચ્છાનો વ્યાપાર ઇચ્છાનુકાર્ય ંશક્તિ
 શ્રીં ઇચ્છાખલ, સકલખળ -ચ્છાંક પું

ઇચ્છાગિ, ઇચ્છાગિતુ ત્રીજુ પદ (ગ) -ચ્છિત
 વિં ઇચ્છેલુ. -ચ્છ(૦ક) વિં ઇચ્છાવજો
 ઇચ્છન નં [અ] ઇચ્છ] મેનક, આમચા
 ઇચ્છનેર પું [અ] એન્જિનિયર] આપકામ ઇચ્છાગિની
 થોજના કરના આદમી(૨)ય યવિદ્યા નાનાર
 આદમી -રી વિં ઇચ્છનેર -ઇચ્છનેરના
 ંમને લગતુ (૨) શ્રીં ઇચ્છનેરી કામ કે વિદ્યા
 ઇચ્છલામ શ્રીં [અ] જલમો, સભા, ખેડ
 ંનિશાન પું [ફા] સમ્ય(૨)નવાઓ તથા એ
 દગ્ગલના પુંથોને માટે માનાર્ય વપરાતો મજ
 ઇચ્છજત શ્રીં [અ] પંચાતગી ં
 ઇચ્છકત શ્રીં [અ] વવારો, ઉમેગ (૨) સમાસ(૩)
 ઇચ્છી વિભક્તિ(૪)મેદી દેવુ તે, ખાલસા ંવુ તે
 ંગામ નં ઇનામી ગામ કે વતન ંખાતું
 નં ભેટ નજરાણને લગતુ ખાતુ
 ઇચ્છર શ્રીં [અ] મુન્વાળ લેઈ ંખ ઇચ્છ પું
 ઇચ્છતુ તાકુ, કમચ્છો
 ઇચ્છરદાર પું, -રી શ્રીં [ફા] તુઓ 'ઇચ્છરો મા
 ઇચ્છરતુ અંકિં દુખ, સતાપ ંવો, દુખી થતુ
 ઇચ્છરો પું [અ] ઇચ્છેલી શરત પ્રમાણે કંઈ
 હકનો એકલથુ ભોગવતો હેઠા એવો પડે, ંગ
 ંદગવ(૦)મનદી હક [-આપવો = એકલથુ
 ભોગવતો નક્કી કરીને હક ભોગવો -રાખવો,
 લેવો = એવો હક મેળવવો, ખરીદવો,
 કરી લેવો] -રદાર વિં ઇચ્છના ઇચ્છવના
 -રદારી શ્રીં ઇચ્છરદારનુ કામ, ઇચ્છરદાપણુ
 -રાપકતિ શ્રીં ઇચ્છરે આપવાની કે ઇચ્છરે
 આપીને કાર્યવ્યવસ્થા કરવાની પદ્ધતિ
 ઇચ્છજત શ્રીં [અ] આખર (૨) શ્રીં ગિયળ
 [-આપવી, કરવી = માન આપવુ, આખર
 વચાગી -જવી ના કાકરો થવા, -લેવી =
 તુઓ 'આખર જવી, 'વગેરે ં(-તે)
 આસાર, ંદાર વિં આખરદાર, પ્રતિષ્ઠિત
 ઇચ્છયા શ્રીં [સ] યત્ર(૨) પૂર્વ
 ઇચ્છરાયલ વિં [હિદુ] યહૂદી લેકોને લગતુ
 (૨) પું (મ) યહૂદી લેકોનો એક મૂળ પુર
 ઇચ્છર પું [અ] નાચેર રીતે ના કરેલી
 હકીકત, નરેન્દ્ર મુ, 'ઇચ્છેન્દ્રગન(૨)તુખાન
 ંનવીસ પું ઇચ્છર લખના

ષટાલિપ્યન સ્ત્રીં [ઈં] ઇટાલીની લાખા (૨) પુઠ
તેનો વતની [ભુઓ 'અક્ષા'મા]
ઇટા(-ટી) સ્ત્રીં કટ્ટી અક્ષા (-કરવી, -થવી
ઇકોતેર વિંસ અષ્ટસપ્તતિ, પ્રા. અટ્ટત્તરિ] ૭૬:
અકો(-ક્યો)તેર [અટ્ટામીઈ] ૮૮, અહયાશી
ઇહયાશી(-સ્ત્રી) વિં [સ અષ્ટાશીતિ, પ્રા
ઇહરિયો વિંપુઠ ઇહરનો(૨)[લા] ઘણો મજબૂત
-જીતવો મુસ્કેલ (ગઢ) [ગઢ જીતવો = ન થઈ
શકે એવુ પરાક્રમ કરવુ (૨) (કટાક્ષમા) મોટી
ધાડ મારવી]

ઇડા સ્ત્રીં [સ] યોગ શાસ્ત્રઅનુસાર પ્રાણવાયુની
ત્રણ નાડીઓમાની શરીરની જમણી બાજુની
નાડી (ઇડા, પિંગલા અને સુષુમ્ણા)
ઇતબાર પુઠ [અ] વિદ્યાસ [-કરવો, -રાખવો
ભુઓ 'વિદ્યાસ'મા] -રી વિં ભરોસા લાયક,
પ્રમાણિક [સરભમ, ગ્સાલો
ઇતમામ વિં [અ] તમામ, પૂરેપૂરુ (૨) પુઠ
ઇતરે સઠ(૨) વિં [સ] અન્ય, બીજુ (૩) જાલુ,
લિખ(૪) કુલ્લક ઠત અં બીજેથી, બુદ્ધી રીને
ઠત્ર અં અન્યત્ર, બીજેઠેકાણે ઠવાયન નં
અભ્યાસક્રમ ઉપરાતનુ - બહારનુ ફાલતુ ડે
પાઠ્યપુસ્તક ઉપરાતનુ - વાચન

ઇતરડી સ્ત્રીં હોગના શરીરે વળગતુ એજ જંતુ
ઇતરાઈ સ્ત્રીં [ભુઓ ઇતગણ] આજકલાઈ,
મિથ્યા મોટાઈ

ઇતરાજ વિં [અ] રૂઝતિરાજ] નાખુશ, ખડા
-જી સ્ત્રીં નાખુશી, અવકૃપા, ખોડ
ઇતરાવણું સઠ કિં 'ઇતરાણું' પ્રેરક
ઇતરેતર વિં (૨) સઠ [સ] એકબીજાનુ,
પરસ્પરનુ ઠકંઠ પુઠ દ્વંસમાસનો એજ
પ્રકાર ઉદાઠ 'હાથીઘોડા' - રાશ્રય પુઠ
અન્યોન્યાશ્રય

ઇતલાખ વિં [અ] રૂઝતિરાજ] જુદુ, જુદુ (૨)
સરકાર ખર્ચે સરકારે પાસે રહેતો (ફાજનો
સિપાઈ) (૩) પુઠ જુદુ - મુક્ત કરવુ તે (૪)
જુટાછેડા આપવા તે

ઇતવાર પુઠ ભુઓ આતવાર, રવિવાર
ઇતરતત: અં [સ] અહીં તહી, આમ તેમ
ઇત: અં [સ.] અહીંથી ઠપર અં હવે પછી

ઇતિ અં [સ] આ પ્રમાણે (૨) સમાપ્ત, પૂરુ થયું
એમ ખતાવે છે (૩) સ્ત્રીં સમાપ્તિ ઠકર્ત (-ત્ત) -
વ્ય વિં વિવિ અનુસાર કરવા યોગ્ય (૨) ફરજ -
કર્તવ્ય કરી ચૂકેલ, જેનુ કર્તવ્ય સમાપ્ત થયુ
છે એવુ; કૃતકૃત્ય (૩) નં કરવા યોગ્ય કામ, ફરજ
ઠકર્ત (-ત્ત) વ્યતા સ્ત્રીં અવશ્ય કરવા યોગ્ય
કામ (૨) કૃતકૃત્યતા ઠકૃતમ્ અં 'કયુ ઇ એફ'
(ગ) ઠમાત્ર વિં આટલુ જ ઠવૃત્ત નં
ખતેલી હકીકતનુ ખ્યાન, ઇતિહાસ ઠશ્રી સ્ત્રીં
સમાપ્તિ ઠસિદ્ધમ્ અં 'કયુ ઇ ડી' (ગ)
-ત્યલમ્ અં [સ] હવે ખસ -ત્યાદિ (ઠક)
વિં [સ] વગેરે

ઇતિમાદ પુઠ [અ] વિશ્વાસ, ભરોસો
ઇતિહાસ પુઠ [સ] તવારીખ ભૂતકાળનુ વૃત્તાત
ઠક, ઠકાર પુઠ ઇતિહાસ લખનાં પુસ્તક
ઠમ્, ઠવિદ, ઠવેત્તા પુઠ ઇતિહાસનો જાણકાર -
વિદ્વાન [ખનાવ, સલેગ

ઇત્તિદાક પુઠ [અ] એકમતી (૨) સ પ (૩)
ઇત્યમ્ અં [સ] આ પ્રકારે. ઠભૂત વિં
આ પ્રકારે ખતેલુ

ઇત્યજમ્, ઇત્યાદિ (ઠક) ભુઓ 'ઇતિ'મા
ઇદમ્ સઠ [સ] આ
ઇદંતા સ્ત્રીં [સ] મળતાપણુ, તાદરશતા
ઇદંતૃતીયમ્ વિં [સ] ધાર્યા કરતા નલુ જ -
જુદુ જ (૨) નં ગોણુ જ - અવનલુ જ ઠક
ઇધર અં [હિ] અહીં ઠઉધર, ઠતિધર
અં [હિ] અહીં તહી

ઇનકાર પુઠ [અ] રૂઝતિરાજ] ઇનકાર, નિષેધ, મના
(૨) અસવીકાર, નામ ભૂગી [-જણું = નામુકર
જણુ, ફરી જણુ, ઇનકારણુ] ઠવુ સઠ કિં
ઇનકાર કરવો -રિયત સ્ત્રીં ઇનકારણુ તે
ઇનસાદ, ઠદાર, -દિયો, -ફી ભુઓ 'ઇનસાદ'મા
ઇનામ નં [અ] બક્ષિસ. યોગ્યતાની કદરમા
મળતી ભેટ [-કાઠણું, -રાખણું = ઇનામ
આપવાનુ કાયમ ઠવુ, ઠરાવણુ ઇનામ આપ-
વાનુ સ્થાપણુ] ઠઅકરામ નં બક્ષિસ (૨)
બક્ષિસ અતે માન ઠઇતકેત નં ઇનામમા
વચાગે કરવો તે ઠચિહી સ્ત્રીં ઇનામની
સનદ. ઠયોધાઈ સ્ત્રીં ઇનામી જમીનતા

ઉત્પન્નનો સરકારનો ચોયો હિસ્સો ૦દાર વિં
 ધનામ મેળવનાર (૨) ધનામી જમીન કે ગામ-
 વાળુ (૩) પું એક અટક ૦દારી સ્ત્રીં
 ધનામદારની પદવી ૦પટ્ટો(-ટો) પું, ૦પત્ર
 નં ધનામી જમીન કે ગામનો લેખ - સનદ.
 ૦ફેઝાખી સ્ત્રીં ધનામી જમીનનો સરકાર-
 ધારો. ૦સલામી સ્ત્રીં સલામી દાખલ થોડુ
 મહેસૂલ લરણુ પડતુ હોય એવી ધનામી
 જમીન -મી વિં ધનામને લગતુ (૨)
 ધનામમા મળેલુ (૩) જેમા ધનામ મળે એવુ
 ધનાયત સ્ત્રીં [અ] એનાયત, લેટ, બક્ષિસ.

[—ડરંચું = આપણુ (પદવી, ખિતાબ)]
 ધનિગ સ્ત્રીં [ઈ] ક્રિકેટના કોઈ પક્ષનો
 રમવાનો દાવ [આવક વેરો
 ધન્કમ ટેક્સ પું [ઈ] આવક પર લેવાતો વેરો —
 ધન્કાર [અ], ૦પુ, —રિચત જુઓ 'ધનકાર'મા
 ધન્કિલાખ ઝિંદાબાદ શં પ્રં [ફા] કાંતિ
 ધણુ છવો

ધન્શાઅદલાહ શં પ્રં [અ] ઈશ્વરચ્છા
 ધન્સાન પું, નં [અ] માણસ (૨) માણસ-
 નત —નિચત સ્ત્રીં માણસાઈ, સંજનતા
 ધન્માફ પું [અ] ન્યાય (૨) ચુકાદો [—આપવો =
 ન્યાય કરવો, ધરોમર તોળવુ —માગવો =
 ન્યાય કરવા કહેવુ —વિનતી કરવી] ૦દાર
 વિં ધન્સાફ રાખનાર (૨) પું જડજ,
 ન્યાયાધીશ —ફિચો પું ધન્સાફ આપનાર
 (તુચ્છકારમા) —ફી વિં ધન્સાફને લગતુ (૨)
 ન્યાયી (૩) સ્ત્રીં ધન્સાફની રીત(૪) અદાલત
 ધન્રપેકટર [ઈ] નિરીક્ષક, ટેબરેખ રાખનાર
 ધપાણુ(—ન) પું એક વનસ્પતિ
 ધપ્પી રોં [તિલુચુ] એક વનસ્પતિ
 ધખાદત સ્ત્રીં [અ] લક્ષિ, ઉપાસના, સ્તુતિ.
 ૦ગાહુ સ્ત્રીં, ૦ખાના નં ઉપાસનામ દિન —
 મસ્જિદ, મદિર વગેરે

ધખારત સ્ત્રીં [અ] (બોલવા લખવાની) ઢબ,
 રૌલી [—ગોડંવવી = (દસ્તાવેજ કે કોઈ
 કાગળનો) સાર કાઢવો (૨) ખરડો તૈયાર કરવો]
 ધખીસ પું [અ] શયતાન (૨) (સં) એ નામતુ
 દુષ્ટ ભૂત (મુસલમાનોમા મનાતુ) (૩) વિં
 રાક્ષસી નકાર

ધખ પું [સ] હાથી
 ધખલો પું [જુઓ અમચો] મળલો (૨) બાધકામ
 ધમામ પું [અ] મુસલમાનોના વડો ધર્મગુરુ,
 ધર્મધ્યક્ષ (૨) મસીદનો ઉપદેશક યા કુરાન
 વાચનારો, મુલ્લા, કાલુ(૩) તાબિયાની આગળ
 રાખવામા આવતો જુડો (૪) માળનો મેર
 ૦દાંડગો પું ધર્મને નામે ધતિગ ચલાવનારો
 ૦ખારા પું મોહરમના દિવસોમા તાબિયો
 રાખવામા આવે કે ઉત્સવ ઊજવાય તે મસીદ
 ૦હુસેન પું (સ) હજરત મહમદ સાહેબના
 દોહિત્ર, બાર ધમામોમા નીલ

ધમારત સ્ત્રીં [અ] મોટુ મકાન, હવેલી (૨)
 [લા] ચોજના ૦શાસ્ત્ર નં બાધકામતુ શાસ્ત્ર,
 સ્થાપત્ય —તી વિં ધમારતને લગતુ (૨)
 ધમારતમા ઉપયોગી

ધમિતહાન પું [અ] પરીક્ષા, તપાસ
 ધયત્તા સ્ત્રીં [સ] આટલાપણુ (૨) પ્રમાણ,
 પરિમાણ (૩) સીમા
 ધયળ સ્ત્રીં [સં ઇલિકા, પ્રા ઇલિયા] એક કીડો
 —ધયુ નામ પરથી વિં બનાવતો તક્ષિત પ્રત્યય.
 'વાળુ, —ને લગતુ, —ની ટેવવાળુ' એવા
 અર્થમા ઉદાં ભૂમિયુ, લોભિયુ

ધરાક પું, નં [અ.] (સ) મેસોપોટેમિયા દેશ
 ધરાદો પું [અ] ઉદેશ, આશય —દાપૂર્વક
 અં નાણીનેઈને

ધલકાખ પું [અ] ખિતાબ
 ધલમ પું [અ ડલ્મ] વિદ્યા, શાસ્ત્ર કળા (૨)
 નહ (૩) મેલી વિદ્યા (૪) ઉપાય તજવીજ
 ૦ખાજ, —મી વિં ધલમ નાણનાર (૨) કાબેલ,
 હોશિયાર

ધલા સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી (૨) (સ) પુરુશની માતા,
 ૦વૃત્ત નં (પ્રાચીન આર્ય ભૂગોળ પ્રમાણે)
 જ યુદ્ધીપના નવ ખડો પૈકીનો એક ખડ
 ધલા અં [મ ઇલાહી] યા ખુદા ! ધલા ધલા
 પોકારાવવી = તોખા ત્રાહિ ત્રાહિ પોન્રાવવું;
 જુલમ કરવો

ધલાકો(—ખો) પું [અ] પ્રાત (૨) હક્મતનો
 પ્રદેશ (૩) હક દાવો લાગતુ વગરનું ને
 —કેદાર વિં ધલાકા ઉપર હક્મત ચલાવનાર

ધલાજ પુ. [અ] ઉપાય (૨) ઉપચાર, દવા
[-લેવો = ધલાજ અખતિયાર કરવો, ઉપાય કે
દવા કરવી] - છ વિ. ધલાજ નાણનાર (૨)
પુ. વૈદ્ય, હકીમ

ધલાયચી સ્ત્રી. ન. [સ] ફા, કાનડી-ચાલકી,
તામિલ-જાલકી.] એક તેજનો (૦નો) દાણો,
ઠંદોઠો = ધલાયચીનો (છાડા સાથેનો - છ હવા
જેવો) કણ કે દાણો

ધલાયચો પુ. જુઓ અલાયચો

ધલાયદું વિ. [અ] જુઓ અલાયદું

ધલાહી વિ. [અ] ખુદા-ધર્મ સખ ધી (૨)
વદનીય ઠસન ઓ અકબર ખાદશાહે શરૂ
કરેલો એક સવત (શાહજહાંએ તે ખધ કરેલો)

ધલ્ પી સ્ત્રી. એક વનરપતિ, ધપ્પી

ધલેકિટ્ટ વિ. [ક] વીજળીને લગતું (૨) ઝડપી

ધલિતમાસ સ્ત્રી. [અ] વિનતી, અન્ન

ધલ્લા(-લ્લી) સ્ત્રી. એક ગમત

ધવ અ. [સ] -ની પેઠે, જેમ

ધશઠ, ઠંદારી, ઠંખાજ, ઠંખાજ, -કી જુઓ
'ધરૂ' મા -કિયું વિ. ધરૂને લગતું

ધશારત સ્ત્રી. [અ] સાન, સંજે

ધશારો પુ. [અ] ધશારત(૨) સૂચન [ધશારામાં
(કરુ, કહેવું, થવું, સમજવું) = ધશારો થતા-
વેત, વિલખ કે વધુ તકલીફ વગર, તરત]

ધશક પુ. [અ] ધશઠ, પ્રેમ, સ્નેહ(૨) કામવિકાર
(૩) ગંગા, આવેશ ઠંદારી સ્ત્રી. પ્રેમીપણ (૨)
કામુકતા, કામીપણ (૩) રહીયાજી. ઠંખાજ
વિ. પ્રેમમાલીન, પ્રણયી ઠંખાજ સ્ત્રી. પ્રેમ-
મગ્નતા, પ્રણયવ્યાપાર, સોગવિલાસ ઠંખાજ
સ્ત્રી. બહેનપણ, લાલાઈ - શકી વિ. પ્રેમી
(૨) કંકડ છેલ - શકી ટકુ ન. ધરૂખાજ,
વ્યભિચારી કે ગામી માણસ - શકેમિજી
પુ. કેવળ કામવાસના - શકેહકીકી પુ.
ખરો - દૈવી પ્રેમ

ધશ્તેહાર ન. [અ] જાહેરનામું; ઘોષણા

ધશ્યુ પુ. [ક] (અદાલતમાં કેસના) વાદનો
ચુકો (૨) ખુદો, તક

ધષિ(-ધી)કા સ્ત્રી. [સ] ઘાસનું રાડું (૨)
તીર (૩) એક નાતની શેરકી (૪) સોનું

ધીજાળુ કે નહિ તે નેવાની લાકડી અથવા
સળિયો (૫) પીછી

ધધુ પુ. [સ] તીર (૨) પાચની સખ્યા (૩)
[ગ] ઉત્ક્રમણ; 'વર્ડસાઈન'

ધધ વિ. [સ] ધધેલું (૨) પ્રિય, મનગમતું
(૩) [ગ] કંપેલું (૪) યોગ્ય (૫) હિતાવહ
(૬) યજ્ઞ વડે પૂજેલું (૭) ન. ધધ્યા (૮)
અભિહાસ (૯) યજ્ઞ ધધ્યાદિતુ પુણ્ય ઠંકર્મ
ન. યોગ્ય - સારું કામ(૨) [ગ] કલ્પિત અક
લઈને દાખલો ગણવો તે ઠંજન પુ., ન. ધધ્યજન
ઠંદેવ પુ., ઠંદેવતા પુ. ઠંખવં
(૨) સ્ત્રી. પ્રિય - પોતાની આમ્યાનો દેવ (૨)
કુળદેવ ઠંમિત્ર પુ. ધધો પ્રિય મિત્ર ઠંદારી
સ્ત્રી. કંપેલી સખ્યા ઉપચી ખરો ઉત્ત
ગટવાની ગીત [ગ] ઠંસિદ્ધિ સ્ત્રી. ધધ
વજ્રની પ્રાપ્તિ - ધધાપત્તિ સ્ત્રી. ધધિત
ખનલુ તે (૨) [ન્યા] વિરુદ્ધ પક્ષ તરફથી
અનુકૂળ કાર્ય કે દલીલ. - ધધાર્થ પુ.
ધધેલી વજ્ર (૨) મનપસંદ અર્થ. - ધધાર્થ
ન. [સ] યજ્ઞયાગ અને વાવ, દૂધ ધધ્યાદિ
કરાવવાનું પુણ્યકર્મ [વપરાતી ધધ

ધધ(-ધિ)કા [સ] ધધ (૨) વેદી અથવા માટે

ધધાવો પુ. ઠંદાર, ખાવણી ઠંગવ

ધધિ સ્ત્રી. [સ] ધધ્યા (૨) યજ્ઞ (૩) અમાસને
દિવસે કંગતું શ્રાદ્ધ

ધધિકા સ્ત્રી. જુઓ ધધકા

ધધમ પુ. [સ] જુઓ ધધમ

ધધપન પુ. [ફા ઇસ્પદ] એક વનખનિ રાઈ

ધધપ(-ધ)ગોળ ન. [ફા ઇસ્પદ] (-નો) લ
હી ધિયુ ઠંર

ધધમ પુ. [અ ઇસ્ત] માણસ, વ્યક્તિ

ધધેસ પુ. એક નાતનો ગુદ

ધધેટો પુ. [ધધે' પરથી] લાકડાની નિસરણીનું
પડખાનું લાકડું, જેમા પગથિયા ધાલેલા હોય છે

ધધકામત સ્ત્રી. [અ] માલમતા, મિલકત

ધધકોતરિયો, ધધકોતરો પુ. [વો. એકિ-
ટોરિયા] નાની પેટી

ધધૂ પુ. [ક ઇસ્ત] ગોળ આઠાવાળો ખીલો,
'રૂ' [-મારવો, જલવો, ઠાકવો, બસાવવો,

દગાવવો = રહેણું સાંવવું. -લીલો હોવો.
 દાગવો = મગજનું ઢેકવું ન હોવું કે તેહું
 પ્રતીત થવું. -ફેરવવો. દાખવો = તપાસવો
 કરવે (પાછળથી સુખ) આપના આપની પ્રેરવું]
 ઇન્દ્રાપટ્ટી સ્ત્રીનું [હિ. સ્ત્રીનું] બાળાપાલણું ઇત્યાદિ
 અથવા કાચે તેના ઉપર જલવાના આવતી
 ચાંપ-જેની, 'રોપર' [-ખોલવી = ઇન્દ્રાપટ્ટીથી
 વહેણું હોય તે ઉગાથું - પાલવી મારવી,
 વાસવી = ઇન્દ્રાપટ્ટીથી બાળાપાલણું અથવા કરવું]
 ઇન્દ્રતરી સ્ત્રીનું [હિ. કસ્તીરી. ન. સં સ્ત્ર
 પદ્ધતિ ઈ] ઇન્દ્રી. સફાઈ અથવા કંકપાણી લાવવા
 માટે ગ્રેયેલાં કપડાં પર દેવવાનું અગ્નિ ભરેલું
 પાત્ર [-કરવી = કપડાને ઇન્દ્રતરી વડે કંકક,
 રચવી વિનાનું સાફ કરવું. -થવી = ઇન્દ્રતરી
 કંગવી. ઇન્દ્રતરીનું, -વાણું (કપડું) =
 ઇન્દ્રતરી કરેલું]
 ઇન્દ્રતંબૂલ નં [તુર્કી] (સ) યુરોપીય તુર્ક-
 સ્નાનનું મુખ્ય શહેર, 'કોન્સ્ટાન્ટિનોપલ' -હી
 વિં ઇન્દ્ર તંબૂલનું [આદરસતકાર
 ઇન્દ્રિતકબાલ પું [જ] સામે લેવા જવું તે,
 ઇન્દ્રિત(-સ્તી)દા સું [જ] રાજનામું [ખોલવું તે
 ઇન્દ્રિતલાહ સ્ત્રી [જ] કદિ પ્રમાણે વિવેકસર
 ઇન્દ્રી સ્ત્રીનું લુઓ ઇન્દ્રગી
 ઇન્દ્રિપતાલ(-ળ) સ્ત્રીનું [હિ હોસ્પિટલ] (રોગી-
 ઓને રાખીને ઉપચાર કરવા માટેનું) દવાખાનું
 ઇન્દ્રાયલ વિં (ર) પું [જ] (સં.) લુઓ
 ઇન્દ્રગયલ
 ઇન્દ્રલામ પું [જ] મુસ્લમાની ધર્મ -મી વિં
 ઇન્દ્રલામને લગતું (ર) ઇન્દ્રલામનું અનુયાયી
 -મીયત્વ નં ઇન્દ્રલામીપણું [પૃથ્વી
 ઇહં અં [સ.] અહીં' ઓલક પું આહુનિયા,
 ઇહં અં + અહીયા
 ઇંગલીટિંગલી સ્ત્રીનું એક રમત
 ઇંગળા સ્ત્રીનું [સં હા, હિ કગલા] ઇહા
 નાહી (યોગ) [અંગારો
 ઇંગાર(-રો) પું [સ] કંગાર, પ્રા કંગાર, -લ]
 ઇંગિત નં [સ] ઇશારો, સ કેત (ર) મનોવિકારનું
 બાહ્ય ચિહ્ન -ચેષ્ટા (૩) મનની વાત ંજ
 વિં મનોગત ભણી -કળી શકનાર

ઇંચુદી સ્ત્રીનું [સં] એક વનસ્પતિ, ઇંગોરી.
 ંતેલ નં ઇંચુદીનું તેલ
 ઇંગોરી સ્ત્રીનું. -રિયો પું [સ] ઇંચુદી, પ્રા.
 ઇંચુદી ઇંચુદી. -રો નં ઇંચુદીનું ફળ હિંગાર
 ઇંચિલશ વિં [હિ] લુઓ અંગેલ
 ઇંચેન પું [સ] અંગેન. -છ વિં (ર) સ્ત્રીનું
 લુઓ અંગેલ [વિલાયત
 ઇંચલ ૬ પું. નં [હિ] (સં) અંગેલનો દેશ -
 ઇંચ પું [હિ] તસુ નેટલું અંગેલ માપ કૂનો
 ૧૨મો ભાગ. -ચિચું વિં એક ઇંચના માપનું
 ઇંચલ પું [જ] અંજલ] બાઇબલ સમજનારો
 પાદરી
 ઇંચિત નં લુઓ એંચિત
 ઇંચલ નં [જ.] ખ્રિસ્તીઓનો ધર્મગ્રંથ;
 બાઇબલનો નવો કરાર
 ઇંતિ(-તે)બાબ પું [જ] ચૂટણી, ચૂટી
 ચૂટીને કરેલો સંગ્રહ (ર) સાર, મતલબ
 ઇંતેભમ પું [જ] બ દોષરત
 ઇંતેભર વિં [જ] કૌંતિચાર] આતુર, અધીર
 -રી સ્ત્રીનું આતુરતા
 ઇંદિરા સ્ત્રીનું [સ] લક્ષ્મી
 ઇંદિ(-હી)વર નં [સ] વિંણ (ર) ભૂર કંમળ
 ઇંદુ પું [સ] ચદ્ર ંકલા(-ળા) સ્ત્રીનું ચદ્રની
 (સોળ) કળા ંકાંત પું એક ભણિ, ચદ્રકાંત.
 ંકાંતા સ્ત્રીનું રાત (ર) રોહિણી (નક્ષત્ર)
 ંલ સ્ત્રીનું (સ) નર્મદા નદી ંપુત્ર પું
 (સ) કુધ (જ્યો) ંમતી સ્ત્રીનું પૂર્ણિમા.
 ંમુખી વિં સ્ત્રીનું ચદ્રમુખી ંમૌલી પું
 (સ) શકર, મહાદેવ ંવાર પું સોમવાર
 ંજત નં ચાક્રાયણ વ્રત ંશેખર પું
 (સ) ઇંદુમૌલી, મહાદેવ ંસાર પું અમૃત
 ઇંદ્ર પું [સં] (સ) દેવોનો રાજ. (ર) સમાસમા
 નામને અતે, તેમા ક્રેષ્ટ એવો અર્થ ખતાવે છે
 જેમકે માનવેન્દ્ર, ગજેન્દ્ર ંખીલ પું હાથીના
 સીધા ધસારાથી નગરદ્વારને ખચાવવા આડે
 રખાતો મજબૂત થાલલો. ંગોપ પું ચોમા-
 સામા થતુ એક જીવડું ંચાપ નં મેધધનુષ્ય
 ંજવ પું કંડું નામના ંકાંતુ બીજ ંલલ
 (-ળ) સ્ત્રીનું ભંડ, નજરખ થી (ર) હાથચાલાકી

(૩) કાવતરું, ઇન્દ્રિય. ઇન્દ્રિય પુ. (સં.)
રાવણનો પુત્ર ઇન્દ્રિય (૦૫, ૦૫૫) નાં મેવધનુષ્ય
નીલ પુ. નીલમણિ, નીલમ (૨) સંગીતમાં
એક અલંકાર. ઇન્દ્રિય પુ. (સ) ઇન્દ્રિયો પુત્ર,
નયત (૨) અર્જુન. ઇન્દ્રિય સ્ત્રી. (સ) ઇન્દ્રિય
અમગવતી, ઇન્દ્રિય રાજધાની ઇન્દ્રિય નાં
(મં) પાંડવોનું પાટનગર, પ્રાચીન કિલ્લી
ઇન્દ્રિય પુ. સ્વર્ગ ઇન્દ્રિય સ્ત્રી એક ઇન્દ્રિય
ઇન્દ્રિય સ્ત્રી. એક ઇન્દ્રિય. ઇન્દ્રિય પુ. નાં [સ
ઈન્દ્રિયારણિકા] કૅમ્પીટ જેટલું સુદર તેટલું જ
કંઈ એવું એક કૃષ્ણ (૨) [ના] કૂટુંબ પણ
કુર્મણી - કૃષ્ણી માણસ. ઇન્દ્રિય પુ. એક
ઇન્દ્રિય. - ઇન્દ્રિય સ્ત્રી. ઇન્દ્રિય સ્ત્રી - ઇન્દ્રિય પુ.
[સ ઇન્દ્રિયારણિકા] ઇન્દ્રિયારણિકા નેલો, એક વેલો.
- ઇન્દ્રિય નાં ઇન્દ્રિય, વીરણી - ઇન્દ્રિય નાં ઇન્દ્રિય
સિંહાસન - ૫૬

ઇન્દ્રિય પુ. નાં ઇન્દ્રિય ઇન્દ્રિય

ઇન્દ્રિય સ્ત્રી. [સ] જ્ઞાન તથા કર્મ (ઇન્દ્રિય
કે આત્મ) સાધન (તથા, ઇન્દ્રિય, કાન, હૃદય અને
નાક તથા વાચા, હાથ, પગ, અપહાર અને
ઉપરોક્તિય એ પાંચ અનુક્રમે જાતે ઇન્દ્રિયો તથા
કર્મો ઇન્દ્રિયો છે) (૨) જનનેન્દ્રિય ઇન્દ્રિય નાં

ઇન્દ્રિયોત્કર્ષ - આપાઃ ઇન્દ્રિય, ઇન્દ્રિય વિ.
ઇન્દ્રિયોત્કર્ષી લક્ષ્મી - મમલ રાકાય તેવું, પ્રત્યક્ષ
ઇન્દ્રિય પુ. ઇન્દ્રિયોનો સમૂહ ઇન્દ્રિય વિ.
ઇન્દ્રિયગમ્ય ઇન્દ્રિય વિ. ઇન્દ્રિયો વડે ઇન્દ્રિય
જનુ - ઇન્દ્રિય. ઇન્દ્રિય વિ. ઇન્દ્રિયોને હતનાર.
ઇન્દ્રિય નાં ઇન્દ્રિયો પાગ ઇન્દ્રિય - મધુલ જ્ઞાન
ઇન્દ્રિયવાદ પુ. ઇન્દ્રિયજ્ઞાન એ જ ખરું જ્ઞાન
એવો મન ઇન્દ્રિય નાં ઇન્દ્રિયોના રસને મારવા
તે. ઇન્દ્રિય પુ. ઇન્દ્રિયોને વશ ગાળવી તે
સયમ ઇન્દ્રિયપેક્ષ વિ. ઇન્દ્રિયોની અપેક્ષા
ગમ્યા વિનાનું - તેમનાથી વ્યવસ્થા ઇન્દ્રિય
સ્ત્રી. ઇન્દ્રિયોના મનનું જ્ઞાન ઇન્દ્રિય સ્ત્રી.
ઇન્દ્રિય માગને ઇન્દ્રિય જ્ઞાન ઇન્દ્રિય પુ.
ઇન્દ્રિયોનો વિષય ઇન્દ્રિય નાં ઇન્દ્રિયો કારણ
અનુભવનું મુખ (૨) વિષયમુખ ઇન્દ્રિય નાં
ઇન્દ્રિયોના સ્થાનો - આત્મિક વિ. ઇન્દ્રિયોથી
પર, ઇન્દ્રિય - આત્મિક વિ. વિષયાસક્ત.
- આત્મિક પુ. ઇન્દ્રિયવિષય

ઇન્દ્રિય સ્ત્રી. [સ] ઇન્દ્રિય ઇન્દ્રિય પુ. વાર-
વાર પેરાળ કાંચે એવી આત્મિક

ઇન્દ્રિય નાં [સ] ઇન્દ્રિય ઇન્દ્રિય

ઇન્દ્રિય નાં [સ] ઇન્દ્રિય, ખાળવાનું લાકડું, કાંચી

ઈ

ઈ સ્ત્રી. [સ] સંસ્કૃત કુટુંબની વર્ણમાળાનો
ચોથો અક્ષર - એક સ્વર (૨) પેસો, સ પત્તિ (૩)
અં તિરકાર કે ગુરુસાનો એવો ઉદ્ગાર
ઇન્દ્રિય પુ. ઇન્દ્રિય અથવા ઇન્દ્રિય ઇન્દ્રિય

- ઇન્દ્રિય [સ] સ્ત્રી. નો પ્રત્યય ઉદા. 'ઓઝી, મહેતી'
(૨) [સ ઇન્દ્રિય] નામને લાગતા, 'ના સંબંધી',
'કરનાર', 'વાળુ' એવો અર્થ બતાવતો પ્રત્યય
ઉદા. 'કૃષ્ણી' (આ પ્રત્યય એવડા અર્થમાં
ભૂલથી પણ વપરાતો મળે છે જેમ કે,
નિર્વિકારી, સેશ્વરી, ધવાદાની ઇન્દ્રિય) (૩)
વિશેષણ પરથી નામ બતાવતો કાંચી પ્રત્યય.
ઉદા. આપપુદ - આપપુદી

ઈ વિ. [પ્રા ઈન્દ્રિય] + આ અથવા એ (૨) (૩)
એ (૩) સં. (કા.) એ

ઈન્દ્રિય પુ. [ઇન્દ્રિય ઇન્દ્રિય] એક વનસ્પતિ
ઈન્દ્રિય નાં [સ] ભેલુ તે (૨) આપ
ઈન્દ્રિય સ્ત્રી. [સ] નજર (૨) ભેલુ - વિચારનું ને
ઈન્દ્રિય વિ. [સ] ભેલુ - વિચારેલું (૨) નાં નજર
ઈન્દ્રિય, - રોત [સ] ઇન્દ્રિય 'ઈ' માં 'ગિરડી' નો રસ
ઈન્દ્રિય સ્ત્રી. [સ] ઇન્દ્રિય ઇન્દ્રિય શેરડી ઇન્દ્રિય પુ.
ઈન્દ્રિય ઇન્દ્રિય સ્ત્રી. ઇન્દ્રિયની એક રમત
ઈન્દ્રિય (ઈ) સંક્રિં કાંચીને ખાવું (નિદાથે) (૨)
ઈન્દ્રિય ગળીમાની મોઢાને ઉછાળી દૂર ફેંકવી
ઈન્દ્રિય સ્ત્રી. ઇન્દ્રિય આત્માર, ઇન્દ્રિય વિ.
ઇન્દ્રિય 'ઇન્દ્રિય' મા

ઈન્દ્રિય સ્ત્રી. [સ] પીડા. કૃષ્ણ (૨) [શારીરિક] તુલસાન-
હાનિ [-પહેલો ઇન્દ્રિય = ઇન્દ્રિય થવી]

ઈન્દ્રિયકૃત નાં [સ] મુસલમાનોમાં લગ્ન કૃત
હોવાની વચ્ચેની લેવામાં આવતી પ્રતિજ્ઞા

ઈરલી પીડલી સ્ત્રી, ઈરિયુ નં, ઈડીપીડી
 સ્ત્રી વગ્ન્યાને નજર ન લાગે તે માટે તેમની
 પર ઉતાગને ફેડી દેવાતી જોની રાખોડીની
 ગોળીઓ પોખવામા વપરાતી એક વસ્તુ
 ઈતરાણું અંકિં [હિં જનરાના] દેખાડો કરવો,
 ફૂલ માગવી [ઉપદ્રવ
 ઈતિ સ્ત્રીં [સ.] ગાન્ય વગેરેને વુકસાતપહોઆડનાં
 ઈશ્વર પું [ફિં] એક અતિ સૂક્ષ્મ તત્ત્વ જેમા
 ઇને પ્રકાશના મોત્તને સચાર વાય છે(ર)
 એક પ્રવહી ગ્સાધણ
 ઈદ સ્ત્રીં [જ] મુસલમાનોનો એક તહેવાર(ર)
 ભુગાલીનો દિવસ ગમાદ સ્ત્રીં ઈદ ઊત્તવ-
 વાની ગમા
 ઈદહું નં [મરાઠી-ઈંદલી] દેવળ
 ઈદશ વિં [સ] આવુ, આ પ્રકારનું
 ઈન મીન ને (ગ્સાડે)તીન ગં પ્રવસરમ
 બૂર, સંખ્યામા ચોહું, હું તુ ને તે ગેટલા બ
 ઈપ્સા સ્ત્રીં [સ] ઇપ્સા
 ઈમ્મિત વિં [સ] ઇમ્મેલુ, (ર) નં ઇમ્મ
 ઈન્દા અં અ તગ્, અહીં (સુ ગ્રામ્ય)
 ઈબક વિં ઇ આગળીવાળુ (માણસ) [તુ] (ર)
 સ્ત્રીં (સુ) હબક, હર
 ઈમ અં + એમ
 ઈમાન પું, નં [જ] આરથા, તદ્દા (ર) વમ,
 તીન (૩) અ તકગ્ (૪) પ્રમાણિકતા ઠદાર
 વિં ઈમાનવાળુ, પ્રમાણિક ઠદારી સ્ત્રીં
 પ્રમણિકતા -ની વિં ઈમાનવાળુ, પ્રમાણિક
 ઈરખા, ઈખાં સ્ત્રીં + ઈર્ધા
 ઈરાન પું [ફા] ઈરાન દેશ -ની વિં (ર)
 પું ઈરાનનું, ને લગતું
 ઈર્ધા(-ખ્યાં) સ્ત્રીં [સ] અદેખાઈ ઈખાર
 વિં ઈર્ધા કરવાની દેવવાળુ ઇયુ ઈર્ધાવાળુ,
 અદેખુ
 ઈવ સ્ત્રીં [દિવુ, દ] (સ) (ખાનખલ પ્રમાણે)
 આથ સ્ત્રી, આદમની જોડિયણ
 ઈશ પું [સ] વણી, માલેક (ર) પરમેશ્વર (૩)
 મહાદેવ, શિવ (૪) અગિયારની સજા
 ઈશાન સ્ત્રીં [સ] ઉત્તર અને પૂર્વ વચ્ચેની
 દિશા કે ખૂણો (ર) પું (સ) મહાદેવ

ઠકોણુ પું ઈશાન ખૂણો -ની વિં ઈશાન
 દિશાનુ(ર)સ્ત્રીં(મ) દુર્ગા. -ન્ય વિં ઈશાની
 ઈશિતા સ્ત્રીં -ત્ય નં [ન] એક મહાસિદ્ધિ
 (ર) સર્વોપરીપણુ [આદિ પુરુષ
 ઈશુ(-સુ), ઈશ્વરત પું (સ) શ્રિમ્તીવમ નો
 ઈશ્વર પું [સ] પ્રભુ પરમેશ્વર (ર) સ્વામી,
 માલેક (૩) રાત [ઉપર ચિહ્ન]=કેવળ
 ઈશ્વરાધાર -કરે (ને)=ઈશ્વરના મળુ હોય,
 વાયકે અને તો સાત, એ ભાવ ખતાવે છે
 ઈશ્વરના ઘરની ચીફી, -ઘરનું તેહું=
 દેવાજા ધની, મોત આવવુ -ના ઘરની
 દોરી=અવગ્દા -ના ઘરનું (માણસ)=
 ભોણુ, સગળ, ચોખ્ખા દિલનું, એલિયુ માણસ
 -ના ઘરનો ચોર=ઈશ્વરી દરખાને હિસાબે
 ગુનેગાર, પાપી (અહીંની માનવ અદાલતમા
 ભલે ચોર ન ગણાય છતાં ચોર એ ભાવ ખતાવે
 છે) -નું નામ લો =રામનું નામ લે એટલુ
 બ, ખાતી ખિલકુલ નહિ, વ્યથ -એવો ભાવ
 ખતાવે છે -ને ખોળે ખેસણુ=ઈશ્વરગ્રાધીન
 થવુ, ઈશ્વરલેખે રહેવુ -ને સાથે કે વચમાં
 રાખીને=ઈશ્વર સાક્ષી કે એમ, ઈશ્વરનો હં
 રાખીને -ને લેખે, -ના નામ પર, -ને
 ખાતર=ઈશ્વરના સોગનથી, ઈશ્વરને યાદ
 કરીને કે તેના હં રાખીને, ધર્મ કે દયા કે
 સત્યને ખાતર ઈશ્વરે સામું જોણુ=ઈશ્વરે
 દયા કે કૃપા કરવી, મદદે આવવુ] ઠકત વિં
 ઈશ્વરનું કરેલુ, કંદરતી. ઠકતિ સ્ત્રીં ઈશ્વરની
 કૃતિ-રચના ઠતરત નં ઈશ્વરગ્રાધી તત્ત્વ
 ઠકૃપા સ્ત્રીં ઈશ્વરની કૃપા ઠદત વિં ઈશ્વર
 તગ્ધવી મળેલુ, કંદરતી ઠપ્રણિધાન નં
 ઈશ્વરનું ધ્યાન ઘરણુ તે (ર) ઠર્મકૃતિ ત્યાગ
 પેતાના કર્મ ઈશ્વરને સમર્પણ કરવા તે
 ઠપ્રમાદ પું ઈશ્વરકૃપા ઠપ્રાપ્તિ સ્ત્રીં
 ઈશ્વરની પ્રાપ્તિ ઠપ્રાર્થના સ્ત્રીં ઈશ્વરની
 પ્રાપ્તિ ના. ઠપ્રીત્યર્થ(-ચે) અં ઈશ્વરની પ્રીતિ
 માટે, પોતે કૃતિપ્રાપ્તિની ઇચ્છા રાખ્યા વિના.
 ઠપ્રેરણા સ્ત્રીં ઈશ્વરની પ્રેરણા, અતર્જાન
 ઠસક્તિ સ્ત્રીં ઈશ્વરની ભક્તિ ઠભાવ પું
 ઐશ્વર્ય (ર) ઈશ્વરના અગ્નિત્વમા શક્તિ

૦વાદ પુઠ ઈશ્વર છે એવો વાદ ૦ન્તુતિ
 સ્ત્રીં ઈશ્વરની સ્તુતિ. -રાધીન વિ ઈશ્વરને
 આધીન. -રી વિં ઈશ્વર સંખધી (૨) સ્ત્રીં
 દુર્ગા (૩) દેવી -રેચ્છા સ્ત્રીં ઈશ્વરની ઇચ્છા
 ઇષણુ સ્ત્રીં [સ ઇષણા] વાસના (૨) સ્ત્રી,
 પુત્રાદિ પ્રત્યેની આસક્તિ
 ઇષત્ અં [સ] જરા, થોડું [ચારિયો
 ઇષા નં [સ] ગાડી કે ગાડાની ઊધ (૨) હળનો
 ઇષ્મ પુઠ [સ] કામદેવ (૨) વસતે ઋતુ
 ઇસ સ્ત્રીં [હે] ઈસ(૦જો) = ખીલો? કે સ.
 ઈષા?] ખાટલાના પાયાને જોડતા બે લાખા
 લાકડામાનુ દરેક
 ઇસવી વિં [અ] ઇસુ ખ્રિસ્તનુ. ૦સન પુંઠ,
 સ્ત્રીં ઇસુના જન્મથી ગણતો સવત (ઈ સ)
 ઇસાઈ વિં [અ] ઇસુનુ અનુયાયી, ખ્રિસ્તી
 (૨) ઇસુને લગતું [(સ) ઇશુ
 ઇસા મસીહ [અ], ઇસુ (૦ખ્રિસ્ત) પુંઠ
 ઇસુ વિં + [સ] ઈજ્ઞા] આણ
 ઇન્દર નં [ઈ] એક ખ્રિસ્તી ઉત્સવ - તહેવાર
 ઇન્વી વિં [અ] જુઓ ઇસવી. ૦સન પુંઠ,
 સ્ત્રીં ઇસવી સન
 ઇહકો પુઠ અફસોસ (૨) લય, ત્રાસ
 ઇહા સ્ત્રીં [સ] ઇચ્છા (૨) આશા, ઉમેદ (૩)
 ઉદમ - ધ ઘો [પ્રકાર
 ઇહાશ્રુગ નં [સં] નાટકનો એક (ચાર અક્ષી)
 ઇંગલીલીંગલી સ્ત્રીં છોકરાની એક રમત
 ઇંજિલું સંકિં [સ. યજ્ઞ કે ઈજ્યા - પ્રા ઈજ્યા
 પરથી?] અર્પણ કરવું, આપી દેવું (૨)

અગિયારીમા અગ્નિની સ્થાપના કરવી (૩)
 અભિષેક કરવો (૪) પ્રસન્ન કરવું (૫) તેલ
 ઊજવું. ઇંજિલું. (કર્મણ) ઇંજિલવું (પ્રેરક)
 ઇંટી સ્ત્રીં [સં] ઈષ્ટકા, પ્રા ઇટ્ટા] ઘર ઇત્યાદિ
 ચણવામા વપરાતુ માટીનુ ચોસણું ૦ખધી
 વિં ઇંટોનુ આધેલું (૨) સ્ત્રીં ઇંટનુ આધકાન
 ૦વાડો પુઠ ઇંટો પકવવાનો લઠો -ટાળ
 (-શુ) વિં ઇંટનુ ખનેલું, ઇંટવાળું -ટાળી
 સ્ત્રીં ઇંટો મારી માગીને દેવતો દડ -સન
 -ટાળો પુઠ [પ્રા ઇટ્ટાલ] ઇંટોના કંકડો (૨)
 ઇંટો ખનાવવાનુ ઓભર -ટેરી (-લ) વિં
 ઇંટખી

ઈંટો રે ઈંટો સ્ત્રીં છોકરાની એક રમત
 ઈંડું નં [સ જઙ] ખેડું (૨) શિખર પરનો
 કળશ [-અડાવણું = મોટું પરક્રમ કે નામના
 કરવી, કોઈ ખાખતમા કળશ ચડાવવો]
 -હાદાવ પુઠ, ૦ઈંડું નં છોકરાની રમત.
 -હાળ સ્ત્રીં ઇંડા લઈને જનારી કીડીઓની
 હાર (૨) જીણા જીણા ઇંડાનો જથ્થો (૩) [લા]
 છોકરાની ધાડ - ભૂજરવાડ [-ઉભરાવી =
 ઇંડાળ જમીનમાથી અહાર નીકળવી (૨)
 (લાલની લાલચે) મોટું ટોણું ભેગુ થવું]
 ઈંટોણુ સ્ત્રીં જુઓ ઉઠાણુ
 ઈંતડી સ્ત્રીં એક જવ, ઇતરડી
 ઈંધણુ (-ણુ) નં [સ] ઈંચન, પ્રા. ઇવળ
 ઇંધન, અળતણ
 ઈંધણુધોરી પુઠ અળદ (૨) ભાર વહેનારો
 આદમી (૩) વિં અળદિયા જેવો, મૂર્ખ

ઉ

ઉ પુંઠ [સ] સંસ્કૃત કંઠબની વર્ણમાળાનો
 પાચમો અક્ષર - એક મુખ્ય સ્વર. ૦કાર પુઠ
 ઉ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર. ૦કારાંત વિં છેડે
 ઉકારવાળું
 -ઉ ક્રિયાપદને લાગતા 'તે ક્રિયા કરનાર' એ
 અર્થમાં વિં અનાવતો પ્રત્યય ઉદાં ઉતાર,
 ફાડું, ખાઉ [પ્રેરક
 ઉકણાવણું સંકિં (કા) ચોખું (૨) ઊકણવું
 ઉકમાઈ સ્ત્રીં (કા) ઉત્સાહ, પોરસ

ઉકરડી સ્ત્રીં [દે] ઝવ્ઝવ, ઝવ્ઝવ, -ડી, -ડિયા]
 નાનો ઉકરડો (૨) વિવાહના સમયમા કચરો
 પૂજે નાખવાની જગા (૩) એક મલિન દેવતા
 [-ઉકારવી = વિવાહ પ્રસંગે સ્થપાતી કચરા-
 પૂજની મલિન દેવતાને વિદાય કરવી, તેનો
 વિધિ કરવો - નોતરવી = તે દેવતાની પ્રતિષ્ઠા
 કે સ્થાપન કરવું ઉકરડીને (-ની જાતને)
 વધતાં વાર રી? = છોકરી ઝટ મોટી -
 પરણાવવાની ઉંમરની થતા વાર નહિ]

-ଓଡ଼ିଆ ପୁଂ ଗାଈ ଅନେ ପୁଂନମୋ ଡ଼ଗୋ: ଓଡ଼ିଆ
(୨) [ଲା.] ଗଂଢ଼ ନ୍ୟାନ, ଗଂଢ଼ବାଓ
ଓଡ଼ିଆଟି ପୁଂ ଓଡ଼ିଆଟି, ଆଦେଶ, ଓଡ଼ିଆଟି (୨)
ତାହାଦେଶୀ, ବିଶ୍ୱବ୍ରତୀ
ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ସଂ ଛିଂ 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗ୍ରେଂ
ଓଡ଼ିଆଟି(-ଟି) ପୁଂ [ଲୁଆ ଓଡ଼ିଆପଦୁ] ଧାମ, ଓଡ଼ିଆଟି
(୨) ଗୁଂସୋ (୩) ସତାପ
ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ସଂ ଛିଂ 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗ୍ରେଂ
ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ସଂ ଛିଂ ଗୋପଦୁ, ଓଡ଼ିଆପଦୁ (ଗୋପିଆ
ବାପେ ଓ) (ପ୍ରେମ ଓଡ଼ିଆପଦୁ, କର୍ମାଞ୍ଜି ଓଡ଼ିଆପଦୁ)
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ପୁଂ ଗୋପି
ଓଡ଼ିଆ, -ରାନ୍ତ [ସ] ଲୁଆ 'ଓ'ମା
ଓଡ଼ିଆ ପୁଂ + ଗୁଂସୋ, ଆପାଣୀ - ଗୁଂସୋ କାଞ୍ଚ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ସଂ ଛିଂ 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗ୍ରେଂ ଓଡ଼ିଆପଦୁ
ପଦୁ (୨) [ଲା] ଲାଳ କରୋ, ଶାଢ଼ କରୁ (୩)
ପଦାଞ୍ଚୁ (ଓଡ଼ିଆପଦୁ) ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ସଂ ଛିଂ
(ପ୍ରେମ) ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ଅଂ ଛିଂ (କର୍ମାଞ୍ଜି)
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ପୁଂ [ଲୁଆ ଓଡ଼ିଆପଦୁ] ଓଡ଼ିଆପଦୁ ତେ (୨)
ବନଗ୍ଗାମି, ଗୋପାଞ୍ଚିଆ ଡେମାନାମୋ କାଞ୍ଚି (୩) [ଦି
ଉକ୍ତକୋଳ?] ଧାମ, ଧାମ (୪) କାଞ୍ଚି, ସତାପ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ନିଂ ଗୁଂସୋ [ସ ଗୁଂସୋ + କାଞ୍ଚି] କାଞ୍ଚି
ପଦୁରା ବିନାମି
ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ଅଂ ଛିଂ କପଦୁ, ଧୂଞ୍ଚୁ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ପୁଂ ଓଡ଼ିଆପଦୁ (୨) ଓଡ଼ିଆପଦୁ (୩) ଅପାପାମି
ଲାଗଣୀ (୪) ଅପାପାମି କିନାରୋ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ (-ପଦୁ) ନଂ ଓଡ଼ିଆପଦୁ ତେ
ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ସଂ ଛିଂ [ସ. ଉକ୍ତକୋଳ, ପ୍ରା ଉକ୍ତକୋଳ]
ଗୋପି କାଞ୍ଚି, ଗୋପି କାଞ୍ଚି (୨) [ଲା] ଧ୍ୟାନ
ପଦାପାପଦୁ, ଗୋପାପଦୁ ତାହା କରୁ (୩) ଓଡ଼ିଆପଦୁ
ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ଅଂ ଛିଂ, -ପଦୁଂ ସଂ ଛିଂ ଅନୁକ୍ରମେ
କର୍ମାଞ୍ଜି ଗ୍ରେଂ [୧୮] ଲୁଆ ଓଡ଼ିଆପଦୁ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ପୁଂ [ସ ଉକ୍ତକୋଳ, ପ୍ରା ଉକ୍ତକୋଳ] =
ଓଡ଼ିଆ ପୁଂ, ଶ୍ରୀଂ ଗୁଂସୋ, ଗୁଂସୋ (୨) ନିକାଳ, ଗୁଂସୋ.
[ଆପାପା, -କାଞ୍ଚି] = ଗୋପି କେ ଡେମାନା କରୋ,
ଗୋପି ଅପାପା କେ ଗୁଂସୋ; ଓଡ଼ିଆପଦୁ -ପଦାପା =
ଗୁଂସୋ, ଓଡ଼ିଆପଦାପା କେ ଗୁଂସୋ, ପଦାପା, ଓଡ଼ିଆପଦୁ
ଂ ଛିଂ ସଂ ଛିଂ [ସ ଉକ୍ତକୋଳ?] ଡେ ଉକ୍ତକୋଳାପାପା
= ଓଡ଼ିଆପଦୁ] ଗୁଂସୋ କାଞ୍ଚି, ପଦାପା, ଗୋପାପା
କେ ଗୁଂସୋ ଯା ଗୁଂସୋ କେ ଗୋପାପା (ଗୋପି କେ, ଗୋପାପା),

ଗୋପାପା. ଗୁଂସୋ ପଦୁ ଗୁଂସୋ (୨) ଗୋପାପା (୩)
ପୁଂ କରୁ - ନିକାଳ କରୋ (୪) ଗୋପାପା ଗୁଂସୋ
କରୁ. ଗୁଂସୋ ଶ୍ରୀଂ ଓଡ଼ିଆପଦୁ - ନିକାଳ କରୋ ନେ
- ଗୋପାପା ସଂ ଛିଂ, - ଗୋପାପା ଅଂ ଛିଂ 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗୁ
ଅନୁକ୍ରମେ ପ୍ରେମ ଅନେ କର୍ମାଞ୍ଜି
ଓଡ଼ିଆ ବିଂ [ସ] ଓଡ଼ିଆ, ଗୋପାପା. - ଗୁଂସୋ ଶ୍ରୀଂ
କଥନ (୨) ଗୋପାପାପା, ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ନଂ ଓଡ଼ିଆପଦୁ - ଗୋପାପା ଅନୁକ୍ରମେ
ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ସଂ ଛିଂ 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗ୍ରେଂ, ଓଡ଼ିଆପଦୁ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ (-ପଦୁ) ବିଂ ଗୋପାପା, ଗୁଂସୋ (୨) ନଂ
ଅନୁକ୍ରମେ ଗୋପାପା ଗୋପାପା ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ପୁଂ ଗୋପାପା ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ବିଂ (୨) ନଂ ଗୁଂସୋ ଓଡ଼ିଆପଦୁ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ବିଂ ଓଡ଼ିଆପଦୁ; ଗୋପାପା ବିନାମି, ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ପୁଂ ଗୋପାପା ଗୋପାପା ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆପଦୁଂ ସଂ ଛିଂ 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗ୍ରେଂ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ପୁଂ [ଲୁଆ 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ'] ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ପୁଂ ଓଡ଼ିଆପଦୁ ଗୋପାପା, ଗୋପାପା (୨) ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆ(-ପଦୁ) ଗୁଂସୋ ସଂ ଛିଂ [ସ ଉକ୍ତକୋଳ] ପ୍ରା
ଉକ୍ତକୋଳ, ଉକ୍ତକୋଳ] 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗ୍ରେଂ - ଓଡ଼ିଆପଦୁ
ଅନେ କରୁ, ଗୋପାପା ଗୁଂସୋ କରୁ (୨) ଗୋପାପା
ଗୋପାପା ନାମାପା (୩) [ଲା] ଗୋପାପା କରୁ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ (୪) ଗୋପାପା କରୋ
ଓଡ଼ିଆ(-ପଦୁ) ଗୁଂସୋ ଅଂ ଛିଂ, - ଗୁଂସୋ ସଂ ଛିଂ
'ଓଡ଼ିଆ(-ପଦୁ) ଗୁଂସୋ' ଅନୁକ୍ରମେ କର୍ମାଞ୍ଜି ଅନେ ପ୍ରେମ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ନଂ, - ଗୋପାପା ପୁଂ [ସ ଉକ୍ତକୋଳ]
ଗୋପାପା, ଗୋପାପା (୨) ଗୋପାପା, ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆପଦାପାପା ଶ୍ରୀଂ ଗୋପାପା ଅନେ ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆ(-ପଦୁ) ଗୁଂସୋ ସଂ ଛିଂ [ସ ଉକ୍ତକୋଳ, ପ୍ରା
ଉକ୍ତକୋଳ] = ଓଡ଼ିଆପଦୁ (୩) ଓଡ଼ିଆପଦୁ (୨) ଓଡ଼ିଆପଦୁ
(୩) [ଲା] ଗୋପାପା ତାହା କରୁ, ଓଡ଼ିଆପଦୁ
ଓଡ଼ିଆ(-ପଦୁ) ଗୁଂସୋ ଅଂ ଛିଂ, - ଗୁଂସୋ ସଂ ଛିଂ
ତେ ଅନୁକ୍ରମେ କର୍ମାଞ୍ଜି ଅନେ ପ୍ରେମ
ଓଡ଼ିଆପଦୁ ବିଂ ଗୋପାପା ଅପାପା (୨) ଗୋପାପା
ଗୋପାପା (୩) ପୁଂ, ଶ୍ରୀଂ ଓଡ଼ିଆପଦୁ, ଗୋପାପା ଗୁଂସୋ
ସଂ ଛିଂ ଗୁଂସୋ ଓଡ଼ିଆପଦୁ - ଗୋପାପା ଅଂ ଛିଂ
- ଗୋପାପା ସଂ ଛିଂ ଗୁଂସୋ 'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗୋପାପା
ଓଡ଼ିଆପଦୁ, ଓଡ଼ିଆପଦୁ, ଓଡ଼ିଆପଦୁ ଗୁଂସୋ
'ଓଡ଼ିଆପଦୁ' ଗୋପାପା

ઉગટણું નં પીઠી; ઉગટ

ઉગમં પું [સં. હદ્ગમ, પ્રા. હદ્ગમ] ઉગમ;

મૂળ (૨) આરભ; જન્મ (૩) ઉગવુ તે, ઉદય

ઉગમણુ સ્ત્રીં પૂર્વદિશા -ણું વિં પૂર્વદિશા

તરફનું ['ઉગમદાસ્ત'મા

ઉગમદાસ્ત વિં -સ્ત્રી સ્ત્રીં જુઓ

ઉગાડવું સંકિં 'ઉગવુ'નું પ્રેરક, ઉગે એમ

કરવું. ઉગાડાવું અંકિં, -વણું સંકિં

'ઉગાડવું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક

ઉગામણું સંકિં [સં હદ્ગમ] માગવાઉપાડવું

ઉગાસાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'ઉગા-

મણું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક

ઉગાર પું [ઉગારણું] બચાવ, છૂટકો (૨) બચત,

લાભ. ઠંડું સંકિં 'ઉગારણું'નું પ્રેરક, ઉગારે

એમ કરવું, ગ્રહણ કરવું; બચાવી લેવું (૨)

બચત કરવી -રાણું અંકિં, -રાવણું

સંકિં 'ઉગારણું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને

પ્રેરક -રો પું જુઓ ઉગાર (૨) [જુઓ

ઉગવું] ચોમાસામા થતા નાના છોડોનો સમૂહ

ઉગારો [ઉગારે પડવું = બચત થવી, ઉગારા

ખાતે જવું] [ચોમાસાના ઉગારો

ઉગારો પું ઉગવુ તે; ફૂલવુંક લવુ તે (૨)

ઉગ્ર વિં [સં] આક્રમ, જલદ (૨) કોમી (૩)

બિહામણું (૪) જળરુ ઝગમગ સ્ત્રીં એક

તતની ઉગ્ર વાસવાળી વનરખતિ (૨) હિંગ

ઠંડા સ્ત્રીં. ઠંડપ વિં ઉગ્ર રૂપવાળું ઠંડામન

વિં કડક આજ્ઞાઓ આપનાર કડક અમલ-

વાળું ઠંડેન પું (સ) કંસના પિતાનું

નામ -થા વિં સ્ત્રીં દીક્ષા શ્રુતિનો અવતાર

ભેદ (સગીત)

ઉધાવણું સંકિં 'ઉધાડવું'નું પ્રેરક

ઉધરાઈ (-ત) સ્ત્રીં [જુઓ ઉધરાવણું] મહેમૂલ,

કર, સાથ, ફેવું ઇન્ની વસ્ત્રલાત કરવી તે

ઉધરાણી સ્ત્રીં લેણની વસ્ત્રલાત (૨) લેણની

માગણી, તકાફા [-ચડવી = ઉધરાણી વસ્ત્ર

કરવાનું કામ થયું એકેકું થવું તે કામ કરવાનું

બાકી હોવું] -ણિયો પું ઉધરાણી કરનાર

ઠપા (-પુ) ધરાણી સ્ત્રીં [ટિવ] ઉધરાણીનું

કામકાજ. -ણું નં લખણી કાળો, ફડ -ત

સ્ત્રીં ઉધરાઈ. -તદાર વિં ઉધરાતનું કામ

કરનાર. -વણું સંકિં [સ હદ્ગમ. પ્રા

હદ્ગમહિય = હાથમા લીધેલું] જુદે જુદે

ઠેકાણેથી મેળવી એકેકું કરવું

ઉધલાવણું સંકિં 'ઉધલવું'નું પ્રેરક [વગ્ધોડો

ઉધલાવો પું આનદનો ઉછાળો-ઉતારો (૨)

ઉધાડ પું [સ. હદ્ગમ, પ્રા. હદ્ગમ] આજ્ઞા

વાદળા વિનાનું થઈ તરફ નીકળે તે (ર) [લા]

ઉદય, લાલ [-નીકળવો = (વાદળા ઇન્નું

ઠાકણ ખસીને) તરફ પડવો] ઠપણું વિં

જોડા વિનાનું. ઠપારું વિં ચોરને ફાવે એવું,

ઉધાડું (૨) નં નાહાખારી, નારી છૂટવાનો ગ્તો

ઠપાસ સ્ત્રીં ઉધાડવું અને બધ કરવું તે ઠંડું

સંકિં [સ. હદ્ગમ, પ્રા હદ્ગમ] ઉધડે

એમ કરવું ઉધાડું કરવું, ખોલવું (જુઓ ઉધાડું)

-ધાવણું સંકિં 'ઉધાડવું'નું પ્રેરક -રાણું

અંકિં 'ઉધાડવું'નું કર્મણિ

ઉધાડું વિં [પ્રા હદ્ગમ, જુઓ ઉધાડવું]

પુલ્લું, નહિ ઠાકેલું, નહિ વાસેલું નહિ ખિરાયેલું

(૨) નહિ એકેકું પડેલું તે શણગારેલું -

(ઓછું કે પૂરું) નાણું (૩) ચોખ્ખું સ્વપ્ન-સરળ,

સૌને સમજાય તેવું (૪) પ્રગટ છયોડ નહિ,

સૌની નજર સામે પડેલું, ખાનગી નહિ નેટા (૫)

[લા] નિર્લજ્જ, નાણું (જેમકે ઉધાડી ગાળ) (૬)

અરક્ષિત [ઉધાડા ઠાંકચાં આપવા = ખાનુ-

માનું કે ઉધાડું કાઈ આપવું (પિરસણ ઇન્નું)

(૨) મનની બધી વાત જાહેવી -કરવું, પાડવું =

પુલ્લું નહિ કરવું (૨) નહિન્મા બદનામ ગાય

કે સૌ જાણે ને વગાવે તેમ કરવું, કળેત કરવું

-કહેલું = પુલ્લું. શન્મ રાખ્યા વિના. સ્વપ્ન

કહેવું -થણું, પડણું = છત્ર ધવું, બહાર આવવું

જણાવું (૨) કળેત થવું, વગાવાવું -ખોલણું =

સાફ સાફ, હોય તેવું કહેવું (૨) બેજાન-કાટણું

ખોલણું ઉધાડે ચોક, ઉધાડે દોગે ઉધાડે

ખારણું અંક છયોડ, પુલ્લી રીતે, નહિન્મા

ઉધાડે ખરડે = પોતા ઉપ જીવવાની તૈયારીથી,

એકલે હાથે; મદદ વિના ઉધાડે માથે =

શરમ કે ડર વગર (સારા નરસા બેઉ લાવમા)

(જેમ કે, ઉધાડું માથું કરીને જોમણું =

ગમ્મ વિના (અનુદયાને ત્યાં) જમવ' ખેસવું)
ઉધારો હિસાબ = ખુલ્લો, ચોખ્ખો, સ્ત્રી
મલ મેલ વગરનો હિસાબ, સૌ જોડે સમજ
રાહે તેવો અધ હિસાબ]

ઉધાહુ' પુગાહુ' વિં ['ઉધાહુ' નુ દિત્વ] સાવ

ઉધાહુ - નાથુ, નાથુ પૂથુ

ઉચ્છ્રામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ઉચ્છ્રામણુ મહેનતાયુ

ઉચ્છ્રામણુ સંડિં 'ઉચ્છ્રામણુ' નુ પ્રેરક

ઉચ્છ્રામણુ સંડિં ઉચ્છ્રામણુ' નુ પ્રેરક

ઉચ્છ્રામણુ વિં [મં ઉચ્છ્રામણુ] ઊચા પ્રજારતુ શ્રેષ્ઠ શુદ્ધ

ઉચ્છ્રામણુ સંડિં ઉચ્છ્રામણુ' નુ પ્રેરક

ઉચ્છ્રામણુ સ્ત્રીં ટાગારોળી [પ્રેરક

ઉચ્છ્રામણુ (-ગા)યણુ સંડિં 'ઉચ્છ્રામણુ' નુ

ઉચ્છ્રામણુ (-ગા)ર વિં ખારતર

ઉચ્છ્રામણુ પું [દે ઉચ્છ્રામણુ=દિત્તગીર થયુ ? ન,

હિ] ચિત્તા દિક્ક (૨) અધીગધ્ધ [-મા પડયું=

ઉચ્છ્રામણુ, ચિત્તા' કે અધીનધ્ધ વળી] -ટિયુ' વિં

ઉચ્છ્રામણુ કયાં કંતુ

ઉચ્છ્રામણુ સ્ત્રીં [હિં ન = ઉચ્છ્રામણુ] ખોટી ગીતે

ઉચ્છ્રામણુ - ઉચ્છ્રામણુ જયુ તે, ઓળવયુ તે

ઉચ્છ્રામણુ સંડિં જુઓ ઉચ્છ્રામણુ ઉચ્છ્રામણુ

અંડિં (કર્મણિ), -વણું સંડિં (પ્રેરક)

ઉચ્છ્રામણુ સંડિં [સ ઉચ્છ્રામણુ, પ્રા. ઉચ્છ્રામણુ ?]

ઉચ્છ્રામણુ, તજુ, ખાલી કરુ ઉચ્છ્રામણુ

અંડિં (કર્મણિ), -વણું મંડિં (પ્રેરક)

ઉચ્છ્રામણુ પું ધરવાખરો [ઉચ્છ્રામણુ ભરવા =

ધરવાખર ખાલી કરીને નીકળી જયુ કે ભાગયુ

(૨) જતા રહેયુ, (નોકરીમાથી કે પદથી)

ચલતી પકડવી]

ઉચ્છ્રામણુ વિં [સ.] યોગ્ય, ધરિત

ઉચ્છ્રામણુ (-ધે)યણું સંડિં [સ ઉચ્છ્રામણુ, પ્રા

ઉચ્છ્રામણુ ?] ઉતેલુ, ઉખાલુ, (જાલ) ઉતારવી

ઉચ્છ્રામણુ (-ધે)યણું અંડિં (કર્મણિ), -વણું

અંડિં (પ્રેરક)

ઉચ્છ્રામણુ પું પાલવ (૨) કહીતો છેડો

ઉચ્છ્રામણુ સંડિં + જુઓ ઉચ્છ્રામણુ

ઉચ્છ્રામણુ વિં [સ.] જુઓ ઊચુ (૨) પું ગ્રહના

માર્ગનુ ઊચામા ઊચુ બિદુ ઠક વિં ઊધુડ,

ઉચ્છ્રામણુ ઊગામિતા વિં ઉચ્છ્રામણુ હોયુ તે

ઊગામી વિં ઉજતિ તર્ક જનાર ઊચાહુ પું

ઉચા આદર્શ ઊગાહિણી વિં સ્ત્રીં ઊચા

આદર્શવાળી ઊચાહી વિં ઉચ્છ્રામણુ.

ઊતમ વિં સૌથી ઉચ્ચ, ઊચામા ઊચુ.

ઊતર વિં વધારે ઉચ્ચ ઊતા સ્ત્રીં ઊતર

નં ઊચુ પું ઊચી વર્ણ - નાત ઊચુ,

ઊચુ વિં ઊચી વર્ણનુ. ઊચિદારિતા સ્ત્રીં

ઉચ્ચ વિહાર કંચો તે, ઉચ્ચગામિતા

ઉચ્ચરણું સંડિં [સ ઉચ્ચર] ઓચરણુ,

ખોલણુ (૨) ઉચ્ચરણુ, ઉચ્ચરણુ કરુ

ઉચ્ચરિત વિં [સ] ઉચ્ચરણુ

ઉચ્ચરણુ નં [સ] એક અચિચા, (મંત્ર

તત્ત્વથી) ઉચ્ચર કરાવે તે [ઉજત અચિલાય

ઉચ્ચાચિલાય પું, -પા સ્ત્રીં [સ] ઉચ્ચ -

ઉચ્ચાર પું [સ] મોમાથી ખોલ કાઢે તે કે

તેમ કરવાની ઢખ [-કાઢે = ઉચ્ચારણુ.

-નીકળવે = ઉચ્ચાર થવો, ઉચ્ચારણુ] ઊચુ

નં ઉચ્ચાર (૨) કથન ઊંચું સંડિં [સ

ઉચ્ચાર] ઉચ્ચારણુ કરુ (૨) ખોલણુ ઊચ્ચાર

નં ઉચ્ચારણુ ગામ

ઉચ્ચાલન નં [સ] ઊચુ કરેયુ તે (૨) વજન

ઊચુ કરવાની એક યોજના 'લીલ' (૩)

કપ, કુખરો

ઉચ્ચાવચ વિં [સ] ઊચુનીચુ, આણસણુ

(૨) નાથુ મોટું (૩) જુદી જુદી બતણુ

ઉચ્ચાકરણુ નં [સ] ઊચુ કરુ તે

ઉચ્ચાવચ વિં [સ] ઉચ્ચતમ

ઉચ્ચૈશ્વર્યા પું [સ] (સ) ધરનો ઘોડો (ચૌઠ

રતોમાણુ એક) [કુગડુ, ઓટણુ]

ઉચ્છણુ નં [દે અવચ્છ] (ક) ઓટવાણુ

ઉચ્છવ પું [પ્રા] + ઓટણુ, જુઓ ઉચ્છવ

ઉચ્છ (-છ)ગ પું [પ્રા] જુઓ ઉચ્છગ, ખોળો

-ગી વિં ઉચ્છગને લગણુ

ઉચ્છિન્ન વિં [સ] તોડી નાખેયુ, નિર્મળ કરેયુ

ઉચ્છિષ્ટ વિં [સ] એક, ખોટલુ (૨) ખાતા

વધેયુ (૩) નં જાણુ

ઉચ્છિત વિં [સ] ઊચુ કરેયુ - ચડેયુ (૨)

ઉચ્ચ (૩) આખાદાન (૪) મગર [સ્ત્રીં

ઉચ્છ્રામણુ (-ળ) વિં [સ] ઉચ્છ્રામણુ, ઉચ્છ્રામણુ

ઉચ્છેદ પું [સ] જડમૂળથી ઉઘાડી નાખવું તે, -
 સમૂળો નાશ ૦ક વિં ઉચ્છેદ કરનાર. ૦ન
 ઉચ્છેદ કરવો-થવો તે ૦હું સં કિં [સ
 ઉચ્છિદ્ધ] ઉચ્છેદ્ય; ઉચ્છેદ કરવો -દિયું વિં
 વ શ કે વારસ વિનાયુ (૨) ઉચ્છેદક (૩) નં
 નિર્વંશની મિલકત [જવુ તે
 ઉચ્છોષણ નં [સં.] શોષણ, સુકાવું-એ ચાઈ
 ઉચ્છ્રાય પું [સ] ઊંચુ જવુ (અહ ઇત્યાદિ)
 (૨) ઊભું કરવુ -બાધવુ તે (૩) ઊંચાઈ,
 ઉચ્ચતા (૪) મગફરી (૫) [ગ] ત્રિકોણની
 ઊંચી બાજુ
 ઉચ્ચ્વસન નં [સ] શ્વાસ બહાર મૂકવો તે
 (૨) વરાળ બહાર કાઢવી તે (૩) ઊડો શ્વાસ
 લેવો તે, હાકવુ તે [લેવો
 ઉચ્ચ્વસનું સંકિં [સં ઉચ્ચ્વસ્] ઉચ્ચ્વાસ
 ઉચ્ચ્વસિત વિં [સ] શ્વાસ લેવું-મૂકવું, હાકવું
 (૨) વરાળ બહાર કાઢવું (૩) ઊધડેલું, પૂર્ણ
 ખીલેલું
 ઉચ્ચ્વાસ પું [સ] શ્વાસ લેવો મૂકવો તે (૨)
 આશા (૩) પ્રકરણ, કાંઠ (૪) બળિયું
 ઉચ્છરંગ પું [પ્રા ઉચ્છલ પરથી ?] આનંદ,
 આનંદનો ઉછાળો -ગી વિં આનંદી, ઉમગી,
 હર્ષયેલુ
 ઉચ્છરાવવું સંકિં 'ઉચ્છરવું'નું પ્રેરક રૂપ
 ઉચ્છળામણી સ્ત્રીં [બુઓ ઉછળવુ] હરીફાઈ
 (૨) લિલામ, હરાથ
 ઉછળાટ પું ઉછળવુ તે, ઉછાળો
 ઉછળાવવું સંકિં 'ઉછળવું'નું પ્રેરક
 ઉછકે(-અ)ળ(-ગિત) વિં [પ્રા ઉચ્છલ] +
 બુઓ ઉચ્છૃખલ
 ઉછંગ પું [સ ઉત્સંગ, પ્રા ઉચ્છંગ] બુઓ
 ઉચ્છંગ -ગી વિં ઉચ્છંગી
 ઉછાનીકે નં + બાળકે પાસું ફેરવવું થાય ત્યારે
 ફરતી ઉત્સવક્રિયા
 ઉછામણી સ્ત્રીં બુઓ ઉછળામણી
 ઉછાહ પું [સ ઉત્સાહ, પ્રા ઉચ્છાહ] + ઉત્સાહ,
 ઉમંગ; હર્ષ
 ઉછાળ સ્ત્રીં [બુઓ ઉછળવું] ઉછાળો ૦ણી
 સ્ત્રીં ઉછળવુ તે (૨) બુઓ ઉછળામણી ૦હું

સં કિં [સં ઉચ્છાલ] ઊંચે ફેંકવું (૨)
 ઉપરતળે ફેંકવું (જેમ કે શાક ઇં) (૩) (ગમે
 તેમ) ખરચવુ, વાપરવુ -ખાખંધ અંઉછાળા-
 લેર, ઉછાળા સથે -ખાખું અંકિં, -ખાખું
 સંકિં 'ઉછાળવું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
 -ખિયું વિં ગમે તેમ ખરચીને ખગાડ કરનાર,
 (૨) નં ખગાડ, ગેરઉપયોગ. [ઉછાળિયાં
 કરવાં=વેહરી નાખવુ, ખરખાદ કરવું.] -ખો
 પું ફેંકો, છલગ (૨) એકાએક વધારો (૩)
 આવેશ (૪) હુમલો (૫) ઊખડો, ખકારી
 [-મારવો = લોચી ઉછળવુ -આપવો =
 એકાએક ઉછળવુ, ઊંચે જવુ]
 ઉછાંછળું વિં [દે ઉચ્છુચ્છુ? કેસ ઉચ્છુચ્છલ ?]
 અવિચારી, ઉદ્ભવ; તોફાની (૨) લાજ વિનાયુ
 -ખાખેડા પું ખં વં ઉછાંછળું વર્તન-
 રીતભાત
 ઉછીતું(-તું) વિં થોડા દિવસ પછી પાછુ આપ
 વાની શરતે આપેલું-લીધેલું (વ્યાજ ઇત્યાદિ
 આપ્યા લીધા વિના) [-આપવું=(વગર વ્યાજે)
 રકમ આપવી (૨) (પાછી વાળવાની શરતે)
 જણશ લાવ કે ચીજ આપવી -ફરેવું=ઉછીતુ
 લેવું, ફેરવું કરવુ -લેવું=(પાછુ આપવાની શરતે)
 મેળવવું] [કાઢવું
 ઉછેદવું સંકિં બુઓ ઉચ્છેદવુ, જડમૂળથી
 ઉછેદિયું વિં (૨) નં બુઓ ઉચ્છેદિયુ
 ઉછેર પું, સ્ત્રીં [બુઓ ઉછેરવુ] ઉછેરવુ તે
 (૨) તાલીમ, ફેળવણી ૦કાળ પું ઉછેરનો સમય
 ઉછેરવું સં કિં [સ ઉત્તમશ્રી, પ્રા ઉચ્છેર]
 પાળીપોષી મોટું કરવુ (જાડ, પશુ, બાળક
 વગેરે) (૨) સંસ્કારવાળુ કરવુ; ફેળવવુ,
 તાલીમ આપવી ઉછેરાવવું સં કિં (પ્રેરક),
 ઉછેરાવું અં કિં (કર્મણિ)
 ઉજડાવવું સંકિં 'ઉજડાવું'નું પ્રેરક
 ઉજમ(-વ)ણી સ્ત્રીં [સ ઉજાપન, પ્રા ઉજ્જમ
 (-વ)ળ, ઉજ્જાવળ] બુઓ ઉજવણી [ઉજાપન
 ઉજમ(-વ)ણુ નં [બુઓ 'ઉજમણી'] મતનું
 ઉજમાવવું સં કિં 'ઉજમાવું'નું પ્રેરક
 ઉજમાણું વિં [બુઓ ઉજમ] ઉજમવાળુ,
 ઉમગી (૨) ઉજળું પ્રકાશમાન

ઉત્તર નં [જ. રજ] બહાનુ (૨) લાચારી
ઉત્તરું નં [જુઓ ઉત્તરું, હિં રજા, મ.

રજાણે] ભરણાખણ; અરણોદય

ઉત્તર(-અ)રાવણું સં કિં (કા) 'ઉત્તર(-અ)-
રજાણું પ્રેરક [(૨) ઉત્તરણી; ભક્ત

ઉત્તરણી સ્ત્રીં [જુઓ ઉત્તરણી] ઉત્તરણુ તે

ઉત્તરણું નં જુઓ ઉત્તરણુ; મતનુ ઉધાપન

ઉત્તરણણું સં કિં 'ઉત્તરણુ'નું પ્રેરક

ઉત્તરણિયાત વિં [જુઓ ઉત્તરણુ] ઉત્તરણણું

વર્ગ પું ઉત્તરણણું ભોલકામહ

ઉત્તર વિં [હિં] ઉત્તરણ, ભપકાદાર

ઉત્તરણ પું [સં રજાણ, રે રજાણિય?]]

નમણું નહિ ઉત્તરું તે (૨) ચિતા, ફિકર

-રજાં વિં નમણ

ઉત્તર સ્ત્રીં [રે, રજાણ] ઉત્તરણણું, પાયમાલી

વિં ઉત્તર કંનારું (૨) અપશુકનિયુ

વણું સં કિં [ઉત્તરણણું પરી? રે રજાણિય=

ઉત્તરણું] ઉત્તરણ કંણુ, નાશ કરવું, વેરાન

કે પાયમાલ કરવું -રાવણું સં કિં, -રાવું

અં કિં 'ઉત્તરણુ'નું અનુક્રમે પ્રેરક અને

કર્મણિ -રિયુ વિં ઉત્તરણાન, ઉત્તરણિયુ

ઉત્તરણી સ્ત્રીં [સં રજાણી? પ્રા રજાણી=રજાણી]

વન, મહિં કત્ય હિં રજાણી ઉત્તરણણું નમણ,

વનરજાણ (૨) ભક્ત, મિત્રાણી

ઉત્તર(-ર) વિં [સં રજાણ, પ્રા રજાણ]

ઉત્તરણ, ઉત્તરણ, મુદર (૨) ઉત્તરણી

ઉત્તરું અં કિં [સં રજાણ, રે રજાણમણ=રજાણી

વણુ તે?] + રજાણી વણુ

ઉત્તરણ(-અ) પું [હિં, સં રજાણ? પ્રા

રજાણ?] અત્તરણ, પ્રકાશ (૨) ઉત્તરણ-

તા. તેજ -અણું અં કિં ઉત્તરણ કંણો-

પ્રકાશણ -આવણું સં કિં 'ઉત્તરણુ'નું

પ્રેરક -રજાં પું પ્રકાશ, પ્રકાશનો અપકારો

ઉત્તરણું સં કિં [સં રજાણ, પ્રા રજાણ]

ઉત્તરણ કંણુ (૨) [લા] સાર કરવું, શોભા-

વણુ ઉત્તરણું અં કિં કર્મણિ, -વણું

સં કિં પ્રેરક

ઉત્તરણ(-ર) વિં જુઓ ઉત્તર

ઉત્તરણું સં કિં (કા) ઉત્તરણું ઉત્તરણું અં

કિં (કર્મણિ) ઉત્તરણણું સં કિં (પ્રેરક)

ઉત્તરણ(-અ) પું જુઓ ઉત્તરણ કંણર વિં

ઉત્તરણ-ઉત્તરણ કંણર, દેહિયમાન (૨) પું

તેજ, ચળકાટ

ઉત્તરણ વિં [રે] ઉત્તરણ, વેરાન

ઉત્તરણ નં, ઉત્તરણ(-ચિ)ની સ્ત્રીં [સ]

(સ) માળવામા સિમા નહિના કિનાર ઉપર

આવેણુ પ્રાચીન હિંદુ રાજનગર

ઉત્તરણણું નં [સ] બગાણુ ખાણુ તે (૨)

વૃદ્ધિ (૩) ઉછાળો, આવેગ, ઉત્તરણી

ઉત્તરણણ(-ણ) વિં [સ] ઉત્તરણ, દેહિયમાન

વંતા સ્ત્રીં

ઉત્તરણણિય વિં [સં] ઉત્તરણણ કરેણું

ઉત્તરણણ વિં જુઓ ઉત્તરણણ -ખાણું પું

એક ૭: વંતા સ્ત્રીં

ઉત્તરણણું સં કિં [સં રજાણ?] નમણી કે

ધારવાળા હથિયાર કે કળાથી ધસરડીને ઉત્તરણ

ઉત્તરણણું અં કિં કર્મણિ, -વણું સં કિં પ્રેરક

ઉત્તરણ પું ઉત્તરણવાથી થતો કાઈ લિંગોદો (૨)

સગર ઉપર નમ, કાટા વગેરેનો લિંગોદો

ઉત્તરણણું સં કિં જુઓ (કા) ઉત્તરણણ

ઉત્તરણણું સં કિં જુઓ ઉત્તરણ

ઉત્તરણ પું જુઓ ઉત્તરણ

ઉત્તરણ પું સરળતા (૨) મદર (સુ) [સુ પડુ

ઉત્તરણ નં [સં] ધાસ પાદણું વજ નં પર્ણકટિ,

ઉત્તરણ પું [મ રજાણ] એક વનગણિ

ઉત્તરણ સ્ત્રીં [ઉત્તરણ] (વાસણ ધર્યાદિ) અત્તર-

વાળવાની રીત (૨) ઉત્તરણણું મહેનતાણુ

-અણુ નં (વાસણ) અત્તરવાળવામા વપરાતી

વસ્તુ (૨) ઉત્તરણણું મહેનતાણુ પ્રેરક

ઉત્તરણણું સં કિં ઉત્તરણે એમ કરવું, 'ઉત્તરણુ'નું

ઉત્તરણ નં [સં] જુઓ 'ઉત્તર'મા [જુઓ ઉત્તર

ઉત્તરણ (-ટા)ગ વિં (૨) નં [હિં રજાણ]

ઉત્તરણું નં [સં રજાણ, પ્રા રજાણ, મ રજાણ]

શરીરે ચોળવાની ખુશખોશાચી ચીત્રણ, અશ્રણ,

ઉત્તરણ, ઉત્તરણ

ઉત્તરણણું સં કિં 'ઉત્તરણ'નું પ્રેરક

ઉત્તરણ (-ટા)ગ વિં ઉત્તરણ, આધાર વગરનું,

તરંગી (૨) નં આધાર વગરની વાત, ગંધુ

(૩) તરંગ છુટો

(૩) ઊગેલુ (૪) નં પેદાશ, નીપજ (૫) કમાઈ
(૬) નદે [નમલાક્ષી
ઉત્પલ નં [સ] કમળ -લાક્ષી વિં સ્ત્રીં
ઉત્પાત પું[સ] કુંદુ તે (૨) તોફાન, ધાધલ (૩)
આપત્તિનુ ચિહ્ન (૪) વિનાશકારક આપત્તિ
-તિથુ, -તી વિં જં'પીને ન ખેસે એવુ (૨)
તોફાની, મસ્તીખોગ (૩) ઉત્પાત કરે એવુ
ઉત્પાદક વિં [સ] ઉત્પન્ન - પેદા કરનાર
ઉત્પાદન નં[સ] ઉત્પન્ન કરવુ તે (૨) પેદાશ;
ઉત્પત્તિ (૩) ક્ષણ
ઉત્પાદિત વિં [સ] ઉત્પન્ન કરેલુ [એવુ
ઉત્પાદ્ય વિં [સ] ઉત્પન્ન કરવા યોગ્ય કે કરાય
ઉત્પીડન નં[સ] એકબીજાને કબાવવુ તે (૨)
પીડા કરવી તે (૩) પીડા (૪) સ્પર્ધા
ઉત્પ્રેક્ષા સ્ત્રીં[સ] પારણા, કલ્પના (૨) [કા.શા.]
એક અલકાર જેમા ઉપમેય અને ઉપમાન
કેટલીક આખતોમા મળતા આવતા હોવાથી
વસ્તુતઃ એક જ છે એવી સલાવતા કન્વામા
આવે છે -ક્ષિત વિં ઉત્પ્રેક્ષા કંગથેલુ
ઉત્પ્રેક્ષ્ય પું [સ] કુંદકે
ઉત્પ્રેક્ષિત સ્ત્રીં[સ] આરોહ, ઉકુચન
ઉત્પ્રેક્ષલ વિં[સ] ખીંચેલુ, પૂર્ણ ખીંચેલુ (૨)
વિકસેલુ; ખડોણુ થયેલુ
ઉત્સર્ગ પું [સ] તજ દેવુ તે, ત્યાગ (૨) સમર્પણ
(૩) શરીરમાથી મળમૂત્રાદિ જાડના તે (૪) [વ્યા.]
સામાન્ય લાણુ પડતો જત્યેકે નિયમ ('અપવાદ') -
થી ઊલટું) ઠકાર્થ નં મળમૂત્ર ત્યાગ
કન્વાનુ કામ ઠતં'ન નં મળમૂત્રના ત્યાગને
માટેના અગોની શરીરની યોજના, તે બધા
અગોના કાસની વ્યવસ્થા -જન નં તજ
દેવુ તે (૨) ઉપવીન બદલવાની વાર્ષિક ક્રિયા
(૩) વેદાધ્યયન મુલતવી રાખતી વખતે કન્વાની
ક્રિયા (૪) મળમૂત્રનો ત્યાગ કરવો તે
ઉત્સર્પણુ નં [સ] ઊંચે સરવુ -જવુ તે (૨)
તાલુ, ઊંચાનીચા થવુ (૩) ઉદ્ય
ઉત્સર્પિણી વિં સ્ત્રીં [સ] ઉત્સર્પણ કરનારી
(૨) સ્ત્રીં (જૈન) અવસર્પિણીના જેટલો લાખો
પણ તેથી ઊલટો સમય
ઉત્સવ પું [સ] આનંદનો દિવસ, તહેવાર (૨)
આનંદનો મેળાવડો આચ્છવ

ઉત્સગ પું [સ] ઉછગ, ખોળો
ઉત્સાર પું [સ] ઉત્કેન્દ્રતા, 'એકસેન્દ્રસિદ્ધિ' (ગ)
ઉત્સારક વિં [સ] ખસેડનાર, દૂર કરનાર
(૨) પું પોલોસ, ચોકીદાર, દારપાળ -ણુ
નં ખસેડવુ - દૂર કરવુ તે (૨) મળમૂત્ર,
પરસેવો ઇત્યાદિનો ત્યાગ કરવો તે -ણુ
સ્ત્રીં ઉત્સારણ (૨) 'ખસો, ખસો' એવો
પોકાગ (નાટ્યમા)
ઉત્સાહ પું [સ] હોશ, ઉમગ (૨) આનંદ
હર્ષ (૩) ખત (૪) [કા.શા.] વીરરસનો એક
સ્થાયી લાવ -દહતા [-આણુવો, લાવવો =
ઉત્સાહ પેદા કરવો -આણવો = ઉત્સાહ પેદા
થવો -રેહવો = ઉત્સાહ ફેલાવવો, ઉત્સાહ
પેદા કરવો] ઠક વિં ઉત્સાહી; ખતીલુ ઠમગ
પું ઉત્સાહનો ભગ (૨) વિં ભગ્નોત્સાહ,
નાહિ મત -હિત વિં ઉત્સાહવાળુ -હિની
વિં સ્ત્રીં, -હી વિં ઉત્સાહગણુ
ઉત્સુક વિં [સ] આતુર (૨) અધીરં ઠતા સ્ત્રીં
ઉત્સેક પું [સ] જાટવું તે (૨) -નો વધારો
થવો -ઊભરાવુ તે -ચન નં ઊભરાવુ તે (૨)
કુવાગની પેઠે ઊંચે ઊડવુ તે
ઉત્સેધ પું [સ] ઊંચાઈ (૨) મહત્તા
'ઉત્સેકુરણુ નં [સ] મુકુરણ
ઉત્સેકોટન નં [સ] મ્દોટન, સ્પષ્ટીકરણ
ઉચક વિં અવખેસતુ કે ચોટતુ ન હોય તેવુ
ઉચકાવવું સંકિં 'ઉચલવું'નું પ્રેરક
ઉચકાવવુ સંકિં 'ઉચલવું'નું પ્રેરક, ગપડાવી
દેવુ ઊંચુ ચતુ જરી દેવુ (૨) પદચ્યુત કરવુ
(૩) ફેરવવુ ઉચકાવાવુ અંકિં (કર્મણિ)
ઉચાચ પું [ઉચાપવુ] ઉચાપવુ -ઉલટાવવુ તે (૨)
સામી થાપ ઠન નં, ઠની સ્ત્રીં [સ] જત્યાપન,
-તા] ઉચાડવુ -ભગત કરવુ તે (૨) મદિરમા
દેવતુ મૂર્છા ઊડવુ તે (૩) ઉચાપવુ તે ઠવું
સંકિં [ભુઓ ઉચાપવુ] બદલી કે જાડી
નાખવુ રદ કરવુ (૨) ઉલટાવવુ (૩) ન માનવુ,
અનાદર કરવો, સામા થવુ [-પાવવુ સં
કિં (પ્રેરક). -પાવું અંકિં (કર્મણિ)].
ઉયામવુ સંકિં [ઉચાપવું, પ્રા જ્ઞામિય =
ઉચાપેલુ] આમથી તેમ ઊંચકવુ ને મૂકવુ,

ઉદાન પુ. [સ] પચ વાયુમાનો એક, જે
ગળા તરફ ઊંચે ચડીને માથામા લય છે

ઉદામ વિ. + જુઓ ઉદામ

ઉદાર વિ. [સ] સખી દિલનુ, દાનશીલ, ત્યાગ-
શીલ (૨) ખુલ્લા મનનુ, નિખાલસ, સરળ,
અચરિત વિ. ઉદાર ચરિત્રવાળુ. અચિત્ત વિ.
ઉદાર-નિખાલસ ચિત્તવાળુ. ઠંડા સ્ત્રી. ઠંડી
વિ. ઉદાર યુદ્ધિવાળુ. ઠપાણું નં. ઠમતવાદ
પુ. સ્થિતિયુક્ત ન રહેતા નવા સુધાગ માટે
મન ખુલ્લું ગમવાનો વાદ. 'લિખરલિઝમ'
ઠમતવાદી વિ. (૨) પું. ઉદારમતવાદમા
માનનાર -રૂઠમા વિ. ઉદાર આત્માવાળુ.
ઉદારચરિત

ઉદાદ્ય. નં. + ખટાટોપ, ખાલી લપકો

ઉદાવજ, -તર્ [સ.] પું. પેટનો એક રોગ, ગોળો

ઉદાસ વિ. [સ] નિરપેક્ષ, તટસ્થ, બેફિક્ક (૨)
વૈરાગી; વિષય તરફ અપ્રીતિવાળુ (૩) [દે
હુસ=હ અ, સ તાપ ?] ગમગીન, ખિન્ન -સ્ત્રી
વિ. ઉદાસ (૩) પું. ઉદાસીપથનો સાધુ (૩)
સ્ત્રી. ઉદાસીનતા -સ્ત્રીન વિ. [સ] ઉદાસ,
રસ ન ધરાવનાર, તટસ્થ -સ્ત્રીનતા સ્ત્રી.,
-સ્ત્રીનપાણું નં. -સ્ત્રીપંથ પું. શીખ-
ધર્મી સાધુઓનો એક પથ

ઉદાહરણ પું. [સ] દાખલો, દર્શાવ [-આપણું,
દેણું, =દાખલો રહી કરવો, કહેવો કે ટાકવો
-લેણું =ધરો લેવો; દાખલા પરથી શીખવુ,
સમજવુ (૨) દાખલા તરીકે ધરવુ, કહેવું]

ઉદાહૃત વિ. [સ] કહેવાયેલુ (૨) નામ ઈધને
ખોલાયેલુ (૩) દર્શાવે અપાયેલું

ઉદિત વિ. [સ] ઊગેલું (૨) ખીલેલુ (૩) નવ્રત
(૪) ચળકેલું, પ્રકાશવંતુ (૫) ખોલેલું (૬) જન્મેલું

ઉદીસણુતાલ પું. [સ] વિલખિત વિતાલ
ઉદીચી સ્ત્રી. [સ] ઉત્તરદિશા, ઠંડ વિ. ઉત્તર

તરફનુ -અય વિ. ઉત્તર દિશામા આવેલું
(૨) પું. (સ) ઉત્તર ગુજરાતમાં સમ્પત્તી

નદીની ઉત્તરે અને પશ્ચિમે આવેલો પ્રદેશ
ઉદીચમાન વિ. [સ] ઊગતું; ઉદિત થતું

ઉદુંબર પું. [સ] જુઓ ઉદબર (૨) પ્રાણણોની
એક જાત (૩) એશી રતીનું એક વજન

ઉદે પું. + જુઓ ઉદય

ઉદેતી વિ. સ્ત્રી. જે તિથિમા સૂર્યનો ઉદય થતો
હોય તેવી, ઉદયાત, ઉદયવાળી (તિથિ)

ઉદેસાલમ નં. [અ હુલસલીવ ?] એક ઔષધિ
ઉદો. ઉદો. શં. પ્ર. [સ હદય હદય, મ. હિ]

ઉદય હો, ઉદય હો, જય હો, જય હો

ઉદ્ [સ] ઉત્સર્ગ સ્થાન, કક્ષા, મન ધં. મા
'ઊંચે કે ઉપર', અથવા અમુકમાથી 'અલગ'

કે 'અહાર', એવો અર્થ અતાવે છે ઉદાં
ઉદ્ગમ. ઉદ્ભવ, ઉદ્ગ્રીવ (૨) 'નહાર કે ખોડુ'

એવા અર્થમા નામ પૂર્વે ઉદાં ઉન્માર્ગ

ઉદ્ગત વિ. [સ] ઉપર ગયેલુ, ચડેલુ (૨) અહાર
નીકળેલુ (૩) ઊગેલુ (૪) ઊંચુ -તિ સ્ત્રી.

ઊંચે જવુ -ચડવુ તે (૨) અહાર નીકળવુ -
ઊગવુ તે

ઉદ્ગમ પું. [સ] ઊંચે જવુ -ચડવુ તે (૨) ઊગવુ-
અહાર નીકળવુ તે, ઉત્પત્તિ (૩) ઉત્પત્તિસ્થાન;

ઊગમ (૪) ફણો, પીલો ઠં. નં. ઉદ્ગમ
થવો - ઊંચે જવુ તે (૨) અહાર નીકળવુ -

દેખાય એવુ થવુ તે

ઉદ્ગતા પું. [સ] સામવેદની ઋચાઓ ગાનાર
બ્રાહ્મણ -નં. નં. સામવેદનુ ગાન

ઉદ્ગામી વિ. [સ] ઊંચે જવુ (૨) અહાર નીકળવુ
ઉદ્ગાર પું. [સ] ઉચ્ચાર, ખોલ, શબ્દ [-કાઢવો =

ઉચ્ચારવુ, ખોલવુ (લાવ કે લાગણી સાથે)]
અચિહ્ન નં. લાગણીભર્યો ઉદ્ગાર સૂચવતુ

'।' આવુ ચિહ્ન

ઉદ્ગીત વિ. [સ] મોટેથી ગાયેલુ (૨) પું.
સંગીતમા એક અલકાર -તિ સ્ત્રી. મોટેથી

ગાવુ તે (૨) ઉદ્ગીય, સામગાન (૩) આર્યા ઇદનો
એક પ્રકાર -અ પું. સામવેદની ઋચાઓ

ગાવી તે (૨) સામવેદનો ખીલો લાગ (૩)
આમકાર

ઉદ્ગ્રીવ વિ. [સ] ઊંચી ડોકવાળુ, ઉદ્ગ્રીવ
ઉદ્ધાટન નં. [સ] ખોલવુ તે, ઊંચીથી ઉઘાડવુ તે

(૨) અપ્ર કરવું -સમજવુ તે (૩) ઉઘાડવાનુ
સાધન (ઊંચી વગેરે) (૪) રેટ ઠંકિયા સ્ત્રી.

પહેલપ્રથમ કાઈ ઉઘાડવાની ક્રિયા -વિવિ
ઠંભારણ પું. તે વિધિને અગેનો ઉત્સવ

દેધાટિત વિં[સ] ઉવાડેલુ, ખોલેલુ (૨) ૨૫૫
 ઝરેલુ (૩) પું સગીતમા એક અલકર
 દેધૂથ વિં[સ] નીરસ ખૂમ પાડી ગાના
 દેધોપ પું[સ] ઘાટો, પોકાર (૨) ૬૯૦(૩)
 ગોગપટાર, ઘોઘાટ(૪) ઘેઘામા વાત ચાલવી તે
 ંણુ નં, ંણુ સ્ત્રીં ઉદ્ધોપ થવો - કરવો તે
 કે ૬ વિં[સ] ઉગામેલા દડવાળુ (૨) લય ઝર
 દેદામ વિં[સ] અડશ કે ખવન વિનાનુ (૨)
 ૨૧૨૦ દી, ઉચ્છૃંખલ (૩) ઉચ્છ, જહાલ ંપક્ષ
 પું જહાલ પક્ષ

ઉદાલ પું[સ] રાતા ઘઈ (૨) ડોહગ
 ઉદાલક પું[સ] (સ) એક અપિનુ નામ
 ઉદાંત વિં[સ] નરમ, ગમીખ (૨) ઉત્સાહવાળુ
 ઉદિષ્ટ વિં[સ] અતાવેલુ (૨) ઉદ્દેગ્યેલુ,
 સુખોદાયેલુ (૩) ધારેલુ, ંગેલુ કિન્નારં
 ઉદીપક વિં[સ] ઉદીપન કન્નાર, ઉત્તેજિત
 ઉદીપન નં, -ના સ્ત્રીં[સ] સળગાવવુ -
 પ્રત્નવલિત કરવુ તે (૨) ઉચ્છેરણી (૩) ઉત્તેજના
 (૮) ઉદીપન વિભાવ ંવિભાવ પું અનુ
 ઉદીપન કન્નાર વિભાવ (કા શા)

ઉદીપિત વિં[સ] ઉદીપુ કંગેલુ
 ઉદીમ વિં[સ] સળગાવેલુ - પ્રત્નવલિત કંગેલુ
 (૨) ઉત્તેજિત થયેલુ ઉચ્છેગ્યેલુ

ઉદ્દેશ પું[સ] હેતુ વાગ્લા, ઘરાસિ (૨) ઉલ્લેખ, નામ
 દર્ધ અતાવવુ - કહેવુ તે (૩) ઉદાહરણ (૪) પ્રશ્ન -
 વિચાર, તપાસ, શોધન (૫) [ન્યા] ચચવા કે
 સમભવવાના પક્ષ કે વાદનુ ચ્વદ્ય-કથન ંક
 વિં ઉદ્દેશ અતાવતુ ઉદાહરણ (૨) પું
 ઉદાહરણ (૩) ઉપદેશક (૪) [ગ] પ્રશ્ન ંન નં
 ઉદ્દેગતુ તે ંવાદ પું કુદરતમા અધુ હેતુપૂર્વક
 ચ્ચાયેલુ છે એવો મત, 'દેલિયોલોલ' ંણું
 મંડિં[સ] ઉદ્દિજા નામ દર્ધને - અનુલક્ષીને
 ખોલવુ - કહેવુ - સ્થ વિં ઉદ્દેશવા - વિચારવા
 ચોચ્ય, લક્ષ્ય (૨) નં (વ્યા) જેને ઉદ્દેશીને કર્ધ
 કહેવાયું હોય તે, કર્નાપક્ષ (૩) હેતુ, પ્રયોગન
 - સ્થવર્ધક નં ઉદ્દેચના અર્થમા વધારો
 કન્નાર શબ્દ કે ગળદસમૂહ (વ્યા)

ઉદ્દત વિં[સ] ઉચ્છૃંખલ (૨) ઊચુ - ઉઝન
 (૩) અલ્ય ંપણુ નં, ંવેડા પું અંબંબ

ઉદ્દત જેવુ વર્તન - તાઈ સ્ત્રીં ઉદ્દતપણું
 -તિ સ્ત્રીં ઉદ્દાતિ (૨) ઉઝતિ (૩) ડોહર
 ઉદ્દરણુ નં[સ] ઉદ્દાર - છુટકારો કન્વો અથવા
 થવો તે (૨) મોક્ષ - ંણું અંકિં[સ] ઉદ્દુ
 ઊંકણુ અથવા ઉપર જતુ (૨) મુદ્રા થવુ,
 ઉદ્દાન થવો (૩) સકળ થવુ

ઉદ્દર્તા વિં[સ] ઉદ્દાગક
 ઉદ્દવ પું[સ] (સ) કૃષ્ણના કાકા અમે ભત્રા
 ઉદ્દાર પું[સ] મુક્તિ, મોક્ષ (૨) છુટકારો (૩)
 મારી રિયતિ થવી તે ંક વિં ઉદ્દાર કન્નાર
 ંણુ નં ઉદ્દારણુ તે ંણુ હારે વિં ઉદ્દારક
 ંણું સં કિં[સ] ઉદ્દારુ ઉદ્દાન કન્વો

ઉદ્દૃત વિં[સ] અવતરણ તરીકે લીવેલું (૨)
 ઉદ્દારેલુ, ઉગારેલુ [ઉચ્છૃંખલ
 ઉદ્દ્યવસ્ત વિં[સ] જડમૂળથી નાગ પામેલુ,
 ઉદ્દ્યુદ્ધ વિં[સ] ભયત, જગાડેલુ (૨) ઉદીપ, મનેજ
 થયેલુ (૩) અમૃતિમા તાણુ ઝરેલુ
 ઉદ્દ્યોધ પું[સ] ભયત થવુ તે (૨) યાદ
 આવવુ તે ંક વિં ઉદ્દ્યોધ ંગવનાર ંન
 નં ંણુ ંયો ઉદ્દ્યોધ ંણુ સંકિં[સ] ઉદ્દ્યોધ
 જગાડવું (૨) યાદ દેવુ

ઉદ્દભવ પું[સ] જન્મ, ઉત્પત્તિ પેદાશ (૨)
 મૂળ (૩) [સ] વિષ્ણુનુ એક નામ ંણું અં
 કિં[સ] ઉદ્દમ] ઉત્પન્ન થવું, જન્મવુ

ઉદ્દભાવ પું[સ] ઉત્પન્ન કરવું તે (૨) ઉદ્દારના
 ંક વિં ઉદ્દભવ કન્નાર, સર્જક ંન નં
 કલ્પના કન્વો તે (૨) ઉત્પાદન (૩) ચિતન (૪)
 ઉત્પ્રેક્ષા કરવી તે ંણું સં કિં[સ] ઉદ્દમાવ
 ઉદ્ભવે એમ કરવું, ઉત્પન્ન કરવું - વિત વિં
 ઊણુ કંગેલુ, અનાવટી, ઉત્પાદિત (૨) કાલ્પનિક
 ઉદ્ભિજ્જ નં[સ] વનરૂપિની ંવિદ્યા સ્ત્રીં
 વનરૂપિણીના ંવેત્તા પું વનરૂપિણીના
 ભાણુકા

ઉદ્ભિદ પું[સ] ઉદ્ભિજ્જ (૨) કુવારો (૩)
 ઝરો - જા વિં ઉત્પન્ન થયેલુ, ખનેલુ (૨)
 અંકુચે નીકળેલું (૩) વિકસેલુ, ખીલેલુ (૪)
 ભેદીને ખહાર આવેલુ, દશ્યમાન ખનેલુ

ઉદ્ભૂત વિં[સ] જન્મેલુ ઉત્પન્ન થયેલુ (૨)
 દેખાય એવું થયેલુ -તિ સ્ત્રીં[સ] ઉત્પત્તિ,
 પેદાશ (૨) ઉદ્ય, આપાદાની

ઉદાન પું [સ] પચ ગાયુમાનો એક, જે
ગળા તરફ ઊંચે ચડીને માથામા જાય છે

ઉદામ વિ + જુઓ ઉદામ

ઉદાર વિ [સ] સખી દિલનુ, દાનશીલ, ત્યાગ-
શીલ (૨) ખુલ્લા મનનુ; નિખાલસ, સરળ
અચરિત વિ ઉદાર ચરિત્રવાળુ. અચિત વિ
ઉદાર-નિખાલસ ચિત્રવાળુ ઠંડા સ્ત્રીં ઠંધી
વિ ઉદાર પ્રુદિવાળુ ઠપાણું નં. ઠમતવાદ
પું સ્થિતિયુક્ત ન રહેતા નવા સુધાગ માટે
મન ખુલ્લુ રાખવાનો વાદ, 'લિખરલિઝમ'
ઠમતવાદી વિ (૨) પું ઉદારમતવાદમા
માનનાર -રાત્રમા વિ ઉદાર આત્માવાળુ,
ઉદારચરિત

ઉદાદ્ય નં + ખટાટોપ, ખાલી લપડા

ઉદાવજ, -તર્ [સ] પું પેટનો એક રોગ, ગોળો

ઉદાસ વિ [સ] નિરપેક્ષ, તટસ્થ, બેફિકર (૨)
વૈગમી, વિષય તરફ અપ્રીતિવાળુ (૩) [દે
હુસ=હુ ખ, સ તાપ ?] ગંભીર ખિન્ન -સી
વિ ઉદાસ (૩) પું ઉદાસીપંથનો સાધુ (૩)
સ્ત્રીં ઉદાસીનતા -સીન વિ [સ] ઉદાસ
રસ ન ધગવનાર, તટસ્થ -સીનતા સ્ત્રીં,
-સીનપાણું નં. -સીપંથ પું શીખ-
ધર્મી સાધુઓનો એક પથ

ઉદાહરણુ નં [સ] દાખલો, દર્શાવ [-આપડું,
દેડું, =દાખલો ન્હૂ કરવો, કહેવો કે ટાકવો
-લેડું =ધડો લેવો: દાખલા પરથી શીખવુ,
સમજવુ (૨) દાખલા તરીકે ધનુ, કહેવું]

ઉદાહૃત વિ [સ] કહેવાયેલું (૨) નામ દર્શને
ખોલાયેલું (૩) દર્શાવરૂપે અપાયેલું

ઉદિત વિ [સ] ઊગેલું (૨) ખીલેલું (૩) જાગૃત
(૪) ચળકેલું; પ્રકાશવતું (૫) ખેલેલું (૬) જન્મેલું

ઉદીક્ષણતાલ પું [સ] વિલખિત નિતાલ
ઉદીચી સ્ત્રીં [સ] ઉત્તરદિશા. ઠન વિ ઉત્તર

તરફનું -ચ વિ ઉત્તર દિશામા આવેલું
(૨) પું (સ) ઉત્તર ગુજગતમા સન્નવતી

નદીની ઉત્તરે અને પશ્ચિમે આવેલો પ્રદેશ
ઉદીચમાન વિ [સ] ઊગતું; ઉદિત થતું

ઉદુંખર પું [સ] જુઓ ઉદુંખર (૨) ખાલણોની
એ-લત (૩) એશી નીનું એક વનન

ઉદે પું + જુઓ ઉદય

ઉદેતી વિં સ્ત્રીં જે તિથિમા સૂર્યનો ઉદય થતો

હોય તેવી, ઉદયાત, ઉદયવાળી (તિથિ)

ઉદેસાલમ નં [અ હુલસલીવ ?] એક ઔષધિ

ઉદો ઉદો શં પ્રં [સ હવ્યહવ્ય, મ હિ]

ઉદય હો, ઉદય હો, જય હો, જય હો

ઉદ્ [સ] ઉત્સર્ગ સ્થાન, કક્ષા, મત્ર ધંમા

'ઊંચે કે ઉપર', અથવા અમુકમાથી 'અલગ'

કે 'અહાર', એવો અર્થ બતાવે છે ઉદાં

ઉદ્ગમ-ઉદ્ભવ, ઉદ્ગ્રીવ (૨) 'નદાર કે ખોટું'

એવા અર્થમા નામ પૂર્વે. ઉદાં ઉન્માર્ગ

ઉદ્ગત વિ [સ] ઉપર ગયેલું, ચડેલું (૨) અહાર

નીકળેલું (૩) ઊગેલું (૪) ઊંચું -તિ સ્ત્રીં

ઊંચે જવું -ચડવું તે (૨) અહાર નીકળવું -

ઊગવું તે

ઉદ્ગમ પું [સ] ઊંચે જવું -ચડવું તે (૨) ઊગવું -

અહાર નીકળવું તે, ઉત્પત્તિ (૩) ઉત્પત્તિસ્થાન;

ઊગમ (૪) ફણગો, પીલો ઠન નં ઉદ્ગમ

થવો -ઊંચે જવું તે (૨) અહાર નીકળવું -

દેખાય એવું થવું તે

ઉદ્ગાતા પું [સ] સામવેદની ઋચાઓ ગાનાર

બ્રાહ્મણ -ન નં સામવેદનુ ગાન

ઉદ્ગામી વિ [સ] ઊંચે જવું (૨) અહાર નીકળવું

ઉદ્ગાર પું [સ] ઉચ્ચાર, ખોલ, શબ્દ [-કાદવો =

ઉચ્ચારવું, ખોલવું (લાવ કે લાગણી સાથે)]

અચિહ્ન નં લાગણીભર્યો ઉદ્ગાર સૂચવતું

'।' આતુ ચિહ્ન

ઉદ્ગીત વિ [સ] મોટેથી ગાયેલું (૨) પું

સ ગીતમા એક અલકાર -તિ સ્ત્રીં મોટેથી

ગાવું તે (૨) ઉદ્ગીય, સામગાન (૩) આર્યા છંદનો

એક પ્રકાર -ચ પું સામવેદની ઋચાઓ

ગાવી તે (૨) સામવેદનો ખીન્ને લાગ (૩)

ગોમકાર

ઉદ્ગ્રીવ વિ [સ] ઊંચી ડોકવાળું, ઉદ્ગ્રીવ

ઉદ્ધાટન નં [સ] ખોલવું તે દ્વિચીથી ઉઘાડવું તે

(૨) અથ કરવું -સમજવું તે (૩) ઉઘાડવાનું

સાધન (દ્વિચી વગેરે) (૪) રેટ ઠંકિયા સ્ત્રીં

પહેલપ્રથમ કાંઈ ઉઘાડવાની ક્રિયા -વિધિ

ઠસમારંભ પું તે વિધિને અંગેનો ઉત્સવ

દેધાટિન વિં[સ.] ઉવડેલું, ખોલેલું (૨) ૨૫૪
 કેલું (૩) પું સગીતમા એક અલગર
 દેધૂથ વિં [સ] નારસ ખૂમ પાડી ગાના
 દેધોપ પું [સ] ઘાટો, પોતાર (૨) ટટેરો (૩)
 શોગખેર, ઘોઘાટ (૪) ઘેઘામા વાત ચાલવી તે
 ઠણ નં, ઠણા સ્ત્રીં ઉદ્ધોપ યવો - કર્ણોતે
 કેદંડ વિં [સ] ઉગામેલા દડવાળું (૨) ભયકર
 કેદામ વિં [સ] અડગ કે અવન વિનાનું (૨)
 મ્વગદી. ઉરૂખલ (૩) ઉગ્ર, જહાલ ઠપક
 પું જહાલ પક્ષ
 ઉદાલ પું [સ] ગતા વહિ (૨) કોદમ
 ઉદાલક પું [સ] (મ) એક અણિ નામ
 ઉદાંત વિં [સ.] નમ્મ, ગમીય (૨) ઉત્સાહવાળું
 ઉદિય વિં [સ] અતવેલું (૨) ઉદ્દોષેલું,
 અભોપાયેલું (૩) વાગેલું, ઝગેલું [કનનારં
 ઉદીપક વિં [સ] ઉદીપન કરનાર, ઉત્તેજિત
 ઉદીપન નં, -ના સ્ત્રીં [સ] સળગાવવું -
 પ્રત્યક્ષિત કરવું તે (૨) ઉત્તેજણી (૩) ઉત્તેજના
 (૪) ઉદીપન વિભાવ ંવિભાવ પું અનુ
 ઉદીપન કરનાર વિભાવ (ના.ગા)
 ઉદીપિત વિં [સ] ઉદીપ્ત કરેલું
 ઉદીપ્ત વિં [સ] સળગાવેલું - પ્રત્યક્ષિત કરેલું
 (૨) ઉત્તેજિત થયેલું ઉત્તેજયેલું
 ઉદેશ પું [સ] હેતુ ગાણા, કરદો (૨) ઉદ્દેશ, નામ
 દર્ધ અતાવવું - કહેવું તે (૩) ઉદાહરણ (૪) પ્રશ્ન -
 વિચાર, તપાસ, મોત્તન (૫) [ન્યા] ચર્ચા કે
 સમન્તવચના પક્ષ કે વાદનુ સ્વરૂપ - કથન ંક
 વિં ઉદેશ અતાવવું, ઉદાહરણ (૨) પું
 ઉદાહરણ (૩) ઉપદેશક (૪) [ગ] પ્રશ્ન ંન નં
 ઉદેગતુ તે ંનાદ પું કુદન્તમા અથુ હેતુપૂર્વક
 ચાલેલું છે એવો મત, 'દેલિયોલોઈ' ંથું
 સંકિં [સ] હિંદી નામ દર્જને - અનુલક્ષીને
 ખોલવું - કહેવું - રૂચ વિં ઉદેશવા - વિચારવા
 ચોચ્ય, લચ્ય (૨) નં (વ્યા) જેને ઉદેશાને કંઈ
 કહેવાયુ હોય તે, કર્તાપક્ષ (૩) હેતુ, પ્રયોજન
 - રૂચવર્ધક નં ઉદેશ્યના અર્થમા વચારો
 કરનાર શબ્દ કે ગળદસમૂહ (વ્યા)
 ઉદ્ધત વિં [સ.] ઉરૂખલ (૨) ઊચુ - ઉત્તત
 (૩) ભવ્ય ંપણું નં, ંવેડા પું ંબંબં

ઉદ્ધત જેવું વર્તન - તાર્થ સ્ત્રીં ઉદ્ધતપણુ.
 -તિ સ્ત્રીં ઉદ્ધાતિ (૨) ઉત્તતિ (૩) લેક
 ઉદ્ધરણુ નં [સ] ઉદ્ધાર - છુટકારો કરવો અથવા
 થવો તે (૨) મોક્ષ - ંથું અંકિં [સ] હદ્યું
 ઊંકણ અથવા ઉપર જવું (૨) મુદ્ધ થવું,
 ઉદ્ધાર યવો (૩) સકળ થવું
 ઉદ્ધર્તા વિં [સ] ઉદ્ધારક
 ઉદ્ધવ પું [સ] (મ) કૃષ્ણના કાકા અને ભાઈ
 ઉદ્ધાર પું [સ] મુક્તિ, મોક્ષ (૨) છુટકારો (૩)
 સાગી રિથતિ થવી તે ંક વિં ઉદ્ધાર કરનાર
 ંણુ નં ઉદ્ધાર્યું તે ંણુદાર વિં ઉદ્ધારક
 ંથું સં કિં [સ] હદ્યાર્] ઉદ્ધાર કરવો
 ઉદ્ધૃત વિં [સ] અવતરણ તગકે લીધેલું (૨)
 ઉદ્ધાગેલું, ઉગારેલું [ઉત્તરક
 ઉદ્ધવસ્ત વિં [સ] જડમૂળથી નાગ પામેલું,
 ઉદ્ધુધ વિં [સ] નાગત, જગાડેલું (૨) ઉદીપ્ત,
 સનેજ યથેલું (૩) અમૃતિમા તાલુ કરેલું
 ઉદ્ધોધ પું [સ] ભગત થવું તે (૨) યાદ
 આવવું તે ંક વિં ઉદ્ધોધ કરવાનાર ંન
 નંભુઓ ઉદ્ધોધ ંથું મંકિં [સ] હદ્યોદ્ય
 જગારવું (૨) યાદ દેવું
 ઉદ્ભવ પું [સ] જન્મ, ઉત્પત્તિ પેદાશ (૨)
 મુગ (૩) [સ] વિષ્ણુનું એક નામ ંથું અં
 કિં [સ] હદ્ય] ઉત્પન્ન થવું, જન્મવું
 ઉદ્ભાવ પું [સ] ઉત્પન્ન કરવું તે (૨) ઉદાગના
 ંક વિં ઉદ્ભવ કરનાર, સર્જક ંન નં
 સ્વપના કરવી તે (૨) ઉત્પાદન (૩) ચિતન (૪)
 ઉત્પ્રેક્ષા કરવી તે ંથું સં કિં [સ] હદ્યોદ્ય
 ઉદ્ભવે એમ કરવું, ઉત્પન્ન કરવું - વિત વિં
 ઊભું કરેલું, ખનાવડી, ઉત્પાદિત (૨) કાશ્પનિક
 ઉદ્ભિન્ન નં [સ] વનસ્પતિ ંવિદ્યા સ્ત્રીં
 વનસ્પતિગામ્ય ંવેત્તા પું વનસ્પતિવિદ્યાનો
 ભાણકાર
 ઉદ્ભિદ પું [સ] ઉદ્ભિન્ન (૨) કુવારો (૩)
 ઝગે - જ વિં ઉત્પન્ન થયેલું, બનેલું (૨)
 અંકુર્યે નીકળેલું (૩) વિકસેલું, ખીલેલું (૪)
 ભેદીને બહાર આવેલું, દમ્યમાન બનેલું
 ઉદ્ભૂત વિં [સ] જન્મેલું ઉત્પન્ન થયેલું (૨)
 દેખાય એવું થયેલું -તિ સ્ત્રીં [સ] ઉત્પત્તિ,
 પેદાશ (૨) ઉદય, આપાદાની

ઉદ્ભેદ પું [સ] (સિદ્ધિને) બહાર આવવું તે,
 ઊગવું ને (૨) વિકસિત થવું તે (૩) દેખાવું તે,
 આવિષ્કાર. ઠક વિં ઉઠાવનાર, ખીસી નીકળતું
 ઉદ્ભ્રાત વિં [સ] ગાલર, વ્યાકુળ (૨)
 ખીનેણુ, ઇળેણુ

ઉદ્ભસ્ત, -સ્તી ખોર વિં [મ] ઉદમસ્ત, સ
 ઉદ્મસ્ત [તોજાની, અતિ મન (૨) કામી
 -સ્તાઈ -સ્તી સ્ત્રીં [તત્પર

ઉદ્યત વિં [સ] ખતીણુ, ઉદ્યમી (૨) નિશ્ચયનાણુ
 ઉદ્યમ પું [સ] ચત્ત મહેનત (૨) ઉદ્યોગ, વધો
 ંવંત વિં ઉદ્યમવાણુ -મી વિં મહેનતુ,
 ખતીણુ (૨) ધધાદારી

ઉદ્યાન પું નં [સ] બગીચો, વાડી
 ઉદ્યાપન નં [મ] ધર્મકર્મ -વ્રતાદિની સમાપ્તિની
 વિધિ, તેની ઉજવણી [(૨) તત્પર
 ઉદ્યુક્ત વિં [સ] કામમા પરોવયેલું, ઉદ્યમી
 ઉદ્યોગ પું [સ] ધધો, રોજગાર (૨) કામ (૩)
 મહેનત ંધ ધો પું ંધ ંધો -ગેજગાર, પ્રવૃત્તિ
 ંમ દિર નં ઉદ્યોગશાળા ંશાલા (-ળા)
 સ્ત્રીં ત્યા ઉદ્યોગો શીખવાના હોય તેવી
 શાળા; કલાલવન -ગી વિં મહેનતુ, ખતીણું
 (૨) ધધાદારી -જક વિં ઉદ્યુક્ત થનાર કે
 કરનાર

ઉદ્યોત, ંકાર પું [સ] ઉદ્મ્યોત પ્રચાર, તેજ,
 ઉદ્વિક્ત પું [સ] અતિશય, અવિક (૨) દેખાય
 એવું, સ્પષ્ટ [(૨) ચડિયાતાપણું
 ઉદ્વેક પું [સ] વચારો, પુષ્કળતા, અતિશયતા
 ઉદ્વેક વિં થેણા જેવું મો કરી ગાનાર
 ઉદ્વર્તન નં [સ] ફેરવો (૨) ખોલું વર્તન (૩)
 ગગરે તેલ, લેપ, મુગધી વગેરે ચોળવું તે
 ઉદ્વસ્ત (-સ્ત) વિં + બુઓ ઉદ્વસ્ત *
 ઉદ્ધાહ પું [સ] વિધા

ઉદ્વેગ પું [સ] વ્યાકુળતા, ગલરાટ (૨) ચિતા
 (૩) દુખ ંકર, -જક વિં ઉદ્વેગ કરાવનાર
 ઉદ્વેશ (-ળ) વિં [સ] હન બહાનું અનિશય
 (૨) ઇલકાનું, બહાર ઊછળી જતું
 ઉદ્વેશ વિં [સ] ઉવાહું પુગાહું, નવસ્તુ
 ઉદ્વેક (-ર) કેવું ચપંકિ (હૃદયનું) વડકું, વડકું
 ધૂનું (૨) ઝખકું, ચોડું (૩) ખી જડ
 (૪) ધૂણું (ભૂતના પ્રવેશથી)

ઉદ્વિધિ વિં [બુઓ ઊવડું] ઊધડું ગમેણુ -
 અપેણુ (કામ) (૨) ઊવડું કામ કરનાર (૨)
 [લા] ખેપવાઈથી કરેણુ ['ઉદ્યમાત'મા
 ઉદ્યમાત પું, -તિયું, -તી વિં બુઓ
 ઉદ્યરકું અંકિં બુઓ ઉદ્યકું
 ઉદ્યરસ ંં [સ] ઉદ્યમ્? ઉદ્યસ ઠાસો કંક,
 ખાસી [-આવવી = ખાસાણુ ખૂખૂ ધણ
 -ખાવી = ખાસવું, (કંક ઝાઢવા કે ગળું સાફ
 કરવા) ખૂ અવાજ કરવો -થવી = ઉદ્યરસનું
 દરદ થણું]

ઉદ્યરાવવું સંકિં 'ઊવડું તુ પ્રેન્ડ
 ઉદ્યરાવો પું ઉદ્યરવો ઉચાર
 ઉદ્યાન નં [સ] ઉદ્યાન' મ ડ્યાળ-ત] ઊચે
 ચડવું તે (૨) એક મેગ દમ (૩) મોટી
 ભરતી (૪) પડાની કામલોગના ઇન્ડા (૫)
 ત્રણની સખ્યાનો વેપારી સુકેત [-ચડવું =
 મોટી ભરતી આવવી (૨) દમન મેગનો હલ્લો
 વડો] ંચકર વિં વાયલ ગાડું ંપડી
 સ્ત્રીં ઉદ્યાનરોગની પડી -ઔપધી (૨) નેરની
 મખ્યાનો સકેત વપાણું વિં ત્રણ પાયાનું,
 અસ્થિર મનનું, ગાડા જેવું

ઉદ્યામો પું [સ] ઉદ્યાવન? પ્રયત્ન (૨) વલણુ,
 ધમપણાડો [-કરવા = ખૂબ ધમપણાડ કરવા
 પ્રસે પ્રયત્ન કરવો, વલખા મારવા]

ઉદ્ભેદ પુ. [સ] (બિહીને) બહાર આવવું તે,
 ઊગવું તે (૨) વિકસિત થવું તે (૩) દેખાવું તે,
 અ-વિ-કાર ઠક વિ. ઉઠાવવા, ખીસી નીકળવું
 ઉદ્ભ્રાંત વિ. [સ.] ગાભરું; વ્યાકુળ (૨)
 ખીનેલું, ઇળેલું

ઉદ્મસ્ત, -સ્તી ખોર વિ. [મ ઉદમસ્ત, સ
 ઉદ્મ+મસ્ત] તોફાની, અતિ મગ્ન (૨) કામી
 -સ્તાઈ. -સ્તી સ્ત્રી. [તત્પર

ઉદ્યત વિ. [સ] ખતીલું, ઉધમી (૨) નિશ્ચયવાળું,
 ઉદ્યમ પુ. [સ.] ચત્ત મહેનત (૨) ઉદ્યોગ, વધો
 ંવંત વિ. ઉદ્યમવાળું -મી વિ. મહેનતુ,
 ખતીલું (૨) વધાદારી

ઉદ્યાન પું. નં. [સ] બગીચો, વાડી
 ઉદ્યાપન નં. [સ] વર્મકર્મ -મતાદિની સમાપ્તિની
 વિગિ, તેની ઉત્તરણી [(૨) તત્પર

ઉદ્યુક્ત વિ. [સ] કામમા પરોવયેલું, ઉધમી
 ઉદ્યોગ પુ. [સ] વધો, રોજગાર (૨) કામ (૩)
 મહેનત બધ થો પુ. બધે-મેજગાર પ્રવૃત્તિ
 ંમ દિર નં. ઉદ્યોગશાળા ંશાલા (-ળા)
 સ્ત્રી. બધા ઉદ્યોગો શીખવાતા હોય તેવી
 શાળા કલાલવન -ગી વિ. મહેનતુ, ખતીલું
 (૨) વધાદારી -જક વિ. ઉદ્યુક્ત થનાર કે
 કરનાર

ઉદ્યોત, ંડાર પુ. [સ ઉદ્મ+દ્યોત] પ્રગટા, તેજ
 ઉદ્વિક્ત પુ. [સ] અતિશય, અવિક (૨) દેખાય
 એવું, સ્પષ્ટ [(૨) અધ્યાતાપયુ

ઉદ્વેક પુ. [સ] વધારો, પુષ્કળતા, અતિશયતા
 ઉદ્વેગ વિ. ઘેટા જેવું મો કરી ગાનાર

ઉદ્વર્તન નં. [સ] ફેરવો (૨) ખોટું વર્તન (૩)
 ગરીરે તેલ, લેપ, મુગધી વગેરે ચોળવું તે

ઉદ્વસ (-સ્ત) વિ. + જુઓ ઉદ્વસન
 ઉકાહ પુ. [સ] વિવાહ, લગ્ન (૨) ઊંચે લઈ

જવું તે (૩) એક જગાએથી ખીને લઈ જવું
 તે ઠક ઉકાહન કરનાર ંન નં. ઉકાહ
 (૨) વિવાહ-લગ્નની ક્રિયા -હિત વિ. પરણા-
 વેલું (૨) ઊંચું કરેલું (૩) પુ. સગીનમા
 એક અલગ

ઉકાહની સ્ત્રી. [સ.] કાઠી

ઉદ્વિગ્ન વિ. [સ] વ્યાકુળ, ખિન્ન, દુખી

ઉદ્વેગ પુ. [સ] વ્યાકુળતા, ગભરાટ (૨) ચિતા
 (૩) દુખ ંકર, -જક વિ. ઉદ્વેગ કરાવનાર

ઉદ્વેલ (-ળ) વિ. [સ] હદ બહારનું અનિશય
 (૨) ઇતકાનું, બહાર ઊછળી જવું

ઉદ્વેશ વિ. [સ] ઉધાડું પુગાડું, નવનું

ઉધડ (-ર) કણ અંકિ (હૃદયનું) ધડકવું, વડકવું
 ધૂજવું (૨) ઝબકવું, ચોકવું (૩) ખી જવું

(૪) ધૂણવું (ભૂતના પ્રવેશથી)

ઉધડિયું વિ. [જુઓ ઊવડ] ઊધડું ગળેલું-
 આપેલું (કામ) (૨) ઊવડું કામ કરનાર (૩)

[લા] ખેડવાઈથી કરેલું ['ઉદ્ભ્રાંત'મા

ઉધમાત પુ. -તિયું, -તી વિ. જુઓ

ઉધરકણું અંકિ જુઓ ઉવડકવું

ઉધરસ રાં. [સ ઉધરસ?] ઉધરસ ઠામો કંક,
 ખાસી [-આવવી = ખાસાડ. ખૂખૂ થવું

-ખાવી = ખાસડ, (કંક ડાઘવા કે ગળું સાફ
 કરવા) ખૂ અવાજ કરવો -થવી = ઉધરસનું

દરદ થવું]

ઉધરાવવું સંકિ. 'ઊવરવું હું પ્રેરડ

ઉધરાવો પુ. ઉધરાવો ઉધાર

ઉધાન નં. [સ ઉદાન? મ ક્યાન-ન] ઊંચે
 ચડવું તે (૨) એક રોગ દમ (૩) મોટી

ભગતી (૪) પશુની કામભોગની ઇચ્છા (૫)
 ત્રણની સખ્યાનો વેપારી સ કેત [-ચડવું =

મોટી ભરતી આવવી (૨) દમના વેગનો હલ્લો
 ચલો] વ્યક્તર વિ. વાયલ ગાડું. ંપડી

સ્ત્રી. ઉધાનરોગની પડી -ઔષધી (૨) તેની
 મખ્યાનો. મ કેત વપાયું વિ. ત્રણ પાયાનું,

અગ્નિન મનનું, ગાડા જેવું

ઉધારમો પુ. [સ ઉદ્ધાવન?] પ્રયત્ન (૨) વલણુ,
 વમપછાડો [-કરવા = ખૂખૂ ધમ નહાડા કરવા.

જખરો પ્રયત્ન કરવો વલખા મારવા]

ઉધારેયું વિ. (જુઓ ઊવડ) ઊવડથી ખવાયેલું
 ઉધાર પુ. (મુ) ઉછેર જુઓ ઉગાવું (મુ)
 ઉધાર (-રુ) વિ. [પ્રા ઉદ્ધાર] પૈમા આપ્યા

વિના નામે લખાવીને, દેવા કરી લીધેલું કે
 આપેલું (૨) ભરપાઈ નહિ થયેલું એક
 [-આપડું = વેડાડ નાણા લીધા વિના નિમત
 લેવી બાકી] નખી આપડું, વેચડું ધીરડું

લેટુ (૨) આહુ લેટુ નારાજ (૩) તત્પર, નૈયાર
(૪) આતુર રાહ લેટુ [નિકદન
ઉન્મૂલન નં [સં] જડમૂળથી કાઢી નાખવું તે,
ઉન્મેષ પું, ઠણુ નં [સં] પલકારો, આંખની
ઉગાવાસ (૨) પ્રકીરકણ, રુદુણ (૩)
વિકાસ ઓપદતિ સ્ત્રીં 'કોન્સેન્ટ્રિક મેવડ'
* ઓચાજના સ્ત્રીં 'કોન્સેન્ટ્રિક પ્લેન'
ઉપ [સં] ઉપસર્ગ 'પાસે, નડક' એવો અથ
(અપ)થી ઉતર્યો) બતાવે છે ઉદાં ઉપગમન
(૨) નામની સાથે 'ગોણ, ઉતરતુ' એવા
અર્થમાં ઉદાં ઉપકથા, ઉપનામ [ભાગ
ઉપ-આનો પું પોણી પડે આનાનો યોગમો
ઉપકથા સ્ત્રીં [સં] મુખ્ય કથામાં આવતી
નાની યથા, આડકથા [સાધનસામગ્રી
ઉપકરણુ નં [સં] મદદ કરવી તે (૨)
ઉપકરણું સં કિં [સં] ઉપકાર કરવો
ઉપકલા(-ગા) સ્ત્રીં [સં] ગોણ કલા
ઉપકંઠ વિં [સં] નજીકનું, પડોશનું (૨) પું
પડોશ, નડકનો ભાગ (૩) પરવાડ (૪)
ગળાની નડકનો ભાગ (૫) તળેરી
ઉપકાર પું [સં] ભણુ કરવું તે, કસ્યાણ (૨)
મદદ, મદાય (૩) પાડ (૪) શાણગાં (જેમ કે,
હાન તોણણુ વગેરેથી કનતો) [-અરવો =
ઉપકાર કર્યાનો ભાર લાગવો કે હોવો તેનું નણ
ઇવં પાડ ચરવો. -માનવો ઉપકાર કર્યા માટે

ઉપકોશ પું [સં] નિંદા (૨) હપકો
ઉપક્ષય પું [સં] ક્ષીણ થવું તે, વટાડો
ઉપક્ષેપ પું [સં] રત્નઆત, ઉરણેય ગૂંચ
(૨) ધમકી (૩) આગળ
ઉપગતિ સ્ત્રીં, -મત નં [સં] પામે જડ-
મળવું તે (૨) જ્ઞાન (૩) અગીકાર, અગીકાર
ઉપગા સ્ત્રીં [સં] આપેલા વાકની પાસે તે
પાસે જતી હોવા છતાં, અમુક નિયત કરેલા
અતર મુધીમાં વાકને પહેલે નહિ એવી સ્ત્રી
'એસિમેટ' [ગ]
ઉપગામ નં નાતુ ગામ ગામતુ
ઉપગામી વિં [સં] ઉપગમન કરનાર
ઉપગીતિ સ્ત્રીં [સં] એક છદ
ઉપગુણ પું [સં] મુખ્ય નહિ એવો ગુણ (૨)
[ગ.] 'કોન્સેન્ટ્રિક'
ઉપગુરુ પું [સં] મદદનીશ ગુરુ - શિક્ષક
ઉપગૂહન નં [સં] આલિગન
ઉપગ્રહ પું [સં] મુખ્ય ગ્રહની આસપાસ
દરનાં ચક્ર જેવો નાનો ગ્રહ (૨) આકાશમાં
આવેલા નાના ગ્રહોમાંનો દરેક (ધૂમકેતુ, શનુ,
કેતુ હત્યાદિ ઉપગ્રહો કહેવાય છે)
ઉપધાત પું [સં] ઈન્ત, હાનિ (૨) મારી
નાખવું તે (૩) નાશ
ઉપચક નં [સં] મુખ્ય ચક્રને આધારે ફરતું -
નાન ચક્ર (૨) એક પક્ષો

વિં ઉપચાર કરનાર, ચિદ્વિસંક (૨) પું
 સેવક દાસ -રિકા મીં ઉપચારક શ્રી,
 મેવિકા, નાસી -રી વિં ઉપચારક
 ઉપચિત વિં [સં] એકંકુ કરેલુ, સચિત (૨)
 વચેલુ, મોટુ થયેલુ (૩) મનખૂત થયેલુ,
 નાતિમા વચેલુ
 ઉપચિત પું [સં] એક ૭૬
 ઉપચીયમાન વિં [સં] એકંકુ થતુ, મેચુ થતુ,
 વનતુ [ઓળો
 ઉપચીયમા શ્રીં [સં] ઓળાનો ઓળો, ઓળો
 ઉપચીયમા શ્રીં [સં] સાપનોની છત-પુષ્કળતા
 ઉપચીય પું [સં] પરિવાર (૨) [વ્યા] ઉમેરો
 ઉપચીય વિં [સં] ઓળા ઉપચીય ઉપચીય કરનાર,
 ઉપચીય (૨) કળકળ, આગ
 ઉપચીય પું, શ્રીં [સં] એક ૭૬
 ઉપચીય પું સંકિં 'ઉપચીય' પ્રેરક, પેલા
 કંચુ જન્મ આપવો (૨) બનાવવુ. ઉભુ
 કંચુ, કંચુ -રા(-રા)વંચું સંકિં(પ્રેરક)
 ઉપચીય શ્રીં [સં] છલના મૂળ પાસેની
 નાની છલ
 ઉપચીય પું [સં] નાનુ જવડુ
 ઉપચીયક વિં [સં] કોઈની ઉપર જેની આ-
 જીવિકા ચાલતી હોય એવુ (૨) પું આચિત
 માણસ દાસ [અવિત, ગુજરાત
 ઉપચીય નં, ઉપચીયક શ્રીં [સં] આ-
 ઉપચીય વિં (૨) પું [સં] ઓળો ઉપચીય
 ઉપચીય શ્રીં [સં] મવ્ય પ્રેરણથી યતુ જાન
 ઉપચીય નં [સં] ગૌણ જ્ઞાન, સસારજ્ઞાન
 ઉપચીય પું એક ૭૬
 ઉપચીય(-થુ) નં [સં] ઉત્તરથુ] નહાતા
 નહેતા ગરીરે ચોપડવાનુ સુગંધી દ્રવ્ય, પીઠી,
 ઉત્તરથુ
 ઉપચીય શ્રીં વેવાઈની આગળ વાચવામા
 આવતી કન્યાના સગાઓની યાદી (૨) લક્ષ્મી
 દગ્ગવિજ, લક્ષ્મી
 ઉપચીય પું સંકિં 'ઉપચીય' પ્રેરક, આખુ કરંકુ
 (૨) દિલગી કરંકુ [ઉપચીયનુ મહેનતાણુ
 ઉપચીય શ્રીં, -મણુ નં, -મણી શ્રીં
 ઉપચીય પું સંકિં 'ઉપચીય', 'ઉપચીય' પ્રેરક,

ઉપચીય-ઉપચીય એમ કંચુ; ઉપચીય (૨)
 ઉપચીયમા મદદ કંચી
 ઉપચીય પું સંકિં 'ઉપચીય' પ્રેરક, ઉપચીય
 એમ કરંકુ (૨) ઉપચીયમા મદદ કંચી
 ઉપચીય નં ઉપચીયનુ સાધન-ટોપલો,
 સપડુ જે હોય તે
 ઉપચીય પું [સં] ભાહુ, ઓળા વપગરાવાળો ડિનારો
 ઉપચીય પું [સં] ઉતાપો, કુખ. પીઠા
 ઉપચીય પું [સં] મદદનીશ તરી
 ઉપચીય શ્રીં [સં] તળેટીની -નીચાણની જમીન
 ઉપચીય પું [સં] કરંકુ તે, કખ(૨)એક ગેગ,
 ચાદી [યથેચો હોય તેવુ
 ઉપચીય વિં [સં] ઉપચીય (૨) જેને ઉપચીય
 ઉપચીય પું, ના પું, શ્રીં [સં] ગૌણ-નાનો
 દેવ (યક્ષ, ગધર્વો, અપ્સરા જેવા)
 ઉપચીય પું [સં] શિક્ષણ (૨) બોધ, શિખામણ,
 સલાહ (૩) પાસેનો દેશ ૦૩ વિં (૨) પું
 ઉપચીય આપનાર ૦૩ વિતા શ્રીં બોધપ્રધાન
 કવિતા ૦૩ સંકિં [સં] ઉપચીય ઉપચીય
 આપવો-કરવો -શામ્લ નં અમૃત જેવો
 ઉત્તમ ઉપચીય
 ઉપચીય પું [સં] ઉપચીય, ગુરુ, આચાર્ય
 ઉપચીય પું [સં] પગવણી (૨) કીન, પીઠા (૩)
 માસ, ઉપચીય (૪) સંકેત, આપના ૦૩, ૦૩, ૦૩
 વિં ઉપચીય કરનાર -વી વિં ઉપચીયકાન્ક
 ઉપચીય પું [સં] નાનો બેટ [ધાનુ
 ઉપચીય શ્રીં [સં] હલકી-ગૌણ ધાનુ (૨) મિત્ર
 ઉપચીય નં [સં] ઓશીકુ, તકિયો
 ઉપચીય નં [સં] ખડધાન, હલકી જાતનુ અનાજ
 ઉપચીય શ્રીં [સં] ચિત્તને ઓગાડ કરવાનો
 એક પ્રકાર
 ઉપચીય પું [સં] સરકૂત વ્યાકરણ અને
 વર્ણમાળામા પ અને ફ ની પૂર્વે આવતો
 મહાપ્રાણ વિસર્ગ
 ઉપચીય નં [સં] સત્તાવીસ મુખ્ય નક્ષત્રો
 સિવાયનુ કોઈ પણ ગૌણ નક્ષત્ર (એ કુલ ૭૨૬
 કહેવાય છે.)
 ઉપચીય નં [સં] મુખ્ય નગરનુ પર્વ, 'સખળ'
 ઉપચીય પું [સં] ઉપચીય (૨) ન્યાયના પ ચાવચવ

વાન્થોમાનુ ચોથું - જેમા સાધ્યધી (વહ્નિ)
 વ્યાપેલુ સાધન(ધૂમ)પક્ષ(પર્વત)ઉપર છે એમ
 ખતાવવામા આવે છે. ૦૧ નંબરનોઈદેવુ તે, તેનો
 સંસ્કાર (૨) જનોઈ [મજ્જરી વગેરેતુ)
 ઉપનામ નં [સ] બીજુ નામ (લાહ, અહક
 ઉપનાયક પુન[સ] નાર્તા, નાટકાદિમા મુખ્ય નાયક
 પછીતુ બીજુ પાત્ર (૨) ઉપનિ, ચાર
 ઉપનાયિકા સ્ત્રીં [સ] મુખ્ય સ્ત્રીપાત્ર પછીતુ
 બીજું પાત્ર
 ઉપનાયકું સંકિં 'ઉપનય તુ પ્રેરક
 ઉપનિધિ પુન[સ] થાવણ, આહમા મૂકેલી વસ્તુ
 ઉપનિયમ પુન[સ] પેટાનિયમ
 ઉપનિવેશ પુન[સ] સમ્માન, વસાહત 'કોલોની'
 ઉપનિષ્કાર પુન[સ] ઉપનિષ્કાર કર્તા
 ઉપનિષદ સ્ત્રીં, નં [સ] વેદનો અનગત
 ગણાતો અને તેના ગૃહ અર્થેને ગ્વપટ કંતો,
 બ્રહ્મવિદ્યાતુ પ્રતિપાદન કંતો તાત્ત્વિક ગ્રંથ
 (૨) વેદ-ગ્વપટ (૩) બ્રહ્મજ્ઞાન (૪) ગ્વપટ
 ંકાર પું 'ભુઓ 'ઉપનિષ્કાર' [જવાયેલુ
 ઉપનીત વિં[સ] ઉપનયન પામેલુ (૨) પાસે લઈ
 ઉપનેત્ર નં [સ] ચશ્મ
 ઉપન્યામ પુન[સ] પાસે - જોડાલેડ મૂકું
 તે (૨) ઉપનિધિ (૩) લખાણ, મૂચના,
 દગખાત (૪) પ્રગ્તાવના, ઉપોદ્ધાત(પ)ઉલ્લેખ
 (૬) જ્ઞાન આખ્યાન (૭) નવલકથા
 ઉપપતિ પુન[સ] ચાર (૨) દિય
 ઉપપત્તિ સ્ત્રીં [સ] સાબિતીમા પ્રમાણો અને
 હાખસા ખતાવવા તે (૨) સિદ્ધિ, યુક્તિ (૩)
 પુગતો પ્રમાણ (૪) ઉપાય, ઇલાજ સાવન
 ઉપપત્તી સ્ત્રીં [સ] મુખ્ય નહિ એવી પત્ની
 (૨) ગમાન
 ઉપપદ નં [સ] પૂર્વે બોલાયેલો અથવા
 આગમ મુખ્યેલો શબ્દ (૨) સમાસનો પહેલો
 શબ્દ (૩) ઉપાવિ, અહકં સમાસ પુન
 ધાનુસાવિત શબ્દ - દ્વદતની સાથે થતો નામનો
 સમાસ ઉદાહરણ કલકાગ, ધરલેહ
 ઉપપદ્મ વિં [સ] મેળવેલુ; પ્રાપ્ત કરેલું (૨)
 ની સાથે આવેલુ (૩) યોગ્ય સુસગત (૪)
 સાબિત - સિદ્ધ થયેલુ

ઉપપરિણામ નં [સ] ગૌણ પરિણામ
 ઉપપંથ પુન [ઉપ+પંથ] સપ્રદાયનો કારો
 (૨) નાનો માર્ગ, રેડી
 ઉપપાતક નં [સ] ગૌણ પાપ
 ઉપપાદક વિં [સ] ઉપપન્ન કરનાર વત્ત.
 નં નં ઉપપન્ન હોવુ કે કરવુ તે
 ઉપપુર નં [સ] ઉપનગર, પર [પુનગર
 ઉપપુરાણ નં [સ] મુખ્ય નહિ એવુ - ગૌણ
 ઉપપ્રાપ્ત પુન [સ] મદદનીશ પ્રમુખ
 ઉપપ્રશ્ન પુન, નં [સ] પ્રશ્ન પરથી નીકળેલો
 પ્રશ્ન (૨) ગૌણ પ્રશ્ન
 ઉપપ્રદાન નં [સ] ભેટ. નજરાણુ (૨) વાચ
 ઉપપ્લવ પુન [સ] સકટ, આક્રાંત ઉત્પાત (૨)
 જીલમ, પીકા (૩) ગ્રહણ કરવુ તે (૪) [સ]
 ગહુ ંકારક વિં ઉપપ્લવ કરે એવુ - વી
 વિં ઉપપ્લવવાળુ [આતિગમ
 ઉપખર્હણુ નં [સ] એ શીક (૨) ભેટવુ તે
 ઉપખાલુ પુન [સ] કાણીથી નાચેતો હાથ
 ઉપખૂંહણુ નં [સ] વધારો, વધારવુ તે
 ઉપભાષા સ્ત્રીં [સ] મુખ્ય ભાષાનો ગૌણ
 ભેદ બોલી [માલિક (૩) વસ્તુ
 ઉપભોક્તા પુન [સ] ઉપભોગ કરનાર (૨)
 ઉપભોગ પુન [સ] ભોગવટો (૨) અનુભવ
 લહવો (૩) માણવુ - મન હેવી તે. ૦૩ મં
 કિં [ઉપભોગ પરવી] ઉપભોગ કરવો - ગી
 વિં ઉપભોગ કરનાર - ગ્ય(-જ્ય) વિં
 ઉપભોગ કરવા યોગ્ય
 ઉપમક પુન [સ] મુખ્ય મહત્તી શાખા
 ઉપમદ પુન [સ] મદન કરવુ તે (૨) નશ
 ૦૦ વિં ઉપમદ કરનાર
 ઉપમંત્રી પુન [સ] મદદનીશ મંત્રી
 ઉપમા સ્ત્રીં [સ] સરખામણી (૨) મળતાપણુ (૩)
 [કા શા] એક અર્થલ કાર - જેમા ઉપમેય તથા
 ઉપમાનભેદ કાયમ ગાળીને તેમનો સમાન વસ્તુ
 ખતાવવામા આવે છે [-આપવી = સરખાવવુ
 (૨) ઉપમા અલ કાર સાધવો - લેવી = દાખલા
 નગેકેકેલુ.] ૦૧ નં જેની સાથે સરખામણી
 હોય તે (૨) [ન્યા.] ચાર પ્રમાણોમાનુ એક -
 પ્રસિદ્ધ વસ્તુના સાવચ્છથી સાધ્ય સિદ્ધ કરવુ તે

ઉપમાતા ત્રીં [સ] ધાવ (૨) અપરમા
ઉપમિત વિં [સ] સગખાવેલુ, ઉપમાવાળુ
૦સમાસ પું પૂર્વપદ ઉપમિત અને ઉત્તરપદ
ઉપમાન હોય એવો સમાપ ઉદા નરસિંહ
-નિ ત્રીં ઉપમા, સરખામણી (૨) [ન્યા]
ઉપમા અથવા સાદૃશ્યથી યતુ જાન

ઉપમેય નં [સ] જેને ઉપમા આપવામા
આવી હોય તે -યોપમા ત્રીં જેમા
ઉપમેયની ઉપમા ઉપમાન હોય અને ઉપમાનની
ઉપમા ઉપમેય હોય એવો અર્થાલ નર(જા શા)

ઉપયુક્ત વિં [સ] ખરોખર, યાજ્ઞતુ યોગ્ય,
અવએસતુ (૨) ઉપયોગી ંતા ત્રીં
ંતાવાદ પું ઉપયોગી ને ન માસ એવો
મન, નહોતો સેવાનો એકમાત્ર હેતુ, વધારેમા
વધારે સંખ્યાનુ વધારેમા વધારે લક્ષુ કરંચુ,
એવો મન, યુદિલિટોરિએનકમ

ઉપયોગ પું [સ] કામ, વાગ, વપગશ (૨)
ખપ, જરિયાત (૩) (નૈન) ધ્યાન, સાવચેતી
[-લેયો=ઉપયોગ કરવો, વાપરંચુ, ખપ
કરવો] ંયાદ, -ગિતાવાદ પું જુઓ
ઉપયુક્તતાવાદ -ગિતા ત્રીં ઉપયોગીપણુ
-ગી વિં ઉપયોગમા આવે તેણુ, ખપનુ
કામનુ, સાર્થક

ઉપર નં + ઉપગણુ, વહા

ઉપર અં [સિ ઉપરિ] પર ઊંચે ઉદાં
'ઉપર આકાશ ને નીચે ધરતી' (કિં વિં
તરીકે) (૨) ધ્યાન કે કમથી નેતા નીચે કે
પાછળ નહિ પણ એથી ઊલટું (નામયોગી
અં તરીકે) ઉદાં 'વર ઉપર' (૩) -ના કરતા
વધારે ઉપરાત ઉદાં 'સો ઉપર ખર્ચ થશે' (૪)
(-ના કરતા) ચરિયાતુ કે આગળ આવે એમ
ઉદાં 'વર્ગમા તે ઉપર રહે છે' 'વંશમા એનો
હાથ ઉપર છે' 'તેનુ રથાન ઉપર છે' (૫)
અગાઉ પૂર્વે ઉદાં 'વેદા હજારો વર્ષ ઉપર
લખાય'. 'ઉપર લખ્યા પ્રમાણે (૬) (કોઈ
ભાવની સાથે શા પ્રમા) -ની પ્રત્યે ઉદાં
'પણ ઉપર દયા, કોવ, ફૂરતા' ઇં 'માગી
ઉપર રોક ન માગ, કોઈ ન કર' (૭) -ના
આગ્રાએ, -ને લઈને, -ને કારણે ઉદાં

'શા ઉપર આ ફૂદફૂદ છે?' 'આપના પૈસા
ઉપર તાગડવિન્ના ના કંચે' 'એના કથા ઉપર
આટલુ અંચુ લાગી નય? (૮) -ની આડવી,
-ને આધારે ઉદાં 'વર કે માલ ઉપર
પૈસા ધીરે છે' (૯) ફૂં માયે આવતા,
તે ડિયા થયે કે થાય ત્યારે કે ત્યાં
પછી કે થાય એટલે ઉદાં 'ખખર આવ્યા'
ઉપર હુ નઈ આવીશ 'નેતાઓ યુગા ઉપર
કાઈ થાય' 'તેના આવવા ઉપર સલા મુલતવી
ગાળી' (૧૦) વિષે, બાખતમા ઉદાં 'ગાય
ઉપર નિખવ લખો' 'એના વ્યાખ્યાન ઉપર
મારે કાઈ કહેવાનુ નથી' (૧૧) -ના કિનારા
ઉપર, -ને કિનારે ઉદાં 'કાશી ગંગા ઉપર
છે' 'તે નદી ઉપર ફરવા ગયો' 'તે તળાવ ઉપર
ખેડો છે' (૧૩) -ની લગોલગ ઉદાં તેઓ
મારામાગી ઉપર પહોંચ્યા હવે તે પૂર યવા
ઉપર કે (૧૨) -સપાટી ઉપર (પ્રાય
પ્રવાહી સાથે) ઉદાં 'મલક' ઉપર આવી'
'પડ્યો તેવો તો ઉપર આવ્યો, પછી રૂખી ગયો'
'છેવટે તે વાત ઉપર આવી (૧૪) (સાતમી
વિભક્તિનો ભાવ બતાવે છે) તે જગ્યાએ ધ્યાને
ઉદાં 'દુકાન ઉપર કોણ ખેસે છે?' 'વર ઉપર
આવતો'. 'મન ઉપર અસર વડ' 'કામ ઉપર
હોઉ ત્યારે' [-કરંચુ = આગળ પડતુ -પહેલું]
કરંચુ, નહોતમમા આણુ, જશ ગાવો (૨)
ઉપગણુ લેણુ -જણુ = ભત-વભાવ કે ખાન
દાનનુ પોત પ્રકાશનુ નીચે પ્રમાણે શા પ્રમા
આવે છે 'આખર ઉપર ગયો', 'માખહેન ઉપર
ના ના', 'ભત ઉપર ગયા વગર રહે?'
-થઈને = ઉપરવટ નહોત, ના ડાયા છતા,
અવગણીને -નીચે કરંચું = તળેઉપર કરંચુ,
સેળમેળ કરંચુ ઉપરનુ નીચે ને નીચેનુ ઉપર
કરંચુ -નીચે થણુ = આતુરતા કે અધી-
રાર્થી કે ઉત્કંઠતાથી વર્તણુ, (કાઈ ને કાઈ
કરવા) અધીર થણુ, ઊંચુ નીચુ થણુ.
-ખેસણુ, -ને ઉપર ખેસણુ = દેખાગેખ
રાખવાનુ કામ હેણુ (કાઈ માણસ કે કામની),
તેનુ ધ્યાન ગાળી સલાળણુ -ને ઉપર
રાખણું = ઉપર કરંચુ, નીચુ ન પડવા દેણુ

(૨) લાડ લડાવવા, ખૂચ સલાણણું
 -પગ મૂકવે = ના માનવ; અવગણણ (૨)
 કચડણું - પડણું = હરીફાઈમાં ઊતરવું,
 વચ્ચે આવવું (૨) - ને આશરે જવું,
 ખોતરૂપ થવું (૩) રૂપ ગુણ ઇંભા મળતું
 આવવું ઉદા. 'એ એના બાપ ઉપર પડ્યો
 છે.' - રહીને = ભત દેખરેખ તળે, જાણી-
 ખૂજને (-ઊણું રહીને પણ કહેવાય છે.)
 ૦ ઉપરથી અં ઊડાણમાં ઊતર્યા વિના (૨)
 માત્ર સપાટી ઉપરથી (૩) સહેજસાજ ૦ ઉપરેટું
 વિં ૦ ઉપરચોટિયું. ૦ ચોટિયું. - છટું (-લટું)
 વિં ૦ છીછરું, ઉપલકિયું. ૦ ટપકે અં ઉપર
 ઉપરથી (૨) ચોપડામાં રીતસર લખ્યા વિના.
 ૦ દળ નં જમીનતળ પર કરેલું બાધકામ
 ૦ થી અં ઉપલે રયાત્રેથી કે સપાટી પરથી
 (૨) બહારથી, બાહ્યત ('અં દરથી' થી ઊલટું)
 ૦ મતું વિં ઉપરવટ કરતા મતવાળું ૦ વટ
 મીં ૦ અનધિકાર ઉપરીપણ દાખવવું તે (૨)
 ઉત્સાહન, અવગણના (૩) વિં વિરુદ્ધ,
 અવગણતું (૪) ટપે એવું, સરસાઈ કરતું.
 (-જણું, થણું = અવગણીને ચાલવું) ૦ વટણો
 પું ૦ અલનો ખતો, વાટવાનો પથર ૦ વાસ
 (-સો) પું મેડાનો વાસ ૦ વામ્નિયો પું
 લગી [ઉપર એકવાનું વચ્ચે
 ઉપરણી સ્ત્રીં [સ પ્રાવરણ, પ્રા પાડરણ] એકાદણી,
 ઉપરણું નં, -ણો પું [જુઓ 'ઉપરણી']
 ખેસ, પિછોડી, અગવચ્ચે
 ઉપરત વિં [સ] વૈરાગી, સસારમાંથી જેતું
 ચિત્ત ઊઠી ગયેલું છે એવું (૨) અટકી પડેલું;
 શાત (૩) નિર્વેદ્યુક્ત, કટાણેલું -તિ સ્ત્રીં,
 -મ પું ઉપરત થવું તે, ઉપરામ
 ઉપરવટ, ઉપરવટણો જુઓ 'ઉપર મા
 ઉપરવાડ સ્ત્રીં [સં ઉપરિ + વાટ] ધર, રૂઢિયું કે
 ગામની નજીકનો લાગ પરવાડ (૨) ધરની વાડ-
 સીમાત દીવાલની બે બાજુનો લાગ -હિયો
 પું ઉપરવાડે રહેનારો, આશ્રિત માણસ (૨)
 પાસેના ગામની ખેતી કરનાર ખેડૂત
 ઉપરવાસ અં પવન કે પાણીના વહનની
 વિરુદ્ધ દિશાએ, ઉપલે લાગે.

ઉપરવાસ (-સો), -સિયો જુઓ 'ઉપર' મા
 ઉપરંગ પું ૦ ગમ્મત [એક, લાગલાગટ
 ઉપરાઉપર, ઉપરાઉ (-છા) પરી અં એક પછી
 ઉપરાજણું સં કિં [સ ઉપાર્જી] ઉપાર્જન કરવું,
 કમાવું [હુમીનિયન'
 ઉપરાન્ય નં [સં] મુખ્ય નહિ એવું રાન્ય,
 ઉપરાણું (-ણું) નં [હિં ઉપરાણા, મ ઉપરાણા]
 પક્ષ લેવો તે, તરફદારી [-લેણું = પક્ષમાં જવું,
 તરફદારી કરવી]
 ઉપરામ પું [સં] ઉપરમ, નિવૃત્તિ (૨) વિગમ,
 અટકવું તે (૩) સન્યાસ (૪) મૃત્યુ
 ઉપરામણી સ્ત્રીં [ઉપર' પરથી] તફાવત;
 ઠરાવેલી કિમતથી ઉપરતું જે હોય તે
 ઉપરાણું નં જુઓ ઉપરાણું, તરફદારી
 ઉપ (-ક) રાંડું (૦) વિં પાસાભેર એવું (૨) બાજુ
 ઉપરત, સામેત (૩) ઊભું (૪) અવળું, ઊંચું
 ઉપરાંત અં [હિં, મ] વધારે, વિગેષમાં (૨)
 સિવાય, વળી બીજું (૩) પછી, ઉપરથી
 ઉપરિતન વિં [સ] ઉપરતું ઊંચેતું
 ઉપરી પું [ઉપર' પરથી] ઉપરનો અધિકારી
 (૨) વિં ઉપરતું ૦ પાણું નં
 ઉપ (-ક) રૂ વિં [સ ઉપરિ, પ્રા. ઉપરિ]
 પાસાભેર (૨) ઊભું (જેમ કે ખાટલો ઉકરો કરવો)
 ઉપરો (-ક) રૂ વિં [સ ઉપરિ + વક્ત] ઉપર
 કહેલું - જણાવેલું
 ઉપરપક નં [સ] નાટકનો એક પ્રકાર
 ઉપર્યુક્ત વિં [સ] ઉપર કહેલું - જણાવેલું
 ઉપરોધ પું [સ] રોકાણ, પ્રતિબંધ; વિચ્છ (૨)
 ઘેરવું તે (૩) પીણ, દુખ ઠંડ, ૦ થી વિં
 ઉપરોધવાળું કે કરે એવું
 ઉપક્ષ પું [સં] પથર: શિલા, ખડક (૨) રત્ન
 ઉપલક વિં ઉપર ઉપરતું ઉપચોટિયું (૨) કાલતું;
 વધારાનું (૩) ચોપડામાં ટોઈ ખાસ ખાતે નહિ
 નોવેલું એવું [-માંડણું, -રાખણું = ખાસ
 કોઈને ખાતે નોંધ્યા કે પાડ્યા વગર ચોપડામાં
 રકમ લખવી કે ટપકાવી રાખવું] -કિયું વિં
 ઉપર ઉપરતું, ઉપચોટિયું, અસ પૂર્ણ
 ઉપસક્ષણ નં [સં] ચિહ્ન, વિગેષ લક્ષણ (૨)
 ધશારત સૂચન (૩) [કા ગા] એક અર્થલક્ષર,

જેમા વસ્તુના એક ભાગ વડે આખી વસ્તુને
બોધ કરાવાય છે

ઉપલક્ષિત વિં [સં] ઉપલક્ષણથી સૂચવાયેલું
ઉપલક્ષ્ય વિં [સં] ઉપલક્ષણ કે અનુમાનથી
સમજાય એવું (૨) નં ટેકા, આશ્રયસ્થાન (૩)
અનુમાન

ઉપલગ્ધ વિં [સં] મળેલું, મેળવેલું (૨) નજેલું
-ગિય સ્ત્રીં પ્રાપ્તિ, લાભ (૨) બેધ, જ્ઞાન
ઉપલભ્ય વિં [સં] મેળવી-જાણી શકાય એવું
(૨) માનનીય, ગુણિતાત્મક માન વિં મળતું,
પ્રાપ્ત થતું [એક ઔપચિ, અનતમૂલ
ઉપલમ્ (-સા) રી સ્ત્રીં [સં] ઉપલમ્મારિકા]
ઉપલાણુ વિં ઉપરનું, ઉપરના ભાગનું, ઊંચેનું
(૨) નં ઉપલો ભાગ અથવા બાજુ -ણું નં
ભુઓ ઉપલાણ

ઉપલિયુ નં એક રોગ ઉટાટિયું
ઉપલી સ્ત્રીં [સં] ઉપલ પરથી] જમીનમા
છાટેલી ખાડણી, ખાડણિયો
ઉપલુ (હુ) વિં [હિં ઉપલ્લા] ઉપરનું (૨)
આગળ આવેલું કે જણવેલું

ઉપલેટ નં એક વનસ્પતિ-ઔષધિ [લીપણ
ઉપલેપ પું, ૦ન નં [સં] લેપ કરવો તે (૨)
ઉપવન નં [સં] બગીચો, વાડી
ઉપવત્ર નં [સં] અગવત્ર બેસ
ઉપવાત પું [સં] પવન વાયુ

ઉપવાસ પું [સં] વ્રત કે નિયમ તરીકે ન
ખાધું -ઇદિયોના ભોગનો ત્યાગ કરવો તે (૨) ન
ખાધું તે, અનશન -મી વિં ઉપવાસ કરનાર
ઉપવિદ્યા સ્ત્રીં [સં] યૌદ મોટી વિદ્યાઓથી
ગૌરુ વિદ્યા

ઉપવિરોધ પું [સં] જે નિર્દેશોના અમુક અશ
વચ્ચેનો વિરોધ, 'સમ-કોન્ડ્રી એપોઝિશન'
ઉનાં 'કેટલાક માણસ ડાહ્યા છે, કેટલાક
માણસો ડાહ્યા નથી' (-ન્યા)

ઉપવિષ નં [સં] બનાવડીઝર (૨) થેનનુઓસક
ઉપવીત નં [સં] જનોઈ [-આપણું, દેણું =
જનોઈ પહેરાવવી, તેનો વિધિ ઉત્સવ કરવો
-પહેરણુ = જનોઈધારણ કરવી, તેનો સરકાર
થવો કે ગ્રહણ કરવો]

ઉપવેદ પું [સં] વેદોમાથી નીકળેલી ગૌણ
વિદ્યાઓ, જેવી કે, આયુર્વેદ, ધનુર્વેદ, ગાધર્વ-
વેદ અને ગ્થાપય શાસ્ત્ર

ઉપવેશન નં [સં] બેસવું તે, બેઠક
ઉપશમ પું, ૦ન નં [સં] શાન પડવું -વિગમ
હેવો ને, શમવું તે (૨) શાંતિ નિવૃત્તિ (૩)
સાત્વન ઠંડું અંકિં [સં] ઉગ્રાસ] શાંત -
નિવૃત્ત થવું, અટકવું

ઉપશય પું [સં] અમુક દવા કે ઔષધોની
અસર પરથી ગુણ નિદાન કે ઉપચાર

ઉપશાખા સ્ત્રીં [સં] મુખ્ય શાખાનો કાટો
ઉપશાસ્ત્ર નં [સં] મુખ્ય શાસ્ત્ર ઉપથી બનેલું
ગૌણશાસ્ત્ર [(કામક્રોવાદિનુ) શાંત પડવું તે,
ઉપશાંત વિં [સં] શાન -તિ સ્ત્રીં શાંતિ

ઉપશિક્ષક પું [સં] મદદનીશ શિક્ષક
ઉપશ્રુતિ સ્ત્રીં [સં] સાબળવું -કાન માડવું તે
(૨) તથા મુઠી સભળાય તે અતર (૩) એક
અલૌકિક વાણી -વનદેવનાની ભવિષ્યમૂચક
વાણી (૪) વચન, સ્વીકારવું વચન

ઉપસન્નિતિ સ્ત્રીં [સં] પેટા સમિતિ

ઉપસર્ગ પું [સં] રોગ, માદગી (૨) આજ્ઞ,
ધર્મ (૩) અપશુકન, મરણચિહ્ન (૪) દેવ અને
મનુષ્ય વગેરે તરફની કનડગત (જૈન) (૫)
[વ્યા] ધાતુઓ કે ધાતુ ઉપરથી બનેલા નામેની
આગળ જોડાનો તથા તેમના મૂળ અર્થમા
વિશેષતા આણતો શબ્દ કે અવ્યય (મ, પન,
અપ, સમ, અનુ, અવ, નિમ અથવા નિર,
હુસ્ અથવા હુ઼, વિ, આ, નિ, અંવિ, અપિ,
અતિ, સુ, ઉત-દ, અભિ, પ્રતિ, પરિ, ઉપ)

ઉપસ ગ્રહ પું [સં] ખુશ ગમણ -અનુચેદન
આપણું તે (૨) માન આપણું ને (૩) લેણું -
સ્વીકારવું -સવગ્નું તે [દીક્ષા

ઉપમ પદ (-દા) સ્ત્રીં [સં] બૌદ્ધ લિહુ થવાની
ઉપસ હાર પું [સં] એકત્ર કરવું તે (૨) સાગશ
(૩) દૂકામા આટોપી લેણું તે

ઉપસાગર પું [સં] પહોળા મુખનો અખાત
ઉપસાટ પું [ઉપમણુ] ઉપસણું તે (૨) સોજો
(૩) ડુલાવો

ઉપસાવણુ સંકિં 'ઉપસણું'નું પ્રેરક

ઉપસિદ્ધાંત પુનં [સ] મુખ્ય સિદ્ધાંતમાથી સીધી રીતે કલિન થતો સિદ્ધાંત, 'કોગેલરી'

ઉપસ્કર પુનં [સ] સામગ્રી, સાહિત્ય (૨) વગ્નખટલો (૩) સભાગ, મશાલો (૪) શાણગાર, વરેણુ (૫) ઠપકો (૬) મારવું - ઈન કરવી તે ંણુ નં ભૂણ - શાણગાર સજવા તે (૨) માટવું - ઈન કરવી તે (૩) સગ્રહ (૪) વિકાર, ફેગાર (૫) અપ્યાહાર (૬) ઠપકો

ઉપસ્કાર પુનં [સ] પૂર્તિ, પુસ્તણી (૨) વરેણુ (૩) બુઝો ઉપસ્કરણ અર્થ ૧, ૩, ૫

ઉપસ્ત્રી ત્રીં [સ] ગ્માત

ઉપસ્ત્રિ પુનં [સ] અનુચર, સેવક

ઉપસ્થ નં [સ] પુરુષ અથવા ત્રીની ગુરોન્દિય

ઉપાધ્ય પુનં ગુદા

ઉપસ્થાન નં [સ] દેવની મનુષ્ય પૂત માટે મત્ર દેનુનિ બોલતા ઊભા રહેવું તે, ઉપાસના, સેવા (૨) અભિવદન, નમસ્કાર (૩) ગ્રહેણ ઉપસ્થિત વિનં [સ] નજીક ઊભેલું, હાજર, રત્ન (૨) આવી પહેલું (૩) બનેલું (૪) જાત, પ્રાપ્ત - તિ ત્રીં ઉપસ્થિત હોય તે [મુતિ

ઉપસ્મૃતિ સ્ત્રીં [સ] મુખ્ય નહિ એવી - ગૌણ ઉપહુત વિનં [સ] ઈન પામેલું, નષ્ટ (૨) ત્રષ્ટ, અશુદ્ધ ઉપહુતમનીય વિનં [સ] ઉપહામને પાત્ર

ઉપહાર પુનં [સ] ભેટ, અક્ષિસ (૨) પૂતનો સામાન (૩) લવાજમ

ઉપહાસ પુનં [સ] મઠ્ઠી, કેઠ્ઠી ંચિત્ર નં ઉપહાસ કરવા દોરાતું ચિત્ર નર્મચિત્ર - સાસ્પદ વિનં (૨) નં ઉપહાસ કરવા જેવું - રૂચ વિનં ઉપહમનીય

ઉપહિત વિનં [સ] ઉપાધિવાળું (વેદાન્ત)

ઉપાકર્મ નં [સ] ચોમાસામા વેદોનું પારાયણ આગતતા પહેલા કરવાની એક ક્રિયા

ઉપાખ્યાન નં [સ] નાનું આખ્યાન

ઉપાધ્યાણ નં [સ] મૂલ્ય કે ચૂમણુ તે

ઉપાધ્યાર્થ પુનં [સ] મદદનીશ આચાર્ય

ઉપાહ, -હો પુનં [ઉપાહવું] ઉપસાટ; સોજે (૨) હરાઉપણુ (૩) જીરસો, આવેશ (૪) આરભ (૫) કાશિરા, પ્રયત્ન (૬) મૂંઢેલા નાણામાથી પાથું લેવું તે; પાછી લીવેલી ઝકમ (૭) ખપત, ઉઠાવ, માગ.

ઉપાહવું સંકિં [સ] ઝપાત્ પ્રા ઝપાત્]

'ઉપાહવું' નું પ્રેક્ષ, ઊચું કરવું - ઉઠાવણ, નાંચેલી

ઉપા લેવું (૨) માથે લેવું, વહોતું (૩) મૂળનાથી

એ થી કાઢવું (૪) નાણા મૂંઢેલા હોય ત્યાંથી લેવા

(૫) ચોરી કરવી (૬) શરૂ કરવું માંસુ ઉપારાવણુ

સંકિં (પ્રેક્ષ) ઉપાહવું અંકિં - (કર્મણી)

ઉપારો પુનં બુઝો ઉપાહ (૨) ઝગ્ગા ઝાખગને વાઢીને કરેલો જથો

ઉપાત્ત વિનં [સ] પ્રાપ્ત (૨) ગૃહીત સ્વીકૃત

ઉપાદાન નં [સ] અગીકાર સ્વીકાર (૨) કાગણુ,

સમવાથી કાગણુ (૩) જેમાથી કાઢી પણ વરત

ખનાવાઈ હોય તે રૂચ ંકારણુ નં સમવાથી

કાગણુ ંલસણુ ત્રીં એક અર્થાલકાર

અગ્રહલક્ષણા (કા ગા)

ઉપાદેય વિનં [સ] લઈ શકાય એવું (૨) સ્વીકાર્ય

(૩) પસંદ કરવાનું (૪) ઉત્તમ, સખાણવા જેટ

ઉપાધિ ત્રીં [સ] પીડા, આપદા (૨) જજળ

પચાત ચિતા (૩) ચિહ્ન, સજા (૪) પ્રાપ્ત

લક્ષણુ, ગુણધર્મ (૫) પદવી. 'હિત્રી' (૬)

ખિતાબ, ધલજાબ (૭) અટક, ઉપનામ. [-મા

આવણું. આવી પડણું = પીડા કે પચાતની

દશા થવી - માં પડણું = પીડા કે પચાતના

કસાણુ કે તે માથે વહોતી - વળગવી =

ઉપાધિમા કસાણુ]

ઉપાધ્યક્ષ વિનં [સ] ઉપપ્રમુખ

ઉપાધ્યાપક પુનં [સ] મદદનીશ અધ્યાપક

ઉપાધ્યાય [સ]. ઉપાધ્યો + પુનં શિક્ષક

અધ્યાપક (૨) પુરોહિત, ગોઠ (૩) બ્રાહ્મણની

એક અટક

ઉપાન નં [સ. ઝપાત્] પગરખુ, નેડો

ઉપાય પુનં [સ] ંલાજ, યુક્તિ (૨) સાધન ંગો

(૩) ચિકિત્સા ઉપચાર, પ્રયોગ (૪) આન્દલ

શરૂઆત [-ચાલવો = ઉપાય કાવો કે સજળ

વો - લેવો = ઉપાય કરવો - અપતિચાર

કવો] [(૨) કમાઈ

ઉપાન્ન નં, -ના ત્રીં [સ] મેળવણુ તે, પ્રાપ્તિ

ઉપાન્નિત વિનં [સ] મેળવેલું (૨) વારસામા મળેલું

ઉપાન્નું સંકિં [સ] ઉપાર્જી - માણું (૨) મેળવણું

ઉપાલંભ પુનં [સ] ઠપકો

ઉખાળું નં તાપોડિયુ, ગૂમડુ

ઉખાળો પુ. [મ ઉવાઝા] ખાફ (૨) ઊભરો (૩) ઉસ્કરણી, રોષ (૪) હોહા, તોફાન (૫) બળ તણ, છાણા (૬) કલ્લો (એકીસાથે ખાળી ભડકો કરવા જેટલો) [-આવવો = ઊભરાવું - ઊકવો = તોફાન કે હોહા મચવી કે લગવી]

ઉખેતર નં ઉનાળામા ફૂવાના પાણીથી કરેલો પાક (૨) લમ્પા નોતરે આવેલાએને રત્ન આપવી તે ઉખેર સ્ત્રી હળમા કાશને ખેસાડવા માટે મારવામા આવતી કાયર [૨] ચૂક

ઉખેલો પુ. ચૂક સાથે ઝાડાની હાજત થાય તે ઉખે(-ભે)ળાણું સંકિં [સ ઉદ્વલ્, પ્રા ઉવ્વલ = ઉખેડવું ? હિ ઉમાઢના, મ ઉમારળે] વળ ઊકલે એવું કરવું (૨) વાલેલું ઉખેડી નાખવું (૩) ગઈ ગુન્ગરી સંભારવી ઉખે(-ભે)ળાવણું સંકિં (પ્રેરક) ઉખે(-ભે)ળાવું અંકિં (કર્મણ) [જઈ શકે એવું

ઉભચર વિં [સ] ઉભયચર (૨) [ત્રી પુરુષ] ખેઉ ઉભડ(-ડૂ)ક વિં [‘ઊભુ’ પરથી ? પ્રા ઉવ્કુ-હુગ ?] અર્થ ઊભુ, ઊભુ (૨) નિરાતે નહિ ખેડેલું

ઉભડિયો પુ. મજૂર, દહાડિયો, ઉભેડું

ઉભડૂક વિં જુઓ ઉભડક

ઉભય વિં [સ] બને ંચર વિં પાણી અને પૃથ્વી બને પર ચાલે એવું ંત અં બને ગીતે ંત:પાશ પુ. ઉભયત પાશમા પડાય-ફસાઈ જવાય એવી રિયતિ, ‘રાઇલેમા’ ંત.પાશરેજીવન્યાય પુ. નદીન્યાધ્રન્યાય ંતુ અં ઉભયત ંતોભદ્ર વિં બને રીતે ભદ્ર - સારુ અથવા શુકનિયાળ ંત અં બને ંથાને કે પક્ષે ંથા અં ઉભયત ંવિધ વિં બને પ્રકારનું ંસંભવ પુ. ધર્મસંકટ, ધર્મસંકટ જેવી રિયતિ -યાત્મક વિં બનેવાળું, બનેનું બનેલું -યાન્વયી વિં ઉભય (પદ અથવા વાક્ય)ને જોડનાર (વ્યા.) -યાન્વિત વિં બે તરફથી જોડાયેલું -યાર્થ વિં દ્વિયર્થી; અસ્પષ્ટ (૨) ખેઉ રીતે કામ લાગે એવું. -યાલંકાર પું. ગળદ અને અર્થ બનેના અલગરવાળો અલકાર

ઉભરડો પુ. (સુ.) ઘરનો વચલો ખડ - ઓઢો

ઉભરણુ નં [ઉભરણું] ઊભરો (૨) આથો ચડવો તે ઉભરણી સ્ત્રી જુઓ ઊભણી

ઉભરાટ પુ. ઊભરાવું તે

ઉભરામણુ નં ઉભરણ, ઊભરો (૨) ઊભગઈને જે બહાર નીકળી ગયું હોય તે [પ્રેરક

ઉભરાવણું સંકિં ‘ઊભર(-ગ)ણું’ ‘ઉભાણું’ નું

ઉભળાવણું સંકિં ‘ઊભળણું નું પ્રેરક

ઉખળાવણું, ઊભળે એમ કરવું

ઉભાણું સંકિં ઊભણું નું પ્રેરક, ઊભે એમ કરવું, ઉભાવણું

ઉભાણુ નં આયો ચડવો તે

ઉભાત વિં [સ ઉદ્ + માત ?] ભાત જતી

ગ્હી હોય - ઝાખી પડી ગઈ હોય તેવું

ઉભાર પુ. [જુઓ ઊભરણું] ઉપગ્રહ મોટા

પક્ષ કે દેખીતું વજન કે ભાર (૨) ખાલી

દમામ (૩) [જુઓ ઉભારણું] રાખમાથી

અગ્નિ બહાર કાઢવો તે ંણી સ્ત્રી ઊચાઈ

ંણું સંકિં રાખમાથી અગ્નિ બહાર કાઢવો,

ભારેલો બહાર કાઢવો

ઉભારી સ્ત્રી પોલી વૂચી

ઉભાવણું સંકિં ‘ઊભણું’ નું પ્રેરક. ઉભાણું

અંકિં ‘ઊભણું’ નું ભાવે [ચકાવ

ઉભાળ વિં ઉખેડું (૨) ટાળ પડતું (૩) સ્ત્રી

ઉખેડું પુ. ઉભડિયો દહાડિયો, ઊમડ

ઉખેડું (-ફ) વિં ઊભુ હોય એવું, ઉભાળ

ઉખેથા અં + ઉભયથા

ઉખેફં વિં જુઓ ઉખેડું

ઉખેળણું સંકિં જુઓ ઉખેળણું (૨) હાંગની

કરડ કરવી ઉખેળાવણું સંકિં (પ્રેરક)

ઉખેળાવણું અંકિં (કર્મણ)

ઉખેળો પુ. કરડ, અર્ધા ખડાયેલી હાગર

ઉમગાવણું સંકિં ‘ઊમગણું’ નું પ્રેરક

ઉમચાડો પુ. (કા.) દખાણમાથી ઘૂટવાનો -

સત્તાધારી સામે માથું ઊચકવાનો પ્રયત્ન

ઉમટા(-હા)વણું સંકિં ‘ઊમટ(-હ)ણું’ નું પ્રેરક

ઉમટા(-હું) વિં [ઝ] સાઠ, ક્રોધ (૨)

ખાનદાન (૩) કીમતી

ઉમદાઈ સ્ત્રી ઉમદા હોય તે

ઉમરું વિં જુઓ ઉમરું

ઉમ(-મ)ર સ્ત્રીં [જ. રૂ] ઉમર, વય.

[—યત્રી=યત્ર આવૃં. વૃદ્ધ થયું. —સામું

(—મે) જોવું = મેટી ઉમરનો ખ્યાલ કરવો,

તેની યત્ર યત્રી ઉમરે પહોંચવું = ઉમર

લાયક—પુખ્ત વયનું થવું] ઉદરાગ [ફા]

વિં દીર્ઘાયુ ંલાયક વિં પુખ્ત વયનું

ઉમરખ પું, સ્ત્રીં અલરખો અલિલાખ હોગ

ઉમરહું નં [સિ ઝંઝર, પ્રા ઝવ] ઉમરહાનું

જળ —હો પું એક ઝાડ ઊમરો

ઉમરાવ પું [અ રમગ] અમીં (૨) શ્રીમત

બાદી [અ રાજહું] સ્ત્રીં ઉમરાવની પુત્રો

બાદો પું ઉમરાવનો પુત્ર

ઉમલાવયું સંકિં 'ઉમલવ'નું પ્રેરક

ઉમલોટિયા પુંખંખં ચટલા (૨) અખમા

ગલી કરવી તે

ઉમળકો પું ['ઉમલવ' પૃથ્વી ?] વહાલ—

મૃતનો ઊભરો [—આણવો, લાવવો = હેત

કે ભાવ પોતામા પેદા કરવો —આવવો = હેત

થવું, લાવ પેદા થવો]

ઉમંગ પું [હિ] ઉત્સાહ, હોશ (૨) આનંદ

દુર્ગ (૩) ખુશી, ધર્યા ંવું અંકિં [હિ

રૂનગતા] ઉમગમા આવવું —ગાવવું સં

કિં (પ્રેરક), —ગાયું અંકિં (લાવે) —ગી

વિં ઉમગવાણું

ઉમા સ્ત્રીં [મ] (સ) પાર્વતી ંધવ, ંપતિ,

—મેશ પું(મ) શકર, મહાદેવ ંમહેશ્વર

નંખંખં ઉમા અને મહેશ્વર (૨) મરી

ગયેલાની પાછળ પરણેલા બેડાને અપાત્ર દાન

ંમહેશ્વરી વિં બેરગી, ગગાનમની

ઉમાર(-ઉચ્ચ) નં, —હો પું [દે રમ્માહિય]

જુઓ ઉમાહિય, ખોરિયું

ઉમાર્ગ, —રગ પું જુઓ ઉમાર્ગ [(૨) ઉમગી

ઉમાલી વિં ઉદાર, યે હાયે ખરચનાર (માણસ)

ઉમાસી વિં ઉદાર (૨) હોશીલું

ઉમિયા સ્ત્રીં (સ) જુઓ ઉમા ંધીશ,

ંવર પું (સ) ઉમાપતિ, મહાદેવ

ઉમેદ સ્ત્રીં [ફા] આશા (૨) ધર્યા, અલિ

લાખા ંવાર વિં ઉમેદ રાખનાર (૨) પું

નેઝરી માટે અરજદાર અધવા નહું કામ શીખ-

નાં આદમી ંવારી સ્ત્રીં ઉમેદવાગપણું

ઉમેરહું સંકિં હોય તેનાં બીજું મૂંઝું,

નાખું રેંચું વગરનું (૨) મેળવવું. જેણું

ંચું (૩) ઉમેરવું —ણું નં જુઓ ઉમેગણી (૨)

અખગમણ —ણી સ્ત્રીં ઉમેગું તે વગરો (૨)

[લા] વગારીને ંહેણું —ઉમેગું તે ઉમેરાવયું

મંકિં (પ્રેરક) ઉમેરાણું અંકિં (કર્મણિ).

ઉમેરો પું વગરો (૨) મેળવણી, લેણવડ તે

ઉમેશ પું [સ] (સ) ઉમાપતિ, શકર

ઉમેણવું અંકિં આમણીને મૂળમાધી ઉમેડી

નાખવું ઉમેણાવવું સંકિં (પ્રેરક) ઉમે-

ણાણું અંકિં (લાવે)

ઉર નં [સ] હૃદય (૨) છાતી (૩) [લા]

ધ્યાન, લક્ષ [ઉરની લાગણી = ખરા મનનો

લાવ ઉરે ધરવું = ધ્યાનમા લેવું] ંજ.

—રોગ પું, નં રૂતન (૨) [સ] કામદેવ

ંમ હલ (—ળ) નં છાતીનો લાગ (૨) સ્તન-

મડળ ંમાળ સ્ત્રીં છાતી સુધી ઝૂંચે એવો

હાર ંરાગ પું હૃદયનો રાગ પ્રેમ ંવલ્લી

સ્ત્રીં દૂ ધીથી છાતી તરફ જતી વેલ જેવી રૂવાડી

(૨) પેટ ઉપર વાટા પડે છે તે, ત્રિવલી ંરુ

નં છાતીનું અખતર ં(—ર) રથલ (—ળ) નં

છાતીનો લાગ ંહાર પું ઉરમાળ

ઉરગ પું, નં [સ] પેટે ચાલે તે—સાપ ંપતિ

પું શેખનાગ ંલતા સ્ત્રી નાગરવેલ —ગાદ

પું [સ] (સ) ગરુડ

ઉરઝાવવું સંકિં 'ઊરઝાવું,' 'ઊરઝવું'નું પ્રેરક

ઉરણિયું વિં [સ ડ્ + ઋણ] માણ વિનાયું,

માણમુકત

ઉરદૂ સ્ત્રીં જુઓ ઉરદૂ

ઉરદે અં બીજે નામે, કિવા, ઉદે [ઉર મા

ઉરમ હલ (—ળ), ઉરમાળ, ઉરરાગ જુઓ

ઉરવર નં (પ) કમળનું બીજ, કમળકાંકડી

ઉરવલ્લી સ્ત્રીં [સ] જુઓ 'ઉર'મા

ઉરસ પું એલિયાની મરણતિથિનો ઉત્સવ,

ઝોરસ (૨) લગ્નનું જમણ

ઉરસ નં [સ] ઉર રથલ (—ળ) નં [સ.]

ઉરહાર પું જુઓ 'ઉર'મા

ઉરાઉર અં: [ઉર' પરથી] (કા) શ્વાસમેઝ, પૂર્ણાદ
 ઉરાઉરી સ્ત્રીં + હરીકાઈ
 ઉરાઉરુ સંકિં [ભુઓ ઉરાઉરુ] 'ઉરાઉરુ'નું પ્રેરક,
 ભુઓ ઉરાઉરુ ઉરાઉરુનું સંકિં ઉરાઉરુનું
 ઉરાઉરુ અં કિં (કર્મણિ)
 ઉરાઉરુ પું [ક ઓરેન્ગ-ડેન્ગ મૂળ મલય]
 ઉરાઉરુ શરે તેવો એક જાતનો પ્રાચીન
 ઉરાઉરુ નં એક જાતનું શ્વેદ
 ઉર વિં [સ] વિશાળ (૨) મોટું (૩) ઊંચું (૪)
 ઉરના કીમતી વ્યક્તિ વિં સ્ત્રીં વિશાળ
 વ્યક્તિગતી
 ઉરુ અં + ભુઓ રૂપક સન્મુખ
 ઉરુ-અડી સ્ત્રીં વચ્ચેની રેખાથી ત્રાસુ
 વેતરીને કમતા એક પ્રકારના મીઠાવાળી ખડી
 ઉરુગામી વિં [સ] પેટે ચાલતું (૨) નં પેટે
 ચાલતું પ્રાણી (સર્પાદિ)
 ઉરુગામી ઉરુગામી પું [સ] જાતીનો એક રોગ
 ઉરુગામી પું, નં [સ] ભુઓ ઉરુગામી (ઉર'મા)
 ઉરુગામી પું [સ] પેટની ઉપરના ખાડાનો ભાગ
 ઉરુગામી પું [સ] ઉરુગામી આગળના શરીરની નળી
 ઉરુગામી પું [સ] ઉરુગામી
 ઉરુગામી પું [સ] જાતીનો ભાગ
 ઉરુગામી નં [સ] જાતીનું હાડકું
 ઉરુગામી નં [સ] ભુઓ ઉરુગામી નં કંદાળિયો
 ઉરુગામી સ્ત્રીં [તુર્કી] ઉરુગામી હિંદી એક લાપા કે
 તેની લિપિ
 ઉરુગામી (-કે) અં [જ] ઉરુગામી
 ઉરુગામી સ્ત્રીં [સ] (૨) વર્ગની એક આમર
 ઉરુગામી સ્ત્રીં [સ] એક જાતની કાકડી
 ઉરુગામી સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી (૨) નમીન
 ઉરુગામી નં [જ] ભુઓ ઉરુગામી [ગુલાટ
 ઉરુગામી સ્ત્રીં [સ] ઉરુગામી ગુલાટ અવળી
 ઉરુગામી સ્ત્રીં ચામડિયાનું એક ચોળા
 ઉરુગામી સંકિં 'ઉરુગામી'નું પ્રેરક
 ઉરુગામી (-લે)મા' પું [જ] ઉરુગામી પડિત-ગાસી
 ઉરુગામી સંકિં 'ઉરુગામી'નું પ્રેરક
 ઉરુગામી (-લે)મા' સંકિં 'ઉરુગામી'નું પ્રેરક
 ઉરુગામી (-લે)મા' સંકિં [સ] ઉરુગામી અવળી
 ઉરુગામી (-લે)મા' સંકિં [સ] ઉરુગામી અવળી

ઉરુગામી (-લે)મા' સંકિં, નં સંકિં
 (કર્મણિ ને પ્રેરક)
 ઉરુગામી પું [સ. ઉપાલમ] ઉરુગામી
 ઉરુગામી (લા') વિં પાછળના ભાગમાં વચ્ચે
 વચ્ચેના ભાગ [ભુઓ ઉરુગામી]
 ઉરુગામી (લા') વિં [ભુઓ ઉરુગામી] ઉરુગામી
 (૨) પું ગાડા ઇલાદિના પાછળના ભાગમાં
 વચ્ચે વચ્ચે હોય તે [-પરવે=વાહનને
 પાછળ વચ્ચેપડતું વચ્ચે થતું કં લગતું
 ઉરુગામી પરવે=પાછળથી કાઢી અડચણ
 આવવાથી (કામ) અટકી જતું, ખવડતું
 સંકિં ઉરુગામીનું પ્રેરક, ઉરુગામી એક કંડુ
 (૨) ઉરુગામી (૩) અધવચ્ચે મૂકી દેતું (૪) ખવડ
 કરતું, દેવાળું કાઢતું [-ખાવતું સંકિં (પ્રેરક)
 -ખાવતું સંકિં (કર્મણિ)]-ખાવતું સ્ત્રીં
 ખાવતું ઉરુગામી ઉરુગામી કંડાની કુચી-
 આડી -ખિચુ નં ઉરુગામી તે [ઉરુગામી
 કરતું=વચ્ચેથી ખવડ કરતું, દેવાળું કાઢતું]
 -ખિચુ પું ઉરુગામી તે (૨) ભુઓ ઉરુગામી (૩)
 ભુઓનું એક કંડુ (કા) (૪) દેવાળું કાઢતું તે
 (૫) વિનાશ [-પરવે=ભુઓ ઉરુગામી કરતું]
 ઉરુગામી (લા') પું [ઉરુગામી] ઉરુગામી
 (ભૂની ઢખનો લાડકાનો હોય તે) (૨)
 [પ્રા ઉરુગામી=એક જાતના અત્યંત
 વચ્ચે ઉરુગામી (૩) ઉરુગામી, ઉરુગામી [-પરવે=
 ઉરુગામી નીચે કરવો (ખાવતું વામતું)
 ઉરુગામી નામતું ખવડ કરતું -ખેચવે=
 ખાવતું ઉરુગામી ઉરુગામી ઉરુગામી]
 ઉરુગામી પું આરુદ્ધ કાકડી
 ઉરુગામી સ્ત્રીં ઉરુગામી નં -પરવે ખાવતું તે
 વચ્ચે સ્ત્રીં ખાવતું (૨) એક અત્યંત
 ઉરુગામી પું નં [સ] ઉરુગામી
 ઉરુગામી પું ભુઓ ઉરુગામી [એક પત્ની
 ઉરુગામી સ્ત્રીં [સ] (૫) એક નાગરુદ્ધ, અત્યંત નં
 ઉરુગામી અં અરુદ્ધ. નકામ અરુદ્ધો ખવડ

ઉત્કરણ સંકિં [રવ 'હુશ' + કન્ઝુ ?] આવેશમા
આવે એમ કરવું, ઉત્તેજિત કરવું (૨) ભંભેરવું,
ચડાવવું -ણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ઉત્કરણ તે
ઉત્કરણ પું + આવેશ, ઉત્કરણી -વત્તું સંકિં,
-વું અંકિં ઉત્કરણ તુ પ્રેરક અને કમ ભિ
ઉત્કરણ પું + જુઓ ઉત્કરણ
ઉપ નં [સ] ઉપાં ંભુધિ વિં [સ.] મળસડે
વહેલું ઊઠનાર. -પ કાલ (-ળ) પું ઉપા-
મળસકાનો સમય -પ કાલીન વિં ઉપ કાળનું
-ને લાગતું -પા સ્ત્રીં પરોઢ (૨) મળસકાનું
અજવાળું (૩) સાગી જમીન (૪) (સ) ઓખા
(૫) એક વૈદિક દેવતા

ઉપીર નં [સ] ઉપીર જુઓ
ઉપીર નં [સ] ગિટ -પિટકા, -પીરી સ્ત્રીં ઊટડી
ઉપણુ વિં [સ] ગરમ ંકટિષ્ઠ પું
વિષુવત્તત્તી રડતી અંશ ઉત્તર અને રડતી
અંશ દક્ષિણ વચ્ચેનો ભાગ ંતા સ્ત્રીં ગરમી,
ઊનાપણુ ંતાનય નં ગરમી વહન કરવાની
ક્રિયા ંતામાન નં ઉજ્જમાન ંતામાપક
વિં ઉજ્જતા માપનાર (૨) નં તેણુ યત્ર
ંતાવહન નં ગરમી વહન કરવી તે ંતાવાહક
વિં (૨) પું ગરમી વહન કરનાર ંતાવાહી
વિં ઉજ્જતાવાહક ંત્ર નં ંમાન નં
ગરમીનું માપ, ટેમ્પરેચર' -પણુશુ પું
મૂર્ચ -પણુદક નં ઉજ્જ પાણી -પણુપત્રિ
(-પી) સ્ત્રીં ગરમી આપે એવી દવા

ઉજ્જમા સ્ત્રીં [સ] ગરમી (૨) હૂં (૩) વગળ
ંતર પું (વ્યા) શ, ય, સ, ને હ એમાનો
કાઈ પણ વ્યજન ંભેધ વિં પ્રકાશમાન
ગરમી વહન કરવાના ગુણવાળું ંમાન નં
ઉજ્જમાન ંમાપક યત્ર નં ઉજ્જમા માપનાર
યત્ર -પમાંક પું ગરમીનો આક, 'ટર્મીરી'
ઉજ્જમાવતું સંકિં 'ઊસવતું' પ્રેરક
ઉજ્જરણું સંકિં એકહું કરવું (૨) કંચરો (દૂરકંવા
કે કેદી દેવા માટે, જેમ કે ગદકી, એઠવાડ
ઇં) વાળી ઝૂંડીને એકહું કરવું ઉજ્જરણવતું સં
કિં (પ્રેરક) ઉજ્જરણવું અંકિં (કર્મણિ)
ઉજ્જરણ પું ઉજ્જરણીને એકહી કરેલી વસ્તુ (૨)
અજ્જમાણ

ઉસરણુ નં [ઓસરણુ' પરથી] ધટાડો
ઉસરણવું સંકિં 'ઊસરણુ'નું પ્રેરક
ઉસવણુ (-ણુ) નં ઊસનું -ખારવાળું પાણી
ઉસાર પું + જુઓ ઓસાર, ઓથ (૨) હઠવાનો
અવકાશ

ઉસારણું સં કિં [સ ડત્ત, પ્રા ડત્તાર]
ઉપાડણું (૨) ધમીને ઉસરડી લેવું ઉસારણવું
સંકિં (પ્રેરક) ઉસારણું અંકિં (કર્મણિ)
ઉસાર પું [સ ડત્તવાસ, પ્રા ડત્તવાસ] ઊડો
શ્વાસ

ઉસેટણું સં કિં જુઓ ઉસેટણું, દેદી દેવું
ઉસેટણવું સંકિં (પ્રેરક) ઉસેટણું અં
કિં (કર્મણિ) *ભોળું કુરો ભોળું*
ઉસેડણું, ઉસેડણું, -વણું જુઓ ઉસડણું
ઉસરણું, -વણું *ભોળું કુરો ભોળું* [ખરેખર પાણી
ઉસેવણુ નં જુઓ ઉસવણું, ઉસેવણુ માટે
ઉસેવણું સં કિં મૂતર અથવા રેશમને રંગ
ચડાવવા માટે પહેલા ઊસના -ખારવાળા
ઉજ્જમા ઓળી રાખવું (૨) આદ આપવો લેવું
(૩) સેવવું, પરિચીલન કરવું ઉસેવાવણું સંકિં
(પ્રેરક) ઉસેવાણું અંકિં (કર્મણિ)

ઉસનવાર વિં [અ ડત્તવાર] જળાર (૨) ગતી-
ચત્ર (૩) દહ -રી સ્ત્રીં મજબૂતી, ડૌવત (૨)
દહતા (૩) [સરં સ] (સુ) માવજત, ઉપચાર
ઉસતાદ વિં [ફા] કાબેલ, પહોચેલું (૨) પું ગુરુ
(૩) વિદ્યાગુરુ, આચાર્ય, તબીબ -દી વિં
ઉસતાદની દબનું (૨) સ્ત્રીં ઉસતાદપણું,
કાબેલિયત (૩) ચાલાકી, યુક્તિપ્રયુક્તિ કરવાની
હોશિયારી

ઉજૂખળો પું [સ ડત્તવલ] ખાડેચિયો

ઉકાર પું 'ઉ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર

ઉંદર પું [સ ડુર, પ્રા] ઊંદર [ઉંદરને
ઉચ્ચારો શો? = નેને ધર્યાં નથી તેને ચિતા
શી? 'નાગો નહાય શુ ને નિચોવે શુ?'
-ખિલાડી જેણું હોણું, -નો મેળ કે સંબંધ
હોવો = આદેવ હોણું, સાપ નોખિયા પેડે
કંટી વેગ હોણું] ંકણિયુ, ંકણી સ્ત્રીં
ઉંદરિયુ ંક (-કા) ની, ંકરણી [સ કર્ણી]
સ્ત્રીં એક વનપત્રિ ંકી સ્ત્રીં ઉંદરની માદા

(૨)નાનો ઉંદર ઠંડો પુનઃ ઉંદર (૨) મોટો
ઉંદર ઠંડો શ્રી, -રિયુ નં ઉંદર
પડવાનું પિત્તર ઠંડુ = રેખા-ગ
ઉંખોટિયો પુન (કા) પહેલેલા લૂગડાની પેટું
ઉપર વાગેલી ગાંઠ

ઉંખર(-રે) પુન [મ ડુવર, પ્રા ડુવર] એક
જાડ, ઉમરડો(૨) [નુઓ ઉમર] ઘરનો ઉમરો
-રી શ્રી ઉમરડો -રે નં ઉમરડું
ઉંખી શ્રી [રિ] ઘઉં, નવ ઘઉંયાદિ ધાન્યનું કૂકું
ઉંખર, ઉંદર, નં, ઠંડાચક નુઓ 'ઉમર'મા

ઉ

ઉ પુન [મ] વર્ણમાળાનો છઠ્ઠો અક્ષર ઠંડાર
પુન ઉ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાઠ ઠંડારાંત વિન
છેડે ઠંડારવાળું
ઉક(-ગ, -પ)ટો પુનદુખતી આખતી એટ દવા
ઉકડું વિન [સં ડુકુટ(-ક)ક, પ્રા. ડુકુટુ, -ય]
(યુ) નુઓ ઉભડક અધૂરડું
ઉકડો પુન [રે ડુકકાંડા, ડુકકોટા = લાચ
પંચી ?] વરસૂદ, વર્ષાસન (રોજની રાતખ કે
સોલુ વરસે ચૂકે કરવાનો બ દોખખત)
ઉકલુડું અંડિન (કા) નાખી જવું
ઉકન વિન તૈયાર, હાજર (૨) (કા) ઉમર
લાચન વિવાહને યોગ્ય
ઉકલડું અંડિન [મ ડુકકા? રે ડુકકેલ્લા-
વિવ = ખોલાયેલું] ગડી કે ચૂચગાહનું ખૂલવું,
ચૂચગાહ વિનાનું -મગ્ન કે મીલુ ખનવું
(૨) (અમરો કે લખેલું) વચાલુ વાચી શનાવું
(૩) મીલુ ઊનરવું - પાર પડવું, આટોપાવું,
સંધાવું [(૨) ગુરમે વલુ
ઉકળડું અંડિન [નં ડુકકા?] ગમ્મ થવું
ઉખરડું અંડિ [નુઓ ઉખાડવું] (વળગેલું કે
ચોટેલું હોય ત્યાંથી) છૂટું પડવું, ભૂલું થવું
(૨) જડમૂળથી નીકળી જવું (૩) [લા] વઠી
જવું. [ઉખડી પડવું = ઉખળવું, ગુરમે
જવું જવું, લડી પડવું] ઉખડી જવું = સાક
વડં જવું, પાયમાલ થવું, ખેડાલ કે દુર્દશા થવી]
ઉખડી શ્રી [નુઓ ઉખળી] લાકડાનો ખલ
(૨) નુઓ ઉખર, ખાગરવાળી જમીન
ઉખડેલ વિન [નુઓ ઉખરડું] વ ઠેલ
ઉખત (કા), -દ શ્રી નવાઈ, આશ્ચર્ય
ઉખર વિન [સ ડુવર] ખાગરવાળું (૨) શ્રી
જેમા કાઈ પાકે નહોં એવી જમીન, ખાગર-
વાળી જમીન

ઉખળ(-ખી-ખુ) નં [સ ડુલ્લવલ, પ્રા. ડુલ્લવલ,
ડુલ્લવલ] ખાડણિયો (૨) ચાગ ખળદવાળા
ગાડાના બે આગળના ખળદનું ધૂમર
ઉખળડું અંડિન [સ ડુકકા?] વળતું ઉકલી
જવું, ઉખળવું (૨) ઉકળવું, ગુમ્મામા ખોલવું
ઉખળી શ્રી, -ખુ નં નુઓ ઉખળ
ઉખળો પુન [નુઓ ઉખળ] ખાડણિયો (૨)
ઉચા વધવાના ગુણનો -ઉક્ષર છોકરો
ઉગટ શ્રી ઉભેલા ગાડી-ગાડાના પેડાની
આગળપાછળ મુઠાનું અટકણ (૨) ઉગટણ;
પીઠી કે તે ચોળવાની ડિયા [નુઓ ઉકટો
ઉગટો પુન (કા) ઘોડાના તગતી વાધરી (૨)
ઉગમ પુન [નુઓ ઉગમ] ઉગવું તે (૨) મૂળ,
ઉદ્ભવગ્રામ (૩) ગર્યાત
ઉગમદારત વિન ખતીલુ (૨) કામગર -તી
શ્રી ખત, ચીવટ
ઉગર શ્રી [ઉગરવું] ઉગાર ખચાવ(૨) ખચત.
ઠડું અંડિન [પ્રા ડુવર?] અચવું (૨)
ખાધી રહેવું -રોડુ અંડિન (ભાવે)
ઉગવડું સં ડિન ઉગે એમ કવું
ઉગવું અંડિન [સ ડુવર, પ્રા ડુવર]
આગળ અકુર થવા, વલવું કૂટવું
(ખીજમાથી) (૨) ઉદય થવો (જેમ કે સૂરજ,
ચંદ્ર) (૩) (મનમા) સુગવું -ઉત્પન્ન થવું (૪)
[લા] કળાવી થવું, પરિણામરે નીચવું.
[ઉગતા સૂરજને પૂજવું = ચરતિનના પૂજમાં
રહેવું, તેની પુજામન કરવી; હાલની આતુએ
જવાની વૃત્તિ ગખવી ઉગતાં જ આશ્ચર્ય =
નાનપણમા (કે ઉદય થવામાં હોય તેવામાં)
મગી જવું. ઉગવું તેવું આશ્ચર્ય = સવારથી
સાંજ સુધીમાં કમી ખાસ રિયત ન રહે-
જેવા તે તેના (કાંઈ) રહેવું (કાંઈ) અસરો

ખતાવામા પ્રયોગ થાય છે) ઊગ્યા આય
મ્યાની ખખર = શુ અને છે તેની - દુનિયાની
ખખર કે સમજ થા લાન, સામાન્ય સમજ]
૭૬૫ વિં [૭૬૫] ઉઘાડુ, સ્પષ્ટ (૨) નં
સ્પષ્ટીકરણ, વિવરણ

૭૬૫ સં અંકિં [સ ઉદ્ગર્, પ્રા ઉઘાડ] ઉઘાડુ
થકુ, ખૂલકુ (જેમ કે ખારણુ, શાળા, મકાન,
પેટી, વાસણ, [લા] વાત, રહસ્ય, પાપ ઇં) (૨)
ખીલકું, પ્રકુલ થકું (જેમ કે, ફૂલ, કળી ઇં,
[લા.] નસીય) (૩) સાદ - સ્પષ્ટ થકુ, નીકળકુ
(જેમ કે, રંગ, આકાશ ઇં) (૪) અથો સન્ધો,
કલ્યાણ થકું (જેમ કે, એમા તારુ શુ
૭૬૫ ઇં?) (૫) નવેસર ૭૬૫ (જેમ કે,
નિશાળ ૭૬૫)

૭૬૫ વિં ૭૬૫, ઉઘાડુ

૭૬૫ વિં [સ ઉદ્ગર્, પ્રા ઉઘર = સન્યાસી]
૫૨ ક્યો વિનાકુ, કુવાર

૭૬૫ સં અંકિં છલકાલ (૨) પરણવા (વર-
ઘોડામા) નીકળકુ (૩) [કટાક્ષમા] રજેત થકુ

૭૬૫ અં [નુઓ ઉચ્ચક] ૭૬૫

૭૬૫ સં અંકિં [સ ઉચ્ચ + કુ? મ ઉચ્ચકો,
હિ ઉચ્ચકના] ૭૬૫ કંકુ, માથે લેકુ (૨)
[લા] ઇંકો આપવો, વમકાવકુ ૭૬૫
અંકિં (કર્મણિ)

૭૬૫ સ્ત્રીં વાધણી, હેડકી

૭૬૫ વિં ઉછીનુ લીલેકુ (૨) નાદાર

૭૬૫ પું ઉચ્ચક લીલેલી - આપેલી રકમ

૭૬૫ પું [હિ ઉચ્ચકા, મ ઉચ્ચક્યા] ખારકા
માલ ઉપર ચોરની નજર રાખનારો આદમી
(૨) ઠગ, બદમાશ માણસ (૩) છકેલા માણસ

૭૬૫ સં અંકિં [નુઓ ૭૬૫] ઉખાડકુ
૭૬૫ સં અંકિં (કર્મણિ)

૭૬૫ સં અંકિં છૂટ કરીને ગોડવકુ (રેશમના
તાર ઇં)

૭૬૫ સં અંકિં '૭૬૫' કર્મણિ

૭૬૫ અં નુઓ અચખૂચ

૭૬૫ સં અંકિં [સ ઉચ્ચર્] ઉચ્ચારકુ, ખોલકુ

૭૬૫ સં અંકિં (કર્મણિ)

૭૬૫ (-ળ) સં અંકિં [સ. ઉચ્ચર્] ઉખાડકુ

(૨) ઉચાળો લઈ જતા રહેકુ ૭૬૫ (-ળ) સં
અંકિં (કર્મણિ)

૭૬૫ ૭૬૫ (-લી) સ્ત્રીં ૭૬૫ ૭૬૫ (૨)
ઘોડાકી (૩) અશાંતિ [કિં (કર્મણિ)]

૭૬૫ સં અંકિં ધીરકુ, આપકુ ૭૬૫
૭૬૫, ૭૬૫ સં અંકિં નુઓ ૭૬૫
૭૬૫ જકું અંકિં (કર્મણિ) ૭૬૫, ૭૬૫
ખ વ થકુ [શક્તિ]

૭૬૫ પું ૭૬૫ - વૃદ્ધિ પામવાની

૭૬૫ અંકિં [નુઓ ઉચ્ચર્] ૭૬૫

ને સલાળથી મોટા થકુ ૭૬૫ (કર્મણિ)

૭૬૫ પાછરેલ, ૭૬૫ પાછર્યું વિં ૭૬૫

મોટુ થયેલ (ખાળમરણનાથી બચીને)

૭૬૫ સં અંકિં [સ ઉચ્ચ + કુ? પ્રા ઉચ્ચર્]

૭૬૫ - ક્રેકાલ (૨) ઉછાળો માગેલો (૩)

છલગ મારવી, ફૂલ (૪) પૂરે હાથે વપરાકુ

(લાકડી, તલવાર, વસ્તુ ઇં) (૫) ખૂબ

વધી જકુ (જેમ કે ભાવ) (૬) કાઈ જોશ કે

આવેશમા આવકુ, મિનાજ - ગુસ્સો કરવો

ઉદાં 'શુ નેઈને આમ ૭૬૫ હો?'
'એ તેના પર ખડુ ૭૬૫.'

[ઉછળી ભાંગકું = વગર વિચારે ફૂટી પડકું - મહસ

જરી ખેસકુ, હાથે કરીને તુડાનમા પડકું]

૭૬૫ સં અંકિં '૭૬૫' લાવે,

૭૬૫ પું ઉછીની લીલેલી રકમ કે ઉછીની

વસ્તુઓની ભરી આપવાની કિંમત

૭૬૫ વિં નુઓ ઉચ્ચર્, વેરાન ઇં

અપાડ કુદ લ [ઉચ્ચર્ થકું]

૭૬૫ સં અંકિં [નુઓ '૭૬૫', ઉચ્ચર્]

'૭૬૫ નં ઉચ્ચર્, લખલાખળુ પ્રલાત

૭૬૫ પું [સ ઉચ્ચર્, પ્રા ઉચ્ચર્] કોશ,

ઉચ્ચર્ (૨) + ઉચ્ચર્ [ઉચ્ચર્મા આવકુ]

૭૬૫ સં અંકિં [નુઓ ૭૬૫] ૭૬૫ -

૭૬૫ (-ઝ) રકું અંકિં (કર્મણિ) ૭૬૫

૭૬૫ સં અંકિં [પ્રા ઉચ્ચર્ = ઉચ્ચર્]

(મતકું) ઉચ્ચર્ કંકુ (૨) ઉચ્ચર્ ઇં,

કોઈ પ્રસંગ વિવિસર પૂરો કરવો (જેમ કે,

લગ્ન, જન્મતિથિ ઇં) (૩) કનેત કંકુ
(કટાક્ષમા)

બિજવાનું અંકિં 'બિજવાનું' (કર્મણિ)

બિજનું અંકિં દોડવું (કા)

બિજનું વિં [મ ઉજ્જલ, પ્રા. ઉજ્જલ] ધોણુ

(૨) ચક્રચક્ર, નેલચી (૩) ચોખ્ખુ, નિષ્કલક,

નિર્મળ (૪) ડાચ વર્ણનુ ઉજગિયાત (પ) રીત-

ખાને મુવડ (૬) પેસેટકે મુખી સાત રૂડ [બિજના

પગનું, બિજના પગલાંનું = જેને આવ્યે

આવ્યે ડાચડે એવું નુનિયાળ (૨) (વ્યગ્યમા)

અ નુનિયાળ બિજનું ડરેનું = ઉત્તળવું

દીપાવનું (૨) (વ્યગ્યમા) કાણુ ડરેવું, બેઆખડ

કરેવું બિજનું વાળનું = કાળે નહવા બિજને

મૂગડે (આ પુ) = નેકલક - આખડમેર, બદનામી

વગર (આવનું) બિજનાં છૂગડા, કપડાં =

સુદ્ધ સારી આખડ (જેમ કે, બિજને લૂગડે ફરો

જો પણ નળવને, બિજને લૂગડે ડાચ લાગે]

૦કટ, ૦કટક, ૦ખગ, ૦ખગ જેવું વિં એક-

દમ બિજનું - ગાઈ શ્રીં ઉત્તલ બિજવળતા

(૨) ચગળા (૩) સરકારિત (૪) પેસેટકે

મુખી હોવાનો દેખાવ - ગાઈ પું, - ગામણુ

શ્રી. નં, - ગાઈ શ્રીં બિજનાપણુ

બિજરેનું અંકિં (કા) જુઓ બિજવું

બિજવનું સંકિં [સં ઉજ્જ] ત્યાગ કરે, છોડવું

ઉદાં 'તેણે બજવાનુ બિજવું જે'

બિટ (-ક) કનું સં કિં માનવું, અજવાળવું

બિટ (-ક) કાનું અં કિં (કર્મણિ)

બિટણુ નં જુઓ ઉપટણુ, ઉવટણુ

બિટવાનું અં કિં [મ ઉજ્જ, પ્રા ઉજ્જ]

(બિટણુ) ચોખ્ખુ

બિટાફોડો પું ['ફટા'નું કિત્વ] અનાજને ખાડના,

ખાટકયા પછી રહેલા કેતન

બિટ (-ક) વિં [સ અર્થચતુર્ય, પ્રા અજ્ઞુટ? (ફિં

જ્ઞન-જા) કેદે આઝિ? 'મ ઝોટ' સાહચરણા

બિટમેસ શ્રીં બિટવું અને બેસવું તે (૨) એવી

કસરત અથવા શિક્ષા (૩) વારે વારે બિટવું અને

બેસવું તે (અજવાળી કે અજવાળાથી)

બિટનું અંકિં [સ ઉજ્જ, પ્રા ઉજ્જ] બિલા થવું

(૨) નગવું અને પથારી છોડી બિલા થવું (૩)

નગવું, માવવું થવું, તેચાંડે બડું થવું (૪) એકા-

એક ચોથિતુ બડું થવું, આની લાગવું બનવું

(જેમ કે, બડ, બૂમ, દરદ, અગન, સાણકો, કોણી

વગેરે) (૫) પૂરું કરીને બિલા થવું (જેમ કે,

સલા, અઢાલત, પંગત, મડળી ઇં) (૬) ખીલવું,

ખરાખર બિલડવું, સ્પષ્ટપણે પરિણમવું (જેમ કે,

છાપ, રંગ, સોળ, બચડું ભરવાથી દાત, દિલમા

ભાવ વગેરે) (૭) (જીવનમા) નીવડવું, નીકળવું

(જેમ કે, છોકરો ખરાખર બિલડ્યો) (૮) (દિલ)

બિનગી જવું, રાગ કે પ્રેમ જતો ગહેવો (૯) (દી કે

દિવસ સાથે) જુઓ તે ગજદમા [બિડતાં બેસતાં

અં હન્દમ, બધો વખત બિડ પહોણા પગ

પર = હાથે કમીને - બને પોતાનું બગાડવું,

પોતે જ પોતાના પગ ભાગવા બિડી ચાલવું =

મગી જવું બિડી જવું = ચાલવું જવું, જવું ગહેવું

(૨) નિશાળ છોડવી (૩) દેવાણુ કાઢવું, પાથમાલ

થવું (૪) મરી જવું બિડીને બેડું થવું = મદ્યાલ-

માથી - ખાટલામાથી બિડવું, સાળુ થવું

ગ)ની બિંચી = તેટલા ગ તુ વુન્સાન થવું]

બિંચેશ શ્રીં [મ ઉઠાડ (-કે)વ] સેવાચાકરીમા

આલપાલનો હાજર ને હાજર ગહેવામા પડનો

શ્રમ (૨) વેડકપ શ્રમ

બિડાં નં બંવળ [જુઓ બિડાં માહતણના ગુણાકાર-

વાળા વહિયા - ગણાવવાં, ભણાવવાં =

આકી જવું, ભરમાવવું, છેતવું] [પતગ

બિડ સોં [બિડવું] બિડવાની નક્કિ-ગતિ ઓં શ્રીં

બિડકનું, બિડકાનું અં જુઓ બિટકવું

બિડણુ વિં [બિડવું] બિડે એવું (૨) એવી નખાટલી

શ્રીં બિડે એવી ખાટલી, બલૂન બંધિસકોલી

શ્રીં બિડતી ખિસકોલી ઓં શ્રીં ચદનધો

ઓંધોડો પું ઉડાણધોડો ઓંડ પું બિડી શકે

એવી નહુઈ લાકડી ઓંડાવ પું કુત્તીનો એક

દાવ નખાવડી શ્રીં (કા) જે પહેરવાથી ઉડાય

એવી નહુઈ પાવડી નખાવડી શ્રીં બિડતી

માણડી ઓંડાવ પું બિડનો - એવી ગેગ ઓંડ

શ્રીં જુઓ ઉડાનશેલ

બિડમૂડ અં [બિડવું + મૂડવું] બિંધુ ઘાલીને, આડું

અવળું, વિવેચનવિચાર વિના - બિંધું વિં બિડમૂડ

થતુ કે કનાર

બિડમૂડ અં એકાએક, છાતુમાત્ર [વિના

બિડમૂડ અં (કા) ભાન ગળ્યા વિના, ખખડાખ્યા

ઊડવું અંકિં [સ ડહી] હવામા અધર જલુ
 (૨) જોરથી ચાલવું દોડવું (જેમ કે ઘોડો પવનવેગે
 ઊડ્યો) (૩) જલુ, લાગવું, નાસી જવું (જેમ કે,
 અત્યારે તે કયા ઊડ્યો છે? ઊંવ ઊડવી = ઊંવ
 પૂરી થવી) (૪) કીકું પડવું અને જલુ ગ્રેવું
 (ગંગા ઇત્યાદિ) (૫) ખપી જલુ (વગ્નુ માલ
 ઇત્યાદિ) (૬) કલ્પનામા અગવું, ગગનવિહાર
 કરવો (૭) (વાત, ગપ, ખમર ઇત્યાદિ) પ્રસરવું
 (૮) (તલવાર, લાઠી, ધંદુર, તોપ, ઇં હથિયાર)
 હવામા ખરોખર ચગવું, વગવું (૯) ચેપ દ્રેલાવો
 (જેમ કે આખે શરીરે ચેપ ઊડવો), રોગ દ્રેલાવો
 (૧૦) ચડી આવવું; વસી જવું, લડવા ફટી પડવું
 (જેમ કે, તેનો શો વાક કે તેના પર તમે ઊડ્યા?)
 (૧૧) (તકગર અધ્યાહાર રહીને સ્ત્રીમાં)
 ઊડવી = તકગર કે લડાઈ થવી, વાઘો પડવો.
 (૧૨) (પરીક્ષામાં) નાપાસ થવું [ઊડતા કાગ
 પાડે એવું = 'વડના વાદરા ઉતારે એવું', ગમે
 તેમ કરીને પહોંચી વળે એવું, ચક્રાર, દાવપેચ-
 વાળું કે યુક્તિખાજ (૨) તોફાની, ઉધમાતિયુ,
 ખૂબ ચચળ ને અટકચાળું. ઊડતાં પક્ષી
 (પંખી) બાલવાં = ગમે તેમ કરીને કામ પાડ
 પાડવું, પહોંચી વળવું ઊડતી અદલા (થવી,
 વળગવી) = ઊલટી સામેથી પીડા (આવી પડવી)
 ઊડતો રોગ = ઊડણ - ચેપી રોગ ઊડીને
 આંખે ખાઝવું = એકદમ સુંદર લાગવું.
 ઊડી જવું = અદ્યથ થવું, હવામા જલુ રહેવું
 (ગધ, દાડ, કપૂર, પરી, સ્વપ્ન, વાત ઇત્યાદિ) (૨) (ઢોર)
 વસુકી - ઊચી જલુ ઊડી પડવું = લડી પડવું,
 સામસામે આવી જલુ]
 ઊડાઊડ (-ડી) સ્ત્રીં ઉપરાછાપરી ઊડવું તે (૨)
 દોડાદોડ, ઘણી જ ઉતાવળ (૩) અવ્યવસ્થા;
 અધાધૂધી, ડિટાલ્મોફાન કે ગાળો
 ઊડિયા, સ્ત્રીં [સ ઓદ્, પ્રા ડહી] ઉત્કલની
 - ઓદિસાની ભાષા, ઉત્કલી
 ઊડી સ્ત્રીં [સ ડહી] મલખલની એક કંસરત
 ઊડેલ (-લુ) વિં ચંચળવૃત્તિનુ (૨) ફાટેલું, વંડેલું
 (૩) ઢોર પણ ન ખાય એવું અગડેલું
 ઊડ વિં [સ] પરણેલું (૨) લઈ જવાયેલું (૩)
 પું પગલેલો માણસ - ઢા વિં સ્ત્રીં પગલેલી

ઊડણ નં જુઓ ઉઢાણ
 ઊણુ વિં [સ. ક્ત] ઊણું (૨) સ્ત્રીં ઊણપ
 ંપ (-મ) સ્ત્રીં ઓછપ, ખોટ (૨) અપૂણતા
 (૩) ખોડ ંવું સંકિં વણાટમા ઊણ
 હોય ને પૂરવું, દણવું -ણાપણું નં
 ઊણા હોવું ને -ણા પેટનું વિં વાત
 પેટમા ન ગમી શકે એવું -ણાશ સ્ત્રીં
 ઊણાપણું -ણું વિં ઓછું ભગ્યેલું,
 અપૂણ, ખૂટલું, કમી
 ઊતરડવું સંકિં જુઓ ઊતરડવું ઊતરડવું
 અંકિં (કર્મણિ)
 ઊતરચડ સ્ત્રીં [ઊતરવું + ચડવું] ઊતરવું
 અને ચડવું તે, ચડઊતર
 ઊતરતી ભાંજણી સ્ત્રીં ગણિતની એક રીત,
 ભારે કિમતની સંખ્યાને ઓછી કિમતની
 સંખ્યાનુ રૂપ આપવાની રીત
 ઊતરતી શ્રેઢી સ્ત્રીં ગણિતની એક રીત, જે
 હાગમા એક પછી એક ઊતરતી સંખ્યાની
 રકમો મુકાય તે
 ઊતરવું અંકિં [સ અવત્, ઉદ્ + ત્, પ્રા
 ઉત્તર] ઉપર કે ઊંચેથી નીચે આવવું [સ.
 અવત્] (૨) [સ. ઉદ્ + ત્] બહાર આવવું,
 નીકળવું (જેમ કે વાહનમાથી, ગાડીએથી
 ઊતરવું; નેશન ઊતરવું ઇં) (૩) પાડ
 કરવું, ઓળંગવું (નદી, પૂલ ઇં) (૪)
 નીચે આવવું, કમી થવું, ઘટવું (જેમ કે,
 વરતુના લાવ) (૫) (આવેશ, અસર, નગો,
 દન્દ, ભાવ, લાગણી ઇં) ઓછું થવું કે
 શમવું (જેમ કે, ઝેર, તાવ કોધ, મોહ,
 માથું ઇં) (૬) (ગુણ, ગ્થિતિ, સ્વલાવમા)
 ઘટવું, ઓછું નીવડવું, ખગડવું (જેમ કે,
 ઊતરેલી ફેરી ઊતરતી કળા, વેળા 'વખત
 જતાં દવાનો ગુણ ઊતરે' ભોગમા પડી તે
 માણસ ઊતરવા લાગ્યો) (૭) (તોલમા)
 આવી ગ્રેવું, ખગેખગ થવું ('શેરના છ
 રીગણ ઊતર્યા') (૮) થવું, નીપજવું, ફળ
 તરીકે હાથ આવવું - મળવું (જેમ કે, પાક
 ઊતરવો, 'આ આખે ૧૦ મણ ફેરી ઊતર્યા'
 'મણ કપાસમાથી ૧૨ શેર ૩ ઊતર્યા' 'પૂગી,

જલેથી, માલપૂઆ હવે ઊતરવા લાગ્યાં છે' (૧૦) (૬) ઊતરો કે મુકામ કન્વો (જેમ કે તેઓ ત્રીંગામા ઊતર્યા) (૧૦) ખગેખગ આખેહૂખ યવું, ખનવુ, આલેખાવુ, વડાવુ, વર પડવ (જેમ કે નકલ, છખી, ચૂડો, ધડો ઇત્યાદિ) (૧૧) (ગરત, રપધા, ઝંડો, નાટક, લકાઈ ઇત્યાદિ) મામેલ યવું, લાગ ભનવવો (૧૨) (કાઈ અગ કે હાડકું) પોતાને આનેથી હલવું-ચળવું (૧૩) (અહ કે દગા) -ની અમર (માઠી)જની, -નો યોગ દુઃખો (જેમ કે પનોની ઊતરી; 'હવે બ્રુધની દગા ઊતરશે') (૧૪) (મે) કીડ પડવુ, વિલાવુ (૧૫) (રંગ) કીડા પડવો, ઊડવો, ધોવાથી નીકળવો (જેમ કે, નપાનો રંગ ઊતરે છે, ને ને ખીતને ન લાગે) (૧૬) (મન, હૃદય, ધ્યાનમા) ખરાખર જવુ, સમનવુ, ગમવુ, હસવુ (૧૭) (વાળ માટે) ખગી પડવુ, નીકળી જવુ [ઐતરવાં પાણી = વળતા પાણી, ધટનો જનો ભેગ, ભેન, ગિયતિ (૨) ઘડાણ ઊતરી જવું = સડી કે ખગડી જવુ (૨) ખરાખર ઊતરવુ ('જવુ' કિં સાથે આવના આ સામાન્ય અર્થ છે જુઓ ઊતરવુ) ઊતરી પડવુ = જટ ઊતરવુ ('પડવુ' માથે 'ઊતરવુ'નો સામાન્ય અર્થ) (૨) ઊડવુ, ઊખડી પડવુ, જુગ્મે ચડે લકવા તૈયાર ચડુ, વડવુ, હપકો આપવો ઊતરેલું વિં વાપરમાથી ફરારાયેલું (જેમ કે વપડું), 'મેકન્ડહેન્ડ' ('ઊતરવુ'ના ભૂં કૂં ના સામાન્ય અર્થો માટે તે કિં જુઓ) [('ઊતરવુ'નું ભાવે) ઐતરવાં અં કિં ઊતરવાની ક્રિયા થવી ઊતરી સ્ત્રી ગણાવું એક ધરેલુ (૨) વિં ક્રામણ (૨૫૨) ઊતર્યું પાતર્યું વિં ઊતરેલું, વપગઈ રહેલું ઊતરવું અં કિં પાણી કે દવા લાગવાથી (લાડકું) વાકું પૂકું થવું ઊતરવું વિં [સ ઉદ્ + ત્તલ?] ઊડું નહિ એવું છીજર [આડે માર્ગે જવું ઊતરવું અં કિં ઉડે-પડ (૨) ટિચાવું (૩)

ઊથમી છરું નં એક ઐપવિ
 ઊથમું વિં - ઉત્તમ
 ઊથલ વિં [દિ ઉત્થલિઝ] અરિયર, ઊથલેલુ
 હડીં પાથલ વિં [દિ ઉત્થલ પથલ્લા] ઊધુ-
 ચલુ (૨) સ્ત્રીં ઊંધુ ચલુ થવુ તે, પરિવર્તન
 ઠભે વિં ભયથી ઊથલેલું - અગિયર. ૦ (-લા) વુ
 અં કિં ઊંવા થઈને પડવુ, ઊધુ ચલું -
 ઉપરતળે થવુ, ઊધું કે ઊલટું થવું
 ઊથલો પું [દિ ઉત્થલ્લા] ઊવાચતા થઈને
 ખીચ ખાનુ પડ પડવુ તે (૨) ગયેલો મદવાડ
 પાછો આવે તે (૩) વલણ (કાવ્યમા) (૪)
 સામે જવાખ [-ખાવો = ઊથલવુ, ઊથલાઈ
 પડવુ (૨) માઠગીમાથી ઊડી પાછા પડવાવુ
 -મારવો = ઉથલાવવુ (૨) પલટો ખાવો,
 ઊથલી પડવુ, જુઓ ઊથલો ખાવો - વાળવો =
 સામે જવાખ આપવો]
 ઊથો પું (૩) કાઢવાણ, સળો
 ઊથોદ્યો પું [દ્યો દિત્વ ?] નાની મોટી
 ક્યુંખગ (૨) નકામી મહેનતવુ પરચૂણ નામ
 ઊદકવુ અં કિં [હિં, સ ઉદ્વ ?] + કુલ (૫)
 ઊદખતી સ્ત્રીં જુઓ ઉદખતી, અગરખતી
 ઊડું વિં [જ. જટ, હિં જટા, ન ઉડી]
 ભૂર, ભૂરાશ પડવુ
 ઊવ સ્ત્રીં [દિ ઉદ્ધિ] ઊવ (ગાડાનો) વોગ્યો
 ઊધઈ સ્ત્રીં જુઓ ઉધઈ
 ઊધડ વિં [જુઓ ઉધડ] ભાવતાલ કે વળન
 કર્યા વગર એમવુ એમ આપેલુ - રાખેલુ કે
 અદાને હાવેલુ (જેમ કે, ઊવડ ભાવ, માપ,
 ખરીદી) -કુ વિં ઊધડ (૨) નં જુઓ
 ઉધડો [ઉધડું લેવું] = ખૂબ વઢવુ, સખત
 હપકો આપવો] -કો પું ઊધડ કામ
 ઊધરવુ અં કિં (સુ) ઊછરવુ, મોડું થવું
 ઊધર (-રા)વુ અં કિં ઉધાર ખાતે લખાવુ
 (૨) ફર થવુ, ટળવુ (૩) જુઓ ઉદ્ધરવુ
 ઊધળવું અં કિં નારી જવુ, પોખારા ગણી
 જવા (ચાર સાથે) (જેમ કે, ઊધળી જવુ)
 ઊન વિં [સં] ઊણ (૨) ઊણપવાણુ ઠા
 સ્ત્રીં જુઓ ઊણપ ઠમ સ્ત્રીં જુઓ
 ઊણપ ઠમાસિક વિં મહિનો પૂરો ન

થયો હોય ત્યાર પહેલા કરવાનું હોય એવું.
૦માસીસો પુઁમ્યેલાના માસીસા પહેલાંની
કરવાની એક ક્રિયા

ભિન સ્ત્રી, નં [સ. ઝળ, પ્રા. ઝળ] ઘેટાના વાળ
-નોત્સાર પુઁ ભિન કાપી લેવું તે

ભિનડ વિઁ [મ ડનાડ] (કા.) રખડતું (૨) કામ-
ચોર (૩) હુચ્ચુ [બુઓ 'ભિન' [મ] મા

ભિનતા (-મ), ભિનમાસિક, ભિન-માસીસો
ભિનચા (ન') પુઁ [ભિન + ચા - ઝળવાત ?] એક

મૂત્રરોગ [(૨) ઝૂરવું

ભિનવાણું (ન) અઁ કિં ભિના શ્વાસ નાખવા
ભિનું (નું) વિઁ [સ. ઝળ, પ્રા. ઝળ] ગરમ,

તપેલું અહ્યે દઝાવાય એવું (૨) તાવલયું

[ભિની આંચ (આવવી, લાગવી) = દાઝવું પડે

એવો - કશું કુકસાન, લય, જોખમ કે બેઆખર

કરે તેવો પ્રસંગ ચા વેળા ભિની વરાળ

કાઠની = હેયાની બળતળ બહાર જણાવવી,

પોતાનું દુ ખરડવું, દિલની દાઝ કાઠવા બોલવું

ભિનું ખાણું = આપકમાઈનું ખાણું ભિનું

લોહી = નવો જુરસો, નવજીવાનીનું જોમ,

ઉત્સાહ ઇં. ભિનો વા વાણો = બુઓ 'ભિની

આચ . .'] - નાઈ સ્ત્રીં ભિનું હોવું તે,

ઉત્પત્તિ

ભિપજ સ્ત્રીં [ભિપજવું] પેદાશ (૨) આવક, સળતર

(૩) નફો ૦નીપજ સ્ત્રીં ઉત્પન્ન અને વૃદ્ધિ

(૨) પેદાશ (૩) ચોખ્ખી આવક ૦વેરો પુઁ

આવકવેરો. ૦વુ અં કિં [સ ઉત્પદ્, પ્રા

ઝપ્પજ] ઉત્પન્ન થવું, પેદા થવું, જનમવું (૨)

નીપજવું, નીવડવું (૩) મળવું, સંધાવું, મળતર

કે આવક થવી (૪) કિંમત તરીકે મળવું

(જેમ કે, 'આ પેન વેચો તો પં ભિપજે

એમ છે') (૫) સાધી શકવું, ચલાવું હોવું

(જેમ કે, 'ધંભા એવું કાંઈ ભિપજવું નથી')

ભિપટ સ્ત્રીં નાણાનો ઉપાડ, દેવું (૨) બુઓ

ભિગટ, ઉપટણ

ભિપટવું અં કિં જાણુ પડી જવું

ભિપટો પુઁ બુઓ ભિકટો

ભિપડવું અં કિં [સ ઉત્પત્, પ્રા. ઝપ્પડ]

ભિપસવું, ભિચુ થવું (૨) ભિચકાવું (૩) પ્રયાણ

કન્નું; નીકળવું; ચાલવા માંડવું: જવું (૪)

એકાએક શરૂ થવું (દા. ખ, રોગ ઇત્યાદિ) (૫)

ચોગવું, ઉપાડાવું (૬) નાણા ઉપાડાવા, ઉપાડ

'ધવો (૭) ખપવું, વેચાવું (જેમ કે, 'હંમણ ખાદી

ખૂખ ભિપડે છે.') (૮) (એકાએક, એકાએક)

શરૂ થવું, ચાલવું (જેમ કે હંમણા ફાળાના કામ

ધણા ભિપડયા છે) (૯) એકદમ તત્પર થવું,

ધસવું, ફૂંટી પડવું (ઉદા ને એને માનવા

ભિપડયો [ભિપડતીને એણે ગાળ દીધી

ભિપડતાંને થપ્પડ મારી = એકાએક એક-

દમ) ભિપડતા ઘાટ = ભિપડેલો, ભિડેલો ઘાટ]

ભિપણવું સંકિં [સ ઉત્-પૂ, પ્રા ઝપ્પળ]

(અનાજને) પવન નાખી ચોખ્ખું કરવું

ભિપણાવું અં કિં 'ભિપણવું'નું કર્મણિ

ભિપણું (-ળુ) નં ખાટલાના માથા અથવા

પાગથ આગળનું લાકડું

ભિપનવું અં કિં [સ ઉત્પન્ન, પ્રા ઝપ્પળ

પરથી ?] ઉત્પન્ન થવું (૨) જનમવું (૫)

ભિપસ (-સા)વું અં કિં [મ ઉપજો, ઉમરો ?

સ ઉત્ત્પ, પ્રા ઉત્ત્પળ ?] બહાર નીકળવું

ભિચુ થવું (૨) ફૂલવું (૩) સોજો આવવો

ભિપળુ નં બુઓ ભિપણુ

ભિફણવું અં કિં [ન ઝપ્પળ, પ્રા. ઝપ્પળ,

કે કે ઝપ્પળ ?] (ઝાડ, છોડ ઇં) ફૂલવું

વવવું (૨) મનમા ફૂલવું ભિફણાવું અં કિં

ભિફણવાની ક્રિયા નવી (સાથે)

ભિફરું વિઁ બુઓ ઉપ (-ક) રૂ

ભિખ સ્ત્રીં [બુઓ ઉખાણું] રૂઠા ઉખાટ

ભિખક સ્ત્રીં, -કો પુઁ [મ ઉવક, હિં ઉવક્તા]

બકારી, ભલરી થવાનો ઉછાળો

ભિખટ (-હું) વિઁ [મ ઉવટ] ઉખાઈ - બગડી

ગયેલું (૨) ખોર

ભિખડ મંકાંત 'વળી જવી = બગડી જવું,

ખરાબ થવું, પાચમાલ થવું

ભિખડું વિઁ [વ ઉવડ] અધૂરું, અધ્ધર બેઠલું

ઉમરક (૨) (સ) ભિધુ [-રહીને = વાડ

વળીને, જાખ મારીને, પોતાની મેળે જ ઠંકાણે

આવીને - સમજીને ગયે]

ભિખવું અં કિં બુઓ ઉખાણું, ભિખ લાગવી

૧. બળ પુનઃ [દ્વિ + વળ ?] ઊલટો વળ
 ઊભ(-ભ)ગણું અંક કિં (વળતું) ઊલટી જવું
 (૨) (કેવળ વળ્યા પછી અથવા મટવા આવ્યા
 પછી) ફરી ઊપડવું, ઊઘડવું ખાવું
 ઊભ, ૦૮ વિં જગત ઊભું હોય એવું ઊભુ
 ઊભડ પુનઃ મનુષ્ય, દહાડિયો (૨) અસ્થિરવાસ-
 વર્ણ આદમી ૦ભૈયુ વિં અસ્થિર; નક્કી
 કર્યા વિનાનું ૦ભૈયુ પુનઃ બિનખેડત ઉપર
 રેવાતો કં

ઊભડું વિં જુઓ ઊભુ
 ઊભાણી શ્રીં [જુઓ ઊભાણી] વગ્ના પરચારથી
 મેડા લગીની ઊભાઈ (૨) ધગ્નો પરચાર,
 ધગ્નો ખેસણી

ઊભર(-ર)ણું અંક કિં [દ્વિ ઉચ્ચ(-ર)તા,
 મ -મરણ, સ -મૃત ?] ગરમીના નેશથી ઊભે
 આવીને બહાર નીકળવું (૨) ન માવાથી બહાર
 આવવું-બહારવું (જુરસો બહુ ઊભરાઈ જાય
 છે) (૩) આતિ મોટી સખ્યામાં ટોળે વળવું
 ઊભરો પુનઃ ઉભરાણું, ઊભરાણું તે(૨)લાગણીના
 ઉગાળો [-આજ્ઞા, ચરણો = ઊભરાણું
 (વરતું કે લાગણી માટે) -કાઠવો, -કાલ-
 વગેરે = મનની લાગણીનો જુઓ બહાર
 કાઠવો, મનમાં ઊભરાતી લાગણીને બહાર
 કહેવી -એજ્ઞા, શમણો = ઊભરાતું
 અટકવું (૨) મનનો ઊભરો ઠડો પડવો]

ઊભણું અંક કિં [સ કર્ણ, પ્રા કર્મ = ઊભુ -
 ઊભુ કરવું] ઊભા રહેવું -થવું, ખડું થવું,
 પગ ઉપર ઊઠવું (૨) થલવું (૩) ટકવું, સામે
 ઊભા રહેવું -ટકર ઝીલવી

ઊભણતું અંક કિં જુઓ ઊભણું
 ઊભાઊભ શ્રીં ઊભા ને ઊભા રહેવું તે (૨)
 અંક ખેડા વિના, નિરાત વિના; ઊભા ઊભા
 (૩) કપાટામાં [એક નેલશિક્ષા
 ઊભાખેડી શ્રીં ઊભાજ રહેવું પડે એવી ખેડી,
 ઊભુ વિં [સ કર્ણ, પ્રા કર્મ] ઊભેલું (૨)
 થલેલું, થોભેલું, ચાલતું બધ થયેલું (જેમ કે
 ગાડી ઊભી છે) (૩) ટટાર, મીધુ (૪) સીધા -
 એકદમ બહુ ઢાળના ચડાણવાળું (જેમ કે
 ઊભી લેખડ) (૫) અપૂર્ણ, ચાલુ, આગળ

ચાલવાની કે પૂર્વ થવાની વાટ જોતું કે પૂર્વ
 કરવાનું બાકી (જેમ કે, આ કામ તો હજી
 ઊભુ છે: ઊભો પાક = લાણવાનો બાકી -
 ખેતરમાં ઊભેલો પાક) (૬) સીધું, આખું
 એક લાખા પટમાં પડેલું (ઊભો રસ્તો, ઊભો
 ખડે બેલગાવવી જોઈએ) (૭) હયાત મોનુષ્ય
 (ઊભો ધણી) (૮) સપાટીને લંબ દિશાએ આવેલું
 (જેમ કે ઊભી લીટી ઊભટ -આડી લીટી)
 [ઊભા હાડકાણું = કામમાં હાડકા ન વાળે
 એવું, કામનું કાચું ઊભી આખરૂંએ =
 આખરૂંએ, આખરૂં જોખમાયા વિના ઊભી
 પૂછડીએ નાસણું = જોખમી (ખીંકના માર્યા)
 લાગણું જીવ લઈને નાસણું (શરીરમાં) ઊભી
 વાટ પડવી = આખું શરીર મોઢેથી ગુદા મુઠી
 પ્રાણસ ચાર માટે એક સીવો રસ્તો બનવો, -
 મરણની દશામાં આવવું ઊભુ કરણું = ખડું
 કરણું, તૈયાર કરણું, બનાવણું, ઘડણું, ઉપભવણું,
 વગેરે (પ્રાય ન હોય ને તેમાંથી કરવાનો ભાવ
 બતાવે છે જૂઠી કે કૃત્રિમ બનાવટનો ભાવ પણ
 બતાવે) (૨) ચૂટણીમાં ચૂટાવા માટે તત્પર
 કરણું ઊભુ થણું = ઊભું કરણું (૨) માતંગીમાંથી
 ઊઠવું (૩) ચૂટણીમાં ચૂટાવા દાખલ થવું
 ઊભું થઈ રહેણું = રાહ જોતા ઊભા રહેણું (૨)
 ખોટી થવું (૩) અટકી રહેણું, થલવું (૪) ચક્રિત
 થવું, સ્તબ્ધ થઈ ઊભા રહેણું ઊભુ ને ઊભુ
 બાળી કે સળગાવી ચૂકણું = જેમ હોય
 તેમ ને તેમ - એકસપાટે બાળી નાખણું (૨)
 આખે શરીરે જાળ ચડે એવું - ખૂબ રીસ કે
 દાઝ લાગે એવું કહેણું કે કરણું ઊભું ને ઊભુ
 રાખણું = જરા જંપવા ન દેણું, નિરાત ન
 વળવા દેવી, આરામ ન લેવા દેવો ઊભુ
 રહેણું = થોભણું, અટકણું (૨) ખોટી થવું
 (૩) ટકવું, ન ડગવું, ન ચોણું થવું ઊભું
 રાખણું = ઊભુ રહે એમ કરણું (જુઓ
 ઊભુ રહેણું) ઊભુ વરસ = આખું વર્ષ.
 ઊભે ગળે ખાણું = જે આવે તે સીધું ગળામાં
 ઉતારણું, ખા ખા કરણું (ગમે ત્યારે ને ગમે
 તેમ કે ગમે તેટલું) ઊભે પગે = ખડું ને
 ખડું, ઊભુ ને ઊભું, ખેડા વગર સતત રોકા

યેહું (૨) ઝટપટ, વગર વચ્ચે યોજાયે કે વિલખ કર્યે (જેમ કે ઊભે પગે જઈને આંખો ભણો, સવારનો હું ઊભે પગે હું) ઊભે પગે થઈ રહેલું = અધીર, આતુર, ઊંચુનીચુ થયું ઊભો મૂળો = ઊભા હાડકાનો — મૂળા જેવો — કામના કાયર કે આળસુ માણસ માટે વપરાય છે ઊભો રસ્તો દેખાડવો = સીધી વાટ પરખાવવી, ચાલતી પકડાવવી, ચાલ્યા જવાનું કહેવું (૨) ખરતરફ કરવું]

ભિમક સ્ત્રી (કા.) અભિમાન, ગર્વ, તોર

ભિમગણું અંકિં [દિ ઉમગના, મ ઉમગોં, સ ઉમમ, પ્રા ઉમમગ?] રુકુરુ, ઉત્પન્ન થયું

ભિમટ (-હ) ધું અંકિં [મ ઉમટણે, હિ ઉમટના] ઊલટભેર ધસતું એસામટા જથામા આગળ આવતું (૨) પાકતું, કળ ઊતરતું

ભિમડધૂમક અંકિં [હિ ઉમટના ધુમટના] ચંદ્રવા જેવું, આકાશ જેવું છવાઈ જઈને (૧)

ભિમડધું અંકિં ભુઓ ભિમટવું

ભિમણુ વિં [સ ઉદ્ + મણા] મણા વગરનું, સુદર

ભિમર પું [દે ઉમ્મર] ઉખરો, ધરનો ભિમરો (૫)

ભિમરો પું [ભુઓ ઉખર] ઉખરો (ધરનો) (૨)

ઉખર, એક ફળઝાડ, ઉમરડો (૩) ખે ચાસ વચ્ચેની જગા [ભિમરા ધસવા, ઠેકવા = (વગર કામે) ઘેર ઘેર ભટકવું ભિમરાની બહાર જવું = ભુઓ ભિમરો ઓળંગવો ભિમરા વચ્ચે ખેસધું = (અવરજવર રોકાય એમ) ભિમગ ઉપર — ખારણા વચ્ચે ખેસવું (૨) (તકદો કરવા માટે) લાઘણ કરતા ભિમરા પર ખેસવું, તનહો કરવો. ભિમરે ચડ (-ઠ) ધું = ધરમા પેસવું, (કાઈને) ઘેર જવું ભિમરો ઊડવો, ભિખડી જવો = નિર્વંશ થવું, નખોદ જવું — ઓળંગવો = ધર બહાર નીકળવું કે જવું (૨) મર્યાદા છોડવી — ખોદી નાખવો = લેણદારે ચાલુ તકદો કરવો — ધસવો, ધસી નાખવો = વારંવાર કાઈને ઘેર જવું — તજવો = ઘેર જવું, ભિમરે ચડવું બધ કરવું (માહુ લાગવાથી કે આણખનાવ થતા) — મૂકી હું ગરે! પૂજવો = ધરતું — નજકનું અવગણી

ફરતાને માન આપવું — માટી નાખવો = ભિમરો ધસી નાખવો]

ભિમલણું અંકિં [મ ઉમલણે, સં ઉમ્મીલ, પ્રા ઉમ્મિલ્લ] ખીલવું, વિકાસ પામવું (૨) [દોરતું] વિચાવાનું થવું (૩) પલળીને ભૂકે થવું (કળીચૂનાતું)

ભિમમ સ્ત્રીં મૂર્છા, ફેફસ (કા.) [લટકવું, કંકડવું ઊરઝવું અંકિં ઊપસવું, આગળ પડવું (૨) ઊરઝાવું અંકિં [હિ ઝર (-લ) જાના] મૂઝાવું ઊરવા પું અદનામી

ઊર પું [સ] ભધ ઝંકલક નં કેડતું હાડકું ઝંકલ પું એક રોગ, ભધનો લકવો

ઊર નં કોસ ખેચવા માટે કરેલો ઢાળ ઓલાણ ઊર્જાની વિં [સ] જખર, બળવાન, — રિવતા સ્ત્રીં

ઊર્જિત વિં [સ] જખર, બળવાન (૨) ચહિયાતું, ઉમદા, સુદગ; ખાનદાન (૩) મહાન, ભવ્ય ઊર્ણ નં [સ] ઊન (૨) તાગ, તટુ (૩) કરોળિયાતું ભળું ઝનાભ (-ભિ) પું કરોળિયો — ભૂર્ણ સ્ત્રીં ઊન (૨) આખની ભમરો વચ્ચેની વાળની રેખા — ભૂર્ણિયુ વિં ઊનતું (૨) પું ઘેટો (૩) કરોળિયો

ઊર્ધ્વ વિં (૨) અંકિં [સ] ઊચું, ઉપરનું. ગગન તરફ (૨) સીધું, ટટાર (૩) ઊચું કરેલું, ઉજાત ંગતિ સ્ત્રીં ઊચે જવું તે, આકાશમા ઊચે ઊડવું તે ંગામી વિં ઊચે જનાર (૨) [લા] ઉન્નતિ તરફ જનાર ંદેહ પું, સ્ત્રીં મરણ પછી થનારો દેહ (૨) મરણ પછી કરવાની એક ક્રિયા ંદિષિ વિં મહત્વાજાક્ષી, મહેઞ્ચાવાળું (૨) સ્ત્રીં આકાશ તરફ જોવું તે ંપત્ર (-ત્રી) નં જવડાનો એક પ્રકાર ંપથ પું સ્વર્ગનો માર્ગ ંપાણિ, ંપાહુ વિં ઊચે કરેલા હાથવાળું ંપિંડ પું મૂનપિંડ ઉપર આવેલો પિંડ, 'સુપ્રા-રેનલ કેપ્સ્યુલ' ંપુંડ્ર પું ઊભું ટીકું ંભાગ પું ઉપરનો કે આગળનો ભાગ ંરેત (-તા, ંસ) જેના વીર્યનું પતન થતું નથી એવું (૨) નિત્ય બ્રહ્મચર્ય પાળનાર ંરોહણ પું ઉપર — આકાશ તરફ ચડવું તે (૨) સ્વર્ગમા જવું તે ંલોક પું સ્વર્ગ,

ઉપગતિ દુનિયા વાયુ પુન ગગનના બિધ્વ
લાગમાનો વાયુ (૨) ઓડકાર ંશાખા
શ્રીં હાસીનુ હાડક -ધ્વકિંક્ષી વિં
ઉચ્ચ આકાશવાણુ

ભિર્મિ શ્રીં [સ.] તન્ગ, મોલુ (૨) પ્રવાહ
(૩) લાગણીનો તરંગ-ઉગળો (૪) મ ગીતમા
એક અલગાર ંકાંચ, ંગીત નં ભિર્મિથી
ભરેલુ-રચાયેલુ કાવ્ય કે ગીત, 'લિટ્'
ંમત્, ંમાન વિં ભિર્મિવાણુ (૨) મોત
જેવા વાકાચૂકા આકાંનુ (કેશ વિધે) ંલ
વિં લાગણીપ્રમાન, તરંગવશ. ંલસ નં
ભિર્મિવશ ધર્મ-ઝટ કંગી નખાતુ લસ ંલા
શ્રીં (સ) લક્ષ્મણની પત્નીન નામ

ભિર્મિ પું [સં] વાળ (૨) પિતૃઓનો એક
વર્ગ (૩) વડવાનલ (૪) સમુદ્ર

ભિલ શ્રીં [કે ડ(-ઓ)લ્લી] ંલ ઉપરનો
મેલ કેવળતી ગરી [-ઉતારવી = (દાનણી
ચીર કે ભિલિયાથી) ંલ પરની છાગી દૂઝ કંવી]

ભિલક (લ') શ્રીં [હિ ફુલકી, ફુલકના,
સ ઉદ્+વન્, પ્રા ઉવ્વક્ક ?] ભિલટી, ઓડકુ તે
ભિલકું [મ ઉલ્કા ?] નં ખાલી ખુમનાણથી
નામભાગ ને ગમગટ થવો તે [-પડકું =
ખાલી ખુમનાણવી નામભાગ નથા ગમગટ
થવો, હો હા ધર્મ જવી]

ભિલકો(-ખો) (લ') પું [લુઓ હુલો વ્યત્ય ?]
નાળિયેરનો ગર્ભ કે છોતરા વિનાનો, એક
કાણાવાળો, ખાલી ગોળો, હૂંકાની ંચલી

ભિલકું અંકિં [મર હિ ડલજ્ઞાના] ગૂચવાણુ

ભિલટ વિં [પ્રા ઉલ્લ(-વ્)દ્, સં ઉદ્+વૃત ?]
ભિલટું, અવળુ, પાણુ ંટપાલે=વળતી
ટપાલે ંટપામ શ્રીં પ્રતિપક્ષી તરફની
(માક્ષીની) તપાસ ંપા(-પૂ)લટ વિં
અવળાસવળી, ભિલટમૂલટ (૨) અવ્યવસ્થિત
(૩) શ્રીં ભિલટપાલટ તપાસ (૪) અવ્યવસ્થા,
ગેટાળો ંસવાલ પું સામો સવાલ
ંમૂલટ, -ટામૂલટી વિં અવળાસવળી (૨)
ભિલટમૂલ; આહુ અવળુ, તળે ઉપર એવુ
ભિલટ શ્રીં હોગ, ઉમગ ંભ(-ભે)ર અં
ઉમગભેર, હોશભેર

ભિલટકું અંકિં [લુઓ ભિલટ; હિં, ંલ્લના,
મ ંલ્લળે] ભિલટથી કંવુ (૨) ધર્મી આપ્ત
(૩) હુમલો કંવો (૪) ભિલું ધર્મ જવુ
(૫) ફરી થવુ પાણુ થવુ

ભિલટી શ્રીં [હિ, લુઓ ભિલટ વિં] ઓડકુ તે
ભિલટું વિં ભિલટ, ભિલુ, અવળુ (૨) વિન્દ,
આહુ (૩) સામુ, વિપરીત [ભિલટી ગંગા
વહેવી = મવળાને બદલે અવળુ થવુ, ખાલ
ખગડવી ભિલટાકું વિં ભિલટું]

ભિલકું (લ') અંકિં (મોમમતુ) ખલામ થવુ
ભિલસપુ અંકિં [સ ંલ્લન્] લુઓ
ઉલ્લાસવુ (૨) એકાએક ભિલા થવુ, ભિભરાકું
ભિલળપુ (લ') અંકિં [સં ઉદ્+લ્લ. પ્રા
ઉલ્લ, હિં ંલ્લના] નમી જવુ, લળી
પડવુ (૨) ગાડા ધત્યાદિતુ આગળવી ભિલુ
ધર્મ જવુ (૩) ભિલટાઈ જવુ (૪) કંદવું (૫)
જવુ રહેવુ, નાશ પામવુ (૬) [લા] હોશભેર
ધસવુ - હોશ ને હોશ રહેવુ

ભિલિયું નં [લુઓ ભિલ] ભિલ ઉતાવળાની ચીપ
ભિલટ શ્રીં આપના (૨) અસચાણ હેનનગતિ પીડા
ભિશિયુ નં દાનનુ

ભિપર વિં (૨) શ્રીં [સં] લુઓ ભિખ
ભિપા શ્રીં [સ] લુઓ ઉપા
ભિખા શ્રીં [સં], ંલ્લર પું, ંભેચ વિં,
ંમાપકયંત્ર નં, -પમાંક પું લુઓ
'ઉમા'મા

ભિમ પું [સં ંપ, પ્રા] એક દાર (૨) શ્રીં
[હિ ંલ્લ; મ.] ગેટી

ભિમટ વિં [સ ઉદ્+સટ] મટનુ નહિ એવુ, બિલ
ભિમપકું સંકિં [સ ંર્મપંથ પ્રા ંર્મ્માળ,
મ ંલ્લળે] બહાર ંલ્લ, ઉલેચકુ, ખાટી
કંવુ (૨) મ્યાનમાથી ંલ્લુ બિધસાકું
અંકિં (ંર્મ્મણિ)

ભિમરપાટો પું વિનાશ (૨) મ પૂર્ણ નિક દન
ભિમરકું અંકિં [પ્રા ંર્મ્મર, સં ંર્મ્મ, હિં.
ંર્મ્મરના] ંળવુ, જતા રહેવુ (૨) નાશ
પામવુ, નિક દન નીકળી જવુ (૩) [સ ંર્મ્મ
પ્રા ંર્મ્મર] ંસાવુ, ંલ્લ થવુ
ભિલ અં (રવં) ંલ્લકી, એટા નિન્દક = અને

ગર્વસૂચક ધ્વનિ(૨)હુ પણાનો ઉઠ્ઠગાર ઠંકારો
પુંઠ દીધે નિશાસ, નિસાસો (૨) સાલણું છુ,
ઠીક છે, સ્ત્રીકાર છુ, ઇત્યાદિ દર્શાવનારો ધ્વનિ
(૩)ગર્વનો અને અનાદર કે તુચ્છકારનો ઉઠ્ઠગાર
ઊઠ પુંઠ [સ] તર્ક, કલ્પના (૨) પરીક્ષણ (૩)
અધ્યાહાર -હાપોહ પુંઠ [સ] ચર્ચા
ઊંચાં અં (૨) નં (૨૧૦) તરત જન્મેલા
બાળકના રહવાનો એવો આવાજ
ઊંઊં અં (૨) નં (૨૧૦) રહવાનો એવો અવાજ
ઊંકરોટો પુંઠ (કા) મનમા થતી ઉત્તજનાનો
અંકર (૨) ટાકિયા તાવમા ગેમાય સાથે થતો
ઝમઝમાટ

ઊંકારો (ઊ') પુંઠ જુઓ ઊઠકારો
ઊંગ(-જ)ણુ નં જુઓ ઊંજણ
ઊંગ(-જ)ણું, ઊંગા (-જ)ણું, ઊંગા (-જ)વણુ
જુઓ 'ઊંજણ'મા
ઊંધ સ્ત્રીં [ઊંધણું] ઊંધણુ તે નિદ્રા [-આવળી =
સૂઈ જવાની -ઊંધવાની વૃત્તિ થવી -ઊંધની
ઊંધી જતી = ઊંધ જતી રહેવી, જગણુ (૨)
આળસ કે અજ્ઞાન ટળણુ, હાન આવણુ.
-ઉતારની = ચડેલી કે ઉતારાથી બાકી ઊંધ
કાઠવી (૨) આળસ કે અજ્ઞાન કાઢણુ
-કાઠવી = ઊંધણુ (૨) ઊંધ ઉતારની.
-ચડવી = ઊંધ આવી લાગવી, ઊંધ ભરાવી
(૨) ઊંધવાનુ - આરામ કરવાનુ બાકી હોવું
-જતી = ઊંધવું, જગણુ, ઊંધ પૂરી થવી
-ભરાવી = ઊંધ આવવાનુ થણુ, ઊંધ
ચડવી -લેવી = ઊંધવું ઊંધમાં જણું =
ગંદલત કે અભણમા જણુ ઊંધમાં પડણું =
ઊંધી જણુ, ઊંધ આવવી ઊંધ વેચીને
ઊભગરો કરવો, બહોરવો = હાથ કરીને
દુષ્ટ કે પચાતમા પડણુ, ડોણું ખોઈને ડફેળ
બનવું.]

ઊંધણું, -ટિયું, -રેડું વિં ઊંધમા લગાયેલું
ઊંધણુ સ્ત્રીં ઊંધવું તે (૨) બહુ ઊંધવાની ટેવ
ઠરોગ પુંઠ એક જાતની મધમાખીઓથી
ફેલાતો હવેલેણ રોગ ઠરી વિં ઊંધ્યા
કરવાની ટેવણુ (૨) આળસ, એટી
ઊંધણું અંકિં [પ્રા હવ] નિદ્રા લેવી (૨) આળસ

થઈને પડ્યા રહેણુ (૩) અભણમા - અજ્ઞાનમા
રહ્યા કરણુ [ઊંધી જણું] = ઊંધમા પડણુ સૂઈ
જણુ (૨) [લા.] (કાઈ બાબત કે કાર્યમાં અસર-
કારક થણુ) મટણુ, દીસણુ રહેણુ ('ઊંધી જણ
ન આવે નો')

ઊંધાણુ સંકિં ઊંધે એમ કરણું (૨) પડણુ
મૂકણું, શાત પાડણું ઊંધાણું અંકિં
ઊંધવાની ક્રિયા થવી

ઊંધાળાં. ઊંધું વિં ઊંધણી બહુ ઊંધનારં
(૨) સહેજ સહેજમા ઊંધી જણ તેવું

ઊંધેડું વિં ઊંધટિયુ

ઊંધ વિં [સ હચ્ચ] ઊંધ ચડિયાટ (૨) ઉમદા
ઠનીચ વિં ઊંધુ અને નીચ ઠનીચલાવ
પુંઠ અમુક ઊંધું ને અમુક નીચું એવો
ભેદલાવ, અસમાનતાની લાગણી કે માન્યતા
ઠવણી (-ણું) વિં ઊંધવણું

ઊંધક (-કા)ણું (ક', ડ') વિં બહેર (૨)
થોડુ સભળનાર (૩) સાલણું ન સાલણું
કગનાર, ખેદકાર

ઊંધકણું સંકિં [સ. હચ્ચીક] નીચેથી ઊંધું
કરણુ, ઉપાણુ (૨) હાથ પડેલું (ખોળ) માથા
ઉપર લેણુ, ઉઠાવણુ ઊંધકાણુ અંકિં.
ઊંધકાણુ સંકિં 'ઊંધકણું' અનુક્રમે
કર્મણ અને પ્રેરક

ઊંધકાણું (કા') જુઓ ઊંધકણું [મહેનત'પું
ઊંધકામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ઊંધકવાનુ
ઊંધ-નીચ, ઊંધવણી, -ણું જુઓ 'ઊંધ'મા
ઊંધાઈ. -ણુ, જુઓ 'ઊંધ'મા

ઊંધુ વિં [સં હચ્ચ] સપાટી કે ખેસણીની
ઉપર ઊભુ આવેલુ કે ઊભુ ('નીચ'થી
ઊભુ) (૨) ઉચ્ચ ચડિયાટ, ઉમદા (કંદ,
પ્રમાણ, ગુણ, દગલો ઇંમા વગરે કે
ચડિયાટ જેમ કે ઊંચો ઠગલો, ઊંચો
લાવ, કિમત, મત વગેરે) (૩) અતિ
તાણેલ, લાગેલ (સૂર કે અવાજ) ઊંધા
સ્વર-સંપ્રેક્ષ (સંગીતમા) (૪) જપ, નિગત
કે શાંતિ સમાધાન વગરણુ, અભણતાવણુ
(મન, ધ્યાન, હવ) [ઊંધા ડોળા રાખવા =
સામે ન જોતા ખીજે કે ઊંધુ જોણું, ધ્યાન ન

ગામણુ ભિંચી આંખ કરવી = (કામ કે
મેકાણમાથી) ભિંચુ ભેલુ, ધ્યાન ખીજે જવા
રેલુ (૨) (ગુસ્સા કે વિરોધથી) આખની
મુદ્રા ફેરવવી, સામે થવુ, વિરોધ કે ક્રોધ
ખતાવવો ભિંચી આંખો કરાવવી
= ખૂબ સહ ભેલવાવવી ભિંચી ચાલ =
એકી ભિંચી રાખી ચાલવુ તે ભિંચી મૂછ =
'મૂછ'ના જુઓ ભિંચું આવવું = (ક્રોધ,
ખીડા, ભાગ ધન માથી) છૂટવુ, કસામા ગરક
વયાનાથી બહાર નીકળવુ (દા ત 'હાથ
પગના કામમાથી ભિંચો આવુ ત્યારે નવુ લઈ
'તરુ) -ભિંચુ ચાલવું = ભિંચી ચાલે
ચાલવુ (૨) [લા] ગેદ કે ગર્વથી ચાલવુ -
ભિંચુ -કરવું = ખોજ ચલાવવો, તે માટે હાથ
ફેરવો (૨) ભિંચુ કે ઉપચિત કરવું, ઉભેળવુ
-ચલાવવું = ખોટા વખાણ કરવા, ગર્વથી
કુલાય એમ કરવુ, અતિમાન આપવું -જવું =
સ્વર્ગમા જવું, મરવું -ભેલું = કામ કે મેકાણ-
માથી દુરંમદ મળવી કે કાઢવી ('આમાથી એ
ભિંચુ ભેવા પામે ત્યારે ને ?') (૨) નજર કરવી,
સામે ભેલુ, ધ્યાન પાડેલુ (જેમ કે, ભાઈ તો હવે
ભિંચુભે ભેતા નથી') (૩) ('નાચુ ભેલુ' -ગમમાવું
-તેથી ભિલકું) ગમમાથી મુખ થવું, સ્વમાન
ગમવુ (દા ત 'તે દિવસથી તે ચાર માણસમા
ભિંચુ ભેઈ શકતો નથી') -ને ભિંચુ માથુ
રાખવું = ગર્વથી છટેલુ રહેવુ -ને ભિંચું
રહેવું = અસ્થિર આસન કે ચિત્તવાળા હોવુ,
ગંભીર ન બેસવુ, સાતિથી નિગતે (કામ કે ક્રોધ
બાબતમા) ન ગોઠવાવું (૨) કામમા ઢેકા ન
નમાવવો, કામમા ન લાગવુ (૩) જુઓ ભિંચુ
ને ભિંચુ માથુ રાખવું -ખેમવું = (શ્રીએ)
વેગળા બેસવુ (૨) જુઓ ભિંચે બેસવુ -માથુ =
જુઓ 'માથુ'મા -મૂકવું, મેલવું = (પરવારી
જવાથી કે વચ્ચેથી કોઈ કારણે) અલગ કે
વેગળુ કરવુ, છોડવુ, વિસારે પાડવુ ('આ કામ
હવે તો ભિંચુ મૂકી તો સારુ' 'હમણા તો એને
ભિંચુ મૂક, પછી ભેઈશું', 'વાચવાણ હવે ભિંચું
મૂકવું છે કે શું ?' 'લાજ ભિંચી મૂકવી') (૨)
સતાડી કે બચાવી ચા સઘરી રાખવુ -મોં =

જુઓ 'મો'મા ભિંચો હાથ = જુઓ 'હાથ'મા]
-ચાઈ શ્રીં ભિંચાપણુ (૨) તેનુ માપ -ચાણુ
નં ભિંચાઈ (૨) ભિંચી જગા, ટેકરી
ભિંચુંનીચુ વિં ભિંચું અને નીચુ, ખાડાખેયા
વાળું [-કરવું = કીકકાક ગોઠવવું, સાફસૂક કરી
વ્યવસ્થિત કરવુ ('મહિને ઘેર ગયો એટલે ભિંચુ
નીચુ કરવાનુ તો હોય જ ને ?') (૨) [લા]]
ખળલખાટ પેદા કરવો, અજ પો ભભો કરવો,
નીચુ થાય એમ કંવુ -ચવું = ભિંચેક કરવી,
મથવુ ('માયે આવ્યા પછી ભિંચાનીચા થયા
વગર છૂટો છે ?') (૨) અધીરુ થવુ. અજ પો
યવો, આતુ ખનવુ તલપાપડ થવુ ભિંચો-
નીચો હાથ પડવો = ભિંચાજના કરી નમાકું,
અન્યાયથી ધન કમાવું]

ભિંચે અં પપટીવી ઉપર ભિંચી -ભિંચાણ-
વાળી જગાએ, ભિંચી દિશામા, માયા ઉપર
[-ચલાવવું = જુઓ 'ભિંચુ ચલાવવું'
-ખેસવું = કામમાથી દૂર કે અલગ બેસવુ
-ભેલું = આજારી તરફ ભેલુ -કઈ જવું
= સ્વર્ગમા લઈ જવુ ('હત, તને ભિંચે કઈ
જય')] ૦થી અં અં પર, અહ્યાવિના (૨)
ઉપરથી, ભિંચાણમાથી (૩) ભિંચે અવાજે કે
સૂરવી(જ)આકાશમાથી ૦તું વિંભિંચે આવેલુ
ભિંચણુ નં [ભિંજવુ] ભિંજવુ ને (૨) ભિંજવાનુ
દ્રવ્ય -તેલ, દિવેલ ઈત્યાદિ -ણી શ્રીં
મત્ર ભણીને કપડાના, માવરાણી ધંતો છેડાથી
રોગ કે ભૂતને દૂર કરવાની ક્રિયા [-ના ખવી =
ભિંજવુ, તે ક્રિયા કરવી] (૨) તેલ ભિંજવાની
કુખી] -ણું નં રાજકુમારી કે ગણીનો ગસાલો
ભિંજવું સંકિં [સિંચિ, પ્રા રજ = સિંચવું]
તેલ નાખવુ -પૂરવુ (૨) રોગ કે ભૂત કાઢવા
ભિંજણી નાખવી ભિંજવું સંકિં (પ્રેરક)
ભિંજવુ અંકિં (કર્મણિ)

ભિંટ નં [સ રજ, પ્રા રજ] ગણમા ખૂબ ખપવુ
એક ભિંચુ પશુ [-રેલુ = ખૂબ ભિંચુ (૨)
બેવફેદ, અણસમજુ ભિંટનાં શીંગડાં નં
ખંબં વ્યાપુર કે આકાશકુસુમ, અશક્ય
વાન ભિંટનાં અઢારે વાકાં = સ્વભાવે જ
વાકાપણુ, અઢારે અગો -ખવુ જ વાકુ હોવુ

તે ઊંટું પગલું નાણું = સહેલી સીધી
 કે ઉઘાડી વાતની ખબર હોવી (નકારમા પ્રાય
 ખોલાય છે) ઊંટે ચડીને આવવું = (લેણું
 લેવા આવનારે) ખવાને દેખાય એમ - છડેચોક
 આવવું ઊંટે ચડીને ઊંઘવું = એના
 જેવું અશક્ય કે અનુગત કંવુ (એમા
 નુકસાન ન થાય, એવો લાવ ખતાવે છે)
 ઊંટે કયાં દેકા તો માણસે કયાં
 કાઠડા = સહેજે કે સીધી રીતે ન પાર પડે તો
 તેને પહોચી વળવા ઘટતી યુક્તિ કરી લેવી,
 જ્યાં જેવો સભોગ તેને પહોચી વળવું] ઠડી
 સ્ત્રીં સાઠ, સાઠણી, ઊંટની માઠા (૨) સોનીનું
 ચાતર ઠડો પું ઊંટ (૨) જુઓ ઊંટિયો
 [ઊંટડો કેણી તરફ ખેસશે ? = શુ નીપજશે ?
 પરિણામ અતે શુ હશે] 'ઠવૈદ (ઘ) પું
 ઊંટનો - માણસની દવા કરવાને નાલાયક એવો,
 લેલાયુ વૈદ ઠવૈદુ' નં ઊંટવૈદનું કામ, રાક્ષસી
 ઉપચાર - ટિયો વિં ઊંટ જેવો ઊંચો (૨) પું
 ઊંટ (૩) મંદબુદ્ધિ ને આળસુ માણસ (૪)
 ભારે વજન ઉંપાડવાનું (ઊંટની ડોક જેવું લાગતું)
 યત્ર (૫) અડો

ઊંટકટો પું એક વનરપતિ
 ઊંટિયા (-ચુ) છરુ નં એક ઔષધિ
 ઊંડ વિં [જુઓ ઊંડ] સાડાતણ, સાડાતણ ગણુ
 ઊંડણિયું વિં [ઊંડાણ] ઊંડાણવાળું, ઊંડુ
 ઊંડળ સ્ત્રીં [દ હઢલ = સમૂહ] કે દે
 અવહંઢળ = આલિંગન ? ખાય (૨) ખાયમા
 ભરાય તેટલી વસ્તુ [ચૂક
 ઊંડળ સ્ત્રીં પેટનો ગોળો - ચૂક [-વળવી =
 ઊંડળગૂંડળ નં ગોળો, પિંડાળો (૨) પેટમા
 ગોળો ચડવો - ચૂક આવવી તે (૩) ઢગધડા
 વગર ખોલવું તે (૪) અં અવળસવળ, ઢગધડા
 વગર, ગોટાળો થાય એમ

ઊંડાઈ, -ણુ - પણું જુઓ 'ઊંડુ' મા
 ઊંડું વિં [દે હઢ] સપાટીથી નીચે ઊંટનું (૨)
 છછન નહિ એવું, ઘેરુ (૩) અં દરથી લાથુ - દૂર
 સુધી અં દર ને અં દર વિસ્તરતું (૪) ઘાડું, ગીચ
 (જેમ કે વન) (૫) [લા] ગહન, ગંભીર, ન પામી
 શકાય એવું [ઊંડા પાણીમાં ઊંટરવું,

પેસવું = ભેખમ ખેડવું, લખાઈ કે દસાઈ
 પડવાનું વહોરવું ઊંડુ ઊંટરવું = ઘેરો વિચાર
 કરવો, અં દર લાખે સુધી નં દને વિચારવું કે
 તપાસવું ઊંડાં મૂળ = જુઓ 'મૂળ' મા - ડાઈ
 સ્ત્રીં ઊંડાપણુ, ગહનતા (૨) તેનું માપ - ડાણુ
 નં જુઓ ઊંડાઈ (૨) નીચાણુ - ડાપણું નં
 ઊંદર પું ઠંકણિયું, ઠંકણી, ઠંકની, ઠંદરણી,
 ઠંકાની, ઠંવાઈ સ્ત્રીં જુઓ 'ઉદર' મા
 ઊંદરી સ્ત્રીં માથાની ચામડીનો એક રોખ
 ઊંધ સ્ત્રીં અડા અને માચડાને સાધતો ગાળનો
 લાગ, ઊવ ✕ [જુઓ 'ઊંધ' મા
 ઊંધકરમું, ઊંધખોદિયુ, ઊંધાઈ, -પણું
 ઊંધાંધળું વિં જાણુ (૨) ચૂખડુ (૩) [ન]
 મૂર્ખ (૪) હડાઉ
 ઊંધિયું નં જુઓ 'ઊંધ' મા
 ઊંધું વિં [ઝર્વ, પ્રા હઢ] અવળું, ઊલટું,
 નીચે માથું ને ઉપર પગ જેવા આસનનું (૨)
 [લા] આડું, અવળું, સ્ત્રીવા કે સવળાથી સાવ
 ઊલટું - વિરુદ્ધ, ખોટું [ઊંંવા પાટા
 ખાંધવા = આડું અવળું સમજાવી ભરમાવવું
 ઊંધાં પગલાંનું = (ઊલટું 'ઊંળા પગલાંનું')
 ક્રમનસીબ, અપશુકનિયાળ. ઊંધાં વાળ
 વાગવાં = ખાજ ખગડવી, અવળું થવું ઊંધી
 ઇંટ ચણનાર પું કડિયો ઊંધી પાઘડી
 મૂંકવી = પાઘડી ફેરવવી, દેવાળુ કાઢવું - કંરવું
 = ઊલટું કે અંચળું કરવું, ફેરવી નાખવું
 (૨) જુઓ ઊંધુ મારવું - કરી નાખવું =
 મારીને ગળાડાવી દેવું (૨) મૂંડ ઇં મારીને
 પથારીવશ કરી દેવું - વાલડું = નીચું જોડ,
 શગમણુ - વાલીને = ખીજે ધ્યાન આપ્યા
 વગર, કામમા ન નજર રાખીને (૨) ખીજી ત્રીજી
 જોયા વગર, સાહસપૂર્વક, વિચાર વગર - પડવું,
 વળવું = ઉપર માથું નીચે પગ કે ઉપરો લાગ
 નીચે ને નીચે લાગ ઉપર થાય એમ પડવું કે
 થવું, ઊલટાઈ નવું (૨) ખગડવું, કથમવું
 - મારવું = ખગડવું, કથાળવું - વળી નવું =
 ખગડી નવું (૨) ખૂખ યાકીને લોથ વળીને (ઊંધુ)
 પડવું - વાળવું = ઊંધુ મારવું (૨) (ઉંમણાને
 વિશે) ઊંધુ વાસીક વાળવું (૩) (વાસણ ફેંચવું)

સાથે) ખાઈ પગવાગી વાસણ માળને ઊંધા
ખડવા ખાઈખીને અખોટ ઇં પરવારીને નિરાતે
યવું -ચેતરવું=ચોડતુ ચોડ કરી ખેસવું,
ભૂલ કરી ખેસવું ઊંધેપાથે=અવળે કે ખોટી
અને ઊંધે મોઢે પડવું=ચતુ નહિ પણ
ઊંધુ મોઢાં હોય એ દરામા પડવું (એમ કે
આગિના પડના), (તાવથી) પવાગીવગ યવુ
મદવાડ ભોગવવો] -ધરરું વિં અકરમી
(૨) ઊંધા કામ કરનાર -ધખોદિયુ વિં
ઊંધા કામ કરનાર -ધાઈ સ્ત્રી, -ધાપણું
નં -વિયુ નં અમુક ગતે ખાટેલા યી ગ
કદતુ ખાણુ. -ધી પૂતળીયું વિં જેની

કીકીમા ઊંધું પ્રતિબિંબ પડતુ હોય એવું(૨)
[લા] વિચિત્ર,અવળી નતનુ(માણસ)] ંચ-
(-છ)તું વિં ઊંધું અને ચતુ, આતુ અવળુ
[-કરવું=વાલમેલ કરવી આમતુ તેમ દેરવું
(૨)ગરખડગોટો વાળવો,ખગાડવું] [ખોચાણુ
ઊંધાડિયું નં [જુઓ ઊંધાડિયું] ઊંધાડિયું,
ઊંધેલો પું ઝાડની હાજત થાય તે, ચૂક
ઊંધેળવું મંદિં (૮) આમખવું-ખાંતેખે
ઊંધુ અં (૨૧૦)દ ખ,તુચકાર કે અભિમાનનો
ઉદ્ગાર ંકારો પું ઊંધુ એવો ઉદ્ગાર
ઊંધું અં (૨૧૦) ંનકાર કે જદ દર્શાવતો
ઉદ્ગાર

૪

ઝ પું [ન] વર્ણમાળાનો આતમે અક્ષર —
એક સ્વર (દીર્ઘચ ઝ) (પ્રકૃતમા આ
સ્વર નથી.) ંકાર પું ઝ અક્ષર કે
ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં છેડે ઝકારવાળુ
ઝક(-ઝ, -ઝા) સ્ત્રીં [સ.] ઝવેદ (૨)
વેદનો મત્ર
ઝઝ પું,નં [સ] ગીછ (૨) નક્ષત્ર,તાગ (૩)
ગેગણિક ભૂગોળના સાત પર્વતમાનો એક
પતિ, ંકાર પું ગીછોનો ગત (૨)
ચક -ઝા પુંખંબં સમર્થિ (૨) સ્ત્રીં
ઉત્તર દિશા -ઝી સ્ત્રીં ગીછડી
ઝઝાગ નં એક ઔપવિ
ઝખિ પું+ઝખિ, ગુરુ
ઝવેદ પું [સ] (સ) ચતુર્વેદમાનો પહેલો
વેદ ંખંહિતા સ્ત્રીં ઝવેદની કચાચોનો
વ્યવસ્થિત સગ્રહ -ઝી વિં ઝવેદને
નાણનાર (૨) ઝવેદ લણનાર બ્રાહ્મણોના
કુળમા જન્મેલુ (૩) પું ઝવેદી બ્રાહ્મણ
ઝચ(-ઝા) સ્ત્રીં[સ] જુઓ ઝક
ઝચીક પું [સ] (સ) જન્મદશિના પિતા
ઝતુ વિં [સ] ચરલ, સીકુ (૨) અનુકૂળ,
નમ, લલુ ંતા સ્ત્રીં ંચોધી વિં
સુગ્ધ રીને-ફડ વગર લડનાર
ઝજુજડ પું [સ] (સ) આદિ જૈન તીર્થ કર
અપભ્રેવનો સાધુ

ઝણુ નં [સ] દેવ (૨) આભારનો ભાગ (૩)
વિં કણાત્મક જુઓ [ગ, પ વિ] ંચ
નં દેવકણ, ઝપિકણ અને પિતૃકણ,અથવા
અતિચિકણ, મનુષ્યકણ અને ભૂતકણ
ંભૂત વિં કણવિદ્યુતથી લરેલુ (પ વિ)
ંમુકા વિં કણ-દેવામાથી છૂદું થયેલુ
ંમુક્તિ સ્ત્રીં કણમુકત યવુ તે ંવિદ્યુત
સ્ત્રીં કણ વીજળી (પ વિ) ંસ ંધ પું
પૂર્વ જન્મનો કણાનુબંધ -ણાચ પું,
નં કણ છેડો (પ વિ) -ણાત્મક વિં
'નેગેટિવ' (ગ, પ વિ) -ણાનુબંધ પું
લેણદેણી -ણાનુબંધ નં [ન આનુબંધ]
કણમાથી મુકત થવુ તે, કણમુક્તિ -ણાંત
પું (વીજળીના) પ્રવાહનો કણ છેડો (પ.
વિ) -ણયું -ણી વિં કણવાળુ
ઝત નં [સ] સત્ય (૨) નક્કી અચળ નિયમ,
દૈવી નિયમ (૩) પાણી -ત ભર પું
સત્યને ટકાવી ગામનાગે તે — ઈશ્વર -ત ભર
વિં સ્ત્રીં વિપર્યાસ વિનાની, સત્ય (પ્રજા)
ઝતિ સ્ત્રીં [સ] કલ્યાણ (૨) માર્ગ (૩) નિદા
(૪) સ્પર્ધા (૫) ગમન (૬) નમ્રેધનો
અવિષ્ઠતા દેવ
ઝતુ પું [સ] જુઓ ઝતુકાલ (૨) અડકાવ,
જન્માવ (૩) સ્ત્રીં જે મહિનાનો નિયત ગળ
(પદ્મકથા રાજ જુઓ) (૪) [લા] મોસમ

(૫) હવાપાણી [—હિતરવી = મોસમ પૂરી થવી —એસવી = મોસમ આવવી — શરૂ થવી] ઠંડાલ(—ળ) પુઠ્ઠ ગર્ભાધાનનો સમય. ઠંડાળી વિઠ્ઠ ઋતુકાળે જ સંભોગ કરનાર. ઠંડશન નઠ્ઠ અડકાવતુ દેખાણુ તે ઠંડાન નઠ્ઠ ગર્ભાધાન ધર્મ પુઠ્ઠ ઋતુદર્શન ઠપતિ પુઠ્ઠ ઋતુરાજ વસંત ઠપણુ પુઠ્ઠ (સ) એક સૂર્યવશી રાજ ઠપાંડુ પુઠ્ઠ એક રોગ. ઠપ્રાપ્તિ સ્ત્રીઠ્ઠ ઋતુદર્શન ઠભેદ પુઠ્ઠ ઋતુઓનું બદલાણુ તે ઠમતી વિઠ્ઠસ્ત્રીઠ્ઠ રજસ્વલા. ઠરાજ પુઠ્ઠ ઋતુઓમા શ્રેષ્ઠ એવી ઋતુ — વસંત ઠપણુ નઠ્ઠ ઋતુઓનુ વર્ણન ઠશાતિ સ્ત્રીઠ્ઠ પહેલી વાર ઋતુપ્રાપ્તિ થાય ત્યારે કરવાની વિધિ ઠસ ગ્રામ પુઠ્ઠ સુરત સગ્રામ, કામકોડા ઠસ્નાતા વિઠ્ઠ સ્ત્રીઠ્ઠ ઋતુરનાન કરી શુદ્ધ થયેલી ઠસ્નાન નઠ્ઠ અડકાવ પછી (એથે દિવસે) નાહણુ તે ઋતે અઠ્ઠ [સં] સિવાય, સિવાય કે [પુરોહિત ઋત્વિજ પુઠ્ઠ [સ] યજ્ઞ કરાવનાર બ્રાહ્મણ, ઋદ્ધિ સ્ત્રીઠ્ઠ [સ] વૃદ્ધિ સમૃદ્ધિ (ર) આખાહી

ઉત્કર્ષ (૩) સિદ્ધિ (૪) [સ] લક્ષ્મી, પાર્વતી ઋવાદ પુઠ્ઠ + બ્રહ્મરાક્ષસ (૫) ઋષભ પુઠ્ઠ [સ] આખણી (ર) સ્વરસસેકમાને બીજો રવર (૩) ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ (સમાસમા દેડે) ઠદેવ પુઠ્ઠ (સ) વિષ્ણુનો એક અવતાર (ર) જૈનોના એક તીર્થ કર ઋપિ પુઠ્ઠ [સ] મત્રદ્રષ્ટા નવુ દર્શન પામનાર પુરુષ (ર) મુનિ, તપસ્વી, સાધુ ઠમણુ નઠ્ઠ ઋષિઓ પ્રત્યેનુ ઋણ ઠકુમાર પુઠ્ઠ ઋષિનો પુત્ર ઠકુલ(—ળ) નઠ્ઠ ઋષિઓનો સમૂહ (ર) ઋષિનો આશ્રમ (જેમા પ્રાચીનકાળમાં વિદ્યા અપાતી હતી) (૩) ઋષિનો વશ ઠતર્પણુ નઠ્ઠ ઋષિઓની તૃપ્તિ માટે જળ આપણુ તે ઠપંચમી સ્ત્રીઠ્ઠ લાહરવા સુદ પાચમ, સામાપાચમ ઠપત્તી સ્ત્રીઠ્ઠ ઋષિની પત્ની ઠચજ્ઞ પુઠ્ઠ ૫ ચમહાભૂતયજમાનો એક જેમા જ્ઞાન દ્વારા ઋષિનુ તર્પણ કરવાનુ હોય છે ઠલોક પુઠ્ઠ સત્યલોકની નજીક કલ્પેટો ઋષિઓનો લોક ઋષ્યશૃંગ પુઠ્ઠ [સ] (સ) એક ઋષિ

ઋ, લૃ,

[નાગરી વર્ણમાળાના આ બે અક્ષરો સંસ્કૃતમા આવે છે ગુજરાતીમા એમનાથી શરૂ થતો કે તે અક્ષરવાળો શબ્દ નથી પ્રાકૃત લાપાઓમા તેમનો લોપ થયો છે]

એ

એ પુઠ્ઠ [સ] વર્ણમાળાનો દસમો* અક્ષર — એક સ્વર

એ સઠ્ઠ [સ] ઇત્ત, પ્રા દઝ] (દર્શક) તે, પેલુ (ર) વર અથવા વહુની સજ્ઞા (હિંદુઓમા) [‘એણે, એને, એમાથી, એતુ, એનાથી, એમા’ ઇઠ્ઠ રૂપોમા (એ) ઉચ્ચાર થાય છે પણ ‘એથી’, ‘એથી કરીને’મા તેમ નથી થતુ]

(૩) વિઠ્ઠ પેલુ (૫) અઠ્ઠ [પ્રા, સં. ઇ] ‘અરે’ આ, હે’ આદિ સૂચક ઉદ્ગાર

એ ત્રીજ ને સાતમી વિભક્તિનો પ્રત્યય (ગત્યે હુકમ કર્યો, છાપરે ચડ્યો)

એઈ સ્ત્રીઠ્ઠ + મર્યાદા, આમન્યા

એક વિઠ્ઠ [સ] ‘૧’, સપ્થામા પહેલુ (ર) અનૈઠ્ઠ અદ્વિતીય, (જેમ કે, ઈશ્વર એક છે, ‘તમે જ એક ખરા, બાકીના ખોટા’) (૩) ઠેઈ અમુક, તદ્દન ચોક્કસ નહિ એવુ (‘એક ગત્ત હતો’) (૪) એકસરણુ, સમાન, નેદ વગરનુ (‘તમે અમે સૌ એક છીએ’) (૫) એક મતનુ, એકતાવાળુ, સખીલુ, એકદુ (‘બધા પક્ષો એક ન થયા,’ નેતાઓ એક ન થાય ત્યા મુઘી’) (૬) અમુક નિશ્ચિત, બીજુ નહિ (જેમ કે, કહેવુ એક ને કરવુ બીજુ એક વાત કરો તો સમજણ પડે) (૭) સપ્થા વાચક શબ્દને છેડે આવતા ‘આશરે’ ‘શુમારે’

એવો અર્થ બતાવે છે. ઉ-૧૦ પાચેક, સોએકે
(૮) 'કકા, માત્ર' તેવો ભાવ બતાવે છે જેમ કે,
એક પિતાના વચનને સાર સમ વનમા ગયા
[અએ સૂરણું] = (કશા વિવેકવિચાર વિના,
બગા બેડે) એકગર વતેવું - આંખ થવી =
આખે આખ મળવી, એકબીજાની નજર
મળવી - આંખ હોવી, આંખે બેવું =
એક તરફી - પક્ષપાતી નજર હોવી - આખમાં
હસાવવાં ને એક આંખમા રહાવવા =
ભય ને પ્રીતિ બેઉ બતાવવા, જરૂર પ્રમાણે
હનાવવું અને રહાવવું પણ - એકના નાંખા
થૂંકે એવાં = ટોઈથી ગાળવું ન તથ - ઊતરે
તહિ એવું, સરખું પહેલેલ - ઈંદ્રિયનું જ્ઞાન =
એક જ બાજુ કે હેઠનું જ્ઞાન, અધી બાજુનું
તહિ - એકતરફી સમજ - કાનથી બીજે
કાન જણું = એક પાસેથી બીજા પાસે થતા
થતા વાત કેલવા - છાની ન રહેવી - કાને
માંભળી બીજે કાને કાઢી નાખવું = સાલ-
જ્યુ ન સાલજ્યુ કરવું, સલાહ કે ગિખામણ
ન માનવી - કાકરે (પચરે) બે પક્ષી
પખી) મારવા = એક પય ને દો ઝામ,
એક સાથે બે કામ સાવવા - ગાડે બેઠાય
એવા = બરેબર સગા, એક બેડીના - થાએ
બે કકડા = તડ ને કડ જવાબ કે નિમલ
- ચ દાવા (-વો) ચડે એણું = ટપી તથ એણું,
ચડિયાનું - ચૂડી ચલાણે ચડી = એક કામ
પણ એક જ શુભના ચેલા = (પડોચ
આવડત ઇંમા) કોઈ ટોઈથી ઊતરે નહી
એવા, સગેસગા - ભળામાં સો સાપ =
સાવ ડિગ - ગપ - નાવમાંનું વિં સગી
હાલત કે સગા વિચારનું - પછી એક =
વાતારતી અનુક્રમે - પર બે કંણુ = જુઓ
એકડા પગ બગડો કાઢવો ભણવાનું ગર કંચુ
- પાણુ એાછી = પોણા આઠ, પાચણું
ઢગવડા વિનાનું - પાચો એાછો હોવો = જગ
ગાડું - દાધારણ હોવું - ભવમાં બે ભવ
કરવા = ધર્મભ્રષ્ટ થવું, પટલાવું, નાતબહાર
થવું (૨) નાતર કંણુ - મગની (બે) કાડ
= એક જ માખાપના મતાન, સહોદર

- માખાના મણકા = સરખેસગા
- મૂડીએ = એક સાથે, સામટ, સાથે લાગુ
એકના એકવીસ - એકાદશી થાઓ =
વસવેલો વચો (એવા આવીર્ષદ) એકનું
એક, એક ને એક = એકસગણુ, એક જ,
દેશનું વિનાનું એકના તેર કરવા = જગનું
ગજ કરવું, વપાગી મૂકવું એકનું બે ન
થવું = મક્કમ રહેવું, હઠ ન છોડવી, પોતાની
વાતને વળગી જ - રહેવું - પગ દૂધમા ને
એક પગ દહીંમા = દૂધમા ને દહીંમા બે ને
પક્ષમા, બેઉ બાજુની ઢોલકી (મક્કમના કે
નિશ્ચયનો અભાવ બતાવે છે થા ખવાઈની
ડુનેહ) - પથ દો કાજ = એક સાથે બે
કામ સાગવા - મ્યાનમાં બે તલનાર =
એક જ હેતુમા બે સત્તાનો દોર કે ચલાણ
- લાકડીએ હાંકવું = જુઓ એક અએ સૂરણું
(૨) સગી રીતે દોર ચલાવવો એકસો
આઠ પેઢી = ખાપદાદાઓ, પૂર્વજે, વડવાઓ
- હાથે તાળી ન પડે = (કામ કે સેદો પત-
વામા કે ઝવડામા - હરેકમા) એકલાથી
કામ ન થઈ ગદે, સહકાર ભેઈએ - હાથમાં
ગોળ અને બીજા હાથમા ઘી = જુઓ
'એક પગ દૂધમા ને બીજા દહીંમા' એકે કોર
કાચી ન રહેવી = મુખડુ ખના - સાગમાલ
અથા અનુભવ થઈ જવા એકે કોર કાચી
ન રાખવી = મણા ન ગળવી, કંથુ બાધી
ન રહેવા દેવું [એક, કમિક
એક એક વિં એપીસાથે એક (૨) એક પછી
એકકક્ષિત મમીકરણુ નં [સ] 'ઇકવેશન
એક વી ફર્ટ એર્ડર' (ગ)
એક કતાર [ફિ] ક્વાયતનો, એક કતાર કે
પક્ષિમા થવાનું કહેવાનો, હુકમ કે બોલ
[-થણું = મીધીલીટીમા ગોઠવાવું (ક્વાયત માટે)]
એક કાને અં એકાદ, એકમાન
એકકાલિક, એકકાલીન વિં [સી.] એક જ
સમયનું, સમકાલીન (૧) નાપીસાધી બનવું (૩)
માત્ર એક નાર માત્ર
એકકેટ વિં [સી.] - પક કેટલાય
એકપુરી વિં [સી.] એક અખડ ખરીસણું

(બ્રાહ્મી) (૨) નં શસ્ત્રવૈદ્ય એક શસ્ત્ર
એકગર્ભકોશી(-ધી) વિં [સ.] એક જ ગર્ભ-
કોશવાળુ

એક ગાંઠ ત્રીં સપ મેળ, મૈત્રી [એકપ્રેશન'
એકધાતપદી સ્ત્રીં [સ.] (ગ.) 'ધી ક્રૂટં ડિગ્રી
એકધાત સમીકરણ નં [સ.] (ગ.) સુરેખ
સમીકરણ, 'લીનિયર ઇન્વેશન'

એક(-કે)ચક્રે અં એકચક્રે, એક જ જણના
હાથમા બધી સત્તા રાખીને

એકચક્ર વિં [સ.] ચક્રવર્તી. -કી વિં એક
રૈકાવાળુ (૨) ચક્રવર્તી (૩) ત્રીં એક
પૈદાની સાઇકલ -કે અં બુઓ એકચક્રે
એકચિત્ત વિં [સ.] એકાગ્ર, તલ્લીન, ધ્યાનસ્થ
(૨) નં ધ્યાન, એકાગ્રતા

એકછત્ર વિં [સ.] એક રાત્રવાળુ (૨) નં
કુલ અધિકાર એક જ હાથમા હોય એવી
શાસનપદ્ધતિ. -ત્રે અં એક જ રાત્રના
અમલ તળે

એકજથે(-થે) અં એકસાથે, એક ઠેકાણે
એકભત્ત વિં એક જ ભત્તુ -વર્ગતુ સરખુ
-તીય વિં [સ.] એક વર્ગતુ કે કટ્ટખતુ
(૨) એક જ ભત્તિતુ (નર કે માદા)

એકજીવ વિં [સ.] મનમા પરસ્પર લેફલાવ
વગરનુ; એકરૂપ [(૨) લગડુ

એકટંશુ, -ગિયુ વિં [એક + ટાંગ] એકપશુ
એકટાણું નં એક ટંક જમરુ તે

એકડું વિં [સ. એકસ્ય, પ્રા. એકદ્વ] એકસાથેનુ,
એકત્રિત, લેશુ (૨) અં એક જગાએ -
સાથે [-એસયું, મળયું = સાથે એસવુ ઊઠવુ
કે મળવુ, મેળ હોવો]

એકઠ વિં કોઈની સાથે લળે નહિ એવુ. એકલ
એકઠિયાં નં બં વં [એકઠો] એકઠો બગડો
શીખવાનો બાળપોથીનો વર્ગ; બાળવર્ગ

એકઠો પું [સ. એક] એકની સજ્ઞાસૂચક આંકડો
-૧ (૨) સહી (૩) કબૂલાત (૪) જ્ઞાતિનો ગોળ
[એકઠા પર બગડો કાઢવો = લાણવાનુ કાઢકે
શઠ કંકડુ, કંકડો ઘૂટતા થવુ એકઠા વગરનું
મીઠું = લેખામા નહિ એવુ, નકામુ એકઠે
એક પું બં વં શરૂનું સંખ્યાલેખન (૧થી

૧૦૦ સુધીનુ સામાન્ય રીતે), તે આંક એકઠે
એકથી = શરૂઆતથી. -કરવો = એકઠો
લખવો કે કાઢવો (૨) સહી કે કબૂલાત કે
ગોળ કરવો -કાઢવો = એકઠો લખવો
-કાઢી નાંખવો = ગણતરીમાથી કાઢી નાખવુ
સબધ કાઢવો (૨) મમત કે હઠ જતી કરવી
-કાપવો = ગોળમાથી કે સબવમાથી કૂર
કરવુ (૨) ગણતરીમા ન લેવુ. -પાડવો =
એકઠો કાઢવો (૨) સહી કરવી, સમતિ આપવી
-લેવો = સહી કે સમતિ લેવી]

એકઢાળિયુ વિં એક જ બાબુ ઢળતા છાપગ-
વાળુ (૨) નં એવુ મકાન કે ઓસરી

એકતરફી વિં એકપક્ષી, એક બાબુનુ
એકતત વિં આગ્રહી (૨) પું આગ્રહ -તે
અં માથે મળીને, એકરાગથી (૨) લાગુ
નહીને, ખત ને આગ્રહથી

એકતંત્ર વિં [સ.] બવાની સમતિવાળુ (૨)
તૂટ પડ્યા વિનાનુ (૩) એક વ્યવસ્થા નીચેનુ
(૪) નં એક સરખી વ્યવસ્થા તે (૫) સર્વાનુમતિ
એકત યે અં એકસાથે સપીને, એક જૂથમા
[-ઊણુ રહેલું = સપથી સાથે દઈને
જૂથમા રહેલું]

એકતા ત્રીં [સ.] સપ, એકત્ર
એકતાન વિં (૨) નં [સ.] બુઓ એકચિત્ત
૦ત્ત નં, ૦તા ત્રીં એકતાન હોવુ તે

એકતાર વિં એક તારવાળુ (૨) એકસરખુ
(૩) એકરસ (૪) એકચિત્ત -ફં વિં એક
તારવાળુ (૨) એકસરખુ -રો પું એક
તારવાળો તંબૂરો

એકતાલ પું [સ.] જેમા એક જ તાલ આવે
એવો ગગ (૨) સગીતનો એક તાલ (૩)
એકત્ર (૪) વિં એક તાલવાળુ

એકતાળીસ વિં [સ. એકત્તવારિશત] ૪૧
એકતાળો પું માણના એકતાળીસ શેર થાય
એવુ માપ

એકતી(-તી)સ વિં [સ. એકત્રિશત] ૩૧
એકત્ર અં [સ.] એક જગાએ, સાથે (૨) એકદર.
-ત્રિત વિં એકત્ર કરેલુ: એકડું
એકત્રીસ વિં બુઓ એકતીસ; ૩૧

એકત્વ નં [સ.] એક હોવાપણુ, એકતા
 એકથંભું વિં [એક+થભ] એક થાલવાવાળું;
 એક થાલલા ઉપર રચેલું
 એકદમ અં [એકકે પા વક+દમ] તાબડોતોખ
 (૨) સાવ, તદ્દન (એકદમ કાળુ) [દળતુ
 એકદલ(-ળ, -ળિયું) વિં [સ] એકસરખા
 એકદસ્તી સ્ત્રીં [એક+દસ્ત] કુસ્તીનો એક દાવ
 એકદંડિયું વિં એકયલુ (૨) એકદંડા
 શ્વાસને લગતુ
 એકદંડી પું [સ.] એક પ્રકારનો સન્યાસી, હસ
 એકદંડો પું [એક+દંડ] મરતી વેળા ઊપડતો
 સાસ, એકદંડિયો શ્વાસ
 એકદંત વિં [સ.] એક દાતવાળુ (૨) પું
 (સ) ગણેશ (૩) એક દાતવાળો હાથી
 એકદા અં [સ] એક વખતે (૨) અગાઉના
 વખતમા [મણકાની કડી, મંગળસૂત્ર
 એકદાણિયું નં [એક+દાણે] એકસરખા
 એકદાણી વિં [એક+દાણે] યધા દાણા સરખા
 હોય તેવું (૨) એક કદતુ, એકસરખું
 એકદિલ વિં જેના દિલમા જીદાર્થ નથી એવું,
 એકજીવ -દી સ્ત્રીં એકદિલ હોવું તે (૨)
 મનનો મેળ, સપ
 એકદૂધ વિં એક જ દૂધ ધાવેલું, એક વશતુ
 એકદષ્ટિ વિં [સ] એક આખવાળુ (૨) સ્ત્રીં
 તાકીને જોઈ રહેવું તે, સામસામી નજર થઈ
 જવી તે (૩) એક જ -સરખો હેતુ હોવો તે
 એકદેશ પું [સ] એક સ્થળ અથવા જગા (૨)
 એક ભાગ અથવા વિભાગ, એક બાજુ (૩)
 એક આશય કે મહત્વાકાંક્ષા -શાવયવ પું
 એક ન્યાયદોષ, બે એકદેશી નિર્દેશો પરથી
 કાઢેલું નિગમન, 'દેલસી એક પટિક્યુલર
 પ્રેમિસીસ'
 એકદેશી, ંય વિં [સ] એક જ દેશનું -વતનનું
 (૨) એક દેશ -ભાગને લાગુ પડતું, એકતરફી;
 એકેન્દ્રિય (૩) અધૂરું, સંકચિત, મર્યાદિત
 -શિતા સ્ત્રીં, ંયણુ નં ંસમાસ પું
 પશ્ચીતપુરુષનો એક પ્રકાર
 એકધર્મ વિં [સ.] એક જ -સમાન ગુણધર્મ
 ધરાવનાર, એક જ જાતનું (૨) એક જ ધર્મનું

એકધા અં [સ] એક રીતે (૨) એક હાથે (૩)
 એકદમ, એક જ વખતે (૪) એક વખતે
 એકધારું વિં [એક+ધારા] એકસંગી, દેગદાર
 વિનાનું [(૨) નં એકાગ્રતા
 એકધ્યાન વિં [સ] એકચિત્ત, ધ્યાનમા એકાગ્ર
 એકનસિયું, એકનસીલુ વિં [એક+નસ] જાણી
 એકનિશ્ચય વિં [સ] કરેલા નિશ્ચયને વળગી
 રહે તેવું, દં (૨) સરખા -સમાન નિશ્ચયવાળું
 એકનિષ્ઠ વિં [સ] એકનિષ્ઠાવાળું. -ષ્ટા સ્ત્રીં
 એકની જ ઉપર નિષ્ઠા -આસ્થા હોવી તે (૨)
 વફાદારી (૩) પ્રમાણિકતા
 એકપક્ષી વિં [સ] એકતરફી
 એકપણું વિં [એક+પણ] એક પગવાળું -જે
 અં અધીરું, તલપાપક થતું હોય એમ
 એકપતિત્વ નં [સ] એક જ પતિ હોવો તે (૨)
 પતિ પ્રત્યેની વફાદારી
 એકપત્ની (૦ક)ત્વ નં [સ] એક જ પત્ની હોવી તે
 એકપત્નીપ્રત નં [સ] એક જ પત્ની કરવાનું પ્રત
 એકપદી વિં [સ.] એક પદવાળું, 'એનોમિયલ'
 (ગ) (૨) સ્ત્રીં કડી, પગથી
 એકપર્ણી વિં [સ] એક પર્ણ -પાદકાવાળું
 એકપાદી વિં [સ.] એક જ વખત વાચવાથી
 અથવા સાલળવાથી યાદ રાખી શકે એવું
 એકપુષ્પી વિં [સ] એક બીજકાશવાળું,
 'યુનિલોક્યુલર'
 એકપ્રાણુ વિં [સ.] એકજીવ [અર્થે એવું
 એકદંસદી વિં [એક+દંસલ] વરસમા એક પાક
 એકપારગી અં [હિં.] એક રીતે, એક બાજુથી
 લેતા (૨) એક વાર ['ટ્રાન્કરટ'] (ગ)
 એકબિંદુક વિં [સ] એક બિંદુમા મળતું,
 એકબીજું અન્યોન્યવાચક સં (કર્તા વિલક્ષિતમા
 વપરાતું નથી) [(૨) સરખા વિચારવાળું
 એકબુદ્ધિ વિં [સ] એક જ પ્રકારની બુદ્ધિવાળું
 એકભાવતા સ્ત્રીં [સ] એક સમાન ભાવ કે
 ભાવના હોવી તે [સંગી કિ મતનું
 એકભાવું વિં [એક+ભાવ] એક જ ભાવનું,
 એકલુક્ષ્મ, એકલોજન વિં [સ] એક ટક
 ખાનાર (૨) ભેગુ બેસીને ખાનાર (૩) નં એક
 ટક ખાવાનું પ્રત (૪) ભેગુ બેસીને ખાવું તે

એકમ પું. ગણતરી વગેરે હેતુઓ માટે એક
અને આખી પૂર્ણ માનેલી વસ્તુ અથવા
સમૂહ, 'યુનિટ' (૨) એકડો (૩) સખ્યા-
લેખનમા જમણા હાથથી પહેલા સ્થાનનો
આકડો (૪) સ્ત્રી. પડવો

એક મગ(-ગા) અ. એક બાળુ

એકમજલી વિ. [એક + મજલો] એક મજલા-
માળરાણું

એકમત વિ. [સ] એક અભિપ્રાયવાળુ,
સર્વાનુમત (૨) સમત -તિયું વિ. એક જ
મત કે તત્તને વળગી રહેનાર, નિર્દી -તી
સ્ત્રી. અધાનો સરખો મત હોવો તે

એકમન વિ. [સ] એકચિત્ત (૨) એક વિચારનુ
(૩) ન. એકમન હોય તે, મ પ -નું વિ. અનન્ય
-એકમનવાળું (૨) સર્વત્ર સમાન લાવવાળુ

એકમય વિ. [સ] એકમા લીન, એકરૂપ

એકમલ્લ પું. [સ] ભુઓ એકલમલ્લ

એકમાત્ર વિ. [સ] એકનુ એક, ફક્ત એક જ
એકમાર્ગી વિ. [સ] એક જ માર્ગને વળગી
રહેનાર (૨) સરખા, સીધે માર્ગે જનાર

એકમુલકી વિ. [એક + મુલક] એક જ દેશનુ

એકમેક અ. [દે. એકમેકમ? કે એકમેક =
પ્રત્યેક?] પરસ્પર, માહોમાહે (૨) સ. ભુઓ

એકબીજું. ઠા. સ્ત્રી. એકરૂપતા, એકમેક થતુ તે

એક મેર (મે) અ. એક બાળુ

એકમેળ વિ. સ પીલુ (૨) પરસ્પર મેળ ખાય

એલું, સંવાદી (૩) પું. સ પ, સવાદ, મેળ

એકર પું. [ર] ૪૮૪૦ ચોરસવાર જમીનનુ માપ

એકરસ વિ. [એક + રસ] બરાબર મળી -

પીગળી ગયેલુ (૨) ગુલતાન ઠા. સ્ત્રી.

એકરંગ(-ગી) વિ. [સ.] એક જ સરખા

રંગનું (૨) મળતા સ્વભાવ કે વિચારવાળુ

એકરાગ વિ. [સ] ભુઓ એકરંગી (૨) પું.

એકમતી, સંપ, સવાદ

એકરાર પું, ઠા. અ. ન. ભુઓ 'ધકરાર'માં

એકરાશ વિ. [એક + રાશિ] એક ભતનુ,

એકસરખું, સમાન ગુણવાળું (૨) જેમની

મળતી રાશિ હોય એવુ (૩) સ્ત્રી. સરખા-

પણ, મળતાપણુ (૪) સ પ

એકરાર પું, ન. [સ] એક અખડ અવિલકા
ગદ્દ, દેશના સૌ મળીને બનેલો એકતાવાળો રાષ્ટ્ર

એકરૂપ(-પી) વિ. [સ.] એક જ રૂપનુ, અલેદ
(૨) સરખા દેખાવનુ, બહુરૂપીથી ઊલટું

એકલ વિ. [પ્રા. દકલલ] એકાકી, એકલુ ૦હું

વિ. (૫) એકલુ ઠોડો(-દો)કલ વિ.

એકલુ, સોખત - સગાથ વિનાનુ (અથવા

એકલ સગાથવાળુ) ઠા. સ્ત્રી. એકલાપણુ,

૦પીહું વિ. નિરાળુ, એકલુ ૦પેકું વિ.

આપસ્વાર્થી ઠોડાકલ વિ. એકલુ, સાથી

વગરનુ (એક બે જાણની જ સંખ્યામાં ?)

૦મલ્લ પું. અદ્વિતીય મલ્લ-કુરતીખાન (૨)

વણી જખરો માણસ (૩) એકો (૪) વિ.

અલેદ (૫) એકમાર્ગી ૦મૂહિયુ, ૦મૂહું

વિ. સ્ત્રી, પુત્ર આદિ પરિવાર વિનાનુ, એકલે-

એકલું ૦વાયું વિ. એકલુ, એકલોકલ (૨)

સ્ત્રી, પુત્રાદિ પરિવાર વિનાનુ (૩) આશ્રય વગરનુ

૦વીર પું. એકલે હાથે ઝૂંઝનાર વીર ૦સૂતું

વિ. એકલુ, સોખત વિનાનુ (૨) એકલપેદું,

સ્વાર્થી ૦સૂરામણુ ન. એકલપેટાપણું

૦હથુ વિ. ભુઓ એકહથુ

એકલક ટો. પું. એક વેલો, શતાવરી

એકલક્ટો. પું. ભુઓ એકલગા

એકલકી વિ. [સ] એક જ લક્ષ કે હેતુવાળું

એકલવાઈ સ્ત્રી. સોનીનુ એક ચોખ્ખર (૨) એક

બાળુ ઊંચો ચીલો

એકલવાયું, એકલવીર, એકલસૂતું, એકલ-

હથુ ભુઓ 'એકલ'મા

એકલંગા સ્ત્રી. [દિ. મ. એકલગી - એક લગ

= પિડી] કુસ્તીના એક દાવ [ગોદડું

એકલિયુ ન. [ભુઓ એકલ] એકને સૂવાના માપનુ

એકલિંગ વિ. [સ.] (વ્યા.) એક જ લિંગ - ભતિ

બ્રતાવે એવુ (૨) પું. (સ.) મેવાડના જનપૂતો

વગેરેના કુલદેવ એવા મહાદેવ (૩) કુખે ૦હ

પું. એકલિંગ મહાદેવ

એકલું વિ. [ભુઓ એકલ] કાઈના સાથ વિનાનું,

એકાકી, સાવ છૂટું કે અલગ

એકલોહિયું વિ. [એક + લોહી] એક લોહી-

વાળુ - એક કુળમા જન્મેલુ

એકવચુ' વિનં(૨)અં [એક + વગો] એકસાયે -
એકબાબુએ હોય એવું (૩) સામરૂ, એક બથે
(૪) ઓથિતુ

એકવચન નં [સં] કરે નહિ એવું વચન (૨)
[વ્યા] એક જ વસ્તુનો બોધ કરે તે -ની
વિં બોધ્યુ પાળે એવું(૨)[વ્યા.] એકવચનવાળું
એકવટ વિં વટવાળું, ટેકીલું

એકવડ વિં [એક + વડ - વડ ?] એકવડું, એક
પડવાળું -હિયુ વિં નાબુક - નખળા બાધાતું,
મૂકલા - પાતળા કાંઠાતું -હુ વિં બુઓ
એકવડિયુ (૨) એક પડવાળું

એકવર્ણુ વિં [સ] એક વર્ણુતું - ન્યાતનુ (૨)
ન્યાતભતના ભેદ વિનાતું(૩) એકરૂઝી(૪) એક-
સગ્નુ ંસમીકરણુ નં 'સિરુપલ ઇકવેશન'
(ગ)

એકવાક્ય નં [સ] એકસમાન કે સર્વમાન્ય
મત કે અભિપ્રાય (૨) વિં એકસમાન મત-
વાળું, એકમત ંતા શ્રીં એકસરખાપણું,
સમાનાર્થતા, એકવાક્ય હોય કે વયુ તે

એકવાદ પું [મ] એક ભતતું તથ્યલું (૨)
એકેશ્વરવાદ

એકવાર, -રે અં [સ] એક, અમુક વખતે(૨)
એક દેશે ંકું વિં એક વાગતું, પહેલપ્રથમ
-રિયુ વિં એક વાર બને એવું, એક વખતતું
(૨) એક વાગના માપતું (૩) નં એક વાર
ખાડેલી હાથર, કરડ

એકવિધ વિં [સ] એક પ્રકારનું

એકવીતીતું વિં [એક + વીતી] એક જ વાર
બને એવું (ન્યાતનુ જમણ)

એકવીસ વિં [મ] એકવિંશતિ, પ્રા એકવીસા]
૨૧ -સા પું ૦૫૦૦ ૨૧x૧ થી ૧૦૦ નો ઘડિયો

એકવેણિ(-ણી) શ્રીં [સ] સાદો અબોડો
એકવૃદ નં [સ] ગળાનો એક રોગ (૨) એક
ઢગલો - સમૂહ

એકશાસન નં [મ.] એકહથ્થુ અમલ

એકશ્રુતિ વિં [સ] ઉક્ત, અનુક્ત ઇત્યાદિ
અરોના વિભાગ કર્યા વિના જ ઉચ્ચારેલું -
ઉચ્ચારાયેલું [(૨) પું એક સટ

એકસટ વિં [એક + સટ] એક સટ - બથામાનું

એકસઠ વિં [સ] એકપટ્ટિ, પ્રા એકસટ્ટિ] ૬૧

એકસત્તાક વિં [મ] એકહથ્થુ સત્તાવાળું

એકમરણુ વિં સમાન, બધી રીતે સગ્નુ

એકમરી વિં [એક + મર] એક સેર (૨) શ્રીં

એવું કાટનું એક ઘરેણું [માથી બનાવેલું

એકસધિ વિં [સં] સાધા વિનાતું, એક આખા-

એકસંપ વિં એકસંપીવાળું (૨) પું એકંથ,

સપ (૩) બધાએ મળી એકસંગો વિચાર

-નિશ્ચય કરવો તે -પી શ્રીં (૨) વિં

બુઓ એકસપ - પીલું વિં એકસંપ

એકસાયે અં [એક + સાથ] સૌ સાથે મળીને,

તોડે, એકીવખતે [એકરૂપ

એકસાન વિં [ફા ચક્ત્સાન] એકસગ્નુ;

એકસૂત્ર નં [સ] હાખલું, હમર

એકસૂર વિં [એક + સૂર] એક - સમાન સૂત્રવાળું

એકસેર વિં [એક + સેર] એક મેગવાળું

એકસો, -સે વિં ૧૦૦ [મોનોસિલેબિક]

એકસ્વરી વિં [સ] એક સ્વરવાળું,

એકહથ્થુ (-થ્થુ) વિં [એક + હથ્થુ] એક જ

હાથમા હોય એવું

એકહઠી પું [હિં] કુસ્તીનો એક દાવ

એક દર વિં [સરં મ] બધું મળીને વતું, કલ

-ર(-રે) અં મામરી રીતે, બધી બાબતોનો

વિચાર કંતા

એકા પું ૦૫૦ ૧૦ ૧ ૧૦x૧ નો ઘડિયો

એકાએક અં [હિં; મ] એકાએક, પ્રા એકાએક

ઓથિતુ, એકદમ

એકાકાર વિં [સ] એક આકારવાળું, એકરૂપ

(૨) સેળભેળ ંતા શ્રીં ૦૫૫૫ નં

એકાકી વિં [સ] એકલું(૨) નિગ્વાઝ - કિતા

શ્રીં એકાકી હોય તે - કિની વિં શ્રીં એકાકી

એકાક્ષ(-ક્ષી) વિં [સ] એક આખવાળું (૨)

કાણુ (૩) પું કાગડો

એકાક્ષર વિં [મ.] એક અક્ષરવાળું (૨) પું

એક અક્ષર (૩) એવો ચૂં મત્ર - ઝં.

-ની વિં એકાક્ષરવાળું

એકાક્ષી બુઓ એકાક્ષ

એકાગ્ર વિં [મ.] એકલક્ષી (૨) તલ્લીન.

અગ્રિય વિં એકાગ્ર ચિત્તવાળું ંતા શ્રીં

એકાચ્ વિં [સ.] એક સ્વરવાળું (વ્યા)
એકાચાર પું [મ] એકસરખો આચાર,
એકસરખું વર્તન [૬૧]

એકાણુ(-ણુ) વિં [સં] એકનવતિ, પ્રા. પ્લાણચ્
એકાત્મ વિં [સ] પોતાના ઉપર જ આધાર
રાખનાર; એકલુ (૨) એક - સમાન આત્મા-
વાળુ. ઠા રીં, ઠભાવ પું આત્મૈક્ય,
-ત્મિક વિં પર્યાયિક (ગ.)

એકાદ (-દુ) વિં [મ. એક+અર્ધ] દાઈ એક
(૨) એક અથવા બે (૩) લાગ્યે એક, વિરલ
એકાદશ વિં [સ] ૧૧.-શા સ્ત્રીં અગિયારમું
(૨) અધિયાત્માની ક્રિયા. -શી સ્ત્રીં
અગિયારસ

એકાદુ વિં બુઓ એકાદ
એકાવિક શુણ્ણત્તર પું [સ.] 'રેશિયો એક ગ્રેટર
ઇન ઇન્ફોલિટી (ગ)

એકાનએક અં એકાએક
એકાર્થ (-ર્થ) વિં [સ.] એકસરખા અર્થ કે
આશયવાળું. -ર્થ નિર્દેશ પું સમાન અર્થ-
વાળા શબ્દો કહેવા તે [૫૧]

એકાવન વિં [સં. એકપંચાશત્, પ્રા. પ્કપન્નાસ]
એકાવલિ (-લી) સ્ત્રીં [સં.] એકસરી (૨) એક
અર્થાલિંગ - જેમા પૂર્વ પદો સાથે ઉત્તર પદોનું
વિશેષણ એ સ્થાપન કે નિષેધ દેખાડાય છે
એકાવળ હાર પું [એકાવલિ + હાર] એક
ધરણુ, એક સેનો હાર

એકાશ (-સ)ણુ (-ણુ) નં [સ. પ્કાશન,
પ્રા. પ્કા(-ગા)મણ] એક ટક ખાણ તે
એકા (-કયા)શી (-સી) [મ. પ્કાગીતિ, પ્રા.
પ્કાસીઈ] ૮૧

એકાસણુ (-ણુ) નં બુઓ એકાશણ
એકાસન નં [સ] એકસરખું આસન
એકાસૂધ અં દરેકેદરેક; તમામ
એકાંક વિં [સં.] એક આકલવાળું (૨) એક
અકવાળું (નાટક) (૩) નં એકમ; 'યુનિટ'
-કી વિં બુઓ એકાંક

એકાંગ વિં [સ] એક અંગવાળુ (૨) અપંગ;
ખોડવાળુ (૩) પું અંગરક્ષક (૪) [સ]]
બુધ નામનો ગ્રહ (૫) નં એક અંગ

અથવા લાગ. ંવાત પું એક અંગનું
રહી જવુ તે, પદ્માધાત -ગી વિં બુઓ
એકાંગ (૨) એકતરરી. (૩) એકેદ્રિય, એક
વાતને પકડી રાખનાર; હંકીણું. -ગીપણું નં
એકાંક નં [સં] એક ભતનો ઘોડો (તેના
અડ ભણે એક હોય એવું દેખાતો)

એકાંત વિં [સ] ક્ષાઈના અવગવર વિનાનુ
(૨) એકલું, એકાકી (૩) ખાનગી (૪)
એક જ ખાણુ અથવા વસ્તુને લગતું,
અનેકાતથી વિરુદ્ધ એવું (૫) નં, સ્ત્રીં
ત્યાં ક્ષાઈ ન હોય એવી - ક્ષાઈના અવગ-
વર વગરની - એકાંત જગા ંવાદ પું
એક અમુક જ સાચુ ને બીણું નહિ એવો
આગ્રહ ંવાસ પું એકાંતમા રહેવુ તે (૨)
છૂપી રીતે રહેવુ તે -તિક વિં એક જ હેતુ,
માણસ કે સિદ્ધાંતને વળગી રહેનાર (૨)
(સિદ્ધાંત જેવું) દેવટનુ, 'એપ્સોલ્યુટ'
-તિકત્વ નં વ્યાધાતવાળી બે વસ્તુમાની
એક ખરી અને બીજી ખોટી હોવી એકંએ
એ નિયમ (-ચા)

એકાંતર વિં [સ.] વચમા એક આતરો પડે
એવુ (૨) દર ત્રીજે દિવસે આવતુ ંપ્રમાણ
નં 'એપ્લટરને-ડો' (ગ) ંવૃત્તખંડ પું
'એપ્લટરનેટ એમેન્ટ એક એ સર્કલ' (ગ)
એકાંતરા (-રે) (૦) અં [એક + આતરો]
એકને આતરે, વચમા એક મૂડી દઈને -રિયું
વિં એકાંતર. -રિયો પું એક એક દહાડાને
આતરે આવતો તાવ -રું વિં એકાંતર
એકાંતિક, ંત્વ [સ] બુઓ 'એકાંત'મા
એકાંશ પું [સં.] એક અશ-લાગ (૨) [ગ]
'એલીકોટ પાર્ટ'

એકી વિં [સ. પ્ક] બે વડે નિ શેષ ન લાગી
શકાય એવી (સખ્યા) (૨) સ્ત્રીં એન્તા
(૩) [લા] પેશાખની હાજત [-કરવી =
પેશાખ કરવો -જણું = પેશાખ કરવા જવું
-થણું = પેશાખની હાજત થવી, પેશાખ
કરવાનું થવું -લાગવી = પેશાખની હાજત
થવી -થવી = પેશાખ થવો.]
એકી વિં એક જ (પ્રાય એકીસાથે જેવા

અં પ્રયોગમા આવે છે જેમ કે—) ૦કલમે
 અં એકીસાથે ૦ટરો(-સે) અં એકી
 નજરે, ટગર ટગર ૦વખતે, ૦વારે અં એકે
 ડપાટે ૦સાથે અં એક સાથે, સૌ સાથે થઈને
 એકીકરણુ નં [સ] અનેકને એક કરવા તે
 એકીએકી સ્ત્રીં એક બાળરમન
 એકીભવન નં, એકીભાવ પું [સ] અનેકનું
 એકરૂપ થવું તે
 એકીભૂત વિં [સ] એકરૂપ બનેલું; એકત્રિત
 એકરૂં વિં [જુઓ એકરૂં] + એકએક (૨)
 એક પછી એક
 એકે(-કે) વિં એક પણ
 એકેક વિં [એક + એક] એક એક (૨)
 ટૂંક, નોખુ (૩) અં એકીવખતે એક એમ
 એકેક વિં [એકેક] એક પછી એક
 એકેચકચે અં એકચકચે
 એકેશ્વરનાદ પું [સ] ઈશ્વર એક જ છે
 એવો મત -દી વિં (૨) પું તેમા માનનાર
 એકાતેર વિં જુઓ ઇકાતેર, ૭૧
 એકાદર વિં [સં] એક પેટનું, સહોદર
 એકાદિષ્ટ વિં [સ] એકને ઉદ્દેશાયેલું (શ્રાદ્ધ)
 એકાનશુભોત્તર પું [સં] 'રેશિયો ઓફ લેસ
 ઇનડિવોલિટી' (ગ.)
 એકે વિં જુઓ એકે
 એકક વિં એકલું રહેવાના સ્વભાવનું, એકાત-
 પ્રિય, એકલું મિલનસાગ
 એકો પું ['એક' પરથી] રમવાના પાનામાનું
 એક સજાવાળું પત્તું (૨) એક બળદ કે
 ગાડાથી ખેંચાતું વાહન (૩) એકતા, સપ
 (૪) [લા] સૌથી બાહોશ અથવા કુશળ
 આદમી, એક પુરુષ
 એકરૂએસ વિં [કં] ઉતાવળનો(તાર) (૨) સ્ત્રીં
 મેલ પેઠે વેગવાળી ને મોટા સ્તેશનો જ કરતી
 ટ્રેન-ગાડી
 એકચાશી(-સી) વિં એકાથી, ૮૧
 એખરો (એ) પું [સ. ઇશ્વરક] એક ઐશ્વર્ય
 (૨) એનું ઝાડ (૩) [લા] કચગપૂલ જેવો માલ
 એખલાસ પું જુઓ ઇખલાસ, દોસ્તી
 એજન અં [અ] એ જ, ઉપર પ્રમાણે

એજન્ટ પું [ક] આહતિયો, મુનીમ (૨) પ્રતિ-
 નિવિ, મુખત્યાગ -નરી સ્ત્રીં આહન (૨)
 આહનની ટુકાન (૩) સરકારી એજન્ટની
 હકૂમત નીચેનો (દેશી ગભ્યમાનો) પ્રદેશ
 એજન્ટ સંકિં (કા) અર્થ કંઠો
 એટએટલુ વિં એટલુ એટલુ, એટલુ બધું
 એટલું વિં [સ] ઘટાવતું, પ્રા ઘટિલું બહાવેલા
 માપકેસખ્યાનુ એટલા માટે = એકારણસર;
 તેથી કરીને -લામા અં એટલા વખતમા
 એટલું બધું વિં (આગળ આવતા માપનું) ઘણું,
 પુષ્કળ (એટલું કે જે ઘણું કે ખૂબ છે એવું)
 એટલે અં અર્થાત્ (૨) તેથી, એ ઉપરથી (૩)
 એ જગાએ, ત્યાં સુધી (જેમ કે, વાત હવે
 એટલે આવી છે) [એટલેથી અં ત્યાથી,
 તે સ્થાનેથી] (૪) (પ.) એ વખતે, એટલામા
 એક (એ) વિં [સ ઉચ્છિદ્ધ] એકું (૨) સ્ત્રીં
 એકવાડ ૦વાડ(-ડો) પું ખાવાપીવાથી
 થતો ગદવાડ (એકું વાસણ, છાસણ વગેરે)
 (૨) કચરોપૂળે, મલિનતા [-કાઠવો = એકું
 ભૂકું લઈને બધું સાક કંચુ (૨) એક વાસણ-
 કૂસણ માણ કરીને પરવારવું] -કું વિં જમતા
 વચેલું; ઉચ્છિદ્ધ (૨) ખાઈ પી કે અડીને
 ખોટલું કે ખોટાથ એવું (૩) એકવાડથી ગડ
 (૪) નં એકું કે તેવું થાય એવું અન્ય [એકે
 પાણીએ છાંટે તેવું નથી = ઘણું જ નહીં]
 -કું ભૂકું વિં એકું (૨) નં છાસણ, એકવાડ
 એડ(-ડી) સ્ત્રીં જુઓ એકી
 એડક પું [સ] ઘેરો [હુસાડવું
 એડવડું સંકિં અડકાડવું, ભેડવું (૨) ઘાલવું,
 એકી સ્ત્રીં [હિં, મ] પાનીનો છેડો (૨) ખૂટની
 એકી (૩) ત્યાં લગાડાતી ઘોડાને મારવાની
 આર-ચકરડી (૪) ખીણ, મોનીતુ એક
 આભર [-તળે = કમળમા -દેવી = એકીથી
 દાખવું (૨) એકી મારવી -મારવી =
 સમતિ બતાવવા એકીથી નિશાની કરવી, હા
 લાણવાનો ઇશારો એકી લગાવીને કંઠો (૨)
 ઘોડાને એકીની આર મારવી, ઘોડાને ટોડાવવા
 એકી તેને લગાવવી] ૦દાર વિં એકીવાળું
 એકો વિં પું આડો, ઊંઘો, ખગમ

એડો (એ') પું નેડો, રનેહ [મોઠો વઝીલ
એડવોકેટ પું [ફ.] વઝીલ, ધાગરાસ્ટ્રી (૨)
એડ સ્ત્રીં જુઓ હેડ

એડી સ્ત્રીં + પેદીની પરંપરા, ક્રમ
એણુ નં [સં] એક જાતનું કાણું હરણ. -ણી
સ્ત્રીં એની માદા

એણુપ સ્ત્રીં મકરરાશિ
એણી સ્ત્રીં [સં] એણ હંગુણની માદા
એણી (એ') દર્શક સં [એ'નુ સ્ત્રીં] એ, પેદી
એણી પેર(-રે) (એ, યે) અંએ રીતે, એ પ્રમાણે
એણી કેર, ગમ, મગ, પા અં એ બાબુએ
ઠથી અં એ તરફથી ઠનું = તે બાબુનું

એણું નં દોરનું વસૂદી જતુ તે
એણે (એ') સ- 'એ'નુ ત્રીજી વિભક્તિનું ૩૫
(૨) વિં + એ [-અવસર = એ વખતે]

એતદાલ વિં [અ ડક્રતિદાલ] માફકસરનું
(૨) સમશીતોણ (હવા, પ્રદેશ)

એતદેશી, ઠય વિં [સં] એ દેશને લગતું
એતાન પતની જૂની શેકીમા શકમા વપસતો શબ્દ.
'એતાન શ્રી ગામ ધી લિં . '

એતું વિં [સં. પ્તાવન, પ્રા. પ્તાવ] + એટલું
એદી (એ) વિં [અ અહદી, મ અયદી, પેદી]
પ્રમાદી, આળસુ, સુસ્ત ઠખાનું નં આળસનું
ધર, એદીનો અખાડો ઠનું પાથરણું નં એદી
પેડે પડી ગ્રહેવું પડે એવી હાલત. ઠનો
અખાડો = એદીખાનું (૨) આળસુનો પીર

એધાણુ (એ) નં, -ણી સ્ત્રીં [સં. અભિજ્ઞાન, પ્રા
અદિજ્ઞાન] (એળખવા માટેનું) એવાણ, સજ્ઞા,
નિશાની, ચિહ્ન [-આપવી, -કહેવી =
એળખી કે યાદ આવી શકે તે માટે નિશાની
કહેવી, એળખાણનું ચિહ્ન જણાવવું
-માગવી, લેવી = એળખાણ માટે નિશાન
આપવા કહેવું - પૂછવું - મૂકવી = એળખાણનું
ચિહ્ન કરવું કે તે સારુ કાઈક વસ્તુ મૂકવી]

એન (એ) વિં [અ] ખરું, અસલ (૨) ખાસ, સુખ્ય
(૩) સરસ, સુદર (૪) [કા] ઠીકઠીક, સામાન્ય
રીતે સારુ (૫) સ્ત્રીં, નં શોભા, આખરૂ, શાખ
(૬) અણીનો વખત ઠહીપજ સ્ત્રીં ખાસ -
જમીનની ઠીપજ (૨) જમીનનું મહેસૂલ ઠકરજ

નંખર - અસલ દેવું ઠકિ મત સ્ત્રીં ખરી -
મૂળ કિ મત. ઠખરચ, ઠખરચ પું નં ખાસ
ખરચ (૨) જમીન પાછળનું ખર્ચ ઠચોમાચું
નં ખરું - ભરચોમાચું ઠજમા સ્ત્રીં જમીન-
મહેસૂલની આવક ઠજમીન સ્ત્રીં ખાસ -
વાવેતરવાળી જમીન ઠજુવાની સ્ત્રીં ખરી -
ભરજુવાની ઠતક સ્ત્રીં ખરી તક ઠલાવણી
સ્ત્રીં ખરી લાવણી, ઠવાવેતર નં ખર -
અજ ઉત્પન્ન થાય એવું વાવેતર ઠવેળા સ્ત્રીં
ખરી - અણીની વેળા

એન (એ) નં [સરં મ. અર્દન, પેન સાદકા] એક
ઝાડ કે તેનું લાકડું

એનઘેન (એ, યે) સ્ત્રીં છોકરાની એક ગમત
એનાથી, એનામાં, એનું, એને (એ) સં
'એ'નુ અનુક્રમે ત્રીજી, સાતમી, છઠ્ઠી, ચોથી
વિંનું ૩૫

એનાયત સ્ત્રીં [જુઓ ઇનાયત] આપવું, બક્ષવું
તે, બક્ષિસ - કરવું = બક્ષવું (ખિતાય ઇં)
એનિમા સ્ત્રીં [ફ] ખત્તી, ઝાડો કરવા માટે અપાતી
પિચકારી કે તેનું એનાર (-આપવી, -લેવી)

એનું (એ) સં 'એ'નુ છઠ્ઠી વિંનું ૩૫

એપ્રિલ પું [ફ] અપ્રેલ વર્ષનો ચોથો મહિનો

એખ (એ) સ્ત્રીં [અ] ખોડખાપણ, ખામી (૦)

ફૂપણ, કલક [-ઉઘાડવી = ખોડ ખુલ્લી
કરવી - ખતાવવી (૨) આખરૂ ઉઘાડવી કળેત
કરવું - જોવી = ભૂલ કે ખરાબ જોવું - તે
ધ્યાન પર લેવું - ઠાંકવી = શરીરનો ગુલ લાગ
ઠાંકવો (૨) એખ ન ઊઘડે એમ કરવું, આખરૂ
સાચવવી - લાગવી = કલક ચોટવું, આખરૂને
દોષ લાગવો] ઠદાર, -ખિચલ વિં એખવાળું

એમ પું [ફ] જાપકામ ખાખાના કંદનું એક માપ

એમ (એ) અં [સં. એમ, પ્રા. એમ, એમ] એ

ગીતે, એ પ્રમાણે ઠનું વિં એ બાબુનું એ

રીતનું, એવું [-કરતાં = એ રીતે, એમ

વર્તવાથી કે ખનવાથી (૨) + એમ છતાં, તોપણ

-છતાં અં તોપણ -નું એમ, એમ ને

એમ અં જેમ હોય તેમ, વગર ફેરફારથી]

એમણે (એ) સં 'એણે'નું અંવં [નામ

એમન પું [દિ, વ. ડમન] સંગીતની એક રીતનું

એમનું (એ') સં 'એ'નુ છઠ્ઠી વિં, ૫૦૦૦ રૂપ
 (ખીન રૂપો એમને, એમનાથી, એમનામા વગેરે)
 એમાન નં બુઓ આમાન
 એમાં (એ') સં 'એ'નુ સાતમી વિંનુ રૂપ ૦થી
 સં 'એ'નુ પાચમી વિંનુ રૂપ
 એરકા નં [સ] એક વનરપતિ
 એરગન સ્ત્રીં [ક] દાઢ વિના, હવાના દબાણથી
 દ્રોણ એવી એક બદ્ધ
 એરગેરિયા વિં નામના ટે શૂન્ય સરકારધાગની
 એવી - ધનામી (જમીન)
 એરણુ, -ણી (એર') સ્ત્રીં [કિં] અહરન, -ની મ
 રેરણ] અમુક આકારનુ લોખંડુ ગચ્ચિયુ, જેના
 ઉપર સોની, લુહાર વગેરે ઘડવાનુ વડે છે,
 [એરણુની ચોરી ને સોયનું દાન = પાપના
 પ્રમાણમા, તેના પ્રાયશ્ચિત્ત કે, કરાનુ અલ્પ દાન
 ટે શુભકર્મ એરણુની ચોરી ને સોયનો
 હામ = ગેરધનસાક, અન્યાય]
 એરણુકાકડી સ્ત્રીં [સ] ઇરડ + કાકડી] પપૈયાનું
 ઝાડ (૨) તેનુ રૂપ
 એરમડી સ્ત્રીં એક ઝાડ - હુ નં એરમડીનુ
 રૂપ (૨) અખોટમા પહોરવાનુ ભટું શણિયું, ચીકટો
 એરવાદમ્મ નં એક ભતનુ ખીન - ઔષધિ
 એરંગ સ્ત્રીં [સ] એક ભતની માછલી
 એરડો પું [સ] ઇરડ] દિવેલો - ડમૂળ નં
 દિવેલાનુ મૂળ. - ડિયું નં દિવેલ [-આપડું =
 રેચ આપવો, ધમકી ટે ખીક બતાવવી - ખીડું =
 (એ) ખગડેલુ કે ઊતરેલુ હોય ત્યારે વપરાય
 છે) મો ખગડલુ - ઊતરી જુ, એર ડિયુ ખીવાની
 અસર મો પર દેખાવી] - કી સ્ત્રીં નાની
 ભતનો દિવેલો (૨) દિવેલો
 એરા પું ૫૦૦૦ નહોત, પંત (૨) સ્ત્રીં પકડ
 (૩) અખે, પહોચ
 એરાણું (એરા') અંકિં હેરાન થવું (૨) ચણિયારા
 માથી ઊતરી જુ, હાલી જુ (૩) ચેરાણુ, વીટળાણુ
 એરિગ નં [ક] ઇયરરિંગ] કાનની ખૂટનુ એક ધગેણું
 એરં (એ') પું [સ] અદિત્તપ્ત] સાપ ૦ ઝાંઝર
 (-રં) નં સાપ વગેરે એગી જનવર
 એરો (એ') પું અવરજવર (૨) હવાડો
 એરોએરો પું સોનારૂપાનો ભગાર

એરોડોમ નં [ક] વિમાની મથક, ન્યા વિમાનો
 ચડે ઊતરે, વિમાનોનુ મેશન
 એરોડેલેન નં [કં.] વિમાન, હવાઈ જહાજ
 એલકી સ્ત્રીં (ચ) બુઓ એલ(-ળ)ચી
 એલચી પું [તુર્કી] એક રાજ્યનો ખીન રાજ્યમા
 મોકલેલો પ્રતિનિધિ - વકીલ ૦ ખાતું નં
 એનુ ખાતુ - કાર્યાલય
 એલ(-ળ)ચી નં, સ્ત્રીં બુઓ ઇલાયચી
 ઠોડો (-ટો) ડો પું ઇલાયચીના દાણાનો
 પોપટો - ચો પું એક ભતની મોટી એલચી
 (૨) એક ભતનુ ઝાડ
 એલતેમામ સ્ત્રીં [બુઓ ઇલિતમાસ] વિનતી
 (૨) રૂમાશ
 એલકેલ (એ. કે) વિં [ફિલ પરથી] આહુ -
 અવળુ, ગમે તેલુ (૨) અવિચારી, ગાડુંથેલુ
 (૩) અસભ્ય (૪) નં નખરું; તોફાન (૫)
 અસબદ્ધ - મિથ્યા પ્રલાપ
 એલરણુ (એલ') અંકિં (કિપરતરી આવવાને
 બદલે માખણનુ છારા સાચે) મિશ્ર પ્રવાહી
 થઈ જુ [(હાય, મીઠું ઇંમાથી)
 એલળણું (એલ') અંકિં એસરણુ, પાણી છૂટું
 એલા સ્ત્રીં [સં] ઇલાયચીનો છોડ (૨) ઇલાયચી
 ઠલતા સ્ત્રીં ઇલાયચીનો છોડ - વેલો
 એલા સ્ત્રીં + ઇયળ
 એલાડું (લા') નં વરસાદની હેલી
 એલાયચી નં, સ્ત્રીં બુઓ ઇલાયચી. એલચી
 એલી વાર અં આ વખતે (૨) આણ
 એલોએલો પું (કા) છોકગની એક ગમત
 એલ્યુમિનિયમ નં [ક] એક હલકી ધાતુ
 (જેના વાસણ બને છે)
 એવ અં [સ] નિશ્ચિતપણે (૨) જ (૩) રૂક્ષ
 એવડું વિં [સં] ઇચ્છ, પ્રા જુડ] એટલા
 કહનુ (૨) એટલુ બધું
 એવણુ સં (વારસી) એ
 એવમ્ અં [સ] આમ, આ રીતે
 એવાન (એ) નં [જ] ખડ, ખેસવાઊઠવાનો ખડ
 એવું (એ') વિં [સં] ઈચ્છુ, પ્રા. જુડ] એ
 રીતનુ - પ્રકારનુ (૨) એના જેવું - સગળુ
 -વામાં અં એટલામા - વે અં એ વખતે

એશ (એ) સ્ત્રીં [અ] મોજમજ, સુખચેન, રંગ-
બાજી ઝાઝામ પુંઝ લોગવિલાસ, સુખચેન
એશિયા પુંઝ, નં [ઈ] (સ) પૃથ્વીનો એક
મોટો ખંડ ઝંધિ વિંઝ એશિયાનું
એષણ નં, -ણા સ્ત્રીં [સ] ઇચ્છા, વાસના
એષણી સ્ત્રીં [સં] લોહાની સળી, ઘા વગેરે
તપાસવાનું શસ્ત્રવૈધનુ એક ઝોઝર (ર)
સોનીના નખા ત્રાજવા
એસણું નં સોનીની નાની સગડી
એસરણું (એ) ઝઝંડિં એલણુ(ર) ઝોસરણું,
ઝોણું થણ, સુકાણુ(૩) પાણું વળણું, ઊતરી જણ
એસેસર પુંઝ [ઈ] ફેજદારી કોર્ટને સલાહ
આપવા નિમાતો પ્રજાજન
એસિઝ પુંઝ, નં [ઈ] એક રસાયની તરવ, અમ્લ
એસોસિયેશન પુંઝ [ઈ] મંડળ
એસ્ટિમો પુંઝ [ઈ] આ નામની ઉત્તર ક્રુવ
પ્રદેશની વતની જાતનો માણસ
એસ્ટેકબાલ પુંઝ જુઓ ઇસ્ટેકબાલ
એહ વિં [સં. ફેક્ટ, પ્રા ફહ?] પેહું (ર)
સં એ, તે (૫)
એહમક (એ) વિં [અ.] મૂર્ખ
એહી સં [જુઓ એહ] + એ (ર) વિં + જે
એળ સ્ત્રીં (ય) જુઓ ઇયળ
એળચી નં, સ્ત્રીં જુઓ એલચી
એળિયો પુંઝ [મ. ઇલિયા, વિ. ઇલુવા, ઇ.
(ગ્રીક) એલો, સ ઇલુક?] કુવારના પાકોનો
સૂકવેલો ગલ, એક ઝોષધિ
એળે, ઝેળે (એ, વે) ઝઝં ફેક્ટ; વૃથા (ર)
વગર મહેનતે, સહેજમા [-જણું = નકાણું કે
ફેગટ થવું]

એળેએળે (એ, સે) ઝઝં [કા] જુકિતી,
બારીકીથી (૧)
એં (એં) ઝઝં (રવં) ન સલખાવાથી ફરી
પૂછવા માટે કરવામા આવતો અવાજ, હે
(ર) હા, પછી (૩) ધમકામણીનો અવાજ
(૪) આશ્ચર્ય-એન્સચક ઉદ્ગાર (૫) [ચ] આ
એંઘો (એં) પુંઝ [‘હિંગ’ પરથી] વાણિયો
(તુચ્છકારમા)
એંચણિયો (એં) પુંઝ [એંચણું] પતંગ
એંચનારો (ર) પતંગના પેચ થતા રીતસર
નહિ રમતા જેથી પાડવાની ટેવવાળો માણસ
એંચણું (એં) સં કિં [સર હિ એંચના]
ઇચણું, નાખણું, ફેંકણું (લખોડી ઇં) (ર)
એંચણું (પતંગ) (૩) હીંચણું
એંચએંચા, એંચાએંચી (એં) સ્ત્રીં એંચ-
એંચા(ર) ફેંક ફેંકા (લખોડીએની) (૩) હુંસાણું સી
એંઠ, ઝવાડ, -હું (એં) (ય.) જુઓ ‘એંઠ,
ઝવાડ, -હું’ [એંઠ (ર) બાહું
એંચાતાણુ વિં [હિં એંચાતાના] ‘ફેંકે સુધી ફેંકે
એંજિન (એ) નં [ઈ] વેગ આપનાર
યંત્ર, ઇજિન -નિયંત્ર પુંઝ ઇજનેર
એંટ (એં) સ્ત્રીં [મ એટ, અયટ, હિ એંટ]
મમત, જલ (ર) આંટ, સાખ (૩) ટેક ઝદાર
વિં એંટવાણું ઝંઝ ઝઝંડિં ગર્વ કરવો (ર)
જક કરવી -ટાળ, -ટી વિં જક્કી, આહું
એંધરાં (એં) નં યં વં (ય) ઇધણ,
બળતણ, લાકડા
એંધાણ (એં) નં, -ણી સ્ત્રીં જુઓ એંધાણ
એંશી(-સી) (એં) વિં [સ અશીતિ, પ્રા-
અસીદ, મ એશી] ૮૦

ઐ

ઐ સ્ત્રીં [સં.] વર્ણમાળાનો અગિયારમો વર્ણ -
એક સ્વર ઝકાર પુંઝ ઐ ઉચ્ચાર અથવા
અક્ષર. ઝકારાંત વિં છેડે ઐકારવાણુ
ઐકમત્ય નં [સં.] એકમતી, એકમત હોણુ તે
ઐકાગ્ર્ય નં [સં.] એકાગ્રતા
ઐકાત્મ્ય નં [સં.] એકાત્મપણુ
ઐકાંતિક વિં [સં.] એકાંતનું; એકાંતને લગતું

(ર) જુઓ એકાંતિક
ઐક્ય નં [સં.] એકતા [મરજિયાત
ઐચ્છિક વિં [સં.] પોતાની ઇચ્છાનું - ખુશીનું;
ઐઠ વિં [હિ હેંઠા] આહું, જિદી, ઝજંતર
વિં સાવ આહું - ઐઠ
ઐતરેય વિં [સં.] ઐતરેયને લગતું - સખધી
(ર) પુંઝ ઇતરા (અથવા ઇતર અધિ)નો વ શબ્દ,

નેની દ્વારા ઐતરેય બ્રાહ્મણ અને આરણ્યક પ્રગટ થયા હતા (૩) સ્ત્રીં, નં (સ) એ નામનુ એક ઉપનિષદ (૪) નં અગ્નિવેદનુ એક બ્રાહ્મણ

ઐતિહાસિક વિં [સં] ઇતિહાસને લગતું
તા સ્ત્રીં [એક પ્રમાણ]

ઐતિહ્ય નં [સં] પરપરાગત વાત કે વર્ણન
ઐના, ંજાલ સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ

ઐયામ પું [અ] સમય, પ્રસંગ (૨) ઋતુ, હવા

ઐયાર વિં [અ] ચાલાક, હુમ્મુ, ડંગ

ઐયો વિં પું આ, પેલો (એક કહેવતમા
'ઐયો વહાલો ઐયો વહાલો, ત્યારે ધાડે
કાને વાલો?')

ઐરાવણુ(-ત) પું [સં] (સ) ઇંદ્રનો હાથી
(ઐરામાનુ એક રત્ન)

ઐરાવતી સ્ત્રીં [સં] વીજળી

ઐલવિલ પું [સં] (સ) કુંભે

ઐલ વિં [સં] ઇલાકે પૃથ્વીનુ (૨) પું ઇલાનો પુત્ર
ઐશાની વિં [સં.] ઇશાનકોણ સખધી (૨)
સ્ત્રીં (સ) દુર્ગા

ઐશ્વર્ય નં [સં] ઇશ્વરપણુ (૨) સર્વોપગીપણુ
(૩) મોટાઈ, સાહેબી (૪) વિભૂતિ, સપતિ
ંજાલી(-ળી) વિં ઐશ્વર્યવાણુ

ઐધીકાર નં [સં] ણેધીક+અજ્ઞા બાણુ (ધધુ)
વગસાવતુ અજ્ઞ (૧)

ઐદલૌકિક વિં [સં] આ લોક સખધી

ઐદાધુમ્નિક વિં [સં] આ લોક અને પંડોલક
સખધી [તા સ્ત્રીં]

ઐહિક વિં [સં] સાસારિક, આ લોક સખધી
ઐંટ (૦) નં એક વનસ્પતિ

ઐંદ્ર વિં [સં] ઇંદ્રનુ, ઇંદ્ર સખધી ંલલિક
વિં ખોહું, માયાવી, ભદુઈ -દ્રી સ્ત્રીં

ઇંદ્રાણી (૨) પૂર્વદિગા [ઇંદ્રિયગમ્ય

ઐંદ્રિય, ંક વિં [સં] ઇંદ્રિયોને લગતુ (૨)

ઓ

ઓ પું [સં] વર્ણમાળાનો બારમો અક્ષર-એક
સ્વં ંકાર પું ઓ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર
ંકારાંત વિં છેડે ઓકારવાળુ

ઓ નામના બહુવચનનો પ્રત્યય (૨) સં (કા)
તે, પેલુ (૩) અં (૨વ) અરેરે, ઓરે

ઓઘયાં (ઓ) અં (૨વં) ઓડકાં આવતા
થતા-કગતો સતોપજનક ઉગ્ગાર (૨) નં
ઓડકાર કે તેનો અવાજ (૩) ગટાપ કરી જવુ,
પચાવી પડવુ-પાડવું તે [-કરવું = જમ્યાના
સતોપનો ઉગ્ગાર કાઢવો, જમી લેવું (૨) લઈ
લેવુ, પચાવી પાડવું]

ઓક નં [સં] ઘર, રહેઠાણ (૨) આશ્રયસ્થાન
ઓક (ઓ) સ્ત્રીં [દે ઓવિકાજ] ઊલટી, ખકારી.
ંજુ સં કિં ઊલટી કંવી (૨) [લા.] લીવેલું
ખજુ આપલુ (૩) કંહી નાખલુ

ઓકળી સ્ત્રીં [સં] ઉત્કલિજા, પ્રા ઉત્કલિજા]
લહરી (૨) લી પણી એક લહેરી જેવી દેખાતી
લાત [-પાડવી = લી પણમા ઓકળી જેવી
લાત કાઢવી]

ઓકા(-ખા)ત (ઓ) સ્ત્રીં [અ] ણુઓ ઓખાત

ઓકાખ નં [અ] ઉક્તાવ] એક પક્ષી-મેઘી
ભતતુ ગીવ, ગરહ

ઓકારી (ઓ) સ્ત્રીં [ણુઓ ઓક સ્ત્રીં]
ખકારી, ઊલટી -રો પું ઓકારી (૨) ઊલટી
થતા થતો અવાજ

ઓકાવણું (ઓ) સંકિં 'ઓકવું'નુ પ્રેરક

ઓ.કે. અર્થે O K]આલખેલ, બધું બંદોબસ

ઓકટોબર પું [કં] ઇ.સ નો દશમો મહિનો

ઓખર(-દ) નં [ઓપધિ]+ઓસર, દવા (૨)
ઇલાજ

ઓખણું અંકિં [સં] ઉત્તલન, પ્રા ઉત્તલન]
ખોદી કાઢવું, ઉખેડી નાખવુ (૨) વગોવણુ, ખોડો
કાઢવી, હેરાન કરવુ (૩) [દે ઉત્તલન] ખાડવુ

ઓખદ નં + ણુઓ ઓખદ

ઓખદિયુ નં ણુઓ ઓખદિયુ

ઓખર (ઓ) નં [સં] અવકાર, પ્રા ઓકરગ =
વિદ્યા] નરક, ગંદવાડ [-કરવું = (ગાય ભે સ
ધં દોરે) નરક ખાવુ, ઓખરવું] ંવાડો,
-રો(વા)ડો પું ઉકરડો, ગંદવાડ -રોચેલું
વિં ઓખર કરેલુ હોય એવુ (દોર) ંજું

એશ (એ) સ્ત્રીં [અ] મોજમજ, સુખચેન, રંગ-
પાણીં ઓમારામ પું ભોગવિલાસ, સુખચેન
એશિયા પું, નં [હ] (સ) પૃથ્વીનો એક
મોટો ખંડ. ઓઈ વિં એશિયાનું

એષણુ નં, -ણી સ્ત્રીં [સ.] ઇચ્છા, વાસના
એષણી સ્ત્રીં [સં] લોહાની સળી; ઘા વગેરે
તપાસવાનું શસ્ત્રવૈધનું એક એભર (ર)
સોનીના નાના ત્રાજવા

એસણું નં સોનીની નાની સગડી
એસરણું (એ) અંકિં એલણું(ર) એસરણું;
આણુ થણુ, મુકાણું(૩) પાણું વણું; ઊતરી જણું
એસેસર પું [હ] ફેજદારી કાર્ટને સલાહ
આપવા નિમાતો પ્રભજન

એસિહ પું, નં [હ] એક રસાયની તરવ, અમ્લ
એસોમિથેશન પું [હ] મહળ
એસ્કિમો પું [હ] આ નામની ઉત્તર ધ્રુવ
પ્રદેશની વતની જાતનો માણસ

એસ્તેકખાલ પું જુઓ ઇસ્તેકખાલ
એહ વિં [સં. ફેલ્ક, પ્રા ફહ?] પેહું (ર)
સં એ; તે (૫)

એહમકે (એ) વિં [અ.] મૂર્ખ
એહી સં [જુઓ એહ] + એ (ર) વિં + જે
એળ સ્ત્રીં (ચ) જુઓ ઇયળ
એળચી નં, સ્ત્રીં જુઓ એલચી
એળિયો પું [મ. ઇલિયા, હિ. ઇલુવા, હં.
(ગ્રીક) એલો, સ ઇલુક?] કુવારના પાકાનો
સૂકવેલો ગર્ભ, એક ઔષધિ

એળે, ઓળે (એ, વે) અં ફેકટ, વૃથા (ર)
વગર મહેનતે, સહેજમા [-જણું = નકામું કે
ફેગટ થયું]

એળેસેળે (એ, સે) અં [ક] જુક્તિથી,
ખારીકીથી (?)

એ' (એ') અં (રવં) ન સંભળાવાથી ફરી
પૂછવા માટે કરવામા આવતો અવાજ, હે
(ર) હા, પછી! (૩) ધમકામણીનો અવાજ
(૪) આશ્ચર્ય-એઠસૂચક ઉદ્ગાર (૫) [ચ.] ત્યા
એ' ઘો (એં) પું ['હિ ગ' પ્રથી] વાણિયો
(તુચ્છકારમાં)

એ'ચણિયો (એં) પું [એ'ચણ] પતંગ
જે ચનારો (ર) પતંગના પેચ થતા રીતસર
નહિ રમતા જેથી પાડવાની ટેવવાળો માણસ
એ'ચણું (એં) સં કિં [સર. હિ જેના]
ઇચણું, નાખણું, ફેંકણું (લખોડી ઇં) (ર)

જે'ચણું (પતંગ) (૩) હી'ચણું

એ'ચ'એ'ચા, એ'ચાએ'ચી (એં) સ્ત્રીં જે'ચ-
જે'ચા(ર) ફેંક ફેંકા (લખોડીઓની) (૩) હું સાતસી
એ ઠ, ઓવાડ, -હું (એં) (ચ.) જુઓ 'એઠ,
ઓવાડ, -હું' [ચિવુ (ર) બાહું

એ'ચાતાણુ વિં [હિં જેનાતાના] 'ફેકે સુધી ફેખે
એ'જિન (એ) નં [હ] વેગ આપનાર
ચત્ર, ઇજિન -નિયર પું ઇજનેર

એ'ટ (એં) સ્ત્રીં [મ જેટ, અવટ, હિ જેટ]
મમત, જહ (ર) આટ, સાખ (૩) ટેક ઓદાર
વિં એ'ટવાણું. ઓં અંકિં ગર્વ કરવો (ર)
જક કરવી -ટાળ, -ટી વિં જક્કી, આહું
એ'ધરાં (એં) નં બં વં (ચ) ઇધણ,
ખળતાણ; લાકડા

એ'ધાણુ (એં) નં, -ણી સ્ત્રીં જુઓ એધાણ
એ'શી (-સી) (એં) વિં [સ. અશીતિ, પ્રા.
અસીહ, મ ફેશી] ૮૦

ઐ

ઐ સ્ત્રીં [સં] વર્ણમાળાનો અગિયારમો વણ -
એક સ્વર ઓકાર પું ઐ ઉચ્ચાર અથવા
અક્ષર ઓકારાંત વિં છેડે ઐકારવાળું
ઐકમત્ય નં [સં] એકમતી, એકમત હોય તે
ઐકાગ્રથ નં [સં] એકાગ્રતા
ઐકાત્મ્ય નં [સં] એકાત્મપણું
ઐકાંતિક વિં [સં] એકાંતનું, એકાંતને લગતું

(ર) જુઓ એકાંતિક

ઐકથ નં [સં] એકતા [મરજિયાત
ઐચ્છિક વિં [સં] પોતાની ઇચ્છાનું - યુશીનું,
ઐહ વિં [હિ જેઢા] આહું, નિદી. ઓંતર
વિં સાવ આહું -ઐહ

ઐતરેય વિં [સં] ઐતરેયને લગતું - સ બધી
(ર) પું ઇતરા (અથવા ઇતર અધિ)નો વ શબ્દ,

જેની દ્વારા ઐતરેય બ્રાહ્મણ અને આરણ્યક પ્રગટ થયા હતા (૩) સ્ત્રી, નં (સ) એ નામનુ એક ઉપનિષદ (૪) નં અગ્નેદનુ એક બ્રાહ્મણ
 ઐતિહાસિક વિં [સ] ઇતિહાસને લગતુ
 ઓતા સ્ત્રી (એક પ્રમાણ)
 ઐતિહ્ય નં [સ] પરપરાગત વાત કે વર્ણન
 ઐના, ઓના સ્ત્રી એક વનસ્પતિ
 ઐયામ પું [અ] સમય, પ્રસંગ (૨) ઋતુ, હવા
 ઐયાર વિં [અ] ચાલાક, હુચ્ચુ, ઠગ
 ઐયો વિં પું આ, પેલો (એક કહેવનમા
 'ઐયો વહાલો ઐયો વહાલો, ત્યારે ધાડે
 કાને ઘાલો?')
 ઐરાવણુ(-ત) પું [સ] (સ) ઇંદનો હાથી
 (ચૌદમાનુ એક રતન)
 ઐરાવતી સ્ત્રી [સ] વીજળી
 ઐલવિલ પું [સ] (સ) કુખે

ઐલ વિં [સ] ઇલાકે પૃથ્વીનુ (૨) પું ઇલાનો પુત્ર
 ઐશાની વિં [સ] ઇશાનકોણ સખધી (૨)
 સ્ત્રી (સ) દુર્ગા
 ઐશ્વર્ય નં [સ] ઇશ્વરપણુ (૨) સર્વોપગીયણુ
 (૩) મોદાર્ધ, સાહેબી (૪) વિભૂતિ, સપ્તિ
 ંશાલી(-ળી) વિં ઐશ્વર્યવાણુ
 ઐધીકાર નં [સ] ણેપીક+અક્ષ] બાણ (ઇંધુ)
 વરસાવનુ અક્ષ (?)
 ઐલ્લૌકિક વિં [સ] આ લોક સખવી
 ઐહામુખિક વિં [સ] આ લોક અને પરલોક
 સખધી [ઓતા સ્ત્રી
 ઐહિક વિં [સ] સાસારિક, આ લોક સખવી
 ઐંટ (૦) નં એક વનસ્પતિ
 ઐદ્ર વિં [સ] ઇંદ્રનુ, ઇંદ્ર સખધી ંલલિક
 વિં ખોટુ, માયાવી, નહુઈ -દી સ્ત્રી
 ઇદ્રાણી (૨) પૂર્વદિશા [ઇદ્રિયગમ્ય
 ઐદ્રિય, ંક વિં [સ] ઇદ્રિયોને લગતુ (૨)

ઓ

ઓ પું [સં.] વર્ણમાળાનો બાઁમો અક્ષર-એક
 સ્વર ંકાર પું ઓ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર
 ંકારાત વિં છેડે ઓકારવાણુ
 ઓ નામના બહુવચનનો પ્રત્યય (૨) સં (કા)
 ને, પેલુ (૩) અં (ઁવ) અરેરે, ઓરે
 ઓઇયાં (ઓ) અં (રવં) ઓકાર આવતા
 થતો-કગતો સતોપજનક ઉગાર (૨) નં
 ઓકાર કે તેનો અવાજ (૩) ગટાપ કરી જહું,
 પચાવી પડવું-પાડવું તે [-કરવું=જમ્યાના
 સતોપનો ઉગાર કાઢવો, જમી લેવું (૨) લઈ
 લેવું, પચાવી પાડવું]
 ઓક નં [સ] વર, રહેઠાણ (૨) આશ્રયસ્થાન
 ઓક (ઓ) સ્ત્રી દિ ઓવિકા] ઊલટી, ખકારી.
 ંહું સં કિં ઊલટી કરવી (૨) [લા.] લીધેલું
 ખાધુ આપવું (૩) કહી નાખવું
 ઓકળી સ્ત્રી [સ ઉત્કલિકા, પ્રા ઉત્કલિજા]
 લહરી (૨) લી પણની એક લહેરી જેવી દેખાતી
 ભાત [-પાડવી=લી પણમા ઓકળી જેવી
 ભાત કાઢવી]
 ઓકા(-ખા)ત (ઓ) સ્ત્રી [અ] બુઓ ઓખાત

ઓકાખ નં [અ ઉક્રાવ] એક પક્ષી-મોટી
 ભતતુ ગીધ, ગરુડ
 ઓકાગી (ઓ) સ્ત્રી [બુઓ ઓક સ્ત્રી]
 ખકારી, ઊલટી -રે પું ઓકાગી (૨) ઊલટી
 થતા થતો અવાજ
 ઓકાવણું (ઓ) સંકિં 'ઓકવું'નુ પ્રેરક
 ઓ કે. અં [ઈં O K] આલખેલ, ખધું ખરોખર
 ઓકટોખર પું [કં] ઈં સ નો દગમો મહિનો
 ઓખર(-દ) નં [ઓપધિ]+ઓસક, દવા (૨)
 ઇલાજ
 ઓખણું અંકિં [સ ઉત્તલન, પ્રા ઉત્તલણ]
 ખોટી કાઢવું, ઊખેડી નાખવું (૨) વગોવણુ, ખોટો
 કાઢવી, હેરાન કરવું (૩) [દે ઉત્તલણ] ખાડવું
 ઓખદ નં + બુઓ ઓખડ
 ઓખદિયુ નં બુઓ ઓસડિયુ
 ઓખર (ઓ) નં [સ અવકર, પ્રા ઓકરગ=
 વિષા] નરક, ગદવાડ [-કરવું= (ગાય ભે સ
 ઇં દોરે) નરક ખાણુ, ઓખરવું] ંવાડો,
 -રા(વા)ડો પું ઉકરડો, ગદવાડ -રાચેલું
 વિં ઓખર કરેલું હોય એવું (દોર) ંહું

સંકિં (ઢેરે) ઓખર કરતું, મળમૂત્રાદિ
 ગદવાડ ખાવી -રિયું, -રી વિં ઓખર
 કરનાર. -રો પું ઓખર
 ઓખરાડ સ્ત્રીં એક વનરપતિ
 ઓખરાચેલું, ઓખરિયું, ઓખરી, ઓખરો.
 (ઓ) ભુઓ 'ઓખર'મા
 ઓખરવું સંકિં છાલ ઉતારવી(ર)એકું કરવું
 ઓખવાડો (ઓ) પું ભુઓ 'ઓખર'મા
 ઓખા (ઓ) સ્ત્રીં [સં ડવા] (સ) અનિરુદ્ધની
 પત્ની-ઉવા (ર) નં ભુઓ ઓખામડળ
 ઓખાઈ (ઓ) વિં ઓખામડળતુ, -ને લગતુ
 ઓખાણું (ઓ) નં ભુઓ ઉખાણું
 ઓખાત(-દ) (ઓ) સ્ત્રીં [ભુઓ ઓકાત]
 ગભુ, તાકાત, ગુભશ (ર) મામલત. વિસાત
 [-ખગાડી દેવી, નાખવી = ખૂખ મારવું(ર)
 ટાઈને ખરાખ કરી મૂકવું] [એક ભાગ
 ઓખામડળ (ઓ) નં (સ) કાઠિયાવાડનો
 ઓખાંગણું અંકિં આખલાતુ ખરાડવું;
 ખાધડવું [સિકેકા
 ઓખી (ઓ) સ્ત્રીં કાઠિયાવાડનો એક અસલી
 ઓગ(-ગા)ટ, -ઠ (ઓ) પું, નં ઓગાટ
 ઓગણુચાળીસ વિં [एकोनचत्वारिंशत् प्रा,
 एगूणचत्तलीस] ૩૯ [પ્રા एगूणतीस] ૨૯
 ઓગણતી(-ત્રી)સ વિં [સ एकोनत्रिंशत्,
 ઓગણપચાસ વિં [સ एकोनपचाशत्] ૪૯
 ઓગપડાચો, ઓગણપડો પું પ્રણવમત્ર, ૪૦
 ઓગણસાઠ વિં [સं एकोनषष्टि] ૫૯
 ઓગણા (ઓ) પું ૫૦ ૫૦ ધાણી ગેકતા કે
 અનાજ દળતા એમ ને એમ રહી ગયેલા દાણા
 ઓગણિયા પું ૫૦૫૦ [ઓગણીસ] ૧૬ X ૧
 થી ૧૦ નો ધડિયો
 ઓગણિયું નં સ્ત્રીઓના કાનતુ એક ઘરેણુ
 ઓગણીસ વિં [સ. एकोनविंशति] ૧૯ -સા
 પું ૫૦૫૦ ઓગણિયા
 ઓગણું નં ભુઓ ઓગણિયુ
 ઓગણતેર વિં [ભુઓ અગણતેર] ૬૯
 ઓગણ્યાએશી(-સી) વિં [ભુઓ
 અગણ્યાએશી] ૭૯
 ઓગસ્ટ પું [ફ.] ઈ મ ને ટમો મહિનો

ઓગલો (ઓ) પું ગલોકુ (ર) રાધવામા રહી
 ગયેલો એક તરફનો કાચો ભાગ
 ઓગળણું (ઓ) અંકિં [સ અપ(-વ)મગ્] ૧
 ઘનતુ પ્રવાહી થવું, પીગળણું (ર) (સરીર)
 ગળી જવું મુકાવું (૩) પ્રવાહીમા પ્રવાહી
 થઈને મળવું, એકરસ થવું (જેમ કે ખાડ
 હજી દૂધમા ઓગળી નથી) (૪) [લા] નરમ
 થવું, દયા લાવવી, અસર થવી
 ઓગાટ(-ઠ) (ઓ) પું, નં ઓગાટ, ઢેરતુ
 છાડયું ઘાસ, ઓગાસ
 ઓગાન પું પાણીતુ મોભુ
 ઓગા(-ધા)સ (ઓ) પું, નં ભુઓ ઓગાટ
 ઓગાર (ઓ) પું [સ ઉદ્ગાર, પ્રા. उगार]
 ઓગાટ, ઓગાળ
 ઓગાળ (ઓ) પું [ઓગાળણું] ચાવીને રસ
 બનાવેલી વસ્તુ (ર) [સં ઉદ્ગાર, પ્રા. उगाल,
 ओगाल] ઓગાટ
 ઓગાળણું (ઓ) સં કિં 'ઓગાળણું' તુ પ્રેરક
 (ર) ધીમે ધીમે-વાગોળતા ભણે-ખાઈ જવું
 [પ્રા ओगाल = વાગોળવું] (ઉદા. ખેડો ખેડો
 ખે લાડુ ઓગાળી ગયો) [જથો
 ઓધ પું [સ] પૂરતુ પાણી, પ્રવાહ (ર) દગલો
 ઓધડ (ઓ) વિં [મ અવધડ] અણવડ,
 ભોટ, બોથડ (ર) લાગણી વગરતુ: ભયના
 ભાન વગરતુ ંનાથ પું ઓધડ માણસ
 ઓધરાણુ (ઓ) વિં ઓધરાણાવાણુ -ગો
 પું પ્રવાહી ખોરાક પીરસવાનો પહોળા ઊંડો
 મોનો અને દૂકા દાડાનો એક ચમચો, દૂધો
 (ર) ઓગાળનો ડાઘ, રેલા જેવો ડાઘ [મ
 ओघळ प्रा ओगळ?] [આતરી, ઝૂંસ
 ઓધરી સ્ત્રીં કપડાને છેડે છૂટા રહેલા તાતણા
 ઓધલો પું ભુઓ ઓધો [-ઓધવો,
 ડાળવો = ઓધો કરવો] -વડું, -વું સંકિં
 ઓધો કરવો, ખડકતુ
 ઓધામણુ સ્ત્રીં તિરસ્કાર (ર) તાસ
 ઓધાવણું સંકિં ઝૂંસ (દૂડા વગેરે) [કા]
 (ર) 'ઓધાવું' તુ પ્રેરક [દૂધી થવું
 ઓધાવું અંકિં અમજાવું, ગભરાવું (ર) પીડાવું;
 ઓધાસ પું, નં ભુઓ ઓગાટ, ઓગાસ

ઓધો પુઁ [સ ઓધ, કે લ્લાઝ?] ઓધ,
ગળ (૨) ગોઠો, ફગફગતા વાળનો જથ્થો (૩)
જમણ જમનારાનો મોઢો સમૂહ (૪) [જેન]
ન્નેયણો

ઓધોડોધો પુઁ છોકરાની એક રમત
ઓચર(-રિયુ) (ઓ) નઁ [ક વાઝચર?]
ભુઓ ઓચરિયુ [ઉચ્ચન્નુ, બોલવું

ઓચરણું (ઓ) સઁ કિઁ [સ ઝચ્ચર?] (પ)
ઓચરિયુ (ઓ) નઁ [ભુઓ ઓચર] બિલ આધર-
જી (હિસાબી) કાગળ, દસ્તાવેજ 'વાઉચર'

ઓચણુ (ઓ) મઁ કિઁ [સં અવચય, પ્રા
ઓચ્ચય?] ઈચ્છુ, ઠાસીને ખાહુ

ઓચાણુ (ઓ) અઁકિઁ 'ઓચણુ'નું કર્મણિ,
ખાઈ ખાઈને ઠાસાઈ જવું, વધુ ખાવા ઉપર
આણમો થઈ જવો

ઓચિતું (ઓ) વિઁ અણચિતંયુ (ર) અઁ
અણધારી રીતે, એકદમ

ઓઞ્ચ (ઓ) પુઁ [સ ઉત્તસવ, પ્રા ઝચ્ચવ]
ઉત્તસવ, ઉજવણી (આનંદ કે ખુશાલીના કે
સપરમા દિવસની) (ર) (મજરા મુદગ ઇઁ
ગાજ સાથે કરાતું) ભજનકીર્તન [-ધવો =
(વ્યગ્રમા) આવી બનહુ, આદત ઊતરવી]

ઓછ, ઁપ સ્ત્રીઁ [ઓછું] ઓછાપણુ, ખોટ
[ઓછ મૂકવી = કસર કે મણા રાખવી, ખાકી
છોડવું] [+ ઉછગ, ઓળો

ઓછંગ (ઓ) પુઁ [સ ઉત્તસગ, પ્રા ઝચ્ચગ]
ઓછાડ (ઓ) પુઁ ઢાકવા - પાથરવાનું વસ્ત્ર,
ચાદર (ર) ઓઢો ઁણું સઁ કિઁ [સ અવ-
ચ્છદ, પ્રા ઓચ્છાવ] ઢાકવું ઓઢાડવું (ર)
છાહુ, છાયડો થાય એમ કરવું

ઓછાથો (ઓ) પુઁ [સ અપચ્છાવ] છાથો,
પહાથો (ર) સ કોચ, લાજ -ણું અઁકિઁ
ઓછાથો - છાથો કે પહાથો પાડવો

ઓછાણું અઁ કિઁ [ઓછું] ઓછું થવું (ર)
હલકું - નહાર થવું

ઓછાશ સ્ત્રીઁ [ઓછું] ઓછપ, ઓછાપણુ
ઓછિયાં નઁખઁવઁ અછોઅછોવાના કરવા તે,
લાડ [-કરવાં = લાડ લડાવવા]
ઓછિયો પુઁ ઓછાથો (ર) મલાળ (૩) લાડ

(૪) [ચ] સાગ અવસરના શુકન સાચવવા
કયાય રેવા - ફટવા ન જવું તે

ઓછુ વિઁ [કે ઝચ્છ] ભેઈએ તેથી ચોહુ,
કમી (ર) અધૂન, ઊણુ (૩) ઊતરવું, હલકું.

[-આણુણુ = 'ઓહુ લાવણુ' ભુઓ - આણુણું =
ઓહુ લાગણુ, મન હુલાવું, ખોટું લાગણુ (ર)
પોતાને વિષે કમી કે ઊતરતાપણુ લાગવાની

મન પર અસર વધી હીન લાવ અનુભવવો
-થણું = ટળવું દીસતું ગ્રેહુ -પડણુ = કમી
કે ઓછું છે એમ લાગણુ તેનું દુખ કે અપ-

માન લાગણુ -પાન = હલકો લાયકાતનું કે
હલકા કુલણુ (ર) પેટમા વાત ન રહે એવું
(૩) અભિમાની, બહાઈખો -લાગણું =
દિલ હુલાવું, ઓહુ આવણુ -લાવણું = ઓહુ

આવણુ ભુઓ ઓછી પાંસળી = જરાક
ગાડપણુ ઓછે પાટલે બેસણુ = ગાળ લાડી
બેસણુ તપી જવું, ભાત ઉપર જવું (ર)

સામાની નજરમા હલકા જણાવું કે ઊતરવું
ઓછા ઊતરણુ = કસોટીમા કાચુ નીવડવું
પાણુ પડવું ઓછું ઓછું થઈ જણું = પ્રેમ
કે હુર્વના લાવથી તરબોળ થઈ જવું] અધિકું,

ઁવણું વિઁ ઓહુ કે વધારે ચોહુ ઘણુ -છા
પેટણું વિઁ ભુઓ ઊણા પેટનું -છાખોહું
વિઁ ચોહુ બોલનાર

ઓજ નઁ જમીન કે ચાલતરમાને અદઁથી
નીકળતો ભેજ (ર) મરણ સમયે મોનાથી
નીકળી પડતું રીણ

ઓજ, ઁસ નઁ [સ] ભુઓ ઓજસ
ઓજણું અઁકિઁ [સ ઓજ] વધણુ
ઓજસ નઁ [સ] શુક્રધાતુમાથી તત્વરૂપે બની

કાતિ ને પ્રલાવરૂપે વિરાજતી શરીરની ધાતુ
(ર) પ્રકાશ, તેજ (૩) બળ, પ્રતિભા, પ્રકાશ
(૪) ચૈતન્ય -સ્વિતા સ્ત્રીઁ -સ્વિતની વિઁ
સ્ત્રીઁ, -સ્વિત વિઁ ઓજસવાણુ

ઓજર (ઓ) નઁ [અ] રાચ, હથિયાર, કાઈ
કરવા માટેનું યત્ર - સાધન
ઓજેશુણુ પુઁ [મ] ઓજમનેા શુણ
ઓઝટ (ઓ) સ્ત્રીઁ તમાચ (સુ)

ઓઝટ (-ક, -ખ) સ્ત્રીઁ ઓછાથો (ર) [કે.

ઓજ્ઞ=મેહુ ?] ઝપટ, અઠકટ (ભૂતપ્રેતની)
[—લાગવી=ઓઝટમા આવવું, ભૂતપ્રેતની
ઝપટમા આવવું]

ઓઝડવા પુઠ (ભૂતપ્રેતાદિની) ઝપટનો પવન—
અસર [ન દેખાતું
ઓઝડવાયું વિઠ અરધું દેખાતું અને અરધું
ઓઝણુ (ઓ) નઠ દાયબે, કન્યાને પિતા તરફથી
મળતી સંપત્તિ કે દાસદાસી (૨) ગરાસિયાની
કન્યાને પરણીને તેહી લાવવા માટે જતી ખાડા
સાથેની વહેલ

ઓઝપણું અઠકિઠ સ કોચ આવવો, શરમાણું
ઓઝખ સ્ત્રીઠ જુઓ ઓઝટ
ઓઝમ (ઓ) પુઠ વણ્ણે
ઓઝરિયું નઠ એક જતનુ રેશમી કપડ
ઓઝરી સ્ત્રીઠ, —ફં નઠ (ચ) [દે ઓજ્ઞરી]
હોજરી, પેટ

ઓઝલ (ઓ) પુઠ, સ્ત્રીઠ, નઠ [દિ] પડ્દો,
જુરખો (૨) જનાનો. [—વાળું=લાજ કે
પડદાનો રિવાજ પાળવો, ઓઝલ—પડદામા
રહેવું —રહેણું=ઓઝલમા રહેવું, ઓઝલ
પાળવું (૨) [લા] શરમાણું. ૦પડ—(૨)દો
પુંઠ સ્ત્રી પુરુષની ખેડક જુદી પાડનાર પડદો
(૨) ધૂમટાનો—લાજ કાઢવાનો રિવાજ. ૦વાયું
વિઠ પડદેનશીન

ઓઝપો પુંઠ સ કોચ, શરમ (૨) અજપો
ઓઝા પુઠ [સ ઉપાધ્યાય, પ્રા ઉઝજ્ઞાજ,
ઓઝજાય] બ્રાહ્મણમા એક અટક
ઓઝાડ પુઠ જુઓ ઓઝાયો
ઓઝો પુઠ [દે. વોજ્ઞ? જુઓ મ ઓજ્ઞે]
કુંભાર —ઝી સ્ત્રીઠ કુંભારણ

ઓટ પુઠ, સ્ત્રીઠ [સ અપવર્દ, પ્રા ઓહટ્ટ] ભરતીનુ
ઊતરી જવુ તે(૨)ઓથુ, પડદો [દે ઓહટ્ટ, હિં]
(૩) [લા] પડતી (૪) અઠ પરત, વળતું
ઓટ નઠ [હિં] એ નામનુ (જવ જેવું) એક
વિલાયતી ધાન્ય [ઓટણ (૨) ઓટાઈ

ઓટણુ નઠ ઓટણું તે (૨) અખિયો —ણી સ્ત્રીઠ
ઓટલી સ્ત્રીઠ નાનો ઓટલો —લો પુંઠ જુઓ
ઓટો [—ઊડવો=ખૂખ તુકસાન થવું, પાયમાલ
થવું (૨) વંશ જવો, નિ સ તાન થવું, ઊમરો ઊખડી

જવો. —ધસી નાંખવો=‘ઊમરો ધસી
નાંખવો’; વાર વાર ફેરા ખાવા (આછછ કે
જુશામત કરવા). —ખેસવો=ઓટલો ઊડવો
—ભાગવો=ધરમાં ક કાસ નિપતવવો વગ
વણસાડવું (૨) નિ દોટ કૂંપલી કરવી —વાળવો=
જુઓ ‘ઓટલો ઊડવો કે ખેસવો’ (૨) એક એકના
જાના ઊઘાડા કરી લડી પડવું —વાળવો=
મીડું વાળવું, ખૂખ ખગાડી મૂકવું ઓટલો
ખેમણું=(ઉઘરાણી કરવા) ઊમગ વચ્ચે ખેસવું,
તગાદો કચ્ચો (૨) ધરખાર વગરના થવું, હાલ
હવાલ થવા (૩) (વચ્ચાઓ) તેનો વ વો કરવો]
ઓટણું સઠકિઠ અખિયો દેવો કપડાની ડિગરી
અદર વાળીને સીવણ (૨) [દિ ઓટના]
ઉકાળી, ઘસી કે હલાવીને એકરસ કરવું
ઓટાઈ (—મણી) સ્ત્રીઠ, —મણુ નઠ ઓટણ
(૨) ઓટવાનુ મહેનતાણુ

ઓટી સ્ત્રીઠ [દે ઉઝટ્ટી, મ] કમર ઉપના વચ્ચેનું
વાળીને બધ જેવું કરાતું પડ [ઓટીમાં
ધાણું=ખરોખર સતાડવું (૨) કાચુમા લેવું]
ઓટીગણુ પુંઠ ઉટીગણુ, એક વનરપતિ
ઓટીવાર વિઠ ગુપ્ત વાત બહાર પાડવાની
આદતવાણુ, લડલડિયુ (૨) વાતોડિયું; બહુખોલું
ઓટો પુઠ [દિ, મ ઓટા] ઓટલો, ખેડક તરીકે
વપરાય એવી ઘરને અડીને કરાતી ઊંચી જગા
ઓડ (ઓ) પુઠ [સ ઓઘ, પ્રા. ઓટ્ટ] હોઠ
[—ઉઘડવા=મો ફાટવું, ખોલાવું, શબ્દ નીકળવો
—ઉઘાડવા=મો ફાડવું, શબ્દ કાઢવો (સામેથી)
ખોલવું —કરડવા=નિરાશા કે હતાશા થા
પસ્તાવાની લાગણીથી તેમ કરવું, હતાશ થવું,
પસ્તાવું —પીસવા=(કોથથી) ગુરસે થવું
—સુધી આવણું=બહાર નીકળવાને માટે—
ખોલાવા માટે શબ્દો તૈયાર હોવા, હમણા
ખોલાય એમ હોવું]

ઓડવણું (ઓ) સઠકિઠ ખોટી વસ્તુ ગોઠવી દેવી,
જૂઠું ખોલવું (૨) મૂકવું, ગોઠવવું (૩) ચાપીને ખાડ
ઓડ ગણું સઠકિઠ [મ ઓઠગણું] જુઓ અઠિ ગણ
ઓડ ગિયુ, ઓઠિ (—ઈ) ગણુ નઠ [મ ઓઠગણું]
જુઓ અઠિ ગણ
ઓહું (ઓ) વિઠ [દે ઓત્યજ=ખિબ ?] મીડું,

આથુ(૨)નં [પ્રા. ઓત્યજ=ઢાંડેલું?]ઓથુ ;
પડદો,આતરો(૩)આતરને લીધે અધારું અને
એકાત હોય તેવી જગા(૪)જુપાવાની કે આશરો
લેવાની જગા (૫) જાયા, પડજાઓ, ઓળો (૬)
ડાઘો,ડખડો (૭)ખડાતુ (૮) નમૂનો, ખીચુ (૯)
પૂતણુ, ઓડુ (૧૦) મહેલુ

ઓડ વિં(૨) પું [કે ઉટ્ટુ] (ઓદવાનુ કામ
જગનારી)એ નામની જાતનુ (માણસ).ગણુ શ્રીં
ઓડ જાતની સ્ત્રી

ઓડ (ઓ) પું પવન રોકવાનો પડદો, ઓથુ
ઓડ (ઓડ,) સ્ત્રીં [કે. અવજ્ઞા] ખોચી, જગ્દન
-હિયાં નંઅંવં ખોચી પરના વાળ

ઓડકાર પું [સરં હિ ડકાર] પેટનો વાથુ
મોમાથી નીકળતા થતો ડગર

ઓડનું ઓડ (ઓ,યો) વિં [મ ઓંડ=ઊડુ ?]
ડેવાનુ કેયુ!, વિચિત્ર, ઊધુ અવળુ જ
[-વેતરનું, ઓડને ઠેકાણે ઓડ વેતરનું =
ઓડનુ ઓડ કરતુ; સાવ ઊંધુ કે વિચિત્ર જ
જગી મૂકતુ]

ઓડવ વિં [સ] પાચસ્વરવાળો (રાગ)

ઓડનું નં એક કળ (૨) હોડકુ (૩) સંકિં
[મ ઓડવળે] સામે ધરતુ, ગૂ કંતુ (૪)
[ફિ ઓડના] ખાળતુ, રોકતુ (૫) [મ ઓડળે]
ખેચતું (૬) અં કિં મુરડેલીથી ખોલતુ-
પોતાનો અર્થ સમજાવે

ઓડાટ (ઓ) પું (સુ) ઓડામણ, તકલીક
ઓડામણુ વિં ઉઠાટ, ઢાતાર, મદદગાર(૨)સ્ત્રીં
(સુ) તકલીક

ઓડાનું અં કિં આકર્ષાતુ, ધગજતા થતુ (૨)
(સુ) તકલીક વેડવી (૩) 'ઓડનું' કર્મણિ
ઓડિયો (ઓ) પું પ્રતિપક્ષી ગમે તેમ વર્તે
તોયે પોતાને જ કહે તેવી યુક્તિ કે જળ
-ચાખાજી સ્ત્રીં ઓડિયો રચવામા કુશળતા

ઓડું નં [કે અવજ્ઞ] ખેતરનો ચાડિયો (૨)
અંકડું, પૂતણુ, કામચલાઉ ખોટી ગતે ઊભુ
કરેલુ નકામું માણસ

ઓડો પું કં ઉઘરાવવાનુ રગ્ગા ઉપરનું થાણું,
ઓટી(૨) [કા] કરસાણે - ઝાડને ખાળી મૂકે
એવો દક્ષિણનો પવન

ઓડણુ(-ણુ) નં [કે ઓડળણ] (શ્રીઓ
અને ઠોકરીઓનુ) ઓડવાનુ - પહેરવાનુ એક
વસ્ત્ર -ણુ શ્રીં (ઠોકરીનુ) ઓડણુ. -નું સં
કિં શરીર કે માથુ ઢાકતુ, શરીર કે માથા પર
ધાગણુ કરતુ (૨) [લા] વહોરતુ, માયે લેવુ(૩)
દેવાણુ નાંકતુ. [(કેઈ વસ્તુને) ઓડે કે
પાથરે ? = શા ખપની છે ? નકામી છે, કશા
વેતની નથી - એમ ખતાવે છે (થ)]

ઓડાડ પું [પ્રા ઓહાડળ] આગજાદન,
ઢાકણુ -નું સં કિં 'ઓડવુ'નુ પ્રેરક.

ઓડો પું જુઓ ઓડાડ

ઓણુ (ઓ) અં આ સાલમા (૨) [સ.
અધુના, પ્રા અટુળા] ચાલુ સમયમા -છુકુ
વિં આ સાલવુ [ઉદ્ગાર

ઓત અં (ગવં) ઓતારી, આશ્ચર્યનો એક
ઓતણી શ્રીં [ઓતવુ] ઓતવુ તે (૨)
ઓતવાનુ પાત્ર (૩) ઓતવાની કળા, ભગ્તરનુ
કામ (૪) ધાતુ ગાળવાની લાઠી (૫)
ઓતવાનુ મહેનતાણુ

ઓતખેત વિં [સ] એકખીજમા પરોવાયેલુ;
એકખીજ સાથે વણાઈ ગયેલુ - મળી લળી
ગયેલુ (૨) તક્લીન, તન્મય

ઓતર ગ (ઓ) પું, નં [સ ઉત્તરગ] ખાર-
સાખનો ઉપલો ભાગ

ઓતરાણુ(-હું) (ઓ) વિં [સ ઉત્તર]
ઉત્તર દિશાનું, ઉત્તર તરફનું

ઓતનું સંકિં [મ ઓતળે] ધાતુનુ ભગ્તનુ
કામ કરતુ [ગૂમ થવુ, સગી જવુ

ઓતળનું (ં) ંકિં ભક્તી જવુ(૨)અંકિં
ઓતાડુ (ઓ) વિં આડેદેડે, અપરિચિત

ઓતાર (ઓ ?) પું [સ અવતાર] ઉતાર (૨)
[શરીરમા દેવ આવવાથી ઊપજતો] કપ-મૂળ

ઓતારી પું [ઓતવુ] ઓતવાનુ કામ
કગનાર આદમી

ઓતિયારી પું મહત, મહાધ્યક્ષ

ઓતુ પું [સ] વાણી (૨) શ્રીં બિલાડી
ઓતર વિં [સ ઉત્તર] + ઓતરાણુ (૨) શ્રીં

ઉત્તરદિશા

ઓતારી અં (રવં) અહો! વાહ રે!

ઓરિસા પું [ઈં, સં ઓદ્દેશ] (સં.) હિંદુ-
સ્તાનનો એક પૂર્વ પ્રાત
ઓરિચો (ઓ) પું ભુઓ ઓરતો (ર) કાઠા
ઉપરનો કૂવો
ઓરી સ્ત્રીં [દે હચરી?] એક ચેપી રોગ
(ખાળકોનો પ્રાચ)
ઓરું (ર') વિં [સં આરાત?] નજીક, પાસે
ઓ રે અં (રવં) દુખનો એવો ઉત્સાર
ઓરે(-રો) (રે') અં પાસે
ઓરેરું વિં (કા.) ઓરથેર; ઓર
ઓરો પું ઓરનાર(ર)(રો') અં ભુઓ ઓરે
ઓરોર પું [ઈં] હુકમ, આજ્ઞા (ર) (માલ કે
હોટેલની ચીજ) ખરીદવા જણાવવું ને.
[-મૂકવો = ખરીદવા માગણી કરવી - લખી
જણાવવું કે કહેવું.]
ઓરિંનન્સ પું, નં [ઈં] ધારાસલાની સમિતિ
વગર કરાતો કાયદો - વટહુકમ
ઓલ (ઓ?) સ્ત્રીં નાગર જ્ઞાતિમા વરને માથે
બધાતો રગિત પટકો (ર) [દે. ઓલ્લી] ભુઓ
ભલ (૩) [સ. ઓલ્લ] ભભિન તરીકે શત્રુનું
માણસ પાસે રાખવું તે
ઓલપાવવું સંકિં (પ.) સ તાડવું, લપાવવું,
હુપાવવું; ઓળાવવું [હોલવવું
ઓલવવું (લ') સંકિં [પ્રા ઓલ્લવ] ખૂઝવવું;
ઓલા પું કાયું ચામડું, ખાલ
ઓલાણુ(-ણુ) (ઓ) નં [સં ઓલાન] ડોસ
એ ચતા બળદોને ઊતરવાનો ઢાળવાળો ખાડો
ઓલાણુ(-ણુ) (લા') નં [ઓલવવું] ઓલવવું
તે; હોલાણ
ઓલાદ (ઓ) સ્ત્રીં [અ] સતતિ(ર) વંશ, કુળ
ઓલાહો પું છાયાવાળી જગા, મહપ, માડવો
ઓલાં નંબંબં [સં ઉપલ?] કરા
ઓલિયું (ઓ) વિં [અ] ભોળિયું, નિખાલસ,
ઉદાર (ર) ભકત (-ચણુ વિં સ્ત્રીં) -ચો
પું ઓલિયો આદમી(ર) ખુદાનો બંદો, ભક્ત
ઓલિયું(દો) વિં ભોળું અને દોહુ - ઉદાર
ઓલું(-લ્યું) વિં (કા) પેલું ંપેલું વિં
આ અને તે, કુટુંબ
ઓલુ દોલું (ઓ દો) વિં ભુઓ ઓલિયુદોલિયું

ઓલો પું [દે ઉલ્લી] ચૂલાની સાથે જોડેલો
નાનો ચૂલો
ઓલમા પું ભુઓ ઉલેમા
ઓલ્યું, ંપેલું વિં ભુઓ 'ઓલુ' મા
ઓવરકોટ પું [ઈં.] (સૌથી ઉપર પહેરાતો)
મોટો લાખો કંગલો
ઓવરટાઈમ અં [ઈં] નક્કી કરેલા (કામ કે
રોજના) સમય બહાર કે તે ઉપરાંત (ર) નં તે
રીતે કરાતું કામ કે તેનું વધુ મહેનતાણું
ઓવરણુ સ્ત્રીં ભુઓ ઓરવણી, વળગણી
ઓવરસિયર પું [ઈં] બાધકામ ઇંમા દેખ
રેખ રાખનાર, નાના ઠરજાનો ઇંજનેરી
અમલદાર [વડે ચોખ્ખું કંતુ
ઓવરાળવું સંકિં ઓનાળવું, અનાજને પાણી
ઓવારણું નં [ભુઓ ઓવારવું] અશુભ
અથવા દુખનું વારણ કરવા માટે આશીર્વાદ
આપવાની એક રીત
ઓવારવું સંકિં [સ અપવારય, પ્રા ઓવાર]
ઓવારણા લેવા (ર) વારી નાખવું: કુરખાન
કરવું (૩) [સ અવતાર, પ્રા ઓવાર] [ચાં
ઉપરનું સૂતર] કાળકા પર ઉતાવળ
ઓવારો પું [સં અવતાર, પ્રા ઓવાર]
કિનારો, નાહવાધોવાનો ઘાટ
ઓવાળ પું (કા) નદી કે દરિયાને કિનારે
તણાઈ આવેલો કચરો
ઓવાળવું સંકિં [મ ઓવાળળે] દુખ -
સકટનું વારણ કરવા થાળીમા સળગતી દિવેટો
તથા પૈસો મૂકી માણસના માથા ઉપર ઉતારવું
(ર) આરતી ઉતારવી (૩) અર્પણ કરવું
ઓવી સ્ત્રીં [મ] મરાઠીમા વપરાતો એક છદ્દ
ઓવે (વે') અં હોવે, હા
ઓશ સ્ત્રીં છાતી
ઓશ(-સ)રી (ઓ) સ્ત્રીં [મ હિં. ઓસારી,
દે ઓસરિયા] અડાળી, માડવી (ર) ઘરનો
શરનો - પરસાળમા જતા પહેલાનો ખુલ્લો
(આગણું પૂરું થતા શરૂ થતો) ભાગ
ઓશ(-સ)લો પું ઓશ, છાતી (ર) શેટલો
(તુચ્છકારમા) [-નેા ઓશ(-સ)લો
કૂટવો = મર, મૂચ્યા એવી બદલવા દેવી

-કરવો, ધરવો, ટીપવો = રોટલો તૈયાર કરવો
 (૦) સોઈ કરવી, સધવું (૩) ખૂબ મારવું, ખીટવું
 ઓશંક (ઓ) સ્ત્રીં શરમ, સંકાય વડું, -કાણું
 અંકિં શરમાવું, સંકાયવું -કા સ્ત્રીં ઓશંક
 ઓશિયાળ વિં [સ. ઓશાલ, સ. અવશ ?
 કે અવસિત, પ્રા ઓસિય ?] ભુઓ ઓશિયાળ
 (૨) સ્ત્રીં, નં આશ્રય, ઉપકાર કે ગરજને
 લીધે પરાધીનતા કે દીનતા. -ળુ વિં
 આશ્રય, ઉપકાર કે ગરજને લીધે પરાધીન-
 ત્વાયેલું (૨) શરમિદુ (૩) નં ઓશિયાળા-
 પણું. -ળાપણું નં
 ઓશિંકળ, ઓશિંગણ (ઓ) વિં આભારી
 ઓશિં(-શીં, -મિં, -મીં)ળળું વિં અવક
 (૨) નં અવક જગા (૩) અવક જગામા
 બાઝતું નળુ
 ઓશી(-સી)કું નં [ભુઓ ઉશીકું] સૂતી વખતે
 માથા નીચે મુકાતું ટેકણું [-કરણું = ટેકણું
 કે ઓશીકા તરફ વાપવું. -મૂકણું,
 રાખણું = ટેકણું તરફ ઓશીકું ગોઠવણું]
 ઓશીં(-મિં, -સીં)ળળું વિં (૨) નં
 ભુઓ ઓશિળળું
 ઓપધિ(-ધી) સ્ત્રીં [સ] ભુઓ ઓપધિ
 -ધીશ પું (સ) ઓપધિઓનો ધિશ-ચક્ર
 ઓપો પું [સ આવિષ્ટ] ગરીરમા ભૂતપ્રેત
 આવ્યું હોય તે
 ઓપ પું [સ] હોઠ -પ્રાધર પું અંબવં
 ઓપ + અધર -પ્રથ વિં હોઠ સખધી
 (૨) [વ્યા] હોઠથી જેનો ઉચ્ચાર થતો
 હોય એવું ('પ'વર્ગનો વ્યંજન)
 ઓસ પું, સ્ત્રીં = [કે] ઝાકળ (૨) મૃગજળ
 [-પરવે, -વરમવે]
 ઓસડ નં [સ ઓપધ. પ્રા ઓસલ] દવા (૨)
 [લા] ઉપાય, ધલાન [-કરણું = દવા કે
 ધલાન કરવો (૨) કાંઈ વિદ્ય ધં દૂર કરવા-
 નિવારવા મટાડવાનું કરવું. -વાટણું = શિક્ષા
 કરવી (૨) ભૂકું બોલવું] ઓસડ નં દવાદાર.
 -રિયું નં દવાના ગુણવાળી વસ્તુપતિ
 ઓમણી સ્ત્રીં ઓસાવવાની ક્રિયા અથવા
 કળા (૨) ઉસવણું

ઓસરતી (ઓ) સ્ત્રીં ઓસરવું તે, ઓટ.
 ઓસરણું (ઓ) અંકિં [સ અપસ, પ્રા ઓસર]
 પાછા હઠવું, સંકાયવું (૨) ઓણું થવું,
 ઘટવું (૩) મુકવું (૪) શરમાવું
 ઓમરી (ઓ) સ્ત્રીં ભુઓ ઓશરી
 ઓસલો પું ભુઓ ઓશલો
 ઓસ(-સા)વણું (ઓ ?) સં કિં [ભુઓ
 ઓસામણ] દાણો ચકી નય એટલે વધારાનું
 પાણી નિતારી નાખવું
 ઓસવાણું (ઓ ?) અંકિં 'ઓસ(-સા)વણું'નું
 કર્મણિ (૨) (દાણ) ચઠવું, ખડાવું (૩)
 ઘટવું, શોષાઈ ઓણું થવું (૪) [લા] મનમા
 દુખ પામવું; ઓણું લાગવું (૫) શરમાવું,
 સંકાયવું [વાણિયાની નતવું
 ઓસવાળ વિં (૨) પું એ નામની શ્રાવક
 ઓમણું અંકિં પીગળવું, ટપકવું
 ઓસગ (ઓ) પું [સં હસગ] ઉચ્છગ, ખોળો
 ઓસંગાણું (ઓ) અંકિં ઓસકાણું શરમાવું
 ઓસંગો (ઓ) પું શરમ, સંકાય,
 ઓમંગાણું તે
 ઓસાણું (-ન) (ઓ) નં [સ. અવસાન,
 પ્રા ઓસાળ] (કટોકટી વેળાની) હિમત કે
 ભુરસો, ધીંગતા [યાદ આવવું (?)]
 ઓસાણું (-ન) નં નિશાન (?) [-આવણું =
 ઓમાક (ઓ) પું [જ] ઢગ, લક્ષણ
 ઓસામણ (ઓ ?) [સં અવસાવળ, પ્રા:
 અવસાવળ] ઓસાવવાથી નીકળેલું પાણી
 (૨) દાળના પાણીની એક વાની
 ઓસાર (ઓ) પું [હિં, મ; સ. અવસાર, પ્રા
 ઓસાર ?] ભીંતની નહાઈ (૨) સ્ત્રીં [પ્રા
 ઓસાર = ખખટર ?] ઓથ, આશરો, રક્ષણ
 -રો પું (ચ.) ઓમરી જેવી મોટી ખુલ્લી
 અડાળી
 ઓસાર (ઓ) પું [સ અપસાર, પ્રા ઓસાર]
 ઓસરણું-ઓણું થવું તે, સંકાયવું તે (૨)
 પાછા હઠવું તે (૩) ખસેડવું, દૂર કરવું તે (૪)
 ખીક, નખળાઈ, પોચાપણું [-દેવે = પાછા
 હઠવું, ઓસરવું] -રો પું સંકાય, શરમથી
 પાછા પડવું તે

ઓસારો (ઓ) પું. ભુઓ બને 'ઓસાર'મા
 ઓસાવણું સંકિં ભુઓ ઓસવણું
 ઓસિં(-સીં)ભણું વિ. (૨) નં ભુઓ
 ઓશિંભણું
 ઓસીકું(-સુ) નં ભુઓ ઉશીકું
 ઓસીભણું વિ. (૨) નં ભુઓ ઓશિભણું
 ઓસ્ટ્રેલિયા પું [કં.] (સ) પૃથ્વીના પાચ
 ખંડોમાનો એક
 ઓસ્ટ્રેલિયા પું [કં.] (સ) ઓસ્ટ્રેલિયા અને
 એની પાસેના ટાપુસમૂહોનો પ્રદેશ
 ઓહિયા અ. (૨૧૦) ભુઓ ઓહયા
 ઓહિયો પું એક નતનુ દાતરડું
 ઓહો અ. (૨૧૦) આશ્ચર્ય કે સુદૃઢ દર્શાવનારો
 એક ઉદ્ગાર [ઓહોમા કાઠવું = અવગણવું,
 ઉપેક્ષા કરવી]
 ઓળ (ળ) સીં [દે ઓલી] હાર, પ કિ (૨)
 ઓળી, વર્ગ (૩) ગદી, રોગી
 ઓળ સીં ઓવાળ, ઉપસાગર અગર અખાતના
 મો આગળ તણાઈ આવેલો કાંદવ
 ઓળ સીં [દે ઓલ્લી] ભુઓ ઓલ, ઊલ
 કે તે ઉતારવાની ચીજ
 ઓળખ સીં [ઓળખણું] ઓળખાણ (૨)
 અહકં (૩) ઓળખવાનું ચિહ્ન - સાધન
 ઓળખ સીં ઓળખ અને પરીક્ષા,
 ઓળખાણ ંણું સં કિં [સ જવ કે
 ડપ + લક્ષ? પ્રા ઓલ્લિખન - લખલક્ષિત]
 ભણવું; પિછાનવું - ખાણું (ઓળખાણું)
 ઓ, નં પિછાન, પરિચય (૨) ઓળખવાનું
 ચિહ્ન - સાધન (૩) ઓળખીતા માણસની
 ખાતરી - ખાવણું સંકિં 'ઓળખણું'નું
 પ્રેરક - ખાણું અ. કિં (કર્મણિ) (૨)
 પરખણું, સારાખોટા જણાણું (૩) પ્રસિદ્ધ
 થવું (સારે કે ખોટું કારણે) - ખીતું (ઓળખ-
 ખીતું) વિ. ઓળખાણવાળું. પરિચિત:
 ભણીદું
 ઓળગ સીં [દે ઓલગ્ના યા પ્રા ઓલગ્ન]
 સેવા ચાકરી, ફેરા ચાટા ખાવા તે (૨) દેવને
 સંતોષવા તેને સ્થાનકે - પારે જઈ આવવું તે
 (૩) આશિષ ંણું અ. કિં [સ જવલ્ગ,

પ્રા ઓલગ્ન, મ ઓલગ્ને, કે 'ઓળગ' પરથી ૧]
 ઓળગ કરવી, -ને પારે ચાટાફેરા ખાવા,
 સેવા કરવી
 ઓળગાણી સીં લ ગિયાણ -ણો પું [સ
 જવલાગી, પ્રા ઓલગ્ન = સેવા કરનાર:
 ભુઓ ઓળગણું] લ ગી
 ઓળણું પું, સી [ભુઓ ઓળગ] + ભટ્ટ
 ઓળછોળ અ. (કા) માથે ફેરવીને - ઉતારીને
 ઓળચોળ (ઓ', ખેઉળ), સીં ઓળણું ઓળણું તે
 ઓળછોળ અ. ઓળેછોળે
 ઓળતો પું + ભુઓ અળતો
 ઓળપટિયું વિ. ઢીચણ વાળીને ઢીચણ અને
 કેહની ફરતે ખેસ યાધીને ખેહેણું
 ઓળપો પું ભુઓ ઓળપો, ઓળપો
 ઓળવણું સંકિં ખોટી રીતે લઈ લેવું, પચાવી
 પાડવું (૨) છુપાવવું, સંતાડવું. ઓળવાણું
 અ. કિં (કર્મણિ)
 ઓળણું (ઓ') સં કિં (કેશને) કાસકીથી
 સાફ અને વ્યવસ્થિત કરવા, હોળણું ઓળણું
 સંકિં (માણું - કેશ) ચોળીને વાણું અને
 કાસકીથી સાફ કરવું
 ઓળવો પું ઘર, મકાન (સતાવાની જગા)
 ઓળસણું સંકિં ઓળાસણું
 ઓળંગણું સંકિં [સ ડલ્લવ્] પાર જવું,
 ઉપર થઈને જવું, વટાવી જવું (૨) ફૂટી જવું
 (૩) ઉદ્ધવણું, અવગણના કરવી, લોપણું
 ઓળંગણું સંકિં [પ્રા ઓલંગ, સ ડલ્લવ્,
 ન ઓલંગણે] (અ) ઉપર થઈને - ઓળગીને
 જવું [કડિયાદુ એક ઓલંગર
 ઓળ ઓ પું [સ જવલંગ. પ્રા ઓલંગણ]
 ઓળંગો પું [સ ડપાલમ, પ્રા ઓલમ] હપડો
 (૨) ફરિયાદ, રાવ (૩) મસ્કરી, હાંપો
 ઓળા પું અ. અ. [દિ હોલા સ હોલક?]
 હીલા ચણના પોપટા, પોપટા સતી એના
 છોડવાની ઝૂડીઓ (૨) ચણના શેકેલા પોપટા
 ઓળાઓળ અ. [ઓળ] હારખ (૨) એક
 પછી એક હારમા
 ઓળાણી (ઓ') સીં [ઓળણું] કાસકી
 ઓળામણું નં એવારણું (૨) વળામણું

ઓળાઓ (ળા') પું અંબાણુ ચિહ્ન')', હોળાઓ લુઓ
ઓળાંડુનું સંકિં લુઓ ઓળાંડુ
ઓળાંમણું (૦) સંકિં માલિસ કરવું, ઓળવું
(૨) [લા] ખુશામત કરવી

ઓળિયા પું અંવં વાલ - કઠોળ
ઓળિયાપટી(-ટી) સ્ત્રીં બૂચકે કાટો બગબર
બેમાડના આલુખાલુ વીટેલી (કપડાની) પટી

ઓળિયું નં (ગોળ વીટાએલો લાખો કાગળ),
બગણુ (૨) ટીપાણુ, પચાગ

ઓળાપો પું [પ્રા ઓલિપ, સ. અવલિપ્ ? કે
'ઓળ' પરથી ?] (કા.) ઓકળી (લીંપણની)

ઓળેછાળે અં સૂપડે ને ટોપલે, છૂટે હાથે

ઓળો પું [લુઓ ઓળા] ચણાના પોપટાને
પોક, ઓળા [-પાડવો = ઓળાને પોક
તેનાં કરવો - ખાળવો = વાન ઉઘાડી કરવી]

ઓળો પું પડછાથો (૨) [લા] સહેજ સ્પર્શ
કે સબધ (૩) (કા) રક્ષણ, આશ્રય [ઓળો
ઊતરવું = સહેજ છાયામા કે સબધમા જવું,
ઓળો લેવો - પડવો = નિષિદ્ધનો પડછાથો
ઉપર પડવો, એમ થવાથી બગડવું - ન લેવો =
જરાય સ્પર્શ સબધમા ન આવવું]

ઓળોળો અં (અવં) હાલરડુ ગાતા કરાતો
એક અવાજ

ઓળાણુ (૦) નં (કા) પટે નશીન ગરાસિયાણ
વહેલમા બેસીને જતી આવતી હોય તે (૨)
ઓળાણુ, ગરાસિયાની કન્યાને પગ્ણીને તેડી
લાવવા માટે જવું ખાડા સાથેનું વહેલડું (૩)
ગરાસિયાની પગ્ણેલી કન્યાને તેડી જતું વહેલડું

ઓતાણુ (૦) અંકિં હરકાણું, માપમાથી
આણું પાણુ થવું (ઉદાં યોમાસામા ખાટલો
ઓતાઈ ગયો)

ઓ

ઓ પું [સ] સન્નૃત કુટુંબની વર્ણમાળાના નેરમો
અક્ષર - એક સ્વર (૨) સ્ત્રીં પૃથ્વી ઠંકાર પું
'ઓ' અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર ઠંકારાંત વિં
છેડે ઓકાગવાળું

ઓચિત્ય નં [મ] ઉચિતપણું યોગ્યતા [પ્રકાશ
ઓજ્જ્વલ્ય નં [મ] ઉજ્જ્વલતા (૨) અજવાળું,
ઓડન વિં [સ] પાંચ સ્વરવાળો (ગગ)

ઓઠ વિં [મ] ઓઠ, લુઓ ઊઠ] + સાકાતણ
ઓત્યુક્ય નં [સ] ઉત્યુકતા [અકરાતિયુ
ઓદરિક વિં [સ] ઉદર - પેટ સબધી (૨)
ઓદાર્ય નં [મ.] ઉદારતા

ઓદારીન્ય, ઓદાર્ય નં [સ] ઉદારીનતા
ઓદીચ, -ચ વિં [સ] ઉત્તરદિશા તરડું (૨)
પું એ નામની જાતનો બ્રાહ્મણ ંણુ સ્ત્રીં
ઓદીચ સ્ત્રી [ઉદુંબરના લાકડાનું

ઓદુંબર વિં [સ] ઉદુંબરનું, -ને લગડું,
ઓદ્યોગિક વિં [સ.] ઉદ્યોગને લગડું

ઓદ્યત્ય નં [સ] ઉદ્યતપણું

ઓજ્ઞત્ય નં [સ.] ઉજ્ઞતતા

ઓપચારિક વિં [સ] ઉપચારને લગડું (૨)
ઉપચાર પૂરવું જ (સાચું નહિ)

ઓપચ્છ દક્ષિક પું [સ] એક વૃત
ઓપદેશિક વિં [સ] ઉપદેશનું, -ને લગડું (૨)
ઉપદેશ આપીને ગુજરાન ચલાવનાર

ઓપનિષદ વિં [સ] ઉપનિષદને લગડું (૨)
બ્રહ્મવિદ્યા સબધી (૩) સર્વે ઉપનિષદોએ
ગાયેલ - વણ વેલ (પરમાત્મા)

ઓપપત્તિક વિં [સ] ઉપપત્તિવાળું, નર્મશુદ્ધ
ઓપરલેષિક વિં [સ] ઉપરલેષ - અડોઅડ
સબધને લગડું [ઉપાધિને કાળે થયેલું

ઓપાધિક વિં [સ] ઉપાધિને લગડું (૨)

ઓરસ (-ચ) વિં [સ] પોતાની પરણેલી સ્ત્રીથી
પેદા થયેલું (સતાન) [ઉચ્ચારાડું

ઓરચ વિં [ન] (ન્યા) ઉરમાથી - છાતીમાથી

ઓરંગઝેબ પું [ફા] (સં) એક મોગલ બાદશાહ

ઓણું વિં [ન.] ઊનનું, ઊનને લગડું, ઊનમાથી
બનાવેલું - ભૂંઈ વિં સ્ત્રીં ઊન જેવા વાળવાળી
ઓર્વદે (-દૈ) હિક વિં [સ.] ઊર્વદેહને -
મરણક્રિયાને લગડું

ઓશનસ વિં [સ] ઉશાનને લગડું, શુક્રાચાર્ય
ચેલ (અંધ) [૨] ઉશીરનો લેપ

ઓશીર નં [સ.] પખાનો - ચમરીનો ઢાંડો

ઔપધ નં[સ.] ઓસડ, દવા ંશાલા(-ળા)
 સ્ત્રીં, -ધાલય નં દવાખાનુ (૨) દવાઓનુ
 કારખાનુ, 'કામંસી' -ધોપચાર પુંઓસડનો
 ઉપચાર, ઓસડ
 ઔપધિ(-ધી) સ્ત્રીં [સ.] વનરપતિ(૨)ઓસડ;
 દવા ંપ ચામૃત નં સૂદ, કાળી મૂસળી,

ગળોનુ સત્ત્વ, શતાવરી અને ગોખરુ એ પાચ
 ઔપધિઓનુ મિશ્રણ
 ઔપધ વિં [સ.] જુઓ ઔપધ
 ઔપધ્ય નં [સ.] ઉખણતા, ગરમી
 ઔંસ પુંં નં [કં] એક અથેલ વળન [રતલનો
 સોળમો કે ખારમો ભાગ એમ બે જાતનુ છે]

ક

ક પું[સ.] કંઠસ્થાની પહેલો વ્યંજન (૨) વિષ્ણુ
 (૩) પાણી (૪) અગ્નિ (૫) સૂર્ય (૬) પ્રાય
 ખડુમીઠિ સમાસને અતે, અર્થવૃદ્ધિ કર્યા
 વગર આવે છે) દા ત હિ સાત્મક, કંથેશ
 મૂલક, રાગપૂર્વક (૭) નામ કે વિં ને લગતો
 તદ્વિત પ્રત્યય-અસ્પતા, વહાલ ખતાવે છે,
 નકામો પણ આવે છે દા. ત. બાલક, થોડુંક,
 જગક, ઘડીક, કંકડીક ંકાર પું 'ક' અક્ષર
 કે ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં છેડે કંકારવાળુ
 ંવર્ગ પુંં ક, ખ, ગ, ઘ, ઙ એ પાચ અક્ષરો
 કે [સ કુ]નકાર, અયોગ્ય ધત્યાદિ અર્થસૂચક
 પૂર્વગ ઉદાં 'કપૂત', 'કલ્લેડુ'
 કે (પ્રશાર્યક પદ સાથે ખડુધા લાગતા) તેના
 અથ મા અનિશ્ચિતતા સૂચવતો પ્રત્યય ઉદાં
 ંક, કંચારક, કંચારેક, કંશુક [સમય
 કઅવસર પું કવખત, કંકેડો-કંઠંગો-પ્રતિકૃળ
 કંઈ સં (૨) વિં સ્ત્રીં 'કયુ'નુ સ્ત્રીલિંગ
 કંજીતુ સ્ત્રીંખરાખ-અયોગ્ય ઋતુ(૨)અસાધારણ
 કે મોસમ વગરનો સમય
 કે(૦૬)કંકતું વિં(૨વં) ઘણુ જ તપી ગયેલુ,
 ઊકળતુ (૨) ચોખ્ખુ અને ધસ્ટીવાળું (કપડું)
 (૩) આકરી - કુળવે એવી (ટાઢ)
 કંકડધન વિં [જુઓ 'ખખડધન'] મજબૂત
 (૨) અકડ, ટટાર (૩) મહાન, ભવ્ય
 કંકડભૂસ અં (૨વં) કંકડડ એવા અવાજ
 સાથે (ટૂટુ, પડુ ધં)
 કે(૦૬)કંકડું અંકિં(૨વં)કંકડડ એવો અવાજ
 કરવો (૨) દાન કંકડે એટલુ કૂળુ (૩)
 કંકડડ થાય એટલું ઊકળલુ
 કે(૦૬)કંકાટ પુંં (૨વં) કંકડકડુ તે, કંકડડ એવો
 અવાજ (૨) અં અપાટામધ, વેગભેર (૩)

એકસાંખી રીતે અટક્યા વગર -ટી સ્ત્રીં
 કંકડડ એવો અવાજ
 કંકડી સ્ત્રીં[જુઓ 'કંકડો'] છેક નાનો કંકડો ંક
 સ્ત્રીં કંકડી જેટલુ, ખડુ જ થોડુ
 કે(૦૬)કડીને અં સખત મીને (૨) કંકડડ થઈને
 કંકડો પું [સ સ્ખન્ડક?] એક ભાગ, ટંકડો
 -ડે ખચકે અં થોડે થોડે કરીને ંક પું
 નાના કંકડા જેટલુ, થોડુંક ંકાર નં કારના
 કંકડા જેટલું, વણુ થોડુ
 કે(૦ણ)કણુડું, કે(૦ણ)કણાટ(-ટો) જુઓ
 'કણકણુ'મા
 કે(૦ણ)કણો પું થથરાટ, કપ
 કે(૦ર)કરોવણું સંકિં[જુઓ 'કંકર', 'કાકર']
 કંકર કઠાવવા
 કે(૦ર)કરું વિં [સ કર્કર, પ્રા કવ્કર]
 લીચું નહિ - કરકર લાગે એલુ (૨) [લા]
 આકરા સ્વભાવનુ
 કે(૦લ,૦ળ)કલા(-ળા)ણુ નં [સ કલકલ]
 કળકળલુ તે, કલ્પાત (૨) યુમરાણ
 કે(૦ળ)કળણું અંકિંકલ્પાત કરવું, જીવ ખાળવો
 (૨) [સ કલ] ખખડલુ, ગણગણલું (૩)
 ઊકળલુ [કેકળી ઊડણું = રકારોળ - યુમરાણ
 કરી મૂકલુ (૨) (હિલમા)ખળલુ - કુખી થલુ]
 કે(૦ળ)કળાટ પું, -ણુ, -મણુ નં કંલિયો,
 કંથેશ, રકારોળ (૨) યુમરાણ -ટિયુ વિં
 કંકળાટ કરે-કરોવે એલુ, કંલિયાખોર
 કેકાટિયો પું ચકમકનો પથ્થર
 કેકુભ સ્ત્રીં [સ] દિશા (૨) શોભા (૩) એક
 રાગિણી(૪) પુંં ત ખૂરાણું વખડું (૫) વીણાને
 છેડે હોતો લાકડાનો વાકો ભાગ -ભા સ્ત્રીં
 માલકોશની એક રાગિણી

કક્કો પુ. ક અક્ષર (૨) મૂળાક્ષરોની આખી
યોજના (૩) કક્કાનો દરેક અક્ષર લઈ ખનાવેલી
કાંચની એક રચના (૪) [લા.] પ્રાથમિક જ્ઞાન
[અરે. કરવે] = પોતાનો મત કે જીદ બીજા
પામે સ્વીકારાવવા - ધૂટવે = મૂળાક્ષર શીખવા,
લખેલા અક્ષર ઉપર લખ્યા કરવું (૨) લખવાનું
શરૂ કરવું (૩) કોઈ વાતમાં પ્રારંભિક દશામાં
જેવું - ધૂટ્યા કરવે = પોતાની જીદ વારે વારે
આગળ કરવી - માંડવે = મૂળથી આરંભવું
- કાવારી સ્ત્રી. કક્કાનો અનુક્રમ

કક્કા પુ. [સ] બગલ, કાખ (૨) પાસુ, પડખું
(૩) [લા.] કદોરો

કક્કા સ્ત્રી. [મ] ગ્રહનો આકાશમાં ફરવાનો
માર્ગ (૨) રિયતિ, શ્રેણી (૩) કેડ, પડખું
(૪) કાજી (૫) ઓરડો, ખાનગી ખડ (૬)
અતપુર બધમનિ(-ની) સ્ત્રી. કક્કામાની-
પડખામાની ધોરી નસ. ૦૫૨ પુ. ૦, ૧૦ લગોટ
- માંશ પુ. [અગ્ર] ગ્રહના આકાશમાર્ગનો
અંશ - ભાગ

કખ સ્ત્રી. [સં કક્ષ] બગલનો એક રોગ (૨)
નણખણ, સળી ૦૫૧ પુ. કખનો એક રોગ
કખડમા(-મા) કહી સ્ત્રી. [કખડ+માકડી]
એક જીવડું [ચુરાઈ]

કખા સ્ત્રી. [મ કુ+સ્થાતિ, પ્રા સ્વાઈ] નિદા,
કખા, ૦૪૫ પુ. [સં કપાય] ઉકાળો, કાઠો (૨)
લગવો રંગ (૩) અસ્વચ્છતા (૪) મનોવિકાર
(૫) વિ. તરૂ, કસાણુ (૬) કપાય, લગલુ
ક(૦૨)ગરવું અંકિત અત્યંત દીનતાપૂર્વક
આજીવ કરવી - કાલાવાલા કરવા

કગરમ સ્ત્રી. ૦૪૧ પુ. કગરમની પડેલી ઝીણી રજ,
કરગસ

કગ્ગો પુ. [સ કાગ] કાગડો (૫)
કધા પુ. [ક+વા] ખરાબ-અયોગ્ય વા
કચ પુ. [સં.] માથાનો કેશ, ચોટલો (૨) પુ. (સ)
બુકચનિનો પુત્ર, જે દેવો તરફથી નક્ષત્રોની
નૃત્ય જીવની વિદ્યા શીખી લેવા ગયો હોતો
૦ભાર પુ. કેશભાર, ચોટલો, અબોડો
કચ સ્ત્રી. [સ કચ્] જુઓ કચકચ - ચિથું
વિ. [નથયુ] કચકચિયુ

કચકચ સ્ત્રી. [કચ+કચ] ટકટક, નકામી માથાદોડ
(૨) કચિયો, તકરાર ૦૫૦ અંકિ. કચકચ
કરવી (૨) કચકચ એવો અવાજ થવો (ખાસ
કરીને કાઈ લાગવાનું થવાથી અથવા સાલ
ઢીલા થવાથી) - ચાટ પુ. કચકચ કરવી તે
(૨) 'કચકચ' એવો અવાજ થવો તે - ચાવવું
સંકિ. 'કચકચવું'નું પ્રેરક (૨) [સ કચ્ =
આધવું] જોરથી ખેંચીને આધવું (૩) હેરાન
કરવું - ચિથું વિ. તકરારી, કચિયાખોર (૨)
માથાદોડિયુ, જિદી (૩) કાઠવ કરે એવું,
અટક્યા વગર અને ચોડે ચોડે પડતું (પાણી,
વરસાદ ઇત્યાદિ) - ચિથો પુ. [નથયો]
એક પક્ષી

કચકડું નં. - ડો પુ. [કચ્છર ઉપરથી]
જાયખાની પીઠનું હાડકું, કચખડું [તિમ
કચકડકચડ અં. (૨૧૦) કચકડકચડ અવાજ થાય
કચડ(-ર)વું સંકિ. જુઓ કચરલુ
કચડા(-ર) કચડ(-દી, -રી) સ્ત્રી. કચરાઈ
જવાય એવી સખત બીડ

કચડાટ પુ. કચડાકચડ, સખત બીડ
કચડો વિ. ૦૫૦ [જુઓ 'કાયુ'] (કા) સુકુમાર,
કુમળો

કચપચ સ્ત્રી. જુઓ કલખલ(૨) કચકચ - ચિથું
વિ. કચપચ કર્યા કરનાર
કચખડું નં. ફેરીનું ગાખચુ - ચીરિયુ (૨)
[જુઓ કચકડું] કાચખાનું હાડકું -
કચ(-ચ)રફૂટ સ્ત્રી. કચરલુ અને ફૂટલુ તે
(૨) મહેનત (૩) લડાલડી, મારામારી
કચરપચર વિ. કાચું ફેર (૨) અપરિપક્વ(મળ)
કચરવું સંકિ. [હિં કચરના] ચગલુ (૨)
છૂલુ (૩) ફૂટો કરવો [કચરી નાખણ =
છૂદી નાખણ(૨) સખત દબાણ કે અકુશ હેડળ
રાખી પાયમાલ કરવું, દબાવી દેવું]

કચરાકચર(-રી) સ્ત્રી. કચડાકચડી, સખત બીડ
કચરાપડી(-દી), કચરાપેડી, કચરાવાળો
જુઓ 'કચરો' મા [ફટો
કચરિયુ નં. કચરેલુને, તેલી બીજોનો તેલલયો
કચરુ નં. [સં કચ્ચરક ગડા, હિં. કચરા, વે. કચવાર]
નકામો કચરો - રો. પુ. નકામું દેહી દેવા જેવું

ઔપધ નં[સ] ઓસડ, દવા ંશાલા(-ળા)
 સ્ત્રીં, -ધાલય નં દવાખાનુ (૨) દવાઓનુ
 કારખાનુ, 'કામંસી' -ધોપચાર પુંઓસડનો
 ઉપચાર, ઓસડ
 ઔપધિ(-ધી) સ્ત્રીં [સ.] વનસ્પતિ(૨)ઓસડ,
 દવા ંપચામૃત નં સૂઠ, કાળી મૂસળી,

ગળોનુ સત્વ, શતાવરી અને ગોખરુ એ પાચ
 ઔપધિઓનુ મિશ્રણ
 ઔપધય વિં [સ] ભુઓ ઔપધ
 ઔપધય નં [સ.] ઉપશ્તા, શરમી
 ઔસ પું, નં [ઈ] એક અગ્રેષ્ઠ વળન [સ્તલનો
 સોળમો કે બારમો ભાગ એમ બે ભતતુ છે]

ક

ક પું[સ] ક ંસ્થાની પહેલો વ્યવન (૨) વિષ્ણુ
 (૩) પાણી (૪) અગ્નિ (૫) સૂર્ય (૬) પ્રાય
 બહુમીહિ સમાસને અતે, અર્થવૃદ્ધિ કર્યા
 વગર આવે છે) દા ત હિ સાત્મક, ક્લેશ
 મૂલક, રાગપૂર્વક (૭) નામ કે વિં ને લગતો
 તદ્વિન પ્રત્યય-અસ્પતા, વહાલ ખતાવે છે,
 નકામો પણ આવે છે. દા ત. બાલક; થોડુંક,
 નગક, ઘડીક, કંકડીક ંકાર પું 'ક' અક્ષર
 કે ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં છેડે કકારવાળુ
 ંવર્ગ પું ક, ખ, ગ, વ, ડ એ પાચ અક્ષરો
 કે [સ. કુ]નકાર, અયોગ્ય ઇત્યાદિ અર્થસૂચક
 પૂર્વગ ઉદાં કપૂત, 'કન્નેડુ'
 ક (પ્રસાર્યક પદ સાથે બહુવા લાગતા) તેના
 અવમા અનિશ્ચિતતા સૂચવતો પ્રત્યય ઉદાં
 કોક, ક્યાક, ક્યારેક, કશુક [સમય
 કઅવસર પું કવખત, કકોડો-કઠંગો-પ્રતિકૂળ
 કઈ સં (૨) વિં સ્ત્રીં 'કયુ'નુ સ્ત્રીલિંગ
 કન્નકુ સ્ત્રીંખરાખ-અયોગ્યઋતુ(૨)અસાચારણ
 કે મોસમ વગરનો સમય
 ક(ંડ)કંડતું વિં(રવં) ઘણુ જ તપી ગયેલુ,
 ઊકળતુ (૨) ચોખ્ખુ અને ઇસ્ત્રીવાળું (કપડું)
 (૩) આકરી - ધુનવે એવી (ટાઠ)
 કંકડધન વિં [ભુઓ 'ખખડધન'] મનખૂત
 (૨) અક્કડ, ટટાર (૩) મહાન, ભવ્ય
 કંકડભૂસ અં (રવં) કંકડડ એવા અવાજ
 સાથે (વરુ, પડવુ ઇં)
 ક(ંડ)કંડતું અંકિં(રવં)કંકડડ એવો અવાજ
 કરવો (૨) દાન કંકડે એટલુ ધૂનવુ (૩)
 કંકડક થાય એટલું ઊકળવુ
 ક(ંડ)કંડાટ પું(ગ્વં)કંકડકવુ તે, કંકડક એવો
 અવાજ (૨) અં અપાટાખધ, વેગભરે (૩)

એકસરખી રીતે અટક્યા વગર -ટી સ્ત્રીં
 કંકડક એવો અવાજ
 કંકડી સ્ત્રીં[ભુઓ 'કંકડો'] છેક નાનો કંકડો ંક
 સ્ત્રીં કંકડી નેટલુ, બહુ જ થોડુ
 ક(ંડ)કડીને અં સખત રીતે (૨) કંકડક થઈને
 કંકડો પું [સ રુણ્ઢક?] એક ભાગ, ટુકડો
 -ડે બચકે અં થોડે થોડે કરીને ંક પું
 નાના કંકડા નેટલુ, થોડુંક ંકોર નં કારના
 કંકડા નેટલુ, વણુ થોડુ
 ક(ંણ)કણવું, ક(ંણ)કણાટ(-ટો) ભુઓ
 'કણકણવુ'મા
 ક(ંણ)કણો પું થયરાટ, ક પ
 ક(ંર)કરોવણું સંકિં[ભુઓ 'કંકર', 'કાકર']
 કાકર કઢાવવા
 ક(ંર)કરું વિં [સ કંકૈર, પ્રા કવકર]
 લીમું નહિ - કરકર લાગે એવુ (૨) [લા]
 આકરા સ્વભાવનુ
 ક(ંલા, ંળ)કલા(-ળા)ણુ નં [સ કલકલ]
 કળકળવું તે, કલ્પાત (૨) બુમરાણ
 ક(ંળ)કળવું અંકિંકલ્પાત કરવુ, જીવ બાળવો
 (૨) [સ કલ] અબહવુ, ગણગણવુ (૩)
 ઊકળવુ [કંકળી ઊડું = રડારોળ - બુમરાણ
 કરી મૂકવું (૨) (દિલમા) બળવુ - ક ખી થવુ]
 ક(ંળ)કળાટ પું -ણુ, -મણુ નં કળિયો,
 ક્લેશ, રડારોળ (૨) બુમરાણ -ટિયું વિં
 કંકળાટ કરે-કરાવે એવુ, કળિયાખોર
 કકારિયો પું ચક્રમકનો પથ્થર
 કંકુભ સ્ત્રીં [સ] દિશા (૨) શોભા (૩) એક
 રાગિણી(૪) પું ત ખૂરાનુ વખડું (૫) વીણને
 છેડે હોતો લાકડાનો વાકો ભાગ -ભા સ્ત્રીં
 માલકોશની એક રાગિણી

કક્કો પું ૦ ક અક્ષર (૨) મૂળાક્ષરોની આખી
યોજના (૩) કક્કોનો દરેક અક્ષર લઈ ખનાવેલી
કાવ્યની એક રચના (૪) [લા] પ્રાથમિક જ્ઞાન
[—ખરે] કરવે = પોતાનો મત કે જીદ ખીન
પાને સ્વીકારવાનાં—ધૂટવે = મૂળાક્ષર શીખવા,
લખેલા અક્ષર ઉપર લખ્યા કરવું (૨) ભણવાનું
શરૂ કરવું (૩) કોઈ વાતમાં પ્રારંભિક દશામાં
હોય —ધૂટ્યા કરવે = પોતાની જીદ વારે વારે
આગળ કરવી —માડવે = મૂળથી આરંભવું
—કાવારી સ્ત્રી ૦ કક્કોનો અનુક્રમ

કક્કા પું ૦ [સં] બગલ, કાખ (૨) પાસુ, પડખું
(૩) [લા.] કટોરો

કક્કા સ્ત્રી ૦ [સં] ગ્રહનો આકાશમાં કરવાનો
માર્ગ (૨) રિયતિ, શ્રેણી (૩) કેડ, પડખુ
(૪) કાછડી (૫) ઓરડો; ખાનગી ખડ (૬)
અતપુર બંધમનિ(—ની) સ્ત્રી ૦ કક્કામાની—
પડખામાની ઘોરી નમ ૦ પટ પું ૦, ન ૦ લગોટ
—આંશ પું ૦ [અજ] ગ્રહના આકાશમાર્ગનો
અગ્ર — ભાગ

કખ સ્ત્રી ૦ [સં કખ] બગવનો એક રોગ (૨)
નણખણ, સળી ૦ બા પું ૦ કખનો એક રોગ
કખડમા(—માં)કડી સ્ત્રી ૦ [ક+ખડ+માકડી]
એક જીવડું [ભુરાઈ

કખા સ્ત્રી ૦ [મ કુ+જ્ઞાતિ, પ્રા રાઈ] નિહ,
કખા, ૦ થ' પું ૦ [સં કખાવ] ઉકાળો, કાઠો (૨)
ભાવો ગ (૩) અમચ્છતા (૪) મનોવિકાર
(૫) વિં તૂ, કમાણુ (૬) કપાય, ભગલ
૮(૦૨)ગરણુ અંકિં અત્યંત રીનતાપૂર્વક
આજીજ કરવી — કાલાવાલા કરવા

કગરમ સ્ત્રી ૦ ધાનુને ઢોલના પડેલી ઝીણી રજ,
કગસ

કગ્ગો પું ૦ [સં કાગ] કાગડો (૫)
કઘા પું ૦ [ક+ધા] ખરાખ—અયોગ્ય ધા
કચ પું ૦ [સં] માથાનો કેશ, ચોટલો(૨)પું ૦ (સ)
બૃહસ્પતિનો પુત્ર, જે દેવો તરફથી મક્ષસોની
મૃતસ જીવની વિધા શીખી લેવા ગયો હતો.
૦ભાર પું ૦ કેશભાર, ચોટલો, અખોડો
કચ સ્ત્રી ૦ [સં કચ] જુઓ કચકચ —ચિથું
વિં ૦ [પડયું] કચકચિયું

કચકચ સ્ત્રી ૦ [કચ+કચ] ટકટક, નકામી માયાદોડ
(૨) કનિયો, તકરા ૦ પું ૦ અંકિં કચકચ
કરવી (૨) કચકચ એવો અવાજ થવો (ખાસ
કરીને કાઈ ભાગવાનું થવાથી અથવા સાલ
લીલા થવાથી) —ચાટ પું ૦ કચકચ કરવી તે
(૨) 'કચકચ' એવો અવાજ થવો તે —ચાવણું
સંકિં ૦ 'કચકચ'નું પ્રેરક (૨) [સ કચ્ =
આધણું] જોરથી ખેંચીને બાવણુ (૩) હેરાન
કરવું —ચિથું વિં ૦ તકરાં, કનિયાખોર (૨)
માયાદોડિયું, જિદી (૩) કાઠવ કરે એણું,
અટક્યા વગર અને ચોડે ચોડે પડતું (પાણી,
વગસાદ ઇત્યાદિ) —ચિથો પું ૦ [પડયો]
એક પક્ષી

કચકડું ન ૦, —ડો પું ૦ [કચ્છવ ઉપચી]
જાયખાની પીઠનું હાડકું, કચખડું [તિમ
કચકડકચડ અં ૦ (૨ન ૦) કચકડકચડ અવાજ થાય
કચકડ(—ર)પું ૦ સંકિં જુઓ કચરણ
કચકડ(—ર)કચકડ(—ડી, —રી) સ્ત્રી ૦ કચરાઈ
જવાય એવી સખત ભીડ

કચકાટ પું ૦ કચકાકચક, સખત ભીડ
કચકો વિં ૦ પું ૦ [જુઓ 'કચુ'] (કા) સુકમાર,
કુમળો

કચપચ સ્ત્રી ૦ જુઓ કલબલ(૨)કચકચ —ચિથું
વિં ૦ કચપચ કર્યા કરનાર
કચખડું ન ૦ કરીનું ગાળસુ —ચીરિયુ (૨)
[જુઓ કચકડું] કાચખાનું હાડકું
કચ(—ચચ)રકૂટ સ્ત્રી ૦ કચરણું અને કૂટણુ તે
(૨) મહેનત (૩) લડાલડી; મારામારી
કચરપચર વિં ૦ કાચું કોર(૨)અપરિપક્વ(મળ)
કચરણું સં ૦ કિં [હિં. કચરના] ચગલુ (૨)
છૂલુ (૩) કૂટો કરવો [કચરી નાખણું =
છૂદી નાખણું(૨)સખત દબાણ કે અંકુશ હેઠળ
રાખી પાચમાલ કરવું; ઢબાવી દેવું]

કચરાકચર(—રી) સ્ત્રી ૦ કચકાકચકી, સખત ભીડ
કચરાપટી(—ટી), કચરાપેટી, કચરાવાળો
જુઓ 'કચરો' મા [કૂટો
કચરિયું ન ૦ કચગેલુતે, તેલી બીજોનો તેલભર્યો
કચર ન ૦ [સં કચરક ગંડા, હિં કચરા, દે. કચવાર]
નકામો કચરો —રો પું ૦ નકામું દે કી દેવા જેવું

તે (ધૂળ, તરણા, વિણામણ ધ) [-કાઢવો,
-વાળવો = સાવરણી વગેરે વડે કચરો દૂર
કરવો] (૨) [દિ. કચ્છર] કાઢવ(૩) ચણતરની
માટી(૪)[લા] ખરાખમા ખરાખ માણસ, ઉતાર
-રાપટી(-દી) સ્ત્રીં કચરો, પૂજે(૨) કચરા-
પૂજનો હગલો -રાપેટી સ્ત્રીં કચરો
નાખવાની -લેગો કરવાની પેટી. -રાવાળો
પુંં આહવાળો, ભગી [(અસતોષથી)
કચવલું સંં કિં [સંં કચ્ ?] દિલ દુખવલુ
કચ તાટ પુંં મનનુ કચવાલુ તે, અસતોષ (૨)
અણખનાવ (૩) કચકચાટ, માથાકૂટ -ટિયું
વિંં કચવાટ કરનાર -ણુ નંં ચૂથાઈ જલુ
તે, મેળસેળ, ખરાખી (૨) ગલરાટ, અમૂઝણ
(૩) મન કચવાલુ તે (૪) વણખોલાવ્યા વચમા
ખોલલુ તે -નુંં સંંકિં કચવાય તેમ કચ્વું
-નુંં અંંકિં દિલગીર થલુ, મનમા મૂઝલુ
[અસતોષથી] [ગડખડિયુ
કચનુંં વિંં સફ્થ વિનાલુ, મેલુ (૨) સેળસેળ,
કચાકચ સ્ત્રીં જુઓ કચકચ (૨) [૨૧૦] કાઈ
વસ્તુ કપાયાનો એવો અચાજ(૩) અંંકચકચ-
અપાટાખધ કપાય એમ
કચાકચિ અંં [સ] સામસામા વાળ ખેચીને
(લડવામા) [તકરાર, લડાલડી
કચાકચી સ્ત્રીં [જુઓ 'કચાકચિ'] સખત
કચાટ વિંં [કચ + આટ?] જિદી(૨) પુંં, સ્ત્રીં
જ્યકચ(૩) જહ (૪) [જુઓ કચવાટ] મૂઝવણ
-ટિયું વિંં કચાટ કરવાની આદતવાળુ
કચારો પુંં [કુ + ચ્ ?] આચાર, લય કર સ્વંનુ
કચાલ પુંં [કુ + ચાલ] ખોટો રિવાજ(૨) સ્ત્રીં
ખરાખ વત્ણુક(૩) કુટેવ. -લો પુંં કુરિવાજ
કચાશ સ્ત્રીં [જુઓ 'કાયુ'] કાચાપણુ, અપકવતા
(૨) ન્યૂનતા; કસર [મેળ(૩) ગદુ
કચિનુંં વિંં [કુ + ચિત્ર] ચૂથાઈ ગયેલુ (૨) સેળ-
કચિયાણુ નંં ભીડ, ગરદી
કચિયારો પુંં [સ કચ્] કચજ્યાટ(૨) [કાયુ"
ઉપરથી] કચી ઈટોનો જયો
કચિયુ વિંં જુઓ 'કચ'મા, કચકચિયું
કચુંખર સ્ત્રીં, નંં [હિં. કચ્મૂર] ઝીણી કકડીઓ
-જાનળીઓ, છૂટો, કચ્મૂર

કચ્છો પુંં [જુઓ 'ચિચ્છો] આંખલીનો ઠળિયો
કચ્છકચ્છ અંં (૨૧૦) એવો અવાજ થાય તેમ
કચ્છો પુંં (૨૧૦) હાંચકો, ઝૂંચો
કચ્છમર સ્ત્રીં [હિં] કચ્છમર
કચ્છ(-ચો)રો પુંં [સ કચ્છર:] ઝેંકચોલું
કચ્છનુંં સંંકિં [ક + ચ્છ(છૂંચુ)] અદર પાણી
નાખીને ચોળલુ -ચૂંચુ
કચેરી સ્ત્રીં [સરંમ, હિં કચ્છરી] કાઈ (૨)
ઓદિસ, જય્યાલય(૩) હીવાનખાનુ [કચેરીએ
ચહ(૬)નુંં, જનુંં = કારટમા ન્યાય માગવા જલુ
કચેરીએ ખેસનુંં = કચેરી પાસે ખેસી દાવા
અરજ વગેરે લખી આપવાનો ધધો કરવો]
કચેરી સ્ત્રીં [હિં કચૌરી] ખાવાની એક ખનાવટ
કચોરો પુંં [જુઓ કચ્છો] ઝેંકચોલું
કચોલુ નંં [પ્રા કચ્છોલ] ચલાણુ, નાનુ ખ્યાલુ
(૨) કકાવડી
કચ્ચર વિંં [જુઓ 'કચરલુ'] કચરાઈ-છૂંચાઈ
ગયુ હોય એલુ (૨) લોહી ન નીડળુ હોય
પણ અંંધથી સખત ઈન થઈ હોય એલુ
ઠકૂટ સ્ત્રીં જુઓ કચરકૂટ ઠવાણુ પુંં
પૂરેપૂરુ કચરાલુ -છૂંચાલુ તે, પૂણ પાયમાલી.
[-નીકળવો, વળવો = પૂરી ખરાખી -પાય-
માલી થવી]
કચ્ચર પુંં સ્ત્રીં એક વનરપતિ
કચ્ચું વિંં [હિં ન વચ્ચા, વ કાચા] જચ્ચુ,
અનુલવ વિનાલુ (૨) નંં કાયકુ -ચ્યાઈ
સ્ત્રીં કાચાપણુ, કચ્ચાખાર પુંં અંં વંં
પાસાની રમતમા હારના દાવ -ચ્ચાખચ્ચાં
નંં અંંવં છોકનહેયા
કચ્છ પુંં [સ] કચ્છોટો લગોટ. [-મારવો,
વાળવો] (૨) કાયખો (૩) કિનારો, કિનાર
પરનો પ્રદેશ (૪) હમેશ ન્યા પાણી રહે એ
દેશ (૫) પુંં, નંં (સ) કાઠિયાવાડની ઉત્તરનો
એ નામનો દેશ ૦૫ પુંં [સંં] કાયખો
૦ખી સ્ત્રીં કાયખી -ચ્ચાવતાર પુંં
ઈચ્છરના દશમાનો એક અવતાર -ચ્છી
વિંં કચ્છ દેશનુ, -ને લગલુ (૨) પુંં કચ્છનો
રહેવાસી (૩) સ્ત્રીં કચ્છની ખોલી -ચ્છો
પુંં લગોટ, કચ્છોટો

૬૨૭૫ પુ. [સ] અર્ક ગાળવાનું એક યત્ર
 (૨) જુઓ 'કર'મા [(સ) સૂર્ય
 ૬૨૭૫ પુ. (સ.) + કસ્યપ ઓત્ત, ઓત્ત પુ.
 ૬૨૭૫ (-૨૭૫) સ્ત્રી. [સ] ખસ, ખૂંખી (૨) ભી ગડ
 ૬૨૭૫ પુ. એક ભત્તની માછલી (૨) જુઓ 'કર'મા
 ૬૭૭૫ વિ. [સ] કચ્છર + કુ. ખદાયક, ખરાખ (૨) નીચ
 ૬૭૭૫ સંકિ ૬૨૭૬ કે કાછડો માગે
 ૬૭૭૫ સ્ત્રી. [દે કચ્છોટી, સ કચ્છ] લગોટી
 (૨) એમાખ ધાતો અવયવ ઓધ વિ. લગોટ-
 ઓધ, બ્રહ્મચારી (૨) પુરુષવાર (નોતરા) -ટો
 પુ. ૬૨૭૬, કા'ડો (૨) ૬૨૭૬ મા બધાનો અવયવ
 ૬૭૭૬ (-૨૭) નં. [ક + ડોર] નહાર છોકર
 ૬૭૭૬ સ્ત્રી. [ફા] પરાણો, અકુશ
 ૬૭૭૬ સ્ત્રી. સોગટારમવાની એક રીત (૨) કનમત
 ૬૭૭૬ સ્ત્રી. જુઓ કન'લી
 ૬૭૭૬ પુ. [સ] કચ્છર એક પખી
 ૬૭૭૬ (-ખા) પુ. અંકિં ['કાજળ' ઉપરથી]
 કંદરુ, રાખથી ઢાંકુ, ડરી જણ, એલવાલુ
 (અગાગુ) [ગરુ વિ. યુક્તિખાજ
 કન સ્ત્રી. [જુઓ 'કળા'] યુક્તિ, તદ્દખીર.
 કન સ્ત્રી. [જ] ડિરમત (૨) આકત, હાણ (૩)
 મોત (૪) [લા] અશુભની આશંકા ગરુ વિ.
 તુકસાનકારક (૨) મૃત્યુ નિપલવે એવું ઓરળ
 સ્ત્રી. દેવનો કોપ, આકત (૨) મોત [ઝળઝળ એ
 પાળણું = મોત વખતે અમલમા આણણું]
 કન = પુ. [ત્રિકી] લૂટાંગે
 કનત વિ. [ક + તત] હલકા કુટુંબનું, નીચ
 કનવો પુ. [ફા] એક પ્રકારનું ઊંટનું પલાણ,
 જેની બને તરફ બેસાય છે
 કનિયો પુ. [ફા] કકાસ, તકરાર, ટંટો
 [-ચૂકવવો, -પતવવો = કનિયાની માલવાળ
 કંવી -મૂલવી લેવો, -વેચાતો લેવો =
 ભણી ભેઈને તકરામા પડે, -હોલવવો =
 ચણેલો કે સળંગેલો કનિયો પતવી દેવો
 કનિયાનું મોં કાણું કરવું = કનિયો હમેશ
 ખરાખ - કાળા મોનો હોઈ તેનાથી વેગળા
 ગેલુ - થલુ, તે પતવવાની વલણ હોવી]
 -યાખોર વિ. કનિયો કરવાની રેવણી
 -યાખોરી સ્ત્રી. -યાદલાલ પુ. કોટમા

કનિયા લડવાની ગોઠવણ કરી આપનાર દલાલ
 (૨) [તિરકારમા] વધીલ (૩) કનિયા કરા
 વીને અથવા કરનારાઓનો મધ્યસ્થ બનીને
 કમાઈ ખાનાર આદમી. -ચારનિયા પુ.
 બંવં કનિયાકંકાસ, લકાઈ ટો -યાણું
 વિ. કનિયો કર્યા કરનાર
 કનેડ વિ. [ક + નેડ] નેડી ન ભમે એવું,
 આણસરખુ (૨) સ્ત્રી. અયોગ્ય નેડી -હું
 નં. [ક + નેડુ] રવલાવ, રૂપ કે ઉમ્મર ઇત્યાદિમાં
 અસમાન - અયોગ્ય નેડુ (વરવહુનું)
 કનેરુ વિ. [ક + નેર] ખોટું ભેર કરનાર
 કનેજ નં. [પ્રા] + કાર્ય
 કનેજલ નં. [સ] મેશ (૨) કાજળ -લી સ્ત્રી.
 ગધક અને પાગનું એક મિશ્રણ
 કટ સ્ત્રી. [સ] કટિ, કડ (૨) ધાસની સાદી
 કટ સ્ત્રી. [સ] કટ, પ્રા કટ, સ] મહેનત, મલૂરી
 કટ સ્ત્રી. જુઓ કટા, કટી
 કટ સ્ત્રી. [સ] કટકા] = કણ, (૨) પર્વતની ધાગ -
 ખાણ
 કટ અં. (૨૫૦) [-દઈને, -લઈને = કટ
 અવાજની સાથે, તરત (ભાગી જડું)]
 કટ પુ. [ફા] કાપ, વેતનવાની રીત (પોશાક)
 કટક નં. [સ] સૈન્ય (૨) ધાવણી (૩) હુમલો
 (૪) કટ, કટુ, ક કણ (૫) કોટલુ (૬) વર (૭)
 કટ; પર્વતની ધાર - કિયો પુ. સૈનિક, લડવૈયો
 -કિયું વિ. સૈન્યને લગતું
 કટકટ સ્ત્રી. (૨૫૦) એક કટાખાખરો અવાજ
 (૨) ટકટક, ચીડ ચડે એવી ટોક, કનિયો (૩)
 અં. (૨૫૦) કટકટ અવાજ થાય એમ (૪)
 વ્યવસ્થિતપણે પણ વેગથી ઓં અંકિં
 કટકટ એવો અવાજ થવો (૨) કટકટ-ટકટક
 કંવી તે -ટાવણું સંકિં (દાત) ટકટક
 કરવા -ટાટ (-ટો) પુ. કટકટ-ટકટક કંવી
 તે -ટિયું વિ. ટકટકિયુ (૨) કનિયાઓ
 કટકટિયો પુ. [જુઓ 'કટકટ'] એક પક્ષી (૨)
 [જુઓ કટકિયો] લડવૈયો
 કટકણુ વિ. કટ દઈને -ઝટ ભાગી ભય એવું, ખરડ
 કટકપટક નં. [કટકા + પટક] કટકાખચકુ-
 થોડું ઘણું કાંકિ (ખાલુ તે)

કટકિયું વિં કટકણુ, ખરડ(૨)ભુઓ 'કટક'મા

(૩) [સં કટક] નં છાપર (૪) માળ, મેડો.

કટકિયો પું ભુઓ 'કટક'મા

કટ(-ક) કી સ્ત્રીં ['કટકો' ઉપરથી] નાનો હુકડો

કટકું નં ['કટકો' ઉપરથી] નાનું ખેતર (૨) કટક,

લરકર, છાવણી

કટ(-ક) કો પું [સ કૃત્તક, પ્રા. કટક] હુકડો.

ઠંદાર નં કડોખટકો ંખટકો પું હુકડો,

ખટકુ ભરતા મોમા આવે એટલો લાગ

કટકોલ પું, સ્ત્રીં, નં [સ] પિકદાની

કટખોર નં એક પક્ષી

કટર સ્ત્રીં તાડ કે ખભૂરીના થડની ખનાવેલી હોડી

કટલું નં [સ કટક ?] નાનું ચૂપડું (૨)

ચૂપડાનું ખારણુ (૩) કપાસની સાહીઓનો

ગૂથેલો આડપડો, કંડતલુ

કટવું અંકિં [સં કટુ ઉપરથી ?] કંટુ થવું (૨)

કુખનાવટ કરવી (૩) કોષે ભરાવું

કટાકટ(-ટી) સ્ત્રીં [સં. કટ ઉપરથી] મારામારી,

અપાપી (૨) જીવલેણ કુખનાવટ (૩) તીવ્ર

હરીદાર્ધ (૪) ભુઓ કટોકટી

કટાક્ષ પું, નં [સ] પ્રેમ, સ કેટ કે કોધભરી

વકલ્પિ (૨) [લા] વકોક્તિ, કટાક્ષકથન

૦ કથન નં કટાક્ષમા-મર્મ મા કહેવું તે-ક્ષિત

વિં કટાક્ષ પામેલું

કટાટ વિં [સ કટ] કળિયાખોર, તકરાવી (કા)

કટાણું વિં [ભુઓ કાટ] કટાયેલું (૨) કાટના

જેવું ખેરવાડ (૩) અગડેલું (મો), અણગમા-

લયું (૪) નં [ક+ટાણું] કવેળા

કટામાણું વિં [ભુઓ કાટ] કાટ ચડાવે એવું (૨)

કટાઈ ભય એવું (૩) અગડેલું, કટાણું

કટાર સ્ત્રીં [અ. કિત્તાર] વર્તમાનપત્રનું કોલમ

કટાર(-રી) સ્ત્રીં [સ કટાર, અપ દે કટાર]

એક ખેધારું શસ્ત્ર (૨) [લા.] કટાક્ષભરી દષ્ટિ કે

વચન [-કેડે ખોસવી = કેડે કટાર આધવી]

કટાવ પું [સ કર્ત, પ્રા. કટ, કાટકુ પરથી] એક

છદ (૨) પત્તાની રમતમા અમુક પત્તા ન હોવા

તે (૩) કોટરણી, કલમ કરવી તે (૪) પત ગોના

પેચ થવા-કરવા તે ઠંદાર વિં કોટરણીવાળું,

કલમી

કટાવણું સંકિં ['કાટવું' ઉપરથી] કપાવણું

(૨) ['કાટ' ઉપરથી] કાટ ચડે એમ કરવું

કટાવું અંકિં ['કાટ' ઉપરથી] કાટ ચડવો

કટાસણું નં [સ કટાસન] ઊન કે ઘાસ-દર્ભનું

આસન

કટાહ પું [સં] કાચખાની પીંડનું કોટલું. ઢાલ

(૨) સ્ત્રીં પેણી

કટિ(-ટી) સ્ત્રીં [સ] કેડ, શરીરનો મધ્યભાગ.

ંખાણુ નં કમચ્છ (૨) ક દોરો ંદેશ પું

કેડનો ભાગ. ંખદ્ધ વિં કેડ આધીને ઊભેલું,

તૈયાર ંખંધ પું કમરપટો (૨) [ગરમી તથા

ઠડીનો ખ્યાલ આવવા] પૃથ્વીના ગોળાના

ખતાવાતા પાચ ભાગમાનો કાઈ પણ [ભૂ] (૩)

એક છદ; કટાવ ંમેખલા(-ખા) સ્ત્રીં

ક દોરો ંશ્વલ(-ખ) નં કેડનું શૂળ-કુખાવો.

ંશ્વંખલા સ્ત્રીં કમરખંધ, ક દોરો ંસ્ત્ર નં

કેડે આવેલો દોરો (૨) કરતી ંસ્ત્રના નં કેડ

ને તેથી નીચેના ભાગનું સ્નાન, એક કુદરતી

રોગોપચાર

કટુ, ંક વિં [સ] કડવું (૨) તીષ્ણું (૩) [લા]

અપ્રિય ંતા સ્ત્રીં ંપત્ર નં પિતપાપડો.

ંદલ(-ખ) નં કડવું કળ (૨) કારેલું (૩)

ધડવારણું (૪) જેરી નારિયેળ

કટેવ સ્ત્રીં ભુઓ કુટેવ

કટેશ(-સ) રી નં ગળાનું એક ઘરેણું

કટોકટી સ્ત્રીં [સ. કટ પરથી] અણીનો-ખારીક

સમય, કટોકટી

કટોદાન નં ડખો, દાખડો

કટોરી સ્ત્રીં [દે કટોરગ, સ. કટોરા] વાડકી

(૨) કાપડાનો સ્તનભાગ ઉપર રહેતો કાપલો

-રો પું વાડકો

કટર વિં [હિં, પ્રા. કટ] ઘણું સખત (૨) ચુસ્ત,

આગ્રહી (૩) જીવલેણ

કટા(-ટી) સ્ત્રીં [સ કટ, પ્રા કટ (સ કર્ત)]

અક્ષ; દોરતીનો ભાગ

કટું વિં ભુઓ કટર

કઠ સ્ત્રીં [સ કટ] તાડછાની કાયળી-સાદકી

કઠ સ્ત્રીં [ભુઓ 'કઠવું'] કઠારો, ખઠારો (૨)

આતરિક પીડા, અમૂઝણ (૩) કઠણાઈ

કંઠ પું. [મ] (સ) એક ઋષિ (૨) નં. સ્ત્રી. (સં) કંઠોપનિષદ

કંઠ્યુ વિ. [સ કઠિન] ઝટ લાગે કે પોચુ નહિ એવું, સખત (૨) અધરું, મુસ્ટેલ (૩) મનખૂત (૪) કુ ખદાયક (૫) નિર્દય [-છાતીનું = કુ ખ દેમ નટ ખમી ગફે તથા તેની સામે થઈ શકે તેવું (છાતી, હૈયુ) કંઠણુ કરવું = કુ ખની અસર મન પર ન થવા દેતા તેને દઢ કરવું] ૦પણું નં, -ણાઈ(-શ) સ્ત્રી. કંઠણ હોય તે

કંઠપંજર નં [કાષ્ટ + પજર] કાંઠો, હોદો ઝડરાઈ સ્ત્રી. ['ઝઠુ' ઉપરથી] અકળામણ, મૂઝવણ

કંઠલો પુ. ભુઓ ખટલો ૧,૨

કંઠું અંકિ. [સ કાષ્ટ, પ્રા કટ્ટ] કુ ખ થયું; મૂઝાણ (૨) બકારો મારવો-લાગવો (૩) કંઠણ લાગવું, ખૂચવું

કંઠવો પુ. બી તેલ ભરવાનો ગાંઠવો (૨) [સ કાષ્ટ ઉપરથી ?] કુનામા બેસાડાવું લાકડાવું ચોકકું કંઠામ નં [ક + ઠામ] ભુઓ ઝંકાણું કંઠારો પુ. ['કંઠુ' ઉપરથી] બકારો, ધામ (૨) મુઓ કંઠો

કંઠિન વિ. [સ] કંઠણ. ૦તા સ્ત્રી. કંઠિયારી (-રપુ) સ્ત્રી. [ભુઓ કંઠિયારો] કંઠિયાની સ્ત્રી (૨) કંઠિયારાનું કામ કરતી સ્ત્રી -ર નં કંઠિયારાનો ધવો -રો પું. [સ કાષ્ટહાર, પ્રા કટ્ટહાર] લાકડા કાપી વેચવાનો ધવો કરનારો

કંઠિયો પુ. પૈસો, દોહિયુ ઝંકડાણું નં [ક + ઝંકાણું] કુમળી જગા, દેખાડના શરમ આવે એવી જગા (શરીરની) (૨) મરાખ - કથોલી જગા, કંઠામ

કંઠો (-રો) પું. [પ્રા કટ્ટહર ?] કિ કટ્ટહરા ? મ કઠાઢા - કઠઢા] ખાગી, અગાસી, દાઢરો ઇ યાદિ સ્થાનોએ પડી ન જવાય તે માટે કંઠેલી આડ (૨) ગોખ, ઝંખો (૩) ખટારો, મોઢુ ગાડુ -ડી સ્ત્રી. નાનો ઝંઠો

કંઠોડી સ્ત્રી. -હિયું નં નાનું કંઠોડું કંઠોડું નં [સ કાષ્ટ માળક] મસાલો રાખવાની ખાતાવાળી લાકડાની પેટી; લકડિયુ

કંઠોડો પું. [ભુઓ કંઠોરો] ગોખ (૨) વહાણનો પાછલો ભાગ [એન ઝેગ

કંઠોદર નં [કંઠ (કંઠણ, કંઠનું) + ઉદર] પેટનો કંઠોર વિ. [સ] કંઠશ (૨) કંઠણ (૩) નિર્દય ૦તા, -રાઈ સ્ત્રી. ૦પણું નં

કંઠોળ નં [સ કઠોળ] દાળ પડે એવું -દિલ અનાજ [કંઠ -હિયું નં કંઠિયું.

કંઠ (કં) સ્ત્રી. [સ કાટિ, પ્રા કઠિ] (કા) કમર, કંઠ સ્ત્રી. એક વાગ આડેલી ડાગર, કંઠ (૨) ગાણીને અપાતી વસ્તુ ઉપર એ કંઠે અપાતો વવારો, કરંઠ

કંઠ, ૦કંઠ અં. (૦વં) એવો અવાજ કરીને ૦કંઠનું વિ. ભુઓ કંઠનું ૦કંઠનું અંકિ. ભુઓ કંઠનું ૦કંઠાટ પું. (૨) અં. ભુઓ

ઝંકાટ ૦કંઠાટી સ્ત્રી. ભુઓ કંઠાટી (૨) અં. ૦કંઠાટ કરીને [-ખેલાવવી = રૂઆખ બેસાડવો, સખતાઈ કરવી] ૦કંઠાવવું મંકિ. ૦કંઠાવવું. ૦કંઠિત વિ. ૦કંઠેલું, કંઠ (૨)

સઠાઈખધ, ઇસ્રીખધ ૦કંઠીને અં. ભુઓ કંઠીને (૨) ધસારાખધ, ઘણા જ જોશમા ૦કંઠવડી સ્ત્રી. ખાતા કંઠકંઠે એવી વડી ફૂલવડી

કંઠક વિ. [૦વં] બહુકો ખોલે એવું (૨) [સ કક્કલટ] કંઠણ, આકર (૩) કાચુ, અપગ્નિકવ (૪) કંઠાકાવાણુ, ભૂખ્યુ, ઉપવાસી (૫) [સ લૂઢક] સ્ત્રી. કાનનું એક ઘરેણું (૫) તખતી (ખારીની) ૦ખં ગાળી વિ. સાવ ખાલી - નિર્ધન - કાઈ,

-કાશ સ્ત્રી. ૦કંઠતા (૨) નાણાની તાણ કંઠકા-ખાલૂસ વિ. ભુઓ 'કંઠકો'મા

કંઠકાવણું સંકિ. [૦વં] વગાડવું (પડવમ ઇત્યાદિ) કંઠકિયુ નં [ભુઓ 'કંઠક' ઇથો] પુરુગના કાનનું ઝરેણુ

કંઠડી સ્ત્રી. [ભુઓ કંઠડી-કો] કંઠડી -કો પું. ૦કંઠો -કાખાલૂસ વિ. ભુઓ કંઠડી ગાળી

કંઠ (-ર) કોચલી સ્ત્રી. કરચલી, કરચોલી કંઠખેદ પું. [દિ કટ્ટલેત] કંઠખો ખોલનાર ભાટ કંઠખો પું. [દિ] કંઠા જેવી એક વીરરસાની રચના

કંઠછી સ્ત્રી. [દિ. કંઠચ્છુ] રસોઈ હલાવવાઈ પીરમવાનું છેડે વાડી જેવું વાળી ઢાંડીનું એક માધન -છા પું. મોટી કંઠછી. [-હલાવવો = ઘાલમેલ કરવી, ઢાળા રેવી; મારું મારવું.]

કડબલ પું [મ કઢજીલ] સતાર ખીન જેવા
વાધોમાં પડ્યો હોતો તાર [અવાજ
કડક, ઠકકડ અં (૨૧૦) કૂટવા કે કરકવાનો
કડકડ અં (૨૧૦) ઠભૂસ જુઓ કડકભૂસ
કડ(-ઠ)ણ સ્ત્રીં [સ કટક] કરાડ (૨) કોસની
કાંખી (૩) [સ.કટ = કટિ ઉપરથી] આદત, લઠણ
કડતલ સ્ત્રીં જુઓ કરતાલ (૨) [કા] નકામી કૂથલી
કડતલું નં [જુઓ 'કટલું'] કપાસની સાંકીઓનો
ગૂથેલો પડો, કટલું
કડદો પું ઓહુ આપણુ તે (૨) ભેગ (૩) કટલું.
[-કરવો = છૂટ મૂકીને ઓછામાં આપી દેવું
(૨) વાવો પતવી સોદા નકી કરવો]
કડપ પું જુઓ કરપ (૨) સ્ત્રીં જુઓ કડખ
કડપણુ નં [કડપ + હુ] છોડને કાપી કાપીને
ખેતરમાં થોડે થોડે અતરે ઢગલા કરવા તે (૨)
[?] રાવેલાનો વાસણમાં ચોટેલો પોપડો, ખખડું
કડખ સ્ત્રીં [સ કઢવ] ભગવાનની તા ચકા સાકા
કડલી સ્ત્રીં [સ કટક] કાથનું એક ઘરેણું, કઠ્ઠી
-હુ નં પગનું એક ઘરેણું, કહુ
કડકું વિં [સ કટક, પ્રા. કઢક] કરિયાતાના
સ્વાદ જેવું, કડ (૨) અપ્રિય (૩) નં [સ
કઢક] એક જ રાગના કાવ્યની કટલીક
કડીઓનો સમુદાય [કડવી આંખ = નાપસંદગી
કે અપાની નજર કડવી જીભ = અપ્રિય લાગે
તેણે ખોલણુ તે] ઝેર, વખા વિં ઝેર જેવું -
ખૂખ કહુ - ગટિયું નં એક દવા - ગટ
પું, સ્ત્રીં કડવો સ્વાદ (૨) [લા.] લાગણીઓની
-સખંધની કટુતા - વાટકું સં કિં કહુ
ઓસડ આપણુ - વાણી સ્ત્રીં કડવી દવા
- વાળાહું વિં કહુ ખોલણુ, મીઠાળાહું
નહિ એવું. - વાશ સ્ત્રીં [+ આગ] કડવાપણુ
-વી સ્ત્રીં એક વેલ, ગણો [લોટો
કરવો પું [જુઓ 'કરવો'] કરવડો, તાળચાવાળો
કડવો પું પાટીદારની એક જાતનો માણસ
કડમલો પું પડખાંતિયુ
કડા પું એક જાતની હાગર - ચોખા (૨) [સં
કુટ] કડો ઠંધાલ સ્ત્રીં ધ્રુવના ઝાડની છાલ
કડા (-ઠા) સ્ત્રીં [સં કઢાહ, પ્રા કઢાહ]
તળવાનું વાસણ, પેણી (૨) ચર ઠંધી સ્ત્રીં પેણી

કડાક અં (૨૧૦) કડાક એવો અવાજ કરીને
કડાકડ અં (૨૧૦) કડાકડ એવા અવાજ સાથે.
-કી સ્ત્રીં [જુઓ કટાકટી] હરીશાઈ, ચડમા-
ચડસી (૨) સખત ખોલાખોલી, તડાતડી (૩)
ધડાધડી, માગમારી (૪) શત્રુવટ (૫) જુઓ
કડાકો ૨ [માથાકોટિયુ કટાળાલરેકું
કડાકટ સ્ત્રીં, -ટો પું માથાકૂટ -ટિયું વિં
કડાકો પું (૨૧૦) કડાક એવો મોટો અવાજ (૨)
નકોરડો ઉપવાસ, લાણણ [કડાકા ફેરવા =
આગળી ખેચી કે વાળીને કડાક અવાજ કરવો
કડાકા પડવા, થવા = ખાવા ન મળવું,
ઉપવાસ થવા] [સન્ન
કડાકૂટ, કડાખીડ અં અડાખીડ, ધમવેકાર.
કડાનું વિં [સ કૂન, પ્રા. કઢ + નુ] (કોઈને
માટે) અંજિત કરાયેલું, -ને ચોગ્ય; -ને માટેનું
ઉદા. 'આ અનાજ કૂતરાના કડાનું છે' 'કોઈના
કડાનું હોય તો મને ન ખપે' [કૂટી ખ કૂટ
કડા (-ર) ખીન સ્ત્રીં [તુ કરાવીન] એક નાની
કડા (-ઠા) યુ નં [જુઓ કડા] મીઠી કડાઈ, પેણી
કડાર વિં [સ] માનર (૨) અહકારી
કડાસન નં [સ કટાસન] હલનું આસનિયુ,
વાસની ચટાઈ
કડિયા (-ચો) કોટ પું મોઈદાની એક જાત
કડિયાળી વિં સ્ત્રીં કડિયાળી (કાગ)
કડિયું નં [જુઓ કડ = કડ] જુઓ કડિયુ (કા)
કડિયો પું [દિ. કઢક] છોવા ચણવાનું કામ
કરનાર કાગીર. -યણુ સ્ત્રીં કડિયાની સ્ત્રી
-ચાકામ નં છોવા ચણવાનું કામ
કડિયોકોટ પું જુઓ કડિયાકોટ
કડિંગધીન અં (૨૧૦) એવો અવાજ કરીને
કડી સ્ત્રીં [સ કટક, કે કઢા] આકડી, 'હૂક'
(૨) ગોળ વાળેલો તાર કે સળિયો (૩) કાનનું
એક ઘરેણું (૪) ખેડી (૫) કવિતાનું પદ, ચગણ (૬)
ઓળ, હાર (૭) ખારણાની આકડી માકળ
[-કરવી = ખેડી પહેરાવવી - દેવી, મારવી
= સાકળ વાસવી] ઠોઠા વિં કડી અથવા
સાકળ તોડે એવું (૨) મજબૂત ઠબક, ઠબંક
વિં ઠાઠાંધ (૨) સાકળરૂપે ગઠિલું [ઐષધિ
કડું નં [સ. કઢક પ્રા કઢુ] એક વનસ્પતિ -

કહું નં [સં કટક, પ્રા કડક] ગોળ વાળેલો
ધાનુનો સળિયો, મોટી કડી (૨) હાથનું એક
ધરેલું

કહૂખલો પું [સં કટક+લો] ખૂલો, કાલો
કહૂચુ વિં [સં કટુ ઉપરથી] કહવારાપડતું, જરા
કહવા જેવા સ્વાદનું

કહે અં [મ] કને, પાસે (૨) તરફ
કહેટાટ અં [વં] સપાટાખંધ
કહેથડે અં (૨વં) ધમવોકાર, બહુ સારી રીતે
કહો પું [જુઓ 'કહા'] એક વનસ્પતિ, ધદ્રજવનું
જાડ [એક એલ્બર

કહોકંદ્ર નં ચક્રમક અને દોરીનું દેવતા પાડવાનું
કહોળ વિં [ક+હોળ] ખેડોળ, કદરુપુ

કહણ વિં જુઓ કહણિયુ (૨) સ્ત્રીં જુઓ
કહણ(૩)વાની(ચુ) (૪) નં ['કહણ' ઉપરથી]
મસાલાવાળું આમામણ -ણિયું વિંચીડિયું,

કહણો ઝવ્વાના સ્વભાવવાળું -ણું સંકિં
[મ. કય, પ્રા કઠ] ખૂબ ઉકાળણુ (૨) અંકિં
કહણો કન્વો, ઊકળણું

કહંગ પું [ક+હંગ] કુંચાલ, ગેવર્તણૂક -ચું
વિં હંગ વગરનું, ખેડોળ

કહા, ંઈ સ્ત્રીં જુઓ 'કહા'મા

કહાણુ (-ચેલુ) વિં ['કટક' ઉપરથી] કટિયલ
(૨) કહણિયુ

કટાપો પું ['કહણ' ઉપરથી] કહારો, ધામ (૨)
કેશ, પરિતાપ (૩) કદી (તિરસ્કારમા)

કટામ નં ઘોડા અને બળદને પલોટવાનું લાકડાનું
રિકાણ ચોકડું

કટાચુ નં [સં કટાહ] મોટી કહાઈ

કટાચેલું વિં જુઓ કહાણુ

કટાનં નં [જુઓ 'કટાનં'] દોઝ બાધવાની
પડળી - ઘર, કોઢિયુ

કટારો પું ['કહણ' ઉપરથી] ઊચક વસ્તુ લેવી
તે ઊધડ ઇનરો

કટાવણું મંકિં 'કહણ', 'કહણ'નું પ્રેરક

કટાણું અંકિં 'કહણ', 'કહણ'નું કર્મણિ

કટાળ વિં [ક+હાળ] ખગમ દાળવાળું (૨)

પું છીડ, ખોડીઆ [ઉકાળેલું

કટિયલ વિં ['કહણ' ઉપરથી] કહેલું, ખૂબ

કદી સ્ત્રીં [કે કઢિય, જુઓ કહણ] ખાવાની
એક વાની -દો પું જુઓ કહણો ૨, ૩(૨) કાઠો

કણ પું [સ] કણો (૨) ઘણો નાનો ભાગ,
પરમાણુ (૩) કાગરી (૪) [લા] બ્રાહ્મણ કે
અભ્યાગતને આપેલું ભિક્ષાન ૦૬૧૨ વિં
દાણાદાર(૨) કાગરીવાળું ૦ખીઠ સ્ત્રીં દાણાખીઠ
કણ(-ણ) પ્રત્યય કિંને લાગતા 'તે કિયા
કરનાર', તેની દેવવાળું 'એ અર્ચનું વિં બનાવે
ઉદાં ખીકણ, -ણું, લડકણુ

કણક વિંકડક, જરાકાચુ (૨) સ્ત્રીં [મ કળીક]
આધેલો લોટ (૩) [સ કળિકમ] કણ, ભિક્ષાન
[-કરાવની = ભિક્ષાન આપણુ -કેળવની,
ચૂંદની, દૂ પની, બાંધની = (રેટલી પૂરી
ઇનો) લોટ પાણી નાખી, ચૂદીને તૈયાર કરવો]

કણકણુ સ્ત્રીં [કે] (૨વં) કણકણાટ ૦ણું
અંકિં દુ ખ અથવા અસતોપને લીધે
ગળામાથી અમ્પટ અવાજ કાઢવો, ઝીણું રોલું
-ણા(-ણી) સ્ત્રીં થયરાટ, ક પારી, કમકમાટ
(૨) કટાળો -ણાટ પું કણકણુ તે -ણો
પું થયરાટ, ક પ [(હિ ચકાનું)

કણકણું અંકિં [સ કર્ણ] કચૂડ કચૂડ થણુ

કણકી સ્ત્રીં [સ કળિક] ચોખાનો ભાગ (૨)
ઝીણો કણ ૦૬૧૨ વિં [તદાર] કણકીવાળું,
દાણાદાર

કણજ સ્ત્રીં [સં કરજ] એક જાડ -જુ નં
કણજનું બી -જિયુ નં કણજના બીનું તેલ
કણજો પું જુઓ કણજરો

કણ(-ણો, -ણાચ)નું નં ['કણ' ઉપરથી]
દરમાયા તરીકે અપાતું અનાજ

કણદાર, કણખીઠ જુઓ 'કણ'મા

કણદિયો પું [સ કળ (ના ચૌકાગનું) + ઢીપ?]
સ્ત્રીં જોના હાથનું એક ઘરેણું

કણખી વિં [સ કુટુમ્બિન્ પ્રા કુટુવિ] એ
નામની એક જ્ઞાતિનું (૨) પું એ જ્ઞાતિનો
માણસ (૩) [લા] તાબેદાર આદમી, ગુલામ
-ખણુ સ્ત્રીં કણખીની સ્ત્રી

કણમણુ અંકિં જુઓ કણકણુ
કણમણાટ પું કણમણુ તે

કણચરી સ્ત્રીં [સ કનક, પ્રા કળય પરથી]
+ સોનાનું એક ઘરેણું

તે ઠદાર વિં કદરવાળુ ંહું સં કિં
 [‘કદર’ પરથી] કદર કરવી [(૩) કૂપ (?)
 કદરજ વિં [સ કદર્ય] કદ્રૂસ (૨) પાણ, કુદ્ર
 કદરદાર વિં, કદરહું સંકિં ભુઓ ‘કદર’મા
 કદર(-ર)હું અંકિં [‘કદ્રળવ’ ઉપરથી] ઓલ
 વાલુ, યુઝાલુ (દીવાનુ કે દેવતાનુ)
 કદરી વિં કદરજ, કૂપણ (૨) કદર ભણનાર
 કદરપું વિં [સ કદ્રૂપ] કૂપહું, ખેડોળ
 કદવા સ્ત્રીં [ક+કવા] કદવા, શાપ
 કદવાન વિં [કદ+વાન] કદવાળુ, કદાવર
 કદહું સંકિં [સ કદ્] મારહું, ઈન કરવી
 કદશના [કદ+અશના] ખેદરકારી, ધ્યાન ન
 આપહું તે (૨) ચિતા કાગળ
 કદલી(-ળી) સ્ત્રીં [સ] કળ ંનાલ(-ળ)
 સ્ત્રીં કળના થઈની અદરનો સુંવાળો ભાગ
 ંપુષ્પ નં કળનુ ફૂલ ંકલ(-ળ) નં
 કળુ. ંવન નં કળોનુ વન, કળો બધા ઘણી
 હોય એવી જગા ંદત ભપુંકળનો થાલલો
 કદહાડો પું [ક+દહાડો] કમોસમ (૨) દુખનો
 દહાડો [ભુઓ ‘કદલી’મા
 કદળી, ંનાળ, ંપુષ્પ, ંકળ, ંવન, ંદત ભ
 કદ બ નં [સ] એક ફૂલઝાડ, કદમ
 કદા અં [સ] ક્યારે (૨) કાઈ સમયે, કદાય
 ંચ અં દેવયોગે, રખેને (૨) કાઈ વાર
 (સલવ ખતાવવા) ંચિત્ અં [સ] કાઈ
 વખતે, ક્યારેક, કદી ંપિ અં [સ] કદાચિત
 (૨) કાઈ દહાડો પણ, હરગિજ
 કદાગરે પું કનિયો (૨) અદાવત, અટસ
 કદાવર વિં [ફા કદાવર] મોટા કદ અથવા
 આકૃતિવાળુ (૨) મજબૂત
 કદાસણુ સ્ત્રીં વઢકારી સ્ત્રી
 કદી અં [કો+દી ?] કદાપિ, ક્યારેય પણ
 (૨) કાઈકે વેળા ંક અં જવલ્યે, કાઈકે જ
 વાર. ંકદી અં કાઈ કાઈ વાગ
 કદીમ(-મી) વિં [અ] અસલી, પ્રાચીન,
 ભૂના જમાનાનું [ને કાઈ વાર
 કદીમદી અં [કદી+મદી (દિ.)] કદી નહિ
 કદીમી વિં ભુઓ કદીમ
 કદીર વિં [અ] શક્તિમાન, સર્વશક્તિમાન

કદુવા સ્ત્રીં [ક+કવા] કદવા, શાપ
 કદૂરત સ્ત્રીં [અ] મલિનતા, કહોળાપણુ (૨)
 અસ્વસ્થતા (૩) શકા
 કદષ્ટિ સ્ત્રીં ભુઓ કદષ્ટિ
 કદુપું [ફા કદ્] કૂધી (૨) [લા] ખતો, દૂ કો
 ભડો ને મજબૂત લાકડાનો દડો (૩) ધોકાણુ
 કદુ પું [સં] (સ) કચ્છપ ખાંચિની સ્ત્રી -
 નાગલેકોની માતા ંકુમાર, ંચુત પું નાગ
 કદ્રૂપ(-પુ) વિં [સ] કૂપહું, કદરૂપ
 કધાન નં [કુ+ધાન્ય] હલકી ભતનુ અનાજ
 (કાદરા, ખદી ઇં) (૨) ખગડેલુ અનાજ
 કધોડું, -ણુ વિં [ક+વોડું, વોણ] કંથોણુ
 -ણી સ્ત્રીં લાખો વખત ચીજ ન વોવાથી
 થતી એની ગાઢ મેલભરી સ્થિતિ (ખાસ કરીને
 કપડાની) -ણું, -તું, -વણુ વિં વોયુ
 ધોવાય નહિ એટલુ મેલુ
 કનક નં [સ] સોનુ (૨) ધન, દોલત (૩)
 કંતૂરો ંપાટી સ્ત્રીં સોનાનો પટો ંકલ
 નં સોનાનું ફૂલ (૨) કાનનું એક ઘરેણુ
 (૩) ધતૂરાનુ ફૂલ ંચુદ્રા સ્ત્રીં સોનામહોર
 ંવણું વિં સોનાના રંગનુ ંસારિકા સ્ત્રીં
 એક પક્ષી -કાચલ(-ળ) પું (સ) સુમેરુ
 કનકવી સ્ત્રીં [હિ કનકૌવા] નાની પતંગ
 -વો પું પતંગ [-અપાવવો, -અકાવવો =
 પતંગને ઊડતો કરવા ખીનએ દૂર સુધી લઈ
 જઈ છોડવો, છૂટુ અપાવવી -ચગાવવો પતંગ
 ઉડાડવો, ઊચે ચડાવવો]
 કનજર સ્ત્રીં [ક+નજર] કંદષ્ટિ
 કનહું સંકિં દુખ દેહું, પજવુ -ગત સ્ત્રીં
 કનહુ તે, હેરાનગતિ
 કનહાટ પું કનહુ તે
 કનફૂલ નં [સ કર્ણોત્પલ, પ્રા કણ્ણવ્પલ ? કે
 કણ + ફૂલ ?] જાનનુ એક ઘરેણુ, કનકફૂલ (?)
 કનવા, ંર સ્ત્રીં દરકાગ, ચિતા
 કન(-ના)સ્તર નં [ક કેનિગટર, દિ.] વાસ
 કે ઘાસની ચીપોની ટોપલી કે કડિયો (૨)
 શીંકી (પડિયાની) (૩) દીનના પતરાનો કપ્પો
 કનાઈ (ના) પું [હિ કન્હાઈ, સ. કુળ્ણ]
 (સં) +કનૈયો, કહાન (૫)

કેનાત શ્રીં [સ] ત ખૂની ઝપડાની ભીંત (૨)
ભડા ઝપડાનો પડદો

કેનાસ્તર નં જુઓ કેનાસ્તર

કેનિષ્ઠ વિં [સ] ઉમ્મરમા સૌથી નાનું (૨)

સૌથી નાનું (૩) છેકે ઉતરવું, હલકામા હલકું.

૦તા શ્રીં ૦પક્ષ પું છેકે ઉતરતો પક્ષ

(૨) હલકી ગત - છિડા શ્રીં ટચકી

આગળી (૨) વિં નાની (બહેન) [આવે છે

કેની અં 'કે નહિ?' એ અર્થમા વાક્યમા

કેનીનિકા શ્રીં [સ] આખની છીકી

કેને અં [સં કર્ણ] પાસે

કેનેરા શ્રીં [સ] વેસ્યા (૨) હાથણી

કેનેરી શ્રીં ['કણ' ઉપરથી] ચોખાની કાછ (૨)

['કિનારી' ઉપરથી] કિનારી, કોર (૩) કાગગી (૪)

ખારી પૂરી (૫) [હ કેનેરી] એક પક્ષી

કેનેરુ નં ['કિનારો' ઉપરથી] કિનારો, કોર (૨)

અં જુઓ કેને, પાસે

કેનેવાળિયો પું [કેને + વાળિયો (વાળો)] (કા)

મકાનમા ઘૂસેલા ચોરનો ખહાર ઊભેલો સાથી

કેનોછ શ્રીં [હિં કનૌજ, સ. કાન્યકુબ્જ, પ્રા

કન્નનજ્જ] મધ્ય ગંગાચમુના અને ઉત્તર

પ્રદેશની એક હિંદીની ખોલી

કેનૈયો પું [સ કૃષ્ણ, પ્રા કણ્ઠ - ન્ઠ, હિં કન્ઠૈયા]

(હસ્તુતિ ખોલવામા લોપાઈ ગઈ છે) (સ)

કૃષ્ણ કેનાઈ

કેનોઆં નં ૦ખં ૦વં [સ કર્ણ, પ્રા કણ - ન્ન

પન્થી? કે કણ્ણાઝાસ?] કાનની ખૂટો

કેનોછા નં એક પ્રનરપતિ

કેન્ના શ્રીં [હિં, મ સ. કર્ણ, પ્રા કન્ન પરથી]

કન્યા, (ઊડવા માટે) પતંગના ઢહા અને ઝમાન

સાથે ખવાતી દોરીની ચોળના [-ખાની =

પતંગે એક ખાણું કંજાતું ઊડતું -ખાંવની =

કંજાની ચોળના કન્વી, તે દોરી ખાધવી] ૦હું

અં કિં એક ખાણું નમતું રહેલું, ગિજાતું

(પનગતું) -ત્રી શ્રીં કંજાતી ચોછી ઝરવા

માટે પનગને છેડે ચોડાની પૂછડી (૨) [?

નાની પતંગ

કન્યકા શ્રીં [સ] નાની કુવારી છોકરી

કન્યા શ્રીં [સ] કુવારી છોકરી (૨) પુત્રી, દીકરી

(૩) એક મરિા (૪) મોટી ઇલાયચી (૫) [સં] દુર્ગા,

પાર્વતી [-ઉતરવી = કન્યા જવી લગ્નવહેવાર

ખવાવો, ખેડીવહેવાર હોવો] ૦ઉતાર પું ૦કન્યા

ઉતરવી અપાવી તેકે તેનો વ્યવહાર, ૦કેળવણી

શ્રીં ૦કન્યાઓની કેળવણી; શ્રીકેળવણી

૦કાળ પું કુવારાપણાનો સમય (૨) કન્યાને

પરણાવી દેવાનો સમય ૦કુખ્જ પું (સ)

એ નામનો ક્ષોળની આલુખાલુનો એક

પ્રાચીન દેશ ૦કુમારી શ્રીં (સ) હિંદુસ્તાન

ના દક્ષિણ છેડાની ભૂશિર (૨) દુર્ગા ૦ગત નં

શ્રીવન, પક્ષુ (૨) કન્યા રાશિમા ગ્રહની ગિયતિ

૦મહુણુ નં કન્યાને પરણવું તે, લગ્ન ૦ચૂડી

શ્રીં પગણતી વખતે કન્યાને પહેગવવાની

ચૂડી ૦દાન નં કન્યાને વિગિપૂર્વક પરણાવવી

તે (૨) તે વખતે અપાતી પહેગમણી ૦દાયો

પું કન્યાને અપાતો દાયત્તો - પહેરામણી

૦ધન નં કન્યારૂપી ધન ૦યુત્ર પું કુવારી

કન્યાને થયેલો પુત્ર (૨) લાણે ૦રાશિ વિં

શ્રીના જેવા ગુણવાળું, ખાયલું (૨) શ્રીં એક

રાણિ ૦વય નં કન્યા તરીકેની ઉમર

૦વસ્થા શ્રીં કન્યા તરીકેની અવસ્થા

૦વિચય પું કન્યા દેવા ખદલ પૈસા લેવા તે

૦શાળા શ્રીં છોડીઓની નિશાળ

કન્યા શ્રીં જુઓ કેન્ના

કન્યાણું નં વીંગો

કપ પું [મ, સ કાર્પાસ પરથી] લમગરી, કંદ

(૨) [હ] પ્યલો

કપચી શ્રીં [મ કો કપચી, સ કવચ?] મહક

પૂરવાનો પથ્થર (૨) પથ્થરનો ભૂંડો

કપટ નં [સ] છળ, પ્રપચ (કુરુણું, -ખેલણું,

-રમણું) ૦કેટ પું ઠગવા માટે ઊભો કરેલો

ખનાવડી કોટ (૨) ઠોગનો પડદો ૦ખોર વિં

કપટી, ઠગ ૦નિદા શ્રીં છેતરવા માટે કરેલી

કોઈની નિદા ૦પ્રખ ધ પું કપટની ચોળના

૦ખાજ વિં કપટખોર ૦ખાછ શ્રીં ઠગાઈ,

ધૂનતા (૨) કપટની લળ ૦ભાવ પું કપટની

વૃત્તિ ૦ચુદ્ધ નં કપટભૂંડું કે કપટથી લડાતું

ચુદ્ધ ૦કપ વિં કપટી રૂપવાળું, ઠગાર ૦વધ

પું કપટ ઝરીને મારી નાખવું તે ૦વિદ્યા

શ્રીં કપટ કરવાની વિદ્યા ંવેશ પું ભૂદો-
ખનાવટી વેશ, સોગ -ટી વિં કપટવાળુ,
કપટભયું (૨) કપટ કરનાર

કપ(-મ)કાળ શ્રીં ભુઓ કમકાળ
કપકછાણુ વિં [હિ કપકછાણ, ભુઓ કાપક +
છાણુ] કપકાથી ચાળેલુ (૨) કપકામા સીવી
લઈ છાણમાટીથી લીધેલુ (૩) નં કપકાથી
ચાળેલુ તે

કપકમટ્ટી શ્રીં [દિ કપકમિટ્ટી, ભુઓ
કાપક + માટી] હવા ન પેસે તે માટે, કપકા અને
માટી વડે ડાટો મારવો કે કપકુ લપેટી માટીનો
લેપ કરવો તે

કપકું નં [સં કર્પટક, પ્રા કપ્પક] કાપક,
લૂગકુ (૨) પહેરવાનુ લૂગકું - વસ્ત્ર - હાલતાં
નં અંબં [મ, હિ કપકાલતા] પહેરવાના
લૂગકાલતા [વગેરેનુ (૨) ગાયત્રુ, ડગળુ
કપનરું (-ળુ) નં છાલ, છોતર (કેરી, કૂધી
કપના શ્રીં [સં] કીડો

કપરું વિં [દે લ્વપર] મુસ્કેલ, અવર (૨)
વસમા - કડક સ્વભાવવાળુ (૩) ખાપર, ભારે
પહોચેલુ

કપરોડ શ્રીં અખોલ, અખોલમા અખોલ
કપરિંકા શ્રીં [સં] કોડી (૨) છેક હલકી
કિમનુ નાણુ

કપાટ નં [સં] કમાડ, ખારણુ (૨) કપાટ
અપ્રધ પું ચિત્રકાવ્યનો એક પ્રકાર

કપાણુ નં લૂ લાગવી તે (૨) [ભુઓ કાપવુ -
કપાણુ] કાપવુ - કપાણુ તે

કપાતર વિં ભુઓ કપાત્ર

કપાલ(-ળ) નં [સં] ભમરની ઉપરનો અને
માથાના વાળની નીચેનો મોઢાનો ભાગ, લલાટ
(૨) ખોપરી (૩) [લા] ભાગ્ય ંપદી વિં (૨)
નં કપાળમા પગ હોય એવુ (છવડુ). -લિકા
શ્રીં કીકરું (૨) દાંતનો મેલ - લી પું
ખોપરીનો હાર રાખનાર - મહાદેવ, શિવ (૨)
એક જાતનો અથોરી ખવો - શિવલજા (૩)
હલકી વર્ણનો માણસ (માછીથી બ્રાહ્મણને
પેટે ઉત્પન્ન થયેલો) - ક્ષી વિદ્યા શ્રીં
અથોરીની વિદ્યા

કપાશિ(-સિ)યું વિં [ભુઓ કપાસ] જેમા
કપાસનો પાક થતો હોય એવું - ચો પું
કપાસનુ ખી (૨) પાકેલા ગૂમડા, ખીલ ઇલાદિ-
માથી નીકળતો ગંઠાચેલો દાણો

કપાશી(-સી) શ્રીં [ભુઓ 'કપાશિયો']
(પગની) કણી, આંટણ

કપાસ પું [સં કાર્પાસ, પ્રા કપ્પાસ] કપાસનો
છોડ (૨) ખી સાથેનુ :

કપાસિયુ, -ચો ભુઓ 'કપાશિયુ' મા

કપાસી શ્રીં ભુઓ કપાશી

કપાળ નં ભુઓ કપાલ [-કૂટણું = શોક
વગેરેના અવેશમા કપાળે હાથ પછાડના (૨)

સખત મગજમાની કરવી (૩) હતાગ થવુ
- ધોઈ આવણું = લાયક થવુ, વિદ્યાતાના લેખ

દૂર કંવા - કૂટણું = કમનસીબી થવી, લાખા
વખતની આશા ધૂળ મળવી કપાળે કંકુ =

ધનભાગ્ય, નશ - જે કાળળ, - જે મેશનો
આંદલો અપજશ - જે ચોટણું તિરંગનામાં

આપવુ (૨) માથે પડે તેવી નકામી વસ્તુ
આપવી - જે ચોટણું = માથે પડેલુ પાલવે

પડવું - જે હામ દેવો = કંશુ જ ન આપવુ
- જે હાથ દેવો = ખિખ નિગશ થવુ] ંકૂટ

શ્રીં માથાકોડ, મગજમારી ંકૂટિયુ, ંકૂટ
વિં માથાકોડિયુ, કટકટ કરતુ (૨) વણી મગજ-

મારી કરાવે એવું ંકૂટો પું કપાળકૂટ
- ગિયો પું કપાલી (તુચ્છકારથી)

કપિ પું [સં] વાંદરો (૨) શ્રીં (કા) એક જાતની
ઘોડી ંકવજ પું (સ) અભુન, ંતાન વિં

વાંદરા જેવુ, તોફાની ંમુખ નં વાંદરાનુ મો
(૨) વાંદરાના જેવુ મો

કપિલ વિં [સં] ઘેરા બદામી રગનુ (૨) પું
(સ.) સાખ્ય દર્શનના પ્રણેતા ઋષિ - લા

વિં શ્રીં ઘેગ બદામી રગની (૨) શ્રીં ઘેરા
બદામી અથવા તદ્દન કાળા રગની ગાય (૩)

તદ્દન એક રગની ગાય (૪) એક જાતનો લાલ
સુગંધી ભૂકો (૫) [સં] ઇશાન કાણના પુડરીક

નામના દિગ્ગજની પત્ની (૬) કામવેનુ - લાપટ્ટી
શ્રીં ભાદરવા વદ છઠ, હસ્ત નક્ષત્ર, વ્યતિપાત

અને મંગળવાર. એ યોગવાળો દિવસ

કપિંજલ નં [સ] તેતર (૨) ચાતક (૩)

પું (સ) [કાદબરીમાં] જ્વેતકેતુ અધિને

પુત્ર -લા સ્ત્રીં (સ) એક નદી

કપીથ નં [સં. કપિથ] + કોહું કે કોહી

કપીશ પું [સ] (સ) કપિ -વાનગ્ને ઈશ,

હનુમાન

[એવો પુત્ર

કપૂત પું [સ. કુપુત્ર] ખગખ -નામ ઓળે

કપૂર નં [સ કર્પૂર. પ્રા કર્પૂર] એક મુગધી

દ્રાવ્ય. ૦તું વૈતરું નં આનદદાયક કામકાજ

[કપૂરે કોગળા કરવા = સુખધૈભવ માણવો]

ઠકાચરી(-લી) સ્ત્રીં [+ (હિ), કચરી]

એક મુગધીદાર મુખિયુ ઠચીની સ્ત્રીં

[ન કાપૂરચીની] એક ઐપધી (૨) ચિનાઈ

સાકર ઠતેલ નં કપૂરતુ તેલ ઠમધુરી સ્ત્રીં

કપૂની સોડમ માગ્તો એક છોડ -રિયાં

નંખંબં કપૂની પાન (૨) કાચી કેરીના

લાખા ચીરિયા -રી વિં કપૂરના જેવું, સફેદ

(૨) એ નામની જાતનું (નાગગ્નેલનું પાન)

કપેચાં નંખંબં [કપચી (ગાખચુ, ચીં) ?

કે 'કવચા' ઉપરથી ?] એક વસાણુ

કપેચું વિં [ક + પેચ] અટપડું, અધરું

કપોદી સ્ત્રીં -કું નં સરખાવો મ. કર્પ (-ચ્ચ)ટ]

પોપડી (રોટલા, રોટલી ઇલાહિની) (૨) પાતળી

છાલ, ઝીણું પડ

કપોત નં [સં] કપૂતર (૨) હોલો ઠક નં

નાનું કપોત (૨) સાંજખાર (૩) મુરમો

ઠની, -તિની, -તી સ્ત્રીં કપોતની સ્ત્રી

કપોલ(-ળ) પું [મ] ગાલ (૨) વાણિયાની

એક જાતનું ઠકદિપત વિં ખનાવડી, ઓઠવી

કહેલું, આકાશપુખ જેવું ઠકદપના સ્ત્રીં પાયા

વિનાની -ખોડી કદપના

કપોળુ નં કપાળ ઉપરના વાળ બોડાવી કરાતી

અર્ધ ચક્રાકાર હાલમત

કપોતાન પું [પો] આગેવાન, વડો-ઉપરી

અમલદાર (૨) ટડેલ, વહાણ કે આગળોટનો

ઉપરી (૩) પલટણનો કે કોઈ દુકીનો ઉપરી

(જેમ કે કિરેટનો)

કપ્પડ નં [સ કર્પટ, પ્રા] કાપડ ઠકણુથ

[પ્રા, સં કનક] નં + ધણુ ક્રીમતી કાપડ

કોપર સ્ત્રીં (ક) લેખડ, નદીની કંગડ (૨)

વિં ભુઓ કપ્પ

કપ્પી સ્ત્રીં, -પ્પો પું ભુઓ 'કપ્પી'મા

કક પું [સ] આયુર્વેદ પ્રમાણે શરીરની ત્રણ

ધાતુમાની એક, જ્વેષ્ઠ (૨) ખાસી, ઉવગ્મ

(૩) ગળદો, બળખો (૪) ચક્રમકના તાણા

ઝીલવાતુ ર, જમગરી, કપ ઠક્ષય પું

દેકસાનો ક્ષય, એક રોગ ઠબર પું કેકના

વિકાને લીવે આવતો તાવ ઠચાવ પું

કકનો એક રોગ -કોદર નં [+ ડર]

કકના વિકારને લીવે થતો પેટનો એક રોગ

કકન નં [મ] શખને ઓઠાલવાતુ લુગડુ (૨)

[ક કોદિન] શખ મૂકવાની પેટી -ની સ્ત્રીં

[મ] કીંગુ કુલુ, કીરનો વેશ (૨) ટૂકી

ખાયતુ લાણુ પહેણ [૨] મગમત

કકલાત સ્ત્રીં [મ કાફાલત] ચૂનાની ગાંઠ, છો,

કકા વિં [ફા લ્લફા] ખક, કોધાયમાન,

નાખુશ ઠમરણ સ્ત્રીં નાખુશી, ઇતરાણ

કકાત સ્ત્રીં [મ કાફારહ] ઇસ્લામી શખિયત

પ્રમાણે પાપનિવાણાર્થે કરેલુ પુણ્યદાન,

પ્રાયશ્ચિત્ત(૨)નુકસાન, હાનિ(૩)કલિયો, ટટો

કકોડું વિં [ક + કોડ (નિકાલ)] વિષમ,

વિપરીત (૨) કઠણુ, કલાણુ (૩) મુઝેલ

કખક પું [ફા] એક પક્ષી

કખજ વિં [મ કખજ] કખજમા કે તાખામા

હોય એવું (૨) [મ કખજ] બવકોશવાણુ

-જગીરો પું મિલકતનો કખજે આપીને

તે ઉપર વ્યાજે નાણા લેવા તે -જાન પું

[મ કખજ] કખજે, હવાલો -જિથ(-ચા)ત

સ્ત્રીં [મ કખિયત] રોકાણ અટકાવ (૨)

બધકોશ, મજાવરોવ, એક રોગ -જેદાર

વિં કખજે ધરાવનારું (૨) પું તેવો માણસ

કખજે પું [મ] તાખો, હવાલો, ભોગવટો (૨)

દખાણ, પકડ (૩) ખાય વગરનું અથવા ટૂકી

ખાયતુ બદન (૪) ચોળી [-કરવો = તાખામાં

લેવું, હાથ કંઠુ -મેળવવો, લેવો = કાચદેસર

ભોગવટો લેવો] ઠભોગવટો પું કખજે તેમ

જ ભોગવટો

કખડ વિં [પ્રા કખ્વડ = કનગતુ પરથી ?] મૂર્ખ,

ભોટ. ગામડિયુ (૨) નં [સ કપાટ] નાનુ
તાકુ, લ ડારિયુ
કપડવું સં કિં હેરાન કરવુ
કપડાવું અંકિં માદુ પહુ, શરીરનુ કથળવુ
કપર સ્રીં [અ કમ] કપ્ર, ઘેર(૨)તેમા મહું
દાદી ઉપર કરેલુ ચણતર [(હથિ)કપર ખોદવી
= પોતાનુ મૃત્યુ થાય, કે પોતાને અતિ નુકસાન
થાય તેવુ જાતે કરવું] ંસ્તાન નં [+ (કા.)
સ્તાન] મુસલમાનો યા ખ્રિસ્તીઓનુ અશાન
કપરી સ્રીં [સં] ચોટયો, વેણી
કપલ અં [અ. કવલ] પહેલા
કપંધ પું, નં [સ] માથા વિનાનુ શરીર(૨) [સ]
ગહુ(૩) એક રાક્ષસ (૪) [જ+ખ વ] ખરાખ બધ
કપા સ્રીં [અ.] ઝભો (અમીરી) કૃત્ય
કપાણ સ્રીં [જ+ખાણ] ઊંઘોધ ઘો મૂર્ખાઈભર્યું
કપાટ પું, નં [સ કપાટ] સરં મ, ૩ કવ્વોઈ ?
વગ્નુઓ મૃત્વાની ખાનાવાળી એક ખનાવટ
કપાડ વિં કદરુ, ખરાખ, દુષ્ટ (૨) પું
[સરં હિ, મ] વાસનો ભોર, ગણ (૩)
નં ઇમાગતી લાકડુ ંકં સ્રીં [+સં કષ્ટ,
મ કવાઢકષ્ટ] ખૂખ સખત કે હલકી મજૂરી,
ગધ્ધાવૈતર -હિયું વિં જાડુ અને ભેરવાળુ
(૨) કપાડી -ડી વિં કપાડા કરનાર (૨)
પું ઇમારતી લાકડાનો વેપારી (૩) કડિયારો
-હું વિં બેડોળ, કઢયું, કદરુ (૨) નહાર .
દુષ્ટ, વ્યભિચારી (૩) નં તેવુ કામ
કપાખ પું [ફા] માસનુ મૂઢિયુ-ભજિયું
ંચીની સ્રીં એક ઐપધિ
કપાલો પું [અ] સાદુ (૨) સાટાનો કરાર (૩)
વાયદે નાણા આપવાના કરારથી કરેલી ખરીદી
કપી અં [હિ. કમી] કપૂ; કદી
કપીર વિં [અ] મહાન, મોટું (૨) પું ભાટ,
કવિ (૩) [સ] પ્રસિદ્ધ લક્ષ્મીકવિ અને જ્ઞાની
ંય થ પું કપીર પાછળ ચાલેલો પથ ંય થી
વિં કપીર પથનુ (૨) પું તેનો અનુયાયી
-રે પું કપીર પથીઓનુ પહોળા મોનુ ભિક્ષા-
પાત્ર; કટોરો (૨) ઇસ્લામી શરેહ પ્રમાણેનો
મહા અપરાધ [કપીલાવાળો
કપીલદાર વિં [અ કવીલહ+દાર (ફા)]

કપીલો પું, [અ] બૈગઢોકરા(૨) કુટુંબ, પરિવાર
કપીરો પું [અ] પારસી વર્ષ પ્રમાણે છેલ્લા
માસના પાચ દિવસોનો સમૂહ (૨) ચાદ્રવર્ષ
કરતા સૌરવર્ષમા આવતા વધારાના ૧૧
દિવસોનો સમૂહ
કપુલાવું સં કિં, કપુલાવું અં કિં
'કંબુલુ'નુ પ્રેરક ને કર્મણિ
કપુદિ સ્રીં [ક+પુદિ] કપુદિ
કપૂ અં [હિ કમ] + કદી, કોઈ વા
કપૂતર નં [ફા] એક પખી ંખાતું નં
ખૂતરો રાખવાનુ પીઞર (૨) [લા] નાના
નાના ઘણા ખાનાવાળુ એવુ કપાટ (૩) ગંદી
જગા -રી સ્રીં કપૂતરની માદા
કપૂદ નં [ફા] એક પક્ષી
કપૂધ સ્રીં કપુદિ -ધિયું વિં [+ધયુ]
કપુદિવાળુ
કપૂલ વિં [અ] મંજૂર, માન્ય [-થયું, -રાખયું
= કપૂલ કરવુ માનવુ] ંણી સ્રીં કપૂલાત
ં(-લા)ત સ્રીં કપૂલવુ તે [-આપવી,
-કરવી = કપૂલવુ (૨) કપૂલાતપત્ર લખી
આપવુ -માગવી = કપૂલ થવા કહેવુ, માન્ય
કે મજૂર છે કે કેમ તે પૂછવુ -લેવી =
મજૂરી કે સ્વીકાર મેળવવો] ં(-લા)તનામું
નં, ં(-લા)તપત્ર પું કપૂલાતનો લેખ,
કારનામું ંમ જૂર વિં કપૂલેલુ મજૂર થયેલું
-કરેલુ ંમ જૂરી સ્રીં ંડુ સંકિં હા
પાડવી સ્વીકારવુ (૨) કપૂલાત આપવી
કપૂલી સ્રીં [અ] ચણાની દાળની ખીચડી
કપેલું નં [જુઓ 'કવલુ'] કાળુ મોટું નળિયુ,
મોલારિયું (૨) ઘાટ વગરનુ હીકર (૩) મોટી
બેડોળ ઢીખ
કપોલ પું [ક+ખોલ] કુખોલ, કુવેણ
કપ્ર [અ], ંસ્તાન [ફા] જુઓ 'કપર'મા
કભા પું [અ. કવા] જરીનો નમો, વાંઘો ંય
પું કભા (૨) ઓઢો (૩) સ્રીં ખાય
કભારેજ સ્રીં કુલાગ્ન કર્કશા સ્રી
કભાવ(-વે) પું [જ+ભાવ] અપ્રીતિ, કટાંગો,
તિરકાર [મેલુ, કવોણ
કભોહું વિં [ક+ભોહું] ઘોયુ વોવાય નહિ એવુ

કમ વિં [ફા] ઓહુ (૨) ખરાખ અમકલ
વિં ઓહી બુદિવાણું, મૂખ (૨) ઓં ઓહી
અકલ અમકલ વિં કમનત, ગડના-
ગેહીના પેટનું અમાવર(વત) ઓં ઓહી
આવડત ઠંદરે વિં ઠંદર વગરનું (૨) ઓં
ઓહી ઠંદર ઠંદૌવત વિં કમતાકાત, દુખળ
ઠંદૌવતી સ્ત્રીં દુખળના, અશક્તિ અખર્ચ
(-રચ) પું ઓહી અચ અખર્ચ(-રચ)ળ
વિં ઓહુ અચાળ અખર્ચા(-ખાન) વિં
એ ગ્રણેણુ (૨) બહાના કાઢયા વિના હુકમ
માનના, આજાકિત (૩) નોતડુ (૪) ભૂડા-
ખોટુ (૫) સ્ત્રીં ગાળ, અપરાધ ઠળત વિં
કમઅસલ ઠળદે વિં ઓહુ વત ઠળેર
વિં કમતાકાત, દુખળ, ઠળેરી ઓં અશક્તિ
ઠળેશ(-સ) વિં નેશ ભુસા વિનાનું (૨)
નમાલુ ઠતર વિં [+ (ફા) તર] વધારે ઓહુ
-ઊતનું ઠતરીન વિં [- (ફા) તરીન] સૌથી
ઓહુ - ઊતનું ઠતાકાત વિં કમભેર
ઠતાકાતી ઓં કમભેગ ઠતી વિં [+ (ફા)
, ઈ] ઓહુ ઠતોલ વિં તોલમા તોલ કંટા
ઓહુ (૨) નેનો ઝાઝો ભાગ - વઢર ન પડે
એવું ઠનજર ઓં મહેન્યાનીની ઓહપ,
અવકૃપા ઠનસીખ વિં દુર્ભાગી (૨) નં
દુર્ભાગ્ય ઠનસીખી ઓં દુર્ભાગ્ય ઠકુરમદ
વિં ઓહી નવરાગવાણુ (૨) ઓં કમકુસદી
ઠકુરસદી સ્ત્રીં નવરાગતી ઓહપ અખત
(-ખત) વિં કમનમીખ (૨) ધૂર્ત, બદમાશ
અખતી(-ખતી) ઓં કમનસીખી (૨)
ધૂર્તતા, બદમાશી અપેશ વિં ઓહુ વતું
ઠસમજ વિં ઓહી સમજવાણુ (૨) ઓં
ઓહી સમજ

કમકમકું અંકિં [સ કમ્] ધૂજવ કપાગી
ખાતી કમકમાટ પું, -દી ઓં કમકમકુ
તે, કમકમી (૨) ત્રાસ (૩) ભુગુખા

કમકમાં નત્યઅવં ધુનગી, કપાગી [-આવવાં,
-ખાવાં, -છૂટવાં] -મી સ્ત્રીં કપાગી(૨) સગ
કમખો પું [ફા કમલાવ પરથી] કાપડુ,
કાચળી -ખી ઓં નાનો કમખો -ખાચોળી
સ્ત્રીં કમખાધાટની ચોળી

કમચી ઓં [તુ] ચાણુ = ઠેરડો(૨) ચાણુની રોગી
કમજરે અં [ક + મજરે] એજે, અખ્યાઃ
કમકં પું [સં] કાચખો (૨) વાસ -હી સ્ત્રીં
કાચખી [ઠરીને વાસવું]

કમકાહું નં [સ યમઠ ઉપરથી] ખખટિયુ (ખાસ
કમકાણુ નં [સ કર્મસ્થાન પ્રા કર્મદ્વાજ ?]

મોટો ખટલો, ગસલો (૨) વાખરો, મગસાગન
(૩) દગવટા વગરની કે ખાલી મોટી રચના

કમકાચો પું [સ કર્મ ? ભુઓ કમકાણ પણ]
ખાવકામનો સારો અતુલવી મિત્રી, ગિલ્પી

કમકાળ સ્ત્રીં [‘કમક’ ઉપરથી] ચિતાગ,
કાંડેલું લાકડું [કણકણું]

કમકણું અં કિં [ભુઓ કણવું] કચવાવું,
કમત સ્ત્રીં [ભુઓ કમતિ] કંચુદિ -તિયું

વિં કમતવાણુ [‘કમ મા

કમતર, -ગીન, કમતી વિં [ફા] ભુઓ

કમન નં [ક + મન] અપ્રીતિ, અલાવ

કમનીય વિં [સ] ચાહવા-છરછવા યોગ્ય

(૨) મુઠ મજેનું [કમ’મા

કમખખત, -ખતી, [ફા] -ખત, -ખતી ભુઓ

કમખેશ [ફા] ભુઓ ‘કમ’મા

કમર ઓં [ફા] કમર, કેડ [-કસવી,

-ખાવવી = હિમત લીડવી, તૈયાર થવું

-ભાગવી -તૂટવી = હતાશ થવું, ઢીસા થવું

-તોડવી, -ખેસવી = સખત મહેનત કરવી(૨)

ખીનતી હિમત તૂટી જાય તેમ ઢરવું -પર

કાકરો મૂછીને (કામ કંચું) = જગ્ય ચગ્યા

વિના] ઠકસ વિં (+કસવું) કમર કસનાર,

ભેનું કામ કનાર (૨) પું લડવૈયો, વીં પુરુષ

(૩) નં કેડને મજબૂતી આપનાર એક

ઔષધિ ઠતૂટ, ઠતોડ વિં કમર તોડી નાખે

તેવું અવર (કામ) ઠુંં ઢીલું વિં ઢીલી-

નખળી કેડનું (૨) હિમત વગરનું, પોટુ,

કાચર ઠમા ભેર પું તાકાત, હિમત

ઠપટી(-ટી) સ્ત્રીં કમર અથવા કાંઈ પણ

ચીજના મધ્યભાગમા ખાવવાની પટ્ટી ઠપટી

(-ટી) પું કેડે ખાધવાનો પટો ઠખ ધ

પું કમગટો (૨) વિં મુસજગ, સાવધ,

તપર ઠવા પું કમનો વા, એક રોગ

કમરક(-ખ) નં [સ કર્મરત] એક ખાદુ કળ.

-ખી સ્ત્રીં એતુ ઝાડ

કમરીક નં [કેવ્રિક] એક ભત્તુ કાપક

કમલ નં [સ] એક ફૂલ, કમળ (૨) ગર્ભ-
સ્થાન ૦ળ સ્ત્રીં લક્ષ્મી ૦(-ળ)તંતુ પું
કમળનો રેમો ૦દલ નં કમળની પાદડી
૦(-ળ)નાળ સ્ત્રીં કમળની દાડી. ૦પત્ર
નં કમલદલ ૦પત્રાક્ષ વિં [પત્ર+અક્ષ]
કમળદલ જેવી આખવાળું ૦ભૂ, ૦યોનિ
પું બ્રહ્મા ૦મુદ્રા સ્ત્રીં આગળાને કમળના
આકારેવાળવા તે -લા(-ળા) સ્ત્રીં વિષ્ણુની
પત્ની, લક્ષ્મી (૨) સુદરી, સ્ત્રી -લાકર
પું [+આકર] કમળોનો સમુદાય (૨)
કમળતું તળાવ-સરોવર -લાક્ષ વિં,
-ક્ષી વિં સ્ત્રીં કમળ જેવી સુદર આખ-
વાળુ -લા(-ળા)પતિ પું વિષ્ણુ -લા
(-ળા)સન પું [+આસન] બ્રહ્મા -લિની
સ્ત્રીં કમળની વેલ કે તેવી ભરપૂર તળાવ
-લોદ્ભવ વિં [પદ્મવ] કમળમાથી
ઉત્પન્ન થયેલુ (૨) પું બ્રહ્મા

કમળ નં જુઓ કમલ ૦કાકડી સ્ત્રીં કમળતુ
ખી ૦કોશ(-ષ) કમળના ફૂલનો ડોડો
૦તંતુ, ૦નાળ જુઓ 'કમલ'મા ૦પૂલ સ્ત્રીં
કમળ ચડાવીને પૂલ કરવી તે (૨) જેમા
દેવને મરતક ચડાવાય છે એવી પૂલ ૦ખંધ,
૦ખંધ પું એક ચિત્રકાવ્ય ૦ભૂ વિં
કમળમાથી ઉત્પન્ન થયેલુ (૨) પું બ્રહ્મા.
૦મુદ્રા સ્ત્રીં કમલમુદ્રા ૦વેલ સ્ત્રીં એક વેલ.
-ળા, ળાપતિ, -ળાસન જુઓ 'કમલ'મા
કમળી સ્ત્રીં એક ફૂલ (૨) એક રોગ -ળો પું
[સ. કમલા] એક રોગ (૨) [લા] વિકૃત દષ્ટિ
કમંડલુ(-ળુ) નં [સ] સન્યાસીનું જલપાત્ર
(૨) એક ધાતુપાત્ર (પીરસવાના કામતુ)

કમ હળ નં જુઓ કમ હલુ [કમાલુ
કમાઈ સ્ત્રીં [કમાલુ] કમાણી -ઉ વિં ગળતુ,
કમાચલુ સ્ત્રીં [સ કાનાચારિણી] જિનાળ, વેશ્યા
કમાડ નં [સ કપાટ] ખારણુ [(-દેહું,
-નાસપું = ખારણુ ખંધ કરતુ -ભાગવા =
વારવાર આવતુ -જલુ (ઉધરાણી ધં માટે)]

કમાડું નં [કમાડ' પરથી] ક્યારામા પાણી
આવવા કે આવતુ ખંધ કરવા માટે નીકમા
કરાતી-તોડાતી નાની પાળ [વિં કમાઉ
કમાણી સ્ત્રીં [કમાલુ] રળતર, કમાઈ -તલ
કમાન સ્ત્રીં [ફા] કામડું, ધનુષ (૨) કામકારે
આકાર, એ આકારની કોઈ પણ રચના
મહેરામ (૩) સ્થિતિસ્થાપક ગુણવાળુ ગૂંચળુ
'રિગ્રગ' [-કાઠવી = કમાનનો આકાર કને
(ખાંધકામમા) -ચલાવવી = ધનુષ્ય વાળીને
પણજ ચડાવવી. -છટકવી = (રિગ્રગ) વૂટી
થઈ જવી (૨) મિલજ જવો -નાખવી.
-ખેસાડવી = છટકેલી કમાનને ફરી ગોઠવવી.
કે ન હોય ત્યા નવેસર મૂકવી] ૦કાંટો પું
એક ભત્તનો તોળવાનો કાટો ૦ગર પું
કમાન ચણનારો કારીગર (૨) ચિતારો (૩)
હાડવૈદ્ય ૦દાર વિં કમાનવાળુ (૨)
અર્ધગોળાકાર

કમાલ વિં [અ] સ પૂર્ણ (૨) ઉત્કૃષ્ટ ઘણુ સરુ
(૩) સુદર (૪) સ્ત્રીં હદ, પગઝાઘા. [-કરવી =
હદ કરવી, કાઠકે ભારે પગકમ કરવું]

કમાલિ(-ળિ)યો પું [કમાલ' પરથી] હીજડો
ફાતડો (૨) નપુસક, વ્યહળ (૩) [લા] પુરવના
જેવી સ્ત્રી, ઊચી અને અસુદર અથવા લગ્ન
વિનાતી સ્ત્રી

કમારગ પું [ક + માગ] જુઓ કુમાર્ગ

કમાવતર નં ૦ખંવં [ક + માવતર] માત્રાપના
આલાલિક ગુણ વિનાના -છોકરાનું ભૂડું કંઠે
એવા માખાપ

કમાવડું સંકિં [હિ કમાના, વ કામાન. મ
કના-ળે] (ચામડું) કેળવવું, સાક અને સુ વાળુ
કરવું (૨) 'કમાલુ'નું પ્રેરક, કમાણી કરાવવી,
ગળાવવું કમાવાડું અંકિં (કર્મણિ)

કમાવીસદાર પું [ન] જુઓ કુમાવીસદાર
કમાડું સંકિં [હિ કમાના] પેદા કરવું, રળવું
કમાળિયો પું જુઓ કમાલિયો

કમિટી સ્ત્રીં [ઈ] સમિતિ

કમિશન નં [ક] દલાલી, હકસાઈ (૨) નિયુક્ત
જન, પચ, નપાસપ ચ (૩) અખત્યારનામું, સનદ
(૪) અખત્યાર, અચિકાગ ૦ર પું અગ્રેણ

ગન્યનો એક અમલદાર, સન્મુખો (૨) ખાસ
કામ માટે નિમાયેલો માણસ ઓએન્ટ પું
[ક] દલાલ
કચ્છી વિં [ફા કન] કમ, ઓહુ (૨) ઓહુ, અધૂરું
(૩) શ્રીં [ફા] ઓહપ, ઓહપ [-કરવું = ૨૬
કચ્છ (૨) અન્તર કચ્છ] ઓહતી વિં
ઓહવતુ
કચ્છીન વિં [ફા] નીચ, હલકા મનતુ (૨) મેલા
મનતુ, કપડી - ના શ્રીં [ફા] ઓહપ, ખોટ - તું
વિં [ફા કનીત્તહ] કંગાળ, પામર, હલકું
કચ્છરત નં [ક+મુરત] અશુભ મુહૂર્ત, અયોગ્ય
સમય - તાં નંખંવં કચ્છરતવાળા દિવસો
કચ્છળ વિં [ક+મૂળ] અગમ મૂળવાળુ (૨) કુળને
એખ લગાડે એવુ
કચ્છોત નં [ક+મોત] અસ્વાભાવિક મોત
-તિથુ વિં કચ્છોતે મરેલુ (૨) કચ્છોતે મરે
નેવુ (૩) [લા] સાહસિક
કચ્છોદ શ્રીં [સ કુમુદા] એક જાતની હાગર
[-આપવી = સાગી પેઠે માગ મારવો]
ઠોડા પું એનાથી ઊતરતા પ્રકારની હાગર
-દિથુ વિં [ક+ધથુ] જેમા કચ્છોદ પાડી હોય
એવુ (૨) [લા] સુગંધીદાર
કચ્છોસમ શ્રીં [ક+મોસમ] કચ્છતુ, કચ્છત
કચ્છર શ્રીં જુઓ કચ્છ
કચ્છોડા પું પતંગનો ઢઢો (૨) [સ કટકો] કરંડો,
વીટો (૩) [જુઓ 'કરંડુ'] કવાથ, ઉકાળો
કચ્છામત શ્રીં [અ] જુઓ કચ્છામત
કચ્છામ પું (૫) + જુઓ કચ્છામ
કચ્છડું નં [જુઓ કરંડુ] માદાને કે સુવાવડીને
આપવાની એક રાખ
કચ્છુ સં (૨) વિં [સ કવર, પ્રા કવર?]
(શ્રીં કઈ) કાણ, શુ (પ્રશ્નવાચક) [કચ્છે
મેઠે = શી આશરથી કે હકદાવાથી?]
કચ્છ પું [સ] હાથ (૨) વેરો, મહેસૂલ, નકાત
(૩) લાગો (૪) કિરણ (૫) સૂઠ (૬) ખેતી
સજા [-ધાલવો, -નાખવો, -ખેસાહવો,
-ઠોડકવો = વેરો લાગુ કરવો -ભરવો = વેરો
આપવો] ઠક કણુ ન્યાય પું કેડમા છોકરું ને
ગામ દૂઠે એવો ન્યાય, ઠકોશ (-૫) પું ખોખો,

અન્નસિ ઓહ પું પાણિગ્રહણ, લગ્ન (૨)
આશ્રય આપવો તે ઓહાલી વિં આશ્રય
આપનારું (૨) પું હાથ ઝાલનાર - પતિ (૩)
વેરો દિવંગતના અમલદાર ઓહ (-ગિથુ)
નં હયેળી ઓહલગત વિં હયેળીમા હેય
એવું ઓહલમિશા શ્રીં હયેળીમા માય તેડકી
ન મિશા લેવાનુ વ્રત ઓહાસ્થિ નં હયેળીનુ
હાલકું ઓહલી શ્રીં હયેળી, ઓહાલ (-ખ)
શ્રીં હાથ વડે તાળી આપવી તે (૨) કામી-
તેડા, ઝાઝ ઓન્યાસ પું મતલબીને કચ્છ આસિ
વિભાગો ઉપર જુદા જુદા દેવનુ રથાપન કચ્છ
તે ઓહલક પું પંજો, પહેલો (૨) દાવપી
પક્ષ (૩) કોમળ હાથ (૪) આગળી ઓહલકી
શ્રીં હાથના - આગળીઓના આળાથી વિદ્યાર
નણવવા - સમન્તવવાની વિદ્યા (૨) હાથનો
ધરાગો - સંકેત ઓહલ નં જુઓ કચ્છહ
ઓહ પું નમસ્કાર મારે હાથ જોડવા તે
(૨) ખોખો ઓહ પું હાથનો પાછલો - અખો
ભાગ ઓહલ નં હાથમા જોડેલુ ખો
ઓહલવતુ અં અખલ પેઠે ખેલખે
તખમી - લાણી શકાય તેવુ ઓહાગ પું ક
કચ્છે આપવાનો રાન્યનો ભાગ ઓહાર પું
કચ્છેગનો ભર - ખોત્તે ઓહપણુ નં હાથનુ
વચેલુ (૨) પતિ (૩) દાન ઓહાળા શ્રીં
નપમાળા ખેરખો (૨) હાથની આગળીઓ
કચ્છી નપમાળા ઓહલતમણુ વિં હાથ લાતવે
એવુ ઓહ પાત પું હાથનો ધખખો લોલ.
ઓહ પું, નં જુઓ કચ્છ (૨) વચ્ચે
પોલાણ જો એમ હાથ ઉપર હાથ ગામવો તે
ઓહવ (-વા) પું નાનો સુવ - ચાલવો
કચ્છકિથો વિં [સ કરકટ = કહિત, ૫૫ ૫૫થી ૬]
અખતરધાની
કચ્છકી શ્રીં [કે કરકટી = વધ્ય પુરપને
પહેગવવાનુ વચ્ચે] હાલકી [જોળ
કચ્છકોળ નં [કચ્છ (કિ) - કોળ ૫-થી ૬] ૫૫૫૫
કચ્છકી શ્રીં + કચ્છકી - કો. પું + કચ્છકી
કચ્છકર શ્રીં [સ કરકટી જીણી કચ્છકી (૨) એવ,
ખાગ - રાવણ સંકિંકચ્છનકુ કાક - ઠોડવા
-કુ વિં જીણી કાકની જેવું લાગતું, કચ્છ

કરકરિયાવર પુનં [કર + કરિયાવર] કરિયાના લગ્ન

પ્રસંગે કરેલો આપલેનો ઠરાવ, પહેરામણી, રીત
કરકશા વિનં સ્ત્રીનં બુઓ કરકશા

કરકસર સ્ત્રીનં [કર+કસર] ૪ કરી ખર્ચ ૪ કરવું -

થવા દેવુ તે, જેવડ -રિયું વિનં કરકસર કરનારું
કરકાટક નં [મ કર્કાટક, સ કર્કાટ] વર્તુલ
દોરવાનુ જોશીઓનુ ઓઝર

કરકાટિયુ વિનં હાડપિનર જેવુ, સુકલકડી

કરકું નં [સ કર્કર? કરક?] હાડકું (?)

કરકોચલી સ્ત્રીનં [મ કરકોચી] કરચોલી; કરચલી

કરકોલણું સંકિં ધીમે ધીમે કોતગ ખાવુ

કરકોસર (-સી)ર સ્ત્રીનં [કર+કોસર] કરકસર,
જેવડ

કરખ પુનં હુ ખ; શોક (૨) તાણ, મુન્કેલી

કરખી પુનં [સ કર્ખિન] + ખેડૂત, કપા

કરગરવું અંકિં બુઓ કરગરવુ

કરગરાર પુનં, સ્ત્રીનં કરગરવુ તે [કરચ

કરગસ સ્ત્રીનં [બુઓ 'કરગસ'] રજ, કરકર (૨)

કરચ સ્ત્રીનં [હિં કિરચ] છેક નાની પાતળી કકડી

-ચાણું અંકિં કરચો પડે એમ થવું-નપાવુ,

કરચ કચ થઈ જવુ

કરચલિયો પુનં [કરચલો] ઉપરથી એક પક્ષી

કરચ (-ચો)લી (-ળી) સ્ત્રીનં [સ કર્ચ ઉપરથી ?]

કોઈ મુવાળી સાદ વરતુ સ કાચાવાધી એમા

પડતી રેખા

કરચલી સ્ત્રીનં કરચલાની માદા -હુ નં, -લો

પુનં [દે કુલચિલ્લ] એક જળચર પ્રાણી

કરચળી સ્ત્રીનં કરચલી, કરચોલી -ળિયાળુ

વિનં કરચળીવાળુ [કરચાણું] વુ પ્રેરક

કરચાણું સંકિં ચીડવણુ, ખીજવણુ (૨)

કરચાણું અંકિં બુઓ 'કરચ'મા

કરચો પુનં [બુઓ 'કરચ'] સાન ન મૂડાયાથી

આછા કેશ રહી નથ તે, ખૂપરો (૨) ખેવડક -

અલાણુ ગામડિયો

કરચોલી (-ળી) સ્ત્રીનં કરચલી

કરજ [અ કર્જ] દેવુ, માણ [-કાઠણું = કરજ

કરકુ, કરજે કાઠણુ -ચૂકવણું, -પતવણું =

દેવુ બગપાઈ કરવુ કરજે આપણું, લેણું,

કાઠણું = કરજ તગેકે આપણું, લેવુ કે કાઠણું]

૦દાર, -જી વિનં દેવાદાર ૦દારી સ્ત્રીનં કરજ-

દારપણુ -જાઉ વિનં કરજે લીધેલુ, વ્યાબુકું

કરજળી સ્ત્રીનં [સ કજ્જલ ઉપરથી] મેશ

પાડવાનુ કોહિયુ (૨) ધુમાડિયુ

કરડ સ્ત્રીનં [મ, કા, સ કડ = કોતરા કાઢવા]

હાગરનુ એકવારિયુ - ભરડીને કાઢેલો દાણો

તે ૦પાંચમ સ્ત્રીનં શ્રાવણુ સુદ પાંચમ (સ્ત્રીઓ

કરડની ખીચડી તે દિવસે જમે છે.)

કરડ સ્ત્રીનં [બુઓ કરડણુ] ડખ, કરડેલુ તે (૨)

કરડણુ તે, ચૂટ, ખૂજલી

કરડ સ્ત્રીનં ચૂલામા બળેલી માટી (૨) કળા ડેરી

ધંની ખરીદી પરસે કડે અપાતો છૂટો વધારો

કરડ કરડ અં (૨વં) (કરડવાનો અવાજ)

[-ખાણું = તેવો અવાજ કરતા કરતા ખાણું]

કરડકણું વિનં [કરડણુ] કરડવાની દેવવાળું.

-ણાપણુ નં

કરડણું સંકિં [સ કર્ક? કડ?] ડખ, ખચક

ભરવુ; દાંતથી કાપણુ (૨) ખાણુ (દુરંદારમા)

(૩) [લા.] તીનપણુ ખૂચણુ [કરડવા ધાણું =

સામે તડણુ -છ છેડણુ

કરડવો પુનં + બુઓ કરવડો

કરડાકી (-ગી) સ્ત્રીનં [બુઓ 'કરડુ'] (વાણીની)

વકતા, કટાક્ષ, માર્મિકતા (૨) છેલાઈ, અન્ડાઈ (૩)

કડકાઈ, સખ્તાઈ ૦ખાર વિનં કરડાકીની

આદત કે સ્વભાવવાળુ. -ટ પુનં, -શ સ્ત્રીનં

કરડાપણું [મિત્રીનુ એક એવાનર

કરડાપાટી સ્ત્રીનં ['કરડો' + પાટી, મ કરડાપટ્ટી]

કરડું વિનં [દે કુલક, તૈ કરડુ, મ કરડા]

આકર, સખત (૨) કકોર, નિર્દય (૩) [સ કહુ

ઉપરથી] સહેજ કડણુ, ખેરવાડ (૪) નં [સ

કટક? કુરંટ ?] સ્ત્રીઓના કાનનુ એક ઘરેણુ

કરડૂઓ પુનં + બુઓ કરવડો

કરડો પુનં [સ કટક] આગળીએ ઘાલવાનો

સોનાફાનો આમળાવાળો વીટલો (૨) [મ

કરડા] સોનીકું એક એવાનર

કરણ નં + બુઓ કિરણ (૨) બુઓ કર્ણ, કાન (૫.)

કરણ નં [સ] કારણ, હેતુ (૨) કોઈ પણ ક્રિયાનું

માધન (૩) ગદિય (૪) [વ્યા.] ત્રીજી વિલક્ષિથી

મૂંચવાનો અર્થ (૫) [ત્ર્યો] ત્રીસ ઘડીનો કાળ

(ક) ઝવુ તે, કમ (૭) 'ઓપરેશન' (ગ)
 ૦હાર વિં (પ.) કનાર -ણાર્થક વિં
 [+ સ અર્થક] [વ્યા] કરણના અર્થવાણ
 કરણ પું (સ) ગુજરાતનો એક નગર પૂત મન
 કરણાટ નં [સ કર્ણ + વૃત્તિ ઉપરથી ?]
 કાનના ઘાટનું એક વાતુ, મોઢું તલુડું
 કરણી [સ કરણ] ક્રિયાણ, કરતુ (૨)
 આચરણ (૩) કડિયાતું એક ઓનર, થાપી
 (૪) [સ] ચમત્કાર, ભટ્ટ -ણી (૦ગત)
 વિં [સ] (ગ) બરાબર મૂળ ન નીકળી શકે
 એવી, 'સડ' (૨કમ) -ણ્યાત્મક વિં
 મૂલભૂત, 'રેડિકલ' (ગ)
 કરણીય વિં [સ] કરવા બેસુ
 કરત સ્ત્રીં [ક + રત] કસતુ [સ્ત્રીંચ(૨)ભટ્ટ
 કરતમ નં [હિ કરત્ત્વ, મ કર્તવ્ય] કાર્ય,
 કરતાર પું જુઓ કિંતાર, કર્તા
 કરતાં અં થી, વધી (તુલના મૂલ્યવવાના અર્થમાં)
 કરતું નં + કૃત્ય, કમ
 કરતુંકારતું વિં [કરતુ - કારવતુ] કર્તાહર્તા
 મુગ્ધ, આગેવાન, ચલાણવાણ, ગણાગી
 કરતુક(ત) નં [સ કર્તૃત્વ] કૃત્ય, કરણી (૨)
 વર્તણૂક, આચરણ (અગમ્ય)
 કરપ(અ) પું કંડપ, દાખ, થાક, અ ટુશ, વજન
 [-ખેસાડયો = વાક વર્તે એમ કંટુ - રાખયો
 = અ ટુગમા કે ડાખૂમા ગામલુ, વશ રહે એવી
 વાત એમકાવી [એવું કળ
 કરપટી સ્ત્રીં [સ કર્પટક] એક જાડ -કું નં
 કરપત્ર નં [સ] કરવત (૨) જળકીડા
 કરપણું નં ઊંડળ (લાલમા)
 કરપણું સંકિં [સ કર્પ, પ્રા કર્પ] થોડું
 થોડું કરકસુ, કાપલુ કે કારલુ (૨) [જુઓ
 'કલપલુ' સંકિં] 'મગનાના પુણ્યાર્થે' પહેલી
 ઉતરાણ ને દરેઆકમે દાન આપલુ
 કરપી સ્ત્રીં [કરપલુ] રાપડી
 કરપી વિં [સ કર્પણ] કૃપણ, કંભૂમ
 કરપીણ વિં કમકમાડીભર્યું, નિર્દય
 કરપીકન નર્વસ [જુઓ 'કર'મા [કરેકો માણો
 કરપો પું (કા) એતગમા પખી ઉડાડવા માટે
 કરખ પું [અ કર્ષ] જુઓ ઝવ

કરખડી સ્ત્રીં [જુઓ કંખી] ગપડી (૨) [સ
 કરપત્રિન ?] પખીઓને ચણ નાખવા ટીંગા-
 વેલુ શીકું
 કરખદર, ૦વત [સ] જુઓ 'કર'મા
 કરખણું સંકિં કરખડી - ગપડી જેવી કળખણું (૨)
 કરખોરું નં [કર + ખર] એક ભતતુ ખર
 કરખ પું [સ] હાથીનું ખચ્ચુ, નાનો - જુવાન
 હાથી (૨) કાણીથી કાઠા સુધીનો હાથનો ભાગ
 (૩) હથેળીનો પાખો ભાગ (૪) ઊંટ, ઊંટનું
 ખચ્ચુ (૫) હાથીની મૂઠ (૬) [લા] ઊંટની
 જેમ ઊંચે ડોડે ગાનાર. -ભોર(-ર) સ્ત્રીં
 [+ સ. કર્ણ(-ર)] સૂઢના જેવી જ ઘાવાળી સ્ત્રી
 -ભી સ્ત્રીં ઊંટડી (૨) નાની - જુવાન હાથણ
 કરખીર પું [સ.] સિહ
 કરમ નં [સ કર્મ] કર્મ, કૃત્ય (૨) કર્મ,
 કર્મ કર્મ (૩) નસીબ, વિવાતા [-ઉધડણું =
 નસીબ ખૂલણ, સાન સત્તેગો મળવા, -કૂટણું
 ઝમનસીબી આવવી. કરમના કાળા હાથ =
 ભૂડું નસીબ ૦ના ભોમ (પું ૫૦ ૦૦)
 પાછલા કર્મના કળ, મર્જિત ૦નું આગળ વિં
 લાગ્યશાળી (૨) [લા] કમનસીબ ૦નું બળિયું
 વિં નસીબદાર ૦નું કૂટણુ વિં અલાગિયુ
 -આવવાં = આગલા જન્મમા (મામ) કળ
 ભોગવવા પડે તેવા કામ કરવા કરમ કંડણુ
 ને કાયા સુ વાળી = પાછલા કર્મ (નસીબ)
 આરામ - મુખ આપે તેવા ન હોય, ને શરીર
 સુકુમાર હોય તેવી ગ્રિયતિ. (કરમ કહેકોલીમા
 પેસુ, ને મન કહે માળવે ભઈ') ૦કથા,
 ૦કહાણી સ્ત્રીં વીતક કથા ૦કૂટ સ્ત્રીં
 નકામી મહેનત, માયાકેડ(૨) એકની એક વાતનું
 પીજણુ ૦વેરો પું માયાવેરો, જનિયાવેરો
 (૨) નસીબમા લખાયેલી વેડ - માધર્મી
 (-રમી) વિં કર્મધર્મ અનુસારનું, લાગ્યને
 આવીન - માણું વિં કર્મવાણુ -મી
 વિં નસીબદાર (૨) ધનાઢ્ય
 કરમ સ્ત્રીં [અ] ઉદાત્તા (૨) કૃપા, મહેન્યાની.
 ૦ખસિસ સ્ત્રીં લાગ્યશાળીપણુ (૨) કમા-
 શીલતા, રહેમિયત (૩) સખાવત, ઉદારતા.
 ૦ખખરી સ્ત્રીં મહેન્યાની કરવી તે

કરમ(-મિથો) પુ. [ભુઓ ડિરમ] કૃમિ, પેટમા
થનો એક જીવ

કરમકલો પુ. [ફા] એક શાક, કેળી

કરમજ, -જ ભુઓ 'કરમજ'માં

કરમણું અંકિં ભુઓ કણમણું, કચવાડ

કરમદી સ્ત્રી, -દો પુ. [સ કરમદ, પ્રા.

કરનદ] એક કળાકાં -દુ નં એટુ કળ

કરમલડો, કરમલો(-ળો) પુ. [સ કર +

મિલ?] સાથવો, કુદેર (૨) ભુઓ કરમો

કરમવેરો પુ. ભુઓ 'કરમ'મા

કરમાણી અજમો પુ. [ફા. કર્માન, કર્માન]

ઉપરથી] ડિરમાણી અજમો, એક વસાણુ

કરમાણું અંકિં [સ કુન્મલાન? હિ.

કુમ્હલાના, મ કરમણે] ચીમળાણુ. વિલાણુ

કરમાણું, કરમી ભુઓ 'કરમ'મા

કરમો પુ. [સ કરમ્મ] દહી તથા જીરુમીડું

નાખેલા લાતણુ માતાનુ નૈવેદ્ય [કરમોડાણુ]

કરમોડ સ્ત્રીં કરમોડાણુ તે, લચક [-ખાવી=

કરમોડ(-ડિયો) પુ. ઢોરનો એક રોગ

કરમોડણું સંકિં [કર-મોડણુ] મરડણુ;

લચકાવણું (૨) કરમોડાણુ; સહેજ પલાણુ

કરમોડાણું અંકિં લચકાણું, મરડાણું

કરમોડિયો પુ. ભુઓ કરમોડ (રોગ)

કરમોડી સ્ત્રીં (ય) ઢોરના શીંગડાનો રોગ

કરમો(વ)ણું સંકિં [કર-મોણું] સહેજ

પ્રવાહી સાથે ભેળવણું-મસણણુ; કરમોડણુ

કરલ નંકોટીનુ ઝાડ(૨)ચીકણી અંને કંઠણ માટી

કરલભણું વિં ભુઓ 'કર'મા

કરલી સ્ત્રીં [સ. કુલિકા] એક વનસ્પતિ

કરવડું નં[સ કરક, પ્રા. કરવ]નાળણું-ડી સ્ત્રીં

નાળચાવાળી લોટી, ઝારી -ડો પુ. એવો લોટો

કરવત સ્ત્રીં, નં [સ કરપત્ર, પ્રા કરપત્ત]

લાકડા વહેવાણુ એક ઓળંગ. [-મેલાવણું,

સુકાવણું(જાશીમા)=ખીલ નન્મમા ઘચેણુ

પ્રાપ્તિ કરવા, કરવત વડે શરીર વહેરાવીને

પ્રાણત્યાગ કરવો] -તિયો પુ. કરવતથી કામ

કરનારો; વહેરણિયો -તી, સ્ત્રીં નાનુ કરવત

(૨) સોનીનુ એક ઓળંગ (૩) એક નાતની

ઘોડાગાડી -તી દાવ પું કુતીનો એક દાવ

કરવરું વિં ઓળા પાકવાણુ (વર્ષ) (૨) નં

ખરડિયુ, નાનો કુકળ

કરવાલ સ્ત્રીં [હિ; સ કરવાલ], -ણું નં

તલવાર, ખડ્ગ [(૨) તેણુ ફૂલ

કરવીર નં [સ] એક ફૂલકાંડ, વોળી કરેણુ

કરણું સંકિં [સં કુ, પ્રા. કર] આચરણુ, ખના

વણુ, ચોળણુ, ઘડણુ, ઉપલવણુ વગેરે (૨)

અન્ય કિં સાથે આવતા તે ક્રિયામા ખીણ

આણુગિક ક્રિયાઓનો લાવ ઉમેરો, ઉદાં

'ભેણુ કરણુ', 'પૂછણુ કરણુ' (૩) કિંના

ભૂતકાળના રૂપની સાથે વપરાતા સાતત્યનો

લાવ ખતાવે ઉદાં 'ભેણુ કરણુ', 'ખોલ્યા

કરણુ' કરણું કારણણું સંકિં સાગોપાગ

કરણુ (૨) ક્રિયાથી બધી રીતે પરવારણુ [કરી

ભેણું=અજમાવણુ; પ્રયોગ કરવો કરી

લાવણું=તૈયાર કે પૂરું કરીને લાવણુ]

કરવો પુ. ભુઓ કરવડો

કરવૈયો પું [કરણુ] કરી ભાણનારો, કરનારો

કરશણુ નં [ભુઓ કણસણું] ફૂડું (૨)

વાવેતર, મોલ (૩) [સ કર્ષણ] ખેતી -ણી

પું ખેડૂત [હૂઓ-દાટો (૨) ચીથરુ

કરસક સ્ત્રીં [અ કર્સક] શાહીના ખડિયાનો

કરસંપાત, કરસંપુટ, કરસંપુત(-વા) [સ]

ભુઓ 'કર'મા

કરસાંડી સ્ત્રીં કરાંડી (મુ)

કરસાંટો પું (સાવરણના કામનો) કરાંડીનો

ઝૂડો [મડડું શખ

કરંક પું, નં [સ] હાડપિંજર (૨) [લા]

કરંજ નં [સ] એક ઝાડ, કણજ

કરંભે પું [ફા કારંજ] કુવારો

કરંડ, ઝંક સ્ત્રીં [સ] કરંડિયો -ડિકા સ્ત્રીં

નાનો કરંડિયો -ડિયો પું કરંડિયો

કરંડુ વિં [પ્રા કરનકું?] કરંડેણુ, ઉધોગી

કરા પું અંબંબં [સ કર. ઝંક. પ્રા કરા]

આકાશમાથી પડતા કુદરતી અગ્નિના કંકડા

[-પડવા=કરાનો વરસાદ થવો]

કરાધયત સ્ત્રીં [અ કરાધિયત] સૂગ, અણગમે

કરાઈ પું [કરવત ઉપરથી, હિં કરાતી] કરવતિયો

(૨) સ્ત્રીં [ન] ખોદવાની કાશ (૩) પરાઈ

કરાખી સ્ત્રી સીવણમા વળણના ભાગે (જેમકે
ખગલ) આગળ મુકાતી ત્રિકોણાકાર કાપલી, કાખી
કરાડ સ્ત્રી [દિ કરાર] ખડક(૨) ઊડા ખાડાની
છાજી કેળ ભેખડ(૩) પર્વતની ખો (૪) પુઠીચો
ગેલ(ક) - કી સ્ત્રી પર્વતની સાડી ને ઊંચી
નંદ, ખો (૨) વરો(૩) નદીના ભેખડવાળો ગઠો
(૪) સોનીનું એક ચોતર - ડો પુઠી ચુઓ
ગાડ ૧, ૨ (૨) જે આડા લાકડા ઉપર
વહેવાનું લાકડું મુકાય છે તે

કરાડા (રા') પુઠી [સ] એક મહાગાથી આદ્યણ તતિ
કરાડો (ગ') પુઠી (ચુ) [મ કુહાડ] કુહાડી
કરાણી પુઠી [સગખાવો મ કરાનાં] વહાણનો
નિરીક્ષક, વહાણનો ગરકુન કે ભડારી (૨)
વિઠ કમ્તુ ગરવતુ, કરી તણે એક

કરાણ સ્ત્રી [ક + ગણ] નાપુશી
કરાખીન સ્ત્રી [તુ] જુઓ કાખીન, બટક
કરામણ નં, -ણી સ્ત્રી ['કમ્તુ'] કરવાની
મખૂરી (૨) કરવાની આવડત - ખૂખી (૩)
['કામણ' કે 'કમમત' ઉપરથી ?] લડ
કરામત સ્ત્રી [જ] કારીગરી (૨) કળા કસખ
(૩) હિકમત, યુક્તિ (૪) ચાતુરી, ખૂખી (૫)
ખનાવટ (૬) ચમત્કાર, લડ. -તી વિઠ
[+ક] કમમતવાળુ

કરાચુ નં જુઓ કંચુ - મોતીનું એક ચોતર
કરાચુ (ગ') નં જુઓ કંચુ - ચણત
કરાર પુઠી [જ] કખૂવાત, ઠગવ (૨) કખની
શાનિ નિરાત, આરામ ૦૬૧૬ પુઠી [+ ફા
કાક] કખૂવાતનો કાગળ (૨) મુલેહશાનિની
અગર ૦નામું, ૦ખત્ર નં ઠરાવખત્ર, લખત,
દગતવેન (૨) સંવિપત્ર

કરાક(-ળ) વિઠ [સ] ભયકર, બિહામણ
(૨) ઉચ્ચ, તીવ્ર (૩) ઊંચુ (૩) સ્ત્રી કાળી
નુળમી (૫) પુઠી કમ્તુરીમગ - લિની સ્ત્રી
દુર્ગાનું એક ભયકર ચ્વક (૨) ભયકર સ્ત્રી
-લી વિઠ ભયકર મો કાકીમે ગાનાર (સંગીત)
કરાળિયો પુઠી [ફા સ કુલાલ] માટીના
વાસણ વેચનારો, કરોળિયો

કરાંજ સ્ત્રી કરાંજુ તે ૦ંડું અંકિં ૦ાડે કરતા
ગુદાને ભેર આપવું (૨) ઘણા ભેરથી બોલવું

કરાકું (રા') નં (ચ) જુઓ કંકેટ, ખંકેટ
કરાંડી સ્ત્રી સાહી; કપાસ તુવેરની સૂકી સોટી
-હું નં સાહી - કરાંડીનો ભાગ, સાહી

કરાંશી સ્ત્રી મુતારનું એક ચોતર
કરિણી સ્ત્રી [સ] હાથણી
કરિયાણું નં [મ કિરાણા, દિં કેરાના, સં
કયાણ, પ્રા કિરિયાણ] ગાધીને છેડ મળતુ
ચોસડ, મમાલો વગેરે (૨) ગાધિયાદુ
કરિયાતું નં [મ કિરાત, દિ કિરવાત, મ
કિરાઈત] એક ચોપવિ

કરિયાવર પુઠી [સ વર + ક્રિયા ?] કમ્ક્રિયા-
વર, પહેગમણી, રીન

કરી પુઠી [સ] હાથી
કરી સ્ત્રી [જુઓ 'ચરી'] પથ્થ, પંહેલ
(૨) અણૂને (૩) એક વનમ્પતિ [-પાળવી
= પથ્થ ગખરી] [-ગણે

કરી, ૦ને અં ['કમ્તુ' પંચી અંકું] - નેલીવે,
કરીને અં જુઓ કરી (૨) નામે (જેમકે દશમ્ય
ગીને એક ગત હોતો)

કરીમ વિઠ [જ] દયાળુ, ઉદાર
કરીર પુઠી [સ] એક વનમ્પતિ કેરડો
કરુણ વિઠ [મ] દયાળનક, શોકકાંક (૨)
પુઠી [કા શા] અધરસમાનો એક ૦તા સ્ત્રી
૦પરિણામક વિઠ 'દૈનિક', કરુણ પશ્ચિમ-
વાળુ ૦પ્રશસ્તિ સ્ત્રી કરુણરસથી ભરેલી
પ્રશસ્તિ કાવ્યનો એક પ્રકાર, 'એલીલ'
૦રસિક વિઠ કરુણમનુ, -વાળુ

કરુણા સ્ત્રી [સ] દયા, અનુકંપા [-આણવી,
-આવવી, -કરવી, -લાવવી] (૨) વિઠ
સ્ત્રી શ્રુતિના પાત્ર પ્રકારોમાનો એક (દીપ્તા,
આયના, મુદ્દ, કરુણા, મધ્યા) ૦કર વિઠ
[+ આત્ર] દયાનિધિ, દયાળુ ૦નિધિ પુઠી
દયાનો લડા ૦પાત્ર વિઠ [+ પાત્ર] દયા-
યોગ્ય (૨) નં દયાયોગ્ય મનુષ્ય ૦દ્ર વિઠ
[+ આત્ર] કરુણાથી આર્દ્ર, દયાવી ગદ્યદ્
૦ધુ, ૦ચંત, ૦ળ(-ણુ) વિઠ દયાળુ

કરુણાશ સ્ત્રી ૦રણતા

કરુણાંત વિઠ [સ કમ્પન + જત] ૦રણ અતવાળુ
(૨) નં 'દૈનિકી' ૦ક નં 'દૈનિકી'

કરુવરુ અં કટકટ કટુ તે
 કરુપ(-પુ) વિં [ક+પ] કટકપુ
 કરેકું(-કું) (રે?) નં ભુઓ ખરેકું(ર)ધીમાની
 છારા (૩) [સ કર ઉપરથી] દેવીને અપાતી
 વાર્ષિક ભેટ
 કરેહી સ્ત્રીં ભુઓ કળોહી
 કરેહું વિં[ભુઓ 'કરહું']ગેઆદ [થાલલી
 કરેહો પું [ભુઓ 'કરહો'] રેદિયાની ઊભી
 કરેણુ સ્ત્રીં, -ણુ પું [સ કરેણુ] એક કૂલ-
 ઝાડ. -ણું નંખંવં કરેણના કૂલ
 કરેણુ(-ણુ) પું[સ] હાથી (૨) સ્ત્રીં હાથણી
 કરેપ પું [હિ કરવ, ક્રેપ] એક ભત્તર
 રેશમી કાપડ - સાડી
 કરેળી સ્ત્રીં [સ કરાલ ઉપરથી?] મોટી ખૂમ;
 ચીસ (૨) કોવ, કોળી ઝાળ
 કરેયુ (રે) નં ['કરો' ઉપરથી] મોભારાની
 ખનેમાની કાઈ પણ એક આભુના કરાનુ
 હાળપડતુ ચણતર
 કરેયુ' નં સોનીનુ એક હથિયાર
 કરો (રા') પું [સ કરટ] ધરની આભુની દીવાલ
 કરોચ પું + કૌચ (૨) તેતર
 કરોચળી સ્ત્રીં ભુઓ કરચલી
 કરોટ(-ટિ) [સ], -ટી સ્ત્રીં ખોપરી
 કરોડ સ્ત્રીં [હિ કરૌટ, કરવટ] શગરડ પાસુ
 (૨) [ભુઓ 'કરોહી'] આધા, ઘત
 કરોહી સ્ત્રીં આધા, ઘત [આહુ
 કરોહું નં પરપરા, ચાલ, જિવાળ (૨) ગટ,
 કરોહ પું [હિ, મ] કાટિ, સો લાખ
 નં(-હાધિ)પતિ પું કરોહ કપિયાનો
 આસામી - થણી
 કરોહ સ્ત્રીં [સ ક્રોહ] અગ્નિની ઊભી હાડ-
 માળા, પૃષ્ઠવશ (૨) અગ્નો ઓરુભુ સ્ત્રીં
 કરોહમાથી પસાર થતું જાનતત્તુ રોનું
 કરોચલ પું [ભુઓ 'કળાયલ'] મોર [ભાલ]
 (૨) સ્ત્રીં ભુઓ કૌચલ
 કરોળિયો પું [સ. કૌલિક, કે કોલિજ]
 એક છવડુ (૨) ચામડીનો એક રોગ (૩)
 એક વનસ્પતિ, કાગડોળિયો (૪) [ભુઓ
 કરોળિયો] માટીના વાસણ વેચનારો

કર્ક પું [સ] કરચલો (૨) એક રાશિ (૩)
 બોળો ઘોડો ઓરેઆ સ્ત્રીં વિધુવધતની ઉનરે
 ડડ' રથ' અક્ષાશની ગોળ રેખા ઓવર્લ
 (-ળ), ઓવત નં કર્કરેખાનુ વર્તુલ - કર્ક
 પું [+અર્ક] કર્કગરિનો સૂર્ય
 કર્કટ ઓ પું [સ] ભુઓ કર્ક ૧ ૨ -ટી
 (-ટી) સ્ત્રીં કરચલી
 કર્કટિ(-ટી) [સ] કાકડી
 કર્કટી સ્ત્રીં [ભુઓ કરકટી] હાહી
 કર્કર વિં [સ] કહણ (૨) પું હાકડુ,
 (ખોપરીનો) હાકડનો દુકડો
 કર્કશ વિં[સ] કઠોર આકર (૨) કડવાખોલ
 (૩) ઘાતકી, નિર્ધ -શા વિંસ્ત્રીં ક કાસિ-
 વણ, વઠકારી
 કર્કધુ(-ધૂ) સ્ત્રીં [સ] ખોગી ['કર્ક'મા
 કર્કકર્ક પું [સ] કર્કશિનો સૂર્ય ભુઓ
 કર્કટ, ઓ પું [સ] (સ) નાગોનો એક નાયક
 કર્ણ પું [સ] કાન (૨) [ગ] કાટખૂણ-
 બિઝાણમા કાટખૂણાની સમનેની આભુ (૩)
 મુકાન (૪) [સ] કુતીનો સૂર્યથી વચેલો
 પુત્ર ઓકટું(-ઠોર) વિં જાનને ગટ - કઠોર
 લાગે એવુ. ઓકટું(-હૂ) પું કાનનો એક
 રોગ ઓગાચર વિં સલખાય એવુ ઓછેદ
 પું કાન વીધવા કે કાપવા તે ઓધાર પું
 મુકાની, નેતા. ઓપટલ નં કાનનો પડો,
 'હૂમ' ઓપાક પું કાન પાકવો તે, એક
 રોગ ઓપાલી સ્ત્રીં કાનની ખૂટ ઓપ્રદેશ પું
 કાનની આભુઆભુનો શગરનો ભાગ ઓટલ
 નં કાનમા પહેવાનુ કૂલ સ્ત્રીઓનુ એક ઘરેણુ
 ઓમૂલ(-ળ) નં જાનના મૂળ આગળનો
 શરીરનો ભાગ ઓરેઆ, ઓલીટી સ્ત્રીં ભુઓ
 કર્ણ [ગ] ઓવેધ પું કાન વીધવો તે
 ઓશકિત સ્ત્રીં સાભળવાની શક્તિ ઓશલ
 (-ળ) નં કાનમા થતુ શૂળ - સાણકો ઓશાવ
 પું કાનગાથી પર ઝગ્ગુ તે -ણુકિણિ
 અં [સ] એક કાનેથી બીજા કને એમ કગ્ગુ
 -ણુટિ નં કાનના આકારનુ એક વાનિત્ર
 કર્ણટિ નં [સ] (સ) કર્ણટિક પ્રાન (૨) એક
 - વનસ્પતિ (૩) ભુઓ 'કર્ણ'મા

કર્ણાટક હું, નં (મ) દક્ષિણ હિંદુસ્તાનનો
એક પ્રાંત - કી વિં કર્ણાટકનું, તે સખધી
(=) સીં કર્ણાટકની સ્રી

કર્ણાશ્મ પું [સ] માછલા તથા તેવા પ્રાણી
આના કાનમાંનો એક પથ્થર જેવો અવયવ
કર્ણારિથ નં [સ] કાનનું અને કર્ણપ્રદેશનું હાડકું
કર્ણિકા સ્રીં [સ] સ્ત્રી, બીજકાર (૨) હાથીની

મૂઠની અણી (૩) વચલી આગળી (૪) લેખણ
કર્ણિકાર પું [સ] એક દૂધઝાડ, કંગેણ
કર્ણુની સ્રીં [સ] ગર્ભાશયનો એક રોગ

કર્ણેન્દ્રિય સ્રીં [સ] માખણવાની ધદિય, કાન
કર્ણેપિઠર્ણુ (-ર્ણુ) અં [સ] જુઓ કર્ણકર્ણિ
કર્ત્તે તી વિં [સ] કાપવા માટે લેઈતા તીક્ષ્ણ

કાન કે દાનાવાળું (૨) નં એક પ્રકારનું પ્રાણી
કર્ત્તન નં [સ] કાપણ કે કાતરણ તે (૨) કાતણ તે
કર્ત્તરિપ્રયોગ પું [સ] જેમા ક્રિયાપદ કર્ત્ત
પ્રમાણે નતિ અને વચન લેતું હોય તેવા
પ્રયોગ [વ્યા]

કર્ત્તંગી સ્રીં [સ] કાતર

કર્ત્ત (-ત્ત) વ્ય વિં [સ] કરવા યોગ્ય, કરવાનું
(૨) નં કામઃ કર્મ (૩) કર્મ (૪) વર્તન
તા સ્રીં કર્ત્તવ્યશુદ્ધિ ઓધુરા સ્રીં
કર્ત્તવ્યની જૂસરી ઓનિષ્ટ વિં કર્ત્તવ્યપરાયણ
ઓનિષ્ટતા, ઓનિષ્ટા સ્રીં કર્ત્તવ્યમા નિષ્ઠા,
કર્ત્તવ્યપરાયણતા ઓપરાયણ વિં પોતાના
કર્ત્તવ્યોમા પરાયણ - મથક રહેનાર ઓપરા-
યણુતા સ્રીં ઓપાલન નં કર્ત્તવ્યનું પાલન
ઓશુદ્ધિ સ્રીં કર્ત્તવ્યની ભાવના કે સમજ
ઓમાન નં કર્ત્તવ્યનું લાન ભૂમિતિ સ્રીં
(૫) 'પ્રેક્ષિકલ જ્યોમેટ્રી'

કર્ત્ત (-ત્ત) વિં [સ] કરનાર, બનાવનાર
(૨) પું કરનાર - બનાવનાર માણસ, વ્યયિતા
ઓહર્તા (-ત્ત) પું સરજનાર અને નાશ
કરનાર (ઈશ્વર) (૨) સર્વોપરી સત્તા વગવનાર
પુરુષ, મુખ્ય ધણી - તરિ પું કિંગાર, સદા

કર્ત્ત વિં (૨) પું [સ] જુઓ કર્ત્ત ઓત્ત
નં કરવાની - રચવાની શક્તિ (૨) કર્ત્તિપણ
ઓત્તવગદ્ધિ સ્રીં ઓવાચક વિં [વ્યા]
જેમા કર્ત્તનું પ્રાધાન્ય હોય એણ (વાક્ય)

કર્ત્તવ્ય, ઓતા, ઓધુરા, ઓનિષ્ટ, ઓનિષ્ટતા, ઓનિષ્ટા,
ઓપરાયણ, ઓપરાયણુતા, ઓશુદ્ધિ, ઓપાલન,
ઓમાન નં જુઓ 'કર્ત્તવ્ય મા

કર્ત્ત વિં (૨) પું, ઓહર્તા પું [સ] જુઓ
'કર્ત્ત'મા - સ્રીં સ્રીં કર્ત્તનું સ્રીલિંગ

કર્મ પું [સ] કાલ્પ, કીચડ ઓભૂમિ સ્રીં
કાલ્પવાળી જમીન [જૂનો ગાલો

કર્પટ નં [સ] કાપડ કર્પટું (૨) ચીથર;

કર્પર નં [સ] ખોપરી (૨) કલેડું લીખ,
હીકર [(૨) હીકરી

કર્પરી સ્રીં [સ] એક ઔષધિ ખાપરિયુ

કર્પમ પું [સ] કર્પાસનું ઝાડ (૨) કર્પાસ

કર્પર નં [સ] કર્પ

કર્ણર વિં [સ] કાચર, કાચરચીતર

કર્મ નં [સ] ક્રિયા, કાર્ય, કામ (૨) વૃત્તિ;

ધરો હેહાં વૈશ્યકર્મ (૩) આચરણ, ધર્મ-

કર્મ (નિત્યાદિ) (૪) [લા] કર્મ, નસીમ,

પૂર્વજન્મના કર્મ (૫) કર્ત્તવ્ય (૬) કુકર્મ,

પાપ (૭) જેની ઉપર ક્રિયા થતી હોય તે

(વ્યા) [-બાધવાં, -બાધવાં = જેમનું સારું

માફ રૂઝ ભોગવણ પરે તેવા કર્મ કરવા

કર્મના ભોગ પું અંબં દૈવયોગ, પ્રાગ્બં

કર્મનાં કાળા, -ના કુલાળા નં અંબં

નસીમના ભૂડા લોખ] ઓથા સ્રીં જુઓ

કર્મકથા ઓકપાટ નં નસીમનું બાણ

ઓર વિં કર્મ કરનાર (૨) પું કામ કરનાર

મજૂર ઓકર્તા પું કર્મકર્તા કર્તા (વ્યા)

ઓકટા (-ટા) વિં - મગ્ગમા આવે ત્યા

પગલું લગીને ઓદાવતા જેનાથી સેનામહેસેની

કદા નીકળે તેણ (માણસ) ઓકાર (-ગી) પું

કામ કરનાર, કાર્ય કર્તા (૨) મજૂર (૩) કાગીગર

(૪) લુહાર (૫) બળદ ઓકાડ નં ધર્મ

ક્રિયાઓ અને ધર્મ કર્મોની લગતો વેદનો ભાગ

(૨) એમા બનાવેલી વાર્મિક ક્રિયાઓ અને

કર્મો ઓકાંડી વિં કર્મકાંડને અનુસંગના

ઓકટ સ્રીં કર્મકાંડી કડાકટ ઓકૌશલ નં

કામ કરવામા કુશળતા ઓક્ષેત્ર નં કર્મભૂમિ

(ભાગ્યવર્ધ) ઓગતિ સ્રીં કર્મની ગતિ,

નમીય ઓચંડાળ પું કર્મનો ચંડાળ;

અવર્મી, દુરાચારી ંચોર વિં (૨) પું
કામમા ચોરદાનનતું ંજ વિં કર્મમાથી
નીપટેલું (૨) પું કળિયુગ (૩) વડ ંક
આહ્નિકકર્મમા સુત્ત કર્મનિષ્ઠ (૨) કર્મ-
કુશળ (૩) બાહ્ય આચારમા આગ્રહી ંહતા
શ્રીં ંતત્ર નં કર્મનું તત્ર ંદંડ પું
કર્મની સન્ ંદોષ પું કર્મનો દોષ-ભૂલ
(૨) કર્મનુ માહું પરિણામ (૩) પાપ, દુર્ગુણ
ંધારય પું [વ્યા] જે તત્પુરુષ સમાસમા
અન્ને પદો સમાનાવિકંદણ હોય તે સમાસ
ઉદા. મહાગજ ંનિષ્ઠ વિં કર્મકાંડમા
આરધવાળું-સુત્ત(૨)કર્તવ્યપરાયણ ંનિષ્ઠા
શ્રીં પોતાના કર્મોમા અવવા શાસ્ત્રવિહિત
કર્મોમા નિષ્ઠા ંન્યાસ પું કર્મ ંશ્વરને
અર્પણ કરી દેવા તે ંપાક પું કર્મનું
પાકવુ તે, કર્મકળ ંપાશ પું કર્મબંધન.
ંકલ(-ળ) નં કર્મનું કળ-પરિણામ ંપાધ
પું કર્મનો બાધ-દોષ ંબંધ પું કર્મનું
બંધન ંભૂમિ શ્રીં કર્મ કંવાનું ક્ષેત્ર (૨)
વર્મકર્મ કરવાનો દેશ (ભાગતવર્ષનું એક
વિશેષણ) ંભ્રષ્ટ વિં કર્તવ્યકર્મથી ભ્રષ્ટ-
વિમુખ થયેલું ંમાર્ગ પું કર્તવ્યકર્મથી અથવા
કર્મકાંડને અનુસરવાથી મોક્ષ મેળવવાનો માર્ગ
ંમીમાંસા શ્રીં કર્મની કિલસૂરી, કર્મ સંબંધી
વિચારણા (૨) પૂર્વમીમાંસા ંચોગ પું કર્મ-
માર્ગની સાધના (૨) નસીબનો ભોગ ંચોગી
પું કર્મયોગનો સાધક ંરેખા શ્રીં ભાવિસૂચક
રેખા-આંક (૨) નસીબ ંવત્તા શ્રીં [સ
વત્તન્તા] ક્રમ કરનારા હોય તે ંવશ વિં
નસીબને આધીન એવું ંવાદ પું કર્મને
લગતો વાદ (૨) પ્રારબ્ધવાદ, દૈવવાદ ંવાદી
વિં (૨) પું કર્મવાદમા માનનાર ંવિપાક
પું કર્મપાક ંવીર વિં કર્તવ્ય કર્મ
કરવામા વીર-અહાહુર(૨) પું એવેવા માણસ
ંવ્યતિહાર પું ક્રિયાનું સામસામે થવુ તે
(૨) [વ્યા] સમાસની એક ભત ઉદાં મુક્ક-
મુક્કી ંવ્યતિહારવાચક વિં કર્મવ્યતિહાર
બનાવનાર ંરીલ વિં પ્રવૃત્તિશીલ, ઉદ્યમી
ંસગ પું સાસારિક કર્મો અને તેના કળો

પ્રત્યેની આસક્તિ ંસંભોગ પું લાવિને
યોગ, નસીબનો તાકડો ંસંન્યાસ પું કર્મનો
ત્યાગ (૨) કર્મકળનો ત્યાગ. ંસંન્યાસી
પું કર્મસંન્યાસ કરનાર ંસાક્ષી પું
કર્મને ભોનાર પુરુષ (૨) કર્મના પરિપાકનો
અનુભવ લેનાર પુરુષ ંસાધન નં કર્મ
સિદ્ધ કરવા જરૂરી સાધન ંસિદ્ધિ શ્રીં
કર્મકળની પ્રાપ્તિ(૨)કાર્યમા સફળતા ંસ્થાન
નં કાર્યાલય, કામધવો કંવાની જગા.
ંહીણુ(-ણુ) વિં અભાગિયું, કમનમીય
-મર્મીત વિં [+અતીત] કર્મથી અતીત-
પર-મર્મીકાર પું [+અધિકાર] ધર્મકર્મનો
અધિકાર-યોગ્યતા -મર્મીન વિં [+અધીન]
કર્મવશ, દૈવાધીન -મર્મીરૂપ વિં [+અનુરૂપ]
કર્મને અનુરૂપ, જેવા કર્મ કર્યા હોય એ
પ્રમાણેનું, નસીબ પ્રમાણેનું -મર્મીરૂપાન નં
[+અનુરૂપાન] પોતાના કર્મધર્મ કંવા તે
-મર્મીસાર અં [+અનુસાર] કર્મને અનુ-
સરીને -મર્મીસારી વિં કર્મને અનુસરતું.
-મર્મીતર નં [+અતર] શુભ કારજમા અને
ખાસ કરીને અધરણીમા વિધિયુક્ત જે કર્મ
ગોર કગવે છે તે (૨) ખીણ કામ (૩) યજ્ઞાદિ
ધર્મવિધિ બંધ હોય ત્યારનો નવગરાનો વખત
કર્મીણુ વિં [સ] (વ્યા) કર્મ પ્રમાણે ભતિવચન
કં લેનાર ંદિતીયા શ્રીં કર્મ અર્થે વપગતી
ખીણ વિલક્તિ ંપ્રયોગ પું જેમા કર્મ
પ્રમાણે ક્રિયાપદ ભતિ અને વચન લેતું હોય
એવો પ્રયોગ ંવાચ્ય વિં કર્મ પ્રમાણે
ભતિ અને વચન લેનાર

કર્મીણુક શ્રીં [સ] મનોરજન

કર્મીણ્ય વિં [સ] કુશળ, હોશિયાગ (૨) નં
ઉદ્યોગ પ્રવૃત્તિ ંતા શ્રીં કુશળતા

કર્મીરી શ્રીં [સ] એક વનસ્પતિ, વશલોચન

કર્મીષ્ટ વિં [સ] કર્મ કરવા પર પ્રતિવાણુ
(૨) કાર્યકુશળ

કર્મી વિં [સ] નસીબદાર (૨) ઉદ્યોગી

કર્મેદ્રિય શ્રીં [સ] મ્યૂળ કામો કંવાની
કદ્રિય (ભુઓ 'ઈદ્રિય મા)

કર્વનક નં એક પક્ષી

કર્ષ પું [સ] એક પ્રાચીન તોલ (૨) ખેંચાણ
 ૦૦ વિં [સ] ખેંચે-આકર્ષે એવું (૨) પું
 ખેંદૂન ૦ણુ નં [સ.] ખેડ, ખેતી (૨) ખેચ
 તાણ (૩) આકર્ષણ [(૨) પું] ખેંદૂન
 કર્ષી વિં [સ] ખેચનાર (સમાસમા અતે)
 કલ પું [સ.] એક અવાજ, ગુનન (૨)
 કળા, માત્રા (પિંગળ) ૦કલ પું પક્ષીઓનો
 કલરવ (૨) ગુનરવ (૩) કલખલ, મનુષ્ય
 થા પશુપક્ષીઓનો મિશ્ર ધ્વનિ ૦રવ પું
 મધુર ધ્વનિ (ખાસ કરીને પક્ષીઓનો)
 કલ(-ળ)કલ(-ળ)કું અંકિં ભુઓ કંકગરુ
 કલકલાટ પું [સ કલ્ ઉપરથી] ઘોવાટ
 કલકલા(-ળા)ણુ નં ભુઓ કંકલાણ
 કલકલિયો પું એક પક્ષી ૦કોરિયા પું
 એક પક્ષી

કલકલાણુ નં ભુઓ કંકલાણ
 કલકો પુર્વસ કલ્ ઉપરથી] ઘોવાટ, શોરખટાર
 કલખણુ વિં [ભુઓ કલકણુ] અપલકણવાણુ
 કલખાપરી સ્ત્રી, -રો પું [સ કલ્ +
 વર્ષ, ન] પકવેલી અથવા ખાળેલી માછીની
 એક ઝોપવિ (૨) જસતનો એક કાગ

કલખખણુ નં ભુઓ કલકણ
 કલગી સ્ત્રી [તુર્કી] મુગટ અથવા મન્તક પર
 મૂકવાનો એક ગણગાર; મજરી (૨) ફૂલોનો
 ગોટો (૩) એક ગાઠ લાવણી ૦દાર વિં
 [ફા] કલગીવાળુ

કલગેર (ગે?) સ્ત્રી [કલગીદાર?] એક
 કીમતી રેશમી વસ્ત્ર, બાટ

કલ(-ળ)ભુગ પું ભુઓ કળિયુગ

કલ(-ળ)ણુ નં [‘કળત્ર’ ઉપરથી] કળી -
 ઊતરી જવાય એવી પાણીપોથી કાઢવાની જગા

કલત્ર નં [સ] વહુ, પત્ની

કલદાર વિં [કલા + દાર] હુબર - કળાવાળું

(૨) [હિ, મ.] અથેલ ચલણતુ (નાણું)

કલન નં [સ] કળી જરુ - સમજરુ તે (૨)

પડવુ - ઝાલરુ તે (૩) ગર્ભાવાન થયા પછીની

ગર્ભની ગચ્ચાતની સ્થિતિ, ‘ઝાઘગોટ’

કલના સ્ત્રી [સ] સમજણ, ગ્રહણ (૨)

અહસરુ (૩) પિછાન

કલપ(-ક) પું [અ કલ્પ = મો પડતા રાધ]

વાળ ગંગવાની એક ખનાવટ

કલપકું અં કિં [સ. કલ્? લ્? કે શુ

કલ્પાત ઉપરથી?] ઝૂંચુ (૨) રડવુ કલ્પાત

કંચુ (૩) મંકિં [સ કલ્પ ઉપરથી]

સારુ (શ્રાદ્ધ), મરનાર વામે પુણ્ય કંચુ કરપકું

કલપાંત પું, નં + ભુઓ કલ્પાત

કલકાત નં [અ] વહાણના પાટિયા બગાથ

ખેસાડી કંચાઇ હવા કે પાણી પેસી ન શકે

એવું કંવાની ક્રિયા

કલખલ સ્ત્રી [સ કલ્ ઉપરથી] વાનચીતથી

યનો આઝો ઘોવાટ; શોરખટાર (૨) ન

મમન્ય તેવું બોલવું તે -કાટ પું ઘોવાટ,

શોરખટાર

કલમ સ્ત્રી [અ, સ] લેખણ (૨) દગ્ગત (૩)

ચિત્રાગની પીછી (૪) [લા] લેખનશક્તિ,

ચીતરવાની છટા (૫) કલમની પેઠે ગ્રામી

કાપીને રોપવાને ડગતી ઝાડની લાળી (૬)

કંકિડા, લખાણમાં પડેલો ક્રમિક ભાગ (જેમ કે,

કાચદાની કલમ) (૭) કંગની શરત (૮) [લા]

લાખા કે લિપિ ઉદાગ્રણ કલમ લાણના

[કપાવી = આખર જવી (૨) ખતરક થવું

-કરવી = સાગી ભતના ઝાડની લાળી ખીન

ઝાડ ઉપર બાધવી (૨) લાખી લાળીને જમીન-

માં દાખવી, જેથી ત્યાં મૂળ નાખી નવો છોડ

તૈયાર થાય -કરવું = કાપી નાખવું, ખડિત

કરવું -કપવી = લેખણમાં કાપ મૂકવો (૨)

ખતરક થવું -કલવી = લખવા માટે છોડીને

તૈયાર કરવી. -ચાલવી, -ચલાવવી = વગર

રોકાણે સાગી રીતે લખાણ, લખવું -રોપવી =

કલમ કરેલી લાળી જમીનમાં વાવવી -લાગવી

= (કાચદાની કલમ) લાગુ પડવી -થવી, તે

પ્રમાણે કામ થવું] ૦કશ વિં [ફા] લેખણ

વાપરી લાણનાર (૨) પું લહિયો (૩) લેખક,

કુશળ લેખક, મુસદ્દી ૦કરી સ્ત્રી ૦કલમ

વાપરવી તે, મુદ્દ છટાદાર લખાણ કરવું તે.

૦કસાઈ પું ૦કોર લેખક ૦ચોર વિં છૂપું

લખનાર ૦તરાશ પું [ફા] કલમ ઘડવાનો

ચપુ (૨) કલમ ઘડનાર આદમી ૦ત્રાંસ વિં

કલમની માફક ત્રાસુ ંદાન(-નિયુ) નં
કલમ રાખવાની ભૂગળી-પેટી ંખ દી સ્ત્રીં
કલમવાર-પેરા પાડીને કરેલુ ચોક્કસ લખાણ
(૨) ટાચ, જતી (૩) જત કરેલી વગ્નુઓની
ચાદી (૪) કોઈ પણ લાગતી વ્યવસ્થા કે કામ-
કાજનુ ચોગણ ખતાવતી તપસીલ (૫) કોલકંગર,
શરત ંખાજ વિં કલમ વાપરવામા કુશળ,
વ્વારે અં હરેક કલમ-ફકરાના કમથી કે
તે પ્રમાણે -મી વિં કલમ કરીને ઉગાડેલુ
(ઝાડ)

કલમલડો, કલમલો પું કમલડો (?)

કલમી પું [સ પ્રા. કલમ] એક નતના ચોખા
(૨) વિં જુઓ 'કલમ'મા

કલમી, ંન સ્ત્રીં વહાણની ડોલકાઠી, નાનો સઢ
કલમેશરીક પું જુઓ કલામેશરીક, કુરાન,
કલમેશરીક

કલમો પું [અ.] કુરાનનુ મૂળ સૂત્ર-ફરમાન,
ઇસ્લામનુ દીક્ષા વાકય [-પઢવો=(વિવિસર
કલમો ખોલીને) મુસલમાન થયુ]

કલરવ પું [સ] મધુર ધ્વનિ, જુઓ 'કલ'મા
કલરોળ પું ઘોવાટ, મોરો કલખલાટ (૨)

કલરવ, મધુર અવાજનો સમુદાય

કલવડું સંકિં ખીજવડુ

કલવાર સ્ત્રીં દૂધિયા સોપારી

કલવું સંકિં [સ કલ] કળવુ, સમજવુ

કલવો પું [સ કલ્યવર્ત, પ્રા કલ્લવત્ત] કવલ,
કાળિયો (૨) પરણવા આવેલા વરને ઊધણતા
પહેલા કન્યાપક્ષ તરફથી મોકલાતો કાચો
કસાર-ખાવાનુ

કલશ વિં [સ] કળશ, લોટો (૨) દહેરા ઉપર
મુકાવુ ઘડાના આકારનુ ધાતુ કે હોનુ
શાખર-ટોચ [મધુર શોર

કલશોર પું [સ કલ+ફા. શોર] કલરવ,
કલહ પું [સ] કલિયો કકાસ, લડાઈ ંપ્રિય

વિં કલહ જેને વહાલો છે એવુ -હાંતરિતા
વિંસ્ત્રીં [+અતરિતા] ધણી સાથે કલહ કરી
ફસણુ લઈ ખેડેલી(સ્ત્રી)(૨) પતિનો અનાદર
કરી ંસાયા પછી શોક કરતી(નાયિકા)[જ શા]

કલહ સ પું [સ] હસ (૨) એક છદ

કલકે નં [સ] કાચ, લાછન, છુટો (૨) આગ
[-ઉતારવું, -ઘોઈ નાખવું=આગ-ખદ
નામી દૂર કરવા -ચડવુ, -ચોટવું, -ખેસવું,
-લાગવું=લાછન લાગવુ] -કિત વિં [સ]
કલકવાણુ. કલક પામેલુ -કિની વિં
સ્ત્રીં [સ] કલકવાળી -કી વિં કલકવાણુ
(૨) પું ચદ [અવતાર

કલકી, -ગી પું [સ કલકી] જુઓ કલકી -
કલક વિં + જુઓ કલાક

કલદર પું [અ] એક નતનો કીર (૨)
નિરપૂલ માણસ (૩) મદાગી (૪) વણસર
આદમી

કલા(-ખા) સ્ત્રીં [સ] કોઈ પણ વગ્નુનો એક
ભાગ (૨) ચદ્રનો સોળમો ભાગ (૩)
'મિનિટ', ડિઝીનો સાઠમો ભાગ (૫)
(૪) કાલમાન (૫) યુક્તિ, હિકમત (૬)
હુનર, કસબ (૭) સૌંદર્ય યુક્ત રચના કે તેવી
હિકમત ંકાર પું કલાયુક્ત રચના કરનારો
પુરુષ (કવિ, ચિત્રકાર, શિલ્પી ઈત્યાદિ)
ંદૌશલ્ય નં કળાની આવડત-હોશિયારી
(૨) હુનર ઉદ્યોગની આવડત ંધર પું
મોર (૨) ચદ્ર (૩) કલાકાર ંનાથ પું ચદ્ર
ંનિધિ પું જુઓ કલાધર ંખ ધ પું
ઉચ્ચારણના કાલમાનને આધારે રચાતુ પદ
કે પ્રથમ વગેરેનો વર્ગ ંભયન નં હુનર
કળાની શાખા ંભડાર નં કલાકૃતિઓનો
લડાર કે સંગ્રહસ્થાન ંરસ પું કલાનો
રસ ંવતી વિં સ્ત્રીં કળા-કાલિ વાળી (૨)
નૃત્યાદિ કળા નાણનારી (૩) સ્ત્રીં એક વીણા
ંવત વિં કલા નાણનાર, ંવતી વિં
સ્ત્રીં નૃત્યાદિ કળા નાણનારી ંચન વિં
કળા નાણનાર -કળાવાણુ (૨) પું ચદ્ર
ંવિધાન નં કલાની રચના-સર્જન
ંવિધાયક વિં કલાવિવાન કળનાર

કલાઈ સ્ત્રીં [સ કલાચિકા, પ્રા કલાઙ્કા=
કોણીથી કાઢા બેટલો હાથ દિં કલાઈ=કાદું]
મગદળ-જેડીની એક કમરન

કલાઈ સ્ત્રીં [અ] એક વડુ (૨) વાસણ પદ
ચડાવાનુ કલાઈનુ પાતણુ પદ [-કેરાચવી=

[લા.] ખગ વાળ મૂલવી માયુ કલાઈ ઝગ્યા
 જેવું કંટુ] ગરે, ગાર(-રે), ગારો
 પું વાસણની ક્લાઈ કનારો ઝડકેતો
 (-રે) પું કલાઈની ગખ
 કલાઈ પું [ક વર્લોક ઉપગ્રી ? મ] ૬૦ મિનિટ
 જેટલો સમય ઝડકેતો સ્ત્રી રેતી ગરવા
 પગથી સમય ભેવાની શીશીનું ચત્ર
 કલા(-ખા)કાર પું [સ] જુઓ 'કલા'મા
 કલાણુ વિં [ક+લાગ] સારા લાગ-મોખ
 વગરનું ક્યોલુ
 કલા(-લે)કુ (લા',લે) નં જુઓ કલેંદુ
 -કી સ્ત્રી નાનું કલાકુ
 કલાઈ પું [સ] સોની [જુઓ 'કલા'મા
 કલા(-ખા) ઓર, ઓપ, ઓનિધિ [સ]
 કલાપ પું [મ] સમૂહ (૨) મોગના પીઠનો
 સમૂહ (૩) લાયો (તીંગનો) (૪) ઘરેણુ (૫)
 મ્યાન (૬) ચક્ર -પી પું [સ] મોર
 કલાપીટ સ્ત્રી [સ કલ્ + પીટ (પીટકુ)]
 મોરખંડ (૨) રડારોળ
 કલા(-ખા)ખ પું [સ] જુઓ 'કલા'મા
 કલાકૃત્ત નં [સ કર્ણ + કૃત ?] જાનતું એક
 ઘરેણુ, કોરરુ
 કલાખૂત પું [પ્રા કલાનૂત] કસખ, સોનેરી
 અથવા કપેરી નારવી લી રેલો રેશમનો તા
 કલાખો પું [અ. કુલવહ] ખાચનો કાપ (૨)
 બે છેડા સાવવા વચે નખાતી લોટાની કડી
 કલાલવન, કલાભંરાર જુઓ 'કલા'મા
 કલામ સ્ત્રી [અ] વાણી, વાચ, રાખ (૨)
 કડી, કકરો (૩) લખાણ
 કલામે શરીર પું [પ્રા] કુરોન
 કલાર (લા') પું; નં [વેમકે ખોડિયો ક્લાગ]
 એક વનપતિ
 કલાલ પું [વિ પ્રા કર્ણાલ, સ કર્ણાલ]
 દારૂનો કુકાનદાર ઝખાનું નં દારૂનું પીકું (૨)
 [લા] વ્યસનીઓને ભેગા થવાનું ઝખાનું ઝણ
 (-ણી) સ્ત્રી કલાલની સ્ત્રી -રે સ્ત્રી
 કલાલનો -દાર વેચવનો ચ ગે
 કલા(-ખા)વતી [સ] જુઓ 'કલા'મા [પટાવતુ
 કલાવતું, ઓપટાવતુ સં કિંકળવી સનનવતુ,

કલાંકલાં અં [સ કલ્ ઉપરની ?] સપૂર્ણ
 ખાલેલુ હોય એમ
 કલાઈ વિં [ક+લાઈ] લાઈ, તોડાની અને હુચ્ચુ
 કલાંકી સ્ત્રી પાંખળી (૨) ખાસુ, ઝોરી
 કલિ(-ખિ) પું [સ] ટટો; કલિયો(૨)કાઈ,
 ચુક (૩) કળિયુગ (૪) [સ] કળિયુગનો
 અધિષ્ઠાતા પુરુષ-અસુર (૫) [લા] બાપની
 બુદ્ધિ ઝકાલ(-ખ) પું કળિયુગનો સમય.
 ઝમલ પું કલિનો મેલ-ખગળ અસુર, પાપ
 યુગ પું ચાં યુગમાનો છેલ્લો યુગ,
 અવસાનો સમય (જુઓ યુગ)
 કલિકા સ્ત્રી [સ] અણખાલેલુ ફેલ, ઝળી
 કલિન વિં [સ] ઝળાયેલુ, જાણેલુ, સમનયેલું
 કલિલ વિં [સ] -થી ઢકાયેલુ; -થી ભરેલુ
 (૨) મિશ્રિત (૩) અમેઘ (૪) ગહન (૫)
 નં ગોટાળો
 કલિગ નં [સ] એક પક્ષી (૨) પું (સ)
 પ્રાચીન ભારતનો એક પ્રાન, ઓગિસા
 કલિ(-ખિ)ગહ(-કું) નં [સ કલિંગ]
 કલિગકું તલખૂચ
 કલિદ પું [સ] (સ) એક પવંત (૨)
 સૂર્ય (૩) એક વનપતિ ઝકન્યા સ્ત્રી
 (અ) ચમુના, કલિદી
 કલુપ વિં [સ] કાઠવવાળુ, મેલુ, ગદુ (૨)
 કુટ, ઘાતકી (૩) પાપી (૪) નં કાઠવ, મળ
 (૫) પાપ -પિત વિં જુઓ કલુપ (૨)
 કચવાયેલુ, ઝિસાયેલુ [અમલદાર
 કલેંટર પું [ક] જિલ્લાનો વડો મહેસૂલી
 કલેંજુ નં [સ કાલેય, પ્રા કાલિન્જ] પિત
 ઉત્પન્ન કનારો અને ગિગઓમાનું લોટી
 સાક કનારો એક મોટો મામલ અવધવ,
 કળણ (૨) [લા] હુદય(૩)મન, અત કળણ
 કલેંકી સ્ત્રી [કે કાઠની ? જુઓ કલેંકી]
 ક્યોઈ, એકે વેતર ન થયેલી ગાય કે ભે સ
 કલેંકી (લે') સ્ત્રી [વ કાઠલી] નાનું કલેંકુ,
 -કુ નં ગેટલા ગેકવાનુ ગાણુ -કીકન
 કલેંવર નં [સ] શરદ, ખોળિયુ
 કલેંસર નં એક પક્ષી
 કલેંદુ પું [સ] ખીંગનો ચક્રમા

કલો(-જો) (લો', જો') પુ[મ. કલ્હો, -લ્હો]

જુઓ કલહ (૫)

કલોચડી ત્રીં જુઓ કચડી કરોચડી

કલોહું નં જુઓ કરોહું [ગાય, કલેડી

કલોડી (લો') ત્રીં [કે. કલ્હોડી] વાછડી, નાની

કલોપનતા સીં [સ કલ્-પનતા? હિં]

મધ્યમ ગ્રામની એક મૂર્ખના (સંગીત)

કલોલ પું જુઓ કલ્લોલ

કલોંજ સીં [હિં કલોંજી] કાળીજની

કલ્ક વિં [સં.] પાપી (૨) પું પાપ (૩) હલ,

જેતવિંડી (૪) કીચડ, કચરો (૫) વાડીને

ખનાવેલો લોલો, લૂગટી (ઝોલધ વગેરેના)

(૬) નાનતા મેલ [હિલ્લો અવતાર

કલ્ક(-લ્કી) પું [સ] વિષ્ણુનો દશમે અને

કલ્પ પું [સ] બ્રહ્માનો એક હહાડો, અર્થાત

૪.૩૨૦,૦૦૦,૦૦૦ વર્ષોના સમય (૨)

વર્મકર્મના વિધિ (૩) વિહિત વિકલ્પ (૪)

આચાર (૫) એક વેદાંગ, જેમા યજ્ઞક્રિયા

કલ્યાદિનો ઉપદેશ છે (૬) સંકલ્પ (૭) અભિપ્રાય

(૮) શબ્દને અર્થે 'લેલુ, સદ્દશ'ના અવમા

(ઉદાહરણ દ્રીપકલ્પ). ઠક પું કલ્પના કરનાર,

શોધક ઠકતા સીં ઠતર, ઠદ્રુમ નં

કલ્પવૃક્ષ ઠત નં કલ્પવુ તે ઠના ત્રીં

નવું ચિતવી કે ઉપજવી કાઢવાની શક્તિ

(૨) હરેમ વાતની મનમા જે પ્રથમ રચના

થાય તે (૩) ધાનશા, ખ્યાલ (૪) તરંગ,

જુડો ઠનાચિત્ર નં કલ્પના વડે ખડુ

રેલુ ચિત્ર ઠનાખલ (-ળ) નં

કલ્પનાનુ યજ ઠનાવાદ પું કળા એ

અનુભવ કરેલી કલ્પના છે એવો વાદ

ઠનાશક્તિ ત્રીં નવું ચિતવી કે ઉપજવી

કાઢવાની શક્તિ. ઠનાશીલ વિં કલ્પના

કરવાના વલણ-સ્વભાવવાળુ ઠનામૃષ્ટિ

ત્રીં કલ્પનાની મૃષ્ટિ, મનોરાત્ય ઠનીય વિં

કલ્પી શકાય એવુ ઠલતા ત્રીં કલ્પવૃક્ષ ઠહું

સંકિં કલ્પના કરવી. ઠવૃક્ષ નં નીચે ખેસનાર

જેનો સંકલ્પ કરે તે વસ્તુ આપનાર સ્વર્ગ-

માનુ એક કાલ્પનિક ઝાડ ઠસૂત્ર નં વૈદિક

કર્મોના વિધિઓનુ શાસ્ત્ર, એક વેદાંગ (૨) [જૈન]

સાધુઓના આચાર વર્ણવતુ ધર્મપુસ્તક.

-લ્પાંત પું કલ્પનો અત. જગતનો પ્રલય-અ

(૨) નં મહારોણ, અતિશય રહતુ - શોક ઠવો

તે -લ્પિત વિં [સં.] કલ્પેલુ. (૨) ભેડી

કાઢેલુ, ખોટુ (૩) નં કલ્પેલ વસ્તુ, કલ્પના

યુક્તિ -લ્પ્ય વિં [સં.] કલ્પનામા આવે એવુ

કલ્મષ પું, નં [સં] મેલ, કાળાશ (૨) ખાપ (૩)

[સં] એક નર

[કલમેશરી-કલમેશરી પું [અ કલમેશરી] કલ્પના.

કલ્યાણ નં [સં] ગુણ, આભાવી (૨) ક્ષેત્ર કુશળ

(૩) પું એક ગંગા ઠકર વિં કલ્યાણ કરે

એવું ઠકારી વિં (૨) પું જુઓ કલ્યાણ કરી

ઠકારી વિં કલ્યાણ કરે એવુ (૨) પું કલ્યાણ

કનાર પુરુષ ઠમૂર્તિ (-તિ) વિં કલ્યાણની

મૂર્તિ લેલુ (૨) ત્રીં કલ્યાણ-કલ્યાણની

મૂર્તિ -લ્પી ત્રીં કલ્યાણ કરનારી દેવી (૨)

સોભાગ્યવતી સ્ત્રી [આશીર્વાદ

કલ્યાણમસ્તુ [સં] 'કલ્યાણ થાઓ' એવો

કલ્પા પું ૫૦૫૦૦ [ફા = જડતુ ગયોડુ, મ.] ગાલ

લમણા ઉપરના વાળ (યોલિયાથી જુડા)

કલ્લી ત્રીં [જુઓ કલ્લી, -લુ] હાથના ઝાડાનુ

એક ઘરેલુ -લ્લું નં સ્ત્રીના પગનુ એક ઘરેલુ

કલ્લી ત્રીં નાનો કલ્લો (૨) હાથની આગળાઓ

વડે (નોતિયા કે સાડી જેવા કપડાને વાળીને

મૂકવા માટે) કરાતી ગડી [-કરવી,

-પાડવી = તેમ ગડી કરી કપડુ બંધે અં

લપેટલુ -વાળલુ] -લ્લો પું (વાસ ઠવો)

હાથમા માય એટલો જથ્થો, ઝોળિયું (૨)

પ્રસવમા મદદ કરવા માટે તે વખતે સ્ત્રીની

કેડના ભાગ ઉપર હાથથી કે પાટાથી કન્વામ

આવતુ દખાણ [-કરવો = હાથથી વાસ ઠવો

એટલું કરવું (૨) પ્રસવમા કલ્લાથી મદદ કરવી]

કલ્લું નં જુઓ 'કલ્લી'માં

કલ્લો પું જુઓ 'કલ્લી' (ગડી)મા (૨) [સં.

કલ્લ, પ્રા કલ્લ, મ કલ્લા] લોઘાટ, શોખરો

કલ્લોલ પું [સં] મોલુ, ઘોડો (૨) આનંદ,

આનંદથી ઊલટાવુ તે ઠક, -લી વિં

કલ્લોલ કરનાર, કલ્લોલ કરવું - ખોલતુ (પક્ષી).

ઠહું અંકિં કલ્લોલ કરવું -લિની સીં નદી

કલ્હાર નં ભુઓ કલ્હાર

કવ અં [સ કદા, પ્રા કઠ, હિં કવ] + અચારે
(૫) [અયોગ્ય - અશુભ સમય

કવખત પું, સ્ત્રીં [ક + વખત] ખગખ -
કવચું વિં [ક + વગ] વગ - સગવડ વગરનું

(૨) કયોલુ [ખરાખ લત્તો

કવગો પું ચસક, આકડી (૨) [ક + વગો]

કવચ નં [સ] અખતર(૨)તાવીજ, ભૂત પિશાચ

કે મૂંચોટથી શરીરનું રક્ષણ કરતો મનાતો મન

કવચ સ્ત્રીં [સ, કપિકચ્ચુ, પ્રા કવિક(ગ, ય)ચ્ચુ,

મ કવચ-કુઢરી] એક વનસ્પતિ, કૌવચ

ખીજ, -ચું નં એનુ ખીજ

કવચન નં [ક + વચન] કવચન

કવચી નં [સ] અખતર જેવી કહેણ ચામડીના

કોટલાવાળુ પ્રાણી

કવચુ નં ભુઓ કવચ ખીજ [સમય

કવજટ સ્ત્રીં મહેનત, વૈતર(૨)અનુકાળ અટકાવતો

કવહું અંકિં [ક + વહુ(વહુ)] ખગહુ, વહુ

(૨) બુદ્ધાખડુ [અમત(રેવાકાઠા તરક)

કવડી સ્ત્રીં [મ, ભુઓ ટોડી] ટોડી(૨) મોઠ-હાની

કવણુ સં [પ્રા] ભુઓ કોણ, કયુ (૫)

કવન નં [સ] કવિતા કરવી તે(૨) કવિતા -ની

પું કવિતા કરનાર પુરુષ, કવિ, લાટ (૩)

સ્ત્રીં કહેતી, કહેવાની ઢાળ -ચિત્રી સ્ત્રીં

[મ] સ્ત્રી કવિ

કવર નં [ક] પરખીડિયુ

કવર નં [સ] મીઠું (૨) પું પાઠક, વજ્રા

(૩) વિં વિચિત્ર; કાખરચીતર

કવરક પું [સ] કેદી, બીવીવાન

કવરકુ વિં [સં કુ + વૃત્ત] વાકુ, તીક્ષ્ણ,

કટુ (વચન) [હોવા તે

કવરાપ સ્ત્રીં [ક + વગપ] ખેતીમા વરાપ ન

કવરાવું સંકિં કાવર - કાચર કરવું, હેરાન

કવુ, (૨) [ભુઓ 'કવચુ'] વર્ણન કે કવિતા

ગવવી, 'કવચુ'નું પ્રેરક

કવગી સ્ત્રીં [સ] કમગી [કવગ (૧)

કવર નં [સ કુ + વર] કવેરુ(૨) વિં ભુઓ

કવરો પું [ક + વરો] અણધરનો વરો - ખર્ચ

કવર્ગ પું [સ] ભુઓ 'ક'મા

કવર્ણ સ્ત્રીં [ક + વર્ણ] હલકી વર્ણ - ભતિ
(૨) વિં તેવી ભતિનું

કવલ(-ળ) પું [સ] કાળિયો, ગ્રાસ

કવલું નં [મ કૌલ, હિં કવલ] નળિયુ

(૨) મોલાદિયું

કવલે સ્ત્રીં [ક + વલે] ખરાખ વલે - દશા

કવલું સંકિં [સ કુ, પ્રા કવ] કવિતા કરવી

(૨) સ્તુતિ ગાવી, વખાણવું (૩) વર્ણવવું

કવલું અંકિં [ક] ઝળગ ચલુ

કવશ વિં [ક + વશ] તામેદાર, પગધીન (૨)

સ્ત્રીં ઓપરી, અડચણ

કવળ પું ભુઓ કવલ, કાળિયો

કવા, ઓયુ પું [ક + વાયુ] પ્રતિકૂળ પવન

(૨) પ્રતિકૂળ સમય, સભેગ કે વાતાવરણ

[-પેસવો (શરીરમા) = શરીર ખગડવું]

કવાટ સ્ત્રીં [ક + વાટ] કુમાર્ગ

કવાણુ નં [ક + વાણો] ખોડખાપણ, લાછન

-ણું વિં ઝવાણવાળુ (૨) નં ખોડખાપણ

કવાળ પું [ભુઓ કવાળ] માસનું ભનિયુ -

મૂઠિયુ

કવાયત સ્ત્રીં [અ કવાઢ ઉપરથી] ફિલ,

લશ્કરી તાલીમ, પરેડ (૨) તરતીય, તાલીમ

કવાયતી વિં [ભુઓ કવાયત] કવાયત પામેલું,

તાલીમવાળુ

કવાયુ પું ભુઓ કવા

કવાયું વિં [ભુઓ 'કવા'] પ્રતિકૂળ, કવાવાળુ

કવાર પું [ક + વાર] અશુભ દિવસ - સમય

-રે અં અશુભ દિવસે કે સમયે

કવારી સ્ત્રીં અપકીર્તિ

કવા(-વા)લ પું [ભુઓ 'કવાલ'] ગવૈયો

(૨) એક ગગ - દી સ્ત્રીં ગગલ (ખાસ

કરીને સૂરીવાદની) (૨) ખ્યાલટપ્પાનુ ગાણુ

કવાલું અંકિં ['કવા' ઉપરથી] શરીરમા કવા

પેસવો, શરીર ખગડવું (૨) ઝળગવું, વળસવું

(૩) વચ્ચી જવું (૪) વગોવાકુ, નિદાકુ

કવાલું અંકિં 'કવલું'નું કર્મણિ

કવાસ પું [ક + વાસ] કોકાણું, કુચાન (૨)

સ્ત્રીં નહાગી વાસ - ગવ [પેચ

કવાસ સ્ત્રીં જવ, મન અંને મીઠાની મેળવણીનું

કવિ પુ. [સં.] કાવ્ય-કવિતા કરનાર (૨) ભાટ.
 ઠકલિપત ન્યાય પું. કાવ્યસુદ્ધિના ન્યાય
 ઝનન પુ. ધન વં. કવિલોક, કવિઓ ઠત
 નં એક ભતની કવિતા, મનહર છદ ઠતા
 સ્ત્રીં કાવ્ય (૨) પદબધ (૩) કાવ્યનો ગુણ
 ઠત્વ નં. પદ-કાવ્ય રચવાની શક્તિ (૨)
 કવિપણું (૩) કાવ્યનો ગુણ ઠત્વરીતિ સ્ત્રી
 કવિતા દ્વારા ભાવ પ્રગટ કરવાની રીતિ
 ઠત્વશક્તિ સ્ત્રીં કવિતા રચવાની શક્તિ
 ઠયણુ સ્ત્રીં + કવચિત્રી ઠરાજ પુ. મોટો-
 ઉત્તમ કવિ ઠવર પુ. શ્રેષ્ઠ-ઉત્તમ કવિ
 -વીશ્વર, [+ઈશ્વર], -વીદ્ર પું. [+ + ઇન્દ્ર]
 સૌથી મોટો કવિ -વીશ્વરતા સ્ત્રીં
 કવિધા સ્ત્રીં [ક + વિધા] ખોટી વિધા, ઠગાઈ
 (૨) મેલી-મત્રત્રની વિધા
 કવીશ્વર, કર્વીદ્ર પુ. [સ] જુઓ 'કવિ'મા
 કવેણુ નં. [ક + વેણ] ખોટું-અધટિત વેણ,
 અપશબ્દ
 કવેણા સ્ત્રીં [ક + વેણા] કવખત
 કંથ નં. [સં] પિત્તને આપેલ પિડ, મોજન ધં
 કંઠાલ પુ. [અ] કવાલ, કવાલી ગાનારો -લી
 સ્ત્રીં જુઓ કવાલી
 કશ (શ, ?) સ્ત્રીં [સ કુશી, કોશ] નરાશ, ઝોશ
 (૨) [સ કશા] વરત
 કશ(-સ) સ્ત્રીં, ઠણુ નં. [સ કશ] અગરખું,
 ખંડી વગેરે લીડવાની નાની દોરી હોય છે તે
 (ખટનને બદલે)
 કશ(-સ)ણું નં. જુઓ કણસણું, ઠૂંડું
 કશાલો પુ. અઓ, લીડ (જેમ કે, 'ધરમા કામનો
 કશાલો બહુ પડે છે')
 કરાી (-સી)દો પું. ધટ અથવા નળિયાને ખૂબ
 તપવીને તેના રસનો બનાવેલો કોટો (૨) [અ]
 જરીતું ભરતકામ [-કાઢવો, -ભરવો =
 જરીતુ ભરતકામ કરવું]
 કથું [હિં કઠુ; સ કીદશ? કિન્નિત?] સં
 (૨) વિં કાઈ, કાઈ (અનિશ્ચિતાર્થક) ઠક
 સં (૨) વિં કાઈકે, કાઈકે
 કરો(-સે)ર પુ. નં, ઠકા સ્ત્રીં [સ] કરોડ
 (બરહાની) ઠનલિકા સ્ત્રીં કરોડરજ્જુ

કશમ(-સમ)લ વિં [સ] ખરાબ, ગડું (૨) નામોશી
 ભરેલું (૩) નં પાપ (૪) દુ ખ, ઉદારી
 કશયપ પુ. [સ] કાચખો, કચપ (૨) (સ)
 એક ઋષિ (દેવો, દાનવો ધંના પિતા) ઠતન,
 ઠસુત પુ. (સ) સૂર્ય
 કષ(-સ)ણી સ્ત્રીં [સ કષ્, પ્રા કસ = કસણ]
 કસોટી (૨) કસોટીની વેળા, આપત્તિ, દુ ખ (૩)
 [જુઓ 'કશ' (સ્ત્રીં)] નાસળી, પૈસા ભરવાની
 લાખી, કેડે બધાય એવી ઝોથળી
 કષાય વિં [સ] જુઓ કષાયિત (૨) પુ.
 કવો, ઉકાળો (૩) કટાણો - કંઠ્યો સ્વાદ (૪)
 ગેરુવો - ભગવો રગ (૫) કાટ, મેલ, કાલપ (૬)
 પાપ (૭) [જૈન] કોધ, માન, માયા, અને લોભ
 એ ચારમાત્ર કાઈ પણ -ચિત વિં રંગેલુ,
 રંગવાણુ થયેલુ (૨) ભગવુ (૩) કસાણુ,
 ખેરવાદ (૪) કષાય - વિકારવાણુ
 કષ્ટ નં. [સ] મહેનત, શ્રમ (૨) દુ ખ, સતાપ.
 ઠકથા સ્ત્રીં દુ ખની વાત ઠકારક વિં કષ્ટ
 કરે એવુ ઠકાલ (-ળ) પુ. કષ્ટનો સમય
 ઠતા સ્ત્રીં કષ્ટ હોવા તે, તેવી દશા ઠદાયક,
 ઠપ્રદ વિં કષ્ટ આપે એવુ ઠમોચન વિં
 કષ્ટમાથી ઉગારે એવુ (૨) નં કષ્ટમાથી ઉગારવુ
 તે ઠવું સંકિં કષ્ટ આપવુ, પીડવુ ઠસાધ્ય
 વિં કષ્ટથી સધાય એવુ ઠટારી વિં કષ્ટ હરે
 એવુ -ધાર્તવ નં સ્ત્રીઓનો એક રોગ, જેમા
 આર્તવ - રજસાવમા બહુ કષ્ટ થાય છે -ધારું
 અં કિં દુ ખ પામવુ, પીડાવુ (૨) પ્રસવની
 પીડ-વેણ આવવી -ધિ સ્ત્રીં [સ] જુઓ
 કષ્ટ -ધિત, -ધી વિં કષ્ટવાણુ, દુખી
 કષ્ટે સ્ત્રીં [સ કાષ્ટ] શેણા પેટે આપવાનો હપતો
 કસ પુ. [સ કષ, પ્રા કસ] કસોટી ઉપગ્રથી
 નક્કી કરેલો સોનારૂપાના ભાવનો આક (૨)
 કસોટી (૩) [ફા કશીદન, સ કર્ષ = ખેચવું]
 સાર, માલ સરવ (૪) બળ, ભેર [-કાઢવો,
 ભેવો, લેવો = કસવુ માપ કે પ્રમાણ કાઢવુ
 કરી ભેવુ -કાઢવો = અડઘણો કાઢવો
 સખત મહેનત કરાવવી -ચોરવો = કસનો
 પૂરો લાભ ન આપવો કસ પર આવવું, કરો
 આવવું, કરો ચડવું, કરો ભરવું = ચડસે

ભરાણું, રસાકસીમા આવી જતું] ૦૬૧૨ વિં
 કસ - સર્વવાણું (૨) રસાણ (૩) ધનવાન (૪)
 કસોટીમાથી પાર ઊતરે એવું, ઓગરવી
 કસ સ્ત્રીં ભુઓ કસા, ૦૬૧૩ [-ચોડવી, ટાંકવી =
 કપડાને કસ સીવવી - લગાવવી - ખાંચવી =
 ૦૫૭ કસ વડે ભીડવું]
 કસકસ સ્ત્રીં [ભુઓ કસવું] ખૂબ ખેચીને
 બાંધવાથી થતા અવાજ. ૦૬૧૪ વિં ખૂબ
 ખેચીને બાંધેલું (૨) પગણે બગબગ ખેસતું થતું
 ૦૬૧૫ અંકિં ખૂબ ખેચાવું (૨) પગણે બધ-
 ખેસતું થતું (૩) સંકિં ખૂબ ખેચીને બાંધવું
 -સાવણું અંકિં કસકસે તેમ કંવું
 કસટિયો પું [સ કટ] જેકેના સવાયા કરનારો
 -માલ ઘરાણે લઈ પૈસા ધીરનારો આદમી
 કસડો પું [કસ + ડો] કમરખંધ, કંદારો
 કસણુ નં [ભુઓ કસણું] કસ
 કસણુ (-ણી) સ્ત્રીં ભુઓ કપણી
 કસણું સંકિં [સ કપણ] ચોળી મસળીને
 એક કરવું, ગૂંદવું, કેળવવું
 કસણી સ્ત્રીં [સ કાસ] નાના ઢોકરાને થતા કંદ
 કે શ્વાસનો એક વેગ
 કસણુ વિં [સ ક્રજ] નિર્જળ, દુર્બળ (૨) નં
 [ભુઓ 'કણસ'] કસણુ, જણસવું
 કસતું વિં [ભુઓ 'કસવું'] પરાણે ખેસતું થતું,
 તણાવું (૨) ઓછું મ્હેતું
 કસદ પું [અ કસ્ટ] મકસદ, હેતુ (૨) કોશિશ
 કસદાર વિં ભુઓ કસ' પું મા
 કસખ પું [અ કસ્ટ] ધવો, રોજગાર, કામ (૨)
 હુબર, કળા, કારીગરી (૩) કળાકુશળતા, નિપુણતા
 (૪) અનીતિનું કામ ૦૬૧૬ પું પૈતાનો
 હુબળીખને ન દેખાડે એ, આવડ સતાડના
 આદમી (૨) ધંધામા હગારો ૦૬૧૭ સ્ત્રીં
 કસખચોગનું કામ ૦૬૧૮, -ખાતણુ સ્ત્રીં વેસ્થા
 -ખી વિં જગાકુશળ, નિપુણ (૨) પું હુબર-
 કળા ભણનાર, કારીગર
 કમખ પું (લગ્નકામ, વણાટમા વપરાતો)
 સોનાચપાનો ખારીક તાં -ખી વિં કસખવાણુ
 કમખાતી વિં [ફા] કસખામા રહેનાર. -તણ
 સ્ત્રીં કમખાતી સ્ત્રી (૨) ભુઓ કસખણ

કસખી વિં ભુઓ 'કસખ' (ખેડ)મા
 કસખો પું [અ] મુસલમાનોની વિશેષ વસતી-
 વાણુ ગામ (૨) મોટું ગામ
 કસમ પું (અં ૧૦) [અ] સોગન [-આપવા,
 દેવા, ખવડાવવા = સોગન લેવડાવવા.
 -ખાવા = સોગન લેવા] ૦૬૧૯ નં સોગદ-
 નામુ, 'એદિડેવિટ' [સમજ
 કસમજ સ્ત્રીં [અ + સમજ] ખોટી - અયોગ્ય
 કસમય પું [ક + સમય] કસમો, કવખત, કવેળા
 કસમસ સ્ત્રીં [કસગેના દ્વિર્લાવ] કમકસ થતું તે
 કસમો પું [ક + સમો] કસમય, કવેળા
 કસમોડા પું અં ૧૦ વં [અસવું + મોડવું] અગ
 મરોડવાના ઉકાટા આવવા તે (૨) પ્રસવ વખતનું
 શરીરનું કુખવું ને આકડી - વેણો આવવી તે
 [-ખાવા = કસમોડા આવવા (૨) વકાવું,
 વચકાવું] ૦૬૨૦ અંકિં કસમોડા ખાવા
 -હું વિં કસમોડાચુક (૨) વાડ, ચિહ્નિયલ
 કસર સ્ત્રીં [અ કસ્ટ] વટ, ખોટ (૨) કચ્ચાશ,
 અપૂર્ણતા (૩) ખામી, કસૂ (૪) કરકસર (૫)
 ગુસ્સાન [-આપવી = બિલ ચૂકવની વખતે
 ચોડી છૂટ મૂકવી
 -કરવી = કરકસર કંવી, (૨) ઓછું કંવું
 -રાખવી = કમી કે ખામી રહેવા દેવી,
 બાકી ગમવું - કાઢવી = (ભૂલનો કે ખોટનો)
 ખગ વાળવો - ભરપાઈ કરી લેવી] -રિયું
 વિં કરકસરિયું
 કસરત સ્ત્રીં [અ કસ્ટ = ખડુલના, હિં]
 વ્યાયામ (૨) અભ્યાસ, મહાવરો, તાલીમ
 [-આપવી = (કેઈ અગતે) કસરત કરાવવી]
 ૦૬૨૧ વિં કસરતી, કસરતના શોખવાણુ
 ૦૬૨૨ સ્ત્રીં ૦૬૨૩ સ્ત્રીં કસરત કરવા -
 શોખવાનું મકાન, વ્યાયામશાળા - તિયું, -તી
 વિં કસરત કરનાર, કસરતખાન
 કમરાણું અંકિં [ભુઓ 'કમર'] તાવ આવે એવું
 અથવા માટા પડાગે એવું લાગવું, અડીક લાગવું
 કમલી સ્ત્રીં ભુઓ જળગલી
 કસલુ નં ભુઓ કણમલુ
 કસવાટ નં [અસવાટ] વાણીમાનું આટવાણું
 ચોંદુ, જેમા થઈને નેલ બહાર આવે છે

કસવાડો પુઁ હળપૂણીને ચવડામા ખરાબર
ખેસાડવા માટે વપરાતી લાકડાની લાખી
મેખ — કાચર [ખેચેની

કસ(-સુ)વાણુ સ્ત્રીં [ક+સવાણ] માદળી,
કસવું સંકિં [ફા કશીદન? સ કપ્, પ્રા
કમ] ખૂબ ખેચવું, સખત બાધવું (૨) કસોટી
કરવી, અન્નમાવવું (૩) મહેનત આપવી,
રગડવું (૪) પીડવું; સતાવવું (૫) ઓછું
આપવાનો પ્રયત્ન કરવો [કસ્તીને આપવું—
લેવું = ભાવતાલ વગેરે બાબત બહુ ચત્રાસીને
આપવું—લેવું. કસ્તીને કામ લેવું = બને તેટલું
વધુ કામ કરાવવું કસ્તીને કામ પાડવું =
કસોટી કર્યા પછી કામનો પ્રસંગ પાડવો]

કસાઈ પું [સ કપ્, પ્રા કસ=હાર મારવું
કાનિ = મારનાર? સગ્ગ અ કસ્તાવ] પશુઓને
માગીને તેનું માસ વેચવાનો ધંધો કન્નાર,
ખાટકી (૨) ગળકંદો, ખૂની. ંખાતું નં
કસાઈનું કર્મ કરવાની જગા ંખાડો પુઁ
કસાઈઓને રહેવાનો લત્તો

કસાકસ(-સ્તી) સ્ત્રીં [જુઓ 'કસવું']
ગ્માકસ્તી, ચડસાચડસી

કસાણુ વિઁ [સ કપાય, પ્રા કસાય] કાટના
સ્વાદવાળું, કટાણુ, ખેરવાદ

કસાયેલું વિઁ [જુઓ 'કસવું'] પલોટાયેલું,
અગુલવી (૨) [જુઓ 'કસાણુ'] કટાયેલું
કમાર પું [દે] (ચ) જુઓ કંસાર

કસાંજણુ નં [કાસું+અજન] આખનું એક
ઔષધ — અજન

કસ્તીદો પુઁ જુઓ કશીદો (૨) [અ.] કાચનો
એક પ્રકાર, મુતિ — પ્રગંસા કરવાને માટે
લાખાયેલું કાચ

કસુતર(-રું) વિઁ [ક+સુતર(-ર)] સુતર
નહિ એવું, મુશ્કેલ (૨) કસોજ, ખગડી
ગયેલું (૩) આડું, વાડું [ખેચેની

કસુવાણુ સ્ત્રીં [ક+સુવાણ] કસવાણ માદળી,
કસુવાવડ સ્ત્રીં [ક+સુવાવડ] ગર્ભનું તેના
નિયત સમય પહેલા ગળી જવું તે

કસું(-સૂ)ખી વિઁ [સં કુસુમ] કસુખલ(૨)
સ્ત્રીં કસુખાન ફૂલનો રંગ(૩) કસુખાનુ ખીજ

—ખગર પુઁ કસુખાનો રંગ ચડાવનાર

—ખલ(-લું) વિઁ કસુખાના ફૂલના રંગનું, લાલ

કસું(-સૂ)ખી પુઁ [સ કુસુમ] એક વનસ્પતિ(૨)

એના ફૂલમાંથી નીકળતો રંગ(૩) એ રંગનું કપડું

(૪) પાણીમાં ઘેળેલું અરીણ કે તે મિધે થતો

મેળાવડો (જેવો કે, અમુક જ્ઞાતિમાં લશ્વેળા)

[કસુંખાપાણી કરવાં, કસુંખો કરવો =

અરીણ ઘેળીને (લગ્ન વગેરે પ્રસંગે) એકબીજાને,

પાલુ(૨) (લશ્મનો) મેળાવડો કરવો — ગાળવો,

—ઘાળવો = અરીણ પલાળીને રસ કરવો

—ચડવો = અરીણનું ઘેન ચડવું —કાઢવો,

ગાળવો = કસુખાના ફૂલનો રંગ કાઢવો

—ચડાવવો, —દેવો, —મૂકવો = કસુખાનો

લાલ રંગ ચડાવવો —પીવો, —લેવો =

કસુખાનું પાણી પીવું]

કસૂજ સ્ત્રીં [ક+સૂજ] કસમજ

કસૂર સ્ત્રીં [અ] ખામી, ભૂલચૂક, વાકેશનો

ઠંદાર વિઁ કસૂર કરનાર

કસૂખલ(-લું), કસૂખી, કસૂખો જુઓ

'કસુખલ, —ખી, —ખો'

કસેર, ંકંડા [સ] જુઓ કશેર

કસોજ(-જું) વિઁ [ક+સજ્જ કે સોજુ ?]

ખગડી ગયેલું, કસુતર [ઝટકામણ; કચરો

કસોજણુ નં ['સોજુ' = ઝાટકવું ઉપગ્રી]

કસોટી સ્ત્રીં [સ કસપટ્ટિકા, પ્રા. કસપટ્ટિય]

સોનાનો કસ ભેવાની પથરી(૨) રસ કાઢવાની

રીત; પરખ (૩) કડક તપાસ — પરીક્ષા.

[કસોટીએ ચડાવવું, કસોટીમાં લેવું =

(સોનાને) કસોટી ઉપર ઘસી ભેઈ તેનો કસ

ભેવો(૨) આકરી પરીક્ષા—તપાસ કરી ભેવી;

કસોટી કરવી(૩) કસ કાઢે એમ કામમાં લેવું.

કસોટીમાં ઊતરવું = કસોટી કરાવવા તબર

થવું, તેમાં ઢાખલ થવું]

કસ્તર નં [સ કુશ+તુલ (તણખલું) ઉપરથી ?

પ્રા કસટ્ટ] તણખલું, રજ, કચરો (૨) [સ

કસ્તીર ઉપરથી, મ] કંસારા લોહો સાધવાના

વાસાણને જે લેપ કરે છે તે

કસ્તી સ્ત્રીં [કા] પાગસીની જગાઈ કે તે દેવાનો

સરકાર [—કરવી = મત્રો લાણીને અપવિત્રતા

કસ્તુરી (પાઠસી પૂનવિનિ) -આપવી,
દેવી = કસ્તુરી પહેગવવાનો સંસ્કાર કરવો]
કસ્તુરી-રિકા, ઓમૃગ[સ.] જુઓ 'કસ્તુરી' મા
કસ્તુરી બિલાડી સ્ત્રીં [કસ્તુરી + બિલાડી] એક
જાતની બિલાડી

કસ્તુરી, -રિકા સ્ત્રીં [સ] અમુક જાતના
હજારની કૂટીમાંથી મળતો એક મુગધી પદાર્થ,
મુગધ ૦ મુગ, -રિકા મુગ પું જેની
કૂટીમાંથી કસ્તુરી મળે છે તેવું હજાર

કસ્તુરિયો બાંટ પું એક વનસ્પતિ

કસ્તુરી પું એક પક્ષી

કસ્તુરી નં (૨) વિં [મ] જુઓ 'કસ્તુરી'

કહાણી (૨) સ્ત્રીં [સ કથાનક, પ્રા. કહા-
ણ, હિં] વાર્તા, દત્તકથા (૨) કહેવત

કહાણી-નો (૨) પું [સ કૃષ્ણ, પ્રા કળ]

(સ) કૃષ્ણ

કહાર વિં [અ] નિહાર, કુ [ઊંચકનારો]

કહાર પું [હિ, દે. કાહાર] મોઢા, મ્યાનો - પાલખી

કહાવણું સં કિં [સ કથા, પ્રા કહાવ]

'કહેવું' નું પ્રેરક, કહેવાવ, સદેશો મોકલવો

કહાં અં [પ્રા. કહિ, કહિ, (સ ક?) હિં

કહાં] કથા, કથે કહાણે (પ્રશ્નાર્થક) ૦ક અં

કથાક ૦કહાં અં કટલેક રથળે, કથાક કથાક

કહેણું (-ણું) (કહે) નં [જુઓ 'કહેણું'] કહેવ-

ગવું ને, સદેશો (૨) હુમ (૩) વેણ,

વચન (૪) તેડું; નોતર [~મોકલણું =

કહેવગવ (સદેશો, નિમંત્રણ ઇં)] -ણી

સ્ત્રીં કહેવત (૨) કહેવું તે, કહેવાની રીત

(૩) કહાણી (૪) લોકાપવાદ, દાખ -તી

સ્ત્રીં કહેવત (૨) કહાણી (૩) લોકાપવાદ

કહેર અં + ખેલ, ભારે, અપાઠ

કહેવણી (-ણી) વણું (કહે) સં કિં કહાવણું (૨)

'કહેવું' નું પ્રેરક

કહેવત (કહે) સ્ત્રીં લોકાપવાદ (૨) દાખ, ઉદાહરણ

(૩) ઉપાણી (૪) કહેવરામણ [દાખ

કહેવરામણ (-ણી) (કહે) નં કહેવાપણું, બદનામી,

કહેવાપણું નં કહેવું પડે એવું હોવું તે, ખામી

કહેવું (કહે) સં કિં [સ કથા, પ્રા કળ] બોલવું,

જણાવવું (૨) સમજાવવું (૩) શિખામણ

આપવી (૪) આજ્ઞા કરવી (૫) હપડા આપવો

(૬) નામ આપવું [કહી આપણું = તત્કાળ

અસર થવી (૨) ગુપ્ત કે ભવિષ્યની વાત

કહેવી કહી છૂટણું = માને ન માને પણ

કહેવાની ફરજ બાજી દેવી કહી દેણું =

ગુપ્ત વાત જાહેર કરવી કહી બતાવણું,

કહી મંભળાવણું = પહેલાની વાત કે

પહેલાનો આભાર કહીને મહેણું મારવું]

કહાણી વિં [કહું + ગત (સ ક = કરવું)]

કહું કરે એવું, આજ્ઞાકિત

કહું નં કહેવું તે, વચન શિખામણ, આજ્ઞા

[~પાળણું = બોલેલું વચન પાળવું ~માનણું =

કહેલી શિખામણ કે આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું

આજ્ઞાકિત થવું-હોવું કહામાં રહેવું =

ગાઠવું, માનવું આમન્યામા રહેવું]

કહાર નં [સ] વેણ કમળ, કહાર

કળ સ્ત્રીં [સ કળા? કીલ? હિ, મ] પેટી

વગેરેને જડેલું ચત્ર, જેમાં કૂચી દ્રેગ્વવાથી

તે વસાય ઉધાણ છે (૨) ચત્રની ચાવી, ચાપ

(૩) [લા] લાગ યુદ્ધિ, કમળ, કીમિયો

[~દાખાવી, ~દાખવી, ~કેરવી,

~મરવી = ચાપ દાખવી (જેથી ચત્ર ચાલે કે

બંધ થાય) (૨) બગાળ યુદ્ધિ કરવી જેવી

ધાયુ થાય ~બતાવવી = ખરી ચાવી કે

ચાપ ચા ઉપાય બતાવવો ~મારવી,

વામવી = ચાવી કે ચાપ દેરવી બંધ કરવું]

કળ સ્ત્રીં [મ] એકદમ (વાગવા વગેરેથી) થતું

તીક્ષ્ણ કે સતત હુમ કે તેથી આવતી મૂર્છા

[~આવવી, ~ચરવી = એકદમ હુમ ઊપડવું,

તેથી તમ્મર કે મૂર્છા આવવી ~ખાઈ ને =

તમ્મર કે મૂર્છાની સાથે, કળ થડે એમ (એમ

કે, ~પરણું, ~રોણું = ખૂબ રોણું ~હમણું =

ખૂબ હસવું) ~ઊતરવી, ~વળવી = ડળવું

હુમ બેસવું, નિરાત કે શાંતિ થવી]

કળ પું [પ્રા કળ] કાઢવ (ઝીણી ચીજો

કાપ જેવો), ડળી જવાથ એવી જમીન, કળણ

કળ સ્ત્રીં [સ કળ જુઓ કળણ] અટકળ,

સમજ (૨) (૫) માત્રા (?) [કલાણ

કળકલા(-ળા)ણ નં [સ કળ ઉપરથી] જુઓ

કળકળ સ્ત્રીં [સ કલ્ ઉપરથી] કળકળાટ (૨)

(૨) દિટિયારો, માથાઝીક (૩) પખીનો

કલરવ-કલકલ (૪) [મ] તાલાવેલી ંબું

અંકિં બુઓ કકળણ -ખાટ પું બુઓ

કકળાટ. -ખાણુ નં બુઓ કકલાણ

કળછા સ્ત્રીં [સ કલિ=કલહ ઉપરથી ?]

અણનાવ, કળિયો

કળજ (-બુ)ગ પું બુઓ કલિયુગ [-આવયો,

-એસવો]=[લા] માણસોની વૃત્તિઓ પાપી-

અધર્મી થઈ જવી.]

કળણુ નં [બુઓ 'કળણુ'] જેમા પગ મૂકતા

કળી જવાય એવી જમીન-જગા (૨) ભણુ

તે, સૂઝ, સમજ, જ્ઞાન -ણા સ્ત્રીં + સૂઝ-

સમજ, જ્ઞાન -તર નં શરીરની અદર થતી

પીડ-વેદના (૨) ગણતરી, અટકળ, અદાજ

(પાકનો) (૩) બુઓ કળણ ૧ (૪) કોસનુ

સાધન (વરત ચાક ઇત્યાદિ) -તરુ પું

પાકનો અદાજ કરનાર -તાણુ નં પાકનો

અડસડો કાઢવાનુ મહેનતાણુ (૨) આના-

વારી વખતે ઘણો ઓછો પાક થયેલો

જણાતા ખેડૂતને મળતી રાહત

કળત્ર નં + બુઓ કલત્ર

કળથિયું વિં ['કળથી' ઉપરથી] કળથીનુ (૨)

કળથીના ખીજના રગનુ

કળથી સ્ત્રીં [સ કુલત્થ, દિં.] એક વનરપતિ

(૨) એક ભતનુ હલકુ કઠોળ

કળપણું સં કિં [બુઓ કલપણું] મૂએલાને

નામે સકલ્પ કરી દાન આપણુ (૨) [બુઓ

'કળ-ળ'ખણુ'] રાપડી ફેરવવી (૩) અંકિં

[સ કલ્પ ઉપરથી] ખપણુ, ઉપયોગમા આપણુ

(૪) [બુઓ 'કલપણુ'] ઝૂરણુ, રહણુ

કળપી સ્ત્રીં કરવી, રાપડી

કળખ સ્ત્રીં મોટી રાપડી ંબું સં કિં રાપડી

દેવી-ફેરવવી

કળલાવી સ્ત્રીં એક વનરપતિ

કળન(-વિ)કળ સ્ત્રીં બુઓ કળવિકળ -ળિયુ

વિં કલવિકળવાળું, યુક્તિખાજ

કળવળ સ્ત્રીં કલખલ (૨) દાવપેચ ંબું અં

કિં કલખલ કરવી

કળવિકળ સ્ત્રીં યુક્તિ, તદખીર (૨) યુક્તાયુક્ત

વિચાર (૨) ચેન, શાતા (૩) સૂઝ, સમજ

કળણું સં કિં [સ કલ્] સમજણુ(૨)જલ્પણું,

ધારણુ, અટકળ કરવી, હિસાબ કે અદાજ

કાઢવો (૩) અં કિં દુખણું, કળતર થણુ (૪)

[સ પ્રા કલ=કીચડ ઉપરથી] કાઢવમા

ઊતરી જણું, ખૂતી જણુ [-કળી જણું=સમજ

જણુ (૨) કાઢવમા ખૂતી જણું]

કળશ પું [સ કલશ] એક વાસણ, લોટો (૨)

મદિરના શિખર તરીકે મુકાતો ઘાટ, ધૂમટની

ટોચ, કલશ [-અડાવવો=સિદ્ધિની

પરાકાષ્ટાએ પહોચણું [લા] કળશે(-શિયે)

જણું=ટફી જણુ, ઝાડે ફરવા જણુ]

૦(-સ)લી સ્ત્રીં લોટી -શિયો પું લોટો

(૨) ઝાડો (રોગ) -શે પું (કા) લોટો

કળશી સ્ત્રીં સોળ (કાચા) મણનુ માપ

કળસલી સ્ત્રીં બુઓ કળશલી, લોટી, કસલી

કળહીણુ વિં [સ કલાહીન] કળાહીન (૨)

કળ-ચાપ વગરનુ (૩) [સ કુલહીન] કળહીન

કળળણું અં કિં [સ. કલ્] મોટેથી ખૂમ

પાડવી; અવાજ કરવો

કળા સ્ત્રીં બુઓ કલા (૨) (મોરની) કળા-

કલાપદેલાવવો તે [-કરવી=યુક્તિ કે ઇલાજ

કરવો (૨) સૌદર્યયુક્ત રચના કરવી (૩) મોરે

ખીછા ઊભા કરી ચંદ્રાકારે દેલાવવા

-પાડવી=શરીરની કાતિ કે રૂપ કાઢી નાખણુ,

(વેશપલટાથી) ઢાંકણુ.] ૦કર પું મોર

૦કુશળ, ૦કૌશલ્ય, ૦ધર, ૦લવન, ૦વંત,

૦વ તી(-તણી), ૦વાન બુઓ 'કલા(ળા) મા

કળાઈ સ્ત્રીં [બુઓ 'કલાઈ'] કાણીથી કાઢા

સુધીનો હાથનો ભાગ

કળાણુ નં [બુઓ 'કળણુ'] કાઢવ-ગારાવાળી

જગા (૨) [સ કલન] સૂઝ, સમજણ

કળાપો પું [બુઓ 'કળા'] રહારોળ (૨) કઢાપો

કળાણું અં કિં [સ કલ્] પ્રતીત થણુ, દેખાણુ,

લાગણુ [એવો (મોર)

કળાયલ વિં ['કળા' ઉપરથી] કળા કરેલી હોય

કળાહોળ પું બુઓ 'કલાહલ'

કળિ, ૦કાળ, ૦યુગ બુઓ 'કલિ(-ળિ)'મા

કળિયું વિં [સ કુલ ઉપરથી] કુળવાળું -ચે.
પું કુળવાન પુરુષ

કળિયો પું [નુઓ 'કળી'] કળિયો (૨) ડોહો

(૩) દાડમનો દાણો (૪) નુઓ 'કળિયું' મા

કળિંગડું નં [નુઓ 'કલિંગડું'] તડખૂચ

કળી સ્ત્રીં [સં કલિ] અણખીદ્યું કૂલ, કલિકા
(૨) છૂટો મોતીચૂર (૩) અમરખાને કે પહેરણની
અમુક ઢબને સીવતા બગલ આગળ કરાતું

• સીવણ [-ખીલવી = હૃદયની કળી ઊઘડવી,
(માણસે) ખીલવું - પ્રકુલ થવું - પાડવી =
છૂટો મોતીચૂર પાડવો, એ નામની ગાગડી
આકારની વાની બનાવવી (૨) ગડી પાડવી,
ગોઠવવી]

કળીચૂનો પું [કળી+ચૂનો] વિશુદ્ધ કરેલો ચૂનો
કળુંડું (-હું) વિં ['કળવું' ઉપરથી] માટી-
કાંદવાળું [પ્રયુક્તિથી, સમતલવટથી

કળે કળે, કળે ચળે અં ['કળ' + 'વળ'] યુક્તિ-
કળેળણું અંકિં કળકળણું

કળેળી સ્ત્રીં કરેળી, કળેળણું તે

કળો પું [નુઓ કલો] કલોપો (૨) [નુઓ 'કળ'
(નમર)] આવેગ

કળોઈ વિં (કા) [નુઓ કળ - કુળ] ગાઢ

→ મબધવાળું (૨) નં તેવું માણસ, સબધી
કળોડી (-હી) સ્ત્રીં [સ કલ (નાનો કલ)
ઉપરથી ?] એક ભતતની સફેદ રેતી, સાથિયા
પૂગ્વાની ભૂધી (આગસ વગેરે પથ્થરની)

કંઈ અં [નુઓ 'કહી'] (ચ) કયા ઠક અંક્યાક

કંઈ વિં (૨) સં [સં કતિ, પ્રા કઢ ?]

(અનિશ્ચિતાર્થ, પ્રશ્નાર્થ તથા નકારાર્થ મા

મુખ્યત્વે વપરાય છે) કંઈ, અમુક, કશું ઠક

વિં (૨) સં કશુંક, કાંઈક [નિશ્ચયાર્થ ને

હજાર્થ મા વપરાય] [કંઈ કંઈ થયું = ભત

ભતની અવર્ણનીય લાગણીઓ કે મૂઝવણ

યા ખીડા થવી કંઈ નહિ = ફિકર નહિ, ચિંતા

નહિ, એવો ઉદ્ગાર કંઈ નહિ તો = ખીલુ

કે વધારે નહિ તો; ખીલુ બધું જવા દઈને

કંઈતું કંઈ = શું શું, ધારેલા કે જાણે એવાથી

ખીલુ - ઊંડું; અવળું (કંઈતું કંઈ જોણી જવું,

થઈ જવું, કરી બેસવું થં), કંઈ હોય, હવે કે

હોવું તેઈએ તેને બદલે ખીલુ કંઈક, કંઈ ને
કાવશ = કશું પણ નહિ]

કંઈ વિં (૨) સં [સં કતિ, પ્રા કઢ, હિ. કઈ]

અનેક (ઉદાં 'તમારા જેવા તો કંઈ આવી

ગયા') ઠક વિં (૨) સં કેટલુંક, થોડુંક

કંઈ અં [સં. ક્વચિત્, પ્રા કઢ ?] વાક્યમાં

પ્રશ્નાર્થવાચક ને નકારસૂચક ઉપયોગ ઉદાં

'કંઈ માગથી જવાય ?'

કંક પું [સ] જેની પાખમાથી શરૂં પ થાય છે

તે પ ખી (૨) બગલો (૩) ખીંછાળું તીર (૪) નામ-

ધારી બ્રાહ્મણ (૫) [સ] યુધિષ્ઠિરે વિગટ ગત્તને

ત્યા ધારણ કરેલું નામ

ક કણ નં [સ] કાગરાવાળી ચૂડી - બ ગડી (૨)

કાચની કે સોનાની બ મઠી (૩) ક કણદોરો

ઠદોરો પું બલગવિવિ શરૂ કરતા વરકન્યાને

કાંડે બધાતુ મીઠળ અને લાલ દોરો, કાંણ-

દોરો -ણાકાર, -ણાકૃતિ વિં [+ જ્ઞાકાર,

જ્ઞાકૃતિ] ક કણના આકારતુ [ખગ્રાસગ્રહણ

માટે], 'એન્ડુલર' -ણી સ્ત્રીં કાગરીવાળી

સોનાની બ ગડી, કાંકણી (૨) વૂઘગીઆવળો

ક દોંગે

કંકણી સ્ત્રીં [નુઓ 'કણકણી'] ક પારી,

કમકમી (૨) નુઓ 'કંકણ' મા

ક કરે પું [સ કર્કર, પ્રા. કવકર; હિ. કકઢ,

મ] કાકરો. નાનો પથ્થર (૨) કાકરી, મગડિયો

ક કલોહ નં [પ્રા = એક ભતતુ લોહું] એક

પ્રકાન્તુ ઘોડાતુ જન (?) ('પ ચર્ચા' તેજ

પાખરિયા, ક કલોહ પ્રમાણ - પશ્ચનાલ)

ક કાચુ પું [સ કક્ક, પ્રા કંક ઉપરથી] એક

ભતતો પાણીનો સાપ [કાંકેલ કાંકળ

કંકાલ (-હી) સ્ત્રીં કાટાળી એક વનમ્પતિ,

કંકાલ નં [સ] હાડપિ જર -હી પું કંપાલી.

શિવ (૨) શિવભક્ત

કંકાવટી સ્ત્રીં [સં કુંકુમવર્તિ] ક ક ગખવાની

ખાલી (૨) [વ્યગમા] ગાળે કૂંકવાની ચલમ

કંકાસ પું [ફા કગાગ ઉપરથી] કંકિયો, જ્ઞેશ

ઠણું વિં કંકાસ કરે એવું. -સિયણુ વિં

સ્ત્રીં, કંકાસિયા ચલવાવની -સિયુ વિં

કંકાસણા ચલવાવતું

કંકાળી વિં [સ કકાલી] માગણ લાટની એક
 ભત્તુ (૨) પું એ ભત્તો લાટ
 કંકાળી સ્ત્રીં ભુઓ કંકાલ(-લી) (૨) વિં
 [કા] કન્નિયાખોર, નાના કન્નિયાને મોટુ રૂપ
 આપી ભુમરાણ મયાવી મૂકનારું
 કંકુ નં [સ કુકુમ] ચાલ્લા ઇંમા વપરાતુ લાલ
 કવ્ય, કંકુમ [-છાંટણું = કંકુ છાટીને મગળ
 કાર્યના શુકન કરવા કંકુના કરવા =
 મગળ કાર્ય આરભવુ (૨) કામમા ક્ષેત્ર
 મેળવવી [લા] કંકુના કોગળા કરવા =
 જીવનમા સુખવૈભવ હોવા કંકુનાં પગલાં =
 સુખવૈભવના શુભ શુકન કંકુનાં પગલાં
 કરવાં = આગમનથી ઘરને સુખી કરવું
 કંકુને પગલે = ભાલી આખરે] ૦પડી
 સ્ત્રીં કંકુની પડી - પંડીથી ૦પડો પું
 કંકુનો પડો - પડિયો - પડીકું
 કંકેડો પું [ભુઓ 'કનકવો'] પતંગ
 કંકેલ સ્ત્રીં [ભુઓ 'કંકેલ'] ચિનીકખાલા
 કંકેડી સ્ત્રીં [સ કકોટ્કી, પ્રા. કકોટ]
 કંકેડાની વેલ(૨) [સ. કકોલી ?] સૂતક કાઢવા
 માટે સ્નાન વખતે માથામા ન ખાતી એક ભૂકી.
 -કું નં કંકેડાનુ શાક - રૂપ
 કંકેડાતરી, કંકેડી સ્ત્રીં [સં કુકુમપત્રિકા]
 લગ્નાદિ શુભ પ્રસંગની આમંત્રણપત્રિકા (૨)
 (વ્યગમા) ન ગમતુ નોતર કે ખખરની ચિઠ્ઠી
 કંકેલ પું [સ] એક ઐષધિ, ચિનિકખાલા
 કંકેલું વિં ભુઓ 'કેકરવળુ'
 કંકણ, -ન નં, -ની સ્ત્રીં ભુઓ કંકણ
 કંકધર નં સફેદ કલગીવાળુ જુલજુલ
 કંકન નં [હિ] કંકણ -ની સ્ત્રીં કાસકી
 (૨) [હિ] કંકન
 કંકવો પું [સં. કકત, હિ. કગુવા, મ કગવા]
 કાસકી
 કંકાલ(-ળ) વિં [હિ સ કકાલ ઉપરથી ?]
 છેક ગરીબ, દીન (૨) દરિદ્રી, નિર્મલ્ય, તુચ્છ
 (૩) રસકસરહિત ઠા, -લિ(-ળિ)યત
 સ્ત્રીં અત્યંત ગરીબી, દીનતા(૨) કંકાલ દશા
 કંકુરો પું [ફા] કાગરો, દાતો, અણી
 (૨) [ભુઓ 'કંકર'] કાકરો

કંચન નં [ભુઓ 'કાચન'] ચોખ્ખુ સોતુ (૨)
 ધન, દોલત -ની વિં સોનાનુ [ગણિકા]
 કંચની સ્ત્રીં [હિ, 'કચન' ઉપરથી ?] કળાવંતણી,
 કંચવો પું [સ કંચુક] કાચળી
 કંચાણું અંકિં [સં કંચુ = આધવુ ઉપરથી ?]
 ઠગાણું (૨) હેરાન થવું
 કંચુક પું [સ] કાચળી, કંમળો (૨) સાપની
 કાચળી (૩) ખખર -કી સ્ત્રીં કાચળી
 (૨) પું જનાનખાનાનો ચોખ્ખા
 કંચોલુ(-ળુ) નં એક સુગંધદાર વનસ્પતિ
 કંજ પું [સ] બ્રહ્મા (૨) નં કમળ
 કંજક પું [સ] એક પક્ષી
 કંજન પું - [સ] કામદેવ (૨) સ્ત્રીં મેના
 કંજર પું [સ] બ્રહ્મા (૨) હાથી (૩) નં પેટ-
 કંજ(-ઝ)રી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ (૨) [સ
 કજ્જ (એક પખી) ?] એક પંખી (૩) [સ
 જર્જરી] ઝાઝ, ખજરી(૪) [સ કંચુલી] કાચળી
 કંજૂસ વિં [હિ, મ કજ્જા(-ષ)] અતિશય-
 વનારેપડતી કરકસર કરે એવું, કૃપણ; પાછ
 -સાઈ સ્ત્રીં કંજૂસપણું
 કંઝરી સ્ત્રીં ભુઓ 'કંઝરી'
 કંટક પું [સ] કાટો, કાસ (૨) આકડો;
 ગલ (માછલા પકડવાનો) (૩) રોમાચ (૪)
 [લા] નડતર, દખલ (૫) હુસ્મન ૦કીટ
 પું શરીરે કાટા કાટા હોય તેવો એક કીટો.
 ૦ચર્મી વિં કાટાળી ચામડીવાળુ (પ્રાણી)
 -કિત, -કી વિં કાટાવાળુ (૨) મુશ્કેલ
 (૩) રોમાચિત -કીલ વિં કાટાળુ
 કંટલ વિં [સ] કાટાળુ (૨) પું કાટાવાળુ
 ઝાડ (ખાવળિયો ઇં)
 કંટવાડ સ્ત્રીં [સ કટ કે કંટક + વાડ]
 કાટાની વાડ
 કંટારિયુ નં [સ. કટ = રમશાન ઉપરથી ?]
 શખ ઉપરનુ કપડું
 કંટાલુ સ્ત્રીં [સ] રીગણી (૨) ખાવળ
 કંટાળણું અંકિં [ભુઓ 'કંટાળો'] કંટાળો
 ચડવો - આવવો
 કંટાળી વિં સ્ત્રીં [ભુઓ 'કંટાળુ'] કાટાવાળી
 (૨) સ્ત્રીં [દિ કટાલી] હાથિયો થાર, થારી

કંટાળું વિં [સં કટાલું] કટાવાળું
 કટાળો પું [મ કટાલું, સ કટ, કટાલું પરથી ?]
 અવિવિવતા કે થાકથી ઊપજતો અણગમો
 કંટિયું નં [ભુઓ 'કટી'] ફૂડું [રહેડું તે
 કંટિયો પું ભારે જમણને ખીને દિવસે ભૂખ્યા
 કટી સ્ત્રીં ['કણ' ઉપરથી ?] ફૂડામાના
 ખાતીક ઝણ (૨) ફૂડું (૩) તાલ હાગ
 કટી(-ટે)વાળો પું [કટી+વાળો ?] ચૂલે
 ચલાવવાના વાસણને બહારની ખાતુએ
 કંગતો માટીનો લેપ [મિનજી
 કડું વિં [સ કટું ઉપરથી ?] કડક, ઉચ
 કડું નં ખરેડું
 કટ્ટિયો પું ખાળકોને રમવાની કુલહી
 કટેવાળો પું ભુઓ 'કટીવાળો'
 કંટેસરી સ્ત્રીં [ભુઓ 'કટેસરી'] ગળામા
 નાખવાનું એક ઘરેણું (૨) એક વનસ્પતિ,
 ઝાટાસળિયો
 કંટેહિયું નં [કટિયો (જનજ) ઉપરથી ?]
 ઉત્તરકાનો-કચરોપૂળે નાખવાનો ખાડો (૨)
 અચણખાડ [વેલો, કંટેહી
 કંટેહી(-ળી) સ્ત્રીં [ભુઓ 'કંટેહી'] એક
 કંટેહી (-ળી) નં [દે કટોલ] કંટેહી
 કંટાકટ, -ટ પું [કં કાન્તેકટ] કરાગથી કરવાનું
 ઝામ, ઠંટો (-આપવો-રાખવો, -લેવો)
 ઠર, -ટી પું કંટાકટ રાખનાર, ઠંટેહાર
 કંટોલ પું [ક] કાખૂ, નિયમન
 કંક પું [સં] ગળું, ડોક (૨) હેડિયો (૩)
 કંકમાથી નીકળતો અવાજ, સૂર, સાદ (૪)
 કંકો-કાહ્યો (૫) [દે કઠ=મર્થાદા ?]
 કંકો, કિતારો [-ખૂલવો=અવાજ સાંક
 નીકળવો -ટૂટવો=હેડિયો કે ઘાટી
 ટૂટી, અમુક વયનું યવુ, યુવાવગ્યામા
 આવવું (૨) પક્ષીને કાંચો આવવો
 (૩) વાચા આવવી -ખેસવો, -ખેસી
 જવો=સ્વયં પુલ્કો ન નીકળવો (કંક
 વગેરેથી) -ભરાવો=લાગણીથી ગદ્ગદ થઈ
 જવું, ખેલી ન શકવું -૩ વાવો=ગૂગળાવું
 -સુકાવો=ખૂન તરસ લાગવી. કંકે કરડું=
 મોઢે કંગુ, ગોખી લેવું, કંકે કાટા પડવા,

કંકે સોસ પડવો=પાણી વિના ગળું સુકવું
 કંકે ખાણુ આવવા=મરવાની તૈયારી
 થવી (૨) ઘણી જ મુસીબત પડવી કંકે
 હોણું=મોઢે હોણું, યાદ હોણું] ંચ થિ
 સ્ત્રીં કંકમા આવેલી એક ગ્રથિ, 'યાચગેઈક
 યેન્ક'. ંકાર નં ગળાનું ખાતુ
 ંનાળ સ્ત્રીં ગળાની નળી ંનીલક પું
 મોઢા દીવો, મશાલ ંપાશ પું ગળામા
 નાખવાનો દોરકાનો ગાળો-કામો (૨) ગલપકો
 (૩) કંકાલેપ ંમણિ પું કંકીમાનો હીંગો
 (૨) હેડિયો (૩) [લા] અત્યંત પ્રિયજન
 ંમણિન્યાય પું ભુઓ કરક ંણન્યાય
 ંમાધુર્ય નં કંકના અવાજની મહુન્તા
 ંમાળ સ્ત્રીં ગળાનો એક રોગ ંસૂત્ર નં
 કંકી મ ગળસૂત્ર (૨) ગળામા પહેગવાનું ઘરેણું
 ંસ્થ વિં કંક-મોઢે-યાદ હોય તેવું (૨)
 કંકમાની (વ્યજન) ંસ્થાન નં કંકની
 જગા ંસ્થાની વિં કંકમાથી ખેલાતો
 (વ્યજન) -કાચ પું, નં [+અચ] કંકનો
 આગળનો ભાગ (૨) અં મોઢે -કાભરણુ
 નં [+આલગણ] કંકનું વરેણું, ગળયવો, છડો
 -કાવરોધ પું [+અવરોધ] કંક કાવો તે
 -કાવરોધી વિં કંક કેવે એવું -કાસલેપ પું
 [+આપલેપ] કંકે વળગવું-આલિ ગન દેવું તે
 કંકાર(-ળ) [ભુઓ 'કંક'] સ્ત્રીં દિગ્યાનો કંકો,
 કિતારો [[૪] [લા] કંકલ
 કંકલ નં [ત] મૂરણ (૨) કંકાળી (૩) લકાઈ યુદ્ધ
 કંકાળ સ્ત્રીં ભુઓ 'કંકાર' (૨) [પ્રા કાળલ=મોઢા
 ગળાવાળું ?] થોડા અવવા ગરેડા ઉપર માલ
 લાદવાની ખેપાસિયા ગૂણ (૩) વામણ લગવો
 કોયળો (૪) [ભુઓ 'કંકાળ'] ચીતળ (લાકડાની)
 કંકિયું વિં ['કંક' ઉપરથી] ગળું પડે એક,
 ગળે ઊતરતા વસતુ લાગે એક, લૂપ્ત
 કંકી સ્ત્રીં [સં] ડોન્ડુ એક વરેણું (૨) કંકમા
 પહેરવાની ગુરુએ બધાવેલી માળા (૩)
 [અ ગરખાના] ગળા આગળના ભાગ ઉપરનું
 શેલીયુ ચીવણ કે ભરતકામ [-ખાંધવી=
 શિખ્ય કંકો કે શિખ્ય યવુ -ખ ધુ વિં એક
 કંકી બાવનાર-સમાન ગુરવાળું (૨) વૈષણવ]

૦પગલું=વિષ્ણુના પગલાની ચકતીવાળી
કઠી. -ઠો પું હાર, મોટા મણકાની માળા

(૨) કઠી ૩ જુઓ

કંઠય વિં [સં] કંઠુ-સંઘ ધી(૨) કંઠયાની

કંઠ પું [કંઠ]કંઠ(૨) કૂવો ચણવાની વાકી ઘટ

કંઠાર પું [જુઓ 'કંઠારુ'] (કા) નક્સી,

ઝોતરણી (૨) આલેખ, ચિત્રકામ

કંઠારવું સં કિં [સ.ઝટ+કૃ, પ્રા. કઠાર]

ઝોતરવું, નક્સી કરવી

કંઠિકા સ્ત્રીં [સં.] નાનું પ્રકરણ (૨) વેદની

ઋચાઓનો સમૂહ (૩) ફંકરો

કંઠિયો પું જુઓ 'કંઠિયો'

કંઠી પું [સં કરંઢિન્] વાદી, કરંઢિયામા સાપ

લઈને ફરનારો મદારી

કંઠી(-દી)લ નં [જુઓ 'કંઠીલ'] દીવો કરવાનો

કાચનો ખાલો, હાડી (૨) ફાનસ -લિયું નં

દીવાદાડી (૨) દીવાને પવન ન લાગે તેમ રાખવાને

બનાવેલું નાનું માટીનું વાસણ [ખૂનલી

કંઠું(-હ) સ્ત્રીં [સં] ચળ, ખજવાળ (૨) ખસ,

કંઠૂચન નં [સં.] ખંજવાળવું તે

કંઠ [સં કાન્ત, પ્રા. કંઠ] + જુઓ કંથ

કંઠરેહ પું [કુ + તરેહ ?] અણબનાવ, કુસપ

કંઠા સ્ત્રીં એક છદ

કંઠાઈ(-મણી) સ્ત્રીં, -મણ નં [જુઓ 'કંઠાઈ']

કંઠવાનું મહેનતાણું

કંઠાનં નં [ઝ કંઠા (-તા) ન = ખહુ જ

ખારીક કંપડું ?] શણવું કંપડું, શણિયું (૨)

ગૂણપાટ, ટાટિયું

કંઠામણ નં, -ણી સ્ત્રીં જુઓ 'કંઠાઈ'

કંઠારી પું ખરાદી

કંઠાવું અંકિં 'કંઠાવું' કર્મણિ (૨) પાતળું

થવું, સુકાવું (૩) ઓછું થવું [ભરથાર

કંથ પું [જુઓ 'કંથ'] કાન્ત, પિયુ (૨) પતિ,

કંથવો પું [સં કંથા + વહ] કંથાધારી, વેરાળી,

ખાલો (૨) અત્યંત ગરીબ-નિર્ધન માણસ (૩)

[પ્રા કુંયુ] ચોમાસામાં થતું એક નાનું જીવડું

કંથા સ્ત્રીં [સં] ચીથરાવું બનાવેલું વસ્ત્ર (૨)

ગોદડી ંધારી પું કંથવો, કંથા પહેરનારો,

સાધુ, યોગી

કંથાર નં, -રી સ્ત્રીં [સં], -રો પું એક

વનસ્પતિ -ફં નં એવું ફળ-ખી

કંથારિયા પું નાગર બ્રાહ્મણની એક નાતમા અટક

કંથાળ સ્ત્રીં જુઓ 'કંઠાળ' ૨

કંઠ પું, નં [સં] જેમા ખાવાનો ગર હોય

તેવું મૂળ, સૂરણ, બટાટા ધં (૨) મૂળ,

કારણ (સમાસને અંતે) ઉદાં આન દકંદ.

૦મૂલ(-ળ) નં કંદ તથા મૂળ (ખવાય તેવી)

કંદર નં, -રા સ્ત્રીં [સં.] ગુફા, ખો; બખોલ

કંદર્પ પું [સં] કામદેવ

કંઠીલ નં [ઝ], -લિયું નં જુઓ 'કંઠીલ' મા

કંઠુક પું [સં] રમવાનો ઢોલ, દડી

કંઠો પું [જુઓ 'કંઠો'] બઢકનો હાથો

કંઠોઈ પું [સં કાદવિક, પ્રા કંઠવિય,

કદુઢચ] મીઠાઈ બનાવનાર તથા વેચનાર

આદમી, સુખડિયો -ચણ સ્ત્રીં કંઠોઈની સ્ત્રી

કંઠોરી સ્ત્રીં નાનો કંઠોરો -રો પું [કંઠિ+

ઠોરો] કમરે પહેરવાનો ડોઈ પણ ઠોરો કે સે

(સૂતર, સોનારૂપા વગેરેનો) (૨) લીતમા ચણેલી

ઘટની કિનારી (૩) આક્ર, લીટો. -રાખંધ

વિં કંઠોરો પહેરનાર -પુરુષ પૂરવું (નોતર)

કંઠપ પું + [જુઓ કંઠર્પ] કામદેવ

કંઠ સ્ત્રીં [સં સ્કંધ] ખભો (૨) ભાર વહેનાર

પશુઓની આધ-ખોચી (૩) નાગરમોચ

કંઠર, -રા સ્ત્રીં [સં] ડોક, ગરદન

કંઠોડું નં [જુઓ 'કંઠુ'] ખેડવા માટે

અમુક શરતે ઢોર ભાડે રાખવું તે

કંઠોતર પું પાટવી પુત્ર

કંઠોલુ નં [જુઓ 'કંઠ'] ખભો (૨) આધ, ગરદન

કંપ પું [સં] કંપારો ક્રુનરો ૦ન નં કંપવું

તે ૦ના સ્ત્રીં કંપન (૨) કંપસહિત વાદ્ય

વગાડવું તે ૦માન વિં [સં] ક્રુનવૃ; થરથરવું

૦વા, ૦વાયુ પું જેને લીધે શરીર કે શરીરનો

કોઈ ભાગ કંપે એવો એક રોગ

કંપની સ્ત્રીં [ઙ] ટોળી, મડળી (૨) ભાગીદારો

મેળવીને કાઢેલી પેદી કે મંડળી ૦સરકાર સ્ત્રીં

(સં) એક વખત હિંદનો રાજવહીવટ કરતી

કંપની, 'ધરિત ધન્ડિયા કંપની' [ખીવું કરવું

કંપવું અંકિં [સં. કપ્] ક્રુનવૃ, થરથરવું (૨)

કંપાઉંડ નં [ઈં, મૂળ મલથી] ઘડે મકાનની
 ચોતગદની આતરી લીધેલી જમીન, વાડો
 કંપાઉંડર પુઠું [ઈં] દાકતર કહે તે હવા-દવાનું
 મિશ્રણ તેયાર કરી આપનારો તેનો મદદનીશ
 કંપાણ (ણ) સ્ત્રીં [મં, કંપણ] એક ભતનો
 કાટો, ધાતુની તુલા -ણી પુંઠું કંપાણથી
 તોળવાન્નેખવાનો ધવો કરનારો આદમી, તોલાટ
 કંપાયમાન-વિં [સ] કંપુત, કાપતુ (૨)
 અનિયત, ચલિત
 કંપારી સ્ત્રીં, -રો પુઠું [સ, કંપ] ક્રુત્તગી, કમકમી
 (૨) કમકમાટી [કંપારી આવવી, -છૂટવી,
 -વછૂટવી = ક્રુત્તગી કે કમકમાટી ઊપજવી]
 કંપાર્ટમેન્ટ નં [ઈં] આગગાડીના હવાનું ખાતું
 કંપાસ પુઠું [કં] હોકાયત્ર (૨) વૃત્તીય દોરવાનું ચત્ર
 કંપિત વિં [સં] કંપેલું, કંપમાન
 કંપિલો પુઠું [સ કંપિલ્લ] એક ઔષધિ
 (ગડગૂમડની) [દુન્દી (૩) ભુઓ કંપો
 • કંપુ સ્ત્રીં, નં [ક કંપની] ટેળી, ભૂથ (૨) ક્રોનની
 કંપો પુઠું [ભુઓ 'કેમ્પ'] પડાવ, કંપુ, છાવણી
 કંપોઝીટર પુઠું [ઈં] છાપખાનામા ખીખા
 ગોઠવનારો માણસ [એક, ચલ
 કંપ્ય વિં [સ] કંપિત થાય કે કરી શકાય
 કંપ્ય પુઠું [સં] કામળી (૨) ગાયખળદની
 ગોઠડી - ગરદન નીચે લટકતી લડી આમડી
 કંપ્યા સ્ત્રીં [સ કંવી] વાસની ચીપ (૨)
 મુતારનો ગળ
 કંપુ પુઠું, નં [સ] શંખ (૨) શખની ખગડી
 (૩) દશ લાખની સખ્યા
 કંપુ (-ખો) પુંઠું ભુઓ 'કંખોજ'
 કંખૂ વિં [સ] ચોદું, ઠગાર [વનસ્પતિ
 કંખોઈ સ્ત્રીં [સં કાવોજ, પ્રા. કવોય?] એક
 કંખોજ પુઠું [સ] શંખ
 કમ પુઠું [સં] (સ) કૃષ્ણમો મામો
 કમ પુઠું ભુઓ 'કૈસ'
 કસાર પુઠું [કં] એક ખાવાની વાની [-ચોળવો =
 કસારમા ધી મેળવવું (૨) [લા] કસાર ને
 થીતું જમણ હોણ]
 કંસારિ પુઠું [સ] કંસનો અરિ-શત્રુ, શ્રીકૃષ્ણ
 કસાગી સ્ત્રીં [કં] એક જવડું

કંસારો પુઠું [સં કંસકાર] ધાતુનું વાસણ ઘડવા-
 વેચવાનો ધવો કરનારો પુરુષ -રણ સ્ત્રીં
 કસારાની સ્ત્રી
 કસીકરણ નં [કંસ ઉપરથી] કસ-કૈસમા
 મૂકવું તે (ગ)
 કાઈ (-ય) દે-આજમ પુઠું [ફા] મોટો-મહાન
 નેતા કે આગેવાન
 કાઈ સ્ત્રીં [ભુઓ 'કાયા'] શરીર (૨) પાતણ
 પડ-આચ્છાદન, આવગળ
 કાઈલ સ્ત્રીં [કં કવલિલ] શેરડીનો રસ કાઢવાની
 મોટી કંઠાઈ
 કાઉ પુઠું [કાક? મ કાક; પ્રા કાઈ = કાગડી,
 રવં?] કાગડો ંકા (-વા) ઉ અં (રવં)
 ગરખડાટલયું અને ન સમભય તેમ (૨) સ્ત્રીં
 એકસામટા ઘણા માણસો બોલાબોલી કરે તે
 કાઉન્સિલ સ્ત્રીં [ઈં] વારાસખા [-માં ઊભું
 રહેલું = તેના સહય થવા ઉમેદવાગી કંવી.
 -માં જલું = તેનો સહય ખનવું]
 કાઉનાઉ અં ભુઓ 'કાઉ'મા
 કાઉસગ પુઠું [પ્રા, સ કાચોત્સર્ગ] ગાગરિક
 વ્યાપારો છોડી એક આસને ધ્યાન કરવું તે [નૈન]
 કાક પુઠું [સ] કાગડો ંકપિ પુઠું એક પક્ષી,
 ફંકડિયો કુલાર વતાલીય વિં કાગનું
 તાહ પર ખેસવું અને અન્નમાત્ર તાહકળવું
 પડવું થાય એક, અણધાર્યું, ઓચિતું
 વતાલીય-ન્યાય પુઠું કાકતાલીય એવો ન્યાય
 વદિ સ્ત્રીં કાગડાના જેવી ચ ચલ-ચિદ્રાન્વેષી
 દિષ્ટિ વતામા સ્ત્રીં એક ઔષધિ, નસોતર
 (૨) કાગનું આંડ ંપક પું વાળેલા વાળનો
 કાગડાની પાખ જેવો ગુચ્છો, કાનછેચિયા
 ંપક (-દ) નં કાગડાના પગના આકારનું
 ચિહ્ન, હસપદ (૨) ચાર લઘુ માત્રા જેટલો
 સમય (સગીત)
 કાકચી સ્ત્રીં ભુઓ કાચકી -ચુ નં કાચક
 કાકડ નં [ભુઓ 'કાકડી'] ચીખડું
 કાકડકો લો પુઠું છોકરાની એક રમત
 કાકડાશા (-મી) ગ સ્ત્રીં [મ કાકડશિંગી, હિં.
 કાકડાસીંગી, સં કર્કટચૂંગી] એક ઔષધિ
 કાકડિયું નં [કાકડો'પરથી?] એક ભતનું રેરામ

કાકડી સ્ત્રીં [સં કર્કટી, પ્રા. કવ્કઢી] આરિયું,
ચીલડુ (૨) [બુઓ 'કાકડો'] ચીથરાને વળ દઈ
બનાવેલી દિવેટ [-મૂકવી = કાકડીથી શગડી
કે ચૂચો સળગાવેલો] -કો પુંં ચીથરાની મોટી
કાકડી (૨) [મ કાકઢા, સં કૃકાટક (ગળુ) ?
કાકલક?] ગળાની ખારીની આસપાસનો એક
અવયવ, ચોળિયો (૩) પડછલ [-હા ઉતારવા
= ખળતા કાકડા ફેરવી ભૂત વગેરેની અસર
કાઢવી -હા કેરાવવા = ગળાના કૂચેલા
ચોળિયા દબાવી લોઢી કઢાવી નાખવું -હા
કપાવવા = ચોળિયાની વાઢકાપ કરાવવી
-હા ના(-નાં)ખવા = રમવામા કોણ દાન
આપે તે નકી કરવાહાય ચત્તા-ઊંધા કરવાની
રમત -હા કાકવા = મોમા ખળતા કાકડા
ઘાલવા -હા ફૂલવા = ચોળિયા સૂજવા -હા
ખાળવા, -મળગાવવા = બુઓ કાકડા
ઉતારવા -હા મળી જવા = કાકડા ફૂલી
જવા]

કાકડેળ નં કાકમારીનુ-ફળ
કાકનાલીય, કાકદષ્ટિ, કાકનાસા, કાકપક્ષ,
કાકપત્ર [સ.] બુઓ 'કાક'મા
કાકખ પું [દે કવ્કવ, મ કાકવી] ગોળ કે
મહુડાની રસી (તમાકુ બાધવામા વપરાય છે તે)
કાકમ પું [બુઓ 'કાકખ'] પ્રવાહી ગોળ જેવો
ચાય ત્યા સુધી ઉકાળેલો શેરડીનો રસ
કાકમારી સ્ત્રીં એક વેલ
કાકર પું [સ કર્કર ઉપરથી] દાત, નવશળ
(મૂવરાદિ પ્રાણીના) (૨) કરવતનો દાતો (૩)
ચામડીમા પડેલો કંઠણ ચીરો ઠડી સ્ત્રીં
ઘણા ઝીણા દાતાની ધાર ઠણી સ્ત્રીં કાનસ,
અતરડી ઠણું સંકિં કરવતના કાકર કાઢવા-
તીક્ષ્ણ કરવા (૨) ઉચ્છેરવું, મમત પર ચઢાવવું
(૩) ઘીરે ધીરે ખોતરી ખોતરીને ખાવું -રી
સ્ત્રીં નાના દાતાવાળી ધાર

કાકર પું [સ. કર્કર] ઠળિયો (૨) કાકરો -રિયા
પુંં બં વં અઠર ચાણા મગફળી વગેરે રાખી
લોટગોળની બનાવેલી એક વાની-ગોળીએ
-રિયું વિં કાકરાણુ -રી સ્ત્રીં નાનો કાકરો
(૨) કરકર, રેતી

કાકર સ્ત્રીં પી જણને છેડે તાતની નીચે રહેતી
ચામડાની અકડ કકરી પટી
કાકરિયા કુંભાર પું એક કલગીદાર પક્ષી
કાકરી સ્ત્રીં બુઓ ખેઉ 'કાકર' પુંં મા
કાકરો પું [બુઓ 'કાકરો'] (ચ) કાકરો (૨)
ડચકુ (જેમ કે હુગળીનું) [બળિયા કાકા
કાકલિયા પુંં બં વં 'કાકા' પરથી] શીતળા,
કાકલી વિં [સ.] કામળ ને મધુર
કાકલૂદી સ્ત્રીં [સ કાકલી પરથી, મ કાકલૂત]
દયા ઉપલવે એવી આજીજી, કાલાવાલા, ઠપેડા
પુંં બં વં કાકલૂદીભયું વર્તન
કાકવ ઝા, -ધ્યા [સ] સ્ત્રીં એક જ વાર ફળનાર
વનસ્પતિ (૨) એવી સ્ત્રી
કાકવી સ્ત્રીં [બુઓ 'કાકખ'] ગોળની રસી
કાકશિખ ડ પું [સ] બાખરી [શબ્દ
કાકા (કા-કા) અં (રવં) કાગડાની વાણીનો
કાકા પુંં બં વં [ફા = મોટો ભાઈ] 'કાકો'નું
માનવાચક કપ ઠણ, ઠસમરો પુંં સસરાના .
ભાઈ, કાકાસસરો (માનવાચક) [ભતનો પોપટ
કાકાકોવો પું [મલાવી કાકાતુલા] એક
કાકાપુરી વિં [ફા કાકા=ધરનો ધરડો ગુલામ +
પુરી (ગામનું ?) તકલાદી, નિર્માલ્ય (૨) ભરજ
(૩) પું ગુલામ [બળિયાકાકા, શીતળા
કાકાબળિયા [કાકા + બળિયા] પુંં બં વં
કાકાખારી નં એક ભતનું હલકું મોતી
કાકાભાઈ પુંં [માનાર્થે] બુઓ 'કાકો' ર
કાકી વિં [સ.] કાગડા જેવા કૂંર અવાજથી
ગાનાર [કાકાજની સ્ત્રી
કાકી સ્ત્રીં કાકાની સ્ત્રી ઠણ, ઠસાસુ સ્ત્રીં
કાકીડો પું [દે કવ્કિઢ, કિવ્કિઢ] કાચડો
કાકીસાસુ સ્ત્રીં બુઓ 'કાકી' સ્ત્રીં મા
કાકુ પું [સ] કુખ, લય, કોધંથી સ્વરમા
પડેલો ફેર (૨) કરડાકીમા કે વ્યગમા ખેલવું તે
કાકુ પું કીકો (ભાટિયા લોકોમા)
કાકુત્તય પું [સ] (સ) રામ
કાકો પું [બુઓ 'કાકા'] બાપનો ભાઈ (૨)
(પિતાને સંબોધન કરવામા વપરાય છે)
પિતા, કાકાભાઈ (૩) [વ્યંગમા] હુસ્મન.
[કાકા મામા કરવા = ખુશામત કરવી કાકો

લાગે છે? = સગો થાય કે જેથી વગ કરશે?]
 ઠસમરો પુઠ કાકાલ
 કોકોદર કોકોલ પુઠ [મ] સાપ
 કોકોલી વિઠ [સ] કાગડા જેવો (સ્વર)
 કાખ, ઠલી સ્ત્રીઠ [સ કક્ષા, પ્રા. કક્ષા]
 ખગલ. [કાખમાં રાખવું, -લેવું = મતા
 નીચે ગમવું, પક્ષમાં લેવું કાખલી કૂટની =
 આનંદમાં આવી જવું કાખલીમાં દૂવ
 આવવું = હરખ ઊભરાઈ જેવો] ઠખલાઈ,
 ઠખલાડી સ્ત્રીઠ ખગલમાં થતું એક ગૂંમડું
 ખામલી -ખી સ્ત્રીઠ અગરખા કે પડાની
 ખગલની ઝાખી -ખું પુંઠ કાખનો વાળ
 -ખોવાઈ સ્ત્રીઠ લુઓ કાખખલાઈ
 કાખા સ્ત્રીઠ [સ કાક્ષ?] નકત (તાવમાં પ્રતિ
 પક્ષને હગવવા માટે આણેલી)
 કાખાઈ સ્ત્રીઠ કાસકી (વરમપુર-વાસવાલાના
 ભાક્ષોમાં)
 કાખી, -ખુ, -ખોવાઈ લુઓ 'કાખ'માં
 કાગ પુઠ [મ] કાક, કાગડો [-તું પીંછ થવું,
 -નો વાધ કરવો = ગરુ ગર કરવું, નળી
 વાનને મોઢુ ઇપ આપવું -તું ખેસવું ને
 તારતું પડવું = ને ખે બનાવો વચ્ચે કાર્ય-
 કાગણ સખવ નથી, તે છે એવો ભ્રમથાય
 એવો આકસ્મિક બનાવ બનવો -ને ડોળે
 રાહ નેવી = ખૂબ આનુગાથી ગહ જેવી]
 ઠોળ વિઠ ઠઠપુ ઠોળિયું વિઠ
 ઝાગડાના ઠોળા જેવું, એકાલી (૨) નઠ
 એઠ રેચક વનસ્પતિ ઠણુ સ્ત્રીઠ ઝાગડી
 ઠનો વાધ પુઠ ગરુ ગર ઠમાળ વિઠ
 ઝાગડાના માગા જેવું, ખાખાવીખી ઠમાળો
 પુઠ ઝાગડાનો માગો ઠવાશ (ગ,) સ્ત્રીઠ
 [સ કાગ + વાણ = ખોલવું, ખોલાવવું?]
 શ્રાદ્ધને દિવસે પિતૃનિમિત્તે ઝાગડાને ખલિ
 નાખતી વખતનો ઉદ્ગાર (૨) એ ખલિ
 ઠત્રિયા સ્ત્રીઠ પશુપત્રીની ભાષા મમજવાની
 વિદ્યા -ગાનોદર સ્ત્રીઠ [કાગ + નિદ્રા]
 ઝાગડાના જેવી, ઝટ ઊડી નય એવી ઊવ
 -ગારોળ પુઠ [ઝાગ + રોકકળ] ગેકકળ(૨)
 ગરખડ

કાગળ, -ઝ [લ] -ળ પુઠ વાસ, ઘાસ, ધાગા
 ઠંભાની કરાતી લખવા વગેરેના કામની
 એક બનાવટ (૨) પત્ર, પત્રિકા
 કાગડો પુઠ [મ કાગ] કાક, એક કાણુ પક્ષી
 (૨) (લા) ચાલાક હુચ્ચુ પ્રાણી [કાગડા
 ઊડવા = ઉત્તરડખ ખ થવું (૨) નસ તાન જવું,
 -રા કકળવા = સત્યાનાશ જવું, ખરાખીના
 ચિહ્ન જણવા -હાની કોટે રતન = અણ-
 થટવું તેડાણ, અપાત્રને દાન -હાની કોટે
 ઝ કોતરી = પેટમાં વાત ન રહેવી -હાની
 નજરે નેવું = ખૂબ સાવચ રહેવું -હો
 દહીંધરુ લઈ ગયો = સારી વસ્તુ નહાવને
 હાથ ગઈ] -હાકામકી સ્ત્રીઠ ઇતરાલ (૨)
 અણવિશ્વાસ -હાકેરી સ્ત્રીઠ આકાલનું ઠોડવું
 -હાટો પી સ્ત્રીઠ કાગડા જેવી દેખાતી લાખી
 પૂછડીવાળી ટોપી -હાસાણુગી (-સ્ત્રી)
 સ્ત્રીઠ વાતુ ગાળવાની કુલકીને પડવાની
 સાણસી -ડિયો પુઠ પતંગ, ઝનકેવો -કી
 સ્ત્રીઠ કાગડાની માદા (૨) ગાડાની બે ઊંચેની
 પિનજથી જોડેલી અણી
 કાગડી વિઠ [ફા] પાતળી ઝાલવાણુ (જેમ કે લીખું)
 (૨) તકલાદી (૩) પુઠ ઝાગળ બનાવનારો કારીગર
 (૪) ઝાગળ વેચનારો અથવા ચોપડા ઇઠ
 બાવનારો વેપારી ઠચલાણુ નઠ કાગળનું ચલાણુ
 કાગળ પુઠ લુઓ કાગળ [કાગળની કોથળી =
 ખહુ નાજુક, વડુ ભરતા દારી નય એવું
 -નાખવો = ઝાગળ-પત્ર ટપાલમાં રવાના કરવો
 -કોલવો = પરખીડિયું કાકી ઝાગળ કાઢવો
 (૨) પારકાનું પરખીડિયું કાકી અદરની વાત
 છૂપી રીતે જાણી લેવી -ખીલવો = લખેલો
 ઝાગળ પરખીડિયામાં ખવ કરવો, અથવા તેમ
 કરીને ટપાલમાં રવાના કરવો -માગવો,
 -લાવવો = ભલામણ કે ઝાળખાણની ચિઠ્ઠી
 માગવી કે લાવવી -લખવો = ખખ અ તર
 ટપાલ વગેરે કાગ લખી જણાવવા -વાચવો =
 ઝાગળમાં લખેલું ઉકેલવું ઠદાખલિયું નઠ
 કાગળ દાખવાનું વજન -વસ્તુ ઠપત્ર (-તર)
 પુઠ ચિઠ્ઠીચપાટી કે ટપાલનો પત્ર -ખિયું નઠ
 કાગળનો કટકો (૨) ચલાણી નોઠ, લોન, હૂડી અને

શેર જેવો-જેનાં નાણા થાય તેવો કાગળ
[કાગળિયાં કરવાં=લખાણ કે તુમાર કરવો.
કાગળિયે ચડવું=અતરિયાળ મરી જવું(૨)
જાહેરમા આવવું (૩) કારકે જવું (૪) લખાપત્રી
થવી, તેમા પડી અટવાવું]-ળિયો પું કાગળ
લઈ જનારો કાસક [‘કાગ’મા

કાગાનીંદર સ્ત્રી, કાગારોળ પું બુઓ
કાચ પું [સ] રેતી અને ખારવાળી માટી
ઓગાળીને બનાવતો એક પદાર્થ (૨) દર્પણ
(૩) પાસાદાર, ચળકતી મિશ્રધાતુ(૪) નિર્મળ કે
ક્ષણભંગ્યર એવી ઉપમા આપતા વપરાય છે,
જેમ કે-કાચ જેવું પાણી, કાચતુ વાસણ,
કાચનો દૂધો ઓળિયો પું શુદ્ધ કરેલો
ઓળિયો. ઓઠુ નં કાચતુ બનાવેલુ ઘર
ઠમણિ પું કાચ જેવો એક હલકો મણિ(૨)
કાચ ઠરસ પું કાચનો રસ (૨) આખના
ડોળામાનો કાચના રસ જેવો પદાર્થ ઠલવાણુ
નં કાચ બનાવવામા વપરાતો કાચ -ચિયો
પથથર પું જેમાથી કાચમણિ નીકળે છે
એ પથથર

-કાચકી સ્ત્રી કાકચી, કાકચ એક વનસ્પતિ
(૨) ગળાની ખારી આગળ થતો એક રોગ
(૩) સંક્રામણ, મુશ્કેલી -કુ નં, -કો
પું કાચકીતુ કળ, કાકચુ

-કાચક સ્ત્રી [કાચું ઉપરથી] ગૂમડાની આબુ
બાબુનો સ્નેહો ભાગ

-કાચખી સ્ત્રી [બુઓ કાચખો] કાચખાની માદા
(૨) એક રોગ, કાચકી -ખો પું [સ કચ્છપ]
એક જળચર પ્રાણી [-ખાની આંખે બેવું=
તીક્ષ્ણ કે ધર્ષની આંખે બેવું]

-કાચર સ્ત્રી [બુઓ કરચ] કકડી ઠકચર
નં પરચૂરણ ખાદ્ય વસ્તુઓ (૨) પરચૂરણ
ભાગીત્રી વસ્તુઓનો સમૂહ -રી સ્ત્રી
મીઠામા આવેલી કળની -શાકની કાકડી,
મુકવણી. -રું નં ચીરિયુ, કકડી

-કાચલી સ્ત્રી [સ. કવચ ઉપરથી] નાળિયેરનું
ભાગેલું કાટલું (૨) [દિ કચ્ચરા] શાકની-
ખાસકરીને કાઠમડાની મુકવણી [-માં પાણી
લઈ ઢૂંધી મર']=ખીબુ શક્ય ન હોય તો

એવા અશક્ય ઉપાય વડે પણ શરમાઈને મરી
જા! કાચલાં કૂટવાં=મિથ્યા મહેનત કરવી
કાચલાં બુદ્ધિ થઈ જવાં=કાંઈ પણ સખત
કાટલાવાળી વસ્તુના બે ફરચાડિયા થઈ જવા
(જેમ કે માથાની ખોપરીના પણ)] -લું નં
નદીના ભાડાની ખેડેલી જમીન (૨) નાળિયેરનું
ભાગેલું કાટલું (૩) [લા] કાંઈ પણ ભાગેલું
અર્થગાળ જેવું કઠણ કાટલું ઉદા. ‘ઠીખ’
(૪) એવો વાડકો

કાચુંડી સ્ત્રી કાચુંડાની માદા [પ્રાણી
કાચ (-ચિ, -ચી) ડોપું [બુઓ ‘કાકીડો’] એક
કાચું વિં [બુઓ ‘કચ્ચુ’] પાકેલું નહિ એવું
(કાચી કેરી) (૨) ખરાખર નહિ સીકેલું, પક-
વેલું કે રધાયેલું (કાચી ચાસણી, કાચી માટલી,
કાચો ભાત) (૩) શેકેલું રાંધેલું નહિ એવું
(કાચી સોપારી, ચણા, અનાજ ઇં) (૪) કંચા
સરકાર ન કરાયેલું -કંચરતી રિયનિમા હોય
એવું (કાચો માલ, કાચી ધાતુ) (૫) તકલાદી,
મજબૂત કે ટકાઉ નહિ એવું (કાચી સડક,
કાચુ સૂતર, કાચો રંગ) (૬) નાદાન, બિન-
અનુભવી, અધૂરું, અધકચર (માણસ, જ્ઞાન,
આવડત, ઉંમર, ઇં) (૭) અધૂરું, અપૂર્ણ
(કાચું કામ, કાચી બુદ્ધિ, કાચો વિચાર, કાચી
વાત, કાચો ગાઉ ઇં) (૮) કામચલાઉ, છેવટનું
નહિ એવું (કાચો હિસાબ, દગ્તાવેજ, ખરડો
ઇં) (૯) પોચું; નરમ (કાચા કાળજનું.
હૈયાનું=ખીકણ) (૧૦) ખારદાન ઇં સાથેનું
કામચલાઉ કે અંદાજ (વજન, માપ) (૧૧)
પાકું -ખ ગાળી નહિ, તેથી અડધા વજનનું
(શર, મણ ઇં વજન). (આમ આ શબ્દ
અધૂરાપણું, અધકચરાપણું, ઇં અનેક ભાવો
લક્ષણથી ખતભે છે) (૧૨) નં કચાર, કસર,
અધૂરાપણું [કાચા કાનનું વિં ખીબના
કહેવાથી ભરમાઈ શકે તેવું કાચી કેદ સ્ત્રી
આગેપીને કેસ પહેલા ને તે દરમિયાન કરાતી
કેદ કાચી ભુદી, માયા સ્ત્રી જેતરાઈ બચ
એવું ભોળું માણસ (નકારમા આવે છે ઉદા.
‘એ કાંઈ કાચી માયા નથી’ અને તમે
કાચી માયા માનો છો?’) કાચું કઢાવડું=

દેવાણુ કઠાવણુ. -કાપણું=અધૂરી તૈયારીમાં
કે ક્વખને કે એવી કાઈ કચાશ છતા વળેડુ,
કાઈ કરેડુ (૨) જામ તેથી કરીને કથાળણુ,
આદણુ (૩) (કામ, વિચાર ઇત્યાદિ) ઉતાવળ
કરી નાખવી -ખાણું=ભીડ કે તંગી પડવી.
-પાડણું=કાચો ગર્લ પાડવો, ગર્ભપાત કરવો
કાચો કચિયારો, કખીલો=સમજણો
ન થયેલો-કાચી કે નાની ઉંમરનો પરિવાર
(તે મૂંઝીને ભરી ગયું, એમ પ્રયોગમાં
આવે છે) કાચે ઘડે પાણી ભરણું=મિથ્યા
પ્રયત્ન કરવો] ઠકુંવારું વિં કાચી વયનુ
અને અવિવાહિત. ઠકારું વિં નહિ ગયેલું
અને લૂણુ ઠનચ વિં સાવ કાચુ ઠપાકું
વિં કંઈક કાચુ અને કંઈક પાકું એણુ,
અર્થદય ઠપોચુ વિં અનુભવ અને
હિમત વગરનું, ભોણુ, અકુશળ કાચો
દૂચો પું છેવટનો ખાટી રહેલો ભાગ

કાછ પું ભુઓ 'કાછડો'

કાછઈ સ્ત્રીં [મં કચ્છ=કાઠો, પ્રા કચ્છ=
નદી પાસેની નીચી જમીન (૨) મૂળા ઇંની
વાડી] નદીનુ બાહું (ખેતર કચ્છું) (રેવાકાઠા)
કાછડી સ્ત્રીં [ભુઓ 'કાછડી', કે. કચ્છટ્ટી]
કાછડાની રીતે પાછળ ખોમેલો ચોનિયાનો એક
ભાગ [-છૂટી જવી=ડરી જવું. -ઝાલીને,
પકડીને દોડણું=ખીકથી ખાવરા ખની
દોડણુ કાછડીને છૂટો=ભુઓ 'કાછડી-
છૂટો'] ઠછૂટો વિં પું વ્યભિચારી -કો
પું ચોતિયુ કે સાલો ઉંચો લઈ બે પગની
વચ્ચેથી પાછળ ખોસવો તે, તે રીતે ખોમેલો
વસ્ત્રનો ભાગ [-મારવો, -વાળવો=કાઝડા-
ની રીતે વસ્ત્ર પહેવું -મારીને, વાળીને
(કામ કરવું)=ઝમર કરીને, ખગેખં ખતથી
તે ભેંભેં] -ણું અંકિં + ભુઓ 'કેછડું'

કાછર નં એક ભતનુ ઘાસ (ધરમપુર)

કાછલી સ્ત્રીં, -ણુ નં(ચ) ભુઓ કાચલી, -ણુ
કાછણું અંકિં ભુઓ 'કાછડી'માં

કાછિયો પું [હિં મ કાછી, સ શાકિક?]]
શાક વેચવાનો ધવો કરનાર આદમી (૨) એ
જાતિનો માણસ -ચણુ સ્ત્રીં કાઝિયાની સ્ત્રી

કાછી પું ભુઓ કાછિયો ['કાછડી'
કાછો, ઠોડી પું ભુઓ કાછોડો. ઠડી સ્ત્રીં ભુઓ
કાજ નં [સ કાર્ય, પ્રા કજ્જ] કામ (૨) કારણ,
પ્રયોજન ઠકારું વિં કામ કરે એણુ; કાખેલ
(૨) કામગર ઠગરું વિં શક્તિવાળુ, કાખેલ
(૨) જીવાનભેવ, તરણ (૩) ઘાણું પ્યાન,
માનીનું, લાડકું (૪) નાજુક, તકલાદી

કાજળ નં [સ કજ્જલ] મેશ (૨) આખમાં
આજવાની મેશ [-આજણું, -સારણું=
આખમાં મેશ આજવી -ની કોટડી=
સહેજમાં કલક બેસે તેણુ-સલાળથી રહેવા
જેણુ સ્થાન] ઠકડુ નં અંબવં(સૌભાગ્યવતીના
શણગાનના) કાજળ ને કડક ઠરણી સ્ત્રીં
કાજળી ત્રીજ ઠલટોરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
ઠણું અંકિં [સં કજ્જલ પરથી, હિં. કજ-
લાના, મ કાજકળે] કાજળ-મેશ વળવી
(૨) કળળી જણુ, એલવાણુ -જિયો પું
(કા) ખોવાયેલી વસ્તુ શોધી આપવા કે બનેલો
બનાવ જણાવવા ખીન માણસને બેસાડી તેલ
કે શાહીના ટ્રીપામાં બધુ બતાવનાર આદમી
કાજળી સ્ત્રીં ['કાજળ' ઉપચી] મેશ(૨) ગાખનુ
પડ(૩) કાળી દુગ(૪) મેશ પાડવાનુ કાઠિયુ(૫)
ગાય પૂજવાનુ સ્ત્રીઓનુ એક વ્રત (શ્રાવણ
માસમાં) (૬) [કા] કાજળિયાની વિદ્યા
ઠગોકરેણુ નં એક વનરપતિ ઠઝીજ સ્ત્રીં
શ્રાવણ વદ ત્રીજ, કાજળગણી

કાલ સ્ત્રીં [ભુઓ 'કાજ'] કાર્ય, કરજ, જામ
ઠગરું વિં કામગર (૨) કાયદાકારક

કાજ, -ઝી [જ.] પું ઇસ્લામી ન્યાયાધીશ (૨)
ઇસ્લામી વિદ્વાન-પડિત ઠજ પું 'કાજ'
[માનાર્યો] [-ની કૂતરી=મોટાની નાની
વસ્તુ પણ મોટી ગણવી પડે એ]

કાજુ વિં સાર, ખાસુ (૨) વિનથી (કા)
કાજુ પું [મલાવી કાચુ, મ કાજૂ] એક સૂકો
મેવો ઠકળિયા પું અં વં કાજુ (૨)
સાકરિયા કાજુ

કાજે અં [ભુઓ 'કાજ'] માટે, વારને
કાજે પું [દિં કજ્જવ] કચગે, પૂજે
કાઝગી સ્ત્રીં [મ કાજગી] લગામ

કાટ પુઠ [પ્રા. કિટ્ટ] ધાતુને લાગતો મેલ કે તેનો
વિકાર (૨) [લા.] નકામો ભારૂપ ઉતાર કે મેલ
[-ખાવો, -ચડ(-ઠ)વો, -વળવો = કટાણ
(૨) નકામું અવાવરુ પડી રહેલું, તેથી (વસ્તુ કે
માણસનું) હીર કે પાણી ઊતરી જવું, બગડવું
-ઉતારવો, -કાઠવો = ચડેલો કાટ દૂર કરવો]

કાટ પુઠ [સ કાષ્ટ, પ્રા કટ્ટ] ઇમારતી લાકડું
[-નાખવો = ધરતું છાપરુ મોલ વળી ઇંઠ કાટ
વડે જડવું] ઠંદુટ સ્ત્રીં તુલેલો કૂટેલો સરસામાન
(૨) મકાનના બાધકામનો માલ ઠપાટિયો
પુઠ [સ પીઠ?] ઇમારતી લાકડાનો વેપારી
ઠમાળ પુઠ જૂનનું પચ્ચૂરણ ઇમારતી લાકડું
(વળી, વાસ ઇંઠ)

કાટ પુઠ ['કાટવું' પરથી?] (કાવો કાપવા) સામે
મહત્તો ઘવો, પ્રતિકાર (૨) (૮,) સ્ત્રીં ગજામા
અમુક ભાત નહોવી - કાપતું હોય તો ઠંદાંટ
(૮,) સ્ત્રીં કાપકૂપ - ટેસર પુઠ બંધવં પત્તા
રમતા પહેલી જે ભાત કપાય તે પરથી સગ પડે
એવી સરખાણ

કાટ પુઠ ['કાટો પરથી?'] કાટો, નડતર આડ વિદ્ય
[-કાઠવો = નડતર દૂર કરવું (૨) કાસળ કાઠવું
(જયસિંહનો કાટ કાઢ્યા વગર . . . 'પછે
કાઠો સેનાનો કાટ,'] [-ખાડવું ટીચવું તે
કાટકૂટ સ્ત્રીં [કાટવું + કૂટવું] કાપવું અને કૂટવું
કાટકો પુઠ [જુઓ કડાકો] મોટી ગર્જના
કાટખૂણ પુઠ તેવું અશનો ખૂણો (૨) એ
માપનું કડિયા-સુતારનું ઓભર ઓખૂણ પુઠ
ચાર કાટખૂણાવાળો ચતુષ્કોણ ઠંત્રિકોણ પુઠ
કાટખૂણાવાળો ત્રિકોણ -ણ પુઠ કાટખૂણ
કાટછાંટ સ્ત્રીં [દિ] કાપકૂપ, સુધારોવધારો
કાટકૂળ નં એક વનસ્પતિની છાલ
કાટરડો પુઠ [સ કિટ્ટાલ] ઠેરેલો કચરો, પ્રવાહી
વસ્તુનો મેલ (૨) કટાઈ - બગડીને ખરાબ થઈ
ગયેલો માલ; નકામો રફી સરસામાન ઇંઠ
કાટલિયો પુઠ [જુઓ 'કાથલિયો'] કાઢી
કાટલું નં વજન અમુક નક્કી વજનનું તોલવાનું
માધન (૨) સુવાવડમા સ્ત્રીઓને અપાતું
શુદ્ધ વગેરેનું વસાણું (૩) [દિ. કાટના
'કાટવું' પરથી?] ઓછું કરવું તે, કાપી

લેવું તે (૪) કાટ, કાટો; નડતર; બલા.
[કાટલાં કૂટવાં = વર્થ પ્રયત્ન કરવો, કાચલા
કૂટવા - કૂવામાં નાખવાં = ગઈ ગૂંચી ભૂલી
જવી કાટલાં સાંખવાં = જોખ મેળવી જોવા,
ખરોખર વજન તપાસવું. કાટલું કાઠવું =
આડખીલી દૂર કરવી (૨) મારી નાખવું - કરવું
= જુઓ 'કાટલું કાઠવું' (૨) ઓછું આખી-
કરીને પતવવું, ઓછાથી પતાવટ કરી લેવી]
-લાંદાસ પુઠ વચમા પડી કાટલું કરના -
ઓછું આખનાર આદમી છાપેલું કાટલું નં
સગકારી છાપવાળું કાટલું (૨) તે રીતે બધે
નામીયુ માણસ [કરડવું (૩) જેતરવું
કાટવું સંકિં [સ કર્ત, પ્રા કટ્ટ] કાપવું, છેલ્લું (૨)
કાટવું વિં [જુઓ 'કાટ'] કાટના રંગનું -વે
પુઠ શોકનો કાઠવો સાલેલો ['કાટવું' મા
કાટવો પુઠ એક ઔષધિ - વનસ્પતિ (૨) જુઓ
કાટકાટ સ્ત્રીં [જુઓ 'કાટવું'] કાપાકાપી (૨)
કંતલ (૩) અટસ, અદાવત
કાટોડો પુઠ ચન્મક (૨) જુઓ 'કાટરડો' (૩)
કાચી વાતુમાથી લોહું કાઢી લીધા પછી લકડીમા
રહેતો અવશેષ [દે કરટ્ટ] કાચલિયો
કાઢી સ્ત્રીં જુઓ 'કાથલું' (૨) પુઠ [સ કરટ;
કાઠ વિં ધૂર્ત, પહેલિયલ (૨) પુઠ [સ કાષ્ટ] કાષ્ટ
(૩) ઇમારતી કાટ (૪) કાઠડો (૫) હેડબેડીનું
ચોકડું, હેડ ઠગઠ પુઠ લાકડાનો ગઠ
કાઠડી સ્ત્રીં નાનો કાઠડો -હું નં, -ડો પુઠ
ઊંટ વગેરે જનવરની પીઠ પર મુઝાતું લાકડાનું
આસન
કાઠલો પુઠ [કઠ + લો] કન્યાને પરણાવના
પહેલા ચડાવાતું વરેણું [(વધે)
કાઠા વિં (બંધવં) લાલાશ પડતા એક જાતના
કાઠાડલી સ્ત્રીં [જુઓ 'કાઠડો'] કાઠડા પર
નાખવાની ધાખળી - ગોઠડી [વાળું (કા)
કાઠાળું વિં [જુઓ 'કાઠું'] કઠાવર, કાઠા - બાધા-
કાઠિન્ય નં [સ] કઠિનતા (૨) કઠોરતા
કાઠિયાણી સ્ત્રીં કાઠી સ્ત્રી
કાઠિયાવાડ પુઠ નં [કાઠી + [સ] વાટ] (સન્)
શુજરાતનો એક ભાગ - કી વિં કાઠિયાવાડનું,
-સબધી (૨) પુઠ કાઠિયાવાડનો ગઢીશ

કાઠિયો પુંવ[સં કાષ્ટ પરથી] ગાડાનો લાકડાનો
મામાન - ખોખુ (કા)

કાડી વિં (૨) પું કાઠિયાવાડની એક અસલી
નળનુ (માણસ)(૩)શ્રીં [સં કાષ્ટ] બાળવાનુ
લાડુ (૪) નમીનનુ એક માપ (૪૦૦ કાડી =
વીધુ) (૫)લાકડી, દડો, વાસ (૬)કાડુ (શરીરનુ)
કાડું વિં [સ કઠિન, પ્રા. કઠિણ] ૦૬૯, આકર
(૨)કોર (૩)ક નૂસ (૪)ખરાખ, માહુ (૫)નં
[સ કાઠ પંથી] કલેવર, શરીરનો ખાચો (૬)
ખોખુ (ઢોલ, રફ ધત્યાદિનુ), આકાર (૭)કાદો
(૮)કાંચ ચોડવાની હોય એવુ સાક્ષાત કપડુ

કાઠવાલ (દ, લ,) શ્રીં કાઠવુ ને ધાલવુ તે
કાટવું સંકિં [સં કુટ, પ્રા કટ્ટ] (હોય ત્યાથી
કે અદરથી) અહાર ખેચવુ - લાવવુ - લેવું -
મોકલવુ (જેવા ભાવે બતાવે છે) (૨) અલગ
કરવુ, ફર કરવુ, છૂટ પાડવુ (૩) રફ કરવુ
(‘આ રાખ કાઠો તો લખાણ મળૂં છે’) (૪)
[પ્રા કટ્ટ = રેખવુ] આલેખવુ, દેખવુ (જેમ કે
અક્ષર, ચિત્ર, વેલ, રંગ ઇં) (૫)કહેવુ, બોલવુ
ઉચ્ચારવુ (જેમ કે અવાજ, બોલ, વાત, સાદ,
ઘટિ ઇં) [પ્રા. કટ્ટ, સ કથૂ? = કહેવુ, ઉચ્ચાર
કરવો] (૬) ગ્યાપવુ, નવુ બોલવુ, ગર કરવુ
(જેમ કે, નિગાળ દુકાન, કાગખાનુ, કપની, કામ
ઇં) (૭)ગણી કાઠવુ, ગાળની કરવી (જેમ કે,
ભાવ, માપ, વ્યાજ હિમાખ કે તેનો જવાબ,
અદાન ઇં કાઠવા) (૮)નહેરમા અહાર આણવુ
(જેમ કે નામ, આખર, દેવાણુ કાઠવુ) (૯)
અંદરનો સાર કે અમુક લાગ અલગ કરવો,
મૂંઢવો કે છૂટો પાડવો [લુઓ અર્થ (૨)] જેમ
કે, માં કાઢવો, મલાઈ કાઢવી, તેલ કાઢવુ, ઇં,
‘નેણે ૫૦૦ રૂા આ ખાતે કાઢયા’ (૧૦)કમાવુ,
મેળવવુ, ભેગ કરવો (‘દુકાન ભાડુય કાઢતી
નથી,’ ‘દુકાનમાંથી રોટલો કાઢવાનો છે’
‘અમુય અર્થ પગારમાંથી જ કાઢવાનુ’ (૧૧)
ખીન કિં સાથે, તે ક્રિયા પૂરી કરી દેવી,
પતવવી, એવો ભાવ પ્રેરે છે, જેમ કે, ‘એણે આખું
ખેતર ખોદી કાઢ્યું’ ‘આટલુ જરા નેઈ
કાઢ્યો?’ [કાઠી જવું = મડકાને ચેન્થી અહાર
કાઠી બાળવા - દાઢવા લઈ જવુ (‘એમને ક્યારે

કાઠી ગયા?')] કાઠી નાંખવું = રફ કરવુ
(જેમ કે અરછ, માગણી ઇં) (૨) નાપાસ કરવુ
(‘એને પરીક્ષકે સામા કાઠી નાખ્યો?'), ગણ-
તરીમા ન લેવું (‘મને તો તમે સાવ કાઠી જ
નાખ્યો કે શુ?') કાઠી લેવું = છાનુમાનુ લઈ
લેવુ (૨) પતાવવુ, પાર પાડવુ (કામ કાઠી લેવુ
‘એને ત્યા રકમ છે તે હવે કાઠી લેવી નેઈએ’)
કાઠી મૂકવું, મેલવુ = હાડી કાઢવુ (૨) રત્ન
આપવી, ખરતગર કરવુ (૩) કાઠીને મૂકવું -
અલગ કરવુ (જેમ કે, લૂગડા), સાચવીને ગખવુ
(હાસીએ જ પહેલેથી કાઠી મૂક્યા છે’)

કાઠો પું [સ વ્વાથ, પ્રા કાઠ] ઉકાળો, કાવો
કાઠો પું [કાઠવું પરથી] ખેતગમાંથી વધારાનુ
પાણી કાઠી નાખવા કરાતી નીં

કાણુ, ઓંકાણુ (ણ,) શ્રીં [સ કણ, મહા +
કણ?] મરણ પાછળ રોણ, ફટવુ અથવા લોકિતે
જવુ તે [-ડરવી, માંડવી = મરનાર પાછળ
રોણ - ફટવુ (૨) [લા] કાઈએ બગાડેલા કામને
સંભાળવુ કાણુ જવુ = કાણુ કરવાને માટે
જવુ (પરગામ)] -ણિયત, -ણિયુ વિં
કાણુ કરનાર

કાણુ કાઠી શ્રીં છોકરાની એક રમત
કાણિયત વિં લુઓ ‘કાણ’મા [‘કાણુ’મા
કાણિયુ વિં લુઓ ‘કાણ’મા (૨) લુઓ
કાણીબગલુ નં એક ભતનુ બગલુ
કાણું વિં [સ કાણ] વેહ - છિંવાણુ (૨) એક
આખવાણુ (૩) નંવેહ, છિં, બાકુ [-પાંડવું =
કાણું કરવુ] -ણિયુ વિં કાણુ

કાત શ્રીં પેડું (કા) (૨) તાકાત, કૈવત (૩) [સં.
કુત્-કર્તની] સોનીનુ એક ઓતર

કાતડી શ્રીં [મ, સં કૃત્તિ, પ્રા કત્તિ] ચામડી
કાતણુ શ્રીં [‘કાતવુ’ પંથી મ. કાતણ]
કરોળિયા જેવુ એક છવડુ [કાકડી (કા)
કાતણી શ્રીં [‘કાતવુ’ ઉપરથી] કાતેલા સૂતરની
કાતર વિં [સ] ખીંચણ, કાચર (૨) કુ ખી, બચબીત
(૩) કંતરાદુ, વાકુ

કાતર શ્રીં [સ કર્તરી, પ્રા કત્તરી] કાતરવાનું
ઓતર (૨) વાળ ખરી પડવાનો નવનવરનો એક
ગેગ (૩) કાતરના જેવી ધારવાળી પાતળી ઠીકરી,

પતર ઇન. [ચંદાવળી, -ફેરવળી, -મૂકળી
= કાપકૂપ કરવી] ંણી સ્ત્રીં કાપવુ તે,
કાપવાની રીત (૨) કાત (૩) કરસણ કાપી
લીધા પછી ખણુ કરતી વખતે બ્રાહ્મણોને જે
લાગ આવે છે તે

કાતરણું સં કિં [સ કૃત્] કાતરથી કાપવું
(૨) કાપવુ, કરડવુ (૩) ઓણુ કરવુ (૪) ખોતરવુ,
ખણવુ (૫) [લા] ઘસાવુ ખોલવુ

કાતરિયું નં [કાતરણું] છેક છાપરાની નીચેના
નીચો મોઢો (૨) લાકડાનુ એક બેગર ચમ્ર
(૩) દીવાલ કાચવાનુ ચોન્નુ એક ઓલર (૪)
બે ચૂડીની વચ્ચે પહેન્નુ પાતળી ચીપનુ
કકણ (૫) બેળુ (૬) કટાક્ષ, કરડી આખે
જેવુ તે (૭) રહેલોના ભાગેલો મોઢો હુકડો
[-ગેપ (-ખ) = ગાહુ; ચસકેલ -મૂકડું = ઘર
ફોલુ, ચોરી કરવી, કાતરિયાં ખાવાં,
-નાંખવાં = રીસમા ત્રામુ જોવુ, ચિડાઈને
જોવુ, કટાક્ષ ફેકવા]

કાતરી (-ળી) સ્ત્રીં જુઓ 'કાતળી'

કાતરો પું [સ કૃત્ = કાતરણું પરથી, સરખાવો
'કાતળી'] ચપટું, લાથું ને વાકું કળ ઉડાં
આમલીનો કાતરો (૨) એને મળતા આકારનુ
એક દાવખાનુ (૩) એક જવડો [એ ઊગતા
અનાજના છોડ કાતરી ખાય છે] (૩) દાલીની
બ ને આળુ રખાતા વાળના લાખા કાકડામોનો
પ્રત્યેક (૫) [સુ] ફેળાની લૂમ [કાતરો
પડવા = ખેતરમા કાનરા જવડા થવા.]

કાતળ સ્ત્રીં અકવા, ગપ (કા) (-મારવી)

કાતળિયા પું એક ભતના ચોખા

કાતળી સ્ત્રીં [સ કૃત્, પ્રા કત્તરિજ, મ.
કાતલ્] પાતળી, ચપટી કકડી

કાતળું નં [જુઓ 'કાતળી'] બહી ચીરી -

ગાખચુ (૨) ગડેરી (૩) મોઢો બેડોળ કકડો

કાતલ વિં [જ] કતલ કરનાર - કરે એવું
(૨) ઘાતક (૩) મર્મવેલી

કાતી સ્ત્રીં [સ કૃત્ પરથી] છરી (૨) કરવતી
(૩) [લા] ઢગો [(પેટમા) કાતી હોવી,

-રાખવી = મનમા દગો હોવો કે ગાખવો]

કાતું નં [જુઓ 'કાતી'] ખૂઠી છરી - પાળી

કાત્યાયન પું [સ.] (સ) એક ઋષિ (૨)
એક વૈયાકરણી (૩) નં નિગદન [-કાઠણું =
નિકદન કાઠવુ]

કાત્યાયની સ્ત્રીં [સ.] (સ.) દેવી - દુર્ગા (૨)
યાજ્ઞવલ્ક્ય મુનિની પત્ની ંજ્ઞત નં
ઇચ્છેલો પતિ મેળવવા કન્યાઓ કાત્યાયની
દેવીને ઉદ્દેશી કરે છે તે વ્રત

કાથ નં [પ્રા કાથ?] જુઓ 'કથન'

કાથ પું નં [સ કાથ] સરવ, પાણી, દૈવત
(૨) [કા] મનખો, જવતર (૨) રવાર્થ

કાથાકબલા પું અંબં [કાથ ('કથ' પરથી)
કે કબલા (કલબલ?)] કૃષ્ણી, સાચાનૂઠા
(૨) નકામી ભાજગડ, નજવી તકરાર

કાથિયુ વિં [જુઓ 'કાથો'] કાથાના નંગુ
(૨) કાથીનુ દોરડું (૩) કાથીની સાદકી (૪)
કાથીનુ બનાવેલુ પગલુછણિયુ

કાથી સ્ત્રીં [મ કાથા, -ઘ્યા] નાળિયેરના
છોડાના રેસા કે તેની દોરી (કાથી જેવા રંગની)

કાથો પું [સ કાથ, હિં. કાથા] ખેરની છાલનુ
સરવ (૨) જુઓ 'કાથી' -થાગોળી સ્ત્રીં
મસાલાવાળી કાથાની ગોળી -થાદોરી
સ્ત્રીં કાથાની દોરી

કાદર વિં [જ કાદિર] શક્તિમાન

કાદવ પું [સ કર્દમ, પ્રા કદમ] ધૂળ -
મટોડીમા પાણી મળીને બનતો ગારો, કીચડ
[-ઉડા (-રા) હવે, -કેંકવો = ખોટી નિદા
કરવી -ખૂદવો = વ્યર્થ મહેનત કરવી]

કાદવ-કીચડ પું ખૂબ કાદવ [પ્રાચીન કાળથી
કાદોકદમી અં [કદો (?) + કદમી] અતિ
કાદંબરી સ્ત્રીં [સ] કાકિલા (૨) મેના (૩)
(સ.) સરસ્વતી (૪) ખાણકૃત સુપ્રસિદ્ધ કથા
(૫) તે કથામા આવતુ એ નામનુ મુખ્ય
સ્ત્રીપાત્ર (૬) [લા] નવલકથા

કાન (કા) ? પું [સ કર્ણ, પ્રા કર્ણ] સાલળવાની
ઇન્દ્રિય (૨) [લા] લક્ષ, ધ્યાન (૩) નાકુ,
છિદ્ર [-આવણું = જુઓ 'કાને આવણું'
-આવવા = સાલળવા - સમજવાની શક્તિ
આવવી -આમળવા, = (કપડો આવવા -
શિક્ષા કરવા) કાનપટ્ટો પકડવી -ઉઘાડવા =

ચેતનવુ, ખમ્મ પડે કે નજી એમ કરવું
-શિવરવા=માત્રી વિનિ સમન્તવી, ખમ્મ
પડવી -કોભા કરવા=જુઓ 'કાન માડવા'
-કરવા=પુસપુમ મસલત કંચી
-કાપમા=આડુ અવળુ સમન્તવી લેવું (૨)
ના કન્તા ગડિયાના વડુ-જતવુ -ખોતરવા
=કાનમાથી મળી વગેરે વડે મેલ
ગરવો (૨) પોતાની ભૂતથી સરમાવું -કાન
પડવા -ખોલવા=જુઓ 'કાન ઉઘાડવા'
-પણા હોવા=જેતુ નેતુ સામળી ભોળવાવું,
ગયા કાનના હોવું -પરેલો મૂકવા=
ખેરું થવું, ન સામળી -ઝાલવા=
જુઓ 'કાન પડવા' -તળે કાઢવું, તળેથી
કાઢી નાખવું=સામળ્યા ઉપર લક્ષ ન
આપવું, સામળ્યુ ન સામળ્યુ કંચુ -દેવા,
વરવા=ધ્યાનથી માલળવા પ્રયત્ન કરવો
કાનના કીડા ખદખદવા કે ખરવા=
અખગળદો મામળી કમકમાડી જૂટવી -નીચે
કાઢી નાખવું=જુઓ 'કાન તળે કાઢવું'
કાનની ખૂટ પકડવી=ભૂત કળૂલ કંચી
કાનલું કાચું વિં ખેરું (૨) ખીનતું
સામળી ઝટ ભરમાનિત્ય તેવું -પકડવો=
ભૂત ખનનવા-સાનમાં લાવવા કાન ઝાલવો
(૨) પોતાની ભૂલ કળૂલ કંચી -કાનની ખૂટ
પકડવી કૂટવા=(કાન કૂટી નય-ખેરે
થઈ નય તેવો) અમલ ઘોષાટ લાગવો (૨)
(કાનનો પડદો કૂટના) ખેરું થવું -કૂટવા=
જુઓ કાનમા કૂક મારવી' (૨) લભેવું (૩)
મત કહીને એલો બતાવવો -ફોડવા, -ફોડી
નાખવા=ભાગે ઘોષાટ કરવો -ભરવા,
લભેરવા=ખોટું કહી લમાવવું, ચાકીચૂગલી
કરી ઉઠેવું -મરવા=કપડો આપવો
કાનમાં આંગળીઓ ઘાલવી =ન સામળવું
કાનમાં કહેવું=કાનની ગતે જહેવું (૨)
(દવા ઇંતી) તત્કાળ અસર થવી -માં
કાકરા ઘાલવા=કાકરા રાખી કાન ચાખોગવા
(૨) સામળ્યુ ન સામળ્યુ કંચુ કાનમાં
ફૂચા મારવા=ન સામળવું (૨) શિખામણ
ન માનવી -માં ઝેર રેલું=કન લભેરવા,

ખોટી ઉઠેરણી કરવી કાનમાં કૂક મારવી=
ખોખ આપવો (૨) છૂપી મસલત કરવી (૩)
લમાવવું લભેવું કાનમાં મંત્ર મૂકવો=
ઉપદેશ કરવો (૨) ભોળવવું; કહ્યું ખમ્મ માને
એમ કંચુ -મારવા=માલળવા ધ્યાન
આપવું -વીંધવા=કાનના અલંકાર પહેરાવવા
કાન કાચવા. -વીંધી નાખવા, વીંધાઈ
જવા=સામળતા હેયુ પીગળી જવું -મૂના
થઈ જવા=ખેરું થવું (૨) કઠોર -અખગળદ
મામળવા કાને આપવું=(કોઈ વાતવું) કાન
મુઠી પહેરાવવું, સામળવામા આવવું કાનેથી
કાઢી નાખવું=માલળ્યુ ન સામળ્યુ કરવું.
કાને પડવું=કાને આવવું, માલળવામા
આવવું કાને દાટા મારવા=જુઓ 'કાનમા
ફૂચા મારવા' કાને ધરવું=કધા ઉપર લક્ષ
આપવું, ધ્યાનમા લેવું કાને નાખવું=
ખખર આપવી, જણાવવું કાને હાથ દેવા,
ધરવા, મેલવા, મૂકવા=કઈ ખખર નથી
એમ જણાવવું (૨) ન ગણકાવું, નણી
જેઈને ખહેજ થવું] ૦કદું] વિં કપાયેલા
કાનવાળું ૦ક(૦ર)રિયું નં છોકરાની એક
ગમત (૨) એક જનતુ ચામાચીલિયું
૦કેચિયું નં કાનમા વેલ પાડવાનું ઓળંગ.
૦કેચિયો પું કાન વીંચવાનો ધધો કન્તારો
આદમી ૦કોરણી સ્ત્રીં કાનમાનો મેલ
કાઢવાનું ઓળંગ (૨) કાન કંચવા -કાની
ઉઠેરણી કંચી તે ૦ખભૂરો પું [સ
સર્જર=વીંછી] ઘણા ગવાળો એક જવડો
૦ખોતરણી સ્ત્રીં મેલ કાઢવાની કાનકોટણી
૦ચિમોની નં વાગોળ ૦ચિમરિયું નં
વાગોળ (૨) ચામાચીલિયું ૦છે(-શે)રિયાં
નં ખં વં કાન ઉપન્તા વાળના ગુરજા,
કાકપક્ષ [-અમળાવા, -ખરવા=ભૂડા
રાખ્દો સહન ન થવાથી કમકમાડી જૂટવી]
૦ટોપી, ૦ઠાકણી સ્ત્રીં કાન ઢકાય
એવી ટોપી ૦પટી(-ટો) સ્ત્રીં કાનની કોર
કે ખૂટ [-પકડવી=જુઓ 'કાન પડવો']
૦પટો(-ટો) પું કાન ઢાકવાનો પટો ૦કટો
પું [કાન + કટો (કાઢવું પરથી)] કાનમા

મોઢ કુડળ - કુડ પહેરનાર સાધુ, ગોરખપથી
 વેરાળી ઠંદુડું વિં બહેર ઠંદુસિયાં નં
 બં વં કાનલંભેરણી. ઠંદુસિયુ વિં યુગલ-
 ખોર (૨) કાન લભેરનાર (૩) નં એવુ
 માણસ કે એવી વાત કરવી તે ઠંદુડિયુ
 વિં [ઘેડયુ' પરથી] કાન ઢેડે એવુ (૨)
 ધ્યાન ખેચવા ગરબડ કરનાર ઠભભેરણી
 સ્ત્રીં કાન લભેરવા તે, કાઈનુ કાઈ કહી ઊંધી
 દોરવણી કરવી તે ઠમૂળિયુ નં કાનના
 મૂળમા થના એક રોગ ંશિયાળ નં એક
 છવડુ ંશિયાં, ંશેરિયાં, ંસિયાં નં બં
 વં કાનઢેરિયા ંશુલ (-ળ) નં કાનના
 હાથે -ને(-નો) કાન બં બુઢા બુઢા
 કાને થઈને (૨) યુદ્ધ પોતાના કાનથી
 કાનડી [સ કર્ણટ, પ્રા કર્ણાઢ = કર્ણટક]
 ંર્ણટકનું -ને લગતુ (૨) સ્ત્રીં કર્ણટકી ભાષા
 કાનડું નં વણકરતુ એક ઓળર [એક રાગ
 કાનડો પું [દ્વિ કાન્હડા, મ. કાનડો, કાનડી ?]
 કાનઢાંકણી સ્ત્રીં બુઢો 'કાન મા
 કાનન નં [સ] વન, જગલ
 કાન ંપટી, ંપટી, ંદેટો, ંદુડું, ંદુસિયુ
 (-યાં), ંદુડિયુ, ંભભેરણી બુઢો 'કાન'મા
 કાનમ (ન') સ્ત્રીં [સ કૃષ્ણમૂર્તિ, પ્રા કળમૂર્તિ,
 કાન્હન] કાળી જમીન (૨) નં (સ') વડોદરા
 અને લગ્ન વચ્ચેનો પ્રદેશ ['કાન'મા
 કાન ંમૂળિયુ, ંશિ(-સિ)યાં, ંશુલ બુઢો
 કાનસ સ્ત્રીં એક ઓળર, અતરડી [મ]
 (૨) ઘરના મેઢાની આગલી પાટકી ઉપર
 ગોઠવવામા આવતો ખીલે નાનો પાટો
 કાનસીલ(-ળ) (કા') પું [સ કર્ણશિરસ, મ
 કાનસીલ] કાનનો બહાર પડેલો ભાગ (કા)
 કાનસૂરી (કા') સ્ત્રીં [સ કર્ણશ્રી ?] કાનનો
 વળોટ; કાન મહેવાની સ્વાભાવિક રીત [કોર
 કાની સ્ત્રીં 'કાન' પરથી] ઊંચા લીધેલા કપડાની
 કાનીન વિં [સ] કન્યાનુ, -ને લગતુ
 કાનુડો પું [સ] કંઢાનો, કૃષ્ણ (હસ્તિ લોપાઈછે)
 કાનું નં [ગિવા કોઢો ? મ કાનૂત] એક વાળું
 કાનૂગો પું [ફા. કાનૂનગો] કાચો ભણના
 પુરય -ગા પું (બ્રહ્મજિયોમા) એક અટક

કાનૂન પું [અ] કાચો, (નિયમ (૨) ધારો-
 રિવાજ ઠભગ પું કાનૂનનો - કાચોનો
 ભગ. -ની વિં કાનૂનને લગતુ
 કાને(-નો)કાન (કા') અં બુઢો કાન'મા
 કાનો (કા') પું [સં કર્ણ] લિપિમા 'આ'નુ 'ી'
 આવુ ચિહ્ન (૨) વાસણની કોર ંકાન અં
 [વાસણના] કાના સુધી (૨) બુઢો 'કાન'મા.
 ંમાતર પું બં વં, ંમાત્રા નં બં વં
 'ી' આવુ ચિહ્ન
 કાન્યકુળ પું, નં [સ] (સ) કંનોજ
 કાપ પું [કાપણ] કાપણ તે (૨) કાપવાથી પડેલો
 આકો, વાઢ, કાપો (૩) સ્ત્રીઓના કાનનુ એક
 ઘરેણું (૪) કાપવાની -વેતરવાની રીત, ખૂબી
 [-કાઢવો = કપડુ વેતરવુ. -મૂકવો = કાપવુ
 (૨) કાપી લેવું, કમી કરવુ, કાઢી નાખવુ] ંકૂપ,
 -પાકૂપ (-પી) સ્ત્રીં થોડુ ઘણુ કાપણ
 -ઘટાણુ તે (૨) સુધારોવધારો (૩) કરકસર
 કાપટથ નં [સ] કપટ, કપટતા
 કાપડ નં [સં કર્પટ, પ્રા કપ્પઢ] કોર કપડુ
 -ડિયો પું કાપડ વેચનાર -ડી વિં
 કાપડનુ, ને લગતુ (૨) સ્ત્રીં નાનુ કાપડ -ડું
 નં સ્ત્રીઓનુ છાતીએ પહેરવાનુ એક પ્રકારનુ
 વસ્ત્ર, કાચળી
 કાપડી (-ડિયો) પું [સં કર્પટિક, પ્રા કપ્પટિક]
 કર્પટિક, સાધુસ ન્યાસી (૨) બુઢો 'કાપડ'મા
 કાપણી સ્ત્રીં [સ કલ્પની, પ્રા કલ્પણી]
 કાપવાની રીત (૨) પકેલા અનાજને કાપણુ
 તે, લણણી (૩) પતરા કાપવાનુ ઓળર, કાતર
 કાપતું વિં [બુઢો 'કાપણુ'] 'કાપણુ'નુ વં કૃષ્ણ;
 મોટી રકમમા નાની સમાવીને ગણાતુ (વ્યાજ)
 કાપડી સ્ત્રીં [કાપણુ] કાગળ કે કપડાનો નાનો
 કંકડો -લો પું કાગળ કે કપડાનો કંકડો
 -સાકૂપડી સ્ત્રીં કાપલા અને કાપલી
 કાપતું સં ડિં [સ કૃપ (?) પ્રા કપ્પ, કે
 કપ્પરિસ, મ કાપણ] વાઢવુ, વાઢી બુઢુ પાઢવુ
 (૨) વટાણુ (૩) દૂર કરવુ, ફેડવુ (૪) [ગજકાની
 રમતમા] ચીપ્યા પછી પાના વહેંચતા પહેલા
 અધ્ધર અમુક ભાગ ઉઠાવેલો (૨) રમતી
 ભાતનુ પતુ ન હોય તો હુકમનુ પાનુ ઊતરવુ,

કાટું [કાપું વ્યાજ = જેમા અમુક
દિવસોનુ વળતર અપાય છે તેવુ વ્યાજ]

કાપાકાપ(-પી)સ્ત્રી[કાપવુ-દિવસ]એક બીજને
સામસામે કાપી નાખવુ તે, કતલ, ખૂનરેણ

કાપાકાપ(-પી) સ્ત્રી[કાપ]મા

કાપાલ(-લિક) પુ[સ] જુઓ 'કપાલી' ૧,૨
કાપુરુષ પુ[સ.] બાયલો માણસ(૨) અધમ-
તુરુ માણસ

કાપો પુ[કાપવુ]આકો,લીટો,છેકો(૨)ચીરો,કાપ
કાકર વિ[અ કાફિર] મુસલમાની ધર્મને

નહિ માનનાર, નારિતક, અધર્મી (૨) હુમ્મુ,
હગમખોર (૩) જગલી (૪) પુ[આફ્રિકાની

મૂળ વતની જાતનો માણસ -રી પુ[એથિ-
સીનિયાનો મૂળ વતની, હબસી (૨) સ્ત્રી

હબસણ -રો પુ[દક્ષિણ આફ્રિકાનો મૂળ
વતની કાકર [હાયાક વહાણનો સમૂહ

કાકલો પુ[અ કાફિર]સમુદાય, સધ(૨)
કાદિયો પુ[અ] અનુપ્રાસ

કાદી સ્ત્રી[હિં, મ] એક રાગિણી (૨) [ક.
કાફી, પ્રો કાફી, અ કહવહ પરથી] છુદ

દાણામાથી બનાવાતુ એક પીણુ (૩) [અ]
વિ[પુરુ, જર જેટલુ

કાખર સ્ત્રી[મ કર્કુર, પ્રા કર્કુર] એક પખી
(૨) [લા] કચનચિયણ સ્ત્રી ઝકલહ સ્ત્રી

જમજોનો કલહ(૨)[લા] ખોલાચાલી -ઝઘડો,
કચકચાટ ંચીતરુ વિ[ચિત્રવિચિત્ર, તરેહવાર

ગગતુ -રિયુ, -રુ વિ[સ કર્કુર] રગ
ખેરગી, કાખરચીતરુ -રી સ્ત્રી ંકસૂખીતુ

(૨) કાખરચીતરુ ચોળા અને કાળા ગગની તલી
કાખમ પુ[તેલનો (તળે હરતો) કચરો

કાખા પું[અ કર્કુર] (સ) મક્કામા આવેલુ
મુસલમાનો એક જાતનુ રવાન

કાખિય પું[અ] કખજેદાર, મલિક
કાખુલ ન[ફા] (સ) અધધાનિરતાનનો એક

પ્રાત (૨) અધધાનિરતાનનુ પાટનગર -લી
વિ[કાખુલનુ -ને લગતુ (૨) પું કાખુલનો

વતની, અધધાન, પહાણ
કાખૂ પું[તુર્કી] સત્તા, અખત્યાર(૨) અંકુશ

(૩) કખતે (૪) વજન, વગ [-જમચો,

-ધરાવચો, -માં લેહું, -માં રાખહુ,
-રાખવો સાથે શ પ્ર થાય છે] ૦દાર વિ[

કાખૂ ધરાવનાર

કાખેલ વિ[અ કાવિલ] પહોચેલુ હોશિયા

(૨) પ્રવીણ, બાહોશ -દિયત સ્ત્રી[અ
કાવિલિયત] કાખેલ હોવાનો ગુણ -લેખર-

દાશ(-મ) વિ[+વરદાન જા] અરદામ
કરી શકાય -સહી શકાય એવુ

કાખો પું[પ્રા કર્કુર = ડનગરનો રહેવાસી
તે પરથી?] કચ તરફ વસતી એક હુદાર

અને ચાચિયા જાતનો આદમી, લૂટારો (૨)
વિ[પું કાખિલ પરથી?] કાખેલ, પક્ષો

કાખા સ્ત્રી[જુઓ કુલારલ

કામ પું[સ] ઇચ્છા, વાસના (૨) ચાર
પુરુષાર્થોમાનો એક(૩)ઇદ્રિયસુખ, વિષયસુખ,

મૈથુનેચા (૪) [સ] કામદેવ, મદન(૫) એક
છદ ૦કામી વિ[વિષયસુખની ઇચ્છાવાળુ

૦કેલિ(-લી), ૦કીડા સ્ત્રી[સ્ત્રીપુત્રની જામ-
વાસનાપ્રેરિત રમત (૨) સભોગ, મૈથુન

૦કુમાર, ૦કુંવર પું (સ) પ્રદુમ્નનો
કુંવર -અનિરુદ્ધ ૦ગુણુ પું શબ્દાદિ પાચ

વિષય ૦ચર, ૦ચાર(-રી) વિ[સ્વચ્છદી
(૨) પું સ્વચ્છદ (૩) સ્વચ્છદી આદમી

૦જિતુ વિ[વિષયવાસનાને જેણે જીતી છે
એવુ ૦જવર પું તીવ્ર વિષયવાસના,

મૈથુનેચાક્રી ૦વર -તાવ ૦દ વિ[મનકામના
પૂરી કરનાર (૨) પું ઇચ્છર (૩) કાર્તિક-

સ્વામી ૦દા વિ[સ્ત્રી] કામદ (૨) સ્ત્રી
કામચેતુ (૩) નાગરવેલ ૦દુધા, ૦દુર્ગા સ્ત્રી

કામચેતુ, ૦દૂતી સ્ત્રી મદનકૂતી, કોયલ ૦દષ્ટિ
સ્ત્રી વિષયવાસનાવાળી નજર ૦દેવ પું

કામવાસનાનો કલ્પિત દેવ, મદન ૦ધુક,
૦ધેતુ સ્ત્રી મનકામના પૂરી કરનારી એક

કલ્પિત ગાય ૦ખાણુ ન ૦કામદેવનુ બાણ
(અરવિંદ, અશોક, આમ્ર, નવમલિકા અને

નીલોત્પલ) (૨) નેતકટાક્ષ ૦લાવ પું કામ-
વાસના ૦ભોગ પું કામવાસના ભોગવવી-

પૂરી કરવી તે. ૦મીમાસા સ્ત્રી કામ-
શાસ્ત્ર (૨) એને લગતી તાત્વિક ચર્ચા ૦રૂપ

વિં ઇચ્છામા આવે એવું રૂપ, વગ્નારું (૨)
 સુંદર, મોહક (૩) પું (સ) આસામ દેશના
 એક ભાગનું પ્રચીન નામ ઠરૂપી વિં કામ-
 રૂપ ઇચ્છા વિં સ્ત્રીં વિષયેચ્છાવાળી - કામી
 ઇચ્છા વિં કામવાસનાને વશ અનેહું ઇચ્છાસના
 સ્ત્રીં વિષયેચ્છા ઇવિકાર પું વિષયેચ્છાને
 લીધે થતો મનોવિકાર ઇવિજ્ઞાન નં કામ-
 વાસનાનું વિજ્ઞાન કામશાસ્ત્ર ઇવૃદ્ધિ સ્ત્રીં
 કામનું - વિષયેચ્છાનું વધવું તે ઇશર પું; નં
 કામપ્રાણ, ઇશારા નં કામભોગનું શાસ્ત્ર
 ઇસૂત્ર નં (સં.) કામશાસ્ત્ર નિરૂપતો વાત્સ્યાયન
 મુનિએ રચેલો સૂત્રગ્રંથ ઇહીણુ વિં નપુસક
 કામ નં [સ કર્મ, પ્રા કમ્પ] કર્મ, કૃત્ય (૨)
 નોકરચાકરનું કામ જેમ કે કામ કરનારી (૩)
 ઈર્તવ્ય (૪) વ્યવસાય, ધંધો (૫) જરૂર, ખર્ચ,
 ઉપયોગ (૬) દેસ, મુકદ્દમો (ઉદા. એના ઉપર
 કામ ચલાવવું લેઈએ) (૭) અં કાલે, માટે
 (શું કામ ?) [-આવણું = કામમા આવણું,
 ઉપયોગી થવું (૨) યુદ્ધમા ખપી જવું - કરણું,
 -કરી છૂટણું = બદલાની આશા વિના કામ કરવું
 -કાઠી લેણું, કાઠણું = યુક્તિથી સ્વાર્થ સાધી
 લેવો - ચાલણું = અદાલતમા મુકદ્દમો ચાલવો
 -થણું = કાચો પાર પડવું -તમામ થણું =
 મરણ પામવું -દેણું = ઉપયોગી થવું કામનું
 ચોર = જુઓ 'કામચોર' -પરણું = (નો)ઉપયોગ
 કે જરૂર હોવા (૨) (-ની સાથે) પ્રસંગ પડવો
 -મળણું = રોજગારે લાગવું, ધંધે ચડવું કામમાં
 આવણું = ઉપયોગી થવું કામમાં કામ કરી
 લેણું = એક કામ કરતા ભેગુ ખીજી કામ કરી
 લેવું કામ લાગણું = જુઓ 'કામ આવણું'
 -સરણું = કામ સંજ્ઞ થવું, ધાર્યું પાર પડવું
 કામે લાગણું = ઉદ્યોગ કરવા મડી જવું]
 ઇકર દુ વિં કામ કરે એવું, કર્તવ્યનિદ (૨)
 મહેનત ઇકાજ નં નાનુમોહ કોઈ પણ કામ,
 વ્યવસાય (૨) ધંધો, રોજગાર ઇગ (-ગી)રી
 સ્ત્રીં નોકરી, ચાકરી (૨) અધિકાર, સત્તા
 (૩) નોકરીને અંગે કરવાનું કામ ઇગરું વિં
 કામમા મરચું ગહેનારું, ઉલોગી ઇગાર વિં
 કામ - મહેનત મજૂરી કરનાર (૨) પું કામદાર,

મજૂર. ઇગીરી સ્ત્રીં કામગીરી ઇચ્છાઉ વિં
 કામ ચલાવવા પૂરતું જ હોય એવું (૨)
 કાયમીથી ઊલટું, હામી ઇચોર પું ચોતાને
 સોપાયેલું કામ ખરાબ નહિ કરનાર - હાડકાનો
 આખો એવો આદમી (૨) કસબચોર ઇચોરી
 સ્ત્રીં કામચોરનું કર્મ ઇમેગ (-ગુ) વિં
 કાર્યપૂરતું ઇધ ધો પું કામ અને વલો,
 વેપારરોજગાર ઇસર અં કામને માટે -
 અંગે ઇસાધુ વિં સ્વાર્થસાધુ આપમતલખી
 (૨) પું તેવો આદમી

કામદુ વિં [સ કામ પરથી] + કામી
 કામદ પું [સ કમઠ] કાચખો
 કામઠિયો પું [જુઓ 'કામઠી'] તીર મારનારો
 પુરુષ, ધનુર્ધારી
 કામઠી સ્ત્રીં [સ કમઠ = વાસ] નાનું કામદુ;
 સાદુ ધનુષ્ય (૨) કામઠીવાળો માણસ, લીલ.
 -હું નં ધનુષ
 કામડકોટિયું વિં [કામડ (સ કમઠ = વાસ)
 પરથી] કામડાનું બનાવેલું (૨) ભાણુ ભાણું
 થઈ રહેલું (૩) નં કામડા આધીને બનાવેલું ઘર
 કામડી (-હું) વિં [સ કમઠ = વાસ] નખળા
 બાવાનું, સુકલકડી (૨) ['કામ' પરથી] કામ
 કરદુ -ડી સ્ત્રીં. -હું નં [સ કમઠ = વાસ]
 વાસની ચીપ

કામદુ વિં જુઓ કામકરદુ
 કામણ નં [સ કાર્મણ પ્રા કમ્મણ] વર્ણીકરણ,
 મોહિની લગાડવી તે (૨) વનસ્પતિ, દુષ્ક્રમ.
 ઇગાર વિં [+ ગાર] કામણ કરે એવું,
 મોહક ઇદ્રમણ નં કામણ અને ખીજ
 દુષ્કા ધતરમતર ઇદ્રમણિયુ વિં કામણ-
 દ્રમણ કરનાર ઇહું સં કિં કામણ કરદુ
 કામતાઈ સ્ત્રીં [સ કામ પરથી] + વિષયક પરતા,
 કામીપણુ [સ] 'માં

કામદ, કામદા વિં સ્ત્રીં [સ] જુઓ 'કામ
 કામદાની સ્ત્રીં [કામ + દાની (ફા)] એક
 પ્રકારનું લૂગદું
 કામદાર પું [કામ + દાર (ફા)] અમલદાર,
 અધિકારી (૨) કારભારી દીવાન (૩) કામ
 કરનાર - નોકરિયાત માણસ અથવા મજૂર.

૦૫૩ પુ. કામ કરનારાઓ - મનુષ્યોનો પક્ષ
 ૦૫૪ પુ. કામ કરનારાઓનો - કામદારોનો
 સઘ - રી શ્રી. કામદારપણું
 કામ ૦ડુધા, ૦ડુર્ગી, ૦ડુલી, ૦ડેવ, ૦ડુક,
 ૦ધેલુ જુઓ 'કામ [સ]'મા [અભિલાષા
 કામના શ્રી. [સ] વાસના, મનોલાવ(ર) ઇચ્છા,
 કામ(-મિ)ની શ્રી. [સ] કમિની કામ - પ્રેમ -
 હેતુ ગાળનારી શ્રી (ર) સુદગી
 કામડ પુ. [સ] કામરૂપ (મ) કામરૂપ દેશ ૦૫
 નું [સ] જુઓ 'કામ [સ]'મા
 કામલેટ શ્રી. [ઈ કૅમલેટ?] એક નવનુ ઊનનુ
 કંપડું, કામલેટ
 કામલુ સંકિં [સ] કામ પરથી ઇચ્છા કરવી
 (ર) મેળવવું, સપાદન કરવું, કરવાલું [મેલ
 કામસ પુ. સી. ગ્રેડીના રમતો કચરો, ગોળનો
 કામળ(-ળી) શ્રી. [જુઓ 'કામળ'] ઊનની
 વાળળી. -ળિયો પુ. ચોમાસામા થતો એક
 રૂનાવાળો છવડો -ળો પુ. ધાબળો, મોટી
 કામળી
 કામા શ્રી. [સ] કામિની સુદર શ્રી (ર) [૧]
 પુ. એક પારમી અટક
 કામાક્ષી વિ. શ્રી. [સ] વિષયી આખવાળી
 શ્રી (ર) શ્રી. (મ) તમે પ્રમાણે દેવીની એક
 ભૂતિ (૩) દુર્ગાતુ એક નામ
 કામાક્ષિ પુ. [સ] કામવામનાદેવી અક્ષિ
 કામાટી(-ટી) વિ. [સ] કામાટી એ નામની
 હિંદુ જાતિ (ર) પુ. એ જ્ઞાતિનો ખાણસ(૩)
 ઝંડૂક કરનાર નોકર, પટાવાળો -ટ(-ઠ)લુ
 શ્રી. કામાટીની શ્રી
 કામાતુર વિ. [સ] વિષયેચ્છાથી આતુર બનેલું
 કામાદાર પુ. + કામદાર, કારભારી [કામાક્ષિ
 કામાનક(-ળ) પુ. [સ] કામરૂપી અનલ,
 કામાયુધ નં. [સ] કામદેવનું આયુધ - ખાણ
 કામાર્ત(-ત્ત) વિ. [સ] કામવાસનાથી આર્ત -
 પીડિત [એવું, કામી
 કામાર્થી વિ. [સ] વિષયભોગ લેના હેતુ છે
 કામાર્થ વિ. [સ] કામ + અર્થ (સ અર્થિન)]
 કામગર, ઉધોગી
 કામાયેશ પુ. [સ] વિષયેચ્છાનો આવેશ - તુરસો

કામાસક્ત વિ. [સ] વિષયાસક્ત - ક્ષિ શ્રી. ૦
 વિષયામત્તિ [એક આસન
 કામામન નં. [સ] કામવાસનાને દબાવવાનું
 કામાન્ત્ર નં. [સ] કામનું અન્ત્ર - ખાણ
 કામાંધ વિ. [સ] કામાવેશથી આધળું બનેલું.
 ૦તા શ્રી. [શ્રી. કામી
 કામિની શ્રી. [સ] જુઓ 'કામની' (ર) વિ.
 કામી વિ. [સ] વિષયી, વિષયાસક્ત
 કામુક વિ. [સ] ઇચ્છુક (ર) વિષયી, કામી
 (૩) પુ. ચાર (૪) કામી પુરુષ - કા વિ.
 શ્રી. કામી (શ્રી) [વ્યાપાર, ક્રિયા
 કામું નં. [જુઓ 'કામ'] કામ, કાર્ય (ર)
 કામેચ્છા શ્રી. [સ] કામની - વિષયભોગની
 ઇચ્છા - રજુ વિ. કામુક
 કામેશ્વર પુ. [સ] વિષયવાસના પર કાબૂ
 મેળવનાર પુરુષ (ર) [સ] મહાદેવ, શિવ
 - રી શ્રી. એવી શ્રી (ર) [સ] પાર્વતી
 કામો પુ. ['કામ' ઉપરથી] ખટાહુતું કામ,
 પરાક્રમ (કા) [એક ગગણી
 કામોદ પુ. [સ] એક રાગ - દી શ્રી. દીપકની
 કામોરો પુ. કામદાર (કા)
 કામ્ય વિ. [સ] ઇચ્છા કરવા યોગ્ય (ર)
 જામનાથી - ઇચ્છાથી કરેલું (૩) મુદ્દ
 કાચ નં. જુઓ 'કાચકળ'
 કાચ શ્રી. [સ] રાગ ૦કેટ નં. કાચાતુ કંટ
 (ર) તપાદિથી દેહનું દમન કરવું તે (૩)
 શારીરિક કામ - મહેનત ૦કેટી વિ. કાચકંટ
 કરનાર ૦ચ વિ. [સ] એ નામની જાતિનું,
 કાચ (ર) પુ. એ જાતિનો પુરુષ
 ૦ચિકિત્સા શ્રી. શરીરની ચિકિત્સા - વૈદકીય
 તપાસ અને સાગવા ૦દ ૬ પુ. દેહદમન
 ૦રોગ પુ. શારીરિક રોગ
 કાચ (ર) પુ. + કાચરથ (જુઓ 'કાચ'મા)
 કાચ(-ર)કું નં. [સ] કરકંટ કરકું મનના
 અગિયારમાને દિવસે કરવામા આવતી ક્રિયા કે
 જમાણ [-કરકું = અગિયારમું કરકું.
 -ખાળકું = અગિયારમું જમાણ - સરાવકું
 કાચટાની ક્રિયા કરવી] - ટિયો પુ. કાચકું
 કરવાનાર બ્રાહ્મણ

કાયદે આઝમ પું૦ જુઓ કાયદે આઝમ

કાયદો પું૦ [જ] નિયમ, ધારો (૨) સરકારી કાનૂન (૩) થોડાના થોડકા સાથે સબંધ ગખતી દોરી, જે તેની ડોકની હાસડીના આકડામા ભેરવાય છે [-ઉતારવો, -ચડાવવો = લગામ કાઢવી ઘાલવી -ચલાવવો = કાયદાનો અમલ કરવો (૨) આપખુદી ચલાવવી કાયદામા લેણું, સપડાવણું = ગુના કે તહોમનસર પકડણું, કાયદાના સંકલમા લેણું] -દાપાલક વિં કાયદા પાળનાર, કાયદા અનુસાર વર્તન રાખનાર -દાખાલ વિં કાયદાની જીણવટ ભણનાર, કાયદાની આવડવાળું. -દાભંગ પું૦ કાયદો તોડવો તે. -દાશાસ્ત્રી પું૦ કાયદાનો ભણકાર, ધાગશાસ્ત્રી -દા(-દે)સર અં કાયદા મુજબ

કાયનાત્ર સ્ત્રીં [અ.] પૂછ, વિસાત

કાયપત્રી સ્ત્રીં એક વનરપતિ

કાયફળ નં [હિ મ, સ કફળ, પ્રા. કફળ?] એક ઔષધિ-ફળ -ળી સ્ત્રીં કાયફળનું ઝાંડ

કાયમ વિં [અ] સ્થિર, ટકે એણ (૨) હમેશ માટેનું : સ્થાયી, કામચલાઉથી ઊભરું (જેમ કે નોકરી) (૨) મનૂર, બહાલ. [-રાખણું = મનૂર ગખણ (૨) જેમનું તેમ રહેવા દેણ] ૦ખરડો પું૦ ખેતર તથા ખાતેદારને લગતી કાયમની વિગતવાળું તલાટીનું કદતર ૦દાયમ, -મી વિં હમેશ માટેનું, સ્થાયી, નિત્ય

કાયર વિં [સ. કાતર, પ્રા.] નાહિ મત, ડરકણ, ખાયલુ

કાયર(-ર) (કા') વિં [અ. કાહિલ = મુસ્ત] કામથી કટાળી નથ એણ, આળસુ (૨) થાકી - કટાળી ગયેણ (૩) [સ કાતર, પ્રા. કાહલ] નાહિ મતવાન, ડરકણ, ખાયલુ [-કરણું = કટાળો આપવો, પળવીને હેરાન કરણ -થણું = કટાળણ, હેરાન થણ, તાસણું]

કાયલી (કા') વિં [અ. કાહિલ] કાહલી, માહું; માહણ (૨) મદવાહથી કાયર બનેણ

કાયા સ્ત્રીં [સ કાય] શરીર [-કસવી = શરીરનું પૂરુ બળ વાપરણ (૨) કસરતથી

ખસતલ બનાવણું -કણસવી = શરીર ઘટણું કે બગડણું, રોગ થવો -દેખાડવી, -ઉઘાડી કરવી, -ઠાંકવી ઇં કિંભેડે કાયા = કાયાનો ગુપ્ત કે વિવેકથી ન દેખાડાય એવો ભાગ, એમ અર્થ થાય છે -પડવી = દેહ જવો મરણ.] ૦કેડપ પું૦ વૃદ્ધ કે અશક્ત શરીરને નહું તાણ કરવાનો એક ઔષધ ને ચિકિત્સાનો વિધિ ૦કેટ નં, ૦કેટિ સ્ત્રીં તપ, તતાદિ અર્થે શરીરને કષ્ટ આપણ તે (૨) કુખ પીડા. ૦પલટો પું૦ રાગીની દેરખદલી, નવો અવતાર લેવો તે (૨) બાહ દેખાવની -વેશની દેરખદલી

કાયાકૂટી સ્ત્રીં એક વનરપતિ

કાયિક વિં [સ] કાયા-રાગીને લગતું : શારીરિક કાયા પું૦ એક ભતની પીળી માટી (કા)

કાર પું [સ] ક્રિયા, કાર્ય (૨) નિશ્ચય (૩) ચત્ત (૪) સંબધ, વ્યવહાર, (૫) વક્તર, શાખ (૬) ગણ (૭) દેરદાર [-જવો = આપણ -વક્તર જવા -પડવો = ભાર-શેહ પડવાં -પહોંચવો = શેહ પહોંચવી] ૦કે વિં કરનાર - કરાવનાર (સમાસને છેડે) ઉદાં 'સુખકાંક' (૨) નં (વ્યા) વાક્યમાં નામ અને ક્રિયાપદ અથવા એની સાથે વિલક્ષિતો સબધ ધરાવતા રાખેલા વચ્ચેના સબધ (૩) પદવિન્યાસ ૦કે વિલક્ષિત સ્ત્રીં ૦છછી સિવાયની કોઈ પણ વિલક્ષિત

-કાર પું [સ] એક અનુગ નામને અતે 'કરનાર' એવા અર્થમા ઉદાં 'ચિત્રકાર' (૨) વર્ણને અતે 'તે વર્ણ' કે તેનો ઉચ્ચાર' એવા અર્થમા ઉદાં 'ટકાર' (૩) રવાનુકારી શબ્દ અતે 'તે રવ' એવા અર્થમા ઉદાં દુતકાર, હુકાર, આપનાર કાર પું [ફા] કાર્ય, કામ (૨) કામકાજ, ધવો ૦કેઈંગી, ૦કેઈઈ સ્ત્રીં [ફા] કારભાર કર-મિયાનનો સમય (૨) અમલ દરમિયાનમા કરેણ કામ-કાજ, વહીવટ, ૦કુન પું [ફા] ગુમારતો; મહેતો ૦કુની સ્ત્રીં કારકુનનું કામ. ૦ખાનદાર પું કારખાનાનો માલિક. ૦ખાનદારી સ્ત્રીં કારખાનાદારપણું ૦ખાતું નં [ફા] ન્યા હુબરઉધોગનું કામ થતું હોય તે મકાન (૨) કોઈ પણ મોટા કામકાજનું

ખાતુ ંચ(-ચા)ખી સ્ત્રીં [ફા] લાકડા
 ઉપનુ કોતરકામ(૨) એક જાતનું જરૂરી ભૂત-
 નામ. ંસાજ પું [ફા] કામકાજની વ્યવસ્થા
 કરનારો ંસાજ સ્ત્રીં કરસાજમણ (૨) કામ-
 સુધારવા માટે મૂકેલો અવેળ, અનામત કંડ
 ંસ્તાન નં [ફા] પ્રપચ, લુચ્યાઈનુ કામ(૨)
 નોકાન, મસ્તી ંસ્તાની વિં કારસ્તાન કરનાર
 ંગવનાર -રોખાર પું [ફા] કારખાર.
 -રોખારમંડળી સ્ત્રીં કાર્યવાહક સલા
 -રોખારી વિં કારોખારનુ, -ને લગતુ (૨)
 સ્ત્રીં કારોખારી સમિતિ [પ્રાય]
 કાર સ્ત્રીં [કં] મોટરગાડી (ખાનગી માલખીની
 કારખત સ્ત્રીં તરદી (કા)
 કારખાનીસ પું [ફા] કારખાનુ + નવીસ]
 કામખાનાનો -કામકાજના ખાતાનો વડો (૨)
 એક મરાઠી અટક
 કારગત સ્ત્રીં શક્તિ, કોવત (૨) વગ, ચલાણ
 (૩) કામ, અર્થ (૪) કામમાં આવવાપણુ.
 [-ચાલવી, -પહોંચવી = અસર - વગ
 પહોંચવી]
 કારજ નં [સ કાર્ય] કામ, કાર્ય (૨) વિવાહ
 કે મૃત્યુ સંબધી (અર્ચનો) પ્રસંગ-વરો
 [-કરં, -ચણ = તે પ્રસંગનુ અર્ચ વગેરે
 કરુ કે થણ, તેનો વિધિ ઇં કરવા] ંકારી
 વિં એવાલાવી, પરાપકારી
 કારકં નં. -દિયો પું ભુઓ 'કાયક', -દિયો'
 કારકન નં [કં.] મળક કે ઠેકડી યા કટાક્ષ ઇં
 કરવા માટે દોરાતુ -નર્મ સૂચક ચિત્ર, હાસ્યિત્ર,
 નર્મચિત્ર
 કારકિયો પું એ જાતનો એક રજપૂત
 કારકો પું + ક્યારકો (૨) ભુઓ 'કરવકો'
 કારણુ નં [સ] કાર્યની ઉત્પત્તિ કે પ્રવૃત્તિનુ
 મૂળ-ખીજ, સમખ (૨) હેલુ, ઉદ્દેશ (૩)
 જર, ગરજ (૪) ભૂત, પ્રેત, મૂઠ ઇત્યાદિથી
 જે વ્યથા થાય તે (૫) અં કારણ કે ંકે
 અં એટલા વારતે કે, સમખ કે, કેમ કે
 ંઅવતાર પું અમુક નિશ્ચિત કાર્ય કરવાને
 સાન ઇશ્વર જે અવતાર લે છે તે ંદેહ,
 ંશરીર પું, નં સ્થૂલ-સૂક્ષ્મ શરીરના

મૂળ કારણરૂપ (અવિદ્યા શક્તિરૂપ) દેહ (વેદાત)
 (૨) લિ ગદેહ ંભૂત વિં કારણ - સાવનરૂપ
 બનેલુ ંરૂપ વિં કારણભૂત (૨) નં
 બધા રૂપોના મૂળખીજરૂપ શ્રેષ્ઠ રૂપ ંમાલા
 સ્ત્રીં એક અર્થાલ કાર (કા શા) ંવશાત્
 અં કારણને લીધે ંવાદ પું કારણ વિના
 કાર્ય ન જ હોઈ શકે એવો વાદ-મત (૨)
 દરિયાક (૩) અપીલ ંવાદી વિં કારણ
 વાદમા માનનાર (૨) પું દરિયાદી. ંસર
 અં -ના કારણથી, ને લીધે -છોત્તર પું ંનં
 કારણ દર્શવતો ઉત્તર (૨) પ્રતિવાદીનો ગદ્યો
 કારણી વિં સ્ત્રીં [સ કારિણી] યોજનારી, કરનારી
 કારતક પું [સ કાર્તિક] વિક્રમ મવનનો
 પહેલો મહિનો -ક્રી વિં એનુ, એને લગતું
 કારત્મ સ્ત્રીં [વો] ખૂં ઇં મા ભરી કોડવાની
 રોટી જેવી બનાવટ
 કારદાન નં [ફા] કારદાન = હુનરમંદ, તદખીર-
 વાગો ઉપરથી] + તદખીર, યુક્તિ (૨) કળા,
 યોજના
 કારભાર પું [ફા] કારોવાર, સ કાર્યમાર]
 કારોખાર, વ્યવસ્થાનુ કામ (૨) એકાકા મોટા
 કામનો વ્યવસાય ંણુ સ્ત્રીં કારભાર કરનારી
 સ્ત્રી (૨) કારભારીની સ્ત્રી -રી પું કારભાર
 કરનારો, વ્યવસ્થાપક, પ્રધાન -રે નં
 કારભારીનુ કામ, પ્રધાનવદુ
 કારકું વિં ભય કર(૨) [સ કાર્મિક, દે. કારિમ]
 કૂટ સ્વરૂપવાળુ, અદ્ ભુત (૩) દૈવી, સુદર
 કારમોક અં એકદમ, ઓચિતુ (કા)
 કારવ પું [સ] કાગડો -વી સ્ત્રીં કાગડી
 કારવણું સંકિં [સ. કારવ, ગ્રા કારવ] ખીભ
 હિં સાથે વપરાતા તેમા ઇત્યાદિનો ભાવ ઉમેરે
 છે ઉકાં જેઈકારવીને, કરીકારવીને
 કારવહેવાર પું [કાર (કાર્ય) + વહેવાર
 (વ્યવહાર)] કામકાજ અં રીતભાત,
 સામાજિક વહીવટ અને વ્યવહાર
 કારવા પું આપર, પ્રતિષ્ઠા (૨) ભુઓ 'કવા'
 કારવી સ્ત્રીં ભુઓ 'કારવ'મા (૨) [સ કારવી
 = અનમો, સુવા, કાણુ જર, હિંગના ઝાડની
 ઇલાસ પરથી?] અધગધા (૩) મેથી (૪) કારેલી

કારવો પુ. [હિ. કાહરવા, મ. કારવા] એક
તેરેહનો નાથ-કેમો(૨)કેરવા વખતે ગાવાનો
રાગ (૩) ['કાર' પરથી?] અવસર, તક
કારસાજ પુ. - છ સ્ત્રીં ભુઓ 'કાર[ફા.]'મા
કારસિયો પુ. હીચકાની સાકળ કે, સળિયો
ભરવવાનો આકડો, કડુ

કારસી સ્ત્રીં મોટો કાટો, કપાણ [મનસૂખો
કારસો પુ. યુક્તિ, હિંકમત (૨) ખેત, પ્રખધ (૩)
કારસ્તાન ન. - ની વિ. ભુઓ 'કાર[ફા.]'મા
કારજ, -ભે પુ. [મ કારજે] કુવારો (૨)
કુવારાવાળો ખાગ

કારંડવ ન. [સ] એક જળચર પક્ષી - ખતક
કારંડચૂહ પુ. [સ] (સ) એક બૌદ્ધ સાધુ
કે શાસ્ત્ર

કારાખડિયો પુ. [સ કાળાક્ષર પરથી]
અશુભ ખખર-કાળોતરી લાવનારો માણસ
કારાગાર ન. [સ] કેદખાનું ંવાસ પુ.
કાગગારમા રહેવું તે [કારાગારવાસ
કારાચૂહ ન. [સ] કારાગાર ંવાસ પુ.
કારાપારા પુ. ચૂયાચૂથ (૨) વકાઈને કોઈનું
ભૂડું બોલવું તે, જાણીનેઈને દોષ કાઢવા
તે, કારીપેગી

કારાવાસ પુ. [સ] ભુઓ 'કાગગાવાસ'
કારિકા સ્ત્રીં [સ] શ્લોકબદ્ધ વ્યાખ્યા કે
વિવરણ (૨) નટી
કારિકા સ્ત્રીં ભોળગીગણી (૨) ભાંટડી, સાંઢણી
-કાગી વિ. [સ] 'કરનાર, કરે એવું' એ અર્થમા
સમાસને અને ઉદા. સુખકારી -રિણી
વિ. ત્રીં કારી

કારી વિ. [સ કાર=ખૂન, કતલ?] કારમુ, કારણ
(૨) ધાતક, મારક (૩) સ્ત્રીં [૧] યુક્તિ, તદખીર
કારીગર પુ. [ફા] હાથની કારીગરીમા પ્રવીણ
માણસ (૨) યત્રાદિ ચલાવી જાણનાર (૩) કોઈ
પણ કળામાં કુશળ - હોશિયાર માણસ, ઉસ્તાદ
કારીગ(-ગી)રી સ્ત્રીં [ફા] કારીગરનું કલાત્મક
કામ, રચના (૨) કળાકૌશલ્ય, ચતુરાઈ, ઉસ્તાદી
કારીયા(-યે)રી સ્ત્રીં [કાગી(યુક્તિ) ઉપરથી?]
દ્વિઅર્થી બોલી, દ્વેધીભાવ, કહેવું કંઈક ને
કંઈ કંઈક એવી વર્તણૂક (૨) જ્યાં એક

જવાબ નેઈએ ત્યાં બે જવાબ આપવા તે
(૩) જાણી નેઈને દોષ કાઢવો તે, કારાપારા
કારુ વિ. [સ] કરનાર, બનાવનાર (૨) પુ.
કારીગર-શિલ્પી (૩) એ કામ કરનારી એક જાત
કારુણિક વિ. [સ] કરુણાવાળું (૨) કરુણાજનક
ઠંડા સ્ત્રીં

કારુણ્ય ન. [સ] કારુણિકતા, કરુણા
કારન પુ. [અ] (સ) એક પ્રખ્યાત કંઠસ ધનિક
કારેલી સ્ત્રીં [સ કારવેલ્લ, કે કારિલ્લી]
કારેલાનો વેલો - છ ન. [ભુઓ 'કારેલી',
કે કોરેલ્લવ] શાક તરીકે વપરાતું એક વડવું કળ
-કારો પુ. [સ. કાર] ભુઓ 'કાર'. ઉદા. જાકારો.
દેકારો, વુઝારો, હુકારો

કારોતર પુ. [સ] દાઝ ગાળવાની વાસની ચીપોની
ચાળણી (૨) દાઝનું કીણ (૩) દૂંગો

કારોખાર [ફા], ંમ ડળી, -રી ભુઓ 'કાર
[ફા]'મા

કાર્ડ ન. [ક] ટપાલનું પત્ર (૨) પોતાના નામનું પત્ર
કાર્ડિનલ પુ. [ક] ખ્રિસ્તીધર્મમા એક ઊંચી
પદવી ધરાવતો પાદરી કે ધર્મશુર

કાર્તવીર્ય પુ. [સ] (સ) કૃતવીર્યનો પુત્ર.
સહસાભૂત

કાર્ત્તિક પુ. [સ] જોશી

કાર્તિક પુ. - કી વિ. [સ] ભુઓ કારતક, -કી
કાર્તિકેય પુ. [સ.] (સ.) મહાદેવનો પુત્ર

કાર્પટ ન. [સ] જૂનો કાપલો, જર્ણ વસ્ત્ર -ટિક
પુ. કાઠી, સન્યાસી, ચીથરેહાલ યાત્રી, બાલો

કાર્પણ્ય ન. [સ] કૃપણતા દૈન્ય

કાર્પન પુ. [ક] એક રસાયણી તત્વ (૨) ભુઓ
'કાર્પન-પેપર' ંપેપર પુ. [ક] નકલ કરવા
માટે વપરાતો શાહીવાળો ખાસ બનાવાતો
કાગળ [-સૂકવે] = નકલ કરવા માટે બે કોરા
કાગળ વચ્ચે કાળ ન ગોઠવેલો]

કાર્બોનિક વિ. [ક] કાર્બનનું, તે સ અધી-મિશ્રિત
ંએમ્લિડ ગેસ પુ. [ક] પ્રાણીમાથી બહાર
નીકળતો કાર્બોનિક વાયુ

કાર્બોલિક સાધુ પુ. [ક] કાર્બોલિક + સાધુ]
નાહવાનો એક જ દુર્વિનાશક સાધુ

કામુદિ ન. [સ] ધનુષ્ય (૨) વાસ (૩) ધનરાશિ

કાર્ય નં[મ] કરવાનું હોય તે, કામના (૨) પ્રયોજન. હેતુ(૩) હુ કળીમાનુ દશમુ સ્થાન(૪) કાર(૫)પાત્ર અર્થપ્રકૃતિમાની છેલ્લી(ખીજ, બિડ, પતાકા, પ્રકાશ ને કાર્ય) ૦કર, ૦કારી વિં ૦કમકાજ કન્નાર-કરે એવુ (૨) અસ-કારક ૦કર્તા(-ત્તા) પુ ૦ કામ કરનારો, સચાલક ૦કારણભાવ પુ ૦ કાર્ય અને કારણ વચ્ચેનો સબધ ૦કુશલ(-ળ) વિ ૦ કાર્યનિપુણ ૦(-ચતુ)કમ પુ ૦ કરવાના કાર્યોનો અનુક્રમ-નિયતક્રમ ૦ક્ષમ વિ ૦ કામમા ધીજી રાખે એવુ (૨) કાય કરી શકે એવુ, પાવરવુ. ૦ક્ષમતા સ્ત્રી ૦ ક્ષેત્ર નં ૦ કામકાજનુ ક્ષેત્ર ૦આહુકે, ૦આહી વિ ૦ કામગરું ૦આહુકતા સ્ત્રી ૦આહિણી વિ ૦ સ્ત્રી ૦કામગરી ૦દક્ષ વિ ૦ કાર્યનિપુણ ૦દક્ષતા સ્ત્રી ૦નિપુણ વિ ૦ કાર્યો કરવામા હોરાચાર-પાવરવુ, કામની આવડવાળુ ૦નિપુણતા સ્ત્રી ૦પદ્ધતિ સ્ત્રી ૦ કાર્ય-કામ કરવાની પદ્ધતિ ૦પ્રકાશ પુ ૦ કથા, નાટ્ય વગેરેમા કાર્યનુ આગળ વધવુ તે ૦પ્રદેશ પુ ૦ કાર્યક્ષેત્ર ૦પ્રયોજન નં ૦ કાર્ય કે પ્રયોજન, મતલબ (૨) લગ્ન વગેરેનુ કાર્મ કુટો અવસર ૦પ્રવણુ વિ ૦ કાર્યમા લાગેલુ ૦પ્રવીણુ વિ ૦ કાર્ય-નિપુણ ૦વાહુકે વિ ૦ કારોબાર કન્નાર (૨) પુ ૦ કાન્નારી ૦વાહુકસભા સ્ત્રી ૦ કાર્ય-વાહુકેનુ મહળ ૦વાહી સ્ત્રી ૦ કાર્ય ચલાવવાની રીત, 'પ્રોસીજર' (૨) કાર્યક્રમ ૦વ્યવસ્થિતિ સ્ત્રી ૦ કાર્યો કરવામા વ્યવસ્થિતતા ૦શક્તિ સ્ત્રી ૦ કાર્ય કન્વાની શક્તિ ૦સરણિ(-ણી) સ્ત્રી ૦-કાર્ય કન્વાની સરણી-પદ્ધતિ ૦સજ્ઞા સ્ત્રી ૦ કાર્ય બે ભાવની વચ્ચે અમુક સબધ, કાર્ય વગેરે બતાવવા નક્કી કહેલી સજ્ઞાઓ (ન્યા) ૦માધક વિ ૦ કાર્ય માટે-પાટપાડે એવુ ૦માધકસ ખ્યા સ્ત્રી ૦ મહળનુ કાર્ય કન્વાને નજી(સભ્યોની)તાનામા નાની સખ્યા, 'કોમ' ૦મિદ્ધિ સ્ત્રી ૦ કાર્યની મિદ્ધિ, કામ પાત્ર પાટવુ તે ૦સૂચિ(-ચી) સ્ત્રી ૦ કામની ચાહી ૦સ્થાન નં ૦ કાર્ય કરવાની જગા, કાર્યાલય (૨) કાન્નાન -ચતુક્રમ પુ ૦

[+અનુક્રમ] કાર્યક્રમ -ચાર્ચી વિ ૦ [અર્ચી] કાર્ક કામ સાર આગેલુ, કામ કન્વા કે કંગવવા ૦રજુ -ચાર્ચય નં [અલય] કામ કન્વાની જગા, 'ઓફિસ' -ચાર્ચિ(-ચી) સ્ત્રી ૦ કામની ચાહી, કરવાના કાર્યો તે

કાલ (લ,) સ્ત્રી ૦ [સ કલ્પ, કલિલ, પ્રા કલ્લ] ચાલતા દિવસની આગળ કે પાછળનો દિવસ (૨) અં ૦ ગઈ ગલે અથવા આવતી કાલે (૩) [લા] હમણા, થોડા દિવસ ઉપર કે પછી [-કીકીને=ભવિષ્યમા, આગળ જતા -ઉપર રાખવું=મુલતવી રાખવુ, હીલ કન્વી]-લે (લે,) અં ૦ [મ કલિલ, કલ્પે, પ્રા કલિલ] જુઓ કાલ અં

કાલ [સ], -ળ પુ ૦ સમય, વખત (૨) સમયનુ માપ, વેળા (૩) મોત, નાશ (૪) મોસમ, અતુ (૫) ન્યાહોકે ન આવે એવુ માનવુ ચાન(સ ગીત) ૦કા સ્ત્રી ૦(સ) કાળકા ૦કેટ નં હલાહલ જે (૨) અરીણ (૩) સમુદ્રમથનને અંતે નીચેલું અને રીવે પીવેલુ તે હલાહલ ૦(-લાનુ)કમ પુ ૦ વખતનુ જલુ -વહેવુ તે (૨) કાળગણનાની કમિકતા ૦(-લાનુ) કમદોષ પૂ ૦ કાળની કમગણનામા કે સમજમા દોષ, 'એનેકોનિઝમ' ૦કમણુ નં વખતનુ જલુ તે (૨) વખત કાટવો-આળમમા વિનાવવો તે ૦ક્ષેપ પુ ૦, ૦ક્ષેપણુ, ૦ખેપન નં વખત ગુમાવવો તે. હીલ-વિલબ કરવો તે ૦ખ ૬ પુ ૦ પિત પેદા કન્નારો અને રાગઓનુ મેલુ લોહી શુદ્ધ કરનારો એક મોટો મામલ અવધવ યજ્ઞ ૦ખેપન નં જુઓ કાલક્ષેણુ ૦ચરત વિ ૦ કાળનો ગ્રાસ વઈ ગયેલુ, 'જુનુ થયેલુ, ઓખોલીટ' ૦(-ળ)ચક નં કેળવુ ચક-પેટુ (૨) [લા] જાગ્યનું ચક, 'નિદગીના વાગફેગ(૩)મોટી આદત ૦(-ળ)ચિહ્ન નં મોતની-વિનાશની નિશાની ૦જ વિ ૦ કાલને-સમયની યોગ્યાયોગ્યતાને લાલનાર (૨) પુ ૦ લેશી ૦(-ળ)ચર પુ ૦ કાળેપ નવર, મોત નિ નવે એવો તાવ ૦ચય નં તણે કાળનો-ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનનો સમુદ ૦દોષ પુ ૦ સમયનો દોષ (૨) કાળવ્યુત્ક્રમ ૦પર્મ પુ ૦

સમયનો યોગ્ય એવો ધર્મ, કર્તવ્ય કર્મનો માર્ગ
 (૨) સમયનો ધર્મ - ગુણ - નિયમ (૩) મોત,
 યમ ંનિદ્રા સ્ત્રીં મોતની નિદ્રા ંનિર્ણય
 પું સમયનો નિર્ણય કરવો તે. ંનેમિ પું
 (સં) એક ગદ્યસ, ગવણનો મામો (૨) હિરણ્ય-
 કરિપુનો પુત્ર ંપાશ પું યમનો દાસો
 ં(-ળ) પુરુષ પું(સ) યમરાત. ં(-ળ) બલ
 (-ળ) નં સમયનું બળ ંબંધ પું કાળપાશ
 ંમાન નં સમયનું માપ (૨) સમય -
 સત્તેગોની યોગ્ય યોગ્યતાની ગણતરી (૩)
 ંત્તુ - વાતાવરણનું આકલન કરવું તે
 ંમાપક વિં સમયને માપે એવું (૨) નં
 કાળમાપક યત્ર ં(-ળ) યવન પું (સ) ં
 દાનવોનો એક રાજા ં(-ળ) રાત્રિ (-ત્રી) સ્ત્રીં
 ંધાર અધારી રાત (૨) કાળરૂપી ગત્રી,
 જગતના નાશની રાત્રી, બ્રહ્માની રાત
 (૩) કાળીના જન્મની રાત્રી (૪) ૭૭ વર્ષે
 આવતી આવસો સુદ આઠમ કે શ્રાવણ વદ
 આઠમની રાત (૫) યમરાતની બહેન ંવિપ-
 યામિ પું કલકમદોષ ંવિવર્ત પું કાલનું
 કરવું - બદલાવું તે, વારોદેરો, ંચુત્કમ પું
 કાલકમદોષ. ંસિદ્ધ વિં કાળની કસોટીએ
 ંતરેલું - લાગરું પું, નં (+ અગરું) કાળ
 અગરું - લાગ્નિ પું [+ અગ્નિ] કાલરૂપી અગ્નિ,
 પ્રલયાગ્નિ - લાતિકમદોષ પું [+ અતિ-
 કમદોષ] કાલકમદોષ - લાતીત વિં [+ અતીત]
 કાલથી અતીત - પર (૨) વીતી ગયેલું (૩) જૂનું
 થઈ ગયેલું - લાનુકમ પું [+ અનુકમ]
 કાલકમ - લાવધિ પું [+ અવધિ] કાલની
 અવધિ, નક્કી કરેલો સમય - લાપ્તમી સ્ત્રીં
 [+ અપ્તમી] કાર્તિક વદ ૮ - લાંતરે અં
 [+ અતરે] કાળાતરે

કાલકલાઈ સ્ત્રીં બચપણ, નાનપણ

કાલચૂરી નં એક પક્ષી

કાલપણ નં કાલાપણ, કાલા થવું તે

કાલખૂત નં [ફા કાલવુદ] જોડાની અદર

ઠોકવાનો લાકડાનો પગનો ઘાટ (૨) ઘાટ; ખીચું

(૩) પાયો, ંપાકું (કબિયાત)

કાલની સ્ત્રીં ઘાસની ચોખડી ચાકી - ગજ

કાલવણું સંકિં (દે કલ્લવિજ, મ. કાલવણે) ✽

પ્રવાહી સાથે મેળવી વૂટવું ['કાલ' [સ] મા

કાલાશિ, કાલાતિકમ, કાલાનુકમ, [સ] જુઓ

કાલાપણું નં [કાલુ] જુઓ કાલપણ

કાલાવધિ [સ] જુઓ કાલ [સ] મા

કાલાવાલા પું બંબંબં કરગરવું તે, આછછ

કાલાં(-ળાં) તરે અં [મ] જુઓ 'કાલ' મા

કાલિક વિં [સ] કાલ - સમયને મળતું

કાલિકા સ્ત્રીં [સ] (કાળા) વાદળાનો સમૂહ (૨)

[સ] ચહિકા, કાલી ંછંદ પું એક છંદ

કાલિ(-ળિ) દાસ પું [સં] (સ) સરકૃત

લાખાનો પ્રખ્યાત કવિ [(૪) છાયા

કાલિમા સ્ત્રીં [સ] કાળપ (૨) અધાર (૩) કલંક

કાલિય પું [સ] શ્રીકૃષ્ણે નાયેલો કાળિનાગ

કાલિ(-લી) ગડું નં [સ] કાલિંગ ઉપન્યાસી

કલિગડ, તદબૂધ (૨) ભૂગંગોળુ (?)

કાલિં(-લી) ગડો પું [સ] કાલિંગ એક ગંગ

કાલિંગી સ્ત્રીં [સં] એક ભતની કાકડી (૨)

કલિગ દેશની સ્ત્રીં [પટરાણી

કાલિંદી સ્ત્રીં [સ] યમુના નદી (૨) કૃષ્ણની એક

કાલી સ્ત્રીં [સ] (સં) કાળી, કાળકા

-કાલીન વિં [સ] (અમુક) સમય સખવી

(સમાસમા) ઉદાં તત્કાલીન

કાલીપાટ પું એક વેલો

કાલીયક નં [સ] કાલાગરનું લાકડું (૨) એક

ભતની હળદર (૩) પીણું ચદન (૪) કાલાગર

(૫) કેસર

કાલુ પું, સ્ત્રીં દરિયાઈ ખડક (૨) કાલુમાઁલી

ંમાછલી સ્ત્રીં એક ભતની માછલી, મોતી

બનાવનારી માછલી

કાલું વિં બાળકની વાણી જેવું, લાગ્યું વૂટવું અને

મધુર (૨) તોતણું (૩) બાલિશ, અણસમજી

(૪) [સ] કલકાં કંપાસનું છંદુ - લાં નં

બંબંબં કાલપણ [-કાલવાં = કાલપણ કરવું]

કાલાંબાબડાં નં બંબંબં કાલી ને બાબડી -

લાગીવૃત્તી વાણી

કાલો (લો) અં જુઓ 'કાલ' અં

કાલોરો પું એક ગંગ, કાલિગડો

કાલોર સ્ત્રીં ઘાસની ગજ

કાવ્યનિકે વિં [સ] કવ્યનાથી ઉત્પન્ન થયેલું;
સાચુ નહિ એવું, કવ્યેલું

કાવ્ય પું [ન ?] યુક્તિ, કાવો ? [-કાઠી લેવો =
યુક્તિથી (કાવાદાવાથી ?) કામ સાધી લેવું]

કાવડ (-ડી) સ્ત્રીં [દે] ખાધે ખોત્તે ઉપાડવાને
ખનાવેલી વૃક્ષા

કાવડિયું નં [સ કપર્દિકા પ્રા ક્વત્તિયા
ઉપગ્ધી ?] પૈસો

કાવડિયો પું [દે કાવડિય] કાવડ ઊંચકનારો
કાવડી સ્ત્રીં બુઓ કાવડ -હું નં કાવડનું લાકડું

કાવડું વિં [દે. કાહલ] ધૂર્ન; ઠગાર (કા)

કાવનરું નં [‘કાવો’ મરખાવો] છળ પ્રત્ય,
કારગ્નાન (ર) ગુપ્ત અને કપટપૂર્ણ યોગના
-રોખોર, -રોખાજ વિં કાવનરું કવનરું

કાવરાન નં [સગખાવો મ. કાવ (-આ)ર =
તૈકાકામમા વપગતી કાચર] વગરે માલ
ભરવાની વહાણની આનરી ઉપર ગમખવાનું
પાટિયું [ખગડી (મુ)]

કાવરી (-લી) સ્ત્રીં [બુઓ ‘કાવલું’] કાવળી
કાવરું બખાવરું વિં [મ કાવરા, બાવરા, દે.
કાવરિય = અસહિષ્ણુ ? પ્રા કાહલ = કાચર ?],
ખાવરું, બેખાકળું

કાવડી સ્ત્રીં [બુઓ ‘કાવલું’] કાવળી, ખગડી
કાવડું વિં [સ કોમલ ? કે દે કાહલ ? મ
કાવલું] પણ તાણુ અને શીભીતું, પણ તકલાલી
કાવડી નં [સ અવકાજ] ખાલીપણું, શૂન્યતા
કાવડશા, કાવડિયો પું બકો માણમ, ગદિયો
કાવળ નં [બુઓ ‘કાવડું’ વિં] કપટ, પ્રત્ય
કાવળી સ્ત્રીં પાણી, દૂધ ઇત્યાદિ પડ તરતું
પાતળું પડ (ર) બુઓ ‘કાવરી’

કાવાદાની સ્ત્રીં [કાવો + દાની, ફા કહવહવાની]
કાવો કવવાનું વાસણ, કીટલી

કાવાદાવા પું બંબં [મ] છળપ્રત્ય, કપટબાહ્ય
કાવું નં છાપરા ઉપરની નળિયાની ઓળ (ર)
[મ] ખાટલાની પાડીનો આઠો (૩) અંકિં
[મ કાવળો] કટાણણ, કાચર થઈ જવું

કાવેરી પું [સ] એક ગગ (ર) દક્ષિણ હિંદની
એક નદી [કિકાળો, કાદો

કાવો પું [ફા કહવહ] બ્રુદાણાનો ઉકાળો (ર)

કાવો પું [દિં, મ] ઘોડાને ગોળ ચક્કર ફેરવવો
તે (ર) [મ, ફા. કાવહ ?] છળ, પ્રત્ય

કાવ્ય નં [સ] કવિતામા બે કલાત્મક ગસલું
તત્ત્વ હોય છે તે (ર) ગસાત્મક વાક્ય કે પદ્ય બધ
(૩) પદ્ય, કવિતા બેકલા (-ળા) સ્ત્રીં કાવ્યની
કળા બકારે પું કવિતા કરનાર, કવિ ભમ્ય
વિં કાવ્યથી ઓતપ્રોત થયેલું બમીમાંસા
સ્ત્રીં કાવ્યશાસ્ત્ર (ર) કાવ્યની શાસ્ત્રીય ગસચર્ચા.
બરચના સ્ત્રીં કાવ્યની ગ્યના બરચ પું
ગવ્યથી અનુભવાતો રસ બરમિક વિં
કાવ્યમા બેને ગસ છે એવું બશક્તિ સ્ત્રીં
કાવ્યની શક્તિ (ર) કાવ્ય ગવાની આવડત -
વિદ્યા બશાસ્ત્ર કાવ્ય - કવિતાનું શાસ્ત્ર
-આનંદ પું કાવ્યનો આનંદ

કાશ (-સ) પું, નં [સ] એક ઘાસ (ર) નં
એવું કૂંડ (૩) પું [સ કાસ] ખાસી, ઉવરસ
કાશ (-સ) સ્ત્રીં [બુઓ ‘કાસળ’] આડખીલી
[-કાઠવી, -જવી] (ર) [બુઓ ગગમ]
ચીકણાશ, ચોળાચોળ (ચ) (-કરવી)

કાશ ડી (-દી, -દી) સ્ત્રીં (કાશીની ખનાવડનો)
મોટા પેટનો પડખીવાળો લોટો

કાશિયા નં એક પક્ષી

કાશી સ્ત્રીં [સ] (મ) પ્રસિદ્ધ નત્રાનું ગથળ,
વારાણસી [કાશીએ સ થ પહેાંચવો =
કેનેહમ દીથી પાડ પડવું, સકળ થવું કાશીનું
કરવત = નવા જન્મમા ઇચ્છિત કળ મેળવવા
કાશીમાં જઈ કરવતથી ગમી વહેગવવું તે.
-નું, મરણ = પવિત્ર તીર્થમા મૃત્યુ થવાથી
સદ્ગતિ થવી તે, ઉત્તમ મરણ]

કાશ્મીર સ્ત્રીં [સ] એક નતનું ઊનનું કપડું
(ર) નં કેસ (૩) સુખડ (૮) પું, નં (સ.)
હિંદુતાનની છેક ઉત્તરમા આવેલો એક દેશ
-રી વિં કાશ્મીરનું, કાશ્મીર સખધી (ર)
કાશ્મીરની ભાષા

કાશ્ય વિં [સ] કાગ ઘાસનું

કાશ્યપ પું [સ] (મ) એક પ્રસિદ્ધ ઋષિ (ર)
કણદ્યુતિ -ખી સ્ત્રીં કાશ્યપની કે કાશ્યપ
કુળની સ્ત્રી (ર) પૃથ્વી

કાપાય વિં [સ] ભગવું (ર) નં ભગવું વસ્ત્ર

કાષ્ટ નં[સ] લાકડું (૨) કાઠી, બળતણ [-ભક્ષ કરવો, -ભક્ષણ કરવું = ચિતા સળગાવી બળી મરવું, સતી થવું.] ઠકરીં છોડવાઓનું નકર કાઠું બનાવનાર પદાર્થ (૨) અગરનું લાકડું ઠકીટ પુઠું લાકડું ડોરી ખાનાર કીડો ઠકીટ પુઠું એક પક્ષી, લક્ષ્મણોદ્ધ ઘંટા સ્ત્રીં તોનાની પશુને ગળે બાધવામા આવતું લાકડું, ડોરી ઠમચ વિં તદ્દન લાકડાનું, લાકડાથી ભરપૂર (૨) લાકડા જેવું, સુકલકડી (૩) [લા] અસર-લાગણી વગરનું (૪) મજબૂત કંઈ અમૈન નં લાકડાના જેવું મૈન ઠવત્ વિં (૨) અં લાકડાના જેવું

કાષ્ઠા સ્ત્રીં [સ] દિશા, પ્રદેશ (૨) હઠ, સીમા (૩) એક નાનું કાલમાન

કાષ્ઠિક પુઠું [સ] લાકડા વહી જનારો; કઠિયારો કાષ્ઠૌષધિ (-કી) સ્ત્રીં [સ.] વનસ્પતિની દવા કાસ પુઠું [સ.] ભુઓ 'કાન' ઠડો પુઠું કાસ ઘાસ ઠકદ પુઠું, નં કાસ - ઠાસાના રોગ પં વપરાતું એક કદ - ઔષધિ

કાસદું નં કાચદું

કાસદ પુઠું [અ કાસિદ] સ દેશો - કાગળ લાવનાર લઈ જનાર આદમી, ખેપિયો - દિયું નં કાસદું (૨) વિં એ કામ કરનાર (કબૂતર) - દું નં કાસદનું કામ

કાસની સ્ત્રીં [ફા.] એક વનસ્પતિ - ઔષધિ કાસવાસ પુઠું [સ કામ + શાસ] શ્વાસ, દમ કાસળ નં [સં. કાસ્મલ (પાપ)?] આકબીલી, નકતર, પીડા [-કાઠવું = નકતર કે પીડા દૂર કરવી (૨) વચ્ચેથી ખતમ કરવું - જવું = પીડા કે બલા વચ્ચેથી ટળવી]

કાસાર પું નં [સ] સરોવર, તળાવ કાસિયું નં [સ કાસ] એક ભતનું ઘાસ કાસીદોરિયો પું [કાસી + દોરિયો] એક ભતનું સુતરાઉ કાપડ

કાસૂંદ્રા સ્ત્રીં, -દ્રો પું એક વનસ્પતિ કાહર પું [દે કાહાર] કહાર, કાવડિયો કાહળ પું નં [સ કાહલ] + રણગીચું, તલ્લું (૨) ગાયનું શીંગડું (૩) [સ કાહલા] મોટું હોલ (લસ્કરનું)

કાહિલી વિં [અ કાહિલ] આળસુ કાચર (૨) આલરી, માદુ (૩) સ્ત્રીં [ફા] આળસુ-પણ, કાચરતા (૪) મદગી (૫) તલગરમી કાહુ વિં [ફા કાહિલ] ચિડાયેલું (૨) થાંદેલું, કાચર (૩) આલરી, માદુ

કાળ પું ભુઓ 'કાલ' અર્થ ૧ થી ૪ (૫) દુકાળ (૬) કોષ [-આવવો = કોવ ચઢવો (૨) મોત આવવું - કરવો = દેહત્યાગ કરવો, મળ પામવું - કાઢવો = વખત વિતાવવો (૨) દુકાળનો દોષલો વખત ગાળવો - ખૂટવો = આવી બનવું, મરણ પાસે આવવું - ચડવો = ગુરસો આવવો - થવો = મોત થવું - દેખવો = ચમકૂત લેવો કે ચમકૂત લેવો માનવો. - ધરવો = કોષે લગવું, ગુરસે થવું કાળમાંથી આવવું = ભૂખે મરતા હોવું, ખાઉ ખાઉ કરવું, ખૂખ ભૂખું હોવું] ઠકરાળ વિં કાળ જેવું લય કર (૨) મૃત્યુ. ઠકીટ નં કાલકૂટ ઝગળામણું વિં કાળ ગાળવામા સાધનભૂત એવું ઠચક નં કાલચક (-કરવું) ઠચંદ્ર પું નુકસાનકારક - ઘાતક ગણાતી રાશિનો ચંદ્ર ઠચિહ નં કાલચિહન ઠચોધરિયું નં નુકસાનકારક - ઘાતક ચોધરિયું ઠચલું વિં કાળ જેવી નુકસાનકારક - ઘાતક જલવાળું ઠચું વિં કાળ જેટલું અતિ ભૂનું, પુરાણું ઠચર પું કાલનવર, ઠચલેણ તાવ ઠચાળ વિં કાળની ઠચ જેવું ઠના કોદરો પું ઠચવં ઘણી ભૂની ખામત [-કાઢવા = નિદા માટે ભૂની વાનો ઊંચેની - ખાધા હોવા = બહુ જીવને અનુલવથી રીઠા બનેલા હોવું] ઠચં વરસ નં દુકાળનું વરસ ઠચિદ્રા સ્ત્રીં કાલનિદ્રા (૨) ગાઢ નિદ્રા ઠચુરુષ પું (સં) ચમરાજ ઠચળ નં કાલબળ ઠચાતિ વિં કાળ જેવું ચમરવચ્ચ ઠચૈરવ પું મહાદેવ ઠચીઈ વિં ઘણું જ કાળ (૨) નિંદુર (૩) પું એક ભતનો ઘણો કંઈ અંને કાળો પથ્થર ઠચુણુ વિં કાળના જેવા મોવાળું ઠચૂતિ (-તિ) વિં કાળના જેવી મૂર્તિવાળું (૨) સ્ત્રીં શરીરધારી કાળ પોતે (૩) કાળના જેવી લય કર આકૃતિવાળો આદમી.

કે હસીલો માણસ -યો સરસ પું એક
વનસ્પતિ-ઐષધિ

કાળિ'યું નં ભુઓ કાલિ ગડું

કાળી' વિં સ્ત્રીં [કાળુ] કાળા રંગની સ્ત્રી (૨)

સ્ત્રીં કાળી છાપવાળી ગજકાના પત્તાની એક
ભત (૩) [સ] કાલિકા ઠંદટકી સ્ત્રીં એક

વનસ્પતિ ઠંકડી, ઠંગાંડી સ્ત્રીં [સ કલ્પ-
કાઠિકા] સ્ત્રીઓની કોટતુ એક ઘરેણું.

ઠંચૌદશ(-સ) સ્ત્રીં આસો વદ ૧૪ [-નો
કંકળાટ કાઠવો = તે દિવસે બેઠો ગઢવાડો

ફર કરવો] ઠંજરી સ્ત્રીં એક ઐષધિ-ખીન્
ઠંડીલી સ્ત્રીં કલક, લાજન. ધામણી

સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ ઠનાગ પું કાળો નાગ-
સાપ(૨) ભુઓ કાલિય ઠપરજ સ્ત્રીં દૂખળા

વગેરે કાળા રંગની ભતિ ઠપહાડ, ઠપાટ
સ્ત્રીં એક વેલો ઠરેટી' સ્ત્રીં માલપૂઓ

ઠરેળી સ્ત્રીં રોળીકાળી-સાજનો વખત
કાળું' વિં [સ કાલ] મેશના રંગતુ (૨) [લા]

નકાર, કુષ્ઠ, અઘોર, અનીતિમય (જેમ કે કાળુ
કામ, બજાર ઇં) (૩) વસમું, સખત, કારમુ

ઇં ભાવવાળુ (જેમ કે કાળો ચોર, કાળી
મનૂરી) [કાળા અક્ષરને ફૂટી મારવા =

છેક અલાણ-નિરક્ષર હોય કાળા અહદ
ચોરવા = લય કર પાપ કરવું કાળા કાળા

મ'કોડા = કેવળ નિરક્ષર (હોય) કાળા
ગયા ને ધોળા આંચા = ભુવાની (કાળા

વાળ) ગઈ ને ઘડપણ આંચું' કાળો ચોર =
ભારે હોશિયાર-ખૂની કે હાથ આવવો મુઝેલ

માણસ ('કાળાચોરના લાવી આપ' = ગમે તેમ
કગીને માગતું ચૂકવ). કાળા તલ ચોરવા =

પાપ કરવું કાળાના ધોળા થયા = ઘડપણ
આવવું. કાળા પાણીએ કાઠડું = દેશ-

નિકાલની સત્ત થવી કાળા માથાનો
માનવી = માનવભત, મનુષ્ય (સામાન્યપણું

બતાવવા આમ કહેવાય છે) કાળાં પાણી
ઓળંગવાં = ફૂં દરિયાપારના દેશમાં જવું.

કાળી ટીલી = અપજશ; કલક (-ચોટવી,
-લાગવી) કાળી નાગણ સ્ત્રીં ઘણી ઝેરીલી

સ્ત્રી કાળી રાત સ્ત્રીં મવરાત, ઘોર-અધારી

રાત. કાળું' કરવું = કલકિત કરવું (૨) ટળવું,
મો બાળવું; દીસતા રહેવું કાળું' ફતરું =

શુદ્ધમાં શુદ્ધ પ્રાણી-એ ભાવ બતાવે છે.
-ગોરું' કહેવું, -ધોળું' કહેવું = ખરાબ

હેતુનો આરોપ કરવો -પહડું = અબવાઈ
જવું -પહેરવું = શોકના કપડા પહેરવાં -મોં

કરવું = મો સતાડવું, શરમાવું] ઠંકટ વિં
સાવ કાળુ ઠંહણક, ઠંરિયાંગ વિં અતિશય

કાળુ ઠંધોળું' નં ખરાબ કામ ઠંખદલક
વિં કાળુ કાળુ ભૂત જેવું ઠંપાણી નં

દેશનિકાલ, જન્મટીપ ઠંખભર નં છાતુમાતુ
ચાલતુ ગેરકાયદે નકાબોરીતુ બજાર-વેચાણ

ને ખગીઠ ઠંભમર વિં ભમરા જેવું ખૂબ
કાળુ ઠંમેશ વિં મેશ જેવું કાળુ

કાળૂખડો પું એક વનસ્પતિ
કાળો કાયદો પું ખૂબ અકારો ભુલમી કાયદો

કાળો કામભુગારો પું (સ) શ્રીકૃષ્ણ
કાળોતરિયો પું [ભુઓ 'કાળોતરી'] કાળોતરી

લઈ જનારો ખેપિયો
કાળોતરી, કાળોત્રી સ્ત્રીં [સ કાલપત્રિકા]

મરણના સમાચારની ચિઠ્ઠી -રું' વિં કાળુ.
-રો પું કાળો નાગ, ફણીયર

કાં અં ભુઓ 'કેમ?' (૨) ડિવા, કાંતો કાં કે,
કાં જે અં કેમ જે, કારણ કે કાંતો અં

અથવા, અગર તો ઠંરે અં કેમ રે (ઉદ્ગાર)
કાંઈ, ઠંક (૦) ભુઓ 'કઈ, ઠંક' [કાંઈ ને

કાવશ = ખાલીખમ, કાઈ કશુંય નહિ]
કાંઈ' (૦) અં + ભુઓ 'કેમ

કાંકચ (૦) પું, -હ નં કાકચી, એક વનસ્પતિ
-ચિયુ નં કાકચતુ કળ, કાચડ

કાંકડું (૦) નં એક પક્ષી [કકણદોરો -ણી
કાંકણ (૦) નં [સ કકળ] બગડી ઠંદોરો પું

કાંકણું' (૦) નં + ભુઓ કાગડું (૨) કાળું
કાંકરી (૦) નં સ્ત્રીં [ભુઓ કાકર, -રી]

ઝીણી કાકરો (૨) રેતી, પથરી (૩) એ નામનો
રોગ (૪) કાંકરીદાવની ફૂટી [-મારવી =

દાવની ફૂટીને સામાવાળે પકડી પાડી રમતમાં
ફર કરવી-હરાવવી]-રાળું, -ચિયું' વિં

કાકરીવાળું -ચિયાળું' વિં કાકરીવાળું (૨)

[લા] ખૂચે એવુ. ંચાળો પું કોઈના પર મચકરીમા કાકરી નાખવી તે ૦૬૧૫ પું છોકરાની એક રમત

કાંકરો (૦) પું [લુઓ 'કાંકર'] ઝીણો પથ્થર (૨) કોઈ પણ કંઠણ પદાર્થનો નાનો ગાગડો (૩) કંટક, કામ નહતર (૪) શકા, વહેમ, ખટકા, મનની લાગણી (૫) ખીલ (આખમા થતો) [કાંકરો પડવા = કાંકરા નાંખવા, ભહેમમા ઝિટકાર થવો - કાંટવો = પગ કાઢવો, નહતર કાઢવું - કાઢી નાખવો = હાથ કે સહેલ કાઢી નાખવો, ખટકા ટાળવો (૨) નહતર ફર કરવી (૩) ગાણતરીમા ન લેવું - ખૂંચવો મનમા ખૂંચ્યા કરવું]

કાંકળ (૦) શ્રીં, કાંકેલા (-ળ) [સ કમ્પોલી] એક કાટાકાટાવાળી વનસ્પતિ

કાંક્ષા શ્રીં [સ] આકાંક્ષા, ઇચ્છા, -ક્ષિત વિં ઇચ્છિત -ક્ષી વિં ઇચ્છા કરનાર (સમાસમા અંતે ઉદાં દર્શનકાક્ષો)

કાંગ પું, શ્રીં [સ કાંગુ] એક ભતતુ ધાન્ય ંવો (૦) પું તેની એક વાની

કાંગડ (૦) પું વણકરતુ એક ઓના

કાંગડું (૦) નં [પ્રા. કાંગડુમ] અનાજમાનો ગાગડુ દાણો, ડોળ

કાંગણિયું (૦) નં એક ભતતુ સુતરાઉ લૂગડું

કાંગરતું (૦) અંકિંડિંડિં ગુરૂસે થવું, મીસે લગલું (કા)

કાગરી (૦) શ્રીં [લુઓ કાગરો] દાતા જેવી હાર-લાત (૨) કાર ધાર

કાંગરો (૦) પું [ફા કાગુરા, લુઓ કંચુરો] દાનો (૨) શિખર (૩) કોટની કારણ ઉપરતું એક ચણતર (૪) મોટા દાતાની કાગરી (૫) ભગત ભરવાની એક તરેહ - રીદાર વિં કાગરાવાળુ

કાંગલુ (૦) વિં લુઓ કાગુ

કાંગવો (૦) પું લુઓ 'કાંગ'મા

કાંગરી (૦) શ્રીં એક વનસ્પતિ (૨) [સં. કાકરી, કે કાકરી] કાસથી

કાંગારું નં [ક] એક ચોપણું ગ્રાણી

કાંચું (૦) વિં [કાગલ' ઉપરથી ?] નિર્મલ્ય, રાંક (૨) [મ. કાગાવ] કાચર, ગેતડું - ગાઈ શ્રીં, -ગાવેલા પું અં વં કાગાપણું

કાંચન નં [સ] સોનું (૨) પન, દોલત ૦૬ પું એક ફૂલઝાડ (૨) એક ધાન્ય (૩) નં હરનાલ, હરિતાલ ંગિરિ પું (સ) મેરુ પર્વત ૦૬ દાલ શ્રીં એક વેલી ૦૬ તા શ્રીં કાંચનઝાલ, -ની વિં સોનાનુ, સોનેરી

કાંચનાર (-લ) પું [સં.] એક ઝાડ

કાંચળી (૦) શ્રીં [સં કાચુલી] કાપડુ, કમખો (૨) સાપે ઉતારી દીધેલી ચામડી - ખોળ [-ઉતારવી, -કાઢી નાખવી = નૂની ખોળ ઉતારી દેખી દેવી - પહેરવી = નામદાઈ ખતાવવી (૨) મૈત્રીનો વેશ કાઢવો] - ગિયા પંથ પું એક પથ, જેમા ધર્મને નામે અભિચાર પોષાય છે - ગિયો પું શ્રીપાઠ ભજવનારો ભવેયો

કાચિ (-ચી) શ્રીં [સ] ધૂધગવાળો ંદારો (૨) [સં] દક્ષિણમા આવેલુ દિહુઓનુ એક પવિત્ર ધામ

કાંચીળાં (૦) નં અં વં (કા) આતરકા

કાંછ (૦) શ્રીં [સ] રાખ (૨) લાહી (૩) ખેળ (૪) કાછખોરાક. ંખોરાક પું ખોરાકમા અતિ ખારી કાછ જ મળે તે (એક જેલશિક્ષા)

કાં જે (૦) અં કેમ જે, કારણ કે

કાંટ (૦૮, ૧) શ્રીં (કા) [લુઓ 'કાટો'] કાટાવાળા વૃક્ષોની ગીચ ઝાડી [-ઔષધિ

કાંટાઅરો (-સા) ગિયો (૦) પું એક વનસ્પતિ

કાંટાકોળું નં એક ભતતુ કોળુ (બલિ તરીકે યજ્ઞમા વધેરાય છે) [પાણીદાર

કાંટાદાર (૦) વિં [કાટો + દાર] લુગસાવાળુ, કાંટારખું (૦) નં [કાટા + રખું (ર રખું)] કાટાથી રક્ષનાર તે - પગરખું [ગિજો

કાંટાસરિ (-ગિ) યો (૦) પું એક વનસ્પતિ (૨)

કાંટાળું (૦) વિં [કાટો' ઉપરથી] નાટાવાળુ

કાંટિયું (૦) નં [કાટો' ઉપરથી] (મઃ કા ઉપરતુ

કપડુ કાટા ઉપર ભરવવામા આવતુ હોવાથી ?)

કે સ કટ = રમશાનુ ઉપરથી ?) મહા ઉપર

નાખવાતુ કપડું (૨) [લુઓ કાંટિયું] સહાસ

કાંટિયો (૦) પું [લુઓ કાંટિયો] સહાસ, નનર

(૨) [લુઓ કાટો] અંટસ - વેર રાખનારો

માણસ

કાંટી (૦) સ્ત્રી ૦ [કાંટો' ઉપરથી] એક જાતની માછલી(૨)નાનો પાતળો કાંટો - કંટક ઝપાણું
 વિં ૦ નાના - પાતળા કાંટાવાળું
 કાંટું (૦) નં ૦ [સં કંઠ પરથી ૧] ખટનતુ કાણું;
 નાકુ (૨) ઢાળીનામ્મ ચૂની બડવાતુ ઘર
 કાંટું (૦) નં ૦ માલ આપવા લેવાની ગોઠવાણ -
 કરાર; એટલે (પ્રાય અણાગ-નો) (૨) કંટાળનાં
 પાટલા ડાંખળા ઇલાકિનો ભૂંડા, ગોતર
 કાંટો (૦) પુ ૦ [સં કંઠ] કેટલીક વનર નતિ પર
 ઊગતો વહણ અણીનાં સીંગે કે વાકા અંકુર;
 શૂળ(૨)એના જેવા આકાન્તી મધિપણ વરતુ
 (વડિયાળનો કાંટો વીંછીનો કાંટો - કાખ,
 મા ડાળીનો કાંટો - અણીનાં હારકું, માછલી
 પકડવા નો કાંટો - ગલ ઇ) (૩) યુગેખી ટખે
 જમના વપગતુ જાતાણુ, ચમચા ધાટતુ સાવન.
 ઉઠાં ૦ ડીકાંટો(૪) તેણ કંવાતુ યન, કંપાણ
 ઇં(૫)નાકે પહેરવાતુ સ્ત્રીઓનું એક ધરેણ(૬)
 પોપટના ગળામાં થનો એક રંગ (૭) [લા]
 રેમાચ (૮) નહતર, કાસ (૯) અટસ, કીનો (૧૦)
 વહેમ, શાક (૧૧) તુરસો, પાણી (જેમ કે કાટાદા
 માણસ) (૧૨) ટેક મમત [(કંઠે) કાંટા પરવા =
 કંઠે શોષ પડવાથી ગળામાં કાટા ભોજ્ય એવું
 જઈ થતુ કાટામાં આવી પરણું = ચુટેલીમાં
 ફરાતુ કાંટા વેરવા, વાવવા = કુમનાવટ
 ઊભી ડરવી કાંટો કાઢવો = નહતર ફર કંઠવી
 (૨) મનનો ખટકો ફર કરવો - મારવો = ડખ
 માગવો (વીંછીએ) (૨) અડચણ નાખવી.
 -વાગવો = કાટો ભોકવો (૨) ડખ લાગવો]
 કાંઠલી (૦) સ્ત્રી ૦ [સં કંઠ ઉપરથી] સ્ત્રીઓના કંઠે
 એક ધરેણું, હાસકી (૨) વાણનો તાર તાણામાં
 નાખવાતુ વણકરતુ એક ઓતર, કાંઠો
 કાંઠો (૦) પુ ૦ [સં કંઠ] ગળાને ખેસનો આવતો
 અગરખાનો કાપ (૨) પોપટને કંઠે કાણુ
 વર્તુલ હોય છે તે (૩) જુઓ કાંઠલી (૪)
 થડા, ગાગર વગેરેના પેટાની ઉપરનો - કંઠના
 ભાગનો ગોળ ભાગ; કાંઠો (૫) ઘાટ, કિનારો
 કાંઠિયું (૦) નં ૦, -યો પુ ૦, કાંડી સ્ત્રી ૦ [કાંટો'
 ઉપરથી ૧] એક જાતનું જાજર, કંટણ
 કાંઠો (૦) પુ ૦ [દે કંઠ = મર્યાદા] કિનારો, તટ,

ઘાટ (૨) અ ત; છેડો (૩) [સં. કંઠ] ઘડો,
 ગાગર, કુવો ઇંની છેક ઉપરનો વર્તુલકાકા ભાગ
 કાંઠો (૦) વિ ૦ [કાંટો' પરથી] ઝાડા મુધી
 ભરેણું; શાગ વગરનું
 કાંટ પુ ૦ [સં] પ્રકરણ વિભાગ (૨) છેડની ખે
 ગાક વચ્ચેનો ભાગ પેરી (૩) ડાળી (૪) તીર
 કાંટણી, -ની [સં] સ્ત્રી ૦ એક વનરપતિ
 કાંટર નં ૦ એક જાતની મચમાખી [માથી ઊગતુ
 કાંટરુલુ વિ ૦ [સં.] પેગઈ કે ડાળીની ગાદના ભાગ-
 કાંટિયું (૦) નં ૦ [કંટુ' પરથી] સ્ત્રીઓનું કાંઠે
 પહેરવાતું ધરેણું (૨) ખમીગ ઇંનો ઝાડા
 આગળનો ભાગ [કાંટિયાં ડરવાં = આખે
 ઊંચે નાકવાને ખરે ભાગ ઝાડા મુધીનો ભાગ
 જ રોલો]
 કાંટી (૦) સ્ત્રી ૦ [સં કાંટી] દીવાસળી કે તેની
 પેટી (૨) જુઓ કાંટુ
 કાંટું (૦) નં ૦ [સં કાંટું] ત્યાં હાથનો પલ્લે
 ભેડાયેલો છે તે ભાગ [કાંટાં કલમ કરવાં =
 (ગુનેગારી બદલ) કાંટા ઝાપી નાખવા કાંટું
 ઝાપી આપતું = મનુ કી આપવી લેખિત
 કખૂલન આપવી (જેથી ફરી જવાનો ગતો
 બધ થાય) કાંટું પકડતું = [લા] પગલુ
 (૨) આશ્રય આપવો] - ડાચરિયાળ સ્ત્રી ૦
 કાંટે પહેરવાની ધડિયાળ, 'કિરટલોચ' - ડા-
 (૦૫) છોડ વિ ૦ ગમે તેણ સખત પકડેણું કાંટું
 છોડવી નાખે એવું. બળવાન (૨) ઝાડાબળની
 રમત (૩) ચડસાચડસી, હુ સાતુ સી. - ડાબળ
 નં ૦ કાંટાતુ - હાથતુ બળ - ડાબળિયું વિ ૦
 કાંટાના બળવાળુ, મનબળ
 કાંત વિ ૦ [સં] ઇચ્છિત, પ્રિય (૨) મનેનું અનુકૂળ
 (૩) સુ દર, મનોહર (૪) પુ ૦ પ્રીતમ (૫) વગ;
 પતિ (૬) ચક્ર (૭) કીમતી પથ્થર. હીરો
 (સમાસમાં છેડે) ઉઠાં સૂર્યકાંત (૮) ઓસક
 (૯) નં કેસર (૧૦) કંટું (૧૧) એક પ્રકારનું
 લોહ. ઝપડી નં ૦ મોર ઝપાયાણુ પુ ૦
 ચક્રમકનો પથ્થર (૨) લોહચુબક (૩) એક
 જાતનું - ખર લોહું ઠોલું નં ૦ લોહચુબક
 કાંત (૦) સ્ત્રી ૦ + નાક
 કાંતણુ (૦) નં ૦ કાંતણુ તે, કાંતવાની ક્રિયા

કાંતવું (૦) સંકિં [સ કર્ત્વ; પ્રા કર્ત] વળ
છને તાર કાઢવો (૨) પાતળું કરવું, ઘટાડવું
[કાંતેલું કાંતવું=કરેલું કામ કરી કરવું, નકામી
મહેનત કરવી કાંત્યાં કોકડાં કપાસ
થવાં, કાંત્યું પોંજ્યું કપાસ થવું=કર્ત્યું-
કારણ્ય ધૂળ મળવું, મહેનત નકામી જવી]
કાંતા સ્ત્રી [સ] પ્રિયા (૨) સુંદર સ્ત્રી (૩) પત્ની
(૪) પૃષ્ઠી [દુર્ગમ માર્ગ]
કાંતાર નં [સ] મોટું કે નિર્જન જંગલ (૨)
કાંતિ સ્ત્રી [સ] શોભા, સૌદર્ય, મનોહરતા (૨)
તેજ, નૃત્, દીપ્તિ (૩) ચહેરાતુ તેજ ઓમતી
વિં સ્ત્રીં નાતિવાળી ઓમાન વિં કાતિવાળું.
ઠોઠું નં કલાઈ ચડાવેલું લોઢાતુ પતર
(૨) લોહચુબક

કાં તો (૦) અં અથવા, અગર તો

કાંદડું (૦) નં ચમરણ (૧)

કાંદો (૦) પું [સ. કદ] હુગળી (૨) કદ,
હરોઈ વનસ્પતિના મૂળની ગાઠ-જડ (૩)
[લા] લાલ, ફાયદો (શ પ્ર કાદો કાઢવો)

કાંધ (૦) સ્ત્રીં [સ સ્કવ, પ્રા કર્વ] ખભો (૨) આધ,
ધૂસરીનું આટણ [-આપવી=ખાવે લઈ,
ઊંચકવામા મદદ કરવી -આપવી=ગરદન કે
આધ આગળની ચામડી મોઢાઈને ચોળે
આવવો -પડવી=ખાવ પડે જૂસર
રહેવાથી આટણ પડી ત્યાંની ચામડી રીઠી ને
ખડતલ થવી -મારવી=ખાધે લેવામા મદદ
કરવી] -ધાખત નં હપતા પ્રમાણે દેવું ભરી
દેવાનું લખત -ધાણું વિં મોટું, મોટાઈવાળું
-ધાંપાંજરં નં અં અંવં કરેલા કાંધા ચૂકતે ન
થાય તો વ્યાજ સાથે તેના કરી કાંધા કરવા તે
-વિચો પું ખલા ઉપર લાગે ઉપાડના મનર
(૨) બળદ (૩) મુઠકું ઊંચકનાર આદમી
[નાચિયા કરવા = કાચિયાઓને ક્રિય પ્રર્થ
વખતે જમાડવા] (૪) કાંધાખતં જરી તાણા
ધોરનાર આદમી (૫) સાગરીત] -ધી સ્ત્રીં
પથ્થરની ઝાજલી (દીવાલમા કરેલી) -ધું નં
હપતા પ્રમાણે ભરી દેવાની રકમ, હપતો [કાંધાં
કરવાં = હપતે હપતે ક્રિયા ભરવાની ગોઠવણ
જવી કાંધે કાઢવા (કપિયા) = હપતે હપતે

આપવાની બોલીથી ક્રિયા લેવા કાંધું ચરણું
= હપતાની રકમ ભરવાનો વખત વીતી જવો
કાંધું પડવું = હપતાની રકમ વખતસર ન ભરી
શકવી કાંધું ભરવું = હપતો ભરવો] -ધેલી
સ્ત્રીં જૂસરી -ધેવણિયો પું નાકેદાન, દાણ-
ચોટી ઉપનો અમલદાર. -ધેવાણિયો પું
મોટો છોકરો; ઘરનો ભાર વહેનાર દીકરો (૨)
સાધી -ધો પું બુઝો કાધું

કાંપ (૦) પું [સ પ્ક (વ્યત્યયથી) ? સ કર્દમ ?]

કાળો -ચીકણો ઠરેલો કાઢવ (૨) 'કેમ્પ' [ક]

કાપ (૦) પું ૦ ક પ, ક પારો ૦ પું અં ૦ કિં [સ કંપ]

ક પડુ, ધૂનવું (૨) ભયથી ધૂનવું

કાપો (૦) પું ૦ જીડળ, ઊંડળમા માથ એટલો જથો
(૨) એક માણસ ઊંચકી શકે એટલો બોલે (કા)

કાંખ (૦) સ્ત્રીં [બુઝો ક પા] વાસની ચીપ
(૨) વાસનો ગળ, આકંણી. ૦ ડી સ્ત્રીં
વાસની ચીપ, કામડી

કાંખલેટ (૦) સ્ત્રીં [બુઝો કામલેટ] એક ઊંચી
ભતતુ ઊંચતુ કપડું, કામલેટ

કાંખળ (-ળી) (૦) સ્ત્રીં [સ કમ્વલ] કામળી.
-ળો પું વાખળો, કામળો

કાંખી (૦) સ્ત્રીં [સ કવી] સ્ત્રીઓના પગનું એક
ઘરેણું (૨) કાસના મોનો કાંલો (૩) ચામડાની
ડોલ (૪) સાગળગાઠ દખાવવાનો ક દોરો

કાશિયાં (૦) નં અં અંવં [બુઝો કાસીનેડ] મછગ

કાંસ (૦) પું [મ. કર્વ ઉપન્થી ?] પાણી લઈ
જવાને બનાવેલી નાની નહેર (૨) પાણી વહી
જવાને માટે કરેલી નીક, ગટર

કાસકી (૦) સ્ત્રીં [સ કકતિકા, કે કકસી]
વાળ ઓળવાનું એક સાધન (૨) એક વનસ્પતિ
-કો પું વાળ ઓળવાની મોટી કાસકી

કાંસડો (૦) પું તળાવનો સામો કાઠો

કાંસલું (૦) નં [બુઝો કાસુ] કાસાનું એક
ખૂબ પહોળા મોનું વાસણ, તાસળું

કાંસણું (૦) અં ૦ કિં [સં કામ્] ખાસલું (૨)
ખોખારવું (૩) હાડવું, ફેરે કરવું (૪) સં ૦ કિં
[સુ] કાસલું, ચગરીને લગ્ન

કાંમ (૦) પું ૦ અં ૦ વં [સ કાશ ?] નીંદી કાઢેલું
ધામ

કાંસાર (૦) પુ+ [સં કાસ્યકાર] કાસુ ધહનારો
(૨) ક સારો

કાંમિયો (૦) પું+ [કાસુ' ઉપરથી] પિત્તળની
કંકણી (૨) ભુઓ 'કાસુ' માં (૩) ભુઓ કાસકો
કાંમુ (૦) ન+ [મ કાસ્ય] તાણુ, જસત અને
કલાઈથી બનતી એક મિશ્રધાતુ -સાફટ
સ્ત્રીં કાસાના વાસણનો ખડખડાટ (૨) કાસાનો
ભગાર -સાણું ન+ કાસાનું બનાવેલું મોઢું
કીર્તનિયુ -સાં ન+ બ+ વ+ કાસીનેહ,
-સિયો પુ+ કાસાનો મોઢો વાડકો -તાચણુ
-સ્ત્રી (બનેહ) સ્ત્રીં -સ્ત્રીનેહું ન+ (જહુ
વચનમાં) કાસાની બનાવેલી મોટી ઝાંઝ, કાસાનું
છબછબિયુ. [કાસીનેહાં વગાડવાં = (ધન
વગેરેનું) ખૂટી જવું (૨) ભીખ માગવી (૩) કામ-
ધધા વિનાના થવું]

કાંચ ન+ [સ] કાસુ ઠકાર પુ+ ક સારો
કિંકલાવડું સ+ કિં 'કીકલાવ' નું પ્રેરક
કિંકિયાણુ ન+ [રવ+] એકસામટા ઘણા મોટા
તીણા અવાજો થવા તે

કિંકિયારી સ્ત્રીં [રવ+] તીણી, કારમી ચીસ
-રો પુ+ મોટી કિંકિયારી [હળિયો
કિંચૂકો પુ+ [ભુઓ ચિચૂડો] કિંચૂકો, આમલીનો
કિંચૂક અ+ (રવ+) તેવો અવાજ થાય તેમ
(જેમ કે કાસના ચાકળાનો)

કિંચૂડિયો પું+ છોકરાની એક રમત
કિંચૂ-ચોડો પુ+ [ભુઓ ચિચૂડો] કિંચૂડો
(૨) ['કિંચૂડ' ઉપરથી] કિંચૂડ કિંચૂડ થતો
અવાજ (૩) નાનો ચગડોળ

કિંતવ પુ+ [સ] ભુગારી (૨) કપડી, હાગે કુતારો
કિંતાબ સ્ત્રીં [અ] ચોપડી; અંથ. ઠખાનું ન+
અથલહાર, પુરતકાલથ. ઠપરસ્ત વિ+
ચોપડીચુંબક

કિંતો પુ+ [અ કિંતવહ = 'તેણે કાંધુ' ઉપરથી]
ભડા કાપની કલમ -લેખણ (૨) સારો લખેલો
ખરડો -નમૂનો (૩) એતરનો કંકડો -વિભાગ
(૪) અ+ એનુ એ જ, એજન

કિંતખાખ પુ+ [ફા કમ્ખાવ] જરીજીડાના
વણાટનું એક ભતનું કાપડ (૨) કંસખ

કિનાર (-રી) સ્ત્રીં [ફા] ધારનો ભાગ, કો

(૨) વસ્ત્ર પર મૂકવાની કાર (૩) કિનારો
-રો પુ+ કાઠો, તટ

કિન્નર પું+ [સ] એક ભતનો દેવ, કુબેરનો ગણ.
ઠકંઠ વિ+ , ઠકંઠા (-દી) વિ+ સ્ત્રીં કિન્નર
જેવા મધુર કહવાળી. -રી સ્ત્રીં કિન્નરની
સ્ત્રી (૨) સાગળી -રેશ પુ+ (મ) કુબેર
કિન્નો, -નાખોર ભુઓ કીનો. -નાખોર
કિંકાયત સ્ત્રીં [અ] અચત (૨) વિ+ ભુઓ
કિંકાયતી [-પહું = સગત પહું] -તી વિ+
કાયદા પહું, સગત

કિમ અ+ [સ.] ભુઓ કેમ -મે અ+ કેમેયે
કિયું વિ+ (૨) સ+ કયુ ? (ય) [કિયે મોંઢે =
શું જોઈને ? શી આખર કે શોભાથી ?]
કિરકોલ (-ળ) વિ+ [મ] પરચૂરણ (૨) અ+
છૂટક, થોડે થોડે કીને

કિરણુ ન+ , પુ+ [સ] તેલની રેખા, રક્ષિત
ઠમથ વિ+ કિરણોથી ભરેલું, જળકર્તું. ઠમાલી
પુ+ (સ) સૂર્ય ઠવંતું, -ણાળ વિ+
કિરણવાળુ [કર્તાર

કિરતાર પુ+ [સ કર્તા] સ્થિતો કરનારો -સપ્રા;
કિરપા સ્ત્રીં ભુઓ કૂપા (પ)

કિરપાણુ સ્ત્રીં [સ કૂપાણ] (શીખો ધર્મ-
ચિહ્ન તરીકે રાખે છે તે) એક હથિયાર

કિરમ ન+ [હિ, મ, સ ક્રમિ, જા કિર્મિ] કમ
કિરમજ પુ+ [અ કિર્મિજ, હં કિર્મિજન, સ

ક્રમિજ ?] એક ભતનો કીડો (૨) એમાથી
નીકળતો કિરમજ -સતો રગ અને દવા -છ

વિ+ કિરમજના ગગનું, ઘેરું લાલ [કિરમાણી'
કિરમાણી (-ની) અ+ મો પુ+ ભુઓ 'અ+ મો

કિરવાણી પું+ પીલુ રાગ
કિરિત પુ+ [સ] પહાડી જ ગદી લોકોની એક

ભત (૨) એ ભતનો માણસ, ભીલ. -તિની
સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ, જટામાસી -તી સ્ત્રીં

કિંગતની સ્ત્રી; ભીલકી (૨) [સ] પાર્વતી, દુર્ગા
કિરિયું ન+ [અ] ભાડું -ચાદાર વિ+ ભાડે

રહેનાર -રાખનાર (૨) પું+ ભાડૂત
કિરીટ પું+ [સ] મુગટ, તાલ (૨) એક નક્ષત્ર

-દી વિ+ કિરીટવાળુ (૨) પું+ રાત (૩)
[સ] અર્જુન

કિર્ વિં [ન, (૨૫૦)] વાસની ઝાડીવાળું, ગીચ
 (૨) અં પક્ષીનો એવો અવાજ
 કિલ અં [સ] ખરેખર
 કિલકાર પું [સં, કિલ + કાર, ઠિં.] આનંદ-
 ભર્યો કલઅલાટ (૨) આનંદની કિલકારી ઠંડું
 અં કિં કિલકાર કંઠો -રી સ્ત્રીં ભુઓ
 કિલકાર (૨) તીણી ચીસ કે પોકાર [કિલ-
 કારીઓ કરવી = કોઈની મનકના આનંદમાં
 કિલકારુ કિલકારી પાડવી, મારવી =
 (નેરથી) કિલકારુ - ચીસ પાડવી]
 કિલકિલ સ્ત્રીં [સ] (-વં) પક્ષીઓ એકીસાથે
 બોલવાથી થતો કિલકિલ એવો હર્ષભર્યો
 અવાજ ઠંડું અં કિં [સ કિલકિલાય,
 પ્રા કિલકિલ] કિલકિલ અવાજ કરવો (૨)
 આનંદમાં આવવું ઠંડું (-લા)કાર પું કિલ-
 કિલાટ (૨) શોરખકોગ, કોલાહલ -લાટ (-૨)
 પું પક્ષીઓનું કિલકિલ એમ કરવું તે (૨)
 હર્ષવનિ [હાવભાવ
 કિલકિ ચિત્ત નં [સ] નાચિકાના શૃંગારનો એક
 કિલામના સ્ત્રીં [સ વલ્લમતા, પ્રા કિલામણા]
 પીસા દુખ (નૈન)
 કિલાયો પું [ફા કલાવા] હાથીને ગળે લટકતું
 દોરડું, જેના ગાળામાં પગ ભેરવીને મહાવત
 હાથીને ચાલવા વગેરેનો ઇશારો કરે છે
 કિલેવર સ્ત્રીં [ઈ ફલાવર ઉપરથી? સરં
 મ કિલાવર = કાળીનું પત્તું કે વલ્લવ?]
 ગણકાના પાનાની આગમાંથી ફૂલની નળ
 કિલિખ (-લિખ) પ [સ], કિલિખ (પ) નં પાપ
 (૨) અપરાધ, દોષ (૩) ગેગ, માદગી [કિલકાર
 કિલ્લાણુ નં [૨૫૦, મ] પક્ષીનો હર્ષધ્વનિ,
 કિલ્લી સ્ત્રીં, ઠંડાર પું ભુઓ 'કીલી, ઠંડાર'
 કિલ્લું નં [સ કીટ + લ] અનાજમાં પડતું
 એક જવડું, ભોટડું
 કિલ્લો પું [અ કિલજહ] કોટ દુર્ગ - કલેદાર
 પું કિલ્લાનો ઉપરી અમલદાર (૨) કિલ્લાનો
 કબજો ધરાવનાર કે તેનું રક્ષણ કરનાર શૈનિક
 -કલેખ દી (-ધી) સ્ત્રીં શત્રુની સામે રક્ષણ
 મળે એવું બાવકામ - કિલ્લો કરવો તે (૨)
 કિલ્લાનું બાવકામ

કિલિવધ નં [સ] ભુઓ કિલિવધ
 કિગોર વિં [સં] નાની ઉંમરનું, સગીર (૨)
 પું ૧૧ થી ૧૫ વર્ષ સુધીની ઉંમરનો છોકરો.
 -રાવસ્થા સ્ત્રીં કિશોર વય કે સ્થિતિ -રી
 સ્ત્રીં કુમાર, ૧૧ થી ૧૫ વર્ષની છોકરી
 કિશોર યુગળ પું એક યૌવવિ
 કિશોરી, -રાવસ્થા સ્ત્રીં [સ] ભુઓ કિશોરમાં
 કિશત (-સ્ત) સ્ત્રીં [ફા] શેતરજનો એક દાવ,
 શેહ (૨) બેતી, વાવેતર
 કિસ્તી (-સ્તી) સ્ત્રીં [ફા] હોડી
 કિષ્ટિ વા સ્ત્રીં [સં] (મ) સુશ્રીવની રાજધાની
 કિસ સં [દિ] + કોણ ? શુ ? (આય ધં)
 કિસખત પું [જા] મસકાતી ચક્રતા સિરતીઓ
 પોતાની કાળી કેડ અને થાપા ઉપર પહેરે છે
 એ ચામડું
 કિસમ સ્ત્રીં [અ કિમ્મ] નત, પ્રકાર, રીત
 કિમ્મિસ સ્ત્રીં [ફા કિમ્મિસ] નાના દાણાની
 એક નળની સૂકી શાક
 કિસલય નં [સ] કૃપણ
 કિમાન પું [દિ, સ કુમાણ] ખેડૂત
 કિસ્ત સ્ત્રીં [ફા] મહેસૂલ વગેરેનો હપતો (૨)
 મહેસૂલ, કીસ (૩) ખડણી, કર (૪) ભુઓ
 કિસ્ત ઠંડું થી સ્ત્રીં નંધા કરવા - કિસ્તથી
 રકમ આપવી તે
 કિસ્તી સ્ત્રીં ભુઓ કિસ્તી
 કિસ્મત નં [અ] નસીખ
 કિસ્મો પું [અ] કહાણી, અદ્ભુત કથા - બનાવ
 (૨) કલ્પિત વાર્તા [-ઉકાવવો, જોડવો =
 યુક્તિ કરવી, બુકો કાઢવો - કરવો = યુક્તિ
 રચવી]
 કિહાં અં (પ) ભુઓ ક્યા
 કિંકર પું [સ] ચાકર ઠંડું નં
 કિંકરી સ્ત્રીં [સ] દાસી, ચાકરી
 કિંકર્ત (-ર્ત) વ્યતા સ્ત્રીં [સ] કર્તવ્ય સું છે તેવો
 પ્રશ્ન ઊઠે એવી દશા - મૂઠ વિં કિંકર્ત વ્યતાથી
 મૂઠ - મૂઝાયેલું
 કિંકિણી સ્ત્રીં [સ] નાની વટકી, વૂંચરીવાળો
 કંઠોરો, કાચી (૩) કે કણ, કાગડવાળું વલય,
 ૧ -ણાટ પું કિંકિણીના જેવો ખણખણ અવાજ

કિંગલાલું અંકિં [બુઓ કીકલાલું] આનદમાં
આવી જતુ, ખૂબ ખુશી થતું -ણુ નં
કિંગલાલું તે (૨) કિંગલાલોનો હર્ષધ્વનિ
[કિંગલાલું ચડતું = આનદ મસ્તીમાં આવી
જતુ]

કિચિત્તુ વિં [સ] થોડુંક (૨) અં સહેજ, જરા
-તર વિં કિચિત્તુ કરે એવું ઓમન વિં
(૨) અં કિચિત્તુ જ

કિડરગાર્દન નં [જર્મન] ગમ્મત સાથે જ્ઞાન
આપવાની બાળશિક્ષણની એક પદ્ધતિ

કિંતુ અં [સ] પરત્ત, તોપણ

કિંપુરુષ પું [સ] કિલર (૨) પ્રાચીન કાલની એક
જગલી ભતનો પુરુષ (૩) વર્ણ સક - નીચ -
તુરંગ માણસ

કિંબલુના અં [સ.] વિશેષ (કહેવા)થી શું ?
કિંમત સ્ત્રીં [બુઓ કીમત] મૂલ્ય, બદલો, વળતર
(૨) કરર, ખૂં લેખુ [-આંકની = મૂલ્યની
અટકળ કે આકળી કરવી -કરવી = મૂલ્ય
દેરવલુ (૨) કંક વંચી = પરીક્ષાથી મૂલ્ય
નક્કી થવુ (૨) [જટાક્ષમા] આખર ઓછી થવી,
પોત જણાઈ આવતુ -પડવી, -ખેસવી =
મૂલ્ય આપવાનું હોવું. કિમત હોવી -મૂકવી =
કિમત હાવવી કે વગર પડ લખવી, કિમત
પાડવી]

કિવદંતી સ્ત્રીં [સ] લોકનાયકાં અક્ષવા

કિયા અં [સ] અથવા

કિયુક પું [સ] ખાખરો

કીડરો પું [સ] કિંકરો કરસી ટાકણું, વીજણું [કા]

કીકરો પું (રાનીપગમાં) મહેમાન

કીકલાલું અંકિં [સ] કિલકિલ પરથી] કિંગલાલું

કીકલી સ્ત્રીં, -લો પું નાનો કીકો ને કીકી

કીકી સ્ત્રીં નાની બાળકી (૨) [સ] કીકા ? પ્રા.

કીવા] આખની પૂતળી -કો પું નાનો બાળક

કીય. ૦૬ પું [હિં, મ કિચડ, સ ચિકિલ ?]

કાદવ [રાતનો સાળો]

કીયક પું [સં] પોલો વાસ (૨) [સં.] વિરાટ

કીયડ પું [બુઓ કીય] કાદવ

કીયે [સ] જૂત, પ્રા. કિન્નિજવ] કરવામાં આવે;

કરો (વિચર્ય ૩૫) (૫)

કીટ વિં [પ્રા કિટ્ટ = કહેવું, વર્ણવવું ?] બરાબર
પાઠે - મોઢે કરેલું (૨) પૂર માહિતગાર, કાબેલ
(પ્રાય કિંવિં કે કિયાપૂર્તિ તરીકે આવે છે.
જેમ કે કીટ કરવું; -હોલું, -થણું)

કીટ પું [સ કિટ્ટ] મેલ, કાટ (૨) કચરો, કસતર;
કીટ (૩) ગફો, ગાંઠ

કીટ, ૦૬ પું [સ] કીડો, જતુ ૦ (-૬) ખડુ વિં
કીડાથી ખવાયેલું ૦૬ વિં કીડાઓનો નાશ
કરે એવું ૦લોણ વિં કીડા ખાઈને જીવનારું
(૨) પું તેવું પ્રાણી ૦૬ મર (-ની) ન્યાય પું
કિવદંતી પ્રમાણે ભમરીના હાથના લયથી
કીડો તેવું સ્મગલ કર્યા કરીને ભમરી થઈ જાય
છે તે ન્યાય, જે વગરનું વધારે ચિતન થાય તે
વસ્તુના ગુણ આપણમાં આવે જ એ ન્યાય
૦માર પું જેના ફલમાં કીડાઓને મારવાનો
ગુણ છે એવી એક વનસ્પતિ

કીટલી સ્ત્રીં [હ] ચાદાની

કીટિયુ નં [સ] કાટ ઉપરથી] લાકડાની ચીપટ
(૨) વિં બુઓ 'કીટી મા

કીટી સ્ત્રીં [બુઓ કીટ પ્રા કિટ્ટી] કમા જે
(સામિયાની કચ્ચ કે પાદકીનો ભૂંડાં) કરતર
વળગી રહેલું હોય તે -ટિયુ વિં કીટીવાળું
કીટું નં [સં] કિટ્ટી ધીને તાવ્યા પછી નીચે
ભરતો કચરો

કીટો, ૦૬ પું [સ] કિટ્ટી કીટો કે નળિયા
પકવતા પીગળીને ગફો વડ ગયેલી માટી (૨)
બળી - પીગળીને હરેલો કાઢી જવું કચરો (૩)
ધાતુના પદાર્થો, ઘણા તાપથી રસરૂપ થઈ બનેલા
લયકે તે (૪) આવળના લાકડાનો ગાંઠવાળો કંકો
કીડ સ્ત્રીં [સ] કીટ, પ્રા કીટ] કીટ, ઉવ (૨) એ
રોગ, દાદર, ઉંદરી ઇત્યાદિ (૩) ખજવાળ, ચળ
૦ખડું વિં બુઓ 'કીટ' મા

કીડિયારુ નં [કીડી ઉપરથી] કીડીઓનું દં
[-બીભરાવું = કીડીઓ મોટી સંખ્યામાં એકઠી
થવી કે દરની બહાર આવવી (૨) [લા] લોકોના
ટોળેટોળા ભમવા -પૂરવું = કીડીઓના દર
આગળ લોટ પૂરવો]

કીડિયુ નં [કીડી ઉપરથી ? કે જીંઘ પરથી ?]
ખૂબ નાનો કાચનો મણકો -ચાસેર સ્ત્રીં

મેઁ - ક્રી - યાહાર પું ક્રીડિયાનો હાર
 ક્રીડી સ્ત્રીં [સં કીટિયા, પ્રા. કીટી, કીટિયા]
 એઁ ક્રીડીયા છવ-નુ ક્રીડીઓ ઊભરાવી
 = અમખ્ય માણસો ટોળે વળવા. ક્રીડીઓ
 ચરવી=(કામ કરતા) કટાળો ચઢવો, અણગમે
 હોવો ક્રીડી ઉપર કટક=નાના હેતુ માટે
 મોટો ખટાટોપ, નકામે ને વધારેપડતો ખોટો
 પ્રયત્ન ક્રીડીના મોંને(-માં) કાલિંગહું
 = માથા કળતા પાપડી મોટી લેવા અર્થમાં,
 ગન્ બહારનું ક્રીડીને પાંખો આવવી=
 વરગાદની આગાહી થવી (૨) નવી શક્તિ
 આવવી ક્રીડીનો કુંજર, વાઘ=૨૨નુ ગજ
 (કરવ), ઝાગનો વાન કરવો] ઠક થવો પું
 ક્રીડી, ટવો કે નેના જેવો ટવનુ ઠમ-
 (-મ) ક્રીડી સ્ત્રીં ક્રીડી, મેક્રીડી ઇત્યાદિ
 છવનુ ઠવેગ પું ક્રીડીના જેવો-ધીમો વેગ
 ક્રીડો પું [સં કીટ, પ્રા. કીટ] પેટે ચાલનારો
 નાનો ટવરો [ક્રીડા પરવા=ક્રીડા પના થવા,
 સહુ ક્રીડા સ્વળવળવા = [લા] બોલ્યા
 જિનાન રહેવાવું] - હામાર(-રી) સ્ત્રીં એઁ
 પખી (૨) એક વનસ્પતિ, ક્રીડમાઁ
 ક્રીધ સં કું (૫) જુઓ ક્રીધુ, ક્યું
 ક્રીધુ મંડિં [સં. કૃત] ક્યું ('કરુ'ના ભૂત
 ઝાગનુ એક રૂપ, બહુધા મુત્ત નરક)
 ક્રીધુ સંકિં [સં કીર્તિયુ, પ્રા. કિત્ત=કહેવું
 ઉપરથી ?] ક્યું ('કહેવું'ના ભૂતઝાળ માટે
 વપરાનુ એક રૂપ [ગરે એકુ, દશીકુ
 ક્રીનો પું [ફા જેઁ, અટસ -નાખાર વિંક્રીનો
 ક્રીખરી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
 ક્રીમ નં એઁ પખી
 ક્રીમત સ્ત્રીં [અ] જુઓ ક્રીમત (શં પ્રં ઇં
 માટે પણ) -તી વિં [ફા] ભારે ક્રીમતનુ
 ક્રીમિયો પું [અ કીમિયા] હલકી ધાતુને
 ક્રીમતી બનાવવાની શુભ રસાયણવિદ્યા (૨)
 [લા] ઇલમ, યુક્તિ(૩)સહેલાઈથી ધણુ કવ્ય
 મળે અથવા કાયદો થાય એવો ઇલમ-ધવો
 અથવા વસ્તુ -યાગર પું [ફા] ક્રીમિયો
 ઝગી ભાણારો આદમી (૨) કળાવાન-
 યુજિયાન આદમી (૩) ધુતારો

ક્રીર પું [સં, કે.] પોપટ [સગીન
 ક્રીરચ સ્ત્રીં [હિં] કરચ, ઘણો નાનો કકડો(૨)
 ક્રીરત સ્ત્રીં (૫.) જુઓ ક્રીર્તિ ઠન જુઓ
 ક્રીર્તન. ઠનિયાં નં બં વં કાસીએક,
 ક્રીર્તન કરવાના છબછબિયા ઠનિયો પું
 ક્રીર્તનકાર
 ક્રીરદમન નં [હિં] એક ઝેંગ વનસ્પતિ-
 ઔપધિ
 ક્રીર્ત(-ર્ત)ન નં [સં] યગોગાન, શુણુક્રીર્તન
 (૨) ગાયન અને સંગીત સાથેનુ ઈશ્વરનુ
 શુણવાર્ણન ઠકાર પુંક્રીર્તન કરનારો આદમી,
 હરદાસ
 ક્રીર્તનીય વિં [સ] વખાણવા જેવું
 ક્રીર્તિ, -તિ સ્ત્રીં [સ] ખ્યાતિ, નામના
 ઠ(-તિ)ર વિં ખ્યાતિ કરનાર ઠત વિં
 [સ] પ્રખ્યાત, નાણીદુ ઠ(-તિ)રવજ પું
 ક્રીર્તિરૂપી ધન ઠ(-તિ)માન વિં ક્રીર્તિવાળું,
 નામાહિત ઠ(-તિ)વત વિં ક્રીર્તિમાન
 ઠલેખ પું ક્રીર્તિનુ મૂચન કે વર્ણન કરતો
 લેખ ઠ(-તિ)સ્થંભ પું ક્રીર્તિ કરવા (કે
 કાયમ નાખવા) માટે રોપેલો કે ચણેલો મ્ત ભ
 -મિનારો, મમણસ્તભ
 ક્રીલ પું (ગાકાની) મળી (૨) [સ] મેખ, ખૂટો
 (૩) દોઝ બાધવાનો ખીલો. ઠક નં મેખ,
 ખૂટો(૨)દોઝ બાધવાનો ખીલો(૩)એક તાત્ત્વિક
 દેવતા(૪) મગનો મધ્ય લાગ(૫)સામા મગની
 શક્તિ કે પ્રભાવનો નાશ કરનારો મગ(૬)
 તથોતિય પ્રમાણેનો એક સ્વત્સંગ, જેમા
 બધા અમગલોનો નાશ થઈ સર્વત્ર મગલ
 અને સુખ થાય છે (૭)એક સ્તોત્ર(૮)ધરી
 ઠકાસ્થિ નં જેની વચ્ચે કરોડરતનુ હોય
 છે તે કરોડની હાડમાળાનો બીજો ભણકો
 ક્રીલવો પું [જુઓ ક્રીલ] ક્રીલીનાર
 ક્રીલી સ્ત્રીં [સ કીલ્, પ્રા. કીલ ઉપરથી ?]
 ક્રીકી -લો પું ક્રીકી
 ક્રીલી સ્ત્રીં [હિં, સં કીલ=મેખ ઉપરથી]
 ક્રીચી (૨) તિન્ત્રી, નાણાની પેટી ઠકાર પું
 જેની પાસે ક્રીચી રહેતી હોય (કિલો, તિન્ત્રી,
 ઇત્યાદિની) તે આદમી, કિલીદાર

કીશ પું [સ] વાહરો (૨) સૂર્ય ંપણું પું
એક વનસ્પતિ, અપામાર્ગ [અન્ય]
કીસ સ્ત્રીં [જુઓ કિસ્ત] મહેસૂલ, સરકાર
કુ અં [સ] નામ પૂર્વે આવતા 'અરામ, હલકું,
નિહિત, પાપી' એવો અર્થ સૂચવે ઉદાં
કુમાર્ગ (૨) સ્ત્રીં પૃથ્વી
કુકરેકુંક નં જુઓ કુંકરેકુંક [કુકર્મ કરનારું
કુકર્મ નં [સ] ખોટું-અરામ કર્મ -મર્મિ વિં
કુકલ્પના સ્ત્રીં [સ] ખોટી-અરામ કલ્પના
કુકવિ પું [સ] અરામ કવિ
કુકુંક પું [સ] કુંકડો
કુકા(-કિ) સ્ત્રીં [સ] કૂખ
કુખ પું [જુઓ 'કુશ'] + હલ (કૂખ નહિ)
કુઆમ નં [સ] રાત, આહવા. નદી ઇં
વિનાનુ કે જરૂરિયાતની વસ્તુઓ જ્યા ન મળે
એવું અરામ - નકામું ગામ [ઊલટું
કુધડ વિં [કુ (સ) + (સ વટ)] મુધડથી
કુચ પું [સ] સ્ત્રીની છાતી, સ્તન
કુચકુચ સ્ત્રીં (૨વં) ગુચપુચ કાનમાં વાત કરવી તે
કુચાલ સ્ત્રીં [કુ + ચાલ] કચાલ, અરામ વર્તણૂક
કુચિત્ર વિં [સ], -નું વિં કંદરુ
કુચુમાર પું [સ] (સ.) એક પ્રાચીન કામરાસત્રી
કુચિયો પું [સ] કુચ પરથી] સ્તન ઢાંકનારો
વસ્ત્રોનો લાગ [ચેષ્ટા
કુચેષ્ટા સ્ત્રીં, -ષ્ટિત નં [સ] ખોટી-અરામ
કુચિત, કુછીત વિં + જુઓ કુત્સિત
કુછંદ પું [સ] અરામ છંદ-વ્યસન કે ચસકો,
લ'પટપણુ -દાઈ સ્ત્રીં + કુછંદીપણું -દી
વિં કુછંદ ચડેલું
કુજ પું [સ] એક ગ્રહ; મગળ (૨) જાડ(૩)
[મં.] નરકાસુર. ૦વાર પું મંગળવાર
કુજાગ સ્ત્રીં [કુ + જાગ (જગા)] નહારી જગા
કુજોગ પું [કુ + જોગ] કુયોગ
કુટજ પું [સ] એક જાડ
કુટારો પું જુઓ 'કુટાલ' મા
કુટાલું અં કિં [જુઓ કૂટલું] 'કૂટલું' નું
કર્મણિ (૨) ટિચાલું, અથડાલું (૩) [લા] સજ
ન પડવી, કુટારો થવો [કુટાઈ જડું = માર
ખાવા(૨) અથડાલું ટિચાલું. કુટાઈ મરડું =

નકામા અથડાલું-ટિચાલું] -મણુ નં કુટાલું
તે, ટિચામણ -રે. પું કુટામણ (૨) [લા]
માયાકૂટ, પંચાત -વણું સંકિં કૂટલું નું પ્રેરક
કુટિ(-ટી), ૦૨ સ્ત્રીં [સ] ઝૂપડી
કુટિલ વિં [સ] વાકું, વળેલું (૨) હઠીલું (૩)
છળવાળું, કપટી ૦તી, -લાઈ સ્ત્રીં, ૦પણું નં
કુટી, ૦૨ સ્ત્રીં [સ] કુટિ. ઝૂપડી
કુટુંબ નં [સ.] એક ખાપનો પરિવાર-વંશ
(૨) બૈરી, છોકરા વગેરે ઘરના માણસોનો
સમૂહ (૩) બૈરીછોકરાનો સમૂહ ૦કખીલો
પું કુટુંબ અને કખીલો. ૦કલહ પું
કુટુંબમાં કકાસ ૦પરિવાર પું કુટુંબ
અને પરિવાર -ખિની સ્ત્રીં [સ] કુટુંબી
સ્ત્રી. -ખી વિં કુટુંબનું (૨) કુટુંબવાળું
(૩) નં, પું કુટુંબનું માણસ
કુટેબ સ્ત્રીં [કું + ટેવ] નહારી ટેવ-આદત
કુટણી [પ્રા], -ની [સ] સ્ત્રીં કૂટણી
કુટમિત નં [સ] પ્રીતમતા પ્રેમાલિંગનની ઉપર
ઉપરથી અવહેલના કરવી તે
કુટિમ વિં [સ] નાના પથરાઓ પૂરી ટીપી
પાકું કરેલું (૨) લાદીથી અથવા રંગબેરંગી
ચોરસામા જડેલું (૩) પું, નં એવી રીતે
જડેલી જમીન
કુકામ નં [ક + કામ] અરામ કે અયોગ્ય કામ
કુકાર પું [સ] કુહાડો (૨) ફરસી. -રે. પું +
કુહાડાવાળો, કહિયારો
કુહ(-ર) પું નં [જુઓ કુરત] પહેરાણ
કુહપ(-વ) નં [સ] ૧૨ મૂઠી અથવા ૧૬
તોલાલું એક માપ [નં કુહલું
કુહલી સ્ત્રીં [સ] કુદ, પ્રા કુહ] કુલડી, કુલ્લી -લું
કુહવ નં [સ] જુઓ કુહપ
કુહ તર પું [સ] કુહવ, પ્રા. કુહુ + સ્વતર] લીતનો
આતરો, કુહાતરો
કુહાપો પું જુઓ કહાપો
કુહાંતરો (૦) પું જુઓ કુહંતર (જૈન)
કુહમલ નં [સ] કખી [કંદંશુ
કુહગિયુ [ક + હગ ઉપરથી] અરામ હગવાળું;
કુણ સં - જુઓ કોણ? [ચિકાચેલું
કુણિત વિં + ['ક હિત' ઉપરથી] અતરાયેલું;

કુણિયાટવું સંકિં (ચ) જુઓ કોણિયાટવું
 કુત(-દ)કું નં [તુ કુતક] ડંકણ, ખૂંધું, ઢંકણ
 કુતરિયું નં એક ઘાસ, ફેતરી
 કુતકું પું [સ] ખોટો તર્ક (૨) ખરાબ વિચાર
 ંશાસ્ત્રી પું કુતક કરવામા પ્રવીણ પુરુષ
 ંવાદી, -કોં વિંકુતકવાળુ કુતકે કર્યા કુનાર
 કુટુબ પું [અ કુત્ત] ઘડીનો ખીલડો (૨)
 કુવતારો ંતુમા નં [ફા] હોકાયત્ર
 કુટુમરા નં એક પક્ષી
 કુટલક નં [સ] અમુક વગુ - નવી વરતુ
 જેના લણવાની ઉત્ક્રાં, કૌટુક (૨) નવાઈલરી
 વગુ - ક્ષી વિં કુટલકવાળુ
 કુતેલી સ્ત્રી એક વનસ્પતિ, ફૂતગી (?)
 કુત્તી સ્ત્રી (સુ) દેરની દાતી (૨) જુઓ
 'કુત્તો'મા [-દેવી = દાતી કરવી]
 કુત્તો પું [તે કુત્ત] ફૂતગે - ત્તી સ્ત્રી [તે] ફૂતગી
 કુત્તિત વિં [સ] વિકારના યોગ્ય, નિહિત (૨)
 નીચ, નહાર, અધમ (૩) મેલુ, ગદ
 કુથ પું [મં.] હાથી ઉપર નાખવાની ઝૂલ (૨)
 સાદકી, રોતરજી (૩) કથા
 કુથો પું ગગળ ખાનારો એક જીવડો
 કુદકારો પું ['ફૂંડુ' ઉપરથી] ફૂંડો
 કુદકું નં જુઓ કુતક
 કુદરત સ્ત્રી [અ] કુદરતી શક્તિ, નિર્ગુણ પ્રકૃતિ (૨)
 નતિગ્વલાવ (૩) ભેટ, તાકાત - ત્તી વિં
 કુદરત સખધી, નૈસર્ગિક, સ્વાભાવિક
 કુદાણું અં કિં, -વણું સં કિં અનુક્રમે
 'ફૂંડુ' કમંણિ અને પ્રેરક
 કુદાળિયાં નં અંવં નૈયાઓને ખપોરે અપાતુ
 (દાગભાતતુ) ભોજન (૨) લહેયાઓને અપાતુ
 ખપોરતુ ભોજન
 કુદરિ સ્ત્રી [સ] ખોટો મન - વલ્પના (૨)
 ખોટા - ખગમ ખ્યાલથી જોતુ તે
 કુદ પું + જુઓ કુદો
 કુધાન નં [ક + ધાન્ય] હલન પ્રકારતુ ધાન્ય
 કુધારો પું [ક + ધારો] ખોટો - ખરાબ વિશ્વાસ
 (૨) મુધારાથી વિરુદ્ધ એવી ખોટી દિશામા
 ગતિ [-પડવો = ખોટો વારો ચાલુ થવો]
 કુનક્ષત્ર નં [સ] ખરાબ - અપશુકનિયાળ નક્ષત્ર

કુનારી સ્ત્રી [સ] ખરાબ કે કનિયાખોર સ્ત્રી
 કુનીતિ સ્ત્રી [સ] ખરાબ નીતિ - પદ્ધતિ કે
 આચરણ
 કુનેહ સ્ત્રી [અ કુનહ] યુક્તિ, હિંમત (૨) ચતુરાઈ
 કુમી સ્ત્રી (ક) હાલ્લી
 કુપથ પું [સ] ખરાબ - અનીતિનો માર્ગ
 ંગામી વિં કુપથે જનાર
 કુપથ્ય વિં [સ] પથ્ય નહિ તેવું, આરોગ્યને માફક
 ન આવે એવું (૨) નં પડેલ - કરી ન પાળવી તે
 કુપાત્ર વિં [સ] નાલાયક, અનવિકારી (૨)
 બેઅદબ, છટ્ટી ગયેલુ (૩) નં ખગમ વાસણ
 (૪) કુપાત્ર માણસ ંતા સ્ત્રી
 કુપિત વિં [સ] કોપેલુ, કોવે ભરાયેલુ
 કુપુત્ર પું [સ] કપૂત, પુત્ર નામને લખવે એવો
 દીકરો [પું કંદુ
 કુપ્પી સ્ત્રી [સ કૂપી, કૂપી] નાનો કુપ્પો - પો
 કુદર નં [અ કુદ] નાસ્તિકતા, કાકન્ધપણ
 કુદરાન નં [અ] કુદર (૨) ખોટું તહોમત, આળ
 (૩) ધાધળ, તોફાન
 કુખલ સ્ત્રી [જુઓ કુખલ] કુખડી સ્ત્રી (૨)
 ખગમ સ્ત્રી
 કુબુદ્ધિ સ્ત્રી [સ] નહારી બુદ્ધિ, જુઝ્યાઈ, કપટ
 કુબેર પું [સ] (સ) ઇંદ્રના વનનો ભાડાગી - એક
 દેવ
 કુબોધ પું [સ] નહારી શિખામાણ
 કુબજ વિં [સ] ખૂંધું - કૂબડું - બળ વિં
 સ્ત્રી ખૂંધી - કૂબડી (૨) સ્ત્રી (સ) કેકેયાની
 દાસી - મથરા (૩) કૂબડાની કૂપાપાત્ર કસની
 એક દાસી
 કુભારલ સ્ત્રી [કુ + માર્યા] નહારી સ્ત્રી (૨)
 કનિયાખોર સ્ત્રી, કંકશા (૩) કૂલડ
 કુભાવ પું [સ] જુઓ કભાવ
 કુભાંડ નં [સ કુ + મઢ, ઉપરથી] જૂઠું
 તહોમત, આળ (૨) તરકટ ંખોર વિં કુભાંડ
 કર્યા વિના જેને ચેન ન પડે એલુ, કુભાંડી - ડી
 વિં ઢોળી, વેવધારી, તરકટ કરનાર (૨) ખોટો
 આરોપ મૂંડનાર
 કુમ સ્ત્રી [તુર્કી] મદદ [કુમકે આપણું =
 મદદ કરવા પહોચવું કુમકે ઊભા રહેણું =

પડખે મદદમા રહેલું] ૦૫૩ નં લલામણ-
 પત્ર -કી વિં કુમક સખધી
 કુમકુમ નં ભુઓ કુકુમ, કંક
 કુમતિ સ્ત્રીં [સ] નહારી મતિ
 કુમરકલા નં એક પક્ષી
 કુમળું વિં [સ કોમલ]ભુઓ કોમળ ૦કલાર
 જેવું = ખૂબ કોમળ -ખાશ સ્ત્રીં કુમળાપણું
 કુમાતા સ્ત્રીં [સ] ખરાખ માતા, સતતિ પ્રત્યે
 વાતસલ્ય કે ફરજના લાન વિનાની માતા
 કુમાન નં [સ] અપમાન
 કુમાર પું [સ] પાંચ વર્ષની ઉમ્મરનો બાળક
 (૨)યુવાવસ્થા અથવા એની પહેલાની અવસ્થા-
 વળો છોકરો(૩)પુત્ર(૪)રાજપુત્ર ૦પાલ(-ળ)
 પું (સં) ગુજરાતનો ચાલુચવંશી રાજા
 [આચાર્ય હેમચંદ્રના ઉપદેશથી તેણે જૈન
 ધર્મનો અગીકાર કર્યો હતો] ૦મદિર નં
 પ્રાથમિકકેળવણીની શાળા -રિઝા, -રી સ્ત્રીં
 બાર વર્ષ સુધીની કન્યા (૨)કુંવારી કન્યા(૩)
 રાજકુંવારી (૪) પુત્રી
 કુમાર્ગ પું [સ.] નહારો-આટો રમ્મો (૨)
 અધર્મ(૩)કુછદ -ર્ગી વિં કુમાર્ગે જનાર
 કુમાવિસદાર પું [મ કમાવીસદાર] મહેસૂલ
 ઉવરાવનાર આદમી, મહેસૂલી અમલદાર,
 મહાલકારી
 કુમાશ સ્ત્રીં [જ] સુવાળપ, નરમાશ (કાપડની)
 (૨) સદાઈદાર વણદ
 કુમિત્ર પું [સં] નહારો-મિત્રધર્મથી ઊલટો
 ચાલનાર મિત્ર
 કુમુદ નં [સ.] ઘોણું કમળ; પોચાણું ૦નાથ,
 ૦પતિ, ૦પધુ પું ચંદ્રમા -દિની સ્ત્રીં
 કુમુદના ફૂલનો વેલો (૨) ઘણા કુમુદવાળી
 જગા-પુષ્કળિણી ધં. -દત્તી સ્ત્રીં ભુઓ
 કુમુદિની (૨) વિં સ્ત્રીં આચતા શ્રુતિનો
 એક પ્રકાર (સંગીત)
 કુમુદ્રા સ્ત્રીં [સં] ખોટો સિકો
 કુમેદ પું [જ કુમેત, હિ કુમેત, મ.
 કુમારેત, કુમેત] કાળાશ પડનો ઘેરો લાલ ઘોડો
 કુમેર પું [સ] દક્ષિણ ક્રુવ ૦જ્યોતિ પું,
 સ્ત્રીં દક્ષિણક્રુવમા જોવામા આવતી જ્યોતિ

કુયોગ પું [સ] (અહનો) ખરાખ યોગ(૨)કવખત
 કુરકુટ પું + [ભુઓ કુકુટ] ફૂંડો
 કુરકુર પું [પ્રા (રવં)] કુરકુરિયાને ખોલાવવાનો
 ઉદ્ગાર (૨) હાત વડે થોડું થોડું કરડવાથી
 જે અવાજ થાય છે તે -રિયુ નં [સ કુર્કો]
 કૂતરાનું નાનું બચ્ચું, ભટોળિયું
 કુરઘોડી સ્ત્રીં છોકરાની એક રમત
 કુરતની સ્ત્રીં [ભુઓ કુરત] મુસલમાન
 સ્ત્રીઓનું કુરત (૨) મચ્છરદાની
 કુરતુ નં [હિં] કુરત, પહેરણું
 કુરન(-નિ)સ સ્ત્રીં [ભુઓ કુર્નિશ] નમીને
 -જૂકીને સલામ કંવી તે
 કુરખ(-વ)ક નં [સ] એક ફૂલગાડ
 કુરખાન વિં [જ] બલિદાન તગકે સમર્પેલું
 (૨) ન્યોગાવર ફૂલ -ની સ્ત્રીં કુરખાન થયું
 કે કરકુ તે, બલિદાન [ટિટોડી
 કુરર પું [સ] એક પખી, ટિટોડો -રી સ્ત્રીં
 કુરવક નં [સ.] એક ફૂલગાડ, કુરખક
 કુરસીનામું નં [પા] પેઢીનામું
 કુરગ પું [સ] હરણ, મૃગ ૦ણી, -ગી સ્ત્રીં
 હગણી, મૃગી
 કુરાજ, -જ્ય [સં.] નં ખરાખ ગત્ય
 કુરાણ સ્ત્રીં [ક + રાણ] ભુઓ કરાણ નાખુગી
 કુરાન નં [જ] મુસલમાનોનો મુખ્ય ધર્મગ્રંથ
 ૦(-ને)શરીક નં કુરાન (માનવાચક)
 ૦ખાની સ્ત્રીં કુરાન વાચકુ તે -ની વિં
 કુરાનતું, કુરાન સખધી (૨) કુરાન ઉપર
 વિશ્વાસ કરનાર (૩) પું મુસલમાન
 કુરીતિ સ્ત્રીં [સ] ખોટી ગીત
 કુરુ પું [સ] (સ) પાડવઢોરોનો પૂર્વજ(૨)
 અર્ચાચીન દિલ્હીની આબુબાલુના પ્રદેશનું
 પ્રાચીન નામ ૦ક્ષેત્ર નં (સ) દિલ્હીની
 પાસે આવેલું એક વિશાળ મેદાન જ્યાં પાડવ
 ઢોરો વચ્ચે યુદ્ધ થયું હતું
 કુરુપ વિં [સ.] કદરુ. ૦તા સ્ત્રીં -પી વિં
 કુરુપ [સલામ, કુરનિસ
 કુર્નિશ સ્ત્રીં [તુર્કી] નમીને-જૂકીને કરેલી
 કુલ વિં [જ કુલ] એકંદર, બધું મળીને થાય
 એટલું (૨)તમામ ૦કુલાં વિં કુલ અખત્યાર

ભોગવતુ (૨) અંગત, ખાસ (૩) અં કુલ
અખતાર સમેત ૦ઝપટ અંબધુ મળીને કુલ
કુલ [ન] -ળ નં કુટુંબ, વગ(૨)ખાનદાની,
કુલીનતા(૩)ટોળું, ભૂય(૪)અસીલ (વધીલનો)
૦(-ળ)મર્યાદા સ્ત્રીંકુલની મર્યાદા -લભ્ય
૦ક્ષય પું કુળનો નાશ ૦ચુરુ પું કૌટુંબિક
અત્રા વશપરપરાના ચુર ૦ક્ષ વિં કુળનો
નાશ કંઠે એણ ૦(-ળ)દીપક પું કુળને
દીપવનારે ચુર ૧(૨) પુત્ર ૦(-ળ)દેવ પું,
૦(-ળ)દેવતા પું બં ૦ વં, સ્ત્રીં કુળનો
ધટદેવ ૦(-ળ)દેવી સ્ત્રીં કુળની ધટદેવી
૦(-ળ)વમ પું વગપરપરાથી ચાલતો
આવેલો વિરાટ વમ -આચાર ૦નાયક પું
કુલપતિથી ખીન નખરનો વિદ્યાપીઠનો
અધિકારી, 'વાઇસ -ચેન્સેલર. ૦પતિ
કુટુંબનો -કુળનો વડો(૨)૧૦,૦૦૦ ગિળ્યોને
ખવાડનાર અને ભણાવનાર અધિ (૩) વિદ્યા
ખી.ને. મેટ્રામા મેટ્રો પદવીમાર્ગ, 'ચેન્સેલર'
૦પર્વત પું જુઓ કુલાચલ. ૦યોગિની
સ્ત્રીં પત્ની ૦વધુ સ્ત્રીં સાગ કુટુંબની વધુ
-સ્ત્રી ૦વિજ્ઞાન નં પ્રાણી અથવા વનરપતિ-
વિગેમનો લતીચ વિકાસક્રમ અથવા ઇનિટાસ,
'કાઇલોગેની' ૦મત નં કુળનું વિરાટ મત
૦સ પ્રદાય પું કુળમા વગપરપરાથી ચાલતો
અગેલો સ પ્રદાય -ગીત કે આચાર ૦હીન
વિં કુળ વિનાનું, અકુલીન
કુલ(-ળ)કણી પું [મ] જુઓ કુળકણી
કુલકણી નં [મ] અપલક્ષણ, ખોડ(૨)કુટુંબ
-ણુ વિં કુલક્ષણવાળું
કુલકા સ્ત્રીં [સ] ખરાબ ચાલની સ્ત્રી
કુલકી (લ) સ્ત્રીં [દે કુલક] કુલકી જેવું નાનું
માટીનું વાસણ, ચડવો(૨)સોનું કેપુ ગાળવાનું
એક પાત્ર(૩)ચુદનો ભાગ (જેમાથી મળ ખહાર
આવે છે) [કુલકીમા ગોળ ભાગવો =માલો-
માલ્ય સમગ્ર લેણ (રાહિતને લેણચા વિના)]
કુલકી સ્ત્રીં [હિ] ધીન અગર ખીલ કોઈ ધાતુ
અથવા માટીની ભૂગળીમા ભરી ખરકમા
હારેલું કુંધ, મલાર્ક, અથવા રાગ્યત
કુલંગ નં [મ કુલિંગ?] એક પક્ષી

કુલંગન નં એક વનરપતિ -ઔષધિ
કુલાચલ(-ળ) પું [સ] મુખ્ય પર્વત (મહેન્દ્ર,
મલય, સહ્ય, શક્તિમાન, અક્ષ, વિંધ્ય અને
પરિયાત એ સાત)
કુલાચાર પું [સ] કુલધર્મ, કુળનો આચાર
કુલાધીશ પું [સ] કુળનો મુખ્ય પુરુષ
કુલાઓ પું [અ ?] ભૂશિરની જમીન(૨)ખોયનો
કાપ [અભિમાન
કુલાભિમાન નં [મ] પોતાના કુળ વિષેનું
કુલાલ પું [સ] કુભાર
કુલાગના સ્ત્રીં [મ] કુલીન વરની (મુશીલ)સ્ત્રી
કુલાગાર પું [સ] કુળમા અગાર જેવો નાવડેલ
આદમી
કુલિર પું [સં] કરચલો
કુલિ(-લી)શ નં [સ] ધંદુ અમ -વજ
કુલી પું [તુર્કી] લાગ ઊપકારો, મનુ
કુલીન વિં [સ] ઊંચા કુળનું ખાનદાન ૦તા
સ્ત્રીં, ૦પણુ નં [એક દે
કુલો(-લો) અં [અ કુલ્લ] જુમલો, મન્વાળો,
કુલેર (યે) સ્ત્રીં [કે કુલ્લરી] ધીંગાળ સાથે
ચોળેલો બાજરી વગેરેનો કાચો લોટ -એક ખાદ્ય
કુલોડેદ પું [મ] કુલનો ઉચ્છેદ -નાશ
કુલોદ્ધાર પું [મ] કુલનો ઉદ્ધાર -ઉત્ક્રા
કુલ્યા સ્ત્રીં [સ] મુશીલ સ્ત્રી (૨) નાની નદી,
નહે અથવા જગલું
કુલ્લી (કુ) સ્ત્રીં જુઓ કુલકી (૨) નાનું કુલ્લુ
-કુલુ નં ધીતેલ ભરવાનું ચામડાનું મોટું
પાત્ર [કુલ્લામાં હાથ સુકાવવો, મેલા-
વવો =મોટી લાલચો આપી ભોળવવું]
કુલ્લો અં જુઓ 'કુલે'
કુલચન નં [સ] અપરાધ; ગાળ (૨) કંડલ
વેણ. -ની વિં કુલચન બોલનાર
કુલકય નં [સ] ભૂત કમળ -પોણુ -ચા-
પીડ પું (સ) એક રાક્ષસ, જેને કંમે કૂંણ
તથા બળગમને મારવા ચોળેલો
કુલાકય નં [સ] કુલચન, ગાળ
કુલાયરો પું [ક + વાયરો] ખગળ -પ્રતિકુળ
પવન
કુવાલી સ્ત્રીં ['કુવો' પગથી] નાનો કુવો, કુંઈ

કુટુંબાં નં ૫૦ વં લાઘવ પડે - ભૂખે મરણ
પડે તે [-થપાં = ભૂખે મરણ] [ખોલ
કુહૂં, ૦કુહૂં, ૦કાર પુ. (૨૧૦) ક્રિયલનો એવો
કુળ નં જુઓ કુલ [-ઉલળાણું = કુળની આખર
વધારવી - જોણું = લગ્ન ગોઠવતી વખતે સામા
પક્ષના કુળની ઉચ્ચતા નીચતા તપાસવી
- તારણું = કુળની ચડતી કરવી - ઉદ્ધારણું.

-ખોળણુ = કુળની આખરને ખટ્ટો લગાડવો.]

ઠંગાર પુઠ વશપરપરાનો ગોર, કુલગુર
ઠનારક વિઠ કુળને તારે એવુ ઠદીપક.
ઠનીચો, ઠદેવ, ઠદેવતા, ઠદેવી, ઠધર્મ
માટે ભુઓ 'કુલ[સં]'મા ઠરીત સ્ત્રીઠ કુળની
ઠીત, કુળનો ઠિવાઠ ઠલભભાણુ વિઠ કુળને
લભવે એવુ ઠવંતી વિઠ સ્ત્રીઠ, ઠવત
ઠવાત વિઠ કુલીત ઠવાટ સ્ત્રીઠ કુળીત
ઠહીણુ(-ધુ) વિઠ ભુઓ કુલહીત

કુળ-ભૂં પુઠ[મ] તલાટી(૨)મરાકી એઝ અટક
કુંકુમ નઠ[સ] કુંકુમ, કુંકુ ઠપમિકા સ્ત્રીઠ
કટતરી

કુંજ સ્ત્રીઠ[મ] ઝાડ અથવા વેલાના પાદડાથી
ધયેલી વટા, લતામ ડપ ઠએઝાદરી સ્ત્રીઠ
ઝાગણુ ઝુઝ ૧૧ ઠગલન[પ], ઠગલી સ્ત્રીઠ
ઝઝમા થઈને જતો સાકડો માર્ગ (૨)
સાકડો અને ડાયાવાળો ગીચ વનમાર્ગ (૩)
[સ] જુદાવનની પ્રાચીન કુંજગલી, જેતુ
મ્વાન યાત્રાક્રમ ગણાય છે ઠભવન નઠ કુંજ
કંપી ભવન ઠમ ડપ પુઠકુંજકંપી મંડપ ઠડી
સ્ત્રીઠ એઝ પદ્મા કુંજડી (૨) નાની કુંજ,
કુંજગલી ઠહું નઠ એક પક્ષી ઠડો પુઠ
[મ, હિં કુજડા] કાઢિયો (૨) માળી (૩)
એઝ પક્ષી ઠવિ(-વિ)હારી વિઠ કુંજમા
વિહાર કરનાર (૨) પુઠ (સ) કુંપણ

કુંજડો પુઠ[ન કુજડા] કંતૂસ આદમી (૨)
ભુઓ 'કુંજ'મા

કુંજર પુઠ[સ] હાથી (૨) હઝત નક્ષત્ર ઠકાળ
પુઠ કુંજરનો કાળ - સિહ [ગળખીપર
કુંજરખીપર(-ળી)સ્ત્રીઠલાળી અને મોટી ખીપર,
કુંજરાણું અઠકિઠ[સ કુજ પરથી?] ખીલતું
અટકણુ અટકુ અને અણખીલ્યુ રહી જણ
(૨) અતઝમા અળણુ

કુંજર વિઠ[કુંજ' પરથી] કુંજ જેણુ, ઘટાદાર
કુંજે પુઠ[પ્રુઓ કુંજે] ભોટવો અણુ

કુંજન નઠ[સ] કુંઠિત હેણુ તે ઠકારી વિઠ
કુંઠિત કરે એવું [અટકી પડેણુ

કુંઠિત વિઠ[સ] ખૂંડ, ખાંડ (૨) રૂધાયેણુ,
કુંડ પુઠ[સ] જમીન ખોદી આધેણો ખાંડો

(યજ માટેનો), વેદી (૨) પાણી માટેનો પાકો
પગથિયાવાળો હોજ (૩) કુંડના આકારનુ પાત્ર
(૪) અલિ આપવાની જગા (૫) કૂડી, નાનો
હવાડો (૬) ખાંડો ઠકુંવર, ઠપુત્ર પુઠ
વ્યભિચારથી ઉત્પન્ન થયેલો પુત્ર

કુંડલ(-ળ) નઠ[સ] કાને પહેરવાનુ એક ઘરેણું
-લિની સ્ત્રીઠ મૂલાધારમા મુદ્મશા નાડીની
જડની તીચે ગ્રેહી મનાતી એક સર્પાકાર શક્તિ,
જેને જાગ્રત કરવી એ યોગીઓનો એક મહા
પુરવાય ગણાય છે -લ્લી(-ળી) સ્ત્રીઠ નાનુ
કૂડાણુ (૨) લાંડી ભાલા વગેરેને છેડે વલાતી
વાતુની ખોળી (૩) [ન્યો] ગ્રહ વગેરેની
ગણતરીનુ ખાનાવાણુ એકહું કે અકહું

કુંડળ નઠ ભુઓ કુંડલ -ળીયો એઝ છદ
-ળી સ્ત્રીઠ ભુઓ કુંડલી

કુંત પુઠ[સ] લાલો (૨) જવડુ

કુંતલ પુઠ[સ] માથાના વાળ, જીલડુ, લટ(૨)હળ

કુંતા સ્ત્રીઠ[હિ : સ કુતી] (સ) પાડગભની
સ્ત્રી પાડવોની માતા

કુંતી સ્ત્રીઠ[મ] (મ) કુતા. ઠસુત પુઠ (સ)
કુતીનો પુત્ર-પાડવ ઠસોજ પુઠ(સ) કુતીનો
પાલક પિતા

કુંદ વિઠ[કા] તેજ વગનુ ખૂંડ

કુંદ પુઠ, નઠ[સં] એક ભતનો મોગરો કંચેતુ ફૂલ

કુંદ વિઠ[ન] કાસાઈ-ભગઈ ગયેણુ, રૂધાયેણુ
(૨) તેવો અવાજ કરતુ

કુંદન નઠ શુદ્ધ સોતુ

કુંદી સ્ત્રીઠ[હિં] વોયેલા કપડાને ટીપીને સફાઈદાર
કરવાનુ એક ઓળટ, લાકડાની મોગરી (૨)
વોયેલા કપડાને સફાઈદાર કરવાની ડિયા (૩)
ટીપણુ-માણુ તે [-કરવી = વોયેલા કપડાને
સફાઈદાર કરવા(૨)[લા]વમધમાવણુ, ટીપણુ]
ઠંગાર પુઠ કુંદી કરનારો ઠપાક પુઠ માર-
ઠાક. [-આપવો = ખૂળ ઠાંચુ, માગું.
-ખાવો = માગ મળવો]

કુંદું નઠ કુંદો (જરા તુચ્છકાંમા)

કુંદું(-દું) ૨ પુઠ[સં] એક ભતનો શુદ્ધ(ધૂપ તગકે
વપરાતો) [અંદરનો ભડો છેડો

કુંદો પુઠ[ફા] ૬ હૂંડો, વોકો (૨) લાંડી અથવા

કુંભ પું [સ] ઘડો (૨) હાથીના માથા ઉપર બે
બાજુ ઊપસી આવેલો ભાગ, ગંડરથળ (૩) એક
ગણિ (૪) ચૌદ શેરનું એક વજન-માપ
[-મૂકવો = ઘરમા વાસ કરતી વખતે પ્રથમ
ઘડો નાખિયેર મૂકવા] ઠંકણું પું (સં)
રાવણનો ભાઈ [નની ઊંઘ = લાખી ને ભારે
ગાઠ (૭) મહિનાની ઊઘ] ઠંકાર પું કુંભાર.
ઠમેળો પું મોટો મેળો (૨) દર બાર વરસે
ભરાતો એક હિંદુ મેળો. ઠંચલ (-ળ) નં
જુઓ કુંભાર [કમી રાખવો તે
કુંભક પું [સ] પ્રાણાયામ કરતા શ્વાસ લઈને
કુંભાર (૦) પું [સં કુમકાર, પ્રા] માટીના
વાસણ ઘડનાર એક જ્ઞાતિનો માણસ (૨) [લા]
અણઘડ અથવા મૂર્ખ માણસ ઠણુ સ્ત્રી
કુંભારની સ્ત્રી ઠવાડો પું કુંભારો રહેતા હોય
તે વાસ -રિચું વિં કુંભારનું; કુંભારના જેવું
(૨) માટીનું બનાવેલું, પીઢેરી (૩) ખરાબ, કંઈક પુ
કુંભી સ્ત્રી [સં કુંમક] કુંભી, થાલલા નીચેની
પથ્થર અથવા લાકડાની બેસણી (૨) મકાનનો
થાલલો (૩) ચાર વર્ષે ભરાતો નાનો કુંભમેળો.
-ભિચો પું જુઓ કૂભિચો
કુંભી સ્ત્રી [સ] નાનો કુંભ-ઘડો (૨) નાનું કુંકું
(મશાલમા તેલ પૂરવા માટે) ઠપાક પું એક
નરક (૨) માર, ઠોક
કુંવર પું [સ કુમાર] કુંવારો છોકરો (૨)
રાજકુંભાર (૩) પુત્ર - લાડકો પુત્ર ઠપછેડો
પું (કા) રાજકુંદુબમા સત્તાન જન્મે તે
પ્રસંગે રાજ્યને અપાતી ભેટ. -રી સ્ત્રી
[સં કુમારી, પ્રા કુમરી] કુંવારી કન્યા (૨)
રાજકુંભારી (૩) દીકરી, લાડકી દીકરી
કુંવાર સ્ત્રી [સં કુમારી, પ્રા કુંવારી] એક
વનસ્પતિ-ઓષધિ. ઠ (ઠું) પાડું નં એ
વનસ્પતિનો ખરછી જેવો શેગો (આમાથી
ઓળિયો બને છે)
કુંવારકા (૨) સ્ત્રી [સ કુમારિકા] કુંવારી
કન્યા (૨) સમુદ્રને મળતી ન હોય એવી નદી
કુંવારકું નં [સ કુમાર ઉપરથી] નાના બાળકના
મરણ પાછળ બાળકને અપાતું લોજન
કુંવારું વિં [સં કુમારકું] નહિ પરણેલું -રી વિં

સ્ત્રી [સ કુમારી] સમુદ્રને નહિ મળતી (નદી)
કૂધી સ્ત્રી [સ કૂપી, પ્રા કૂઝા] નાનો કૂવો
કૂક નં (૨૫૦) કૂકડી કૂક (૨) એ જિનની સિસોડીનો
અવાજ ઠગાડી સ્ત્રી આગઠાડી (બાળભાષા)
કૂકટ નં [સ કુકકુટી, પ્રા કુકકુઝ] લ, દોળ
ઠઠમ નં જૂઠા સોગન ખાવા તે, જૂઠાણું
કૂકડપાડું નં કૂકડવેલતું દંળ, કૂકડવેલ
કૂકડભાગે અં અર્ધે અર્ધ - બરાબર સરખે ભાગે
કૂકડવેલ સ્ત્રી, -લો પું [હિ કુકડવેલ, પ્રા.
કુકકુઝ?] એક વેલ -લુ નં કૂકડપાડું
કૂકડાં નં ખં વં [સ કુકકુટ, પ્રા કુકકુઝ]
મગ્યા બનકા વગેરે
કૂકડી કૂક અં (૨૫૦) સ તાકૂકડીની રમતમા
કરાતો અવાજ
કૂકડી સ્ત્રી [સ કુકકુટી, પ્રા કુકકુઝી] મરઘી.
-કે (-રે) કૂક નં (૨૫૦) કૂકડાના બોલવાનો
શબ્દ. -કો પું [સ કુકકુટ] મરઘી
કૂકર પું [સ કુકકુર] કૂતરો (૨) [ક] રાવવાનું
એક ખાસ પાત્ર
કૂકરી સ્ત્રી [સ કર્કરી] નાનો કૂકો, રમવાની કાકરી
કૂકરી સ્ત્રી હળમા મારેલી ફાયર (૨) ગુરખાઓનું
એક છરા જેવું શસ્ત્ર
કૂકરેકૂક નં જુઓ કૂકડેકૂક, કૂકરેકૂક
કૂકરો પું [સ કૂક = ગળુ ઉપરથી?] હેડિયો
કૂકવા પું ખં વં + આનાજનીના અવાજો
કૂકવો પું (૨૫૦) મરનારને નામે પુરુષો શિષ્ટા
ચાર ખાતર રડે તે [-કરવો = મરનાર પાછળ
રડતું (૨) [લા] અવસરે ખચ કરવા
આનાજની કરવી]
કૂકી સ્ત્રી નાનો કૂકો
કૂકું નં, કૂતર (બાળભાષા)
કૂકો પું [જુઓ કૂકરી] ઠીકરીનો ગોળ કકડો
(૨) પરચરનો ગોળ કાકરો
કૂખ સ્ત્રી [સ કુખિ, પ્રા કુખિલ] પેટનું પડખું
(૨) [લા] પેટ, ગર્ભાશય [-કાટવી = સતતિ
થવી -માંટવી = સ્ત્રીને પ્રથમ ગર્ભ રહેવો.
-રહેવી = ગર્ભ રહેવો -લાજવી = માને એખ
લાગવી કૂખે આંગળી કરવી = કૂખમા ગલી-
પચી કરવી કૂખો નિચોવવી = મહા દુખ

વેલુ -ખિયો પુંં સ્રીઓના કખલનો કૃષો
 હાકનો લાગ
 કૃગલો પું + જુઓ કાગળો
 કૃચ સ્રીં [ફા] રવાના થયુ-મુકામ ઉપાડી
 ચાલતા જયુ તે (૨) લક્ષ્મી હખની ચાલ
 કૃચ સ્રીં છૂપી વાત, ગહચ (૨) (૦ડો) પું
 [જુઓ કૃતો] ભોટવો
 કૃચડી સ્રીં [સ કુર્ચ, પ્રા કુર્ચ] નાનો કૃચડો-
 નડા વાળની ધોળી -ડો પું વાસણને અદરથી
 માનવાનો એક છેડે કૃચાવાળો લાકડાનો કકડો
 (૨) યોગવા માટે બનાવેલો લોડી કે મુજના
 રેસાનો ઝૂંડો- સાવરણો (૩) વણાટમા પવાયત
 વખતે વપરાયુ એક સાધન (૪) [જુઓ કૃચ =
 કૃતો] ભોટવો [-અસવે = વાસણ માનવા
 અદર કૃચાથી વસયુ -ફેરવવે, મારવે =
 કૃચડા વડે કામ કરયુ (જેમ કે વણાટમા
 પવાયત ઉપર, યોગવા માટે)]
 કૃચહુ પું [ફા] મહેલો, ગલી
 કૃચાપાણી વિં (૨) નંબંબંબં જુઓ 'કૃચી'મા
 કૃચી સ્રીં, -ચો [ફા] પું જુઓ કૃચહુ
 કૃચી સ્રીં [સ.] કૃચડી -ચો પું [સ કુર્ચ,
 પ્રા કુર્ચ ઉપરથી] કચરાવાથી અથવા
 ચવાવાથી જેના રેસેરેસા જુદા થઈ ગયા હોય
 એવી વસ્તુ (૨) જુઓ કૃચડો ૧, ૨ (૩) પ્રવાહીની
 નીચે- હરેલો જ્યરો અથવા આણુઓગળેલી
 કૃચા જેવી વસ્તુ (૪) [લા] વારવાર કહેવાયેલી-
 સતવહીન થઈ ગયેલી વાત (૫) પૂરી સમજ
 વિચારી લીધેલી વસ્તુ (૬) [જુઓ કૃચ = છૂપી
 વાત] નિદા [-કરવે = [લા.] એકની એક વાત
 કર્યા કરવી -કાઢવે = હૂસ કાઢી નાખવી.
 -વાળવે = (બોલવામા) લોચા વાળવા, સ્પષ્ટ
 ન બોલાયુ] -ચાપાણી વિં કૃચા અને પાણી
 જેવું, એકરસ નહિ થયેલું એયુ (૨) નંબંબંબં
 કૃચા અને પાણી (૩) [લા] સતવહીન વસ્તુઓ
 કૃચડો પું ['કૃતો' ઉપરથી] માટીના વાસણ
 વેચનારો
 કૃચન નં [સ] કૃચડું તે -કું અં કિં
 [સં કૃચ] મધુર શબ્દ કરવો, મધુ ગાયુ
 કૃચિત નં [સ] કૃચન

કૃતો પું [ફા] ભોટવો. ચયુ
 કૃટ વિં [સ] ન સમન્ય કે ન વચાય એયુ (૨)
 ભેદ અથવા ગૂંચવણભર્યું (૩) જૂલું; કૃતભર્યું
 (૪) (સંગીતમા) સ પૂર્ણ કે અસ પૂર્ણ
 મૂર્છાનાં ઊલટી રીતે લેવાથી થયુ (તાન)
 (૫) પું; નં કૃડ, ઠગાઈ, છેતરપિંડી (૬)
 પર્વતની ટોચ; શિખર (૭) ટગલો (૮) ન
 સમન્ય એયુ જે ગઈ હોય તે (ગહચ, કાયડો
 ઇત્યાદિ) બ્રમ્હ પું કૃટ એવો પ્રશ્ન, ટાગટો
 બુદ્ધ નં જૂલુંથી લડાયુ -અર્થાં યુદ્ધ, ટપટ-
 યુદ્ધ બોધાથી વિં કૃટયુદ્ધ લડનાં બલિપિ
 સ્રીં ન વચાય સમન્ય એવી લિપિ. બ્રમ્હ-
 કરેણુ નં 'ઇન્ડિયનિનેટ ઇન્વેશન' બ્રમ્હ
 વિં ટોચ પગ-ભાંગમા ભયા મ્યળે ભોલેજું
 (૨) શ્રેષ્ઠ (૩) સર્વકાળે એકરૂપે રહેનાર,
 અચળ (૪) પું પરમાત્મા
 કૃટ સ્રીં [જુઓ કૃટયુ] કંકાટ (૨) બગાડ
 કૃટણુખાતું નં [કૃટણુ + ખાતું] વેચાગૃહ
 કૃટણું નં બંબંબંબં ['કૃટયુ' ઉપરથી] કૃટની
 વખતે બોલવાના બોલ, ગનિયા (૨) માથા-
 ઝીક, કંકાટ
 કૃટણી સ્રીં [જુઓ કૃટણી] અનીતિના કામમા
 દલાયુ કનનાર કે કૃટણુખાતુ ચલાવનાર સ્રી
 -ણુ નં લડવાઈ -ણુ પું કૃટણીનું કામ
 કરનાર આદમી
 કૃટણું નં [કૃટયુ પદથી] મરણ પાછળ પૂટું
 તે (૨) તેવો પ્રસંગ (૩) જુઓ પૂટણી'મા
 કૃટણું સં કિં [સ કુર્ચ] મારયુ, ઠોકયુ, ધીચયુ
 (૨) ખાડયું (૩) મૂચેલાની ખાળા છાતી
 પીટવી [કૃટ પાંચરોરી = ૨ માયાકોડ (૨)
 કાયડો, ઉખાણુ] [ખૂબ
 કૃટકૃટ સ્રીં [કૃટયુ] ઠોકઠોક (૨) મૂચેલા પાછળ
 કૃટયું નં [કૃટયુ] માર, ઠોક (૨) ખાળીને ખાડીને
 કરેલી એક વાની [-કરકું, -કાઢયુ, -કંગી,
 કાઢી નાંખયું = સાગી પેઠે ઠોકયુ, પીટયું]
 કૃટી સ્રીં સોકટી, કૃંગી [-ખાખી, મારવી =
 બાળમા સોકટીને પડી પાડી તેને રમતમાથી
 બાતલ કાઢવી -જેમવી = બાળમા રમવાને
 માટે પ્રવેશ મળતો (પો બેસવાથી)]

ફૂટો પુ. ['ફૂટલું' ઉપરથી] કચરાયેલું -
ખડાયેલું હોય તે ભંગાર ભૂકો (૨) માર;
ઠોક [-કરવો, -વાળવો]

ફૂડ ન. [સ કૂટ, પ્રા] કપટ, ઠગાઈ (૨) વાધો;
વચકો ઠકપટ ન. ઠગોફૂટો, છલપ્રપચ. -રિયું
વિ. ઠૂકપટવાળું -ફું વિ. ઠૂડવાળું, કપટી
(૨) વાકું (૩) ન. વાધોવચકો (ખાસ કરીને
દેવીને કે માતાને પડે તે) [-પડવું = દેવ દેવીના
અપરાધ થવો, તેવું કામ થવું] -હાપાડું વિ.
વાધોવચકા પાડનાર [છ છેહાવું

ફૂડવું અ. કિ. [ભૂઓ ફૂડ] ચિહાણું કંઠવું,
ફૂડાપાડું, ફૂડિયું, ફૂડું ઠૂડ'મા

ફૂણી (ફું) સ્ત્રી. [દિ. કુહળી, દિ કુહની] (ચ)

ભૂઓ ડોણી

ફૂણું વિ. [ભૂઓ ફૂણ] કમળ -ભૂપ, -ભૂરા
સ્ત્રી. ફૂણપાણી

ફૂત (-દ) ફું [દુર્ગી કુત્કાદ] કંટક, હકણ, ખૂંડ
ફૂંડા [હિસ પશુ

ફૂતરખડિયું ન. (ફૂતરા મારી ખાનાર) એક
ફૂતરી સ્ત્રી. એક વનસ્પતિ (૨) એની ચમરી
(૩) ભૂઓ 'ફૂતર'મા

ફૂતરું ન. [સ. કુત્કુર, દે. કુત્તા] એક પશુ, ધાન
[ફૂતરા જેવું = ભટકતુ (૨) ભસતુ ને કડકણું
-નું મોં ખિલાડીએ ચાટયું = 'ને નૈસેકો
મિલા તૈસા'ના અર્થમા. -ને નાખવું =
[લા] ફેગટ ગુમાવવું -ને મોતે મરવું =
ખૂરે હાલે મરવું -ની ઊંધ = ઝટ ભગી
જવાય તેવી ઊંધ -રાં ખિલાડાં જેવું = સાથે
ઊભા રહે ન બને તેવું (૨) નિરાત વિનાનુ, રમવાયું
(છવન.) ફૂતરું કાન કરે છે = અપશુકન થાય
છે (ફૂતરું કાન ફફડાવે તે)] -રી સ્ત્રી. એની
મદા -રો પુ. એના નર -રાનો કાન પું.,
-રાની ટોપી સ્ત્રી. ઉકરડા અથવા લીની
જગામા થતી એક છત્રાકાર વનસ્પતિ, શિલીધ્ર

ફૂથ વિ. (કા) સુદર, નાળુક

ફૂથલી સ્ત્રી. [સ. કુલ્લ પરથી] નિદા, ખોટી ચકચાર
ફૂથલો, ફૂથો પુ. ['ફૂથળવું' પરથી] ગરબડગોટો,
ગૂચવાડો (૨) કડાકૂટ (૩) [સ. કુર્ચ] ફૂથો (૪)
ભૂઓ ફૂથલી, નિંદા

ફૂદકું ન. ભૂઓ કંટક

ફૂદકો પુ. ['ફૂદવું' ઉપરથી] ઠેકડો, છલંગ

ફૂદન સ્ત્રી. [ફૂદવું પરથી?] બેઠકની કસરતને
એક પ્રકાર

ફૂદવું અ. કિ. [સ. કૂર્દ? હિ. કૂદના, મ કૂર્દો]
છલંગ મારવી, ઠેકડો મારવો (૨) [લા.] ગળ
ઉપરવટનો લપકો - ખર્ચ કરવો, [ફૂદી જવું =
ઓળંગી જવું (૨) ગાયભેંસવું] દોહતા દોહતા
વચેથી દોહવા ન દેવું ફૂદી પડવું = ઝપલાવવું
(૨) સાહસ કરવું, ફૂદી રહેવું = તલપાપડ થવું
(૨) (આધળા ખર્ચ કરવા) તપર રહેવું]

ફૂદ ફૂદા (-દી), ફૂદાફૂદ સ્ત્રી. વારવાર ફૂંવું તે
(૨) [લા.] વલવલાટ (૩) હદથી ભયદે ખર્ચવું તે
ફૂન વિ. નવ (વિપારીનો સ કેત)

ફૂપ પુ. [સ] ફૂનો ઠમ'ફૂક પુ. ફૂંચમાનો દેડકો
(૨) [લા.] ખૂંચ સકુચિત દષ્ટિવાળો આદમી

ફૂપી સ્ત્રી. [સ] નાનો ફૂપો -પો પુ. [સ. કૂપક]
ફૂંચેલા પેટનું અંબે સાકડા મોતુ ચામડાનું
પાત, ફૂંલ (૨) એ ધાટનો કાચનો શીશો

ફૂબડું વિ. [દે. કુવ્વડ] કંઠરુપ

ફૂમો પું. એક છોડ (૨) [અ. કુવ્વહ = છુમ્મટ]
પક્ષીએ ખાવેલો માગો (૩) છુમ્મટવાળું ઘાસનું
ઝૂપડું (૪) [ફા. કૂવહ = મોગરી] છો - કાકરેટ-
વાળી જમીન, રથ્યહ (૫) તે ટીપવાનું લાકડાના
કે લોહાના વજનદાર હથકામા લાકડી ખોસી
બનતેલું સાવન -ખાવાળી સ્ત્રી. ફૂઓ
(વનસ્પતિ) વેચનારી સ્ત્રી (૨) ફૂઆથી જમીન
ટીપનાગી સ્ત્રી

ફૂચ્ચી સ્ત્રી. [ભૂઓ કમચી] (કા) ચાણક

ફૂર પું. [સ] ભાત, રાંધેલા ચોખા

ફૂરિયો પું. [સ. કૂર પરથી] ભુગાને મોટી મોટી
ભરડીને બનાવાતી એક વાની (૨) ભુવારનો
પોક (૩) ભુવારના ઠોકા (૪) ચોખા

ફૂચું પું. [મં] માથું (૨) ઘાડી (૩) ફૂચડો, પીંછી
-ચો પું. હાડકાના સાધા પરનો દારી જેવો બંધ

ફૂમ પું. [સ] કાચબો -મર્ચિતાર પું. કાચબા-
રૂપે વિખૂંટો એક અવતાર

ફૂલ પું. [સ] ડિનારો

ફૂલો પું. [દે. કુલ્લ] ધગડો [ફૂલે કોદરા

ભરડવા=મહાકુખભોગવતુ કૃતે પાનીઓ
 વગાડવી=શક્તિ ઉપરાત કાળ ભન્વી (૨)
 આનદમાં આવી નવુ કૃતો ગોઠવવો=
 ઠગને ખેમતુ કૃતો ભાંગવા=(કૃતો પર)
 ખૂબ મારતું, ડીપતુ કૃતો ભારે થવા=(ખેલ-
 ખેલ કે આનંદથી) શરીર વધતુ
 કૃત નં + ભુઓ કૃત, કૃત
 કૃત થ ભ પું ભુઓ 'કૃત'મા
 કૃતો પું [સ કૃત, પ્ર કૃત]નમીતમાથી પાણી
 કાઢવા માટે ખેલેલો ખાડો (૨) કૃત થ ભ
 [-કરવો, -પૂરવો, કૃતો હવાડો કરવો=કૃત
 હવાડામા ડૂબી મરી આપવાનું કૃતો કૃતમાં
 ઉતારવું, કૃતમાં નાખવું=ખૂબ તુલ્યમાનમા
 ઉતારવું, સાવવું, કૃતમાં નો દેડકો=પોતાની
 નાની મરુથિત દુનિયાને આણું જગત માનનાગે
 મૂખ મિથ્યાભિમાની કૃતે, કૃતમાં પરવું=
 આપવાનું કરવો (૨) સાદમ કૃત]-વાથંભ
 પું વહાણના વચલા સહનો થાભલો
 કૃતમાં નં [સં] કૃતમાં; કાળ
 કૃતું નં ભુઓ કૃત(૨)ગભાગ્ય(૩) [સં કૃત
 ઉચ્ચથી] કૃત, પીલો
 કૃતું વિં ભુઓ કૃત, કૃતું
 કૃતેભી વિં [કે. કૃત=કૃત] + કૃતેભી
 કૃતેભી પું [ભુઓ કૃતેભી] (સુ) સુત નન્ની
 એક રત્નીપરનો આશ્રમ
 કૃતેભી સ્ત્રી [સં કૃત=કૃતેભી] ખોચલો
 કૃતેભી સ્ત્રી [સં કૃતેભી] ચાવી (૨) [લા] ઉપાય
 (૩) રહત્ય ભાવવાનું સાનન [-કેરવવી=
 તાણુ ઉચાડવા કૃતેભી વાપવવી (૨) [લા] યુક્તિ
 વવી (જેથી કામ આગળ ચાલે કે ઠીકે),
 ઉપાય કૃતેભી -ખેસવી, લાગવી=તાળાને
 ઉપડે એવી કૃતેભી હોવી]
 કૃતેભી સ્ત્રી [સ કૃત ઉપચી] એક પક્ષી,
 કૃતેભી -કૃતું નં એક પક્ષી, કૃતું
 કૃતેભી પું [ભુઓ કૃતેભી] કલ્પ આદમી
 કૃતેભી પું અંકિં ભુઓ કૃતેભી -વધું સં
 કિં 'કૃતેભી'નું પ્રેર ૨૫
 કૃતેભી પું [મ કૃતેભી] ચડેલા મોનો-શુભે
 થયેલો આદમી (૨) ખાગેલો આદમી

કૃતેભી (-ળી) સ્ત્રી ભુઓ કૃતેભી -ખિચો પું
 ભુઓ કૃતેભી
 કૃતેભી નં [સ કૃતેભી] વર્તુલ, ગોળ આકૃતિ
 [કૃતેભી કરવાં, -ળીં વાળવાં=ગોઠાળા
 કરવા કૃતેભી કરવું, કાઢવું=મીડું -
 વર્તુલ કૃતેભી, દોરવું -વાળવું=દેવાળું કાઢવું
 (૨) વસીને ના કહેવું]-ળી સ્ત્રી નાનું કૃતેભી
 કૃતેભી સ્ત્રી [સ કૃત ઉપચી] કૃતેભી નાનો ખાડો
 (૨) પટોળા મોતુ નાના કૃતેભી વાસણ (૩)
 નાનો હવાડો (૪) વીમની સખ્યાનો સંતેત (૫)
 ગળી ૦૬૧ પું ભમરગાની એક મન -કૃ
 નં કૃતેભી પટોળા મોતુ નાનું મોટું શકેલ
 (૨) કૃતેભી વાવવાનું એવું પાત્ર (૩) કૃતેભી
 [કૃતેભી નાખવું, -પાડવું, કેરવવું=ગોળ
 કેરવવું (૨) આડે ગમે દોરવું]
 કૃતું વિં ગૃહળા જેવા વળાકવાળું (ગીગડું)
 કૃતું વિં ભુઓ કૃત -ભુપ, -ભુપા સ્ત્રી
 કૃતેભી સ્ત્રી [સ. કૃતેભી ઉપચી] સામેલાને
 છેડે લગાવેલું ગોળ લોહું
 કૃતેભી સંકિં [ભુઓ કૃતેભી] કૃતેભી (૨)
 કૃતેભી નવુ કૃતેભી સં કિં (પ્રેરક)
 કૃતેભી અંકિં (કર્મલિ)
 કૃતેભી (-ધ) પું નં વાસની ગણ -પો પું કૃતેભી
 (૨) લાકડાનો ઢગલો
 કૃતેભી સ્ત્રી [સ કૃતેભી, પ્ર કૃતેભી] કૃતેભી -
 નવુ કૃતેભી પાડું -ળી પું કૃતેભી કૃતેભી-પીલો
 કૃતેભી સ્ત્રી [પ્ર કૃતેભી] ભુઓ કૃતેભી -પો પું
 ભુઓ કૃતેભી
 કૃતેભી પું [ભુઓ કૃતેભી] થાલલા નીચે મુકાતો
 ઘડેલો પથ્થર
 કૃતેભી સ્ત્રી ભુઓ કૃતેભી
 કૃતેભી નં લગભગ એક નેટલું નમીતનું માપ
 કૃતેભી નં ઘઉંનું પરાળ
 કૃતેભી પું નં એક વનસ્પતિ-છોડ
 કૃતેભી વિં [સ કોમલ] કૃતેભી, કૃતેભી
 કૃતેભી (-સ) પું [સ] કાચિડો
 કૃતેભી વિં [સં] કૃત પડે એવું (૨) પું કૃત (૩)
 પ્રાયશ્ચિત્ત, તત્ત ંચાંદ્રાયણ નં વણા કૃતે
 થાય એવું એક પ્રાયશ્ચિત્ત-તત્ત

કૃત વિં [સ] કરેલુ, બનાવેલુ (૨) પું કૃતયુગ
 (૩) નં કર્મકર્ણ (૪) ચારની સખ્યા ૦ક વિં
 કૃતિમ. ૦કાર્ય, ૦કૃત્ય વિં પોતાનુ કાય,
 પોતાની કર્મ પૂરી કરી ચૂક્યુ હોય એવુ (૨)
 તેના સતોષવાળુ ૦ક્ષ (-ક્રી) વિં કરેલો
 ઉપકાર ભૂકી જાય એવુ, નિમકહરામ ૦ક્ષતા
 શ્રીં ૦ક્ષ (-ક્રી) વિં કરેલા ઉપકારની કદર
 કરનાર, નિમકહલાલ ૦ક્ષતા સ્ત્રીં ૦નિશ્ચય
 વિં નિશ્ચય કરી ખેડેલુ ૦યુગ પું સત્યયુગ
 ૦વર્મા પું (સ) ડોરવ પક્ષનો એક ચોક્કો
 -તાપરાધ વિં [+અપગધ] ગુનેગાર
 -તાર્ય (-ર્ય) વિં [+અય (-થી)] કૃતકૃત્ય
 -તાર્યતા સ્ત્રીં -તાંજલિ વિં [+અર્થતા,
 +અજલિ] હાથ જોડી અજલિ કરેલી હોય
 એવુ -તાંત પું (સ) [+અંત] યમ (૨)
 કાળ, મૃત્યુ (૩) [ગ] કૃત્ય
 કૃતિ શ્રીં [સ] કાર્ય, કામ (૨) ગચના, સર્જન (૩)
 આચરણ, કરણી ૦ચૈર્ય નં (સાહિત્ય-
 કળાદિની) કૃતિ ચોરવી તે, તદ્દગી, 'પ્લેગિયા-
 રિઝમ' ૦સ ગ્રહ પું લખાણોના સગ્રહ
 કૃતી વિં [સ] કૃતકૃત્ય (૨) લાગ્યશાળી (૩)
 પ્રવીણ, કુશળ (૪) વિદ્વાન (૫) ધાર્મિક, ધર્મને
 અનુસન્નાર
 કૃતપ્રત્યય પું [સ] ધાતુને લાગી નવો શબ્દ
 બનાવતો પ્રત્યય (વ્યા) જેમકે, અક (મારક)
 આમણુ (ડરામણુ) ઇં
 કૃત્તિકા સ્ત્રીં [સ] ત્રીજુ નક્ષત્ર
 કૃત્ય નં [સ] કાર્ય, કામ (૨) આચરણ (૩)
 ભૂમિતિમા રચના કરવાને અગેના સિદ્ધાંત;
 'પ્રોબ્લેમ' [ગ]
 કૃત્યા સ્ત્રીં [સ] મેકી દેવી, મેલડી (૨) ડાકણ,
 વતરી, ચુડેલ (૩) જાડુ કન્નારી સ્ત્રી (૪)
 કંકશા, શખાણી
 કૃત્તિમ વિં [સ] બનાવડી. ૦તા શ્રીં. ૦પણુ નં
 કૃત્તન વિં [સ] બધુ: આણુ, સમગ્ર
 કૃદત પું. નં [સ] ધાતુને કાળ કે અર્થવાચક
 પ્રત્યય લાગવાથી બનતુ અપૂર્ણ અર્થવાચક
 રૂપ જેમકે કરતુ, કરનાર, કરવ, કરેલુ ઇં
 કૃપ, -પાચાર્ય પું [સ] (સ) દ્રોણનો સાળો

કૃપણુ વિં [સ] કબૂસ ૦તા સ્ત્રીં
 કૃપા સ્ત્રીં [સ] મહેરબાની (૨) દયા ૦દષ્ટિ
 સ્ત્રીં કૃપાની દષ્ટિ, રહેમનજર ૦નાથ પું
 કૃપા કરવી જેના હાથની વાત છે એ ૦નિધાન
 નં, ૦નિધિ પું કૃપાનો લકાર તે ૦પત્ર
 પું, નં (વિવેકની લાપમા) પત્ર, કાગળ
 ૦પાત્ર વિં (૨) નં કૃપાને યોગ્ય હોય તે
 ૦વત, ૦વાત વિં કૃપાણુ ૦સિ ધુ પું
 કૃપાનો સાગર તે ૦ળ (-ળુ) વિં દયાળુ
 કૃપાણુ પું [સ] તરવાર, ખડ્ગ
 કૃષિ પું [સ] કીડો (૨) પેટમાનો એક છવ,
 કરમિયો ૦ક્ષ વિં કૃષિનો નાશ કરે એવુ
 કૃશ વિં [સ] કુખળ, સૂક (૨) પાતળુ, નાજુક.
 ૦તા શ્રીં -શાંગ વિં [+અગ] કૃશ અગ -
 શરીરવાળુ -શાંગી વિં સ્ત્રીં કૃશ - નાજુક
 શરીરવાળી [વાની (૨) ખીચડી
 કૃશ (-સ) ર પું [સ] દૂન, તલ અને ભાતની એક
 કૃશાનુ પું [સ] અગ્રિ
 કૃશાંગ, -ગી જુઓ 'કૃશ'મા
 કૃશોદરી વિં સ્ત્રીં [સ] પાનળી કેડવાળી
 કૃષિ સ્ત્રીં [સ] ખેતી ૦ક પું કૃષિકાર ૦કર્મ
 નં ખેતીનુ કામ ૦કાર' પું ખેડૂ ૦દાસ
 પું ખેતીને અગે રાખેલો ગુલામ, 'સર્ક'
 ૦દાસત્ત્વ નં ખેતીને અગેની ગુલામી,
 'સર્કડમ' ૦યત્ર નં ખેતીનુ યત્ર (હળ
 ઇલાદિ)
 કૃષીવલ પું [સ] ખેડૂત
 કૃષ્ટ વિં [સ] તાણેલુ, ખેચેલુ, ખેચી કાઢેલું
 (૨) આકર્ષાયેલું (૩) ખેડેલુ
 કૃષ્ણુ વિં [સ] શ્યામ, કાળુ (૨) પું (સ)
 વિષ્ણુનો આડમો અવતાર ૦પક્ષ પું, નં
 અધાત્રિયુ ૦પદ્મી શ્રીં એક પદ્મી ૦મંડલ
 (-ળ) નં આખની કીકીની આજુબાજુનો
 વર્તુલાકાર કાળો ભાગ ૦મુખ વિં શ્યામ
 મુખવાળુ ૦લવણુ નં એક ક્ષાર, સચળ
 ૦વદ્દલી સ્ત્રીં કાળી તુલસી ૦શૃંગી સ્ત્રીં
 કાળા શીંગવાળી તે-જે સ ૦સાર પું
 કાળિયાર, મૃગ -જણા સ્ત્રીં (સ) દ્રોપદી
 (૨) દક્ષિણ હિંદની એક નદી -જણાગર (-ર)

[+અગર (-ર)], -ખણાગાર નં [+અગાર]
 કાણુ અગર -ખણાગાર નં [+અગાર]
 કાળિયારનુ ચામડું -ખણાપર્ણુ નં [+અર્પણ]
 કૃણ ભગવાનને અર્પણ કરતુ છે, ઈશ્વરાર્પણ
 -ખણાવતાર પું [+અવતાર] વિષ્ણુને
 આહમે અવતાર -ખણાટમી સ્ત્રીં [+
 અટમી] કૃષ્ણની નમતિયિ, શ્રાવણ વદ ૮
 કૃષ્ણસ નં [સં] રતી, ગુન્નસ
 કૃષ્ણમર, કૃષ્ણા, કૃષ્ણાગાર, કૃષ્ણાગિન,
 કૃષ્ણાર્પણ, કૃષ્ણાવતાર, કૃષ્ણાટમી
 ભુઓ 'કૃષ્ણ'મા
 કૃષ્ણી સ્ત્રીં [મ] અવાગી ગત
 કૃસર પું [મ] ભુઓ કૃશ
 કે (કે) અં [ફા. કિ] અથવા, યા, વા (ર)
 આકાશામૃતક ઉભયાન્વથી ઉદાં 'મે' એને
 કહ્યું કે આવ, કારણ કે, જેમ કે, કેમ કે' (૩)
 વાચ્યને અતે આવતા પ્રશ્નાર્થમૃતક. ઉદાં
 કહ્યું કે? (૪) નિર્વચક મળવડ 'જે' સં
 આગળ આમ વપગય છે. 'નળ ગત, કે
 જેને નનવાસ લોગવવો પડ્યો હતો. તે .'
 (૫) એટલે, એથી નગ્ન ઉદાં 'વહુતુ જરાક
 કાઈ કહીએ છીએ કે ચાહેડા ચહે છે'
 કેક સ્ત્રીં [કં] વિશાયતી ઢમે કરાતી, કચોળી
 જેવી એક વાતી-મીઠાઈ [રાલ
 કેકય પું [સ] (સ) એક પ્રાચીન દેશ (ર) ને દેગનો
 કેકર વિં [સ] ખાડુ
 કેકા સ્ત્રીં [સ] મોરની વાણી ૦રવ પું
 કેકનો અવાજ, ટહુકાં ૦વસ (-ળ) પું મોર
 ૦વસિ (-લી) સ્ત્રીં મોગના ટહુકાંની હા -
 પંપરા. -ઝિન્, -ડી પું મોગ [શિવાટ
 કેકાણુ પું [મ મ. કોંકાણે] થોડો (ર) [રવં]
 કેટલું વિં [સ કિયત્, પ્રા કેતિલ] (માપ,
 સંખ્યા કે કદમા) શા માપતુ -પ્રમાણુ ?
 (પ્રશ્નાર્થક) [કેટલી વીણીએ -કેટલે વીણે
 સો થાય છે? -કેટલી મહેનત પડે છે,
 (કોઈ વાતમા) કેટલી પચાત ને શ્રમ કંવાના
 રહેલા છે તે ખ્યાલ] ૦ડ, ૦એક વિં અમુક
 માપ કે પ્રમાણુ (અનિશ્ચિતાર્થક) કેટલું
 અતુ, કેટલુંય વિં થોડું કે સાવાણ નહિ,

પણ અનિશ્ચિત છતા પ્રમાણમા ઘણું (માપ,
 સંખ્યા કે કદ)
 કેક (કેક), સ્ત્રીં [સ. કાટિ, પ્રા કહિ] શરીરનો
 મધ્ય ભાગ, કમર [-ઝાકવી = શરણુ લેતુ
 (ર) કેકે વા આવવો કેક (-રો)ના કટકા
 થવા = કેકમા સખત દુખતુ, ખૂબ થાક લોગ-
 વાથી કેક દુખવી કેકના મ કોડા ભુદા થઈ
 જવા, વછૂટી જવા = (માગી કે ધાકથી)
 કેકો ભાગી જવી કેકપોતિયું કરવું = કેક
 મુધી નાહતુ કેક (-રો) ભાગવી = ખૂબ
 માગતુ (ર) (ટટાર રહી ન શકે -કરી ઊભુ ન
 થાય તે ગતે) ભુઓ તોડી નાખવો, મૂગ
 ભેર ન રહેવા દેતુ, ખર ભેર તોડી નાખતુ
 (૩) અંકિં કેક નખળી થવી, તેનુ ભેર
 વટતુ -મરડવી = નીચા નમતુ -મરડીને
 ઊભા રહેતુ = નારાજ પતાવવી, પૂઠ દેરવવી
 કેકમાં લાકડું ઘાલ્યું હોયું = શરીર વાળી
 ન શકતુ (જેમ કે ધાકથી કે અન્ધાર્ય જવાથી)
 કેકે તેડયું, લેયું = કેક ઉપર ખેસાડતુ, ઊચકતુ
 (જેમ કે ખાળકને)] ૦ભાગલું, ૦યું (-રો)
 ભાંગલું વિં કેકમાથી ભાગી ગયેલું -વળી
 ગયેલું, ટટાં ન ગ્હી ગકે તેવું (ર) [લા] સુરત,
 આણસુ ૦વા અં કેક મુવી આવે એમ
 (ર) પું એક રોગ, કેકનો વા
 કેક સ્ત્રીં ભુઓ કેકો, પીછો, પૂઠ [-મૂકવી,
 -પકડવી, -લેવી = ભુઓ 'કેકો'મા]
 ૦વો પું વાગસ, કરજન -કે અં પૂઠ,
 પાછળ
 કેકિયું (ક) નં [કેક પરથી] કેક મુધી આવે
 એવુ બદન, બડી +
 કેકી સ્ત્રીં [કેકો પરથી] સાકડો વગરગ્નો, પગથી
 કેકે અં [કેક પરથી] પૂઠ, પાછળ [-પકડુ,
 ભાગલું, લાગલું, મ ડું = પાછળ ને પાછળ
 મહ્યા રહેતુ (ર) પચવતુ, મતાવતુ]
 કેકો પું પગગ્નો (ર) પીછો, પૂઠ (૩) છેડો,
 અત (૪) [લા] સતામણી [-મૂકવો =
 પાછળ લાગવાતુ જતુ કરતુ, પીછો છોડવો.
 -પકડવો, લેવો = પીછો પકડવો, પાછળ
 પકડુ કે લાગતુ (ર) સતામ્યા ડું]

કેણી (કે), ઓમ, ઓપા, ઓમ(-ગા) અં
[જુઓ કાણ] કઈ બાણ ?

કેતક પું [સ] એક વનસ્પતિ, કવડો (૨)
અખોડા પર ખોસવાનું એક ઘરેણું -કી
સ્ત્રીં એક ફૂલઝાડ (૨) એ ઝાડનું પાન
-કીપ્રખધ પું એક ચિત્રકાવ્ય

કેતન નં [સં] ચિહ્ન (૨) ધન (૩) ઘર;
નિવાસસ્થાન

કેતુ પું [સ] એક ગ્રહ; ધૂમકેતુ (૨) ધન,
નિશાન ૦૬૬ પું ધનનો કારો ઓમાળ
પું (સ) નવ ખડોમાનો એક, જળુદ્રીપનો
પશ્ચિમ ભાગ (૨) એક છદ. ઓમુખ નં
ધૂમકેતુનું મો [+ કેટલુ

કેતુ (-તુ) વિં [સ કિયત્, પ્રા કેત્ત(૦અ)]
કેતલિક વિં (૨) પું [ક] એ નામના એક
ખ્રિસ્તી સંપ્રદાયનું (માણસ)

કેયાં(-થે) અં [સ કુત્ર, અપ.કેત્યુ] (સુ)
ક્યા (૨) કોઈ પણ જગ્યાએ (૩) કોક જગ્યાએ
કેથે પું [ક] (સં) પૂર્વ ચીનનું પ્રાચીન નામ
કેદ (કે) વિં [અ] બધનયુક્ત (૨) સ્ત્રીં એવી
ગિયતિ (-કંઠુ, પકંઠુ, -મા ખોસવુ,
નાખવું) ઓખાનું નં જેલ, કારાગાર,
તુરગ -દી વિં કેદમા પડેલુ (૨) કેદ કરેલું

(૩) પું કેદ કરેલો માણસ, બંદીવાન
કેદાર પું, નં, [સં] ખેતર(૨) પું હિમાલયનું
એક શિખર ઓનાથ પું (સ.) શિવ (૨)
હિમાલયનું એક યાત્રાસ્થાન

કેદાર(-રો) પું [સ] એક રાગ [કેદારો
કરવો = મોટું પરાક્રમ કરવું; મોટું ભેર મારવું
(૨) [લા] લગાના લાઈ જેવું કંઠુ બાંધવું]
કે દી અં [કે=કયે, દી=દિવમે] (કા, સુ)
કયે દહાડે? ક્યારે?

કેદી (કે) વિં (૨) પું જુઓ 'કેદ'મા
કેનું વિં કેાનું?

કેન્ચામ [ક] નં એક ભતતુ ભડું કપડું

કેપ્ટન પું [ક] જુઓ કપ્તાન

કેક(કે)પું સ્ત્રીં [ફા] નશો, ઘેન [-ઊતરવો =
નશો દૂર થવો નશામાથી પાછું ઠેકાણે આવવું
-કરવો = કેરી ચીજ ખાવી પીવી (તેની

આદત હોવી) -ચડવો = નશાની અસર
થવી, કેદમાં પડવું = કેરી બનવું, તેના
બધાણી થવું] -કી વિં કેકવાળું; કેક ચઢે એવું
કેન્ચિત (કે) સ્ત્રીં [અ] અવિકારી આગળ
રજૂ કરાતી હકીકત

કેખાલા નં [હિદ્રુ] ચહૂદી વિદ્વાનોમા પ્રચલિત
એવું ગુપ્તજ્ઞાન [આગખોટની]

કેખિન સ્ત્રીં [ક] નાની ઓરડી (જેમ કે
કેમ (કે) અં [સ કિમ્? કયમ્? અપ કેમ]
શા કાણે? શા માટે? (૨) કેવી રીતે? (૩)
પ્રશ્નાર્થસૂચક અવ્યય. 'તમે જશો કેમ?'
[કેમે કરતાં, કેમે કરીને = કોઈ પણ
ઉપાયે કેમ છે? = શી બબઝં છે? (બબઝ-
અતઃ પૂછવાનો સામાન્ય કુશળપ્રશ્ન.)

કેમ કે, કેમ જે અં કાણ કે

કેમ રે અં (ધમકાવવા માટે) કેમ અલ્યા?

કેમેરા પું [કે] ફોટો પાડવાનું યંત્ર

કેથૂર નં [સ] બાળુખધ, બેરખો

કેર (કે) પું [અ કહ] મહા નાશ - જુલમ;
ગજબ [-ચર્તવો = જુલમ થવો બધે જુલમ
ફેલાવો] [ઓની હાર

કેરખી સ્ત્રીં કાગરી (૨) સોનાની ગોળ ધીપકી
કેરડી (કે) સ્ત્રીં. -કો પું [મ ક્રકર, પ્રા
કયર] એક વનસ્પતિ. -કુ નં તેનું ફળ કેરુ
કેરખો (કે) પું એક નાચ કરવો (૨) એમા
ગવાનું ગાયન (૩) એનો ગગ (૪) [ફા
કહવા] સુગંધી ગુદર જેવો એક પદાર્થ
(તેના પાગ ફીંગે રાખે છે)

કેરમ નં [કે?] (લખોદીદાવ જેવી) પાટિયા
પર રમાતી એક રમત

કેરલ(-ળ) પું [સ] (સ) મલખાર પ્રાત

કેરાર સ્ત્રીં ઘોડાની એક ભત (૨) નં પૂળ
કે દવાના ઉપયોગમા આવતી વનસ્પતિના
તંતુની એક વસ્તુ (૩) પુષ્પની અદરના તંતુ

કેરાંખોરાં (કે) નં અં વં [લા] કેરાંખોર
જેવું નજીવું - માલ વગરનું, લાજમૂળા (ચ)

કેરી (કે) સ્ત્રીં [મ કૈરી = કાચી કેરી પ્રા
કયર = કેરુ પરથી?] આખાનું ફળ ઓગાળો
પું કેરીની મોસમ

કેસર (કે) નં [જુઓ કેસરી] કેસરીનું કળ
કેસર [કે કર] (પ) નું (છ) વિભક્તિનો અર્થ
ખતાવે છે)

કેસર નં એક પક્ષી

કેસરીની નં [કે] આસનેલ

કેલ વિં એક (વેપારીનો સંકેત) (૨) પું
[ન કેલ=કેળવણી ઉપરથી] કેળવેલો ચૂનો,
છેનો કાલ. [-દેવો=ભીતને ચૂનાનું પક
ચલાવવું. કેલનો પાયો=મજબૂત પાયો]

કેલપડી વિં અગિયાર (વેપારીનો સંકેત)

કેલિ (-કી) સ્ત્રીં [સ] કીડા, ગમત (૨) ગતિ-
કીડા, મૈથુન

કેવડુ વિં [સ. કિયત્, ગ્રા કેવડ્ય; અપ
કેવડ, મ કેવડા] (માપ, ૬૬ કે વયમા)
કેવડુ મોટું ? ૦૬ વિં આશરે કેવડું ? ૦૫
વિં અનિશ્ચિત છતાં પ્રમાણમા મોટું

કેવડો પું [સ. કેવક] એક ઝાડ (૨) એનો
ડોડો -કિયું વિં કેવડામા ગળેલું, કેવડાની
સુગંધીવાળું

કેવરી સ્ત્રીં એક પક્ષી

કેવલ(-ળ) વિં [સ.] શુદ્ધ, નિર્મેળ (૨) માત્ર,
કક્ષ(૩)એકમાત્ર (૪) અં સાવ, છેડે ૦જ્ઞાન
નં આનિશ્ચય, વિશુદ્ધ જ્ઞાન ૦વામ નં
મુક્તિપદ, ૦ચતિરેડી વિંમાત્ર વ્યાપ્તિરેક-
વ્યાપ્તિવાળું (સાવન કે અનુમાન) [ન્યા]
-લાઠૈત પું [+મઠૈત] ગ કરાચાર્યે સ્થાપેલો
છવ અને બ્રહ્મના અદ્વૈતનો સિદ્ધાંત -લાઠૈત-
વાદી વિં (૨) પું કેવલાઠૈતમા માનનાર
-લાન્વચી વિં માત્ર અન્વયવ્યાપ્તિવાળું
(સાવન કે અનુમાન) [ન્યા]. -કી(-ળી)
વિં કેવલાઠૈતમા માનનાર (૨) [ન્યા] કેવલ-
જ્ઞાન જેને પ્રાપ્ત થયું હોય તે (૩) સ્ત્રીં ચેતન
અને અચેતનની એકતાનો સિદ્ધાંત

કેવળ વિં (૨) અં જુઓ કેવલ ૦પણું નં
કેવલ્ય ૦પ્રયોગી વિં (વ્યા) કેવળ ઉગાર
દર્શાવેનો (અવ્યય) -ળી વિં જુઓ કેવલી
કે વારે અં ક્યારે ? (સુ)

કેવાળ સ્ત્રીં મકાનની મેડીનો નાનો ન્વેગ
કેવું વિં [સ. કોઈશ્મ ? અપ કેહ ?] ક્યા

પ્રકારનું ? (પ્રશ્નાર્થક કે ઉત્તરગ્વાચક) ૦૬ વિં
કેવું ? (પ્રશ્નાર્થક ને સંધક અનિશ્ચિતાર્થવાચક)
૦૫ વિં અજ્ઞાત અનિશ્ચિત પ્રકારનું

કેશ પું ૫૦ વં [સ] વાળ [-ઉતરવાવા,
કટાવવા=વાળ કપાની નાખવા મૂલવવું
-કપી લેવા=[લા] છેતરી જવું વૃન્સાન
જવું -રખવા=વાળ વધારવા (હનમન ન
ગંગવતી)] ૦કલાપ પું કેશનો સમૂહ (૨)
અખોડો, વેણી ૦નલિકા સ્ત્રીં વાળ જેવી
પાતળી સ્પર્શાલિની, 'કેપિલરી' ૦પાશ પું
વેણી, ચોટલો ૦ભાર પું કચભાર, અખોડો,
ચોટલો ૦રે ધ્ર નં વાળનું છિદ્ર ૦રેજ પું
એક પક્ષી ૦લુ ચન નં વાળ ખૂટી ગઈવા તે
૦વાલિની સ્ત્રીં કેશનલિકા ૦સાધન નં
માયું ઓળવું-વેણી ગૂંથવી તે -શાકર્ષણ
નં [+આકર્ષણ] કેશવાલિનીમાનું (પ્રવહી
પદાર્થનું) આકર્ષણ-ખેચાણ -શાકેશિ અં
[સ] સામસામા વાળની ખેંચાખેચી કરીને
-શાળ વિંકેશવાળું -શિની સ્ત્રીં [સ] એક
વનસ્પતિ, જટામાસી (૨) સુ દરલાખા કેશવાળી
સ્ત્રી (૩) [સ] હર્ગી, -શી પું [સ] સિદ (૨)
ઘોડો (૩) [સ] કુખે સહામેલો એક ગદ્યમ
કેશ(-સ)ર નં [સ] જુઓ કેસર -રી વિં
(૨) પું જુઓ કેસરી

કેશવ પું [સ.] શ્રીકૃષ્ણ

કેશવાલિની સ્ત્રીં [સ] જુઓ 'કેશ'મા

કેશવાળી સ્ત્રીં સિદ્ધેઘોડાની ગરદન ઉપરના ટેંગ

કેશાકર્ષણ નં [સ] જુઓ 'કેશ મા

કેશાકેશિ અં [સ] જુઓ 'કેશ મા

કેશાળ, કેશિની, કેશી જુઓ 'કેશ મા

કેસ પું [કે] મુકદ્દમા, કામ (૨) દંતી કેતને વિધેની
હકીકતનો દવાખાનામા કમતો કાગળ (૩) કાઈ
અમુક બાબત કે કિસ્સો યા તે સબધમા
આવતી વ્યક્તિ [-ચાલવો=મુકદ્દમાનું કામ
ચાલવું. -માલવો=કેસ કંવો, કામ ચલાવવું,
દરિયાઈ અદાલતમા દાખલ કરવી]

કેસર નં [સ] એક વનસ્પતિ (૨) તેના ફૂલની
અંદર વચ્ચે કીંગનો મુગધીકાંડેરો -નહુ (૩)
હરકોઈ ફૂલની અંદર થતો તલુ (૪) સ્ત્રીં વાળ

ખ

ખ પું [સ] કંઠસ્થાની ખીજો વ્યંજન (૨)
 સૂર્ય (૩) નં પોલાણ, આકાશ (૪) શૂન્ય,
 મીઠું (૫) મીઠાનો સંકેત (પદ્યમા) (૬)
 હરકોઈ નક્ષત્રથી દસમું નક્ષત્ર ઠકારાંત વિં
 છેડે ખકારવાળું ંખખુ નં + ખકાર. ંખખો
 પું ખકાર (૨) (તોછડાઈમા) બ્રહ્મક્ષત્રિય
 કામનો માણસ ંગુણ પું 'ઝીરો કેકેટર'
 [ગ] ંપુષ્પ નં આકાશકુસુમ, મિથ્યા
 કલ્પના ંમધ્ય નં આકાશનું માથા ઉપરનું
 બિંદુ ંસ્વસ્તિક પું ક્ષિતિજ [ખાઈ
 ખઈ પું + [સ ક્ષય, પ્રા. સ્વ] ક્ષયરોગ (૨) ભુઓ
 ખખ વિં ખખળી ગયેલું, જાણ
 ખખડધન વિં [સ સ્વસ્તિક + ધન] (ખાસ
 કરીને વૃદ્ધ છતાં) મનખૂત ખાંધાનું (૨) દમામ-
 દાર, લગ્ન [અવાજ થવો
 ખ(ંડ)ખડવું અંકિં (૨વં) ખડખડ એવો
 ખ(ંડ)ખડાટ પું (૨વં) ખખડવાથી થતો
 અવાજ -વૃક્ષ સંકિં ખડખડ અવાજ કરવો
 (૨) [લા] ધમકાવવું (૩) મારવું (જેમ કે ઘોલ)
 ખખરખખર અં [ખખર (ખખળવું) + વખર
 (સ વિકિર્ = વેરવું)] દોહણ હોય એમ,
 આમ તેમ પડ્યું હોય એમ
 ખ(ંર)ખરવું અંકિં લાગવું, બળાપો - શોક
 થવો, સાલવું (૨) ખૂચવું (આખમા) (૩)
 ખખળવું ૩ ભુઓ (૪) ખરખર એવો અવાજ
 થવો (૫) સંકિં કુ ખ દેવું
 ખ(ંર)ખરી સ્ત્રીં [૨વં] ગળામા ખાંડેલો કંદ
 કે ખાંધેલી વસ્તુનો લાગ (જેનાથી અવાજ
 ખોખરો થાય છે) (૨) ગાતી વખતે સૂર
 ક પાવવો તે (૩) મૂર. અવાજ (૪) ચિતા
 ચટપટી [-ખાંચી = ગળામા કંદ લરાવો]
 ખ(ંર)ખરો પું [૨વં] શોક, સતાપ (૨)
 પરતાવો, પશ્ચાત્તાપ (૩) શક, અ દેશી
 [-કરવો = શોક કરવો (૨) લૌકિકે જવું
 -કાઢી નાખવો = સ દેહ દૂર કરવો -થવો =

પરતાવો થવો. ખખરે જવું = ખરખરો કરવા
 જવું, લૌકિકે જવું]
 ખ(ંળ)ખળવું વિં [ખખળવું 'નુ વંકું] ખૂખ
 ઊતું, ઊકળતું (૨) ખળ ખળ કરતું વહેતું
 ખ(ંળ)ખળવું અંકિં (૨વં) ખૂખ ઊતું થવું;
 ઊકળવું (૨) વહેતા ખળખળ અવાજ કરવો
 (૩) [સ સ્વસ્તિક, પ્રા સ્વલ?] ખાંધાનું હાલી
 ઊઠવું: ખખ - જર્ણ - અશક્ત થવું
 ખખખાવવું સંકિં 'ખખળવું'નું પ્રેરક (૨)
 (૨વં) ઘણા પાણીથી ઘોણું (૩) (નાણું)
 કઠાવવું, પટાવી લેવું
 ખખખુ નં, -ખખો પું ભુઓ 'ખ'મા
 ખગ પું [સ] પક્ષી (૨) ગ્રહ (૩) તારો (૪)
 સૂર્ય (૫) દેવ (૬) નવની સંજા ંપતિ પું
 પક્ષીઓનો રાત - ગરુડ (૨) હસ ંવાહન
 પું (સ) વિંજી - ગાકાર વિં [+ આકાર]
 આણું, ચડિત (૨) સુદર - ગાધિપ, -ગેશ,
 -ગેન્દ્ર પું (સ) [+ અધિપ, ધર્શ ધન્દ્ર] ગરુડ
 -ગાસન પું [+ આસન] (સ) ઉદ્યાચલ
 (૨) વિંજી
 ખગુણ પું [સ] ભુઓ 'ખ'મા
 ખગોલ(-ળ) પું [સ] ગગનમંડળ. ંગણિત
 નં ખગોળના પદાર્થોની ગતિ વગેરેનું ગણિત.
 ંવિદ્યા સ્ત્રીં ગ્રહનક્ષત્ર ઇત્યાદિ સમધી શાસ્ત્ર
 ંવેત્તા, ંશાસ્ત્રી પું ખગોળવિદ્યાનો નાણકાર
 ંશાસ્ત્ર નં ખગોળવિદ્યા [તરવાર
 ખગ્ગ નં ંરીસ્ટ્રીં [સ સ્વદ્ગ, પ્રા સ્વગ] + ખડ્ગ,
 ખગ્ગા પું + [ભુઓ ખગ] પક્ષી (૫) (૨)
 'આકાશ [પૂર્ણ ગ્રહણ
 ખગ્રાસ પું [સ] સૂર્ય, ચંદ્ર કે કેઈ પણ ગ્રહનું
 ખચ(-ચ) અં [સ સ્વસ્તિક = ખેચી ખાંધવું]
 ખેચીને, સખત રીતે (૨) [૨વં] અંદર પેસી
 જવા કે લોકવાનો કે તેથી ઊલટી ક્રિયાનો
 રવ (અચ દર્શને સગીન પેસી ગયું, અચ દર્શને
 ખેચી કાઢવું)

અચકાવણું સંકિં [અચ (૨વ૦) ઉપરથી]
 અચ દ્યને ખોસી દેવુ
 અચકાવું અંકિં [‘અચકા’ ઉપરથી] અચકાવુ,
 અચકવુ (૨) પાછા પકવુ
 અચકા પું [અચ (૨વ૦) ઉપરથી] સપાટી પર
 પડેલો ખાડો - ખાચો (૨) અચકાવ; અતરાય
 અચઅચવું અંકિં [૨વ૦] અચ અચ એવો
 અવાજ થવો કે કંગવો (૨) [ભુઓ અચ] ખીચો-
 ખીચ લરાવુ, લિહાવુ
 અચર નં અચર -રી સ્ત્રીં અચરની માદા
 -ર નં નિર્માલ્ય - અચર જેવું થોડું (૨)
 વિં ઘરું, નખણુ [ભુઓ ‘અચર’મા
 અચર નં ભુવાનતુ મરણ (૨) વિં (૩) નં
 અચવુ સં કિં [સ સ્વ ઉપરથી] જહવુ,
 ખેસાડવુ (૨) ખીચોખીચ લરવુ - લાહવુ
 અચાઅચ અં [૨વ૦] અચ અચ (૨) ખીચોખીચ
 અચાઅચી અં અચીત, અવન્ય (૨) સ્ત્રીં
 ગિરદી, લીડ
 અચિત વિં [સ] જડેલુ, ખેસાડેલુ
 અચીત અં [મં ન સ્વચિ(—વી)ત] જરે,
 અવન્ય - તાઈ સ્ત્રીં ખાતરી, ચોકસાઈ
 અચૂક અચૂક અં અહૂકઅહૂક, ઊછળતુ અને
 ધીર ચાલતુ હોય તેમ (ચોડાની ચાલ માટે)
 અચોઅચ અં [ભુઓ અચ] ભચોઅચ (૨)
 ખીચોખીચ
 અચ્ય અં ભુઓ અચ
 અચર નં [જિં] થોડો અને ગવેડુ એ બનેલી
 મિશ્ર જાતિતુ પ્રાણી [ખં જવાળવુ
 ખજવાળ સ્ત્રીં ભુઓ ખજવાળ ઠણું સંકિં
 ખજનચી પું [ફા] ખજનાનો ઉપરી, કાપાધ્યક્ષ
 ખજનદાર વિં ખજનાવાળો
 ખજ(-છ) ને પું [જ] નાણુ રાખવાની જગા,
 ભંડાર (૨) [લા] વન, દોલત (૩) હથિયાં લરવાની
 ખેલ કે ખાકાવાળો પટો (૪) ખંદૂકમાતુ ગોળી
 લગવાનું ખાતુ (૫) ચલમમા ગડાકું મૂકવાનો
 ખાડો (૬) મીઠું પકવવાનો અગર [ખજને
 પહણું = વખારે પહણુ, કોઈ લાવ પૂજે નહીં -
 ચિંતા કરે નહીં તેવી સ્થિતિમા પહણુ (૨) ઠેકાણે
 પહણુ, જગાએ ગોઠવાઈ જવું.]

ખજૂર નં [સ સ્વજૂર, પ્રા સ્વજૂર] એક ફળ,
 જે સુકાવાથી ખારેક અને છે [-ટોપરાં કરવા =
 (ખાળકને) પીઠ પર લઈ ખજૂર ટોપરા વેચના
 હોઈએ એમ રમત કે ખેલ કરવો] -રી સ્ત્રીં
 ખજૂરુ ઝાંડ (૨) [સુ] ખજૂર -રી ભાત
 સ્ત્રીં ખજૂરીના પાદડાની ભાત -ર નં
 ખજૂરીની ભાતનું ઝાંડ, જે માથી તાડી નીકળે છે
 ખજૂરી સ્ત્રીં [સ. સ્વજૂ, પ્રા. સ્વજૂ] ખજવાળ
 લાગે એવા નાના નાના કાટા (૨) ખજવાળ (૩)
 [‘ખજૂર’ ઉપરથી] એક મીઠાઈ (૪) ભુઓ
 ‘ખજૂર’મા ખજૂર નં ભુઓ ‘ખજૂર’મા
 ખજૂરો પું [સ સ્વજૂ + સ્વજૂરકા] + કાનખજૂરો
 ખટ વિં [સ પટ] છ ઠંડેરમ, ઠંડેરમ નંખં
 વં બ્રાહ્મણે કરવાના છ ધર્મકાર્યો (યજન,
 યાજન, અધ્યયન, અધ્યાપન, દાન અને
 પ્રતિગ્રહ) (૨) ધર્મ સખધી નિત્યકર્મ
 ખટ પું [સ જઠ, મ] ડંગ, લખાડ આદમી (૨)
 [મ.] એક રાગ (૩) અં [૨વ૦]
 ખટક સ્ત્રીં [ભુઓ ખટકવું] ખટકો (૨) ચાનક
 ખટક ખટક અં [૨વ૦] ખટ ખટ અવાજ થાય
 એમ
 ખટકવું અંકિં [૨વ૦, પ્રા. સ્વટક્કય, હિં સ્વટકના,
 મ સ્વટકળે] કાકરીની પેઠે ખૂચવુ, ભોકાવુ,
 સાલવુ (૨) અદરથી લાગવુ, પશ્ચાતાપ થવો
 ખટકો પું [ભુઓ ખટકવું] ખટકવું કે તેનો
 અવાજ ચાપીટા (૨) હરકત, નડતર (૩) રાંક,
 અદેશો (૪) ચાનક, કાળજી [-આવવો = નડવુ,
 ખટકવુ, ખટકો લાગવો કે વલો - રાખવો =
 મનમા અદેશો કે કશું ખટકે એવું હોવું (૨)
 ચાનક કે ચિતા ગખવી]
 ખટખટ સ્ત્રીં [૨વ૦, સરં હિ, મ] ખટ
 ખટ એવો અવાજ (૨) હરકત, નડતર (૩)
 પચાત, માથાફટ -ટારો પું કટાળો આવે
 એવી માથાગીક, કચકચાટ
 ખટગુણ પું ખં વં [સ પટ + ગુણ] છ ગુણ
 (ઉદ્યોગ, સાહસ, ધૈર્ય, ખળ, બુદ્ધિ ને પરાક્રમ)
 ખટચક, નંખં વં [સ પટ + ચક્ર] [યોગ]
 શરીરની અંદરના છ ચક્રો (આવાર, લિંગ
 નાભિ, અનાહત, કંઠ અને મૂર્ધ)

અટદર્શન નંબર ૧૦૦ [સ. પટ્+દર્શન] જુઓ
અટશાસ્ત્ર [પ્રપંચી]

અટનટ વિં [જુઓ અટ+નટ, મ.] નટઅટ,

અટપટ સ્ત્રીં [રવં? સ. ઘટપટ? સરં મ, ઠિં]

યુક્તિપ્રયુક્તિથી કામ સાધી લેવાની તજવીજ,

પ્રાપ્તિયુક્તિ ગોઠવણ (૨) ગોઠવણ (૩) કડાકૂટ,

પ ચાત [અટપટમાં પડયું = અટપટ કરવામા

રોડાડુ કે ફસાડુ ચા માથુ મારવું.] ઠંડું

અંકિં અટપટ કરવી -ટિયું વિં અટપટ-

વાળુ, કડાકૂટિયુ (૨) અટપટી, કારગતની

-ટી વિં અટપટિયું, કારસ્તાની

અટપટ પું [સ પટ્+પટ] છ પગવાળા પ્રાણી-

ઓનો વર્ગ (૨) ભમરો (૩) મધમાખ (૪) જુ

અટખાકી સ્ત્રીં [અટ-શઠ+ખાકી?] વસૂલ

ન આવી શકે એવું લેણું (૨) મહેસૂલમાની

વસૂલ ન થાય એવી ખાકી રકમ

અટમધુર(-રું) વિં [સ. શટ, કે. લટ્ટ+મધુર]

કંઈક ખાટા અને કંઈક મીઠા સ્વાદવાળું

અટમલ પું [હિં, મ, પ્રા લટ્ટામલ્લ પરથી?]]

માકડ [આવતું, છમાસી

અટમાસી વિં [સં સ્વટ્+નામ] છ મહિને

અટમીઠું વિં [સં.શટ, કે. લટ્ટ+મીઠું] અટમધુર

અટરસ પું ૧૦૦ [સ પટ્+રસ] છ સ્વાદ

(ખાટા, ખારો, કઠવો, તૂરો, તીખો અને ગળ્યો)

(૨) વિં છ રસ-સ્વાદવાળું, અથા રસવાળું

અટરાગ પું [સ પટ્+રાગ] છ રાગ (એક

મન પ્રમાણે ભૈરવ, માલકાશ, હિંડોળ, શ્રીરાગ,

કેદાર અને મલાર) (૨) [?] કનિયો, અણ-

ખન'વ (૩) સાસારિક જ જળ, કડાકૂટ -ગી

વિં કનિયાખો (૨) જ જળી

અટલો પું [સરં મ સ્વટલા, સ્વટલે, કા કટલે]

કુટુ બકખીલો, પરિવાર, રસાલો (૨) સગ્ગમાન,

સરભમ (૩) મુકદ્દમો (૪) ગૂચવાળાળું -

મુસ્કેલ કામ

અટવણું સં કિં [કે લટ્ટ=‘ખાટું’ ઉપરથી]

ખટાશ ચડે એમ કરવું (૨) ‘ખાટું’નું પ્રેરક,

ખટાવણું [લાભ મેળવવો

અટયું સંકિં [સરં હિં સ્વટાના]+ખાટું,

અટશાસ્ત્ર નંબર ૧૦૦ [સ પટ્+શાસ્ત્ર] હિં

તત્ત્વજ્ઞાનના છ શાસ્ત્રો-દર્શનો (સામ્ય, યોગ,
ન્યાય, વૈશેષિક, મીમાંસા અને વેદાંત)

ખટાઈ સ્ત્રીં [કે. લટ્ટ, હિં, મ] ખટાપણું

(૨) ખાટી વસ્તુ [કરે એવું

ખટાઉ વિં [‘ખાટું’ ઉપરથી] ખટાવે-લાલ

ખટાઉ પેટાશ સ્ત્રીં હરાયા હોરની હરાણુમાધી

થતી પેદાશ

ખટાખટ અં [રવં]-ટ(-ટી) સ્ત્રીં ખટાખટ

એવો અવાજ (૨) [લા] કનિયો, તકરાર

ખટાટોપ પું [મ, સ ફટાટોપ?, ખટ(સ્વં)+

સ જાટોપ?] આડખર, (ખેટો) મોટો દેખાવ,

જરા સગ્ગા કામની જગાએ ભારે કડાકૂટનું

તોસ્તાન થવું તે [કનિયો, તકરાર

ખટાપટી સ્ત્રીં [‘અટપટ’ ઉપરથી] ગરબડ (૨)

ખટારો પું [સરં મ] ભાર ભવવાતુ ગાડું

(૨) તેના જેવું મોટું ડોઈ વાહન, ભારની

‘મોટર-લોરી’ (૩) [લા.] કર્કશ અવાજ કરે

એવું-ખરાબ વાહન (૪) ઘરવાખરો

ખટાવણું સંકિં ‘ખટાવું’, ‘ખાટું’નું પ્રેરક

ખટાડું અંકિં [‘ખાટું’ ઉપરથી] ખટાશ ચડવી,

ખાટું થવું (૨) ‘ખાટું’નું કર્મણિ

ખટાશ સ્ત્રીં [કે લટ્ટ=ખાટું ઉપરથી] જુઓ

ખટાઈ (૨) [લા] અણખનાવ

ખટુંખટું, ખટુંખટું પું [‘ખાટું’ ઉપરથી]

થોડુંક ખાટું [એક શસ્ત્ર

ખટવાંગ પું [સ.] ખોપરીના મૂકાવાળું શિવતું

ખડ નં [સ સ્વટ-હ, કે] વાસ, કડખ(૨) ખેતરમા

ઊગેલું નકામું ધાસ નોંદામણ

ખડક પું [સ?] પાણીમાનો કે જમીન ઉપરનો

પથ્થરનો ટેકરો (૨) ખરાબો ધાંદાર લેખક

ખડક(-ગ) પું (ચ) એક પ્રકારની ચૂડી

ખડકલો પું [‘ખડક’ ઉપરથી] ખડકેલી

ચીજોનો જથ્થો; ટગલો

ખડકડું સં કિં [‘ખડક’ ઉપરથી તેના જેવા

આકારે ગોઠવણું ઉપરઉપરી ગોઠવણું, સીચણું

ખડકી સ્ત્રીં [કે સ સ્વટકી] ઘર આગળની

ખાવેલી-ખારણાવાળી છટ્ટી જગા, ડેલી (૨)

ખે અથવા વધારે ઘર આગળની એક સામાન્ય

દરવાજાવાળી ગલી કે શેરી (૩) એવી જાતની -

હરવાલવાળી રચના અથવા એની ઉપરની ડેલી
ખડકું નં [બુઓ ખડકું] નાનો ખડક (૨)
પથ્થરનો કે લાકડાનો - શલ્યા કે પાટલા જેવો
- લૂગડા વેવામા વપરાતો નાનો ઝકડો [સુ., કા.]

ખડકો પુ. બુઓ ખડકેલો

ખડખડ અ. (૨૧૦) [સ. સ્વદસ્વદ, પ્રા. સ્વદસ્વદ]

ખડખડ એવો અવાજ કરીને (હસવું) (૨)

શ્રીં એવો અવાજ (૩) ખટખટ, ડખલ, પીડા,

ઉપાધિ (૪) તકગર, ખટખટ ઓભડભડ અ.

ખડખડ ભડભડ એવો અવાજ કરીને (૨)

શ્રીં એવો અવાજ (૩) ગરખડ ઓભેગ પુ.

ટટાનો પ્રસંગ ઠું વિં ખડખડ અવાજ

કરતું (૨) નં સૂકું ન બિયેર (૨) [લા.] અનરક

થતું તે [-આપડું = રત આપવી, કાઢી મૂકવું.

-મળડું] ઠું અંકિં ખડખડ અવાજ થવો

-રાટ પું ખડખડ એવો અવાજ (૨) અં

એવો અવાજ કરીને (હસવું) -હાવડું સં

કિં બુઓ ખડખડવું -હિયું વિં (૨) નં

બુઓ ખડખડતું [-આપડું, -મળડું] (૩)

વસાય ખોલાય એવી નાના નાના પાટિયાની

ખાગીખારણામા મુકાતી રચના (૪) એક ખાવાની

વાની, -હિયાં નં અં વં ઝાઝ

ખડગ નં [બુઓ ખડગ] તલવાર (૨) ગે હાતુ

શિ ગડુ (૨) બુઓ ખડક (૨)

ખડગુ નં બિલાડીની તતતુ એક હિ સક પ્રાણી

ખડધૂમ નં એક પખી [તતતો ચપો

ખડચપો પુ. [તે સ્વહુ = મોટું - ચપો] એક

ખડણુ વિં ['ખડકું' ઉપરથી સરં મ] આખા

-હરામ હાડકાતુ આળસુ (૨) [સુ.] ખડતલ

ખડતર (-લ) વિં [સં. સ્વરતર] હ ખ ખમી

શકે એવું ખરવાણ (૨) મહનત (૩) મજબૂત

ખાસતું (૪) તુચ્છ

ખડતાલ શ્રીં [સ. પટ + તાલ] છ તાલ [સ. ગીત]

(૨) કરતાલ, કાસીનેડ (૩) લાકડાની ફેડતાલ

ખડતાલ શ્રીં [સ. સુર + તાલ] લાત, પાટું

ખડતાલ (-ળ) ડું સંકિં [બુઓ 'ખડતાલ' =

લાત] ખરી વડે ઠોકડું - ખોદવું (૭) મીન

ખડતું, -તૂમ નં ખડખડતું, રખ, ખગતરફી

ખડકું નં [તે સ્વહુ = મોટું ઉપરથી] ખડકું,

પ્રવાહી પદાર્થનું નામેલું ચોસલું (૨) [ખડકું

ઉપરથી] ખૂનરું, છિટ, દોષ

ખડધાન નં ['ખડ જેવું 'ધાન' વગર ખેડે ઊગતું]

ખેડ્યા કે વાવ્યા વિના થતું ધાન (સામે, મણકી

વગેરે) (૨) હલકી તતતુ અવ

ખડધામણી શ્રીં એક વનગપતિ

ખડધાચેલું, ખડધાલ વિં [બુઓ ખડગતું]

ચાહા, ખૂનલી ધર્યાદિ થવાથી ખરાબ

યથેલું, કીડ પડી હોય તેવું, ખવાયેલું (૨)

ખરડાયેલું; મેલું (૩) ઘસાયેલું, નખળું

ખડ (-૨) પડું સંકિં [બુઓ ખડકું] ખોતગી -

ઉમેડી કાઢવું સોગું

ખડપિયું નં (૨) ગાડાતુ પછીતિયું

ખડપુ નં [બુઓ ખૂનપી] ખડપવાનુ ઓતર,

-પો પુ. બુઓ ખરપો, ખરપડો

ખડ (-૨) ખચકું વિં ખાડાખેચાવાળું, ઊચુ-

નીચું -હાઈ શ્રીં

ખડકું નં [તે સ્વહુ = મોટું ઉપરથી] નમી

ગયેલા પ્રવાહીતુ ચોસલું, ખડકું, -ખાદાર

વિં ખડખા નીકળે એવું

ખડભૂચ (-ચુ) નં [સ. સ્વર્ણ, ફા. સ્વર્ણ] એક

ફળ, તરખૂચ -ચી શ્રીં તેનો વેલો, તખૂચી

ખડભડ શ્રીં [૨૧૦] એવો અવાજ (૨) ગખડ,

ધાધલ (૩) કનિયો, ખોલાખોડી (૪) હખલ ઠું

અં કિં ખડભડ અવાજ થવો (૨) ખોલા-

ખોડી થવી -હાટ પું ખડભડ અવાજ (૨)

ગરખડ, ધાધલ

ખડસા (-મી) કડી શ્રીં [તે સ્વહુ = મોટું +

માકડી કે ખડ = ઘાસ + માકડી] એક છવડું

ખડખોસાળ નં [તે સ્વહુ = મોટું + ખોસાળ]

માતું કે આપતું ખોસાળ

ખડવડું વિં [ખડ + વાઢવું] ઘાસ વાઢનાર

ખડવેવાઈ પું [તે સ્વહુ = મોટું + વેવાઈ]

વેવાઈનો આપ -ણ શ્રીં વેવાઈની મા

ખડકું સંકિં ['ખડકું' ઉપરથી] ચોપડકું, લેપ

કરવો (૨) ખરડકું, ડાઘ લગાડવો (૩) સડોવડું,

આળ મૂકવું (૪) તકારા કામમા સામેલ કરવું

ખડકું અં કિં [સરં હિં સ્વહા, સં સ્વહક =

ચાણું, ચિયર પરથી] અટકવું, રોકાવું, થલી

જવુ (૨) હાથપગ ઇં અવયવ ઊતરી જવો
 (૩)આખડી પડવું, પડી જવુ [સરં મ સ્વર્ગે]
 (૪)(૨ગ)ઊડી જવો, આખુ પડવુ [ખડી પડવું,
 ખેસવું = અટકી પડવુ, શેકાઈ જવુ અડતું
 મૂકવું = રહેવા દેવું, અવગણવું]
 અડશિ (-શી)ંગી નં [દે સ્વર્ગ = મોટું + શીંગ]
 એક મોટું ઝાડ, જેની લાખી લાખી શિંગોનું
 શાક તથા અથાણુ થાય છે
 અડશિ'ખી સ્ત્રીં [સ સ્વર્ગશિવી?] એક વનસ્પતિ
 અડસમેરવો પું એક વનસ્પતિ
 અડસલ પું મકાનનો પાયો [પાપડો
 અડસલિ(-ળિ)યો પું એક વનસ્પતિ, પિત-
 અડંગ અં [રવં] અડંગ એવો અવાજ કરીને
 અડા સ્ત્રીં [સરં હિ. સ્વઢાઈ મ સ્વઢાવા, કા
 કઢાવ] પાવડી, આખડી (૨) [૧] ભેડાની એડી.
 ઠંડિતાર વિં ભેડા ઉતારતા વેત-તરત
 સ્વીકારાય એવી (હુડી) ઠંડિપાડ વિં ઊભા
 ખડાનો-ચપસીને ખેસતો (ભેડો)
 ખડાઈ સ્ત્રીં વાછરડી [કા] (૨) [જુઓ ખટ =
 શઠ] શઠતા, કામચોરી
 ખડાઉ સ્ત્રીં [જુઓ ખડા] પાવડી, આખડી (૨)
 [જુઓ ખડ] સૂકું ઘાસ [ઉતાવળથી
 ખડાખડ અં [રવં] એવો અવાજ થાય એમ (૨)
 ખડાખાટ, -સડુ નં [સ ઘટ+અટ] ન્યોતિષમા
 છ અષ્ટકવાળો યોગ (જે બે માણસો વચ્ચે આ
 યોગ આવે તેમને બને નહિ - અણખનાવ રહે
 એમ કહેવાય છે)
 ખડાખાટુ (-ધકું, -સડુ) નં જુઓ ખડાખાટ
 ખડાયતા વિં બ્રાહ્મણ કે વાણિયાની એ નામની
 એક ભતનું -તો વિં પું
 ખડારી સ્ત્રીં [સરં મ સ્વઢારી] ગાવાની એક
 ખાની - ક્રુપક પદ્ધતિ (તે ગાનાર પ્રસિદ્ધ ગાયક
 રાજ સન્મુખ સિંગના ગામ 'ખંડાર' પરથી)
 ખડાવો પું [જુઓ ખડાઉ] લાકડાનો ભેડો
 ખડાસન પું એક વનસ્પતિ - ઐષધિ
 ખડિયા ખડખડ વિં [રવં] સખખડખળ,
 ખખળી ગયેલુ, જર્ણ (૨) સ્ત્રીં ભાગીદારી
 હાલત (૩) જ નળ, માથાફેડ
 ખડિયાટ પું તળાવમા ઊતરવાની, ઢાળ પડતી

પણ ખસી ન પડાય એવા અણતરવાળી,
 એકળીખધ રચના
 ખડિયુ નં [જુઓ ખરડિયુ] સુકવણુ (૨)
 સુકવાથી તડો પડી ગઈ હોય તેવી જમીન
 (૩) ચોમાસામા કેટલાક દિવસ વરસાદ ન
 પડવાથી જે તાપ પડે છે તે (૪) ['ખડુ'
 ઉપરથી] ખાજમા છેવટની કૂકી ઘરમા ખરાખર
 પહોંચે એથી વધારે ઠાણા પડતા તેણે બહાર
 નીકળવું પડે તે (૫) [જુઓ ખડિયો વાધ]
 ચિત્તો, વાધ (૬) ભેટડુ, જુવાન ભેંસ
 ખડિયો પું [દે સ્વઢિજ] લખવાની ગાહી
 રાખવાનું પાત્ર (૨) દીવો કરવાનો નાનો ડબો
 (૩) ઘણા પડવાળી ઝાળી, ખલાની બે તરફ
 ઝૂલતો નખાય એવો કાષળો (૪) ખલતો, વાઢવો
 [-ભરવો = ખડિયામા શાહી ભરવી (૨)
 ખડિયામા વાસતેલ ભરવું ખડિયા ભરવા,
 ખડિયા પોટલાં ખાંધવાં = ઉચાળા ભરવા,
 ઉઠાતરી કરવી]
 ખડિયો ખાર પું ['ખડિયો' = 'ખડી' જેવો +
 ખાર] એક ભતનો ક્ષાર, ટ કણખાર
 ખડિયો વાધ પું [સરં મ સ્વઢ્યા વાધ (સ્વઢ્યા =
 નાનો)] ચિત્તો દીપડો
 ખડી સ્ત્રીં [સં, પ્રા] ખડીમાટી (૨) રસ્તા પર
 નખાય છે એવા પથ્થરના કાકરા - મરડિયા (૩)
 [જુઓ ખડિયુ] વગર વિચાયેલી ભેશ
 ખડી ફેજ સ્ત્રીં ['ખડુ' + ફેજ] કાયમી લશ્કર
 ખડી ખોલી સ્ત્રીં ['ખડુ' + ખોલી] (દિલ્લી
 પાસેની - પશ્ચિમી) હિંદી-હિંદુ તાની લાખા
 ખડી માટી સ્ત્રીં ['ખડી' + માટી] એક ભતની
 ઘોળી માટી, ખડી [સાકર
 ખડી સાકર સ્ત્રીં ['ખડી' + સાકર] એક ભતની
 ખડુ વિં [હિ સ્વઢા પ્રા સ્વઢુક્ક = પ્રગટવું;
 ઊપજવું પરથી ?] ઊભુ (૨) તત્પર (૩) નં [મ
 સ્વઢા = નાનું ઢેકું (સ સ્વઢ)] પાણી ચૂમી લે
 એવું ઇંટું ઢેકું, ઠીકર (૪) જુઓ ખડિયુ
 ૪ અથ [-કરવું = સામે રત્નું કરવું, લાવીને
 સામે ઊભું કરવું (વસ્તુ, વાત કે માણસ),
 ઉપરિચિત કરવું -યવું = ખડુ કરાવું, સામે
 આવીને ઊભું રહેવું, હાજર થવું.]

ખડેખાંગ અમં [‘ખડે ખડો’?] (કા) ટહાર
ખડેવાટ વિમં [‘ખડુ’ + ઘાટ] ભટ્ટીમા આશ્યા
વગર થોયેલું (કપડું) (ર) અમં ટહાર, મગર
રીતે (૩) સન્ન; તત્પર

ખડે ચોક અમં [ખડું + ચોક] છડે ચોક; છચોક,
ખડેર રીતે [આવતાવેંત તરત

ખડે જોડે અમં [ખડું + જોડો] ઊભે ઊભે,
ખડેલી શ્રીમં (કા) જોડેલી ભેમ; ખડી

ખડો પુમં [જુઓ ખડા] જોડાની ખડા-જોડી
(ર) કૂકડા કે કખૂતરને ગાખવાનું પિન્નર

ખડગ નમં [સ] જુઓ ખડગ

ખડુ વિમં [દે સ્વદુ = મોટું] અનુભવી (ર)
હોશિયાર, ચાલાક (૩) વયોવૃદ્ધ (૪) [જુઓ

ખાડુ] અપગ

ખાડુ શ્રીમં [ખાડુ] વલૂં, ચળ, ખંજવાળ (ર)
[૧] એક ભતની ગણેળી (૩) પુમં [મ]

ટેખલનું કે કખાટનું ખાડુ

ખાડુ શ્રીમં + ક્ષણ, ખાડુ

ખાડુકો પુમં [વમં] એક અવાજ, ગણકો (ર)
[જુઓ ખાડકો] શૂનતા થોડે જેવી વેદના મણકો

ખાડુખાડુ અમં [વમં] ખાડુખાડુ અવાજ વાય
એમ ઠંડું અમંકિમં [પ્રા. રણવજ્રણ] ખાડુ

ખાડુ અવાજ થવો - હાટ પુમં ખાડુખાડુ
અવાજ - હિયાં નમંખમં ખાડુખાડુ એવી

નાની નાની વૂધરીઓ કે કાસીજોડ જેવા પતરા
(રથ ઇલાદિના) (ર) કાસીજોડ, છયછબિયા

-હું વિમંખૂખ શોકાયેલું, ખરુ થયેલું, ખૂબતપેલું
ખાડુખોજ (-ત, તર, -દ, -ખ) શ્રીમં [ખાડુ +

ખોજુ, ખોતરુ, ખોલુ, ખોળુ] ખારીક
નગમ - શોધ (ર) [લા] કાદના દોષ શોધ્યા -

ક ઢ્યા કરવા તે, નિદા કર્યા કરવી તે - દિયુ
વિમં ખાડુખોલ કરવાની ટેવવાળુ

ખાડુચલુ નમં [‘ખાડુ’ પરથી?] પાવડો

ખાડુજ શ્રીમં ખજવાળ, વલૂં, ચળ

ખાડુસ સમંકિમં [સ સ્વ, પ્રા સ્વળ] ઉઠ્ઠંડુ,
ખોતરુ (ર) ખોલુ (૩) વલૂં, ખજવાળુ

(૪) ચીમટી ભરવી (ચૂટી ખાડવી)

ખાડુસ શ્રીમં [દે સ્વળુમા] શકા, અદેશો (ર)
અટસ, વેરઝેર (૩) ખત, હોશ (૪) આધા-

પેમાખની શકા - હાજત (૫) આદત, ટેવ
[-થવી = આધાની હાજત થવી ખાડુસે

ભરાણું = ચડસે ભગણ, અટસ ભરાવો]
-સાણું અમં કિમં વહેમાણું (ર) ઢાંઢે ખળુ

(૩) હાજત થવી

ખાડુકે વિમં + ક્ષણિક

ખાડુ નમં + ક્ષણ. ંખાડુ અમં ક્ષણે ક્ષણે

ખાડુર પુમં એક વનખતિ, ખજોર

ખત નમં [જ] લેખ, લખત, દસ્તાવેજ ંખત
(-તર) નમં ખત કે તેને લગતા કાગળિયા

[-કરણું = દસ્તાવેજ કરવો, લેખિત કરા કરવો
-નાટણું = દસ્તાવેજ રદ થવો (ર) ખવન કે

ખરચમાથી ખચી જણ (જેમ કે કન્યા ગુલરી
જવાથી)]

ખતમ અમં [અ સ્વત્મ] ખલામ, સમાપ્ત [-કરણું
= પૂરું કરણું (ર) મારી નાખણ - થણું]

ખતરવટ અમં આગ્રહપૂર્વક, હલપૂર્વક (ર)
શ્રીમં + ક્ષત્રીવટ [-થઈને લાગણું = ખરાખર

કેડે પડણું] ંવેર નમં (મુ) હાલવે

ખતરણુ શ્રીમં [જુઓ ખતરી] ખતરીની શ્રી

ખતરિયાંવટ શ્રીમં + જુઓ ક્ષત્રીવટ

ખતરી વિમં [સ ક્ષત્રિય] ક્ષત્રિયની એક ભતનું
(ર) કાઠ વણવાનો ધવો કરતી એક ન્યાતનું

(૩) પુમં એ ન્યાતનો માણસ

ખતરું નમં [જુઓ ખતરો] અડચણ, આકત
(ર) [જુઓ ખૂધર] ખોડ, છિદ્ર [ખતરું

ખોળવાં = છિદ્ર ખોળવા - નેવા]

ખતરો પુમં [જ] ભય, નોખમ (ર) અદેશો,
સંદેહ [-મટાડવો = શકા ક- કરવી (ર)

હાજતની શકા પૂરી કરવી, આડે કરવા જણ
-પાડવો = વાધો પાડવો]

ખતવણી શ્રીમં ખતવણુ તે

ખતવણું સમં કિમં [જુઓ ખાનુ] રોજમેળ-
માની રકમની ખાતાવાડ નોવ કરવી

ખતા (-તા) શ્રીમં [જ] વૃક્ષાન, વૃક્ષ (૨) ચૂક (ક) ન
[-ખાવી = ઠાકર વાગવી, વૃક્ષાન થવું.]

ખતાખ શ્રીમં [જ સ્વના + દેવ (જ)] ભૂલ, ખામી
(ર) આરોપ, દોષ દેવો તે (૩) શાપ, ખલવા

ખતિયો પુમં એક પક્ષી

અતીથ પુ. [જ] ઉપદેશક, વ્યાખ્યાતા
 અત્તા સ્ત્રીં ભુઓ અતા
 અત્તો પુ. કામળો ધામળો [કા] (૨) [ભુઓ
 અત્તા] ઠોકર (૩) ધપ્પો. [અત્તા ખાવા=ધપ્પા
 કે ઠોકર વાગવી (૨) ભૂલ કરી નુકસાન વેઠવું]
 અત્રી વિ. (૨) પુ. ભુઓ અત્રી - ત્રાણી સ્ત્રીં
 તેની સ્ત્રી, અતરણ
 અદઅદ અ. (૨૧૦) અદઅદ એવો આવજ થાય
 તેમ ઠું અ. કિં અદઅદ થવું (૨) અદઅદ
 અવાજ સાથે ઠોકળવું
 અદ(-દે) ઠું સ. કિં ખૂબ દોહાવવું, તગેઠવું
 (૨) દેરા અવહાવવા, અથહાવવું (૩) ખૂબ
 મહેનત આપવી
 અદહામણ સ્ત્રીં અદહવું કે અદહાવું તે
 અદહવું અદહવું અ. [૨૧૦] એવો અવાજ
 કરીને (ખૂબ દોહાવતો અવાજ, પ્રાય ઘોડાનો)
 અદહું વિ. [હિં સ્વરા= છુદ્ર, હલકું, નકામું ?
 કે સ્વદ= મોટું, ખૂબ પરથી ?] ઘટ પોતવું
 બહુ (કપડું) ~~ફેરવવાની~~ [રાહવો (કા.)
 ૧૫૬] અદહો પુ. [હિં સ્વરા (સ છુદ્ર) ?] હીજડો;
 અદઅદ અ. (૨૧૦) અદઅદ કરતું સંસ્કૃત હોય
 - ક્રીડાઓથી તળેઉપર થતું હોય એમ ઠું
 અંકિં અદઅદ થવું [પૈસા અદઅદવા =
 ખૂબ પૈસા હોવા ને તેનો સળવળાટ મનમાં
 લાગવો]
 ૧૬૭૩ અદઅદિયાં નં અંવં (સુખી રિયતિ, મોજ
 માણત) મન એ અર્થમાં વપરાય છે) ✽
 અદહું અ. કિં ચાલવું : આગળ વધવું (૨)
 આમતેમ નકામો દોહવું ~~અદહું~~ [કાથો
 અદિર પુંસ [ખેરવું] ઝાડ ઠસારે પું ખેરસાર,
 અદિરિ(-રી)કા સ્ત્રીં ડિસામણીનો વેલો (૨)
 લાખ [પહેલી પત્ની
 અદીલ સ્ત્રીં [જ] (સં.) મહંમદ પેગમ્બરની
 અદુક(-શ) અદુક(-શ) અ. (૨૧૦) અદહું
 અદહું; દૂક ડગલે ઘોડું ગવેડું ચાલે તેમ
 અદેહું સંકિં [સરંહિં. સ્વદેરના] ભુઓ અદહું
 અદહ વિ. ભુઓ અદહું
 અદોત પું [સ] આકાશમાં તેજ કરે તે =
 આગિયો, તારો, સૂરજ વગેરે

અધરાહું અંકિં [ખાહું, ખાહું ઉપગ્રંથી ?]
 સપાટી પરથી ખવાણ - ખરખચકું થવું
 અધ્યા સ્ત્રીં [દે સ્વદ = ભૂખ્યું] + ક્ષુધા, ભૂખ
 (૨) (ચ) વારંવાર ખાવાની વૃત્તિ [-ઉપગ્રંથી =
 ખા ખા કરવાનું મન થવું કે ખા ખા કરવું.]
 અનક પું [સ] ઘર કાઠનારો (૨) ખાણ ખોદનારો
 અનખન સ્ત્રીં છદ, વ્યસન (૨) ખંત (૩) તપાસ;
 ખણખોદ (૪) શક, હાજત (ઝાડપેગાખની);
 ખણસ
 અનત નં [સ] ખોદવું તે
 અનિ(-ની) સ્ત્રીં [સ] ખાણ. ઠજ વિ.
 ખાણમાંથી નીકળેલું, જમીનમાંથી ખોદી કાઢેલું
 (૨) નં તેવી ધાતુ (સોતુ, લોહુ વગેરે)
 અનિત્ર નં [સ] ખોદવાનું એનર; દોઢાળી
 અની સ્ત્રીં, ઠજ વિ. (૨) નં [સ] ભુઓ 'અનિ મા
 અનું નં અથાણુ (ભીલોમાં)
 અપ પું ['અપહું ઉપરથી] વાવર, વપરાશ (૨)
 ઉપયોગ અગત્ય, જરૂર (૩) તગી, ખોટ (૪)
 માલનો ઉપાડ, અપત [-આવણું = ઉપયોગી
 થવું (૨) અભેદાનમાં મરાણું - ભગવો =
 ઉપયોગ શરૂ થવો માગણી વધવી અપમાં
 આવણું = ઉપયોગી થવું. અપ પરવો = નરૂ
 પડવી, ઉપયોગ નાણવો અપ લાગણું =
 ઉપયોગી થવું, કામમાં આવવું] ઠનેચું વિ.
 ઉપયોગ પૂરતું, ભેઠવું ઠત સ્ત્રીં વેચાણ,
 ઉપાડ ઠતું વિ. વપરાય એવું ઉપયોગી (૨)
 વેચાય એવું (૩) વ્યવહારમાં ચાલે એવું, લેવાય
 ખવાય એવું ઠતું વિ. ઉપયોગી
 અપરડી સ્ત્રીં [પ્રા સખ્પર = ટુંકડો ?] નાનો
 અપરડો (૨) અપેડી. - ડો પું વાસની ચીપોતી
 સાદી - ટટી [નળિયાથી છાયેલું
 અપરેલ(-હું) વિ. [સરંહિં સખ્પર = નળિયું]
 અપણું અંકિં [સ ક્ષપ્] વેચાણ, ઉપાડ હોવો
 (૨) વપરાણ, ખરચાણ, ખતમ થવું (૩) ક્ષેપણ,
 ગણણ (૪) વહેવારમાં અપણું હોણ (૫) ભેઠવું,
 કામ લાગણું [અપી જણું = વેચીઈ જવું (૨)
 યુદ્ધમાં કામ આવવું, મરી જવું - ખલાસ થઈ
 જવું (કોઈ કામ કે પ્રયત્નમાં)] [શસ્ત્ર
 અપ(-પૂ)વો પું [આપણું ઉપરથી] એક ભતવું

અપાટ સ્ત્રીં [સ ક્રષાટ ઉપચી?] કામડું,
વામની-લાકડાની ચીપ-ટિયું નં અપાટ,
વાસની ચીપ(૨)વાસનું-લાકડાનું કાઢિયું(૩)
એક વનગપતિ

અપાર(-વ)નું અંકિં 'અપવ'નું પ્રેરક
અંપુમાનું, -વનું 'અપૂમવ'નું અનુક્રમે કર્મણિ
ને પ્રેરક

અપુષ્પ નં [સ.] જુઓ 'અ'મા
અપૂકલી સ્ત્રીં (કા) ઝૂપડી -હું વિં નાજુક,
મુકલકડી (૨) નં ઝૂપડું

અપૂવો પું જુઓ અપવો

અપૂ(-પૂ)મનું અંકિં [દે સુપ્તસા=જૂતું
પરથી?] અતથી પાછળ લાગવું-મરવું એક-
ચાન થવું (૨) સં કિં મારવું ઝૂડવું (કા)
[આઈ અપૂ(-પૂ)રીને લાગવું=કાઈ
કામ પાછળ અતથી લાગવું.]

અપેડી સ્ત્રીં ઊગતા છોડ ખાઈ જનારું એક
છવડું (૨) છોડું; પોપડો (૩) ગૂચ

અપેડો પું અપડો વાસની ટટી (૨) પાલખમા
વપરતો વાસનો ત્રણિ

અપોટી(-ડી) સ્ત્રીં [દે સપ્પુર=ક્ષ? સરં
મ સ્વપુ(-પો)ડી] એક ભતની રેતી(૨)ભિગડું,
પોપડી(૩)કપોટી -હું નં પાતળું છોડું ભિગડું
અપર નં [સ સ્વર્પર, પ્રા સ્વર્પર] એમા આવેલું
અવું નારા પામે એવું પાત્ર (દેવીનું) (૨) જેગી
નાચિયોળીનું કે બીનું કાઈ પણ લિલાપાત્ર
[-મરવું=(માનાને) ભોગ ધરાવે ગળ કરવી.
અપરમાં આવવું=ભોગ થઈ પડવું, -નો
ભોગ બનવું અપરમાં દેવું=ભોગ લેવો]

અડગી સ્ત્રીં [ફા] અકાપલું, નાપુશી, ઇતરાણ;
ગેપ (-ચહેરવી; -ચેઠવી)

અડા વિં [જ.] નાપુશ, કેધાયમાન
અખકાવનું સંકિં ચોરવું, ઉચાપત કરવું(કા.)

અખખ અં [રવં] ખટકખટક ઠું અં
કિં અખખખ અવાજ થાય એમ દોરવું

અખ(-ખ)ડ વિં ભડું, ઘટ (ઉદાં દૂધ)

અખડ(-ર)દાર વિં જુઓ અખરદાર.-રી સ્ત્રીં

અખડું નં [જુઓ ખડખ, સરં મ સ્વરવડ]
ભડું પડ કે થર-અપોટું (ચ.)

અખર પું અંવં, સ્ત્રીં [જ] સમાચાર, ખાતમી
(૨) સ દેગો, કહેણ (૩) ભણ જ્ઞાન, લાન (૪)

નર, સલાળ [-આપવી=ભણ કરવી.

-કરવી=ભણ કરવી (૨) અખર કાઢવી

-કાઢવી=અખર મેળવવી -પડવી=

ભણવું, માહિતી મળવી (૨) વીનવું અનુભવમા

આવવું -રાખવી=સલાળ રાખવી -લેવી=

માહિતી મેળવવી (૨) વેગ કાઢવું, વિતાડવું

-લઈ નાખવી=અગળર ખતાવી આવવું,

વિતાડવું] અં અંવં પું અંવં, સ્ત્રીં માહિતી,

સમાચાર (૨) તપિયતના સમાચાર ઠંદાર

વિં હોશિયાર, કાબેલ (૨) સાવધ (૩) અં

'સાવધ મ્હો, ચાદગમે' એવા અથના ઉદ્ગાર

ઠંદારી સ્ત્રીં ઓપ પું, અખઅત કે

જાગળખ (૨) અખર દેતો પત્ર ઓપરી પું

(છાપામા) અખર મોકલનાર

અખાઅખ અં [વં] થોવાટ-ધાટાવાટ થાય

એમ (૨) સ્ત્રીં થોવાટ, ધાવલ (૩) વાટાવાટ,

તકરાર ખોલાખોલી

અખકાવનું સંકિં 'અખડવું'નું પ્રેરક

અખુઆવું અંકિં, -વનું સંકિં 'અખૂસવું'નું

કર્મણિ ને પ્રેરક

અખૂકનું અંકિં [વં?] દીઠા વિના ફટી પડવું

અખૂકિયું નં અખૂકવું તે

અખૂતર નં કખૂતર ઓખાનું નં કખૂતરખાનું

-રી સ્ત્રીં કખૂતરી

અખૂસવું સંકિં જુઓ અખૂસવું

અખેકવું સંકિં (કા) ગમે તેમ ખૂંદવું

અખખડ વિં જુઓ અખડ

અ(ખ)ખખવું અં કિં [વં] અખખખ

અવાજ થયો (૨) હાલી ઊઠવું, તળેઉપર થવું

(૩) [લા] મનમા અજ પો થયો, ગભરાવું

અ(ખ)ખખાટ પું જુઓ અખખખાટ

અખો પું [દે સ્વયં?] ધડ ને હાથ લ્યા

લેહાય છે ને અવયવ [-ચરાવવો=ના

કહેવી; આનાકાની કરવી -કોઠવો, -ચાખ-
હવો=શાખાશી આવવી -દેવો=ઉંચક-
વામા મદદ કરવી]

અમ સ્ત્રીં [ફા.] બાહુ (કંઠી વખતે જે ભાગ

થાખડવામા આવે છે તે) (૨) તે લાગતો રનાયુ,
'બાઇસેપ્સ' [-કોકવી = કુસ્તી પહેલા હાથના
રનાયુ થાખડવા]

અમઅમ અમ [૨૫૦] ૦હું અમકિં અમઅમ
અવાજ થવો (૨) ['અમવુ'નું ક્ષિત્વ] અમી
લેવું, સહી કે વેહીને ચૂપ રહેવું - માટ પુ.
અમઅમવાનો અવાજ, (૩) મનાવનાર, ઉતારનાર

અમચ(-ચા)હું અમકિં ખંચાવું, અટકવું
અમણ નં છીણીને કરેલો છૂટો (૨) અમણ
ઢોકળા ઠોકાકડી સ્ત્રીં અમણી શકાય એવી
કાકડી (૨) [સગમ] નાળિયેરનું અમણ
(હાળિયા અતે મરીમીકું નાખી કરે છે તે)
ઠોકાકળાં નંબંબંબં એક ખાવાની વાની.
અમણવાળા ઢોકળા ૦હું સંકિં છીણવું
અમણા સ્ત્રીં + ક્ષમા

અમણી સ્ત્રીં અમણવાનુ ઓભર, છીણી
અમતખામણુ નં [પ્રા સ્વમ = ક્ષમવુ + સ્વામણા
= માસી માગવી તે] જાણે અભણે ચયેલા
દોષની ક્ષમા માગવી તે (જૈન) [કરનાર
અમતલ વિં ['અમવુ' ઉપરથી] અમનાર, સહન
અમતીધર વિં ['અમવુ' + 'ધરવુ ઉપરથી]

અમતુ (૨) સંધર, પૈસાદાર
અમતું વિં ['અમવુ' ઉપરથી] અમી શકે એવું
(૨) ગભ પ્રમાણેનું (૩) સંધર, પૈસાદાર
અમધ્ય નં [સ] આકાશનું - માથા ઉપ-નું
મધ્યબિંદુ

અમદી સ્ત્રીં વ્યાયામમા બેઠકનો એક પ્રકાર
અમતુ સંકિં [સ ક્ષમ, પ્રા સ્વમ] સહન કરવું,
સાખવું (૨) ક્ષમા કરવી (જૈન) (૩) [કા]
અમણવુ (૪) અમકિં થોલવું [અમી જવું =
થોલી જવું] ૦ખમાવવું સગ કિં [પ્રા
સ્વમાવિય, સ ક્ષમિત] પરપરદોષો માફ કરવા
કરાવવા (જૈન)

અમા સ્ત્રીં [સ ક્ષમા, પ્રા.] ક્ષમા (૨) સખૂરી
(૩) અમં ભુઓ અમ્મા [રાગ
અમાચ(-ચી, -જ) પુર્ [મ. સ્વમાજ, -સ] એક
અમાર પુર્ [અ સ્વમાર] દાર ગાળનારો
અમાર પુર્ ભુઓ ખભાર (ઉ શુ)
અમાવવુ સંકિં ['અમવુ' ઉપરથી] અમે એમ

કરવું (૨) [પ્રા સ્વમાવણા] [જૈન] ક્ષમા માગવી
અમાસાણું નં ['અમાવવુ' પરથી] ક્ષમા માગવી
તે (૨) [જૈન] જૈન સાધુને વદન કરવાની ક્રિયા
(૩) તે વખતે બોલાતા સૂત્રનું નામ

અમીર નં [અ.] ખટાશ કે આયો ચલાવનાર
તરન (૨) ખટાશવાળું ઉભરણ (૩) જોશ,
તાકાત -રી વિં અમીરવાળું

અમીરો પુર્ [અ] એક જાતની સુગંધીદાર તમાકુ
અમીસ [અ કમીસ] એક જાતનું પહેરણ
અમ્મા અમં 'ક્ષેમકુશળ રહ્યો - દુખ ન થાયો'
એવું બતાવતો ઉદ્ગાર

અચાલ પુર્ [અ] ખચાલ
અર પુર્ [સ] ગધેડો (૨) [સ] ગવાણનો ભાઈ
(૩) વિંડોડ, મૂર્ખ (૪) [૨૫૦] ખોખર (૫)
[સ સ્વર] નીકળ (૬) કઠોર

અરક(-અ)લો પુર્ [ભુઓ ખડકલો] ઢગલો
અરખડિયું નં ભુઓ ખડખડિયું
અરખઅર પુર્ ૦ખંબંબં, સ્ત્રીં સમાચાર
અરખર સ્ત્રીં ભુઓ અરખરી(૨) અમં ['અરવુ'
ઉપરથી] એક પછી એક ખરતું હોય એમ
(આસુ), સપાટાખવ

અરખરહું અમં કિં ભુઓ ખખખરહું
અરખરાભાત સ્ત્રીં પરચૂણ અર્થ (૨) ઘટ;
ખાધ, તુકસાન [ખખરો
અરખરી સ્ત્રીં ભુઓ ખખરી -રો પુર્ ભુઓ
અરખલો પુર્ [ભુઓ ખડકલો] ખરકલો
અરખોટી સ્ત્રીં એક વનરપતિ

અરંગધ નં જગલી ઘોડો
અરંગોશ(-સ) નં [ફા] સસલું

અરચ નં, પુર્ [ભુઓ અર્ચ] વાપર(૨) કિમત;
લાગત(૩) મોટી રકમ વાપરવાનો સાગે નરસો
અવસર [-કરહું (-વો) = વાપરવુ(૨) નાતવરો
કરવો -કાઢહું = અરચ જોશુ મેળવવું (૨)
નાતવરા જેવા અર્ચને પહોંચી વળવું -ખાતે
નાખવું = અરચના હિસાબમા ગણી લેવું
-પાડહું = અરચ ખાતે નાખવું] ૦ખૂટણ
નં પરચૂણ -કાલતુ અર્ચ (૨) અવસર
વખતે કરવાનું અર્ચ, વરો ંખાણી નં
અરચીપાણી [-કરવાં = પ્રસંગ ઊજવવો,

જમણવાર કરવો (૨) છૂટથી ધન વાપરવું.
 -ખૂટવાં = પૈસાની તાણ પડવી. નિર્વાહના
 સાસા પડવાં] ૦હું સં કિં અર્થ' કરવું,
 વાપરવું -ચાઉ(-ળ,-ણ) વિં અર્થ' કરે
 એવું, હાથનું છૂટ (૨) મોઢું. -ચી સ્ત્રી
 અરચવાને માટે ભેઈતી રકમ (૨) ગુજરાતનું
 સાધન -ચી ચૂનો પું મરામત જેવા
 સાધાગણ કામમા લેવા જેવો-સામાન્ય
 પચ્ચરણ ચૂનો -ચી પાણી નં અરચી,
 ગુજરાતનું સાધન, પરચૂરણ અરચ
 અરચુ નં [ફા ર્લર્ચ] ઝાઉ જલુ તે; મળતાગ
 [-જર્ચું = જર્ચ જલુ'] ૦પાણી નં અરચુ
 અરચો પું જુઓ અર્થ' (૨) [જુઓ કરચો]
 આપો (વાળનો કે છોડનો) (૩) પતરાળા સીવ-
 વાની રાહાની સળી
 અરજ પું[સ પઢ્જ] પડ્જ-સા મ્વર(સગીત)
 અરજ સ્ત્રીં[સં ર્લર્જ] ચામડીનો એક રોગ(૨)
 અજવાળ [એક રોગ
 અરજ્યું નં [સ ર્લર્જ ઉપરથી] ચામડીનો
 અરડ સ્ત્રીં[અરડવું ઉપરથી] ભડા ગાડાનો લેપ
 અરડકું નં[સં. ર્લર્ ઉપરથી] (કા) વહેળિયું
 અરડકું સં કિં[પ્રા ર્લર્ડ] અરડ-લેપ કરવો
 (૨) અરાખ-મેલું કરવું, અગાડકું (૩) [લા]
 સ ડોવવું, લખલાવવું
 અરડિયું નં [રે ર્લર્ડિય = ર્લયુ, સ્કુ]
 સુકવણું, ઢકાળ જેવું વર્ષ
 અરડો પું[અરડવું ઉપરથી] ઘૂટવાના અક્ષરોનો
 કાગળ (૨) કાચુ લખાણ, મુસફો (૩) ચાદી
 (૪) અરડ, લેપ
 અરણેર નં[સં. ક્ષીરિણી] એક વનસ્પતિ, અણેર
 અરતરગચ્છ પું[સં] જૈન સાધુઓનો એક વર્ગ
 અરપડી સ્ત્રીં[જુઓ ખૂરખી] અરપવાનું ઓખ.
 -ડો પું મોટી અપડી (૨) મોટો તવેચો (૩)
 એ જિનની આગળનું પાટા પર થોડું ઊંચું
 રહેતું અરપી જેવું તે (૪) ચામડા ઉઝરડવાનું
 ઓખ (૫) કમચકલ ગામડિયો, ગમાર માણસ
 અરપચી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
 અરપડું સં કિં જુઓ અડપડું [અવી
 અરપાડું અં કિં [અરપડું ઉપરથી?] ખોટ

અરપી સ્ત્રીં જુઓ ખૂરખી -પિચો પું
 મોટી અરપડી -પો પું જુઓ અરપડો
 અરખચડું વિં જુઓ અડખચડું -હાઈ સ્ત્રીં
 અરમચી સ્ત્રીં, -ચો પું આપત, ટેવ (કા)
 અરચાન નં [મ] ગવેડો નેડેલું વાહન
 અરરર, ૦ખટ અં (રવં) કપાટાખ વ અરે તેમ
 (જેમ કે તારો) [વાટકું]
 અરલ પું[ર્લિં] જુઓ અલ [-કરડું = અલમા
 અરવ વિં જુઓ અવ [એક રોગ
 અરવટ પું[અરી ઉપરથી] પશુઓની અરીનો
 અરવડ સ્ત્રીં[રે ર્લર્ડિય પચ્ચી?] કાહની છાલ
 ઉપરનો સુકાયેલો લાગ (૨) [મ] (લાત દૂધ
 ઇંમા) નીચે દાઝીને વળતું ખખડું, અરેટો
 અરવા પું [અરી + વા] પશુઓની અગીમા
 કીડા પડીને થતો એક રોગ
 અર(-રા, -ળા) ત્રાડ સ્ત્રીં [અળું + વાડ]
 ગામનું પાદર, ત્યા અળા કચા છે
 અરવાણ વિં [અર + વાન?] હું ખ અમી શકે
 એવું, અડતલ
 અરવાસ પું[અગી ઉપરથી] જુઓ અરવટ રોગ
 અરવું અં કિં [સ ર્લર્, પ્રા ર્લર્] ઉપરથી
 નીચે પડવું (૨) સુકાઈને પડી જલુ, ગચ્છ (૩)
 [લા] હાગને ફૂં થવું -જતા રહેવું [અરવું
 કરવું, મૂકવું = પડવું મૂકવું, વહેતું મૂકવું
 અરતા તારા દેખાડવા = (દિવસે) ઠાર કરવું,
 મળતોલ કરવું [તકલાદી
 અરમટ વિં અરખચડું, અરછટ (૨) [કા] અરડ,
 અરસણું નં એક વનસ્પતિ
 અરસલી સ્ત્રીં પશુઓને ખાવાનું ઝીણું ચૂકું
 ઘાસ, ખસલી [તાણખલું
 અરસલું નં ખસલું, વાસ કે તેનું પાન ચા
 અરસલું નં જુઓ અરજલું (૨) એક ભતતું કંક
 અરમાણી, અરસાંડી સ્ત્રીં [સ ર્લર્સોતિં]
 એક વનસ્પતિ (પાન વગરની ને તેમાથી દૂધ
 નીકળે છે)
 અરમૂરુ (-કું) વિં [ખારું ઉપરથી] જગ ખાર
 અગાઈ સ્ત્રીં [સગું ર્લિં, મ] માહગી વખતે
 દીલા ન થઈ જતા સહનશીલતા ગખવી તે
 અરાખર અં [અર ઉપરથી] નકી, અરેખર

-રી સ્ત્રીં ખરાપણું, સમ્યાઈ (૨) સાબિતી
(૩) [લા] સ કટવેળા, ખારીક વખત
ખરાબત સ્ત્રીં [અ અચરાજાત] મલૂરી કે બગાડને
કારણે માલ પાછળ થતુ અર્થ
ખરાડ સ્ત્રીં ['ખરખુ' ઉપરથી 'ખરં ન ચરાટ,
-ટા' ગરેલા સૂકા પાન્ડા ડાખળા વગેરે (૨)
ખોટ, ઘસાગે, ઘટ (કા.)
ખરાદ સ્ત્રીં [ખા. સ્પર્શ] લાકડુ. હાવીદાત
વગેરેનો ઘાટ ઉતારવાનુ યત્ન, સઘાડો ંબુ
સંકિં ખરાદીકામ કરવુ -દી પું ખરાદથી
ઘાટ ઉતારનારો ઝરીગ
ખરાખ વિં [અ] (કોઈ ખાખતમા) સારુ નહિ
તેવુ, નહાર (૨) અતીતિમાન અથ [-કરંબું=
બગાડવુ (૨) કુમારો ખરચવા (પૈસા) (૩)
પાયમાલ કંબુ; કોંતુ ભૂડુ કરવુ -થયું=
બગડવુ (૨) પાયમાલ થયુ] બન્ત(-ન્તા)
વિં અત્યંત ખરાખ, પાયમાલ થયેલુ -ખી
સ્ત્રીં બગાડ, નુકસાન (૨) નાશ, પાયમાલી
-ખીનો ખાટલો પું કુ ખ, પાયમાલી
ખરાખો પું [ખા] પાણીથી ઢંડાયેલો ખડક
(૨) ખરાખ-ખેડવા લાયક ન હોય તેવી
જમીન [ખરાખાની જમીન=ખેડવા
લાયક નહી તેવી જમીન, ખરાખો પડયું=
ખરબાદ થતુ (૨) વહાણ ખાગી જવું]
ખરાખોલુ વિં બુઓ 'ખર' મા
ખરાવાડ વિં બુઓ ખરવાડ
ખરાવાદી વિં બુઓ 'ખર' મા
ખરી સ્ત્રીં [સ લુર] કેટલાંક ચોપગા પ્રાણીઓને
પગના આંગળાને ઢેકાણે જે આખા કે ફાટવાળા
નખ હોય છે તે
ખરીખો સ્ત્રીં છોકરાની એક રમત
ખરીતો પું [અ] સરકારી કાગળિયાનો લખોટો-
થેસો (૨) ખસીતો
ખરીદ સ્ત્રીં [ખા] ખરીદી, ખરીદવુ તે ંદાર
વિં ખરીદનાર ંબું સંકિં [ખા ચરીદન]
વેચાતુ લેવુ -દાવણું સંકિં, -દાવું અં
કિં અનુક્રમે 'ખરીદવુ'ના પ્રેક્ષ ને કર્મણિ
-દિયો પું ખરીદ કરનારો -દી સ્ત્રીં
ખરીદવુ તે

ખરીપટ્ટી સ્ત્રીં ગામને દેવામાથી મુક્ત કરવા
માટેનુ ઉધરાણુ
ખરીફ સ્ત્રીં [અ] એમાસુ પાક
ખરું વિં [સરં મ, હિં લખા સ સર?]
સાચુ, 'ખોટું'થી ઊલટું, યથાથ, જેવુ હોય
તેવુ (જેમ કે, હિસાબ, વાત, ઇં) (૨) શુદ્ધ,
નકંદી કે ખનાવડી નહિ એવુ, જેવુ હોય
જોઈએ તેવુ, અસલ (જેમ કે, અંગે રૂપિયા,
સોનુ, લોટુ, ખરો કાચિય ઇં) (૩) સાચા-
ખોલુ, ધિમાનદાર (માણસ) (૪) રોષીને કડક
કરેલુ કે વચેલુ (ખરી રોટલી, શાક ઇં) (૫)
પાકુ, ખરેખર, ઊણપ વગરનુ (જેમ કે ખરી
મલૂરીતુ કામ છે, અંગ ખપોર, ખરા પરસેવાનુ
ઇં) (૬) આશ્ચર્યના ઉત્થાનનો ('લણુ'
'ખરોખર' જેવો) ભાવ અતિવે છે - (જેમ કે, તમે
તો ખરી વાત કાઢી! આ તો ખર કામ આન્યુ!
ખરા છો તમે તો! (વ્યંગ) તમે તો ખર
કર્થુ!) (૭) અં [સ લુલુ?] 'અહા, હા -
સાચુ, વારુ, અલખત', જેવા અથનો ઉગાર
સૂચવે છે (જેમ કે, ખર, ખર! પણ જ તો
ખરો, વગર ગયે શી ખર પડે? જો ખર
ને! ઇં) [ખરા કરવા=મદવાડમાથી
ખેડા થવુ ખરા પરસેવાયું=સાચી
મહેનતનુ હકથી મેળવેલુ ખરા ખપોર=
ખરેખર મધ્યાહનનો સમય ખરું કરેવુ=
પાકુ કંબુ (૨) ખાતરી કંવી, પુરવાં કંબુ
-ખોડું કરાવયું=સાચુ શુ ને ખોટું શુ તે
મોઢામોઢ નક્કા કરાવતુ -પડયું=સાચુ
હેલુ કે તેવુ પુરવાં થવુ ખરે આંકડો=
છેવટનો નમી કરેલો આંકડો] -રાઈ સ્ત્રીં
બુઓ તેના કમમા -રાપણું નં ખર હોય
તે -રાખોલુ, -રાવાદી વિં સાચાખોલુ
ંદોદુ નં પોલાદ -રે અં સાચે, ખરેખાત
(૨) નન્ની -રે(-રે)ખર, -રેખાત અં
સાચે (૨) ખચીત -રેખરુ વિં સાચેસાચુ
ખરેટું સંકિં વેચવુ (કા) [જમીન
ખરે(-રે)દી સ્ત્રીં કાદવ સુકાઈ ફાટી ગયેલી
ખરે(-રે)ટું નં ંદેટુ. તન્ત વિચાયેલી ગાયલે સનુ
દ્વ(૨) [દેવને] વાકુ - ફડુ પડયુ તે [-પડયું]

ખરેટો પું ઓઘરાળો; રેલાનો ડાઘ (૨) (સર
 ન ચરોહા) ઢાઝી ગયેલા અન્નનો પોપડો
 ખરેટી સ્ત્રીં [બુઓ ગરેડી] ગરગડી
 ખરેટી સ્ત્રીં [રવં] ખખગી (૨) ગળામા ખર-
 ખર થયુ તે
 ખરેરે (રે) પું [હિ ચરહરા, ચરેરા] ઘોહ,
 ખળદ વગેરેની માલિસ કરવાતુ ચોખર
 [-રવે = ખરેરાથી માલિસ કરવી]
 ખરેટી (૦) સ્ત્રીં, -હું નં બુઓ ખરેટી, -હું
 ખરે પું જોડાની એડી
 ખરેખર અં બુઓ ખરેખર [જૂની લિપિ
 ખરેટી સ્ત્રીં [સ. ? હિ ચરોહરી, -ઈ] એક
 અર્થ [અ], ૦ખૂટણ, ૦હું, -ચાઉ(-ખ, -ખુ)
 બુઓ 'ખરચ'મા
 ખર્ પું [સ] હજાર કરોડ (૨) વિં ખોડીહુ,
 અપગ અધર (૩) વામન, ઠીંગણુ
 ખર્વટ નં [સ] પર્વતની તળેટીનુ ગામ (૨)
 આસપાસના નાના ગામો વચ્ચે આવેલુ મોટું-
 અન્નનુ ગામ
 ખલ પું [સ] ઔપધ વગેરે કચ્ચવાનો કે
 ઘૂટવાનો ખાહવાળો વડેલો પયરો ૦ખતો
 પું ખલનો ખતો, ઉપરવટણો (૨) ખલ
 અને ખતો
 ખલ(-ખ) વિં [સ] શહ, ઘૂત
 ખલક સ્ત્રીં [અ. ચલક] જગન, દુનિયા (૨)
 માણસનાત, સંસાર
 ખલકો પું [અ ચિર્ક] ક્ષીરનો લેખાસ, ૦થા
 ખલખણ પું ગળાનો એક રોગ
 ખલતો પું [ફા ચલીતહ] ખાનાખાનાવાળી
 ચેક્ષી, મોટો વાટવો
 ખલખત સ્ત્રીં [અ ચલવત = એકાત] ખલવત,
 છૂપી મસલત; ખાનગી ખેઠક
 ખલખતો પું બુઓ 'ખલ'મા
 ખલ(-લે)લ સ્ત્રીં, નં [અ.] હરકત, અડચણ (૨)
 તુકસાન [-નાંખણું, પહોંચાણું, પાડણું =
 હરકત કે તુકસાન થાય એમ કરવું -પડણું,
 પહોંચણું = હરકત કે તુકસાન થયું]
 ખલવાં નં ખં વં લગ્નિયા
 ખલણું સં કિં [સરં મ ચલણે, 'ખલ' પરથી]

ખળણ, ખન્લ કરવું, ખલમા ઘાલીને ઘૂટવું -
 આરીક કરવું (૨) નં [ઈ] ગાડાના પાજરા
 ટેકવવા માટે ઘલાતો લાકડાનો ઠાંયો, આડુ
 (૩) કિંકટમાં રોપાતો દાડિયો, રટપ'
 ખલા પું [અ] જ્યા કોઈ ન હોય એવુ રથળ
 ખલા(-ખા)ણું અં કિં [સ મ્વલ્, પ્રા ચલ]
 અટકી ગેહુ (૨) 'ખલણું'નું કર્મણિ
 ખલાસ વિં [અ] સમાપ્ત, પૂર
 ખલાસ(-ચી) પું [અ, સં કે ચુલ્લાસવ]
 ખારવો -મણુ સ્ત્રીં ખલાસીની સ્ત્રી
 ખલિત વિં + અલિત, ખરી પડેલુ
 ખલી સ્ત્રીં ખિસકાલી (૨) છોકરાની એક રમત
 ખલી(-ળી) સ્ત્રીં [સ ચલ] ખણુ (૨) કંઠાળની
 દાળ કરવાની જગા
 ખલીચક નં છોકરાની એક રમત, ખલી
 ખલીતો પું [ફા] લખોટો, પરખીડિયુ
 ખલીટ(-કા) પું [અ] મહમદ પેગંખર
 ખજી ઇસ્લામી ધર્મનો વડો, ધર્મશૂક -કાત,
 -કી સ્ત્રીં ખલીટપણુ (૨) ખલીટની ગાદી
 અથવા સત્તા
 ખણુ અં [સ] જર, નકાં
 ખણ્લો પું છોકરાની એક રમત, ખલી
 ખલેચી સ્ત્રીં [ફા ચલીતહ ઉપરથી] ખાના
 વાળી ડોચળી, ચેલી
 ખલેલી(-ચી) સ્ત્રીં ['ખલી' ઉપરથી] ખિસકાલી
 ખલેલ સ્ત્રીં, નં બુઓ ખલલ [ખજૂરી
 ખલેલુ (-ણ) નં [કા] ખાગેક (૨) ખજૂર (૩)
 ખલે(ળી)ણું અં કિં [પ્રા ચલિર = રખલન
 કરનાર પરથી ?] (જ) ખૂતરુ
 ખલો પું [દે ચલ્લચ] જોડો [કા] (૨)
 [ઈ] એક બાળરમત
 ખકક સ્ત્રીં [અ] બુઓ ખલક
 ખચહા(-ચી)ણું સં કિં 'ખાણું'નું પ્રેરક
 ખચણું અં કિં [દે ચલ્લચ = કુદ્ધ પરથી ?]
 ભોય, બિઘાના પર આળોટવું (૨) વધૂરવું
 (૩) ખળલળણ
 ખવાહ(-ચી)ણું સં કિં ખવહાવવું
 ખવાખ પું [બુઓ ખવાખ] રવખ
 ખવાણુ અં કિં 'ખાણું'નું કર્મણિ (૨) [સં.

ક્ષપિત, પ્રા સ્વિઝ, પરથી ?] (ખ'?) કાઠ કે
સડો લાગવો, ક્ષીણ થવું
ખવાસ વિં [અ] સેવાચાકરીનો ધંધો કરતી
એક જાતનું (૨) પું તે જાતનો માણસ (૩)
હજારિયો (૪) ચીજની ખાસિયત, પદાર્થનો
ધર્મ (૫) સ્વભાવ મિલજળ ંણુ (-ણી), -સી
સ્ત્રીં દારી (૨) ખવાસની સ્ત્રી
ખવીસ પું [અ] એક જાતનું ભૂત-પ્રેત (૨) રાક્ષસ
ખશકું વિં (કા) ઠીંગણું
ખશિ (-સિ) યાણું વિં (કા) [જુઓ
ખસિયાણું] છોણું, ઝખવાણું [-પડવું =
છોણું થવું, ઝખવાણું]
ખષ્ટ વિં [સ] છોણું; ખસિયાણું
ખસ સ્ત્રીં [સ સ્વસ, દે. સ્વસ] ચામડીનો એક
રોગ ંણું, -સિયું, -સિયેલ વિં ખસના
રોગવાણું
ખસ સ્ત્રીં [ફા.] વીરણનો વાળો
ખસકું અંકિં જુઓ ખીસકું
ખસકો પું [જુઓ ખચકો] ખાચો
ખસખસ સ્ત્રીં [સ સ્વસ્વસ] અશીણનો છોડવો
(૨) એ છોડવાનું ખીજ -સારલ પું ખસ-
ખસનો અર્થ -સિયું, -સી વિં ખસ
ખસના જેવું ઝીણું (૨) ખસખસના જેવા
ઘોળા રગવાણું
ખસહકંસહ અં (૨વં) (૨) ઘસડાતું હોય તેમ
ખસખો, ંઈ સ્ત્રીં [જુઓ ખુશખો] સુગંધ
ખસમ પું [અ સ્વસ્મ] પતિ, ધણી
ખસર સ્ત્રીં [સ કર્ષ ઉપરથી?] નાનો ખસરડો
ંકો પું લીટો, ખચકો (૨) ઉઝરડો, કાપો ંણું
સંકિં ક્યારા કરવા, જુદું જુદું વાવેતર કરવા
ખેતરમા લાગ પાડવા (૨) નિશાની કરવી,
ખસરડો પાડવો -રિયો પું ખસરડો પાડવાનું
ઓજર (સુતાનું) -રો પું લીટો, આકો (૨)
ઘસરડો, કાપો [સ્વભાવ
ખસલત સ્ત્રીં [અ] આલત (૨) ખાસિયત (૩)
ખસલી સ્ત્રીં [સ. વાસ ઉપરથી?] પશુને ખાવાનું
ઝીણું સૂડું ઘાસ ખસલી
ખસલું નં [સ વાસ ઉપરથી?] વાસ કે તણખલું
(૨) વિં જુઓ 'ખસ'મા

ખસલું અંકિં [દે. સ્વસ] સરકું, આવા થવું
(૨) લપસવું (૩) [લા.] કરાર, મત, માન્યતા, કંઠન
ધંથી ફરી જવું (ખસી જવું)
ખસિયાણું વિં [જુઓ ખસિયાણું]
ખસિયાણું, છોણું [રોગવાણું]
ખસિયું (-ચેલ) વિં [સ. સ્વસ ઉપરથી] ખસના
ખસી (-સી) સ્ત્રીં [અ] અડ -વૃણ પર
ઉપચાર કરી નિરુપયોગી કરવા તે [-કરવું =
પશુના અડ નકામા કરવા, તેને નપુસક કંવું]
ખસૂસ, ંન અં [અ] ખચીત, જરૂર (૨)
ખાસ કરીને
ખસેલું સંકિં ['ખસલું' ઉપરથી] દૂર કરવું
ખસોટી સ્ત્રીં, -ટો પું [ખોસવું પરથી?] એટી
ખસોટવું સંકિં [કા] ખસેલું
ખસત વિં [ફા] વેરણછેરણ, અમતવ્યરત
ખસવરિતક પું [સ] ક્ષિતિજ, જુઓ 'ખ'મા
ખસરી સ્ત્રીં જુઓ ખસી
ખળ વિં [જુઓ ખલ] શક, ધૂત. ંતા સ્ત્રીં,
ંપણું નં, -ળાઈ સ્ત્રીં
ખળકું અંકિં શોભવું, દીપવું (૨) [૨વં]
ખહખહવું
ખળકો પું [સ. સ્વલ] ઉચ્ચક રકમ, અમુક
સ ખ્યા (૨) જથ્થો, સમૂહ (૩) [૨વં] ખળ કરતો
ઘસતો પાણીનો પ્રવાહ -જયો
ખળખળ અં [૨વં] ખળખળ અવાજ થાય
એવી રીતે (૨) સ્ત્રીં, નં ખળખળાટ, ંતુ વિં
જુઓ ખખળાટ, ંણું અંકિં [સ સ્વલ-
સ્વલય] જુઓ ખખળાણું -ળાટ અં ખળખળ
અવાજ સાથે, અટક્યા વગર વહેતું હોય એમ
(૨) પું એક અવાજ -ળિયો પું ખળખળ
વહેતો પ્રવાહ
ખળખળ સ્ત્રીં [સ ક્ષુસ્ ઉપરથી?] દે સ્વલમલિય
ગહખડ, ઘોવાટ (૨) મનનો અજ પો, ગભરાટ ંણું
અંકિં જુઓ ખળખળ [ખળખળી
ઊડવું = સોલ થવો (૨) કપી - ગભરાઈ ઊડવું]
-ળાટ પું સોલ, ગભરાટ (૨) ગરખડ, ડોલાહલ
(-કરવો, -કરી મૂકવો)
ખળવું અંકિં [સ સ્વલ, પ્રા સ્વલ]
અચકાવું, અટકવું (૨) સંકિં [ખેળ' ઉપરથી]

એળ ચડાવવી (૩) ['અલ' ઉપરથી] અલવુ,
લસોટવું; ઘૂટવું
અળળઅળ અં [રવં] સપાટાખધ, સતત(ર)
અળઅળ અવાજ કરીને
અળાઈ સ્ત્રીં ભુઓ 'અળ'મા [અરાવાડ
અળાવાડ સ્ત્રીં [અળ પરથી] અળ સવાની જગા,
અળાણું અંકિં ભુઓ 'અલાણું'
અળાંદળાં અં [અળું + ઢળવું પરથી] (કા) અળા
ઢીલગઈ નય એમ; પુઢળ છત હેય એમ
અળિયાણું નં કકળાટ, તોફાન [અળી
અળી સ્ત્રીં ભુઓ અલી (ર) [પાદરાતરફ] ફૂંધની
અળું નં [સં સ્વલ] કણસલાં ગૂંદીને કે ગૂંદીને
અનાજ કાઢવાની જગા [અળાં માગવાં =
અળે જઈને અનાજની લીખ માગવી અળું
ડરવું = અળામા અનાજ કાઢવાની ક્રિયા કરવી]
અળળાણું અંકિં ભુઓ અલેળવુ, મૂતરવુ
અં અ વિં [સરં હિં, સ વક્?] ખાલી
(ર) ખોખા જેવું નકામું (૩) ધનહીન
[ખાલી અ અ = છેક જ ખાલી]
અ અ પું અગ, અદલો(ર) પાચમાલી (૩) સ્ત્રીં
અ ત (૪) ઇંછા, ભૂખ [-લા (-લાં) ગવી =
ભૂખ દૂર કરવી, હાંવી -વાળવો = અગ
વાળવો, અદલો લેવો, ખાલી ન રાખવું (ર)
ઉજાડ કરી દેવું] [ખાખરોટવું
અં ખરોટવું સં કિં જરાતજા -ચોપડવું,
અં અ (-ગા)ળાણું સંકિં અખટાળીને ઘાવું,
અ ખાળવું [ખોખારવું
અં ખારવું અંકિં [હિં રૂં (-રૂ) જારના] +
અ ખા (-ગા)ળાણું સંકિં [હિં જગાલના, સ.
ક્ષાલ, પ્રા જાલ પરથી ? રવં ?] પાણીમા
અખટાળીને અંને હલાવીને ચોવું, પાણી વડે
ખૂખ ચોવું - સાફ કરવું (ર) પાણીના કોગળા
કરી (મો) ખૂખ સાફ કરવું
અં ખરોટવું સંકિં ['ખરોટ' પરથી ?] ખેરવી
નાખવું (ર) ઝાટકેણી કાઢવી, ધમજાવવું, મારવું
અં ખરોટવું સંકિં ['ખરોટ' પરથી ?] વેગી
નાખવું વીખી નાખવું (ર) નખ વતી ખોતરવું
(૩) ['ખરોટ' ઉપરથી] સ ડાંચુ, ખોરવું (દેવતા)
અં ખાળવું સંકિં [હિં જાલોરના] વેગળ

છેગળ કરી નાખવું ચથી નાખવું (ર)
ખોળવું પરથી] ખૂંખોથેરે શોધવું (૩)
ભુઓ અ ખાળવું
અં ખોખા પુંખવં, -ખાંતંખવં ['ખોખા' ઉપરથી] ખોખખોખા
અં ખોખિયાં નં અં વં ['અં ખાળવું' ઉપરથી,
સરં હિં જગાલના = ખાલી કરી દેવું] પાણીથી
નવાડવું તે (નવાડાં પછી વધેલું પાણી એકી-
સાચે ખાળકના માથા પર રેડતી વખતે મા
આ શબ્દ ખેલે છે)
અ અ પું અરકલો, ઢગલો(ર) દાઝ, વેં (૩) અ ખ,
અદલો (૪) અ ત, ખાત [-વાળવો = ઢગલો
કરી દેવો (ર) દાઝ કાઢવી, વેં લેવું (૩) અરપાઈ -
ડરવી, અદલો મેળવી લેવો]
અં ગ વિં [ભુઓ અ જ] વિં લૂલ
અ ગળાણું સં કિં ભુઓ અ ખળાણવું
અં ગાળણું સં કિં ભુઓ ખાખાળવું
અં ચાણું અં કિં [પ્રા જાલ = ખેચવું પરથી ?
સં જાલ = લગડાણું ?] અમચાણું અટકવું,
ખાણા પડવું - અણ સ્ત્રીં અ ચાણું તે
અં જ વિં [સં] લગડું, લૂલ
અં જ ન નં [સં] એક પક્ષી (ર) [?] હસતા
ગાલમા પડતો નાનો ખાડો
અં જ ર નં [ફા] કટાર જેવું, સીધું બેધારું
એક શસ્ત્ર [નાની નગારી - ડંક
અં જ રી સ્ત્રીં [હિં] એક વાદ્ય, ધૂલરીઓવાળી
અં જ વાળ સ્ત્રીં [સં જાલ + સં જાલ] ચામડીનો
એક ગેગ, લૂખસ, ચૂટ (ર) ચળ, વહૂર.
[-આવવી = અં જ વાળવા જેવું થવું કે લાગવું,
અં જ વાળ થવી] ઠંડું સં કિં વહૂરવું
અં જ જંદ પું [સં] એક જંદ
અં જોળણું સંકિં ભુઓ અં જ વાળવું (ર) [ચ]
હળવેથી વહૂરતા હાય દેવેવો, પ પાળવું
અં ટાણું અં કિં સમાવું પોપાણું
અં ડ પું [સં] લાગ, કંકડો (ર) ભૂંથ, સમૂહ
(જેમ કે તરખાડ, પુરતકના પ્રવેશોનો અંડ)
(૩) પ્રકરણ (૪) એક ચોળી કે કાચળી ધાય
નેટલું મોળિયા સાથે વણેલું કપડું, રેતો (૫)
વગેરે એક લાગ, ચોરડો (૬) પૃથ્વીના પાચ મોટા

ભાગોમાનો એક(એશિયા, અમેરિકા, આફ્રિકા, યુરોપ અને ઓસ્ટ્રેલિયા) (૭) વિં વિભાગ-વાળુ (૮) નાનુ ટૂંકું [-પાડવા = વિભાગ કરવા (૨) ઓરડા બનાવવા. એકમાથી લુહા ઘર કરવા — આતરા ભગીને કે બીજી રીતે] ૦કથા સ્ત્રીં નાની — ટૂંકી વાર્તા. ૦કાંચ નં નાનુ કાચ(૨)અનેક છદવાળુ કાચ ૦ભતિ સ્ત્રીં પાચ કે પચમારા માતાના ખડવાળા તાલની નતિ. ૦ધારા સ્ત્રીં કાતર ૦પરશુ (સં) શિવ. ૦મંડલ વિં બરાબર વર્તુલ નહિ એલુ (ચદ્ર માટે વપરાય છે). ૦શિખરિણી પું, સ્ત્રીં એક છદ ૦હરિગીત નં, પું એક છંદ

ખંડણી સ્ત્રીં [સ સ્વદ્, પ્રા. સ્વદુ = હગવડુ, લુઓ ખંડુ] તાબેદાર ગત્ય ઉપરી રાત્યને લે રમ્મ દન્ વર્ષે લરે તે [-ભરવી = ખડણી આપવી, તાબેદારી સ્વીકારી તે પેટે રકમ આપવી]

ખંડન નં [સં] તોડવુ તે (૨) દલીલ કેવાદને તોડી પાડવો-ગત્યો આપવો તે. પ્રત્યાખ્યાન. ૦મંડન નં તોડવું અને માડવુ તે (૨) ચર્ચામા વાદને તોડવો અને માડવો તે

ખંડવું સંકિં [સ સ્વદ્, પ્રા] તોડવુ, કંકડા-વિભાગ કરવા (૨) માગતા પેટે અમુક ઓણુ આપી પતાવવુ (૩) સામટો લાવ ઠરાવીને સોધામા ખરીદવુ. [ખંડી આપવું = જથાખ ધ માલ ઓછી કિંમતે આપવો (૨) દેવા પેટે અમુક કિંમત ઠરાવીને વરતુ આપવી ખંડી મૂકવું, ખંડી રાખવું = પહેલેથી જથાખ ધ માલ સરંતી કિંમતે લઈ રાખવો ખંડી વાળવું = જથાખ ધ માલ ઊચક કિંમતે લઈ લેવો]

ખંડખંડી સ્ત્રીં [ખાડવું ઉપરથી] ઉપરાઉપરી ખાડવુ તે (૨) ખંડાખંડી

ખંડાખંડી સ્ત્રીં [સરં પ્રા સ્વદાસહિ, 'ખડવું' પરથી] કચર કચરા, ભીડાભીડ

ખંડાવવું અંકિં 'ખાડવું', 'ખંડવું'નું પ્રેરક ખંડાવું અંકિં 'ખાડવું' 'ખંડવું'નું કર્મભિ (૨) નુકસાનમા આવવુ (૩) પીડાવુ, ભીડમા હેંગન થવુ

ખંરિત વિં [સં] ભાગેલુ, ખાડું -તા સ્ત્રીં અપનાયિકામાની એક (પોતાનો પ્રીતમ સપત્નીને ત્યાં ગૃહી આવેલો જોઈને મનમા બળી નય તે)

ખંરિયું વિં [લુઓ ખડણી, સરં પ્રા સ્વદુ = પરાગિત] ખડણી બરનારુ; તાબેદાર (૨) ખડિત ખરિયેર નં [સં] રાગિત પ્રા સ્વદિખ પરથી] ભાગીતૂટી ઇમારત, પડી ગયેલા વસ્તુ બોખુ

ખંડુ વિં + ખડિત

ખંડૂરિયું વિં [સ કણ્ડુ ઉપરથી] ખાતા વચ્ચે એલુ - જંગલી (પૂરણ)

ખંડેર નં લુઓ ખંડિયે

ખત સ્ત્રીં [સં] ક્ષાન્તિ, પ્રા સ્વદિખ પરથી? ચીવટપૂર્વક લાગ્યા-મડ્યા મહેવાનો ગુણ (૨) ચીવટ, કાળજી. -તી, -તીયું વિં ખંતવાળુ

ખંધ પું [સં] સ્કંધ, પ્રા સ્વદ્ + ખજો ખાવ ખંધાઈ સ્ત્રીં [લુઓ 'ખધુ'] હુઆઈ, ધૂતતા ખંધાડિયો પું [ખંધ પરથી?] ધરજમાઈ (સુ) ખધું વિં [સરં મ સ્વદા, જા સ્વદ. 'હુચ્યું', ધૂતં [ખો, ખાવ

ખંધોલુ નં, -લો પું [સ. સ્કંધ, લુઓ ખંધ] ખપાલી(-ળી) સ્ત્રીં [ખાપાવાળી] કે 'ખાપવું' ઉપરથી? ખેતીનું એક એભર, પજેડી ખંભ(-ભો) પું [સ સ્તમ, પ્રા સ્વન] થાલલો, રતલ

ખભાતી વિં (મૂળ ખભાતમા બનતુ) એક મજબૂત ભતવુ (તાણુ) [-ને શેઠ ખંભાતી તાણુ વસાણું = નખખોદ જવુ]

ખભાવતી સ્ત્રીં માલકોશની એક રાગિણી ખા અં [ખાલુ' ઉપરથી] વાન્તા છતાં ન માને ને નિષ્ફળતા મળે ત્યારે કટાક્ષનો બોલ 'લેતો ભ' [-લાડવો] = લેતો ભા! ખાતો ભ' શો કાયદો કાઢ્યો? (૨) સ્ત્રીં ખેતરમા જનાવરો પાક ખાઈ નય તે

ખાઈ સ્ત્રીં [સ સ્વાદિ, પ્રા સ્વાદ, ંઓ] ખાણુ ઊંડો ખાડો (૨) કોઠને ફરતી ખાડી (૩) ગામનુ પાણી જવા ખોદેલો કાસ (૪) [ખાલુ' ઉપરથી, પ્રા સ્વાદ્ય, સ સ્વાદિત]

ખાવાની ચીજ આલવિકાનું સાધન ઓખી
 સ્ત્રીં ઝાણાયે ખાઈએ ખોદની તે
 ખાઈખપૂસીને અં [ખાણું + ખપૂસણું]
 ખત અને એનાગ્રતાથી
 ખાઈખીને અં [ખાણું + ખીણું] ખાઈખપૂસીને
 ખાઈખદેણુ વિં [ખાણું + ખદણું] પહોચેલ,
 પાકું, યુક્તિપ્રયુક્તિ વગેરે પામી ગયેણુ
 ખાઉ વિં [ખાણું ઉપરથી] ખાનારું, સહન
 કનાર, એવા અર્થમાનામને છેડે વપગય છે
 ઉદાં 'લાજખાઉ', 'મારખાઉ' (૨) નં
 [સગંન જાણું] ખાવાનું, ખાણું ૦૬૯(-ણું)
 વિં ખાઉધર ઓખી સ્ત્રીં લાય (૨) ખોગકી
 [-કરવી = ખાવાની ચીજ ચોરવી (૨) લાય
 લેવી] ૦૬૪(-રું) વિં [ખાણું + ધરાણું]
 ખાખા કરનાર, ખાતા વચ્ચે નહિ એવું (૨)
 લાચિયુ ઓવરાવેડા પુંખંખંખં ખાઉવરાપણું
 કરવું તે ઓખા વિં લોલી (૨) લાચિયુ
 ખાએશ સ્ત્રીં [ફા જાદિશ] ઝગ, અલિલાખા
 ખાન(-ખ) સ્ત્રીં [ફા] રાખ ધૂળ(૨) મારેલી
 ધાનું (૩) નોરા, પાયમાલી
 ખાકટી સ્ત્રીં, -કું નં [મરંમ જાકટ, -ટા
 = કાઈ કંમણું ફાળ-મરવો] કેરીનો મરવો,
 ખાખી
 ખાકસાર વિં [ફા] પગની ગજ જેવું લાખેદાર,
 નમ્ર (૨) પામર, અધમ (૩) પું (સ) એક
 રાજકારી મુસલમાની સધનો સભ્ય -રી સ્ત્રીં
 ખાકાન પું [તુર્કી] સુલતાન, પાદશાહ -ની વિં
 ખાદશાહી, ગાહી
 ખાટી(-ખી) વિં [ફા] ખાખવાણું, ગખોડી
 ચોળનાર (૨) રાખોડિયા ગગનું (૩) ઘેગ પીળા
 રગનું (૪) [લા] એહિંક
 ખાખ સ્ત્રીં જુઓ ખાક
 ખાખટી સ્ત્રીં એક પક્ષી [મરવો
 ખાખડી સ્ત્રીં જુઓ ખાકટી -હું નં ખાકટું,
 ખાખણું નં એક વનસ્પતિ
 ખાખર પું [કે જાણું] એક જાડ, જેના પાનના
 પતંગાયા થાય છે (૨) જોના તરીકે દોર ખાખ
 તે) તુલેની સૂકી પાટી -ની સ્ત્રીં નાનો
 ખાખરો(૨) ગેટલાં(૩) ન ખાકના સુકાઈ ગયેલા

પાતંગ સૂકો -રો પું જુઓ ખાખર (૨)
 [કે. જાણું] શેષીને કડક કરેલી રોટલી
 ખાખરોટણું સંકિં [રવં ૧૮] ખાખર ને જરા
 તરા ચોપડે તે પરથી (૧) (કા) ખાખરોટણું,
 જરાના ચોપડણું
 ખાખસૂસ અં [જુઓ ખમૂસ] અચીત
 ખાખાવીખી વિં જિલ્લિલ (૨) કુખી, હેરાન
 (૩) સ્ત્રીં પાયમાલી, ધૂળધાણી
 ખાખી વિં જુઓ ખાટી(૨) ખાટી, નિર્ધન(૩)
 નં ખાખી ગગનું જુગડું ઓખાલી(-ખી)
 વિં ખાલી ખમસે કસકથઈ ને કરનાર ઓખાવો
 પું રાખ ચોળનારો ખાવો [(માણસ)
 ખાચર વિં (૨) પું કાલી લોટીની એક તતતુ
 ખાજ નં [સ. જાણ, પ્રા જાજ] ખાજ (૨)
 ખાજુ (૩) સ્ત્રીં [સં જાજું, પ્રા જાજુ ઉપરથી]
 ખૂજળી, ખજવાળ
 ખાજલી સ્ત્રીં [જુઓ ખાજ] નાનું ખાણું,
 એક ખાવાની વાની -જુ નં ખાણું (૨)
 ચકરડું, ફાણું
 ખાજણું અં કિં [જુઓ ખાજ] ખજવાળ
 ઉત્પલ કરવી -વણી સ્ત્રીં ખજવાળ
 ખાલસરા પું [ફા જાજહસરા] હીજો, અંજળ
 ખાણું નં [જુઓ ખાજ] એક ખાવાની વાની
 ખાટ સ્ત્રીં [સ જાટા, પ્રા જાટા] હીડોળાખાટ
 (૨) [જુઓ ખાટણું] ખાટણું તે, લાલ
 ખાટણી પું [સ જાટિક] કસાઈ ઓખાણું નં
 કતલખાણું ઓખાણું પું કસાઈવાડો
 ખાટખડુંખા પું એક વેણું -ખડું વિં
 ખટમધુર (૨) નં ખાટખડુંખાણું ફળ
 ખાટખટમડું વિં જુઓ ખાટખટખડું -ડો
 પું ખાટખટખા
 ખાટલાવરા વિં જુઓ 'ખાટલો'મા
 ખાટલી સ્ત્રીં [જુઓ ખાટ] નાનો ખાટલો,
 માચી (૨) [સ જાટિક] હાટી
 ખાટલો પું મુવાનો ખાટ, માચો, ચા-પાં
 (૨) [લા] મરવાડ (૩) પ્રમુતિ [ખાટલો
 પરણું = માદા પરણું ખાટલેથી ખાટલે ને
 ખાટલેથી ખાટલે = ખાખ અને કાખાનિ વચ્ચે
 પીણું કાં મહેનત ન લેવી પડે તેની દિલિ

ખાટલો આવવો = સુવાવડ આવવી - ઉપ-
 (-ક)રો થવો = (માદગી જવાથી ખાટલા
 ઉપરથી કાચમની પથારી ઉપાડી લઈ) ખાટલો
 ઊભો કરવો. - ઢાળવો = (રૂવા ખેસવા માટે)
 ખાટલો ચાર પાયા પર ખરોખર ગોઠવીને
 મૂકવો (૨) ખાટલા પર પથારી કરવી કે બિછાતું
 મૂકવું - ઊભો કરવો = 'ખાટલો ઢાળવો'થી
 ઊલટું - કરવો = મદવાડ આવે એવું કરવું,
 મદવાડ આણવો. - ખેંચવો, - તાણવો =
 ખાટલાનું પાટી કે વાણતું ભરત ખેંચીને તગ
 કરવું - ચવો = મદવાડ આવવો - પાથરવો =
 ખાટલો ઢાળી બિછાતું કરવું - ભરવો =
 ખાટલાના ચોકડાને પાટી કે દોરી વીટવી -
 ચૂથવી - ભોગવવો = માદગી ભોગવવી.
 - હોવો = માદગી હોવી (૨) સુવાવડ હોવી]
 - લાવશ વિં (સુવાવડ કે સખત માદગીથી)
 પથારીવશ

ખાટલું સંકિં [સ સ્વદ્ = 'ધરજી' ઉપરથી ?]
 કાચદો મેળવવો [ખાટી જંતું = કમાઈ જવું (૨)
 ચચણી ઊઠવું, લાગી આવવું, ચડલકાટ થવો]
 ખાટસવાડું (-દિયું) વિં પોતાના સખધ
 વિનાની નગમી વાતમા રસ લેનાર

ખાટાઈ સ્ત્રીં ભુઓ 'ખાટું'મા
 ખાટિયું નં [ખાટું ઉપરથી] ખાટું, પ્રવાહી શાક
 (૨) કાચી કેરીને બારીને બનાવાતી પ્રવાહી વાની
 ખાટીમીઠી સ્ત્રીં [ખાટું + મીઠું] ખટમધુરી
 ખાવાની ચકતી કે ગોળી, 'પેપરમિટ'

ખાટું વિં [સ જટ, દે સ્વદ્] ખટાગવાળું (૨)
 કચવાયેલું, નારાજ. [-ખારું ચાખવું =
 દુનિયાના સુખદુ ખતો અનુભવ લેવો - થવું =
 બગડી જવું, ઊતરી જવું (૨) [દિલ, મન]
 નારાજ થવું - મોળું થવું (થઈ જવું) =
 બગડી જવું વણસવું (કે જેથી મિત્ર / ખોઈ
 ખેસાય)] બચડ, ચરડ, બૈડ (ચ.), બપડસ
 (-ચ), બચૂના જેવું વિં એકદમ ખાટું
 - ટાઈ સ્ત્રીં ભુઓ ખટાઈ

ખાટું વડું નં છોકરાના લગનની નાત (લગ્નને
 આગલે દિવસે) [ખાટી લાલ
 ખાટોડી સ્ત્રીં [ખા, ' ઉપરથી] એક ભતની

ખાડ સ્ત્રીં [ભુઓ ખાડો] ખાઈ - ડી સ્ત્રીં
 દરિયાની ભરતી પહોંચે ત્યા સુધીનો નદીનો
 ભાગ (૨) જમીનમા ગયેલો દરિયાનો સાકડો
 પ્રવાહ (૩) ગટર, મોરી

ખાડાબજર, ખાડાળું ભુઓ 'ખાડો'મા
 ખાડું નં [સ સ્વદ્ = સમૂહ ?] લેસોતુ ટોળું
 ખાડો પું [દે સ્વદ્] ખાધરો, જમીનમા
 ખોદાણ (૨) ખોટ, તુકસાન [ખાડામાં
 ઉતારવું, ખાડામાં નાખવું = તુકસાનમા
 ઉતારવું (૨) પાયમાલ કરવું ખાડામાં
 પડવું = ભૂલ કરવી (૨) તુકસાન વહોરવું
 (૩) દેવું કરવું ખાડો પડવો = તુકસાન
 આવવું, તગી પડવી - પૂરવો = ખોટ
 પૂરવી; દેવું વાળવું (૨) આપઘાત કરવો]
 - ડાબજર નં ખાડા ઉપર ગોઠવાતું ફરતું
 ભજર - ડાળુ વિં ખાડાવાળું બખિયો,
 બખેયો પું ખાડો કે ખાધરો

ખાણુ (ણ) સ્ત્રીં [સ સ્વાનિ, પ્રા સ્વાણિ] ખનીજ
 પદાર્થો કાઢવા માટે ખોદેલો ખાડો, કે તેવા
 પદાર્થો ખોદતા મળી આવે તેવું મળ - 'પૂપો
 ભડાર [-જડવી, -નીકળવી, -મળવી] (૨)
 જેમાથી બહાર નીકળાય તેવો ઊડો ખાડો
 (ઉઠા નરકની ખાણ), અખૂટ ભડાર (૩)
 અનાજ ભરવા માટે બનાવેલું ભોયર; ભડાર
 (૪) ઉત્પત્તિસ્થાન (૫) ધારવાળી વસ્તુની ધારમા
 પડેલો ખચકો [-કાઠાવવી, -કાઠવી =
 ધારનો ખાડો ઘસીને દૂર કરવો - કરાવવો
 - પડવી = ધારમા ખચકે થવો] (૬) નં [સ
 સ્વાદન, પ્રા] હોગને ખાવાનું અનાજ કે ગોતું
 [-પૂરવું હોરને ખવરાવવું, કે ગોતું ખાકતી
 વખતે તેમા ઉમેરવું] - લિયો પું
 ખાણનો મનૂર

ખાણુકી સ્ત્રીં એક ભતનો ઘડેલો ૫૮૮૦

ખાણું નં બંબં [સ સ્વાન, પ્રા સ્વાણ] ખાળ-
 ઉખાણ - સવાલ જવાબકપે ખોલવાની કડીઓ
 ખાણિયો પું ભુઓ 'ખાણ'મા

ખાણી સ્ત્રીં [ભુઓ ખાણ] ખાણ, ઉત્પત્તિસ્થાન
 (૨) ભડાર [ખાનપાન

ખાણીપીણી સ્ત્રીં ખાવા પીવાનું, ખોરાકપાણી,

ખાણું નં [સન્ન હિં. જ્ઞાના] જમણ, ભોજન
(૨) મિજાની (૩) (ખાવા પીવામા પળાનો)
મંજુનો શોઃ [-આપણું = નોતરીને જમાડવું,
માનમાં ભોજન આપવું. -અરાખ થયું =
આઝવિકા તૂટવી (૨) વચમા વિધન પડવું
-પાળણું = મરણ પાછળ ખાવાપીવાની
ખાખતમા શોઃ પાળવો.]

ખાન વિં [મં] ખેદેલુ ંમુરત, ંમુદૂત
નં આધકામનો પાયો નાખવાનો મગળ
સમય કે તેનો વિધિ [વર્ણન
ખાન મીં [મં જ્ઞાન ?] + ઉચ્ચેખ, લખાણ,
ખાતમે પું [જ. સ્થાતિમળ] અત, છેડો (૨) મોત
ખાનર નં [દિ નત્ત] ખેતર મુધારવા સાર
તેમા નખાતા છાણ, કાપ, ટીકી વગેરે પદાર્થો,
નેંઝા બીને રસાયણી પદાર્થ. ંણી મીં
છાણાની બરેલી ગાડી (૨) તેમાથી છાણાં પડી
જતા ંકચા કરેલી આડ, પાજરી [-ઉપર
કે પાછળ દિવેલ = નુજસાનમા વધુ નુકસાન
-નાખણું = જમીનને ખાતર આપવું -બરણું
= (ખેતરમા) વાદન વાટે ખાતર વહી જવું]
ંપૂતે પું ખાતરમા કામ આવે એવો પૂતો,
ધાસ, છાણ, વાગીકું વગેરે કચરો

ખાતર નં [કે નત્ત] ચોરે ભીતમા પાડેલુ
ખાડું (૨) ચોરી [-પડણું = ચોરી થવી પાડણું =
ચોરી કરવા ભીત કાચની (૨) ચોરી કરવી]
-પડો, -પાડું પું ખાતર પાડનાર, ચોર.
-રિયુ નં [મન્ન સં જ્ઞાન = ખોદવાનું
હથિયાર] વગ કાચવાનું ચોરનું હથિયાર -રી
પું ચોર

ખાતર મીં [ફા જ્ઞાતિર] ચાકરી, ખરદાશ,
મરબગ (૨) તરફદારી (૩) અંબાઠે ંજમા,
ંનિશા મીં ખાતરી, સાખિતી ંદાર વિં
ચાકરી ખરદાશ કરે એવું (૨) તરફદાર
ંદારી મીં ખરદાશ, ચાકરી (૨) તરફદારી,
પક્ષ. ંખરદાશ (-સ) મીં આગતાસ્વાગતા,
સરલરા

ખાતરણી મીં જુઓ 'ખાતર' નં (પહેલા)મા
ખાતરણું સં કિં [ખાતર' ઉપરથી] જમીનમા
ખાતર નાખવું (૨) ગાળ લાડવી

ખાતરિયુ નં જુઓ 'ખાતર' નં માં
ખાતરિયો પું [જુઓ અખતર] મેલી વિધામા
પ્રવીણ માણસ, ભૂવાનો સાથી
ખાતરી મીં [અ સ્થાતિર] ભરેસો, પતીજ (૨)
નિશંકપણુ, ચોક્કસાઈ (૩) સાખિતી, પ્રમાણ
(૪) પું જુઓ 'ખાતર' નંમા [-પડવી =
ખાતરી થવી, વિશ્વાસ ઊપજવો] ંદાર વિં
ખાતરીવાણુ ંપૂર્વક, ંખંધ અં ખાતરીથી
ખાતા પીતાં અં કું નિર્વાહવું અર્થ કાદતા
ખાતું નં [ફા જ્ઞાન] આસામીવાર અથવા
આવકઅર્થની વતવાર જમે - ઉવારનો
હિસાબ (૨) લેણાદેણીનું લખાણ (૩) વિષય,
પ્રકરણ (૪) કામકાજની ક્ષણવણીનું અંગ
ઉદા 'કેળવણી ખાતુ' 'ધનસાક ખાતુ'
[-ઉઘાડણું, -ખોલણું = કામકાજનો નવો લાગ
શરૂ કરવો (૨) [ખેંકમા કે શરૂકરને ત્યાં] નવું
ખાતુ પાડવું -શરૂ કરવું (પૈસા વ્યાજે મૂકીને
કે લઈને) -ચલાવણું = લેવડદેવડ રાખવી.
-ચાલણું = લેવડદેવડ હોવી (૨) અલગ લાગ
તરીકે કામ ચાલવું -ચૂકતે કરણું, ચૂકવી
દેણું = કરજ પત વધુ, છેવટનો હિસાબ સમજ,
લેણું પતવી દેવું -પડાવણું, -પડાવી લેણું =
લેણા બાખત દેણાગની કબૂલાત લખાવી લેવી
-પાડણું = ચોપડામા કાઢના નામનો હિસાબ
નવેસર ઉઘાડવો (૨) લેણાના કરાર પડ સહી
કરવી -માડી વાળણું = ખાકીની રકમ નુજ-
સાની ખાતે સમજ, લેણદેણનો હિસાબ બધ
કરવો -ખંધ કરણું = લેવડદેવડ બધ કરવી
(૨) ખાતામા જે નાણા નીકળતા હોય તે
ઉપાડી લઈ, લેવડદેવડ બધ કરવી (૩) છેવટનો
હિસાબ કાઢી, નવી ખાતાવહીમા લઈ જઈ,
ચાલુ હિસાબ બધ કરવો (૨) કામનું ખાતુ
બધ કરવું. -મરબગ કરણું = જમે ઉધારના
બંને આકડા બરાબર કરવા] -તાખ ધી મીં
જમીનમહેસૂલની રૈયતવારી પદ્ધતિ -તાખાકી
મીં ખાતે ખાકી નીકળે તે -તાવહી મીં
ખાનાવાર હિસાબ નોંધવાનો ચોપડો -ચોપડી.
-તાંપોતા નં અંબં હિસાબકિતાબ ંપણું
નં લેવડદેવડ (૨) લેણદેણને લગતું લખાણ

ખાતું પીતું વિં [‘ખાતું પીતું’નું કું] ઠીક
ઠીક ગુજરાનના સાધનવાળું

ખાતૂન સ્ત્રીં [તુર્કી] મોટા ઘન્તી સ્ત્રી, બેગમ
ખાતેદાર પું [ખાતું+દાર] સરકારના મહેસૂલી
કે કોઈના ખાનગી ચોપડે ખાતાવાળો

ખાદી સ્ત્રીં હાથે કાતેલા સૂતરનું હાથે વણેલું
કાપડ, ંકાર્યાલય નં ખાદીનું કામ કરતું
દક્તર ંકેન્દ્ર નં ખાદી કામ કરનાર મથક
ંએવક પું ખાદીકામ કરનાર સેવક ંફેરી
સ્ત્રીં ખાદી વેચવાનીકળવું તે ંભ હાર પું
ખાદીની દુકાન [નં ખાવાનું

ખાધ વિં [સ] ખવાય એલું, ખાવા યોગ્ય (૨)

ખાધ (ધ.) સ્ત્રીં [સ] ખાદ્ ખેરાક, આહાર (૨)
ખોટ, નુકસાન (૩) ખોડ, ખાપણ (જેની કે હીરા
મોતીમાં) ંખોરાકી સ્ત્રીં ખાધાખોરાકી ંફે
વિં ખાઉવરું, ખાઉ ખાઉ કરનાર ંરો પું
ભાડો ખાડો (૨) નુકસાન -ધા ખર્ચ (-રચ)
નં, -ધા ખાઈ, -ધા ખોરાકી સ્ત્રીં ભરણ-
પોષણ માટે જરૂરી રકમ -ધાગળો પું
સારુ સારુ ખાવાનો ભાવ (૨) ખાઉવરાવેકા

ખાધાવેધ પું, સ્ત્રીં શત્રુવટ, વે

ખાધાળું વિં ખાવ - ખોડ કે નુકસાનીવાળું

ખાધું સંકિં [દે સ્વદ્] ‘ખાધું’નું ભૂતજળ
-ધેલ (-હું) ભૂંકું, -ધેલ પીધેલ વિં
ખાધેપીવે સુખી (૩) માતેલું હૃષ્ટપુષ્ટ
[ખાધું પીધું ઝેર થઈ જવું, ‘ખાધેલું’
કૂતરાને નાખવું = (રોગ કે ચિતાથી)
ખાવાપીધાની અસર શરીર ઉપર ન થવી]

ખાન પું [ફા] શાહનશા, અમીર, ગૃહસ્થ
વગેરેને અપાતુ મુસલમાની ઉપનામ ંખાના,
ંખાનાન વિં ખાનના ખાન -સૌથી મોટા
ખાનનો ંલકાય ધરાવનાર ંદાન વિં [ફા]
સારા ઘરનું, કુળનાન (૨) પ્રતિષ્ઠિત (૩) નં
કુટુંબ, કુળ, ંદાની સ્ત્રીં ખનદાનપણ,
કુલીનતા (૨) સન્નતા ંખહાદુર વિં
(૨) પું ‘ખાનખહાદુર’નો ંલકાય ધરાવનાર
ંસાહેબ વિં (૨) પું ‘ખાનસાહેબ’નો
બલકાય ધરાવનાર. -નાઈ સ્ત્રીં ખાનપણ (૨)
ખાન તરીકે - ખાનની જેમ સત્તા દાખવવી તે

ખાનગી વિં [ફા.] પોતીકું, અગત (૨)
નહેર નહિ એલું, ગુપ્ત

ખાનદાન, -ની બુઓ ‘ખાન’ મા

ખાનપાન નં [સ] ખાતુપીતું તે કે તેની વસ્તુ

ખાનખહાદુર બુઓ ‘ખાન’ મા

ખાનસામા પું [ફા] (મુસલમાન અને અગ્રેજ
ઘરમાં) રસોઈ વગેરેનો કારભારી

ખાનસાહેબ, ખાનાઈ બુઓ ‘ખાન’ મા

ખાનાખરાખ વિં [ફા] સંત્યાનાશ વાળનાર

-ખી સ્ત્રીં સંત્યાનાશ [મા લડવું તે

ખાનાજ ગી સ્ત્રીં [ફા] ઘરમાં - આપસઆપસ

ખાનાબદ વિં [ફા] ઘરમાં જન્મેલું અને

ભીરેલું (૨) પું એવા ગુલામ, ગુલામનો દોકરો

ખાનાખાદ પું [ફા] એક આશીર્વાદ (વન્કુદૃષ

આખાદ હો) [(વસ્તીની) ગણતરી

ખાનાશુ (-સુ) મારી સ્ત્રીં [ફા] ઘરોની

ખાનિ સ્ત્રીં [સ] ખાણ

ખાતું નં [ફા] ઘર ઘરનો ભાગ, ખડ (૨) સહાર.

નિવિ (૩) પેટીપટારો કે મેજ, કખાટ વગેરેમાં

વસ્તુ મૂકવા કરેલો વિભાગ (૪) લખાણ માટે

અલગ પડાતો વિભાગ કે કોઠો [-કન્ડું, -મૂન્ડું,

-રખું = પેટી - કખાટ વગેરેમાં ખાનાની

ગોઠવણ કરવી -ખાડું = પત્રકમાં કોઠો, કોઠો]

ખાનેઆખાદ વિં [ફા] પૈસેટકે -ખાવેપીવે

સુખી ઘરનું -દી સ્ત્રીં ખાનેઆખાદ હોવું તે,

ઘરનું સુખ

ખાપ સ્ત્રીં [સ] કર્ફર ઉપરથી] દર્પણ (૨) અખ-

ગમની પતંગી ંતું ભરત = કાચ અથવા

અખરખની નાની દીલીઓ મૂકીને કરાતું ભન્ત

ખાપડું નં [સ] સર્પર, પ્રા સર્પર] ઠીક (સુ)

ખાપર નં એક વનસ્પતિ, સાટોડો

ખાપરિયું નં બાળકને આપવાનું એક ઔષધ

(૨) [સ સર્પરી] આખનું એક ઔષધ

ખાપરી સ્ત્રીં [સ] કર્, પ્રા સર્પર] લીટની

પોપડી, ગૂચ

ખાપરું વિં [સ સર્પર = ધૂત] ગાળથું ન જાય

એકું, ખડુ જ પહોંચેલું, કપરું -રો કોરિયો

પું એકખીલથી ંગાય નહિ એવા બે ધૂતે

નાનો એક (૨) સમાન હરીફ. -રો ઝવેરી

પુઠં ચાપાનેરનો એક પ્રાચીન, મહા કાબેલ અને
ધૂર્ત ઝવેરી (૨) [લા] મહા દગ (૩) હીરાનો
હોશિયાર પારખ

આપવું સઠં જિઠં આપવું, થોડું થોડું સોરવું
આપ્યું પુઠં [ફા રજાવ] ઊંધ(૨) વખત ઠગાહ
શ્રીઠં મૂવાની જગા

આખકડું અઠંડિઠં [૨૧૦] (કા) [વાણીમા] ઊંચેથી
પડવું (૨) [લા] વચ્ચે ખોલી ઊંડવું

આખડ નઠં (પ) આખડું ઠખૂખડ વિઠં [સરઠં
હિ, મ] ખાડાખેયાવાળું -ડું નઠં નાનું
ખાખોચિયું

ખાખોચિયું નઠં પાણીથી ભરેલો નાનો ખાડો
ખામ પુઠં [સં સ્કમ] ટેકા, થાભલો (૨) [સ સ્કવ]

ખભે (૩) વિઠં [ફા] કાચું, અધૂરું

ખામચીશ્રીઠં [ખમચાવું ઉપરથી] ખામોશી (કા)

ખામચું વિઠં [‘ખમચાવું’ ઉપરથી] (કા)

કાળજવાળું (૨) અઠં કાળજથી

ખામણિયું નઠં [‘ખામણું’ (ફૂવાનું) પરથી]

વરત, નીચે ખામણા પર રહેલું ડોસનું દોરડું

ખામણું નઠં [‘ખામું’ ઉપરથી] (પાણિયારા

વગેરેમા) વાસણ મૂકવા સારું કરેલી ખેસણી

(૨) છછરે કંચારો [ઝાડનો] (૩) ખામું, કંઠ

ખામણો પુઠં ખાનું, ખડ (કચ્છી) (૨) ઠીંગણો

માણસ (૩) લડવો

ખામી શ્રીઠં [ફા] ખોડાખાણ, ડસર, ઊણપ

(૨) ખોટ, વટ (૩) ભૂલ, દોષ [-આવવી =

(કશામા) ખોડ કે ખોટ જણાવી, ખૂટતું રહેવું

-રહેવી = ખોટ કે ઊણપ હોવી, ખૂટ થવામા

ખામી રહેવું]

ખામુંખા અઠં [ફા રાહમુલાહ] ઇચ્છાએ કે

અનિચ્છાએ, નાહુટે, અવચ્છ (૨) ખાસ

કરીને (૩) નાણીનોઈને

ખામું નઠં આકાર, કંઠ (૨) અનુકૂળ જગા વા

દિશા (કા) (૩) આખડું [અર્થનો ઉદ્ગાર

ખામોશ અઠં [ફા] સખૂર, ચોખો, શાત્ત એ

ખામોશ (-શી) શ્રીઠં [ફા] સખૂરી, ધીરજ

[-પકડવી, -રાખવી = ધીરજ ધરવી]

ખાચકી શ્રીઠં [‘ખાચું’ ઉપરથી] પેદાગ, મળતર

(૨) દોઈનું છાનું ખાનું - મેળવવું તે

ખાચો પુઠં [ફા] અડ, વપણ

ખાર પુઠં [ફા] કારો (૨) વેઠ દેવ (૩) દર્પા

અટેખાઈ [-રાખવો = વેર ગમવું ખારે

જડું = ઈર્ષ્યાળુ થવું ખારે બળવું = ઈર્ષ્યાથી

બળ્યા કરવું]

ખાર પુઠં [સ કાર, પ્રા ચાર] ખારાવાળો

પદાર્થ કાર વપાટ પુઠં નઠં ખાન્વાળી -

જેમા મીઠું પાડતું હોય એવી જમીન

વપાટિયું વિઠં ખારપાટવાળું ઠલ જણું નઠં

હૂ ગણ (૨) મો સ્વાદિષ્ટ કરવાને જે ઈ ખાનું તે

ખારવાં નઠં અઠં વરસાદને અભાવે મુકાઈ

જતી નરખાજરીના ખેચી લીધેલા સાદા

ખારવું નઠં [સરઠં હિં ચારવાં, -ગ, ન ચારવાં -

‘ખાર’ પરથી? ફા. ચારા = એક ખતનું

કાપડ?] ખોળિયું (તળાઈ, ગોદાદા ઇત્યાદિનું

લાલ રંગેલું આવે છે તે)

ખારવો પુઠં [સ કાર + વહ] ખલાસી, વહાણ

ચલાવનારો (૨) સચાગે (૩) ખારાવાળો

ગોળ - વણ શ્રીઠં ખારવાની શ્રી

ખારતી વિઠં [સરઠં મ] કંઠ દીલનું, કૂં

ખારાઈ, -ટ, -શ બુચો ‘ખાર’મા

ખારિયું વિઠં [‘ખાર’ ઉપરથી] ખારવાળું (૨)

ખાગીલું (૩) નઠં મીઠું ચડાવેલો ચીલડાનો

કંકડો (૪) [?] ભૂખે મરવું તે, ભૂખ્યા ગ્રેહવું

પડે તે [ખારિયાં થવાં = ભૂખે મરવું]

ખારી શ્રીઠં [‘ખાર’ ઉપરથી] ખારવાળી માટી

કે જમીન (૨) ખારાશવાળી એક ભાજ

ખારી શ્રીઠં [સ] એક વજન (દોઢ માણ)

ખારીખ (-વ) લા નઠં એક પક્ષી [ગખનાર

ખારીલું વિઠં [‘ખાર’ ઉપરથી] દબીલું, વેરઝેર

ખારીવલા નઠં બુચો ખાગીખલા

ખારું વિઠં [‘ખાર’ ઉપરથી] મીઠા જેવા સ્વાદનું

(૨) મીઠામા આવેલું, મીઠું ચડાવેલું (ઉદાઠં

ખારી મૂંઠ) (૩) ખાન્વાળું ખાગીલું (ઉદાઠં

ખારો વલાવ) [ખારી દાઢ થવી = ખાળની

ઇચ્છા કન્વી (૨) લાય લેવી (૩) નદો મેળવવો

ખારી પૂરી શ્રીઠં મીઠા મસાલાવાળી પૂરી -

એક વાની ખારી માટી થવી = ખગડવું,

પાયમાલ થવું, નાશ પામવું ખારી માટી =

ખાર જેમા હોય એવી માટી] ૦અગર,
 ૦ભીસ, ૦દવિં ૦એકદમ ખાર -૨૧ઈ સ્ત્રી ૦
 ખારાપણુ -૨૧ટ પુ ૦ સહેજસાજ ખારાઈ.
 -૨૧શ સ્ત્રી ૦ ખારાટ (૨)[લા] અણખનાવ
 ખારૂઈ સ્ત્રી ૦ [સ ક્ષીરોટક?] વિધવાને
 પહેરવાનું એક જાતનું વસ્ત્ર
 ખારેક સ્ત્રી ૦ [દે ચાગ્નિક] સૂકવેલું ખજૂર
 ૦કોપરં=૧૦ ખ ૦ વ ૦ હોળીના તહેવારે
 કન્યાના સાસરેથી કન્યા માટે મોકલાતી ભેટ
 -કી વિ ૦ ખારેક જેવું કે જેવડું
 ખારે પુ ૦ [સ. ક્ષાર] એક ક્ષાર, સચોરો,
 ચાપડખાર [ધં માટે]
 ખારોડ વિ ૦ [ખાર ઉપરથી] ક્ષારવાળું (જમીન
 ખારો પાટ પુ ૦ [ખાર (મીઠું) પકવવાનો + પાટ
 (પટ)] એક રમત, અગરપાટો (૨) ખારપાટ
 ખારોલો નં (ક) મોળુ લોહું
 ખાલ, ૦ડી સ્ત્રી ૦ [દે. ચલ્લા] ચામડી (૨) ઇલ
 ૦પી સ્ત્રી ૦ [ખાલ + સ પૂ = સાફ કરવું]
 ચામડિયાણું ૦પો પું ૦ ચામડિયો
 ખાલવડુ સંક્રિં ૦ [ખાલી ઉપરથી] ખાલી કરવું
 ખાલસા વિ ૦ [ફા ચાલિસહ] પોતાની કુલ
 માલિકીનું, આગણુ (૨) સરકારના વહીવટનું,
 મરકાગી (૩)[સં] ગુરુ ગોવિંદસિંહે શીખોમા
 જે નવું વિધાન પ્રવર્તાવ્યું તેને અનુસરનારું.
 [-કરવું -સરકારે કબજે કરવું, જમ કરવું
 -થવું=જપત થવું]
 ખાલિક પુ ૦ [અ] સર્વનહાર
 ખાલિસ વિ ૦ [અ] શુદ્ધ (૨) ફૂંકપટ વિનાનું
 ખાલી વિ ૦ [અ, દે ચલ્લ, ચલ્લજ] ઠાણું, કંથુ
 ભર્યા વગરનું (૨) નિર્ધન, ગરીબ [-કરવું=
 અદરની વસ્તુ કાઢી લેવી (૨) મકાનમાંથી
 વસવાટ લઈ લેવો (૩) નિર્ધન કરવું -જગા,
 જમીન=અદર કંથુ ન હોય તેવી -વપરાશ
 વિનાની જગા કે જમીન -થવું=વસવાટ કે
 વાપર વગરનું થવું (૨) પૈસે ટકે તગીમા
 આવી જવું -પડવું=વાસ કે વપરાશ
 વગરનું થવું (૨) પુરાયા-ભરાયા વગરનું રહેવું
 (૩) શરીરે નબળું થઈ જવું -હાથે=ચથુ
 લીધા-કમાયાવિના (જેવા આપ્યા હતા તેવા)]

(૩) સ્ત્રી ૦ લોહીનું ફળુ બધ પડી જવાથી
 અગ જણજણે તે, જણજણી. [-ચરવી =
 અગઅકઠાતા જણજણાટી થવી.] (૪) સંગીતના
 તાલમા તાળી ન આપતા હાથ છૂટા પાડવા તે
 કે તેણુ સ્થાન (પ) અં ૦ અમથુ, વ્યર્થ (૬)
 માત્ર, ફક્ત ૦ખમ, ૦ખ ખ વિ ૦ તફન ખાલી,
 ઠાણું ૦ખીલી અં ૦ વગર કારણે, અમથુ
 ખાણું નં ૦ [ખાલ ઉપરથી] જોડાનું ઉપલુ
 ચામડું (૨) [ખાલી ઉપરથી] વાણાની ટાંકડી
 ભરવાનો નેતર કે ખરનો પોલો કકડો (૩)
 ખજાના અનાજ ઉપર ઢાકવાનું ઘાસ [ખાલો
 વાળવાં=તેમ ઘાસથી ઢાકવું] (૪) પડતર
 રાખેલું ખેતર (૫) [પ્રા ચલ્લ] ક્યારો (ઉદાં
 તમાકુનું ખાણું)
 ખાવટી સ્ત્રી ૦ [ખાણું પરથી] શાહુકાર કે
 ધણિયામાને ત્યાથી ઉછીનું લેવાનું અનાજ
 (૨) જિવાઈ
 ખાવડી સ્ત્રી ૦ છોકરાની રમત, નિસરણી
 ખાવરું વિ ૦ [ખાણું ઉપરથી] ખાઉધર
 ખાવ (-વિ) દ પુ ૦ [જા] માલિક, રોઠ (૨)
 પતિ (૩) ઈશ્વર
 ખાણું સંક્રિં ૦ [સ ચાદ્, પ્રા ચા] અજ લેવું,
 જમવું (૨) વેઠવું, ખમવું (ઉદાં માર ખાવો), (૩)
 વાપરવું, ભોગવવું (ઉદાં હવા ખાવી) (૪) લેવું,
 ખર્ચ કરાવવું, ખર્ચ તરીકે કઢાવવું (ઉદાં
 'આ મકાને સો રૂપિયા ખાધા', 'આ કામે બહુ
 દહાડા ખાધા' (૫) વગર હકે લેવું, ચોરીછૂપીથી
 લેવું (ઉદાં ઘણા પૈસા ખાઈ ગયો) (૬) 'દમ,
 છીંક, ખગાસુ, ઉદરસ' ઇ ૦ સાથે વપરાય છે-
 શરીરથી તે ક્રિયા કરવી કે થવી, એ અર્થમા
 (૭) નં ૦ પકવાન (૮) ખાવાની ચીજ, ભાથુ-
 (ઉદાં ખાણું બધાવવું) (ભુચો ખાઉ).
 [ખાઈજવું=પેટમા ઉતારી દેવું (૨) ઉચાપત
 કરી જવું. ખાઈ જોવું=ખાઈને સ્વાદ
 તપાસી લેવો ખાઈને ખોદવું=નિમક-
 હરામ થવું ખાઈપી ઊતરવું=સસારના
 સુખોપભોગ કરીને પરવારવું ખાઈપીને
 મંડવું, ખાઈપીને પાછળ પડવું, ખાઈ
 ખપૂસીને મંડવું=ખંતપૂર્વક મડવું, ટેડો

ન છોડવો. આઈ ખગાડું = નિમકહગમ થવું (૨) ખાવાપીવા છતાં માફ કે નિર્બળ રહેવું. આઈ લેવું = ખાવાનું કામ આટોપી લેવું આઈ આઈ કરવું = ઝટ આઈ લેવાની ઇચ્છા દાખવવી ખાતાં પીતાં = મસાગના સુખ ભોગવના (૨) આધાખર્ચ ઉપરાત ખાતું ધન = જેની પાછળ વારવાર ખર્ચ કરવું પડતું હોય તેવી મિલકત ખાતું પીતું = સાધારણ રીતે સુખી; ખાવાપીવાના પૈસાની ટાય ન પડતી હોય તેવું ખાવા ધાતું = ખીક લાગે તેવું નિર્જન હોયું. ખાવા પીવાનો દહાડો = ભક્તનો દિવસ (૨) આખાદીનો વખત ખાતું તેતું ખાદું = ઉપકાર કરનાર ઉપર અપકાર કરવો, નિમક-હરામી કરવી ખાતું પીતું = સુખે જીવવું]
ખાવો પુ. ખેતરમાં થતું ઊંડા મૂળનું એક ઘાસ ખાશ સ્ત્રી [‘ખાશ’ ઉપરથી] ખાવાની શક્તિ (૨) ખાવાનો નથો

ખામ વિ. [જ] પોતીડ, અગત, (ઉદા. ‘ખાસ માણસ’) (૨) વિરાધ, અસાધારણ (૩) ખરું, અસલ (ઉદા. ‘ખાસ માલ, ખખર’) (૪) અમીંગ (ઉદા. દીવાનેખાસ) ઝખવાસ પુ. ખાદશાહનો અથવા અમીંગ ઉમરાવનો નોકર ઝગત, ઝગી વિ. પોતાનું, અગત (૨) ખાનગી, ગુપ્ત (૩) અગત્યનું, મુદતનું ંદાન નંખાવનો ડખો, પાનદાની ંદાર પુ. સેવક, હાજીરિયો (૨) થોડાની ચાકરી કરનાર, અશ્વપાલ ંનવીસ પુ. ખાનગી લહિયો - મત્રી, ‘પ્રાધવેટ સેક્ટરી’ ંખબર = મોટું - મુખ્ય ખનર ંખરદાર પુ. સરદારના હથિયાર લઈ સાથે ફરનાર, અનુચર

ખામડું નં [સરંમ ઘાસહા] જૂનું, જોડો (૨) [લા] ઠપકો [ખાસડા રાત = ખાસડું ઊંચનાર, તુચ માણસ (ઉદા. ‘મારે ભણે ખાસડારાત’ અર્થાત મને તો ભણવાની કાંઈપડી નથી) ખાસડાં ખાવાં = ખતા ખાવા, સખત ઠપકો ખાવો ખાસડાને તળિયે મારી = ધૂળ નાખી, ધર્યું રહ્યું, એવા વિકારના અર્થમાં ખાસડાની (-ને) તોલે વિ. તદન વિસાત

વિનાનું, તુચ. ખાસડાં મારવાં = સખત ઠપકો આપવો (૨) અવગણવું ખામડે માર્યું = મૂકી, વર્યું રહ્યું - એવા તુચકારના અર્થમાં (-તુ શુ) ખાસડું ફાટી જવું ? = શુ ગયું ? બગડ્યું ? એવા અર્થમાં ખાસડે દાળ જાહેંચવી = ભૂડી રીતે કે સારે પ્રયત્ને લડી પડવું] -કુટું, -કુટું વિ. જેને ખાસડા પડે - વારવાર ઠપકો મળે એવું -કાટવું સંકિં ખાસડે ખાસડે મારવું -કાં નં ખં વં [લા] ઠપકો -કાંખાઉ વિ. ખામડકુટું -કાખોર વિ. ખાસડા ખાવાની આદતવાળું, સખત ઠપકો મળે પણ સીધું ન ચાલે એવું -કાંખાળ સ્ત્રી એકખીન પર ખાસડા ફેંકી ગમ્મત માનવી તે ગધામત્તી (૨) [લા] અસભ્ય લડાઈ -કિયું વિ. ખાસડાના જેવું (૨) એક હલકી નતનું (કેળું) -કી સ્ત્રી સ્ત્રીનું પગરખું

ખાસદાન, ખાસદાર, ખામનવીસ, ખાસ-ખરદાર, ખાસ ખનર જુઓ ‘ખાસ મા ખામાનું ખીડું નં [જ. ઘાસહા] ઠકોટ કે મહાગજ માટેનું ખાસ પાનખીડું (પુષ્ટીમાર્ગીય) ખાસાખીસી સ્ત્રી [રવં ?] [કા] છાની છાની વાતો કરવી તે

ખાસામંડળી સ્ત્રી [ખાસ’ જુઓ] અમીર-ઉમરાવોની મંડળી, શાહી મિજલસ

ખાસાંજળ [જ ઘાસહા] નં ખંવં ઠકોટજના ઉપયોગનું ખાસ જળ (પુષ્ટીમાર્ગીય)

ખાસિયત સ્ત્રી [જ.] સ્વભાવ, પ્રકૃતિ (૨) વિરાધ ગુણધર્મ (૩) આદત [પીસી કચ્વી તે

ખાસિયાં નં ખંવં (કા) કાનમાં ખાસા ખાસિયું નં ગધાડા ઉપર લાદવાની બે પાસિયા-

વાળી ગૂણ (૨) તેની નીચે મૂકી ગાદલી-ગોદડી, આછર

ખાચું વિ. [જ ઘાસહા] ફડું, મજેડું, સુદર; ખરોખર ચોગ્ય (૨) અં વાહ, શાખાગ (૩)

સુંદર ખેશ ખરાખર [-દીવા જેવું = તદન સ્પષ્ટ]

ખાળ પુ. સ્ત્રી [દિ ઘાલ] મેલા પાણીના નિકાલ માટેનો નળ - નીક (૨) ખાળવાળી

ચોકડી. [-કાઠવો = મોરી સાફ કરવી આળે
જવું, આળે ખેસવું = પેશાબ કે ટટ્ટીએ જવું.
આળે દાટા ને દરવાજા કે ખારણાં
ઉઘાડાં = ખોટી કરકસર, ત્યાં ન કરવી જોઈએ
ત્યાં કરવી અને કરવી જોઈએ ત્યાં ન કરવી]
ઠકૂવો પુ. આળતુ પાણી જેમા છોડાતું હોય
તેવો ઊડો ખાડો-કૂવો (૨) જાન્યારે માટે કરેલો
કૂવો ઠકૂડી સ્ત્રી આળતા મેલા પાણીની કૂડી
આળતું સંકિં [સ સ્વલ્, પ્રા. સ્વલ ઉપરથી ?]
અટકાવવું, રોકવું (અળવું નું પ્રેરક)
આળાચાળા પુ. (કા) અટપટ, ફાવેપેચ, પ્રપચ
આળું નં જમાની, આહુધરી (કા)
આળો પુ. ['આળવું' ઉપરથી] અટકાવ, રોકાણ
(૨) વાર, વિલંબ (૩) અંદર (૪) મુકામ,
વિસામો. [સ્વર
આહુધ પું કંદોષથી ઊપજતો કામળ, મધુર
ખાં પુ. [નુઓ ખાન] મુસલમાન ગૃહસ્થ વા
અમીરને ઘોડાવવાનો માનવાચક શબ્દ (૨)
ઉગ્તાદ, ખૂન જાણનાર
ખાંખરિયું (૦) વિ. [રવ. ૦] ઉધરમવાળું, હાસાથી
પીડાતું (૨) નં ઉધરસ, હાસો
ખાંખણું ઠતેલ (૦) નં શરીરે ચોળાવાની એક
ઔષધિ, વરખડીનું તેલ
ખાંખણી (૦) સ્ત્રી કોવચવન, કોવલરી વાણી (૨)
કોથ (૩) [રવ. ૦] [સુ] ખખડે એવી સૂઝી પદામ
ખાંખત (૬) (૦) સ્ત્રી [નુઓ ખણખોદ] ઊંડું,
ઝીણું કુતૂહલ (૨) ચીવટભરી ખત (૩) આણ-
ગમો મૂગ - તી વિ. ખાખતવાળું
ખાંખનેલ (૦) નં નુઓ ખાખણ તેલ
ખાંખરોટવું (૦) સંકિં [નુઓ ખાખરોટવું]
તેલ થોડું થોડું ચોપકવું
ખાંખાં (૦) નં ખં ૦ ૦ (કા) કાકા
ખાંખાંખોળા (૦) પુ. ૦ ૦ ૦ ૦ [ખાખા + ખોળા
(ખોળવું)] ખૂણે ખાચરે ખૂખ ખોળાખોળ કરવી
તે - નુ વિ. ખાખાખોળા કરે એવું
ખાંખ (૦) પુ. આગડો, કૂકો (૨) અતિ ગરમીથી
પીગળી ગયેલો ઇંટ કે નળિયાનો કકડો, કીટો
ઠંડ, ઠંડકો પુ. ઇંટ નળિયાનો ભાંગેલો કકડો
(૨) નુઓ ખાગ

ખાંખરિયું (૦) નં ['આગડો' ઉપરથી] આગડામા
રહેતો જીવડો
ખાંખડી (૦) સ્ત્રી નાનો આગડો
ખાંખડો (૦) પુ. રીપ, શખલો, કાડી ઇત્યાદિ
જીવડાનું ઘર (૨) કૂકો (રમવાનો)
ખાંખુ (૦) પુ. જાણમેદ, જાણસ (૨) ખાડો
ખાંખું (૦) વિ. કારવંકુ [રમતમા પાસો કે
કાડી] (૨) નં (ટેખલતુ) ખાનુ
ખાંખ (૦) સ્ત્રી ખાચો, નાનો ખાડો-કાંપ (૨) સાકડ;
ખૂચવણ (૩) ખોટ; તોટો (૪) આચકો (૫) જમે
ઉધારનો તાળો નહિ મળવો તે વધઘટ ઠંડો
પુ. ખાચો (૨) આચકો ૦ ખૂચ સ્ત્રી નાની-
મોટી ખોડખાપણ (૨) ઝીણવટ ઠંડ સ્ત્રી
ટેકરીની પડખેનો સાકડો માર્ગ (૨) ખીણ ઠંડો
પુ. નાનો ખૂણો, ખાચો - ચાખૂ ચી સ્ત્રી
નાનો ખાડો ખેંચો, ખૂણો - ખાચરો (૨) ગલીકૂચી.
-ચાળું વિ. ખાચાવાળું - ચો પુ. એક-
સરખી ધાર, સપાટી અથવા લીટીમા પડતો કાંપ,
ખાડો કે વાક (૨) સાકડો રસ્તો, ગલી (૩) ખૂણો
(૪) [લા] વાધો, હરકત, અટકાવ [-આવવો =
વાધો - હરકત આવવા (સૂતક વગેરેથી)
-કરવો = સપાટીમા ખાચો કે વાક થાય તેમ
કરવું - કાઠવો = વાધો કાઠવો કે ઊભો કરવો
(૨) ખૂણો કે વાક કરવો (શરી - રસ્તા વગેરેમા)
-પડવો = વાધો પડવો (૨) રસ્તા એકદમ વાકમા
આવવો (૩) સૂતક વગેરેથી વિજ્ઞ આવવું.
-પાડવો = વાધો પાડવો (૨) ખાચો કરવો
-રાખવો = ખાચો રહે તેમ કરવું (૨) વાધો કે
વહેમ રાખવો]
ખાંખવું (૦) સંકિં [પ્રા સ્વલ] ખેચી ગખવું,
પાછું હાવવું (૨) અંકિં ખમચાવું, અટકવું
ખાંખ (૦) નં [સ સ્વલ ઉપરથી] લગડાપણું
ખાંખણું (૦) સ્ત્રી [કે. સ્વજન = કાઠવ પરથી ?
સગં મ સ્વાજન] ત્યાં દરિયાનું પાણી આવી
ભરાઈ રહેતું હોય એવી જગા, ભાંભાની
જમીન (૨) (સુ) ખાડી
ખાંખરું (૦) નં ખૂણો; ખૂણે પડતું - નહેર નહિ
તેવું સ્થળ (૨) કૂંટણીનું ઘર, કૂંટણખાનું (૩)
[સુ] અનાજ સ ધરવાની જગા. કોઠાર (૪) [કા]

માસ [ખાંજરે નાખણું = ખૂણે નાખી મૂકણું,
દરકાર ન રાખવી ખાંજરે પડણું = ખૂણામા
પડણું, જ્યાં કોઈનું તેના ઉપર લક્ષ્ય ન રહે,
હીલ કે બેપરવાઈમા જણું.]

ખાંટ (૦) સ્ત્રી ૦ એક ભતિ (૨) વિ ૦ પકકું, ધૂર્ત
ખાટું (૦) વિ ૦ ખાટ, પકકું, પહોચેલ

ખાડ (૦) સ્ત્રી ૦ [મં સ્વણ, પ્રા સ્વણ] એક
ગળથો પા-ર્થ [-ખાવી = વધારેપડતું સારું કે
ગળ થવા જેવું માની લેવું ખાંડણું નાળિયેર
ન ૦ જેમાથી કોઈ ભાગ કાઢી ન નાખવો પડે
તેવી વસ્તુ કે વત - પાથરવી, - પીરસવી,
- ભભરાવવી, - ભરવી, - વાપરવી =
મીઠું મીઠું ખોલી ખુશામત કરવી] ૦ ખાણું
ન ૦ ખાડ પાચેલ ખાણું

ખાડકૂટ (૦) સ્ત્રી ૦ ખાડવું કૂટવું તે, ખાડવા
કરવાનું પરચૂણ કામ (૨) [લા] મૂઝવણ,
અકળામણ, અજપો

ખાડણિયું (૦) ન ૦ [ખાડવું ઉપરથી] સાબેલું
-ચો પુ ૦ અનાજ કે ખીજ ચીજ
ખાડવા માટે બનાવેલું લાકડા કે પથ્થરનું
સાધન - પાત્ર [ખાડણિયામાં ઘાટીને
ખાંડણું = પોતાના પ ભમા લઈ જીવન ગુજારવો
ખાડણિયામાં સાચું મૂકીને મૂકું =
ભેખમ વચ્ચે રહેવું]

ખાંડણી (૦) સ્ત્રી ૦ ['ખાડવું' પરથી] ખાડવાનું
પાત્ર, નાનો ખાડણિયો ૦ પરાઈ સ્ત્રી ૦ ખાંડણી
ને પનાઈ - ણ્યુ ન ૦ ખાડવું તે (૨) ખાડવાની
વસ્તુ, ખાડવાનું કામ (૩) ખાડવાનું સાધન, સાબેલું
ખાડવું ન ૦ [સં] (સ) ૦ કુરુક્ષેત્ર પાસેનું એક વન,
જેને અર્જુને ખાળી મૂકવું હતું

ખાંડણું (૦) સં ૦ કિં [સ કહ] કિતરા જીલ્લા કંવા
કૂટવું (હાગર વગેરેને) (૨) [સં સ્વ] કચરણ,
કૂટવું (૩) કકડેકકડા - ચૂરેચૂરા કરવા, તાળ કરવો

ખાંડાજીંગી ખાંડાધર જીંગો 'ખાડુ' મા

ખાંડિયું (૦) વિ ૦ [ખાડુ પરથી] ખડિત થયેલું,
ખોડખાપણવાળું, ભાગલા શીંગડાનું (૨) ન ૦
ભાગલા શીંગડાવાળું ઢોર (૩) ભે સ, પાડું
[એકવચનમા વપરાય છે]

ખાંડી (૦) સ્ત્રી ૦ [કે સ્વણિયા] ૨૦ કાચા મણનું

તોલ - માપ ૦ અધ વિ ૦ ખાંડીને દિસાબે
મપાય એટલું, પુઠ્ઠણ (૨) અ ૦ ખાંડીને દિસાબે
(૩) જથામધ [ભાગેલું

ખાંડું (૦) વિ ૦ સ સ્વણિયું] ખડિત, ખાણ પડેલું,

ખાંડું (૦) ન ૦ [સ સ્વણ, અપ ૦ સ્વણ] સામાન્ય
કે બેધારી તલવાર (૨) [લા] વરને બદલે એનું

ખાડું લઈને ગયેલી ભન [-મોકલણું = વરને

બદલે ખાડું લઈને ભન મોકલવી] - હાજ ગી

સ્ત્રી ૦ [ખાડુ + જ ગ] તલવારનું ચુક - અખ -

અખી - હાથર વિ ૦ [ખાડુ + વગ ('ગાંધુ')]

ખાડુ ગલનાર અર્થાત્ વાપરી નાણનાર

ખાંડેરું (૦) ન ૦ [જીંગો સાદું] ઊંટ

ખાત (૦, ૧, ૨) સ્ત્રી ૦ [જીંગો ખત] (૨) હોશ, ઉમંગ

(૩) લાલસા, દાણા - તીલું વિ ૦ ખાતવાળું

ખાંવ (૦) સ્ત્રી ૦ [સ સ્કવ, પ્રા સ્વણ] ખભો (૨)

પશુની ગરદન (૩) ભાર વહેતા પશુની ગરદન

પર પડતું આટણ [-આવવી = પશુની ગરદન

આગળની ચામડી છોલાઈને પાકી જવી

-આવવી = કઈ ઊચકવામા ખભો ધરી

મદદ કરવી - પડવી = ભાર વહેવાથી ગરદન

પર આટણ પડવું - મારવી = જીંગો ખભો

આપવો] - ધિયો પુ ૦ ખાવે ચડાવી લઈ

જતારો, મુકડું ઊંચકનારો (૨) મદદ કરનારો,

સાથી (૩) ખુશામતિયો - ધી વિ ૦ ખાધવાળું

(૨) પુ ૦ બળદ

ખાંધું (૦) ન ૦ [ખાવ ઉપરથી] કાણું હપતો

ખાપો (૦) પુ ૦ જીંગો કાંઢવ

ખાંપ (૦) વિ ૦ લાણુ છટ થઈને પડેલું - સૂતેલું

(૨) સ્ત્રી ૦ લાખાછટ થઈને પડવું - ચડવું તે,

પ્રણામ

ખાપ, ૦ણુ (૦) સ્ત્રી ૦ ખામી, ખોડ, એખ (૨)

તુકસાન (૩) [કે સ્વણવ્ય = વજ્ર, કપડું]

મુકડા ઉપર ઝોટાડવાનું કાંડું, કંકન (૪)

દવાના ઉપયોગ માટે ટોટલાવાળા અમુક

ખિયામાથી રહેલું નેલ

ખાપવું (૦) મં ૦ કિં [ખાપો પંથી] મોરણું, ખાપા

કાઢી નાખવા (૨) થોડું થોડું ખોડવું, પાવડાથી

(દગલામાથી લઈ) આમનેમ દેવવડુ

ખાપો (૦) પુ ૦ [ખૂંપવું પગી] કાપ્યા પછી રહેલું

ચોકડી [-કાઠવો = મોરી સાફ કરવી ખાળો
જવું, ખાળો ખેસવું = પેશાબ કે ટફીએ જવું.
ખાળો દાટા ને દરવાજા કે ખારણાં
ઉઘાડાં = ખોટી કરકસર, ન્યાય ન કરવી જોઈએ
ત્યા કંઈ એને કરવી જોઈએ ત્યા ન કરવી]
ઠંકૂવો પુ. ખાળતુ પાણી જેમા છોડાતું હોય
તેવો ઊડો ખાડો-ફૂવો (૨) જાજર માટે કરેલો
ફૂવો ઠંકૂડી સ્ત્રી. ખાળના મેલા પાણીની ફૂડી
ખાળતું સંકિં [સ સ્વલ્લ, પ્રા. સ્વલ્લ ઉપરથી ?]
અટકાવવું, રોકવું (ખાળતુ તુ પ્રે.ક)
ખાળાચાળા પું. (કા) ખટપટ, દાવપેચ, પ્રપચ
ખાળું નં જમાની; આહુધરી (કા)
ખાળો પુ. [‘ખાળતુ’ ઉપરથી] અટકાવ, રોકાણ
(૨) વાર, વિલંબ (૩) ખદર (૪) મુકામ;
વિસામો [સ્વર
ખાહુદા પું. કફોષથી ઊપજતો કામળ, મધુર
ખાં પું. [બુઝો ખાન] મુસલમાન ગૃહસ્થ વા
અમીરને ખોલાવવાનો માનવાચક શબ્દ (૨)
ઉત્તાદ, ખૂન જાણનાર
ખાંખડિયું (૦) વિ. [સ્વ.] ઉધરસવાળું હાસાથી
પીડાતું (૨) નં ઉવરસ, હાસો
ખાંખણું ઠંતેલ (૦) નં શરીરે ચોળવાની એક
ઔષધિ, વરખડીતું તેલ
ખાંખણી (૦) સ્ત્રી. કોવચન, કોવલરી વાણી (૨)
કોથ (૩) [ગ્વં.] [સુ] ખખડે એવી મૂંઝી ખદામ
ખાખત (-દ) (૦) સ્ત્રી. [બુઝો ખણખોઠ] ઊંડુ,
ઝીણું કુતહલ (૨) ચીવટભરી ખત (૩) આણ-
ગમો. સૂગ - તી વિ. ખાખતવાળું
ખાંખનેલ (૦) નં બુઝો ખાંખણ તેલ
ખાંખરેટતું (૦) સંકિં [બુઝો ખાખરેટતું]
તેલ ચોડુ ચોડુ ચોપડવું
ખાંખાં (૦) નં ખં ૧૦ (કા) કાફા
ખાંખાંખોળા (૦) પું. ખં ૧૦ [ખાખા + ખોળા
(ખોળતું)] ખૂણેઆચરે ખૂન ખોળાખોળ કરવી
ને -ળુ વિ. ખાખાખોળા કરે એવું
ખાંખ (૦) પું. આગડો, ફૂંકો (૨) અતિ ગંભીરી
પીગમી ગયેલો છંટ કે નળિયાનો કડકો, છીટો
ઠંડ, ઠંડકો પું. ઠંટ નળિયાનો ભગોડો કડકો
(૨) બુઝો ખાગ

ખાંખરિયું (૦) નં [‘ખાગડો’ ઉપરથી] ખાગડામા
રહેતો જીવડો
ખાંખડી (૦) સ્ત્રી. નાનો ખાગડો
ખાંખડો (૦) પું. સીપ, શ ખલો, કોડી ઇત્યાદિ
જીવડાં ઘર (૨) ફૂંકો (રમવાનો)
ખાંખુ (૦) પું. જાણભેદ, જાસૂસ (૨) ખાડો
ખાંખું (૦) વિ. કારવકુ [રમતમા પાસો કે
કોડી] (૨) નં (ટેખલતુ) ખાતુ
ખાંખ (૦) સ્ત્રી. ખાચો, નાનો ખાડો-કાંપ (૨) સાકડ,
ગૂચવણ (૩) ખોટ, તોટો (૪) આચકો (૫) જમે
ઉધારનો તાળો નહિ મળવો તે વધઘટ ઠંકો
પું. ખાચો (૨) આચકો ઠંખૂંચ સ્ત્રી. નાની-
મોટી ખોડખાણ (૨) ઝીણવટ ઠંડ સ્ત્રી.
ટેકરીની પડખેનો સાકડો માર્ગ (૨) ખીણ ઠંડો
પું. નાનો ખૂણો, ખાચો - ચાખૂ ચી સ્ત્રી.
નાનો ખાડો ખેંચો ખૂણો - ખાચરો (૨) ગલીફૂચી.
-ચાળું વિ. ખાચાવાળું - ચો પું. એક-
સંખીધાર, સપાટી અથવા લીટીમા પડતો કાંપ,
ખાડો કે વાક (૨) સાકડો રસ્તા, ગલી (૩) ખૂણો
(૪) [લા] વાલો, હરકત, અટકાવ [-આવવો =
વાલો - હરકત આવવા (સૂતક વગેરેથી).
-કરવો = સપાટીમા ખાચો કે વાક થાય તેમ
કરવું - કાઠવો = વાલો કાઠવો કે ઊભો કરવો
(૨) ખૂણો કે વાક કરવો (શરી - રસ્તા વગેરેમા)
-પડવો = વાલો પડવો (૨) રસ્તા એકદમ વાકમા
આવવો (૩) સૂતક વગેરેથી વિદ્ય આવવું
-પાડવો = વાલો પાડવો (૨) ખાચો કરવો
-રાખવો = ખાચો રહે તેમ કંચુ (૨) વાલો કે
વહેમ રાખવો]
ખાંખતું (૦) સંકિં [પ્રા સ્વલ્લ] ખેચી રાખવું,
પાછું હડાવવું (૨) અંકિં જામચાવું, અટકવું
ખાંખ (૦) નં [સ સ્વલ્લ ઉપરથી] લગડાપણું
ખાંખણું (૦) સ્ત્રી [ત્રે. સ્વલ્લ = કાદવ પરથી ?
સરં મ જાજળ] ન્યા દરિયાનું પાણી આવી
ભરાઈ રહેતું હોય એવી જગા, ભાંભાની
જમીન (૨) (સુ) ખાડી
ખાંખરું (૦) નં ખૂણો. ખૂણે પડતું - નહેર નહિ
તેવું રથળ (૨) ફૂંકણીનું વર, ફૂંકણખાતું (૩)
[ચ] અનાજ સઘરવાની જગા, કોઠાર (૪) [કા]

માસ [ખાંજરે નાખવું = ખૂણે નાખી મૂકવું;
દરજા ન રાખવી ખાંજરે પડવું = ખૂણામાં
પડવું, તથા કોઈનું તેના ઉપર લક્ષ ન રહે,
હીલ કે બેપરવાઈમાં જવું]

ખાંટ (૦) સ્ત્રી ૦ એક ભતિ (૨) વિ ૦ પકંડ, ધૂર્ત
ખાંટુ (૦) વિ ૦ ખાટ, પકંડ, પહેચેલ

ખાંડ (૦) સ્ત્રી ૦ [સં સ્ખણ, પ્રા સ્ખણ] એક
ગળ્યો પદાર્થ [-ખાંવી = વધારેપડતું સાત કે
ગળ થવા જેવું માની લેવું ખાંડનું નાખિયેર
ન ૦ જેમાંથી કોઈ લાગ કાઢી ન નાખવો પડે
તેવી વસ્તુ કે વત - પાથરવી, -પીરમવી,
-ભભરાવવી, -ભરવી, -વાપરવી =
મીઠું મીઠું ખોલી ખુશામત કરવી] ૦ ખાળું
ન ૦ ખાડ પાચેલું ખાળું

ખાંડકૃટ (૦) સ્ત્રી ૦ ખાડવું કૃટવું તે, ખાડવા
કરવાનું પચ્ચૂનું કામ (૨) [લા] મૂઝવણ,
અકળામણ, અજાણ્યો

ખાંડણિયું (૦) ન ૦ [ખાડવું ઉપરથી] સાબેલું
-ચો પુ ૦ અનાજ કે ખીજ ચીજ
ખાડવા માટે બનાવેલું લાકડા કે પથ્થરનું
સાધન - પાત્ર [ખાંડણિયામાં ઘાસીને
ખાંડવું = પોતાના પંતમાં લઈ લુલમ શુભરવો
ખાંડણિયામાં સાથુ મૂકીને સૂવું =
લેખમ વચ્ચે રહેવું]

ખાંડણી (૦) સ્ત્રી ૦ ['ખાડવું' પરથી] ખાડવાનું
પાત્ર નાના ખાંડણિયો ૦ પર્યાઈ સ્ત્રી ૦ ખાંડણી
ને પગઈ - છુ ન ૦ ખાડવું તે (૨) ખાડવાની
વસ્તુ, ખાડવાનું કામ (૩) ખાડવાનું સાધન, સાબેલું
ખાંડન ન ૦ [સં] (સ) કુરુચ્છેત્ર પાસેનું એક વન
જેને અર્જુને ખાળી મૂક્યું હતું

ખાંડવું (૦) સં ૦ [સ કહ] કૌતરા બુદ્ધ કરવા
કૃત્વ (લાગ વગેરેને) (૨) [સ કહ] કંચરલ,
કૃત્વ (૩) કંકડેકડા - ચૂરેચૂર કરવા, નાજ કરવો
ખાંડાજી ખાંડાધર બુચો 'ખાડુ' મા

ખાંડિયું (૦) વિ ૦ [ખાંડ પરથી] ખડિત થયેલું,
ખોડખાપણવાળું, ભાગલા શીંગડાનું (૨) ન ૦
ભાગલા શીંગડાવાળું ઢોર (૩) ભે સ, પાડુ
[એકવચનમાં વપરાય છે]

ખાંડી (૦) સ્ત્રી ૦ [કે સ્ખણિયા] ૨૦ કાચા મણનું

તોલ - માપ ૦ અથવા વિ ૦ ખાંડીને હિસાબે
મપાય એવું, પુઠ્ઠળ (૨) અ ૦ ખાંડીને હિસાબે
(૩) જથ્થામથ [ભાગેલું

ખાંડું (૦) વિ ૦ સ સ્ખણિયન] ખંડિત, ખાણ પડેલું,

ખાંડું (૦) ન ૦ [સ સ્ખણ, અપ ૦ સ્ખણ] સામાન્ય
કે બેધારી તલવાર (૨) [લા] વરને બદલે એવું
ખાડુ લઈને ગયેલી જન [-મોકલણું = વરને
બદલે ખાડુ લઈને જન મોકલવી] - હાજગી
સ્ત્રી ૦ [ખાડુ + જગ] તલવારનું ચુક - અખા-
અખી - હાથર વિ ૦ [ખાડું + ધર ('ધાન્ડુ')]
ખાડુ જાલનાર અર્થાત્ વાપરી નાણનાર

ખાંડેર (૦) ન ૦ [જુઓ સાદ] ઊંટ

ખાંત (૦, ન), સ્ત્રી ૦ [જુઓ ખંત] (૨) હોશ, ઉમંગ

(૩) લાલસા, વૃણા - તીલુ વિ ૦ ખાતવાળું

ખાંવ (૦) સ્ત્રી ૦ [સ સ્કવ, પ્રા સ્વં] ખજો (૨)

પશુની ગરદન (૩) ભાર વહેતા પશુની ગરદન

પર પડતું ચાટણ [-આવવી = પશુની ગરદન

ચાગળની ચામડી ઘોલાઈને પાકી જવી,

-આપવી = કંઈ ઊંચકવામાં ખજો ધરી

મદદ કરવી - પડવી = ભાર વહેવાથી ગરદન

પર ચાટણ પડવું - મારવી = જુઓ ખજો

આપવો] - ધિચો પુ ૦ ખાવે ચડાવી લઈ

જનારો, મુકડું ઊંચકન રો (૨) મદદ કરનારો,

સાચી (૩) યુગામતિયો - ધી વિ ૦ ખાવવાળું

(૨) પુ ૦ બળદ

ખાંધું (૦) ન ૦ [ખાંધ ઉંચી] કાધું, હળો

ખાંધો (૦) પુ ૦ જુઓ કાંધવ

ખાંપ (૦) વિ ૦ લાથુ છટ થઈને પડેલું - સૂતેલું

(૨) સ્ત્રી ૦ લાખાછટ થઈને પડવું - સૂવું તે,

પ્રણામ

ખાંપ, ૦લુ (૦) સ્ત્રી ૦ ખામી, ખોડ, એથ (૨)

ગુસ્સાન (૩) [કે સ્ખણવ = વસ્ત્ર, કપડું]

મુકડા ઉપર ઓઢાડવાનું કંકડું, કંકન (૪)

દવાના ઉપયોગ માટે કાટલાવાળા અમુક

બિયામાંથી કાટેલું તેલ

ખાંપવું (૦) સં ૦ [ખાંપો પરથી] સોંપવું; ખાંપા

કાઢી નાખવા (૨) થોડું થોડું ખોડવું, પાવડાથી

(દગલામાંથી લઈ) આમનેમ ક્રેરવવું

ખાંપો (૦) પુ ૦ [ખૂંપવું પરથી] કાપ્યા પછી રહેલું

અણખોદાયેલું જડિયુ (૨) લાગેલી ડાખખીનુ
ચકને વળગી રહેલું ઢૂંઢું (૩) કેઈપણ સપાટી
ઉપર રહી ગયેલો કરચો, ખૂપરો (૪) ખાંપ,
ખોડ, ખામી (૫) [લા] રાણો

ખાંભ (૦) પુઠું [સ સ્કમ, પ્રા. ખમ] થાલલો
-ભી સ્ત્રીં પાળિયો, રમરણતંત્ર (૨) ખોલણ,
પાટિયા ખેસાડવા લાકડામા પાડેલી ખાચ
-ભો પુઠું સીમાડાની હદ બતાવતો પથ્થર
(૨) ખાભી, પાળિયો

ખાંભું (૦) નં ખાતગૂળે નાખવાનો ખાડો

ખાંમણું (૦) અઠકિં [સ કાસ્, પ્રા. ક્વાસ] ખાસી
ખાવી - ખાંસી સ્ત્રીં [પ્રા. ક્વાસિજ] ઉવરસ,
હાસો [ભેળસેળ (૨) ખીચડીના કામનુ

ખીચડિયુ વિઠું [‘ખીચડી’ ઉપરથી] પચરાઉ,
ખિજવાટ પુંઠું [જુઓ ખીજવું] ખિલવું તે,
ગુરસો, કોથ

ખિજ(-દ)મત સ્ત્રીં [અ સ્વિદમત] સેવાચાકરી,
તહેનાત ગગાર પુંઠું સેવક, નોકર, ચાકર.
ગગારી સ્ત્રીં ખિદમતગારપણું, સેવા

ખિજવણી સ્ત્રીં ખીજવવું તે
ખિજવું અઠકિં, -વણું સંકિં [જુઓ
ખીજવું] ‘ખીજવું’નું કર્મણિ ને પ્રેરક

ખિડકી સ્ત્રીં [દિ] ખારી
ખિણ સ્ત્રીં [દિ સ્વિત્, મ] + ક્ષણ
ખિતાખ પુંઠું [અ] ઇલકાખ
ખિદમત સ્ત્રીં [અ], ગગાર પુંઠું, ગગારી સ્ત્રીં
જુઓ ખિજમત’મા

ખિજ વિઠું [સ] દિલગીર, ગમગીન બતા સ્ત્રીં
ખિજી સ્ત્રીં [સ ક્ષીરિણી, દિ સ્વિરની] નાયણ
ખિમા સ્ત્રીં ક્ષમા [લેન]

ખિયાનત સ્ત્રીં [અ] ખેડમાની
ખિરાજ સ્ત્રીં [અ સ્વરાજ] ખડણી
ખિરોયું વિઠું નં [સ ક્ષીર = દૂધ] દુધાળ (હોઠ)
ખિલકોડી સ્ત્રીં [સ્વં ય] ખિસકોડી, ખિલોડી
ખિલખિલ અઠકિં (સ્વં) ખિસકોડીનો રવ (૨)
ખૂખ હસવાનો રવ [પોશાક, સિરપાવ

ખિલ(-દલ)ત સ્ત્રીં [અ સ્વિલજ્ઞત] માનનો
ખિલવટ, -ણી સ્ત્રીં ખીલવવું તે -દો પુંઠું
ખીલવનારો

ખિલવત સ્ત્રીં [અ] એકાત(૨)જુઓ ખલખત
ખિલાદ વિઠું [અ] વિરુદ્ધ -કી સ્ત્રીં વિરુદ્ધતા
ખિલાદત સ્ત્રીં [દિ.] જુઓ ખલીકાત
ખિલાવણું સંકિં (‘ખીલવું’નું પ્રેરક) ખીલે એમ
કરવું -ટ સ્ત્રીં ખિલવટ

ખિલાવું અઠકિં [જુઓ ખીલો, પ્રા. સ્વિલ્લ =
રોકવું પરથી] બીચે અટકી રહેલું, ભરાઈ જવું;
દિ ગાણુ (૨) અઠકિં ‘ખીલવું’નું ભાવે ને કર્મણિ

ખિલોડી સ્ત્રીં જુઓ ખિલકોડી
ખિલોણું (લો) નં [સરં દિ સ્વિલૌના] રમકડું
ખિલલત સ્ત્રીં જુઓ ખિલત

ખિસકાવણું સંકિં ‘ખીસકવું’નું પ્રેરક
ખિસકોડી સ્ત્રીં એક જનાવર, ખિલકોડી
ખિમિયાણું વિઠું [સરં દિ સ્વિસિયાના, મ

સ્વિસાળા] ખસિયાણું, ઝખવાણું
ખિરસું, -રસાકાતર -રસાખર્ચ (-રચ),
-રસાભર જુઓ ‘ખીસું’મા

ખિડ સ્ત્રીં [મ] ખીણ
ખીખી અઠકિં (સ્વં) એવા અવાજ કરીને (૨) સ્ત્રીં
ખીખી હસવું તે (હાસીમા)

ખીચ વિઠું [જુઓ ખીચાખીચ] ગીચ, ભરચટ
(૨) સ્ત્રીં [દે સ્વિચ્ચ] ખીચડી
ખીચગાડવું નં [ખીચ + ગાડવું] માલ ભરવાનું
મોઢું ગાડું, ખટારો

ખીચડી સ્ત્રીં [સ કૃશર, દે સ્વિચ્ચ] એક
ખાવાની વતી [-ખવરાવવી = ભરણપોષણ
કરવું -મૂકવી = ખીચડી પકવના માટે ચૂલે
ચડાવવી -ખૂટવી = ખાવાનું ખૂટવું] ં ખાઉ
વિઠું ખીચડી ખાનાર, હલકી પકિતનું -હું
નં ખીચડી (તુરંજકારમા) -હો પુંઠું આખા
મગ ને ચોખાની અથવા આખા ઘઉં ને દાળની
ખીચડી (૨) ખીચડું (૩) [લા] ગોટાળો,
સેળસેળ તે

ખીચા (-ચો) ખીચ અઠકિં [જુઓ ખચાખચ]
ગીચગીચ ભરચક, હાસી હાસીને
ખીચી સ્ત્રીં નર ચોખાનો બાફેલો લોટ
ખીચોખીચ અઠકિં જુઓ ખીચાખીચ
ખીજ સ્ત્રીં [દે સ્વિજિજ, જુઓ ખીજવું]
ચીડ, ગુરસો (૨) ખીજવવા માટે પાડેલું નામ;

જેનથી ખિનય તે. [-કાઠવી = એક પરનો
ગુમો ખીત પર કાઢવો -પડવી = ખીજડુ
નામ પડ્યું]

ખીજડો પુ. [સ. સદિર] એક ઝાડ, સમડો
ખીજવડું સંકિં [બુઝો ખીજવું] ખીજે એમ
કંડું, ચીડવણ ખીજવાણ અંકિં (કર્મણિ)
ખીજવું અંકિં [સ. સિદ્ધ, પ્રા. સિદ્ધ] ગુમો
થતુ (૨) સંકિં ડાઠવું; વઢવું

ખીજુ સ્ત્રીં [બુઝો ખીડ] બે ટેકરીઓ વચ્ચે
આવેલો સામડો માર્ગ (૨) પર્વતના બે ઊંચા
ભાગ વચ્ચેનો પ્રદેશ

ખીમણું ન. [ખામુ, -મામુ પરથી ?] નગની
'એસણી (૨) વાળી કે નથમાં જડેલું નગ

ખીમો પુ. [અ. કીમક] માસનો છૂદો

ખીર વિ. [સ. ક્ષર ઉપવી] સારહીન, નકામુ
(૨) સ્ત્રીં [સ. ક્ષીર, પ્રા. સ્ત્રીર = દૂધ ઉપરથી,
પ્રા. સ્ત્રીરી] દૂધભાતની એક વાની (૩) + ક્ષીર;
દૂધ (૪) ન. [?] એક પક્ષી -૨ ન. લોટ
અને ગણીને અડવાળી કચેલા રંગડો (પૂડા,
ભજિયા ઇં બનાવવા) (૨) ખમીર ચડાવેલા
આયો (જલેખી ઇં નો) (૩) એક ભતની કુમળી
કાકડી (૪) એક ભતવું ભડું કાપડ -રૈદન ન.
બુઝો કીરોદક (૨) એક વોળુ રેશમી વસ્ત્ર

ખીલ પુ. [કે સિલ્લ] બુવાનામા મોપર થતી
ફાલ્લી (૨) [સ. કીલ, પ્રા. સ્ત્રીલ] આખના
પોપચા પર થતી લોહી માસની ગડી (૩)
વડીના ખીલડો ઝખીલમાંડવે પુ. છોકરાની
એક રમત (૨) ખીલમાંકડા ઝખીલીલો પુ.
છોકરાની એક રમત (૨) વડીના ખીલડો ઝડો
પુ. [સ. કીલ્ક, પ્રા. સ્ત્રીલ] વડીના હેઠલા
પડમા વચ્ચેવચ્ચ આવેલી ખીલી, જેના પર
ઉપલુ પડ કરે છે. ઝડડો પુ. છોકરાની એક
રમત ઝમા(-માં) કડાં ન. ઝવંઝવં છોકરાની
એક રમત ઝમા(-માં) કડી સ્ત્રીં વડીના
ઉપલા પડિયાની વચ્ચેવચ્ચ લાકડું, જે
ખીલડામા પડેવાય છે (૨) ખીલડો અને માકડી
ખીલવડું સ. કિં ખીલે એમ કરવું (૨) ખીલવડું,
કાઠવું, ચીલવડું (ધામળા ચોકાળના બે પાટ પેડે)
ખીલવાણ અંકિં (કર્મણિ)

ખીલવું અંકિં કિં [કિં. સિચના] ફૂલવું કાલવું;
વિક્રમવું (૨) ગોલવું, દીપવું (૩) યુથીમા
આવવું ગમ્મને ચડવું (૪) ચગવું, ઉઠેરાવું.
વીંચવું (૫) સંકિં [સ. કીલ, કિં સ્ત્રીલના]
(ચાકાળ, કામળા ઇં ને વચ્ચે) બખિયા ઘડને
ચીલવું, કાઠવું ખીલવવું

ખીલાઉપાડ, ખીલાપાટી, ખીલામૂળ,
ખીલારણુ બુઝો 'ખીલો'મા

ખીલી સ્ત્રીં [બુઝો ખીલો, પ્રા. સ્ત્રીલિયા] નાનો
ખીયો, ચુક [-ચોડવી, -કોડવી, -મારવી =
ખીલી પેસાડવી (૨) [લા.] પડાવ નાખવો (૩)
વિત્ર નાખવું] ઝખડકો પુ. ખીલી ખૂચવા
જેટલી પીડા, ઇં ન, હુકત (૨) અરચણ, વિત્ર
ઝખિખિ(-સિ)યારાં ન. ઝ. વ. ખીલી
અને પસિયારા (કડલા, સાકળાના)

ખીલો પુ. [સ. કીલ્ક પ્રા. સ્ત્રીલ્ક] ખૂટો
મેખ (૨) [લા.] છકાપભના બુગારમા પૈમાની
હાડ લાગે તે લેનાગે મધ્યગ્ય બુગારી.
[-ચોડવો, -કોડવો, -મારવો = ખીલો
પેસાડવો ખીલે બાંધવું = ખીલાની સાથે
બાંધવું (૨) ઝાયમતુ જોડી દેવું (૩) [લા.]
પરણાવી દેવું (ઉદા. જોડી ખીલે બાધી સાગી)]
-લાઉપાડ અંકિં જડમૂલથી, નિર્વશ ચાય
એવી રીતે -લાપાટી સ્ત્રીં પેચ પાડવાનું
-મૂં બનાવવાનું જોખ -લામૂળ ન.
મુખ્ય મૂળિયું -લારણુ વિ. અમુક ખીલે
જ બવાવાની આદતવાળું (૨) બહાર ચરવા
નહિ જતા ઘેર ખીલે બાંધ્યું રહેવાની ટેવવાળું
(૩) ઊપસેલા -ખીલા જેવા ઘાટવું

ખીશ(-સ)૨ પુ. [અ. સિલ્લ = ગરતી] ઠંડીનો
દિવસ (૨) પુ. સ્ત્રીં મકરસંક્રાંતિ, ઉત્તરણ
ખીસકડું અંકિં કિં [કિં. સિલ્લ] ખસકડું,
સરકડું, લપસડું

ખીમું ન. [ફા. કીનક] ગજવું [-તર હોવું = પૈસા
માગ હોવા ખીમાવું તર વિ. મારા પૈસા
વાળું ખીમામાં ઘાલવું. મૂકવું = પોતાની
મતા હેઠળ મૂકવું (૨) લેખામા ન લેવું
ખીમા તર કરવાં = ખૂબ પૈસાએકઠા કરવા
ખીમું ભરવું = લાગ આપવી કે લેવી ખીમે

ખાલી વિં નિર્ધન, ગરીમ] -સાકાતરુ
વિં ગજવાકાતરુ, ખીસુ કાપીને ચાનનાર
-સાખરચ, -સાખર્ય પું સામાન્ય ખરચ
માટે ખીસામા રાખવાનું નાણું (૨) પસદ
પડતી બાબતમા વાપરવામળેલું-ખાસ ખરચનું
નાણું -સાભરુ વિં લાચિયું (૨) લોભિયું
ખીંટી સ્ત્રીં નાનો ખીટો (૨) કપડાં ભરવવા
લી તમા જડેલું (લાડકાનું) ટેકણ [ખીંટીએ
પોતિયું] હોડું = ચિતા કે જવાબદારીમાથી
છૂટા હોય ખીંટીએ મૂકયું = ભીસુ મૂકયું,
ફર કરવું] -ટડિ(-ળિ)યાણું વિં અણીદાર
(૨) આકડીવાણું (૩) વાકું વળેલું -ટો પું
[ભુઓ ખૂટો] ખીસો, મેખ

ખુટાડયું સં કિં [ભુઓ ખૂટયું] ખૂટે
એમ કરવું, ઘટાડયું (૨) પૂરું કરવું
ખુટામણ સ્ત્રીં [ખૂટયું] ઉપરથી ખોટ, ઘટ
(૨) [કા] ફૂટ દગો

ખુદ(-ર)દો પું [ફા. સુદ્ધ] મોટા સિક્કાની
કિમતના નાના સિક્કા તે, પરચૂરણ(૨) [લા]
જકડેકડકા, ભૂંકો [-કરવો = ખચીને ખલાસ
કરવું (૨) ભાગીને ભૂંડો કરવો. -કાઢવો,
-કાઢી નાખવો = ભાગીને ભૂંડો કરવો]

ખુડી અં (૨વં) બાળકને ઉવરસ ચડે ત્યારે
વાસે હાથ ફેરવતા બોલાતો શબ્દ

ખુણિયાણું વિં [ખૂણો] પરથી ખૂણવાણું
ખુતમે પું [ખ સુતવા] તાગી, પ્રશસા(૨)
જુમાને દિવસે નમાજ વાખતે પઢાતો ખાસ
સ્તુતિપાઠ [પ્રેરક ને લાવે

ખુતાડયું સં કિં, ખુતાડુ અંકિં 'ખૂટયું'નું
ખુદ વિં [ફા] અસલ, શુદ્ધ(૨)સં પોતે, જાતે
અખત્યારી સ્ત્રીં પોતાનો કાખૂ હોવો તે
અકાશ્તા(-રતા) વિં [ફા] જાતે ખેડેલું
અકુરી સ્ત્રીં [ફા] આપધાત અગરણ વિં
[ફા] સ્વાર્થી, આપમતલખી(૨)સ્ત્રીં આપ-
ગરણપણું અપસંદગી સ્ત્રીં પોતે જ સાગ
એવો ભાવ, અહાર

ખુદા પું [ફા] ઈશ્વર પ્રભુ [-કરે ને = પ્રભુની
મન્થ હોય તે] અંકિં વિં ઈશ્વરનું -ઈશ્વરને
લગતું (૨) પવિત્ર (૩) કંદરતી, દૈવી (૪) [લા]

ભોણુ (૫) સ્ત્રીં ઈશ્વરપણું (૬) સ્ત્રીં બતાલા
પું [ફા.] મહાન પ્રભુ અપરસ્ત વિં પ્રભુપરા-
યણ, આસ્તિક અંત(-દ ફા) વિં ઈશ્વરતુલ્ય
(સાહેબ, અખદાતા અં જેમ રાખગણી કે
માલિકને સબોધનરૂપે). અહાફેજ શંખ્રંજ
હાફિજ = રક્ષણ કરનાર પ્રભુ તમારું રક્ષણ કરો

ખુદી સ્ત્રીં [ફા] હું પણું, હું પદ, ગર્વ
ખુનકી સ્ત્રીં [ફા] ઘેન, તદા [કાપી
ખુનામરકી સ્ત્રીં [ખૂન + મરકી] ખૂનરેણ, કાપા-
ખુનસ સ્ત્રીં, નં [ખુઓ ખૂનસ] ખૂનકરવે એવી
જેરી લાગણી વેરજેર [-રાખયું = વેગલાવ
સેવવો, ખુનસે ભરાયું = વેગ લેવાની લાગણી
ખરોખર વ્યાપવી કે જગતી] -સી વિં
ખુનસવાળું

ખુપાડુ અં કિં, -વણું સં કિં 'ખૂપણું'નું
અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક

ખુફિયા વિં [અ] ગુપ્ત, છૂપું
ખુખાફોડ નં [ખુખા(મ = એક છીપ) + ફોડ
(ફોડનાર)] (સીપો ફોડી ખાનાર) એક પક્ષી
ખુમારી સ્ત્રીં [અ] આખમા દેખાતો નશો ઘેન,
મરતી (૨) ઘન, વૈભવ, ઓધા વગેરેનો ગર્વ
[-રાખવી = ગર્વ ધરવો]

ખુમાવતી વિં [સ ક્ષમાવત] ક્ષમાવત
ખુર [સં], -રી સ્ત્રીં ખરી અશબ્દ પું
(ચાલતા) ખરીનો અવાજ [અવાજ
ખુરખુર નં, -રાટ પું (૨વં) ખુર ખુર એવો
ખુરચન નં [હિ] ઉખાડીને -ઉઝરડીને એકું
કરેલું ખાવાનું, ખપોટી (૨) કચુ ખર, નચુ ડોન
ખાવનું -ની સ્ત્રીં મોચીનું એક ઓભર
(ચામડું ઉઝરડવાનું)

ખુરણ સ્ત્રીં [ફા સુરજીત] (સવારીમા સાથેનો સ-
રસામાન રાખવાની ઘોડેસવારની) થેલી ઝોળો
ખુરદો પું [ફા] જુઓ ખુદો -દિયો પું
નાણાનો ખુદો -પરચૂરણ વચનાર આદમી
ખુરખટો પું એક જાતનો શાખો

ખુરસુ નં [ફા] એક જાતની મીઠાઈ
ખુરશી(-સી) સ્ત્રીં [અ કુર્શી] એક જાતનું
આસન(૨) [લા] માનવ કે પદ યા અમલનું
સ્થાન [-આપવી = ખેસવને ખુરશી આપવી,

એ ગને માન આપવું. -ખાલી કરવી =
૫ કે અમવની જગા છોડવી]

પુરશેદ પુર્ણ [મૂર્ત]

પુરસી સ્ત્રીં જુઓ પુરસી. -મું નં માટીનું
ખેસણ, અગીડી મૂકવાની એટલી (૨) પુરસી
(તુલ્યકારમા)

પુરામાન પુર્ણ [સં, ફા] (સ) ઈરાન દેશનો
એક ભાગ

પુરામાની વિર્ણ [ફા] ઈરાન દેશમા આવેલા
પુરામાન નામના પ્રદેશનું કે તેને લગતું
અર્થમા પુર્ણ એક ઔષધિ

પુરી સ્ત્રીં [જુઓ પુર] ખરી

પુલા (-લા) પુ નં [જુઓ પુલ] હવા
અજવાળાની છટવાળી પુલ્લી જગા

પુલાતું અંકિં, -વતું સંકિં [જુઓ પૂલતું]
'પૂલતું' હાલે ને પ્રેરક

પુલામાવાર અંક પુલામા માયે

પુલાસો પુર્ણ [અ] સ્પષ્ટીકરણ, ચોખવટ (૨)
સાર, લાવાય (૩) નિકાલ, ચતો (૩) મોક-
ળાશ (૫) [લા] દસ્ત, ઝાડો [-આપવો,
-કરવો] સમજૂતી આપવી -યવો સ્પષ્ટતા
થવી (૨) દસ્ત આવવો -પૂછવો, -માગવો,
-લેવો = વિગતવાર જવાબ ને સ્પષ્ટીકરણ
માગવા પુલાસીને, પુલાસો (અર્થ) ઝાડો
થવો = સાક ઝાડો આવવો.]

પુલ્લુ વિર્ણ [અ. સ્ત્રા] ઉધાડું (૨) નિખાલસ,
ચોખ્ખું (૩) સ્પષ્ટ (૪) નાચું, ઢાકેડું નહિ
તેડું (૫) છૂપું નહિ - નહોર (૬) અસંખ્ય
(૭) અણધેરાયેલું (૮) ઘેર નહિ - આધુ.
[પુલ્લી આંખે = નરી આંખે (૨) દેખતા
છતા, જાણી જોઈ ને પુલ્લી રીતે = છચોક,
ઉવાડી ગીતે પુલ્લી હવા = ગામ બહારની
ચોખ્ખી હવા પુલ્લું કરવું = ઉધાડું (૨)
ઉધાડું પાડવું, પ્રકટ કરવું - પાડવું = છૂપું
પ્રગટ કરી દેવું - મૂકવું = ઉધાડું મૂકવું,
ઉધાડન વિવિધકંવી (૨) ખેડીને કે પુલ્લામા
મૂકવું પુલ્લો ચોક (-કે) = ઉવાડેછોગ
પુલ્લો કાગળ = જાહેરમા (વર્તમાનપત્રકાર)
લખેલો કાગળ (૨) ખીડ્યા વગરનો કાગળ]

-દલ પુલ્લા અંક પુલ્લેપુલ્લી ગને -દલે-
પુલ્લું વિર્ણ માવ પુલ્લુ

પુવાર વિર્ણ [ફા સ્ત્રાર] અતિ દુર્બા દેશન
(૨) પાથમાલ -રી સ્ત્રીં

પુશ વિર્ણ [ફા] આનદી, હર્ષિત, પ્રસન્ન (૨)
તદુગ્મન [-કરવું = પ્રસન્ન કરવું (૨) [લા]
અક્ષિસ આપવી -રહેવું = પ્રસન્ન કે તદુગ્મન
રહેવું] અપુગાલ વિર્ણ તદુગ્મન તેમ જ અપુ,
ખૂબ પુગા અપુશાલી સ્ત્રીં પુગાણાણા પુ
વદિલી સ્ત્રીં આનદીપણ અનંતિમ વિર્ણ
મારા-સુદર દુગ્મન લખનાર અપુમા વિર્ણ
સુદર, અભણિય અખખતી, અખખતી સ્ત્રીં
[ફા] સદ્ભાગ્ય (૨) પુશાલીની નેટ - અક્ષિસ
અપો (અર્થ) સ્ત્રીં સુગલી અપોદાર વિર્ણ
સુગલીદાર અમિતજ પુર્ણ સારો - આનદી
અભાવ (૨) વિર્ણ પુશમિનજ અમિતજ
વિર્ણ પુશમિનજવાળું, આનદી (૨) સ્ત્રીં
આનદી હોવું તે - સ્ત્રીં સ્ત્રીં આનદમગ્નતા,
હર્ષ (૨) મરજ, ઇચ્છા, મરિ (૩) વિર્ણ પુશ,
ગજ [પુશીની વાત = હર્ષ - પુશાલીની
વાત પુશીનો સોદો = મરજની વાત]

પુશાલી સ્ત્રીં [ફા] જમીનમાર્ગ
પુશાહાલ વિર્ણ, -લી સ્ત્રીં [ફા] જુઓ 'પુશાલ'મા
પુશામત, -દ [ફા] સ્ત્રીં સ્વાર્થ માટે કરેલા
હલ બહારના વખાણ, પળશી, હાજ હા
[પુશામતતું ખોળિયું = ભારે પુશામતિયો]
અ(-દ) ખોર વિર્ણ પુશામતની દેવવાળું, પુશા-
મતિયું -તિયું વિર્ણ પુશામત કંનાર
-તિયો પુર્ણ પુશામતિયો આદમી

પુશાલ વિર્ણ [પુશાહાલ ઉપરથી] પુશાહાલનમા
હોય એવું, સુખી (૨) કુશળ તદુગ્મન - સ્ત્રીં સ્ત્રીં
પુશી સ્ત્રીં [ફા] (૨) વિર્ણ જુઓ 'પુશ'મા
પુસરો વિર્ણ પુર્ણ અડમ્બો
પુસિયો પુર્ણ [અ] થપણ (૨) વિર્ણ પુર્ણ અડમ્બી
કરેલો [મુકાતી પોક, હરેવો
ખૂબવો પુર્ણ [અવ] (કા) અગાર પાળ્ય
ખૂબલી (-ળી) સ્ત્રીં [સં] મા નાનું થય
વપૂર, ખજવળ (૨) આનદીના એક નેમ
(૩) ને લાગવાથી અજસામવું પડે ને, ખપૂરી

ખૂટ સ્ત્રીં ખોટ, ખૂટકો (૨) છાપખાનામા ખીખા
ગોઠવતા ખૂટતા ખીખા ઠંકો પું ['ખૂટલુ'
ઉપરથી] ખોટ, ઘટ; ઓછપ

ખૂટકું નં ખોરલુ, ખોચલુ -કો પું અ ગારો,
ખોટારો (૨) ખૂટકું, ખોચલું [સ્ત્રીં
ખૂટલ વિં(કા) અપ્રામાણિક, ખોટાખોલું -લાઈ
ખૂટલું અંકિં [દે સુદ્ધ] ઓલું થલુ, ઘટલું
(૨) પૂરુ થલું (૩) [કા] ખૂટલ થલુ

ખૂટેલ(-લું) વિં ['ખૂટલુ' ઉપરથી] ખાલી
થયેલ ક ગાલ, દેવાળિયું (૨) ફૂટેલુ,
વિશ્વાસઘાતી

ખૂડ સ્ત્રીં (કા) અગારી ધાણુ

ખૂણુ સ્ત્રીં [બુઓ ખૂણો] દિશા (૨) [મ]
નિશાની, ચિહ્ન -ણિયુ વિં ખૂણાવાળું.
-ણેખાંચરે અં કોઈ ખૂણામા - ખૂણાપડતી
અપરિચિત જગાએ

ખૂણો પું [સ કોળ] ન્યા બે દિગા કે હીડી
મળતી હોય તે જગા, કાણ, ખાચો [ખૂણામાં
પડી રહેલું = અધારામા - અપ્રગટ પડ્યા
રહેલુ, પ્રકાશમા ન આવલુ ખૂણામાં હોલું,
ખૂણે પેસેલું, ખૂણે હોલું = તરતના વૈધવ્યને
કારણે ધરખૂણો છોડી બહાર ન નીકળલુ ખૂણો
પાળવો = વૈધવ્યનો શોક પાળવો ધરખહાર ન
નીકળલુ -જાલીને બેસી કે બેઠા રહેલું =
ઘરમા ભરાઈ રહેલુ -પડવો = આકાર કે
રચનામા ખૂણાનો ઘાટ આવવો કે થવો
-મૂકવો = શોક પાળવાનું પૂરું કરલું]

ખૂણોખાંચરે પું ખૂણો કે ખાચો, ખૂણા પડતી
કે ખાચામા આવી જતી = ઓછી ભહેર - જગા
ખૂન સ્ત્રીં ['ખૂતલુ' ઉપરથી] હરકંત, અડચણ;
વાધો (કા)

ખૂતલું અંકિં [દે સુદ્ધ] બુઓ ખૂતલુ
ખૂદ(-ધ)રું નં [સ હુદ્ર, પ્રા સુદ્ધ પરથી ?] ખોત-
ત્તું, દ્રેષ ખાતર કોઢેલી ભૂલ, વાધોવચ્ચો, છિદ્ર
ખૂન વિં [ફા] લોહી (૨) ખૂનની - વેરની તરસ,
ખૂનસ (૩) હવથી નારી નાખલુ તે, હત્યા.
ખૂરાખો પું [+ ખરાખો (ફા) ચરાવી]
મારદાંડ ખૂાર વિં [ફા] લોહી રેડાય એલુ
(ઉઠાંડ યુદ્ધ) (૨) ઘાતકી, ખૂની ઠેરે સ્ત્રીં

[+ રેછ (ફા. રેજી)] લોહી રેડલું તે, કાપા-
કાપી, કતલ (૨) લોહી રેડાય એવી - ખૂનખાર
મારામારી -ની વિં ખૂન કરે એલુ, વાતકી
(૨) ખૂન કરનાર, હત્યાક

ખૂનસ સ્ત્રીં નં ['ખૂન' ઉપરથી] ખૂનની -
વેરની તરસ, ખુનસ [ખૂનસે ભરાલું = વેર
લેવાની લાગણી ખરાખર વ્યાપવી કે ભભવી]
ખૂપવડું સંકિં [બુઓ ખૂપલુ] ખરાખર
ગોઠવલુ, જમાવલુ ('દેશ દેશ નવી દુકાન
ખૂપવે, ત્યા મુનીમ છે ઘણા' . .)

ખૂપલું અં કિં [પ્રા. સુદ્ધ] ખૂપલુ; ઊડુ
ઊતરલુ, ભોંકાલુ (૨) કળી જલુ; અં ફર ઊતરી
ચોડી જલુ, ખૂતલુ .

ખૂખ વિં [ફા] સાર, સુદર (૨) વાણુ, પુષ્કળ,
[-કરી] = 'ભારે મારું કે જખરું કર્યું', 'વાહવાહ'
-એવો પ્રશંસાસ્પયક ઉદ્ગાર] ઠંસૂરત વિં
કપાણુ, ફૂટલુ ઠંસૂરતી સ્ત્રીં ફૂટકાપણું, સૌદર્ય.
-ખી સ્ત્રીં ખાસ ગાણુ, રહસ્ય (૨) મત્ત,
લિનજત (૩) ચતુર્ગાઈ (૪) સૌદર્ય, ચમત્કાર
(૫) લલાઈ -ખીદાર વિં ખૂખીવાળું

ખૂખચો પું [ફા. સ્વાન્વહ] દંગતા કાનાનો
છાછરો થાળ (૨) વેચવાની વસ્તુઓથી ભરેલો
ખૂખચો (૩) એમા ભરેલી વસ્તુ, ભેટની
વસ્તુ -ચાવાળો પું ખૂખચામા ભરીને
વસ્તુઓ વેચનારો દેરિયો

ખૂરખી સ્ત્રીં [સ હુરપ્ર, પ્રા હુરપ્પ] ખરપડી
ખૂલતું વિં [ખૂલલુ] ખલ્લુ કે પહોણુ, લીસાલુ-
ત ગ નહિ એલુ (૨) ઊઘડલુ .

ખૂલલું અંકિં ['ખુલ્લુ ઉપરથી] ખુલ્લુ થલુ,
ઊઘડલુ (૨) ખીલલું [ફૂલ] (૩) દીપલુ,
શોભલુ (૨ગ)

ખૂશર સ્ત્રીં નં [હિ સૂમર] એક પક્ષી, ચીખડી
ખૂખારડું અંકિં [રવં] ખૂખૂ અવાજ કરવો
(૨) (અમુક અવાજ કરી) ગણુ સાક કરલુ (૩)
હણહણલુ (૪) પોતાની હાજરી મરદાઈ કે
ખડાશ ખતાવવા) ખૂખાગધી અવાજ કરવો
ખૂખારો પું [રવં] ખૂખાગધુ તે (૨) ખૂખા-
વાનો અવાજ [અવાજ
ખૂખૂં નં [રવં] (ખૂખારવાનો કે ખાસીનો)

ખૂંચ, ંખાંચ સ્ત્રીં ખાચ, ખૂણો, ખાચો (૨)
 ખૂચવાની અસર; ભોક (૩) [લા.] લાગણી,
 અસર (૪) મનમા ખૂચવું તે, ખાર, દાઝ, વેર
 (૫) બારીક સમજ (૬) ખોડાખાપણ, વાતોવચણો
 ખૂંચવણું સંકિં [ખેચવું ઉપરથી?] ખેંચીને
 લઈ લેવું [ખહુધા 'લેવું' કિં સાચે]
 ખૂચવાણું અં કિં 'ખૂચવણું' કર્મણિ
 ખૂચવું અં કિં [ભુઓ ખૂપણું] નહવું,
 ભોકાણું (૨) મનમા ખટકવું, હુખવું (૩)
 લપટાણું, બવનમા પડવું, ખૂપવું
 ખૂચાણું સંકિં ખૂચવી લેવું, ઝંડી લેવું
 (૨) 'ખૂચવું' પ્રેરક
 ખૂંટ પું આખણો, સાઠ (૨) સ્ત્રીં [ભુઓ
 ખૂટી] જમીનની હલ બતાવતો પથ્થર, હલવું
 નિશાન (૩) અં બરાબર માપસર, પૂરેપૂરું
 ખૂંટડી સ્ત્રીં [સરં મ સુટળી] એક જગલી
 ઝાડ (૨) ['ખૂટી' ઉપરથી] પગની આગળીઓ
 ઉપર વીટીઓ પહેર્યા પછી તે નીકળી ન જાય
 તે માટે આગળ પહેરાતી હલકી કિમતની
 વીટી, ઠેમણિયું
 ખૂંટડું નં [ખૂટણું ઉપરથી] ખૂટવાનું ઓતર,
 ખૂટણું (૨) [સરં ખૂંટ] [કા] બળદ (૩)
 [!] (સુ) ખૂંટડું, ખોલિયું (૪) ઝાડનું
 ફૂંડું, ખૂંડું [ચીપિયો
 ખૂંટણું નં ખૂંટણું તે (૨) ખૂટવાનું ઓતર,
 ખૂંટણું સંકિં ['ખૂંટો' ઉપરથી? સરં મ
 સુટળી] મૂળ સાચે ખેંચી - દૂ પી કાઢવું, નિર્મૂળ
 કરવું, નિકદન કાઢવું (૨) ચૂંટવું, દૂ પવું
 ખૂંટાઉ, ખૂંટિયું નં ખૂંટડું; બળતા લાકડાનો
 કંકડો, ખોયાનું [ભદ્રગર
 ખૂંટિયો પું ખૂંટ, સાઠ (કા) (૨) [સુ] આછગર,
 ખૂંટી સ્ત્રીં [તે સુંદ] ખીટી (૨) લાકડાની મેખ
 (૨) કપાળની બે બાલુઓથી વાળ દૂ પાવીને
 કરાવેલો ખૂણો (૪) અગજાની કળી (૫)
 [નિવવાધમા] તાર લપેટવાની ખીટી - કું
 નં ઝાડ કાપતા રહેલું ફૂંડું; કુંચો - દો
 પું ખીચો (૨) ખૂંટ (૩) અદરમા વહાણો
 ઉપર લેવાનો કં (૪) ખટ્ટીનો ખીલડો
 [-ધાલવો = પગ પેસાડવો (૨) પાયો નાખવો.

-જખરો હોવો = પીડમળ - આધાર સમજ
 હોવા - દોડવો = એક દેકાણે ઠગીને રહેવું
 (૨) તોડ લાવવો (૩) પાયો નાખવો - દોલો
 થવો કે પડવો = મગફળી - તોર ઓળ પત્તા]
 ખૂંતણું અંકિં [તે તુત્ત = નિમગ્ન] ખૂપવું
 કાઢવમા ઊતરી જવું જણવું (૨) અદર જઈ
 ચોટી જવું
 ખૂંતા સ્ત્રીં મન ગાતિ, સુખસમાવાન (૨) દહના,
 ખત (૧)
 ખૂંતાડણું સંકિં 'ખૂંતવું' પ્રેરક
 ખૂંદણું નં ['ખૂંદવું' ઉપરથી] કૂંતા કૂંદતા
 કરવું તે (૨) ધમ્માચકડી, વિંગાણું, મગની
 ખૂંદણું સંકિં [શૌરં સુંદ] પગ વડે ગઢડડ,
 ગૂંદવું, કચરવું (૨) કૂંતા કૂંતા ગરબે ગમવું
 (૩) હોરાન કરવું વિતાડવું
 ખૂંદાખૂંદ સ્ત્રીં ['ખૂંદવું' ઉપરથી] ગૂંદાગૂંદ,
 ચગદાચગદી (૨) કૂંદાકૂંદ, ધમ્માચકડી
 ખૂંદાવણું સંકિં, ખૂંદાણું અંકિં, 'ખૂંદવું'
 નું અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ
 ખૂંદાણવું અંકિં ખાઈ પીને મોજ કંચી
 ખૂંધ સ્ત્રીં [ભુઓ ખાધ] (પશુના) વામા પડ
 હોતો દેકો (૨) વાસો વળી જવાથી થતો દેકો
 (માણસને) - ધિયું, - ધું વિં વામે ખૂંધ
 વાણું (માણસ)
 ખૂંપ પું [સ ગુમ્ફ ઉપરથી? તે સુંવા ?]
 ખરલવા જતા વરને પહેંચવાનો ફૂલનો એક
 શણગાર
 ખૂંપડી સ્ત્રીં [તે સુંવા] નાનો ખૂપડો - દો
 પું વરસાદથી બચવા મહુડાના પાદરોનો કરેલો
 છત્રીનો ઘાટ
 ખૂંપડું નં [ભુઓ ખૂંપડો] ખાપો
 ખૂંપડો પું [ભુઓ ખાપો] (ઝાડ - ઝોડ કાપ્યા
 પછી રહેલું) જડિયું, ખાપો (૨) ખીલો કે
 ખાપો લગવાથી કપડામા પડેલી કાટ કે ચીરો
 (૩) હલમત કરતા રહી ગયેલા ખાપા જેવા વાગ
 ખૂંપણું સંકિં (૨) અંકિં ભુઓ ખૂંપવું
 ખૂંપ(-પા)વણું સંકિં (પ્રેરક)
 ખૂં પું સ્ત્રીં [સ કુંદ, પ્રાગ્ગ] નં કુંદ પડ
 તે ક્ષય (૨) નાશ ંનિધિ સ્ત્રીં કુંદનિધિ

ખેકડો પુ. [મ લેકડ, ઢા, -ઢે, સ કર્કટક]

ખેકડો, કરચલો (સુ)

ખેચર વિ. [સ] આજાશમા કરનાર (૨) નં
પક્ષી (૩) ભૂતપ્રેતાદિ (૪) પુ. તારા, ચંદ્ર,
ગ્રહ ઇત્યાદિ (૫) દેવ ંદષ્ટિ સ્ત્રી. ઊડતી
નજર (આકાશમાથી નાખેલી), 'અર્ધ-જ-
આર્ધ-ચૂ' -રી સ્ત્રી. દેવી, ભૂતડી, ભોગણી
(૨) પખિણી, સમડી (૩) એક યોગમુદ્રા

ખેટ નં [સ] ખેડ ગામડું (૨) પુ., નં
શિકાર ંક પુ. શિકારી (૨) નં વ્યસન,
ચડસ (૩) વહેમ, વળગાટ (૪) નતું ગામડું.
ંષ્ટી પુ. શિકારી (૨) ખેડૂત

ખેટલી સ્ત્રી. સેથી

ખેડ સ્ત્રી. ['ખેડવું' ઉપરથી] ખેતી (૨) [?]
કાટાવાળી એક વનસ્પતિ (૩) નં [ભુઓ
ખેટ] ગામડું ંણુ નં ખેડવાની ક્રિયા (૨)
વિ. ખેડનાર (ઉદા. રથખેડણ) ંણુહાર
પુ. ખેડૂત(૨)હાકેડુ ંતર વિ. ખેડાય-ખેતી
યાચ એવું ંવાયો પું. ખેડૂત ંણું સંકિં
[પ્રા લેઢ] જમીનને હળ વડે ખોદી, ચાસીને
પોથી કરવી(૨)[લા.]સુધારવું, કેળવવું(૩)[પ્રા
લેઢુ=રમવું, ખેલવું પરથી?](સાહસ કે વેપાર-
ધવો)કરવો(૪)[સુસાદરી]કરવી(૫)[સ લેટ,
પ્રા લેઢ=હાંકવું]ચલાવવું, હાંકવું ંહક(=ક)
પું. ખેડવાનો હક [વનસ્પતિ

ખેડાક ખોઈ સ્ત્રી. [ખેડ+ક ખોઈ?] એક

ખેડાણુ વિ. ['ખેડવું' ઉપરથી] ખેડેલું, ખેડાતું
હોય એવું(૨)નં ખેડેલી-ખેડાતી હોય એવી
જમીન(૩)ખેતી (૪)ખેડવું તે [ખેડૂત

ખેડુ વિ. ['ખેડવું' ઉપરથી] ખેડનારો (૨)પુ.
ખેડૂત પુ. [ખેડવું પરથી] ખેડવાનો ધધો કરનાર
(૨) તે વગનો આદમી [(૩) લાલો

ખેડું નં [સં. મેટ] ગામડું (૨) ગેડાની ઢાલ
ખેડો પુ. [પ્રા. લેઢુ, લેઢુ=કીડા] નટ

ખેત નં [સ લેત, પ્રા લેત] ખેતી માટેનો
જમીનનો ઢુકડો ંર નં ખેત (૨)+લેત
ંરપાદર નં સ્થાવર મિલકત ંરપાળ
પું. [+પાલ] ખેતરનું રક્ષણ કરનાર દેવ(૨)
ગ્રામદેવતા ંરવા અં એક ખેતર બેટલો

અતરે. ંરાઈ સ્ત્રી. એક શેઠે-એકજથે
આવેલા ખેતરોનો સમૂહ, પાટ ંરાઉ(-હ)
વિ. ખેતરનું-ને લગતું(૨)ખેતર વચ્ચે થઈને
જતો (માર્ગ)

ખેતિથિ સ્ત્રી. 'ખે'મા ભુઓ

ખેતી સ્ત્રી. ['ખેત' ઉપરથી] જમીનમા-અનાજ
વગેરે પકવવા માટે કંવાનું જામ ંકાર પુ.
ખેતી કરનાર. ખેડૂન ંવાડી સ્ત્રી. ખેતર અને
શાકભાજી કે ફળદ્રુપાદિની વાડી (૨) ખેડૂનો
કામધવો

ખેદ પુ., ંના સ્ત્રી. [સ] શોક, સતાપ દિલગીરી
(૨) થાક ંયુક્ત, -દિત વિ. ખેદવાળું,
ખેદથી ભરેલું

ખેદાનખેદાન (ખે મે) વિ. તારાજ, પાયમાલ
ખેદીવ પુ. [ક; અ સ્વદીવ] મિસરનો રાજ
ખેદો(-ધો) પુ. [સ લેદ=પ્રયત્ન ઉપરથી ?]
કેડો; ખીછો [-છોડવો, -મૂકવો, -લેવો]

ખેન (ખે) નં [સરં મ લેન] ક્ષયરોગ (૨)
કટાળો આપે-માથુ ફોડાવે એવું માણસ કે
કામ, નડતર, ખીડા (૩) મુસીબત, વિપદ.
[-પડવું=ભારે મહેનત પડવી, દમ નીકળવો
-વળગવું=લપ વળગવી, માથાફોડિયું માણસ
કે કામ વળગવું] ંખાટલો, ંનો ખાટલો
પુ. ક્ષયરોગ (૨) માથાફોડિયું માણસ

ખેપ સ્ત્રી. [સ લેપ] ભાર લઈને કાઈ દૂરની
જગ્યાએ જઈ આવવું તે, આટો, ફેરો(૨)લાખી
મુસાફરી, સફર (૩) ફેરાનું મહેનતાણું (૪)
વોખીને વોવા આપેલા લૂગડાની ગાસડી (૫)
વેપારની વસ્તુનું એક દેશથી બીજે દેશ આવવું
તે(૬)પછવાડે લાગવું તે, ખત(૭)હપતો વારો.
[-કરવી=ફેરો કરવો- ખાવો]

ખેપટ સ્ત્રી. ધૂળ, કચરો [કા](૨)અં મૂઠીઓ
વાળીને, ઝપાટાવ ધ(જેમ કે દોડવું) [-પડવું,
-પડી જવું=મૂઠીઓ વાળીને નાસી જવું,
સીધા રસ્તે પડવું]

ખેપન નં [સ લેપન] બહાર કાઢવું-નાખી
દેવું તે (૨) દુખ, ખીડા

ખેપાની (ખે) વિ. તોડાની (૨) યુક્તિખાજ
ખેપિયો પુ. ['ખેપ' ઉપરથી] દૂત, કાસદ

ખેખી વિં [સ ક્ષિપ્ ઉપરથી] આક્ષેપ કરનાર

(૨) ['ખેપ' = ખત ઉપરથી] ચાનકવાળું

ખેમકુશળ (ખે) વિં (૨) નં બુચો ક્ષેમકુશળ

ખેમટા પું [મ, હિં] (સંગીતમાં) એક તાલ (૨)

એ તાલમાં ગવાતુ ગાયન

ખેર (ખે) નં [સ સ્વદિર, પ્રા સ્વર] એક

ઝાડ ઝાડ (-લ) પું [+ સાર (-લ) = જાલ]

ખેના લાકડામાંથી નીકળતો પદાર્થ (૨) કાથો

ખેર [ખે] અં [અ] ભલે, હજો, ફિર નહિ

(૨) શ્રીં ખેચિત [-ચુદરી = પીડા ગઈ,

ખલા ટળી]

ખેર શ્રીં [સરં મ કેર, હેર] ધૂળ, ખેરો

ખેરખટ અં એકદમ, જોતજોતામાં (કા)

ખેરખાલ (ખે) વિં [ફા] ભલુ ચાહનાર,

શુભેચ્છક -હી શ્રીં

ખેરવડું સં કિં ['ખરવ' ઉપરથી] ખરી પડે

એમ કરવું, ગેવડુ (૨) ખમેડુ, દૂર કરવું,

કાઢી ચૂંટુ (૩) પગવડુ, માથુ ફોડાવડુ

ખેરવેલ શ્રીં એક વનસ્પતિ

ખેરસદા (ખે) શ્રીં [અ સૈરસચાહ] સમાધાન,

સુખરૂપતા, સુલેહશાતિ (૨) અં ખેર, હશે,

ખંધુ, એવો મન વાળવાનો ઉદ્ગાર [-કરવું

= ઉડાવી દેવું, ખચીં નાખવું]

ખેરસાર (-લ) (ખે) પું 'ખેર નં' મા બુચો

ખેર ચો (-ટા) પું ['ખેર' ઉપરથી] ચૂ, ધૂળ

ખેરાત (ખે) શ્રીં [અ] દાન, પુણ્ય, સખવત

-તી વિં ખેગત માટે કાઢેલું, વર્માદાનુ

(૨) ખેરત કરે એવું [હોવું તે

ખેરિયત (ખે) શ્રીં [અ.] સુખરૂપ-ક્ષેમકુશળ

ખેરિયું (ખે) વિં છિન્નભિન્ન થયેલું, વીખરાયેલું

(૨) નન્ન ખુઝાર્થ; નય એવું (૩) [લા] -

માલ વગરનું

ખેરી (ખે) વિં ['ખેર' ઉપરથી] ખેરના લાકડા-

માંથી કાઢેલું (૨) ખેરના લાકડાનું બનાવેલું

(૩) પું [ધિરો (૪) [હિં સૈર, -ગ, મ સૈરા?]

એક પક્ષી (૫) શ્રીં કંસારી (૬) લૂગડામાં

-કામળમાં પડતી એક છાત

ખેરી શ્રીં ['ખેર' ઉપરથી] ખેરો, ચૂ (૨)

દાન ઉપર બાઝતી પોપડી

ખેરીચો પું [અ સરીજ = પચ્ચૂણ ઉપરથી]

પચ્ચૂણ ચીજોનો હાખડો

ખેરીજ વિં [અ સ્થારિજ] વધાગતુ, અદ્ય

આવી ગયેલું ન હોય તેવું (૨) અં વિના,

સિવાય, વધાગમાં

ખેરું, ઝખેરું વિં બુચો ખેચિયું

ખેરો (ખે) પું [સરં ખેરીચો] ગૂલીને બનાવેલો

ટારીઓનો નાળીદાર ચેલો-ઝેળી

ખેરો (ખે) પું ['ખેળ' ઉપરથી] ચોખાના લોટની

વડી (૨) ['ખેર' (સ સ્વદિર) ઉપરથી] પોખ

પાડવાનો હાડિયો (૩) ['ખેર = ધૂળ ઉપરથી]

અહાયાનો ભૂંડો, ગોર (૪) ગેરો, ભૂંડો (૫)

[સરં હિં સૈરા] હાગરના ડૂહાનો એક રોગ

ખેરો પું [સરં ખેરી પું] બાજ, સિચાણો

ખેલ પું [મ] રમત (૨) તમાસો, બેવાનું નાટક,

લવાઈ (૩) [લા] અથવા લીલા [-કરવો =

કીડા કંઘી, રમત રમવી -કાઢવો = નોતમાસો,

-નું નાટક લખવું -ખેલવો = રમત રમવી]

ખેલખાના પું [ફા જેલ = લખ્ક + જાનહ,

મ] લખ્કનો અસખાખ (૨) અત્યવ્યગ્ત પડેલો

સામાન, ગોટાળો (૩) ખગળી, પથમાલી

ખેલણી શ્રીં ['ખેલવ' ઉપરથી] ઢીગલી -ણુ

(-વણુ) નં રમકડું, ખિલોણુ

ખેલદિલી શ્રીં [ખેલ + દિલ + ઈ] દિલમાં ખેલ

કે રમતનો પ્રસન્ન લાવ હોવો તે

ખેલન નં [સ] ખેલવું-રમવું તે (૨) તમાસો,

ખેલ -ના શ્રીં ખેલવું તે

ખેલવણું નં રમકડું, ખિલોણુ

ખેલવું અં કિં [સ જેલ] રમકડું, જોલગરમત

કંઘી (૨) યુક્તિ કે પ્રપચથી કાર્ય કરવું

ખેલાડી વિં રમતમાં કામ કાઢી લે એવું ચતુર,

મુસદ્દી (૨) પું ખેલ કરે-રમત એ તે, નટ

ખેણુ નં -હુ વિં ખેલાડીના રવલાવડ

ખેવ પું, શ્રીં [સ મ] + (૫) કાણ, પળ;

(૨) અ [સ ક્ષિપ, પ્રા સ્વિચ્ચ, મ જેવી]

તતખેવ તન્ન

ખેવટ (-ટિયો) પું [હિ] માગંદારીક, નેના (૨)

સુકાતી -હું નં સુકાતીનું -હોડી હકાવાનું

ગમ વહાણવડું

ખેવડો પુ. [હિ લેવ?] એક ભતનુ ઘાસ
ખેવના સ્ત્રી. [સ ક્ષેપણ પ્રા લેવણ પરથી?]

કાળજી, ચાનક, સલાણ

ખેશ બિરાદર પુ. [ફા] સગુ વહાલુ

ખેસ પું. [હિ લેસ, મ લેસ] ખમે નાખવાનું
વસ્ત્ર, દુપટ્ટો [-ખ ખેરવે, -ખ ખેરીને
ચાલના થવું -ખ ખેરી નાખવો =
જવાબદારીમાંથી છૂટે છુ -એમ ભહેર કરવું,
અને ચાલ્યા જવું -નાખવો = ખમે દુપટ્ટો
પહેરવો ખેસે વળગવું, ખેસ પકડવો =
આશરે પડવું (૨) ન છૂટે એવું લકર વળગવું]

ખેસર પું. [સ] ખચ્ચ

ખેસવડું સંકિં. [ખસવું ઉપરથી] ખસેડવું
ખેસિયું નં. ખેસ તરીકે ચાલે એવું વસ્ત્ર, ખેસ
(૨) જુઓ 'ખેસી' મા

ખેસી વિ. [ફા લેશ = પોતાનું] નજીકનું, અતરનું.
-મિયું નં. નજીકનું સગું [ક્ષય

ખેહ સ્ત્રી. [કે] ધૂળ, રજ (૨) પું. [સ ક્ષય ઉપરથી]

ખેળ (ખે) સ્ત્રી. [સ. ક્ષીર?] લાહી, આર, કાજી
ખેળો પું. ['ખેલ' ઉપરથી?] નાટક કે લવાઈમા
સ્ત્રીના વેષ લેનાર પુરુષ, ભવેયો

ખેકડો પું. [જુઓ ખેકડો] કરચલો

ખેખલી (ખે) વિ. [ખે ખે ઉપરથી] ખવાઈ
-ખળખળી ગયેલું, અત્યંત અશક્ત

ખેખે (ખે) અં. (૨) સ્ત્રી. (૨વં) ઉધરસનો
અવાજ

ખેંગાણું નં. (કા) બદલો, ખગ

ખેંગાર (ખે) પું. [પ્રા લંગાર] (સં)
જૂનાગઢનો પ્રખ્યાત રાજ (૧૨મી સદીનો) (૨)
ગ્રામીનું એક વિશેષ નામ

ખેચ (ખે) સ્ત્રી. [પ્રાં લેચ = ખેચવું] ખેચાણ,
તાણ (૨) આગ્રહ (૩) તગી, તાણ. ઠંતાણુ સ્ત્રી.
ખેચાખેચ (૨) [લા] આગ્રહ ઠંડું સંકિં.
[પ્રા લેચ, સ લુચ] પોતા તરફ આણવું,
આકર્ષવું તાણવું (૨) કસવું, તગ કરવું (૩) આગ્રહ
કરવો, આગ્રહથી વળગી રહેવું (૪) શોષી લેવું,
ચૂસવું [ખેચી ઝાલવું, પકડવું, રાખવું =
ખેચીને સંજડ પકડવું (૨) નમતું ન મૂકવું,
આગ્રહને વળગી રહેવું] ઠંતાણુ, ઠંપકડ સ્ત્રી.

ખેચી કે પકડી નખવું તે, આગ્રહ -ચ ખેચા

સ્ત્રી. તાણ તાણા. -ચાખેચ (-ચી) સ્ત્રી.

તાણાતાણ (૨) આગ્રહ -ચાણુ નં. જુઓ

ખેચ. -ચાતાણુ સ્ત્રી. ખેચાખેચ -ચોટો

પું. એકદમ ખેચવાથી લાગતો આચરો

ખેડ સ્ત્રી. [જુઓ ખડિયું] પાણી ન પાવું -

સુકાવા દેવું તે (૨) સુકવણું, સૂક (૩) ઠોરડીને વળ

ચડાવવાનું ઓભર [-વાળવી = ખેતરમાં સૂક

ન પડવા દેવી -પાણી પાવું] -રિયું વિ.

[જુઓ ખરડિયું] પાણી વિનાનું, નીક કે નહેર

ઇત્યાદિથી જેને પાણી ન પવાતું હોય તેવું

(ખેતર) (૨) નં. સુકવણું ખરડિયું (-પડવું).

ખેડિયો ગવાર = સમભવ્યો ન સમજે તેવો

જડસો આદમી

ખો (ખે) સ્ત્રી. [ફા લુ] ટેવ, આદત (૨) ખાકુ,

દેવ, વેર [-લુલાવવી = ટેવ કાઢે તેમ કરવું,

પાઠ શીખવવો -ભૂલી જવી = (નિ દગીનો)

પાઠ મળવો -રાખવી = દેવ કે વેર હોવું]

ખો (ખો) સ્ત્રી. [જુઓ ખોહ] ખાઈ, ખીણ, કાતર

ખો સ્ત્રી. એક રમત (૨) (ખો) (૨વં) ખોખો

રમતનો ખોલ [-આપવી = 'ખો' કહી

ખીલને રમવા ઉડાડવો]

ખો (ખો) પું. વશ, મૂળ [-કાઠી નાખવો =

ખોડો કાઠી નાખવો ખલાસ કરી દેવું, જડ

મૂળથી નાશ કરવો]

ખોઈ સ્ત્રી. [જુઓ ખોળો] ખાળકને સુવાડવા

માટે કરેલી કે ખાંધેલી જોળી (૨) [કા] ખોળો

-ઇયું નં. ઘોડિયાની ખોઈ, ખોયુ (૨) ઘોડિયું

ખોખ નં. [જુઓ ખોખું] મોટા કદનું પાણ

ખાલી ખોખું હોય તે

ખોખરાટ પું. ખોખરાપણું

ખોખરી સ્ત્રી. ડાગર (વેળારીઓનો સંકેત)

ખોખરું વિ. [૨વં] જડો ને પોલો અવાજ

નીકળે એવું (૨) અડધું પડધું ભાગેલું -ફૂટેલું

[કરવું = માર માંવો -નાળિયેર = કાયદો

ન હોય તેવું -નકામુ કામ]

ખોખડી સ્ત્રી. [જુઓ ખોખલું, સરં મ

લોકડ (સ ક્રોળું)] ઘડી શિયાળ (૨) પડી

ગયેલા દાતવાળી વૃક્ષ -હું વિ. [ખોખું

ઉપરથી] ખખળી ગયેલુ; વૃદ્ધ(૨) ઉધરસ ખાનુ
-લો પુઠું [મ] ઉધરસ, ઠાસો(૨) ['ખોળુ'
ઉપરથી] વૃદ્ધ-ખખળી ગયેલો આઠમી
-લો પંડથો પુઠું વૃદ્ધ ખખળી ગયેલો ગોર
(૨) ઘરડો મહેતાલ

ખોખાલું અઠ કિં ખો-વેર રાખવું

ખોખું નઠું [સં શુષ્ક, હિં શુષ્ક] અંદરથી
પોલુ ને સાર-ગર કાઢી લીધેલુ જે કાઈ હોય
તે(૨) માલ કાઢી લીધો હોય તેવી ખાલી તકલાદી
પેટી, હલકી ખનાવટની પેટી (૩) કાગળ અને
લૂગડું લાડીથી ચોપડી ખનાવેલો પાવડીનો
આકાર, કંડાઓની ખનાવેલી પાંધડી (૪)
ભરપાઈ થઈ ગયેલો હૂંડીનો કાગળ (૫) તમૂનો,
ખીચું (૬) કાચુ લખાણ, મુસફો (૭) કલેવર,
હાડપિંજર

ખોખો સ્ત્રીં [સરં મં] એક રમત, ખો

ખોગીર નઠું [ફા] થોડા ઉપર મૂકવાની ઊનની
ગાદી, જન

ખોચરું (ખો) વિઠું ['કોચરુ' ઉપરથી? સરં
મ ચોત્ત(વર)ળેં પોલું (૨) ખાચાવાળુ (૩)
નઠું [જુઓ કાતર] ખો (૪) [સ. કુચર] ભૂનો
જમાનો -રેલ વિઠું ખાડાખેયાવાળું જેમ
કે તેવો રૂપિયો

ખોચરે (ખો) અઠ ખૂલે, ઝટ ધ્યાન ન પડે તેવી
જગાએ [-પડવું=ઝટ ધ્યાનમા ન આવે
તેવી જગાએ પડવું, ઉવેખાવું] - [ખૂલો

ખોચરો પુઠું ['ખોચર' ઉપરથી?] ઝોકાણું;
ખોજ (ખો) સ્ત્રીં [જ. સોજ, સરં હિં સોજ]
તપાસ, શોધ, ખોજ ંવું સઠ કિં [હિં.
સોજના] ખોજ કંચી, ખોજુ

ખોલો વિઠું [ફા સ્વાજહ] હિં હુમાથી મુસલમાન
ખનેલી એક ભતનુ (૨) પુઠું એ ભતિનો
પુરુષ (૩) [ફા સોજહ] વ્યક્તિ, હીજરો;
જનાનખાનામા સ્ત્રીઓની તહેનાતમા રહેનારો
નયુસક નોકર

ખોટ સ્ત્રીં ['ખૂટવું' ઉપરથી] વટ, ઓછાપણ,
અપૂર્ણતા (૨) નુકસાન, ગેરલાભ (૩) ભૂલ,
ચૂક (૪) નાની ભરતી (ઉવાનથી-ઊલટા
પ્રકારની) [-આવવી, જવી=ગેરલાભ થવો,

નુકસાન થવું -ખાવી=નુકસાન સહન કરવું.
-પડવી=ની જડ-ભીડ પડવી (૨) વટ
પડવી. -સાગવી=ખોટ પડવી -ભાગવી=
ખાધ મેળવી લેવી (૨) ભીડ ભાગવી ખોટનું
છોકરું=મોટી ઉંમરે થયેલું ખાગક (૨) જેને
છોકરા જવતા ન હોય એવું જવેલું છોકરું]

ખોટનું (-કા) પુઠું અઠ કિં [મ. લોટ=લગણ
ઉપરથી] અટકવું, અચકાવું

ખોટકો પુઠું [નુઓ ખોટ] ઘટ (૨) ખોટનાવું તે
ખોટાઈ સ્ત્રીં ['ખોટ' ઉપરથી] 'દૂધપણ',
અસત્યતા (૨) હુમમીપણ, આગચુપણ

ખોટાખોલું વિઠું ખોટ ખોલે તેવું, ખોલોને ફરી
જાય એવું [જાખો ખોટો

ખોટારવો પુઠું છાણ ખળી ગયા પડી નેહેલો
ખોટારું વિઠું ['ખોટ' ઉપરથી] 'દૂધ' (૨) બહુ,

ખોટ (૩) નઠું 'દૂધાણુ' (૪) તરકટ

ખોટારો પુઠું ઝિતો કકડો, પપોયો (૨) અગારો,
લાળો (૩) ['ખોટ' ઉપરથી] તખર

ખોટી અઠ વિલખ-દીલ યાય એમ, નજામુ
થોભી રહેવું પડે-વખત જગડે એમ (૨) સ્ત્રીં
(મુ) વાર, વિલખ [-કરવું=ગહ ભેવલાઈવી,
મોડું કંચુ -થવું=વાટ નેવી, ચોખવું]

ખોટીપો પુઠું ખોટી થતુ તે, રોકાણુ

ખોટીલું વિઠું ['ખોટ' ઉપરથી] આખાહાલનટ,
આળસુ (૨) ખોડવાળુ (૩) નઠું નિસતાનને
વણ વખત ખાઠ થયેલુ-ખોટીનું ખાળક

ખોટું વિઠું [સ કૃત ઉપરથી? સરં હિં, ન
સોટા] 'દૂધ', અસત્ય (૨) ભૂલચૂકવાળુ (૩)
ખરાખ, નહાં (૪) ફરી જાય એવું, ખેવડા (૫)
નઠું નુકસાન, અન્યાય, ખોટું કામ (ઉદાં
કાઈનું ખોટું કરવામા આપણને શો લાભ?)
[ખોટાં હાલનટું વિઠું આળસુ હુમમખોઃ
ખોટી ચાલ=ખચાલ, વ્યભિચાર ખોટી
નજર=કુદષિ 'ખોટું' કરવું=ન કરવા
યોગ્ય કંચુ (૨) અન્યાય કરવો (૩) નીકળના
પૈસા ન આપવા (૪) યુમાવટ -કાટનું=
કામમા ન લેવાય તેવું-ઓછા વળવટ કરવું
(૨) [લા] મદવાઈમાથી ન ઉઠે તેવું ખાણ
-થવું=ખેદનક બતાવ જતો (૨) નહુ-

લેણુ દૂલ થવું -લાગવું = માહુ લાગવું
ખોટો રૂપિયો = ખનાવડી રૂપિયો (૨) ભુઓ
ખોટું કાટણું]

ખોડ (ક.) સ્ત્રીં ખો આદત, કુટેવ (૨)
[સિં જોડ = લગડું] શારીરિક ખામી (૩)
ભૂલ, ખામી, કંલક, લાજન (૪) નં [વે
જોડ] ખોડસુ [-આવવી = ખામી - કચાશ
રહેતી - કાઢવી = ભૂલ કાઢવી, ખામી પ્રતા
વવી (૨) નિદા કરવી -ભાગવી = નકારી
દેવ છોડાવવી. -ભુલાવવી = પાઠ શીખવવો,
ખો ભુલાવવી -રહી જવી = ખામી રહી
જવી] ૦ખાંપણ સ્ત્રીં ખોડ કે ખામી

ખોડવું સં કિં [સિં જોડ = હાથી આધવાનો
ધામલો, વે. જોડ = સીમાકાષ્ટ - તે ઉપરથી,
સરં ખોડસુ] દાટવું (૨) રોપવું, ઊભું કરવું
(૩) [ખોડું ઉપરથી] તોડવું લાગવું [કા]
(૪) ખોડું કરવું

ખોડસું નં [ભુઓ 'ખોડ' (નં), 'ખોડવું']
ખોટું લાકડું - ઢૂણકું. જાડવું જૂનું થકિયું
ખોડંગ(-ગા)યું. ખોડાવું અંકિં [સિં જોડ]
લગડાવું, ખોડું ચાલવું

ખોડિયું વિં [ખોડ ઉપરથી] ખોડવાળું, અપગ
-યો પાડો પું છોકગની એક રમત
ખોડીખમચી સ્ત્રીં ખોડંગતા ચાલીને ગમવાની
છોકરાની એક રમત

ખોડીખારું નં [લાકડા 'ખોડી'ને કહેલું ખારું]
ખેતરમા જવા આવવા માટે એ પાખિયાવાળું
લાકડું ધાકી ગવામા આવતો રહેતો - છીડું
ખોડીયું વિં ખોડવાળું ખોડિયું
ખોડું વિં [સિં જોડ] ખોડિયું (૨) લગડું (૩)
ગ્વર વિનાનું (અક્ષર માટે)

ખોડો (ખો) પું [સરં મ જવડા, નિ જોડો,
સિં જોડ ઉપરથી] માથાની ચામડી પર આઝેતો
એક મેલ (૨) માથાની ચામડીનો એક રોગ
(૩) [૧] સહાર; નાશ [-કાઢવો, -કાઢી
નાંખવો = સંહાર કરવો -નીકળી જવો =
અતિ સંહાર થવો]

ખોડિયું નં [સિં કોળ ઉપરથી] (કારીગરનો)
કાટખૂણો (૨) [૧] ખોડવું

ખોતરણી સ્ત્રીં [ખોતરવું ઉપરથી] દાત ખોતર-
વાની સળી (૨) ખરપડી (૩) કોતરવાનું
ઓતર, ટાકણું (૪) કોતરણી: નકશીકામ
-હું નં ટાકણું (૨) ખરપડી (૩) ખોતરવાનું
સાધન (૪) ખૂંધરુ દોષ

ખોતરવું સં કિં [ભુઓ કોતરવું] આણું
આણું ખોદવું; ખણવું (૨) [લા] ખયમાલ
કરવું, (કોઈનું) ખોદવું [મહેનતાણું
ખોતરામણ નં [ખોતરવું ઉપરથી] ખોતરવાનું
ખોતરું નં [ખોતરવું પંથી ?] ખહાનું
ખોદકામ નં [ખોદવું ઉપરથી] ખોદવાનું કામ
(૨) કૂવા, તળાવ વગેરે ખોદવાનું કામ (૩)
કોતરકામ

ખોદણી સ્ત્રીં [ખોદવું ઉપરથી] [લા] ખણ-
ખોદ, નિદા; અદખોઈ [-કરવી, -ખોદવી =
દોષ જોયા કરવા, નિદા કરવી]

ખોદવું સંકિં, અંકિં [સિં જોડ, પ્રા
જોડ પંથી ? સરં હિં જોડના મ જોડવું]
ભોય ઉખાડવી, ખણવું (૨) કોતરવું, નકસી
પાડવી (૩) [લા] ખોદણી કરવી

ખોદાઈ, -મણી સ્ત્રીં, -મણ નં [ખોદવું
ઉપરથી] ખોદવાનું મહેનતાણું

ખોદાખોદ સ્ત્રીં [ખોદવું ઉપરથી] વાગવાર
ખૂખ ખોદવું તે (૨) ખોદણી
ખોદાણું નં [ખોદવું ઉપરથી] ખોદાવું કે
ખોદવું તે, ખોદકામ (૨) ખાણીના જોડથી
ખોદાયલી જમીન

ખોદું (-ધું) નં [વે જોડ પંથી ?] લાકડાનો
જડો - ભારે કકડો (૨) વિં મૂઠ, કૂ એવડું
ખોપ પું નેતર, બર [સરં મ જોડ સ્ત્રીં]
(૨) વાદળ (૩) [કા] દેવું [ખોરડું

ખોપડું નં [પ્રા જુણ, સરં મ જોડવું] જાપરી,
ખોપરી સ્ત્રીં [સિં જોડ] માથાનું પેડી જેવું હાકડું,
જેમા મગજ છે તે [ખોપરી માં પચન ભરાયો,
હોયો = મિતલ વચ્ચે ગર્વ થવો (એક)
ખોપરી હોયું = ખાસ વિશેષતાવાળું મગજ
ધરાવતું (ઉદાં 'એ પણ એક ખોપરી જ છે')]

ખોપી, બુંડું વિં ખટપટિયું [ભયાનક
ખોક (ખો) પું [જ] હર (૨) ગુસ્સો ઠનાક વિં

ખોખલો, ખોખો પું [સં. લ=ખાડો +
હમચ=ખ ને હાથ] ખે હાથ છતા નેકવાથી
બનતો પાત્રનો આકાર, પોશ (૨) તેમા માય
તેટલુ માપ [-ભરવો=ખોખામા માય
તેટલું લેવું]

ખોખ પું [સ ક્ષોમ, પ્રા] + ક્ષોલ
ખોખણ (-ણી) (ણ) સ્ત્રીં [સ ક્ષુમ્?મ. સ્ત્રોવળ]
ખો, ગુફા (૨) કોતરની ખે બાલુનો ખાચો (૩)
ખાડો (ખાસ ઠેમ, ચાપ કે ઉલાળો અટકે એવો)
ખોખના સ્ત્રીં [સં ક્ષુમ્?] ખોડ, ખાપણ
ખોખરણ સ્ત્રીં (કા.) ઢીલ, વિલખ -હું
અન્કિંખેટી થવું, ગહ નેતા રહેવું, ચોલવું [કા]

ખોખળો પું (કા) સળગ કહણ પડ
ખોચણી (ખો) સ્ત્રીં [ખોરવું પરથી? સગ્
કે છોડિય, ફોડિય=વવારેલું] વધાર
ખોચણું (ખો) નં બળતુ લાફડું કે સળેખડું
(૨) નમગરી (૩) [લા] ચાલુ, ઉચ્ચેચી
ખોચલ નં મોચીનું એક એનાર
ખોચાણુ નં ઊંડી ખો-ખોખણ
ખોચું નં બુચો ખોચું

-ખોર વિં [ફા] 'ખાનાર', '-ની દેવવાણુ', 'ખાઉ'
એવા અર્થમા પ્રાયઃ નામને અ તે (અનિષ્ઠ
ભાવ સૂચવે છે) ઉદાહરણ મોગ, શગખખોર
ખોર (પ.), -હું નં [સગ્ મ ચોરડા, સ
કુટીર?] ખૂપડું, માટીની જોતનું નાતુ ઘર
ખોરડું નં (સુ) ખોલી, ચોટી
ખોરણુ નં [ખોરવું ઉપરથી] હોલવાઈ ગયેલું
ને હોય તે (૨) ખોગવાનું સાવન

ખોરણી સ્ત્રીં [ખોરવું ઉપરથી] ખોરવું તે (૨)
ઉચ્ચેચી (૩) ખોચણી
ખોરાણું નં બુચો ખોચણું
ખોરવાતું અન્કિં [ખોરવું ઉપરથી] વેંવેખે
થઈ જવું; વૃદ્ધી પડવું

ખોરવું સન્કિં [સગ્ મ ચોરણે, હિં ચોરની]
(દિવતાને સતેજ કરવા કે અજાતાને જલદી બજવા)
ખ ખોરવું - તળે ઉપર કરવું [ત્રિપાઈ
ખોરવું નં [બુચો ખુલ્લું] ત્રણ પાયાની થોડી,
ખોર એ અન્કિં [ખોચરે? કે 'ખોર' ચો' પરથી?]
ખૂણેખોચરે, નિકાલ ન થાય એવે ઠંકાણે

ખોર' ચો પું નહતર, અતગચ
ખોરાક પું [ફા ચુરાક] ખાવાનો પદાર્થ (૨)
[લા] જેનાથી કોઈ વાતનો નિર્વાહ થાય તે -કી
સ્ત્રીં ખોરાક, ગુજનનની વસ્તુ (૨) તેનું અગ્ય.
-કી પોશાકી સ્ત્રીં [ફા] અન્નવસ્ત્ર (૨)
તેનું અગ્ય [ખોચણુ ચ]

ખોરિયું નં [ખોરવું ઉપરથી] ઉલાડિયું;
ખોરીક વિં (ખાવામા) જખર કે ગોખીન
ખોરું (ખો) વિં [પ્રા ચડરિય=મેલું હોળું?]
બુલું વચાથી ખેગાદ -૨૧૮ પું, -૨૧૧
સ્ત્રીં ખોગપણુ

ખોલ સ્ત્રીં [કે ચોલ, ચોલ] ખામી કરચલી,
પોલાણુ (૨) ઊતરી ગયેલી ઊર્ણ ચામડી (૩)
સાપની કાચળી (૪) ખોળી (૫) ખોળ, ગાદી
તકિયા વગેરેનું ઉપલું પડ (૬) નં બુચો
ખોચલ [-આવવી, પડવી] (ગીચણ, માલ્લો
ખાલ્લો ઇંખા) કપડું ઢીલું રહેવું-તગ,
ખેસતું ન આવવું -ઊતરવી, ઊતરી જવી
=ચામડી કે કાચળી ઊતરવી-નીચી જવી
-ચડાવવી=પડ-ગલેફ ચડાવવા -ભરવી
=કપડાનો ઢીલો પડતો ભાગ ચીવી લેવો]

ખોલકો પું [કે ચોલ] ગવેડો -કી સ્ત્રીં
ગવેડી -હું નં ગવેડાનું નાતું ખચ્ચું

ખોલણુદાર (-ર) વિં ખોલના
ખોલવણુ નં [ખોલવું ઉપરથી] કસાગતું
એક એનાર (૨) કૂંકેવવાનું એનાર, પેચિયું
ખોલવું સન્કિં [બુચો ખુલ્લું] ઉલાડવું (૨)
કાલવું, ચાપન કરવું

ખોલી સ્ત્રીં [સ ચોલિ] ખોળી (૨) [કે
ચુલ=કુટીર] ચોટી (૩) [બુચો ખોલકે]
ગવેડી -લો પું ગવેડો [ચ]

ખોલું (ખો) નં ખીચડી વગેરેના ઢાંચે પોપડો
ખોલકા (-ર) વડું સન્કિં 'ખોલ' 'તુ પ્રેન્.
ખોવાલું અન્કિં 'ખોલ' 'તુ કમંપિ

ખોલું સન્કિં [સ. કપ્, પ્રા ચલ] શમાવડ (૨)
ગેલાલ દેવો [ખોઈનાં ખાલું=ખેલ ખોઈ
ખેસવું=શમાવડ (૨) હાજી જવું]

ખોસવું સન્કિં [સગ્ મ ચોખે] ભેગી
દાખલ કરવું, ધાલવું, ધોચવું

ખોહ સ્ત્રીં [સં. ગોહ] ખો, કાતર, ખીણ
 ખોહાણુ પું [બુઓ ખોહ] નદીની ખેખડ
 ખોહો પું ['ખોસતુ' ઉપરથી] ખોસનારો (૨)
 [સં. કુસીદ = આળસુ ? દે. ગોહ = ગમાર કે
 કાટવાળ જેવો કૂર પન્થી ?] લઠીગો, લઠ પણ
 આળસુ માણસ [તેને રવાને બુઓ]
 ખોળ સ્ત્રીં બુઓ ખોલ ર થી પ -ખિયું નં
 ખોળ (ખો) પું [દે. સ્વોલ] તેલ કઢી લીધા
 ખાદ રહેતો તેલી ખીનો કૂચો
 ખોળ (ખો) સ્ત્રીં [દે. સ્વોલ = નસૂસ પરથી ?]
 તપાસ, શોધ બું સંકિં શોધવું, તપાસ
 કરવી, ઢૂંઢવું. -ખં'ખોળા, -ખાં'ખોળ(-ખી)
 સ્ત્રીં શોધાશોધ [ખૂખ ઢૂંઢવું તે (૧)]
 ખોળાઢ'દોળા (ખો) પું બંબંબં બોળાખોળ,
 ખોળ'ખો(-ખો) પું [મ સ્વોજ્ઞા] વિલખ,
 ઢીલ. [ખોળ'ખે નાખવું = ઢીલમા નાખવું
 ખોળ ખે પડવું = ઢીલમા પડવું]
 ખોળાધર (ખો) પું [ખોળો + ધરવો] ભમીન
 -રી સ્ત્રીં ભમીનગીરી [અધરણી
 ખોળાભરણુ (ખો) નં [ખોળો + ભરવું] સીમત,
 ખોળાંખં'ખોળાં, ખોળાંખાંખાં (ખો) નંબં
 વં ખૂખ ખારીક તપાસ
 ખોળિયું નં [સ. સ્વોલિ] ગોઢડા વગેરે ભરવાનો
 એઢો (૨) શરીર, કલેવર [-ચડાવવું =
 એઢો ધાલવો - પહેરાવવો ખોળિયામાં છવ
 આવવો = નિરાત વળવી, ચિતા દૂર થવી
 ખોળિયામાંથી છવ ઊડી જવો = કાળ
 પડવી, ભારે ગલરાટ - ચિતા થવા]
 ખોળી સ્ત્રીં [સ. સ્વોલિ] વસ્ત્રના રક્ષણ માટે
 છેડા ઉપર ગોઠવેલું ઢાકણ (જેમ કે લાકડીને)
 ખોળો (ખો) પું [સ. ક્રોઢક] પલાઠી મારી
 ખેસતા બને ભવ ઉપરની વૂટણ લગી થતી
 આસન જેવી જગાનો ભાગ (૨) એ ભાગ
 ઉપરના વસ્ત્રને (તેમા કાંઈ લેવો) જોળી પેઠે
 કસાય છે તે [ખોળામાં ધાલવું = પહાલથી
 જોળામા લેવું (૨) આશ્રય આપવો ખોળો

ધાલવું = દીકરી સાસરે જતી હોય ત્યારે
 સગાવડાલાએ તેને પૈસા ભેટ આપવા ખોળો
 ખેસાડવું = લગ્ન વખતે કન્યાને સાસુ-
 સસરાના ખોળામા ખેસાડવી (૨) દત્તક લેવું (૩)
 વિશ્વાસ આપવો ખોળો માયું મૂકવું = શરણે
 જવું ખોળો લેવું = દત્તક લેવું (૨) માન્ય
 કવું ખોળો રોંપવું = ભાળવણી કરવી.
 ખોળો પાથરવો = કરગરવું, વિનંતી કરવી
 -ભરવો = સીમત કરવું -ધરવો, વાળવો
 = જોળાની જોળી જેવું કપડું વાળીને કાંઈ
 તેમા લેવા માટે તૈયાર થવું (૨) માગવું]
 ખોંખારવું (ખોં) અંકિં બુઓ ખૂખારવું
 ખોંખારો પું (ખોં) બુઓ ખૂખારો
 ખોંચ (ખોં) ઓં [બુઓ ખાચ] ખાચો, ખોલાણ,
 ખાણ (૨) કમર, કમીના (૩) [બુઓ ખૂચ]
 વાધો, અડચણ (૪) મુઝેલી, ગૂચવણ
 ખ્યાત વિં [સ] પ કાયેલું, નામીયું (૨) સ્ત્રીં
 [પ] ખ્યાતિ, કીર્તિ (૩) નં કથન -તિ
 સ્ત્રીં પ્રસિદ્ધિ, કીર્તિ (૨) પ્રતીતિ, જ્ઞાન
 -પન નં, -પના સ્ત્રીં ભહેરાત (૨) કબૂલાત
 ખ્યાલ પું [બુઓ ખ્યાલ] તર્ક, વિચાર, કલ્પના
 અમરણ (૨) છાલ, ક્ષેડો (૩) એક ભતવું
 ગાયન [-કરવો = વિચાર - કલ્પના કરવા
 -છોડવો = વિચાર તજવો (૨) છાલ મૂકવો
 -ખાંધવો = કલ્પના કરવી -રાખવો =
 ધ્યાન કે અમરણ રાખવું ખ્યાલમાં હોવું =
 વિચારવું, ધ્યાન પર લેવું] ઓપ્પો પું ખ્યાલ
 ને ટપ્પો, ગાયનનો એક પ્રકાર -લિયો પું
 ખ્યાલટપ્પા ગાનારો -લી વિં તરંગી (૨)
 ખ્યાલ -લાવણી ભેડનાર
 ખિસ્ત પું [ગ્રીક - ચિસ્તોસ] (સ.) બુઓ
 ઈસુ -સ્ત્રી વિં ઈસુ સબ ધી, ઈસુના ધર્મનું
 (૨) પું એ ધર્મ માનનારો માણસ
 ખ્યાખ પું, નં [ખા] ખાખ, સ્વપ્ન -ખી વિં
 સ્વપ્નનું, તે સબ ધી (૨) સ્વપ્ન રચ્યા કરનાર,
 સ્વપ્નશીલ, તરંગી

૨૧

ગ પુ. [સ] કંઠસ્થાની ગીતે વ્યનન(૨)ગંવા
સ્વગ્ની સજા ઠકારે પુ. ગ અક્ષર અથવા
ઉચ્ચાર. ઠકારાંત વિ. [સં] છેડે ગકારવાળું.
૦૨૩ નં + ૦૨૦૧ પુ. ગકાર

—ગ [સ] [મમાસને અતે] 'નતુ' ચાલતુ' એવા
અર્થમા ઉદા. ખગ, ઉગ

ગ છદ્દશાસ્ત્રમા 'ગુરુ' અક્ષરનુ દૂકું ૩૫

ગર્ધ'નુ ભૂતજાળુ સ્ત્રી ૦૩૫(૨) (ભૂંકું) વિ.
ગયેલી, વીતેલી [-તે ગર્ધ = ભણે સકાને
માટે ચાલી ગર્ધ, ફરી આવી ન નહિ] ઠકાલ
સ્ત્રી. આનની પહેલાના દિવસ (૨) અ.
બુઝો 'ગર્ધ કાલે' ઠકાલે અ. આનની પૂર્વેના
દિવસે; કાલે (૨) [લા.] હમણા ન ૦૨૫૪ની
સ્ત્રી. બની ગયેલી — ભૂતકાળની હકીકત

ગ(૦૬)ગહરું અ. ૦૬૦ [સરં કે ગહરહ, ૨૦૦]
ગહગહ અવાજ કરવો, ગાજવું

ગ(૦૬)ગરાટ પુ. ગહગહ એવો અવાજ (૨)
અ. સપાટાખ વ, વગરહરકતે — ગહું સંકિં
ગહગડે એમ કરવું (૨) ઝપાટાખ વ — અટક્યા
વગર કામ ચલાવવું (જેમ કે વાચનનું)

ગ(૦૬)ગણુ અ. ૦૬૦ [૨૦૦] ગણગણ એવો
અવાજ કરવો (૨) નાકમા બોલવું (૩) [લા.]
પોતાની નામરજી અસ્પષ્ટ રીતે બતાવવી (૪)
સંકિં મનમા બધરું ગણાવતા કહેવું

ગ(૦૬)ગણાટ પુ. ગણગણવું તે

ગગન નં [સ] આકાશ, આલણ [ગગનનાં
કુંચુમ વીણવાં, ગગનનાં પક્ષી ઝાલવાં,
ગગનનાં ફૂલ વીણવાં = અસંભવિત કામ
કરવું, કે તેમ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો ગગનમાં
ઊડવું = અલોપ થઈ જવું (૨) નિરર્થક જવું
(૩) ફૂલાવું ગગનમાં ગાજવું = ઘણે ઊંચે
ગર્જના થવી (૨) મોટાઈમા રહેવું મગનમાં
ચડાવવું = વખાણ કરી ઊંચે ચડાવવું ગગને
ચડવું = ફૂલાવું, તોર કરવો (૨) પોતાની
કિ મન વણી વધારી મૂંઝવી — સાથે વાતો
કરવી = બહાઈઓ મારવી (૨) આકાશને અડે

તેટલું — વાણું ઊંચું હોય.] ગગામી વિ. ગગનમા
જનારું ગગાંદિયા પુ. ૦૫૦૦૦ એક મીઠાઈ,
ઘઉંના લોટના ચાસણી પાયેલા ગાદિયા ંચર
વિ. ગગનમા ફરનારું (૨) નં ૫ ખી, દેવ, ભૂત-
પિશાચ, નક્ષત્ર, ગ્રહ વગેરે ંચુ' બિત, ંચુ' ખી
વિ. આકાશને ચુ બતુ, બહુ ઊંચું ૦૫૮ પુ.
ગગનરૂપી પટ, આનગને વિસ્તાર બેઠેલી વિ.
ગગનને ભેદે એવું મોટું (અવાજ કે નાદ)
બિહાર પુ. આકાશમા વિહાર (૨) [લા.]
બહુ ઊંચા ઊંચા ખ્યાલો ંવા તે બિહારી
વિ. ગગનવિહાર કરનારું ંરપર્શી વિ.
આકાશને અડે એવું, બહુ ન ઊંચું

ગગરી સ્ત્રી. [મ ગર્ગરી, પ્રા ગર્ગરી] નાનો ગગરો
ગગરું વિ. [બુઝો કંકરું] ભભર, દાણાદા
ગગરો પુ. [બુઝો ગગરી] વાતુનો વડો
[—કેરવયો = લીખ માગવી (૨) ઉપર થી
પીરસાય એવો વડો કંવો]

ગ(૦૬)ગળણું અ. ૦૬૦ ['ગળણું' ? સ ગદ્ગદ,
પ્રા ગગર ?] દીકા થઈ જવું (ખાન્ધી, વમકીથી
કે એવી કાઈ લાગણીથી) (૨) દીકા પકી જવું
ગ(૦૬)ગળું વિ. [બુઝો ગળણું] દીકું. દીન
(૨) પાકવા ઉપર આવેલું. [—થઈ જવું =
ગદગદ કે ગુ રડું થઈ જવું]

ગગા સ્ત્રી. (બાળલાવા) બાળકનું બબલું
ગગો પુ. બોલકરો, દીકરો — ગી સ્ત્રી. બોલી, દીકરી
ગગુ, — ગગો બુઝો 'ગ'મા
ગચ અ. [૨૦૦ ? સરંદિ] ગચ [—દઈને =
ગચ, ફચ અવાજની સાથે, ઝટ (અદર ઘૂમી
કે પેસી જવું)] [થડ]

ગચ કિંવિ. પસદ, માકક [—આવડું = માકક
ગચ સ્ત્રી. [ફા] ચૂનો, કેલ [તે
ગચકડિયું નં [૨૦૦] (ફૂળતા) તગડિયા મારવા
ગચકડું, ગચકિયું નં [૨૦૦] ગચકડિયું (૨)
ગચરક [કસાઈ ગયેલું]

ગચન વિ. ['ગચ' ઉપરથી] મરત (૨) ભરાઈ —
ગચરકું નં, —કો પું. [બુઝો ગચ] ખારો

ઉપરી પડતો મુક્તિના માર(ર)[ગપ ઉપરથી]
 ગપની પરપરા [ગપી
 ગપાટો પુઠ ગપ -ટી વિઠ ગપાટા હાકનાર,
 ગપાણું અંકિં [સ ગુપ્] ચુપચાપ કે જાનામાના
 ઘૂસવું -વણું સંકિં પ્રેરક [ગપ
 ગપાટક નં [ગપ+સ અટક] ખોટા તડાકા,
 ગપોદશ ખ પુઠ ગપીદાસ
 ગપોડું નં, -ડો પુઠ [‘ગપ’ ઉપરથી] ગપુ
 ગપોલિયું નં [સ ગુપ્ ઉપરથી] કશામાથી
 છટકી જઈને ભરાઈ ખેસવું તે (ખાસ કરીને
 નિશાળમાથી) (ર) વ્યલિયર -કરેણું =
 (નિશાળમાથી) છટકી જઈ ક્યાક લપાઈ રહેવું
 કે સેગી જવું
 ગપેયું નં બુઓ ગપ -પી વિઠ ગપ્યા મારે
 એવું -પીદાસ પુઠ ગપ મારવાની આદત-
 વાળો માણસ
 ગદલત સ્ત્રીં [જ] ખેદરકારી, અસાવધતા (ર)
 ભૂલ [ગદલતમાં રહેણું = ખેદરકાર રહેવું,
 અજાણમા ભૂલ થવી - ભૂલ ખાવી]
 ગદલતિયું, -તી વિઠ ગદલત કરનાર
 ગદલું વિઠ [બુઓ ગલર] મુંદર અને હુષ્પુષ્પ
 ગદા સ્ત્રીં + ગદા
 ગદર વિઠ [જ] દયાળુ
 ગદર પુઠ [રવં] ઉતાવળમા - ગપ દઈને ભરેશે
 મોટો કોળિયો - ખૂંડો
 ગખ અં [બુઓ ગપ અં] ઝટ, ચટ ઠંકાવણું
 સંકિં બુઓ ગપકાવણું ગખ અં ટપોટપ
 (ર) સ્ત્રીં ખીલની વાતચીતમા વચ્ચે ખોલવું તે
 ગખડગંદ(-હું) વિઠ [ગરખડિયું + ગાડું]
 દાંધાગું; મૂખ [અવ્યવસ્થિત
 ગખડગંદું વિઠ [ગરખડિયું + ગદું] ગદું અને
 ગખડણું અંકિં [બુઓ ગડખડણું] તળે ઉપર
 થતા સરવુ(ર) આળોટવુ(૩)[લા] (વગર વાધે કે
 વિધે) ચાલી કે નહી જવું, આગળ વધવું
 ગખડી(-રડી) સ્ત્રીં [‘ગખડવું’ ઉપરથી] એકદમ
 દોડી જવું તે [-મારવી]
 ગખ(-ભા)ર વિઠ [સગં હિં. મ ગવલ; ફા
 લૂલ પરી ?] બુઓ ગભર
 ગખાગખ અં [રવં] ગખગખ, ટપોટપ(ર) સ્ત્રીં

ઘોળાઘોળ -ખી સ્ત્રીં મુક્કામુક્કી(ર) ખોલાખોલી
 ગખાર સ્ત્રીં [સ ગહર, પ્રા ગમ્મર?] ખાડો
 (ર) -ખખોલ
 ગખારો પુઠ [જ. ગુવારહ] નાવું ખલૂ (ર)
 હવઈ, હવામા ઊંચે જઈ ફૂટે એવું એક
 ભતવું દાંખાવું
 ગખી સ્ત્રીં [સ ગર્મ, પ્રા ગમ્મ?] લખોટી કે
 મોઈદાની રમતમા કરાતો નાનો ખાડો
 ગખો(-ખખો) પુઠ [જ ગમ્મી = મૂરખ?] મૂરખો,
 રાસો
 ગખોગખ અં [રવં] ગખગખ, ઉપરાઉપરી
 ગખોળો પુઠ બુઓ ગપગોળો (ર) ભવાડો
 ગખખર વિઠ [સરં હિં મ] સગીન(ર) પૈસાદાર
 (૩) જખર
 ગખખર પુઠ [સ ગહર, પ્રા ગમ્મર = ગહન
 વિષમ જગા] (સ) અખાજ પાસેનો એક
 (ચડવામા કંઠણ) ડુંગરો
 ગખખો પુઠ મોટી ગખી (ર) [?] શેરડીની ગાઠ
 (૩) [રવં] ધખો (૪) બુઓ ગખો
 ગભરાટ પુઠ [‘ગભરાવું’ ઉપરથી] ગભરામણ
 ઠણું અંકિં + ગભગભ -ટિયું વિઠ ગભરાટ-
 વાળું, ગભરાટના સ્વભાવનું -મણ સ્ત્રીં
 અકળામણ, મૂઝવણ (ર) ભય [-થંવી]
 -ણું અંકિં [હિં ઘવરાના, મ ઘાવરણે]
 ગૂચાણું, મૂઝાણું, કંઠાણું (ર) ખીણ
 ગભર વિઠ [બુઓ ગમર] ગાલલા જેવું, ગોર
 અને માસલ (ર) નિર્દોષ, ભોળું
 ગભરિન પુઠ, સ્ત્રીં [સ] કિરણ
 ગભા પુઠ અંવં [સ ગર્મ, પ્રા ગમ્મ] ગખકા
 ગભા(-મા)ણ સ્ત્રીં [સ ગવાદની] ઢોરના
 નીરણ માટે, આડુ લ કડુ રાખી કરેલી જગા
 ગભાણું નં [સ ગવાદની] ગામના પાદર પરની
 ગોચર જમીન, ચરો
 ગભાર(-રો) પુઠ [સ ગર્માગાર] મદિરની
 અદરનો ભાગ [ગભાર ઠી સ્ત્રીં
 ગભાર વિઠ [સ] ઊડું (ર) ઘાડું (૩) બુઓ
 ગમ સ્ત્રીં [સ ગમ્ ઉપરથી] ખાલુ (ર) મનનું
 વલાણું (૩) ગનિ પ્રવેશ (૪) સૂઝ [-પડવી =
 સૂઝ - સમજ પડવી - હોપી = સૂઝ - સમજ

હોવી] (૫) પું ભુઓ ગમા (-ભાગવા)
ગમ સ્ત્રીં [જ] શોક, દુઃખ (૨) ગમખારી
[-ખાવી = ખામોશી રાખવી, એકદમ ઊછળી
ન જતા રોકાવું - મનને રોકવું] ંખાર વિં
[ફા] ગમ ખાય એવું, ખામોશ સહનશીલ.
'ખારી સ્ત્રીં ખામોશી, ગમ ખાઈ જવી
તે ંગીન વિં ખિજ, ઉદાસ ંગીની સ્ત્રીં
[ફા.] ગમગીનપણું. ંચુસાર વિં [ફા.]
દુઃખ દૂર કરનાર, દિલાસો આપનાર (૨)
પું મિત્ર

ગમક પું [સ] સ્વગ્ને ક પાવીને ગાવું તે (સગીત)

(૨) એક છદ્ધ [ગતાગમ

ગમગત સ્ત્રીં [ગમ + ગત (ગતિ)] ભુઓ
ગમચાં નંખંબં [રવં] ખોલતા ખોલતા અચ-
કાવું તે (લાગણી વિચાર કે નામરજીથી)
[-ખાવાં = ખોલતા અચકાયા કરવું]

ગમત સ્ત્રીં [‘ગમવું’ ઉપરથી] વિનોદ, મન,
આનંદ. -તી વિં વિનોદી (૨) આનંદી
ગમન નં [સ] જવું - ચાલવું તે (૨) ચાલ,
ગતિ (૩) સ્ત્રીસગ. ંશીલ વિં ‘કાઇનેટિક’ -
ગતિવાળું (ગ)

ગમવું અંકિં [સં. ગમ્, મ ગમળે] મનને સાર
લાગવું; ગોઠવું (૨) પસંદ પડવું [ગમવું
ઘડાવવું = ગમવું (જેમકે ઘરેણું) કરવું - કરાવવું
(૨) [કટાક્ષમા] ગમાડયા સિવાય છૂટકાનહોવો]

ગમા પુંખંબં શક્તિ (૨) શરીરના સાધા.
[-ભાંગવા = પગ ભાગવા, ચાલવાની શક્તિ
જતી ગ્રહેવી]

ગમાણ સ્ત્રીં [સ ગવાદનિકા] ભુઓ ગલાણ
સ્ત્રીં. -ણિયું નં આહું લાકડું

ગમાનક નં [ભુઓ ગવાનિક] ગોઆસ
ગમાર વિં [દે] અણસમજી, મૂર્ખ (૨) રોચુ,
ગામડિયું

ગમાવવું સંકિં [સ નિર્ગમ્] ગાળી નાખવું,
ખર્ચી નાખવું (૨) શુભાવવું, ખોવું

ગમી સ્ત્રીં [જ ગમ ઉપરથી] દિલગીરી (૨)

અં [સં. ગમ્ ઉપરથી] (સુ) તરક, લાણી

ગમે તે સં (૨) વિં કાઈ કે કથું પણ (૩)

રહિ કે ઇચ્છા મુજબનું

ગમે તેમ અં રહિ મુજબ, ઇચ્છા પ્રમાણે (૨)
કાઈખંધન કે મર્યાદા વગર; નિરકુશ, ઉચ્છૂબલ
રીતે (૩) અવ્યવસ્થિત રીતે [-કરીને = કાઈ
પણ ઉપાયે કે રીતે]

ગમો પું [‘ગમવું’ ઉપરથી] ગમવું તે, રહિ

ગમ્મત સ્ત્રીં ભુઓ ગમન, ગમત

ગમ્ય વિં [સં] જવાય - પહેાચાય એવું કે જવા
ધારેલું તેવું (૨) સમભય એવું (૩) ઔષધિ
ધત્યાદિથી મટાડી શકાય તેવું, સાધ્ય (૪)
સ્ત્રીસગ - ગમનને યોગ્ય ંમાન વિં
જણાવું, સમભવ

ગયવર પું [પ્રા; સ ગજવર] + મોટો હાથી

ગયંદ પું [પ્રા, સ ગજેન્દ્ર] + હાથી

ગયાવ (-વા) ણ પું [હિં ગયાવાલ] ગયાનો પડો

ગયું [સં ગત, પ્રા ગય કે ગય = મૃત] ‘જવું’નું
ભૂતકાળનું રૂપ (૨) વિં ગયેલું, વીતેલું, ભૂત-
કાળનું (૨) મરી ગયેલું (જેમ કે ગયું તે
ગયું, ના ગયું થનાર છે?) -યેલું વિં
‘જવું’નું ભૂં કું

ગર પું [સ ગર્મ] ફળની કે ઝાડના થકની

અદરનો ગર્ભ (૨) [લા] મનનો ભેદ, મમ

ગર પું [સ] ઝેરી અધાર, ગલ

-ગર [ફા] ‘કરનાર’ એવો અર્થ સૂચવતો પ્રત્યય

ઉદાં ‘સોદાગર,’ ‘કારીગર’ -રી સ્ત્રીં

ગર પું ભુઓ ગીર ઉદાં કેશવગર

ગરક વિં [જ] ડૂબેલું (૨) મગ્ન, લીન ંખારી

સ્ત્રીં છટકવાની ધારી ંબું, અંકિં કળી -

ખૂપી જવું (૨) ડૂબી જવું (૩) મગ્ન - લીન થઈ

જવું. -કાવ વિં ગરક, મરાગૂલ

ગરગટ પું ગટ્ટો - ઠીંગણો આદમી

ગરગટિયું વિં જૂનું ને જીર્ણ

ગરગડવું અંકિં [‘ગડગડ’ ઉપરથી] ગડગડ

અવાજ થવો (૨) ગળડવું [રખસત

ગરગડિયું નં [રવં] ખગખડિયું, પાણીયું,

ગરગડી સ્ત્રીં [‘ગડગડ’ ઉપરથી] દૂરે તેવું નાનું

પૈડું (૨) દારાની ગગડી, ‘રીલ’

ગરગર અં [રવં] ઝપાટાખંધ, એક પછી એક

ગરે એવી રીતે

ગરજ સ્ત્રીં [જ] ખપ, જરૂર (૨) સ્વર્થ. [-પડવી

=જર જણાવી,ખપ હોવો -સરવી=સ્વાર્થ
પૂરો થવો] ૦મતલખી વિં ૦ સ્વાર્થ ૦ વંત,
૦વાન, -ભઉ, -જિયું, -છ, -છલું, -જી
વિં ૦ ગરજવાળું ૦ સવાદી વિં ૦ ગરજમતલખી

ગરજણુ સ્ત્રીં [સ ગર્જન] એક પખી
ગરજનતેલ નં ગર્જન ઝાડમાંથી મળતુ તેલ
ગરજવું અંકિં [સં. ગર્જ] ગર્જના કરવી,
ગાજુ (૨) મોટેથી ખરાડવું, તડુંકવું
ગરજ-સવાદી, ગરજભઉ, ગરજિયું, ગરજ
(૦હું), ગરજુ વિં ૦ જુઓ 'ગરજ'માં
ગરજે પું ૦ ફણગો, અડર(૨)કાટો, ઊભો ખીલો
(૩) ખૂપરો (૪) એક અણિયાળું હથિયાર
ગરડગપ(-દ) અં [રવં] ગડડગદ, ઝટ
દઈને, અચાનક

ગરડવું સં ૦ કિં [જુઓ ઘસડવું, સ ઘર્ષ]
(અક્ષર) ઘૂટવા (૨) અંકિં ['ઘર' ઉપરથી
રવં] ગળામા ખોલવું (૩) અવાજ ખેચવો
ગરડો પું ૦ [જુઓ ગરડવું] ઘૂટવાના અક્ષરોનો
કાગળ, ખરડો

ગરણુ નં એક ઝાડ
ગરણી સ્ત્રીં [સં. ગિરિકર્ણિકા] એક ઔષધિ
ગરણી સ્ત્રીં [સ ગુર ઉપરથી] સ્ત્રી-ગુર, (૨)
ગરણીછ. ૦છ સ્ત્રીં [છ માનાથે] જૈન સાધ્વી
ગરણું નં એક જાતની ધાર્મિક ક્રિયા
ગરથ પું ૦ [સ ગ્રથ=ધન ?] નાણુ, પૈસા [-વેચી
ઘેલા થયું=ગાહતુ ખોઈને ગાંડા બનવું. પૂરી
મૂર્ખાઈ કરવી]

ગરદ સ્ત્રીં [ફા. ગર્દ] ધૂળ, (૨) વિં ૦ લિંકાયેલું;
સાકડમા આવેલું; દટાયેલું

ગરદન સ્ત્રીં [ફા. ગર્દ, ગળથી, ખોચી [-કાંટા
ઉપર ન હોવી=ઉદ્ધતાઈ ને મગફરીનો
પાર ન હોવો -નમવી=નીચાભેણુ થવું,
આખર જવી (૨) તુકસાન થવું (૩) મરણવેળા
ડોક લયી જવી -નાખી દેવી=મરણવેળાએ
ડોક લયી જવી-ડોક ઢૂલું પડી જવું
-મારવી(-વું)=ડોક કાપી જુદું કરી નાખવું
(૨) પાથમાલ કરવું]

ગરદા સ્ત્રીં [ફા ગર્દ] ધૂળ

ગરદી સ્ત્રીં ગિરદી, બીડ

ગરદો પું ૦ [ફા. ગર્દ] તમાકુના પાકડાનો ભૂંદો, જરદો
ગરનાળ સ્ત્રીં [પો ગાર્નેલ, હિ. મ. ગરનાલ]
છરાના ગોળા લરવાની, ખાડણી જેવી તોપ
ગરનાળું નં [ગર(ગળવું)+નાળું] પાણી આવવા
જવા માટે ખાધેલો સાકડો માર્ગ, નાળું
ગરખડ, ૦ગોટો, ૦હું, ૦સડ(-ર)ખડ, -ડાટ,
-હિયું જુઓ 'ગડખડ'માં

ગરખી સ્ત્રીં ૦ સ્ત્રીઓના ગગમા ગાવાની એક જાતની
કવિતા ૦ભટ પું ૦ ગરખીઓ ગાનારો, બેરાનો
રાગ તાણનારો ગ્રાહણ (૨) [લા.] વિં ૦ રાડવું
ગરખો પું ૦ નોરતામા અથવા માતા વાવે છે તે
પ્રસંગની જાણવાળી માટલી જેમા ચાલુ ઘીનો
દીવો રખાય છે તે (૨) દીવા કે માડવીની
આસપાસ ફરતા ફરતા તાળીઓ પાડીને ગાવું
તે (૩) મોટી ગરખી, રાસડો [ગરખા ગાવા
= રાસડા ગાવા (૨) ગરખે રમવું (૩) નામદેતુ
કામ કરવું ગરખે રમવું=ગરખો ગાતા,
નૃત્ય કરતા ગોળ ફરવું ગરખો કોરાવવો
=માતાનો માનેલો ગરખો મહાવો -ખૂ દવો,
-રમવો = જુઓ ગરખે રમવું]

ગરભ પું ૦ [સ ગરમ, ગર્મ] જુઓ 'ગર્ભ'માં.
૦છાંટ સ્ત્રીં ૦ છરા લરેલો દારૂનો ગોળો (૨)
ગરનાળ ૦ સુતરાઉ, ૦ સૂતર વિં ૦ તાણામા
રેશમ અને વાણામા સૂતરના વણાટવાળું
ગરભાણું અંકિં [સ. ગર્મ] ગર્ભાણું, ગરભ રહેવો
(૨) ખગડવું ખેરવાદ થવું [ડોડો
ગરભોળું નં [સ ગર્મ પરથી] મકાઈનો દૂધિયો
ગરમ વિં ૦ [ફા ગર્મ] ઊતુ (૨) શરીરમા ઉજ્જ્વલતા
પેદા કરે-વધારે તેવું (૩) [લા.] જ્વેસમા
કે કોથમા આવેલું [-આગ, લાય=ઘણું જ
ગરમ (૨) ખહુ જ તીખું -કપડાં=ઊનનાં
કપડાં.-કરવું=ફટકાવું (જેલણાયા) -પડવું
=ગરમીની અસર થવી, શરીરમા ગરમી
દાખવવી (ઉઠાં દવા ગરમ પડી)] ૦મમાલો
પું ૦ તજ, લવિગ ઇત્યાદિ ગરમ તેજનાનો
ભૂંદો [સેવાચાકરી

ગરમઠર સ્ત્રીં [ગર (ગડ) + મઠારવું] ખરદાસ;
ગરમર સ્ત્રીં, નં [સર મ] એક વનસ્પતિ
(તેના મૂળતુ અથાણુ થાય છે)

ગરમાગરમ વિં [ભુઓ ગરમ] ગરમ ગરમ,
 ઊતુ ઊતુ. -મી સ્ત્રીં ગરમાગરમ હોતુ તે
 ગરમાડો(-વો) પું ગરમી, ઉષ્ણતા, તપારો
 ગરમાળો પું [સ કૃત્તમાલક] એક ભત્તનો
 છોડ -જાનો ગોળ પું તેની સી ગમાથી
 નીકળતો ગોળ જેવો રેચક પદાર્થ

ગરમી સ્ત્રીં [ફા] ઉષ્ણતા, તાપ (ર) ગરમી-
 ચાદી કે પગમિયાનો રોગ [-આવવી =
 ઉષ્ણતા કે ભગૃતિ આવવી -થવી = તાપ
 થવો (ર) તાપ લાગવો -નીકળવી, -કટી
 નીકળવી = શરીરે તાપોડિયા નીકળવા]

ગરમી સ્ત્રીં માપસર આક પાકવા માટેનું
 સુતાનું એક ઓળગ (-મારવી, લગાવવી)
 ગરમું નં તપેલી જેવો પડધી વિનાનો મોટો
 વાડો [એક વનસ્પતિ

ગરમેલ સ્ત્રીં [ભુઓ ગરમ, મ ગરમલ]

ગરવ પું [સ ગર્વ] ગર્વ, અહંકાર

ગરલ નં [મ] વિષ, ઝેર

ગરલું વિં [સ ગુરુક, પ્રા. ગન્ઝ] મોટું, મહાન;
 ગૌરવવાળું (ર) અં કિં [સ ગલ્] ખરડું,
 પડવુ (૩) [ભુઓ ગડવુ] વીરે ગહીને
 અદર પેસેવુ

ગરાડ વિં [સ ગુરુ ઉપરથી] મોટું (ર) પું
 [ભુઓ ગરાડો] ખાડો

ગરાડી વિં [ઈં ગરાડી (ધરેડી, ગરગડીનો
 ખાડાવાળો ભાગ જેના ઉપર દોરડું રહે છે) =
 ધરેડમા પડી ગયેલો ?] બધાણી, ભાગ,
 અરીણ કે ગાન્ને વગેરેના વ્યસની

ગરા(-રે)ડો પું [સરં મ ગરાડા = થીલો]
 ઇમારતનો પાયો નાખવા માટે ખોદેલો ખાડો

ગરાશિ(-સ)યો પું [‘ગરાસ’ ઉપરથી] ગરાસ
 ખાનારો (ર) ગરાસ ખાનારો રજપૂત, ગજવંશી
 લાયાત (૩) કોઈ પણ રજપૂત - એક ભત્ત -
 -થણ (ણ) સ્ત્રીં ગરાગિયાની સ્ત્રી

ગરામ પું [સ ગ્રામ] ગામનું નક્ષણ કરવાના
 બદલામા કાઢી આપેલી જમીન અથવા ઊચક
 ગકમ (ર) ગુજગન માટે આપેલી જમીન
 (રાજવંશીઓને) [-જવો = [લા]] મોટું
 નુકસાન થવું -અં વાવવો, -અ ધાવી દેવો =

મોટોલાલ ખટાવવો કે કરી આપવો] બણ (ણ),
 બણી સ્ત્રીં ગગસિયાની સ્ત્રી (ર) ગગસિયા
 ભતિની સ્ત્રી. ૦૬૧૨ વિં ગરાસ ધરાવનાર.
 ૦૬૧૨ી સ્ત્રીં ગગસદારપણુ -સિયણુ
 -સિયો સ્ત્રીં ભુઓ ‘ગગસિયો’મા

ગરિમા સ્ત્રીં [સ] મોટાઈ, પ્રૌઢતા (ર) ધર્યા

પ્રમાણે ભારે થઈ જવાની યોગની એક સિદ્ધિ

ગરિયો પું [‘ગરવ’ ઉપરથી] ભમરડો (કા)

ગરિષ્ટ વિં [સ] ભારેમા ભારે (ર) સૌથી વધુ
 અગત્યનું [છાણેનો ગોળો

ગરીડું નં [‘ગરવ’ (ખરેલું - છાણું) ઉપરથી ?]

ગરીખ વિં [અ] નિર્ધન, કંગાલ (ર) બાપડ,

કુખી (૩) [લા] નમ્ર, સાલસ-રાક બગ-

(-થ)રણું નં [અ ગરવા -ગરીખનું બંવન]

ગરીખ અને કંગાલ માણસ બન(-નિ)વાન

વિં [નવાલ (ફા)] ગરીખ પર રહેમ ગાથે-

ગરીખનું પોષણ કરે એવું ૦૫૨૫૨ વિં

[+ ફા પરવર] ગરીખને પાળનાર -ખાઈ,

-ખી [ફા] સ્ત્રીં નિર્ધનતા, કંગાલિયત (ર)

નમ્રતા, સાલસાઈ

ગરીયસી વિં સ્ત્રીં [સ] ગૌન્વશાળી, મહાન

ગરડ પું, નં [સ] એક પક્ષી (ર) [સ]

કશ્યપનો વિનતાથી થયેલો પુત્ર, વિંણુનું વાહન.

ગગામી પું (સ) વિંણુ ૦૬૧૪ પું

(સ) ધન પર ગરડના ચિહ્નવાળા વિંણુ

૦૦૫૬ પું એક ભત્તનો વ્યૂહ (યુદ્ધનો)

-હાડક વિં [+આરુઢ] ગરડ પર ખેંદેલું

-હાસન નં [+આસન] ગરડના જેવું એક

ઐગિન્દ્ર આસન -હાસન નં [+અક્ષ] ગરડનું

(એક દિવ્ય) અસ્ત્ર

ગરડપાણુ નં [મ] એક ભત્તનું કીલમ

ગર(-રે)ડો પું [સ ગુરુ પરથી] ભુઓ ગંગેડો

-ગરું [સં વર? ફા ગર?] વિંબનાવતો પ્રત્યય.

ઉદા કામગરું, કધાગરું [સ્ત્રીં મગરૂરી

ગરૂર વિં [અ ગુરુર = અભિમાન] મગરૂર -રી

ગરૂં વિં + ગરૂ

ગરેડી સ્ત્રીં [રવત] ગરગડી [પડેલો ખાડો

ગરે પું [ભુઓ ગગડ] ગોમાસના પાણીથી

ગરેડો પું [ભુઓ ગરડો] ઢેડનો ગો

ગરોદર વિન્ સ્ત્રીન્ [સ. ગર્મ + ડર] સગર્ભા;
 ગર્ભિણી [ઝેરી જનાવર
 ગરોળી (રો') સ્ત્રીન્ [દિ ઘરોલી] ધરોળી, એક
 ગર્ગ, -ગર્ગ્યાય પુન્ [સં] (સં) એક પ્રાચીન
 નિધિ (ર) યાદવોના પુરોહિત
 ગર્જન નન્, -ના સ્ત્રીન્ [સ] ગર્જનુ તે (ર) એથી
 થતો અવાજ [ગરજન-તેલ
 ગર્જન નન્ [સરન્ હિં] એક ગ્રાહ. ઓતેલ નન્ બુઓ
 ગર્જનું અન્ કિન્ બુઓ ગરજવુ. -ન્ત વિન્
 ગર્જનુ (પ)
 ગર્હર પુન્ [હં] લોખંડનો પાટડો (નાનો કે મોટો)
 ગર્ત પુન્, નન્ [સં] ખાડો, ખાણ
 ગર્થ પુન્ [સ ગ્રથ?] + ગરથ
 ગર્દ સ્ત્રીન્ [ફા] ધૂળ, ~
 ગર્દભ પુન્ [સ] ગવેડો -બી સ્ત્રીન્ ગધેડી
 ગર્ધ્ય પુન્ બુઓ ગર્દભ
 ગર્ભ પુન્ [સ] માતા પેટમાં રહેલુ જન્મુ રૂપ
 (ર) ગર, અ દરનો માવો (૩) કોઈપણ વસ્તુનો
 અ દરનો લાગ (૪) નાટકની એક સવિ
 [-પડવો = ગર્ભપાત થવો, કસુવાવડ થવી
 -પાડવો = ગર્ભપાત કરાવવો -મૂકવો,
 -મેલવો = ગર્ભધાન કરવું -રહેવો =
 સગર્ભા થવું. -હોવો = સગર્ભા હોવું] ઠંડાલ
 (-ળ) પુન્ ગર્ભ ધારણ કરવાનો સમય (ર)
 ગર્ભ રહે ત્યારથી જન્મ થાય ત્યા સુધીનો
 સમય (૩) નાટકની પાંચ સધિમાંની મધ્યતે,
 જ્યારે કથાની ફલપ્રાપ્તિનો નિશ્ચય નથી થતો -
 ગર્ભમા હોય છે ઠંડાશ (-પ) પુન્ ગર્ભાશય
 ઠંડુ નન્ મકાનની અ દરનો લાગ (ર) ગભાર
 ઠંધાતી વિન્ ગર્ભનો વાત કરનાર, ગભ પાતી
 ઠંચોર પુન્ ગર્ભ માધી - જન્મથી ચોર ઠંજલ
 (-ળ) નન્ ગર્ભ અને ચોર વચ્ચેનું પાણી
 ઠંજેગી પુન્ (સ) શુક્રદેવ ઠંજોર નન્
 મ દિરનો છેક અ દરનો લાગ, ગભાર ઠંધારણુ
 નન્ ગર્ભ ધારણ કરવો - રહેવો તે ઠંડાડી
 સ્ત્રીન્ ગર્ભાશયની એક નાડી, જેનાથી ગર્ભ
 ધારણ થાય છે ઠંધાત વિન્ ગર્ભનું પાડવું -
 પડવું તે ઠંધાતી વિન્ ગર્ભપાત કરનાર
 ઠંમ દિર નન્ ગભાર ઠંધાતના સ્ત્રીન્ જવને

ગર્ભદશામા પડતુ દુ ખ. ઠંચન નન્ ગર્ભ-
 યાતનામાથી છૂટવા માટે જવે ઠંચને આપેલુ
 વચન (હું તારી ભક્તિ કરીશ ઇન્) ઠંચ (-વ) તી
 વિન્ સ્ત્રીન્ સગર્ભા (ર) સ્ત્રીન્ ગર્ભિણી ઠંધામ
 પુન્ ગર્ભનો ઉદરમા વાસ ઠંધિધા સ્ત્રીન્ ગર્ભ
 અ ગેની વિધા, 'એન્ધિયોલોહ' ઠંધીમત્તા
 સ્ત્રીન્ ગર્ભશ્રીમ તાઈ ઠંધીમંત વિન્ ગર્ભથી
 -જન્મથી પૈસાદાગ; શ્રીમ તને ઘેર જન્મેલુ
 ઠંધીમંતાઈ સ્ત્રીન્ ગર્ભશ્રીમત હોવું તે
 ઠંધ્યાન નન્ ગર્ભાશય ઠંધાવ પુન્ ગર્ભનું
 સ્ત્રી - ગળી જવું તે, ગર્ભ પાત
 ગર્ભાગાર પુન્, નન્ [સ.] ગર્ભાશય (ર) અ દરનો
 ખાનગી - સૂવાનો ચોરડો (૩) મ દિરનો ગભાર
 - અ દરનો મૂર્તિવાળો લાગ
 ગર્ભાત્મા પુન્ [સ.] ગર્ભમાનો જવ
 ગર્ભાધાન નન્ [સ.] ગર્ભ મૂકવો તે (ર) ગર્ભધારણ
 કરવું તે (૩) એ નામનો એક સસ્કાર. ઠંધિરોધ
 પુન્ ગર્ભાધાન થતુ અટકાવવું તે, 'કેન્દ્રાસેધાન'
 ગર્ભાશય નન્ [સ] સ્ત્રીશરીરમા ગર્ભ રહેવાની
 જગા - તે અવયવ ઠંચ્યુદ નન્ ગર્ભાશયની
 અ દર થતુ ગૂમડુ - ચાદુ. ઠંચિય સ્ત્રીન્
 ગર્ભાશયમા થતી ગાઠ ઠંચંશ પુન્ ગર્ભાશયનું
 પડી જવું - ઊધુ થઈ જવું તે ઠંચકતા સ્ત્રીન્
 ગર્ભાશયનું વોકા વળી જવું તે - એક રોગ
 ઠંચિવત્તન નન્ ગર્ભાશયને દેરવી નાખવું તે
 ગર્ભાંતું અન્કિન્ બુઓ ગરલાંતું
 ગર્ભિણી સ્ત્રીન્ [સ.] સગર્ભા સ્ત્રી
 ગર્ભિત વિન્ [સં.] જેના ગર્ભમા - ઊડાણમા કઈ
 ખીજ વસ્તુ, અર્થ કે લાવ રહેલો હોય તેવું, ધૂંધું
 ગર્ધ પુન્ [સ] અભિમાન, ગુમાન [-આવવો,
 -ચડવો = ગર્વ થવો - ઊતરવો, ગળવો =
 ગર્વ દૂર થવો, અભિમાન ટળવું] - વિંત (-ધ),
 -ર્ધી, -ર્ધીલુ વિન્ ગર્વવાળું, અભિમાની
 ગર્હીણુ નન્, -ણુ સ્ત્રીન્ [સ] નિદા - છીય વિન્
 નિદા, તિરકરણીય [વિન્ નિદા
 ગર્હી સ્ત્રીન્ [સ] નિદા - હિંત વિન્ નિદિત - હર્
 ગદ્ય પુન્ [સ] ગૃ = ગળવું ઉપરથી] માછલા પકડ-
 વાનો આકડો (ર) લાય, લાલચ (૩) [સં ગર્મ] ગુપ્ત
 વાત, ખાતમી (૪) ગર, માવો (૫) કૂવામા પડેલી

ચીજ કાઢવા માટેના આકડીઓનો ઝૂમખો;
બિલાડી(૬)[સં ગલ્=ખરડું]ગર,ઝેરી અધાર-
લાળ(૭)બત્તીનો મોગરો(૮)[સરં હિં ગુલ]
પિવાઈ ગયેલી-બળી ગયેલી ચલમમાની ગડાકું
(૬)[ફા ગુલ] ગુલખાસ [-આપવો = મનની
વાત કહેવી (૨)લાલચ આપવી(ફસાવવામાટે)]
ગલકંબલ પું[સં]ગાય-બળદને ગળે લટકતી
ગોઠડી જેવી ચામડી [નં ગલકીનુ ફળ
ગલકી સ્ત્રીં[પ્રા ગલઈ?]શાકનો એક વેલો -કું
ગલખોડ પું નિવેડો; ઉકેલ, અત (૨) ગલખોડી
ગલખોડી સ્ત્રીં[ગળે + ખોડુ?]અછોડેકે દોરને
ગાળિયે ઘાલેલો મોઢના આકારનો લાકડાનો
કંકડો

ગલગલામણી સ્ત્રીં એક બાળરમત (કા)
ગલગલી સ્ત્રીં, -લિયાં નં બં વં, [રવં ?
સરં પ્રા ગુલગુલ] ગલીગલી, ગલીપચી.
[-થનાં = ગલીપચી થવી (૨) મનમાં
આનદના તગ્ગ ઊઠવા]

ગલગડુ નં [સં ગલગઢ] ગળાનો એક રોગ
ગલદું વિં (કા) ઘરડું, વૃદ્ધ, મોટું
ગલગોટો પું [ગલ(ગુલ)+ગોટો]એક ફૂલનો
છોડ (૨) તેનું ફૂલ

ગલચશ્મ નં [ફા ગુલ+ચશ્મ] એક પક્ષી
ગલ(-ળ)છબી સ્ત્રીં [સ ગોજિહા] એક વેલો
ગલઢેરો પું [‘ગલદું’=મોટું, વૃદ્ધ ઉપરથી]
કાઠી ગરાસિયો (કા) [ચૂક

ગલત વિં[અ] ભૂલભરેલું ભૂડું -તી સ્ત્રીંભૂલ,
ગલત ડાં નં ભુઓ ગલગડુ

ગલ(-ળ)તકેડ, ગલતકુષ [સં] પું લોહી કે
ગ્સ ટપક્યા કરે એવો કોઢનો રોગ

ગલ(-ળ)થૂથી સ્ત્રીં [ગલ (સ. ગુલ = ગોળ)
+ થૂથી (યૂયો)=પૂમડું] ભુઓ ગળથૂથી
ગલધાણી સ્ત્રીં [ગલ (સં ગુલ=ગોળ) + ધાણી]
ગોળ અને ધાણીની બનાવેલી એક વાની

ગલપાપડી સ્ત્રીં [સ ગુલ ગલ (ગોળ) + પાપડી]
ભુઓ ગોળપાપડી [વોટવાનો પટો, ગલખ ધ
ગલપટો(-પટો) પું [સ ગલ + પટો] ગળે
ગલખા પું બં વં [ફા ગલવા ? કે ગુલવાગ ?
સરં મ] ફટકા, ટેટા

ગલથું નં [ફા. ગુલવાગ ?] ગુલખાન, ખૂમ,
શોરખકાર (૨) ગુલથુ, ગપાટો, ગલખો
ગલખો પું [ભુઓ ગલથુ] ગપાટો, ગપ (૨)
[ફા ગુલવત] એક ફૂલઝાડ
ગલમેંદી સ્ત્રીં [ગુલ (કા) + મેંદી] એક વન-
સ્પતિ, મોટી મેંદી

ગલવિદ્રધિ પું [સં] ગળાનો એક રોગ
ગલચેલ સ્ત્રીં [સરં મ ગુલ્લેલ] ભુઓ ગળો
ગલથુ ડી(-હિકા) સ્ત્રીં [સં] છલનો પાછલો
લાગ, ગળાનો કાકડો (૨) કાકડા ફૂલવાનો રોગ
ગલસ્તન પું, નં [સં] (બકરીનો) ગળાનો
આચળ (૨) [લા] નકામી વસ્તુ -તી સ્ત્રીં
ગલસ્તનવાળી બકરી

ગલસ્થલ નં [સં] ગળુ (૨) [સ ગલ્થલ]
ભુઓ ગળસ્થળ કૂં ગળયૂથી
ગલ(-ળ)ફૂતી સ્ત્રીં [સ ગલ + ફૂતિ] ભુઓ
ગલિત વિં [સં] પડેલું, ટપટેલું (૨) ગળી ગયેલું
ગલી સ્ત્રીં [સરં દે ગજોલિલ] ભુઓ ગલીપચી
ગલી સ્ત્રીં [હિં] સાકડી વાટ - રોગી ઠકું (-કું) ચી
સ્ત્રીં [+ ફા કૂચહ] ગલીઓમાનો આડો-
અવળો અને સાકડો ભાગ

ગલીગલી સ્ત્રીં [ભુઓ ગલી] ગલીપચી
ગલીચ વિં [અ ગલીચ] ગંદું -અતિ ગંદું.
-ચી સ્ત્રીં ગલીચપણુ, ગંદવાડ

ગલીચો પું ભુઓ ગાલીચો

ગલીપચી સ્ત્રીં [ભુઓ ગલી] શરીરના અમુક લા-
ગમા સ્પર્શથી થતા સળવળાટની મજેદાર અસર
ગલ્ડ ગલ્ડ અં [રવં ?] નાણે ગબડતું હોય તેમ
(ચાલતુ-બળદ ઇં નુ) [ઘણુ નાનુ બચ્ચું
ગલ્ડિયુ નં [ભુઓ ગલ્ડ ગલ્ડ] લટોળિયુ,

ગલ્ખદ (-ધ) પું [ફા ગુલ્લંદ] ગલપટો
ગલેગંડ નં [સં] એક પક્ષી

ગલેક પું [અ ગિલાફ] ગાદીતકિયા વગેરેની ઓલ
ગલેકી સ્ત્રીં [ગલેક ઉપરથી] એક ભતનુ ભળિયું
ગલેલી સ્ત્રીં [‘ગર’ કે ‘ગલ’ ઉપરથી] તાડના
ફળની અંદરનો ગર-ગર્લ

ગલોટિયું નં [ભુઓ ગુલાટ] ગોટીમડું
ગલોટું (-કું) નં [‘ગાલ’ ઉપરથી ?] ગાલ
નીચેનો મોની અંદરનો ભાગ

ગલોલ શ્રીં [સરં મ ગલ્(-લો)લ, હિં.
 ગુલેલ બુઓ ગલોલો] ગોફળ જેવું ગલોલા
 ફેકવાનું એક સાવન (૨) તેના વડે ફેંકતો
 ગલોલો -હી સ્ત્રીં નાનો ગલોલો -લો પું
 [અ. ગલ્લહ, હિં ગુલેલ] ગલોલ વડે મારવાનો
 ગોળ કાકો કે પથરો
 ગલ્લ પું [સ] ગાલ ઋચલ(-ળ) નં ગાલ,
 ગાલનો ભાગ
 ગલ્લાંતલ્લાં નંબં વં [રવં] ગાગાતલ્લા;
 બહાના, આનાકાની [-કરવાં=સીચોજવાખ
 ન આપવો. છટકવા બહાના બતાવવા;
 આનાકાની કચી]
 'ગલ્લો પું[ગુલક(તુકી)અથવાફા, ગુલ્લહ-
 દાન] નાણુ રાખવાનુ ઠામ-અનનો (૨)
 પચ્ચૂણ વકરાનુ નાણુ નાખવાનુ પાત્ર
 ગવડા(-રા)વડું સં કિં [બુઓ ગાલું]
 'ગાલું'નુ પ્રેરક
 ગવન નં [ક 'ગાઉન'] એક ભતનો સાલો
 ગવન ન [સં ગમન] + ગતિ, ચાલ
 ગવરાવડું સ કિ. બુઓ ગવડાવડુ
 ગવરી સ્ત્રીં ગાય (૨) વિં સ્ત્રીં [સ ગૌરી]
 ગૌરી, ઘોળી ને સહેજ લાલધાખાવાળી (ગાય)
 ગવરીકંદ પું એક વનખતિ
 ગવર્નર પું[કં] ઇલાકનો વડો હકિમ (૨)
 સાઈકલનોહથો ઋતરલ પું વડો ગવર્નર
 ગવડી(-ળી) પું [મ ગવ્લી] ગોવાળિયો (૨)
 દો રાખનાર અને દૂધ વેચનાર (સુખઈમાં)
 ગવંડર પું [પો] ગવર્નર - હકિમ
 ગવાસ પું [સ] બાકુ, ભળિયુ
 ગવાહડું સંકિં બુઓ ગવડાવડુ
 ગવાનિ(-ને)ક નં [સ ગવાલિક] જમતા
 પહેલા ગાયને માટે બુદ કાઢેલુ અન્ન
 ગવાર પું [કે ગવર?] એક વનરખતિ, ગુવાર
 (૨) તેની શીંગ અને ખીજ ઠકળી, ઠશિં
 (-શીં.-સિ, -સીં)ગ સ્ત્રીં ગવારની શીંગ
 ગવારા વિં [ફા.] કબૂત કચેલુ, ફાવલુ
 ગવાલું અંકિં [બુઓ ગાલું] 'ગાલું'નુ કર્મણિ
 (૨) [લા] નિદાલું, ફેરેત થલું
 ગવાલંલ પું [સં.] ગાયનો વવ (યજ ઇંમા)

ગવાહ પું [ફા] સાક્ષી પૂનાર સાક્ષી -હી
 સ્ત્રીં સાક્ષી, પુરાવો [ગ્રામ્ય જનો
 ગવાળાં નંબં વં [કે ગવાર, બુઓ ગમાર]
 ગવાળો પું [મ. ગવાલે] સરસામાન વગેરેનો
 પચ્ચૂણ દગયો (૨) એ ભરવાનો કાથળો
 ગવેન્દ પું [સ] (સ) વિખ્યુ
 ગવેષક વિં [સ] અન્વેષક -ણુ નં, -ણુ
 સ્ત્રીં અન્વેષણ
 ગવેહ સ્ત્રીં વેર, ખાર (કા)
 ગવૈયો પું [ગાલું] ઉપરથી ગાનારો, ગાવામા
 ઉત્તાદ -થણુ સ્ત્રીં સ્ત્રી ગવૈયો
 ગચ નં [સ.] ગાયમાથી નીપજતુ ફૂં, દહી,
 ધી, છાણ, મૂત્ર વગેરે
 ગચત(-ચત) સ્ત્રીં [ફા] રોન, ચોકી, ખહેરો
 ગહન વિં [સં] ઊડુ; ગાઠ (૨) હુર્ગમ;
 હુર્લેઘ (૩) અકળ, ગૂઠ
 ગહિરગ ભીર વિં [કે ગુહિર = ઊડુ + ગ ભીર]
 ગહન અને ગંભીર, ઊંડાણ અને ગભીરતાવાળુ
 ગહોકું અંકિં મહેકું
 ગહવર નં [સ] પહાડની અંતની અખોલ, ગુફા
 ગળ સ્ત્રીં બુઓ ગલ
 ગળકબોળિયું વિં [ગળક (ગળકા) + બોળિયું
 (બોળવું)] ગળા સુધી ઊડુ (પાણી)
 ગળકાં નંબં વં [બુઓ ગળ] ડૂબકા, ડૂબતી
 વખતના ડસકા [-ખાવાં=ડૂબકા ખાવા]
 મળકેરી સ્ત્રીં [સ ગુરુ-ગળ (ગોળ) + કેરી]
 ગોળકેરી, ગોળમા આથેલી કેરી
 ગળકો પું એક વાર આથેલી વસ્તુનો રહી ગયેલો
 રવાઠ (૨) રચિ, લાવ, ચસકા
 ગળગળકું અંકિં [ગળગળુ' ઉપરથી] ગળ-
 ગળું થલુ (૨) [ગળકું' ઉપરથી] દહલું
 ગળગળું વિં [સ ગલ્ત-ગલ્ત] પાણીપોયુ;
 ઢીકુ (૨) [સં પ્રા ગમર-સ ગદ્ગદ]
 હુ બધી કે લાગણીથી હેયુ વા કંઠે ભરાઈ
 જવાથી ધાય એક -પિયું વિં ગળગળલુ
 ગળગોટો, -ટડો, -ટિયો વિં પું ગોળમટોળ
 ગળચકુ નં બુઓ ગચકું
 ગળચકુ વિં [ગળ(ગંચુ) + ચકુ (ચાઠવું)]
 જરા ગળપણના ચાઠવાળુ

ગળગલવાં નંબંબં ગૂચવાઈને ખોત જેવા
ભાગ રહેલું કે ખોલતા અચકાવું તે [-ખાવાં =
ખોલતા અચકાવું (ખોતની પેઠે)]

ગળગલવું સંકિં ['ગળું' ઉપરથી] ગળા સુધી
ઈચવું, ખૂબ ખાવું [એક ઘરેણું

ગળગલવો પું ['ગળું' ઉપરથી] પુરવવું ગળાનું
ગળગલવું વિં ['ગળું' ઉપરથી] ગળા સુધી આવે
એટલું (૨) નં બુઝો ગળગળી (૩) ડૂખતા
માણસનું ઉપરનીએ આવવું તે, ડૂખકા ખાવા
તે [ગળગલવાં ખાવાં = ડૂખકા ખાવા]

ગળગળી સ્ત્રીં [ગળ (મ. ગલ) = ગળ + ચું
(ફા) વેહ લઘુત્વવાચક પ્રત્યય)] ગળું;
ખોચી -ચું નં ગળું (તિરકારમા)

ગળગળભી સ્ત્રીં બુઝો ગલગલભી, એક વનસ્પતિ
ગળગળી સ્ત્રીં ['ગળગળું' ઉપરથી] ગળગલાનું છિદ્રાળું
સાધન [ગળગલાનો કપકાનો કકડો

ગળગળું નં ['ગળગળું' ઉપરથી] પાણી ધત્યાદિ
ગળગલકોઠ પું બુઝો ગલતકોઠ

ગળગળી સ્ત્રીં [સ ગલગળી] જેમાથી ઠીપે ઠીપે
પાણી ગળ્યા કરે એવું વાસણ, શિવલિંગ પર
લટકાવાનું તેવું વાસણ

ગળગળૂં સ્ત્રીં [બુઝો 'ગલગળૂં'] તન્ત
જન્મેલા ખાળકને આપવાનું ગોળ, ધી તથા
પાણીનું મિશ્રણ. [ગળગળૂંમા મળવું = છેક
ખાળપણથી મૂળથી મળવું ગળગળૂંમાથી =
છેક ખાળપણથી, મૂળથી.]

ગળગળરી, ગળગળઈ, ગળગળી સ્ત્રીં [સ ગલ
(ગળું) + ઘઘ] પિત્તવિકારથી ગળું બળવું
તે, અનનનની બળતગ

ગળગળવું નં [ગળગળું' ઉપરથી] ગળગળો સ્વાહ (૨) ગોળ
ખાઈ જેવી ગળી વસ્તુ [ગળગળ ધ

ગળગળ ધ પું [ફા. ગલગલ] ગળાનું એક ઘરેણું,
ગળગળો પું ['ગળું' ઉપરથી] જે કક મોમા
આવતા થૂંકીએ છીએ તે, બળખો [-આવવો,
કાઢવો, નીકળવો, પડવો] [પિય

ગળગળાણું નં ['ગળગળું' ઉપરથી] એક વાની-ગળગળું

ગળગળઈ સ્ત્રીં [સ ગુલ-ગોળ' ઉપરથી] તૈયાર
થયેલા ગોળના માટલા રાખવાનું ખળાવાઈ જેવું
સ્થાન

ગળગળું સં કિં [સં ગિલ્] ગળામા ઉતારી
જવું (૨) ગળગળ, શુદ્ધ કરવું (૩) અં કિં
[સ ગલ્] ઝમવું (૪) ઓગળવું (૫) ઠીક થવું,
પાકવું (૬) અંદર ઉતરી જવું, કળવું [ગળગળી
ગોઠડીએ = વીણે મોઢે, લીણે તોરણે. ગળી
જવું = ગળામા ઉતારી દેવું (૨) ગમ ખાઈ જવી
(૨) ઉતરી કે ઓગળી જવું] [તિ

ગળગળાણું નં [ગળ + ગળાણું] ગળું ગળા આવવું
ગળગળળ નં [સં ગલગલ] ગાલ

ગળગળી સ્ત્રીં બુઝો ગલગળી-ગળગળી

ગળગળાણું પું [ગળ + ટૂંપો] ગળું દખાવી
મારી નાખવું તે [-દેવો = ગળું દખાવી દેવું]

ગળગળાણો પું [ગળ + કાણો] ગળો કાણો
ખાવો-દેવો તે [એવું, ગળગળિયું

ગળગળૂં વિં [ગળ + બૂંડ (બૂંડવું)] ગળું બૂંડે

ગળગળાણું ['ગળગળું' ઉપરથી] ગળગલાની ગીત કે
મહેનતાણું (સોનું રૂપ ધં) (૨) ગળગળાની કળેશો

કચરો-ણી સ્ત્રીં ગળગલાનું મહેનતાણું

ગળગળવું સં કિં 'ગળગળું', 'ગળગળું' પ્રેર

ગળિયાગોટી સ્ત્રીં છોકરાઓની એક રમત

ગળિયારો પું [ગળી + કાર (મ)] ગળીથી

કપકા સૂતર વગેરે રંગનારો

ગળિયું વિં [સ ગલ્ ઉપરથી] બેઠું બેઠું નહીં

એવું (૨) [લા] નિર્માલ્ય કે જાંઝી

ગળિયેલ વિં ['ગળી' ઉપરથી] ગળીનાર ગળું, નીલું

ગળિયો પું કાટાનો ભારો (૨) ['ગોળો' ઉપરથી]

માટીનો પિડો (૩) અરીણની ગોળી

ગળી સ્ત્રીં [સરં મ ગુઝી] એક વનસ્પતિ (૨)

એના પાઠકામાથી કઠાતો નીલો રંગ (૩) [મ]

અવાજ, સૂર, ગળું [-ખાવી = અરીણ વગેરેના

સફામા તેણ-મઠી ઉપર અમુક વક્ર લેવાની

એક પ્રકારની શરત માગવી-કરવી, નાંખવી

= વોઈને કપકાને ગળીના રંગવાળું કરવું]

ગળું નં [સ ગલ] ગળગળું એક અંગ (૨)

અવાજ, સૂર [-આવવું = ચોળિયા ઉપકાવા

-કરવું = છેતરવું (૨) નાના ખાળકનું ગળું પડવું

હોય તે મટાડવા તેના ગળા ને સાથાની અમુક

નસો પકડી, ઝોલા ખવડાવવા -કાપવું =

વિશ્વાસઘાત કરવો, દગો રમવો -પકડવું =

ગળયુ પડવુ (૨) [અમુક ખાવાથી] ગળા
પર માઠી અસર થવી - ગળુ ખેસી જવું.
-પડવું=ગળુ ખેસીજવું(૨)આળસને ગરમીવી
કે ગળુ મચકોડાવાથી થતો એક રોગ.
-ખ'ધાણું=ગળુ રૂધાણું(૨) મુસીખત થવી
-ખેસી જવું = અવાજ મદ થવો, ગળુ
અદરથી ફૂલી જતા અવાજ 'ખેસી જવો
-રહે'મણુ, -રે'મણું=જુઓ 'ગળુ કાપવું'
ગળા ઉપર છરી ફેરવવી=[લા] વિશ્વાસ-
ઘાત કરવો, જોરમવો ગળાના સમ ખાવા=
છવનાસોગતખાવા ગળામાં છલ ધાલવી=
બોલતુ અટકવું ગળામાં બેતરું ધાલવું,
વળમાડવું = જાળમા નાખવું, પીટા
વળગાડવી(૨)પરણાવીને દુનિયાદારીની માયા-
ફૂટમા નાખવુ ગળા લગી, ગળા સુધી=
મનમાન્યુ, પૂરેપૂરુ. ગળે આવવું=છવ ઉપર
આવી જવુ (૨) આવર થઈ જવુ (૩)
મુસીખત પડવી ગળે ગળું મળી જવું=
તરસથી ગળું સુકાઈ જવુ ગળે ધાલવું=
[કટાક્ષમા] પોતાના ઉપયોગમા લેવુ ઉદા.
“મારે શુ ગળે વાલવુ છે?” (૨) ગળે
વળગાડવુ, જવાબદારી ઓઢાડવી ગળે છરી
ફેરવવી=જુઓ 'ગળા ઉપર છરી ફેરવવી'
ગળે ઝલાણું, (-ઝલાઈ જવું)=મુશ્કેલ
સ્થિતિમા મુકાવુ ગળે ટાંટિયા આવવા,
ગળે ટાંટિયા ભરાવા=મુશ્કેલ સ્થિતિમા
મુકાવુ ગળે દોરી આવવી=ગૂંગળાઈ
જવુ (૨) મહામુશ્કેલીમા આવી પડવુ ગળેથી
દોરી કાઢી નાખવી=માયેથી લેખમ ઉતારી
નાખવુ. ગળે નખ દેવો; ગળે નખ
મારવો=ગળે દૂ પો દેવો, ગૂંગળાવીને મારી
નાખવુ. ગળે નાખવું=માયે નાખવુ, જવાબ-
દારી ઓઢાડવી ગળે પડવું=આળસવાવુ;
માથે નાખવુ (૨) કાલાવાલાની જખરદસ્તી
કરવી ગળે પવિત્રાં આવવાં=જુઓ 'ગળે
ટાંટિયા આવવા' ગળે પાણી ન પડવા દેવું=
નાસ ગુભરવો ગળે બાઝવું, વળગવું=
ગળે પડવુ (૨) ગળે ન બીતરવુ (શોક આદિથી
અન આદિતુ) ગળે વળગાડવું=જુઓ

'ગળે નાખવું', ગળે હાથ મૂકવો=ગળાના
સોગત ખાવા.] -ગૂંધ પુ. ગળાનુ એક
ધરેણુ -ગોદૂંધો પુ.ગળાદૂંધો -ગોપડુવિ.
પાગી વસ્તુ બધાવી પડનારુ(૨) બોટો આરોપ
મૂકનારુ. ગળે સી સીં ઢોળો એક રોગ
ગળો સીં [સં. ગુદૂંચી, પ્રા ગલોઈ] એક વેલ
ગળો પુ. રેવ, લત
ગળયું વિ. [સં. ગુલ્ય] ગોળ સાકરના જેવા
સ્વાદવાળુ, મીઠુ ઋમધ, ઋસાકર વિ. મર,
સાકર જેવુ - બહુ ગળ્યુ
ગંગ સીં [પ્રા ; મં. ગાના] (સ) ગંગા નદી(૨)
પુ. (સ) એક હિંદી નિ
ગંગસીલ નં [ગંગ+સિહી (સ)] એક પક્ષી
ગંગમેના સીં એક પક્ષી [એક સગડી
ગંગરી સીં કામ્બીમાઠીમાં ગંગામા ગખવાની
ગંગા સીં [મં.] (સ.) હિંદુઓની પવિત્ર નદી,
લાગીરથી (૨) [લા] ગંગાજળ [-કરવી=
નાહવુ (બાળબાપા), નાહવી=છૂટક, મુખ
થવુ (પાપમાથી; તેમ જ (લા) લપમાથી;
જવાબદારીમાથી) ગંગાનો પ્રવાહ=(પવિત્ર
ને પાવન કરનારી વસ્તુ માટે વપરાય છે) (૨)
નિર્મળ તથા અરખલિત (વાણીનો) પ્રવાહ]
ગંગાળી સીં ગંગા જેવી પવિત્ર ગાળી (જે
ગાળીમાથી બોટલે વાસણે જ કાઢીને પાણી
પિવાય છે તેને એમ મરકરીમા કહે છે)
ગંગાપ વિ. વચમા મૂળ અને તળે ઉપર ટીકા
છાપી હોય તેવુ (મુદ્રણ) ગંગમની વિ. બે
બાલુ બુદા બુદા રગવાળુ (૨) બુદી બુદી
ધાતુઓનુ બનેલુ ગંગા નં ગંગા નદીનુ
પાણી જળિયું વિ. ગંગાજળ જેવુ ગંગાળી
સીં ગંગાજળ રાખવાનું વાસણ (૨) તાબા-
ફૂડી જળું વિ. ઘોડાની એક ભતવુ ધર
પુ. (મ) શિવ ઋષીન નં ગંગાચાર્ત્રા કરી
ઘેર ગંગા લાવે ત્યાં કરતો પૂજનવિધિ-
વરો ગંગતરણુ નં [૪ અવતરણુ] ગંગાનો
પૃથ્વી પર અવતાર થયો તે ઋષીન નં ગંગા
નદીનુ (પવિત્ર) સ્નાન ઋષીપ વિ. પવિત્ર
(વિધવાના નામ આગળ માનાર્થે વપરાતુ ગં.
સ્વ. વિરોધણુ). -ગોદક નં ગંગાજળ

ગંગે(-જે)ટી સ્ત્રીં એક ઝાડ, ગંગેટી, નાગખલા
 ગંગેડું નં ગંગેટીનું ફળ
 ગંગેડું નં એક ઝાડ [ખાવાનું પાન
 ગંગેરી પાન નં [‘ગંગા’ ઉપરથી] એક ભતતું
 ગંગોત્રી સ્ત્રીં (સ) ગંગા નદીનું મૂળ-એક
 તીર્થ (૨) એક વનસ્પતિ
 ગંગોદક નં [સ] ગંગાજળ
 ગંગ પું [ફા, સ] ઢગલો (૨) એક ભતતી
 એકખીનમા ખેસતી વસ્તુઓની ઉતરક
 [-મારવો=મોટો ઢગલો કરવો કે ખડકવો]
 ગંગન નં [સ] જીલમ (૨) ચડિયાતાપણું
 (૩) વિં જીલમી (૪) ચડિયાતું [કરવો
 ગંગતું સંકિં [જીલમી ગંગન] પીડકું, જીલમ
 ગંગવર વિં [ફા] ઘણું મોટું [છાલિયું
 ગંગિયું નં [જીલમી ગંગ] ગંગમાનું એક પાત્ર,
 ગ છ સ્ત્રીં [જીલમી ગંગ] ઘાસનો ઢગલો, ઓઘો
 ઠનો ફૂતરો પું ખાચ નહીં ને ખાવા ને નહી
 એવો અદ્યેષો માણસ ઠનો સાપ પું છૂપો
 દુમ્મન
 ગંગકરાક નં [ફા, ક્રાંક ઉપરથી] શરીરે ચપટ
 આવી રહે એવું ગૂંથેલું બદન
 ગંગકો પું [ફા] રમવાના પાનાનો જયો
 ગંગેટી(-રી) વિં [‘ગાલ’ ઉપરથી] ભાગ-
 ગાલનો વ્યસની (૨) જીલમી ગંગેટી
 ગંગણ નં જીલમી ગાંઠણ
 ગ કાઈ સ્ત્રીં, -મણુ નં [‘ગાંઠ’ ઉપરથી]
 ગાંઠવાનું મહેનતાણું (૨) ગાંઠવાની રીત અથવા
 કળા. -મણુ સ્ત્રીં ગાંઠવાનું મહેનતાણું
 ગ કાવતું સંકિં ‘ગાંઠ’નું કેરકરૂપ
 ગ કાતું અંકિં ‘ગાંઠ’નું કર્મ (લિપ્ત (૨) [લા.]
 વધતું અટકતું (ગ કાઈ જયું)
 ગંઠિયું વિં [સં ગ્રય (પ્રા ગઠ) = દુષ્ટ હોયું કે
 સ ગ્રયિ પરથી જીલમી ગંઠિયું] ઠંગ, ધુતાર
 (૨) ખીસાકાર
 ગ કીછોડ(-કો) પું [સં. ગ્રયિ, પ્રા ગઠિ + છોડ
 - (છોડકું)] ગાંઠ આવેલું છોડી લેનારો; ગંઠિયો
 ગ કોર નં એક વનસ્પતિ
 ગંઠો પું [સં ગ્રયિ, પ્રા. ગઠિ] કોર પહેરવાનું
 એક ગાંઠલું ધરણું, ક કો (૨) દાખીને આવેલી

ગાસડી (૩) આઠ ફૂટની લખાઈનું માપ
 (૪) ગાંઠિયો
 ગંઠોડો પું [‘ગાંઠ’ ઉપરથી] સ્ત્રીના પગનું એક
 ધરણું (૨) હાથનું સોનાનું સાકળું (૩) [સ.
 ગ્રયિ=ગાંઠ ઉપરથી] એક વનસ્પતિનું મૂળ,
 ઔષધિ
 ગંઠ પું [સ] લમણો (૨) ગાલ (૩) ગાલ ને લમણ
 સહિત ચહેગની એક ખાલુ ઠમાળ સ્ત્રીં
 કઠમાળ ઠમથલ (-ળ) નં (હાથીનો)
 લમણનો ભાગ, કુલમથળ (૨) ગાલ
 ગંઠક વિં [જીલમી ગાંઠ] ઘેલું (૨) પું [સં] ગેઠો
 ગંઠકી સ્ત્રીં [સ] (સ.) પટણા પાસે ગંગાને
 મળતી હિમાલયની એક નદી
 ગંઠવો પું ગાંઠો આઠમી (૨) [‘ગાંઠ’ ઉપરથી]
 લડવો [ગાંઠ
 ગંઠિયું, ગ કું વિં [‘ગાંઠ’ ઉપરથી] ગાંઠિયું,
 ગંઠૂપ પું [સ] કોગળો
 ગંઠેરી સ્ત્રીં [ફા ગંઠેરી] છેલેલી શેરડીના કંકડા
 ગ કદી સ્ત્રીં [જા. ગદગી], -વાડ પું, સ્ત્રીં,
 -વાડો પું વાસ મારતો કચરોપૂલો અથવા
 મળમૂત્ર (૨) અસ્વચ્છતા
 ગંઠું વિં [ફા ગંઠ] ગંઠકીજાણું, મેલું ઠંગાખરું
 વિં ગંઠ. -દાઈ સ્ત્રીં
 ગ ધ પું, સ્ત્રીં [સં. ગોડ, વાસ (૨) ફૂગંધ (૩) સુગંધી
 પદાર્થ, ચ દન (૪) તિલક, ચાલો (૫) [લા] મિથ્યા-
 લિમાન (૬) અણગમો (૭) (જરા પણ) સહવાસ,
 નિકટતા ઉઠાં ‘મારે એની ગ ધ ન લેઈએ’
 [-આવવી = ફગ ધ માલૂમ પડવી, નાકે
 સોડાવું -મારવી = ગ ધાતું, ફૂગંધ કાઢવી]
 ઠંગ પું સારામા સારી ભતનો હાથી ઠંધાણું
 સ્ત્રીં નહારી વાસનું ચોપાસ ફેલાવું તે ઠંડ્ય
 નં સુગંધી પદાર્થ ઠંપત ગ નં એક પાખી
 ઠંપુપ નં ઠંપવં ચ દન અને ફૂલ ઠંમાદન-
 ગિરિ પું (સ.) મેરુની પૂર્વે આવેલો સુગંધી-
 દાર જંગલોવાળો એક પર્વત ઠંવતી વિં
 ગ ધવાળી (૨) સ્ત્રીં પૃથ્વી (૩) મદિરા (૪)
 નવમાલિજા (૫) [સ] મસ્તકધા (૬) વાચુની
 નગરી ઠંવ (-વા) હ પું વાચુ ઠંમાર પું
 સુગંધીવાળી વસ્તુ, અતર (૨) સુખડ

ગંધક પું [સ] એક ખનિજ પદાર્થ -કાચલ
પું[+અમ્લ]નેના અમ્લ-તેનખ -કાયિત
વિં 'સલ્ફાઇટ' -દ્વિત વિં 'સલ્ફેટ'

ગંધના સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ

ગંધખરેડો પું (કા) પતો, ખરખર

ગંધખિરોડો પું એક વનસ્પતિ, ખેરને

ગંધર્વ પું [સ.] સ્વર્ગનો ગવૈયો ઝનગર નં

ગચ્વેની કાલ્પનિક નગરી(ર)[લા] મુગળ

ઠલસ નં, ઠવિવાહુ પું વિવાહનો એક

પ્રજાર, જેમા વરકન્યા પોતાની મેળે છાની રીતે

પગ્ણે છે ઠવેદ પું સંગીત વિષે ચર્ચા કરતો

એક ઉપવેદ, સંગીતશાસ્ત્ર

ગંધવા પું [ગવ+વા] સહવાસ, સોખત

ગંધાક્ષત [સ] પું ધંવં ચંદન અને ચોખા

ગંધાણુ નં ['ગધાણું' ઉપરથી] ગધાતુ હોય તે

ગધાર પું [સ.] (સ) હિંદુસ્તાન અને ઈરન

વચ્ચે આવેલા દેશનુ પ્રાચીન નામ (હાલનુ

કંઠહાર)(ર)[પ્રા ગંધાર] ગાધાર - 'ગ' સ્વર

ગંધાણું અંકિં [સ ગંધ, દે. ગંધિય = ખરાખ

ગધવાણું] ગધ -ખદ્યો મારવી (ર) કોવાણું

ગંધીણું વિં ['ગધ' ઉપરથી] વાસ મારતુ(ર)

[લા] અદ્યુ (૩) ક કાસિયુ (૪) અતિશય

ચીકણા સ્વભાવનુ

ગંધેલી સ્ત્રીં [સ ગંધ ઉપરથી] એક ફૂલગ્રાહ

ગંભીર વિં[સ] ઊડુ (ર) અહોભાવ ને માન

ઉપત્તે તેડુ, પ્રૌઢ (૩) પુષ્પ, ઠરેલ, વળનદાર

(માણસ, વિચાર વગેરે) (૪) ધીર, સહનશીલ

(સ્વભાવ). ઠ્ઠા, -રૌઈ સ્ત્રીં

ગમત સ્ત્રીં ભુઓ ગમ્મત

ગા સ્ત્રીં ભુઓ ગાય

ગાઉ પું [સ. ગચ્ચૂત, પ્રા. ગાઝ] અતગ્નુ એક

પરિમાણ (દોઢેક માઈલ)

ગાગર (ર) સ્ત્રીં[સ ગર્ગરી, દે ગગરી] સાકડા

મોનુ પાણી ભરવાનુ વાસણ અમુક ધાતનો ઘડો

(ર)હળનો વચ્ચેનો ભડો ભાગ(ચ) ઠપેડિયું

નં ખેત્રણ ગાગરોની ઉત્તર ઝની માનતા

સ્ત્રીં માતાને વધામણુ દેવાની એક રીત

-રિયો ભટ પું માણભટ

ગાજ(-ઝ) પું, નં ભુઓ ગાઝ

ગાજ પું [ઙ ગૌઝ] ખોરિયું ધાલવાનુ નાકુ(ર)

સ્ત્રીં [ભુઓ ગાજણુ] ગર્જના

ગાજર પું, નં [સ, દે ગજ્જર] એક વનસ્પતિ

નથા તેતુ કદ -રિયું નં, -રિયો પું[લા]

મોટુ ઊભુ ટીલુ. [-ખેંચણું, તાણુણું =

મોટુ ઊભુ ટીલુ કચ્ચુ]

ગાજવીજ સ્ત્રીં [ગાજ + વીજ] વાદળાની

ગર્જના અને વીજળી

ગાજણું અંકિં[સ ગર્જ, પ્રા ગજ્જ]ગરજણું

(ર) [લા] જહેર થકુ, નામના થવી

ગાછ, -ઝી [ઝ.] વિં ધર્મને માટે લડનાર કે

મગ્નાર વીર ઝ(-ઝી)મદઈ(-રદ) પુંખહાકુર

લકચૈયો - ખહેલવાન

ગાઝ નં [ઙ ગૌઝ] રેશમ, સૂતર કે તારની એક

જળીદાર કે પાતળા પોતની ખનાવટ

ગાઝી, ઝમદઈ(-રદ) [ઝ] ભુઓ 'ગાછ'માં

ગાઝણું અંકિં[ગાઝુ' પરથી ?] ઠગાણુ, જેતરાણુ

ગાઝુઓ પું + ગઠિયો [પડેણુ (ર) હારેણું

ગાઝુ વિં [સ ઘૂણ, પ્રા ઘટ્ટ] ઘસાયેણુ, નખણુ

ગાઝર(-ર) નં [સ ગઝુર; સરંઢે ગઝુરી = ઘેટી

ભુઓ ગઝેરિયો] ઘેટું, મેટુ -રિયુ વિં

ગાઝરને લગતુ(ર)[લા] ગાઝરની જેમ -આધળી

રીતે અનુસરતુ, ગતાનુગતિક [ગાઝુ]

ગાઝલી સ્ત્રીં ['ગાડી' ઉપરથી] ગાઝલી -ણુ નં

ગાઝણું સં કિં [સ ગર્ત, પ્રા ગઝુ ઉપરથી,

હિં ગાઝના] ખાડો કરીને દાટણુ

ગાઝવો પું ['ઘડો' ઉપરથી] ઘૂસા જેવું વાસણ

(ધી-તેલ ભરવાનુ)

ગાડી સ્ત્રીં[પ્રા. દે ગઢી]એક વાહન(રેલ-ગાડી,

મોટર-ગાડી, ઘોડા-ગાડી ઇં) [ગાડી,

વાડી ને લાડી = વાહન, ખેતર, ને સ્ત્રી ત્રણે -

અર્થાત સર્વવૈલવ(હોવા) ગાડી ઘોડો લેવો,

ગાડી ઘોડો ફરણું = સારા સાધનવાળા હોણુ

-ચૂકવી = મોડા પડવાથી રેલગાડીમા ખેસી

ન શકાણું ગાડીમાં ધાલણું = વાહનમા

ઊંચકાને ખેસાડણુ કે મૂકણું (જેમ કે માફ)

-કરવી = લાડાની ગાડી શેકવી] ઠત(-વાન,

-વાળો) પું ગાડી હાંકનાર ઠલાડું નં

ગાડીનુ ભાડુ, વાહનખર્ચ

માહુંન[પ્રા કે ગઢુચ]એક વાહન [-ગખડાવણું.
 ચલાવણું=વ્યવહાર ધીરજથી નલાવવો.
 -છોડણું=ગાડે નેડેલા બળદને બૂસરીએથી
 છોડવા (૨) મુસાફરીમા વિસામો ખાવો.
 -નેડણું=ગાડે બળદ જોતરવા -ધપાવણું,
 હાંકણું=જુઓ, ગાહું ગખડાવણુ ગાહાના
 પૈડા જેવો=મોટો,ગોળ(ફિયો) ગારાના
 અડા જેણું=ઘણુ મોટું, આગળ તરી
 આવતુ (નાકા) ગાડે ઘાલણું=(ચાલવાને
 અસાન હોવાથી) ગાહામા બેસાડવુ ગાડે
 ચડીને=જુલમી રીતે-ઉવાડેછોગ(૨)એકા-
 એક, જલદી (મોત,આવણુ) ગાડે ચડીને
 ગ્રહણ જેણું=(ગ્રહણથ્રેલા છોકરાની માવિષે
 બોલના) આતુરતાપૂર્વક સૌથી પહેલા ગ્રહણ
 જેણુ ગાડે નેડાણું, જોતરાણું=સાસારિક
 વ્યવહારમા-જલજમા પડવુ] -હાચીલો.
 પુન ગાહાનો ચીલો -હામાર્ગ,-હાવ(-વા)ટ
 સ્ત્રીં ગાહાનો માર્ગ -હાખેડુ પું ગાહું
 ચલાવનારો,ગાહાનો હાંકેડુ ંગરીડુ નંગાહું
 અને એવુ ખીલુ, ગાહું વગેરે
 ગાહ(-હું) વિં[સં] ઘટ્ટ, ઘાડુ(૨)અત્યત, ઘણુ
 (અજ્ઞાન, અધાર) (૩) ભારે, થોડ (નિદ્રા)
 ગાણુપત્ય પું[સં] ગણપતિનો પૂજક (૨)નં
 ગણેગપૂજ (૩) સરદારી
 ગાણુનિક વિં[સં] ગણિતને લગતુ
 ગાણુ નં [સ ગાયન; પ્રા ગાળ] ગાણુ તે (૨)
 ગાયન, ગીત
 ગાત નં +, ૦૨ (૫) જુઓ ગાત્ર
 ગાતડી સ્ત્રીં [સ ગાત્ર] વગર સીવેલુ કપડુ
 એાદીને ગળે વાળેલી ગાહ
 ગાતર નં ૫૦૫૦ [સં ગાત્ર] શરીરના અવયવ,
 માત્રા [-દીર્ઘાં થઈ જવાં=(ઘડપણ કે થાક
 કે તેવા કારણે) શક્તિ ચાલી જવી]
 ગાત્ર નં[સં]શરીર(૨)શરીરનો અવયવ-ભાગ
 ૦૬ મ પું ગાતરદીલા થઈજવા તે ૦શોષણુ
 નં ગાત્રો શોષાઈ-સુકાઈ જવાં તે ૦સૌષ્ઠવ
 નં ગાત્રોની સુદરતા ૦વણું પું સ ગીતમા
 એક અલકાર
 ગાથા સ્ત્રીં[સં]કથા(૨)જંદખદ વાર્તા(૩)જોડક

(ઉદાં બૌદ્ધ ગાથા) (૪) એક પ્રાકૃત બાપા
 ગાદણુ નં [હિં મ. ગેરલા] ખુમ રૂથી ભરેલુ
 ગોદું -દી સ્ત્રીં નાની(આસન જેવી)ગાદી
 માદી સ્ત્રીં [સરં હિં ગદી, મ] બેસવાના
 માપનુ નાનુ ગાદણું (૨) શેઠ કે મોટા માણસ
 કે મહત ઇંનુ આસન કે પદ (૩) ગતવુ
 તપ્ત, સિંહાસન [ગાદીએ આવણું કે
 બેસણું = ગંગાદી મળવી, ગત થવું]
 ૦તકિથો પું ગાદી અને તકિથો (૨) [લા]
 આરામ અને સુખની ત્રિતિ ૦નરીન વિં
 ગાદીએ આવેલુ, ગાદી પર બેઠેલુ ૦પતિ
 પું ગત (૨) ગાદીનો વાગમ
 માધ વિં [મ] છછરુ, ઊડુ નહિ તેડુ, પાં
 જી શકાય એવુ
 ગાવિ(-ધી) પું [સ] (સ) વિશ્વામિત્રન
 પિતા ૦સુતપું (સ) વિશ્વામિત્ર
 ગાન નં [સ] ગાવુ તે, ગાયન, ગીત ૦તાન
 નં ગાવુ બનવણુ તે (૨) [લા] ચેનખા
 માપ(-ખ)ચી સ્ત્રીં,-ચું નં[જુઓ 'ગાખચી']
 યુક્તિભેર કાઢી કે નીકળી જવુ તે [-મારવી,
 મારડું=(કામકાજમાથી કે મહામાથી)
 યુક્તિભેર છાનામાનાનીકળી જવુ, છટખી જવુ]
 ગાપ(-ખ)ચુ નં હગણ, હળદાર હડકો.
 [-નીકળી જવું=હગણ અલગ પડવું]
 ગાકે(-કે)લ વિં [વ ગાફિઝ] અસાવધ
 ૦પણું નં,-હાઈ સ્ત્રીં જુઓ ગાદેલી
 ગાદેલ, -હાઈ જુઓ 'ગાકેલ'મા -લિયત,
 ગાદેલી સ્ત્રીં ગાલવણુ, અમાવધાની
 ગાખચી સ્ત્રીં, -ચુ નં [ગેવ(કા)+ચેદ
 (કા) ?] જુઓ ગાપચી [-મારવી (-ચું)]
 ગાખર-ગૂખડ નં ૫૦૫૦ નાનામોટા પચ્યૂગ
 ગાખડા
 ગાખડી [સ] [સ ગર્મ ?] કાણું (૨) નાનો
 ખાડો(ઉદાં ગાખડીનાર ફિયો) [-મારવી =
 જુઓ ગાપચી મારવી] -હું નં બાકું;
 કાણુ (૨) ખાડો (૩) [લા] નુસાન ખાટ
 ગાભ પું [મ ગર્મ] ગર્ભ (પશુની માદાનો). ૦ણ
 નં જુઓ ચિંગેડી (૨) વિંસ્ત્રીં ગભણી.
 ૦ણી વિંસ્ત્રીં [મ ગર્મણી] ગર્ભવાળી

(પશુની માદા). [-ઘડોડી જેવી = ખૂન સુરત અને ભારેવાન (સી)]

ગાભરું વિં [સરં મ ઘાવરા] ગભગથેલું
ગાભલી સ્ત્રીં સોનીતુ એક ઓતર

ગાભલું વિં [સં ગર્ભ ઉપરથી] નરમ, પોચું
(૨) નં પોંજેલા રૂનો પોલ (૩) વાદળનો નયો
ગાભાચૂ થા પુંખવંવં [ગાભો + ચૂથા (ચૂથતુ)]
રફી કાગળ કે કપડાના ડૂચા-ગાભા

ગાભો પું [સં ગર્ભ, પ્રા ગમ્] જેનાથી વસ્તુની
અદન્તુ પોલાણ પૂન્વામા આવે તે (૨)
પાધડીનું ખેતાનુ (૩) ધરેલાની અદન્તો
તાબાધિતગતો સમિયો (૪) અદરનો ગર-
ગરલ (૫) રફી કપડુ - રૂચો [ગાભેગાભા
કાટી નાખવા = સખત માર મારવો (૨)
આટો કાટી નાખવો ગાભા નીકળી જવા =
સખત માર પડવો (૨) આટો નીકળી જવો]

ગામ નં [સં. ગ્રામ, પ્રા.] માણસના વસવાટનું
સ્થળ (બહુવા શહેન્ધી નાના પાયા પરનું) (૨)
વતન રહેણાં [-માંડું કે છેલ્લું કરવું = ૩૫-
ગુણથી ગામને વરા કરવું - મોહિત કરવું
ગામનું પાપ, ગામનો ઉતાર = ગામનું
સૈધી ખરાબ માણસ ગામ માથે કરવું =
આખા ગામમા મોઢાશોપ કરવી - રીતે
દિવાળી = સ્થળના રીતરિવાજ મુજબ ચાલવું

-હલાવી નાખવું કે મારવું = આખા
ગામને તળે ઉપર કરી દેવું - ઉશ્કેરવું. ગામે
ગામનાં પાણી પીવાં = ખૂન મુસાફરી કરી
અનુલવી થવું ગામમાં ઘર નહીં ને
સીમમાં ખેતર નહીં = કંઈ પણ સ્થાવર
મિલકત વિનાનું - ખેતવાળદાર માણસ
ગામ વચ્ચે રહેવું = સૈની સાથે આખર-
લે - સૈનિકવચાર લાગવીને રહેવું] ંઈ વિં
આખા ગામનું, -ને લગતું ંગરાસ પું
રાત્રીએ બહિસ આપેલી જમીન (૨) ગામ કે
જમીનની આવકરૂપી આવલિકા (૩) ગામ
કે ગંગસ, માલમિલકત ંગરાશિ(-સિ)યો
પું ગામગરાસવાળો. ંઠાણુ નં [+ સ્થાન]
જેની પર ગામ વસ્યું હોય તે જમીન કે સ્થળ
ંઠી વિં [+ સં સ્થ] ગામડાનું, -ને લગતું (૨)

[લા] ગ્રામ્ય, ગામડિયું ંરિયણુ સ્ત્રીં
ગામડિયા સ્ત્રી ંરિયુ વિં ગામડાનું, -ને
લગતું (૨) [લા] તેવી રીતચાલનું, મેથા
જેવું, પ્રાકૃત. ંરિયો પું ગામડાનો પ્રાકૃત
માણસ. ંઠું નં [પ્રા ગામડ] નાનું ગામ
ં(-મો)તરું નં [સં. ગ્રામાન્તર] એક ગામ
દોડી બીજે ગામ જવું - ગ્રામાન્તર કરવું તે
ંદેવી, ંદેવતા સ્ત્રીં જુઓ ગ્રામદેવતા.
ંલોક પું ંવંવં ગામની બધી વસ્તી -
સમાજ ંવખો પું [+ વખો (વિખૂટા
પડતું)] ગામનો વિયોગ (૨) નેતુ ડુખ (૩)
આખાગામ સાથેલકાઈદો ંસ(-સા)રણી
સ્ત્રીં આખા ગામને જમાવવું તે, ગામેકું
ગામાત વિં [ગામ' ઉપરથી] જુઓ ગામકું
ગામી પું [સં ગ્રામિક, પ્રા ગામિક] ગામનો
માલિક (૨) મુખી (૩) [દિ. કમ્મિક] માખી
ખામી વિં [સ] (સમામને અને) 'જતુ,
પટોચતુ' એવા અર્થમા ઉદાં ક્ષેત્રગામી
ખામેતી પું [સં ગ્રામપતિ] ગામનો મુખ્ય
માણસ, મુખી (૨) [કા] ગામનો રામવાળ
ખામેન' નં(ચ) આખા ગામને જમાવવું તે -
મેટો વરો (૨) ગામ (અમદાવાદ નિલ્લામા)
ખામેટ વિં [ગામ' ઉપરથી] ગામનું (૨)
ગામડિયુ (૩) પું ગામનો ગાં - ટી પું
ગામેટ - ઠું નં ગામનું ગોરપડું
ખામેતર પું [સં ગ્રામ + ઉત્તર] ગામનો
બહાનવટિયો

ખામેતરું નં જુઓ ગામતરું
ગાય સ્ત્રીં [સં ગો, પ્રા ગોઈ] દૂધ દેતુ એક
ચોપણુ [- (ચેર)ખાંધવી = ગાય પાળવી
-ના ભાઈ જેવું = મૂર્ખ, આખલા જેવું
-પછવાડે વાછડું = બાગકતુ માની પછવાડે
પછવાડે જ ચાલવું. -વહેલી વિયાવી
ખીલ કરતા પહેલું જમી લેવું -વિનાતું
વાછરડું = અનાથ મા વિનાનું] ંમત નં
ગાય પૂજવાનું કુમારિકાઓનું એક વન
ગાયક પું [સ] ગાનારો, ગવૈયો -કા સ્ત્રીં
[સં] ગાનારી, ગાયક સ્ત્રી
ગાયકવાડ પું (સં) વડોદરાના રાતની અટક

કે તે રાત્રી -ડી વિં ગાયકવાડને લગતુ કે
તેના જેવુ
ગાયત્રી સ્ત્રીં [સ] એક વૈદિક છંદ (૨) એક
વૈદિક મત્ર ંપુરસ્થરણુ નં [સ.] સવા
લાખ ગાયત્રીનો વિવિધપૂર્વક જપ
ગાયત્ર નં [સ] ગાતુ તે (૨) ગાવાની ચીત્ર
ંવાદન નં ગાતુ બલયતુ તે ંશાસ્ત્ર નં
સ ગીતશાસ્ત્ર
ગાયત્ર વિં [અ ગાઙ્ગ] ગેય અલોપ
ગાયત્રગદ્ધુ' નં [હિં ગાયવગલા] એક પક્ષી
(પ્રાય દોર પાસે રહી તેના છવડા ખાય છે)
ગાયત્ર પુંવહાણના પાછલા લાગનો એક ચાલકો
ગાયિકા સ્ત્રીં [સં] ગવૈયણ
ગાર (૨) સ્ત્રીં લીપવા માટે બનાવેલો છાણ-
માટીનો ગારો [(ઠંડુ ગાર)
ગાર વિં [મ.] (પ્રાય 'ઠંડુ' સાથે) ઘણુ ઠંડુ
-ગાર વિં [ફા, સરં પ્રા ગાર, સં કાર]
'કરનાર' એવા અર્થનો તદ્દિત -નામને લાગનો
પ્રત્યય (ઉદાં મદદગાર)
ગારત(-દ) વિં [અ.] જે, મૃત્યુવશ
ગારત્રી પું [હ ગાર્દ, સરં મ., હિં. ગારદ]
ગાર્દ, પહેરેગીર ચોટીદાર
ગારવો પું [સં ગૌરવ, પ્રા ગારવ = અભિમાન;
મહત્તા] + ગર્વ
ગારા પું એક રાગ
ગારાણુ' વિં ['ગારો' ઉપરથી] ગાગવાણુ
ગારિયુ' નં ['ગાર' ઉપરથી] ગૂદીને ગાર કરવા
છાણમાટીનો કરેલો ગોગો (૨) રાધેલુ અખ
ઠાકવાનુ ટોપલા જેવુ માટીનુ ઠામ
ગારિયો પું [ગારોપરથી] ગારો વહેનારો મનૂર
ગારુત'ત્ર નં [સ] મહારીની તત્રવિદ્યા
ગારુડી પું [ન ગારુડિક] મહારી (૨) સાપનો
મત્ર નાણનાર (૩) નદુગર ંવિદ્યા સ્ત્રીં
ગારુડીની વિદ્યા
ગારો પું [હિં. ગારા] કાદવ, કીચડ (૨)
ચાણતરમા વાપરવા કરેલી નૈયાગ માટી (૩) કેલ
માર્ગી સ્ત્રીં [સ] (સ) ઉપનિષદોમા પ્રતિદ્ધ
એવી બ્રહ્મવાદિની સ્ત્રી [પટ્ટી
ગાર્દર નં [હં] મોત્ર પં બાધવાની (રખતી)

ગાર્દ પું [હં] (લખ્કરી) પહેરેગીર, રક્ષક (૨)
આગગાડીને સલાળીને હંકાવી જનાર
ગાર્દ પું [પો] બુઝો ગારદી (૨) એક પારસી
અટક
ગાર્દપત્ય પું [સ] (સ) હિંદુ ધર્મશાસ્ત્ર
પ્રમાણે ગૃહસ્થે ગામવાના ત્રણ અગ્નિમાનો એક
(૨) નં બુઝો ગૃહસ્થી
ગાર્દમેધ પું [સ] ગૃહસ્થે રોગ કરવાના પાત્ર
મહાયજ્ઞો [ગાર્દમેવ
ગાર્દસ્થ્ય નં [સ] ગૃહસ્થાશ્રમ (૨) બુઝો
ગાલ પું માણસના મોની બે બાબુનો ભાગ.
[-ઉપર ગાલ ચઢવા = ગાલ બહુ જડાયવા]
ંપચોરિ(-જિ)યાં નં ખં વં કાકડા કે
ચોનિયા ફૂલવા તે. ંદ્વારિયુ' નં એક જાતની
ફળદાર પૂરી ંમશ્વ(-સ્ત્ર)રિયુ' નં [+સં.
મસૂરક = એસીકું] ગાલ તળે રાખવાનુ મશરુતુ
કે કાષ્ઠપણ નાનુ ગોળ એસીકું ંમાર વિં
બકાકાખોર, ગપાટા હાકનાર
ગાલાવેલું વિં (કા) અર્ધુ ગાલુ, દાવારગુ
ગાલિ સ્ત્રીં [સ] ગાળ ંપદ્માન નં ગાળ
આપવી -ભાડવી તે
ગાલીચો પું [ફા] ઊનતુ એક જાતનુ પાથરણુ
ગાલોહું' નં ['ગાલ' ઉપરથી] ગલોહું, ગાલનો
અદરનો લાગ, ગલોહું
ગાલ્લી સ્ત્રીં [બુઝો ગાલ્લી] નાનુ ગાલ્લુ
(ભારતુ કે વાહનતુ) (૨) એક પરિમાણ. ત્રીસ
મણતુ માપ -લ્લું' નં ગાલુ
ગાવડકું' નં ચૂવરતુ પાદકું
ગાવડી સ્ત્રીં [સ ગો, પ્રા ગાવો, સરં ફા ગાવ,
મ ગાવહી] ગાય ['ટોપ મારટ'
ગાવડોલ પું ['ડોલ' ઉપરથી] મુખ્ય ક્ષવાસ્થ્ય લઃ
ગાવહી વિં [સરં મ., હિં] ગાબુ, ગદ (૨)
અણસમબુ, મૂર્ખ (૩) જગદી
ગાવહી સ્ત્રીં [હિં] દલાલી, કમિશન [-કાઠવી =
દલાલી કાઠવી -કાઠી જડું = ગાળિયુ કાઠી
જડુ કામ કે જોખમમાથી છટકી જડુ]
ગાવયુ (કાઠકુ) નં ગાવહી કાઠી જડુ. માથે
આવેલા કામમાથી જટકુ તે
ગાવી પું [હિં, મ] ગાવડોલ ઉપર ચડાવેલો સદ

ગાવું સંકિં [સ ગૈ, પ્રા ગા] સુરેલ અવાજ
કાઢવો, સગીતમા બોલવું (ગીત વગેરે) (૨) [લા]]
વખાણ કરવા (૩) એકની એક વાત વાર વાર
કહેવી [ગાયા કરવું = (એકની એક વાત)
વાર વાર કદા કરવી ગાવું = ગાયા
પ્રમાણે ગાવું (૨) આધુણુ અનુકરણ કરવું,
હાઝ હા કરવી]

ગાશા, -શિયો [અ] પું ઘોડાની પીઠ
ઉપર નાખવાની ઢળી, ઘાસિયો, ગાશિયો
ચુંડાળવો [મ ગુંડાળવું] = ઉચાળા ભરવા,
ભાણા પોટલા બાવવા, નાસવું

ગાસ(-હ) પું ['ધાસવું' ઉપરથી ?] ઘાણીની
આસપાસનો બળદ ત્રીચે વટાયેલો કચરો (૨)
તુવે, મગ ઈત્યાદિના જીણા છોરા

ગાળ પું ['ગાળવું' ઉપરથી] ગાળતા નીકળેલો
કચરો (૨) સ્ત્રીં [સ ગાલિ] અપશબ્દ
[-ખાવી = ગાળ સાલળવી -આપવી,
ચોપડવી, ચોપડાવવી, દેવી, ભાંડવી,
ખોલવી, સંભળાવવી = અપશબ્દ કહેવા
ગાળે ચડવું = ગાળલાડયા કરવી] -ખં'ગાળા
(-ળી), -ળાખાળી સ્ત્રીં પરસ્પર ગાળો દેવી
તે. [-ઉપર આવવું કે ચડવું = સામસામી
ગાળો દેવા માડવી]

ગાળવું સંકિં [સ ગાલ્વ, પ્રા ગાલ] કચરો
કાઢી શુદ્ધ કરવું (ફેવો પાણી ધં) (૨) આચ
દઈઓગાળવું (વાત ધં) (૩) રોપવું, ઓછું કરવું
(૪) વિતાવવું; પસાર કરવું

ગાળિયું નં [ભુઓ ગાળો] દોઢને બાંધવાનું
ગાળાવાળું દોરડું (૨) [લા] કામનો બોલો,
જવાબદારી (૩) ગળણી (૪) ભુઓ ગાળ ૧
ગાળી સ્ત્રીં [ભુઓ ગાલિ] ગાળ (૨) [ગાળો
પરથી] પર્વતો વચ્ચેનો સાકડો માર્ગ, ખીણ
ખાળો પું [ભુઓ ગાળ] સરકાવી જવાય એવું
નાડું; ફાસો (૨) અમુક સમય (૩) મોસમ ઉઠાં
કેરીગાળો (૪) ઘરનો વિભાગ, ખડ (૫) ખે રથળ
કે કાળ વચ્ચેનું અતર (૬) પહોળાઈ, પનો (૭)
અમુક જગા, પ્રદેશ (૮) બાણુ ઓરવાનું ઘડીનું
મોં (૯) અગીનો વ્યાસ (૧૦) શરીરનો ખાવો
(૧૧) [સરં ન નાઝા] મીઠી ગાળી, ખીણ (૧૨)

['ગાળવું' ઉપરથી] દેર, વટાવ (૧૩) પેટમા
ગળાઈને ભમેલો મળ (૧૪) [સરં મ ગાઝા]
સ્ત્રીને પહેરવાનું એક ભતતુ વસ્ત્ર (ગળણા જેવું
ખારીક ?) [ગાળા નરમ થઈ જવા = હાત
ગગડી જવા ગાળો ગળી જવો = શરીર
ઊતરી જવું પાતળું થઈ જવું -કરવો =
દોરડાનો ફાસો કરવો -કાઢવો = ઘંટીના
ગાળામા છેવટે રહેલા વગર દળાયેલા દાણાદળી
કાઢવા -કાઢી નાખવો = ભાવદેર મટાડી
દેવો -કાઢી લેવો = વટાવ કાઢવો -થવો =
પેટમા મળનો ભરવો થવો -પડવો = (વચમા)
સમયનું અતર પડવું -પડવો = સમયનો
વખરવો પાડવો (૨) દોરડાનો ફાસો કરવો
-રાખવો = વટાવ રાખવો (૨) વચ્ચે અતર
રાખવું -વાળવો = દોરડાનો ફાસો કરવો]

ગાંગડી (૦) સ્ત્રીં ભુઓ 'ગાંગડો મા
ગાંમડુ (૦) વિં [સ. કાઠકુક પ્રા કંકડુમ] ન
પલળે અને ન બકાશ એવું (૨) પું પલાળવા
કે બાકવા છતાં નરમ ન થાય એવો દાણો
[-રહેવું = બકાવા મૂકેલા દાણાનું કાચું રહેવું
(૨) નહિ સુધરવું (૩) ખેડ પક્ષમા અપ્રિય થવું]
ગાંગડો (૦) પું [ભુઓ કાકરો] વરતુનો બાઝી
ગયેલો નકર કકડો -કાકરો (૨) નહિ ફાટેલું
કપાસનું છડવું -ડી સ્ત્રીં નાનો ગાંગડો
ગાંગરવું (૦) સંકિં [રવં, સરં મ. ગાગરળો]
ખરાડવું (ઊટનું)

ગાંગલું (૦) વિં [રવં] કાગલું, નકામું (૨) નં
ગણગણાટ (૩) આનાકાની (૪) બડબડવું -
ફરિયાદ કરવી તે

ગાંગાતલ્લાં (૦) નં બં વં [રવં] ભુઓ
ગલ્લાતલ્લા [રાક

ગાંશુ (૦) વિં [ભુઓ ગાંગલું] ઝાચું, નમાલું;

ગાંચેય પું [સં] (સ) ગગાના પુત્ર -ભીખ

ગાંગેરિયું નં એક પક્ષી [આમલીનું બીજ

ગાંગેરક નં [સરં હિ ગાંગેરક] ગોરખ

ગાંગો (૦) પું [ગગાસ ?] ઘેરઘેર ફરીને તેલ

ઢિવેલ ધં વેચનારો (૨) ગંગા - રાક માણસ

ગાંચ્ય વિં [સ] ગગાને લગતું

ગાંછો (૦) પું [સરં હિ ગાંછના = ગૂથવું]

વાસદેડો, વાસની ચીપટોના ટોપલા-ટોપથી
ચૂથનારો

ગાંજીવું (૦) સંકિં [સ ગંજિત, પ્રા. ગંજિત =
ગાંજો સગ્ગ ન ગાંજો] છેતરવું, ફોસલાવવું
(૨) હરાવવું [ગાંજીવું જીવું=છેતરાવું (૨)
ગેહમા દબાવું] [‘ગાંજો’મા

ગાંજી-કચુ, ઝંખાર(-રિયુ) (૦) બુઝો
ગાંજી(-જી, -ડિ, -ડી)વધનના, ગાંજી(-જી,
-ડિ, -ડી)વધાણુ પું [સં ગાંજીવ ધનના,
-વાળિ] (સ.) અર્થુન

ગાંજી (૦) પું [સ પ્રા ગજા] એક છોડ અથવા
તેની કળી (તેને ચલમમા પીવાથી નશો ચડે
છે) -જીકચુ, -જીખાર(-રિયુ) વિં
ગંજેરી [‘એનો ગાંજો નાનો છે’

ગાંજી (૦) પું [સરંગ મ] બાગે, કંદ ઉદાં
ગાંડ (૦૬,) સ્ત્રી [ન ગ્રથિ, પ્રા ગઠિ] આડીવાળો
બધ, ગ્રથિ (૨) ઝાડને લગાવી ડાળા ફૂટે છે
ને લાગ (૩) લાકડામાનો લમરાવાળો ગાંડાઈ
ગયેલો ભાગ (૪) મૂળનો ગડા જેવો ભાગ
(જેને વાવવાથી ફૂલો ફૂટે છે) (૫) શરીરમા
છોટી ગાંડાઈ જઈ બાંહેલી ગોળી (૬) એક
રોગ, પ્લેગની ગાંડ (૭) [લા] અટસ, કીનો
(૮) સપ [-એગળી જવી=ગાંડ શરીરમાં
ને શરીરમા સમાઈ જવી -કરવી=છાના
પેસા સવગ્ના (૨) સપ કવો (૩) અદાવત
ઊભી કરવી -થવી=ગાંડ નીકળવી, પ્લેગ
થવો (૨) દોસ્તી થવી (૩) સપ થવો -ઘાલવી=
હોલી બધાઈ જવું (૨) વેળ ઘાલવી (૩) ડોઈ
લાગ સૂચ આવવો -નીકળવી=પ્લેગ થવો
ગાંડતું ઉમેરવું=મીઠું મગ્યુ લલગવીને-
પોતા તરફથી વધાઈને વાત કહેવી
ગાંડતું ગોળીઅદન કરવું કે ઘસવું=
પોતાનુ તાણું ખચી પોતાના જ ગેરફાયદાનુ
કામ કરવું -પડવી=આડીવાળો બધ પડવો
(દોગ-દોરીમા) (૨) ગંદાઈ જવું (૩) મૈત્રી
બધાવી (૪) વેર બધાવું -પાડવી=ગાંડ
મારવી -બાંધવી=ગાંડ મારવી (૨) નિશ્ચય
કરવો (૩) અમગ્નમા રાખવું (૪) અટસ
રાખવો (૫) છાનુમાનુ ધન સધરવું -એસી

જવી=ગાંડ એગળી-એસી જવી-વાળવી=
ગાંડ બાધવી ગાંડે કરવું=બુઝો ગાંડ
કરવી ગાંડે બાંધવું=પોતાની પાસે કબલમા
લેવું, પોતાનુ કરવું.] ૦(-ઠો)ગળકો પું
ગાંડ કે કોનો ફેદો (સૂતરના તાગમાનો) (૨)
ખટકો, સંશય ઠડી સ્ત્રી ગાંડી (૨) ધન,
સપત્તિ ઠડો પું મોટી ગાંડી, ગાંડો
બધુ નં સાવો (૨) બે તારને ભેડતી ગાંડ (૩)
ગાંડવાના દોગ (૪) ગાંડવાની દબ-કંગા
ઠદાર, -ઠાણુ, -ઠિયું વિં ગાંડવાળુ બધું
વિં ખાસ પોતાનુ, પદરનુ -ઠે (ઠે,) અં
પાસે, કબલમા

ગાંડતું (૦) મંકિં [સ ગ્રથ, પ્રા ગઠ] મણકા
કે એવી વેહવાળી વસ્તુને દોગમા પરોવી ગાંડ
વાળી એકબીજા સાથે ચૂથવું (૨) દોગી, તાર
વગેરેને એકબીજા સાથે ગાંડ વાળીને બાધવું
(૩) તાબે રહી હુકમ માનવો, બદલું (૪)
ગાંડે કરવું, મેળવવું

ગાંડાણું, ગાંઠિયું વિં બુઝો ‘ગાંડ મા
ગાંઠિયો (૦) પું [‘ગાંઠ’ ઉપરથી] સૂકવેલી
હળદરનો કાકરો (૨) ચણાના લોટની એક
તળેલી વાની (૩) મોટી ગાંઠ (૪) વિં ગાંઠ સાથે
સંબધવાળુ જેમ કે ગાંઠિયો તાવ પું ગાંઠ
નીકળીને આવતો તાવ બવા પું જેમા શરીરમાં
ગાંઠો બાજી લય છે એવો વા-એક રોગ

ગાંઠી (૦) સ્ત્રી [સ કળિકા] એક ઘરેણું

ગાંઠે (૦૬,) અં બુઝો ‘ગાંઠ મા

ગાંઠો (૦) પું [‘ગાંઠ’ પડ્યી] મોટી ગાંઠ, પેરાઈ
આગળનો ભાગ ૦ મળકો પું બુઝો ‘ગાંઠ’મા
માંડ (૦૬,) સ્ત્રી [દે સ્વહી=નાનુ અપદાગ મ,
હિં] (અલિષ્ટ પ્રયોગ) ગુદા (૨) કશાયની
બેસણી -બૂધુ. [-ગાંઠવવી=આરામથી
બેસવું -તળે રેલો હોવો=પોતાની ભત
સરોવાયેલી હોવી, પોતાને પણ લાગુ પડવું
હોવું -ના વેહ લગી=ઉપરથી નીચે સુધી,
પૂરેપૂરું -બળવી=માહું લાગવું -માં
પેસવું કે ભરાવું=(તિગ્ગમા) બીજાની
પુશામત કરવી -માં છાણુ હોવું=તાકાત
હોવી, સામથ્ય હોવું -વગરતું દોળવું,

-વિનાનો ગોળો = કશા નક્કી નિર્ણય વગરનું
માણસ, ઝટ ઝટ વિચાર કે પક્ષ બદલે તેવું
-વધારવી = આજસુ પડી રહી નત વધાર્યા
કરવી ગાંડે મરચા લાગવાં = ખોટું લાગતું
ગાંડે ભમરો હોવો = હરીને એક ઠેકાણે સ્થિર
ન ગ્લે એવો વ્યભાવ હોવો] ગંગમચાં નં
ખંબં [+ જ રમ્મજહ] ચામોદિયા, મગડાટ,
આનાકાની ંશુલામી સ્ત્રીં હલકા પ્રકાશની
પ્રશામત
ગાંડછાં (૦) સ્ત્રીં, -પણ નં, ગાંડાઈ સ્ત્રીં
['ગાડુ' ઉપરથી] ગાંડપણ [ગાંડપણ
કાઠવું = ઘેલછા કરવી; મૂરખાઈ બતાવવી]
ગાંડિયુ (૦) વિં ગાડુ, ગાંડા જેવું
ગાંડિ(-ડી)વ નં [સ] (સ) અર્જુનનું ધનુષ્ય
(૨) [લા] [કોઈ પણ ધનુષ્ય. ંધન્વા, ંપાણિ
પું (સ) અર્જુન
ગાંડી (૦) સ્ત્રીં ['ગાડુ' નું સ્ત્રીં] ગાંડમા અવળી
ચાલે ચાલતી ફૂટી [-કાઠવી]
ગાંડું (૦) વિં [હિં ગઢૂ, ગાંડૂ] ઘેલું, અણ-
સમજી, નાદાન, મગજનું ચસકેલું (૨) નં
ગાડુ કામ કે વર્તન (૩) બાળમાં અવળી
ચાલે ફૂટી ચારવાનું રમવું તે ંધેલું વિં ગાડુ
ંવૂર [+ જાતુર (સ)] છેક ગાંડુ [ગાંડાં
કાઠવાં = ગાંડાની માફક વર્તણું ગાંડું ગાંડું
થઈ જવું = ખુબ ખુશાલીમા આવી જવું
ગાંડું કાઠવું = ગાડુ વર્તન કરવું (૨) બાળમા
અવળી ચાલે ફૂટી ચારવાનું રમવું]
ગાંડફં (૦) નં, -રો પું [સ ગ્રામદ્વાર ?
ગ્રામોત્તર = ગામનો બાહ્ય ભાગ] ગાંડફં,
ગામના દોર ઊભા રહેવાની ભાગોળ પાસેની
જગા (૨) ગામની ભાગોળ
ગાંડળું (૦) નં (કા) ડગળું (૨) કોઈ વસ્તુનો
વચ્ચે સરખો ને નડો ભાગ (૩) ધૂંલું પડેલું
ડગળું (ખડક કે ભેખડનું)
ગાંધર્વ વિં [સ] ગંધર્વોને લગતું (૨) પું,
ંનગરે નં, ંલક્ષ્મ નં, ંવિવાહ પું જુઓ
'ગંધર્વ'મા -ર્વો સ્ત્રીં ગાંધર્વ સ્ત્રી (૨) વિં
ગંધવનું -ને લગતું
ગાંધાર પું [સ] સંગીતના સાત સ્વરમાનો એક

- 'ગ' (૨) (સં) જુઓ ગંધાર -રી સ્ત્રીં (સ.)
ગાંધાર દેશના રાજાની પુત્રી - ધૃતરાષ્ટ્રની પત્ની
ગાંધી (૦) પું [સં ગાંધિક] કરિયાણું વગેરે
વેચનારો વેપારી (૨) એક અટક [ગાંધીનો
ગાંધી ને પોઠીનો પોઠી = શેઠનો ગેઠ, ને
નોકરનો નોકર, એક પંથ દેા કાજ] -ધિયાડું
(-ણું) નં જુઓ ગાંધીવટું (૨) [લા] મિળસેળ.
ગૂંચવાડો. ંટોપી સ્ત્રીં બાદીની મદદ લાખી
ટોપી ંવટું નં, ંવટો પું ગાંધીના ધવો (૨)
[લા] બધી બાબતોનું થોડું થોડું જ્ઞાન હેલું તે
ગાંધીવાદ પું સત્ય અને અહિંસાના પાયા પર
આખી સમાજવ્યવસ્થા તથા માનવજીવનની
ગાંધીજીએ ખતાવેલી દૃષ્ટિ કે દિલસૂરી -દી વિં
(૨) પું [દાણો
ગાંતું (૦) નં (ચ.) (ગેગધી) ગહાઈ ગયેલો નુકેનો
ગાંભીર્ય નં [સ] ગભીરતા
ગાયજો (ગાં) પું [દે. ગંજ્જજો] વાળદ (૨)
[લા] [ટચાક માણસ. -જણ, -જ સ્ત્રીં વાળદણ
ગાંસડી (૦) સ્ત્રીં [જુઓ ગાંસડી] અનેક
વસ્તુ એકઠી બાધી કરેલો ખોત્તો, પોટલી
-ડો પું મોટી ગાંસડી, પોટલો [ગાંસડાં
પોટલાં બાંધવાં = ઉચાળા લગવા, ધરવખરી
લઈ કરીને ચાલી જવું]
ગિગલાવણું મં કિં 'ગીગલાવું'નું પ્રેરક
ગિટકીડી સ્ત્રીં [વં ૧? હિં. ગિટકિરી, મ
ગિટકીડી] ચ્ચેને જલદી જલદી ઉચ્ચારતાં
ઊપજતો અલકાં [ઘિટાતું ખચ્ચુ
ગિદરડું નં [દે ગઢૂરી, મ ગઢૂર પરથી ?] (કા)
ગિદડ વિં [સ ગૂદ, પ્રા ગિદ્ધ = લુબ્ધ] સુસ્ત
ભારે (ધણુ બાધાથી) (૨) નં [હિ ગીદડ]
શિયાળ [હાજરી લેવી તે
ગિતતી સ્ત્રીં [હિં, પ્રા મિળ = ગણકું] ગણતરી,
ગિની સ્ત્રીં [કિં] જુઓ ગિની
ગિજાણું અં કિં ['ગિજી' ઉપરથી] (પતંગનું)
એ બાળુ નમતું - કંતગતું રહેતું (૨) ગિસાણું
ગિજી સ્ત્રીં [હિ] ચક્કર ખાતું - ખવરાવતું તે
ગિખાવણું સં કિં 'ગીખણું'નું પ્રેરક
ગિખાણું અં કિં 'ગીખણું'નું કર્મણિ
ગિર(-રિ)જા સ્ત્રીં (સ) પાર્વતી

ગિરજા, ધર નં [પો. ઈંપ્રિજિવા] ધિરતી
દેવળ, 'ચર્ય'

ગિરદી સ્ત્રીં [ફા.] બીડ [ખલિહારી

ગિરદેશી સ્ત્રીં [ફા ગર્દિશ] કેશ્વર; કાતિ (૨)

ગિરદો પું[ફા ગર્દ]નીચે ઠરેલો કે ગહેલો કચરો

ગિર(-રિ)ધર, ગિર(-રિ)ધારી [સ ગિરિ +
ધર, ધારી] (સ) શ્રીકૃષ્ણ

ગિરનાર પું (સં.) કાઠિયાવાડનો એક પર્વત.

-રો પું ગિરનાર પાસે મૂળ રહેતી બ્રાહ્મણની

એક જાતનો આદમી

ગિરકતાર વિં [ફા. ગિરિફતાર] પકડાયેલુ (૨)

તલ્લીન -રી સ્ત્રીં કેદ પકડાવુ તે, બધન(૨)

તલ્લીનતા

ગિરમીટ સ્ત્રીં [ઈં ષ્ટ્રીમેન્ટ] હિંદ બહાર

સંચાનોમા મનૂરી માટે લઈ જવાતા મનૂરો

પાસે કંગવી લેવાતુ કંગપત્ર -ટિયું વિં

ગિરમીટનું -ને લગતુ -ટિયો પું ગિરમીટથી

બધાયેલો મનૂર [ઓભાર, સારડી

ગિરમીટ નં [ઈં ગિમ્પેટ] છેદ પાડવાતુ એક

ગિરવાવણું સંક્રિં 'ગીરવણુ'નું પ્રેરક

ગિરવી, ંદાર [ફા.] જુઓ 'ગીંવી'

ગિરા સ્ત્રીં [સં] વાણી (૨) ભાષા

ગિરિ પું [સં] પર્વત ંકંદર(-રા) સ્ત્રીં

પર્વતની શુદ્ધા. ંલ સ્ત્રીં (સં) પાર્વતી

ંલપતિ, ંલવર પું (સ.) મહાદેવ ંલસુત

પું (સં) ગણેશ . ંતનયા સ્ત્રીં (સ)

પાર્વતી ંદુર્ગ પું પહાડ ઉપરનો કિલ્લો

ંધર, ંધારી પું (સ) ગિરધર કૃષ્ણ. ંમજ

નં (સં) મગધદેશનુ રાજનગર -રીશ પું

(સં) [+ ઈંશ] મહાદેવ (૨) હિમાલય

ગિરેખાજ નં [ફા.] એક જાતનુ કબૂતર

ગિરેખાજ પું [ફા] ગલપટો

ગિરો અં (૨) પું [ફા] જુઓ ગીરો

ગિલતાન પું મોલ વગેરેને નિશ્ચલાકાર ટેકા

મૂકવામા આવે છે તે (૨) ફડેતાલ જડતાં

માડવીમા પાટડી ઉપર મુકાતી બીજ એ

ચીતરેલી પાટડીઓમાની પહેલી

ગિલા(-દલા)ખોર વિં [ફા] ચાહિયું, નિદાખો

ગિલ્લી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] મોઈ(૨)ગડગૂમડ

કે ખીલ દરદને લીચે આવતો સોજો, વેળ

ંદંડો પું મોઈ ને દડો કે તેની રમત

ગિલ્લેમાર નં એક પક્ષી

ગિલ્લો પું [ફા. ગિલ્હ] આળ, આણેપ, નિદા

[ગિલ્લા ઉડાવવા, -કરવા, -ગણવા =

ખોટી વાત ઉડાવવી, નિદા કરવી] -દલાખોર

વિં જુઓ ગિલાખોર

ગિરત વિં [ફા. ગિરત?] નિષ્કળ, ફેગટ(૨)

સ્ત્રીં [જુઓ ધીસ] ફોજ

-ગી એક ફારસી તદ્ભવ તદ્દિત પ્રત્યય વિં

પરથી ભાવવાચક નામ બને છે ઉદાં માદગી,

પસદગી [કિ ગલાણુ] ખુશ થવુ

ગીચલાણું અંકિં અકળાણુ, ગલરાણુ(૨) [જુઓ

ગીગો પું [જુઓ ગગો] નાનો છોકરો, કીકા

-ગી સ્ત્રીં નાની છોકરી, કીકી

ગીચ વિં [સ લચ્?] પાસે પાસે સંકાઈને

આવી રહેલું -ચોગીચ અં ખીચોખીચ,

બીડ-ગઢી થાય તેમ (૨) વિં ખૂબ ગીચ

ગીત નં [સં.] ગાયન(૨) અવસર પર ગવાતુ ગાણુ.

[(-તું ગીત) ગા ગા કરતું = વાર વાર કહે કહે

કરવુ (૨) વારંવાર કહી બતાવવુ] ંક નં

ગીત, નાનુ ગીત. ંકાચ નં કાચના ગુણવાળુ

ગીત, 'લિરિક' ૧

ગીતા સ્ત્રીં [સ] કેટલાક ધાર્મિક પદ્યશ્રીઓ

આપવામા આવેલુ નામ ઉદાં 'શિવગીતા'

'રામગીતા' 'લગવદ્ગીતા' પરંતુ ખાસ કરીને

તે નામથી લગવદ્ગીતા જ ઓળખાય છે.

ંકાર પું ગીતા રચનાર, કૃષ્ણ ંજયંતી

સ્ત્રીં લગવદ્ગીતા કહેવાયાના દિવસનો ઉત્સવ

(એક મતે, માગશર સુદ અગિયારશ) ંજ

સ્ત્રીં (સ) લગવદ્ગીતા ંજવન નં

ગીતામા ઉપદેશેણું આદર્શ જીવન

ગીતિ સ્ત્રીં [સં] એક છંદ [પક્ષી

ગીધ નં [સ ગૃધ્ર, પ્રા ગિદ્ધ] એક મોટું માસાહારી

ગીની સ્ત્રીં ગિની, સોનાનો એક બ્રિટિશ સિક્કો

ગીબત સ્ત્રીં [જ] બદખોઈ, નિદા (૨) આળ,

તહોમત (૩) ચાકી ંખોર વિં ગીબત

ંવાની ટેવવાળુ

ગીબધું અંકિં [રવં] ગડદાર મારવા, ધીબધું

ગીઓગીળ અં[રવં] ધીઓધીળ, ઉપરાઉપરી
ગીમ સ્ત્રીં[ર મેમ] ગજીના પત્તાની એક રમત
ગીર પું [સં. ગિરિ] (ગીસાઈની એક ભતના
નામને અ તે વપરાય છે) (ર) (સં) ગિરનારનો
ગિરિપ્રદેશ

-ગીર [ફા] એક પ્રત્યય 'વાળુ', 'જાલનાર' એવા
અર્થમાં નામને અ તે ઉદાંબજાગીર, દરતગીર
-રી [ગીર + ઈ] સ્ત્રીં નામ બનાવતો પ્રત્યય
ઉદાંબ જાગીરી, ગુમાસ્તાગીરી, ગુ હાગીરી
ગીરચોંદિયા નં એક પક્ષી

ગીરભ નં એક પક્ષી
ગીરભી સ્ત્રીં[મ] યત્રથી ચાલતુ કારખાનુ, મિલ
ગીરદ સ્ત્રીં [ફા મદ] ધૂળ, રત્નકણ; રત્નેટી
ગીરવણું સંકિં [બ્રુઓ ગીરો] ગીરો -
ધરેણે મૂકવું ગીરવાણું અંકિં (કમંણિ)
ગીરવી અં [ફા. ગિર્વી] ગીરવેણું, ધરેણે
ઠંદાર વિં ગીરો રાખનાર
-ગીરી [ફા] એક પ્રત્યય બ્રુઓ 'ગીર'માં
ગીરો અં [ફા ગિરો] ગીરવી (ર) પું
ગીરવણું તે, દેવા પેટે આહમા કાઈ મૂકવું તે
[-મૂકવું = ગીંવી મૂકવું, ધરેણે મૂકવું
-રાખવું = ગીરામા લેવું] ંખત નં ગીરો
મૂકયાનુ ખત - લખાણ [સ રકૃત

ગીર્વાણ પું [સં.] દેવ, સુર ંભાષા સ્ત્રીં
ગીલી સ્ત્રીં, ંદ ડો પું બ્રુઓ 'ગિલી'માં
ગીમ સ્ત્રીં [જ ગીમ = નંદારાપણ] ચોરી
[-પડવી = ખોટ જવી (ર) ચોરાવું (૩)
હારવું, પાછા પડવું -મારવી = ચોરવું]
ગીમણું નં [બ્રુઓ ધીસણું] જે સહો (કા)
[ગીસલે ધક્કાણું = જે સહો ભેડાવું, સ સારની
રંગપટ્ટીમાં પડવું]

ગુચપુચ (-છ) અં[રવં] ગુસપુસ, છાની રીતે,
ટોઈ સાલળી ન ભય એમ (ર) એકમેકમાં
ગૂચવાતુ ગયેલુ હોય તેમ, અસ્પષ્ટ (લખાણ)
(૩) સ્ત્રીં એમ કરેલી વાત

ગુચપુચિયું વિં અસ્પષ્ટ, ગુચપુચ હોય એવું
ગુચ (-રછો) પું [સ] ગોટો, કલગી (ર)
વાળનો જ્યો - બુલકું -રછો (-રછો) દાર
વિં ગુચાવાળું

ગુજર સ્ત્રીં [ફા.] ગતિ; પ્રવેશ
ગુજરકું નં ગણપતિ આગળ મૂકવાનુ માટીનુ
વાસણ (ર) ગારાની ગાજર લેવી આકૃતિ, જે
માગલિક પ્રસંગે વેદી ઉપર મૂકવામાં આવે
છે -હાંગોરમટ્ટી સ્ત્રીં ગુજરકું ને ગોરમટ્ટી,
તે લાવવાનો લગ્નનો એક વિધિ

ગુજરકું અંકિં [ફા ગુજર ઉપરથી] જવું,
વહી જવું (ર) વીતવું, માથે આવી પડવું (૩)
સંકિં જવું કરવું, દરગુજર કરવું [ગુજરી
જવું = મરી જવું]

ગુજરાત પું, સ્ત્રીં, નં [સ ગુર્જરત્તા, પ્રા
ગુજ્જરત્તા] (સ) ગૂજરાત ંણ સ્ત્રીં ગુજરા-
તની રહેવાસી સ્ત્રી -તી વિં ગુજરાતનુ, -ને
લગતુ (ર) સ્ત્રીં ગુજરાતી ભાષા (૩) પું
ગુજરાતનો રહેવાસી

ગુજરાન નં [ફા] નિર્વાહ ગુજરો
ગુજરી સ્ત્રીં સ્ત્રીના હાથનુ એક ધરેણુ (ર)
લૈરવ રાગની એક રાગણી (૩) [ફા. ગુજર]
શહેર -કસબામાં ભરાતુ ખતર [-ભરાવી]

ગુજર નં બ્રુઓ ગુજરકું
ગુજરટોલ્લો પું મોઢદાની એક રમત
ગુજરત સ્ત્રીં ['ગુજરવું' ઉપરથી] દરખાસ્ત
કરવી -રખર કરવું તે, સાક્ષી

ગુજરકું સંકિં [ફા ગુજાર્દન] નિર્ગમન
કરવું, ગાળવું (ર) રત્નું કરવું, દાદ માગવી
(૩) માથે નાખવું, વિતાડવું

ગુજરો પું [ફા ગુજારહ] નિભાવ, નિર્વાહ,
ગુજરાન [-કાઢવો = ભરણપોષણ ભેગ
મેળવવું -ચાલવો = નિર્વાહ થવો]

ગુજર વિં [સ ગુર્જર, પ્રા] સુતાર, વાણિયા,
અહીરો ને કાનિયોનો એક ભેદ (ર) પું એક
ભતનો ગુજર (૩) એક ભતનો બાવળ
ગુટકો પું [સં ગુટિકા, હિ, મ ગુટકા] ઘણી
ઓછી લખાઈપહોળાઈની ભટ્ટી ચોપડી
ગુટપુ (-મુ)ટ અં બરોબર ઓઠી કરીને (સૂવા
માટે), ગોટપોટ

ગુટિકા, ગુટી સ્ત્રીં [સ] ગોળી (દવાની)
ગુટી સ્ત્રીં માટીનો ગોળો બાધીને (છોડની કે
ઝાડની) કલમ કરવાની રીત, અથવા એવી

ગુણોત્તરે પુ.ન. [સ] ખે રકમ વચ્ચેનું પ્રમાણ,
'રેશિયો' (ગ)

ગુણપેત વિ. [સ] ગુણવાળુ

ગુણુ' નં ગુણુ, પાપકની કણકનો લુઓ

ગુણ્ય વિ. [સ] ગુણવાળુ (ર) [ગ.] જેને
ગુણવાનુ હોય તે (રકમ), 'મલ્ટિપ્લિકન્ડ'
-હયાંક પુ. ગુણ્ય આકડો (ગ)

ગુત્તો પુ. [હિં ગુત્તા: સ ગુત્ત, પ્રા ગુત્ત પરથી ?]
એકહથ્થુ વેપાર, ઇન્દો

ગુદરણું અંકિં+ [સરંહિં. ગુદરના, મ ગુદરજે,
ફા ગુજર પરથી] ગુદરક, ગુજરણુ [સાલ]

ગુદરત વિ. [ફા ગુજરતહ] ગત, પાછલુ (વરસ,

ગુદા સ્ત્રી. [સ] શરીરમાથી વિદ્યા નીકળવાનુ
દા. ૦ વર્ત [+ આવર્ત] પુ. ગુદાનો એક
રોગ ૦ ન્થિ [+ અસ્થિ] નં માણસના
શરીરમા કરોડને છેડે આવેલુ ત્રિકોણ હાડકું,
'ક્રિસકસ' [રાગણી

ગુનકલી સ્ત્રી. [સ ગુણકલી] માલકેશની એક

ગુનો (નો) પુ. [ફા] અપરાધ, વાક, તકસીર
[ગુનામાં આવણું = અપરાધી થવું, વાક કરેલો

હોવો] -નેગાર વિ. ગુનો કરનાર, અપરાધી

-નેગારી સ્ત્રી. ગુનેગારપણુ [-કરવી =

ગુનો કરવો, વાકમા આવણું]

ગુપ વિ. + ગુપ્ત (પ)

ગુપયુપ અ. [ગુપ + યુપ] યુપચાપ, છાનુમાનુ

ગુપ્ત વિ. [સ] છુપાવેલું; સતાડેલું (ધન વગેરે)

(ર) છાનુ, ગૂઢ (વાત વગેરે). [-ગંગા સ્ત્રી. ૦

જેનુ મન કળી ન શકાય તેવી ઊંડી સ્ત્રી]

૦તા, -માઈ સ્ત્રી. ગુપ્તપણુ. ૦ચર પુ. ૦

નસસ ૦ચર્યા સ્ત્રી. બુઓ અજ્ઞાતચર્યા ૦દાન

નં છૂપુ દાન -મા સ્ત્રી. એક પરકીયા

નાયિકનો ભેઃ (પ્રેમીના પ્રેમ, આલિંગન

વગેરે ગુપ્ત રાખે તે) -મિ સ્ત્રી. [સ] રક્ષણ

ગુપ્તી સ્ત્રી. [સ ગુપ્ત] લાકડીની અદરગુપ્ત - છૂપુ

મહે એવું એક અણીદાં સળિયા જેનુ હથિયાર

ગુદા સ્ત્રી. [સ ગુદા] પહાડની બખોલ - ઊંડુ

કોતર, ગુહા [ગુજ

ગુફત(-તે)ગો સ્ત્રી. [ફા] વાતચીત, મસલત,

ગુફતાર સ્ત્રી. [ફા] વાણી

ગુફતેગો સ્ત્રી. બુઓ ગુફતગો

ગુખારો પુ. બુઓ ગખારો

ગુમ વિ. [ફા.] ખોવાયેલું [-કરણું = છૂપાવું,

ઉપાડી જવું -થણું = ખોવાવું] ૦રાહ વિ.

રત્નો ભૂલેલું [ગુપયુપ

ગુમસૂમ અ. [ગુમ + સૂમ (સ ગૂત્ય)] સૂમસૂમ,

ગુમાન નં [ફા] અભિમાન, ગર્વ. [-ધરણું,

-રાખણું = અહ કાર કરવો -હીતરણું =

અહ કાંટ દૂર ધવો -ઉતારણું = અહ કાંટ દૂર

કરાવવો, નમાવણું] -ની વિ. અભિમાની

ગુમાવણ (-રા)વણું સંકિં [બુઓ ગુમાવણું]

ખોવાડાવણું

ગુમાવણું સં કિં [ફા ગુમ ઉપરથી, હિં

ગુમાના] ખોવું (ર) ધૂળધાણી કરવું, ઉડાવી દેવું

ગુમાસ્તો પું. [ફા ગુમાસ્તહ] કાગડુન, મહેતો

-સ્તાગીરી સ્ત્રી. ગુમાસ્તાનું કામ, મહેતા-

ગીરી. -સ્તી સ્ત્રી. ગુમાસ્તાગીરી

ગુમ્મો પુ. [રવં] મુઝી [વતની

ગુરખો પુ. [સરં હિં. ગોરખા] નેપાળદેશનો

ગુરગુરણું અંકિં [રવં] ગુરગુર એવો અવાજ

કરવો ગુરગુરાવણું સં કિં પ્રેરક

ગુરજ સ્ત્રી. [ફા ગુર્જ] ગદા; મુદ્ગાર

ગુરથમાની વિ. મરહૂમ, સ્વર્ગવાસી

ગુરદો પુ. [ફા ગુર્જ] ગુરજ, લોહાનો મગદળ

(ર) [ફા] મૂનપિડ, 'કિહની'

ગુરાખ નં [સરં હિં, મ, ફા ગુરાખ, ઇ ગ્રેવ]

એક ભતવું વહાણ

ગુરુ વિ. [સં.] મોટું (ર) ભારે (૩) દીર્ઘ (૪)

પું. શિક્ષક (૫) પુરોહિત, ગોર (૬) [સ.]

એ નામનો ગ્રહ, ધૃતરુપતિ (૭) ગુરુવાર

૦કસ પુ. [] આવો મોટો કોસ ૦કિદ્દલી

સ્ત્રી. ગુરુદ્દલી ૦કુલ (-ળ) નં ગુરુને રહેવાનું

ઠેકાણું, ત્યા વિદ્યાર્થીઓને રાખીને તે શિક્ષણ

આપે છે (ર) તે પદ્ધતિને અનુસરતી

શિક્ષણસંસ્થા ૦દ્દલી સ્ત્રી. અનેક તાળાને

લાગુ પડે એવી દ્દલી, 'માસ્ટર-કી' (ર)

[લા] ગમે તેવા સંભોગમાંથી કામ દે એવી

યુક્તિ, ઉપાય, સાધન ઇ. ૦કોણુ પુ. કાટ-

ખૂણાથી મોટો ખૂણો, 'ઓળટ્યૂસ એગલ'

[ગ]. ંગમ સીં ગુરુ પાસેથી મેળવેલું જ્ઞાન ંગમ્ય વિં ગુરુ દ્વારા જ સમનય એવું. ંગ્યર્થ સીં ગુરુની સેવા. ંગન પું, નં બંવં વહીલવર્ગ (આપાપ, શિક્ષક ઇત્યાદિ) ંતદપગ(-ગામી) વિં ગુરુપત્ની સાથે સજોગ કરનાર ંતા સીં, ંતવ નં ગુરુપદ્યુ (૨) મોટાઈ, ગૌરવ (૩) ભારેપદ્યુ. ંતવકેંદ્ર નં બિહુથી વજનનું સમતોલપદ્યુ થતુ કોય તે, 'એન્ટર એક ગ્રેવિટી' ંતવમઃચથિ હુ નં બુઓ ગુરુવકેંદ્ર ંતવરેખા(-પા) સીં ગુરુત્તેન્દ્રના આકર્ષણની કીટી યા વિશારેખા ંતવાર્ધણુ નં ભાગનું પૃથ્વીના કેન્દ્ર તરફ ખેંચતુ તે 'ગ્રેવિટેગન' ંદશિણુ સીં અચ્ચાસ પૂરે કર્યા પછી ગુરુને આપવાની દશિણુ ંદાસ વિં પું ભલો બાગો (-દાસમા) ંદ્રોહ પું ગુરુનો દ્રોહ ંદ્રોહી વિં ગુરુનો દ્રોહ કરનાર ંપત્ની સીં ગુરુની પત્ની. ંપદ નં ગુરુનું પદ - પદવી ંપૂત સીં ગુરુની પૂત - આદરમાન ંખ હુ પું એક ગુરુનો શિષ્ય, મહાધ્યાત્મી ંબક્તિ સીં ગુરુ પ્રત્યે જક્તિ ંભાઈ પું ગુરુખ હુ ંભારે પું ગુરુ તરીકેની જવાબદારી. ંમ ય. પું ગુરુએ આપેલો મત્ર (૨) [લા] 'ધૂપી મલાહ, શિખવણી [-આપવો, -મૂકવો = ધૂપી શિખવણી આપવી -લેવો = કાઈની શીખ સ્વીકારવી, બીલની શિખવણી મારહેવું] ંમાન નં વહીલ પ્રત્યેની અદ્ય (૨) રસણ, રસણાનું કટાક્ષ ંમુખ વિં ગુરુના મોઝેથી મગેલુ (૨) મનસ્વી નહિ પણ નીલિત - ગુરુના બે ધને અનુસરનારું (૩) નં ગુરુનું મુખ ંમુખી વિં ગુરુના મુખનું (૨) સીં શીખોમા શરૂ થયેલી પત્તબની એક લિપિ ંરેખા સીં મહારેખા, (-) આત્રુ વિશમચિહ્ન ંવારે પું અઠવાડિયાનો એક દિવસ ંવારું વિં ગુરુવારે આવતુ - શરૂ થતુ - રૂપસદન નં [+ ઉપસદન] ગુરુ પાસે જતુ તે (૨) ગુરુના ચરણોમા પડતુ - શિષ્ય બનતુ તે ગુરુરે વિં [સં] ગુરુરાતનું (૨) પું ગુરુરાત તત (૩) ગુરુરાત (૪) ગુરુરાતનો વતની. -રી

સીં ગુરુરાતણ (૨) રચારણ, ગોવાળણી (૩) એક ભૂનો ગુરુગતી ગસ (૪) રાગની એક ઢબ (૫) ગુરુગતી લાપા કે ગુરુરાત રૂપી દેવી (૬) વિં ગુરુર - ગુરુરાત દેશને લગતુ ગુલ નં [ફા] ફૂલ (૨) ગુલાબનું ફૂલ (૩) [લા.] બત્તી ઉપરનો બગેલો ભાગ, મોગરો [-કરેલું = હોલવી નાખતુ, -થડું = હોલવાતુ] ંકંદ પું [ફા.] ગુલાબની પાખડીઓને સાકરનો મુરબો ંખાર પું [ફા ગુલશ્વરુ] આસમાની લાલ રંગ ંખેરી (ખે) વિં [ફા ગુલશ્વરુ] ગુલખાનું ગંગનું ંચરમ નં [ફા] એક પક્ષી ંછડી સીં એક ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ (૩) ગુલાબનો ગોટો અથવા તોરો (૪) એક ઘરેણું ંછણું પું, નં [ફા ગુલશ્વરુ] એક ફૂલઝાડ ંનન વિં ગુલાબના આત્મા જેવુ, સુદર. મોહક ંન(-ઝા)ર પું [ફા] ગુલાબની વાડી, ફૂલવાડી (૨) વિં મનોહર, સુદર ંતરાશ સીં [ફા.] બત્તીનો મોગરો કાપવાની કાનર ંતોર પું [+ (ઝ.) તુર્જ] એક ફૂલઝાડ ંતોરો પું ગુલાબનો ગોટો - ગજરો (૨) એક ફૂલઝાડ ંદસ્ત પું [ફા] ફૂલનો ગોટો - તોરો ંદાન નં [ફા] ફૂલદાની ંદાવદી (-રી) સીં [ફા ગુલિ(-રે) દાઢૂરી] એક ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ ંનાર નં દાડમ ંખાસ નં [+ ઝ. જવ્વામ] એક ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ ંમેર (મો.) સીં [ફા ગુલેમુહ] એક ફૂલઝાડ (૨) એનું ફૂલ ંશન નં [ફા] ગુલિસ્તાન ગુલગુલાટ પું [રવં] ગુલગુલાટિયો પું છોકરાની એક રમત ગુલચરમ, ગુલછડી, ગુલછણુ, બુઓ 'ગુલ'મા ગુલછાય નં એક વનસ્પતિ ['ગુલ'મા ગુલબન, ગુલબ(-ઝા)ર, ગુલતરાશ બુઓ ગુલતાન વિં [ફા] મરાગુલ, તલ્લીન ગુલતોર, -રો, ગુલદસ્ત, ગુલદાન, ગુલદાવદી (-રી) બુઓ 'ગુલ'મા ગુલબકી પું એક ફૂલ ગુલખાન નં [ફા ગુલ્લામ] શોરબકાં (૨) આનદની - ક્ષામરકરીની વાત (૩) ગામ-ગપાટો, તકાકા

શુદ્ધાસ, શુદ્ધાસેર જુઓ 'શુદ્ધ'મા
 શુદ્ધુ નં [ફા, ગુલ્લા] ગપાટો, ગપગોટો
 શુદ્ધમહેરી સ્ત્રી એક જળચર પક્ષી
 શુદ્ધશન નં [ફા] જુઓ 'શુદ્ધ'મા
 શુદ્ધશામ નં એક વનરપતિ
 શુદ્ધી સ્ત્રી એક વનરપતિ
 શુદ્ધામ નં [ફા] એક ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ
 ઝળળ નં શુદ્ધામની પુરાણવાણું પાણી
 ઝળળુ નં [હિં ગુલાવજામુન] એક મીઠાઈ
 ઝડાન નં [ફા], ઝડાની સ્ત્રી [ફા] શુદ્ધામ-
 જળછાટવાની શિરોધના આકારની ઝારી -ખી
 વિં [ફા] શુદ્ધામના રગતુ(૨) મીઠું, મજેદાર
 (ઉદાન ઊંધ સ્વલાવ) (૩) સ્ત્રી શુદ્ધામના
 જેવો રાતો રગ -ખી તૂટી સ્ત્રી એક પક્ષી
 -ખી ચેના સ્ત્રી એક પક્ષી
 શુદ્ધામ પું [અ] ખરીદ કરેલો ચાકર, લૂટો
 (૨) [લા] પરવશ-પરત્ર માણસ ઝખત
 નં શુદ્ધામ તગીકેના વેચાણનું લખત(૨) પરત્ર
 ખનાવે એક લખાણ-કાર ઝગીરી સ્ત્રી
 [ફા] જુઓ શુદ્ધામી ઝડી સ્ત્રી ખરીદ કરેલી
 દાસી-લૂકી ઝડાર પું શુદ્ધામનો ધણિ-
 ચામો -ખી સ્ત્રી [ફા] શુદ્ધામપણુ (૨) વણી
 હલકી તાબેદારી (૩) પરાધીનતા
 શુદ્ધાલ પું, નં [હિં, જુઓ શુદ્ધાલા] એક
 રાતા રગનો સહેજ સુગંધદાર ભૂંડો
 (આનંદોત્સવ, ખાસ કંગીને હોળીના દિવસોમા,
 એ ખૂબ વપરાય છે)
 શુદ્ધા(-લ્લા)લા પું, નં [ફા ગુલ્લાલહ, સરં
 હિં, મ] એક ફૂલ
 શુદ્ધાંટ સ્ત્રી [ટે ગુલ્લુથ (ચ્છ)] ગોટીમડું
 (૨) [લા] ઊલટું ફરી જતું તે [-ખાવી
 -મારવી, -લગાવવી = ઊલટું ફરી જતું]
 શુદ્ધિસ્તાન નં [ફા] શુદ્ધશન, ફૂલવાડી, ખાગ
 શુદ્ધ પું, સ્ત્રી [સં] વૃદ્ધી, વૃદ્ધ (૨) ઢીંચણ
 શુદ્ધમ નં [સ] ગોળાનો રોગ (૨) ગાઠ (૩)
 શુડ, ઝાડી -લ્લોહર નં [સ +હર]
 ખરેખરો એક રોગ
 શુદ્ધર નં [હિં, જુઓ શુદ્ધર] ઉમરડો
 શુદ્ધાલા પું એક ફૂલ, જુઓ 'શુદ્ધાલા'મા

શુદ્ધુ' નં [જુઓ શુદ્ધુ] પાપહની કણકનો
 લૂઓ, શુદ્ધર [-પાડણું = તે લૂઓ ખનતવો]
 શુવરહારી સ્ત્રી ગાવાની એક ખાની
 શુવાર, ઝકળી, ઝકિ'(-શી, -સિં, -સી)ગ
 જુઓ 'ગવાર'મા [-મસલત
 શુસપુસ સ્ત્રી [રવં] ગુચપુચ, છાની વાતચીત
 શુસલ નં, ઝખાણું નં જુઓ 'શુસલ'મા
 શુસ્તાખાના વિં [ફા] અસત્ય, ખેત્તખીભયું
 શુસ્તાખી સ્ત્રી [ફા] ખેશરમી, અસત્યના,
 ખેશખી [નાહવાની ઝોગડી
 શુસ્લ(-સલ) નં [અ] સ્નાન ઝખાણું નં
 શુસ્મો પું [અ] કોથ [-ખાવવો, -ચવો =
 ગુસ્સે થતું ગુસ્સે કરવું = કોથ લગાય એમ
 કરવું કે વર્તવું, ચીડવવું ગુસ્સે થવું,
 ગુસ્સામાં આવવું, ગુસ્સે ભરાવું = કોથ
 કરવો, કોપવું]
 શુહા સ્ત્રી [સ] શુદ્ધ
 શુહા વિં [સ] છૂંટું, છુપાવવા યોગ્ય (૨) નં
 રહત્ય મર્મ (૩) છૂપી વાત
 શુહક પું [સં] દેવોનો એક વગ, કુખેરનો અનુચર
 શુંગ(-શું) વિં [ફા સ] જુઓ 'ગુ'ગ' વિંમા
 શુંજ પું, ઝન નં [સ] ગણગણાટ ઝકરે પું
 ગુજન કરનાર, બ્રમર
 શુંજણું અંકિં [સં ગુજ] ગણગણવું, શુંજ કરવો
 શુંજ નં [સ ગુહ] છૂપી વાત, ભેદ (૨) સ્ત્રી
 જુઓ ગુલ(૩) ગાઠ, ગૂચ, આટી ઝવટ સ્ત્રી
 છાની છાની વાત
 શુંલ સ્ત્રી [સ] ચનોલી કે તેનું ઝાડ (૨) ચનોલી
 જેટલું વજન, રતી ઝકલ(-ખ) નં ચનોલી
 ઝરવ પું [સ] જુઓ શુંલર
 શુંલશુંજ સ્ત્રી [જુઓ શુંજ] ભારે શુંલરવ
 શુંલર(ઝવ) પું [સરં હિં] ગુજવાનો અવાજ
 (૨) [લા] અવ્યક્ત મધુર અવાજ
 શુંલશ સ્ત્રી [ફા ગુલાહજ] ગજુ, તાકાત
 શુંન્યત્વ નં, -તા સ્ત્રી [સ] ગુજન થઈ શકે
 એક હોણું તે [લગાડવું તે
 શુંન નં [સ] ઢાંકવું -છુપાવવું તે (૨) ચોપડવું -
 શુંટો પું [હિં Gpunter - એક જળનું નામ
 તેની સાકળ માપમા લેવાતી તે પદ્ધતી, સરં

મ. ગુડા] ૪મીનતુ એક માપ (એકરનો
૪૦ મો ભાગ ૧૧ X ૧૧ ચોરસ વાર)
ગુંદ, -ડો [સરં હિં. ગુડા] વિં ૦૪૫૨૨૧નીના
કામ કરનાર બદમાશ હાડ (૨) પું એવો
આત્મી -રાશાહી સ્ત્રીં ગુંડાઓનો અમલ
-હાગીરી સ્ત્રીં ગુંડાપણુ, ગુંડા જેવું વર્તન
ગુંદ, ૦૨ પું [હિં. ગોડ] મટલાક જાડમાથી
જન્મે ચીકણો રસ (૨) ચોટાડવાનો કામમા
આગનો નેવો બાવળનો રસ ૦૨૫૧૬ પું ગુંદર
તેમનીને બનાવેલું વસાણુ (૨) એક મીઠાઈ
(૩) [લા.] મારં રિયુ નં પલાળેલો ગુંદર
રાખવાનું પાત્ર (૨) ઘડ, ટાળો આવે તોય ન
ખસે એવું -ચોટલુ વૃત્તિનુ માણસ [-ચોટલું
= વપ વળગવી: લડુ વળગતુ] -દિયુ નં
ગુંદરનું પાત્ર, ગુંદરિયુ [ગૂચણી
ગુંદ પું [સં] ગૂચણુ. ૦ના સ્ત્રીં
ગુંદિત વિં [સં] ગૂચિયું
* ગૂબજ પું [જા ગુંદ] ધૂમટ
ગૂ નં [સં] વિગા, મગ ૦ખાટ (-ડી, -ણ)
સ્ત્રીં અવણખાડ
ગૂઈ સ્ત્રીં ગમી, બદી (૨) [કા.] અણચી
ગૂખાડ, -ડી, -ણુ જુઓ 'ગૂ'ગા
ગૂગળ પું [સં ગુગુલ] એક ડુંગરી ઝાડનો ગુંદર
(ને વવાના તેમ જ ધૂપ કરવાના કામમા આવે
છે) -ખિયું વિં ગૂગળને લગતુ ગૂગળવાણુ
(૨) નં ગૂગળ ગમવાનું પાત્ર
ગૂગળી વિં (૨) પું ઓખામ ડગળા બ્રાહ્મણોની
એક નતનુ (૨) [લા.] કીણુ, કજૂસ [-જેલું =
ગોળું, ગડું]
ગૂન (-ઝ) સ્ત્રીં [સં ગુણ, પ્રા ગુજ્ઞ] ગુપ્ત વાત,
રહસ્ય (૨) બે બાજુ અણીવાળો (પાટિયા
તેડવાનો) ખીલો (૩) વિં ગુધ, ગુપ્ત
ગૂજરાત, ૦ણુ, -તી [સ ગૂર્જરા] જુઓ
'ગૂજરાત'મા
ગૂઝ સ્ત્રીં જુઓ ગુજ [સૂચણી, લેંધી
ગૂઝી સ્ત્રીં ['ગૂઝો' = પગનો નળો પરથી ?]
ગૂઝલું નં [સં ગૂઝ = ઢોડ] ગુલુ
ગૂઝલું સંકિં [સં, પ્રા લુઝ ઉપરથી ?] કાપડું,
વાઢુ (૨) [જુઓ ગોઝલું] ખોઢુ

ગૂઠાલાકડી સ્ત્રીં ગોળ લાકડી, એક પ્રકારની
નૂની સળ -રિઆમણી [વચ્ચે ભાગ
ગૂઠિયા પું (કા) ગાડાના પૈડાનો આરાવાળો
ગૂડી સ્ત્રીં [મ ગૂડી (કાનડી 'ગુડિ = વજ) હિં.
ગૂડી = પતંગ] ઉત્સવને દિવસે ઊભો કરેલો
ઝડો, માણિક્ય ભ ૦૫૬૧૦ પું ચૈત્ર સુદ પડવો
ગૂઢું વિં [સરં મ ગુડા] પાટુ જુઓ, ગઠ
ગૂડો પું [સરં મ. ગુડી = મૃત્યુના સમાચાર]
મગનામે ગેવા જુડુ તે, કાણ
ગૂડો પું [સરં મ ગોઢ = પગ, હિ ગુડી, મ
ગુડા = ઢાંણી, સિવી ગુટ] (ચ) પગનો
નળો (૨) [લા.] બળ, ગતિ, હાલ [ગૂઠા
ભંગવા = (અંકિં) પગ ભાગી જવા,
ગતિ ન રહેવી (૨) મંકિં પગ ભાગી
નાખવા, ગતિ ખતમ કરી દેવી]
ગૂઠ વિં [સં ગુઠ, ગળું (૨) ન સમનય એવું, ગઠન
(૩) ઇંદ્રિયાતીત, 'મિન્ટિક' ૦૪૪૫ વિં [મ]
હામડી ન દેખાય તેવું માસલ, હૃદયુદ્ધ. ૦તા
સ્ત્રીં, ૦૫ણુ નં ૦મણિ પું મતાડેલી
ઝકરી બોળવાને મળતી એક પ્રાચીન રમત.
૦વાદ પું વમ્મ ગૂઠ હોઈ સ્વાનુભવનો જ
વિષય છે એવો તરવજાનનો વાદ, 'મિન્ટિ-
સિગ્રમ' ૦વાદી વિં (૨) પું ગૂઠવાદમા
માનના -હાસર પું ગૂઠ અક્ષં
ગૂણુ (ણ) સ્ત્રીં [સ ગોળી] થેલો, કાથળો (૨)
છાલકુ (ગવેડા વગેરે ઉપરનું) (૩) ચાર મણુ
માપ. ૦પાટ નં શણકે ચૂતળીનું વણેલું તાપડું,
ટાટિયુ (૨) નં ૦ખં ૦વં તેના વસ્ત્ર કે ને પહેવાની
જેલશિક્ષા -લિયુ નં ગૂણપાટનો બનાવેલો
થેલો. -લિયો પું તાખાનો વડો (૨) થેલો, ગૂણ
(૩) અમુક વજનનું માપ (૪) [સરં હિં ગુ (-તો)
નિયા, મ. ગુણ્યા] પું કાટખૂલો (કાગરનો)
ગૂણુ વિં [જુઓ ગૂણ] નડુ અને ઠીંગણુ
ગૂણિયું, -ચો જુઓ 'ગૂણ'મા
ગૂધ વિં [સં ગૂધ = રમકુ ઉપરથી] ગમતિયાળ
(૨) [સ ગૂધ = કામડું ઉપરથી] કામી (૩) સ્ત્રીં
[જુઓ 'ગૂધ', પ્રા ગુધ] (ચ.) (ધ) ગૂમડું
મથે રહેલુ ચિહ્ન -ખાડો
ગૂમડ (-ડું) નં [સ ગુલ્મ, પ્રા ગુમ્મ (૦ઢ) ?]

શરીરે ઊઠતો ફેલ્યો - ટેટા જેવો ગફો [ગૂમડે
ધસીને ચોપડવા જેવું = નકામું, જરૂરને
વખતે કામ ન આવે તેવું]

ગૂમૂતર નં [ગૂ + મૂતર] મળમૂત્ર [-ઉથામવાં,
-કરવાં = મળમૂત્ર સાફ કરવા (૨) માવજત
કરવી (બાળક કે માદાની)]

ગૂર સ્ત્રીં [‘ગર’, ‘ગર્ભ’ ઉપરથી] હાડકાની
અંદરનો ગર ‘મેરો’

ગૂરછ પું [સરં મ. ગુરજી] એક ભતતુ પુષ્કળ
વાળવાળું ઠીંગણું ફેતર

ગૂરા પું બં વં [ભુઓ ગૂઠા] પગ

ગૂર્જર વિં(૨) પું, -રી સ્ત્રીં ભુઓ ‘ગૂર્જર’ મા

ગૂલર નં [હિ] ગુલ્લર, ઉમરડો (૨) ઉમરડુ (૩)

કાનતુ એક ઘરેણું -રં નં [ભુઓ ગૂલ્લ]

પાપડનો લૂઓ (૨) ભુઓ ગૂલર (૩) ઘોડિયે

લાટકાવવાતુ એક લાકડાનું રમકડું -રો પું

ઉમરડો [કાખર ઘર

ગૂલી સ્ત્રીં ગળી(૨) છવડાએ બનાવેલું વોળું કે

ગૂલું નં એક પક્ષી

ગૂવાળણ, ગૂસૈણું નં [ગૂ + વાળણ (વાળવ),

+ સૈણ - (ઉસરડવ)] ગૂ ઉસરડવાનું સાધન

(ઠીકર, પતર)

ગૂંગણું વિં [સ ગુમ] નાકમાથી બોલતુ

ગૂંગળાણું અંકિં [‘ગૂંગૂ’ અવાજ ઉપરથી

રવં] હવાની ખોટ કે અટકાયતને લીધે અમૂ-

જાતુ, શ્વાસ રૂધાવો -મણુ નં, સ્ત્રીં ગૂંગળાણું

તે. -વડું સંકિં ‘ગૂંગળાણું’નું પ્રેરક

ગૂંગું વિં [સ ગુંમ] નાકમાથી બોલતુ, ગૂંગણું

(૨) મૂંગું(૩) નં નાકના મળનો બધાઈ ગયેલો

પોપડો -ગાવેડા પું બં વં ગૂંગાના જેવું

વર્તન -ચાળા, ગૂંગાપણું (૨) કોઈ કામમા

ચીકાશ કર્યા કરવી તે (૩) વગર આવડ્યે

કામમા ચૂંચણાં કરવા તે -ગો પું (નાકમાનું)

ગૂંગું (૨) એક ભતનો છવડો

ગૂચ સ્ત્રીં [સ. ગુચ્છ, પ્રા ગુંછ?] (દોરા

વગેરેનું) ગઠાઈ જવું તે (૨) [લા] આટીધૂટી,

મુરેલી [-આવવી = ગૂચ પડવી. -ઉકેલવી

= આટી ઉકેલવી (૨) મુરેલીનો તોડ કરવો

-પડવી = આટી પડવી (૨) ગૂચવાવું (૩)

મૂંઝાવું, મુરેલી પડવી] બવણુ (-ણી) સ્ત્રીં

ગૂચાઈ જવું તે (૨) જેમાથી ઉકેલ કાઢવો મુરેલી

થઈ પડે એવી પરિસ્થિતિ બવણું વિં

ગૂચવાણવાળું બવણું સં કિં ગૂચવાણમા

નાખવું બવાડિયું વિં ગૂચવાડાવાળું. બવાડો

પું ભુઓ ગૂચવાણું બવાણું અંકિં ગઠાણું

(દોરા વગેરેનું) (૨) [લા] સપડાણું; ઉકેલ ન સૂઝવો

(૩) [લા] મૂંઝાવું, ગભરાવું બ(-છ) ધિયાળું

વિં ગૂંછળીવાળું બ(-છ)ળી સ્ત્રીં દોરાની

અંદરની કરેલી આટી કે ગોળો બ(-છ)ળું નં

ગોળ આકારમા વળેલું કે બીટેલું હોય તે

ગૂંચાણું અંકિં ભુઓ ગૂંચવાણું

ગૂંછળી, -ધિયાળું, -ળું ભુઓ ‘ગૂંચ’ મા

ગૂંચિયું નં [ભુઓ ગૂંચ] ગળવું (૨) [?

ધુમાતો દેવતા

ગૂંચ (-ચું) નં [સ ગુચ્છ, પ્રા ગુચ્છ] ગળવું

ગૂંતો પું [સરં મ ગુત્ત] ગૂંચ(૨) વાધો, શકા (૩)

કલક [-પડવો = વાધો પડવો. -પાડવો =

વાધો પાડવો (૨) શક લાવવો (૩) ભુદા પડવું,

ભુદો મત ધરાવવો]

ગૂંચ (થ.) સ્ત્રીં [ભુઓ ગૂંચવું] (કા) ગૂંચમાં

વગેરે રજાતા ત્યાં ગાંઠ જેવું રહે તે, ગૂંચ

ગૂંચણું નં [‘ગૂંચવું’ ઉપરથી] ગૂંચવું તે (૨) ગૂંચવાનું

કામ (૩) ગૂંચવાની કળા -ણિયાળું વિં

ગૂંચણવાળું, ગૂંચેણું -ણી સ્ત્રીં ગૂંચણવું કામ

(૨) ગૂંચવાની કળા કે આવડત (૩) ગૂંચામણી

ગૂંચવું સંકિં [સ ગ્રથ, પ્રા ગુંથ, ગુંથ પરથી]

દોરો કે સેરને આટી પાડી પાડીને સાકળવું -

ભળીદાર રચના કરવી ગૂંચાવણું (પ્રેરક)

ગૂંચાણું (કર્મણિ) [ગૂંચવાનું મહેનતાણું]

ગૂંચામણું નં, -ણી સ્ત્રીં [‘ગૂંચવું’ ઉપરથી]

ગૂંદડો પું [દિ ગુદ?] એક ઘાસ

ગૂંદરણું સં કિં [ભુઓ ગૂંદરણું] + ભુઓ

ગૂંદરણું સંકિં [ગુલાબલણું

ગૂંદવડું નં [દે ગુંદવડય] એક મીઠાઈ;

ગૂંદણું સંકિં [ભુઓ ગૂંદણું] પગ તળે કચરડું;

ગૂંદણું (૨) દાખી મસળીને નરમ કરવું (૩)

[લા] મારવું, ઠોકવું

ગૂંદા (-દી) પાક પું એક મીઠાઈ (૨) [લા] માર

ગેય વિં [સ] ગવાય એવું કે ગાવા જેવું ંતા
શ્રીં, ંત્ય નં

ગેર(-રૌ) પું [‘ગરવ’ ઉપરથી] ગરેલો ભૂકો
ગેર (ગે) [ફા] [‘નિષેવ અભાવ, ખોટું’ એવો અર્થ
દર્શાવનાર પૂર્વગ ંચાખરૂં શ્રીં અપેક્ષીત,
બદનામી ંધન્સા(-નાસા)ફ પું અન્યાય
ંઉપયોગ પું દુરપયોગ ંકાયદે વિં
(ર) અં [ફા] કાયદા વિના; કાયદા વિરુદ્ધ
ંકાયદેપણું નંકાયદા વગર કે સામે હોય તે
ંકાયદેસર અં ગેંકાયદે. કાયદા પ્રમાણે
નહિ ંબુશી શ્રીંનાગણ ંદાયદે પું ગેર-
લાલ ંખ દોષસ્ત પું અવ્યવસ્થા ંમરણ
શ્રીં નારાજ ંસહેરખાની શ્રીં અવકુપા
ંમાહિત(ંગાર) વિં અભાણ બિનવાકેક
ંમાહિતી(-તગારી) શ્રીં અભાણપણું
ંચુતાસ(-સિ)ખ વિં ગેવ~ખી ંરસ્તે
અં ખોટી રીતે, બેકાયદે ંરીત શ્રીં ખોટી
રીત ંક્ષાલ પું ખોટ, નુકસાન (ર) ખોટો
લાભ ંવર્તણુક શ્રીં ખરાબ રીતભાત-
વત ન ંવદલે અં [જ વળા પરથી] ન્યાયી
ન નહે એવી જગાએ, ખોટી જગાએ. [-જડું,
-પડડું = યોગ્ય ઠેકાણે ન પહોંચડું(ર) ખોવાયું
ંવહીવટ પું અવ્યવસ્થા, અવેર ંવાજખી
વિં અયોગ્ય, અધારિત ંવાટે ંશિરસ્તે
અં આડે-અનીતિને માર્ગે ંંચવસ્થા
શ્રીં ગેરવહીવટ, ગોટાળો ંશિરસ્તે પું
ખોટી રીત ંસમજ(-ભૂત, -ભૂતી) શ્રીં
ખોટી સમજ ંસાવધ વિં અસાવધ, ગાફલ
ંસોઈ શ્રીં અગવડ, સોઈનો અભાવ
ંહાજર વિં હાજર નહિ તેવું ંહાજરી શ્રીં
ગેરત (ગે) શ્રીં [જ] માન-આખરૂં ભાન,
લાજશરમ
ગેરવડું સંકિં [‘ગરવ’ ઉપરથી] પાડડું, ખ ખેરવ
ગેરવો પું [બુઓ ‘ગેર’. સરં મ ગેરવા, હિ
ગેરખા] ઘઉંના ખેતરમાં થતો એક રોગ
[-આવવો = એ રોગ લાગુ પડેલો]
ગેરિયત શ્રીં [અ. ચંરત] બુઓ ગેન્ત
ગેરુ પું, નં [સ ગૈરિક, પ્રા ગેરુમ] એકં ભતની
લાલ મટોડી (ર) બુઓ ગેરવો

ગેરુઓ(-ચો) પું [‘ગેર’ બુઓ] ગેરનો-
લગવો રગ

ગેરો પું [‘ગરવ’ ઉપરથી] ગરેલો ભૂકો, ગેર
ગેલ (ગે) નં [સ કેલિ?] લાડ (ર) લાડલચેઈ
ખેલ, રમત(ર) શ્રીં [સરં હિં ગૈલ] ગલી,
વાટ રસ્તો (૪) [?] શુવરતુ પાકું પાન જે સ્લેટ
ઉપર ઘસાય છે (પ) (પ) અં કેડે, પાછળ
ગેલન પું [કં.] પ્રવાહીનું વિલાયતી માપ
(આશરે દશ ગેર)
ગેલરી શ્રીં [કં.] એક પછી એક હાર ઊંચી ઊંચી
ગોઠવી હોય એવી ખેડક (નાટકશાળામાં હોય
છે તેવી) (ર) છબ્રુ
ગેલડું (ગે) અંકિં ગેલ કરવું, લાડઈ ખેલવું
ગેલી શ્રીં [કં.] (છાપખાનામાં) ગોઠવેલા ખીખાના
ચોકકાને મૂકવાનું લખચોગસ પતર કે પાટિયું
(ર) [લા] ગેલીપૂક [-કાઠવી = ગેલીપૂક
છાપીને તૈયાર કરવું] ંપૂક નં ગેલીના ખીખા
પરથી કઠાતુ પૂક [-કાઠડું = ગેલી છાપી પૂક
તૈયાર કરવું] [કઠાતો બળે એવો વાયુ
ગેમ પું [કં.] વાયુરૂપી પદાર્થ (ર) કોલસામાંથી
ગેસાળી શ્રીં [બુઓ ગેસુ] ધૂળ
ગેસુ પું [ફા. ગેસ] વાળની લટ, બુલકું (ર)
[?] ગેસુડી ંડી શ્રીં ધૂળ, જેહુ (ન ચ)
ગેહુ નં [સ] ઘં ંગોધા શ્રીં ગૃહગોધા,
ગરોળી ંપતિ પું ગૃહપતિ. ંલદશી પું
ગૃહલક્ષ્મી
ગેહુવાલ નં એક પક્ષી
ગેહિની શ્રીં [સ] ગૃહિણી [ગાશું
ગે શુ (ગેં) વિં [રવં] સહેજમાં રડી પડે એવું,
ગેંગાટ (ગેં) પું [રવં] ભારે શોક
ગેઘટ (ગેં) વિં ચકચૂર, મસ્ત
ગેડી (ગેં) શ્રીં [બુઓ ગેડો] ગેડાની માદા.
-ડો પું [સ ગંડક, પ્રા ગંડય] એક જ ગલી
ભનવર [ગિંડા જેવું = ભડુ અને મજબૂત]
ગેંદ (ગેં) શ્રીં [સ ગેંદુક, પ્રા ગેંદુસ, હિં]
દડી (ખાસ કરીને ફૂલ કે રેશમની) [સમૃદ્ધ
ગેંદલ (ગેં) વિં [બુઓ ગેંદલ] (કા) મોઢું,
ગેંદાલ (ગેં) વિં (ચ) ભડુ ભારે બાધાનું
(માણસ) (નામ પણ આ હોય છે)

ગો સ્ત્રીં [સ] ગાય (૨) ઇદ્રિય (૩) વાણી (૪)
 પૃથ્વી(૫)આકાશ ંકણું પુંગાયનો કાન(૨)
 ખચર (૩) સાપ (૪) અ ગૃહાથી અનાસિડા
 મુધીના વિસ્તારતુ પ્રમાણ(૫)એક તતનો મૃગ
 (૬) ગાયના કાનના આકાશમા વાળેલો હાથ
 (૭)નં એક વોળુ ફૂલ (૮) [સ] દક્ષિણમા
 આવેલુ શિવતુ એક પ્રસિદ્ધ તીર્થ ંકણુંદિય
 નં ગાયના કાનના આકાશનુ હાકડું, 'મટેનોઇડ
 બોત' ંકણું સ્ત્રીં એક વનરપતિ દુર્ગ ંકશી
 સ્ત્રીં ગોવવ ંકળઆહમ સ્ત્રીં શ્રાવણ વદ
 અહમ મૃગની જન્મતિથિ ંકળગાય સ્ત્રીં
 ચોમામામા યતુ એક લાલ અને સુ વાળુ જીવડું,
 ઇડગોપ (૨) શિંગડાવાળુ એક જીવડું (તેને
 પરમેશ્વરની ગાય પણ કહે છે) ંકળિયું નં
 ગોટુળ(લાલિત્યવાચક) (૨)વિં ગોટુળતુ. —ને
 અ જોતુ ંકળગાંડું વિં ગોટુળની ગોપી જેવુ
 ગાડુ, સાવ લાન વગરતુ ંકળી પું ગાયોનો
 ગોવાળ, રાશી(કા) ંકિ(—કી)ક નં બુઓ
 ગોપીલ

ગોપીરો પું ગોઅકાર, ઘોષાટ [સુસળ
 ગોપીકા નં[સ] હળ(૨)જેનરમા ઢેકા ભાગવાનુ
 ગોકુલ(—ળ) નં[સ] ગાયોનુ ટોળુ (૨)[સ]
 મથુરા પાસેતુ, કૃષ્ણ તથા ઊજ્યા હતા ને ગામ
 ંચ દ, ંનાથ પું(સં) કૃષ્ણ ંપુરી સ્ત્રીં
 (અ) ગોકુળ ગામ(૨) [લા] બધી આખતોમા
 મુખી એવુ કદબ કે ગામ (૩)અતિ આનંદ
 —ળિયો રોગ પું વિરહને કાવે થતો રોગ
 ગોઅ (ગો) પું[સ ગવાક્ષ, પ્રા ગવક્ષ]જીવુ,
 ઝંખો (૨) ગોઅલો

ગોઅણુ નં ['ગોઅવ' પરથી] ગોઅવુ તે
 ંપટ્ટી સ્ત્રીં ગોખી પાડવુ તે —ણિયુ વિં
 ગોખી પાડનાર કે ગોઅણપટ્ટીનુ

ગોઅર પું [સ] ગાયોમા ઊછરેલો ગવેડો
 ગોઅરથા પું બં વં ['ગોઅર' પરથી ?]
 (ચ) બહુ પાકી ગયેલા ઇંટોના કંકડા (ઇંટ-
 વાડામા નીચે હોય છે તેવા)

ગોઅર પું, નં [સ ગોલુર, પ્રા ગોલુરય] એક
 વનરપતિ (૨) એવુ કાઠાવાળુ બીજ (૩) એક
 તરેહની શીન

ગોઅલો (ગો) પું [બુઓ ગોઅ] ગોઅ, તાકુ.
 —ણિયું નં મવપૂડાનુ ખાનુ —ક્ષી સ્ત્રીં
 નાનો ગોઅલો

ગોઅલું સંકિં [સ લુપ્, સંકિં હિં લોહના, મ.
 લોકળે, મોલળે] (મેઢે કરવા) વદ વાં બેલકુ
 [ગોખી કાટલું, નાખલું, પાડલું, મારલું =
 મેઢે કરી દેવુ ગોખી રાખલું = મેઢે કરી
 રાખલુ (૨) પાકું ચાદ રાખલુ] [જંચુ

ગોખાટલું સંકિં [ગોઅવુ પરથી] ગોખ ગોખ
 ગોખો (ગો) પું પક્ષીનો માળો

ગોગડું વિં [ગૂગચુ ?] (કા) અમ્મણ ઉચ્ચાર-
 વાળુ, તોતળુ

ગોગળો પું [ગળુ પંથી] (કા) હકપથીની
 નીચેનો ગળા તરફ લચી પડેનો ભાગ (૨) ઊંટ
 મગ્નીમા આવે ત્યારે મોમાથી ડહલની પાછળથી
 તાળવાનો ભાગ બહાર કાઢે છે તે

ગોશું વિં માલ વગરતુ (૨) આવડ વગરતુ
 ગોઆસ પું [સ] જમતા પહેલા ગાયને મારે
 બુકુ કાઢેલુ અખ, ગવાનિં

ગોચર વિં [સ] ઇદ્રિયગમ્ય (૨) નં ગોચર, ચરો
 ંતા સ્ત્રીં —રી સ્ત્રીં બિદા

ગોચલુ નં ['ગૂચળુ' પરથી] વર્તુલાકારમા
 એકઠા થવુ તે, ટોળુ [ગોચલાં ગણુવાં =
 વામાટામા કરવા, ખચકાવુ, (કરાનો) ખર ન
 મૂકવો—ગૂચવાયા જંચુ]

ગોઝ વિં [સ] ગોહસાર, ગાય માનનાર,
 ગોઝુ વિં [કા ગોઝ = વાછૂટ પંથી ?] ગદ
 ગોઝાર સ્ત્રીં [સ ગુઝાગાર] બુઓ ગલં
 ગોઝાર વિં (સ ગો + હત્યાર (સ હત્યા))

ગાયની હત્યા કરનાર, પાપી (૨) તથા હત્યા ઘઈ
 હોય એવુ, અપવિત્ર —રો પું ગોઝ (૨) હત્યારો
 ગોટ પું [પ્રા લોટ ?] લૂટડો (૨) [બુઓ ગોટો]
 ગોટો (ધુમાડાનો) (૩) [સંક મ] બેરા તથા
 છોકરને હાય પહેગવાનુ એક ઘરેલુ (૪) [હિં]
 બીન ગળા કપડાને ઓપીને મૂકેલી કિનાર
 (જેમ કે, બનૂસ, સ્ત્રીના કપડાને)

ગોટ પીટ નં [રવં] અગ્રેજ કે તે બોલકુ તે
 (કાકામા) [—કરલું = અગ્રેજ (જન ગેકથી
 કે ભાગ્યુ વટયુ) બોલકુ]

ગોત્ર સ્ત્રીં ['ગોત્ર' ઉપરથી] ગોત્ર; યોજ
(૨) + નં [જુઓ ગોત્ર, પ્રા. ગોત્ર] કુળ
ગોત્રી સ્ત્રીં ગણ

ગોત્રમ પું [સ.] (સ) એક અપિ અહલ્યાના
પતિ(૨) ન્યાયદર્શનના સંસ્થાપક અપિ, -મી
સ્ત્રીં (સ) અહલ્યા

ગોત્ર નં + ગોત્ર, કુળ ૦૪ પું; સ્ત્રીં
ગોત્ર જુઓ ૦૬ નં ગોત્રની પૂર્ણ માટે
આણેલી માટી અથવા વસ્તુ કે તે લાવવાનો
સમારભ (લગ્નમા મગળ તરીકે કમય છે)
-રી વિં જુઓ ગોત્રી

ગોત્ર (ગો) નં [સરં મ, કે ગવત્, સ
ગો + ત્વ] કોળની શિગોના ફોનરાં અને
પાદડાનો ભૂકો (ઢોરતુ ખાણ)

ગોત્રું સંકિંદિ વૃત્તિઞ (ગોત્રેલુ) ઉપરથી
ગોત્રું, યોજવું. -વણ સ્ત્રીં ગોત્ર, યોજ
ગોત્રગોત્ર સ્ત્રીં યોગ'યોગ

ગોત્રીત વિં [સ] અગોત્ર, ઇદિયાતીત
ગોત્ર (ગો) નં [કે ગવત્ = ધાસ] ઢોરને માટે
ખાદેલુ ખાણ (૨) [લા] ગમે તેમ રાવેલુ કે
ઠાકું ને સ્વાદ વગરનું અન્ન

ગોત્ર નં [સ] વંશ; કુલ, 'ટ્રાઈબ' (કોઈ ખાસ
નુનિથી શરૂ થયું). ૦૪ મન નં સગોત્ર સાથે
લગ્ન કે રાગરસબંધ. ૦૪ વિં ગોત્રમા
જન્મેલુ (૨) પું, સ્ત્રીં કુલદેવતા, ગોત્ર-૪.
[-એસાડવી(-વા), -માંડવી(-વા)] =
ગોત્રની સ્થાપના કરવી (લગ્નસમારંભની
શરૂઆતમાં) ૦૪ ઘડો પું ગોત્રનું નેમા
સ્થાપન થાય તે વડો ૦પતિ પું ગોત્રનો મુખ્ય
પુરુષ ૦સમાસ પું જુલ જુલ ગોત્રોતુ
લગ્નને ૦રખલન નં ભૂલથી ખીલતુ નામ
ખોલાઈ ૪૩ તે. ૦હા પું (સ) ઇદ -ત્રી,
૦ત્રીય વિં એક ગોત્ર

ગોત્ર વિં ચાં (વેપાગી મંદિતની ભાષામા)
ગોત્ર (ધ.) સ્ત્રીં [જ ગોત્ર = રૂઝા] ઊતે સાથે
ફરી ૪૩ તે; ગુલાટ (પતંગની) (૩) [લા] ભૂલયાપ,
ગોત્ર [-ખાવી = ગુલાટ ખાવી, ઊંચે માથે
ફરી ૪૩ (૫૧ ગે) -ખવડાવવી, -મારવી =
ગુલાટ ખવડાવવી (પતંગને) -મારીને મૂક

૪૩ = ઊંધું માલું કમીને પડી નેવું]

ગોત્રો પું ધૂમરી નાટકનો ખોટો
ગોત્રપડી વિં [જુઓ 'ગોત્ર' વિં મા] ગોત્ર
(વેપાગીઓનો મંદિત)

ગોત્રાટું સંકિં [જુઓ ગોત્ર] ગોત્ર ગોત્ર
મારવું

ગોત્રાટું અંકિં [જુઓ ગોત્ર] ગોત્ર ખાવા-
ગોત્ર ખાતા અંકિં

ગોત્રિક સ્ત્રીં [કે] પ્રાચીન ગોત્ર લોન્ની બા
ગોત્ર નં [જુઓ 'ગોત્ર' માલ નીચે લેખ

તેની રાગરની નિયતિ(૨) ગુલાટ(૩) માટુ અંકિં
તે. [-ખાટું = છેતરાવું (૨) ગમડી ૪૩ (૩)
ઊંધું ફરી ૪૩, ગુલાટ ખાવી -મારવું =
માલુનીયું નમાવીને મારવું (શીગાળા પ્રાણીએ)]
(૪) [ખંવં] નકામા ફાન (૫) [લા] ભૂલયાપ
[-ખાવાં = ફાન મારવા]

ગોત્ર (ઘ.) સ્ત્રીં [સ કોઈ?, સરં રિ] ને ગો
(૨) [જુઓ 'ગોત્ર'] વાંવાં ટોકયા કરતુ તે
(૩) હખલ, અતગય [-યાલવી = હખલ
ઊભી કમી, -વગાડવી -માં ધાલવું,
-માં લેવું = યોગામા ખેસાડવું -ગુલાટ (૨)
સભાળ કે રદાણ હેલ્ય લેવું]

ગોત્ર વિં [સરં મ, 'ગોત્ર' ઉપરથી] ખડ-
ખચડું (૨) ગોસાઈઓની એક નતન

ગોત્રિયું વિં ['ગોત્ર' ઉપરથી] ખડખડું
તે જડું (૨) ગોત્રીમા લોઈએ ને થતુ -ગતુ
(અહલ) (૩) પામે માત્ર ફાટેલી ગોત્રી કે સીપર્ગ
ગખનાર (ખાવો, સાવું) (૪) નં એક જન્મે
શીનળાનો રોગ - ઓરી

ગોદાટું સંકિં [‘ગોદો’ ઉપરથી] ગોદા મારવા

(૨) [લા] વારવાર કલા કરતું, ટોકતું

ગોદાન નં [સ] ગાયતુ ઢાન(૨) કેશ કપાવાનો
સમ્કાર-વિવિ

ગોદામ સ્ત્રીં, નં [હિ, સમ્કં મોહાહન] ગોદી
ગોદાવરી સ્ત્રીં [સ] (સ) દક્ષિણની એક નદી
(૨) વિં ખાર (સ કેતમા)

ગોદાવરું સં કિં ‘ગોદવ’તુ પ્રેરક (૨) ગોદો
મારવો(૩) [લા] ટોપીને ભથત કે સતેજ કરતું
ગોદી સ્ત્રીં [હિ, મ] વ્યવર પાણી કઢાય ધલાય
એવી સવડવાળું, વહાણો બાધવાનુ અને ઊભા
રાખવાનુ બદર (૨) ગોડાઈન

ગોદો પું ગોદાવે-ખૂચે યા ભોકાય એવું
ઊપસેલું તે (૨) મુકો, દોસો (૩) [લા] ખોટ,
તુડસાન [-આવથો -લાગવો, -વાગવો =
ખોટ આવવી, તુડસાન થવું -ઘાલવો =
જવાબદારી -ખચ કે લય વળગાડવા
-મારવો = દોસો મારવો (૨) તુડસાન કરતું]

ગોધણુ નં [લુઓ ગોધન] ગાયેતુ ટોળું
ગોધન નં [સ] ગાયોદપી ધન -દોલત (૨) ગોધણ
ગોધરિયું વિં [સ] ગોધન-વર = પર્વત] ગોધરા
તરકતુ (લાકડું) [-તેલ = ગોધગ તરકતુ હલકી
ભતતુ તેલ -વાળું = મૂખાંગિયુ ટોળું]

ગોધલિયુ નં [‘ગોવો’ ઉપરથી] નાનો બળદ,
વાછરડો

ગોધાઈ સ્ત્રીં એક ભતતી ભૂતડી

ગોધુલગન નં [લુઓ ‘ગોધૂલિક’ (લમ)] ગોદર
-સમીસાનુ લમ

ગોધુ(-ધૂ)મ પું બંબં [સ] ઘઉં

ગોધું નં લુઓ ગોધલિયુ

ગોધૂમ પું બંબં [સ] ગોધૂમ, ઘઉં [(લમ)]

ગોધૂલિ(-ળિ)ક વિં [સ] ગોદર -સમીસાનુ

ગોધૂળિયું નં લુઓ ગોધુલગન [કંઠેલો બળદ

ગોધો પું [સ] ગો + ધવ] આખલો, ખરસી નહિ

ગોપ પું [લુઓ ગોક] (પુરુષનુ) કોટનુ એક

ઘરેણુ ંહાર પું (સ્ત્રીનુ) તેવું ઘરેણુ

ગોપ પું [સ] ગોવાળિયો ંકાચ્ય નં ગ્રામ

જવન વણવતુ કાચ્ય, ‘વેટોરલ’ ંભ સ્ત્રીં

ગોપકેન્ધા, ગોપી

ગોપદ નં [સ] ગાયતું પગલું, ગોખદ

ગોપન નં, -ના સ્ત્રીં [સ] સરક્ષણ(૨) ગ્રુમ
ગખલુ તે

ગ્રમપનીય વિં [સ] ગોખ્ય, ગ્રુમ રાખવા યોગ્ય

ગોપવડું, ગોપડું સં કિં [સ] ગુપ્ ઉપરથી]
સતાડતું, છુપાવતું

ગોપાલ(-ળ), ંક પું [સ] ગોવાળિયો (૨) રાભ

(૩) [સ] કૃષ્ણ -લિકા, -લી સ્ત્રીં ગોપી

(૨) એક વનરપતિ

ગોપાદમી સ્ત્રીં [સ] કારતક સુદ ૮

ગોપી, -પિકા સ્ત્રીં [સ] ગોવાળણ (૨) વૃદ્ધાવનની

કૃષ્ણભક્ત ગોપી ંજન સ્ત્રીં બંબં ગોપીલોક

ગોપીચંદન નં ટીકું કરવામા વપરાતી એક

પીળી માટી [(ગાંઠવું) ગોપીચંદન કરતું =

(ગાંઠનો) પૈસા બગાડવા, (ભને) તુડસાનમા

ઊતરતું] [(૨) મુખ્ય દ્વાર

ગોપુર નં [સ] શહેરનો કે મંદિરનો દરવાજો

ગોપતા પું [સ] રક્ષક, વાલી

ગોપ્ય વિં [સ] ગ્રુમ રાખવા યોગ્ય, ગોપનીય

ગોક પું [સ] ગુમ્ફા] કોટનુ એક ઘરેણુ (૨)

હાથનુ એક ઘરેણુ (૩) રાસ રમતાની સાથે

હાથમાના રગખેરગી દોરડા ચૂંચાતા ભય છે

તે રમંત [મ સરં]

ગોકણુ સ્ત્રીં [દે ગુફળ, દે ગોફળા, સ.

ગો + ફળા] ગોળા -પથરા ફેંકવાનુ નેતર જેવું

સાધન -ણિયું વિં ગોકણના કામનુ, કંઠણ

(પથવર) (૨) ચોડા ધીના કંઠણ (નાના લાડુ)

-ણિયો પું ગોકણમા ફેંકવાનો ગોળો (૨)

[લા] લાડુ (વ્યગમા)

ગોકણુડો પું, ગોકણી સ્ત્રીં [સ] ગુફ કે

ગોફળા પરથી ? અ ખોડે લટકાવવાનુ સ્ત્રીઓનુ

એક ઘરેણુ

ગોકણો પું લુઓ ગોકણી (૨) તુગા પર જડેલો

લાકડાનો એક ભાગ [ભૂડો

ગોખર નં [દે ગોવર] (ગાયનુ) છાણ (૨) છાણાનો

ગોખર પું [લુઓ ગોવર] ચોરી, એક ભતતી

શીતળા ગોદહિયુ

ગોખર વિં [‘ગોખર’ ઉપરથી] ગુડ (૨) નં ગોખર

ગોખરો પું ધૂસરી બાધવાની હળની ઢાડી

ગોખાલું અંકિં 'ગોખો'મા જુઓ
 ગોખો પું ૦ પછડાયાથી ધાતુની બનેલી વસ્તુની
 સપાટીમા પડેલો ખાડો [-ઉપાડયે=ગોખાને
 ખગેબર કરેલો -પડયે=ગોખાને ખાડો
 થયો] -ખાલું અંકિં ગોખો પડેલો
 ગોખાહાણુપ્રતિપાલ(-ળ) વિં(ર) પું[સ]]
 ગાય ને જાહાણનો મ્લક (રાત)
 ગોમ ત્રીં [સગ્ં હિ, મ] ખોડ (ખાસ કરીને
 ઘોડાની) (ર) આનાકાની
 ગોમટો પું [સરં મ ગોમટા] વણાટમા નેગ
 પાડવા કરાતી રચના, રાય
 ગોમય(-ળ) નં [સ] ગાયતુ છાણ
 ગોમ હલ(-ળ) નં[સ.] પૃથ્વીનો ગોળાકાર-ચક્ર
 ગોમાયુ નં [સ] શિયાળ
 ગોમાંસ નં [સ] ગાયતુ માંસ
 ગોમુખ નં [સ] ગાયતુ મોઢું (ખાસ કરીને
 પથ્થર વગેરેમાથી બનાવેલું) (ર) એક તત્ત્વ
 નગારં. -ખી સ્ત્રીં સાળા જપવાની ગાયના
 મુખના આકારની કાથળી
 ગોમૂત્ર નં[સ] ગાયતુ મૂતર, ગોમૂત્ર -ત્રિકા
 સ્ત્રીં ગાયના મૂતરની ધાર જેવી આકૃતિ (ર)
 એક પ્રકારનું ચિત્રકાવ્ય
 ગોમેદ પું [સ] એક તત્ત્વનો હીરો, પોખરાજ
 ગોમેધ પું[સ.] જેમા ગાયનો ભોગ આપવાનો
 હોય તેવો યજ્ઞ
 ગોયણી (ગો) સ્ત્રીં ['ગોર'તુ સ્ત્રીલિંગ] ગોરાણી
 (ર) [સ ગોરી ઉપરથી] સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી(૩)
 વ્રત નિમિત્તે જમવા બોલાવેલી સૌભાગ્યવતી
 સ્ત્રી [-કરવી, -જમાડવી = (બાધા અંગે)
 મોહાગણને જમવા બોલાવવી -માનવી
 મોહાગણને જમાડવાની બાધા રાખવી
 -વાળવી = ગોયણી જમાડવી]
 ગોયરો (ગો) સ્ત્રીં [સ. ગોરી] ગોરમાતુ વ્રત
 ગોર (ગો) પું [ફા] વિચાર, મનન
 ગોર પું ['ગરવ' ઉપરથી ?] (છાણનો) ભૂકો,
 ગરો (ર) [જુઓ 'ગોર'] હોતો સમૂહ
 ગોર (ગો) પું [સ ગુરુ] પુરોહિત (ર) પડો
 (૩) સ્ત્રીં ['ર'મા યશુતિ] જુઓ ગોરમા ૦પડું
 નં યજ્ઞમાનવૃત્તિ, ગોરતુ કામ

ગોરક્ષ વિં [સ] ગાયોતુ રક્ષણ કરનાર (ર)
 ધૃતિયોને કખરે રાખનાર. ૦ક પું ગાયોતુ
 રક્ષણ કરનાર, ગોવાળ ૦ણુ નં, -ક્ષા સ્ત્રીં
 ગાયોતુ રક્ષણ ૦ણી વિં ગોરક્ષણને લગતુ
 ગોરખ વિં [સ ગોરખ] ધૃતિયોને સ્વાધીન
 ગખનાર, સયમી (ર) પું શિવમાર્ગી
 સાધુઓનો એક પ્રકાર (૩) પું (સ)
 મત્સ્યેન્દ્રનો પ્રસિદ્ધ શિષ્ય ગોરખનાથ [આગે
 આગે ગોરખ નંગે = આગળની વાત આગળ
 લેવાગે 'મો થગે' -વખત આંગે કાંઈ
 જરો -એવો લાવ] ૦આમલી, ૦આખલી
 આં એક ઝાડ (ર) એતુ કળ ૦ધ ઘો
 પું ગોરખપથી રાખે છે એતુ એક યત્ર (ર)
 [લા] એકના એક કામતુ નિર્ચયક પુનરાવર્તન
 ૦પંથ પું ગોરખ સાધુઓનો પથ ૦પથી
 વિં ગોરખપથનો અનુયાયી ૦ગાંત્રે, ૦ણુદી
 પું એક વનરપતિ ૦મૂંડી સ્ત્રીં એક
 વનરપતિ

ગોરજ સ્ત્રીં [સ.] ગાયોના ચાલવાથી ઊડતી
 રજ-ધૂળ (ર) [લા] સમીસાજ ૦લક્ષ નં
 સમીસાજનું લક્ષ [ધર્મેષ્વરેશક
 ગોરજ (ગો) પું [સ ગુરુ+જ] જૈન સાધુ-
 ગોરટ, -ટિથુ, -કં વિં [સ ગોર, પ્રા ગોર]
 ગોટ, ગોગટ
 ગોરડ, -ડિયો બાવળ પું એક વનરપતિ
 ગોરણી (ગો) સ્ત્રીં જુઓ ગોયણી
 ગોરતો (ગોર) પું [સ ગોરી ઉપરથી]
 સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓને જમાડવાતુ એક વ્રત
 ગોરધન પું (સ) જુઓ ગોવર્ધન
 ગોરપડું (ગો) નં [સ ગુરુ+પડ] જુઓ
 'ગોર [ગો] 'મા

ગોરખસરા નં એક પક્ષી
 ગોરમટી સ્ત્રીં [સ ગોરમટિકા] કાલ-પીળા
 માટી, મટોડી
 ગોરમા (ગોર) સ્ત્રીં [સ ગોરી+માના] ગોરી,
 પાર્વતી (ર) કુમારિકાઓતુ ગોમપૂનનું વ્રત
 ગોરલ વિં વહાણ, પ્રિય
 ગોરવ પું [સ ગોરવ, પ્રા. ગોવ = જહુમાન,
 આદર] વર અને એના સગાતુ ગોરવ-માન

વધાવવા કન્યાપક્ષ તરફથી કરાતુ જમણ
[-દેવા, નોતરવા = ગોરવતુ જમણ
આપણ]

ગોરસ નં [સ] દૂધ, દહી વગેરે (૨) તે રાખવાતુ
પાત્ર, ગોરસી ઠંડું નં ભુઓ ગોરસુ ંશાન્ત્ર
નં ગોરસ અંગેની વિદ્યા, 'ડેગીધગ' ંશાન્ત્રી
પું ગોરસશાસ્ત્રનો વિદ્વાન -સિયું વિં ગોરસ
વાળુ (૨) નં ભુઓ ગોરસ -સી સ્ત્રીં, -સું
નં દહી દૂધ રાખવાતુ માટીતુ વાસણ, દોણી
ગોર'ભ(-ભા)પું અંકિં [સ વોર + માવ]
ધનધોર થતુ (વાદળાથી આકારાતુ) (૨) ધુમાડ
(૩) સૂત્ર ન પડવાથી ગૂચવાતુ

ગોર ભો પું ગોર ભાવુ તે, ગૂચવણ(૨) ઘેરો (૩)
વાદળા ચડી આવવા તે [-વાલવો = વાદળ
ચડી આવવા (૨) ધૂધવાતુ -ચડેલુ મો કરડ
(૩) મુશ્કેલીમા મૂકવું]

ગોરાટ વિં ભુઓ ગોરાટ [જમીન]

ગોરાટ(-ડ) વિં [સ ગૌર ઉપરથી] પોચી, રેતાળ
અને લાલાશ વા પીળાશ મારતી (માટી વા
ગોરાણી (ગો) સ્ત્રીં [ભુઓ 'ગોર' તેતુ સ્ત્રીં]
ગોરતી સ્ત્રી (૨) ગુરુપત્ની કે સ્ત્રીગુરુ

ગોરાદે, ગોરી સ્ત્રીં [સ ગૌરદેહિની, ગૌરી]
ગોરા દેહવાળી સ્ત્રી

ગોરિયો પું [સ ગૌર, પ્રા ગોર ઉપરથી]
વાછડો (બહુધા ગોરો)

ગોરી સ્ત્રીં [સ. ગૌરી, પ્રા] ભુઓ ગોરાદે
ગોરીલો પું [ઈ] એક ભતનો મોટો વાદરો
ગોરુચંદન નં ભુઓ ગોરોચન

ગોરું વિં [સ ગૌર, પ્રા ગોર] સફેદ - ઊજળા
રંગતુ -રાશ સ્ત્રીં ગોરતા ંગદ, ંગદાક
એકદમ ગોરું. -રો પું ગોરી ચામડીનો
પન્દેશી(યુરોપ અમેરિકા વગેરે દેશોનો) માણસ

ગોરોચન નં, -ના [સ] સ્ત્રીં ગાયના માથા-
માથી મળતી કે તેના પિત્ત થા મૂત્રમાથી
બનાવાતી એક ઔષધિ

ગોલ પું [ઈ](ફૂટપોલ વગેરે રમતોમા) પોચુ.
[-કરવો = તે રમત છતવી, પોચું કરવું]

ગોલ(-ળ) વિં [સ] વર્તુલતા - ટકાના આકારતુ
(૨) પું ગોળ આકાર -લા(-ળા)ઈ પું

[+અર્ધ] અર્ધગોળ (૨) પૃથ્વીના અર્ધો
ગોળો. -ક્ષીય વિં ગોળાકાર, ગોળને લગતુ,
સ્ફેરિકલ' [ગ]

ગોલક પું [સ] ગોળો (૨) વિધવાને નર-
કર્મથી થયેલો પુત્ર (૩) ગોલો (૪) નં
ધદ્રિયોતુ અધિજ્ઞાન -લે દ્વારા તેતુ કામ થાય
છે તે જગા.

ગોલક પું [ફા ગુલક] જેસા નાખવાનો
ગલ્લો -પેટી [-માં નાખવું, -માં મૂકવું =
ગલ્લામા નાખવું; સ ધરો કરવો.]

ગોલણ, -વાડ ભુઓ 'ગોલો મા

ગોલમાલ પું [હિ] ગરબડગોટો, અવ્યવસ્થા

ગોલવું (ગો) સંકિં પગ વડે ખૂદી નાખવું

ગોલ દાજ પું [ફા] તોપચી

ગોલાપો પું ભુઓ 'ગોલો'મા

ગોલાખાડ પું [ફા ગોલહ + વાસ્ત(કા)]

દાડગોળો [[સ]મા

ગોલા(-ળા)ઈ, ગોલીય [સ] ભુઓ 'ગોલ'

ગોલો પું [સ ગોલ, -લા] એ નામની જ્ઞાતિનો

માણસ(૨) જનાનખાનાનો નોકર(૩) ગજકાતુ

એક પતુ -લણ સ્ત્રીં ગોલાની સ્ત્રી, ગોલી.

-લખડ સ્ત્રીં ગોલાઓનો વાસ -લાપો પું

ગોલાપણુ, દાસત્વ -લાં નંખંવં જનાન-

ખાનાના હલકા દરજ્જાના દાસદાસી -લી

સ્ત્રીં ગોલાણ (૨) વહારણ [સ્થાન

ગોલોક પું [સ] (સ) વિષ્ણુ વા કૃષ્ણતુ નિવાસ-

ગોલ્લેયો પું [ભુઓ ગોલ્લેયો] વગર નોતરે

જમતો ફરતો આદમી

ગોલ્લો પું [સ ગો ઉપરથી] વાછડો (૨)

માતાનો ચુસ્ત ભત્ર(૩) ભુઓ ગોલ્લેયો (૪)

['ગુલામ' કે 'ગોલો' ઉપરથી] ગજકાનો ગોલો

-એક પાતુ

ગોવધ પું [સ] ગાયનો વધ

ગોવર પું [દે ગોવર] ગોર, છાણનો ભૂકો

ગોવર નં [સરં મ ગોવર, વા. ગોવર] (સ)

ગોખર, ઓરી, શીતળાની ભતનો એક રોગ

[-આવડું = ઓરી નીકળવી]

ગોવર્ધન પું [સ] (સ) વૃદાવનમા આવેલો

એક ડુગર ંધર. ંધારી પું (સ) કૃષ્ણ

ગોવત્સું સંકિં [સરં મ ગોવર્ણે, પ્રા. ગોવ =
 છુપાવતું પરથી ?] કસાવતું
 ગોવ શ પું [સ] ગાયત્રી ઓલાદ, બળદ
 ગોવા નં(સ) પોહુંગીઝોનાતાખાતુ શહેર [-તું
 ગડગરિયું = (લા) શ્રીફળ, પાણીયુ, રત્ન]
 ંગ(૦ર)ણુ સ્ત્રીં ગોવા તરફની સ્ત્રી. ંગરું
 વિં ગોવા તરફતુ, ગોવાતુ ંગરણુ સ્ત્રીં
 ભુઓ ગોવાગણ
 ગોવારું નં[સ ગો + વૃદ] ગાય - દોરતુ દોળું
 ગોવાલ(-ળ)ણી સ્ત્રીં [સં ગોવાલિની, પ્રા
 ગોવાલિણી] ગોવાળણ
 ગોવાતું અંકિં વગોવાતુ(ર) ગોવત્સું કર્મણિ
 ગોવાળ, -ળિયો, -ળો પું [સં ગોવાલ, પ્રા
 ગોવાલ, ગોવાલ(-લિ)ય] ગાય - દોર ચરાવ
 નારો ંણુ(-ણી) સ્ત્રીં ગાય - દોર ચરાવનારી,
 ગોવાળની સ્ત્રી ંખકરી સ્ત્રીં છોકરાની એક
 રમત. -ળી સ્ત્રીં, -ળું નં ગોવાળનો ધવો
 ગોવાંદરું(ં) નં [સ ગોવૃદ] ગોદરું, પાદર
 ગોવિંદ પું [સ.] (સં) કૃષ્ણ
 ગોવૃંદ નં [સ] ગાયેતુ દોળુ
 ગોવ્રજ નં [સ] ગાયેતે બાધવાનો વાડો (ર)
 ગાયેતે ચારવાની જગા (૩) ગાયેતુ દોળુ
 ગોશપેય વિં[ફા] કાન ઢાકી દેતેવું(પાઘડીમાટે)
 ગોશા પું[ફા.] ખૂણે, એકાતરયાન ંનશીની,
 -શેગીરી સ્ત્રીં અલગ રહેતું તે, એકાતવાસ
 ગોશાલંક પું[સં] (સ.) મહાવીરનો એક
 સમકાલીન અને પ્રતિસ્પર્ધી - આજીવક
 ગોશાલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] ભુઓ ગોશાળા
 ગોશાસ્ર નં[સ.] ગોપાલનનું - ગોરક્ષાતુ શાસ્ર
 ગોશીતલા સ્ત્રીં [ગો + શીતલા] શીતલા
 ગોશત નં [ફા] ગોસ, માસ
 ગોષ્ટ પું [સ] ગાયેતો વાડો (ર) ભરવાડવાડો
 ગોષ્ટિ(-ષ્ટી) સ્ત્રીં [સં] વાતચીત, ગોઠડી (ર)
 મસલત, છૂપી વાતચીત(૩) એક પ્રકારનું એક-
 અ ધી નાટક ંવિનોદ પું ગોષ્ટિ અને વિનોદ
 ગોષ્પ(-ષ્પા)દ નં [સ] ગાયતુ પગલુ
 ગોસ વિં [સરં હિં.] જમણી બાજુતુ (સુકાન
 કેરવવા વિધે)(ર) નં સરંની નાથતુ દોરડું (૩)
 [ફા ગોવત્] માસ(૪)[જ] શ્રેષ્ઠ પદ્ધતિનો પીર

ગોમંજ્ય પું[સં.] ગોવાળ
 ગોસાંધ(ં) પું[સં] ગો + સ્વામી - પ્રા સામિ]
 એક ભતનો સાધુ - વેરાગી(ર) મૂળ ગોસાંધ પણ
 હાલ ગૃહસ્થીમા રહેતી એક નાત ૦છ પું
 ભુઓ ગોદવામી, -ધ્યણુ સ્ત્રીં ગોસાંધની સ્ત્રી
 ગોસેવા સ્ત્રીં [સ] ગાય ને તેના વરાની સેવા,
 -વક પું ગોસેવા કન્નાર [એક અડક
 ગોદવામી પું[સં] વૈષ્ણવોનો આચાર્ય (ર)
 ગોહ સ્ત્રીં [સં], ૦ર પું [સં ગૃહર ?] શુકા
 ગોહત્યા સ્ત્રીં[સં] ગાયને મારી નાખવી તે(ર)
 તેતુ પાપ. ૦ર વિં ગોહત્યા કરનાર (ર) ગોઝારું
 ગોહાતું અંકિં [શુકા] ઉપરથી ? કે સં ગુહ
 ઉપરથી ? અંધારે અટવાતુ, ગૂચાતું
 ગોહિલ પું [દે ગોહ = ચોક્કો, ગામનો મુખી,
 કોટવાળ ઉપરથી ?] એ નામની ભતનો કે
 અડકનો ક્ષત્રિય ંવાડ પું; નં (સ)
 કાઠિયાવાડનો એક લાગ
 ગોળ વિં (ર) પું ભુઓ ગોલ(૩) પું પરસ્પર
 કન્યાની લેવડદેવડ માટે નક્કી કરેલું નાતીલા-
 ઓતું નૃય [-તોડવો = બેઠીવહેવારના ગોળ
 બહાર જવું - બાંધવો = કન્યાની લેવડદેવડ
 માટે નાતીલાઓ કે ગામેતુ નૃય બાધતું
 -ભમરદા જેલું = મોટા મીઠા જેલું, શન્ય,
 બોહું.] ંગોળ વિં અસ્પષ્ટ, ઉકાઉ ંમટોળ
 વિં બરાબર ગોળ(ર) [લા] હુથપુથ ંલાકડી
 સ્ત્રીં ભુઓ ગૂડાલાકડી - બાઈ સ્ત્રીં ગોળપણુ.
 -બાકાર વિં ગોળ - બાકૃતિ વિં ગોળાકાર
 (ર) સ્ત્રીં ગોળ આકૃતિ - બાઈ પું ગોલાઈ
 ગોળ (ગો) પું [સ ગુહ, ગુલ] શેરડીના રસને
 ઉકાળીને બનાવાતુ એક ખાદ્ય [-ખાવો,
 -ખાઈ લેવો = મવાઈ સાધવો - તું ગાહુ-
 (-દહુ), -તું માહુ] = અતિપ્રિય - ગમતી
 વસ્તુ - ને પાણીએ નાહું, નાહી
 નાખતું = આશા છોડી દેવી (ર) છેતરાડું.
 ગોળે વોંટાળેલી વાત = ઉપરથી મીઠી
 લાગે-ગમેતેવી વાત] ંકેરી સ્ત્રીં ગોળવાણું
 કેરીનું એક અથાણું ંગોળ વિં ંગમ, પૂણું
 રીતે ચડી ગયેલું (ર) [લા] જેતુ મન ખીગળી
 ગયું હોય - પૂણું મને અદ્ભુત ધર્મગયું દોય

એવું ૦ચું નં જેમા ગોળયુ પ્રમાણ વધારે
 હોય એવું અથાણું. ૦ધાણા પું ૦ ૫૦ વં
 ગોળ સાથે ભેળવેલા ધાણા (માગલિક અવસરે
 વહેચાય છે). ૦પાપડી સ્ત્રીં એક મીઠી વાની,
 ચુખડી [-આપવી = માર મારવો]
 ગોળમેળ વિં (૨) સ્ત્રીં ગોળ મેળને ફરતા
 ખેસીને ભરાતી (પરિવહ)
 ગોળવા પુ ૦ ૫૦ ૦ ૫૦ ['ગોળ' ઉપરથી] સ્ત્રીઓનાં
 હાથના સોનાના કડા (૨) તેવા ઘાટની કાચની
 અંગડી
 ગોળવો પુ ૦ ['ગોળ' ઉપરથી] ગોફણ વડે
 ફે કવાનો ગોળો (૨) ફે કા અને ગોળ મોલિયાનો
 કકડો (૩) ગોળો, ગોળ આકૃતિ [મા
 ગોળાઈ, -કાર, -કૃતિ, -ધં જુઓ 'ગોળ વિં'
 ગોળિયા કેરી (ગો) સ્ત્રીં [ગોળ + કેરી] એક
 ભતતુ કેરીતું અથાણું [ખાલી હાથાટણુ
 ગોળિયો (ગો) પુ ૦ ['ગોળ' ઉપરથી] ગોળતુ
 ગોળી સ્ત્રીં [સં. ગુલી, ગુલિકા, ઢે ગોલિયા]
 કોઈ નાની ગોળ વસ્તુ (૨) દવાની ગોળી, ચુટિકા
 (૩) બદ્ધક કે પિસ્તોલમા ભરીને મારવાની
 (સીસાની) ગોળી (૪) પાણી ભરવાની માટલી
 (૫) [સરં દે. ગોલી = રવૈયો] દહી વહોવવાતું
 ગોળ વાસણ (૬) અ હકાવ (૭) [?] નુકસાન, ખોટ
 (-આવવી, ખેસવી, વાગવી = ખોટ
 જવી, નુકસાન થવું) [-આવી = દવાની ગોળી
 ખાવી (૨) લાકુની ગોળી ખાવી (૩) બદ્ધકની
 ગોળી (સામે મોઢે) ભત પર ઝીલવી - વાગે
 એમ કરવું - છૂટવી = અંદૂકમાંથી ગોળી
 નીકળવી, બદ્ધક ચાલવી - છોડવી, -મારવી
 = બદ્ધક ચલાવવી, ગોળીમાર કરવો, -વાગવી
 = બદ્ધકની ગોળીથી ધવાવું કે તેના જેવું દરદ
 થવું (૨) કામના ફળવી, સફળ થવું - વાળવી
 = ગોળી કરવી - અનાવવી ગોળીતું પાણી
 ચુકાવું = (પૈસાતુ કે ખીલુ) નુકસાન થવું]
 ૦ડું નં વહોવવાની ગોળી (૩). ૦ખાર પું
 બદ્ધકમાંથી કે પિસ્તોલમાંથી ગોળી છોડવી તે
 ગોળો પું [સ ગોલક, પા. ગોલહ] ક્રાધં પણ
 ગોળ વસ્તુ, પિંડો (૨) ગોફણથી મારવાનો પિંડો
 (૩) તોપથી મારવાનો પિંડો (૪) પાણી ભરવાની

મોટી ગોળી (૫) પેટનો વાયુનો એક રોગ
 (૬) ગપગોળો (૭) કાનસનો કે વીજળીના
 દીવાનો પેટો [-ચડવો = પેટમા વાયુ ચડવો
 -ગપહાવવો = ગપ હાકવી (૨) અડચણ
 નાખવી ગોળો ને ગોફણ સાથે જવાં =
 અલાખલા - નડતર દૂર થવી] ૦પિં (-પી')-
 હાળો પું ગોટાળો, સેળભેળ [-વાળવો =
 ગોળ ગોળ, અસ્પષ્ટ - મુદા બહાર ખોલવું]
 ગોંગડો (ગોં) પું + જુઓ ગાંગડો
 ગોંડ પું [સ, ઢે ગોંડ = જ ગલ] વિધ્ય પ્રાતની
 એક રાત્રી પરજની ભતનો માણસ [ગાદરો
 ગોંદફં (ગોં) નં જુઓ ગાદર - રો પું જુઓ
 ગોંદળી (ગોં) સ્ત્રીં ગોળ. ભડુ લાકડું
 ગોંટો (ગોં) પું ['ગૂંદવું' ઉપરથી] ગૂંદો - રસોઈની
 બધી વાનીઓના ખીચડો [-કરવો, = બધાનો
 ખીચડો - લોહા કરવો (૨) ગોટો વાળવો]
 ગોંધવું (ગોં) સંકોંબ ધજગામા પૂરવું, કેંદ કરવું
 ગોંધળ (ગોં) પું સેળભેળ, ખીચડો (૨) [સરં
 મ] ગોટાળો
 ગોંધિયારું (ગોં) વિં ['ગોંધવું' ઉપરથી] ગોધાઈ
 મરાય એવું બધિયાર (૨) નં ઘોલકું
 ગો સ્ત્રીં [સ ગો, પ્રા. ગડ] ગાય. ૦ગોટો
 પું જુઓ ગોરોચન. ૦ચાસ પું જુઓ
 ગોચાસ ૦ચર નં ગોચર, ચરો ૦ચારણુ
 વિં (૨) પું ગાયો ચારનાર ૦દાન નં ગાયતુ
 દાન ૦ધન નં ગાયોફી ધન ૦ધ્રાંહિણુ-
 પ્રતિપાલ (-ળ) વિં ગાયો અને બ્રાહ્મણોનું
 પાલનપોષણ કરનાર (રાત) ૦સુખ નં ગાયતું
 મો, ગોમુખ. ૦સુખિયું વિં કેમીતુ ગાયના
 મો જેવું - દીન સુખવાળું ૦સુખી સ્ત્રીં
 જુઓ ગોમુખી ૦સુખું વિં જુઓ ગોમુખિયુ.
 ૦સુખોવાધ = બહારથી ગરીબ પણ અંદરથી
 ફરં ૦મૂન નં ગાયતુ મૂત ૦રેક્ષણુ નં,
 ૦રેક્ષા સ્ત્રીં ગાયની રક્ષા ૦શાલા (-ળા)
 સ્ત્રીં ગાયો રાખવાતું મકાન અથવા વાડો
 (૨) કુચાલય ૦રીતળા પું (ગાયની) રસી
 મૂકીને કાઢેલા બળિયા
 ગોડ પું [સ] અંગાળાનો એક પ્રાચીન વિભાગ
 (૨) એક રાગ (૩) વિં ગોડ - બંગાળને લગત.

૦ખંગાળી પું ૦ લક્ષ્મર ૦મલાર પું ૦ મલાર
 રાગનો એક પ્રકાર ૦સારંગ પું ૦ સારંગ
 રાગનો એક પ્રકાર, ૦સારન્વત વિં(૨)પું
 એ નામની બ્રાહ્મણની એક જાત -ડી સ્ત્રી
 ગૌડ પ્રાતની સ્ત્રી(૨)એક બોલી(૩)ગોળમાથી
 કાઢેલો દારૂ(૪)એક રાગિણી -ગોડી (૫) [કા.
 શા]એક પ્રકારની કાવ્યરીતિ
 ગૌડિયો પું [ગૌડ' ઉપરથી] ગારુડી, મદારી
 ગૌણ વિં[સ] મુખ્ય નહિ એવું, પેટામા આવતું
 ૦ત્વ નં, ૦તા સ્ત્રી
 ગૌતમ પું[સં] (સ) યુદ્ધ લગવાન (૨) ન્યાય-
 દર્શનના સ્થાપક (૩) કૃપાચાર્ય -મી સ્ત્રી
 (સ) કૃષ્ણી, ક્રોણાચાર્યની પત્ની (૨) ગોદાવરી
 નદીનું એક નામ
 ગૌત્રા(-તરા)ટ નં [સ ગો + ત્રિરાત્ર] ત્રણ
 ગત પાળવાનું ગૌપૂજનનું સ્ત્રીઓનું એક વ્રત
 (બાદરવા સુદમા)
 ગૌર વિં [સ] ગૌર, ૦વર્ણ વિં ગૌરા રગનું
 (શરીર માટે) -રાંગ વિં [+ જગ] ગૌરા
 અગવાણુ (૨) પું (સં) ચૈતન્ય -રાંગિની
 વિંસ્ત્રી (૨) સ્ત્રી [+ અંગિની] ગૌરી સ્ત્રી,
 યુરોપિયન સ્ત્રી
 ગૌરવ નં[સં] ભાર, વજન(૨) મોટાઈ, મહત્તા(૩)
 આદર. ૦શાલી(-ળી) વિં ગૌરવવાણુ
 ગૌરાંગ, -ગિની [સં] જુઓ 'ગૌર'મા
 ગૌરી સ્ત્રી [સ] પાર્વતી (૨) આઠ વર્ષની
 બાળા (૩) સ્ત્રીઓના નામ સાથે માનાર્ય
 વપરાતો એક શબ્દ ઉદા ૦ 'વિમળાગૌરી' (૪)
 પું એક રાગ ૦જ પું (સ) કાર્તિકેય (૨)
 નં અખરખ ૦ન દન પું (સ.) ગણેશ
 ૦પુત્ર પું (સ) કાર્તિકેય(૨) ગણેશ ૦પૂજન
 નં પાર્વતીની પૂજા(૨) એક વ્રત ૦દ્વળ નં
 એક દ્વળ. ૦શ પું [+ ર્દશ] (સ) શિવ
 ૦શિખર, ૦શંકર નં (સ) હિમાલયનું
 ઊંચામા ઊંચું શિખર
 ગૌહત્યા સ્ત્રી જુઓ ગોહત્યા
 ગ્યાસ્તેલ નં જુઓ ઘાસતેલ
 ગ્રથન નં[સં] જુઓ ગ્રંથન(૨) વાહુ થઈ જવું
 -ગાહા પડી જવા તે

ગ્રથલ વિં [સ. ગ્રથ ઉપરથી] ચક્રિત, આબુ
 ગ્રથલું સંકિં [સં. ગ્રથ] ગૂંથલું, ગાંઠલું (૨)
 રચલું, લખલું
 ગ્રથિત વિં [સ] ગ્રથલું
 ગ્રસન નં [સ] ગ્રસવાની ક્રિયા
 ગ્રસલું સંકિં [સ ગ્રસ્] પકડવું(૨) કાળિયો
 કરવો, ખાવું (૩) સૂર્યચંદ્રને રાહુએ ઘેરવું
 ગ્રસિત વિં [સ] પકડાયેલું
 ગ્રન્ત વિં[સં] ગ્રસાયેલું -સ્ત્રાન્ત પું[+જન્ત]
 ગ્રહણ છૂટ્યા પહેલા સૂર્યચંદ્રનું આપસી જવું
 તે -સ્ત્રોદય પું [+ લ્લય] ગ્રહણની
 દશામા સૂર્યચંદ્રનું ઊગવું તે
 ગ્રહ પું [સ] (પ્રાચીન વ્યાખ્યા પ્રમાણે) સૂર્ય,
 ચંદ્ર, મંગળ, બુધ, શુક્ર, શુક્ર, શનિ, રાહુ અને કેતુ
 એ નવમાનો એક (૨) [અર્વાચીન વ્યાખ્યા
 પ્રમાણે] સૂર્યની આસપાસ ફરતો આકાશીય
 ગોળો (ઉદા ૦ બુધ, શુક્ર, પૃથ્વી વગેરે) (૩)
 ગ્રહલું તે, ગ્રહણ (૪) પૂર્વગ્રહ (૫) ગીતના
 આરભમા જેનો પ્રયોગ થાય તે સ્વર (૬)
 [લા] લાગ્ય, નસીબ [-કંઠણ થવા = લાગ્ય
 પ્રતિકૂળ થવું. -કંઠણ હોવા = લાગ્ય પ્રતિકૂળ
 હોવું. -ગામ જવા, -ઘરેણે મૂકવા =
 સિતારો પાસરો ન હોવો (૨) અક્ષલ કે શુદ્ધિ
 ન હોવી -પાધરા હોવા = નસીબ પાધર -
 અનુકૂળ હોવું -મળતા આવવા કે હોવા
 = વરકન્યાની ગ્રહદશા મળતી આવવી
 -વાંકા હોવા = નસીબ વાકું હોવું -સીધા
 હોવા = નસીબ અનુકૂળ હોવું ૦ગણિત
 નં ગ્રહોના ચલન ઇંચું ગણિત ૦દશા સ્ત્રી
 ગ્રહોની ત્રિયતિ(૨) તેને કારણે થતી મનુષ્યની
 લક્ષી કે ખૂરી અવસ્થા (૩) [લા] કુંડશા
 (-એસવી). ૦દાન નં ગ્રહની નહારી અસર
 મટાડવા માટે અપાતુ દાન ૦નિરીક્ષા સ્ત્રી
 ગ્રહોનું નિરીક્ષણ ૦ખીડન નં, ૦ખીડા સ્ત્રી
 ગ્રહની અસરથી થતું કુખ ૦ખલ(-ળ) નં
 ગ્રહનું જોર -સારી માઠી અસર ૦ભાવ પું
 ગ્રહથી થતી અસર, ગ્રહનું દળ. ૦મખ પું
 ગ્રહની શાંતિ અર્થે કરવાનો યજ્ઞ ૦મંડલ(-ળ)
 નં ગ્રહોનું મંડળ -માળા -ચક્ર ૦યોગ પું

અહનો યોગ, સન્નેગ ૦રાજ પું સૂર્ય
૦શાંતિ સ્ત્રી૦, ૦શાંતિ(-તે)ક નં કોઈ પણ
મગળ કાર્યની શરૂઆતમા અહોની માઠી
અસર નિવારવા માટે કરાતી ધાર્મિક ક્રિયા
૦સંગમ પું અહોનો યોગ થવો - એકઠા થવું
તે - હેશ પું [+ રૂં] સૂર્ય

અહણુ નં [સં] લેવું, પકડવું તે(ર) સમજ(૩)
[ન્યો.] સૂર્ય અને પૃથ્વી વચ્ચે ચંદ્રના
આવવાથી કે સૂર્ય અને ચંદ્ર વચ્ચે પૃથ્વીના
આવવાથી સૂર્ય અને ચંદ્રનું ઘેરાવું - અસાવ
તે [-કાઠવું = અહણુથી લાગતી આલસહેટ
દૂર કરવા ધરમાથી એ ઠવાડો કાઢી નાખવો,
તેમ જ રસોડું - વાસણ વોઈ કાઢવા - છૂટવું
= સૂર્ય ચંદ્રે આસમાથી છૂટવું, અહણ પૂર થવું
- વખતે સાપ કાઢવો = છેલ્લી ઘડીએ પચાત
ઊભી કરવી, કવેળાએ કામ કાઢવું - વખતે
સાપ નીકળવો = એકમા ખીજ મુઝેલી
ઊભી થવી, કવેળાનું કામ નીકળવું - લાગવું
= અહણની અસર થવી, તે શરૂ થવું] ૦રીલ
વિં અહણ કરવાના સ્વભાવનું; 'રિસેપ્ટિવ'
૦રીલતા સ્ત્રી૦

અહવું સંકિં [સ ગ્રહ] લેવું, પકડવું (ર) સમજવું
- વાવું અંકિં અહવું (કર્મણિ)
અહીતા પું [સ] અહણ કરનાર, અહનારો
અહશાંતેક(૦) નં, અહેશ પું જુઓ 'અહ'મા
અંથ પું [સ] પુસ્તક (ર) [ખનીસ અક્ષરનો
ખનેલો] અનુકૂળ હદનો શ્લોક (૩) બધન
૦કર્તા પું પુસ્તક રચનાર ૦કર્ત્રી સ્ત્રી૦
પુસ્તક રચનાર સ્ત્રી ૦કાર પું અથકર્તા.
૦ન નં, ૦ના સ્ત્રી૦ ગૂથણ, ગઠણ(ર) પુસ્તક
રચવું - લખવું તે ૦પાલ(-ળ) પું પુસ્તક-
લયમા પુસ્તકોની રક્ષા અને આપવા લેવાની
વ્યવસ્થા કરનાર ૦માળા સ્ત્રી૦ અથોની માળા
૦સં અહ પું પુસ્તકાલય ૦સાહેબ પું
(સ) શીખ લોકોનો ધર્મ અથ ૦રથ વિં
અથમા આવવું - થાલય નં [+ જાલય]
પુસ્તકાલય - થાવલિ(-લી, -ળિ, -ળી)
સ્ત્રી૦ [+ જાવલિ] અથમાળા - થાવલોકન
નં [+ અવલોકન] પુસ્તકના ગુણોપર અવ-

લોકન - થાપણુ નં [+ અર્પણ] અથનું
અર્પણ કરવામા આવે છે તે - થાંતર નં [સ]
ખીજે અથ (ર) લાપાતર
અંથિ સ્ત્રી૦ [સં] ગાઠ(ર) સાવો ૦લ વિં [સ]
અંથિવાળુ ૦વાત પું સધિવા
અંથિત વિં [સ] અથિત, સકળાયેલું
અંથિલ, -વાત જુઓ 'અંથિ'મા
આન્ટ સ્ત્રી૦ [ક] મદદ તરીકે આપતી રકમ
આમ નં [સ] ગામ, ગામડું (ર) મૂર્છનાના
આશ્રયરૂપ સ્વરસમૂહ (૩) સમૂહ ૦ઉદ્યોગ,
- મોદ્યોમ પું ગામડામા ને તેની અર્થનીતિની
દૃષ્ટિએ કરી ને ખીલવી શકાય એવા ઉદ્યોગ-
ધર્મો, 'વિલેજ ઇન્ડસ્ટ્રી'. ૦દેવતા પું ૦બંધન
ગામનું રક્ષણ કરનાર દેવતા (ર) સ્ત્રી૦ ગામની
છંદ દેવતા ૦પંચાયત સ્ત્રી૦, ૦સંડળ નં
ગામનો વ્યવહાર ચલાવનાર પચાયત ૦વૃત્તિ
સ્ત્રી૦ (શહેર નહિ, પણ) ગામડા તરફનું મનનું
વલાણ, ગામસંગઠનના કામમા પડવા ને
ફાવવામા અનુકૂળ વૃત્તિ. ૦સંગઠન નં
ગામડાના આખા જીવનનું સંગઠનકામ
૦સુધાર પું ગામડાના આખા જીવનને
સુધારવું તે ૦સિહ પું કૃતરો ૦સેવક પું
ગામસેવા કરનાર ૦સેવા સ્ત્રી૦ ગામડાઓની
સેવા - માંતર નં [સં] ખીજું ગામ - ખીણ
વિં [સં] ગામડાનું - ને લગતું (ર) પું ગામડાઓ
(૩) કૃતરો (૪) કાગડો (૫) ભૂક, સૂવર
આમોદોન નં [ક] થાળી ચડાવીને વગાડવાનું
એક વિલાયતી વાજુ
આમ્ય વિં [સં] જુઓ ગામડિયું. ૦તા સ્ત્રી૦
આવા પું [સં] પધ્ધત, ખડક - વીંચ સ્ત્રી૦ એક
ધાતુ, 'લીથિયમ'
આસ પું [સં] કાળિયો (ર) અહણને લીધે સૂર્ય-
ચંદ્રનો ઘેરાયેલો લાગ [મગરી
આહ પું [સં] અહણ, પકડ(ર) મગર - હા સ્ત્રી૦
આહક વિં [સં] અહણ કરનાર; સમજનાર
(ર) પું ધરાક (૩) અહણ કરનાર ૦ત્વ નં,
૦તા સ્ત્રી૦
આહા સ્ત્રી૦ [સં] જુઓ 'આહ'મા
આહી વિં [સં] અહણ કરનાર (સમાસને અતે)

ઉદાઁ ગુણગ્રાહી (૨) ગુણમા દમ્ત રોકનારું
 (૩) પુઁ એક છદ
 આલ્ય વિઁ[સ] ગ્રહણ કરવા યોગ્ય ંતા સ્ત્રીઁ
 ગ્રીક વિઁ[ક] ગ્રીસ દેશનુ(૨)પુઁ ગ્રીસનો વતની
 (૩) સ્ત્રીઁ ગ્રીસની ભાષા
 ગ્રીવ પુઁ સંગીતનો એક અલકાર
 ગ્રીવા સ્ત્રીઁ [સ] ગરદન, ડોક
 ગ્રીષ્મ પુઁ, સ્ત્રીઁ[સ] (છ ઋતુમાની) ગરમીની
 મોસમ(જેઠ અને અષાઢ) ંવર્ગ પુઁ ગ્રીષ્મ
 -ઉનાળાની રત્નઓમા ચલાવવામા આવતો
 શિક્ષણનો વર્ગ [એક ભત
 ગ્રેટ પ્રાથમિક પુઁઅંવં[ક] ટાઈપ કે બીબાની
 ગ્રેન્થુએટ પુઁ [કં] યુનિવર્સિટીનો ગ્લાનક

(બી. એ, બી ટેમ ઇઁ કોઈ પદવીવાળો)
 ગ્રેન પુઁ [ક] એક ઘણું નાનુ વળન (ચોખા-
 કે જવ-ભાર જેવું)
 ગ્રોસ નઁ [કં] ખાર કઝન-૧૪૪ની સખ્યા
 ગ્લાન વિઁ[સ] થાકેલુ(૨)ઉત્સાહ વિનાનુ, ખિજ
 -નિ સ્ત્રીઁ થાક(૨) અનુરસાહ, ખિજતા(૩)
 ગ્લુણ, અણગમો
 ગ્લાસ પુઁ [કં] કાચ (૨) કાચનો પ્યાલો(૩)
 ઊભો અને લાખો કોઈ પણ પ્યાલો
 ગ્વાલ પુઁ[કિં] ગોવાળ ંન સ્ત્રીઁ ગોવળણ
 -ળ પુઁ ગ્વાલ [લાખા કે બોલી
 ગ્વાલેરી વિઁ ગ્વાલિયન્નુ(૨)સ્ત્રીઁતે નામની એક
 ગ્વાળ પુઁ જુઓ ગ્વાલ

ધ

ધ પુઁ[સ] કંઠસ્થાની ચોથો વ્યવન ંકાર પુઁ
 વ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાઁ ંકારાંત વિઁ
 છેડે વેકાન્વાળુ ંધ્યુ + નઁ ધકાર ંધ્વો
 પુઁ ધકાર(૨) ઘોઘો-ઠાઠ કે ખેવકૂઁ માણસ
 ધઈ પુઁઅંવં[સ] ગોધૂમ, ફા ગદુમ, પ્રા
 ગોદૂમ, હિં.ગેહૂં] એક અનાજ ંહુ વિઁવઈ
 જેવું(ગમા) ંલો પુઁ એક જાનનો સુગધી
 ખદાર્ય(૨) એકવાસ ંવાણું વિઁ ધઈ જેવા
 ંગનુ
 ધખકું સઁકિં વઢેલુ
 ધચરણું નઁ ધચરણુ, નાતર. -કું અંકિં
 ધચરણુ. નાતરે જતું(૨)[૨૧૦ સ ધર્વર, પ્રા
 ધચરણુ] ગળામાથી ધચર અવાજ થવો
 ધચો પુઁ ંલો(કા) ંધ્યુ
 ધધ્યુ નઁ, -ધ્વો પુઁ જુઓ 'ધ'મા
 ધચ, ંકે અં(૨૧૦) ગચ (ભેંકાવાનો ૨૧)
 [-દઈને, દેતાકને = ધચ અવાજ સાથે,
 જટપટ] [થાય એમ
 ધચ(-ચા) ંચ અં(૨૧૦)ગચ ગચ, ઉપરાઉપરી
 ધચઃ ધચઃ અં(૨૧૦) (વચકવાનો ૨૧)
 ધચ(ંર)કું સઁકિં(૨૧૦) 'વચક વચક' થાય
 એમ જોરથી હી ચોળણુ(૨) કચકલુ, ભીકલુ
 ધચ(ંર)રાધચ(ંર)ક(-ડી) સ્ત્રીઁ [જુઓ

ધચકલુ] ભીકાભીક, કચકાકચકી(૨) જોરથી
 હી ચોળવાની હિયા
 ધચરકુ નઁ, -કો પુઁ જુઓ ગચરકુ.
 -કાવિકાર જુઓ ગચરકાવિકાર
 ધચરકું સઁકિં જુઓ વચકલુ
 ધચરકાધચરક(-ડી) સ્ત્રીઁ જુઓ ધચરાધચક
 ધચાધચ અં(૨૧૦) જુઓ ધચવચ
 ધચૂમ પુઁ [જુઓ ધૂમચો] ધચૂમલો, નૂય ંલ
 વિઁ ધચૂમલાવાળુ(૨) સ્ત્રીઁ ધચૂમલો ંલો
 પુઁ નૂય, જોલુ(૨) ગૂચવાડો, અવ્યવચા
 ધચેટો પુઁ જુઓ ગચેટો
 ધટ (ટ,) સ્ત્રીઁ ['ધટકું ઉપન્ધી] ધટલુ તે, ધટાડો
 (૨) ખોટ [-આવવી, જવી, પલવી =
 ધટલુ, ધટાડો કે તુકસાન વચુ]
 ધટ વિઁ જુઓ ધટ
 ધટ પુઁ[સં] ધટો(૨) શરીઃ(૩) હુદય, મન ંક
 વિઁ વસ્તુના અશરૂપ(૨) ચોજનાર, ન્યનાર
 (૩) પુઁ વસ્તુનો અંગભૂત અવયવ, 'યુનિટ'
 ંકર્ષર પુઁ ધકાનુડી કર ંકાવયવ પુઁ [સં
 ઘટક+અવયવ] અંગભૂત અવયવ ંજ વિઁ
 ધકામાથી જન્મેલુ(૨) પુઁ (સં) અગરત્ય
 મુનિ ંતા સ્ત્રીઁ [સં] રચના, ખનાવટ(૨)
 ખનાવ(૩) કારીગરી ંપાટ પુઁ દંઁ અ.સન.

૦માન વિં [સં] બનતુ, થતુ (૨) બને એવુ;
સંભવિત(૩)યોગ્ય, ધટતુ. ૦માણ સ્ત્રીં રેટમા
ગોઠવેલી ઘડાની હાર (૨) કંમ, પ્રણાલી.
૦ન્થાપન નં નવા ધરમા વસતા પહેલા ત્યા
પાણીનો ઘડો મૂકવાની ક્રિયા (૨) નવરાત્રિના
દિવસોમા ઘડા દ્વારા માતાજીની સ્થાપના કરવાની
ક્રિયા ૦ન્થેટ પું મહાદેવે બાળી ચિતા છાટયા
પછી છેલ્લી વાર તે તરફ મો ફેરવી ઘડો ફેરી
નાખવો તે (૨) [લા] હ મેશ માટે સખ ચતોડી
નાખવો તે (૩) તોડ, નિકાલ (૪) છૂપી વાતનો
લેદ લાગી જ્ઞાનાખવો તે -ટાકાશ નં
[+ આકાશ] ઘડામાનુ આકાશ - ખાલી જગા
-ટાટોપ પું [+ આટોપ] ચારે બાજુ ઢંકાઈ
લય તેવી ઘટા(૨)તેવું ઢાંકણ(૩)આડંબર, ભપકો
ઘટક વિં (૨) સ્ત્રીં [સં] જુઓ 'ઘટ' [સં] મા
(૩) અં (૨વં) પેચ ગળતા થતા અવાજની
જેમ [-લઈને = એવો અવાજ થાય તેમ (૨)
ઝટ, એકદમ] ંઘટક અં (૨વં) -કાવડું
સંકિં ઘટક ઘટક -ઝટ પી જવું -કી સ્ત્રીં
નાનો ધૂટો
ઘટકો પું (૨વં) સણકો, ખટકો [ઘટકા
નાખવા, ભરવા = સણકા આવવા]
ઘટજ વિં (૨) પું [સં], ઘટના સ્ત્રીં [સં]
જુઓ 'ઘટ' [સં] મા
ઘટતું વિં [ઘટતું તુ વંકું] યોગ્ય, વાળખી (૨)
કંમી, ખૂટતુ
ઘટપાટ, ઘટમાન, ઘટમાળ જુઓ 'ઘટ' [સં] મા
ઘટું અં કિં [સં. ઘટ, સરં મ ઘટળે, હિં
ઘટના] યોગ્ય હોતુ, છાજવું (૨) બેસતુ આવવુ,
લાગુ પડતુ (પ્રેરક ઘટાવવુ) (જેમ કે શ્લોકનો અર્થ)
ઘટું અંકિં [સરં હિં, મ, પ્રા. ઘટ્ટ = ઘસવુ
(૨) બ્રહ્મ થવુ, એ ઉપરથી?] એણુ કે કંમી થવું
(૨) (કપડુ) ચડી જવું (પ્રેરક ઘટાડવું)
ઘટન્થાપન, ઘટન્થેટ [સં] જુઓ 'ઘટ' [સં] મા
ઘટા સ્ત્રીં [સં] જમાવ, ઝુંડ, સમૂહ (ઝાડ, વાઘળા
વગરનો ંદાર વિં
ઘટાકાશ, ઘટાટોપ [સં] જુઓ 'ઘટ' [સં] મા
ઘટાડવું સંકિં 'ઘટવુ' (એણું થતું) પ્રેરક
ઘટાડો પું કંમીપણું, ઘટ

ઘટારત વિં [સં ઘટિતાર્થ] યોગ્ય, ઘટતુ
ઘટાવડું સંકિં [ઘટવું તુ પ્રેરક] બેસતુ કરવુ,
લાગુ પાડવુ (ઉદાં શ્લોકનો અર્થ ઘટાવવો)
ઘટિત વિં [સં] યોગ્ય, ઉચિત
ઘટી (-ટિકા) સ્ત્રીં [સં] ઘડી, ૨૪ મિનિટ જેટલો
વખત (૨) ઘડી માપવાનો વાડો ૦ય ત્ર સ્ત્રીં
ઘડી માપવાનુ ત્ર [થયેલો પુત્ર
ઘટોત્કચ પું [સં] (સ.) ભીમસેનને હિદિખાથી
ઘટોદ્ભવ વિં (૨) પું [સં] (સં) જુઓ ઘટજ
ઘટ વિં [પ્રા] ઘાટ, ઘાડુ ૦પણું નં
ઘડઘડ અં (૨વં) ૦વું અંકિં 'ઘડઘડ' એવો
અવાજ થવો -હાટ પું ઘડઘડ અવાજ
ઘડણુ નં ['ઘડવું' ઉપરથી] ઘડતર (૨) વિં ઘડનાર
ઘડતર નં ['ઘડવું' ઉપરથી] ઘડીને -ટીપીટીપીને
કરેલી બનાવટ (૨) ઘડવું -ઘડવું કે બનાવવું તે કે
તેની રીત (૩) ઘડામાલ (૪) કેળવાઈને તૈયાર થવું
તે, કેળવણી (૫) વિં ઘડીને -ટીપીને થતુ (સરં
ભરતર) (જેમ કે લોખંડ)
ઘડપણુ નં ['ઘરડું' ઉપરથી] વૃદ્ધાવસ્થા
ઘડભાંગ (-જ) સ્ત્રીં ['ઘડવું' + 'ભાંગવું'] ઘડવું
અને ભાંગવું તે (૨) [લા] વિચારેનુ ડામડોળપણું
ઘડમથલ સ્ત્રીં ['ઘડવું' + 'મથલ'] જુઓ ગડમથલ
ઘડમાંચી સ્ત્રીં [ઘડો + માચી] પાણીની ગોળી
મૂકવાની ઘોડી
ઘડવી સ્ત્રીં [જુઓ ઘડવો] નાનુ ટાકું
ઘડવું નં [જુઓ ઘડવો] ગોળનો ગાલો.
ઘડવું સંકિં [સં ઘટ્ટ, પ્રા ઘટ્ટ] ઘાટ - આકાર
આપવો (૨) બનાવવુ, રચવુ, લખવુ (જેમ કે,
દાગીનો, ખુરશી ઇં) (૩) ગોઠવવુ, સકલના
કંઘી (૪) ટીપવુ (જેમ કે ઘાટ) (૫) ખરડો તૈયાર
કરવો (જેમ કે ઠગવ, અરજ, ચોજના, મુસદ્દો ઇં)
(૬) [લા] કેળવીને તૈયાર કરવુ (૭) મારવું
[ઘડાઈને કેડાણે આવવું = અનુભવથી -
ખત્તા ખાઈને પાસરા થવુ ઘડી નાખવું =
ખૂબ મારવુ ઘડી કાઢવું = બનાવી કે ગોઠવીને
કે લખીને તૈયાર કરવું]
ઘડવો પું [સં ઘટ, પ્રા ઘટ પરથી] ઘડાના
ઘાટનો લોટો [ઘડવાનુ મહેનતાણુ
ઘડાઈ, -મણી સ્ત્રીં, -મણુ નં ['ઘડવું' ઉપરથી]

ધડાખૂડ વિં [ધડો + ખૂડું] ધડો ખૂડે એટલું
 ઊંડું (પાણી) [પાકું થયેલું
 ધડાયેલું] વિં [‘વડું’નું ભૂ.કૃં] [લા] અનુભવથી
 ધડિયાળ સ્ત્રી, નં [હિં. ઘડિયાલ, મ ઘડિયાલ,
 સ ઘડિકાલ્ય, પ્રા ઘડિયાલ્ય] વખત
 જણાવનાર યત્ર (૨) કાસાનો ગોળ સપાટ ઘટ, જે
 ઝાલર. [-ચા પીએ છે = વડિયાળ કામ નથી
 કરતી, અથવા ખોટો વખત બતાવે છે] -ળી.
 પું વડિયાળો વેચનાર તથા દુરસ્ત કરનાર
 -ળું નં અમુક વખતને આતરે વગાડાતી
 ઝાલર [(લાખી ડોકનો) ધડો
 ઘડિયું નં [‘ધડો’ ઉપરથી] તાડી ઝીલવાનો
 ઘડિયો પું [સ. ઘટિત, પ્રા ઘટિજ પરથી ?]
 આકનો પાડો, ગડિયો
 ધડી સ્ત્રી [સં ઘટી, પ્રા ઘટી] બુઝો ધડી
 (૨) [લા] ક્ષણ (૩) તક, પ્રસંગ [-માંડવી =
 વખત ગણવા માંડવો ધડીઓ ગણવી =
 (-ની) તૈયારી હોવી (૨) આવી બનવું, મોતની
 તૈયારી હોવી ધડીએ ઘૂટ ભરાવી =
 વિલમ્બ હું સહ હોવો (૨) મરણની અણી ઉપર
 હોવું ધડીના છટ્ટા ભાગમાં = જોતજોતામાં,
 ક્ષણમાં જ ધડી ધડીના રંગ = પ્રતિક્ષણ
 બદલાતા વિચારો કે પરિવર્તિત] -ડિયુ
 લગન નં ગમે તે વખતે થતું અથવા વિવાહ
 અને લગ્ન બધું સાથે થાય તેવું લગ્ન (બહુધા
 બહુવચનમાં) ધડી ધડી અં ધડીએ ધડીએ,
 વારવાર, હરવડી ઓતાળ, ંસાધ અં
 મરવાની અણી પર ંભર અં એક ધડી
 સુધી, થોડી વાર
 ધડુડાટ પું [રવં] ધડડડ અવાજ
 ધડુ નં [‘ધડો’ ઉપરથી] અનાજ કે પાણી
 લગવાની મોટી ટાઠી
 ધડૂડ ધડૂડ અં [રવં]
 ધડૂડું અં કિં વડૂડ ધડૂડ અવાજ કરવો
 ધડૂડી સ્ત્રી [‘ધડો’ ઉપરથી] નાનો ધડૂલો
 -લો (-લિયો) પું ધડો (કવિતામાં) (૨)
 ચોથું ચરણ દૂકાવેલો હુહો
 ધડો પું [સં ઘટ, પ્રા. ઘટ] ધાતુ કે માટીનું
 પાણી ભરવાનું પાત્ર [ધડાના કળશિયા

(કે ધાણિયા) કરવા = ખોટોના ધધો કરવો,
 નકામી લાગકોડ કરી નુકસાન વેઠવું. ધડો
 ગાગર થવી = સારો નરસો નિકાલ આવવો,
 જે તે પરિણામ આવવું. -ધાટ કરવો = મારી
 નાખવું (૨) પાચમાલ કરવું -હોળવો = જેવું
 તેવું રનાન કરવું (૨) નાહી નાખવું, સગાઈ-
 સબધ તોડી નાખવો (૩) ની જવાબદારી માયે
 ઓરાડવી -ફૂટવો = ઉવાડું પડી જવું, નહોતું
 થવું (૨) મોટું નુકસાન આવવું (૩) મરી જવું.
 -ભરાવો = આવી બનવું (પ્રાય પાપનો)]
 ંધાટ પું નિકાલ, ફે સલો. [-કરવો = મારી
 નાખવું (૨) પાચમાલ કરવું]
 ધડોલાડવો પું મહાને બાળ્યા પછી
 રમશાનમાં લાડવાવાળો ધડો લાગવો તે
 [-આપવો = શ્રાદ્ધ પછી ઘડા ઉપર લાડવો
 મૂકી બ્રાહ્મણને દાન કરવું -કરવો = નિકાલ
 લાવવો, ગમે તેમ કરી, ઠેકાણું પાડવું -થવો =
 જે તે નિકાલ આવવો (૨) મોત થવું (૩) મોટું
 નુકસાન આવવું [વાસ
 ઘટાણુ નં [ગાડું રાન ?] ગઢાણુ -બીડતુ ઊણુ
 ઘણુ પું [સ ઘન, પ્રા ઘળ] મોટો ભારે હથોડો
 (૨) [સં ઘુળ] લાકડામાં થતો એક કીડો
 ઘણુ ઘણુ અં [રવં] -ણાટ પું બણણણ
 અવાજ
 ઘણુણુણુ અં [રવં] (ધાતુનો કે તેવો અવાજ)
 ઘણુઘણુ (-ણી) સ્ત્રી [‘વણુ’ ઉપરથી] ઘણો
 રનેહ, ગાંઠ સબધ
 ઘણું વિં [સ ઘન, પ્રા ઘળ, હિં ઘના] બહુ,
 ખૂબ, પુંકળ [-કરવું = બનતું બધું કરવું (૨)
 બહુ બહુ રીતે સમજાવવું (૩) કરકસરથી અથત
 કરવી -કરીને = ઘણું ખરું, પ્રાય; બહુધા
 -કહેવું = ખૂબ કહેવું -સમજાવવું, વીનવવું,
 હપકો આપવો -થવું = બહુ થવું પૂરતું થવું
 (કાઈને) -હોડું = મદદાહ વધારે હોવો
 ઘણાં ઘણાં વાનાં કરવાં = અનેક ઉપાય
 લેવા (૨) ખૂબ સમજાવવું ઘણાં થોડાં
 કરવાં = કરકસર કરવી] ંક વિં (‘વણુ’ થી
 જગત ઓણુ એવો અર્થ બતાવે છે). ંખરું
 અં બહુધા, મોટે ભાગે ંય વિં (‘વણુ’ થી

-ભરડું=(પારકાનુ લૂટીને) પોતાના ધરને સમૃદ્ધ બનાવવું -ભાણું ને આપણે બહા = ધરની બહાર ન નીકળવું (૨) પારકી પચાતમા ન પડવું. -ભાગણું=પતિપત્ની વચ્ચે કુસ પ થવો કે કરાવવો (૨) લગ્ન વટવું કે તોડવું (૩) પત્ની ગુજરી જવી (૪) ધરના આધારરૂપ માણસ ગુજરી જવું (૫) ધરની ખરાબી થવી (૬) કુટુંબનું નિર્વાશ થવું -મારડું=ધરની ખરાબી કરવી (૨) વ્યભિચાર કરવો -માથે કરડું=આખા ધરમા શોધી વળવું -માંડણું= લગ્ન કરવું (૨) ધરસ સાર ચલાવવો -માં ધંટ ફરવો, વાગવો=ધરમા કોઈ પણ જરૂરી ચીજ ન હોવી, અતિ ગરીબાઈ હોવી -માં ઘોડા ફેરવવા=અછકલાઈ કે અવિવેક કરવા -માં ને ધરમાં=વરના જ માણસો સાથે (૨) પોતાના જ ધરમા -માં બાર હાથનો (૦વાંસ) ફેરે, ભૂત ભૂસકા મારે, શ ખ વાગે, હવુમાન હડીઓ કાઢે, હાંડલાં કુરતી કરે=ધર ખાલીખમ હોવું, અત્યંત ગરીબાઈ હોવી. -રાખણું=ઘરવેચાનું કે ભાડે રાખવું (૨) પોતાનું સલાણવું, સ્વાર્થ સાધવો -લાગણું=એકનો એક પુત્ર મરી જવો (૨) ધરને આગ લાગવી (૩) ધર પાચમાલ થવું -વસાવણું=ધર મેળવી, તેનું સાધન કરવું (૨) પરણવું. -વિચારડું=પોતાનું ગત્તું તપાસવું. -સૌને લાગ્યું છે=સૌને કુટુંબવ્યવહારનો ખોલો ઉઠાવવાનો હોય છે -સંભાળણું= પોતાનો સ્વાર્થ સલાણવો ધરે તાણુ દેવાણું= નિઃસતાન થવું (૨) અદાલતના હુકમથી ધર ઉપર જપ્તી બેસવી] ઠાંગણું નં ધરનું આગણું (૨) [લા] અતિ પરિચિત પાસેનું સ્થાન [-કરડું=અતિ આતુરતાથી રાહ જોવી- અદર જવું ને બહાર આવવું] ઠકાજ (-મ) નં ધરનું સાધારણ કામકાજ ઠકકડી (-કિયું) વિંધરમા ને ધરમા ભરાઈ રહેનારું ઠકકડીપણું નં ઠખટલો પું ધરને લગતો સરસામાન, ધરવાખરો (૨) સ સારવહેવારનું કામકાજ (૩) સ્ત્રી, છોકરા વગેરે સમુદાય ઠખરચ, ઠખચ પું, નંધરચલાવવામા થતો ખચ ઠખણિયું

વિં ધરકુકડિયુ (૨) ધરખૂણે પડી રહેલું, અપ્રસિદ્ધ (૩) ધરગથું. ઠખણું અં ધરને ખૂણે, ખાનગીમા ઠખોદું વિંધરનું જ ખગાડનાર. ઠખોયું વિં ધરનું ખુએ એવી શુદ્ધિવાળું ઠગતું (-ધુ-થ્યુ) વિં જેની ઉત્પત્તિ કે વપરાશ ધરમા જ હોય તેવું (૨) વેચવા માટે નહિ કરેલું (૩) ખાનગી ઠગોટી સ્ત્રીં ધરમા જમતી વખત પહેરવાનું વસ્ત્ર, અખોટિયું ઠધર અં ઘેરઘેર ઠધરણું નં [ગ્રહણ ?] નાતર, ધધરણું ઠધરણું અં કિં ધધરણું, નાતર કરવું. ઠધરાઉ વિં માહોમાહેનું, ખાનગી ઠધાણું વિં ધર ધાલે એવું-પોતાના જ ધરને નુકસાન પહોચાડનાર (૨) ખરચાળ (૩) દગાખાજ. ઠયોણું નં સ્ત્રીઓને પહેરવાનું એક રેશમી વસ્ત્ર ઠજમાઈ પું સસરાને ઘેર સ સાર માડી રહેનારો જમાઈ [-થણું, -થઈને રહેણું=(લા) (અકારા થઈ) માથે પડવું] ઠણી સ્ત્રીં ધરણી, ગૃહિણી ઠધણિયાણી સ્ત્રીં ધરધણીની પત્ની (૨) ધગની માલિક, ધરવાળી ઠધણી પું ધર ચલાવનારો મુખ્ય પુરુષ (૨) ધરનો માલિક. ઠધંધો પું ધરને લગતું કામકાજ ઠધાવડું વિંવડીણીની પૂંછ પર છપનાર (૨) નિરુધમી ઠધોણી સ્ત્રીં ધરનાં કપડાલત્તા ધોવાનું કામકાજ ઠંડું વિં પોતીડ; પોતાના ધર જેવું, ખાનગી ઠખેશ પું બુઓ ગૃહપ્રવેશ ઠદાડું વિં ધર ફાડીને ચોરી કરનાર, ખાતર પાડનાર ઠખાર નં ધર, રાચરચીલું, માલમિલકત વગેરે(૨)કુટુંબકમીણો ઠખારી વિંવરખારવાળું (૨)મ સારી ઠખોણું વિં ધરને ખોળે -ખેઆખર કે પાચમાલ કરે એવું ઠભંગ પું (સ્ત્રી મરવાથી) ધર લગણું તે (૨) વિં તેવી દશામાં આવેલું ઠભાડું પું ધરનું ભાડું ઠભેદું વિંપોતાના ધરનો ભેદ ભણનાર કે બહાર પાડી દઈ દગો દેનાર. ઠમેળે અં માહોમાહે સમજને (ગીત પક્ષ પાસે ગયા વિના) (૨) મિત્રતાની રીતે ઠમોહું વિંવરકુકડિયુ ઠમોયું (મો ?) વિં ધર તરફ મોવાળું કે વળેલું ઠરખું વિં ધરની સંભાળ રાખે એવું. ઠવખરી સ્ત્રીં બુઓ

ધરવાખરો ૦૫ખુ વિં ધરની ચાહતાવાળુ,
 ધરમોહુ ૦૫૮ સ્ત્રીં એક ધરના હોય તેવો
 ગાઠ સખધ (૨) વિંધર જેવા સખધવાળુ
 ૦૫ણાઉ વિં ઘેર વણેલુ ૦૫હું વિં ધર
 પ્રત્યે મમતાવાળુ ૦૫ાખરો પુંધરને લગતો
 સરસામાન, રાયરચીલુ ૦૫ાસ પું ધર
 કરીને ગેલુ તે, ગૃહસ્થાશ્રમ ૦૫ાળી સ્ત્રીં
 ધરધણિયાણી. ૦૫ાળો પું ધરવણી ૦૫ેરો
 પું ધર ઉપર લેવાતો કર ૦૫૬૬ નં વરગથુ
 વૈક ૦મ સાર પુંગૃહસ્થાશ્રમ (૨) સંસાર-
 વહેવાર ૦સ સારી વિં ધરસંસારવાળુ,
 ગૃહસ્થાશ્રમી (૨) ધરસ સારને લગતુ ૦સાડી
 સ્ત્રીં ધરમા પહેરવાની સાડી ૦સાંતિક નં
 ભુઓ અહગાનેક ૦સૂન નં ભુઓ ધરસ સાર
 ૦સેવા સ્ત્રીં ધરના કામકાજ તથા કુળે
 વગેરેનુ પાલન -૨૧ઉ વિં ધરનુ, ખાનગી,
 અંદર અંદરનું -રેખારે અંધ ધરખાગવાળુ
 હોય તેમ (૨) વરમા કર્તા હતાં-આપખખસાર
 હોય તેમ [-થહું (વહુએ કે દીકરીએ) ધર-
 ખારની ખાખતમા સુખી થહું (૨) વરખારમા
 ચલણવાળા થહુ -હોડું=સુખી પત્ની અને
 માતા હોલુ (વહુએ કે દીકરીએ)] -રેધર
 અંધ ધર ધર

ધરકહું સંકિં [ભુઓ ધૂરકહું] ખીજહુ
 ધરન્ધિયુ નં જાહિયુ, ધુરન્ધિયું
 ધરગતુ(-થુ, -થુ) વિં ભુઓ 'ધર'મા
 ધરધર અંધ [રવં] ૦હું સંકિં (ગળામાના
 જેવો) ધરવં અવાજ થનો (૨) ભુઓ 'ધર'મા
 -૨૧૮ પું ધરધર અવાજ, ધરવરકુ તે
 ધરડ સ્ત્રીં [કે ઘરટ્ટ પરથી ? સરં મ ઘરડ]
 ચીલો (૨) [લા] ચાલુ પ્રણાલી કે રૂઢિ
 [-પડવી=ચીલો કે રૂઢિ દાખલ થવા -માં
 પડહું=ચીલો પડહું, એકધાર ચાલતુ થહું]
 (૨) રૂઢિઅસ્ત કે ચીલેચાલુ થહુ (૩) [?]
 આમડીની મૂકી છાલ(૪)અંધ[વં] (જેમ કે,
 ગળામા ધરડ ધરડ બોલે છે વડીનો રવ)
 ધરડહું સંકિં [રવં] ધસડાતુ ખેંચહું (૨)
 જોરથી વલરૂં, ધવડહું
 ધરડાપો પું [ભુઓ ધરડ] ધડપણ (૨)

[લા] ધરડાના જેવું ડહાપણ, દોઢડહાપણ
 -થું વિં ધરડુ દેખાય એવુ, ધરડાને ચોખ્ય.
 ધરડાહું અંધ કિં ['ધરડુ' પંધી] ધરડુ થહું
 ધરડિયો પું [રવં] તળાતી વસ્તુ દેરવવાનુ
 લાકડાનુ એક સાધન (૨) નાનુ ધાસ કાપવાનુ
 એક ભતનુ દાતરડુ (૩) વાર કાઢવાનો પથ્થર
 (૪) ગળામા બોલનો શ્વાસ (ખાસ કરીને મરતા
 માણસનો) (૫) ભુઓ 'ધરડુ'મા
 ધરડું વિં [સ જરઠ, કે જરઠ] પાકી ઉમ્મરે
 પહોચેલુ, મોટી વયનુ (૨) પુરાણુ, બૂનુ (૩)
 પાકી ગયેલુ, કંઠણ [ધરડામાં ખપહું=
 વૃદ્ધ કે અનુભવી ગણાવુ ધરડું પાન=ધણુ
 ધરડું માણમ (ગમે ત્યારે ગુજરી ભય તેહુ)
 ધરડે ધડપણુ=ધડપણમા, વૃદ્ધાવસ્થામા]
 ૦ખખ વિં સાવ ધરડુ -ખખળી ગયેલુ
 -રિયું વિં ધરડુ, વૃદ્ધ -રિયો પું ધરડો-
 વડીલ માણસ ઠઠચર વિં સાવ ધરડું
 (તિરકારમા) -ડેફં વિં વરડુ, વડીલ
 ધરણુ નં [સં ગ્રહણ] સૂર્યચંદ્રનુ ગ્રહણ (૨) ૦
 પ્રં ભુઓ 'ગ્રહણ'મા) ૦થેલુ વિં અર્ધુ
 ગાડુ (ગર્ભવતી સ્ત્રીએ ગ્રહણ જોયુ હોય તો
 તેનુ ખાળક ગાડુ થાય એવી માન્યતા પરથી)
 ધર(-૩)ણી સ્ત્રીં [પ્ર' વર(-રી)ણી] ભુઓ
 ગૃહિણી
 ધરધન નં ગીધની ભતનુ એક પખી
 ધરાઉ વિં ભુઓ 'ધર'મા
 ધરાક પું, નં [સ ગ્રાહક] ખરીદનાર (૨)
 ખૂખી પિંછાતનાર -શ્રી સ્ત્રીં વરાકપણુ (૨)
 ખરીદનારનો આવરો (૩) ખપત, ઉઠાવ
 ધરા(-રે)ણિયાત વિં [ભુઓ વરેણે] ધરેણે
 લીવેલુ કે આપેલુ
 ધરાણે અંધ ભુઓ ધરેણે [ખોખુ -ધર
 ધરં નં ['ધર' ઉપરથી] કોઈ વસ્તુ રાખવાનુ
 ધરણી સ્ત્રીં ભુઓ ધરણી, ગૃહિણી
 ધરેડ સ્ત્રીં ભુઓ વરડ (૨) કૃવા પરના પથ્થર
 ઉપર દોઢાના ઘસારાથી પડેલો ખાડો
 ધરેડી સ્ત્રીં [ભુઓ ધરડહું] ગગડી (૨) [રવં]
 ધરડ ધરડ એમ બોલનો-મરતી વખતનો
 શ્વાસ, ધરડિયો

ધાટ પું [સ ઘટ ઉપરથી] આકાર, દેખાવ(૨)
 [દે ઘટ, સં.] ખાવેલો આરો, ચોવારો (૩)
 [૧] સ્ત્રીએને પહેરવાનું એક રેશમી વસ્ત્ર (૪)
 [સરં હિ. ઘાટી, મ] પહાડી રસ્તો (૫) (સ)
 સહ્યાદ્રિનો પહાડી પ્રદેશ (૬)[લા] પ્રસંગ, લાગ
 (૭)યુક્તિપ્રયુક્તિથી કામ કાઢી લેવાની યોજના,
 તજવીજ(૮)રીત; લક્ષણ, શોભા [-આવવો=
 ભેઈતો આકાર આવવો (૨) લાગ મળવો
 -આણવો = ભેઈતો આકાર આણવો-(૨)
 લાગ મેળવવો -ઉતારવો, -કરવો = ઘાટ
 પ્રમાણે આકાર તૈયાર કરવો (૨) ધારેલુ થાય
 એમ કરવું, ચોકડું બેસાડવું (૩)[લા] બરોબર
 પાર પાડવું, -કામ કે યોજનામાં બેસતું કરવું
 -ખાવો = લાગ મળવો, તક મળવી -ઘડવો =
 આકાર કરવો(૨)યુક્તિ કે પ્રપચ કરવા(૩)મન-
 સૂચો કરવો(૪)લાગ સાધવો(૫)ઘણુ નુકસાન
 કરવું (૬) ભારી નાખવું -ઘાલવો = ઠેકાણુ
 પાડવું (૨) મગળપ્રસંગે (સ્ત્રીએ) સદેહ ગાળો
 પહેરવો -બેસવો = બરાબર ગોઠવાઈ જવું,
 ધાર્યા પ્રમાણે થવું -રચવો = ભુઓ ઘાટ ઘડવો
 -લાવવો = ભુઓ ઘાટ આણવો. ઘાટમાં
 ઘાલવું = ફસાવવું, દાવમાં લેવું. ઘાટ ઘાટનાં
 પાણી ખીવાં = દેશ દેશનો અનુભવ લેવો]
 ૦૬૨ વિં સારા ઘાટવાણુ ; રૂપાણુ

ઘાટડી સ્ત્રીં [ભુઓ 'ઘાટ' ૩] રાતા રગતુ
 બાધણીની ભાતનુ સ્ત્રીએને પહેરવાનું રેશમી
 વસ્ત્ર, ચૂંદડી (૨) ગાતડી [ઘાટડીએ જવું =
 સુવાસણને વેશે મરવું -ઘાલવી = મરનાર
 સુવાસણને પિયર તરફથી ચૂંદડી ઓઢાડવી
 -બીડવી = ગાતડીની ઢબે લૂગડું પહેરવું(૨)
 મહેનતનું કે મરદાનગીનું કામ કરવા માટે
 સ્ત્રીએ પોતાના લૂગડાના ઝૂલતા છેડાઓ ખોત્તી
 ગાંઠ મારવી (૩)સ્ત્રીએ મહેનત કે મરદાનગીનું
 કામ ઉપાડવું] [નતનુ રેશમી કપડું
 ઘાટપોત નં [ભુઓ 'ઘાટ' (૩) + પોત] એક
 ઘાટી વિં ['ઘાટ' (૫) ઉપરથી] દખ્ખાણના
 ઘાટમાં રહેતી એક નતિનુ(૨)પું તે નતનો
 માણસ -ટણુ સ્ત્રીં ઘાટીની સ્ત્રી [રૂપાણુ
 ઘાટીલું વિં [ઘાટ = આકાર ઉપરથી] ઘાટદાર,

ઘાટું(-ડ, -ડું) વિં [સં. ગાઢ] ઘટ, લયકાદાર
 (૨)ખીચોખીચ (૩) પુષ્કળ; ગાઢ (૪) કંઠણ,
 સગીન [-વો પું ભુઓ ગાલવો
 ઘાડવું નં [ઘડો ઉપરથી]ગોળ ભરવાનું માટલું
 ઘાડું વિં ભુઓ ઘાટું
 ઘાણુ પું [દે] એક ફેરે રધાય, તળાય કે
 કચરાય, ખ હાય એટલો જથો, આખા જથાનો
 ભાગ (૨) સહાર, ખરાબી (૩) [પ્રા ઘણ, સં
 ઘન] મોટો હથોડો, ઘણ (૪) [સં ઘુણ]લાકડું
 કોરી ખાનાર એક કીડો (૫) સ્ત્રીં [સ પ્રાણ,
 પ્રા] ગધ, બદખો [-કાઢવો = લય કર
 સહાર કરવો (૨) તળવા -ખાડવા વગેરે માટે
 નાખેલો ભાગ તૈયાર થતા ત્યાથી બહાર કાઢવો.
 -ઘાલવો, -નાખવો = આખા જથાનો પેણી
 -ખાણિયા વગેરેમાં નાખી શકાય તેટલો
 ભાગ તૈયાર કરવા નાખવો -નીકળી જવો =
 લય કર સંહાર થઈ જવો, પાથપ્રાણી થઈ જવી.
 -પેસવો = જીવલેણ વિકાર કે રોગ થવો (૨)
 કુસંપ થવો -વળવો = ઘાણ નીકળી જવો
 -વાળવો = ઘાણ કાઢવો]

ઘાણી સ્ત્રીં [દે ઘાણ] તેલી બી ખીલવાનુ યંત્ર.
 [ઘાણીએ ભેડવું = કંટાળાભરેલા કામમારોકડવું.
 ઘાણી કરવી = ઘાણી ચલાવવાનો ધવો કરવો.
 ઘાણીનો બળદ = ઘાણી ચલાવનારો બળદ
 (૨)[લા]કંઠણ ને કંટાળાભર્યું કામ કે વૈતરં
 કર્યા કરનાર (૩) ઘાણી ખેચવા જેવા કામ
 સિવાય બીજી કોઈ ગતાગમ વિનાનો માણસ
 ઘાણીમાં ઘાલીને તેલ કાઢવું, ખીલવું =
 સખતમાં સખત વૈતરં કરાવવું (૨) સખતમાં
 સખત શિક્ષા કરવી (૩) રિખાવવું]

ઘાત પું [સ] ઝટકો, ઘા (૨) નાશ, ખૂન (૩) [ગ]
 'પાવર'(૪)'હિઝી એન્ડ એન એકરપ્રેશન' (૫)
 'ઈન્વોલ્યૂશન'(૬)(ત, ?)સ્ત્રીં અકાળ મૃત્યુની
 ઘાટી [-જવી = મરતા બચવું] ૦૬ વિં મોત
 નિપળવે એક, નાશકંદ્ર[ગ] 'મોલ્યુલસ' ૦કી
 વિં ખૂની(૨)કૂર, નિર્દય ૦ચ દ્ર પું (ન્યો)
 નુકસાન કરે તેવા ઘરનો ચદ્ર ૦તિથિ સ્ત્રીં,
 ૦દિવસ પું (ન્યો) નુકસાન કરે એવી તિથિ
 ૦નક્ષત્ર નં (ન્યો) નુકસાન કરે તેવું નક્ષત્ર

૦મકાશકે પુ. 'એકસ્થાનન્' (ગ.) ૦વાર
પુ. ધાતતિથિ ૦વિધિ પુ. સ્ત્રી. (ગ.) 'ઇન્વો-
લ્યૂશન' ૦સ્થાન નં ૨મશાન(૨)કંતલખાનુ
(૩) વધસ્થાન (૪) [નયો] વુકસાન કરે તેવુ
ગ્રહાદિનુ સ્થાન -તારૌહ પુ. [+ આરોહ]
(ગ.) 'એસેન્ડિંગ એર્ડર' -તાવરૌહ પુ.
[+ અવરોહ] 'ડિસેન્ડિંગ એર્ડર' (ગ)
-તિની વિ. સ્ત્રી. [સ.] હત્યારી, ધાતકી -તી
વિ. [સ.] હત્યા -ખૂન કરનારો (૨) પુ.
કસાઈ -વુક વિ. [સ.] ધાતકી

ધાતેલ, ધાપહાણુ, ધાખાજરિયુ લુઓ 'ધા'મા
ધાગ્રીય નં એક છોડ

ધામ પુ. [સ. વર્મ, પ્રા વર્મ] તાપ (૨)
ઉકળાટ, બકારો (૩) પરસેવો (-થવો; હોવો)

ધામચ (-છ, -ટ) વિ. ['વામ' ઉપરથી, સરં
ન ધામટ-ડ, હિં ધામટ] પસીનાથી ગડ
થયેલુ (૨) નં પરસેવો (૩) [સરં મ ધામટ]
તડમા થઈને વહાણમા ભગયેલુ પાણી

ધામતટ્ટી સ્ત્રી. [લુઓ 'ધામચ' (૩)] વહાણમાં
પેસતા ધામચની ટૂંકી [ધામ થવો]

ધામયું અંકિં ['વામ' પરથી; સરંમ ધામેળો]
ધાયક વિ. + [સં. વાતક, પ્રા ધાયગ] ધાતક

ધાયડમલ (-લ્લ) વિ. [પ્રા. ધાયગ = હિંસક
+ મલ પરથી ?] પહેલવાન, શરવીર

ધાયપાત પુ. [સરં મ] એક ભતનો રેસા-
દાર છોડ [(ધાયપાત ને આ એક ?)]

ધાયમારી સ્ત્રી. [સરં મ] એક જાડ (૧)
ધાયલ વિ. [હિં, 'વા' ઉપરથી, સરંમ ધાયાલ]
જખમી (૨) [લા] કામ કે પ્રેમથી પીડિત

ધાયાંખૂડયાં, ધાયાંપડધાયાં વિ. કંમેતે મરેલા
(૨) નં ૫૦ વં ધવાયા, ખૂડવા વગેરેથી

કંમેતે મરેલા માણસ

ધાયો વિ. પુ. ['વા' ઉપરથી] ધાયલ થયેલો
(૨) વાયલ થવાથી મરી ગયેલો (૩) પુ.

[પ્રા ધાયગ, -ય = ધાતક ?] હિલ પર અસર
કરે એવુ માર્મિક લખાણ (૪) [સં વાત]

કાગળનો ધા

ધારણુ નં [પ્રા.] ઘોર નિદ્રા (૨) ઊવથી
ઘોરવુ તે (૩) ઊવ લાવે એવુ ઔષધ

[નાંખણું = ઊવમા પડી જાય તેમ (ઔષધથી)
કરવું]

ધારી સ્ત્રી. [દે. ધારિયા] એક મીઠાઈ (૨)
અહ ક મગની દાળવુ વડુ (૩) ચોટલીની

ચારે બાજુએ રાખેલા કેશવું ચકરડુ (૪)
પાણીમા છત્તી ઠીકરી મારવાથી પાણીમા

થતુ ચકરડુ ૦પૂરી સ્ત્રી. ધારી
ધારું નં ['વા' ઉપરથી ?] રોગથી શરીરમા

પડેલુ નાર [-પડણું = નાર થવું] (૨)
[કા] ઘેરીનુ અચ્ચુ

ધાલ (લ.) સ્ત્રી. સાથે જમવા ખેડેલાઓની હાર-
ઓળ (૨) તેમનો આખો સમૂહ (૩) ['વાલવુ'

ઉપરથી, સરં મ] વુકસાન, ખાધ [-ઊંઠવી =
પકિત જમી પરવારવી -પરવી, -ખેસવી

= જમનારની પકિત પડવી] ૦ખાદ (-ધ)
સ્ત્રી. લુઓ ઘલાત ંધુસેડ સ્ત્રી.,

૦ધૂસણુ નં કાઢવાલ ૦મેલ સ્ત્રી. ['વાલવુ'
+ 'મેલવુ'] કાઢવાલ, ગડખડસડખડ (૨)

પચાત, ધમાલ (૩) ખટપટ, પ્રપચ ૦મેલિયું
વિ. ઘાલમેલ કરે એવુ [ટવાળિયો.

ધાલણુદાસ પું. લેકોના નાણા ઘાલી જનારો;
ધાલણું સં કિં [પ્રા. ઘલ્લ] ખોસવુ, અદર

મૂકવુ (૨) પહેરવુ (૩) [લા] નાણા ખાઈ
જવા (૪) બગાડવુ, પાયમાલ કરવુ ઉદાં

ધર ઘાલવુ (૫) પ્રસંગે ભેટ તરીકે પહેરાવવુ.
ઉદાં 'મે કન્યાની કોટમા અછોડા ઘાલ્યો'

(૫) અદર નાખવા - મૂકવાની રીત સૂચવનાર
સહાયકારી ક્રિયાપદ સાથે વપરાય છે, જેમ કે,

'ખોસી વાલવુ', 'ચગઢી વાલવુ'

ધાય પું [સ વાત; પ્રા ધાય] ધા, જખમ
(૨) સમસ્થા

ધાવર નં ઝાકળ (સુ)
ધાવેડી વિ. ચતુર, ચચળ (કા)

ધાસ નં [સ] ખડ, ચાર [-કાપણું = નકાસું,
લેખામા ન લેવા જેવુ, તુચ્છ કામ કરવુ,

ફાગટ મહેનત કરવી. -ખાણું = પશુ પેટે
વર્તવુ, માણસની ગણનામા ન રહેવુ -ચવ

હાવણું = અપમાનિત કરવું] (૨) સ્ત્રી. [પ્રા, સ
ઘર્ષ] ઘસારો (૩) ખોટ, ઘટ [-કાપવી =

૪૪

ઘટના ખટલામા કઈ મનરે લેવું -ખાખી = ખોટ ખાખી -જખી, પહખી, હાગખી = ઘટ ચાવખી, વસારો પડવો] ંચારો. પું ઠોરતુ ઘાસ, ચારો વગેરે ંદાણો પું ઘાસ અને દાણો (પશુઓને ખવાડવાનો) (૨) તેવા ઘાસ અને દાણારૂપે લેવાતી ખંડણી ંપૂંએ પું કચરોપૂંએ, વાસીડું.

ધાસણી સ્ત્રી, ['ધાસલુ' (ધસાલુ) ઉપરથી ? સ કાસુ = ખાસલુ ઉપરથી ?] ક્ષયરોગ ધાસતેલ નં [ઈ ગેસ + તેલ] ગ્યાસતેલ, ધાસલેટ ધાસલેટ નં [સરં મ, 'ધાસતેલ' પરથી] બાળવાનું એક ખનીજ પ્રવાહી, ગ્યાસતેલ -ટિયુ વિં [લા.] હલકા પ્રકારનું -ટિયો પું ધાસલેટ વેચનારો (૨) [લા.] દારૂડિયો ધાસલું સંકિં [પ્રા ઘાસ, સ છૂ, સરં મ વાસળે] ભુઓ ધસલુ (૨) અંકિં ંધસાલુ [ધારી ધૂટું = ઘસાર્ધ ધૂટુ (૨) કામ કરી ધૂટું] [ભગેલુ

ધાસાણું વિં ['ધાસ' પરથી] ધાસવાણું, ધાસ ધામિયું વિં ['ધાસ' ઉપરથી] જેમા ધાસ નીખજતુ હોય તેલુ (૨) ધાસમાથી ઉત્પન્ન થતુ (૩) [લા.] સત્ત્વ વગરનું, હલકું (જેમ કે, ધાસિયુ ધી, સોતુ) (૪) નં એક પક્ષી ધાસિયો પું ['ધાસ' ઉપરથી] સાથરો, ધાસનો ખયરો (૨) ધાસ કાપનારો (૩) ભુઓ 'ગાશિયો' ધાસે (-સો) ટિયું નં ['ધાસલુ' ઉપરથી] ધરમા પહેરવાની (સામાન્ય) ચૂડી

ધાંધરડું (૦) અંકિં [રવં] ભારે ઘાટો કાઢીને — ખૂમ રોલુ (૨) આરડલુ (જેમ કે પાડીતુ) (૩) [લા.] મોટું અવાજ બોલલુ

ધાંધરી (૦) સ્ત્રી એક ભતતુ વાણુ ધાંધલું (૦) નં ઓવારણુ (ઉદાં ધાધલા લેવા) (૨) [અપ ધંવલ = ગભરાટ ?] ગાડા જેલુ આચરણુ (ઉદાં ધાધલા કાઢવા)

ધાંધું (૦) વિં [અપ ધંવલ પરથી ?] (કા.) ઉતાવળુ (૨) ગભરાયેલુ

ધાંચ (અંચ.) સ્ત્રી ['ચૂચ' કે 'ખાચ' ઉપરથી] ચીલામા પડેલો ખાડો, ખાડો (૨) ચૂચ, મુશ્કેલી ધાંચી (૦) વિં [દે ઘાળ (ધાણી) + ચી (વાળો) - કા]

અથવા દે વચ્ચિય] ધાણી ચલાવી તેલ કાઢવાનો ને તે ચા દૂધ વેચવાનો ધંબો કરતી ન્યાતનુ (૨) પું તે ન્યાતનો માણસ. [-ખૂટવો = દીવામાં તેલ ખૂટલુ -ની ધાણી જેલું = ખૂખ મેલુ, ચીકટ -ની ધાણીએ ભેડાડું = કટાળા ભરેલા વૈતરામા ભેડાલુ -નો ખળદ = કટાળાભર્યું એકનુ એક કામ ફટનારો (૨) મૂર્ખ માણસ] -ચણુ સ્ત્રી ધાંચી સ્ત્રી ધાંચો (૦) પું વાસકેડો, ટોપલા, સાઠહી વગેરે ખનાવનાર (૨) ધાચી (રીસ કે તિરકારમા) ધાંટી (૦) સ્ત્રી ંધાટા કે કંઠની -પડજીભની જગા, હૈડિયો (૨) અવાજ; સર (૩) ઘાટ, બે પર્વતની ડે હુગરાની વચ્ચેનો સાકડો રસ્તો (૪) [લા.] મુશ્કેલીનો-ખારીક સમય (પ) હુકત, અડચણ [-આવખી, પહખી = મુશ્કેલીનો ખારીક સમય આવવો. હરકન આવખી -ફૂટખી = ભુવાની આવખી (૨) ઘાત આવખી (૩) મુશ્કેલી આવખી]

ધાંટી ધૂટી (૦) સ્ત્રી [ધાટી + ધૂટી] આટી ધૂટી-વાળો માર્ગ (૨) [લા.] મુશ્કેલી કે મુશ્કેલીનો સમય ધાંટો (૦) પું [સ. ઘટ = બોલલુ] કંઠ, સાઠ (૨) મોટો સાઠ, ખૂમ (૩) ખિલધીને કાઢેલો સાઠ (૪) [ભુઓ ઘાટ] મોટી ઘાટી-હુગરાળ રસ્તો. [-ઊધડવો = સારો સ્પષ્ટ સાઠ નીકળવો -કાઢવો = તાણીને મોટેથી બોલલુ (૨) ઠપકો દેવો, ધમકાવવું -નીકળવો = અવાજ નીકળવો -ખૂલવો = ઘાટો ઊધડવો -પાડવો = ખૂમ પાડીને બોલાવલુ (૨) ખિલલુ, ધમકાવલુ -ખેસવો = સાઠ ભડો-ચોધરો થવો, ગળાએ કામ ન કરવું] -ટાધાંટ સ્ત્રી ખૂમાખૂમ ધાંસી (૦) સ્ત્રી (કા.) ખોરડી વગેરે કાટાળી વન-સ્પતિનો ઢગલો

ધિમેલ સ્ત્રી [સ ઘટેલી ?] એક ભતતુ લાલ રંગનું મ કાડાની ભતતુ જીવડું

ધિયાળ વિં, ધિયો પું ભુઓ 'ધી'મા

ધિલેરી નં એક પક્ષી

ધિલેડી સ્ત્રી ભુઓ ઘલેડી -ડું નં ઘિલેડીનું ઢળ-ઘલેડું [કર્મણિ ને પ્રેરક

ધિસાવું અંકિં, -વડું સંકિં, 'ધીસલુ'નું

ધિસોડી સ્ત્રીં વૃચિનો વેલો. -હું નં વૃચિં
ધિરમો. પું ['ધિસાહ' ઉપરથી] એકદમ ભેરથી
પડેલો થસરકો (-દેવો, -પડવો, -મારવો)
ધી નં [સં છત, પ્રા વિમ્] જૂન, વૃષ [-હૃષ્યું
તો ખીચડીમાં = દેખીતું હુકસાન છતાં સર-
વાળે તેનો કાયદો જ થઈ રહેવો. બળતામાં ધી
હોમહું = ચાલુ ઉચ્છેરણીમાં વધુ કારણ ઉમેરતું]
-ધિયાળ વિં વધારે ધી આપે એવું (ઠોર -
ગાયલે સ) -ધિચો પું ધી વેચનારો ઠંકાંટો
પું ન્યા ધી ભેખાતું, વેચાતું હોય એ જગા,
ધીતુ બનર ઠંકળાં નં બંબંબંબી અને કળા
(૨) [લા] ભારે લાલ ઝગળણી સ્ત્રીં ધી
વગેરે ગાળવાની ઝીણી ગળણી ઠંચોપડ નં
ધી ને તેવો ચીકટ પદાર્થ. ઠંતાવણી સ્ત્રીં
માખણ તાવવા માટેનું વાસણ. ઠંતેલુ નં
પોચણીના મૂળમાં થતી ગાઠ (?)

ધીચ વિં ભુચો ગીચ -ચોધીચ વિં ગીચો-
ગીચ. ખીચોખીચ

ધીમ પું વહેમ, શકા [કા] (૨) સ્ત્રીં [સ
ગ્રીમ્, પ્રા. વિં] હોળી પછીને દિવસે કરવામાં
આવતી એક ક્રિયા

ધીસ સ્ત્રીં [ફા ગત્] રેન (૨) [સ. ગ્રીમ્,
પ્રા વિંસુ પરથી ?] હોળીનો વરઘોડો (૩)
['ધીસહ' ઉપરથી] માર, ઠોક (૪) ['ધિસાહ'
ઉપરથી] ધિસો (૫) ભુચોગીસ [ધીસનો
વરરાત્રી = મસ્કગીતુ માર્ત્ત ધીસ મારવી =
ચોરી કરવી -પડવી = કાવણ, લાલ થવો (૨)
હુકસાન થવું; પાહું પડવું (૩) માર પડવો]

ધીસરું નં ધૂસરું [જેસલો
ધીસહું નં ['ધીસાહ' ઉપરથી] ભુચો ગીસહું,
ધીસહું સં કિં [સ ઘૃષ્? મ વિસળે] ધુમ્મા
લગાવવા, ધીખણ, ઠોકણ (૨) [સરં હિં.
વિસના] ધસહું [કન્નિયો (૩) ધમાચકડી
ધીસાધીસ સ્ત્રીં ['ધીસહ' પરથી] ઠોક ઠોક (૨)
ધીંધ, ઠર સ્ત્રીં મોહું, સેકડોતુ ટોણ
ધીંસરું નં જેંસલો, ધીસર

ધુધરવટ સ્ત્રીં [ધૂધરી + વૃત્તિ] ધાવગના ઘેરની
નીચેની ધૂધરીઓવાળી ઝૂલ (૨) પું ઝૂલ
પર ધૂધરીઓની હાર હોય એવો ધાધરો

ધુધરાવણું સં કિં [રવં] 'ધૂધરણું', 'ધૂધરાણું'
પ્રેરક

ધુધવાવણું સં કિં [રવં] 'ધૂધવણું' પ્રેરક
ધુધરિયાણું વિં ધૂધરીઓવાળું
ધુધવાટ (-ટો), ધુધાટ પું ધૂધવણું તે
ધુધાર પું + ધૂધરો, ધૂધરી
ધુધરો પું ભુચો ધુમ્મો
ધુણ પું [સ] લાકડું કોરી ખાનારો એક કીટો.

-ભુધાર પું ભુણના કોરવાથી લાકડામાં
અથવા પોથીના પાનામાં પડેલો અક્ષર જેવો
આકાર -ભુધારન્યાય પું ભુણાક્ષરની
જેમ વગર ધરદે બનાવ બનેલો તે

ધુમહાવણું સં કિં 'ધૂમહણું' પ્રેરક
ધુમરહણું સં કિં ધુમરહી ખવહાવવી
ધુમરહિયો પું ['ધુમરહી' ઉપરથી] ગોપીને
વેશે ઘેર ઘેર ભિક્ષા માટે ફરતો સાધુ
ધુમરહી સ્ત્રીં ['ધૂમણ' ઉપરથી] ચકાકારે ફરવું-
નાચવું તે, ફૂફડી (૨) ફેર, ચક્કર (૩) પકડનારને
ચુકાવી દેવા ધૂમી જણ-કરી જણ તે (૪)
હીચોળણ તે

ધુમરાઈ સ્ત્રીં ['ધૂમરાણ' ઉપરથી] મગફળી, ગર્વ
ધુમરાવણું સં કિં 'ધૂમરાણું' પ્રેરક
ધુમાવણું સં કિં, ધુમાણું અં કિં 'ધૂમણું' પ્રેરક
પ્રેરક ને ભાવે

ધુમ્મર સ્ત્રીં ['ધૂમણ' ઉપરથી] ચક્રચૂક
ધુમ્મો પું [રવં] ગુમ્મો, ધીખકો, મુકો
ધુરકાવણું સં કિં 'ધૂરકણું' પ્રેરક
ધુરકિયું નં ['ધૂરકણ' ઉપરથી] ધૂરકવાનો
અવાજ (૨) છાછિયું, ગુરસાનો ખોલ (-કરણું)
ધુરધુર અં [સ, રવં] -રાટ પું તેવો અવાજ
ધુરણું અં કિં [સ. ધૂર] ધૂરકણ, ભસણ
ધુવહ પું, નં [સ ધૂક, પ્રા. ધૂજ, સગં મ.
ધુવહ] રાત્રે જ દેખી શકતું એક પક્ષી
ધુસણિયું વિં ['ધૂસણ' ઉપરથી] ગમે તેમ
કરીને ધૂસનારું, તેવા રવલાવણ
ધુસપુમ અં (૨) સ્ત્રીં [રવં] માહોમાહે ગુપચુપ
ધીમી વાનો કન્વી તે, ગુસપુસ
ધુસાહવું સં કિં ['ધૂસણ' ઉપરથી] પેસાહવું,
દાખલ કરવું (વગર અંચે કે હકે)

ધુસાવું અં કિં, -નું સં કિં 'ધૂસવું'નું
લાવે ને પ્રેરક

ધુમટ પું [ફા. ગુવટ] દેરા અથવા મકાન
ઉપરનું છત્તાકાર ધાણું, ગુબજ (૨) ધુમટ
નીચેનો દેરાનો અદરનો લાગ

ધૂક નં [સ] ધુવડ

ધૂધર સ્ત્રીં જુઓ ધૂધરી (૫) ઠમાળ સ્ત્રીં
(બળદને કાઢે બાધવાની) ધૂધરાની માળા

ધૂધરવું અંકિં ['ધૂધર' ઉપરથી] ફૂલીને મોટા
થવું; પાકવું (જેમ કે સૈયડનું)

ધૂધરાવું અં કિં ['ધૂધરો' ઉપરથી] ગુરસાથી
ડોળા કાઢવા

ધૂધરી સ્ત્રીં [સ ધર્વરી] ધાતુના પતરાની પોલી
ખાણખાણતી ગોળી (૨) સ્ત્રીઓના હાથનું
ધુધરિયાણું એક ધરેણું (૩) એક રમકડું,
નાનો ધૂધરો (૪) [સરં મ ગુગરી] બાંદેલી
નર-બાજરી વગેરે [-બાધવી = નરબાજરી
બાધવી ધૂધરીઓ લટકવી = પહેરેલાકાદિલા
કપડાની ચી દડીઓ ધૂધરીઓ લટકે તેમ ફરફર
થવી (કટાક્ષમા)] -રો પું અદર કાકરા
જેવી વસ્તુ જરીને કરેલો ખખડ તેવો ધાતુ
વગેરેના પોલો ગોળો (૨) તેવું એક રમકડું
(૩) એક મીઠાઈ (૪) ધૂધરીઓના ઝૂમખો
(૫) ઢાળ પાડવા માટે પલાળીને સૂકવેલું કંઠોળ
(૬) ચૂનો બનાવવા માટે પકવેલા મરડિયા
(૭) [ચ] વછોણાનો ઢાંડો ધૂધરા જેવા જે
ઘાટમા ફરે છે, ને જે ગોળીને મોઢે ગોઠવાય
છે તે ગોળ ઘાટ. [ધૂધરા જેવું = સુંદર, મજેનું
(૨) ગમતી (૩) બોલકણ ધૂધરા બાંધવા
= નાચવું (૨) નિર્લજ થવું ધૂધરા સુકાવવા
કે ચૂકવા = ધૂધરીઓની શોભા કરવી ધૂધરા
બનવું = રમકડા જેવા થવું (૨) ખુશખુશાલ
થવું (૩) વશ થઈ રહેવું (સ્ત્રીને)]

ધૂધવવું અં કિં [રવં] 'ધૂ' એવો અવાજ
કરવો (૨) ગર્જવું

ધૂધવાવું અં કિં ધૂ ધૂ અવાજ થવો

ધૂધુ અં [રવં] (રેલગાડી, સમુદ્ર વગેરેનો રવ)

ધૂડ પું, નં જુઓ ધુવડ

ધૂણિયો પું દગડો

ધૂનો પું ખાઈ (કા)

ધૂમ અં [ફા. ગુમ, પ્રા. ગુમ્મ] (તકં માં)

ગરક-લીન (૨) [નશાથી] ચકચૂર - ખેલાન

ધૂમચી સ્ત્રીં ['ધૂમવ' ઉપરથી] ધુમરડી, ચકાકારે
ફરી વળવું તે [જથો, સમૂહ

ધૂમચો પું [ફા ગુવહ = પાંદડીઓના જથો]

ધૂમટ પું [સરં મ ધુમટ] જુઓ ધુમટ.

-ટી સ્ત્રીં ધુમટ જેવી નાની આકૃતિ (૨)

[લા] માથું અને પીઠ ન પલળે એવી વાસ

કે વાસની ચીપો વગેરેની બનાવેલી બોચલા

જેવી છત્રી

ધૂમરો પું [સરં હિં ધુમરો] ધૂધટ. [-કરવો,

ખેંચવો, તાણવો, વાળવો = માથા ઉપરનો

સાલ્લાનો લાગ આગળ ખેચી, લાજકાઢવી]

ધૂમડવું સં કિં ['ધૂમવ' ઉપરથી] હાંચીળવું

(૨) ચકર ચકર ફેરવવું

ધૂમડાવું અંકિં 'ધૂમડવું'નું કમણિ

ધૂમડી(-ણી) સ્ત્રીં ['ધૂમવ' ઉપરથી, પ્રા

ગુમ્મણ] ધુમરડી -ણ નં ધૂમવ કે હોચવું તે

ધૂમરાવવું અં કિં ['ધૂમવ' ઉપરથી] રીસમાં

મો ચડવું, ધૂધવાવું (૨) ધૂમરી ખાવી (૩)

વરસાદનું ચડી આવવું (૪) હોળાણવું

ધૂમરી સ્ત્રીં ['ધૂમવ' ઉપરથી] વમળ, ભમરો

(૨) ધૂમડી, ધુમરડી (૩) તોર કે અભિમાનમા

(મદની પેઠે) આખો ચકળવકળ થવી.

[-આવવી = (પીણીમા) વમળ ચડવો

-ખાવી = (આખોતું) તોરમા ચકળવકળ થવું

(૨) ધુમરડી ખાવી, ચકર ફરવું]

ધૂમવું અં કિં [સિં ધૂર્ણ, પ્રા ગુમ્મ] ગોળ ફરવું

(૨) રખડવું (૩) [લા] મોટો કારભાર કરવો;

મહાલવું (૪) મર્યા રહેવું [દોહધામ

ધૂમાધૂમ(-મી) સ્ત્રીં ['ધૂમવ' ઉપરથી] હરફર,

ધૂરકવું અંકિં [દે. ધુરુક્ક, (૨૧૦)] ધુરધુર

કરવું (૨) જોરથી ભસવું (૩) [લા]

ગુરસામાં ઘાટો પાડવો; તડકવું

ધૂરકાધૂરકી સ્ત્રીં સામસામે ધૂરકવું તે

ધૂરકાવું અં કિં ('ધૂરકવું'નું લાવે) ધૂરકવાની

ક્રિયા થવી

ધૂણીયમાન વિં [સ.] ચકાકારે ધૂમટ

ધૂલર, -રું નં, -રે. પુ. બુઓ 'ગૂલરમા
ધૂમ પુ. [સ ગુહાશય ? સરં હિં, મ] ઉંદર, કાળ
ધૂમણુ નં ધૂસતુ તે, વગર હકનો પ્રવેશ (૨)
વિં વૂસણિયુ

ધૂસતું અં કિં [દે ઘુસિણિઅ = ગવેધેલુ;
શેધેલુ પગ્થી ? સરં મ. ઘુસળેં, હિં ઘુસના]
નેરથી કે ગમે તેમ કરી પેસી જવું [ધૂસી
જતું = ભેગથી, વગર હકે કે ગમે તેમ કરીને
દાખલ થઈ જતું.]

ધૂસિયું નં ['વૂસ' = ઉદર] ઉદગિયુ
ધૂસિયું મધ નં ['વૂસતુ' ઉપરથી] (આડવગેરેની
ખખોલમા ધૂસાને બાધેલા મત્રપૂડાનું) એક
જાનની ઝીણી માખોએ બનાવેલું મધ
ધૂઘટ (-ટો) પુ. [હિં] ધૂમટો, સ્ત્રીઓ મો પર
કપડું ઢાકે છે તે

ધૂટ પું [કે ઘુટ, પ્રા ઘોટ્ટ] ધૂટડો (૨) વાટો,
૦૪ (૩) સ્ત્રીં (૮વતુ) ધૂટાણુ - ગૂગળાણુ તે.
[-ભરની = ગૂગળાણુ] ઠોડો પું ગળા વાટે
એકી વખતે ઊતરી રાકે તેટલો પ્રવાંહી પદાર્થ
ધૂટડે ધૂટડે = ધીમે ધીમે, એક પછી એક
ધૂટડાથી ધૂટડો ઊતરવો = ધૂટડો ગળા-
માથી નીચે જવો (૨) સમજવું, ગળે ઊતરવું
-ભરવો = ધૂટડા જેટલું મોટા લેવું - પીકું.]

ધૂટણુ, -ણિયું નં [સ ઘુટ] ઢીચણુ. [ધૂટણે
(-ણિયે) પડણું = બાળકે ઢીચણુ વડે ચાલવું
(૨) [લા] પગે લાગવું (૩) કરગરવું ધૂટણિયાં
ભરવાં = બાળકે ઢીચણુ વડે ચાલવું.
-ભાંગવાં, ભાંગી જવાં = પગ નગમ થઈ
જવા, (કામમા) પાછા પડવું - હારવું - ભાંગી
નાંખવાં = હરાવવું, પાછું પાડી ફેરવું]

ધૂટણું સંકિં [સરં હિં ઘોટના, મ ઘોટળેં, કે
ઘુટના = વાસણ પર પડેલું] ધાણુ ધસવાનો
પથર] કસોટવું, પીસવું (૨) ઝેરવું, રોધવું (આસને)
(૩) અભ્યાસથી - પુનઃગવત નથી પાકું કરવું
ઉઠાં અક્ષર ધૂટવા, રાગ ધૂટવો

ધૂટાણું અં કિં, -વણું સં કિં 'ધૂટણું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

ધૂટી સ્ત્રીં પગની પાટલી અને નળાને ભેડનાર
સાધા આગળનું હાડકું (૨) ['ધૂટણું' ઉપરથી,

સરં મ ઘુટી, હિં ઘુટી] ગળથૂથી (૩) [સરં
'ધાટી'] ગૂચવણ, ભરાઈ પડાય એવી મુશ્કેલી
ધૂટો પુ. ['ધૂટણું' ઉપરથી] ધૂટીને બનાવેલો
લોહો (૨) ધૂટવાનું - લસોટવાનું સાધન (૩)
ધૂટવાથી આવેલો ઓપ

ધૂણા સ્ત્રીં [સં.] નિરસકાર (૨) દયા, અનુકંપા
ધૂત નં [સં] ધી

ઘેધૂર વિં મરત, ચક્રચૂર

ઘેડું નં જેના શરીર ઉપર ઊન થાય છે તે
પ્રાણી [ઘેટાંનું ટોણું = ગાડરિયો પ્રવાહ.
ઘેટાં બકરાં = સામે ન થાય તેવા ગરીબ
પ્રાણી.] - ટી સ્ત્રીં ઘેટાની માદા - ટો પું
ઘેટાનો નર [ઢોચકું

ઘેડ સ્ત્રીં ['ઘેડો' ઉપરથી ?] નાનો ઘડો, લોહ,
ઘેન (ઘે) નં [અ ચૈત] નશો, ક્રેક, સુરતી (૨)
મદ, અભિમાન [-ઊતરણું = નશો કે મદ
જવો - ચડણું = નશાની અસર થવી - માં
પડણું = નશા કે સુસ્તીને વશ થવું]

ઘેખ (-વ) ર, -રું નં [સં. ઘૂતપૂર, કે ઘેઝ (-વ) ર]
એક વાની - પકવાન. -રિયું વિં ઘેખરના
જેવું સ્વાદિષ્ટ

ઘેર (ઘે) અં ['ધર' પરથી] ઘરે, ઘરમા, ઘર
તરફ. [(ને) ઘેર ઊઠવી = ની અછત કે
તાણ પડવી (૨) ખર્ચના ગોદા કે નુકસાનમા
પડવું; -ને ઘેર ખેસવી (જેમ કે 'આમા તો
એને ફા. ૧૦૦ને ઘેર ઊઠી'). -કરણું = (દીવો)
ઓલવવો - રાણો કરવો. -કાંટા પડવા = ઘર
ઉત્તમ થવું, નિર્વેશ જવું - ગોળી ખેસવી
= નુકસાન થવું - જણું = (દીવો) ઓલવવો
(૨) કાઈ કામ કે કશામાથી ખસવું, ટળવું,
વચ્ચેથી હટવું, એવા લાવમા જેમ કે, ન
ફાવે તો જાય ઘેર - તાણું દેવાણું = ઘર સત્યા-
નાશ કે નિસતાન જવું (૨) ઘર પર ટાચ
આવવી - ખેડાં = ઘર બહાર કે દૂર પરગામ
કયાય ગયા (વિના, ઘરઆગળે (૨) [લા] વગર
ખાસ મહેનતે, સહેજે - ખેડાં ગંગા
(આવવી, થવી) = સહેજે - અનાયાસે મોટો
લાલ (-ને) ઘેર ખેસવી = નો ગોદા કે
નુકસાન આવવું (૨) (સ્ત્રીએ ની સાથે)

છે તે [-કાઢવો = ઘટો કાઢવો; મોટીથી
ખેલવું -કાઢવો = ગળેથી પકડવું, ટોટો
પકડવો -તાણવો = સાદ એથીને ગાવું
-પકડવો = જુઓ ધોધરો ઝાલવો ધોધરે
ખાઝવું = ગળું પકડવું (૨) ન લાવવું ધોધરે
સિ દૂર દેવું = ઘાટો ખેસી નય એમ કરવું
(૨) બહુ ન ખોલે તેવું કરવું] [અટક
ધોધારી વિં ધોધા બઢરવું-નરકવું (૨) પું
ધોધો વિં પું [મરં મ. ઘોગ્યા] અભણ,
મૂર્ખ માણસ (૨) પું [?] સાપ (૩)
મોમાથુ ઢકાય એમ ઓઢવું તે, ધ'ધોલિયું
(-કરવો)

ધોધોઈ નં એક પક્ષી
ધોધોરાણો પું જુઓ ધોધરરાણો
ધોચ સ્ત્રીં ['વચ્ચ' -રવં] ધોચવું -ધોચાવું
તે, ધોચાયાની અસર ંપરોણી સ્ત્રીં,
ંપરોણો પું જુઓ ધોચપરોણો.
ધોચવું અંકિં ધોચવું, ભોંકવું ધોચી ઘાલવું,
દેવું = ઝટ ખોસવું, ભોંકવું, પેસાડવું કે ઘાલવું
ધોટ પું [દે વુટ, પ્રા વોટ્ટ] ઘૂટડો
ધોટક પું [સં] ધોડો
ધોડાદામણ અં વારાદસ્તી
ધોડદોડ (દો) ['ધોડો' + 'દોડવું'] ધોડાઓની
દોડવાની હરીફાઈ (૨) એને માટેનું મેદાન
અથવા રસ્તો [પલટણ
ધોડપલટણ સ્ત્રીં [ધોડા + પલટણ] ધોડેસવારની
ધોડમાત સ્ત્રીં [ધોડો + માત] શેતરજ માં રાજ
ધોડાની ગેહથી માત યાય તે [મેવાણ
ધોડમુખું વિં [ધોડો + મુખ] ધોડાના જેવા
ધોડવહેલ (વહે) સ્ત્રીં [ધોડો + વહેલ] ધોડા
જોડવાની વહેલ, ધોડાગાડી [ગાડી
ધોડાગાડી સ્ત્રીં [ધોડો + ગાડી] ધોડાવડે ખે ચાતી
ધોડાગાંઠ (ં) સ્ત્રીં એવડી સૈડકાગાંઠ
[-નાળવી, પાડવી, પડવી ઇં સાથે પ્રયોગ]
(૨) શેતરજમા ખે ધોડાને એકમેકના જોરમા
રાખવા તે [એક બ્રિટિશ સિકો
ધોડાગીની સ્ત્રીં ધોડાની છાપવાળી ગીની, સોનાનો
ધોડાઘાટડી સ્ત્રીં ધોડે ખેડેલી કન્યાને વર તરદથી
માથે ઓઢાડાતી ચૂઢી

ધોડાધામ પું ધોડાને ખાવાનું એક ખાસ ઘાસ
ધોડાચડ(-ઢ) પું ધોડે ચડનારો -વર(૨) સવાર
ધોડાચિયો પું એક જાતનું ઘાસ
ધોડાપૂર નં ધોડાની જેમ એકદમ ધસી આવવું
મોટું પૂર (૨) અં તેની જેમ, જોશથી
ધોડામૂઈ સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ, ઔષધિ
ધોડાર (૨,) સ્ત્રીં [ધોડું + સ. અગાર] ધોડા
ખાધવાની જગા, તળેલો -રિયો પું ધોડારની
સાફસૂદ રાખનારો, ઠાણિયો
ધોડાલિયું નં વાસની ચીપમાથી બનાવેલું
એક વાળું [વનસ્પતિ -ઔષધિ
ધોડાવજ સ્ત્રીં [સરં હિં વોડાવજ, મ] એક
ધોડાસમેરવો પું એક ઝાડ
ધોડાસર (૨, ?) સ્ત્રીં [સરં મ વોડસાઠ,
વોડગાઠા, વોડસર] ધોડાર
ધોડાસૂત નં એક વનસ્પતિ
ધોડિયાટ પું ['ધોડી' ઉપરથી] મોલને
ટેકવવાનું નિકોણિયું
ધોડિયું નં ['ધોડી' ઉપરથી] એક જાતનું
પારણું (૨) તાડછાનો દાડો [ધોડિયામાંથી
ઝડપાવું = બાલ્યાવસ્થામાંથી જ લગ્નનું માણું
આવવું ધોડિયું બ'ધાવું = સતત થવી
ધોડિયે ઘર મૂકવું = નાના છોકરા મૂકીને
શુજરી જવું ધોડિયું બાંવડું = ખોયું કે તેનું
કપડું બાંધીને તૈયાર કરવું] -યા ખાતું નં
મોટા કારખાનામા કામ કરતી સ્ત્રીઓના
બાળકો રાખવા કરવાનું ખાતું
ધોડી સ્ત્રીં [સ વોટિકા, પ્રા વોટી] ધોડાની
માદા (૨) જેની ઉપર કોઈ વસ્તુ મુકાય અથવા
ગોઠવાય કે ટગાવાય એવી લાકડા કે ધાતુની
બનાવટ (૩) જેના ટેકો લઈ ચલાય એવી લાકડી
(૪) ઊંચે ચડવાની નિસરણી જેવા પગથિયા
વાળી બનાવટ. [ધોડીએ ચડ(-ઢ)વું = ઘોડી
પર સવારી કરવી (૨) કેંદ્ર કરવો (૩) લહેન્મા
આવવું ધોડી કુદાવવી = ધોડીને ઠેકાવવી
(૨) લાકડીના ટેકાથી ચાલવું, લગડું ચાલવું
-ખેલાવવી = ધોડી પર બેસી તેને નચાવતા
-ફૂંવતા ચલાવવી -ફૂટી કે ઘોડો ફૂટ્યો =
કોને ખબર કે શું થયું ? -ઠાણે આવવી =

ઘોડી ઋતુમા આવવી. -ને ઠાણુ દેણું = ઘોડીને ઘોડો દેખાડવો. -પલાણુ વી = ઘોડી પર સવારી કરવી -પ્રસવી ને વાત પ્રસરી = પાયા વિનાની મોટી ગપ ચાલવી (કાળી) ઘોડી = અરીણ (લીલી) ઘોડી = લાગ (લાલ) ઘોડી = ઠાડ (કાળી, લાલ, કે લીલી) ઘોડીએ ચડણું = નસી કરવો]

ઘોડું નં [સં. ઘોટ(ઠ્ઠ), પ્રા. ઘોઢ(ઠઠ, ઠઠ)] ઘોડો અથવા ઘોડી (૨) નાનું અથવા કુર્બાન ઘોડું; ટુંકું (૩) હથેળ, ઘોડાનો સમૂહ -હેસવાર પું ઘોડા ઉપર સવારી કરનારો માણસ કે સિપાઈ

ઘોડે અં (કા) ગોડે, પેઠે
ઘોડેસવાર પું બુઓ ઘોડું'મા -રી સ્ત્રીં
ઘોડેસવાર થવું તે

ઘોડો પું [બુઓ ઘોડું] સવારીનું એક પશુ, અથ (૨) નદી કે દરિયાનું મોટું મોલુ, લોઢ (૩) ઘોડા જેવા આકારની નદી નકશીદાર ખીટી(૪)ચાપ - કળ (જેમ કે બદ્ધકનો) (૫) મોટી ઘોડી, કોઈ વસ્તુ મૂકવા માટે બનાવેલું ઉમેરું ચોકડું(૬)ચાર પાખડીનું કપાસનું કાણું (૭)અ ગૂંઠાની પાસેની આગળી ઉપર પહેરવાનું એક રૂપાનું ઘરેણું [(વ્યાજના) ઘોડા પર ઘોડા વધવા = વ્યાજનું વ્યાજ ચડવું. -જેણું = ટટાર, મજબૂત. રક્તિવાણું -થાકી જવા = થાકી જવું (૨) હારી જવું, આગળ વધવાની હિમત ન હોવી -દોડાવવા = ખાલી મનોરથ - શેખચલ્લીના વિચાર દોડાવવા -ગાઉ = ખૂબ લાખા લાખા ગાઉ -નહીં પહોંચવા = પગે કંઈ ન કરવું, થાકી જવું(૨)શક્તિ કે ગતિ ન હોવું -બાંધવા = બુઓ ઘોડા દોડાવવા ઘોડા લે ! = બહાર-વઠિયા પકડો(એક ધમકી) ઘોડાવેગે = બહુ ઝડપથી. (-નું) ઘોડું ચડતું હોણું = બુસસામા હોણું, ચડતો ભેશ હોવો ઘોડું દોડણું = ચોચ વખતે કામ દેવું (ઉદા. દશરાએ ઘોડું ન દોડે ત્યારે શું કરવાનું ?) ઘોડું પાડણું = બહુ ખરચ કરી નાખવું (કોઈને) બોલરૂપ થવું ઘોડે ચડણું = આગળ પડવું, અગ્રેસર

થવું(૨)વરરાત્ર થઈ ઘોડા પર બેસવું(૩)ફેલેત થવું(૪) તત્પર થવું ઘોડે ચડીને આવણું = ઉતાવળ કરતા આવણું, (૨) ઇડે ચોક આવણું ઘોડે ચડીને ઊતરણું = મૂર્ખ ઠરવું (૨) પરતાવો કરવો ઘોડે પલાણું નાખવું, માંડણું = ઘોડા પર જીન નાખવું - બાધવું (૨)તૈયારી કરવી, તત્પર થવું(૩) લડવા જવું. ઘોડે બેસણું = ઘોડા ઉપર સવારી કરવી ઘોડે બેસી ગાંસડી માથે મૂકવી = મૂખ જેવું કામ કરવું ઘોડે બેસીને આવણું = બુઓ ઘોડે ચડીને આવણું, ઘોડામ(ગ) ઠવો = મસલત કરવી, ખાનગી ચર્ચા કરવી -ચડાવવો = બદ્ધકની કળ ઊંચી કરવી (૨) ત્રાજવાની દાડીમા કડી ચડાવવી, જેથી કરીને બોણું વતું લેખાય -ભેર પર હોવો = બુસસામા હોણું (૨) શરતમા જીતે એણું હોણું -ઝાડ થવો = ઘોડે પાછલા પગ પર ઊભા થઈ જવું -દેખાડવો (ઘોડીને) = ઘોડા ઘોડીને સંભોગ માટે લેગા કંવા -પાડવો = બદ્ધક દોડવા તેની કળ પાડવી -ફેંકવો = ઘોડો મારી મૂકવો ઘોડો બાંધ !, ઘોડો બાંધી રાખ ! = જરા થોભ, ઉતાવળ ન કર ! -બેસી જવો = થાકી જવું, હારી જવું -મારી મૂકવો = ઘોડો પૂરપાટ દોડાવવો (૨) ઉતાવળે નાસી જવું]

ઘોણિયું નં ઢોલ, બાધુ
ઘોણિયો પું મોટી તાખાની વટલોઈ (કા.)
ઘોનારણું સંકિં (કા) મારણું
ઘોચરુ (ગો) નં ગોતુ બાધવાનો ચૂલો [તિ ઘોણું નં જખમ(૨)કોઈવાતમા નિરર્થક લણણું ઘોર વિં [સં] બિહામણું (૨) કમકમાટી ઉપભવે એણું(૩)ગાઢ, અત્યંત (પોતપોતાની માત્રામા) (જેમ કે નિદ્રા, વન, અધારુ, અજ્ઞાન) ઘોર પું [સરં મ] ઘોર અવાજ કે રણગો(૨) તખૂરા ઇંમા ખરજ સ્વરના તારનો ઘોર અવાજ કે રણગો (૩) (૨.) સ્ત્રીં [ઘોરવું પરધી] ઊધમા નાક બોલવાનો અવાજ. [-બોલાવવી = ઘોરવું, નસદોરા બોલાવવા] ઘોર સ્ત્રીં [ફા ગોર] મહકું દાટવાનો ખાડો,

કખર [-ખોદવી = મહક દાટવાનો ખાડો
ખોદવો(૨) વિનાશની તૈયાગી કરવી - ચણવી =
ધોર ઉપર કખર ચણવી રેન્ને બાધવો.]
ખોદિયો પુ. ધોર ખોદનારો (૨) ધોર ખોદી
મહક કાઢી ખાનાર એક પ્રાણી. (૩) [લા]
હીણુ કામ કરનારો ખોદુ વિ. ધોર ખોદિ
એવુ, વિનાશક

ધોરખર નં ભુઓ ખરગથ ધોરખોદિયો
ધોરખોદું નં ધોર+ખોદવું એક પ્રાણી,
ધોરણુ નં [ધોરવું ઉપરથી] ધોરવુ - ખૂખ
હી ધવું તે (૨) નસકોગ ખોલવા તે, એથી થતો
અવાજ

ધોરવું અંકિં [સ ગુરુ, પ્રા ધોર] (હી ધમા)
નસકોરાથી શબ્દ કરવો (૨) ધસધસાટ હી ધવુ
(૩) ધોગ - અવાજ કરવો [ગજવડું

ધોરવવું સંકિં (અવાજનો) ધોર કરવો,
ધોર'લ(-ભા)વું અંકિં [ધોગ+લાવ ઉપરથી?]

ગોર ભાવુ, વાદળા ચડી આવવા, ધોરાવુ
ધોર ભો પુ. ભુઓ ગોર ભો

ધોરા સ્ત્રીં [સં] રાત્રિ [ને દાહદાહી
ધોરાધોર સ્ત્રીં [ધોર' રવં ઉપરથી] ખૂમાખૂમ
ધોરી વિં [ધોરવું ઉપરથી] હી ઘણથી (૨) પુ.ં

[૧] ઠોરવુ ટોણુ (ચન્વા માટે જતુ આવતુ).
[-છૂટવો = ઠોર ચરવા જવા ધોરથી છૂટવા
(૨) ઠોરને ને માટે છોડવા વખત થવો]

ઘોરો પુ.ં [ધોરાવું ઉપરથી કે 'ધોગ' ઉપરથી?]
(કા) વરસાદનો ધોર ભો (૨) કે કાસ

ઘોલ વિં નરમ. કમતાકાન (કા) [વર, 'ગ્લમ'
ઘોલક(-કી) સ્ત્રીં, -કું નં સાવ નાનુ અધારુ
ઘોલવું નં માછીની જળ નાળી રાખવાનો ચાલલો
ઘોલી સ્ત્રીં બિલોડીનો વેલો

ઘોલું નં બિલોડુ (૨) [લા.] આડખીલી, ડખલ
[-ઘાલવું = ફાસ મારવી, ડખલ કરવી]

ઘોલો પુ.ં ભુઓ ઘોલૈયુ - ઘોલ્લો
ઘોલૈયુ વિં વગરનોતરે જમવા જનાર

ઘોલ્યુ નં ખરસી નહિ કરેલો એવો નાનો બળક
ઘોલ્યુ વિં ઘોલૈયુ [ઘોલ્લા મહાજન બે

પતરાળી = વગર નોતરે આવવુ અને ઉપરથી
તોફાન.] -લ્લો પુ.ં વગર નોતરે જમવા જનાર

માણસ (૨) એક જાતનુ ઘોડિયું
ઘોષ પુ.ં [સ] મોટો ધ્વનિ, અવાજ (૨)
ગોખવુ તે (૩) ઢઢેરો (૪) ગોવાળિયાનુ ગ્હેઠાણુ,
જૂ પડું (૫) [વ્યા] મૃદુ વ્યંજનના ઉચ્ચારણનો
બાધ પ્રયત્ન ંણુ નં, ંણુ સ્ત્રીં જાહેરાત
(૨) ઢઢેરો [-કરવી = જાહેરાત કરવી, ઢઢેરો
પીટવો.] ંવતી વિં સ્ત્રીં ઘોષ-ધ્વનિ કરતી.
ંચંજન પુ.ં [વ્યા] કામળ, મૃદુ વ્યંજન
(ગ, જ, ડ વ, ઝ ધં)

ઘોળ પું ગલરાટ [-ઘાલવો = ગરબડ મચા-
વવી - પડવો = વાવો પડવો]

ઘોળવુ સં કિં [સ ઘોલ્યુ, પ્રા. ઘોલ]
કરતેથી દાખીને નરમ કરવુ (૨) ઓગાળવુ
(૩) મેળવવુ (૪) જોરથી વૂંમડવુ [ઘોળીને
પી જવુ, ઘોળી પીવું = ન ગણજારવું,
ન બદલુ, ન માંડવુ]

ઘોળાઘોળ(-ળી) સ્ત્રીં ખૂખ ઘોળવુ તે (૨)
[લા] મનમાં વિચાર ઘોળાયા કરવો તે, મનની
અનશ્ચિત રિયતિ

ઘોળાવું સં કિં 'ઘોળવું'નું કર્મણિ [ઘોળાયા
કરવું = ઘોળાવોળામો રહેવું, ખોરી થવું (૨)
વાત કે વિચારનું મનમાં આમ તેમ ઘૂંટાયા
ધુમયા કરવું]

ઘોળ્યુ વિં ઘોળેવુ - ઘૂંટેવુ (૨) [કા] બળ્યુ,
મૂઢું (એવા અર્થમાં શાં પ્રં મા) ઉદાં
'ઘોલ્યો ખનાર.'

ઘોકવુ (ઘોં) [ભુઓ 'ઘોચવું'] કાણી કે ગોટો
મારવો (૨) ઘોચવુ

ઘોકો (ઘોં) [ધોકવું ઉપરથી] કાણીનો ગોટો;
ઠોસો (૨) મુઝો [છપડો

ઘોંધા (ઘોં) નં શખના જેવો પાણીમાંનો એક
ઘોંધાટ (ઘોં) પુ.ં [રવં] શોરખકાન, ગરબકાટ

ઘોંચ (ઘોં) સ્ત્રીં ચીલામા પડેલો હીડો ખાડો
(૨) ભોકાવાથી પડેલો ખાડો-ધાકે તેની અસર.

(૩) [લા] નુકસાન [-માં પડવું = ચીલામા
પડી જઈ ધીમી ગતિ થવી, અટવાવુ]
ખરોણો પુ.ં વારે વારે ખરોણો ભોકવો તે.
[-કરવો = વારેવારે ગોદાબ્યા કરવું, -ટોકવું,
-સતાવવું] ંણુ સં કિં ભોકવું, -ચાટવું =

સં કિં વારવા ધોચુ -ચાવું અંકિં
ભોકાવું.

ઘોંટણુ (ઘોં) અં કિં ઘોરવું, ઊઘણુ
(તુચ્છકારમા)

ઘ્ન વિં [સ] હણનારું-નાશ કરનાર (સમાસને

- અતે) ઉદાં શત્રુઘ્ન

ઘ્રાણુ નં [સ] વાસ, ગંવ (૨) નાક. -ભ્રુંદ્રિય
સ્ત્રીં [+દ્રિય] વાસ લેવાની ધ્રિય-નાક.

-તિ સ્ત્રીં [સ] ભ્રુઓ ઘ્રાણ

ઘ્રાણુ સં કિં [સ ઘ્રા] સંઘણુ (૨) ચુંબણુ

૬

હં પું કંઠસ્થાની અનુનાસિક (આ વ્યજનથી
શરૂ થતો શબ્દ નથી તથા આમેય ગુજરાતીમા

તે ઓછો જ દેખાય છે.)

ચ

ચ પું [સં] -તાલુસ્થાની પહેલો વ્યજન (૨)
અં અતે, વળી ંકાર પું ચ અક્ષર કે
ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં છેડે ચકારવાળુ ંચો
પું ચકાર ંવર્ગ પું ચ, છ, જ, ઝ, બં, બં,
એ પાચ તાલુસ્થાની વ્યજનોનો વર્ગ ંવર્ગિય
વિં ચવર્ગને લગતુ

ચક પું [ચિક (તુકી)] ખારણા પર નાખવાનો
સળીઓનો પડદો, જળીદાર અતરપટ.
[-નાખવો=પડદો નાખવો, અતરપટ કરવો
(૨) વેશ્યાનો ધધો કરવો]

ચક પું [સરં હિં] (સ્ત્રીઓનું) એક ધરેણુ

ચક પું [સ ચક્ર, પ્રા. ચક્ક] (કચ્છ) કુહારનો
ચાક (૨) બચક

ચકચક અં [ભ્રુઓ ચકચકવું] ચળકતું હોય
તેમ(૨)[રવં] (ચકલાનો અવાજ કે નકામો
લવારો મૂચવે). ંણુ અંકિં [રવં] 'ચકચક'
એવો અવાજ કરવો (ચકલાએ) (૨) [સ
ચક્; પ્રા ચિકચિકાય] ચળકાટ મારવો;
ઝળકવું -કાટ પું ચળકાટ -કિત વિં
ચકચકતું, ચળકતું (૨) નિર્મળ, સ્વચ્છ

ચકચાર સ્ત્રીં પડપૂછ, ચર્ચા, વાતની ઊહા-
પોહ (૨) તપાસ . [-જગવી=ચર્ચા કે
પૂછપરછ ને ઊહાપોહ થવા, વાતની ભારે
ચોળાચોળ થવી]

ચકચૂર વિં તલ્લીન, ગરક, મસ્ત (જેમ કે,
દાર કે કેકી) (૨) અં [સરં મ, હિં
ચકનાચૂર] ચૂરેચૂર

ચકચૂંચ(-ધ) સ્ત્રીં [ચૂંચવું] ઉપરથી ચૂંચાચૂંચ,

ચોળાચોળ, નકામો ચર્ચા

ચક(-ગ)કોહ(-ળ) પું [સ ચક્ર+કોહ]
પારણા જેવી ડોળીમા ખેસીને ગોળ ફરવાનો
ફાળકો (૨) ફેર, ચકરી (૩) નં એક પક્ષી.
[ચકકોળે ચકવું = ચગડોળમા ખેસી હોયવું
(૨) કેફ ચકવો (૩) ગોટાણુ, ગૂંચવાવું (મન,
વાત) (૪) વખતોવખત મુલતવી રહેવું]

ચકતી સ્ત્રીં નાની ચપટી ગોળ તકતી ંદાર વિં
ચકતું વિં [ચકવું ઉપરથી] સાવધ, સાવચેત(૨)

નં [સ ચક્ર? સર હિ, મ ચકતી] ગોળ કે
ખૂણાદાર ચોરસ ઢેકું, જડું ફળદાર પડ (૩)

[સરં હિ ચકત્તા, મ ચગદા] [લા] ચકામુ
ચકખંડૂ(-ધૂ)ક સ્ત્રીં [સં ચક્ર+ખંડૂક] એક

જાતની જૂના વખતની ખંડૂક

ચકભિલ્લુ નં [સ ચક્ર+ભિલ્લુ] એક રમત

ચકભૂલ સ્ત્રીં [સરં મ] ખેશુદ્ધિ

ચકમક પું [તુકી] એક જાતનો પથ્થર (તેની
સાથે લોખંડ અક્ષળવાથી અગ્નિ ઝરે છે) (૨)

સ્ત્રીં તણપો (૩) ચમક, ઝલક (૪) [લા]
તકરાર, કલ્હિયો [-ઝરવી = કલ્હિયો થવો,

તકરાર કરવી]

ચકમંડળ નં [સ. ચક્ર+મંડલ] ઉપર ચકર

ચકર ફરવું તે, તેમ ફરતી વસ્તુઓનો સમૂહ

(૨) અતિ ખટપટથી વધી ગયેલી અન્યવસ્થા

(૩) મજક-મસ્કરી કરવાને મળેલી ટોળી

ચકમો પું [ફા.] જડું ઊનું કપડું; બનાત

ચકરચકર અં [સં. ચક્ર ઉપરથી] ફરતાચકની

માફક ગોળ ગોળ

ચક્રરહી સ્ત્રીં [સ. ચક્ર ઉપરથી] કૂઢી (૨)
 દેર, ચકરી (૩) ચક્રર કરતી ચકતી, કરકડી
 (૪) એક ચક્રર ફેરે એવું રમકડું [-આવવી
 =ચકરી આવવી. -ખાવી=કૂઢીએ ફેરવું
 -ફેરવવી, -રમવી=ચકરીના રમકડા વડે
 રમવું. -ખવડાવવી=ભુલાવવું, ભમાવવું
 -રમવી=એ નામની રમત રમવી -રમા-
 ડવી=ભુલાવવું, ભમાવવું] ઝભમરહી સ્ત્રીં
 કૂઢી કરવાની એક રમત -હું નં ચક (૨)
 ફાણ; મીઠું (૩) ચકરી પાઘડી (તિરકારમા)
 [ચક્રરહા જેવો રૂપિયો=રોકડો કલદાર
 રૂપિયો ચક્રરહું કરહું=મોટા મીઠા જેવું
 કરવું, શૂન્ય પરિણામ લાવવું]

ચક્રરદા વિં [સ ચક્ર ઉપરથી] હુટપુટ, ગોળ
 મટોળ (પુરખ માટે)

ચક્રરભમર અં [+ખમર] ફરતા ચકની જેમ
 ચક્રરમકર નં [સરંમ, ચક + મકર=ફરેળ ?]
 કાવતરું, તરકંટ

ચક્રરવકર અં ચકરી આવવાથી બેલાન
 [(આખો) ચક્રરવકર થવી=આખ આખ
 તેમ ફરવી ને વકાવી]

ચક્રરવો પું [સ ચક્ર+વ્યૂહ ?] ફેરવો (૨)
 ઘેર, પરિઘ (૩) કોઠાયુદ્ધ, ચક્રવ્યૂહ [-ખાવો,
 ચક્રરવામાં પડવું=ફેરમા જવું; લાખો
 રસ્તા પકડવો, વર્તુલાકારે ફરવું]

ચકરી વિં [સ ચક્ર] ગોળ આકારનું (જેમ
 કે ચકરી પાઘડી=ગોળ દક્ષિણી પાઘડી)(૨)
 સ્ત્રીં ફેર, તમ્મર [-આવવી -ખાવી=
 ફેર આવવા, તમ્મર આવવી] (૩) નાતુ ચક્રર
 ચક્રડી -ફું નં જડો રોટલો, રોટલાનો
 ગોળ કંકડો (તિરકારમા) (૨) [તુચકારમા]
 ચકરી પાંદડી

ચક્રહી સ્ત્રીં ['ચક' રવં ઉપરથી અથવા સં.
 ચટકા, ચટિકા] ચકલાની માદા (૨) [લા]
 પાણીનો નળ ખેલવાની ચાવી (૩) પાણીનો
 નળ [-ખેલવી, -ફેરવવી=પાણી આવે
 માટે નળની ચાવી મરડવી ચક્રહી નાની ને
 ફેહકો મોટો=ગળ ઉપરાતની વાત-ડકાસ]
 ઝભટ પું ગરીબ પ્રાણણ

ચક્રહું નં ચક્રહીનું નં ૩૫ (૨) કોઈ નાતુ
 પખી (જેમ કે, ચકલા બહુ ખાઈ જાય છે)
 [-ફેરક્રહું=(નકારતા લાવ સાથે વપગય છે)
 કોઈ પણ પ્રાણીનો અવરજવર હોવો ચક્રહાં
 ચૂંથવાં=નજીવા કામમા ખાલી માથું મારવું
 -ચૂંથાચૂંથ કરવી] -લો પું નર ચક્રહું,
 એક પખી

ચક્રહું નં [ફે ચક્રકાલ પરથી ?] મહોલ્લા
 આગળની છૂટી જગા (૨) ચાર રસ્તા મળતા
 હોય એવું નાકું -લેદાર પું ચક્રહાનો
 રખવાળ-પોલીસ -લો પું ચક્રહું કે ચક્રહા-
 મા બેસતુ ખજાર [ચક્રહામાં જવું =
 વેશ્યાગમન કરવું ચક્રહામાં બેસવું, ચક્રલે
 બેસવું, ચક્રલે દુકાન કાઢવી કે માંડવી =
 વેશ્યાવૃત્તિ કરવી ચક્રલે મૂકવું =જાહેર કરવું
 (૨) ચક્રહા વચ્ચે ઉતાર મૂકવો ચક્રલે વાત
 થવી=લોગમા નિદા થવી ચક્રલો ઠેકાણે
 ન હોવો=અક્ષલ ન હોવી]

ચક્રહું વિં [સ ચક્ર (ચક્રિત) ઉપરથી] લાગ
 નેતુ બેઠેલું, તત્પર (૨) અં કિં લાગ નેતા
 બેસવું (૩) તકાસવું

ચક્રવે અં [સ ચક્રવર્તી, પ્રા ચક્રવર્તી ઉપરથી]
 ચક્રવર્તીપણે ('એકચક્રવે' શ પ્ર મા)

ચક્રવો પું [સ ચક્રવાક, પ્રા ચક્રવાગ(-ચ)]

એક પખી, ચક્રવાક -વી સ્ત્રીં ચક્રવાની માદા

ચક્રવણ(-વિ)કળ વિં [સ ચક્ર (ચક્રિત) +
 વકળ (વ્યાકુળ)] (૨) અં આકુળવ્યાકુળ

ચક્રદલ પું [સરં મ ચક્રદલ] ફેલ્લો

ચક્રહું વિં ['ચક્રહું' ઉપરથી] કોઈનું ગાળ્યું
 ન જાય એવું [સચો

ચક્રંદો પું ચગદીને રૂની ગાસડીઓ બાંધવાનો

ચકા સ્ત્રીં [જુઓ ચક] સરકટ કે સાંઠાની ચીપ

ચકાચક અં [સ ચક્ર=પરિવર્ત થવું] ભરપેટ,

પેટ ભરીને, ખૂબ [ચાહું

ચક્રમું(-ચું) નં ચામડી પર પડેલું ચાકું કે

ચકાર પું [સં] 'ચ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર [-પણું

ન ખેલવો=એક અક્ષર પણ ન ખેલવું]

ચકારી સ્ત્રીં [સરં મ] પીઠ પાછળ બૂડું

ખેલવું તે

ચકાસવું સંક્રિં તપાસીને જોવું(૨)અંકિં

[સ ચકામ્] પ્રકાશવું [પામેલુ
ચકિત વિં [સં] છક થઈ ગયેલુ; આશ્ચર્ય
ચકી, ઓપાઈ સ્ત્રીં ચકલી પક્ષી (ખાળભાષામાં)

-કારાણા, -કો પું ચકલો (ખાળભાષામાં)
ચકોતરું નં, -રો પું [સરં મ, હિં.

ચકોતરા]મોટા લીધુ જેવું એક ફળ, પપનસ
ચકોત્રા નં એક પક્ષી

ચકોર વિં [સ ચકોર પખી જેવું ?] તરત
ચેતી નય એવું, ચાલાક (૨) પું, નં [સ]
એક પક્ષી ઓપાઈ નં -રી સ્ત્રીં ચકોરની
માદા

ચક્કર વિં [સં ચક્ર ઉપરથી]ગાડુ, ચસડેલુ (૨)
નં ચક, પૈડું (૩) (જેલનો) ચકાકાર ગોઠવણમાં
મકાનોનો વાડો (૪) ગોળ ધારવાળું એક
હથિયાર (૫) ચકરી, તમ્મ -આવવાં = કેર
ચકવા (૨) તમ્મર આવવી. -ખાલુ = ગોળાકારે
ફરવું (૨) ફેરો મારવો, આવી જવું (૩) લાખે
રસતે પડવું -ફરવું = ચકાકારે ફરવું (૨) વિચાર
બદલાવો (૩) ઊઘલપાઘલ થવી (૪) નસીબ
બદલાવું, ફાવવું -મારવું = જુઓ ચક્કર
ખાલુ (૨) ફરવું, આટા મારવા -માં પડવું
= ગૂચવાવું, સપડાવું (૨) વિલબમાં પ્રડવું (૩)
નુકસાનમાં આવવું ઉદા. 'સો રૂપિયાના
ચક્કરમાં આવી ગયો' -લેવું = ચક્કર મારવું
ચક્કરે ચડવું = વિલબમાં પડવું]

ચક્કી સ્ત્રીં [સ ચક્કિન્, પ્રા ચક્કી] ઘટી (૨)
ધાણી. [-ચાલવી = ચક્કી ચાલુ થવી (૨)
ચાવવાનું -ખાવાનું શરૂ થવું, ખા ખા કરવું]

ચક્કું નં જુઓ ચાક, ચપ્પુ

ચક નં [સં] પૈડું (૨) ધારવાળું એક ગોળ
હથિયાર (૩) વિષ્ણુનું એક હથિયાર - સુદર્શન-
ચક (૪) ફંડાળું, ગોળાકાર (૫) ઘણું મોટું રાત્ર્ય
(૬) સમૂહ, સમુદાય, મહળ (૭) તત્રમાં વર્ણવેલા
ગુદાથી તાળવા સુધીમાં આવતા છ રથાનોમાનું
કોઈ પણ ઠક પું [સં] અન્યોન્યાશ્રય જેવો
એક હેવાભાસ (ન્યા) ગતિ સ્ત્રીં ચક જેવી
ગોળ ગતિ ંગોલ (ન) પું લેછમની એક
કસરત (૨) ડોઈન; ચક્રવ્યૂહ. ૦૬૬ પું એક

નતના દડની કસરત. ંધર વિં ચક ધારણ
કરનાર (૨) પું (સ) વિષ્ણુ ંધારી સ્ત્રીં
પૈડાનો પરિઘ - ઘેરવો. ંધારી વિં ચક
ધારણ કરનાર (૨) નં પાણીમાં થતું એક સૂક્ષ્મ
જટું ંનાભિ સ્ત્રીં ચકની નાભિ - મધ્ય-
ભાગ, જેમાં આરા ખોસેલા હોય છે, નાયડી.
ંનેમિ સ્ત્રીં ચકનો પરિઘ - ઘેરવો. ંપાણિ
પું (સ) વિષ્ણુ ંપાદ પું હાથી (૨) રથ.
ંખંધ પું ચકના આકારમાં વચાચ એવી
એક કાવ્યરચના ંમ પું [સ ચક્રન્ ?]
ગાડો - ચક્કર માણસ ંસુદ્રા સ્ત્રીં ગોળ
આકારનો સિંકો (૨) વિષ્ણુના ચકની છાપ
ંવર્તિત્વ નં ચકવર્તીપણું ંવર્તિ વિં
એચકે રાત્ર્ય કરનાર, સાર્વભૌમ (૨) પું
સાર્વભૌમ ગળ (૩) એક વનસ્પતિ; જટામાસી
ંચાક પું એક પક્ષી, ચકવો ંવાકી સ્ત્રીં
ચકવાકની માદા ંવાત (-ચુ) પું વટોળિયો
ંચુદ્ધિ વિં મુદ્દલ સાથે વ્યાજનું પણ વ્યાજ
ગણતું હોય તેવું (ગ) ંચૂહ પું ચકાકારે
ગોઠવેલી સૈન્યરચના. -કાકાર વિં [+ આકાર]
ચકના આકારનું (૨) પું સગીતમાં એક
અલંકાર -કાકૃતિ વિં [+ આકૃતિ] જુઓ
ચકાકાર -કાભાસ વિં [+ આભાસ]
'સાધકલોહક' (ગ) -કાંકિત વિં [+ વંકિત]
જેણે ચક્રમુદ્રા શરીર ઉપર લગાવી હોય
તેવું -કાંગ નં [+ અંગ] ચકવો, ચકવાક
(૨) રથ -કી વિં [સ.] ચકવાળું (૨)
સાર્વભૌમ (૩) પું સાર્વભૌમ ગળ,
ચકવર્તી (૪) [સ] વિષ્ણુ (૫) કુભાર
-કીય વિં [સ] ચકની પેઠે ક્રમમાં આવતું,
'સાધકિલક ઓર્ડર' (ગ.) -કીય ક્રમ પું
'સાધકિલક ઓર્ડર' (ગ)

ચકમ પું [સ ચક્રન્ ?] ચક્કર-ગાડો માણસ

ચકાકાર, ચકી ચકીય જુઓ 'ચક'માં

ચક્ક (-ખ) નં [સં ચક્ક] આખ (૫)

ચક્કુ નં [સ.] આખ. ંગોચર વિં આંખથી
દેખાય એવું. -છુઃશ્રવા પું આંખથી સાંભ-
ળનાર-સાપ ંખાન વિં દેખતું, આખોવાળું
(૨) [લા.] ધુલ; જાની

ચક્ષુર્રાગ પું [સ] આખોની લાલાશ (૨)

આખો વડે દેખાડતો રાગ-પ્રેમ

ચક્ષુર્રાગ પું [સ] આખનો રોગ

ચખ નં [સ ચણ] ચક્ષુ આખ (૫)

ચખાડતું સં કિં 'ચાખતું' પ્રેરક

ચખાર પું દગલખાજ, ચાલાક ? (ચાર સાથે

વપરાય છે - 'ચોર-ચખાર')

ચગડોળ નં ભુઓ ચકડોળ

ચગદતું સં કિં [સ ગદ્ (ગદા) ઉપરથી ?]

પગ તળે કચરતું, ભેરથી દાખતુ (૨) 'એને

તે ત્યા ચગદવો છે ?' - એવી ઉદ્ધિમા 'વધ

કરવો, ચકાવવો' એવા લાવમા વપગય છે

ચગદાતું અં કિં 'ચગદતું' કર્મણિ રૂપ

ચગદોળતુ સં કિં ચગદતુ, ચગદોળતુ

ચગમગતુ અં કિં 'ચગતુ' ઉપરથી ચગતુ;

રંગમા આવતું

ચમતું અં કિં [સ ચક્ ઉપરથી] આકાશમા

-ભિંચે ભેડતુ (૨) આણસારામાં સમથ જતુ

(૩) [લા] રગમા આવતુ, ખીલતુ

ચમળતું સં કિં [ચગદતું + ગળતુ ?] ધીમે

ધીમે ચાવતુ, મમળાવીને ખાતુ

ચશુ વિં [સ. ચતુ ? સગં મ ચગ, ચત્ત, હિં

ચગડ = ચાલાક] ચ ચળ, ચાલાક (૨) સજ્જાથી

-ધશાગમા સમથ નય એતુ

ચશું નં ધસડાઈ આવીને ઠરેલો કાદવ, કાપ

ચ(૦ણ)ચણતું અં કિં [રવં] બળતરા

થવી, લાય બળવી (૨) [સગં સ ચણ]

ચાણ ચાણ થઈને બળતુ (૩) [લા] મનમા

ફાખી થતુ - બળતું

ચ(૦ણ)ચણાટ પું ચચણતુ તે, લાય

ચ(૦ર)ચરતું અં કિં [રવં] બળતરા થવી,

લાય બળવી

ચ(૦ર)ચરાટ પું ચચતુ તે, બળતરા

ચચુદો(-ડો)પું [સ ચિંચા = આખલી ઉપરથી]

ચિચુદો, કચુદો, આખલીનો હળિયો

ચચચાર વિં 'ચાર' ઉપરથી ચાર ચાર

ચટ પું [સં કટ ઉપરથી ? સરં મ] શ્રાદ્ધમા

દેવને રથળે મુકાતી ગાઠવાળેલી દાલની સળી

(૨) સ્ત્રીં [ભુઓ ચટક] કાળથ, ચાનક

(૩) છદ, હઠ (૪) અં [રવં ? સ. ચટ =

પડતું, વટતુ પરથી ?] ઝટ, ચપટીની સાથે

[-દઈને, લઈને = ઝટ, તરત] (૫) ('કરતુ,

કરી જતું' સાથે) (ખાવાતુ) ખતમ, પૂર

[સરં મ, હિં, દે ચટ = ચાટતુ (૨) ભૂખ ?]

ચટક પું [સ] ચટકો

ચટક વિં [સ ચટ પરથી ?] (ગતુ ચટક)

એમ પ્રયોગમાં આવે છે) ખૂમ રાતુ-આખે

ખાઝે એતુ દીપતુ [સરં મ પિવજાચટક]

(૨) સ્ત્રીં [દે ચટ = ભૂખ, સરં મ] લહેજત,

સ્વાદ (૩) [સ ચટ = ભોક્તુ] ચટકો, હખ

(૪) [લા] ચાનક, લાગણી ંચાંદની સ્ત્રીં

ઘણી સ્વરૂપવાન સ્ત્રીં (-કં)તું વિં ભપકાદાર,

ચટકદાર ૦દાર વિં સ્વાદિષ્ઠ, લહેજતદાર

(૨) મોહક, ચિત્તાકર્ષક (૩) મનમા હખે તેતુ

(૪) લાગણી ઉઠેરે એતુ (લખાણ, લાપણ)

૦મટક વિં કાકડું, નખરાખાજ (૨) સ્ત્રીં

વરણાગિયો-નખરાખાજ દેખાવ દે ચાલવાની

રીત ૦ણું સં કિં ચટકો ભન્વો (૨)

[લા] મનમા ચટકો લાગવો (૩) અંકિં

(ચાંદનીતુ) દીપતુ, ખીલતુ -કાટતું સંકિં

ચટકો ભન્વો -કાવતું સંકિં હખ મારવો,

કરડતુ (૨) મનમા ખૂચતુ [ચટકાવી જતું =

ચટ કરી જતુ, બધું ખાઈ જતુ] -ક્રી સ્ત્રીં

તીન લાગણી (૨) ચૂટી, ચપટી (૩) મોહિની

(૪) ખૂલતો લાલ રંગ -ક્રીદાર વિં ભુઓ

ચટકદાર ૧ થી ૩ -કું નં ટીપુ, છાટો -કે

પું ૦ ૬, હખ (૨) [લા] મનની તીન લાગણી

(૩) સ્વાદ, લહેજત, ચસકો [-દેવો,

-ભરવો, -મારવો = ચટકાવતુ, હખતુ

-લાગવો = હખતું, હખ ખેસવો (૨) મનમાં

ચટકો-લાગણી થવી (૩) લહેજત લાગવી,

સ્વાદ આવવો]

ચટ(-ટા, -ટો)ચટ અં [ભુઓ 'ચટ' અં]

ઝટઝટ, સપાટમા

ચટણી સ્ત્રીં [દે ચટ = ચાટતુ ઉપરથી] વાટીને

બનાવાતી એક ચટકદાર વાતી [-કરવી, -કરી

નાખવી = વાટીને લૂગદી જેતુ બનાવતુ (૨)

ખચતુ, વાપરી નાખતુ હિં ૦ 'સો રૂપિયાની

ચટણી કરી ?-થઈ જવું, -ની પેટે ઊડી જવું
= નેત્રનેતામા ખવાઈ, ખરચાઈ કે વપરાઈ
જવું. -માં કાઢી નાખવું=લેખામા ન
લેવું -માં જવું=ઉપલક્ષ્ય ખરચાઈ જવું (૨)
લેખામા ન લેવાવું.] ઠખાઉ વિં ચટણીનું
શોખીન

ચટપટ ચં [રવં; સરં મ, હિં.] તાખડતોખ,
ઝટપટ (૨) વિં ચાપવું, હાલવું

ચટ(-ટા)પટી સ્ત્રીં ['ચટપટ' ઉપરથી] અતિ
ઉત્સુકતા; તાલવેલી (૨) અકળામણ, સતાપ
ચટપટિત વિં ['ચટપટ' ઉપરથી] ચટાપટાવાળું
ચટવું અંકિં [સ ચટ્] દિલ પર ચોટ લાગવી.

[ચટી જવું=હૃદયમા ભોંકાવું, ખરોખર લાગવું]
ચટાઈ સ્ત્રીં [સ કટ, હિં] સાદડી. ઠની સ્ત્રીં
વડી (પુષ્ટિમાર્ગીય)

ચટાકો પું [સં ચટ્, દે ચટ્=ભૂખ] ચટકો;
તીવ્ર લાગણી (૨) સ્વાદ

ચટાચટ ચં ચટચટ, ઝટઝટ

ચટાહવું સંકિં 'ચાટવું'નું પ્રેરક

ચટાપટા પું અંકિં ['પટા' ઉપરથી] રગબેરગી
આહાઅવળા પટા

ચટાપટી સ્ત્રીં જુઓ ચટપટી

ચટાં ચં જુઓ ચટા

ચટિયું વિં ['ચટ' સ્ત્રીં ઉપરથી] જિંદી, હઠીયું.

-ચણુ વિં સ્ત્રીં હઠીલી, નિંદી

ચટીયું વિં [જુઓ ચટિયું] ચટવાળું

ચટ્ટું વિં ['ચાટવું' ઉપરથી] ખાધાનું લાલચુ
(૨) લાચિયું [તાખડતોખ

ચટોચટ(-દ) ચં ['ચટ' ચં ઉપરથી]

ચટ્ટ ચં જુઓ ચટ -દાં ચં જુઓ ચટ,
ખતમ, ઝોહિયા [જલદીથી

ચડ ચં ['ચટ' ચં ઉપરથી] નેત્રનેતામા,

ચડ(-હા, -ઠ, -ઠા)ઉતર(-રી) સ્ત્રીં [સરં
દે ચડુત્તરિયા] ચડવું અને ઊતરવું તે

ચડચડ ચં [રવં, પ્રા] (ખળવાનો રવ)
ઠવું અંકિં તતડવું (૨) ચડચડ એવા

અવાજ સાથે ખળવું. -હાટ પું તતડાટ

ચડ(-ઠ)ણુ (હં)નં ['ચડવું' ઉપરથી] ચડાવવાળો
માર્ગ; ચડાવ -તી સ્ત્રીં ઉત્તરિ (૨)

ખડતી; વૃદ્ધિ -તી પડતી સ્ત્રીં ચડવું અને
પડવું તે, અસ્તોદય -તું વિં વધતું, ઊંચે
જવું (૨) ચડિયાતું. [ચડતા દહાડા હોવા =

સગર્ભા અવસ્થા હોવી ચડતા પગારે = પગાર

ચાલુ રહે એવી રીતે ચડતી કળા, ચડતી
કમાન = આખાદીનો વખત ચડતી પાર્યંતી

= વધારે ઊંચે હોદ્દો. ચડતી ભાંજણી =

નાનામાથી મોટા પરિમાણમા રકમ ફેરવવી તે
(ગં) ચડતી શ્રેઠી = સરખા ઉત્તરની

અથવા સરખા ગુણોત્તરની વવતી સખ્યા-
ઓનો હિસાબ ગણવાની ગત (ગ) ચડતી

હાલત = આખાદ સ્થિતિ ચડતું ંચાજ =

ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ ચડતો દહાડો = વધતો
દિવસ (૨) ઊગતો સૂરજ (૩) આખાદીને

વખત (૪) [સ્ત્રીની] સગર્ભા સ્થિતિ ચડતો
પહોર = સૂર્યનો તાપ વધતો જતો હોય

એવો દિવસનો વખત ચડતો પાસો =

આખાદી] -ન નં ચડવું તે, ચડતી
ચડપ, ંચડપ ચં ઉતાવળથી, ત્વરાથી ઠવું

સંકિં જુઓ ઝડપવું
ચડપાટવું સંકિં જુઓ ચડપાવવું અર્થ (૨)

ચડભડ સ્ત્રીં [રવં, સરં મ ચડફહ, દે
ચડપહ] ચડભડવું તે ઠવું અંકિં ગુરસે

થવું, ખીજવું, લડી પડવું, ઊંચાનીચા થવું
-હાટ પું ચડભડ

ચડ(-ઠ)વું સંકિં, અંકિં [પ્રા ચડ-ઠ]
નીચેથી ઉપર જવું (ઉઠાં પગચિયા ચડવા)

(૨) વચવું, ઊંચે જવું (ઉઠાં લાવ, રેલ;
સૂર, અવાજ, પૂર, સોને ઇં) (૩) સવાર

થવું, ખેસવું (ઉઠાં ઘોડે ચડવું) (૪) ચડાઈ
કંવી (ઉઠાં ગુજરાત ઉપર ચડી આવ્યો)

(૫) ખડાવું, રધાવું (ઉઠાં ભાત ચડી
ગયો છે) (૬) ગર્વથી ફૂલવું (૭) ગુરસે થવું

(ઉઠાં ચડી ચડીને ખોલે છે) (૮) સંક્રાંતિ;
દૂકં થવું (ઉઠાં કપડું ચડી ગયું) (૯) -ના

કરતા શ્રેષ્ઠ ઠરવું (૧૦) -નો નશો કે ખૂબ અસર
કે પાસ લાગવો (ઉઠાં અડીણ, દારૂ, ઇં તથા

થાક, ક્રોધ, ઘેન, ગર્વ, કાટ, રગ ઇં ચડવું) (૧૧)
[લા.] (સરં અર્થ ૩) -ની લતમા કે નાદમા

કસાવું (ઉદાં નાદે, લતે, ચડસે, હઠે ચડવું) (૧૨)
 [કોઈ વસ્તુની ખાકી] વધવી, ચૂકને કે અદા
 કરવાનું એકદૂ થવું (ઉદાં કામ, ઉધરાણી,
 ઊધ, થાક, પગાડ, રત્ન, દેવુ, ઉપકાર ઇં ચડવા)
 (૧૩) [સરં પ્રા વ્રહ્મ = મર્દન કંઠુ, ચોળવું]
 લેપ કે અર્ચા થવી (ઉદાં હુતમાનને તેલ
 ચડવું, પીઠી ચડવી) (૧૪) નૈવેદ્ય ઇં તરીકે
 અપાવું (ઉદાં દેવને ફૂલ, નાળિયેર ચડવું -
 ચડાવવું) (૧૫) -ના ઉપર ઢાંકણ કે ગલેક પેઠે
 આવવું (ઉદાં પૂઠું, ગલેક, ખોળ ઇં ચડવા)
 [ચડ ચૂલા ખાઉં = રમોઈ તૈયા પણ ન
 થઈ હોય ત્યારથી ખાવાની ઉતાવળ કરવી
 ચડી આવવું = આક્રમણ કરવું, હુમલો લઈ
 ધસી આવવું. ચડી જવું = સ કોચાવું, દૂડ
 થવું (૨) (૨૬તા) કળ ન વળતા શ્વાસ રૂધાઈ
 જવો (૩) ગુરસે થઈ જવું (૪) [લા]
 શરીરે સુકાવું (ઉદાં એના વગર શુ ચડી
 ગયો હોય ?) ચડી ખેસવું = સવા થવું (૨)
 સગ્નેરી કરવી (૩) મર્યાદા મૂવી વર્તવું,
 આજ્ઞા ઉલ્લંઘવી ચડી વાગવું = ખહેડી જવું,
 મર્યાદા ન માનવી ચડયે ઘોડે આવવું =
 અતિશય ઉતાવળ કરતા - એકશ્વાસે આવવું
 ચડયું ખાતું = અવિવેકી અને અમર્યાદ
 વર્તન.]

ચડવો પું માટીની નાની લોટી

ચડ(-ર)સ પું [સરં હિં. ચરસ] એક માફક
 પદાર્થ (૨) વ્યસન, ચડકો, લત (૩) મમત
 [ચડસે ચડ(-ઢ)વું = મમતે ચડવું] -સા-
 ચડ(-ર)સી સ્ત્રીં હરીકાઈ -સીલું વિં
 લતવળું (૨) મમતી, હઠીલું

ચડચું નં ['ચડવું' ઉપરથી] પાણી ઊંચે
 ચડાવવાનું એક યત્ર

• ચડા(-ઢા)ઈ (કા') સ્ત્રીં ['ચડવું' ઉપરથી]
 લગ્નકરી આક્રમણ, હુમલો -ઉ વિં ફૂલણ
 (૨) ઝટ ગુરસે થઈ નય એવું (૩) જમીનને
 માફક એવું, ગ્રાણકારી (૪) ચડવા - સવારી
 કરવા ચોગ્ય -ઉતર(-રી) સ્ત્રીં ભુઓ
 ચડીતર -ચડ(-ડી, -ઢ, -ઢી) સ્ત્રીં હુ સા-
 લુસી, સરસાઈની ગ્રધાઈ -ણ નં ચડાવ,

ચડાવવાળો માર્ગ. -વ પું ઊ ચાણ(૨)ચડતા
 ઊ ચાણવાળી જગા (૩) તેવો માર્ગ (૪) વૃદ્ધિ
 વચારો (૫) ચડાઈ -વચું સં કિં 'ચડવું'નું
 પ્રેરક [ચડાવી મારવું, મૂકવું = ઉચ્છેદી
 મૂકવું (૨) લાડ લડાવી ખહેકાવી મૂકવું.
 ચડાવી જવું [સરં પ્રા વ્રહ્મ = ખાણ] =
 ખાઈ જવું, આરોગી જવું] -વો પું ભુઓ
 ચડાવ (૨) ઉચ્છેદણી

ચડિ(-ઢિ)યાતું (ડિ') વિં ['ચડવું' ઉપરથી]
 વધારે સરસ; ચડતું -તાપણું નં

ચડી વિં તીન (૨૫૨)

ચડીચોટ અં એકદમ, સપાટાખધ

ચડીમાર પું + [હિં. ચિલિમાર, ચિલિયા + માર]
 પારખી

ચડે(-રે)કાટ અં [રવં] મોટે અવાજે (કાટવું)

ચડી સ્ત્રીં [ક્ષાં, સરં હિં, મ] અર્ધ પાટલૂન,
 લ ધિયો

ચડીતર સ્ત્રીં ભુઓ ચડીતર

ચઢન નં ભુઓ ચઢન -વું ભુઓ ચડવું

ચઢાઈ, -ઉ, -ડીતર(-રી), -ચડ(-ઢ, -ઢી),

-ણ, -વચું, -વો ભુઓ 'ચડાઈ' મા

ચઢિયાતું, -તાપણું ભુઓ 'ચઢિયાતું' મા

ચણ (ણ) સ્ત્રીં પ ખીઓને ચણવા માટે
 નખાતું અનાજ (૨) [ભુઓ ચીણ] કરચલી-
 વાળી કપડાની સીવણી

ચણક પું [સ] ચણો

ચણકચીભડી સ્ત્રીં (કા.) ઝાકરીઓની એક ગમત

ચણકખાખ પું ભુઓ ચિનીકખાલા

ચણ(-ણ)ખાર પું ભુઓ ચણાખાર

ચણચણ અં [રવં] 'ચણણ' થાય એમ.

ં મોગરી સ્ત્રીં એક ખેડી રમત ંણું અં

કિં ભુઓ ચણણવું -ણાટ પું ચણણાટ

ચણતર નં ['ચણવું' પરથી] ચણવું તે, ચણવાનું

કામ (૨) એની ગત

ચણભણ અં ['ચણચણવું' + 'લાણવું' પરથી ?]

ધીમે અવાજે (૨) સ્ત્રીં (કા) ધીમે અવાજે

ચાલતી લોકચર્ચા

ચણવું સંકિં [મ ચિ, પ્રા ચિણ] (છટ ઇં

વડે) દીવાલ, મનન વગેરે બનાવવું (૨) [સં

જણ ઉપરથી] વીણીને ખાણું (પક્ષી માટે)
ચણિયારું (ણિ) નં જે ખાહામા ટેકાવાધી
ખારણુ ફરે છે તે [-ખસી જણું=હાગળી
ચસકી જવી (૨) વુકસાન થવું (ઉદાં એમા
તારુ શુ ચણિયારુ ખસી ગયું ?) ચણિયારાં
ટેકાણે રાખવાં=લાન ન ભૂલવું, સયમ
રાખવો. ચણિયારાં નચાવવાં=આખો
મારવી, કટાક્ષ નાખવા]

ચ(૦૨)ણિયો પું [સરં સ. ચલની, દે
ચલ્લણગ] ધાધરો

ચણીકખાલા પું ભુઓ ચિનીકખાલા
ચણો પું[સ.જળક,પ્રા.જળ(૦અ)]એક કઠોળ
[ચણા કરવા, કરી જવા=વગર વિચારે
ખર્ચવું (૨) વટાવી ખાવું, છેતરી જવું (ઉદાં
'મને વેચીને ચણા કરી ગયો') ચણા ચવ-
રાવવા=છેતરવું (૨)સતાવવું (૩) તાલ તાલ
પોકરાવવી (ઉદાં 'લોહાના ચણા ચવરાવ્યા').
ચણાના ઝાડ ઉપરથી કૂદવું=ખોટી ડકાસ
મારવી ચણા મમરા ફાટીને રહેવું=
લૂણુ સૂકું ખાઈને જેમ તેમ દહાડા કાઢવા]
-ણાખાર પું ચણાના છોડ ઉપરથી મળતો
ફાર -ણાદાળ સ્ત્રીં ચણાની દાળ
-ણાપણી સ્ત્રીં ચણાનો પોપટાવાળો છોડવો
(૨) તેવા છોડની ઝૂડી. -ણાપાપડી સ્ત્રીં
ચણાની દાળમા ચાસણી મેળવી બનાવેલી
એક મીઠાઈ.-ણી સ્ત્રીં નાનો ચણો,ચણાની
એક ભત -ણીખાર નંચણા જેવું નાનું ખાર
ચણો-(નો)ડી સ્ત્રીં [દે. ચિળોટ્ટી] એક વેલો
(૨)તેવું ફળ (૩) વાલના ત્રીભ ભાગનું વજન,
રતી. ભાર વિં બહુ થોડું [-નાં ચીર=
ચળકતા લાલ રંગના વસ્ત્ર]

ચતરંગ વિં ભુઓ ચતુરંગ (૨) નં એક
ભતવું વાજુ (૩) એક ભતવું ગીત
ચતરાવવું સં કિં ચળાવવું (કા)
ચતરજાતિ સ્ત્રીં[સં]ચાર કે ચતુર્થાંશ માત્રાના
ખડવાળા તાલની જાતિ

ચતુર વિં [સં] ચાલાક, હોશિયાર -રા સ્ત્રીં
ચતુરસ્ત્રીં બપણું નં -રાઈ સ્ત્રીં [-કરવી,
ચલાવવી, વાપરવી=ચાલાકી કે હોશિ

ચારીથી વર્તન કરવું, યુક્તિ લઠાવવી]
ચતુર વિં [સં] ચાર (સમાસમા પૂવ પદ
તરીકે) -રસ્ત્ર વિં [સં] ચોખ્ખણિયુ.
-રસ્ત્રાન્થિ નં 'દૂપેઝોઈ ખોન'. -રંગ
વિં [+અગ] ચાર અગવાળુ (૨) પું
શેતરજ -રંગિણી વિં સ્ત્રીં હાથી, ચોડો,
રથ અને પાંચદળ એ ચાર અગવાળી (સેના)
-રંગી વિં ચતુરંગ -રંત વિં [+અત]
ચાર છેડાવાળુ -રાનન પું [+અન્નન]
(સ) ચાર મુખવાળા-બ્રહ્મા -રાશ્રમ પું
[+આશ્રમ] ચાર આશ્રમ (બ્રહ્મચર્ય, ગૃહસ્થ,
વાનપ્રસ્થ અને સન્યસ્ત) -રુંણવિંચારગાળું.
ચોગણું -ર્થાતિ પું અમુક સખ્યાને તેની
તે જ સખ્યાએ ત્રણ વાર ગુણતા આવે તે
ગુણાકાર(૨૪=૧૬)[ગ] -ર્થાતિસમીકરણ
નં 'બાઈકવો ડ્રેટિક ઇન્વેશન' (ગ) -ર્થ
વિં [સં] ચોથું -ર્થક વિં ચોથું (૨) પું
ચોથિયો તાવ -ર્થસમીકરણ નં ભુઓ
ચતુર્થાતિસમીકરણ (ગ) -ર્થાશ્રમ પું ચોથો
આશ્રમ-સંન્યસ્તાશ્રમ -ર્થાંશ પું ચોથો
ભાગ -ર્થાં સ્ત્રીં ચોથ (૨) ચોથી વિલક્તિ
[વ્યા] -ર્થકર્મ નં લક્ષ પછી ચોથે દિવસે
કરવાનો વિધિ -ર્દશ વિં ચૌઠ -ર્દશી
સ્ત્રીં ચૌદશ -ર્દળ વિં ચાર પાખડીવાળું.
-ર્દશ અં ચોતરફ -ર્દશા સ્ત્રીં ચારે
દિશા -ર્ધા અં [સં] ચારે પ્રકારે-રીતે
-ર્જુજ વિં ચાર હાથવાળું (૨) હાથ પાછળ
ખાવેલા હોય તેવું-તેવી રીતે કે પકડેલું
(૩) ચાર ખૂણ કે બાજુઓવાળું (૪) પું
ચાર બાજુઓવાળી આકૃતિ (૫) આગસુ
માણસ (૬) [સં] વિષ્ણુ -ર્મસ પું બં
વં ચાતુર્મસ (દેવપોદીથી દેવભીડી એકાદશી
સુધીના) [-કરવા, -રહેવું=સાધુસન્યા-
સીએ ચોમાસાના ચાર માસ એક ઠેકાણે
ગળવા (૨) ચોમાસાનું મત કરવું] -ર્મખ
પું (સ) બ્રહ્મા -ર્મૂલ(-ળ) નં 'રેથ
રૂં' (ગ) -ર્મુગ પુંબંબંબં ચાર યુગ (સત્ય,
ત્રેતા, ક્ષયર અને કલિ) -ર્ગ પુંબંબંબં
ચાર પુરુષાર્થ (વર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ)

-ર્જણ પુ. ૫૦ વ. ૦ ચાર વર્ણ (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર) -ર્જિધ વિ. [સ.] ચાર પ્રકારનું. -ર્જેદ પુ. ૫૦ વ. ૦ ચાર વેદ (ઋગ્વેદ, સામવેદ, યજુર્વેદ અને અથર્વવેદ) -ર્જેદી વિ. ચારે વેદ જાણનાર (૨) બ્રાહ્મણોની એક જાતનું. -ર્જુલ પુ. (સ.) વાસુદેવ, સંકર્ષણ, પ્રદ્યુમ્ન અને અનિરુદ્ધ એ ચાર વ્યૂહ -રૂપ ધારણ કરનાર -વિગ્ન -રૂક્ષ વિ. [સ.] ચાર કલાવાળું -રૂક્ષણ વિ. ચાર ખૂણાવાળું (૨) ચાર ખૂણાવાળી આકૃતિ, 'રૂક્ષોદિવેટરણ' [ગ.] -રૂચ વિ. [સ.] ચાર લાગવાળું (૨) ચાર પ્રકારનું (૩) નં ચારનો સમુદાય -રૂપ પુ. ચાર રસ્તા એકઠા થતા હોય એવી જગા -ચકલુ -રૂપ (-રૂપા)દ વિ. ચોપણ (૨) નં ચોપણ પ્રાણી. -રૂપદ્રી સ્ત્રી ચાર પદની બનેલી કંકી -રૂક્ષક, ચતુરૂક્ષક નં ચાર બાજુવાળી આકૃતિ, ત્રિકોણ બાજુવાળો શક, 'રૂક્ષોદિવેટર' [ગ.] ચતુરસીમા સ્ત્રી ચાર બાજુની સીમા-ખૂટ ચતુરસ્રી વિ. ચાર સ્વરવાળું ચતુર (-તુર) વિ. જુઓ છતુ ૦ (-તુર) પાટ વિ. છતુપાટ, -તાપાટ અ. ૦ છતાપાટ [લહેર ચનમનિયાં નં ૫૦ વ. ૦ ગદ્યબદ્ધિયા (૨) ચેનખાળ, ચનિક વિ. + ક્ષણિક ચનોહી સ્ત્રી જુઓ ચણોહી ચપ અ. [રવં] ચટ લઈને, એકદમ [-દઈને] ૦ (-પા, -પો) ચપ અ. ૦ ઝટ ઝટ ચપકલું વિ. [સ. ચપ્ = છેતરવું ?] દગાવાળું (૨) નં અડપલું, ચાલુ (૩) [જુઓ ચપણું] માટીનું પાત્ર, નાનું ચપણું ચપ (-ખ) કાવડું સંકિં [સરં હિં ચપકાના] ઊતુ કરી ચાપડું (૨) ચોટાડું (૩) [સરં મ. ચપકા = વચાર] વચાર કરવો ચપ (-ખ) કો પું. ['ચપકાવડું' ઉપરથી] હામ (૨) [લા] મહેણું (૩) મહેણાનો હામ. [ચપકા દેવા, ચોટવા = મહેણા મારવા] ચપચપ અ. [સરં મ. રવં] (૨) ઝટઝટ ૦ ડું અ. સંકિં [સરં મ. ચપચપો] ચપચપ અવાજ કરવો (૨) (ચાસણી તપાસતા) તા. નીકળવા

ચપચપું વિ. [જુઓ 'ચપચપું' (૨)] ચીકણ અને ભીનું; ગદગદ ચપટ વિ. [સ. ચિપટ, મ ચપટા, હિં. ચિપટા] ચોટેલું, ચપટું; ચપટ. [-ચઈ જણું, ચણું = જમીનદોરત થવું, નાશ થવો -ખેસડું = બરાબર ગોઠવાઈને ખેસવું (૨) સાવ પાચ-માલ થવું -વળડું = ખેવડ વળડું (૨) નાશ પામવું (૩) ખૂબ ખાધ આવવી] ૦ ડું સંકિં સન્ન કરવું, ચપસીને ખેસાડવું -ટાડું અ. સંકિં ચપટ થવું, દખાવું (૨) [લા] તુકસાનમા આવવું ચપટી સ્ત્રી [મ. ચપ્પુટિકા, પ્રા. ચપ્પુટિયા, ચપ્પુટી] હાથનો અંગૂઠો અને આગળી લીડવા તે (૨) તેમા પકડાય તેટલું માપ (૩) તેમ કરીને કરતો ચટ એવો અવાજ (૪) એ અવાજ કરતા લાગે એટલો સમય, જરા વાર (૫) પકડ; ચીમટી [-આવવી = ચપટીમા પકડાવું, લેવાડું -ચાંગણું = ચોડું વણું. -માં = જરા વારમા -માં આવડું = દાવમા આવવું, ફસાવું -માં ઉડાવડું = ન લેખવડું, અવગણવું (૨) મસ્કરીમા ઉડાવડું -માં લેવડું = દાવમા આણવું, સપડાવડું. -ભરવી = ચપટીમા આવે એટલું પકડવું (૨) ચીમટી ભરવી, ચૂટી ખણવી -ભરવી = ચીમટી ભરાવી -લેવી = ચૂટી ખણવી. -વગાડવી = ચપટી વડે ચટ એવો અવાજ કરવો. -ટો પું મોટી ચપટી [ચોટેલું ચપટું વિ. [જુઓ 'ચપટ'] ખેટેલું, દખાયેલું, ચપટે પું જુઓ 'ચપટી'મા [-ભરવો, લેવો = મોટી ચપટી જેટલું લેવું] [કરવું ચપડડું સંકિં 'ચપટ' ઉપરથી] ધીપીને ચપટું ચપડાલાખ સ્ત્રી 'ચપટ' ઉપરથી + લાખ, સરં હિં ચપટા] લગડી બનાવેલી ચોખ્ખી લાખ ચપડાવડું સંકિં ['ચપટું' ઉપરથી] ચપટું કરવું (૨) ['ચપડ' ઉપરથી] સપાટાખ ધ ખાઈ જવું (૩) ચોરી જવું ચપડિયો પું [ચપડવું ઉપરથી] મોનારપાના તાર ચપડનારો [લાખ (કા) ચપડી સ્ત્રી [જુઓ ચપડાલાખ, સરં મ]

ચપડું વિં [ભુઓ ચોપડું] ચાર પડવાળું
 ચપણુ, -ણિયું, -ણું નં [સરં હિં ચપની,
 મં. ચપળી, સં. ચપ્=ચૂડણું] ચપ્પણ, શકારં,
 ખટરં (૨) ભિક્ષાપાત્ર [કકકી
 ચપ(-પો)તરં નં [પનરં-પત્ર પરથી] કાગળની
 ચપર ચપર અં ભુઓ ચખડ ચખડ
 ચપરાસ સ્ત્રીં સિપાઈના પટાની પિત્તળની તખતી
 (૨) મિલગર (૩) ખડાઈ, પતરાણ [ચપ-
 રાસો કૂટવી=પતરાણ કરવી (૨) કાખલીઓ
 કૂટવી.] -સી પું [હિં; ફા. ચપ=ડાળ +
 ફા. રાસ્ટ=જમણું] ચપરાસવાળો-પટાવાળો
 (૨) સ્ત્રીં ખડાઈ (૨) બાંધણી પાંખો
 ચપલ(-ળ) વિં [સ] ચ ચત્ર (૨). હોશિયાર,
 ચાલાક ઠા સ્ત્રીં -લા(-ળા)સ્ત્રીં ચપળ
 સ્ત્રી (૨) વીજળી (૩) લક્ષ્મી (૪) એક છદ
 ચપસતું અંકિં [ફા. ચ્સપીદન] દાખત; નેરથી
 દાખતું (૨) ચપ દઈને બરાબર ખંબોસતું
 ચપળ, -ળા, ઠા, ઠપણું, -ળાઈ ભુઓ
 'ચપલ'માં [મિચ મણા, કટાક્ષ
 ચપળાં નંખંબં [સ ચપલ ઉપરથી] આખ-
 ચપા(-પો)ચપ અં [રવં] ભુઓ 'ચપ'માં
 ચપાટ અં સાફ, ચટ (૨) સપાટ. [ચિખખું
 ચપાટ કરી મૂક્યું=ચોખખું ચટ કરી મૂક્યું.]
 ચપાટતું સં કિં [સરં મ ચપાટણે, 'ચપ'
 ઉપરથી?] સપાટાખ ધ ખાણ, ચટ કરી જવું
 ચપાટી(-તી) સ્ત્રીં [સ. ચર્પટી, હિ મ., ચપાતી]
 ચર પડવાળી રોટલી (૨) ભડી રોટલી
 ચપેટ(-ટી) સ્ત્રીં [સ ચપેટ, ચપેટિકા] અપોટ,
 તમાચો(૨) સકંચો, કમજો(ખાસ કરીને ભૂતના
 વળગણ માટે) (૩) નુકસાન, આફત
 ચપેટે પું [ભુઓ ચપેટ] તમાચો
 ચપોચપ અં [રવં] ભુઓ 'ચપ'માં
 ચપોતરં નં [ભુઓ ચપતરં] કાગળની કકકી
 ચપ્પટ વિં [ભુઓ ચપટ] બરોબર ચોટીને
 ચપ્પણુ(-ણિયું) નં ભુઓ ચપણ [ઓતર
 ચપ્પુ પું, નં [સરં મ ચાપુ] ચાકુ, કાપવાનું
 ચપ્પો પું [સરં હિં ચપ્પા=ચાર આગળી]
 લખોટીની ગતમા સામાની લખોટીને તાકવી
 તે [-મારવો=લખોટીને તાકીને ચોતાની

લખોટી દેકવી(આંગળીઓ વડે) -વામવો=
 લખોટી બરોબર તાકવી.] -પો શખ્ખો=
 ચપ્પો વાગે તો તે મારનારને એક શખ્ખો
 આપવાની શરતથી રમાતો લખોટી-દાવ
 ચખકાવણું સં કિં ભુઓ ચપકાવણું
 ચખકાણું અં કિં ભુઓ ચપકાણું
 ચખકો પું ભુઓ ચપકો [આવે એમ
 ચખડચખડ અં [રવં] ચપચપ (૨) મનમા
 ચખરકી(-ખી) સ્ત્રીં [વરક=પાતુ, પત્ર ઉપરથી]
 કાગળનો નાનો કકકો
 ચખરાક વિં [ફા. ચાવક=ચાલાક, ચર્વ=ચપળ;
 તેજ] ચપળ, ચાલાક (૨) [સરંમ ચવરા, -રટ]
 બોલવામાં કુશળ, વાચાળ. -કિયું નં દૂકી
 ચખરાક ઉક્તિ -કી સ્ત્રીં ચખરાકપણું
 ચખતું અંકિં [સં ચપ્, પ્રા ચપ્પ=દખાણું]
 ખાડો પડે એમ ચોટવું -દખાણું
 ચખાણણું વિં [સરં ચવા ચવાકે=ચાવી ચાવીને
 વાત કરવા કે 'ચખા' ઉપરથી?] દોઢકાણું
 ચખાં અં ['જખાન' ઉપરથી?] મોમાથી
 ઉચ્ચાર નીકળતો હોય તેમ [-કરડું=ચૂકે
 ચા કરવું, કાંઈ પણ બોલવું] (૨) સ્ત્રીં જલ.
 [-ઉપડવી=જખાન ઉપડવી, શખ્ખ પણ
 બે લેવો]
 ચખૂતરી સ્ત્રીં નાનો ચખૂતરો, પરખડી -રો
 પું [હિં] પોલીસચાણુ, 'જોટ'(૨) કર લેવાની
 ચોકી નાક (૩) ચોતરો (૪) પંખીઓને માટે
 દાણા નાખવાની જગા, પરખડી. [ચખૂતરે
 લઈ જવું=પોલીસચોકીએ લઈ જવું, ફરિયાદ
 માંડવી]
 ચખૂરિયો પું હીચકો (૨) હિ ડોળાખાટ
 ચખોલા પુંખંબં સામસામે મારેલા ટોણા,
 ટપાટપી, ચાખખા [બોલવું, ગાળ દેવી
 ચખોળણું સંકિં ['ચખોલા' પરથી?] બરાબર
 ચલડચલડ અં [રવં] [ચાવવાનો અવાજ],
 લચડ લચડ [પું ચડલડાટ
 ચલડતું અં કિં ભુઓ ચડલડતું ચલડાટ
 ચમક સ્ત્રીં ['ચમકવું' ઉપરથી] ચમકારો (૨)
 ધુનરી-તાણ આવવી તે (૩) તાળુખી,
 આશ્ચર્યની ચોક(૪) પું લોહચુખક [-પેસવી,

-પેસી જવી = ચોંક પેસી જવી] ંયાંદની
સ્ત્રીં બનીઠનીને રહેતી ફરતી દુશ્વરિત સ્ત્રી
૦પથર, ૦પહાણુ પું, ૦ખાણુ નં
લોહચુંબક (ર) ચક્રમકં ૦વા પું એક રોગ
૦હું અં હિં [પ્રા. ચમક્ક (સં ચમત્કૃ?)]
બુઓ અખકુ(ર) ચોંકુ(૩) વઠી જુ [અમકી
ઊઠકું = લાકી ઊઠકું, એકાએક બી જુ (ર)
આશ્ચર્યચકિત થઈ જુ] ૦વો પું ચમક-
વાણુ લટકું -કાટ પું ચમકારો, અખકારો
(ર) વાઈ નો આવેશ (૩) વઠી જુ તે -કાર-
(-રો) પું [પ્રા ચમક્કાર, સં ચમત્કાર]
અખકારો(ર) ચમક, ક પારી (૩) ચમચમ થતો
અવાજ -કાવડું સં હિં 'અમકડું' પ્રેરક
(ર) સપાટક, મારેકુ -કિત વિં ચમકેલુ,
ચકિત(ર) ચમકતુ -કી સ્ત્રીં ચમચમે એવી-
નેતરની સોડી

અમઙ્ગી સ્ત્રીં [ચ પક + કળી ઉપરથી] સ્ત્રીઓનું
કાટનું એક ધરેલું

અમચઅજ નં એક પક્ષી

અમચમ અં [રવં] ચમચમે એમ ૦હું
અં હિં 'અમચમ' એવો અવાજ થવો (ર)
તીવ્ર બળતરા થવો. -માટ પું ચમચમકુ તે
અમચી સ્ત્રીં [બુઓ અમચો] નાનો અમચો
(ર) [મ ચચી] પાનસોપારી ધં રાખવાની
ખાસ કેથળી

અમચો પું [તુર્કી ચુમ્મહ, સ, પ્રા ચમસ]
રમોઈમા તથા ખાવાપીવાના કામમા આવતું
એક કડછી જેવું સાવન

અમડપોસ પું [અમડ (અમડ, ચામડ) + પા.
ખેશીદન] ચામડાનું ઢાકણ, એઢો

અમડી સ્ત્રીં [હિં] ચામડી [અમડી તૂટે પાણુ
દમડી ન છૂટે = જવ લય પાણુ પેસો ન છોડે
(તેવા સ્વભાવના માણસ માટે)]

અમટકાર પું [સં] આશ્ચર્ય, આશ્ચર્યકારક
ખતાવ-દેખાવ (ર) કરામત, અલૌકિક ક્રિયા.
[-દેખાડવો, ખતાવવો = અલૌકિક કે
અદ્ભુત કામ કરી દેખાડવું (ર) પ્રભાવ કે
ખબર પડે એમ હાથ કે પગે ખતાવવો] ૦ક,
-રિક, -ગી વિં [સં] અમટકાવાણુ

અમટકૃતિ સ્ત્રીં [સં] બુઓ અમટકાર
અમન પું, નં [પ્રા] ખાગ(ર) આનંદ, મોજ-
મજા. ૦ખંદી સ્ત્રીં ખાગખાની

અમર પું ઘેર્ય, હામ (ખંવંમા વપરાય છે.
ઉદાં અમગ્ધીના અમર વછોડે તેવું)

અમર સ્ત્રીં [સં ચમર = અમરી] વાળ કે પીછા
(ર) સ્ત્રીં, નં બુઓ અમર

અમરકડા પું ૦ખંવં એ નામના ઘઉં

અમરખું નં [સં ચર્મ, પ્રા ચમ્મ + રાખકુ
પરથી સરં હિં ચમરખું] રે ટિયાની ત્રાક જેમા
રખાય છે તે (ચામડાનો કકડો) [અમરખા
જેવું શરીર = ચુકાયેલું, ચડી ગયેલું શરીર]

અમરખ પું [સં ચર્મ + ખધ] ચામડાનો પટો
-ધી વિં કેડે અમરખ ધવાણુ (ર) શૂરવીર અને
ઘેર્યવાન (૩) પું અમરખ ધી માણસ (૪) સત્તા-
ધીશ, રાજા જેવો માણસ [-ના અમર વછોડે
તેવું = ભારે હિંમતવાળું]

અમરાળ વિં ['અમર'વાળું] અમરખ ધી

અમરી સ્ત્રીં [સં] રેસાવાળી ફૂલની માજર મજરી
(ર) ફૂલની મંજરીના આકારની રેશમ કે
ઊનની ખનાવટ (૩) મચ્છર વગેરે ઉડાડવાની
થોડાના વાળની ખનાવેલી ચામર ંગાય સ્ત્રીં
એક પ્રકારની પહાડી ગાય, જેના પૂછડાના
વાળની ચામર અને છે [ચજ્જળત્ર

અમસ પું [સં] સોમરસ પીવાનો પ્યાલો, એક
અમાર વિં [સં ચર્મકાર; પ્રા ચમ્માર] ચામ-
ડિયાની જ્ઞાતિનું (ર) પું તે જ્ઞાતિનો માણસ,
ચામડિયો. ૦કામ નં ચમારનું કામ ૦ણુ
સ્ત્રીં ચમાર સ્ત્રી. ૦દૂધી સ્ત્રીં એક વેલો
(અમાર લોહો તેનો ઉપયોગ ચામડાના વાળ
ઉતારવામા કરે છે)

અમૂ સ્ત્રીં [સં] મેના ૦પતિ પું મેનાપતિ
અમેડ સ્ત્રીં એક છોડ - ચિમેડ ૦-રિયું નં
અમેડ જેવી શીંગાવાળો એક છોડ

અમેલી સ્ત્રીં [સં ચપક + વેલી? સરં હિં,
મ.] એક ફૂલવેલ, ચપેલી, ભઈ (?)

અમમડ વિં [સં ચર્મ ઉપરથી] ચામડા જેવું,
ઝટ તૂટેફાટે નહિ એવું (ર) [લા] કૃપણ,
કનૂસ ૦તોડ વિં કનૂસ

ચમ્મર સ્ત્રી, નં [સં ચમર] ચમરી ગાયના કે
 બીજા વાળની બનેલી ચમરી, ચામર [-ઢોળવાં
 = (દેવ કે રાજા જેવા મોટા માણસ આગળ)
 ચમરી ફેરવવી, પખા પેઠે આસપાસ વીંચવી]
 ચચ પુ. [સ] ઢગલો, રાશિ (૨) વધારો (૩)
 'ઢોમન હિનોમિનેટર' (ગ.) ંશ્રેણિ (-ણી)
 આં (ગ.) 'એસ્થિમેટિકલ સીરીઝ' ંશ્રેણિ
 (-ણી) મધ્યમ પુ. 'એસ્થિમેટિકલ મીન'
 ચર વિ. [સ.] ચચળ, અસ્થિર, ફરતું (૨)
 ફરનાર (સમાસને ઢેડે) ઉદા. 'જલચર,
 ખેચર' (૩) પુ. જલસૂત, ખાતમીદાર (૪)
 મેપ, કંઈ, તુલા ને મંકર રાશિઓ, અથવા
 સ્વાતી, પુનર્વસુ, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા અને શત-
 તામ્બકા એ નક્ષત્રો (૫) નં (જ્યો) ભૂમધ્ય-
 રેખાથી ચામ્યોત્તર અતઃ, જેને કારણે દિવસ
 લાંબોટૂંકો થાય છે.
 ચર પુ. હોમ નિમિત્તે રાધેલું અન(ર)સ્ત્રી. [મ]
 જિલ્લાની આસપાસ ખોદેલી ખાઈ (૩) ચૂલ,
 તમાણ (કા.) (૪) અં [રવં] કપડું વગેરે
 ફાટવાનો અવાજ [-દઈને, દેતું(૦ક)ને =
 ચરર અવાજ સાથે]
 ચરક નં [સ ચક્ર ? ફા ચર્ચ ? સરં મ]
 શેરડીનું કાલું (૨) [કડી કાં તરફ] છોકરાની
 એક રમત (ચકલિલ્લુ ?) (૩) સ્ત્રી. [ચરકડું'
 પરથી] પખીની અવાજ [વૈદકંશાસ્ત્રી
 ચરક પુ. [સ] ફૂત, કાસદ (૨) [સ.] પ્રસિદ્ધ
 ચરકણુ વિ. [ચરકડું ઉપરથી] ચરક્યા કરતું
 (૨) બીકનું માર્ગ ચરકી જાય એવું, ડરકણ
 -ણું વિ. વારવાર ચરકી જાય એવું (૨)
 નં (બાળક, દોર વગેરે) વારંવાર ચરક્યા
 કરે એવો રોગ
 ચરકડું વિ. [ચરકડું ઉપરથી] ચરકણુ (૨)
 નં ચકડું, ચલ્લુ
 ચરકડું અં કિં [ચર' રવં પરથી ? સરં
 મ ચક્રાણે, કે ફા. ચરકા = પર, પર વહેતો
 જામ, શરીરનો મેલ એ પરથી ?] થોડું
 પ્રવાહી જેવું અથવા (ખાસ કરીને પક્ષી માટે)
 ચરકીડો પુ. [સં ચક્ર, ફા ચર્ચ] + ચરણો
 (૨) ખરા; સઘાડો

ચરકું (-ણું) વિ. [ફા ચરકા = નાનો ઘા
 ઉપરથી ?] સહેજ તમતમુ તથા કડ્યુ, ખેરવાદ
 ચરખિયું, ચરખી જુઓ 'ચરખો' મા
 ચરણુ વિ. જુઓ ચરકું
 ચરખો પુ. [ફા] કપાસ લોઢવાનો સચો (૨)
 મિલ (૩) ખરાદ, સઘાડો (૪) [હિ] રેટિયો
 [-ચલાવવો = જ્યારે ત્યારે ખાખા કરવું (૨)
 રેટિયો ચલાવવો (૩) એન્ધ્યાનથી સતત
 કામે લાગવું] -ખિયુ વિ. ચરખામા-
 મિલમા કામ કરવા જેવું (૨) ચરખાને લગતું
 -ખી સ્ત્રી. નાનો ચરખો (૨) પવનચક્કી
 ચરચર અં [રવં] બળવાનો અવાજ (૨)
 ઝડપથી, જલદીથી (૩) સ્ત્રી. 'ચરચર' એવો
 અવાજ (૪) પીપી બળતળ, ચચરાટ (૫) [લા]
 ચિતા, ક્રિકર ંણું સં કિં જુઓ ચચગુ
 -રાટ પુ. જુઓ ચચગટ -રી સ્ત્રી
 બળતરા, ચિતા
 ચરચડું સં કિં [સ ચર્ચ ઉપરથી] (ચદન
 વગેરેનો) લેપ કરવો, અર્ચા કરવી
 ચરડ અં [રવં] કપડું વગેરે ફાટતા થતો
 અવાજ (૨) જોડામાંથી નીકળતો અવાજ
 [-દઈને, દેતું(૦ક)ને = ચરડ અવાજ સાથે,
 એકદમ (ફાટવું)] ંકો પુ. ચરડ થતો
 અવાજ (૨) [લા] ફિલ ચિરાય એવી લાગણી,
 ઉચ ચિતા, ધ્રાસકો ંણું સં કિં 'ચરડ' થાય
 એવી રીતે ચીરવું. -ડાણું અં કિં ચરડ દઈને
 ફાટવું [રવાનું એક ચત્ર
 ચરડૂકિયો પુ. (કા) લાકડા ઘમીને અગ્નિ ઉત્પન્ન
 ચરણ પુ. નં [સ] પગ (૨) ટૂંક, કડી
 (કવિતાની) [-ધરીને ખેસડું = જુઓ ચરણ
 સેવવા -ધોવાં = પગ પખાળવા, પૂજનીયનું
 સ્નાન કરવું -ની રજ હોણું = દાસાનુદાસ
 હોણું -પડવા = જુઓ ચરણ સાહવા
 -પૂજવા = વદના કરવી (૨) આજ્ઞાનિત ધર્મ
 રહેવું -સાહવાં = પગ પૂજવા (૨) તાબેદાર
 થઈને રહેવું -સેવવાં = ચરણનો આશરો
 લેવો, ચરણ પકડવા ચરણે પડવું, લાગવું
 = પગે લાગવું (૨) રંગરતુ વિનતી કરવી
 (૩) તાબેદાર થઈને રહેવું] ંમર્દન નં

પગથપી ૦૨૪ સ્રીં પગની રજ-ધૂળ
 [-લેપી=લક્ષિપૂર્વક વંદના કરવી ચરણ-
 સ્પર્શ કરી, તે હાથ માથે લગાડવો] ૦૨૫વા
 સ્રીં પગથપી (૨) લક્ષિનો એક પ્રકાર
 ૦૨૫ર્ષી પું પગનો સ્પર્શ. -ણામૃત નં
 [+અમૃત] ચણોદક (૨) દૂધ, દહીં, ઘી
 મધ અને પાણી વગેરેનું મિશ્રણ, જેના વડે
 દેવમૂર્તિને સ્નાન કરાવ્યું હોય તે -ણારવિદ
 નં [+અર્ચવિદ] ચરણુપી અન્વિદ-ક્રમળ
 -ણોદક નં [+ હલક] દેવ, ગુરુ વગેરેના
 ચરણ ચોથેણ પાણી
 ચરણુ સંકિં [લુઓ ચચ્ચરતુ] હામતુ
 (૨) અન્કિં દિલમા બગતુ (૩) દુ ખનો
 ટકકરો કરવો (૪) ઊંઘમા દાત કચડવા
 ચરણાકુલ(-ળા) પું એક જાત [ધાવરો
 ચરણુ નં, -ણિયો, -ણો પું [લુઓ ચણિયો]
 ચરપણુ નં [સં. કૃષ્ણ] કૃષ્ણતા, કલ્પસાઈ
 ૦૨૬ પું અં વં કનૂસેના જેવું વર્તન
 -ણુ, ચર પી વિં કનૂસ
 ચરપી સ્રીં [ફા] પ્રાણીઓના માસમાં
 રહેલો તેડી પદાર્થ(૨) [લા] મદ, અભિમાન
 [-કરવી -કરવી=મદમા આવી જઈ,
 ચાલવા કરવા, મિત્રજ યા જોર દાખવવું
 -ચરવી, -વધવી=મદ-અભિમાનમાં જઈ
 જવું] ૦૬૧ વિં ચખીવાણુ
 ચરલક્ષ નં [સં ચલમક્ષ] હોમ માટે રાચેણુ
 અન્ન વગ્ગચાએ એન્નીનને ખવડાવવું તે,
 લગ્નને ખીજે દિવસે કંગતી એક ક્રિયા
 ચરમ નં + [લુઓ ચર્મ] ચામડું
 ચરમ વિં [મ] અતિમ, છેવટનું ૦૫ થી
 વિં અતિમ માર્ગે ચાલનાર
 ચરમ નં [?] મુદ્દાર, મગદળ
 ચરર, ૦૨ અં [રવં] (કપડું વગેરે કાટવાના
 અવાજ માટે)
 ચરવાદાર પું ઘોડાની ચાકડી કરનારો, ગવન
 ચરવી સ્રીં [સ ચર ઉપચી] નાનો ચર, ટેગડી
 ચરતું અન્કિં [સ ચર્] ચલતુ કંચુ (૨) [મ
 ચર્, ફા ચરીવન] ચામ, દાણો વગેરે કંગીને
 ગોલી ખાવો (પશુ પખીઓ) (૩) ગળતુ, પેદા

ચરુ [ચરી ખાણું=રખડી ખાણુ, ગમે તે
 ગમે પેટ બંધુ (૨) લાચરચન લેવી]
 ચરચ -માચરસી, -ચીણુ લુઓ 'ચર(-)
 સ'મા [(૨) નં જનવં, પશુ
 ચરંદુ વિં [જા ચરિંદહ] ચનાર -વાસ ખાનાર
 ચરાઈ સ્રીં [ચગવતુ] ઉપચી] ટોર વગેરે
 ચારવાનું મહેનતાણુ -ઉ વિં ચરવા માટે
 ચોગ્ય, ચરા તરીકે વાપરવાનું (૨) નં ચરો -કા
 સ્રીં ઠોરને ચરવાની જમીન -ણુ નં ચરો,
 ગોચર(૨) ચગમણુ -મણુ નં, -મણી સ્રીં
 લુઓ ચગઈ
 ચરાચર વિં [સ] ચ અને અચ, ચેતન અને
 જડ, ચાવં અને જ ગમ (૨) નં આખી ચૃષ્ટિ
 ચરાણુ, -મણુ, -મણી લુઓ 'ચગઈ'મા
 ચરાવણું સંકિં 'ચરવું'નું પ્રેરક (૨) [લાચ]
 આપવી
 ચરાણ વિં જોઈએ તે ઋતા ઊંચુ -ઉમેકુ
 (જેમ કે, હજપૂણી ચરાણ છે) (૨) સ્પર્શની
 લાગણી ન ચાય એવું -જૂકુ (જેમ કે ચગળ
 ચામડી)
 ચરિત નં [સ] આચરણ, વર્તન (૨) જીવનચરિત્ર.
 -તાર્થ વિં [+અર્થ] કૃતાર્થ, કૃતાર્થ (૨)
 સ્વર્ણ (૩) પું નિર્વાહ (૪) સાધાર્થ
 ચરિત્ર નં [સ] લુઓ ચરિત (૨) [લા] કપટ,
 પાખડ, કાવાલાવા, ઠકાર પું જીવનચરિત્ર
 લખનાર ંડીર્ત(-ર્ત)ન નં (જીવન-)
 ચરિત્રનું ગુણગાન ંનિરૂપણુ નં જીવનનું
 વર્ણન, જીવનકથા
 ચરી સ્રીં ખેહડ ખેહલા ઠોરને ઊંચુ રાખવાની
 લાકડાની થોડી (૨) [સ ચર્ચી] કરી, પંરેણ
 ચરુ પું [સ.] એક પહેળા મોતુ વાસણ,
 ટેગ (૨) હોમનો ચર [-ચરાવવો=જમણ
 આપતુ (૨) જમણ આપવાની હરીકાન્તમા
 ઊતરતુ] ૦૬૨ણુ નં હવિચાલ ખાતુ તે
 ચરલક્ષ ંડી સ્રીં નાનો ચર, ટેગડી ંડો
 પું ચરવો, માટીનો લોટો
 ચરેહાટ અ- [રવં] લુઓ ચરેહાટ
 ચરેહો(-રે) પું [રવં] ચરહો, ચાસકો (૨)
 ચીરો

ચરેરાટ પુ. [રવ.ં] ચરેડો, ધ્રાસકો (૨) ચર
એવો અવાજ

ચરે (શે) પુ. [ચરવું ઉપરથી] ગૌચર તરીકે
છલાયદી રાખેલી પડતર જમીન

ચરેતર ન. [સં.] મહી અને સાબર એ બે
નદીઓ વચ્ચેનો ગુજરાતનો પ્રદેશ. -રિયું,
-રૂ વિ. ચરેતરનું -રી વિ. ચરેતરિયું
(૨) સ્ત્રી. ચરેતરની બોલી

ચર્ધ ન. [ફા.] એક પક્ષી, બાજ

ચર્ચ ન. [હ.] ખ્રિસ્તીઓનું પ્રાય ના કરવાનું મંદિર
ચર્ચક વિ. [સ.] ચર્ચા કરનાર

ચર્ચરી (-રિકા) સ્ત્રી. [સ.] આનંદ, ઉત્સવ
(૨) એક છદ્દ (૩) નાટકમાં પ્રવેશ પૂરો થાય
ત્યારે મૂકવામાં આવતું ગીત

ચર્ચવું સં. કિં. [સં. ચર્ચું] ચર્ચા કરવી (૨)
દૂધલી કરવી (૩) ચરચવું લેપ કરવો

ચર્ચા સ્ત્રી. [સ.] વાદવિવાદ (૨) દૂધલી (૩) લેપ.
બમક વિ. [સ.] ચર્ચા કરેતું, ચર્ચાથી ભરેલું
ચર્ચા જગવે એવું (જેમ કે, નિબધ, વાત, મુદ્દો
ઇ.ં) બપત્ર નં. ચર્ચા કે વિવેચનનો છાપામાં
આવેલો પત્ર - લખાણ બપત્રી પુ. ચર્ચાપત્ર
લખનાર બપરિષદ સ્ત્રી. ચર્ચા કરવાની
પરિષદ - સલા બપાત્ર વિ. ચર્ચા થાય તેવું
(૨) ચર્ચા કરવા યોગ્ય. બું. અં. કિં. 'ચર્ચવું'નું
કર્મણિ બરુપદ વિ. [+ સ. આસ્પદ]
ચર્ચાને જેમાં સ્થાન હોય તેવું, ચર્ચાપાત્ર

ચર્ચિત વિ. [સ.] ચર્ચયિતું

ચર્પટ પુ. [સં.] ચર્પક, ચોલ

ચર્મ ન. [સ.] ચામડું ત્વચા બકાર પુ.
ચામડિયો (૨) મોચી બકીલ પુ. બસો બચ્છુ
નં. ભૌતિક - કુદરતી આખ (જ્ઞાન ચક્ષુથી
બિલકુ) બદલ નં. ગૂમડું. બપત્ર નં. ચામડાના
જેવો મજબૂત કાગળ બવાય નં. ચામડાનું
વાદ ઉઠાવેલો - મર્ખિય નં. [સરં. હિં]
ચામડીનો એક રોગ - કોદનો એક પ્રકાર
- મર્લિય નં. [સં.] ચામડાનું કારખાનું, 'ટેનરી'

ચર્ચા સ્ત્રી. [સ.] કામકાજ; વ્યવહાર (૨) રીત
બાત વર્તણૂક (૩) સેવા (૪) અદરનો
ભાવ સમભય તેવો દેખાવ - ચહેરો

ચર્ચણુ નં. [સ.] ચાવણુ - વાગોળવું તે (૨)
[લા.] મનન [ઉપલોગ]

ચર્ચણુ સ્ત્રી. [સં.] ચર્ચણ (૨) આત્મવાદ,
ચર્ચિત વિ. [સં.] જેનું ચર્ચણ થઈ ગયેલું છે
એવું. બચર્ચણુ નં. એકની એક વાત ફરી
કહેવી તે, પુનરુત્થિ

ચલ (-ળ) વિ. [સ.] ચાલવું હાલત (૨) અસ્થિર,
ચલાયમાન બચિચલ (-ળ) વિ. અસ્થિર,
કામગામ - લા વિ. સ્ત્રી.

ચલકચલાણું નં. (કા) હોકરાની એક રમત,
'ખાઈ ખાઈ ચાળણી'

ચલણુ નં. [સ, ચલન, પ્રા.] ચાલવું તે, અમલ;
સત્તા (૨) ચલણી નાણું, 'કર-સી' (૩)
ધારો, રિવાજ [-થડું = સત્તા ચાલવી (૨)
કારભાર મળવો, ચલણું] -ણી વિ. બચ-
હારમાં પ્રચલિત - વપરાતું હોય એવું

ચલણીવલણી સ્ત્રી. બુઝો ચલનવલન
ચલતી સ્ત્રી. સંગીતની એક ટૂળ, જેમાં ગાનનો
પ્રવાહ બહુ ઝડપથી ચલાવવામાં આવે છે

ચલથાટ પુ. [ચલ + થાટ] ફેરવવાની બરુ
રહે એવો - ચોખા પહાવાળો થાટ (સતાર માટે)

ચલન વિ. [સ.] હાલત, કપડું (૨) નં. ચાલવાની
ક્રિયા બક પવા પુ. એક રોગ બવલન નં.
હાલવું ચાલવું તે, હરફર, ગતિ બશાસ્ત્ર નં.
ગતિશાસ્ત્ર બરીલ વિ. હાલવાના સ્વભાવ-
વાળું

ચલમ સ્ત્રી. [ફા.] તમાકુ વગેરે પીવા માટેનું
માટીનું એક પાત્ર [-પીવી = હૂકા કે ચલમમાં
તમાકુ પીવી - ભરવી = હૂકાની ચલમમાં
તમાકુ મૂકી તેમાં દેવતા ભરવો (બિલકુ
- હાલવવી)]

ચલવવું સં. કિં. બુઝો ચલાવવું

ચલવું અં. કિં. + ચાલવું જવું

ચલ (-ળ) વિચલ (-ળ), ચલા બુઝો 'ચલ'માં
ચલાઉ વિ. ચાલી શકે - નવે એવું

ચલાખાચલિયારો પુ. સહિયાગમાં કે વેપારી-
મણ માટે કંદેલી માલની ખરીદી

ચલાખી સ્ત્રી. નાનો ચલાખો - ખો પુ.
પુ. સમચોરસ કપડાનો (મોટો) કંકડો

(ચરોતરમા ખેડૂનો પાક ઇં બાધી લાવવા
પણ એ વાપરે છે)

ચલાણી સ્ત્રીં નાનુ ચલાણુ (૨) 'બાઈ બાઈ'
ચાળણીની રમત -ણુ' નં પડધીવાળી
નાની પ્યાલી

ચલામણી સ્ત્રીં ['ચાલતુ' ઉપરથી] લગ્ન થઈ
રથા બાદ છેલ્લે દિવસે કન્યાપક્ષ તરફથી
વરપક્ષને સગપણ પ્રમાણે અપાતી બક્ષિસ

ચલા(-ળા)યમાન વિં[સં] હાલતુ (૨) દરતુ,
અદલાતુ

ચલાવતુ સ.કિં ચાલતુ'નું પ્રેરક [લાવે
ચલાતુ અંકિં ચાલવાની ક્રિયાયવી, 'ચાલતુ નું
ચલાતર નં [સ] 'વેરિયેશન' (ગ)

ચલિત વિં[સં] ચળેતુ, ત્યાનબ્રથ(૨)અરિથર
(૩) સંગીતનો એક અલગર ઠંડુ (-ટું) હલી
(-ળી) સ્ત્રીં ચલિત ગ્રહ ખતાવનારી ડુંડળી
(ન્યો)

ચલિયુ નં [જુઓ ચલ્લુ] ચકલુ, એ જાતનું
નાનુ પખી [ચલિયા ઉરાડનાં=પાકનું
રખોપુ વરતુ, ચલાને પાક ઉપર ન ખેસવા
દેવા (૨) રમત કરવી, ખેસી ગ્હેતુ ચલિયું
ફરવું=કોઈએ પાંચુ અવરજવર કર્યો (પ્રાય
નગરના-નિર્ન ન હોતુ-એ લાવમા)

ચલ્લું નં [સ ચરૂ] કચોતુ, પ્યાલી (૨)
માટીની લોટી, લોટું

ચલેથો પું કહો (ચુ) [(આજાર્યરૂપ)
ચલો અં કિં [હિં] ચાલો, તૈયાર થાઓ
ચલોડો પું ખેમ, ઉપરણો

ચલ્લુક વિં [સરં પાલી ચુલ, ઢે. ચુલ=નાનુ,
લણુ] + હલક, માલ વગરનું, છુલક

ચલ્લુ નં [સરં ઢે ચિલ્લા, સ ચિલ્લી]
ચલાની જાતનું નાનું પખી, ચકલુ. -દલો
પું ચકલો -દલી સ્ત્રીં ચકલી

ચલ્લુ નં [સં. ચુલુક] ચાળુ, અજલિ
ચવ પું, સ્ત્રીં [મ] મોતીનું એક તોલ, ટકો
(રતી=૧૩ાા ટકો)(૨)દેશ, રામ, સકાર (૩)
આવડત, ગમ (૪)દંગ, ઠેકાણું (૫) [સરં હિં.
ચાવ] રવાદ, લહેજત ઠંદાર વિં [મ]
રવાદવાણુ, લહેજતદાર

ચવડ પું એડ જાતનો ચવડ વેલો

ચવચવ વિં [સરં મ, પ્રા = એક રવ રવં?]]
પરચૂણ, કુટકળ (૨) સ્ત્રીં જુદે જુદે ઠેકાણેથી
ચૂરી કાઢેલી-કુટકળ બાબતો

ચવડ વિં [જુઓ ચિવડ] મુઝેલીથી વટે
ઠટે ક ચવાય એવું

ચવડા(-રા)વતુ સંકિં 'ચાવતુ'નું પ્રેરક
ચવડુ વિં ચવડ (૨) નં હળનો આણીદાર
દાનો, જે ભોથમા થેસે છે

ચવલિયુ, ચવલું વિં પાપણે ઘોળા વાળવાણુ
(ઉદાં 'ચવલિયો બળદ')

ચવલી સ્ત્રીં [મ] ખેઆની
ચવલો(-ળો) પું જૈન જાતિનો રજેયણું (૨)
શેરકીમા ચતો એક રોગ

ચવડુ સંકિં [પ્રા ચવ = કહેવું (૨) ચવડુ;
જન્માતર પામવું] કહેવું, વર્ણવવું (૫) (૨)
અં કિં ચવડુ, પડવું (ઉદાં દેવલોકમાથી
ચવડુ) (જૈન)

ચવવેરો પું ઘર તથા જમીનનો વેરો
ચ(ળા)વળતું અં કિં [જુઓ ચળવળતું]
સળવળતું, ચળ આવવી [તનમનાટ

ચ(ળા)વળાટ પું ['ચવળતું' પરથી] ચળ (૨)
ચવળો પું જુઓ ચવલો
ચવાઈ સ્ત્રીં મરકી, ઠંકડી

ચવાણું નં [સ ચર્વણ] કાચુ કાઠ કે શેકેલું
ખાવાનું (ચાણી, ચણા, મમરાશિવ વગેરે)

ચવાણુ અંકિં 'ચાવતુ'નું કર્મણિ (૨) [સરં
શો ચવ્વ = ચર્ચવું, ઢે ચવેણ = લોકાપવાદ.
હિં ચવાઈ, -વ = બદનામી] [લા] વગોવાવું;
લોકમા ગવાવું

ચવૈયા પું અં વં ચાળા પાડવા તે
ચવો પું પગને તળિયે ચયેલો દ્રેલો

ચશ્મ સ્ત્રીં [ફા] આખ ં(-સમ)પોરી
સ્ત્રીં દીકું અદીકું કરવું તે, આખ આડા કાન
કરવા તે -શ્મી વિં સ્ત્રીં આખના આકારની
(કાર) -શ્મું નં આખે બરાબર દેખાય તે
માટે પહેરવાનો કાચ (પ્રાય અં વં મા).
[ચશ્માં આવવાં = થોડું દેખાવું, આખને
ચઆની જરૂર પડે એમ થવું (૨) અભિમાન

નહતુ. -ઊતરી જવાં = અસ્ત્રાંતી નરે ન
 નેવી - અસ્ત્રાવવાં, ઘાસવાં = અસ્ત્રાં પડેવા
 -ઠેકાણે ન હોવાં = મિત્રજ ઠેકાણે નહોવાં
 -ફરી જવાં = ગુરૂરે વતુ (૨) ખરી વસ્તુ ન
 દેખાય એવું થતુ - એસવાં, લાશુ પડવાં =
 ભેવા માટે અપૂરૂણ (ભેદના નખરના)
 અસ્ત્રા મળવાં. અસ્ત્રાંતી નખર કાઢવો =
 આખને ક્યા અસ્ત્રા ખેસશે તે તપાસતુ, ક્યા
 નખરનો અસ્ત્રાનો કાચ નરૂં છે તે ખોળી
 કાઢતુ અસ્ત્રમે છુલછુલ, અસ્ત્રમે સુલાખ =
 આધણું; જોણુ ભેલુ. -અસ્ત્રમેધય વિં
 આધણુ બધ, સાન ન દેખતુ (અસ્ત્રા વગર ન જ
 દેખાય એવી આખોવાણુ)

અસ્ત્રમે(-સમે) પું [પા] પાણીનો ઝગે
 અપક પું [સં] મધ; દાર (૨) તે પીવાનું પ્યાલું
 અસ નં [સં] જવુ, પ્રા. અસ = ખાણ; લાવણુ
 અતિ ભાવ - પ્રેમ, વસંદો

અસક સ્ત્રીં ['અસકતુ' ઉપરથી, સરં હિં]
 (નસ કે સાવાના રનાયુના એકાએક) અસક-
 વાધી થતું દુખ. (-આવવી, -મારવી)

અસકતું અં કિં [સગં ખસકતુ; રવં]
 પકડમાથી અથવા એકાદા રયાનમાથી ખસતુ
 છટકતું (૨) ગાડા થતુ, મગજ ઠેકાણે ન રહેતુ
 અસકાતું અં કિં અસકતુ, મરણતુ, અસક આવવી
 અસકે પું ['અસકતુ' ઉપરથી] અસક, સગક
 (૨) [જુઓ અસ, સરં હિં] તલજ, ભાવ,
 અડસ (૩) લત, ખો (૪) નખગખાણ
 [-આવવો, નાંખવો, મારવો = જુઓ અસક
 આવવી - કરવો = રવાદ કરવો, શોખ કરવો
 -પહવો = -નો શોખ વવો, -નો રવાદ ખૂબ
 ગમી જવો - લાગવો = નાદ કે લત પડી જવી]

અસઅસ અં [સરં કસતુ, રવં] અસે નહિ
 તેમ ઠણું અં કિં તગ હોતુ, જકડાતુ
 (૨) સં કિં અસઅસાવણું, બરાબર ખેચીને
 પીતુ - સાટ અં અસી ન લય તેમ - તગ
 (૨) સપાટાખંધ (પીતુ) (૩) પું તગ હોતુ
 ને. -સાવણું સં કિં તગ કરતુ (૨)
 ઝપાટામા કે બરોબર પીતું

અસમ પું [હિં] રેશમના દોરાની ગૂંછળી

અસમપોરી સ્ત્રીં જુઓ અસમપોરી

અસમું નં જુઓ અસમું

અસમે પું જુઓ અસમે

અસકું અં કિં [સગં અસકતું] અગતુ અસકું
 (૨) [સગં અસઅસતુ, હિં. અન્ના] દખાઈને
 ખેરી જતુ (પૂળા, કડખ) (૩) ધણી જતુ
 (૪) વુકસાનમા આવી પડતુ

અસાચરી સ્ત્રીં અડસાચસી, ૨૧૧

અદરાલિ(-ળિ)યું વિં ગ્વાલીયુ

અદુ વિં [મ. અતુ, મગં હિં, મ અતુ, પ્રા
 અડ] + ચાર ઠદા, ઠદિશ અં + ચારે
 દિશાએ, બધી બાજુ

અણખે પું [સ્ત્રા અણખ-અણ] લીલ અને
 વનસ્પતિથી ભરપૂર હોજ

અણેરો પું [ફા. અણેર] મેનિ ઘાટ, શિકલ.
 અન્ત (૨) કપાળ પરની એક હનમત.
 [-ઉતરાવવો, -કઠાવવો, -કરાવવો =
 કપાળ પરના વાળની હલમત કરાવવી નેધી
 અણેરો શોમે - ઊતરવો, ઊતરી જવો =
 મો લેવાઈ જતુ - રીકું પડી જતુ - કાઢવો =
 અણેરો કઠાવવો (૨) તેવી હલમત કરી
 અણેરો વાટીલો બનાવવો (૨) આકૃતિ પાડવી-
 ચીનવી - પડવો, પડી જવો = મો ઊતરી
 જતુ] -રાદાર વિં વાટીલુ સુદં

અળ વિં [સં અળ] અચિર અચિઅળ વિં
 જુઓ અલવિચલ - બાઅળ વિં [અઅઅળ]
 ચરાચર, અળ અઅળ

અળ (ળ) સ્ત્રીં ખૂજલી ખજવાળ (૨) [લા]
 અજપો અટપટી [-આવવી, -થવી = ગટ
 પડી થવી (૨) ખૂજલી થવી - ગટપી
 -ભાગવી = અટપટી દૂર કરવી, અજપો દૂર
 કરવો - રાખવી = અજપો સેવવો]

અળક સ્ત્રીં અળકાટ (૨) અળકતી કીકી અળક
 અં અળકે - તેજ મારે તેમ ઠણું અં કિં
 [સરં હિં અળકના] તેજ મારતુ, અળકતુ.
 -કાટ પું અળકાટ, પ્રકાશ [-મારવો =
 ખૂબ અળકતુ] -કારો પું પ્રકાશનો અમ-
 કારો. અળકારો - કી સ્ત્રીં અળકાટ (૨)
 અળકાગ મારતી વસ્તુનુ છાટણું (ઉદાં

કપડા ઉપર ચળક્રી છંટાવી છે -ક્રીખંધ
વિં ચળક્રીવાળુ, ચળકતુ (નવા સિક્કા માટે)
ચળચળાણું અંકિં [સં ચલ્ કિપરથી] ચળકુ,
અસ્થિર થવું

ચળવણી સ્ત્રીં બુઝો ચાળવણી

ચળવળ સ્ત્રીં [સં ચલ્ + વલ્ (સં), સરં મં]
ચટપટી, અનુષ્ઠા, વલોપાત (ર) હિલચાલ,
પ્રવૃત્તિ, આદોલન ઇં અંકિં ૪૨૧ હાલકુ,
સળવળકુ (ર) કંઈકે કર્મને ઊંચાનીચા
થવું (૩) મનમા ખૂચવું -ખાટ પું ચળ-
વળકુ તે(ર)તલસાટ, વલવલાટ(૩)ખળવાળ
-ળિયુ વિં ચળવળ જગાડવાના સ્વભાવનું,
વમાલિયુ

ચળકું અંકિં [સં ચલ્] ડગલુ, ખસકુ (ર)
[લા] પતિત થવું, સ્વવલુ

ચળાઈ સ્ત્રીં [‘ચાળકું’પરથી]ચળામણી -મણુ
નં ચળામણી (ર) ચાળતા નીકળેલું ભૂસુ -
કચરો -મણી સ્ત્રીં ચાળવાનું મહેનતાણું

ચળાયમાન વિં બુઝો ચલાયમાન
ચળાવકું સંકિં ‘ચળકું’, ‘ચાળકું’નું પ્રેરક
ચળાકું અંકિં ‘ચાળકું’નું ક્રમણિ (ર)
‘ચળકું’નું ભાવે

ચળાંક વિં [સરં કળાંક] વહી-બહેત્રી ગયેલું
ચળિત વિં બુઝો ચલિત -
ચળિયાં નં અંકિં [‘ચાળકું’ ઉપરથી] લાડુના
ચળામણના કંકડા (કા)

ચળિયાંપુતળિયાં નં અંકિં [ચલિયુ + પૂતળું]
(ધક, જવની) ઊખીએ

ચળુ નં [સં ચુલુક, પ્રા ચુલુક]હાથમા પાણી
લેવા હથેળીને પાત્રાકાર કરવામા આવે છે તે
(જમી ઊઠી હાથ મો ચોતી વખતે) [-કરકું
= જમીને હાથ મો ચોવા. -લેકું = ચળુ
કરવા ચળુ મા પાણી લેકું] ંપાણી નં
ચળુ લેવાનું પાણી [(૪) પુઝંજળ

ચંગ વિં [સં] સ્વરૂ(ર) મજેદાર(૩)તદુરત
ચંગ પું [ફા] મોથી પકડીને વગાડવાનું એક
વાળુ, મોરચંગ (ર) વગાડવાની પિત્તળની
તકતી, તાળ (૩) પતંગનું પૂછકું (૪)ગંજકાની
એક રમન(પ) નં ઘટ

ચંગી, ંભંગી વિં [ચંગ + ભંગ (લાગ)]
ભાગલાભમા મરત રહેનાર, વ્યસની (ર)
કાછડીંગરો

ચંચું વિં [બુઝો ચંગ] નીરોગી, તદુરત
ચંગૂલ નં [સરં હિં ચંગુલ, ફા ચુગલ?]
પક્ષીનો પત્તો

ચંગોડી સ્ત્રીં [મરં મ ચિંગુડી] સૂતા મોઢે
માથે એઢેલું લૂગડું [ટોપકી

ચંગોડી સ્ત્રીં [૩ ચંગરી = ઢૂલની નાની છામડી]
ચંચ(-ચુ, ચુ) [સં] સ્ત્રીં ચાચ

ચચરી પું [સં] ભમરો (ર) એક છંદ (૩)
સ્ત્રીં ભમરી ંકે પું ભમરો

ચચલ(-ળ) વિં [સં] ડગમગતુ (ર) અલી
(૩)કણિક, કાની(૪)ચકોર, ચાલાક. ં(-ળ)તા
સ્ત્રીં -લા(-ળા) સ્ત્રીં ચચળ સ્ત્રી (ર)
લકમી(૩) વીજળી(૪)એક છંદ -લાયમાન
વિં ચચલ -ળાઈ સ્ત્રીં ચચળતા

ચંચવાળકું સંકિં [ચંચ (સં ચચુ)ઉપરથી]
ચાચમા આવે તેટલું થોડું થોડું મોમા લઈને
મમળાવવું (ઉદાં મોમા ચાચનો ગાને
ચચવાળ્યા કરે છે ?) (ર) [લા] ઝટખં ન
આણવો (૩) પપાળ્યા કરવું, હાથ ફેરવવો

ચંચુ(-ચુ) સ્ત્રીં [સં] ચાચ ંપાત, ંપ્રવેશ
પું ચાચ યોળવી તે (ર) [લા.] પ્રવેશમાત્ર,
અસપ પરિચય ંસૂચી નં એક પખી

ચંક વિં [સં] ગરમ (ર) ડોધી (૩) લયકર.
ંકરિયુ પું (સં) સૂચે ંનેત્રી સ્ત્રીં એક

લતની માખ ંસરટ નં પ્રાચીન કાળનું
વરોળીના આકારનું એક રાક્ષસી પ્રાણી
-હા(-હિકા, -હી) સ્ત્રીં ઉગ્ર સ્વભાવની સ્ત્રી

(ર) [સં] હુગાંટી -હાંશુ પું [+ અચુ] સૂચે
ચંકાલ(-ળ) વિં [સં] નિર્દય, ઘાતકી (ર)

પાપી, નીચ(૩)પું એક લતનો અલ્પજ(૪)
મારો, જલ્લાદ (પ) [લા] નીચ-ઘાતકી કમ

કંગાર પુરુષ -ળચક નં અનર્થની કે
અનિષ્ટની પરપરા -ચકક, ‘વીશિયમ મકલ’

-ળચેકડી સ્ત્રીં કાળા કામ કરનારાઓની
ટોળી -ળાણુ(-ણી) સ્ત્રીં ચંકાળ સ્ત્રી (ર)

ચંકાળની સ્ત્રી -ળપાણુ નં

ચંદિ, ૦કા, -ડી સ્ત્રી [સં] જુઓ ચડા
ચંડીપાઠ પું [સં] દુર્ગાદેવીનું સ્તોત્ર-સમ્પ્રશતી.

[ચંડરાવવો = (માનતાને અંગે) તે સ્તોત્રનો
પાઠ પુરોહિત પાસે કરાવવો]

ચંડૂલ પું [સરં હિં ચંદૂ, મ ચંડોલ]
અદીણનું સર્વ (ચલમમા પિવાય છે)

ચંડોલ(-ળ) પું [સરં મ ચંડો(-દો)લ, હિં
ચંડૂલ] એક પક્ષી (૨) ચંડકોળ

ચંત પું [‘ચતવતું’ ઉપરથી] આશક (૨)
ત્રીં + જુઓ ચિતા (૩) નં + ચિત

ચતવતું સંકિં [સં ચિત] ચિતવતું, વિચારવું (૫)
ચંતની સ્ત્રી [જુઓ ચત] માશક, પ્રિયા

ચંતો સ્ત્રીં + જુઓ ચત, ચિતા

ચંદ વિં [ફા] કેટલુંક, ચોડું, જૂલૂ

ચંદ પું [સ; પ્રા] ચંદ્ર (૨) ચાક્ષા તરીકે
કપાળે ચોડવાની ટીકી

ચંદન નં [સ] સુખડનું ઝાઢ-લાકડું (૨)
સુખડનો લેપ (૩) ટીલું, તિલક [(ચોખ્ખું)

ચંદન જેવું = એકદમ ચોખ્ખું] ગિરિ
સ્ત્રીં ત્યા સુખડના ઝાઢ થાય છે એવા એક

પર્વત, મલયાચલ. ઓઘા પું [સરં હિં.
ચંદનગોદ] જુઓ ઊડણ્ઘો ઓઘી સ્ત્રીં

[?] નકશીદાર ચૂડી ઓઘાર પું [સરં હિં,
સ ચંદ્રદાર?] સ્ત્રીઓની કોટનું એક ધરેણું

ચંદની સ્ત્રીં [દે ચંદિણ = ચંદ્રિકા, સરં દે.
ચંદળી = ચંદ્રની પત્ની] ચાદની (૨) [સ.

ચંદ્ર ઉપરથી] ચંદરવો, છત (૩) [‘ચંદન’
ઉપરથી] ચંદન લાવવાની કંટોરી (૪) [‘ચંદ્ર’

ઉપરથી?] એક વનસ્પતિ - ખારમાસી

ચંદરવું સં કિં પાત કઠાવી લેવી (૨) છેતરવું
ચંદરવો પું [સ. ચંદ્ર પરથી, સરં હિં ચંદવા,

પ્રા ચંદાવવ, ચંદાવવ] છતનું રંગબેરંગી
કપડું (૨) છત; ચંદની [-ખાંધવો = માડવો

ખાંધવો (૨) જાહેર કરવું (૩) ક્ષેત્રી ઉડા
ડની (૪) કીર્તિ ગાળવવી.]

ચંદા સ્ત્રીં [સ ચંદ્ર; પ્રા. ચંદા] ચંદ્ર (૨)
ચંદની, ચાંદરણું. ઓત વિં એ નામની

ક્ષત્રિયોની એક પેટા નાતનું (૨) પું એ
નાતનો માણસ (૩) રાજ્યનો મોટો સામંત

ઓવા વિં [+વત (સ.)] ચંદ્રના જેવું-
જેટલું (૨) જેની ઉપર ચંદ્રની આકૃતિ કાઢેલી

કે ભરેલી હોય તેવું [કાઢવાણ લાગતું
ચંદાવું અં કિં [‘ચાદુ’ ઉપરથી] ચાદુ પડવું,

ચંદી સ્ત્રીં [સરં મ] ઘોડાકે બળદને અપાતો
સૂકો દાણો (૨) [લા.] (લશ્કરના વાહનને ચંદી

રૂપે) ખડણી (૩) લાંચરશવત. [-ચંદની =
ચંદીનો દાણો કે લાચ મળવી (૨) ખાઈ

પીને ઘોડા જેવા થવું - આપની = ખાવાની
ચંદી મૂકવી (૨) ખડણી આપવી]

ચંદેરી સ્ત્રીં (૨) વિં [દે = એક નગરી સરં
હિં, મ] એ નામનું એક જૂનું ગામ (ગ્વાલિયર

રાજ્યમાં) કે ત્યાનું બનેલું કે તેને લાગતું (જેમ
કે, ચંદેરી શેલું, પાઘડી ઇં કાપડકામ)

ચંદેલ વિં (૨) પું [સ ચંદ્ર, સરં હિં]
ક્ષત્રિયોની એ નામની પેટા નાતનું

ચંદો પું [સ ચંદ્ર] ચાદો (૨) ધાતુના પતરા
ઉપર લખેલું બક્ષિસનામ (૩) ચહેરો, સુખ-

વટો (૪) ચંદ્રમા જેવો ગોળ આકાર (ટાપીનો
ચંદો) (૫) ચાલો (૬) મહોર, છાપ

ચંદ્ર પું [સ] ચાદો (૨) ઉપગ્રહ (જેમ કે,
શનિને અમુક ચંદ્ર છે) (૩) છૂદણું, ટપકું (૪)

ચાલો (૫) એકની સજ્ઞા ઠક પું ચાલો
(૨) મોરના પીંછાની ટીલડી (૩) મહોરછાપ

વાળો સિક્કો, બિલો (૪) ચંદ્રના જેવો
આકાર ઠકલા(-ળા) સ્ત્રીં ચંદ્રની કળા,

બિખનો સોળમો ભાગ (૨) એક જાનની
સાડી (૩) ચંદ્રનું કિરણ (૪) અખોડાનું

એક ધરેણું, ચાક ઠકાંત પું એક જાનનો
મણિ, જેના ઉપર ચંદ્રના કિરણ પડતા તેમાંથી

પાણી ઝમે છે ઠકાંતા સ્ત્રીં રાત્રી (૨)
ચાદની (૩) પું એક છંદ ઠકીડા પું

એક છંદ ઓઘણું નં ચંદ્રનું ગ્રહણ ઓઘડ
(-ડામણિ) પું (સ.) શિવ ઓઘાતિ

સ્ત્રીં ચાદની (૨) એક જાનનું દારૂખનું.
ઠદારા સ્ત્રીં બં વં [સં] સત્તાવીસ

નક્ષત્ર (તે ચંદ્રની પત્નીઓ મનાય છે).
ઠનાડી સ્ત્રીં ઇંડા ઠપ્પા સ્ત્રીં ચાદની

ઠખિંદુ નં અનુનાસિક અવાજની (ં)

આવી નિશાની ંબિંબ પું ચ દ્રનો ગોળો
 ંમણિ પું ભુઓ ચ દ્રકાત. ંમંડલ(-ળ)
 નં ચદ્ર અને તેની આસપાસનું ફાળુ
 ંમુખી વિંસ્રીં ચ દ્રના જેવા મુખવાળી(ર)
 સ્રીંચ દ્રના પ્રકાશમા ખીલતા ફૂલની એક વેલ
 ંમૌલિ પું (સ) મહાદેવ ંરે(-લે)ખા
 સ્રીં ચ દ્રની કળા(ર) એક વનસ્પતિ (૩)
 એક છઠ ંવત્મં પું એક છઠ ંવાર
 પું મોમવાર ંશાલા(-ળા) સ્રીં અગાથી
 ંશેખર પું (સ) મહાદેવ ંહાસ પું
 ચકચકની તલવાર (ર) [સ] રાવણની
 તલવારનું નામ (૩) એક પૌરાણિક રાજ
 ચંદ્રમા પું [સં] ચદ્ર, ચાંદો
 ચ દ્ર(-દ્રૂ)સ પું [સરં હિ ચદ્રમ, મ ચદ્ર
 (-દ્રૂ, -દ્રો)સ, અ સુદર્શન?] એક જાતનો
 સુગંધીદાર ગુદર, ગંધબિરોજો
 ચ દ્રાયન પું [સ ચદ્ર ઉપરથી] એક છંદ
 ચ દ્રાવળા પું [સ ચદ્ર ઉપરથી] એક છંદ (ર)
 એક જાતની કાવ્યરચના- [ગીત
 ચ દ્રાવળી સ્રીં [સં ચદ્ર ઉપરથી] એક જાતનું
 ચ દ્રિકા સ્રીં [સ] ચાંદની
 ચ દ્રી સ્રીં ચ દ્ર (૫)
 ચ દ્રૂસ નં ભુઓ ચ દ્રસ [-દ્રવા
 ચંદ્રોદય પું [સ] ચ દ્રનો ઉદય (ર) એક ઔષધિ
 ચ પક પું [સં] ચ પો ંમાદા(-ળા) સ્રીં
 એક છંદ ંવાર્ણુ વિં ભુઓ ચ પાવર્ણુ
 ચ પન વિં [સરં હિ, મ, સ ચપ્=જવ]
 ભાગનું, નાસી છૂટવું [-થણું=નાસી છૂટવું,
 ચલતી પકડવી.]
 ચ પસ પું [સ્રીં, નં [સરં હિ, મ ચપ્પલ]
 ઉપર ખોલ વગરનું એક પ્રકારનું પગરખું
 ચ પાવણુ સં કિં 'ચાપણું' પ્રેરક
 ચ પાણું અં કિં 'ચાપણું' કર્મણિ રૂપ (ર)
 ગદ્યકીમા પગ પડેલો
 ચ પી સ્રીં ['ચાપણું' ઉપરથી, કે ચંપિચ=
 આક્રમણ, દખાવ] મસળવું-દખાવવું તે
 ચ પૂ સ્રીં, નં [સ] ગલ અને પલ બંનેવાળી
 માહિત્યકૃતિ [ફૂલવેલ
 ચ પો(-ખે)લી સ્રીં [ભુઓ ચમેલી] એકે

ચ પો પું [સં ચપક, પ્રા ચપા] એક ફૂલગ્રહ
 -પાવર્ણુ વિં ચ પાના ફૂલના રંગનું
 ચંણુ પું [સરં હિ, મ ચંવૂ, કા] ભોટવા-
 ઘાટનું એક વાસણ (ર) ફૂલો, ભોટવો
 ચ ખૂડિયો પું ઊંચા ઘાટનો લોટો
 ચ ખૂડી સ્રીં નાનો ચણુ
 ચ ખેલી સ્રીં ભુઓ ચ પેલી
 ચા (ચા) પું, સ્રીંચીની-ચા, ત્જા] એક છોડ
 (ર) તેના પાનનું પીણું [-ખીવી=(ધડિયાળ)
 બધ રહેવું ઉદાંધડિયાળ ચા પીએ છે] ંખાતું
 નં ચાની દુકાન, 'હોટેલ' ંદાની સ્રીં
 ચાની કીટલી ંપાણી નં ંબંબં ચા કે ચા
 સાથેનો નાસ્તો [-કરવાં=ચા પીવી, ચા
 સાથે નાસ્તો કરવો (ર) ચાપાણીની મિજલસ
 કરવી ચાપાણીમાં=પરચૂરણ ખર્ચમા
 (ચાપાણી વગેરેના)]
 ચાહર, ચાઓળા નં [સરં મ ચાવ(-હૂ)ર]
 વાવણી માટે અનાજ ઓરવાનું એક ઓભર
 ચાહમ પું [તુર્કી ચાવૂજ] લરકંમા ડકા,
 નિશાન વગેરેની ટુકડીનો જમદાર [-જેણું
 મોં=સુકાયેલું ને ઊતરી ગયેલું મો]
 ચાક વિં [તુર્કી] ત દુરસ્ત, અરોખર તૈયાર(જેમ
 કે તમિયત એની ચાક છે) [-રેણું=તેજ
 કરવું, ચકાવવું(જેમ કે દીવો ચાક કરો)-થણુ
 =સ્ફુર્તિ કે તેજમા આવવું, જાત કે સાવધાન
 થવું] (ર) [ફા] ફાટેલું, ચીરેલું (૩) પું [ફં
 ચૌક] એક જાતની વોળી પોચી માટી, ખડી
 ચાક પું [સં ચક્ક, પ્રા ચક્ક] ખેડું, ચકર (ર)
 કુલારનું ચક, ચાકડો (૩) ચકની ગોળ ગતિ,
 ચકર ચકર કરવું તે, ધૂમરી (૪) અખોડામા
 ધલાતું એક ગોળાકાર બિલ્લા જેવું ધરેણું
 [-આપવો, દેવો=ગોળ ગોળ ફેરવવું,
 ધુમાવવું -ચડવો=ચકર ચકર ગતિમા
 આવવું -લેવો, ખાવો=ગોળ ગોળ ફરવું
 ચાકે ચડવું=ચાક ખાવો, ગોળ ગોળ ફરવું
 (ર) કુલારના ચાકડા પર ચડવું કે મુકાવું (૩)
 [લા] (વાત) જગજગીશીએ ચડવી, ખૂબ ચર્ચા
 કે ચેળાચેળા જાગવી, વગોવાણું, ફેરત થવું
 (૪) મદ કે મરતીમા આવી જવું, માતવું

(જેમ કે, હમણાનો એ બહુ ચાકે ચક્રો છે)]
 ચાકચકચ નં [સ] ચકચકાટ, ઉત્તરવલતા
 ચાકટ(-ણ,-ળ,-ળણ) સ્ત્રી[દે ચક્રકુલકા]
 બે મોહાનો આધળો સાપ
 ચાકડો પું [સ ચક્ર] કુભારનો ચાક
 ચાકણ (ણ) સ્ત્રીં ભુઓ ચાકટ
 ચાકખાક વિં [ભુઓ ચાક તુર્કી, સરં મ.
 ચાકપાક] હોશિયાર, ચાલાક, પહેચેલ
 ચાકર પું [ખા] ઘસ, નોકર ંડી સ્ત્રીં
 ચાકરનુ કામ કરનાર સ્ત્રી -રિયાત વિં
 ચાકરી કરનારં (૨) ચાકરિયુ (૩) પું
 નોકર, ચાકર -રિયુ વિંચાકરી પેટે મળેલુ
 -રી સ્ત્રીં ચાકરનુ કામ(૨)સેવા, સારવાર
 (૩) ચાકરનુ મહેનતાણુ (૪) નોકરી
 [-કાઠવી = ચાકરી કરવી, માવજત-
 સાગવાર કરવા -એ જણુ = નોકરી કરવા
 જણું -એ રહેણું = નોકર તરીકે રહેણું]
 ચાકલો પું કાચળી ઉપર પડેલી રેશમ કે
 સંજની ભાત
 ચાકળ, ંણ (ણ) સ્ત્રીં ભુઓ ચાકટ
 ચાકળી સ્ત્રીં નાની ગાગર
 ચાકળો પું [દે ચક્ર] આખળિયો, આડણી
 (૨) કાસની મોટી ગરગડી (૩) ગોળ કે
 ચોગસ નાની ગાદી (ખાસ કરીને ચામડાની)
 ચાકી સ્ત્રીં [સ ચક્ર ઉપરથી] ખીલા રકૂ વગેરે
 સાથે વપરાતી પેચવાળી કે પેચ વિનાની ચકતી
 (૨) ગોળ ગાઠડી (૩) ગોઠવીને કરેલો ઢગલો
 [-કાઠવી = રકૂ ધં ની ચકતી હાથી લેવી
 ('વાલવી થી ઊલટું) -ચાકાવવી, બેસાડવી
 = તે ચકતી તેની જગાએ બરોબર ગોઠવવી
 -મારવી = એક પર એક બરોબર ગોઠવીને
 ઢગલો -ચાકી કરવી]
 ચાકું(-કું) પું, નં [ભુઓ ચાકું] ચરપુ.
 [-ચસણું = ચાકુની ધાર કાઢવી -કાઠણું,
 -દેખાડણું = મારવા માટે ચાકુ કાઢી તૈયાર
 કરેલુ, તેમ કરીને ઠરાવણું.]
 ચાકું નં [સ ચક્ર ઉપરથી] ચકતુ(૨)ગચિયુ
 (૩) ખજૂરનુ વાઢિયુ -ચૂણ
 ચાકું પું, નં [ખા] ચાક, ચરપુ

ચાકુપ વિં [સ.] ચકુ -આખ સખધી (૨)
 આખધી ચતુ (૩) પ્રત્યક્ષ
 ચાખડી સ્ત્રીં પાવડી
 ચાખણું નં ['ચાખણું' ઉપરથી] (મુ)અચાણુ
 ચાખણુ સં કિં [સ ચપ્, પ્રા ચક્ચ] જલધી
 ગ્વાઃ ભેવો (૨) [લા] જરા -થોડું કખાતુ
 ચાખળિયો પું [ભુઓ ચાકળો] આખળિયો
 ચાખાણું નં ભુઓ 'ચા'મા
 ચાગ પું (કા) લાહ, પ્યાર
 ચાગણું(-ણું) વિં ['ચાગ' ઉપરથી] (કા) પવિત્ર
 હોવાનો ઢોગ કરતુ (૨) મૂર્ખ છતા અત્તર
 હોવાનો ઢોગ કરતુ (૩) પ્યાર કે લાહ ચાહતુ
 ચાગાચૂ ચુ વિં ['ચાગ' પરથી] બેવકૂફ (કા)
 ચાચર પું [સ ચત્તર, પ્રા ચચ્ચર] મકપની
 બહારનો ખુલ્લો ચોક (૨) ચાર રગનાનુ ચકલુ
 (૩) દીપચદી તાલ (૪) સ્ત્રીં ચકલાની દેવી
 ચાચરિયાં નંખંખં ['ચાચર' પરથી] ચકલા-
 ની દેવીના ગણ
 ચાચરં નં [ચાચર ઉપરથી ?] (કા) કંપળ
 ચાચા [સાનાથ], ચાચો પું ભુઓ કાકો
 ચાટ પું [સ] વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરાવી ચોરી
 કરનાર (૨) વિં [?] ભોહું, શરમિકુ
 [-પડણું, -ખનણું સાથે]
 ચાટ (ટ) સ્ત્રીં ['ચાટણું' પરથી ?] કૂતરાને
 ખાવાનુ નાખવાનુ કામ (૨) [દે ચટ્ટ = ભૂખ
 પરથી ? કે ચાટણું ?] ખાવાનો ચસકો, લાલસા
 ચાટ સ્ત્રીં [રવં ? સ ચટ્ટ પરથી] લપડાક,
 તમાચો (૨) મહેણુ, ટોણો
 ચાટકો પું [ભુઓ ચાટ] મનમા લાગતો ચટકો
 (નવલરામ)
 ચાટણુ નં ['ચાટણું પરથી] ચાટણુ તે(૨)ચાટવાની
 ઔષધિ -ણિયુ વિં ચાટવા -ખાવાની
 લોહપતાવાણુ -ણુ નં ભુઓ ચાટણ (૨)
 ચાટણુ નં દર્પણ -લો પુંરપિયો(તિરન્કાન્મા)
 ચાટણું સં કિં [દે ચટ્ટ] જલ વતી ચકીને
 વરતુને સ્પર્શવી, તે પર ફેરવવી કે તે વડે
 ચાખણું, ચૂસણું કે ખાણું [(૨) હલેણુ
 ચાટણો પું [દે ચટ્ટ(ંચ)] લાકડાનો કકણો
 ચાટી સ્ત્રીં ['ચાટ' ઉપરથી] લપડાક

ચાટુ વિં [મ] પ્રિય, મીઠું (વચન) (૨) સ્ત્રી
પ્રિય લાગે તેવું વાક્ય - વાત - દ્વિતી ઓ
[+સ ઉક્તિ] પ્રિય લાગે તેવું કથન -

ચાટુડી સ્ત્રી નાનો ચાટવો (૨) કાટામા નગ
ખેસાડવાનું ઘર (૩) કાનનો મેલ કાઢવાનું ઓભર
ચાટુડું વિં ['ચાટુ' ઉપરથી] દોઢહાલું, ચખા
વલુ (૨) ['ચાટવું' ઉપરથી] ચાટણિયું (૩)
લાચિયું (સરં મ ચાટું)

ચાટો પું ['ચાટવું' ઉપરથી] ચાટણ, ચાટણ
ચાટું નં ચામડું, હાથ, ચકામું

ચાડ સ્ત્રીં [સરં મ ચાડ, દે ચાર = ધનંજી]
ચીવટ, ચાનક, કાળજી (૨) [કા] રૂપર્યા, ચડસ
ચાડખું નં ['ચાડી' પરથી ? સ ચારક ?]
ભસૂસ, ખાતમીદાર, ચાડીકા (૨) ખવાળ, પગી
ચાડસરી સ્ત્રીં (કા) તંખૂ ખાધવાની ખૂટી
ચાડિયું વિં [જુઓ ચાડી] ચાડી ખાનાર
-ચણું વિં સ્ત્રીં. -ચો પું ચુકલકડી માણસ
(૨) પખી, વાદન વગેરેને બિવરાવવા માટે
કરેલો માણસ જેવો આકાર (૩) ગામ -
ગેગીનો નદાગે માણસ (૪) નિઠાપાત્ર માણસનું
પૂતળું (૫) વિં પું

ચાડી સ્ત્રીં [સરં મ ચહાડ, ચાડી, કા
ચાડિ, દે ચાડ = માયાવી] એટની વાત
ખીલને કહી દેવી તે [-કરવી, ખાવી]
(૨) [જુઓ ચાડું] જેમા ગોળો મુઝાય
છે એ ગોળનો ભાગ ઠંકે પું [ન. ચારક ?]

(કા) [લૂટારા કે બહારવટિયાની ટોળીમાનો]
ગતુની ચોટી કરતો માણસ ઠંખેર વિં
ચાડિયું, ચાડી ખાવાની આદતવાળું ઠંચુગડી
સ્ત્રીં [સરં મ ચહાડીચુગલી, કા -ચાડિ-
ચુકાં] ચાડી, ચુગલી [-કરવી, ખાવી]

ચાડીકું વિં [જુઓ ચાડ] (કા) ચાડ ગખ-
નાર, ખખટાર (૨) ચડસીકું

ચાડું નં [દે ચહું] ગોઠણની ચાડી (૨) ખાડા-
વાળું દીવો મૂકવાનું ચોકડું (૩) મોં, હાથ
(નુચકાગમા) (૪) ખામણું

ચાણક્ય પું [સ] (સ) અર્થશાસ્ત્રનો પ્રસિદ્ધ
લેખક - કૌટિલ્ય

ચાણાક વિં [મ] ચટું ચાલાક, પહોચેલ

ચાણુરે પું [સ] (સ.) કસના દગ્ધાગ્ધો મક્ક
ચાતક પું, નં [સ] એક પખી (તેને વિશે
એમ કહેવાય છે કે તે વગસાદના ટીપા ન પીને
રહે છે) [ચુકાં]

ચાતરમ નં (સ) પંચાયત લવાટી (૨) લવાટીનો
ચાતરું મં [સ ચત્-ચાતયતિ = લકડાવી
લગાડી મૂકવું] ચુપચાપ સરકાવી લેવું (૨)
હુપાવગવવું (૩) ખસેડવું [(રે ટિયાની)]

ચાતરી સ્ત્રીં [દે. ચત્ત = તાક, મ ચાત] તાક
ચાતુર વિં [સ] ચતુર -રી સ્ત્રીં [સ] ચતુરાઈ

ચાતુર્માસ પું ખં વું જુઓ ચતુર્માસ.
[-કરવા = એક ઠંકાણે ચોમાસાના ચારમાસ
ઠંકેવું (સન્યાસીઓ) (૨) ચોમાસામા એક-
ટાણાનું મત કરવું] -ચું નં ચતુર્માસ,
ચોમાસુ -રથ નં [સ] દર ચોયે મહિને -
કાનક, કાગણ અને અપાક માસની રાત્ર
આતમા - કરવાનો એક યજ્ઞ

ચાતુર્થ નં [સ] ચાતુરી, ચતુર્ગઈ
ચાતુર્વર્ણ્ય નં [સ] ચાતુર્વર્ણ -બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય,
વૈશ્ય, અને શૂદ્ર (૨) ચારે વર્ણના ધર્મ કે
તે પ્રમાણેની સમાજવ્યવસ્થા

ચાતુર્વેદ વિં [સ] ચાર વેદો કે જ્ઞાનશાખાઓ-
વાળું, -ને લગતું -દી વિં ચાર વેદ ભણનાર
ચાત્ર નં [સ] યજ્ઞનો અગ્નિ પ્રગટાવતા વપગનો
ખેગના લાકડાનો કંકડો

ચાથી સ્ત્રીં મલમવાળી પટી

ચાદર સ્ત્રીં [ફા] ઓછાડ (જેમ કે, ઓઢ
વાની, પધારીની, મડદાકે કંકનની) [-ઓઢવી
= ચાદર શરીર (માયે) ઓછાડવી (૨) દેવાળું
કાઢવું -ઓઢાડવી = ચાદરથી ઢાકવું (૨)
મહતના ગુર્જર્યા પછી તેમના વાગસને ગાદીએ
થાપવો (૩) પાયમાલ કરવું, દેવાળું કઢાવવું]
ઠપાટ પું ચાદરે કંવા લાયક કપડાનો તાકો
-રે નં ચાદરથી મોટું અને ઝગેલું પંથરણું
કે ઓછાડ

ચાદાની (ચા) સ્ત્રીં જુઓ 'ચા'મા
ચાનક સ્ત્રીં [મ ચાળક્ય, પ્રા ચાળક પંચી ?
મગમ ચુળૂક, ચાળૂક] કાળજી (૨) ચેતવણી
(૩) ભગીન, ચાલાકી [-આપવી = ચેતવણી]

-આવવી, લાગવી = ચેતવું, કાળજી રાખતા થવું -રાખવી = ચેતતા રહેવું (૨) કાળજી રાખવી]

આનકી સ્ત્રીં ['ચાદ' ઉપરથી ?] નાનો રોટલો કે લાખરી

આનકું નં ભુઓ આનકી (૨) નાનું છોકરું
આનસ નં [ઈં ચાન્સ] પત્તાની એક રમત
[-તૂંદું = એ રમતમા ભેળિયું પાનું નીકળી આવતા ઢાવ લાગવો -તોડું = તેવો ઢાવ બેલવો]

આપ નં [સ] ધનુષ્ય (૨) [ગ] 'આક' એક એ સકલ', વર્તુલ-ખડ

આપ(-પા)ચીપ સ્ત્રીં [સરં મ ચાપવોષ, આપ (મ ચપણે) = આપવું + ચીપવું] ટાપટીપ (૨) ચીકણાઈ, દોઢડહાપણ -પિયું વિં આપચીપ કરવાવાળું

આપટ સ્ત્રીં [સરં મ, સ ચપેટ] લપડાક, તમાચો (૨) અં ['ચપટ' ઉપરથી] પલાઠી વાળીને (બેસવું)

આપટિયું નં ['ચપટ' ઉપરથી] એક ભતતુ ચપટું નંગ (ખડુવા ખીળા રંગતું)

આપડો પું [સરં મ ચપડા, હિ ચાપના, મ ચાપણે = ઢાખવું] સત્તજડ રાખે એવો ખવ-પટો(૨) ['ચપટ' ઉપરથી ?] કણકના બે લૂઆને ભેગા કરી એક બનાવેલો લૂઓ(૩) ગોળ નહિ પણ ચપટા પત્તા પર વીટેલો દોન(પતંગનો)

આપણિયું નં [ભુઓ ચપણિયું] ગમપાતર આપલ નં [સં] આપલ્ય

આપલૂસી સ્ત્રીં [ફા] ખુશામત (૨) ચીપી ચીપીને બોલવું તે ચાપાવલાપણું [કામ

આપલ્ય નં [સં] ચપળતા(૨) સાહસ, અવિચારી આપતું નં આપુ, હાથ કે પગનો આગળીઓ-વાળો લાગ(૨) કાનની ખૂટ(૩) કાનતું એક ઘરેલું

આપાચીપ, -પિયું ભુઓ 'આપચીપ'મા

આપાણી (ચા) નં ખં વં ભુઓ 'ચા'મા આપીય વિં [સં] ધનુષકાર, ગોળાકાર. ઠંકોણું પું 'સ્કેલિકલ એન્ગલ' (ગ)

આપુ નં ચપ્પુ, ચાકું

આપું નં પગતું આપવું [આપું (ચ)]

આખ(-ખુ)ક પું સ્ત્રીં [ભુઓ આખક] પાતળી દોરીનો કાઢડો

આખખો પું [ફા. ચાલુક ઉપરથી] કારડો(૨) [લા] અસરકારક -માર્મિક વચન [આખખા મારવા = માર્મિક વેણ કહેવા]

આખક પું [ફા] આખક, કોરડો બખાણ સ્ત્રીં આખકની લડાઈ બસવાર પું ઘાડો

આખક નં [સ. ચર્મ, પ્રા ચર્મ] આમડી, આમડું બચિમડિયું વિં જેની આમડી ચડી ગઈ હોય એવું(૨) સૂકું -ખખળી ગયેલું(૩) નૂસ (૪) નં આમાચીડિયું બચેરી સ્ત્રીં વ્યભિચાર બલૂ સ્ત્રીં આમડી પર ચોટતી બૂં ઠરસ પું સભોગમુખ

આખખેડું નં [આમ + ખેડું (સ લેટ = ઢાલ કે આમડું) ?] મદારીની ઝોળી નહુગની પેટી

આમચોરી, આમલૂ ભુઓ 'આમ'મા

આમડું વિં ['આમડું' કે 'આમડ' ઉપરથી] ભૂલો ભેનાર, વાવાખોરિયું(૨) દોઢડાણું (૩) છદીલું (૪) નં ચાકું, સોળ, નાધરું, નેપા

આમડ વિં [આમડું' ઉપરથી, સરં મ ચામડ] આમડા જેવું ચીકણું

આમડિયણું સ્ત્રીં આમડિયાની સ્ત્રી

આમડિયો પું ['આમડું' પરથી] આમડા ઉતાવળા -કેળવવાનું કામ બનાવે કે તેની નાતનો, અમાર

આમડી સ્ત્રીં [ભુઓ આમ] ત્વચા (શરીર પરની). [-આવવી = ફઝ આવવી, ઘા ઉપર નવી આમડી આવવી -ઊતરેડી નાખવી = સખત માર મારવો -કાઢવી = છોલવું, છાલા ઉખેડવા -ચૂથવી = વગોણું કરવું -જવી = રોગથી આમડી ઊતરી જવી (૨) ઘણો શ્રમ કે માગ પડવો, -તોડી નાખવી = ખૂબ માનવું. -તું નાણું = કન્યાવિકંચનું નાણું.] બચેર પું કામમા પોતાની ભત સલાબ્યા કરે તેવું, કામ ન કરનાર

આમડું નં દોરતી ઉતારેલી ખાલ (કેળવેલી કે ન કેળવેલી) (૨) આમડી (તુચકારમા). [આમડાનાં નાણાં ચલાવવાં = જખર-

દરની કરવી અન્યાય કરવો, -ની જીભ છે =
જીભમા હાડકું ન હોવાથી અતણતા ગમે
નેમ હાડી - ખોલી ખેસે । ચામડા નાણું =
વેવ્યાવૃત્તિથી કમાણી કરવી (૨) ઉપરી અમલ-
દારને વ્યભિચાર માટે સ્ત્રીઓ પૂરી પાડવા રૂપી
લાચ ચામડાનું તાણું = જીવના - નગતા
માણસની રખવાણી (૨) ધનુ વરડુ માણમ
(૭) હંમેશ ધરમા ગૂઢી રખવાણી કરે)
ચામડાં રંગવાં = સાખત માં માંગે
ચામડું ખરાણ થયું = માં ખાવો - ચીરી
નાખણું = ખૂબ માંગુ - ચૂ થયું = ખાલી
મહેનત કરવી (૨) વ્યભિચાર કરવો (૩) કળેતી
રેવી - ચૂ થાયું = રાખ ગળવું (૨) વ્યર્થ
મહેનતમા પડવું (૩) [સ્ત્રીની] લાજ જવી (૪)
અપદ્ધિત થવી - તોડી ટોડી નાખણું,
રંગી નાખણું = સાખત માં માંગે]

ચામર પુઠ, નં [સં] ચમર, ચમરી (૨) એક છદ

ચામરમ પુઠ જુઓ 'ચામ'મા

ચામાચીડિયુ નં [સં. ચમચિકા? સં. ડિ

ચમગદડ, પ ચમચિચડી] વાગોળની જાતનું

એક નાનું પ્રાણી

ચામાચેણુ સ્ત્રીં [જુઓ ચેણ] જીહ્વ (૨)

જુઓ ચામાચીડિયુ

ચામીકર નં [સ] મોનુ (૨) ધનુરે

ચામુડા સ્ત્રીં [સ] દુર્ગાનું એક રૂઢ સ્વરૂપ

ચામોદિયુ વિં નખરાખોર (૨) અડપલુ ચાનુ

(૩) નં નખર (૪) અડપલું

ચામોદી સ્ત્રીં નખરાખોરી (૨) ચામો વલ્લાવ

ચાર પુઠ [સ] લમૂસ (૨) ખેપિયો ઠક વિં

ચલાવનાર (૨) પુઠ ગોવાળ ઠચણુ પું

લમૂસની આખે જોતો - ગળ

ચાર (૨) સ્ત્રીં [પ્રા. ચારિ] લીલુ ઘાસ, ચારો

ચાર વિં [સ ચન્વારિ, સં. ફા ચહાર] '૪'

(૨) થોડુ ઘણું, કાંઈક ગણનામા લેવા જેટલું

(જેમ કે તે ચા પૈસા કમાયો છે, આટલાથી

ચા માણમમા આખર ગૂઢી) (૩) થોડું, અલ્પ

(જેમ કે ચા દિવસનું ચાદનું) [-આંખ =

ચારે ખાનું જોયા કરતી આંખ - દેખારેખા;

સલાળ - આંખ કરવી = ગુરસે પડે,

-આંખો થવી = ક્રોધ થવો (૨) સામસામી

આખો મળવી (૩) થેલછા થવી, -કાનની

વાત = ખે જણે અંદરે અંદર કરેલી વાત

(જ કાને ન જાણી જોઈએ) -ખાણુ [સં

સાનિ = આકર] પ્રાણીઓના ચાર મોટા વિભાગ

(અડ, ઉંમિલજ, રવેદજ, જરાયુજ) [જૈન]

-ખૂટ = ચારે ખૂણા (૨) આખી પૃથ્વી

-દહાડાનું = ક્ષણિક - દાણા = થોડું અનાજ

-દાણાય ન હોવા = થોડી પણ અક્ષલ ન

હોવી -ધામ = હિંદુઓમા ચાર મુખ્ય

તીર્થો - જગન્નાથપુરી, સેતુબ વ ગમેશ્વર,

કાલકા, બદરી - કેદાર - પદાર્થ = જીવનના

ચાર મુખ્ય પુરુષાર્થ - ધર્મ, અર્થ, કામ મોક્ષ

-પૈસા થવા = ઠીક ઠીક પૈસા થવા -ખોલ

કહેવા = જગ ગિખામણ કે કપકો આપવા

-મુક્તિ = સાત્ત્વિક, સાયુજ્ય, સાદૈય, સામીપ્ય

-દોડમા મણાણું = સર્વવ પ્રતિષ્ઠિત - આખર

દાર લેખોનું - વણું = બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય,

શૂદ્ર - વાત કહેવી = જુઓ ચા ખોલ કહેવા

-હાથ કરવા = કામ કરવામાં હલથી વધારે

ઉતાવળ કરવી (ઉતાવળારે માટે ચા હાથ કરે ?)

ચારે ચોદે = પ્રસંગ આવ્યે (૨) જ્યારે ત્યારે

ચારે હાથ = કૃપાદષ્ટિ ચારે હાથ હેઠા

પડવા = કઈકે આધાર કે ઉપાય ન રહેવો]

ચારકણું નં [ચાર + કણ] બરડેલું અનાજ

(દોનના ખાણ માટે)

ચારખાની સ્ત્રીં [ફા. ચારખાનહ] એક

જાતનું ચોકડિયા જાતનું કપડું

ચારખૂણિયુ વિં ચાર ખૂણાવાળું

ચારખૂટ વિં (૨) અં ચોખૂટ

ચારચણુ વિં [સ] જુઓ 'ચાર[સ]'મા

ચારભમો પુઠ [ફા] ઘોડા પર નાખવાની

કૂમનાવાળી ડળી

ચારટ (-ઠ) સ્ત્રીં [હં ચેરિયટ?] ચાર પૈસાનો

ચ, ખગી

ચારણુ વિં ['ચારણુ' ઉપરથી] ચારનાર (૨)

[મં] ગળના ગુણકીર્તન અતે વખાણ કરવાનો

પરો કરનારી એક જાતનું (૩) પુઠ એ

જાતિનો ગાણસ ઠકાવ્ય નં 'ખેલડ' - જુઓ

સ્ત્રીં ભાટાઈ, ખુશામદ -ણિયાણી સ્ત્રીં
ચારણ સ્ત્રી -ણી વિં [સ ચારણ ઉપરથી]
ચારણનુ, -ને લગતુ (૨) સ્ત્રીં ભાટચારણની
કવિતાની ભાષા (૩) ચારણિયાણી (૪)
[‘ચારવુ’ ઉપરથી] ઢોરની ચરામણી. -થું
નં ચારવાનુ સાધન

ચારપાઈ સ્ત્રીં [હિં] ખાટલો

ચારવાલી સ્ત્રીં ચાર વાલતા વજનનુ માપ
ચારવું સં કિં [જુઓ ચરવું] (ઢોર) ચરાવવુ
(૨) સોગટુ ચલાવવુ [‘૪૦૦’

ચારસે’(-સો) વિં [ચાર + સો (સ. જત)]

ચારિત્ર(-ચ) નં [સ] આચરણ (૨) શીલ,
સદાચાર, ંગકન નં ચારિત્ર ઘડવુ તે ંખળ
ચારિત્રનુ ખળ ંખીમાંસા સ્ત્રીં નીતિશાસ્ત્ર
‘એથિક્સ’ ંવત્સલ વિં સદાચાર વિષે અનુ-
રાગવાળુ ંશીલ વિં સદાચારી

ચારિયાળુ નં [જુઓ ચારિયુ] ચારિયાળખીન;
ખીડ

ચારિયું વિં [‘ચાર’ ઉપરથી] જેમા માત્ર ચાર
થતી હોય તેવું (ખેતર) (૨) ફક્ત ચાર ખાનારા
ઢોરનુ [ધી] (૩) નં ચાર વાઢી લાવનાર
માણસ (૪) ચાર ખાધવાનુ વસ્ત્ર

ચારી સ્ત્રીં [જુઓ ચર] ચૂલ

ચારુ વિં [સ] સુદર, મનોહર. ંગાત્રી વિં
સ્ત્રીં સુદર અવયવોવાળી. ંતર વિં વધારે
સુદર. ંતા સ્ત્રીં, ંત્ર નં ંમ્રતા વિં
સ્ત્રીં એક માસ ઉપવાસ કરનારી ંત્રી

ચારું નં ખોદીને પડતં રાખેલુ ખેતર (૨)
વારવાર ચાર ભોકાવાથી પડેલુ આટણ (૩)
[‘ચારવુ’ ઉપરથી] ખીલ ઢોર સાથે ભેગુ
ચરવા જતુ પ્રાણી

ચારે અં ચારેય, અધુ ંગમ, ંતરદં, ંપાસ,
ંખાજુ(-જૂ) અં ચોતરદં, અધી કોર
ચારે વેળા સ્ત્રીં દિવસનો ચોથો-છેલ્લો
પહોર, સમીસાળ

ચારો પું [‘ચરવુ’ ‘ચારવુ’ પરથી] પશુપખીનો
ખોરાક લક્ષ [-ચરવો]

ચારો પું [ફા] ંલાજ, ઉપાય (૨) [લા]
સત્તા ચલણ [-ચાલવો, હોવો]

ચારોળી સ્ત્રીં એક સૂકો મેવો. -જુ નં
જેમાથી ચારોળી નીકળે છે તે ફળ (૨) ઘૂળ
ચાર્વંગ વિં [સ.] સુદર અંગવોળુ -ગા.
-ગી વિં સ્ત્રીં

ચાર્વાકિ પું[સ] (સ) નારિતક મતનો પ્રવતંક

(૨) દુર્યોધનનો એક મિત્ર-એક રક્ષક

ચાર્વી સ્ત્રીં [સ] (સ) કુખેની પત્ની

ચાલ પું [‘ચાલવુ’ પરથી] રિવાજ (૨) (લ.) સ્ત્રીં

ચાલવાની પદ્ધતિ, હીડછા (૩) ચાલવાની ગતિ

(૪) [રમતમા] ફૂટી વગેરે ચલાવવી તે કે તેનો

દાવ (૫) ચાલચલગત, વર્તણૂક (૬) જુઓ

ચાલી [-ચલાવવો, -પાડવો, -ખાંધવો

=રિવાજ, શિરસ્તો શર કરવો-ચાલુ કંવો

-ચાલવી = ફૂટીનો દાવ ખેલવો, ફૂટી ચલાવવી

(૨) ચાલચલગત રાખવી (૩) હીડછા રાખવી

-ની ચાલે ચાલવું -ની ગતિ-હીડછા મુજબ

ચાલવુ (૨) ને અનુસરવુ] ંચલગત સ્ત્રીં,

ંચલણુ નં વર્તણૂક (૨) ચારિત્ર, શીલ

ંચલણિયું, ંચલાઉ વિં કામચલાઉ

ંચાલાડી સ્ત્રીં ંડપ (૨) હોશિયારી

ંખાજુ સ્ત્રીં ફૂટી ંં ચલાવવાની રીત કે

હોશિયારી (૨) [લા] પ્રપચ, યુક્તિ, ચાલાકી

ચાલક વિં [સ] ચલાવનાર, પ્રવતંક, નિયતા

ચાલણુગાડી સ્ત્રીં [‘ચાલવુ’ + ‘ગાડી’] જોકરાને

ચાલતા શીખવવાની ગાડી

ચાલણુચૂલો પું [‘ચાલવુ’ + ‘ચૂલો’] ફરતો-

કામચલાઉ ચૂલો

ચાલતી સ્ત્રીં ચાલતા થવુ તે [-પકડવી =

ચાલવા માલવુ, પલાયન કરવુ] -તું વિં

ચાલુ, વર્તમાન (૨) ગતિમાન (૩) કામ દેતુ;

ઉપયોગી [ચાલતી ગાડીએ ખેસવું =

ચાલતામા લળી જતુ ચાલુ કે ચલણવાળી -

મોટાની ખાંજુ પકડવી ચાલતી ખાંજુ ભેઈને

વનવુ. (ઉપરાંત જુઓ ‘ચાલવુ’ માં)] -તા લગી,

સુધી અં ખનતા લગી, શક્ય હોય ત્યા સુધી

ચાલન નં [સ] ચલાવવાની ક્રિયા એક વસ્તુને

એક જગાએથી ખીજ જગાએ લઈ જવી -

મૂકવી તે (૨) હલાવવુ તે ંહાર વિં

ચલાવનાર (૨) ચાલનાર

ચાલની અસ્થિ નં [સં ચાલની+અસ્થિ]
નાકના મૂળમા આવેલું ચાળણી જેવું હાલડું,
'એવમોઘં યોન'

ચાલણું અં કિં [સં ચલ્] હીલુ (૨) કોઈ
યંત્ર ગતિવાળું કે ક્રિયાવાન થવું (જેમ કે,
કાગળાનું, સચો, એનિન, રેટ ચાલે છે)
(૩) નિર્વાહ થવો, નહવું (ઉદાં આમ
આપણું કંયા સુધી ચાલશે? તાગ વિના
મારે ચાલશે) (૪) ટકવું, પહેલવું (ઉદાં
આટલા ઘઉં ઘણા દિવસ ચાલશે) (૫)
કંઘાનો અમલ થવો, સત્તા હેવી (ઉદાં
એનું કંઈ ચાલતું નથી) (૬) વર્તવું, અનુ-
સરવું (ઉદાં મારા કંઘા પ્રમાણે ચાલશે, તો
સુખી યોગી.) (૭) અસ-પૂરતું વડું (ઉદાં આમા
આટલું દૂધ ચાલશે) (૮) [લા] કોઈ પણ પ્રવૃત્તિનું
ગતિમાન વડું કે હોવું (ઉદાં અહીં અત્યારે
મસલત ચાલે છે) (૯) અવહારમા-ઉપયોગમા
હોવું (ઉદાં અહીં આ પુસ્તક નથી ચાલતું,
અહીં બાખાળી રૂપિયો ચાલે છે) [ચાલતો
પ્રવાહ=રૂઢિ, પ્રણાલિ ચાલતા બળદને
આરંભોસવી=કામ કન્ટા માણસને ખોટી
સત્તામણી કરવી ચાલતો રોજગાર=કમાણી
કરવો વગેરે, ચાલુ ધવો ચાલતાં, રસ્તે
ચાલતાં=વિના કારણે, એમ ને એમ (કન્ટિયો
વહેળવો) ચાલતાંનાં વધામણાં=પૈસા-
દારના ગતિ ગાવાં, ઊગતા સૂરજને પૂજવો
ચાલતાં ખોલતાં=કોઈ ખીમારી વિના-
શરીરની ઠીક હાલતમા (મરી જવું) ચાલતી
ગાડીએ (-વાહેલો) ખેસણું, ખેસી જણું =
મોટાના કે વિજયીના પક્ષમા પેસવું ચાલતી
સેર=વહેતો ઝરો (૨) ચાલુ આવક ચાલતી
સેરમાં પગ દેવો=કોઈની ચાલુ રોજમાં
વિન નાખવું ચાલતું કરણું=શરૂ કરવું
(૨) જમવાનું શરૂ કરવું ચાલતું થણું =
ચાલ્યા જવું (૨) ચાલુ થવું ચાલતું વલણ
કરણું=શક્તિ પ્રમાણે કામની વ્યવસ્થા કરવી
ચાલતો કન્ટિયો વહેારવો, ચૂલવવો =
પારકો કન્ટિયો માયે વહેારી લેવો.]

ચાલિત વિં [સ] સ ચાલિત, ચલાવાયેલું

ચાલાડ વિં [ફા] ચનુડ, હોરિયાર (૨) ધૂત
-કી સ્ત્રીં ચાલાડખણુ

ચાલી સ્ત્રીં [સગં મ ચાલ] ખાલકીખને ખાલેલી
અનેક ચોરકીચોવાળી ધમારત (જેમ કે
સુખધર્મા) [(૨) ચાલતું, બરી

ચાલુ વિં ['ચાલવું' ઉપરથી] હાલતું, વર્તમાન
ચાલકી વિં [બુઝો ચાલકો] ચાલકાઓનું, -ને
લગતું (૨) સ્ત્રીં ચાલકા વશની રજપૂતાણી

(૩) [ચાર + વાટ, સગંમ] પોલીસવાળું ગેટ
ચાલકું વિં [બુઝો ચાલણું] વાતોડું (૨)
ખોલવામા ચરુર (૩) [બુઝો ચાલણું] નં

અનાજ વાવના-ઓગવાનું સાધન, ચાલો
ચાલકો પું [સ ચાલુંકું, પ્રા ચાલકું પરથી?]]
ચાલકા વશનો રજપૂત [કે જલ્યા

ચાલણિયાં નંબંબંબં ['ચાલવું' ઉપરથી] દાઢ
'ચાલણું નં કાચુ કોર ખાવાનું, ચવાણુ
ચાવરો પું [મ ચાવળે-ચાવરા પરથી?] માંજણ

(સું) [ચાખા
ચાલણ પુંબંબંબં [કે ચાલકું, ચવલ, રૂઢિ]]
ચાલકાં નંબંબંબં ['ચાલણું' ઉપરથી? કે

સ. ચાપલ, પ્રા ચાવલ?] નખગ, હાવલાવ
(૨) મલાવકા

ચાલણું મં કિં [સ ચર્વ, પ્રા ચાવ] (અખને)
ખાવા માટે દાત વતી જ્યરણુ [ચાવીને
દૂધો કરવો=ખવો રસકંસ ચૂસી લેવો (૨)

સારી પેટે જાણી-સમજ લેવું, અભ્યાસ કરવો
(૩) કટાળો ચડે એટલી લાખી ચર્ચા કરવી
ચાવી ખાવું, નાખણું=કરકી ખાવું (૨)

વગોવવું ચાવી ચાવીને ખોલણું=ચીપી
ચીપીને ખોલવું]

ચાવળ પું [મ] રૂકે, વાવણિયો
ચાવણુ વિં [સરં મ ચાવળે] =ખોલણું,
ખળણું, સ ચાવળ, પ્રા ચાવલ?] દાઢહાપણ

કરનાર (૨) ચાપણું, ચિખાવણું
ચાવી સ્ત્રીં [વો] કૂચી (૨) [લા] ઉપાય
[-આપવી =યત્ર ચાલે ને માટે ચાવી ફેરવવી

(ઉદાં વહિયાળને) (૨) ઉપાય-રહસ્ય બતાવવા
(૩) ચાવી ચલાવવી (૪) ચૂટી ખાણવી
(ચાવી પેટે આમળીને) -ઊકલવી, ઊતરવી

=ચાવી આપી હોય તે નીકળી જવી
 =ચડાવવી=ઉચ્છેરવું, ચડાવવું -છટકવી
 =એકદમ ચાવી ઊતરી જવી, તેથી ચાવી તૂટી
 જવી. -જડવી, મળવી=રહસ્ય કે ઉપાય
 જડવાં-મળવા -ખેસવી=ચાવી લાગુ થવી,
 ચાવી (તાળા વગેરેમાં) અદર પેસીને કળ
 ફેરવી શકે તેમ હોવું-થવું -મરડવી=યુક્તિ
 કરવી -દગાડવી=ચાવી ખેસે છે કે નહી
 તે ભેવા તેને અદર (તાળા વગેરેમાં) નાખી
 -ફેરવી ભેવી (૨) યોગ્ય ઉપાય અજમાવવો
 -લેવી=યત્નને ચાવી આપી શકાય એવું હોવું]

ચાપ(-મ) પું [સ] એક પક્ષી

ચાસ પું [ટે ચાસ] ખેડવાથી પડતો લાખો
 આકા (૨) સ્ત્રીં [?] ખોટ (૩) બુઝો
 ચાસણી [-આપવી, દેવી=ખોટ આપવી
 -ખાવી=ખોટ ખાવી.] [ઘટ

ચાસકો પું(કાં)બૂમ, રાડ(૨) સ્ત્રીં નુકસાન,
 ચાસણી સ્ત્રીં[ફા. ચાશની=શરખત કે ખાવાની
 ચીજનો નમૂનો.] ઉકાળીને કરાતું ખાડતું
 પ્રવાહી (૨) [?] કસોટી (૩) નમૂનો (૪)
 [ચાસવું ઉપરથી] ચાસવાની ક્રિયા

ચાસ(-હ)ન વિધેય વિં(૨)અંબુઝો ચાહન
 ચાસવું અંકિં[ટે ચાસ=ખેડેલી ભૂમિરેખા]
 ચાસ પાડવા

ચામું અંબુઝો ચાહન

ચાસિયા વિંબંબં [ચાસ' ઉપરથી] પાણી
 / પાયા વગર ઊગેલા (ઘઉં)

ચાહ પું, ંના સ્ત્રીં[‘ચાહવું’ પૃથ્વી]પસદગી,
 ઇચ્છા(૨) પ્યાર, હેતુ ંક વિંચાહનાર, હેતાળ
 ંતું સંકિં [પ્રા ચાહ] ઇચ્છવું (૨) પ્રેમ
 કરવો. -હેહુ [કૃત] -હુ [ભૂતકાળ]
 ંતું [વં કૃં] [નં

ચાહન વિં(૨) અં ભહેર-ઉવાહું ંપાણું
 ચાહે [સરં હિ, ચાહવું પરથી] ઇચ્છા મુજબ,
 મરજીમાં આવે તેમ (‘ચાહે તે કર’ ઇં
 પ્રયોગમાં)

ચાળ સ્ત્રીં [‘ચાળવવું’ ઉપરથી, સરં મં.]
 અગરખાનો છાતી નીચેનો ઘેં(૨)ચાળવવું તે
 ચાળક નં(કા) ટોળું(બકરા-ઘેટા કે ઊંટનું)

ચાળણુ નં બુઝો ચળામણ

ચાળણી સ્ત્રીં [સ ચાલની; પ્રા ચાલણી]
 ચાળવાનું ખારીક છિદ્રોવાળું સાધન [-માં
 પાણી ભરવું=વ્યર્થ પ્રયત્ન કરવો] -ભો
 પું મોટા છિદ્રવાળી કે મોટી ચાળણી

ચાળવણી સ્ત્રીં ચાળવવું તે

ચાળવવું સંકિં[‘ચાળવું’નું પ્રેરક]અવારનવાર
 ઉપલાવવું -ફેરબદલ કરવું(૨)સ ચારતું(છાપરું)
 (૩) એક ઉપર બીજું દોઢવાત આવે એમ
 ગોઠવવું કે સીવવું(૪)બુદ્ધી બુદ્ધી રીતે ઉપયોગ
 કરવો (૫) ચારતું (ખાજીમાં), ફૂટી ચલાવવી
 ચાળણુ સંકિં [સ ચાલન] ચાળણી વડે
 ચોખ્ખું કરવું (૨) [સ ચાલ(=છાપર)
 ઉપરથી ?] સ ચારતું (છાપરું) (૩) સાર માહું
 વીણી અલગ કરવું જેમ કે ચાળી ચાળીને લેવું

ચાળા પુંબંબં મરંકરી ખાતર કોઈનું અતુ
 કરણ-નકલ કરવી તે (૨) હાવભાવ, નખરા,
 અગચેષ્ટા(૩) અડપલા, તોફાન [-કરવા=
 મરજી હોવા છતાં આનાકાની કરવી(૨)નખરા
 કરવા(૩)અડપલા કરવા -પાડવા=કાળી
 નકલ કરવી -માંડવા=અડપલા-તોફાન
 કરવા(૨)લાડમાં હા-ના કરવી] ંખોર વિં
 ચાળા પાડવાની આદતવાળું ંચસકા પું
 બંબંબં નખરા, હાવભાવ (૨) આનાકાની
 ંચંદૈયાં નંબંબં ચાળાચસકા ંલખણું
 વિં ચાળાખોર (?)

ચાળી સ્ત્રીં બકરી -બુ નં બકર (કા)

ચાળીમ વિં[સ ચત્વારિંશત્, પ્રા ચાલી(૦સ)]
 ‘૪૦’ [-મું નાહવું=સ્ત્રીએ પ્રસવને ૪૦ મે
 દિવસે નાહી-બોઈ શુદ્ધ થવું] -સાં નં
 બંબં ચાળીસ વધે આવતા ચંચા કે તેવી
 આખની રિયતિ [-આવવાં=તેવા ચંચાની
 જરૂર પડવી, આખનું તેજ મદ થવું -ઊતરવાં
 =ચાળીસા ફર થવા-તેની જરૂર મટવી]

ચાળો પું ચાળાનું એંબં(૨)લક્ષણ, નિશાની,
 એંધાણ (૩) છાપર ચાળનારો, સ ચારો
 ચાંઈ (૦) વિં શરમિદુ (૨) સ્ત્રીં નાનો ચાલ્યો
 ચાઉ કરવું, કરી જવું=પચાવી પાડવું, અયોગ્ય
 રીતે લઈ લેવું- ખાઈ જવું

ચાંખડ (૦) વિં (કા) ગરીબ, દીન - કાઈ, - કી
 સ્ત્રીં ગરીબી, નિર્ધનતા (૨) ગરીબીનો ઢોંગ
 ચાંગણું (૦) નં [ચાર + ચાંગણા ઉપરથી]
 ચાર ચાંગણાની અંજલિ [ચાંગણુ પાણીયે
 ન પાય એકું = જરાય લાવ ન પૂછે - આગતા-
 સ્વાગતા ન કરે એકું (૨) ખૂબ કંઠૂસ.]
 ચાંગી (૦) વિં [દે ચંગ] એ નામની ઊંચી
 ભતતુ (ઘોડા માટે)

ચાંગેરી (૦) સ્ત્રીં એક છોકરો

ચાચ (૦) સ્ત્રીં [સ ચચુ] પક્ષીઓનું અણિયાળું
 મો(ર)તેના આકારની વસ્તુ ઉદાં પાવડીની
 ચાચ [-ઊંધડવી = ચપચપ ખોલવા માડવું.
 -ખૂ પવી, હૂખવી, ખૂડવી = નજર પહોંચવી,
 સમજ પડવી, કરવા શક્તિમાન થવું. -ખોળવી
 = સહેજ ચાખી ભેવું. -મારવી = સહેજ સાજ
 કરવું (ઉદાં ઉઢરે કપડાને ચાચ મારી છે)
 (૨) ચાચાટવું (૩) ખીલના કામમાં માથું મારવું
 (૪) ઉપલક્ષ્ય જ્ઞાન મેળવવું - માં લેવું =
 સખત પકડવું, શેઠમા લેવું ચાંચે ચડવું =
 ગવાવું, નિદાપાત્ર થવું]

ચાંચડ (૦) પું એક જતું [-જેમ ચોળી
 નાખવું = નિષ્કૃતતાથી ખગેબર મસળી
 નાખવું - મારી ખતમ કરવું] ઠમારી સ્ત્રીં
 એક વનસ્પતિ (તેની ઉગ્ર વાસથી ચાચડ
 નાસી જાય છે) ઠવત્ અંચાચડ પેઠે

ચાંચડ્ય નં [સ] ચચળતા

ચાંચણું (૦) નં ['ચાચ' ઉપરથી] ચાચવાળું,
 અનાજમા પડતું એક છવડું (૨) વિં બહુ
 ખોલ ખોલ કરનાર

ચાંચવો (૦) પું ['ચાચ' ઉપરથી] જમીન
 ખોદવાનું હથિયાર, તીકમ

ચાંચાટવું અંકિં ['ચાચ' પરથી] ચાચો મારવી

ચાંચિયું (૦) વિં ['ચાચ' પરથી] ચાચવાળું,
 ચાચના આકારનું

ચાંચિયો (૦) પું [ચાચ = અગ્રખી મમુદ્રનો
 એક ખેટ, સગ્ગ મ ચાંચ, ચાંચા, કે સં
 ચાંચા = ખરાબ માણસ માટે ગાળ ઉપરથી] ?
 દરિયાઈ ભુટારો (૨) ['ચાચ' ઉપરથી] લાખી
 ચાચની પાવડી પહેરનારો

ચાંટ (૦) સ્ત્રીં તપલાની કિનારનો ભાગ
 ચાંટી (૦) સ્ત્રીં (કા.) ચૂટી (૨) ખાલી બકાશ
 ચાંડાલ(-ળ) વિં (૨) પું [સ.] ભુઓ ચડાળ
 -ળાણ(-ણી) સ્ત્રીં ચડાળણ

ચાંદ (૦) પું [સ ચંદ્ર, પ્રા ચંદ્ર] ચાદો (૨)
 ચંદ્રક, બિલ્લો ઠંપીજ, ઠંડાત સ્ત્રીં સુદ ખીજ
 ચાંદની (૦) સ્ત્રીં [ભુઓ ચંદની] ચંદનો
 પ્રકાશ (૨) ચંદનો [-ખીલવી = ચંદનો
 પ્રકાશ બરાબર પડવો - નીકળવી = ચાંદની
 થાય એમ ચંદનો ઉદય થવો - ચંદકવી =
 ચાંદનીની અસર મન પર થવી] ઠંડાત સ્ત્રીં
 ચાંદનીવાળી - અજવાળી રાત

ચાંદરમંદોડું (૦) નં ચાદરડું (૩) ભુઓ
 ચાંદરડું(-ણું) (૦) નં [મ ચંદ્ર ઉપરથી] તારા-
 ઓનો ઝાંખો પ્રકાશ (૨) ચાંદની (૩) ઝીણા
 કાણામાંથી પડતું અજવાળાનું ચાદુ - ભૂ
 વિં ચાદરણાવાળી (૨) સ્ત્રીં તારો (૩) ચાદરણું
 ચાંદરું (૦) વિં ['ચાદુ' ઉપરથી] ચોળા
 ચાદાવાળું (૨) [લા] [સ ચંદ્ર = રાહ થવું,
 મકલાવું ?] નિરકુશ, મરતાની

ચાંદલાવહેવાર (૦) પું [ચાદલો + વહેવાર]
 શુભ પ્રસંગે નાણાની ભેટ આપવા લેવાનો
 વહેવાર - મ બધ, ચાદલાવહેવાર

ચાંદલિયો (૦) પું ['ચાદો' ઉપરથી] ચાદો (૫)

ચાંદલી (૦) સ્ત્રીં ['ચાદા'વાળી ?] (કા)
 ઘોડીની એક ભત

ચાંદલો (૦) પું ['ચાદ' ઉપરથી] ચાલ્લો.
 [ચાંદલે ચાંટણું = નસીમમા લખાવું, પાલવે
 પડવું (ઉપરાંત ભુઓ 'ચાલ્લો'મા)]

ચાંદણું (૦) વિં [ભુઓ ચાદર (૨)] અડપલા-

ખોર, અટકચાળું (૨) નં અડપલું અટકચાળું

ચાંદાયેલું (૦) વિં ['ચાદ' ઉપરથી] કાઢવાનું

કે ગૂમડાના ચાદાવાળું

ચાદિયો (૦) વિં પું ['ચાદ' ઉપરથી] ચામડી
 પર ચાદા પડી જાય એવો (વાનો રોગ)

ચાંદી (૦) સ્ત્રીં ['ચાદ' ઉપરથી ? સગ્ગ મ,
 હિં] એક વાત, શુદ્ધ રૂપ (૨) ['ચાદ' ?
 પરથી ?] એક ચોખી ઢોંગ (૩) ન્યાધી
 ખાલ ખસી ગઈ હોય કે ઊપતી હોય એવું

ચાદુ, ધારં [(ચોખ્ખુ) ચાંદી જેલું = તદન ચોખ્ખુ, હાલ વગરનું. -કરવી = સમૂળગો નાશ કરવો, બાળીને ખાખ કરવું. -થવી = ચાદીનો રોગ થવો (૨) ચાદી પડવી. -પડવી = ખાલ ખસી - ઉપસી જવાથી ચાદું થવું.]
 ઠકામ નં ચાદી ઉપરની નકશી
 ચાંદું (૦) નં ['ચાદ' ઉપરથી ?] ચાદી (૩) જુઓ (૨) ચાદાનો હાલ, ચાદું (૩) [લા] લાછન, હાલ (૪) હિદ્ર; દોષ [ચાંદા જેવાં, ખેળવાં = હિદ્ર શોધવા, દોષ ખેળવાં.]
 ચાંદુડિયાં (૦) નં ૦૫૦૦૦ [જુઓ ચાદુ] ચાદવા
 ચાંદો (૦) પું [સં ચન્દ્ર, પ્રા ચન્દ્ર] ચંદ્ર (૨) તેના જેવો ગોળ આકાર
 ચાંદ્ર વિં [સં.] ચંદ્રનું, ચંદ્રને લગતું ઠમાન નં ચંદ્રની ગતિ પરથી કહાતું સમયનું માપ ઠમાસ પું ચાંદ્રમાન પ્રમાણે ગણાતો માસ ૦૪૫ નં ચાંદ્રમાનથી ગણાતું વર્ષ -દાયણ નં ચંદ્રની કળાની વધવટ પ્રમાણે રોજ ખાવાનો કોળિયો વવાગતા ઘટાડતા જવાનું એક મત
 ચાંપ (૦) મીં [જુઓ ચાપવું] કોઈ પણ યત્ર કે યુદ્ધિને ચાલુ કે બંધ કરવાની કળ, પેચ (૨) નાનો ઉલાળો (૩) પૈસાનું પાકીટ (સુ) (૪) [લા] દાખ, ધાક (૫) સાન ચેતવણી (૬) કાળ [-ઉઘાડવી = કળ ભેંચવી દીધી હોય તે છૂટ્ટી કરવી (જેથી ઢાકીણ ખુલ્લુ થઈ શકે) (૨) [સુ] પૈસા ખરચવા -કરવી = દબાણ કરવું (૨) દાખ બતાવવો -ચલાવવી = દાખવા માટે કળનો ઘોડો ઊંચો કરવો (૨) ઉઠેરણી કંઠી -દેવી = ચાપ ખાડવી, બંધ કરવું (૨) ઉઠેરવું -દાખવી, -દબાવવી = કળ દેરવવી જેથી ક્રિયા ચાલુ થાય ચાંપથી ચાલવું = ઉતાવળે ચાલવું -મરડવી = કળ દેરવવી -મરડી નાખવી = કળ વાળી દેવી -ખગાડી નાખવી -રાખવી = દાખ રાખવો (૨) કાળ રાખવી -માં રાખવું, -માં લેવું = અકુશમા રાખવું, શેહમા લેવું] ંણુ (-ણી) સીંચાપડું -દાખવું તે (૨) ઉઠેરણી (૩) અકુશ, દાખ (૪) કળ, જેને દાખવાથી ગતિ અટકે તેવી થોભણ,

'બેક' ંણુ પું વિં લાચ આપવાની ટેવ-વાળું (૨) નં બાગણાના ચોકકાતું ઉપડું લાકડું. ંણું નં સાળમા તાં ઊંચાનીચા કરવાની પાવડી [ચેતવણી
 ચાંપતી (૦) મીં [જુઓ ચાપવું] તાકીદઃ
 ચાંપતું (૦) વિં [જુઓ ચાપવું] સખત, આકળં (૨) ઝટ અસર કરે તે [ચાંપતી ઉધરાણી = ઉપગળાપરી, ઝડકપણે કરતી ઉધરાણી આપતો ઇલાજ, ઉપાય = તાકીદનો -કડક ઇલાજ કે ઉપાય]
 ચાંપડું (૦) વિં [જુઓ ચાપલૂસી] દોઢાણું, ચિખાવડું. -લાવેલા પું બં વં ચાપવું વર્તન, દોઢકહાપણ -લાશ સીં
 ચાંપડું (૦) સં કિં [દં. ચંપ] દબાવવું (૨) લગાડવું, દઝાડવું (૩) [લા] લાચ આપવી (૪) ઠાસવું [ચાંપી ઘાલવું = બળતું શરીરે લગાડી દેવું, હામ ઢઈ દેવો (૨) ખૂણમા ધકેલી દેવું, દાખી દેવું ચાંપી દેવું = દઝાડવા કે બાળવા બળતું લગાડવું -નાખવું ચાંપીને અં વસાઈને (૨) જલદીથી (ઉદાં ચાપીને ચાલવું) (૩) કડકાઈથી (ઉદાં ચાપીને ખેલવું) (૪) દાખી દાખીને અકરાતિયાપણે (ઉદાં ચાપીને ખાતું)]
 ચાંપાચાંપી (૦) મીં ['ચાપવું' ઉપરથી] વારવાર દાખવું તે
 ચાંપું (૦) નં [સરં મ. ચાંપે] કણસની પેશી (૨) [જુઓ ચાંપો] નાકની નથમાનો એક ભાગ (૩) માથાનું એક ઘરેણું (૪) ચપનું ફૂલ (૫) ચપો
 ચાંપો (૦) પું [સરં મ. ચાપા] + જુઓ ચપો -પલિયો પું ચપો (લાલિત્યવાચક)
 ચાંભાં (૦) નં બં વં ચાદા
 ચાંદલાવહેવાર પું જુઓ ચાદલાવહેવાર
 ચાંદલૈયો પું ['ચાલ્લો' ઉપરથી] ચાલ્લો કરી ખાનારો ભિક્ષુક ગ્રાહણ (૨) મીનાકારીના ચાલ્લા બનાવનાર (૩) વિં પું ચાલ્લો આપીને વહોરેલો (વર)
 ચાંદલો પું [જુઓ ચાલ્લો] કપાળે કરગતું (કંકુતું) ગોળ ટપકું (૨) તેની ઉપર ચોહવાની

૮૫૩ી (૩) શુભ પ્રસંગે અપાતી નાણાંની
ભેટ (૪) બરાબર નહીં ગળેલો (ઢાળનો) ઢાણો
(ઉઠાં ઢાળમા ચાડલા રહી ગયા છે) [-અમર
રહે] = (સ્ત્રીનું) સૌભાગ્ય અખડ નહે.
-કરવો = વાગ્દાન કરવું, સગાઈ કરવી (૨)
નકામુ આપી દેવું (૩) લગ્ન નોઈ વગેરે
શુભ પ્રસંગે ભેટ અપવી (૪) હંડ કરવો,
તુકસાન કરવું -ચોટવો, થવો = એટલા
રૂપિયાનું નકામું ખર્ચ થવું (૨) એટલા
રૂપિયાનો હંડ થવો -ચોટવો = એટલા
રૂપિયાના હંડની સન્ન કરવી (૨) એટલા
રૂપિયાના તુકસાનમા ઉતારવું]

ચિકિત્સાવલું સં કિં 'ચીકિત્સા'નું પ્રેરક
ચિકિત્સ [ફા ચિકિત્સ] ભરતકામ ઠોઠા પું
ભરત ભગ્નારો

ચિકિત્સાઈ સ્ત્રીં જુઓ શિકાકાઈ
ચિકાર લિં (૨) અં [સર મ] જગ ખાલી
ન હોય એવું, ભરપૂર

ચિકારહું નં એક જંગલી લાનવર
ચિકારી નં [સ ચીત્કાર, પ્રા ચિત્કાર પરથી ?]
એક વાજિત્ર (૨) [મ] સતારના સાત
તારમાનો કેટલો - સાતમો તાર

ચિકિત્સક લિં [સ] ચિકિત્સા કરનાર (૨) પું વૈદ્ય,
હકીમ - નીચ લિં ચિકિત્સા કરવા યોગ્ય
ચિકિત્સા સ્ત્રીં [સ] વૈદકનો ઉપચાર (૨) ગુણ-
દોષ પાગખવાની શક્તિ (૩) ટીકા, દોષદર્શન
ખેર લિં ટીકાખેર, ખણખેર કરનાર,
શાસ્ત્ર નં રોગના ઉપચારનું શાસ્ત્ર

ચિકિત્સાઈ સ્ત્રીં [સ] (કર્મ પણ) કરવાની ઘરઠા
ચિકેટી સ્ત્રીં [મ] કાઠાની પકડ
ચિકેટી સ્ત્રીં મેથી ઉકાળેલું પાણી (સોની
કામમા વપરાય છે)

ચિકેર લિં [મ.] ઉદત, ખટકખોલું
ચિકેરવું સંકિં [જુઓ ચિકેર] ટોકવું,
કરી કરીને કહેવું

ચિકેરી સ્ત્રીં [ફ] જુદાણા સાથે દળવામા
આવતું એક છોકરું મૂળિયું (કોનીને ખદલે
પણ ચાલે છે) [ચિત્તહ] કાઠવ
ચિખ (-ખખ) ધ પું [સ ચિકિત્સ, કે ચિકિત્સહ,

ચિગોટી સ્ત્રીં મોઢેમાથે ઝોઢીને સુત તે
ચિચરવટી સ્ત્રીં [સરંમ ચિરોટી] જમીનનો
સાકડો અને લાખો કડકો - ટો પું જમીનનો
લાખો કડકો

ચિચરવટી સ્ત્રીં [રવં, જુઓ ચચરાટ] તીખી
કે ઠંડી વગર ખાતા કે પીતા પડનો ગેરો (૨)
ધ્રાસકો, ઢાળ (૩) પ્રીતિનો જુગસો, - ટો પું
ધ્રાસકો, ઢાળ (૨) ગૂંચવણ

ચિચરડો [રવં] પિચકારી (૨) હીચકો (૩)
ચીચવો [(૨) ટળવગાવવું

ચિચવાવવું સં કિં [રવં] ચીસ પડાવવી
ચિચાડી સ્ત્રીં [રવં] ચિચિયારી

ચિચાવવું મંકિં 'ચીચવું'નું પ્રેરક [દિચિયારી
ચિચિયારી સ્ત્રીં [રવં] (દુખ કે લયની) ચીમ,
ચિચૂટો (-ટો) પું [સ ચિંચા = આમલી પગલી,
સરંમ ચિંચોકા] આમલીનો દળિયો

ચિચોટિયું નં, ચિચોટો પું [રવં] હૈથિયો
ચિચોટો પું [સરંમ ચિચોગ] જુઓ
ચિચૂટો (૨) [રવં] ગેરડીનું કોણ

ચિટનીસ પું [ચિટ (હિં = ચિટ્ટી) + નવીસ
(ફા.)] જુઓ ચિટનીસ

ચિટનીસ પું [જુઓ ચિટનીસ] મત્રી,
અવલગરકુત - સ્ત્રી સ્ત્રીં ચિટનીમત્રી કામ
(૨) તેનું પદ

ચિટ્ટી સ્ત્રીં [સરંમ હિં, મ, મં ચિટ્ = મોકડને
કામ પર મોકલવો] થોડી મતલખનો નાનો
કાગળ કે કાપડી (૨) કાળોતરી (૩) ભલામણ
પત્ર [-ઉપાડવી = જુદા જુદા નામ નંખર
લખેલી અનેક ચિટ્ટીઓમાવી અંધર એક
ઉપાડીને તેમા જે નામ નંખર નમીય ભેગે
આવે તે પરથી કાઈ નક્કો કરવાનું હોય
તે કરવું - નાખવી = ચિટ્ટી ઉપાડવાને ન્યાયે
નિર્ણય કરવો કે તે માટે ચિટ્ટીઓ લખી ભેગી
મૂકવી - નો ચાકર = કેવળ ચિટ્ટી લાવનાર
લઈ જનાર, તેથી વિશેષ કાઈ નહિ તે, કહે
તેમ ચૂપચાપ કરનાર - કાટી જવી = કન્યા
કુવારી મરી જવી, તેના લગ્નનું ખર્ચ અચક
- લખવી = કામકાજ અંગે કે કાળોતરીનો
પત્ર લખવો] અપાટી [જુઓ અપાટી,

૦પત્રી સ્ત્રીં કાગળપત્ર. ૦દોરો. પું ભૂત
પિશાચનુ વળગણ દૂર કરવા બાધવામાં
આવતો મતરેલો દોરો કે ચિટ્ટી. [-કરાવવો =
વળગણ દૂર કરાવવા જતરમતર કરાવવા.]

ચિટકણું વિં [જુઓ ચિહાણું] ચીડિયા રવલાવનુ
ચિહાણુ અંકિં [સરં હિ ચિહ્નના, મ. ચિહ્ન
(-ટ)જે] ખીજવાનું, શુરસે થવું

ચિરિયલ વિં ચીડિયુ

ચિરિયાનું નં (ચ) માટલીમાથી ઝમતા
પાણીને ઝીલવા નીચે મુકાતુ (માટીનુ) વાસણ
ચિટ્ટી સ્ત્રીં સ્ત્રીઓને પહેરવાનુ એક લગનુ લગકુ
(૨) ખેડગમણીમાથી વરપક્ષને મળતો ભાગ
(૩) [હિં, મ ચિટ્ટી] ચકલી

ચિહાણું વિં ચીકટવાણુ અને વાસ મારતુ
ચિણું(-ન)ગી(-ગારી) સ્ત્રીં [સરં હિં.
ચિનગી, -ગારી, મ ચિનગા=કોચામિ,
ઠિળગી=તણખે] તણખો -ગારો પુંમેટી
ચિણગારી [કર્મણિ અને પ્રેરક
ચિણાણું, -વણું સંકિં 'ચીણવું'નુ અનુક્રમે
ચિત નં [સં] જ્ઞાન, ચેતના (૨) ચિત્ત (૩)
ચેતન્ય, જ્ઞાનસ્વરૂપ બ્રહ્મ ઓચોર પું ચિત્ત
ચોર ઠડું નં ચિત્ત (૫)

ચિત્તણિયો પું [પ્રા ચિત્ત, હિં ચીત્તન] =
ચીતરનુ] ધાતુ પર ઘાટ ચીતરનારો

ચિતરામણુ નં [ચીતરણું ઉપરથી] ચિત્ર(૨)
ચીતરવાની ક્રિયા (૩) જુઓ ચિતરામણી
-ણી સ્ત્રીં ચીતરવાનુ મહેનતાણુ

ચિતરાવણું સંકિં 'ચીતરણુ'નુ પ્રેરક રૂપ

ચિતવાવણું સંકિં 'ચીતવણુ'નુ પ્રેરક

ચિતા સ્ત્રીં [સ] મહડ બાળવા ગોઠવેલી
લાકડાની ચોખી, ચેહ [-ખડકવી=ચિતાના
લાકડા ગોઠવવા, ચિતા તૈયાર કરવી] ૦રોહણુ
નં ચિતા પર ચડવું, -મા પ્રવેશ કરવો તે

ચિતાકે પું ગળાનુ એક ઘરેણુ (ખેડવાળામા
પહેરાય છે)

ચિતાર પું [ચિત્ર ઉપરથી] ચિત્ર (૨) આખે
હૂખ વર્ણન. [-આપવો = આખેહૂખ વર્ણન
કરવું. -આપવો = બરોબર સમજવું, રૂપ
દેખાવું]

ચિતારો પું [સ ચિત્રકાર] ચિત્રકામ કરનારો
ચિતાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'ચીતણું'નુ
કર્મણિ અને પ્રેરક [દાયરો

ચિતાળ સ્ત્રીં ચીરેલા લાકડાનો કંકડો, ચીનળ,
ચિતકાર પું [સં] ચીસ, ચીતકાર

ચિત્ત નં [સં] અતકળ, મન (૨) [લા]
લક્ષ, ધ્યાન (જેમકે, એનુ કશામા ચિત્ત નથી)

[-ધાણું, -ચોટાણું, -દેણું, -પરોવણું.
-સગાણું = બગબગ લક્ષ આપવું -ચોરણું
= મન હરાવ કરવું -ઠેકાણું રાખણું = રવ
સ્થાના લળવી રાખવી (૨) પૂરેપૂરું લક્ષ
આપવું -ઠેકાણું હોણું = મનની મનસ્થતા
હોવી (૨) ભાન હોવું (૩) ધ્યાન રહેવું]

૦ક્ષેપ પું ચિત્તની અવગચ્ચતા -અનુપે
૦ક્ષોભ પું ચિત્તનો ફોલ. ૦ગત વિં
ચિતનુ ચિત્તની અટક રહેલુ ઓચોર પું
ચિત્ત ચોરી જતાં -વરા કરતાં ૦બ્રમ
પું ઉન્માદ (૨) બ્રમ ૦વૃત્તિ સ્ત્રીં ચિત્તની
વૃત્તિ ૦વેધક વિં ચિત્તને વીધી નાખે તેવું
૦શુદ્ધિ સ્ત્રીં ચિત્તનાં મેટો-નામાદિ વિકારો
તથા વૃત્તિઓની શુદ્ધિ -મદાર્થ ૦શાસ્ત્ર નં
માનમશાસ્ત્ર; 'માઇગોલોથ' -તાકર્ષક વિં
ચિત્તને આકર્ષે એવું, મનોહર [વાધ

ચિત્તો પું [સં ચિત્રક પ્રા ચિત્ત] એક લતનો

ચિત્ર નં [સં] ચીતરેલુ તે, છબી(૨) જે અક્ષરમા
જે પ્રશ્ન થયા હોય તેજ અક્ષરોથી તે પ્રશ્નનુ
ઉત્તર મળે એ કાવ્યની ખૂબી (કા શા)

[-ઠાઠણું, -ચીતરણું, -દોરણું, -પાણું =
છબી ચીતરવી -ઊણું કરણું, -ખડું
કરણું = આખેહૂખ-તાદર્શ વણન કરવું]

૦ક પું ચિતારો (૨) [ગ] અજ્ઞાત ચિહ્ન,
'અનનોન સાધન' ૦કલા(-ળા) સ્ત્રીં ચિત્ર
દોગવાની કળા ૦કંઠ નં કબૂતર ૦કામ
નં ચિત્રનુ કામ, ચિતારાનો ધધો ૦કાર
પું ચિત્ર દોરનારો ૦કાવ્ય નં ચિત્રના
આકારમા લખેલી કવિતા ૦કૂટ પું (સ)
પ્રયાગ નજીક આવેલો એક પર્વત ૦શુભ
પું (સ.) હવેના કર્મો નોધી રાખનાર
ચમરાળનો સેવક ૦ચીવ નં જુઓ ચિત્રકંઠ

૦ણુ ન૦ ચીતરતુ તે ૦પટ પુ૦; ન૦ જેના
પર ચિત્ર દાયું હોય તે કપડું કે પાટિયુ
(૨) પડો(૩) સિનેમાની 'ફિલ્મ' ૦પટા પુ૦
એક છંદ ૦ફલક ન૦ ચિત્ર કાઢવાનું પાટિયુ-
લક ૦ભાનું પુ૦ સૂર્ય (૨) આકડો (૩)
અગ્નિ (૪) એક વનસ્પતિ, ચીતરો ૦મંજૂપા
શ્રી૦ ચિત્રોના સંગ્રહની વહી, 'આલ્બમ'
૦લિપિ(-પી) શ્રી૦ સાંકેતિક ચિત્રોની બનેલી
લિપિ ૦લેખા શ્રી૦ તસવીર, છબી (૨)
વિદ્યાતા (૩) [સ] ઓખાની સખી, ૦વત્
અં ચિત્ર જેવું, અપ્થ ૦વતી શ્રી૦ ગાદાર-
ગ્રામની એક મૂર્તિ ૦વાચન ન૦ ચિત્રને
સમજવું કે સમજાવવું તે ૦વિચિત્ર વિ૦
ગંગેરગી (૨) વિચિત્ર, વિલક્ષણ, ૦વિદ્યા
શ્રી૦ ચિત્ર દોરવાની વિદ્યા-કળા ૦શૈક્ષી શ્રી૦
ચિત્ર રત્ન કરી દે-ચિત્રની જેમ કામ કરે
એવી લેખનની શૈક્ષી ૦શાલા(-ળા) શ્રી૦
ચિત્રો કાઢવાનું અથવા કાઢતા શીખવાનું સ્થાન
ચિત્રા શ્રી૦ [મ] ચૌદસુ નક્ષત્ર (૨) એક છંદ
(૩) જુઓ ચિત્રવતી

ચિત્રાકાર વિ૦ [મ] ચિત્રવત, અપ્થ
ચિત્રાર્પિત વિ૦ [મ] ચીતરેલું, ચિત્રમા ઉતારેલું
ચિત્રાલય ન૦ [સ] ચિત્રાળાનું સંગ્રહસ્થાન
ચિત્રાંગદા શ્રી૦ [સ] (મ) અર્જુનની એક
પત્ની, બહુવાહનની માતા
ચિત્રિણી શ્રી૦ [સ] ચતુર, સુદૃઢ અને શુશ્રુવાન
શ્રી(પત્રિની, ચિત્રિણી, હસ્તિની અને ગમિની
એ ચાર પ્રધાનમાતી) [ચિત્રવિચિત્ર
ચિત્રિત વિ૦ [સ] ચીતરેલું (૨) રંગબેરંગી,
ચિત્રો પુ૦ જુઓ ચીતરો
ચિત્રાવન પુ૦ [સ] દક્ષિણી આસણોનો એક ભેદ
ચિત્રશક્તિ શ્રી૦ [સ] ચૈતન્ય
ચિત્રસ્વરૂપ ન૦ [મ] પદ્મપ્રભ
ચિત્રશિલ્પ વિ૦ જુઓ ચીતરેલા, ચીતરિયું
ચિદાકાશ ન૦ [મ] શુદ્ધ પ્રભ
ચિદાત્મા પુ૦ [મ] ચૈતન્યસ્વરૂપ પરબ્રહ્મ
ચિદાભામ પુ૦ [સ] જીવ [પુ૦ પ્રભ
ચિદ્ધન વિ૦ [સ] જ્ઞાનથી ભરેલું જ્ઞાનસ્વરૂપ(૨)
ચિદ્રૂપ વિ૦ [સ] જ્ઞાનસ્વરૂપ

ચિદ્વિલાસ વિ૦ [સ] જ્ઞાનમા જ વિલાસ છે
જેમો એવું (૨) પુ૦ પદ્મપ્રભામ્ભણ (૩)
ચિત્સ્વરૂપ ઈશ્વરની માયા-લીલા
ચિનગારી શ્રી૦ [દિ] જુઓ ચિણગારી -રો
પુ૦ જુઓ ચિણગારો
ચિનગી શ્રી૦ [દિ] જુઓ ચિનગારી
ચિનાઈ વિ૦ ચીનમા બનાવેલું ચીન દેશનું (૨)
ચિનાઈ માટીનું બનાવેલું (૩) તકલાલી, આર્યકં
પણ ટંક નહી તેવું (૪) શ્રી૦ એક જાતની
રેશમી સાડી [-માટી શ્રી૦ એક જાતની સફેદ
માટી, જેના વાસણ વગેરે ઘાટ બનાવાય છે
-મિ (-મી)ગ શ્રી૦ શેક્ષી કે મીઠે પામેલી
મગજળી]

ચિનાર પુ૦ [ફા] એક જાતનું ઝાડ
ચિનારું અં કિં, -વરું સં કિં 'ચીનરું'નું
ઝર્મણ ને પ્રેરક
ચિનિક્યાલા પુ૦ એક વનસ્પતિના ખીજ ઔષધિ
ચિન્મય વિ૦ [સ] જ્ઞાનમય, પ્રભમય(૨) ન૦ પ્રભ
ચિન્માન વિ૦ [સ] જુઓ ચિન્મય (૨) ન૦
શુદ્ધ જ્ઞાન [ઝર્મણ ને પ્રેરક
ચિપાતું અં કિં, -વરું સં કિં 'ચીપતું'નું
ચિપામિયું વિ૦ કબૂસ (૨) વાતને ચોળીને
ચીકણુ કગવાની દેવવાણું, ચીકણુ ને દીર્ઘમૂત્રો
ચિખાવણું વિ૦ જુઓ ચખાવણું -કાશ શ્રી૦
ચિખાવણાપણું
ચિષુઝ શ્રી૦ [સ] હડપથી, દાહી [ચીમોળતું
ચિમોળણું સં કિં [સરંમ નિવલ્લણ] જુઓ
ચિમરાજ ન૦ એક પક્ષી [પ્રેરક
ચિમણાવરું સં કિં 'ચીમણાવું', 'ચીમણવું'નું
ચિમાતું અં કિં ચુમાવું, અમુક વસ્તુ પોતાની
પામે નહિ હોવાથી મનમા બળવું કે શસ્ત્રાવું
(૨) તે મેળવવાની ઇચ્છાથી તાકીતાકીને જેવું
-વરું સં કિં 'ચિમાવું'નું પ્રેરક
ચિમે(-મે)ક શ્રી૦ એક વનસ્પતિ -ઔષધિ
ચિમોડી(-ડી) શ્રી૦ ગળથી ડોક, બોચી
ચિમોડ શ્રી૦ જુઓ ચિમેડ
ચિમોડિયું ન૦ નિગોડો (સુ)
ચિમોડી શ્રી૦ એક જાતના વેલાના બિયા(૨)
જુઓ ચિમોડી (૩) જુઓ ચિમોડિયું

ચિન્મય-વિન્ બુઓ ચન્મય

ચિર વિન્ [સ] લાગુ (સમય માટે) (૨) લાખા
વખતનું (૩) અન્ લાખા વખત સુધી ંકારિતા
શ્રીન્ ચિરકારીપણું ંકારી વિન્ દીર્ઘસૂત્રી,
ટાઢું, ધીમુ ંકાલ(-ળ) પુન્ લાખો સમય
ંકાલીન વિન્ લાખા વખતનું-જૂનું ંચાથી
વિન્ દીર્ઘકાળ સુધી ટકી રહે એવું
ંચરણીય વિન્ ચિન્કાળ યાદ રાખવા
યોગ્ય -રંછવ(-વી) વિન્ લાખા આવરદા
વાળું (૨) પુન્ પુત્ર -રંછવિની વિન્ શ્રીન્
લાખા આવરદાવાળી (૨) શ્રીન્ પુત્રી -રંતન
વિન્ ચિરકાલીન, જૂનું, પ્રાચીન -રાયુ વિન્
લાખા આવરદાવાળું, દીર્ઘાયુ

ચિરાઈ, -મણી શ્રીન્, -મયુ નન્ [ચીરવું
ઉપરથી] ચીરવાનું મહેનતાણું [ન્યોત
ચિરાગ પુન્ [ફા] દીવો, ખત્તી (૨) શગ, દીવાની
ચિરાડો પુન્ બુઓ ચીરો
ચિરામણુ નન્, -ણી શ્રીન્ બુઓ ચિગઈ
ચિરાણું અન્ કિન્, -વણું સન્ કિન્ 'ચીરવું'નું
કર્મણિ અને પ્રેરક

ચિરટ પુન્, શ્રીન્ [ઈ] તમાકુના પાનનો જ વાળેલો
મોટો ટોટો-એક પ્રકારની બીડી

ચિરેટી શ્રીન્ [મ] એક પક્વાજ
ચિરેડી પુન્ એક ભતનો પોચો પથ્થર
ચિલખત નન્ [ફા ચિલ્લકદ] ખખતર
ચિલગોળ નન્ [ફા] એક મેવો-ફળ
ચિલાણું અન્ કિન્ [ઈ ચિલાના] વેદનાથી
ખૂમો પાડવી [ચિવટ] બુઓ ચવડ
ચિવડ વિન્ [સરન્ ચિન્મય-ચન્મય, કે મ
ચિષ્ટાં નન્ ખન્વન્ [સરન્ છીલટા] નાળિયેરના
છોતરાના રેસા [ચઈ ગયેલું

ચિષ્ટું વિન્ [સરન્ છીલટું] સુકાઈને ચવડ
ચિહ્ન નન્ [સ] નિશાની (૨) [ગ] 'સાધન'
ંનિરપેક્ષ વિન્ 'એન્સોલ્યૂટ'(ગ) -હાંતર
નન્ ચિહ્નોની ફેરફારી, 'ચેન્-એન્સોલ્યૂટ સાધન્સ'
(ગ) -હિત વિન્ ચિહ્નવાળું

ચિંગટ વિન્ [બુઓ ચેગટ] આપચીપિયુ,
ચીકણું, ચેગટ [(૨) મીંદુ
ચિંગુ (-ગૂસ) વિન્ બહુ કરકસરિયુ, કંજૂસ

ચિંત(-તા) શ્રીન્ [બુઓ ચિતા] ફિકર (૨)
વિચાર [વિચારક; ફિલસૂફ

ચિંતક વિન્ [સ] ચિંતન કરનાર (૨) પુન્
ચિંતન નન્ [સ] વિચાર મનન ંશીલ વિન્
ચિતન કરવાના સ્વભાવવાળું -નાત્મક વિન્
વિચાર-મનનથી ભરેલું -નીચ વિન્ ચિતન
કરવા જેવું

ચિંતન નન્ [બુઓ ચિતવડું] ચિતન
ચિતવડું સન્કિન્ [સ ચિત્, પ્રા. ચિત્તવ]
મનન કરવું, વિચારવું

ચિંતા શ્રીન્ [સ] ફિકર (૨) વિચાર ંશીલ
વિન્ ચિતા કરવાના સ્વભાવવાળું ંકુલ(-ળ)
વિન્ ચિતાથી આકુળ થયેલું -ગભગયેલું.
ંચૂરણી વિન્ શ્રીન્ ચિતાને ચૂલું કરનારી
ંતુર વિન્ [+આતુર] ચિતાથી વ્યાકુળ.
ંમણિ પુન્ ચિતવેલું આપે તેવો મણિ.
[-કરવા = માત્રીના શિવ બનાવી તેમને નિત્ય-
નિયમથી આરાધવા.] -નિત વિન્ [સ] વિચારેલું.
ધારેલું -ત્ય વિન્ [સ] ચિતનીય

-ચી [તુર્કી] 'વાળુ' એ અર્થનો નામને લાગતો
પ્રત્યય ઉદાઁ મસાલથી, તોપચી

ચીક પુન્, શ્રીન્ [બુઓ ચીકણું, સર મ]
વનસ્પતિના ફળ, કાખળા વગેરેમાંથી નીકળતું
ચીકણું પાણી અથવા દૂધ

ચીકટ વિન્ [બુઓ ચીકણું] ચીકણું (૨) તેલ
ઇલાદિના પાસવાળું (૩) નન્, શ્રીન્ ચીકાશ
(૪) ચીકાશવાળી વસ્તુ (ધી તેલ વગેરે) ટે
પદાર્થમાં હોતું તેલી તત્ત્વ 'ફેટ' -ટાકુ
અન્કિન્ ચીકટવાળું થયું, તેલ વગેરેથી ખન્કાવું
(૨) ચીકટવાળો પદાર્થ ખાવામાં આવવાથી રોગ
કે ગૂમકાનું વીકરવું (૩) [સરન્ મ. ચિકટણે]
ચોટવું -કું વિન્ ચીકટવાળું

ચીકટો પુન્ શણતું કપડું-મુગટો [સરન્ હિં, મ.
ચિકટા] (૨) પચાસ વાર લાખો કસબી તાર
(૩) [સરન્ મ ચિકટા] એક ભતનું ઘાસ
ચીકણું શ્રીન્ [સરન્ મ ચિકાળ કાકડી, 'ચીકણું'
પરથી] એક ભતની કાકડી

ચીકણું વિન્ [સ ચિકાળ] ચોટી રહે તેવું (૨)
[લા] ચિગૂસ, કંજૂસ (૩) આપચીપિયુ,

ઘેટકાણું. [-એઈને લપસી પડવું = કઈક
 વાદ કે સત્ત્વ તેઈ લોભાવુ, કે કં ધન
 તેઈને મોહી પડવું] -ણાઈ(-શ) શ્રીં
 ચીકણાપણું ૦૬૧૮, ૦૬૧૯ વિંચ્ચનિ ચીકણું
 ચીકાર પું [રવં] 'ચી ચી' એવો અવાજ
 ચીકાર શ્રીં ['ચીકણું' ઉપરથી] ચીકણાઈ
 ચીટી શ્રીં [મ ચિકી, ટે. ચિક્ક = ચોડું પગથી]
 નાની ચક્તી પેઠે (ગોળ ખાડની ચાસણીથી
 કરાતી) એક મીઠાઈ
 ચીકુ નં એક કળાકાં (૨) એવું કળ
 ચીગચી શ્રીં એક પક્ષી
 ચીચવાટો(-ટો) પું [ગ્વં] ચીસ, છુમાટો
 ચીચવાણું અં કિં [ગ્વં] ટળવળવું
 ચીચવું અં કિં [ગ્વં] ચીસ પાડવી, ચી ચી
 અવાજ કરવો
 ચીચવો પું [રવં, ભુઓ ચી ચી] અણીદાર
 ઊભા લાકડા પર એક આડી ચૂંટી હોંચાતા
 ગોળ કરવાનું રમતનું સાધન
 ચીચી અં [સગં પ્રા ચિચિ] (ગ્વં) [લાગ
 ચીચુ નં શેરડીના સાહાનો રોચ તગ્નેનો કુમળો
 ચીચો પું કાકા (૨) એક કાળો કઠણ પથ્થર
 ચીચ(-જ) [ફા.] શ્રીં વસ્તુ (૨) સગ્ગ ગાયન
 વસ્તુ શ્રીં બધી ચીને, સગ્ગમાન
 ચીટકવું સંકિં ['ચીકટું' કે 'ચોટવું' ઉપરથી]
 વળગવું, ચોટવું
 ચીટકી શ્રીં [ગ્વં? સરં હિં ચિટકના] ચપટી
 ચીટિયું નં ['ચીપટ' ઉપરથી?] લાકડીની ચીપ -
 ચીપટ (૨) ઘરમા પહેંગવાની નાની પટ્ટીની ચૂંટી
 ચીટું વિં ['ચીકટું' ઉપરથી?] ચીકણું,
 ચીકટવાળું (૨) નં થી તાવ્યા પછી નીચે
 ઠંતો કચરો - છાશ ધ્યાદિ કીટું
 ચીડ (ડ') શ્રીં [સરં હિં ચિદ] ગુપ્તો, રીસ
 (૨) સખત અણગમો [-કાઠવી = ગુપ્તસાથી
 વતવું, (ખોડી કે કાઈ કરીને) ગુપ્તસાનો વેગ
 બહાર કાઢવો - ચડવી = ગુપ્તો થવું, ગુપ્તો
 મનમા આવવો (ઊલટું) - ઊતરવી = ગુપ્તો
 નતો રહેવો, ગમવો]
 ચીડવણું (ડ') સંકિં [સરં હિં ચિડચિડાના,
 ચિડાના] ગુપ્તો કરવું, ખીજવું

ચીડવાણું (ડ') અં કિં ખિલવું, ચિડવું
 ચીડવું (ડ') અં કિં [સગં હિં ચિડના]
 ચિડવું, ગુપ્તો થવું
 ચીડિયું (ડ') વિં મહેજમા ચિડાઈ જવું (૨)
 નં છાછિયું, છણો [ચીડિયાં કરવાં = ચિડવું,
 છાછિયા કરવા (૨) સહેજસાજમા ચિડાઈ જવું
 ચીડિયાં નાં ખવાં = ચિડવું, છણકા કરવાં]
 ચીડિયું નં [હિં ચિડિયા] ચકલું, પક્ષી
 ચીણુ શ્રીં [ભુઓ ચીણુ] શ્રીઓની કોટનું
 એક ભતનું ઘરેણું (૨) ઘાઘગના નેદા
 આગળની કચ્ચલીઓ (૩) [પ્રા. ચિણ, ચણ]
 પખીઓનો ખોરાક, ચણ (૪) નં મારી,
 મીઠું વગેરે ખોદવાનું એક ઓતર
 ચીણુ(-ન)ગી શ્રીં ભુઓ ચિણગારી -ગો
 પું ચિણગારો
 ચીણુ(-ન)માળા શ્રીં ['ચીણ', 'ચીણવું'
 ઉપરથી?] એક ભતનું કોટનું ઘરેણું
 ચીણુવું સંકિં [સં ચિ, પ્રા ચિણ] ચીણ
 ભરવી (૨) કણે કણે ખાવું, ચાચ વડે ખાવું
 ચીણિયું નં (ચ) ચીણનું પરાળ [અનાજ
 ચીણું પું [પ્રા ચીળ, હિં ચેના] એક ભતનું
 ચીત વિં [સગં હિં ચિત] પીઠ પર પડેલું,
 ચતું (કુખીમા) [-કરવું, -ધવું] (૨) નં
 [સ ચિત] ચિત ૦ડું નં ચિત
 ચીતરવું સંકિં [સ ચિત ઉપરથી] ચિત કાઢવું
 આલેખવું (૨) જેમ તેમ લખી કાઢવું
 ચીતરાણું અં કિં (કર્મણિ)
 ચીતરી(-ળી) શ્રીં સૂગ કે અણગમાની કંપારી
 [-ચડવી = સૂગથી કંપારી આવવી]
 ચીતરો પું [સં ચિત્રક, પ્રા ચિત] એક વન-
 સ્પતિ (૨) ચિત્તો, વાવ જેવું ચટાપટાટારાણી
 (૩) [ભુઓ ચીતળો] એક ભતનો સાપ
 ચીતવણું સંકિં [સં ચિત ઉપરથી] ચિંતવણું
 (૨) ચીતવું ચીતવાણું અંકિં (કર્મણિ)
 ચીતવું સં કિં [સ ચિત] ધારવું, કંપવું
 (૨) ધરવું
 ચીતળ શ્રીં [ભુઓ ચીતળો] એક ભતનો
 માપ (૨) [ભુઓ ચીતળ] લાકડાનો કાચરો
 (૩) [ઈ] શ્રીઓની કોટનું એક ઘરેણું (૪)

ચપટી પહોળી ખંગડી; પાટલી (૫) નં [સ.
ચિત્રલ, પ્રા ચિત્તલ] એક જાતનું હરણ
ચીતળો પું [પ્રા ચિત્તલ] એક જાતનો સાપ, ચીતરો
ચીત્કાર પું [સં] ચિત્કાર. ચીસ
ચીથડું, -તું નં [સરં હિ. ચિથડા; મ. ચિથડી]
ચીથર. -રી સ્ત્રી ચીથરી -રે હાલ વિં
ચીથરેહાલ
ચીન પું [સ] (સ) હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે
આવેલો એક દેશ [ચીનનો માલ = ચીનની
ખનાવટનો માલ (૨) [લા] તકલાહી માલ
ચીનનો શાહુકાર = ચોર; શહ]
ચીનગી સ્ત્રી, -ગો પું જુઓ 'ચીણગી' મા
ચીનમાળા સ્ત્રી જુઓ ચીણમાળા
ચીનવું (ન') સં કિં [સરં હિં ચીન્હનાં;
સં ચિહ્ન પરથી ?] ચોળખતુ, જાણવું
ચીનાંશુક નં [સ] ચીનનું રેશમી કાપડ
ચીની વિં ['ચીન' ઉપરથી] ચીન દેશનું, -ને
લગતુ (૨) સ્ત્રી એક જાતની સરેદ માટી
(૩) ચીન દેશની ભાષા ઠકામ નં ચીની
માટીનું કામ (૨) કાચનું કામ ઠખાતું નં
દાખખાતું -નો પું ચીન દેશનો વતની
ચીપ સ્ત્રી [જુઓ ચીપટ] લાખી ચપટી પટ્ટી,
ચીપટ (૨) પત્તા ચીપવાનું કામ કે તેની
વારી ઠટ સ્ત્રી ચીપ, પટ્ટી
ચીપટી સ્ત્રી [જુઓ ચપટી] ચપટી -ટો
પું જરા મોટી ચપટી, ચપટો
ચીપડું નં [સરં હિં. ચીપડ; મ. ચિપડ, પ્રા.
ચિપ્પડ = ચપડું] મુકાઈ ગયેલો આખનો
મેલ; ચીપડો -ટો પું આખનો મેલ, પીચો
ચીપણી સ્ત્રી, -ણું નં ['ચીપવું' ઉપરથી]
પત્તાની ચીપ (કંઈકે તુચ્છકારમા)
ચીપવું સં કિં [દે ચિપ્પ, સરં સ. ચિપિટ
= ચપડું (નાક, કે ચોખા)] લાખી જે ચીને
ચીપ ખનાવવી (૨) સફાઈથી ઠીક કરીને
ગોઠવતુ (જેમ કે, ઘોતિયાની પાટડી, ગંઝા-
ના પાના, ખોલવાની દબ ધં) (૩) ગજીકાના
પત્તાને છૂટા પાડવા ઉપરતળે કરવા (૪) [વાતને]
ચોળીને લાખી કરવી [ચીપવાની ક્રિયા
ચીપાચીપ સ્ત્રી ['ચીપવું' ઉપરથી] વારવાર

ચીપાસોતું નં [ચીપ + સોતું] પાટનું સોતું;
ઊંચા ટચનું સોતું
ચીપિયો પું ['ચીપ' ઉપરથી] દેવતા વગેરે
જાલવાની પકડ, ચીમટો
ચીખડી (-રી) સ્ત્રી [રવં] એક પક્ષી
ચીખડું વિં જુઓ 'ચીખુ' મા
ચીખું વિં [સ ચિપિટ = ચપડું નાક, સરં
કે. ચિપ્પ = ઘખાવડું, કે ચિત્ત (૨) = ચીખું
મ. ચિવકા] મેઠેલા - ચપટા નાકવાળું -ખડું
વિં ચીખુ, ચપડું
ચીખડી સ્ત્રી [સં ચિર્મટિકા, પ્રા ચિર્મડિયા]
એક વેલો -ડું નં [સ ચિર્મટિ, પ્રા ચિર્મડ]
એનું ફળ [ચીખડા-ચોર, ચીખડાનો ચોર
= નાની નજવી ચીજ ચોરનાર, નજવો ગુનેગાર]
ચીમટી સ્ત્રી [દે ચિપ્પ] ચીપટી (૨) ચૂટી
[-ખણવી, ખોડની, ભરવી = ચૂટી ખણવી]
-ટો પું ચીપટો (૨) ચૂટલો (૩) ચીપિયો
ચીમડી સ્ત્રી, -ડું નં કાપણી થઈ ગયા ખાદ
જુવાર ખાજરીના ખેતમાં રહેલા કુમળા
ગેપ-છોડવા
ચીમતી સ્ત્રી [કં] કુમારિયુ (૨) કાનસની
ખતીનું રક્ષણ કરનારી કાચની નળી - ગોળો
ચીમળવું સં કિં [સરં મ ચિવળળે, ચિમળળે]
ચીખોળતુ, ચીમળતુ (કાન)
ચીમળાવું અંકિં ['ચીમળવું' ઉપરથી] કરમાવું
(૨) મનમા ખળ્યા કરતુ, જૂરવું (૩) ચીમળતું
કર્મણ [એક જાતનું ઘાસ
ચીચો પું એક કાળો કઠણ પથ્થર; ચીચો (૨)
ચીર સ્ત્રી [સરં સ. ચીર્ણ = ચીરેલું ? પ્રા.
ચીર = ઢુકડો] ચીરી (૨) ફાડ, તરડ
ચીર નં [સ] સ્ત્રીઓનું એક રેશમી વસ્ત્ર (૨)
વલકલ (૩) કોઈ કીમતી વસ્ત્ર (પ્રાય કટાક્ષમા)
ઠડાં નં ખં વં ગરાસિયા કે પટેલે વેચી
દીવેલા જમીનના નાનકડા કકડા ઠપટો પું
નં ફાટેલું કપડું (વ્યગમા)
ચીરવું સં કિં [સ ચીર્ણ ? સરં હિં ચીરના,
મ ચિરણે, (વેદ) સં ચિરિ = મારવું, નુકસાન
કરવું; ફાડવું કાપવું (૨) વચ્ચેથી ખે ભાગ કંવા;
સોસર કે આરખાર જાય એમ કરવું (જેમ કે,

ચીગને જતુ (૩) [લા] વરાક પામેથી ખૂબ
લાવ લેવો [ચીરી નાંખવું] = કાકી - રહેતી
નાખતુ (૨) (આમતુ ચીરી નાંખતુ) ખૂબ
મારતુ (૩) ખૂબ લાવ લઈ પાડવો]
ચીરાખંધ વિં [સરં મ. ચિરેવદી, ચિરા =
અમાગતી પથરો] ઈટો કે પથથથી જડેલુ
ચીરિયું નં [નુઓ ચીર] કાક, ચીરી (૨) (પ્રાય
કેમનો) અથાણાનો કડકો - યાં નં ખંવં
કેમની ચીગતુ અથાણુ [-નાખવાં = ને
અથાણુ તૈયાર કરતુ - ખનાવતુ]
ચોગી શ્રીં ચીર, નાની પાતળી કાક - કકકો
ચીરો પું લાખો પાતળો કકકો (ચીગને પાડેલો)
(૨) કાક, નક, કાપ (૩) [સરં મ ચિગ = કપેલો
ચીર] ઓવાળે, ચાટ
ચોલ શ્રીં [સરં મ ચિલ = એકદમ કૂટતી
કૂટતી મેગ] વનરપતિમાધી કૂટનો ચીકણો
અ, ચીક (૨) [મ = એક લાલ] એક
વનરપતિ (૩) [મ ચિલ, ટ ચિલા] એક પખી,
અમડી, ૦૪૬૫ શ્રીં અમડી પેડે ઝટ ઝટપતુ તે
ચીલચીલ નં એક પક્ષી
ચીલો (ચી) પું [કે ચિલ્હય] ગાડવાટ -
કંડ (૨) [લા] રિવાજ, રૂઢિ [ચીલે ચીલે
ચાલ્યા કરવું = યત્નવત રૂઢિને આધીન ગળી
વર્તતુ ચીલે પડવું = રસ્તે પડતુ, સરાણે ચડતુ,
અંગે પડતુ ચીલો કાપવો = ગાડવાટ છોડીને
હાડતુ (૨) ચાલુ રિવાજથી બુલ પડતુ - પાડવો
= નવો શિરમતો - પદ્ધતિ શરૂ કરવા]
ચીવટ શ્રીં [સરં મ ચિવટપણા] કાળજી
ચીવર નં [સ] વસ્ત્ર, કપડુ (૨) કાટેલુ કપડુ, કથા
(૩) બિલુઓનુ અગવસ - રી પું બૌદ્ધ બિલુ
ચામ શ્રીં [કે ચીહાટી, હિં ચીહ] તીણી
ખૂમ, ગાક [-ખાઈ જવું, -ખાવી = ત્રાસી
જતુ, ખોભૂલી જવી, ફરી તેમ કંવાની હિ મત
નજીવી - નાખવી, પાડવી = ખૂમ પાડવી]
ઠંડર પું, ઠંડાણુ નં, -મચીસ શ્રીં
ઉપગઉપગ ચીમો પાડવી તે
ચીમપટ્ટી શ્રીં શ્રીઓનુ કાટનુ એક વરેણુ
ચીસુ વિં દોઢાણુ, ચીકણુ (૨) કનૂસ
ચીંગડી શ્રીં વહાની ભતનુ એક ઘવડુ

ચીંચીં અં [રવં]
ચીંડોર નં એક પક્ષી
ચીંથરું નં [નુઓ ચીંથર] કાકી, ગયેલુ કપડું
કટુડો [ચીંથરાં વીણવાં = તેમ કરતુ પડે
એવી ગરીમ દશા થવી] - રિયું વિં કાટયા
વડયા વસ્ત્ર પહેર્યા હોય તેવુ (૨) [લા] માલ
વગરતુ (૩) નં માલ વગરતુ વસ્તુ કે લખાણ
[ચીંથરિયા મામા = વગડામા ઝાડ કાઈ
ઝાપી ન જાય તે માટે ઊભું કરાતુ ભૂતનુ
પ્રતીક] - રી શ્રીં નાનુ ચીંથર, ચીંદડી.
-રેહાલ વિં કાટયાતુથાં વસ્ત્ર પહેર્યા
હોય એવુ (૨) [લા] છેક જ ગરીમ
ચીંદરડી શ્રીં [નુઓ ચીંથર, સરં મ
ચિવડી, કા ચિદી, હિં ચિડી] લૂગડાની
લાખી પડી - કું નં સાકડો પણ લાખો
લૂગડાનો કાપલો - ડો પું મોટી ચીંદરડી
ચીંદરી શ્રીં નુઓ ચીંદરડી
ચીંધતુ સંકિં [સ ચિદ્દન, પ્રા ચિંધ] અમગળી
કેમને દેખાડતુ (૨) કરમાવતુ - ણુ નં ચીંધતું
તે ચીંધાણુ [કર્મણિ], -વતું [પ્રેરંક]
ચીંખાળતું સંકિં [નુઓ ચીંખળતું] આમળતુ,
ચીંખરી દેવી ચીંખાળાણું અંકિં, -વતું
સંકિં અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરંક
ચુકાટો પું ['ચૂકવતુ' ઉપન્થી, સરં હિ
ચુકોત્તા] દેસલો [-આપવો, સ ભળાવવો]
ચુકાણું અંકિં -વતું સંકિં 'ચૂકવતુ
કર્મણિ ને પ્રેરંક
ચુગલ વિં [તુ ચુગલ, કા ચુગલ] ચુગલખોર
(૨) શ્રીં પીઠ પાછળ ઝેલી નિંદા ંખોર
વિં ચુગલી કર્યા કરનાર - દી શ્રીં ચુગલ
- દીખોર વિં ચુગલખોર
ચુગાણું અંકિં -વતું સંકિં 'ચૂગવતુ'
કર્મણિ ને પ્રેરંક
ચુચવાવણું મંકિં 'ચૂચવતુ' પ્રેરંક
ચુચુક, ચુચૂક [સ] પું; નં સ્તનની કીટકી
ચુડિયાણા (-ળા) પું એક છંદ
ચુડેલ શ્રીં [હિં. ચુડેલ, સં ચુડા = શિખા
પંચી ?] ડાકણ [કર્મણિ અને પ્રેરંક
ચુણાણું અંકિં, -વતું સંકિં 'ચૂણવતુ'

ચુનવણી સ્ત્રીં [મ] ચૂનાતુ પાણી
ચુનંદા(-દુ) વિં [ફા] ખાસ પરં કરેલું, ઉત્તમ
ચુનાઈ વિં [‘ચૂનો’ ઉપરથી] ચૂનાતુ; ચૂના
સખધી -રુ નં ચૂનાનો કેલ ભરવાનું તગાર.
-રો. પું ચૂનો પકવનાર (૨) ચૂનાથી
ધોળનાર, કંડિયો (૩) ચુનારાની ન્યાતનો
માણસ -રણુ, -રી સ્ત્રીં ચુનારાની સ્ત્રી
-ળવો પું ચૂનો દાલવાની ડબી. -ળું
વિં ચૂનો દીધેલું. ધોળેલું (૨) ચૂનાતુ (૩)
નં કંડિયાનું એક એાનર-લેલું

ચુનાતું અંકિં, -વણું સં કિં ‘ચૂનવું’નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

ચુનાળું, -ળવો ભુઓ ‘ચુનાઈ’મા
ચુપ વિં [હિ, સ ચુવ્ ચૂપપ્રીથી ચાલવું] શાત.
કે મૂક (૨) અં ગાત કે મૂક રહેવા સૂચવતી
નિશાની કે ઉદ્દેશાર [-કરં=નાક પર
આગળી મૂકી ચૂપ થવા સૂચવવું(૨)એાલતુ
ખ વ કરવું (દલીલ કે દાખથી)] ંટી, ંટીદી
સ્ત્રીં શાતિ, મૌન ંચાપ, -પાચુપ અં
કંઈ પણ અવાજ કર્યા વિના, છાનામાના
ચુપાણું અંકિં, -વણું સંકિં ‘ચૂપવું’નું ભાવે
ને પ્રેરક

ચુખીનો સ્ત્રીં [ફા ચૂવીના=લાકડા જેવું
પરથી (?), સરં મ ચોવીના=લાકડકામ]
એક પ્રકારની હોડી

ચુમાવણું સંકિં ‘ચૂમવું’ ‘ચુમાવું’નું પ્રેરક
ચુમાણું સં કિં ચિમાવું, મજાલ વિરુદ્ધ શાત
થવું (૨) મનમા બળવું (૩) ‘ચૂમવું’નું કર્મણિ
ચુરાંકો પું [‘ચૂગે’ ઉપરથી] ઈંટોનો ભૂંડો કે
નાની કરચો (૨) ચૂરો
ચુરાણું અં કિં, -વણું સં કિં ‘ચૂસવું’નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

ચુલલુલિયું વિં [હિં ચુલલુલા=નટખટ, ચંચળ,
સ. ચુલ્લ=રમકડું, ખેલવું] રમતિયાળ, મોજલું
ચુલેતરું નં એક પક્ષી (૨) પાટલીને જડેલી
ધારિયા-ધાટની પાળી, ચૂલિયું -રો. પું કેરી
કાપવાનું એાનર, ચૂડો

ચુલ્લિકા સ્ત્રીં [સ] ચૂલો [પ્રેરક
ચુવડા(-રો)વણું, ચુવાડણું સંકિં ‘ચૂવું’નું

ચુવાણું અંકિં ‘ચૂવું’નું ભાવે
ચુમણિયું વિં [‘ચૂસવું’ ઉપરથી] ચૂસવાના
સ્વભાવવાળું (૨) બાળકને ચૂસવાનું રમકડું;
ધાવણી

ચુસાડ(-વ)ણું સં કિં ‘ચૂસવું’નું પ્રેરક
ચુસાણું અં કિં ‘ચૂસવું’નું કર્મણિ
ચુસ્ત વિં [ફા] આગ્રહી દઠ(૨)તંગ, સક્કસ
ચુંગ(-ગા)લ સ્ત્રીં [ફા] પળે (૨) [લા]
એની કે એવી મજબૂત પકડ, સકચો

ચુંગા સ્ત્રીં પળે, સકચો
ચુંગી સ્ત્રીં તમાકું પીરાની નળીના આકારની
ચલમ (૨) [હિં] દાણ, જકાત

ચુંખક વિં [સ] ચુંખન કરનાર (૨) પોતાની
તરફ આકર્ષનાર (૩) નં ચુંખક વસ્તુ ઉદાહ
લોહચુંખક (૪) કંઠૂસ -ન નં બચ્ચી -ણું
સં કિં [સ ચુવ્] બચ્ચી કચ્ચી

ચુંખિત વિં [સં] ચુંખેલું
ચુંમાળા નંબંબં ૪૪ વર્ષની ઉમ્મર થતા
આખે જાખ પડવી-નંબાઈ આવવી તે:
ચૂવાળા [-આવવાં] -ળીસ વિં [પ્રા.
ચતુઆલીસ, ચોઆલા, સ ચતુશ્વત્વા-
રિશત] ૪૪, ચૂવાળીસ -ળુ વિં ૪૪
શેરનો મણ ગણાય તેવું, ચૂવાળું (નોલ)

ચુંમેતેર વિં [ભુઓ ચૂમેતેર] ‘૭૪’
ચૂઆખોર પું [ચૂઓ + ખોર ?] એક પક્ષી
ચૂઈ સ્ત્રીં માછલાની શ્વાસ લેવાની ઇંદ્રિય (૨)
કેટલાક પંખીની ચાચની ચેલટકતીલાલ ચામડી
ચૂઓ(-વો) પું [હિં ચૂઈ, ‘ચૂ’ રવં ઉપરથી]
ઉદર

ચૂકસ્ત્રીં [‘ચૂકવું’ ઉપરથી] ભૂલ, કસર [-આવવાં,
પડવી = ભૂલ થવી]

ચૂકણુ પું દરજી (લાલમા)
ચૂકતું વિં [‘ચૂકવું’ ઉપરથી] ચૂકવી દીધેલું
(ઉદાં દેવું) -તે અં ચૂકતું હોય એમ
[ચૂકતું(-તે) કરણું, ચૂકતે આપણું = ચૂકવણું;
હિસાબ કરી છેવટનું પતની દેવું, કંઈ માગતું
બાકી ન રાખવું ચૂકતું(-તે) થયું = માગતું
પતણું, ચૂકવાણું]

ચૂકર પું + ચાકરનોય ચાકર

ચૂકવવું સંકિં [‘ચૂકવું’ ઉપરથી] ભુલાવવું,
ચૂકવવું (૨) પનાવવું (કનિયો, દેવું)

ચૂકવાવું અંકિં ‘ચૂકવવું’ કર્મણિ ૩૫
ચૂકવું અ-કિં [પ્રા ચુકક=અં કિં ભૂલવું
(૨) વચિત થવું (૩) સંકિં નાશ કરવો,
સં હિં ચૂકના, મ ચુકર્ણે] ચૂક-ભૂલ કે
ગત્તવ્ય કરવી ભૂલવું, કસર રાખવી (૨) સં
કિં ખોલું(જેમ કે વાખત, ગાડી, તક, આણી,
નિશાન ઇં ચૂકવું) (૩) અંકિં ચૂન-તે થવું,
વતવું (જેમ કે દેવું, કનિયો) (૪) ખીલ
ક્રિયાપદની મહાયમા આવના, તે ક્રિયા કરી
પરવાનું, એવો અર્થ બતાવે છે જેમ કે
માની ચૂક્યો, લાખી ચૂક્યો ઇં

ચૂકો સ્ત્રીં [મ ચુક મ ચુકા, હિ ચૂકા]
એક ભતની ભાત

ચૂગડી સ્ત્રીં ચપડી (૨) એક ઘરેણું - નોટવું
ચૂગડો પું [સરં મ. ચુગડા] મોતીના હાતી
પોટકી

ચૂગણી સ્ત્રીં [‘ચૂગવું’ ઉપરથી] પક્ષીઓનો ખોગક
ચૂગવું સંકિં [હિ ચુગના] (પક્ષીનું) ચાથ વડે
ખાવું [પૈડા વગેરેએ]

ચૂચવવું અં કિં [રવં] ચૂચ અવાજ કરવો
ચૂટકી સ્ત્રીં ચપડી [-વગાડવી] -કો પું ટૂંક
પણ અસરકારક લાપણ (૨) હુચકો, ભડું (૩)
લહેરો, છાટો

ચૂડ સ્ત્રીં [દે] આડી, પકડ (સાપની)
[અરવવી -ભરાવવી, -ભેરવવી,
-મારવી] (૨) વિચવા પહેરે છે તે ચૂડાના
આકાન્ત ઘરેણું (૩) મોતી જડેલું હાથનું ઘરેણું
(ઝાકરા માટે) (૪) [કા.] અગરખા વગેરેમાં
ભગતી ઝીણી કરચલી (૫) [‘ચૂડા’ ઉપરથી]
ચૂડેલ (૬) ગઠની ભડી દીવાલ ઉપરની ઝાગરા
અને ખાકાવાળી નાની દીવાલ

ચૂડ(-ડી)ગર પું [ચૂડ, -ડી + ગર] ચૂડી વહેગના
-ઉતારનાર, મણિયાર

ચૂડલો પું ભુઓ ચૂડો

ચૂડા સ્ત્રીં [સ] ચોટડી (૨) મસ્તક (૩) રાખર,
ટાય ઠંડરણુ નં સોળ સરકારમાનો એક,
મૂંણ - વાળ ઉતારવા તે ઠંડાઈ નં ચૂડાકરણ

(૨) ગરવાનું - ખેગનું કામ (તિરસ્કારમાં)
ઠમણિ પું સુગટમાં જડેલો મણિ

ચૂડાઉતાર વિં, ચૂડાદાન નં ભુઓ ‘ચૂડો’ મા
ચૂડી સ્ત્રીં [દે ચૂડ] નાનો ચૂડો (૨) આમે-
દાનની ભૂની ચૂડી-દાનની રેકડં [-ચડાવવી =
આમેદાન ઉપર રેકડં વગાડવી ચૂડીઓ
પહેરવી = નામદં થવું ચૂડી ચલાણે
ચડવી = કામ પતવું] ઠંડરમ નં પતિનું
મગ્ન થતા સ્ત્રીના હાથની ચૂડીએ ભાગવી તે
ઠંડર પું ભુઓ ચૂડગ

ચૂડો પું [દે ચૂડ] સ્ત્રીઓના કાકાનું એક
ઘરેણું [(-ના ઘરનો) ચૂડો આવવો = -ના
તરફથી સ્ત્રીને નાતર કરવાનું કહેણ આવવું
-ઉતારવો = સગણે ચડાવી ચૂડો તેવા
કરવો (૨) ચૂડો કાઢી નાખવો (૩) ચૂડો ફેડી
વિધવા થવું -ઘાલવો = ભુઓ ચૂડો પહેરવો
ચૂડો, ચોટલો ને ચાંદલો = સ્ત્રીનું સૌભાગ્ય
-પહેરવો = હાથ ઉપર ચૂડો ચડાવવો (૨)
સ્ત્રીએ વગ - નાતર કરવું (૩) નામદં થવું (પુરુષે)
-કોડવો = સ્ત્રીએ પતિ મરી જતા ચૂડો તોડી
નાખી, વિધવા થવું] -કાઉતાર વિં ચૂડી
પેઠે એકએકથી એક નાનું હોય એવું -કાદાન
નં ઘણીને રોગમાત્રી બચાવી સ્ત્રીને, ચૂડીઓ
-સૌભાગ્ય આપવું તે (વૈદ્ય માટે)

ચૂચ સ્ત્રીં [‘ચૂચવું’ ઉપરથી] ખોરાકની શોધ
(પક્ષીની) (૨) ચૂણી ઠંડું સં કિં [સ ચિ,
પ્રા ચુણ] ભુઓ ચીણવું -ચૂા સ્ત્રીં ખાચની
કચ્ચલી, ચીણ

ચૂન પું [સં] આખો

ચૂરડો વિં પું (ક) કંજૂસ

ચૂન પું [સ ચિ ઉપરથી] (ક) ખોરાક (૨)
[સ ચૂર્ણ, પ્રા ચુર્ણ (-ન્ન) ઉપરથી] ચૂનો

ઠખડી સ્ત્રીં ચૂનો બનાવવાની કાકરી, મરડિયો

ચૂનચૂની સ્ત્રીં [ભુઓ ‘ચૂન’ (૨)] એક ભતની
ખાડ, ખૂર [પચક કરવું

ચૂનવું સંકિં [ભુઓ ચૂણવું] વીણવું, ચૂટવું (૨)

ચૂનાગરચી (-ચછી) સ્ત્રીં ભુઓ ‘ચૂનો’ મા

ચૂની સ્ત્રીં [ભુઓ ચૂન (૨)] હીંગકણી (૨)

ચૂનીવાળી નાકની નાની જડ

ચૂનું નં [બુઓ 'ચૂન' (૨)] કોળ ભરડતા પડેલો જીણો ભૂંડો

ચૂનો પું [બુઓ 'ચૂન' (૨)] મકાનાદિ ચણવામા વપરાતો પથ્થર મરડ વગેરેનો ભૂંડો

[ખાટું ચૂનો = ચૂના જેવું (અતિશય) ખાટું

-ચોપડવો = ઘોળવું (૨) જડ કાઢી નાખવી (૩)

ખુશામત કરવી - છાંટવો, -દેવો, -લગાડવો

= ઘોળવું - મારવો = ઘોળવું (૨) ચૂનાનું

પ્લામટ કરવું] - નાગચી (-ચી) સ્ત્રી

ચૂનાના ફેલની જમાવટ, ચૂનાનું મજબૂત

ચણતર કે તેની બનાવેલી અગાશી - ધાણ

ચૂપ, ંકી, ંચાપ, -યા ચૂપ અંબુઓ 'ચૂપ' મા

ચૂમવું સંકિં [સ ચુવ] અચ્ચી કરવી

ચૂમી સ્ત્રી અચ્ચી [એક સુગંધીદાર પદાર્થ

ચૂચો પું [સ શ્ચુત, પ્રા ચુઅ = ટપકવું ઉપચી?]

ચૂર પું ['ચૂરવ' પંથી] ચૂરો, ભૂંડો ંણ નં

ભૂંડો, ચરો (૨) ઔષધિનો ભૂંડો ંમુ નં

[૩ ચૂરિમ] મોજનની એક વાની - છૂરો લાડુ

ંણું સં કિં [સ. ચૂર્ણ, પ્રા ચૂર] ભૂંડો

કરવો - રી સ્ત્રી ચૂર, જીણો ચૂરો (જેવી કે

સોપાગની) - રો પું ભૂંડો

ચૂણું વિં [સ] ચૂરો થયેલું (૨) નં ચૂણ [સાર

ચૂણું કા સ્ત્રીં [સ] કવિતાનો ગદ્યમા સમતલવેલો

ચૂલ (ચૂલ) સ્ત્રીં [સ ચુલિ] રસોઈ માટે ખોદેલો

મોટો ચૂલો તમણ [લેવાતો કર

ચૂલાવેરો (ચૂ) પું [ચૂલો + વેરો] ચૂલા દીઠ

ચૂલાશ (-સ) ગ (-ધ) ડી (ચૂ) સ્ત્રીં [ચૂલો +

સઘડી] ચૂલાની ંણ ગરજ સારે એવી શગડી

ચૂલિકા સ્ત્રીં [સ] રંગભૂમિ ઉપર ન લવાય

તેવા બનાવનું નેપથ્યમા ઊભેલા પાત્રો દ્વારા

સૂચન કરવું તે (નાટ્યશાસ્ત્ર)

ચૂલિનપૈશાર્ચી સ્ત્રીં [સ] અધ્ધાનિરનાન

નેપાળ, બાલ્હિક વગેરે પ્રદેશોમા ખોલતી એક

પ્રાચીન પ્રાકૃત

ચૂલિયું નં શાક સમારવાનો નાનો સૂડો, ચુલેતર

ચૂલિ (ચૂ) સ્ત્રીં [સ ચુલિ, -છી] નાનો ચૂલો

કે ચૂલ -લો પું રાધવા વગેરે માટે બળતાણ

ગોઠવવા કરાતી જગા કે ગોઠવાણ [ચૂલા

અખોટ કરવાં = ચૂલાને તથા રાધણિયાને

અખોટ કરવો (૨) રાધવા જમવામાથી પરવા-

રતું, ચૂલા ઉપર (ચૂલો) ચડી ખેસવું =

રાધવાના કામમા અશક્ય ઉતાવળ કરવી

કરાવવી ચૂલાનું ક ઈ મેં દુખે છે ? = રાવતા

શી વાર ? હમણા ખાવાનું થઈ જશે ચૂલામાં

ઘાલવું = ચૂલમા નાખી બાળી નાખવું (૨)

કાઈને ગધવા ખેસાડવું ચૂલામાં જ - પડ,

-પેસ = ફેવે તેમ કર - દેવતામા પડ ! (કોધોદ્-

ગાં) ચૂલામાંથી નીકળવું, પરવારવું =

ગધવાના કામમાથી નીપજવું ચૂલામાં નાખ

= બાળી મૂક (૨) દીસતું ગ્હે એમ ંવું

(કોધોદ્ગાર.) ચૂલામાં પેસવું = રાધવા પેસવું

ચૂલામાં બિલાડાં આળોટવાં = ચૂરો ન

સળગાવી શક્ય તેવી ગરીબાઈ - તગી હોવી

ચૂલામાં ટાંટિયો ઘાલુ ? = શેનાથી રાધુ ?

બળતાણ તો છે નહીં ! ચૂલા-મેંનું = બળ્યા

મેનું, બળેલા સ્વભાવનું ચૂલાસગડી સળ-

ગવી = મનમા ભાગે ચિતા થવી ચૂલો ચરા-

વવું, મૂકવું = રાધવા ચૂલા પગ ગોઠવવું

ચૂલો કડો હોવો = રાગવાનું ન હોવું (૨)

ગરીબાઈ હોવી ચૂલો પાડી નાખવો =

પારકે ઘેગ જમવાનું ગામવું ચૂલો ફૂંડવો =

ફૂંડીને ચૂલાનો અગ્નિ સતેજ કરવો (૨) જલે

રાધવું (પીડાનો ભાવ બનાવે છે) ચૂલો

ભભડવો = કાઈ મહેમાન આવશે એવી

એધાણી થવી ચૂલો સળગાવવો = ચૂલામા

અગ્નિ સળગાવવો ગધવાની તૈયારી કરવી]

ચૂવાચંદન નં [મ ચુવા, હિં ચૌઆ ('ચૂવ'

ઉપરથી) + ચંદન] એક ભતની સુખડ

ચૂવું અં કિં [સ ચ્યુત, પ્રા ચુઅ] ટપકવું;

ગળવું (છિદ્રમાથી) [ચૂઈ જવું = બગડવું

(ઉઠાં તારુ શુ ચૂઈ જાય છે ?)]

ચૂવો પું [હિં ચૂહા] ચૂઓ, ઉદગ (૨) ['ચૂવ'

ઉપરથી] પાણી ચૂએ એવું છાપગમાનું ંણ

(૩) લાકડું કે કાચડી બાળતા નીકળતો ગસ

ચૂસ સ્ત્રીં ['ચૂસવું ઉપરથી] ચૂસી ખાવું તે,

શોણણ, 'એકરખોઈદેશન'

ચૂસણ નં ['ચૂસવું ઉપરથી] ચૂસ (૨) વિં

ચૂસનાર ંપદ્ધતિ સ્ત્રીં પારકું ચૂસી ખાવાની

પદ્ધતિ, 'એક્સપ્લોઝિશન' - છુટી સ્ત્રીનું ધાવણી
(૨) ચૂસી ખાતુ તે

ચૂમણું સં કિં [સ ચૂપ્] મોવડેરસ ખેચવો
(૨) [લા] નિ સરવ કરવું [ચૂસી ખાણું =
ચૂસીને નિ સરવ કરવું]

ચૂ (૦ચૂ) [રવં] ઉદરનો અવાજ ચૂં કે ચા ન
કરવું = હરફ સરખો ન બોલવો, તદન ચૂપ
રહેવું, જરા પણ આનાકાની ન કરવી

ચૂક સ્ત્રી [સં ચુક્ક] પેટની આકડી (૨)
નાની ખીસી રેખ [-આવવી = પેટમા ચૂમણુ
(૨) માહું લાગવું, વાકું પડવું (૩) ગુપ્ત વાચો
હોવો - ધાણવી = ખીસી જડવી (૨) રિધન
નાખવું (૩) એ આકારનું વરેણું નાંદિ પહેવું.
-જડવી, ઠાકવી = ખીસી માગવી - મટા-
ડવી = પેટમા થતું દર્દ દૂર કરવું (૨) આના-
કામીનું કારણ - વાચો દૂર કરવા - મારવી =
ખીસી જડવી (૨) કાસ મારવી, વિન નાખવું
(૩) હ મેરા માટે ખવ કરવું] - કાણું અંકિં
(પેટમા) ચૂક આવવી (૨) [લા] મનમા
ગુપ્ત વાચો હોવો - ના ગમવું ચૂકાવવું
સંકિં [પ્રેરક]

ચૂ ખડું (-ખુ), ચૂ ચ (-ચ) ખુ વિં [સગં મ
ચોલકળે = દૂકવું, બારીકાઈથી જોવું, હિં ચુષા]
(નેજથી અનર્થ નથ તેવી) ઝીણી આખો-
વાણ, મદ દહિતું

ચૂ ચાં નં [રવં] ચૂ કે ચા - જગ પણ બોલવું ને,
સામે જવાખ આપવો તે (૨) આનાકાની
[-કરવું] [ડીટડીઓ (૨) રતનો

ચૂંચિયાં નંખંખં [જુઓ ચૂચી] રતનની
ચૂચી સ્ત્રી [સં ચુચિ = રતન, સં ચુચિકા]
રતનની ડીટડી (૨) રતન

ચૂચુ નં [રવં] ઉઠાં ઉદરનું ચૂચુ (૨) વિં
જુઓ ચૂખળુ

ચૂંટ સ્ત્રી [જુઓ ચૂટી] ખજવાળ, વલૂર
ઠણી સ્ત્રીનું ચૂટવું તે, પસંદગી (૨) પ્રતિનિધિ
ને ચૂટવો તે, 'ઇલેક્શન' ઠણી સ્ત્રી
ચૂટી ઠણી પું મોટી ચૂટી ઠણું સંકિં
[સં પ્રા ચુટ્] તોડવું, ટૂં પડવું (૨) પસંદ કરવું
[ચૂટી કાઢવું = વણામાથી વીણી કાઢવું -

પસંદ કરવું ચૂંટી ખાણું = એકસામટા
ધણાએ ઠપકો આપવો કે ટીકા કરવી ચૂંટી
નાખણું = તોડીને ફેંકી દેવું ચૂંટી લેણું =
તોડી લેણું (૨) પસંદ કરી વીણી લેણું] - ટાવણું
સંકિં, -ટાણું અંકિં 'ચૂટવું'નું પ્રેરક ને
કર્મણિ - ટિયાટણું સંકિં ખડું ચૂટીઓ
ખણવી - ટી સ્ત્રી [કે ચહુતિયા, સં ચુંટ્ =
કાપવું, ટૂં પાડવું] ચીમટી [-ખણવી, -દેવી,
-ભરવી, -લેવી]

ચૂથ સ્ત્રી [ચૂથવું ઉપરથી] ચૂથારો - પીડા
ઠણું સંકિં [સગં મ ચુવળે] આમ તેમ
અસ્તવ્યસ્ત કરીને ચોળી નાખવું, દેદવું, કંમ કે
વ્યવસ્થા ઇં બગાડી નાખવા - થાચૂથ
સ્ત્રીનું ફરી ફરીને ચૂથવું તે - થાણું નં ચૂથાવું
તે, ચૂથારો - થારો પું ચૂથાઈ ગયેલી
વસ્ત્ર (૨) શરીરમા થતું કળતર (૩) ચૂથાચૂથ (૪)
હૃદય ચૂથાતું હોય એવી પીડા, ગલરામણ
-થાવણું સંકિં 'ચૂથવું'નું પ્રેરક - થાણું
અંકિં 'ચૂથવું'નું કર્મણિ રૂપ (૨) [શરીરમા
કે મનમા] ચૂથાગે થવો - થો પું રોળાયેલો
ચોળાયેલો રૂથો

ચૂદડી સ્ત્રી [હિં ચુનરી, ચૂંદરી] એક નતનું
ભાતીગર રેશમી લૂગડું - ડિયાળી વિં
સ્ત્રીનું ચૂદડીવાળી

ચૂધણુ વિં [સરં હિં ચુષા, ચૂંધલાના] જુઓ
ચૂખડું

ચૂધી સ્ત્રી ખણખોદ, ટીકાખોર દણિ ઠખોર
વિં નકામી ખણખોદ કરવાના સ્વભાવનું

ચૂપણું સંકિં [મ ચોવળે] (કા) પ્રવાહી
પદાર્થને જરા જરા લઈને પીવો

ચૂંવાળ પું (સ) અમદાવાદ, પાટણ અને કડી
વસ્ત્રોનો ૪૦ ગામોનો અમુક જથ્થો - પ્રદેશ

ચૂંવાળાં, -ળીસ, -ળું જુઓ 'ચુ માળા'મા
ચૂંવોતેર વિં [પ્રા ચઢત્તરિ, ચોવત્તરિ, સ
ચતુ સપત્તિ] ચુ મોતેર, '૭૪'

ચેક પું [ફ] એક નતનું ચોકડી ભાતનું કાપડ
(૨) એકમાથી નાણા ઉપાડવાની ચિઠ્ઠી
[-દાડવો, -લખવો = ચેકથી નાણા આપવા
-વટાવવો = ચેકના નાણા મેળવવા]

ચેર'ચેર (ચે) સીં, -૨૧ પુંઅંબં, ચેર'ચેર

સીં [જુઓ ચેરજી] છેકાછેક; ખૂબ ચેરજી તે

ચેરીચેરી સીં [કં ?] બક્ષિમ

ચેરો (ચે) પું [જુઓ ચેરજી] છેકા

ચેલ નં [સં] વસ, કપડા

ચેલડી સીં [દે જેલ] છેડી (વહાલમા) -કું
નં હોદર -કે પું છેડકે

ચેલિયુ નં [દે ચેલ્ય] તાલવ'તુ પડલુ

ચેલિયો પું [મં. ચેલ પડથી] (કા) કેડનો

સૂતરનો કસોરો

ચેલો પું [દે ચિ(-ચે)જી] શિખ્ય [-મં'ડયો
= શિખ્ય બનાવવો] -લી સીં શિખ્યા

ચેવડો પું [મં ચિવડા, મં ચિવિટ=પૌઆ]

એક ચવાપુ [ગામતુ (પાન, સોપારી)

ચેવલી વિં ચેવલ નામના દેકણમા આવેલા

ચેવણું સંકિં [મગમ ચેવણે, ચેતણે] શેકેલુ,

ગરમ કરલુ (જળતા રૂં કે મીઠી)

ચેટ વિં [સં] ચેટા કરનાર

ચેટન નં [મં] ચેટા કરવી તે (ર) ગતિ (૩) પ્રયત્ન

ચેટા [મં], ંઈ સીં જુઓ ચાળા (ર) ઠંડો,

મમ્કરી ંખેર વિં ચેટક, ટીખળી, તોડાની

ળી સીં ઠેકડી, મરકરી

ચેસાંતરું (ં) વિં ચમકી ગયેલુ

ચેલ (ચે) સીં [મગ પ્રા. ચિઆ(-ચાગા)]

મહાની ચિતા [સંગીત]

ચેહાલક વિં ફરથી સભળાય તેવો વન(વગ)

ચેહેન (ચે) નં + જુઓ ચેન, ચિદ્ન

ચે' (ચેં) અં [રવં] [ચાપચીપિયુ

ચે'ગટ વિં [મં] ધીસુ; ઢીસુ (ર) ચીકણુ,

ચે ચી (ચેં) સીં (સુ.) મકાનના મોભારાને

છેડે કે છાપરાની ટોચે જડાતુ ચાચદાર લાકડુ

ચે'ચી (ચેં) સીં [રવં] ચે'ચુ' કરલુ તે (ર)

[લા] પતગણ, ગર્વ

ચે'ચુ' (ચેં) અં (ર) નં [રવં] જુઓ ચૂચા

ચે'ચે' (ચેં) સીં [રવં] ચી ચી, પક્ષીઓને

કલખલાટ (ર) કચ

ચે'ચે'ચે' (ચેં પેં) અં [ચે'ચે' ઉપરથી]

ખાનગી રીતે, માહોમાહે (ર) સીં, નં આના

કાની (૩) બહાલ

ચે'હલ નં [સરં ચ ડોળ] એક પક્ષી

ચે'હુ પું [મ સરં સ. મેંડુક] રમવાનો દડો

ચે'હુ પું ચે'હુ (ર) હાથીદાતનો મત્તો

ચે'પે' (ચેં પેં) અં (ર) નં જુઓ ચૂચા

ચે'ખડી (ચેં) સીં ચીમડી (ચ)

ચેતન્ય નં [સં] ચેતના, ચેતનપણુ (ર) સમજ,

જ્ઞાન (૩) આત્મા (૪) પરમાત્મા (૫) બળ,

પગાંઠમ (૬) પું (સં) પ્રસિદ્ધ અગાળી વે'ણવ

સત વધન વિં જ્ઞાનથી ભરેલુ, જ્ઞાનવરૂપ

(ર) પું બ્રહ્મ ંદાથી વિં ચેતન કે બળ

-પગકમ આપનાર ંખેરક વિં ચેતન કે

બળ-પરાકમ પ્રેરનાર ંવાદ પું જડવાદથી

ઉલટો - આત્મા છે એવો - વાદ

ચેતર પું ચેત માસ

ચેત્ય નં [સં] હલ બતાવવો પચર (ર) સમરણ-

મ્તલ, પાળિયો (૩) દેવાલય (૪) બુદ્ધ દેવના

અવશેષ ઉપર આવેલો મિનારો, બૌદ્ધ મંદિર

(૫) દેરાસર (જૈન) ંવ દન નં ચેત્ય - દેરા-

મગમા જઈ પૂત વગેરે કગવા તે

ચેત્ર પું [સં] ચિકમ સવનનો છઠો માસ ંરથ

પું [સં] (સ) કુળેરનો બાગ - ત્રી વિં

ચેત્રનુ, ચેત્રથી શક થતુ (ર) સીં ચેત્રની પૂનમ

ચેચું નં ખાટલાની દોરી - વાણ

ચેલ નં [સં] ચેલ, વચ્ર

ચો પું, સીં અભરખો, ચડસ

ચો (ચો) વિં [સ ચતુર્ પ્રા ચો, ચર]

(સમાસની રાગઆતમા) 'ચાર' એવુ બતાવતો

પૂવગ ઉદાં 'ચોતરફ'

ચોક (ચો) વિં ['ચોકલુ' ઉપરથી] રિયર, વશ

ચોક(-કુ) (ચો) વિં [જુઓ ચોક પું] ચાર

ગણુ (આકમા, જેમ કે ચાર ચોક ૧૬)

ચોક (ચો) પું [સં ચતુર્ક, પ્રા. ચરક ઉપરથી]

વગ વચેની ચોખ હી બુલ્લી જગા (ર) આગણા

આગળની બુલ્લી જગા (૩) વસતી વચેની

બુલ્લી જગા (૪) બત્તર, ગુજરી (૫) પળ, કાણ

(૬) ચાર કડાઓની ટૂંક (૭) [પાસાની રમતમા]

ચારનો હાવ [-પૂરવા=ચોકમા માથિયા પાડવા

(ર) મ ગળકાર્ય કરલુ (૩) શેખચલીના વિચાર

કગવા] ંખધ પું એક ચિત્રકાવ્ય

ચોકડું (ચો) નં [પ્રા ચઝકઢી(સ ચતુર્ + કાઘી)] આરી કે આરણ ખેસાડવા ચાર લાકડા સાલવીને કરેલો ચોખડો ઘાટ (૨) એવો કોઈ ચોખડો ઘાટ, 'ફેમ' (૩) [લા] યુક્તિ, બાળ. [-ખેસડું, -ખેસી જડું = સાવે સાવો ખરાખર મળી જવો (૨) (યુક્તિ - બાળ ગોઠવાઈ જવી (૩) વિવાહ ગોઠવાવો, મેળ ખાવો ચોકડે ચડડું = ઉમરે ચડડું, ઘેર જવું (૨) સખધ રાખવો] (૪) [પ્રા ચઝક પરથી] શેરી કે પોળતું ચકલું - ચોગાન ચોકડી (ચો) સ્ત્રીં [સ ચતુષ્ક, પ્રા ચઝક ઉપરથી] X આવી આકૃતિ (૨) ચોરડામા (સામાન્ય ગીતે તેના ખૂણામા) પાણી ઢોળવા કરવામા આવતું ખાળવાણું કડિયા કામ (૩) ચારની ટોળી ઉદાં ચડાળ - ચોકડી(૪) ચાર યુગનો સમુદાય [-કાઢવી = ચોકડીનો આકાર ચીતરવો(૨) ખાળ કે મોગીને માટે ચોકડી કરવાની જગા રાખવી કે તે કરવી - પડવી = લખાણ ખોટું હોવાથી તેના ઉપર પરીક્ષકે ચોકડી ખે ચવી, નપાસ થવું - મૂકવી = ખોટું ઠરાવવું, નં કરવું (૨) નપાસ કરવું (૩) ગેરહાજરીની નિશાની કરવી (શાળા વગેરેના હાજરીપત્રકમા)] - હિયુ વિં ચોકડીઓનાળું, ચોકડી ભાતતું (૨) નં તેવું સ્ત્રીતું વસ્ત્ર ચોકડું (ચો) નં [સ. ચતુષ્ક ઉપરથી] કાનતું એક ઘરેણું (૨) ગાડા ઉપર માલ લગવા મૂકવામા આવતું લાકડાનું પાજરું(૩) ચોકડાના મોમા રહેતો લગામનો લોહનો ભાગે(૪) ચોકડી X (તુચ્છ કારમા) (૫) [લા] લગામ, અ કુશ, દાખ (૬) વેશમના ભરતની એક તરેહ(૭) ચારનો સમુદાય ચોકડિયું (ચો) વિંચિા (સં ચતુર્ = ચાર) + કલા] ચાર કલા - માત્રાવાળું (પિ ગળ) ચોકવટી (ચો) સ્ત્રીં ચિક + વટી (સં વર્ત્મન્ = રસ્તો)] ચાર રસ્તા મળતા હોય એવું મ્થળ-ચકલું ચોકડું (ચો) અં કિં બુઝો ચોકડું (૨) સં કિં [?] માપવું (૩) ઊભું કરવું, રોપવું ચોકસ (ચો) વિં [સરં હિં, મ ચૌકસ, સ. ચતુ + કષ્?] ચોકસ, નક્કી, ખગખર(વરતું) (૨) સાવધાન(૩) ખાતરીદાર(ભાણસ) (૪) અં

નક્કી, અવશ્ય ૦ પાણું નં - સાઈ સ્ત્રીં ચોસ-પણું (૨) ખાતરી (૩) સાવધાની, ખખર-દારી [-રાખવી = સાવધ રહેવું] - સ્ત્રી પું સોનારપાનો કસ કાઠનાં (૨) સોનારપાનો ધ વો કરનાં(૩) એક અટક(૪) સ્ત્રીં બુઝો ચોકસાઈ ચોકાધર્મ (ચો) પું ['ચોકો' ઉપરથી] રસોઈના ચોકાના-ખાનપાનાદિના નિયમો વગેરે પાળવા તે કે તેટલામા મનાતો ધર્મ ચોઝિયાત (ચો) પું ['ચોકી' ઉપરથી] ચોઝી કરનાર, રખવાળ [ખળદત્ત ગાડું ચોકિયું (ચો) નં [સ ચતુષ્ક ઉપરથી] ચાર ચોડી સ્ત્રીં [પ્રા ઢે ચઝકિયા, સ ચતુષ્કિકા સંં હિં. ચૌકી] રખેવાળને રહેવાનું સ્થાન; 'ગેટ' (૨) રખેવાળી (૩) તપાસ, સ ભાળ(૪) [જકાત લેવાનું] નાકું (૫) એક ભતનું ઘરેણું (૬) નાનો ખાજક [-ઉપર હોણું = ચોકીના કામ ઉપર હોણું - કરવી = ચોકીનું કામ કરવું, દેખરેખ ગખવી - પર લઈ જડું = પોલીસ- 'ગેટ' કરિયાદ કરવા લઈ જડું - ખાંધવી = દેવદેવીની દેખરેખના પ્રતીકરૂપ તાવીજ ખાધવું - ભરવી = રખેવાળી કરવી - રાખવી = ચોકી કરવી] ૦ દારપું ચોકિયાત, રખેવાળ ૦ દારી સ્ત્રીં રખવાળી ૦ પહે(- હો) રોપું ચોકી અને પહેરો, સખત ભપતો ચોકી-પહેરામાં મૂકડું, રાખડું = સખત ભપતો હેડળ રાખતું ચોકીપહેરો રાખવો = ભપતો ગખવો ચોકીપહેરો મૂકવો, ગોઠવવો = ચોકી અને પહેરાનો ભપતો કરવો] ૦ ખંધ પું એક ચિત્રકાવ્ય ૦ વાળો પું ચોકિયાત ચોકો (ચો) પું [સ ચતુષ્ક] ચાગ ખૂણાવાળી જગા (૨) ચોઈ કરવા અખોટ કરેલી કે મરનારને સુવાડવા લી પી તૈયાર કરેલી જગા [ચોકા પર લેણું, ઉતારડું = મરણપથારીએ સુવાડવું ચોકેથી ઊડડું = મરણી અણીએ પહોંચી સાલ થવું ચોકે નાખડું = મરણ-પથારીએ સુવાડવું ચોકે પડડું = મરવાની તૈયાગીમા હોણું ચોકે લેણું = બુઝો ચોકે નાખવું ચોકો કરવો = રસોઈ કરવાની જગામા અખોટ કરવો (૨) મરનારને સુવાડવા ગાયના

છાણનો હાથ ફેરવી જગા તૈયાર કરવી.
 ચોકિ દેવો, -વાળવો = અમોટ હથ ચોકિ
 કરવો (૨) ગોટાળો કરવો, કામ બગાડવું]
 ચોકિ(-કે) (ચો) પુ. [સ ચતુષ્ક] ચારની
 સજાવાળુ ગજકાનુ પત્તું
 ચોકસ, ઓપાણું ભુઓ 'ચોકસ'મા
 ચોખ વિ. [સં. ચોક્ષ, દે ચોક્ષ] ચોખ્યુ (૨)
 સ્ત્રી. ચોખ્યાઈ (૩) [લા] નિકાલ ઠડિ(-લિ)
 ચાત વિ. વટાળ વિનાનું ઠડિ(-લિ) ચાવેહા
 પુ. ૦૫૦૦ વટાળ બહુ પાળતા હોઈએ એમ
 બતાવતુ તે ઠડિ(-લિ)યું વિ. [સર. ૬
 ચોક્ષલિ] ચોખલિયાત (૨) શુદ્ધિ કે નીતિનો
 અતિ આગ્રહ રાખનાર ૦૫૮૨ સ્ત્રી. ચોખ્યાઈ,
 પવિત્રતા (૨) સ્પષ્ટતા (૩) [લા] નિકાલ, ખુલાસો
 ચોખ્યું (ચો) ન. [ચિ = ચાર + ખ્યું ?] ગામડાનો
 સમુદાય (૨) પરગણું
 ચોખંડ (ચો) વિ. ભુઓ ચોખંડુ (૨) પુ.
 ચોખડી આકૃતિ (૩) [ચિ = ચાર + ખડ] ચારે
 ખડ (પૃથ્વીના) -કું વિ. ચાખ્ખુણિયુ (૨)
 ચોરસ (૩) ચાર ખડવાળું
 ચોખા પુ. ૦ ૫૦ ૧૦ [દે ચોક્ષ ૫૦ થી ?]
 (હાગર ભરકીને કઢાતું) એક અનાજ
 [-ચોરવા = રાધવા માટે ચોખા આવણમા
 નાખવા -ઊભા રહી જવા = ભાતમા અમુક
 દાણા કાચા ગ્રહી જવા -ચહાવવા = દેવ-
 મૂર્તિની ચોખા વડે પૂજા કરવી (૨) ખુશામત
 કરવી (૩) ચોખા મૂકવા, નોતર દેવું
 -ચવરાવવા = મંતરેલા ચોખા ચવરાવી
 શુનેગાર પકડવાનો પ્રયોગ કરવો -ચોરવા =
 કપાળે અક્ષત કંકુ ચોરવા (૨) કલ્યાણ ધરવું
 -નાખવા, -ચેરવા = સ્ત્રીએ નાતર કરવું (૨)
 ખોળો ભરવો, સીમત કરવું -મૂકવા =
 આમંત્રણ આપવું -મૂકવા જવું = નોતર
 આપવા જવું -ભેગી ધયળ = મોટા ભેગ
 નાનું તારા ચોખા ખાઈ, -ખાકું, -રંધિ =
 તુ મરે ! (એક ગાળ)] ૦૫૨ વિ. એક
 ચોખા જેટલું (માપ કે વજનમા) (૨) [લા]
 જગક ઠભાર વિ. એક ચોખાના વજન
 જેટલું (૨) [લા] જગક ઠવા વિ. ચોખા

જેટલું (માપમા). -ખો પુ. ચોખાનો દાણો
 ચોખાની (ચો) સ્ત્રી. [ચિ = ચાર + ખાનું] એક
 ભતનું ભાતીગર લૂગડું
 ચોખામું વિ. [ચોખ્યું' ઉપરથી] ભુઓ
 ચોખલિયાત; વટાળ વિનાનું
 ચોખાળયું સં. કિં. [ચોખ્યું' ઉપરથી] સાદું
 કરવું (૨) ચોખ્યું -ખુલ્લું -સ્પષ્ટ કરવું
 ચોખિયાત વિ. ચોખલિયાત (?)
 ચોખું વિ., -ખાઈ સ્ત્રી., ૦૫૮ વિ., ઠકૂલ
 વિ. ભુઓ 'ચોખ્યું'મા
 ચોખ્યું (-ણિયું) (ચો) વિ. [ચિ = ચાર +
 ખ્યું] ચાર ખૂણવાળું
 ચોખૂટ (ચો) વિ. [સર. પ્રા. ચકકટ્ટુ હિં.
 ચૌકૃટ] ચારે દિશાની મર્યાદામા આવતું -
 તમામ (૨) અ. ચારે ખૂણાઓમા -ચારે બાલુ
 ચોખ્યું વિ. [દે ચોક્ષ] સ્વચ્છ (૨) ભેળ
 વગરનું (૩) સાચું; પ્રમાણિક (૪) ખુલ્લું, સ્પષ્ટ.
 [-કરવું = સાદું કરવું (૨) સ્પષ્ટ કરવું (૩) ગોટાળો
 કાઢી નાખવો (૪) ખતમ કરવું -કહેવું =
 માફસાદ કહેવું, ખેલક કહેવું ચોખ્યો હાથ,
 ચોખ્યો માણસ = પ્રમાણિક -ઘાલમેલ ન
 કરે તેવો માણસ ચોખ્યો હિસાબ =
 સ્પષ્ટ કે ગોટાળા વિનાનો હિસાબ. -ખખાઈ
 સ્ત્રી. સ્વચ્છતા; શુદ્ધતા (૨) પ્રમાણિકતા,
 નિખાલસતા ૦૫૮ વિ. બિલકુલ ચોખ્યું
 ઠકૂલ વિ. કૂલ જેવું -ખૂબ ચોખ્યું
 ચોગઠ (ચો) સ્ત્રી. [ચિ = ચાર + ગંઠ (ગાઠ)]
 ચોરીની આસપાસ આવેલી દોરીની ગાઠ (૨)
 ચારે છેડે ગાઠતુ તે, લગનની ગાઠ
 ચોગડો (ચો) પુ. [સ ચતુર્, પ્રા. ચડ ઉપરથી]
 ચારનો આકડો, '૪'
 ચોગણું (ચો) વિ. [સ ચતુર્ણ] ચાર ગણું
 ચોગમ (-રદમ) (ચો) અ. [ચિ = ચાર + ગમ,
 કે ગદમ (ગિર્દ ફા)] ચારે દિશામા; ચોમેર.
 -મા અ. + ચોગમ
 ચોગાન (ચો) ન. [ફા.] ખુલ્લી જગા, મેદાન
 ચોગો પુ. [તુ ચૂગા? હિં. ચોગા] ઝૂંસો
 ચોધડિયાં (ચો) ન. ૦૫૦૦૦ [ચિ = ચાર + ધડી]
 ચાર ચાર ધડીને અતરે વગાડાતા નગારાં.

[—ચાગવાં=[લા]—ની તૈયારી થવી—નુ
ખનવુ નજીક હોવું]
ચોથાઈયું (ચો) નં [ચા=ચાર + થઈ] ચાર
થઈ જેટલો વખત (૨) મુરત [—જેણું=મુરત
ખોળવું—નક્કી કરવું] [પટેલ(૨)નાતનો પટેલ
ચોથાઈ (ચો) પું [સરં મ ચૌથલા] ગામડાનો
ચોચ નં [સં] વડકલ, ઘાલ
ચોજ સ્ત્રીં (કા) તર્ક, દલીલ, પ્રશ્નિની સૂક્ષ્મતા
—ભણું વિં ચોજવાળું
ચોજવો (ચો) પું [ચો=ચાર + જવા] જ
જવાથી આવતી ચાર તેજનાની વસ્તુઓ—
લવિંગ, ઇલાયચી, નજ અને જયફળ(૨)ગરમ
મસાલો, તેજનો
ચોટ સ્ત્રીં [હિં, સં. ચુટ=તોડી પાડવું] આવત;
પ્રહાર, મુક્તી(૨)દાવ, લાગ(૩)એક ભત્તનું ભટ્ટ—
માણ, મૂં (૪) નિશાન (તીર, ગોળીનું)
[—આવવી=વાગવું, ઘા થવો, મચકોડાવું
—મારવી=ઝડપ મારવી (૨) વા કંગો (૩)
નિશાન મારવું (૪) મૂં વગેરે મારી જવ લેવો
—વાગવી, —લાગવી=ધાર્યો ઘા થવો, દાવ
ફાવવો (૨) જુઓ ચોટ આવવી] ૦દાર વિં
ચોટવાળું, તાકેડું [મળવિકાર રહેતો]
ચોટ (ચોટ), સ્ત્રીં ચોટવું તે. [—રહેવી=ખાળકને
ચોટકું, —ફૂક, —જુ (ચો) વિં [‘ચોટવું’ ઉપરથી]
ચોટી રહે—ખસે નહિ એવું
ચોટાણું (ચો) વિં [‘ચોટવું’ ઉપરથી] ચોટે
એવું; ચીકણું (૨) નં ચોટેલી વસ્તુ
ચોટલી સ્ત્રીં [‘દે ચોટ્ટી’ શિખા(૨)નાળિયેગના
ઉપરના રેસા. [—ઝીભી થઈ ભય એણું=
અતિશય ખાટું કે તીખું —પકડવી=ખસે
નહી એમ કબલમા લેવું (૨) કાન પકડવો,
કબૂલ કંગવું —મંતરવી=દાવ પેચથી
હરાવવું —લઈજવી=છેતરવું —હાથમાં
આવવી=ખરાખર કબલમા આવવું] —લો
પું વેણી અખોડો [—ગૂ થવો, —વાળવો]
ચોટણું (ચો) સં કિં [‘દે ચુટ્ટું=ચોટેલું’]
ચીકણને લીધે વળગવું (૨) [લા] આગ્રહપૂર્વક
વળગવું અહો નમાવવો (૩) અંકિં ખેસવું
(તિરંગકારમાં) .

ચોટાડણું સંકિં ‘ચોટવું’નું પ્રેરક રૂપ
ચોટી પું [‘ચોટ’ ઉપરથી] ચોટ—નિશાન—
તાકનાર (૨) સ્ત્રીં [‘દે ચોટ્ટી’ ચોટલી (૩)
મળને ત્રીજે દિવસે દિલાસો દેવાની એક વિધિ
ચોટું વિં [જુઓ ચોટવું] ચોરી કરવાની
ટેવવાળું (૨) હુચ્ચુ —દાઈ સ્ત્રીં
ચોડ (ચો) સ્ત્રીં [જુઓ ચોડો] વસ્તુઓનો
જથો (૨) વિં [જુઓ ચોડું] પહેાળું.
[—વળણું=પાયખાલ થવું] —દાઈ સ્ત્રીં, —દાણ
નં પહેાળાઈ
ચોડણું (ચોડ) નં [‘ચોડવું’ ઉપરથી] (જા)
ચોડવાનું તે (ચાલો, ટીલો ઇં)
ચોડવણું સં કિં ૪ (૧) પકવવું; ચડવવું
ચોડણું (ચોડ) સં કિં [સરં ‘ચોટવું’]
ચોટાડવું (૨) નજીક ખેસાડવું (જેમ કે ખીલી)
(૩) લગાવવું, ઠોકવું (જેમ કે સોટી, વેલ)
(૪) ખરોખર લાગે તેવી સચોટ આકરો
ખાલ કહેવો, જેમ કે કડક વેણ, ગાળ
ચોડાવણું (ચોડા) સંકિં ‘ચોડવું’નું પ્રેરક રૂપ
ચોડું (ચો) વિં [હિં ચોડા] પહેાળું (૨) ચાર
પડવાળું, ચોવડું
ચોડો (ચો) પું એક ઉપર એક વસ્તુઓનો ખરકલો
ચોટરફ (ચો) અં [ચો=ચાર + તરફ]
ચારે, ખાળું
ચોટરો (ચો) વિં [સ ચત્તર] મોટો ચોટલો,
ચખૂતરો (૨) પોલીસચોટી, ચાવલી
ચોટારો (ચો) વિં [ચો=ચાર + તાર] ચાર
તારવાળું —રો પું ચોટારા વણાવવું કપડું
ચોટાલ (—ળ) (ચો) વિં [ચો=ચાર + તાલ] ચાર
તાલ—ડાંકવાળું (ગાયન) (૨) પું સંગીતમાં
એક તાલ —કું (—ળ) વિં ચોટાલ
ચોટીસ (ચો) વિં [સ ચતુસ્તિરત્, પ્રા
ચત્તીસ] ‘૩૪’ —સા પું ૦૫૦૦ ચોટીસ
સાથે ૧ થી ૧૦ મુગીની સખ્યાના ગુણા-
કારનો વડિયો
ચોથ (ચોથ), સ્ત્રીં [સ ચતુર્થ, પ્રા ચત્તથ] પખ-
વાડિયાની ચોથી તિથિ (૨) વડ ચોથે કંગવાનું
એક મત (૩) જુઓ ચોથાઈ (૪) નં કહાના
પખિયારાનો નાનો લાગ —થાઈ સ્ત્રીં ચોથો

ભાગ(૨)ખંડણી તરીકે આપવાનો મહેસૂલનો ચોથો ભાગ. -થિયું વિન્ચોયે દિવસે આવતું (૨) નં ચોથો ભાગ (૩) નાના બાળકના મરણ પાછળ ચોથે દિવસે કરાતી ક્રિયા કે ભોજન -થિયો (૦તાવ) પુન્ ચોથે દહાડે આવતો તાવ -થું વિન્ કમમા નીલ પછીનું ચોદ(-દિ)શ (ચો) અન્ [ચિ = ચાર + દિશા] ચાગે દિશાઓમા, ચોતરફ

ચોધરી (ચો) પુન્ [હિં. ચૌધરી, સ ચતુર્ + હુરીળ] મુખ્ય ગાડીત. સારથિ(૨) સીમનું રક્ષણ કરવા બદલ પસાયતું ખાનાન્(૩) જ ગલી ડુગરાઓમા વસતી એક કોમ -રો પુન્ પોલીસપટેલ; ગામનો પટેલ (૨) ચોધરી કોમનો પુરુષ

ચોધાર (ચો) વિન્ (૨) અન્ [ચિ = ચાર ધાન્] પુન્કળ (૩) વિન્ ચોવારં. -રી સ્ત્રીન્ચાર બાલુઓવાળી એક સીંગ -રં વિન્ ચાર ધાન્વાળું (૨) નન્ચાર ધાન્વાળું એક હથિયાર

ચોધારો પુન્ એક વનગપતિ

ચોપ સ્ત્રીન્ [સરન્ 'ચાપ'] ખત (૨) ઉત્સાહ (૩) ભુઓ ચોખ [ન્ચારે બાલુએ

ચોપએ (ચો) અન્ [ચિ = ચાન્ + પખ (પક્ષ)] ચોપખ(યુ) (ચો) વિન્ [ચિ = ચાન્ + પગ] ચાર પગવાળું (૨) નન્ જનવર, પશુ

ચોપચીની સ્ત્રીન્ [ફા ચોવચીની] એક ઔપવિ ચોપ(-પા)ટ (ચો) સ્ત્રીન્ સોગટાની રમત (૨) તે રમવાનું કપડું કે પાદિયુ [-ખેલની, -ઢાળવી, -માંડવી = ચોપાટનું કપડું પાંચરી તે રમત રાંદ કંપી]

ચોપડ નન્ [પ્રા ચોખ્ખડ, 'ચોપડવું' ઉપરથી] (ચોપડવાનું) ચી (૨) [ચો] વિન્ [ચિ = ચાન્ + પડ] ચાન્ પડવાળું

ચોપડવું સન્કિન્ [પ્રા ચોખ્ખડ] લગાડવું, લપેડવું ચોપડાવવું સન્કિન્ 'ચોપડવું' પ્રેન્ક ડપ (૨) ગાળ કે અપશબ્દ કહેવો

ચોપડી (ચો) સ્ત્રીન્ [ચિ = ચાર + પડ] પુસ્તક ૦ચુ'બન્ વિન્ ચોપડીઓમા મશગૂલ રહેનાર -ડું વિન્ [ચિ = ચાન્ + પડ] ચાન્ પડવાળું (૨) નન્ ચાર પડવાળી ગેટલી (૩) ચોપડી

[તિરસ્કારમા] [ચોપડાં કાઢવાં = ચોપડી ખૂબ વાચવી-ભણવી (વ્યગ કે તુરચકારમા)]

-કો પુન્હિસાખ લખવાની વહી. [-ઉકેલવો,

-કાઢવો = વિગતવાર નોંધ કાઢવી, ઇતિહાસ

કાઢવો. -રાખવો = વિગતવાર હિસાબ રાખવો

(૨) વિગતે નોંધ રાખવી -વાંચવો =

વિગતવાર ગુણદોષ કહેવા (૨) ભાગવત વગેરે

મોટા ગ્રંથ વાચવા] [ખવગવડું]

ચોપડું વિન્ ચીકટું. [-કરડું = ધી કે 'ચીકટ

ચોપણ સ્ત્રીન્ [ભુઓ ચાપણ] કળ, યુક્તિ (૨)

નં ભૈય ટીપવાનું લાકડું [પઠ'

ચોપન (ચો) વિન્ [સં ચતુ વઘાચત્, પ્રા ચપ્પન્]

ચોપડું સન્કિન્ [સન્ મ ચોપેળે, ભુઓ

ચાપડું] ખોસડું, રોપડું (૨) ટીપડું (૩)

મારડું, ઠોકડું

ચોપાઈ (ચો) સ્ત્રીન્ [સ ચતુષ્પદી, પ્રા ચપ્પડયા]

એક છંદ (૨) ચાન્પાઈ, ખાટલો

ચોપાટ (ચો) સ્ત્રીન્ [ચિ + પાટ] ભુઓ ચોપટ

(૨) સરખી સુધરેલી જમીન, ચોગાન (૩)

પગસાળ જેવો ખેંકનો ભાગ, ચોપાડ

ચોપાડ (ચો) સ્ત્રીન્ [સરન્ હિં ચોપાલ = ખુલ્લી

ખેંક] પરસાળ

ચોપાનિયું (ચો) નન્ [ચો = ચાન્ + પાન]

ખેપાચ પાનાનું પતાકડું, 'ચેમ્કલેટ' (૨) નાનકડું

જહેનનાસુ (૩) વર્તમાનપત્ર [એક છંદ

ચોપાયા (ચો) પુન્ ૦ચન્ ૦ચન્ [ભુઓ ચોપાઈ]

ચોપાચો (ચો) પુન્ [ભુઓ ચોપાઈ] ખાટલો,

ચાન્પાઈ [(પાસુ)] ચારે બાજુ

ચોપામ (ચો) અન્ [ચો = ચાન્ + પાસ

ચોપાળી (ચો?) સ્ત્રીન્ ચાગડાસ નાળા કે

ખાડામાથી પાણી લાવવાની એક ગથના

ચોપાળો (ચો) પુન્ [સન્ મ ચોપાઝા, હિં

ચોપાલ ચો + સ ફલક] હીંડોળાખાટ

ચોનાળ (ચો) પુન્ [ચિ = ચાર + કાળ] જડી

મોટી પિછોડી [-ઝોઢવો = પોક મૂકીને

ગેટ (૨) દેવાળું કાઢવું, પાયમાલ થઈ જવું]

ચોડૂલ (ચો) નન્ [ચો = ચાર + ડૂલ] ચોડકી,

x + * આવડ ચિહ્ન

ચોડૂલો (ચો) પુન્ [ચો = ચાર + ડૂલ = ખાનું?

કે સ ફલક ?] પાનસોપારી વગેરે મૂકવાનો દાખડો [ચારે બાબુ
 ચોરેર(-રી) (ચો) અં [ચિ = ચાર + રેર]
 ચોખ સ્ત્રીં [ફા] નાની લાકડી, દંડૂક(ર)ડી
 (૩)ત ખૂનો વચસો વાસ. ૦દાર પું છડીદાર
 ચોખગણુ (ચો ?) નં [સરં હિં ચોવગલ =
 કુરતા વગેરેમા ખગલની નીચે અને કળીની
 ઉપરનો ભાગ] એક જતનો ટૂંકો ડગલો
 ચોખચીની સ્ત્રીં [ફા] ચોખચીની [(કા)
 ચોખવું સંકિં [સરં ચાપતુ, હિં ચોમા] ડામતુ
 ચોખદી (ચો) વિં [ચિ = ચાર + ખ ધ ?] ચાર
 પડવાણુ (ર) નં ચાર પડવાણી કાગળની
 આકૃતિ [ચોપાસ, ચારે બાબુ
 ચોખાણુ(-ભૂ) (ચો) અં [ચિ = ચાર + ખાણુ]
 ચોખિયો પું [સરં મ ચોવા = ગઢો, ગોળો]
 કસુખી રંગ ગળનો સુવાળો પિંડો
 ચોખો પું [હિં ચોવે, સં ચતુર્વેદી, પ્રા ચડવેવ]
 મથુગ તરફનો બ્રાહ્મણ (ર) [ફા ચોવ] ઢોલ
 વગાડવાનો દંડૂન (૩) ઢોલ ઉપર પડેલો
 દંડૂનનો સોળ (૪) [‘ચોખતુ’ ઉપરથી]
 ચપટો, ડામ (પ) છૂદણું
 ચોખોલો (ચો) પું [ચિ = ચાર + ખોલ] ચાં
 લીટીનો એક પદખધ
 ચોખીલુ વિં [ભુઓ છોખીલુ] ભોહું
 ચોખગ (ચો) અં [ચિ = ચાર + ગમ (વ્યત્યયથી),
 અથવા ચો + મગ (માર્ગ)] ચોપાસ, ચોમેર
 ચોખટિયું (ચો) વિં [ચિ = ચાર + મૂઠ ?] ચારે
 છેડે પહેરેલુ (વસ્ત્ર)
 ચોખાસુ (ચો) વિં [સ ચાતુર્માસિક, પ્રા
 ચરમાસિક] ચોખાસામા થતુ -સું નં
 વરસાદના ચાર મહિના, વર્ષાઋતુ
 ચોખુખ(-ખુ) (ચો) વિં [ચિ = ચાર + ખુખ]
 ચાં મો, બાણા કે બાબુઓવાણુ
 ચોખુખી (ચો) સ્ત્રીં [ભુઓ ચોખુખ] લાલીની
 એક કસરત
 ચોમેર (ચો) અં [ચિ = ચાર + મેર] ચારે તરફ
 ચોર પું [સ] ચોગી કરનાર માણસ, ડુંગો
 [-કેટલાબને દંડે = ગુનેગાર છતાં સામને
 ગળે પડતુ - તેના પર આક્રેષ્ણ કરવો - ખેસવો

(શરીરમાં) = શરીરમાં ભારે રોગ દાખલ થવો.
 ચોરનો ભાઈ ધંટી-ચોર = ચોર કે તેનો ભાઈ
 કહો, બધા સરખા, કાઈ કાઈથી ઊતરે નહિ,
 (સરખુ જ આક્રેષ્ણને પાત્ર હોય, ત્યારે આમ
 કહેવાય છે) ચોર(નાર)ને ચાર આંખ
 હોય = ચોર ચારે બાબુથી સાવધ રહે છે]
 ૦આંક પું માલ ઉપર લખેલો મૂળ કિંમતનો
 છૂપો આકડો ૦કડી સ્ત્રીં છૂપી કડી - નાનો
 આકડો. ૦ખદી સ્ત્રીં ઉપરથી દેખાય નહિ
 નેનો ખૂબો ખાડો (ખાણીઓને ફસાવવાનો)
 ૦ખ ડ પું, ૦ખાતું નં (કપાટ પેટી ધંતુ)
 છૂપુ ખાતુ ૦ખીલી સ્ત્રીં છૂપી ખીલી -
 ચૂક ૦ખીસું, ૦ખજતું નં છૂપુ ગજતુ
 ૦ગડી સ્ત્રીં તાંકે વાળવામા તગ્ન ન પકડાય
 એમ વચ્ચે નાની ગડી કરી હોય તે (ગડી
 પંચી તાકાનુ માપ ગણનાર હેતરાય તે પંચી)
 ૦ગદી સ્ત્રીં છૂપી ગદી ૦ગાંઠ સ્ત્રીં ન
 સમજાય - ન છૂરે તેવી ગાંઠ ૦ચંખાર પું
 [મરં હિં ચોર-ચકાર] ચોર વગેરે, ચોર ખેર.
 ૦દલાલ પું ચોરનો દલાલ. ૦દાનત, ૦દષ્ટિ,
 ૦નજર સ્ત્રીં ચોર જેવી ઝીણી છૂપી નજર
 (ર) [લા] ખોટી દાનત, અપ્રમાણિકતા
 ૦દાનસ નં પ્રકાશ શુભ રાખી શકાય તેવું
 કાનસ ૦ખજર પું સ્ત્રીં, નં નયા ચોરનો
 માલ વેચાતો હોય તેવું ખજર ૦ખતી સ્ત્રીં
 ચોરકાનસ ૦ખાતમી સ્ત્રીં છૂપી - જસૂસ
 કાગ મળેલી ખાતમી ૦ખાગી સ્ત્રીં છૂપી
 ખારી ૦વાટ સ્ત્રીં છૂપો રસ્તો. ૦વાડો પું
 ચોરો રહેતા હોય એ કત્તો ૦વિધા સ્ત્રીં
 ચોરી કંવાની વિધા
 ચોરઆમલી, ચોરઆંખલી સ્ત્રીં ૦એક જતની
 આમલી [જનનાં આમળા
 ચોરઆમળાં, ચોરઆંખળાં નં ૦ખંવં એક
 ચોરટુ વિં [‘ચોખ’ ઉપરથી, હિં ચોરટા]
 ચોટું -ટાઈ સ્ત્રીં ચોટાઈ
 ચોરણી સ્ત્રીં [સરં સ ચલની, ચલનક, દે.
 ચલનગ = ચલિયો] લેધી મૂંચણી - છો પું
 સાથળ આગળ ખૂલતો હોય એવો લેધો (ર)
 -મોટી ચોરણી

ચોરવું સંકિં [સ ચુર] પાંગાનુ છૂપી રીતે
લઈ નર(૨)પૂરેપૂરું કામ ન દેવું, કસર ગખવી
(જેમ કે હાથ પગ કે મન ચા કામ ચોરવું)

ચોરસ (ચો) પું [સ ચતુરસ, પ્રા ચત્રસ્ત] ચારે સરખી બાનુ તે સરખા ખૂણાની ચતુષ્કોણ આકૃતિ (૨) વિં તેવા આકારવું, 'રકંબેર' (૧) -સાવણું સંકિં ચોગસ કરવું -સી શ્રીં ચોગમ આકારની તખની (૨) સુતાનુ એન્ જોનર (૩) શ્રીઓની કોટનુ ઘરેલુ - ચોપી (૪) ચોખડું છત્રુ. -ચું નં ચોખડો ઝડો -સો પું નહા કાપડના ચોગમ કકડો (૨) વિગેષ પહોળા એક પિછોડી

ચોરાઉ વિં ['ચોર' ઉપન્થી] ચોગચેલુ
ચોરાચોર(-રી) શ્રીં ['ચોરવું' ઉપન્થી] ચોગ-
ચોરા, વાગ વાગ ત્યા ત્યા ચોરવું તે (૨) માણેમાણે
અરમપરસ ચોરી થયા કંચી તે
ચોરાણુ(-ણ) (ચો) વિં [સ ચતુર + નવતિ,
પ્રા ચઙગઙ] 'દહ'

ચોરાસી(-સી) (ચો) વિં [સ ચતુર્ગીતિ,
પ્રા ચઙગમી] 'દહ' (૨) શ્રીં બ્રાહ્મણોની
ચોગશી -અધીનાતોનુ જમણુ [-કરવી, જમ-
દની = બ્રાહ્મણે ની અધી નાતોનુ જમણુ કરવું
-નો કેરો = ૮૪ લાખ ચોનિમા જમવાની
ઘટમાળ (૨) જેનો છેડો ન આવે એનું કામ
-અ દરનો વાવટો = વેપાનુ બહુ મોટું મથક.
-અ દરનો વાવટો ઊંચો = દેશદેશાવર
વેપાન કરી બહુ ધન મેળવવું]

ચોરિયુ વિં ['ચોર' ઉપન્થી] છૂટનાર (વહાણોને)
-ચો પું ચાચિયો

ચોરી શ્રીં ['ચોરવું' ઉપન્થી] ચોરવું અથવા
ચોરાવું તે (૨) ચોરનો વહો [-ઉપર
શિરનેરી = ભુઓ ચોર કોટવાળને દેડે
-તું મો કાણુ = ચોરીના વનથી તપગર ન
થાય, છેવટે ચોરીથી નુકસાન જ થાય
-નો માલ = ચોગચેલો માલ] વ્યપાટી
શ્રીં ચોરવું -છીનવી લેવું તે (૨) કાઈ ભતની
ચોરી અથવા ગુનો ંછૂપી શ્રીં ચોરી કે
ગુમના [જેમ કે ચોરીછૂપીથી]

ચોરી (ચો) શ્રીં [કે ચઢરી] માદર, વરકંચા

પગણા બેસે છે તે મહપ [ચોરીમાથી
દાંત કકડાવવા, કચડવા = લગ્ન થતા વેત
અણખનાવ થવો (૨) શરૂઆતમા જ અંવડો
થવો ચોરીમાંથી રંદાપો = લગ્નમહપમા
જ પતિ ગુજરી જવો (૨) વેપાર માહતા જ
દેવાણુ નીકળવું] ંદેરો પું બંધવં ચોરીમા
વરકંચાને દેરવાતા દેરા

ચોરો (ચો) પું [કે ચઢચ] ગામમા સહુને
બેસવાની જગા (૨) પોલીસથાણુ, 'ગેટ' (૩)
મોરો ચોટલો

ચોલ શ્રીં [સ] મઝ (૨) પું (સ) કોગે
મહપ ડિનારાના એક પ્રદેશનુ પ્રાચીન નામ
-લેયુ વિં ચોલ તરફ થવું (નાગરવેલનુ પાન)

ચોલમોગરો પું એક વનરપતિ

ચોવટ (ચો) પું, નં [ચો = ચાર + વાટ] ચઢલુ,
બળર, ખુલ્લી જગા (૨) પથનો નિર્ણય-
ચુકાદો (૩) અં ભુઓ ચોવાટ. [-વળણું =
બગડવું, પાથમાલ થવું] (૪) શ્રીં પચાત,
(લાખી દોઢકાહી) ચોળાચોળ -ટિયણુ
વિં શ્રીં દોઢકાહી -ટિયું વિં દોઢકાહી
(૨) નં પથનો ચુકાદો -ટિયો પું ચોરે
બેસનારો, આગેવાન પુરુષ, પથ

ચોવટી શ્રીં બુઝની (કા ?)

ચોવટું (ચો) વિં [ચો = ચાર + પડ?] ચાર
પડવાણુ (૨) ચાર ગણુ

ચોવાટ(-ટે) (ચો) અં [ચો = ચાર + વાટ]
ચોનરફ, બધી બાનુએ

ચોવાડ (ચો) વિં [ચો = ચાર + વાડ] ચારે
બાનુએ વાડવાણુ (૨) પું, નં તેવું બેનર
(૩) પું [?] ચોરાશીનુ જમણુ

ચોવાડો (ચો) પું [ભુઓ ચોવાડ] દોર
બકરા ચરતા હોય તે સ્થળ [નત(નૈન)

ચોવિહાર (ચો) શ્રીં સૂર્યાગત પછી નહિ જમવાનું
ચોવીસ (ચો) વિં [સ ચતુર્વિગતિ, પ્રા
ચઙ્વીસ] 'રહ' [અપકામા]

ચોવું સં કિં ઘોચવું, બોસવું (કાઢવા કે
ચોશિયું (ચો) નં રાઈના દાણા જેટલું વજન
ચોપ પું [સ] રોપ; દાહ (૨) સોળે (વૈદકમા)
(૩) ચૂસવું તે

ચોષણ નં[મ] ચોષણ તે ૦ખંખ પું ચોષણ
કરનારં ચત્ર

ચોષણું સં કિં [સં. ચૂષ] ચૂસણું

ચોષ્ય વિં [મ] ચૂસવા લાયક(ર) નં ચૂસીને
ખાવાનું ખાધ [૧૪]

ચોસઠ (ચો) વિં [સં ચતુષ્ઠિ, પ્રા. ચત્સઠ્ઠિ]

ચોસર (ચો) વિં [ત્રે ચત્સર] ભુઓ ચોસેન

(૨) સ્ત્રીં ચાર દારીવાળો ગળયવો (૩) ચાર

સેનુ ભરત - ગૂથણ (૪) સોગટાં વડે રમાતી

એક ખાણ (૫) ચારની ભેડ (બળદની)

ચોસણ (ચો) નં [‘ચોસ’ ઉપરથી ?] ગચિયુ

ચોસિયું (ચો) નં સોળ મણનું વળન (કા)

ચોસેરું (ચો) વિં [ભુઓ ચોસર] ચારસેરવાણ

ચોહદ (ચો) સ્ત્રીં [ચિ = ચાર + હદ] ચારે હદ

ચોહાણ (ચો) પું [સરં હિં ચૌહાણ, પ્રા

ચાહુઆણ] ભુઓ ચોહાણ

ચોળ વિં [ભુઓ ચોલ = મજા] (‘રોતું’ અને

‘લાલ સાથે ખૂખ’ એ અર્થમાં) (૨) સ્ત્રીં

[‘ચોળણ’ ઉપરથી] ચોળવાની ક્રિયા ૦વચોળ

સ્ત્રીં મનની ચોળાચોળ

ચોળ(-ળાઈ, -ળી) (ચોળ,) સ્ત્રીં [ભુઓ

ચોળા] ચોળાની સીગ

ચોળણું સંકિં ધસણ - મસણણ (૨) [લા]

ચૂથણ, વારવાર ઉધલાવણ, ખગાડણું [ચોળાને

ચીકણું કરણું = ચોળાચોળ કરીને ખગાડણ

-લખાવણ] ચોળંચોળા સ્ત્રીં ચોળાચોળ

ચોળા (ચો) પું ૦ખં ૦વં [ત્રે. ચવલય] એક

કંડેળ ૦ઈ, ૦ફલી, -ળી સ્ત્રીં ચોળ

ચોળાઈ (ચો) સ્ત્રીં ભુઓ ચોળ

ચોળાચોળ(-ળી) સ્ત્રીં [‘ચોળણ’ ઉપરથી]

વારવાર ચોળણ - ચૂથણ તે

ચોળિયા પું ૦ખં ૦વં ગળાના કાંકડા (૨) એ

ફૂલવાધી યતુ દર્દ

ચોળિયું (ચો) નં [‘ચોલ’ = મજા ઉપરથી]

(કા) કાઠિયાવાડી સ્ત્રીઓમાં વપરાતુ લાલ કપડું

ચોળિયું (ચો) નં [ચોળા ઉપરથી ?] એક

ભનની કાંકર

ચોળી સ્ત્રીં [સ. ચોલી] સ્ત્રીઓને ટૂંકી ખાંચને

કહેવે [-પહેરવી = [લા] ખાંચનું યજુ]

૦ખં ૦ પું ચોળીનું લૂગડું. ૦માર્ગ પું

કાચળિયો પંથ, વામમાર્ગ. ૦માર્ગ વિં (૨)

પું વામમાર્ગી

ચોળી (ચો) સ્ત્રીં ભુઓ ચોળ સીગ

ચોળીરોટલો પું [‘ચોળણ’ + રોટલો] [કા.]

દૂધમાં ચોળેલો રોટલો

ચોળી પું [‘ચોળણ’ ઉપરથી] પ્રવાહીમાં ચોળીને

કે ઉકાળીને ખનાવેલું પેય (૨) વિચારોની

ધડભાગ (૩) [મ ચોલ, હિ ચોલ] અગ

ખાનો કોહો (૪) (સાધુ કૃષીરો હીલો ખૂલેલો

પહેરે છે એવો) એક ભતનો ગ્રખો

ચોંક (ચોં) સ્ત્રીં [સ ચમત્ક, પ્રા ચમક = ચમકણ,

સરં હિં. ચૌક] ચોંકણું તે. [-ખાવી = ચોંકણું,

ચમકી જણું] ૦ણું અંકિં ભડકણું, ચમકણું

ચોચલાં નં ૦ખં ૦વં [હિ ચોચલા, ચોચલા

ન ચોચલા] નખરા (૨) હાસી, મસ્કરી

ચોંચલાં વિં [ભુઓ ચોચલા] ઉછાછળું,

તોફાની (૨) ચૂખણ

ચોંટણું (ચોં) સંકિં [ભુઓ ચોંટણું] વળગણું

ચોટાડણું (ચોં) સંકિં ચોટાડણું

ચોંટિયો (ચોં) પું, ચોંટી સ્ત્રીં [ત્રે ચહુતિયા]

ચૂટી ચોંટિયાટણું સંકિં ચૂટિયાટણું

ચોંડું નં [સં ચતુર્વર્ત્તમકન ?] બનર

ચોંડ(-લ), ૦કર્મ નં [સ] ભુઓ ચૂંડાકર્મ

ચોંદ વિં [સં. ચતુર્દશ, પ્રા ચત્તદ(૦સ)] ‘૧૪’

[‘ચોંડીટું રાત્ર્ય = ચિરકાલ પહોંચે એવું

વિશાળ રાત્ર્ય - ભુવન એક થવાં = ગરખ

થવો, પ્રલય થવો] ૦મું વિં કમમાં ૧૩

પછી આવે એવું (૨) નં માણસના મગ્ગને

ચોંદમે દિવસે કરાતો જમણવાર ૦મું રત્ન

(-તન) નં અમૃત (૨) [લા] માર, દડ

૦ભ(-ભ)વન, ૦લોક પું ૦ખં ૦વં ભૂલોક,

ભુવલોક, સ્વલોક, મહલોક, જનલોક, તપોલોક

સત્યલોક વા બ્રહ્મલોક, અતલ, વિતલ, સતલ,

રસાતલ, તલાતલ, મહાતલ અને પાતલ

(૨) સમગ્ર બ્રહ્માંડ, આખું વિશ્વ ૦રત્ન

નં ૦ખં ૦વં સમુદ્રમંથનમાંથી નીકળેલા ચોંદ

રત્ન (લક્ષ્મી, કૌસ્તુભ, પારિભતક, સુરા,

વન્વતરી, ચદ્રમાં, કામદુધા, ચૈરાવત, રબા,

સાનમુખી ઘોડો, ઝેર, સારગ વનુષ, પાચનન્ય
શખ, ને અમૃત) ંવિદ્યા સ્ત્રીં પ્રાચીન
ચૌદ વિદ્યાઓ - ચાર વેદ, ૭ વેદાંગ, ધર્મ,
પુણ્ય, ન્યાય ને મીમાંસા. ૦૨૧(-મ) સ્ત્રીં
પ્રખ્યાતિયાની ચૌદમી તિથિ
ચૌદશિયો પું (ચ. ૧) વિનસતોષી માણસ
ચૌર પું [સં] ચો ૦તા.-રી સ્ત્રીં, -ચ
નં ચોની

ચૌદ, ૦૬મી નં [સં.] જુઓ ચૌદ
ચૌદાણુ પું [જુઓ ચૌદાણ] એ નામની
ગ્લપૂત શાખાનો પુરુષ
ચ્યવન પું [સં.] (સ.) એક ઋષિ (૨)
પતન. બ્રહ્મા
ચ્યવતું અંડિં [સં. ચ્યુ] પડતુ, ચ્યુતિ થવી
ચ્યુત વિં [સં] પડેલુ; બ્રહ્મ થયેલુ -તિ સ્ત્રીં
પતન (૨) ખામી (૩) રખલન, ભૂલ

છ

છ પું [સં] તાલુચ્ચાની ખીન્ને વ્યવન. ૦કાર
પું [સં] છ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર ૦કારાંત
વિં છેડે છકારવાળું.
છ અં [સરં મ] [વં] છિ', 'છટ' એવો
તિરસ્કારવાચક ઉદ્દગાર
છ વિં [સં પદ્, પ્રા. છ] '૬'. [-પાંચ કરી
જહું = નાસી -છટકી જહું] ૦આંગણિયું
વિં (હાથ કે પગે) છ આગળીવાળું. ૦એક
વિં આગરે છ ૦કાય સ્ત્રીં [પ્રા. છક્કાવ]
[નૈન] છ લાનના છવ (પૃથ્વીકાય, અપકાય,
તેજકાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય અને
અમકાય). ૦ખૂણ (-ણિયું) વિં ૦ખૂણાવાળું,
પદ્દેણ
છક અં [સરં મ છક; સં. ચક્તિ?] દિગ્મુદ,
ચક્તિ [-કરહું, -ચહું] (૨) પું છક, તોર
છક નં [સં પદ્, પ્રા છક] (આક્રમા) છનો
મમ્હ (એક છઠ્ઠ છ, બે છક બાર)
છકછકાટ પું [સરં 'ચકચકાટ'] ભાખેડો, ઠાઠ
(૨) છક, તોર [સુધી નાખેલુ
છકછૂં વિં [સરં 'ચકચૂથ'] એકહું કરી
છકછોળ અં (૨) સ્ત્રીં જુઓ છકમછોળ
છકડી સ્ત્રીં [સં પદ્, પ્રા છક્ક પંથી] છ
કાગળની ચોકડી -હું નં, -ડો પું છનો જયો
છકડો પું [સં ગજદ, સરં મ છકડા] ગાહુ;
ખકારો (૨) જુઓ 'છકડી' મા
છકખૂક સ્ત્રીં (કા) લૂટકાટ

છકહું અંડિં [સં. ચક્, સરં હિં. છક્તા]
ખહેકી જહુ, વઠી જહુ
છકાઈ સ્ત્રીં [સં. પદ્, પ્રા. છક્ક ઉપંથી] છ
ઉપવાસનુ એક નૈન મત
છકાય સ્ત્રીં જુઓ 'છ' મા
છકાર, -રાંત [સં] જુઓ 'છ' મા
છકિયું નં [સં. પદ્, પ્રા છક્ક ઉપંથી] છ
ખગદ લેડેલુ ગાહુ
છક્ક સ્ત્રીં [સરં મ] તમાચ, થપ્પડ (૨) ભૂલથાપ.
(૩) પું ૦કડિયો. [-આપવી, ખવરાવવી
= નમાચ માગવી (૨) થાપ ખવગવવી, છેતરુ
-ખાવી = થાપેટ ખાવી (૨) ફસાહું, છેતગરુ
-દેવી = જુઓ છક્ક આપવી -મારવી,
લગાવવી = લપ્પડ લગાવવી (૨) નુકસાનમાં
ઉતારુ (૩) છેતરહું, થાપ આપવી (૪) સ્પર્ધામાં
ઝડી જહુ.] [છ આગળીવાળો માણસ
છકડિયો પું [સં પદ્, પ્રા છક્ક પરથી]
છક્ક સ્ત્રીં મોગટા રમવાની એક રીત છ
છકો પું [સં. પદ્, પ્રા. છક્ક] છ ચિહ્નવાળુ
ગજહાનુ પતુ (૨) છ દાણવાળો પાસો [છક્ક
છૂટી જવા = નાઉમેદ થઈ જહુ, નરમ પડી
જહુ, હિં મત હારી જહુ, (પાચ જ્ઞાને દ્રિય ને મન
એ છ ઉપરથી) ૦પ લે પું સફાનો એલ કે
ગજકાની એક રમત (૨) જુગાર (૩) [લા]
દાવપેચ, દગલખાળ [છકે પ લે દોઢસો =
પાંદે પેસે પરમાનદ છકો પ લે રમવો =

જુગાર-સફો રમવો -રમી જવો=દાવપેચ
કરી જવો, ફગલખાજ કરી જવી.]

જખૂણ, -ણિયું વિં જ ખૂણા કે ખાજુવાળુ
(વટકાણ)

જગ પું [સં] બકરો, જાગ [દયુપયુ
જગડગ વિં ['ડગલું' ઉપરથી] સગડગ, અરિયર,
જગડો પું [સ ષટ્, પ્રા છ(ગ)] જનો આકડો
જગન પું [સરં હિ = પ્યાર નાતુ ખાળક]
(સ.) એક નામ (પુરુષતુ)

જગલ પું [સં] જગ, બકરો (૨) નં ભૂર વસ
જગાર સ્ત્રીં ટોચ, મયાળુ
જગોડુ સ્ત્રીં જગાર, ટોચ (ચ)

જયોડક (યો) અં છડેયોડક, ખુલ્લી રીતે, નહેરમા
જયોર પું [સરં મ જ્જોર=ખદશ્વેલવાળુ,

હલકટ, સ છિત્તર પરથી ?] નાણીતો ચોર
જજઈ સ્ત્રીં વાવેતર થાય તેવી દરિયાકાઠાની જમીન
જ(ંણ) જણું અં કિં [રવં] જણજણ
અવાજ કરવો (૨) ગણગણું (૩) ઊકળવું
(ખાણી) (૪) [લા] ગુરસે થવું [ગુરસો

જ(ંણ)જણાટ પું ખણખણાટ (૨) મિલન,
જજરુ વિં [જુઓ છીજર] ઊડું નહિ તેવું

જજુ'(-જૂ)દર(-રું) નં [સં જજુદર, કે
જજુદર] ઉદરના જેવું એક પ્રાણી (૨) એક

નતનુ દારખાતુ (૩) વિં [લા] અડપલાખોર,
તોફાની [-છોડવું=ગપ મારવી, ડિંગ હાકવી

-જેવું=અડપલાખોર -પકડવું, ગળવું=
ના અધવચ મુકાય કે ના પૂરું કરાય, તેવી

રિથિતિમા આવવું (સાપે જજુદર ગળ્યા જેવી
રિથિતિ) -રી સ્ત્રીં જજુદરની માદા. [-નાં

જયે સરખાં=કોઈમા કરો ફરક નહીં]
જજેકાઈ સ્ત્રીં સુધકતા, ચોખખાઈ

જજોરું વિં જોકરવાદ ખાળક ખુદિતું, નાહાન
-રાઈ, -રી સ્ત્રીં

જજ્જો પું ['જ' ઉપરથી] જકાર જ અક્ષર
જજલવટી સ્ત્રીં ['જલુ' ઉપરથી] જલ ઉપરનું

નાતુ જાપરું, વાજ ટિયુ
જજલવટું સંકિં 'જાજવું'તુ પ્રેરક (૨) જલુ

કાઠી વરને શોભાવવું (૩) ['જાજ' ૧ ઉપરથી]
જાપર બનાવવું, જાજ ન ખાવવું

જલુ નં [પ્રા જજ્જ=જાજવું, શોભાવું, કે દે
જ્જિનજા=જજરી જાખડી ઉપરથી] જજખો

જટ અં [રવં] ધુતકારસૂચક ઉદગાર, છીટ
જટ સ્ત્રીં [સરં છીટ=સૂગ, છટારો=ફુગ ધ,

જટ (ધુતકાર) ઉપરથી ?] (ક) ગધ ંકારવું
સં કિં જટ કહેવું, ધુતકારવું

જટકવું અંકિં [સરં હિ. જટકના, પ્રા જુટ,
સ જુટ=જૂટવું ઉપરથી ?] એકદમ જૂટવું -

ખસવું (૨) [લા] નાસી જવું, સટકવું
જટકિયું નં ['જટકવું'=જાટવું ઉપરથી] દંડ

માટે રાખવામા આવતો જીનો રમાલ
જટકું નં ['જટકવું' ઉપરથી] દાવપેચ, જળ

[-માંડવું=જળ ગોઠવવી, ફસાવવા કાવતરું
રચવું]

જટા સ્ત્રીં [સં] શોભા, કાતિ(૨)રીત, ખૂખી (૩)
જુઓ અર્થાં ંદાર વિં જટાવાળુ

જટાજટ અં [રવં]
જટારો પું [જુઓ 'જટ' સ્ત્રીં] ફુર્ગ વ

જટાંક નં [જ + ટાક (સ ટંક)] નવટાક
જટેલ વિં [સરં મ, 'જટકવું' પરથી ?] જટેલ;

વ ઠેલ
જઠ સ્ત્રીં [જુઓ જઠી] પખવાડિયાની જઠી

તિથિ (૨) પું [સ ષટ્, પ્રા જટ] એકસાથે
જટક ન ખાવાનું મત(જૈન) -કિયાતપુ=જઠનું

મત કરનારો (૨) [લા] તેને અપાતુ જમણ
(જૈન) -કિયાતી સ્ત્રીં જઠનું મત કરનાર સ્ત્રી

(જૈન) -કિયું નં ['જઠી' ઉપરથી] જઠીને
દિવસે ખાળકને ઓઠાડવામા આવતું લૂગડું

-ઠી સ્ત્રીં [સ. ષઠી, પ્રા જઠી] ખાળકના
જન્મ પછીના જઠો દિવસ(૨) તે દિવસે કરવામા

આવતી ક્રિયા [જઠીના લેખ=વિધાતાના
લેખ, ભાવિ, નિર્માણ જઠીનું ઊખડેલું =

જન્મથી જ ઉદ્ભવ ને વ ઠેલું જઠીનું ધાવણ
કાઠવું, કાઠી નાખવું=ખૂખ ઊલટી થવી (૨)

મરણતોલ માર મારવો] -ઠું વિં [સ ષટ્,
પ્રા. જટ] કમમા પાચ પછીનું

જઠ પું [હિ] લાખો બર (૨) લાલાનો દાડો
(૩) વાસ (૪) ['જઠવું', 'જાડવું' ઉપરથી ?]

ઝાડની ઝાલ (૫) [ય] તાણ, પ્રવાહનું ભેર

(કા)(કે)(કઃ) શ્રીં [‘છડવું’ પરથી] ‘છડવું’ તે
 છડકવું સંકિં [‘હિં છડકના’] છાટુ
 છડવું સંકિં [‘દે છડિય=છડેલુ; ખાડેલુ’]
 ખાડીને છોડા બુદ્ધ કરવા (૨) [લા] મારવું, ડોકવું
 [છડી નાખવું=મારવું, ડોકવું (૨) ખૂબ પૈસા
 (છેતરીને) લેવા છડયાવું છડામણુ=
 મહેનતનો બદલો છડી લેવું=છેતરીને કે
 ‘પૂજાજમરીથી કંઠાવી લેવું’]
 છડા પુંખંબં (ક કુના) થાપા મારવા તે [છડા
 દેવા=ક કુના થાપા મારવા]
 છડા પુંખંબં [સગં પ્રા છડા=પરપરા,
 ન =અજોડો, સાકળી] (શ્રી કે બાળકનું)
 ખડુ એક વરેણુ
 છડાણુ નં [‘છડવું’ ઉપરથી] છડતા નીકળેલો
 ભૂંગો, ડુશકી -મણુ નં છડવાનું મહેનતાણુ
 (૨) છડાણુ -મણુ શ્રીં છડવાનું મહેનતાણુ
 છડિયાત વિં ભુઓ છડુ
 છડિયુ નં બેલગાડીમા જનાર, મુસાફર, ઉતાર
 છડી શ્રીં [ભુઓ છડ, સરં મ, સ યદિ ?]
 આધી પાતળી મોટી (૨) રાજચિહ્ન તરીકે રાજ
 આગળ ગમતો દડ [પોકારની = નેકી
 પોકારની] (૩) ગુલછડીનું ફૂલ (૪) સળી
 ઉતર ફૂલ બાવી કંગેલો ગોથો, કલગી. ૦દાર,
 ૦ધર, ૦વાન વિં છડી ઝાલનાર (૨) પું
 નેકી પોકારનાર, ચોખદાર [એકલી
 છડીઠાંટ વિં શ્રીં [છડુ=છાડેલું ?] છડેછડી,
 છડીલો પું [‘હિં. છડીલા, સ જૈલ્ય પરથી’]
 એક વનસ્પતિ
 છડામવારી શ્રીં [છડુ + સવાગી] છડા-સાવ
 કે રસાલા વગર-એકલા જવુ તે
 છડુ વિં [પ્રા છડુ=છોડવું, તજવું પરથી]
 એકલું, સાથ વિનાનું (૨) [લા] કુવાર (૩)
 છોકરાછેયા વિનાનું ૦ડેછડુ વિં સાવ છડુ
 છડેચોક અં [છડુ (-નતે) + ચોક=ભહેર
 જગા] ખુલ્લી રીતે, ભહેરમા
 છડો પું ‘છડા’નું એવં (ભુઓ છડા)(૨) મોતીનો
 કંઠો (૩) [પ્રા છડુ=છોડવું ?] છટકાવ
 છલુકછલુક અં [રવં]
 છલુકછોથું નં (કા) ઝલુકો

છલુકપાટુ શ્રીં, નં છલુકો અને પાટુ (૨)
 [લા] છલુકો, તંગોડ
 છલુકવું, છલુકારવું સંકિં [રવં ?] છલુકો
 કંવો, ગુરસામા બોલવું, તંગોડવું (૨)
 સૂપડા વડે ઝાટકવું
 છલુકારો પું ભુઓ ઝલુકાર (૨) છલુકો; તોર
 છલુકો પું [રવં] ગમ્મ તેલમા પાણીનો
 છાટો પડવાથી થતો અવાજ (૨) ગુરસાનો
 બોલ, ગુરસો (૩) તુરુકાર, તંગોડ (-કરવો)
 ૦છાકોટો પું છલુકો, ગુરસાનો બોલ, તંગોડ
 છલુછલુ અં [રવં] ૦ડું અંકિં ભુઓ
 ‘છલુકવું’ -છાટ પું ભુઓ છલુકાટ
 છલુછલુ અં [રવં]
 છલુકુ સં કિં [‘દે જાળણ=ચાળવું કે ગાળવું
 તે] બાંકી કપડાથી ચાળવું કે ગાળવું (૨)
 [લા] બારીક તપાસ કરવી (૩) [પ્રા જળ,
 સ જળ] ખલુકું, નખથી વલૂંકુ (૪) [લા]
 દબાઈ ગયેલી વાતને ફરી ઉખેળવી-ડેલી
 છલુણી, છલુવાટ શ્રીં છલુ તે
 છલુ વણુ અં (કા) ઝિજલિજ
 છત શ્રીં [સ સત્] હોવાપણુ, હમ્મી (૨)
 પુકંગપણુ ભગ્તી (૩) [સ છત્ર પ્રા છત્]
 એરડા કે મકાનના છાપરાનો અદગ્ને ભાગ-
 ‘સીલિંગ’, અદગ્ને, વિતાન (૪) વાણુ અગાથી
 [-જડવી=છાપગની અદગ્ને છત-‘સીલિંગ’
 (ગોમે એવી કારીગરીવાળી) કરવી] ૦દાયું
 વિં છતુ, ખુલ્લું, ચાહન ૦વ ત(-તુ) વિં ૦વ-
 વાણું, પુકંગ (૨) પેસાદા ૦વાડ શ્રીં ૦તહોવી
 તે, પુકંગપણુ -તાણુ વિં છતવાણુ
 છતારું વિં [છ + તાર] ૦ તારવાણુ (૨) નં
 ૦ તારવાણુ એક વાદ્ય [છતા પણુ
 છતાં અં [સ સત્ ઉપરથી] તોપણ ૦ય અં
 છતું વિં [સ સત્ ઉપરથી] છવતુ, વિદ્યમાન
 (૨) ચતુ, સવણુ (૩) મીઠું પાસર (૪)
 દવાડું, ભહેર [-રાખવું=વંશવેલો ચાકુ
 ગખરો (૨) બધું ઠીક નળવી ગખરુ]
 છતું (-તા, -તુ) પાટ વિં ચતુ, ચતુપાટ
 છતે અં એક નકામો વપગતો ‘શબ્દપ્રયોગ
 (જેમ કે, છતે તમે ક્યારે આવશો ?) (૨)

‘છતુ’નું ‘સતિ સક્તમી’ પ્રયોગનું રૂપ (જેમ કે છતે હાથે લૂંટો છુ.)

છત્તર નં ભુઓ છત્ર

છત્તા(=તુ)પાટ વિં ભુઓ છતુપાટ

છત્ર નં [સ] મોટી ભારે છત્રી (૨) રાજચિહ્ન તરીકે વપરાતી છત્રી (૩) [લા] રક્ષણ કરનાર, પાલક. [-ધરણું=(રાજચિહ્ન તરીકે) છત્રને માથા ઉપર રાખવું-ખીલચે ઓઢાડવું] ૦ક વિં છત્રીના આકારનું (૨) નં બિલાડીનો ટોપ, કાગછત્તર ૦છાયા સ્ત્રી ૦છત્રી છાયા (૨) [લા] આશ્રય ૦ધર, ૦ધારી પું ૦ માથે છત્રવાળો, રાજ ૦પતિ પું ૦ રાજ શહેનશાહ ૦પલંગ પું ૦ છપ્પરપલંગ ૦પ્રખધ, ૦ખંધ પું ૦ છત્રના આકારમા વંચાય એવી કાવ્ય-રચના ૦ભંગ પું ૦ રાજ્ય ખેલુ તે (૨) પરતંત્રતા (૩) વિધવાપણુ -ત્રાકાર વિં છત્રના આકારનું -ત્રી સ્ત્રી ૦ તાપ તથા વરસાદથી બચવા માથે ઓઢવાનું એક સાધન (૨)ગાડી, પલંગ વગેરે પર હોતી છત-ઢાકણ [-ધરવી=માથે છત્રી ઓઢાડવી]

છત્રીશ(-સ) વિં [સં ષ્ઠ+ત્રિંશત્, પ્રા છત્તીસ] ૩૬ -શી(-સી) સ્ત્રી ૦ ૩૬ નો સમૂહ -શે(-સે)ક વિં આશરે છત્રીસ છત્ર નં [સ] ૭૫૬ (૨) બનાવટ, ઢોંગ; બહાનું છત્રછત્ર અં [રવં].-નિત વિં છત્રછત્ર કરતું છનાછની સ્ત્રી ૦ [રવં] ઉપરાઉપરી છત્ર છત્ર અવાજ થયા કરવો તે (૨) [લા] પૈસાની રેલ છેલ. [-થઈ રહેવી સાથે પ્રયોગમા]

છત્ર વિં [સ] ૬ કયેલું

છન્નુ(-ન્નું) વિં [સં ષ્ણવત્તિ, પ્રા છ્ણ-(-ન્ન)ઉ] ‘દડ’ [વિં પું ૦ વ્યભિચારી છપચું [છ+પગ] છ પગવાળું, છપાઠ -ગો છપડી સ્ત્રી ૦ લુચ્ચાઈ; ઠંગાઈ

છપડું વિં [છ+પડ] છ પડવાળું

છપતરું વિં [‘પતરું ઉપરથી? સરં ‘ચપતરું] છાછર (૨) ઘસાઈને પાતળું ચઈગયેલું (૩) નં એવું વાસણ કે સિક્કો

છપ(-ચપ)ય પું [સ ષ્ઠ્વદ] છપ્પો

છપ(-ચપ)ર નં [હિં, મ; દે. છિપ્પિર=ઘસ

(છાપરે ઢાકવાનું) ઉપરથી ?] છાપર ૦ખાટ સ્ત્રી ૦, ૦પલંગ પું ૦ (મચ્છરદાનીની) છત્રીવાળો પલંગ ૦પચું વિં ચાલતા જેનું જમીન પર આપુ પગલું પડે એવું (તે અભાગીનું ચિહ્ન મનાય છે). ૦ખંધ વિં [સરં હિં છપરવહ] છાપરાવાળું (૨) પુ ૦ છાપર બાધનાગે દે છાનારો છપણું અંકિં [સરં હિં છપના, મ. છપળે] છુપાવું, સંતાવું -વણું સંકિં (પ્રેરક) છપાઈ(-મણુ, -મણી) સ્ત્રી ૦ [‘છાપચું ઉપરથી] છાપવાનું નહેનતાણું (૨) છાપ, છાપણી. -ણુ નં છાપવાની ક્રિયા કે રીત -ણુકામ નં છાપકામ

છપાદ(-યુ) વિં [છ+પાદ પ્રા છપ્પય] છ પગવાળું [ચોપાનિયું]

છપાનિયું નં [છ+પાન] છ પાનાનું પત્તાકડું,

છપાવણું સંકિં ‘છપણું’, ‘છાપણું’નું પ્રેરક

છપાણું અંકિં ‘છાપણું’નું કર્મણિ (૨)

છપવાની ક્રિયા થવી, ‘છપણું’નું ભાવે (૩)

[પતંગનું] એકદમ નીચે પડવું

છપ્પન વિં [સં ષ્ઠ્વચાશત્; પ્રા છપ્પણ-

(-ન્ન) ‘પડ’(૨) (પડ દેશ, પડ લાખા ને પડ

સ રકૂત કોશ છે એ સમજ પરથી) વણુ, અનેક,

બહુ, બધું [-ઉપર ભૂંગળો વાગવી = ખૂબ

પૈસો હોવો (૨) બિલકુલ ધ્યાન ન જવું, નચિત-

પણે થોરવું -દેશનું પાણી પીણું = દેશ-

દેશાતરમા મુસાફરી કરવી, ભતમતના અનુભવ

હોવા -ના વિતાડવા = ખૂબ પળવવું, ત્રાસ

આપવો -ની છિનાળી કાઢવી = બધા છાના

કામ ઉઘાડા પાડી ફેળેતી કરવી -નો દેવાળવો

= હ મેશનો -નામીયો દેવાળિયો -મે પાને

અંક છેક અભાણી અને ઓતાડી જગાએ

-વખારી, -વેપારી = ઘણો વ્યવસાયી

માણસ -વેપારી ને ભારો ફૂંચી = ઝગ્ગુ

કઈ નહીં ને દમામ ઘણો -શાહ = ભુઓ

છપ્પન વેપારી] ૦ભોગ પું ૦ ઠાંદોરછને

ધરાવવાની છપ્પન પ્રકારની રસોઈ (૨) [લા]

દુનિયાના બધા ભોગવિલાસ -નિયો પું ૦ વિં

સ. ૧૯૫૬મા પડેલો મોટો કાળ (૨) તે કાળના

વખાનો માર્યો વટલાઈને થયેલો ખિસ્તી.

(તુરજકારમા) [છપ્પનિયામાંથી આવેલું =
અનિભૂખ્યુ; કુકળિયુ]

છપ્પય પું ભુઓ છપ્પો [‘છપર’મા
છપ્પર, ઓખાટ, ઓપલંગ, ઓપગું, ઓપ ધ ભુઓ
છપ્પો પું [પ્રા છપ્પય] છ પદનો એક છે
છપ્પોસાત પું પાસામા છ ને તેની પો એમ
સાન પડે ને

છખ, ઓછખ, ઓછખક અં [રવં] પાણીમા કાઈ
અફગાવાનો અવાજ. ઓછખું અંકિં
‘છખછખ અવાજ થવો. ઓછખાવણું સંકિં
‘છખછખ’ કરવું (ર) તેમ કરતા કપડું ધોવું
ઓછખિયું નં ‘છખછખ’ કરે એવું એક
ખખલાવવાનું વાઘ ઓછુ વિં છછર, માન
તળિયુ ઢકાય તેટલું

છખ(-ખો)તરું વિં છીછરું(ર)ગડ, ચૂથાયેલું
(૩)નં છપતરું, ઘસાયેલું પતરું(૪)ચૂથાયેલો
કાગળનો કંકડો, છખોતર

છખદાર વિં ભુઓ છખીદાર

છખરડો પું [સ. જાવલ ઉપરથી ?] ગોઠાળો,
અવ્યવસ્થા, કામ કે કળને નામે મીડું
[-વાળવો = ગોઠાળો કરવો.]

છખલીકાં નંખંખં [રવં] કાસા, છખછખિયા
[-વગાડવાં = રેમેટક ખાલી થઈ જવું]

છખું અંકિં [સ. કુર્ = અડકવું] પહોંચવું,
અડકવું (ર) [ભુઓ છખવું] છુપાવું

છખ(-ખી) સ્ત્રીં [ભુઓ છખિં] તસવીર
[-ઉતારવી, -પાડવી, -લેવી] (ર) કાતિ,
સૈદ્ધ્યં ઠદાર વિં ઘાટીલું, સુંદર -ખીલું
વિં મોહક છખીવાળું, ચાળું

છખોતરું વિં (ર) નં ભુઓ છખતર

છમ, ઓછમ, ઓછમ અં [રવં] ઓછી સ્ત્રીં (કા)
દહી વસોવવાની ગોળી ઓછું નં અટકચાળું,
ચાલવું (ર) નાનકડું તોફાન ઓછું અંકિં
છમક છમક થવું (જેમ કે, ધૂલરીનું) (ર) ઠમકો
કગને ચાલવું ઓકાટ(-ર) પું છમકવું તે
ઓકારું સંકિં છમ અવાજ કરવો(જેમ કે,
ઊની વગુ પાણીમા ખોળીને) ઓકારો પું
છમકારવાનો અવાજ ઓકાવણું સંકિં
ધમકાવવું (ર) ‘છમકવું’નું પ્રેરક. ઓછમ અં

[પ્રા. છમચ્છમ = છમછમ કરવું, સરં હિં,
મ] એવો અવાજ કરીને (ર) [લા] મદમા.
ઓછમનું વિં છમછમાટ કરવું ઓછમાટ પું
‘છમછમ’ અવાજ (ર) [લા] તોર, મદ
ઓછમિયાં નંખંખં કાસીએક(ર)ઝાઝરિયા
છમછગી સ્ત્રીં ભુઓ સંવતસરી(ર)પલ્લસણનો
છેલો દિવસ

છમના સ્ત્રીં એમ લતની માછલી

છમાસિક વિં [સ ષમાસિક; પ્રા છમાસિય]
છ મહિને થતું (ખાસ કરીને પરીક્ષા માટે)

છમાસિયો પું ભુઓ છમાસી

છમાની સ્ત્રીં [ભુઓ છમાસિક] મગલ પછી
છ અમે કગતી કિયા [-વાળવી]

છર પું [‘મતસર’ ઉપરથી ?] તોર, મદ (ર)
મગ્તી, તાન (૩) [સ છુર] અસો (૪) સ્ત્રીં
[સ. જર] બરની સોટી. [-ઉતારવો = મદ
દર કરવો(ર) અત્રાની ધાર કાઢવી -ઊડવો,
ઊડવો = અત્રાનો ચેપ લાગવો -આવવો =
મદ થવો. -કરવો, -કાઢવો = મદ કરવો,
અલેકવું(ર)અત્રાન દમા આવી જવું -અડવો
= મદ આવવો -ફેરવવો = અત્રાથી ખોડી
કાઢવું (ર) નાગ કરવું -ખેમવો = હલમત
કગના અત્રાનો કાપ થવો]

છરું વિં [‘છર’ અવાજ કરતું]આડું, ઢળતું
(ર) કંતરાતું [યનો અવાજ -સરરર

છરર ઓર અં [રવં]વગુ છરતી જતા કે ચાતા

છરવં(-વિં)યું વિં [છ + વાકું] છરવાળું;
મદમરન, અભિમાની

છરાયું(-યેલું) વિં [‘છર’ ઉપરથી] માતેલું,
ઝટેલું -વણું સંકિં [પ્રેરક], -ણું અંકિં
તોર કે મસ્તીમા આવવું, કાટવું

છરી સ્ત્રીં [મ. હુરિકા, પ્રા હુરિયા, હુરી]
પાળી, કાતું [-ઊછળવી = છરીઓ વડે
માગમાગી થવી -ચાલવી = છેલ મુકાવો,
કપાઈ જવું(ર) છગથી કપાવાનું કામ બરાબર
થવું -જેવી જાલ = ચાકરી -નિહું ખોલી;
મામાની લ’ગણીઓની જરા પણ પરવા ન કરે
તેવી તાતી વાણી -મૂકવી = કંતલ કરવી
(ર) ખગમ કરવું ખાયામાલ કરવું]

છરેલ વિં['છર' ઉપરથી]છર-મહવાળું, છરાયેલુ
છરો પું [સં છુર, પ્રા છુર] મોટી છરી (૨)
સાધો જમૈયો (૩) બઢૂકના બારમા ઊડે
એવા ખીલા કાકરા ઇં - રાવીટી સ્ત્રીં
'બોલ-બેરિંગ', પૈડું બરાબર ફરવા માટે વીટીમા
છરા ગોઠવી તે ધરી કે લાટ પર બેસાડાય
છે તે યોજના (જેમ કે સાધકલમા)

છદિં સ્ત્રીં [સં] અધ્યોક્ષ કે બકારીનો રોગ
છલ પું, નં [સં] છળ છેતરપિંડી, કપટ (૨)
ખોટો વેશ (૩) બહાનુ. ૦ન નં, ૦ના સ્ત્રીં
[સં] છળવુ-છેતરવુ તે ૦બલ નં ['છલ'નો
દિલ્લિ ?] છળકપટ, પ્રપચ

છલક સ્ત્રીં ['છલકાવું ઉપરથી] છાલક (૨)
પાણીનું ખેડું (૩) અં છાલક વાગતી હોય
એમ ંછોઈયાં અં છલકાવું હોય એમ
-કાવું અંકિં [સરં હિં છલકના, જુઓ
છલાછલ] (હાલવાથી) પ્રવાહી પદાર્થનું ઊછળી
બહાર પડવું કે ઊભાનું (જેમ કે વરસાદથી
તળાવ છલગાઈ ગયા) (૨) [લા] અલિ
માનથી ટુલાવું

છલર સ્ત્રીં શ્રો, દૂર્વા [છળકપટ, છુરચાઈ
છલ(-ળ)વિછલ(-ળ) સ્ત્રીં [જુઓ છલ]
છલગ સ્ત્રીં [સરં હિં છલગ] ઠેકડો, ફલગ,
ફૂંદો [-ભરવી, મારવી = ફૂંદવું]

છલા વિં 'ફ' (સાકેતિત)

છલા(-લો)છલ અં [દે છલ્લુછલ્લુ = છલ-
ગાડ, ઊછળવું] છલકાય તેમ-છેક મુઠી(ભરેલું)

છલાવું અંકિં જુઓ છલકાવું

છલિ(-ળિ)ત વિં [સં] છેતરાયેલું (૨) ['છળવું'
અં કિં ઉપરથી] છગેલું ચમડેલું

છલી સ્ત્રીં [દે છલી = ત્વચા] ચામડીનો એક રોગ
છલ્લી સ્ત્રીં [જુઓ છાલું] નાનું છાલિયું, નાની
વાડખી

છલો(-લો) પું [સરં હિં, મ છલા] એક
નતની વધૂરીઓની વીટી (૨) લગ્ન વખતે
પહેરવાની વીટી (૩) [૧] પૂલના સામાનની
છાખડી [-ભરવો = પૂલપાના સામાનની
છાખડી ભરી, દેવીના માનમા ભોજન
આપવું તે]

છલોછલ અં જુઓ છલાછલ

છલ્લા સ્ત્રીં [જુઓ છલો] કાનનો વેહું વધારવા
વલાતી કડી (૨) પું અં અં અં જુઓ છલ્લો
છલ્લાં નં અં અં [જુઓ છલો] છલ્લા - વીટીઓ
છલ્લો પું જુઓ છલો (૧, ૨ અર્થો બહુવા
અં અં તરીકે)

છલ્લેયું નં [દે છલી ઉપરથી] સાવ વસાઈ
ગયેલું છલ્લું (૨) છાલ કે લાકડાની ચૂકી

છલાવું (છ') અંકિં [દે છલ્લિ = છલાયેલું]

'છાવું'નું કર્મણિ - ૬ કાવું, ઘેરાવું (૨) દેલાવું

છવિ સ્ત્રીં [સં] જુઓ છખી

છવીટિયાં નં અં અં [છ + વોટી] સ્ત્રીઓના પગની
આગળીએ દાલવાનું એક વરેણું - જોડવા

છંચીશ(-સ) વિં [સ છ્ + વિશતિ, પ્રા.
છન્વીત્] '૨૩'

છસે'(-સો) પું અં અં [છ + મો] '૬૦૦

છળ પું, નં જુઓ છલ [-કરવું, -રમવું]

ંકપટ નં પ્રપચ, દગોફટો ંગરી વિં

કપટી, દુખ દેનાર ંના સ્ત્રી છલના છળ

કંવુ તે. ંપ્રપચ પું દગોફટો, છળકપટ

ંભેદ પું છળપ્રપચ ંવિછળ સ્ત્રીં છળકપટ,

છુરચાઈ ંવિધા સ્ત્રીં ચતુરાઈથી છેતરી જવું તે

છળકો પું [જુઓ છલક] પાણીની ડોળ - છાલક

છળવું સંકિં [સ છલ્] છેતરવું, ઠગવું (૨)

અંકિં [સ. ંચલ્ = ઊછળવું ?] ખીટથી

ચમકવું, હળવું

છળિત વિં જુઓ છલિત

છળો (છ) પું રગડો (દહી વગેરેનો)

છ છલવું અંકિં જુઓ છલ્લછલ્લ

છ છલ્લાટ પું જુઓ છલ્લછલ્લાટ

છ છેલવું સં કિં [જુઓ છેલવું] ચીડવવું,

સળી કરવી [છાટવું તે

છંટકાવ પું [પ્રા છટ્ = છાટવું, દે છંટ = છાટો]

છટકોર પું [જુઓ છટકાવ] છટકોરવું તે

ંવું સંકિં છટકાવ કરવો, છાટવું (૨)

પાણી છાટી ઓલવવું

છંટાવ પું જુઓ છટકાવ

છંટાવવું સંકિં 'છાટવું'નું પ્રેરક

છંટાવું અંકિં 'છાટવું'નું કર્મણિ (૨) છાટા

છાડવા, છાટાથી ભીનકુ (૩) ગામણુ થયું
(ગાય ભેસે ધર્યાદિતુ)
છંડાવણું અંકિં 'છાડવું'નું પ્રેરક -
છંડાવું અંકિં 'છાડવું'નું ક્રમેણિ (૨) છણાવું,
તપાસ થવી, ધનસાફ થવો
છદ પુનં [સ] અક્ષર કે માત્રાના મેળ - નિયમથી
અનેથી કવિતા, વૃત્ત (૨) સન, વ્યસન [-લાગવેલ,
છંદે ચડવું = લન કે લેલ લાગવી, વ્યસન
વગગણુ] (૩) અમુક ભતની ચૂંદીઓ ૦ (-દો)
બદ્ધ વિં પથરે ગોલેલુ - બનાવેલુ ૦ (-દો)
ભગ પુનં છંદ - વૃત્તનો ભગ ૦ વૃત્ત નં
છદ કે વૃત્ત, કવિતાનું માપ અથવા રાગ
૦ (-દ) શાસ્ત્ર નં વેદના છ અગમાનુ એક
(૨) પિગળ. ૦ શાસ્ત્રી શ્રીં છદશાસ્ત્ર
ભણનર - દી, -દીકું વિં મોઝ. શેખીન
(૨) અમુક ભતવાળુ. - દોવની શ્રીં [સ]
મધ્યા શ્રુતિનો એક અવાનતર ભેદ (સગીત)
છંદો (અદ્ધ, છંદોભંગ, છંદોવતી [સ] બુઓ
'છદ'મા
છાડ પુનં [સગં હિં, મ. છાકળે 'છકડું' પરથી ?
કે સ જાક્ત ?] નશો કેક (૨) નોર, મિલન (૩)
શ્રીં [?] દુર્ગંધ [-મારવી = વાસ નીકળની,
બદ્ધો છૂટવી છાકે ચડવું = છાકટું થયું
શરીરનું લાન ન રહેવું] ૦૨ વિં છાકટું
૦૨ાઈ શ્રીં, ૦૨ાપણું નં ૦૨ું વિં
[બુઓ છાક, મ. છાકટા] દારૂ પીને લાન
ભૂરેલું ૦૨ે પુનં દાદડિયો
છાકમછાળ અં [છાળ' ઉપરથી, છાળો ઉપર
છાળો વાગે એમ (૨) શ્રીં પુનંળતા
છાડવું અંકિં [બુઓ છકડું] છલકાઈ - ટૂલાઈ
જવું (૨) બહેકી - વહી જવું
છાકોટો પુનં [બુઓ છાક] ભારે છાકભર્યો
છણકો - તિરકક, છાછિયુ
છાગ પુનં [સ] છગ, બકરો
છાગળ પુનં [સ છાગળ] બકરો (૨) શ્રીં પાણી
ભગવાની ચામડાની બતક
છાગળિયું વિં ઉડાઉ (૨) નં (પ્રાય અંવંભા)
ઉડાઉપણુ (૩) પાણી ભરવાની બતક, છાગળ
છાગળિયો પુનં [હિ છાગળ] કાટવાળી ધૂંગી

છાછર શ્રીં ['છાછર' ઉપરથી ?] તાસક (૨)
['છર' રવં પંચી ?] પાણીની સપાટી પર
છરર કરતુ ભય એવી રીતે, કાઠકે કડુ તે.
[-મારવી] (૩) વિં છાછર. -કે (-કે) વિં
બુઓ છીછરં
છાજ નં [સ છાદ ઉપરથી] છાપગમા ઘાસ,
પાટિયા કે વાસ વગેરેનું કંગતુ આચ્છાદન કે
તે વસ્તુઓ (૨) ['છાજ' ઉપરથી] અભગઈ
છાજી શ્રીં ['છાજ' ઉપરથી] છલ ઉપરની
નાની અગાસી (૨) નાનું છાજુ (૩) અભગઈ
છાજકું સંકિં [સ છાદ ઉપરથી] છાજથી
ઠાકું છાજુ (૨) છવાઈ રહેવું (૩) [સરં હિં
છાજના, પ્રા છજ્જ] લાયક હોવું (૪) સારું
દેખાવું શોભવું (૫) ઘણો વખત નભવું, ટકવું
(ઉદાંતક હાથે રે, ગતન ચડવું છાજ્યુ નહિ.)
છાજિયું નં શોકના આવેશમા છાતી ફૂટવી
તે [છાજિયાં લેવાં = મગ્ન પાછળ નામ
લઈ છાતી ફૂટવી (૨) [લા] શ્રીઓ ચિકારના
ઉદ્ગાર તરીકે - મર મૂઆ - એવા લાવમા
વાપરે છે]
છાજુ નં ['છાજ' ઉપરથી] છાજ નાખી કંગતુ
એકાગિયુ [લાળો પહેલો કકડો]
છાટ શ્રીં ટાકાની અદરની છત (૨) પથ્થરનો
છાણુ નં [કે] ગાયભેસનો મળ, ગોબર
[-કરડું = (ગાયભેસ) પોઢળો કન્વો - દેડું =
અખોટ કરવો, લીપડું - હોડું = દમ હોવો,
હિ મત હોવી - પૂજણું = છાણ એકડું કંગતુ
- માં તરવાર મારવી = દારદમામ બહુ પણ
કંગતુ કાઠ નહિ, કાયર પેઠે વતવું] ૦ પૂજે પુનં
કચરો પૂજે - શિયુ વિં છાણ જેવું, પોચું,
દમ વગનું (૨) છાણ ખાઈને રહેનાર (૩) નં
છાણમાટીનું બનાવેલું ટોપલું - છાજુ નં [કે
છાળી] ખાળવા માટે છાણને ચાપીને મૂવેલું
ચકરડું
છાણુ સંકિં [સરં હિં છાનના, મ છાનળે,
કે છાળળ] ખારીક રીતે ચાળવું (૨) છણું
છાત નં [સ છત્ર, હિં છાતા] (૫) છત, છત્રી
છાતરં શ્રીં મેટો ફૂંકો, કાળ (ચોટાની)
છાતરં સંકિં એચડું, બહાર કાટવું

છાતી શ્રીં [સરં મ; હિં] શરીરનો પેટથી ઉપરનો પહેળો ભાગ (૨) [લા] હૈયુ, હિલ (૩) હિંમત [-ઉપર એસવું=સામે એસીને કામ કરાવવું, રૂબરૂ હાજર રહી કામની ઉતાવળ કે ચોકસાઈ કરાવવી -ઉપર મૂકવું=તદન નજીક કે સામે મૂકવું (કટાણનો ઉદ્ગાર) -ઉપર હાથ મૂકવો=હિંમત રાખવી (૨) હિંમત આપવી (૩) છાતીમા રહેલા ઈશ્વરની સામે (માયુ કહેવું). -ઊભરાવી=શોક કે આનંદથી હૈયુ ભરાઈ આવવું -ખૂબ લાગણી થવી -ઊંચી આવવી=ખૂબ હરખ કે આનંદ યા ગર્વ થવો છાતીએ ચાંપવું=વહાલમા હૈયા સરસુ દબાવવું -એ હાથ લાગવો, રહેવો=હિલમા દુઃખ કે વેરની લાગણી થવી -એ ધરવું=છાતીસરસુ લેવું -એ વળગાડવું=છાતી સરસુ ચાપવું(૨)પાસે ને પાસે રાખવું (૩) ધવરાવવું. -એ કંઈ કરવું=ધીરજ કે હિંમત રહેવી. -કાઢીને ચાલવું=હિંમતભેર કે દમામથી ચાલવું -કૂટવી=શોકકોચના આવેગમા છાતી ઉપર હાથના પત્ત પછાડવા (૨) પગતો કરવો -ખાલી કરવી=જુઓ છાતી ઠાલવવી -ચલાવવી=હિંમત દાખવવી -ચાલવી=હિંમત રહેવી -ટાઢી થવી=સંતોષનો આનંદ થવો -ટાઢી હોવી=હિલમા કંઈ બળતરા કે દુઃખ ન હોવા. -ઠરવી=સંતોષ અને આનંદ થવા -કાલ-વવી=હૈયાની વરાળ કાઢવી, સુખદુઃખના ઊભરા કાઢવા -ઠોકવી=હિંમત આપવી (૨) શાખાશી આપવી -ઠોકીને કહેવું=વિદ્યાસને હિંમતપૂર્વક કહેવું -તોડવી=સખત કામ કરવું -થાખડવી=ઉત્સાહ, હિંમત કે શાખાશી આપવી છાતીનું આધું=સાહસિક, હિંમતવાન -તું કંઠણું-તું ઘાડું=છાતીવાળું, હિંમતવાન -નોઘા=મરમનો ઘા (૨) સ્વપરાક્રમ -પર પથ્થર મૂકવો=શોકનો ડૂમો દબાવવો, હિંમતપૂર્વક સહન કરવું -પર રાખવું=લાડથી ઉછેરવું પાસે જ રાખવું -પાકવી=મતન ઉપર ગૂંમડું થવું (૨) ઢોઢરાનંદાન

નીકળવા (૩) છાતીમા કંઈ પાકી જવો -પીગળવી=લાગણી થવી, દયા આવવી -કાટ રહવું=પુઠ્ઠળ ને મોટેથી રહવું -કાટી જવી=ભારે દુઃખથી કાળજી વીવાઈ જવું -કૂલવી=આનંદ કે ગર્વ થવો -ખળવી=હિલ ઢાલવું (દુઃખ કે અદેખાઈથી) -એસી જવી, -ભાગી જવી=દુઃખ શોકથી હિંમત હારી જવું -ભરાઈ આવવી=લાગણીના આવેશથી રડી જવાવું -ભેર ચાલવું=અકડ-દમામભેર ચાલવું -માં ઘાલવું=વહાલમા છાતી સરસુ ચાપવું -સરસુ રાખવું=લાડથી પોતાની પાસે રાખવું. -હાથ ન રહેવી=લાગણીથી ઉરકેરાઈ જવું (૨) હિંમત જતી રહેવી] ૦=હું વિં બહાદુર, પ્રાણવાન ૦ચલું વિં હિંમતવાન ૦પૂર વિં છાતી સુધી આવે એટલું ૦ફાટ અં છાતી ફાટી નય એન, ખૂબ લાગણીથી ૦ભેર અં હિંમતથી (૨) [શ્રીયુ ચડતા] છાતી ભરાઈ આવે-દમ ચડે તેમ જાન પું [સ] વિદ્યાર્થી ૦પતિ પું ગૃહપતિ ૦વૃત્તિ સ્ત્રીં જુઓ શિષ્યવૃત્તિ. -ત્રા સ્ત્રીં વિદ્યાર્થીની -ત્રાલય નં જાત્રેને રહેવાનું રથળ, 'ખોડિંગ', 'હોરેલ' [વસ્તુ જાદન નં [સ] ઠાકવું કે એકવું તે કે તે એકવાની જાદિત વિં [સ] આચ્છાદિત, ઠંકાયેલું જાનગપતિયાં નં ૦ખંબં ૦ [જાનુ + ગુપ્ત] (કા) જાની વાતો [ગુદનેગો(૨)અં જાની ગતે જાનાજાની શ્રીં ['જાનુ' ઉપરથી] જાની વાત, જાનું વિં [સં જ્ઞા] ગુપ્ત (૨) મૂંચ. [-રહેવું, -રાખવું સાથે] ૦છપવું(-તું) વિં છૂપું, કેઈ જાણે નહિ તેવું. ગુપ્ત ૦માનું વિં જાનુછપવું (૨) ગુપચુપ છાપ સ્ત્રીં ['જાપવું' ઉપરથી] એક વસ્તુ ખીલ પર દબાવાથી તેની આકૃતિ પડે તે (૨) આકૃતિ પાડવાનો સિક્કો (૩) પતંગ છપાવી ને (૪) [લા] મન ઉપર થયેલી અસર-ખપાયેલો અભિપ્રાય (૫) શેઠ, દાખ, પ્રભાવ (૬) જાપનાની સદાઈ [-ઊડવી=જાપવામાં ખગબર આકૃતિ પડવી -ખાવી=પતંગ

છપાવી - એકદમ નીચે પડવી - પડવી =
 શેઠ અસર પડવી - ખેસારવી = પ્રભાવ
 પાડવો (૨) સારી નરસી શાખ ખવાવી
 -મારવી = સિક્કો-મહોર દખાવવા (૨) હક-
 દાવો હોવો ("એ ચીજ ઉપર તમારી છાપ
 માની છે શું?") -વાળવી = છાપનો સિક્કો
 પડવો] ઝખાતું નં છપાણ થતુ હોય ને
 મળ, મુદ્રણાલય ંગર પું છીપો
 ંગ (-ય)ત્ર પું છાપવાતુ યત્ર
 છાપટ સ્ત્રીં પાણીની છાલક, છાળ (૨) [દે
 છમ્મત્તિઆ] યાપટ, લપડાઁ
 છાપણી સ્ત્રીં ['છાપતુ' ઉપરથી] છાપવાની રીત
 કે તેની સફાઈ, છાપ
 છાપત સ્ત્રીં [છાપ ઉપરથી] શાખ, આખઁ
 છાપભૂલ સ્ત્રીં [છાપ + ભૂલ] છાપવામા
 થયેલી ભૂલ
 છાપર સ્ત્રીં વાઢવાનો મોટો ચપટો પથ્થર
 છાપરું નં [ભુઓ છ'પગ] મકાન પર કરેલુ ઢાકણ
 (૨) જાળ (૩) ઝૂપડુ [છાપરાં ઢેકવાં = ઉદ્ભૂત
 વેડા કરવા (૨) અતિશય આનંદ દેખાડવો
 -ઉકેલવું = છાજ બદલવા નળિયા ઉતારવા
 -જડવું, ઢોકવું = ઘર પર છાપર બનાવવું (૨)
 ઝૂપડુ ઊભુ કરવું -વધવું = કંપાળ આગળ
 કે માથે હનમત વધી જવી -સડવું = છાપરાતુ
 જાળ કોહવું છાપરે ચડવું = મોઢા થતુ
 મગફરીમા ફુલાવું છાપરે ચડાવવું = ખૂબ
 વખાણ વડે ફુલાવી મૂકવું છાપરે ખેસવું =
 ભુઓ છાપરે ચડવું] -રિયું વિં છાપગતુ,
 -ને લગતુ -રિયો પું ભાવનગર તરફની
 વાણિયાની એક જાતનો માણસ. -રી સ્ત્રીં
 નાતુ છાપર (૨) [લા] ઝૂપડી
 છાપતું સંકિં [સરંઈ, ન, જા. ચ્સ્પીદન્
 કે સં ચ્, સ્વાર્ ઉપરથી ?] ખીખા વડે
 છાપ-આકૃતિ પાડવી
 છાપુ નં ['છાપતુ' ઉપરથી] વર્તમાનપત્ર (૨)
 ખીખુ (૩) [?] આમાગેણ
 છાપેલ કાટલુ નં [છાપેલુ + કાટલુ] [લા]
 પહોચેલ, ખવા તરીકે પકાયેલો માણસ
 છાપો પું [છાપતુ' ઉપરથી] આગિતો હુમલો

(૨) છાપ વડે કરેલુ ચિહ્ન (૩) લાગો, વેરો
 (૪) + બધા છાપા, 'વિ પ્રેસ' [-મારવો =
 એકાએક હુમલો કરવો -ભરવો = વેરો
 ભરવો છાપાતું ભૂત = ('પ્રિન્ટર્સ ડેવિલ')
 છપાણમા રહેતી ભૂલ, છાપભૂલ]
 છાખ ંડી સ્ત્રીં, -કું નં [દે. છવ્વ (ંગ)]
 છાખડી, વાસની છાછરી ટોપલી [-કળપવી
 = મૂએલાના શ્રાદ્ધમા કળકળાદિની છાખડી
 બ્રાહ્મણોને આપવી -મોકલવી = ભેટ
 મોકલવી. -વાળવી = સ્ત્રીના મગજ પછી
 તેના પિયરિયાએ છેલ્લી ક્રિયાના કપડા વગેરે
 એક છાખડીમા ઘાલીને આપવા.]
 છાચલ (છા) નં [સંઁ દે. છાજલ = સુંદર,
 પ્રા. છાચળ = વસ્ત્ર] એક જાતનો છાપેલો સાલો
 છાયા સ્ત્રીં [સ] પડછાચો (૨) [લા] આશ્રય;
 આય (૩) અસર, છાપ [-કરવી = છાચો
 કરવો (૨) આય આપવી -જેવું = સદા
 જોડાયેલુ (૨) પડકાના હાથમા કઈ ન આવે
 તેવુ, દેખાવમાત્ર -પડવી = ઓળો પડવો (૨)
 શેઠ પડવી -મારવી = ચિત્રમા પ્રકાશ અને
 ઓળાનો ઉઠાવ આવવો. છાયામાં રહેવું =
 આય-આશ્રયમા રહેવુ. -લેવી = છાચો
 લેવો (૨) અમુકને મળતુ આવે એવુ કરવુ -
 થતુ] ંકાવ્ય નં ખીખ કાચની છાયાવાળું
 કાચ ંચિત્ર નં કેવળ છાયા -એ જાણે
 આલેખાયેલુ ચિત્ર ંનટ પું એક રાગ
 ંનુવાદ પું મૂળની છાયા ઉતાતો અનુવાદ,
 લાવાનુવાદ ંપુરુષ પું તડકામા અથવા
 ચાદરણામા ઊભા રહીને પોતાની છાયા તરફ
 વણીવાર નેત્રો કર્યા પછી એકદમ આકાશમા
 જોતા ઊંચે જે પુરુષ આકૃતિ દેખાય છે તે
 ંચત્ર નં છાયા ઉપરથી વખત નાણવાતુ
 યત્ર, 'સન-હાચલ' ંલગ વિં ગગને મનોહર
 બનાવવામા ખીખ રાગના સ્વરની છાયાવાળું
 છાચો (છા) પું [સ છાયા, પ્રા છાચા-
 (-દિયા), ફા સાચલ] ંયો, પડછાચો, ંયો
 છાર (છા) પું, સ્ત્રીં [સં જાર, પ્રા] ંદિવાડનો
 ભૂકો (૨) ઢૂંગ (૩) ઢૂળ (૪) રાંખોડી (૫) છાગ
 (૬) પું [પ્રા] મન્સર, અભિમાન

છારવું (છા') સંકિં [‘છર’ ઉપરથી] ખાળીને
ખાખ કંચું (૨) છારું દયાવવું (૩) માઠી
વાળવું, છાવરું [છારી વાળવું = છાવરી
વાળવું] (૪) [રવં] છમકારવું
છારા(-રોડિયા) (છા') વિં [સં ક્ષાર, પ્રા છાર
ઉપરથી] (અં વં ૩૫) પિત્તવાળા તીખા
(ઝોડકાર) [(તુચ્છકાન્મા)
છારાં (છા') નંઅંવં છારા ભતિના માણસ
છારિયું (છા) નં સાકડા મોના વાસણ ધસવા
માટે વપરાતો કૂચડો
છારી (છા') સ્ત્રીં વસ્તુ પર બાઝતો આછો થ
[વળવી] (૨) છાગ ભતની સી
છાફં (છા') નં [જુઓ ‘છાર’ પું, સ્ત્રીં] ઈંટો,
મટોડી અને ચૂનાવાળો ભૂંડો
છારો (છા') પું એ નામની એક જિપ્સી જેવી
ભતનો પુરુષ [(ઝોડકાર)
છારેયા (છા') વિં [‘છારા’ વિં ઉપરથી] છારા
છારોડિયા (છા') વિંઅંવં જુઓ છારા -યા
નંઅંવં મરનારના તેજમાને દિવસે ચકલામા
પીળું ઓઢાડીને મુકાતા ગણ વડા
છાલ (લા.) સ્ત્રીં [સ છાલ, દે. છલિ, છલી]
ત્વચા (ઝાડની) [-પાડવી = ઉપર ઉપરથી
મેરવું - છાલવું (૨) મહેણા મારવા]
છાલ પું જુઓ ખ્યાલ (૨) ટેડો, પીંગ
[(-નો છાલ) છોડવો, -મૂકવો = ટેડો
મૂકવો, જવું કરવું]
છાલક સ્ત્રીં [સ શ્રાલ્ ઉપરથી] પાણીની છાળ.
[-નાગવી, -મારવી] બપાલ સ્ત્રીં સામ-
સામી પાણીની છાલકો મારી ગભરાવવાની રમત
છાલકું વિં [‘છાલક’ ઉપરથી] છાછરુ. બીનળ
(૨) [લા] આછકંડુ, પાળ, હલકું (૩) નં [‘]
ગવેસ ઉપર નાખવાની એ પાસિયાવાળી ખુફી
ગૂણ(૪) ચર મણેના સતોલો [છાલકામાં
પાણી ભરવું = ખોટો ડોળ કરવો. છાલકા
પાણીમાં કરવું = પતરાળ કરવી, છલકાઈ
જવું] -કાપણું નં
છાલાં નં અં વં [દે છલી, સ છાલ] શેતરા,
છોડા (૨) ચામડી પરના લિંગડા [-કૂટવાં =
રેસાવાળા છોડા કૂટી રેસા છૂટા પાડવા (૨)

પાણી વલોવવું, શેગટ મહેનત કરવી -પડવાં
= શેડલા ઊઠવા (જેમ કે છલ પર છાલા
પડ્યા છે) -વીણવાં = શેગટ ફાકા મારવા]
છાલિયું નં [સરં હિં છાલિયા] પછોળા
મોની વાડકી, છાલુ
છાલી સ્ત્રીં નતું છાલુ; વાડકી (૨) ચૂડી
છાલુ નં વાડકો (૨) [‘છાલ’ સ્ત્રીં ઉપરથી]
ધટીમાથી લોટ વાળવાનું નાળિયેરનું છોડું (૩)
‘છાલા’નું એવં
છાવણું (છા') નં [મગં પ્રા. છાવણ, ‘છાવું’
ઉપરથી] છાવાનું સાધન, છાવ
છાવણી સ્ત્રીં [દે. છાવણી, છાવણિયા] (લસ્કરી)
પડાવ કે મથક [-નાખવી = લસ્કરી મથક
કરવું (૨) પડાવ કરવો -ખોલવી = (લસ્તરુ
કે લસ્કરી) મથક ગ્યાપવું]
છાવર (છા) પું [જુઓ છાવું] ઢાકણ (૨)
[લા] ઢાકપિંડોડો ંવું સંકિં ઢાક-
પિંડોડો કરવો
છાવું (છા') સંકિં [સ છાવડ, પ્રા છાવ દે
છલ્લિક = (અદિત), સ ચ્છાવું] ઢાવું (૨)
છાવ વડે ઢાકવું
છાશ(-સ) (છા.) સ્ત્રીં [દે છાની] દહી મથી
કરાવુ પ્રવાહી -શિ(-સિ)યું વિં છાશવાળું
છાશ જેવું (૨) [લા] હલકી ભતવું (૩) નં
સંચાથી દૂધ પીલતા છૂટું પડતું પ્રવાહી,
‘સેપ્ટેટ (૧). [-પીવા ટાણું = (કા) સવાન્નો
(નાસ્તાનો) વખત -પીવી = (કા.) નાસ્તો
કરવો -ખાકગા થવું = ખાટું થઈ જવું,
ખગડી જવું (૨) [લા] મો પડી જવું -બીનરી
જવું. -માં પાણી ઉમેરવું = અત્યુક્તિ કરવી;
વાત વનાગીને કહેવી -કરવી = દહી લાગીને
છાસ બનાવવી] [છયાશી
છાશી, -સી વિં [સ પડગીતિ, છાસીઈ] ‘૮૬’
છાસટિયો પું (છાસક દિવસમા તૈયાર થતી)
પાણી પાઈને ઉગાડેલી જુવાર
છાસક વિં [સ પર્ષદિ, પ્રા દસદિ] ‘૬૬’
છાસી વિં જુઓ છાશી
છાળી સ્ત્રીં [સ છાળી, પ્રા છાળી] બરો
-જો પું [સ છાળ પ્રા. છાલ] બકરો

છાંઈ (છાંઈ) સ્ત્રીં ભુઓ છાયા
 છાકું (-કું) (૦) વિં તડાકિયુ, ગપ્પી
 છાંગળ (૦) પું ઇટના રસના ગફો, કીટો
 છાંછું (૦) વિં ઉછાછળુ, ઉદ્ધત (૨) નં
 છાછિયુ, છાછે [ઉપલગ્નિયુ
 છાંછળમાંછળ (૦,૦) વિં (૨) અં ઉપર-ઉપરતુ,
 છાંછળુ (૦) વિં [ભુઓ ઉછાછળુ] છોકરવાદ
 (૨) આછકલુ [છાછેકેકુરકિયુ
 છાંછિયુ (૦) નં [૨૧૦] રોષ કે તિરસ્કારયુક્ત
 છાંછું (૦) વિં ગદુ, મેલુ (૨) વગર સમતે
 માથુ મારે એવું (૩) મૂઝ (૪) નં મત્ર લાણીને
 માટેલી ફૂંક
 છાંટ (૦) સ્ત્રીં [કે છટ] થોડા ઝીણા ઝીણા
 છાટા, કંદર (૨) [૧] ઝડપ, ઉતાવળ (૩) [‘છાટ’
 ઉપરથી] ગપ્પુ, બડાઈ (૪) ઉપર ઉપરથી કાપના
 પડેલા કંકડા [-નાખની = પાણીના છાટા
 નાખી પવિત્ર કરવું -મારવી = ગપ હાકવી
 (૨) હકાસ મારવી -લેવી = છાટા ન ખાવી
 સ્પર્શ દોષથી મુક્ત થવું -નાં ભગિયાં =
 મેથીની ભાજ સાથે કેળાના લેગવાળા ભગિયા
 (મુ)] ંછી સ્ત્રીં છાટવુ તે, છાટવાની ક્રિયા
 ંછું નં (કકું -કેમર વગેરેથી) છાટવુ તે
 (૨) [કપડામા, -પર] છાટાની ભાત
 છાંટવું (૦) સં કિં [‘છાટ’ ઉપરથી]
 વિખેરાઈને પડે એમ નાખવું (૨) [લા] ગપ -
 બડાઈ હાકવી (૩) લાચ આપવી ઉદાં જનને
 છાટવો (૪) [હિ છાટના] ઉપર ઉપરથી કાપવું
 છાંટા (૦) પું ંછવં [ભુઓ છાટો] થોડો
 છાટા જેવો વરસાદ, છાટી [-થવા, પડવા]
 છાટિયું (૦) નં [‘છાટો’ ઉપરથી] માત્ર છાટા
 નાખ્યે ચાલે એવું, દૂરના સગાના મરણતુ સૂતક
 (૨) સ્ત્રીઓનુ કાટનું એક ઘરેણું
 છાંટી (૦) સ્ત્રીં [કે છટ, -ટા] નાનો છાટો-ટીપુ
 (૨) વરસાદની ઝીણી કંદર [-થવી, પડવી]
 છાકું (૦) વિં [‘છાટ’ ઉપરથી] ગપ્પી; છાકું
 છાંટો (૦) પું [કે છટ] છુંદ, ટીપુ (૨) [લા]
 ડાચ, કલક (૩) સ્પર્શસ્પર્શ કે ખાવાપીવાનો
 સ બંધ (૪) થોડુંક, ચપટીક (જેમ કે, એનામા
 છાંટો અકલ નથી) [છાંટા ઊડવા = સ્પર્ગ-

દોષ લાગે તે ભતના પાણીના છાટા ઊડવા (૨)
 નહારી સોખતની અસર થવી -આપવો લેવો
 = અનપાણી આપવા લેવાનો વ્યવહાર હોવો
 -નાખવો = થોડું આપવું -પીરસવું (૨) થોડું
 ધી -અન પવિત્ર કરવા -પીરસવું (૩) સ્પર્ગ
 દોષનુ નિવારણ કરવા, નાહવાને બદલે (સોને
 અડકાડીને) થોડું પાણી છાટવું -પીરસવો,
 મૂકવો = અન પવિત્ર થાય તે માટે થોડું ધી
 પીરસવું -ખંધ થવો, કંદરો = અન પાણી
 આપવા -લેવાનો વ્યવહાર બંધ થવો, -કંદરો
 -લેવો = ચોપડ -વી લેવું (૨) -ના પાણીના
 છાટાનો સ્પર્શ દોષ ન હોવો (ઉદાં બ્રાહ્મણનો
 છાટો લેવામા વાણિયાને કંઈ વાવો છે?) રોટી-
 વહેવા હોવો] -ટાભાર વિં છાટા જેટલું -
 થોડું. ંપાણી નં [લા] ઢાક [-લેવાં]
 છાંડણુ (૦) નં છાંડવું તે (૨) છાંડવું અન
 છાંડવું (૦) સંકિં [પ્રા છટ્ટુ, છટ] તજવું (૨)
 કારગતી આપવી (૩) ભાણામા પડી રહેવા દેવું
 છાંડો (-ડેલી) (૦) વિં સ્ત્રીં [‘છાંડવું’ ઉપરથી]
 ઘણીએ તળેલી -કારગતી આપેલી
 છાંદસ વિં [સ] વેદ ભણેલું
 છાંદણું (૦) સંકિં [સ છટ્ટુ = છાંદવું, લેપવું]
 છાદથી થેપવું -નહું લાપવું (૨) [ભુઓ
 છાંડવું] (૪) ભાણામા છાંડવું
 છાંદો (૦) પું છાણમાટીનો લોહો, નહું લીપણ.
 [-દેવો, -મારવો = છાંદવું, થેપવું] (૨)
 જમવાની વાનીઓનો ભેગો ચૂટા. [છાંદો
 ઘાલવો = બધા પ્રકારનુ ભોજન અડવાણીને
 ગવાનિક કરવું અને પછી જાને જમવું
 -મૂકવો = છાંદવું (ભાણામા)]
 છાંય, ંડી (૦) સ્ત્રીં, ંડો, -ચો પું ભુઓ છાયા
 છિ. અં [સ, ૨૧૦] ચિહ્ન કે તુરંકાર બતાવતો
 ઉદ્દ્યાર
 છિછકલું, છિછલું વિં [ભુઓ આછકલું
 તથા છીછર] આછકલું, ઉછાછળુ (૨)
 છાંડવાદ (૩) મગ્તીઓ
 છિટ, ંછિટ અં [૨૧૦] ભુઓ છટ
 છિટકેરવું સંકિં [ભુઓ છટકેરવું] ઝાગીથી
 પાણી છાટવું

छिछावुं अ०कि०, -वपुं स० कि० 'छीछावुं'तु
कर्मणि ने प्रेरक

छिछावुं स०कि० + लुओ छेवु

छिद्र न० [सं] कालुं, भाकु, नाकु (अ)ला द्वाप,
भाभी. [-काठवां, जेवां, शोधवां = द्वाप
शोधवा] -द्रान्वेषणु न० [सं.] भीलना द्वाप
गोधवा ते. -द्रान्वेषी वि० [सं.] भीलना द्वाप
शोधनार -द्राणु वि० छिद्रवाणु -द्रित वि०
[सं.] छिद्रवाणु, छिद्र पाडेवु

छिनवावपुं स०कि० 'छिनवपुं'तु प्रेरक

छिनावडा(-र)वपुं स०कि० 'छिनावपुं'तु प्रेरक

छिनावपुं स०कि० लुओ छिनवपु (२) 'छिनवु'तु
प्रेरक

छिनावावुं अ०कि० 'छिनावपुं'तु कर्मणि

छिनावु अ०कि० 'छिनवु'तु कर्मणि

छिनाव वि० [सर० म, हिं छिनाल, दे छिण्णाल
= लर, छिण्णा = कुलटा, दे छिन्नाल = हलकी
लतनु परथी] छिनावपु (२) (ग, ?) स्त्री० [दे
छिण्णाली] अलिगारिणी, कुलटा व्यसडा
पु० ७०० व० छिनावना (जेवा) आणा, अप-
लक्षण ०वाडो पुं० वेस्थावाडो, भाजर.
०तुं वि० अलिगारी -णी स्त्री०, -णुं न०
लरकर्म, अलिगार

छिन्न वि० [सं] छेदेवु, लुङ पाडेवु ०लिन्न
वि० लागीतूरी गयेवु (२) अस्त-अस्त ०मल्ल
पु० कपावाथी पडेवो लभम

छिपकणी स्त्री० [सर० हिं छिपकली (चिपकना
उपरथी ?)] ऐक लतनो साप

छिपावपुं स०कि०, छिपावुं अ०कि० 'छिपवुं'तु
कर्मणि ने प्रेरक

छिपोली स्त्री० लुओ छीप

छियाडी स्त्री० [दे लेह = धूण, रज] पवनथी
छिडीने पडेकी धूण -डो पु० पवनथी छिडीने
पडेवो क्यरो

छिरकावपुं स०कि० 'छिरकवुं'तु प्रेरक

छिलावुं अ० कि०, -वपुं स० कि० 'छिलवुं'तु
कर्मणि ने प्रेरक

छिलेडुं न० [लुओ छिलटु] छोटु, छोटर
छिल्लर न० [दे.] तूरी गयेवु तणाव (२) भाभोचियुं

छिल्लो पु० [फा. चिल्ल] पीरतु स्मारक
छी स्त्री०, न० [लुओ छि, सर० हिं छिया =
भण] गदी वरतु (२) [भाणलापा] भण,
भणत्यागं [-ग धावी = भाणक जेवा अण-
समल्ल यव (२) मेवु टोभावु]

छी, ०छी अ० [रव०] लुओ छि (२) गदडीम्यक
उद्देशा [(१० कान)

छीये अ०कि० 'होवु'तु प्रथम पुरुष ७० व०
छीयी स्त्री० (य.) भीयडी (भाणलापा)

छीछरवुं अ० कि० छीछर यव

छीछरं वि० [सर० दे छिल्ली = नानो लल-
प्रवाह, हिं छिल्ला-छिल्लोरा] थोडी छिडावाणु

छीट अ० [रव०] छिट (२) स्त्री० सूग, अणगमे,
छीट [छीटु

छीटु न० [सं छिद्र, प्रा छिडु ?] द्वाप, जडातु,

छीछुं स०कि० [लुओ छल्लुं] गाणवु (२) [सं
छिद्र, छिन्न, प्रा छिण्ण ?] छीछी उपर धसवु,
छूटो पाडवो (३) मोणवु, समारवु (शाक)

छीछी स्त्री० ['छीछु' उपरथी] छीछवानु साधन
(२) लाकडा दाडवामा वपराती छोढानी दावर
(३) मातु कापवानु छोढानु वीवणु [-भूकवी
= कापी नाभवु (२) परभाड करवु -मारपी =
कापी नाभवु (२) दास भाग्वी]

छीत स्त्री० [लुओ छीट] सूग (मु.)

छीतरी स्त्री० जे वर वरयेतु नवेणियु, छीडी
छीतवुं अ०कि० छीछरा पाणीमा वडावतु लमीन
साथे चोटवु

छीदरी स्त्री० [सं छिद्र उपरथी] छीपकी छीपकी-
वाणो ऐक लतनो सावडो (२) गणानु वेरावु -
दरेडो यवो ते [-करवी = दरेडो करवो, आम
तेम वेरावु नाभवुं]

छीदरं वि० [सर० हिं छिद्रा] लुओ छीछरं

छीनडी स्त्री० [सर० दे छिण्णा] छिनाण

छीनवपुं स० कि० [सं छिद्र, हिं छीनना]
भूटवी लेवु (२) छेतरी लेवु

छीनवावु अ० कि० 'छीनवपुं'तु कर्मणि

छीनवुं स०कि० [सं छिद्र उपरथी] + कापवु, छेवुं

छीप स्त्री० [सं शुक्ति, प्रा सिप्पि, हिं छीप]
ऐक लतनी भाडकीनु छोटवु -धर, सीप

છીપણી સ્ત્રીં[છીપણું ઉપરથી]પાણી છીપણું -
છાટણું તે -છું નં પાણી છીપણાનું લોડી
જેવું પાન

છીપર સ્ત્રીં પથ્થરની છાટ, શિલા [છાટ-પથરો
છીપરું વિં ગદું, ગોણુ(૨)નં (કા) વોળીની
છીપણું અં કિં [પ્રા ધિપ્=વૃક્ષ યતુ, સ
ત્રપ્ ?] શમણ, શાન યતુ (નગસનુ) (૨) [હિં
છિપના]સંતાણ, લપાણ(૩)સંકિં [સ કિપ્]
નીપણ; છાટણ (૪) લાગણુ (વહાણને)

છીપો પું [દે છિપ્ય]કપડા છાપનારો, છાપગર
-પાનામું નં ગમે તેવો આવડત વિનાનો
હિસાબ

છીણું નં [દે છવ્વ] તપેલીનું ઢાંકણું, તાસક
છીરકણું સંકિં[હિ છિટકના]છાટણ, છટકાવ-
થી નવગણુ છીરકણું અંકિં [કમણિ]
છીસકું નં [દે છલી] છિલેટ, છોડ, છોતરું
છીસણું સં કિં [સરં હિં. છીલના] છોડા
કાઢવા, છોલણુ

છીં અં [રવં] છીકવાનો અવાજ
છીંક સ્ત્રીં[દે છિક્કા] છીકરીને ભેરથી ધાસ
બહાર દેકાવો તે [-આવળી=છીકવાનુ યતુ
(૨)]લ [અપથુકન યતુ, -આળી=છીકવ
(૨) છીંકવાથી અપથુકન કરવા છીંકો આવે
તેણું=તદ્દન સ્વગ્ (સ્વચ્છતા બતાવવા)]
છીંકી સ્ત્રીં મૂઘવા માટે ધૂરીને તૈયાર કરેલી
તમાકુ ઠંણું અંકિં છીક બાળી [છીંકતાં
છીંકું મડણું=સહેજ સાજા મા વાકું પડણું - માકું
લાગણુ છીકતાં દડણું=નળવા કાગણસ
દડ કરી પાડવો, આપણુક - જુલમી અમલ
ચલાવવો]

છીંકારણું નં [છીંક' ઉપરથી] કાચડા જેવું
એક ઝેરી પ્રાણી, જેની છીકનો વાયુ ઝેરી
માનવામા આવે છે(૨)[છીંકાતણુ નાનું હરણ
છીંકારણું નં [છીંક' પગથી ?]એક નાનું હરણ
(૨)વિં વારે વડીએ - વણી છીંકા ખાનાર
છીંકારું નં છીંકણું - રી સ્ત્રીં છીંકારાની
માત્રા (૨) હરણની ચીસ

છીંટ સ્ત્રીં [સરં હિં. છીંટ, મ છીંટ, સં વિત્ર
પગથી ?] એક નાનું રંગિત, ભાળીગર કપડું

છીંટલો પું કાટાનો ભારો ઉપાડવાની બે
પાખિયાવાળી લાકડી, છેટલો

છીંડી સ્ત્રીં [દે. છેંડી] સાકડી ગલી-નવેળિયુ
(૨) [દે છિંડિયા, છીંડી] નાનું છીડું -હું
નં [જુઓ છીંડી, સરં સ છિંટ, પ્રા. છિંટ]
વાડમા રાખેણુ બાકુ -માર્ગ (૨) [લા] દાપ(૩)
બહાણુ. [-પાડણું=વાડમા બાકુ કે માર્ગ
પાડવો(૨)દાપ કાઢવો(૩)છટકવાનો રસ્તો કાઢવો
છીંડિ ચઢણું=છીડામાથી આવણુ (૨)
છીડામાથી આવતા પકડાણુ (ઉદાં છીડે
ચઢ્યો તે ચોર)]

છુકછુક અં [રવં] એ જિનનો અવાજ ઝાડી
(બાળલાવામા) રેલગાડી (૨) તેની બાળ રમત
છુકકારણું સંકિં [રવં, સરં પ્રા છુકકાર, હિ
કુછકારના] કરવા કે પાછળ પડવા
ઉત્કરણુ (સ્તરાને) [-છીપણું નં
છુકછુક વિં [જુઓ છિંકણુ] આજકણુ, છીંકરું
છુટકારો પું [છૂટણું ઉપરથી] મુક્તિ, છૂટકા, અત
છુટાણું અં કિં [છૂટણું ઉપરથી] છૂટવાની ક્રિયા
યવી, 'છૂટણું' લાવે

છુટી સ્ત્રીં [છૂટણું ઉપરથી] છૂટી, રત્ન(૨)નવર શા.
[-પડળી=રત્ન મળવી]

છુટું વિં જુઓ છૂટ
છુપછુપામણુ સ્ત્રીં [છુપાણું ઉપરથી] સતાકુંડી
જેવી એક રમત [જુસ ગખણુ
છુપાડ(-વ)ણું મંકિં [છૂપણું ઉપરથી]સંતાડણુ,
છુપાણું અંકિં [જુઓ છૂપણું] સતાણુ, છૂપણુ
છુમ, છુમ અં [રવં] ઝકાર, ઝકા પું છુમ
એવો રવ (જેમ કે વધારનો)

છુરી(-રિકા) સ્ત્રીં [સં] છૂરી, છગી
છુવડાવણું, છુવડણું સંકિં [છૂટણું પ્રેક્ષ
છુવારી અજમેદ પું [સરં હિં છુવા(-હારી)
અજવાયન] એક વનસ્પતિ

છુવાણું અંકિં [છૂટણું સર્મણિ] [(વંકાં)
છું અંકિં [છોટણું પ્રથમ પુરુષ એકવચન
છૂ નં સરથી જણુ-જાત ગેણુ તે [-સરી જણું,
થઈ જણું=નાસી જણુ, સગી જણુ] (૨)
અં (રવં) દૂનગને કાઈની પાછળ પડવા
ઉશ્કેરવાનો - છુછકારવાનો ઉદ્ગાર

છૂછ સ્ત્રીં એક છોડ

છૂટ(૮) સ્ત્રીં ['છૂટ' પરથી] મોકળાશ (૨) રત્ન,
પરવાનગી(૩) છોડી દીધેલી-જતી કરેલી ગ્કમ
(૪) ઊડવા માટે પત ગને દૂંથી, ઊડે એમ
ભીંચી ક્કી, છોડવી તે (૫) છૂટાપણ, સ્વતત્ત્વા
(૬) ત ગી કે સખતાઈ, સ કાય યા મનાઈનો
અભાવ (શંખંસા આ લાવ આવે છે)
[-અપાવવી = પતંગની છૂટ આપવી
-આપવી = રત્ન કે સ્વતત્ત્વા યા મોકળાશ
આપવી (૨) પત ગની છૂટ આપવી -કરવી =
બંધી કે મના હોય તે દૂર ક્કવી, રત્ન આપવી
-ધવી = રત્ન મળવી (૨) બંધી કે મના દૂં થવી
(૩) તંગી ન રહેવી -મૂકવી = મોકળાશ રાખવી
(૨) નાણાની છૂટ આપવી -અમુક રકમ જતી
કરવી (૩) જુઓ છૂટ આપવી -સુકાવવી =
પત ગની છૂટ આપાવવી -લેવી = બંધી કે
મનાને ન ગાહવું, મોકળાશથી વર્તવું (-ની
સાથે છૂટ લેવી = નીજેડે વધારે પડતું કે અઘટિત
વર્તન કરવું) (૨) પત ગની છૂટ લેવી ('છૂટ
આપવી' થી ઊલટું. ઉડાડનાર છૂટ લે.)]

છૂટક વિં છૂટ છૂટ (૨) અં જ્યાબ ધ નહિ
તેમ ંખારી સ્ત્રીં નાસી છૂટવાની ખારી-
રત્નો ંખારો પું છૂટકારો, મુક્તિ -કો પું
છૂટકારો, મુક્તિ [-કરવો = છોડી મૂકવું, જવા
દેવું (૨) નિકાલ કરવો. પાર ભાવે (૩) ગલં વતીને
ખાળકનો પ્રસવ કરાવવો -થવો = છૂટવું, મુક્ત
થવું (૨) પ્રસવપીડામાંથી છૂટવું, ખાળક જન્મવું
(૩) નિકાલ થવો] ંછાટ સ્ત્રીં છૂટ, મોકળાશ
છૂટવું અંકિં [સ હુદ્, પ્રા હુદ્] બંધનમાંથી
છૂટ થવું (૨) (એકાએક કે ભેરથી) બહાર
નીકળવું (જેમ કે, પરસેવો, હર્ગ વ, ખાણ વા
તોપ-બંદૂકનો લડાકો ધં) (૩) પાસેથી જવું
કે નીકળવું (જેમ કે, ચમડી વટે, દમડી ન છૂટે)
(૪) [જવાને માટે] છૂટકે રત્ન મળવી (જેમ કે,
ઘોરી, સલા, નિશાળ, કચેરી ધં છૂટવું) (૫)
વછૂટવું, ઊકલવું (જેમ કે ગાહ) (૬) કોઈ લાવ
કે લાગણી એકદમ પ્રગટવી (જેમ કે, ગુસ્સો,
દયા લાજ, કમકમાડી છૂટવી) (૭) ખીન કિં
જેડે સહાયમાં આવી, તે કિયા ક્કી નાખી ને

તેમાંથી છૂટ્યો, એવો લાવ ખતાવે છે (જેમ કે,
લખી છૂટ્યો હું તો કહી છૂટ્યો, તેને કિવે તે હવે
કરે.) [છૂટી પડવું = જવાબદારીમાંથી ન મુકર
જવું - ખસી જવું છૂટી જવું = કેડે કે બંધન-
માંથી મુક્ત થવું (૨) અદાલતમાં નિર્દોષ દેવું]
છૂટાછેડા પું અંવંવં કારગતી, લગ્નના બંધનમાંથી
છૂટકારો [-આપવા, કરવા, લેવા] (૨)
ખાળકનો પ્રસવ [-થવા]

છૂટી સ્ત્રીં જુઓ છૂટી

છૂટું વિં [પ્રા હુદ્ જુઓ છૂટવું] બંધન વિનાતું
(૨) [નોકરી કે કામ યા કોઈ રોજાણમાંથી] કારેગ,
નવન, અતરંગ થયેલું યા કરાયેલું (૩) અલગ,
જુદું, કોઈ સાથે ભેગું સંધાયેલું કે ગોઠવાયેલું
યા મુકાયેલું નહિ એવું (૪) લલર (૫) મોકળું,
વચમાં અંતર હોય તેવું (૬) નં પચ્ચાણ
(નાણાં) (૭) [લા] (ચ) ચુચુ [છૂટી ચાલે
(ચાલવું) = નિરકુશપણે (વર્તવું) છૂટું મારવું
= (કશાથી) હાથ વડે કે કીને માગવું -મૂકવું =
બંધનમુક્ત કરવું (૨) રખડવું મૂકવું ('મો છૂટું
મૂકવું' = મોટેથી રડવું, 'જાયળી છૂટી મૂકવી' =
ખૂબ વાપરવું, ઉડાવવું] છૂટે છેડે, છૂટે
દુપટે = નિભયપણે (૨) છડું - એડલું,
સરસામાન વિના છૂટે મોંઝે = મોંઝે રોચ્યા
વિના - જેમ ખોલાય કે અવાજ કરાય તેમ
છૂટે હાથ = ઉદાગતા અંચાળપણ (૨)
વાન વાતમાં મારવાની ટેવ] -ટાપણું નં
ંછવાયું વિં અલગ અલગ, વેરાયેલું, આછું
છૂતઅછૂત સ્ત્રીં [પ્રા હુત્ત(સ હુત્ત) = રપૃષ્ઠ દે
હુત્તિ = અશૌચ] અમુકને અડાય અમુકને
ન અડાય એવી અરપૃષ્ઠતાની માન્યતા
છૂપવું અંકિં [સ જુપ્ = ચૂપકીથી સરકવું ?
સ ગુપ્ ?] સતાવું, છુપાવું
છૂપાછૂપ અં છૂપી રીતે
છૂપું વિં ગુપ્ત, છાપું [-રાખવું, -રહેવું]
દ્વિમંતર નં [છૂ(રવં) + મત્ત(સ મત્ત)] ભદ્,
જતરમતરનો પ્રયોગ [-કરવું કરી દેવું =
(હાથચાલાકી કે ભદ્થી) વરતુને છૂ કરી
દેવી - ઉડાકી દેવી -થઈ જવું, થવું = (તે
રીતે) વગ્ન ઊડી જવી - અદૃશ્ય થવી]

હૂરી(-રિકા) શ્રીં [સં] હરી, હુરી
 હૂંડું સંકિં [સરં હિ હૂના, પ્રા. હુઝ(-વ),
 સ. હુપ્] અહુ, છેવું
 હૂંછાં નંબંવં [બુઓ હૂહુ] ઇછા, વણતા કે
 બીજે કાણે ગૂંદી ગયેલા તારના છેડા
 [-નીકળવાં=છણ થઈ યથા નીકળવા]
 હૂંહું નં [સગં રહુ, અથવા સં તુછ, પ્રા.
 હુછ] હાથ, મો (નિરસરમા)
 હૂદણી સ્ત્રીં [હૂંહુ' પરથી] ડૂંધુ તે-હુ નં
 [સ કોદનક?] શરીર પર ડૂંદીને પાડેલુ
 ટપડું-ગાહ કે આકૃતિ (-હૂદાવણ)
 હૂદું સંકિં [સં હુદ્, પ્રા હુદ ઉપરથી]
 મોય કે તેવો અભિલાખા હાથિયાર વડે ટોચલુ
 (૨) બારીક કચરુ, હૂદા જેવુ બનાવલુ
 હૂદાણું અંકિં, -વણ મંકિં 'હૂંહુ'નું
 અનુક્રમે કમંભિ તે પ્રેરક
 હૂંદો પું [હૂંહુ' ઉપરથી] હૂંદી-હૂંદીને બનાવેલો
 લેવો (૨) છીલેલી કેમીનું અથાણું
 હૂશ સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
 છે [સ અસ્ના રૂપ ઉપરથી] 'છેણ'નું ત્રીં પું,
 વં કાંનુ રૂપ
 છેડ અં [ડ હેઝ(-ગ)=અત, પ્રાત, પર્યંત]
 તદન, સાવ (૨) પું (પ) અંત, હઠ
 છેડણી શ્રીં [છેડકુ' પરથી] છેડકુ તે (૨) લખેલુ
 છેડી નાખવાનુ ઓભર. -હુ નં છેડવાનુ
 સાધન -પું સંકિં [સગં મ હેઝ, મ
 હિદ્, પ્રા હેઝ પંથી?] ચેકકુ, લખેલુ ૨ છે
 એમ જણાવવાને ઉપર લીટો ખેંચવો (૨) લખેલુ
 કાઠી નાખવું-ભૂસી નાખવું
 છેકાછેક(-કી) શ્રીં ન્યાયા છેકા-લીટા કરવા
 ને, ચેરાચેર
 છેકાછેડ અં [બુઓ છેક] છેક, નફન
 છેકાનુપ્રાસ પું [સ] અનુપ્રાસનો એક પ્રકાર
 છેકાપહુનુતિ સ્ત્રીં [સ] અપહુનુતિ અલકાનો
 એક પ્રકાર (કાશા)
 છેડો પું [છેડકુ' ઉપરથી, સગં મ. હેઝ] છેકવા
 માટે દારેલો લીટો [-મૂકવો, -મારવો=
 છેકકુ, લખેલુ રહ કરુ.]
 છેડાનું અંકિં બુઓ છેડાવ

છેડી શ્રીં નાની પોતડી
 છેડું વિં [પ્રા હેઝ=ક્ષેત્ર ઉપરથી? સરં હિ
 હેટા] વેગણ, ફર (૨) નં બે જગા વચ્ચેનું
 અતર(૩) અસંકયતા (પ્રાય બં વંમા ઉદાં
 પૃથ્વીમા આના જેવી અન્ય નેવી, તેના નો
 છેડા જ) [-પડવું=અતર વધવુ (૨) મન
 ગુણ થવા -ભાગવુ =અતર ઓહુ કરુ
 -એમણુ =અડકાવ આવવો]
 છેટે અંકિં, આથે [-એસડું=(શ્રીએ) અલહાણુ]
 છેડ શ્રીં [છેડકુ' ઉપરથી] વાઘ પં લેવાનો
 ગગનો આલાપ, નેડકામ (૨) [ચ] [છેડો'
 ઉપરથી] હળમા વચ્ચે હોતો લાખો દાડો
 છેડ, બહી સ્ત્રીં [છેડકુ' ઉપરથી] ખીજવણુ તે-
 પળવણી (૨) ખીજ
 છેડતી સ્ત્રીં [છેડકુ' ઉપરથી] છિદ્ર, દોષ (૨)
 અડપણુ, અટકચાણુ [-શોધવી=છિદ્ર
 શોધવું, પળવવાનો લાગ જેવો]
 છેડલો પું છેડો (લાલિત્યવાચક)
 છેડવું સંકિં [હિ હેઝના, મ હેઝ] અટક-
 ચાણુ કરવુ, ખીજવણુ (૨) [સરં હિ છિદના]
 ટોરવું, જરા હળવો સ્પર્શ કરવો (જેમ કે
 વીણાના તાર છેડવા, વાત છેડવી)
 છેડાછેડ(-ડી) સ્ત્રીં વારવાર છેડવુ તે, મતામણી
 છેડાછેડી શ્રીં [છેડો' ઉપરથી] વરના નામા સાથે
 વહુની ઘાટડીની ગાઠ આથે છે તે
 છેડાખાંધણુ, -હુ' બુઓ 'છેડો'મા
 છેડાણું અંકિં [બુઓ 'છેડકુ] ખીજવાણુ
 છેડો (કે) પું [કે હેઝો, કે સ જેવ] અતનો
 ભાગ અત (૨) હઠ, સીમા (૩) પાલવ(૪) [લા]
 આશરો, મઠ (૫) છેડો વાળવો-મરણ પાછળ
 છેડો વાળીને ગેલુ તે [છિદા ગાંઠવા, બાંધવા=
 વગવધૂના વસ્ત્રોના છેડા એકબીજા સાથે બાંધવા,
 પરલણું (૨) સંબધ બાંધવો છેડા છોડીનાખવા
 =હિંમત હારી નવી (૨) સંબધ તોડી નાખવો
 છેડે ગાંઠ વાળવી = [લા] યાદ ગામલુ,
 નિશ્ચય કરવો છેડે બાંધવું = શિખામણીની
 વાત યાદ ગામવી (૨) સંધરો કરવો, પોતાના
 કબજામાં લેવુ (૩) બોલ પાછો ખેંચી લેવો
 (૪) વ્યસન વળગવુ છેડે બાંધી જવું = સાથે

પરલોકમા લઈ જવું. છેડો આવવો = પૂરું થવું -કાઢવો = લાજ કાઢવી ધૂધટ તાણવો -છોડવો = નિકાલ કરીને દૂર મૂકવું -છોડવો = દાગગતી આપવી -ઝાલવો = શરણ લેવું (૨) સાથે ભેડવું -ખવાવું (૩) મુદ્દામાલ સાથે પકડવું (૪) પાછળ પડવું, આગ્રહ કરી વળગવું -તાણવો = ધૂધટ તાણવો, લાજ કાઢવી (૨) સ્ત્રીની છેડતી કરવી -પાથરવો = કાલાવાલા કંવા, વિનંતિ કરવી -દાડવો -દાડી આપવો = છેડો છોડવો, તલાક આપવી -માથે નાખવો = લાજ છોડવી, નિર્લજજ થવું -મૂકવો = સદતર સખવ છોડી દેવો (૨) અત લાવવો, છોડી દેવું (૩) મોઢાકીને ગેનારે ચપ થવું -લાવવો = હેવટ આણવું -વાળવો = (મળણ બાદ) મોઢે માથે ઓઢીને લાખે ઘાટે મડવું (૨) અંત આણવો -સાધવો, -સાહવો = આશ્રય લેવો -શોધવો = આશ્રય શોધવો] -ઠાગાંઠણ- (-ણ) નં વરક-ચાના છેડા ગાઠવાનું વસ્ત્ર -ઠાછૂટકા પું ૫૦ ૫૦ ૫૦ છૂટાછેડા, તલાક [-કરવા] -ઠાખધન, -ઠાખાંધણ (-ણ) નં ભુઓ છેડાગાંઠણ

છેતરપિડી, છેતરખાણ સ્ત્રીં ['છેતરવું' પરથી] છેતરામણી, ઠગાઈ [ઠગવું, છળવું] છેતરવું સંકિં [સ છિન્નર = છુરચો ઉપરથી] છેતરામણ નં, -ણી સ્ત્રીં છેતરાવાપણ -ણું વિં છેતરી લે એવું છેતાળીસ (૭) વિં [સ વ્ત્વંત્વાંરિશત, પ્રા છાયાલીઝ, સરં ચત્તાલીસ = ૪૪] '૪૬', છેંતાળીસ

છેદ પું [સ.] કાપો, ચીરો (૨) છિદ્ર (૩) [ગ] છેદનારી-ભાગનારી સંખ્યા (અપૂર્ણા-કમા લીટી નીચે લખવામા આવે છે તે) (૪) નાશ [-ઉડાડવો = (ગ) અપૂર્ણાકના અંશ છેદને સરખા ગુણકથી ભાગી તેને સાદુ રૂપ આપવું (૨) દૂઝ કરવું (૩) કાપીને વેગણું કરવું -કાઢવો = ભાગીને ઓછું કરવું (૨) નાશ કરવો -મૂકવો = કાપીને દૂર કરવું, અત કે ઉકેલ લાવવો]

૦ક વિં છેદનાર-કાપનાર (૨) [ગ] ભાગનાર (૩) પું ભુઓ છેદ ૦ગમ પું છેદશુદ્ધિ: 'કલીઅરિંગ ઓફ ક્લેન' (ગ) ૦ન નં છેદવું -કાપવું તે ૦નખિંદુ નં તથા બે અથવા વધારે લીટીઓ એક બીજીને કાપી -મળતી હોય તે બિદુ (ગ) ૦નભેદન નં પૂરેપૂરો નાશ ૦નરેખા, ૦નલીટી સ્ત્રીં વર્તુલને છેદનારી લીટી, 'સીકન્ટ'. ૦શુદ્ધિ સ્ત્રીં, ૦દાપગમ પું [+ અપગમ] છેદ ઉડાડી દેવો તે, છેદગમ (ગ)

છેદવું સંકિં [સં છિદ્ર] કાપવું (૨) છિદ્ર -કાણ પાડવું (૩) નિકેદન કાઢવું (૪) [ગ] છેદ રૂપે થઈને ભાગવું

છેદશુદ્ધિ, છેદાપગમ ભુઓ 'છેદ'મા છેખા નં ૫૦ ૫૦ ૫૦ [સરં હિ. હેવ ?] છિદ્ર છેર (છે) સ્ત્રીં [સરં હિ છેહર = ઘા જખમ] ભુઓ છેરંટો; ખેર

છેરવું (છે) ? અંકિં [રવં ? સરં મ જેરજો, હિં છેરના] પાતણ અથવું [છેરી જવું. દેવું, પડવું = ડરી જવું, નાહિ મત થઈ જવું]

છેરંટો (છે) ? પું છેંગમણ, પાતળો ઝાડો (૨) [ભુઓ ખેરંટો] ધૂણ, કચરો [પાતળો ઝાડો]

છેરાટો (છે) ? પું, -મણ નં, સ્ત્રીં છેન્નુ તે, છેલ (છે) પું [સ છેક, છેમિલ પ્રા છઢલ:

મ છેલા, હિ. છેજ] વરણાગિયો માણસ. ૦કડી સ્ત્રીં પુરુષને કાને પહેરવાનું એક

ધરેણું ૦કાંટો પું સ્ત્રીં કાને પહેરવાનું એક ધરેણું ૦છખીલું વિં મોઢક ને રૂપાણું.

૦છટાકિયું વિં છેલખટાઉ ૦ડ (-ડો) પું છેલ ૦ડી (-ણ) સ્ત્રીં વરણાગિયણ સ્ત્રીં.

૦ખટાઉ પું વરણાગિયો-લહેરી જવાન છેલછેલ્લું વિં ['છેલ્લું'નો દ્વિર્લાવ] છેલ્લામાં

છેલ્લું સૌથી છેલ્લું, છેલવેલ્લું છેલક, -ડી, -ડો, -ણ ભુઓ 'છેલ'મા છેલપડી વિં '૧૬' (વેપારીઓનો સ કેત)

છેલખટાઉ પું ભુઓ 'છેલ'મા છેલવહેલું, છેલવેલ્લું વિં ભુઓ છેલછેલ્લું છેલાઈ (છે) સ્ત્રીં [ભુઓ છેલ] છેલી, છેલપણું.

-ણી પું છેલ, સહેલાણી

છેલારવું સંકિં ચોનું, લૂટું
 છેલી (છે) સ્ત્રીં ભુઓ છેલાર
 છેલો પું [દે જેલ] છોકરો, છેલો
 છેલુ (છે) વિં [દે છિલી(-હેલી)] = શિખા
 કે દે જેલ + લુ ઉપરથી ? જેવટુ [છેલ્લા
 પ્રણામ = જેવટના રામગમ છેલ્લા પ્રણામ
 કરવા = જેવટની વિદાય લેવી, સદા માટે છૂટા
 પડવું મરણ પામવું છેલ્લી ઘડી = મરણની
 તૈયારીનો સમય (૨) આખરનો સમય છેલ્લી
 ઘડી જની = મરણ તદ્દન નજીક હોવું છેલ્લી
 જનદ = જેવટનો જન્મ, મનુષ્યાવતાર છેલ્લી
 સલામ = ભુઓ છેલ્લા પ્રણામ. છેલ્લુ ઘર
 = રમણાન (૨) બાળમા જેવટનું ખાનુ (૩)
 નાતરિયા નાતમા કંગીને નાતર ન થાય એટલી
 મોટી ઉમરે કરેલો સસાર. છેલ્લે ક્યારે
 પાણી = ઘડપણના જેવટના દહાડા (૨)
 જેવટની હદ છેલ્લે પગથિયે = છેક છેલ્લી
 હદ છેલ્લે પાટલે બેસવું = જીવન કે સ્વભાવ
 ઉપર જવું (૨) અંતિમ હદે જવું છેલ્લે
 રવિવારે = કદી નહીં (વાયનામા) છેલ્લે
 મરવાળે = જેવટે છેલ્લો અક્ષર = જેવટની
 શિખામાણ (૨) રામનામ છેલ્લો પદોણો =
 મરણને કાઢે આવી પહોંચેલો માણસ - શ્વામ
 મૂકવો = મરણની આખરી ઘડી આવવી]
 જેવટ (છે) સ્ત્રીં, નં [દે જેલ + ટ ? સં જોષ ?
 સગં મ જેવટ, પ્રા જેલ્લ = પૂછડી] અત,
 છેડો -ટ(-ટે) અં અતે, છેડે
 છેવાડું (છે) વિં [ભુઓ જેવટ] છેલ્લુ, છેડા ઉપરનું
 છેવાણું (છે) અંકિં [દે જેલ, છેલ પરથી]
 છેલ્લુ - મોડા આવવું - પડવું (૨) મોડા પડવાથી
 શરૂઆત, છેલ્લા પડવું
 છેલ પું [સ જેલ, પ્રા જેલ ?] જો, વિશ્વાસઘાત
 [-દેવો.] (૨) ત્યાગ (૩) [દે જેલ] જેવટ, અત
 છેટલી (છે) સ્ત્રીં [સરં હિં છીટા = વાસની
 ચીપોનો ગૂંચેલો ટોપલો] છાણ વીણવા કરવાની
 રફો વૂંટીકરી ટોપલી (ચ) (૨) [લા] તેવી
 ગદી ટોપી (તિરસ્કારમા 'છેટલુ')
 છેંટલો (છે) પું ભુઓ છીંટલો
 છેટાવવું (છે) સંકિં છેટાય એમ કરવું, છેડવું

છેંટાવું (છે) અંકિં [ભુઓ છેટાવું] રિસાઈને
 અળગા ચાલવું, છેડાવું
 છેટાળીસ (છે) વિં [ભુઓ છેટાળીસ] '૪૬'
 છેયું નં [સરં હિં છેયા] છોકરું - યાંછોકરું
 નંબંબંબંછોકંગછેયા, બાળકો, સંતાન કે પરિવાર.
 બંછોકરું = સંતાન બાળક - ચો પું છોકરો
 છો (છો) સ્ત્રીં [સ સુવા, પ્રા જુહા] ચૂનાનો
 ફેલ [-કરવી, -દેવી = છેતુ પડ ચડાવવું
 -ફેરવવી, -વાળવી = વૂળવાણી કરી તાબડુ,
 પાણી ફેંવવું] બંધ વિં છેવાણું
 છો [છો] અંકિં [સ અસ્ ના રૂપ પરવી
 આસ્તામ્, સરં વં આછો] 'છોડ' નું બીજે પુરુષ
 અંબં, વર્તમાનનું રૂપ (૨) અં બલે
 છોઈ સ્ત્રીં [દે છોડમા] સાહા ઉપરની પાતળી
 ચીપ, છાલ (૨) પતરાળા કંવાની સળી
 (૩) ભુઓ છો
 છોકરમત વિં [ભુઓ છોકરું] બાળક લેવી
 અલ્પભુક્તિનું કે હડીલુ (૨) સ્ત્રીં બાળક લેવી હડ
 છોકરવાદ વિં [ભુઓ છોકરું] થોડી અક્ષલનું
 ઉછાછળું, અવિવેકી (૨) સ્ત્રીં તેવું વર્તન - દી
 સ્ત્રીં છોકરવાદપણું
 છોકરિયું વિં છોકરવાદ
 છોકરી સ્ત્રીં [દે છોક્કરી] સ્ત્રીનનિનું છોકરું
 (૨) કન્યા, દીકરી (૩) (વ્યંગમા) નામદં
 [-આવવી = કન્યા જનમવી]
 છોકરું નં [ભુઓ છોકરી] સંતાન, બાળક (૨)
 નાનો છોકરો કે છોકરી. [-આવવું = પ્રસૂતિ
 થવી, બાળક જનમવું - થવું = જણવાનું થવું]
 છોકરો પું [ભુઓ છોકરું, છોકરું] નરનતિનું
 છોકરું (૨) નાની વયનો - ૧૬ વર્ષ સુધીનો
 માણસ (૩) દીકરો [-આવવો = દીકરો
 જનમવો]
 છોગડ નં એક પક્ષી
 છોગલો પું 'છોડ' ઉપરથી લૂગડાનો કંકડો,
 અગૂછો
 છોડું નં [સ ગુચ્છક] કલગીની જેમ ખોસેલો
 ઊડનો કે જૂવતો દેડા - કાચિયાનો છેડો (૨)
 પાલડીમા ખોમેલો ફૂલનો તોરો [ઉઘાડે છોગે
 = નહેર રીતે, ખુલ્લ ખુલ્લા - મૂકવું = દેડાનો

છેડો છોગાતરીક રાખવો] -ગાળ(-ળુ) વિં
 છોગા રાખનારું, છેલ્લખીલું, કષ્ટ
 છોછ સ્ત્રીં [સ શૌચ, કે દે. કૃત્તિ?] ચોખ્ખાઈ
 કે આચારની ચટ - તીવ્ર લાગણી; છોત
 [-ચરવી, -રાખવી = છોછ હોવી]
 છોછત સ્ત્રીં ભુઓ છોછ (ર) ખણખોદ
 છોછુ વિં [સ તુચ્છ, પ્રા કુચ્છ] ઊણપવાળુ,
 ઓછુ (ર) અસહાય, એકલું
 છોટાધૂંધ નં એક પક્ષી
 છોડું વિં [દે છુટ્ટ, હિ. છોટા] નાતુ
 છોડું [છો] નં [દે છો(ંર)આ = છોડું + ડું]
 છોડિયુ (ર) ભીડીતુ ફેલું, રેસાદાર એવી લટ
 (૩) પેગડાનો ચામડાનો પટો
 છોડપું [સ છુદ્ર, પ્રા કુદ્ર, દે છોડય = છોડું?] રોપો, છોડવો
 છોડ (છો) નં [દે છવડી = ચામડી, સરં દે
 છઝઝ = કૃશ] સુકાઈને થયેલું છોડું (ર) સુકાઈ
 ગયેલો ગલ (૩) નાકમા ખાજતુ લીટ ઇંચુ
 સૂકું પડ (-ખાજવું, વળવું)
 છોડણહાર વિં (ર) પું [‘છોડવું’ ઉપરથી]
 છોડાવનાર - મુક્ત કરનાર
 છોડ(-હા)વણુ સંકિં [‘છોડવું’ ઉપરથી] -
 અધનમાથી છૂટું કરાવણુ
 છોડવળગ સ્ત્રીં છોડવું ને વળગવું તે
 છોડવું સંકિં [સ છોટ્ય પ્રા છોટ] છૂટે એમ
 કરવું (ભુઓ ‘છૂટવું’ના અર્થો) (ર) તજવું,
 ત્યાગ કરવો
 છોડવો પું છોડ, રોપો
 છોડિયું (છો) નં [ભુઓ છોડું] છાલ કે તેનો
 કકડો (ર) લાકડાનો પાતળો કકડો (ભૂકરી)
 [છોડિયા જેવું] = છેક સૂકું - પાતળું છોડિયાં
 ઉતારવાં, કાઢવાં, કાઢી નાખવાં,
 પાડવાં = ઝાટકવું, ઠપકો આપવો, કડક ટીકા
 કરવી (ર) મારવું]
 છોડી સ્ત્રીં [દે છોડિ = નાની] છોકરી
 છોડું (છો) નં [ભુઓ છોટું] ભુઓ છોડિયુ (ર)
 ભુઓ છોતરું [છોડાં ઉતારવાં, ઉખાડવાં,
 કાઢી નાખવાં, પાડવાં ભુઓ ‘છોડિયું’મા
 છોત સ્ત્રીં ભુઓ છોછ

છોતરું (છો) નં [દે છોઝ?] છોડું; કોતર, પડ
 છોતે(-તે)ર (છો) વિં [સ ષ્ટસપતિ, પ્રા છહત્તર,
 છાહત્તરિ, છાવત્તરિ] ‘૭૬’, છોતેર
 છોતો (છો) પું [સરં છોટું નં] વાસણ ધોવાનો
 કૂચડો (ર) ભુઓ છોચો
 છો ને (છો) અં ભલે ને
 છોભાણું અંકિં [સ છુમ્, પ્રા કુમ્ પરથી]
 છોભુ - ખસિયાણું પડવું - ટ પું છોભાણું તે
 છોભાણું, છોભુ વિં [ભુઓ છોભાણું]
 ખસિયાણું, ઝખવાણું, શરમિંદું
 છોચણું નં [‘છો’ ઉપરથી] ચૂનાવાળી ઇટ
 [છોચણું ફટવું = નકાસુ પિષ્ટપેષણ કર્યા કરવું
 છોચલો કૂવો = આહાઅવળા મળતર વિનાનું
 -માત્ર મભૂરી મળે તેવું કામ]
 છોચો પું [ભુઓ છોઈ] શેરડી વગેરેના સાઠા
 ઉપરથી ઉતારેલી છાલ
 છોર પું [સ છુર] ઇર, અસ્રો
 છોરવું સંકિં [પ્રા છુર = કાપવું ઉપરથી]
 છોરિયા વડે ખોદવું
 છોરિયું નં [ભુઓ છોરવું] લાખા હાથાને ફળવાળી
 કાઠાળી (વાવેતરમાથી ધાસ કાઠવાની)
 છોરી સ્ત્રીં [ભુઓ છોરો] છોકરી, છોડી - રૂ(-રૂ)
 નં છોકર - રો પું [દે. છોય(-હ)ર, હિ.
 છો(ંહ)રા] છોકરો
 છોલ [છો] પું, સ્ત્રીં [ભુઓ છાલ] વનરપતિ
 ઉપરની ત્વચા (સુ)
 છોલ પું, સ્ત્રીં [‘છોલવું’ ઉપરથી] (લાકડાના)
 છોલવાથી પડતા છોલા, (ફળ, શાક ઇંચે)
 છોલતા પડે તે ંણી સ્ત્રીં છોલવાનું ઓઝર
 (ર) છોલવાની રીત - આવડત
 છોલદારી સ્ત્રીં [સરં મ, હિ] નાનો ત ખૂ
 છોલવું સંકિં [પ્રા છોલ્] ઉપર ઉપરથી
 ઉમેડવું (ર) [ફળની] છાલ કાઢવી (૩) [લાકડું]
 ઘડવું (૪) [વ્ય ગમા] અણઆવડતથી કે ખરાબ
 સાધનથી હાનિ કરવી (૫) સખન ઠપકો
 આપવો, ઝાટકવું, છોડા ઉતારવા
 છોલાટણું સંકિં [‘છોલવું’ ઉપરથી] ખૂબ
 છોલ છોલ કરવું (ર) [લા] સખન ઠપકો આપવો
 છોલાણું (છો) નં [ભુઓ છો] છોળવ કામ

છોલાવું અંકિં 'છોલવું'નું કર્મણિ
છોલાં (છો) નં બં વં [ભુઓ 'છોડું' (છોડા)]
છાલા [પ્રેરક, છો કરાવવી
છોવડા (-રા)વવુ (છો) સંકિં 'છોવું'નું
છોલાવું (છો) અં કિં 'છોવું'નું કર્મણિ
છોવુ સંકિં [ભુઓ છૂવું] અડકવું, અડકીને
અપવિત્ર કરવું (ર) અંકિં અડકવથી
અપવિત્ર થવું (૩) (છો) સંકિં 'છો' ઉપરથી
(વર વગેરેને) છો કરવી [વિયોગ
છોહ પું [પ્રા છોહ = દે કરવું તે] ભુઓ છેહ (ર)

છોળ (છોળ,) શ્રીં ['ઊછળવું' પંથી ?] તંગ,
મોભુ (ર) છલકાવું તે, છાલક (૩) [લા] પુષ્કળ
પણુ [-મારવી = મોભુ ઊછળવું, છલકાવું.
-વાગવી = ઊછળવું, છલકાવું (કોઈ
વસ્તુની) છોળો વાગવી = તેની પુષ્કળ થત
હોવી, છલકાઈ જવું]
છોળવુ (છો) અંકિં [ભુઓ છોળ] (ખાળે)
(વચારેના) ધાવણની ઊલટી કરવી
છોતેર (૦) વિં [ભુઓ 'છોતેર' '૭૬'
છયા (-શી) રી વિં ભુઓ છાશી, '૮૬'

જ

જ પું [સં] તાલુમ્થાની ત્રીને વ્યજન (ર)
સમ મને ડેડે 'જ-મેલુ, ઉત્પલ યથેલુ' એવો
અર્થ ખતાવવુ પદ ઉદાં 'વશજ' ંકાર
પું જ એવો અક્ષર કે ઉચાર ંકારાંત
વિં છેડે જકારવાળુ ંજાને પું જકાર
જ અં [સરં પ્રા જિઝ, જેઝ, જ્જેઝ, જપ
જિ, ઉદાં તાસુ જિ = તેનો જ, શૌ જિઝ, મ
જ, સં જ્ઞ] વાક્યના પદ પાછળ આવના
તેને અગે મહરજ, અનન્યતા, નિશ્ચય,
ખાનગી વગેરે ખતાવે છે (અને તેની આગળના
ગળદનો જેણે અક્ષર ભારથી બોલાય ં)
ઉદાં આવીગ જ', 'ત્યા જ' (ર) (કાવ્યમા)
પાદપૂર્તિ માટે વપરાય છે
જઈક વિં [જ] વૃદ્ધ (ર) અશક્ત - શ્રી
શ્રીં વડપણ (ર) અશક્તિ
જડ (જ) શ્રીં [હિ જઠ, જઠા] જડ, હડ
(ર) રકઝડ, પચાત (જેમ કે, લેવું હોય
તો લે, નકામી જડ છોડ) [-પકડવી, -લેવી
= હડ કરવી (ઊલટું) -છોડવી = હડ કે
પચાત મૂટી દેવી]
જડડ શ્રીં [હિ] જકડવું તે, પકડ, સક તે
ંજા અં ખૂમ જકડીને, ચસડે નહિ
એમ ંખંવ અં જકડીને (આધવું)
જડડવુ સંકિં [હિ જકડતા] ખેચીને -
ચસડે નહિ એમ, સખત બાવવું - પકડવું
જકાત શ્રીં [જ] નાકાવેરો દાણ (ર) (ધરણામમા)
દાન, ખેરાત (આવકનો ૪૦ મો ભાગ ધર્માદા

કરવાની આજ્ઞા) [-નાંખવી = નાકાવેરો
દાખલ કરવો, જકાત લેવાનું કરવું - ભરવી
= જકાત આપવી, ચૂકવવી.] ંદાર પું
જકાત લેનારો અમલદાર, નાકાદાર ંનામું
નં દાણ - જકાત - મહેસુલના દગ્ગી યાદી
ંમાશ્રી શ્રીં જકાત ભરવામાથી મુખિ - તી
વિં જકાતવું, -ને લગતું (ર) જકાતને પાત્ર
(૩) પું જકાતદાર
જકિયુ વિં જકી, હકીલુ
જકુ (-યુ) પું [તિલુ ૭ ઉપરથી સરં મ.
જક્ક] મોઈકાની રમતનો એક દાવ
જક્કી વિં જક કરનાર, જકિયુ (ર) નં [હિ]
એક પક્ષી [યક્ષણી
જક્ષ પું ભુઓ યક્ષ ં (-ક્ષ)ણી શ્રીં ભુઓ
જખ (જ) શ્રીં [સ યક્ષ, પ્રા જક્ષ, મ જપ =
માજલુ, કે પ્રા જલ્ = રડવું એ પંથી ?]
(જખ મારવી' = પસ્તાવું, વાકા રહીને ઠેકાણે
આવવું, એવા અર્થમા શંખ્રંભા)
જખમ પું [ફા જલમ] ધા - માણું અં
કિં જખમી - ધાયલ થવું - મી વિં [ફા]
જખમ થયો હોય એવું, ધાયલ
જખવું સંકિં [સ જક્ષ] ખાઈ જવું
જખીરો પું [જ] જયો, સમૂહ
જખખડ વિં [સરં ધગડ] સહેલાઈથી
કાટેતૂટે નહિ એવું - મજબૂત (ર) જડડ
જગ નં [મ જગત્, પ્રા જગ] જગત (ર) શ્રીં
[ભુઓ જગા] જગા (પ) [-છતવું =

પૂરેપૂરું સફળ નીવડતું (ઉદાહરણ 'આમ થાય એટલે જગજીવ્યા') ૦કર્તા(-ર્તા) પું જગતને કરનાર - ઈશ્વર ૦ભહેર, ૦પ્રસિદ્ધ વિ ૦ જગમાખ્યે લાણીતુ ૦જીવન પું ૦ જગતના જીવનરૂપ - પરમેશ્વર ૦ત્રય નં સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પાતાળ એ ત્રણે જગ, જગત્રય ૦પતિ પું જગતનો પતિ - ઈશ્વર ૦ખનીશી(-સી) સ્ત્રી ૦ લોકવાયકા. ૦મોહન વિ ૦ (ર) પું જગતને મોહ પમાડનાર (પ્રભુ) ૦મોહના વિ ૦ સ્ત્રી ૦ (ર) સ્ત્રી ૦ જગમોહન (દુર્ગા) ૦રાય પું જગતનો રાજા - પ્રભુ જગત નં [સ] સૃષ્ટિ, વિશ્વ (ર) દુનિયા, પૃથ્વી (૩) [લા.] લોકો, લોકમત (જેમ કે, જગત ત્રિતાયુ નથી) [-જીવજીવ = જીવો જગજીવ જગતનો વા વાગો = જગતના સુખદુખનો અનુભવ થવો (ર) જગતના પ્રપચનો ચેપ લાગવો] - રચક્ષુ પું [સ] જગતની આખરૂપ સૂર્ય - રજાક્ષી પું [સ] સૂર્ય (ર) પરમાત્મા ૦(-જ) જનની સ્ત્રી ૦ જગ-ખા-દુર્ગા ૦(-જ) જેતા પું જગત જીવનાર, આલમગીર ૦ભમ પું જગતને નિયમમા રાખનાર-ઈશ્વર ૦પાણી નં ગાળેપાણી, રગપાણી. ૦(-ત) પ્રસિદ્ધ વિ ૦ જીવો જગજીવે ૦ભવાડો પું જગતમા ફેરેતી કે બદનામી થવી તે -તી સ્ત્રી [સ] જીવો જગત (ર) એક જદ -તીસુર પું ભદ્રેવ, બ્રાહ્મણ -ત્રય નં ત્રણે જગત -સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ -તપતિ પું જગતનો સ્વામી - પરમેશ્વર - પ્રસિદ્ધ પું જગતહેર -દ'ખા(-ખિકા) સ્ત્રી ૦ [+ જંવા] જગતની માતા-દુર્ગા, -દાત્રી પું જગતનો આત્મા - પરમેશ્વર -દાધાર પું જગતનો આધાર - પરમેશ્વર -દાભાસ પું જગતનો આભાસ માત્ર (સાચુ નહિ) -દીશ(-શ્વર) પું જગતનો ધણી-પરમેશ્વર -દુદાર પું જગતનો ઉદાર -દુદારક વિ ૦ જગદુદાર કરનાર, તારણહાર -દેકવીર પું [+ દેકવીર] જગતમા એક અત્તેડ વીં -દ્વેશુર પું આખા જગતનો ગુરુ (ર) શાકર મતના મુખ્ય

આચાર્યની ઉપાધિ (૩) [સ] મહાદેવ -દ્વેસ પું [+ ધર] જગતને ધાગણ કરનાર - પરમેશ્વર -દ્વાતુ સ્ત્રી ૦ [+ ધાતુ] જેમાથી જગત ઉત્પન્ન થયું છે એ ધાતુ, મૂળતત્ત્વ -દ્વાત્રી સ્ત્રી ૦ જગતની ધાત્રી - જગદા -દ'દનીય, -દ'દ વિ ૦ આખા જગતને વદન કરવા યોગ્ય -નાય પું [+ નાય] જગતનો નાય - પરમેશ્વર (ર) વિજીતો એક અવતાર (૩) જગન્નાથપુરીમા આવેલી એ નામની મૂર્તિ (૪) [સ] એક સ રકૃત કવિ [- (૦જી) નો પ્રસાદ = જગન્નાથ જીના મહિમા અપાતો પ્રસાદ (ર) વર્ણ-શ્રમનો ભેદ મૂકીને ખર્ચ શકાય તેવી પ્રસાદી - (૦જી) નો રથ = જગન્નાથજીના જગી રથની પેડે આજીવ્યાજીના સૌની પરવા કર્યા વિના આગળ વધતું - ગમડતું કામ કે તત્ત્વ] -નિયંતા પું જગતનો નિયંતા - પરમેશ્વર -નિવાસ પું જગતમા વ્યાપી રહેનાર કે જગતનો નિવાસ - આધારસ્થળ - દ'વર -નિંદ વિ ૦ બધા વડે નિદાતું કે નિદાવા યોગ્ય -ન્માન્ય વિ ૦ [+ માન્ય] સૌએ માન્ય કરવા યોગ્ય કે માન્ય કરેલું -ન્મિત્ર પું આખા જગતનો મિત્ર, વિશ્વમિત્ર જગણ પું [સ] 'જ' સજ્ઞાથી ઓળખાતો જે લગ્ન વચ્ચે એક ગુરુ એવા ત્રણ અક્ષરનો ગણ (છ દશાક્ષ) જગતી, જગદાધાર ઇં જીવો 'જગત'મા જગત્ર(-ત્ર)ય જીવો 'જગ', 'જગત'મા જગદ'ખા(-ખિકા) જીવો 'જગત'મા જગદાત્મા, -ધાર, -ભાસ જીવો 'જગત'માં જગદીશ(-શ્વર) જીવો 'જગત'મા જગદ્ધર, જગદ્દાતુ, -ત્રી જીવો 'જગત'મા જગદ્ધી સ્ત્રી ૦ [સ જગ, -નિષ ઉપનથી] (તિરસ્કાર-વાચક) એકરી -હું નં છોકરું -ધો પું છોકરો જગત પું જીવો યજ્ઞ (ર) [લા] અતિ મુશ્કેલ કે મોટું કામ ૦ભહાકો પું અતિ મુશ્કેલ કામ જગન્નાથ પું [સ] જીવો 'જગત'મા જગન્નાથપુરી સ્ત્રી ૦ [સ] એક પ્રખ્યાત તીર્થ-

અથ -રિયુ' વિં ચુરન સનાતની નહિ
એવુ બૌદ્ધ અસન્વાણું
જગન્નાથ-રાયણ પું [લા] (જગન્નાથ જેવું)
સહનશીલ હોલુ માણસ [કાપડ
જગન્નાથી સ્ત્રીં એક ભતતુ ઝીણુ મુતરાઉ
જગન્નિય તા, જગન્નિવાસ, જગન્નિય, જગ-
ન્માન્ય, જગન્નિમત્ર [સ] જુઓ, 'જગત'મા
જગખત્રીશી(-સી) જુઓ 'જગમા'
જગખી નં [સગં કે જંગા] ધાસ ઉગાડવા
રાખેલી જમીન, ખીડ
જગર નં એક પક્ષી (૨) [સ] અખતઃ
જગા(-ચયા) સ્ત્રીં [ફા જાયવાહ] સ્થળ,ઠેકાણુ
(૨)ખાલી જગા (૩)નોકરી (૪) સાધુ ખાવાનો
મઠ [-અપવી = ખેસવાનુ ન્યાન આપવું(૨)
નોકરી આપવી -કરવી = ખીનતે માટે
અવકાશ કન્વે (૨) નોકરી ઊભી કરવી
-પૂરવી = ખાલી પડેલી જગાએ ડોઈને રાખી
લેવું -લેવી = નોકરીમા ભેડાવું (૨) જમીન
ખરીદવી(૩)-નુ મ્યાન સભાળવું]ઠધારી વિં
જગા-મકવાણુ [તું'તુ પ્રેરક ને ભાવે
જગાહ(-વ)કું સંક્રિં, જગાકું અંકિં 'જગ-
જથુ પું જુઓ જડ
જગો સ્ત્રીં જુઓ જગા ઝગગ અંકેરકે,
ખધી જગાએ, સર્વત્ર [(૨) ભધ (૧)
જઘન સ્ત્રીં, નં [સ] શરીરનો ચાપાનો આગ
જઘન્ય વિં [સ] હલકું, કનિષ્ઠ(૨) અતિમ,
જેલું (૩) પું શૂદ્ર
જઘાત સ્ત્રીં, -તિયાં નંખંવં [સં વાન
ઉપરથી ?]માળકેતયા કે વાગતા શ્રાદ્ધની નિથિ,
ભાદરવા વદ નેરગા -તિયું વિં(૨)નં બાળ
પણમા અથવા કુંવાર મરી ગયેલુ માણસ
જ(૦૯)જ પું [૩] ન્યાયાધીશ
જજમાન પું જુઓ યજમાન ઋત્વિ સ્ત્રીં,
-નિયુ વિં, -નિયો પુંજુઓ 'યજમાન માં
-ની સ્ત્રીં જજમાનવૃત્તિ
જજિયાવેરો, જજિયો પું [જ જિજ્ઞહ =
હેડિયો, હિં, મ જલિયા] મુસલમાની સન્યમા
મોટી ઉમંગના (હેડિયાવાળા) પરધર્મીઓ
પાસેથી લેવાતો માથાવેગ

જટ, ૦૬ વિં [સ જટ = પરધી ?] હકીલુ, અનાદી
જટા સ્ત્રીં [સ] ખાવાઓ માયે ગમે છે તે
કે તેવું કેશનુ છુડ (૨) અવ્યવસ્થિત લાંબા
વાળ (૩) વડપીપરના લાંબા લટકતા મૂળિયા,
વડવાઈ ઓ (૪) વેદમત્ર ભણવાનો - પાઠ
કરવાનો ચાખાનો એક પ્રકાર (૫૬, કમ,
જટા અને ઘન) [-છોડવી = ખાવેલી જટાના
વાળ છૂટા કરવા -ખજોડવી = ગુપ્તે થકું,
ઉચ્છેદન જટુ (ખાવાનુ, કે ખાવાની પેટે) (૨)
તપ વગેરેને લગના મતોનો ત્યાગ કન્વે
-ખાધવી = (વડ વગેરેના દૂધથી) જટા
આમળીને વાળની ગાઠ મારવી (૨) પ્રતિજ્ઞા
લેવી -રાખવી, -વધારવી = વાળ જટા પેટે
વધાવવા] ૦બૂટ પું [ન જટા + સ જુલકે]
જટાનો ભારો ઠંધર, ઠંધારી વિં માથે જટા
હોય એવું (૨) પું ભેગી; તપસ્વી (૩) [સ]
ગિવ (૪) વડતુ ઝાડ ંખાડી પું ૫૬, કમ
અને જટા એટલે સુધીની વેદમત્રોના પાઠ
કન્વાની રીતો નાણનાં ંમાસી સ્ત્રીં [સ]
એક વનસ્પતિ-ઔષધિ ંજુ વિં જટાવાળું
જટાયુ પું [સ] (સ) ગમાથણમા આવતો
એક ગુધરાજ
જટાળું વિં જુઓ 'જટા'મા
જટિ(-દી) સ્ત્રીં [સ] જટા (૨) સમૂહ (૩)
જટામાસી -દિત વિં [સ.] ખાઝી - અદર
અદર ગૂચવાઈ ગયેલુ -દિયુ નં વાળની
છૂટી કે ગૂચવાયેલી લટ -દિલ વિં [સ.]
જટાવાળુ (૨) ગૂચાયેલુ અટપટું (૩) પું
તપસ્વી (૪) બ્રહ્મચારી -દિલતા સ્ત્રીં
અટપટાપણુ
જઠર નં [સ] પેટ, હોજરી ઠરમ પું જઠરમા
ક્રમનો પાચક રસ, 'ગેસ્ટ્રિક ન્યૂમ' -રાત્રિ
પું [+અત્રિ] ખાપેલુ પચાવનારો જઠરનો
અત્રિ - જઠરની ગતિ
જઠ વિં [સ] ઝવ વિનાનુ (૨) [લા] લાગણી.
બુદ્ધિ કે મૂર્તિ વિનાનુ ંતા સ્ત્રીં, ંતવ,
ંપાણુ નં ંતવાકર્ષણુ નં ગુરુત્વાકર્ષણુ.
ંદેહ પું રથૂગ શગર ંબુદ્ધિ વિં મંદ
બુદ્ધિનું. ંભરત વિં અણસમજુ, મૂર્ખ (૨)

પુ. (સ.) એ નામનો એક યોગી ૦૨૫ વિ. ૦
જડ જેવું, મૂખ, ઠોઠ ૦વાદ પુ. ૦ જગતનું
મૂળ જડ પદાર્થ છે, ચેતન નહિ, એવો
વાદ, 'મટિરિયેલિઝમ' ૦વાદી વિ. ૦ જડવાદનું,
ને લગતું (૨) જડવાદમા માનનાર (૩) પુ. ૦
એવો પુરુષ

જડ સ્ત્રી ૦ [સર ૦ હિ, મ, સ જટા, પ્રા જટ ઉપરથી]
જુઓ જડમૂળ (૨) ખીલી, મેખ (૩) સ્ત્રીઓના
નાકનું એક ધરેણું [-ઉખેડવી, -કાઢવી
= નિકદન કરવું, મૂળમાથી કાઢી નાખવું
-ઘાલવી = ઊડે સુધી મૂળિયું રોપાવું-ચોટવું
-ઘાલી એમણું = સ્થિર થવું, ચોટવું -નાખવી
= જડ ઘાલવી -પકડવી = મુખ્ય મુદ્દો પકડી
પાડવો -પહેરવી = (નાકમા) જડ (ધરેણું)
ખોસવી -ખાઝવી = બરાબર મૂળિયું લાગવું,
સ્થિર થવું] ૦ મૂળ, -ગિયું નં મુખ્ય મૂળિયું

જડજ પુ. ૦ [કં જજ] ન્યાયાધીશ, જજ
જડતર વિ. ૦ ['જડવું' ઉપરથી] જડાવકામનું, -ને
લગતું (૨) નં જડવું તે, જડવાની રીત,
જડાવકામ (૩) મળતર, પ્રાપ્તિ

જડતું વિ. ૦ ['જડવું' ઉપરથી] બરાબર જડી
શકાય એવું, બધેએસતું [મૂળાડિયું
જડથું નં ['જડ' પરથી] અનેક મૂળવાળું મોટું
જડથું નં દાતવાળો મોનો નીચેનો લાગ (૨)
તે લાગતું હાડકું, 'જો ખોન' [-તોડી નાખણું
= મો ઉપર માર મારવો -ફાટવું = મો
પહોળું થવું (૨) ખોલાવું -એસાડણું =
બનાવટી દાતનું ચોકકું એસાડવું -ભાગી
નાખણું = મોમા મારવું -વધણું = હદ ઉપરાંત
ખેલવું, વગર વિચાર્યો ખેલવું] -ખા (-ખા)
તોડ વિ. ૦ ઉચ્ચાર કરતા મુશ્કેલી પડે તેવું
(૨) જડથું તોડી નાખે એવું, સચોટ
-ખા (-ખા) ફાડ વિ. ૦ જુઓ જડખાતોડ (૧)
જડએસ (-સુ) લાક (-ખ) અં. ૦ [જડ + એ =
નહી + સુલાખ (સુરાખ ફા = કાણુ)]
સતજડ, મક્કમ

જડણું સં. કિં. ૦ [પ્રા જડિમ (સ જટિત) =
જડાયેલું. સર ૦ હિં જડના, મ જડળે]
સતજડ એસાડવું -જેડવું (જેમ કે, ખીલો,

નરમાદા ધં જડવા, એસણીમા નગ ગોઠવવું)
(૨) અંકિં. ૦ [સર ૦ હિં જુડના] હાથ
લાગવું, મળી જવું (૩) ખોવાયેલું ફરી મળવું
જડસુ વિ. ૦ [સ જટ] શરીરે મોટું પણ અક્લમા
ઓછું -સાઈ સ્ત્રી ૦ જડસાપણું

જડાઈ સ્ત્રી ૦ ['જડવું' ઉપરથી] જડવાની-
એસાડવાની રીત (૨) જડવાનું મહેનતાણું
-ઉ (-વ) વિ. ૦ જડેલું - એસાડેલું, જડતર
-મણું (-ણી) નં જુઓ જડાઈ -વ વિ. ૦
જડાઉ જડિત (૨) પુ. ૦, નં જેમા હીંગમણેક
વગેરે જડયા હોય તેવા દગીને

જરિત (-ત) વિ. ૦ [જુઓ જડવું] જડેલું, એસાડેલું
જડિમા પુ. ૦, સ્ત્રી ૦ [સ] જડતા
જડિયું નં ['જડ' ઉપરથી] મુખ્ય મૂળિયું જડ
જડિયો પુ. ૦ ['જડવું' ઉપરથી] હીંગમણેક
વગેરે જડવાનું કામ કરનાર, પચીગર (૨)
[કા] અડવો

જડી સ્ત્રી ૦ ['જડ' ઉપરથી] ઔષધિના ગુણવાળું
મૂળિયું ૦ જુદી સ્ત્રી ૦ જડઈ ગુણવાળી જડી
[-સૂઘાડવી = જડઈ અસર તળે આણવું,
ભોળવવું, ભમાવવું]

જડીભૂત વિ. ૦ [સ] જડ, જડરૂપ બનેલું
જણુ પુ. ૦, નં [પ્રા, મ જન] પુરુષ વ્યક્તિ, આદમી
જણુતર [જણવું' ઉપરથી] જણવું તે પ્રસવ
(૨) ખાળક (૩) ઓલાદ [મા, જનેતા
જણુતી સ્ત્રી ૦ ['જણવું' ઉપરથી] જન્મ આપનારી
જણુ (-ણા) વડું સંકિં. ૦ 'જણવું' તું પ્રેરક (૨)
ખતાવવું, દેખાડવું (૩) ['જણવું' ઉપરથી]
જણવાના કામમા મદદ કરવી, પ્રસવ કરાવવો
જણવું સંકિં. ૦ [સ જન્, પ્રા જળ] (બચાને)
જન્મ આપવો

જણુસ સ્ત્રી ૦ [મ જિન્સ] વસ્ત્ર, ચીજ (૨)
માલ, સોદો (૩) સિલક (૪) વચેણું (૫)
અરીણ (૬) નવની સજ્જા (સ કેતની ભાષામા)
૦ભાવ સ્ત્રી ૦, નં દરદગીનો, કીમતી
સરસામાન -સાઉ વિ. ૦ જણુસ ઉપર
આપવા લેવાનું અથવા આપેલું લીધેલું
-સી. સ્ત્રી ૦ રોકડ નાણું

જણાવવું સંકિં. ૦ જુઓ જણવું

જાણવું અં [કિં 'જાણવું', 'જાણવું' ક્રમેણિ

(૨) દેખાવું (૩) બહાર પડવું

જળી સ્ત્રીં [જુઓ જણ, પ્રા] સ્ત્રી-વ્યક્તિ
-ણું નં મનુષ્ય-વ્યક્તિ

જન અં [સ વત્ત] 'જન લાખવાનું કે' એમ
પત્રનો મનુષ્ય લખતા શબ્દાત્મા લખાય છે
જતન નં, -ના સ્ત્રીં [સ વન્ન, -ત્તન]
સલાણ સાચવણી

જતરડું નં, -ડો પું [જુઓ જતરડું]
માતાજીના નાર ખે ચવાનું એક સાધન (૨)

[લા] સંજ્ઞે, ચુગલ [જતરડામાં ઘાલવું
=સાવવું સકલમાં લેવું જતરડામાં
ઘાલીને ખે ચવું, તાણવું=જતરડા વડે
ના ખેચવા (૨) સકલમાં લઈ કામ
કગવવું જતરડામાંથી નીકળવું =મહાન
સંજ્ઞામણમાંથી છૂટા થવું, ચુગલમાંથી છૂટું]

જનિ પું[સં વત્તિ] જનિ (૨) જૈન સાદુ, ગોરદ
જતીમતી સ્ત્રીં [સરં મ, સ ચુનિમતિ?]
દેકની બુદ્ધી કે સામગ્રી - સહિયારી જે જવાબ-
દારી તે (કાયદામાં)

જતુ સ્ત્રીં [સ] લાખ. ઝમણિ પુંલાખ ઝરમ
પું જુઓ અળનો ઝણું વિં લાખના
ગગન; લાલ

જતતમ અં + [સ વત્તત્ર] ત્યા ત્યા
જતુ નં સ્ત્રીં [સ] ગણાની હાસડી કાઢે
જથરપ(-ત્ર)થર વિં ત્યા ત્યા, ક્યાનુ-ત્રા હોય
એવું આમ તેમ ખસી ગયેલું, અત્યવશિત

જથા અં [સ થયા] જેવી ગીતે
જથારથ વિં +, જથાર્થ વિં [સ થયાર્થ] થેચ
જથો(-થ્યો) પું [સરં હિં, સ જથા, સ થ્ય?]
ભૂથ સમૂહ, સમુદાય -થા(-થ્યો) બધ
અં છૂંક નહિ પણ એકસામટું

જદ(-ધ)પિ અં [સ થયપિ] નેકે
જદા અં [સ થદા] જે વખતે ઓટદા અં
ત્યારે ત્યારે, કોઈ પણ સમયે

જદુ પું [સ થદુ] (સ) થદુ ઓનાથ, ઓપતિ,
ઠરાય, ઠવીર પું (સ) ચાદવોના સ્વામી -
કૃપા ઠવંશ પું ચાદવવશ ઠવ શી વિં
થદુવશનું

જકાનકા અં [સ. વદાતકા] આમ તેમ, ગમે
તેમ, ખેકામ, ઠેકાણા વગર

જન પું[સ] માણસ (એવંબંમા સામાન્ય રીતે
સમાસમાં, ઉદાં પ્રજાજન, સ્વજન, પ્રિયજન)
(૨) જનતા, લોકોનો સમુદાય (જેમ કે, જનને
હાજરું નહિ, સાલણીએ જનતું, કરીએ મનતું)
(૩) સાત લોક મનાય છે તેમાંનો પમો, જનલોક.
ઠકથા સ્ત્રીં લોકોમાં ચાલતી આવેલી કે
ચાલતી વાત વ્યર્થા સ્ત્રીં લોકોમાં ચાલતી
ચર્ચા-વાત ઓપદ પું, નં દેશ ઓપદધર્મ
પું દેશાચાર, દેશની કદિ ઓપ્રિય વિં લો-
પ્રિય ઓપ્રવાહ પું લોકોનો પ્રવાહ-રોણ
(૨) [લા] લોકાચાર, કદિ ઓષુદ્ધિ સ્ત્રીં
સામાન્ય માણસની બુદ્ધિ ઓભાષા સ્ત્રીં
લોકભાષા (નવલરામ) ઓમ રક્ષ(-ળ) પું
જનસમુદાય ઓલોક પું ગૈરણિક સ્વપના
પ્રમાણેના સાત લોકોમાંનો પાચમો લોક
(જુઓ લોક) ઓવાદ પું અકવા(૨)લોકોમાં
અપકીર્તિ ઓવાર્તા સ્ત્રીં લોકવાર્તા, લોકકથા
ઓવિચાર પું લોકોનો-આમ વિચાર
ઓવિશેષભાવ પું માણસમાં કોઈ સંસ્કૃ-
તથી એવો ભાવ, ઊચનીચભાવ ઓશ્રુતિ સ્ત્રીં
અકવા ઓસમાજ પું જનતા, જનસમૂહ
ઓસમુદાય, ઓમમૂલ પું લોકોનો સમૂહ
ઓસામાન્યભાવ પું બધા મનુષ્યો સરખા
છે એવો ભાવ, 'ઇન્ડોલિટી ઓફ મેન'
ઓમુખવાદ પું જનતાના-બને તેટલા
મોટા ભાગના લોકોનું મુખ સાચવું, એ સામાજિક
દિશાવાળો વાદ, 'યુટિલિટેરિયનિઝમ'
ઓમુખવાદી વિં (૨) પું જનમુખવાદમાં
માનનાર ઓવભાવ પું માણસનો કે
જનતાનો સ્વભાવ ઓહિત નં લોકોનું હિત.
ઓહિતકારી વિં જનહિત કરનાર ઓહિત-
વાદ પું જુઓ જનમુખવાદ ઓહિતવાદી
વિં(૨)પું જનહિતવાદમાં માનનાર -નેધર
પું [+ઈશ્વર] સન્ન -નોપયોગી વિં
[-ઉપયોગી] લોકોપયોગી

જનક વિં [સ] કિંતવ કરનાર, પેદા કરનાર
(પ્રાય મમામને અતે) (૨) પું બાપ (૩)

જમજમા સ્ત્રીં [અ જમજનો દિર્ઘાવ, સરં સ]
 વ્વરોને જલદી જલદી ઉચ્ચારતા ઊપજતો
 અલકાર (સંગીત)
 જમજોહર નં [હિ જમજોહરા] એક પદ્ધતી
 જમજુ નં [જમજુ પરથી] જમજુ તે, મોજન
 (ર) નાતવરો વ્વાર પું, સ્ત્રીં નાતવરો
 (ર) એનો દિવસ
 જમજુ વિં [સરં સ વામી, પ્રા જમી, દે
 જેમળય] પૂર્વાભિમુખ યતા દક્ષિણ તરંગુ
 [-અંગ જમજો હાથ = મુખ્ય મદદગાર
 માણમ જમજો હાથ ઝાલવો પડડવો =
 મદદ કરવી] [ખાપ
 જમદશિ પું [સ] (સં) એક ઋષિ-પરશુરામના
 જમના સ્ત્રીં [સ યમુના] (સ) ગંગાને
 મગનારી એક નદી, કાલિદી નોત્રી સ્ત્રીં
 જમના નદીનું મૂળ
 જમરૂખ નં [સરં હિં, સ જમરૂઢ] જમરૂખ
 ઠડી, -ખી સ્ત્રીં જમરૂખનું ઠાંડ [(ર) અંસાથે
 જમજુ વિં [સ યમલ = ભેડુ] + ના સાથવાળું
 જમલો પું + જુઓ જુમલો
 જમજું સંકિં [સ જમ] વિજન કરેલું, ખાલુ (ર)
 [લા] લાલવુ, ખાટવુ (વ્યગમા) (ઉદાં શુ
 જમવા ત્યા ગયા'તા) [જમીને જખ
 મારવી = ખાઈને મુરઠેલીમા ઊતરવુ (ર)
 જમ્યા પછી એકવાડ કાઢવાનુ થવુ]
 જમશેદી નવરોજ પું [ફા] એક પારસી
 તહેવાર (રરમી માચે)
 જમા વિં [અ] એકહુ થયેલુ, એકહુ (ર) જમા
 ખાળુનુ. (૩) સ્ત્રીં આવક, ઊપજ, વસૂલ (૪)
 સંગવળો જુમલો [-આપવું = જમા ખાળુ
 લખવુ, (ર) લેણુ પાણુ આપવુ - કરવું =
 જમા પાસે નોવવુ - થવું = એકહુ થવુ (ર)
 જમા પામે નોવાવુ - માંડવું = જમા ખાળુ
 લખવુ (ર) વ્યાજે રકમો રવીકારવી - લેવુ =
 જમા ખાળુ લેવુ (ર) વસૂલ કરવુ] ઠંઘાર નં
 જમા અને ઉચાર. આવક - લવકનો હિસાબ
 [-કરવું = જમા અને ઉચાર ખાળુએ રકમો
 નાખવી, હવાલો નાખવો] ઝખર્ચ (-રચ)
 પું નં ઊપજ અને ખર્ચ [-નાખવું,

પાડવું = આવી - ગઈ - રકમોની વ્યવસ્થા કરી
 નાખવી (ર) આવકલવકતુ તારણ કાઢવુ]
 ઠત સ્ત્રીં (એક નાતના કે પથના લોકોનો)
 સમુદાય, સમૂહ (ર) ખાવાઓના સમૂહ ઠતી
 વિં જમાતનુ - ને લગતુ ઠદાર પું સિપાઈ
 યોની નાની ઢુકડીનો ઉપરી (ર) [લા] ઉપરી-
 પણુ કે પ્રભાવદાખવે એવુ માણસ (કટાક્ષમા)
 ઠદારી સ્ત્રીં જમાદારનુ કામ - ૫૬ ઠનોંધ
 સ્ત્રીં ખરીદનો માલ નોધવાનો ચોપડો ઠપાસું
 નં ઠખાણુ (-જૂ) સ્ત્રીં ચોપડામા (ડાણુ)
 પાસુ, ત્યા જમા રકમ લખાય છે ઠખ દી
 (-ધી) સ્ત્રીં જમીન માપી ભત વગેરે તપસી
 કરીને તેનુ સરકાર-ભગત આકારવુ તે, 'લેન્ડ
 ડેવ-યુ - સેટલમેન્ટ' ઠવસૂલ સ્ત્રીં, નં
 મહેસૂલની ઊપજ ઠવહી સ્ત્રીં જમાનોવ
 જમાઈ પું [સ જમાનુ, પ્રા જમાઈ (-ઝ), હિં.
 જમાઈ] દીકરીનો વર
 જમાડવુ સં કિં 'જમજુ'નુ પ્રેરક રૂપ
 જમાત [અ જમાજત], -તી જમાદાર, -રી
 [ફા] જુઓ 'જમા'મા
 જમાદિલ અવલ પું [અ જમાદિલ અવલ]
 અરખી - મુસલમાની પાયમો મહિનો
 જમાદિલ આખર પું [અ જમાદિલ આખરહ]
 અરખી - મુસલમાની છઠો મહિનો
 જમાન પું [અ જામિન] જમીન ઠખત નં
 જમીનખત
 જમાની સ્ત્રીં [જમાન ઉપરથી] જમીનગીરી
 જમાનો પું [ફા] યુગ, લાખો સમય (ર) દેશ-
 કાળની, આચારવિચારાદિની અમુક સ્થિતિ કે
 તેનો સમય - નાજુનું વિં જમાનાઓથી
 ચાલતુ આવેલુ; પ્રાચીન - નાજુ ખાધેલ વિં
 પહોચેલ, અનુલવી, પાકુ
 જમાનોંધ, જમાપાસુ, જમાખાણુ, જમા-
 ખ દી (-ધી) જુઓ 'જમા'મા
 જમાલ પું [અ] મૌદર્થ
 જમાલગોટો પું [હિ] જુઓ નેપાળો
 જમાવ પું [જુઓ જમા, 'જમજુ' પરથી]
 ભરાવો, લીક ઠત સ્ત્રીં જમાવતુ તે (ર)
 બધખેસતી મેળવણી - મિશ્રણ

જમાવણું સંહિત 'જમાવણું' પ્રેરક ૩૫
જમા-વસૂલ, જમા-વહી જુઓ 'જમા'માં
જમિયત સ્ત્રી [જ જમીન] સમૂહ, મંડળ
જમીન નં એક પક્ષી

જમીન સ્ત્રી [જા] ભોય (૨) ખેતર તરીકે
વપયય તેવી જમીન(૩)વા રજાવાધી આવતી
નવી ચામડી [-આવવી=૩૩ આવવી
-આસમાન એક હોણું=અતિશય મગફરી
હોવી (૨) અનિશય વરસાદ વરસેલો.
-આસમાનનું છેડું=ધણો મોટો તફાવત
-કરવી=કિનારે ઊતરવું, સફર પરથી પાછા
ફરવું (૨) જમીન વેચાતી લેવી (૩) ભોયને
લીંપી-યાપી સગળી કરવી. -ખણવી, -ખોત-
રવી = લગત-પશ્ચાત્તાપ કે અપમાનની અસ-
રથી નીચું જોવું -છોડવી = જ-મભૂમિ છોડી
પરદેશ જવું -ને આસમાન એક થવું =
પ્રલય થવો(૨)મોટો અનર્થ થવો -પર પગ
ન મૂકવો = ખૂબ ઊતાવળ ચાલવું(૨)ગર્વથી
ખહેતી જવું -મરવી = જમીનનો રસકસ
જવો (૨) ધામા કોહવાણ વધી સડો ઊડો
ઊતરવો (૩) નદીના વહેણથી જમીન કપાયા
કરવી -માપવી = ઠોકર ખાઈ ગયેલી પહાડું
(૨) નાસી જવું જમીનમાં ખેસણું = ઊંચા ન
વધવું, હીંગણા રહેવું(૨)ખૂબ શરમ આવવી(૩)
ઠાઈ જવું (૪)મરી જવું -સૂંધવી = રસકસ
તપાસવો] ૦૬૧૨ વિં જમીનની માલિકીવાળો
(૨) પું જમીનનો માલિક (૩) લાઠખધ
જમીનનો માલિક ૦૬૧૨ વિં જમીનદારનું,
-ને લગત(૨) સ્ત્રી જમીનદારણું ૦૬૧૨
પદ્ધતિ સ્ત્રી મહેસૂલ માટે સીવો ખેડૂત
સાથે વ્યવહાર રાખવાને ખરેલો જમીનદાર
પાસેથી જ મહેસૂલ લેવાની પદ્ધતિ ૦૬૧૨
વિં (લાંચીતોડી)જમીનસગમું કરેલું; પાયમાલ
જમે વિં (૨) સ્ત્રી [જ જમણ] જુઓ જમા
જમેયો પું [સર મ જમણ] કટાર જેવું એક
હથિયાર

જમેર (મો') પું બહાર, સામુદાયિક આત્મહત્યા
-રિયો પું જમેર કરનાર [કર
જમેર પું [જુઓ જમેર] મોટું કાખ, કાળો
જો-૩૦

જય પું, સ્ત્રી [સ] જીત, ક્ષેત્ર ૦૬૨
સ્ત્રી [સરં હિં.] એક છદ્, જેકરી ઓપ
પું, ઓપણા સ્ત્રી જય મળવાથી
કરેલો પોકાર (૨) જય થયો છે એવું જણા-
વતો ઢંઢેરો ૦૬૨ પું જય-જયકાર (૨)
અં જેલે (કાઈને સામા મળતા કે છૂટા
પડતા બોલાવો શબ્દ). ૦૬૨કાર પું જય
ખુશાલીનો પોકાર ૦૬૨વંતી સ્ત્રી એક
ગણિણી, જેલેવતી ઓપરી વિં જયપુર
ગહેરતું, તરફતું (૨) સ્ત્રી ૦૬૨પૂતાનાની એક
પ્રાતિક બોલી ઓંગલ(-ળ) પું ગાનને
બેસવાનો હાથી, ઉત્તમ હાથી (૨) નં જય
અને મગળ ઓમાળ સ્ત્રી વિં જયના
અભિનંદનાર્થે ગણામા નાખવાનો ફૂલહાર.
૦૬૨લી(-ળી) વિં વિં જયવંત, ક્ષેત્રમદ
૦૬૨ પું, સ્ત્રી વિં જયની દેવી (૨) એક
રાગિણી ઓંહિતા સ્ત્રી જયગાતું મહાકાવ્ય,
'એપિક' ૦૬૨તંલ પું ક્ષેત્રની ચાહગીરીમા
ભિલો કરેલો ગતલ -યંતી સ્ત્રી [સ] મહાન
વ્યક્તિને જન્મદિવસ (૨) વિં જયનો વાવટો
-યા સ્ત્રી (સ) દુર્ગા -યાચાર પું
[+ યાચાર] જય મળે એવો આચાર, જય
પ્રસંગે કંગતો આચાર -યાજય પું
[+ જજય] જયને અજય, હારજીત -યાન દ
પું [+ જાનદ] વિં જયનો આનંદ -યિની
વિં સ્ત્રી [સ] જય મેળવનારી -યી વિં
[સ] જય મેળવનાર, વિં જય -યી પછું નં.
-ય વિં [સ] જીતવા જેવું કે જિતાય એવું

જર સ્ત્રી [સં જરાયુ?] જો, મેલી (૨)
[સં જલ્લા?] [ક] જળો (૩) વિં [સં]
જર, જર

જર પું [ફા] પૈમો, નાણું, સોત (૨) કસખ
(સોના-રૂપાના તાર) કે કસખનું વણતર.
૦૬૨ પું [+ ફા કાજ] સોનારૂપાનો તાર,
કસખ ૦૬૨ સ્ત્રી વિં [ફા] કસખી, કસખના
લગનવાળું ૦૬૨ પું [ફા] જૂડો-હલકો
કસખ ૦૬૨ સ્ત્રી વિં જૂડો-હલકો કસખવાળું
૦૬૨ સ્ત્રી વિં [ફા] વેચાતી લીવેલી (વરડ)
૦૬૨ વિં [ફા જરવેજ] કળકપ. ૦૬૨ રિયાન

નં પૈસા, ઘરેણા વગેરે કીમતી વસ્તુઓ(૨)
કસખી ભરતકામ ઝોખમ નં પૈસા વગેરે
જોખમની વસ્તુઓ. ઠોઠા પુ. [ફા] કસખ
ભરનારો. ઠોઠા સ્ત્રી. કસખ ભરવાનું કામ
- વિદ્યા, કસખી ભરતકામ

જરખ નં [પ્રા જરગ; સરં હિં. ચરખ, સ.
જરફ, પ્રા. તરચ્છ] ઝરખ, એક જ ગદી
પ્રાણી, ધારખોદિયો; તરસ

જરજો વિ. પુ. [સં. જરત્ક, પ્રા. જરગ](કા)
વરડો, ઠચરો [ઘસાઈ ગયેલું

જરજરિયું વિ. [સં. જર્જર] ઊર્ણ થઈ ગયેલું;
જરજરિયાન, જરજોખમ નં જુઓ 'જર'મા
જરક વિ. [સ] વૃદ્ધ, ઘરડું(૨)કહણ ઠા સ્ત્રી.
જરજુ વિ. [સ] ઘરડું(૨)નં જરજા. -ણા
સ્ત્રી. વૃદ્ધાવસ્થા [ઘમસેસ્થાપક

જરજુ પુ. [અવેસ્તા] (સં.) પારસીઓના
જરજોસ્તી વિ. જરજુટું, -ને લગતું (૨)
જરજુટું અનુયાયી (૩) પુ. પારસી
જરક વિ. [ફા. જર્દ] પીણું, આખું પીણું
જરદાણું(-ણ) નં [ફા. જર્દ પરથી] એક સૂકો
મેવો, આલું

જરદી સ્ત્રી. [ફા] પીળો પદાર્થ
જરદો પુ. [ફા] તમાકુનો ભૂકો
જરખ પું. [અ. જર્જ] ગાસ, હેશત, ધાક
જરજર વિ. [ફા. જરા ઉપરથી] જરા, સહેજ
(૨) અં જરાતરા, સહેજસાજ

જરજાળિયું વિ. [સરં 'જળાવાળા, -જિયું']
પાણું (૨) ઊર્ણ (કપડું)

જરડું અંકિં [સં જૂ. પ્રા. જર] ઊર્ણ થવું;
ઘસાઈ જવું (૨) પથડું, હજમ થવું (૩)
પાણું કે છૂટું થવું

જરા સ્ત્રી. [સ] વૃદ્ધાવસ્થા(૨)સાપની કાચળી
જરા વિ. (૨) અં [અ] લગાર, થોડું ઝાંઝ, ઝાંઝ
ઝાંઝ વિ. (૨) અં થોડું, લગાર. ઠતરા
અં થોડું - નહિ જેવું [જરા જરામાં,
જરાતરામાં અં સહેજ સહેજમા, ખાસ
કારણ વિના(૨) ઝટ, જરા વખતમા

જરાયત વિ. [જુઓ જરાયત] વરસાદના
પાણીથી થતું (ખેતી કે પાક માટે) (તેનાથી
ઊલટું) આગાયત - ફૂવાના પાણીથી થતું

જરાયુ નં [સં] ગર્ભને વીઠળાયેલું પાતળું
પડ, ઓર. ઝજ વિ. જરાયુમાથી જન્મતું
(ધીમાથી નહિ) [સસરો

જરાસંધ પું. [સં.] મગધદેશનો રાજા; કસનો
જરિત વિ. [સં] ઊર્ણ, ખખખો ગયેલું
જરિયાન વિ. [ફા. જરીન] જરીત, કસખી
(૨) નં સોનાડપાનાં ઘરેણા

જરી સ્ત્રી. [ફા. જર] કસખ, કસખી માલ(૨)
વિ. કસખ સાથે વણેલું, કસખી. ઠકામ
નં કસખી ભરતકામ. ઝપટકો પું. કસખી
વાવટો(૨)પેશવાઈમા લગ્નકરી સરદારને કમરે
બાધવાનો કસખી પટકો

જરી વિ. (૨) અં [જુઓ જરા] થોડું, લગાર.
ઝક વિ. (૨) અં સહેજ થોડુંક
જરીપુરાણું વિ. [સં જરિત + પુરાણ] જૂનું;
કાટીતરી ગયેલું, ઘણું જૂનું

જરીક સ્ત્રી. [ફા જરીવ = જમીન માપવાની
સાકળ] જમીનમાપણીનું કામ(૨) પું. એ
કામ કરનારો, મોજણીદાર(૩)વિ. [અ જરીફ]
વિનેદી, મસ્કર (૪) જુદિવાન સમજદાર.
ઝપટકો પું. મ. પણીનું પત્રક

જરીમરી સ્ત્રી. [સરં મ; પ્રા જર = તાવ
+ મરક = મરકી] ભારે ચેપી રોગ, કોગળિયું;
(ખાસ કરીને) કોલેરા. (આ રોગની દેવી
હોવાનું મનાય છે)

જરખો પું. જુઓ ઝરખો

જરર સ્ત્રી. [અ] જુઓ જરરત (૨) અં
અવસ્થા, નકો, અલખત. [-ઊઊ થવી,
ભગવી, પડવી = જરર લાગવી, જરરી અનનું]
ઠા, -રિયાત સ્ત્રી. અગત્ય, આવશ્યકતા,
ગરજ, હાજત -રી વિ. જરરત, અગત્યનું
જરેજર અં [સરં અ જરા, કેરેજર પરથી] જ
જરો પણ છોડ્યા વગર, અધું જ, રજેરજ

જર્જર(-રિત) વિ. [સ] ઊર્ણ થઈ ગયેલું
જર્મન વિ. [ઈ] જર્મની નામના દેશનું (૨)
પું. તે દેશનો વતની (૩) સ્ત્રી. ત્યાની ભાષા
જર્મનસિદ્ધર નં [ઈ] એક મિશ્ર ધાતુ
જલ(-ળ) નં [સ] પાણી ઝકસલ નં
કમળ ઝગરિયો પું. મહિરમા ઠકોરજની

પૂજા માટે પાણી લાવી આપનારો ઠકિયા
 ઓં જુઓ ઉદ્ધક્રિયા ઓચર વિં પાણીમા
 ચાલનાર(ર)નં પાણીનુ પ્રાણી. ઓ વિં
 [સ] પાણીમા ઉત્પન્ન થતુ(ર)નં ક્રમજ
 (૩)શખ ઓ(-ળ)જલ(-ળ)ખંખાકાર અં
 જુઓ જલમય ઓ(-ળ)જ તુ પું, નં
 પાણીનુ જ તુ (ર) માછલું ઓં સ્ત્રીં [સં.]
 (સ) લક્ષ્મી. ઓતત નં [સ] ક્રમજ, જલજ
 ઓ(-ળ)તરંગ પું પાણીનુ મોજુ(ર)નં
 (ચલાણમા પાણી. ભરીને ચોતતુ) એક
 વાદ્ય ઓતાડન નં [સં.] [લા] પાણીને
 મારવા પેઠે ફોગટ ફાફા, અકળ પ્રચન,
 ઓ(-ળ)તુલા ઓં જળની મદદથી વજન
 કરવાનુ ત્રાજુ; 'હાઇડ્રોટેટિક બેલન્સ'
 ઠદ પું [સ] વાદળ, મેઘ, ઠદાગમ પું
 [જલદ + આગમ] વર્ષાકાળ, ચોમાસું. ઓ(-ળ)-
 દાહ પું શખને બાળવાને બદલે પાણીમાં
 વહેતુ મૂકતુ તે ઓ(-ળ)દીક્ષા સ્ત્રીં જળથી
 અપાતી શ્રિગતી ધર્મની દીક્ષા; 'બેપ્ટિઝમ'
 ઓ(-ળ)દેવતા પું અં વં, સ્ત્રીં જળની
 દેવી; પાણીની પરી ઓ(-ળ)ધર પું [સં]
 મેઘ, વાદળ (ર) સમુદ્ર. ઓ(નિ)ધિ પું [મ]
 સમુદ્ર ઓ(-ળ)નીસિ(ઠકા) સ્ત્રીં સેવાળ
 ઓ(-ળ)પતિ પું [સ] સમુદ્ર (ર) વરણ
 ઓ(-ળ)પાન નં પાણી પીતુ તે ઓ(-ળ)-
 પ્રપાત પું પાણીનો વોવ ઓ(-ળ)પ્રલય પું
 ભારે વરસાદ કે પૂરથી નાશ થવો તે ઓ(-ળ)
 પ્રવાસ પું જળ ઉપર-વહાણમા કરેલી
 મુસાફરી ઓ(-ળ)મય વિં અથવા પાણી પાણી
 થઈ ગયુ હોય એવુ ઓ(-ળ)માર્ગ પું જળ
 ઉપર-વહાણમા બેસીને જવાનો રસ્તો (ર)
 નહેરુ, વહેણો ઓ(-ળ)ય ત્ર નં જળના ભેગથી
 ચાલતુ ચંત્ર(ર) કુવારો(૩)રેટ ઓ(-ળ)યાત્રા
 સ્ત્રીં જળપ્રવાસ (ર) એક તહેવાર ન્યારે
 ઠકારછને જલવિહાર કરાવવામા આવે છે
 ઓ(-ળ)યાન નં [સ] જળપર જવાનુ વાહન,
 વહાણ, મછરો ઓ(-ળ)યુદ્ધ નં પાણી ઉપર
 -વહાણમાગ્દીને કરેલુ યુદ્ધ ઓ(-ળ)સમાધિ
 સ્ત્રીં પાણીમા કરેલો પ્રાણત્યાગ (જેમ કે

સન્યાસી માટે) (-લેવી). ઠંદિયતિશાસ્ત્ર
 નં 'હાઇડ્રોટેટિક્સ'. -લં(-ળ)દ(-ધ)ર નં
 [સં જલોદર] એક ઉદરરોગ. -લાગાર નં
 [સં.] પાણીનો દોહ, ટાકી -લા(-ળ)શય
 નં [સં] ફૂલો, તળાવ વગેરે પાણીનુ ચળ.
 -લાંજલિ સ્ત્રીં [સં] પાણીની અજલિ(ર)
 પિત્તોનુ તપાણ કરવા અપાતી જલાંજલિ.
 -લો(-ળો)દર નં [મં] જુઓ જલંદર
 જલદ વિં [ફા. જલ્દ] ઉગ્ર; આકર, તેજ
 જલની સ્ત્રીં [વા] ઉતાવળ, ત્વરા (ર) અં
 ઉતાવળથી, ઝડ, સત્વર
 જલસો પું [જ] આનંદ યા ઉત્સવનો
 મેળાવડો (ર) સંગીતનો મેળાવડો
 જલા(-ળા)ખુ પું [સં.] એક જળચર પ્રાણી
 જલાલ વિં [જ] અગ્નિ, ઉત્તમવળ. -લી
 સ્ત્રીં અગ્નિ, ઉત્તમવળ. -લી
 સ્ત્રીં અગ્નિ, ઉત્તમવળ. -લી
 સ્ત્રીં અગ્નિ, ઉત્તમવળ. -લી
 જલેખ સ્ત્રીં [જ. જલવા?] ઠાકમાઠ, લલકો
 જલેખા સ્ત્રીં [સરં હિં, મ. જિલ્લી (હિં
 જલાવ = આયો, ખીર)] એક મીઠાઈ
 જલ્પ પું [મ] કથન, કહેલુ તે (ર) બકવાદ,
 લવારો(૩)[ન્યા] તત્ત્વનિર્ણયની ઇચ્છાથી નહિ
 પણ પરપક્ષખડન અને સ્વપક્ષસ્થાપનની
 ઇચ્છાએ કરેલો વાદ ઠક વિં [સં] બકવાદ-
 લવારો કરનાર. ઠકુ અં ઠકં [સં. જલ્]
 બબડતુ-લવારો કરવો
 જલ્લાદ પું [જ.] ગરદન મારનાર, નિરંદેહ
 કુનાર (ર) કસાઈ -લી સ્ત્રીં જલ્લાનુ
 કામ, જલ્લાપણુ
 જવ પું [સ વવ, પ્રા] એક ધન્ય (ર) જવ
 નેટલી લખાઈ અથવા વજનનુ માપ [-તલ
 મૂકવા = શ્રાદ્ધ મગવતુ -તલ લાવવા =
 મગલના ચોકાની નૈયાગી કંચી] ઠખાર પું
 [સં. ક્ષાર] જવનો ખાટ-ક્ષાર
 જવ પું [સં.] વેગ, ત્વરા, ઝપટ (ર) સંગીતમાં
 એક અલકાર
 જવ અં [સરં [હિં જવ] (૫) ન્યારે
 જવઈ સ્ત્રીં એક નાનનો (બરનો) દોહ
 (જવઈના બરની કલમ ધાય છે)
 જવખાર પું જુઓ 'જવ'માં

જવન પું. ભુઓ યવન(ર)ખાટખી -ની સ્ત્રી
 જવની(-નિકા) સ્ત્રી [સં] પડેહો, ચક
 જવરઅવર સ્ત્રી [જવ+આવતું ઉપરથી]
 વારંવાર જવું આવતું તે, અવરજવર
 જવલો પું. ['જવ' ઉપરથી] જવના આકારનો
 સોનાનો મણકો (?) [કવચિત; લાગ્યે
 જવલું વિં કોઈકે જ, વિરલું -હલે અં
 જવણું અં કિં [સ જન્-જા?] (ફળ માટે)
 ખેસલુ, ફળ થવું; ઉપજ થવું જેમ કે, ફૂલ ખેસે
 ખી સોંગજે (ર) (ફળ કે કશામાં) છવ પડવા
 જવશીર પું. [સરં હિં જવાશીર, ફા.
 જાવશીર] એક વનરપતિ (ગંધબિરોડા જેવી)
 જવાન વિં (ર) પું. [ફા] ભુઓ ભુવાન.
 ંપકો પું મજબૂત બાધાનો જવાન -ની
 સ્ત્રી ભુવાની [-આવવી, ફૂટવી=ભુવાનીની
 શરૂઆત થવી-તેનાં ચિહ્ન દેખાવાં.]
 જવાખ પું. [જ] ઉતર [-આપવો=ઉતર
 આપવો (ર) ઉપયોગી થઈ પડવું (૩)
 જવાખદાર થવું (૪) સામું ખોલવું (૫) કહી
 આપવું, સાક્ષી પૂરવી -આપવા જવું=
 ઇશ્વરને પોતાના સુકૃત-કૃતનો હિસાબ
 આપવા જવું-મરી જવું -દેવો=ભુઓ
 જવાખ આપવો -લેવો=ખુલાસો પૂછવો
 -મેળવવો, તપાસ કરવી (ર) સક્ષી કહે
 તે લખી લેવું] ંદાર વિં [ફા] જવાખદારી
 વાણુ ંદારી સ્ત્રી જવાખ દેવાનું જોખમ
 અથવા ફરજ, ભુમેદારી-જોખમદારી -ખી
 વિં [ફા] જેનો જવાખ માગેલો હોય
 એવું (ર) જેના જવાખનું અર્થ લાગેલું હોય
 એવું (જેમ કે, પોન્ટકોર્ડ, તાર) -ખી હૂંડી
 સ્ત્રી સ્વીકારવાને જવાખ મળ્યા પછી જ
 જેનાં નાણાં ભરવાના હોય એવી હૂડી
 જવારણુ નં. [જવારુ પરથી] મેળવણું -હું
 સંકિં ['જવણું'નું પ્રેરક ?] આખરવું
 જવારા પું. ંખંબં [દે જવરય; જવારય]
 જવ વગેરેનાં નાનાં -તાનાં ઊગેલાં અંકુરો
 [-વાવવા=દેવીના પૂજન-અનુષ્ઠાનની જવ
 વાળી સ્થાપના કરવી]
 જવાણું અંકિં જવાની ક્રિયા થવી, 'જવું'નું લાવે

જવાસો પું. [સ યવાસ, પ્રા. જવાસ] એક
 વનરપતિ
 જવાહિર નં. [જ.] હીરામાણેક વગેરે ઝવેગત
 ંખાણું નં. રત્નો વગેરે-ઝવેરાત જેમાં
 રખાતું હોય તે જગા
 જવાળી સ્ત્રી ['જવ' ઉપરથી] અગૂઠા ઉપરની
 જવના આકારની એક રેખા (ર) જવના
 જેવા સોનાના દાણાની માળા
 જવાંમદ પું. [ફા] બહાદુર, વીર -દી
 સ્ત્રી જવામદપણું, પીરતા
 જવું અંકિં [સ વા, પ્રા. જા] (તેના કપો-
 ભઈ, ભય, ભ, ભયો, જવું, ગયુ, ગઈ,
 જઈશ ઇં થાય છે) ગતિ કરવી, ખસવું
 (ર) પસેથી ખસવું, ઓછું થવું (૩) ઘટવું;
 તુકસાન થવું, નાશ પામવું (૪) વીતવું, પસાર
 થવું (૫) અન્ય કિં સાથે આવતા તે ક્રિયા
 બરોબર થા ચોક્કસ થવાનો કે ચાલુ રહેવાનો
 લાવ ખતાવે ઉઠાં નાસી જવું, ખાઈ જવું.
 કરતા જવું વગેરે [જઈ ચડવું=અણધાર્યું
 ઓચિતું જવું-પહોંચવું જઈ મળવું=પકડી
 પાડવું (ર)-ના પક્ષમાં સામેલ થઈ જવું ઉઠાં
 પોતાના પિતાના શત્રુને જઈ મળ્યો. જવું
 આવતું થવું=આવવા જવાનો વહેવાર થવો;
 પરિચિત થવું. જવું કરવું=મૂકી દેવું; માફ
 કરવું (ર) દોડી મૂકવું જવું રહેવું=પસેથી
 ચડ્યા જવું, ખેલાવું (ર) નાસી જવું (૩)
 પરપુરય સાથે સ્ત્રીનું નાસી જવું (૪) સાધુ-
 વેરાળી થઈ જવું જવા ખેસવું=જવાની
 તૈયારીમાં હોવું (ર) મરવાની તૈયારી હોવી]
 જશ(-મ) પું. [સ યજ, પ્રા. જસ] કીર્તિ.
 [-ઉપર ભૂતિયાં=કદરને બદલે તિરસ્કાર.
 -ગાનાં=સારું ખોલવું, શુણ ગાવા જશના
 થવા=ફેલ મળવી, હક વાગવો; સારું
 કહેવાવું -મળવો=વખાણ થવા કદર
 થવી] ંનામી વિં કીર્તિમંત ંવંત વિં
 જશવળુ, યશવંત
 જશન નં. [ફા જન્ન] ઉત્સવનો કે આનંદનો
 દિવસ (પારસી)
 જશનામી, જશવંત ભુઓ 'જશ'માં

જશો(-સો)દા સ્ત્રી (સં) યશોદા-શ્રીકૃષ્ણનાં મા
જસ પું જુઓ જશ
જસત નં [સ, પ્રા જસદ] એક ધાતુ
જસતા પુંઅવં વં ડાધા
જસુ' વિં [સ. યાજ્ઞ, પ્રા જહસ, હિં. જસ;
જેસા] જેસુ, મળતુ આવતુ (૫)
જહતી વિં સ્ત્રીં [સ] તજતી (લક્ષણા).
-ત્સ્યાર્થા વિં સ્ત્રીં (કા. શા) જેમા શબ્દના
વાચ્યાર્થનો ત્યાગ થતો હોય તેવી (લક્ષણા)(૨)
સ્ત્રીં તેવી લક્ષણા. -દજહલક્ષણા સ્ત્રીં
જેમા વાચ્યાર્થનો કેટલેક અંશે ત્યાગ નેમ જ
કેટલેક અંશે તેતુ ગ્રહણ થતુ હોય તેવી
લક્ષણા (કા. શા)
જહનમ નં [અ] નરક, દોનખ
જહલક્ષણા સ્ત્રીં [સ] જુઓ જહલ્સ્યાર્થા
જહાન નં [અ] મોટુ વહાણ. -છ પું
જહાન ચલાવનારો (૨) વિં જહાનજતુ, -ને લગતુ
જહાન સ્ત્રીં [ફા] જહા, દુનિયા, આલમ
જહાનમ નં [જુઓ જહનમ] નરક [-માં
જહુ = દીસતુ ગહેતુ, ચરતુ, ગમે નેમ (ખરાખ)
થતુ (શાપ કે કુત્કાર ખતાવવા વપરાય છે)]
જહાલ વિં [મ, સરં અ. જહલ, જાહિલ =
નાદાન] ઉદામ, આકળુ (ઊનદુ 'મવાલ')
જહાં સ્ત્રીં [ફા] દુનિયા, જહાન ગંગીર પું
દુનિયાનો જીતનારો (૨) [સ] એક મોગલ
ખાદશાહ ગંગીરી વિં જહાંગીરુ, -ને
લગતુ (૨) [લા] આપખુદ, જોહુ-મીશરુ (૩)
સ્ત્રીં જોહુમી, આપખુદી (૪) અમીરી ઠહીદા
વિં [ફા] દુનિયાના અનુભવવાળું -ચાલાક
અપના (૦હ) વિં (૨) પું [ફા] જગતતુ
ક્ષણ કરનાર (ખાદશાહ) ઠસોજ વિં
[ફા] દુનિયાને આળનાર
જહોં અં [સં યજ્ઞ, પ્રા જહ(-હિ, -હિ), સરં
હિં જહોં] જ્યા, જે ઠેકાણે
જહુ સ્ત્રીં + જુઓ જેહુ
જહેજ નં [અ જિહેજ] કન્યાદાન કરતુ તે
જહેમત સ્ત્રીં [અ જહમત] મહેનત, શ્રમ
જહુતુ પું [સ] (સ) એક પ્રાચીન રાજ.
ઠકન્યા, ઠળ, ઠસુતા સ્ત્રીં (સં) ગંગા નદી

જળ નં [સં. જલ] પાણી. [-જ'પહું = નીરવ
શાંતિ દેલાવી -પોતિયાં કરવાં = વોતિયુ
માથે બાધી નાહતુ -મૂકું = પ્રતિજ્ઞા કરવી
-ભરું = પાણી વહેતું (૨) આખમા આસુ
લાવવા -રેલું = પાણી કરી વળવા -લેલું
= જળ મૂકતુ -શમું = રેલના પાણી
ઓસરી જવા.] અગિયો પું એક વનરપતિ.
અમામળું નં એક ભતતુ રૂપ ઠકમળ
નં જુઓ જલકમલ. ઠકીડો પું પાણીનો
કીડો ઠકુંડી સ્ત્રીં એક જળચર પક્ષી ઠકુંડું
નં ચંદ્રની આનુબાલુ આછા પાણીનર્યા
વાદળાને લીધે દેખાતુ રૂંડાળુ ઠકીડા, ઠકુંડિ
સ્ત્રીં પાણીમા ખેલતુ તે. ઘોડો પું એક
પ્રાણી, 'હિપોપોટેમસ' અથ્થી સ્ત્રીં પાણીના
ભેરથી ચાલતી ચકી વચર વિં (૨) નં જુઓ
જલચર. ઠજળું વિં આસુથી ભરાયેલુ
(લોચન). ઠજતુ પું, નં ઠજ'(-ચ)ત,
ઠળત, ઠળ(યા)મા જુઓ 'જલ'મા
ઠળ'જુવો પું નદીના કિનારા પર થતી એક
વનરપતિ ઠજીલણા(-ણી) વિં સ્ત્રીં (લાદરવા
સુદ અગિયારા) ઠતરણુ પું એક છદ.
ઠતરંગ પું (૨) નં, ઠતુલા, ઠદાહ, ઠહીક્ષા
જુઓ 'જલ'મા ઠદૂધી સ્ત્રીં એક વનરપતિ.
ઠદેવતા જુઓ જલદેવતા ધધમણુ સ્ત્રીં
જળના બળથી ચાલતી વમણુ ધધર, ઠનીલિ-
(ઠકા) જુઓ 'જલ'મા ઠનેવરી સ્ત્રીં એક
વનરપતિ ઠપતિ, ઠપાત, ઠપાન જુઓ
'જલ'મા. ઠપાલો પું પાણીમા ઊગતો પાલો
ઠપપાત પું, ઠપલય પું, ઠપવાસ પું
જુઓ 'જલ'મા ઠ (ઠજળ) ખ ખાકાર,
ઠખ ખોળ વિં (૨) અં જલજલખ ખાકાર,
જલમય ઠખિલાડી સ્ત્રીં એક જળચર પ્રાણી.
ઠમય જુઓ જલમય ઠમાણુસ નં જેતુ
નીચલુ અર્ધું અંગ માછલી જેસુ હોય છે તેવું
પાતાળના પાણીમા રહેતુ મનાતુ વેતિયુ માણસ.
ઠમાર્ગ, ઠય ત્ર, ઠયાત્રા, ઠયાન, ઠયુદ્ધ જુઓ
'જલ'મા ઠવાસ પું પાણીમા ઢૂધી મરતુ તે.
ઠશાથી વિં [સ] પાણીમા રાચન કરનાર -
ઢૂધી જનાર ઠસસાધ(-ધિ) જુઓ જલ-

સમાધિ. ંસંપ્રદાયક પું જળદીક્ષા
આપનાર, 'એપિસ્ટ'. ંસ્થિતિશાસ્ત્રે જુઓ
જલસ્થિતિશાસ્ત્ર [(૨) બાતરા થવી
જળજળણું અંકિં ['જળવુ' ઉપરથી] બળવું
જળજળું વિં જુઓ 'જળ'માં
જળણુ નં ['જળવુ' ઉપરથી] બળતણ, લાંકડા
જળવાણું અ કિં, -તણું સંકિં 'જળવણું'નું
અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક [સળગવુ
જળણું અંકિં [સ જ્વલ, પ્રા. જલ] બળવુ,
જળસ નં [દે. જલ્મગ?] ઝાઝા વાટે પડતો
પર જેવો ચીકણો પદાર્થ [-પડણું=જળસ
નીકળવાનો રોગ થવો]
જળસોઈ સ્ત્રીં [સ જલશયન? જલ + પ્રા. સો
=સત્તુ?] (બાળવા કે દાટવાને બદલે)
જળમા સુવાડવુ -કુબાડવુ તે (સન્યાસીને)
(-કરાવવી.)
જળદ(-ધ)ર જુઓ જલદર [(લાકડું)
જળાઉ વિં ['જળવું' ઉપરથી] બાળવાના કામનું
જળાણુ પું જુઓ જલાણુ
જળામાર નં [સ જલાગાર] પાણીનો હોજ, ટાકી
જળાતિસાર પું [સ જલ + અતિસાર]
વારવાર પેશાબ કરવો પડે તેવો એક રોગ
જળાધારી સ્ત્રીં [સ જલાધાર ઉપરથી] જેમા
શિવલિંગ ખેસાડવામા આવે છે તે ક્યારા
જેવો ઘાટ (૨) શિવલિંગ ઉપર ટગાલુ નીચે
કાણાવાળું જળપાત્ર
જળાપો પું ['જળવુ' પરથી] બળાપો, કઠાપો
જળાભાસ પું [સ જલ + આભાસ] મુગજળ
જળાશય નં જુઓ જલાશય
જળો સ્ત્રીં [સ. જલૌકા, પ્રા જલ(-લો)યા.]
પાણીમા નહેતો એક જીવડો (ખરાબ લોહી ચૂસી
લેવા તેને ચામડી ઉપર વળગાડવામા આવે છે)
[જળોની પેઠે વળગણું = આગ્રહપૂર્વક
ચોટવુ -મૂકવી = જળો વળગાડી નહાર લોહી
ચુસાવી લેવરાવવુ] [નાખડું તે
જળોજથા સ્ત્રીં સ સારની જ ભળ(૨) વિખેરી
જળોદર નં જુઓ જલદર
જળોચુ નં ગૂમડું મટી ગયા પછી રહેલુ ચાકું
(૨) મેડો જડતી વખતે પીઠો ઉપર પાટિયા

જડે છે ત્યારે તેની તડ પૂરવા નીચે મુકાતી
પાતળી ચીપટ
જઈ પું પૈસો, દોદિયુ [જળુ; ગીચ ઝાડી
જંબજળ સ્ત્રીં ['જાખરા + જળુ'] ગ્રાશિ-
જંગ પું [ફા] મોટી લડાઈ, યુદ્ધ (૨) [લા.]
ઝવડો, કંકાસ [-મચવે = ખૂબ લડાઈ ભભવી]
જળહાદુર વિં એક ઇલકાખ
જંગલિયો પું સરકારી તિલ્લેરીના નાણા એક
ગામથી બીજે ગામ લઈ જતી વખતે રક્ષક
તરીકે જતો લશ્કરી સિપાઈ
જગમ વિં [સ] એક ઠંકાણેથી બીજે ઠંકાણે
ખસી શકે એવું (સ્થાવરથી ઊલટું) (૨) પું
એક પ્રકારનો શિવલિંગ પૂજક જોગી
જંગમો પું લાઠીની એક કસગ
જંગલ નં [સ, ફા] વન [-જણું = ઝાડે
ફરવા - હાજરે જવું - થણું = માણસની વસ્તી
વિનાયુ થયું - વેરાન થયું - વસાવણું, -સેવણું
= વનવાસ કરવો (૨) વાનપ્રસ્થ થયું] -લિયત
સ્ત્રીં જગલીપણું -લી વિં જગલનું, રાની (૨)
ખેડ્યા વિના ઊગેલું (૩) [લા] સુધારો, સરકાર
કે બિવેક વિનાયુ [-રોઝ જેવું = સાવ જ ગલી]
-લીજટ વિં [સરં મ જંગલજટ] સાવ
જગલી, અણધર, રોચુ
જગલો પું એક રાગ
જંગાલ પું [ફા જગાર, સરં હિ, મ]
તાબાનો કાટ -લી વિં જગાલનું, -ને લગતું
જંગી વિં [ફા] જંગ - લડાઈને લગતું (૨)
[લા] મોટું, જખર, (૩) સ્ત્રીં કિલ્લાની
લીતમાનું ત્રાસુ બાકું (૪) પું લડવૈયો
જંગોડો પું ખાખી ખાવાઓની ગોફણ જેવી
લગોટી (?) [જંગોડો
જંગોડો પું જુઓ જંગોડો -લી સ્ત્રીં નાનો
જઘ(-ઘા) [સ] સ્ત્રીં જઘ, સાધળ
જઘડિયાં નં બં વં ચોઘડિયાવાળા, ઢોલ-
ડૂમકા વગાડનાર
જઘા સ્ત્રીં [સ.] જઘ, જઘ ંસારણુ સ્ત્રીં
જઘનો એક રોગ ંસ્થિ નં [+ અસ્થિ]
જઘનું હાડકું
જનનર(-લ) સ્ત્રીં [સરં મ જજ્યાઠ, હિં

જંજાલ] એક ભતની નાની તોપ, જ'ખૂરો
જ'નળ સ્ત્રીં [સરં હિં. જંજાલ (જન કે
જગ + નળ ?)] ઉપાધિ; ખટપટ [-માં પડું
=(લમ, કુટુંબ કે ધધા ધંતી) પંચાત
વહોરની-ફસાવું, જ'નળી થયુ -ગી વિં
જ'નળવાળુ [-થડું=પરણુ, સસારી થયુ
(૨) ખૂબ કામધંવામા રોકાવું]

જ'છર સ્ત્રીં [ફા] સાકળ (૨) બેડી (૩)
ઘડિયાળની કમાન (૪) ઝાઝર [-દોહવી=
પોતાની સગથઈ માખિત કરવા લાલ
તપવેલી સાગળ ઉપર હાથ ફેરવવો, દિવ્યનો
એ પ્રયોગ કરવો] ૦નો ગોળો પું [સરં
હિં જજીરી ગોળા] સાકળથી ભેડેલા નોપના
ગોળા (તે સાદા ગોળાથી ભયંકર ગણાય
છે) -ફે નં સાકળના જેવું ઘરેણું

જ'છરો પું [અ જજીરફ] પાણીમા આવેલા
કિલ્લો (૨) ટાપુ, બેટ (૩) [જુઓ 'જ'નર']
જ'ખૂરો, એક ભતની પૈડાવાળી નાની તોપ
(૪) [ઈ] હનુમાનની સાધનાનો મત્ર, જ'તર
(૫) [ફા જજીર=સાકળ (ના આકારનું)]
કસળી કિનાર

જ'ત પું જુઓ જ'ત

જ'તર પું, નં [સ યત્ર, પ્રા. જત] તાત્રિક
આકૃતિ (૨) તેવી આકૃતિ કે અક્ષરવાળો
કાગળ કે પતર, તાવીજ (૩) ભટ્ટ

જ'તરડું નં [સ યત્ર, પ્રા. જંત, સરં િં
જંતરી (યંત્ર, પ્રા. જંત=જકડવું) પરથી]
જુઓ જ'તરડું

જ'તરમંતર પું, નં જ'તર અને મત્ર
જ'તરડું સંકિં જ'તર કરવું, (તાવીજને)
ભટ્ટ અસર આપવી

જ'તુ પું, નં [સ] નાતુ જીવડું. ૦મ્, ૦નાશક
વિં જ'તુઓના નાશ કરે એવું ૦વિધા સ્ત્રીં,
૦શાસ્ત્ર નં 'બેક્ટીરિયોલોહ'

જ'ત્ર [સ. યંત્ર] નં જુઓ છાયાયંત્ર (૨) એક
ભતવું તત્ત્વવાધ (૩) પું; નં જુઓ જ'તર.
જ'ત્રમધ્યાહ્ન = ખરો ખપોર (છાયાયંત્ર
પ્રમાણે પૂરેપૂરો)

જ'ત્રી પું ['જ'ત્ર ઉપરથી] જ'ત્ર વગાડનાર (૨)

ભટ્ટગર, ખેલાડી (૩) સ્ત્રીં [સરં મ] સૂચિ,
અનુક્રમણિકા, સાકળિયુ (૪) જ'તરવાનું તાવીજ
(૫) તૈયાર ગણતરીનો કોઠો, કોષ્ટક

જ'દો પું ફક્ક પુરુષ (લવૈયાઓનો એક
વેપ) (એ નામના એક છેલ રાત ઉપરથી
જુઓ ઝડાડીલાણ)

જ'પ (જ') પું [પ્રા જ્ઞપ્=દાકુ ઉપરથી ?
સરં હિં જ્ઞપના, જ્ઞપના, મ જ્ઞપણે] શાતે,
નિગંત (-જળયો). ૦ં જ્ઞપ્ અં કિં નિગત
વાળવી, શાત પડું (૨) જ'રા ઊંઘવું—
આખ મળવી (જ'પી જ'તું) (૩) તોફાન,
ધમાચકડી, ધંમથી રોકાવું, તે ખ વ કરી શાત
થયુ -પાડું અંકિં જ'પવાની ક્રિયા થવી

જ'ખીર નં [સ] એક વનરપતિ, એક ભતની
લિખેઈ [જોળી

જ'ખીલ સ્ત્રીં [ફા] ખનૂગીના પાઠાની શૂચેલી
જ'ખુ(-ખૂ) નં [સ] ભયુ

જ'ખુ(-ખૂ)ક પું, નં [સ] શિયાળ
જ'ખુ(-ખૂ)ખ ડ, જ'ખુ(-ખૂ)દ્રીપ પું [સ]

(સ) (પૌરાણિક ભૂગોળ પ્રમાણે) મેરુ
પવતની આબુખાબુ આવેલા સાત ખંડમનો
એક (૨) [બૌદ્ધોની માન્યતા પ્રમાણે] ભારતવર્ષ

જ'ખૂર નં [સરં મ જવોરા, હિ જવૂર(-રા)
(અ જવૂર=લમરો ઉપરથી ?)] ખીલા ખેચી
કાઠવાનું ઓળર—એક ભતની પકડ

જ'ખૂરિયો પું ['જ'ખૂરો ઉપરથી] નાનો છોકરો

જ'ખૂરો પું [ફા] એક નાની તોપ (૨) [અ.
જંકૂર=જમર ? સરં હિં જમૂરા] ખાઝગરનો
મદદનીશ છોકરો

જ'ખે જ'ખે અં 'જય અખે ! જય અખે !'
એવો પોકાર [-કરડું=ખેજવાબદાર નાચક
કે ખર્ચ કરવું (૨) [લા] અવ્યવસ્થિત રીતે
ગમે તેમ વર્તવું જેથી કાઈ ભલીવાર ન આવે
ભઆપ સ્ત્રીં જ'ખુ ને આવવું તે, આવળ

ભઈ વિંસ્ત્રીં ['ભડું=જનમડ, 'ભયુ' ભૂં
કું ઉપરથી] જ'ણી, જ'ણેલી (૨) સ્ત્રીં પુત્રી
(૩) [સ જાતિ, પ્રા જાઝ] એક ફૂલની વેલ
(માલતી ?) કે તેનું ફૂલ [ખં વં
ભઓ ('ભવ' ભેડણી નહિ) 'જ'ખું' આપાર્ય

ભક્ત પું (કા) બળનો ધક્કો (૨) ધસારો (૩)
વળનવુ દબાણ (૪) વ્યવહારનો બોલો (૫)
ખર્ચનો ભાર
ભક્તરસીકર, -હું વિં [જકડાવું + સકડાવું
ઉપરથી] નબળા બાધાતુ. વારવાર માફ
પડયા કરતુ
ભકાર (-રો) પું ['ભ' + કાર] 'ભઓ' એવો
ઉદ્ગાર, અસત્કાર [વસ્ત્ર, વાસકોટ
ભકીટ નં [ફ્રે. જેકેટ] એક પ્રકારનું પહેરવાનું
ભગ પું [સ યાગ, પ્રા] યજ્ઞ (૨) સ્ત્રીં [૧]
રત્નાદે (જવાર) (૩) [બુઓ 'જગા' જગા (૪)
['ભગવુ' પરથી] ભગવુ તે, ભગુતિ [ભગ
વાવવા = જવાર વાવવા કે માતા વાવવાં,
રત્નાદેનું આઠ દિવસનું અનુષ્ઠાન કરવું]
ભગર્તુ વિં ભીધતુ નહિ તેવું, ભગત (૨) સાવધાન.
-તી ભેત વિં સ્ત્રીં જેની ભ્યોતિ-શક્તિ
ભગત હોય-તરત પારખુ બતાવતી હોય તેવી
(દેવી) [-મૂતરરું = ભણીખૂળને બગાડવું
ભગતો દહાડો = આબાહીનો વખત (૨)
ખરાબ-લડવાડનો દહાડો] ભેદ વિં તરત
પારખુ થતાવે-શિક્ષા કરે તેવું (દેવ, દેવી)
ભગરણુ નં [સ.] ભગવુ તે, ભગરો (૨) ભગુતિ
[-કરું = ભગવું, કોઈ મત કે ભગન નિમિત્તે
ભગરો કરવો.] -ણિયો પું ભગરણુ કરનારો
ભગરિત વિં [સ.] ભગેલુ, ભગત
ભગરિયો પું [પ્રા જાગરિય] બુઓ ભગરણિયો
(૨) ભૂતનો સાથી-હાકલુ વગાડનાર
ભગરક વિં [સ.] ભગત (૨) સાવધ
ભગર્તિ સ્ત્રીં [સ.] ભગતુ તે (૨) સાવધપણુ
ભગવું અંકિં [સ. જાગ, પ્રા જગ] ભીંધમાથી
ભીંડું, ભગત થવું (૨) પ્રમાદમા ન પડવું, ભગત
રહેવું (૩) ભગતા હોવું (૪) ફરી ભીંડવું, તાણુ
થવું (જેમ કે, વાત પાછી ભગી છે) (૫)
અજ્ઞાનમાથી નીકળવું, જ્ઞાન પામવું [ભગી
જવું = ઓચિંતા ભીંધમાથી ભગવું; ભગત
થઈ જવું] -વણું સંકિં + જગાડવું
ભગામીડું વિં થોડુંક ભગતુ અને થોડુંક ભીંધતુ
ભગીર સ્ત્રીં [ફા] સરકાર તરફથી બક્ષિસ
તરીકે મળેલી જમીન કે ગામ ૦૬૧૨ વિં

ભગીર ધરાવનાર (૨) પું ભગીરનો ધણી.
૦૬૧૨ સ્ત્રીં ભગીરદારપણુ. -રી વિં
ભગીરને લગતુ (૨) સ્ત્રીં ભગીરદારી
ભગત વિં [સ. જાગ્રત્ પરથી અશુદ્ધ રૂપ સરં
મ] ભગેલુ, ભગતુ, ભગત ૦૬૧૨ સ્ત્રીં, -તિ
સ્ત્રીં બુઓ ભગર્તિ; ભગતાપણુ (૨) [લા]
ચપળતા, ચેતન
ભગો વિં પું ['ભગવુ' ઉપરથી] ભગનારો
(૨) ભગત, સાવધ, અપ્રમાદી
ભગત વિં [સ.] ભગતુ (૨) હોશિયાર, સાવધ.
-દવરથા સ્ત્રીં [+ અવસ્થા] ભગુતિની
અવસ્થા (૨) ચિત્તની ત્રણ દશામાની એક
ભચકે પું [સ. યાચક], ૦૬૧૨ સ્ત્રીં, -ના
સ્ત્રીં, -હું સંકિં [સ યાચ્] બુઓ અતુકમે
યાચક, યાચકટાસ યાચના, યાચવું
ભચું વિં ['ભચવું' ઉપરથી] કટાળો આવે તેટલા
કાલાવાલા કરનારું (૨) માગેલું. -ચાવેડા
પું ૫૦ ૫૦ માગણના જેવું વર્તન, દૈન્ય
ભચું વિં [સ જાત્ય, પ્રા. જન્ન = કુલીન, શ્રેષ્ઠ]
અભિભત, ઉત્તમ
ભજમ સ્ત્રીં [તુર્કી, હિં જાજિમ, મ જાજ,
જાજીમ] પહોણુ, ભડું એક પાથરણુ
ભજરમાન વિં બુઓ ભજવલ્યમાન (૨) તરત
પારખુ દેખાડે એવું (૩) કરડા મિજાજ, તુ,
ફાખાદાર, તેજલુ
ભજરું વિં [સ જર્જર, પ્રા જજ્જર] તરત નાશ
પામે એવું, બિચાર, પામર (૨) જરી ગયેલું,
પાખા વણટતુ
ભજરું પું, નં [ફા જાયેજ્જર] સંકાસ, પાથખાતુ
ભજુલમાન વિં + [સ જાજ્વલ્યમાન]
બુઓ ભજરમાન
ભજવલ તી વિં સ્ત્રીં [સ] ચળકતી, ભજવલ્યમાન
ભજવલ્યમાન વિં [સ] પ્રકાશથી ઝગઝગતું,
દેહીચમાન
ભટ વિં [પ્રા જટ, સરં હિં, મ] રજપૂતોની
એક ભતતુ (૨) પું તે ભતનો આદમી (૩)
સ્ત્રીં ઘેટાખકરાના વાળ
ભક સ્ત્રીં, ૦૫૧૫ નં, -હાઈ, -હાશ સ્ત્રીં
[બુઓ 'ભડું'] ભડાપણુ. -ડિયું વિં ભડું

(૪૨ કંઠાક્ષમા) ંધરું વિં જડ, નડી કે
મેલાગ્ર બુદ્ધિવાળુ

નડું વિં [મ જડ, પ્રા જહુ, સરંમ જાહ(-ઢા)]
બદાર (૨) ચરખીથી લરેલું (૩) વાટું (૪)
નીચું નહિ એવું (૫) ખોખર; બારે (૬)
[લા] મદ બુદ્ધિવાળુ (૭) અશિષ્ટ, ગામડિયું
(૮) ઓછી ઝીણવટવાળું (જેમ કે, એવું કામ
જગ નડું હોય ખર.) [-ખદડ=ઠાસીને
વણેલું, નડું (નડા સૂતરનું). -ધખખડ=
નડું ને મજબૂત -પાતળું=નડું કે પાતળું
ગમે તેવું, જેવું હોય તેવું કે તેટલું -ખખખડ
વિં નડું, ધદ (દૂધ માટે)] ંખ(-ભ)મ
વિં ખૂબ નડું. ંરે(-રે)ડ વિં રગડા
જેવું નડું-ઘટ

નડેને પું ૦ રજપૂતોની એક નતનો માણસ
નડય નં [સ] જડતા (બુદ્ધિની)
નણુ વિં ['નણુ' ઉપરથી, સ જાનત્, પ્રા]
નણનાર(૨)ઓળખાણવાળું, પરિચિત ંપણુ
(-ણું) નં માહિતગારપણુ (૨) આવડ, જ્ઞાન
નણુ (ણ) સીં [નણુ પરથી] નણુ તે,
જ્ઞાન, માહિતી(૨)ઓળખાણ ંકાર વિં (૨)
પું નણનાર ં(-ન)પિછાણુ(-ન) સીં
ઓળખાણપિછાન [નણનાર

નણુણુ(-ન)હાર(-ર) વિં ['નણુ' ઉપરથી]
નણુતલ વિં ['નણુ' ઉપરથી] નણુકાઠ
= રજપૂતોનું વિં [સ જ્ઞાન, પ્રા. જાણ + બેડુ ?]
વાતનો બેદ નણનાર, અદરની વાત નણુત
નણુતું સંકિં [સ. જ્ઞા, પ્રા જાણ] (કક્ષા વિશે)
ખખર, માહિતી, સમજ, જ્ઞાન, આવડ કે
પરિચય વગેરે હોય કે પામવું (૨) [સરં હિં
જાનના] માનડું, કલ્પવું (જેમ કે, હું નણુ
કે તે કશું) [નણી બેઈ(બે), નણી
ખૂણ(બે)=નણતા છતાં, ધરાદાથી]

નણુતું વિં [સં. જ્ઞાત, પ્રા. જાણિ] ંજાળખીતુ
(૨) અનુભવી (૩) પ્રસિદ્ધ

નણુ, નણુ કે અં [સરં અપ જણિ(-ણુ),
મ જણુ=સ કવ] 'એવું જ હોય ને' એવી
ઉત્પ્રેક્ષા બતાવતો શબ્દ (૨) [સ જાને, પ્રા
જાણ] 'માનો કે' એવો ભાવ બતાવતો શબ્દ

નણુ(-ણુ)અનણુ(-ણુ) અં નણુતા કે
અનણુતા; વગર ધરાટે

નળ વિં [સ] જન્મેલું, ઉત્પન્ન થયેલું ંક
નં નતકર્મ (૨) જન્માક્ષર, જન્મકુંડળી (૩)
બુદ્ધ ભગવાનના પૂર્વ જન્મની કથા, નતકકથા
ંકર્મ નં (જન્મવેળા કરાતો) સોળ સરકાર-
માનો એક ંમૃત વિં મરેલું અવતરેલું

નળ (ત) સીં [સ જાતિ] નતિ, વર્ગ (૨)
ખાનદાન કુલ (ઉદા તુ તારી નત ઉપર
ગયો) (૩) નાત, જાતિ (૪) પડ, દેહ [સરં
અ જાતિ] (૫) [લા] મૂળ સ્વભાવ (૬)
[સમાસના પૂર્વપદ તરીકે] 'નતનુ-પોતાનુ',
'આપ' એ અર્થમા [-ઉપર જડું=નતિ-
સ્વભાવ કે મૂળસ્વભાવ દાખવેલો (૨) મિત્ર-
કરવો -ચોરવી=કામ કરવામા પૂરી શક્તિ
ન વાપરવી (૨) ન્યાત છુપાવવી -જણાવી=
મૂળ નતિ કે કુલના સ્વભાવનું લક્ષણ પ્રગટ થવું,
પરખાવું, પોત પ્રકાશવું -નતનું=વિવિધ,
અનેક નતનું, ચિત્રવિચિત્ર -તોડની=
તનતોડ મહેનત કરવી -તું અડધું=તકલાદી
શરીરનું, નખળાબાધાતું -ઓળવી=બ્રહ્માચાર
કરવો (૨) વટલાવું -માં લેવાવું=ખાનદાનીની
દૃષ્ટિએ પ્રતિષ્ઠાને હાનિ ન પહોંચે માટે
તુકસાન વેઠવું નતે ને છવે=એક પોતે જ,
એકલું, એ લાવ દર્શાવે જેમ કે, નતે ને
છવે જે કહો તે એ છે] ંઅનુભવ
પું પોતાનો જ અનુભવ. ંકમાઈ સીં પોતે
નતે કરેલી કમાણી ંજમાત સીં આખી
નાતની જમાન-સમૂહ ંતું વિં નતે,
નતિથી. (ઉદાં નતનો કોણ છે એ ?)
ંબુદ્ધિ સીં પોતાની બુદ્ધિ (પારકાની
શિખવણી વિનાની) ંભાઈ પું નતિભાઈ
ંમહેનત સીં નતે કરેલી મહેનત, સ્વાશ્રય
(૨) શરીરશ્રમ. ંમુચરકો પું પોતે જ
પોતાના નમિન વત્તુ તે ંરખુ વિં નત
સાચવનાર, સ્વાર્થી. ંલખાણુ નં પોતે
લખેલું લખાણ ંવંત, ંવાન વિં ઊંચા
ખાનદાન કે ઓલાદનું ંસ્વભાવ પું નતિ-
સ્વભાવ, કુળનો-આપદાદાનો સ્વભાવ

નતર સ્ત્રીં [સ યાત્રા] વાઘરી ધત્યાદિ પાઠા,
 યકરનો કૂર વધ કરી દેવીનો ઉત્સવ કરે છે
 તે (ર) [ક] નત્રા, નત્રાપુત્રી નત્રા
 નતકાર પું + ઝાતકાર, ઝગઝગાટ
 નતવેદ(-દા) પું [સં] અગ્નિ
 નતિ સ્ત્રીં [સ] કુળ, વર્ણ કે નાત તથા યોનિના
 ભેદસૂચક વર્ગ. સમુદાય ઉદાં 'મનુષ્યનતિ,'
 'આર્યનતિ,' 'ક્ષત્રિયનતિ'(ર)[વ્યા] ક્ષિ ગભેદ-
 સૂચક વર્ગ(૩)[ન્યા] અમુક વર્ગની ભુદી ભુદી
 વ્યક્તિઓમા રહેલો સમાન ધર્મ(૪)માત્રામેળના
 બધારણવાળો એક છદવિભાગ ૦દ્રેષ પું
 નતિ નતિ વચ્ચેનો દ્રેષ ૦ધર્મ પું દરેક
 નતિની વિશિષ્ટ ક્રમે(ર)એક આખી નતિનો
 વિશિષ્ટ સ્વભાવ ૦ભાઈ પું એક ન નતિ કે
 જ્ઞાતિનો હોઈ ભાઈ ૦ભેદ પું નતિ નતિ
 વચ્ચેનો તફાવત. ૦બ્રહ્મ વિં નતિમાથી બ્રહ્મ
 થયેલું, ન્યાત બહાર ૦બ્રંશ પું નતિબ્રહ્મ થવું
 તે ૦મીમાંસા સ્ત્રીં નતિઓના ગુણધર્મ
 ચર્ચાતુ શાસ્ત્ર, 'એથોલોજી' ૦લક્ષણ નં
 નતિનું લક્ષણ-વિશિષ્ટતા. ૦વહેવાર પું
 જ્ઞાતિ જ્ઞાતિ વચ્ચેનો ખાધાપીધાનો વ્યવહાર.
 ૦વાચક વિં નતિ બતાવનાર (વ્યા) ૦વાદ
 પું નતિ વ્યક્તિથી ક્ષિત રહી રાકે છે તેવો વાદ,
 'રિયેલિઝમ' (ન્યા) ૦વિશિષ્ટ વિં અમુક
 વ્યક્તિનો બોધ કરાવવા સાથે ન તે વ્યક્તિમાં
 રહેલી નતિનો પણ બોધ કરાવે તેવો (શબ્દ)
 [ન્યા] ૦વિશિષ્ટત્વ નં નતિલક્ષણ,
 'કોનોટેશન' [ન્યા] ૦વિશેષ પું (૫ વિ)
 અમુક ખાસ નતિભેદ, 'સ્પીશીઝ' ૦વેર નં
 કુદરતી વેર. ૦ચપહાર પું ભુઓ નતિ
 વહેવાર. ૦શબ્દ પું નતિવાચક શબ્દ,
 સામાન્ય નામ ૦ન્દમર વિં [સ] નતિસ્મરણ-
 વાળું ૦ન્દમરણ નં પૂર્વજન્મનું સ્મરણ
 ૦ન્દભાવ પું નતિ કે કોમનો વિશિષ્ટ
 સ્વભાવ (ર) પોતાનો સ્વભાવ
 નતીય વિં [સ.] નતિનું, -ને લગતુ(ર)સ્ત્રીપુરુષ
 સંબંધને લગતુ, 'સેક્સ્યુઅલ' [રવનતીય
 નતીયું વિં [નતિ ઉપરથી] પોતાની નતિનું,
 નતુધાન પું [સં.] રાક્ષસ

નતુપ વિં [સ] લાખનું બનાવેલું કે તે વડે રસેલું
 નતે (તે), અં [નત' ઉપરથી] પોતે, પડે (ર)
 નતિથી, નતિ પ્રમાણે (ઉદાં તે નતે કાણ છે?)
 નત્ય વિં [સ] મૂલકોણીય, 'રાઈટ એન્ગલ' (ગ)
 (ર) ભુઓ નત્ય ૦પ્રક્ષેપ પું 'એથેગિનલ
 પ્રોનેક્ષન' (ગ). ૦પ્રતિષ્ઠાપક પું
 'રેક્ટે ગ્યુલર કો-ઓર્ડિનેટ્સ' (ગ). ૦ચતુ
 પ્કોણ પું લંબચોરસ 'રેક્ટેન્ગલ
 નત્યંધ વિં [સ] નન્મથી આધાર
 નત્યભિમાન નં [સ] પોતાની નતિનું અભિમાન
 નત્રા સ્ત્રીં [સં યાત્રા] તીર્થીની મુસાફરીએ
 જતુ તે (ર) દેવ કે મહાપુરુષને નિમિત્તે થતો
 મોટો સમારંભ કે મેળો (૩) હરણપોષણનો
 માર્ગ ૦ળુ પું (ર) વિં નત્રા કરવા નતાર
 નથુ(-થૂક) અં [સરં મ જાથૂ] હમેશ રહે-
 ચાલ્યા કરે એમ
 નદર નં [દે જહર] એક નતનુ ધોળુ રેશમી
 કપડું [-નું કપડું = કન્યાને પરણાવતાં
 પહેરાવાય છે તે - નદર]
 નદરિયું નં ભુવાર કે ઘઉંના પોકનો લાડુ
 નદવ પું ભુઓ ચાદવ ૦રાય પું (સ)
 શ્રીકૃષ્ણ. -વાસ્થયની સ્ત્રીં નદવેગની અદર
 અદર થયેલી લડાઈ (ર) [લા] એક વગનાં
 માણસોની માહોમાહોની લડાઈ -વી સ્ત્રીં
 ચાદવી, નદવાસ્થયની (ર) (સ) દુર્ગા
 નદી સ્ત્રીં [ફા] દીકરી (જેમ કે, શાહનદી)
 નદુ, -દૂ [ફા] પું; નં મત્રત્ર કે હાથ-
 ચાલાકીનું કામ ૦(-દૂ)ઈ વિં નદુથી થયેલું,
 ચમત્કારી, વિલક્ષણ ૦(-દૂ)કપટ નં નદુ
 અને કપટ ૦(-દૂ)ખોર(-રો) વિં પું
 નદુ ભાણનાર, નદુગર ૦(-દૂ)ગ(-ગી)ર પું
 નદુતુ કામ કરનાર. ૦(-દૂ)ગ(-ગી)રી સ્ત્રીં
 નદુની વિદ્યા (ર) નદુતુ કામ ૦(-દૂ)ગારું
 વિં નદુઈ અસર કરે એલું, માયાવી, મોહક.
 ૦(-દૂ)ટોણું નં ૫૦ વં નદુ-મંતરન તર-
 ના નાના નાના પ્રયોગો ૦(-દૂ)મંતર પું
 નદુનો મંત્ર
 નદે વિં [અ ચિયાદહ] ન્યાહા, વધારે
 નદો પું [ફા] દીકરો (જેમ કે, શાહનદો)

જાન સ્ત્રીં [દે જન્ના, જાણણ] લગ્નમા વર સાથે
જનારાઓનો સમૂહ [-જોડવી -મેળવવી,
-સૂંઢાડવી = જાનને તૈયાર કરી લઈ જવાની
ધાર્મિક ક્રમ કરવી જાનમાં જહું, જાને જહું
= વર પરણાવવા જહું જાને આવહું =
જાનેયા થઈને આવવું (૨) [લા] આગતા-
સ્વાગતાની અપેક્ષા મનમા રાખવી (જાનેયા
પેઠે)]

જાન નં [ફા મિયાન? સગં મ] તુકસાન,
હાનિ (-કરહું, -ચહું) (૨) પું [ફા] જીવ,
પ્રાણ. (૩) [લા] પ્રાણપ્રિય માણસ (૪) દમ;
શક્તિ [-આપવો = જીવ આપવો, -ને ખાતર
પોતાનો જીવ જતો કરવો જાનથી બેજાન
કરહું = મારી નાખહું, બચ કર તુકસાન કરહું
-પર આવહું = જીવ પર જોખમ આવવું (૨)
મરણિયા થવું -પર કરહું = જીવના જોખમે
કરહું -લેવો = મારી નાખહું] ઝગરું વિં
તુકસાન કરનાર (૨) જાન દીવે યા તુકસાન
ખમ્મે મળે એવું ઓનસાર વિં [ફા] પ્રાણને
લોગે સેવા કે ભક્તિ કરે એવું વંદિશાની
સ્ત્રીં [ફા] પ્રાણાર્પણ ઓમાલ પું જીવ અને
માલમતા ઓવર નં [ફા] જાનવાર, પશુ (૨)
[લા] વાઘવરુ જેવું હિંસ પશુ [રામ

જાનથી સ્ત્રીં [સ] (સ) સીતા ઓનાથ પું (સ)
જાનપદ વિં [સ] ગામહાતુ, -ને લગતું (૨)

પું ગામહિયો (પૌરથી હાલદો) (૩) દેશ
જાનપિછાણ (-ન) સ્ત્રીં જુઓ જાણપિછાણ
જાનદિશાની સ્ત્રીં [ફા.] જુઓ 'જાન' [ફા] મા
જાનરડી સ્ત્રીં ['જાન' ઉપરથી] જાનમાની સ્ત્રી
જાનવર નં [ફા] જુઓ 'જાન' [ફા] મા
જાનાં સ્ત્રીં [ફા] માશૂક, પ્રિયા
જાની વિં [ફા] જાન સમુ પ્રિય (૨) જીવલેણ
જાની પું [સ યાજિક] યજ્ઞ કરાવનાર, પુરોહિત
(૨) એક બ્રાહ્મણ અટક

જાનીવાસો પું [જાન + વાસો, સરં મ જાન
(-નિ)વસા, હિં જનવાસ] જાનનો ઉતારો.
[-કાણો થવો = મનગતિયાઓમા કાઠકૂટ પહોં,
ઘરની એખ બહાર આવવી]

જાતુ સ્ત્રીં [સ] ધૂણ

જાનેવારી પું જુઓ જાન-ધુઆરી
જાનેયો પું ['જાન' ઉપરથી] જાનમાં જાના પુરુષ
જાનોતર [સરં દે જન્ના] સ્ત્રીં જાન (લગ્નની)
જાનધુઆરી પું [ક] ખિસ્તી પહેલો મહિનો
જાનવરિય નં [મ] જાતુ હાકક, હાકણી,
'ની-કેપ' [કન્નારો જાપિયો

જાપ પું [સ] જાપ ઠક [સ], -પી પું જાપ
જાપનો પું [અ જાન્નદ] પોદો બદોખરત,
જાપો, કાખૂ; તકદારી [-મૂકવો = ચોક્કી
પહેગ જેવો બદોખરત કરવો કે ગોઠવવો.
-રાખવો = કાખૂમા રાખવું, બદોખરત કરી
સલાખવું જાપતામાં રાખવું = અકુશ કે
કાખૂમા રાખવું, સાચવવું]

જાપાની વિં [ક Japan મૂળ 'નિપ્પોન
= સૂર્યોદય' ઉપરથી] જાપાન દેશતુ કે તેને
લગતું (૨) [લા] તકલાદી (૩) સ્ત્રીં
જાપાનની લાખા (૪) પું જાપાનનો વતની

જાપી પું જુઓ 'જાપ' મા
જાપેતો પું જુઓ જાપનો [ઉત્તરથી
જાકત સ્ત્રીં [જુઓ જિયાકત] મિજાની,
જાકરમાની વિં ['જાકગન' ઉપરથી, સરં મ
જાફરમાના (-ની)] દેસરના રગતુ

જાકરાન નં [અ] દેસર
જાકરાખાદી વિં જાકગખાદ શહેરતુ કે તેને
લગતું (લે સ, ધી ઇં મ મે મુખ્યત્વે વખરાય છે)
જાકરાં (-રિયાં) નં જાકગનં ['જાકગન' (કેસગન
તાતણા) ઉપરથી] લાખા દેશ (ખાસ કરીને
અત્યવરિયત) (૨) ખાખગ -કે, -રિયું,
-રિયાણું વિં જાકગનાણ

જાકાટ નં બેકરકારી
જાખજ અં [ફા.] ઠેઠકણે જહીં તહી (૨)
અતિશય, વધારેપડતું

જાખર વિં (કા) મરવા પડેલું, વહ
જાખાલિ પું [સ] (સ) એક અધિ
જામ પું, નં [ફા.] ખાલો

જામ પું [ફા જામહૂ પરથી] જામસાહેબ-
જામનગરના ઘઘારનો ઇલકાખ (૨) [સ. વામ]
એક પહેાર (૩) [?] જામકળ
જામગરી સ્ત્રીં [સરં હિં. જામગી (-ગીરી), મ-

જામણી, ફા જામણી પરથી ?] બ દૂક કે તોપના
દારને સળગાવવા માટેની કાંકડી - પક્ષીતો
[-ચાંપવી, -મૂકવી, -સળગાવવી = તોપ
બ દૂકનો પક્ષીતો સળગાવવો (૨) (લા)
ઉશ્કરણી કરવી, -સળગાવવું]

જામણ નાં [જામણુ' ઉપરથી] જામણું - બધાણુ તે
(૨) અધકરણ, મેળવણ [પરશુરામ
જામણુન્ય પુનં [સં] (મં.) જામણિના પુત્ર-
જામણની સ્ત્રીં [ફા. જામણ + દાની(ફા)]
એક જાતનું લાતીગર સુતરાઈ કપડું (૨)
ચામણની થેલી

જામણાર પુનં [ફા જામણ + દાર(ફા)] જામણાર-
ખાતાનો ઉપરી. ૦ ખાણું નાં જાહિર, દાગીના,
રોકડ વગેરે કીમતી વસ્તુઓ રાખવાની જગા
જામ(-મિ)ની સ્ત્રીં [સં. યામિની, પ્રા જામિણી]
રાત [જામણનું ઝાડ (૨) તેની વાડી
જામણ નાં એક કળ - જામણ. -ળી સ્ત્રીં
જામણું અંકિં [જાં જામણ પંથી] એકડું થવું,
છૂટા છૂટા તરતોનું એકત્ર થવું (જેમ કે ટોણુ
જામણુ, કચરો, મેલ જામણો) (૨) ઘન થવું, ડરતું,
બાજવું, બધાણુ (જેમ કે દૂધ, અમ્લ જામણો)
(૩) સ્થિર કે દૃઢ થવું (જેમ કે ખીલો જામણો)
(૪) બરોબર ચાલવું, પૂરું રંગમા આવવું,
પુરખદાર થવું, મચવું (જેમ કે મૈત્રી, ધંધો,
યુદ્ધ જામણો) [જામણુ જુવી = ડેરવી, ઝંબડો
થઈ જવો, લડી પડવું]

જામણા(-ત, -મ) પુનં [સં] જામણ
જામિની સ્ત્રીં [સં યામિની] જામણી, રાત્રિ
જામિ(-મી)ન પુનં [જાં] ખીલની જામણદારી
પોતા પર લઈ તે વિષે કબૂલાત આપનારો
[-આપવા = આયધરી આપવી -થયું =
ખીલની જામણદારી પોતા પર લેવાની કબૂલાત
આપવી -પર છૂટવું = જામણ આપીને
(અટકાયતમાંથી) છૂટવું -માગવા, -લેવા =
આયધરી લેવી -માગવી.] ૦ ખત નાં જામણ
તરફનો લેખી કરાર. ૦ ગીરી, -ની સ્ત્રીં
જામણ થવું તે, ખાતરી આપવી તે
જામણ પુનં [ફા] મોટા ઘેરવાળો ઘણો જ નીચો
એવો એક જાતનો અગરબો

જામણ પુનં [જા જામણ] સ્વાદ; લહેજત
જામણ સ્ત્રીં [ફા] માલમિલકત, જામણ
જામણની પુનં [ફા] હકદાર, ગાદીએ બેસનાર
જામણની સ્ત્રીં [સરં હિં, મં, સ જાતિપત્રી]
જામણ ઉપરનું સુગંધીદાર છોડું, જામણી
જામણ નાં [સ જાતિકલ] એક કળ - તેજાનો
જામણ સ્ત્રીં [સ] સ્ત્રી, પત્ની ૦ પતિ(-તી) નાં
બંધન પતિપત્ની, કંપતી

જામણું વિં [જામણું = જામણું ઉપરથી, સ જાત,
પ્રા. જાય] જામણું (સ્ત્રીં જામણું) -યો પુનં
પુત્ર (૨) વિં પુનં જાણેયો, જામણો
જામણ (૨) સ્ત્રીં [કે જુઝારી, જોગણિ] એક
અનાજ, જુવાર ૦ ખાજરી સ્ત્રીં [લા] જામણ-
પેણણ [-થઈ જામણું = સોણુ સરતુ થઈ જામણું,
મહારવ થઈ જામણું]

જામણ પુનં [સં] પરસ્પરી સાથે પ્રીતિ કરનાર, યાર
૦ કમળ નાં વ્યભિચાર ૦ કમળ વિં વ્યભિચારી.
૦ જામણ વ્યભિચારથી જામણ ૦ પ્રીત સ્ત્રીં
જામણ સાથેની પ્રીતિ

જામણ(-ણુ) નાં [સં] માણસ રોગી થઈ જામણ
તેવો મન-પ્રયોગ (૨) વશીકરણ
જામણ સ્ત્રીં [જુઓ જામણ] મુસલમાનોમાં
મરણને મીઠો દિવસે કરવામાં આવતી
ઉત્તમણની ક્રિયા

જામણું સંકિં [સં જુ-જારવ પરથી] જામણું કરવું
જામણી સ્ત્રીં [સં] વ્યભિચારિણી

જામણી(-ર) અં [જાં] ચાલુ
જામણી સ્ત્રીં [સં જાર ઉપરથી] જામણી જામણ.
૦ જામણી સ્ત્રીં પકડાય નહિ અથવા શક
ના પડે એવો વ્યભિચાર

જામણ અં [જા જારી] જામણી, ચાલુ
જામણું નાં [સં જાર ઉપરથી] જામણી જામણ.
જામણ(-ળી) સ્ત્રીં [સં] માછલા, પાખી વગેરે
પકડવા માટેની જામણી (૨) ઘણી વસ્તુઓ
ગૂચવાઈને થયેલું જામણું (૩) [સરં હિં, જા
જામણ] કાંઈ, કચેર [જામણી કસાણું = હેત-
સણું, કપડામાં કસાણું -ગોઠવવી, -નાંખવી,
-પાથરવી, -ફેલાવવી, -ખિછાવવી =
પશુપાખી પકડવાને જામણ તૈયાર કરવી (૨)

કમાવવા માટે પેતરે ગ્યવો, ફાસ્યો ગોઠવવો]
 નલગદર્ભ નં [મં] એક ચામડીનો રોગ
 નલમ વિં ભુઓ નલિમ ઠનેર વિં ભુલમ
 કરવામાં પૂર. -મી સીં કુના, નલમપણ
 નલિમ વિં [જ.] ભુલમી, નિર્ગ ૦પાણુ નં
 નલ્લી વિં [રિં; ભુઓ 'નલ' (૩)] કપડી,
 ખનાવડી, ભૂડું
 નવ સીં [સં. ગપવ, પ્રા. જાવ, ભુઓ નવ,
 સરં મ જાવા] જવાની ક્રિયા ૦ગ્યાવ સીં
 [+ આવવુ] નગ્યાવ
 નવક વિં [ભુઓ નવ] બહાર જતુ કે મોકલાવુ
 (૨) સીં બહાર મોકલેલુ તે (૩) ખરચ,
 ઉપારેલી મ્કમ(૪)પું [સં ચાન્ક] (લાભિયો)
 લાલ રંગ ૦ખારનીરી સીં [સગં મ]
 નવક પત્રોની મોધોગી [નિર્દોષી પથ ત
 નવછવ અં [સં વાવજીવ પ્રા -જાવીવ]
 નવરભાવડ અં જેલુ તેલુ, અધૂર, નકલાદી
 નવત અં [સં વાગ્ત] ન્યા સુધી ૦ચ દ-
 દિવાકરોગ ૦ પ્રં ભુઓ ચાવચ્યદિવાકરો
 નવરી સીં [સં જ્વર પગી ર] ચેના અને
 જાળુ (માઠાવુ પથ) એક દલડ ખાણું
 (ઝેદા તાવમા ભલામણ કે છે)
 નવર(-પુ) વિં [સં જુ] ૭૫. વચાં ગયેલુ
 (૨) દાહનગુર (૩) નાલુક
 નવલી સીં [ભુઓ આવલી] ખાણીના
 પાંદડાની સાદી [પદ, કાળી
 નવળું વિં ભુઓ નવર(૨)નં મખનુ પાનળુ
 નવ સી(-નરી) સીં [સગં હિં જાવિત્રી, મ
 જાવગી] ભુઓ નવપત્રી
 નવા નં (સ) હિંદી મહાસાગરનો એક બેટ
 નળું અંડિં [સં યા, પ્રા જા] નલ (કા.)
 નળું અં કિં [મ. જન્, પ્રા જા] નમ્મં
 (૨) સંડિં નમ દેવો, નળુ
 નલેદાન વિં [પ્રા. જાવિદાન] હમેશતુ, કાયમી
 (૨) અં હમેશ (૩) સીં પરલોક -ની
 સીં કાયમીપણુ, નિત્યતા
 નલક વિં પુકળ, ભેઈએ તે કંતા વધુ
 નલ(-હ)ક્રિયાં નંખવં પુકળતા [-હિંદવાં
 = ખૂબ ખચ પાણી થવું.]

નમસ વિં (કા) માંદા; કુર્બાન, તકલાદી
 નમસેલુ સીં [સં જપાસુમનન્, પ્રા જાસુમળ]
 ભુઓ નમુ
 નમ(-હા)ચિહી સીં નમાનુ કારણ દર્શાવતી
 ચિહી [-ખાંધવી = નસાની ચિહી છાનીમાની
 ક્યાય લગાવવી, મૂકવી]
 નમુ, નરમદ(-દી) સીં [ભુઓ નમસેલુ,
 સરં મ જાસુ(-દી)] એક ફૂલઝડ
 નમૂમ પું [જ] ગરુની છૂપી ગીતે બાનમી
 નણી લાવનાર (૨) કાસદ -સી સીં છપી
 બાનમી લાવવાનુ કામ
 નસો(-હા) પું અગત વેર વાળવા રોકા પર
 કંગાની જખરદરતી (૨) તેને માટે અપાતી છૂપી
 ધમટી (-કરવો)
 નસત વિં [મ.] ભેઈએ તેના કંતા વધ. ડે.
 -સતી વિં ભુઓ નસત (૨) સીં ભુલમ,
 જખરદરતી [- ચુનરવી = બખારકાર -
 અસાચાર કરવો] [નમૂદીનુ ફૂલ
 નસવદ નં [ભુઓ નમસેલુ, સરં મ]
 નહક્રિયાં નંખવં ભુઓ નસક્રિયા, પુકળતા
 નહરે અં + ન્યારે (પ.)
 નહાચિહી સીં ભુઓ નસાચિહી
 નહિ(-હા)દ વિં (૨) પું [જ] લક્ષ, તપગી
 નહિલ વિં ભુઓ નહેલ
 નહેદ ભુઓ નહિદ
 નહેર વિં [જ જાહિર] શુભ નહિ એકું,
 લોકને નણીતુ(૨)સાર્વજનિક [-માં આવકું
 = પ્રસિદ્ધ કે નણીતુ થવુ (૨) ખુલ્લુ પડકું,
 બહાર પડવુ] ૦ખખર સીં સૌ કોઈની નણ
 માટેની ખખર (૨) તેને માટે લખાણ છપાણ
 વગેરેનુ લેવાનુ સાધન [-આપવી, -લેવી,
 -મૂકવી, -મોકલવી (છાપામાં).] ૦દારી
 સીં નહેરમા દેખાડો કરવો તે, ઠાક, દબ.
 ૦નામું નં નહેર ખખર, દહેજે [-કાદકું
 = તે બહાર પાડવુ, નહેર કરવુ] ૦સભા
 સીં નહેર જગાએ અને સૌને માટે થતી
 સભા ૦સેવા સીં લોકસેવા
 નહેરાત સીં [જ જાહિરાત] નહેર કરવાની
 ક્રિયા, પ્રસિદ્ધિ (૨) નહેરખખર (૩) અં

છડેચોક, ચાહન. ૦૬૨ પું પ્રસિદ્ધિ કરવાનું
કામ કરનાર, 'પષિલસિટી ઓફિસર'
જાહેલ વિં [લુઓ નહાલ] ઉચ્ચ, આકળુ,
ઝટ તપી નય એવું
જાહેલ પું લુઓ તમે [વૈલવ
જાહેલજાહલી સીં [ફા.] જનકબો, આખાલી,
જાહેલી સીં [સં] (સ) ગગા નરી
જાળ સીં લુઓ તલ (ર) ભમરડો ફેંચવાની
દેરી ઝંખાડ સીં તળાજાખરા ઇં
જાળક પું ['જાળવતુ' ઉપરથી] + જાળવનારો
જાળવણી સીં [દે. જાલવણી] જાળવણુ તે,
મલાળ, સાચવણી [સાચવણું
જાળવણું મંકિં [લુઓ જાળવણી] સંભાળવું;
જાળવાળિયું નં વણું નીપી કપડું (ર) જાળિયું
જાળાવાળા વિં અગ દેખાય એવા આછા
વણાટવાળું (ર) જરી ગયેલુ
જાળિયું નં [સં જાલ] એક વનસ્પતિ - ઝૌપધિ
(ર) મકાનમા અજવાળા માટે મૂકેલું બાકુ (૩)
જાળીદાર ખુમાડિયુ [એક જાળીદાર ધરેણુ
જાળિયો પું [લુઓ જાળિયુ] કોટમા પહેરવાનું
જાળી સીં [સં. જાલ] વચમા કાણા રહે એવી
ગૂથણી કે તેવી બનાવટની વસ્તુ (ર) તેવી
ગૂથણીવાળા વાળાથી કે સળિયાથી બનેલું
ખારીખારણાનું કમાડ કે ભીંતનું જાળિયુ (૩)
ભમરડાની જાળ [-પાદવી, -ભરવી
(ભગ્વા-ગૂથવામા), -મૂકવી (ભીંતમા)]
૦૬૨ વિં જાળીવાળુ
જાળું નં [સં જાલ] એકબીજા સાથે ગૂથવાઈ
કે ગૂંથાઈને બનેલું કોકડું, ધુણુ (જેમ કે ઘોડ
વેલા ઇંનું) (ર) કરોળિયાનું બાણ [-ખાઝણું
(ધરમા, કરોળિયાનું)] (૩) આખતી છારી.
[-વળણું(આખમા)] (૪) જાળ. ફાસલો(જેમ
કે, કપટનું જાળુ). -ખાંડાંખરાં નંખંખં
જાળા અને જાખરા
જાંગલ (૦) વિં [મ, સરં હિં જાકડ] તોવા
દેખાડવા, મૂંચ આપ્યા કે સોદા કર્યા સિવાય,
લીધેલુ(ર) અં [ગ્વં?] ખૂબ ઘેરા અવજાળી
જાંગર (૦) સીં [મ ગૃ ઉપરથી?] શિયાળનું
ખોલસુ તે, લાળી

જાંગલો પું [મરંમ જાગલા, સં જાલ પરથી?]
જોરો; ટોપીવાળો (કાંઈક તુચ્છકારમા) (ર)
જગલી [મોટું ટેલ (ર) ચીચો
જાંગી સીં [જંગ, જંગી] ઉપરથી, સરંહિં]
જાથ (૦) સીં [મં જવા, સરં હિં.] નાથગ,
જાથા [-ઉધારી કરવી = હાથે કરીને પોતાની
એથ ઉધારી કરવી] -ધિયો પું જાથ
જંકય એવડો તંગિયો -ચણી
જાંદર, જાણી (૦) સીં લુઓ નતન્દી
જાંથુ (૦) નં [સં. જાનું] જાંથુજાનું ફળ ઓરિયું
વિં જાંથુના રંગનું ઠંડું વિં જાંથુના
રંગનું (ર) નં જાંથુ ઠંડો પું જાંથુનું ઝાંડ
ઝાંથિયું નં, ઝાંધી સીં જાંથુજાની વાડી
જાંથુ(-ખૂ)ક પું, નં [મં. જાનું(-જૂ)ક] ગિયાળ
(ર) પું એક જાતની ભૂતચોળિનું માલમ.
જાંથુડી સીં લાકડાની ધાવણી (સ)
જાંથુવતી સીં [ન. જાંથુવતી] (સ) શ્રીકૃષ્ણની
એક રાણી [મિનાનો એક વાનર
જાંથુવાન પું [સં. જાવજાનું] (મ) રામની
જાંથુક પું (ર) નં જાંથુ જાંથુક
જાંથુનદ નં [સં] જાંથુ
જાંકર સીં [લુઓ જાંક] આચલ, હલ, નમત
(ર) [જાંકિકો] કથન, વાતચીત
જાંગર નં [ફા.] દિલ, હૈયુ. (ર) [લા] દિલોનન
દેસ્ત. [-હોણું=હિમત હોવી]
જાંગીયા સીં [સં] જાતવાની ઇચ્છા. -પુ વિં
[સં] જાંગીયાવાળુ
જાંજિયા સીં [સં] જાવવાની ઇચ્છા
જાંજાસા સીં [સં] જાવવાની ઇચ્છા, જ્ઞાન-
પ્રાપ્તિની ઇચ્છા -સુ વિં [સં] જાંજાસાવાળું
જાંત વિં [સ જાંત] જાતનાર (સમાસને
અતે) ઉદા. 'ઇન્દ્રજિત'
જાંત વિં [સં] જાંતાયેલુ -તાત્મા વિં જાંતને
-પોતાની વાસનાઓને જાંતી હોય એવું.
-તેન્દ્રિય વિં ઇન્દ્રિયોને જાંતી હોય એવું
જાંતાડ(-જ)ણું સં કિં, જાંતાણું અં કિં
'જાંતણું' કમંભિ ને પ્રેરક
જાંદ સીં [જ] જાં, હં. [-પકડવી=હં
કરવી (ઊલટું -છોડવી)] -દી વિં જાંકી

જિન નં [ઈ] કપાસ લોઢવાનું કારખાનું
જિન વિં [સ] (ગગદ્રોહિ ઉપર) ૪૫ મેળવનારું
(૨) પું બુદ્ધ (૩) જૈન તીર્થંકર (૪) વિષ્ણુ. ૦૪૧
પું જૈન ૦૪૨ પું જૈન ૪૨. ૦૫૬ નં
જિન નગરેતુ પદ. ૦૪૨ દિર નં જૈન મદિર.
-નેશ્વર, -નેન્દ્ર પું જૈન તીર્થંકર, જિન
(૨) બુદ્ધ ભગવાન

જિનત નં, ૦૪૨ શીન વિં જુઓ 'જનત' મા
જિનત વિં (૨) પું [ઈ] એ નામની એક
રખડાઈ ભતતું માણસ

જિભાળ (-ળું) વિં [છબ ઉપરથી] બહુબોલુ,
અસહ્ય (૨) ભૂંડું (શબ્દ-વેણ)

જિમ અં + જેમ (પાં)

જિમખાતું નં [ઈ. જિમખાના, સરં ફા.
જમખાના=મોટી શેતરણી (મેદાની) રમત
ગમનની મહાળીને ખેલવાની જગા

જિયાકત સ્ત્રીં [જ] નક્ત, મિજ્યાની

જિયારત સ્ત્રીં [જ] જુઓ જારત

જિયાવર પું વરરાત

જિરવાવલું સં કિં 'છરવવું' પ્રેરક

જિરા નં [ઈ, જ જરાજ] આફ્રિકાનું એક
જગલી પશુ

જિરાયત વિં [જ] જુઓ જરાયત

જિર્ગા પુર્વ [ફા] (સરહદ પ્રાતની કામે-મા) પચ,
પરિવહ, સમેલન

જિલકદ પું [જ. જિલ્લકદ; સરં મ
જિલકાદ] મુસલમાની ૧૧ મો મહિનો

જિલહજ પું [જ. જિલ્હજ; સરં મ
જિલ્હેજ] મુસલમાની ૧૨ મો મહિનો

જિલાયત વિં [જુઓ જલ્લો] જિલાતુ, -મા
હોય એવું [વસાયણ]

જિલેટીન નં [ઈ] એક પ્રાણી ચીકણો પદાર્થ

જિલ્દ સ્ત્રીં [જ] પુસ્તકનું ચામડાનું પૂઠું (૨)
પુસ્તકનો જુલો બાવેલો વિભાગ

જિલ્લો પું [જ. જિલ્લ] વિભાગ (૨) કલેન્ડરની

હકમત નીચે મુકાતો દેશનો ભાગ

જિવાઈ સ્ત્રીં [છબ ઉપરથી] જીવનનિર્વાહ પેટે
બાધી આપેલી રકમ કે જમીન - ગગસ, ૦૬૧૨
વિં જિવાઈ ધરાવનાર

જિવાઈણુદાર વિં જિવાઈનાર [(૨) પોષકું
જિવાઈણું સં કિં જીવતું કરતું, મરતું બચાવતું

જિવારી સ્ત્રીં [સરં જિવાળી] તપણું

જિવારો પું [છબ ઉપરથી] જન્મારો

જિવાણું અં કિં 'જીવ'નું લાવે

જિવાળવિં [જીવ ઉપરથી] જીવવાળું, સચેતન

(૨) ધનવાળું (૩) દમ - નેજવાળું

જિવાળી સ્ત્રીં [સરં જિ. જવારી, મ જિવાળી]

તપણાના ચામડા ઉપરનું કાણું વર્તુલ (૨)

તપૂના ઝારા પર તારને લગાડાના દોગ (તેને

લઈને સૂર બરોબર મળે તે રાત્રે છે)

જિવણુ પુર્વ [મ] (સ) ઇંદ (૨) વિણુ (૩)

વિં ક્ષેત્રમદ, વિજી

જિસમ નં [જ. જિસ્મ] શરીર

જિસમ, ૦૬૧૨૨ પું [ઈ] (સં) ઇંદુ શિવત

જિહાદ સ્ત્રીં [જ] જુઓ જેહાદ

જિહાન સ્ત્રીં + જહાન

જિહોવા પું [ઈ] ઈશ્વરનું ચહુટી નામ

જિહ્વા સ્ત્રીં [ત] જીહ્વ ૦૪ પું, નં [જગ્ર]

જીલુ કેન્દ્ર ૦૬૧૫ પું જીમી - વાચાની

ભૂલ ૦૪૨ (જી) નં જીલુ મૂળ ૦૪૨૫

વિં જીલતા મૂળમાથી બોલાતું ૦૬૧૫ નં

જીલની ચપળતા - લોહપતા ૦ળી સ્ત્રીં ધાસ-

નળીના આદિમા આવેલું સૂતું નિયમન

કરનાર વાચાનું શ્વર, 'ગ્લોટિસ'

જિગા નં [સં જિગ, મ જિગા, હિં જિગા]

કાચબાની પેટે કહણ કાચલાવાળું એક પ્રાણી

જિગોરો પું કૂતરા, ગાય, બેસ ઘસાદિ

પુણ્યોના કાન વગેરે અગો ૫૨ બાજો જીવ;

જિગોડો - કી સ્ત્રીં નાનો જિગોડો - કું નં

જિગોડો (૨) [લા] નાતુ છોકરો

જિજર પું [ઈ] આદુના રસવાળું એક પીણું

જિંદગાની સ્ત્રીં [ફા] જન્મારો, જિંદગી

જિંદગી સ્ત્રીં [ફા] જીવન (૨) આયુષ્ય.

[-માંથી નીકળી જતું = ખરાબ ખરાબ થઈ

થતું] ૦૬૨ અં આખી જિંદગી સુધી

જિંદાન નં [ફા] બદીખાતું [અલ્લો]

જી પું (ચ) જઈ, પૈસો (જેમ કે ખેત,

જી અં કાવ્યમા પદપૂર્તિ માટે વપરાય છે

૭ સ્ત્રીં [પ્રા જીવા, સ જ્યા ?] માતા, બા
 ૭ અં [સં 'જીવ', પ્રા. જીવ = ઘણુ જીવો, -
 અથવા સ. જયિન્ - પ્રા જઈ ઉપરથી ? સરં
 હિં, મ] 'આ રહ્યો', 'વારુ' વગેરે અર્થ
 બતાવનાર માનવાચક ઉદ્દગાર (પ્રશ્નાર્થક કે
 'હા'નો નિશ્ચયાર્થક, જેમ કે, 'હ' ? = 'શું' ? 'હ'
 = હા, હીક) (૨) નામને જોડાતો માનવાચક
 શબ્દ ઉદા. 'પિતાહ'. ૦કાર પુ. 'હ' બોલવું
 મે તે ૦સાહેબ અં એક માનવાચક ઉદ્દગાર, હ
 ૭૭ સ્ત્રીં [બુઓ હ] બા (૨) મોટી મા, દાદી
 ૦બહેન, ૦બા સ્ત્રીં મોટી નણ્દ. ૦મા સ્ત્રીં
 ઘરડી મા, દાદી - જો પુ. દાદો (૨) [સરં હિં
 જીજા] (સુ) બનેવી
 ૭૭ સ્ત્રીં, નં [સરં ટે જીજ = અગ] કેરીમા
 ગોટલી પરનુ રવાટીવાળુ સખત પડ [-બાઝવું
 = કેરીના મરવાનુ જીવનુ પડ કંઠણ થવું]
 ૭૮ સ્ત્રીં ['હતવ' ઉપરથી] ફતેહ, વિનય (૨)
 પુ. સગીનનો એક અલકા [રમત
 હતલખોટો પુ. [હતવ + લખોટો ?] એક બાલ
 હતવું સં કિં [સ જિ સં પ્રા જિત્ત =
 જિતાયેલુ] ફતેહ મેળવવી [તેમાનુ બીજ
 હતેલું નં [બુઓ ધીતેલુ] એક ફળ અને
 ૭૯ સ્ત્રીં બુઓ જિદ્
 ૭૯ પુ. [મ જિન્] એક ભતતુ ભૂત (૨) નં
 [ફા. જીન, પ્રા જીજ] ઘોડાનુ પલાણ ઝગર
 પું ૭૯ બતાવનાર ૦પોશ નં ૭૯ ઉપર
 નાખવાનુ કપડું
 ૭૯ નં [સરં મ] એક ભતતુ જડુ મિલનુ કપડું
 ૭૯ નો પુ. [ફા] દાદરખારી, અલગ કાઢેલી સીડી
 ૭૯ સ્ત્રીં [સ જિહ્વા, પ્રા જિન્મ] બોલવાની
 કર્મેન્દ્રિય (૨) વાચા, વાણી (૩) રવાદની ધ્રિય
 (જેમ કે, જલ ઠંડાણે રાખો) (૪) જોડા પહેરવા
 માટે એકી આગળ વપરાતી પટીનુ સાધન (૫)
 ટાક, અણિયુ [-અટકવી = બોલતા તોતડાવું
 -આડી વાળવી = વાકું બોલવું (૨) બોલતા
 અટકવું -આવવી = બોલના આવડવું, જલ
 છૂવી (૨) જલ ઉપર ગરમી ફૂટી નીકળવી
 -છીપરવી = છૂટી બોલાવું, બોલવાની હિંમત
 ચાલવી -ઓવારવી = કુરખાન થવું -કરવી

= બહુ બોલવું, સામુ બોલવું -કઠાવવી =
 બહુ હેરાન કરવું (૨) અચેબો ઉપભવવો.
 -કરડીને મરવું, મરીજવું = (પ્રાય:
 શરમના માર્યા) આપઘાત કરવો. -કસોહ
 કરવી = ગદા-અપશબ્દ બોલવા. -કાઠવી =
 ચાળા પાડવા (૨) અચેબો પામવું -કાપવાના
 સમાચાર = ઘણાં માહાસમાચાર -કાપવી =
 જાહેર કાપ પડવો (૨) બોલતુ બધ થવું (૩)
 બોલતુ બધ કરવું -ઘસાઈ જવી = કહી
 કહીને થાકી જવું. -ઘસાવવી = બહુ બોલવું,
 ફાવે તેમ બોલવું -ઘોટવી = બોલતા તોતડાવું
 -છૂટવી = બોલતા ફાવતુ કે આવડતુ -છૂટી
 હોવી = ગમે તેમ -બહુ બોલવું -ઝાલાઈ
 જવી = બોલી ન શકાવું -ઝાલાવી = બોલતુ
 રોકતુ કે રોકાવું -ઢૂંકી કરવી = ગમ ખાઈ
 જવી, ન બોલવું -ઢૂંકી થઈ જવી = (મરતા
 પહેલાં) વાચા જતી રહેવી, ન બોલાવું -દોહવી
 = ગમે તેમ અકુશ વગર બોલવું -ન હોવી =
 મૂંચુ હોવું, બોલી ન શકાવું (૨) બોલતા ન
 આવડતુ -ના કંકડા કરવા = રપષ્ટ ઉચ્ચા-
 રણનો પ્રયત્ન કરવો -ના કંકડે કંકડા થઈ
 જવા = કહી -કહી, સમજવીને થાકવું -ની
 છૂટ = વાચા જતા -તું કરવું = આકર
 બોલનાર -તું જૂઠું = જૂઠું બોલનાર -તું
 સાચું = સાચું બોલનાર -ને ટેરવે = મેઢે;
 પાઠે, ચાંદ -નો ફૂચો કરવો, વળવો =
 કહી કહીને થાકી જવું -બધ કરવી =
 બોલતુ બધ કરવું -થવું, નિરતર થવું -કરવું.
 -મોંમાં ઘાલવી, વાળવી = બોલતા અટકવું
 -સાંખી હોવી = બોલકણ હોવું (૨) નકાસુ
 કંકડુ બોલવું -વધવી = બહુ ને નિરર્થક, કે
 સમજ્યા વિના બોલબોલ કરવું -વળવી =
 શુદ્ધ ઉચ્ચાર થવા -વાઢયા જેવી હોવી =
 ગમે તેવુ જૂઠું બોલનાર હોવું -વાળવી =
 શુદ્ધ ઉચ્ચારનો મહાવરો પાડવો -હઠાવવી =
 બોલવું (૨) લલામણ કરવી (૩) માત્ર મોંએ હુકમ
 કર્યા કરવા -હોવી = બોલતા આવડતુ જાહેર
 કાંટા ઊગે, પડે = (આમ ખરાબ બોલનારને
 શાપ - ગાળ દેવાય છે) જાહેર કાંટા પડવા =

તરસથી જાલ લૂપી પડી જવી જાલે કામ
 દે=જાલો જાલે કાંડા ઊગે જાલે ચઢવું=
 મોઢે ચડી જવું, કઠરથ કે યાદ થવું (૨) ગવાવું,
 વગોવાવું જાલે લોચા વળવા=અપકે કે
 જાલદી ન ખોલી ચકાડું, જવામ આપતા ગદ્દા
 તક્ષા કરવાં. જાલે મરનચતી હોવી=ભારે
 વિદ્વાન હોવું] ંડી સ્ત્રીં જાલ (તુચ્છકાર),
 [-કરવી=ખડુ ખોલ ખોલ કરવું કાસ
 કરવો] ંલકી સ્ત્રીં (કામળ લલિનભાવ)
 જાલ -ભાગેડી (-રી,-ળી) સ્ત્રીં ખોલા-
 ખોલી, તકરાર -લિયા રમ પું ખોલાખોલી
 કરવાની હોમ -બી સ્ત્રીં જાલના આકારનો
 વહાણનો આગળનો ભાગ (૨) દેશી વહાણો
 માના ત્રાણમાંનો વચલો સઠ (૩) ઊલ
 ઉતારવાની ચીપ કે પટ્ટી, ઊલિયુ
 જામી સ્ત્રીં (કા) ધાધરાને બઝે કાઠી સ્ત્રીઓ
 કર્યાઈ રગતું જે કપડું પહેરે છે તે
 જામૂત પું નં [મ.] મેદ, વાદળ. ંવાહન પું
 (સ.) વેદ. ંવાહન, વેદ. ંવાહન, વેદ. ંવાહન,
 જામૂત વિં જામૂત જામૂત
 જામૂત સંકિં [પ્રા. જીરવ, સં જૂ પ્રા જીરવ
 પ્રેરક] પચવવું, હજમ કરવું (૨) સાખવું, વેઠવું
 જામૂત અંકિં 'જામૂત' નું કર્મીણ
 જામૂત નં [સ. જીર(-ર)ક. પ્રા જીરવ, ફા
 જીરવ] એક મસાલો. -રાકેરી સ્ત્રીં જામૂત
 સાથે આથેડી કેરી -રાસાળ સ્ત્રીં એક
 નતની ડાગર -રિયા કેરી સ્ત્રીં જામૂત જેવી
 વાસવાળી કેરી
 જામૂત વિં [સ] છેક જામૂત, ધસાઈ કે ખવાઈ
 ગયેલું જામૂત પું માલૂમ ન પડે એવો
 શરીરમા રહેતો ઝીણો ધીમો તાવ -જામૂતાર
 પું [+ ઝદ્દાર] જામૂત ધયેલાને સમરાવવું તે
 -જામૂતાર પું સંકિં જામૂતાર કરવો
 જાલખે અં [જ + જ લઘ્વેક=હાજર જુ
 ઉપરથી ?] અતિશય તાબેદારી સૂચવતો
 ઉદગાર [-કરવું=જ, જ કહીને પડતો ખોલ
 ઉપાડી લેવો, ખુશામત કરવી.]
 જાલ પું [સ] શરીરનું ચેતનતત્ત્વ પ્રાણ (૨)
 પ્રાણી (૩) મન, દિલ (૪) [લા] પૃથ્વ, દોલત (૫)

દમ, સાર(ક)કાળજી, લક્ષ. ઉદાં 'ધધામા જાલ
 ગાખવો', 'જાલ રાખીને કામ કરવું' [-અકારો
 કરવો=મરવા સુધીની તત્પરતા દાખવવી
 -અરથો કરવો=અધમૂર્તિ -કાયર કરવું (૨)
 પોતાની પછી શક્તિ ખરચવી -અરથો થઈ
 જવો=ગાલર કે બાવરું થઈ જવું (૨)
 પ્રિયજન માટે ખુશ ખુશ થવું, કુરબાન વવા
 તત્પર થવું -અરથો થવો (ભય કે ધાકથી)
 અધમૂર્તિ જેવું થઈ જવું -અધર થવો=
 ચિતાથી વિહ્વળ થવું, મન ન લાગવું -અધર
 રવો=ધ્યાન ન ચોટવું (૨) જાલે નિરાત ન
 હોવી -અધર રહેવો=નિરાત ન હોવી,
 ઉચાટ હોવો -અધર લટકી રહેવો=આતુર
 કે અધીરા થવું. -અર્થો અર્થો થઈ જવો=
 ખુશ ખુશ થઈ જવું, પ્રિયજન માટે ગમે તેટલો
 ભોગ આપવા તત્પર થવું -આપવો=આપ-
 ધાન કરવો (૨) કુરબાન થવું -આવવો=
 સચેતન થવું (૨) શાંતિ થવી -આવવો ને
 જવો=મરણકાળની કપાળીઓ આવવી.
 -ઉપર આવી જવું=મરણિયા થવું -ઉપર
 આવી પડવું=ભન જોખમમા મુકાવા -ઊડી
 જવો=ધ્રાસકો પડવો (૨) મરી જવું. -ઊંચો
 થવો=ઉચાટ થવો (૨) દિલ ન લાગવું -ઊંચો
 રહેવો=ઉચાટ -અશાંતિ રહેવા (૨) દિલ ન
 લાગવું -એક હોવો=મેળ -દિલોભની
 હોવી -કઈ પાંખડીએ ગયો છે, કયે કોઠે
 ગયો છે? -ચિત્ત કયા ભાગે છે? મિત્રનું ઠેકાણું
 છે કે નહીં? -કપાઈ જવો=હૃદય વીધાઈ
 જવું (દુખ -ગોકથી) -કછુ કરવો નથી=
 દિલ માનવું નથી -કાઢવો=આપવાત કરવો
 (૨) તનનોડ મહેનત કરવી (૩) અત્યંત પત્તવણી
 કરવી. -ખાટો થવો=મન ઊડી જવું, મન
 ખગડી જવું -ખાવો=પજવવું, કટાણો
 આપવો -ખાટો થવો=મૂઝવું (૨) છાતીમા
 ચૂથારો થવો -ખાલવો=લક્ષ દેવું -ખાંડીમાં
 આવી રહેવો=પ્રાણ નીકળવાની તૈયારી
 હોવી (૨) બાવરું બની જવું -ઘેરાવો=જાલ
 મળવો, મેલ થવો -અગડોળે ચઢવો=
 અરવગથ થવું, મૂઝવણમા પડી જવું

-ચલાવવો=હિંમત કરવી -ચાલવો=હિંમત ચાલવી (૨)ઉદાર થઈ શકાવું -જતો રહેવો,-જવો,-નીકળી જવો=મરી જવું (૨)ખૂબ પગવણી કે વેદના થવી -જેવો=મન જોવું -જાલ્યો ન રહેવો=મન કાખૂમા ન રહેવું, લલચાઈ-ખેંચાઈ જવું -છોડવો=કેડો મૂકવો, ન પગવવું -ટશુમશુ થવો=મરવાની તૈયારી હોવી (૨)અત્યંત આતુરતા કે આક્રીંધી બાવર થવું.-ટંગાઈ રહેવો=આતુર કે બાવરા હોવું -રહેવું -ટાઢો પડવો=ઉદ્વેગ રાખવો, શાંતિ થવી -ટુંકો કરવો, થવો=કરકસરિયા-કળૂસ થવું. -હડોળાવો=હાલડી થાય એમ થવું, ખૂબ ખેંચેની લાગવી. -કરવો, ઠરીઠામ ખેંસવો=શાંતિ થવી -કેકાણે ન રહેવો=મન અમ્વરથ થવું, ઉચાટ થવો -કેકાણે રાખવો=મનને કબજે રાખવું(૨)ચિત્તને ચિત્ત રાખવું -તાળવે ટંગાવો=જાણે હમણાં જીવ જશે એવી સ્થિતિમાં હોવું(૨)ભારે ઉચાટ થવો -તોડવો=જાતને ધસી નાખવી. -થર પડવો=શાંતિ થવી -થવો=મન થવું(૨)સારી પૂંજ થવી -થી જવું=મરણ પામવું -થી મારવું=પૂરેપૂરું મારી નાખવું -ચોડો ચોડો થવો=નખખાઈ આવવી (૨) કાલાવાલા કરવી (૩) નાઉમેર થવું, હિંમત હારી જવી. -દાઝવો=મન બળવું, ચિંતા થવી, લાગણી થવી -દોડીએ ટંગાવો, વીંટાવો=જીવો જીવ તાળવે ટંગાવો. -ધરવો=માહગીમાથી સાંભળ થવું (૨)ધીરજ રાખવી. -ધરીને=જીવ કે લક્ષ રાખીને. -ના સમ=‘હું મરું’ એવા અર્થના સોગમ -નાખીને=જીવ લગાડીને -નાખી દેવો=કરખાન થવું. -નીચે ખેંસવો=ટાઢક વળવી, શાંતિ થવી -તું તરત્યું=‘હું ખ દેનાર’, પગથ્યા કરવું. -ને જનાખ નીકળી જવી=મહા મુશ્કેલી પડવી. -ને ટાઢક થવી, વળવી=મનને શાંતિ થવી -પડીકે બંધાવો=જીવ નીકળી જવા જેવું થવું, ભારે ઉદ્વેગ થવો, ભારે ચિંતા કે ઉચાટ થવા -પર આવવું=મરણિયા થવું (૨) આપઘાત કરવા

તત્પર થવું. -બગાડવો=મન મેલું કરવું, દાનત બગાડવી. -બળવો=સંતાપ થવો. -ભડકે બળવો=અતિશય સંતાપ થવો -ભરાઈ રહેવો=વાસના રહી જવી. -મળવો=મન એક થવાં -માનવો=મન કબૂલ થવું -માં જીવ આવવો=ચિંતા દૂર થવી, શાંતિ થવી -મોટો કરવો કે રાખવો=ઉદાર થવું -રાખવો=લક્ષ દેવું; ધ્યાન આપવું -લઈને નાસવું=જીવ બચાવવા ઘણી જ ઉતાવળે દોડવું -લગાડવો=ધ્યાન આપવું. -લખૂક લખૂક થવો=ખીક કે હરથી બાવર બનવું -લાગવો=પ્રીતિ બંધાવી -લેવો=કટાણો આવવો (૨) મારી નાખવું -વહાલો કરવો=મરણના લગથી પાછા પડવું -હેઠો ખેંસવો=નિરાશ થવી જીવે ધરવું, જીવે બાંધવું=પ્રાણપ્રિય કંચુ જીવે લાગવું=પ્રાણપ્રિય થવું] ઠંકાણો પું બળાવો, કોણેશ. ઠંત(-તુ) પું; નં જીવડું ઠંતન વિં અત્યંત વહાલું ઠંડું નં કંદમા નાનું જંતું ઠંડો પું જીવ, આત્મા(૨)કીડો ઠંતોડ વિં અતિશય મહેનત કરાવે એવું (કામ) ઠંદયા સ્ત્રીં જીવો-પ્રાણીઓ પર કયા ઠંદશા સ્ત્રીં જીવની અજ્ઞાન દશા ઠંદાર વિં યોગ્ય (૨) ઉમકા(૩) મજબૂત ઠંદેહ પું સ્થૂળ શરીર ઠંધારી વિં જીવવાળું(૨) પું પ્રાણી. ઠંબલ (-ળ) નં જીવવાની શક્તિ, પ્રાણ ઠંરખું વિં જીવને સાચવનારું ઠંલગ વિં પ્રાણપ્રિય ઠંલેણ વિં મૃત્યુ નિપત્તવે એવું ઠંલોક પું મૃત્યુલોક. ઠંવિધા સ્ત્રીં, ઠંશાસ્ત્ર નં જીવોના ભૌતિક જીવનનું શાસ્ત્ર, ‘બાયોલોજી’ ઠંશેષ વિં માન જીવ બાકી રથો હોય એવું(૨) પું ભૂતકાળના પ્રાણી કે વનસ્પતિના પૃથ્વીના પડમાથી મળી આવતો અવશેષ, ‘ફોસિલ’. ઠંસટોસટ અં જીવને જોખમે ઠંહટ્યા સ્ત્રીં પ્રાણીની હત્યા -વાણુ પું, નં [+ ઘણું] અણુ જેવડો જીવ, સૂક્ષ્મ જંતું -વાત્મા પું જીવ, જીવદશાવાળો આત્મા -વારોપણુ નં જીવનું આરોપણ, સહવારોપણ -વાંતક પું [+ અત્તક] પારધી(૨) મારો, ખૂની

અવણ, ૦૭ પુ. [સં. જીવન, પ્રા. જીવણ]

અવનનો સ્વામી; પતિ

અવત નં [સં. જીવત્ પરથી ? કે જીવિત ?]

અવિત, અવતર. ઠકિયા, ૦ચરા સ્ત્રીં પોતાના મરણ પાછળ કરવાની ક્રિયા(વરો વગેરે)અવતા જ કરવી તે ૦ભગત અં હયાતી સુધી ૦દાન નં આક્રમ મા સપડાયેલાને કે પોતાના સકલમાં પરેલાને ન મારવો - પ્રાણતુ દાન - રક્ષણ કરવું તે, અવિતદાન

અવતર નં જન્મારો, જિ હગી

અવતું વિં [‘અવવ’તું વંકું] અવવાણુ, અવન-શક્તિવાણુ, સઅવ(‘મરેલું’થી ઊલટું)(જેમ કે, અવતો માણસ, નખ, અવતી પૂછડી ઇં) [અવતી ઠાકણુ=સાક્ષાત ઠાકણુ જેવી ખરાબ સ્ત્રી અવતી માખ ગળવી=(હરામખોરીનું કે અનૂતનું લીધેલું) પાછું] એકી કાઢવું, ન અવવાવું. અવતું પાણી કાઢવું=પાતાળ કોડીને પાણી કાઢવું. અવતું મારવું=હાલ કરવા, રીખવું અવતો કોયડો, લાળો=સળગતો અગારો. અવતું ભગતું=અવતુ ને પૂર સાવધ, અવંત ને પ્રાણવાન

અવન નં [સં.] અવવુ તે(રૂ) આયુષ્ય, જિ હગી (૩)અવનશક્તિ, પ્રાણ. ૦કેધા સ્ત્રીં જિ હગીનુ વૃત્તાત ૦કેલહ પું ભુઓ અવનસંગ્રામ ૦કેલા(-ળા) સ્ત્રીં અવન અવવાની કળા ૦કાર્ય નં જિ હગીનુ મુખ્ય કાર્ય ૦ગાળો પું અવન ગાળવાનું - ગુનરવાનું સાધન ૦ચરિત(-ત્ર) નં જિ હગીનુ વૃત્તાત ૦દષ્ટિ સ્ત્રીં અવન વિધેની દષ્ટિ-દષ્ટિકાણ ૦ દોરી સ્ત્રીં અવનરૂપી દોરી, આયુષ્ય (૨) [લા] અવનનો મુખ્ય આધાર ૦નિર્વાહુકે વિં અવનનો નિર્વાહ કરનાર ૦પહરો પું ૦આખા અવનમા થતો પલટો, ‘કોન્વર્ઝન’ ૦બુદ્ધી સ્ત્રીં [સરં દ્વિ. જીવનવૃદ્ધી] સઅવન કરી કે એવી બુદ્ધી, સઅવની ૦મત્ર પું અવનનો મુખ્ય ધ્યાનમત્ર ૦મૂળી સ્ત્રીં [સરં દ્વિ. જીવનમૂરિ] અવનનું મૂળ, અવનાધાર ૦રસાયન નં પ્રાણીના શરીરની ધાતુઓનું રસાયનશાસ્ત્ર, ‘ખાયોકેમિસ્ટ્રી’ ૦શક્તિ સ્ત્રીં

અવનની મૂળ શક્તિ, ‘લાઇફ-એનર્જી’

૦શાસ્ત્ર પું સમગ્ર અવનને વિચારતું શાસ્ત્ર (૨) અવશાસ્ત્ર, ‘ખાયોકેમી’ ૦સખી સ્ત્રીં સહધર્મચારિણી, પત્ની ૦મ્મ ગ્રામ પું અવતા રહેવા માટે પ્રાણીઓને કરવો પડતો સગ્રામ, ‘રટ્ટગલ કોર એક્ઝિસ્ટન્સ’. ૦સાદૃશ્ય નં જિ હગીની સફળતા ૦સિદ્ધાંત પું અવનનો ખાસ સિદ્ધાંત; અવનમત્ર ૦સૂત્ર નં ભુઓ અવનદોરી (૨) અવનમત્ર. ૦સ્મૃતિ નં રમરણરૂપે લખાયેલી આત્મકથા, ‘રેમિનિસન્સીઝ.’ -નોપાય પું [+ઉપાય] ગુજરાનનું સાધન

અવનમુક્ત વિં [સ] છતે દેહે માયાના બંધનો માથી મુક્ત -ક્તિ સ્ત્રીં અવનમુક્ત દશા

અવરૂ વિં [‘અવ’ ઉપરથી] (કા) ચાલાક, ચપળ, ચમરાક

અણુલેણુ વિં, અવવિધા સ્ત્રીં ભુઓ ‘અવ’મા અવવું અં કિં [સ. જીવ] અવનક્રિયાઓ કરવાની શક્તિ હોવી, પ્રાણ ધરવા, શ્વાસ ચાલવો (૨) અવતુ હોલુ કે રહેલું, હયાત હોલું કે રહેલું (જેમ કે, હણ તે હવે છે) (૩) અવન ગુનરવુ (જેમ કે, ગુલામીમા અવવા કરતા તો મરવુ સાર) [‘અવ’મા

અવશાસ્ત્ર નં, અવહત્યા સ્ત્રીં [સ] ભુઓ

અવંત વિં [સ] અવતુ, પ્રાણવાન

અવા સ્ત્રીં [સ] વતુબ્ધની દોરી (૨) [ગ]

‘ગ્રોઈ ઓફ એન આર્ક’

[આવાર

અવાઅવ પું [અવ+અવ]અવનો અવ, અવનનો

અવાણુ પું, નં [સ] ‘અવ’મા ભુઓ

અવાત સ્ત્રીં [‘અવ’ ઉપરથી] અવડા કે કીડાનો

સમૂહ (જેમ કે, અનાજ કે ઘામા પડતો)

[પહવી = સહુ, સળો પેસવો] ૦ખાતું નં

પાજરાપોળમા અનાજ વગેરેમા પડેલા અવડાના

રક્ષણ માટે રાખેલું સ્થાન [ળનેલું, મૂલગત

અવાતુભૂત વિં [સ] અવાતુ-અવિતત્વરૂપ

અવાતમા પું [સ] ભુઓ ‘અવ’મા

અવાદોરી સ્ત્રીં [અવ+દોરી] ભુઓ અવનદોરી

અવારોપણુ નં, અર્વાતક પું [સ]

‘અવ’મા ભુઓ

અવિકા સ્ત્રીવ[સ] આઅવિકા, ગુજરાતનું સાધન
 અવિત વિં [સ] અવતુ (૨) નં અવતર,
 નિંદગી. ઠકાણ(-ળ) પુનિંદગીનો સમય,
 આયુષ્ય ઠદાન નં ભુઓ અવતદાન -તેશ
 પું [+ઈંગ] અવતનો રવામી
 અવિતવ્ય વિં [સ] અવવા યોગ્ય (૨) અવી
 રાકે એવુ(૩)નં આવરદા(૪)અવવાનુ પ્રયોજન
 અવી વિં [સ] (સમાસને અતે) અવનાર;
 નલનારં ઉદાં 'અમઅવી'
 અવી આં[સ, પ્રા જીવા=દોરી (વનુષ્યની)?]
 મુજ વગેરેથી ખાટલો ભરતા વચમા જે ખે
 સેરો વારાફરતી ખુડાડે છે અને તારે છે તે
 અ હવું નં [દે જિહ્વ=ગોળો; કંકુક પરથી ?]
 હોડનો કોટલાવાળોખીનકોણ(૨)[લા] નેડકું.
 [અ હવે આવેલું = નેડકામા જન્મેલ
 અ હવાતું હોડકું=નેડકાયાખાળકોમાનુ એક]
 અથરાં નંઅવંવં ભુઓ ઔથરા -રિયું વિં
 અથરાવાળુ
 ભુઆ(-વા) નં [સ દૂત, પ્રા જૂઝ(-વ), સરં
 હિં, મ] અવુ, ભૂગટું ંખાતું નં ભુગાર-
 ખાતુ ંખોર પું ભુગારી
 ભુઆ(-વા)નું નં સ યુક્ત કુટુંબમાથી છૂટા
 પડી નવો માડેલો ગૃહસ સાર, ભુજવારો,
 ભુગલધાર [ઝાર
 ભુઆ(-વા)ળ પું [સરં હિં, જ્વાર] ભરતી,
 ભુઓ સંકિં 'ભેવું'નું આજ્ઞાર્થ ખીજે પુરુષ,
 ખંવં [અનુકૂળ
 ભુક્ત(-ગત) વિં [સ યુક્ત] નેડેલું(૨)યોગ્ય,
 ભુક્તિ(-ગત, -ગતિ) સ્ત્રીં [સ યુક્તિ] ઉપાય,
 કરામત તદખીર (૨) રીત, પ્રકાર
 ભુગ પું [સ યુગ] જમાનો(૨)નં [સ યુગમ]
 નેડ, ભુગલ ં(-ગો)ભુગ અં દરેક યુગમા
 ંખેર, ંખળ નં યુગનુ -સમયનુ ખળ
 ભુગટિયું વિં ['ભૂગટું' ઉપરથી]ભૂગટું રમનારં
 (૨) નં ભૂગટું
 ભુગટિયો પું ['ભૂગટું' ઉપરથી] ભુગારી
 ભુગત વિં, -ત(-તી) સ્ત્રીં ભુઓ ભુક્ત, ભુક્તિ
 ભુગતું વિં [સ. યુક્ત] અંધખેસતુ, યોગ્ય.
 -તાઈ સ્ત્રીં ભુગતુ હોય તે

ભુગદાધાર પું (૫) ભુઓ જગદાધાર
 ભુગમ નં [સ. યુગમ] યુગલ, નેડ
 ભુગલ નં [સ યુગલ] નેડું ંદિશેર પું
 (સ) કૃષ્ણ ંનેડી સ્ત્રીં યુગલ, નેડી ંખાનું
 નં (કા) ભુઓ ભુવાર
 ભુગાર પું [ભુઓ ભુગારી, સરં મ] ભૂગટું;
 ધૂત (-ખેલવો, -રમવો) ંખાતું નં
 ભુગાર રમવાનુ રથળ-ધર -રિયો પું
 ભુગારી -રી વિં [સ દૂતકારિન્, પ્રા
 જૂઝારિ] ભુગાર રમવાની લતવાળુ (૨) પું
 ભુગાર રમનારો
 ભુગુ'મા સ્ત્રીં [સ] નિદા(૨)ચીતરી, સખત
 અણગમો -ખિન્ન વિં [સ] નિદિત (૨)
 ચીતરી ચડે તેલુ
 ભુગમ નં ભુઓ ભુગમ [ભુઆર
 ભુજવારો પું ['ભૂજવું' પરથી ?](કા) ભુઓ
 ભૂકું વિં ભુઓ ભૂકું ૧ થી ૩
 ભૂત વિં [સ યુત] નેડાયેલુ હોય તેવુ (૨) નં
 અળદની નેડ [કમ્ભેલિ ને પ્રેરક
 ભૂતાતું અં કિં, -વડું સં કિં 'ભૂત'નું
 ભૂદાઈ(-ગીરી) સ્ત્રીં [ફા] ભૂદાપણુ
 ભૂદું વિં [ફા જુદા] છૂદ, અલગ, વેગળુ (૨)
 અનોખુ, અસાધારણ [-કરં=છૂદ પાલુ
 (૨)તોડી નાખવુ (૩) સહિયારા કે ભેગામાથી
 આગલુ કરવુ -ગ્રણું=નોપુ પડવું, વ્હી જવુ
 (૨) અલગ વસવાટ કરવો (૩) અળગુ થવુ,
 આગલુ કરવુ -પડવું=અળગું થવું (૨)વ્હી
 જવુ (૩) ભિન્ન મત ધરાવવો (૪) આગલુ કરવું
 -પાડવું=અલગ પાડવુ, છૂદું કરવુ -રહેવું
 =સ્વતંત્ર વસવાટ કરવો(૨)ન લાળવુ -રાખવું
 =ન ભેળવવુ]
 ભૂદ નં [સ ચુદ]લડાઈ. ંપતિ પું સેનાપતિ
 ભૂધરાણુ નં ['ભૂદ' ઉપરથી] લડાલડીનુ
 ભુમરાણ
 ભૂનચટ સ્ત્રીં ['ભૂનું' ઉપરથી] ભૂનાપણુ,
 ભૂનવાણીપણુ
 ભૂનવાણી વિં ['ભૂનું' ઉપરથી] ભૂનુ (૨)ભૂના
 વિચારનું, 'ઓથિસિકસ'
 ભૂનાડ વિં ભૂનવાણી (ચ)

જુથાન સ્ત્રીં જુઓ જથાન -ની સ્ત્રીં ખોલીને
જણવિલી હકીકત, સાક્ષી [(-આપવી,
-લેવી.)-પડવી = સાક્ષીમા હકીકત તરીકે
રહ્યું થવું.] જુથાં સ્ત્રીં જુઓ જથા
જુમલો પું [અ] એકદર આકડો, સરવાળો
જુમા પું [અ જુમલહ] શુક્રવાર ૦મસી-
(-રિજ)દ સ્ત્રીં (શુક્રવારની તમાજ પડવાની)
મોટી મસીદ

જુમેરાત સ્ત્રીં [જુમા + ગત] શુક્રવાર
જુમ્મો પું [અ જિમ્મહ] જોખમદારી,
જવાબદારી -મેમેદા(-વા) ૨ વિં [ફા]
જોખમદાર, જવાબદાર -મેમેદાની સ્ત્રીં
[ફા] જોખમદારી, જવાબદારી

જુરત, જુરિયત સ્ત્રીં [અ જુરજત] છાતી,
હિમત, ધૈર્ય

જુલકું નં [જુઓ જુલકું] વાળની લટ -ગૂછું
જુલમ પું [અ. જુલમ] જખમ્મની, ખળાત્કાર
(૨) અત્યાચાર, અન્યાય (૩) કેઈવાતમા
અતિશયતા કરવી કે ખખ કરી નાખવું
એવો લાવ ખતાવે છે. ંગાર વિં જુલમી.
-માટ પું જુલમ -મી વિં [ફા] જુલમ
કરનાર, જુલમગાર (૨) જેમા જુલમ હોય
તેવું, જુલમભરેલું

જુલાઈ પું[ડં] ખિસ્તી સનનો સાતમો મહિનો
જુલાખ પું [અ જુલ્લાખ] ઝાડા થાય એવું
ઝોસડ, રેચ (૨) ફત્ત, ઝાડો. [-આપવો =
ઝાડાનું ઝોસડ આપવું (૨) [લા] સખત
ધમકાવવું ખરોખર ગભરાવવું. -થઈ જવો =
ગભરાઈ જવું. -લાગવો = રેચની અસર થવી,
દરત થવા લાગવો -લેવો = ઝાડાનું ઝોસડ લેવું]

જુલકું નં [ફા] જુઓ જુલકું
જુલમ પું [અ] જુઓ જુલમ
જુવડું નં + [જુઓ જુવું] ભૂગદ
જુવતી સ્ત્રીં જુઓ યુવતી
જુવા, ંખાતું, ંખેર જુઓ 'જુઆ'મા
જુવાન વિં (૨) પું જુઓ જવાન, યુવાન.
ંજેધ વિં ભરજુવાન (૨) મજબૂત, કઠોર
-નિયાવાળું નં જુવાન સ્ત્રીપુરુષોત્તે ટોણ
(૨) [લા] તોફાની કે અતિ સાહસવાળું ટોણ.

-નિયુ વિં જુવાન -નિયો પું જુવાન
-ની જુઓ યુવાની [અનાજ, ભર
જુવાર સ્ત્રીં [દે. જુવારિ, જોવારિ] એક
જુવારું નં, જુવારો પું(કા) જુઓ જુઆરું
જુવાળ પું [જુઓ જુઆળ] ભગતી, ઝા
જુવું નં [જુઓ જુવા] ભૂગદ, જુગાર
જુરનેજુ(-જૂ) સ્ત્રીં [ફા. જુમ્તોજૂ અથવા
જુસ્તજૂ] શોધખોળ, ખારીક તપાસ
જુરસો પું [જુઓ જોશ] ઊભરે, જોસ (૨)
લાગણીનો જુરસો(૩)જોમ, ખળ -રમાદાર
વિં જુરસાવાળું

જુહાર પું [દે જોહાર] 'નમસ્કાર' 'સલામ'
એ લાવ ખતાવતો શબ્દ ંપટોળા નં બં
વં ખેસતા વખતે દિવસે આશીર્વાદ લેવા
જુહાર કરવા ને ંહું સંકિં [દે જોહાર
કિં] જુહાર કરવા [ચાલાકી, ચતુરાઈ]
જુગાઈ સ્ત્રીં [જુઓ જુગુ] મજબૂતી (૨)
જુગિત પું[સ] ઉચ્ચ સ્ત્રી સાથે નીચ પુરુષના
વ્યભિચારથી જન્મેલો પુરુષ [ચાલાક, ચતુર
જુગું વિં જખર મજબૂત (૨) [સગં મ]
જૂ સ્ત્રીં [સ. ચૂકા, પ્રા જૂઝા] માથામા કે ચામડી
પર પડતું એક જટ. [-જેહું = ચોટથું ત્યાથી
ઊખડે નહીં તેવું -પડવી = (માથામા વગેરે)
જૂઓ થવી] [ફૂલેલ

જૂઈ સ્ત્રીં [સ ચૂચિકા, પ્રા જૂહિયા, જૂમિ] એક
જૂગડું નં જુઓ ધૂત, જુગાર
જૂજ વિં [સરં ફા જુજ = ટુંકડો, મ] બહુ
થોડું, જરા ંભજ વિં વાણુ થોડું, જરાતગ
જૂજું વિં [અપ જુમજુમ] જુલ નોખું
જૂટ પું [સ] (વાળનો) ઝૂડો, સમૂહ (૨) ંડનો
એક પ્રકાર (વ્યાયામ)

જૂડી સ્ત્રીં [સરં મ, સં જૂટ, પ્રા જૂઢ] ઝૂડી
-ડો પું સાવગણી (૨) ઝૂડો

જૂડું નં [દે. જુઢું] ભૂકાણું ંણ નં [સં જુઢ,
પ્રા જુઢ = મેલિત, ચરં દિં જુઢનું અણવાડઃ
એકું, છડામણ (૨) પું [જુઓ જૂઢ] ંગડો
વિદ્યુક (બવાઈમા) ંણવેરા પું બં વં
જૂઢણના એક વળ નકરું તે -કાણું, -કાણું
નં જૂડી વાત

જૂઠાખોલું' વિં જૂઠું ખોલવાની ટેવવાળું
જૂઠું' વિં [જુઓ જૂઠું] અસત્ય, જૂઠું (૨)
કૃત્રિમ, ખનાવડી (૩) રહી ગયેલું—જડ (અંગ)
(૪) [સં. જુદા, પ્રા. જુદા] અજુઠું, એકું
[—પડવું = અસત્ય ઠરવું (૨) (અંગ) રહી
જવું] [ખળદ વગેરે]

જૂતણું સં કિં [પ્રા. જુત્ત] જોડણું (ગાડું,
જૂતી સ્ત્રીં [સ. યુક્ત, પ્રા. જુત્ત પરથી?]
જૂતિયું, ખાસડું —તિયું, —તું નં [સરં
મ જુતા, હિ જૂતા] જૂતું, પગરખું, ખાસડું
[જૂતા ખરાખર = તુરંજ, તિરસ્કારને પાત્ર
જૂતિયાં પડવાં = માર પડવો (૨) અપમાન
કે તિરસ્કાર થવો, કાઢી મુકવું જૂતું ખાડું,
પડવું = ખાસડાનો માર પડવો (૨) અપ-
માનિત થવું —મારણું = ખાસડું મારવું
(૨) કાઢી મૂકવું, છુટકારી કાઢવું. જૂને માર્યું
જણું = ગયાની પરવા ન કરવી ('હાલે ગયું'
'મૂકે ગયું તો' — એવો ભાવ બતાવે છે)]
જૂતીખોર વિં હ મેશા ખાસડા—ઠપકા ખાતું

જૂથ નં [સ. યૂથ] ટોળું, સમૂહ
જૂન પું [કં] ધિરતી સનનો ફહો મહિનો
જૂનાગઢી વિં જૂનાગઢ શહેરનું, —ને લગતું
જૂનું વિં [સ. જીર્ણ, જૂર્ણ, પ્રા. જુર્ણ] પુરાણું
પ્રાચીન, અગાઉનું (૨) જર્જરિત, જાણે (૩)
ઘણો વખત થયેલું (જેમ કે જૂનો ગોળ,
જૂનો મિત્ર), ઘણો વખત વાપરેલું (જેમ કે,
જૂનું વાસણ ઇં) (૪) [સરં દે જુર્ણ =
દક્ષ, નિપુણ] રીઠું; નામીયું, અનુભવી
(જેમ કે, જૂનો ચોર, જોગી, પાપી ઇં)
[જૂનો જોગી = (કાષ્ટક્ષેત્રમાં) જૂનેથી કસાઈને
તૈયાર થયેલ ન્યક્તિ (તેને માટે આ પ્રયોગ
કરાય છે) ંખખ વિં છેક જૂનું, ખખળી
યયેલું ંખાડું, ંપુરાણું વિં ંખણું જૂનું ંપૂતું
વિં ગમે તેવું જૂનું, ફાટયું તૂટયું, જાણે
જૂનેથી અં ંખણું જૂના વખતથી, બહુ
પહેલેથી [મઠઠ કરનારં પચ

જૂરી સ્ત્રીં [કં] કે સસો આપવામા ન્યાયાધીશને
જૂયો પું [સં યૂક] ઢોરના શરીર પર ચોટતું
એક જીવડું

જૂડણું અંકિં [સરંમ. જૂંપણે; સં જૂંમ] (સુ.)
ખેડા ખેડા ઝોકા ખાવા [જૂંડણું પ્રેરક]
જૂંડણું અં કિં ['જૂંસર' ઉપરથી] જૂસરી
વડે જોડણું [જૂંડણાવણું પ્રેરક]
જૂંડકાજી નં [સ] શત્રુને ઊંધમા નાખી દે
તેવું અસ

જે (જે) સં (૨) વિં [સ. વદ, પ્રા. જ પરથી?
કે અવં જેહ = જેવું પરથી?] ('તે' સાથે
સંબંધમા વપરાય છે) (તેના રૂપો—જેણે,
જેને, જેવું ઇં નો 'જે' ('જે') પેઠે ઉચ્ચારાય છે)
જે જે સં દરેક, હરકાઈ જે જે તે સં
ગમે તે કોઈ

જે અં + [પ્રા. જે (પાદપૂર્તિ) માટેનું અં)
પરથી?] કે (વાક્યના બે વિભાગને જોડતું
અપેક્ષાપૂરક અં) (ઉદા. તેનું કારણ એ
છે જે (કે) .)

જે ('જે') પું, સ્ત્રીં [સં જય] નં દેતેઈ ંકરી
પુંએક ઇં ંગોપાલ (—જા) પું બંબં
'જયગોપાળ' (નમસ્કાર કરવાનો એક વૈષ્ણવ
ઉદ્ગાર) ંજે પું જય જય, વદન (૨) અં
વદનસૂચક ઉગાર ંજેકાર પું, સ્ત્રીં જુઓ
જયજયકાર ંજેવંતી પું સ્ત્રીંએક રાગિણી
જેઓ (જે) સં ['જે'નું બંબં] [નિના રૂપો—
જેમનું, —નાથી ઇં નો 'જે' ખજોળા 'જે'
(હસ્તુતિ સાથે) ખોલાય છે]

જેટણું (જે) વિં [સ. વાવત્ પ્રા. જત્તિય, જેત્તિઅ
જેત્તિલ, હિં જિત્તના] ('જેટણું'ના સંબંધમા
વપરાય કંદ, સખ્યા, વજન ઇંનું માપ કે
મર્યાદા સૂચવે છે) —લે અં ('જેટણે' સાથે
સંબંધમા) જેટલે અતરે, હદ કે મર્યાદા ઇં
મા (૨) જે વખતે, જ્યારે (૫)

જેઠ પું [સ. જ્યેષ્ઠ, પ્રા. જેઠ] વરનો મોટો ભાઈ
(૨) વિક્રમ સવતનો આઠમો મહિનો (૩)
વિં જુઓ જ્યેષ્ઠ —ઠાણી સ્ત્રીં [પ્રા. જિઠ્ઠાળી]
જેઠની વહુ —હી વિં જેઠ મહિનાનું, —ને
લગતું (૨) સ્ત્રીં જેઠ મહિનાની પૂનમ.—હીપુત્ર
પું પહેલા ખોળાનો અથવા વડો પુત્ર
જેઠીમધ નં [સ. યદિ (પ્રા. જદિ) મધુ] એક
વનસ્પતિ; ઐષધિ [—નો શીરો = જેઠી-

મધમાધી બનાવાતી-તેના સરવની એક
ઐપધિ.]

જેડીમલ(-લ) પું. [સ. જ્યેષ્ઠમલ] વડો મલ
(૨) મોટા બ્રાહ્મણની એક ભત્રીજી આદમી

જેઠા પું. ચૂદી કાઢ્યા પછીનો કસુ ખાતો રંગ
(૨) જુઓ જેડીપુત્ર [અપાતુ જમણ

જેઠાણું નં લગ્ન પછી કન્યાને ત્યા વરપક્ષને
જેડલ સીં (ક) સહિયર

જેણા સીં (ક.) ધીરજ

જેણી (જે) સં'જે'નું સીં ('તેણી' સ અધમા)

(ભત્રીજા પદમા, કે હાલ મુખ્યત્વે પારમીઓમા)

(૨) વિં સીં જે ંગમ અં જે તરક

જેણે (જે) સં 'જે'નું તૃતીયાતુ ૩૫

જેતશી (જે) સીં [હિ જૈતશી (સ. જયતિશી)]

દીપકની એક ગણણી

જેતા પું. [સ] છત મેળવનાર, વિજેતા

જેતૂન (જે) નં [અ] એક નેલી બી, 'ઓલિવ'

જે તે સં (૨) વિં ગમે તે કાઈ (૨) કાલતુ;

સામાન્ય ઉદાહરણ આ કાઈ જે તે માણસથી

ન બને)

જેદર નં થેડુ

જેખ પું, સીં [ફા] ખીસુ (૨) [ફા જેવ]

શોભા, સુંદરતા. [-આપણે (-વી) = ગોશાવતુ.]

જેખ પું, સીં જુલમ (?)

જેમ (જે) અં [અપં જિવ(-મ), જેમ, સ

યથા, સરં હિં જિમિ] જે રીતે જેમ કે

અં દાખલા તરીકે ંતેમ અં ગમે તેમ,

હરકાઈ રીતે, મુશ્કેલીથી

જેમણું (જે) સં અં વં જેઓતુ (-ને,

-નાથી, -નામાં ધં ૩૫ પણ 'જેઓ'ના છે)

(૨) વિં જે પ્રમાણેનું, જે રીતનું, જેવું (૩)

[જુઓ જેમ] જે બાણુ કે તરફનું

જેર અં [ફા.] વશ, તાબે, પરાજીત [-કરવું,

થવું] ંકડી સીં થોડાના થોડકાની કાટા-

કાટાવાળી કડી. ંદસ્ત વિં [ફા] આધીન,

કમજોર, નબળું. ંખંદ (-ધ) પું [ફા]

લગામને તગ સાથે ભેડનારી ચામડાની કે

ભડી બનાતની પટ્ટી(૨) ચામડાનો કોરડો, સાટકો

જેરશી સીં (સુ.) સવારનો કુમળો તાપ

જેરણું (જે ?) નં ['જેરો' ઉપરથી ?] ઘાસ

સાથે મસળીને બનાવેલું છાણું (અ ૩૫ જેયણું)

જેરો પું. [સરં 'ગેરો'] ગરેલો ભૂકો, ભૂકો(૨)

ત બાકુનો ભૂકો, જરેલો (૩) ['ઘેરો' પરથી ?]

ધચૂમલો, ટોળે વળવું તે (૪) [?] આગ, લાથ

જેલ સીં [ફા.] કેડખાતુ (૨) જેલની સભ, કેડ.

[-તોડવી = બધનો તોડી જેલમાથી છૂટકી

જવુ. -કૂદવી = જેલની દીવાલ કૂદવી (નાસી

છૂટવા માટે).] ંભ (-યા)ના સીં જેલમા

જવુ તે ં(ંનિ)વાસ પું જેલમા જવુ તે.

ંર પું [ફા] જેલનો વ્યવસ્થાપક -કી વિં

જેલનુ, -ને લગતુ (૨) પું કેદી

જેવડું વિં [અપં જેવડ] ('તેવડું' સાથે

સ અધમા) અમુક કંદ કે માપતુ

જેવર નં [ફા] અલકાર, દાગીના

જેવરી સીં [ફા] (સં જ્યા, જીવા)] ટાંગ ટાંગી

જેવાણી નં ચોડાતુ એહું પાણી

જેવારો પું [જયતવારો] જયનો વારો-વાખત

જેવું (જે) વિં [અપં જિવું, જેવું પૃથી ?]

('તેવું' સાથે સ અધમા વપગય) અમુક ભત

રીતકેણુ - લક્ષણનું [જેવા આઁચા તેવા

અથા = (જગથ દેરદાર પામ્યા વિના, વધ્યાવટયા

વિના). જેવો આઁચો, તેવા તૂટી પડયા =

(આઁચો કે તરત જ તૂટી પડયા)] ંતેણું વિં

સાધાણુ (૨) ગમે તેવું -વે અં જે વખતે,

ન્યારે

જેવિકા સીં [સ] લાકડી, સોદી

જેહ સં [સરં અપ જિહ, જેહ] (૫) જે

જેહાદ સીં [અ જિહાદ] ધર્મ ખાતર કરેલું

યુદ્ધ, 'કુસેડ'

જેહુ સીં [દે સેહ] ધૂળ, રત્ન

જેળ નં [સ જ્વલ ? સગં જેરો = આગ] તેજ;

પ્રભાવ, દૈવત [જેળ ગણું = અધુ બગડ્યું]

જે સલી (જે) સીં [સરં ઘીસલું] નાનો

જે સલો (૨) ખેતીનું ચામ પાડવાનું ઓભર.

-લો પું પૈડા વગરનું બળદ પડોટવાનું વાહન

જેન વિં [સ] (સ) જિને (તીર્થકર) પ્રવર્તાવેલું

(૨) જેન ધર્મને લગતુ (૩) પું જિનનો

ઉપાસક, શ્રાવક

જૈનેતર વિં [સ] જૈન સિવાયતુ ઘીલું
જૈમિનિ પું [સં] (સ.) પૂર્વભીમાસાન્શનના
પ્રવર્તક ઋષિ

જે અં [સ] ચદિ, પ્રા જઙ, સરં હિં જો]
(સ શય કેશરત ખતાવે છે 'તો' સાથે વપરાય છે)

જેઈએ 'જેઈવુ' નું વંકાંનું રૂપ ('જેઈએ છે')
= જરૂર છે એ અર્થમાં વપરાય છે. ખાકી
અપૂર્ણ કિં છે) (૨) ખપ કે જરૂર યા ધરજા
હોય તેમ — એવો ભાવ ખતાવે છે [જેમ કે,
-એમ = ખપ કે જરૂર મુજબ -ત્યારે =
ખપ પડે તે વખતે -તેટલું = માર્ગો તેટલું,
જરૂર હોય તેટલું -ત્યાં = ગમે ત્યાં, જ્યાં કહો
ત્યાં — જ્યાં જરૂર હોય ત્યાં] (૩) ['જેવુ' નું
પહેલો પુરુષ અવસ્થાનું વંકાંનું રૂપ]

જેઈતું વિં [જેઈવુ' નું વંકાંનું] જેઈએ તેટલું,
જરૂરી ઠંડરતું ઠંડારવતું વિં જરૂરી, ખપતું

જેઈવું અં કિં [સ યોજ્ય, પ્રા જોષ પરથી?]
ખપ જરૂર કે ધરજા હોવી (૨) સામાન્ય કૃદ ત
જેડે વપરાતા 'તે' ક્રિયા કન્વાની જરૂર કે ફરજ
હોવી' એમ અર્થ થાય છે ઉદા. તમારે જવું
જેઈએ [આ કિં અપૂર્ણ છે જેઈએ,
જેઈતું, જેઈશે એ ત્રણ રૂપે જ સામાન્યપણે
જેવા મળે છે સુન્ત યાજ્ઞ 'જેઈવાનું' રૂપ પણ
વપરાય છે જેમ કે, કાલે મારે આ ચોપડી
જેઈવાની છે = જેઈશે.]

જેઈએ 'જેઈવુ' નું લવિચ્ચ કાળનું રૂપ
જેક(-ખ) સ્ત્રીં [સ જલૈકમ્, પ્રા જલુગા,
હિં જોક, જોક] જળો (૨) [જ] ઢોરનો
વાડો, જોક (૩) (ઢોરનું) નૃધ

જેકેર પુંં [કં] ગજ્ઞનામા આવતું એક પત્ર
જેકે અં [ત્રિ+કે] અગરજે (વિરોધી શરત કે
વિધાન ખતાવે છે) 'છતાં' અથવા 'પણ'
સાથે સઅધમા વપરાય છે (જેમ કે, જેડેતમે
કહો છો તે ખરું હશે, પરંતુ મને નથી
લાગતું) (૨) 'બલ્કે' થી ઊલટો ભાવ ખતાવવા
(જે વાક્યો વચ્ચે) વપરાય છે (જેમ કે, તેણે
આપવા કહ્યું, જેડે એવું મન નથી)

જેખ પુંં [સં જોષ] મુખ, આનંદ (૨) સ્ત્રીં
જુઓ જેક (૩) નં [જેખવું, ઉપરથી]

જેખવાનું કાટલું (૪) જેખવાની રીત, તોલ
(૫) તાજવું

જેખમ નં [સં કિં, મ જોલ(-લિ) મ]
લવિચ્ચમા થવાના નુકસાનની ધાસ્તી (૨)
નુકસાન, વેલો (૩) જેમા નુકસાનની ધાસ્તી
હોય એ, સાહસ (૪) જુઓ, જવાબદારી.
[-ખેડવું = સાહસ કરવું, જેખમવાળા કામમાં
પડવું -ઉઠાવવું, માથે લેવું, વહોરવું =
જેખમવાળું કામ હાથ ધરવું, જવાબદારી
માથે લેવી -માં ઊતરવું = નુકસાનમાં
ઊતરવું, નુકસાનની ધાસ્તીવાળા કામમાં પડવું
-માં નાખવું, મૂકવું = ખોટ -હાનિના
ભયમાં મૂકવું -વેઠવું = જેખમ માથે લેવું
(૨) નુકસાન વેઠવું] ઠંડારક, ઠંડારી
વિં જેખમવાળું, જેખમ પહોચાડે એવું.
ઠંડાર વિં જુઓ જવાબદાર ઠંડારી સ્ત્રીં
જુઓ જવાબદારી

જેખમાય નં જેખવું અને માપવું તે (૨)
જેખવાનું કાટલું અને ભરવાનું માપ

જેખમાવું અં કિં [જુઓ જેખમ] જેખમમાં
આવવું, જેખમ કે નુકસાન થવું

જેખવું સં કિં [હિ જોલના, સં જુષ-જોષતિ
ઉપન્થી ?] તોળવું, વજન કરવું (૨) [લા]
મનમાં તોળીને વિચારી લેવું (જેમ કે, તે રાખે
જેખીને વાપરે છે)

જેખસે (જે?) અં [હિ (જ. જૌક = ખુશી +
હિં સે)] અલખત, અવચ્ચ, ઘણી ખુશીથી
જેખામણ નં, -ણી સ્ત્રીં જેખવાનું મહેનત છું

જેખિયો પુંં જેખનામે, તોલાટ
જેખો પુંં જુઓ જેખિયો (૨) [જુઓ જેખ]
મુખ, મન (૩) ['જેખમ' પરથી] (કા)
જેખમ

જેગ(-ચુ) વિં [સ લોગ્ય, પ્રા જોગ્ય] નેચુ;
લાયક, છાજતું (નામ કે ક્રિયા સાથે નામયોગી
અં પેઠે વપરાય છે જેમ કે, લખવા જેગ,
(આખત), ખાવા જેગ (ફળ), તમારા જેગ
(કામ)) (૨) માટેનું, -ના તરફનું (જેમ કે,
શાહ જેગ, નામ જેગ (હૂડી) (૩) અં પ્રતિ,
તરફ (જેમ કે, ના તરી જેગ જ તો પેઠે)

लोग पु० बु० यो० (२) लोगवार्ध (३) (वाल्मीकि
ताण्ड्याना) कृमवार तार तगे उपर करी सधनी
यो० की लेवी आश्रीनी यो० ना. [-आववे।
-मे० वे। = स लोग आववे, लाग भणवे।
-आवे। = यो० थवे, मेलाप थवे -पा० वे।
= वल्मीकि ताण्ड्याना ता० मा लोग आवे ओम
करुं, लोग साधवे। -भणवे। आववे।
= भनावने भेण थवे (२) अष्टोभणता आववा
-लेवे। = स सारत्याग करी यो० साधना करवी
-वडेवे। = स साधने पवित्रता अपर्पती
ऐक क्रिया करवी -साववे। = नकने लाव
लेवे। (२) यो० नी साधना करवी] ओ०
श्री० साधुडी, आवी (तु० श्र० रमा) ओ०
पु० लेगी, आवी (तु० श्र० रमा) ओ०
श्री० लुओ यो० गिनी (२) आवानी श्री,
साधुडी ओ० श्री० ईश्वरश्रितना कल्पेला
६४ श्री० पोभातु करेक ओ० वे पु० मोटे।
लेगी-सन्ध्यामी अनिद्रा श्री० यो० यु०
निद्रा-अवी ओ० वनी ने अर्धी सभावनी
स्थिति (२) यु० ने अते विष्णुनी निद्रा (३)
अह्मानी निद्रा (ले वामने प्रलय थाय छे)
अपति पु० (स) यो० गी० श्र०-गि० आ० था
श्री० सृष्टिने उत्पन्न करतारी ईश्वरनी मोटी
शक्ति; जगतना कारणरूप ईश्वरी भाया (२)
कुर्गा ओ० वे। पु० लेगी० अ०, सन्ध्यास
लोगवत्तुं सं० कि० [स०० हिं लो० गवना, स
यो० न०, प्रो जो०] लोग अवराववे भेण
कगववे, गो० वत्तुं (२) विवेकधी लोगवत्तुं,
भा० लु०, साधवीने काममा ले०
लोगवार्ध श्री० गो० वल्लु, अ० वे० अ० रत
ले० म० द० पु० [स. यो० गी० + इन्द्र] यो० गी०
ले० गा० लु० न० घोडा अण० वगेरेने भावातु अनान
ले० गानले० अ० [स यो० गी० + अनुयोग] लोग
आवी भणवाधी, अनवाकण होवाधी, स लोग-
वशात्
ले० गि० यो० पु० ऐक लतनो गग (२) लुओ 'लेगी' मा
लेगी पु० लुओ यो० गी (२) जैवपंथी भागी
आवे (३) ऐक रा० (४) ऐ नामनी लत,
सवणियो -गि० यो० पु० यो० गी० आ० शा० वरी

पु०, श्री० ऐक गगिणी
ले० शुं वि० लुओ लोग वि०
ले० गे० पु० [स यो० गे०] (स) महदेव
ले० न० पु०, न० [स यो० गे०] यार गा० लु
अतर [लु० गान-पछेलेवतरी ले० स
ले० टी० श्री०, -हुं न० [दे जो० टी०] जो० टी०,
ले० टी० (-वां) न० अ० व० [सर० म जो० वे,
'ले० टी०' परधी] पगनी आ० गणीओ उपर
पछेरवाना लीओना धरेणा
ले० टि० ग पु० [स] शिवतु ऐक नाम (२)
आ० गमा आ० करी तपस्या करतार तपस्वी
ले० टुं न० लुओ ले० टु
ले० टी० पु० [म यो० टक, हिं जो० टी०] ऐ सगनी
वस्तुनी ले० ड उ० 'लोनी ले० टी०' (२) ऐक
वस्तुने अवी रीने भणनी आवती भीछ वस्तु
ले० ड श्री० [अप जो० ड = ले० टी०, यु० म, ले० टी०,
सर० हिं, म] ऐ सरभी वस्तुओनी ले० टी०
(२) डरीक्षणे सरभा० लु० मा अ० रा० अ० ओतरे
तेवी भीछ वस्तु (३) त भू० रना यार तारमाना
वयला ऐ ता० (४) सगति, सो० मत, ले० डा० लु
ओ० लु० न० गमे नेम ले० टी० का० लु० गी० त के
कविता (२) ले० टी० का० लु० वी० वात ओ० म न०
ले० डवातु काम के रीत ओ० टुं न० ऐक भी० जनी
साथे वणगे० वी वस्तुओ (२) ले० डे अवतरेला
ऐ अ० गक (अ० व० मा)
ले० डली श्री० [ले० डु' उपरधी] लुओ ले० डकाम
(२) शण० ल० अ० वा अक्षरौने ले० डवानी रीत,
'रथेलिग' ओ० डा० श पु० ले० डलीनी शुद्धि
अर्थ रथेलो के शुद्ध ले० डलीवागो शण० डो० श
ले० डला वि० आ० (वेपारीओना स डेत)
ले० डुं सं० कि० [म लु० ड = पा० व०, प्रा जो०
(स यो० गे०) = स यु० अ करुं] लु० वी वस्तुओनी
स अ० व करुं -साधवी, लु० गे० रतु, वणगा० लु० (२)
छूटा ल० गो के घटनेने ले० गा करी ऐक आ० भी
रथना करी (ले० म के, व० अ० के कविता ले० डवी,
सा० डल के य० व ले० डु) (३) (वा० लत के काममा)
लगा० लु०, ले० त० लु० (ले० म के, गा० डी अ० अण० वे घो० डा
ले० डवे, लु० के वा० लु० अ० अण० ले० डवे) (४)
वा० लतने के ओ० ल० गेने अण० वे घो० डा ले० टीने

તૈયાર કરવું (જેમ કે, ધાત્રી ધાણી જોડશે, હળ
જોડોએટલે જઈએ ગાડા જોડીને સૌનીકળ્યા)
(૫) ખોટ કે તુકસાન આવે ત્યારે ભરી આપવું,
ખૂટતું પૂર કરી આપવું, ભરવાઈ કરવી
(જેમ કે, મારે એમા ધરના સો જોડવા પડ્યા.)
(૬) એક સાથે બીજને તેના અનુસધાનમા
લગાડવું, સાથે સાધવું (જેમ કે, ગાડીને એ જિન
કે હયા જોડવા, પુસ્તકને અ તે સૂચિ જોડવી,
'ક' ને 'ખ' જોડવાથી ક્ષ થાય; ઇં) (૭) રચવું,
ઘડવું (જેમ કે, પ્રીત જોડવી, વાત જોડવી) (૮)
સાથે કરવું; એકઠું કરવું (જેમ કે, 'તેણે ખૂબ
પૈસા જોડ્યો છે, 'પુણ્ય જોડવું') (૯) એક
સાથે બીજને ભેગું કરવું (જેમ કે, હાથ જોડવા).
[જોડી કાઢવું = કલ્પનાથી રચીને તૈયાર
કરવું, બનાવટી કે ખોટું બિલુ કરવું]
જોડવું નં [જુઓ જોડ, સરં હિ જોડવાં, મ
જોડવે] જોડું. જોડકું
જોડાક્ષર પું [જોડવું + અક્ષર] બે વ્યથવા વધારે
અક્ષરો જોડવાથી બનેલો એક સચુપ્ત અક્ષર
જોડાજોડ અં [જોડે જોડે] પાસેપાસે, અડોઅડ
જોડાણું નં ['જોડવું' પરથી] સાવો, સધાન (૨)
એકઠું કરવું, ભેગું કરી દેવું (૩) એકઠા થવું,
જોડવું તે (ઉદાં બે રાજ્યોનું જોડાણ) -મણ
નં, -મણી સ્ત્રીં જોડવાનું મહેનતાણું
-વાડો પું જોડકણું કરવું તે
જોડિયું વિં ['જોડ' ઉપરથી] સાથે રહેનાર (૨)
બેની જોડમાનું એક (૩) જોડાક્ષરનું (છાપવાનું
બીજું) -ચણું વિં સ્ત્રીં જોડે રહેનારી,
સાથી -ચો પું સાથી
જોડી સ્ત્રીં [જુઓ જોડ] બે સરખી વસ્તુઓની
જોડ (૨) નાના છોકરાનું -નાનું પગરખું ૦૬૧૨
પું સાથી (૨) પ્રસાધરિયો -હું બે નં વસ્તુઓની
જોડી (૨) વસ્તુઓની જોડ (૩) ખાસકું -ડે
અં સાથે, જોડમા (૨) પાસે, નજીક -ડો પું
પગરખું (૨) જુઓ જોડો (૨) [જોડા ખાવા =
ખાસકાને માર ખાવો (૨) ઠપકો ખાવો (૩)
તુકસાન કે ખોટ વેઠવા. -ઘસવા = કાઢીને
ત્યા વાર વાર ધક્કા ખાવા -ચડાવવા = જોડા
પહેરવા -પડવા = જોડાને માર પડવો (૨)

ઠપકો મળવો -પહેરવા = પગમાં જોડા
ચડાવવા -કાઢવા [લા] જોડા ઘસાઈને કાઢે
એટલા બધા ફેરા થવા -મારવા = ખાસકાને
માર મારવો (૨) સખત ઠપકો આપવો]
જોડયાબોલ પું [જોડવું + બોલ] + જોડકણાં
જોણું નં [જોડવું ઉપરથી] જોડું તે (૨) તેમસો,
ફાંતો [શિખા
જોત સ્ત્રીં [સં જ્યોતિ] તેજ, પ્રકાશ (૨) દીવાની
જોતજોતાં, -તામાં અં ક્ષણમા, પલકે વારમા
જોતર, -રં નં [સ ચોક્ત્ર, પ્રા જોત્ત (વ્ય)]
ધૂસરીની સાથે બળદને જોડવાનો પટો.
[-ધાલણું = બળદને ધૂંસરે જોડવો (૨) નવા-
સવા કામમા પહેલવહેલું નાખવું (૩) પીડા
વળગાડવી. -વળગાડવું = જોતરું ધાલવું;
જૈરી પરણાવવી, સ સારની ધૂસરીમા જોડવું
જોતરે જોડાણું = કટાળા ભરેલા કામમાં
ગૂથાવું (૨) સંસારની ધૂસરીમા જોડાણું]
જોતર-ઢાળો પું જોતર છોડી બળદને આરામ
આપવો તે [સાથે જોડવું
જોતરણું સં કિં જોતર વડે પશુને ધૂંસરી
જોતિક પું [સ જ્યોતિષિક] + બેથી
જોતી પું મઠદનીશ પુરોહિત (પારસી)
જોદો, -ધ પું [જુઓ થોદો] લડવૈયો.
-ધારમલ (-લ) પું [ચોદ્ધ + મલ] જળરો
અને શૂરવીર મર્દ
જોબન નં [સ ચૌવન, પ્રા. જોવ્વળ] જુવાની.
૦૧ તું વિં જોબનવાળું ૦૬૨૬ વિં યુવાન
-નિયુ નં જોબન (૧)
જોબર પું [ફં] મજૂરો લાવી આપી તેમના કામ
પર દેખરેખ રાખનાર મિલનો એક નોકર
જોબા (=ભા)ણું અંકિં [જુઓ જોબો] જોબો
આવવો, મરણઘાટીમા સપડાવું
જોબો (-ભો) (જો) પું જીવ બીંડો બીતરી
જોબો -બેલાન થઈ જવું તે, તમ્મર [-આવવો
= તમ્મર આવવી, બેલાન થઈ જવું]
જોમ નં [સરં મ, હિં, જ. જમ] જુસ્સો,
બળ, શક્તિ ૦૬૧૨, -મી વિં જોમવાળું
જોર નં [ફા] બળ, શક્તિ, કૌવત (૨) શ્રમ, મહેનત
(ઉદાં એટલું કરત તો શુ જોર પડત ?) (૩)

વશ, કાબૂ, ચલાણ (ઉદા. મારુ એના ઉપર કાંઈ
 નેં છ કે માને ?) (૪) ચડતી, તેજ, નેમ, વેગ
 (ઉદા. લાઇન કામ કાઈ નેરમા દેખાય છે ।
 તાવતું નેર ઇં) (૫) ઢાળ, ભાર, વજન (ઉદા.
 આ બળદ નાનો હોવાથી તેને વધારે નેં આવે
 છે) [-કરવું = બળ વાવરવું, મહેનત કરવી (૨)
 આગ્રહ કરવો; દબાણ કરવું - કાઢવું = શક્તિ
 ખચવી (૨) પૂરે કાબૂ કે અધિકાર યા વેગ
 વાપરવો (ઉદા. કંચાય નથી ચાલતું ત્યારે ઘરમા
 નેં કાઢે છે). -ચરવું = ચરખી ચડવી, નેંચી
 માનવું -ચાલવું = બળ કે શક્તિની અસર
 થવી, નેર કાવવું -પકડવું = નેરાવવું -
 બળવાન થવું, વધારે મજબૂત થવું -મારવું =
 ખૂબ બળ કે શક્તિ વાપરી કાઈ કરવું (૨) અપાડે
 કે વેગ કરવો -પર, -માં આવવું = બખર
 થવું, વધવું, નેર પકડવું] ૦કમ વિં ૦કમતી,
 કસાયેલું (૨) નેર કરવું પડે - નેરની કસોટી
 થાય એવું ૦જખરાઈ, ૦જખરી સ્ત્રી ૦[ફા]
 બખરમતી, જુલમ ૦જુલમ પું બળાત્કાર,
 જુલમ ૦તલખી સ્ત્રી ૦[ફા] ખડણી ૦દાર
 વિં નેરવાળું, ૦ભેર અં નેચી, ૦બન વિં
 નેરવાળું -રાણ વિં નેરવાન -રાવર
 વિં [ફા] નેરવાળું; બળવાન. -રાવરી સ્ત્રી
 [ફા] બખરમતી, બળાત્કાર -રાણ (-જી)
 વિં નેરવાળું -રાણાયણું નં
 નેરી વિં ['નેર' ઉપરથી] નેને ખીનવું નેર -
 મદદ હોય એવું (શિતર જમા) (૨) સ્ત્રી
 ગેતર જની ગમતનો એક પ્રકાર
 નેરુ સ્ત્રી [રિ.] ધૈરી; વહુ
 નેરો, ૦તોરો પું ['નેર' ઉપરથી] ઢાળ, દબાણ,
 સખતી ['નેરુ'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 નેવડા (-રા) વડું સંકિં, નેવાડું અં કિં
 નેવું સંકિં [પ્રા જો, જોઝ, જોવ] દેખવું,
 આખ વડે નાણવું (૨) [લા] તપસવું, વિચારવું,
 ધ્યાન આપવું (૩) વાચવું, અભ્યાસ કરવો
 (નેમ કે પ્રક્રિયા, કામના કાગળો નેવા ઇં)
 (૪) અખન્દે કરવો પ્રયોગ કરવો (નેમ કે, નેવું
 હોય તો આવી ન.) એ અર્થમાં ખીન ક્રિયા-
 પદો સાથે સહાયકારક તરીકે વપરય છે.

નેમ કે કહી નેવું, બોલાવી નેવું, કરી નેવું.
 નેઈ નેઈ ને = ખૂબ તપાસીને (૨) લાખો
 વિચાર કરીને નેઈ ને ચાલવું, ઠગવું
 ભરવું = વિચારીને કાઈ કરવું નેઈ લેવું =
 વિચારી લેવું (૨) મારવાની ધમકી આપવી;
 ખખર લેવી નેવા નેવું = નેવા લાયક, સુદર
 (૨) કળેત થવા નેવું, મારામારી થઈ જેસે એવું,
 ખરાખ (આ અર્થમાં 'નેવા નેવું' પણ
 વપરય છે)]

નેશ (-પ) પું [સ જ્યોતિષ, પ્રા જોડસ]
 જ્યોતિષનું જ્ઞાન, ગ્રહ, ગ્રહકેષ વગેરે નેવું ને.
 [-નેવા = ગ્રહ વગેરેના રચાન તપાસી કળ -
 ભવિષ્ય કહેવું]

નેશ (-સ) પું, નં [ફા] ઉછાળો ઊભરો (૨)
 જુમ્મો (૩) વેગ, નેર ૦દાર વિં નેશવાળું;
 નેશીલું

નેશન નં [ફા જોજન, 'નેશતાન'] ચોપડીઓ
 વગેરે રાખવાની વિદ્યાર્થીની કાથળી - ખાટી
 (૨) હાથે પહેવાતું એક ધરેલું

નેશી (-પી) પું [જુઓ નેશ] નેપ નેનારો
 નેશી (-સી) લું વિં ['નેશ' (ફા) ઉપરથી]
 નેશવાળું, નેસદાર

નેપ પું જુઓ નેશ -પી પું જુઓ નેશી
 નેસતા (-દા) નં નં [જ જુજદાન] જુઓ નેશન
 નેસરો પું + જુમ્મો

નેહાકી સ્ત્રી [અ જહ્વાક - એક જુલમી
 પાદશાહ ઉપરથી] નેહુકમી

નેહુકમ પું જુલમ, દોગ (૨) અં હુકમ પ્રમાણે -
 સી સ્ત્રી નેહુકમ, આપણી (૨) વિં
 નેહુકમવાળું

નેળ સ્ત્રી [સ યુગલ, પ્રા જુગલ, જુવલ] સાથે
 અવતરેલા બાળકનું નેહુ - નેહુક - નિથું
 વિં સાથે અવતરેલું હોય એવું (પ્રાય
 ૫૦ વંમાં)

નેસો (૦) પું [જુઓ ઝાસો] ઠપકા
 નેહર નં [અ, સં ૦ મ. જોહાર] સામુદાયિક
 આત્મહત્યા, જમો

નેહર નં [અ] જવાહિર, ઝવેરાત
 ઝ (ઝ) પું [સ] જુમના નેહાકી (૨) વિં
 નાણનારું (સમાસને છેડે) ઉદા. 'સર્વજ'

જ્ઞાતિ સ્ત્રીં [સ] લણ્વુ તે (૨) બુદ્ધિ
જ્ઞાન વિં [સ] લણ્વુ ૦અ વિં [સ]
લણ્વા યોગ્ય -તા પું [સ] લણ્વાને
જ્ઞાતિ સ્ત્રીં [સ] ન્યાત, નાત ૦અ હુ પું
નાતભાઈ ૦માસિક નં જ્ઞાતિવિષયક કે
જ્ઞાતિતુ માસિકપત્ર
જ્ઞાન નં [સ] લણ્વુ તે, લણ, (૨) અખર,
માહિતી (૩) ભાન; પ્રતીતિ (૪) સમજ કે
સમજવા જેવી વસ્તુ ('એતો જ્ઞાન મને ગમતુ
નથી') (૫) પ્રજ્ઞાજ્ઞાન [-આપ્તું=સમન્વય,
ભાન વતુ -પામ્તું=જ્ઞાન થવુ, અખર પડવી
(૨) પ્રજ્ઞાજ્ઞાન થવું] ૦કંઈ પું છવાત્મા -
પરમાત્મા સખધીના તત્ત્વજ્ઞાનને લગતો
(વેદનો) વિભાગ. ૦દેશિ(-ષ) પું અધી
ભતના જ્ઞાનના—માહિતીના સગ્રહરૂપ મોટો
ગ્રંથ, 'એન્સાયક્લોપીડિયા'. ૦અળ પું
નૂજો—દોળી પડિત બની બેઠેલો તે ૦અહુ
વિં જ્ઞાનરૂપી આખવાણુ (૨) નં જ્ઞાનરૂપી
ચક્ષુ — આંખ (ચર્મચક્ષુથી ઊલટું) ૦તંતુ
પું જ્ઞાનેન્દ્રિયોને મગજ સાથે સાંધતો તટ,
'નર્વ' ૦તંતુ ૦અચ્ચ સ્ત્રીં જ્ઞાનતંતુઓની
રચના, કામ વગેરેનું તત્ત્વ, 'નર્વસ મિસ્ટમ'
૦દગ્ધ વિં અરધાપરવા જ્ઞાનને કારણે વિપરીત
બનેલું ૦હીપ(૦ક) પું જ્ઞાનરૂપી દીવો ૦ધન
વિં જ્ઞાનરૂપી ધનવાણું (૨) નં જ્ઞાનરૂપી
ધન ૦પરંપરા સ્ત્રીં એક ઉપરથી બીજી,
બીજી ઉપરથી ત્રીજી, એ રીતે મળતી જ્ઞાનની
હાર ૦પંચમી, ૦પાંચમ સ્ત્રીં કારતક સુદ
પાચમ ૦પ્રક્રિયા સ્ત્રીં જ્ઞાન નીપજવાની
પ્રક્રિયા, 'એપિસ્ટેમોલોજી' ૦ભંકાર પું
પુનઃકાલય ૦મથ વિં જ્ઞાનથી ભરેલું ૦માર્ગ
પું જ્ઞાન દ્વારા મોક્ષ મેળવવાનો રસ્તો. ૦ચજ
પું જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કે જ્ઞાનરૂપી યજ ૦યોગ
પું શ્રવણ, મનન ને નિદિધ્યાસનના સાધનવાળો
એક યોગ ૦રજ્જુ સ્ત્રીં જુઓ જ્ઞાનતત્ત્વ
૦વલ્લી સ્ત્રીં એક વેલો (૨) લાગ ૦જ્ઞાન
વિં જ્ઞાનવાણુ ૦ચાચુ પું મગજનો એક
રોગ (તેથી માણસ મોટી મોટી—જ્ઞાનની વાતો
સંભા કરે છે) ૦વિજ્ઞાન નં સામાન્ય અને

વિશેષ બધું જ્ઞાન (૨) પ્રજ્ઞાજ્ઞાન ૦વૈરાગ્ય
પું જ્ઞાન વડે ઉત્પન્ન થયેલો વૈરાગ્ય - ની વિં
જનવાણું. -નીશ્વર પું [જ્ઞાની+ઈશ્વર]
શ્વેતમા શ્વેત જ્ઞાની -નેન્દ્રિય સ્ત્રીં [જ્ઞાન+
ઇન્દ્રિય] (જુઓ ઇન્દ્રિય) જ્ઞાન શુદ્ધ કરનારી
ઇન્દ્રિય -નોદય પું [જ્ઞાન+ઉદય] જ્ઞાનનો
ઉદય, જ્ઞાન પ્રગટવું તે -નોપાસના સ્ત્રીં
[જ્ઞાન+ઉપાસના] જ્ઞાનની ઉપાસના
જ્ઞાપક વિં [સ] જણાવનાર (૨) પું ગુરુ,
શિક્ષક (૩) નં (વ્યા) અપનાવતુ સમર્થક.
-ન નં જણાવતુ તે (૨) નહેરાત. દહેરો
જ્ઞાપિત વિં [સ] જણાવેલું
જ્યે વિં [સ] જણવા યોગ્ય ૦તા સ્ત્રીં
જ્યહાં અં (૫) જુઓ જહી, જ્યા
જ્યા અં [સ] ધનુષ્યની પાલુ - દોળી (૨)
માઇન (ગ) ૦એણિ(-ણી) સ્ત્રીં 'સાઇન
સીરીઝ' (ગ)
જ્યાદા(-દે) વિં [અ] વધારે
જ્યારે (જ્યા) અં જે વખતે -રથી અં
જે સમયથી -રતું વિં જે સમયનું. -ર લગી
અં જે સમય લગી, જ્યા લગી ૦ત્યારે
અં કોઈને કોઈ વખતે (૨) ગમે તે વખતે
જ્યાં (') અં [જુઓ જહી] જે જગાએ ૦ત્યાં
અં જહીંનહી દરેક જગાએ (૨) સુરેલીથી
(૩) કોઈ પણ રીતે -
જ્યુબિલી સ્ત્રીં [કં] મહેત્સવ (અમુક વર્ષ
વીત્યાનો) (૨) [લા] પરીક્ષ મા નાપાસ થઈ
તેના તે વગ મા રહેતુ તે (-કરવી, થવી)
જ્યેષ્ઠ વિં [સ] મોટું. સૌથી મોટું, વડું (૨)
પું જેઠ મામ -ધા વિં સ્ત્રીં જ્યેષ્ઠ (૨)
સ્ત્રીં અઢારમું નક્ષત્ર
જ્યોતિ પું, સ્ત્રીં [સ] જુઓ જોત (૨) મૂર્ચ,
ચદ્ર, તારા વગેરે આકાશના તેજસ્વી પદાર્થ.
૦ર્ધર પું જ્યોતિ ધારણ કરનાર, પ્રકાશ
દેલાવનાર (ખાસ કરીને જ્ઞાનનો). ૦ર્ધ્ય વિં
તેજસ્વી ૦ર્ધ્ દલ (-ળ) નં તારા નક્ષત્રો
વગેરેનો સમૂહ ૦ર્ધિંગ નં આર મુખ્ય
શિવસિગોમાતુ દરેક ૦ર્ધિ પું જ્યોતિર્ધિધા
જણનારો ૦ર્ધિધા સ્ત્રીં જ્યોતિ શાસ્ત્ર
૦ર્ધક નં ગ્રહમહળ, શશિચક્ર ૦ષ નં

ભુઓ ન્યોતિ શાસ્ત્ર(૨)વેદના અગોમાતુ એક
 ૦૫બાણુ પુઠ ન્યોતિષ ભણનારો,જેશી ૦પી
 પુઠન્યોતિષ ભણનારો ૦ષ્ટેભ પુઠ[સ.]એક
 યજ ૦મની વિઠ સીઠ તારા અને નક્ષત્રોના
 પ્રકાશવાળી (રાત) ૦મમાન વિઠ પ્રકાશમાન,
 કાતિમાન -તિપુજ પુઠ નક્ષત્રસમૂહ
 -તિ:શાસ્ત્ર નઠ ગ્રહોની મહુપ્યની નિયતિ
 ઉપર થતી શુભાશુભ અસર લાગવાનુ સાશ્ત્ર
 (૨) ખગોળશાસ્ત્ર
 ન્યોતરના(તિરનગ) સ્ત્રીઠ [મ] આદની,
 આદન્યુ
 નરર પુઠ[સ] તાવ ઠમ વિઠ ત્વગવિનાયક

-રંકુશ પુઠ[+ લંકુશ] તાવની એક દવાનુ
 નામ -રંશ પુઠ [+ જશ] થોડોવળો-
 સહેજસાજ તાવ
 નવસન નઠ [સ] ખળતુ ને (૨) પુઠ અગ્નિ
 નવસ ત વિઠ[સ]ખળતુ(૨)પ્રકાશમાન,ખળહળતુ
 (૩) [લા] ઉધાડુ, ૨૫૪
 નવસિત વિઠ[સ] સળગેલુ (૨) પ્રકાશિત
 નવાલા(-ખા) સ્ત્રીઠ [સ] અગ્નિની રાખા
 ઓઝાડી વિઠ સળગી ઊઠે નેલુ ઠસુખ નઠ
 ત્વાલાપુખી પર્વતનુ મો ઠસુખી વિઠ(૨)
 પુઠ જેતા મુખમાથી ત્વાલા નીકળે છે એવો
 -ખળતો (પહાર)

ૐ

ઝ પુઠ[સ] તાલુસ્થાની ચોયો વ્યજન ઠગર
 પુઠ ઝ અક્ષર કે ઉચ્ચાર ઠકારાંત વિઠ જેને
 છેડે ઠકાર હોય એવુ ઠઝઝુ નઠ +, ઠઝઝો
 પુઠ ઠકાર
 ઝઝઝોલ(-ખ)પું સઠકિઠ [દે જલ્લોજ્જહિય
 = પરિપૂર્ણ, ભરપૂર, સરઠ હિં. જામજે નના]
 રેલઢેલ કરવી
 ઝઝઝોળ વિઠ [ભુઓ ઝઝઝોળ] મશાગૂત (૨)
 સ્ત્રીઠ રેલઢેલ (આનદની) ઠઝું સઠ કિઠ
 ભુઓ ઝઝઝોલવું -
 ઝઝૂખ ઝઝૂયાં અઠ[સ્વઠ]મુઠગને એવો અવાજ
 ઝઝૂખવું અઠકિઠ (કા) ઝૂકુ, લળી પઃવુ
 ઝઝાર સ્ત્રીઠ [હિં] પવનમા કઠકરુ ને (૨)
 ઝઝઝોળ (આનદની) (૩) નઠ ગાડુ, ખટારો
 (૪) ગાલ્લી (તારાનુ ઝૂમખુ)
 ઝઝોળ સ્ત્રીઠ ઝઝાર, કરકરાટ(૨)પવનનુ વાતુ તે
 ઝઝી સ્ત્રીઠ એક જાતનુ પક્ષી
 ઝખ સ્ત્રીઠ [સરઠ મ જક] ભુઓ જામ,
 [-મારવી, મારીને રહેવું.] (૨) નઠ [સં
 જખ] માછલુ
 ઝગઝ(-મ)ખ અઠ [પ્રા જગજગ, હિં જગમગ
 (સ્વઠ)] ખૂખ તેજ મારતુ હોય તેમ ઠઝું
 અઠ કિઠ [સરઠ મ જગજગાયતે] ઝગઝગ
 થવું -ગાટ પુઠ ઝગઝગ થતો પ્રકાશ
 -ગિયું નઠ એક જાતનુ કસખી કાપક

ઝગર વિઠ [સ જ=વિનષ્ટ, વિનાશિત ઉપગ્રી ?]
 ઉત્તરક, નિર્જન
 ઝગરેલુ નઠ [ભુઓ 'ઝગર' અથવા 'ઝવડુ']
 ઝવડો, પચાન, ટટો
 ઝગરું અઠકિઠ [સ જગજગાયતે, પ્રા જગજગ]
 ઝગમગ થવુ
 ઝગાર(-રે) પુઠ ઝગઝગાટ [ઝગારે જલું=
 ઝગઝગવુ 'અનવાળા ઝગારે નય છે']
 ઝઘરવું અઠકિઠ [દે જ(-જ)ગઢ] લડુ, ટટો
 કઠ્ઠો, સામે ખોલાખોલી કઠ્ઠી
 ઝઘડાઝઘડી સ્ત્રીઠ ખૂખ ઝઘડો
 ઝઘડો પુઠ [દે જગઢ] લડાઈ, ટટો -કાખોર
 વિઠ ટટખોર, ઝવડવાના સ્વભાવનુ
 ઝઘર વિઠ [સરઠ 'ઝગર' ઢચ્ચ (૨) જડ
 ઝઝઝલું નઠ [ભુઓ ઝગઝળ] સધ્યાનો પ્રકાશ
 ઝ(ઠણ) ઝણાટ પુઠ [ભુઓ ઝણઝણાટ] મોટો
 ઝણકારો (૨) ઝમઝમાટ, ખળતરા(૩) ધમઝમાટ
 ઝ(ઠણ) ઝણી સ્ત્રીઠ [ભુઓ ઝણઝણી] ખાલી
 (૨) કોવ કે રીસની લાગણી, ઝાઝ [-ચડવી]
 ઝઝૂમવું અઠ કિઠ [દે ઝુનળા=પ્રાલબ, કે
 ઝુજ્જ=ઝૂઝુ પગ્રી ?] ઉપર લચી પડેલુ,
 ખહાર કે ઉપગ્રી ઝૂકુ (૨) [લા] ટમટમી
 ઝહેલુ, જોર કર્યા કરુ [ખેઠક-ઝઝમાવડું]
 ઝટ અઠ [સ જટિતિ મરઠ હિં, મ] તત્તલ,
 તાખડતાખ ૦પટ, -ટોઝટ અઠ ઝટ ઝટ

અમઝમ યવું. રણકું (૨) ઝીણું ઝીણું અળવું.
ચયરવું - માફ પુઠ અમઝમવુ તે
અમર પુઠ ભુઓ અમોર, ભૈકર
અમર(-ર)ખ નઠ ['અમરખ' ઉપરથી ઊંવા
અમરખ જેવા આકારવું] શોભા માટે ટાળેના
બિલોરી કાચના લોલકાવાળો કાચની હાડીઓના
દીવો; ઝુંમર [ધર્મ ને બહાર અરવુ
અમઝું અઠકિં [રવઠ?] પ્રવાહીતુ નગ નરા
અમાઝમી સીઠ [સરઠ મ જમાઝમી=અઘડો]
હાથના ચાળા સહિત બોલબોલી(ર)ઝગઝખી,
અઘડો [અમોર કરનાર
અમોર પુંઠ ભુઓ નમોર -રિચો પુંઠ
અરખ નઠ ભુઓ નગમ
અરઠ અઠ [રવઠ] લૂગડું ફાટતા થતો અવાજ
(૨) સીઠ અરઠના કકઠા ઠકી સીઠ (કા)
ધમકી ઠકો પુંઠ ભુઓ અઠકો ઠકું સઠકિં
[રવઠ]અરઠ એવા અવાજ સાથે કાઠવુ (કપડુ)
-હું નઠ જાખર, કાટવાળું ઠાણ [-અઠલી
કે પકડી રાખવું = નણવી બાબતનો ખોટો
આગ્રહ રાખવો (સુ).]
અરણ(-ણું) નઠ['અરણ'ઉપરથી સરઠ સ જર]
નમીત કે પહાડમાંથી અરતો પાણીનો વહેણો
-ણી સીઠ નાતુ અરણું [ઓગળી જવું
અરપવું અઠ કિં ધીમે ધીમે અરવુ, અમવુ (૨)
અરમર નઠ [ભુઓ અરવુ] સ્ત્રીની કોટનું એક
સોનાતુ ઘરેણુ (૨) સ્ત્રીઓના પગતુ એક
ઘરેણું (૩) એક ભતવું ઝીણુ લૂગડું (૪)
સીઠ વરસાદની ફરફર (૫) અઠ ઝીણે ઝીણે
છાટે (વરસવ) ઠઅરમર અઠ અરમર ઠકું
અઠ કિં અરમર અરમર પડવુ -રિચું નઠ
ભુઓ અરમર ૧, ૩, ૪
અરવું અઠકિં [સં ક્ષર્, પ્રા જર, કે સ જૂ?]
(પ્રવાહીતુ) ધીમે ધીમે બહાર નીકળવું,
પ્રવવું
અરસ નઠ એક વનરપતિ
અરસાટવું સઠકિં(સુ) અરેરવું, સખત ઠપકારવુ
અર(-રે)ણી સીઠ ભુઓ અરણી, ખાલી
અરામણ નઠ ['અરણુ' ઉપરથી] આરવુ તે (૨)
આરવાતુ મહેનતાણું (૩) આરેલો ભાગ (૪)

['અરણુ' ઉપરથી] અરેલુ પ્રવાહી -ણી સીઠ
અમણ ૨ ભુઓ
અરી સીઠ [સ] ઘણુ નાતુ અરણ (૨) રેલો
અરઓ પુઠ [સરઠ હિ જરોલા, મ જર(-રો)-
કા(-સા)] બારી બહાર કાઢેલુ અઝમુત
આધકામ, છબું; નરખો
અરેર નઠ એક વનરપતિ [(૨) તાવલી
અરેળી સીઠ [ભુઓ અરેણી] કુનરી, ક પારી
અર(-રે)ળો પુંઠ [સરઠ જાળ] ચામકી
બળવાથી ઊઠેલો ફોલો [-ઊઠવો = બળવાથી
ફોલો થવો] [એક છવડો
અરો પુઠ [સ જર] ભુઓ અરણ (૨) [૧]
અર્જર(-રી) સીઠ [સ] એક વાઘ
અર્ધ વિઠ [ફા] પીણુ, નરઠ (૨) રીકુ -દર્દી
સીઠ ભુઓ નરદી
અલ પુઠ; નઠ [સ જલા] એક ઊડતો છવડો
અલ(-ળ)ઠ સીઠ [સ જલા, સરઠ મ, હિ, દે.
જુલુહ = ઓગિતો પ્રકાશ] ઓપ, ચળકાટ.
ઠદાર વિઠ ચળકતુ ઠકું અઠ કિં તેજ
મારવું, ચળકવુ (૨) [લા] પોત પ્રકાશવુ
અલકાવું અ- કિં અલકવું. તેજ મારવું (૨)
છલકાવુ [અળકવુ અળહળવું
અલઅલવું અઠકિં[પ્રા જલજલ (સ જાવજલ)]
અલવું અઠ કિં [સરઠઅલઅલવું] અલકવુ, શોભવુ
અલાવું અઠકિં 'અલવુ'તુ કર્મણિ (૨) અઠક
થઈ જવું હલનચલન- બધ થકુ, ગટી જવુ
(જેમ કે, વાથી અઠ ગ ઝલાય ધઠ)
અલું વિઠ તૈયાગ, તત્પર (સેવા કરવામા) [અલાં
ને અલાં રહેવુ = (સેવામા) તત્પર રહેવુ]
અલે સીઠ [અ જિલહ? સ જલા?] અલક
ઠદાર વિઠ અલકવાળુ, તેજ મારવુ ઠસલે
સીઠ તેજસ્વિતા, શોભા
અલો પુંઠ (કા) વિટ બણા, મુરકેલી
અલેક નઠ [સં] કાસીભેડ
અલેરી સીઠ[સં.]અંજ,મંજરા [દાઝવુ,બળવું
અલિણું અઠ કિં [સ જલ, સરઠ અળ]
અવઝું નઠ (કા) ઝીણું ટપકુ
અવઝું અઠ કિં [સરઠ અમવુ] (કા) ટપકવુ
અવેર નઠ [અ જોહર] નવાહિર (૨) [લા]

પાણી, દમ ૦ખાનું નં ભુઓ જવાહિરખાનું
 -રૈત નં [અ જૌહારત] હીંગ, માણેક,
 મોતી (૨) જલાવ દાગીના (૩) [લા.] બળ;
 સત્રવ, દમ -રૈ પું અવેરાતનો વેપારી
 અંપ નં [સં] અખ માછલુ
 અહીન વિં [અ] ચાલાક, સમચુ
 અળકે સ્ત્રીં [ભુઓ અલક] ચળકાટ. [-મારવી
 =અળકવું.] ૦હું અંકિં ભુઓ અલકવું -કાટ
 પું અળકવું તે -કારો પું તેજનો અળકારો
 -કી સ્ત્રીં અળક, લખક (૨) કોઈ પણ અસર
 સહેજસાજ જણાવી તે ઉઠાવતાવની અળકી,
 'ઠાઠની અળકી'. -કો પું એપ, ચળકાટ
 અળઅળ અં [ભુઓ અલઅલવું] તેજથી અળકવું
 હોય તેમ ૦હું અં કિં અળઅળ થવું (૨)
 [લા] આજ નાખવું. -ખાટ પું અગઅગાટ
 (૨) અં અળઅળ થઈ રહે તેમ -ખિયું નં
 આખમા અમતુ પાણી-આસુ (૨) અળઅળ.
 [અળઅળિયાં આવવાં (-આવી જવાં) =
 આખમા આસુ આવી જવા, ભાવવશ થઈ
 રોવા જેવું થઈ જવું -હું નં સૂરજ ઊઝ્યા
 પહેલાનુ અમે આયમ્યા પછીનું ઝાપુ અજવાળુ
 અખમ (-હ)ળ અં ભુઓ અળઅળ (૨) વિં
 ચળકવું, પ્રકાશમાન ૦હું અં કિં ખૂબ
 તેજ મારવું-પ્રકાશવું -ખાટ પું અળઅળાટ
 અળળ, ૦ળ અં તેજથી અળકવું હોય તેમ
 અળાંજ (-મ)ળાં (૦) અં અળઅળાટ [-થઈ
 રહેવું = તેજતેજનો અખાં થઈ રહેવો]
 (૨) નં ૦ં વં તેજ તેજનો અખાર
 અળેળો પું ભુઓ અરેલો
 અંકાર પું, અંકૃતિ સ્ત્રીં [સં] (૨વં) અણકાર
 અંખના સ્ત્રીં [ભુઓ અખવું] આતુરતાપૂર્વક
 રહન, વારંવાર સ્મરણ (૨) ચિતા, ધખારી
 અંખવાણું વિં ['ખાણું' ઉપરથી] ભોહું;
 ખશિયાણું [-પહણું = ખશિયાણા થઈ જવું.]
 અખવાણું અં કિં [ભુઓ અખવું] અખ
 પહણું (૨) ભોહું પહણું
 અંખણું સં કિં [પ્રા જ્ઞણ] અખના કરવી
 અંખા સ્ત્રીં (૫) અંખના
 અંખાણું અંકિં અખવાણું (૨) તેજથી અનલક

જવું (૩) 'અખણું', 'અખણું' કર્મણિ
 અંઝટ સ્ત્રીં [હિ, સરં પ્રા જ્ઞણ = અંઝટો
 (૨) વ્યગ્રતા] અંઝટો, પચાત, નકામી પીડા
 અંઝા સ્ત્રીં [સં] પવનનો કુટું પવન સાથે પડતા
 વગસાદનો સુસવાટ ૦નિલ [+ જનિલ],
 ૦વાત પું વરસાદ ને વટોળિયાનુ તોફાન
 અંઝેટો પું એક વનરપતિ, અંઝેટો (૨)
 ['અંઝેટું' ઉપરથી] ઠપકો-ધમકી
 અંઝેટું સં કિં [સરં હિ જ્ઞણોડના, સં.
 જ્ઞણા ઉપરથી ?] ખૂબ હલાવણું કે ઝૂલવું (અડને)
 (૨) તરછોડી નાખવું, ખૂબ ધમકાવવું
 અંઝ પું [ફા જિંદ ?] એક ભૂત, જન (૨) વિં
 [?] અલમત, માટેલું (૩) હુચ્ચુ; મત્સરનાળું
 અંઝૂલણું સ્ત્રીં; નં લવાઈમા (જદાનો)
 એક વેશ
 અંઝાધારી વિં ['અંઝો' ઉપરથી] હાથમા
 અંઝાવાળું (૨) [લા] ઝુડો-ઝુબેશ ઉઠાવનાર
 અંઝિયું વિં ['અંઝ' ઉપરથી ? સરં દે. જિરિંદ
 = ભૂનો પુરાણો ફૂલો] ખૂબ ઊડું, પહેળું
 અમે બિહામણું (ફૂવા માટે)
 અંઝી સ્ત્રીં [ભુઓ અંઝો] નાનો અંઝો
 અંઝો પું [સરં હિ, મ. જ્ઞણ, સ ધ્વજદઢ,
 પ્રા જ્ઞણદઢ પરથી ?] ઝુડો, ધ્વજ (૨) [લા]
 ઝુબેશ (૩) પક્ષ કે તેની આગેવાની કે દોરવણી.
 [-ઉઠાવવો, ફરકાવવો = ની ઝુબેશ ઉઠાવવી
 (૨) નો વિનયવાવડો ફરકાવવો -ઉઠાવવો =
 ની ઝુબેશ ઉપાડવી -રોપવો = ઝુબેશનું
 મહાણું કરવું (૨) સત્તા કે આદર્શના પ્રતીકરૂપે
 ધ્વજ ફરકાવવો -લેવો = આગેવાન થવું]
 અંદ સ્ત્રીં [ફા; સગં સ હંદ] ઈરાનીઓની
 પ્રાચીન લાખા (જેમા પારસી ધર્મગ્રંથના ભાષ્ય
 લખાયા છે). ૦અવ (-વે) સ્ત્રીં [+ ફા.
 હસ્તા] પારસીઓનો મુખ્ય ધર્મગ્રંથ
 અંપલાવણું અંકિં [સં જ્ઞણ] ચાહોમ કમીને
 ફૂદી પહણું -સાહસ કરવું
 અંપા સ્ત્રીં [સં] ફૂદો ૦તાલ પું અપતાલ
 (સંગીત) ૦પાત પું ઓચિતું ફૂદી પહણું
 તે (૨) [લા] આધળિયુ
 અંપાન સ્ત્રીં (૧) [હિ, સરં પ્રા જ્ઞણ = બ્રમણ]

ઝાળી જેવું એક પહાડી વાહન (માણસો તે
ભી ચકાને ચાલે છે)

અંપાવણું અંકિં ભુઓ અંપલાવણું

અંપાવણું અંકિં સ કથા પામણું (?)

અંમર પું ભુઓ અમોર, જમોર

ઝાઈ પું [સ ધ્યાયિન, પ્રા જાઈ = ચિતન
કરનાર, કે હિં. જાઈ = છાયા ઉપરથી] આશ્રય-
દાતા, રક્ષક

ઝાઉ પું [સરં મ જાજ] એક વનરપતિ
ઝાકઝમાક પું ['ઝમક' ઉપરથી] ઝળક, લપકો
ઝાકઝમાળ વિં [સરં ઉજમાળ] ઉજનવલ;
ઝગઝગતુ, દેદીપ્યમાન

ઝાકઝઝાળ વિં ['ઉજનવલ' ઉપરથી] રવચ્છ
અને સુરપદ (૨) પું મહાલવું તે, આનદ
ઝાકરિયો પું નાનું પહેળા મોનુ માટીનું વાસણ
ઝાકળ સ્ત્રીં નં (ચ મા પું) ઝોસ, ટુપાર
[-ઉહાડવું = સુસ્તી ઉહાડી દેવી(૨)ધમકાવણું
-ઉતારવું, કાઢી નાખવું = ધમકાવણું, ખચર
લઈ નાખવી -ઉહવું = સુસ્તી દૂર થવી
-પહવું = ઝોસ પહવું] ઝભણું વિં. લીલુ,
તાલું (૨) [લા] ઉત્સાહી. -ળિયુ વિં
ઝાકળવાળુ (૨) ઝાકળની મઠથી પાકવું -ળી
વિં ઝાકળનું, -ને લગતું

ઝાજુ વિં [સરં ન્યાહા, સ જ્યાવસ્?]
પુષ્કળ -ઝેરે વિં ઝાજુ (લાલિત્યવાચક)
ઝાટ(-હ)કજૂટ(-હ)ક, ઝાટ(-હ)કજૂમક(-હ)
નં ['ઝાટકવું, ઝાડકવું' ઉપરથી] (દાણાદૂળી
વગેરે) ઝાડકી કરીને સાદ કરવું તે
ઝાટ(-હ)કણુ નં ['ઝાટકવું-ઝાડકવું' ઉપરથી]
ઝાટકતા નીકળેલો કચરો ઝટકામણ
ઝાટકણી સ્ત્રીં ['ઝાટકવું' ઉપરથી] ઝાટકવું-
સૂપડા વડે સોણુ તે(૨) ઝાટકવાનું મહેનતાણું
(૩)[લા] સખત ઠપકો [-કાઠવી = સખત
ઠપકો આપવો.]

ઝાટ(-હ)કણું સંકિં [પ્રા જાહળ, જાહાવળ
(સ. જાહન) ઉપરથી] સૂપડા વડે ઊપણવું-
સોણુ(૨) જોરથી ખખેરવું, ઝાપટવું (૩)[લા]
ખૂબ ઠપકો આપવો

ઝાટકો પું ભુઓ ઝટકો [-નાખવો = વેદના

થવી, કુ ખડું. -મારવો = ઘા કરવો(૨)વેદના
થવી -લાગવો = ઘા થવો(૨)તીવ્ર વેદના થવી]

ઝાહ નં [પ્રા., સં જાહ] વૃક્ષ (૨) દાણખાનાની
એક ચીજ [-ઉપર ચઢવું, ચઢી બેસવું
= (બગમા) કુલાઈ જવું -ઊગવાં, -થવાં
(દુઃખનાં) = કુખની પરાકાષ્ઠા થવી -થવું
(ચોરાતું) = બે પગે ઝાડ જેમ (ઊભું) થવું
-ફેહવું = દાણખાનાનું ઝાડ સળગાવવું]
ઝંચાણું વિં વાદરા જેવું અટકચાણું.
ઝપાન નં, ઝપાલો વનરપતિમાત્ર. ઝખીહ
નં ઝાડ અને ઘાસથી ભરેલો પ્રદેશ

ઝાહકઝૂટ(-હ)ક, ઝાહકઝૂમક(-હ) નં ભુઓ
ઝાટકઝૂટક [ભુઓ ઝાટકવું
ઝાહકણુ નં ભુઓ ઝાટકણુ -વું સંકિં
ઝાહઝૂહ નં [ઝાહવું + ઝૂહવું] વાળઝૂહ, સાદસદ
ઝાહપટોળાં નં ઝખંઝખં (ચ) ભુઓ ઝાહપટોળા
ઝાહપટી સ્ત્રીં [ઝાહવું + પીટવું (કે ઝાપટવું?)]
મારવું -પાસર કરવું તે [-કરવી]

ઝાહપીપળી સ્ત્રીં આખલીપીપળીની રમત
ઝાહવું નં ['ઝાહ' ઉપરથી] નાનું ઝાહ(૨)સંકિં
[સ શદ્, પ્રા જાહ, પ્રા જાહળ, મ. જાહળે,
હિં જાહના] ઝાડુથી વાળવું, કચરો કાઢવો
(૩) ઝાટકવું, ખ ખેરવું (૪) ઊજળી નાખવી
(૫) [લા] ઠપકો આપવો

ઝાહાવાટ સ્ત્રીં [ઝાહા + વાટ] શુદ્ધ
ઝાહિયું નં ['ઝાહ' ઉપરથી] ઝાહના ચિત્રવાળું
એક વસ્ત્ર [જ ગલ
ઝાહી સ્ત્રીં ઝાહ, વેલા, ઘાસ ઇં નો લગવો(૨)
ઝાહુ નં [ભુઓ ઝાહવું, સરં હિ, મ. જાહુ]
મેટો સાવરણો (જેવો કે લગી વાપરે છે)
(૨) [હિ] સાવરણી (૩) [લા.] ઝાટકણી,
ઠપકો, અપમાન, અનાદર. [-કાઠવું, દેવું,
વાળવું = કચરોપૂત્રે કાઢવો, વાળીઝૂડીને
સાદ કરવું -ખાણું = નિષ્ફળ થવું, પાણુ પહવું,
ખનવું (૨) અપમાન થવું ઠપકો મળવો -પહવું
= ઠપકો મળવો, અપમાન થવું -મળવું = ઝાડુ
ખાણું, ખનવું (૨) ઝાડુ પહવું અપમાન થવું]
ઝખાળી સ્ત્રીં, ઝખાળો પું ઝાડુ લઈ(રસતો)
વાળનાર કામદાર, લગી

આડો પુનઃસરં હિં, ન. જાહા] વિષા (૨) દસ્ત;
 જુલાખ (૩) [જુઓ અડતી] બારીક તપાસ
 (૪) આડવુ - ઊજળી નાખવી [આડે જરૂં,
 કરવા જરૂં = અથવા જરૂં. આડે કરવું,
 બેસવું = અથવા આડો આવવો, ઊતરવો
 = દસ્ત થવો. - કબજા હોવો =
 કબજિયાત હોવી છૂટી જવો, થઈ
 જવો = દસ્ત થઈ જવો (૨) બી જરૂં. - થવો =
 દસ્ત ઊતરવો (૨) વારવાર દસ્ત થવો
 (ખુદ્ધા બં વંચા આડા થવા, થઈ જવા)
 - લાગવો = દસ્તની હાજત થવી (૨) વારવાર
 દસ્ત થવો. - ભેવો, લેવો = અડતી લેવી,
 ચાપતી તપાસ કરવી - તપાસવો = (દરદીની)
 વિષાની દાક્તરી તપાસ કરવી - નાંખવો =
 (મોરના પી છાથી) આડવુ (આ અર્થમાં
 આડો અપડો, આડો પીછી (કરવું સાથે)
 પણ વપરાય છે)] અપડો પુનઃ સવારની
 શૌચવિધિ વગેરે (૨) જુઓ 'આડો' (૪) મા
 [આડે અપડે જરૂં = આડે કરી કરીને દાતણ-
 માણ વગેરે કરવું] બેશાખ પુનઃ શૌચ,
 મળની ઉત્સર્ગક્રિયા

આતકાર વિન [સરં અજાળાટ] અજાળાટ,
 ચકચકિત (૨) પુનઃ અજાળાટ (૩)
 ભયુતિ, તેજ

આનમ નં જુઓ જહજમ

આપટ સીં [જુઓ અપટ] અપટ (૨) ભૂત
 પિશાચની અપટ [-લાગવી, -માં આવવું]
 અપટ સીં ધૂળ આપટી નાખવી તે ઠડ
 સં કિં કપડાની આપટથી સાફ કરવું (૨)
 કટકાવવું, મારવું (૩) (સુ) સળગાવવા માટે
 આપટિયાથી પવન નાખવો (૪) [લા] ખૂબ
 ખાવું - ટિયું નં આપટીને સાદસૂદ કરવા માટે
 લાકડાની રોચે કપડું બાધીને બનાવેલી એક
 બનાવટ (૨) (સુ.) વાસની ચીપનો પઓ
 - ટિયો પુનઃ આપટ માગનારો (વૈશ્વવ મ દિગેમા
 લીડ ઓછી કરવા) - ટું નં ચોરા સમય માટે
 વગસાદનું એકદમ ઘૂટી પડતું તે. [-આપટ,
 પડવું = આપટ થવું; એકદમ વરસવું]

આપોટ સીં જુઓ આપટ

આખ સીં જુઓ આખ (૨) [જુઓ ધાણ]
 કૂંધ ભરવાનું મોટું વાસણ
 આખો (-ભો) પુનઃ [સરં હિં, મ. જાવા] કુદામા
 તેલ ભરવાનું લાખા મોવાણું નાળચું
 આખ પુનઃ ખેતર વચ્ચે ખાલી ભરતું રહે તેવી
 ખાણવાળી જગા, ડોટ
 આખો પુનઃ જુઓ આખો
 આમ, અમ્મ આં મમય
 આમણુ નં [જુઓ ભમણ] મેળવણુ, અધરકણ
 આમર પુનઃ [દે જામલ] માથા અને આખનો
 એક રોગ
 આમરોહા (-ળ) વિન [અમરું + અમરું] હામગત.
 પડુ પડુ થઈ રહેલું (૨) પુનઃ ડોળ, આડખ
 આમરં ઝીકવા = માથાકૂટ કરવી (ચ)
 આમરી સીં [દે જામ = હાજર] હચેળીમાં કે
 પગને તળિયે ધતો દ્રાહ્યો [-નીકળવી]
 આમરો પુનઃ જુઓ આમરી (૨) [દે. જામલ =
 કાણું પરથી?] ચામડીનો એક રોગ (૩)
 [સં જામક, હિં જાંવાં] ખુદ પાકેલી - દાઝેલી
 ધરનો કકડો (રાગરે ઘસવા - મેલ વચ્ચે
 કાઢવા એ વપરાય છે.)
 આમરું સં કિં [પ્રા. જામ (સં વહ)] તપવેલી
 ધર - ઠીકની વડે પાણી કે એમડ છમકાવું
 આમોરીન પુનઃ [હિં] ગલીકટના ગળનો ધલકાખ
 આમોરો સીં બં વં કુમળી હાળીઓવાળો
 આડની ટોચનો ભાગ
 આયલ વિન [જુઓ ભલેલ] હિં, તામગી (૨)
 ['આયલ' ઉપરથી] આડીને બેમી નેતા-
 હિં 'થયા પથારી આયલ'
 આર પુનઃ [જુઓ જુવાળ] ભની
 આર પુનઃ [ગિયાના રાત્રનો ધલકાખ અશાની
 સીં આરના નેવો જુલમી અમલ
 આરણુ નં [પ્રા. જર (સં જર) ઉપરથી] મન્

પાણીની ધાર વડે ઘોલુ કે શેકું (૨) ધીમે ધીમે સિંચન કરવું (૩) [ભુઓ ઝારણું] ઝારણ વડે ધાતુના વાસણને સાધવું; ઝાળવુ (૪) ['ઝાલવુ' પરથી ? સરં હિ. ઝારના] નકામા ડાળા કાપી નાખવા, છાટવુ

ઝારી સ્ત્રીં ['ઝરવું' ઉપરથી, સરં હિ., મ] નાળચાવાળી ટોચલી (૨) પેણામાથી તળેલી વસ્તુઓ કાઢવાનું તવેથા જેવું કાણાવાળું ઓલર ઝારું નં મોટું ડાળું (૨) ધાડું, ટોળું

ઝારો પું [ભુઓ ઝારી] મોટી ઝારી (ભુઓ ઝારી ૨) (૨) (બાગમા કે જમીન પર) પાણી છાટવાનું નાળચાવાળું વાસણ (૩) [સરં મ., સ્વં?] ત બૂગના તારનીચે ઘોડી ઉપર મૂકવામા આવતો દોરો, જિવાળી (૪) ત બૂરાનો પિત્તળનો તાર, ખરજ-સ્વરનો તાર

ઝારોળો પું એ નામની બ્રાહ્મણ, વાણિયાની ભતનો આદમી

ઝાલ સ્ત્રીં કાનનું એક ઘરેણું

ઝાલક સ્ત્રીં [સરં છાલક] છોળ

ઝાલ(-ળ)ણુ નં [ભુઓ ઝાળ, ઝારવું] ઝારણ, રેણ (૨) તેનાથી કરેલું ધાતુનું સાધણ (૩) ['ઝાલવુ' ઉપરથી] મોલ, પાટડી

ઝાલર પું એક કંઠાળ-વાલ (૨) સ્ત્રીં [સં. જાહરી, સરં હિ., મ. જાલર] જૂલ, કોર (૩) મોગરીથી વગાડવાની ઘડિયાળ (૪) [?] માછલા વગેરે જળચરોનો શ્વાસ લેવાનો અવયવ

ઝાલરી સ્ત્રીં [સં જાહરી] વગાડવાની નાની ઝાલર ઝાલવું મંકિં [સં. ધૃ-ધાર્ય પરથી ?] હાથમા લેવું, પડવું, ચઢવું (૨) કંદ કરવું, પકડી રાખવું, બંધનમા લેવું (૩) જડવત રહી ભય તેમ કરવું (જેમ કે વાઝે કાલથી કેડાલી છે) [ઝાલી રાખવું = આગ્રહપૂર્વક વળગી રહેવું, ન માનવું કે જવું કરવું ઝાલી પડવું = આગ્રહથી વળગવું (કોઈ વાતને) વળગી પડવું.]

ઝાલાં નં બંધન મહેણા, ટોણા [-ઝાલાવાં = મહેણા વેઠવાં]

ઝાલા, -લો પું [સરં હિ.] એ નામની ભતનો રજપૂત. -લી સ્ત્રીં ઝાલાની સ્ત્રી

ઝાવલી(-ળી) સ્ત્રીં [સરં ભવલી, મ

ઝાવલી] નાળિયેરી અને ખલૂરીની સૂટી ડાખળી (૨) પાદડાની ગૂથેલી સાદડી, ટટ્ટી ઝાવસોઈ સ્ત્રીં [જ યા હુસેન] 'યા હુસેન' એવો મોહરમમા હુસેનના મૃત્યુના શોકમા કરવામા આવતો પોકાર (૨) [લા.] તેવી ગતે ઝનૂનમા ફરવું અને ખૂંચો પાડવી તે; હોહા, તોફાન, દગો [-ઊડવી = માગમારી થવી; દગલ મચવી -કરવી = ઠંકાણા કે વિચાર વગર ગમે તેમ વતવું -ફટવી = 'યા હુસેન' એવા પોકારો સાથે મોહરમમા ફટવું (૨) મોટેથી રકારોળ કરતા ફટવું]

ઝાવળી સ્ત્રીં ભુઓ ઝાવલી

ઝાવાં નં બંધન હૂખતા માણસના તરફડિયા; વલખા [-નાખનાં = વલખા મારવા, આધાર કે આશરો માટે આમતેમ ખાલી મથવું.]

ઝાવું નં બચકું (મોહાસા તરફ)

ઝાહી વિં [પ્રા જાહ, (સં ધ્યાયિન; ભુઓ ઝાઈ)] શુભેચ્છક (૨) હેતાળ

ઝાળ સ્ત્રીં [સ જ્વાલા] જવાલા; તેની આસ (૨) [લા.] ક્રોધનો આવેશ [-ઊઠવી, લાગવી = સખત બળતરા થવી (૨) (લા) ખૂબ ગુસ્સો ચડી આવવો, રીસ ચડવી, એકંદમ ઉસ્ફુરાર જવું

ઝાળણુ નં ભુઓ ઝાલાણ

ઝાળવું સંકિં [ભુઓ ઝારવું] રેણ વડે સાધવું

ઝાંઈ (૦) સ્ત્રીં [સરં હિ.] ઝાખી

ઝાંક(-ખ)કું (૦) નં ['ઝાણુ' ઉપરથી] ઝાખો દિવસ (વરસાદ કે ધુમ્મસથી)

ઝાંખ, ૦૫ (૦) સ્ત્રીં ['ઝાણુ' ઉપરથી] ઝાખા-પણુ (૨) [લા.] ખટ્ટો, લાછત [-આવવી (આંખે) = ખરાબર ન સૂઝવું, ઝાણુ સૂઝવું -મારવી = ઝાણું થવું (૨) ઝાંખ આવવી. -વળવી = આખે ઓછું દેખાવું ઝાંખપ લાગવી = ખટ્ટો લાગવો] ૦૫ સંકિં [સરં હિં જાંકના, સં. ચક્ષુ ?] ઝાખી કરવી (૨) છાનુમાનુ સતાર્થને ભેવું (૩) અંકિં ['ઝાણુ' ઉપરથી] ઝાખા પડવું. -ખાશ સ્ત્રીં ઝાખાપણું -ખી સ્ત્રીં ['ઝાખવું' (સં કિં) ઉપરથી, હિં જાંકી] ઝાખો ખ્યાલ કે દર્શન (૨) છાનુમાનુ ભેવું તે (૩) લાવપૂર્વક દર્શન [-કરવી =

દર્શન કરવા -થવી = આખો ખ્યાલ કે દર્શન થવું] -ખું વિં [સરં મ. જ્ઞાંક] અરપટ, આણુ (૨) આજા પ્રકાશવાળું, નિસ્તેજ (-થવું, પડવું)

ઝાંખરું (૦) નં [દે જાલર] કાટાવાળું ડાખળું [ઝાંખરાં ઝીંટવાં = આખરા ખડકવા. ઝાંખરું વળગવું = લકર લાગવું, લપ વળગવી.]

ઝાંઝ (૦) સ્ત્રીં [સ જ્ઞજ્ઞ, પ્રા જ્ઞજ્ઞર] છબલીકા, કાસીનેડ (૨) [પ્રા. જ્ઞજ્ઞ] ગુસ્સો, રીસ [-ચડવી = ગુસ્સે થવું, રીસ ચડવી]

ઝાંઝર (૦) નં [જુઓ ઝાંઝ] સ્ત્રીઓનું પગલું એક ઘરેણું, નૂપુર (૨) [લા] ખેડી, જ જર -રિયાળ (-ખું) વિં ઝાંઝરવાળું. -રિયાં નં ખંવં જુઓ ઝાંઝ -રી સ્ત્રીંખાળકનું ઝાંઝર (૨) ધૂધરી ખાથેલી લાકડી (જે ખખડાવાય છે) (૩) નાનું ઝરણું

ઝાંઝવાં (૦) નં ખં વં [સ, પ્રા જ્ઞજ્ઞ] મૃગજળ (૨) તેજથી કે આસુથી આખને પડતી ઝાખપ -વાતું જળ, -વાતું નીર નં મૃગજળ [જય તેવું -ચીડિયુ

ઝાંઝી (૦) વિં [‘ઝાંઝ’ ઉપરથી] ઝટ ચિહ્ન ઝાંઝુ (૦) નં [દે જટી, સરં હિ., મ જ્ઞાટ] ગુદ્ય લાગતો વાળ (૨) [લા] નકામી તુચ્છ વસ્તુ (આમ્ય)

ઝાંપ (૦) [પ્રા જ્ઞપ = ઢાકવું] સ્ત્રીં આખ. [-પડવી, વળવી = જુઓ ‘આખ’મા] (૨) નાની છાખડી, આખ

ઝાંપડી (૦) સ્ત્રીં [‘આપો’ = લાગોળ (ત્યા રહે તેવી ?)] લગિયણ (૨) ભૂત થયેલી લગડી, એક મલિન ભૂત [-મૂકવી, મેલવી = ઝાપડી (ભૂત) વડે મારણ પ્રયોગ કરવો, મારવા તેની મેલી વિધાનો પ્રયોગ કરવો.] -ડો સ્ત્રીં લગી (૨) ભૂત થયેલો લગી

ઝાંપલી સ્ત્રીં [જુઓ આપો] નાનો આપો (પ્રાય વાડ કે ખેતરનો)

ઝાંપી સ્ત્રીં [પ્રા. જ્ઞપ = ઢાકવું] આપ, વાસ કે ખજૂરીની પાતરીનો ગૂથેલો ઢાખડો કે ઢાખડી ઝાંપો (૦) પું [પ્રા જ્ઞપ = ઢાકવું] (શેરી, વાડ

વગેરેનો) દરવાને (૨) ગામની લાગોળ [ઝાંપે નોતરાં = જાહેર - સાર્વજિક આમ તણ -ઝૂંડવો = પોતાની એકની એક વાત લખાવ્યા કરવી]

ઝાંખક પું કપાળ, મો અને ગણાની નમો ખે ચાય અને ફૂલે એવી રીતે ગાનાર

ઝાંચ (૦) સ્ત્રીં [સરં ઝાંચ] પ્રતિબિંબ, પડછાયો (૨) ઝવક, તેજ

ઝાંસો (૦) પું [સરં હિં જ્ઞાસા] જુઓ જસો, જહો (૨) હઠ, ત્રાણ (૩) મહેણું -સાચિહ્ન સ્ત્રીં જુઓ જસાચિહ્ન

ઝાંહે (૦) અં [જ જ્ઞાજ્ઞ] નકામું - ખરાબ થાય તેમ [-જવું = નકામું જવું]

ઝિકાવું અં કિં, -વવું સં કિં ‘ઝીકવું’નું કર્મણિ ને પ્રેરક

ઝિકાળો, -ળવો પું ઇટ -રોડાનો ભૂકો, ઝી કા ઝિપાવું અં કિં, -વવું સં કિં ‘ઝીપવું’નું કર્મણિ ને પ્રેરક

ઝિમેલ સ્ત્રીં જુઓ ધિમેલ

ઝિયાણું, ઝિયા (-રા) યણું નં [સ દુહિતા (પ્રા વીજા) + (આ) નયન ?] પહેલી સુવાવડ પછી દીકરીને ખાળક સાથે વળાવવી તે કે તે વેળાનું આણું કે કરાની રીત (-કરવું)

ઝિલાણિયું વિં (૨) નં ઝીલનાર (?)

ઝિલાવું અં કિં, -વવું સં કિં ‘ઝીલવું’નું કર્મણિ ને પ્રેરક

ઝિલિલ (-લકી) સ્ત્રીં [સં] તમજ

ઝિ દાદિલી સ્ત્રીં [ફા] હૃદય જીવતું જગતું - ઉત્સાહિત હોવું તે

ઝીક સ્ત્રીં [સરં મ] કસખી તાગતું લગત વ્યળક સ્ત્રીં લગવામા વપગતા સોનારપાના તાર, ટીપકી વગેરે ંટીકડી, ંટીકી સ્ત્રીં ભરવામા વપરાતી સોનારપાની ગોળ ટીપકી

ઝીક સ્ત્રીં ઝીક, ઝીકવું તે - પછાડ [-ખાવી = પછાડ ખાવી -ઝીલવી = ટકવું ઝીલવી -પડવી = ઝીકવું -મારવી = ઝીકવું, ઝીકીને વોડ (કપડું)] ંણુ નં પજવણી, માધાઝીક ંણુ નં ઝીકવું - પછાડવું તે (૨) તારેતાર મેળવી સાધવું તે, વણવું તે ંણું અં કિં

ભેરથી કે કલુ - પછાડલુ (૨) પાડી નાખલું,
હરાવલુ
ઝીણુ સ્ત્રીં [‘ઝીણુ’ ઉપરથી] ભુઓ ઝીણ ૧, ૨
ઝીણું વિં [સ ક્ષીણ, પ્રા. ક્ષિણ, ક્ષિણ] ખારીક,
નાતું (જેમ કે, ઝીણુ કાણું) (૨) તીણુ;
અણીદાર (ઝીણી અણી, દાર ધં) (૩)
પાતણુ, ખારીક (ઝીણુ કપડું) (૪) નાળુક,
ઝીણવટ અને સલાળની જરૂરવાળુ (જેમ કે
ઝીણું કામ, ઝીણી વાત) (૫) (અવાજમા)
ધીમુ ને પાતણુ, મંદ, ધીમુ (જેમ કે, ઝીણુ
ઝીણુ બોલવુ) (૬) [લા.] ઝીણવટભેર વર્તનાર -
કામ કરનાર (માણસ) [જેમ કે, અહીં ઝીણા
માણસનું કામ છે] (૭) બહુ કરકસરિયુ,
કનૂસ જેવુ [-કાતણું = કાંઈ કામ કે વાતમા)
ઊંડુ ઊતરવુ, અતિ ખારીકાઈથી તપાસવુ, ઝીણુ
ઝીણુ ભેટુ (૨) ભારે કરકસર કે કનૂસાઈ
કરવી] -ણુવટ, -ણુશ સ્ત્રીં ખારીકી
(૨) ચતુરાઈ, કહાપણ [આવ્યા કરતો તાવ
ઝીણો તાવ પું [સં જીર્ણ ?] ધીમો પણ ચાલુ
ઝીપડું નં ઝીપટાનું ફૂલ -ટો પું એક
વનસ્પતિ, ઝી ઝરટો (એના ફૂલ - ઝીપટા -
ઝપાટ લાગતા લૂગડે ચોટી નય છે)
ઝીપણું સં કિં ભુઓ ઝીલવુ
ઝીમી સ્ત્રીં [સરં દે જ્ઞામિય = કાણુ કરેલું]
એક ભતની કાળી સાડી
ઝીરિયા સ્ત્રીં એક પક્ષી
ઝીલ સ્ત્રીં [પ્રા ક્ષિણી ?] એક વનસ્પતિ (૨)
[‘ઝીલવુ’ ઉપરથી] સામો લાણવાનુ વાસલું
એક ઓભર (૩) ત ખૂરાનો તાર (૪) લાખેલી
મોટી ખરણી (૫) [સરં હિં જ્ઞીલ = સરોવર]
ભાડા પાણીની જગા (૬) [દે ક્ષિણી] છાળ, છાલક
ઝીલણુ નં ઝીલવુ તે (૨) ઝીલેલુ તે (પ્રવાહી)
(૩) સ્ત્રીં (મહેસાણા બાજુ) સાળાવેલી
ઝીલણુ સં કિં [દે. ક્ષિણિય = ઝીલેલું] પકડી
લેવુ, ઝીપણુ (૨) [સરં મ જ્ઞીલ દેણે] એક
જણનું બોલવુ કે ગાવુ ખીભએ ઉપાડી લેવુ
(૩) [પ્રા ક્ષિણ = નાહવું] નાહવુ, જળક્રીડા કરવી
ઝીણું નં [‘ઝીલવુ’ ઉપરથી] લટકતા સૂપડા
બાધી નીચેથી ઉપર (ખેતરમા) પાણી ચલાવ-

વાની એક રચના [(અનાજ ભરવાનું)]
ઝીલો પું [‘ઝીલવુ’ ઉપરથી] ખાટીનું મોટું વાસણ
ઝીંક, ંણુ, ંણુ ભુઓ ઝીંક, ંણ, ંણુ
ઝીંકણુ સં કિં [સરં હિં. જ્ઞીકના] ભુઓ
ઝીંકણુ ઝીંકણું (કર્મણિ) ઝીંકણણું (પ્રેરક)
ઝીંકા પું ભુઓ ઝીંકણવા
ઝીંઝરટો, -વટો પું ઝીપટો
ઝીંઝર નં (કા) ચણાનો પોપટા સાથેનો છોક
ઝીંઝો પું એક ભતનું ઘાસ
ઝીંઝી સ્ત્રીં [દે ક્ષિણિય (-રી) ?] એક જાડ
(એના પાના ખીડી વાળવામા વપરાય છે)
ઝીંઝોટી સ્ત્રીં એક મોગાણી
ઝીંટ સ્ત્રીં, નં નકામી પીડા, લકર ંણું
સં કિં [સરં હિં જ્ઞીટના] (કાંઈક કાટાણું -
ઝરડું કે એના જેવું) ઝીંટ વળગાડવુ, ખાડવું
(૨) ખડકવુ [ઝીંટી લેણું = ઝીટાથી છીંડું કે
બાકાર પૂરવું - બધ કરવું] -ટાવણુ (પ્રેરક),
-ટાણું (કર્મણિ) -ટું નં [સરં સ ક્ષિટી
= એક ભતનું ઝાખર કે છોક] ઝાખર (૨)
ભુઓ ઝીંટ
ઝીંઝરકાં નં બંબં (કા) ઝીંઝરા [છૂટા વાળ
ઝીંઝરાં નં બંબં માથાના અવ્યવસ્થિત અને
ઝુકારણું સં કિં [‘ઝુકાવણું’ પરથી ?] (ઊંટને)
ખેસાડવુ ઝુકારાવણું (પ્રેરક) ઝુકારાણું
(કર્મણિ)
ઝુકાવણુ સં કિં નમાવણુ (૨) ઝંપલાવણુ;
ચાહોમ કરવું -ટા પું બંબં વં ઝુકાવણુ -
ઝંપલાવણુ તે [ભાવે
ઝુકાણુ અંકિં ઝૂંકવાની ક્રિયા થવી, ‘ઝૂંકવું’નું
ઝુકાર વિં પું [સ. ચુદ્, પ્રા. ક્ષુદ્ધ = ‘ઝૂંકવું’
ઉપરથી, સરં મ ક્ષુદ્ધાર] ઝૂંકનારો, લડવેયો
ઝુકાવણુ સં કિં ‘ઝૂંકવું’નું પ્રેરક (૨) હંકાવણુ;
ચકવણુ
ઝુકાણુ અંકિં ‘ઝૂંકવું’નું ભાવે
ઝુકાણું અંકિં, -વણું સં કિં ‘ઝૂંકવું’નું
અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
ઝુણુઝુણુ અં (૨) નં [રવં]
ઝૂમખડું નં વૃથાની ભતનું એક ફળ (૨)
[ભુઓ ઝૂમખું] સમૂહ

કુમાવતુ અંકિં, -વતુ સં કિં 'કૂમવતુ'નુ
ભાવે ને પ્રેરક [વિયોગદ ખ

કુરાપો પું ['કૂસ્તુ' ઉપરથી] કૂસ્તુ, કલ્પાત;
કુરાવતુ અંકિં, -વતુ સં કિં 'કૂસ્તુ'નુ ભાવે
ને પ્રેરક [એક કૂસ્તુ ધરેણુ

કુલણિયુ વિં ['કૂલવ' ઉપરથી] કૂલવ (૨) નં
કુલાવનહાર વિં ['કૂલવ' ઉપરથી] કુલાવનારં
કુલાવતુ અંકિં, -વતુ સં કિં 'કૂલવ'નુ
ભાવે ને પ્રેરક

કુસ્તી સ્ત્રીં [સરં મ કુસ = લડાઈ] લડાઈ, ટોડો
કુંડ નં [સ કુય પરથી? સગં મ, હિં] તૂય,
ટોણ [કડધારી

કુંડો પું ભુઓ કુંડો -કાધારી વિં ભુઓ
કુમેશ સ્ત્રીં [ફા કુંવિશ = ગતિ, હલનચલન]
નેશપૂર્વકની ચળવળ - હિલચાલ

કુંમર નં ['કૂમર' પરથી ?] ભુઓ કુંમરખ
કૂંકતુ અંકિં [સગં હિં કુકના, મ કુકળેં]
નમતુ, લચી પડતુ, લટકતું

કૂંક સ્ત્રીં કૂંકતુ ને ંતુ અંકિં [સં કુવ,
પ્રા. કુન્ન, કૂજ] મચ્ચા રહેતુ(૨) ભેગથી લડતુ
કૂંક નં [સરં હિં કૂજ] હાઉ, રહે એવુ ઘવડું
(બાળકને બિવડાવવા બાળલાપામા)

કૂંડ નં મોટો મગર(૨) ગૂડ, મજબૂત પકડ(૩)
એડ નતતુ ભૂત - કોડ ંકાપટ નં કાડકૂડ,
કાપટકૂડ ંતુ સંકિં [દે કોડ] ચોકા કે
બૂધા વડે કોકતું(૨) કાપટ, ખ ખેરતું -કિયું
નં જેનાથી કુડાય એવુ સોદું - બૂધુ
[કૂરિયાં પડવાં = કુડાવ માર ખાવો(૨) [લા]
ખાસકા ખાવા, અપમાન ને નિરસકાથી પાછા
પડતુ -ખાવાં = કુડાવ, માર ખાવો] -કિયો
પું કૂંડવાનો દડકા, કૂંડિયુ

કૂંડો પું [સ જડ, પ્રા કૂજ] ઘણી ચીજોનો સાથે
બાવેલો જ્યો, કૂંડો -કી સ્ત્રીં નાનો કૂંડો, નૂંડી
કૂંપડી સ્ત્રીં [સરં મ કોપળેં] કોડ, કોલુ
કૂંમ વિં કૂંમ, ઘણુ(૨) કૂંમખાની પેઠે એકકુ
થયેલુ(૩) સ્ત્રીં કામ, સમય(૪) કેક, નશો(૫)
કૂંમવાની તાકાત, ભુઓ જેમ

કૂંમ સ્ત્રીં, પું ['કૂમવ', (સગં કૂમવ) ઉપરથી]
કૂંમવ ંખકૂંમવ, ંખું નં, ંખો પું

[સરં મ કુમકા] અનેક વસ્તુઓનો જથ્થો;
કૂંમો

કૂંમણી સ્ત્રીં ['કૂમવ' ઉપરથી] એક નાનો હાર
(એમા વચમાં પાઈના આકારતુ ચકતુ હોય છે)
કૂંમણું નં ['કૂમવ' ઉપરથી] એક નાનતુ ઘરેણું
કૂંમવતુ અંકિં [સગં દે કુંવણ = પ્રાલબ,
સગં હિં કુમના] ભુઓ કૂંમવ(૨) લટકતું;
દિગાવુ (૩) આતુન્નાથી ટાપી ગહેવુ

કૂંસ્તુ નં ['કૂસ્તુ' ઉપરથી] ભુઓ કુરાપો
કૂંસ્તુ અંકિં [પ્રા કૂસ્ = ચાદ કરતું(૨) કૂંસ્તુ,
સુકાવુ હિં કુસ્તના] -ને માટે તલસતું - કલ્પાત
કરતુ (૨) કલ્પાતથી કીણ થતુ

કૂંલ સ્ત્રીં ['કૂલવ' ઉપરથી] ગોભા માટે રાખેલી
કૂંલની કિનાર, ચીણવાળી કાં (૨) કવિતામાં
(લાવણી ઇંભા) આવનો આવતો (૩) બળદ
કે ઘોડાને પહેરાવાતો એડો

કૂંલડી સ્ત્રીં ['કૂલવ' ઉપરથી] કૂલવ ન્હે એવું
બાળકતુ ખૂલતુ પહેરણ
કૂંલણહાર વિં ['કૂલવ' ઉપરથી] કૂલનાર,
હોંચકા ખાનાર

કૂંલણા પું [દે કુલણ] એક છદ
કૂંલણું નં ['કૂલવ' ઉપરથી] કૂલતું તે, હોંચકા
(૨) પાગળુ (૩) ગાવાતુ હાલરડું

કૂંલતું વિં ['કૂલવ' ઉપરથી] કોલા ખાતુ, લટકતુ.
-તુ અંકિં [પ્રા કુલ્(મં દુલ)] હીડાળે
કે પાગલે હોંચકુ (૨) લટકતુ

કૂંલો પું ['કૂલવ' ઉપરથી] જેમા કૂંલી ગકાય
તે, હોંચકા (૨) [લા] તુકસાન ખાધ [કૂંલા
ખાવા = હોંચકા ખાવા (૨) ચામ નેમ
અવડાયા કરતુ]

કૂંક સ્ત્રીં [ભુઓ કૂંકાવુ] (૨) એકાએક
આખમા કાઈ કપડાવુ તે, કોક [-નાગવી,
-લાગવી = કૂંકાવુ. -ઉતારવી = કૂંક લાગી
હોય તેની વેદના મટાડવા કૂંક વગેરે મારવી]
-કાવું અંકિં ['કોકાવુ' પરથી] કૂં = લાગવી
-કાવતું સંકિં (પ્રેરક)

કૂંટ સ્ત્રીં કૂંટવી લેવુ તે [-મારવી = કૂંટવુ]
ં(ટા)વતું સંકિં ['કૂંટવું'નું પ્રેરક ંતુ
અંકિં કડપ માગી ખૂંચવી - પડાવી લેવું

-ટઝૂંટા, -ટાઝૂંટ સ્ત્રી. સામસામે ઝૂંટ ચલાવવી તે -ટાણું અંકિં 'ઝૂંટણું'નું કર્મણિ
 ઝૂંપ(-પી) સ્ત્રી. ચિતા
 ઝૂંપડી સ્ત્રી, -ડું નં [દે. કુપડા] ધાસ, સાલી,
 ઝાજ વગેરેથી બનાવેલું ઝાપર - ઘર
 ઝૂંપી સ્ત્રી. ચિતા, ઝૂંપ
 ઝૂંફ સ્ત્રી, ંણુ નં ઝૂંફણું - જોકા ખાવા તે
 ઝૂંફણું અંકિં [ભુઓ ભૂંફણું] (સુ.) જોકા
 ખાવા ઝૂંફાવણું (ખેરક)
 ઝૂંસરી સ્ત્રી. ભુઓ ધૂંસરી - નં નં ધૂરા, ધૂંસરું
 ઝેણુ (ઝેણુ) સ્ત્રી. ['ઝીણુ' ઉપરથી] ઝીણુ,
 ઝીણી રમેટી(જેમ કે પીળતા ફની, તમાકુની)
 (૨) વરસાદની ફરફર, પાણીની છાટ (૩)
 [સરં ઝાણી] કોવની ધુલરી - કમકમી
 ઝેખઝેખાં, ઝેખેઝેખ અં (૨) નં યં વં
 પરસેવાના રેલા પર રેલા
 ઝેર સ્ત્રી. [ભુઓ ઘેર] ઊંચી જગા કે બેઠકની
 ધાર, ઘરની ચોટલી કે તેની ધાર (ચ) (૨)
 નં, સ્ત્રી. ઝાઝર
 ઝેર (ઝે) નં [ફા જહર] વિષ (૨) ઈર્થ્યાં (૩) વેર
 [-આપણું, દેણું = ઝેર ખવડાવવું - આપણું =
 ઈર્થ્યાં. થવી - ઉતારણું = ઝેરની અસરથી મુક્ત
 કરવું - ઊતરણું = ઝેરની અસરથી મુક્ત થવું
 -કાઠણું = વેર વાળવું; ઠાઝથી બદલો લેવો.
 -ખાણું = ઝેર વડે આપવાત કરવો (૨)
 અઘાવત રાખવી - ચડણું = ઝેરની અસર થવી
 (૨) વેર કે ઈર્થ્યાં લાગણી થવી - થણું = ઝેર
 જેવું થઈ પડવું (૨) વેર ઈર્થ્યાં કે અણબનાવ
 થવો - વરસણું = વેરની લાગણી (આખમાથી)
 ઊભરાવી - વાવણું = કબિયાત બી વાવવા.
 -વાળણું = ઝેર ઉતારવું (૨) વેર લેવું,
 વાળણું. ંકચૂરો (-લો) પુ. ં, ંકચોટું,
 ંકોચણું નં [ફા કુચ્છલ] એક કડવું
 થી - ંખણિ ંકાજળી સ્ત્રી. પરસેવા વાટે
 બહાર આવતું શરીરમાત્ર વિષ (૨) મરણ
 વખતનો પરસેવો ંમહોરો પુ. કશના
 વિષને ચૂસી લે એવો સાપના તાળવામા થતો
 એક ચપટો પદાર્થ [સમૂહ (ચ)
 ઝેરકો પુ. [ભુઓ જેરો ૩, ઘેરકો] મોટો જથ્થો,

ઝેરણી સ્ત્રી. ['ઝેરણું' ઉપરથી] દહી વલોવવાની
 નાની હાથ-રવાઈ [દહી વલોવણું
 ઝેરણું સં કિં [ઝેર રવં ?] નાની રવાઈ થી
 ઝેરી, ંણુ (ઝે) નિં ['ઝેર' પરથી] ઝેર-વિષવાળુ
 - (૨) અઢેણુ, અટસુરાખે એવું ંનાંળિયેર
 નં એક દરિયાઈ વનસ્પતિનું ફળ (જેના
 કોટલાનું સાધુનું કમડળ બનાવાય છે)
 ંમા(-મં)ખ સ્ત્રી. એક ભતની માખ
 ઝેરે (ઝે) નં [સ ક્ષર્, પ્રા જર્ ઉપરથી] ઝાપડું
 ઝોક પું, સ્ત્રી. ['ઝૂંકણું' ઉપરથી] વાક, વલાણુ,
 ઝકવાપણુ (૨) [ભુઓ ઝૂંક] આખમા કઈ
 ઝપટણું તે, ઝૂંક (૩) ગુકસાન (૪) (ગ)
 સુરેખાનો ઢોળાવ - 'ધન્વિસેશન'
 ઝોક પું, ંકું નં [ભુઓ ઝોક] ગોષ્ટ, ગાય
 કે ઘેટાબકરાનો વાડો
 ઝોકણું સંકિં [ભુઓ ઝોકણું] એકદમ ફેકવું,
 નાખણુ (૨) અંકિં ['ઝૂંકણું' ઉપરથી, સરં
 મ જ્ઞોકળે] વળવું, ઝૂંકણું (૩) યાહોમ કરીને
 પડવું (૪) ઊઘમા ઝોકા ખાવા
 ઝોકાંકા પું યં વં ['ઝોકણું' ઉપરથી] ખૂબ
 ઈર્થ્યાં તથા ખીણ રીતે નિરંકુશ માણવું તે
 ઝોકાર નિં (કા) ઝાકમઝોળ
 ઝોકારણું સં કિં ભુઓ ઝોકારણું (૨) ઝોકાવણું
 ઝોકાવણું સં કિં ભુઓ ઝોકાવણું
 ઝોકાણું અં કિં [ભુઓ ઝોકણું] એકદમ
 ફેકવું (૨) ['ઝૂંકણું' ઉપરથી] લટકવું, ઝૂલવું
 ઝોકું નં [ઝોકણું' ઉપરથી] ઊંઘ કે ઘેનનું ડોલું
 [-ખાણું, ઝોકાં ખાવાં = ઊંઘ કે ઘેનના
 ડોલા આવવા, ઝોકણું]
 ઝોકો પું ['ઝોકણું' ઉપરથી] હેલો, હડસેલો (૨)
 આખની ઝોક (૩) તાજવા ખોટાં નમાવવાની
 યુક્તિ. [-ખવડાવણું = હડસેલો મારવો (૨)
 હડસેલો મારી તાજવા એકખાણુ ખોટા
 નમાવવા]
 ઝોટ(-ટી, ંડી) સ્ત્રી, ંકું, -ટું નં [દે જોટી]
 ભુવાન ભેસ
 ઝોટિ ગ પું [દે, સ જોટિંગ ઉપરથી? સરં
 મ, હિં] એક પ્રકારનું (મુસલમાનનું) ભૂત
 (૨) મેલું કે રખડતું દાડ માણસ (૩) અસાજક

દશા. ૦પાઠશાલી સ્ત્રીં [સરં મ] અંધા-
 વૂધીની રાજદગા
 ઝોડ નં ભુઓ 'ઝોટ'મા
 ઝોડ (ઝો) નં [દે જોડ=ભૂત ઝાડ. ભૂત ત્યા
 રહેતુ મનાય તે પંથી?] જૂડ, વળગણ ૦ઝપટ
 સ્ત્રીં ભૂતપિશાચાદિની અડકટ, વળગાડ
 ઝોખા(-લા)કું, ઝોખા(-ભો) પું ભુઓ
 ભેખાવુ, ભેખો
 ઝોયલો પું (ય) ભુઓ ઝોલણ
 ઝોલ સ્ત્રીં ['ઝૂલકું' ઉપરથી] ઢીલાશને લીધે
 તારતુ વચ્ચેથી ઝૂલી જતુ તે
 ઝોલ(કળ)ણી સ્ત્રીં[ભુઓ ઝોળી] ખાનાવાળી
 કાચળી, ખડિયો -લો પું મોટી ઝોલણી
 ઝોલકું અં કિં [ભુઓ ઝૂલવુ] ડોલકુ (ર)
 ઝોકા ખાવા
 ઝોહુ [ઝો] નં હુડ, ટોહુ
 ઝોહુ નં['ઝોલવુ' ઉપરથી] ઝોકુ, ડોહુ. -લો
 પું ઝૂલો, હિ ડોળો (ર) હેલો, હીંચકાનો
 એકઝોક(૩) ઝોલ [ઝોલા ખાવા=હી ચકુ
 (ર) અનિશ્ચિત રિયતિમા આમથી તેમ ડગલુ
 -આયડલુ] [(સુ.) ઝોક, વળગણ
 ઝોળ (ઝો)સ્ત્રીં[સુ જ્વાલા]ઝાળ,ભવાલા(ર)નં
 ઝોળણી સ્ત્રીં, -લો પું ભુઓ 'ઝોલણી'મા
 ઝોળકું સંકિં[ભુઓ ઝોલવુ]ઝુલાવકુ,હાંચોળકુ
 (ર) આમતેમ હલાવી રગડી નાખવુ -રોળકું

ઝોખાવો પું['ઝોલવુ' ઉપરથી]ખાડખેયાવાળો
 જમીનનો ભાગ(ર)ઢોળાવ(૩) ઝૂલેલો -નીચો
 નમેલો લાગ
 ઝોખાશેક પું [ઝોખા+શેક] ઔપધિથી ભરેલી
 કાચળી વડે કરેલો શેક
 ઝોળી સ્ત્રીં [દે જોલિયા]કપડાના ચાર છેડા
 પકડીને ઝૂલતુ પાત્રાકાર કરાય છે તે ઉદાં
 'શાકની,સાત્રુની ઝોળી'(ર)ઝૂલતી ઝલાતી ચેલી
 (૩) બાળકની ખોઈ [-ફેરવવી = ભિક્ષા
 માગવી,દાન માગવુ -માંથી ઝડપાકું=છેક
 બાળપણમાંથી સગાઈચવી -લેવી =ભિખારી
 થતુ -ભરવી =માગનારને આપીને તેની
 ઝોળી ભરવી, મગણી પૂરી કરવી] ૦પોળી
 સ્ત્રીં બાળનને નામકરણવિધિ કરતા પાચણમા
 ઘાલી હાંચોળવાની ક્રિયા -ળો પું ઝોલો,
 નમી પડતુ તે(ર)મોટી ઝોળી [પટકલુ
 ઝોકકું (૦) સં કિં [હિં જોકના] ઝોકકુ,
 ઝોકિ (૦) પું ભુઓ ઝોકો
 ઝોટ(૦)સ્ત્રીં જૂટ, ઝડપ ૦કું સંકિં જૂટકુ,
 ખૂચવી લેવુ
 ઝોંસકું (૦) સં કિં [દિ જોસ=નાખકુ,
 ફેકકુ]ગસથી-અલાવથી આપવુ - નાખકુ
 કે મૂકવુ -પટકલુ (ર) ઠાસીને ખાવુ-ગળચકુ
 ઝોંસો પું [ભુઓ ઝોસકું, સરં ભેસો]
 હડસેલો, ધક્કો

ઝ

ઝ ('ય' (૦) પેઠે બોલાય છે)પું[સં] ચવગ નો
 અનુનાસિક એથી ગર થતો એકે શબ્દ નથી
 ચચ્ચલ, જ્જ્જળ જેવા શબ્દોમા સ સ્ફુટ ઢળે

લખવામા આવી શકે પણ શુન્સાતીમા એમ
 કાઈ ભાગ્યે લખે છે, અનુસ્વાજ ન મોટે ભાગે
 લખાય છે

ટ

ટ પું [સ] મૂંડ સ્થાની પહેલો વ્યંજન ઠકાર
 પું ટ અક્ષર કે ઉચ્ચાર, ઠકારાંત વિં છેડે
 ઠકારવાળુ ઠકો પું ભુઓ ઠકાર
 ટઈ પડકું અં કિં ભરછક ભરાઈ જતુ (ખસ,
 દોલ્લા ધં થી)
 ટક અં [રવં, સરં હિં. મ] ઠકાવાથી
 થતો અવાજ, યા ખટ ઢઈને થતો અવાજ

(જેમ કે, ઘડિયાળનો, ઝેમેરાની કળનો) (ર)
 [લા] 'ફેવો બન્યો।' એવો ભાવ બતાવતો
 ઉદ્ગ્રાગ (ફેરો પાડવા જેવુ મો થાય તે પરથી)
 [-પડકું, પકી જકું=ખનકું]
 ટકટક અં [રવં, ભુઓ ટક] સતત ટક ટક
 અવાજ થાય તેમ (જેમ કે ઘડિયાળનો) (ર)
 ટગર ટગર (જેવુ) (૩) સ્ત્રીં ભુઓ ટકટકારો

ટકટકાટ(-રૌ) પું ૦ ટકટક અવાજ(૨)ક ઠાળો
આવે તેવો નકામો લવારો

ટકટકિયુ વિ ૦ ટકટક કર્યા કરતુ

ટકવું સં કિં [સ તક્, સરં હિં ટિક્તા, મ
ટિક્કો, ટ્કવો] લાખા વખત સુધી ચાલવું -
નલવુ (૨) એક રથળે લાખો વખત થોલવું

ટકાઉ વિ ૦ ટકે-રહે તેવું; મજબૂત. -વ, -વો
પું ૦ ટકાઉપણું, મજબૂતાઈ, ટકવું તે

ટકાર, -રાંત [સ] જુઓ 'ટ'મા

ટકાવારી સ્ત્રી ૦ ટકા પ્રમાણે ગણતરી, 'પગ્મેન્ટેન';
સોએ કેટલા તેનું પ્રમાણ. [-કાઠવી = ટકા
ગણી કાઢવા]

ટકો પુ ૦ [સ. વિક] ત્રણ પૈસા (૨) [સં ટકા]
ફિથો, નાણું(૩)સેંકડાના પ્રમાણમા ગણતરી,
'પગ્મેન્ટેન' (૪) [મ ટક્કલ (ટક ટકારો વાગે
એવુ તે પરથી ?)] ટકો; સાવ બોહુ -કેશરહિત
માથુ [ટકા ઉધરાવવા = લીખી ખાવું
ટકા કરવા = રોકડે વેચી સિફનાણું બેગુ
કરવું ટકા ચડવા = વ્યાજ વધવું ટકા
ચડાવવા = વધારી વધારીને કહેવું(૨)અસલ
કિમત ઉપર દલાલી વગેરે ઉમેરી લાવ
વધારવો ટકાની પીંજરી = માલ વિનાતુ
માણસ. ટકાવું ત્રણ શેર = તદ્દન સરતુ
ટકાવું માણસ = હિસાબમા ન લેવા જેવું-
તુચ્છ માણસ ટકો કરાવવો = માથુ સાવ
બોહુ કરાવવું]

ટકાર સ્ત્રી ૦ [સરં હિં, મ, સ ટકાર પરથી ?
કે હે. ટક્કર પરથી ?] ટકારવું -ટોકવું તે, ધીમેથી
ગોઠાવવું તે (૨) સહેજ ધસાગે કે સૂચના (૩)
વ્યંગ કે મરોડમા કહેવું તે, મીઠી ટીકા, વકોક્તિ
ટકારખાવું નં [સરં હિ ટકોર = નગારા પર
ડાડિયો મારવો તે કે તેનો અવાજ. જુઓ
ટકોર] ચોધડિયા કે તે વગાડનારને બેસવાની
જગા. [-બેસાડયુ = ચોધડિયા વગાડનારા
રોકવા, ચોધડિયા વગાડાવવા.]

ટકારવું સંકિં [જુઓ ટકારો] ટકારો મારવો
(૨) [જુઓ ટકાર] ટોકવું, ગોઠાવવું, ટકાર કરવી
ટકારો પુ ૦ [હે. ટક્કર, રવં] રણકે એમ
વાગતો ઠોક (૨) ઠોકનો રણકો. [-મારવો =

રણકે તેવો ઠોક મારવો -મારી ભેવો =
તપાસ માટે ઠોક મારી ખાતરી કરી ભેવી.
-મારે એવું = આટ્ટે તેવું, ચડિયાતું.] -રી
સ્ત્રી ૦ નાનો ટકારો (૨) નાની ઘડિયાળ
(મોગરી વડે વગાડવાની)

ટકર સ્ત્રી ૦ [હે] ઠોકર, પ્રહાર(૨)અથડામણ,
સામનો [-ખાવી = અથડાવું -ચડવી = માથું
દુખી તમ્મર આવવી -ઝીલવી = હુમલા સામે
ટકી રહેવું -મારવી = ચડિયાતું હોવું
-લાગવી = ઠોકર વાગવી, -લેવી = પાછા ન
પડવું; સામનો કરવો.]

ટકો પુ ૦ જુઓ ટકો (૪)

ટગ ટગ અં જુઓ ટગર ટગર

ટગમગ વિ ૦ જુઓ ડગમગ, ટગમગ (૨) અં
ટગર ટગર

ટગરટ(-મ)ગર અં [સ ટગર ઉપરથી] એકી-
નજો, મીટ માડીને

ટગલી સ્ત્રી ૦ (કા) પાતળી ઊંચી ડાળી

ટગમગ વિ ૦ જુઓ ડગમગ, ડોલવું (૨) અં
ટગમગ હોય એમ

ટચ વિ ૦ ઊંચી જાતવું(૨) પુ ૦ [હિં] સોનાના
કસનો આક (૩) અં [રવં; સં ૦ મ]
ટચાકાનો અવાજ (૪) જગી વારમા, ઝંટ
(-લઈને, દઈને)

ટચકડી સ્ત્રી ૦ [ગવં] ચપટી

ટચકાટવું સંકિં [જુઓ ટચકો] ટચકે ટચકે
કાપવું, ટચકાવવું

ટચકાર પુ ૦ + [રવં] હાડેડુનો ડચકારો

ટચકારી સ્ત્રી ૦ [રવં] ટચકડી, ચપટી

ટચકાવવું સં કિં ['ટચકો' ઉપરથી] ટચકો
માગીને કાપવું

ટચકિયુ નં ઝમ્મચી રહી જવું તે

ટચકું નં [જુઓ ટોચકું] ટેગુ (૨) [જુઓ
ટાણુ ટચકું] નાનો પ્રસંગ

ટચકો પુ ૦ [હે ટચ્ચક, રવં] ઝંટકો, ઘા (૨)
તેનો અવાજ (-મારવો, વાગવો, લાગવો)

ટચ ટચ અં [રવં] ટચકાનો રવ

ટચરું વિ ૦ [જુઓ ટચરું] અતિ ઘરડું - જુહું
(તુચ્છકાન્માં)

કુંભારનુ ટપલુ (૩) [લા] મહેણું, આસેપ
(-ખાવો, પહો, મારવો)

ટપલું સંકિં [હિ ટપના] ફદી જલુ(૨) [લા]
વધુ - ચડિયાતુ થવુ

ટપસ ટપસ અં [રવં] જુઓ ટપૂસ ટપૂસ
પ(-પૂ)સિયાં નં બં વં [ટપ (રવં)]
કાટયાટયા - ઘસાઈ ગયેલા ખાસહા

ટપાટપ અં [જુઓ ટપ] ઝટપટ (૨) સ્ત્રીં,
-પી સ્ત્રીં બોલાબોલી લડાલડી [-ઉપર
આવી જવું = બોલાબોલી કે મારામારી કરવા
સુધી જવું]

ટપા(-પે)રવું સંકિં ['ટપ' (રવં)] મારવુ,
ઠોકવું (૨) [લા] વારવાર કહેવુ. ટોર કંઘી

ટપાલ સ્ત્રીં ['ટપો' ઉપરથી, સરં મ ટપા
(-પ્પા)લ]કાક, પોરટ [-આવવી = કાગળપત્ર
વહેચાવા - કાઢવી = રવાના કરવાના પત્રો
ઇં (પેટીમાંથી) લઈ જવુ - નીકળવી =
પત્રો ઇં જવું - રવાના થવુ - નાંખવી = પત્રો
ઇં (ટપાલપેટીમાં) નાખવુ, તેને સ્થાને
પહોચાડવુ] ઝંઝાંઝિસ સ્ત્રીં કાકઘર, પોરટ-
ઝંઝિસ. ઝંઝર્યં નં ટપાલનુ ખર્યં. ઝવાળો
પું ટપાલ વહેચનારો - લી પું ટપાલવાળો
ટપૂસ ટપૂસ અં [રવં] ધીરે ધીરે, ઘસડાતુ
- ઘસડાતુ [-કરવું = ધીરે ધીરે કે ઘસડાતા
ઘસડાતા કાઈ કરવુ (જેમ કે, કિટ્ટમ રમનારો
ખડુ રત ન કરે ને રમ્યા કરે તે)]

ટપૂસિયાં નં બં વં જુઓ ટપસિયા (૨)
દક્ષિણી ઘાટની સપાટ (૩) અનાજ ઝાટકતા
સૂપડાને મરાતો ઠોક [ઘસડાતુ જવુ
ટપૂસિયુ વિં ટપૂસ ટપૂસકવુ (૨) ધીરે ધીરે
ટપેરવું સં કિં જુઓ ટપારવુ
ટપોટપ અં [જુઓ ટપ] એક, પછી એક
(૨) જલદીથી, તરત જ

ટપાવાળો પું ટપો દેરવનારો - હાકનારો

ટપો પું [હિ, મ, કા ટપ્પા] અમુક લખાઈ નો
આતરો (૨) મુસાફરી, મજલ, વિસામો (૩)
ઘોડા કે બળદનુ વાહન (૪) [સરં ટાપથી,
ટપ] ગપ્પું (ઉઠાં ટોળટપો) [-મારવો =
ગપ એકવી] (૫) [હિ, મ ટપ્પા] સગીતનો

એક પ્રકાર (ખીલ બે તે ક્રુપદ ને ખ્યાલ)
ટપ નં [ઈ] ઘણુ પહોણું લાકડાનું અથવા
પતરાનુ એક વાસણ

ટપકલુ નં + ટપક (૨) વિં જુઓ ટપકલુ
ટપકિયુ નં જુઓ ટપકિયુ
ટપન નં એક વનસ્પતિન્ય પદાર્થ, ગટાપરચા
ટપાટોચ અં ઠેઠ ટોચ સુધી, છલકાઈ ભય એમ
ટપારો પું [સરં હિ ટવ્વર (પાળ) = કુટુંબ]
ઘરખર્યં (૨) ઘરગથુ સરસામાન (૩) અચો,
ઘચૂમલો

ટપુકરિયું નં ધીમા કાલવેલો જલેખી કે લાડુનો
ભૂકે [સાવ નાનુ

ટપૂકડુ વિં [સ વટુક + હું વ્યત્યય થઈ ને]

ટપૂકલુ નં ટાહોડુ

ટપૂડી સ્ત્રીં [જુઓ ટપૂકડુ] નાની લોટી, ઝસલી

ટપો પું [સં ટિપ્પણી, પ્રા ટિપ્પણ્ય ઉપરથી]

પાનાના હાસિયામા લખેલી ટીકા - અર્થ (જેન)

ટમકવું અંકિં [સરં ચમકવું, દમકવું, ધમકવું]

(કા) ધીમો પ્રકાશ આપવો (૨) દૂરથી જીણો

પ્રકાશ દેખાવો [પ્રકાશ

ટમકું નં (કા) ટમકવુ તે, દૂરથી દેખાતો જીણો

ટમટમ સ્ત્રીં, નં [હિ] (ઉત્તર હિંદની) એક

પ્રકારની ઘોડાગાડી [આતુર થઈ જવુ

ટમટમવું અંકિં [રવં] પડુ પડુ થઈ રહેવુ (૨)

ટમટમાટ પું ટમટમવુ તે, ઉતાવળ

ટમલર નં [ઈ ટલ્લર] એક ભતનુ (વિલાયતી

ઘાટનુ) ખાલા જેવુ વાસણ

ટમેકુ નં, -ટો પું [ઈ] એક શાકફળ

ટર(-ખ)કવું અંકિં (૨) વિં, -વાવેલા પું

બં વં જુઓ 'ટળકવું' મા [પ્રેરક

ટરકાવવું સંકિં જુઓ ટડકાવવુ (૨) 'ટરકવું' વુ

ટરપરવું અંકિં [સરં હિ તરપર] વરતુની

લાલચથી ક્ષાંત મારતા ઊભા રહેવુ, આવાપાછા

થયા કરવુ

ટરપરિયું નં [જુઓ ટરપરવું] તરફડિયુ

(ખડુધા બં વં મા) [બનતુ તેલ

ટપેન્ટાઈન નં [ઈ] અમુક ઝાડોના ગુદરમાંથી

ટલો પું [રવં, સરં હિ. ટલ્લા] ધકો,
આઘાત (૨) દેરો, આટો; ધકો (૩) માથાનો ટકો

[८६] अथवा अवशेषाववा = देश अवशेषाववा ८६
 यथावपुं = वारवार धक्का आया करवा पडे
 ओम कामने लटकेतु के धकेल्ये राभवु, राभवावपु
 ८६६। भारवे। = धक्के भारवे, आधात करवे।
 (२) ८६६ यथावपु]

८१० पुं [स] ८, ६, ६, ६ ओ पाय व्यजने।
 ८(००) यथावपुं अंकिं [दे टलवल] वलभा -
 तरङ्गिया भारवा (२) आतुरताथी लंभु -
 जूखु (३) पीछा

८१(-स) स्त्री० मीट, अनिमेव नजर (६६०
 ओधीटशे, टशे ने टशे)

८१(-स)२ स्त्री० [प्रा टसर = ओके प्रकारतु
 सूतर] तसर, आभमा देभाती मीणी लाल
 रंग (२) टसिया

८११ यो पुं [लुओ टशः] उजरसमा के गीरा-
 माथी लोही अमी आवपु ते, तेनी रेभा
 टस स्त्री० लुओ टश. ०८२ अं टगर टगर,
 टसे ने टसे

८२२ अं [२५०, २२० हिं. टम] काहु काहु
 यथं लय तेम ०८० अंकिं तसतसवु काहुं
 काहुं यथं रहेतु -साट पुं ८२२ टसवु ते
 टसर स्त्री० लुओ टशर(२) [सरं हिं, म, ई,
 स तसर] ओके लतनु रेशम के तेतु कपडु, तसर
 टम ल स्त्री० [स त्रि-संध्या] संध्याकाण, समीसा
 टहकारो पुं [सरं हिं. टहक, २५०] कुभने
 लावे यतो उद्गार

८२ टह अं [लुओ टश] ओधीनले. मीट
 भाडीने, टशे ने टशे

८२६ पुं [दे. टया] कायल के मोरनो
 ओलावानो अवाज (२) काधने ओलाववा
 दीयेलो लाणो साह, टोका (३) यालती वातमा
 हानियो पूरवे ते, कुकारो [-करवे] = कायल
 के मोर ओलवु (२) ओलाववा माटे उद्गार
 करवे, ओलाववु, साह पाडवे -पूरवे = हानियो
 लाणवे, कुकारो देवे। -कुं अंकिं (मोर
 के कायले) ओलवु. -कार पुं (कायल के
 मोरनो) टहुका

८२७ स्त्री० [लुओ टहेलवु] भागवा नता
 लयक रोज सलावे छे ते उक्ति - कहेण

(२) [ला.] ओकेतु ओके वारवार कहेतु के ध्या
 ५० नाभवु ते [-नाभवी = ओकेनी ओके वा
 वारवार कहेता कहेता] र्थ्या करवुं] ०८६।
 ०८७ यो पुं टापु (२) देभरेभ. ०८८ (-६
 पुं टहेल नाभनारे लिखुं आहाण ०
 अं किं [हिं. टहलना, न ट(-दे)हलणे
 आटा भारवा, आम तेम करवु (२) गामर
 टहेल नाभनी -लियो विं पुं (२) पु
 टहेल नाभनारे

८२८ विं [टणवु] टणवार, नाशवत
 टणवु अं किं [सरं (६६०) 'सणवु'
 ललवावु (२) विं लालयु -वावेडा पुं अं
 वं लालयुवेडा [पुं टणववु ते
 टणववु अंकिं लुओ टणवु टणववा
 टणवु अं किं [मरं हिं टलना दे टलि
 = टणे] दूर थवु, भसवु, छंठ (२) आभा
 नवु, भवु (तुम्हकारमा नेम के, टणने
 अहीथी) (३) मटवु, सानु थवु (नेम के, ओतु
 कुं अ टणवु)

८२९ विं [लुओ टणवु] यसकेल, यकन
 टंके पुं [स] आप भारेलो सिक्को, टोका (२)
 पैसालार, टाक (३) स्त्री० नकी वेणा -वभत
 (नेम के भावानो के होहवानो), ०८९ स्त्री०
 [+ शाला] यलणी सिक्का पाडवानो कारभावु.
 ०९० स्त्री० पुं टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३० अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३१ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३२ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३३ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३४ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३५ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३६ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३७ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३८ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८३९ अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

८४० अं [स] टंकाणनो टपरी, टंकाणनो

ટકે(-કે)ટંક અં [જુઓ ટક] હરેક ટકે(ર)

બરાબર નિયત સમયે, યોગ્ય વખતે જ (૩)

ટાય સુધી, છલાછલ

-ટગ સ્ત્રીં [સ. ટગા] ટાગો, પગ

ટંગડી સ્ત્રીં [જુઓ ટગ] ટાગો, તગડી (ર)

ટાગાથી મારેલી ઠાકર કે આટી (કુસ્તીમા)

• [-ઊંચી કરવી, કે રાખવી = હાર્યા છતા
ન હાર્યાનો દમામ રાખવો.]

ટંગાડ(-વ)વું સંકિં [જુઓ ટાગવું] લટકાવવું

ટંગાવું અં કિં [‘ટાગવું’નું કર્મણિ] ટિગાવું;

લટકાવું [કે, ટચ માલ એ ખાય]

ટંચ વિં [સરંહિં = તૈયાર] ટચ, ઉત્તમ (જેમ

ટંટો પું [સરં હિં ટચા] કંજિયો, તકરાર

-ટાખેર વિં ટટો કરવાની આદતવાળું

ઠંદિસાદ પું [+અ. ફસાદ] ટટો-તકરા

ટંડેલ પું [સરં હિં. ટડ(-ડે)લ] વહાણનો

મુખ્ય ખલાસી-સુકાની (ર) [લા] ઊંચો

માણસ કે કાઈ વધારે ઊંચું લાગે તે (જેમ

કે ઊંચી ટડેલ સ્ત્રી, ખુરશી ઇં)

ટંપાવું અં કિં, -વવું સં કિં ‘ટાપવું’નું

કર્મણિ ને પ્રેરક

ટાઇપ પું [હ.] (છાપવાનું) બીથુ. ૦૨૧૪૮૨

નં [હ.] છાપ જેવા અક્ષરોમા લખવાનું યત્ર

-ટાઇફોઇડ પું [હ.] એક જાતનો (આતરડાને

કારણે થતો) મુઠતિયો તાવ [શાળાનું ઇં)

ટાઇમટેબલ નં [હ.] સમયપત્રક (રેલગાડીનું,

ટાઇ સ્ત્રીં [હ.] જુઓ નેકટાઇ (-ખાંધવી)

ટાઉ ટાઉ અં [રવં] (ર) નં લવારો, બકવાદ

(ર) ફૂતરાનું નિરર્થક લસ લસ કરવું તે

ટાઉન-હોલ પું [હ.] ગામનો સાર્વજનિક

હોલ - સભા ઇં માટેનું મકાન

ટાકર સ્ત્રીં [કે ટક્કર] હલકો આઘાત-ટકોરી

(ર) વિં [સરં કે ટેક્કર = પ્રદેશ, મ. ટક્કલ]

(જા.) સાફ ઉજાડ, વેરાન ઠડી સ્ત્રીં ટાકર

(ર) કંઠણ-રણધી જમીન [પરચૂરણ

ટાયકડુચર વિં [‘ટચકો’ ઉપરથી] છૂટું છવાયું,

ટાયકાડુચકી સ્ત્રીં [‘ટચકો’ ઉપરથી] મતગ

જ તરના દુચન કંવા તે [નારાની મહાળી

ટાયકાટોળી સ્ત્રીં [ટાયકો + ટોળી] તડાકા માર-

ટાયકો પું [રવં] ટચકો, સાધાનો કડકો(ર)

ઘોડિયે લટકાવાતું ઝૂમખુ-રમકડું(૩) ખોટું

લાગવું-રીસ ચડવી તે. [ટાયકો ફેડવા =

સાધાના કડાકા ફેડવા (ર) નિદા કરવી

ટાયકો ચડવો = રીસ ચડવી, ખોટું લાગવું]

ટાટ નં [સરં હિ, મ તાટ, બ ગાળી પાટ =

શણ] શણની દોરીઓના વણાટનું જાડું કપડું

ટાટ પું [સરં મ તાટ; કાનઢી તટે] મોટી

તાસકના ઘાટની છછરી થાળી (ર) અં સાવ,

તદન ઉઠાં ‘લૂખોટાટ’, ‘નાગુટાટ’ (૩) વિં

[હ. ટાટટ?] સળજડ, કંડક, સકસ (૪) મરત,

ચકચૂર ૦૫ટી (-ટી) સ્ત્રીં ટાટ (કપડું)

ટાટલું નં [જુઓ ટાટ] વાસણ, ઠામ [-કરવું

= એઠા વાસણ માજવા]

ટાટવું નં [સરં ટટું] ટટવું, હલકી જાતનું ઘોડું

ટાટિયું નં [‘ટાટ’ ઉપરથી] ટાટનો કંકડો(કપડું)

ટાટિયાં નં અં અં [જુઓ ટાટું] ગાડાના પાજરા

(ર) કામડાંના બારણા

ટાડું નં [જુઓ ટટી] કામડાની ચીપોની

ગૂથેલી સાઠડી, ભોત કે ઝાપો (ર) ટાટાનું

બનાવેલું ઝૂંપડું (૩) જુઓ ટાટવું(૪) [ટાટ =

અરીણ ઇંના નશામા ચકચૂર ઉપરથી] રજપૂત

કે ગરાશિયો(તુચ્છકારમા) ઉઠાં “લાટા. ટાટા,

ને ખામણા, વહે ચણ થોડી ને વઢવા ઘણા”.

ટાઢ સ્ત્રીં [જુઓ ટાડું] ઠંડી [-ચડવી = ઠંડી

લાગવી, ટાઢે ધૂંજું(ર) તાવની કણકણી આવવી

(૩) [લા] (અમુક કામ કરવાનું આવે ત્યારે)

અણગમો થવો -પડવી = ઠંડી પડવી -ફેરા

મારે છે = ઠંડીનું કાન ચાલતું નથી -લાગવી,

-વાવી = ઠંડી લાગવી, ટાઢથી ધૂંજવું] ૦ક સ્ત્રીં

ઠંડક (ર) [લા] નિરાત [-વળવી, -ચવી =

બળતરાશમવી, શાંતિ થવી] ૦કિયું નં ઠંડક

માટે વપરાતું ભીનું કપડું કે પીણું (ર) પાણી

ઠંડું થાય તેવું વાસણ ઠંડકો = સુખડું ખ,

તડકો છાયડો -ઢિયો(ઠતાવ) પું ટાઢ

વાઈને આવતો તાવ -ઢી સ્ત્રીં મડદાની

રાખ, વાની [-વાળવી = ચિતાની રાખને

પાણી છાટી, વાળી કરીને પાણીમા ધૂંગવવી]

ટાઢાશી સ્ત્રીં [જુઓ ટાડું] ટાઢાપણું

ટાઢી શિયળ, ટાઢી શીળી સ્ત્રીં આવણ સુદ
કે વદ સાતમનો દિવસ, શીતળાસાતમ
ટાઢું વિં [પ્રા. ઠઠ્ઠ (સ્તબ્ધ) = કુઠિત, જહ-
સહ ઉપરથી] શીતળ, ઠંડુ (૨) વાસી (૩)
[લા] ધીમુ, મદ (જેમ કે કામમા) (૪) ઝટ
ઉચ્છેરાય નહિ એવુ, શાળ સ્વભાવનુ [ટાઢા
પહોરેનું વિં નવરાશના વખતનુ, ગપ જેવુ
(-ની સ્ત્રીં ગપ) ટાઢા(-ઠે) પાણીએ
ખસ જવી = વગર મહેનતે પીકા ટળવી
ટાઢા સમ = ખહારથી ઉચ ન લાગતા પણ
અસરે ઉચ લાગે તેવા સમ (દેવમૂર્તિ આગળ
ના ફૂલ લઈને કે મૂર્તિને પગે હાથ અડકાડીને
લીવેલા સમ) ટાઢાંઊના નંબંબં
= ઘરવટના ખાતપાન (૨) [લા] સ સારના
સુખડ ખ ટાઢાં ગાળવાં, ઢાળવાં = ભુઓ
ટાઢો ઢાળવો (૨) આળસ કરવી ટાઢાં
પાટિયાં કરવાં = ખાઈ પીને નિરાત કરવી
ટાઢી રસોઈ = [લા] બાપદાદાથી ઊતરી
આવેલી મિલકત ટાઢું કરવું = ઠંડુ પાડવુ
(૨) શાત કરવુ - ચાર, ઘોર = વણુ જ
ઠંડુ - જમ કરવું = પચાવી પાકી ઠેકાણે કરવુ
-ટપ = તદ્દન શાત કે ઠંડુ - થવું = ઠંડુ થવુ
(૨) શાત થવુ - નાખવું = મુલતવી રાખવુ,
વિલખ કરવો - પડવું = શાત થવુ - પડી
જવું = તેજ આસરી જવી (૨) શરીરની ગરમી
એકદમ ઘટી જવી (મરવાની ઘડીની જેમ)
-પાડવું = શાત પાડવુ, શંભાવવુ (૨) (આગને)
ભુઝાવવુ - પચરા જેવું = ઘણુ ઠંડા સ્વભાવનુ
-પાડી પટાળવું = શાત કમી, સમજાવવુ
-પાણી રેડવું = આશા કે ઉત્સાહ ઠંડા પડી
નય એમ કરવુ, ના પાડવી - પેટ = નિગત,
નિશ્ચિતતા - ખોળ = ઘણુ ઠંડુ - લોહી =
નિશ્ચિતતા, શાંતિ ટાઢો માર = ખહારથી
અસર દેખાય નહી પણ અકરથી સાલે એવો
મૂઠ કચ્ચર માર ટાઢો હામ = મહેણુ ટાઢો
ઢાળવો = આગમ - વિસામો લેવો] -હ
પથરો વિં કામમા અત્યંત ઢીલ કરનાર
-હું શીળુ વિં ટાઢું અને વાસી -હું હિમ
વિં હિમ જેવુ ટાઢું, ઘણું ઠંડુ

ટાઢો પું [ટાઢું ઉપરથી] ટાઢો હામ, અંદરથી
ખાળી મૂકે એવું મર્મવચન
ટાઢોડિયું નં [‘ટાઢું’ ઉપરથી] ભુઓ ટાઢકિયુ
(૨) ભુઓ ટાઢોડું
ટાઢોડું નં [‘ટાઢું’ ઉપરથી] ચાલુ વસ્ત્રાદને
લીને હવામા થયેલી શરદી
ટાઢોડો પું ભુઓ ટાઢો. [ટાઢોડા દેવા =
મહેણા મારવા]
ટાણું નં [સરં મ ટાળેં, સરં ટાકણું (ટક)]
સારોનરમે પ્રસગ - અવસર (૨) સધિ, લાગ
[-આવણું = અવસર આવવો - મારિયુ =
મગળ પ્રસગ ઊગવવો] ઠટચકું નં [સિં
ટ ઉપરથી ? સરં ટચૂકું] વારતહેવારનો
પ્રસગ - અવસર
ટાપડીપ સ્ત્રીં [સરં મ] વ્યવસ્થા, સુવસ્તા (૨)
મરામત (૩) ઉપરનો લાજડો - શાણગાર, ચાપ
ચીપ - પિયું વિં ટાપડીપ - શાણગાર કર્યા
જવાની દેવવાળુ
ટાપલી સ્ત્રીં [રવં, સરં મ. ટાપરી] ટપકી
ટાપરી (-સ્ત્રી) સ્ત્રીં [‘ટપ’ (રવં)] ચાલતી
વાતમા પુરાતો હાજિયો (-પૂરવી)
ટાપી સ્ત્રીં [રવં] ટપલી (૨) છો ખેસાડવા
ડીપવાનુ ઓનર
ટાપુ પું [સગં હિં, મ ટાપૂ] ખેટ, ક્રોધ
ટાપુવો, ટાપો પું [‘ટપ’ (રવં)] રોટલો
[ટાપુવો ટીપવો = રોટલો ઘડવો ટાપા
ટીપવા = રોટલા ઘડવા]
ટાપડો પું [‘ટપ’ ઉપરથી] બહુ વાચાળ માણસ
ટાપોટો પું [‘ટપ’ રવં] હથેળી પર હથેળી
અઝાળી કહેલો અવાજ, તાખોટો [ટાખોટા
ફટવા, પાડવા = પહેળે પળે તાળીઓ
પાડવી (હીજડાઓ કરે છે તેમ) (૨) [લા]
નામદ - કાયર બનવુ]
ટાભાટેભા પુંબંબં [ભુઓ દેભો] યાગહ-
થીગડ (૨) જખમના ટાકા - બી સ્ત્રીં
ઠાભાટેભા કરવા તે
ટાયડી સ્ત્રીં [ભુઓ ટારડી] નાની ઘોડી -હું
નં નાનુ ઘોડું -ટો પું નાનો ઘોડો
ટાયર નં [ટં] સાધકલ, મોટર વગેરે વાહનને

હોતી રખરની વાટ

ટાપલું (ટા') નં [સરં ડાલલું] વગર જરૂરની
દોઢડાપણની અથવા આપવડાઈની વાત
કે વચન (-કરવું)

ટારડી સ્ત્રીં [દે ટાર=ટુક, હલકી ભતતુ ઘોડું]
(કા) નાની-માલ વગરની ઘોડી

ટાલ સ્ત્રીં વાળ જતા રહ્યા હોય એવો માથાનો
ભાગ, તાલ [-પડવી=માથાના વાળ જતા
રહી, માથું સાફ ટાલકી જેવું થવું]

ટાલકી સ્ત્રીં ભુઓ તાલકી, તાળવું, -કું નં
ભુઓ તાલકું [ભુઓ ટાળવું

ટાલવું સં કિં [સરં હિ ટાલના] + (પ)

ટાલી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] અર્થો રૂપિયો
(વેપારીઓનો સ કેત) (ર) [ભુઓ તાલું]

ચ દરવામા સાધેલા ભુઠા ભુઠા રંગના કંકડા
(૩) [ટાલ' કે ટાળવું] દાલડા વગેરેની જડ
ખાઝવાથી ખેડવામાં ન આવતો ખેતરનો ભાગ

ટાલું નં ભુઓ ટાલ

ટાવર નં [ઈં] ઊંચા મિનારા જેવું (ખડુધા
વહિયાળવાળું) એક બાધકામ

ટાળ સ્ત્રીં ['ટાળવું' ઉપરથી] નિવારણ કરવું
-ટાળવું તે ઠક વિં ટાળનાર ંણુ,
ંણુટોળણુ નં (ચળામણ, ઝટકામણ જેવો)
ટાળી મૂકેલો નકામો ભાગ

ટાળવું સં કિં [ભુઓ ટાળવું] ફર કરવું;
નિવારવું (ર) સારું કાઢી લઈ ખરાબ છોડવું

ટાળી અં ['ટાળવું' ઉપરથી] વિના, સિવાય
ટાળો પું ['ટાળવું' ઉપરથી] વાચદા કર્યા કરવા

તે (ર) ભુદાઈ-અ તર ગણવડેરાખવું તે (૩)
લેલ, ખેલ, ચમત્કાર (૪) [સ તાલ] સભેગ,
તાકડો, તાળો [ટાળા દેવા=વાચદેચડાવવું
ટાળો મળવો=ભેગ આવવો, તાકડો ખેસવો
(ર) હિસાબ ખરો હોવો]

ટાંક (૦) પું [સ ટંક] ગેરનો ડરમો ભાગ (ર)
મોતી તોળવાનું એક વજન-તોલ (૩) ['ટાકવું'
-ટાકી (નોધી)રાખવું ઉપરથી] લખત, લખાણ
(૪) સ્ત્રીં ['ટાકવું'-(ધડવું) ઉપરથી] ઘડેલી
કલમની અણી (૫) અણિયુ, 'નિખ' (૬)
[સ ટંક ઉપરથી] ટક, વેળા

ટાંકટ (-ર) (૦) વિં [સ. ટાકર] હુમ્મુ, લક શુ,
રડીખાજ

ટાંકણી (૦) સ્ત્રીં ['ટાકવું' ઉપરથી] કાગળ
ધત્યાદિમા ખોસવાની માથાદાર ઝીણી સળી (ર)
સુતારનું એક ઓભર (૩) [ભુઓ ટાંકણી] વાર-
વાર ટાંકવું તે [-ખોસવી. મારવી=ટાંકણી
ખોસીને (કાગળને ખીન કાગળ સાથે) ભેડવું]

ટાંકણું (૦) નં [સ ટંક ઉપરથી] ટાંકવાનું ઓભર
(ર) ભેગ, પ્રસંગ (૩) રૂડો અવસર, ટાણું

ટાંકલી (૦) સ્ત્રીં [ભુઓ ટાકી] નાનું ટાકું (ર)
['ટાકવું' ઉપરથી] ખોસવાની ટાંકણી (૩)
[ભુઓ 'ટાક' અર્થ ૧.] પળી

ટાંકવું (૦) સં કિં [સ ટંક] ખણવું, ડોતરવું
(ર) ટાકા ભરવા, સાવવું (૩) સાથે ભેડવું (૪)
ઉતારો કરવો, અવતરણ આપવું

ટાંકખારી (૦) સ્ત્રીં [ભુઓ ટાકું] કંકેડી
દશામાથી છટકવાની-નીકળી જવાની ખારી

ટાંકી (૦) સ્ત્રીં [ભુઓ ટાકું] [દે ટંક=ખેડેલું
જલારાય, સરં હિં, મ] પાણી ભરવાનો છોખ ધ
કેલોખડનો ડોઢો (ર) નાનું ટાંકું (પાણીનું) (૩)
[સ ટંક=ચીરો, કાટ] ચાલીનો રોગ (૪)
['ટાકવું' ઉપરથી] ટાંકવાની-ડોતરવાની
ક્રિયા (૫) [લા] કાયદો-અસર (દવાની).
[-લાગવી (દવાની)=અસર થવી]

ટાંકું (૦) નં [ભુઓ ટાકી] વરસાદનું પાણી
ભરી મૂકવાને જમીનની અદર બનાવેલો
છોખ વડોઢો (ર) [જમવા માટે] પાણીથી ઠારેલું
ધી (૩) [ભુઓ ટાકું] મોટો ગોખલો

ટાંકો (૦) પું [સરં હિં, મ ટાકા, ભુઓ
ટાંકવું] બળિયો સીવણ [-દેવો, ભરવો,
મારવો=સીવવું]

ટાંગ (૦) સ્ત્રીં [ભુઓ ટાંગો] પગ [-મારવી=
કુસ્તીમા ટાંગ ભેરવીને પાકી નાખવાનો-ટગડી
દાવ અજમાવવો] ંતોલ સ્ત્રીં ખેલકની
કસતનો એક પ્રકાર

ટાંગણુ (૦) નં [સરં હિં. ટાંગન] ટકું, નાનું ઘોડું
(ર) ઘણું ઠીંગણું માણસ

ટાંગવું (૦) સં કિં [સ ટંક, હિં. ટાંગના;
મ ટાંગવું] લટકાવવું, ટગાડવું

ટાંગો (૦) પુઠું [સં. ટંગા] ટાગ, ટાટિયો (૨)
[સરં હિં, મ ટાગા] ઘોડાગાડી; ટપ્પાગાડી.
[ટાંગા તોડવા = નકામી રખડપટ્ટી - ખગને
ચાલનાની પીડા - ઉડાવવી ટાંગો કરવો =
ગાડી ભારે કરવી.] - ગાટોળી સ્ત્રી
[ટાંગો + તોળણ] ટાટિયો અને હાથ જાડી
લખડતુ ઉપાડતું તે. - ગાતોડ સ્ત્રી [ટાંગો +
તોડણ] રખડપટ્ટી

ટાંચ (૦) સ્ત્રી [સં. ટંક્, સગં મ] જપતી (૨)
[જુઓ ટાચણ] કલમની આણીનો ત્રાસો કાપ (૩)
ટચકા (૪) ઘટ, ખોટ [-આવવી, -સાવવી,
-ખેસાડવી = જપતી કરનારે આવતુ કે
તેને આણવો - ઊડી જવી = જપતી દૂર થવી,
જપતીમાંથી મુક્ત થવું. - પડવી = ઘટ પડવી]
૦ણુ નં [સરં મ] ટૂંકી નોધ ૦ણુ સ્ત્રી
[સરં મ] ટાચણ (૨) ટાચણી. ૦મ સ્ત્રી
ઘટ, ઓછપ ૦ણું સં કિં [સરં ટાકડ,
મ ટાચણે = ટાકડ (૨) ટાચ પડવી] ટાકા
મારવા (૨) ખોરાત, ઘોચણ (૩) કલમની
આણી કાપવી (૪) કરકસર કરવી, ખર્ચ
કમી કરવું - ચુ વિં ૦ણું, ઓણું, ખૂટતુ
(૨) નં ૦ણપ, ઘટ, [-પડતું = ઓણુ પડતું]

ટાંટિયો (૦) પુઠું પગ (તુગ્ધકારમા) [ટાંટિયા
આવવા = ચાલતા આવડતુ (૨) લત ઉપર
ઊભા રહેવાની કે ખીલનો સામનો કરવાની
શક્તિ આવવી ટાંટિયા કહ્યું કરતા નથી =
થાકથી પગ ચાલતા નથી ટાંટિયા કાપવા =
મૂળ કાપવા, આધાર ઉડાવી દેવો ટાંટિયા
ગળે આવવા = અતિ મુશ્કેલી પડવી
ટાંટિયા ભેરમાં હોવા = ઉમંગ ને ઉત્સાહ
હોવો ટાંટિયા તૂટવા, કાટવા = પગમાં
કળતર થવું ટાંટિયાતોડ = ખૂબ ચાલતુ પડતુ
(૨) ફેગટ ધકફેગ ટાંટિયા તોડવા = ફેગટ
ફેગ ખાવા ટાંટિયા નરમ થઈ જવા = થાકી
જવું (૨) નિરસાહ થવું (૩) પૈસા યોવા, તુક-
સાની આવવી ટાંટિયાનાં તોરણ કરવાં =
અતિશય રખડપટ્ટી કરવી ટાંટિયાનું આખું =
કામચોર. ટાંટિયાનું ભાગેલું = અતિ શ્રમ ન
કરી શકે તેવું ટાંટિયા પહોળા થઈ જવા =

અતિ ખર્ચ કે કામના ભારથી ભાગી પડતું.
ટાંટિયા ભાગવા = પગે નળણાઈ આવવી
(૨) હિં મત હારી જવી (૩) (સામાના) મૂળમા
ધા કરવો ટાંટિયા મળવા = હિંસાખના પાસા
સરખા થવા ટાંટિયામાં ગજ ઘાટ્યા
હોવા, ગજવેલ ઘાલી હોવી = ગમે તેટલું
ચાલવા છતાં થાકે નહીં એવું હોવું ટાંટિયા
મેળવવા = હિંસાખના ખે પાસા સરખા કરવા
ટાંટિયા રહી જવા = પગે વા આવવી પગ
અકડાઈ જવા (૨) ખૂબ ચાલવાથી પગ
અકડાઈ જવા ટાંટિયા રગવા = ટાંટિયામાં
માર મારવો (૨) ખૂબ માર મારવો ટાંટિયા
સામાના મળામાં નાંખવા, ભેરવવા
= સામાને લિહામણમા - મુશ્કેલીમા મૂકવો.
ટાંટિયો કાઢવો = અવરજવર બંધ કરવો
-ટકવો = (એક જગ્યાએ) સ્થિર થવું
-વાળવો = થાક ખવો, વિસામો લેવો, જ પડું]

ટાંડ (૦) સ્ત્રી [સરં હિં.] ટાડું; ધાડું
ટાંડર (૦) સ્ત્રી તકરાવ, કલિયો (૨) કુતરી,
કપ [-આવવી = કુતરી ચઢવી]
ટાંડી (૦) સ્ત્રી (ક.) (દીવાસળી
ટાંડું (૦) નં [સરં હિં ટાઢા] પોઠ, વણતર
(૨) ટોણ, ધાડ (૩) [સં તુડ સરં ટોડો]
ટોચ, શિખર

ટાંડેમીડે (૦) અં લગોલગ, છેડે (?)
ટાંડો (૦) પુઠું દેવતા, અગ્નિ (કં) (૨) [જુઓ
ઢાંઢો] ખળદ (૩) (સુ) જુઓ ટાડું ૧, ૨
ટાંપ (૦) સ્ત્રી, નં [સરં મ, દે ટિપ્પી]
વાક્યમા આવતુ વિગમચિહ્ન (૨) પૂર્ણ વિરામ;
ટાંપણી (૦) સ્ત્રી ટાપી રહેતુ તે - હું સંકિં
[સરં હિં. ટાપના, સ તપ્ ઉપરથી ?] ટાપી -
તલપી રહેતુ [ઘાટ વિનાનું ચઈ ગયેલું
ટાંપાટરડું (૦) વિં [ટાપું + ટેડું] રાફ, વળીને
ટાંપું નં [સરં ટપો, હિં. ટાપા] મળવા જવું
તે (૨) ફેરો, આટો ઠઠેયું નં ફેરો - આટો
ખાવાનું કામ

ટાંભરવાયું વિં (કા) સહેજ બીનાશવાળું
ટિકટિકી નં એક પક્ષી [કર્મણિ ને પ્રેરક
ટિકાવું અં કિં, -વડું સં કિં 'ટીકડું'નું

ટિકા(-લા)યત વિં [જુઓ ટિકો, સરં મ.

ટિકાર્ત] પાટવી, વડુ (૨) પું પાટવી કુવર

ટિકિટ સ્ત્રીં [ઈ] પ્રવેશવા, જવા તથા મોકલવા-

કરવાના પરવાનાનો કાગળ કે પૂઠાનો કકડો.

(-કઢાવવી, કરાવવી, કાઢવી, લેવી).

[-પડવી, ખેસવી = ટિકિટ ખરીદવાની જરૂર

હોવી, -મારવી = ટિકિટ ચોટાડવી -લાગવી

= ટિકિટ પડવી (૨) લોટરીમા ટિકિટ ઊપડવી,

ઇનામ મળવું (૩) [લા] નસીબ ભેગે લાલ

થઈ જવો, ટિકી લાગવી] ભારતર પું ટિકિટ

આપનાર કામદાર. ઠકલેકટર પું ટિકિટ

લેનાર કે તપાસનાર કામદાર

ટિકકડ પું [જુઓ ટિકો, સરં હિ] તિકકડ,

જડો રોટલો [-ઠોકવા = રોટલા ઘડવા (૨)

રોટલા જમી જવા, -ચઢાવવા = રોટલા ખાવા]

ટિક્કી સ્ત્રીં [સરં ટિકો, મ ટિકી] સફળતા

(૨) લાગવગ, સિકારસ (૩) ટીપકી - ટીલકી

[-લાગવી = સફળ થવું.]

ટિક્કો પું [દે ટિક્ક] ચાલ્લો, મોટું ટીલુ (૨)

[લા] ડામ, ડિગો. [-કરવો = ડામ દેવો (૨)

ડિગો બતાવવો, ના કહેવા અગૂહાની એક

સૂચક સુદા કરવી, ના પાડવી]

ટિચકારી સ્ત્રીં [રવં, સરં ડચકારી] મશકરી,

મત્તક, તોફાન -રો પું ['ટીચવું' ઉપરથી]

ટીચવાનો અવાજ (૨) [જુઓ ટિચકારી]

મસ્તી; તોફાન

ટિચાવવું સંકિં 'ટીચવું' પ્રેરક

ટિચાવું અંકિં અકળાવું, કુટાવું (૨) નકામા ફેરા

ખાવા (૩) 'ટીચવું' કર્મણિ [ટિટોડી

ટિટિ(-ટિ)ભ પું [સં] ટિટોડો -બી સ્ત્રીં

ટિટિયાણુ નં, -રો પું [સરં દે ટિટિયાવ,

હિં ટિટિહા+રોર, રવં] કકલાણ, કકળાટ, કકાસ

ટિટોડી સ્ત્રીં [સ ટિટિમી, સરં મ ટિટવરી]

એક પક્ષી -ડો પું ટિટોડીનો નર

ટિટોડી સ્ત્રીં સૂકા ટુવેરના દાણાનું ખૂબ પાણી-

વાળું કરાતુ શાકં (સુ)

ટિટિભ પું, -બી સ્ત્રીં [સં] જુઓ 'ટિટિભ'મા

ટિણ્ટિણી સ્ત્રીં [રવં] એક પક્ષીનો ધોમો

અવાજ

ટિન નં [ઈ] એક ધાતુ -કલાઈ (૨) ટિનના

પતરાનુ વાસણ ંપાટ [ઈ પોટ] નં ડબલુ

(૨) [લા.] તેના જેવુ તુચ્છ માણસ [-આપવું

= રત્ન -રખસત આપવી] ંપાટિયું વિં

ટિનપાટ જેવુ, તુચ્છ, પામર. નકાસુ

ટિપણિયો પું ['ટીપણુ' ઉપરથી] ટીપણુ ભેઈ

લલિય લાખી ખાનારો

ટિપાઈ સ્ત્રીં જુઓ ત્રિપાઈ

ટિપાણું અંકિં, -વણું સં કિં 'ટીપણું'

કર્મણિ ને પ્રેરક

ટિપણુ નં, -ણી (-ની) સ્ત્રીં [સ] સમજૂતી

માટે લખેલી નાની ટીકા (૨) ટાચણ, ટૂંક નોવ

ટિપણી (-ની) સ્ત્રીં [સરં સ તિપ્, મ ટિપો

= ટીપે ટીપે પકડ] પાણીની તાણ પડવી તે (૨)

['ટીપવું' ઉપરથી] સારી પેઠે ટીપવું - ટીપી

ખેસાડવું તે (૩) [સ] જુઓ ટિપણ

ટિપો પું ['ટીપવું' ઉપરથી, સરં મ ટિપો]

લખોડી કે લમરડા વડે રમતમા ખીણ લખોડી

કે લમગાને મારવો તે (૨) ટપલો (૩) મહેણુ

(-મારવો)

ટિફિનબોક્સ સ્ત્રીં [ઈ] ખાવાનુ લાવવા લઈ

જવામા ફાવે તેવું એક પાત્ર [ટિકાયત

ટિકાયત વિં (૨) પું ['ટીલું' ઉપરથી] જુઓ

ટિલોર નં એક પક્ષી

ટિળક પું [મ] (સ) લોકમાન્ય તિલક

ટિળાણું અંકિં જુઓ ટિળાવું

ટિંગાટોળી સ્ત્રીં જુઓ ટાંગાટોળી

ટિંગાડ (-વ) પું સંકિં 'ટિંગાવું' પ્રેરક

ટિંગાવું અંકિં [જુઓ ટાંગાવું] ટંગાવું, લટકાવું

ટિબ પું [ટિબો કે સ ટિવ = ઇડું પરથી ?]

અનુસ્વાર (૨) ટપકા જેવું - પૂર્ણ વિરામનુ ચિહ્ન

ટિબરુ નં, -રવો પું [દે ટિવર (૦ઝ)]

એક ઝાડ -રવું નં તેનુ ફળ

ટિબો પું [જુઓ ટીબો] ટેકરો

ટીકડી સ્ત્રીં [સરં ટીકી] નાની ચપટી ચકતી

ટીકડું સંકિં [સ ટીક] તાકી તાકીને જેવું

(૨) ટીકા કરવી

ટીકા સ્ત્રીં [સ] સમજૂતી આપવા કરેલું વિવરણ

(૨) ગુણદોષની સમાલોચના (૩) નિદા, વગોવણી

૦કાર પુ. ટીકા કરનાર, વિવેચક ૦જોર
 વિ. ટીકા-નિદા કરવાની આદતવાળુ
 ટીકી સ્ત્રી. [કે ટિક્કા] સોનેરી કે રૂપેરી ટપકી
 (૨) ટીલો ચાલ્યો, ટીલકી (૩) નજર [-કરવી
 = ટીલો ચાલ્યો કરવો - ચોડવી = ટીલકી
 ચોટાડવી - મારવી = આખમી ચામણી કરવી]
 ટીકો પુ. જુઓ ટિલો (-કરવો)
 ટીખળ નં. [સરં મ ટિક્કલ, ટિંગલ] આનંદ
 ખાતર કરેલી મસ્કરી - મનક - તોફાન
 ટીખળી વિ. ટીખળ કરે એવુ, મસ્કર
 ટીચકું વિ. [સરં મ ટિચકા, સં તુચ્છક?]
 ટીગણુ (૨) નં. [જુઓ ટોચકું] નાકનુ ટેરુ
 ટીચકુ સંકિં. [ટચ(૨૧૦), મ ટિચળે] ઠાંકુ,
 ટીપકુ, ધૂલુ
 ટીચો પું. ['ટીચકુ' ઉપરથી] ગાળો
 ટીકું વિ. [સરં ટાકુ, ટકું] - જિદી
 ટીપ સ્ત્રી. [સં ટિપ્પણ] યાદી, તોષ (૨) ઉવરાણીનો
 કાગળ, લખણી (૩) ['ટીપકુ' પરથી] કેદની સન
 (૪) પાણીની તંગી, ટિપ્પણી (૫) [૧] ઘણો જ
 ઊંચો સૂર (ગાવામાં) (૬) ['ટીપકુ' ઉપરથી]
 થાબડી, ટીપણી [-કરવી = ચારી કરવી
 (૨) લખણી કરવી - દેવી = સાચાઓમાં ચૂનો
 પૂર્ણ (ભીંત વગેરે) મનખૂત કંચુ - ફેરવવી =
 કાળો ઉવરાવવો, લખણી કરવી - ભરવી =
 જુઓ ટીપ દેવી (૨) કાળો કંચો - મારવી =
 ટીપ દેવી (૨) કેદની સન ફરમાવવી-]
 ટીપકી સ્ત્રી. [કે ટિપ્પી] સોનેરી કે રૂપેરી ટપકી
 ટીપણી સ્ત્રી. જુઓ ટિપ્પણી
 ટીપણું નં. [મ ટિપ્પણી] પચાગ [-ઉકેલકું =
 ગઈજીવની બાબતો કાઢી ઝંઘડો વધાવે
 -જેવું = ટીપણા વડે મુહૂર્ત વગેરે નક્કી
 કરવા - પાણીમાં બોળકું = ટીપણુ જુકું
 પડવાથી તેને નકાસુ ગાણી દેકી દેવું (જુકા
 જોશીને મહેલુ દેવામાં) - વાંચકું = લાણું
 પીનણું કરવું] [માપિયુ
 ટીપરી સ્ત્રી. [સરં મ ટિપરી] અર્ધા શેગુ
 ટીપકું સંકિં. [સં ટિપ્ = ફેંકકું? સરં હિં.
 ટીપના, મ. ટિપળે] કંઈ વસ્તુથી થાબડી
 માગવી - ઠાંકકું (જેમ કે જમીન ચૂનો ઇ.) (૨)

ઘડીને આકાગ બનાવવો (જેમ કે લોહુ ટીપકુ,
 હાલ્લુ કુંભાર ટીપે) (૩) મારવું, ઠાંકવું (જેમ કે,
 બધાએ મળીને ચોરને ટીપ્યો) (૪) ટીપ કરવી,
 ટાકી - નોધી રાખવું (જેથી જુલાઈ ન જાય)
 (૫) સન ઠાંકવી, ટીપ મારવી (જેમ કે, એને ૧૦
 વર્ષની સન ટીપી) (૬) [લા] એકનુ એક ઠાંચે
 રાખવું, એક પર જ જોર દેવું (જેમ કે, તુ તાર
 જ ટીપ્યે રાખે તો નહિ ફાંવે) [ટપકું
 ટીપું નં. [જુઓ ટપકું, સરં મ ટિપ્પા] પ્રવાહીતુ
 ટીખ નં. એક જાતનુ ભરત
 ટીખકું નં. [સરં ટીમ; ટીમકું] (કા) થાલકી ને
 પાટકા વચ્ચે મુકાતો ઘાટવાળો લાકડાનો કકડો
 ટીમ નં. ગચિયુ, ટીમકું (૨) સ્ત્રી. [કં] ખેલાડી-
 ઝોની (જેમ કે કિકેટની) હકડી
 ટીમણુ નં. [સરં પ્રા તીમણ] નાસ્તો (૨) લાણુ
 (૩) લગ્નને આગલે દિવસે સગાસબધીને
 અપાતુ જમાણ
 ટીમર સ્ત્રી. [સરં મ ટિંવર] ટિલો, ટેકરો
 ટીમર નં. (ચ) જુઓ ટિયર [-ની બીડી =
 ટીમરના પાનની વાળેલી બીડી]
 ટીમકું નં. ગચિયુ (૨) (પાપડ ટીપવા માટેનું)
 લાકડાનું ટીમચું - ટીમ
 ટીલકી સ્ત્રી. [જુઓ ટીલુ] કપાળે ચોડવાની
 ટીપકી (૨) નાનો ચાલ્યો (૩) મોરના પીછાની
 આખ - ચ દ્રક
 ટીલકું વિ. ['ટીલુ' ઉપરથી] ટીલાવણુ (૨) નં.
 બ્રાહ્મણ (તિરસ્કારમાં) - ચો. પું. ટીલિયો (૨)
 ટીલાવાળો (જેમ કે ટીલવો ફૂંડરો) (૩) ટીલા
 ટપકા કરનારો (નુચ્છકારમાં જેમ કે બાલો)
 ટીલિયો પું. ટીલુ કરનારો, ટીલાવાળો ૦ ભગત
 = (નર્ચી ટીલા કરીને) ભક્તિનો આડખર કરનાર
 ટીલી સ્ત્રી. [જુઓ ટીલુ] ટીલકી - કું નં.
 [સ. તિલકમ] તિલક [-ચાટી જકું = સામાનું
 ખાઈ જકું, જાતે મખખીચૂસ રહેવું ને સામાનું
 ટીલુ પણ ચાટી જવા જેટલું પાછપણું દાખવવું
 - તાણકું = લાણુ તિલક કરવું (બહારથી
 ધાર્મિકતાનો દેખાવ કંચો, અને આચરણ તેથી
 ઊલટું રાખવું, એ પ્રકારનો નુચ્છકાર બતાવવો)]
 - લો. પું. ઊલું ટીલુ

દીપ્તિ (-સી), દીપ્તિ સીં [સરં હિં
દૂસી = કળી] અંકર, કળ (૨) અણીદાર કળી
(દૂસી) (૩) [૧] ટોચ, શિખર (૪) [સરં મ.
ટેસ] શેખી, પતંગ

દીપ્તિ (-સી) ખોર વિં શેખી ખોર

દીપ્તિ નં એક પક્ષી

દીપ્તિ, ખોર ભુઓ દીપ્તિ, ખોર

દીપ્તિ પું ગેડીદાની એક રમત (સખેડા તરફ)

દીપ્તિ પું [રવં] ભુઓ ડિગો ('લેનો ભ',
'કેવો બન્યો' એ ભાવનો ઉદ્ગાર)

દીપ્તિ પું અંકિં [ભુઓ દિગણ] લટકવું

દીપ્તિ પું સીં દિગણી, દાગણી

દીપ્તિ (-વ) પું સં કિં ભુઓ દિગણ

દીપ્તિ પું અંકિં ભુઓ દિગણ

૩. ૬ દીપ્તિ અં [રવં]

દીપ્તિ નં એક શાક-કળ ['દિપ્તિ' મા

દીપ્તિ નં, -રવો પું, -રવું નં ભુઓ

દીપ્તિ પું [સરં હિં દિવરી, દીવા (-લા), મ.
દિવા] દિપો, ટેકરો

દુક પું [સં સ્તોક? સરં હિં, મ દુક, કા.
દુકિ = સારાશી] દુકડો (૫)

દુકડા ખાઉ, દુકડા ખોર વિં [દુકડો + ખાઉં,
ખોર] દુકડા માગીને જીવનાર; ભિખારી

દુકડી સીં [ભુઓ દુક] ટોળી

દુકડો પું [ભુઓ દુક સરં હિં દુકડા, કા
તુકડિ, મ. તુ(-દુ)કડા] નાનો ભાગ, કંકડો

(૨) [લા] ખાવાનો કંકડો [દુકડા ઉધરાવવા
= લીખ માગવી દુકડો નાખવો, ફેંકવો =
દયાદાનમા ને તુછકારથી આપવું]

દુકડા સીં, પું [હિં તુકલ] મોટો પતંગ
દુકડી સીં ભુઓ ચપટી (૨) [ભુઓ તુકો]
+ નાનો તુકો ખૂંડ તીર

દુકડો પું [સરં ટચકડું કે ટીચકું] રસ
ઊપળે નેવી દૂકી વાત કે વાક્ય (૨) [સરં
હિં દુકકા, ટોડકા] મતરન તરને લગતું નાનું
વાક્ય કે પ્રયોગ (૩) અણસારો, સંકેત [-કરવો
= મતરન તરનો પ્રયોગ કરવો]

દુકડા સીં [રવં] નાનું નગારું કે થાળી
(ઢંઢેરો પીટવાનો)

દુકડું અં કિં [ભુઓ દૂવો] (રેશમી કે ગરમ
કપડાને દૂવે ખાવાથી) કાણા પડવા

દુકડા પું [હિં ટોવેલ] અગૂથો

દુકડું અં [રવં] કાચલના ટુકડાની જેમ બંક
(-કાર) પું ભુઓ ટુકડો, ટુકડાર

દુકડાર, -રો (૦) પું ભુઓ તુકાર બંકું સંકિં
દુકારો કરવો

દુકડો પું [દે દુવ્ય] ટોણો, મહેલું

દુક સીં ટોચ; શિખર (૨) [ભુઓ દુક]
કવિતાની અમુક કડીઓનો સમૂહ, તુક

દુકડું વિં [દે. દુટ = દૂક, સં પ્રા દુટ =
વટકું] દૂકું, હાથની ખોડવાળું

દુકડા નં [હિં] કાતકસવાની પીછી જેવી ખનાવટ

દુકડા નં [કામણ નો દિર્લાવ 'કામણદુકડા']

ધ તરમ તરનો દુકડો (૨) ઓછપત્ર વાંકું પડું -
રીસ ચડવી તે (૩) [ભુઓ દૂ પણ] કણક
ગઢવાનું ધી કે તેલ

દુકડું વિં (ચ) ઢીલું, પોચું

દુકડો પું ['ટોચ' ઉપરથી] ખાડો, ગાળો (૨) ઢીલું

દર, નાર (૩) ટપકું, બિડ (૪) પાણી ટોચ તે

(તમાકુ વગેરેને) (૫) જેના વડે દૂવા મુકાય તે,

પેલ (૬) ચૂટલો (૭) મહેલુ (૮) એક ભતનું જવડું

(૯) એક પળી [દૂવા દેવા = ચૂટલા ખાવા

(૨) મહેલા મારવા. દૂવા મૂકવા = દીપા

પાડવા (૨) દૂધ ધી ઇલાદિના પેલ મૂકવા

દૂવો પડવો = ખાડો પડવો; નાર પડવું]

દુ અં [રવં, સર હિં] વાછૂટનો અવાજ

દુ કે સીં ['ટોકણી' - ટોકવાની અસર] સ્વમાનની

ટેક - લાગણી (૨) [ભુઓ દુક] કવિતાની દુક

(૩) વિં ભુઓ દુકું [ભંકાળિયું] વિં

દુક - અલ્પ લડાણવાળું - કાક્ષરી (ભિષિ)

સીં દુકામા - ઉતાવળે લખવાની લિપિ,

"શેટહેડ". - કાણુ નં દુક કે દુકાવલું

તે - કાવલું સં કિં દુક કરવું - કું વિં

લાણુ કે વિસ્તૃત નહિ એવું [-કરવું = થોડામા

પતાવવું - પડવું = પૂરા માપનું નહોતું, ખૂટવું,

નાનું પડવું] - કું ટચ વિં ખૂબ દુકું

દુકે (-કા) માં અં થોડામા; સારાશે

દુકડું વિં દુકું, નાનું

દ્ર.કાક્ષરી, દ્ર.કાણુ, દ્ર.કાવણું, દ્ર.કું, દ્ર.કુંટલ્ય
જુઓ 'દ્ર.ક'મા

દ્ર.કમૂટ વિં [જુઓ દ્ર.કું] લાગેલુવટેલુ
દ્ર.કુંટલ (-ળુ) વિં [દે દ્રુટ] જુઓ દ્ર.કુંટલુ
દ્ર.કિયું નં [સરં સ દ્રુટક=નાતુ; દે દ્રુટ
=દ્ર.કો] કોકકું વળીને સૂત્ર તે (-વાળું)
(૨) એક પ્રકારનો તાવ, 'ધન્નકુએ-ઝા'
[-વળીને, વાળીને=હાથપગ સ કાચીને
-કોકકું વળી કે વાળીને (સૂત્ર)]

દ્ર.કું(-કું) વિં [દે કુંટ] દ્ર.કુંટલુ, દ્ર.કું (૨)
[સ દ્રુટક] કુષ્ઠ, કંઠાર, નીચ

દ્ર.કી સ્ત્રીં કૃવાની અદરની કૃકી, કંઠવો
દ્ર.કું વિં જુઓ દ્ર.કું (૨) કુષ્ઠ; નીચ
દ્ર.કો પું [જુઓ દ્ર.કું] દ્ર.કો હાથવાળો પુરુષ
દ્ર.પ, -પેદ્ર.પ વિં સાધામાથી રહી ગયેલુ,
અકકાઈ ગયેલુ (-રહી જવું)

દ્ર.પાણુ નં [દ્ર.પણું ઉપરથી] મૂળમાથી
ચૂટીનાખતુ તે (૨) ની દણ (૩) ખૂબ ગૂઢવુ-
મસળતુ તે (૪) દ્ર.પવાનુ ધી કે તેલ, દ્ર.પાણુ
દ્ર.પાણું નં [દ્ર.પણું ઉપરથી] દ્ર.પણુ તે (૨)
દ્ર.પવાનુ ઓત્તર

દ્ર.પણું સં કિં [સરં ચૂટકુ, સ. તુપ્=ધન
કરવી] મૂળમાથી ખેચી નાખતુ, ખૂટકુ, તોડી
નાખતુ (૨) રૂને કાલામાથી ચૂટી છૂટ કરતુ (૩)
(મહેણાથી) પીંખી નાખતુ, શરમિકું કરવું
(૪) મસળીને ગઢવુ, કણસવુ [દ્ર.પી ખાણું,
દ્ર.પી નાખણું=મહેણા-ટોણાથી ચૂટી ખાણું]

દ્ર.પામાણુ નં દ્ર.પણુ તે કે તેનુ મહેનતાણુ
દ્ર.પાવણુ સં કિં [દ્ર.પણું પ્રેરક. દ્ર.પણું અં
કિં તેનુ કર્મણિ (૨) ગળે બીંસાતુ

દ્ર.પિયો પું [દ્ર.પો' ઉપરથી] ગળામા પહે-
રવાનુ એક ધરેણુ (૨) [દ્ર.પણું ઉપરથી]
વાળ દ્ર.પવાનુ ઓત્તર

દ્ર.પો પું [દ્ર.પણું ઉપરથી] ગળુ દબાવણુ તે,
કાસો (૨) હૈડિયો [-ખાવો=નતે કાસો
ખાવો. -દેવો=ગળુ દબાવણુ]

દ્ર.ઓ પું [જુઓ દ્ર.ઓ] મહેણું, ટોણું
ટેક પું, સ્ત્રીં [જુઓ ટેકકું, સરં હિ, મં.]
મણ, નિશ્ચય (૨) શાખ, આખર (૩) ટેકા

(૪) કવિતાનુ ક્રુવપદ. [-છોડવી (-વો)=
નિશ્ચય મૂકી દેવો -જવી (-વો)=શાખ જવી.
-રહેવી (-વો)=સ કલ્પ જળવાવો (૨)
આખર રહેવી -રાખવી (-વો)=નિશ્ચયને
વળગી રહેવુ, પણ પાળવુ (૨) સામાની સાખ
કે બોલ રાખવો] [આધાર

ટેકણુ નં [ટેકકું. સરં હિ ટેકન, મ] ટેકા,
ટેકરી સ્ત્રીં [દે ટેકર] ઊચી જગા (૨) હુ ગરી,
નુનો પર્વત -રો પું મોટી ટેકરી
ટેક (-કા)વણું સં કિં [ટેકા' ઉપરથી] ટેકા-
આધાર આપવો

ટેકકું અં કિં [સરં હિ ટેકના, મ ટેકળે, સ
ટીકું?] ટેકા-આધાર લેવો

ટેકાવણું સં કિં જુઓ ટેકવણુ

ટેકા સ્ત્રીં [ટેકા' ઉપરથી] નાનો ટેકા (૨) જુઓ
ટીકી [-લાખવી=સારી અસર થવી (૨)
સકળ થવુ] [ંપાણું, ંલાપાણું નં

ટેકી, ંલું વિં [ટેક' ઉપરથી] ટેક-વટવાણુ.
ટેકો પું [સરં મ ટેકા, હિં ટેકુઝા] આધાર,

આશ્રય (૨) આધારની વગતુ, ચાલણો (૩) ઠગવણુ
સમર્થન કે અનુમોદન [-આપવો=આધાર
આપવો, મદદ કરવી (૨) અનુમોદન આપવુ
(ઠરાવને) -કરવો=ઉપકાવણુ (૨) મદદ કરવી
-દેવો=મદદ કરવી (૨) અઠિ ગણુ, -નો આધાર
લેવો -મળવો=આધાર મળવો -રાખવો
=આધાર રાખવો, ટેકવાને માટે કાઠકે મૂકવું]

ટેચ સ્ત્રીં [રવં] કચકચ, તકરાં (૨) અહ તા, ગવ
ટેટી સ્ત્રીં એક કળ-સકરેટી (૨) નાનો ટેટો-કટાકટો
ટેકું નં બરતુ મૂળ (૨) પગની ધૂટી અને ઢી ચણ
વચ્ચેનો માસલ અવયવ

ટેટો પું વડતુ કળ (૨) દાઢખાનાનો કટાકટો
ટેકવા પું બંબં ઠાકા, ધૂધરી, કઠોળતુ બાકણુ
ટેકું વિં [સરં હિ ટેટા] વળેલુ, વાકું, આકું
(૨) [લા] મિઝણ, આકું -કાઈ સ્ત્રીં
ટેકાપણુ (૨) [લા] આકાઈ, ગર્વ

ટેનિસ નં [ઈ] એક અગ્રેણ રમત

ટેન્ક નં, સ્ત્રીં [ઈ] પોલાદી બખતવાણુ, યુદ્ધતુ
એક નવીન વાહન રણગાડી

ટેબલ નં [ઈ] મેજ (૨) કોઠો, કાષ્ટક ંકલોથ

નં [ઈં] ટેબલ પર પાથરવાનો રમાલ કે કપડું
 ટેલો પું ટાકો, સાધો (-ટેવો, મારવો)
 ટેમ્પરેચર નં, સ્ત્રીં [ઈં] (તાવ કે હવાની)
 ગરમીતુ માપ [(૨) લલામાણ કરવી
 ટેરવણું સં કિં [ભુઓ ઠેરવણું] બેસતુ કરવું
 ટેરવું નં [સરં હિં ટેરવા] પાતળો છેડો, અણી
 (૨) સં કિં [ઈં] હરાવણુ
 ટેરો પું પડકો, અ તરપટ (૨) પથ્થર જેવી કઠણ
 ચીજ (૩) વડનો ટેટો [દોરાની એક જાત
 ટેલર (ટેલ) નં [જે Tailor પરથી] મતંગના
 ટેલિગ્રાફ પું [ઈં] વીજળીથી તાર મારફત
 સંદેશો મોકલવા તે -મ પું તાર [-કરવો,
 મૂકવો, મોકલવો=તારથી સંદેશો મોકલવો.]
 ટેલિફોન પું [ઈં] વીજળી દ્વારા દૂર વાત કરવાનું
 યત્ર કે તે દ્વારા કરાતી વાત [-આપવો =
 તે યત્રથી વાત કરનાર કે વાત આપવી -કરવો
 =ટેલિફોનથી વાત કરવી -પર બોલાવવું =
 ટેલિફોનથી વાત કરવા બોલવું]
 ટેવ સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] લત; બો [-કાઠવી =
 ટેવ દૂર કરવી, છોડવી -છૂટવી = આદત ન
 રહેવી -પડવી = આદત પડવી, મહાવરો થઈ
 જવો] ંકા(-ર) વણું સંકિં [‘ટેવાણું’
 પ્રેરક] ટેવ પડાવવી
 ટેવરાવણું સંકિં ભુઓ ‘ટેવ’મા [અટકળ
 ટેવણી સ્ત્રીં [‘ટેવ’ ઉપરથી] (કા) અનુમાન;
 ટેવણું સંકિં જોયા કન્નુ (૨) ધારણું, અટકળ
 કરવી (૩) [‘ટેવ’ ઉપરથી] સહવાસ કરાવવો.
 પરિચયમાં લાવણુ [પરિચિત થવું
 ટેવાણું અં કિં [‘ટેવ’ ઉપરથી] ટેવ પડવી,
 ટેવાળણું સં કિં એકદમ પી જવું [ટેવાળી
 જવું = ઉતારી જવું, પી જવું]
 ટેસ (ટે) પું [ઈં. ટેસ્ટ?] સ્નાહ, લિજ્જત(ઉદાં
 દારૂનો ટેસ) [-પડવો=સ્નાહ આપવો, લિજ્જત
 આપવી] ંદાર વિન્દવાહવાણુ કે લિજ્જતદાર
 ટેસી (ટે) સ્ત્રીં દીશી, શેખી (-મારવી)
 ટેસુ વિં [સરં ટસટસ] પાકીને ફાફ ફાફ
 થઈ ગયેલું
 ટેટ (ટ) અં [રવં] યાકીને લોથપોથ
 ટેંકાવણું (ટે) સં કિં આશા આપી આપીને

આતુર-અધીર કરવું, ચિચવાવવું (ચ)
 ટેંગરો (ટે) પું [સરં ટેટે] નાસણથી કટાણું
 કરેલું-મોઢું (૨) પતરાણ [-ઊતરી જવો =
 ગોખી ચાલી જવી, નામોશી લાગવી.
 -ચડાવવો = મો કટાણું કરવું]
 ટેંકું (ટે) વિં [સરં ટેટા = ભુગારનો અણો]
 ટે-કે થઈ ગયેલું (૨) અશીણથી બેહાલ-ચકચૂર
 (૩) નં અશીણિયો, ફરિદ્દી (૪) રજપૂત
 (તિરકારમા) (૫) [સ હુકુ] એક ઔષધિ
 ટેંટે (ટે) અં [રવં] (૨) સ્ત્રીં પતંગણ (૩)
 અણગમાનો અબકાટ
 ટૈડ સ્ત્રીં [સરં ટેડાપણુ, ઠરડ] (ચ) મિલન,
 શેખી, ટેડાપણુ. ંપૈડ સ્ત્રીં ભુઓ ટડપડ
 ટૈડકો પું [ભુઓ ટૈડ] (ચ) ટણકો, રીસ (૨)
 છણકો [-ચડવો = રીસ ચડવી, છણકાવું]
 ટોક, ંણી સ્ત્રીં, ંણું નં [‘ટોક’ ઉપરથી]
 વારવાર કહેવું-ઠપકો આપવો તે (૨) નજર
 લાગવી-ટોકાવું તે
 ટોકડાર નં એક પક્ષી
 ટોકણી સ્ત્રીં, -ણું નં ભુઓ ‘ટોક’મા
 ટોકરી સ્ત્રીં [સરં ટેટ્કર] ઘટકી (૨) ઘટકીનું
 લોલક -રો પું મોટી ટોકરી, ઘટ
 ટોકણું સં કિં [સરં હિં ટોકના; ટાકવું]
 વારવાર કહેવું-પૂજવું-ઠપકો દેવો (૨) નજર
 લાગે એમ કહેવું
 ટોકળો પું મોટી ભૂ, ટોલો [સિનેમાઘ
 ટોકી સ્ત્રીં [ઈં] સિનેમાનું બોલતું ચિત્રપટ કે
 ટોચ સ્ત્રીંછેક ઉપરનો લાગ, શિખર (૨) [ભુઓ
 ટોચણું લોક (૩) મહેણું, ટૂંબો
 ટોચકી સ્ત્રીં [‘ટોચ’ ઉપરથી] નાનું ટોચકું
 ટોચકું, -કું [‘ટોચ’ પરથી] નં ટોચનો નાનો
 પાતળો કે ગોળ લાગ
 ટોચણું સં કિં [ભુઓ ટોચણું સરં મ ટો-
 (-ટો)ચણું લોક (૨) [લા] વારંવાર કથા
 કન્નુ, ઠપકો આપવો [[લા] મહેણું ટૂંબો
 ટોચો પું [‘ટોચ’ ઉપરથી] ગોદો, તેનો ઘા (૨)
 ટોટી સ્ત્રીં [સરં હિં ટોટી] કોઈ પણ વસ્તુ
 ઉપર બેસાડવાનો બોળી જેવો ઘાટ (૨)
 કાનનું એક ઘરેણું

ટોટો પું. મોટી ટોટી (૨) ગળાનો હૈડિયો (૩)

[હિ ટોટા] એક દાઢખાતું, મોટો ટોટો (૪)

વિલાયતી મોટી બીડીનો ટોટો [-આલવો,

પકડવો, પીસવો = હૈડિયો દબાવવો

-છોડવો, ફેડવો = ટોટો - કટાકટો ફેડવો]

ટોડર પું. [દે. તોડર] ડમરો, ડમરાની મળગી
(૨) કલગી

ટોડલો પું. જુઓ ટોલ્લો

ટોડાગરાસ પું. ગરાસ પેટે સરકાત તરકથી

ઊંચક મળતી વાર્ષિક રકમ

ટોડી સ્ત્રી. [સર. હિં; મ. તોડી. સ. ત્રોટક,

પ્રા. તોડવ્ય પરથી ?] નોડી, એક રાગિણી (૨)

ટોડા ભતના રજપૂતની સ્ત્રી

ટોડો પું. [સર. હિં, મ. તોડા] તોડો, પગે
પહેરવાનું એક ઘરેણું (૨) બંદૂક સળગાવવાની
ભડી લાખી ભમગરી (૩) એક હલ્લ રૂપિયા
કે તેની ભરેલી કોથળી (૪) ટોડાગરાસ (૫)
ટોલ્લો (૬) મિનારો (૭) મોખવો, ભાગોળ (૮)
સતાર ધન વાઘોમા અલંકાર તરીકે વગાડતો
સ્વસ્ત્રશ્રૂ

ટોણું (-ણું) નં. ટોણું પું. [ફા. તાનહ] મહેણું
મર્મવચનનો ઠાક (૨) [સર. હિં, મ. ટોળા]
નહટોણું [ટોણું મારવો, ટોણું મારવાં
= મહેણું મારવાં. ટોણું હુલકા કરવા =
મતવતર કરવા]

ટોપ પું. [દે. ટોપિયા; ટોપ્પર] શોદાની લગ્ગરી
ટોપી (૨) વરસાદ વખતે ઓઢવાની બનાતની
ટોપી (૩) મોટી છત્રી (૪) રાધવાનું મોટું તપેલું
(૫) બિલાડીનો ટોપ

ટોપચું (-ચું) નં. [જુઓ ટોપ] સાહેબની
ટોપી (૨) તે પહેનારો (નિરકારમા)

ટોપરું નં. જુઓ ટોપરું. -રોપાક પું. જુઓ
ટોપગપાક

ટોપલી સ્ત્રી. [સર. હિં. ટોપ (-ફ)રી, મ. ટોપલી]
વાસ કે ઘાસ ધોની, પાત્ર લેવી બનાવટ -લો
પું. મોટી ટોપલી

ટોપચું નં. જુઓ ટોપચું

ટોપી સ્ત્રી. [દે. ટોપિયા] માથાનો એક પહેરવેશ.
(-પહેરવી, મૂકવી, મેલવી, ધાલવી,

કાઢવી સાથે) [-આવવી, બેસવી = માથે
માપસર બંધ બેસવી.] વાળો પું. યુરોપિયન,
ગોરો (૨) વેરાગી

ટોપું નં. આખની ભમર (૨) ટોપી (તુચ્છકારમાં)

ટોપો પું. મોટી ટોપી, ટોપ

ટોયલી સ્ત્રી. [સર. મ. ડોયલી] લોટી; કસલી

-કું નં. પહેળા મોતુ ધીતેલ ભરવાનું વાસણ

ટોયું નં. ઢાણાનું માપિયું [પખી ઉડાડનારો

ટોયો પું. [ટોય ઉપરથી] બૂમો પાડી ખેતરમાંથી

ટોચું સ્ત્રી. [દે.] સાથે ગળી ફરાય એવી

વીજળીની એક પ્રકારની બત્તી કે દીવો

ટોપાંડો સ્ત્રી. [ક] વહાણ પર ફેરવાતું એક

દરિયાઈ અસ્ત્ર જે તેને અડધે ફૂટે છે

ટોલ પું. [ક] નં, ઢાણ, વેરો (૨) એ લેવાનું
ચથળ, નાક

ટોલ પું. (ક) ઘરેણું [ટોળી

ટોલકું નં. (સુ) લાકડાનો ફાડયા વિનાનો કકડો,

ટોલકું [ટો] નં. બોહું માથું, ટાલકું

ટોલું નં, -લો પું. (ટો) બોહું માથું.

[-કરાવણું (-વે) = માથું બોહું કમવણું.]

ટોલો પું. ટોલો, મોટી જૂ

ટોલ્લો પું. બાગસાખના ઉપલા લાકડા આગળ

ગ્રહોતો છેડો (૨) [જુઓ ટલ્લો સર. મં. ટોલા,

કિં. ટોલળો] ટલ્લો, વાયટો (૩) ઉડાડવું - ઉછાળવું

તે (૪) મોઢને દંડાનો ફટકો મારી ઉડાડવી તે

કે તેથી થતો અવાજ [ટોલલે ચડાવણું = ટલ્લે

ચડાવણું, વાયટે ચડાવણું, લીલમા નાખવું. ટોલલે

મૂકણું = ભીચે મૂકવું, વિસારી જવું ટોલ્લો

દેવો = ખોટું કહીને ઉડાવણું, ટોલ્લે ચડાવણું

-મારવો = જુઓ ટોલ્લો દેવો (૨) દંડાનો

ફટકો મારવો (મોઢને)] -લ્લી સ્ત્રી. કિકિટમા

બોલને ટોલ્લો મારવો જેથી બે કે વધુ ગત

મળી જાય, 'બાઉન્ડરી'

ટોલરટોય પું. [સ] એક પ્રખ્યાત રશિયન
સાહિત્યકાર અને વિચારક

ટોવાણું અં. કિં. [ટોવું ઉપરથી] વગોવણું,

નિદાવું (૨) 'ટોવું'નું કંમણિ

ટોલું સં. કિં. [દે. ટવ્યા (ગવં)] બૂમ પાડી

પક્ષી ઉડાડવા (ખેતર સાચવવા) (૨) [શીપી

શીપી પાણી પાડવું

ટોસ્ટ પું[ફં.] પાઉની કાતળી કરી તેને સેકીને
તૈયાર કરાતો કંકડો

ટોળ (ટો) પું, સ્ત્રી, નં હસવું આવે એવી
ક્રિયા અથવા બોલ, મશ્કરીઠકો. ૦ટપો પું
મશ્કરીઠકાની વાત ૦ટીખળ નં ટોળ અને
ટીખળ ૦ખાણ સ્ત્રી ઠકામશ્કરી

ટોળક, -કિયો પું એ નામની બ્રાહ્મણની એક
જાતનો માણસ

ટોળકી સ્ત્રી ['ટોળ' ઉપરથી] ટોળી
ટોળટીખળ, ટોળખાણ જુઓ 'ટોળ' મા
ટોળવણું સં કિં ['ટોળ' ઉપરથી] ટોળે કરવું
ટોળવાણું અંકિ ટોળે વળવું, એકઠું થવું
ટોળિયો (ટો) પું ['ટોળ' ઉપરથી] મશ્કરો,
વિદૂષક [જુઓ ટોલક (સુ)]

ટોળી સ્ત્રી [જુઓ ટોળ] મળી (૨) [૧] (થ))
ટોળી [ટો] વિં ['ટોળ' ઉપરથી] મશ્કર

ટોળું નં [દે ટોલ] સમુદાય, સમૂહ [ટોળે
વળવું = એકઠા થવું, ટોળ થવું] -ખાધર્મ
પું પોતાના જ ટોળા -વગં માટે લાગણી કે તે
પૂરતી ધર્મલાવના. -ખાધર્મી વિં ટોળા-
ધર્મવાળું -ખાશાહી સ્ત્રી ટોળાની શુદ્ધશાહી

ટોળો જું ['ટોળ' ઉપરથી] ટોળ
ટોંચ (ટોં) સ્ત્રી [જુઓ ટોચણું] ટોચવાથી પડેલો
ખાડો (૨) ફાયર; ફાસ (૩) મહેણું, ટોણ (૪)

ઠપકો, ગોળ ૦ણું નં ટાચવાનું ચોળર, ટાકણું.
૦ણું સંકિં [જુઓ ટાચવું, સરં હિં ટોચના
પણ] જુઓ ટાચવું

ટૌકાર (૦વ) પું જુઓ ટહુકાર

ટૌકો પું જુઓ ટહુકો

ટચૂળ સ્ત્રી [ફં] ટાચર નીચે રહેતી, હવા ભરવાની
ચમરની ગોળ નળી જેવી બનાવટ (સાઈકલ, મોટર
ધં ની) (૨) ગોળ નળી જેવી કાચની શીશી

ટ્રસ્ટ નં [ફં] ન્યાસ, સુપરત (૨) સાચવણી અને
વ્યવસ્થા માટે સુપરત કરેલા પારકા માલ-
મિલકત [-કરણું = ટ્રસ્ટી નીમી તેમને કાયદેસર
સુપરત કરવું.] -ટ્રસ્ટી પું જેને ટ્રસ્ટ સોંપવામાં
આવ્યું હોય તે, વાલી [પેટી

ટ્રંકે સ્ત્રી [ફં] (મુસાફરીમાં ચાલે એવી) પતરાની
ટામ (૦ગાડી) સ્ત્રી [ફં] (ઘોડાથી કે ઘણે ભાગે
યાત્રિક બળથી ચાલતું) એક વાહન

ટ્રેક્ટર નં [ફં] જમીન ખેડવા માટેનું યંત્ર
ટ્રેડમાર્ક પું, સ્ત્રી [ફં] જે નિયત છાપ કે
નિશાની સાથે વેપારી પોતાનો માલ બજારમાં
મૂકે છે - ચાલુ કરે છે તે મારકો

ટ્રેન સ્ત્રી [ફં] રેલગાડી

ટ્રેનિંગ ડોલેજ સ્ત્રી [ફં] શિક્ષણની તાલીમ
આપી શિક્ષકો તૈયાર કરનારી ડોલેજ;
અધ્યાપન મંદિર

ઠ

ઠ પું [સ] મૂર્ધરયાની બીજો વ્યજન ૦કાર
પું ઠ અક્ષર કે એનો ઉચ્ચાર ૦કારાંત વિં
છેડે ઠકારવાળું ૦ઠો પું ઠકાર

ઠકઠક અં [રવં] ઠોકાવાનો રવ

ઠકરાઈ સ્ત્રી [સ ઠક્કર ઉપરથી] ઠકારપણું
(૨) શેઠાઈ, મોટાઈ -ણું નંખં વંઠકારની
સ્ત્રી (માનાર્થી) -ણું પું ઠકાર -ણી સ્ત્રી
ઠકારની સ્ત્રી -ત સ્ત્રી જુઓ ઠકરાઈ (૨)
ઠકારની હક્કમતની જગીર -ગરાસ -તી વિં
ઠકરાતને લગતું -ણું નં ઠકારનું ગામ કે નાનું
રાજ્ય -ખાં નં ખં વં જુઓ ઠકરાણા

ઠકાર, -રાંત [સ.] જુઓ 'ઠ' મા

ઠક્કર પું ભાટિયા કે લોહાણામાં એક અટક

ઠક્કર પું [સ.] ઠકાર

ઠગ વિં [સં સ્થગ, પ્રા ઠગ, દે ઠગિય = ઠગાયેલું]

ઠગાર (૨) એ નામની લૂંટારાની એક જાતનું
(૩) પું એક જાતનો માણસ (૪) ઠગાર.

૦ણું વિં ઠગાર; હુચ્યું ૦ખાટણું નં
[ઠગ + પત્તન (સ)] ઠગોનું ગામ [-છું
રહેવાસી = તે ગામનું -હુચ્યું, ધુતાર.]

૦ખાણ સ્ત્રી ઠગાઈ, પ્રપચ ૦વિદ્યા સ્ત્રી
ઠગવાની વિદ્યા -કળા (૨) ઠગખાણ ૦ણું સંકિં
ભોળાવીને છેતરવું, ધૂતવું ૦વેડા પું ખં વં
ઠગ જેવું વર્તન; ઠગાઈ ૦વેદ પું જુઓ વેદ
-માઈ સ્ત્રી ઠગવાની ક્રિયા, ઠગખાણ, પ્રપચ
-ગાફ વિં ઠગે એવું -ગી સ્ત્રી ઠગાઈ, ઠગવિદ્યા

ઠગઠગાવણું સંકિર્ણવં, સરંહિં. ઠકઠકાના,
મ ઠકઠકળે ગોઠવાઈને વધુ માથે તે માટે
પાત્રને ઠંઠરુ

ઠચરી સ્ત્રીં [દે હહર = વૃદ્ધ પરથી ?] ઠચરી;
ઠોસી - રો. પુ. ઠોસો - નુ વિ. અતિ વૃદ્ધ,
ખખળી ગયેલું (મણે તિરકારમા વપગય છે)
ઠચર વિ. [ભુઓ ઠચરી] ઠચર, ખહુ ધરડું
ઠચૂડ, ઠઠચૂડે અં [રવં] (ખચકાતી મંદ ગતિ
સૂચવે છે)

ઠઠ સ્ત્રીં [દે યદુ, સરં હિં ઠદુ, -ટ્ટો ભીડ;
ગિરદી, જમાવ [-જમખી, ખાઝખી,
ભરાખી, મળખી = ભીડ થવી]

ઠઠકારણું સંકિં [રવં] ઠપકો દેવો, ધધડાવણુ,
ઠપકારણુ [અવાજ થવો]

ઠ(ઠણુ)ઠણુ અં કિં [રવં] ઠણણ એવો
ઠઠમ(-વે) ઠ સ્ત્રીં [ઠઠ(ઠઠ)નો દ્વિર્ભાવ, ઠઠ(ઠઠ)
+ વેઠડું] ચાકરી, ખરદારા, મહેમાનગીરી, ઠઠો
ઠંરણું અંકિં [ભુઓ ઠઠ, સરં હિં ઠટના]
ઠઠવાણુ - દેખાવણુ બનવું (ર) [ભુઓ થયરણુ,
હિં ઠિઠરના] (ઠઠે) થયરણુ, ધૂનણુ

ઠઠળણું અંકિં [રવં ? સરં 'ઠઠા'] ન બદ્ધતા
અદ્ધળાયા કરણુ [દાણા માટે] (ર) [રવં, સરં
ઠઠા, હિં ઠિટ(-ઠ)રી = છાડપિ નર] ખખળી જણુ

ઠઠાડણું સંકિં [સરં હિં ઠઠના = અડી જણુ
ઠઠાના = ઠાકણુ] અડાડી - ઘુસાડી દેવુ

ઠઠારણું સં કિં ['ઠઠ' ઉપરથી] ઠઠ કરવો,
ખૂખ શણગારણુ ઠઠારો. પુ. ઠઠમાઠ
ઠઠોરી(-ળી) સ્ત્રીં [સ ટટ્ટરી, હિં ઠઠોલી]
ઠઠોળી; મજક, મજકરી

ઠઠો પુ. ભુઓ 'ઠ'મા (ર) [ભુઓ ઠઠોગ, સરં
મ ઠઠા, યદુ] મજકરી, ઠેકડી - ઠાખોર વિ.
ઠઠામજકરી કરવાની આદતવાણું. - ઠાચિત્ર નં
નર્મચિત્ર, 'ઠેરિકચર' - ઠાખાણ, - ઠામજકરી
સ્ત્રીં ઠાળીખળ

ઠઠથુ વિ. [સ સ્યા] (કા) નિરર્થક રહી ગયેલું
ઠણક સ્ત્રીં [રવં] એવો અવાજ - રણકો (ર)
પગતા નેટવા ઠણકે એવી ચાલ ઠણું અંકિં
ઠણક અવાજ થવો, રણકણુ (ર) રણકે એમ
ચાલણું (૩) રહી ગયેલો રોણુ - કારણું અંકિં

ઠણક અવાજ કરવો (ર) ઠણકે એમ ચાલણુ
- કારો. પુ. ઠણક અવાજ - કો. પુ. ઠણકારો
(ર) ઠમકો (૩) ઠાઠની ધુલરી, કપ

ઠણુઠણુ અં [રવં] (ખાદી વાસણના જેવો
અવાજ) ઠપાક પુ. માર ઠપાળ [સરં મ],
ઠગોપાળ [સરં હિં ઠનઠનગોપાળ] પુ.
કઈ પણ સાધન કે ભુદ્ધિ વગરનો આદમી ઠણું
અંકિં ભુઓ ઠઠણુ - ઠણુટ, ઠણુટકાર
[સરં મ] પુ. ઠણુઠણુ એવો અવાજ

ઠપ અં [રવં] ઠક(-કા)ણું અંકિં ઠપ
એવો અવાજ થવો (ર) પછડાણુ, ઠોકાણુ ઠકાર
પુ. ઠપકવાનો અવાજ ઠકારણુ સંકિં ઠપકે
એમ કરણુ, પછડાણુ (ર) ઠપકો દેવો (૩) મારણુ

ઠપકો. પુ. [સરં હિં ઠપકા = વકો ઠેસ મ
ઠપકા = કલક] ઠાપ બદલ ધમકાવણુ - વઠણુ તે
કે તેના વેણુ (ર) [ભુઓ ઠપ] ઉધરસણુ ખાખા,

ઉધરસ (ઉધરસનો ઠપકો પણ કહેવાય છે) (૩)
ઠાપ, વાક, કલક (જેમ કે, ઠપકો નહિ આવવા
હઉ ભેળે કરી ઠપકો ઠેસ ન આવે) (૪) [રવં,

ભુઓ ઠપકણું ઠપ, ઠપ એવો ઠોકરનો અવાજ
[ઠપકામાં આવણું = ઠપકો મળે તેવી રીતિમા
- અપરાવમા - આવણું - આપવો, દેવો =
ઠાપ બદલ વઠણુ - આપો, મળવો, સાંભળવો
= ઠપકાપાત્ર થવું, ઠપકામા આવણુ]

ઠપ અં [રવં] ઠપ એવો અવાજ, ઠપ ઠક(-કા)-
ણું અંકિં ભુઓ ઠપકણુ ઠકાર પુ. ભુઓ
ઠપકાર ઠકારણું સંકિં [સરં મ ઠપકારણું]
ભુઓ ઠપકારણુ ઠકો પુ. ઠકરાવાનો ઠકારનો

ઠપ એવો અવાજ, ઠપકો ઠઠાવણુ સંકિં
ભુઓ ઠગઠગાવણુ ઠલાણું અંકિં કુટણુ,
અદ્ધળાણુ, ઠિયાણુ

ઠપણું અં કિં [રવં, સરં પ્રા ઠવ (સં
સ્થાપય)] ઠાકણુ, ઠપકણુ

ઠમ અં [રવં] (ચાલ - ગતિને અગે વપરાય છે)
ઠમક સ્ત્રીં [રવં] ચાલવાની છટા (ર) ઠમકની
ચાલ ઠઠમક અં (રવં) (ર) [લા] વરણાગી-

મા ઠઠીવી સ્ત્રીં ઠમકતી ચાલની સુદર સ્ત્રી
ઠણુ અં કિં ઠમક ઠમક એવો અવાજ થવો
- કરવો (ર) તેવો અવાજ થાય તેવી ચાલ

ચાલવું. -કારો, -કો પુ. ઠમકવુ તે (૨)
લટકો [-કરવો = લટકો કરવો, શણગાર
સજી ઠમકતી ચાલે ચાલવું.]
ઠમઠમ અ. [રવ.ં] ઠમું અ. કિં ઠમઠમ
એવો-અવાજ થવો-કરવો-માટ પુ. ઠમ ,
ઠમવું તે (૨) [લા.] ખાલી લલકો
ઠમ(-વ)ણી સ્ત્રી[સ. સ્થાપય, પ્રા ઠવ(ઠવણી)]
વાચતી વખતે પુસ્તક મૂકવાની ઘોડી
ઠરઠરાવ પું. [ઠરવું+ઠરાવ] પાકો-છેલેલો ઠરાવ
ઠરઠામ, ઠરઠેકાણું ન. [ઠરવું+ઠામ, ઠેકાણું]
ઠરીને રહેવાનું-નક્કી ઠેકાણું
ઠરડ સ્ત્રી[સર.ં દે. થરથર, થરહર=થરથરવું?]
જુઓ ઠરડાટ. [-કાઢવી, -કાઢી નાખવી=
(ત્રાક વગેરેમાથી)વાકાપણુ ડીપીને કાઢી નાખવું
(૨) [લા.] મારી મારીને સીધું કરી દેવું (૩)
કામ લઈ લઈને ઠૂસ કાઢવી-ચકવી દેવું
(ઊલટું, -નીકળવી)] ઠવું સ. કિં [સર.ં
હિં ઠર્ = જડું સૂતર] ખે કે વધુ દોરાને
ભેગો વળ દેવો-આમળવું -હાટ પુ. વકતા;
વાકાપણુ (૨) [લા.] મિલન, તોર -હાટું
અ. કિં વાકું વળકું, મરહાવું (૨) 'ઠરડવું'નું
કર્મણિ (૩) [લા.] વંકાવું, રિસાવું -કું વિ.ં
ઠરડવાણું, વાકું
ઠરવું અ.કિં[સ સ્થિર, પ્રા ઠિર, યિર? સર.ં
હિ ઠરના, ઠરના (=ટાઢે ઠરવું), મ ઠરળે=
ઠરાવ થવો(૨)રહેવું, થાલવું] સ્થિર થવું, થાલવું.
(જેમ કે, ઠરીઠામ થવું)(૨)નક્કી થવું; નિશ્ચય પર
આવવું (જેમ કે, લાવ, મહુરત, કોઈ વાત કે
વિચાર ધ.ં)(૩) જમવું, તળિયે ખેસવું (જેમ
કે, ધીમાં બગરુ ઠરે; પાણીનો કચરો ઠરે)(૪)
ઠડીથી જમીને બાઝવું કે ઘટ થવું (જેમ કે, ધી
ઠરે, લાડું ઠરે, બરફ ઠરે)(૫) ઠડું થવું (જેમ
કે લાત ઠરી ગયો)(૬) ટાઢે મરવું, ટાઢ વાવી
(૭)(અગ્નિ કે દીવો) ઓલવાવું, બુઝાવું (૮)
[લા.] ઠકકે કે શાંતિ કે વૃત્તિ થવી (જેમ કે
છાતી, આતરડી, આખ ઠરવી) (૯) (આખ)
મીચાવી, ઊઘ આવવી (જેમ કે, આખ જરા
ઠરી ત્યાં તો ગરબડ થવા લાગી). [ઠરી જવું
=ઊઘમા પડી જવું (૨) મરી જવું]

ઠરાવ પું. [જુઓ ઠરવું] ઠરાવેલી-નક્કી કરેલી
વાત (૨) કોઈ બાબતનો-નિશ્ચય કે તોડ
ઠરાવવું સ. કિં ['ઠરવું'નું પ્રેરક] નક્કી કરવું,
નિશ્ચય પર આવવું (૨) ઠરાવ કરવો
ઠરીઠામ અ. [ઠરવું+ઠામ] મૂળ-અસલ ઠેકાણે
(૨) નિરાતે. [-થવું, ખેસવું = સ્થિર થવું;
ચ ચળતા તણ દેવી (૨) થાકીને હેડું ખેસવું]
ઠરેલ વિ.ં ['ઠરવું' ઉપરથી] પુખ્ત વિચારવું,
હાથ, શાણું ઠટા સ્ત્રી, ઠપણુ ન.ં
ઠલવવું સ. કિં [દે ઠલિય = ખાલી] જુઓ
ઠાલવવું
ઠલવાવું અ. કિં 'ઠાલવવું'નું કર્મણિ
ઠવણી સ્ત્રી.ં જુઓ ઠમણી
ઠસ વિ.ં [સર.ં હિં, મ] ઠસીને-સત્તજડ
ભરેલું (૨) સત્તજડ, અક્ષડ(૩)આશ્ચર્યચક્તિ
(૪) અ. ઠસેઠસ (૫) [રવ.ં]
ઠસક, -કો પુ. [સર.ં મ, હિ ઠસક] ઠસો,
લલકો, રોફ (૨) ઠમકો, લટકો ઠખાજ વિ.ં
ચાલાક, ચંકાર (૨) પ્રકાશિત, શોભવું (૩)
ઠસાવાણુ -કાદાર વિ.ં ઠસકાવાણુ
ઠસણિયું ન. [સર.ં 'ઠસવું'] અટકણ, ઠેસી
-યો પુ. ઊલાગો, મોટી ઠસ
ઠસવું અ. કિં [મ ઠસળે (સં સ્થા)] મનમા
ઊતરવું -સમજમા આવવું
ઠસા(-સો)ઠસ અ. [જુઓ ઠસ સર.ં હિં,
મ ઠસાઠસ] ઠસી ઠસીને લગવું હોય એમ,
સત્તજડ ઠખાવીને
ઠસાવવું સ. કિં 'ઠસવું'નું પ્રેરક
ઠસો પુ. [હિ ઠસ્ટા] લલકો (૨) રોફ (૩)
લટકો. -સસાદાર વિ.ં ઠસાવાણુ -સસાખંધ
અ. ઠસસામા, ઠસસાભેર
ઠળક સ્ત્રી.ં [રવ.ં] ઠળું અ.કિં ઠળક એવો
અવાજ થવો [કઠણ ખીજ
ઠળિયો પું. [સ જઠિલ, સર.ં ઠીલો] ફળવું
ઠગરાવું અ. કિં જુઓ ઠીગરાવું
ઠઠેરવું સ. કિં [રવ.ં] ખૂબ હલાવવું (૨)
ખૂબ વઢવું -ઠપકો દેવો
ઠઠોરવું સ. કિં [રવ.ં, સર.ં ઠાઠા] ઠાઠાં
લાગી નાખવા (૨) [સર.ં ઠઠોરી] છેતરવું

ઠંઠાળી સીં [ભુઓ ઠંઠારી] મનક, હસણી
ઠંઠ(-ડી) સીં [સગં પ્રા. ઠઠ્ઠ=જડસહ(સ
સ્તવ); મ થઢ, હિં ઠઢ(-ઢ)] ટાઢ (૨)
શીતળતા (૩) શઘી

ઠંઠક સીં [ભુઓ ઠંઠ] શીતળતા (૨) [લા]
શાતિ [-વળવી = ઠંઠુ કે શાત થવું.] -કિયું
વિં ઠંઠક કરે એવું (૨) નં ઠંઠક કરે એવું
બીનુ લગડું કે ખીણું

ઠંઠાઈ સીં [ભુઓ ઠંઠ] શીતળતા ઠંઠાપણુ
(૨) [સરંહિં. ઠંઠાઈ] ઠંઠકનુ ખીણુ (૩) [લા]
ધીમાશ, સુસ્તી

ઠંઠાશ સીં ભુઓ ઠંઠાઈ ૧, ૩

ઠંઠિલ નં [સ સ્થલિલ, પ્રા. ઠલિલ] હવન
કરવાની નાની ઓટલી, વેદિ (૨) શૈય જવાની
જગા [જેન] [-જણું = ઝાડે કંવા જતું]

ઠંઠી સીં ભુઓ ઠંઠ

ઠંઠું વિં [ભુઓ ઠંઠ] ટાઢ, શીતળ (૨) વાસી
(ગ્સેઈ)(૩)ધીમુ, મઢ, સુગત(જેમ કે, દવલાવ,
ખલર ધં)(૪)શાત, ઝટ કેવે ન ભગય એવું
(જેમ કે માણસ) (૫) ગતિ, ક્રિયા વેગ ધંમા
સામાન્ય કરતા ઓછું, ઠીલું, નગ્મ (જેમ કે ઠંઠું
લોહી) (૬) નિરાતવાળું (જેમ કે ઠંઠું પેટ)
[ઠંઠી મશ્કરી = ઠાવક મો રાખી કચેલી
મશ્કરી, બેઠી મશ્કરી. ઠંઠું પડવું = શીતળ
થવું (૨) ઉકળાટ શમવો, મિલન-તોફાન-
તકરાવ શાત થવા -પાણી રેડવું = શાંત
પાડવું(૨)નાઉમેઢ કંવુ, ઉત્સાહ હોલવી નાખવો
ઠંઠે પેટે = નિગતે, જાતે કઈ લાગણી કે
સંકેત અનુભવ્યા વગર.] ગાર વિં ખૂબ ઠંઠું
ઠંસાડું અં કિં, -વણું સં કિં 'ઠાસવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક [ઠંઠકાણુ

ઠા પું [સ સ્થા ઉપરથી પ્રા ઠાય] ત્રિયગતા(૨)
ઠાકલીક અં ભુઓ ઠીકઠાક

ઠાકર પું [સ ઠવકુર] ભુઓ ઠાકાર(૨) એક
અડક(બ્ર હાણોમાં) ઠડી સીં ઠાકરકાની સ્ત્રી
ઠડો પું નાનો ઠાકાર (૨) [જરા માનાર્થ]
ધારાળો, ઠાકાર -રં નંખં વં રજપૂત,
ગરાશિયા, ભીલ વગેરે લોકો (૨) ઠંકરાણા
-રિચો પું ઠાકાર(૨) વરણાગિયો (૩) એક

જાતનો વીંછી -રી સીં ઠાકારની સ્ત્રી કંકગણી
ઠાકરી સીં (૫) ઠંકરાત (ઉદાં 'ધન જોખન
ને ઠાકરી')

ઠાકોર પું [સ. ઠવકુર] ગામ કે ગગસનો ધણી,
નાનો રાત(૨) ઠાકોર(૩) એક અટક(જેમ કે,
બ્રહ્મજિયમાં) (૪) ઠાકગડો, ધારાળો (માન-
વાચક). ઠણ પું દેવની -વિષ્ણુની મૂર્તિ

ઠામલી સીં ઉઠાડેલી મોઈને નીચે પડે તે
પહેલા ઠડો મારવો તે (-મારવી, -વાળવી)
ઠાગાઠૈયા પું ખં વં [મરં ઠાગુ = ઠગાઈ]
કામ કરવાનો દેખાવ કરીને વખત ગાળવો તે
(-કરવા)

ઠાગું નં ભુઓ ઠાગુ

ઠાગો પું છૂપી રીતે એકઠા થવા કરેલી સતલસ
(૨) ઠગાઈ(૩) ભુઓ ઠાગલી(૪) ઠાડિયો [ઠાગા
રમવા = ઠાડિયાગસ રમવો -મારવા = ભુઓ
ઠાગલી મારવી]

ઠાઠ, ઠમાઠ પું [કે યટ્ટ = ઠાઠ] ભપકો,
શેખા (-રચવો, કરવો)

ઠાઠડી સીં [સરં હિં. ઠાટર, ઠાઠ ઉપરથી]
શખને લઈ જવાની વાસની એક બનાવટ

ઠાઠમાઠ પું ભુઓ ઠાઠ

ઠાઠિયું વિં ['ઠાઠ' ઉપરથી] ઠાઠા જેવું -છર્ણ
થઈ ગયેલું, ખખળી ગયેલું(૨) નં તેવું વાહન
[-એટી જવું, -ભાગી જવું = હુમમણ
ચાલતું ખાતું બધ પડક, જેને આધારે કામ
નક્કયે જવું હોય તે પડી ભાગવું (૨) કંકશામા
આવી જવું]

ઠાઠી, ઠણ વિં ['ઠાઠ' ઉપરથી] ઠાઠવાળું
ભપકાદાર(૨) [લા] બહાનનો દેખાવ કરનાર,
દાલિક

ઠાહું નં [સગં હિં ઠટ્ટી, ઠઠરી = ઠાહકાટ
માળખુ ઠાટ = ખોણું] ઠાહપિજર (૨) છાતી
અને થાપાના ઠાહકા(ખં વં મા) (૩) ખોણું,
ટોઈ પણ છર્ણ થઈ ગયેલી વસ્તુ(૪) મળીવડી
ઠાલ(૫) [શિ] વરસાદની સખત ઠડી, હીકળ(૬)
બે વાં છડેલી બાજરીના ચોખ્ખા દાણા.
[ઠાહં બેસવાં, બેમી જવાં = પરતી દગા
આવવી (૨) નાઉમેઢ થવું ઠાહં ભાગવાં,

રંગવાં, વેરી નાખવાં=હાહકા ભાગી
જય તેવો પુષ્કળ માર મારવો.]

કાઠો સ્ત્રીં ઉઠવેઠ; ઠંઠમઠ, સેવાચાકરી

કાણુ નં[સં સ્થાન, પ્રા. ઠાળ(-મ)]સ્થાન, જગા,
ઠામ(ર) [સરં મ] તખેલો (૩) [લા ?] ઘોડીની
ઋતુ-દશા (જેમ કે, -દેવુ = ઘોડીને ઘોડો
ખતાવવો ઘોડી ઠાણુ આવવી = ઘોડી ઋતુમા
આવવી) (૪) સ્ત્રીં [સરં પ્રા ઠાળ=શુણ,
ધર્મ, મ = કાઠું, ખાધો, હિં ઠામ=ખાધો (ર)
શરીરના હાલવાચાલવાની ઢખ] પ્રકૃતિ, રીત
ઢખ, શરીરનો હાલભાવ ('ઉતાવળ હોય પણ તુ
તો તારી ઠાણમા ને ઠાણમા')

કાણિયો પું તખેલો સાદ કરનારો, રાવતૂ(ર)
ઊંચી જાતનો ઘોડો (૩) જર (માણસ)

કાલ વિં જાણીતુ; માલૂમ હોય એવુ

કામ પું, નં[સ સ્થાન, પ્રા ધામ, અપ ઠામ(-ચ)]
(રહેવાનું) સ્થાન, ઠેકાણુ (ર) નં આસન,
ખેસવાની જગા(૩) [સરં મ ઠાય] વાસણ.
[કામઠીકરં ઉપાડવાં=ઉચાળા ભરવા,
ઘરવખરી ઉપાડીને લઈ જવી. કામઠેકાણુ
વિનાનું=ઘરખાર વિનાનું, રખડુ (ર) પાયા
વિનાનું (૩) અવ્યવસ્થિત, ગોટાળા ભરેલું.
કામ ખેસવું=ખોવાયેલું જડવું (ર) રડાયેલી
સ્ત્રીએ નાતરે જવું (૩) હારી થાકીને ખેસવું (૪)
થાળે પડવું -શોધવું=નાતરે ખેસવાનું સ્થાન
શોધવું] ઠાણું નં વાસણ ઠપલટો, ઠપલટો
પું સ્થાનદેર, હવાદેર, રહેવાસવાની જગાનો
દેગદાર ઠપાટલો પું કામ, પાટલા મૂકવા
વગેરે ભોજનની તૈયારી (ર) કામપલટો (૧)
[કામપાટલા કરવા=ભોજનની તૈયારી કરવી]

કામ(-મુ)કું અં [સરં મ ઠામ] સાવ, તફન
કામણું નં કામ, વાસણ [જગાએ, ઠેર ઠેર
કામે(-મે) કામ અં ['કામ' ઉપરથી] દરેક
કાચું વિં [સરં મ ઠામ] ઠેલ કાવડું, કાણુ
કાર પું સુતા (માનાર્થક)

કાર પું, નં[સ] એસ, ઝાકળ(ર) ટાલી હવા,
હીકળ(-પડવો) (૩) [કરવું ઉપરથી ?] કામ,
ઠેકાણુ [પ] (૪) અં [સરં સ] ઠેર-મરે
એમ, ખરોખર ઉઠાં 'કાર માનુ-કરવું'

કારક વિં ['કારવું ઉપરથી] કારે-શાતિ પમાડે
એવુ (ર) સ્ત્રીં (કા) સતોષ, નિરાત, ટાઢક
-કો પું સતોષ, શાતિ [-કારવો=સતોષ
આપવો]

કારવું સં કિં ઠેર એમ કરવું [કર ઠેર
કારેકાર અં ['કાર'=કામ-ઠેકાણુ ઉપરથી]
કાલવડું સં કિં ['કાલુ' ઉપરથી] ખાલી કંચુ
કાલિયું નં ['કાલુ' ઉપરથી] કપાસ કાઢી
લીધેલુ કાલુ

કાલું વિં [દે. ઠણ] ખાલી, નહિ ભરેલુ (ર)
નકામુ, ધધા વિનાનું (૩) નહિ વાસેલુ, યુલુ
(૪) અં નાહક, દ્રોગટ [-હોવું=(ભે સ કે
પાડીનું) સગર્ભ નહોતું] ઠંઠમ, ઠમાલુ વિં
તફન કાલુ-ખાલી

કાવડું વિં [સરંમ ઠાકક(-કા), પ્રા ઠાવય,
(સ સ્વાપક) ?] ગભીર, કાણુ, વિવેકી -કાઈ
સ્ત્રીં, -કાપણું નં [વાસણ, થાળી
કાંગરું (-કુ) (૦) નં ['કાચું' ઉપરથી] ભાણાનું
કાચું (૦) નં [સરં કાણુ] કાચુ, છળકપટ
(ર) [સરં કામ, મ ઠાય=ભોજનપાત્ર]
જુઓ કાગર

કાંકું (૦) નં ખીટી, ખૂટો

કાંસ (૦સ,) સ્ત્રીં ['કાસવું ઉપરથી] વણાટની
ઘટ્ટા (ર) [સરં કંસો] ખાલી દમ, શેખી,
અકાઈ(૩) લૂખી ઉધરસ, કાસો [-મારવી =
શેખી કરવી] ઠું સંકિં [સરં મ હિ.
ઠાંસના] કાસવું. દાખીદાખીને ભરવું(ર) દાખી-
દાખીને ખાતુખીવું (૩) મનમા ઉતારવું, કાસવું
(૪) અં કિં ઉધરસ ખાલી -સરી સ્ત્રીં
ખાસી -સો પું લૂખી ઉધરસ (ર) ગોદા.
મુકો, કાસો [-ખાવો=ઉધરસ આવવી (ર)
હૂ સો -મુકો મળવો -મારવો, લગાવવો=
મુકો-ગોદા મારવો] [ન પ્રેરક

કિંલવું અં કિં, -વડું સં કિં 'હીજવું' લાવે
કિંકિ(-સિ)યારી સ્ત્રીં [રવં] મસ્કરી; મલક
કિંકોળી સ્ત્રીં [જુઓ દોરી] મલક, ઠ કોળી
કિંસિયારી સ્ત્રીં જુઓ કિંસિયારી
કિંચુલ, -સી વિં (ર) વિં [સરં મ ઠિંગુ,
ઠેંગૂ(-નોજી)] વામન, કીગણુ (માણસ)

હીક વિં [સરં હિં, મ] સારું; યોગ્ય, લેઈએ તેવું, યરોયર (૨) બહુ સારુ કે નહારુ નહિ એવું (માત્રામા) સાધારણ (૩) અં 'સારુ, વારુ, ભલે, એવો' અર્થ બતાવતો ઉગાર [-કરં=લેઈએ તેવું-ઘટતું કરં (૨) મટાડતું, સુધારતું, ફરતું કરં. સમાવું (નેમ કે, ઘડિયાળ, વર, કપડું, તબિયત ઇં મા ને નહારુ કે અનિષ્ટ હોય તે ફરં કરં) -યં=હીક કરં(લુઓ હીક કરં) -પડં=પસડ પડં,ગમતું,અનુકૂળ આવવું-લાગવું=સારુ-યોગ્ય છે એમ જણાવું (૨) સારુ દેખાવું; શોભવું (નેમ કે આ ટોપી તમને હીક નથી લાગતી.) હીક છે='સારુ, લેઈશું' અથવા 'લેઈ લઈશ, ખબર લઈ નાખીશ' એવા ભાવનો ઉગાર]

હીકઠાક અં ['હીક'નો દિર્ઘાવ, સં. મ ટિક-ઠાક, ઠાકઠિક] યરોયર, વ્યવસ્થિત ગોઠવેલું હોય એમ (-કરં)

હીકાહીક વિં(૨)અં[હીક+અહીક ? કે 'હીક'નો દિર્ઘાવ] લેવું તેવું, કામચલાઉ, માડ નવેએવું હીકરનાથ પું ગોસાઈની એક ભત

હીકરી સ્ત્રીં નાનું હીકરુ

હીકરું નં ['દ ટિકરિઆ] માટીના વાસણનો બાગેલો કંકડો (૨) [લા] માટીનું વાસણ [હીકરામાં ધૂળ પડવી=ખાધુ પીધું] ધૂળી પડવું-વ્યર્થ જવું(૨)ચાલતું ચુનગન અટકી પડવું હીકરામાં ધૂળ નાખવી=ખાધુ પીધુ ખરાણ કરવું (૨) ચાલતું ચુનગન અટકાવવું. હીકરાં ફોટવાં=નોકરી છોડી દેવી ઠેર ઠેર હીકરાં ફોટવાં=નોકરી મળવા છતાં ત્રિયર ન થતું હીકરું ફેરવવું=લીખ માગવી]

હીનું અંકિં [લુઓ થીનું] ઠરી જવું હીકિયું વિં ['હીક' ઉપરથી] ભાંચુત્તરુ, છણું (૨) નં તેવું ઘડ

હીકી અં [વં] (મેટ્ટીની હસવાનો અવાજ) હીકું નં [વં, સરં ઠાકું] લાગીવૃત્તિ-છણું અને અવાવરુ થીન, ઠાકું હીન સ્ત્રીં ભાગેલું હાસ્યાનો તળિયાનો ભાગ, મોહું હીકનું

હીકું નં માટીનું હામ-ખડું(-કું) નં હીકું (નિગ્રહાગ્રા)

હીલો પું [મં. જણીલ] હળિયો

હીસરું નં [લુઓ હિસિયાગી] લુઓ હીસરું (૨) હીકું-રો પું મંકરી, ચેષ્ટા

હીકરું નં [લુઓ હીકરું -રી સ્ત્રીં નાનું હીકરું] હીગણું વિં [તિં ઠિંગના, મ. ઠિં(-ઈ)ગણા] પ્રમાણનાં ચોખી હી ચાઈનું-ગડ, હિચુચ હીગરાણું અંકિં [સરં હીગા, હિચુચ] ખૂબ હી લાગવી-ઠરી જવું (૨) ઠરીને ચાસલું ખાટી જવું (૩) [લા] ગહાઈ જવું-વગતા અટકી જવું હીગરાણું અંકિં (પ્રેરક)

હીગાઠાળી સ્ત્રીં [વં] હીગાળ, અટપટા કરી મંકરી કરવી તે

હીકવાવણું અંકિં 'હીકવા'નું પ્રેરક

હીગો પું [લુઓ હીગા]

હીકવાણું અંકિં [દે દુર=હીક] યરોયર અકાઈ જવું-ધૂનવું; હીકવાણું

હીકવો પું [વં] એકદમ મોટી થઈ પડવું તે [-મૂકવો=હીક અવજ વગી એકદમ નેચી પોક મૂકી ગણ]

હીકકું નં [સરં મં સ્થાણ પ્રા ઠાણ, દે દુર] હીમથું, લાકડાની ભારે ગાઠ

હીમકી સ્ત્રીં [સરં હિં] (પનગને મગનો) ધીમે આચકો (-મારવી)

હીમકો પું [મરં હિં] નેચી માટેલી હીમકી

હીમરી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ ટુમરી] એક તરેતની ગાયનપદ્ધતિ [જરંતુ ભરંકું

હીમરો પું પંથગનો મારકો(૨) [મરં મ ટુમરી]

હીસ(-સ) સ્ત્રીં [વં] જમ, અડદાગો (-કાટવી; -નીકળવી) (૨) વિં નકાનું નખણું નિ મરં

હીમક(-કી) સ્ત્રીં [વં, મરં હિં. ટુમરી] વાજૂનો અવાજ [કાસતું વેણું (-મૂકવું)

હીમકું નં [વં] હીકવો મૂકીને ગેવ ને (૨) હીગણું નં, -ચી સ્ત્રીં (અહીં આપા (૫૨) કાચુકોર ખાવાણું

હીગણું અંકિં હામીને ખાણ (૨) હીમ કરં. હીગાણું અંકિં (પ્રેરક) હીગણું

અંકિં (કર્મણ)

હૂંગાપાણી નંબંવં હૂંગાણ. [-કરવાં, લેવાં
= હૂંગાણ કરવું]

હૂંગાર, હૂંગો પુ. હૂંગાણ [સંકિં(પ્રેરક)
હૂંઠવાણ અંકિં ભુઓ હૂંઠવાણ હૂંઠવાણ
હૂંઠું વિ. [દે. ઠુઠ; સરં હિં. ઠૂઠા] આગળાં
વિનાના કે થોડાધણા કપાઈ ગયેલા હાથવાળું
(૨) નં ડાળા વગરનું ઝાડનું થડિયું કે એવું નાચું
ઝાડ(૩) ખીડી પિવાઈ રહ્યા પછી રહેલો લાગ(૪)
[લા] મૂળનું અપગ કપાતર [હૂંઠામાં ઠેલણું
= ન લેખવણ, ન ગણનારવું.]

હૂંડી સ્ત્રીં [સરં હિં. ઠુઠી, ઠોઠી] હડપચી
હૂંખરો પુ. ભુઓ હૂંમરો

હૂંમચું વિ. પ્રમાણમાં લખાઈ કરતા ળકાઈમાં
વધુ એવું [(~મારવી)]

હૂંશ(-સ) સ્ત્રીં [ભુઓ ઠાસ] ખોટો ગવ ઠાસ
હૂંસો(-સલો) પુ. [રવં, સરં મ. કુસા,
ઠો(-ઠો)સા] ઠાસો, ગોઠા મુકો

ઠેક સ્ત્રીં [ભુઓ ઠેકો] તાલ (૨) [ભુઓ ઠેકવું]
ફૂંકો, છલગ, થેક [મરકરં

ઠેક, ઠી સ્ત્રીં મરકરી. ઠંડિયું વિ. ઠેકડી કરનાર;
ઠેકઠેકાણે અં. [‘ઠેકાણું’ ઉપરથી] ઠેકાણે
ઠેકાણે, જ્યાં ત્યાં

ઠેકડો પુ. [‘ઠેકવું’ ઉપરથી] ફૂંકો, છલગ થેકડો
ઠેકવું સંકિં [ભુઓ થેકવું] ઠેકડો મારી

ફૂંદી જણ (૨) ઠેકવું (૩) [વચ્ચ] ખીખાથી છાપવું
ઠેકાણું નં [હિં. ઠિકાના, મ ઠિકાણ(-ણા)]

ગહેવાની જગા, મુકામ (૨) સ્થાન; સ્થળ (૩)
(ઝાગળનું) સરનામું (જેમ કે ઝાગળ પર ઠેકાણું

કરવાનું - લખવાનું ખાકી છે) (૪) કામધંધાની
જગા (જેમ કે, ઠેકાણું કરવું, ઠેકાણે પાડવું

ભુઓ; સારે ઠેકાણે ગોઠવાઈ ગયો) (૫) [લા]
અમુક નક્કી દશા કે સ્થિતિ, સ્થિરતા, નિશ્ચય

(જેમ કે, એ માણસનું કશું ઠેકાણું નહિ; રસોઈનું
ઠેકાણું નથી) (૬) ઢખ, વ્યવસ્થા, ઢગંધડો.

[-કરવું = વગે પાડવું, ખરોખર ગોઠવવું (૨)
કામધંધાની જગા શોધવી (૩) સરનામું લખવું

(૪) તુકસાન કરવું કે માગવું; એમ કરી ઘાટ
ઘડવો (૫) કન્યાને ઠીક ઘેર - સારી જગાએ

પગલાવવી - પડવું = ખરોખર ગોઠવાવું; થાળે

પડવું (૨) ઠેરવું, નક્કી કે નિશ્ચિત થવું ઠેકાણે
આણવું = ભુઓ ઠેકાણે લાવવું ઠેકાણે

આવવું = પાસારું થવું, સીધા થવું (૨) સ્થાન
આવવું, ખરોખર થવું ઠેકાણે કરવું = નિયત

સ્થળે મૂકવું (૨) સંતાડવું (૩) મારી નાખવું.
ઠેકાણે થવું = નિશ્ચિત જગાએ જવું ઠેકાણે

પડવું = નોકરી થવે વળગવું (૨) મુકામે
પહોંચવું (૩) નિયત સ્થળે મુકાવું (જેથી હાથ ન

લાગે કે ખોવાય નહીં) ઠેકાણે પાડવું = નોકરી
વધે વળગાડવું (૨) સંતાડી દેવું, ગોઠવી દેવું (૩)

મારી નાખવું ઠેકાણે રહેવું = વિવેકમર્યાદામાં
રહેવું. સિલનમાં રહેવું ઠેકાણે રાખવું =

નિયત સ્થળે રાખવું, ગ્રામ થવા ન દેવું (૨)
મર્યાદામાં રાખવું ઠેકાણે લાવવું = પાસારું

કરવું, સમજાવવાને રસ્તા પર લાવવું, સુધારવું]
ઠેકાણે અં. બદલે; જગાએ

ઠેકો પુ. નરવા કે ડક ઉપર ભેરથી દેવાતો તાલ
(૨) ઇંભરો - કેદાર પુ. ઇંભરદાર

ઠેક અં. [સરં હિં.] ઘેડા લગી [-પહોંચવું
= ગુજરી જવું (૨) જવાને નિશ્ચિત સ્થાને

પહોંચવું. -પહોંચ્યાડવું = લઈ જવાની
છેલ્લી હદે લઈ જવું.] ઠંડું વિ. હેવટ સુધીનું

(૨) પૂરું પહોંચેલ, ભેદ, ધૂર્ત
ઠેકુ પુ. વાટપાડુ, ચોરના મળતિયો

ઠેપવું સંકિં [સરં મ ઠેપે (સ સ્વાપય)]
અડાડવું (સુ.). ઠેપાઠેપ અં. અડોઅડ

ઠેણું નં [સરં મ ઠેપ] પગની ઠેસ, ઠોકર
[ઠેપે અડાવવું = ભુઓ ઠેસે અડાવવું]

ઠેર (ઠે) અં. [સરં ઠેરવું; હિં ઠેરના, મ ઠેરણ]
ખરી જગાએ; અસલ ઠેકાણે (૨) ઠેર [-કરવું,

મારવું = નનથી મારવું] ઠેર અં. સ્થળે
• સ્થળે, જ્યાં ત્યાં

ઠેરવવું સંકિં [‘ઠેરવું’ ઉપરથી] નક્કી કરાવવું,
ઠરાવવું (૨) સ્થિર કરવું, હાલી નાથ નહિ એમ

કરવું (૩) અટકાવવું, રોકવું
ઠેરવું (ઠે) અં. કિં [સરં ઠેરવું] બનવું, થવું (૨)

રહેવું, થોભવું [લડાઈ ઠેરવી = લડાઈ શરૂ થવી
- નમવી ઠેરી જવું = (સ્ત્રીં રૂપમાં) લડાઈ

ઠેરવી (જેમ કે, તે બે વચ્ચે ખરી ઠેરી ગઈ)]

ઠેરાણું (ઠે) નં [‘ઠરવું’ ઉપરથી] ઠેકાણું, મુકામ
ઠેરાવ પું ઠરાવ (મુ., પાગસી)

ઠેરાણું (ઠે) અં કિં [‘ઠગું’ ઉપરથી] ગિયર
થતુ (લખવામાં હાથતુ) (ર) નક્કી થતુ

ઠેલણુગાડી સ્ત્રીં [‘ઠેલણું+ગાડી’] ઠેલીને
ચલાવવાની ગાડી, ઠેલો (ર) ચાલણુગાડી (૩)
બાબાગાડી

ઠેલ(૦૫)ણું સંકિં [સગં હિં ઠેલના] હડસેલતુ,
ધકેલતુ (ર) આગળ ધકેલતુ - કરતુ (જેમ કે
કેસ કે મુદત ઠેલવી)

ઠેલંઠેલ(-લા), ઠેલાઠેલ સ્ત્રીં [‘ઠેલવું’ ઉપરથી]
ઉપરાઉપરી - સામાસામી ઠેલતુ તે

ઠેલો પું [ભુઓ ઠેલવું] હડસેલો (ર) ઠેલીને
લઈ જવાની ગાડી

ઠેશ(-મ) સ્ત્રીં [સગં હિં ઠેસ, મ ઠેસ, કિં
અનુક્રમે ઠેમના, ઠેસણે] ઠાકર (ર) હલકી લાત
(૩) નાનું અટકણ - ઉલાળી (૪) નાની ફાયર
[-ખાવી = ઠાકર લાગવી (ર) લાત ખાવી (૩)
ઠપકો ખવો - મારવી = ઠાકર - લાત મારવી
(ર) તુટકાગું - વાગવી = ઠેસાવું. ઠાકર
લાગવી ઠેસે ચડાવણું = લાતે ચડાવતુ (ર) ગમે
તેમ નાખવું - ગઢોળાવતુ (૩) ઠડેલે ચડાવવું -
વિલબમા નાખવું.] - સી (-સી) સ્ત્રીં ફાયર
(ર) ઉલાળી - સણિયું નં અટકણ, ઠેસ
-સણું સં કિં ઠાકર માગવી (ર) નં
પગની ઠાકર - લાત [-ખાણું, -ભરણું = દેરો
ખાવો, કામ કરવું]

ઠે (ઠેં) અં સ્તબ્ધ, છક (ર) ધરાઈ ગયું હોય
એમ (૩) લોથપોથ, થાકી ગયું હોય એમ,
ઠે (-થઈ જણું) [ન્યાના ત્યા

ઠેંઠણેઠે (ઠેં) અં ઠેરના ઠેર, મૂળ ઠેકાણે,
ઠાક પું, સ્ત્રીં [‘ઠાકવું’ ઉપરથી] પ્રહાર, ગડદો
(ર) ઠપકો (૩) ટોણો [-દેવા, પાડવા,

મારવા = ઠપકો આપવો, મહેણા મારવા]
ઠાકઠાક સ્ત્રીં [‘ઠાકવું’ ઉપરથી] આમ તેમ
ઠાકવું તે

ઠાકર સ્ત્રીં [સરં ઢે ટક્કર, મ, હિ ઠોકર]
ઠેસ, ચાલવામા પગતુ વરતુ સાથે ટિચાવતુ તે
(ર) [લા] ભૂલ(૩) ખોટ [-ખાવી = ઠાકરાણું,

અથડાઈ પડવું (ર) ભૂલ કરવી (૩) નુકસાનમા
આવવું - મારવી = લાત મારવી (ર) અવગણવું
(૩) વચમા ફાયર મારવી - મુસ્કેલી નાખવી
- મારીને = અડચણ છતાં (ર) યોડી મહેનતે,
પણ અચૂક - લાગવી, -વાગવી = ધક્કો
વાગવો, અથડાવું (ર) નુકસાન પહોચવું
ઠાકરે ચડવું = વચ્ચે આવવું, અફળાવું (ર)
લીલમા પડવું] - રાણું અં કિં ઠાકર ખાવી

ઠાકણું સં કિં [સ્વં ? સરં પ્રા ટુક = છોડવું,
હિં ઠોકના, મ ઠોળણે] એક વસ્તુ પર બીજી
વસ્તુ ભેરવી ટીચવી - અફળાવી (જેમ કે,
ખીલો, ખારણું, ધં) (ર) માગ માગવો; પીટવું,
લગાવવું (૩) ગપ મારવી (જેમ કે, આ તો
તેણે ઠાકી જ લાગે છે) (૪) ખૂન ખાવું (૫)
બગબગ, સચોટ, ને ધકેલી દેતા હોઈએ એમ
કાઈ કરવાનો લાવ બતાવવા વપરાય છે જેમ
કે, તાગ ઠોકવો, અરજ કે લાવો ઠોકવો (૬)
તણુ ઠાકવો = તણુ આધવો કે રોપવો
[ઠાકી ઘાલવું = ઠાકીને ઘાલવું - અદરદાખલ
કરવું (ર) ઢેમા નાખવું - પૂરી દેવું ઠાકી
એસાડવું = યુદ્ધિ કે બળથી ગોઠવી દેવું,
બરોબર કે બવમેસતુ કરવું (ર) ખોટું માયે
ઓઠાડવું ઠાકી પાડવું = બરોબર પૂરું કરવું
(જેમ કે, કલાકમા એ કામ ઠાકી પાડો) (ર)
મારી નાખવું, ખતમ કરવું ઠાકી મારવું =
ગમે તેમ કરીને ધકેલી દેવું - કરી પાડવું
ઠાકચે રાખવું = ગમે તેમ કરીને ધકેલ્યા
કરવું - ચલાવવું, હાકચે રાખવું (ર) ગપ્પા
હાક્યા કરવા]

ઠાકઠોડા સ્ત્રીં [‘ઠાકવું’ ઉપરથી] વારવાગ - ઉપરા-
ઉપરી ઠાકવું તે (ર) તેની ગરબડ

ઠાકાટ પું [‘ઠાકવું’ ઉપરથી] ઠાકો, ઠાકવું તે કે
તેનો અવાજ ઠું સંકિં ખૂબ ઠાકવું, ઠાકારવું
ઠાકાઠાક સ્ત્રીં ભુઓ ઠાકઠાક

ઠાકારણું સં કિં [‘ઠાકવું’ ઉપરથી] ઠાકીને
એસાડવું, ઠાકવું [તેનો અવાજ

ઠાકો પું [‘ઠાકવું’ ઉપરથી] ઠાક, ફટકો (ર)
ઠાક વિં [સરં હિં ઠોટ] ઓછી અક્કલ -
સમજવાણું, નડચું. ઠડાઈ સ્ત્રીં (કા.)

ઠોડપણું. ૦૬૯ વિં (કા) ઠોડ [વૃત્તેના]
 ઠોડા પું ૫૦ ૫૦ ૫૦ ખાદેલા આખા દાણા (ધઉં
 ઠોડિયું (ઠો) વિં [દે ઠુંપરથી ?] ભુઓ ઠોડિયુ
 (૨) નં કુસ્લાનુ કુશિયુ [રદી વરતુ
 ઠોડું (ઠો) નં [ભુઓ ઠોડિયુ] જીર્ણ, કમતાકાત
 ઠોણુ સ્ત્રીં વ્રાધો, નુકસાન
 ઠોખરુ (-લું) વિં ઘાટ વિનાયુ, કંઠરૂં (૨) નં
 ઘાતુ અથવા માટીનુ વાસણ [મૂર્ખ, ઠોડ
 ઠોખારી વિં [સરં મ ઠોવ, ઠોવા, ઠોવ્યા]
 ઠોચો પું ખાપો, સપાટી પર નીકળેલો ગોદા
 નેવો ડોચો [ઠોચા નેવું = ખોત નેવુ, હાલ્યા-
 ચાલ્યા વિનાનુ જડ નેવુ, વચ્ચે સ્થિત ઊભેલુ.]
 ઠોર (ઠો) પું [હિં] એક મિઠાઈ (૨) નં
 [હિં ઠોર] ઠામ, ઠેકાણુ (૩) અં + ઠેર, ઠાર
 ઠખુવા પું ૫૦ ૫૦ [+ હિં છોવા = મલો] *
 માલમલીદા
 ઠોરમૂઠી સ્ત્રીં નાના છોકરાની એક રમત
 ઠોરું સંકિં ઠોમૂઠીની રમતમા મૂઠી ઉપર
 મૂઠી માંડવી [ઠોરી લેવું ખૂચવી લેવુ (૨)
 જીતી લેવુ]

ઠોલવું સંકિં ચૂરી-તોડી ખાણું
 ઠોલિ(-ળિ)યું (ઠો) વિં [સરં મ. ઠોલ્યા
 (-લ્યા)] ભુઓ ઠોળિયુ
 ઠોલું સંકિં રોકવું -વાણું અં કિં,
 -જડાવણું સં કિં 'ઠોલું'નું કમંજિ ને પ્રેરક
 ઠોળિયું (ઠો) વિં મૂર્ખ; ઠોડ (૨) ઠ ગંધકા વગરનુ,
 અંટોળકાટલા નેવું (૩) નં સ્ત્રીઓના કાનનુ
 એક ઘરેણુ -લોળિયુ
 ઠોળિયો પું (ઠો) [ટોળ' પરથી ?] ઠકા કરનારો
 માણસ (૨) [ઠોળિયુ' ઉપરથી] ઠોડ -ઠોળિયો
 માણસ [ઠોળિયાખાણ = ઠકાખાણ
 ઠોળિયાવાળું = ઠોળિયાઓની મહળી]
 ઠોંડર (ઠોં) સ્ત્રીં (અ.) ઈશાનનો પવન
 ઠોંસણું (ઠોં) અંકિં ઠાસણુ, ખાસણુ (૨)
 સંકિં ઠાસણુ, ગઢડીને ભરણુ
 ઠોંસો, (ઠોં) પું [સરં મ. ઠો(-ઠો)સા] ભુઓ
 ઠોસો [-ખાધો = ગડઠો ખાવો (૨) નુકસાન
 ખમણુ -મારવો, લગાવવો = ગડઠો મારવો]
 -સાઠોકર સ્ત્રીં ઠોસો અને ઠોકર -સાખાણ
 સ્ત્રીં સામસામે ઠોસા મારવા તે

૩

૩ પું [સં] મૂર્ખદયાની ત્રીજો વ્યંજન ઠંકાર
 પું ૩૬૦, ૩ અક્ષર કે એનો ઉચ્ચાર (૨) [૨૫૦,
 સરંહિ, મ] ઓઠકાર (-આવવા) ઠંકારાંત
 વિં છેડે ઠંકારવાળુ ઠંકો પું ૩ અક્ષર
 ૩૬૩૬ અં [૨૫૦]
 ઠંકાટી સ્ત્રીં [હિં ઢંકૈતી, સરં ઈં. ઢંકૌઈટી]
 ઠંકો મારવો તે, લૂંટકાટ, ઠંકાટી
 ઠંકારી સ્ત્રીં [૨૫૦] ઓઠકાર (૨) [સં ઢંકારી
 ઉપરથી] વીણનો અવાજ. [-આવવી,
 ઊપડવી, થવી = ઓઠકાર આવવા -
 ઊપડવા]
 ઠંકાળ પું + ભુઓ ઠંકાળ
 ઠંકો પું [ઈં ઢંક, સરં 'થંકો' પણ વહાણનો
 માલ ચડાવવા ઉતારવા ખાવેલો ઘાટ, કુરળો (૨)
 દરિયા કે નદીના પાણી સામે રક્ષણ માટે બાંધેલો
 બંધ -ઠંકાવાળો પું ઠંકોનો માલિક
 ઠંખ નં [ઉચ પરથી ઢંક; સરં હિં, મ. ઢંક]

એક ભતનુ ભડું કંપડું (તેનો ડોટ બનાવે છે)
 ઠંખલ સ્ત્રીં ભુઓ ઠંખલ -લિયું વિં ભુઓ
 ઠંખલિયુ
 ઠંખળિયું નં [ઠંખો' ઉપરથી] શાક નાખીને
 કરેલી દાળ કે કઢી [કરેલી દાળ
 ઠંખુ નં [ઠંખો' ઉપરથી] શાક વગેરે નાખી
 ઠંખો પું [૨૫૦ ?] ભુઓ ઠંખુ (૨) [લા] ગોઠાળો,
 ખીચડો (૩) વાવો, અઘડો [-ઘાલવો = વાધો
 -અઘડો નાખવો, ઠંખો કરવો -પડવો = અઘડો
 પડવો, વાધો પડવો, ઠંખો થવો] -ખાઠખ
 સ્ત્રીં ઠંખલ, ઠંખો
 ઠંખોળણું સં કિં [૨૫૦ ?] હોળી નાખણુ
 ઠંખ સ્ત્રીં [ભુઓ ઠંખલ] ઠંખલુ તે, અસ્થિરતા
 ઠંખ, ૦૬૯ નં [સરં હિં, મ. ઢંખ] પગલુ (૨)
 તેનુ અતર [-ઢેણું, ભરણું = પગલુ ભરણુ -
 ઉપાણુ (૨) પગરણ કરણુ -માંડણું = ઠંખ
 ભરણુ (૨) ઠંખણું ભરતા શીખણુ.]

હગહગ વિં[સરં હિ હગહગાના, મ હગહગે]
જુઓ હગમગ, હગહગુ ઠું અંકિં આમ
નેમ હાલુ - હાલુ (૨) [લા] નિશ્ચયમાથી
દયુપયુ થલુ - હાલુ - ગો પું મનનો
હગમગાટ (૨) હગદગો, ગકા, સશય (૩)
અવિશ્વામ, વહેમ

હગમગ વિં, ઠું અંકિં [દે. હગમગ] જુઓ
હગહગ, ઠુ. - ગાટ પું હગહગલુ તે
હગર શ્રીં [સરં હિ] વાટ, રાહ(૨) વગ્ડ, ચીસો
હગરી શ્રીં જુઓ હાકરી, હાશી - નં નં
[સરં દે દિધર, મ હગમગરહું; હાસયું - રો
પું હાકરો, હાસો

હગલી (ગ?) શ્રીં [તુ દગલ, સરં હિ દગલ,
મ દગલ, - લે] નાહુ હગલુ - હું નં પહેગવા
કપહું - તહુ બદન દે અંગરણુ - લો પું
મોટો અંગરણુ દે કાટ, ઓવરકોટ

હગલી શ્રીં [જુઓ 'હગ' નં] નાહુ હગલુ - પગલુ.
- હું નં જુઓ હગ પગલુ (-દેહું ભરહું,
માંહું) [-ઓળખહું = પગલુ પારખલુ (૨)
વલણ દે વૃત્તિ નાણવા] [હગમગલુ

હગલું અંકિં [સરં હિ, મ] જુઓ હગહગલું,
હગશ (ગ,) શ્રીં (ય) [સરં દે હગલ = ધટ
પ'ચરનો દુકડો] મોટો પથર

હગળું સં કિં ['હગળુ' ઉપરથી] જુઓ
ચગળહ (૨) ધગલુ; જે તે ખાયા કંહું
હગળાટહું અંકિં ['હગળુ ઉપરથી] હગળે ને
હગળે ખાલુ, બચકાટહુ

હગળી શ્રીં નાહુ હગળું (૨) હાગળી, સમજશક્તિ.
[-ખમચી, ખમ્મી જમી = ગાહું થલુ, બાન
જતુ ગેહુ - ખારની, હમાચની = હગળી
વડે કાણુ પૂંહુ]

હગળું નં [દે હગલ = કળનો કંકડો] નહો,
મોટો કંકડો અથવા કાંઈયું

હગમગુ વિં (૨) અં [જુઓ હગમગ] અન્યથ
દહાલું અં કિં ગમરાટથી મતપ્થ થઈ જહું
(૨) ['હાથ' ઉપરથી] હાપ પડેલો (ઉના
દહાથેલી કેરી)

હહો પું [સરં મ હગા, સં દક્કા, પ્રા હક્કા]
ખાલુ નગ્યાની નેહમાં હાહુ નાહુ

જો-૩૪ ૬

હય પું [કિં] વલદો, હોલ હનો વતની (૨) શ્રીં
નેની બાપા (૩) વિં તે દેશને અંગેલુ

હય અં [વં] (૨) હયકો ખારતા કપાઈને
જુહુ પડવાનો અવાજ (ઉદાં 'હય દઈને જુહુ
પડહું') (૩) નં જાલ થડકાવીને કંગતો નકાર-
મૂચક અવાજ (૪) બળદ વગેરે હાકિતો કંગતો
અવાજ ઠકારણું અંકિં હય એવો અવાજ
કંગતે પ્રેરહું - હાકલુ ઠકારી શ્રીં, ઠકારો
પું હય એવો અવાજ (હાકવાનો કે નકારનો)
કંગતે ઉતેજહું, ઉતેજહું ને [-કરવી, -વો]

હયક અં [વં] - કિયુ, -કુ નં પાણીમાં
ગૂગળાતા કેડતા કે મુઝેલીથી ગળતા ગળાની
ખાગીમાથી થતો 'હયક' એવો અવાજ.
[-ખાલું = પાણીમાં ગૂગળાતા હયક અવાજ
કંગતો ધ્યાસ લેવો, ફૂંકા ખાવા]

હયકું નં [જુઓ હયકિયુ (૨) [જુઓ હય]
(હય દઈને કપાઈને પડેલું) શ્રીં, કંકડો
(હુગળીનો)

હયકો પું [જુઓ હયકું = ચીર] ઓગળ્યા
વગરનો કે બકાયા વગરનો ગાગડો, લોહો (૨)
હુગળીનો કાકરો કે દુકડો

હયરો પું [સરં હોયો] ગળા કે છાતીમાં ધામણ
[-ખાંચો, ભરાયો = ગળા કે છાતીમાં કાઈ
ભાગવાથી ધામણ થવી]

હયો પું [જુઓ હોયો] હોયો, હો
હઝન વિં [કિં] ખાર (૨) નં ખાગેનો મમ્હ
(જેમ કે દીવાસળીનું) બંધ વિં હઝનોથી

ગણતરી થાય એવી સપ્થાવાળુ

હટ (-દ)ણુ વિં [સરં દાટહું] દટાયેલું;
જમીનની અદરતુ (૨) નં દટણુ ખાળફેલો.
ઠફેલો, ઠખાળ પું ખાળફેલો ઠજજર પું
હટણફેલો પર કંચેલું નજર

હટ તર નં ['દાટહું ઉપરથી] દુનિયા દટાઈ
જાય એવો ઈશ્વરી કોપ, મહાવિનાશ

હટણુ વિં (૨) નં જુઓ હટણુ

હટો પું [જુઓ હાટો] હાટા તરીકે વાપરેલો
હૂયો (૨) ખાગણુ ઉધાહું જે માટે સાખ સાથે
લગાડતો બિનગરાવાળો હાકડાનો દુકડો -
અટકણ (૩) મોટેસોરી ખાળમંદિગના એક

સાહિત્યમાનો હાટા જેવો દરેક નળાકાર (૪)
 કેલે-હરની તારીખોની ખાવેલી થોડકી - 'બલોક'
 ૬૬૨ વિં [સરં હિં. હજાર] લાગણી વગરનુ,
 છુટું [-અશક્ત થવું
 હહણવું] અં કિં [સરં મ. હંદઝળે] દોદણ
 હહ વિં મૂખે
 હહુકે સ્ત્રીં [રવં] (કા.) સિંહની ગર્જના. ઠહુ
 અં કિં (કા.) (સિંહ) ગર્જના કરવી
 હહુ' નં [સરં 'હહુ' અથવા 'હહુ' રવં]
 નહુ હહુ (૨) તોફાની ગાયબે સના ગળામા
 નખાતુ લાકડું, ડેરે
 હપ(-ખ)કા પું અં વં [ભુઓ હપકા]
 દોહવાના અતમા કહાતી સેરો (૨) ચાલના
 લોટનુ એક-રસાદા શાક
 હપ(-ખ)કાહુ, -મહુ(-હુ) નં ['હપકો'
 ઉપરથી] દખડાવવું તે -વહું સંકિં [સરં
 મ દવજાવિળે] દખડાવવું, ધમકાવવું
 હપ(-ખ)કી સ્ત્રીં [રવં] હૂખકી [-ખાવી,
 મારવી = હૂખકી મારવી (૨) એ-દમ નજર
 બહાર ચાલ્યા જવું] -હુ નં હૂખકું, હૂખકી
 (૨) ટપકું
 હપ(-ખ)કો પું [રવં] પ્રવાહીનો મોટો છાટો
 (૨) ઘાણુ, હાથો(૩) લા] વહેમ, શકા(૪) ધણ;
 ત્રાસકો (૫) એકલા લોટનુ જ કરેલું લગિયુ
 [-પહો = હાથો પહો (૨) મોટું ટપકું પહો
 (૩) વહેમ પહો (૪) ધણ પહો]
 હપટ વિં [ભુઓ હપટ] એવડું, દોપટ (૨)
 સતાડેલું ઠહું સંકિં હપટવું, સતાડવું (૨)
 હુરચાઇથી હાથ કરી લેવું, દખાવી બેસવું.
 [હપટી દેલું = સતાડી દેલું]
 હપેટો પું [સરં રપેટો (ફા રફતન) હિં હપટ]
 ખૂબ જોરમા દોડવું તે [પહવાળો ગ્રથળો
 હપેટો પું [દુ+પટ] ખાડ વગેરે ભરવાનો બે
 હદ સ્ત્રીં, નં [ફા. દફ] એ-વાઇ(૨) અં [રવં]
 ઝટ (ઉદાં હદ દધને, હદ લધને)
 હદહાવવું અં કિં [સરં મ. હફરાવળે] હકારવું
 [હિડીવાળાઓની બોલીમા] (૨) દખડાવવું.
 ધમકાવવું
 હદહું નં નાતુ હદ (૨) હદહું

હદહું નં [દે. હફફ] નાનો, નહો હદહો-
 ઘેડો -હુપટવું સંકિં ખૂબ હદહાવવું.
 -હુપટવું સંકિં હદહા વડે મારવું
 હદહાવવું સંકિં [હદ રવં? સરં હદહાવવું]
 હચમચાવી દેવું (૨) હેરાન કરવું
 હદંસ (સા.) સ્ત્રીં ખોટી બહાર, હદંસ
 (-મારવી, હંકવી)
 હદેળ વિં [સરં હિં હપોરસલ] જહમુ;
 એવદ્ધ [એક ગાળ]
 હદેળ શ ખ પું [સરં હિં હપોરસલ] મૂર્ખ
 હદંદલ વિં વાથી ફૂલી ગયેલું
 હખ અં [રવં] હૂખવાનો અવાજ (૨) ટપ, ઝટ
 ઠહખ અં [રવં] (૨) ઝટ ઝટ, એક પછી એક
 (જેમ કે આમુ પડવા, કાળિયા મોમા મૂકવા;
 ચપચપ લેવું ધં)
 હખકચૂરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
 હખકડોયાં નં અં વં [રવં] પાણીમા હૂખકા
 (૨) [માટલીમા] પીધેલા વાસણની બોળાબોળ
 હખકવું અં કિં [રવં સરં હિં હમકના]
 હૂખના ખાવા
 હખકા પું અં વં ભુઓ હપકા [હુ'મા
 હખકાહુ, -મહુ(-હુ), -વહું ભુઓ 'હપકા-
 હખકી, -હું ભુઓ 'હપકી'મા -કો ભુઓ હપકો
 ઠહાળ સ્ત્રીં, ઠહોળો પું (કા) હૂખકી
 માંવાની રમત
 હખગર પું [ફા દફગર. હિં હવગર, હવ =
 કપા ખનાવવાનું ચામડું (ભુઓ હખડું)]
 નગામ પર ચામડા મટનારો (૨) [સરં હિં હોવર]
 છત્રી ધ્યાદિ પર રગરોગાન કરનારો
 હખહખ અં ભુઓ 'હખ'મા. -ખાટ પું પેટ
 ચહવું તે (૨) [કા] ગોળોબોલ હાથ તેમા વગેરે
 બોલ બોલ કરવું તે (૩) વગર કામે વચારાપડવું
 બોલવું તે (૪) મર્યાદા છોડીને સામું બોલવું તે.
 -ખો પું હખહખાટ; પેટ ચહવું તે
 હખકી(-રી) સ્ત્રીં [સરં મ હવહી] નાનું હખડું
 હખડું (-ર) નં [ફા દવ્વહ, સરં હિં હવ, મ
 દવહા] ચામડાનું કુલું (ધી-તેલ ભરવાનું).
 -હો પું મોટું હખડું
 હખરી સ્ત્રીં ભુઓ હખડી

હમરું વિં[સરં મ ડવરા, હિ ડવૂ-ફૂલેલું]
ફિલું, ડેફગયેલું (૨)મદ, જડ, સુરત (૩) નં
જુઓ હમડું

હમરો પું [જુઓ હમો] તાખાપિતળનો હમો
હમહરોટી સ્ત્રીં[‘હમલ’ (જ.)+રોટી (હિં)]
એક પ્રકારની દડા જેવી ફૂલતી રોટી, પાઉ
હમલું નં [જુઓ હમડું] ચામડાનું કુલ્લુ(૨)
વગર પકવેલું હાલ્લુ, લોટું (૩)[‘હમો’ પરથી]
પતંગનું લોટું, ટિનપાટ

હમહમ અં [રવં] હમહમ (આસુ પાડવા)
(૨) સ્ત્રીં જુઓ હમહમટ ૨ અને ૩
હમી(-ખમી) સ્ત્રીં [જુઓ હમો] દાખડી
હમીર પું [અ ડવોર, સરં મ] મહેતો,
હિસાખ લખનારો

હમું નં [સરં હિ ડવૂ] કહી, ફૂલો
હમૂં અં [રવં] હમવાનો અવાજ [-દઈને,
લઈને=એવા અવાજની સાથે, તરત]. ૦હું અં
કિં હમક મારવું -હમું નં હમતાનું હમક
[-ખાહુ=હમવું, હમવામા ઉપર નીચે થવું]

હમૂઓ પું જુઓ ફૂલો
હમૂસું નં, -સો પુત[સરં મ ડવુસા, હિ,
ફા ડવૂસા] વહાણનો પાછળનો ભાગ
હમો(-ખમો) પું[ફા ડવૂહ, સરં હિ, મ.
ડવૂ, મ ડવા, ફા ડવૂ] વાતનું એક પાત્ર,
દાખડો (૨) રેલગાડીનો હમો (૩) ઘડિયાળનો
હમો (૪) એક જાનનું કાનસ (૫) હરાયા
દોર પૂરવાનો વાડો (૬) ટીનનો હમો (૭) પાથડી
(તુરછકારમા) (૮) [‘હમ’ રવં ઉપરથી ?]
કાળિયો, ગદ્દો. [-મારવો=એકદમ ખૂંકડો
ભરવો (૨) નાસી જવું]

હમોહમ અં [રવં] જુઓ હમહમ
હમોવહું સં કિં [‘હમ’ રવં, હિ. ડવોના]

હમોવહું, અમકોળવું
હમોળહું સંકિં [‘હમ’ રવં] જુઓ હમોવહું
(૨) અપવિત્ર કંચુ [પું જુઓ હમો
હમી સ્ત્રીં [જુઓ હમો] હમી, દાખડી.-ખમો
હમાયલું નં [સરં પ્રા દમણ, હામહું] હામ
દેવાનું યોજાર-સાધન, (૨) [?] ભયનું ડેકાણું
હમક અં [રવં] હમરનો રવ ૦હું અં કિં

[સરં સં દમ] (હમરનું) વાગવું
હમકો પું [રવં] હકો (૨) [જુઓ હમું
(સુ) ફૂલો -કારો પું હકનો અવાજ

હમખળ નં [રવં] તોરતાન, ધમાલ (સવારીની)
હમહમ સ્ત્રીં [રવં] હકનો અવાજ (૨) [સરં મ]
ગરબહ, તોફાન (૩) [સરં મ. દમ] હકા જેવું
એક લશ્કરી વાદ્ય -માક પું હમહમનો અવાજ
હમકોળ વિં [જુઓ હામાકોળ] અનિયં (૨)
અપૂર્ણ, અધૂર

હમણી સ્ત્રીં, -હમું નં [સરં મ દમણી=કપડા
ચોવાનો વેષ, સરં હમણું, હમું] નાની લાકડી
(૨) શેરડીનો કકડો (૩) હમણિયું. -હિયું
નં [સરં મ દમણી] બે બળદની નાની ગાદી
હમર(-રી) સ્ત્રીં (કા) જુઓ હમર
હમરહું અંકિં [સ. ડવર?] વનપતિનું ફાલવું
-નવા પાન આવવા

હમરાણું નં (કા.) જુઓ હમર
હમરી સ્ત્રીં જુઓ હમર
હમરું નં [સં] એક વાદ્ય, હાકલું
હમરો પું [સરં સં. દમનક, પ્રા દમનક
(-ના, -ય), હિં ડોના, મ ડવળા] એક
મુગ લીલાગ વનસ્પતિ [વિં હમાકવાળું
હમાક પું [અ. દિમાગ] રોક, ભપકો, ઠાઠ ઠદાર
હયાળ નં એક પક્ષી

હર પું [સ ડર, પ્રા ડર] ભય, ખીક [-રાખવો=
ખીક, હરવું -લાગવો=ભયની અસર થવી]
૦કણ, ૦કું, ૦ખી, ૦પોક [સરં હિ, (પોકના
=હરવું)] વિં ખીકણ. ૦પ(-ખા)હું [સરં
હિં ડરપના, ડરપાના], ૦હું અં કિં [પ્રા
ડર કિં] ખીકું -રામણી સ્ત્રીં ધમકી, મીક,
સતામણી -રામણું વિં હર લાગે એવું,
ભયાનક (૨) નં હમણી -રાવહું સંકિં
‘હરવું’નું પ્રેરક (૨) દાટી-વમકી દેખાડવી કે
આપવી -રૂ વિં હરી કે છળી ગયેલું (૨) હરકણું
હલી(-ળી) સ્ત્રીં [સરં હિં. ડરી=ગેનગલ,
મ ડલ્લી] ઘોડાની પીઠ પર જાનની નીચે
નાખવાની ઊનની ગોદડી
હદલો પું જુઓ દલ્લો
હવડ નં એક પક્ષી

૩૫૨૦ પું [૨૫૦] (સુ) ઘોઘાટ, લવારો
૩૫૨૦ પું [પ્રા ડસ(સં દંશ)] ૬૧, વેરની લાગણી
૩૫૨૦ ૩૫૨૦ અં [૨૫૦] ૩૫૨૦ ખાતુ હોય એમ

(૨) રહી રહીને

૩૫૨૦ નં ૩૫૨૦ (લાલિત્યવાચક)
૩૫૨૦ નં ૩૫૨૦ (૨) ૩૫૨૦ ને-ભારે
ભડું હાથપગનુ ધરેણુ. -લો પું ભારે-
વળનદાર ૩૫૨૦ [ખાવા

૩૫૨૦ અંકિં [૨૫૦, હિં. ઢહકના] ૩૫૨૦
૩૫૨૦ નં ૩૫૨૦ (-ખાતું)
૩૫૨૦ અંકિં [૩૫૨૦] ૩૫૨૦ ૩૫૨૦

૩૫૨૦ સંકિં [પ્રા. ડસ, સ દશ] ૩૫૨૦, ૬૧
૩૫૨૦ -ણુ નં ૩૫૨૦ તે [છલકાઈ જવું (૧)
૩૫૨૦ અંકિં [હિં. ઢહકના] (કા.) ૩૫૨૦;
૩૫૨૦ (૨) નં [૩૫૨૦] ૩૫૨૦;

શાણપણ. [-કરવું, ૩૫૨૦] = વચમા વગર
સમત્વે પોતાની વાત કે ૩૫૨૦ ઉમેરવા]
૩૫૨૦ (-હાલુ) વિં ૩૫૨૦. ૩૫૨૦ વિં
૩૫૨૦

૩૫૨૦ (૩૫૨૦) સંકિં [સ દશ? ૩૫૨૦ મ
૩૫૨૦-૩૫૨૦] (પ્રવાહીને) ૩૫૨૦, ૩૫૨૦
(૨) [આખ લાલ થાય ત્યા સુધી] ૩૫૨૦ (૩)
[લા] ખૂજ કામોમા પડવું, અનન્નમા માણુ
માનુ (કાઈકે નિદાનક અર્થમા)

૩૫૨૦ (૩૫૨૦) વિં [૩૫૨૦ મ ૩૫૨૦] ૩૫૨૦
-ગો પું ૩૫૨૦ પ્રવાહી (૨) અરીણનો
૩૫૨૦ -ગો ૩૫૨૦ '૩૫૨૦ નુ કર્મણિ (૨)
આખ લાલ થયી (જેમ કે યોગાવાથી) (૩) [લા]

હાલી જ'ને અનરિયત થવું, ગૂચવાઈ જવું,
વધારેપડતી યોગાઓ થવી [નીકળે એમ
૩૫૨૦ ૩૫૨૦ અં [૨૫૦] ૩૫૨૦ ૩૫૨૦ ૩૫૨૦
૩૫૨૦ અંકિં [૩૫૨૦] ૩૫૨૦ પાણી છૂટવું-

(મોંપા) - એ પરથી? લલચાવું, ૬૧ સળકવી
૩૫૨૦ અંકિં [૩૫૨૦ ૩૫૨૦] ૩૫૨૦, ખોખા
થઈ જવા (૨) લાલસામા લીન થઈ જવું (૩)
લાગી પડવું-દગલો થઈ જવું, ૬૧ પડવું

૬૧ સીં ૩૫૨૦ ૬૧
૬૧ નં [દે ઢલ, હિં, મ ઢલ] ૬૧, ૩૫૨૦

૩૫૨૦ અંકિં (કા) પ્રાણ જવામા વિલખ
થવા (૨) ૩૫૨૦ ૩૫૨૦ (૩) [દે ઢલ=૩૫૨૦]
[નેકાતુ] ૩૫૨૦

૩૫૨૦ ૩૫૨૦ સીં [૩૫૨૦+૩૫૨૦] ૩૫૨૦ વગાડી
હુકમ આપવાની લખકરી સાથેતિક લાવા
૩૫૨૦ સીં [૩૫૨૦ ૩૫૨૦, ૩૫૨૦ મ. ૩૫૨૦]
પાણી ખેચવાનો ૩૫૨૦-૩૫૨૦

૩૫૨૦ પું [૩૫૨૦ હિં, મ ઢલ, સ ઢલ, પ્રા.
૩૫૨૦] નગાન, ૩૫૨૦ (૨) ૩૫૨૦ પીઠ ઉપર ખે
ખાણુ લટકાવેલા ૩૫૨૦ (૩) [કા] ૩૫૨૦ (૪) [લા]

૩૫૨૦ અવાજ ૩૫૨૦ [૩૫૨૦ ૩૫૨૦=૩૫૨૦
થવા. -કરવો=જયજયકાર કરવો, નામના
મેળવવી (૨) ૩૫૨૦ ૩૫૨૦ કરવું -થવો
= ૩૫૨૦ વાગવો -દેવો=નગાર વગાડવું (૨)

વિજયસવારીએ ચડવું (૩) ૩૫૨૦ ૩૫૨૦
કાર્ય કરવા ઉપડવું -મારવો=૩૫૨૦ વગાડવો.
-વાગવો=વિજયટકાર થવો (૨) નામના
નીકળવી (૩) ૩૫૨૦ ૩૫૨૦ થવું. -વગાડવો
= ૩૫૨૦ ૩૫૨૦ કરવો]

૩૫૨૦ પું [દે ઢલ(સં દશ)] ૩૫૨૦, ૬૧ (૨)
ધાનનો દાણો સડવાથી પડતુ ૩૫૨૦ (૩) ૩૫૨૦,
૩૫૨૦ કાટો-આણી (૪) [લા] ૩૫૨૦, વેર.
[-૩૫૨૦=૩૫૨૦ કે વેરની અસર રહેવી

-૩૫૨૦=કીનો-વેર રાખવું -લાગવો=
દાણામા ૩૫૨૦ (૨) મનમા ચટકો લાગવો.
રીસ ચડવી] ૩૫૨૦ સંકિં ૩૫૨૦, ૬૧ ૩૫૨૦;
આકાંઠો મારવો, ૩૫૨૦ (૨) ૩૫૨૦ ઘસાઈ પગને

દંત થવી (૩) [લા] મનમા ખટકવું -ખાતું
અંકિં '૩૫૨૦' નુ કર્મણિ (૨) ૩૫૨૦
દાણાને ૩૫૨૦ લાગવો -ખીણુ વિં ૩૫૨૦

૩૫૨૦ નં ૩૫૨૦-એક વાની (સુ)
૩૫૨૦ વિં [૩૫૨૦ પંચી] ૩૫૨૦ કામ
લે એણુ, મારામારી કરે એણું
૩૫૨૦ નં, -રો પું [દે ઢલ] ૩૫૨૦ જેવી

ભડી દૂધી લાકડી, ઘેડો
૩૫૨૦, ૩૫૨૦ ૩૫૨૦ ૩૫૨૦ '૩૫૨૦ મા
૩૫૨૦ નં મોરના પીછાનો ખનાવેલો સાવરણો
૩૫૨૦ (-૩૫૨૦) પું [૩૫૨૦ ૩૫૨૦] નાનો ૩૫૨૦ ૩૫૨૦
૩૫૨૦ પું [સ દલ, પ્રા. ઢલ] ભડી, દૂધી લાકડી;

હગોરો - હાટણું સંકિં હડે હડે મારવું
 - હાખાણ સ્ત્રીં હહાથી મારામારી
 હંદો પું + [દે હંડવ] રતો, મહોલો, શેરી
 હંદાણુ +, -દા, -સ સ્ત્રીં જુઓ હકાસ
 હકાસિયું વિં હંકાસ હાંકતુ, ખેડશીખોર
 હખક નં(?) [સરંપ્રા હવં, સ દમ] +દંભ, દોગ
 રંખર પું [સ] આડંબર, બાહ્ય ભલકો
 હંખેકસ પુંખંખં [કં] હાંખની કસગતુ એક
 સાવન [-કરવા=હંખેસથી કસગ કરવી]
 હંભારણુ નં [પ્રા હમણ] હભાયણું, હાભવાનુ
 સાવન(ર) [લ] મર્મ માવાગે એક કટાક્ષવચન
 હંભાયણું સંકિં, હભાયું અંકિં હાલતુ'તું
 પ્રેરક ને કમણિ [ગોટાનો સમૂહ
 હંમર પું[સં હવર] (કા) હવામા ઊડતી ધૂળના
 હાધનેમે પું [રં] વીજળી ઉત્પન્ન કરવાનું
 એક પ્રકારનું યત્ર [-મૂકયો=તે યત્ર ગોઠવતું]
 હાધેરકર પું, -રી સ્ત્રીં [રં] જુઓ હિરેકર, -રી
 હાઈ સ્ત્રીં સુલેહ, સવિ (?)
 હાક સ્ત્રીં [હિ] ટપાલ (ર) મુસાકરો, ટપાલ
 વગેરે લઈ જવા માટેની ટપાઓની ગેઠવણ
 (૩) હાકગાડી (૪) નં [સરં મ.] જુઓ
 હાકણુ. ઝગાડી સ્ત્રીં ટપાલ લઈને જનારી
 ગાડી, 'મેલ' ંધર નંટપાલઓદિસ ંચોટી
 સ્ત્રીં હાકની સલામતી માટે રાખેલી ચોટી
 ંખંગલો પું (સરકારી) મુસાકગી ખગલો
 હાકડમાક પું [જુઓ હમાક] હાકમાક, ભલકો
 હાકડમાળ પું ઘરનો ભૂનો પરચૂરણ સામાન
 હાકણુ (ણ) સ્ત્રીં [મ હાકિની] એક ભતની
 ભૂતડી (ર) મેક્ષી ગિદા ભણનારી સ્ત્રી (૩)
 જેની નજર લાગે એવી સ્ત્રી (૪) ગાનરનુ
 કીટુ અને અંદરનો કહણ રેસો. ંફું હાણું,
 ંફું હું નંહિતાનની આસપાસ કરેલું પાણીનું
 ફું હાણુ ંકોઠો પું છોકરીઓ ધૂળની પાળ
 વડે સાળ કાઠા પાકી જે રમત મે છે તેમાનો
 દરેક ંકો. -ણી સ્ત્રીં હાકણ, પિશાચણી.
 -ણું વિં હાકણ જેવું, ખાઈ ભય એવું -ણી
 પું એક ભતનુ ભૂત (પુરુષ)
 હાકખંમલો પું જુઓ 'હાક'મા
 હાક(-ખ)લી સ્ત્રીં નાનુ હાખણુ (ર) સાપનુ

ખોલતુ(૩) જહણુ [-પહોળી થઈ જવી =
 મરી જવું. -વગાડવી = સાથે મો વડે અમુક
 ભતનો ચાલુ અવાજ કરવો.] -ણું નં [પ્રા હક્ક]
 એક ભતનુ વાઘ, હુગહુગિયુ [-ખેમાહણું =
 ભૂનો ધુણાવવો (ર) નવરાત્રી વખતે માતાના
 સ્થાન આગળ હાખણું વગાડવું] -લિયો પું
 હાખણુ વગાડનારો - ભૂવાનો સાથી
 હાકાટી સ્ત્રીં [હિં હકોટી] હાકો, ધાક
 હાકિની સ્ત્રીં [સ] હાકણી [માણસ
 હાકિયુ વિં જુઓ હાકણું -યો પું ખાકિયરો
 હાકુ પું [હિ] લૂટારો, ધાકપાકુ
 હાકુ વિં અપમાનિત, ખટ્ટો લાગેલું [-પરણુ =
 ભોહુ પકનુ અપમાનિત થતું]
 હાકો પું [જુઓ, હાક] લૂટારો, ધાકપાકુ (ર)
 [હિં હાકા] ધાક [હાકડી]મા
 હાખડી સ્ત્રીં, -લિયો પું, -ણું નં જુઓ
 હાગણું અંકિં નોવડુ, ટપકાવી ં લખી
 લેવું (કાટ મા વપરાય છે)
 હાગળી સ્ત્રીં [જુઓ હાગણુ] વીંગડી, ડગળી
 (ર) માથુ, મગજ (૩) [લા] સમજરાક્તિ.
 [-દેવી, મારવી=થીગડી મારવી -ખસવી,
 ચસકવી, છટકવી=મગજ ખસી જવું
 -ગાડા થવું. -ઠેકાણે હોવી=ભાન હોવું]
 હાગળો પું વિદ્યવક, રંગલો (ર) [જુઓ હાગળી]
 હાટો, હૂચો [ખાની
 હાગોર સ્ત્રીં [સરં મ હાગોર] ગવાની એક
 હાથ પું [પા ઘાગ] (ગાંદા દેખાય એવો) હપકો
 (ર) [લા] કલક, ખટ્ટો(૩) + [સ ઘાગ પંથી ?]
 કીનો, ખાટ [-પહોલો=હાથો-હપકો પડનો
 તેથી ગદ્દ થતું. -રાખવો=કીનો ગખવો,
 -લાગવો=ખટ્ટો લાગવો] -ધાડૂધી સ્ત્રીં
 હાથા હાથા, હાથા પડીને થતી અવચ્છતા
 -ધી, -ધિયું વિં ખારીલુ, વેગ ગયે એવું
 (ર) કાકી ખાય તેવું, વિકરાળ -ધિયો પું
 હાધિયો ફૂતરો. -ધુ પું [જુઓ હાધ] મહાને
 ખાળવા લઈ જનારો. ખાધિયો (પ્રાય બં વં
 મા જયાવાચક અથ માં વપરાય છે) હાધુમાં
 જણું = રમશાનયાત્રામાં જવું] -ધેલ વિં.
 [જુઓ હાધ] હાવાવાળુ (ર) [હા પંધી ?]

ખારીલું (૩) બળેલું; દઝાયેલું. -ઘો પુ. ડાઘ
(૨) જુઓ ડાઘિયો -ઘોડૂઘો પુ. રડયોખડયો
એકાદ ડાઘો (એકાદપણુ ખતાવવા)
ડાઘુ' નં [સરં' ચાડું' (દે. 'ચટ્ટ') તેના ઉપરથી ?]
જડખુ (૨) મો (નિરરકારમા) -ચાક્રટ સ્ત્રીં
નકામુ ખોલ ખોલ કરવું તે -લવારો -ચાક્રટિયું
વિં ડાચાક્રટ કરે એવું -ચાખળ નં ખોલવાનું
જેર -ચાખળિયું વિં ડાચાખળવાળું;
ડાચાક્રટ કરતો થાકે નહિ તેવું
ડાટ પુ. [જુઓ ડાટ] ભારે નાશ, ખુવારી
[મેાધુ] ડાટ = ભારે (મેાધુ), ઘણું (મેાધુ).
-વળવો = ભારે ખુવારી થવી]
ડાટણું નં ['ડાટણું' ઉપરથી] ખાગસાખની ઉપરનું
દાખણિયું, 'લિન્ડેલ' (૨) ડાટો
ડાટણું સંકિં જુઓ ડાટણું (૨) સતાડણું (૩)
[સરં હિં હાંટના] ધમકાવવું
ડાટી સ્ત્રીં [સરંમ ઢાટી = બીડ, ઢાટા = ધમકી]
દાટી, બીડ, ગિન્દી (૨) [જુઓ ડાટણું] ધમકી.
[-આપવી, દેવી = ધમકી આપવી.]
ડાટો પું [સરં મ. ઢાટા, હિ. ઢાટ] ઢાટો, સાકડા
મોના પૂત્ર (બરણી, શીશી જેવા) નું મો બ'ધ
કરવાનું સાધન, ખૂચ [ડાટા કરવા = ઉપવાસને
આગલે દિવસે ઠારીને ખાવું ડાટો દેવો,
મારવો = ડાટા વડે બ'ધ કરવું]
ડાડડણું અંકિં ['દાદ' ઉપરથી ?] આજીજી કરવી
ડાડડિયું નં, ડાડુ સ્ત્રીં [જુઓ ડાડડણું]
આજીજી, વિનંતિ
ડાડણું સંકિં [પ્રા ઢહહ (સ. દરથ) પરથી ?
સરં હિ. ઢાહના = ખાળવું] (કા) કટાક્ષ કરવો
ડાફર સ્ત્રીં, -રિયું નં, ડાફોળ (ખ.) [જુઓ
ડાફું] નકામું આમ તેમ જોવું -ખાલાં માગવા
તે. [ડાફરે - ડાફોળો મારવી, ડાફરિયાં
મારવાં = આમ તેમ જોવું -ખાલા મારવા]
ડાફોળો સ્ત્રીં કશામા વચ્ચે પડી ડહાપણ
ડહોળણું તે (-કરવી)
ડાફું નં [મો ફાડવાના 'ડફ' રવં પરથી ?]
કરડવા પહોળું કરેલું મો. [-મારણું = માથું
મારવું (૨) ખચકું ભરવું.]
ડાફોડિ(-ળિ)યું નં ['ડાફું' ઉપરથી] ડાફરિયું

ડાફોળ (ખ.) સ્ત્રીં જુઓ 'ડાફર'મા
ડાખકો પું [રવં] દાખવાથી થતો અવાજ (૨)
['દાખણું' ઉપરથી] દાખીને માટીથી લીપવા જેવી
સપાટી કરવી તે [સ્ત્રીં જુઓ દાખડી
ડાખડો (-લો) પું જુઓ દાખડો -ડી (-લો)
ડાખણિ (-રિ)યું નં [જુઓ દાખણું] દાખવાના
કામમા લેવાનું વજન; દાખવાનું યત્ર (૨) ખાર-
સાખના ચોકડા ઉપરનું દખાણ રાખનાર વજન
(૩) [ડાખડો, ડખો ઉપરથી ?] એક પહોળા
મોનું વાસણ
ડાખલિયાળ (-ળું) વિં ['દાખણું' ઉપરથી]
જેમા દખાણ માટે 'રિમંગ' -કમાન હોય એવું
ડાખલ્લી જુઓ 'ડાખડો'મા -લો પું જુઓ
દાખડો (૨) ઘોડાના પગનો નાળ
ડાખાજમણી (-ણું) અં [ડાણું + જમણું]
ડાખી અને જમણી બંને બાજુએ (૨) વારાફરતી
બંને બાજુએ (૩) ડાખાનું જમણું ને જમણાનું
ડાણુ થાય તેમ (૪) [લા] પક્ષપાતથી. [ડાખા-
જમણી કરણું = પક્ષપાત કરવો (૨) આખ
ઓડા કાન કરવા.]
ડાખિયેળ વિં જુઓ ડાખોડિયું
ડાણું વિં [દે ઢવ્વ, ઢાવ = ડાખો ઢાથ]
જમણાનું ઊલટું (૨) [લા] અળખામણું;
અળખું [ડાખા પગનો અગારો = નજર
ઉતારવા દીડારોને માકપાળે ડાખા પગની ધૂળથી
જે નિશાની કરે છે તે ડાખી આંખ ફરકવી
= પુરુષને માટે અશુભ અને સ્ત્રીને માટે શુભ
સૂચવતું નિમિત્ત થવું ડાણુ કરણું = ડાખી
બાજુએ નાખવું (૨) ભૂટી જવું (૩) અળખા-
મણું કરવું -ભૂંટવું, મેલણું = ભૂટી જવું,
ન જડવું (૨) અળખામણું કરવું ડાખે
હાથે ભૂટી દેણું = એણે મુકાઈ જવું કે જેથી
ઝટ જડે નહી]
ડાખેરી, ડાખો (-ભો) રિયું, ડાખોડી વિં [જુઓ
ડાણું] ડાખે હાથે કામ કરવાની આદતવાળું
ડાખ, ઠોડો પું [સિં ઢર્મ, પ્રા ઢવ્વ] એક ભતપુ
ધાસ - દલં ઠમૂળિયું નં એક ભતપુ ધાસ
હાથો પું [સરં મ ઢાવ, ઢામા] એક ભતપુ
શાક - લાજ

હામોહિયુ' વિં જુઓ હામોહિયું
 હામ (હા') પું [સરં પ્રા. હમણ=હામવાનું
 ઓહર, સરં હિ દાગ, મ. હાગ]ગરમ ગરમ
 વરતુ ચામડી ઉપર ચાપી દેવી તે; ચપકો (ર)
 [લા.] હાથ, કલક, લાછન(૩)કેઈ નહિ; ટીકો
 (જેમ કે, લે હામ!) [-ચાંપવો, દેવો =
 હામવું, ચપકો ખેસાડવો (ર) કાઈ ના આપવું;
 ટીકો બતાવવો (ઉદાં એને શુ હામ દે?).]
 હામકી વિં [સરં દમામ કે દભ] + આહંખરી,
 દભી, બહારની ટાપટીપવાળું
 હામચિયો પું ['માચી' ઉપરથી? સરં હિં.
 હામચા=ખેતરનો માચો]ગોઠડા વગેરે મૂકવાની
 થોડી (ર) હાસ, મજ્જર
 હામણુ નં [જુઓ હામણ] થોડાગથેડા નાસી
 ન તથ તે માટે નેમના પગને જકડવાનું દોરડું
 (ર)રે ટિયાના પેડાના પાખિયા બાધવાની દોરી
 (૩)[પ્રા હામન] અંગરખાના છેડાનું ઓટણ
 (૪)['હાથુ' ઉપરથી?] [વહાણ જમણી તરફ
 વાળવા] સુકાન હાખી તન્દ્ર દેખવું તે
 હામર પું[સરં હિ . મ.]ઝોલટાર, (કોલસામાથી
 મળતો) એક કાળો પદાર્થ
 હામરો પું અં વં (અ) દોસનો ચાકળો જે
 ખે લાકડાને આધારે ખેસાડાય તે તે લાકડા
 હામરેજ નં [કે હિમરેજ] રેલવેમા આવેલો
 માલ વખતસર ન લેવા જવાથી ભરવી પડતી
 દહની રૂઝ [-ચહડું=માલ વખતસર ન
 લેવાથી દહ ભરવાનો થવો -ભરણું=તે દહ
 ચૂકવવો]
 હામણું (હા') સં કિં [જુઓ હામ] હામ
 દેવો (ર) મહેણુ મારવું (૩) [જુઓ હામણ]
 હામણ બાવવું
 હામાડોળ વિં [સરં હિં હાંવાહોલ (હોલના)
 મ હામાહલ(-ઝ)] અસ્થિર ડોલતું, હગમથુ
 હામીજ(-મ) વિં [ઈ હેમેહ્ડ?] શુનેગાર
 તરીકે પ કાયેલું, બદમાશ
 હામું નં ['હામ' ઉપરથી] હામ્યાનું કે હામ્યા
 જેવું હિંન (ર) કાળો હાથ
 હામેલ (હા') વિં ['હામ' ઉપરથી] હામેલું
 હાયરી સ્ત્રીં[ઈ]રેજનીશી, તે નોધવાની ચોપડી

હાયરો પું[અ. દાઝરહ]નાત, જમણ (રજૂતોમા)
 (ર)ધરડા અને અનુલવી લોકોનો સમુદાય-
 ગવણુ, હાયરો (૩) [કા] અંગત માણસોનું
 મ હળ, કાઠી-ગરાસિયાનું મ હળ
 હાયલ પું [કે] ધડિયાળનો અંકવાળો ગોળ
 ભાગ, જેના પર કાટા કરે છે
 હાર નં (કા) ભૂડનાં બચવાનું ટોણું (ર) પું
 ['હર' ઉપરથી] ધમકી ંણું સં કિં
 ['હાર' ઉપરથી] કરાવવું, ધમકી દેવી (ર) મના
 કરવી, અટકાવવું -રો પું ધમકી, ઠપકો
 (-દેવો). -રોહકારો પું (કા.) સામાને ધાક
 રહે એવી ચિથા
 હાસી સ્ત્રીં [સ હલ્કા, પ્રા., દે. હલ્કો] ટોપકી (ર)
 ભેટના કૂલદળાદિની ટોપકી -ણું નં દોરનો
 ખાણનો ભરેલો ટોપલો (ર) વાસ કે ઘાસનો
 છોલો કડિયો
 હાહી વિં સ્ત્રીં [અ હાહી] 'હાહુ'નું સ્ત્રીં
 ંનો ઘોડો પું એક બાલરમત
 હાહુણું વિં ['હાહુ' ઉપરથી] દોઢહાહુ, ચાપલું
 હાહુ વિં [અ હાહી] હડાપણવાળું, સમજી.
 ંહમ, ંહમરું વિં [હાહુ+હમર (હામર-
 દામોદર-એક ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ હાહો શુજરાતી
 રાજપુરુષ)] બહારથી હાહુ અને હાવકું દેખાતું
 (ર) તદ્દન હાહુ, શાણું
 હાળ સ્ત્રીં, નં [દે હાલ] હાળું. ંખી સ્ત્રીં,
 ંખુ મં, -ખી સ્ત્રીં[દે. હાલી] નાની હાળ.
 -ણું નં મુખ્ય થડનો કાટો, શાખા. [હાળો
 વળગણુ =આશ્રય મળવો (ર) ધધે વળગવું
 હાળાંપાંખડાં જુદાં કરવાં=સાચાસબધ
 જુદા પાડી નાખવા, કુટુંબસબધીને વેરવિખેર
 કરી નાખવા, પાંચમાલ કરવું (-નું) હાળું-
 પાંખડું ન જાણણું =થી અજાત હોવું]
 હાંક(-ખ) (૦) પું [સરં હાસ] હાલી, મોટી
 માખ (ર) [સરં હિ હાંક, મ હાક] ન ગની
 નાચે તેનો પ્રકાશ વધે તે માટે સુકાતી
 ચક્રચકિત પતરી (૩) [સરં મ હાક] ધાનુના
 સાચા પૂરવામા વપરાતો પદાર્થ
 હાંખરું (૦) વિં [સુ] હિંમતખાજ, મગલિયું
 હાંખળી (૦) સ્ત્રીં, -ણું નં [સરંમ હાલ્ક]

હાળમાથી ફૂટેલી નાની હાળી, હાળખી
 ડાંગ (૦) સ્ત્રીં [દે ઢગ] લાખી મજબૂત
 લાકડી -ગાટણ સં કિં હાગે હાગે મારણ
 ડાંગ નં [સરંમ ઢાગ, હિ ઢાંગ, દે હું (-હો) ગર]
 ઝાડીવાળો ડુંગર પ્રદેશ (જેમ કે ડાંગનું જંગલ)
 ડાંગ (-ગે) ર સ્ત્રીં [સ. કઢગર = પરાણ ?] એક
 થાન્ય, જેમાથી ચોખા નીકળે છે
 ડાંકું (૦) નં (કા) કંઠણ હાખળી
 ડાંડ, ઠંચુ (૦) વિં [સ. ઢંડ, પ્રા ઢંડ] છડુ,
 ધૈરીછોકગ વિનાનુ (૨) હાડથી કામ લેનાર,
 લાઠ (૩) નાચુ, લખાડ, છુચુ. ંગાઈ, ંગી,
 -હાઈ સ્ત્રીં હાડપણુ, નાગાઈ, લાઠાઈ
 ડાંડલી (૦) સ્ત્રીં [જુઓ હાડી] ઝીણી હાળી
 (૨) પાનની હાખળી (૩) નાનો હાથો -લો
 પુંમોટી હાડકી (૨) ઘરેણાનો આકડો (જેમ
 કે વાળીનો)
 હાડિયારાસ (૦) પું હાડિયાથી રમવાનો રાસ
 હાંડિયું (૦) વિં [હાડ' ઉપરથી] હાડાઈ કરનાર,
 હાડ (૨) નં [દે ઢડ, -હો = સીવેલુ જીણુ યા
 જોડિયુ વસ્ત્ર] લૂગાને જરેલો-દારેલો લાગ
 વચ્ચેથી કાઢી નાખી ખે છેડા સાધી પહેરવા
 લાયક કરેલુ કપડું
 હાંડિયો (૦) પું [જુઓ હાડ] હાડ આદમી
 (૨) [જુઓ હાડી] દાડી પીટનાર, રોન ફરનાર
 (૩) નાનો પાતળો દડો
 હાંડી (૦) સ્ત્રીં [સ. ઢંડ, પ્રા ઢંડ ઉપરથી,
 સરંમ હિ] ઢાંડી, નાની લાકડી, હાથો કે દડો
 (૨) જેને ખે છેડે તાજવાના પક્ષા ખધાય છે તે
 લાકડી (૩) હાડિયાથી વગાડવાનુ એક વાદ્ય (૪)
 વહાણને નિશાની ખતાવવા સારુ ઊંચી ટેકરી
 ઉપર રોપી રાખેલુ લાકડું (૫) દીવાઢાંડી (૬),
 [દે ઢડય = રસ્તો ઉપરથી ?] સીધી કિનારી -
 લીટી (નાકની) -હો પું દૂકો દડો (૨) હાથો
 (૩) ફણોગો, ગરજો
 હાંડે યહડું [હાડો (દે. ઢડય = રસ્તો) = રસ્તો
 પકડેલો, ચાલતા થયું] [હારુ તે
 હાંકે (૦) સ્ત્રીં, હાંકું નં (કા) મોટું પગલું
 હાંભડું (૦) સં કિં [જુઓ હામણું] દઝાહડું
 હાંભો (૦) પું [જુઓ હામો] એક ભતની

વનસ્પતિ - લાજી [અ-કુર (૨) હાથો
 હાંદલો પું [હાડો' ઉપરથી] હાડલો, વનસ્પતિનો
 હાંસ (૦) મીં [પ્રા હસ (સ. દંશ) = હાવથી
 કાપણ, કરડણ] (કા) માદા માણસને એગઠ
 ચીજ ખાવાની રચિ થવી તે
 હાંસ (૦) પું [સ. દંશ, પ્રા હસ, સરંમ હિ, મ.]
 એક ભતનો મચ્છર -સિયા મા (-નાં) ખ
 સ્ત્રીં હાસ જેવી કરડતી માખ
 હાંચું વિં [સ. દગ, પ્રા હસ = કરડતું (ગળે
 ચોટણ)] અપારપકન રવાઢવાણુ (રાયણને માટે)
 હિકટેશન નં [હિ] શ્રુતલેખન
 હિચી સ્ત્રીં [હિ] અશ (જેમ કે તાપના, ખૂણાના)
 (૨) પદવી, ઉપવિ (૩) પ્રેસમા ટાઇપ સન્નહ
 ગોઢવવા નખાતી પતંગી
 હિપોઝિટ નં [હિ] બેન્ક કે કોઈ પાસે મૂકેલી
 અનામત (૨) બાનાં તરીકે અપાતી રકમ
 હિપોટી પું [હિ હેપ્પુટી સરંમ મ દિપોટી]
 શાળાએ તપાસનાર સરકારી નિરીક્ષક (૨) વિં
 મદદનીશ (જેમ કે હિપોટી રેશન-મારતર)
 હિદ્રાવણુ સંકિં, હિદ્રાણુ સંકિં 'હીકણું'નું
 પ્રેશક ને કર્મણિ
 હિમાક વિં [જુઓ હમાક] + હંલી, હામખી
 હિરેકટર પું [હિ] (વેપારી ક પનીનો) સચાલક,
 વહીવટદાર (૨) (કેળવણી ખાતાનો) સચાલક
 હિરેકટરી 'સ્ત્રીં [હિ] વ્યક્તિઓ, વેપાર ઇં અંગે
 નામઠામ વગેરે માહિતી આપતી ચોપડી
 હિલ નં [સરંમ હિ હોલ કે ફા દિલ] શરીર (૨)
 [ફા દિલ] + દિલ, મન. [-ઊતરી જણું =
 શરીર સુકણ, જાડપણ ઓછું થયું -ભરાણું =
 તાવ આવવો, તાવની શરૂઆત થવી. -ભારે
 થયું = જુઓ હિલ ભરાણું (૨) શરીર વજનદાર
 થયું -લેવાણું = શરીર સુકણ -લેણું. હિલે
 ભરાણું = શરીરે પુથ થયું]
 હિવિહન્ડ નં [હિ] ક પનીના રોર દીઠ મળતો
 નફોનો લાગ કે તેની રકમ યા ટકા
 હિસમિસ કિં વિં [હિ] બરતરફ, રફ, કાઠી નાખેલું
 કે મૂંડેલું (-કરણું; -થણું)
 હિન્દિકટ પું [હિ] જિલ્લો (૨) સરકારી
 અમલદારે તપાસ માટે પોતાના વિજાગમાં

ફરુંતે(-માં જણું, નીકળણું). ૦ઝોટી સીં
[ફ.] જિલ્લાની મોટી અદાલત બધા અપીલ
ધં જિલ્લાના કેસ ચાલે છે. ૦જગ પું [ફ.]
તે અદાલતનો મુખ્ય ન્યાયાધીશ. ૦મેજિસ્ટ્રેટ
પું[ફ.] જિલ્લાનો મેજિસ્ટ્રેટ, કલેક્ટર ૦સોડલ
ખોઈ નં [ફ.] જિલ્લાના રમતા, દવાખાના,
વજેરેનો વહીવટ કરતું પ્રાંતીય મહા ૦સેક્રેસ
ખોઈ નં [ફ.] જિલ્લાના શિક્ષણ (આયમિક)નું
કામ કરતું પ્રાંતીય મહા

રિસેબર પું[ફ.] (પ્રાંતી સનનો પારમો મહિનો
રિંગ સીં, નં [સરં હિં ટીંગ] ખોટી - ખનાવટી
વાત, ગપ [-મારખી = ગપ મારવી] ૦માર
લિં રિંગ મારનાર, ગપીદાસ

રિંગરી સીં [મ] મૂળાની શિંગ, મોગરો
રિંગલું નં [‘રિંગ’ - લાંબે (રવં) નખી નખાય
તેવા લાગીટોયનો લાગ - કંકડો, નવો દૂધલયો
અકું (ર) ચોરિયાનો કંકડો (ર) [લા] માલુ
(૪) [સુ] સળીકે ડાખળી જેવા લ કંકડોનો કંકડો
(જેમ કે, હીનાસળીનું રિંગલું) [-ઉડાડી
મૂકલું = ઝટકાને કાપીને વેગળું કરું]

૧૦ ગળ નં [જુઓ રિંગ] રૂડો તડાકો (ર) [સરં
હિં ટિંગ] પિંગળતા ઠંકાણા વિનાનું લાલું
લેકકણ

રિંગો પું અઝોડો બનાવી ના કહેવું તે ટીકા.
[-ખતાવવો = ના કહેવું, ચાલ પારવું
(‘લે, રિંગો’ - એમ વપરાય છે)]

રિડિમ પું, નં [સં] એક ભતનું નાનું નગાર
રિંબ નં [સં] નાનું છોકરું, બાળક (ર) બચ્ચુ
-રી નીં પ્રત્યય (પું ડો, નં ડું) નામને લાગતા
(૧) લઘુના કે લાલિત્ય યા પ્રેમ ખતાવે છે -
માળીડો, વહાલુડા, રસિકડા (ર) રૂબરૂતા ખતાવે
છે - ભહારડો, ઝમોહડો, હનમડી

રીચકું નં [જુઓ રીચકો] રીટ (ર) ટોચકું,
ટેરવું (ર) નાનો રીચકો - કે પું [જુઓ રીચકો]
ભપસી આવેલો ગાઠ જેવો ભાગ, ગાઠિયો
રીચી સીં [‘રીચકું’ ઉપચી] નાનું રીટું (ર) નાનું
ટોચકું (ર) રીટી

રીચું નં જુઓ રીચકું
રીચો પું [સરં ન ટીચા] એક ભતનું પક્ષી

રીટ, રીટી, -રી સીં [જુઓ રીટ] રનનુ
ટોચકું, રીટકી - રિચું નં નાનું રીટું (ર)
રીટિયુ, રીંગલું - રું નં જેનાથી રૂળ શાખાને
વળગી રહે છે તે ભાગ, રીટ

રીટલું સંકિં [‘રીટ’ ઉપચી] રીટાની મારવું
(ર) મટા મુલેલીમા પૂરું કરવું

રીટું નં [સરં રીટ] નાની નાડી લાકડી
કંકણી (ર) [સુ] લાકડાનું રીમચું, ટોલકું
રીચું નં [સરં સ ડિવ = ગેળો પ્રા ડિવ =
વિત્ર] ગાઠ, ઢેક, હીમલું

રીચો પું [જુઓ રીચ] રૂમે (ર) મોટો લખોટો
રીમચું નં લાકડાનું ઢૂણકું રીમચું
રીચિયો પું (ચ) એ નામનું એક જાલ

રીચી, -ચું જુઓ રીચી - ચું [રિચકું, રીટી
રીટ, રીટી, -રી સીં [જુઓ રીટ] રીટ, રનનુ
રીટ, -રું નં [જુઓ રીટ] (રૂળનું) રીટ.

[-કાઠલું = મૂળ કાઠનું - જરૂર = જરૂરમૂળથી
નાશ થવો] ૦રું નં રીટ, અથ ભાગ, ટોચકું
૦રડી સીં નાનું રીટું (ર) રીટકી ૦રું
સંકિં રીટામાધી નોરવું (ર) [રૂળને લાગી
રહેલી] રાખળી પાખડી લોટી નાખવી - રિચું
નં જુઓ રીટિયુ

રીહવાણું નં ગેરવહીવટ, અવ્યવસ્થા, અરે
[-ચાલણું, ચલાવણું = અરેચાલણું, ચલાવણું]
રીહણું નં [સરં છ રહ] માવનાણું રૂળ, ટોલણું
રૂહાવણું સંકિં, રૂહાણું અંકિં [‘રૂ-વં’નું
પ્રેરક ને ભાવે [એક પશુ - ભૂદ

રૂહર નં [સરં સં જૂકર, મ જુમ (-જૂકો)]
રૂમરૂમ અંકિં [રવં] રાખલાનો અવાજ - રિચું
નં રાકલું - ચી સીં નાનું રાકલું

રૂગી સીં [મરં હિં] (૦૦૦) રૂગરૂગી
રૂચાણું અંકિં, -વણું સંકિં [‘રૂચ’નું કંઠમંદિ
ને પ્રેરક [અણી પ-

રૂખરૂખા અંકિં [રૂખણું ઉપચી] રૂખ રૂચું રૂખવાની
રૂખરૂખી સીં એક પક્ષી

રૂખાલ (-વ) પું સંકિં [‘રૂખણું’ ઉપચી]
રૂખાલું લિં [‘રૂખણું’ ઉપચી] રૂખાલું પડું
રહેવું (ર) સીં લાંબર રૂખ ને ખડક
આવણું ને

હુખામણું વિં હૂખી જવાય એવું
હુખાવવું સંકિં, હુખાવું અંકિં 'હૂખવું'નું
પ્રેરક ને ભાવે

હુખાસ પુઠા પ્રા દુ(સ દિ.)+માપા? વહાણનો
દલાલ - મારફતિયો (૨) એક પારસી અટક
હુખાસી નં એક પક્ષી

હુમકલાસ નં ભારે વજનો ઊચકવાનું ચંત્ર
હુમકાગડો પુઠા [સ. દ્રોણકાક] કાગડા જેવું
એક પંખી

હુમહુમ અં [૨૫૦] [દોલકનો અવાજ]
હુમાસ નં [કં ઢમાલક?] એક ભતનું કાપક
હુલાવવું સં કિં હુલાવું અં કિં 'હૂલવું'નું
પ્રેરક ને ભાવે

હુંગર, -રો પુઠા [દે હુગર, સરં (દે) મ. હોગર,
હિ હૂંગર] નાનો પવત (૨) મોટો ઢગ [હુંગર
ટાટો પાડવો, નવહાવવો, માનવો = હુગર
ઉપરની વનસ્પતિ બાળી મૂકવી, દવ લગાડવો
(ભીંયોની એક બાધા).] ઠવટ વિં પહાડી,
હુગરાણ (૨) પુઠા હુગરમાનો રસ્તો -રાણ
વિં જેમાં ઠેકઠેકાણે હુગરા હોય એવું -રી
વિં હુંગરમા થતું -નીપજતું (૨) હુગરને
લગતું (૩) સ્ત્રીં નાનો હુગર, ટેકરી

હુંગળી સ્ત્રીં એક શાક -કદ, હૂંગળી
હુંગો(-ઘો) પુઠા હૂંગો, ચોર, દૂંગો (૨) [જુઓ
હૂંગો] માટીના હુકો

હૂકરો પુઠા [જુઓ હૂકર] હૂકરનો નર -ભૂડ
-રી સ્ત્રીં તેની માઠા

હૂકવું અંકિં ચાકવું (૨) ગહી જવું, બધ પહવું
(૩) આવક ખૂટી જવી (૪) હારવું (૫)
[સરં હિં હૂકના] ભુલાવામા પહવું

હૂઘો પુઠા [દે. હુવો, હિં. હૂંગા] દૂંકા દાડાની
એક મોટી કંઠી-દૂવજાક વગેરે પીરસવાના
કામમા વપરાતી (૨) [લા] ઉપસેલો હાડકા-
વાળો કંઠણ ભાગ

હૂયવું સંકિં [જુઓ હૂયો] હોઠ અડકાડી
પીવું (૨) મોટે કાળિયે ખાવું; ઠાસીને ખાવું
(૩) હૂયો -દાટો દેવો

હૂયો પુઠા [દે હુજય = વસેનો દુકડો] નકામા
કાગળ કે કાપડનો પિંડો (૨) એનો દાટો (૩)

મોટો કાળિયો(૪) [લા.] અસરકારી માણસ,
રાભો (૫) ચોળાઈ કરીને ગમે તેમ મોટો થઈ
ગયેલું વસ્ત્ર. [હૂયા કાઢવા, કાઢી નાખવા =
ઘણી મહેનત કરાવી થકવી દેવું, હૂશ કાઢવી.
હૂયા ઊડી જવા = કંકડે કંકડા થઈ નાશ
પામવું, ભાગીને ભૂકો થઈ જવું હૂયો મારવો.
= હૂયાથી કાણુ કે મો બધ કરવું.]

હૂયકાં નં અંબંબં [હૂયવું ઉપરથી] હૂબકિયા.
-કી સ્ત્રીં, -કું નં પાણીમાં પેસવું -હૂયવું
તે. [હૂયકી ખાવી, મારવી = પાણીની
અદર પેસવું (૨) નજર ચૂકવી સટકી જવું
હૂયકી મારી જવું = અદોષ થઈ જવું, સટકી
જવું (હૂયકું ખાવું, -મારવું, -મારી જવું.)
હૂયકું મારી આવવું = જરા વારમા જઈને
પાછા આવવું]

હૂયવું અંકિં [હૂયવું (પ્રા લુહું)નો વ્યત્યય]
પાણીની અદર જવું (૨) હૂયીને મરણ પામવું (૩)
ક્ષિતિજમા હૂયી અસ્ત પામવું (જેમ કે સૂર્ય ચંદ્ર
ઇં) (૪) [લા] દેવાણુ કાઢવું (૫) લીન થઈ જવું
હૂયાહૂય વિં (૨) સ્ત્રીં જુઓ હૂયાહૂય
હૂમકો પુઠા [૨૫૦] નાનું દોલ. નગાર
હૂમચી સ્ત્રીં [ફા. દુમચેહ] સાજ ખસી ન ભય
એ માટે ઘોડાની પૂછડીમા ભરાવાતી દોરી (૨)
ઘોડાનો થાપો

હૂમળ નં [અ દુવલ] એક ભતનું ચૂમડું
હૂમી વિં મીટું, કપટી
હૂમો પુઠા [જુઓ દૂમો] લાગણીના અવિશથી
છાતીમા ભરાતો હચૂરો (-ભરાવો)

હૂર નં પગળ, હાગરનું ઘાસ
હૂરી સ્ત્રીં એક ભતનું પક્ષી

હૂલ વિં [સ દુલ્, પ્રા હુલ્] હૂલેલું (૨) નં એક
કાનનું ધરેણું (૩) એક ઘાસ [-કરવું =
ઓવારી નાખવું, ખોવા તૈયાર રહેવું. -થવું =
ખોવું, શરતમા હારવાથી સામાને કબજે
જવું (૨) દોગટ જવું ઉઠાં બાળ હૂલ થઈ]

હૂલવું અં કિં [જુઓ હૂલ] હૂમવું, ગરક થવું (૨)
ખુવાર થવું, દેવું કાઢવું (૩) કાઈ વિસાતમા નહોવું
હૂવો પુઠા [સરં 'હોવું'] રગડો (૨) નીચે ઠરેલો
કચરો (૩) જુઓ હૂવો

હૂશ સ્ત્રીં [જુઓ હૂશ] અહલો; હૂશ
(-કાઢવી, કાઢી નીખવી, નીકળવી,
નીકળી જવી)

હૂસકું નં [રવં, જુઓ હસકું] રહતા રહી
રહીને ભેગથી ખેચાતો શ્વાસ

હૂખ સ્ત્રીં [સરં મ હેંચ, ફરવ] પળ આગળ
કટતો ભાગ

હૂખરાવણું સં કિં વઢવ, ધમકાવણું

હૂંગળાણું અં કિં (છોડ, વેલા કે કળતું) વધતા
અટકવું, ઢંગલવું

હૂંગળી સ્ત્રીં જુઓ હુંગળી

હૂંગો(-ઘો) પું જુઓ હુંગો

હૂદી સ્ત્રીં [સ તુગિડ] દૂદી, નાલિ [-હું હસકું
= અતરનો ભાવ વ્યક્ત કરવું, હાસ્ય - નો
ઉમળકો = હૃદયનો ઉમળકો.] -ટાણું વિં
હૂટાવાણું -ટો પું મોટી દૂદી(ર) હૂટા બેવો
ઊપસી આવેલો ભાગ

હૂડી સ્ત્રીં [સગં વ હુડુચ, હુંડુકા, સ હુડમ,
હુડું] જાહેગત કરવા વગાડવાની નાની નગારી
કે વાળી [-પિટાવવી, -પીટવી = જાહેર
કરવું, પ્રસિદ્ધ કરવું] [હનમત વધવી]

હૂંડું નં કણનો ડોહો - કણસણ [હૂંડાં વધવાં =
હૂંડો પું [મ] નમૂનો, કરમો(ર) જુઓ હૂંડો(ર)
મોટું હૂંડું [સજગતી સળી

હૂંભાગણું નં [જુઓ હલાયણ] ઊખાડિયું,
હેક નં [ક.] વહાણનું વૃત્તક

હૂંચુદેશન નં [ઈ] કરી વાત લેને માટે યોગ્ય
અવિનાશી આગળ ન્હૂં કરવા માટે મોકલવામા
આવતું પ્રતિનિધિ-મંડળ [બુક-ડોપો]

હૂંપો સ્ત્રીં [હ.] ભંડાર, ડોહાર, વખાર (જેમ કે,
હેન્ડારું અં કિં [જુઓ હેન્ડર] પેટ ઊપસવું
(ર) દેકર ચડવી (ર) રીડું પડી જવું

હેન્ડરું નં [સરં મ હેન્ડરા, હેન્ડરા (સં ડિવ =
કાઢ)] મોટું ઊપસેલું પેટ [પીડનો ભાગ

હેયું નં [સ ડિવ ઉખંધી] કમંધી નીચેનો

હેમી વિં [ઈ] (છાપવાના) કાગળનું એક નં

હેર પું [જુઓ હેરો] વહોણાની ગોળીના કાઠા

, પરંતુ લાકડું, જેમા ગૂંદી રવાઈ ફેર છે

હેરાણું અં કિં (આખેલું) ઊધથી ઘેરાવું

હેરો પું [હિં હેરા] તંખૂ (ર) [લા.] પડાવ.

[-કરવો = મુકામ કરવો, પડાવ નાખવો]

હેરાતંખૂ પું અં વં હેરો કે તંખૂ યા
નાખેલો પડાવ. [-ઊઠવા = મુકામ ઉઠાવો;
પડાવની જગા ખાલી થવી]

હેરો (હે) પું નોકાની હેરને ગળે બધાતું
લાકડું - હકણું

હેરી સ્ત્રીં [ઈ] દુગ્ધાલય

હેલી (હે) સ્ત્રીં [જુઓ હેલી] અહમી, પડાણી
(ર) પોલીસચોક્કી

હેલું (હે) નં [મ લેહલી ઉપરથી? સરં હિં.

હેહરી, -લ] મોટા પહેળા આરણાવાળું મકાન

(ર) મકાનનો અડતો બેવો મોટો દરવાજો (ર)

[અ.] રાપના દાડાની લાખી વળી. -લો પું

હેલું ૧, ૨ જુઓ [વિરામચિહ્ન

હેશ સ્ત્રીં, નં [ઈ] (-) આલું એક (અથેળ)

હેહકાણી પું [જ વિહ્વાન] ગામડિયો, ગણો

હેહકું (હે) નં [સ હુડુમ? સગં હિં હેહકા]

પાણીનો નાનો સાપ (ર) અં કિં [રવં]

જુઓ હેંડુ'મા

હેંડું (હે) નં [રવં] હેહકાનો અવાજ - હેંડું

અં કિં હેંડું કરવું

હેયું નં જુઓ હિંગો

-હો પ્રત્યય પું અકને લાગતા તે અકનો

આકડો કે સજા પતાવે છે જેમ કે, એકડો,

નવડો થં [કાડાનું એક વાસણ

હોઈ સ્ત્રીં [સરં હિં, જુઓ હોયો] લાખા

હોક સ્ત્રીં [જુઓ હોકું] ગણુ; કાટ, ગરદન.

[-હોચી કરવી = કામના દખાણે માથી કે

મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાંથી બહાર નીકળવું (ર)

માથું ઊંચું નરક, સામાયક. -ભાગી જવી,

-મરેહાઈ જવી = મરણ નજીક આવવું]

હેકર નં [મ હોક?] એક ભતતું પક્ષી

હેકરું વિં (વુછકારમા) ઘરડું. -રી સ્ત્રીં

[દે હોક્કરી, સરં હિં] હોસી -રો પું હોસો

હેક(-ખ)લી સ્ત્રીં [સગં હોકું કે હોઈ]

(ધી-તેલ કાઢવાની) વળી

હેકણું અં કિં [હોકું ઉપરથી] હોકું કાઢીને

બેવું, હોડિયું કરવું

ડોકાખારી સ્ત્રીં [ડોકુ + ખારી] મોટા દરવાજામા
-રાખેલી નાની ખારી [ખહાર કાઢીને જોવું
ડોકા(૦૧)કું અં કિં [‘ડોકુ’ ઉપરથી] ડોકું
ડોકિયું નં [ડોકુ ઉપરથી] ડોકું ખહાર કાઢીને
કે લખાવીને જોવું તે [-કરકું = જોવું, નજર
નાખવી (૨) [પ્રાચ. ૫૦ ૧૦ મા] ડૂખી રીતે-
છાનુમાનું જોઈ લેવું (જેમ કે, પગીલામા આમ
તેમ ડોકિયા ન કરવા) (૩) જરા આટો મારતા
જવું — મળતા જવું (જેમ કે, આખાજી આવો
તો અમારે ત્યાં ડોકિયું કરતા જાએ)]

ડોકી સ્ત્રીં [સરં મ હોર્કો] ડોકું [-ધુણાવવી =
ના કહેવું -ભાગી જવી, -મરડાઈ જવી =
જીવો ડોક ભાગી જવી થઈ] -કું નં માથું
(૨) ડોકિયું [-આપકું = પ્રાણ આપવા -ઊંચું
કરવું = જીવો ડોક ભીચી કરવી -કાઢવું =
આથિતા આવીને હાજર થવું -કાપકું = ગળુ
કાપવું (૨) વિશ્વાસવાત કરવો -ખોપું =
જીવ ખોલો -ધાણકું = વચ્ચે માથું મારવું;
દખત કરવી -ધરકું = વચ્ચે અડચણ નાખવી
(૨) પ્રાણ આપવા તૈયારી ખતાવવી -ધુણાવકું
= ના કહેવું -મૂકકું = જીવ જવાની દરકાર ન
રાખવી -પડકું = નાના છોકરાને થતો એક
રોગ થવો]

ડોકો પું કડખનો સાહો

હોકર પું [હં] દાકર, વિધાયતી પદ્ધતિથી
વેઠું કરનાર (૨) વિધાની -પડિતાઈની પઠવી
(કૂંકમા હોં લખાય છે) -રી વિં દાકરને
લગતું કે તેની વિધા સઅંધી (૨) સ્ત્રીં દાકરની
વિધા કે તેનો ધંધો

હોખલ સ્ત્રીં નાના ખાળકાનું ટોણું, ભૂજરવાડ
હોખલી સ્ત્રીં જીવો ડોકલી, પળી
હોધલી સ્ત્રીં નાનું ડોધલું, ડોચકી -કું નં
પહેળા મોનો ઊંચા ઘાટનો ઘડો, ડોચકું (૨)
વિં ડોધું [હોધલાં ઊંડી જવાં = સાવહારકું
-નાસીપાસ થઈ જવું]

હોધું વિં સાપડખોથું, ખોચડ, ડોધલું
હોચકું નં [‘ડોકુ’ ઉપરથી, સરં મ હોચકી, -કોં]
માથું (૨) ડોચકું; ડોચ
હોઝ પું [હં] એક વેળા લેવાની દવાની માત્રા

કે તેટલી દવા [-લેવો = તેટલી દવા ખાવી કે
પીવી] [પેટ, હોઝર (તિરકારમા)

હોઝું નં ડોઝરું (૨) જીવો જાલ -ઝરું નં
હોટી સ્ત્રીં [સરં મ હુટી, હં હવોટા] એક
જાતનું જાડું કાપડ

હોટો પું ફટકો; દહાને ગેડીનો માર

હોડ પું મરડાટ, રીસ(૨) મોટી મોટી ધબહા, કોડ
હોડકું નં એક જાતનું સાકરૂળ [હોડકાં છોલવાં
= કામચંચો ન હોવો (૨) નકામો વખત
ખગાડવો]

હોડલો પું હોડો (લાલિત્યવાચક)

હોડલું નં [જીવો હોડો] ફળ અથવા કણસલા
વાળો ગોટો, હોડો (૨) જીડકું, કંલું (૩) એક
જાતનું હોડકા જેવું ફળ -વો પું ફળ, ફૂલ
કે કણસલાવાળો વગર ખીલેવો ગોટો -હોડો
હોડળકું નં [‘હોડો’ ઉપરથી] ફૂંટી ગયેલું
આખનું પોપચું

હોડાણ, હોડાણું જીવો ‘હોડો’મા

હોડી સ્ત્રીં [સરં હિ] એક વનરપતિ -વેશો
-હું નં હોડીનું ફળ

હોડો પું [જીવો હોડો] ફળફૂલના ગર્જવાળો
નવો ફૂટતો ગોટો (૨) ઘણા ભરેલું મકાઈનું
હુંડું -હાકું અંકિં હોડો આવવો, કણસલું
નીકળવું -હાણું વિં હોડાવાણું

હોટી સ્ત્રીં [જીવો દોટી, હિ હોટી] પહેગ-
વાળાને ખેસવા કાટેલી પડળી -હેલી

હોખર નં [સરં ‘હોખરું’] લાગેલું -ફૂટેલું
મોટીનું વાસણ (૨) રાત્રીપરજનું એક વાધ

હોથ પું કંઈ ન સમજે એવું, સાવ ખોથડ (૨)
નં [સરં મ હોથડ, -ર] ભેસ [હોખાં
આરવાં = અજાણ રહેલું હોખાં મૂંડવાં =
હોડકા છોલવા, નકામો વખત ખગાડવો.] -ખો
પું મૂર્ખ, મૂંઢણદિ માણસ

હોથલું નં [‘હોથો’ ઉપરથી] હોરણું; ખોઈ
ખાવવાનું ઘોડિયાનું આડું લાકડું

હોથો પું [દે હોઝ] નાળિયેરને ડાતરીને કરેલું
વાસણ (૨) નાળિયેરનું ખોખું, જેમા હૂકાનો મેર
ધલાય છે (૩) હોઈ (૪) [સરં હોથો] મોટો
ખીલો, ગરને

ડોરણું નં બોરિયું (૨) જુઓ ડોરણું
 ડોલ સીં [સં. દુલ ઉપરથી? સરં હિં, મ]
 બાલદી, પાણું તુ એક વાસણ(૨) પું વહાણનો
 કૂવાથલ [કાચ ડો
 ડોલકાચ (-ચિ, -ચી) ડો પું રાતા ગળાનો
 ડોલકાદી સીં વહાણનો કૂવાથલ, ડોલ(૨) તે
 પરના નિશાનની કાઠી
 ડોલચી સીં [ડોલ + પા ત્રી (ત્રેહ)] નાની
 ડોલ (૨) ચામડાની ડોલ (૩) પું ડોલ વડે
 વહાણમાથી પાણી ઊલેચનાર
 ડોલચુ નં [જુઓ ડોલચી] ડોલ(૨) ચામડાની
 ડોલ [અરિયર
 ડોલણ (-ણિયું) વિં [ડોલણ ઉપરથી] ડોલણ,
 ડોલન નં [ડોલણ ઉપરથી, સરં ન ટોલન]
 ડોલવાની ક્રિયા (૨) તાલ અને પવન ઇંચી
 ડોલાવે એવો શબ્દાલ કાર, 'શીધમ' ંઝૈદી
 સીં ડોલન જેની મુખ્ય વસ્તુ છે એવી શૈલી
 ડોલડોલા પું બંબંબં [ડોલણ ઉપરથી] આમ
 તેમ ડોલણ - જૂલણ તે [ચાદીનો સિકો
 ડોલર પું [ઈં] અમેરિકાનો સોનાનો તથા
 ડોલર (-રિયો) પું એક ફૂલગ્રાહ, ખરેખરો
 ડોલણ અંકિં [પ્રા ડોલ(સ ડોલચી)] જૂલણ,
 આમ તેમ હાલણ (૨) હગણ ચળણ હગમંગણ
 ડોલું નં [ડોલણ ઉપરથી] ડોલું (૨) ગોથુ,
 ઇકડ [ડોલું ખાણું = ડોલણ, હાલણ, જળણ (૨)
 ઊંચું ડોલું આપણું ડોલું આપણું = ડોલ
 ખાવા, ઊંચ આપે એમ થયું, ઊંચી ડે નક]
 ડોલો પું [ડોલણ ઉપરથી] ત બૂત, તાજિયો
 (૨) [દે ડોલ] ખાનો, પાલખી
 ડોલું (ડો) સંકિં હલાવી ભેળવી દેહ, શીણ
 ડોલાણું અંકિં 'ડોલ' તુ કર્મણિ [જીવ
 ડોલાવો = ચૂથાણ, ઊલટી થવાની હાથ એવી
 છાતીમા ગભરામણ થવી.] ડોલાવણું (પ્રેરક)
 ડોશી (-રી) સીં ધરકી સી [ડોશી (૦મા)
 નો રે'ટિયો = ધીરેથી - ધીમી રવાલથી પણ
 રિથર ચાલતુ કામ]
 ડોમલાં નં બંબંબં પાસીઓમા મરી ગયેલા
 માટે દરવર્ષે કરાતી ક્રિયા. [ડોમલાં ખેસવાં =
 પડી લાગણ, નરમ થઈ જવું (૨) દેવાણું નીકળવું.]

ડોસી સીં ડોશી. -સું નં ધરકું - નમાલુ
 માણસ - સું હગકું નં [ડોસું + હગર (દે
 ડિથર ધરકું) ધરકું - વૃદ્ધ માણસ. -સો પું
 ધરકો માણસ
 ડોહ પું [સં દ્રહ? સરં મ] ઊડા પાણીનો
 ખાડો, ધરો
 ડોળ પું [સરં મ] કઠોળ ભરડતા આખો
 રહી ગયેલો દાણો (૨) [દે ડોલ] મહુડાતુ
 ખી [ડોળ કાઢવા = આખા દાણા જુદા
 કાઢવા (૨) થકવી નાખવું, હગ કાઢી નાખવી.]
 ડોળ, ંયા પું બંબંબં [જુઓ ડોળ] ધાણું માં
 કૂટયા વગર રહી ગયેલા દાણા
 ડોળ [ડો] પું, નં [સરં મ, હિં ડોલ] આકાર,
 ધાટ (૨) બહારનો દેખાવ, ડોળ ંયાલુ વિં
 ડોળી, દળી ંડ (-દ) માક પું ભલકો;
 હાક ંદાર વિં ધાટીલુ, દેખાવકુ
 ડોળચાળણી સીં (ભગડયા પછી ડોળ જુદા
 નાકવાની) ઢાળ ચાળવાની ચાળણી
 ડોળવણું [ડો] સંકિં [જુઓ ડોળ] આકાર
 કરવો, ધાટ લાવવો
 ડોળવા પું બંબંબં જુઓ 'ડોળ' મા
 ડોળણું નં નાતુ લાકડું - બળતણ
 ડોળિયું નં [ડોળ ઉપરથી] મહુડાના ડોળતુ
 તેલ [નમૂનો, મુસદ્દો
 ડોળિયું [ડો] નં [ડોળ ઉપરથી] ફરેખા;
 ડોળિયો વિં પું લાખા શીગડાવાળો (બળદ)
 ડોળિયો પું [ડોળી ઉપરથી] ડોળી ઊંચકનાર,
 ભોઈ
 ડોળી [ડો] વિં [ડોળ ઉપરથી] ડોળવાણ, દળી
 ડોળી સીં [દે ડોલ] જૂલતી ડોળી, માચી
 (જેવી કે માદાને લઈ જવાની - 'મ્પ્રેચર') (૨)
 માહી ખખર, મોકાણ. [-આવવી = માહા
 સમાચાર આવવા. ડોળીઓ વળવી = ભારે
 તુકસાન થયું [બદલવા] (૩) જુઓ મહુડાની
 ડોળ
 ડોળો પું [દે. ડોલ = આખ સરં મ ડોલ]
 આખનો કાચ - ગોળો (૨) આખ (૩) [લા]
 નજર, ધ્યાન (૪) મોરના પીછાનો ચાલો
 [ડોળા ઊંચડવા = ચ નક, લાગવી, અકલ]

આવવી. -ઉંચે ચડી જવા=તોર કે ગર્વ
આવવો (૨) આશ્ચર્ય પામવું. -કાઢવા=
ધમકાવવું; ગુરસો બતાવવો -ખેંચાવવા=
રાહ લેવરાવવી -દેખાડવા=ડોળા કાઢવા
-દાડવા=તાકીને નેવું(૨)ધમકાવવું -ફૂંટવા=
આધળું થવું, ન દેખવું -ફેડવા=નેવું, ધારી
ધારીને નેવું ડોળો ખૂંપવો=કાવવું (૨)
લલચાવું -ચમકવો=લલચાવું -ડૂંધવો=
મન માનવું -કટકી જવો=આખ દારી જવી,
મરણ સમીપ આવવું (૨) આશ્ચર્યચકિત થવું
(૩) ઈર્ષા થવી. -ફરવો=ચક્કર આવવા
(૨) ઝાકટું કે ઘેલું થવું -ફરી જવો=મરણ
સમીપ હોવું (૨) ગુરસો થવું (૩) ઈર્ષા આવવી
-ફેરવવો=ગુરમો કરવો -રાખવો=સંભાળ
રાખવી, તકેદારી રાખવી]
ડોળો (ડો'?) પુઁસ દોહલ, પ્રા. ડોહલ, સરં

મ. ડોહલ, હિં ડોલ] ગર્ભવતીના દોહલ
(૨) પહેલું આણું
ડોંચવું સંકિં(કા.) ખે ચવું, ખે ચીને અટકાવવું,
(૨) ટોકવું [ખાણ-રમત
ડાંદટ સ્ત્રીં [ક] ફૂંકાથી રમાતી એક અગ્રેજ
ડાંઈ, ડાંઈં અં [રવં] દેહકાનો અવાજ
ડાંધવર પું[ક] (રેલવે ઇન્જિન કે મોટર) હાકનાર
ડાંમ પું [ક] પ્રવાહીનું એક અગ્રેજ માપ
(જેમ કે, દવામા ચાલે છે લગભગ એકાદ
આનીલાર જેટલું) [કવાયતનો શિક્ષક
ફિલ સ્ત્રીં [ક.] કવાયત. ઠમાસ્તર પું
ડેમ પું [ક] પોશાક, પહેરવેશ
ડેસિંગ નં [ક] ઘા, ફોડા ઇં ઘોઈ મલમરટી
ઇં કરવા તે (-કરવું, -કરાવવું)
ડોઈંગ નં [ક] ચિત્રકામ, રેખાથી આકૃતિ
ચીનરથી તે ઠમાસ્તર પું ચિત્રકામનો શિક્ષક

૬

ઢ પું[સ] મૂંધેસ્થાની ચોચો વ્યજન(૨)[સરં
મ] સાવ અજ્ઞાન-ઠોઠ માણસ ઠકાર પું
ઢ અક્ષર કે એનો ઉચ્ચાર ઠકારાંત વિં[સ]
છેડે ઠકાન્વાણું ઠકા પું ઠકાર(૨)ઠોઠ માણસ
ઢકેલ સ્ત્રીં [સરં હિં ઢકેલના, મ ઢકલળેં=
ધકેલણું] કુમ્તીમા એક દાવ
ઢગ પું [સરં મ ઢગ, લીગ] ઢગલો, ગજ
[-મારવો=ઢગલો કરવો] (૨) સ્ત્રીં (કા)
આણું, આણામા આવેલા માણસો ઠ(ઠલા)-
ખાણ સ્ત્રીં પત્તાની એક ખાણ
ઢગર નં, -રો પું [જુઓ ધગડો] ફૂંલો
ઢગરો પું [જુઓ ધગડું] હલકા પગારનો
સિપાઈ (૨) જુઓ 'ઢગર'મા
ઢગલો પું ['ઢગ' ઉપરથી] પુજ ખડકલો
[-થઈ જવું=સાવ ઠીલું કે અશક્ત થઈ જવું,
નાસીપાસ થવું -વળી જવો=એકસામઠું
ભેગ થઈ જવું(૨)ઢગલો થઈ જવું]-દાખ'ધ
વિં(૨)અં ધણું, પુંકળ -લી સ્ત્રીં નાનો
ઢગલો -લેઢગલો પું અં વં ઢગલો ને
ઢગલો, અતિ-ખૂબ હોવું તે
ઢગો પું બળદિયો(૨)ઢ-મૂર્ખ-ખેવકૂદ આદમી

ઢચક ઢચક અં [રવં, સરં દે હગહગા]
જેમ કે પાણી પીવાનો અવાજ
ઢચરો પું [જુઓ ઢચર સરં ટચરો, હિં.
ઢચર] ડોકરો -રી સ્ત્રીં ડોકરી
ઢચુપચુ વિં [રવં? સરં મ ઢગ(-ગા)
ઢગ(-ગા)] અનિશ્ચિત, ડગમગ
ઢચૂક ઠઢચૂક અં [રવં]
ઢચર વિં[સરં હિં ઢચર, જુઓ ટચર; દે.
ઢચર=૫૬]બહુ ઘરડું, ખોખા જેવું-છણું
ઢડ અં [રવં] ધડ-આધાતનો અવાજ (ઢડ
છંને ચોડી દીધો)
ઢડકો પું [રવં] ઢેડકો
ઢ(ઠણ)ઢણવું, ઢ(ઠણ)ઢણાવવું, ઢ(ઠણ)-
ઢણાટ જુઓ 'ઢણાણ'મા
ઢહમહુ વિં [સરં મટેલું] ચારેખાનુથી ચોઢેલું
એવું(કા) ઉલાં એાદીને ઢહમહુ થઈને ખેડા.
ઢહો પું જુઓ 'ઢ'મા (૨) [સરં હિં ઠહા,
ઢહા ઢ ઠહા=જડ, સ્તબ્ધ; મ. ઢહા=
મોરો પતંગ]પતંગ વચ્ચેની ઊભી તડી અક્ષક
સળી કે ચીપટ (ખીજ તે કમાન)
ઢણક(-કા)વું અં કિં [રવં, અથડાવા કે

અદ્યાવાનો અવાજ વગર કામે રખડુ, રઝળું
દહણકો પું [સરં દળડું] (સુ) ઊંઘતુ ઝાડું
દહણદહણ અં [રવં, સરં મ.] ઠણું અંકિં
[સરં પ્રા હણિય, સ ધ્વનિત; મ. દળદળણે]
દહણદહણ એમ વાગવું (૨) નેશથી બધુ એકસાથે
હાલી ઊંઘતુ, ધણધણતુ. -ણાટ પું દહણદહણ
અવાજ. -ણાવણું સં કિં (પ્રેરક)

દપ ઋં + [સરં મ] દમ
દદ અં [રવં] [પડવાનો અવાજ]
દમ ઋં [સરં મ, હિં.] રીત, પદ્ધતિ ંછમ
સ્રીં રીતભાત, પદ્ધતિ, છટા. ંદાર વિં દમ-
વાણુ (૨) છટાદાર

દમ અં [રવં] પડવાનો અવાજ [દમ દઈને
પડવું] (૨) શૂન્ય, ધમ ંદમણું અંકિં એવો
અવાજ કરવો (ઉદાં તરવામા) ંદણિયાં
નંબંબંબં દમ દમ કરવું તે, ંણું અં કિં
દમ દમ એવો અવાજ કરવો (૨) હૂમતુ, ખૂદી
જતું (૩) ધખી જતું, મરી જતુ

દહુ (-ખૂદી) ઋં [ભુઓ દખૂદો] ઢીંગલી
દહુ (-પહુ) પું [સરં મ, દવું (-ઝૂ), કા દવું,
તે દવું] દહુવો, ખેવડિયો પૈસો (૨) ભુઓ દખો
દહુનાવણું સં કિં દખૂકણું પ્રેરક

દહુડા (-ર) વણું સં કિં, દહુડા (-ર) ણું
અંકિં 'દખૂકણું' પ્રેરક ને કર્મણિ
દહુવો પું [સરં હિં દહુડા] ખેવડિયો પૈસો
(૨) [સરં ન દહુડો] ભુઓ દખો

દખૂકણું અં કિં [રવં] દોલતુ વાગવું (૨)
પાણીમા હૂમકા ખાવા
દખૂક (-ર) ણું સં કિં ['દમ' કરવું] બરાબર
ઓઢાકીને સુવાડવુ (૨) થાપડવુ (વહાવમા) (૩)
વીખતુ, મારતુ

દખૂદી સ્રીં [ભુઓ 'દમ' ઋં] ઢીંગલી
દખૂરણું સંકિં ભુઓ દખૂડુ
દખૂડો પું [સરં મ દહુડા] ઢીંગલો (૨) ઠોઠ-
ભોટ આઢમી

દખો (-ખખો) પું ['દમ' = શૂન્ય ઉપરથી ? મ.
દખો, હિં દખૂ] ખેવડક આઢમી (૨) બાયલો
-નામદ આઢમી
દમ અં [રવં] (૨) નં (બાળલાપ્રામા) દોલ

દમક, ંદમક અં [રવં] દોલનો અવાજ. ંણું
અં કિં દમ દમ થવું -કારો, -કો પું
દોલનો અવાજ

દમદમ અં [રવં] દોલનો અવાજ
દમદોલ વિં દોલ જેવું ફૂલેલું, ખૂબ જડું દેખાતુ
દમાક અં (૨) પું [રવં] દોલનો અવાજ
દરદકો પું [રવં] દરડવાનો અવાજ (૨) ભુઓ
દૈડકો [મૂકવો]

દરડણું સંકિં [રવં] દસડવું; ઘસડવું (૨) દૈડકો
દરડો પું ['દસડવું' ઉપરથી] દસરડો, વેઠં,
અરસિક વૈતર [વપરાય છે ઢીલુ દસ

દસ વિં [પ્રા દમ = દસી પડવું] 'દીલુ' જોડે
દસ (૦ર) ણું સંકિં [ભુઓ દસડવું] જમીન
સાયે ખે ચતુ, ઘસડવું (૨) [લા] વેઠં ઊતારવી
(૩) ગમે તેમ લખી કાઢવું (૪) કાઈ કામ ગમે
તેમ ખેચી નાખવું

દસ (૦ર) દો પું ['દસડવું' પરથી] -દસડાવાથી
થયેલો ઘસરડો (૨) ભુઓ દરડો

દસણું (-ણું) વિં [ભુઓ દસ, સરં મ
દસણું] આળસુ, સુગ્ન (૨) કાચા કાનતુ -ભોણું
દસણું, દસણણું અંકિં [પ્રા દસ, સરં હિં
દહતા, મ દમકણે] દગલો થઈને (જેમ કે

મકાન, ભોત, ભેખડ ઇં) પડી જતુ
દસું નં દહ, ઝીણી રેતી [દસલુ
દસોર વિં નહોર લાગણીઢીન (૨) એઢી, આળસુ;
દળકણું અંકિં [ભુઓ દળણું] દળતુ, નમતુ

ઠહેતુ (૨) નમતુ રહેવાથી સુ દર દેખાતુ
દળણું અંકિં [દે દળ] આડું ચણું, એક બાળુ
નમતુ (૨) પ્રવાહી પ્રદાર્યનું બહાર નીકળી જતુ
(૩) ખીખામાં રેડઈ તે ઘાટના થતુ (૪) [લા]
અમુક વલણ તરક વળતુ [દળી પડવું =
ખેહોશ થઈ કે મરણ પામી ગયકી પડવું (૨)
એ નિશ્ચયમાથી ખીજ બાળુ નમી જતુ]

દળાવણું સંકિં 'દળણું' અને 'દાળણું' પ્રેરક
દળાણું અંકિં 'દાળણું' નું કર્મણિ ને 'દળણું' નું લાવે
દળિયાં નં બંબં સાડાપાચતા આક
દળિયુ નં [સરં હિં દેલા] દેડું (૨) રોડ
દળ્યા અં ['દળણું' ઉપરથી] ('મૂઆ' ની જેમ
મા છોકરોને કહે છે)

ઢંકાવું અં કિં [જુઓ ઢાંકવું] 'ઢાંકવું'નું
કર્મણિ [ઢંકાયેલો હીરો] = પ્રસિદ્ધિમાં ન
આવેલો, દૈવતવાળો માણસ ઢંકાયેલી પીઠ =
દાખડીખડ નભી રહેલી કીર્તિ] -વડું
સંકિં 'ઢાંકવું'નું પ્રેરક

ઢંગ પું [સરં હિં, મ] વર્તન, રીતભાત (૨)
ચેનચાળા, ઢાળો (૩) રીત, દખ, પ્રકર [ઢંગો,
ઢંગમાં રહેલું = વિવેક મર્યાદામાં — ઘટની
ગીનભાનથી વર્તવું, સારો ઢંગ રાખવો. ઢંગમાં
આવવું = કાઠકે હીકે યોગ્ય ગણાય એવી
દગામાં આવવું] ઢાળ પું ઢંગવડો, ઢંકાણું
(૨) પાટ, આકાર બધડો પું ઢંકાણું વિશ્વાસ
પડે એવું વર્તન

ઢંઢ વિં [સરં કે ઢઢ = ઢભી] (પોલુ) નેડે
વપગય છે — પોલુ ઢઢ સાવ પોલુ

ઢંઢા (-ઢે)ર વિં ['ઢમઢોલ'ની જેમ પોલાપણનો
રવં] ગાનવર, મોઢુ

ઢંઢેરો પું [સગં મ ઢાઢોરા, હિં ઢંઢોરા] નહેર-
નામુ (૨) સરકારી જહેરનામુ [-પીટવો =
જહેર કરવું, જહેરનામુ 'હાર પાડવું]

ઢંઢોળવું સંકિં [પ્રા ઢઢોલ્લ = ધૂમવું ફૂલું]
(જગાડવા માટે) ખૂબ હલાવવું

ઢાંકઢોળ પું [સરં ઢાળો] ડોળ, ઘાટ

ઢાંકળો પું [જુઓ ઢાળકો] રીતભાત, ઢંગ
(૨) ડહાપણ, સમજદારી (૩) વિવેક, નમ્રતા,
લાજ (૪) ઢંગ, ભલીવાર

ઢાંકોઢું (-ઢું)ઓ, ઢાંકોઢૂઓ પું ['ઢાંકવું'
પરથી] વહેલું આવતું કે ઘરમાં ઉઘાડું હોય
તે તપાસી કરીને ઢાંકવું — બધ કરવું તે

ઢાચલું નં ભડકું (રાત્રી-રજ લોકોનું)

ઢાઢી પું [હિં] એક જતનો માગણ (૨)
[દે. ઢઢઢ = મેરી] શરણાર્થ વગાડનારો

ઢાઢ સીં [સં] પ્રહાર — ઝટકે. ઝીલવાનું ચામડાનું
એક સાધન (૨) [લા.] રક્ષક વસ્તુ ઝગર પું
ઢાલ જનાવનાર ઝગરવાડ સીં, ઝગરવાડો
પું ઢાલગર લોકોનો મહોલો

ઢાળ પું ['ઢાળવું' ઉપરથી, સરંદે ઢાલ = ઢાળવું]
ઢોળાવ, ઉતાર (૨) ગીત દખ ઢાળો, ઢંગ (૩)
ગાવાની દખ (૪) સંબંધ, ઘરોઓ (૫) ખેતરના

પાકનો અદાજ [-ઉતારવો = ઘાટ ઉતારવો
(૨) બરાબર ઢળતુ રાખવું (૩) ઢળતો રસ્તો
પર કરાવવો (૪) સરખું કરવું -ઉતારવો =
જોગ આવવો (૨) ઢોળાવ ઉપરથી નીચે ઊતરવું,
ઢોળાવ પાર કરવો -પડવો = એક તરફ
ઢળતુ રહેતુ ઢાળમાં ગાવું = રાગ પ્રમાણે -
ઢંગમા ગાવું. ઢાળો પાડવું = રાગે પાડવું
અવરિયત ચાલે તેમ કરવું.]

ઢાળકી સ્ત્રીં [ઢાળવું પરથી] ધાતુને ગાળીને
પાડેલી લગડી -કો પું મોટી ઢાળકી (૨) ઢંગ,
વતેલૂં (૩) કામકાજની સફાઈ -આવડ,
ભલીવાર (૪) સમજણ [-આવવો = ભલીવાર
આવવો] -ણી સ્ત્રીં કાપણી (૨) ધાતુ ઢાળવાની
ક્રિયા કે રીત (૩) ખીખા ઢાળવાની આવડત

ઢાળદાર વિં ઢાળ - ઢોળાવવાળું

ઢાળવું સં કિં [ક. ઢાલ = નીચે નાંખવું (૨)
ચામર કે ત્રા ઢોળવો. સરં હિં ઢાલના, મ
'ઢાલણે' નીચે નાંખવું, નમાવવું (જેમ કે આખ)
(૨) પાથરવું (જેમ કે ખાટલો) (૩) ટીપાં વેપે
પાડવું, ગેરવવું (જેમ કે આસુ) (૪) પાકની
કાપણી કરવી (૫) પાકને અદાજ કાઢવો
(૬) ગાળીને ઢાળકી પાડવી, ખીખામાં રેલવું
(૭) નં ટાળી વગેરેના બેરા સાડલા ઉપર જે
લૂગડું ખાવે છે તે

ઢાળિયું વિં ઢાળદાર (૨) નં ઢાળકી (૩)
ઢાળવાળું ખેતર કે જમીન (૪) એક જ ઢાળ -
ખાનુવાળું છાપર (૫) ઢાળદાર મેજ. -ચો
પું કાપણી કરનારો માણસ (૨) ખેતરમાં
પાણી લઈ જવાનો આવેલો ઢાળદાર માર્ગ (૩)
ઢાળેલો પાસલો — ઘાટ

ઢાળો પું આરામ વિશ્વાસિ (૨) ઢંગ, રીતભાત
(૩) પદ્ધતિ દખ [-કરવો = મુસાફરીમાં ચાક
ખાવા મુકામ કરવો (૨) બપોરે જમીને આરામ
કરવો (ઉત્તર ગુજરાત).]

ઢાંકણુ (૦) નં [જુઓ ઢાંકવું] ઢાંકણુ (૨)
સરક્ષણ (૩) ઢાંકવું તે -ણિયું વિં ઢાંકે
એલું (૨) નં જુઓ ઢાંકણું -ણી સ્ત્રીં નાનું
ઢાંકણું (ખાસ કરીને હાટલીનું) (૨) ધૂંટણ
ઉપરનું હાડકું [ઢાંકણીમાં પાણી ઘાલી

ખૂડી મરણું = લાજના માર્યા મો ન બતાવવું.]
 -ણું નં વરુને દાંકવા તેને ખેસતા કરેલો
 કાઈ પણ ઘાટ (૨) દાંકનાઈ કાઈ પણ
 દાંકણિયો (૦) પું જેના પૂછકાના ગુચ્છાની
 અદર યોગા વાળ હોય એવો બળદ
 દાંકપછેડો, દાંકપિછેડો (૦) પું (દાંકવું +
 પછેડો, પિછેડો) દોષ છુપાવવાની યુક્તિ -
 બહાનું (૨) ટપલાખાજીની છોકરાની એક રમત
 [-કરવો = છુપાવવું; છુપાવવા માટે બહાનું
 આગળ કરવું]
 દાંકણું (૦) સં કિં [દે લક્ક] કશા વડે
 વરુને આવરવી - તેની ઉપર ગોઠવવું, મૂકવું
 કે પાથરવું (૨) સંતાડવું, ગુપ્ત રાખવું. [દાંકયાં
 ઉઘાડાં જેવાં = સારાનરસાં કાર્યાની ખણ-
 ખોત કરવી.]
 દાંકેલદૂંકેલ (૦) વિં [દાંકવું ઉપરથી] દાંકેલુ-
 દખરેલુ, ગુપ્ત રાખેલુ [દાંકેલુંખો
 દાંકેલું(-દૂં)ખો, દાંકેલૂંખો પું ભુઓ
 દાંકયું વિં [દાંકવુંનું ભૂં કું] દાંકેલુ, ગુપ્ત
 (૨) નં ઘેર પહોચાડેલું પિરસણ. ઓધીકયું વિં
 અતરની ગુપ્ત ચિતાથી બળી રહેલું - કુખી
 દાંગળું (૦) નં મોટી નડી કાકડી, આરિયુ
 દાંકું (૦) નં મરી ગયેલું દોર
 ટાંકો (૦) પું [સરં મ ઘાઠા] મોટો બળદ
 ઢિગાર પું [સરં મ] ઢગ; ઢગલો
 ઢિયાવણું સંકિં, ઢિયાણું અંકિં 'દીચવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ [કર્મણિ ને પ્રેરક
 ઢિખાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'દીખવું'નું
 ઢિમરિયો પું ભુઓ દીમરો [દીંગલી'માં
 ઢિંગલી સ્ત્રી, -ણું નં, -લો પું ભુઓ
 ઢીક સ્ત્રી, ંણું વિં ભુઓ 'ઢીક'માં
 ઢીકલી સ્ત્રી પથરા મારવાનું લીટડા જેવું એક
 પ્રાચીન યત્ર [કાપાટુ
 ઢીકો પું, -કાપાટુ સ્ત્રી, નં ભુઓ ઢીકો,
 ઢીચ વિં બજખૂત, દંદ
 ઢીચણું સં કિં ભુઓ ઢીચવું
 ઢીખ પું મોટો પથરો (૨) અં [રવં] ધીખ ંણું
 સંકિં ધીખણું, માર મારવો
 ઢીમ સ્ત્રી, નં સોનાની લગડી

ઢીમયું (-ચું) નં [સરં હિં. ઢીમ] ઢીમયું
 (૨) માટીની નડી કોકી (૩) [લા] ગદું છોકરું
 (૪) માયું
 ઢીમકું (-ણું) નં [સરં મ. ઢિમા] ભુઓ ઢીમણું
 ઢીમરો પું એક વનરપતિ
 ઢીમણું નં ગાઠ, જેવો કંઠણ સોજો (૨) જેના
 ઉપર મૂકીને છૂંદાય તેવો લાકડાનો કંકડો, ઢીમલુ
 ઢીમર પું [સ. ધીવર, સરં મ ઢિ(-ઢી)વર]
 માણી (૨) ખારવો
 ઢીમચું નં ભુઓ ઢીમચું
 ઢીમું નં ઢીમણું, ગૂમડું
 ઢીલ સ્ત્રી [દે. ઢિલ, સરં હિં, મ] નાર, નિલંબ
 (૨) તંગથી ઊલટું - શિથિલ હોવાળું (૩)
 [લા] ખેદરકારી. [-પડવી = ઢીલુ થવું, તંગ
 મટી જવું - મૂકવી = ઢીલુ કરવું, તંગ ન
 રાખવું (૨) પતંગની દોરી તે ખમે તેથી વધારે
 છોડવી ઢીલમાં પડવું = વિલબ થવો (૨)
 ખેદરકારીમાં જવું ંગંકું વિં બીકણ, ખાયલુ
 ઢીલું વિં [ભુઓ ઢીલ] ખેચમા શિથિલ, તંગ
 ન હોય એવું (૨) કંઠણ નહિ એવું, પોચું (૩)
 [લા] હિં મત વિનાનું (૪) કમભેર (૫) સુસ્ત, ધીરું,
 મદ [ઢીલી છાતીનું = કમભેર, બીકણ
 ઢીલી દાળણું ખાનારું = કમભેર, પોચું
 ઢીલી દોરી મૂકવી = રહેમનજર રાખવી,
 છૂછાટ આપવી ઢીલુ પડવું = ઢીલુ થવું.
 ઢીલું મૂકવું = નમત મૂકવું; રાહત આપવી;
 છૂછાટ આપવી] ંઠસ વિં સાવ ઢીલુ
 ઢીક સ્ત્રી [રવં] ધીખકો, ધરપો (-મારવી)
 ઢીકણી સ્ત્રી [સરં હિં. ઢેકલી, ઢેકી] પૈવા
 ખાડવાની મોટી ખાડણી
 ઢીકણું વિં [સરં હિં ફલાના ઢિમકા]
 કલાણું, અમુક ('કલાણું' સાથે એ વપરાય છે,
 એકલુ નહિ)
 ઢીકવો પું [દે ઢેકા] નદી કે તળાવના સૂકા
 તળિયામાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો
 ઢીંકૂડી સ્ત્રી નાનો ઢીકવો
 ઢીકો પું [રવં] ઢીકો, મુકો; ગડો, ઠોસો.
 -કાપાટુ નં બંબં [દીકા + પાટુ] ધીખકા
 અને લાતોથી કરેલી મારામારી, મરતી

દોઝદોગી સ્ત્રીં [રવં] એક ભત્તુ વાઘ - નગારં
 દોઝદોગી સ્ત્રીં નારીરૂપની પૂતળી (૨) [લા.]
 દોઝદોગી પેઠે બ્રનેલી ઠનેલી નાના બાબાની સ્ત્રી,
 નાની શણગાર સનેલી સ્ત્રી - છું નં પૂતળું -
 રમકડું. - લેા પું નરરૂપની પૂતળી
 દોઝ સ્ત્રીં [ભુઓ દીચણુ] પીવાનુ અકરાતિયાપણું
 દોઝણુ પું ધૂટણ, પગનો ઢાકણીવાળો સાધો
 - ભાગ [-મંડિયા = (બાળકે) ચાલતા શીખવું
 - ભાગવા સંકિં = ધૂટણ ઉપર માર મારીને
 પાગળ કરવું (૨) અંકિં હિ મત હારી જવી
 (૩) જવનનો આધાર જવો, પાયમાલ થવું -
 દોઝણુ પડવું = દીચણુથી નમીને પગે લાગવું]
 ંપૂર વિં દીચણુ સુધી આવે એટલું - [ભુચું
 વિં દીચણુ જેટલું ઊચું (૨) જેટલું પૂછડું
 દોઝણુ અડતુ હોય એવું (૩) નં દીચણુ
 નીચે મૂકવાનું ટેકણ (૪). દીચણુ, ધૂટણિયુ
 દોઝવું સંકિં [રવં ? સરં હિં. લોકના]
 હદથી વધારે પીવું (૨) પીવું (તિરસ્કારમા).
 (૩) [લા.] દારૂ પીવો. દોઝાવણું (પ્રેરક)
 દોઝાણું (કર્મણિ)
 દોઝાં નં બં વં [સરં હિં લોંચા, પ્રા
 બહ્વ = અર્થ + ચર = ચાર] સાહા ચારનો
 આક, દૂંચા [પ્રેરક ને ભાવે
 ઢુકાવણું સં કિં, ઢુકાણું અં કિં ' ઢૂકવું'નું
 ઢૂકડું વિં [ભુઓ ઢૂકડું] નજક
 ઢૂકવું સં કિં [ભુઓ ઢૂકવું] નજક જવું
 ઢૂવો પું નરણમા રેતી ઊડીને થતો ઢગલો (૨) ઝાડી
 ઢૂસ વિં [રવં] નકામુ, રફી (૨) સ્ત્રીં [ભુઓ
 ઢૂસ] દમ
 ઢૂંકડૂંકાં અં [ભુઓ ઢૂંકડું] પાસે, બહુ પાસે
 ઢૂંકડું વિં [ભુઓ ઢૂંકડું] ઢૂંકડું, નજક, દૂર
 નહિ એવું
 ઢૂંકડું અં કિં [સં લોંક, પ્રા. હુક્ક] ઢૂંકડું,
 નજક જવું. ઢૂંકાવણું (પ્રેરક) ઢૂંકાણું (ભાવે)
 ઢૂંકું વિં ભુઓ ઢૂંકડું; ઢૂંકડું
 ઢૂંગણું નં [સરં ધૂચું] રોપાની આસપાસ
 કરાતી વાહ, વાડોલિયું
 ઢૂંગણું સંકિં [સરં ઢૂંગણું] ખાણું. ઢૂંગાવણું
 (પ્રેરક). ઢૂંગાણું (કર્મણિ)

દૂંચું નં (રમતમા) બે પક્ષમાનો એક (૨)
 ઘાસ કે ચારાનો ભારો (સુ)
 દૂંચાં નં બં વં ભુઓ દીચા
 દૂંઠણી સ્ત્રીં એક રમત, ખોલિયો પાડો
 દૂંઠણું સંકિં [સં હુંઠન; હિં હુંઠના, દે. હુંઠણી]
 શોધવું, ખોળવું. દૂંઠાવણું (પ્રેરક). દૂંઠાણું
 (કર્મણિ)
 દૂંઠ(-ણુ)ચું નં કણસલામાથી બાજરીના દાણા
 કાઢી લીધા પછી રહેતું ક્રોતર, દૂંઠું
 દૂંઠિયો પું ['દૂંઠણું' ઉપરથી] નેન ધર્મનો
 એક સપ્રદાય (૨) એ સપ્રદાયનો આદમી
 દૂંઠી સ્ત્રીં એક રમત; ઘડીખીલડો
 દૂંઠું (-ણુ)ચું, -ચું નં ભુઓ દૂંઠણું
 દૂંસો પું ઘઉંનો ભડો મોટો લાખરો (૨)
 ધૂસો, ભડો કામળો
 ઢેક વિં ઢેક, છેલ્લું (રમતમા વપરાય છે)
 ઢેકબગલો પું [સ ઢેક + બગલો] એક પક્ષી
 ઢેકલી સ્ત્રીં નાનો ઢેકો - ગાઠ (૨) નાની ઢેકરી
 ઢેકલો (-વો) પું મોટી ઢેકલી, ઢેકા, ખૂધ
 ઢેકવો પું ઢેકલો (૨) [સ. ઢેક ઉપરથી, હિં.
 ઢેકલી] દ્વામાથી પાણી બેચવાનું એક ચત્ર
 ઢેકાઠળિયા, ઢેકાઢૈયા પું બં વં [ઢેકા +
 ઠળિયા (ઢળવું ઉપરથી)] ઊંચીનીચી
 - અસમાન જમીન, ખાડાઢેકરા
 ઢેકૂટ સ્ત્રીં માથાકૂટ, કંડાકૂટ
 ઢેકૂડી સ્ત્રીં ભુઓ ઢીકૂડી
 ઢેકો પું ઊપસેલો ભાગ, ઢેકરો (૨) [શ. પ્ર. મા]
 શરીર પર ઢેકા પેઠે દેખાતો હાડકાવળો ભાગ
 (જેમ કે કેક, પીઠ). [-નમવો = હાડકા
 વળવા, નીચું નમી કામ કરવું]
 ઢેખલો, ઢેખાળો પું [સરં હિં લેલા] ઇટનો
 કંકડો. રોડું. [ઢેખલાની પેઠે અથડાણું =
 અર્થ વિના અહી તહી રખડવું - ટિચાણું]
 ઢેખાળી સ્ત્રીં નાનો ઢેખાળો (૨) ઇટનો ભૂકો
 ઢેડ (-ઠ) પું [સરં હિં. લેવું] એ નામની એક
 અત્યજ ભત્તનો આદમી. ંચું જરાતી સ્ત્રીં
 અંગ્રેજી ભિત્રણવાળી ગુજરાતી ંણુ સ્ત્રીં
 ઢેડની કે ઢેડ ભત્તની સ્ત્રી ંફનેતી સ્ત્રીં,
 ંફનેતો પું નહરે ફનેતી; ખરાખમા ખરાખ

ફેલી ૦વાડો પુઠ ઢેડ લોકોનો લતો (૨)
 [લા.] ગદી-અરવચ્છ જગા; ગદકી. -હા-
 (-હા)ઉ વિઠ ઢેડુ, -ને લગતુ (૨) ઢેડુ
 વણેલુ. -ઉ(-ઉ)યુ વિઠ ઢેડાઉ. -ઉ(-ઉ)યો
 પુઠ ઢેડ. -હી, -હ(-ય)હી સીઠ ઢેડણ -હું
 વિઠ ઢેડાઉ (૨) નઠ ઓઠવાડ લૂટી ખાનાર
 હલકી વણેલુ ટોળુ. -હો પુઠ ઢેડ(વચ્છકારમા)
 ઢેપલી સીઠ [બુઓ ઢેપુ] નાનુ-ચપટું ઢેડુ;
 ચેપલી -હું નઠ રોડુ, ઢેપુ (૨) ચોસલુ, ઢગડું
 ઢેપુ (-હું) નઠ [સરઠ મ ઢેપ, હિં. હેપ] બુઓ
 ઢેપલું [-કાઢી નાખલું=માર મારી હલકુ
 કરલુ ઢેપાં ભાંગીને ધૂળ કરવી=નકામા
 ટાટિયા તોડવા, નકામી મહેનત કરવી.]
 ઢેખરું નઠ [ઢેપુ' પચી ? સરઠ મ ઢેવ(-મ)રે]
 એક ખાવાની વાની. [ઢેખરું બાંધીને=સાથે
 ભાથુ લઈને (૨) [લા.] બરોબર નિરાત કરીને.
 ઢેખરું બંધાવવાં=રવાના કરલું (૨)
 રખસત આપવી -બાંધવાં=જલુ (૨)
 રખસત મળવી] -રિયું વિઠ ઢેખરા બાંધીને
 નીકળેલુ (સઘ માટે)
 ઢેખો પુઠ સોલો, ગડખ, ઢેકો (૨) ઢેસલો
 ઢેમણો પુઠ એક વનરપતિ=ચોપલિ
 ઢેર પુઠ [હિં.] ઢગલો -રી સીઠ ઢગલી
 ઢેલ, ઠડી સીઠ [પ્રા. ઢેળિયાલિયા] મોરની માદા
 ઢેસડું નઠ એક ઘરેલું (૨) મડોરોટલો (૩) પોહલો
 ઢેસરો (-લો, -લો) પુઠ પોહલો. [-મૂકવો=
 પોહલો મૂકવા પેઠે અઘલુ]
 ઢેક (ઢેઠ) વિઠ ઢેક (૨) તફન હલકી કોટિનુ
 ઢેંગી (ઢેઠ) વિઠ આળસુ, એદી [માદા
 ઢેચલો (ઢેઠ) પુઠ એક પખી -હી સીઠ તેની
 ઢેચલો (ઢેઠ) પુઠ એક પખી
 ઢેઠ નઠ [રવઠ] વાછૂટનો અવાજ. ઠડું નઠ,
 ઠડો પુઠ ઢેઠ અવાજ સાથેની વાછટ.
 [-મૂકવો=ઢેઠ અવાજથી વાછૂટ કરવી.]
 ઢેયું નઠ મોહું ઢેડુ
 ઢેયો પુઠ ઢગલો, ટેકરો
 ઢેકળિયું વિઠ વચનાથી ભડું (વેલણ) (૨)
 નઠ પગમા ગોટલા ચડે એવુ ઢઢ
 ઢેકળી સીઠ ખાવાની એક વાની

ઢેકળું નઠ [સરઠ મ. ઢેકળા] ખાવાની એક
 બનાવટ-વાની
 ઢેચકી સીઠ નાનુ ઢેચકુ
 ઢેચકું નઠ માકડા મોનો માકીનો ઘડો (૨)
 [લા.] ઢેચકુ; માથુ. [-ઊઠલું, ઊડી જલું=
 માથુ કપાઈ જલુ (૨) સાવ હારલુ] (૩) વિઠ
 [લા.] ઢેચકા પેઠે અસ્થિર બેસણીનુ કે તેવા
 મનનું, ઢોળલું
 ઢોટો (-ઢો) પુઠ વાણો ભરવાની કાકડી
 ઢોર નઠ [સરઠ હિં, મ] પશુ, ગાય, બે સવગેરે
 ચોપલું પ્રાણી. [-જેલું=જલ; મૂખ -ચારી
 ખાવાં=બુદ્ધિ વાપરવી ન પડે તેલું કામ કર્યા
 કરલુ] ઠડાંક, ઠડાંક (-ખ)ર નઠ બઠવઠ
 ઢોર વગેરેનો સમૂહ ઠમાર પુઠ ઢોરને પડે
 એવો સખત માર. ઠશાઈ વિઠ ઢોરના જેવુ
 ઢોરો પુઠ [સરઠ ઘોરો] ઊપસેલી જમીન, ટેકરો
 ઢોલ પુઠ, નઠ [સં.] એક વાદ્ય, નગાર [-કૂટલું=
 ખરુ ખોટું સમજ્યા વિના હાલિયો ભણવો
 -ખોલ્યા કરલુ. (-હું) ઢોલ કૂટ્યા કરલું=
 -ના વખાણ કર્યા કરવા -ભાટાઈ કર્યા કરવી,
 -પીટલું, -વગાડલું=જલેર કરલું.] ઠક
 નઠ, ઠકી સીઠ નાનુ ઢોલ, પખાજ. (-ની) ઢોલકી
 કૂટવી; ખલતવી = ની ભાટાઈ-પ્રશંસા
 કર્યા કરવી (૨) -તો પક્ષ તાણ્યા કરવો; ની
 ખુશામત કર્યા કરવી] ઠકું નઠ ઢોલ. ઠવગાડુ
 વિઠ ઢોલકી વગાડનાર, ખીલ આગળ કોઈના
 ગુણગાન કર્યા કરનાર
 ઢોલ પુઠ + ઢોલિયો
 ઢોલકી (-ણ, -ણી) સીઠ [સરઠ હિં. ઢોલકી]
 નાનો ખાટલો, પલંગડી
 ઢોલણ પુઠ પહેરવાનુ લૂગડું (૨) સીઠ ઢોલકી
 ઢોલિયો પુઠ ખાટલો, પલંગ
 ઢોલી પુઠ [સં ઢોલ] ઢોલ વગાડનારો [(--ને ઘેર)
 ઢોલી બેસવા, બેસાડવા = મગળપ્રસંગ
 હોવો]
 ઢોલો પુઠ [રે. ઢોલ; સરઠ હિં. ઢોલ] વર,
 ઘણી (૨) [ઢોલ=નગાર ઉપરથી] મડો,
 એદી, મૂખ માણસ
 ઢોળ પુઠ ચોપ, ધાતુને રસવી તે

દોળનાંખ સ્ત્રીં દોળવુ નાખવું તે
 દોળફોડ સ્ત્રીં દોળવુ ફોડવુ તે
 દોળવું સં કિં [દે. ઢલ = ઢળવું] રેઢવું (૨)
 ગબડાવવું (૩) [સરંદે. ઢાલ = ચામર દોળવું]
 પખો નાખવો (૪) નં બેસણી વગરનુ
 વાસણ (૫) [લા.] બને બાબુ ઢળી પડે તેવો
 માણસ. [(-ને માથે) દોળવું, દોળી પાડવું =
 (-ને માથે) જવાબદારી નાખવી] -વી સ્ત્રીં
 નાનુ દોળવું (વાસણ) [ઢાળ
 દોળાણુ નં, -વ, દોળો પું [બુઓ ઢળવું]
 દોંમ (દો) પું [સરં મ., હિં.] ખોટો દેખાવ;
 ઢલ. [-કરવો, ચલાવવો, માંડવો =
 ખોટો દેખાવ કરવો..] ંધતૂરો પું [સરં

હિં. ઢોગધતૂર, મ ઢોંગધતૂરા, સ ધૂત? ખોટો
 ઢલ ને છેતરપિંડી, ઢગાઈ. ંરં, -ગીણું-ગી
 વિં ઢોગથી લરેલું, ઢળી

દોંચ વિં છર્ણ, ખખળી ગચેલુ
 દોંચરં (દોં) વિં ગોતા લેકુ, ખેરવાદ (૨) નં
 ગોતુ; દોરનુ ખાણ
 દોંફેડો (દોં) પું પથર ફેડનારો, સલાટ
 દોંડો (દોં) પું [મ ધોડા] પથર, પહાણો
 (૨) [લા.] મૂર્ખ-જડસો આદમી
 દોંણું નં બુઓ ડોચણુ
 દોંઓ (-વો) પું [સરં મ ઢવાં, સ ધવ = પતિ]
 ઢેરીને કબજે નરાખી શકે એવો પુરુષ, લડવો,
 નામદ આદમી -આ (-વા) પાણું નં

ણ

ણ [સં] ટ વર્ગનો-મૂર્ધસ્થાની અનુનાસિક
 (આ અક્ષરથી શરૂ થતો શબ્દ લાવામા નથી).
 ંકાર પું ણ અક્ષર કે ઉચ્ચાર. ંકારાંત
 વિં છેડે ણકારવાળું
 -ણ (-ણું) નં બનાવતો કૃતપ્રત્યય [બુઓ અણ]

(આ પ્રત્યય અતે અ સિવાયના સ્વરવાળા
 ધાનુને લાગે છે.) ઉઢાં ખાણુ, મીણું, લોણણુ;
 જોણુ, મોણ ધં

-ણુક કૃતપ્રત્યય સ્ત્રીં બનાવે છે ઉઢાં વર્તાણુક,
 નિમણુક

ત

ત પું [સં.] ંતસ્થાની પહેલો વ્યજન ંકાર
 પું ત અક્ષર કે ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં
 છેડે તકારવાળું. ંતો પું તકાર
 તક સ્ત્રીં [સરં દે. થક = અવસર] અતુકૂળ
 વખત-પ્રસંગ, લાગ
 તક(-ગ)તક(-ગ) અં [સરં ચકચક, મ.]
 તકતકે એમ ંડું અં કિં [સરં મ તક-
 તકળે] ચકચકલુ; તેજ મારલું
 તક(-ખ)તી સ્ત્રીં [બુઓ તખતી] કાચ કે
 ધાતુની ચાર ખૂણાવાળી ચકતી (૨) એક ધરેણું
 [-મૂંવી = ઢાતાનુ નામ કાચમ રહે તે માટે
 તેના નામવાળી ચકતી લીંતમા ચણવી લેવી]
 -તો પું મોટી તકતી (૨) અરીસો (૩) (ચ)
 મહેલું ચિત્ર કે ફેરો

તકદીર નં [જ.] નસીબ, કિસ્મત
 તકબજુર નં [જ.] હુ પદ, ગર્વ, તકોબરી
 તકમરિયાં નં બં વં [બુઓ તકમરિયા]

એક જાતના બિયા-ઐષધિ
 તકદાર સ્ત્રીં [જ.] ંધડો, કન્થિયો; ટો (૨) વાધો;
 ખાથો [-ઉઢાવવી = વાધો ઉઢાવવો. -ઊભી
 થવી, -પડવી = તકદાર થવી -સાંભળવી
 = તકદારનાં કારણો સાલણી લેવા (ફે સલો કે
 ઢાઢ આપતા પહેલાં)] -રિયું વિં તકદાર
 કરવાની ટેવવાળુ (૨) તકદારવાળુ -તકદાર
 કરવી પડે તેવુ -રી વિં બુઓ તકદારિયું
 (૨) તકગરને લગતુ, તકદારનો વિષય બનેલુ
 તકલા (-લો) દી વિં [જ તક્લીદી = નકલી;
 બનાવટી] મળ્યૂત અને ટકાઉ નહિ તેવું, નાબૂક
 તકલી સ્ત્રીં [સં તર્કુ, પ્રા તક્કુ, સરં હિં]
 નીચે ગોળ ચકતીમા ઊભા સળિયાની ઢાડીવાળું
 કાતવાનુ એક ઓભર. [-કાંતવી = તકલી વડે
 કાતવુ] -લો પું મોટી તકલી
 તકલીદ સ્ત્રીં [જ] તરદી, શ્રમ; કષ [-આપવી
 = તકલીદ વેઠવી પડે એમ કરવું, તરદીનુ કામ

કહેવું -ઉઠાવવી, લેવી=કાઈ કામને
'માટે કષ્ટ વેઠવું. -પડવી=કષ્ટ વેઠવાનું થવું
-માં પડવું=કષ્ટમાં દસાવું -ભોગવવી,
વેઠવી=દુઃખ સહન કરવું]

તકલેદી વિં ભુઓ તકલાદી [ભાગીદાર
તકરીમ સ્ત્રીં [અ] વહેચણી ૦દાર વિં
તકરીર સ્ત્રીં [અ] ભૂલ; કસર ૦વાર વિં
તકરીરવાળું [આપતી ઉધરાણી

તકાભે(-દો) પું [અ. તકાજહ] તગાદો,
તકાર, -રાંત [સ] ભુઓ 'ત'માં
તકાવ પું તાકવાનુ લક્ષ્ય, તાક, નેમ
તકાવવું સં કિં [ભુઓ તાકવું] ભુઓ

તકાસવું (૨) [નિશાન] 'તાકવું'નું પ્રેરક
તકા(-ગા)વી સ્ત્રીં [અ.] સરકાર તરત્થી
ખેડૂને ધીરવામાં આવતા નાણા

તકાસવું સંકિં [ભુઓ તકાવવું] લાલચથી
તાકીને ભેવ (૨) ધરજીવું

તકિયો પું [ફા.] પાછળ અઢેલવાનું મોટું
ઓશીકું (૨) ઓટલી પર કરાતું તેવા ઘાટનું
ચાણતર (૩) ફકીરને રહેવાનું સ્થાન

તકે(-કે)તક અં [તક ઉપરથી] સંધિ ઉપર
જ, બરાબર વખતે

તકેદારી સ્ત્રીં આપ, લપતો, દેખરેખ
તકોતક અં તકેતક, બરોબર તાકડે

તકોબરી સ્ત્રીં [ભુઓ તકબુર] અહકાર,
અલિમાન [પું ભુઓ તકતો

તકતી(-ફી) સ્ત્રીં ભુઓ તકતી -કતો(-ખતો)
તક સ્ત્રીં, નં [સં.] તાક, હાથ ૦ખમેહ પું

પેશાબનો એક રોગ
તક્ક પું [સં] (નાટકનો) સૂત્રધાર (૨) સુતાર

(૩) (સ) તાગલોકનો એક આગેવાન, સર્વસત્ર
વખતે આસતીકે બેને બચાવ્યો હતો (૪)

ટવાનો શિલ્પશાસ્ત્રી
તક્ષણ નં [સ] ખરાદીકામ-કામની એક કળા

તક્ષશિલા સ્ત્રીં [સ.] (સ) પંતબનું એક
પ્રાચીન નગર (પ્રસિદ્ધ બૌદ્ધ વિદ્યાપીઠની જગા)

તખત નં [ભુઓ તખત] સિંહાસન; રાજગાદી
તખતી સ્ત્રીં ભુઓ તકતી. -તો પું ભુઓ

તબો (૨) મંચ; રગભૂમિ, 'પ્લેટફોર્મ'

તખલસુસ નં [અ.] ઉપનામ (જેમ કે, લેખકો
ધારણ કરે છે તે, 'કલાપી' 'દિરેક્ટ' ઇં)

તખ નં [ફા] ભુઓ તખત. ૦નરીન વિં
તખત ઉપર ખેડેલું

તખી સ્ત્રીં, -ખતો પું [ફા.] ભુઓ 'તકતી'માં
-ખતેતાહિસ નં (સ) શાહનહાનું મયૂગમન.

-ખતેશ પું [તલ્ત + સં રૂં] રાત
તગડ સ્ત્રીં [ફા તગડવ] દોડધામ (૨) રગડપટ્ટી,

અથડામણ
તગ(-ગે)ડલું સં કિં [ભુઓ તગડ, સગ

મ. તગડળે] ખૂબ દોડાવવું (૨) ચકવડું -રખડાવવું
તગડિયું વિં [સ વીક, પ્રા તિગ ઉપરથી] ત્રણ

સેરોના ભરતવાળું
તગડું વિં [સગ હિં. તગડા, મ દગડા (કાનડી

'દક્કક' = મજબૂત)] ખૂબ ભડું, હુટપુટ
તગડો પું [સં. ત્રિ, પ્રા તિ ઉપરથી] ૩-ત્રણની

સંજ્ઞા [માત્રાવાળો ગણ
તગણ પું [સં.] બે ગુરુ પછી એક લઘુ

તગણું વિં [સ ત્રિ + ગુણ] ત્રણ ગણ
તગતગ અં ભુઓ તકતક. ૦વું અં કિં

ભુઓ તકતકવું
તગર સ્ત્રીં, નં [સ] એક વનસ્પતિ (સુગંધ

માટે તથા ઔષધિમાં ખપ આવે છે).
૦ગ ઠોડા પું ૦ં ૦ં [ચકચકવું

તગવું અંકિં [ભુઓ તગતગ] તગતગવું;
તકાદો પું [ભુઓ તકાભે] આપતી ઉધરાણી

તગાર નં [ફા તગાર] છામડા ઘાટનું લોઢાનું
એક પાત્ર, તખાહર (૨) [લા] પેટ (તિરસ્કારમાં.

ઉદાં તગાર ભરવું -વધવું)
તગાવી સ્ત્રીં ભુઓ તકાવી

તગેડલું સં કિં ભુઓ તગડવું તગેડો પું
ભુઓ તગડ [(ઝાડની છાલ એ છે)

તજ સ્ત્રીં, નં [પ્રા. તજા, સં તજ્] એક તેલનો
તજગરો પું [અ. તજકિરહ] નપાસ (૨) દિસાબની

તપાસ [-લેવો = દિસાબની તપાસ કરવી.]
તજવીજ સ્ત્રીં [અ.] તપાસ, શોધ (૨) યુક્તિ,

કરામત (૩) કોલિસ; પ્રયત્ન (૪) ચોકસી,
સંભાળ (૫) વ્યવસ્થા, બદોબસ્ત, ભોગવાઈ.

[-રાખવી = તપાસ રાખવી, સંભાળ રાખવી.

-માં રહેલું = જોગવાઈ કરવાના પ્રયત્નમાં રહેલું
 (૨) કોશિશ કરવી ૦૬૧૨ પું ૦ તળવીજ-તપાસ
 રાખનાર અમલદાર. ૦૬૧૨ સ્ત્રી ૦ તળવીજ-
 દારતુ કામ - ૫૬ - જિથું વિ ૦ તળવીજ
 કરનાર, સર્વ પ્રકારની તળવીજની શક્તિવાળું
 તળવું સં કિં [સ ત્યજ] છોડવું; તળવું
 તળગરમી સ્ત્રી ૦ [પ્રા તજા(સ ત્વજ) + ગરમી]
 ચામડીનો એક રોગ
 તળજન્ય વિ ૦ [સ] તેમાંથી ઉત્પન્ન થયેલું
 તળજા વિ ૦ [સ] (અમુક વિષયનો) જાણકાર,
 વિદ્વાન, તદ્દિદ
 તટ પું ૦ [સં.] કિનારો; કંઠો ૦ રુચ વિ ૦ નિષ્પક્ષ
 (૨) પક્ષપાત રહિત; નિરપેક્ષ. ૦ રુચેશ્વરવાદી
 પું ૦ ઈશ્વર તટસ્થ છે એવા વાદમાં માનનાર
 તટિની સ્ત્રી ૦ [સ.] નહી
 તડ અં ૦ [રવં, જુઓ તડતડ] તરડાવાનો અવાજ.
 [-દઈને = તડ અવાજની સાથે, ઝટ.]
 તડ સ્ત્રી ૦ [રવં? સરં મ. તટા] તરડ; ફાટ,
 ચીરો [-પડવી = તરડાવું; ફાટવું.]
 તડ નં ૦ [સં તટ, પ્રા તટ, સરં મ, હિ] પક્ષ;
 ભાગલો (૨) રણમાં અવિલી ઝાડપાણીવાળી
 જગા [-પડવું = ભાગલા પડવા (પ્રાય
 ૫૦ વંમાં - પડવાં બોલાય છે, ૫૦ વં
 (ચ) 'તડા)] ૦ જોડ સ્ત્રી ૦ જુઓ તેના કમમાં
 તડક સ્ત્રી ૦ [જુઓ તડકવું, સરં હિ] (પાકેલા
 અગમાં) તડકાટ; સણકો, ઝાટકો (૨) ફાટ, તડ
 તડકેલું અં કિં [સરં હિ તટકના, મ
 તટકર્ણે] તડ - ફાટ પડવી (૨) ડરવું, ગભરાવું
 તડકાવું સં કિં 'તડકવું'નું પ્રેરક (૨) (તારને)
 ગરમ કરી બે ચીને સીધું કરવું ['તડકો' પરથી ?]
 તડકું નં (સુ) તડકો
 તડકો પું ૦ [સરં હિ તટકા] તાપ, સૂર્યનો
 ગરમ પ્રકાશ [-આવો = તડકામાં બેસી તેની
 ગરમી લેવી - થવો = બપોર થવી, તાપ પડવો,
 (-આવવો, -પડવો, -જવો)] ૦ છાંયડો,
 ૦ છાંયો, ૦ શીળો પું ૦ તડકો અને છાંયડો (૨)
 છોકરાની એક રમત (૩) [લા] સુખદુખ
 -છીછાંયડી સ્ત્રી ૦ જુઓ તડકો છાંયડો ૧, ૩
 તડલેલ વિ ૦ ગાડું

તડજોડ સ્ત્રી ૦ [તડ + જોડવું, સરં મ.] તડો
 વચ્ચે સમાધાન - સલાહ સ પ
 તડતડ અં ૦ [રવં, સરં પ્રા. તટતટા] ફાટવાનો
 અવાજ (૨) ઝટ ઝટ [-બોલવું = સાચું
 બોલવું, ઝટ સામે જવાખ આપવો (૨)
 ઝટ ઝટ બોલવું.] ૦ જુ અં કિં ૦ તડતડ અવાજ
 થવો (૨) ફાટ ફાટ થવું, તસતસવું (૩) [લા]
 ગુસ્સાથી બોલવું - ફાટ પું ૦ તડતડવાનો
 અવાજ (૨) અં ૦ અપાટાખધ. - ડિથું વિ ૦
 તડતડ અવાજ કરે એવું (૨) નં ૦ અળતા તડ-
 તડ અવાજ કરે એવું લાકડું - ડિથો પું ૦
 દેવતાની ચિનગારી (૨) એક દારૂખાનુ (૩) એક
 જીવડું (૪) તડતડ થઈને પડતી ફાટ
 તડ ને ફે (-ભ) ૬ શં ૦ પ્રં [તડ(તડકાં દઈને) + ફે
 (ફાટી જાય નેમ), લડ લડકાં દઈને - લડકા
 થાય તેમ અથવા તડનો દિર્ઘાવ] જુઓ તડફે.
 [-કરેલું = તડ ને ફે કહી દેવું, સાદ કહી દેવું;
 તેમ કરી વાતનો ઝટ ફેંસલો લાવવો]
 તડપડાટ પું ૦ જુઓ ટડપડ(૨) ચાલાકી, ચપળતા
 તડપવું અં ૦ કિં જુઓ તલપવું
 તડફે (-ભ) ૬ અં ૦ [જુઓ તડ ને ફે] લાગલું
 જ, ઝટ (૨) મોઢામોઢ, ખુલ્લેખુલ્લું
 તડ (-૨) ફેલવું અં કિં [દિ. તટફાટ] તડફિયા
 મારવા (૨) હાફડ (૩) [લા] વ્યર્થ પ્રયત્ન
 કરવો - ફાંકા મારવા
 તડ (-૨) ફેલાટ પું ૦ તડફેલું તે
 તડ (-૨) ફેલિયાં નં ૦ ૫૦ વં ૬ ખમા હાથપગના
 પછાડા (૨) વલખા, ફાંકા (-મારવાં)
 તડફેલું અં ૦ કિં તડફેલું
 તડ (-૨) ખૂચ નં ૦ [ફા. તરવુજ] એક કળ.
 [-જેલું = પહોળું - જડું - ચ ચળાઈ વગરનું
 (૨) જડ, મૂરખ] - ચી સ્ત્રી ૦ તડખૂચનો વેલો
 તડભડ અં ૦ જુઓ તડફે
 તડવી પું ૦ ['તડ' ઉપરથી] તડ - પક્ષનો આગેવાન
 તડવું અં કિં [સ તડ?] મારવા કે ઝલડવા
 માટે સામે ધસવું
 તડગ નં ૦ તરવારનું મ્યાન (૨) અં ૦ જુઓ તડિગ
 તડ (-ડિ) ગધૂમ અં ૦ [રવં] ઢોલકનો અવાજ
 તડંતડા સ્ત્રી ૦ ['તડવું' ઉપરથી] તડાતડી, બોલા-
 બોલી (૨) મારામારી

તડાક અં [૨૫૦, સરં જ. તરાક, હિં. તડાક]
વૃત્તાનો અવાજ (૨) એકદમ, તરત જ
(-દર્ધને) ંછીંકણી સ્ત્રીં બેનાથી ઉપરા-
ઉપરી છીંકા આવે તેવી સૂંઘવાની ભૂધી]
૦(૦ને)ભડાક અં [સરં હિં. તડાકપડાક]
જુઓ તડકડ

તડાકો પું [૨૫૦, સરં હિં, મ તડાકા] ભૂધી
વાત-ગપ (૨) એકાએક ધસારો કે વૃદ્ધિ યા
લાલ [તડાકા મારવા = ગપા મારવા, હિંગો
હાકવી તડાકો પડવો = એકાએક સારો
લાલ થવો] -કાખોર, -કિયું, -કી વિં તડાકા
મારનારું -તેવી દેવવાણુ. -કીદાસ પું
તડાકી -ગપ્પી માણસ

તડાગ નં [સં] તળાવ
તડાઝીક સ્ત્રીં [તડકું + ઝીકું] તડાપીટ, મારપીટ
તડા(-ડો)તડ અં [૨૫૦] ઝટઝટ, ઉપરાઉપરી
તડાતડ(-ડી) સ્ત્રીં [જુઓ તડ તડા] બોલાબોલી;
મારામારી (૨) ચડાચડી; અર્ધા (૩) ઉતાવળ,
ધમાચકડી

તડાતૂમ અં [તડ(તસતસીને વૃત્તાનો રવ +
તૂમ (બુઝાની જેમ)? કે જ. તલ્લાતુલ = મોટું
મોજું ઉપરથી?] કૂલીને વૃહં વૃહં થાય -
તસતસે એમ

તડાપીટ સ્ત્રીં [તડકું + પીટકું] ખૂબ મારપીટ
તડામાર અં [તડકું + મારકું] ધમધોકાગ,
ઝપાટાખ ધ -ર(-રી) સ્ત્રીં ઉતાવળ; ત્વરા
તહિત સ્ત્રીં [સં] વીળણી

તહિયું વિં [સ નટ પ્રા. તહ] તટ પૂ અવેલુ
તહિગ અં [૨૫૦] (-દર્ધને) ંધૂમ અં [૨૫૦]
જુઓ તડગધૂમ [ભડો-હુધપુધ

તહિંગો વિં પું [તડ (તમતસતુ) + અંગ]
તડી સ્ત્રીં [સ તહ ઉપરથી, સરં હિં. તહી = ઘોલ]
ઝડી, દરોડો (૨) મારની ઝડી [-દેવી = ઉપરા-
ઉપરી સામત, માગુ કે ભાડુ -પરવી =
માર કે ગળો યા ઠપકાની ઝડી વરસવી.]

તડકાવડું સંકિં, તડકાડું અંકિં 'તડકવું' તુ
પ્રેરક ને લાવે [કર્મણિ ને પ્રેરક

તડસાવું અંકિં, -વડું સંકિં 'તડસવું' તું
તડકું અંકિં [૨૫૦ સરં હિં. તહકના, દે.

ચુડકિય = ચુરસાવાળો ચહેરો થવો તે] ઘટિ
કાઠવો, ગર્જવુ

તડૂકો પું તડૂકવાનો અવાજ
તડૂશ તડૂશ અં [૨૫, સરં ટપૂસ ટપૂસ]
ધીમે ધીમે; રહી રહીને

તડૂસવું સંકિં [સ તહ] મારવું (૨) ખૂબ ખાડું
તડેડાટ પું (૨) અં જુઓ તડતડાટ
તડેમંકેડે અં [તડ(ખે ચાયેલા-તસતસતા)
+ મંકેડા (સાધા)] એકપગે; આતુરતાથી

તડોતડ અં જુઓ તડાતડ
તડોવડ(-ડી) સ્ત્રીં [સ તુલ્યવત્ ઉપરથી] +
સરખાપણ, સમાનતા

તણખ(-છ) સ્ત્રીં [સ તન્, પ્રા તળ તણાવું
ઉપરથી] બળતરા સાથે સાણકાની વેદના (૨)
બેસ બળદની એક ખોડ-લગડાપણુ -ખિ-
(-છિ)યો પું તણખને લીધે લગડો બળદ

તણ(-ર)ખલું નં [સ તળક, પ્રા તળ ઉપરથી]
તરણું, ઘસની સળી. [તણખલાને તોલે =
તણખલા જેવું તુચ્છ] -લી સ્ત્રીં નાનું
તણખલું, સળી

તણખી સ્ત્રીં નાનો તણખો
તણખો પું દેવતાની ચિનગારી કે અગારો
[તણખા ઊડવા = લાગતામાથી તણખા
નીકળવા (૨) ચોડીઘણી અસર કે તુકસાની
પહોચવી તણખા નાખવા = (શગરે)
ચસકા આવવી (૨) બળતગ થવી (૩) રીસમાં
-છણકા કરીને બોલવું]

તણખ (છ) સ્ત્રીં એક ભતપુ લાકું [સ તનિશ ?]
(૨) એક ભતને ઊડણ સાપ (૩) જુઓ તણખ.
-છાવું અંકિં અવથવ તણખો (૨) લગડાવું

(૩) સાણકા નાખવા. -છિયું વિં તણખ -
સાણકા નાખવું. -છિયો પું જુઓ તણખિયો

તણાવું અંકિં [સ. તન્, પ્રા તળ] 'તાણવું' તુ
કર્મણિ; ખે ચાવું (૨) ગભ ઉપરાતના કામના
બોલ તળે કે ખર્ચમા આવવું. [તણાઈ જવું
= ખે ચાઈ જવું (૨) તવાઈ જવું (૩) ખર્ચ ના
ખાડામા ઊતરી પડવું. તણાઈ મરવું =
ગભ ઉપરાત ખર્ચ કરવું, વાદે ચડી તુકસાનના
ખાડામા ઊતરવું]

તણાવો પુઠ્ઠ [સ તન્ ઉપરથી; સઠ્ઠ મ તણાવ,
-વા, હિં. તનાવ=દોરી. અ. તનાવ=રસ્તી]
રથની સાગી નીચેનો દોર

તણી સ્ત્રીં [બુઝો તણાવો] કુઠાળામા ફરે તે
માટે યજ્ઞની નાથે બાવેલી રાશી-દોરી
તણું નં, -ણી સ્ત્રીં, -ણો પુઠ્ઠ [દે. તણય] છઠી
વિભક્તિનો પ્રત્યય (૫.)

તત્ સ. [સ.] તે -તકાલ, -તક્ષણ, -તજેવ
[તત્+તજેવ(પ્રા સેવ, સ ક્ષેપ)કેસં તત્ક્ષણમેવ?]
અં તે જ વખતે 'તરત જ' (૫)

તતલકુ અં કિં [રવં] બુઝો તલલકુ
તતલકુ પુઠ્ઠ તતલકુ તે તતલકુ સંકિં
(પ્રેરક) (૨) [લા] ધમકાવવું

તતલકુ વિં ['તતલકુ' ઉપરથી] યજ્ઞતા તલ-
લકિયા ઊડે એવું (લાકડું, કાલસો ઇં)

તતલકુ પુઠ્ઠ ['તતલકુ' ઉપરથી] તણાવો,
તલલકિયા

તતલકુ અં [રવં, સરં હિ. તત્તાયેઈ]
લવાઈના તાનનો બોલ; તાતાયેઈ

તતખીર સ્ત્રીં [સરં હિ, મ]+બુઝો તલખીર
તતવાધ નં [સ.] બુઝો તલવાધ

તત: અં [સ.] પછી, તો પછી. ઠંકિં વાદ પુઠ્ઠ
વસ્તુ કે ઘટનાનું, તત કિં -પછી શુ, એમ પૂછી,
આગળનું આગળ પરિણામ કે નિષ્પત્તિ
શોધવી તે

તતૂડી સ્ત્રીં [રવં] નાનું તલૂડું (-ફૂંકવી) -ફૂં-
નં એક જાતનું રણશિશુ [-ફૂંકવું=જાહેર
કરવું (૨) દેવાળું કાઢવું]

તતકાલ(-ળ) અં [સં] તે જ વખતે, તરત જ
તતકાલીન વિં [સં] તે સમયનું

તતક્ષણ અં [સં] તે જ ક્ષણે, તાબડોતોળ, તતક્ષણ
તત્ત્વ નં [સ.] કોઈ વસ્તુનું મૂળ અસલ કે

વાસ્તવિક રૂપ(૨) સાર, રહસ્ય(૩) પચ્ચત્તમાનું
દરેક(૪) સાંખ્યના ૨૫ તત્ત્વોમાનું દરેક-૫ ચ-
મહાભૂત, પંચ વિષયો, દસ ઈન્દ્રિયો, મન, બુદ્ધિ,
અહ કાર, પ્રકૃતિ અને પુરુષ ઠંકાહિણી વિં
સ્ત્રીં, ઠંકાહી વિં તત્ત્વ ગ્રહણ કરનાર.
ઠંકિં તન નં તત્ત્વ વિષે વિચાર કરવો તે
ઠંકિં વિં તત્ત્વને જાણનાર (૨) પુઠ્ઠ ફિલસૂફ

ઠંકાન નં તત્ત્વ સમગ્ર જ્ઞાન, ફિલસૂફી
ઠંકાની વિં (૨) પુઠ્ઠ તત્ત્વજ્ઞ ઠંક: અં
તત્ત્વની દૃષ્ટિએ, ખરી રીતે. ઠંકર્શિં નં તત્ત્વ-
જ્ઞાન, ફિલસૂફી ઠંકર્શિં વિં (૨) પુઠ્ઠ તત્ત્વ
જ્ઞેનાર પુરુષ ઠંકર્શિં સ્ત્રીં તત્ત્વ તત્ત્વ વળેલી
તત્ત્વગ્રાહી દૃષ્ટિ ઠંકર્શિં પુઠ્ઠ તત્ત્વનો નિર્ણય;
ફિલસૂફી. ઠંકર્શિં વિં તત્ત્વમા નિષ્ઠા-આસ્થા-
વાણ ઠંકર્શિં સ્ત્રીં તત્ત્વ પરની આસ્થા.
ઠંકર્શિં પુઠ્ઠ વિષ્ણુપૂજની એક વિધિ.
ઠંકર્શિં સ્ત્રીં 'મૈટાફિઝિક્સ'. ઠંકર્શિં

પુઠ્ઠ તત્ત્વજ્ઞાની, ફિલસૂફ ઠંકર્શિં પુઠ્ઠ
ફિલસૂફ -ત્ત્વર્થ પુઠ્ઠ મૂળ સત્ય, ખર તત્ત્વ
તત્ત્વસત્ત્વ શંક્રં [સ.] 'તે(મૂળ તત્ત્વ-બ્રહ્મ)

તુ જ છે' એવું ચતુર્વેદનું એક મહાવાક્ય
તત્ત્વ નં [સ.] તે-બ્રહ્મનું પદ; પરમપદ; મોક્ષ

તત્ત્વર્થ પુઠ્ઠ [સ.] બ્રહ્મ, પરમાત્મા
તત્ત્વર વિં [સ.] ખરાખર પરીવાયેલું, એકધ્યાન

(૨) તૈયાર, સજ્જ (માણસ) ઠંકા સ્ત્રીં.
તત્ત્વરથ પુઠ્ઠ [સં] તત્ત્વર

તત્ત્વરુપ પુઠ્ઠ [સ.] પરમાત્મા (૨) [વ્યા]
સમાસના ચાર મુખ્ય પ્રકારમાનો એક, જેમા

પૂર્વપદ ઉત્તરપદ સાથે વિભક્તિના સબંધથી
જોડાય છે

તત્ત્વ અં [સં] ત્યા. ઠંકિં વિં ત્યાનું-ત્યાં
જન્મેલું કે ત્યાનું વાસી. ઠંકિં વિં ત્યા રહેલું

કે આવેલું, ત્યાનું -ત્યાપિ અં ત્યાં પણ
તત્ત્વ વિં [સ.] મૂળ પ્રમાણેનું-ખરાખર(૨)

મૂળલાવામા અને પ્રાકૃતમા સરખા એવો(શબ્દ)
તથા અં [સં] અને (૨) તે પ્રમાણે, તેમ ઠંકા

વિં પરમપદ પહોંચેલું (૨) પુઠ્ઠ (સં) બુદ્ધ(૩)
જ્ઞાની. ઠંકિં અં [સં] તોપણ ઠંકા વિં

તે પ્રમાણે બનેલું. ઠંકા શંક્રં [સં અસ્તુ]
'તેમ થાઓ', 'એવું હો' -થ્ય વિં (૨) નં

સત્ય, સાચું
તથા સ્ત્રીં [સં] તથા ઉપરથી ? સરં દે. તત્ત્વ=

ચિંતા, વિચાર(૨) કાર્ય, પ્રયોજન ઇં, મ. તથા
=શંકા] સ્પૃહા, તમા (૨) વિસ્તાર, લખાણ

[-કરવી=સ્પૃહા કરવી, પગલા રાખવી (૨)
વિસ્તાર-પીંજણ કરવું]

તથાસ્તુ, તથ્ય જુઓ 'તથા' [સ] મા
 તથ્યાંશ પું [સં] તથ્ય — સત્યનો અંશ,
 મહત્વનો ભાગ કે સારાશ
 તદનંતરે અં [સં] ત્યાર પછી, તે પછી
 તદનુરૂપ વિં [સં.] તેના જેવું, તેના રૂપ
 તદનુસાર અં [સં.] તે પ્રમાણે
 તદપિ અં [સં.] તોપણ
 તદબીર સ્ત્રીં [જ] યુક્તિ
 તદર્થે અં [સં] તેને માટે, તેને ખાતર
 તદર્તગત વિં [સં.] તેમા આવેલું — સમાયેલું
 તદા અં [સં] ત્યારે, [(૨) તન્મય, લીન
 તદાકાર વિં [સં.] તેના જ આકારનું, તદ્વરૂપ
 તદાકાળ અં + તે વખતે
 તદુપરાંત, તદુપરિ [સં.] અં તે ઉપરાત,
 વિશેષ, વળી ['એનોટોની'
 તદેવતા સ્ત્રીં [સં] એ જ હોયા કરવું તે;
 તદૈક્ય નં [સં] તાદાત્મ્ય, એકતા
 તદ્વગત વિં [સં] તેને લગતું; તેમા સમાત (૨)
 તેમા ચિત્તવાણુ; તત્પર
 તદ્ગુણ વિં [સં] તે કે તેના ગુણવાળું (૨)
 પું તેના ગુણ (૩) એક અર્થલક્ષક, જેમા
 વસ્તુ પોતાના ગુણધર્મ પાસેની ખીલ ઉત્તમ
 વસ્તુના ગુણધર્મ લેતી વર્ણવાય છે (કા શા)
 તદન અં [સં] સરંમ તદંત [મિલકુલ, છેક, (૨) નર્થ
 તદ્વિત પું [સં.] (વ્યા) મૂળ નામ, સર્વનામ,
 વિશેષણ કે અવ્યયને લાગીને નવો શબ્દ
 બનાવતો પ્રત્યય (૨) વિં તે પ્રત્યયો લાગીને
 બનેલું. — તાંત વિં છેડે તદ્વિતવાળું
 તદ્ભવ વિં [સં] તેમાથી થતું — જન્મતુ (૨) મૂળ
 લાખામાથી પ્રાકૃતમા આવેલો અપભ્રંશ (શબ્દ)
 તદ્ભિન્ન વિં [સં] તેનાથી ભિન્ન
 તદ્ભૂપ વિં [સં] તેના જેવું, તદાકાર ઠા સ્ત્રીં
 તદ્ભૂપ અં [સં.] તેની જેમ
 તદ્વિદ વિં (૨) પું [સં] જુઓ તન્ન
 તન પું [સં. તનય] પુત્ર, દીકરો (૨) નં [ફા,
 સં. તનુ, સરં હિ, મ] શરીર, રેહ [-થી,
 -તોડીને, -દઈને = ખૂબ મહેનત લઈને,
 ખરા દિલથી.] ઓમનધન નં બં વં સર્વસ્વ;
 બધી શક્તિ, સાધન વગેરે

તનક વિં [હિ. તનિક; ફા તનુક; સં. તનુ]
 થોડું (૨) નાનું, નાનુક
 તનખ સ્ત્રીં જુઓ તણખ
 તનખાવણું સં કિં પચવણું, હેરાન કરણું (૨)
 — ની ઉપર ગુસ્સે થવું
 તનખો પું [ફા. તનલાહ] પગાર
 તનખાણુ નં [તન + ત્રાણ(સં)] બખતર
 તનખદન વિં [તન (ફા.) + ખદન (ફા.)]
 જીવલન, અતિ પ્રિય (૨) વિશ્વામુ; વક્રાદાર
 તનમન અં [તન + મન] ખૂબ આનુરતાથી—
 અધીરાધી — નાટ પું આવેશ, જુસ્સો,
 અધીરાઈ
 તનમનિયું નં એક ભતલૂ ફૂલ (૨) કાનતુ એક
 ઘરેણું
 તનય પું [સં.] પુત્ર — યા સ્ત્રીં પુત્રી
 તનહા વિં [જુઓ તન્હા] એકલું (૨) અં ક્રૂત
 તનિયો પું [તન — તનુ ઉપરથી કે તન (સં)
 ઉપરથી] વાઘો, અગરખુ, ઝંભલું
 તની પું [જુઓ તણવો] દારો, તાર (૨) ભદ્રમત્ર,
 ધંતરમત્ર [નાનુ (૪) સુદર
 તનુ વિં [સં] કૃશ, પાતળું (૨) થોડું (૩)
 તનુ(—નુ) સ્ત્રીં, નં [સં] શરીર બં પું
 પુત્ર. બં સ્ત્રીં પુત્રી. બંહુ પું વાળ, રોમ
 તનોડો પું સ્ત્રીને કાને પહેરવાનું એક ઘરેણું
 તન્મય વિં [સં] એકાગ્ર, લીન ઠા સ્ત્રીં
 તન્માત્ર વિં [સં] માત્ર એ જ, શુદ્ધ (૨) અં
 તલમાત્ર, સહેજસાજ (૩) નં પચ મહાભૂતોનું
 શુદ્ધ — સૂક્ષ્મ રૂપ
 તન્માત્રા સ્ત્રીં જુઓ તન્માત્ર
 તન્વંગી, તન્વી સ્ત્રીં [સં] નાનુક સુકુમાર સ્ત્રી
 તન્હા વિં [ફા] જુઓ તનહા
 તપ નં [સં] ઇદ્રિયમન, તપસ્યા (૨) [લા]
 લાભો વખત રાહ ભેળી કે બેઠા રહેવું પડે તે,
 તપવું પડે તે (૩) સ્ત્રીં તપત બગચા પું
 જૈન સાધુઓના એક વર્ગ ઠા સ્ત્રીં ગરમી;
 સહેજસાજ તાવ બં નં તપતુ તે (૨) તાપ,
 ગરમી (૩) પું સૂર્ય (૪) એક નરક. બં રચદ
 નં સૂર્ય મુખી ફૂલઝાડ. બં (—પો) લોક પું
 ગાન યોગમાંનો છકો — તપસ્વીઓના લોક.

૦શ્ચર્યા સ્ત્રીં [સ] તપ કરવું તે; તપસ્યા.
 ૦સ્ત્રી(-સ્ત્રી) વિં(૨)પું [સં] તપ કરનાર
 તપ(-પા)વણું સં કિં 'તપણું'નું પ્રેરક
 તપણું અં કિં [સં. તપ્] ઊનું-ગરમ થવું(૨)
 તપ કરવું (૩) [લા.] લાખો વખત સહ ભેતા
 ઊભા રહેવું; ખોટી ચક્રું (૪) ગુરસે થવું
 તપખીર સ્ત્રીં [મ. તપકીર, -લ, તપલીલ, સં.
 ક્ષારપત્રા] છીંકણી (૨) કંદના-શિ ગોડાનો
 લોટ. -રિયું, -રી વિંતપખીરના રંગનું
 તપશ્ચર્યા. તપસી ભુઓ 'તપ'મા
 તપ(-ક)સીલ સ્ત્રીં [ભુઓ 'તક્સીલ'] વિગત,
 ભુદી ભુદી હકીકતનો ફેલ ઓવાર અં
 વિગતવાર
 તપસ્યા સ્ત્રીં [સં.] તપ, તપશ્ચર્યા
 તપસવી વિં (૨) પું [સં] ભુઓ 'તપ'મા
 -સ્વિતા સ્ત્રીં -સ્વિની વિં સ્ત્રીં (૨)
 સ્ત્રીં 'તપસવી'નું સ્ત્રીલિંગ
 તપાહ(-વ)ણું સંકિં 'તપણું'નું પ્રેરક
 તપાસ, ઓણી સ્ત્રીં [અ. તપ્પહુસ, મ] તપાસવું
 તે [-મળવી ભાળ મળવી, પત્તો ખાવો.]
 ઓનીગ(-સ) વિં તપાસનાર
 તપાસરાવણું સં કિં તપાસાવણું
 તપાસણું સં કિં ગોધવું ખોળણુ (૨) ચોકસી
 કરવી; ઊંડા ઊતરીને ભેવું (૩) સ્વભાણું;
 તલવીજ રાખવી
 તપાસ-સમિતિ સ્ત્રીં તપાસ કરનાર સમિતિ
 તપિત- વિં [સ] ભુઓ તપ્
 તપિયું વિં [તપ' ઉપરથી] તપ કરનાર, તપસવી.
 તપી પું [તપ' ઉપરથી] તપસવી
 તપેલી સ્ત્રીં [સ તપ્ પરથી? સરં હિં
 પત્તીલી, સં પાતિલી = માટીનું વાસણ, મ
 પતેલી] પહેળા મોનું એક વાસણ -છું નં
 મોટી તપેલી
 તપેશરી વિં (૨) પું [તપ + ઈશ્વર, અથવા
 [તપસવી?] ભુઓ તપસવી
 તપો- [સં] (સમાસમાં પૂર્વ પદે ધોષવ્યંજનપૂર્વે)
 ઓધન વિં તપ એ જ ભેનું ધન છે એવું(૨)
 બ્રાહ્મણોની એ નામેની ભતનું(૩)પુંતપસવી
 (૪) તપોવન જ્ઞાતિનો બ્રાહ્મણ. ઓષલ(-ળ)

નંતપનુ બળ, તપનો પ્રભાવ ઓભૂમિ(-મી)
 સ્ત્રીં તપથી પ્રવિત્ર થયેલી ભૂમિ, તપોવન.
 ઓલોક પું ભુઓ 'તપ'મા તપલોક. ઓવન
 નં તપસવીનું નિવાસસ્થાન ઓવદ વિં
 તપને કારણે શ્રેષ્ઠ
 તપ વિં [સં.] તપેણું કે તપાવેણું. ઓમુદ્રા સ્ત્રીં
 વિષ્ણુનાં આયુષોની છાપો તપાવીને દીધેલાડામ
 ત(૦૨)ફેલણું અં કિં ભુઓ તફેલણું
 તફેલ્યી, -આણ સ્ત્રીં [ભુઓ તફેલે] પારકાના.
 માલ કે કૃતિની ઉચાપન; ચોરી
 ત(૦૨)ફેલટ પું ભુઓ તફેલટ
 તફેલણું સં કિં તફેલ્યી કરવી, ચોરી ભવું
 તફેલે અં [અ. તપ્પકહ] ચોગઈ, ચેરાઈ કે
 ઉચાપત થયું હોય એમ
 તફેસીલ [અ], ઓવાર ભુઓ 'તપસીલ'માં
 તફેરીકે વિં [અ] વધારાનું, ફાલતું
 તફેવત પું [અ] ફેરક, ઓઘાવતાપણું [-કેરેવો
 = ભુદાઈ ગણવી, ભેદ રાખવો -પરવો = ફેરક
 - અસમાનતા હોવી]
 તફો પું [અ તાક્ષકહ] જથો, વિભાગ
 તખક સ્ત્રીં [અ] રકાખી, તામક, છીણુ (૨) માળ,
 મળલો ઓચો પું નાનો થાળ, થાળી ઓડી
 સ્ત્રીંનાની તખક-રકાખી ઓડું નંએક ભતનું
 છીજર વાસણ [પ્રકાશ આવેલો
 તખકણું અંકિં (કા) ગાઢ અધકારમા આવેલો
 તખકો પું [અ તવકહ] મળલો, માળ(૨)ત્રિયતિ;
 હશા (૩) પાયરી, ચોરણ (૪) વિભાગ, ખડ
 તખકક, ઓતોઈ અં [રવં] [ધોડાની દોડનો
 અવાજ] -કી સ્ત્રીં ધોડાની દોડનો પગવ
 (૨)દોડ [-મૂકવી = દોટ મૂકવી -વાગવી =
 ધોડાના ડાખલાનો અવાજ થવો] -કો પું
 અપાટો, સપાટો પેગ
 તખકાવણું સંકિં [રવં] દોડાવણુ (૨) ખડ-
 ખડાવણુ (૩) દખડાવણુ, ધમકાવણું
 તખકૂક વિં [તુખડું] ઉપરથી? ભોટ, કમઅકલ
 (૨)મૂઠ; અવાક (૩)ફૂલેલા શરીરનું, ચૂલકાય
 (૪) તફન નવરત્ન. ઉલાં નાચુ. તંખકૂક
 તખદીલ વિં [અ] અદલાયેલું, ફેરેલું
 તખલચી પું [કા.] તખલાં-નરધા વગાડનાર

તખલી સીં [અ. તવલ; મ.] વાઘના તુંબડા

ઉપરનો સપાટ લાકડાનો લાગ

તખલીધ સીં [અ.] શુદ્ધિ, ધર્મીત્વ

તખલું નં [અ. તવલહ] એક વાઘ, નરથું

તખરકું પું [અ. તવર્લક] ઠરગાહ, ધર્મકથા

વગેરેમા વહેચાતો પ્રસાદ

તખાહરું નં (ચ) તગારા જેવું એક પાત્ર

તખિયત સીં [અ.] મનની રિયતિ—મિલન

(૨) શરીરની હાલત (તંદુરસ્તી કે માદગી

ખાખતની) [-લાગવી = મન ચોટવું.] -તી

લિં તરંગી, ઠેકાણા વગરનું, ધૂની

તખીખ પું [અ.] વૈધ, હકીમ. -ખી લિં

તખીખને લગતુ (૨) સીં વૈદ્ય

તખેલો પું [અ. તવીલહ] ઘોડો. બળદ ધં કે

ગાડી રાખવાનું હેલું કે મકાન

તખો પું [બુઓ તવો] (ચ) ચલમનો તવો

તખખલ નં [અ તવલ] તાલકું, માથું. [-કરાવલું

= માથે ટકા કરાવેલો]

તમ નં [સં] અધારું (૨) તમેગુણ (૩) પ્રત્યય

લિંને લાગતા 'સૌમા શ્રેષ્ઠ' એમ અર્થ બતાવે.

ઉદાં ગુસ્તમ

તમ સં તમે (પ)

તમક પું [સં.] હમના રોગનો એક પ્રકાર ૦શ્વાસ

પુંખલુ ઉતાવળો અને ગૂચવાતો શ્વાસોચ્છવાસ

તમ(-મે)ણ સીં [દે. તમળ] ભોય ખોદીને

કરેલો ચૂલો

તમથું લિં [બુઓ તમથું] ત્રણ ગણું, ત્રમથું

તમતમથું અંકિં [રવં] (તમગનો અવાજ)

તમતમથું લિં [સરં હિં. તમતમાના] ખલુ તીથું.

-માટ લિં તમતમથું (૨) પું તીખાશ

તમ(-મે)ને (મ', મો') સં 'તમે(-મે)'નું

ખીજ કે ચોથી લિં નું રૂપ

તમન્ના સીં [અ] ઇચ્છા, આતુરતા

તમર(-રિયું) નં એક ભતનું ખાળવાનું લાકડું

તમરી સીં [સં. તિમિર] બુઓ તમર

તમરું નં [સં. તિમિર = અધારું] પરથી ?

કે તેવજ ? રાતે તીણા અવાજથી બોલતું

એક જીવડું

તમસ નં [સં] અધારું (૨) અજાન (૩) તમેગુણ

તમંચો પું [તુર્કી] પિરતોલ

તમા સીં [અ.] પરવા, ઇસ્કાર (૨) કમીના, ખોટ

તમાકુ સીં [પોર્ટુગીસ] તંબાકુ

તમાચો પું [ફા] થપ્પડ, લપડાક. [-ખાવો

= વોલ વાગવી -ખેંચી કાઢવો, ચોડવો,

ચોડી દેવો, મારવો = લપડાક લગાવી

દેવી. -પડવો, વાગવો = તમાચાનો માર

પડવો (૨) જકડ ખાવી -મારી મોં કે ગાલ

રાતો કે લાલ રાખવો = ન કાચ્યા છતાં

કાચ્યાનો કે સુખી હોવાનો ઢોંગ કે દેખાડો કંઠે]

તમામ લિં (૨) અં [અ] બધું; સંપૂર્ણ

તમામી સીં [ફા ? સરં હિં, મ.] તમામ -

પૂર્ણપણે રેશમ ને કસબની સાડી

તમારિ પું [સં.] (સ) સર્થ ૦તનયા સીં

(સં) ચમુના નદી

તમારું (મા') સં [અપં. તુમ્હાર, પ્રા. તુમ્હકર]

'તમે'નું છઠી વિલક્તિ તુ રૂપ (ખીન) રૂપો -

તમારે, તમારાથી ધં

તમાલ પું [સં] એક જાડ ૦પત્ર નં તમાલ-

વૃક્ષનું પાંદડું ૦પત્રી સીં તમાલપત્ર

તમારો (-સો) પું [ફા. તમારા] ઘણા લોકો

જેવા મળે એવો ખેલ કે રમત (૨) [લા] ક્ષેત્રી.

જેમ કે, તમારો કરવો, જોવો. -શ(-સ)ગીર,

-શ(-સ)ખીન પું તમારો જોનાર, પ્રેક્ષક

(૨) તમારો કરનાર -શ(-સ)ગીરી, -શ-

(-સ)ખીની સીં તમારાગીરનું કામ

તમિર નં [સં] અધકાર

તમે (-મે) (મે', મો') [પ્રા. તુમ્હ] ખીને પુરૂષ

સં, 'તું'નું બં વં

તમેણ સીં બુઓ તમાણ

તમેગુણ પું [સં] પ્રકૃતિનો એક ગુણ (૨) ક્રોધ;

આક્રોશ મ્વલાવ -ભી લિં તમેગુણવાળું

તમ્મર સીં [મ તિમિર] આખે આવતા ચક્ર

-અધાર [અવાવી, ખાવી, ચડવી]

તર લિં [ફા] ગ્રસકસથી ભરેલું, તાલુ (૨)

ધરાયેલું, વૃક્ષ (૩) પૈસાદાર (૪) મન્ત, ચક્રચૂર

તર સીં [દે.] દહીંદૂધ પગની મલાઈની પોપડી

(૨) [બુઓ તરકુ] નાની ખાડી

તર સીં [સં] પહોળી હોડી, તરાપો

-તર પ્રત્યય, કિં ને લાગતા નં બનાવે છે ઉદાઃ
 ઘડતર, જણતર (૨) [સં, ફા] વિં ને લાગતા
 'તેથી અવિક-વિશેષ' અર્થ સૂચવે ઉદાઃ
 અવિકતર, અદતર

તરક, ઠડો પું, [ફા. તુર્ક, દે તુરક] મુસલમાન
 (નિરકારમા) ઠડી સ્ત્રી

તરકચો પું [સરં તચકો] ટપકું (૨) કુવારો
 તરકટ નં [સરં મ.] પ્રપચ, કાવતરું. [-રચકું
 = તરકટ કરકું] ઝંભાર વિં તરકટ કરવાની
 આદતતાણુ -ટી (-ટિયું) વિં [સરં મ]
 તરકટ કરે એવું પ્રપચી

તરકડિયો પું [ફા તુર્ક પરથી ?] એલકેલ
 બોલનારો, ભાડ, વિદૂષક

તરકડી, તરકડો બુઓ 'તરક'મા
 તરકડું અંકિં [સ. તર્ક] તર્ક કરવો, અટકળ
 કરવી [તીરનો ભાથો

તરકસ નં [સરં હિં, મ; ફા. ત(-તી)રકશ]
 તરકારી સ્ત્રીં [હિં, મ; સરં ફા તર] શાક-
 ભાજી, ભાજીપાલો (૨) ખાવા યોગ્ય માસ

તરકીય સ્ત્રીં [ઝ] યુક્તિ

તરકોશી નં ત્રણ થાંભલાનું વહાણ

તરખડ સ્ત્રીં માવજત, સભાળ (૨) લાજગડ;
 પચાત

તરખલી સ્ત્રીં બુઓ તણખલી -હું નં તણખલું

તરખાટ પું [સરં ફા તર્સ] ડર, ભીતિ, ત્રાસ
 (-અચ્ચો, અચ્ચવવો) [ખૂણાવાળું

તરખૂણિયું વિં [તર (સં ત્રિ) + ખૂણો] ત્રણ
 તરગાળી સ્ત્રીં તરગાળાની સ્ત્રી

તરગાળો પું ગાવા નાચવાનો ધંધો કરનાર
 એક ન્યાતનો માણસ

તરઘટ પું ઊમરો, તળવટ

તરઘાથો પું પહેળા મોનો જખરો દેગ (૨)
 મોટું પહેળું ઢોલ (૩) [લા] મોટી બેડેળ

આકારની વસ્તુ [અહકાર

તરછ સ્ત્રીં [ફા તર્સ=કોથ પરથી ?] મદ,

તરછટ અં છેક, સાવ, તફા

તરછોડ પું, સ્ત્રીં ભેરથી વીઝવાથી-તરછોડવાથી
 જતી અસર (૨) તિરસ્કાર; છિત્તાર ઠું
 સં કિં ભેરથી આચ્છા મારવો (૨) તિરસ્કાર-

પૂર્વક કાઢી મૂકવું (૩) દુરુચકારકુ, વિકારકું
 -ડો પું તરછોડ

તરજ પું ત્રાસ; લય (૨) ભેર, આવેશ (૩)

સ્ત્રીં [બુઓ તર્જ] ગાવાની ઢબ

તરબત વિં હલકી ભતવું (૨) સ્ત્રીં હલકી ભત

તરબુમો પું [ઝ.] ભાષાતર -મિયું વિં
 ભાષાની છટા કે ભાવ વિનાયુ, માત્ર શાબ્દિક
 સમાનતાવાળું (ભાષાતર)

તરડ સ્ત્રીં [રવં] તડ, ફાટ, ચીરો ં (-ડા) હું

અંકિં તરડ પડવી, ફાટવું (૨) વાકું-ત્રાસુ

થવું (૩) વંકાઈને વિરુદ્ધ ચાલવું [તરડાઈને

બોલકું = ગુરસે થઈને બોલવું] -ડાટ પું

તરડાવું -ફાટવું તે (૨) અભિમાન, મરડાટ

-ડિયા ગુવાર પું ં વં અડાઉ ગુવાર

તરડું વિં તરડાયેલું

તરણુ નં [સ] તરવાની ક્રિયા (૨) તરવાનું

સાધન, હોડી ં તારણુ વિં (૨) પું

તારણતરણ, ઉદ્ધારનાર

તરણુ નં + [બુઓ વણ] તરણુ

તરણિ પું [સં] સૂરજ ં તનયા સ્ત્રીં (સ.)

યમુના નદી [હોડી

તરણિ (-ણી) સ્ત્રીં [સ] તરવાનું સાધન, ત્રાપો;

તરણુ નં [બુઓ વણ] તરખલું [તરણુને

તોલે = દુરુચ, કશી વિસાતમા નહોં એમ.

તરણુનો એરુ કરવો = રજવું ગળ કરવું

તરણાં ચૂ થવાં = નજવી ચૂથાચૂથ કે મહેનત

કરવી] [વિપાય

તરણોપાય પું [સ] તરી જવાનો -અચવાનો

તરત અં [સ ત્વરિત, પ્રા તુરંત] એકઠમ, ઝટ.

બુદ્ધિ વિં હાજરજવાળી બુદ્ધિવાળું (૨)

સ્ત્રીં શીઘ્ર કામ દે એવી -સમયસૂચક બુદ્ધિ

તરતપાસ સ્ત્રીં [તર (દ્વિર્ભાવ) + તપાસ]

બારીક તપાસ -શોધ

તરતમ વિં [સં, પ્રા] ઓછું વતું

તરતવ નં [તરવ પરથી ?] સાર, મુખ્ય અર્થ

તરતી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ, ૨૧૪૬ ૨૫૫૨-૨૫૫૩

તરતીય સ્ત્રીં [ઝ] આચાર, રીતભાત વગેરેનું

શિક્ષણ (૨) વ્યવસ્થા, ગોઠવણ (૩) સંભાળ,

માવજત

તરધારું વિં [તર (ત્રિ) + ધાર] ત્રણ ધારવાળું
 (૨) ત્રણ સરખા ભાગમાં બનેલું
 તરપંખું વિં [તર (ત્રિ) + પાખ] ત્રણ પાખિયા
 -પાખડીઓવાળું
 તરપં(-પિં)ડી સ્ત્રીં [સં. ત્રિ + પિંડ કે તુલિ
 + પિંડ] મરનારની વરસીને દિવસે કરાતી
 શ્રાદ્ધક્રિયા
 તરપણું વિં દૂબણું, પાતણું
 તરપિંડી સ્ત્રીં જુઓ તરપંડી
 તરપે(-ભે)ટ સ્ત્રીં જુઓ તરભેટ
 તરફ સ્ત્રીં [જ] બાજુ, પક્ષ (૨) તદ્વાચના
 મુખ્ય તારની નીચે, ગલકવા માટે રખાતા
 તારનો સમૂહ કે પ્રત્યેક તાર (૩) અં બાજુ,
 ભણી. ૦૬૧૨ વિં તરફેણ કરતું, પક્ષવાળું
 ૦૬૧૨ સ્ત્રીં પક્ષપાત, ઉપરાણુ. -ક્રી વિં
 (સમાસમાં) તરકું ઉર્ધ્વ એકતરફી
 તરફકડું, તરફકાટ, તરફકડિયું જુઓ 'તરફકડું' મા
 તરફણુ સ્ત્રીં [સં ત્રિ + ફળા] દાણા વાવવાનું
 એક ઓનર, ત્રણ કાતાનો નાનો વાવણિયો
 તરફાળ સ્ત્રીં [તર (ત્રિ) + કાળ] ત્રણ નળવાળી
 પિછોડી
 તરફીટ સ્ત્રીં કીક
 તરફેણુ (ફે) સ્ત્રીં [અ. તરફનું અં વં તરફનું]
 બાજુ; પક્ષ (૨) તરફવારી
 તરફેણકું સંગડિં [૨વં] છણકા-છકોટા કરવા
 તરફેણકો પું [૨વં] છણકો, છકોટો; છુતકાર
 [તરફેણકો કરવા]
 તરખણકું અં કિં [૨વં] ખદખદવું (૨) લડવું,
 તરભડવું [તરખોળ
 તરખતર [ફા] ખૂબ તર, પ્રવાહીથી ભરેલું,
 તરખિયત સ્ત્રીં [જ] તાલીમ, કેળવણી
 તરખૂચ નં, -ચી સ્ત્રીં જુઓ 'તરખૂચ' મા
 તરખોળ વિં [તર (ફા) + ખોળ (ખોળકું)]
 તફન પલળી ગયેલું
 તરભડ સ્ત્રીં [૨વં] ખોલાખોલી, તકરાર ૦હું
 , અં કિં આવેશપૂર્વક ખોલવું, કંજિયો કરવો
 તરભાણું નં [સં તામ્રમાઢ] ધમવિધિમાં
 વપરાતી તાબાની તાસક -ણી સ્ત્રીં નાનું
 તરભાણું

તરભેટ(-ટો) પું [જુઓ ત્રિભેટો] ત્રણ ગામના
 સીમાડા કે રસ્તા ભેગા થતા હોય એવી જગા
 તરમરિયું નં જુઓ તનમનિયું
 તરમરી સ્ત્રીં એક ભતનું ધરેણું
 તરલ વિં [સં.] ચપલ, અસ્થિર (૨) પું હારવું
 વચ્ચેનું રતન ૦તા સ્ત્રીં, ૦૨૫ નં ૦નચન
 પું એક છદ -લિત વિં તરલ થયેલું, અસ્થિર
 તરવર અં [સં તર્, કે તુ ઉપરથી ?] ત્વરાથી
 તળે ઉપર -સળવળ થતું હોય એમ ૦હું
 અં કિં ઉપર તળે થવું, સળવળવું (૨)
 ત્વરાથી અધીરા થવું -૨૧૮ પું ધમપછાડ;
 અધીરાઈ, ચચળતા. -રિયું વિં ચચળ,
 ચપળ, અધીરું
 તરવ કે નં [તર (ત્રિ) + વક (વાક)] વકતા
 તરવાડી પું [જુઓ ત્રવાડી] ત્રિવેદી, એક અટક
 તરવાડો પું [સં. તલ (તાલ) + વાડો (વાડવું)]
 ખલૂરા છેદનારો, તાડી કાઢનારો (સુ. ૨)
 તરવાયો પું [તર (ત્રિ) + વાલ (સ)] ત્રણ
 પાયાની ઘોડી, માચી
 તર(-લ)વાર સ્ત્રીં [સં તરવારિ, ફા તલવાર]
 સમરોર, ખડગ [-અલાવવી = તરવાર વડે
 કાપાકાપી કરવી. -ઝાલવી, પકડવી =
 હાથમાં તલવાર લઈ સામે થવું -ખાંધવી =
 કંઠે તલવાર લટકાવવી, લડવૈયા થવું (૨) યુદ્ધમાં
 ઊતરવું તલવારની ધાર ઉપર રહેવું,
 ચાલવું = જીવસટોસટ -પૂરી ભોખમદારીથી,
 સાવધાનીથી વર્તવું] -રી (-રિયો) વિં
 પું સહેજ સહેજમાં તરવાર ખેંચે એવો
 (૨) તરવાર વાપરી ભાજનારો; ચોક્કો
 તરવારડી સ્ત્રીં [દે તરવટ ? હિં તરવર, મ
 તરવટ ?] એક વનરપતિ
 તરવાણું અં કિં કાચો ગર્ભ પડવો (દોર માટે)
 તરકું સં કિં [સં તુ. પ્રા] ઓળગવું, પાડ કરવું
 (૨) અં કિં ડૂબ્યા વિના પાણીમાં ઉપર
 રહેવું કે ખસવું (૩) [લા] ખચવું [તરી
 ઊતરવું, તરી જવું, તરી પાર ઊતરવું =
 સામે પાર જવું (૨) મુઝેલી વટાવી જવી
 (૩) જિદગીની જવાબદારી કે અંધનમાંથી
 મુક્ત થવું]

તરશ(-સ) સીં [સ તર્ષ, તૃષા] પાણી પીવાની
ધમ્મ, ધ્યાસ(ર) [લા] તીન ધમ્મ, -રથું(-રથું)
વિં તરસવાળુ, ધ્યાસુ

તરસ સીં ભુઓ તરશ (ર) નં [સં. તરસ, પ્રા.
તરચ્છ, મ] એક જ ગલી જનવર — ઝરખ
(૩) પું [સરં તરછ] કોધ

તરસતિયું નં અઘરણિયાત સ્ત્રીએ પહેરવાનું
માથાનું એક ધરેણું

તરસ(-સા) પું અંકિં ['તરસ' પરથી, સરં
હિં તરસના] તલસવુ, આતુર રહેવું

તરસાડ સીં [સ. તલ(તાડ)+સાડ (પ્રા સાડ
= વસ; અથવા સાડળ = છેદન)] તાડનાં પાદડાં;
જલપી [તલસાવવું

તરસાવવું સંકિં ['તરસવું ઉપરથી] ઝુરાવવું;

તરસાવું અંકિં ભુઓ તરસવું

તરસાળું નં તળિયુ, છેડો (ર) અંદાજ

તરસાળો પું તરસાળું, અંદાજ, તળિયાનો
શુમાર-અત

તરસાંજ સીં [સ. ત્રિસંધ્યા ?] (સુ) સાજ

તરસયું વિં ભુઓ તરસ્યુ

તરગ પું [સં] પાણીની લહેર, મોભું (ર)

કલપના, બુદ્ધો ંવતી વિં સીં તરગ-
મોજાંવાળી -ગિણી સીં નદી. -ગિત વિં
લહેરો ખાતુ, હાલતુ —ગી વિં મનના તરગ
પ્રમાણે વર્તનારં (ર) તરગો - કલપનાઓ
કર્ચા કરનારં

તરંતરા અં [ફા તર ઉપરથી] તરખતર, ખૂખ

તર(ર) સીં ['તરવું ઉપરથી] ખૂખ તરવું તે

તરાઈ સીં [હિં] પહાડની તળેટીનો પ્રદેશ

તરાડ પું લાગ, ભેગ. [-ખાવો, જમવો,
ખાજવો=ભેગ ખેસવો, લાગ કાપવો.]

તરાડ (ડ) સીં [રવં] કાટ, ચીરો

તરાણા, તરાનો પું [ફા] એક તરેહનું ગાયન

તરાપ સીં [સરં હિં] છલગ (ર) એકદમ
મારેલી ખૂટ. (-મારવી)

તરાપો પું [સરં સ તપ્ર, પ્રા. તપ્પ = નદીમા

દૂરથી વહી આવતો કાષ્ઠસમૂહ, હિં તરાપા,

મ. તરાફા] વાસ કે લાકડાને એકબીજાની સાથે
ખાધીને ખનાવેલો પાણીમા તરે તેવો પાટ જેવો

ઘાટ; તપો. [-ભાગવો, વેરાવો = કુટુંબ -
મંડળ વીખરાઈ જવું (ર) સ સાર લાગી પડવો,
મુખ્ય માણસ જતુ રહેવું]

તરામાણું વિં ['તરવું ઉપરથી] તરીને જતુ પડે
એટલું (ર) તરી શકાય તેટલું

તરિ(-રી) સીં [સ.] હોડી

તરિયું વિં [સ ત્રિ ઉપરથી] તણ જતવું (ર)
ગ્રીભ. -યા(-યાં?) તોરણું નં (ખંવં?)

તણ જતના (આસોપાલવ, આખાના પાન,
નાળિયેર) તોરણ, જેમા સાથે કસખના તારનું
(કપડાનું) તોરણ પણ અધિક શોભા માટે
હોય છે

તરિયો પું [ભુઓ તરિયું] એકાતરિયો તાવ
(ર) [સ તૂર્વ] ચોથિયો તાવ (૩) ગ જીવનું તણની

સજાતું પતું; તીરી(૪) ['તરવું, તરી આવવું'
ઉપરથી] ચોખામા રહેલો હાગરનો ફાણો

તરિંગ નં (કા.) થોડાનું ડેથું - પલાણની પાછળ
ખુલ્લો રહેતો પીઠનો લાગ

તરી સીં [દે. તરિયા, ભુઓ તર] મલાઈ (ર)

કાપ (૩) ઉપર તરતી કેઈ પોપડી - થર(૪) વિં

[સં. ત્રિ ઉપરથી] તણ ગણું (આકમા) (૫) સીં

[સં.] હોડી, તરિ (૬) [ફા.] જળમાર્ગ

તરીકે અં [ભુઓ તરીકો] -ની માફક, પ્રમાણે,
ચેઠે, રૂપે

તરીકો પું [અ.] રસ્તો; માગ (ર) રીત

તરીમતરાક સીં [અ. તુમ્તુરાક] ધામધૂમ

તરીર અં અતુકમે

તરી(-રે) છું નં વધારાનું ધૂસર (ખે ભેડ

ખળક સાથે ભેડાતી વખતે નં ખાતુ (ર) [લા.]

ઘરસ સારનો બોલે [તરેલાં તાણુવાં =

સ સારનું ધૂસરં વેઠવું.]

તરે નં [સં.] જાડ ંવર નં મોટું જાડ

તરેણું વિં [સં.] ભુવાન (ર) પું ભુવાન પુરુષ.

-ણાઈ, -ણાવરુથા સીં ભુવાની. -ણી

વિં સીં યુવાનીમા આવેલી (ર) સીં

યુવાન સીં, યૌવના

તરેરાટ (રે) પું [સરં હિં તરેરના, અ. તરારી
વાટો તરડાઈ જાય એવી ખૂમ (ર) કોખનો

આવેશ

તરેરી (રે) સ્રીં [ભુઓ તરેરાટ] ગુસ્સાના
આવેશની ધ્રુવરી [-ખાવી = ગુસ્સાથી ધ્રુવ
ઊઠવું] -રું વિં તરેરીથી ભરેલું, કાપાયમાન
તરેલું નં ભુઓ તરીલુ

તરેહ સ્રીં [જ તરહ] રીત; પ્રકાર (ર) ભાત,
ભત ૦૬૧ (-વા)ર વિં ભાત ભાતતુ; વિવિધ
(ર) વિચિત્ર

તરે પું (કા) માર્ગ, મોકળાશ
તરેદત(-દ) સ્રીં [જ તરદુદ] કળા; હિક્મત
(જેમ કે ખેતી સુવારવાની. મહેસૂલ ખાતામા
એમ વપરાય છે)

તરેપણુ નં સુતારતું એક ઓળર
તરેપો પું (સુ.) નાળિયેર
તરેવડ વિં સરખેસરખુ; સમોવડ (ર) સ્રીં
ખુલાસો, સમજૂતી, ત્રેવડ
તરેલું અં કિં તરવાલું

તર્ક પું [સ.] અનુમાન, કલ્પના (ર) વિચાર-
પ્રક્રિયા(૩) સહવિત ખુલાસો, 'હાઇપોથેસીસ'
(૪) તર્કશાસ્ત્ર, ન્યાયશાસ્ત્ર [-ઊઠવો = વિચાર
આવેલો; છુટો ઊઠવો; -ચલાવવો = કલ્પના
કરવી, છુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવો] ૦૬૧ પું
વિચારદોષ, વિચારપ્રક્રિયાનો દોષ ૦ખામાણુય
નં તર્કમા - વિચારપ્રક્રિયામા પ્રમાણુલ્લિ
૦ખામાણુયવાદ પું 'રેશનલિઝમ.'
૦ખામાણુયવાદી વિં (ર) પું 'રેશનલિસ્ટ'
૦ખાજ વિં તર્કમા કુશળ ૦વાદ પું
તર્કને આધારે સ્થાપેલો વાદ. ૦વિતર્ક પું
ઊહાપોહ(ર) ગમે તેમ વિચાર દોહાવ્યા કરવા
તે ૦શક્તિ સ્રીંતર્ક કરવાની શક્તિ ૦શાસ્ત્ર
નં ન્યાયશાસ્ત્ર, 'લોજિક' ૦શાસ્ત્રી પું
તર્કશાસ્ત્રનો વિદ્વાન ૦શુદ્ધ વિં તર્કદોષ
વિનાશ ૦સરણિ(-ણી) સ્રીંતર્કની પરપરા
૦સિદ્ધ વિં તર્કથી સુરવાર થયેલું -કિંત
વિં તર્ક કરેલું -ક્રીં વિં તર્ક કરનાર

તર્જ સ્રીં [જ] તર્જ, ગાવાની ઢખ
તર્જન નં, ના સ્રીં [સં] ઠપકો, ધમકી (ર)
તરછોડ; તિરકાર
તર્જની સ્રીં [સં] અગૂહા પાસેની આગળી
તર્જલું સં કિં [સં. તર્જ] ઠપકો આપવો,

ધમકાવવું (ર) તરછોડવું, હુતકારવું
તર્જણુ નં [સં.] તર્જિ (ર) ભુઓ જલાજલિ.
-ચીચ વિં વૃક્ષ કરી શકાય કે કરવા ચોચ્ય
તર્જલું સં કિં [સ તર્જ] વૃક્ષ કરવું, સંતોષવું
તર્જિંત વિં [સં] વૃક્ષ થયેલું
તલ પું [સ. તિલ] એક તેલી બી કે તેનો છોડ.
તિલ (ર) એને મળતો ચામડી ઉપરનો હાથો
તલ(-ળ) નં [સં] તળિયું (ર) નીચેનો પ્રદેશ,
તળેટી (૩) સપાટી ઉદાં 'ભૂતલ'
તલક અં [હિં] સુધી લગી
તલકછાંયડો પું તલકાછાંયડો, એક રમત
તલખ વિં [ફા તલખ] તીન, તીખું, તેજ(ર)
સ્રીં [ભુઓ તલસરું] ઝખના, ઇતેજરી
(૩) વ્યાકુળતા (૪) તરશ. ૦વલખ અં
[સ વિલ્લુ ઉપરથી] પાણી ન મળવાથી
અસ્વસ્થ ૦હું અં કિં [ભુઓ તલસરું]
ઝખવું -ખાં નં ૦ખં ૦વં ૦ઝખના, પ્રાપ્તિ માટેની
વ્યાકુળતા. [-મારવાં = ઝખવું; ઝૂંકવું]
તલપ સ્રીં [સરં તરાપ] કૂંટકો; છલગ (ર)
[ભુઓ તલખ] (પ્રાય વ્યસનની ચીજની)
ઉત્કટ ઇચ્છા, તાલાવેલી [-આવવી =
તલખથી -ચૂકવી = ધારેલી છલગ ભરવામા
નિષ્ફળ થવું (ર) તલખની વેળા વધી જવી
-મારવી = છલગ મારવી(ર) તલખને દાખી
દેવી] ૦હું અં કિં એકદમ તલપ -કૂંટકો
મારવો ૦(-કે)લું અં કિં [સરં હિં. તલખના,
મ. તલખણ] આતુરતાથી ટમટમવું, તલસરું
તલપાપડ વિં [તળે ઉપર? તલપવું + પડવું] ?
આતુર; અધીર
તલપૂર વિં તલ જેટલું (ર) સહેજ પણ
તલકલું અં કિં ભુઓ 'તલપ'મા
તલખ સ્રીં [જ] ઉત્કટ ઇચ્છા, તલપ
તલખાવળ પું એક વનરપતિ [તલપૂર
તલમાર, તલમાન વિં તલ જેટલું, સહેજ,
તલમીજ પું [જ] શિષ્ય
તલવટ પું તલની બનાવેલી એક મીઠાઈ (ર)
ઉપરો; તળવટ
તલવણી સ્રીં એક વનરપતિ
તલવાર સ્રીં ભુઓ તંવાર
તલસરું નં તલ ખ ખેરી લીધા પછીનો તલનો

છેડ (ર) [પ્રા. તિલસગલિયા] જેમા તલ થાય
છે તે શીંગ

તલસવલસ અં બુઓ તલખવલખ

તલસહું અંકિં [સ વૃષ્] અતિ આતુર હોયું;

આતુરતાથી તરફડવું [તરફડાટ

તલસાટ પું [બુઓ તલસહું] આતુરતા,

તલસારો પું ['તલસહું' ઉપરથી] તલસાટ;

તરફડાટ

તલસાંકળી સ્ત્રી [પ્રા તિલસવલિયા (સં.

તિલસવલિયા)] તલની બનાવેલી એક વાની

તલસ્પર્શ પું [સ] તળિયાનો સ્પર્શ (ર)

સપાટીનો સ્પર્શ -શિંતા સ્ત્રી -શીં વિં

તલસ્પર્શ કરવું (ર) મૌલિક, વસ્તુના તળિયા

સુધી ઊંડે જઈ વિચારવું

તલા(-લ્લા)ક સ્ત્રી [અ] છૂટાછેડા, ફારગતી.

(પ્રાય મુસલમાન લગ્ન અંગે) [-આપવી=

લગ્નપ્રથમાંથી છૂટું કરવું; છૂટાછેડા કરવા

-મળવી=છૂટાછેડાના ભોગ બનવું -મેળ-

વવી, -લેવી=છૂટાછેડા સાધવા, લગ્ન-

પ્રથમમાંથી છૂટું થવું]

તલાટી પું [સરંદે. તલાર=કાટવાલ, અથવા

દે. તલ=ગામડાનો મુખિયો મ. તલાઠી,

તલાટી(-ઠી)] મહેસુલ વસૂલ કરનાર સરકારી

મહેતો. -કું નં તલાટીનું કામકાજ કે પદ

તલાતલ નં [સ] સાત પાતાળમાનું એક

તલાખત સ્ત્રી [અ તલાવત] બરાબરી, સ્પર્ધા

તલાલીન વિં [સં.] તળિયે જઈ ખેડેલું (ર) તલ્લીન

તલા(-ળા)વ નં [પ્રા. તલાવ, તલાય, તલાગ

(સં. તલાગ), સરંદે. તાલાવ] એક જળાશય;

નાનું સરોવર [તળાવ (-વે) જહું=ઝાડે

ફરવા-શૌચ જવું] ઠડી સ્ત્રી, ઠડું નં

નાનું તળાવ

તલાશ સ્ત્રી [ફા] શોધ; તપાસ. [-રાખવી,

લેવી=સંભાળ રાખવી; ધ્યાન રાખવું]

તલી સ્ત્રી ઝીણા તલ (ર) શેરડીનો એક રોગ

(૩) બરોળની ગાઠ [કસખી છેડો

તલો પું [અ તલ (સોતું) ઉપરથી] પાંધડીનો

તલપ નં [સં] શય્યા, પથારી

તલ્લાક સ્ત્રી બુઓ તલાક

તલ્લીન વિં [સં.] ગરક; લીન, એકાકાર. ૦તા સ્ત્રી

તવ સં (૫) તાર [સં] (ર) અં [હિં.

તવ] (૫) ત્યારે

તવખીર નં એક વનસ્પતિ

તવન નં બુઓ રતવન (જૈન)

તવર નં એક વનસ્પતિ

તવરહું અંકિં બુઓ તરવરહું

તવંગર વિં [ફા તુવાંગર] પૈસાદાર, તાલેવત

તવાઈ સ્ત્રી ['તવાયું' ઉપરથી, અથવા ફા

તવાહી? સરં મ. તવઈ, તવાઈ] કમખખતી;

આકૃત; ધાડ (ર) તાકીક; ધમકી

તવાળે પું [અ. તવાજહ] પેશાણચાકરી

તવારાં અં + તે વારે -વખતે

તવારીખ સ્ત્રી [અ] ઇતિહાસ ઝનવીસ પું

ઇતિહાસ લખનારો

તવાયું અંકિં [સ તપ્, પ્રા. તવ] 'તાવયું'નું

કર્મણિ. [તવાઈ જહું=તાપ કે ચિંતાથી

શોષાઈ જહું-શરીરે ઓગળી જવું]

તવેથો પું [સ તપ્, પ્રા. તવ પરથી] રસોઈમા ઉપર

તળે કરવાનું કે ઉચલાવવાનું એક સાધન, તાવેથો

તવો પું [પ્રા તવય] શેટલા શેકવાનું એક પાત્ર,

મોટી લોદી (ર) ચલમમા મૂકવાની ગોળ

ચપટી ઠીકરી [તવાજેહું=બિલકુલ સાફ,

ચોખ્ખું ચટ (ર) ખાલી કે સાફ થયેલું,

પાયમાલ] -વી સ્ત્રી ઝનનાનો તવો, લોદી

તશરીફ સ્ત્રી [અ] મોટાઈ; મહિમા, શ્રેષ્ઠતા

(મોટા માણસને, 'પધારો' એમ કહેવામાં

વપરાય છે-તશરીફ લાવો)

તસ સ્ત્રી ન દેખાય એવી ખારીક ફાટ

તસકો પું તસકો, તુચ્છકાર (ર) ઠોક ઠપકો.

[-તોડવો=ઠપકો આપવો] [ટસટસહું

તસતસહું અંકિં [રિવં] લચકાણું; તણાવું;

તસતસાટ પું ['તસતસહું' ઉપરથી] ટસટસાટ

તસખી(-વી) સ્ત્રી [અ.] (જપવાની) માળા,

બેરબો

તસમો પું [ફા] ચામડાનો પટો, તગ

તસર સ્ત્રી [સં તસર, પ્રા ટસર સરંદે, મ.

તસર] રંગની તીલ્લી રેખા (ર) નં ટસર; એક

જાતનું કપડું

તસલમાત વિં [અ. તસ્લીમાત] વચગાળાનું;
 ઉપલક્ષિયુ (જેમ કે, તસલમાત-ઉપલક્ષ્યાતુ)
 (૨) તાબાનું (૩) સ્ત્રીં કબજે, ભોગવટો
 તસલ્લી સ્ત્રીં [અ] આશ્વાસન; લાવેસો, વિશ્વાસ
 તસવી સ્ત્રીં ભુચો તસખી
 તસવીર સ્ત્રીં [અ] છબી, ચિત્ર
 તમિયો પું [તસ' ઉપરથી] તરક, ફાટ(૨)લીટી,
 આકો(૩) [આખમા] રાતી રેખા, તસર, ટશિયો
 તસુ પું, સ્ત્રીં [સરં હિં, મ તમૂ, અ. તસવ્વહ]
 ધિય જેટલું માપ [તસુ ભોંય ન સૂઝવી =
 કશું ન સૂઝવું, મૂઝાઈ જવું.]
 તસુ વિં [અપં તહસ, સં તાહસ] (પ.) તેવું
 તસોતસ અં ['તસતસવું' ઉપરથી] તસતસે
 એમ, તગ
 તસ્કર પું [સં] ચોર ૦હું સંકિં ચોરવું -રી
 સ્ત્રીં ચોરનું કામ, ચોરી
 તસ્ત, ૦રં, -સ્તાલું નં [ફા. તસ્ત, ૦રી; સરં
 મ. તસ્ત] મળમૂન ઝીલવાનું વાસણ(૨) કોગળા
 વગેરેનું પાણી ઝીલવાનું વાસણ
 તસ્દી સ્ત્રીં [અ. તસ્દીઅ] શ્રમ, મહેનત,
 તક્લીફ [-લેવી, આપવી]
 તહ પું, સ્ત્રીં, નં [ફા] સુલેહ, સધિ.
 તહકીબ વિં [અ. તહકીફ] ચોક્કસ; નક્કી
 તહકું(-ફ)બ વિં [અ. તવક્કુફ = હીલ, સરં
 મ ત(૦હ)ફૂબ] મોફક; મુલતવી (-કરવું,
 રહેવું, રાખવું). -ખી સ્ત્રીં તહફૂબ રાખવું
 તે; મોફરી
 તહનામું નં [ફા.] સુલેહનો કાલકરાર-લેખ
 તહસીલ સ્ત્રીં, નં [અ] જમીનમહેસૂલ (૨)
 તાહુકો ૦દાર પું તાહુકાનું મહેસૂલ વસૂલ
 કરનાર અમલદાર, મહાલકારી ૦દારી સ્ત્રીં
 તહસીલદારનું કામ કે ૫૬ ૦નામું નં
 જમાખ ધીનો ચોપડો
 તહાં અં [સરં હિં.] (પ) ભુચો તહી
 તહીં અં [પ્રા તહિ, તહિં.] લાં, ત્યહા
 તહનાત (તહે) સ્ત્રીં [અ. તવચ્યુનાત, સરં મ.
 તૈનાત, હિં તઝનાત] સેવાચાકરી કરવા માટેની
 હાજરી (૨) સેવાચાકરી, તાખેદારી
 તહેવાર(તહે)પું [સરં હિં તેહવાર, ત્યોહાર, સં

તિયિ, પ્રા તિહિ+વાર] ટાણુ, ખુશાલીનો દિવસ
 તહેામત નં (તહેા) [અ. તુહમત] આરોપ;
 આળ [-આવણું = આરોપ થવો -મૂકણું =
 આરોપણું; આણેપ કરવો.] ૦દાર વિં આરોપી.
 ૦નામું નં આરોપ મૂક્યા બાબતનું લખાણ
 તળ નં ભુચો તલ (૨) મૂળ (૩) પાયો (૪)
 જન્મસ્થાન ૦ધટ પું ૦ ભિમરો, ઉંચર ૦જમીન
 સ્ત્રીં તળિયાની જમીન ૦ધર વિં દેવાદાર
 (૨) [લા] કપાયેલું -ઓશિયાણું (૩) પું
 વસવાયો (૪) સાથી, ખેડૂત. ૦પદ નં ગામ-
 તળની જમીન(૨) અસલ-મૂળ જગા(૩) સપાટ
 જમીન (૪) જેનું પૂર મહેસૂલ લેવાતું હોય
 એવી -ખાલસા જમીન ૦પદું વિં સ્થાનિક,
 મૂળ વતનનું (૨) ગામઠી, દેશી ૦વટ સ્ત્રીં
 પગના તળિયાનું તળવાણું તે (૨) તળિયું (૩)
 જમીનની સપાટી, તળાવટ(૪) ભિમરાનું ઘડેલું
 લાકડું (૫) [સરં મ. તુલ્લવટ = પાટડો] છાપરાના
 મોલને ટેકવવા સામસામી સ્ત્રીં તેા પર ગોઠવીને
 રખાતું ચાકું લાકડું
 તળવાણું અં કિં [તળણું (તળિયું) પરથી ?
 સગં હિં. તરવાના] વધારેપડતા ઘસાગથી
 કે તાપથી પગના તળિયાનું ચાણુ થવું
 તળણું સં કિં [પ્રા તલ] કંકડવેલા ધીતેલમા
 પકવણું (૨) નં [સં. તલં, મ તલ્લા] તળિયું
 તળાઈ સ્ત્રીં [દે. તલ, તલ્લ = ગોદડું; બિછાનું]
 ખૂબ ફેલેલું ગાદણું (૨) પું [પ્રા. તલ =
 તાડનું ઝાડ] તાડનું (નર) ઝાડ
 તળાતળ નં ભુચો તલાતલ
 તળાતાંદળા પું ૦ખં ૦વં [તળા (તળણું) + તાંદળા
 (સ તાંદળ)] શેકેલા ચોખા-મમરા (૨)
 અં છૂટેછૂટે; લગારે વળગણું ન રહે એમ
 તળાવ નં, ૦ડી સ્ત્રીં, ૦હું નં ભુચો 'તલાવ' મા
 તળાવટ સ્ત્રીં ઢોંગ, યુક્તિ (૨) ['તળ', 'તળવટ']
 જમીન કે તેની સપાટીનો પ્રકાર
 તળાવિયો પું એક ભત્તો કોળી
 તળાવો પું [ભુચો 'તળવટ' અર્થ ૪-૫]
 ગાડાની પીંજણી તળેની આડી
 તળાંસવું(૦) સં કિં [સ તલ્લવટ પરથી ?]
 ધીમે ધીમે ચાપડું, ચાપી કરવી

તળિયું નં [સ. તલ] છેક નીચેનો ભાગ; તળ
(૨) પગનું તળિયું (૩) તડખૂચ. [-આવડું =
સાવ ખૂટી પડવું. -ટાડું કરવું = ભુઓ
તળિયાર ટાડું કરવું. -દેખાડું = ખૂટી પડવું,
પાસેનું પૂર થવા આવવું -ન દેખાડું = પાર
ન પામી શકાય -ઝાડવું = સાફ કરી નાખવું,
ખાલીખમ કરવું (૨) ખૂબ ધમકાવવું.]
-ચાછંટ, -ચાઝાટક અં તળિયું ખુલ્લું
થઈ નય તેમ, ખુલ્લેખુલ્લું, પૂરેપૂરું ખુવાર.
-ચારું નં તળિયું [-ટાડું કરવું = પોતાની
સ્થિતિ સ્થિર-નિશ્ચિત કરી લેવી.]

તળી સ્ત્રીં [ભુઓ તળિયું] જોડામા પગના
તળિયાને અડીને રહેતી ચામડાની પટ્ટી,
સખતળી. [-પડવી = ખુલ્લે પગે ચાલવાથી
પગના તળિયાની ચામડી કંઠણ કે ન દાઝે
એવી થઈ જવી] [આવડું]

તળું નં ભુઓ તળિયું [-આવડું = તળિયું
તળે અં [સ. તલ] નીચે, તળિયે ૦ ઉપર અં
ઊંચું નીચું, તળે કે ઉપર(૨) [લા.] તલપાપક;
અધીરું [ખાભુનો નીચાણનો પ્રદેશ

તળેડી સ્ત્રીં [દે. તલહટ્ટિયા] પર્વતની આભુ-
તળુંતાંબું વિં તળેલું અને તાવેલું(૨) [લા.]
અલડાય નહિ એવું -શુદ્ધ

તંઈ અં [સં. તત્તઃ, પ્રા તપ, સં નદા, પ્રા. તઢ]
(કા) ભુઓ તૈયે, તો પછી; સારે

તંગ વિં [ફા] લિડાવું, ચપરીને આવી રહેલું
(૨) તાણેલું, કસેલું (૩) છૂટ વગરનું (નાણા
કે વેપારની આખતમા) (૪) કાયર, કંઠાળેલું
(૫) પુંં ઘોડાનું જન ખસી ન નય તે માટે
પેટને કસીને બાંધેલો પટો

તંગડી સ્ત્રીં [ભુઓ ટંગડી] ટાટિયો (૨) [ફા
તંગ, કે તુંગહ પરથી ?] ટૂંકી ચોરણી -લેઘો

તંગલ નં, સ્ત્રીં છોકરાને કાને પહેરવાનું કુંડળ
તંગાશ સ્ત્રીં [ફા. તંગ ઉપરથી] તંગી; અછત

તંગિયો પુંં [ભુઓ તંગડી] નાની સૂચણી

તંગી સ્ત્રીં [ફા.] તાણ, ન્યૂંડીતા, અછત

તંઝીમ સ્ત્રીં [અ.] એકસૂત કરવું તે, સગઠન
તંડુલ પુંં [સં.] તડુલ; ચોખા

તંત પુંં [સં. તંતિ કે તંત્ર] તાર, તાંતણો (૨)

કોઈ ઘટના કે વાતની પરંપરા — તેનો લાભો
તાંતણો (૩) ચર્ચા, વાદવિવાદ, પંચાત (૪)
છાલ, કેડો (૫) મમત, નિદ, હંઠ. [-તાણવો,
બાંધવો = વાદ કે ચર્ચામા બિનજરૂર; તંત કરવો.
-પકડવો = કોઈ વાત કે ઘટનાનું ખૂબ રહસ્ય
સમજવું, લક્ષમા લેવું (૨) હંઠ લેવી, જાદ
પકડવી -મૂકવો = હંઠ છોડવી; છાલ છોડવો,
કોઈ વાતની પંચાત કે ચર્ચા છોડવી -લેવો
= ચર્ચા ચલાવવી]

તંતની સ્ત્રીં [૨૧૦] ભુઓ તુનતુની

તંતરવું સં કિં [સ તંત્ર ઉપરથી] છેતરવું;
ધૂતી લેવું, ભોળવવું

તંતુ પુંં [સ.] તાર, તાંતણો, રેસો કે પાતળી
નસ [-કામે લખાડવા = ખનતુ બધું કરવું
(કોઈ કામ સાધવા માટે).] ૦ કીટ પુંં રેશમનો
કીડો બચક નં તંતુનું જાણું. ૦ માર્ગ પુંં
તંતુ જેવો બારીક માર્ગ. ૦ વાદ્ય નં તંતુથી
વાગતુ વાજિત્ર

તંતે(-તે)તંત અં [ભુઓ તત, સરં મ.
તંત, તંતોતંત] એક કેડે બીજું એમ, લગાતાર
(૨) બરોબર, પૂરેપૂર

તંત્ર નં [સં.] હિંદુઓના એક પ્રકારના શાસ્ત્રો
(તેમા મનો, પ્રયોગો અને ક્રિયાઓ ઉપર વધુ
ભાર મૂકેલો છે) (૨) વ્યવસ્થા; પ્રબંધ (૩) તેની
ચોળનાપૂર્વક ગોઠવણ, આયોજન (૪) [ન્યા.]
સિદ્ધાંત ંનિષ્ઠ વિં તંત્ર - વ્યવસ્થાને વફાદાર.
ંનિષ્ઠા સ્ત્રીં તંત્ર - વ્યવસ્થા પ્રત્યે વફાદારી
-ત્રી પુંં તંત્ર ચલાવનાર, અધિપતિ (૨)
છાપાનો સપાદક (૩) સ્ત્રીં તંતુવાદનો તાર
(૪) ધનુષ્યની દોરી, પણ (૫) એક તંતુવાદ

તંદુરસ્ત વિં [ફા તંદુરસ્ત] નીરોગી, સ્વસ્થ
-સ્ત્રી સ્ત્રીં આરોગ્ય

તંદુલ પુંં [ભુઓ તંદુલ] ચોખા, તાડુલ
તંદોડો પુંં સ્ત્રીના કાનનું એક ઘરેણું

તંદ્રા સ્ત્રીં [સ.] આળસ; સુસ્તી, ઘેન(નિદ્રાના).

ંભુ(-ભુ) વિં તંદ્રાવાળું

તંદૂર પુંં [અ. તંદૂર] ચૂલો

તંબાકુ, -૬ સ્ત્રીં [ભુઓ તમાકુ] એક વનસ્પતિ,
જેના પાંદડાં એક વ્યસનની ચીજ છે

તંબુ(-બૂ) પુ. [સર. હિ, મ.] દોરડા અને ચાલવાને દેકે તાણેલું છત્રીધાટનું લૂગડાનું ધર
[-ઠાકવો = તંબુ છોડી નંખાવો. -ઠોભો, ખડો કરવો = તંબુ બાંધવો. -છોડવો = બાંધેલો તંબુ કાઢી નાખવો, તંબુ ઠોળવી લેવો
-ઠાકવો, તાણવો, મારવો = (ચાલવા ઠાકી દોરડાં તાણી) તંબુ રચવો - બાંધવો કે ખડો કરવો.]

તંબૂરો પુ. [જ તંબૂર] એક તબલાધ. [તંબૂરો જેવું = રથૂળ ને બેડેળ] -રાપેટી સ્ત્રી સરપેટી -રી સ્ત્રી નાનો તબૂરો

તંબોળ પુ. [ફા તબૂલ, સં. તામ્બૂલ] નાગર-વેલનું પાન (૨) તેની ખીડી -ખીડું (૩) ઘાડો લાલ રંગ(૪) ગળાનો એક રોગ [-છાંટવો, -નાખવો = લગ્ન વખતે વરકન્યાએ એકબીજા પર પાનની પિચકારી મારવી -વહેંચવો = લગ્ન જનોઈ વગેરે પ્રસંગે સ્ત્રીઓને ખારેક પતાસા વગેરે આપવા] ંણુ સ્ત્રી તંબોળીની સ્ત્રી -ગિયું વિ. તંબોળ કે તંબોળીને લગતું -ગિયો ક્ષય પુ. એક જાતનો ક્ષયરોગ -ગિયો માપ પુ. નાગરવેલના પાનમા થતો એક ક્રીડો -ળી પું. પાનસોપારી વેચનારો (૨) તે ધવો કરનારી ન્યાતનો માણસ

-ત: [સં.] નામને લાગતા 'માથી' 'ની દહિએ' એવા અર્થનું અંબનાવે. હિંદાં મૂલત, તરવત

-તા [સં] લાવવાચક નામ(સ્ત્રી) બનાવતો પ્રત્યય તા પુ. [ફા.] એક કાગળ, તાવ (૨) [સં. તાપ, પ્રા તાજ] ગરમી

-તા 'તારીખ'નું ટૂંક ૩૫

તાઈ પુ. મુસલમાનની એક નાત, પોળરો, વણકર (૨) સ્ત્રી એક વસ્ત્ર [મિલજનું તાઉ વિ. [પ્રા તાજ પરથી ?] ગરમ -આકળા તાઊસ પુ. [જ તાવૂસ] મોર (૨) નં એક છેડે મોરનો આકાર હોય એવું વાઘ. બખાજ વિ. તાઊસ વગાડી જાણનાર -સી વિ. મોરના રંગનું (૨) તાઊસબાજ

-તાક સ્ત્રી. [સં તક્, પ્રા તક્, સર. મ] છાશ તાક સ્ત્રી. [બુઓ નાકડું] નેમ, ચોટ(૨) પુ. લાગ, તાકડો ંડો પુ. તાક, લાગ(૨) [બુઓ

નાગડો] તાગડો, દોરો. ંણિયું વિ. તાકડું. ંણું સંકિં. [સં તર્ક, પ્રા. તર્ક અથવા સં તર્ક] એકીનજરે જોયા કરવું (૨) નિશાન બાધવું (૩) ધમધવું [તાકડું તીર લાગવું = ધાર્યું થવું.] [એ. ઓભર

તાકડું નં. [ત્રાક' ઉપરથી] સોનીનું ત્રાક જેવું ત્રાક(-કા)ત સ્ત્રી. [જ] શક્તિ; સામર્થ્ય, મગદૂર તાકીદ સ્ત્રી. [જ] ઉતાવળ (૨) આજ્ઞા, ફરમાન, તરત કરવાની જરૂરિયાત(૩) ચેતવણી, ધમકી. [-કરવી = ઉતાવળ કરવી -આપવી = ચેતવણી આપવી] ંચિટ્ટી સ્ત્રી, ંપત્ર પુ. નં. ઉપરી અમલદારના હુકમનો તાકીદનો કાગળ [સર. મ.]

તાકું નં. [જ તાક] ગોખલો, હાટિયું તાકેલું વિ. [તાકવું ઉપરથી] તાકેલું નિશાન પાકનાર, તાકણિયું

તાકો પુ. [જ] ફાક્યા વિનાનું લાથું એક સરખું લૂગડું, ચાન (૨) [બુઓ તાકું] ગોખલો

તાકોડી વિ. બુઓ તાકેલું

તાગ પુ. [સં. સ્વાઘ, દે. ધ્રુવ, સર. મ તાગા, તાજ = હોડી ચલાવવાનો વાસ જે દ્વારા ઊંડાણ પણ મપાય છે] છેડો અત, નિવેડો (૨) [સં. ત્યાગ ઉપરથી ? સર. હિં તાગ(-તા)] પરણીને વિદાય થતા વર તરફથી ભાગીને કન્યાપક્ષના ભાટપ્રાજ્ઞણોને અપાતી કક્ષિણ કે ભાગો [-આણવો, -લાવવો = ખાર લાવવો, ધરવારવું. -કાઢવો, -લેવો = ઊંડાઈ માપવી (૨) અંદાજ કાઢવો.]

તાગદિધિના પુ. બં. વં. [રવં] મોજમજ; ચેનબાજ (-કરવા)

તાગડો પુ. [બુઓ ત્રાગડો] તાતણો (૨) [તાકવું ઉપરથી] તાકડો, લાગ

તાગડું અં. કિં. [બુઓ તાગ] તાગ કાઢવો; માપ કાઢવું(૨) પરવારવું, તાગ આણવો, છૂટા થવું (૩) સં. કિં. [બુઓ ત્યાગવું] છોડી દેવું તાગિયો પુ. [બુઓ તાગડો] રેશમને તાણનાર -સુધારનાર કારીગર

તાછ સ્ત્રી. [સં તક્ષ] પથ્થર ઠાકતા પડતો કચરો -છોલ (૨) (દાગીનાને) છોલતા પડતો કરચો

तणुवे। पु० [स तन् उपरथी; स० म तणाव,
-वा, हि. तनाव=दोरी. अ. तनाव=रस्सी]
रथनी सागी नीयेतो दार

तणु स्त्री० [बुओ तणुवे] कुडाणाभा इरे ते
भाटे षण्ठनी नाथे आवेदी राश-दोरी
तणुं न०, -णी स्त्री०, -णो पु० [दे. तणय] छद्दी
विलङ्गितो प्रत्यय (५.)

तत् स. [स.] ते -तकाव, -तक्षण, -तण्व
[तत्+भेव(प्रा खेव, स क्षेप)के सं तत्क्षणमेव]
अ० ते न वभते 'तरेत न (५)

ततडपुं अ० किं [रव०] बुओ तडतडुं
ततडाट पु० ततडु ते ततडावपुं स० किं
(प्रेरक) (२) [ला] धमकावपु

ततडियुं वि० ['ततडु' उपरथी] अणता तड-
तडिया छिडे ओवु (लाकडु, डालसो ध०)
ततडियो पु० ['ततडु' उपरथी] तणुओ,
तडतडियो

ततथेधं अ० [रव०, सर० हि. ततताथेई]
लवाधना ताननो ओल; ताताथेधं

ततपीर स्त्री० [सर० हि, म]+बुओ ततपीर
ततवाध न० [स.] बुओ ततवाध

ततः अ० [स.] पछी, तो पछी. ठिं'वाड पु०
वस्तुके धरनानु, तत कि -पछी शु, ओम पछी,
आगणनु आगण परिणाम के निष्पत्ति
शोधवी ते

ततूडी स्त्री० [रव०] नानु ततूडुं (-डूंकपी) -डुं
न० ओक लतनुं रणसि शु [-डूंकपुं=लहेर
करवुं (२) देवाणुं काठवुं]

ततकाव(-ण) अ० [सं] ते न वभते, तरेत न
ततकावीन वि० [सं.] ते समथनु

ततक्षण अ० [सं] ते न क्षण, ताण्डतोण, ततक्षण
तत्त्व न० [सं.] काष्ठ वस्तुनु भूण असल के
वास्तविक उप(२)सार, रक्ष्य(३)प यन्त्रमातुं
दरेक(४)सांभ्यना रप तत्त्वोमानु दरेक-प य-
महाभूत, पंथ विषयो, दस धर्मियो, मन, बुद्धि,
अहंकार, प्रकृति अने पुरुष ० आह्मिणी वि०
स्त्री०, ० आही वि० तत्त्व ग्रहण करनार.
० अति तन न० तत्त्व विषे विचार करवो ते
० अ वि० तत्त्वने जाननार (२) पु० द्विलसूत्र

० ज्ञान न० तत्त्व स अ धी ज्ञान, द्विलसूत्री
० ज्ञानी वि० (२) पु० तत्त्वज्ञ ० तः अ०
तत्त्वनी दृष्टिओ, भरी रीते. ० दर्शन न० तत्त्व-
ज्ञान, द्विलसूत्री ० दर्शी वि० (२) पु० तत्त्व
जोनार पुरुष ० दृष्टि स्त्री० तत्त्व तत्त्व वणेदी
तत्त्वआही दृष्टि ० निष्पत्ति पु० तत्त्वने निष्पत्ति;
द्विलसूत्री. ० निष्ठ वि० तत्त्वमा निष्ठा-आस्था-
वाणु ० निष्ठा स्त्री० तत्त्व परनी आस्था.
० न्यास पु० विष्णुपूजनी ओक विधि,
० भीमांसा स्त्री० 'भेदाद्विजिंस'. ० वेत्ता
पु० तत्त्वज्ञानी, द्विलसूत्र ० शास्त्री पु०

द्विलसूत्र -त्वार्थ पु० भूण सत्य, अरु तत्त्व
तत्त्वसंज्ञि श० अ० [स.] 'ते(भूण तत्त्व-अक्ष)
तु न छे' ओवु यन्त्रवेदु ओक महावाक्य

तत्त्व न० [सं] ते -अक्षनु पद; परमपद; मोक्ष
तत्त्वार्थ पु० [सं] अक्ष, परमात्मा

तत्त्व वि० [सं] अक्षपर परेवायेतु, ओकध्यान
(२) तैयार, सन्न (भाणस) ० त्ता स्त्री०.
तत्त्वरायण वि० [सं] तत्त्व

तत्त्वपुं पु० [सं] परमात्मा (२) [व्या]
समासना चार मुख्य प्रकारमानो ओक, जेमा
पूर्वपद उत्तरपद साथे विलङ्गितना स अं धथी
जेडाय छे

तत्र अ० [सं.] त्या. ० त्य वि० त्यानु-त्यां
न न्मेतुं के त्यानु वारी. ० द्य वि० त्या रहतु
के आवेतु, त्यानु -नापि अ० त्यां पण

तत्त्व वि० [सं] भूण प्रमाणेनु -अक्षपर(२)
भूणलाषामाअने प्राकृतमासरणेओवे(शष्प)

तथा अ० [सं] अने (२) ते प्रमाणे, तेम ० गत
वि० परमपदे पहुयेतु (२) पु० (स.) शुद्ध(३)

ज्ञानी. ० पि अ० [सं] तोपण ० लूत वि०
ते प्रमाणे अनेतु. ० द्य श० अ० [सं] अस्तु]
'तेम थाओ', 'अंतु हो' -थ्य वि० (२) न०

सत्य, सायु ०
तथा स्त्री० [सं] तथा उपरथी ? सर० दे. तत्ति=
थिं'ता, विचार(२) कार्य, प्रयोजन ध०, म. तथा

=शं'का] स्पृहा, तमा (२) विस्तार, ल आण
[-करवी=स्पृहा करवी, पवा राअवी (२)
विस्तार-पौणव करवु]

તથારતુ, તથ્ય જુઓ 'તથા' [સ] મા
 તથ્યાંશ પું [સં] તથ્ય — સત્યનો અંશ,
 મહત્વનો ભાગ કે સારાશ
 તદનંતર અં [સં] ત્યાર પછી, તે પછી
 તદનુરૂપ વિં [સં.] તેના જેવું, તેના રૂપનું
 તદનુસાર અં [સં.] તે પ્રમાણે
 તદપિ અં [સં.] તોપણ
 તદબીર સ્ત્રીં [સં] યુક્તિ
 તદર્થે અં [સં] તેને માટે, તેને ખાતર
 તદર્તગત વિં [સં.] તેમા આવેલું — સમાયેલું
 તદા અં [સં] ત્યારે, [(ર) તન્મય, લીન
 તદાકાર વિં [સં.] તેના જ આકારનું, તદ્દર્શ
 તદાકાળ અં + તે વખતે
 તદુપરાંત, તદુપરિ [સં.] અં તે ઉપરાત,
 વિશેષ, વળી ['મોનિટોની'
 તદેવતા સ્ત્રીં [સં] એ જ હોયા કરકું તે;
 તદૈક્ય નં [સં] તાદાત્મ્ય, એકતા
 તદ્ગત વિં [સં] તેને લગતું; તેમા સમાતુ (ર)
 તેમા ચિતવાળું; તત્પર
 તદ્ગુણ વિં [સં] તે કે તેના ગુણવાળું (ર)
 પું તેનો ગુણ (૩) એક અર્થાલંકાર, જેમા
 વસ્તુ પોતાના ગુણધર્મ પાસેની બીજી ઉત્તમ
 વસ્તુના ગુણધર્મ લેતી વર્ણવાય છે (કા શા)
 તદ્ગત અં [સં] સરંમ તદ્ગત બિલકુલ, છેક, (ર) નર્થ
 તદ્ગત પું [સં.] (વ્યા) મૂળ નામ, સર્વનામ,
 વિશેષણ કે અવ્યયને લાગીને નવો શબ્દ
 બનાવતો પ્રત્યય (ર) વિં તે પ્રત્યયો લાગીને
 બનેલું. — તાંત વિં છેડે તદ્ગતવાળું
 તદ્ભવ વિં [સં] તેમાથી થતું — જન્મતુ (ર) મૂળ
 લાખામાથી પ્રાકૃતમા આવેલો અપભ્રંશ (શબ્દ)
 તદ્ભિન્ન વિં [સં] તેનાથી ભિન્ન
 તદ્ભૂપ વિં [સં] તેના જેકું, તદાકાર ઓતા સ્ત્રીં
 તદ્ભૂપ અં [સં.] તેની જેમ
 તદ્ભિદ વિં (ર) પું [સં] જુઓ તલજ
 તન પું [સં. તનય] પુત્ર, દીકરો (ર) નં [ફા,
 સ. તનુ, સરં હિ, મ] શરીર, દેહ [-થી,
 -તોડીને, -દર્ધને = ખૂબ મહેનત લઈને,
 ખરા દિલથી.] ઝમનધન નં બં વં સર્વસ્વ;
 બધી શક્તિ, સાધન વગેરે

તનક વિં [હિ. તનિક; ફા તનુક; સ. તનુ]
 થોડું (ર) નાનું, નાનુકું
 તનખ સ્ત્રીં જુઓ તણખ
 તનખાવણું સં કિં પજવણું, હેરાન કરણું (ર)
 —ની ઉપર ગુંસે થવું
 તનખો પું [ફા. તનલાહ] પગાર
 તનખાણું નં [તન + ત્રાણ(સં)] બખતર
 તનખદન વિં [તન (ફા.) + ખદન (ફા.)]
 જીવનન, અતિ પ્રિય (ર) વિશ્વાસુ; વફાદાર
 તનમન અં [તન + મન] ખૂબ આતુરતાથી—
 અધીરાઈથી —નાટ પું આવેશ, જુસ્સો,
 અધીરાઈ
 તનમનિયું નં એક ભતતુ ફૂલ (ર) કાનનું એક
 ઘરેણું
 તનય પું [સં.] પુત્ર —યા સ્ત્રીં પુત્રી
 તનહા વિં [જુઓ તનહા] એકલું (ર) અં કુદ
 તનિયો પું [તન — તનુ ઉપરથી કે તન્ (સં)
 ઉપરથી] વાઘો, અગરખુ, ઝંલણું
 તની પું [જુઓ તણાવો] દારો, તાર (ર) ભદ્રમત્ર,
 ધંતરમત્ર [નાતુ (૪) સુદર
 તનુ વિં [સં] કૃશ, પાતળું (ર) થોડું (૩)
 તનુ(-નુ) સ્ત્રીં, નં [સં] શરીર ઝા પું
 પુત્ર. ઝા સ્ત્રીં પુત્રી. ઝા પું વાળ, રોમ
 તનોડો પું સ્ત્રીને કાને પહેરવાનું એક ઘરેણું
 તન્મય વિં [સં] એકાગ્ર, લીન ઓતા સ્ત્રીં
 તન્માત્ર વિં [સં] માત્ર એ જ, શુદ્ધ (ર) અં
 તલમાત્ર, સહેજ સાજ (૩) નં પચ મહાભૂતોનું
 શુદ્ધ — સૂક્ષ્મ રૂપ
 તન્માત્રા સ્ત્રીં જુઓ તન્માત્ર
 તન્વંગી, તન્વી સ્ત્રીં [સં] નાનુકું સુકુમાર સ્ત્રી
 તનહા વિં [ફા] જુઓ તનહા
 તપ નં [સં] ઇદ્રિયદમન, તપસ્યા (ર) [લા]
 લાખો વખત રાહ બેવી કે બેઠા રહેવું પડે તે,
 તપકું પડે તે (૩) સ્ત્રીં તપત ઝગચ પું
 જૈન સાધુઓનો એક વર્ગ ઓતા સ્ત્રીં ગરમી;
 સહેજ સાજ તાવ ઝા નં તપત તે (ર) તાપ,
 ગરમી (૩) પું સૂર્ય (૪) એક નરક. ઝા રૂદ
 નં સૂર્ય મુખી ફૂલઝાડ. ઝા (-યો) લોક પું
 સાત લોકમાંનો છઠ્ઠો — તપસ્વીઓનો લોક.

૦શ્ચર્યા સ્ત્રીં [સ] તપ કરવું તે; તપસ્યા.
 ૦સી(-રવી) વિં(૨)પું [સં] તપ કરનાર
 તપ(-પા)વણું સં કિં 'તપવું'નું પ્રેરક
 તપવું અં કિં [સં. તપ્] ઊનું-ગરમ થવું(૨)
 તપ કરવું (૩) [લા.] લાખો વખત સહ જોતા
 ઊભા રહેવું; ખોટી થવું (૪) ગુરસે થવું
 તપખીર સ્ત્રીં [મ. તપકીર, -લ, તપલીલ, સં.
 ક્ષારપત્રા] છીંકણી (૨) કંદના-શિ ગોડાને
 ઘોટ. -રિયું, -રી વિંતપખીરના રંગનું
 તપશ્ચર્યા. તપસી જુઓ 'તપ'મા
 તપ(-ક)સીલ સ્ત્રીં [જુઓ 'તકસીલ'] વિગત,
 જુદી જુદી હકીકતોને ક્રોડ ૦વાર અં
 વિગતવાર
 તપસ્યા સ્ત્રીં [સં.] તપ, તપશ્ચર્યા
 તપસવી વિં (૨) પું [સં] જુઓ 'તપ'મા
 -રિવતા સ્ત્રીં -રિવની વિં સ્ત્રીં (૨)
 સ્ત્રીં 'તપસવી'નું સ્ત્રીલિંગ
 તપાહ(-વ)ણું સંકિં 'તપવું'નું પ્રેરક
 તપાસ, ૦ણી સ્ત્રીં [અ. તપહહુસ, મ] તપાસવું
 ને [-મળવી લાળ મળવી, પતો ખાવો.]
 ૦નીગ(-સ) વિં તપાસનાર
 તપાસરાવણું સં કિં તપાસાવણું
 તપાસણું સં કિં ગોધવું ખોળવું (૨) ચોકસી
 કરવી; ઊંડા ઊતરીને જોવું (૩) સલાળવું;
 તળવીજ રાખવી
 તપાસ-સમિતિ સ્ત્રીં તપાસ કરનાર સમિતિ
 તપિત-વિં [સ] જુઓ તપ
 તપિયું વિં [તપ ઉપરથી] તપ કરનાર, તપસવી.
 તપી પું ['તપ' ઉપરથી] તપસવી
 તપેલી સ્ત્રીં [સ તપ્ પરથી? સરં હિં
 પતીલી, સં પાતિલી = માટીનું વાસણ, મ
 પતેલી] પહેળા મોનું એક વાસણ -હું નં
 મોટી તપેલી
 તપેશરી વિં (૨) પું [તપ + ઈશ્વર, અથવા
 [તપસવી?] જુઓ તપસવી
 તપો- [સં] (સમાસમા પૂવ પદે ઘોષવ્યંજનપૂર્વે)
 ૦ધન વિં તપ એ જ જેનું ધન છે એવું (૨)
 બ્રાહ્મણોની એ નામની ભતનું (૩) પું તપસવી
 (૪) તપોવન જ્ઞાતિનો બ્રાહ્મણ. ૦ખક્ષ(-ળ)

નંતપનુ બળ, તપનો પ્રભાવ ૦ભૂમિ(-મી)
 સ્ત્રીં તપથી પવિત્ર થયેલી ભૂમિ, તપોવન.
 ૦લોક પું જુઓ 'તપ'મા તપલોક. ૦વન
 નં તપસવીનું તિવાસસ્થાન ૦વૃદ્ધ વિં
 તપને કારણે શ્રેષ્ઠ
 તપ વિં [સ.] તપેણું કે તપાવેણું. ૦મુદ્રા સ્ત્રીં
 વિષ્ણુનાં આયુષોની છાપો તપાવીને દીધેલા હાથ
 ત(૦ર)કેહણું અં કિં જુઓ તકેહણું
 તકેહંચી, -ખાજ સ્ત્રીં [જુઓ તકેહંચી] પારકાના
 માલ કે કૃતિની ઉચાપન; ચોરી
 ત(૦ર)કેહાટ પું જુઓ તકેહાટ
 તકેહાવણું સં કિં તકેહંચી કરવી, ચોરી જવું
 તકેરકે અં [અ. તપકહ] ચોગઈ, વેરાઈ કે
 ઉચાપત થયું હોય એમ
 તકેસીલ [અ], ૦વાર જુઓ 'તપસીલ'માં
 તકેરીક વિં [અ] વધારાનું, ફાલતું
 તકેવત પું [અ] ફરક, ઓછાવત્તાપણું [-કેરવે
 = જુદાઈ ગણવી, ભેદ રાખવો -પડવો = ફરક
 - અસમાનતા હોવી]
 તકે પું [અ તાકફહ] જથો, વિભાગ
 તખક સ્ત્રીં [અ] રકાખી, તાસક, છીધુ (૨) માળ,
 મજલો ૦ચો પું નાનો યાળ, યાળી ૦ડી
 સ્ત્રીં નાની તખક - રકાખી ૦ડું નં એક ભતનું
 છીજર વાસણ [પ્રકાશ આપવો
 તખકણું અં કિં (કા) ગાઠ અધકારમા આંજો
 તખકો પું [અ તવકહ] મજલો, માળ (૨) ગિયતિ;
 હશા (૩) પાયરી, વોરણ (૪) વિભાગ, ખડ
 તખક, ૦તોઈ અં [રવં] ઘોડાની દોડનો
 અવાજ -કી સ્ત્રીં ઘોડાની દોડનો પગવ
 (૨) દોડ [-મૂકવી = દોટ મૂકવી -વાગવી =
 ઘોડાના હાથલાનો અવાજ થવો] -કો પું
 ઝપાટો, સપાટો વેગ
 તખકાવણું સં કિં [રવં] દોડાવણું (૨) ખડ-
 ખડાવણું (૩) દખકાવણું, ધમકાવણું
 તખકૂક વિં [તુખકું] ઉપરથી ૧] ભોટ, કમઅકલ
 (૨) મૂઠ; અવાક (૩) ફૂલો શરીરનું, સ્થૂલકાય
 (૪) તદ્દન નવરત્ન. ઉઠાં નાથ. તખકૂક
 તખકીલો વિં [અ] ખદલાયેલું, ફરેલું
 તખલચી પું [ફા.] તખલાં - નરધા વગાડનાર

તખલી સીં [અ. તવલ; મ.] વાઘના તુંબડા

ઉપરનો સપાટ લાકડાનો ભાગ

તખલીધ સીં [અ.] શુદ્ધિ, ધર્મીત્વ

તખલું નં [અ. તવલહ] એક વાઘ, નરથું

તખરક પું [અ. તવર્કક] હરગાહ, ધર્મકથા

વગેરેમા વહે ચાતો પ્રસાદ

તખાહરું નં (ચ) તગારા જેવું એક પાત્ર

તખિયત સીં [અ.] મનની રિયતિ—મિલન

(૨) શરીરની હાલત (તંદુરસ્તી કે માદગી બાબતની) [-લાગવી = મન ચોટવું.] -તી

વિં તરંગી, ઠેકાણા વગરનું, ધૂની

તખીખ પું [અ.] વૈધ, હકીમ. -ખી વિં

તખીખને લગતુ (૨) સીં વૈદ્ય

તખેલો પું [અ. તવીલહ] ઘોડો. બળદ ધં કે

ગાડી રાખવાનું હેલું કે મકાન

તખો પું [બુઓ તવો] (ચ) ચલમનો તવો

તખખલ નં [અ તવલ] તાલકુ, માથું. [-કરાવલું

= માથે ટેકા કરાવેલો]

તમ નં [સં] અધારું (૨) તમોગુણ (૩) પ્રત્યય

વિંને લાગતા 'સૌમા શ્રેષ્ઠ' એમ અર્થ બતાવે.

ઉદાં ગુરુતમ

તમ સં તમે (પ)

તમક પું [સં.] હમના રોગનો એક પ્રકાર ૦થાસ

પુંખહુ ઉતાવળો અને ગૂચવાતો શ્વાસોચ્છવાસ

તમ(-મે)ણુ સીં [દે. તમણ] ભોય ખોદીને

કરેલો ચૂલો

તમણું વિં [બુઓ તમણું] ત્રણ ગણું, ત્રમણું

તમતમણું અંકિં [રવં] (તમગને અવાજ)

તમતમું વિં [સરં હિં. તમતમાના] બહુ તીખું.

-માટ વિં તમતમુ (૨) પું તીખાશ

તમ(-મે)ને (મ', મે') સં 'તમે(-મે)'નું

ખીજ કે ચોથી વિં નુ રૂપ

તમન્ના સીં [અ] ઇચ્છા, આતુરતા

તમર(-રિયું) નં એક ભતનું બાળવાનું લાકડું

તમરી સીં [સં. તિમિર] બુઓ તમ્મર

તમરું નં [સં. તિમિર = અધારું પગથી ?

કે તેવશ?] રાતે તીણા અવાજથી બોલતું

એક જીવડું

તમસ નં [સં] અધારું (૨) અજાન (૩) તમોગુણ

તમંચો પું [તુર્કી] ખિસ્તોલ

તમા સીં [અ.] પરવા, દરકાર (૨) કમીના, ખોટ

તમાકુ સીં [પોર્ટુગેઝ તબુકો] તંબાકુ

તમાચો પું [ફા] થપ્પડ, લપડાક. [-ખાવો

= વોલ વાગવી -ખેંચી કાઢવો, ચોડવો,

ચોડી દેવો, મારવો = લપડાક લગાવી

દેવી. -પડવો, વાગવો = તમાચાનો માર

પડવો (૨) જીકડ ખાવી -મારી મોં કે ચાક્ષ

રાતો કે લાલ રાખવો = ન કાચ્યા છતાં

કાચ્યાનો કે સુખી હોવાનો ઢોંગ કે દેખાડો કવો]

તમામ વિં (૨) અં [અ] બધું; સંપૂર્ણ

તમામી સીં [ફા ? સરં હિં, મં] તમામ -

પૂર્ણપણે રેશમ ને કસબની સાદી

તમારિ પું [સં.] (સ) સૂચ્ય ૦તનયા સીં

(સં) ચમુના નદી

તમારું (મા') સં [અપં તુમ્હાર, પ્રા તુમ્હકર]

'તમે'નું છઠી વિલક્ષિત નુ રૂપ (ખીન) રૂપો -

તમારે, તમારાથી ધં)

તમાલ પું [સં] એક જાડ ૦પત્ર નં તમાલ-

વૃક્ષનું પાંદડું ૦પત્રી સીં તમાલપત્ર

તમારો (-સો) પું [ફા. તમાશા] ઘણા હોકો

જેવા મળે એવો ખેલ કે રમત (૨) [લા] ક્ષેત્રી.

જેમ કે, તમાસો કરવો, જોવો. -શ (-સ) ગીર,

-શ (-સ) ખીન પું તમારો જોનાર, પ્રેક્ષક

(૨) તમાસો કરનાર -શ (-સ) ગીરી, -શ-

(-સ) ખીની સીં તમારાગીનું કામ

તમિર નં [સં] અધકાર

તમે (-મે) (મે', મે') [પ્રા. તુમ્હ] ખીને પુરુષ

સં, 'તું'નું બં વં

તમેણુ સીં બુઓ તમણ

તમોગુણ પું [સં] પ્રકૃતિને એક ગુણ (૨) ક્રોધ;

આક્રોશ મ્વલાવ -ણી વિં તમોગુણવાળું

તમ્મર સીં [મ તિમિર] આખે આવના ચક્કર

-અધારા [-આવવી, ખાવી, ચડવી]

તર વિં [ફા] ચક્રસથી ભરેલું, તાબુ (૨)

ધરાયેલું, વૃક્ષ (૩) પૈસાદાર (૪) મન્ત, ચક્રચૂર

તર સીં [દે.] હલોદ્ધ પગની મલાઈની પોપડી

(૨) [બુઓ તરડું] નાની ખાડી

તર સીં [સં] પહોળી હોડી, તરાપો

-તર પ્રત્યય, કિં ને લાગતા નં બનાવે છે ઉદાં
 ઘડતર, ભણતર (૨) [સં, ફા] વિં ને લાગતા
 'તેથી અવિક-વિશેષ' અર્થ સૂચવે ઉદાં
 અવિકતર, અદતર

તરક, ૦ડો પું, [ફા. તુર્ક, દે તુરક] મુસલમાન
 (નિરકારમા) ૦ડી સ્ત્રી

તરકચો પું [સરં તચકો] ટપકું (૨) કુવારો
 તરકટ નં [સરં મ.] પ્રપચ, કાવતરું. [-રચકું
 = તરકટ કરકું] ૦ખોર વિં તરકટ કરવાની
 આદતવાળુ -ટી (-ટિયું) વિં [સરં મ]
 તરકટ કરે એવુ પ્રપચી

તરકડિયો પું [ફા તુર્ક પરથી ?] એલકેલ
 બોલનારો, ભાડ, વિદૂષક

તરકડી, તરકડો બુઓ 'તરક'મા

તરકડું અંકિં [સ. તર્ક] તર્ક કરવો, અટકળ
 કરવી [તીરનો ભાથો

તરકસ નં [સરં હિં, મ; ફા. ત(-તી)રકશ]

તરકારી સ્ત્રીં [હિં, મ; સરં ફા તર] શાક-
 ભાજ, ભાજપાલો (૨) ખાવા યોગ્ય માસ

તરકીખ સ્ત્રીં [જ] યુક્તિ

તરકોશી નં ત્રણ થાંભલાનું વહાણ

તરખડ સ્ત્રીં માવજત, સ ભાળ (૨) ભાજગડ;
 પચાત

તરખલી સ્ત્રીં બુઓ તણખલી -કું નં તણખલુ

તરખાટ પું [સરં ફા તર્સ] ઢર, ભીતિ, ત્રાસ
 (-મચવો, મચાવવો) [ખૂણવાળું

તરખૂણિયું વિં [તર (સં ત્રિ) + ખૂણ] ત્રણ
 તરગાળી સ્ત્રીં તરગાળાની સ્ત્રી

તરગાળો પું ગાવા નાચવાનો ધધો કરનાર
 એક ન્યાતનો માણસ

તરઘટ પું ઊમરો, તળવટ

તરઘાથો પું પહેળા મોતો જખરો દેગ (૨)
 મોટું પહેળુ ઢોલ (૩) [લા] મોટી બેડોળ

આકારની વસ્તુ [અહ કાર

તરછ સ્ત્રીં [ફા તર્સ = કોથ પરથી ?] મદ,
 તરછટ અં છેક, સાવ, તફન

તરછોડ પું, સ્ત્રીં ભેરથી વીજવાથી-તરછોડવાથી
 થતી અસર (૨) તિરકાર; છિત્તાર ૦કું
 સં કિં ભેરથી આચકો મારવો (૨) તિરકાર-

પૂર્વક કાઢી મૂકવું (૩) તુચકારવું, ધિકારવું
 -કો પું તરછોડ

તરજ પું ત્રાસ; લય (૨) ભેર, આવેશ (૩)

સ્ત્રીં [બુઓ તર્જ] ગાવાની ઢબ

તરભત વિં હલકી ભતવું (૨) સ્ત્રીં હલકી ભત

તરભુમો પું [જ.] ભાષાતર -મિયું વિં
 ભાષાની છટા કે ભાવ વિનાવું, માત્ર શાબ્દિક
 સમાનતાવાળુ (ભાષાતર)

તરડ સ્ત્રીં [રવં] તડ, ફાટ, ચીરો ૦ (-ડા)કું
 અંકિં તરડ પડવી, ફાટવું (૨) વાકું-ત્રાસુ

થવું (૩) વંકાઈને વિરુદ્ધ ચાલવું [તરડાઈને
 બોલણું = ગુરસે થઈને બોલવું] -ડાટ પું ૦

તરડાવું-ફાટવું તે (૨) અભિમાન, મરડાટ
 -ડિયા ગુવાર પું ૦ વં અડાઉ ગુવાર

તરડું વિં તરડાયેલું

તરણુ નં [સ] તરવાની ક્રિયા (૨) તરવાનું
 સાધન, હોડી ૦ તારણુ વિં (૨) પું

તારણતરણ, ઉદ્ધારનાર

તરણુ નં + [બુઓ વણ] તરણુ

તરણિ પું [સં] સૂરજ ૦ તનયા સ્ત્રીં (સ.)
 યમુના નદી [હોડી

તરણિ(-ણી) સ્ત્રીં [સ] તરવાનું સાધન, ત્રાપો;

તરણુ નં [બુઓ વણ] તરખલુ [તરણાને
 તોલે = તુચ્છ, કશી વિસાતમા નહોં એમ.

તરણુનો મેરુ કરવો = રજતુ ગજ કરવું
 તરણું ચૂ થવાં = નજવી ચૂથાચૂથ કે મહેનત

કરવી] [ઉપાય

તરણાપાય પું [સ] તરી જવાનો-અચવાનો

તરત અં [સ ત્વરિત, પ્રા તુર્ત] એકદમ, ઝડ.
 ૦ બુદ્ધિ વિં હાજર જવાળી બુદ્ધિવાળું (૨)

સ્ત્રીં શીઘ્ર કામ દે એવી-સમયસૂચક બુદ્ધિ

તરતપાસ સ્ત્રીં [તર (દ્વિર્ભાવ) + તપાસ]

બારીક તપાસ-શોધ

તરતમ વિં [સં, પ્રા] ઓછુ વજુ

તરતવ નં [તરવ પરથી ?] સાર, મુખ્ય અર્થ

તરતી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ, રંગ દેખાતી

તરતીય સ્ત્રીં [જ] આચાર, રીતભાત વગેરેનું
 શિક્ષણ (૨) વ્યવસ્થા, ગોઠવણ (૩) સંભાળ,

માવજત

તરધારું વિં [તર (ત્રિ) + ધાર] ત્રણ ધારવાળું
 (૨) ત્રણ સરખા ભાગમાં બનેલું
 તરપંખું વિં [તર (ત્રિ) + પાખ] ત્રણ પાખિયા
 -પાખડીઓવાળું
 તરપં(-પિં)ડી સ્ત્રીં [સં. ત્રિ + પિંડ કે તૃપ્તિ
 + પિંડ] મરનારની વરસીને દિવસે કરાતી
 શ્રાદ્ધક્રિયા
 તરપણું વિં દૂખણું, પાતણું
 તરપિંડી સ્ત્રીં જુઓ તરપંડી
 તરપે(-પે)ટ સ્ત્રીં જુઓ તરપેટ
 તરફ સ્ત્રીં [અ] બાણ, પક્ષ (૨) તદુવાદના
 મુખ્ય તારની નીચે, ચાલવા માટે રખાતા
 તારના સમૂહ કે પ્રત્યેક તાર (૩) અં બાણ,
 લણી. ૦૬૧૨ વિં તરફેણ કરતું, પક્ષવાળું
 ૦૬૧૨ સ્ત્રીં પક્ષપાત, ઉપરાણું. -રી વિં
 (સમાસમાં) તરફનું ઉત્તમ એકતરફી
 તરફડું, તરફડાટ, તરફડિયું જુઓ 'તરફડું' મા
 તરફેણ સ્ત્રીં [સં ત્રિ + ફળા] દાણા વાવવાનું
 એક ઓળાર, ત્રણ ઘાતાનો નાનો વાવણિયો
 તરફાળ સ્ત્રીં [તર (ત્રિ) + કાળ] ત્રણ નળવાળી
 પિછોડી
 તરફીટ સ્ત્રીં ઝીક
 તરફેણ (ફે) સ્ત્રીં [અ. તરફનું અં ૧૦ તરફનું]
 બાણ; પક્ષ (૨) તરફવારી
 તરફેણડું સંકિં [રવં] છણકા-છણકા કરવા
 તરફેણડો પું [રવં] છણકો, છણકો; ધ્રુતકાર
 [તરફેણ કરવા]
 તરખડું અં કિં [રવં] ખડખડ (૨) લડતુ,
 તરલડું [તરખોળ
 તરખતર [ફા] ખૂબ તર, પ્રવાહીથી ભરેલું,
 તરખિયત સ્ત્રીં [અ] તાલીમ, કેળવણી
 તરખૂચ નં, -ચી સ્ત્રીં જુઓ 'તરખૂચ' મા
 તરખોળ વિં [તર (ફા) + ખોળ (ખોળવું)]
 તફન પલળી ગયેલું
 તરભડ સ્ત્રીં [રવં] બોલાણેલાલી, તકરાર ઠું
 , અં કિં આવેશપૂર્વક બોલવું, કળિયો કરવા
 તરભાણું નં [સ તામ્રમાઢ] ધમવિધિમાં
 વપરાતી તામ્રની તાસક -છી સ્ત્રીં નાવું
 તરભાણું

તરભેટ(-ટે) પું [જુઓ ત્રિભેટો] ત્રણ ગામના
 સીમાડા કે રસ્તા ભેગા થતા હોય એવી જગા
 તરમરિયું નં જુઓ તનમનિયું
 તરમરી સ્ત્રીં એક ભતનું ઘરેણું
 તરલ વિં [સ.] ચપલ, અસ્થિર (૨) પું હારતું
 વચ્ચેનું રત્ન ૦૮૧ સ્ત્રીં, ૦૮૧ નં ૦૮૧યન
 પું એક છદ્ -લિત વિં તરલ થયેલું, અસ્થિર
 તરવર અં [સં ત્વર, કે તૃ ઉપરથી ?] ત્વરાથી
 તળે ઉપર -સળવળ થતું હોય એમ ઠું
 અં કિં ઉપર તળે થતું, સળવળવું (૨)
 ત્વરાથી અધીરા થવું -૨૧૮ પું ધમપછાડ;
 અધીરાઈ, ચચળતા. -રિયું વિં ચચળ,
 ચપળ, અધીરું
 તરવ કે નં [તર (ત્રિ) + વ કે (વાકું)] વકતા
 તરવાડી પું [જુઓ ત્રવાડી] ત્રિવેદી, એક અટક
 તરવાડો પું [સ. તલ (તાલ) + વાડો (વાલું)]
 ખલૂરા છેદનારો, તાડી કાઢનારો (સુ. ?)
 તરવાયો પું [તર (ત્રિ) + પાલ (સ)] ત્રણ
 પાયાની ઘોડી, માચી
 તર(-લ)વાર સ્ત્રીં [સં તરવાર, ફા તલવાર]
 સમશેર, ખડગ [-ચલાવવી = તરવાર વડે
 કાપાકાપી કરવી. -જાલવી, પકડવી =
 હાથમાં તલવાર લઈ સામે થતું -ખાંધવી =
 કેડે તલવાર લટકાવવી, લડવૈયા થતું (૨) યુદ્ધમાં
 ઊતરવું તલવારની ધાર ઉપર રહેવું,
 ચાલવું = છવસટોસટ -પૂરી જોખમદારીથી,
 સાવધાનીથી વર્તવું] -રી (-રિયો) વિં
 પું સહેજ સહેજમાં તરવાર ખેંચે એવો
 (૨) તરવાર વાપરી ભણનારો; ચોક્કો
 તરવારડી સ્ત્રીં [કે તરવટ ? હિં તરવર, મ
 તરવટ ?] એક વનરપતિ
 તરવાલું અં કિં કાચો ગર્લ પડવો (દોર માટે)
 તરબું સં કિં [સં તૃ, પ્રા] ઓળગવું, પાં કરવું
 (૨) અં કિં ડૂબ્યા વિના પાણીમાં ઉપર
 રહેતું કે ખસતું (૩) [લા] બચવું [તરી
 ઊતરવું, તરી જવું, તરી પાર ઊતરવું =
 સામે પાર જવું (૨) મુઝેલી વડાની જવી
 (૩) જિલ્લીની જવાબદારી કે બંધનમાંથી
 મુક્ત થવું]

તરશ(-સ) સીં [સ તર્ષ, તૃષ] પાણી પીવાની
ધમ્મ, ધ્યાસ(ર) [લા] તીન ધમ્મ, -રથું(-રથું)
વિં તરસવાળુ, ધ્યાસ

તરસ સીં ભુઓ તરશ (ર) નં [સં. તરસ, પ્રા.
તરચ્છ, મ] એક જ ગદી જનવર — અરખ
(૩) પું [સરં તરછ] કોથ

તરસતિથું નં અધરણિયાત સ્ત્રીએ પહેરવાનું
માથાનું એક ધરેણું

તરસ(-સા) પું અંકિં ['તરસ' પરથી, સરં
હિં તરસના] તલસવું, આટ્ટર રહેવું

તરસાડ સીં [સ. તલ(તાડ)+સાડ (પ્રા સાહ
= વસ; અથવા સાહણ = છેવળ)] તાડનાં પાદડાં;
તલવડી [તલસાવવું

તરસાવવું સંકિં ['તરસવું ઉપરથી] ઝુરાવવું;

તરસાવું અંકિં ભુઓ તરસવું

તરસાળું નં તળિયું, છેડો (ર) અંદાજ

તરસાળો પું તરસાળું, અંદાજ, તળિયાનો
શુમાર — અત

તરસાંજ સીં [સ. ત્રિસંધ્યા ?] (સુ) સાજ

તરસ્યું વિં ભુઓ તરસ્યું

તરગ પું [સં] પાણીની લહેર, મોહું (ર)
કલ્પના, ખુદો ંવતી વિં સીં તરગ —
મોહનાં વાળી — ગિણી સીં નદી. — ગિત વિં
લહેરો ખાતું, હાલતું — ગી વિં મનના તરગ
પ્રમાણે વર્તનારું (ર) તરગો — કલ્પનાઓ
કર્યા કરનારું

તરંતર અં [ફા તર ઉપરથી] તરખતર, ખૂખ

તર (ર) સીં ['તરવું ઉપરથી] ખૂખ તરવું તે

તરાર્ધ સીં [હિં] પહાડની તળેટીનો પ્રદેશ

તરાર પું લાગ, ભેગ. [-ખાવો, જમવો,
ખાઝવો = ભેગ બેસવો, લાગ કાવવો.]

તરાર (હ) સીં [રવં] ફાટ, ચીરો

તરણુ, તરાનો પું [ફા] એક તરેહનું ગાયન

તરાપ સીં [સરં હિં] છલગ (ર) એકદમ
મારેલી ઝૂટ. (-મારવી)

તરાપો પું [સરં સ તપ, પ્રા. તપ્પ = નદીમા

દૂરથી વહી આવતો કાષ્ઠસમૂહ, હિં તરાપા,
મ. તરાપા] વાસ કે લાકડાને એકબીજાની સાથે
ખાધીને ખનવેલો પાણીમા તરે તેવો પાટ જેવો

ધાટ; તાપો. [-ભાગવો, વેરાવો = કટુંખ —
મંડળ વીખરાઈ જવું (ર) સ સાર લાગી પડવો,
મુખ્ય માણસ જવું રહેવું]

તરામણું વિં ['તરવું ઉપરથી] તરીને જવું પડે
એટલું (ર) તરી શકાય તેટલું

તરિ(-રી) સીં [સ.] હોડી

તરિયું વિં [સ ત્રિ ઉપરથી] ત્રણ ભતવું (ર)
ત્રીભુ. — યા(-યાં?) તોરણું નં (ખંબં?)

ત્રણ ભતના (આસોપાલવ, આપાના પાન,
નાળિયેર) તોરણું, જેમા સાથે કસખના તારનું
(કપડાનું) તોરણું પણ અધિક શીલા માટે
હોય છે

તરિયો પું [ભુઓ તરિયું] એકાતરિયો તાવ
(ર) [સ તૂર્ય] ચિથિયો તાવ (૩) ગજશનું ત્રણની

સ જ્ઞાનું પતું; તીરી (૪) ['તરવું, તરી આવવું'
ઉપરથી] ચોખામા રહેલો ડાગરનો દાણો

તરિંગ નં (કા.) થોડાનું ડેબું — પલાણની પાછળ
ખુદ્યો રહેતો પીઠનો ભાગ

તરી સીં [દે. તરિયા, ભુઓ તર] મલાઈ (ર)

કાપ (૩) ઉપર તરતી કાઈ પોપડી — યર (૪) વિં

[સં. ત્રિ ઉપરથી] ત્રણ ગણું (આકમા) (૫) સીં

[સં.] હોડી, તરિ (૬) [ફા.] જળમાર્ગ

તરીકે અં [ભુઓ તરીકો] — ની માફક, પ્રમાણે,
પેઠે, ફેરે

તરીકો પું [ઘ.] રસ્તે; માગ (ર) રીત

તરીમતરાક સીં [ઘ. તુમ્તુરાક] ધામધૂમ

તરીર અં અનુક્રમે

તરી(-રે) છું નં વધારાનું ધૂસરું (બે ભેડ

બળદ સાથે ભેડાતી વખતે નં ખાતું (ર) [લા.]

ધરસ સારનો બોલો [તરેલાં તાણવાં =
સ સારનું ધૂસરું વેઠવું.]

તરું નં [સં.] ઝાડ ંવર નં મોટું ઝાડ

તરણું વિં [સં.] ભુવાન (ર) પું ભુવાન પુરખ.

—ણાઈ, —ણાવર્યા સીં ભુવાની. —ણી

વિં સીં યુવાનીમા આવેલી (ર) સીં

યુવાન સો, યૌવના

તરેરાટ (રે) પું [સરં હિં તોરના, ઘ. તરારી]

વારો તરાર્ધ નય એવી ખૂમ (ર) કોધનો
આવેશ

તરેરી (રે) ઓં [બ્રુઓ તરેરાટ] ગુરુસાના
આવેશની ધ્રુવરી [-ખાવી=ગુરુસાથી ધ્રુવ
ઊઠવું] -ફેં વિં તરેરીથી ભરેલું, કાપાયમાન

તરેલું નં બ્રુઓ તરીલુ

તરેહ ઓં [જ તરહ] રીત; પ્રકાર (ર) ભાત,
ભાત ૦૬૧ (-વા)રે વિં ભાત ભાતવું; વિવિધ
(ર) વિચિત્ર

તરો પું (કા) માર્ગ, મોકળાશ

તરોદત(-દ) ઓં [જ તરદુદ] કળા; હિંમત
(જેમ કે ખેતી સુવારવાની, મહેસૂલ ખાતામાં
એમ વપરાય છે)

તરોપણુ નં સુતારવું એક ઓળર

તરોપો પું (સુ.) નાળિયેર

તરોવડ વિં સરખેસરખુ; સમોવડ (ર) ઓં
ખુલાસો, સમજૂતી, ગ્રેવડ

તરોવું અં કિં તરવાવું

તર્ક પું [સ.] અનુમાન, કલ્પના (ર) વિચાર-
પ્રક્રિયા(૩) સહવિત ખુલાસો, 'હાઇપોથેસીસ'
(૪) તર્કશાસ્ત્ર, ન્યાયશાસ્ત્ર [-ઊઠવો=વિચાર
આપવો; તુકો ઊઠવો; -ચલાવવો=કલ્પના
કરવી, બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવો] ૦૬૧૫ પું
વિચારદોષ, વિચારપ્રક્રિયાનો દોષ ૦ખામાણુય
નં તર્ક મા - વિચારપ્રક્રિયામાં પ્રમાણબુદ્ધિ
૦ખામાણુયવાદ પું 'રેશનલિઝમ.'
૦ખામાણુયવાદી વિં (ર) પું 'રેશનલિસ્ટ'
૦ખાજ વિં તર્કમાં કુશળ ૦વાદ પું
તર્કને આધારે રચાયેલો વાદ. ૦વિતર્ક પું
ઊહાપોહ (ર) ગમે તેમ વિચાર દોહાવ્યા કરવા
તે ૦શક્તિ ઓંતર્ક કરવાની શક્તિ ૦શાસ્ત્ર
નં ન્યાયશાસ્ત્ર, 'લોજિક' ૦શાસ્ત્રી પું
તર્કશાસ્ત્રનો વિદ્વાન ૦શુદ્ધ વિં તર્કદોષ
વિનાશ ૦સરણિ(-ણી) ઓંતર્કની પરપરા
૦સિદ્ધ વિં તર્કથી ગુરવાર થયેલું -કિંત
વિં તર્ક કરેલું -ઓં વિં તર્ક કરનાર

તર્જ ઓં [જ] તર્જ, ગાવાની ઢખ

તર્જન નં, ના ઓં [સ] ઠપકો, ધમકી (ર)
તરછોડ; તિરકાર

તર્જની ઓં [સ] અગૂહા ખાસેની આગળી
તર્જવું સં કિં [સં. તર્જ] ઠપકો આપવો,

ધમકાવવું (ર) તરછોડવું, હુતકારવું

તર્પણુ નં [સં.] વૃષ્ટિ (ર) બ્રુઓ જલાજલિ.
-ચીય વિં વૃષ્ટ કરી શકાય કે કરવા ચોચ્ય

તર્પણું સં કિં [સ તર્પ] વૃષ્ટ કરવું, સતોપવું

તર્પિત વિં [સં] વૃષ્ટ થયેલું

તલ પું [સ. તિલ] એક તેલી બી કે તેનો દોહ-
તિલ (ર) એને મળતો ચામડો ઉપરનો હાથો

તલ(-ખ) નં [સં] તળિયું (ર) નીચેનો પ્રદેશ,
તળેરી (૩) સપાટી ઉદાં 'ભૂતલ'

તલક અં [હિં] સુધી લગી

તલકછાંચડો પું તલકોછાંચડો, એક રમત

તલખ વિં [ફા તલખ] તીન, તીખું, તેજ(ર)

ઓં [બ્રુઓ તલસવું] ઝખના, ઇતેન્દરી
(૩) વ્યાકુળતા (૪) તરશ. ૦વલખ અં
[સ વિલ્લહ ઉપરથી] પાણી ન મળવાથી
અસ્વસ્થ ૦વું અં કિં [બ્રુઓ તલસવું]
ઝખવું -ખાં નંખં ૦વં ઝખના, પ્રાપ્તિ માટેની
વ્યાકુળતા. [-મારવાં=ઝખવું; ઝૂંચવું]

તલખ ઓં [સરં તરાપ] ફટકો; છલગ (ર)

[બ્રુઓ તલખ] (પ્રાય વ્યસનની ચીજની)

ઉત્કટ ઇચ્છા, તાલાવેલી [-આવવી=

તલખ થવી -ચૂકવી=ધારેલી છલગ ભરવામાં

નિષ્ફળ થવું (ર) તલખની વેળા વધી જવી

-મારવી=છલંગ મારવી(ર) તલખને દાખી

દેવી] ૦વું અં કિં એકદમ તલખ -ફટકો

મારવો ૦(-ફે)વું અં કિં [સરં હિં. તલખના,

મ. તલખળે] આતુરતાથી ટમટમવું, તલસવું

તલખાપડ વિં [તળે ઉપર?] તલખવું + પડવું ?]

આતુર; અધીર

તલપૂરે વિં તલ જેટલું (ર) સહેજ ખણ

તલકવું અં કિં બ્રુઓ 'તલખ'માં

તલખ ઓં [જ] ઉત્કટ ઇચ્છા, તલખ

તલખાવળ પું એક વનરપતિ [તલપૂર

તલમાર, તલમાત્ર વિં તલ જેટલું, સહેજ,

તલમીજ પું [જ] શિષ્ય

તલવટ પું તલની બનાવેલી એક મીઠાઈ (ર)

ઉપરો; તળવટ

તલવણી સ્ત્રી એક વનરપતિ

તલવાર ઓં બ્રુઓ તળવાર

તલસરં નં તલ ખ ખેરી લીધા પછીનો તલનો

છેડ (ર) [પ્રા. તિલસગલિયા] જેમા તલ યાય
છે તે શીંગ

તલસવલસ અં બુઓ તલખવલખ

તલસહું અંકિં [સ ત્વ] અતિ આતુર હોહું;
આતુરતાથી તરફડુ [તરફડાટ

તલસાટ પું [બુઓ તલસહું] આતુરતા,
તલસારો પું ['તલસહું' ઉપરથી] તલસાટ;
તરફડાટ

તલસાંકળી સ્ત્રીં [પ્રા તિલસવલુલિયા (સં.
તિલસવલુલિકા)] તલની બનાવેલી એક પાની
તલસ્પર્શ પું [સ] તળિયાનો સ્પર્શ (ર)
સપાટીનો સ્પર્શ -શિંતા સ્ત્રીં -શિં વિં
તલસ્પર્શ કરતુ (ર) મૈલિક, વસ્તુના તળિયા
સુધી જોડે જઈ વિચારતુ

તલા(-લા)ક સ્ત્રીં [અ] છૂટાછેડા, ફારગતી.
(પ્રાય મુસલમાન લગ્ન અંગે) [-આપવી =
લગ્નપ્રધમાંથી છૂટું કરવું; છૂટાછેડા કરવા
-મળવી = છૂટાછેડાના ભોગ બનવું -મેળ-
વવી, -લેવી = છૂટાછેડા સાધવા, લગ્ન-
પ્રધનમાથી છૂટું થવું]

તલાટી પું [સરંદે. તલાર = કાટવાલ, અથવા
દે. તલ = ગામડાનો મુખિયો મ. તલાટી,
તલાટી(-ઠી)] મહેસૂલ વસૂલ કરનાર સરકારી
મહેતો. -કું નં તલાટીનું કામકાજ કે પદ

તલાતલ નં [સ] સાત પાતાળમાનું એક
તલાખત સ્ત્રીં [અ તલાવત] બરાબરી, સ્પર્ધા
તલાલીન વિં [સં.] તળિયે જઈ ખેડેલુ (ર) તલ્લીન
તલા(-ળા)વ નં [પ્રા. તલાવ, તલાય, તલાગ
(સં. તલાગ), સરંદે. તાલાવ] એક જળાશય;
નાનું સરોવર [તળાવ (-વે) જહું = ઝાડે
ફરવા-શૌચ જહું] ઠંડી સ્ત્રીં, ઠંડું નં
નાનું તળાવ

તલાશ સ્ત્રીં [ફા] શોધ; તપાસ. [-રાખવી,
લેવી = સંભાળ રાખવી; ધ્યાન રાખવું]

તલી સ્ત્રીં ઝીણા તલ (ર) શેરડીનો એક રોગ
(૩) બરોળની ગાઠ [કસખી છેડો

તલો પું [અ તલા (સોનું) ઉપરથી] પાંધડીનો
તલપ નં [સં] શય્યા, પથારી

તલાક સ્ત્રીં બુઓ તલાક

તલ્લીન વિં [સં.] ગરક; લીન, એકાકાર. ૦તા સ્ત્રીં
તલ સં (પ) તાલ [સં] (ર) અં [હિં.

તવ] (પ) ત્યારે

તવખીર નં એક વનસ્પતિ

તવન નં બુઓ રતવન (ઢૈન)

તવર નં એક વનસ્પતિ

તવરહું અંકિં બુઓ તરવરહું

તવંગર વિં [ફા તુવાંગર] પૈસાદાર, તાલેવત

તવાઈ સ્ત્રીં ['તવાઈ' ઉપરથી, અથવા ફા
તવાહી? સરં મ. તવઈ, તવાઈ] કમખખતી;

આફત; ધાડ (ર) તાકીક; ધમકી

તવાળે પું [અ. તવાજહ] ખરોણ્યાકરી

તવારાં અં + તે વારે-વખતે

તવારીખ સ્ત્રીં [અ] ઇતિહાસ ંનવીસ પું

ઇતિહાસ લખનારો

તવાહું અંકિં [સ તપ્, પ્રા. તવ] 'તાવહું'નું

કર્મણિ. [તવાઈ જહું = તાપ કે ચિંતાથી

શોષાઈ જહું - શરીરે ઓગળી જહું]

તવેથો પું [સ તપ્, પ્રા. તવ પરથી] રસોઈમા ઉપર

તળે કરવાનું કે ઉચલાવવાનું એક સાધન, તવેથો

તવો પું [પ્રા તવય] શેટલા શેકવાનું એક પાત્ર,

મોટી લોદી (ર) ચલમમા મૂકવાની ગોળ

ચપટી ઠીકરી [તવા જેવું = બિલકુલ સાફ,

ચોખ્ખું ચટ (ર) ખાલી કે સાફ થયેલું,

પાયમાલ] -વી સ્ત્રીંનાનો તવો, લોદી

તશરીફ સ્ત્રીં [અ] મોટાઈ; મહિમા, શ્રેષ્ઠતા

(મોટા માણસને, 'પધારો' એમ કહેવામાં

વપરાય છે - તશરીફ લાવો)

તસ સ્ત્રીં ન દેખાય એવી ખારીક ફાટ

તસકો પું તસકો, તુચ્છકાર (ર) ઠોક ઠપકો.

[-તોડવો = ઠપકો આપવો] [ટસટસહું

તસતસહું અંકિં [રવં] લચકાવું; તણવું;

તસતસાટ પું ['તસતસહું' ઉપરથી] ટસટસાટ

તસખી(-વી) સ્ત્રીં [અ.] (જપવાની) માળા,

ખેરખો

તસમો પું [ફા] ચામડાનો પટો, તગ

તસર સ્ત્રીં [સં તસર, પ્રા ટસર સરંદે, મ.

તસર] રંગની ટીણી રેખા (ર) નં ટસર; એક

બતનું કપડું

તસલમાત વિં [અ. તસ્લીમાત] વચગાળાનુ;
 ઉપલક્ષ્યુ (નેમ કે, તસલમાત-ઉપલક્ષ્યુ)
 (૨) તાખાનુ (૩) સ્ત્રીં કબજે, ભોગવટો
 તસલ્લી સ્ત્રીં [અ. આશાસન; ભરોસો, વિશ્વાસ
 તસવી સ્ત્રીં જુઓ તસખી
 તસવીર સ્ત્રીં [અ.] છખી, ચિત્ર
 તમિયો પું [તસ' ઉપરથી] તરક, કાટ(૨)લીટી,
 આકો(૩) [આખમા] રાતી રેખા, તસર, રશિયો
 તસુ પું, સ્ત્રીં [સરં હિં, મ તમ્, અ. તસજ્વહ]
 ધચ નેટણું માપ [તસુ ભોંચ ન સૂઝવી =
 કથું ન સૂઝવું, મૂઝાઈ જવું]
 તસુ વિં [અપં તહસ, સં તાહસ] (પ.) તેવું
 તસોતસ અં [તસતસવું ઉપરથી] તસતસે
 એમ, તગ
 તસ્કર પું [સં] ચોર ૦હું સંકિં ચોરવું -રી
 સ્ત્રીં ચોરવું કામ, ચોરી
 તસ્ત, ૦રં, -સ્તાહું નં [ફા. તસ્ત, ૦રી; સરં
 મ. તસ્ત] મળમૂત્ર જીલવાનુ વાસણ(૨) કાગળા
 વગેરેનુ પાણી જીલવાનુ વાસણ
 તસ્તી સ્ત્રીં [અ. તસ્તીજ] શ્રમ, મહેનત,
 તક્લીફ [-લેવી, આપવી]
 તહ પું, સ્ત્રીં, નં [ફા] સુલેહ, સધિ.
 તહકીખ વિં [અ. તહકીફ] ચોક્કસ; નક્કી
 તહકુ(-ફ)ખ વિં [અ. તવક્કુફ = ઢીલ, સરં
 મ ત(૦હ)જૂવ] મોફક; મુલતવી (-કરવું,
 રહેવું, રાખવું). -ખી સ્ત્રીં તહકૂખ રાખવું
 તે; મોફરી
 તહનામું નં [ફા.] સુલેહનો કાલકરાર-લેખ
 તહસીલ સ્ત્રીં, નં [અ.] જમીનમહેસૂલ (૨)
 તાહુકો ૦દાર પું તાહુકાનું મહેસૂલ વસૂલ
 કરનાર અમલદાર, મહાલકારી ૦દારી સ્ત્રીં
 તહસીલદારનું કામ કે ૫૬ ૦નામું નં
 જમાખ ધીનો ચોપડો
 તહાં અં [સરં હિં.] (પ.) જુઓ તહી
 તહીં અં [પ્રા તહિ, તહિં] ત્યાં, ત્યાહા
 તહનાત (તહે) સ્ત્રીં [અ. તવચ્યુનાત, સરં મ.
 તૈનાત, હિં તજનાત] સેવાચાકરી કરવા માટેની
 હાજરી (૨) સેવાચાકરી, તાખેદારી
 તહેવાર(તહે) પું [સરં હિં] તેહવાર, ત્યોહાર, સં

તિયિ, પ્રા તિહિ+વાર] યાજુ, ખુશાલીનો દિવસ
 તહેામત નં (તહેા) [અ. તુહમત] આરોપ;
 આળ [-આવણું = આરોપ થવો -મૂકણું =
 આરોપણું; આણેપ કરવો.] ૦દાર વિં આરોપી.
 ૦નામું નં આરોપ મૂક્યા બાબતનુ લખાણ
 તળ નં જુઓ તલ (૨) મૂળ (૩) પાયો (૪)
 જન્મસ્થાન ૦ધટ પું ૦ ભિમરો, ઉંખર ૦જમીન
 સ્ત્રીં તળિયાની જમીન ૦ધર વિં દેવાદાર
 (૨) [લા] દબાયેલું -ઓશિયાણું (૩) પું
 વસવાયો (૪) સાથી, ખેડૂત. ૦૫૬ નં ગામ-
 તળની જમીન(૨) અસલ-મૂળ જગા(૩) સપાટ
 જમીન (૪) જેનું પૂર મહેસૂલ લેવાતું હોય
 એવી - ખાલસા જમીન ૦૫૬ વિં સ્થાનિક,
 મૂળ વતનનું (૨) ગામઠી, દેશી ૦૫૮ સ્ત્રીં
 પગના તળિયાનું તળવાણું તે (૨) તળિયું (૩)
 જમીનની સપાટી, તળાવટ(૪) ભિમરાનું ઘડેલું
 લાકડું (૫) [સરં મ. તુલ્લટ = પાટડો] છાપરાના
 મોભને ટેકવવા સામસામી જી તો પર ગોઠવીને
 રખાતું ચાકું લાકડું
 તળવાણું અં કિં [તળણું (તળિયું) પરથી ?
 સરં હિં. તરવાના] વધારેપડતા ધસાગથી
 કે તાપથી પગના તળિયાનું ચાણું થવું
 તળણું સં કિં [પ્રા તલ] કંકડવેલા ધીતેલમા
 પકવણું (૨) નં [સં. તલં, મ તલ્લા] તળિયું
 તળાઈ સ્ત્રીં [દે. તલ, તલ = ગોદડું; બિછાનું]
 ખૂખ ૩ લારેલું ગાદણું (૨) પું [પ્રા. તલ =
 તાડનું ઝાડ] તાડનું (નર) ઝાડ
 તળાતળ નં જુઓ તલાતલ
 તળાતાંદળા પું ૦ખ૦વ૦ [તળા (તળણું) + તાંદળા
 (સ તાંદળ)] શેકેલા ચોખા-મમરા (૨)
 અં છૂટેછૂટે; લગારે વળગાણ ન રહે એમ
 તળાવ નં, ૦ડી સ્ત્રીં, ૦હું નં જુઓ 'તલાવ' મા
 તળાવટ સ્ત્રીં ઢોંગ, યુક્તિ (૨) [તળ', તળવટ]
 જમીન કે તેની સપાટીનો પ્રકાર
 તળાવિયો પું એક ભત્તને કાળી
 તળાવો પું [જુઓ 'તળવટ' અર્થ ૪-૫]
 ગાડાની ખીજણી તળેની આડી
 તળાંસણું (૦) સં કિં [સ તલ્લસ્તરી પરથી ?]
 ધીમે ધીમે ચાપણું, ચ પી કરવી

તળિયું નં [સ. તલ] છેક નીચેનો ભાગ; તળ
(૨) પગનું તળિયું (૩) તડખૂચ. [-આવડું =
સાવ ખૂટી પડવું. -ટાડું કરવું = ભુઓ
તળિયાર ટાડું કરવું. -દેખાડું = ખૂટી પડવું,
પાસેનું પૂરું થવા આવડું -ન દેખાડું = પાર
ન પામી શકાવું -ઝાડવું = સાફ કરી નાખવું,
ખાલીખન કરવું (૨) ખૂબ ધમકાવવું.]
-ચાઈદે, -ચાઝાટક અં તળિયું ખુલ્લું
થઈ નય તેમ, ખુલ્લેખુલ્લું, પૂરેપૂરું ખુવાર.
-ચારું નં તળિયું [-ટાડું કરવું = પોતાની
સ્થિતિ સ્થિર-નિશ્ચિત કરી લેવી.]

તળી સ્ત્રીં [ભુઓ તળિયું] જોડામા પગના
તળિયાને અડીને રહેતી ચામડાની પટ્ટી,
સખતળી. [-પડવી = ખુલ્લે પગે ચાલવાથી
પગના તળિયાની ચામડી કઠણ કે ન ઢાંચે
એવી થઈ જવી] [આવડું]

તળું નં ભુઓ તળિયું [-આવડું = તળિયું
તળે અં [સ. તલ] નીચે, તળિયે ઠંડપર અં
ઊંચું નીચું, તળે કે ઉપર(૨) [લા] તલપાપડ;
અધીરું [ખાભુનો નીચાણનો પ્રદેશ

તળેટી સ્ત્રીં [દે. તલહટ્ટિયા] પર્વતની આભુ-
તળ્યુંતાંબું વિં તળેલું અંને તાવેલું(૨) [લા.]
અલડાય નહિ એવું - શુદ્ધ

તંઈ અં [સં. તત્ત; પ્રા તણ, સં તદા, પ્રા. તદ્] (કા)
જુઓ તૈયે, તો પછી; ત્યારે

તંગ વિં [ફા] લિડાવું, ચપસીને આવી રહેલું
(૨) તાણેલું, કસેલું (૩) છૂટ વગરનું (નાણા
કે વેપારની ખાખતમા) (૪) કાયર, કંઠાળેલું
(૫) પુંં ઘોડાનું જીન ખસી ન નય તે માટે
પેટને કસીને બાંધેલો પટો

તંગડી સ્ત્રીં [ભુઓ ટંગડી] ટાટિયો (૨) [ફા
તંગ, કે કુંગહ પરથી?] ટૂંકી ચોરણી - લેઘો
તંગલ નં, સ્ત્રીંછોકરાને કાને પહેરવાનું કુંડળ
તંગાશ સ્ત્રીં [ફા. તંગ ઉપરથી] તગી; અછત
તંગિયો પુંં [ભુઓ તંગડી] નાની સૂચણી
તંગી સ્ત્રીં [ફા.] તાણ, ન્યૂસ્ટા, અછત
તંગીમ સ્ત્રીં [અ.] એકસૂત કરવું તે, સગઠન
તંડુલ પુંં [સં] તડલ; ચોખા
તંત પુંં [સં તંતિ કે તંત્ર] તાર, તાંતણો (૨)

કોઈ ઘટના કે વાતની પરંપરા - તેનો લાભો
તાતણો (૩) ચર્ચા, વાદવિવાદ, પંચાત (૪)
છાલ, કેડો (૫) મમત, નિર્દ, હઠ. [-તાણવો,
બાંધવો = વાદ કે ચર્ચામા બિનજીવં; તંત કરવો.
-પકડવો = કોઈ વાત કે ઘટનાનું મૂળ રહસ્ય
સમજવું, લક્ષમા લેવું (૨) હઠ લેવી, જીદ
પકડવી -મૂકવો = હઠ છોડવી; છાલ છોડવો,
કોઈ વાતની પંચાત કે ચર્ચા છોડવી -લેવો
= ચર્ચા ચલાવવી]

તંતની સ્ત્રીં [૨૧૦] ભુઓ ટુનટુની
તંતરવું સં કિં [સ તંત્ર ઉપરથી] છેતરવું;
ધૂતી લેવું, ભોળાવવું

તંતુ પુંં [સ.] તાર, તાંતણો, રેસો કે પાતળી
નસ [-કામે લખાડવા = ખનતુ બધું કરવું
(કોઈ કામ સાધવા માટે).] ઝાંટી પુંંરેશખનો
કોડો વ્યક નં તડુતુ નળું. ઝમાઈ પુંં
તડુ જેવો બારીક માર્ગ. ઝવાઇ નં તંતુથી
વાગતુ વાજિત્ર

તંતે(-તો)તંત અં [ભુઓ તત, સરં મ.
તંત, તંતોતંત] એક કેડે બીજું એમ, લગાતાર
(૨) બરોબર, પૂરેપૂરું

તંત્ર નં [સં.] હિંદુઓના એક પ્રકારના શાસ્ત્રો
(તેમા મત્રો, પ્રયોગો અને ક્રિયાઓ ઉપર વધુ
ભાર મૂકેલો છે) (૨) વ્યવસ્થા; પ્રબધ (૩) તેની
ચોજનાપૂર્વક ગોઠવણ, આયોજન (૪) [ન્યા.]
સિદ્ધાંત ંનિષ્ઠ વિં તંત્ર - વ્યવસ્થાને વકાદાર.
ંનિષ્ઠા સ્ત્રીં તંત્ર - વ્યવસ્થા પ્રત્યે વકાદારી
-ત્રી પુંં તંત્ર ચલાવનાર, અધિપતિ (૨)
છાપાનો સપાઠક (૩) સ્ત્રીં તડુવાઘનો તાર
(૪) ધનુષ્યની હોરી, પણ (૫) એક તડુવાઘ
તંદુરસ્ત વિં [ફા તંદુસ્ત] નીરોગી, સ્વસ્થ
-સ્ત્રી સ્ત્રીં આરોગ્ય

તંદુલ પુંં [ભુઓ તંદુલ] ચોખા, તાડુલ
તંદોડો પુંં સ્ત્રીના કાનનું એક ઘરેણું
તંદ્રા સ્ત્રીં [સ.] આળસ; સુસ્તી, થેન (નિદ્રાના).

ંલુ(-ળુ) વિં તદ્રાવાળું
તંદૂર પુંં [અ. તનૂર] ચૂલો
તંબાકુ, -૬ સ્ત્રીં [ભુઓ તમાકુ] એક વનસ્પતિ,
જેના પાંદડાં એક વ્યસનની ચીજ છે

તાંબુ(-બૂ) પુ. [સરં હિ, મ.] દોરડા અને
થાલલાને ટેકે તાણેલું છત્રીધાટનું લૂગડાનું ધર
[-ઊઠવો=તણુ છોડી નંખાવો. -ઊઠો,
ખડો કરવો=તણુ બાંધવો. -છોડવો=
ખાલેલો તણુ ઝાઢી નાખવો, તંબુ ઉઠાવી લેવો
-ઠોકવો, તાણવો, મારવો=(થાલલા ઠોકી
દોરડાં તાણી) તણુ રચવો-બાંધવો કે ખડો
કરવો.]

તાંબૂરો પુ. [સ તંબૂર] એક તબલાધ. [તાંબૂરો
જેવું=રથૂળ ને ખેડોળ] -રાપેટી સ્ત્રી
સરપેટી -રી સ્ત્રી નાનો તબૂરો

તાંબોળ પુ. [ફા તબૂલ, સં. તામ્બૂલ] નાગર-
વેલનું પાન (૨) તેની બીડી-બીડું (૩) ઘાડો
લાલ રંગ(૪) ગળાનો એક રોગ [-છાંટવો,
-નાખવો=લગ્ન વખતે વરકન્યાએ એકબીજા
પર પાનની પિચકારી મારવી -વહેંચવો=
લગ્ન જનોઈ વગેરે પ્રસંગે સ્ત્રીઓને ખારેક
પતાસા વગેરે આપવા] ંણુ સ્ત્રી તંબોળીની
ઓ -ખિયું વિ. તંબોળ કે તંબોળીને લગતું
-ખિયો ક્ષય પુ. એક જાતનો ક્ષયરોગ
-ખિયો સ્નાપ પુ. નાગરવેલના પાનમા થતો
એક કીડો -ળી પું. પાનસોપારી વેચનારો
(૨) તે ધવો કરનારી ન્યાતનો માણસ

-તા: [સ.] નામને લાગતા 'માથી' 'ની દષ્ટિએ'
એવા અર્થનું અન્યનાવે. ઉદા. મૂલત, તરવત

-તા [સં] લાવવાચક નામ(સ્ત્રી) બતાવતો પ્રત્યય
તા પુ. [ફા.] એક કાગળ, તાવ (૨) [સ. તાપ,
પ્રા તાજ] ગરમી

-તા 'તારીખ'નું દુકું ૩૫

તાઈ પુ. મુસલમાનની એક નાત, પીબરો,
વણકર (૨) સ્ત્રી એક વસ્ત્ર [મિલજનું
તાઈ વિ. [પ્રા તાજ પરથી ?] ગરમ-આકળા
તાઊસ પુ. [સ તાવૂસ] મોર (૨) નં એક
છેડે મોરનો આકાર હોય એવું વાદ્ય. બખાજ
વિ. તાઊસ વગાડી જાણનાર -રી વિ.
મોરના રંગનું (૨) તાઊસખાજ

તાક સ્ત્રી [સ તક્ક, પ્રા તક્ક, સરં મ] છાશ
તાક સ્ત્રી [બુઓ તાકડું] નેમ, ચોટ(૨) પુ.
લાગ, તાકડો ંડો પુ. તાક, લાગ(૨) [બુઓ

નાગડો] તાગડો, દોરો. ંણિયું વિ. તાકડું.
ંણું સંકિં [સ તર્ક, પ્રા. તર્ક અર્થવા સં
તર્ક] એકીનજરે જોયા કરવું (૨) નિશાન
બાંધવું (૩) ધમ્મક [તાકડું તીર લાગવું
=ધાર્યું થવું.] [એક ચોભર

તાકડું નં [ત્રાક' ઉપરથી] સોનીનું ત્રાક જેવું
તાક(-કા)ત સ્ત્રી [સ] શક્તિ; સામર્થ્ય, મગદૂર
તાકીદ સ્ત્રી [સ] ઉતાવળ (૨) આજ્ઞા, ફરમાન,
તરત કરવાની જરૂરિયાત(૩) ચેતવણી, ધમકી.
[-કરવી=ઉતાવળ કરવી -આપવી=
ચેતવણી આપવી] ંચિટ્ટી સ્ત્રી, ંપત્ર
પુ.; નં ઉપરી અમલદારતા હુકમનો
તાકીદનો કાજળ [સરં મ.]

તાકું નં [સ તાકું] ગોખલો, હાટિયું
તાકેડું વિ. [તાકડું ઉપરથી] તાકેડું નિશાન
પાકનાર, તાકણિયું

તાકો પુ. [સ] કાકડા વિનાનું લાણું એકસરણું
લૂગડું, થાન (૨) [બુઓ તાકું] ગોખલો
તાકોડી વિ. બુઓ તાકેડું

તાગ પુ. [સં. સ્વાગ, દે. થાવ, સરં મ તાગા,
તાજ=હોડી ચલાવવાનો વાસ જે દ્વારા ઊંડાણ
પણ મપાય છે] છેડો અત, નિવેડો (૨)
[સં. ત્યાગ ઉપરથી? સરં હિ તાગ(-ગા)]
પરણીને વિદાય થતા વર તરફથી ભાગોળે
કન્યાપક્ષના ભાટબ્રાહ્મણોને અપાતી દક્ષિણા
કે ભાગો [-આણુરો, -લાવવો=પાર
લાવવો, પરવારવું. -કાઢવો, -લેવો=ઊંડાઈ
માપવી (૨) અંદાજ કાઢવો.]

તાગડધિન્ના પુ. બં ૧૦ [રવં] મોજમજ;
ચેતબાજ (-કરવા)

તાગડો પુ. [બુઓ તાગડો] તાતણો (૨)
[તાકડું ઉપરથી] તાકડો, લાગ

તાગડું અં કિં [બુઓ તાગ] તાગ કાઢવો;
માપ કાઢવું(૨) પરવારવું, તાગ આણવો, છૂટા
થવું (૩) સં કિં [બુઓ ત્યાગવું] છોડી દેવું
તાગિયો પુ. [બુઓ તાગડો] રેશમને તાણનાર
-સુધારનાર કારીગર

તાછ સ્ત્રી [સં તક્ષ] પથ્થર ટાંકતા પડતો કચરો
-છોલ (૨) (ઘાગીનાને) છોલતા પડતી કરચો

(૩) ઓપ, ચકચકાટ. [-મારવો = ઓપ
રવો, ચળકી આણવી.] ૦(-સ) પું સં
કિં ઠાકણથી છોલવું, છોલીને ચકચકત
કરવું (૨) તાછિયુ કરવું — કપવું (સુ.)

તાછું નં ભુઓ તાસું
તાછિયું નં [ભુઓ તાછ] કલમ જેવો ત્રાસો
કપેલો સાહનો હુકડો (સુ)

તાજ પું ભુઓ ત્યાગ (પ.)

તાજ પું [ફા.] મુગટ, રાજમુગટ(૨)ગજકાતું
તેવા ચિહ્નવાળું પાનું. ૦ખાતું નં સહાસ
૦પોશી સ્ત્રીં તાજ પહેરવાની — ગાદીએ
આવવાની ક્રિયા. ૦મહાલ પું (સ)
આગ્રાની સુપ્રસિદ્ધ ધમારત

તાજગી સ્ત્રીં [ફા.] તાજપણું (૨) તેજ, સ્ફૂર્તિ
(૩) તદુરસ્તી

તાજણુ સ્ત્રીં [ભુઓ તાજ] થોડી
તાજણું પું [ફા. તાજિયાનહ] સાટકો, ચાથુક
તાજમ સ્ત્રીં ભુઓ તાજમ (૨) [સુ.] રચિની
આખતમા વધારેપડતુ ઝીણાપણુ કે આળાપણુ.

—મી વિં માન — મોટાઈ આપેલી હોય તેવું
તાજવું નં ભુઓ ત્રાજવું (૨) સંકિં + (પ.)
ભુઓ ત્યજવું

તાજ(-જે)કલમ સ્ત્રીં [ફા.] (દૂંકમા લખાય
છે તા.ક) મુખ્ય લખાણ પૂરૂ થયા પછી
તેની નીચે ઉમેરેલું લખાણ

તાજતવાના વિં [ફા.] તાજું અને શક્તિમાન
તાજિયો પું [જ.] તાજૂત. [તાજિયા કાઢવા =
તાજૂત સાથે તેનું સરઘસ કાઢવું (-નીકળવા).
—હૂખવા, ઠંડા થવા = તાજૂતને પાણીમા

ડુખાડવાનો — ઠંડા કરવાનો સમારંભ પૂરો
થવા (૨) [લા.] હતાશ કે નિરુસાહ થવું.
—ગૂલ થવા = હતાશ થવું, પાછા પડવું]

તાજિર પું [જ.] વેપારી

તાછ વિં [ફા.] અરખી — ઉત્તમ પ્રકારનો (થોડો)
તાજમ સ્ત્રીં [જ.] વિવેક, અદબ, માન આપવાની
રીત [-લેખી = સલામી લેવી, માન આપવું.]

તાજુથ વિં [જ.] આશ્ચર્યચકિત, દગ — ખી
સ્ત્રીં આશ્ચર્ય

તાજું વિં [ફા. તાજહ] નહું, તરતરું (૨) થાક

ઊતરી જઈને સ્ફૂર્તિમા આવેલું (૩) પૈસાથી
ભરેલું, તરં વતમ વિં એકદમ તાજું

તાજૂડી સ્ત્રીં ભુઓ ત્રાજૂડી
તાજેકલમ સ્ત્રીં ભુઓ તાજકલમ,

તાજેતર વિં [ફા. તાજહ + જ. તર] તાજેતાજુ,
તરતરું ૦માં અં હમણાજ, થોડા વખત પર
તાજેસ નં પ્રાયશ્ચિત્ત

તાટ વિં [ઈં ટાટર] તગ, સકસ; અકક
(૨) પું [ભુઓ ટાટ] છાછરી મોટી થાળી

(૩) નં શણવું કપડું, ગૂણપાટ
તાટસ્થ નં તટસ્થપણુ

તાટી સ્ત્રીં [દે તટી] કામકાનો પડદો; ટટી
તાટું નં [દે. તટી] વાસ — ધાસની નાની

ચટાઈ કે પડદો
તાડ પું [સં. તાલ, -ઢિ, -ઢી, પ્રા. તાઢ, -ઢી,]

એક જાતનું ઝાંડ (૨) [ભુઓ તાડો] તતકાટ.
[તાડ જેવું, —નો ત્રીજો ભાગ = બહુ ઊંચું,
ટડેલ] ૦ગોળ પું તાડ ખજૂરાના તાજ રસ

—તીરાનો બનાવાતો ગોળ ૦ગોળો પું
તાડતુ ફળ ૦છું, ૦પત્ર નં તાડતુ પાદડું.

૦પત્રી સ્ત્રીં તાડના પાનનું છાજ (૨) [સરં
ઈં વારપોલિન, મ] વરસાદમા રક્ષણ કરે એવી

શણની એક મોઢ -રિયું નં તાડના પાનનો
કકડો (૨) રેંટિયાનું પાખિયું -રિયો પું તાડતુ

ઝાંડ — ડી સ્ત્રીં તાડ — ખજૂરા વગેરેનો કેરી રસ
તાડકડું અંકિં તડકડું (?)

તાડકા સ્ત્રીં [સં.] (સં.) એક રાક્ષસી —
રાવણની બહેન

તાડગોળ, તાડગોળો ભુઓ 'તાડ'મા
તાડછું (તાડ + ફા. વેહ પરથી) ભુઓ 'તાડ'મા

તાડન નં [સ] તાડવું તે; માર — નીચ વિં
મારને થોચ્ય

તાડપત્ર, —ત્રી સ્ત્રીં ભુઓ 'તાડ'મા
તાડવું સંકિં [સ. તાહ] મારવું (૨) ભુઓ ત્રાડવું

તાડિયું, —થો, તાડી ભુઓ 'તાડ'મા
તાડકાવડું સં કિં, તાડકાવડું અં કિં

'તાડકડું'તુ પ્રેરક ને કર્મણિ
તાડકડું અંકિં તડકડું, ત્રાડવું

તાડૂકો પું તડૂકો, ત્રાડ

તાડો પું. ['તતડ્ડુ' ઉપરથી, અથવા સ તાઢ ઉપરથી] સોળને લીધે ચામડી તાણાઈ થતી પીડા, તનડાટ (૨) ખૂનો ઝવડો (૩) આગ્રહ, હઠ તાણુ (ણ.) સ્ત્રી. [તાણુ પંચી] શરીરની -રંગોની ખેચ (૨) તંગી, અછત (૩) આગ્રહ, ખેચ [-આવવી = વાઈ આવવી (૨) રંગો ખેચાવી. -પડવી = ટાચ પડવી, અછત પડવી.]

તાણુ નં. ખાણીના વહેણનું -તાણી જવાનું ભેર તાણુ પું. સં. કિં. [સ તન્, પ્રા તળ] ખેચવું (૨) ઘસડવું (૩) લાણુ થાય તેમ ખેચવું કે કોઈ ક્રિયા ચલાવવી (જેમ કે, રાગડો, લહેડો ઇં) (૪) પક્ષ કરવો. ઉદા. 'કોઈનું તાણવું'. [તાણી કાઢેલું = કુબંધ તાણી નાખવું = અવગણવું (૨) મૂઆ પછી યોગ્ય સન્માન ન કરવું, માત્ર મડક બાળી નાખવું (શ્રાદ્ધ, વરો વગેરે ન કરવા) તાણી ને = લાખો અવાજ કરીને, મોટેથી, ભેરથી (૨) આગ્રહ પૂર્વક તાણીને લાંબુ કરવું = લંબાવી લખાવીને બગાડવું તાણી લાવવું = આગ્રહ પૂર્વક લઈ આવવું, પકડી લાવવું (૨) વગર હકે ઉપાડી લાવવું (૩) બળજબરીથી ખેચી લાવવું] તાણું તાણુ (-ણા), તાણાતાણુ (ણ.) સ્ત્રી. ખેચાખેચ, આમ ને તેમ કે ઉપરાષાપરી તાણવું કે તાણવું તે તાણીયો પું. ધાતુના તાર તાણનારો (૨) છાપરા કડંગ ઇલાદિને તાણી ઝાલવા મુકાતો સળિયો (સ્થાપત્યમાં), 'એકેટ'

તાણીત્ (-તો) રી (૦ને, -સી, -સીને) અ. ખૂબ ખેચીને, માદીમચડીને, મુસીબતથી તાણી સ્ત્રી. જુઓ તાણો (૨) વણવા માટે તૈયાર કરેલો તાણો (પવાયત સાથ સાથેનો)

તાણુ (-ણુ) વિ. [જુઓ તાણુ] 'હડ' તાણો પું. [જુઓ તાણવું] વણવા માટે તાણેલા લાખા-ઊલા તાર (આડા તાર તે વાણો). ઠવાણો પું. તાણો અને વાણો

તાત પું. [સ.] પિતા, બાપ (૨) [ખાસ કરીને હાથ નીચેના માણસો, શિષ્યો કે બાળકો માટે] વહાલવું એક સંબોધન

તાતા પું. [રવં] રોટલો (બાળકોની લાખામાં) તાતાથેઈ અ. [સરં હિં] [વં] (૨) સ્ત્રી,

તાતાથેયા અ. (૨) પું. અ. વં. [સરં મ તાતકાચ્યા] નાચવાના તાનનો એક બોલ, તતથેઈ (૩) તાના બાળકને ઊણું થતા શીખવતાં વપરાતો શબ્દ [કે તેનો વતની

તાતાર પું. [ફા] મધ્ય એશિયાનો એક દેશ તાતું વિ. [સ તત, પ્રા. તત્] ખૂબ ગરમ - તપેલું (૨) આકળા રવબાવનું, ગરમ મિલનનું (૩) તરતનું, તાણુ (૪) તેજસ્વી [તાતે ધાએ અ. એકે તડકે, એકદમ.]

તાતુ માતું વિ. [તાતુ + માતું] લહેલું - પુષ્પ તાત્કાલિ (-ળિ) કે વિ. [સ.] તે કાળ - સમય, સબધી કે તે પૂરતું (૨) તરતનું તાત્વિકે વિ. [સં] તરવને લગતું (૨) યથાર્થ તાત્પર્ય નં. [સ.] લાવાર્થ, મતલબ, સાર (૨) હેતુ, વાગણા

તાતપૂરતું વિ. [મ. તાત્પરતા] તે વખત પૂરતું, તેટલા કે તે કામ પૂરતું

તાથેઈ અ. જુઓ તાતાથેઈ તાદર્થ્ય નં. [સ.] તેને માટે હોવાપણું બતાવતો ચોથી વિલક્ષિતનો અર્થ [વ્યા.] (૨) હેતુ, ધારણા

તાદાત્મ્ય નં. [સં] સમાનતા, એકતા [સ્ત્રી. તાદશ વિ. [સં] તેના જેવું જ, આબેહૂબ ઠતા તાન સ્ત્રી, નં. [સં] ગાયનમાં લેવાતા પલટા, આલાપ (૨) ધૂન, લેહ, લગની (૩) મસ્તી, તોફાન [-ચડવી (-ડું) = ધૂન લાગવી (૨) મસ્તીએ ચડવું -મારવી = ગાયનમાં આલાપ-પલટા લેવા -લાગવી = ધૂન લાગવી -લેવી = જુઓ તાન મારવી. તાનમાં આવવું = તાન ચડવી (૨) મસ્તીમાં આવવું] ઠપૂરો પું. [સરં હિં] ગાયનમાં તાન પૂરતું વાદ્ય, તખ્તો [તરાણા

તાનારીરી સ્ત્રી. [હિં] ગાયનની એક તરેહ; તાનાબાજ સ્ત્રી. [ફા] તાના મારવા તે તાનો પું. [જ] ટોણો, મહેલુ. (-મારવો) (૨) કોધ

તાપ પું. [સ] તડકો (૨) ગરમી, આચ (૩) [સરં મ] જ્વર, તાવ (૪) રૂઆબ, કંડકાઈ (૫) કરપ, ધાક (૬) કુખ, સતાપ [-કાઠવો, -નીકળવો = (વરસાદ વાદળાં રહ્યા બાદ)

સૂર્યનો તાપ નીકળવો કે પડવા લાગવો; સૂર્યે ઉઘાડ કાઢવો. -ખાવો = તાપ વેઠવો; તાપમા નપત્ર -થવો = સૂરજ તપવો, બપોરનો વખત થવો -પડવો = તપવું; ગરમી થવી -માથે લેવો = બપોરનો તાપ વેઠવો તાપે નાંખવું, મૂકવું = સૂકવવું] ૦૮ વિં તેજ, ગરમ મિલજનો (ઘોડો). ૦(-પો)હિયું નં ભુઓ તાપોહિયુ

તાપણી સ્ત્રી, -છું નં [ભુઓ તાપવું]તાપવા માટે દૂસ વગેરેના લગાડેલો અગ્નિ તાપત્રય પું[સ] આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિ અથવા આધ્યાત્મિક, આલૈભૌતિક, અને આધિદૈવિક એ ત્રણ ભતના કુખ -સંતાપ તાપડું નં[સરંહિં ટાપર] ગણતુ ભડું કંપડું તાપવું અં હિં [મ તપ] અગ્નિથી યાદ ઉઠાવવી (૨) સંકિં (તપ સાથે) તપ કરવું તાપસ વિં [સં] તપ કરનાર (૨) પું તપસ્વી તાપસી સ્ત્રી [સં] તપસ્વી સ્ત્રી તાપી સ્ત્રી [સં] (સં) ગુજરાતની પ્રખ્યાત નદી [-દૂવો કરવો = દૂધીને આપઘાત કરવો] તાપોટો પું [‘તાપ’ પરથી] સખત તાપ, કઠારો (૨) તાપને લીધે થતો શેલ્લો -હિયું નં તાપોટો (૨) ભુઓ તાપહિયુ [ટાકેટો (૧) તાકેતો પું [ફા] એક ભતતુ રેશમી કાપડ, તાપડતોખ અં [સરં હિં. તાવડતોહ, મ.] તરત જ; જરા પણ વિલબ વગર તાખૂત પું, નં [અ.] મહદા-પેટી, જનાલે, ખાસ કરીને ધરલામી શહીદ હુસેનની યાદ-ગીરીમા મહોરમના દિવસોમા કબર જેવા ઘાટ કાઢે છે તે, તાજિયો (૨) [લા] બાધુ કે શૂદ્રમૂઢ જેવું થયેલુ માણસ (તાખૂત જેવું = બાધુ) [-કાઠવું = ભુઓ તાજિયા કાઢવા. -ફૂટવું = તાખૂતની ચોતરફ ફરતા ‘ચાહુસેન’ કરતા ફૂટવું -હુખાહવું, ઠંડું કરવું = તાખૂતને સરથસમા ફેરવી છેવટે પાણીમા પધરાવવું -નીકળવું = તાજિયાનુ સરથસ નીકળવું]

તાપે અં [અ] તાખામા, હુકમ તળે. ૦૬૧૨ વિં હુકમમા રહેનાર આજ્ઞાકિત (૨)

પરાધીન. ૦૬૧૨ સ્ત્રી તાખિદારપણું.

[-ઉઠાવખી = તાખામાં રહેવું, પરાધીન થવું]

તાપો પું [ભુઓ તાપે] કખલે, હવાલો

તાપોટો પું ભુઓ ટાપોટો

તામળન પું [હિં] એક ભતની પાલખી કે ખુરશીઘાટની ડોળી

તામડી સ્ત્રી [સં. તાત્ર પરથી] ભુઓ તાખડી.

-ડો પું ભુઓ તાખડો

તામરસ પું [સં] એક છદ

તામસ વિં [સં] તમેગુણને લગતુ(૨)અંધાર :

તમસતુ બનેલું(૩)પું ગરમ મિલજ, ગુરસો.

-સિક વિં કોધી, તામસી. -સી વિં કોધી

(૨) સ્ત્રી કુર્ગતુ એક નામ -સી વિદ્યા

સ્ત્રીં ઊઘમા નાખવાની વિદ્યા

તામિર નં [સં] ઘોર અધારવાળુ એક નરક

તામિલ સ્ત્રીં [સરં પ્રા. દમિલ (સં. દ્રવિડ)]

તામિલનાડ પ્રાતની, એક દ્રાવિડ ભાષા ૦નાડ-

(-હુ)પું[નાડ = દેશ] (સં) મદ્રાસ આસ-

પાસનો તામિલ ભાષાભાષી પ્રદેશ [પણુ

તામીલ સ્ત્રીં [અ] હુકમનો અમલ, આજ્ઞાકિત

તામ્ર નં [સં] તાણુ ૦કાર, ૦ફૂટ પું તાખા

ઉપર કામ કરનારેક સારો ૦પટ(-ત્ર) પું,

નં તાખાનુ પતરું (૨) તેના પર લખેલો લેખ

૦ભરમ સ્ત્રીં તાખાની ભગ્ન - એક ઔપચિ

૦વણું, ૦વણું વિં તાખાના રગતુ - લાલચોળ

તાયકે પું [અ] ટોળી, સમૂહ. મંડળ (૨)

ગાવા બલવવાનુ કામ કરનાર રામજણી અને

તેના સાથીઓનો સમૂહ -ફાવેડા પું ૦ખંબં

ભુઓ ઝાકડા(૨)ઉડાઉપણું, વહી ગયેલા જેવું

વર્તન -ફાવાળો પું હિંદુસ્તાન અને

અધ્યાનિગ્તાનની વચ્ચેના ભાગમા રહેતા

તાયફનો આદમી

તાયલુ સં તાર (પ)

તાર પું (ધાનો) તા, એક કાગળ

તાર પું[ફા] તત્ત્વ, દોરો, રેસો(૨) [સં] ધાતુનો

ખેચીને બનાવેલો તાર (૩) તાર મારફતનો

સ દેશો(૪)[લા.] કેન્દ્રી ખુમારી(૫)એકલગન,

તસ્લીનતા. [-કરવો = તાર મારફત સ દેશો

મોકલવો. -કાઠવો = રેસો કાઢવો(૨)કાતીને

રૂપાથી સૂતરનો તાંતણો ખેંચવો. -છોડવો,
ઠોકવો = એકદમ તાર મૂકવો - તૂટવો =
સંપ કે તલ્લીનતા વૃદ્ધિ (૨) તારના દોરડા કે
સ દેશામા બગાણ પડવું - મળવો = તાર દ્વારા
સ દેશો મળવો (૨) મેળ ખાવો, સંપ રહેવો.
-મૂકવો, -મોકલવો = તાર દ્વારા સ દેશો
મોકલવો - સંધિવો = સંપ બધા પહેલુ બગાણ
ફર કરવું (૨) વૃદ્ધો તાંતણો સાધવો. તારમાં
ને તારમાં રહેવું = ધૂનમાં ને ધૂનમાં રહેવું]
ઝોઝિસ સ્ત્રીંતારથી સંદેશો લેવા મોકલવાનું
કાર્યાલય ઠંકસ પુનં [+ ફા.કશ] નાનું તાર
ખેંચનારો (૨) સોનાચાદીના કસબ કરનારો
ઠંકસ પુનં સોનાચાદીના તાર તથા કસબ
ઠંકસ બાળો પુનં તારકસબનો ધધો કરનાર
ઠંકીટ પુનં એક ભતનો વાળા જેવો કાઠો
ઠંકર નં તારઝોઝિસ ઠંકાન નં તંતુવાદનો
ખૂટીએ વરિલો તાર કાણામા ધધને જે પટ્ટી
ઉપરથી પસાર થાય છે તે પટ્ટી. ઠંકાનતર
પુનં તારના સાથા પર સંદેશો લેવા મોકલવાનું
કામ કરનાર અધિકારી. ઠંકાળો પુનં તારનો
સંદેશો પહોચાડનારો ખેપિયો કે પટ્ટાવોળો
તાર વિનં [સ] ઉત્તમ (૨) તીણો કે ઊંચો (સ્વર)
(૩) પુનં કિનારો, સામો કાઠો (૪) અત, છેડો,
મુઝિ (૫) તરી શકાય તેવી સ્થિતિ (પાણીની).
ઠંકમ વિનં [સ] વધુમા વધુ તાર (સ્વર). ઠંકર
વિનં [સ] તાર સ્વરથી ચડવું
તારક વિનં [સ] તારનાર, ઉદ્ધાર કરનાર (૨) પુનં
તારો (૩) (સ) એક રાક્ષસ ઠંકોડી સ્ત્રીં એક
રાગ ઠંકત્ત્ય પુનં, સ્ત્રીં, નં એક ભતની
માછલી - કા સ્ત્રીં તારો. -કિત વિનં [સ]
તારાઓથી ભરેલું - ખચેલું
તારક પુનં + તાર્ક; ગરક
તારણ નં [સ.] પાર ઉતારવું તે, ઉદ્ધાર (૨) તારવી
કાઢેલું તે, સાર, તાર્પર્ય (૩) કરજ કરવામા મૂકવી
પડવી માલની કે રોકડની અનામત (૪) વસ્તુ
તારવી કાઢ્યા પછી રહેલું પ્રવાહી [-આપવું
= ખાતરી આપવી (૨) ટૂંક સાર આપવો
-કાઢવું = ટાંચણ તૈયાર કરવું (૨) સારદોહન
કરવું તારણમાં કાઢી આપવું = ભમીનગીરી

બદલ આપવું.] (૫) વિનં. ઠંકરણ, ઠંકાર
વિનં (૨) પુનં ઉદ્ધારક
તારતમ વિનં [સ] જુઓ 'તાર' વિનં
તારતમ્ય નં [સ.] લાવાય, સારાશ (૨) યોજા-
વતાપણ; ફેર (૩) ગુણ, પ્રમાણ વગેરેનો
પરસ્પર મેળ
તારતર વિનં [સ] જુઓ 'તાર' વિનં
તારલો, -લિયો પુનં (૫) તારો (લાલિત્યવાચક)
તારવડું સં કિં ['તરવું ઉપરથી] દબાઈ
ગયેલી વસ્તુને ઊંચી ચાલવી (૨) ઉપર
ઉપરથી લઈ લેવું (૩) છૂટું કરી પાણી સોસર
કાઢી લેવું - બોળી કાઢવું (૪) જમાઉધારનો
આકડો ખાતાવાર નક્કી કરવો (૫) નફોતોડો
કાઢવો. -ણી સ્ત્રીં (હિસાબ) તારવવો તે
તારવું સં કિં ['તરવું ઉપરથી] તરે એમ
કરવું; ઉદ્ધારવું; ઉગારવું, ફૂંચવું બચાવવું
તારા સ્ત્રીં [સ.] આકાશમા ઝબૂકતો ગોળો, તારો
અથવા ગ્રહ (૨) [સ] વાલીની સ્ત્રી ઠંકૃતિ
વિનં [+ જાકૃતિ] તારાની આકૃતિવાળું ઠંકપટ્ટી
સ્ત્રીંચાલ્લા તરીકે કે ભરતમાં વપરાતી ધાતુની
ચકચકિત ઘીપટ્ટી ઠંકપિત, ઠંકીડ પુનં ચક્ર
ઠંકતિ સ્ત્રીં (સ) એક સતી, રાત્ર હરિશ્ચંદ્રની
પત્ની. ઠંકંડલ (-ળ) નં બધા તારાઓનો
સમૂહ (૨) એક ભતવું દારૂખાતું ઠંકૈત્રક,
ઠંકૈત્રી, ઠંકગન નં સ્ત્રીં આખેઆંખ મળવી
તે, નેત્રપલ્લવી (૨) તેનાથી થયેલી પ્રીતિ.
ઠંકનાન નં મળકે તારા અદૃશ્ય ન થાય
તે પહેલાં કરાવું આકાશ નીચે રનાન
તારાળ વિનં [ફા.] ખેદાનમેદાન, જમીનદોસ્ત, કના
તારો ઠંકપટ્ટી, ઠંકપિત, ઠંકીડ, ઠંકતિ,
ઠંકંડલ (-ળ), ઠંકૈત્રક, ઠંકૈત્રી, ઠંકગન,
ઠંકનાન જુઓ 'તારા'મા
તારિકા સ્ત્રીં [સ] તારો
તારીખ સ્ત્રીં [જ.] એક આખો દિવસ (ઈસ્વી
કે મુસલમાની મહિનામા) [-નાખવી = (કશા
માટે) તારીખ નક્કી કરવી - પડવી = (મુક-
દમાની) મુદત પડવી] -ખિયું નં તારીખનો
સિક્કો (૨) તારીખ નાણા કરેલી ચોળના,
'કેલો-ડર'

તારીજ સ્ત્રીં [જ] જમાઉવારતું તારણ [-કાઠવી
= તારીજ તૈયાર કરવી]

તારીફ સ્ત્રીં [જ.] વખાણ; પ્રશંસા

તારીમારી (તા' મા') સ્ત્રીં [તાર + માર],

અધમ પ્રકારની ગાળાગાળી; મરમોચરચો,

તારણી સ્ત્રીં [સં] તરણી; જીવાન સ્ત્રી

તારણુય નં [સં] તરણાવસ્થા, જીવાની

તારું (તા') સં [સરં તમાર, તમે - તુમ્હ,

અપં તુમ્હાર, પ્રા. તુમ્હેવેર] (ખીલે પુરુષ

એવં, છઠ્ઠી વિલાકિત)

તારો પું [જીઓ તારા] આકાશમા ઝખૂકતો

ગોળો (ર) આખની ધીધી (૩) ['તરતું'

ઉપરથી] હોશિયાર તરનારો [-અસ્ત થયે =

પડતી દશા આવવી (ર) મોટા માણસનું

અવસાન થવું. -ખરવે = તારો કોઈકોઈ વાર

ઝખૂકતો નીચે પડતો દેખાય છે તેમ થવું]

તારે તાર અન્તાતલેતાતણ છૂટાથાય તેમ (ર)

[લા] તફન છિન્નલિન્ન

તારકિંક વિં [સં.] તર્કને લગતું (ર) પું તર્કશાસ્ત્રી

તાર્કય પું [સં] (સ) ગરુડ

તાર્તીયીક વિં [સં] વૃત્તીયને લગતું; નીજી

તાલ પું [સં] ગાયનનાં ઠાકતું માપ (ર) મન;

રંગ, રસ (૩) લાગ, યોગ્ય સમય (૪) તાલ (પ)

[સરં મ] કાસીન્ન (૬) યુક્તિ, ખેલ, પ્રપચ

[-આપવે = સંગીતમા યોગ્ય માપે ઠાક

આપવો -આવવે = મજા પડવી (ર) લાગ

આવવો -કરવે = તમારો કરવો (ર) ગમ્મતની

યોજના કરવી -દેવો = તાલ આપવો -ઝેવો =

તમારો ભેવો -પડવો = મજા પડવી.

-ખેસવો = લાગ ફાવવો, મેળ આવવો

-મચાવવો = તાલ કરવો. -મેળવવો =

સંગીતમા તાલનો લગ ન થવા દેવો] ંધટના

સ્ત્રીં તાલની-ચટના ંધટના નં તાલ આપવો

તે ંધદ, ંધ ધ વિં (ર) અં પદ્ધતિસર

(ર) સંગીતમા તાલ પ્રમાણે ંમેળ પું

તાલનું મળવું તે ંવાદન નં વાઘ પર તાલ

વગાડવો તે. ંસંચો પું યુક્તિપ્રયુક્તિ

તાલ સ્ત્રીં [સરં મ ટાલ] માથાની ટાલ.

[-પડવી = માથાના ઉપલા ભાગના વાળ ખરી

બંધે ખાલી જગા થવી (ર) ખૂબ દુ ખ સકટ

વેઠ્યા હોવા] ંઠી સ્ત્રીં તાળવું; તાલકું (ર)

છોકરાની એક જતની ટોપી. ંકું નં માથાનો,

વચલો અને સૌથી ઉપરનો ભાગ; ટાલકું

તાલમેલ સ્ત્રીં [તાલ + મેળ, સરં મ. તાલમેલ,

હિં] ટાપટીપ; અચ્છી તરેહથી કરેલી ગોઠવણ

(ર) ઉપર ઉપરનો ભપકો - સફાઈ - ક્લિયું

વિં તાલમેલવાળું

તાલવ્ય વિં [સ.] જીઓ તાલુસ્થાની

તાલાવેલી સ્ત્રીં [દે. તલોવિલ્લિ, સરં હિં

તલ(-લા)વેલી] આતુરતા, ચટપટી, ધાલાવેલી

[-થવી, -લાગવી]

તાલિખ વિં [જ] ઇચ્છનારો, ઇચ્છા રાખનાર

તાલીમ સ્ત્રીં [જ] કેળવણી; શિક્ષણ (ર)

અગકસરતનું શિક્ષણ (૩) શિસ્ત [-આપવી,

-લેવી, -મળવી, -પામવું] ંખાતું નં

તાલીમ આપવાનું સ્થાન ંખદ વિં તાલીમથી

વ્યવસ્થિત થયેલું ંખદતા સ્ત્રીં ંખાજ

વિં કસરત ભણનારો, કસરતી (ર) ધૂર્ત,

ખેલાડી ંખાજ સ્ત્રીં ંગખાજ, ધૂર્તતા

તાલીશ(-સ)પત્ર નં [સં] એક વનસ્પતિ

તાલુ સ્ત્રી. નં [સ.] તાળવું ંપાકે પું તાળવાનો

કોઈ ભાગ પાકવો તે ંજૂલ(-ળ) નં

તાળવાના મૂળનો ભાગ. ંચ્ચાન નં તાળવાનો

પ્રદેશ ંચ્ચાની વિં તાલુસ્થાનમાંથી

ઉચ્ચારાતું, તાલવ્ય

તાલુકે પું [અ તલ્લુક] સખધ, લાગતું-

વળમતું (ર) માલમિલકત, ગરાસ (૩) તાલુકો.

ંદાર પું નાના ગરાસનો વણી (ર) તાલુકાનો

-ગામનો વહીવટ કરનાર સરકારી અમલદાર

ંદારી વિં તાલુકાદારને લગતું (ર) સ્ત્રીં

તાલુકાદારનું કામ કે પદ -કો પું નિહાનો

નાનો ભાગ, પરગણું [એક કસબી કંકડો

તાલુ નં [અ. તલ = સોનું] કાપડામા મુકાતો

તાલે નં [અ. તાલિય] નસીબ; પ્રારબ્ધ ંવર,

ંવ ત, ંવાન વિં નસીબદાર, ભાગ્યશાળી

(ર) પૈસાદાર, તવંગર [કાગળ

તાવ પું [જીઓ તા] (આખા ધામાંથી) એક

તાવ પું [સં તાવ, પ્રા.] જવર; શરીરની ગરમી

વધવાનો એક રોગ [-આવવો = તાવથી શરીર તપવું - ઊતરવો = તાવની ગરમી ઓછી થવી, તાવ જવો - ચડવો = તાવથી શરીરની ગરમી વધવી - યવો = તાવ મટવો, તાવ ઊતરવો (મૂઠ પર) તાવ દેવો = [સરં હિં તાવ = અભિમાન, મ તાવ દેવો] રોડ કે ગર્વ મા મૂઠ પર હાથ ફેરવવો]
 તાવડી સ્ત્રીં [તાવડું ઉપરથી] - ચેણી, કંઠાઈ (તાવડી) - ડો પુંં ખૂબ મોટી પેણી, કંઠાયુ
 તાવણું (-ણી) સ્ત્રીં . [તાવણું] તાવવાની - કંકણીને શુદ્ધ કરવાની ક્રિયા (૨) [લા] કસોટી ~~કસોટી~~ [રિંગ તાવતરિયો પુંં [તાવ + તરિયો] તાવ વગેરે તાવદાન નં [ફા. તાવદાન] ખારીનો કાચ (૨) [તાવ + દાન] કાગળો ગખવાની ખાનાવાળી પેટી (૩) ખુસ્તીવાટની પાલખી
 તાવરખું વિં [તાવ + રખું = રાખનાર ?] તામસી, આકળા સ્વભાવનું
 તાવરસું નં નવી ખેડાયેલી જમીનનું પ્રથમ વર્ષ (૨) વિં. પ્રથમ ખેડતું (ખેતર)
 તાવડું વિં તાવવાળું (માણસ)
 તાવડી સ્ત્રીં ચોડો વીમો તાવ, વીકડી
 તાવડું સં કિં [સં તાવ, પ્રા તાવ] શુદ્ધ કરવા માટે ખૂબ તપાવવું (૨) ઓગાળવું (૩) [લા] કસવું [શુદ્ધ (૨) કલઘર. (નાણું) તાવિત વિં [સં. તાવિત, પ્રા તાવિય] તાવેલું, તાવી સ્ત્રીં [લુઓ તાવી, પ્રા તાવિયા] નાનો તવો, હોદી [માઠળિયુ તાવીજ નં [જ] મતરજ તરનો દોરો અથવા તાવેયો પુંં લુઓ તવેયો
 તાસ સ્ત્રીં [જ] તાસક, તાટ (૨) પુંં (વડિયાળ) કાલર (૩) કલાક (સરં મ.) (૪) લુઓ તાસનો (૫) ઓપ, ઓપવાળો કસબ (૬) સ્વાદ, મજા, રંગ (૭) [સં તક્ષ] તાજ (૮) સં (૫) તેવું [સરં હિં તાણું]
 તાસક સ્ત્રીં [ફા] ધાતુના પતરાની છાછરી થાળી, ઠંડી, - કી સ્ત્રીં નાની તાસક, તખકડી
 તાસતો પુંં [લુઓ 'તાસ' = કસબ] એક ભતવું રેશમી કાપડ

તાસતો પીજન નં છોકરાની એક રમત
 તાસડું સં કિં લુઓ તાજડું
 તાસીર સ્ત્રીં [જ] લક્ષણ, ગુણ, છાપ, અસર (૨) રૂપ, ઘાટ - રો પુંં તાલ; ઘાટ, મજા
 તાસુખી સ્ત્રીં [જ તક્ષસુખ] ધર્માન્યતા
 તાસું નં [જ તાસ] એક ભતવું નગારું
 તાળ પુંં, સ્ત્રીં [લુઓ તાલ] ઝાઝ, મજરા
 તાળડું નં [સ. તાલ] મોની ખખેલનો ઉપલો ધ્રુમટ જેવો ભાગ (૨) માથાનું તાલકું
 તાળાકુંચી સ્ત્રીં તાળુ અને કૂચી (૨) છોકરાની એક રમત. [-કરવી, તાળાકુંચીમાં મૂકવું, રાખવું = ખરાબર બંધ કરવું, પાકા કબજામાં રાખવું]
 તાળાખોલામણી સ્ત્રીં [તાળુ + ખોલવું] કરજે રૂપિયા આપવા પેટીનું તાળુ ખોલવાને નામે લેવાતો શગડી લાગો
 તાળિયું વિં [તાળી' ઉપરથી] તાળી પાકી વેગળું રહે એવું (સચું, મિત્ર કે સાથી માટે)
 તાળી સ્ત્રીં [સ તાલ] ખે હાથ અક્ષાળી કરતો અવાજ યા સંગીતનો અપાતો તાલ [-આપવી = સંમતિ કે હવ દર્શાવવા સામાની હથેલીમાં પોતાની હથેલી ઠોકવી (૨) કાલ આપવો (૩) સંગીતનો તાલ આપવો. -ઝીલવી = સંગીતમાં તાલ જળવવા તાળીનો અવાજ આપવો -ચડવી = તાળીનો અવાજ થવો (અભિન દન કે હર્ષ દર્શાવવા) (૨) ફેલેલી થવી -લાગવી = એકતાન થવું, તાલ મળવો -લેવી = સામાની મજકરી કરવી (સોખતીના હાથ વડે પોતાના હાથમાં તાળી વગડાવીને)]
 તાણું નં [સ તાલક] બારણા, પેટી વગેરે બંધ કરવા માટે વપરાતી કળવાળી એક બનાવટ [-ઠોકવું, દેવું, મારવું, લગાવવું, વાસવું, સાચવવું = તાળા વડે બંધ કરવું -દેવાવું = તાળુ મરાવું, બંધ થવું (૨) નસતાન જવું (૩) અવલગ થવી ('નસીજમાં')]
 તાળેબદ (-ધ) પુંં [તાળો + બદ, સરં મ] ખાના પાકી કરેલી હિસાબની રજૂઆત
 તાળો પુંં [મ તાજા (સં. તાલ)] મળતું - બંધ ખેસતું હોવાપણું (૨) હિસાબ ખરો છે કે

ઓટો તેની તપાસ [-મળવો, ખેસવો =
હિસાબ ખરો જણવો]

તાળોટા પુંખંબવં [તાળી' ઉપરથી] વાહવાહની
તાળોઓ (૨) તાળોટા [-પાડવા]

તાંડવ, ંનૃત્ય નં [સ] શિવનું નૃત્ય

તાંત (૦) સીં [સ તત્તુ, સરં હિં.] ચીકણા

પદાર્થનો તત્તુ; ચીકણો તાર (૨) આતરડાની

ખનાવેલી દોરી (૩) એક ભતનો જડાવ દાગીનો

[-જેવું = ખૂબ ચીકણુ, તણાતા લાથું] યાચ

પણ વટે નહીં તેવું. -તૂટવી = આશાનો કે

સંપનો તત્તુ વટેવો]

તાંતણો (૦) પું [બુઓ તત્તુ] તાર, દોરો [તાંતણે

જીવટાંચો = મરણની છેલ્લી ઘડીએ હોવું

(૨) જીવ ઊંચો રહેવો, ઘણું જ આતુર રહેવું]

તાંતરડી (૦) સીં [બુઓ તાત] દોરડી જેવું -

સુકલકડી અને ખેડોળ શરીર

તાંતરવું (૦) સં કિં [બુઓ તતરવું] વશ

કરવું (૨) ['તંતુ' ઉપરથી] તત્તુ વડે ભણું કરવું

તાંતો (૦) પું [સ તંતુ, હિં. તાતા] તાતણો,

તાં (૨) પકિત, હાર (૩) ખેસેરી વણેલી

દાગને ઉભેળા તેમા ત્રીજા સેર મેળવવી તે

તાંત્રિક વિં [સ.] તત્રશાસ્ત્રને લગતું (૨) પું

મંત્રતંત્રાદિ ભાણનારો (૩) તત્રશાસ્ત્રને માનનારો

તાંદળળે (૦) પું [પ્રા. તંદુલેજ્જય, સરં મ

તાદુલજા] એક ભતની વનરપતિ - લાછ

તાંદળા (૦) પું ખં વં [બુઓ તાદુલ] કાગ,

ખાવટો, કાદરા વગેરેમાંથી છડીને કાઢેલા દાણા

(૨) ભરડેલા મરી

તાંદળિયો (૦) પું બુઓ તાદળળે [તાદળા

તાંદુલ પુંખંબવં [સ તદુલ] તંદુલ; ચોખા (૨)

તાંખઠ નં ['તાણુ' ઉપરથી] તરસાણુ

તાંખઠ (-કું) (૦) વિં ['તાણુ' ઉપરથી, સરં

મ તાવડા] તાખાના રગતુ, સહેજ રાતુ

તાંખડી (૦) સીં ['તાણુ' ઉપરથી] નાનો તાખડો,

તામડી, વટલોઈ -કો પું તામડો; પાણી

ભરવાનું મોટું વાસણ

તાંણું (૦) નં [સં તાત્ર, પ્રા. તંવ] આછા રાતા

રંગની એક ધાતુ. [-ખાણું = તાંખાની ભરમ

ખાવી, તે ખાઈને શક્તિ મેળવેલી હોવી]

-ખાણુંડી સીં નાહવાનું પાણી લેવા વપસતું

તાખાપીતળનું પહોળા મોતું એક વાસણ

-ખાનાણું નં તાખાનો સિકો -ખા-

મહોર સીં તાખાની સીલ. -ખારાચ સીં

રેણવા માટે તાંખાની રજની મેળવણી.

-ખાસાળ સીં કાગરની એક ભત, -ખિયો

પું તાખાનો લોટો, વાડકો કે સિકો

તાંખૂલ નં [સં.] નાગરવેલનું પાન (૨) પાનખીકું

-લી સીં નાગરવેલ [ભતવું જીણું] રેશમ

તાંમણિયું (૦) નં [જ. તાસ ઉપરથી] એક

તાંમળા (૦) સીં [પ્રા. તરત? સરં હિં

તસલા, મ. તરસાલે, તસરાલે] નાનું તાસણું.

-ળું, તાંસિયું નં, તાંસિયો (૦) પું

કાસાનો પહોળો મોટો વાડકો

તાંહાં (૦) અં + (પ.) ત્યા

તિકડમ નં [મ તિકડે પરથી] (જેલમા) ચોરી;

નિયમ ઇં માથી છટકવાની યુક્તિ કે ચાલાકી

તિક્કડ પું [બુઓ ટિક્કડ] ભડો રોટલો

તિક્કો પું ગજીફનો તરિયો - તેનું તણનું પાનું

તિક્કા વિં [સ] તીથું (૨) કડવું (૩) નં મરી

તિખારો પું [તીથું ઉપરથી] તણ્યો

તિખાંશુ પું [સં] (સ) સૂચ્ય

તિખેરર પું [હિં. દેજ્જારર કે 'તિખેરી' ઉપરથી]

કાપાધ્યક્ષ, ખલનચી

તિખેરી સીં [હિં દેજ્જારી: સરં મ] નાણાં,

કીમતી માલમતા ઇં રાખવાની લોખંડની

મજબૂત પેટી. ંકારકું ન પું સગકરી

તિખેરીનો કારકું - [છિફરવાદ, નાદાન

તિતાલી (-લિયું) વિં [ત્રિ + તાલ] ઉજાછળું,

તિતિક્ષા સીં [સ] સુખદુખ આદિ દ્વદોનું

ધારજથી સહન, સહનશીલતા -કુ વિં

તિતિક્ષાવાળું

તિતિર નં [સં] તેતર પક્ષી

તિથિ સીં [સ.] હિં ક મહિનાનો દિવસ, મિતિ

(૨) સવત્સરીનો દિવસ [-સાચવવી =

(શ્રાદ્ધાદિની) ઊજવણીને દિવસે યોગ્ય ઊજ-

વણી કરવી] ંક્ષય પું તિથિનો ક્ષય -

ગણતરીમા ન આવવું કે (ખે સૂર્યોદયમા ત્રણ

તિથિઓ આવે ત્યારે જે તિથિ સૂર્યના ઉદય-

કાળમાં ન આવે તેનો ક્ષય ગણાય છે.) ૦૫૫
નં જેમાં તિથિઓની વિગત લખેલી હોય
એવો કાળ કે ચોપડી, ૫ ચાગ ૦૫૫ નં
કેઈ ખાસ તિથિ કે પર્વનો દિવસ ંવૃદ્ધિ
સ્ત્રીં તિથિનો વધારો (જે તિથિમાં એ સૂર્યોદય
આવે તે તિથિ એ વાર ગણાય છે)

તિષ્ઠતી વિં [હિ] તિષ્ઠત-ટિબેટ દેશનું
તિષેટ્ટ પું (સં.) ટિબેટ, હિમાલયની ઉત્તરનો
એક દેશ

તિમંગળ, તિમંગલ(-ળ)[સ] પું મગરમચ
તિમિર વિં [સ] અધાર (ર) નં અવકાર
તિરકસ(-સિયુ) વિં [સરં હિં, મ, સ.
તિર્યક્, પ્રા. તિરિક્વ ?] ત્રાસુ, તીરથુ (ર)
નં ભીતમા આડી-વાડી ઇંટો મૂકીને
બનાવેલું નાનું ભળિયું

તિરસ્કરણીય વિં [સ] તિરસ્કારને પાત્ર
તિરસ્કરિણી સ્ત્રીં [સ] પડેલું ચક્ર, કનાત
તિરસ્કાર પું [સ] તુરંકાર, અનાદર, ધિક્કાર.
૦૫૫૬ અં તિરસ્કારથી ૦વાચક વિં
તિરસ્કાર દર્શાવનારું. ૦૭ું સં કિં તિરસ્કાર
કરવે [અનાદર

તિરસ્કિયા સ્ત્રીં [સ] તિરસ્કારનું તે, તિરસ્કાર,
તિરસ્કૃત વિં [સં] તરછોડી કાઢેલું
તિરોધાન પું [સ.] અદશ્ય થતું તે(ર) આરંભદન
તિરોધાન પું [સ] અદશ્યતા [ઢકાયેલું
તિરોભૂત, તિરોહિત વિં [સ] અદશ્ય (ર)
તિર્યંક વિં (ર) અં [સ] વાક, ત્રાસુ. -ચોનિ
સ્ત્રીં [+ચોનિ] પથુ, પક્ષી વગેરે જીવે. -ઐયા
સ્ત્રીં [+રેલા] આડી લીટી, 'ટ્રાન્સવર્સલ' (ગ)
તિર્યંક(-અ) નં [સ] મનુષ્યથી હલકી ભતનાં
પ્રાણી

તિલ પું [સ] જુઓ તલ ૦૫૫૬ નં 'ટર્પેન્ટાઈન',
એક તેલ. ૦૫૨, ૦પ્રાય, ૦માત્ર વિં જુઓ
તલપૂર, તલમાત્ર

તિલક નં [સ] ટીલુ ૦૫૫૬ નં તિલક
મહારાજે શરૂ કરેલું ૫ ચાગ. ૦કામેદ પું
એક રાગ -કા સ્ત્રીં એક છદ-વૃત -કાલક
પું શરીર પર થતો તલ. -કિયું નં તિલક
-ટીલ કરવાનું ખીયું

તિલવાડો પું [સરં મ તિલવાડા] એક તાલ
(સંગીત) [અથ બાની વાત

તિલસ્માત પું [જ. તિલ્લિસ્માત] ચમત્કાર,
તિલંગ પું એક રાગ

તિલાટ વિં [સ તિલક પરથી, સરં તિલ્કાયત]
ગાદીનું વારસ

તિલાણો પું [૨૫૦ ? સરં હિં તિલ્લાના, મ
તિલ્લાણા] જેમાં ત, લ, ન, મ, દ, ર એવા
કેમળ અને રણકો કરતા અક્ષર કે કેમળ
સ્વરો વારે વારે આવ્યા કરે તેવું ગાયન

તિલાંજલિ સ્ત્રીં [સ] જુઓ તિલોદક (ર) રખસદ
તિલોત્તમા સ્ત્રીં [સ] (સ) એક અપ્સરા
તિલોદક નં [સ.] મૂએલાંને અર્પિતા તલ
અને પાણી [પું કલિયુગ

તિથ્ય નં [સં.] આઠમું - પુબ્ય નક્ષત્ર ૦ચુગ
તિસમારખાં વિં [સરં મ તિસ્મારખાં,
તીસમારકા. તીસ (ત્રીસ) + માત્ર + ખા]
ગરમ મિલનનું (ર) બહાઈખોર (૩) પું
મોટાં પરાક્રમેની બકાશો મારનાર આદમી
તિસ્તભતિ સ્ત્રીં [સ] ત્રણ કે વૃત્તિયાંશ માનના
બહવાળા તાલની ભતિ

તિહારી સ્ત્રીં એક ભતનું પક્ષી
તિહાં અં (પ) જુઓ ત્યા, ત્યાહા [શાક
તિતુડો પું (સ) આખા ચણાનું પાણીવાળું
તીકમ પું જમીન ખોદવાનું એક ઓભર (ર)
(સ.) જુઓ ત્રિકમ

તીક્ષ્ણ વિં [સ] આગિક ધારવાળું (ર) આકર,
તીથું (લાણ) (૩) ચક્રાર, ચપળ, કુશાગ્ર
હુકિતું ંતા સ્ત્રીં

તીથું વિં [પ્રા. તિક્વ (સ તીક્ષ્ણ)] ધમધમાટ;
જલ ચચરે એવું (ર) પાણીવાળું, તેજ, જલદ
(૩) ઉગ્ર, ગરમ મિલનનું (૪) નં ખરું લોટ;
પોલાદ [-આગ = આગ જેવું - ખૂબ તીથું
(ર) ખૂબ ઉગ્ર. -મરિયું, મરી = મરીના
જેવું તીથું - ગરમ મિલનનું] -ખટ વિં
તીખા સ્વાદનું (ર) નં તીખાશ આવે
એવો મશાલો -ખાટ પું તીખો સ્વાદ (ર)
[લા] સ્વાલાવની ઉગ્રતા -ખાસ સ્ત્રીં
તીખાપણું -ખાં નં ખં વં મરચા (ર)

મરી -ખી સ્ત્રી (કા) ઘોડીની એક ભત
 ભતમ(ભતમું) વિં ખૂખ તીખું [-જુ
 તીજ સ્ત્રી, -જુ વિં [પ્રા તીજ] જુઓ તીજ.
 તીટ નં [સરં મ.] મેશ, કાળજ
 તીડ નં [દે તિહું] એક ભતનો પાખાળો છવ
 [-પરવાં=તીડનુ ટોણ ચડી આવવું, એક-
 અપાટે હકલો થવો.]
 તીણુ વિં [સં તીક્ષ્ણ, પ્રા. તિણ્હ] જીણી
 ધારવાળુ (૨) જીણી અણીવાળું (૩) સૂક્ષ્મ
 પણ તીમ (સૂર) [(તડકા માટે)
 તીત વિં [સ તિક્ત, પ્રા તિત્ત] આકર; સખત
 તીતર પું [સરં હિ] જુઓ તિત્તર, તેતર
 તીતી સ્ત્રી[રવં] ચકલી, પંખી(ખાળખાખામ)
 ઓઢોડો પું એક ભતનું પાખાળુ છવડું.
 [તીતીઘોડા જેવું = ખાલી ઘાઘળ કરનાર
 (૨) અસ્થિર મનનુ, ચંચળ]
 તીનપાંચ સ્ત્રી[સરં હિ] ટડપડ, શેખી, મિનજ
 તીર નં [સં] કાઠો, કિનારો(૨) [સં, ફા] ખાણ
 (૩) [ફા] પારસી ચોથો મહિનો (૪) [લા]
 (છાપરાનો) ઊંચો ટેકો ઠકરા પું ખાણનો
 ભાથો. ઝમર [ફા] ખાણ ખનાવનારો
 તીરજીં વિં [સ તિરજીન, પ્રા. તિરિચ્છ] વાકું,
 આહુ; કતરાહુ
 તીરથ નં, ઠવાસી વિં જુઓ તીર્થ, ઠવાસી
 તીરવા અં [તીર+વા] ખાણ ભથ એટલે
 અંતરે (૨) ખાણ બેટલુ લાંબું કે ઊંચું. -વો
 પું તીર જઈ શકે તેટલુ અંતર
 તીર દાજ વિં [ફા] તીર મારવામા કુશળ,
 નિશાનખાજ. -જી સ્ત્રી તીરદાજપણ
 તીર ખાજ વિં [તીર+ફા વાજ] તીર મારવામા
 કુશળ -જી સ્ત્રી તીર માગવાની વિદ્યા (૨)
 અપરાધીને થોડો જમીનમા દાટીને તીરથી
 મારવાની એક કૂર શિક્ષા [પતુ
 તીરી સ્ત્રી[સ ત્રિપરથી] નાણી સજ્ઞાનું ગંજીનું
 તીર્થ નં [સ] ઘાટ, પાર ઊતરવાનો માર્ગ (૨)
 કોઈ પવિત્ર કે ભગ્નની જગા. [-કરવું = ભગ્નને
 જવું તીર્થે મૂકવું = જ્યાં ઘટિત હોય ત્યા
 તે કાર્ય કરવું(૨) ખીને નહીં પણ અમુક ઠેકાણે
 પરવશતા કે લાચારીથી કરવું પડવું.] ઠમાખી

વિં તીર્થયાત્રી. ઠયાત્રા સ્ત્રી તીર્થની યાત્રા
 ઠરાજ પું (સ) તીર્થમા શ્રેષ્ઠ-પ્રયાગ.
 ઠ(ઠરવ)રૂપ વિં (૨) પું પૂજ્ય; પવિત્ર
 (વડીલોને માટે પત્રમા વપરાતો માનસૂચક
 શબ્દ). ઠવાસી વિં તીર્થસ્થાનમાં રહેનાર.
 ઠસેવી વિં તીર્થની યાત્રા કરનાર ઠસ્થાન
 નં તીર્થ કરવા જેવી -પવિત્ર જગા, યાત્રાનુ
 ધામ -થઈ કર પું [સ.] જૈનધર્મનો પ્રવર્તક
 (તે રજ છે) -થઈન નં [+સં અત્ત] તીર્થ-
 યાત્રા -થઈક પું [સં] તીર્થયાત્રી (૨).
 સ પ્રદાયનો પ્રવર્તક, તીર્થ કર -થઈક નં
 [+સં ઉદક] તીર્થસ્થાનનુ -પવિત્ર નદી કે
 ધામનું જગ
 તીમ વિં [સ] તીક્ષ્ણ (૨) આકર, સખત.
 ઠતા સ્ત્રી -મા સ્ત્રી દીક્ષા શ્રુતિનો એક
 અવાતર ભેદ (સંગીત)
 તીસ વિં [સ ત્રિશત, પ્રા. તીસ] ત્રીસ, ૩૦.
 -સા પું ૫૦૦ ૩૦ X ૧થી ૧૦૦ નો ઘડિયો
 તુ અં [સ] કિતુ, પરતુ [(૩) વંશ, કુળ
 તુક(-ખ)મ નં [ફા તુલમ] ખીજ (૨) બીર્ય
 તુકમરિયાં નં ૫૦ ૧૦ [તુખમ(ફા.) + રૈહીત
 (જ)] તકમગિયા; એક ઔપવિ
 તુકલ સ્ત્રી [સરં મ, હિ] હકલ, મોટી
 પતંગ (૨) પું પતંગ ચકાવીને પછી જે
 કાગળનુ કાનસ ચકાવે છે તે (અમદાવાદ)
 તુકો પું [સરં હિ, મ તુકકા, ફા તુકા] નાની
 વાત, હુકો (૨) મનનો તરંગ (૩) ખૂડું
 તીર, માથે ધગોર ઘાલેલુ તીર [-ઠોઢવો =
 મનમા ઓચિતે કોઈ ખ્યાલ આવવો.
 -કે કવે, લગાવવો = કોઈ વાત કે ખ્યાલ ચા
 યુક્તિ વહેતી મૂકવી, 'વાચ્યું તો તીર નહિ તો
 તુકો' -એ લાવધી કોઈ વાત કે કામ કરવું]
 તુખમ નં જુઓ તુકમ
 તુચ વિં [સ] તુચકારને પાત્ર (૨) નજીવું,
 માલ વગરનુ (૩) અતિ અલ્પ ઠકાર,
 ઠકારો પું [+સ કાર] અનાદર; તિરસ્કાર.
 ઠકારવું સંકિં [તુચકાર ઉપરથી] તુચકાર
 કરવો [(૫) તને
 તુજ સં [સરં મ] (૫.) તારું ઠને સં

તુણા(-ના)ઈ સ્ત્રીં વૃણુ તે કે તેનુ મહેનતાણુ
તુણા(-ના)વણું સં કિં, તુણા(-ના)વું

અંકિં 'વૃણ(-ન)વું' પ્રેરક ને કર્મણિ
તુણિ(-નિ)યાટ(-ર) પું ભુઓ તુનિયાટ
તુતંગ નં [ભુઓ વૃત] બનાવટી વાત, તરકટ
તુનતુની સ્ત્રીં એક પક્ષી (ર) [રવં] એક વાઘ
તુનાઈ સ્ત્રીં ભુઓ તુણાઈ

તુનારો પું ['તુનવું' ઉપરથી] વૃણવાનુ કામ
કરનારો, તુનિયાટ ['તુણવાનુ મા

તુનાવણું સં કિં, તુનાવું અં કિં ભુઓ
તુનિયાટ (-ર) પું ['તુનવું' ઉપરથી] તુનારો

(ર) પરચૂરણ વેપાર કરનારો આદમી (૩)
[લા] તુચ્છ માણસ

તુખા સ્ત્રીં [રં 'તુત્તી'] એક જાતની માછલી
તુકંગ સ્ત્રીં [ફા] બદ્ધક

તુકેલ (કે) સ્ત્રીં [જ] વસ્તીલો, આશરો
તુમાખી વિં મિલન (ર) સ્ત્રીં તુમાખીપણું.

૦પાણું નં [સુરવાળ
તુમાન સ્ત્રીં [ફા તુવાન] ચોરણો, મોટી ઢીલી

તુમાર પું [જ તૂમાર] બે પક્ષ વચ્ચેનો લાખો
પત્રવ્યવહાર [-ચાલવો, ચલાવવો = કંગાને

અંગે પત્રવ્યવહાર લખાવો કે લખાવ્યા કરવો
તુમારે અહું = પત્રવ્યવહારના કાગળિયા થયા

કંવા, પરતુ નિર્ણય ન આવવો] -રી વિં
તુમારને લગતુ

તુમુલ વિં [સ] થોઘાટ અને ધમાચકડીવાળું
(ર) દારણ (યુદ્ધ) (૩) નં થોવાટ, ધાધલ

તુરક પું [ફા તુર્ક, સરં પ્રા તુવક] એ નામની
જાતનો માણસ, તુર્કસ્તાનનો રહેવાસી

તુર(-ર)ંગ પું [સ] થોડો
તુર(-ર)ંત અં [ભુઓ તુરંત] તરત

તુરતોતુરત અં તરતોતરત, તરત જ
તુરખત સ્ત્રીં [જ.] થોરં, કંચર

તુરંગ [પો.] ૦ખાણું નં કેહખાણું; જેલ (ર)
ભુઓ 'તુરંગ' પું મા

તુરંગ પું [સ] થોડો(ર) [લા.] વિચાર. ૦ખાણું
નં થોડાનો તખેલો ૦મ પું થોડો

તુરંત અં [પ્રા તુર (સ ત્વર્) પુ વં કું] તરત
તુરાઈ સ્ત્રીં [સ તૂર્ધ] કૂકીને વગાડવાનુ એક

વાઘ; શરણાઈ (ર) [ભુઓ વૂરી] સાળવીનુ
એક ઓત

તુરાની વિં [ફા] તુરાન દેશનુ કે તેને લગતુ
તુરિ(-રી) સ્ત્રીં [સં.] વૂરી, સાળવીનો કાઠલો

કે કૂચડો (ર) પું [સરં હિં. તુરા, -રી,
સ તુરા, પ્રા. તુરય?] થોડો

તુરીય વિં [સ] ચોથું (ર) નં ચોથો લાગ
(૩) ભુઓ તુર્યાવસ્થા ૦પદ નં તુર્યાવસ્થાનુ

પદ. -ચાતીત વિં ચોથી અવસ્થાને પસાર
કરી ગયેલુ (ર) પું બ્રહ્મ -ચાવસ્થા સ્ત્રીં

ભુઓ તુર્યાવસ્થા
તુર્ક પું [ફા] ભુઓ તુરક ંસ્તાન પું, નં

તુર્ક લોકોનો દેશ -કર્કિ વિં તુર્કતુ, -ને લગતુ
(ર) નં તુર્કસ્તાન (૩) સ્ત્રીં તુર્કી લાપા

-કર્કિ ચાલ [સરં મ] થોડાની એક ચાલ
તુર્ય વિં [સ] ભુઓ તુરીય -ચર્કિ, -ચર્કિવસ્થા

સ્ત્રીં [અવસ્થા] ચોથી અવસ્થા (જાત્ર, સ્વપ્ન,
સુષુપ્તિ અને તુર્યા) જેમા સમસ્ત બેદજ્ઞાનનો

નાશ. થઈ આત્મા બ્રહ્મ બની જાય છે
(વેદાંત)

તુલના સ્ત્રીં [સં] સરખામણી. ૦ત્મક વિં
[+ આત્મક] 'કમ્પેરેટિવ'. ૦વાચક વિં તુલના

ખતાવનારં. -વું સં કિં + તોલવુ
તુલ(-ળ)સી સ્ત્રીં [સ] એક વનરપતિ (ર)

તુશી ૦કચારો પું તુલસીનો કચારો ૦પત્ર
નં તુલસીનુ પાંદડું (ર) સહામા બે પક્ષના

મત સરખા થતા મડાગાઠ ઊભી થાય, ત્યારે
પ્રમુખ જે મત આપી શકે છે તે મત;

'કારિટ ગવોટ'. ૦પાટિયાં નં ૫૦ વં ભુઓ
તુશીપાટિયા. ૦વિવાહ પું તુલસીને વિંધુ

સાથે પગણવાની ક્રિયા (કારતક સુદ ૧૧)
તુલા સ્ત્રીં [સં.] માળવુ; કાટો (ર) સાતમી

રાશિ (૩) [લા] તુલના, સમાનતા (૪) ભુઓ
તુલાદાન [-કરોવવી = તુલાદાન માટે પોતાની

ભારેભાર કાંઈ કીમતી ચીજ બોખાવવી] ૦દાન
નં પોતાની ભારેભાર વસ્તુ દાન ૦સં પાત

પું મૂર્ચને તુલા રાશિમાં આવવાનો કાળ
(ત્યારે દિવસરાત સરખા થાય છે) -લિત

વિં તોળાયેલુ, બરોબરીનુ

તુલ્ય વિન્[સ] સરખુ. ૦ભતિ વિન્ મળતી-
 સરખી નતિનુ [છાડવો
 તુવ(-વે)ર સ્ત્રીન્[સ] એક કઠાળ (૨) એનો
 તુશી સ્ત્રીન્[સ] મ તુશી] સ્ત્રીઓનુ એક
 ઘરેણું? ૦(-સ્ત્રી)પાટિયાં નંબંબં તુલસી-
 પાટિયા, સ્ત્રીઓની કાટનુ એક ઘરેણુ
 તુષ પુન્, નન્[સ] ડાગર ચોખા ઉપરનું કૈતર
 તુષમાન વિન્ તુષમાન
 તુષાર નન્[સ] હિમ; બરફ (૨) ઓસ, ઝાકળ.
 ૦કાલ(-ળ) પું શિયાળો. ૦ગિરિ, ૦પર્વત
 પું (સ') હિમાલય
 તુષિત નન્[સ] (સ') એક સ્વર્ગ
 તુષ વિન્[સ] સતુષ; પ્રસન્ન થયેલું. -દિ
 સ્ત્રીન્ સતોષ; વૃત્તિ, પ્રસન્નતા. -દિદાયક,
 -દિપ્રદ વિન્ તુષિ આપનાર
 તુષ્યમાન વિન્[સ] તુષમાન, સંતુષ, પ્રસન્ન થયેલું
 તુહિન વિન્[સ] શીતળ (૨) નન્ હિમ, બરફ
 (૩) ઝાકળ. -નાચલ(-ળ) પું [+અચલ]
 (સ') હિમાલય [ભુઓ 'તુલસી'મા
 તુળસી, ૦ક્યારો, ૦પત્ર, ૦પાટિયાં, ૦વિવાહ
 તું સન્[સ. ત્વન્] (ખીજો પુરુષ એન્ ૦)
 ૦કાર(-રો) પું તું કહીને બોલાવવું તે,
 હકારો ૦કારવું સન્કિન્ તુકારો કરવો,
 તુચ્છકારુ ૦તાં નંબંબં [સરન્દે. તુર્મતુર્મ]
 તુ તુ-તુકારો કરવો તે
 તુંગ વિન્[સ] ઊચુ (૨) પું પર્વત (૩)
 ટોચ, શિખર. ૦ભદ્રા સ્ત્રીન્(સ') એક નદી.
 -ગા પું એક છદ. -ગોતુંગ વિન્[+લતુંગ]
 ઉત્તરોત્તર ઊચું
 તુંચું વિન્[ફા તુગ] નહુ, ભરાઈ, સ્થૂલ (૨)
 નંબંબં ઉપરનો હળનો નહોલાગ(૩)ફૂલેલું
 પેટ (૪)[લા.]રીસથી ચડેલું મો.[-ઊતરવું=
 રીસ દૂર થવી; મો પરથી તેનો ભાવ હઠવો.
 -ચડવું=રીસથી મો ચડવું-મો પર રીસનો
 ભાવ આવવો. -ભરવું=બરોબર ખાવું.]
 તુંડ-ડું, -દ, -દું વિન્[ફા તુદ] ચડાઈ,
 તુમાખી, ઉદ્ધત. ૦(-દ)મિલન પું ચડાઈ-
 ગરમ મિલન ૦(-દ)મિલન વિન્ તુંડ
 મિલનવાળું -ડા(-દા)ઈ સ્ત્રીન્ ઉદ્ધતાઈ,

તુમાખી. -ડા(-દા)ઈ ખોર વિન્ તુડાઈની
 આદતવાળુ [-ડી પું ગણપતિ
 તુંડ નન્[સ] સુખ; મો (૨) ચાચ (૩) સૂઠ.
 તુંતાં નંબંબં ભુઓ 'તુ'મા [ભુઓ તુંડ
 તુંદ નન્[સ] દુઢ, ફૂલેલું પેટ (૨) વિન્[ફા.]
 તુંદ [ફા.], ૦મિલન, ૦મિલન, -દાઈ,
 -દાઈખોર, -દું ભુઓ 'તુંડ' વિન્ માં
 તુંખ [સ], ૦ડું નન્ તુખડીનુ ક્ષણ (૨) તેનું
 બનાવેલું પાણી ભરવાનું પાત્ર (૩) [લા]
 માયુ (તિરસ્કારમા). [તુંખડાં ચલાવવાં,
 લડાવવાં=સાચાનું કરી, બે પક્ષોને
 લડાવી મારવા] ૦ડી વિન્ તુખડા જેવું ગળુ
 ફુલાવી ગાનાર. ૦ડી સ્ત્રીન્ એક વેલો (૨)
 નાનું તુખડું. [-ઝાલવી=લિશ્કુક થવું. -માં
 કાંકરો=ન સમભય તેવી ભાષા (૨)અર્થહીન
 બબડાટ -રહી જવી=ખૂબ બોલને લીધે
 ડોક રહી જવી.] ૦ર એક નતનુ તત્તુવાદ
 તુંખ(-ચુ)ર પું[સ] (સ) એ નામનો
 એક ગધર્વ
 તુંખિ(-ખી) સ્ત્રીન્[સ] તુખડીનો વેલો (૨)
 વાદનુ તુખડું ૦પાત્ર નન્ તુખડાનુ બનાવેલું
 પાણી ભરવાનું પાત્ર ૦કલ(-ળ) નન્ તુખડું.
 -ચું નન્ (તંખૂરાનુ) તુખડું (૫.)
 તુંચુર પું[સ] (સ) ભુઓ તુખર
 તૂઈ સ્ત્રીન્[સરન્દિ, મ તૂઈ] તોઈ, શીત (૨)
 [?] એક નતનુ પખી [કંડી
 તૂક સ્ત્રીન્[સરન્દિ તુક, મ., કા] દૂક, કવિતાની
 તૂટ સ્ત્રીન્[વટવું પરથી] તૂટી જવું તે, ભંગાણ
 (૨) આણનાવ, વિરોધ (૩) ખોટ, તંગી.
 [-પડવી] ૦ક વિન્ છૂટ પડી ગયેલું (૨)
 ખંડિત, અપૂર્ણ (૩) અન્ છૂટ, કંકડે કંકડે.
 ૦ફાટ સ્ત્રીન્ ફાટફૂટ, આણનાવ (૨) ફાટ.
 ૦મૂટ વિન્ ભામ્યુત્તય
 તૂટવું અન્કિન્[સ] તૂટ, પ્રા. તૂટ] હુકડા થવા,
 ભાગવું (૨) [લા] ભાગલા પડવા, ભગ થવો
 (જેમ કે મૈત્રી, સગાઈ ઇન્) (૩) ફેવાળું કાઢવું
 (૪) ભંગાણ પડવું, નાસભાગ થવી [-ની ઉપર
 તૂટી પડવું=(કોઈ કામમા) નેરથી અને
 નિશ્ચયથી વળગવું -ઝૂલવું]

તૂટીચાર વિં નિર્ધાન, અસાક્ત (૨) પું
 [વૃષ્ટ + ચાર] પાસાની રમતમા એક દાવ
 (૩) [વૃષ્ટ + ચર્ચા] આલ્પનાવ
 વૃષ્ટ્યુંકૂટ્યું વિં [વૃષ્ટ + કૂટ્યું] વૃષ્ટ્યુંકૂટેલું,
 ભાગ્યવૃષ્ટ્યું; રેંછપેંછ [થકું, મૂંઠું]
 વૃષ્ટ્યું અં કિં [સ. તુષ્ટ, પ્રા તુટ્ટ] પ્રસન્ન
 વૃષ્ટ નં [સં.] તીર રાખવાનું બોધુ, ભાથો
 વૃષ્ટ(-ન)કું સં કિં [પ્રા. તુણ્ણ = વૃણ્ણ
 -સ્કં કરતું તે] કપડામાં ત્યાંથી દારા ઘસાઈ
 તણાઈ ગયા હોય ત્યા દારા લરી લેવા (૨)
 [સરં સ તુન્ન] કને પોખી રેસા તાણી પૂણી
 બનાવવા માટે હાથથી પોંચવું
 વૃણિયો પું [વૃણ્યું ઉપરથી] વૃણવાનું કામ
 કરનારો, વૃણિયાર
 વૃણીર પું [સં.] વૃણ; ભાથો
 વૃત નં બનાવડી વાત, ભૂહાણ; ગપ(૨) તરકટ,
 પ્રપચ, લજ (૩) ચેષ્ટા, નખરા. [-ચલાવવું =
 બનાવડી વાત કે તરકટ ઊભું કરી દેલાવવું]
 વૃતકે સ્ત્રી, નં વહાણના ઉપલા ભાગમા કરેલી
 સપાટી - અગાસી [આદમી
 વૃતિયો પું [વૃત ઉપરથી] કાવતરાખોર, તરકટી
 વૃતી સ્ત્રી [પ્રા.] પોપટ કે તેની માદા (૨) મેના
 (૩) બુઓ તવડી
 વૃત્ત અં [રવં] કૃતરામે બોલાવવા માટે વપગનો
 ઉદ્દગાર (૨) નં કૃતરં (બાળભાવામાં)
 વૃતેવૃત નં વૃત પર વૃતની પરપરા(૨) સાવ વૃત
 વૃતવું સં કિં બુઓ વૃણ્ણ
 વૃત્તી સ્ત્રી એક પખી
 વૃષ નં [સ., દે. તુષ્પ, મ.] ધી [બુઓ
 વૃમડી સ્ત્રી, -કું નં 'વૃમ' મા 'વૃમડી, -કું'
 વૃર નં, સ્ત્રી [સં. તૂલ] સીમળો, આકડો,
 ડોડી ઇંના ડૂંડાનો ખારીક કે જેવો પદાર્થ (૨)
 [સં.] સ્ત્રી શરણાઈ, દુરાઈ (૩) નં [સરં
 દે. તુલ] એક વાધ (કુખળા લોકનું)
 વૃરા પું બં વં [અ. તુરૃહ] તોરા, છોગા (૨)
 [સ તુવર] વૃવેગના દાણા
 વૃરાટ પું, -શ સ્ત્રી વૃરાપણું
 વૃરાવાળો પું વૃરા ગાનારો, તોરાવાળો
 વૃરિયું નં [સરં દિ. તુરૃઈ] એક શાક-ફળ

વૃરી સ્ત્રી [સં. તૂર્ય, પ્રા. તુરિચ, તૂર] એક
 વાધ; દુરાઈ (૨) [બુઓ વૃરી, સરં મ. તૂર]
 સાળવીનો કાઠ્યો કે કૂચડો (૩) બે છેડે આણી-
 વાળો ખીણો (૪) પું [બુઓ વૃરી] ઘોડો
 વૃરં વિં [સં. તુવર] આખળાના જેવા સ્વાદુ
 વૃરો પું બુઓ તોરો (૨) [સરં મ. તુરા]
 એક ભતતુ શુંગારી ગાયન
 વૃર્યં નં [સં.] એક ભતતુ વાધ
 વૃલ નં [સં.] કરસણ; મોલ (૨) ર
 વૃલું(-ણ) વિં નિંકપટ્ટી, ભોણ
 વૃવર સ્ત્રી [સ તૂવરી; પ્રા તૂયરી] બુઓ વૃવેર
 વૃંબડી સ્ત્રી બુઓ તુબડી -કું નં તુબકું
 વૃણ નં [સં.] તરણ, ઘાસ; ખડ ભવત અં
 તરણા જેડુ, હલકું, લેખા વગરનું ઝાથરો
 પું ઘાસની બનાવેલી પથારી
 વૃતીય વિં [સં.] ત્રીણું ઝમ નં બુઓ ઇંદુતીયમ.
 -યા વિં સ્ત્રી ત્રીણ (૨) સ્ત્રી ત્રીજ (૩)
 ત્રીણ વિલક્તિ (વ્યા.), -યા-તત્પુરુષ પું
 વૃતીયાના સખ ધવાળો તત્પુરુષ સમાસ (વ્યા.),
 -યાંશ પું [+ કશ] ત્રીજે અશ -ભાગ
 વૃત્ત વિં [સં.] ધરાયેલું, સવૃષ્ટ. -મિ સ્ત્રી [સં]
 ધરાયાપણું, સંતોષ -મિ દાયક વિં વૃમિ
 આપનાર
 વૃપા સ્ત્રી [સં.] તરસ, પાસ(૨) [લા] ત્રીજ ઇચ્છા-
 આકાક્ષા. વૃવર, વૃર્ત (-ર્ત) વિં [+ સાતુર,
 + વાર્ત] તરસથી પીડાતું; તરસ્યું. વૃલું(-ણ),
 -ધિત [સં] વિં તરસ્યું
 વૃષ્ણા સ્ત્રી [સં.] વૃષા, તરસ (૨) ઇચ્છા;
 કામના વૃક્ષ્ય પું વૃષ્ણાના ક્ષય. વૃલું(-ણ)
 વિં વૃષ્ણાવાળું [વિં એ
 તે સં [સં. તદ્] (ત્રીજે પુરુષ એં વં) (૨)
 તેખ, વંડ સ્ત્રી તળવીજ; ખોલ (૨) ખંત (૩)
 જેવડ, કરકસર (૪) બુઓ તેખકું
 તેખકું(-ણ) નં [સં. ત્રિક ઉપરથી] ત્રણની
 ટોળી-સમૂહ (૨) ત્રણ જણ વચ્ચે કરાયેલું
 કન્યાનું સાદું
 તેગ(-ગા) સ્ત્રી [પ્રા] નાની તલવાર, કટાર
 તેગાર પું ધન; વિત [ચપ્પળ, સ્કૃતિ વાળું
 તેજ વિં [પ્રા.] તીક્ષ્ણ(૨) ઉદ્ધ, આકર, તીષ્ણ (૩)

તેજ નં [સ. તેજ, તેજસ] પ્રકાશ (૨) પ્રભાવ;
પરાક્રમ (૩) પચમહાભૂતોમાનું અગ્નિતત્ત્વ
[-પદ્મું=પ્રકાશ મારવો (૨) શેહમા દબાવું
-મારડું=પ્રકાશવું (૨) રૂઆળ પડવો]
૦૬૨ પું તેજસ્વી

તેજણ સ્ત્રીં [બુઓ તાજણ] ચપળ ઘોડી
તેજબળ નં એક છોડ
તેજસ્ત્વ નં [સં] તેજનો ગુણ
તેજસ્વિતા સ્ત્રીં [સં] તેજસ્વીપણુ
તેજસ્વિની વિં સ્ત્રીં [સ] તેજસ્વી (૨) સ્ત્રીં
તેજસ્વી સ્ત્રી (૩) ચાદની રાત
તેજસ્વી વિં [સ] પ્રકાશવાળું (૨) પ્રભાવ-
શાળી; પરાક્રમી

તેજપુંજ પું [સ] પ્રકાશનો સમૂહ-ઢગલો
તેજનો પું [ફા] તજ, લવિંગ ધં ગરમ મસાલો
તેજબ પું [ફા] એસિડ -ખી વિં તેજબને
લગતુ કે તેના જેવી અસરવાળુ

તેજળ(-ળું) વિં ['તેજ' ઉપરથી] તેજવાળુ
તેજિત વિં [સ.] તેજયુક્ત (૨) ઉત્તેજિત
તેજિષ્ટ વિં [સ] તેજસ્વી

તેજ સ્ત્રીં [ફા] તેજસ્વિતા, ચળકાટ (૨)
લાવ-કિંમતમા વધારો (૩) હોંશ; ઉત્સાહ;
સ્ફૂર્તિ (૪) ચડતી, આબાદી (૫) પું [બુઓ
તાજ] ઘોડો; તેજ સ્વભાવનો ઘોડો (૬) વિં
તેજ ૦મંદી સ્ત્રીં લાવની ચડીતર ૦હું
વિં તેજ, તેજવાળુ

તેજે- [સ તેજસ] (સમાસના પૂર્વપદે, ધોષ-
વ્યજનાદિ શબ્દ પહેલાનું અંગ) ૦ભંગ પું
તેજ-માનપ્રતિષ્ઠાનો ભંગ ૦મથ વિં
તેજસ્વી, તેજથી લરેલું. ૦મંડલ(-ળ) નં
તેજનું ફંડાળું. ૦મૂર્તિ(-ત્તિ) વિં તેજની
મૂર્તિ જેવું (૨) પું સૂર્ય. ૦રાશિ પું તેજનો
રાશિ, તેજ પુ. ૦રૂપ નં પ્રદ. ૦વધ
પું તેજેભંગ

તેટલું વિં કદ, સંખ્યા, અંતર, જગા, સમય
વગેરેમા અમુક જેટલું-અમુક બરાબર -લે
અં તેટલામા, તે વખતે, જગાએ, અંતરે ધં
(૨) તેટલાથી -લામાં અં તેટલા વખતમાં;
દરમિયાન

તેડ (તેડ,) સ્ત્રીં [સ તદ, પ્રા. તદ? સરં સ.]
તટ; કાઠો (૨) બાળુ; તરફ (૩) [ચ] લાણા કે
ચાળીની બાળુ ન્યાં શાક ચટણી ધં મુકાચ
છે તે કે [લા] તે વરતુ

તેડું સં કિં [કે તેડ] નોતરવું (૨) [?]
[બાળકને] ઊંચકું-કેડે બેસાડવું [તેડવા
જવું, તેડી લાવવું=લેવા-બોલાવવા જવું,
લઈ આવવું (જેમ કે, વહુને) તેડી જવું=
સાથે લઈ જવું] [કરનાર

તેડાગર વિં [તેડું+ગર] તેડી લાવનાર, તેડાં
તેડાતેડ સ્ત્રીં ['તેડવું' પરથી] ઉપરાઉપરી -ખૂબ
વાર તેડવું તે [બોલાવવું

તેડાવવું સંકિં 'તેડવું'નું પ્રેરક (૨) નોતરવું;
તેડું નં ['તેડવું' પરથી] નોતર; લેવા-બોલાવવા
આવવું તે [-આવવું=નોતર આવવું, લઈ
જવા આવવું -કરવું=નોતરવું; સાથે આવવા
કહેવું કે તેમ કહેવા માણસ મોકલવું.]

૦હકારું નં હોકારીને બોલાવવું તે
તેણી (તે') સં ['તે' ઉપરથી] (ત્રીજે પુરુષ
એં વંતુ સ્ત્રીં ૩૫. બહુધા પારસીઓમા
વપરાય છે). ૦ગમ, ૦મેર અં તે તરફ, તે
બાળુ ૦વાર અં તે વખતે

તેણે (તે') સં ('તે'ની ત્રીજી વિલક્ષિત એંવં)
તેતર, ૦ડો પું [સં તિતિ(-ત્તિ)ર, પ્રા. તેત્તિર]
તીતર; એક ભતતું પક્ષી

તેતાલી(-ળી)મ (તે) વિં બુઓ તેતાળીસ
તેત્રીસ વિં [પ્રા તેતી (-ત્તી)સ, સં. ત્રયસ્ત્રિંગત્]
'૭૩'. -એ. વિં પું તેત્રીસની આલનો (ફકાળ)
તેથી, ૦કસીને અં ['તે'ની તૃતીયા વિલક્ષિ]
માટે; તે કારણે, તેટલા સાર

તેનાણું અંકિં પાકવું, તૈયાર થવું
તેણું (તે') સં ('તે'નું છઠ્ઠી વિલક્ષિત એંવં)
તેપન (તે) વિં [પ્રા તિપન્ન, તેવન્ન (સં ત્રિપન્ના-
શત્)] '૫૩'; ત્રેપન

તેમ (તે) અં [અપ તિમ] તે રીતે-પ્રમાણે
તેમણે (તે') સં ('તે'નું ત્રીજી વિલક્ષિત એંવં)
તેમણું (તે') સં ('તે'નું છઠ્ઠી વિલક્ષિત એંવં)
તેર વિં [સ ત્રવોદશ, પ્રા તેર(૦સ)] '૧૩'.
૦તાંસળી સ્ત્રીં જેને પરસ્પર લાણાવહેવાર

નથી એવી જુદી જુદી જ્ઞાતિના લોકો. ૦મું
વિં ૦ કમમા બાર પછીનું (૨) નં માણસના
મૃત્યુનો તેરમો દિવસ કે તે દિવસે કરાતો વરો
૦શ(-સ)(,) સાંપખવાડિયાની તેરમી તિથિ
તેરીખ સ્ત્રીં [અ. તારીખ ?] વ્યાજ ગણવાનો
દિવસ (૨) વ્યાજનો દર [-ચઢવી = વ્યાજ
વધે જવું -દેવી = વ્યાજ આપવું -લેવી =
વ્યાજ લેવું]

તેરીજ સ્ત્રીં [સરં મ.] જુઓ તારીજ
તેરીમેરી સ્ત્રીં [હિં; સરં અપ તેર + મેર]
ગાળાગાળી, તારીમારી [(સં. ૧૯૧૩ ?)
તેરે. પુંં [તેર' ઉપરથી] તેરની સાલનો દુકળ
તેલ નં [સ તૈલ, પ્રા] તલ વગેરેમાથી કહાતો
ચીકણી પ્રવાહી પદાર્થ (૨) તેલમા કાઢેલું સરવ
(૩) [લા.] અકલ્પ્ય, દમ. [-જીજું = ધસારાના
લાગમા તેલ પૂરવું -કાઢવું = દૂશ કાઢવી;
દમ કાઢવો (૨) સરવ કાઢવું -જેલું, તેલની
ધાર જેવી = પૂરી ચોકસાઈ કરવી -ધાલવું
= મરનાર પછીનો શોક વિધિસર છોડવો
(સ્ત્રીઓએ) -નીકળવું = દૂશ નીકળવી.
તેલપણી કરવી = જેમ તેમ કરીને જીવન
ચલાવવું -પૂરેલું = તેલ મૂકવું -આજવું કેલરવું.
-રેડાવું = ફાળ પડવી (૨) અદેખાઈ થવી.
તેલમાં માખ ખૂડવી = શરમાઈ -સકેચાઈ
જવું.] ૦ણ સ્ત્રીં તેલીની સ્ત્રી; ધાંચણ ૦દાણા
પુંં ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ તેલી બિયા -લાણું વિં તેલવાળું,
તેલથી ચીકણું બનેલું

તેલ(-ણ) જુ સ્ત્રીં તેલ ગણના લોકોની લાખા
તેલંગણ પુંં [પ્રા તેલંગ (સ. તૈલંગ)] (સં)
ઓરિસાથી કક્ષિણના સમુદ્રકિનારા પરના
પ્રદેશનું પ્રાચીન નામ, આદ્ર દેશ

તેલાં નં ૦ ૦ ૦ ૦ [તેલ' ઉપરથી] નવરાતરના
દિવસમા તેલની કરી પાળી કરવાનું ગ્રણ
ઉપવાસનું મત

તેલિયું વિં [તેલ' ઉપરથી] તેલવાળું, તેલથી
ચીકણું -ચા ચક્કી સ્ત્રીં તેલ કાઢવાની
ચક્કી -મિલ. -ચા બાવા નં એક જાતનું
પંખી. -ચો રાજ પુંં તેલથી નાહનાર -
તેલથી તરબોળ વસ્ત્રો પહેરનાર અને તેલમા

લેઈ જીવેલી વાત કહેનારો -તાત્રિક
તેલી વિં [તેલ' ઉપરથી] તેલવાળું; તેલિયું (૨)
પુંં ધાથી (૩) એક અટક

તેલુચુ સ્ત્રીં જુઓ તેલજુ [જૂમખુ
તેલું નં જુઓ તેલાં (૨) [ત્રણ' પરથી] ત્રણું
તેવડું વિં [અપ તેવડ, સરં મ તેવડા, -ઢા]
તેના જેવડું. -તેવડું વિં તેવડું તેવડું,
સરજેસરજુ

તેવરો પુંં [હિં. તેવરા] સગીતનો એક તાલ
તે વાર(-રે) અં તે સમયે -પ્રસંગે; ત્યારે
તેવીસ વિં [પ્રા. તેવીસ (સ ત્રયોવિંશતિ)]
૨૩, ત્રેવીસ. -સા પુંં ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ત્રેવીસા
તેલું (') વિં [સં તદ્ + વત્, સરં પ્રા.
તેવું (૦૬); અપ તેહ, મ. તેવિ (-વી)] અમુકને
મળતું; અમુક જેવું. -વામાં અં તે વખતે
-વે અં તે સમયે; ત્યારે (૫.)

તેસઠ (તે) વિં [પ્રા. તેસઠિ (સ. ત્રિષ્ટિ)]
'૬૩'; ત્રેસઠ

તેહ સં [સરં અપં = તેલું] (૫) તે
તે' (તે') સં ('તું' ત્રીજી વિલક્તિ, એં વં)
તેંગળ પુંં, નં એક ઘરેણું
તે'તાલી(-ળા)સ (તેં) વિં [પ્રા તેમાલીસ
(સં ત્રિચત્ત્વારિંશત્)] '૪૩'

તેંસઠ (તેં) વિં જુઓ તેસઠ [(૩) તેજરવી
તૈજસ વિં [સં] તેજ સં અધી (૨) તેજનું બનેલું
તૈયાર વિં [અ] રજૂ કરવા કે ઉપયોગમાં લેવા
યોગ્ય, પરિપૂર્ણતાએ પહોંચેલું, તરત હાજર
કરાય કે કામ દે એવી રિયતિવાળું (૨)
સનજ, તત્પર -રી સ્ત્રીં તત્પરતા, સનજ હોવું
તે. [(માલ) તૈયારીમાં લઈ જવો = ઉતાર-
ઓની ગાડીમા લગેજ કરવો.]

તૈલ નં [સં] તેલ. -લાલચંગ પુંં [+ અમ્યગ]
શરીરે તેલ ચોળવું તે -લી વિં તેલવાળું (૨)
ચીકટું (૩) પુંં તેલી, ધાથી

તૈલ ગ(૦ણ) પુંં [સં] તેલ ગણ, પ્રાચીન તૈલ ગદેશ
તૈલંગી વિં તૈલ ગ દેશને લગતું

તૈંચે અં (કા) તઈ, ત્યારે, તો પછી
તો અં [સ. તદા, પ્રા. તો, સરં મ તોં,
હિં] ('તે' સાથે કે એકલું, શરતી વાક્યમાં

વપરાય છે) ઉદાં ને આવશે, તો જઈશિ. (૨)
[સં તુ] 'તોપણ'ના અર્થમાં ઉદાં હું તો
જઈશિ. (તુ નહીં આવે તોપણ). (૩) [સરં
પ્રા. ત્ત્વો, તો] 'તો પછી' ના અર્થમાં. ઉદાં
તો ના. (૪) 'ખીચું કાઢી નહીં, તો આપડું
તો' એ અર્થમાં. ઉદાં ખાઓ તો ખરા, પાસે
તો આવ (પ) ભાર મૂકવા માટે. ઉદાં 'તુ ગયો તો
નહી જ' 'ખા તો ખરો.' [તો તો = તો (વિશેષ
આગ્રહ સૂચવે છે). તો પછી અંતો તો; ત્યારે.]
તોઈ સ્ત્રીં [સરં હિં. મ.] વધી; કસખની કિનારી
તોકે (તોં ?) સ્ત્રીં [અ. તૌં] ગળામાં નાખવાની
વજનદાર બેડી (૨) કોશ; હળપૂણી
તોકડું સંકિં [હિ.] બીચકડું (૨) ભેખડું
તોકલ પું [અ. તવકુલ] ધંધર પરની આસ્થા
તોકાર સ્ત્રીં [અ.] આખર; ઇતજત
તોખમ નં; સીં + ભુઓ તુખમ
તોખાર પું [દે. તુક્વાર, તોક્વાર] ઘોડો
તોછડું વિં [સં. તુચ્છ] અસહ્ય, ઉદ્ધત (૨)
ટૂંકું; ઓછું. -કાઈ સ્ત્રીં તોછડાપણું
તોજી (તોં ?) સ્ત્રીં [અ. તૌં] વિધોદી, સાંધ
(૨) સાર, સરવ
તોટક પું [સં. ત્રોટક, પ્રા. તોટક] એક જંઠ
તોટાડું અંકિં [તોટો] ઉપરથી] ખૂટી પડકું,
તોટો પડવો
તોટો પું ['ટૂટું' ઉપરથી (સં. ટૂટું)] ઓટ,
તુકસાન (૨) [ભુઓ ટોટો] હરડિયો
તોડ પું ['તોડકું' ઉપરથી] નિકાલ, ફડચો,
ફેંસલો. [-આણુવો, -કરવો, -કાઠવો,
-પાડવો, -મૂકવો, -ઢાવવો.] (૨) [સરં
મ.] સોગડામાં સામાની સોગડી પહેલી મારવામાં
આવે છે તે, કે જે પછી ચોતાની સોગડી ધરમાં
લઈ જઈ શકાય [-પડવો = એ રીતે સોગડી
મરાય એવો ઢાવ પડવો.] (૩) સ્ત્રીં [સં. તોટ,
પ્રા.] પગના માસલ લાગમાં થતી ખીણ
ઠંભેડ સ્ત્રીં તડંભેડ, સમાધાન. ઠંફાડ સ્ત્રીં
તોડકું ફેડકું તે
તોડણુદાર વિં તોડનાઈ
તોડકું સંકિં [સ. પ્રા. તોડ] ભેડાયેલું કે
વળગેલું ચા લાગેલું હોય તેને ભેર વાપરીને

છૂટું કરવું જેમ કે ઝાડની ડાળ; ફેરી આબેથી
તોડવી (૨) ચૂંટવું; ચૂંટીને અલગ લેવું;
ઉતારવું. જેમ કે ફૂલ, શાક ઇં (૩) લાગવું;
ફેડકું. જેમ કે કાચ, લમણો, હાથ ઇં (૪)
અલગ બે લાગ કરવા; ટુકડો કરી નાખવો.
જેમ કે વાળ, તાર, દોરો (૫) [લા] લંગ
કરવો; લંગાણ પાડવું. જેમ કે, વચન, મૈત્રી
ઇં. [તોડી નાખવું = ભાંગી નાખવું (સખંધ
કે કાઈ રચાતુ કે રચાયું હોય તે) (૨) નાસી-
પાસં-વેરણછેરણ કરી દેવું તોડી પાડવું =
તોડી નાખવું; પાડી નાખવું]
તોડી સ્ત્રીં [સરં મ.] એક રાગિણી -ટોડી
(૨) નાનો તોડો -પગતુ સાકળું (છાંકરીતુ)
તોડેમં કોડે અં એકપગે
તોડો પું [સરં હિં, મ. તોડા, દે. તોડર]
ટોડો, પગતુ સાકળું (૨) હળર રૂપિયાની થેલી
(૩) [ભુઓ તોડવું] પૂણીઓ કાંતતાં પડેલો
ફેલો (૪) કાચુ તોડેલું ફળ (ફેરી, કોડું વગેરે)
(૫) [ભુઓ ટોડો] ટોડેલો (૬) મિનારો;
શિખર; કાંગરો (૭) વાવની ઉપરની દીવાલ (૮)
ચણતરમાં દીવાલની બહારની દિશામાં મુકાતી
ઘટ (દીવાલની લખાઈની દિશામાં મુકાતીને
'પટ્ટી' કહે છે) (૯) [ભુઓ ટોટો] ખટ્ટકની
ભભગરી [બોલતા જાલ ચોટવી
તોતડા (-ળા)કું અંકિં [તોતડું ઉપરથી]
તોતડું વિં [સરં હિં. તોતલા, મ. તોતરા (-ઝા),
રવં ?] બોલતા તોતડાડું -કાપણું નં
તોતરંગી સ્ત્રીં [સરં હિં.] એક ભતવું પક્ષી
તોતણું (-ળું) વિં ભુઓ તોતડું (૨) અડધા
અને કાલા બોલ બોલતુ
તોતળાકું અંકિં ભુઓ તોતડાડું
તોતળું વિં ભુઓ તોતડું; તોતલુ
તોતાચરમી સ્ત્રીં [પાપટની આંખની જેમ]
ફેરી બેસવું તે, બહારથી જવું -સખંધ તોડી
નાખવો તે [તોસતાન
તોતિંગ વિં (કા) ખહુ મોટા કડવું; મોટું
તોતેર (તો') વિં [પ્રા. તેવ (-હુ) તરિ] '૭૩';
તોતેર
તોતો પું [ફા.] પોપટ

તોદરી સ્ત્રીં [ફા ; સરં હિં] દીવાલ પર ઊગતું
એકં ભતતુ ફૂલ

તોપ સ્ત્રીં [તુર્કીં] દારૂગોળો ફેકવાનુ સાધન(ર)
[લા.] મોટી ગપ. [-ચલાવવી = તોપ કામમાં
લેવી, તોપ ફેડવી, તોપમારો કરવો (ર) ગપ
ફેલાવવી -છોડવી = તોપ ફેડવી (ર) ગપ
લગાવવી (૩) [લા.] વાછૂટ કરવી -ફેડવી =
તોપ સળગાવવી, તોપનો ગોળો મારવો(ર) [લા.]
ભારે કાંઈ પરાક્રમ કરવું -ભરવી = તોપમાં
દારૂગોળો ભરી તે ફેડવા તૈયાર કરવી
-મારવી, -લગાવવી = તોપ ફેડવી, ગોળો
મારવો(ર) ગપ ઠોકવી] ૦ખાતું નં તોપ તથા
એનો સરંભમ રાખવાની જગા (ર) તોપ અને
એનો સરભમ. ૦ગોળો. પું તોપનો ગોળો.
(ર) [લા.] મોટી ગપ [-છોડવો = તોપ ફેડવી,
તોપનો ગોળો મારવો (ર) ગપ ઠોકવી.] ૦ચી
પું તોપ ફેડનારો માણસ, ગોલ દાન(ર) [લા.]
ગપ્પી માણસ. ૦મારો. પું તોપના ગોળાનો
મારો ચલાવવો - ગોળા પર ગોળા છોડવા તે.
[-ચલાવવો = તોપના ગોળા ખૂબ છોડવા]

તોપણુ (તો) અં છતા, તેમ છતા; તથાપિ
તોદા વિં [અ તુલ્લહ્] સર્વોત્તમ, સરસ, કીમતી
તોદાન નં [અ. તૂફાન] ભરતી, ધાધલ(ર) લડાઈ,
મારામારી -ની વિં તોદાન કરનાર
તોદારી વિં [‘તદારીક’ પરથી ?] ભેળસેળિયુ,
પરચૂરણ, કુટકળ

તોખરો પું [ફા] ઘોડાને ચઢી ખવડાવવાની
ચામડાની કાથળી(ર) [લા.] રીસથી ચડેલું મો.
[-ઊતરવો = મો પરથી રીસ દૂર થવી.
-ચડવો = રીસથી મો ચડવું. -ચલાવવો =
ઘોડાને મોએ તોખરો બાધવો (ર) રીસથી
મો ચડાવવું]

તોખા અં (ર) સ્ત્રીં [અ.] ‘હવે હદ થઈ’ એવો
અર્થ બતાવતો ત્રાસ કે કંટાળાનો ઉદ્ગાર.
[-પોકારવી = ત્રાસી જવું, કંટાળવું
-પોકરાવવી = ત્રાસી ભય એમ કરવું]
૦ખત નં બળભેરીથી લખાવેલું ખત
તોખર નં [સં.] લાલા જેવું એક આયુધ (ર)
એક છંદ

તોય નં [સં.] પાણી, જળ. ૦જ નં પોયણું;
કમળ. ૦દ (-ધર) પું; નં વાદળ ૦(૦નિ)ધિ
પું સમુદ્ર તરેય - તરેય :

તોર (તો) પું [અ. તોર ? કે તુર્કીં તોરહ =
ભુલમી હુકમ ઉપરથી ?] મિલજ, અહ કાર
(ર) સ્ત્રીં [દે. તરિયા] તર, મલાઈ

તોર (તો) પું સાળનો રોલર; તે ગોળ લાકડું
જેની પર કપડું વણાય તેમ વીંટાય છે

તોરણુ નં [સં.] મુખ્ય દરવાજો; કમાનવાળો
દરવાજો(ર) શોભા માટે બંધાતો કાગળ, પાન
વગેરેનો હાર [તોરણુ આવવું, તોરણુ
ચઢવું = વરતુ પરણવા ચોરીની નજીક આવી
પહોંચવું (ર) [લા.] કાંઈ કામ તેની છેલ્લી
કોટીએ આવી પહોંચવું] ૦ઘોડો. પું વરનો
ઘોડો તોરણુ આવે ત્યારે બારોટને અપાતો
એક લાગો

તોરત નં [ભુઓ તોરાત] ચઢીઓનું ધર્મ-
પુસ્તક, બાઇબલનો ‘જૂનો કરાર’

તોરાવાળો. પું [ભુઓ તોરો] લાવણી ગાનારો,
તરાવાળો (ર) માથે તોરાવાળો માણસ

તોરી (તો) વિં તોરાવાળું; મિલજ (ર) સ્ત્રીં
તોર; મિલજ (૩) રીસ, ઝાઝ

તોરી સ્ત્રીં કસારીના જેવું એક જીવડું (ર)
પું ભુઓ તુરી, ઘોડો

તોરું વિં તારું (પ)

તોરો પું [અ તુરહ] ઊગું, પાલવ, શિરપેચ(ર)
પાથડીનો કસળ(૩) ફૂલનો ગોટો - કલગી (૪)

[ભુઓ તૂરો] લાવણીનો એક ભેદ

તોરો (તો) પું ભુઓ તોર, મિલજ, દમામ
તોરોબગલો પું એક પક્ષી

તોલ પું, નં [સં] વજન(ર) વજન કરવાનું કાટલું
(૩) [લા.] કિંમત, કદર (જેમ કે તોલ કરવો,
થવો) (૪) ભારખોજ, વફર, પ્રતિષ્ઠા. ૦દાર
વિં વજનદાર, ભારે

તોલકું (તો) નં [ભુઓ તોલું (-લકું)] માથું
તોલડી સ્ત્રીં [ભુઓ તોલું] રાધવાનું માટીનું
વાસણ (ર) રમશાનમાં લઈ જવાની દેવતાની
હાલ્લી. -કું નં નાનું માટીનું વાસણ, હાલ્લું
(ર) લિક્ષાપાત્ર

તોલન નં, -ના સ્ત્રીં [સં.] + તોળવું તે (૨)
 દુલના, સરખામણી [તોળવું
 તોલ(-ળ)વું સંક્રિં [સં તુલ્, પ્રા. તોલ] બ્રુઓ
 તોલ(-ળા)ટ પું [તોળવું] પરથી] તોળનારો,
 તોળવાનું કામ કરનારો [(૨) ધીવું ખાટું
 તોલું નં [દે. તોલ(સં. તુલ)] દશ શેર વજન
 તોલું, -લકું (તો) નં [સં. તાલુકું] માથું
 તોલે અં [તોલ] ઉપરથી] સરખામણીમાં;
 દુલનામાં, ખરેખર
 તોલો પું [સં. તોલ] રૂપિયાભાર
 તોશાખાલું નં [ફાં. તોશહ + જાનહ] ભહાર,
 સામાન મૂકવાની જગ્યા
 તોષ પું [સં. તોષ. ઠું સંક્રિં સતોખવું
 તોશતાન નં [ફા. તોશહ + દાન પરથી] સરં
 મ. તોસદાન, તોસ્તાન] કાઈ પણ મોટી -
 તોતિગ ચીજ કે ઘટના
 તોસદાન નં [ફા. તોશદાન] ઘાઙગોળો રાખવાની
 સિપાઈની ખલેથી (૨) દફતર; જોસ્તાન
 તોળવું સંક્રિં [બ્રુઓ તોલવું] જોખવું, વજન
 કરવું(૨) ઉપાડવું; ઊંચકવું(૩) દુલના - વિચાર -
 કિંમત કરવી [ફેરવી તોળવું = બોલીને
 ફરી જવું; ફેરવી વાળવું]
 તોળા પું બ્રુઓ દુલ
 તોળાટ પું બ્રુઓ તોલાટ -મણુ નં,
 -મણી સ્ત્રીં તોળવા -જોખવાનું મહેનતાણું
 તોતેર વિં [બ્રુઓ તોતેર] '૭૩'
 તોરાત નં [હિન્દૂ તોરાત] બ્રુઓ તોરાત
 તોલોદ સ્ત્રીં [જ] (ધૈશ્વર્ય) એકપણ
 ત્યક્ત વિં [સ.] તળયેલું -ક્રા. વિં સ્ત્રીં
 તળયેલી (૨) સ્ત્રીં પતિએ તળેલી સ્ત્રી
 ત્યજવું સંક્રિં [સં ત્યજ્] તળવું, છોડવું,
 ત્યાગ કરવો
 ત્યમ અં (૫) બ્રુઓ તેમ; તે પ્રમાણે
 ત્યહાં અં (૫) બ્રુઓ ત્યા
 ત્યાખ પું [સં.] તળવાની ક્રિયા(૨) સંન્યાસ(૩)
 દાન(૪) લગ્નપ્રસંગે અપાતો બારેતનો લાગો,
 તાગ. ંપ્રધાન વિં ત્યાગ જેમા પ્રધાન છે તેવું
 ંમૂર્તિ સ્ત્રીં ત્યાગની મૂર્તિરૂપ માણસ (૨)
 [લા] હિંદુ વિધવા. ંડું સંક્રિં બ્રુઓ

ત્યજવું, ંરનીલ વિં દાનશીલ. -ગી વિં
 ત્યાગ કરનાર (૨) પું સંન્યાસી (૩) દાતા
 ત્યાન્ય વિં [સ] તળવા યોગ્ય કે તજ શકાય તેવું
 ત્યાર કેડે, ત્યાર પછી અં તે વખત પછી
 ત્યારથી અં તે વખતથી
 ત્યારે અં [બ્રુઓ તે વારે] તે વખતે (૨) તે
 સ્થિતિમા તો પછી [૮૩]
 ત્યાશી(-સી) વિં [પ્રા. તેવાસી(સ ત્યશીતિ)]
 ત્યાં (') અં તે ઠેકાણે (૨) તે સંજોગમા.
 ંકણે(-ણિયે) અં ત્યા (ઉ જુજરાત) ત્યાં
 તો અં એટલામા તો, એટલું થયું તેટલામા
 તો ત્યાં સુધી, લગી અં તે રયાન,
 સમય કે સંજોગ સુધી
 ત્રગણું વિં ત્રણ ગણું
 ત્રચકો પું [સરં તરકચો, ત્રસકો (ફા.
 તર્ક = છોડવું + વેહ ?) (કા) પ્રવાહીનક
 ડાથ પડે તેવા જોરથી ઊડેલો છાટો
 તટ(-ઠ) પું + તટ
 ત્રણ વિં [સં. ત્રીણિ] '૩'. [-પાયાલું = ઠેકાણા
 વિનાનું, ગાડું. -ટકાલું, બદામલું = દુચ્છ;
 લેખા વિનાનું] ંપગી સ્ત્રીં બે જણે પોતાનો
 એકેક પગ સાથે બાધી દોડવાની રમત. -જોક
 વિં આશરે ત્રણ
 ત્રપત્રપત્રું વિં [સ્વં] તરળોળ; ટપકવું; ત્રસત્રસતું
 ત્રપા સ્ત્રીં [સં.] લાતળ, શરમ
 ત્રમઝટ, ત્રમઝીક અં પુષ્કળ, ઘોષમાર
 (વરસવું) (૨) સ્ત્રીં ઝડી
 ત્રમણું વિં તમણ, ત્રગણ
 ત્રય વિં [સં] ત્રણ (૨) નં ત્રણનો સમૂહ.
 -યાનન પું [+ આનન] (સ.) ત્રણ મુખ-
 વાળા -દત્તાત્રેય -યા સ્ત્રીં [સં] ત્રણવું ભૂથ
 (૨) ઝક, સામ અને યજુર્ એ ત્રણ વેદનો
 સમૂહ. -ચોદશ વિં [સં.] '૧૩' -ચોદશા
 (-શી) સ્ત્રીં તેરશ
 ત્રવડું નં [સં. ત્રિ + વર્ત્તન્] બ્રુઓ ત્રિસેટો
 ત્રવાડી પું [ત્રિ + વેદ ઉપરથી] ત્રિવેદી,
 એક અટક [પ્રાણીઓનો સમૂહ
 ત્રસ વિં [સં] જંગમ, ચલ (૨) નં વન (૩) ત્રસ
 ત્રસકો પું છાટો, ડથકો (૨) ફાટ, ચીરો (૩)
 નિસાસો (૪) નિરાત, જંપ

ત્રસત્રસપું અંકિં (કા) ઝરું, નીતરવું, વરસવું
ત્રસરેણુ નં [સં] અણુ, પ્રકાશમાં ઊડતું
દેખાતું રજકણ

ત્રસિંગ પું (કા) સિંહ
ત્રસ્ત વિં [સં.] ડરેલું; હડકેલું (ર) ખીકણ
ત્રંબક પું [સ.] જુઓ ત્રંબક

ત્રંબાળું વિં [‘તામ્ર’ ઉપરથી] તાંબાનું (ર)
[‘ત્રંબક’ ઉપરથી] ત્રંબકનું (૩) નં મહાદેવે
જનકને આપેલું અને રામે આગેલું ધનુષ્ય (૪)
એક જાતનું વાદ્ય [તે સોયો

ત્રાક સ્ત્રીં [સં. તર્કુ] જેના પર સૂતર કે તાય છે
ત્રાગ, ઠોડા પું [‘ત્રાક’ ઉપરથી?] તાગડો, તાતણો
ત્રાગડ વિં (ર) પું સોનીની એક જાત
ત્રાગડું નં [‘ત્રાક’ ઉપરથી] તળેલી વસ્તુ
ચેણીમાથી કાઢવાનું એક ઓભર, સોયો

ત્રામડો પું તાતણો, તટુ (ર) જનોઈ (૩) વળ
દેવાની ફરકડી [તાગ] તાગ લેવો
ત્રાગડું સં કિં (કા) ત્રાગું કરવું (ર) [જુઓ
ત્રાગું નં [‘ત્રાગ’ ઉપરથી?] ખીજને ઠંકાણે
લાવવા પોતાના ઉપર કરેલી જખરદરતી (ર)
હઠ, જાઠ -ગાળું વિં ત્રાગું કરનાર

ત્રાગો પું જુઓ ત્રાગડો
ત્રાજપું નં [ફા. ત્રાજૂ] જુઓ ત્રાજૂડું [-ઉંચું
ચઢવું=વધવું; બઢતી થવી -નીચું નમવું
=લાલ થવો, આખાદીના દિવસો આવવા
-ભારે થવું=અભિમાન આવવું ત્રાજવાં
દૂંપાવવાં=છૂંદણા છૂંદાવવાં]

ત્રાજૂડું નં જોખવાનું બે પલ્લાવાળું સાધન;
ત્રાજવું (ર) શરીર ઉપર છૂંદાવેલું છૂંદણુ. -ડી
સ્ત્રીં નાનાં ત્રાજવાં

ત્રાટક પું [સં] તાટીને એક જ રથાને જોઈ
ચિત્ત એકાગ્ર કરવાની યોગની એક ક્રિયા
ત્રાટકવું અંકિં [‘ત્રાટક’ કે ‘ત્રાડ’ ઉપરથી]
(કા) અણુધાર્યો ધસારો કરવો, છાપો મારવો
ત્રાટી સ્ત્રીં, -ડું નં [જુઓ તટી] તાટું;
કામકામને પડદો, ટટી

ત્રાડ (ત્રા) સ્ત્રીં [સરં મ ત્રાહર્યે] મોટી
ખૂમ, ગજ ના (-નાખવી, પાડવી). ઠન
નં ત્રાડવું તે

ત્રાડવું (ત્રા) અંકિં ગર્જના કરવી

ત્રાડો પું જુઓ તાડો

ત્રાણ નં [સં] રક્ષણ, અચાવ (ર) શરણ
ત્રાણુ(-ણુ) વિં [પ્રા. તેણદ્વ (સ ત્રિણવતિ)]
તાણુ -‘દડ’

ત્રાતા પું [સં] રક્ષણ કરનાર, અચાવનાર

ત્રાપક સ્ત્રીં (કા) અકરાતિયાપણું

ત્રાપો પું જુઓ તરાપો

ત્રાયખાણુ(-ન) નં [સં] એક વનસ્પતિ-વેલ

ત્રાસ પું [સં] જુલમ (ર) પજવણી; કટાળો (૩)

કમકમાટી (૪) ધાક, ખીક [-આપવો,

ઉપજાવવો, કરવો, દેવો = જુલમ કરવો,

સંતાપવું, હેરાન કરવું, પજવવું. -પામવું =

હેરાન થવું, ત્રાસવું -વર્તવો = જુલમ થવો]

ઠંદાયક, ઠંદાચી વિં ત્રાસ આપનાર.

ઠવાદ પું ત્રાસ ફેલાય એમ કરવાથી ફવાય

છે એવો રાજકીય મત, ‘દેરરિઝમ’. ઠવાની

પું તે મતમા માનનાર ઠવું અંકિં ત્રાસ

પામવું, કટાળવું (ર) ખીક

ત્રાસું વિં [જુઓ ત્રાસું] તિરકસ, વાકું

ત્રાહિ અં (ર) સ્ત્રીં [સં] ‘રક્ષણ કરો -

અચાવો’ એવો ઉદ્દગાર [ઠત્રાહિ = અચાવો]

અચાવો। ત્રાથ ત્રાથ, એવો ઉદ્દગાર] ઠમામ

શંખ્રં ‘મારું’ રક્ષણ કરો’ એવો ઉદ્દગાર

ત્રાહિત વિં [સરં મ તિરાહીત, તિહારીત]

અનણ્યુ (ર) તટસ્થ (૩) પું ત્રાહિત આદમી

ત્રાહ્ય અં (ર) સ્ત્રીં જુઓ ત્રાહિ [ઠત્રાહ્ય =

ત્રાહિ ત્રાહિ -પોકારવી = ત્રાસી જડું.

-પોકારાવવી = ભારે ત્રાસ વર્તાવવો]

ત્રાંબટ વિં [સ તાત્ર ઉપરથી] તાખાનું (ર) નં

તાંખાનું પાત્ર, ત્રાસ

ત્રાંચું નં [સ તાત્ર] જુઓ તાચું

ત્રાંસ પું ત્રાસાપણું, વાક (ર) કાસ, કાસો (૩)

વજન, કાટલું (૪) તાખાની રકાખી, તાસક

[-દેવો = કાસો દેવો (ર) છેલ્લે દેવો] -ત્રિચો

પું જુઓ ત્રાસ (ર) જુઓ તાસિયો -સું

વિં [સ ત્ર્યજ્ઞ ૧] વાકું, કંટરાત

ત્રિ વિં [સ] ત્રણ ઠકે નં ત્રણનો સમુદાય.

ઠકડું નં સૂઠે મરી અને પીપરનું ચૂર્ણ.

૦કમ પું (સ) જુઓ ત્રિકમ
ત્રિકાલ(-ળ) પું [સં.] ભૂત, લવિષ્ય અને
વર્તમાન એ ત્રણે કાળ(ર)સવાર, બપોર અને
સાંજ એ ત્રણે સમય. ૦જ્ઞ(-જ્ઞાની) વિં ભૂત,
લવિષ્ય અને વર્તમાન ત્રણે કાળનું જ્ઞાન
ધરાવનારું ૦દર્શિ વિં ત્રણ કાળને ધી શકનારું;
ત્રિકાળજ્ઞાની -લાખ્યાધ(-ધિત) વિં [+
અવાધ(-ધિત)] ત્રણે કાલથી અખ્યાધ એકું,
કલાતીત

ત્રિકાંડ વિં [સં.] ત્રણ કાંડ-વિભાગવાળું
ત્રિકૃટ વિં [સં.] ત્રણ શિખરવાળું -ટામળ
પું (સ) લંકામાં આવેલા એક પર્વત
ત્રિકોણ પું[સં.] ત્રણ ખૂણાવાળી આકૃતિ(ર)
વિં ત્રણ ખૂણાવાળું ૦ભિતિ સ્ત્રીં ત્રિકોણનું
ગણિત; 'ટ્રિગોનોમેટ્રી' (ગ) -ણાકાર વિં
[+ જાકાર] ત્રિકોણ -ણાકૃતિ વિં
[+ જાકૃતિ] ત્રિકોણના આકારનું (ર) સ્ત્રીં
ત્રિકોણ આકૃતિ

ત્રિખંડિયું વિં ત્રણ ખૂણાવાળું, ત્રિકોણાકાર
ત્રિગણ પું [સં.] સસારી જીવનના ત્રણ
પુરુષાર્થ. ધર્મ, અર્થ અને કામ, ત્રિવર્ગ
ત્રિગત પું[સં.] (સ) પંભવના એક પ્રદેશનું
પ્રાચીન નામ

ત્રિગુણ વિં[સં.] ત્રણ ગણ, ત્રેવડ(ર) પું ૦ખં
વં સત્, રજ અને તમ એ ત્રણ ગુણો -ણા
સ્ત્રીં માયા(વેદાતમા). -ણાત્મક, -ણી વિં
ત્રિગુણનું બનેલું

ત્રિઘાતપદી સ્ત્રીં[સં.] ત્રણ ઘાત સુધીના પદવાળી
રકમ, 'ક્યૂબિક એક્સ્પ્રેશન' (ગ)

ત્રિજગત નં, ત્રિજગતી સ્ત્રીં [સં.] ત્રણે
દુનિયા (સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પાતાળ)

ત્રિજટા સ્ત્રીં[સં.] (સ) અગોઠવનમાં સીતાની
ચોકી કરનારી રાક્ષસી

ત્રિજ્યા સ્ત્રીં[સં.] વર્તુલના મધ્યબિંદુથી પરિધના
કાંઈ બિંદુ સુધીની સુરેખા કે તેનું અંતર,
'રેડિયસ'(ગ) ૦કોણ પું ૦મધ્યબિંદુ આગળ
ત્રિજ્યાને વડા ચાપથી થતો ખૂણો; 'રેડિયન'(ગ.)

ત્રિતોપ પું ૦ ૫૦ વં [સં.] જુઓ તાપત્રય
ત્રિતાલ પું [સં.] સંગીતનો એક તાલ

ત્રિદશ પું [સં.] દેવ

ત્રિદંડ પું, નં [સં.] વાગ્દંડ, મનોદંડ અને
કાયાદંડ એ ત્રણ સંયમ ધારણ કર્યાની
નિશાનીરૂપ સંન્યાસીનો દંડ. -ડી પું ત્રિદંડ
ધારણ કરનાર, સંન્યાસી

ત્રિદોષ પું [સં.] વાત, પિત્ત અને કફ એ ત્રણ
દોષના પ્રકોપથી થતો રોગ, સનેપાત ૦જ
વિં ત્રિદોષમાથી થયેલું [-શિવ

ત્રિદશ પું[સં.] (સ.) ત્રિનેત્ર, ત્રણ આંખવાળા

ત્રિધા અં [સં.] ત્રણ પ્રકારે, ત્રેવા

ત્રિનયન, ત્રિનેત્ર પું [સં.] (સ.) મહાદેવ

ત્રિપક્ષી નં [ત્રિ+પક્ષ] ત્રણ પખવાડિયા બાદ
મરનાર પાછળ કરવાનું શ્રાદ્ધ

ત્રિપથ પું ૦ ૫૦ વં [સં.] સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને
પાતાલ (ર) નં ત્રણ રસ્તા જ્યાં મળે એ
સ્થળ ૦ગા સ્ત્રીં [સં.] (સ) ગંગા

ત્રિપદા સ્ત્રીં [સં.] એક છંદ

ત્રિપદી સ્ત્રીં [સં.] ત્રણ પાયાની ઘોડી, ત્રિપાઈ
(ર) એક છંદ (૩) હાથીનું પલાણ બાધવાનું
દોડુ (૪) વિં ત્રણ પગ કે પદવાળું

ત્રિપરિમાણ નં [સં.] લબાઈ, પહોળાઈ અને
ઊંચાઈ કે લઘાઈ એ ત્રણ માપ જે દરેક
પદાર્થને હોય તે; 'ટ્રી ડાઇમેન્શન્સ'(ગ)

ત્રિપાઈ સ્ત્રીં [ત્રિ+પદ] ત્રિપદી, ત્રણ પાયાની
ઘોડી; ટિપાઈ

ત્રિપાડી પું [સં.] વેઠનો પાઠ કરવાની સહિતા,
પદ અને ક્રમ એ ત્રણે રીતો ભણનારો બ્રાહ્મણ
(ર) એક અડક

ત્રિપાદ વિં [સં.] ત્રણ પગવાળું

ત્રિચિટક પું[સં.] સુત, વિનય અને અલિધમ્મ
એ ત્રણ પ્રકારના બૌદ્ધ ગ્રંથોનો સમૂહ

ત્રિપુટ વિં [સં.] ત્રણ પુટવાળું. -ટી સ્ત્રીં
ત્રણનો સમૂહ, ત્રિક

ત્રિપુર નં [સં.] મયે રાક્ષસો માટે આકાશ,
અતરિક્ષ અને પૃથ્વી ઉપર બાધેલા સોના,
ચાંદી અને લોખંડના ત્રણ શહેર (ર) પું
(સં.) શિવ મારેલો એક રાક્ષસ -રાત્રિ પું
[+ સં. કરિ] (સં.) શિવ

ત્રિપુંડ, -ડૂં(૦ક) નં [સં.] ત્રણ લીટીનું તિલક

ત્રિક્ષા(-ળા) સ્ત્રીં [સ.] હરકાં, બહેકાં ને
આમળાનું ગૂર્ણ-એક ઔષધિ
ત્રિક્ષું વિં ત્રણ રૂપા-પાનાવાળુ
ત્રિભંગ(-ળી) વિં [સ.] ત્રણ ઠંકાણે વળેલું
(૨) પુંં એક છંદ
ત્રિભાગકું સંકિં ત્રણ સરખા ભાગ કરવા
ત્રિભાગક વિં ત્રિભાગનાર (૨) 'દ્રાધસેકટર' (ગ)
ત્રિભુજ પુંં, નં [સ.] ત્રિશૂળ
ત્રિભુવન નં [સ.] સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પાતાળ
એ ત્રણે ભુવન-લોક ંપતિ પુંં (સં) શિવ
(૨) ધ્વજ
ત્રિભેટો પુંં ત્રણ રસ્તા મળે તે જગા, ત્રિપથ
ત્રિભોમ સ્ત્રીં [ત્રિ + મૂમિ] ત્રિભુવન, સ્વર્ગ,
મૃત્યુ અને પાતાળ
ત્રિભોયું નં [ત્રિ + મૂમિ-ભોય] + ત્રીજે માળ
ત્રિમૂર્તિ(-તિ) સ્ત્રીં [સ.] બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને
મહેશવત્રી ત્રિક
ત્રિયા સ્ત્રીં [સ. સ્ત્રી, સરં દ્વિં.] સ્ત્રી ંરાત્ર્ય
નં સ્ત્રીઓનું રાજ (જુઓ કામરૂ) (૨) સ્ત્રીનું
ચલણ હોયું તે
ત્રિયામા સ્ત્રીં [સં] રાત્રી
ત્રિરંગી વિં ત્રણ રંગનું (૨) પુંં સફેદ, લીલો
અને કેસરી એ ત્રણ રંગવાળો રાધ્ધવજ
ત્રિરાશિ સ્ત્રીં [સ.] આપેલી ત્રણ સંખ્યા કે
રાશિ યા ૫૬ ઉપરથી ચોથી સંખ્યા કે ૫૬
કાઢવાની રીત (ગ) [-મ્ + ઇવી = દાખલા
કે હિસાબને ત્રણ પદોમાં ગોઠવી ત્રિરાશીની રીતે
ગણવો, ત્રિરાશીની રીતે ગણતરી કરવી.]
ત્રિલિંગી વિં [સં ત્રિલિંગ] (વ્યા.) ત્રણ લિંગવાળું
(વિશેષણ) [પુંં ધ્વજ (૨) શિવ
ત્રિલોક પુંં, -કી સ્ત્રીં [સ.] ત્રિભુવન. ંનાથ
ત્રિલોચન પુંં [સ.] (સ) શિવ
ત્રિવટ પુંં [મ] ત્રિતાલ
ત્રિવર્ગ પુંં [સ.] ત્રણે સમૂહ ધર્મ, અર્થ
અને કામ (૨) ક્ષય, ત્રિયતિ અને વૃદ્ધિ (૩)
સંગીતમાં એક અલકાર
ત્રિવર્ણ પુંં [સ.] સંગીતમાં એક અલકાર
-ર્ણુ વિં ત્રણ રંગનું, ત્રિરંગી
ત્રિવલિ(-કી) સ્ત્રીં [સ.] પેટ ઉપર પહતી

ત્રણ વલિ-વાટા કે કરચલી
ત્રિવિક્રમ પુંં [સં.] (સ.) વિષ્ણુ
ત્રિવિધ વિં [સં] ત્રણ પ્રકારનું
ત્રિવેણિ(-ણી) સ્ત્રીં [સ.] ગંગા, યમુના અને
સરસ્વતી (૨) તેમનો ત્રણ સંગમ થાય છે તે
ધામ-પ્રયાગ (૩) ઇરા, પિંગલા અને સુપુત્રા
એ ત્રણ નાહીઓનો સમુદાય (૪) શ્રી ગંગાની
એક રાગણી. ંસંગમ પુંં જુઓ ત્રિવેણી
૧ અને ૨ [અડક, તરવાડી
ત્રિવેદી પુંં [સ.] ત્રણ વેદ ભણનારો (૨) એક
ત્રિશંકુ પુંં [સં.] (સ.) અયોધ્યાનો રાજ,
હરિશ્ચંદ્રનો બાપ [ત્રિશંકુની ત્રિયતિ, દશા
= અધવચ-અંતરિયાળ લટકી રહેલું તે, નહીં
અહીંનું, નહીં ત્યાંનું એવી ત્રિયતિ]
ત્રિશિખ નં [સ.] ત્રિશૂલ (૨) (ત્રણ ટોચવાળો)
તાજ; મુગટ, કલગી (૩) કેણી અને ખલા
વચ્ચેનો હાથનો એક રનાયુ, 'દ્રાધસેષ'
ત્રિશિર નં [સં] જુઓ ત્રિશિખ ૧, ૨-૨૧ પુંં
(સ) રામે મારેલો એક રાક્ષસ
ત્રિશૂલ(-ળ) નં [સં] ત્રણ આણીઓ-ફળાં-
વાળું એક હથિયાર. ંપાણુ(-ણિ) પુંં
(સ.) હાથમાં ત્રિશૂલવાળા-શિવ
ત્રિષ્ટુક પુંં [સ] એક છંદ
ત્રિસંધ્યા સ્ત્રીં [ત્રિ + સંધ્યા] સવાર, બપોર અને
સાંજ એ ત્રણે સમયનો સંધિકાળ કે તે વેળા
કરાતો સંધ્યાવિધિ
ત્રિસેધિયા (સં) પુંં [ત્રિ + સેધી] એક ધરણ
-દામણી [એ ત્રણ ધામ
ત્રિસ્થલી(-ળી) સ્ત્રીં [સ.] કાશી, પ્રયાગ, ગયા
ત્રિસ્વર વિં [સં.] ત્રણ સ્વરવાળું
ત્રીજ સ્ત્રીં [સં. તૃતીયા] તીજ, પખવાડિયાની
ત્રીજ તિથિ [પછીનું
ત્રીજું વિં [સ તૃતીયા] તીજ, કંઈમાં ખીલ
ત્રીક સ્ત્રીં પીક, કુખ
ત્રીશ(-સ) વિં જુઓ તીસ -શા(-સા)
પુંં ૫૦૦૦ ૩૦ × ૧ થી ૧૦૦ ના ઘડિયો
ત્રુટ સ્ત્રીં ત્રુટી ંનું અંકિં [સં ત્રુટ] ત્રુટ
-ટિ(-ટી) સ્ત્રીં [સ.] જીણપ, ખામી, દોષ -ટો
પુંં તોટો, ખોટ

ચક(-કા)વડું સં કિં 'યાકવું'નું પ્રેરક
ચકવું અંકિં [દે થક્ક, હિં. થક્તા]+યાકવું
ચકાર, -રનાત [સં] જુઓ 'ય'મા
ચકાવડું અં કિં જુઓ ચકવડું
ચકિત વિ[સં. સ્થગિત, પ્રા. યગિય, સરંહિં, મ]
ચકિત; હિંમૂઠ (૨) [સરં પ્રા. યક્ક] ચિયર
યથેલુ (?)

ચક્રી અં [જુઓ ચક] (૫) જુઓ થી
ચકું અં [સં. સ્થિત, પ્રા. યક્ક પરથી ? સરં
જૂનો એક પ્રત્યય થકડ] -ને લીધે, -ની વતી
ચક નં [દે. શુઠ] ઝાડનો મૂળ નડો લાગ,
જેમથી આગળ ઠાળાપાખડા કૂટે છે(૨)[લા]
વશશક્તિ યક (૩) [લરત કે ગીતમા] મંડાણ
(૪)ઉત્પત્તિસ્થાન, પ્રારંભસ્થાન [-થી પાંખડાં
સુધી = આદિથી અંત સુધી ચક ખાંધવું =
શરૂઆત કરવી, મંડાણ કરવું]

ચક અં[રવં]ઠોકવાનો, પડવાનો કે અથડાવાનો
રવ [-દઈને = યક અવાજની સાથે]

ચકક સ્ત્રીં [રવં, સરં મ] ખીક, ધુનરી (૨)
ખોલતાં જીભ ચોટવી તે ૦(-કા)વું અંકિં
ખોલતા જીભ ચોટવી કે મૂળવી, ચકકા સાથે
ઉચ્ચારણ થકુ (૨) ધકકવું; લયથી ક પકુ (૩)
ઊછળવું, ધપકવું. -કાર પું ચકકવું તે
-કાર(-રો) પું ચક એવા અવાજ (૨)
ચકકા. -કો પું ચકકારો (૨) ખોલવામાં
અક્ષર પર પકડતો જોર [(૨) મૂળવું]

ચકચકવું અંકિં [રવં] ચકચક અવાજ થવો
ચકચકાટ પું [રવં] ચકચકવાની ક્રિયા
ચકમાં અં નછક [ઉપર ચક અવાજથી
ચકાચક અં [રવં] અથડાવાનો અવાજ, ચક
ચકિયું નં [યક ઉપરથી] ચક કે ચકનો મૂળ
આગળનો લાગ (૨) વશશક્તિ (પેટા) ચક
ચકી સ્ત્રીં [દે ધક = ભૂય, સમૂહ, સરં મ]
ધખી, ગળ

ચકું નં જુઓ ચકિયું
ચકોચક અં અડોઅડ(૨)[રવં]જુઓ ચકાચક
ચકાચકવું સંકિં [રવં] ધમકાવડું, ધધાકાવડું
ચકરડો પું [જુઓ ચકેકડ] નડો લેપ-ચર,
ચકેડો

ચ(૦૨)ચરવું અંકિં[દે યચર] ક પડું, મૂળવું
(૨)[લા.] ખીકું, ત્રાસવું ચ(૦૨)ચરાટ પું
ચચરવું તે

ચ(૦૨)ચરાવડું સંકિં 'ચ(૦૨)ચરવું'નું પ્રેરક
ચચેકવું સંકિં ['ચર' ઉપરથી] નડો ચર થાય
એમ લખેલુ, ચચેકાવું અંકિં (કમ જિ)

ચચે(-ચે)કો પું જુઓ ચચરડો

ચચેચો પું [રવં] નાચનારો

ચચેચો પું ચકાર

ચનક, યનક અં [રવં] નાચવાનો અવાજ

ચનગન, યનગન અં[રવં]નાચવાનો અવાજ.

[-કરી રહેવું = આનંદમા ફેંફવું (૨) કશું

કરવાની કે ઊપડવાની અધીરાઈ દાખવવી]

૦વું અંકિં યનગન નાચવું કે ચાલવું -નાટ

પું યનગન ચાલવું તે (૨) જુરસો; તાન,

ચનચનાટ

ચનચન અં [રવં] નાચવાનો અવાજ [-કરી

રહેવું = આનંદમા ફેંફવું.] ૦વું અંકિં યનચન

નાચવું -નાટ પું જુરસો, તાન, યનગનાટ

ચપકાક, ચપાટ સ્ત્રીં [રવં] લપકાક, તમાચો

ચપેલી સ્ત્રીં ['ચાપડ' ઉપરથી, પ્રા. યપ્પિય =

સ્થાપિત] ચાપીને કરેલી નડી પૂરી -લો પું

ચાપીને બનાવેલો રોટલો

ચપોડું(-લિયું, -લું) નં, -લી સ્ત્રીં[જુઓ

ચપેલી] હાથથી ચાપીને કરેલી ચીજ -ઘાટ

ચપ્પડ સ્ત્રીં [રવં, અથવા પ્રા. યપ્પણ (સ

સ્થાપત) = ચોડી ધાલવું, લગાવવું] તમાચો,

ચપકાક. [-ખાપી = તમાચ, ખાવી (૨) માર

પડવો (૩) તુકસાન થવું, છેતરાવું (૪) પાક

શીખવો, અનુભવે સાન ઠેકાણે આવવી.

-ચોડી દેવી, મારવી, લગાવવી]

ચપ્પી સ્ત્રીં[પ્રા. યપ્પ(સ સ્વાપ્) ઉપરથી]એક

ઉપર એક ગોઠવીને કરેલો ગળ. [-મારવી,

લગાવવી = ચપ્પી કરવી] ૦ચોડી સ્ત્રીં

એક રમત

ચપ્પો પું[સરંહિં ઠપ્પા] લપ્પો, (સાડી કબજ

પર લગાવતો) કસબવાળો વણાટ (-મૂકવો)

ચખકાક અં [રવં] ઠોકવાનો અવાજ

ચખચખવું અં કિં [રવં] ચખ ચખ થવું

થમણી સ્ત્રીં [સરં પ્રા. થવણિયા] થાપણ, મૂઢી
 થયું અં કિં 'થયું'નું ભૂં કાંનુ નં (થઈ
 સ્ત્રીં, થયો પું) (૨) અં બસ, પૂરતું
 થર પું [સં. સ્તર] પડ, વળું (૨) એકસરખું
 બાજેલું કે ચોપડેલું તે, ચોપડો [સર. દે થર =
 દહીંની તર] (૩) [સરં દે. થજ] ચડતી
 ઊતરતી ચૂડીઓના જથો. [-ઉતારવો = ચણ-
 તરની એક હાર તોડી પાડવી (૨) પડ કાઢવું
 (૩) ચડઊતર ગાળાની ચડીઓ બનાવવી.
 -ચૂડાવવો = ઊ ચાણમાં ચણતરની એક હાર
 વધારવી (૨) છોં કરવી (૩) ચડઊતર ચૂડીઓ
 પહેરાવવી -દેવો = થર મારવો. -પહેરવો =
 ચડઊતર ચૂડીઓ પહેરવી (૨) સ્ત્રીની જેમ
 વર્તવું -મારવો, દીવાલ વગેરે ઉપર છોં કરવી]
 -લેવો = ચણતરમાં થર ચડાવવો. (૨) થર
 મારવો] [કં પારી, કુલરી
 થરક સ્ત્રીં [સરં થરથરવું, થડક] ખીક, ધાક (૨)
 થરકવું અં કિં થડકવું; લયથી કં પવું
 થરકાંકણ નં બં વં [થર + કાંકણ] લગન
 વખતે કન્યા પહેરે છે તે ચૂડીઓ -થર
 થરથર અં [દિ. થરથર, થરથર, થરહર] ધૂને
 -કપો, એમ ઠવું, -રાટ-રાવવું જુઓ
 'થરથર'માં -રાટી, -રી સ્ત્રીં થરથરાટ, કં પ
 થરથરી સ્ત્રીં કબૂતરની એક ભત (૨) જુઓ
 'થરથર'માં [ધરાવું
 થરપવું અં કિં [સ. તર્પ] (કા.) વૃષ્ટિ પામવું;
 થરપાનેતર નં થર અને પાનેતર
 થરમો પું એકુલતતુ કપડું; દુપોટો
 થરમોમિટર નં [ઈ] ગરમી માપક યંત્ર [-મૂકવું
 = તાવ ભેવા તે યંત્ર મો કે બગલમાં મૂકવું,
 તેનાથી તાવ માપવો]
 થરમોસ નં [ઈ] પોતાની અંદરની વસ્તુની
 ગરમીઠી સાચવી રાખે એવી એક કાચની
 શીશી જેવી બનાવટ
 થરવું સં કિં ['થર' ઉપરથી] થરચડાવવો (૨)
 બાણમાં અનાજ ન બગડે એ માટે નીચે
 અને ચોમેર જીવાર બાજરીના પૂળા ભરી લેવા
 (૩) [જડના] છેકાને ટીપીને નીકળી ન ભય
 એવો કરવો

થરી સ્ત્રીં કાચી કોઠીના પડની નીચેની સામ
 સામી બાજુએ હોય છે તે ઊંડો કપો
 થરેરવું (રે') અં કિં [દે. થરહર] થરથરવું;
 નાસવું. થરેરી (રે') સ્ત્રીં થરથરાટ, નાસ
 થવાવું અં કિં 'થયું'નું લાવે રૂપ
 થયું અં કિં [સ. સ્થા, પ્રા. થા] બનવું;
 અસ્તિત્વમાં આવવું, કાંઈ બનવું -રથાવું કે
 તેની તૈયારી ચાલવી (કાંઈ પદાર્થ, પ્રસંગ કે
 લાવ માટે વપરાય છે ઉદાહરણો થઈ, બળવો,
 કોથ, મોહ થવો) (૨) નીપજવું, પેદા થવું (જેમ
 કે, કંઈ કશું નહિ થાય, ઝાડે ફળ થાય, ઉધરસ
 થવી ઇં) (૩) (અમુક સમય, અંતર, વર્તન, ઇં
 પરિમાણ) અસ્તિત્વમાં આવવું, માપમાં હોવું;
 ગુજરવું (સમય); (વજનમાં) ઊતરવું, ઇં
 (જેમ કે કલાક થયો; વખત થાય છે. એક
 ગાઉ થાય. શાક ભણ થયું) (૪) લાગવું, પ્રતીતિ
 પડવી (જેમ કે, મને એમ થાય છે કે જઈ
 આવું.) (૫) અનુભવમાં આવવું, લાગુ પડવું
 (જેમ કે, મને કંઈ થાય છે; એને રોગ થયો
 ઇં) (૬) વર્તમાન કૂંની સહાયથી, તે ક્રિયા
 કરવા માડવી એવો અર્થ બતાવે છે (જેમ કે
 ખાતો થા, લાણી થા). [થઈ ચૂકવું, રહેવું
 (જુઓ 'થઈ'માં). થઈ જવું = પૂર થવું (૨)
 સહેજે -આપોઆપ કે અભણતા બનવું (ભૂલ
 થઈ ગઈ. કહ્યું એટલે થઈ ગયું ?) (૩) થઈને
 ગુજરવું -વીતી જવું (અકબર એક રાત્ર થઈ
 ગયો). થતું નથી = બનતું નથી, બની કે થઈ
 શકતું નથી (૨) (સ્ત્રી) અટકાવમાં હોવું]
 ['થાત', 'થાય', 'થા' તેના કેટલાંક રૂપો છે]
 થળ નં [પ્રા થળ] જુઓ ચળ ંચર વિં (૨)
 નં જુઓ સ્થળથર ંચટ નં જમીનમાર્ગ
 થળવું અં કિં જમીનતળ પર રેતી ફરી વળવી
 થળી સ્ત્રીં સોની -કંસારાતુ એક ચોભર (૨)
 [પ્રા થલી] જુઓ સ્થળી
 થંભ પું [પ્રા.] રતલ; ચાલેલો ંન નં થલવું
 તે. ંવું અં કિં [સ. સ્તમ્, પ્રા થંમ] થોભવું
 (૨) વિસામો ખાવો
 થાક પું [જુઓ થાકવું] શ્રમ; થાકવું તે.
 [-ઉતારવો = આરામ લેવો. -ઉતરવો =

આરામ થવો, તાલ થવું -આવો=આરામ લેવો -અરવો=શ્રમની અસર થવી] ૦લો પુ. આરામ; વિસામો [-આવો, -લેવો=વિસામો લેવો] ૦ડું અ. ૦ કિ. [દે ધક્ક] કામ કર્યાને લીધે શિથિલ થવું (૨) [લા.] કંટાળવું હારવું [ચાકચાના ગાઉ=ચકિલાને અતિશય લાખા-વસમા લાગતા ગાઉ.] -કથું પાકથું વિ. ઘણુ થાકી ગયેલું થાગ પું. [દે. ધવ] + જુઓ યાહ, તાગ [-લાગવો=અઠાઠ થા પત્તો મળવો] થાગડથી(-થી)ગડ ન. જુઓ થીંગડથાગડ થાટ પું. [દે. ધટ્ટ=સંમૂહ] રાગને ઉત્પન્ન કન્વાની શક્તિવાળો સ્વરસમુદાય (સંગીત) થાણુ(-ણે)દાર પું. [થાણુ + દાર (ફા)] થાણુનો અમલદાર(૨) કોનદાર -રી સ્ત્રી. થાણુદારનું કામ -હોદ્દો થાણું ન. [સં સ્વાન, પ્રા. થાળ] પડાવ કેન્દ્ર (૨) [દે. યાળવ=ચોક્કી થાણુ] પોલીસચોક્કી, દેવકી (૩) [પ્રા. થાળવ (સ્થાનક) =ક્યારો] ખામણુ (વાવવા માટે). -ણેદાર પું. થાણુદાર થાથડું સંકિ. જુઓ થથેડું થાથડો પું. થથેડો થાથાથાખડી સ્ત્રી. [થા, થા(રવ.)+થાખડું] થાખડી-પાખાળીને શાત ગળવું તે (૨) [લા.] આળખપાળ, પટામણી થાન ન. [સર. ૦ ન] તકો (૨) [પ્રા. ધળ, સ સ્તન]સ્તન(૩)[સ સ્વાન, પ્રા થાળ]રથાન(૪) [થાણું ઉપરથી]નાકું. ૦ક ન. રથાન, રહેડાણુ થાનેલો પું. [થાન, સ્તન] (કા) સ્તન, ધાઈ થાપ સ્ત્રી. [ગવ. ૦] થાપટ (૨) ભૂલથાપ, ધાપ, છેતરપિંડી(૩)[સ સ્થાપ, પ્રા. ધપ્પ]થિપ, ગથડ (૪) નરથાનો વચ્ચે કાળો લાગ કે નેના પર વગાડતો ઠોકો (૫) + ઠરાવ. [-ખાવી=ભોળવાવું, ભૂલમા પડવું, છેતરાવું -દેવી, -મારવી=થાપટ મારવી (૨) છેતરવું (૩) તપલા ઉપર ઠોકો મારવો (૪) થેપ દેવી. -મારી જવું=છેતરી જવું] થાપટ સ્ત્રી. [રવ. ૦] હાથના પંજનો પ્રહાર ૦થાપટ અ. જુઓ થાખડથાખડ

થાપડી સ્ત્રી. [થાપડું પંચી] ડીપવા માટેનું કડિયાનું એક એનાર (૨) થેપેલી (૩) થાપટ થાપડો પું. [થાપડું ઉપરથી]હોડીમા માલ કે ભનવર ચડાવવાનું પાટિયું (૨) હોડી (૩) એક ભડી પૂરી (૪) (થારનો) ફાફડો (૫) જડો થેપ થાપણુ સ્ત્રી. [સ. સ્થાપન, પ્રા. ધપ્પણ, ધાવળ] મૂડી, પૂંજ (૨) થાપણ (૩) ન્યાસ. [-ઓળવવી =કોઈએ મૂકેલી થાપણ ખાઈ જવી, -મૂકવી =ન્યાસ તરીકે સોપવું -રાખવી=ખીનના ન્યાસ સાચવવા લેવા, તે રીતે કોઈ વસ્તુ રાખવી -સાચવવી] ૦હાર -વિ. ૦ સ્થાપનાર થાપન ન. [જુઓ થાપણ] સ્થાપન, સ્થાપવું તે થાપના સ્ત્રી. જુઓ સ્થાપના થાપડું સંકિ. [સં. સ્થાપ, પ્રા. ધપ્પ] સ્થાપવું (૨) થેપ -સ્થડ કરવો (૩) પહોળા હાથે દાખી દાખીને ચપટો આકાર ધરવો (૪) [રવ. ૦] + થાખડું થાપાફુંડું ન. (ચ.) (મોટી ખેડક ને પહોળા મોંનું) રગરેજનું મોટું ફુંડું (૨) [લા.] તેના જેવો ખેડક કે આંજણુ માણસ થાપી સ્ત્રી. જુઓ થાપડી [જડું] કપડું થાપેડું ન. [થાપો ઉપરથી] કમ્મરે વીંટવાનું થાપો પું. [થાપવું પરથી] પૂઠનો ભાગ, ટંગરો (૨) મોભાગિયું (૩) કકુલાળા પત્તની છાપ થાખડથાખડ અ. ધીરે ધીરે થાખડીને, થાપટ થાપટ થાખડવું ગ. ૦ કિ. [રવ. ૦] ધીમે હાથે ઠોકવું; પંખાળવું -હળવે હળવે થાપવું થાખડી સ્ત્રી. થાખડવાની ક્રિયા(૨) જુઓ થાપડી થાલ પું. (કા.) રકમ વ્યાજે લેતા આડમાં મુકાતી માલમિલકત થાવર વિ. [પ્રા.] જુઓ સ્થાવર થાહ પું. [દે. ધમ્મ, અર. ૦ હિં] હોહાક કે કોઈ પરિમાણની હદ, તળિયું, છેડો [-રહેવો=હદ કે માપમા રહેવું કે હોવું] થાળ પું. સ્ત્રી. [સ સ્થાલ, પ્રા. થાલ] મોટી થાળી(૨) ઠાકારજના નૈવેદ્યના થાળ-પ્રસાદ(૩) એ ધરાવતી વખતનું સ્તોત્રગાન. [-કરવો, -ધરવો=ઠાકારજને પ્રસાદ ધરવો -માનવો=અમુક કામ સિદ્ધ થાય તો નૈવેદ્યના થાળ ધરવાની બાધા રાખવી]

થૂવર પુ; સ્ત્રીં [ભુઓ થુવેર] એક કાટાળી
વનરપતિ, થુવેર

થૂળ વિં ભુઓ થૂલ

થૂંક નં [પ્રા. થુક, સ. થૂકૃત] થૂંકરી મોમાથી
દે'કાતી લાળ(ર)મોમા ઝરતી લાળ [-આવડું
= મોમા લાળ ઝરવી -ઉડારડું = ખાલી
અકવાદ -લવારો કરવો] ંદાની સ્ત્રીં થૂંક
વગેરે ઝીલવાનું પાત્ર ંડું સંકિં [સ થૂક, પ્રા. થુક] થૂંક અહાર દેકડું [થૂંકેલું] મળડું,
-આડડું = ખોલેલું વચન ન પાળવું]

થેઈ, ંથેઈ અં [રવં, સરં મ થેઈ (ંયા), હિં]
નાચનોઅવાજ(ર)ખાળકને ઊભું કરતા ખોલાતો
ઉગાર, ંકાર પું યૈકાર, નાચના તાનનો ધ્વનિ
થેક(-ગી) સ્ત્રીં [દે થેગ?] એક છોડના મૂળમાથી
મળતો ભુવાર જેવો ખાવાનો પદાર્થ (ર) ફૂદકો
થેકડો પું ફૂદકો, ઠેકડો

થેકડું અંકિં થેક-છલંગ મારવી(ર)સંકિં
ઠેકડું, -ને ફૂદી પાર કરડું (૩) ખીખાથી ઠેકડું
થેગી સ્ત્રીં ભુઓ થેક

થેપ સ્ત્રીં [થાપવું ઉપરથી] જડુ લીપણ, જડો
લેપ ંડો પું જડો થેપ(ર) ઊખડેલા લેપનુ
પોડુ, પોપડો (૩) લાદમાટીનુ કે ભારનુ ફૂડું.
ંણી સ્ત્રીં થેપવાની ક્રિયા કે રીત ંલી સ્ત્રીં
લોદાને થેપીને ખનાવેલી થપોલી ંડું નં
થેપીને ખનાવેલી ચીજ, થપોડું(ર) એક વાની.
ંડું સંકિં જડુ લીપડું, થેપ કરવો (ર)
લોદાને ધીમે દબાવી દબાવીને ઘાટ કરવો

થેપાડું નં [સરં મ ઠેપાડું, -વૂ= પીતાખર]
ઘોતિયું (સારી ભતતું) [થપોલી
થેખડી સ્ત્રીં છાછરી વાડખી(ર) [થેપડું ઉપરથી]
થેખો પું થોલિયો (ર) [સ સ્ત્રમ્, પ્રા યંમ
ઉપરથી] થાલલો, ટેકો

થેર પું [પ્રા] ભુઓ સ્થવિર, વૃદ્ધ (બૌદ્ધ)
થેરી સ્ત્રીં [પ્રા.] સ્થવિર, લિધુણી (બૌદ્ધ)
થેરું અં ભણી, તરફ (ર) પાસે
થેલી સ્ત્રીં [દે યહિયા, સરં મ થૈલી] કાથળી
થેલું નં [સરં દે. યહ=ટોળું] ટોળું, ઝોલું
થેલો પું [ભુઓ થેલી] મોટી થેલી, કાથળો
થૈકાર પું [સં] થેઈકાર

થોક પું, સ્ત્રીં [દે. ધવક] જથો, ગૂડો, ખરકલો.
ંડી સ્ત્રીં નાનો ખરકલો ંડો પું મોટો
ખરકલો ંખંધ વિં જથાખંધ, પુષ્કળ
-દેથોક(-કે) અં થોકખંધ, જથાખંધ
થોડું વિં [સ. સ્ત્રીં, પ્રા થોક(-ન્ક, -ગી)]
અલ્પ(ધણુ)થી ઊલટું [થોડા દહાડાનો,
થોડી ઘડીનો પરોણો = મરણને કાઠે
પહોચેલું] -હાથોડું વિં થોડું ખોલનાર.
ંક વિં જરાક, થોડું ંધણું વિં થોડુંક,
આણુંવણુ -ડે થોડે અં ધીમે ધીમે. -ડેરું
વિં (પ.) થોડું

થોથ સ્ત્રીં [સં તુસ્તં? સરં હિં થોથ=ખોણું
હોવું તે] પોચ, કણ વગરની હાગર
થોથડી સ્ત્રીં અગારામા શેકેલી નાની ખાટી
થોથર સ્ત્રીં [સ સ્ત્ર? સરં મ થોત(-થ)લી]
મો પરનો સોજો અને ફિકારા
થોથવાણું અંકિં [રવં] તોતડાણું [થિથ
થોથારિયું નં [થોથું ઉપરથી] નકામું પુરતક;
થોથું નં [ભુઓ થોથ; હિં. થોથા] પોલો
સળેલો કણ (ર) ફાટેલુંવટેલું કે લખાણની
દષ્ટિએ નકામું પુરતક (૩) ખૂડું તીર
થોથો પું (સુ) પાદહા વગરનું કેળનુ થડ
થોભ પું [સં સ્ત્રીં, પ્રા. થોમ] અટકવાપણું;
અત ંણુ સ્ત્રીં, નં ટેકણ, અઠિંગણ ંડું
અંકિં કોઈ ક્રિયા કરતા અટકડું; વિરામક
(ર) રાહ ભેટા ઊભા રહેવું, ખોટી થવું (૩)
વિરામ પામવું, થોભ આવવો

થોભા(-ભિયા) પું ં ં વં [મ. થોવ; (સ.
સ્ત્રીં)] મૂંઝા ખનને છેડા-આગળ ગાલના
ભાગ ઉપર વધારેલા વાળના ગુચ્છા(ર) સ્ત્રીઓના
કલ્લાના ટેકણ

થોર (થો) પું [દે થોર] એક કાટાળી
વનરપતિ, થૂવર-રિથો પું થોરનું એક ખૂંટું
ડિગલું-ટકડો [થોરિયા રોપવા = કબિયા
કે અણખનાવના ખીજ રોપવા, અથડાનું કારણ
ઊભું કરવું] -રી સ્ત્રીં એક ભતનો થોર;
ફાડો(ર) તે થોરના ખૂંડ કે તે ઊગેલી જગા
થોરો પું [સરં સ સ્થવિર, મ. થોર?] ંગ, રીત
થોલ (થો) પું [સરં દે થોલ=વસ્ત્રનો એક

થાળી સ્ત્રી[સ સ્થાલી, પ્રા. યાલી] એક વાસણ
(૨) આમોક્ષેનની થાળી [-એવડું] કપાળ =
મોટું કપાળ (૨) સદ્ભાગ્ય, નસીબવાન હોવા-
પણું. -ઠોકવી, -પીટવી = થાળી વગાડીને
નહર કરવું (૨) નહર કરવું. -ફેરવવી =
થાળી પીટવી (૨) થાળી લઈને ઉવરાવવું.
-મૂકવી = લાણુ મૂકવું, પીરસવું (૨) આમો-
ક્ષેન પર વગાડવા થાળી ગોઠવવી.] ૦વાળું
નં ૦ 'આમોક્ષેન'

થાળું નં ૦ [સં. સ્થાલ, પ્રા. થાલ પરથી] ઘટીતુ
ચોકડું (૨) કૂવાના મોં ઉપર ચણીને બનાવેલી
પાત્રાકાર જગા (૩) મૂળતા ગાંઠાવાળો
થડિયાનો લાગ

થાળે પહડું = વ્યવસ્થિત પાયા ઉપર આવડું,
ખરોખર ગોઠવાઈને ચાલતુ યતુ, રાગે કેઠેકાણે
પહડું] [સરં દે. થાલા = ધારા]

થાળો પું ૦ [સ સ્થાલ] મોટી થાળી; ખૂમચો
થાંથું (૦) વિં ૦ મંદ, સુસ્ત (૨) મેલું, ગંદ
થાંદલો (૦) પું ૦ ['ફાદલો' ઉપરથી] ફાદ (૨)

[સં. સ્તન, પ્રા. યળ ઉપરથી] ઢોરતુ બાવલુ
થાંભલો (૦) પું ૦ [સ સ્તંભ] લાકડાનો ઊભો
ટોક, સ્તભ. -શ્રી સ્ત્રી ૦ નાનો થાંભલો

થાંભો (૦) પું ૦ ભુઓ સ્તભ (૨) વરકન્યાને
સ્નાન કરાવતા ચારે બાજુ ચાર દહીયરાં
ઉતારે છે તે [પ્રેરક ને લાવે

ચિલવડું સંકિં, ધિંલડું અં કિં 'થીજડું'નું
ચિગદિયું વિં ૦ [થીગડું પરથી] થીગડાવાળું;
થીગડિયુ

ચિયેટર નં ૦ [ઈ.] નાટકશાળા, રંગભૂમિ
ચિયોસોફી સ્ત્રી ૦ [ઈ] ઈશ્વર સખધી એક
જ્ઞાનદષ્ટિ-તરવચિચાર -ફિટ્ટ પું ૦ [ઈ]
તેમા માનનાર વ્યક્તિ

ચિરચિરા સ્ત્રી ૦ [સરં હિં] એક પક્ષી
ચી [ભુઓ થકું; અપ હોન્તત પરથી ?] ત્રીજી
અને પાંચમી વિભક્તિનો પ્રત્યય

ચીગડથાગડ નં ૦ ભુઓ ચીગડથાગડ
ચીગડી સ્ત્રી ૦ [દે ચિગલ] ભુઓ ચીગડી -ડું
નં ૦ થીગડું [થાપડી દુરસ્ત કરવું તે
ચીગણુ નં ૦ [દે ચિગલ અથવા સ સ્થગ] ગાર

ચીજડું અં કિં [પ્રા. ચિજ્ઞ યેજ્ઞ, (સ સ્થેયે)
પરથી, સરં મ ચિજ્ઞે] ઠરી જડું; નમડું
ચીતું વિં ૦ [સં સ્થાન, પ્રા. ચીળ, ચીળ = કંઠણ,
નમેલું] થીજેલું; ઘટ

ચીર વિં ૦ [પ્રા. ચિર] ચિયર ૦તા સ્ત્રી ૦ ચિયરતા.
૦થાવર વિં ૦ [ચીર + થાવર; સરં મ.] ચિયર
અને સ્થાવર; અચળ અને અમર

ચીરથૂમડું નં ૦ [ભુઓ થૂમડું] કણસલાનો જથો
ચીવર વિં ૦ ભુઓ સચવિર, વૃદ્ધ (જૈન)

ચીંગડું નં ૦ [દે. ચિગલ] ફાટેલી જગા પર
મૂકેલો બીજો કંકડો [-દેવું, મારવું = થીંગડું
લગાવડું, સીવડું] -હથાગડ નં ૦ ઊખડેલા

કે ફાટેલાની દુરસ્તી (૨) [લા] જેવો તેવો -
કામચલાઉ ઉપાય. -હામારુ વિં ૦ થીગડાં
મારી ચલાવી લેનાર. -હિયું વિં ૦ ભુઓ

ચિગડિયુ -ડી સ્ત્રી ૦ નાનુ થીગડું
ચુતકાર પું ૦ [સં] થૂ અવાજ (૨) [લા] ફિટકાર
ચુવેર પું ૦, સ્ત્રી ૦, -રિયો પું ૦ [દે. થોદર]

ચોરિયો, થૂવર
થૂ, ૦થૂ અં ૦ [પ્રા, સરં દે નિર્દુહિજ = થૂકં,
-રવં] થૂકવાનો અવાજ. [-કરડું = થૂકડું;
તિરસ્કાર દર્શાવેલો]

થૂઈ સ્ત્રી ૦ [થૂ ઉપરથી] રમતમા, થૂ કરીને,
તેમાથી વિરામ બતાવતો ઉદ્ગાર, તેવો
વિરામ [-કરવી, -હોવી]

થૂથો પું ૦ [સં. તુસ્તં] કૂથો (૨) રંધુ
થૂમડું નં ૦ [સં સ્તવ = કણસલ, પ્રા. યંવ] ભુઓ
થીરથૂમડું [સ્થૂળ, નડું, મોટું]

થૂલ (-ળ) વિં ૦ [સ સ્થૂલ, પ્રા. થુલ્લ, થૂલ]
થૂલ નં ૦ [સ તૂલ] બાજરી વગેરેના કણસલા
ઉપર થતી નાના ઢૂંલાની સ્વાદી

થૂલિયું નં ૦, -થો પું ૦ [ભુઓ થૂલ નં]
બાળકની જીભ પર થતો એક રોગ

થૂડી સ્ત્રી ૦ [પ્રા થુલ્લી, ભુઓ થૂલ વિં ૦] ઘઉં
વગેરેના ભરડેલા કંકડા કે તેની પાની

થૂડું નં ૦ [ભુઓ થૂલ] લોટને ચાળવાથી નીકળેલો
છાલા વગેરેનો ભૂકો [-કાઠડું = દાણામાથી
છાલા વગેરેનો ભૂકો ભુટ્ટા કાઢવો (૨) ખૂબ થકવી
નાખવું (૩) માર મારી હલકું કરી નાખવું.]

થૂવર પું; સ્ત્રીં [ભુઓ થુવેર] એક કાઠાળી
વનરપતિ, થુવેર

થૂળ વિં ભુઓ થૂલ

થૂક નં [પ્રા. થુક્ક, સ. યૂક્ત] થૂ કરી મોમાથી
કેંકાતી લાળ(ર) મોમા ઝરતી લાળ [-આવડું
= મોમા લાળ ઝરવી - ઉઠાડું = ખાલી
ખકવાડ - લવારો કરવો] ઠદાની સ્ત્રીં થૂક
વગેરે ઝીલવાનું પાત્ર ઠડું સંકિં [સં યૂક્ક,
પ્રા. થુક્ક] થૂક બહાર કેકું [થૂંકેલું] ગળડું,
-ચાટડું = ખોલેલું વચન ન પાળવું]

થેઈ, ંથેઈ અં [રવં, સરં મ. થેયેં (ંયા), હિં]
નાચનો અવાજ(ર) આળકને ઊલું કરતા ખોલતો
ઉગાર. ઠકાર પું ંથેકાર, નાચના તાનનો ધ્વનિ
થેક(-ગી) સ્ત્રીં [દે વેગ?] એક છોડના મૂળમાથી
મળતો ભુવાર જેવો ખાવાનો પદાર્થ (ર) ફૂંકો
થેકડો પું ફૂંકો, ઠેકડો

થેકડું અંકિં થેક-છલંગ મારવી(ર) સંકિં
ઠેકડુ, -ને ફૂંદી પાર કરવું (૩) બીઆથી ઠેકડુ
થેગી સ્ત્રીં ભુઓ થેક

થેપ સ્ત્રીં [‘થાપવું’ ઉપરથી] નહુ લીપણ, નહો
લેપ ંહો પું નહો થેપ(ર) ઊખડેલા લેપનું
પોડું, પોપડો (૩) લાદમાટીનું કુલારનું ફૂડું.
ંથપી સ્ત્રીં થેપવાની ક્રિયા કે રીત ંલી સ્ત્રીં
લોહાને થેપીને ખનાવેલી થપોલી ંહુ નં
થેપીને ખનાવેલી ચીજ, થપોલું(ર) એક વાની.
ંહું સંકિં નહુ લીપડું, થેપ કરવો (ર)
લોહાને ધીમે ઢખાવી ઢખાવીને ઘાટ કરવો

થેપાડું નં [સરં મ ઠેપાક, -વૂ = પીતાબર]
થોતિયું (સારી નતડું) [થપોલી
થેખડી સ્ત્રીં જાછરી વાડકી(ર) [‘થેપવું’ ઉપરથી]
થેભો પું થોલિયો (ર) [સ સ્તંમ્, પ્રા થંમ
ઉપરથી] થાલો, ટેકો

થેર પું [પ્રા.] ભુઓ સ્થવિર, વૃદ્ધ (બૌદ્ધ)
થેરી સ્ત્રીં [પ્રા.] સ્થવિર, લિહુણી (બૌદ્ધ)
થેરું અં ભણી, તરફ (ર) પાસે
થેલી સ્ત્રીં [દે થલિયા; સરં મ ચેલી] કાથળી
થેલું નં [સરં દે. યદ = ટોળું] ટોળું, ઝોલું
થેલો પું [ભુઓ થેલી] મોટી થેલી, કાથળો
થેકાર પું [સં.] થેઈકાર

થોક પું, સ્ત્રીં [દિ. થવક્ક] જથો, ઝૂંડો, ખરકલો,
ંડી સ્ત્રીં નાનો ખરકલો ંહો પું મોટો
ખરકલો. ંખંધ વિં જથાખંધ, પુંકળ
-કેથોક(-કે) અં થોકખંધ, જથાખંધ
થોડું વિં [સ. સ્ત્રીં, પ્રા થોક(-ચક, -ગ)]
અલ્પ(‘ધણુ’થી ઊલટું) [થોડા દહાડાનો,
થોડી ઘડીનો પરોણો = મરણને કાઠે
પહોચેલું] -હાખોલું વિં થોડું ખોલનાર.
ંક વિં જરાક, થોડું ંધણું વિં થોડુંક,
ઝાણુંવતું -ડેથોડે અં ધીમે ધીમે. -ડેરું
વિં (પ.) થોડું

થોથ સ્ત્રીં [સં. તુસ્તં? સરં હિં થોથ = ખોણું
હોણું તે] થોચ, કણ વગરની હાગર
થોચડી સ્ત્રીં અંગારામા શેકેલી નાની બાટી
થોથર સ્ત્રીં [સ સ્તર? સરં મ થોત(-થ)લી]
મો પરનો સોનો અંને ફિકાશ

થોથવાડું અંકિં [રવં] તોતડાણું [થોથ
થોથારિયું નં [‘થોથ’ ઉપરથી] નકાસુ પુસ્તક;
થોથું નં [ભુઓ થોથ, હિ. થોથા] પોલો
સળેલો કણ (ર) ફાટેલું વટેલું કે લખાણની
દષ્ટિએ નકાસુ પુસ્તક (૩) ખૂટું તીર

થોથો પું (સુ) પાઠડા વગરનું ફેળનું થડ
થોભ પું [સં સ્ત્રીં, પ્રા. થોમ] અટકવાપણું
અંત ંણ સ્ત્રીં; નં ટેકણું, અડિંગણું ંહું
અં કિં કોઈ ક્રિયા કરતા અટકડું, વિરામક
(ર) રાહ ભેટા ઊભા રહેકું, ખોટી થવ (૩)
વિરામ પામવું, થોલ અંખવો

થોભા(-ભિયા) પું ંં વં [મ. થોવ, (સં.
સ્ત્રીં)] મૂંછના બંને છેડા-આગળ ગાલના
ભાગ ઉપર વધારેલા વાળના ગુંચ(ર) સ્ત્રીઓના
કલ્લાના ટેકણ

થોર (થો) પું [દે થોહર] એક કાઠાળી
વનરપતિ, થૂવર-રિથો પું થોરનું એક છૂટું
હિંગલું-હુકડો [થોરિયા રોપવા = કબિયા
કે આણખનાવના બીજ રોપવા, ઝવડાનું કારણ
ઊભું કરવું] -રી સ્ત્રીં એક નતનો થોર;
ફાડડો(ર) તે થોરના મૂંડ કે તે ઊગેલી જગા
થોરો પું [સરં સ સ્થવિર, મ. થોર?] ઢગ, રીત
થોલ (થો) પું [સરં દે થોલ = વસનો એક

પાવવું નં સંકિં + [સ. પ્રાપ્; પ્રા. પાવ]
મેળવવું [(૨) વરસાદ

પાવસ નં [સં. પ્રાવૃષ; પ્રા. પાવસ] ચોમાસુ
પાવળું નં [જુઓ પળી] નાની પળી

પાવિચ્ય નં [સ] પવિત્રતા [મેળવવું, પાવવું
પાવું સંકિં [સં. પા] પિતૃકાવવું (૨) [દિ.]

પાવે સ્ત્રીં, ંથો પું હીજડો, નપુસક
પાવો પું [દિ. પાવય] એક જાતની વાસળી

(૨) આગબોટનું જીગણ વાગે છે તે-
તેની સિસોટી [બંદી સ્ત્રીં નાની પાશ

પાશ પું [દ. પાસ, સરં મ પાસ] પાશિયુ
પાશ પું [સ] કાસો: ગાળો (૨) પશુપક્ષી-

એને કસાવવાનું શિકારીનું સાવન (૩) [સ]
વરણનું આયુધ (૪) [લા] કસાવવાની યુક્તિ

પાશવ(-વી) વિં [સ] પશુનું; પશુના જેવું
પાશ(-સ)મ પું [જુઓ પાસ ગ] ત્રાજવાનો

ધડો કાઢવા એક તરફ રખાતું વજન
પાશા પું [તુર્કી] હાકેમ (૨) તુર્કીસ્તાનનો

ઊંચા જંગલનો અમલદાર
પાશિયું નં [દિ. પાસ] પાશ, કરમડી કે

રાંપડીમા મુકાતું ધારવાળું લોખંડનું કળ
(૨) રાંપડી

પાશુપત પું [સં.] એક પ્રાચીન શૈવ સંપ્રદાય
(૨) તેનો અનુયાયી (૩) નં શકરના

તેજનું દિવ્ય અસ્ત્ર
પાશેર પું [પા+શેર] શેરનો ચોથો ભાગ

-રી સ્ત્રીં પાશેરનું માથિયું કે વજન -રો
પું પાશેર વજનનું કાંટલું [પાશેરામાં

પહેલી પૂણી=તદન શરૂઆત]
પાશ્ચાત્ય વિં [સં] પશ્ચિમનું, પશ્ચિમમા

આવેલું [વનસ્પતિ
પાષાણ પું [સં.] પથ્થર બંધેદ પું એક

પાસ પું [સં સ્પર્શ, પ્રા. ફાસ, પાસિય=સ્પૃષ્]
સ્પર્શથી પટ કે રગ બેસવો તે (૨) [લા]

સોખતની અસર (૩) સ્ત્રીં [સં પાર્શ્વ,
પ્રા પાસ] બાજુ, પાસું (૪) અં (૫) પાસે

[~બેસવો, લાંબવો=સ્પર્શથી રગ લાગવો
(૨) સોખતની અસર થવી]
પાસ વિં [દ.] પસાર, ફેરવવું; સંકળ (૨)

મંજૂર, પસંદ (૩) પું ૨૯ કે મંજૂરીની
ચિઠ્ઠી [-કાઢવો=પાસ લખી આપવો

-પડવું=ગમવું, પસંદ આવવું] ંપોટ
પું દેશાનર જવા માટેનો પરવાનો ંથુક

સ્ત્રીં બેંક સાથેની લેવડદેવડની નોંધની
ખાતેદારને મળતી ચોપડી

પાસ(-હ)ટવું સંકિં [સ પ્ર+આ+શદ]
પછાડવું [પાહડી નાખવું=પછાડી નાખવું.]

પાસલો પું [સ. પાસ, પ્રા પાસ] પાશ, જળ
(૨) [જુઓ પાસો] પાસાના આઝારનો ધાતુ

વગેરેનો લંબચોરસ કકડો (૩) સોનીનું
એક ચોભર

પાસવાન પું [ફા પાસવાન] હજૂરિયો, નોકર
પાસવું સંકિં [સ. સ્પર્શ, પ્રા ફાસ, જુઓ

પાસ] રગ બેસાડવા સારુ પ્રથમ ખટાશ
વગેરેનો પાસ દેવો

પાસંગ પું [ફા] જુઓ પાશંગ
પાસાખેલ પું [પાસો + ખેલ] જુગાર

પાસાતાણિયો પું [પાસો + તાણવું] સોના-
ઝપાના પાસલાને બેચી બેચી તાર અનાવનરો

પાસાખંડી સ્ત્રીં [પાસુ + ખંડી] બે બાજુ
કસો બાધવાની એક જાતની બંડી

પાસાશૂળ નં [પાસુ + શૂળ] પડખામા કૂટવું
શૂળ (૨) [લા] હમેશની નજીકની ઉપાધિ

કે નડતર
પાસિયું નં જુઓ પાશિયુ

પાસું નં [સ. પાર્શ્વ, પ્રા. પાસ] પડખુ, બાજુ
(૨) પક્ષ [પાસામાં ઘાલવું=એળવવું

(૨) હૂંફ આપવી, આશરો આપવો પાસું
દેવું=પડખાનો ભાર મૂકવો (૨) સાથ કે

મદદ આપવી -ફેરવવું, બદલવું=પડખુ
બદલવું (૨) પક્ષ બદલવો (૩) ફેરવી

તોળવું. -મરડવું=પડખુ બદલવું (૨)
વલણ ફેરવવું -વાળીને સૂવું=નિરાતે

સૂવું -સેવવું=તાબેદારી ઉઠાવવી; સેવા
ઉઠાવવી]

પાસે અં [સ પાર્શ્વ] નજીક (૨) પડખે,
બાજુમાં (૩) તાબામાં, કબજામાં (૪)

સામે, આગળ

પાંખડી પું [સં પાશક; પ્રા પાન્ન] ચોપટ
મવામા વપરાતા અંક પડેલા લખ્યોરસ
કડામાનો એક (૨) ધાતુનો તેવો પાસલો
૩) [સ. પાર્શ્વ] સૂપડામા સોવાની રીત;
પુઓ પાહટો (૪) [જુઓ પાહો]
પને (દોરે) આંખળમા આવવા દેવુ તે
પાસા અવળા પડવા = તરીખ પ્રતિકૂળ
વુ; નિષ્ફળતા મળવી - ઢાળવા = જુગારની
મતમાં પાસા નાખવા, શરૂઆત કરવી.
નાખવા, ફેંકવા = પાસા ઢાળવા (૨)
પવ-તરીખ-તરીખ અમાવી જોવાં.
પોખારપડવા = ધારેલું સિદ્ધ થવું, સફળ
વું - સવળા પડવા = તરીખ અનુકૂળ
વું, સફળ થવું પાસે રમવું = જૂગાડું
મવું પાસે ચડવો = ચડતી કળા થવી;
પાગ્યોદય થવો. - જાણવો = કપટયુક્ત શુષ્ક
વણા સમજવી - નાખવો = જુઓ પાસા
ખવા. - મૂકવો = જુઓ પાહો - પાગ્સો
ફેંકવો. - સમજવો = જુઓ પાસો જાણવો]
પટ્ટું સંકિં જુઓ પાસટ્ટુ
પો પું [જુઓ પાહટ્ટુ] સૂપડામા સોવાની
ઝટકવાની એક રીત. [-કરવો]
પણ વિં (પાકની ઋતુ વીત્યા) પછી,
પાડેથી થતુ (પાક માટે)
પે અં [સ પાર્શ્વ] બાજુએ, એકતરફ (ચ)
ક, ૦ પાહિ શં પ્રં [સ] 'રફાલુ કરો'
પેવો ઉદ્ગાર
પા પું [જુઓ પાહટો] ઝાડકવું તે. [-કરવો]
પા પું (ચ) જુઓ પારસો. [-મૂકવો]
પા (ળ,) સ્ત્રીં [સં પાલિ] નળાવ કે સરો-
વરનો કિનારો (૨) પ્રવાહીને વહી જતુ
મટકાવવા કરેલી આડ [-તોડવી = મર્યાદા-
લાલંગ કરવો (પહેલા) પાળ બાંધવી
= અગાઉથી ઉપાય કરવો. - બાંધવી =
મર્યાદા બાંધવી (૨) ઉપાય વિચારવો]
પા નં [?] ગાયોના ટોળામા લળીને આવતુ
પાડપાડુઓતુ ટોળું [પારણું
પાણુ નં [સં. પાલન ઉપરથી] પાલણું,
પાણું સં કિં [સં. પાલન] રક્ષણ કરવું

(૨) ભરણપોષણ કરવું (૩) પોષણ અને કેળવણું
(૪) ભાગ ન કરવો, - ની પ્રમાણે વર્તવું, માનવું
(વચન, આજ્ઞા, મત, રત્ન અણોભો)
પાળિયું નં ['પાળ' ઉપરથી] પાળ બાધી
એક ચોરિયા વડે પવાતા ક્યારાનો સમુદાય
પાળિયો પું [સ પાલિ = પ્રશસા (૨) ચિહ્ન]
રમાગ્ક તરીકે ઊભો કરેલો પથરો, ખાલી
(૨) ['પાળ' ઉપરથી] ચોરિયો
પાળી સ્ત્રીં [સ. પાલિકા] છરી (૨) [સ પાલી
= પક્ષિ] વારો (૩) પાકી (૪) જુઓ પાળ
(સ્ત્રીં)
પાણું વિં (૨) નં [સ પાદ ઉપરથી] પગે
ચાલનારું. - જો પું પગપાળો મુસાફર
(૨) પેદળ, મુલકી કે લશ્કરી સિપાઈ (૩)
પાંઉ (૦) પું, નં [પો], ૦ રોડી સ્ત્રીં
ડબલ રોડી
પાંકડ (-ડું) (૦) વિં [સ. પક્ષ પરથી?] ગાજણ
થવાની ઉંમર છતા ન થયું હોય એવું (ઢોર)
પાંકડું (૦) સંકિં [સરં મ પાગ = ઉત્કટ
ધરણા] ધરણુ, ધારણુ (૨) [સરં મ પાગણે]
ધરણુ, પકડણુ
પાંખ (૦) સ્ત્રીં [સ વજ્ર] પક્ષીનો ઊડવાનો
અવયવ (૨) લશ્કરની બે બાજુમાની એક
(૩) છાપગનો બે તરફનો બહાર પડતો ભાગ
(૪) [લા] અશ્રય, પડણુ [પાંખમાં ઘાલવું
= આશરો આપવો, છૂંદ આપવી પાંખમાં
ભરાવું = સોડમા ભરાવું, આશરો લેવો.
પાંખમાં લેવું = પાખમા ઘાલવું. પાંખો
આવવી = ઊડતા શીખવું (૨) પુખ્ત ઉંમરનું
થવું, પોતાનું સંભાળી શકાય એટલી શક્તિ
આવવી (૩) ઊડી જવું, નાસી જવું, અદશ્ય થવું.
પાંખો કાપી નાખવી = અસહાય બનાવી
દેવું પાંખો ફેંકવાવવી = ઊડવાનો પ્રયત્ન
કરવો (૨) છૂટવાના ફાફા મારવાં. પાંખો
વિસ્તારવી = ફેલાવું, પહોળા થવું (૨) વસેલો
વધવો]
પાંખડી (૦) સ્ત્રીં [દિ. પંખુડી, સરં દિ. પાવડી,
મ: પાકઝી, પાકઝી; કા. પકઝી] કળી ખીલતા
છૂટા પડતા અવયવોમાનો ઢરેક

પાવવું નં સંકિં + [સં. પ્રાવ્; પ્રા. પાવ]
મેળવવું [(૨) વરસાદ

પાવસ નં [સં. પ્રાવ્; પ્રા. પાવસ] ચોમાસુ

પાવળું નં [ભુઓ પળી] નાની પળી

પાવિત્ર્ય નં [સ] પવિત્રતા [મેળવવું, પાવવું

પાવું સંકિં [સ. પા] પિવસવવ (૨) [દિં.]

પાવે સ્ત્રીં, ંયો પુંં હીજડો, નપુંસક

પાવો પુંં [દિં પાવવ] એક જાતની વાસળી

(૨) આગબોટનુ ભુગળુ વાગે છે તે-

તેની સિસોટી [બંદી સ્ત્રીં નાની પાશ

પાશ પુંં [દિ. ગસ, સરં મ. પાસ] પાશિયું

પાશ પુંં [સ] કાસો ગાળો (૨) પશુપક્ષી-

એને દસાવવાનુ શિકારીનુ સાધન (૩) [સ]

વરુણનુ આયુધ (૪) [લા.] દસાવવાની યુક્તિ

પાશવ(-વી) વિં [સ] પશુનુ; પશુના જેવું

પાશ(-મં)ગ પુંં [ભુઓ પાસંગ] ત્રાજવાનો

થડો કાઢવા એક તરફ રખાવુ વજન

પાશા પુંં [તુર્કી] હાકિમ (૨) તુર્કસ્તાનનો

ઊંચા દરજ્જાનો અમલદાર

પાશિયુ નં [દિં. પાસ] પાશ, કરમડી કે

રાપડીમા મુકાવું ધારવાળુ લોખંડનુ ફળ

(૨) રાંપડી

પાશુપત પુંં [સં.] એક પ્રાચીન શૈવ સપ્રકાય

(૨) તેનો અનુયાયી (૩) નં શકરના

તેજનું દિવ્ય અસ્ત્ર

પાશેર પુંં [પા+શેર] શેરનો ચોથો ભાગ

-રી સ્ત્રીં પાશેરવું માપિયુ કે વજન. -રો

પુંં પાશેર વજનનુ કાટણુ [પાશેરામાં

પહેલી પૂણી=તદન શરૂઆત]

પાશ્ચાત્ય વિં [સ] પશ્ચિમનું, પશ્ચિમમા

આવેલુ [વનસ્પતિ

પાપાણુ પુંં [સં.] પથ્થર બેઠ પુંં એક

પાસ પુંં [સં. સ્પર્શ, પ્રા. ફાસ, પાસિય=સ્પૃષ્ટ]

સ્પર્શથી પટ કે રંગ બેસવો તે (૨) [લા]

સોબતની અસર (૩) સ્ત્રીં [સં. પાર્શ્વ;

પ્રા. પાસ] બાજુ; પાસું (૪) અં (૫) પાસે

[-બેસવો, લાગવો=સ્પર્શથી રંગ લાગવો

(૨) સોબતની અસર થવી]

પાસ વિં [દિં.] પસાર, ફેરવવું; સફળ (૨)

મંભૂર, પસંદ (૩) પુંં રત્ન કે મંભૂરીની

ચિઠ્ઠી. [-કાઠવો=પાસ લખી આપવો

-પડવું=ગમવું. પસંદ આપવું] ંયોટ

પુંં દેશાનરે જવા માટેનો પરવાનો. ંયુક

સ્ત્રીં બેક સાથેની લેવડદેવડની નોંધની

ખાતેદારને મળતી ચોપડી

પાસ(-હ)ટણું સંકિં [સ પ્ર+આ+શદ્]

પછાડવુ [પાહડી નાખવું=પછાડી નાખવું.]

પાસલો પુંં [સ. પાસ, પ્રા. પાસ] પાસ, લળ

(૨) [ભુઓ પાસો] પાસાના આકારનો ધતુ

વગેરેનો લંબચોરસ કકડો (૩) સોનીનુ

એક ઓભવ

પાસવાન પુંં [ફા. પાસવાન] હંભૂરિયો, નોકર

પાસવું સંકિં [સ. સ્પર્શ, પ્રા. ફાસ, ભુઓ

પાસ] રંગ બેસાડવા સાક પ્રથમ ખટાશ

વગેરેનો પાસ દેવો

પાસંગ પુંં [ફા] ભુઓ પાશગ

પાસાબેલ પુંં [પાસો+બેલ] ભુગાર

પાસાતાણિયો પુંં [પાસો+તાણવું] સોના-

રૂપાના પાસલાને બેચી બેચી તાર બનાવનારો

પાસાખંડી સ્ત્રીં [પાસુ+ખંડી] બે બાજુ

કસો બાંધવાની એક જાતની બડી

પાસાશૂળ નં [પાસુ+શૂળ] પડખામા ફૂટવુ

શૂળ (૨) [લા] હંમેશાની નજીકની ઉપાધિ

કે નડનર

પાસિયું નં ભુઓ પાશિયુ

પાસું નં [સ પાર્શ્વ, પ્રા. પાસ] પડણુ. બાજુ

(૨) પક્ષ [પાસામાં ઘાલવું=બોળવવું

(૨) હૂંફ આપવી, આશરો આપવો પાસું

દેવું=પડખાનો ભાર મૂકવો (૨) સાથ કે

મદદ આપવી -ફેરવવું, બદલણું=પડણુ

બદલવું (૨) પક્ષ બદલવો (૩) ફેરવી

તોળવું -મરડણું=પડણુ બદલવું (૨)

વલણ ફેરવવું -વાળાને મૂવું=નિરાંતે

સડું. -સેવવું=તાબેદારી ઉઠાવવી; સેવા

ઉઠાવવી]

પાસે અં [સ પાર્શ્વ] નજીક (૨) પડબે,

બાજુમાં (૩) તાબામાં, કબજામાં (૪)

સામે, આગળ

પાસો પું [સં પાસક, પ્રા પાનગ] ચોપટ
 રમવામા વપરાતા અંક ખડેલા લંબચોરસ
 કંકડામાંનો એક (૨) ધાનુનો તેવો પાસલો
 (૩) [સં. પાશ્વ] સૂપડામા સોવાની રીત,
 ભુઓ પાહટો (૪) [ભુઓ પાહો]
 દૂધને (દોરે) આચળમા આવવા દેવું તે
 [પાસા અવળા પડવા = નસીય પ્રતિકૂળ
 થવું, નિષ્ફળતા મળવી - ઢાળવા = ભુગારની
 રમતમા પાસા નાખવા, શરૂઆત કરવી.
 -નાખવા, ફેંકવા = પાસા ઢાળવા (૨)
 ઢાવ-નસીય-તરછીય અનમાવી ભેવાં
 -પોખારપડવા = ધારેલું સિદ્ધ થવું સફળ
 થવું -સવળા પડવા = નસીય અનુકૂળ
 થવું, સફળ થવું. પાસે રમવું = ભૂગડું
 રમવું પાસો ચડવો = ચડવી કળા થવી;
 ભાગ્યોદય થવો -ભાણવો = ટપટપટ ગુસ્સે
 ધારણા સમજવી -નાખવો = ભુઓ પાસા
 નાખવા. -મૂકવો = ભુઓ પાહો - પાસો
 મૂકવો. -સમજવો = ભુઓ પાસો નાણવો.]
 પાહટવું સંકિં ભુઓ પાસટવું
 પાહટો પું [ભુઓ પાહટવું] સૂપડામા સોવાની
 -ઝટકવાની એક રીત [-કરવો]
 પાહણુ વિં (પાકની ઝડૂ વીત્યા) પછી,
 મોડેથી થતું (પાં માટે)
 પાહવે અં [સ પાશ્વે] બાલુએ, એકતરફ (ચ)
 પાહિ, પાહિ શં પ્રં [સ] 'રક્ષણ કરો'
 એવો ઉદ્ગાર
 પાહો પું [ભુઓ પાહટો] ઝાડકતું તે [-કરવો]
 પાહો પું (ચ) ભુઓ પાસો. [-મૂકવો]
 પાળ (ળ,) શ્રીં [સ પાલિ] તળાવ કે સરો-
 વરને કિનારો (૨) પ્રવાહીને વહી જતું
 અટકાવવા કરેલી આડ [-તોડવી = મર્યાદા-
 નો ભંગ કરવો (.. પહેલા) પાળ બાંધવી
 = અગાઉથી ઉપાય કરવો -બાંધવી =
 મર્યાદા બાંધવી (૨) ઉપાય વિચારવો.]
 પાળ નં [ઈ] ગાયોના ટોળામા લળીને આવતું
 ઘાડપાડુઓનું ટોળું [પારણું
 પાળણું નં [સં. પાલન ઉપરથી] પાલણું,
 પાળણું સં કિં [સ પાલ્ય] રક્ષણ કરવું

(૨) ભરણપોષણ કરવું (૩) પોષણ અને કેળવણી
 (૪) લંબ ન કંઠે, -ની પ્રમાણે વર્તવું; માનવું
 (વચન, આજ્ઞા, વ્રત, ગતિ અણોભો)
 પાળિયું નં ['પાળ' ઉપરથી] પાળ બાધી
 એક ચોરિયા વડે પવાતા ક્યારાનો સમુદાય
 પાળિયો પું [સ પાલિ = પ્રશસા (૨) ચિહ્ન]
 મ્માનક તરીકે ભોમો કરેલો પથરો; ખાલી
 (૨) ['પાળ' ઉપરથી] ચોરિયો
 પાળી શ્રીં [સ પાલિકા] છરી (૨) [સ પાલી
 = પક્ષિ] વારો (૩) પાકી (૪) ભુઓ પાળ
 (શ્રીં)
 પાળું વિં (૨) નં [સ પાટ ઉપરથી] પળે
 ચાલનાર. -પો પું પળપાળો મુસાફર
 (૨) પેદળ, મુલકી કે લશ્કરી સિપાઈ (૩) પૂ.
 પાંડિ (૦) પું, નં [પો], ઠેરો શ્રીં
 ડખલ રોટ્ટી
 પાંકડ (-ડું) (૦) વિં [સં. પક્વ પરથી?] ગાભણુ
 થવાની ઉંમર છતા ન થયું હોય એવું (દોઢ)
 પાંકડું (૦) સંકિં [સરં મ પાળ = ઉત્કટ
 ઇચ્છા] ઇચ્છવું; ધારવું (૨) [સરં મ પાળળે]
 ધરવું, પડવું
 પાંખ (૦) શ્રીં [સ પક્ષ] પક્ષીનો ઊડવાનો
 અવયવ (૨) લશ્કરની બે બાલુમાંનો એક
 (૩) છાપગનો બે તરફનો બહાર પડતો ભાગ
 (૪) [લા] આશ્રય, પડખુ. [પાંખમાં ઘાલવું
 = આશરો આપવો, દૂંધ આપવી પાંખમાં
 ભરાવું = સોડમા ભરાવું, આશરો લેવો.
 પાંખમાં લેવું = પાખમા ઘાલવું પાંખો
 આવવી = ઊડતા શીખવું (૨) પુખ્ત ઉમરનું
 થવું, પોતાનું સંભાળી શકાય એટલી શક્તિ
 આવવી (૩) ઊડી જવું, તારી જવું, અદશ્ય થવું.
 પાંખો કાપી નાખવી = અસહાય બનાવી
 દેવું પાંખો ફેફડાવવી = ઊડવાનો પ્રયત્ન
 કરવો (૨) છૂટવાના કાન માગવા. પાંખો
 વિસ્તારવી = ફેલાવું, પહોળા થવું (૨) વશ લેવો
 વધવો]
 પાંખડી (૦) શ્રીં [દિ. વલ્લુડી, સરં દિં. પલ્લડી,
 મ પાકડી, પાકડી; કા પકડી] કળી ખીલતાં
 છૂટા પડતા અવયવોમાંનો દરેક

પાંજર (૦) નં [સ પંજર; સર૦ મ પાંજરા,
 હિં પાંજર] પશુપક્ષીને પૂરી રાખવા બનાવેલું.
 સળિયાનુ ઘર(૨)તેવોઝાઈપણ ઘાટ(૩)પાંજરી
 (૪) અદાલતમાં ન્યાયાધીશ સામે જવાબ
 આપવા ઊભા રહેવાની પાંજરા જેવી જગા
 [પાંજરાનો પોપટ = પરાધીન માણસ, જેમ
 બોલાવે તેમ બોલે એવો તાબેદાર પાંજરામાં

ઊલું રહેલું = ગુનેગાર કે સાક્ષી તરીકે
કાર્ટની તપાસમાં ઊભા રહેલું પાંજરામાં
બોલાવણું = કાર્ટમાં કાયદેસર તપાસ માટે
બોલાવણું - રાપોળ સીં [સગ્ગ મ.
પાનર (રા) પોલીસ અગત્ય વરણાદોરને રાખવાનું
ધર્મના રથાન ૦૨૧ નંબર ૦૫૦ જુઓ કાધા-
પાનગ - રિયું વિં પાનરીવાળું (૨) નં
પાનર, પંદીખાનુ (૫) - રી સીં [સરં મ]
કગંડી ગૂંધીને કરેલી ગાડાની વાડ

પાંછ (૦) સીં પાંછણી, રેવ
પાંદરું (૦) [જુઓ પાડું] ઘોળુ ફિક્કું
પાંદવ પું [મં.] (૨) પાડુનો દીકરો
પાંરિત્ય નં [મં] પડિતાર્થ [પિતા
પાંડુ વિં [સ] રીકું (૨) પું (મ.) પાડવેનો
પાંડુર વિં [મં] રીકું; ઘોળુ. ૦તા સીં
પાત (૦ત,) સીં [મં. પંક્તિ, પ્રા પંતિ સગ્ગ
ન. પાતિ] હા; પગન

પાંતી (૦) સીં [સં પંક્તિ] પક્ષ; ખાતુ (૨)
રીત; માર્ગ (૩) ભાગ, કિરસો (૪) પગમાણના
વિભાગ પાંતીને હિસાબ ગણવાની ગણિતની
એક મીત (૫) જુઓ પાંતી, મેથી

પાંતીશ(-સ) (૦) વિં [મ પંચર્ચિગમ્, પ્રા
પ્રજતીન] '૩૫'

પાંત્ય પું [મં] મુસાદર ૦ક વિં મરનાગ્ને
અપાતો (હાગ્નો પિહ)

પાંતી (૦) સીં [ટિ. પંતિ = દેશરચના] સેથી
[-પાંતવી = વાળમા સેથી પાંતવી. -પૂરવી =
મેંથામાં સિંદૂર વગેરે ભરવું]

પાંદડી (૦) સીં [મ પર્ણ] જુઓ પાનડી - હું
નં પર્ણ. [-દરવું = ભાગ્ય બન્ડલાકુ, ભાગ્યોદય
થેલા પાંદડે પાણી પાડું = ઘણું દુખ
આપવું, રિખાવવું] જિ ૭૫૮૫૮૫૮

પાંપણ (૦) સીં [મગ્ગ મ. પાપણ (સ પ્કમન્?)]
પોવથાની કિનારી ઉપરના વાળ - જિયું નં
(કા) આમુ (૨) ઘડિના ખેતરના બે શેઠા,
જ્યાં બંદિ સહેજ આઝા ભોગે કે

પાંપણું (-જી) વિં [જુઓ પાપણું] નિર્ધાન,
પોયું (૨) બાપણ, કાયર, - પાં નંબર ૦૫૦
કુર્ણાળ પ્રયત્ન

પાંશ(-સ) (૦) વિં [સ શરુ = તીર પગથી?]
સીધું; હાથું, પાથરું. [-કરવું = મારીને-ઠોળીને
સીધું કરવું - ઊતરવું = અનુકૂળ બનવું
-પરવું = અનુકૂળ થવું] ૦દોર વિં [પાગરું
+ દોર] સીધું દોર, આડાઈ વગરનું

પાંશુ(-સુ) સીં [સ] ધૂળ. ૦લ વિં ધૂળ-
વાળુ (૨) ભ્રષ્ટ; દુરાચારી [૬૫]

પાંસક (૦) વિં [સ વચ્ચળિ, પ્રા વચ્ચળિ, વચ્ચળિ]

પાંસરું, ૦દોર જુઓ 'પાંસરું' મા

પાંસળી (૦) સીં [પ્રા પાસલ (સ પાંશ) હિં.
પાસુરી] છાતીના માળાના ખને ખાતુના હાડકા-
માનુ દરેક [-ખસવી, -ચસકવી = ચેલા
થવું, હાગળી ચસકવી. -ઠેકાણે ન હોવી =
અનકેલા હોવું. -જી' નં જુઓ પાસળી.
[પાસળાં ખોખરાં કરવાં, ભાગવા =
સખત માગ મારવો.]

પાંસુ, ૦લ [મં] જુઓ 'પાંસુ' મા
પિક પું [સં] કોકિલ, કાયલનો નં
પિક સીં (૨૫૦ ?) [સરં [હિં વીક] થૂક,
પીક (૨) પાનનું થૂક કે તેની પિચકારી.
૦દાની સીં થૂકનાની

પિટ્ટિટિ ૦ નં [ટ] પહેરો, ચોટી
પિખાડો પું [પીખવું ઉપરથી] (સુ) વગો-
વણી, લોકમા વાત થવી તે [પ્રેરક
પિખાડું, -વડું 'પીખવું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને
પિખાળાવણું સંકિં 'પીખળવું' પ્રેરક
પિચકારી સીં [પિચ (૨૫૦) + કારી] પાણીની
સેક (૨) સેક છોડવાનું ભૂગળી જેવું એક
સાધન [-આપવી = ગુલાવટે પાણી ચડાવવું;
'એનિમા' આપવો - છોડવી, -મારવી =
પિચકારીથી છાટવું. -લેવી = 'એનિમા' લેવો]

પિચંડ નં [સ] પેટ

પિચોડી સીં [પ્રા પેચાયેનાક] આખોઈ

પિચ્છ નં [સ] પીંછું

પિછવાઈ સીં [સગ્ગ હિં] એક ભતનું કપડું

પિછાણ (-ન) સીં [સ પ્રત્યખિજ્ઞાન, હિં.
પઠિજ્ઞાન] માહિતી (૨) આળખાણ ૦વું
સંકિં આળખવું

પિછોડી સીં [હિં પિછોરી] જુઓ પછેડી.

[-ઓઢવી=દેવાણું કાઢવું. -ઓઢાડવી=
ભુઓ 'અધારપછેડી ઓઢાડવી'. પિછોડીમાં
પથરો લઈને કૂટવું = મુઠો મૂકી ગને
તેમ ઓલવું] -ડો પું ભુઓ પછેડો
પિછોળિયું નં તીવ્ર ઠંશવાણુ એક ઊડતુ
ઝીણું જડ [કર્મણિ ને પ્રેરક
પિટાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'પીટવું'નું
પિત્તકોડી સ્ત્રીં એક પક્ષી
પિત્તપાપડો પું [સં પીત્ત (પીણું) + પાપડી]
ખાખરાની શિંગ; પલાશપાપડો
પિતર પું [ભુઓ પિત્ત] મૃત પૂર્વજ
પિતરાઈ પું ભુઓ પિત્રાઈ
પિતરાણુ સ્ત્રીં ભુઓ પિત્રાણ
પિતવાડો પું [પીત + વાડો] કૂવાનાં પાણીથી
ન્યા દર વર્ષે શિયાણુ-ઉનાણુ વાવેતર થતુ
હોય તેવુ ખેતર
પિત(-ત્ત)ળિયું નં ['પિત્તળ' ઉપરથી]
પિત્તળતુ નાતુ વાસણ; છાલિયુ
પિતા પું [સં.] યોષ ૦૭, ૦શ્રી પું (માનાર્યે)
૦મહુ પું દાદા (૨) બ્રહ્મા. ૦મહી સ્ત્રીં
દાદી -તુ પું (પ.) પિતા; બાપ
પિત્ત પું [સં] બાપ (૨) પું ૦૦૦૦૦૦૦ પૂર્વજ;
મરી ગયેલા બાપદાદાઓ. ૦ત્તુણુ નં
પિત્તઓ પ્રત્યેતુ દેવું (ભુઓ અણત્રય) ૦ઘાત
પું પિતાનો વધ. ૦ઘાતક, ૦ઘાતી વિં
પિત્તમાત કરનાર. ૦તર્પણુ નં પિત્તઓતુ
તર્પણ કરવા આપેલી જલાજલિ. પિત્તયજ્ઞ
(૨) તર્જની અને અગૂઠા વચ્ચેનો મધ્યભાગ
૦દેવ પું પિતરો (૨) વિં પિતાને દેવ
તરીકે પૂજનાર ૦પક્ષ પું શ્રાદ્ધપક્ષ
(ભાદરવાતુ કૃષ્ણપક્ષ) (૨) બાપ તરફનાં
સગાસબધી. ૦ભક્તિ સ્ત્રીં પિતા પ્રત્યેનો
ભક્તિભાવ ૦ભૂમિ સ્ત્રીં વતન, સ્વદેશ
(સરખાવો માતૃભૂમિ) ૦યજ્ઞ પું પિત્તતર્પણ
(૨) ગય મહાયજ્ઞોમાનો એક ૦લોક પું
મરણ પામેલા પિત્તઓ રહે છે એ સ્થાન
૦વ્ય વિં પિતા સબધી (૨) પું પિત્રાઈ
(૩) કાકા ૦હત્યા સ્ત્રીં ભુઓ પિતૃવધ
પિત નં [સં] કલેનમા પેદા થનો રસ, જે

આતરહામા ઊતરી ખોરાકને પચાવે છે (૨)
વેલક પ્રમાણે શરીરની ત્રણ ધાતુઓમાની
એક (કફ, પિત્ત અને વાયુ). [-ઊતરવું =
ભુઓ પિત્ત બેસવું -ચડવું = પિત્ત વધી
ગયાની (માથામા) અસર થવી -આથે
ચડવું = માથામા પિત્ત વધવાની અસર થવી
(૨) ગુરસે થવું, ચિડાવું. -બેસવું = પિત્તની
અસર મટી જવી (૨) કેધ સોત થવો.]
૦નવર પું પિત્તપ્રદોષથી થનો નવર.
૦પાપડો પું પિત્તપાપડો (૨) પિત્તનવરને
મટાડનાર એક ભતતુ ઘાસ ૦પ્રકૃતિ વિં
શરીરમા પિત્તના પ્રાધાન્યવાળુ (૨) સ્ત્રીં પિત્તતુ
પ્રાધાન્ય (૩) [લા] આકળો-ગરમ ચિત્તજ.
-તારાશય નં [+આશય] શરીરનો પિત્તનો
અવયવ -તો પું [સ પિત્ત] પિત્ત (૨)
[લા] કેધની તીવ્ર લાગણી. [-ઊછળવો,
ખસવો, હાથમાંથી જવો = ગુરસે થઈ જવું]
પિત્તળ નં [સં, પ્રા પિત્તળ] તાપા અને
જસતની મિશ્ર ધાતુ
પિત્તળ સ્વભાવતું વિં ['પિત્ત' પરથી] ચીડિયુ;
સહેનમા તપી નય એવું (૨) ઓછું પાત્ર
પિત્તળિયું નં છાલિયુ, પિત્તળિયુ
પિત્રાઈ પું [સં પિતૃવ્ય] કાકાના હોકરા;
સાનમી પેડી સુધીમા એક બાપનો વશજ
(૨) વિં પિતા સબધી -ણુ વિં સ્ત્રીં
પિત્રાઈને ત્યા જન્મેલી -ણુ(-ણી) સ્ત્રીં
પિત્રાઈની વહુ
પિત્રો પું મરણ પામેલો પૂર્વજ, પિતર
પિધાન નં [સં] બધ કરતુ તે (૨) દાકી દેવું
તે. ૦યુતિ સ્ત્રીં, (પૃથ્વી સિવાયના) ગ્રહોતુ
પરપર ટકાવુ તે
પિન સ્ત્રીં [ઈ] ટાકણી (૨) સ્ત્રીઓ વેણી કે
સાલ્લો સકેલવામા વાપરે છે તે બનાવટ
પિનાક નં [સં] (સ.) શિવતુ ધતુષ ૦પાણુ
(-ણિ), -ઝી પું (સ) શિવ [મીઠી
પિપરમીટ સ્ત્રીં [ઈં પીપરમિટ] ભુઓ ખાટી-
પિપાસા સ્ત્રીં [સ] તરસ -સુ વિં તરસ્યુ
પિપીલિકા સ્ત્રીં [સ] કીડી ૦માર્ગ પું
ધીમે ધીમે પણ ખતથી અચૂક કામ કરવાની

રીન. ંવૃત્તિ સ્ત્રીં સંશ્રદ કરવાનું વલણ
પિપૂડી સ્ત્રીં[રવં] કૃંદીને વગાડવાની ભૂગળી,
પીપી [-વગાડવી = પીપી કૃંદીને વગાડવી
(૨) એકની એક વાત કહ્યા કરવી - ગાયા
કરવી (૩) ખુશામત દાખલ સૂર પુગવવા,
હ હ હા જાણી]

પિપ્પલ પું [સં] પીપ્પો [(વતે માન કું)
પિપ્પું વિં [સં, પિવન્ત ઉપરથી] + પીપ્પ
પિમળાટ પું [પીમળવું ઉપરથી] સુવાસ
પિમળાવણું મંકિં 'પીમળવું' પ્રેરક રૂપ
પિય(-ચે)ર (પિ') નં [સં પિન્નુલ, પ્રા પિન્નર]
સ્ત્રીના માળાપત્ર ધર

પિયરપનાતી (પિ') વિં સ્ત્રીં પિયરના લાઈ-
ભાંગનાળી -રિયું નં પિયરનું સચું

પિયળ સ્ત્રીં [સં, પીત, પ્રા, પીઝલ ઉપરથી]]
પીયળ, કપળમા કનેલી કકુની અર્ચા

પિયાળ નં [ફા] કાજે, કુગળી

પિયાણુ નં ભુઓ પ્રયાણ

પિયાતો પું [કં] એક વિરેળી વાળન

પિયાતું વિં [પાણુ ઉપરથી] + પાંકુ (૨)
[અપ વિચાર(સ પ્રિયતર)] ખાકે [પ.]

પિયાવો પું [પિયાડવું ઉપરથી] પાણી પાયાનું
અર્થ, પાયા પાણી પાણી પાણી પાણી

પિયું પું [અપ પિયડ(સં પ્રીણયિત્ત)] પતિ

પિયેર, -રિયું (પિ') નં ભુઓ 'પિયર'મા

પિરસણુ નં [સં પરિવેષણ, પ્રા પરિવેષણ]

પીરસણુ તે (૨) પીરસેણુ બાણુ (૩) નાત

વગને અગે થે બાણુ પીરસણું તે. [-મોક-

લણુ = તે અગે થે બાણુ ઢાકણુ] -છી સ્ત્રીં

પીરસણુ તે. -છું નં પીરસવાનું પાત કે સ્ત્રીં

પિરસાવણુ મંકિં 'પીરસણું' પ્રેરક

પિરાઈ સ્ત્રીં ભુઓ પેગઈ

પિરામિડ પું [કં] પ્રાચીન મિસરી રાજના

મૃતદેહ ઉપર બધાવેલી મોટી શકુ આકાંતી

સ્રાધિ - કપર (૨) શકુ આકાર

પિરિ સ્ત્રીં [સ પર્વન્, સરં મ પેર] + પેર,

પ્રકાર (૨) ભુઓ પેરી

પિરેન, -છ(-લું) ભુઓ 'પીરેન'મા

પિલાઈ સ્ત્રીં [પીલણું ઉપરથી] પીલણુ તે (૨)

તેનું મહેનતાણુ -મણુ નં, -મણી સ્ત્રીં
પીલવાનું મહેનતાણુ

પિલાવણું સંકિં, પિલાણું અંકિં 'પીલણું'નું
પ્રેરક ને કર્મણિ [નો પીલો

પિલોડિયુ નં [પીલો' ઉપરથી] ભુવાન્માલરી-
પિલ્લું નં [પિલ્લું ઉપરથી] નોટીને કરેલો

હો - ગોટો [પ્રેરક ને કર્મણિ

પિલ્લાવણું સંકિં, પિલાણું અંકિં 'પીલું'નું

પિશંગ વિં [સં] બદામી રગનું

પિશાચ પું; નં [સં] અવગતિયો છવ, પ્રેત

(૨) ભૂતપ્રેત જેવી એક હીન યોનિ ભણી,

-ચી સ્ત્રીં પિશાચ સ્ત્રી

પિશિત નં [સં] મારા [ંતા સ્ત્રીં

પિથુન વિં [સં] કોર (૨) નીચ (૩) ચાડિયુ.

પિથ વિં [સં] ફેરેણુ, પીસેણુ (૨) પું ભૂકે,

લોટ બપથુ પું; નં પથુને બદલે લોટની

કણકના પિંટુ બળિદાન બંધેણુ નં

પુનમંજિ, એકનું એક ફરી ફરી કહેણુ તે

પિસર પું [ફા] છોકરો, છોકરો

પિસાવણું સંકિં, પિસાણું અંકિં 'પીસણું'

નું પ્રેરક ને કર્મણિ [પળવાલીસ] 'જપ'

પિરતાળીસ વિં [સ પવચત્વારિશત્, પ્રા.

પિરતું નં [ફા] પરતુ, એક મેવો

પિરતોલ સ્ત્રીં [વો] નાની બંદક તમ ચો

પિહિત વિં [સં] બંધ કરેણુ (૨) ઢાકેણું;

હુપાવેણું

પિહિરેણુ નં [ભુઓ પહિગવણુ] + પે'શાક

પિહૂકો પું [રે પિહુલ] પીહવો

પિહેર નં + પિયેર [પ્રેરક ને કર્મણિ

પિળાવણું સંકિં, પિળાણું અંકિં 'પીળણું'નું

પિગલ(-ળ) વિં [સ] લાલાશ પડતા પીળા

રગનું (૨) નં છદશાસ (૩) [લા] અત્યંત

વિરતાર [-કરણું = લાણુ લાણું ટાપણુ કરકું;

અતિશયોક્તિથી વધારણુ - લાણુ કરકું]

ઝકાર પું પિંગલ બનાવનાર -લા(-ળા)

સ્ત્રીં હઠયોગમા માનેલી તણુ પ્રધાન નાકીઓ-

માની એક (ધણ, પિંગળા, અને સુધુચ્છા)

(૨) વિં સ્ત્રીં લાલાશ પડતા પીળા રગની.

-ળાક્ષી વિં સ્ત્રીં કોવે પિંગળ આખવાળી

-ખા બેશી(-ખી) પું૦ માન સાર સાર કહે
એવો બેશી. -ખું વિ૦ બુઓ પિગલ
પિંગળા બી૦ [સ. પિંગ (કેસર, કંડુ)] કંકાવડી
(૨) કુપેલની વાડકી
પિંગર ન૦ [સ.] પનર, પાનર
પિંડ પુ૦ [સ.] ગોળો (૨) પિતૃઓ નિમિત્તે
લોટ કે ભાતનો વાળેલો ગોળો (૩) શરીર
[-આપવો = પિંડ મૂકવો. -પડવો = શુભરી
જવું. -મામવો = મગ્ગ બાદ પોતાની સંતતિ
દ્વારા શ્રાદ્ધાદિ ક્રિયામા પિંડ અપવો -મૂકવો
= મગ્ગ પામેલા પાછળ પિંડ વગેરે વડે
શ્રાદ્ધ કરવું. -વહેરવો = શ્રાદ્ધક્રિયામા પિંડના
બે લાગ કરવા. -વાળેલો = શ્રાદ્ધમા અર્પણ
કરવા ભાતના ગોળા બનાવવા. -રથાપવો =
શ્રાદ્ધક્રિયામા પિંડનું સ્થાપન કરવું] ૦દાન ન૦
શ્રાદ્ધમા પિંડ અર્પણ કરવો તે. ૦પોચું
વિ૦ સ્વાર્થી. ૦હું ન૦ બુઓ પિંડુ. ૦લો
પુ૦ પિંડો [પિંડર (તુલકારમા)
પિંડાર(-રો) પું૦ [સ.] લારવાડ -રિયો પુ૦
પિંડી બી૦ [સ. પિંડિકા; પ્રા. પિંડિયા] પગના
નળાની પાછળનો માસનો લોચો (૨) શિવલિંગ
પિંડું ન૦ [સ. પિંડ ઉપરથી] પિંડુ -ડો
પુ૦ વાટેલો કે વાળેલો ગોળો -ગોટો (કણક,
માટી, દોરા ઇત્યાદિ) [-કરવો, -વાળવો]
પિંડોળિયું, પિંડોરી વિ૦ (૨) ન૦ [પ્રા. પિંડવર
(સ. પિંડગૃહ)] પીંડેરી, માટીની ભીંતોતુ (ધર)
પી અ૦ [સ્વ૦] તિરસ્કારાર્થ ઉદ્ગાર હુરિયો (૨)
પિપ્પડીનો રવ [-કરવી, -બોલાવવી
= હુરિયો કરવો]
-પીઉ વિ૦ [પીવું ઉપરથી] (રુમાસને અંતે)
પીનાર
પીક ન૦ [મ.] પાક, મોલ (૨) બી૦ બુઓ પિક
(૩) તેની પિચકારી
પીગળું સંક્રિં [સ. પ્રેક્ષ, પ્રા. પિક્વ (પ્રેક્ષા
કરવી)] (સુ.) વગોવણી કરવી, નિહવું
પીગળવું અંક્રિં [સર૦ મ પચ્છણે (સ.
પ્રગલ્ભ)] બોગળવું, પ્રવાહી થવું (૨) [લા]
(દયાથી) ઢીલું -નરમ થવું
પીછ ન૦ [સ. પિચ્છ] પીછુ. -છી બી૦ [સ.

પિચ્છિકા, પ્રા. પિચ્છી] વાળ, પીછા કે તેવી
ખીજ વસ્તુની હાથાવાળી બનાવટ (મામો
ઉરાડવાની, ચીતરવાની, ઘરેણા ઘોવાની વગેરે).
-છીડી જણી બી૦ બુઓ પીછીડી જણી
-છું ન૦ પીછ (૨) તેની કલમ. [પીછાનું
પારેવું કરવું = રજવું ગજ કરવું પીછાનો
કાગડો = રજવું ગજ.]
પીછેહંડ બી૦ [હિં.] પાછા હંડકું કે પડકું તે, હાર
પીછો ન૦ [સર૦ હિં. : પ્રા. પિચ્છ = પૂછવું] કેડો,
પૂંડ. [-પડકવો, -લેવો = પાછળ પડવું, કેડો
લેવો (૨) બાણોદ કર્યા કરવી (૩) સતાવવું]
પીટ બી૦ [પીટવું ઉપરથી] માર [-પડવી =
માર પડવો (૨) પરતાળ પડવી]
પીટવું સંક્રિં [પ્રા. પિટ્ટ] ખૂબ મારવું (૨)
મૂંચેલાની પાછળ ફટવું (૩) ઠોકવું, વગાડવું
(હાડી) -ણી બી૦ પીટવું તે, માર (૨) ફટવું
તે પીટવું વિ૦ મૂંડિ (બીઓમા ગાળ તરીકે)
પીઠ ન૦ [સ.] (દેવ, આચાર્યાદિનું) સ્થાનક (૨)
બી૦ બનર (૩) બનરભાવ [-ઉઘડવી =
બનરભાવ મહોવો -ટકી રહેવી = બનરભાવ
ટકી રહેવો]
પીઠ સી૦ [સ. પૃથ, પ્રા. પિટ્ટ] વાસો [-આવવી
= વાસો છોલાઈને પાકવો. -ઉઘાડી પડવી
= પીઠબળ ન રહેવું. -ઉઘડવી = પીઠ
આવવી -ચોરવી = પાછું પડવું; ખીતું
-ઠોકવી, ચાખડવી = પ્રેતસાહન આપવું,
મદદ કરવી -ઠાંકવી = ઉઘાડું ન પડવા દેવું;
મદદ કરવી -દેખાડવી = પાછું પડવું,
હાર ખાઈ નાસવું -દેવી = મદદ કરવી
-ધરવી = મદદ કરવી (૨) માર ખાવા
માટે પીઠ રજૂ કરવી. -પર હાથ
ફેરવવો = આધાસન આપવું (૨) ઉત્સાહ
આપવો. -પાછળ મૂકવું = રાખી મૂકવું,
ઉપયોગમા ન લેવું (૨) સતાડવું, બોળાવવું
-પાડવી = સવારીમા પળોટવું -પૂરવી =
પાછળ રહી મદદ કરવી -ફેરવવી = તથ
દેવું; તરછોડવું -ખતાવવી = બુઓ પીઠ
દેખાડવી -ભાગવી (કામની) = અધર કામ
કરવા માડીને તેતુ અધરાપણું તોડી નાખવું.

-લેવી = પૂઠ પકડવી, પાછળ પડવું (૨)
આગ્રહથી માગવું (૩) ક્રૂપા દેવું (રોગે,
ખોલએ). પીઠવું ભેર = પીઠબળ પીઠે
કાળજી હોવું = બહાદુર હોવું પીઠે
ચેટ ચોટવું = ભૂખે મરવું (૨) મુકલકડી ચઢી
જવું] ઠબળ નં પાછળ રહીને ભેર દેવું
બળ [-હોણું = પાછળથી ખીલ લોકોનું બળ
મદદમા હોવું.] ઠમદા (-૨૬) પુ. + નાયકને
મદદ કરનાર [વાની
પીઠકું નં [મ, સં પિટ્ટ] ચણના લોટની એક
પીઠિકા સ્ત્રીં [સ] બાજર (૨) મૂર્તિ કે ચાલસાની
એક-આધાર (૩) વંશાવલિ (૪) ભૂમિકા (૫)
પ્રકરણ, ખડ
પીઠી સ્ત્રીં [સં પિટ્ટ, પ્રા. પિટ્ટ] લગ્નપ્રસંગે વર
કન્યાને શરીરે ચોળવાનો પીળો સુગંધી
પદાર્થ. [-ચડવી, -ચોળવી]
પીઠું નં [સ પીઠ] બાજર કે દુકાન (ખાસ
કરીને લાકડાનું અને દારૂતાકીનું) (૨) [સ
પિટ્ટ, પ્રા. પિટ્ટ] અડદની વાટેલી ઢાળનું ખીર
(૩) અડદ, ચણા કે ચોળાના લોટનું ખીર
(૪) પીઠલું
પીઠ સ્ત્રીં [સં પીઠા] પીઠા; ક્રૂપા (૨) ચૂડ,
આંકડી (૩) વેણ, પ્રસવવેદના (૪) ઢાલે
મૂકવાના ગંગી લૂગદી
પીઠક વિં [સ.] પીઠા કરનાર [દાખલુ તે
પીઠન નં [સં] પીઠા (૨) પીઠવું-પકડવું કે
પીઠવું સંકિં [સં પીઠ] ક્રૂપા દેવું (૨) પકડવું,
ઝાલવું (૩) ચાપવું, ઢાળવું
પીઠા સ્ત્રીં [સં.] ક્રૂપા (૨) નડતર. ઠકારક,
ઠકારી વિં પીઠા કરનાર. ઠકરણી વિં
સ્ત્રીં પીઠા કરનારી ઠશામક વિં પીઠા
શાત કરનાર. -હિત વિં પીઠા પામેલું
પીઠાડુ અંકિં 'પીઠકું'નું કર્મણિ
પીઠિત વિં [સ] જુઓ 'પીઠા'માં
પીઠ વિં ['પીઠ' સ્ત્રીં ઉપરથી] મોટી ઉંમરનું,
હરેલ (૨) સ્ત્રીં [દે. પીઠી, સ. પીઠિકા, પ્રા.
પીઠિકા] જેના ઉપર મેડાના પાટિયા જડવામાં
આવે છે તે લાથુ લાકડું -વળી. -દિયું નં
પીઠ (૨) ઢાઢનો ઢાલ (૩) અવાળું; પેટું

પીઠું નં ['પીઠું' ઉપરથી] પીવાની વસ્તુ, પેચ
પીત નં [સં પીત] પાણી પાઈને ઉછેરેલો મોલ
(૨) વિં [સં] પીથુ
પીતળ નં જુઓ પિત્તળ
પીતાંબર નં [સં.] પીથું કે કોઈ પણ રેશમી
અખોટિયુ (૨) વિં પીળા વસ્ત્રવાળું -રી
સ્ત્રીં નાનું પીતાંબર
પીતું નં લખોટી નાખનારને ઊભા રહેવાનું
દૂંધાળું (૨) પેટ, કાંતળી -તો પું પેતા;
પાતળો કકડો, કાંતળી
પીધ નં, પીધા સ્ત્રીં એક પક્ષી
પીધું સંકિં 'પીધું'નું ભૂતકાળનું રૂપ. -ધેલ
(-લું) તેનું ભૂં કું (૨) વિં દારૂના
નશાવાળું, ઝાકડું
પીન વિં [સ.] જડું, પુટ, માલુ
પીનસ નં [સ] સખત સળેખમ
પીપ નં [હિં] ગૂમડાનું પર [વાસણ
પીપ નં [પો પીપા] લાકડાનું કે ધાતુનું નળાકાર
પીપર સ્ત્રીં [સ પિપ્પલી] એક વસાણાની
ચીજ -વનરપતિની ચીજ. -રી (-ળી) મૂળ
નં પીપરના છોડના મૂળ, ગઠોડો
પીપર (-ળ) સ્ત્રીં [જુઓ પીપળ] પીપળાની
જાતનું એક ઝાડ
પીપળ (-ળો) પું [સ. પિપ્પલ] એક ઝાડ,
અર્થતઃ [પીપળે દીવો કરવો = બધે જાહેર
કરી દેવું પીપળે પરણાવવું = ઉમરડાના
ઝાડ સાથે કન્યાના લગ્ન કરી, કુવાગ-મહેણું
લાગવું પીપળો ઊગવો = નસંતાન જન્મ.
પીપળો ફાટવો = ઘણા બ્રાહ્મણોનું એકઠા
થવું (૨) ફરોડો પડવો]
પીપળી સ્ત્રીં નાનો પીપળો
પીપળીમૂળ નં જુઓ પીપરીમૂળ
પીપળો પું જુઓ પીપળ [ખૂમ
પીપિયો પું [રવં] ખૂમ; ચીસ (૨) તંગીની
પીપી અં (રવં) (૨) સ્ત્રીં કૂકીને વગાડવાની
ભૂગળી; (ગાજર કે પાઠડાની) પિપૂડી (૩)
'પી' બોલાય તે, ફળેલી (૪) (બાળલાવા)
પિપરમીટ જેવી ગોળી [સુગંધ કેલાવી
પીમળ સ્ત્રીં [સં. પરિમલ] સુગંધ. ઠું અંકિં

પીયળ સીં જુઓ પિયળ

પીયૂષ નં [સ] અમૃત

પીયો પું [સ પીત, પ્રા પીવ = પીળા રગતું
પરથી?] આખને ખૂણે ખાઝતો ચીકણો પદાર્થ

પીર પું [ફા] મુસલમાનોમા પવિત્ર ગણાતો
પુરુષ [-આવવા = શરીરમા પીરનો પ્રવેશ
થવો (જેથી અગમ્ય વાતો ભણી શકાય છે)]
બ્લટો પું પીરનો છોકરો. બમદ પું
ઘરડો માણસ -રાઈ સીં પીરપણું.

-રાનપીર પું પીરનો પીર, મોટો પીર

પીરમહું સંકિં [સ પરિવિષ્ટ] જમવા માટે

ભાણામા મૂકવું પીરસાડું અં કિં કર્મણિ

પીરોજ પું [ફા.] એક રતન -છ(-જી)

વિં પીરોજના રગતુ, આસમાની

પીલતું સંકિં [સં પિલ્લ, પ્રા. પીલ] હાથ

-કચગઈ નિચોવાય એમ કરવું (૨) [લા]

હુ ખ દેવું; કનહુ (૩) લોહિયુ (કપાસ) (૪)

અં કિં [‘પીલો’ ઉપરથી] (સુ) પીલા

નીકળવા, પાગરવું

પીલવો પું [જુઓ પીલ] એક ઝાડ

પીલુ પું [સં] એક ઝાડ, પીલુડી (૨) એક

રાગ (૩) પીલુડું ંડી સીં પીલુ ઝાડ ંડું

નં તેતુ ફળ

પીલું નં [દે પીલુજ = બચ્ચું] મરદીનું બચ્ચું

પીલો પું [જુઓ પીલુ] યહ કે મૂળમાંથી

ફૂટેલો ફળગો

પીલું સંકિં [સ પા, પ્રા પિવ] પ્રવાહી પેટમા

લેવું (૨) પ્રવાહીને પોતામા શમાવવું કે શોષવું

(૩) [ધૂમ્રપાન] કરવું [પી જલું = ન ગાહવું

(૨) સહન કરી જવું.]

પીશવી સીં [મ.] થેલી

પીશવી સીં મુસલમાન સીનો સુરવાળ, પેશવાજ

પીમણી સીં [‘પીસવું’ ઉપરથી] ઘટ્ટી (૨)

ચીપવાનો વારો -ઢાવ

પીમહું સં કિં [સં. પિષ્ટ; પ્રા વિસ] હળવું

(૨) લસોટવું; ઘૂંટવું (૩) ચીપવું (ગછાવું)

પીસ(-હ)વો પું સિસોટી [-વાગવો,

-વમાહવો; -તાણવો = મોટેથી રડવું]

પીહુર નં + [પ્રા. પિજહર] પિયર -રિયું નં

+ પિયરિયુ

પીહુડો પું [દે પિહુલ] જુઓ પીસવો, પિહુડો

પીળ સીં જુઓ પિયળ

પીળું વિં [સ પીતક; પ્રા. પીમલ] હળદરના

રગતુ, પીત -ળક સીં પીળાશ; શીકાશ.

-ળચડું વિં આણુ પીળુ -ળહું સંકિં

ક કુધી રગતુ (૨) પીળું કરવું. -ળાશ સીં

પીળાપણુ -ળિયું નં લક્ષપ્રસંગે કન્યાને

પહેરવાનું હળદરથી રંગિયુ પીળું વસ્ત્ર (૨)

પીળી -કાઈક કાચી છટ. બદચ્ચક વિં +

ધમકદાર પીળુ બપચ વિંસાવ પીળુ -રીકું.

બદચ્ચક, રહેચક વિં ખૂબ પીળું

પીંખણું સંકિં વિખેરી નાખણું (૨) ચૂટી નાખણું.

[પીંખી ખાણું = મહેલાટોણાથી કાચર કરી

દેવું (૨) તોડી -ચૂધીને ખાઈ જવું પીંખી

નાખણું = ફાડી-ચીરી ટૂંપીને છૂટેછૂટે કરી દેવું

(૨) મહેલા-ટોણાથી કાચર કરી દેવું.] -ચૂટી

સીં, -ચૂ નં પી ખવુ તે, ચૂથણુ

પીંખાણું અં કિં, -વણું સંકિં ‘પી ખણું’

કર્મણિ ને પ્રેરક

પીંગળું વિં [સ પિંગલ] પીળચટ; માજર

પીંછ નં [જુઓ પીંછ] પીંછુ. -છાણું વિં

પીંછાવાળુ -છી સીં જુઓ પીંછી.

-છી ઊંજણી સીં પીંછીથી કગતી ઊંજણી

(જુઓ ઊંજણી ૧) -છુ નં જુઓ

‘પીંછ’મા

પીંજણુ સીં [સ પિજ] પીંજવાનું સાધન (૨)

નં પીંજવું તે (૩) [લા.] (વાતને) નકામું

ચૂથવું -લખાવણું તે (૪) પગનું એક ઘરેણું.

-ણી સીં પીંજણ (૨) પીંજવું તે (૩)

પેદા પરતુ ઢાકણ (રચના પેદા પર હોય છે તે)

પીંજનું નં જુઓ પિંજર, પાંજરું -રાગાહી

સીં પીંજરાવાળી ગાહી

પીંજણું સંકિં [સં પિંજ] ફના રેસા છૂટા

પાડવા (૨) [લા] પીંજણ કરવું -લખાવણું

પીંજમણુ નં, -ણી સીં પીંજવાની મળરી

પીંજરો પું પીંજવાનું કામ કરનારો -રણુ

સીં પીંજરાની વહુ (૨) પીંજવાનું કામ કરતી

સી -રી સીં પીંજણ (૨) એકમતનું પક્ષી

પીંબવું અંકિં, -વણું સંકિં 'પીંબવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક [આહીર; ભરવાડ
પીંહાર(-રો) પું [સ પિંહાર; દે. પેંહાર]
પીંહાળો પું ભુઓ પિ ઠો . [ભતનો માણસ
પીંદારો પું [મ પેંદાર] લૂંટારની એક પ્રસિદ્ધ
પીંદેરી વિં [ભુઓ પિંદેરી] માટીની ભીંતોવાળું
પુકાર પું [પ્રા પુકાર] પોકાર, ખૂમ ઠણું સં
કિં પોકારવું(ર) પોકારીને કહેવું નહેર કંરવું
પુખ્ત વિં [ફા] પાકું પાકટ(ર) ઠરેલ વપણું
નં -ખતાઈ સ્ત્રીં

પુગાડવું મંકિં 'પુગવું'નું પ્રેરક, પછોગાડવું
પુગાવું અંકિં 'પુગવું'નું ભવે
પુથકારી સ્ત્રીં [વવં] બાળકને શાત કરવા
ઝોડ વચ્ચેથી કરેલો મુઠું અવાજ

પુચ્છ નં [સ] પૂછડી
પુછડિયું વિં [પૂછડી ઉપરથી] પૂછડીવાળું
-ચો તારો પું ધૂમકેતુ

પુછાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'પૂછવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

પુટ પું [સ] પડિયો(ર) પડિયા જેવો કોઈ પણ
ઘાટ (૩) આચ્છાદન, ઢાંકણ (૪) કુલડી કે
શકારામા ધાતુ કે ઔપધ મૂકી ઉપર ઢાંકણ કે
બીજી શકારું મૂકી કપડછાણ કરી કરેલો ઘાટ,
સંપુટ(પ)ને લક્ષીમા મૂકી ઔપધને આપેલી
આંચ (૬) પટ, પાસ [-આપવો, -દેવો =
પાસ આપવો] વપાક પું પુટમા મૂકી
લક્ષીમા ઔપધિ-ધાતુ પડવવી તે

પુઠેવાળ વિં ['પૂઠ' ઉપરથી] પાછલી વચમા
જન્મેલું; પૂઠેવાળ. [પુઠેવાળતું છોકરું] =
પાછલી વચમા થયેલું બાળક.]

પુઠે અં [મ] (પ) આગળ, મોખરે
પુણ્યવદ્ધ વિં [પોણા ક્રોડ ઉપરથી ?] ફરી-
ફેરવીને બોલેલું, અસત્ય, વાકું, પોણ્યવદ્ધ
પુણ્ય વિં [સ] પવિત્ર (ર) પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય
એવું (૩) ધર્મ્ય (૪) નં સત્કર્મ (૫) તેતુ ફળ
[-પરવારવું] = પુણ્ય ખૂટી જવું, બગડવા કાળ
આવવો] ઠકર્મ નં સત્કર્મ. ઠકાલ(-ળ)
પું પવિત્ર સમય ંતિથિ સ્ત્રીં (મહા
પુરુષના) મરણની નિથિ કે તેની ઉજવણી

ઠદશી વિં પુણ્ય વિશે જેની દષ્ટિ છે એવું.
ઠદાન નં ધર્મદાન. ઠપકોપ પું (પાપ
કે અન્યાય સામે) ધર્મક્રુદ્ધિને લીધે ઉપજેલો
ક્રોધ. ઠવરો પું પુણ્યદાનનું ખચ્ચ ઠવાન
વિં પુણ્યદાન કરનાર, ધર્મિષ્ઠ ઠશાલી(-ળી)
વિં પુણ્યવાન (ર) પૂર્વજન્મના સુકૃતવાળું.
ઠસોક વિં ફડી કીર્તિવાળું (ર) જેનું નામ
દેવાથી પુણ્ય થાય તેવું (૩) પું તેવો માણસ.
-પુયાતરા વિં (ર) પું પવિત્ર મનનું (માણસ).
-પુયાહ નં [+અહન્] 'દિવસ માગલિક
હો,' એવું આશીર્વાચન -પુયાહવાચન
નં પુણ્યકાર્યને આરભે બ્રહ્મણેને મુખે ત્રણ
વાર 'પુણ્યાહ' એમ કહેવરાવવું તે

પુતળિયું નં ['પૂતળી' ઉપરથી] પૂતળીની
છાપવાળી સોનામહોર

પુત્ર પું [સ] દીકરો ઠક પું પુત્ર (વહાલમા).
વત્તી વિં સ્ત્રીં પુત્રવાળી વંધૂ સ્ત્રીં
પુત્રની વહુ વપાસના સ્ત્રીં ભુઓ પુત્રેણા
-પ્રાચિત વિં [સ] પુત્ર મેળવવાની વાસના-
વાળું -પ્રિકા, -પ્રી સ્ત્રીં દીકરી -પ્રિણી
વિં સ્ત્રીં પુત્રવતી. -પ્રીજ પું પુત્રોનો પુત્ર;
દોહિત -પ્રેષ્ટિ સ્ત્રીં [સ] પુત્રની કામનાથી
કરેલો યજ્ઞ -પ્રેષણ સ્ત્રીં પુત્રપ્રાપ્તિની તીવ્ર
કામના-વાસના [(૩) આત્મા

પુહગલ નં [સ] પરમાણુ (ર) શરીર (ઔહ)
પુનમિયું વિં ['પૂનમ' ઉપરથી] પૂનમને લગતું
(ર) પૂનમથી શરૂ થતું (૩) દર પૂનમે
ભત્રાએ જનાર

પુનરે અં [સ] ફરીથી (ર) સમાસમા પૂર્વપદ
તરફે 'ફરીતું', 'ફરી થતું' એવા અર્થમા -રપિ
અં [+અપિ] ફરીને, વળી -રવલોકન
નં ફરી નેઈ જતું તે -રાવર્તન નં પાછા
કે ફરી આવવું તે (ર) ફરી વાચી -લેઈ જતું
તે (૩) એકની એક વાત ફરી કરવી તે
-રાવર્તિ વિં પાછું ફરનાર; ફરી ફરી
આવનાર -રાવૃત્ત વિં ફરીતું પાછું આવેલું
(ર) ગોખેલું, વાર વાર યાદ કરેલું. -રાવૃત્તિ
સ્ત્રીં પુનઃવર્તન (ર) બીજી વારની આવૃત્તિ
(પુનઃકર્તી) -રક્તિ સ્ત્રીં એકની એક વાત

પુ'કેસર નં [સં] ફૂલની અંદરનો નરખીન-
વાળો રેસો

પુ'જ પું [સં] ઢગલો [(સં) વિષ્ણુ

પુ'હરીક નં [સં] ઘોણું કમળ -કાફ પું

પુ'ફ પું, નં [સં] ચંદન વગેરેનું તિલક

પુ'લિ'(-લિલ')ગ નં [સં] નરભતિ (વ્યા)

પુ'લ્યકી સ્ત્રી [સં] વઢેલ સ્ત્રી

પુ'સવન નં [સં] પુત્રપ્રત ઉત્પન્ન કરવા માટે

ગર્ભાવાનથી ચોથે મહિને કરવાનો સંસ્કાર

પુ'સ્તવ નં [સં] પુરુષાતન, મરદાઈ

પૂ નં[રવં] પેશાબ (બાળબાળામા) (ર) અં

હુરિયો[-કરવું] ઠંકાર પું તિરસ્કારનો ધ્વનિ

પૂગ પું [સં] સમૂહ, ઢગલો (ર) મળ (૩)

સોપારી કે તેનું ઝાડ

પૂગણું અંકિં પહોચવું

પૂગીન્દલ(-ળ) નં [સં] સોપારી, પૂગ

પૂછ, ઠંડું નં [સં: પ્રા પુચ્છ] પુચ્છ, પૂ'છડું

પૂછડી સ્ત્રીં ભુઓ પૂ'છડી

પૂછડું નં ભુઓ પૂછ. [પૂછડામાં પેમણું

= ખુશામત કરી વળગતા જતું તાબેદારી

ઉકાવતી પૂછડાં આમળવાં=બળકે દોર

હાંકવાં(ર) અણઆવડતનું કામ કરવું પૂછડાં

વધવાં=[કટાક્ષમા] નામને છેડે ઇલકાબો કે

ઉપાધિઓનું લબાણ ચલું પૂછડું એકલું

આંધ્રી છે=છેક જાનવો જેવો મૂંઝવે પૂછડું

છૂટી જવું=ઝાડા થઈ જવા(ર) કરી જવું

-પંકડણુ=કેડે પકડું (ર) હક પકડવી.

-પછાડણુ=ગુસ્સાના બખાળા કરવા -ફાટવું

=ધારતી, લાગવી -બળવું=રીસ ચડવી,

માડું લાગવું -મળવું=(કટાક્ષમા)

ઇલકાબ મળવો. પૂછડે તણાણું=કાઈની

પાછળ પાછળ ખેંચાણું]

પૂછમા(-પા)છ, પૂછપરછ સ્ત્રીં, પૂછપુછારણુ

નં [પૂ'છડું ઉપરથી] (માહિતી ખાતર)

પૂછડું કરવું તે

પૂ'છડું સંકિં [સં પુચ્છ, પ્રા પુચ્છ] સવાલ કરવો,

જવાબ મળવો (ર) તપાસ કરવી (૩) સલાહ

લેવી (૪) લેખામાં લેવું ંમાછડું સંકિં

પૂછડું કરવું, પૂછીને બરોબર તપાસ કરવી

પૂછા સ્ત્રીં [સં. પ્રચ્છા, પ્રા પુચ્છા] તપાસ.

પૂછાપૂછ(-છી) સ્ત્રીં [પૂછડું પરથી] વાર વાર

કે અનેક જણને પૂછવું તે

પૂછેવાળ વિં ભુઓ પૂઠેવાળ

પૂજક પું(ર) વિં [સં] પૂજ કરનાર -ન નં

પૂજ (ર) સમાન, સત્કાર -નિક વિં પૂજને

પાત્ર -ની વિં+પૂજનીય -નીય વિં પૂજ્ય

પૂજડું સંકિં [સં પૂજ] પૂજ કરવી (ર)

સેવવું; ભજવું

પૂજ સ્ત્રીં [સં] પૂજન, આગવના; ઉપાસના(ર)

પૂજનની સાધનસામગ્રી (૩) [લા] માર

[-કરવી = ઉપાસના કે આરાધના કરવી (ર)

સન્માન કરવું (૩) વમકાગી કાઢવું. માર મારવો.

-લેવી = દેવપૂજનનું મત સ્વીકારવું (ર) પૂજ -

સત્કાર સ્વીકારવા, -વાળવી = પૂજ કરવાના

મતની પૂર્ણહુતિ કરવી] ંપાત્રી સ્ત્રીં પૂજ

(ર) પૂજપો (૩) [લા] માર ંપો પું [સં

પૂજોપસ્કાર] પૂજનો સામાન ંરણુ, ંરિણી

સ્ત્રીં પૂજ કરનાર સ્ત્રી ંરી પું પૂજ કરનાર

પુરુષ ંહું વિં [અર્ધ] પૂજ્ય ંવડું સંકિં

'પૂજડું'નું પ્રેરક ંવડું અંકિં 'પૂજડું'નું

કર્મણિ (ર) સત્કાર પામવો -નિત વિં

[સં] પૂજ્યેણું -જય વિં પૂજવા યોગ્ય (ર)

વહીલ (૩) [લા] જમાઈ કે બનેવી

પૂજ્યારાધે(-ધ્ય) વિં [સં પૂજ્ય+આરાધ્ય]

પૂજ્ય અને આગધ્ય (પત્રની લાખામા વહીલને

ઉદ્દેશી વપરાય છે)

પૂઠ સ્ત્રીં [સં પુઠ, પ્રા પુઠ] પૂઠ, શરીરનો પાછલો

લાગ(ર) યાપો (૩) [લા] કેડો, પીઠો [-કરવી

= જોનાર તરફ પૂઠ ફેરવવી (ર) અવજ્ઞા કરવી,

ન સ્વીકારવું (૩) પીઠ બતાવવી, હારીને નાસી

જવું -જોવી = છૂપી રીતે તપાસ રાખવી (ર)

પાછળ નિહાકવી -દેખાડવી = હારી નાસી

જવું -પૂરવી = પાછળ મઠઠમા રહેવું (ર)

ઉત્તેજન આપવું -ફેરવવી = ભુઓ પૂઠ કરવી

-બતાવવી = ભુઓ પૂઠ દેખાડવી -વાળવી

= પાછળ જવું (ર) આરાધ લેવો -ત્રાણીને ન

જોવું = પૂરો વિશ્વાસ રાખવો (ર) થાક ખાવા

થોથ્યા વિના કામમા મચ્યા રહેવું. પૂઠ

ઠેકાણું = અવળું ઠેકાણું; સંસ્કૃતપદ. પૂઠ
 પાછળ = ગયા પછી, ગેરહાજરીમાં પૂઠનો
 ધા કરવો, પૂઠ પાછળ ધા કરવો =
 વિશ્વાસઘાત કરવો (૨) આચિતો પાછળથી
 હુમલો કરવો.] ૦૨ પૂ નં બુઓ પૂંચિયુ ંળ
 અં ૦ પાછળ - દિયું નં પૂકાનો ઘે ને
 કકડાઓનો બને છે ને માનો દરેક (૨) પાછોટિયુ
 (૩) યાપો. [પૂઠિયાં કાટવાં, વછૂટી જવાં,
 વેરાવાં = ખીક લાગવી. ગમરાવુ પૂઠિયાં
 ભગાવાં, રંગાવા = સખન માગ પડે] - હું
 નં કઠોળ ઉપરનું ઢોલું (૨) ચોપડીનું ઢાકણ
 (૩) યાપો. (૪) મૂળનું અંધાળ કે તેની મજબૂતી
 (ગરીબનું) [પૂકાં વીણવાં = છોડા કાઢી
 નાખવા, કાઢકી કાઢવા પૂહુ અંધાણું,
 ખાજડું = રાત્રીની મજબૂતી થવી] - કે
 અં ૦ પાછળ [- પડણુ, લાગણું = કડો લેવો
 (૨) ચીડવડું, પગવડુ (૩) ખોદણો કર્યા કરવી.]
 પૂડલો, પૂડો પું [પ્રા પૂઝલ (સ પૂવ)] લોટ
 કે દાળના ખીરાની તળેલી પોળી (૨) મધપૂડો
 પૂણુ અં ૦ કિં [સં. પૂ, પ્રા પુણ = સાદ
 કરવું; કોતરા ઉરાડી કાઢવા, નાશ કરવો] કળવુ
 (માલી રીતે), નડવું, ખુચાર કવું
 પૂલિયું નં [બુઓ પૂણુ] (અ) ઘાસ કે
 ચાર બાંધવાનું લૂગડું, ચાગિયુ
 પૂણી સ્ત્રીં [કિં] કાતવા માટે પી જેલા રૂનો
 વણીને બનાવેલો લાખો ગોળ આકાર.
 [- વાળવી = પૂણી કરવી.]
 પૂત પું [સં. પુત્ર, પ્રા. પુત્ત] પુત્ર (૨) વિં
 [સં] પવિત્ર
 પૂતના સ્ત્રીં [સં] (સં) કસે બાળક કૂણને
 મારવા ચોકલેલી રાક્ષસી, બકાસુરની બહેન
 પૂતની કરણુ નં [સં] ઢાહી જવું - ગવાઈ
 ઊંડું તે
 પૂતળવિદ્યાન નં [પૂતળુ + વિદ્યાન] રાત્ર
 મળ્યુ ન હોય અથવા ભ્રષ્ટ થયુ હોય ત્યારે
 મરનાગની સફાઈ માટે અડદનાં લોટનું પૂતળું
 કરી વિવિધ પૂર્વક અગ્નિસ્તંકાર કરવો તે
 પૂતળી સ્ત્રીં [સં. પ્રા. પુત્તલી] માટી, ઘાટ
 વગેરેનો બનાવેલો સ્ત્રીનો ઘાટ (૨) આખની

કીકી (૩) [લા] ખમચૂરત સ્ત્રી
 પૂતળું નં [સં. પુત્તલક] ઘાટ, પથ્થર, માટી,
 લાકડું વગેરેની બનાવેલી આકૃતિ - મૂર્તિ.
 [પૂતળા જેવું = જડ જેવું, ખોત.]
 પૂતી કરણુ નં [સં] બુઓ પૂતની કરણુ
 પૂત નં [સરં પૂંજ] મીડું (૨) અનુસ્વાર (૧)
 પૂતમ સ્ત્રીં [સં પૂર્ણિમા] પર્ણ ચંદ્ર ઊગવાની
 તિથિ, પૂર્ણિમા
 પૂપ નં [સં પૂવ, પ્રા પૂઝ] પીપ, પડ
 પૂમ સ્ત્રીં [ક્રા પુમ્મહ] ર પી ન તા ઊડની
 ઝીણી રજ-રંવાડી (૨) કાપડ ઉપરની રવાડી
 ઠંડી સ્ત્રીં છોડને વળગી રહેલું ર (૨) નાનું
 પૂમડું ઠડું નં રૂનો બહુ નાનો પિંડ (૨)
 વચ્ચેથી થોડો ઊંચો લાગ વણીને બનાવેલી
 પૂમડાની વાટ (૩) દૂલ [પૂમડા જેવડું = નાનું
 ને સુકામલ પૂમડે પાણી પાડું = બહુ હેરાન
 કરવું - ત્રાસ આપવો]
 પૂર વિં [સં પૂર] પૂરેપૂરું; સ પૂણું (૨) નં
 નવા પાણીનું નવીનાળામાં ભેસાયેલ અવરુ
 તે (૩) પૂરણપોળી ઇંડું પૂરણ (૪) અં
 નામને અંતે 'જેટલું-ના માપે', 'સુધી, પર્યંત'
 એવા અર્થમાં ઉદાં ચોખાપૂર, વાસપૂર
 પૂરક વિં [સં] (ખૂટલું) પૂર કરનાર (૨) પું
 પ્રાણાયામમાં શ્વાસ અદર ખેંચવાની ક્રિયા
 (૩) પૂરક આકડો કે રકમ (ગ) ંતા સ્ત્રીં
 ખૂટલું પૂર કરવું તે ઠેકાણુ પું સંધિમેંટરી
 અંગલ' (ગ.) [પૂરુ-ભરવું તે
 પૂરણુ વિં [સં] પૂરનાર, પૂર્ણ કરનાર (૨) નં
 પૂરણુ વિં [સં પૂર્ણ] (પ) પૂર્ણ (૨) સર્વ-
 બ્યાપી (૩) નં પૂરવાની કે પૂરેલી વસ્તુ
 (ઉદાં પોળીનું પૂરણ, જમીનનું પૂરણ) ંયોળી
 સ્ત્રીં પૂરણ ભરીને બનાવેલી રોટકી, વેડમી
 -ણી સ્ત્રીં પૂરવું તે (૨) પૂરવાની વસ્તુ (ઈ-
 રોડા વગેરે) (૩) વધાગત કથન; પૂર્તિ (૪)
 ઉત્કરણી. - ત સ્ત્રીં પહેરામણીનો અધૂરો
 અવેજ પૂરો કરનારી રકમ
 પૂરતું વિં ['પૂરવું' ધર્મ] ભેડંએ તેટલું
 પૂરપાટ અં ૦ પૂરા - અત્યંત વેગથી
 પૂરવછાયો પું [પૂર્વ + છાયા] પહેલાની

[+આલાપ] ઉપોદ્ધાત, પ્રસ્તાવના.
-ર્નાવસ્થા સ્ત્રીં [+અવસ્થા] ધડપણ પહેલાત
જવન. -ર્નાશ્રમ પુંં [+આશ્રમ] સન્યાસ
પહેલાત જવન. -ર્નાપાદા સ્ત્રીં વીસસુ નક્ષત્ર.
-ર્નાંગ નં [+ + અંગ] પ્રથમ અંગ - ભાગ.
-ર્ના અં પહેલાં. -ર્નાક્તિ વિં [+ ઉક્ત]
પહેલા કહેવાયેલું. -ર્નાત્તર વિં [+ ઉત્તર]
પૂર્વ અને ઉત્તર દિશા વચ્ચેનું (ધર્માનખૂણાનું).
-ર્નાપાત્ન નં [+ ઉપાર્જન] પૂર્વની કરેલી
કમાણી (૨) પૂર્વજન્મના સરકાર વગેરે
-ર્નાપાત્નિત વિં [+ ઉપાર્જિત] પૂર્વે કે
પૂર્વજન્મના કમાયેલું

પૂર્વો સ્ત્રીં [+સં] એક રાગિણી
પૂર્વા પુંં [+સં] સૂર્ય
પૂર્ણાદ્ય વિં અમુક રૂપિયા બદલ અમુક
મુદત માટે જમીન પાછી આપવી એવું (ગીરો)
પૂર્ણિમા નં [+પૂર્ણો ઉપરથી] નાનો પૂર્ણો
પૂર્ણી સ્ત્રીં [+જુઓ પૂર્ણો] માસની ઝૂડી
પૂર્ણો પુંં [+સં પૂર્ણ] ધાસ કે કડખતું મોટું
પૂર્ણિયુ. [-છેલ્લો = સળગી જવું, નાશ પામવું.
-મૂકવો = સળગાવી મૂકવું, નાશ કરવો.]
પૂર્ણ સ્ત્રીં [+પાખ ઉપરથી] છાપરાનો બે
ખાણુ બહાર પડતો ભાગ - પાખ. ૦ડું નં
પાખડું; નાની ડાળી. ૦ડું નં [+સં પુંં] તીરનો પીછવાળો છેડો
પૂર્ણા સંકિં [+દિ. પુલ્લગ] પોખણાં વડે
વરકન્યાને વધાવવા. (૨) વાવવા માટે વેરવું
પૂર્ણાવસું સં કિં (પ્રેરક) પૂર્ણાવસું
અં કિં (કર્મણિ)
પૂર્ણ, ૦ડું નં પૂછડું. ૦ડિયું વિં પૂછડીવાળું.
૦ડી સ્ત્રીં [+સં પુલ્લ] જુઓ પૂછડી
[-પટપટાવવી = પૂછડી હલાવવી (૨)
[લા.] નમી પડવું, વશ થવું] ૦લેલ વિં
ગળિયો, થાકીને બેસી પડેલો (બળદ)
જ સ્ત્રીં, નં [+સરંમ. પૂજ્ય] મીડું, અનુસ્વાર
[-વળવું = મીડું વળવું, નાશ પામવું, રદ થવું.]
જણી સ્ત્રીં [+સરં પ્રા પુંં] કે પુજ, જુઓ
પૂર્ણવું લીડી કે સૂતરની સાવરણી (૨)
સાવરણી

પૂર્ણવું સંકિં [+પ્રા પુંં (સ પુંંજ્ય)] એકડું
કરવું. ઉદાં છાણ પૂર્ણવું.
પૂર્ણ સ્ત્રીં [+સં પુંંજિ] દોલત
પૂર્ણ નં [+પૂર્ણો ઉપરથી કે 'પુંં' ઉપરથી ?]
(સુ.) ડાગરવું પરાળ
પૂર્ણે પુંં [+દિ. પુજ્ય] કચરો, વાસીદુ
પૂર્ણ, ૦રણું, ૦ળ, -કિયું, -હું, -ઠે જુઓ 'પૂર્ણ'માં
પૂર્ણવાળ વિં જુઓ પુર્ણવાળ
પૂર્ણિયું નં [+પ્રા વુષ (સ વુષ્ણ)] કાશ હાકનારો
પૂર્ણના ભાગ ઉપર બાધવાનો ચામડાનો કંકડો,
પૂર્ણરણુ (૨) ધોતિયાની વચમાં મારેલું લાથું
મોટું થીંગડું (૩) ડાડિયુ ધોતિયુ
પૂર્ણરો પુંં દીકરો [પૂર્ણવું
પૂર્ણડી સ્ત્રીં જુઓ પૂર્ણડી -હું નં જુઓ
પૂર્ણક વિં (૨) પુંં [+સં] પૂર્ણનાર માણસ.
૦જુદિ સ્ત્રીં પ્રશ્ન કરીને જાણવાની ઇચ્છા;
જિજ્ઞાસા
પૂર્ણ સ્ત્રીં [+સં] પ્રશ્ન, તપાસ
પૂર્ણના સ્ત્રીં [+સં] કોળ
પૂર્ણ અં [+સં] અલગ, છૂટું. -કરણુ નં ઘટક
તત્ત્વો જુદા પાડવા તે -કારક વિં છૂટું
પાડનાર. -કકૃતિ સ્ત્રીં પૃથક્કરણું ૦ડિયા
સ્ત્રીં પૃથક્કરણ (૨) પૃથક્ કરવાની રીત -ક્રા
સ્ત્રીં, -ક્રવ નં ભિન્નતા ૦રિક્ષણુ નં
એકેક વિદ્યાર્થીને છૂટો છૂટો ભણાવવો તે
(સમૂહશિક્ષણથી ભિન્ન). -અન પુંં ઇતર
સામાન્ય માણસ (૨) નીચ કે મૂર્ખ માણસ.
-વેણી પુંં સંગીતમાં એક અલંકાર
પૂર્ણ સ્ત્રીં [+સં.] (સ.) કંતી
પૂર્ણિવી સ્ત્રીં [+સં.] પૃથ્વી ગ્રહ (૨) પંચમહા-
ભૂતોમાંનું એક (૩) જમીન
પૂર્ણ, ૦લ વિં [+સં] પહોળું; વિસ્તીર્ણ
પૂર્ણ પુંં એક જ
પૂર્ણ સ્ત્રીં [+સં.] જુઓ પૂર્ણિવી [-નો છેડો
આવવો = હલ થવી, ગળગ થવો. -રસાતલ
જવી = ભારે અપકમ સંભવવું] ૦નાય,
૦પતિ, ૦પાલ, ૦શ [+ઈશ] પુંં રામ
પૃષ્ઠોદરાદિસમાસ પુંં [+સં] નિયમવિરુદ્ધ
સમાસનો એક વર્ગ. ઉદાં 'અશ્વહાયા'

પૃષ્ઠ નં[સં.] પીઠ; વાસો (૨) [અથવું] પાન (૩)
સપાટી. ૦ફળ નં આકૃતિની સપાટીનું ક્ષેત્રફળ.
૦ભાગ પું ૦ આકૃતિની સપાટીનો ભાગ (૨)
પાછલો ભાગ. ૦વંશ પું ૦ કરોડરજ્જુ.
૦વંશી વિ ૦ પૃષ્ઠવશાણું (૨) નં તેવું
પ્રાણી; 'વર્ટેપ્રેટ'

પે (પે) અં ભુઓ પે

પેક (પે) વિ ૦ [દે પક્ક] પકક; હોશિયાર
પેકાન (પે) નં [ફા. પેકાન] ખાણનું ફળ
પેખણુ નં [પ્રા. પેક્વન (સં. પ્રેક્ષણ)] પેખડું
તે -ણું નં તમારો -ણું સં કિં ભેડું

પેખંખર પું ૦ ભુઓ પયગંખર
પેગામ પું ૦ ભુઓ પયગામ, સદેશ. ૦ચી પું ૦
સદેશવાહક, દૂત -મી પું ૦ દૂત

પેચ પું[ફા.] આટો; વળ(ર)વળવાળી ખીલી,
રફ (૩)[લા.] યુક્તિ, તરખીર, પ્રપચ(૪)ફદો;
નળ, મુરકેલી(પ)પતંગની દોરીઓનો કટાવ
[-કરવા = પતંગની દોરીઓનો કટાવ કરવો
-ખેલવો = ભુઓ પેચ રમવો. -છૂટવા =
પતંગોની દોરીઓમા પડેલી આટી નીકળી જવી.
-ઢીલો થવો = ઢાકણ કે રફનો આટો સક્કસ
ન રહેવો (૨) ડાગળી ખસી જવી -દેવો =
આટો દેવો -નાખવો = ભુઓ પેચ કરવા.
-ફેરવવા = આટો ઢીલો કે સખત કરવો
-રચવો = છટકું ચાડવું, ઢાવપેચ કરવો.
-રમવો = ઢાવપેચ કરવો, યુક્તિ લડાવવી
-લડાવવા = પતંગના પેચ કરવા(૨)ઢાવપેચ
કરવા -લેવા = પેચ કરવા.] ૦દાર વિ ૦
યુક્તિખાજ -ચિયુ વિ ૦ પેચ ખેલવા તથા
ખેસાડવાનું સાધન -ચી(૦હું) વિ ૦ યુક્તિખાજ

પેજ સ્ત્રી ૦ [પ્રા. પેજ્જા (સં. પેયા)] ચોખાની
કાજ (૨) પવાત ૦ખાતું નં કપડાને જ્યાં
પવાત કરવામાં આવે છે તે ખાતું

પેજ નં[ફા.] પાનું ૦ફ્ર નં પેજ પાડીને -પાનાં
ગોઠવોને કાઢેલું પ્રક [મોજકી, પગરખુ
પેજર (પે) સ્ત્રી ૦, -ફે નં[ફા. પેજાર] પેજર,
પેજરી (પે) સ્ત્રી ૦ [દે. પેજ્જાલ = વિશાળ] (સુ.)
ધરમા ભોયતળિયે પાછળ આવેલો જાપરાવાળો
ચોક

પેટ નં [દે.] જઠર (૨) જઠર વગેરે ભાગોની
સરીરની આખી ખખેલ (૩) [લા.] આજીવિકા
(૪) ગર્ભાશય (૫) પોતાનું સંતાન; પોતાનો
આખો વેશો -વશ (૬) અતર, મન (૭) કાઈ
વસ્તુનો અંદરનો ભાગ; પેટું [-આપણું =
રહમ્ય જણની દેવ. -આવણું = ઝાડો થવે
(૨) (-ને પેટે આવણું) જન્મવું -ઉઘાડીને
ભેણું = પારકાના પેટની વાત જાણવી -ઉપર
= ભુઓ પેટ પર અથવા પેટે (-વાળા પ્રયોગો).
-ઊંચું આવણું = પેટ ભરાવું, વૃદ્ધ થવું (૨)
ન્યાલ થકુ (૩) ગર્ભ રહેવો -ખોલણું = દિલની
વાત કહેવી -ગળે ચાડવું = ખાધેલું ગળે
આવે ત્યાં સુધી ખાવું -ઘરાણે મૂકવું =
ભૂખમરો વેઠવો. -ચડણું = પેટમા વાયુનો
જરાવો થવો(૨)છૂપી વાત જરવી ન શકવાથી,
કહી નાખવા અકળામણ થવી -ચાલણું =
વાર વાર ભુલામ થવા -ચોટી જણું = અતિશય
ભૂખ લાગવી -ચોળીને શૂળ ઉપખવણું
= હાથે કરીને કુખ ઊભું કરવું -છૂટી જણું
= ઝાડા થઈ જવા (૨) ગલરાઈ જવું -જુદાં
થવાં = અણખનાવ થવો -ટાહું કરણું =
જમવું. ભૂખ શાત કરવી (૨) પારકી મિલકત
હજમ કરી જવી (૩) નિરાત થવી -ટાહું થણું,
હંહું થણું, ઠરણું = નિરાત થવી -તણાણું
= હડથી વવારે ખવાણું -તાણીને મરણું =
ભૂખમરાથી મરણું -થણું = ભુઓ પેટ
નીકળવું -દાખીને રહેણું = ખમી રહેવું.
-ની આગ = અતરની ચિતા (૨) ભૂખ,
કુધાક્રિ -નીકળણું = પેટવધીને બહાર દેખાવું
(૨) હહાસા રહ્યા છે એવું દેખાવું (૩) પેટું
નીકળવું -ની પતરાળી થવી = ભૂખથી પેટ
ખેસી જવું. -ની પીડા = ભૂખનું કુખ (૨)
જરણપેખણનું કુખ કે કડાફટ -ની પૂલ
= પેટ ભરવું -કુધા શાત કરવી તે -ની
વાત = ખાનગી વાત (૨) મનનો કોડ -ની
સગાઈ = પેટ ભરવા પૂરતી સગાઈ(૨) માખાપ
અતે બાળક વચ્ચેની સગાઈ -હું છોકરું =
પોતાનું છોકરું. -હું પાણી ન હોલણું = કંથી
અસર ન થવી. -હું બળણું = ભૂખ્યુ (૨) દૂલાયું

હોય એવું -ને ભાડું આપવું = જવન
 ઠકાવી રાખવા પૂરતુ ખાતુ (૨) ખાતું -ને
 પડદો, -ને મેલ = મનની વાત; ગુપ્ત વિચાર.
 -પડવું = પેટે જન્મવું -અવતરવું -પથરે
 પડવો = જુઓ પેટ પહોણ પડવો. -પર છરી
 મૂકવી, પગ મૂકવો, પાડુ મારવું =
 આજીવિકાને ગુસ્સાન પહોંચાડવું. -પર
 પોટલું બાંધવું = હલ કરતા વધારે ખાતુ-
 માગવું -પહોણ પડવો = સત્તાન ખરાબ
 કે પરાક્રમહીન પાકવું (૨) છોડી જન્મવી
 -પાકવું = પેટ દુઃખવા આવવું (હસવાથી)
 (૨) અંતરતુ માણસ દૂરવું -પાણી ન
 પડવા દેવું = ન પવા ન દેવું -પેટલાદ
 (કે પાટણ) જવું = ખૂબ ભૂખ લાગવી.
 -પોપવું = પોતાની એકલાની ભૂખ લાગવી.
 -પોચણી વળી જવું = પેટ ચોટી જવું
 -કાટવું = પેટ તણાવું (૨) ઘરતુ કે અંતરતું
 માણસ ફૂટી જવું -ફૂલવું = વાયુથી પેટ
 ફૂલવું (૨) જલોદર થવો (૩) ગર્ભ રહેવો.
 -ફોડવું = છૂપી વાત કહી દેવી, રહસ્ય
 બતાવી દેવું -બળવું = અદેખાઈ થવી
 (૨) ચિંતા થવી -બાળવું = ભૂખે મરવું
 -ભરવું = ખાતુ, આજીવિકા ચલાવવી
 -ભરાવું = તૃપ્ત થવી, ધરાવું -માં આગ
 ઊડવી = અતિશય ભૂખ લાગવી (૨)
 અદેખાઈથી બળવું -માં આગ ઊડી =
 બળ્યો અવતારા -માં આમળો = કીનો,
 દિલની આટી (૨) ટેક -માં ઉતા-
 રવું = ગળી જવું; ખાઈ જવું (૨) ધ્યાનમાં
 લેવું (૩) સહન કરવું (૪) પારકું હજમ કરવું
 (૫) મનમાં ઠસાવવું -માં કરેમ બોલવા,
 ફૂકાં બોલવાં, ફૂવા પડવા = ખૂબ ભૂખ
 લાગવી -માં કરમિયા આરડવા = ખૂબ
 ભૂખ લાગવી (૨) પેટમાં કરમિયા બોલે ને
 લેખામાં ન લેવાય તેવું. -માં કાતી = જુઓ
 પેટમાં પાળી -માં ફૂવો = અતિશય ભૂખ.
 -માં ખાટા પડવા = ભૂખ લાગવી -માં
 ખૂંચવું = લાચની ધરગ હોવી (૨) મનમાં
 કંઈક ગૂચ હોવી. -માં છરી = જુઓ

પેટમાં પાળી. -માં ટાંટિયા = જુઓ પેટમાં
 પગ -માં તેલ રેડાવું = ચિંતા -બળતરા
 થવી -માંથી એકી કાઢવું = મનમાં હોય
 તે વિચાર વિના કહી દેવું -માં દાંત
 હોવા = અંતરમાં વેર હોવું -માં દુઃખવું =
 કંઈ વાતની વિમાસણ -આટી હોવી (૨) હવે
 પાસે જ છે -એ અર્થનો ઉદ્ગાર ઉઠાવે હવે
 અમદાવાદને શું પેટમાં કુ ખે છે -અર્થાત હવે
 પાસે જ છે -માં ઘાડ પડવી = ખૂબ ભૂખ
 લાગવી -માં ધ્રાસકો પડવો = ધાસ્તીથી
 ચોક્કી ઊઠવું -માં પગ = બહાર ન જણાય
 પણ અંદરથી પહોંચેલું હોવું -માં પાળી =
 અંતરમાં વેર: છૂપુ તરકટ -માં પેસવું =
 વિશ્વાસ ઉપભવવો (૨) મનની વાત ભણી લેવી.
 -માં પેસી અંતરમાં ખાતું = વિશ્વાસ
 મેળવીને દગો કરવો -માં પેસી નીકળવું =
 મનની અંદરની છૂપી વાત ભણી લેવી -માં
 ફાળ પડવી = પેટમાં ધ્રાસકો પડવો -માં
 બળવું = અંદરમાં કુભાવું (૨) લાગણી હોવી.
 -માં બળ્યાની સગાઈ = અંતરની સગાઈ.
 -માં બાર વાગવા, બિલાડાં આબોટવાં
 કે બોલવાં = કકડીને ભૂખ લાગવી.
 -માં ભરાઈને બેસવું = શરણ લેવું (૨)
 ખાનગી વાતચીતથી વાકેફ હોવું. -માં રાખવું
 = ગુપ્ત રાખવું (૨) ખમી લેવું. -માં રોગ હોવો
 = દિલમાં ખાગ કે ખૂરી લાગણી હોવી -માં
 શેરડો પડવો = પેટમાં ધ્રાસકો પડવો -માં
 સમાવવું = જુઓ પેટમાં રાખવું -મોડું
 રાખવું = દિલ ઉદાર રાખવું -રહેવું, વધવું
 = ગર્ભ રહેવો. -વાંસા સાથે ચોટવું = ખૂબ
 ભૂખ્યા થવું પેટે અવતાર લઈએ એવું =
 પવિત્ર, ભલું. પેટે આવવું = જન્મવું. પેટે
 ચલાવવું = સાપની જેમ પેટે ચાલવાની ફરજ
 પાડવી (એક જીલમ). પેટે પડવું = જન્મવું.
 પેટે ખાન છૂટવાં = બાળકને જોઈને (માને)
 અતિશય વહાલ આવવું. પેટે ખાટા બાંધવા
 = ભૂખમરો વેઠવો.] બાઈ સ્ત્રી બાંધાખરથી;
 ખોરાકી. બપૂલ સ્ત્રી ભોજન બપૂર વિં પેટ
 ભરાય એટલું બપૂરું વિં અંદરથી

અકળાયેલું-દાંડેલું. ૦ખંભો વિં પું
માની છોકરાને ગાળ (પેટમા જ કેમ ન મરી
ગયો, અથવા પેટ બાળનારો કેવોક નીપળ્યો?)
(૨)જેવું અતર દાંડ્યું છે દુલાયું છે એવો (૩)
અદેખો. ૦ખંભાણું નં વારવાર જુલાય
યેવો તે, જાડો. ૦ખંભું વિં પેટ ભગવાની
જ કાળજીવાળું (૨) એકલપેટું (૩) પેટિયું.
૦ખંભે પું ૦ ખેરાકીખર્ચ

પેટ(-ટા)વડું સં કિં [સરં મ પેટળું]
સળગાવડું પેટ(-ટા)વું અંકિં સળગવું
પેટારો પું [દિ. પેટાળ] પટારો.
પેટાવડું, પેટાવું જુઓ 'પેટવડું'મા
પેટાળ નં [પેટ' ઉપરથી] પેટ, અદરનો ભાગ
પેટિયું વિં [પેટ' ઉપરથી] પેટપૂર અજ બદલ
નોકરી કરનાર (૨) નં પેટવું ખચ; રોજવું
ખાવાનું (૩) પગાર પેટે આપેલું પેટપૂર અજ
(૪) પગાર રોજ. [-આખડું = ખાવા પૂરવું
ખર્ચ કે રોજ આપવો -કાઠડું, ફટી કાઠડું
= ગુજરાન જોશું કમાવું]

પેટી સીં [સં] કાઈ મૂકવા માટે કરાતી એક
બનાવટ (૨) છાતીને પેટીના જેવું રક્ષણ
આપે એવો એક ભતનો કબજો [-જેવું =
ચારે બાજુથી બંધ -સુરક્ષિત. ૦ભજ ૩ નં
પેટી જેવી, ભજ માટેની સવડની બનાવટ;
'કોમોડ']

પેટું નં [પેટ' ઉપરથી] કાઈ પણ ચીજનો
વચ્ચેથી પોલો કે દુદની પેટે ઊપસેલો ભાગ
(૨)મોટી ચીજની અંદર સમાતો ભાગ-અશ
(૩)સમાસના પૂર્વપદ તરીકે, 'ગૌણ', 'અંદર
સમાતું' એવા અર્થમા(૪)(તિરસ્કારમા) પેટી
[પેટામાં જખડું = પેટાવિભાગ કે પેટાખાનામા
જખડું પેટું નીકળવું = પેટ કે તેના જેવો
વચ્ચેથી ઊપસેલો જેવો ભાગ નીકળવો -પૂરવું
= હિસાબમાં કરેલો પેટાવિભાગ રકમથી બંધ
કરવો. -પાઠડું = હિસાબમા પેટાવિભાગ
કરવો] -ટાખાતું નં પેટામા આવેલું-ગૌણ
ખાતું -ટાખાતું નં મુખ્ય ખાનાના પેટામા
આવેલું તે. -ટાભતિ સીં મોટી ભતિનો
એક ફાટો -ટાજાતિ સીં મુખ્ય જાતિનો

એક ભાગ. -ટાનિયમ પું મુખ્યના ભાગ
તરીકે આવતો-ગૌણ નિયમ, 'ખાઈ-લો'
-ટાપંથ પું સંપ્રદાયનો ફાટો. -ટાખાખત
સીં પેટામા જણાવેલી ખાખત (૨) ગૌણ
ખાખત. -ટા(૦ચિ)ભાગ પું ભાગનો ભાગ
-ટાભાગિયો પું મોટા ભાગીદારોનો
હિસ્સેદાર. -ટારકમ સીં મુખ્યના પેટામા
આવેલી રકમ -ટાસમિતિ સીં મોટી
સમિતિએ નીમેલી નાની સમિતિ -ટાફાડ
વિં જુઓ કાપવું; કાપી (વ્યાજ)

પેટું વિં [પેટ' ઉપરથી]સ્વાધી [બદલામા
પેટે અં [પેટું ઉપરથી] ખાખતમા(૨)સાટે;
પેટન પું [ફં] મુરખી, આશ્ચર્યદાતા (૨)મડળ
કે સસ્થામાં અમુક સારી મદદ આપનાર
સલાસદ; એક માનવાચક હોદ્દો [તેલ
પેટોલ નં [ફં] (મોટરમા વપરાતું)એક ખનિજ
પેક, -કે (પે) અં [સ પીઠકયા] રીતે, માફક
પેટું (પે) વિં [સ પ્રવિષ્ટ, પ્રા. પટ્ટું] પેટેલું
(પેસવડું ભૂ કે) [પેટનો ભાગ

પેટું(-હું) નં [સરં હિં પેટું] દૂરીની નીચેનો
પેટું નં [પ્રા. પેટય (સ પેટક)] ટોણ (૨)
ભવેયાનું ટોણ (૩)નં(કા)ફૂવ કે હોઈ ભરવાનું
માટીનું વાસણ (૪) એક ભતવું ઘાસ
પેટો પું [સં પિઠર, પ્રા પિઠર] રાધવાનું માટીનું
મોટું વાસણ

પેટલી સીં છાજલી; 'શેલફ'
પેટવું સંકિં ફળવું(૨)નં [જુઓ પેટું] અવાળું
પેટી સીં [સં પીઠ, પ્રા પીઠ] શરાફની દુકાન
(૨)વેપારીની કોઠી(૩) વશપર પરાતું પગથિયું.
[-પૂટવી = પેટીએટેવાળું કાઠડું. -પર જલું
= સતક લેવાનું] ૦આગત વિં પેટીઉતાર
આવેલું ઉતાર વિં પેટી દર પેટી ચાલતું
આવેલું (૨) અં પેટી દર પેટી ૦નામું નં
વંશવૃક્ષ. ૦પંચક નં વંશનો નાશ કરનાર
પેટું નં જુઓ પેટું [દાકતો ભાગ, અવાળું
પેટું નં [સ પીઠક, પ્રા પીઠય] દાતના મૂળ
પેણ (પે) સીં પથ્થરપેન
પેણી (પે) સીં તાવડી -છો પું મોટી પેણી
પેદ સીં [સ. પર્દ] વાસચાર; પાઠ (?)

પેદળ (પે) નં બ્રુઓ પાથલ (ર) અં પગે
ચાલીને (૩) વિં પગે ચાલનાર; પમપાણું
પેદા (પે) વિં [ફા] ઉત્પન્ન (ર) કમાયેલું, મેળવેલું
[-કરવું = ઉત્પન્ન કરવું (ર) કમ કરું; સ પાડવું.]
૦શી સ્રીં [ફા. પેદારશ] ઉત્પન્ન, ઊપન્ન
પેધવું (પે) અંકિં [બ્રુઓ પેધવું] દેવાવું;
આદત પડવી (ર) લાગ મળવાથી ક્ષવડું
પેધું (પે) વિં [બ્રુઓ પેધું] પેવેલું (ર) નં
પેધવું તે, દેવ [-પડવું = દેવ પડવી (ર)
વારવાર લાભ લેવા આવતા થવું]
પેન સ્રીં [કં] પશ્ચપેન (ર) અંદર શાહી
ભરી રખાય એવી એક ભતની કલમ,
'ક્ષાઉન્ટન પેન'
પેનસિલ સ્રીં [કં] સીસપેન, પેન્સિલ
[-છાલવી, -પડવી, -વું અણિયું] કાઢવું =
પેનસિલનો લાકડાનો લામ ઢાળ પડનો છોડી,
લખવાનું અણિયું બહાર કાઢવું]
પેની સ્રીં [કં] તાખાનો અગ્રેજ ચલણી-સિક્કો
પેન્શન નં [ક.] નોકરી બદલ, તેમાથી નિવૃત્ત
થયે મળતો ખેડો પગાર [-પર ઊતરવું કે
જવું, -લેવું.] ૦ર પું પેન્શન મેળવનાર
પેન્સ પું [ક.] પેની
પેન્સિલ સ્રીં [ક.] સીસપેન
પેપડી સ્રીં [સરં પેપો] પીપરનું ફળ
પેપડું વિં બ્રુઓ પેપુ
પેપર નં [કં] વર્તમાનપત્ર, છાપુ (ર) પું,
નં પરીક્ષાનો પ્રશ્નપત્ર [કાઢવું = પ્રશ્નપત્ર
તૈયાર કરવું. -ફૂટવો = પ્રશ્નપત્ર અગાઉથી
જણાઈ જવો]
પેપડી સ્રીં કોકડું વળેલી ચોખાની પાપડી
પેપું વિં [સં 'પોપુ'] રફૂર્તિ વગરનું,
ઢીલું, પોચું
પેપો પું પીપળાનું ફળ
પેમલું (પે) વિં બ્રુઓ પોમલું
પેમાએશ (પે) સ્રીં [ફા પેમાડશ] જમીન-માપણી
પેય વિં [સં] પીવા યોગ્ય, પીવાનું (ર) નં
પી શકાય એવું ખાવ(૩) પીણું (ચા, કોરીવગેરે)
પેર (પે) સ્રીં [કં] પર્ગ = માર્ગ; રસ્તો] પ્રકાર,
રીન(ર) ખમર(૩) તલ્લીર (૪) [કં] પું પગ

પેર સ્રીં [સ. પર્વન્] પેરાઈ (ર) નં [સરં
'પેર'] ભમકળ
પેરવી (પે) સ્રીં [ફા પેરવી] તજવીજ, ગોઠવણ;
યુક્તિ (ર) પ્રયત્ન (૩) દરબને [-કરવી =
તજવીજ - ગોઠવણ કંવી પેરવીમાં રહેવું
= તજવીજ - ગોઠવણ પાથ એમ કરતા રહેવું]
પેરવું સંકિં વાવડું
પેરાઈ, પેરી સ્રીં 'પેરિયું', પેર નં
[સં પર્વન્] સાકાની બે ગાંઠ વચ્ચેનો લાગ
પેર નં ભમકળ, પેર (ર) [કં] (સ.) દક્ષિણ
અમેરિકાનો એક દેશ
પેરે (પે) અં [કં] પ્રકારે (ર) રહે
પેરા [કં], -રો પું રોરો, કડકા
પેરેક્તિ નં [કં] એક ભતના પશ્ચર, લાકડું
વગેરેમાથી ગાળી કાઢવામા આવતો મીલ જેવો
પદાર્થ (મીલનતીમા તેમ જ બુલાખ તરીકે
વપરાય છે)
પેલ, ૦વું (પે) નં [કં] પિડલી, પ્રા પેલું
પી જેવા રૂની ચેપડી, પોલડું
પેલું વિં (ર) સં સામે આગળથી બતાવેલું,
ઓલ્યું (૩) આવતા પરમ દિવસ પછીના કે
ગયાની પૂર્વનો (દિવસ) [પેલા જન્મમાં,
પેલે જન્મ = આવતે આવતા (ર) કદી નહીં]
પેલ્લો (પે) પું ઓલ્લો (કડી પ્રાત)
પેશ(-રો) પું [પ્રા. પેશો] ધંધો
પેશ અં [ફા] આગળ, ઉપરી અધિકારી
તરફ (ર) આગળ, ઠંક [-કરવું = રજૂ કરવું.
-જવું, પહેંચવું = સરૂં થવું (ધંધામાં)
-પહેંચાવું = ધંધામાં ફતેહ મેળવવી (ર)
ઠંક પહેંચાવડું, શિકરત આપવી, ઠંકાણે
લાવડું.] ૦કદમી સ્રીં સામે લેવા જવું તે (ર)
આગેફૂય (૩) ચડાઈ ૦કશ પું, ૦કરી સ્રીં
અંકણી. ૦કાર પું કારભારી, શિરસ્તેદાર
(ર) ખવાસ, હબ્બરિયો. ૦ગા સ્રીં આગણું
(ર) આગણ કે તખ્ત ઉપર પાથરેલું પાથરણું.
૦ગી સ્રીં કામ પેટે આગળથી અપેલું
લવાજમ, બાવું ૦દરતી સ્રીં આગળ
થઈને કરેલું અનુચિત કામ - જખરદરતી
પેશવા પું [ફા.] પેશ્વા, આગેવાન (ર) સતારાના

મરાઠા રાજાઓનું વંશપર પરાગત પ્રધાનવદ્ધ
ધરાવનાર બ્રાહ્મણ (૩) મુખ્ય પ્રધાન ંઈ
વિં પેશવાને લગતુ (૨) સ્ત્રીં પેશવાઓનું
પ્રધાનવદ્ધ-અમલ (૩) પેશવાઓનો રાજ્યકાળ
કેતેમનુ સામ્રાજ્ય. [-કરવી = દાર ચલાવવો]
પેશવાજ પું [ફા.] બીબીઓનો એક ઘેરદાર
ભતો

પેશાની સ્ત્રીં [ફા.] નસીબ

પેશાખ પું [જા.] મૂતર [-કરવો = મૂતરવું.
-થઈ જવો = ડરી જવું -થવો = મૂતર

આવડું, મૂતરાણું] ંખાતું ન મુતરડી

પેશી સ્ત્રીં [સં] માસનો લોચો, 'દિરયુ' (૨)
[ફિલ્સ, ખજૂર જેવો] ફળના ગરનો પિંડ

પેશી સ્ત્રીં [ફા.] કેસની સુનાવણી, આગળ
કેસ ચાલવો તે

પેશીનગોઈ સ્ત્રીં [ફા.] જવિખવાણી

પેશો પું [ફા.] પેશ; ધવો, કસખ

પેશતર વિં [ફા.] પેશતર, આગામી

પેશ્વા, ંઈ [ફા.] જુઓ 'પેશવા'મા

પેસનીકળ (પે) સ્ત્રીં [પેસવું + નીકળવું] પેસવું
અને નીકળવું તે (૨) [લા.] કારભાર

પેસવું (પે) અંકિં [સં પ્રવિશ્; પ્રા પહસ]
દાખલ થવું, પ્રવેશ કરવો પેસાહવું સં
કિં (પ્રેતક), પેસાવું (કર્મણિ)

પેસાર-રો (પે) પું [પ્રા. પહસર (સ પ્રવિશ્)]
દાખલ થવું તે, પ્રવેશ (૨) પરિચયગાઠ સખધ

પેસેન્જર (પે) સ્ત્રીં [હ] ઉતારઓ લાવતી લઈ
જતી રેલગાડી (એ સામાન્ય રીતે દરેક

સ્ટેશને ઊભી રહે છે.) (૨) વાહનનો મુસાફર

પેશતર વિં [જુઓ પેશતર] આગામી

પેળ પું [સં. મેલ] વૃષણ

પેં (પે) અં (પ) [સં પ્રતિ, પ્રા પહ] સરખા-

મણીમા, મુકાબલે (૨) ઉપર

પેંગડું (પેં) નં ઘોડેસવાર જેમા પગ રાળે છે તે-
કડું; રકામ [પેંગડામાં પગ ઘાલવો = ને

પગલે ચાલવું (૨) ની સરખુ ઊતરવું.]

પેંબર (પેં) સ્ત્રીં, નં નં [જુઓ પેંબર] પગરખું

પેંઠ (પેં) સ્ત્રીં હૂડી ગેરવસ્ત્રે પડ્યાથી

બીજી વાર લખી આપવામા આવે છે તે

પેંડો (પેં) પું [સં પિંડ, પ્રા. પેંડ] પિંડ, (માટીનો)

લોહો (૨) દૂધના માવાની બનાવેલી એક
મીઠાઈ [-આપવો = મારવું (૨) બરતરફ કરવું.]

પેંતરો (પેં) પું [સરં હિં. પૈતરા] કુરતી

વગેરેની શરમાતમા આગલા પગને જરા

વાળીને અને પાછલા પગને ટટાર રાખી ઊભા
રહેવું તે, પવિત્રા (૨) યુક્તિ, પ્રપચ [-કરવો,

રચવો = યુક્તિ - પ્રપચ ગોઠવવા]

પેતાન નં ડોળ

પેધવું (પેં) અંકિં જુઓ પેધવું

પેંધું (પેં) (વિં (૨) નં જુઓ પેધું

પેં નં [દે પહજ] + પેંડું [-માથી

પૈશી અં [મ. પૈજી (કા. પૈક = સમુ. ય)] -માતું;

પૈં સ્ત્રીં (ચ) ચોળાચોળ; પંચાત, પરડ -ડોતરું

વિં વાતનો કેડો ન મૂકે તેવું

પૈડું નં [જુઓ પૈ] ચક, ચાક [-કરવું =

કામ ચાલુ થવું કે સિદ્ધ થવું.]

પૈતામહક [સં] વિં ખિતામહને લગતું

પૈતું નં પીતુ, પાતળો કકડો, કાતળી

પૈતૃક વિં [સં] બાપીક, વારસામાં મળેલું

પૈશાચ વિં [સં] રાક્ષસી (૨) પું લગ્નના

આઠ પ્રકારોમાનો એક (જેમા સૂતેલી, મધ-

પાનથી નિહવલ બનેલી કે ઉન્મત્ત કન્યા
સાથે સભોગ કરી લગ્ન કરવામા આવે છે)

પૈશાચિક વિં [સં] પૈશાચી

પૈશાચી વિં રાક્ષસી (૨) સ્ત્રીં [સં] પ્રાકૃત

લાખાનો એક પ્રકાર

પૈશુન (-ન્ય) નં [સં] પિશુનતા

પૈસાદાર વિં [પૈસો] ઉપરથી] ધનવાન

પૈસો પું [સરં હિં પૈસા] એક તામાનો સિક્કો,

આનાનો ચોથો ભાગ (૨) [લા.] દોલત, ધન.

પૈસા ઉડાવવા = ઉડાઉપણે પૈસા ખર્ચવા.

-ઉડાવી જવા = પૈસા ખાઈ જવા, ચોળાવવા.

-ઊપજવા = કિ મત જેટલા કે તેથી વધુ

નાણા મળવા -ફૂદવા = ખૂબ -વધારે પડતા

પૈસા હોવા -ખર્ચવા = કિ મત તરીકે નાણા

આપવા કે તેમનું રોકાણ કરવું -ખાવા =

લાચ લેવી (૨) વિશ્વાસઘાત કરી પારકાના પૈસા

ચોળાવવા -ખોટા કરવા = દેવું કે લેણું ન

ચૂકવું. -ખોટા થવા = ધીરેહું નાણું ન મળવું -હૂલ થવું -ખોવા = વેપારધંધામાં ખોટ આપવી (૨) પૈસા ઉડાવવા. -ઘલાવા = ખીત્તઓ વડે પૈસા ખવાઈ જવા, ધીરેલા પૈસા પાછા ન મળવા -ચાંપવા = લાચ આપવી. -ભેડવા = સામાની ચીજને નુકસાન થતા તેની કિંમત કે નુકસાની તરીકે નાણા આપવા -તોડી પાડવા = સહેલાઈથી પૈસા કમાવા. -નાખવા = લવિષ્યમા લાલની આશાએ ધંધા -ઉધોગમા નાણાનું રોકાણ કરવું. -પાડવા = પૈસાના સિક્કા બનાવવા. -પાણીમાં જવા = વ્યર્થ ખર્ચ થવો. -ખગાડવા = પૈસાનું નકાસું ખર્ચ કરવું. -ખચવા = ખર્ચ જતા પૈસા સિલક રહેવા. -ખરવા = કર કે ફાળાની રકમ ચૂકવવી (૨) ફાળાની ચાદીમા પોતા તરફથી રકમ લખાવવી (૩) પૈસા ભેડવા -ખારવા = પૈસા ખાઈ જવા, ઓળવવા -ચૂકવા = વ્યાજે કે થાપણ તરીકે પૈસા આપવા -વરસવા = અતિશય કમાણી કે લાભ થવા -વાપરવા = ખર્ચ કરવું -વેહવા = નકાસું ખર્ચ કરવું, પૈસા ઉડાવવા -વેરવા = ચારે તરફ અનેક જાણને લાચ આપવી પૈસાના કાંકરા કરવા = પૈસા ઉડાવી દેવા; પૈસાને ગેરઉપયોગ કરવા પૈસાના ઝેલ, ચાળા = પૈસાને ભેરે કરી ગયાય તેવા મોજશોખ કે ખર્ચ પૈસાની છૂટ = વાપર માટે ઘણા પૈસા હોવા પૈસાનું = પૈસાની કિંમતનું, વુચ્ચ. પૈસાનું પાણી કરવું = પૈસા નકામા ઉડાવી દેવા] ૦૮૬૧ પુ. ૦૫૫, ૫૭૭
 પો (પો) સ્ત્રી, નં [સરં મ. પર્વ] ખાસાતા દાવમા એકના દાવ (૨) કોડીઓના દાવમા ૧૦, ૨૫ અને ૩૦ જેવા દાણા કે તે પડે ત્યારે લેવાનો એક વધુ દાણો (૩) ચોપટમાં પહેલું ખાનું [-ચડવી = વધુ દાણો લેવાય તેવા દાણા પડવા. -ખેસવી = પો પડવાથી નવું સોગટ અંદર લેવાવું]
 પો (પો') પુ. ૦, સ્ત્રી [ભુઓ પોહ] પરોઢિયું [-કાટવું = પરોઢિયું થવું.]
 પોઈ સ્ત્રી [સ પોતકી, ઠિં પોઈ] એક વેલ

પોઈસ અં [ફા પોજા] 'વાટમાંથી ખસી જાયો' એવું જણાવનારો ઉદ્ગાર (૨) (સુ.) માત, સીધું દાંડ કરેલું [-થઈ જવું = રવાના થઈ જવું; નાસી જવું (૨) સીધાદોર થઈ જવું.]
 પોક સ્ત્રી [પ્રા પોક્ક] ખૂમ પાડીને રહવું તે. [-ચાડવી = મગનારનું નામ બેઠી મોટેથી રહવું -ચૂકવી = મોટેથી નામ હાંપને રહવું (૨) કશું વળવાનું નથી, એમ માની દોડી દેવું] ૦૨૧૭ નં પોકપોકનો અવાજ. ૦૨૧૭નું સંકિં પોકારે એમ કરવું ૦૩૧૬ નં કોઈ મરી ગયું હોય એમ પોક મૂકીને રહવું તે
 પોકળ વિં [દે. પોક્ક] પોલુ (૨) ખોટું ૦૮૧ સ્ત્રી પોકળી સ્ત્રી [પોકળ ઉપરથી] ખાલી જગા પોકડી નં એક પક્ષી
 પોકાર પુ. [પ્રા પુક્ક, પોક્ક] ખૂમ (૨) કરિયાહ. [-ઉઠાવવો = ખૂમ - કરિયાહ ઉઠાવવી -કરવો = પોકારવું (૨) કરિયાહ ઉઠાવવી.] ૦૭૭ નં પોકારવું તે ૦૭૭ સંકિં મોટે બાટે -ખૂમ પાડીને બોલવું કે કોઈને બોલાવવું [પોકા પાડીને પોકેપોક અં [પોક ઉપરથી] પોકે પોકે, ખૂમ પોખરાજ પુ. પીળા રંગનું એક રત્ન
 પોખરો પુ. [સરં મ પોલ્લર = બાકું] (કા.) ભજર કે મુતરડીની બેઠક
 પોખરું સંકિં + ભુઓ પોપ્પ (૫)
 પોખળ નં [સરં પોકળ] બોપાણ [-નીકળવું]
 પોગળી સ્ત્રી ગાસડી
 પોચ સ્ત્રી [દે પોચ્ચ] દાણા વગરનું બોપ્પ (હાગરનું). ૦૬૭૭ વિં [પોચુ ઉપરથી] પોચુ, ખીકણ, પચકણ ૦૬૭૭ નં બાણનો લોહો. [પોચકાં નાખવાં = બાણના પોદળા નાખવા (૨) ખી જવું, ગભરાઈ જવું] ૦૮(-૬) વિં પોચુ ૦૨૬૭ નં [દે. પોચ્ચ] ખીજ ન થયું હોય અથવા અંદર મરી ગયું હોય એવી સીંગ પોચુ વિં [દે. પોચ્ચ] નરમ, દબાયુ દબાય એવું (૨) નમળ, ઢીલુ, કઠણવી ઊઘટ (૩) [લા] ખીકણ, પોચકણ [પોચા કાળભાનું, પોચી છાતીનું = ડરી ભય એવું પોચુ પડવું = નરમ થવું (૨) ટપી ન શકવું, ગભરાવું.]

પોટકી(-લી) સ્ત્રી. [જુઓ પોટલી] નાની ગાસડી. -કું(-લું) નં ગાસડી

પોટર પું. [ફં. પોટર] રેલવે સ્ટેશનનો પરચૂરણ કામકાજ કરનારો નોકર -મજૂર; ફૂલી

‘પોટલિયું’ વિં. [‘પોટલી’ ઉપરથી] પોટલીના ઘાટનું(ર) પોટલામા વીટેલું -ચો પું. ગ્રોહાના સામાન સાથે રહી શકે તેવી ચપટા ઘાટની ચામડાની મસક(ર) સોના કે રૂપાનો લઘુગોળ મણકો. [પોટલિયે જતું = ઝાડે ફરવા જતું.]

પોટલી, -લું [દે. પોટલ, પોટલિયા] જુઓ ‘પોટકી’માં [પોટલી પકડવી = વૈધનો ધંધો કરવો -પોટલે પોટલાં = ખૂન, પુન્કળ] -લો પું. મોટું પોટલું [-ક્ષાર

પોટાશ(-સ) પું. [ફં.] એક રાસાયનિક દ્રવ્ય પોટીસ સ્ત્રી. [ફં. પોટીસ] ગઢગૂઢ પકવવા માટે ઘઉંના લોઠ વગેરેની ગરમ લૂગદી [-ખાંધવી, મારવી, લગાવવી]

પોટો પું. [દે. પોટ = પેટ (જેવું ઊપસેલું ફૂલેલું)] કાનસનો ગોળો (ર) [સ પોત] ચકલીનું બચ્ચુ (૩) [સરંમ. પોટા] એક ભવના બંધનો ફાણો

પોટી સ્ત્રી. પોરટી, છોકરી

પોટો પું. [જુઓ પોરટો] છોકરો (સુ.)

પોઠ સ્ત્રી. [સ પુઠ, પ્રા. પુઠ ઉપરથી] પ્રાણીની પીઠ પર નખાય તેવી ખેવડી ગૂણ (ર) વણ્ણર (૩) પોઠિયો -ઠિયો પું. પોઠ ઉપાડનાર બળદ (ર) મહાદેવનો નંદી -ડી પું. પોઠનો બળદ (ર) વણ્ણરો

પોટું નં. [પ્રા. પુઠગ (સ. પુટ)] લીંપણના ભડા થરનો કકડો (ર) મધપૂડો

પોટાણુ (પો) નં. [દે. પવઢ્ઢ = પે. ઢડું] શયન -લું અં. કિં સડુ

પોટાહડું (પો) સં. કિં. ‘પોટલું’નું પ્રેરક

પોણુ (પો) નં. + [જુઓ પણ] પ્રતિજ્ઞા

પોણુચવડું (પો) વિં. [જુઓ પુણચવડું] વાકું; અસત્ય

પોણા (પો) પું. બં. વં. [સ પાદોન] પોણાના આક -ણિયું વિં. પોણા ભાગનું -ણિયો વિં. પું. [લા] ખાયલો, રાંડલો -ણિયો વિં. સોમાં પા ઓછો, ‘હલાા,’ -ણું વિં. આખામાં

પા ઓછું; ‘હલાા.’ [પોણામાં ૬ વિં. પું. પોણિયો; નપુંસક.] -ણિયો વિં. ૫ ચોતેર

પોત નં. ફસ ખોલવી તે (ર) [સ. આત્મત્ત, પ્રા. અપ્પત્ત] પોતાનું ખરું સ્વરૂપ. [-પ્રકાશનું = અંતરનો સ્વભાવ ખુલ્લો કરવો પોતાના ગુણકર્મ ઉપર જવું]

પોત નં. [સં] બાળક, બચ્ચુ (ર) કપડું (૩) પું. મછવો (૪) [લા] વચ્ચનો વણાટ (૫) મરનારના નડકના સગાનો શોક મુકાવવા બીજા સગા વચ્ચે કે તેની કિંમત આપે છે તે. ૦૪ વિં. પોત - અચ્ચાપે અવતનું (અડબ નહીં) ંડી સ્ત્રી. ચોતી -તારો પું. જીતું

પોતુ (ર) પોતુ ફેરવવું તે. પોતિયાદાસ પું. [જુઓ પોતિયું] પોતિયું પહેરનારો -દીસો માણસ. -તિયું નં. [સ પોતિક પ્રા પોત્તિમ] નાનું પોતિયું [પોતિયાં લેવાં, લઈ લેવાં = ઘુસાન કરવું (ર) લૂટ (૩) ગભરાવડું પોતિયાં લેવાઈ જવાં = હિંમત જતી રહેવી, છક્કા છૂટી જવા. પોતિયું કાઢી નાખવું, છૂટી જવું, ફાટી જવું = ગભરાઈ જવું; હિંમત જતી રહેવી. -કાઢીને ઊભા રહેવું = નાગાઈ કરવી] -તી સ્ત્રી. [સ, પ્રા] ચોતી

પોતદાર પું. [ફા પોતદ + દાર] ખલનચી પોતનીસ પું. [ફા પોતદ + નવીસ] ખલનના હિસાબનીસ

પોતપોતામાં અં. [પોતે પરથી] માહોમાહે પોતપોતે સં. [પોતે પરથી] પોતે પોતે, ફરકે પોતરો પું. [સં પોત્ર, પ્રા પોત્ત] પૈત્ર પોતાપણુ નં. [પોતે + પણુ] આત્મીયભાવ (ર)

વ્યક્તિત્વ (૩) અસ્મિતા, અહ ભાવ -પોતારો, પોતિયાદાસ, પોતિયું, પોતી જુઓ ‘પોત’માં

પોતીકું વિં. [જુઓ ‘પોત’ નં. (ર)] પોતાનું, સ્વધીય.

પોતું નં. [સ પુસ્ત, પ્રા પુત્થ, પોત્ય] પાણીમાં ભીંજવેલો લૂગડાનો કકડો (ર) ચૂનામાં કે રગમાં ભીંજવેલો ફૂચડો (૩) [ફા પોતદ] સરકારી ખલનામાં મહેસૂલનું ભરણું (૪) [જુઓ પોતું] પોતું. [-કરણું = રગવા કે

ધોળવા પોતુ ફેરવવું. -ફેરવણું = પોતુ મારવું
 (૨) ભૂસી નાખવું. -ભરણું = ભરણું મોકલવું.
 -મારણું = રંગવા કે ધોળવા પોતુ ફેરવવું
 -મોકલણું = ભરણું મોકલવું -વાહણું =
 ધૂળમા મેળવવું, કરેલા પર પાણી ફેરવવું]
 પોતે સં [જુઓ પોત નં (૨)] ભતે; પડે.
 [પોતાને વખડે તરણું = આપખળથી જીતવું
 પોતાના પગ પર કુહાડી મારવી =
 પોતાનું જ ખરાબ થાય તેમ કરવું]
 પોથકી સ્ત્રીં [સ] એક નેત્રરોગ, જેમા પોપથાના
 અંદરના ભાગમા ફેલ્ડીઓ નીકળી આવે છે
 પોથાળણુ અંકિં (કા.) પલાયન કરવું
 પોથી સ્ત્રીં [સ પોતકી] પોઈની વેલ (૨)
 પોઈના રગમા કે અળતામાં બેળી રાખેલુ રૂપ
 પોલ [-મૂકવી = હાતરગવા તેના ઉપર રગનું
 પોલ મૂકવું] (૩) [સ પુસ્તિકા, પ્રા પોતિયવા]
 લાખા પટા પાનાનું પુસ્તક, કે એની પોટકી.
 [પોથીમાંનાં રીંગણાં = બીજાને ઉપદેશવાનું,
 પણ ભતે તેમ કરવાનું નહીં તે] -યું નં
 મોટી પોથી-પુસ્તક (તુચ્છકારમા)
 પોદળો પું [દે. પોદ] જાણના લોહા (એક
 વારનો-એક સાથે કરેલો) [પોદળો જેણું =
 ઢગલાની પેઠે પડી રહે તેવું, રચૂલ-જડ, હાલે
 ચાલે નહીં તેવું. -કરવો, મૂકવો.]
 પોપ નં [જુઓ પોપકી] મૂણગો (૨) પડ, ધર
 પોપ પું [દે] રોમમા રહેનો રોમન કેથલિક
 સ પ્રધાનનો વડો ધર્માધિકારી
 પોપણું નં [જુઓ પોપ] આખનું પાપણવાળું
 ઢાકણ (૨) ખસખસનો ઢાણા ખાજ્યા વગરનો
 ઢોડો (૩) ઢાણા ખાજ્યા વગરની શિંગ (૪) પોપકી
 પોપટ પું [સ પુટ્ટ+પુટ્ટ = બોલ બોલ કરવું
 ઉપરથી ?] હીલા જેવા રગનું એક પક્ષી,
 શુક [-કરી નાખણું = બાણવીને હોશિયાર
 કરી દેવું (૨) પોતાનું બોલાવું બોલે તેવું
 અધીન કરી દેવું -કરી રાખણું = પોતાનું
 બોલાવું બોલે તેવું બનાવી રાખવું. -બોલવો =
 ચાકી જવું; ખલાસ થઈ જવું -પાળવો =
 પોપટને પાળવો (૨) પપાળીને માવજતથી
 રાખવું (૩) આગળીએ વાગવા-પાકવાથી હાથના

પહોચાને ઊંચો ને ઊંચો રાખવો.] -દિયું વિં
 પોપટના જેવા રગનું (૨) પોપટના નાકના
 આકારનું (૩) પોપટની પેઠે સમજ્યા વિના
 ગોખી મારેલું (૪) કેવળ મોઢાનું, બોલવા પૂરતું
 જ -ટી વિં પોપટિયું (૨) સ્ત્રીં પોપટની માથા
 પોપટી સ્ત્રીં એક છોડ-વેલો (૨) [ચ] દિવેલામા
 પડનો એક રોગ -કું નં પોપટીનું ફળ-દાણો
 પોપટો પું [દે. પોટ્ટ = પેટ (પરથી ?)] ચણાની
 શિંગ [પોપટા પાડવા = ચણાનો ઓળો
 કરવો]

પોપડી સ્ત્રીં [પ્રા પડખડ = ઊંચા થવું, ફેલવું
 (સં. પ્ર + ડ્ + પ્)] નાનો પોપડો -પડ -કું
 નં નાનો પોપડો (૨) માત્ર ઘાસ ઊગે તેવી
 જમીન. -કો પું ઊપસેલું, ઊપડેલું કે
 લાગેલું પડ (૨) માત્ર ઘાસ ઊગે તેવી જમીન
 પોપલાં નં બંબવં [જુઓ પોપલું] અશક્તિના
 કાદા

પોપલિન (પો) નં [કં.] એક ભતવું કાપડ
 પોપણું વિં [દે પોપ્પય = હાથ ફેરવ્યા કરવો,
 પપલાવવું] પોપુ, કાઈ સહન કરી શકે નહિ
 તેવું (૨) લડાવેલું, લાડકું કરી નાખેલું (૩)
 નકામા કાદા મારવું

પોપામાળું વિં જુઓ પોપલું
 પોપાંબાઈનું રાજ્ય નં ગેરવ્યવસ્થા અને
 અનાવડતને કારણે ચાલતું અવેર
 પોપું વિં [જુઓ પોપણું] કાણુ, પોપુ (૨) નં
 કાગાપણુ, પોથાપણુ
 પોપૈયું નં (જા) જુઓ પપૈયું -યો પું
 તેવું ઝાડ, પપૈયો

પોપો પું કાજળનું ટપકું, નળદિયું (૨) [સરં
 દે. પોપ્પા = ડરાવવાનો અવાજ] અભણ્યો
 ચોર (ખાળકને કહેવામા)

પોખાર (પો) પું બંબવં [પો + ખાર] તણ પાસાની
 રમતમા છ, છ અને એક, એમ કુલ ત્રે -
 ઢાણાનો ઢાવ (૨) ફેલેલું [-કરવા, ગણવા =
 જુઓ પોખારા ગણવા. -પડવા = પાસા મવળા
 પડવા, ધારેલી યુક્તિમા ફાવવું; ફેલેલું થવી.]

પોખારા ગણવા (પો) [સરં મ. પો (પવ) વારા]
 શં પ્રં [જુઓ પોખાર] નાસી જવું

પોટકી(-લી) સ્ત્રી. [જુઓ પોટલી] નાની ગાસડી. -કું(-લું) નં ગાસડી

પોટર પું. [ઈ. પોટર] રેલવે સ્ટેશનનો પરચૂરણ કામકાજ કરનારો નોકર -મજૂર; ફંદી

‘પોટલિયું’ વિં. [‘પોટલી’ ઉપરથી] પોટલીના ઘાટનું(ર) પોટલામા વીટેલું. -ચો પું. શ્રોડાના સામાન સાથે રહી શકે તેવી ચપટા ઘાટની ચામડાની મસક(ર) સોના કે રૂપાનો લખગોળ મણકો [પોટલિયે જવું = ઝાડે ફરવા જવું.]

પોટલી, -લું [દે પોટલ, પોટલિયા] જુઓ ‘પોટકી’મા [પોટલી પકડવી = વૈધનો ધવો કરવો -પોટલે પોટલાં = ખૂમ, પુઝકળ] -લો પુ. મોટું પોટલું [-ક્ષાર

પોટાશ(-સ) પુ. [ઈ] એક રાસાયનિક દ્રવ્ય પોટાશ સ્ત્રી. [ઈ પોટાશ] ગઢગૂઢ પકવવા માટે ઘઉંના લોટ વગેરેની ગરમ લૂગદી [-ખાંધવી, મારવી, લગાવવી]

પોટો પું. [દે. પોટ = પેટ (જેવું ઊપસેલું ફૂલેલું)] ફાનસનો ગોળો (ર) [સં પોત] ચકલીનું બચ્ચું (૩) [સરં મ. પોટા] એક ભનના ઘઉંનો ફાણો પોટી સ્ત્રી. પોરટી; છોકરી.

પોટો પુ. [જુઓ પોરટો] છોકરો (સુ)

પોઠ સ્ત્રી. [સ પૃથ્ઠ, પ્રા પુઠ્ઠ ઉપરથી] પ્રાણીની પીઠ પર નખાય તેવી બેઠકી ગૂણ (ર) વણ્ણર (૩) પોઠિયો. -કિયો પું. પોઠ ઉપાડનાર બળઠ (ર) મહાદેવનો નંદી -કી પુ. પોઠનો બળઠ (ર) વણ્ણરો

પોઠું નં. [પ્રા. પુઠગ (સ. પુટ)] લીપણના બાડા થરનો કકડો (ર) મધપૂડો

પોઠણુ (પો) નં. [દે પવઢઢ = પોઢડું] શયન -ડું અં. કિં સડું

પોઠાલડું (પો) સં. કિં ‘પોઢડું’નું પ્રેરક

પોણુ (પો) નં. + [જુઓ પણ] પ્રતિજ્ઞા

પોણુચવડું (પો) વિં. [જુઓ પુણચવડું] વાકું, અસત્ય

પોણા (પો) પું. અં. વં. [સ પાદોન] પોણાના આક -ણિયું વિં. પોણા ભાગનું -ણિયો વિં. પું. [લા] બાયલો, રાકલો, -ણીસો વિં. સોમાં પા એણો, ‘દલાા.’ -ણું વિં. આખામા

પા એણું; ‘લાા.’ [પોણાઆઠ વિં. પું. પોણિયો; નપુંસક] -ણીસો વિં. પચોતેર પોત નં. ફસ ખોલવી તે (ર) [સ આત્મત્ત્વ, પ્રા. અપ્પત્ત] પોતાનું ખરું સ્વરૂપ [-પ્રકાશનું] = અંતરનો સ્વભાવ ખુલ્લો કરવો પોતાના ગુણકર્મ ઉપર જવું]

પોત નં. [સં] બાળક, અચ્ચું (ર) કપડું (૩) પુ. મછવો (૪) [લા] વસત્રનો વણાટ (૫) મરનારના નજીકના સગાનો શોક મુકાવવા ખીન્ન સમાવજ કે તેની કિંમત આપે છે તે ૦૪ વિં. પોત -અચ્ચાકપે અવતનું (અડઅ નહી) ૦ડી સ્ત્રી. બોલી. -તારો પું. બીનું પોતુ (ર) પોતુ ફેરવવું તે પોતિયાદાસ પું. [જુઓ પોતિયું] પોતિયું પહેરનારો -ઢીલો માણસ. -તિયું નં. [સ પૌતિક પ્રા પોત્તિય] નાનું પોતિયું [પોતિયાં લેવાં, લઈ લેવાં] = વકસાન કરવું (ર) લૂટવું (૩) ગભરાવડું પોતિયાં લેવાઈ જવાં = હિંમત જતી રહેવી, છકા છૂટી જવા. પોતિયું કાઢી નાખવું, છૂટી જવું, ફાટી જવું = ગભરાઈ જવું, હિંમત જતી રહેવી -કાઢીને ઊભા રહેવું = નાગાઈ કરવી] -તી સ્ત્રી. [સ, પ્રા] ધોતી

પોતદાર પું. [ફા પોતદ + દાર] ખલનચી પોતનીસ પું. [ફા પોતદ + નવીસ] ખલનનો હિસાબનીસ

પોતપોતામાં અં. [પોતે પરથી] માહોમાહે પોતપોતે સં. [પોતે પરથી] પોતે પોતે, ફરકે પોતરો પું. [સ પૌત્ર, પ્રા પોત્ત] પૌત્ર પોતાપણું નં. [પોતે + પણું] આત્મીયભાવ (ર) અક્રિતવ (૩) અસ્મિતા, અહ ભાવ

પોતારો, પોતિયાદાસ, પોતિયું, પોતી જુઓ ‘પોત’મા

પોતીકું વિં. [જુઓ ‘પોત’ નં. (ર)] પોતાનું, સ્વકીય.

પોતું નં. [સ પુસ્ત, પ્રા પુત્ય, પોત્ય] પાણીમા ભીંજવેલો લૂગડાનો કકડો (ર) ચૂનામા કે રગમા ભીંજવેલો ફૂચડો (૩) [ફા. પોતદ] મરકારી ખલનામા મહેસૂલનું બરણું (૪) [જુઓ પોતું] પોતું. [-કરવું = રગવા કે

ધોળવા પોતુ ફેરવવું. -ફેરવણું=પોતુ મારવું
(૨) ભૂસી નાખવું. -ભરણું=ભરણું મોકલવું.
-મારણું=રંગવા કે ધોળવા પોતુ ફેરવવું.
-મોકલણું=ભરણું મોકલવું -નાહણું=
ધૂળમા મેળવવું. કરેલા પર પાણી ફેરવવું]
પોતે સં [જુઓ પોત નં (૨)] ભતે; પડે.
[પોતાને વખડે તરણું=આપખળી છતવું
પોતાના પગ પર કુહાડી મારવી =
પોતાનું જ ખરાબ થાય તેમ કરવું]
પોથકી સ્ત્રી[સ] એક નેતરોગ, જેમા પોપથાના
અંદરના ભાગમા ફેલ્લીઓ નીકળી આવે છે
પોથાળણું અંકિં (કા.) પલાયન કરવું
પોથી સ્ત્રી [સ પોતકી] પોઈની વેલ (૨)
પોઈના રંગમા કે અળતામાં ઓળી રાખેલુ રૂઠુ
પોલ [-મૂકવી=રાત રગવા તેના ઉપર રગનુ
પોલ મૂકવું] (૩)[સ. પુસ્તિકા, પ્રા પોત્તિયા]
લાબા ૪૨૫ પાનાનુ પુસ્તક, કે એની પોટકી.
[પોથીમાંનાં રીંગણાં=બીજાને ઉપદેશવાનુ,
પણ ભતે તેમ કરવાનુ નહી તે.] -થું નં
મોટી પોથી-પુસ્તક (નુશ્ચકારમા)
પોદળો પું [દે પોદ] જાણના છોદો (એક
વારનો-એક સાથે કરેલો.) [પોદળા જેણું=
દગલાની પેઠે પડી રહે તેવું, રથૂલ-જડ, હાલે
ચાલે નહીં તેવું. -કરવો, મૂકવો.]
પોપ નં [જુઓ પોપડી] ફણગો (૨) પડ, થર
પોપ પું [દે] ગેમમા રહેનો રોમન કેથલિક
સ પ્રધાનનો વડો ધર્માધિકારી
પોપથું નં [જુઓ પોપ] આખનુ પાપણવાળું
ઢાકણ (૨) ખસખસનો ઢાણા બાજ્યા વગરનો.
ઢાડો(૩) ઢાણા બાજ્યા વગરની શિંગ(૪) પોપડી
પોપટ પું [સ પુદ્-પુદ્=બોલ બોલ કરવું
ઉપરથી ?] લીલા જેવા રંગનુ એક પક્ષી;
શુક [-કરી નાખણું=બાણીને હોશિયાર
કરી દેવ (૨) પોતાનુ બોલાવું બોલે તેવું
અધીન કરી દેવ -કરી રાખણું=પોતાનુ
બોલાવું બોલે તેવું બનાવી રાખવું -બોલાવો=
ચાકી જવું, ખલાસ થઈ જવું -પાળવો=
પોપટને પાળવો (૨) પંપાળીને માવજતથી
- રાખવું(૩) આગળીએ વાગવા-પાકવાથી હાથના

પહોચાને ઊંચો ને ઊંચો રાખવો.] -ટિયું વિં
પોપટના જેવા રંગનું (૨) પોપટના નાકના
આકારનું (૩) પોપટની પેઠે સમજ્યા વિના
ગોખી મારેલું (૪) કેવળ મોઢાનુ, બોલવા પૂરતું
જ -દી વિંપોપટિયું(૨) સ્ત્રીં પોપટની માદા
પોપટી સ્ત્રીં એક છોડ-વેલો(૨)[ચ] દિવેલામા
પડેનો એક રોગ -કું નં પોપટીનુ ફળ-દાણો
પોપટો પું [દે. પોટ્ટ=પેટ(પરથી ?)] ચણાની
શિંગ [પોપટા પાડવા=ચણાનો એળો
કરવો]
પોપડી સ્ત્રીં [પ્રા. પગ્ગડ=ઊંચા થતું, ફેલવું
(સં. પ્ર+ડટ્+પટ્)] નાનો પોપડો -પડ -કું
નં નાનો પોપડો (૨) માત્ર ઘાસ ઊગે તેવી
જમીન -ડો પું ઊપડેલુ, ઊખડેલુ કે
લાગેલુ પડ(૨) માત્ર ઘાસ ઊગે તેવી જમીન
પોપલાં નંખંબં [જુઓ પોપલ] અશક્તિના
દર્શક
પોપલિન (પો) નં [દે.] એક ભતનુ કાપડ
પોપણું વિં [દે પોપ્પવ=હાથ ફેરવ્યા કરવો,
પપલાવવું] પોપણું, કાંઈ સહન કરી શકે નહિ
તેવું (૨) લડાવેલું, લડકું કરી નાખેલું (૩)
નકામા દર્શક મારતું
પોપાગાળું વિં જુઓ પોપલ
પોપાંબાઈણું રાજ્ય નં ગેરવ્યવસ્થા અને
અનાવડતને કારણે ચાલતુ અવેર
પોપું વિં [જુઓ પોપણું] કાચુ, પોચુ (૨) નં
કાગાપણું, પોચાપણું
પોપૈયું નં (કા.) જુઓ પપૈયું -ચો પું
તેવું ઝાડ, પપૈયો
પોપો પું કાજળનું ટપકું, નજરિયુ(૨) [સં
દે. ફોફા=ડરાવવાનો અવાજ] અભણ્યો
ચોર (બાળકને કહેવામા)
પોખાર (પો) પુંખંબં [પો+ખાર] તણ પાસાની
રમતમા છ, છ અને એક, એમ કુલ ત્રેર -
દાણાનો દાવ (૨) ફેલેલું [-કરવા, ગણવા=
જુઓ પોખારા ગણવા -પડવા=પાસા સવળા
પડવા, ધારેલી યુક્તિમા ફાવવું; ફેલેલું થવી.]
પોખારો ગણવા (પો) [સં. ન. પો(-વવ)વારા]
શં પ્રં [જુઓ પોખાર] નાસી જવું

પોટકી(-લી) સ્ત્રી. [જુઓ પોટકી] નાની
 ગાસડી -કું(-લું) નં ગાસડી
 પોટર પું. [ફં. પોટર] રેલવે સ્ટેશનનો પરચૂરણ
 કામકાજ કરનારો નોકર -મજૂર; ફૂલી
 'પોટલિયું' વિ. [પોટકી' ઉપરથી] પોટલીના
 ઘાટનું(૨)પોટલામા વીટેલું -ચો પું. ઘોડાના
 સામાન સાથે રહી શકે તેવી ચપટા વાટની
 ચામડાની મસક(૨)સોના કે રૂપાનો લખગોળ
 મણકો [પોટલિયે જુલું=ઝાડે ફરવા જુલું.]
 પોટલી,-લું [દે. પોટલ, પોટલિયા] જુઓ
 'પોટકી'મા [પોટલી પકડવી=વૈધનો ધવો
 કરવો પોટલેપોટલાં=ખૂબ, પુઠકળ] -લો.
 પું. મોટું પોટલું [-ક્ષા.
 પોટારા(-સ) પું. [કં.] એક રાસાયનિક દ્રવ્ય
 પોટીસ સ્ત્રી. [ફં. પોટીસ] ગઢગૂમઢ પકવવા
 માટે ઘઉંના લોટ વગેરેની ગરમ લૂગદી
 [-ખાંધવી, મારવી, લગાવવી]
 પોટો પું. [દે. પોટ=પેટ (જેવું ઊપસેલું ફૂલેલું)]
 કાનસનો ગોળો (૨) [સ પોત] ચકલીનું બચ્ચુ
 (૩) [સરંમ પોટ] એક ભતના ધઉંનો ઢાણો
 પોટો સ્ત્રી. પોરટી, છોકરી
 પોટો પું. [જુઓ પોરટો] છોકરો (સુ.)
 પોઠ સ્ત્રી. [સ પુઠ, પ્રા પુઠ ઉપરથી] ગ્રાણીની
 પીઠ પર નખાય તેવી બેવડી ગૂણ (૨) વણ્ણર
 (૩) પોઠિયો -ઠિયો પું. પોઠ ઉપાડનાર
 બળદ (૨) મહાદેવનો નંદી -ડી પું. પોઠનો
 બળદ (૨) વણ્ણરો
 પોઠું નં. [પ્રા પુઠગ (સં. પુટ)] લીપણના બડા
 થરનો કકડો (૨) મધપૂડો
 પોઠણ (પો) નં. [દે. પવઢઢ=પે. ઢડું] શયન
 -લું. અં. કિં સૂવું
 પોઠાલું (પો) સં.કિં. 'પોઠલું'નું પ્રેરક
 પોણ (પો) નં. + [જુઓ પણ] પ્રતિજ્ઞા
 પોણચવડું (પો) વિ. [જુઓ પુણચવડું]
 વાકું, અસત્ય
 પોણા (પો) પું. અં.વં. [સ પાદોન] પોણાના
 આંક -લિયું વિ. પોણા ભાગનું -લિયો
 વિ. પું. [લા.] ખાયલો, રાહલો. -ણીસો. વિ.
 સોમા પા ઓછો, 'દલાા.'-જુ વિ. આખામા

પા ઓછું; 'લાા.' [પોણાઆઠ વિ. પું.
 પોણિયો; નં.પું.સક.] -ણીસો. વિ. ૫ ચોતેર
 પોત નં. ફસ ખોલવી તે (૨) [સ આત્મત્ત,
 પ્રા. અપ્પત્ત] પોતાનું ખરું સ્વરૂપ [-પ્રકારાણું
 =અંતરનો સ્વભાવ ખુલ્લો કરવો પોતાના
 ગુણકર્મ ઉપર જવું]
 પોત નં. [સં.] બાળક, બચ્ચુ (૨) કપડું (૩)
 પું. મઢવો (૪) [લા.] વચ્ચનો વણાટ (૫)
 મરનારના નડકના સગાનો શોક મુકાવવા
 બીજા સગા વચ્ચ કે તેની કિંમત આપે છે તે.
 ૦૪ વિ. પોત-અચ્ચાચે અવતરતું (અડખ
 નહીં) ૦ડી સ્ત્રી. વોતી. -તારો પું. બીલું
 પોતુ (૨) પોતુ ફેરવવું તે પોતિયાદાસ પું.
 [જુઓ પોતિયું] પોતિયું પહેરનારો -ઢીલો
 માણસ -તિયું નં. [સ પૌતિક પ્રા. પોત્તિક]
 નાનું વોતિયું [પોતિયાં લેવાં, લઈ લેવાં
 =પુકસાન કરવું (૨) લૂટવું (૩) ગંભરાવવું
 પોતિયાં લેવાઈ જવાં=હિંમત જતી રહેવી;
 છક્કા છૂટી જવા. પોતિયું કાઢી નાખવું,
 છૂટી જવું, કાઢી જવું=ગભરાઈ જવું,
 હિંમત જતી રહેવી. -કાઢીને ઊભા રહેવું
 =નાગાઈ કરવી] -તી સ્ત્રી. [સ, પ્રા.] વોતી
 પોતદાર પું. [ફા પોતદ+દાર] ખલનચી
 પોતનીસ પું. [ફા પોતદ+ નવીસ] ખલનાનો
 હિસાબનીસ
 પોતપોતામાં અં. [પોતે પરથી] માહોમાહે
 પોતપોતે સં. [પોતે પરથી] પોતે પોતે, ઢરેકે
 પોતરો પું. [સ પૌત્ર, પ્રા પોત્ત] પૌત્ર
 પોતાપણું નં. [પોતે+પણું] આત્મીયબાવ (૨)
 વ્યક્તિત્વ (૩) અસ્મિતા, અહ ભાવ
 પોતારો, પોતિયાદાસ, પોતિયું, પોતી
 જુઓ 'પોત'મા
 પોતીકું વિ. [જુઓ 'પોત' નં. (૨)] પોતાનું,
 સ્વધીય
 પોતું નં. [સ પુસ્ત, પ્રા પુત્થ, પોત્થ] પાણીમા
 ભીંજવેલો લૂગડાનો કકડો (૨) ચૂનામા કે
 રગમા ભીંજવેલો ફૂચડો (૩) [ફા. પોતદ]
 સરકારી ખલનામા મહેસૂલનું બરણ (૪)
 [જુઓ પોતું] પોતું. [-કરવું=રગવા કે

કરવાનું એક વ્રત, પૌષધ, ૦શાળા સ્ત્રી
 પૌષધ કરવાનું અલગ રથાન
 પોશાક પુ. [ફા.] પહેરવેશ, લેખાસ (૨)
 પહેરવાના વસ્ત્ર [-આપવો, પહેરાવવો =
 રાજસેવાના બદલામાં પોશાક આપીને બહુમાન
 કરવું] -ધી સ્ત્રી લૂગડાલત્તા કે તેનું ખરચ
 પોશાગીર પુ. [ફા. પોશ (બખતગ) + ગીર
 (ફા.)] પહેલવાન (૨) [પોશાક + ગીર ?]
 કાકડો થઈ કરનારો (૩) કા
 પોશાલય નં, પોશાળ સ્ત્રી. બુઓ પોશધશાળા
 પોશિંદુ વિ. [ફા. પોશીદ્દહ] આશરો -
 ઉત્તેજન આપનાર, સુરખી (૨) ગુપ્ત
 પોષ(-મ) પુ. [સં.] વિક્રમ સવતરે ત્રીને
 મહિનો, પૌષ
 પોષક વિ. [સં.] પોષણ કરનાર ૦તા સ્ત્રી
 ૦વાસુ પુ. પ્રાણવાયુ; 'ઓકિસજન'
 પોષણ નં [સં.] પોષકું તે(ર)ગુજરાત, નસાવ
 -ણિયું નં પોષક વસ્ત્ર
 પોષ(-સ)કું સંકિં [સં] પોષક, પ્રા પોન્
 ખવરાવી પિવરાવી જતન કરવું (૨) [લા]
 ઉત્તેજન-મદદ આપવી
 પોષા(-સા)કું સંકિં 'પોષકું'નું કર્મણિ(૨)
 પાલવકું; પરવડવું (૩) માગણી થવી, ખપવું
 પોષિત વિ. [સં.] પોષાયેલું, પોષાતુ
 પોષ્ય વિ. [સં.] પોષવા યોગ્ય
 પોષી(-સી) વિ. પોષ માસતુ
 પોસ પુ. [ફા પોશ્ત] નોકર્યાકરેને હોળી -
 દિવાળીની કે આનંદપ્રસંગની ખુશખબતી(૨)
 [સં. પોષ, પ્રા. પોસ] પોષ મહિનો
 પોસ, ૦ટોડો પુ. [ફા. પોસ્ટ + ટોડો] ખસ
 ખસતું ખાલી છંડવું
 પોસકું સંકિં બુઓ પોષકું
 પોસાણ નં પોષાકું તે(ર) માગણી; ખપત
 -નું વિ. પુષ્ટ, મોટું
 પોસાકું સંકિં બુઓ પોષાકું
 પોસી વિ. બુઓ પોષી
 પોસો પું. પોશધ. શ્રાવકનું એક વ્રત
 પોસ્ટ સ્ત્રી [ઈ] હાક, ટપાલ [-કરવું,
 પોસ્ટમાં નાખવું = ટપાલમા રવાના કરવું]

૦ઓકિસ સ્ત્રી ૦ ટપાલઓકિસ, હાકવર,
 ૦માસ્ટ(-સ્ટ)ર પુ. ૦ ટપાલઓકિસનો વડો
 અમલદાર. ૦એન પું. ૦ ટપાલી
 પોસ્ટી વિ. [ફા.] નશો આણવા પોસના
 ટાકા ઉકાળીને પીનાર (૨) આણસુ, એટી (૩)
 પોચું, નરમ
 પોહ [પો] પુ. [દિ પહ્લ = દિવસ] મોટું
 પસોદિયુ, પો [-કાટવો = પસોદ થવું]
 પોહ અં (૨૫૦) ટોરને પાણી પીવાને ઉચ્ચારાને
 ઉદ્ગાર
 પોહાલ (લ.) સ્ત્રી [સ પ્ર + હલ્ય] નવી
 ખેડાયેલી જમીન
 પોળ સ્ત્રી [સં. પ્રતોલી, પ્રા પમોલી, પોલી]
 દરવાજો (૨) દરવાજાવાળો મહોલ્લો (૩) શેરી
 પોળકું સંકિં (ધરાયાના ઘેનથી ટોરતુ) સ્થિર
 થઈ જવું
 પોળિયો પુ. [પોળ' ઉપરથી] દરવાજા
 પોળી સ્ત્રી [સં પોલિકા, પોલી, સગં મ.]
 પાતળી અને પોચી રોટલી (૨) પૂરણપોળી
 પોંક(-ખ) (૦) પુ. [સ પૃથુક, પ્રા પઠુક] ઢૂંઢ
 જગથેલા કણસલાને ભૂછને કાઢેલા કણ
 [-પાડવો = કણસલાને તાપણી ૫૦ સેકી
 દાણા છૂટા પાડવા]
 પોંક(-ખ)ણું (૦) નં [દિ. પુલખાગ] પોખવામા
 વપરાતા-ધૂંસણ, મુસણ, જ્યૈયો અને ત્રાક-એ
 ચારમાનુ દરેક (૨) પોખવાની ક્રિયા -હું
 સંકિં પોખણા વડે વગ્નન્યાને વધાવવાં
 (૨) પાણી મીચીને વધાવવું (૩) + પાણી
 મૂકી પ્રતિજ્ઞા કરવી - સંકલ્પ કરવો (૪)
 [લા.] મારવું
 પોંકિયુ (૦) નં [બુઓ પોંક] લીલુ કણસલુ
 (જેનો પોંક પડાય છે)
 પોંગંડ વિ. [સં] યોગવચન કે બાળક જેવું(૨)
 નં બાલ્યાવસ્થા, ૦પણું નં, ૦વય સ્ત્રી,
 નં -હાવસ્થા સ્ત્રી [+મવસ્થા] બાલ્યાવસ્થા
 પોત્ર પુ. [સં] દીકનનો દીકરો -ત્રી સ્ત્રી
 દીકનની દીકરી
 પોત્ર:પુત્ર્ય નં [સં] પુત્ર પુત્ર થકુ ને
 પૌર પુ. [સં] શહેરી

પોમયો પું. સ્ત્રીઓનું એક જાતનું લૂગડું
 પોમલું વિ. [જુઓ પોમાલું] હઝમથેલું (૨)
 પોપલું [હઝમથ જલું]
 પોમાલું અંકિંસં પ્રમોદ, પ્રા. પમોમઉપરથી]
 પોયણ (-ણી) સ્ત્રી. [સ. પન્નિની, પ્રા પડમિણી,
 પોમિણી] એક જાતના કમળની વેલ -ણું
 નંએક જાતનું નાનું કમળ, રાત્રે ખીલતું કમળ
 પોયું નં. [જુઓ પોણ] ગેડીઢાની રમતમાં
 ન્યા ઢરો પહોચાડવાથી જીત ગણાય તે મુકરર
 કરેલી હઠ, ‘ગોલ’ [વસાહત
 પોર (પો)નં [દે પોરય]પર, ગામ પાસેની નાની
 પોર [પો] અં. [સ પરુ] ગયે વધે કે
 આવતે વધે
 પોરટી સ્ત્રી. છોકરી. પોરટો પું. [જુઓ
 પોરિયો] છોકરો (સુ)
 પોરવણું સંકિં જુઓ પોરવણું (દોરાવું)
 પોરસ (પો) પું. [સં પ્રહર્ષ, પ્રા પહરિસ; કેસ
 પૌરુષ, પ્રા પોરિસ] ખુશાલીના ઉકારો (૨)
 શૂરાતન, પાણી [-ચરવે] -સાવણું સંકિં
 ‘પોરસાવું’નું પ્રેરક. -સાવું અંકિં આનંદથી
 ઊતારાવું (૨) જુરસો ચડવો -સીલું વિ.
 પોરસવાળું શૂર, પાણીદાર
 પોરિયું નં. [સ પોત કે પુત્ર ઉપરથી] છોકરું -ચો
 પું. છોકરો પોરી સ્ત્રી. છોકરી
 પોરકું (પો) વિ. પોરકું, ગઈ સાલનું
 પોરો (પો) પું. [પ્રા. પોર] પાણીમા થતો એક
 બારીક જવ (૨) [સં પ્રહર, પ્રા પહર]
 અવસર, સમો (૩) [સં પારી ઉપરથી ?]
 કૂવામાથી પાણી કાઢવાનું લાખા ઘાટનું પહોળા
 મોનું વાસણ (૪) જુઓ પોરસ
 પોર્ટુગીઝ સ્ત્રી. [ઈ] પોર્ટુગલ દેશની લાખા
 (૨) પું. તે દેશનો વતની (૩) વિ. તે દેશ કે
 વતનીને લગતું
 પોલ [પો] પું. [દે પિચ્છી] ખીજેલું ૩ (૨)
 નં પોચુ ગોઢું (૩) પોલકું
 પોલ સ્ત્રી. નં. [દે પોલ] પોલાણ (૨) [લા]
 મિથ્યા દેખાવ, ભૂઠાણ (૩) અધાધૂધી, ગોઠાળો
 [-ચલાવણું, હાંકણું = અવ્યવસ્થા ને અચેર
 ચલાવણું (૨) ભૂઠાણું ચલાવણું] ઝકાર (-કે)

નં બાકું. ઝકારણું સંકિં ડોરી કાઢવું;
 બાકું પાઢવું. ઝકારિયું નં બાકું
 પોલકું નં. [‘પોલ’ ઉપરથી ?] સ્ત્રીઓ કે
 બાળકોનું એક જાતનું બદન
 પોલરું નં. [સ. પલ્લવક ?] શેરડીની આખ (૨)
 [‘પોલું’ ઉપરથી] પગની પોલી કડલી
 પોલ પોલ નં. [જુઓ પોલ] સાવ પોલ હોણું તે
 પોલકું (પો) નં. [જુઓ પોલકું] રૂની નાની ચેપલી
 પોલાણ નં. [‘પોલ’ ઉપરથી] પોલ પજું
 (૨) પોલો લાગ (જેમ કે ઝાડનું)
 પોલાદ નં. [ફા પોલાદ] ખરું -તીણું લોહું;
 ગળવેલ -ઠી દિં પોલાદનું (૨) [લા]
 મજબૂત [-ચોકડું = કઠી વૂટે નહીં એક
 ચોકડું કે બધારણ (૨) બ્રિટિશ સનદી
 નોકરોની જમાત]
 પોલાર નં. [‘પોલું’ ઉપરથી] પોલ, કાણુ. ૦ડું
 સંકિં ડોરકું, કાણુ પાઢવું. -રિયું નં
 પોલી આણીવાળું સોનીનું એક ચોખર -રું,
 -ળ વિ. પોલુ
 પોલિશ નં, સ્ત્રી. [ઈ.] પાલીસ, ચળકાટ, ચોપ.
 [-કરણું = ઘસીને કે વારની સથી ચળકાટ
 આપવો]
 પોલિસી સ્ત્રી. [ઈ.] વીમાખત (૨) ફટ નીતિ;
 યુક્તિ [-કરવી, રમવી = કાવાદવા કરવા;
 યુક્તિ લડાવવી -કઠાવવી = વીમો ઉતારાવવો]
 પોલીસ પું. [ઈ] (સિપાઈ (૨) સ્ત્રી. પોલીસની
 ફોજ ઝંકોટી સ્ત્રી. નાના નાના ગુનાની
 ફોજદારી અદાલત. ઝંકોટી સ્ત્રી. પોલીસની
 ચોખી ૦ખેલ પું. ગામની પોલીસવ્યવસ્થાને
 સત્તાધીશ, મુખી
 પોલું વિ. [દે. પોલ] વચ્ચે પોલાણવાળું -
 ખાલી (૨) [લા] મિથ્યા દેખાવનું [-ઢંઢ,
 ભમ = સાવ પોલું]
 પો (૦વ) પું. સંકિં [સં. પ્ર + વે, પ્રા પોવ]
 પોરવણું (૨) ગમીમા નાખવું
 પોશ (પો) પું, સ્ત્રી. [સં પ્રસૂતિ] ખોખો (૨)
 વિ. (એક કે બેને હાથની) પોશ જેટલું
 હાંધો પોશ ચોખા ને મૂઠી હાંધો
 પોશધ પું. [સ. ઉપવસધ, પ્રા પોસધ] શ્રાવક

કરવાનું એક મત, પૌષધ. ૦શાળા સ્ત્રી
 પૌષધ કરવાનું અલગ રથાન
 પોશાક પુ. [ફા.] પહેરવેશ; લેખાસ (૨)
 પહેરવાના વસ્ત્ર. [-આપવો, પહેરાવવો =
 રાજસેવાના બહલામા પોશાક આપીને બહુમાન
 કરવું] -શ્રી સ્ત્રી. લૂગડાલત્તા કે તેનું અન્ય
 પોશાગીર પુ. [ફા પોશ (અખતર) + ગીર
 (ફા)] પહેલવાન (૨) [પોશાક + ગીર ?]
 ફાકડો થઈ ફરનારો (૩) ઠગ
 પોશાલય ન. પોશાળ સ્ત્રી. બુઓ પોશધશાળા
 પોશિ'કું વિ. [ફા. પોશીકહ] આશરો-
 ઉત્તેજન આપનાર; મુરખી (૨) ગુપ્ત
 પોષ(-સ) પુ. [સં] વિક્રમ સવર્તનો ત્રીજો
 મહિનો, પૌષ
 પોષક વિ. [સં.] પોષણ કરનાર. ૦તા સ્ત્રી.
 ૦વાયુ પું. પ્રાણવાયુ; 'ઓન્ડિસજન'
 પોષણ ન. [સં.] પોષક તે(ર) ગુજરાત, નલાવ
 -ણિયું ન. પોષક વસ્ત્ર
 પોષ(-સ)કું સંક્રિં. [સં પોષય, પ્રા. પોસ]
 અવરાવી પિવરાવી જતન કરવું (૨) [લા.]
 ઉત્તેજન-મદદ આપવી
 પોષા(-સા)કું અંક્રિં. 'પોષવું'નું કર્મણિ(૨)
 પાલવવું; પરવડવું (૩) માગણી થવી, અપવું
 પોષિત વિ. [સં.] પોષાયેલું, પોષાતું
 પોષ્ય વિ. [સં] પોષવા યોગ્ય
 પોષા(-સા) વિ. પોષ માસનું
 પોષ પુ. [ફા પોશ્ત] નોકરચાકરોને હોળી-
 દિવાળીની કે આનંદપ્રસંગની ખુશખબતી(૨)
 [સં. પૌષ, પ્રા પોસ] પોષ મહિનો
 પોષ, ૦ટોડો પુ. [ફા પોસ્ત + ટોડો] અસ
 ખસતું ખાલી છડતું
 પોષકું સંક્રિં. બુઓ પોષકું
 પોષાણુ ન. પોષાકું તે(ર) માગણી; અપત
 -તું વિ. પુષ્ટ; મોટું
 પોષાકું અંક્રિં. બુઓ પોષાકું
 પોષી વિ. બુઓ પોષી
 પોષો પુ. પોશધ: શ્રાવકનું એક મત
 પોષ્ટ સ્ત્રી [કં] હાક, ટપાલ [-કરકું,
 પોષ્ટમાં નાખવું = ટપાલમા રવાના કરવું]

૦ઓન્ડિસ સ્ત્રી. ટપાલઓન્ડિસ, હાકધર.
 ૦માન્ડ(-ન્ત)ર પું. ટપાલઓન્ડિસનો વડો
 અમલદાર. ૦મેન પું. ટપાલી
 પોન્તી વિ. [ફા] નશો આણવા પોસના
 દોડા ઉકાળીને ખીનાર (૨) આળસુ, એઠી (૩)
 પોચું, નરમ
 પોહ [પો] પું. [દિ. પઝલ = દિવસ] મોટું
 પશેદિયુ, પો [-કાટવો = પરીદ થવું]
 પોહ અ. (રવં) દોરને ખાણી પીવાને ઉચ્ચાગનો
 ઉદ્ગાર
 પોહાલ (લ) સ્ત્રી. [સ પ્ર + હત્ય] નવી
 ખેડાયેલી જમીન
 પોળ સ્ત્રી. [સં. પ્રતોલી, પ્રા પલોલી, પોલી]
 દરવાજો (૨) દરવાજાવાળો મહોલ્લો (૩) શેરી
 પોળકું અંક્રિં. (ધરાયાના ઘેનથી દોરતું) સ્થિર
 થઈ જવું
 પોળિયો પું. [પોળ' ઉપરથી] દરવાજા
 પોળી સ્ત્રી. [સં પોલિકા, પોલી, સરં મ.]
 પાતળી અને પોન્તી રોટલી (૨) પૂરણપોળી
 પોક(-ખ) (૦) પું. [સ પ્રથુક, પ્રા પહુક] દૂધ
 જગયેલા કણસલાને ભૂંછને કાઢેલા કણ
 [-પાટવો = કણસલાને તાપણી પર સેકી
 દાણા છૂટા પાડવા]
 પોક(-ખ)ણું (૦) ન. [દિ. પુલળાગ] પોખવામા
 વપરાતા-ધૂસળ, મુસળ, રૂંચેયો અને માક-એ
 ચારમાનું દરેક (૨) પોખવાની ક્રિયા -કું
 સંક્રિં. પોખણા વડે વગ્ન-ચાને વધાવવા
 (૨) ખાણી સીચીને વધાવવું (૩) + ખાણી
 મૂકી પ્રતિજ્ઞા કરવી - સંકલ્પ કરવો (૪)
 [લા.] મારવું
 પોકિયું (૦) ન. [બુઓ પોક] લીલું કણસલું
 (જેનો પોક પડાય છે)
 પોગંડ વિ. [સં] ધોળવચનું કે બાળક જેવું(૨)
 ન. બાલ્યાવસ્થા, ૦પણું ન. ૦વય સ્ત્રી,
 ન. ૦હાવસ્થા સ્ત્રી. [પ્રવસ્થા] બાલ્યાવસ્થા
 પોત્ર પું. [સં] દીકરાનો દીકરો - ત્રી સ્ત્રી.
 દીકરાની દીકરી
 પોત્ર:પુત્ર્ય ન. [સં] પુત્ર પુત્ર. થવું તે
 પૌર પું. [સં] શહેરી

પું ૦ રાજ ૦ પાલન નં ૦ પ્રજાનુ પાલન ૦ ભાવ
 પુ ૦ રાષ્ટ્રીયતા, ૦ વતી સ્ત્રી ૦ સતાનવાળી સ્ત્રી
 ૦ શાહી સ્ત્રી ૦ લોકશાસન, 'ડેમોક્રસી'.
 (૨) વિ ૦ લોકશાહી સંબંધી ૦ સત્તાક વિ ૦
 પ્રજાની સત્તા કે ચલણવાળુ, પ્રજાના વહીવટ-
 વાળુ. ૦ નિમિત્તા સ્ત્રી ૦ [+ અસ્મિતા] પ્રજા
 તરીકેનું અભિમાન-ગૌરવ ૦ નિમિત્તાવાદ
 પુ ૦ રાષ્ટ્રવાદ, 'નેશનલિઝમ'
 પ્રજાળવું સંક્રિં [જુઓ પ્રજાળવું] સળગાવવું,
 પ્રજાળવું
 પ્રજેશ પુ ૦ [સં] (સ) પ્રજાપતિ, પ્રજા
 પ્રજોત્પત્તિ સ્ત્રી ૦ [સં] સતાનની ઉત્પત્તિ
 પ્રજોત્પાદક વિ ૦ [સં] સતાન ઉપલવે એવું
 પ્રજોત્પાદન નં [સં] પ્રજા ઉત્પન્ન કરવી તે
 પ્રજા વિ ૦ (૨) પું ૦ [સં] જીંદુ જ્ઞાન ધરાવનાર,
 જ્ઞાની ૦ તા સ્ત્રી ૦
 પ્રજા સ્ત્રી ૦ [સં] બુદ્ધિ ૦ વ્યક્તિ વિ ૦ અવ (૨)
 નં જ્ઞાનરૂપ નેત્ર
 પ્રજવલમાન વિ ૦ [સં] પ્રજાળતું, પ્રકાશમાન
 પ્રજવલિત વિ ૦ [સં] પ્રજાળતું; પ્રદીપ્ત
 પ્રજવળવું અં ક્રિં જુઓ પ્રજાળવું
 પ્રજવાળવું સંક્રિં જુઓ પ્રજાળવું, પ્રજાળવું
 પ્રજુ નં + [જુઓ પણ] હોડ
 પ્રજુત વિ ૦ [સં] પ્રણામ કરતું, લક્ષ (૨) નમ્ર;
 વિનયી ૦ પાળ વિ ૦ (૨) પું ૦ પ્રણત જન-
 લક્ષજનને પાળનાર-રક્ષનાર (પ્રજુ)
 પ્રજુમન નં [સં] પ્રજુમવું તે, નમન [કરવા
 પ્રજુમવું સંક્રિં [સં] પ્રણમ્] નમવું, નમસ્કાર
 પ્રજુય પુ ૦ [સં] પ્રેમ (સ્ત્રીપુરુષનો). -યિની
 . સ્ત્રી ૦ પ્રેમ કરનારી કે પ્રેમનું પાત્ર થયેલી સ્ત્રી
 (૨) પત્ની -યી વિ ૦ પ્રેમ કરનાર કે પ્રેમનું
 પાત્ર થયેલો પુરુષ (૨) પું ૦ પતિ (૩) પ્રજુયી પુરુષ
 પ્રજુવ પું ૦ [સં] ઝંકાર
 પ્રણામ પું ૦ [સં] નમસ્કાર [-કરવા] ૦ ઠું
 સંક્રિં પ્રણામ કરવા, નમવું
 પ્રણાલ પું ૦; -લિકા, -લી સ્ત્રી ૦ [સં] શ્લિષ્ટ, પદ્ધતિ
 પ્રણાશ પું ૦ [સં] સર્વનાશ, પૂરી ખુવારી
 પ્રણિધાન નં [સં] સમાધિ, ધ્યાન (૨) લક્ષિ,
 ઉપાસના (૩) કર્મ ફલત્યાગ

પ્રણિધિ પું ૦ [સં] છૂપો નસૂસ
 પ્રણિયત સ્ત્રી ૦ [સં] કાલાવાલા, આજીજી
 પ્રણિપાત પું ૦ [સં] પગે પડવું તે.
 પ્રણિત વિ ૦ [સં] રચેલું
 પ્રણેતા પું ૦ [સં] રચનાર
 પ્રત સ્ત્રી ૦ [સરં મ પ્રત, હિં પ્રતિ (સ.
 પ્રતીક?)] અથવા નકલ (૨) મૂળ લખાણ
 પ્રતપદ્યું અંક્રિં [સં પ્રતપ્] મૂળ તપવું
 પ્રતાપ પું ૦ [સં] સામર્થ્ય; પ્રભાવ (૨) તેજ,
 કાંતિ (૩) સ્થાપ. ૦ વાન, ૦ શાળી, -પી
 વિ ૦ પ્રતાપવાળું
 પ્રતારણા સ્ત્રી ૦ [સં] છેપરપિટી
 પ્રતિ સ્ત્રી ૦ જુઓ પ્રત (૨) પ્રકાર, વર્ગ, જાત
 પ્રતિ અં [સં] તરફ (૨) નીચેના અર્થમાં
 વપરાતો એક ઉપસર્ગ વિરુદ્ધ, વિપરીત
 (ઉદા ૦ પ્રતિકાર). સામે (ઉદા ૦ પ્રત્યક્ષ), બદ-
 લામાં (પ્રત્યુપકાર), હરેક, દરેક (ઉદા ૦ પ્રત્યેક;
 પ્રતિક્ષણ), સમાન: સદશ (ઉદા ૦ પ્રતિકૃતિ)
 પ્રતિઉત્તર પું ૦ પ્રત્યુત્તર
 પ્રતિકરણ નં [સં] પ્રતિકાર
 પ્રતિ(-તા)કાર પું ૦ [સં] વિરોધ; સામનો
 (૨) બદલો (૩) ઉપાય, ધલાજ ૦ કે વિ ૦
 પ્રતિકાર કરનાર
 પ્રતિકાંચ નં [સં] ઉપહાસ કરવા કરાતી
 મૂળ કાવ્યની પ્રતિકૃતિ, 'પેરડી'
 પ્રતિક્ષલ(-ળ) વિ ૦ [સં] અનુકૂળ નહિ તેવું,
 વિરુદ્ધ, ઊલટું. ૦ તા સ્ત્રી ૦
 પ્રતિકૃતિ સ્ત્રી ૦ [સં] છબી (૨) નકલ
 પ્રતિક્રિયા પું ૦ [સં] 'ઓપોઝિટ ઓન્ગલ'(ગ.)
 પ્રતિક્રમણ નં [સં] જુઓ પડક્રમણ
 પ્રતિક્રિયા સ્ત્રી ૦ [સં] ઉપાય (૨) વિરોધી
 ક્રિયા-ગતિ, 'રીએક્શન'
 પ્રતિક્ષણ અં [સં] પગે પગે
 પ્રતિગામી વિ ૦ [સં] સામી કે પાછી ગતિ
 કરનાર, પ્રગતિથી સામુ
 પ્રતિગ્રહ પું ૦ [સં] દાન લેવું તે (૨) સ્વીકાર.
 -હી વિ ૦ દાન લેનાર
 પ્રતિધાત પું ૦ [સં] (માર્ગ) સામુ મારવું તે (૨)
 જુઓ પ્રત્યાધાત (૩) રકાવટ

પ્રતિધોર પુ. પડ્યો, પ્રતિધોષ
 પ્રતિધોષ પુ. [સં.] પડ્યો, -પિત વિ. પ્રતિ-
 ધોષવાણુ
 પ્રતિચિન્ન નં. [સં.] 'દ્વિદોષાદ્ય'
 પ્રતિચ્છદ પું. [સં.] પડછાયાદ્ય આકૃતિ
 પ્રતિચ્છાયા સ્ત્રી. [સં.] પડછાયા, પ્રતિબિંબ-
 પ્રતિજ્ઞા સ્ત્રી. [સં.] પણ નિયમ (૨) શપથ (૩)
 પચાવયવ વાક્યમાર્તુ પહેલુ, જેમા-સાધ્યનો
 પક્ષ ઉપર નિર્દેશ કરવામા આવે છે (ન્યા)
 [-કરવી, લેવી = નિયમ, શપથ, કે નિશ્ચય
 કરવો.] ૦પન પુ. ૦; નં. પ્રતિજ્ઞાનો લેખ ૦બદ્ધ
 વિ. પ્રતિજ્ઞાથી બધાયેલુ. ૦ભંગી વિ.
 પ્રતિજ્ઞાનો ભંગ કરનાર -જ્ઞાંતર નં. એક
 નિગ્રહસ્થાન, વાઢીએ કરેલા દૂષણનો ઉદ્ધાર
 કરવા પોતાની પ્રતિજ્ઞા બદલવી તે (ન્યા)
 પ્રતિતાલ પું. [સં.] એક પ્રકારનો તાલ(સંગીત)
 પ્રતિદિન, પ્રતિદિવસ અર્ધ [સં.] દરરોજ
 પ્રતિધ્વનિ પુ. [સં.] પડ્યો
 પ્રતિનમસ્કાર પું. [સં.] નમસ્કાર સામેથી
 ઝીલવો તે [સામાવાળિયો
 પ્રતિનાયક પુ. [સં.] નાટક કે વાર્તામા નાયકનો
 પ્રતિનિધિ પુ. ૧] -ને બદલે, -ના તરફથી
 કામ કરવા નિયુક્ત કહેલો માણસ ૦ત્વ નં.
 પ્રતિનિધિપદ (૨) પ્રતિનિધિ ચૂંટવાનો અધિકાર
 પ્રતિપક્ષ પુ. [સં.] સામેનો પક્ષ (૨) શત્રુ,
 સામાવાળિયો (૩) પ્રતિવાદી -દ્વી પુ.
 પ્રતિપક્ષનો માણસ; સામાવાળિયો
 પ્રતિપત્તિ સ્ત્રી. [સં.] પ્રાપ્તિ (૨) પ્રતીતિ, જ્ઞાન
 (૩) સંમતિ, સ્વીકાર (૪) નિશ્ચય, ખાતરી
 (૫) પ્રતિપાદન, નિગૂણ
 પ્રતિપદ (-દા) સ્ત્રી. [સં.] પડ્યો, એકમ
 પ્રતિપદ વિ. [સં.] જણેલુ (૨) સ્વીકારેલુ (૩)
 મળેલું (૪) શરણાગત (૫) સાબિત કરેલુ (૬)
 સમાન -પ્રતિષ્ઠા પામેલુ
 પ્રતિપાદક વિ. [સં.] પ્રતિપાદન કરનાર -ન
 નં. પ્રમાણ આપી પુરવાર કરતુ તે.
 પ્રતિપાદિત વિ. [સં.] પ્રતિપાદન કરેલુ -ની
 વિ. સ્ત્રી. પ્રતિપાદન કરનારી [હોય તે
 પ્રતિપાદ વિ. [સં.] જેનુ પ્રતિપાદન કરવાનું

પ્રતિપાલક પુ. [સં.] ભરણપોષણ કરનાર,
 રક્ષણ કરનાર
 પ્રતિપાલન નં. -ના સ્ત્રી. [સં.] ભરણપોષણ;
 રક્ષણ
 પ્રતિપાળ પુ. પ્રતિપાલક (૨) સ્ત્રી. સભાળ;
 રક્ષણ ૦ક પુ. જુઓ પ્રતિપાલક ૦જું
 સંકિં જુઓ પાળતુ [કરેલો પ્રશ્ન
 પ્રતિપ્રશ્ન પું. [સં.] સામે પ્રશ્ન, પ્રશ્ન સામે
 પ્રતિપ્રસવ પુ. [સં.] અપવાદનો અપવાદ
 પ્રતિપ્રિય નં. [સં.] રૂડો બહોલો, પ્રત્યુપકાર
 પ્રતિદ્વલ (-ળ) પુ. [સં.] પ્રતિક્ષલન (૨) સામે
 બદલો -લક પુ. પ્રતિબિંબ કે કે તેવું ફલક;
 'રિફ્લેક્ટર' -લન નં. પ્રતિબિંબ (૨) પ્રતિ-
 ક્રિયા, સામેથી બદલો -લિત વિ. પ્રતિબિંબિત
 પ્રતિબદ્ધ વિ. [સં.] બધાયેલુ (૨) પ્રતિબંધ -
 રુકાવટવાળું (૩) 'કાન્નયુગેટ' (૪)
 પ્રતિબંધ પું. [સં.] વિદ્ય, વાધો, મનાઈ,
 રુકાવટ ૦ક વિ. રોકનાર
 પ્રતિબિંબ નં. [સં.] પડછાયા, ચળકતી સપાટીમા
 પડતી પ્રતિચ્છાયા. ૦જું સંકિં -નુ પ્રતિ-
 બિંબ ઝીલવું -ગ્રહણ કરવું -પિત વિ.
 જેનુ પ્રતિબિંબ પડ્યું હોય એવું
 પ્રતિષોધ પુ. [સં.] જાગૃતિ (૨) જ્ઞાન, સમજણ
 (૩) ખોધ, ઉપદેશ (૪) સ્મરણ, યાદ આપવું તે.
 ૦જુ સંકિં ઉપદેશ આપવો, સમજાવવું
 પ્રતિભા સ્ત્રી. [સં.] કાતિ, તેજ (૨) માનસિક
 શક્તિની ઝળક -છટા (૩) રૂપના, સર્જન
 અને મોઢખોળના ક્ષેત્રમા નવું નવું તેજ
 બતાવનારી અસાધારણ ઈશ્વરકૃત શુદ્ધિશક્તિ.
 ૦ત નં. ભાન, સૂર (૨) તરતજુદિ (૩) પ્રતિભા
 (૪) સ્પષ્ટ થતુ તે ૦વાન, ૦શાળી વિ.
 પ્રતિભાવાળુ [બિંબનો]
 પ્રતિભાગ પુ. [સં.] ભાગ, અંશ (આવક કે
 પ્રતિભાસ પુ. [સં.] આભાસ
 પ્રતિમધ્યમ પું. [સં.] તીવ્રતર મ સ્વર (સંગીત)
 પ્રતિમદ્ધ પું. [સં.] પ્રતિપક્ષી મલ્લ
 પ્રતિમા સ્ત્રી. [સં.] મૂર્તિ ૦ત નં. પ્રતિમા
 (૨) પ્રતિબિંબ (૩) દષ્ટાંત (૪) 'એન્ટિલોગેદિધમ'
 (૫) ૦વિધાન નં. પ્રતિમા બનાવવી તે.

૦લેખન નં પ્રતિમા લેખને કરેલું આલેખન;
 'મોડેલ ડ્રોઇંગ' [એક સંધિ
 પ્રતિચુખ નં [સં] નાટકના વસ્તુનો પાચમાનો
 પ્રતિરોધ પું [સં.] અટકાવ, રોકાણ ૦ક, -ધી
 વિં રોકનાર
 પ્રતિલિપિ સ્ત્રી, પ્રતિલેખ પું [સં.] નકલ
 પ્રતિલોભ વિં [સં] ઊલટા કમનું (૨) ઉપલા
 વર્ણની સ્ત્રી સાથેનું (લભ)
 પ્રતિવચન નં [સં.] પરાવર્તન
 પ્રતિવર્ષ અં [સં] દર વરસે
 પ્રતિવાદ પું [સં] વિરોધ; ખંડન (૨) ઉત્તર;
 જવાબ ૦ણ, -દિની સ્ત્રી પ્રતિવાદી સ્ત્રી
 -દી પું દાવામા બચાવપક્ષનો માણસ
 પ્રતિવાય પું જુઓ પ્રત્યવાય
 પ્રતિવારણ નં [સં.] નિવારણ
 પ્રતિવિધાન નં [સં] ઉપાય, ઇલાજ
 પ્રતિશબ્દ પું [સં.] પડ્યો [વાળું તે
 પ્રતિશોધ પું, ૦ન નં [સં] બહોલો લેવા-વેર
 પ્રતિષેધ પું [સં] નિષેધ, મના
 પ્રતિષ્ઠા સ્ત્રી [સં.] આખર (૨) [મૂર્તિની] વિવિ
 પૂર્વક આપના (૩) સ્થિરતા; મજબૂતી.
 ૦ન નં સ્થાન, સ્થળ. ૦પક પું પ્રતિષ્ઠા
 કરનાર. -ષ્ટિત વિં પ્રતિષ્ઠાવાળું, આખરદાર
 (૨) સ્થિર, જામેલું [તે (વ્યા)
 પ્રતિષ્ઠાપ્રસારણ નં [સં.] સપ્રસારણથી ઊલટું
 પ્રતિસંજ્ઞાથી વિં [સં] વિરુદ્ધ
 પ્રતિસિદ્ધાત પું [સં.] સિદ્ધાતથી ઊલટો
 સિદ્ધાંત, 'કોન્વર્સ ધિયરમ' (ગ.)
 પ્રતિરૂપણ સ્ત્રી [સં.] હરીફાઈ -ધી પું હરીફ
 પ્રતિહત વિં [સં] પ્રતિધાત-પ્રતિબંધ પામેલું
 પ્રતિ(-તી)હાર પું [સં] દારપાળ. -રી સ્ત્રી
 સ્ત્રી-હરવાન -રું નં પ્રતિહારનું કામ
 પ્રતિહિંસા સ્ત્રી [સં] હિંસા સામે હિંસા
 પ્રતીક નં [સં] પ્રતિમા, મૂર્તિ (૨) ચિહ્ન, નિશાન
 પ્રતીકાર, ૦ક વિં [સં] જુઓ 'પ્રતિકાર'મા
 પ્રતીક્ષા સ્ત્રી [સં] વટ જોવી તે
 પ્રતીચ્છા સ્ત્રી [સં] પશ્ચિમ દિશા
 પ્રતીત વિં [સં] રૂપ જણાયેલું [-યણું = રૂપ
 થક; સમજવું (૨) દેખાવું, જામ થવા]

-ત (-નિ) સ્ત્રી ૦ લરોસો; વિદ્યાસ; પતીજ
 (૨) ખાતરી (૩) સમજ; જ્ઞાન. [-પડવી =
 વિદ્યાસ-ખાતરી થવાં-હોવાં.]
 પ્રતીપ વિં [સં.] વિરુદ્ધ. ઊલટું (૨) પું એક
 અર્થાલંકાર જેમા ઉપમાનને ઉપમેય સમાન
 જણાવી તેનો તિરસ્કાર કરવામાં આવે છે
 (કા શા) ૦મામી વિં ઊલટું જનાર
 પ્રતીહાર, -રી, -રું જુઓ 'પ્રતિહાર'માં
 પ્રત્યક્ (-ગ્) વિં [સં.] પાછું કરેલું, વિમુખ
 થયેલું (૨) અંતર્મુખ, અદર વળેલું (૩)
 અંતર્વર્તી; આંતર(૪)પશ્ચિમ -દ્યેતન-પું
 જવાત્મા (૨) પરમાત્મા
 પ્રત્યક્ષ વિં [સં.] નજર સામેનું (૨) રૂપ; ખુલ્લું
 (૩) ઇદ્રિયગ્રાહ્ય (૪) ચક્ષુર્ગ્રાહ્ય (૫) નં ઇદ્રિયો
 દ્વારા થતું જ્ઞાન (૬) નેનું સાધન-પ્રમાણ [-થણું
 = ખુલ્લું થકું; આખે દેખાવું (૨) રૂપ પ્રતીતિ
 થવી] ૦યોગ્યતા સ્ત્રી ૦ પ્રત્યક્ષ થવાની
 યોગ્યતા. ૦વાદ પું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણને જ
 સત્ય માનનારો વાદ; 'પોઝિટિવિઝમ' ૦વાદી
 વિં (૨) પું 'પોઝિટિવિઝમ' -ક્ષીકરણ નં
 પ્રત્યક્ષ કરવું કે કરાવવું તે
 પ્રત્યગ્ વિં [સં] જુઓ પ્રત્યક્
 પ્રત્યગ્દર્શી વિં [સં] અંતર્મુખ ચક્ષુવાળું
 પ્રત્યગ્ર વિં [સં] તાજું, નૂતન, યુવાન (૨) યુદ્ધ
 પ્રત્યપકાર પું [સં] અપકાર સામે કરાતો
 અપકાર
 પ્રત્યભિજ્ઞા સ્ત્રી [સં] ઓળખ (૨) સદશ
 વસ્તુ દેખીને પહેલા દેખેલી વસ્તુનું સ્મરણ
 થઈ આવતું તે. ૦ન નં જુઓ પ્રત્યભિજ્ઞ
 (૨) ઓળખાણની નિશાની, અભિજ્ઞાન
 પ્રત્યભિનંદન નં [સં] અભિનંદનની વસ્તુ કે
 વાતથી સામેથી રાજ થવું તે કે તે બતાવવા
 કાઈ આપવું તે
 પ્રત્યથ પું [સં] વિદ્યાસ, લરોસો (૨) ખાતરી;
 નિશ્ચય (૩) કારણ, હેતુ (૪) અનુભવજન્ય
 જ્ઞાન (૫) રૂપો કે સાધિત શબ્દો બનાવવા
 શબ્દને અતે લગાડવામા આવે છે તે (વ્યા.)
 ૦રહિતા વિં સ્ત્રી ૦ જેમા પ્રત્યથ કે પૂર્વગ
 નથી એવી (લાવા). ૦સાધિત વિં પ્રત્યયોદી

સધાતો (શબ્દ). એલુપ્તા વિં સ્ત્રીં જેમાં
પ્રત્યયો લોપ પામ્યા છે એવી (ભાષા).
-ચાત્મિકા વિં સ્ત્રીં જેમાં પ્રત્યય છે
એવી (ભાષા)

પ્રત્યયાય પું [સં] વિદ્વઃ નકતર (૨) પાપ, દેવ
પ્રત્યંગ પું [સં] શરીરનું ગૌણ અંગ-કપાળ,
કાન જેવું (૨) ખાલી (સંગીત)

પ્રત્યયા સ્ત્રીં [સં] પણ્છ
પ્રત્યાખ્યાન નં [સં] પરિત્યાગ, અસ્વીકાર,
નિરાકરણ (૨) ઉપેક્ષા (૩) ઠપકા

પ્રત્યામમન નં [સં] પાછા આવવું તે
પ્રત્યાઘાત પું [સં] સામે આઘાત કે ધક્કો,
'રી-એક્સન' (૨) પહોંચો [અક્રિત]

પ્રત્યાત્મા પું [પ્રતિ + આત્મા] દરેક આત્મા-
પ્રત્યારોપ પું [સં] સાચું આળ ંણ નં
સામેનામા આરોપવું તે(૨)પ્રત્યારાપ કરવો તે

પ્રત્યાસન્ન વિં [સં] પાસેનું; નજીકનું
પ્રત્યાહાર પું [સં] અષ્ટાગયોગનું એક અંગ -
વિષયમાનમાથી ઇન્દ્રિયોને પાછી હઠાવી એક
જગાએ સ્થિર કરવી તે

પ્રત્યુત્ત અં [સં] કિવા; બીજી રીતે(૨)નીકર,
નહિ તો (૩) ઊલટી રીતે [જવાબ]

પ્રત્યુત્તર પું [સં] સામે જવાબ, જવાબનો
પ્રત્યુત્પન્ન વિં [સં] યોગ્ય સમયે તરત જ
ઉત્પન્ન થયેલું [સામે ઉપકાર]

પ્રત્યુપકાર પું [સં] ઉપકારના બદલામાં
પ્રત્યે અં પ્રતિ, તરફ
પ્રત્યેક વિં [સં] દરેક

પ્રત્યમ વિં [સં] પહેલું (૨) અં શરૂઆતમાં
(૩) પહેલેથી, અગાઉથી ંતઃ અં મૂળમાં,
શરૂઆતમાં -મા વિં સ્ત્રીં પહેલી(વિબક્તિ).

-માત્રમ પું [+ આત્રમ] અભિપ્રાયોત્તમ
પ્રથા સ્ત્રીં [સં] ધારો, વહીવટ(૨)રીત. [-પહવી
= ધારો કે રીત ચાલુ થવી.]

પ્રથિત વિં [સં] પ્રખ્યાત
પ્રથીનાથ પું [ભૂયો પૃથ્વીનાથ] રાજ
પ્રદ વિં [સં] 'આપનાર' એ અર્થમાં સમાસમાં
નામને છેડે. ઉદાહરણ 'કૃષ્ણપ્રદ'

પ્રદક્ષિણા સ્ત્રીં [સં] કોઈ પણ વસ્તુ કે વ્યક્તિને
જો-૪૯

જમણી બાજુ રાખીને તેની વ્યાસપાસ ફરવું
તે [-કરવી, -ફરવી]

પ્રદર પું; નં [સં] સ્ત્રીઓનો એક રોગ
પ્રદર્શક વિં [સં] બતાવનાર -ન નં નિરૂપણ
(૨) હુબર, વિદ્યા, કળા વગેરેના દર્શ્યોને
બહેરમાં લેવા મૂકવાની પ્રાસંગિક યોજના
પ્રદર્શિત વિં [સં] બતાવેલું

પ્રદાતા પું [સં] આપનાર, દાતા. -ન નં
આપવું તે -યક વિં (સમાસને છેડે) આપનાર.
ઉદાહરણ બુદ્ધિપ્રદાયક

પ્રદિગ્ધ વિં [સં] ખરડાયેલું
પ્રદીપ પું [સં] દીવો ંક વિં ઉત્તેજિત
કરનાર (૨) સળગાવનાર ંન નં સળગવું

તે -મ વિં સળગેલું (૨) ઉત્તેજિત
પ્રદુષ્ટ નં [સં] ધણું દુષ્ટ [દિશનો એક ભાગ
પ્રદેશ પું [સં] દેશ, મુલક, ભૂમિ (૨) મોટા
પ્રદેશિની સ્ત્રીં [સં] અગૂણી ભેડેની આંખળી

પ્રદોષ પું [સં] સધ્યાકાળ (૨) તેરશે કરવાનું
શિવનું મત. [-કરવો = પ્રદોષનું મત કરવું,
તેરશે એક વાર સાંજે જ જમવું.]

પ્રદુર્મન પું [સં] (સ.) કૃષ્ણનો પુત્ર;
કામદેવનો અવતાર

પ્રધાન વિં [સં] મુખ્ય(૨)પું વજીર, કારભારી
ંપદ (-દુ), ંવદું નં પ્રધાનનો હોદ્દો,
વજીરાઈ [પ્રધવ સ કરનાર]

પ્રધવંસ નં [સં] નાશ; ઉચ્છેદ ંક વિં
પ્રનાલિકા, પ્રનાલી સ્ત્રીં [સં] પ્રણાલિકા
પ્રપત્તિ સ્ત્રીં [સં] શરણ લેવું તે, પ્રણિધાન.

ંયોત્ર પું ઈશ્વરપ્રણિધાન દ્વારા સધાતો
યોગ. -ન્ન વિં શરણાગત, પ્રપત્તિવાળું
-ન્નાત્મા વિં (૨) પ્રપન્ન આત્માવાળું;

ભક્ત; ખુદાપરસ્ત
પ્રપંચ પું [સં] વિસ્તાર(૨)માયાનો વિસ્તાર,
સ સાર (૩) સાસારિક માયા (૪) છળકપટ.

[-રચવો = તરફીય કરવી, છાકડું ગોઠવવું
-રમવો = ફગો કરવો; છળકપટ કરવું.] ંવાદ
પું 'મટિવિચલિતમ' -ચી વિં પ્રપંચથી
ભરેલું, કપટી

પ્રપા સ્ત્રીં [સં] પરબ

પ્રપાત પું[સં.]ધોષ(૨)ભૂસદા [ભાગ
પ્રપાઠક પું[સં.](વેદનુ)પ્રકરણ,અધ્યાય;અથનો
પ્રપિતા પું[સં.] દાદો, વડલો
પ્રપિતામહ પું[સં.] આપનો દાદો, પરદાદો
-હી સ્ત્રીં આપની દાદી
પ્રપુત્ર પું[સં.] દીકરાનો દીકરો, પૌત્ર
પ્રપૌત્ર પું[સં.] પાત્રનો પુત્ર. -ત્રી સ્ત્રીં
પાત્રની પુત્રી
પ્રકુલ્લ, -લિલત વિં[સં.] ખીલેલું(૨)આનંદ
પામેલુ ંવું અંકિં પ્રકુલ્લ થવું
પ્રખલ(-ળ) વિં[સં.] બળવાન (૨) અત્યંત
(૩) નં ભારે બલ
પ્રખંધ પું[સં.] ઇતિહાસ અને ઇતકયાથી
મિશ્રિત લેખ (ઉદાં ભોજપ્રખંધ) (૨) ચિત્ર-
કાવ્ય (ઉદાં છત્રપ્રખંધ, સમુદ્રપ્રખંધ) (૩)
ગોઠવણ, બદાબરત ંન નં રચના; ગોઠવણ.
ંસમિતિ સ્ત્રીં વ્યવસ્થા કરનારી સમિતિ
પ્રશુદ્ધ વિં[સં.] ભગેલું (૨) જ્ઞાની; સમજી
પ્રખોધ પું[સં.] ભગૃતિ (૨) જ્ઞાન (૩) ઉપદેશ.
ંક વિં પ્રખોધ કરનાર. ંકાલ(-ળ) પું
સવાર, ભગવાનો સમય ંન નં ઉપદેશ,
પ્રવચન. ં(-ધિ)ની સ્ત્રીં દેવભીષી એકાદશી
ંવું સંકિં બોલાવવું; હાંકે મારવી (૨)
બોધ આપવો [ઉત્પલ થવું
પ્રખવ પું[સં.] ઉત્પત્તિ, જન્મ ંવું અંકિં
પ્રભા સ્ત્રીં[સં.] તેજ, કાતિ (૨) હમામ. ંકર
પું સૂર્ય. ંમંડલ(-ળ) નં તેજનું કુંડાળું
પ્રભાત નં[સં.] સવાર (૨) પું એક રાગ.
ંકેરી સ્ત્રીં પ્રભાતનું નગરધીર્ત ન કે તે કરનારી
મંડળી. -તિસું નં સવારમા ગાવાનું પદ
પ્રભાવ પું[સં.] શક્તિ (૨) પ્રતાપ, તેજ (૩)
હમામ; સ્વ્યાખ(૪)અસર, શુણ. [-પડવો =
તેજની અસર સામા ઉપર થવી; સ્વ્યાખ
પડવો.] ંક, ંશાળી વિં પ્રભાવવાળું.
-વિત વિં પ્રભાવની અસરમા આવેલું (૨)
પ્રભાવવાળું
પ્રભુ પું[સં.] પરમેશ્વર (૨) માલિક; સ્વામી
[પ્રભુનું માણસ = નિખાપ, નિખાલસ,
ભોળું માણસ.] ંતા સ્ત્રીં માલિકી (૨)

ગૌરવ (૩) પરમેશ્વરપણું; દેવતા
માલિકી (૨) કાબૂ ંમથ સિ-
પરિપૂર્ણ, એતપ્રોત; તેની ભક્તિ
પ્રભૃતિ અં[સં.] વગેરે; ઇત્યાદિ
પ્રભેદ પું[સં.] ભિન્નતા, તફાવત
પ્રકાર (૩) ભિન્ન કરવું - જુદું
પ્રમત્ત વિં[સં.] પ્રમાદી, ગાદેલ.
પ્રમથ પું[સં.] શિવનો એક ગણ.
વલોવવું(૨) પીડવું(૩) મારી
ંન નં વલોવવું તે (૨) પીડવું તે
પ્રમદ પું[સં.] હર્ષ; આનંદ
રણવાસનો બાગ - દા સ્ત્રીં જીવા
પ્રમા સ્ત્રીં[સં.] યથાર્થ જ્ઞાન (૨)
પ્રમાણ નં[સં.] યથાર્થ જ્ઞાનનું
પુરાવો; સાબિતી(૩) માપ, ધોરણી
(ગ)(પ)અં(પ) નક્કી(૬) વિં
સત્ય, માન્ય કરવા યોગ્ય [-આ
કે પુરાવો આપવો - કરી આ
કરી આપવું. -લેવું = આધાર તરીકે
ંતા સ્ત્રીં ંઅંથ પું પ્રમ
અથ ંપત્ર નં પદવી, જે
ખાતરીપત્રક, 'સર્ટિફિકેટ' ંબદ્ધ
મેળ કે ધોરણ પ્રમાણેનું. ંભૂત વિ
પાત્ર; માન્ય રાખવું પડે એવું
પ્રમાણવાળું. ંવું સંકિં ભણવું
ભૂત માનવ; કબૂલ રાખવું (૩) પુ.
ંશાસ્ત્ર નં યથાર્થ જ્ઞાનના
ન્યાયશાસ્ત્ર. ંસર વિં (૨) અં
-શિક વિં પ્રમાણિક, સાચું,
-શિકતા સ્ત્રીં, -શિકપણું નં.
સ્ત્રીં એક છદ્દ - શ્વે અં પેઢે,
પ્રમાતા સ્ત્રીં[સં.] માની મા (૨) પું
દ્વારા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનાર (૩) જ્ઞાન
આત્મા, જ્ઞાનનો દ્રશ્ય - સાક્ષી.
માનો દાદો ંમહી સ્ત્રીં માની
પ્રમાદ પું[સં.] ગદ્ગત (૨) આળસ
= આળસ કરવું] -હી વિં પ્રમ
પ્રમાજન નં[સં.] વાળવું જૂઠું કે
કરવું તે

પ્રમિત વિનંસ] સામિત, સિદ્ધ (૨) પરિમિત;
અલ્પ(૩)પ્રમાણો દ્વારા જેનું જ્ઞાન થયું હોય તે
(૪) [સમાસને અતે] -ના માપનુ -જેટલું
પ્રમુખ પુનંસ] સલાપતિ, અધ્યક્ષ (૨) વિનં
મુખ્ય, આગેવાન. [-ખનંસુ=અધ્યક્ષ થયું]
અસ્થાન, અપદ નં પ્રમુખની જગા
પ્રમુદિત વિનંસ] ખૂબ રાજ થયેલું -મુદિત
પ્રમેય વિનંસ] પ્રમાણનો વિષય થઈ શકે તેવું,
જાણી શકાય તેવું (૨) માપી શકાય તેવું (૩)
સિદ્ધ કરી શકાય તેવું (૪) નં પ્રમાણ દ્વારા
જેનું જ્ઞાન કરવાનું હોય તે (૫) સિદ્ધ કરવાની
વસ્તુ, સિદ્ધાન્ત, 'થિયરમ' (ગ.)
પ્રમેહ પુનંસ] એક રોગ -પરમિયો
પ્રમેહ પુનંસ] આનંદ. અંસું સંક્રિં આનંદ
આપવો. -દી વિનં આનંદી, હર્ષયુક્ત (૨)
સીં (કા) અપોરના નાસ્તાની એક વાની
- મોશન નં [ઈ] શાળામા ઉપલા વર્ગમા
ચડાવતું તે (પ્રાય નાપાસ થનારને) (૨) પગા-
રમા બદતી કે વચારો. [-આપસું, મળતું]
ત વિનંસ] સયમી (૨) શુદ્ધ, પવિત્ર (૩)
પ્રયત્નવાન, ઉત્સાહી

પુંસ] પ્રયાસ; કોશિશ (૨) [વ્યા]
ના ઉચ્ચારણનો પ્રયત્ન [-કરવો] અંધ
રાખેના ઉચ્ચારણ પરથી કરાતી પદ-
વ્યાન વિનં પ્રયત્ન કરનાર. અંશીલ
-નમા મચ્યુ રહેનાર

[સં.] જરૂં તે; પ્રસ્થાન

સ] અમ, મહેનત

યોજાયેલું, કરાયેલું, પ્રયોજિત
વેશિષ્ટ યુક્તિ

હસ લાખ

। પ્રયોગ કરનાર

ઉપયોગ, વાપર (૨) જાણ, જાણ

ઉપચાર (૩) સાધના,

!) [વ્યા] ક્રિયાનાથના

ઉદાં કર્મણિ-

ક] લક્ષ્યવર્તે.

અંધ પુનં

પુનં નાટ્ય-

પ્રયોગ જાણનાર. અંશાલા(-ખા) સીં
વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગો કરવાની જગા; 'લેબોરેટરી'.
અંશિદ્ધ વિનં પ્રયોગથી સિદ્ધ કરેલું

પ્રયોગક પુનંસ] પ્રેરક (૨) લેખક -ન નં
સખબ; હેતુ (૨) ઉપયોગ, જરૂર -ના સીં
જીણવટથી યોજના કરવી તે -સું સંક્રિં
પ્રયોજિત કરવું

પ્રયોજિત વિનંસ] યોજેલું, જોડેલું (૨) કામમા
લીધેલું, પ્રયોગમા આણેલું

પ્રયોજ્ય વિનંસ] કામમા લેવા યોગ્ય, આચરવા
યોગ્ય (૨) કામમા નિયુક્ત-પ્રેરિત કરવા યોગ્ય

અરૂં વિનંસ] ઉત્પન્ન થયેલું (૨) વધી ગયેલું

પ્રરોચના સીંસ] રચિ કરાવવી તે, ઉત્તેજના

(૨) આગળ આવનાર વસ્તુનું રચિ ઉત્પન્ન
યાય તેવી રીતે વર્ણન (નાટકમાં)

પ્રરોહ પુનંસ] અકુર, ક્ષણો

પ્રલપતું અં કિં પ્રલાપ કરવો

પ્રલય પુનંસ] વિનાશ (૨) કલ્પને અતે
જગતનો લય

પ્રલંબ વિનંસ] નીચે લખડતું (૨) લાખુ.

-ખાસું અં કિં ખૂબ લંબાવું

પ્રલાપ પુનંસ] આવેશમા મોટેથી અસ બદ્ધ

ખોલવતું તે (૨) વિલાપ [ભારે લાલચ

પ્રલોભક વિનંસ] ભારે લોભાવનાર. -ન નં

પ્રલે(-લે) પુનં + પ્રલય અંકાર પુનં લયંકર

વિનાશ [વ્યાખ્યાન

પ્રવક્તા પુંસ] પ્રવચન કરનાર. -અન નં

પ્રવણ વિનંસ] ઢળવું, નમેલું (૨) નમ્ર (૩)

અભિમુખ, ઉન્મુખ (૪) આસક્ત; રત

પ્રવદતું સંક્રિં [સ પ્રવદ્] વદવું, ખોલવું

પ્રવર વિનંસ] શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય (૨) નં ગોત્ર (૩)

ગોત્રમા થયેલ શ્રેષ્ઠ પુરુષ (૪) અગર

પ્રવર્ત(-ર્ત)ક વિનંસ] પ્રેરક, પ્રવૃત્ત કરનાર

(૨) પુંસ પ્રવર્તવનાર (૩) સંસ્થાપક -ન

નં પ્રચાર, પ્રસાર -ના સીં પ્રવર્તવું તે

(૨) પ્રવૃત્ત થવું તે -માન વિનં પ્રવર્તવું ફેલાવું

પ્રવર્તવું અં કિં [સં. પ્રવૃત્ત] ફેલાવું (૨)

ચાલવું, પ્રચલિત હોવું

પ્રવર્તક, -ન, -ના, -માન જુઓ 'પ્રવર્તક'માં

પ્રપાત પું[સં.]ધોધ(૨)ભૂસકો [ભાગ
પ્રપાઠક પું[સં.](વેલુ)પ્રકરણ,અધ્યાય;અથનો
પ્રપિતા પું[સં.]દાદો, વડવો
પ્રપિતામહ પું[સં.]બાપનો દાદો; પરદાદો
-હી સ્ત્રી બાપની દાદી
પ્રપુત્ર પું[સં.]દીકરાનો દીકરો, પૌત્ર
પ્રપૌત્ર પું[સં.]પાત્રનો પુત્ર. -સ્ત્રી સ્ત્રી
પાત્રની પુત્રી
પ્રક્રુલ્લ, -લ્લિત વિ[સં.]ખીલેલું(૨)આનંદ
પામેલું. ૦હું અંકિં પ્રક્રુલ્લ થવું
પ્રખલ(-ળ) વિ[સં.]ખળવાન (૨) અત્યંત
(૩) નં ભારે ખલ
પ્રખંધ પું[સં.]ધતિહાસ અથે દંતકથાથી
મિશ્રિત લેખ (ઉદાં ભોજપ્રખંધ) (૨) ચિત્ર-
કાવ્ય (ઉદાં છત્રપ્રખંધ, સમુદ્રપ્રખંધ) (૩)
ગોઠવણ, બદોષરત. ૦ન નં રચના, ગોઠવણ
૦સમિતિ સ્ત્રી વ્યવસ્થા કરનારી સમિતિ
પ્રખુદ્ધ વિ[સં.]નળેલું (૨) જ્ઞાની; સમજી
પ્રખોધ પું[સં.]નળૃતિ (૨) જ્ઞાન (૩)ઉપદેશ.
૦ક વિં પ્રખોધ કરનાર ૦કાલ(-ળ) પું
સવાર; નળવાનો સમય ૦ન નં ઉપદેશ,
પ્રવચન. ૦(-ધિ)ની સ્ત્રી દેવભીક્ષી એકાદશી
૦હું સંકિં બોલાવવું; હાંક મારવી (૨)
બોધ આપવો [ઉત્પલ થવું
પ્રખવ પું[સં.]ઉત્પત્તિ, જન્મ ૦હું અંકિં
પ્રભા સ્ત્રી[સં.]તેજ, કાંતિ (૨) દમામ ૦કર
પું સૂર્ય. ૦મંદલ(-ળ) નં તેજનું ફંડાણું
પ્રભાત નં[સં.]સવાર (૨) પું એક તાગ
૦ફેરી સ્ત્રી પ્રભાતનું નગરકીર્તન કે તે કરનારી
મહાળી. -તિથું નં સવારમા ગાવાનું પદ
પ્રભાવ પું[સં.]શક્તિ (૨) પ્રતાપ; તેજ (૩)
દમામ; રઆખ(૪)અસર, ગુણ. [-પડવો =
તેજની અસર સામા ઉપર થવી, રઆખ
પડવો.] ૦ક, ૦શાળી વિં પ્રભાવવાળું.
-વિત વિં પ્રભાવની અસરમા આવેલું (૨)
પ્રભાવવાળું
પ્રભુ પું[સં.]પરમેશ્વર (૨) માલિક; સ્વામી.
[પ્રભુવું માણસ = નિષ્પાપ, નિષાલસ,
ભોળું માણસ.] ૦તા સ્ત્રી માલિકી (૨)

ગૌરવ (૩) પરમેશ્વરપણું; દેવત્વ. ૦ત્વ નં
માલિકી (૨) કાબૂ. ૦મય વિં પ્રભુથી
પરિપૂર્ણ, આતપ્રોત; તેની લક્ષિથી તરબોળ
પ્રભૃતિ અં[સં.]વગેરે, ઇત્યાદિ
પ્રભેદ પું[સં.]ભિન્નતા, તફાવત (૨) ભેદ;
પ્રકાર (૩) ભિન્ન કરવું -જુદું પાડવું તે
પ્રમત્ત વિં[સં.]પ્રમાદી; ગાદેલ. ૦તા સ્ત્રી
પ્રમય પું[સં.]શિવનો એક ગણ ૦હું સંકિં
વલોવણ(૨) પીડવું(૩)મારી નાખવું, નાશ કરવો.
૦ન નં વલોવણ તે(૨) પીડવું તે(૩) વધ, નાશ
પ્રમદ પું[સં.]હર્ષ; આનંદ ૦વન નં
રણવાસનો બાગ -દા સ્ત્રી જીવાન, સુદર સ્ત્રી
પ્રમા સ્ત્રી[સં.]યથાર્થ જ્ઞાન (૨) માપ
પ્રમાણ નં[સં.]યથાર્થ જ્ઞાનનું સાધન (૨)
પુરાવો, સાબિતી(૩)માપ, ધોરણ(૪) ગુણોત્તર
(ગ)(પ)અં(પ) નક્કી(૬) વિં પ્રમાણભૂત,
સત્ય, માન્ય કરવા યોગ્ય [-આપણું = આધાર
કે પુરાવો આપવો -કરી આપણું = સાબિત
કરી આપવું. -લેણું = આધાર તરીકે સ્વીકારવું]
૦તા સ્ત્રી ૦અંથ પું પ્રમાણરૂપ મનાતો
અથ ૦પત્ર નં પદવી, યોગ્યતા વગેરેનું
ખાતરીપત્રક, 'સર્ટિફિકેટ' ૦ખદ્ધ વિં માપ,
મેળ કે ધોરણ પ્રમાણેનું ૦ભૂત વિં વિશ્વાસ-
પાત્ર; માન્ય રાખવું પડે એવું ૦જ્ઞાન વિં
પ્રમાણવાળું ૦હું સંકિં નળવું(૨)પ્રમાણ-
ભૂત માનવું; કબૂલ રાખવું (૩) પુરવાર કરવું.
૦શાસ્ત્ર નં યથાર્થ જ્ઞાનના સાધનનું શાસ્ત્ર,
ન્યાયશાસ્ત્ર ૦સર વિં (૨) અં માપસર.
-શિક વિં પ્રામાણિક, સાચું, ધર્માનદાર.
-શિકતા સ્ત્રી, -શિકપણું નં -શિકા
સ્ત્રી એક છંદ -શ્વે અં પેઠે, અનુસાર
પ્રમાતા સ્ત્રી[સં.]માની મા(૨) પું પ્રમાણ
દ્વારા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનાર (૩) જ્ઞાનનો કર્તા -
આત્મા, જ્ઞાનનો દ્રષ્ટા-સાક્ષી ૦મહુ પું
માનો દાદો ૦મહી સ્ત્રી માની દાદી
પ્રમાદ પું[સં.]ગદ્ગત(૨)આળસ [-કરવો
= આળસ કરવું] -દી વિં પ્રમાદવાળું
પ્રમાર્જન નં[સં.]વાળવું ઝૂડવું કે માથેને સાંકે
કરવું તે

પ્રમિત વિનંસ] સામિત; સિદ્ધ (૨) પરિમિત;
અલ્પ(૩)પ્રમાણ દ્વારા જેનું જ્ઞાન થયું હોય તે
(૪) [સમાસને અતે] -ના માપનુ-જેટલું
પ્રમુખ પુનં [સ] સલાપતિ, અધ્યક્ષ (૨) વિનં
મુખ્ય, આગેવાન. [-ખનંસુ=અધ્યક્ષ થવું.]
અન્યાન, અપદ નં પ્રમુખની જગા
પ્રમુદિત વિનં [સ.] ખૂબ ગદ્ય થયેલું -મુદિત
પ્રમેય વિનંસ] પ્રમાણના વિષય થઈ શકે તેવું,
જાણી શકાય તેવું (૨) માપી શકાય તેવું (૩)
સિદ્ધ કરી શકાય તેવું (૪) નં પ્રમાણ દ્વારા
જેનું જ્ઞાન કરવાનું હોય તે (૫) સિદ્ધ કરવાની
વસ્તુ, સિદ્ધાન્ત, 'થિયરમ' (ગ.)
પ્રમેહ પુનં [સ.] એક રોગ -પરમિયો
પ્રમેહ પુનંસ] આનંદ. અંતું સંક્રિં આનંદ
આપવો. -દી વિનં આનંદી, હર્ષયુક્ત (૨)
શ્રીં (કા) અપોરના નાસ્તાની એક વાની
પ્રમેશન નં [ઈ] શાળામા ઉપલા વર્ગમા
ચલાવવું તે (પ્રાય નાપાસ થનારને) (૨) પગા-
રમાં ખડતી કે વચારો. [-આપણું, મળણું]
પ્રયત વિનંસ] સયમી (૨) શુદ્ધ, પવિત્ર (૩)
પ્રયત્નવાન, ઉત્સાહી
પ્રયત્ન પુનંસ] પ્રયાસ; કોશિશ (૨) [વ્યા]
વર્ણના ઉચ્ચારણનો પ્રયત્ન [-કરવો] અંધ
પુનં શબ્દોના ઉચ્ચારણ પરથી કરાતી પદ-
રચના અવાન વિનં પ્રયત્ન કરનાર અંદીલ
વિનં પ્રયત્નમા મચ્યું રહેનાર
પ્રયાણુ નં [સ] જવું તે, પ્રયાન
પ્રયાસ પુનં [સ] શ્રમ, મહેનત
પ્રયુક્ત વિનંસ] યોજાયેલું, કરાયેલું, પ્રયોજિત.
-ક્રિા સ્ત્રીં વિશિષ્ટ યુક્તિ
પ્રયુત વિનં [સ] હસ લાખ
પ્રયોક્તા પુનં [સ.] પ્રયોગ કરનાર
પ્રયોગ પુનં [સ] ઉપયોગ; વાપર (૨) જાણ,
મારણ વગેરે તાત્ત્વિક ઉપચાર (૩) સાધના,
અનુષ્ઠાન (૪) અખતરો (૫) [વ્યા.] ક્રિયાનાયના
અન્યથે ક્રિયાપદની યોજના ઉદાં કર્મણિ-
પ્રયોગ (૬) ધારો, કાનૂન (૭) [નાટક] જાલવડું તે.
[-કરવો=અખતરો કરવો] અંધ પુનં
નાટકના રૂપમા લખાણ અવિદ પુનં નાટ્ય-

પ્રયોગ જાણનાર. અશાલા (-ખા) શ્રીં
વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગો કરવાની જગા, 'લેબોરેટરી'.
અસિદ્ધ વિનં પ્રયોગથી સિદ્ધ કરેલું
પ્રયોગક પુનંસ] પ્રેરક (૨) લેખક -ન નં
સખખ; હેતુ (૨) ઉપયોગ, જરૂર -ના શ્રીં
જીણવટથી યોજના કરવી તે. -વું સંક્રિં
પ્રયોજિત કરવું
પ્રયોજિત વિનંસ] યોજેલું, ગોઠવેલું (૨) કામમા
લાધેલું, પ્રયોગમા આણેલું
પ્રયોજ્ય વિનંસ] કામમા લેવા યોગ્ય, આવરવા
યોગ્ય (૨) કામમાં નિયુક્ત-પ્રેરિત કરવા યોગ્ય
પ્રવૃદ્ધ વિનં [સ] ઉત્પન્ન થયેલું (૨) વધી ગયેલું
પ્રવૃદ્ધિના શ્રીંસ] રચિ કરાવવી તે, ઉત્તેજના
(૨) આગળ આવનાર વસ્તુનું રચિ ઉત્પન્ન
થાય તેવી રીતે વર્ણન (નાટકમાં)
પ્રવૃદ્ધ પુનં [સ.] અકુર, કુણો
પ્રલપણું અં કિં પ્રલાપ કરવો
પ્રલય પુનં [સ] વિનાશ (૨) કલ્પને અતે
જગતનો લય
પ્રલય વિનં [સ.] નીચે લખડતું (૨) લાખ.
-ખાણું અં કિં ખૂબ લંખણું
પ્રલાપ પુનં [સ] આવેશમા મોટેથી અસખદ્ધ
ખોલવું તે (૨) વિલાપ [ભારે લાલચ
પ્રલોભક વિનં [સ.] ભારે લોભવનાર. -ન નં
પ્રલે (-લે) પુનં + પ્રલય અંકાર પુનં લય કર
વિનાશ [વ્યાખ્યાન
પ્રવક્તા પુનં [સ] પ્રવચન કરનાર. -ચન નં
પ્રવણુ વિનં [સ.] ઢળવું, નમેલું (૨) નમ્ર (૩)
અભિમુખ, ઉન્મુખ (૪) આસક્ત, રત
પ્રવદ્ધ સંક્રિં [સ] પ્રવદ્ધ વદવું, ખોલવું
પ્રવર વિનં [સ.] શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય (૨) નં ગોત્ર (૩)
ગોત્રમા થયેલ શ્રેષ્ઠ પુરુષ (૪) અગ્ર
પ્રવર્ત (-ત્ત)ક વિનં [સ] પ્રેરક, પ્રવૃત્ત કરનાર
(૨) પુનં પ્રવર્તવનાર (૩) સચાપક -ન
નં પ્રચાર, પ્રસાર -ના શ્રીં પ્રવર્તવું તે
(૨) પ્રવૃત્ત થવું તે -માન વિનં પ્રવર્તવું દેલાવું
પ્રવર્તવું અં કિં [સ] પ્રવૃત્ત દેલાવું (૨)
ચાલવું, પ્રચલિત હોવું
પ્રવર્તક, -ન, -ના, -માન જુઓ 'પ્રવર્તક'માં

પ્રવર્ણુ નં [સ] પ્રવર્ણું તે. -વું અં કિં
જેરથી વરસવું

પ્રવાત પું [સં] પવનનો ઝપાટો

પ્રવાહ પું [સં] પરસ્પર વાતચીત (૨) લોકોમાં
ચાલેલી વાત (૩) અઠનામી (૪) વાઘ વગાડવું તે

પ્રવાલ (-ળ) નં [સ] સમુદ્રમાં એક જાતનાં
જીવહાથે બનાવેલું ઘર; પરવાળું. -લી (-ળી)

વિં પ્રવાલનું કે તેના જેવું (૨) ગુલાબી રંગનું

પ્રવાસ પું [સ] મુસાફરી -સી પું
મુસાફર

પ્રવાહ પું [સં] વહેણ વપતિત વિં પ્રવાહમાં
પડેલું. -હિત વિં વહેતા પ્રવાહરૂપ. -હી

વિં રેલો ચાલે એવું (૨) નં તેવી વસ્તુ

-હોત્ય વિં [+વત્ય] પ્રવાહમાંથી પ્રગટતું,
પ્રવાહને લગતું

પ્રવાળ નં પ્રવાલ -ળી વિં જુઓ પ્રવાલી
(૨) સ્ત્રીં પરવાળાની હાખળી

પ્રવિષ્ટ વિં [સ] પેટેલું

પ્રવીણ વિં [સં] કૃશળ ઠતા સ્ત્રીં, વપાણું નં

પ્રવૃત્ત વિં [સં] ચાલુ, વર્તમાન (૨) પ્રવૃત્તિમાં
મચેલું કે લાગેલું ચા રોકાયેલું

પ્રવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં] ઉદ્યોગ, વ્યવસાય (૨) હિલચાલ
(૩) સાપ્તારિક વિષયોમાં મચ્યા રહેવું તે

વધર્મ, વમાર્મ પું સાપ્તારિક પ્રવૃત્તિનો

માર્ગ (૨) ઈશ્વરપ્રીત્યર્થે પ્રવૃત્તિ કરીને મોક્ષ
પામવાનો માર્ગ

પ્રવૃદ્ધ વિં [સ] વધેલું. -દ્ધ સ્ત્રીં વધારો

પ્રવેશ પું [સં] પેસવું કે હાખલ થવું તે
(૨) નાટકમાં અકતો પેટાવિભાગ ઠક

વિં. પ્રવેશ કરાવનાર કે કરનાર (૨) પું

નાટકમાં તે રચણ, જ્યાં વચ્ચે બની ગયેલી

પણ રગભૂમિ ઉપર ન ચાલેલી વાત કાઢી

યાવ વાર્તાલાપ દ્વારા જણાવી દે છે ઠકાર નં

હાખલ થવાનો દરવાજો કે બારણું ઠવું અં

કિં [સં પ્રવિશ] પ્રવેશ કરવો, હાખલ થવું.

ઠન નં પ્રવેશ કરવો તે -શિકા સ્ત્રીં કાઢી

પણ વિષયમાં પ્રવેશ કરાવનારી ચોપડી

પ્રમજિત વિં [સ] પ્રવજ્યા લીધી હોય તેવું

પ્રવજ્યા સ્ત્રીં [સં] સન્યાસ [-લેવો]

પ્રશમ પું [સં] ઉપશમ, શાંતિ (૨) નિવૃત્તિ નાશ
ઠન નં શાંત કરવું -શમાવવું તે -મિત વિં

શાંત કરેલું કે થયેલું; શમેલું

પ્રશન્ત વિં [સં] વખણાયેલું; ઉત્તમ (૨) (વહિત,

-ન્તિ સ્ત્રીં પ્રશંસા, વાહવાહ (૨) પ્રશંસાની

કવિતા કે લેખ -ન્થ વિં વખણવા લાયક

પ્રશંસક વિં [સં] વખણનાર -નીય વિં જુઓ

પ્રશસ્ત્ય -વું સંકિં [સં પ્રશંસ્] વખણવું

પ્રશંસા સ્ત્રીં [સં] વખણ [પ્રશાખ્યાઓવાળું,

પ્રશાખ્યા સ્ત્રીં [સં] નાની શાખા. -ખી વિં

પ્રશાંત વિં [સં] ખૂબ શાંત -તિ સ્ત્રીં ખૂબ શાંતિ

પ્રશ્ન પું, નં [સં] સવાલ (૨) બાબત, જાણવા

વિચારવાની કે ચર્ચવાની વસ્તુ. 'પ્રોબ્લેમ'.

[-ઊઠવે = સવાલ થવો, શકા જાગવી

-મૂકવે = કોયડો રજૂ કરવો (૨) જોથી આગળ

પોતાના જાણી વિષે પૂછવું.] ઠકાર પું પ્રશ્ન

પૂછનાર વપત્ત પું; નં સવાલપત્રક

વપરંપરા સ્ત્રીં ઉપરાઉપરી પ્રશ્નો પૂછવા તે.

વમાલા (-ળા) સ્ત્રીં પ્રશ્નાવલિ વવરામ

નં લખાણમાં (?) આપુ પ્રશ્નસૂચક વિરામ-

ચિહ્ન -શ્ચાર્થ વિં [+અર્થ] (વ્યા) પ્રશ્નવાચક

(૨) પું વાક્યની પ્રશ્નસૂચક -પ્રશ્નોનો અર્થ

નીકળે એવી રચના (૩) સમરૂપ પૂછવાની ને

તેનો ઉત્તર આપવાની એક રમત -શ્ચાર્થક

વિં પ્રશ્નાર્થ. -શ્ચાવલિ (-લી, -ળિ, -ળી)

સ્ત્રીં [+અવલિ] પ્રશ્નમાળા, પ્રશ્નોની હા

-શ્ચોતરી સ્ત્રીં જન્મલગ્નને અભાવે પ્રશ્નના

મુહૂર્ત પરથી જાણતરી કરી કરેલી જન્મોતરી

-શ્ચોતર વિં સવાલજવાબના રૂપમાં લખા-

યેલું (૨) પું વપવં સવાલો ને જવાબો

-શ્ચોતરી સ્ત્રીં સવાલજવાબરૂપે થતું વિવેચન

પ્રશ્નાસ પું [સં] હાથ

પ્રસક્ત વિં [સં] વળગેલું (૨) આસક્ત (૩)

પ્રસ્તુત; મુદ્દાને લગતું

પ્રસન્ન વિં [સં] ખુશ, આનંદી (૨) સતુષ્ટ (૩)

સરળ, અર્થ તરત સમજાય તેવું (૪) નિર્મળ,

પારદર્શક ઠતા સ્ત્રીં

પ્રસર પું [સં] પ્રસાર, ફેલાવો. ઠણુ નં પ્રસરવું

-ફેલાવું તે. ઠવું અંકિં [સં પ્રસ] ફેલાવું

असव पु० [सं.] नम आपवो के थवो ते
(२) नम, उत्पत्ति ० पुं सं० किं [सं प्रच] .
नल्लु (२) अ० किं नमव

असंथा श्री० [सं.] छिल्ली प्रक्षिणा (?)
असंभ्यान न० [सं] (योगभा) सार ज्ञान-
विवेक, विवेकभ्याति

असंभ पु० [सं] लुओ अवसर (२) सहवास,
सग (३) प्रकरण; विषय (४) अनाव, धटना
[-आववो=अवसर आपवो -पवो=परि-
चय थवो, अणवानु थवु. -पवो=परि-
चय करवो] ० भूत वि० असगने लगतु,
अनुत ० सेवी वि० लाग साधी वे नेवु.
० वशात् अ० असगने लीवे, असगोपात्त.
-गावधान न० [अवधान] समयसूचकता
-गांतरता श्री० विषयातर थवु ते -गोचित
वि० [उचित] असगने योग्य. -गोपात्त
अ० असगे, असंग आयेथी

असाद पु० [सं] असजना (२) महेश्वरानी (३)
निर्भगता (४) परसाद (५) साधनवानी साये
न लाव रुकुरे अने हृदयमा छितरी लय तेवो
क व्यनो अके गुण (६) सगीतमा अके
अलंकार. [-आपवो=देव, गुरुने अपांण
करेला नैवेद्यमाधी वल्लेख (२) मार मारवो
-आरेगवो=अभुं. -करवो=देवने धरवा
नैवेद्य तैयार करतु अथवा धरवु. -अपवो
=मार मारवो. -धरापवो=नैवेद्य अपवुं.
-लेवो=अभुं.] ० के वि० असज करनार (२)
प्रसाद करनार. -दात्मके वि० निर्भग (२)
प्रसादगुणवाण -ही श्री० देवने धरावेदी
सामग्री (२) देव, गुरुओ असज यद्यप्येवी
श्री० (३) [ला.] मार

असाधन न० [सं] शरणार के ते सल्लवानी
रुचनसामग्री; 'टोछलेट' (२) साधवु के छिक
करवु ते

अमार पु० [सं] देलावो ० के वि० देलावनार.
० लु न० लुओ असरण ० पुं सं० किं असरे
अम सरवु -रित वि० देलावेतु. -री पुं०
देन वतार (२) शरीरने देलावी गानार
प्रसिद्ध वि० [सं.] विषयात्, लहेर (२) प्रकाशित;

अहार पडेकु (पुस्तक). ० कर्ता (-र्ता) पुं०
प्रसिद्ध करनार. -द्धि श्री० भ्याति (२) छपावी
प्रसिद्ध करवुं ते, प्रकाशन (३) लहेगत
-द्धि पत्र न० लहेरअम

असुभ वि० [सं.] सुभ, सुतेकुं (२) वसवसाठ छिल्लुं
असूत वि० [सं] नल्लुं, नमवु (२)
न० सतान, प्रल. -ता श्री० नेने
तरतमा असव थयो होय अवी श्री
असूति श्री० [सं] असव (२) सुवावड (३) संतति.
[-आववी=सुवावड आववी, -थवी=असव
थवो.] ० काव (-ण) पुं० सुवावडनो समय.
० गृह न० सुवावड भाटेनु स्थान -इवाभानु,
० न्यर पुं० सुवावडीनो ताव ० शास्त्र
न० सुवावडनु शास्त्र

असून न० [सं] कण (२) कूल (३) कण
अस्तर पु० [सं] तल, पण वगेरेनी पयारी
(२) पयारी (३) पथर (४) दर्शनो कल्लो (५)
सपाठी, सुपाठ तण

अस्तार पु० [सं] अमुक मात्रा अथवा वार्त्ता
छटना शक्य इपोनो केछो (२) अस्तर (३)
इलाव, विस्तार

अस्तार पु० [सं] आरंभ (२) असंग, आगत
(३) इरास्त, ठराव. [-आपवो=इरास्त
रल्लु थवी, -छि श्री०=ठराव नापास थवो
-भूकवो, रल्लु करवो=इरास्त आणवी-
छापल करवी] ० के वि० (२) पु० इरास्त
भूकनार. ० ना सो० छिपोदवात, आमुण (२)
नाटकना वास्तविक आरंभनी पूर्वे ते विरे
माहिती आपनारो सूत्रवाग वगेरेनो प्रवेश
-वि० वि० लुओ प्राग्भाविक

अस्तुत वि० [सं] कहेवामा आवेवु, यर्थातुं
(२) न० नेने विरे कहेवानु के कहेवातु होय
ते (३) टापुं [-होपुं=नेनी यर्था अलनी
होय तेने लगतु होवु]

अस्थान न० [सं] प्रवासे नया छिपवु ने;
प्रयाण (२) लुओ पन्नातु (३) मार्ग [-करवुं
=प्रयाण करवु] ० नय न०, ० नरी भे०
वेदधर्मा पायाइप उपनिषद, अथसूत्र अने
अगवद्गीता ओ यत् ० भिंदु न० छिपवानुं

-શરૂઆત કરવાનું સ્થળ પ્રસ્થાપિત વિં
[સં.] સ્થાપિત કરેલું; સિદ્ધ કરેલું
પ્રસ્તવ પું [સં.] ધારા; પ્રવાહ (જેમકે દૂધનો)
પ્રસ્ફુરિત વિં [સં.] પ્રગટ જાણી આવવું (૨)
પ્રજ્વલિત; ક પત્ત
પ્રસ્તવ પું, ાણુ નં, પ્રસ્તાવ પું [સં.]
સ્વપું તે (૨) ધારા; વહેણ (૩) સ્તન કે
આચળમાથી સવત્ત દૂધ [તિવુ અસ્ત્ર
પ્રસ્થાપન વિં [સં.] નિદ્રા આણનારં (૨) નં
પ્રસ્વેદ પું [સં.] પરસ્વેદ
પ્રહર પું [સં.] ત્રણ કલાક, પહોર -રી પું
પહેરેગીર
પ્રહરણુ નં [સં.] પ્રહાર કરવો તે (૨) રાત્ર
પ્રહરણું સં કિં [સં. પ્ર + હ] ધા કરવો, આગું
પ્રહર્ષ પું [સં.] અતિ આનંદ ૦(-ર્ષિ)ણી
શ્રીં એક છંદ
પ્રહસન નં [સં.] હર્ષણની ક્રોધી કરનારં
એક કે બે અંકનું હારચરસપ્રમાણ નાટક
પ્રહસ્થ પું [સં.] (સ) રાવણનો એક સેનાપતિ
(૨) આગળીઓ ફેલાવેલા હાથનો પલ્લે
પ્રહાણુ નં [સં.] નાથ, હાનિ
પ્રહાર પું [સં.] ધા [પ્રસિદ્ધ વિંછુલક્ષ
પ્રહ્લાદ પું [સં.] (સ.) હિરણ્યકશિપુનો પુત્ર-
પ્રાક્-(-ગ્) અં [સં.] પહેલા; અગાઉ
પ્રાકટ્ય નં [સં.] પ્રગટવું તે, અવતાર (૨)
પ્રસિદ્ધિ (પુસ્તકની)
પ્રાકાર પું [સં.] કોટ, કિલ્લો ૦ખ ધ પું એક છંદ
પ્રાકૃત વિં [સં.] જુઓ પ્રાકૃતિક (૨) સામાન્ય
વર્ગનું; મામૂલી (૩) સામાન્ય જનસમુદાયને
લગતું (૪) અશિષ્ટ, સંસ્કૃત વિનાતું (૫) શ્રીં
નં (સંસ્કૃત ઉપરથી ઊપજેલી) એક પ્રાચીન
લોકલાપા (૬) સંસ્કૃત પરથી અપભ્રંશ થઈને
આવેલી કોઈ (પ્રાચીન અર્વાચીન) જાપા -તિક
વિં કુદરતને લગતું, ભૌતિક (૨) સ્વાભાવિક
(૩) ભૌતિક [ભાગ્ય, દૈવ
પ્રાક્ષાન વિં [સં.] પૂર્વજ-મત્ત (૨) નં [મ]
પ્રાકમ્ નં (૫) પરાકમ્ -મી વિં (૫)
પરાકમી
પ્રાગ્ અં [સં.] જુઓ પ્રાક

પ્રામદ શ્રીં મળસક્ર, પરાદિયુ. [-વાસવી =
સવાર થવી.] ૦વાસે અં (કા.) સવારે
પ્રાગલ્ભ્ય નં [સં.] પ્રગલ્ભતા
પ્રામટ્ય નં જુઓ પ્રાકટ્ય
પ્રાગતિક વિં [સં.] પ્રગતિ કરનાર, પ્રગતિથીલ
પ્રાધુણ્ય પું [સં.] પરાણે, મહેમાન
પ્રાચી શ્રીં [સં.] પૂર્વે દિશા
પ્રાચીન વિં [સં.] જૂનું ૦તા શ્રીં. ૦પ થી
વિં (૨) પું જૂનાતું આગ્રહી, ઓર્થોડોક્સ
પ્રાચ્ય વિં [સં.] પૂર્વતું
પ્રાભપત્ય વિં [સં.] પ્રભપતિ સ અધી (૨)
પું વિવાહના આઠ પ્રકારોમાનો એક, જેમા
કન્યાનો પિતા વર પાસેથી કાંઈ પણ લીધા
વિના, બંને ધર્મ પૂર્વક આચળ કરી કુખી
થાય એ ઇચ્છાથી જ, કન્યા આપે છે
પ્રાણું વિં [સં. પ્રાજ્વ] + મોહ (૨) ઊંચું
પ્રાજે પું + પરાજય [પિછાણનાર
પ્રાજ્ઞ વિં [સં.] બુદ્ધિશાળી, ચતુર (૨) જ્ઞાતા.
પ્રાણુ પું [સં.] શ્વાસ, શ્વાસનો વાયુ (૨) જીવ (૩)
જીવનશક્તિ; બળ [-હીડી જવા, નીકળી
જવા = મૃત્યુ થવું. -કાઠી નાખવો = વધુ
હિલગીર થવું (૨) પ્રાણ પાથરવા (૩) સતાવડે.
-અરચવા = પોતાની જિંદગીનો ભોગ
આપવો -પડીકે બ ધાવા = 'હવે શુ યરો'
એવી ઇંતેલરી કે અમૂઝણથી જીવ નીકળી
નય તેમ થવું -પાથરવા = પોતાની
જિંદગીને કુરમાન કરવી પ્રાણુથી જીવ =
જીવથી જન્મ; મરી જવું.] ૦ધાત પું વધ.
૦ધાતક વિં જીવેલો ૦ધોષ પું નાદ જાન
ફવતા સ્ત લગાતો સરીરમા પ્રાણચલનનો શ્રેષ્ઠ
૦જીવન વિં પ્રાણને જીવનરૂપ (૨) પું પ્રીતમ;
પતિ ૦ધારણુ નં જીવ ટકાવી રાખવો તે
૦ધારી વિં પ્રાણ ધારણ કરનારં (૨) પું,
નં માણસ (૩) પ્રાણી ૦નાથ પું પ્રાણનો
નાથ પતિ ૦પણુ નં પ્રાણ હોડમા મૂકવા તે
૦પણુ અં જનને જોખમે. ૦પથારી શ્રીં
પ્રાણ પાથરવા તે, પ્રાણાપેણ ૦પૂણું વિં
પ્રાણથી ભરેલું; ચૈતન્યવાળું. ૦પ્યારું વિં
પ્રાણસમાન પ્રિય ૦પ્રતિષ્ઠા શ્રીં પ્રાણ કૂંકવો

તે(ર)મૂર્તિની સ્થાપના કરતા પહેલા મંત્રો દ્વારા તેમાં પ્રાણનો આરોપ કરવો તે. ૦બ્રહ્મ વિં. પ્રાણ આપનાર ૦પ્રિય વિં. પ્રાણપ્યાર. ૦પ્રિયા સ્ત્રી. પ્રાણ સમાન પ્રિય સ્ત્રી. ૦મય કોશ (-પ) જીવના પાંચ કોષોમાંનો બીજો (જુઓ આનંદમયકોશ). ૦યાના સ્ત્રી. જીવન ૦વહ્નિ પું. પ્રાણ સમાન વહ્નિ પુરુષ ૦વહ્નિ સ્ત્રી. પ્રાણ સમાન વહ્નિ સ્ત્રી ૦વાન વિં. પ્રાણવાળું. ૦વાયુ પું. 'એકિન્નન'. ૦વિધાન નં. સજીવન કરવું તે ૦વિનિમય પું. 'મેસ્મેરિઝમ'. ૦સખા પું. પ્રાણપ્રિય મિત્ર. ૦હારક, ૦હારી વિં. જીવ લેનાર -હાયામ પું. [+જ્ઞાયમ] યોગના આદ્ય અંગમાંનું એક -હાર્પણ નં. [+અર્પણ] જીવ આપવો તે -હાર્તા પું. [+મંત્ર] મૃત્યુ -હાર્તાક વિં. મૃત્યુ ઉપલવનાર -હિન્ વિં. 'એર્ગેનિક' (૫ વિ.) -હિત વિં. પ્રાણયુક્ત -હિયો પું. પ્રાણી, જીવ (૫) -હી નં. જીવ -હીવિદ્યા સ્ત્રી. 'હ્યોજી'. -હ્યેશ પું. [+ઈશ્વા] પ્રાણનાથ. -હ્યેશ્વરી સ્ત્રી. [+ઈશ્વરી] પ્રાણની માલિક, પ્રાણપ્રિયા

પ્રાત પું. નં. [સ પ્રાતઃ] પરોઢિયું; સવાર -તઃકર્મ નં. [સ] સ્નાન, સધ્યાવગેરે સવારે કરવાનું કર્મ -તઃકાળ પું. સવાર. -તઃસધ્યા સ્ત્રી. [સ] સવારની સધ્યા. -તઃસામગ્રી સ્ત્રી. [સ] પ્રાત કર્મ પરવાગ્વાની સામગ્રી. -તઃસ્નાન નં. [સ] સવારનું સ્નાન [નામનું મૂળ સ્વરૂપ (વ્યા)] પ્રાતિપદિક નં. [સ] વિષ્ણુ લાગ્યા પહેલાનું પ્રાતિશાખ્ય નં. [સ] વેદની જુદી જુદી શાખાઓનો ઉચ્ચાગ્રણ વગેરેના નિયમોને લગતો વ્યાકરણગ્રંથ

પ્રાથમિક વિં. [સ.] આરંભનું (ર) આરંભ દર્શાવું પ્રાદિ વિં. [સ.] (વ્યા.) આદિમાં 'પ્ર' વગેરે ઉપસર્ગવાળું. ૦બહુગ્રીહિ પું. બહુગ્રીહિ સમાસનો એક પ્રકાર ઉદા. 'વિધવા'. ૦સમાસ પું. તત્પુરુષ સમાસનો એક પ્રકાર ઉદા. અતીન્દ્રિય

પ્રાદુર્ભાવ પું. [સ.] ઉત્પત્તિ, પ્રગટ થવું તે

પ્રાદુર્ભૂત વિં. [સ.] પ્રાદુર્ભાવ પામેલું, પ્રગટેલું પ્રાદેશિક વિં. [સ.] પ્રદેશનું, પ્રદેશ સંબંધી પ્રાધાન્ય નં. [સ.] પ્રવાનપણું; મુખ્યત્વ પ્રાધ્યાપક પું. [સ.; સરં મ] અધ્યાપક; પ્રેક્ષક [વહેવારને લગતું] પ્રાપ્તિયિક વિં. [સ.] પ્રપંચ સંબંધી, સસાર-પ્રાપ્ત વિં. [સ.] મેળવાયેલું કે મળેલું (ર) ઉપસ્થિત; રત્ન ઠકામ વિં. જેની કામના પૂર્ણ થઈ છે એવું. ઠકાણ (-ળ) વિં. જેનો યોગ્ય સમય પ્રાપ્ત થયો છે તેવું ૦ઘ્ય વિં. (ર) નં. પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય -સિ સ્ત્રી. લાલ (ર) શક્તિ

પ્રાપ્ય વિં. [સ.] જીવ્ય, મળે એવું પ્રાપ્ત્ય નં. [મ] પ્રમળપણું; જોર પ્રમાણિક વિં. [સ.] પ્રમાણો દ્વારા સાબિત થયેલું (ર) પ્રમાણભૂત; વિશ્વાસપાત્ર (૩) સાચું; ઈમાનદાર પ્રમાણિક ઠા. સ્ત્રી. ૦પણું નં. પ્રમાણ્ય નં. [સ.] પ્રમાણભૂત -માન્ય હોવા-પણું (ર) પ્રમાણ; પુરાવો. ૦બુદ્ધિ સ્ત્રી. (અમુક ગ્રંથ કે વચન) પ્રમાણિક છે એવી બુદ્ધિ પ્રાય વિં. [સ.] લગભગ સરખું (સમાસને અતે) ઉદા. મૃદપ્રાય (ર) અં. જુઓ પ્રાય પ્રાયશઃ અં. [સ.] મોટે ભાગે; ઘણુંખર પ્રાયશ્ચિત્ત નં. [સ.] પાપના નિવારણ માટેનું તપ. [-કરણું] = પાપનિવારણ માટે તપ કે વિધિ કરવાં -લાગણું = પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું પડે તેવું થવું] પ્રાયઃ અં. [સ.] બહુધા, મોટે ભાગે (ર) મધી મેતે પ્રાયોગિક વિં. [સ.] પ્રયોગને લગતું, તે સંબંધી (ર) પ્રયોગ કરી શકાય એવું પ્રાયોપવેશન નં. [સ.] અનન્યમનો ત્યાગ કરી મરવા માટે તૈયાર થઈ બેસવું તે પ્રારબ્ધ વિં. [સ.] શરૂ કરેલું (ર) નં. નસીબ ૦વાદ પું. દૈવવાદ ૦વાદી વિં. (ર) પું. દૈવવાદી પ્રારંભ પું. [સ.] શરૂઆત ૦ક વિં. પ્રારંભ કરનાર (ર) પું. નવો પ્રાગંભ કરનાર, 'પાયો-નિયર' ૦શ્વર (-ક) વિં. શરૂઆતમાં જ ખૂબ ઉત્સાહ બતાવનાર. -ભિક વિં. પ્રારંભનું; પ્રાયમિક

પ્રાર્થન નં [સં.] પ્રાર્થના કરવી તે
 પ્રાર્થના સ્ત્રીં [સં.] અરજ (૨) ઈશ્વરસ્તુતિ.
 ંસમાજ પું; સ્ત્રીં એક અર્વાચીન ધર્મ-
 સમાજ ંસમાજ વિં (૨) પું પ્રાર્થના-
 સમાજનુ કે તેના અનુયાયી
 પ્રાર્થયિતા પું [સં.] પ્રાર્થના-માગણી કર-
 નાર, પ્રાર્થનાર
 પ્રાર્થણું સંક્રિં [સં. પ્રાર્થ] પ્રાર્થના કરવી,
 વીનવડું; માગણું
 પ્રાર્થિત વિં [સં.] અરજ કરીને માગેલું
 પ્રાવરણુ નં [સં.] ઢાકણ
 પ્રાવીણ્ય નં [સં.] કુશળતા [વર્ધાન્નતુ
 પ્રાવૃષ પું [સં.] ચોમાસુ; અપાહ-આવણની
 પ્રાવેશિક વિં [સં.] પ્રવેશ કરવામા સાધનરૂપ
 પ્રાશ પું; ંન નં [સં.] અશન, ખાણું તે. ંહું
 સંક્રિં [સં. પ્રાશ] ખાવું
 પ્રાશંસિક વિં [સં.] પ્રશંસાને લગતું
 પ્રાસ પું [સં. અનુપ્રાસ] કવિતાની વૃક્તિને અતે
 અક્ષર મળતા આવવા તે [-એસવે,
 -મળવે = અક્ષરોનો પ્રાસ બરોબર થવો]
 પ્રાસ પું [સં.] લાલો
 પ્રાસઞિક વિં [સં.] પ્રસ્તુત, પ્રસંગને અનુકૂલ
 (૨) વારવાર નહિ પણ કોઈક વખતનું
 પ્રાસાદ પું [સં.] મહેલ
 પ્રાસાદિક વિં [સં.] પ્રસાદગુણવાળું (૨)
 અનુગ્રહરૂપ, કલ્યાણકારી (૩) ઈશ્વરની કૃપાથી
 મળેલું [વિં પ્રાસાનુપ્રાસવાળું
 પ્રાસાનુપ્રાસ પું પ્રાસ અને અનુપ્રાસ -સ્ટી
 પ્રાસ્તાવિક વિં [સં.] પ્રસ્તાવનાને લગતું,
 પ્રસ્તાવનારૂપ, પ્રાવેશિક (૨) પ્રસ્તુત [મહેમાન
 પ્રાહુણો પું [સં. પ્રાહુણક, પ્રા પાહુણ] +
 પ્રાંગણુ નં [સં.] આગણું [હોય એવું
 પ્રાંજલિ વિં [સં.] અંજલિ-હાથ નેહયા
 પ્રાંત પું [સં.] છેડો (૨) દેશનો વિભાગ, જિલ્લાઓ
 મળી બનતો વિભાગ ંક પું એક નવો
 શોધાયેલો ગ્રહ; 'પ્લૂટો' -તિક, -તીય વિં
 પ્રાતને લગતું -તીયતા સ્ત્રીં, -તીયત્વ
 નં પોતાના પ્રાતને જ વિચાર કરવાની
 સંકુચિતતા. -ત્ય વિં પ્રાતનું; પ્રાતિક

પ્રિય વિં [સં.] વહાલું; ગમતુ (૨) પું પિય;
 કાંત (૩) નં હિત; કલ્યાણ (૪) મિષ્ટ વચન-
 ંકર વિં હિતકર. ંગન પું પ્રેમપાત્ર
 માણસ. ંતમ વિં સૌથી વધારે વહાલું (૨)
 પું કાન્ત, પ્રીતમ (૩) પતિ. ંતમા સ્ત્રીં
 કાતા, પ્રિયા (૨) પત્ની. ંદર્શન વિં ભેતા
 પ્રિય લાગે એવું (૨) નં પ્રિયજનનું દર્શન.
 ંદર્શી વિં સર્વ પ્રત્યે પ્રેમથી ભેનાર (૨)
 પું (સ) અરોહ રાત્ર -યં વદા સ્ત્રીં પ્રિય
 બોલનારી (૨) પું; સ્ત્રીં એક છદ્. -યા
 સ્ત્રીં વહાલી સ્ત્રી

પ્રિયંશુ સ્ત્રીં [સં.] એક વેલ
 પ્રિયંવદા, પ્રિયા બુઓ 'પ્રિયંમા
 પ્રીછ સ્ત્રીં [સં] પ્રેક્ષ, પ્રા પિચ્છ] યોગખ
 [-પહવી]. ંવણું સં ક્રિં સમભવણું. ંવું
 સં ક્રિં યોગખણું (૨) સમજણું, નણવું
 પ્રીત સ્ત્રીં પ્રીતિ; પ્રેમ [-કરવી. -ભેડવી,
 -ખાંધવી = પ્રેમસંબંધ કરવો. -ચારવી =
 પ્રેમમા દ્રોહ કરવો -લગાડવી = પ્રેમ
 ઉપભવવો] ંમ પું [બુઓ પ્રિયતમ] પતિ
 (૨) પ્રભુ. -તાળ વિં પ્રેમાળ

પ્રીતિ સ્ત્રીં [સં.] પ્રેમ (૨) મૃદુ શ્રુતિનો એક
 પ્રકાર ંદાન નં પ્રેમનું દાન કે પ્રીતિથી ભેટ
 કે કાંઈક આપવું તે. ંભોજન નં (વર્ણ કે
 નાતની સૂગ વિનાનું) સામુદાયિક ભોજન
 પ્રીમિયમ નં [ઈ] વીમાનો હાસો (૨) શેરની
 મૂળ આટલી જિમતમા થતો વધારો

પ્રૂક નં [ઈ] ગોઠવાયેલા બીમાની શુદ્ધિ તપાસવા
 લેવાતી અજમાયશની છાપ કે તેનો કાગળ.
 [-ભેણું, -વાંચણું = ગોઠવેલા બીમાની શુદ્ધિ
 માટે તેમની છાપવાળો કાગળ વાચી ભેલો]
 પ્રેક્ટિસ સ્ત્રીં [ઈ] વકીલાત કે કાફરીનું કામકાજ
 પ્રેક્ષક પું [સં] ભેનારો (૨) પરિષદ, સભા
 વગેરેમા માન ભેવા સાબળવા આવનાર
 પ્રેક્ષણીય વિં [સં] ભેળા જેવું ંક નં ભેવા
 જેવું દમ્ય, તમારો

પ્રેક્ષણુ સંક્રિં [સં] પ્રેક્ષું ભેલું ['ચિયેટર'
 પ્રેક્ષાગાર, પ્રેક્ષાગૃહ નં [સં] નાટકશાલા;
 પ્રેત નં [સં] શબ (૨) સપિડીકરણ પર્યંત

મરનારને મળતુ એક કલ્પિત શરીર (૩) અવગતિયો છવ (૪) પિશાચ જેવી એક ચોનિ, ઠકર્મ, ઠકાર્થ નં મરેલાના હાનધી માડીને સપિંડીકરણ સુધી કરવામાં આવતુ કર્મ. ૦૬હન નં રામને બાળતું તે. ૦ભૂમિ(-મી) સ્ત્રીં રમશાન. ૦ભોજન નં પ્રેતને ધરાવાતુ ભોજન (૨) આગ્રમું, મરણ પાછળ કરાતી નાત ૦હોક પું. પ્રેતોને રહેવાનો લોક, -તાવાહન નં [+આવાહન] પ્રેતને બોલાવતુ તે પ્રેમ પું. [સં.] હેત; પ્રીતિ (૨) ચાહ; રચિ ૦દા સ્ત્રીં છુઓ પ્રમદા. ૦ધર્મ પું. પ્રેમનો ધર્મ; અહિંસાધર્મ. ૦પત્ર નં, ૦પત્રિકા સ્ત્રીં પ્રેમ દર્શાવતો કે પ્રેમીનો પત્ર. ૦પાશ પું. પ્રેમરૂપી બંધન. ૦બળ નં પ્રેમનું બળ, અહિ સળગ ૦ભક્તિ સ્ત્રીં પ્રેમલક્ષણા ભક્તિ. ૦રસ પું. પ્રેમરૂપી રસ ૦હ(-ળ) વિં. પ્રેમવાળુ, પ્રેમાળ ૦લક્ષણાભક્તિ સ્ત્રીં નવવા ભક્તિનો એક પ્રકાર, શ્રેષ્ઠ ભક્તિ ૦શૌર્ય નં પ્રેમ અને શૌર્ય, 'શિવલૂ.' ૦ળતા સ્ત્રીં. -માનંદ પું. પ્રેમ અને આનંદ (૨) પ્રેમનો આનંદ (૩) શ્રદ્ધાનંદ (૪) (સ) નાણીતો ગુણરાતી કવિ. -માનંદી વિં. પ્રેમાનંદ માણનાર. -માર્દ વિં. [+આર્દ્ર] પ્રેમથી ભીંભયેલું -મારપદ નં [+આસ્પદ] પ્રેમનુ રચાન, પ્રેમપાત્ર -માળ વિં. હેનાળ, વહાલસોયુ. -માંસી વિં. [+અશી] પ્રેમના અશવાળું, પ્રેમી -મી વિં. પ્રેમવાળું; પ્રેમ કરનાર

પ્રેય નં [સં.] ઐહિક-પાર્થિવ સુખ પ્રેયસ્ત્રી સ્ત્રીં [સં.] પ્રિય સ્ત્રી (૨) વિં. સ્ત્રીં વતારે પ્રિય, અતિ પ્રિય પ્રેરક વિં. [સં.] પ્રેરણા, ગતિ કે હિતેજન આપનારં (૨) [વ્યા] ખીનના તરફની પ્રેરણા બતાવનારં (હિંનુરૂપ) -ણા સ્ત્રીં પ્રેરવું તે (૨) પ્રોત્સાહન (૩) આદેશ, આજ્ઞા (૪) ખાનગી સલાહ પ્રેરવું સંક્રિં [સં. પ્રે] મોકલવું (૨) ગતિ, પ્રોત્સાહન, આજ્ઞા કે ખાનગી સલાહ આપવી પ્રેરિત વિં. [સં.] પ્રેરાયેલું પ્રેયણા સ્ત્રીં [સં.] મોકલવું તે પ્રેયિત વિં. [સં.] મોકલેલું

પ્રેષ્ટ વિં. [સં.] વહાલામા વહાલું [દાસ પ્રેથ્ય વિં. [સં.] મોકલવા લાયક (૨) પું. નોકર; પ્રેસ નં [ઈ] દામવાનું ચત્ર (૨) ૩ વગેરેને દાખી ગાસડીઓ બાધવાનો સંચો (૩) છાપવાનું ચત્ર (૪) છાપખાતુ (૫) [લા.] છાપાં પ્રેંથ પું. [સં.] ઝૂલે; આદોલન (૨) સંગીતનો એક અલંકાર ૦ણુ નં ઝૂલે; આદોલન -ખિત વિં. ડોલતુ, આદોલનયુક્ત (૨) નં સંગીતનો એક અલંકાર

પ્રોક્ત વિં, -ક્તા વિં. સ્ત્રીં [સં.] ઉક્ત, બોલાયેલું પ્રોક્ષણ નં [સં.] પવિત્ર કરવા મત્રપૂર્વક પાણી છાટવું તે

પ્રોચામ નં, પું. [ઈ.] કાર્યક્રમ પ્રોચિદ્ધત વિં. [સં.] ઊંચુ [પ્રકાશ મારતુ પ્રોચનવલ વિં. [સં.] પૂણે ઉત્તનવલ, બરોબર પ્રોટીન નં [ઈ] ખાદ્યનુ માસપોષક એક અંગ પ્રોહું વિં. + પ્રોહ

પ્રોત્સાહક વિં. [સં.] પ્રોત્સાહન આપતુ -ન નં ખૂબ ઉત્સાહ -હિતેજન આપવું તે પ્રોત્સાહિત વિં. [સં.] પ્રોત્સાહન પામેલું પ્રોહું સંક્રિં [સં. પ્રોત = પરોવેલું] પરોવવું (૫.) પ્રોપિત વિં. [સં.] વિદેશ ગયેલું. ૦પતિકા, ૦ભર્તૃકા સ્ત્રીં જેનો પતિ વિદેશ ગયો હોય તેવી (નાયિકા) ૦પત્નીક વિં. જેની પત્ની વિદેશ ગઈ હોય એવો (પુરુષ)

પ્રોઠ વિં. [સં.] પુખ્ત, આવેક (૨) ગભીર (૩) વિશાળ; ભવ્ય (૪) પ્રોઠિવાળુ. ૦તા સ્ત્રીં, ૦ખણું નં -ઠા સ્ત્રીં ત્રોસથી પચાવન વરસની નાયિકા, પ્રગલ્ભા -ઠિ સ્ત્રીં પ્રોઠપણુ (૨) વિચાર અને ભાષાની પ્રોઠતા (૩) ચમત્કારિક, સંક્ષેપકે વિન્તારવાળું અને સાલિ-પ્રાય લખાણ -હું વિં. પ્રોઠ (૨) અત્યંત પ્લવંચ પું. [સં.] વાહરો ૦મ પું. વાહરો (૨) એક છંદ

પ્લાવિત વિં. [સં.] ડુબાડેલું, તરબોળ પ્લાસ્ટ(-સ્ટ)ર નં [ઈ.] ચણતર ઉપર લગાવવાનો ચૂના વગેરેનો લેપ (૨) ઔષધનો લેપ (૩) નેવા લેપવાળી પદ્ધતિ [બનાવટી પદાર્થ પ્લાસ્ટિક નં [ઈ.] કચકડા જેવો એક નવો

૨લી હા સ્ત્રી [સં.] બરોળ
 ૨લુત વિ[સં] હીર્ધ રવરથી દોઢા લાખા ઉચ્ચારતું
 (૨) હૂબેહુ; તરબોળ. -તિ સ્ત્રીં ફકો (૨)
 પૂર (૩) થોડાની એક ચાલ (૪) રવર ત્રણ
 માત્રા સુધી લખાવવા તે
 ૨લેગ પું [ફં] એક ચોપી રોગ; મરકી;

મહામારી. [-ચાલવા, -ફાટી નીકળવા =
 એ રોગ ચારે બાજુ રાટ થવા]
 ૨લેટફોર્મ નં [ફં] ફલાટ; રહેશન પરનો લાખો
 ચોટલો, જેના પર રહીને રેલગાડીમાં ચડીતર
 થાય છે (૨) વ્યાસપીઠ; સલાનો મચ

ફ

ફ પું [સ] ઔષ્ઠ્ય બ્યંજન. ઠંકાર પું ફ
 અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર. ઠંકારાંત વિં છેડે
 ફકારવાળું [ઠં સ્ત્રીં ફોઈછ
 ફઈ, ઠખા સ્ત્રીં ભુઓ ફોઈ, બાપની બહેન.
 ફઉડી સ્ત્રીં ભુઓ ફાહુ, ફાઉડી
 ફકત અં [જ] ફકત, માત્ર; કેવળ
 ફક(-ગ)ઈંડ વિં [ફામ, 'ફગવ' ઉપરથી]
 ઉડાઉ (૨) હુચ્ચું (૩) બેફિકર
 ફકરો પું [જ. ફિકાહ] ફંડિકા, પેરા
 ફકાડ(-વ)વું સંકિં, ફકાવું અંકિં 'ફકવું' તુ
 ગ્રેન્ક ને કર્મણિ
 ફકીર પું [જ.] ત્યાગી, વૈરાગી (મુસલમાન)
 ઠણુ, -રાણી સ્ત્રીં ફકીરની કે ફકીર સ્ત્રી.
 ઠંદકરું નં માગણ; બાવા જેવું માગણ -રી
 સ્ત્રીં ફકીરપણુ
 ફકોડો પું ભુઓ ફકો, ફાળિયો
 ફક્ક [સ ફક્કુ અથવા 'ફગવ' ઉપરથી] લોક-
 લાજની પરવા વિનાનું; રવરછટી (૨) વરણા-
 ગિયું, છેલ (૩) સુંદર (૪) ઉડાઉ, બેફિકર
 (૫) રગલો (લવાઈમા) -હાઈ સ્ત્રીં
 ફક્કફકા પું બં વં [ફકવું] ઉપરથી ખાઈ
 ખી ઉડાવી દેવુ તે (૨) ખાલીપણુ
 ફકત અં ભુઓ ફકત, માત્ર, કેવળ
 ફગહણુ વિં ભુઓ ફગહડ
 ફગ(-હ)ફગ(-હ) અં [રવં] છૂટથી, પુઠકળ
 ફગફગવું અં કિં [રવં] ફરફરવું, હવામા
 ઊડવુ (૨) રખડવું, રજળવું (૩) ફફફવુ
 ફગઈંડ વિં ભુઓ ફકહડ
 ફમર સ્ત્રીં [ફગવું ઉપરથી?] પરાગ(૨) [ભુઓ
 પગર] ફાલ, ફગ
 ફગ(-ગા)વવું સંકિં [ભુઓ ફગવું] છેતરવું

(૨) ખોટું સમજાવવું (૩) 'ફગવું' તુ ગ્રેન્ક (૪)
 ફેંકવું, ઉશેટવું
 ફગવું અંકિં [વે. ફગુ = ફાગનો ઉત્સવ] વાકું
 ખોલવું, ખોલીને ફરી જવું (૨) નિય ત્રણમા ન
 રહેવું, છકવું
 ફગવો પું [ભુઓ ફાગ] ભુઓ થેથેથો
 ફગાવવું સંકિં ભુઓ ફગવવું [ફનેતી
 ફગેરો પું [ફાગ' પંથી] પજવણી (૨) ઉઘાડી
 ફગોટ(-ગ)વું સંકિં ભુઓ ફગવવું, ફેકી દેવું
 ફગોડું વિં [ફગવું ઉપરથી] ઢોગી
 ફગોળિયું વિં [ફગોળવું ઉપરથી] ધારણા
 વિના ફેકેલું [ફસકી ફાટી જવાનો રવ
 ફચ, ઠંદચ અં [રવં] ભોકાયાનો કે એકઠમ
 ફજર સ્ત્રીં [જ ફજ્ર] મળસકું
 ફજલ વિં સુખી; આનંદી (૨) સ્ત્રીં [જ] ફૂપા,
 મહેરમાની (૩) આબાહી
 ફજેટવું સંકિં [ફગોટવું પરથી] (ચ) ફેંકવું
 ફજેત વિં [જ ફજીહત] ફજેતીવાળું, બદનામ
 [-કરવું, -થવું] ઠંચોર વિં નહોર, નફેટ,
 ફજેતીતુ બેફિકર (૨) ખીતની ફજેતી કરવાની
 કુટેવવાળું. -તી સ્ત્રીં લવાડો (૨) બદનામી,
 અખીર્તી. [ફજેતીનો ફાગફો = ફજેતો;
 લવાડો] -તો પું ફજેતી (૨) કેરીના
 ગોટલા, છોતગ વગેરે થોઈ કગતી ફટી
 ફટ અં [રવં] તિરસ્કારનો ઉદ્ગાર (૨) કથુ
 ફાટવાનો કે ફફડવાનો અવાજ (૩) [સ સ્ફુટ
 પ્રા. ફુટ] ફાટેલું -ખુલ્લું એ અર્થમાં
 (ઉઘાડું ફટ) [-કહેલું = તિરસ્કાર કરવો;
 'ધિકાર છે' એમ કહેવું]
 ફટકે અં [રવં] [ફફડવાનો રવ] (૨) સ્ત્રીં
 ખીક; ચમક (૩) અનાજ ઊપણવાની ચાદર;

દડકિયુ. ૦૬૮૩ અમ [૨૧૦]
 દટકે સીં [ભુઓ રફટિક] બિલોર
 દટકડી સીં [સં. સ્ફટિકા] એક ભતનો ખાર
 દટકે દેવાળિયો પું [દટકે ('દટકિયુ' કે 'દટ' -
 ખુલ્લુ ઉપરથી) + દેવાળિયો] પાકો દેવાળિયો
 દટકણું અંકિં ['દીટકું' (પ્રા. ફિટ્ટ, સ. ઝંરૂ)
 ઉપરથી] ખસકું, ચસકું (હાળી, યુદ્ધિતુ)
 (૨) વહી જવું (૩) ઊડી જવું (રંગતુ) (૪)
 ખીજ વાન પર ઊતરી પડવું
 દટકાર(-વ)ણું સં કિં ['દટકે' ઉપરથી]
 મારવું, ચાલુક-સોડીથી મારવું
 દટકારું વિં ['દટકણું' ઉપરથી] ઘેલું, દીવાનું,
 બેદ્રામ (૨) ચોકેલું (૩) ખુલ્લું
 દટકારો પું ['દટકે' ઉપરથી] દટકો કે તેનો
 અવાજ (૨) ['દટકણું' ઉપરથી] ચિત્તભ્રમ (૩)
 ['દટક' ઉપરથી] દ્રાસકો
 દટકાવણું સંકિં ભુઓ દટકારવું
 દટકાસાળી સીં [દટકો + સાળ] દટકો મારી
 વાણાનો કાઠલો કે કાય એવી ચોળનાવાળી સાળ
 દટકિયું વિં ['દટકણું' ઉપરથી] ઝટ દૂરી ભય
 તેવું (૨) માયે ભોખમ ન ગળે તેવું, ફરી ભય
 તેવું (લાલ) (૩) [૨૧૦] અવાજ કરતું (૪) નં
 આપુ એક બારણું દડકિયુ
 દટકી સીં ['દટક' ઉપરથી] દટકડી (૨) એક
 પક્ષી (૩) પારવીની ભગ (૪) (સુ) દટકડી
 દટકો પું [૨૧૦] ચાલુક કે સોડીનો પ્રહાર
 (૨) [લા] ખોટ હાનિ, શિક્ષા લાગે એવો ધોષો
 [-પડવો, -નાગવો = પ્રહાર થવો (૨)
 નુકસાનમા ઊતરવું, પાછા પડવું]
 દટકો પું [ભુઓ પટકો] હુવાલ, અ ગૂઢો
 દટકટ અમ [૨૧૦] દટકડા વગેરેનો અવાજ
 (૨) ચિંચિંક (૩) ઝટ ઝટ, વગર વિચારે -દી
 સીં મોટરસાધકલ
 દટ(-ટા)વણું સંકિં ભુઓ દટાવણું
 દટાક અમ [૨૧૦] દટ હાંને ખૂંચે એમ
 દટાકડી સીં [૨૧૦] પાણી લાગવાથી 'દટ'
 અવાજ કરતું એક છોડનું દીડવું (૨) બૂકડી
 (૩) ટચાકડી
 દટાકડો પું [૨૧૦] ટેટો, એક ભતનું દારૂખાનું

દટાકિયો પું [૨૧૦] દટાકડો (૨) એક છોક
 દટાકો પું દટાકિયો, દટાકડો
 દટાટોપ પું [સં] ઊંચી કરેલી ફેણ [સાપની]
 (૨) દૂકાડો; આડંબર, દમામ
 દટાડણું સંકિં ['દટણું' ઉપરથી] વધારે પડતી
 છૂટ આપીને બહેકાવવું, દટાવવું
 દટાણું નં ['દટ' ઉપરથી] ભૂડું-ખીલતસ
 ગીત કે ખોલ [ઉપરાઉપરી
 દટા(-ટો)દટ અમ [૨૧૦] દટદટ; ઝપાટાખંધ,
 દટાખાર વિં [દટા (દટણું) + ખાર (દાર)]
 તફન ખુલ્લું - ઉઘાડું; દટાર
 દટાચો પું [સ સ્ફટ, પ્રા ફટ્ટ] વારસાનો
 ભાગ લઈ ભાઈથી જુદો પડેલો ઠાકાર
 દટાર વિં ['દટણું' ઉપરથી] તફન ખુલ્લું,
 દટાખાર (૨) ફટણું; નકંદટ ઠણું સંકિં
 (ડોળા કે આખ) ફાડવી -રી સીં બડાઈ
 -કે વિં દટાર
 દટાવણું સંકિં ['દટણું' પરથી] દટાવણું (૨)
 ફેડણું, સમલવી પેતાના પક્ષમા લેવું
 દટૈયો પું ભુઓ દટાચો
 દટો વિં પું ['દટણું' ઉપરથી] વીધાયેલા
 કાનવાળો (બાવાનો સ પ્રદાય)
 દટોદટ અમ [૨૧૦] ભુઓ દટાદટ
 દટોર વિં ['દટણું' ઉપરથી] (સુ) કાટણું, દટકેલ
 દટોર(-ળ) વિં ['દટણું' ઉપરથી] યોચુ ને
 મીઠું (સોષારી) (૨) નં પવનથી વૂંચી પડેલી કેરી
 દટ નં દારૂ ગાળવાનું રયાન-ભક્ષી (૨) [મ]
 બાલર (૩) ચાણુ (૪) ગાના-નાચનાનું ટાણું
 (૫) એક પક્ષનું ટાણું (લાવણી ગાવામા) (૬)
 અમ [૨૧૦] (૭) ઉતાવળથી
 દટક સીં [૨૧૦] કટક, ખીક (૨) પહેરેલા
 કપડાનો ઝૂંપતો છેડો ઠણું સંકિં કટકથી
 ઝાટકવું -કાર(-વ)ણું સંકિં કટકારવું (૨)
 સગડકા મારીને ખાવું -કિયુ નં છૂટો છેડો,
 દટક (૨) દાણા ઊપણવા ચાંદન પકડીને કરેલો
 પખો, દટક -કો પું કપડાની કડકનો
 અવાજ (૨) ઊડવા માડતા થતો પાખનો અવાજ
 (ભેમ કે ચકલીનો) (૩) ખેતરમા અનાજ
 ઝોરવાનું ઝોલર (૪) સખડકો (૫) કડક (૬)

હવા ખાવા ટહેલવું(૩)ગતિ કરવી(૪)બદલાવું.
[-હરવું=મનગમાડા માટે આમ તેમ ચાલવું,
બહાર ફરવા નીકળવું. ફરવા જવું=ચાલવાની
કસરત કરવા કે બહાર ટહેલવા અથવા હવા
ખાવા નીકળવું ફરી જવું=ઉપર થઈ જવું;
ફરી વળવું (૨)ફરી ખેંસવું (૩) બદલાઈ જવું.
ફરી ખેંસવું=વચનભંગ કરવો,આડું ખોલવું
(૨) પક્ષફેર કરવો (૩) દિશા બદલીને ખેંસવું.
ફરી વળવું=આસપાસ-ચોગરહમ જઈ
આવવું કે પહોંચી જવું (૨) ચારે બાજુના બધા
કામકાજને પહોંચી વળવું (૩) આસપાસ-
ઉપર બધે થઈ જવું.]

ફરશી(-સી) સીં [સ. પરજી, પ્રા ફરસી]
સુતારનું એક ઓળાર(૨) કુંહાડીના ઘાટનું એક
હથિયાર

ફરસ સીં [ફા ફર્સી] છાટ, તખતી. ૦ખંધી
સીં પથ્થર ખેસાડેલી જમીન

ફરસાટ પું [ફરસુ] ઉપરથી ફરસો સ્વાદ
-હુ નં કોઈ પણ ફરસી વાની

ફરસી સીં જુઓ ફરશી

ફરસી પૂરી સીં [ફરસુ+પૂરી] એક ભતની
પૂરી

ફરસીબ સીં આજ્ઞા, કાનૂન; ધારો

ફરસુ વિં [સં પરવ, પ્રા ફરસ] ચણા, વટાણા
વગેરે કઠોળ ખાતા લાગતા સ્વાદનું

ફરહમ પું [ફા.] શબ્દાર્થકોશ

ફરંગી સીં [ફરવું ઉપરથી] (કા) ફેર,
ચકરી (૨) પાણીનું વમળ, ધૂમરી (૩) ગોથું

ફરંદુ વિં [ફરવું ઉપરથી] પહોંચેલું, કાબેલ
(૨) હરાયું, ભટકેલ [એક વસ્ત્ર

ફરાક નં [ફ્રં. ફ્રાંક] છોકરીઓને પહેરવાનું
ફરાખત સીં [અ] નવરાશ; ફરસદ (૨) વિં

નવરુ; ફરગ, છુડું

ફરામોશી(-સી) સીં [ફા] ભુલકણાપણું

ફરાવી નં [સ. ફેરવ, ફેર ઉપરથી] શિયાળ
જેવું એક પ્રાણી

ફરાશી સીં ઊંચી ભતનું લોખંડ, ફરાશી
ફરાસ પું [અ ફરાશ] દીવાખતી તથા સાફ-
સફત કામ કરનાર ચાકર કે પટાવાળો, ૦ખાડું

નં પાથરણા, દીવા વગેરે સામાનનો ઓરડો
ફરાળ નં [સં. ફલાહાર] ઉપવાસનો ખાસ
ખોરાક, ફલ હાર -ળી વિં ફરાળ તરીકે
ખવાય તેવું

ફરાંશી સીં (ચ) જુઓ ફરાશી

ફરિયાદ સીં [ફા ફર્યાદ] અનુ(૨)જીલમ
કે અન્યાય સામેનો પોકાર (૩) ફાવો

[-ખાંડવી=ફાવો કરવો] ૦ણુ સીં ફરિયાદ
કરનાર સી -દી પું ફરિયાદ કરનાર, વાદી

(૨) સીં ફરિયાદ

ફરી, ૦ધી(-ને) અં [ફરવું ઉપરથી] પુન,
પાછું, વળી ખીલવાર ૦ફરીને અં વારવાર

૦પાછું અં વળી, ખીલવાર [અવાજ
ફરેર અં [રવં] ફરરર. એવો ઊડી જવાનો

ફરેરફરેર અં [રવં] એવા અવાજ સાથે (એકા-
એક કે સહેલાઈથી તૂટી પડવું કે ગબડી જવું)

ફરેડી સીં [ફરવું ઉપરથી] ઉઘાડવાસ થઈ શકે
એવી ચીપોવાળી બારી (૨) લરકરની કવાયત

પછી કરવામા આવતા બદકના બાર [ફરેડી
મારી આવવી=જલદી જઈ આવવું]

ફરેબ પું, સીં [ફા] ફગો, ઘોખો, હગખાજ.
-ળી વિં હગલખાજ [પાયમલ

ફરે સુકામ અં [ફરવું+સુકામ] ખલાસ,
ફરેલ(-હુ) વિં [ફરવું ઉપરથી] બદલાયેલું

(૨) અનુલવી (૩) મિલજ, અવિચારી

ફરે પું [સરં મ. ફરા] સોળ પાલીનું માપ
ફરેદસ્ત પું [સરં મ, ફ્રિ; (ફા ?)]

સગીતનો એક તાલ [રાચરચીલું
ફર્નિચર નં [ફ્રં] પુરથી ટેબલ વગેરે જેવું

ફર્સી સીં [ફા.] જુઓ ફરસ

ફલ(-ળ) નં [સં] વનસ્પતિનું ફળ(૨)પરિણામ
(૩)ફાયદો(૪)પાનું (હથિયાર કે ઓળારનું)(૫)

[ગ] 'ફલન'. [-આવવું, ખેંસવું=
વનસ્પતિને ફળ થવું -મળવું=પરિણામ

લોગવવાનું થવું] ૦જ્યોતિષ નં ભવિષ્ય
જોવાનું જ્યોતિષનું અંગ ૦ત્યાગ પું(કર્મના)

ફળનો ત્યાગ. ૦દ, ૦દાચક, ૦દાતા વિં
ફળદાયી ૦દાચિત્ત નં [સ.] ફળદાયીપણું.
૦દાચી વિં ફળદેનાર(૨) ફાયદાકારક. -ફલન

નં ફળવું તે(૨)પાક(૩)પરિણામ. ૦૩૬ વિં
ફળદાયી. ૦૧૮ વિં ફળવાળું, સફળ ંશ્રુતિ
શ્રીં કર્મનું ફળ જાણવાનાં કથન. ૦૩૬ વિં
શ્રીં પરિણામ; ફળની પ્રાપ્તિ
ફલક નં [અ] આસમાન (૨) સ્વર્ગ
ફલક નં [સં] સપાટ પાટિયુ (૨) પાનું (૩) થર;
પડ, સપાટી (૪) શાણું ફળ. ૦૬૮ તી નં એક
નનવં ૦૪૩ નં ભારકરાચાર્યે યોજેલું
ખજોળશાસ્ત્રનું એક યંત્ર
ફલકદૂડી વિં ભોળું, વખાણી કુલાઈ નય તેવું
(૨) શ્રીં દોલત (ગુપ્ત ભાષામાં)
ફલન નં [સં] જુઓ 'ફલ'માં
ફલંગ શ્રીં [સરં હિં ફલાગ, પ્રા ફાલા; સ
પ્રલંબ] ફાળ, ફલો [ભરવી, મારવી]
ફલાગમ પું[સ.] ફલનો આગમ, ફળ આવવું તે
ફલાટ નં જુઓ પ્લેટફોર્મ
ફલાણું વિં [અ. ફુલું] અમુક ંદીકણું
વિં આ ને તે; અમકડું ને તમકડું
ફલાદેશ પું[સં.] ફળ કહેવું તે (જ્યો)
ફલાભિસંધિ શ્રીં [સ.] (કર્મના) ફળનો
ઉદ્દેશ કે હેતુ [હિતનું કાપડ
ફલાધીન શ્રીં, નં [ફ. ફલેનલ] એક નતવું
ફલાસક્તિ શ્રીં[સં] (કર્મના) ફળમા આસક્તિ
ફલા(-ળા)હાર પું[સં] ફળનો ખોરાક (૨)
ફરાળ -ની વિં ફળાહાર કરનાર
ફલિત વિં[સં] ફળેલું, નીપજેલું (૨) નં (ગ.)
ફળ, 'રિઝલ્ટ' -તાર્થ પું પરિણામ (૨)
ઉત્પન્ન થતો -નીપજ આવતો અર્થ
ફલી(-ળી)ભૂત વિં[સં.] સાર્થક(૨)ફળવાળું
ફલેરછા શ્રીં [સં] (કર્મની) ફળની ઇચ્છા
ફલોન્મુખ વિં [સં] ફળ દેવાને ઉન્મુખ -
તૈયાર (કર્મ)
ફલ્ગુ વિં[સં] વૃક્ષ(૨)સુંદર(૩)પું વસંત
(૪) ગુલાલ (૫) શ્રીં (સં.) ગયાક્ષેત્ર પાસેની
નદી [એક નક્ષત્ર
ફલ્ગુન પું[સં.] જુઓ ફલ્ગુન -ની શ્રીં
ફલ્ગુ વિં[સં. ફુલ] પહોળું, વહું (૨) નિખા-
લસ [-થઈ જવું = ખૂબ આનંદમાં આવવું.
-થઈને ફરવું = વસ્ત્રાગિયા થઈને ચાલવું]

ફશ(-સ) (સ.) શ્રીં[ફા. ફશ (વશ) કે રવં?]
પરાજય, હાર [-થઈ જવી, ખોલવી]
ફસ શ્રીં[અ. ફસ્ટ] નસ, નાડી [-ખોલવી =
અમુક નસમાં કાપ મૂકી ઉપચાર અર્થે થોડું
થોડી કાઢી નાખવું] (૨) ['સ'માં યશ્રુતિ]
જુઓ ફશ(૩)અં(૨૧૦) ફસકવાનો અવાજ
ફસકણું અંકિં [ફસ (૨૧૦) + ક(સં), સં
અ ફસલ = વિચાર છોડી દેવો કે ખદલવો]
છટકડું, નાહિ મન થવું (૨) વૃદ્ધી પહું (૩)
ફસ લઈને કાઢવું
ફસકી શ્રીં જુઓ ફસ, હાર
ફસકણું અંકિં [દે. ફેલ્લુસ, હિં. ફિસલના]
(૨) વૃદ્ધી -ખસી પહવું, ફસાઈ જવું
ફસલ શ્રીં [અ. ફસલ] મોસમ (૨) પાક.
[-આવવી, જવી. -ભરવી = આપુ વરસ
ચાલે તેટલો પાક મોસમમાં સઘરી લેવો]
-લી વિં [ફા.] મોસમનું
ફસ(-સા)ણું અંકિં [પ્રા ફંસ (સં વિસવદ્)]
સપડાવું, ભરાવું(૨) ઠગાવું [ફસાઈ પહવું =
ઠગાઈને ભરાઈ પહવું] ફસામણું(-ણી) શ્રીં
ફસાવું તે. ફસાવણું અંકિં 'ફસવણું' પ્રેરક
ફહફહ અં [૨૧૦] હસવાનો રવ, ફગફગ
ફળ નં જુઓ ફલ [-આવણું = ફળ ખેસવું
(૨) પરિણામ મળવું -હિતરણું = ઝાડ ઉપર
તૈયાં ફળ મળવું -કાઢવું = ફળદો મેળવવો
-ખેસવું = ઝાડ ઉપરથી ફળ થવું -મળવું
= પરિણામ મળવું, ખદલો મળવો] ૦૩૬
નં ખાઈ શકાય એવા ફળ આપનાર ઝાડ.
૦૬૧૫ક, ૦૬૧૫ી વિં જુઓ ફલદાયક.
૦૬૫(-ફ) પ વિં રસાળ, સારો પાક -
ફળ આપે એવું. ૦૬૫(-ફ) પતા શ્રીં.
૦૧૮, ૦૧૧૧ વિં ફળવાળું ૦૬૫ અંકિં
[સ ફલ] ફળ આવવા (૨) સિદ્ધ થવું.
૦૩૬, -ળાહાર, -ળાહારી જુઓ
'ફલ'માં -ળાઉ વિં ફળ આપતું
ફળિયું નં [પ્રા ફલિહ (સ પરિઘ = આગળો)]
મહોલ્લો (૨) [સં ફલ] પાનું, ફળ
ફળિયેલ વિં [ફળિયું ઉપરથી] + ફળ ઉ(૨) ફળેલું
ફળી શ્રીં [જુઓ ફળિયું] નાનું ફળિયું (૨)

ફાવે! પું. બુઓ ફાવ, ફાવટ
ફાસી(-સી)વાદ પું. [ફેરિશ્મ] એક
રાજદારી રાષ્ટ્રીય વાદ -દી વિ. (૨) પું.
તે વાદને લગતુ કે તેમા માનનાર
ફાસફસ સી. [૨૧૦, ૨૨૦ મ. ફૂસફાસ]
નકામો રફી માલ [-ની તાપણી = કાયર
માણસોની ઉપદ્રવકારક ટોળી (પહેલાં ગમે
તેટલુ ભેર ખતાવી નખળી પડી જાય છે)]
-સિયું વિ. નકામું, નખળું -
ફાસફો પું. [અ ફાસિલહ] સમય, અતર,
કે વિસ્તારનો ફરક. [-પહવો]
ફાસિસ્ટ વિ. (૨) પું. [ફ.] બુઓ ફાસીવાદી,
ફાસીવાદ, -દી બુઓ, 'ફાસીવાદ'માં
ફાસ્ટ પું. [ફ.] ઉતારઓની ઝડપી રેલવે ગાડી
ફાળ સી. [પ્રા. ફાળ] ફલગ(૨)ધાસકો (૩)
[સં. ફાલ, પ્રા. ફલ સુતરાઉ કપડું] કપડાનો
લાખો ટુકડો, ચીરો. [-પહવી = ધાસકો પહવો.
-ભરવી = ફલંગ મારવી (૨) સાહસ કરવું]
ફાળકી સી. [સ સ્ફાર, પ્રા. ફાર (ફેલાવેલુ)
ઉપરથી?] નાનો ફાળકો (૨) [લા.] દોરાની
આડી -કું ન. દોરા ઉતારવાનો ફાળકો -
પરવીટો -કો પું. ફાળકુ (૨) ચગડોળ
ફાળકો પું. [બુઓ ફાળકી, અથવા ફલક
(સં.) પરથી?] સ્ત્રીમરમા ત્રીજા વર્ગના ઉતાર-
ઓને ખેંચવાની એક જગા. (એનાં પાટિયાં
ઉપાડી લેવાથી સ્ત્રીમરના છેક નીચેના ભાગ
સુધીની જગા ખુલ્લી થાય છે)
ફાળવવું સં. કિં. [સં. ફાલ (માથાના વાળને
પાતી પાડી વહેંચી નાખવા તે), અથવા
પ્રા. ફાલ (સં. સ્ફાટયું) = ચીરવું, ભાગલા
પાડવા] વહેંચવું -ણી સી. વહેંચણી
ફાળવું નં. [સં. ફાલ] (ચ.) વાવણિયાના ઘાતાની
આણીએ લગાડેલુ લોહું
ફાળસી, ફાળસું બુઓ ફાલસી
ફાળિયું નં. ['ફાળ' ઉપરથી] ફેટો (૨) પચિયુ
[-ખાંધવું = માથે ફેટો ખાંધવો. -મૂકવું =
માથે તે પહેરવું] [લૂગડાના ફાળ
ફાળી સી. ['ફાળ' ઉપરથી] સાડી (૨) લાખો
ફાળું નં. બુઓ ફાળકું

ફાળો પું. ['ફાળવવું' ઉપરથી] હિરસો (૨)
વહેંચણી (૩) ઉધરાણુ, ટીપ [-નાંખવો
= ઉધરાવવા માટે સૈનો હિરસો નક્કી કરવો
-પાડવો = ફાળવવું. -ભરવો = ચોતાને
હિરસે આવવું ભરણુ ભરવું ફાળો પહવું =
ભાગે આવવું, ભાગે પહવું]
ફાંક (૦) સી. [ફિં] ચીર, કાટ [-ભરવી,
મારવી = કપડાને દોરો ભરવો, સાધવું]
ફાંકડું (૦) વિ. ['ફાંક' ઉપરથી] રસિક (૨)
ફાંકડું -હાઈ સી. વરણગી, છેલ્લટાઉપણુ
ફાંકડું (૦) સં. કિં. ['ફાંક' પરથી] ઓટવું, ફાંકભરવી
ફાંકું (૦) નં. ભડ (૨) લીટો (૩) છિદ્ર
ફાંકો (૦) પું. ['ખાકું' ઉપરથી] તોર, અભિ
માન [-રાખવો = તોર કે અભિમાન હોવું]
ફાંગ (૦) સી. એક છોડ
ફાંમડું (-ણુ) (૦) નં. પ્રપચ, ભળ. [ફાંમ-
ડામાં નાખવું = ફસાવવું]
ફાંમુ (૦) વિ. આખે નામું ભેનાર, ખાડું
ફાંનેટિયું (૦) નં. લૂગડાના છેડાની કરી લેવાની
કામચલાઉ ઝોળી જેવું તે (ચ) [પિય
ફાંટ (૦) પું. [સં.] ક્ષત્રી પલાળી રાખી ખનવેલુ
ફાંટ (૦) સી. ['ફાંટો' (છેડો) પરથી] લૂગડાનો
છેડો કે તેની કામચલાઉ કરી લેવાતી ઝોળી
જેવું તે (૨) ફાંક કે તે ભરી લેવી તે - ફાંટિયો
(૩) ખાંઈ, પરિખા (૪) એક લાજ (૫)
ફાંટો; કીનો. [-ભરવી = દોરા દેવા; ફાંક
મારવી ફાંટમાં ફરવું = કીનો રાખવો] ૦ વડું
સં. કિં. દોરવવું, કાચા દોરા ભરી લેવા
(અખિયા દેવા કે ઝોટવા)
ફાંટિયો (૦) પું. [બુઓ ફાંટ] (કા) આછો
દોરો ભરવો તે, ટાંકો (૨) ફાંટો (૩) તડ, પક્ષ
ફાંટું (૦) નં. [પ્રા. ફટ્ટ (સં. સ્ફટ્ટ)] ફાંટો,
શાખા (૨) વિ. ફાંટેલુ
ફાંટો (૦) પું. [બુઓ ફાંટું] શાખા, ભાગ
(૨) કીનો (૩) તરંગ [-ઊંઘવો = તરંગ
ઊંઘવો. -રાખવો = કીનો હોવો]
ફાંદ (૦) સી. [સં. ફાંડ] પેટનો ઝૂલતો ભાગ (૨)
એક વેલો. [-વધારી ભણવું = માત્ર ખાવાનું
ભાન હોડ, બીજી કશી ફિકર ન રાખવી]

ફાંદો (૦) પું [જુઓ ફંદ] પ્રપંચ; જળ
 ફાંફરડું (૦) સંકિં [સરં મ ફાંપર] કરડી
 ખાલુ; પીંખી નાખવું (બહુધા 'ખાલું' સાથે)
 ફાંફળ (૦) નં (કા.) ખુલ્લી જગાં કાસલો
 ફાંફાં (૦) નં બંબં [રવં] હાફરિયા (૨)
 વલખા, મિથ્યા પ્રયત્ન
 ફાંસ (૦) સ્ત્રીં [સરંફિં] લાકડાની જીણી કરચ,
 ફાચર (૨) [લા.] આડખીલી (૩) [જુઓ ફાસો]
 ગાળો [-કાઢવી = અગમા પેઢકી જીણી
 કરચ કે ફાચર ખેચી કાઢવી (૨) અડચણ દૂર
 કરવી (૩) નડતરૂપ હેય નેને મારી
 નાખવું -નાખવી, મારવી = અડચણ
 ઊભી કરવી]
 ફાંસલો (૦) પું [જુઓ ફાસ] ડાળખુ (૨) શિકાર
 પકડવા ગોઠવાતી એક યુક્તિપૂર્ણ રચના, ફાંદો
 ફાંસવું (૦) સંકિં [જુઓ ફાસો] ગાળો ઘાલવો
 (૨) ફાસો નાખવો (૩) તોડવું; ઉતરડી નાખવું
 (૪) ખોદવું, ખેડવું
 ફાંસિયું (૦) વિં [ફાસો] ઉપરથી કપડી, ફાસાવે
 એવું (૨) ફાસો હઈ મારે એવું -થો પું
 ફાસો હઈ મારનાર; જલ્લાદ
 ફાંસી (૦) સ્ત્રીં [ફાસો પરથી] ફાસો હઈ મારી
 નાખવાની શિક્ષા કે યુક્તિ [-દેવી, ફાંસીએ
 ચડાવવું (હટકાવવું)] જોખા(-ગ) રો પું
 ફાસિયો. જોખાલી સ્ત્રીં ફાસીના કેડી માટેની
 જેલની ખાસ ચોરડી
 ફાંસુ (૦) અં અમરતુ, ફેગટ
 ફાંસું (૦) વિં [ફાસો પરથી] ફાસિયું; કપડી
 ફાંસો (૦) પું [સ પાશક] ફાંસી (૨) દોરડાનો
 ગાળો [-ખાવો = ગળાને ગાળામાં ભેરવી
 આપવાત કરવો -દેવો = ગળામાં ગાળો
 ભેરવી મોત નિપજવણ]
 ફાંસોટિયું નં [ફાસો] ઉપરથી ફાટ, ઝેળી
 (૨) કધામાં આવે એટલો જથો
 ફિકર સ્ત્રીં [અ. ફિક] ચિંતા; કાળજ [-કરવી,
 -થવી, -રહેવી, -રાખવી, -હોવી]. ઠમંદ
 વિં ફિકરવાળું. ઠમંદી સ્ત્રીં કાળજ
 ફિકું વિં [દિ. ફિકા (સં પીતક ?)] નિસ્તેજ
 (૨) નીરસ, મોણું [-પડવું = શીકું થઈ

જવુ (૨) સ્વાદમાં શીકું લાગવું] -કાશ
 સ્ત્રીં ફિકાપણ [-મારવી = શીકું પડેલું
 દેખાવું] વંદ્ય(-સ) વિં સાવ ફિકું
 ફિકાર પું [પ્રા. ફિક્ટ (સ. અષ્ટ) નથ, ધ્વસ્ત
 + કાર (સ કુ)] ધિકાર; અનાદર. [-વર-
 સાવવો]. વંદું સંકિં ફિકાર કરવો
 ફિકટિ અં [જુઓ ફિકાર] ફટફટ, ધિક્
 ધિક્ (૨) સ્ત્રીં ધિકાર
 ફિકાઈ(-વ)વું સંકિં [પ્રા ફિક્ટ (સ. અષ્ટ) નથ
 -ધ્વસ્ત] 'શીટવું'નું પ્રેરક
 ફિકલ સ્ત્રીં [ફ.] એક વિદેશી તત્ત્વવાદ
 ફિક્લાવવું સંકિં, ફિક્લાવું અંકિં 'શીલવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 ફિતનો પું [અ] જુઓ ફિતર
 ફિતર નં [અ ફુતૂર] ફેલ, ઢોગ (૨) બળવો;
 દગો (૩) તોફાન [-બગવું = દગો થવો] -રી
 વિં ફિતરવાળું, તે કરનાર
 ફિદવી પું [અ.] ચાકર, દાસ
 ફિદા વિં [અ] ખૂબ ખુશ (૨) અતિ આસક્ત
 ફિનાઈલ નં [ફં] ખાળ ઇં માટે જ વૃત્તાશક
 એક દવા
 ફિખાદ સ્ત્રીં [અ ફીલ્વદીહ] નકામી વાતો,
 બડબહાર -દી વિં વાતોડિયું; બખડાટિયું
 ફિચો પું [સં પ્લીહા] બરોળ
 ફિરકો પું [અ] કામ (૨) ટોળી, વગે (૩) એક
 રાષ્ટ્રની પ્રજા [એક કારસી કવિ
 ફિરદોસ સ્ત્રીં [અ.] સ્વર્ગ. -સી પું (સ)
 ફિરત્તો પું [ફા ફિરિત્તહ] દેવદૂત (૨) પેગંબર
 ફિરંગી પું [ફા, સં ફિરંગિન્] પોર્ટુગલ
 દેશનો વતની (૨) ગોરો [માયાનુ ક્રેલુ
 ફિરાવન વિં [અ ફિરઅવન્] મિનજી, હઠીલું,
 ફિલસૂફ પું [અ. ફૈલસૂફ] તત્ત્વજ્ઞાની -ફિ
 વિં ફિલસૂફી સંબધી -ફી સ્ત્રીં તત્ત્વ-
 જ્ઞાન [-હોંખવી, હાંકવી = તત્ત્વજ્ઞાનની
 નિરર્થક લાખીચોડી વાતો કહેવી]
 ફિલિંગ સ્ત્રીં [ફ] ફિકેટમાં બેટ રમના પક્ષ
 સામેના પક્ષનું કામ
 ફિશિ(-સિ)યારી સ્ત્રીં [રવં, સરંમ ફુશમી]
 બહાઈ, પતરાળ. [-મારવી = બહાઈ હાકવી]

ખેર વિં બહાર ખેર .

દિસાદ સીં [જ ફસાદ] તોફાન (૨) હુલ્લ; બળવો 'ખેર, -દી વિં તોફાની (૨) બળવાખેર

દિસિયારી, ખેર જુઓ 'દિશિયારી'મા દિસોદો પું શીણનો લોચો. [-કાઢી નાખવો = હાવી કેડું; દમ કાઢી નાખવો (૨) મોમાથી શીણ પડે તેટલો માર માવો]

શી સીં [ઈ] લવાજમ (૨) મહેનતાણું, ઠરપૂરી ફીક, -કાશ સીં [જુઓ ફિકકું] ફિકાશ (૨) મોળાશ -કું વિં જુઓ ફિકું.

-કું ફચ(-સ) વિં સાવ ફીક

શીચ સીં [સં. સ્પિચ] લંબનો ઉપલો લાગ ફીટણુ વિં [ફીટણુ પરથી] નાશવત (૨) નં નાશ ઠંકાળ પું પ્રલયકાળ. -વડું સંકિં ફિટાણુ (૨) ફેડણુ; લાચ આપી ખસેડવું -વું અંકિં [પ્રા. ફિટ(સ ઝંચ)] ટળક; મટણુ (૨) પતવું (૩) સામે થણુ

શીણુ નં [સં. ફેન, પ્રા. ફેળ] પ્રવાહી પર થતો ઘોલો પહાર્થ [-કાઢી નાખવું = ચકવી નાખવું. -થણું = (સખત માર કે શ્રમથી) મોમાથી શીણ નીકળવું (૨) બહુ મહેનત પડવી] ઠડું સંકિં ખૂબ ધૂમરડીને-શીણ યાય તેમ-એકતાર કરણુ (૨) [લા] લાલ કાઢવો

શીન સીં [પો ?] ગૂથેલી કોર ફીકું નં [રવં] (કા.) અનાજનુ કોતરું-ખોખું.

[ફીકું ખાંડવાં = નકામી મહેનત કરવી]

ફીરકી સીં [પ્રા. ફિર(સં ગન)] ચકરડી (૨) નાની ફાળકી

ફીલ પું [ફા] હાથી

ફીસી સીં [જુઓ દિસિયારી] બહાર

ફીચું વિં [જુઓ ફા] ફિકું (૨) દીણ, ઓઝા ભેરવાણું; ઝટ ફસકી જાય એવું

ફીચ સીં જુઓ ફીચ

ફીંડણું નં જુઓ પિચું

ફીંડણું સંકિં ફેડણું, વેણછેરણું કરી નાખવું (૨) દીણ કરી નાખવું; ચૂચણુ (૩) દબાવણુ, કચરણુ ફીંદાવણું સંકિં [પ્રેરક] ફીંદાવણું અંકિં [કર્મણું]

ફુઆણ પું (માનચે) ફુઓ (૨) ફુઆસમગ

ફુઈ સીં [દે. પુષ્પી] (સુ) ફેઈ

ફુઓ પું [જુઓ ફેઈ] ફેઈનો વર ઠસસરો

પું પત્નીનો કે પતિનો ફુઓ

ફુકો પું [જુઓ ફુગણુ] મૂનાશય (૨) પરપોટો

(૩) ફૂલકો (અર્થ ૩)

ફુગારો પું ['ફુગણુ' ઉપરથી] ફુકો (૨) ફેલો

ફુગાવણું સંકિં ફુગાણું અંકિં 'ફુગણું' બ્રેરક ને લાવે

ફુગાવો પું ['ફુગણુ' ઉપરથી] નાણાના ચિહ્નરૂપ કાગળના ચલણમા અતિ ઘણો વધારો

ફુબૂલ વિં [જ] વધારેણુ (૨) નકાચુ

ફુટકળ વિં [સરં મ, હિં ફુટકળ] ફાલણુ, પરચૂરણ (૨) નકાચુ [મારવો

ફુટકાર પું [સ] ફૂંકાડો ઠડું સંકિં ફૂંકાડો

ફુઠીનો પું [પા. પૂદીનહ(૧), હિં પોદીના,

મ પુદિના, ફુદ(-દા, -દિ)ના] એક વનરપતિ

ફુદી સીં જુઓ ફૂદી, નાની પતંગ

ફુદેડો પું [જપ. ફુડિચ (પ્રા. ફુરિચ, સ.

સ્ફુરિત) ઉપરથી] ફૂંડો, ઊડતો વટો (૨)

એક લતણુ ઘાસ

ફુફુસ નં [સ] ફેંકસુ

ફુફવાટો(-ડો) પું [રવં] ફૂંકવાડો, ભેસથી

મારેલી ફૂંક (૨) [લા] ગુરસાનો આવેશ

[-મારવો = ભેરથી ફૂંકું કરણુ (૨) ગુરસાથી

ખોલણુ]

ફુમતિયાણું વિં ['ફૂમણુ' ઉપરથી] ફૂમતાવાણું

ફુરકત સીં [જ] વિયોગ, છૂટા પડણુ તે

ફુરચો પું [પા પુર્જહ] કંકડો [ફુરચા, ફુરચે-

ફુરચા ઊડી જવા = હકડેહકડા થઈ જવા;

છિનછિન થઈ જવું]

ફુરબો પું [જ.] બંદર પરણુ જક ત લેવાનું

મથક (૨) વહાણો ઠેરવવાનુ મથક

ફુરસદ સીં [જ ફુર્સત] નવરાશ [-કાઢવી

= ફુરસદનો-ખાલી સમય રાખવો]

ફુલવણી સીં ફૂલવણું તે

ફુલારો પું, -શ સીં ['ફૂલણુ' ઉપરથી] ખડાઈ;

પતરાણુ [ફુલારો મારવો] -વટ સીં

ફુલાવણુ તે. -વણું સંકિં 'ફૂલણું' બ્રેરક.

-કું અંકિં 'કૂલવું'નું ભાવે
 કૂલેકું નં [કૂલ' ઉપરથી?] વરગોડો
 કૂલેલ નં [કૂલ+તેલ?] સુગંધીદાર તેલ
 કૂલેવર વિં [કું ફલાવર] કૂલની લાતાવાળું(ર)
 નં તેલું કપડું (૩) ભુએ કૂલ્લી, કિલેવર(૪)
 [ઈ. કૉલી ફલાવર] એક શાક
 કૂલ વિં [સં.] કૂલેલ (ર) ખીલેલ (૩) ઊધડેલું
 કૂલમ પું [અ ફુલમ] નાણું
 કૂલ્લી સ્ત્રીં [કૂલ' ઉપરથી] ભુએ કિલેવર
 કૂવારો પું [પા. ફવારફ] પાણી ઊડતુ વડે
 એવી ગચના (ર) ઝરો [-ઊડવો]
 કુંભરાવણું સંકિં [કુંકાર' ઉપરથી] ગમે તેમ
 ભરવીને ઉશ્કેરવું; બહેકાવવું
 કું અં [રવં] કુંકાડાનો એવો અવાજ [-કરવું
 = કુંક મારવી (ર) કુંકાડો મારવો (૩) હિહાવી
 દેવ; અથોપ કરવું (૪) ખરચી નાખવું -થઈ
 જવું = હવામાં ઊડી જવું (ર) ખરચાઈ જવું,
 ખલાસ થઈ જવું (૩) અદશ્ય-લુપ્ત થઈ જવું]
 કૂંગ સ્ત્રીં [કૂંગ' ઉપરથી] ઊખ. [-વળવી =
 ઊખ ચડવી] ૦વણું સં કિં કુગાવવું. ૦હું
 અંકિં [સં ફક્કું, અથવા દે. ફુગાફુગા
 (વીખરાયેલા કૂલેલા વાળવાળું)] ઊખ વળવી
 (ર) કૂલવું (૩) બહેકવું
 કૂટ પું [ઈ] બાર ઈંચતુ માપ કે તેવડી પટ્ટી
 કૂટ સ્ત્રીં [સરંમ] કૂટવું તે(ર) કાટ(૩) લગાણ;
 કુંસંપ (૪) નં સકરદેટી જેવું કું; ચીલકું
 કૂટકું વિં [સં. સ્ફુટ, પ્રા. ફુટ] સુંદર, રૂપાળું
 કૂટપાથ પું [ઈ] પગે જનારા માટે શહેરી
 રસ્તાની બાજુ પર હોતી પગથી
 કૂટબોલ પું [ઈ] હવા ભરેલો મોટો હોડો કે
 એથી રમવાની અથેલ રમત
 કૂટવું અંકિં [પ્રા ફુટ] ખીલવું, વિકસવું, ઊગવું;
 પહલિત થવું (ર) વટકું, બાગી જવું (૩) ભેરથી
 કાટવું (૪) ખુલ્લું થવું, ઉઘાડું પડી જવું (૫) ફરી
 જવું; ફગોદેવો [કૂટી બદામ ન હોવી = કશું
 પણ ન હોવું. કૂટી બદામનું = તદ્દન માલ
 વિનાનું, કિ મત વિનાનું કૂટેલા કપાળનું =
 કમનસીબ; ફુર્લાગી કૂટેલા કાળબાનું =
 હૈયાસનું; ખમરદારી વિનાનું]

કૂટકૂટ સ્ત્રીં [કૂટ' ઉપરથી] ઉપરાઉપરી કૂટવું
 તે (ર) કુંસંપ (૩) લગાણ
 કૂણગી સ્ત્રીં [ભુએ કૂણગી] ઝીણી કોલ્લી
 (ર) નાનો પરપોટો
 કૂદડી સ્ત્રીં [અપ ફુલિઅ (સં. સ્ફુરિઅ)] ગોળ
 ગોળ ફરવું તે(ર) તારાના કે ફૂલના (૫) જેવું ચિહ્ન
 કૂદડો પું ભુએ કૂદડો
 કૂડું નં [ભુએ કૂદડો] પાખોવાળું નાનું
 જીવડું (ર) પતંગિયુ
 કૂમકું (-વું) નં [પ્રા. કુમ (સં અમ)] છોણ;
 કલગી -તી સ્ત્રીં એક ઘરેણું (ર) નાનું કૂમતું
 કૂતિ સ્ત્રીં [સ સ્ફૂતિ] ભગતિ (ર) ઉત્સાહ
 ૦હું વિં કૂતિવાળું
 કૂલ નં [અપ. ફુલ; પ્રા ફુલ (સં. ફુલ)] પુખ્ત,
 તેના આકારની વસ્તુ (ર) આખનો રોગ (૩)
 કાતરેલી સોપારી (૪) એક ઘરેણું (૫) કૂલકાખી
 (૬) [ભુએ કૂલારો] સ્ત્રીં પતરાણ, ગર્વ.
 [-આવણું = કૂલ બેસવું (ર) સ્ત્રીને અડકાવ
 આવવો (૩) આરાખવાની, -ગૂંથવાં =
 નવરા બેસી રહેવું. -ચડાવવાં = દેવ વગેરેને
 પુખ્ત અર્પણ કરવા -ચણું = કૂલ બેસવું.
 -ચડવું = આખની કીકીમા ઘોળો હાથ પડવો
 -એ ભતનો રોગ થવો -બેસણું = પુખ્ત થવું
 -મારવી = બહાઈ હાકવી કૂલની પાંખડી
 = નળવી ભેટ કૂલને ઘોડે ચડવું = ખોટો
 ભપકો મારવો કૂલે વધાવણું = દેવની ચેઠે
 માન -ભાવપૂર્વક આવકાર આપવો. ૦ક-
 (૦ર) છી સ્ત્રીં એક ભતનું દારૂખાનું ૦કો પું
 નાની કુલાવેલી રોટલી (ર) કાઈ પણ વસ્તુનું
 કૂલવું તે(૩) કુલાવીને રમવાની રમગી ટોટી,
 કુકો ૦કોખી(૦જ) સ્ત્રીં એક શાક, કૂલ
 ૦ખર, ૦ગર નં, ૦ખરછી સ્ત્રીં કૂલકણી.
 ૦ખડી સ્ત્રીં એક ભતનું દારૂખાનું ૦ગજરો
 પું કૂલની કલગી ૦ગૂંથણિયું વિં એક
 મેકમા સંકળાયેલું ૦ગૂંથણી સ્ત્રીં કૂલ
 ગૂંથવા તે (ર) [લા] વસ્તુની બધબેસતી
 સંકલના ૦ચુંગી સ્ત્રીં એક પક્ષી ૦છોડ
 પું કૂલ માટે ઉછેરાતો છોડ ૦ઝાડ નં
 કૂલને જ માટે ઉગાડાતું ઝાડ કે છોડ ૦ડું નં

ફૂલ (૨) ધાણીનો દાણો ૦ણુ(-શી) વિં
(૨) પું ૦ વખાણુ કર્યાથી ફુલાઈ નય તેવુ
૦ડોલ પું ૦ એક ઉત્સવ. ૦તોડો પું ૦ સીનુ
એક ઘરેણુ ૦દાન નં ફૂલ મૂકવાનુ પાત્ર
૦દાર પું ૦ સખત દાર(ર)દારનો અર્ક, મધાર્ક
૦ધાર વિં ૦ પ્રમાણિક(ર)શાખવાળુ ૦ફટાક
(-કિયુ) વિં ૦ વરણાગિયુ(ર)નાણુક, તંકલાદી.
-ફૂલુ વિં ૦ ફૂલની જેમ ખીલેલુ, કામળ
૦ખરડો પું ૦ એક ભતની સોપારી ૦ખાગ
પું ૦ ફૂલનો ખાગ ૦માલ સીં ૦ ફૂલની માળા
(૨) ઘોડીની એક ભત ૦લતા સીં ૦ ફૂલ મારે
ઉછેરાતી લતા ૦વડી સીં ૦ એક ભતની વડી
૦વણું સંકિં ૦ ફુલાવવુ. ૦વાડી સીં ૦ ફૂલ-
જાડની વાડી ૦વેલ સીં ૦ ફૂલલતા
ફૂલણું અં ૦ ફિં [પ્રા. ફુલ્લ] ઊપસવુ (૨)
પક્ષિવિત થવુ, ખીલવુ (૩) [લા] હરખાણું (૪)
ખડાઈ મારવી (૫) બહેકવુ [ફૂલીને ટેટો
થવું=ટેટો જેવુ ફૂલણું; ખૂબ ફૂલવુ ફૂલીને
દેડકો. થવું=મદાધ થવુ, અભિમાનમા છકી
જવુ ફૂલીને ફાળકો. થવું=ફૂલણુ થવુ,
મોટી ખડાશો મારવી] ૦ફાલણું અં ૦ ફિં
ખરોખર ખીલવુ ને વધવુ

ફૂલસાંકણું નં ૦ ફૂલની ભાતવાળુ સાંકણુ
ફૂલસૂઘણુ નં [ફૂલ + સૂઘવુ પરથી] નાક
ફૂલિયુ વિં [ફૂલ ઉપરથી] ખીલેલુ (૨) નં
એક વનરપતિ (૩) નાનુ પ્યાલુ (૪) મથાણુ
ફૂલી સીં [ફૂલ ઉપરથી] સે થાનુ એક ઘરેણુ
ફૂલું નં [ફૂલ ઉપરથી] આખનો એક રોગ
[-પડવું=એ રોગ થવો.]
ફૂલસંકેષ પું ૦ ફૂં [અમુક વિશિષ્ટ કંઠનો કાગળ
ફૂલડ વિં ૦ આળસુ (૨) ગંડું ૦તા, -હાઈ
૦વેડો સીં ૦ ફૂલડપણું
ફૂલ સીં ૦ કસ (૨) વિં ૦ રફો (૩) અં ૦ [રવં]
થાક કે પરાજયનો કુતાર (૪) નં ઘાસ
(સૂકું), ખડ ૦દાસ, ૦દાસિયુ, -સિયુ
વિં ૦ હલકું, નિર્માલ્ય, ફાસફૂસિયુ
ફૂં અં ૦ [રવં] એવો અવાજ, ફૂ
ફૂં સીં ૦ [દે. ફુન્કા] મોથી પવન ફેકવો તે (૨)
પ્રાણ. [-નીકળી જવી=પ્રાણ નીકળી જવા.

-મારવી=ફૂકવું (૨) ખાનગી ચેતવાણી
આપવી (૩) ઉશ્કેરવુ (૪) ભૂરખી નાખવી,
ભરમાવવુ (૫) ફૂકથી હોલવવુ (૬) ફૂંથી
ઠંડક વળે એમ કરવુ ફૂં કે ફાટણું=શબ્દ
માત્રથી બી જવુ] ૦ણી સીં ૦ ફૂકવાની રીત
કે ભૂગળી
ફૂંકણું સં ૦ ફિં [પ્રા. ફુવક (સ. ફુવ+કુ)]
ફૂંક મારવી (૨) ફૂંકીને વગાડવુ (૩)
[લા] દેવાણુ કાઢવુ (૪) પપાળવુ. [ફૂંકી
ખાણું=ઉડાવી દેવુ, વાપરી નાખવુ. ફૂંકી
દેણું, સૂકવું=ખાળી મૂકવુ (૨) ગમે તે
હલકા ભાવે વેચી નાખવુ ફૂંકી ફૂંકીને=ખહુ
રાવચેતીથી ફૂંકી ફૂંકીને કરડણું=કરડે છે
એવુ ન જણાય તે રીતે કરડવુ ફૂંકી ફૂંકીને
ખાણુ=સામો ન ભણે તે રીતે તેનુ ઉડાવી
જવુ, તેનુ ખોતરી ખાણુ ફૂંકી ખેસણું=ભુઓ
ફૂંકી ખાણુ ફૂંકી રાખણું=પપાળવુ, લાડ
લડાવવા]
ફૂંકાર, -રો. પું [પ્રા. ફુકાર (સ. ફુત્કાર)] ફૂંક
(૨) ફૂંકવાટો ૦ણું સં ૦ ફિં ૦ મોમા પાણી ભરી
ફૂંકથી છાંટવુ (૨) ફૂંક કે ફૂંકાડો માન્વો
ફૂંગર સીં ૦ [ફૂં (રવં) + કુ] નસકોર
ફૂંદોટો પું ૦ [પ્રા. ફુટ (સ. સ્પન્ડ)] ફિસોટો
ફૂંફવણું અં ૦ ફિં ૦ ફૂંકાડો માન્વો
ફૂંફવાટો (-ડો), ફૂંકાટો (-ડો) પું ૦ ફૂંકવાટો.
[-મારવો=ફૂં એમ અવાજ કરવો.]
ફે (ફે) અં ૦ શ્વાસ નીકળી ગયો હોય તેમ
(હરથી કે થાકથી) (૨) સીં ૦ (કા) હાક,
હર [-ફાટવી=હાક વાગવી]
ફેકન સીં ૦ મગજળની ભેડીની એક કસરત
ફેચો (-રચો) પું ૦ ભુઓ ફીચ [ફેચા રહી
જવા=થાકથી ભંવો ભરાઈ જવી-હુ ખવા
લાગવી ફેચા નીકળી જવા=(રનાયુ
વગેરેના) લોચેલોચા નીકળી પડવા કે ઊડી
જવા, છિલ છિલ થઈ જવુ]
ફેજ પું ૦ [જ] ખરાબી, ફુદશા (૨) શિક્ષા
(૩) સીં ૦ [સરં ફે, ટુફી પરથી] એક
ભતની મુસલમાની ટોપી [-કરવો, -થવો]
ફેડ (ફે) અં ૦ [રવં] એવા અવાજ સાથે [ફેડ

દઈને = ફેલ એવા અવાજ સાથે (માવડું)]
 ફેટન સીં [ફે.] બગી
 ફેલુ વિં [ફેલું પરથી] ફેલનાક -હું
 સં કિં [પ્રા. ખેલ (સં સ્કેટચ)] ફર
 કંચુ, ટાળતુ, મટાડવું (૨) અદા કરવું, વાળવું
 ફેલુ (ફે) સીં બુઝો ફેલા (૨) નાનાના કોડિયા
 ઉપગ્ની હલ [-માંડવી = ફેલા ઊંચી કરવી;
 હુમલાની તૈયારી કરવી]
 ફેલુ (ફે) નં [સ કેત] શીલ
 ફેલુની (ફે) સીં [ફે ફિળિયા] સુતરફેલુ
 (પુષ્ટિમાર્ગીય)
 ફેલો પું [‘ફેલું’ ઉપરથી?] લોચો.
 [ફેલા ઊંચી જવા = લોચા નીકળી જવા,
 હલસિનન થઈ જવું]
 ફેન નં [સ] શીલ -નિલ વિં શીલવાળુ
 ફેફર સીં [પ્રા. ફુર (સ સ્કુર) ઉપરથી] થાયર
 [-આવવી] -રોડું અંકિં ફેફર આવવી
 ફેફરી સીં, -ફં નં [પ્રા. ફુર (સ સ્કુર)
 ઉપરથી] વાઈ [કાઠવાનુ અગ
 ફેફસું નં [સ ફુફુસ] રારીગુ હવા લેવા
 ફેબ્રુઆરી પું [ફે.] ઈસ્વી સનનો ખીલે માસ
 ફેર (ફે) પું [ફ. ફાવર, ફિ ફેર] ગોળીબાર
 ફેર પું [ફ. ફેરણ] ફેરક, તકાવત (૨) તરમગ (૩)
 પેચ (૪) ઘેગો (૫) લૂગડાની કંકડ (ક) ચકર,
 વધારેપડતુ ફેરવાતુ ચુંને (૭) ફેરવવાની ખીલી
 ઉદાં લવિગિયાનો ફેર (૮) અં ફરીથી
 [-આવવા = ચકર આવવા -ખાવો = લાખે
 રસને -ચકર ખાઈ ને -આવવું -ચલવા =
 ફેર આવવા -પડવો = ફરક પડવો (૨)
 સુધારો રવો -પાડવા = પેચ પાડવા. ફેરમાં
 આવવું = લાખે રસને આવવું] ઠંડું લાળું
 નં ચક્ર (૨) ગૂંચવાડો ઠણી સીં ફેરી
 (૨) રખડપટ્ટી ઠંટામાસ સીં ફરીથી તળાસ.
 ઠપાચડી સીં ફરી જવું તે [-ખાંધવી =
 ખોલીને ફરી જવું (૨) સામા પક્ષમા જવું (૩)
 ખોટી ટેવમા પડવું.] ઠપાળી સીં ફેફાર
 (૨) વારાફરતી બુટો પાક ઉગાડવો તે ઠંટક
 અં આડું આવળુ લમતુ હોય એમ ઠંટક
 વિં ઊલટું; ઊધુ (૨) અં ગમે તેમ ઠંડાર

પું ફરક; તકાવત (૨) સુધારો (૩) અદલી.
 ઠખલ વિં ફેરખલીવાળું. ઠખલી સીં,
 ઠખલો પું અરસપરસ ફેરફાર; અદલા-
 ખલી ઠખણી સીં ફેરવવું તે. ઠખવું સંકિં
 ‘ફેરવું’ પેરક ઠવાલી વિં ફેરવવાના વિચારનું
 (૨) પું તેવો આદમી. ઠવાફેરવ સીં
 ઉપરાઉપરી ફેરવવું તે ઠવાળું વિં પેચદાર
 (૨) ચકર ખાવું પડે તેવું લાળું (૩) ફેરકવાળું
 ફેરવો પું [ફેર પગથી] (કા.) હાથે પહે-
 રવાનો વેઠ
 ફેરાવો પું [ફેર પરથી] ફેર; ઘેરાવો (૨) ચકર
 ફેરિયો પું [ફેર ઉપરથી] ફેરી કનાર
 ફેરિનત સીં [ફેર ફિલિસ્ટ, સરમ] થાલી, શીપ
 ફેરી સીં [ફેર ઉપરથી] ચકર; આટો (૨)
 વખત; વાર (૩) કોઈ પણ વસ્તુ વેચવા માટે
 કંચું તે. [-કરવી, કરવી = ઘેર કે લતે લતે
 ફરીને વેચવું] -રો પું આટો (૨) વારો (૩)
 ચકર [ફેરા ફરવા = આટા મારવા (૨)
 અગ્નિની પ્રદક્ષિણા કરવી (લગ્નવિધિમાં) (૩)
 લગ્નવિધિ પૂરો કરવો ફેરા ફેરવી દેવા =
 ઝટપટ પરણાવી દેવું ફેરે જવું = જાજવું જવું.
 ફેરો ખાવો = આટો ખાવો, જઈ આવવું (૨)
 વ્યર્થ આટો મારવો -થવો = નકામો ફેરો
 પડવો (૨) દરત થઈ જવા -પડવો = જવાનો
 અર્થ ન સરવો -ફેળવો = જવાનો અર્થ
 સરવો. -કાંટો કરવો, ખાવો = અહીં
 તહીં કાંમસર જવું -આવવું -લાગવો = દરત
 થઈ જવા]
 ફેલ (ફે) પું [જ ફાલ] ઢોગ ઠખોર વિં
 ઢોગી ઠલમિ (-મી) ન પું સાગી ચાલ-
 ચલગતનો જમીન
 ફેલ (ફે) સીં [બુઝો ફેલું] લટ; સેર.
 [-ગૂંચવી = છૂટી સેરે ગૂંચવું]
 ફેલાવ (-વો) (ફે) પું [પ્રા પલલ (સં પ્રચ)
 ફેલાવ; પસરવું] વિન્તાર, પ્રસાર (૨) વૃદ્ધિ;
 પ્રગતિ -હું અંકિં પ્રસરવું (૨) વધવું
 ફેલી (ફે) વિં ફેલ -ઢોગ કરનાર
 ફેલું (ફે) નં [પ્રા પલલ (સં પ્રચલ) લટકવું, ફરકવું]
 (ઢોરડું લાગતા મુકાલી) તારની લટ (૨) ફાસ

(૩) મુરકેલી; ચૂચ [-મૂકું = ઢાસ નાખવી.]
 ફેલો પું [ફે] ડોલેજમા એજ્યુએટ થયા બાદ
 આગળ અભ્યાસ માટે અપાત એક પદ
 ફેશન સ્ત્રી [ફે] આચારવિચારમા અમુક ખાસ
 વશણ - ઝોંક કે વિશેષતા. [-આલવી, નીક-
 ણવી, પડવી] - નેબલ વિં ફેશનવાળુ
 ફેમલ વિં [જ] છેવટનુ (૨) નિકાલ થયેલું, ફેસલ
 ફેસલો (ફે) પું [જ] નિકાલ, ફેસલો; અંતે.
 [-આણવો = પતવવું, પૂરું કરવું - આપવો
 = ચુકાદો આપવો - મૂકવો = અતે આણવો
 - લાવવો = અતે લાવવો.]
 ફેસલું સંકિં [સરં મ ફેસળે] તોડવું (૨)
 ઉતારી પાડવું; નીચે આણવું
 ફેસ્તો પું [પો ફેસ્તા, મ ફેસ્ત પરથી?] (સુ.)
 ફેજ, ફેજેતો
 ફેળ અં (કા) ચારે બાજુથી ખુલ્લુ (૨) રક્ષણ
 વગરનું, નધણિયાતું [સ્ત્રીં હાહાકાર
 ફેં અં (ફેં) [રવં] થાકની હાકનો અવાજ (૨)
 ફેંકવું (ફેં) સંકિં [સરં હિ, મ] નાખવું
 (૨) [લા.] ગપ મારવી
 ફેંક'ફેંકા, ફેંકાફેંક (ઝી) (ફેં) સ્ત્રીં
 સામાસામી ફેંકવું તે
 ફેંકારવું (ફેં) સંકિં ફેંકી કે વીખીને લાણ
 નાખવું ઉદાં વાળ ફેંકારીને ખેડી છે,
 ફેંટ (ફેં) સ્ત્રીં [હિં] કમરની આજુબાજુનો
 લૂગડાનો ખંધ (૨) [રવં] થપાડ, ધખો
 [-પકડવી = કમરખંધ ઝાલીને પકડી રાખવું
 - મારવી = થપાડ - ધખો લગાવી દેવો]
 ફેંટો (ફેં) પું [જુઓ ફેંટ] માથે બાધવાનું
 લૂગડું, ફાળિયું (૨) તાડ અને તરસાડનાં પાહડાની
 વચલી નસ (૩) ઠગાઈ
 ફેંદવું (ફેં) સંકિં ફીદવું; ચૂચવું (૨) વિખેરી
 નાખવું ફેંદ'ફેંદા, ફેંદાફેંદ (-ઘી) સ્ત્રીં
 ચૂચાચૂચ, વારંવાર ફેંદવું તે
 ફેંદાવું (ફેં) અંકિં 'ફેંદવું' કર્મણિ
 ફેંદાટ (ં) અં [(રવં) ફે + ફાટ] પૂરપાટ
 (૨) ખેડાટ (૩) ચારેગમ
 ફેંફેં (ફેં) અં જુઓ ફેં
 ફેંસલ, -લો (ફેં) જુઓ 'ફેસલ'મા

ફેંસલું (ફેં) સંકિં જુઓ ફેસલ
 ફેંકો પું [રવં; જુઓ ફેંકો] ફેંટકો, લૂગડાની
 ઝપટ (૨) ઉતાવળે જવું આવવું તે, ધૂમાધૂમ (૩)
 ખેડૂતનું એક ઓતર. [-મારવો = ધૂમવું,
 ઝપાટાખંધ અહીં તહીં જઈ આવવું]
 ફેંકાફેંડ સ્ત્રીં [રવં] આમ ને તેમ જવું, હેંડફેંડ
 ફેણુ સ્ત્રીં દરદવું રામવું તે
 ફેઈયાત વિં [ફેઈ ઉપરથી] ફેઈવું, -ને
 લગતું -ફેં વિં ફેઈ તરફનું (૨) નં ફેઈએ
 આપેલી બક્ષિસ
 ફેઈ, ંખા સ્ત્રીં [જુઓ ફૂઈ] બાપની બહેન.
 ંજી સ્ત્રીં [માનાર્થે] ફેઈ (૨) ફેઈસાસુ.
 ંસાસુ સ્ત્રીં પતિ કે પત્નીની ફેઈ
 ફેક વિં [ફે. ફુક્કા (મિથ્યા)] ફેગટ; ૨૬
 ં(ગ)ટ વિં (૨) અં નકાસુ; વ્યર્થ
 [-જૂં] ં(ગ)ટિયું વિં મક્તિયું (૨)
 નકાસુ
 ફેકસ નં [ફે] દુરખીન કેમેરા ઇંનું અમુક
 ખાસ ફેન્ડ કે બિન્દુ જ્યાં પ્રતિબિંબ બરો-
 બર સાફ હોય છે [-મળવું = તેવું બિન્દુ
 ગોઠવાવું - મેળવવું, = તેવું બિન્દુ ગોઠવવું]
 ફેકિયત સ્ત્રીં [જ.] ગર્વ, અહકાર
 ફેકો પું ભરવાડ
 ફેગટ, -ટિયું જુઓ 'ફેક'મા
 ફેજ (ફે) સ્ત્રીં [ફા.] સેના. ંખાતું નં ભરકરી
 ખાતું ંદાર પું એક પોલીસ અમલદાર.
 ંદારી વિંકાયદાથી શિક્ષાપાત્ર ગુના સબ વી
 'ક્રિમિનલ' (૨) સ્ત્રીં ફેજદારનું કામ કે પદ
 (૩) ફેજદારી અદાલત. [-કરવી, માંડવી =
 ફેજદારી ગુનાની ફરિયાદ કરવી]
 ફેટ પું [સ સ્ફુટ] + સ્ફેટ, બેરથી ફૂટવું તે
 ફેટો, ંચાફ પું [ફે] જખી [-પાડવો,
 -લેવો] ંચાફર પું જખી પાડનાર કે તેનો
 ધધાદારી ંચાફી સ્ત્રીં જખી પાડવાની કંળા
 ફેડ પું, સ્ત્રીં [પ્રા. ફોઈ (સ સ્ફોટય)] ફેડવું
 તે (૨) વિગત (૩) નિકાલ (૪) વહે ચણી.
 [-પાડવો = છૂંદછૂંદ કરીને બતાવવું, વિગતે
 સમજાવવું] ંણી સ્ત્રીં ફેડવાની ક્રિયા (૨)
 [સરં મ] વધાર

કેાડલી સ્ત્રીં [પ્રા. ફોડ (સં સ્ફોટ) કેાડ્યો]
કેાલી -લો પુંં કેાલ્યો

કેાડયું સંકિં [જુઓ કેાડ] કૂટે એમ કરવું
(જુઓ કૂટયું) (૨) -નો નિકાલ લાવવો (૩)
નં સમારીને કરેલો શાક ઇં નો કકડો (૪)
હાંતુ ખડયુ. [કેાડીને કહેયું = ખુલ્લેખુલ્લું
કહેવું. કેાડી લેયું = માથે પડયું વેડી લેયું.]

કેાડચી સ્ત્રીં (સુ.) ઝેરી સાપની એક જાત
કેાત સ્ત્રીં એક જાતની પોચી ડાગર
કેાત વિં [અ.] કતલ કરેલું, મારેલું
કેાતરી સ્ત્રીં ભિંગડું, પોપડી -નં નં છોતર
(૨) કાગળનો હકડો [કેાતરી જેવું = માલ
વિનાયુ કેાતરું નાખયું = અરજીનો કાગળ
મોકલવો (દુચ્છકારમા)]

કેાડું વિં [જુઓ કૂદકું] પોચું, ખાલી
કૂલેલું. -દો પું લોચો (દુધદહીં ઇંનો)

કેાન પુંં [કં.] ટેવિકેાન. [-આવવો = કેાનની
ધટડી વાગવી; કેાન કારા વાત કરવાનું થવું.
-કરવો = કેાનથી વાત કરવી -જોડવો = કોઈ
જોડે વાત કરવાતેના કેાન સાથે જોડાણ કરવું.
-થવો = કેાનનું જોડાણ થવું (૨) કેાન કરાવો
-લેવો = કેાન કરનારની વાત સાલળવા કેાનનું
ચંત્ર હાથમા લેવું (૨) તેનો સ દેશો સ્વીકારવો.]

કેાનોઆદ નં [કં.] જુઓ ગ્રામેકેાન
કેાદળ નં [પ્રા. પોષ્કલ (સં પૂષ્કલ)] સોપારી
-ળી સ્ત્રીં સોપારીનું ઝાડ

કેાદળિયું નં સ્ત્રીંઓનું એક જાતનું વસ્ત્ર
કેાદળી સ્ત્રીં જુઓ 'કેાદળ'મા
કેાડું નં [દિ. પુષ્પજ = કૂલેલું, જડું] ખાલી
કૂલેલું -શક્તિ વગરનું માણસ (૨) [કા] સીંગનું
કેાતરું [કેાલો]

કેાકેયો પુંં [કેાકું ઉપરથી] પાણીથી ભરેલો
કેામ (કો) સ્ત્રીં [જુઓ કામ] યાદ
કેાર [અ.] (કેાર), ૦મ સ્ત્રીં સુગવ, સુવાસ (૨)

[લા.] આખર [-મારવી = સુગવ મહેકવી
(૨) ખડાઈ મારવી.] ૦વયું સં કિં 'કેારવું'નું

પ્રેરક, ૦યું અંકિં સુવાસ રેલાવી
કેારન (કો) અં [અ.] ઝટપટ; જલદી
કેારવું, -વયું જુઓ 'કેાર'મા
કેારાઈ (કો) સ્ત્રીં [પ્રા. ફુર (સં સ્ફુર)] સ્ફૂતિ,
ચંચળાઈ; ચાલાકી

કેારું (કો) વિં [જુઓ કેારાઈ] ચંચળ, ચાલાક
(૨) જરા મોટું, ખૂલતું (૩) હલકું, અલ્પ
વજનવાળું (૪) [કેા] નં છાટો, ટપકું.
[કેારાં પડવાં = વરસાદના થોડા છાટા પડવાં.]

કેાલ પુંં [પ્રા. ફોડ (સં સ્ફોટ) પરથી] કેાલીને
કાંડેલું તે (૨) કચૂકા કાડી નાખેલી આખલી
૦યું સંકિં છોડા વેગેરે કાડી ચોખ્ખું કરવું
[કેાલી ખાવું = ચૂરી ખાવું; ખૂંચ નહા
કરવી (૨) પૈસાટકા છેતરતે પડાવી લેવાં.]
-લાઈ (-મણી) સ્ત્રીં, -લામણ નં
કેાલવાની મનૂરી

કેાલ્લી સ્ત્રીં [કેાલ્લી ઉપરથી] નાનો કેાલ્લો.
-લ્લો પુંં ગૂમડું (૨) ઝળેળો. [-કૂડી જવો
= પીડા ટળવી (૨) સરાય જવો, જોડ ખુલ્લો
થવો (૩) નિકાલ થવો કેાલ્લા કેાલવા =
ભૂડું બોલવું, બહોળાઈ કરવી]

કેારી વિં [કૂંગ ઉપરથી] બાયલું; ઢીલું
કેાસલામણ (-ણી) સ્ત્રીં [પ્રા. ફુલળા (સં
સ્પર્શતા) પપાળવું ઉપરથી] પટામણ (૨)
છેતરામણ -ણું વિં (૨) નં પટામણ
કેાસલાવણું સં કિં [જુઓ કેાસલામણ]
પટાવણું, છેતરવું

કેાસલાવું અંકિં છેતરાવું; પટાવું
કેારકરસ પુંં [કં.] હવા લાગતા સળગી ઊઠે
ઝવું એક રસાયન (દ્રીવાસળીમાં વપરાય છે)
ક્રેચ વિં [કં.] માંસ દેશનું (૨) સ્ત્રીં માંસની
ભાખા

અ

અ પું [સ.] ત્રીજો ઔષ્ઠ્ય વ્યવન. ૦કાર પું
અ અક્ષર કે ઉચ્ચાર. ૦કારાંત વિં છેડે
અકારવાણુ

અક પું [સ.] અગ, અગણો (૨) [સ.] કુંચે
મારેલો એક રાક્ષસ ૦(-ગ)ધ્યાન નં
અગલા જેવું હણી ધ્યાન-ધ્યાનનો ઢોંગ,
ધૂર્તતા. ૦(-ગ)ધ્યાની વિં ધૂર્ત

અકલિયું નં [એ + કલું] એક વાસણ

અકબક સ્ત્રી, -કાટ(-ટો, -રો) પું [પ્રા.
બુક્ક, હિ. વકના = ભૂકડ કે ગર્જણ] નકામો
લવારો-હાથાકૂટ, અકવાટ [કરનાર

અકબકિયું વિં ['અકબક' ઉપરથી] અકબક
અકરકૂદી સ્ત્રી [અકરો + કૂદું? સરં મ]
તોફાન, મસ્તી, મકરકૂદી

અકરી સ્ત્રી [સ. વર્કર] અકરાની માદા [-એ
યર્ધ જહું = સાવ નરમ યર્ધ જહું] -રો નં
એક ચોપણું -રો પું અકરાનો નર (૨)
રેલવેના વેગનોને ધક્કેલા માટે પૈડા નીચે રેલ
પર મૂકીને વાપરવાનું એક લાબુકોશ જેવું સાધન
અકરી ઈદ સ્ત્રી [અ વર્કર + ઈદ] મુસલમાનોનો
એક કુરબાનીનો તહેવાર

અકલ નં [કં] કમરપટો તંગ કરવા - ઓસવા
વપરાતી અણીદાર જીભોવાળી કડી

અકવા, ૦ટ(-દ) પું [જુઓ અકલ, હિં, મ]
અકબકાટ, લવારો [-કરવે.]

અકલુ સં કિં [પ્રા. બુક્ક ? સરં હિં વકના,
મ વકળે] નકામો લવારો કરવો (૨) બોલવું
(તિરસ્કારમાં) (૩) હોહ -શરત લગાવવી

અકલુતિ સ્ત્રી [સ.] અગલા જેવી વૃત્તિ, અક
ધ્યાનીની હણી સ્વાર્થસાધુ વૃત્તિ

અકાઈ સ્ત્રી જુઓ અગાસુ [-આવી]

અકાત વિં [અ. વાકિયાત] વાપરતા વધેલું,
બાકી બચેલું, બચત (૨) બાકી, બાક
[-રો અકું = બાકી રાખવું, બાક કરવું]

અકાન નં [હિં વકાયત, મ વકાળ] એક
વનસ્પતિ [(-આવવી)]

અકારી સ્ત્રી હાલડીનો ઊખડો-ઉકારો

અકા(-આ)રો પું [દિ બુક્કાર] ખૂમ, ખરો
(૨) અકવાહ [-પાડવો = ખૂમ પાડવી]

અકાલ પું [અ. વક્કાલ] કાછિયો (૨) વાણિયો
(તુચ્છકારમાં) ૦વેડા પું અં વં હલકા
પ્રકારના વાણિયાવેડા -લાખીઠ સ્ત્રી શાક-
ખતર -ટી પું અકાલ, કાછિયો -લું નં
લીલોતરી, શાક (૨) અકાલનો ધવો, (૩) નં

અકી સ્ત્રી [સ.] અગલી (૨) (સ) પૂતના (૩)
['અચી' ઉપરથી] બોધી, ચુંબન (બાળભાષા)

અકલ નં, -ટી સ્ત્રી [સ.] ખોરસલીનું ઝાડ
(૨) તેનું ફૂલ [છોકરો (લાડમાં)

અકૂડી સ્ત્રી [જુઓ અચું] છોકરી -ડો પું
અકોર પું [દિ. બુક્કાર] ઘોઘાટ, કાલાહલ ૦વું

સંકિં ખૂમ પાડી બોલાવવું
અક્કું સંકિં [ફા વક્કશીદન] ભેટ તરીકે

આપલું (૨) આપલું

અક્ષિરા(-સ) સ્ત્રી [ફા] ભેટ ૦પત્ર નં
અક્ષિસ આપ્યા બાબતનું લખાણ -કરતાવેજ

અક્ષી પું [ફા.] લસ્કરને પગાર આપનાર
અમલદાર (૨) નાગરોમાં એક અટક

અખરિયું નં (ચ) જુઓ અકલિયું

અખતર નં [ફા વક્તર] લોહનો પોશાક, કવચ;
અખતર -રિયો પું અખતરવાળો ચોદો

અખતાવર વિં [ફા] અખતાવર, ભાગ્યશાળી,
મુખી. ૦કદમ વિં શુભ પગલાનું

અખર સ્ત્રી; નં [જુઓ અખર, સરં મ.]
વૃત્તાત (૨) ઇતિહાસ, તવારીખ

અખરલું અંકિં [જુઓ અખર] સાલવું, લાગવું
(૨) [ફા વક્કર; હિં વક્કરા = હિરસો] પચવું;

ભોગની શકાલ

અખાઅખી સ્ત્રી [જુઓ અખેડો] લાલકડી, ટટો
(૨) અખેડો, ફિસાહ [આખડું
અખારું નં ['લગ' ઉપરથી] અક્ષર, કાણુ;
અખારો(-ગો) પું [જુઓ અકારો] મોટો
ઘાટો, ખુમટો, હોહા [અખાખા કાઠવા =
દિલની દાઝ બોલીને બહાર પાડવી અખાખા
પાડવા = ઘાટા -ખરાડા પાડવા.]

અખાળિયું વિ० ['અખાળો' ઉપરથી] અખાળા
પાડ્યા કરતું — તેવી દેવવાળું

અખિયો પુ० [ફા. વલ્લ્યહ] આડી દઈને લરેલો
દોરનો ટકો [-દેવો, મારવો]

અખીલ વિ० [અ.] કબૂલ (૨) કંગાલ ૦પણું
ન૦, ૦તા, -લાઈ સી० કબૂલાઈ (૨)
કંગાલિયત

અખું ન૦ [જુઓ અખાર] અહાર, અયુ (ય)
અખેડો પુ० [સર૦ હિં. વાંઘડા (સ. વ્યાદોષ, પ્રા.
વલ્લેવું?)] મારામારી, ટટો

અખોલ સી० ['અખુ' ઉપરથી] ખાડુ - પોલાણ
(ઝાડ, પહાડ, જમીન વગેરેમાં)

અખખડ વિ० [જુઓ અખખડ] ભડુ, ધટ

અખ ન૦ [ફા.] નસીબ

અખતલીતર ન૦ એક પક્ષી

અખતર, -રિયો જુઓ 'અખતર'માં

અખાવર વિ० [ફા.] જુઓ અખતાવર

અગ પું० [સ વક, પ્રા] અગલો

અગલું અ૦ કિં [સર૦ હિં વિગઢના, મ.

વિગઢળે, જુઓ અગાડ] કથળતું; વણસતું, ખરાબ
થતું (૨) ભ્રષ્ટ થતું (૩) અણખનાવ હોવો કે થવો

અગડિયું વિ० ['અગડો' ઉપરથી] ભેડીવાળું,
ભેડીતું (૨) બને ખાજુ ઢળી પડે તેવું (૩) ન૦
એક ભતતી રાપડી

અગડિયો પું० [જુઓ અગડિયું] બે સેરો
જુડાડીને અંતે બે તાગને લારેલો ખાટલો

અગડો પુ० [સ દ્રિક] બેનો આકડો [અગડે
બે = હૈયાછોકરા વિનાના, વર ને વહુ (૨)
માલ વિનાતું; નપુંસક (૩) બે ભેગા યાચ એટલે
કામ અગડે - એ અથવી ઉઠિત અગડે બે
થતું = નિર્વંશ જવું (૨) ધખાય નમ]

અગદો પું० [સર૦ હિં. વગદના, જુઓ અગલું]
કચરો. પૂતો

અગદોઈ સી० + જુઓ અગ્ગોઈ

અગધ્યાન, -ની વિ० જુઓ 'અકધ્યાન'માં

અગખયું ન૦ [સર૦ મ વણે = ભેડું અથવા

મ વળે = અહાવરાપણું] અખખાખણું, મળસકું

અગભગત પું० અગલા બેવો ઢાલી લગત

અગરી સી०, -રું ન૦ [પ્રા વગ (સં વલ્ગ)]

= ઉપર ફેલી - તરી આવતું ? સર૦ હિં. વગરના
ફેલાવું, બીખગણું] થી તાવવાથી ઉપર તરી
આવતો કચરો (૨) થીતેલનો રંગડો

અગલ સી० [ફા] ખલા નળેનો હાવના મૂળ
આગળનો ખાડો. [-લેવી = અગલના વાળ
મૂડવા - વધવી = અગલના વાળ વધવા.
અગલમાં ઘાલવું = જુઓ અગલમાં લેવું
અગલમાં ઘાડી ઊડી જવું = છેતરીને સટ્ટી
જવું, ધૂતી જવું અગલમાંથી વાત કરવી =
ગપ મારવી અગલમાં મારવું = અગલમાં
દબાવાય તેમ પકડવું (૨) કબજે કરવું
અગલમાં રાખવું = કબજામાં રાખવું (૨)
આશરોમાં રાખવું અગલમાં લેવું = અગલમાં
દબાવાય તેમ પકડવું (૨) આશરો આપવો.
અગલમાં હોવું = કબજામાં હોવું (૨) સલાખ
નીચે હોવું અગલો ઉઘાડી થવી = આજુ
બાજુની આંધ ચાલી જવી (૨) પાએતુ અધું
જતું રહેવું, માલમતા ઊડી જવી (૩) કામમાંથી
છૂટા થવું, નિરાત થવી અગલો ઉઘાડી મૂકવી
= શરમ નેવે મૂકવી, નફટ થવું અગલો ઊંચી
કરવી = દેવાળું કાઢવું અગલો ફટવી = એક
હાથને સામી અગલમાં ઘાલી અવાજ કરવો,
કાખલીઓ ફટવી (૨) રાજ રાજ થઈ જવું
અગલો દેખાડવી = દેવાળું કાઢવું અગલો
વગાડવી = જુઓ અગલો ફટવી.] ૦ગીર
વિ० આલિગન આપનાર ૦ગીરી સી०
આલિગન. ૦થેલી સી० ખલા પર ભેરવતા
અગલ નીચે લંટકતી મ્હે તેવી થેલી ૦ખરચું
વિ० અગલમાં સમાઈ રહે તેવું. લાગણું, ગઈ.
૦મો પુ० લાડીની એક કસરત - લિયો
પુ० ગમે ત્યારે ગમે તેવું કામ કે એવો માણસ
અગલદાણા પુ० ૦ખવ૦ ['અકલ' ઉપરથી]

છૂરી કડીઓનાં સાકળા

અગલખરચું, અગલમો જુઓ 'અગલ'માં

અગલિયો પુ० જુઓ 'અગલ'માં

અગલી સી० ['અગલ' ઉપરથી] મગદળાનેડીની

કે મલખાલની એક કસરત

અગલી સી० [સં વક, પ્રા વગ ઉપરથી] અગલાની

માલ. -હું ન૦ એક પંખી -લો પું० નર-

અ

અ પું [સ.] નીલે ઐષ્ઠ્ય વ્યજન ઠકાર પું
અ અક્ષર કે ઉચ્ચાર ઠકારોત વિં છેડે
અકારવાળુ

અક પું [સ.] અગ, અગલો (ર) [સ] કૃષ્ણે
મારેલો એક રાક્ષસ ૦(-ગ)ધ્યાન નં
અગલા લેવુ હભી ધ્યાન-ધ્યાનનો ઢોંગ,
ધૂર્તતા ૦(-ગ)ધ્યાની વિં ધૂર્ત

અકડિયું નં [ખે + કડુ] એક વાસાણ

અકબક સ્ત્રી, -કાટ(-ટો, -રો) પું [પ્રા.
વુક્ક, હિ. વકના = ભૂંકવું કે ગર્જવું] નકામો
લવારો - ડાયાફે, અકવાટ [કરનર

અકબકિયું વિં ['અકબક' ઉપરથી] અકબક
અકરફદી સ્ત્રી [અકરો + ફદુ? સરં મ]
તોફાન, મરતી, મકરફદી

અકરી સ્ત્રી [સ વર્કર] અકરાની માદા [-ખે
યઈ જહું = સાવ નરમ યઈ જહું] -રે નં
એક ચોપણું. -રો પું અકરાનો નર (ર)
રેલવેના વેગનેને ધકેલવા માટે પૈડા નીચે રેલ
પર મૂકીને વાપરવાલુ એક લાળુ કોશ લેવુ સાધન
અકરી ઈદ સ્ત્રી [અ વર્કર + ઈદ] મુસલમાનોનો
એક કુરબાનીનો તહેવાર

અકલ નં [ઈ] કમરપટો તગ કરવા - ખોસવા
વપરાતી અણીદાર જીભોવાળી કડી

અકવા, ૦ટ(-દ) પું [ભુઓ અકવુ, હિં, મ]
અજકાટ, લવારો [-કરવે]

અકવુ સં કિં [પ્રા. વુક્ક ? સરં હિં વકના,
મ વર્કણે] નકામો લવારો કરવો (ર) ખોલવું
(તિરસ્કારમા) (૩) હોઠ -શરત લગાવવી

અકવૃત્તિ સ્ત્રી [સ.] અગલા લેવી વૃત્તિ, અક
ધ્યાનીની હભી સ્વાર્થ સાધુ વૃત્તિ

અકાઈ સ્ત્રી ભુઓ અગાસુ [-ખાખી]

અકાત વિં [અ. વાકિયાત] વાપરતા વધેલુ,
ખાકી ખચેલુ, અચત (ર) ખાકી, ખાલ

[-રાખવું = ખાકી રાખવું, ખાલ કરવું]

અકાન નં [હિં વકાયન, મ. વકાળ] એક
વનસ્પતિ [(-ખાખી)]

અકારી સ્ત્રી ઊલટીનો ઊખડો - ઉકરાટો

અકા(-ખા)રો પું [દે વુક્કાર] ખૂમ, અરકો

(ર) અકવાલ. [-ખાલવો = ખૂમ પાડવી.]

અકાલ પું [અ. વક્કાલ] કાછિયો (ર) વાણિયો
(તુચ્છકારમા) ૦વેડા પું અં વં હલકા

પ્રકારના વાણિયવેડા - લાખીઠ સ્ત્રી શાક

ખલર - સ્ત્રી પું અકાલ, કાછિયો - છું નં

લીલોતરી; શાક (ર) અકાલનો ધવો, (૩) ^{નરી} ^{ફપ}

અકી સ્ત્રી [સ] અગલી (ર) (સ) પૂતના (૩)

['અચી' ઉપરથી] ખોકી, ચુંબન (ખાળલાયા)

અકુલ નં, -સી સ્ત્રી [સ] ખોરસલીનુ ઝાડ

(ર) તેનુ ફૂલ [છોકરો (લાડમા)

અફડી સ્ત્રી [ભુઓ અચુ] છોકરી - ડો પું

અકોર પું [દે. વુક્કાર] ઘોઘાટ, કોલાહલ ૦હું

સંકિં ખૂમ પાડી ખોલાવવુ

અફડું સંકિં [ફા વલ્લજીદન] ભેટ તરીકે

આપવુ (ર) આપવુ

અક્ષિરા(-સ) સ્ત્રી [ફા] ભેટ ૦પત્ર નં

અક્ષિસ આપ્યા ખાખતનુ લખાણ - દસ્તાવેજ

અક્ષી પું [ફા.] લશ્કરને પગાર આપનાર

અમલદાર (ર) નાગરોમા એક અટક

અખડિયું નં (ચ) ભુઓ અકડિયું

અખતર નં [ફા. વક્તર] લોહાનો પોશાક, કવચ;

અખતર. -રિયો પું અખતરવાળો ચોક્કો

અખતાવર વિં [ફા] અખતાવર, લાગ્યશાળી;

સુખી. ૦કદમ વિં શુભ પગલાનુ

અખર સ્ત્રી; નં [ભુઓ અખર, સરં મ.]

વૃત્તાત (ર) ઇતિહાસ, તવાનીખ

અખરડું અંકિં [ભુઓ અખર] સાલવું, લાગવું

(ર) [ફા વલ્લર, હિં વલ્લરા = હિરસો] પચવુ;

ભોગવી શકાવુ

અખાખખી સ્ત્રી [ભુઓ અખેડો] લડાલડી, ટટો

(ર) અખેડો, કિસાદ [ગાખડું

અખારું નં ['લગ' ઉપરથી] ખાકાર, કાણુ,

અખારો(-ખો) પું [ભુઓ અકારો] મોટો

ઘાંટે, છુમટો, હોહા [અખાખા કાલવા =

હિલતી દાઝ ખોલીને બહાર પાડવી અખાખા

પાલવા = ઘાટા - ખરાડા પાલવા]

અખાળિયુ વિં [‘અખાળો’ ઉપરથી] અખાળા
પાડ્યા કરતુ — તેવી દેવવાળું

અખિયો પું [ફા. વચ્ચે] આડી ઈંને ભરેલો
દોરાનો ટોંકા [-દેવો, મારવો]

અખીલ વિં [અ.] કનૂસ (૨) કંગાલ ંપાણું
નં, ંતા, -લાઈ સીં કનૂસાઈ (૨)
કંગાલિયત

અખુ નં [જુઓ અખારુ] ખાકોરુ, અખુ (ચ)
અખેડો પું [સરં હિં. વલેહા (સ વ્યાલોપ, પ્રા.
વલ્લેવ ?)] મારામારી, ટોટો

અખોલ સીં [‘અખુ’ ઉપરથી] ખાડુ - પોલાણ
(ઝાંડ, પહાડ, જમીન વગેરેમાં)

અખખડ વિં [જુઓ અખખડ] જાડુ, ઘટ

અખ નં [ફા.] નસીખ

અખતતીતર નં એક પક્ષી

અખતર, -રિયો જુઓ ‘અખતર’માં

અખાવર વિં [ફા.] જુઓ અખતાવર

અગ પું [સ વક, પ્રા] અગલો

અગડવુ અં કિં [સરં હિં વિગડના, મ.

વિગડળે, જુઓ અગાડ] કથળવુ, વણસવુ, ખરાબ
થવુ (૨) બ્રષ્ઠ થવુ (૩) અણખનાવ હોવો કેથવો

અગડિયું વિં [‘અગડો’ ઉપરથી] ભેડીવાળુ,
ભેડીતુ (૨) બને બાજુ ઢળી પડે તેવુ (૩) નં
એક ભતની રાપડી

અગડિયો પું [જુઓ અગડિયુ] બે સેરો
જુડાડીને અંને બે તારીને ભરેલો ખાટલો

અગડો પું [સ દ્રિક્] બેનો આકડો [અગડે
બે = છેથાછોકરાં વિનાના, વર ને વહુ (૨)
માલ વિનાનું, નપુસક (૩) બે લોગા થાય એટલે
કામ અગડે - એ અથની ઉક્તિ. અગડે બે
થવુ = નિર્જશ જવુ (૨) ધખાય નમ]

અગદો પું [સરં હિં. વગદના, જુઓ અગડવુ]
કચરો, પૂત્તો

અગદોઈ સીં + જુઓ અગદોઈ

અગધ્યાન, -ની વિં જુઓ ‘અકધ્યાન’માં
અગઅખું નં [સરં મ. વર્ણે = ભેડુ અથવા

મ વર્ગે = અહાવરાપણું] અખાખણુ, મળસકું

અગભાત પું અગલા બેવો ઢલી ભગત

અગરી સીં, -રું નં [પ્રા વગ(સ વળ્)]

= ઉપર ફૂટી - તરી આવવું ? સરં હિં. વગરના
દેલાવું, વીખગવું] ધી તાવવાથી ઉપર તરી
આવતો કચરો (૨) ધીતેલનો રગડો

અગલ સીં [ફા] ખલા તળેનો હાવના મૂળ
આગળનો ખાડો [-લેવી = અગલના વાળ

મૂડવા - વધતી = અગલના વાળ વધવા
અગલમાં ઘાલવું = જુઓ અગલમાં લેવું

અગલમાં ઘાલી ઊડી જવું = છેતરીને સટકી
જવું, ધૂતી જવું અગલમાંથી જાત કરવી =

ગપ મારવી અગલમાં મારવું = અગલમાં
હાવાય તેમ પકડવું (૨) કબળે કરવું

અગલમાં રાખવું = કબળમાં રાખવું (૨)
આશરામાં રાખવું અગલમાં લેવું = અગલમાં

હાવાય તેમ પકડવું (૨) આશરો આપવો.
અગલમાં હોવું = કબળમાં હોવું (૨) સલાખ

નીચે હોવું અગલો ઉઘાડી થવી = આજુ
બાજુની એથ ચાલી જવી (૨) પાસેનું ખડું

જતું રહેવું, માલમતા ઊડી જવી (૩) કામમાંથી
છૂટા થવું, નિરાત થવી. અગલો ઉઘાડી મૂકવી

= શરમ નેવે મૂકવી, નફટ થવું અગલો ઊંચી
કરવી = દેવાણું કાઢવું અમલો ફૂટવી = એક

હાથને સામી અગલમાં ઘાલી અવાજ કરવો,
કાખલીઓ ફૂટવી (૨) રાજ રાજ થઈ જવું

અગલો દેખાડવી = દેવાણું કાઢવું અગલો
વગાડવી = જુઓ અગલો ફૂટવી] ંગીર

વિં આલિગન આપનાર ંગીરી સીં
આલિગન. ંથેલી સીં ખલા પર ભેરવતાં

અગલ નીચે લંટકતી રહે તેવી થેલી ંખચ્યું
વિં અગલમાં સમાઈ રહે તેવું, ડાગધું, ગઈ.

ંમો પું લાલીની એક કસરત - લિયો
પું ગમે ત્યારે ગમે તેવું કામ દે એવો માણસ

અગલદાણા પું અંવં [‘અકલ’ ઉપરથી ?]
છૂટી કડીઓનાં સાકળા

અગલઅચ્યું, અગલમો જુઓ ‘અગલ’માં
અગલિયો પું જુઓ ‘અગલ’માં

અગલી સીં [‘અગલ’ ઉપરથી] મગલભેડીની
કે મલખાલની એક કસરત

અગલી સીં [સં વક, પ્રા વગ ઉપરથી] અગલાની
માઠા. -લું નં એક પખી -લો પું નર-

અગલું, અક. [અગલ-ભાવાર્થી] = અગલાની
 જેમ આપમતલખી - ધૂર્ત અગલો પાવશ
 (પાવશ) એસવો = અગલાની જેમ ઢોગ કરવો
 (૨) દેવાણું કાઢવું [વપરાય છે]
 અગવા પું કાનનો મેલ (અવં ૩૫મા
 અગવાણું અંકિં [સરં મ વો = ખાવરાપણું]
 ખાવરાયવું, ખાધા જેવું થવું (૭) ધમાથી ઊઠતા
 અગા, ૦૬ સ્ત્રીં [દે. વિગાડ્યા; વિગાડ] ઢોર
 કે ફેતરાં ઉપર બેસતી એક જાતની માખ
 (૨) કાનનો એક રોગ
 અગાડ, -ડો પું [હિં; વિગાડ, મ. વિગડ,
 વિષડ (સ વિષટન)] ટુકસાન, ખરાબી (૨)
 વિકાર, સડો (૩) અણખનાવ (૪) બ્રધતા
 [-કરવો, -થવો]. ૦૭ સંકિં અગાડ કરવો
 અગાવત સ્ત્રીં [સરં મ. વળે = જોડું] ચીવટ;
 નિધા (૨) [અ.] અડ
 અમાયું નં [સં. વિકસ, પ્રા. વિગસ] ઊધ
 ભરાતા કે કટાણને વખતે દીર્ઘશ્વાસ લેતા
 'મો કાઠવું તે. [-આવડું, ખાડું]
 અગી સ્ત્રીં [હં. વગી] એક જાતની ઘોડાગાડી
 (૨) [સરં મ વળે] નજર (૩) [?] ઉચ્ચારવું
 રથાન; મો. ૦ખાડું નં ઘોડા કે ગાડીઓ
 રાખવાનો તબેલો
 અગીચો પું [ફા. વાનચહ] બાગ [બાકું
 અચું નં જુઓ અચું; બાકું (૨) દીવાલમા પડેલું
 અગો પું ['અગ' ઉપરથી ?] (શોકને પ્રસંગે
 પહેરવાનો) વચ્ચે તથા કિનારીમા ઘોળી ઘોળી
 જાતવાળો ગળીના રંગનો સાલો
 અગો પું [સં. વિક] (૫) અગલો
 અ(૦૬) ઘડાડી સ્ત્રીં [રવં] (કા) ત્રમજટ
 (૨) ઢેકારો (૩) ધમાલ (૪) મારામાર
 અધાર વિં ['બાણ' ઉપરથી] હૈયાસૂતું, બેખાકણું
 અચક અચક અં [રવં] ધાવવાનો અવાજ
 અચકવા પું ['અચક' ઉપરથી] જેને તેને
 અચકા ભરે એવો એક વાયુરોગ
 અચક'અચકા, અચકાઅચકી સ્ત્રીં ['અચક'
 ઉપરથી] સામસામે અચકા ભરવા તે
 અચકાટવું સંકિં [અચક' ઉપરથી] અચકે
 અચકે ખાડું કે કરડવું

અચકારણું સંકિં [રવં] વહાલનો 'અચક'
 અવાજ કરવો; તેમ કરી લાડ લડાવવું
 અચકારો પું [રવં] અચઅચ અવાજ (જેમ
 કે, અમુક લોક ખાતા કરે છે) [પોટલી
 અચકી સ્ત્રીં [તૂર્કી] વુકચહ, હિં વુકચા] નાની
 અચકું નં [જુઓ 'અચકારો' તથા 'અચકી']
 કરડવું તે, ડાકું (૨) અચકામા માય એટલો
 હકડો (૩) પોટકું [-ભરવું = કરડવું, ડાકું
 ભરવું] [પોટલું
 અચકો પું [જુઓ અચકી] મોટી અચકી;
 અચકોરણું સંકિં [રવં, સરં મ] વુકચણેં
 બોળવું (૨) ['અચકારો' ઉપરથી] ઢોરને
 અચકારા વડે શાત કરવું કે હાકવું
 અચકોરું નં [જુઓ અચકોરણું] હૂબકી
 અચગી સ્ત્રીં [ફા. વચ્ચહ ઉપરથી] બાળપણ
 અચત વિં ['અચવું' ઉપરથી, સરં હિં]
 અચેલું; વધેલું (૨) સ્ત્રીં અચેલું - વધેલું તે (૩)
 અચાવેલી રકમ ૦ખાડું નં અચત પૈસાનું ખાડું
 અચપણું નં ['અચ્ય' ઉપરથી સરં હિં વચપન]
 બાળપણ
 અચઅચ અં [રવં] ધાવવાનો અવાજ - ચાટ
 પું અચઅચ અવાજ [વરતારી
 અચરવાળ વિં [અચ્ય + વાણ] છોકરાં હૈયાવાણું,
 ૦ અચવું અંકિં [સં વચ્ચ; સરં હિં વચનાં]
 ઊગરવું (૨) વધવું, સિલક રહેવું
 અચાઈ સ્ત્રીં ['અચવું' ઉપરથી] અચત, ઊગારો
 -ઉ વિં અચત કરનાર
 અચારણું સંકિં [રવં] અચકોરણું (હાકતાં)
 અચારું વિં જુઓ બીચાર
 અચાવ પું [જુઓ અચવું, હિં, મ] સરક્ષણ
 (૨) ઊગારો, અચત [-કરવો = દોષિત નથી એમ
 સાબિત કરવું] ૦પક્ષ પું અચાવ કરનારો
 પક્ષ, પ્રતિવાદીનો પક્ષ ૦૭ સંકિં 'અચવું' તું
 પ્રેરક -વો પું + અચાવ
 અચી સ્ત્રીં [અચ્ય' ઉપરથી] છોકરી, દીકરી
 અચી(-ચી) સ્ત્રીં ['અચ' રવં] ચુબન
 અચ પું, (૨) સ્ત્રીં [જુઓ અચ્ય] છોકરા કે
 છોકરીને માટે લાડવાચક શબ્દ
 અચેરી સ્ત્રીં [મ] (સુ.) ફૂલી, નિહાં

બચોળિયુ' નં ['બચુ' ઉપરથી] નાનુ બાળક
બચાંકર્યા નં બંબંબં ['બચુ'નો દ્વિર્ભાવ]

નાના છોકરા; છૈયાછોકરા

બચી સ્ત્રીં બુઓ બચી

બચુ' નં [ફા. વચ્ચાહ. હિં., મ. વચ્ચા (સં
વલ્લ ?)] બાળક (પ્રાય ૫ થી ૧૦). -ચો પું.
છોકરો(ર)[કા]માણસ -'એની માનો છોકરો,'
એવા લાવ બતાવે છે ઉદાં બચો હોય તે
હવે આવે -ચમચ, -ચાણ પું [સરં
મ] (બચો ૨ અર્થ મા. પ્રાય સંબોધન મા
વપરાય છે)

બચક વિં બચક, બચક બચક બચક નં
બચર પું, સ્ત્રીં તમાકુ, છોકણી [-દેવી
(હાતે)=હાતે છોકણી વસતી.]

બચરબક(-દુ) નં [સરં હિં વજરવટ, સિ હલ
મચર વટ] પોયણીનું કળ (ર) રીછના
મોમા ઘાલીને કાઢી લીધેલો કળો મણકો
(નજર ન લાગે માટે બાળકને કાટે બાધનાનો)
બચરંગ(-ગી) પું [સ વજાગ, હિં] (સ.)
હનુમાન ૦૬૬ પું એક પ્રતારની ૬૬ની કસરત
બચરિયુ' નં ['બચર' ઉપરથી] બચર -
છોકણીની હાથલી

બચ(-બ)વણી સ્ત્રીં ['બલવટ' ઉપરથી]
અમલમા મૂકવું - મુકાવું તે

બચવું અંકિં [પ્રા વજ્જ (સ વદ), સરં
હિં. વજ્જા] અમલમા આવવું - મુકાવું (ર)
વાગવું (વાધનુ; કલાકનુ). -ચૈયો પું [સરં
હિં; મ વજવચ્ચા] કુશળ વાધ વગાડનારો

બલક(-બ) વિં [મ] બેવફેદ

બલજ પું [અ વજ્જા] કાપડિયો (ર) એક
મારવાડી અટક -છ સ્ત્રીં વેચવાની ચટ્ટરાઈ
(ર) વેચનાર અને ખરીદનાર વચ્ચેની રકમક
બલચિયો પું ['બલવટ' ઉપરથી ?] નટ,
દોરડા ઉપર નાચનાર

બલર પું; સ્ત્રીં; નં [ફા વાજાર] ચૌદ, હાલ
(ર) ગુજરી (૩) લાવ, ૬૨ (૪) ખપત, ખરીદ
[-કરકું=બલરમાં ખરીદી કરવા જવું
-બેસી જવું=લાવ બેસી જવા -ઓછા ધર્
જવા. -માંડવું=વચ્ચેઓ લઈ વેચવા

બેસવું. -વધી જવું=લાવ વધી જવા,
-વહોરવું, હોરવું=બલરમાંથી જરૂરી
ખરીદ કરવી.] ૦ગપ સ્ત્રીં બલરમા ચાલતી-
બહેર ઉડતી વાત ૦ચુ સ્ત્રીં હુકાનદાર વેચ્યા
૦પૂતળી સ્ત્રીં બનીઠનીને ક્યારી કરનારી સ્ત્રી.
૦ભાવ પું બલરમા ચાલતો લાવ -રી
વિં બલરનું -ને લગતું -ફે વિં બલરનું;
સાધારણ, હલક (ર) બલરમા ચાલતું, ઉડતું,
સત્તાવાર નહિ એવું (૩) સ્ત્રીં હુકાનદાર
વેચ્યા; બલગણ ['બજવું'નું પ્રેરક

બલવણી સ્ત્રીં બુઓ બલવણી -છુ સંકિં

બલક વિં [ફા વલ્લિદ] આગ્રહી, હલીલું

બલેટો પું લોટો

બલેટો પું [હિં. વિજાયઠ ?] હાથનું એક ઘરેણું

બક નં એક, પક્ષી

બકાલકું સંકિં 'બાકવું'નું પ્રેરક (ર) [લા]

માથે નાખવું, ગળે વળગાડવું

બકૂ(-ઓ)લકું સંકિં [બ (સ વિ) + બૂલું]

ઉપરાઉપરી સારી પેઠે બૂલું -મારવું

બક વિં [સ વટ, કે વટ (પ્રા વટ), સરં મ.]

લરાવદાર (ર) નકર, ઘટ (૩) પું, નં ઠીંગણું,

મજબૂત ટુંક (૪) [?] નં ઊંચામા ઊંચી

જાતનું લોહ (૫) અં સાવ, તફન

બટક વિં [રવં] બટક (ર) ['બટક' ઉપરથી

અથવા 'બટક' ઉપરથી] ખરાબોલું, તીચુ,

કડક ૦ચુ (-ચુ) વિં બટક; બટકી બચ એવું

(ર) કરકડકું ૦બોલું વિં ટીબળ કરનાર,

વિનોદી (ર) રોકડું પરખાવી દેનાર -કહી દેનાર

બટકવું અંકિં ['બટક' રવ પરથી] ભાગી

જવું (ર) ખરી જવું બટકાવું અંકિં

ફાસાઈ જવું (ર) કહ કહ ફાટી જવું (કપડા માટે)

બટકી સ્ત્રીં [બુઓ બટ] ઠીંગણી, લરાવદાર

સ્ત્રી (ર) [મ] ચાકરડી, લૂડી (૩) રખાત, વેચ્યા

બટકું નં [સ વટક=બક, ટુંકડો] બચક;

કાકું (ર) કડકા (૩) વિં ['બટક' ઉપરથી]

ઠીંગણું [-બરકું=ટુંકડો મોમા આવે

તેમ) બચક બરકું]

બટક પું એક પક્ષી

બટન નં [હિં] બોરિયુ, બુતાન (ર) વી ૦ બ

ચલાવવા દાખવાની બોરિયા જેવી કળ
 [-ઘાલણું, બીડણું]=બોરિયું ગાળમાં ઘાલી
 પહેરવું. -ચોડણું, લગાવણું=કપડા પર
 તેની જગાએ બટન ઠાકવું -દબાવણું=
 વીજળીની કળ ચાલુ કરવી કે બંધ કરવી]
 અટમોગરો પું [બટ + મોગરો, સરં ન]
 ઘણી પાખંડીઓવાળો મોગરો
 અટવો પું [સરં હિં વટવા (સ. વૃત્ત; પ્રા વટ્ટ)]
 વાટવો (૨) બેઠા ઘાટનો દોટો
 અટહજરી સ્ત્રીં [બટ + હજરી] એક દૂધઝાડ
 અટા નં એક પક્ષી
 અટાઉ વિં [સં વંટ=વહેંચી નાખવું] ઉડાઉ
 (૨) [મ] છેલ, રંડીબાજ
 અટાકિયું નં [‘અટાકો’ ઉપરથી?] એક જાતનું
 બોટું મોતી (૨) કેરીનું એક અથાણું
 અટાકીદાસ પું [‘અટાકો’ ઉપરથી] નાનો
 ગાંઠિયા જેવો માણસ
 અટાકો(-ટો) પું [પો. વટાયા] એક કંઠ
 અટાણું અંકિં [દે વટ્ટ=હાનિ, ખટ્ટો] (અનાજ
 કે ખાવાનું) ઘણો વખત પડી રહેવાથી વાસ
 મારવી - પાણુ વળવું
 અટાશિયાં નં અંબંબંદાણાના બોખા [-છીડવાં
 =બંધાન્ય બધુ વપરાઈ જતું. તદ્દન
 ખાલીખમ થવું]
 બટ્ટ પું [સં] નાનો છોકરો ૦ક પું જનોઈ
 દીધા વગરનો છોકરો (૨) ઠોગણો માણસ
 બટેર નં [પ્રા વટ્ટ (સ વર્તક), સરં હિં,
 મ.] એક પક્ષી
 બટેરું નં [દે વટ્ટ કે વટ્ટુ=પાવવિશેષ; સરં
 હિં વટેરા] મોટું ટાડિયું, રામપાતર -રો
 પું માટીનો વાડકો
 બટ્ટો પું [દે વટ્ટ=હાનિ] આળ, તહોમત (૨)
 હાથ, લાછન. [-લાગવો=આખરને હાનિ
 પહોચવી] (૩) [હિં. વોટલ] થીશો (દાંડનો)
 બડ વિં [દે] મોટું (૨) જુઓ બરડ
 બડધહાટી સ્ત્રીં (કા) જુઓ બધહાટી
 અડધા પું અંબંબં [સરં મ વડગા=સોટા] મોલ
 કાપી લીવા બાદ રહેલા હૂંઠા (કપાસ, ટુવેર
 ધંનાં)

બડધો પું [સરં બડધા કે દે. વટ્ટુ=મોટું]
 જાડો લઠ્ઠ માણસ
 બડજંગી વિં [બડ + જંગ] બહાદુર
 બડદ નં (કા) સારો લાલ
 બડકું નં [અબડકું + ફડકું?] છણકો,
 તરછોડી નાખતું તે [બડકું નાખવાં=છણકા
 કરવા બડકું હાંકવાં=ગપ મારવી]
 બડકો પું (સુ) જાડી બુદ્ધિનો, અડખંગ માણસ
 બડબડ સ્ત્રીં (૨) અં [પ્રા. વડવડ] બકબક,
 લવલવ ૦ણું અંકિં બડબડ, બડબડ
 કરવું (૨) અણગમાને કારણે મનમા ગણ-
 ગણવું (૩) [સુ] વટવ. -હાટ પું બડબડ
 તે, બડબડાટ -હાટિયું, -હિયું વિં
 બબડાટિયું, બડબડાટ કરનાર
 બડબડો પું [જુઓ ‘બડબો’-કે ‘બડ’] (ચ)
 ફડફડતો ગઢવાડો
 બડબણું સંકિં [સરં મ વડવળે] મારવું,
 ઝાપટવું (૨) દબાવવું; ગડબડવું (૩) કણસલા
 ઉપર બૂધા મારી દાણા છૂટા પાડવા
 બડભાગી વિં [હિં., (બડ + ભાગ્ય)] મહા
 ભાગ્યશાળી, ભારે નસીબદાર
 બડબૂછો, -છિયો વિં પું બૂછો વગરનો
 બડણું સંકિં [સં વટ્ટ, હિં. વટના] સૂતર ઠરઠકું
 બ(૦૨)હણુ નં મિત્તગર [રવં?]]
 બડવો વિં પું [પ્રા વટ્ટ (સ વટકો)] માથું
 મૂડાવેલો, કંદરો (૨) પું જેને જનોઈ દેવામા
 આવવું હોય તે છોકરો (૩) છોલેલી શેરડી કે
 સાઠાનો કંકડો [-ઉડાડવો, દોડાવવો,
 રૂંઠવો, મનાવવો=જનોઈ પહેરાવ્યા
 પછી ગુરૂવેર અભ્યાસ માટે જવાનો દેખાવ
 કરવાની વિધિમા કરાતી હિયાઓ -કરવો=
 છોલેલી શેરડીનો નાનો કંકડો કરવો]
 બડહુંસ સ્ત્રીં મેચરાગની એક ગણણી
 બડાઈ સ્ત્રીં [‘બડ’ ઉપરથી] મોટાઈ (૨)
 મગજરી (૩) ફૂલ. [-મારવી, હાંકવી=
 શેખી કરવી, આપવખાણ કરવા] ૦ખાર વિં
 બડાઈ હાકનાર
 બડાફંગ સ્ત્રીં એક પક્ષી
 બડાબૂટ અં ભડાબૂટ, વેરણછેરણ, અવ્યવસ્થિત

બડાશ સ્ત્રીં [‘બડ્’ ઉપરથી] બડાઈ, ફૂલ
બડાઈ પું [સન્ ન. કઠી = લાકડી; મોડી].

(કા) ૬ કૂં; દાડિયો

બડી ફજર સ્ત્રીં [દિં] મળસક

બડું વિં [દિ કડ] મોટ ભાટે

બડૂં પું [વિવં] કહણ વરુ ભાગતા કે
ચાવના થતો અવાજ [-બોલાવો = કહણ
વરુ ભાગતાં એવો અવાજ થતો બડૂંકા
બોલાવવા = બડૂં બોલાવી - બોલાવીને
- આરામથી ખાવું.]

બડેબવ વિં [ન, દિં. વંદે જાઓ] મહાન,
શ્રીમંત (૨) અં બાં છતો, ચડતી કળા
પાઓ. એવો ઉદ્ગામ

બડેશી સ્ત્રીં બુઓ બડાશ

બડતી સ્ત્રીં [દિં; મ; બુઓ બડવું] આબાદી,
શક્તિ (૨) પગામ્મા વધારો

બડવું અંકિં [પ્રા વડ્ (સં વડ), દિં
વડેનો] બડતી થવી

બાહુડું નં [સં. વળ] રાગિણી (૨) નુલ્લડ
(૩) [લા] વખાણ, ગપગોળો [બાપગાં
ફંકવાં = વખાણ કરવા બાપુડું ફંકવું =
કેર કેર નહેર કરવું (૨) ગુ ન ગાયા કરવા (૩)
બળવો જગાવો]

બાહુબાહુ અં [રવં] (૨) નં બાબાણાટ
બુવું અંકિં બાબાણાટ કરવો - છાટ
પું બાહુબાહુ અવાજ (માઓ ધનો)

બાહુબુ ગમંકિં બુઓ બનવું બંહાણુ બુઓ
બનવું હનવું

બતક નં, સ્ત્રીં [જ] એક પક્ષી (૨) બતકના
આકારનું પાણી ગાનવાનું પાવ - ટી સ્ત્રીં
નાની બેઠા ધાટની કુલી

બતાર(-વ)વું સંકિં [સરંદિં વત્તાના, પ્રા
વત્ત (સં. વ્યક્ત) = ખુલ્લું ઉપરથી] ઢેખાડવું

બતાવું વિં [બે + તાવ] બેધારં

બતેલો પું [પો વાતેલો] એક ભતનું વહાણ

બતી સ્ત્રીં [પ્રા. વત્તિ (સં વર્તિ)] દિવેટ (૨)
દીવો (૩) [લા] ઉચ્છેરણી, ઉત્તેજન [-આપવી
= ઉચ્છેરવું - કરવી = દીવો પ્રજાવવો
- ફાટવી = જામ બાપવી - બતાવવી =

પ્રકાશ ફેંકવો, અજવાળું નાખવું. - મૂકવી =
જામમમા દિવેટ નાખવી (૨) પહોતો આપવો.
- લાગો = બળો! ટળો! દીસતું નહોતું!]

બતો પું [સરંદિં. વટ્ટા, મ વત્તા, -ત્યા]
હતો (બલ વગેરેનો)

બત્રીશ(-સ) વિં [સ દ્વાર્તિશત્, પ્રા વત્તિમ]
‘૩૨’. [-કોઠે = બધી બાબુથી; ચોતરફ
બત્રીસે કોઠે દીવા થવા = અતરમા
ચોતરફથી નિરાત વળવી - તૃપ્તિ થવી]
બલક્ષ(-ખ)ણું વિં સ પૂર્ણ માણસના
બત્રીસ લક્ષણવાળું (૨) [લા] બુચ્ચુ. પેક.
- રીં (-રીં) સ્ત્રીં બત્રીસ દાત (૨) બત્રીસ
વસ્તુઓનો સમૂહ (૩) ચ્વાદિષ્ટ ભોજન.
[બત્રીશીએ ચડવું = લોકચર્યાના વિષય
બનવું, વગોવાવું, ગવાવું બત્રીશી બતાવવી
= દાન કાઢવા, હમવું (૨) હસી કાઢવું (૩)
ધમકી આપવી (૪) અમર્યાદ બનવું] - ચું
નં બત્રીસ વસાણાનું ચૂર્ણ (સુવાવડીનું)

બથ સ્ત્રીં (કા) બુઓ બાથ

બથવો પું [સ વસ્તુલ પ્રા વત્થુલ, દિં વથુલા,
મ વથા] ચીલની ભાળ

બથામણી સ્ત્રીં [‘બથાવવું’ ઉપરથી] પચાવી
પડવું તે - ચિયું વિં બથામણીને લગતું,
- ના ગુણવાળું

બથાવવું સંકિં [બુઓ બાથ] ચકવી નાખવું
(૨) પચાવી પડવું [બથાવી પાડવું =
પચાવી પાડવું; અથોગ્ય રીતે લઈ લેવું]

બથ્થ’બથ્થા સ્ત્રીં [‘બાથ’ ઉપરથી] બાથમા
ચકડી ચકડીને લડવું તે, બાથબાથા

બદ સ્ત્રીં [સરંદિં, મ (સં. વર્ધ્ય), બુઓ
‘બદબદવું’ નાથના ખૂણામા થતું ગરમીનું એક
દરદ (૨) [૧] પાચનો સ કેટ (વેપારીઓનો)

બદ વિં [ફા.] ખરાબ, હીન (સમાસમા
પૂર્વપદ તરીકે પ્રાય વપરાય છે). બકામ નં
ખરાબ કામ (૨) વ્યભિચાર બકાર વિં ખરાબ;
ફટ બખસલત સ્ત્રીં ખરાબ ચાલચલગત (૨)
વિં બદખસલનવાળું. બગાઈ સ્ત્રીં [ફા]
નિહા, ફૂથલી. બચલન નં ખરાબ ચાલ-
ચલગત, ફગચરણ બચાલ સ્ત્રીં ફરાચરણ

(૨) વિં દુરાચરણી ઝગબાન, ઝગબાં વિં
ગળો ખોલનાર (૨) સ્ત્રીં ગાળ ઝડાનત સ્ત્રીં
હરામ દાનત, ખેઈમાની ઝડુઆ (-વા) સ્ત્રીં
શાપ ઝનડી સ્ત્રીં ઝડનામી ઝનજર સ્ત્રીં
કુદૃષ્ટ ઝનસીખ વિં ભાગ્યહીન; અભાગિયુ
(૨) નં દુર્ભાગ્ય ઝનસીખી સ્ત્રીં દુર્ભાગ્ય
ઝનામ વિં ઝડનામી પામેલુ (૨) નં,
ઝનામી સ્ત્રીં ઝડો, લાંછન; નામોશી
ઝડન નં [ફા.] શરીર (૨) કુડતુ; પહેરણ
ઝડતું નં, -નો પું [સરં હિં. વચ્ચા]
પાણીનુ કુડ કે કુલડું (કંડિયાકામતુ) (૨)
ઝગડમા લઈ જવાનુ ઝખલુ
ઝડદેલ વિં [ફા.] દુરાચારી, અનીતિમાન -લી
સ્ત્રીં અનીતિ, દુરાચરણ
ઝડખખત વિં [ફા.] કમનસીખ, અભાગિયુ.
-ખતી સ્ત્રીં દુર્ભાગ્ય (૨) હરામખોરી
ઝડખડલુ અંકિં [ગવં ?] જંતુઓથી ઝડખડ
યતુ, કાલવાડું [ઝડખડી જલુ]
ઝડખો, ઝડ સ્ત્રીં [ફા.] દુર્ગંધ (૨) ઝડનામી
ઝડમાશ (-સ) વિં [ફા.] કાળા કર્મ કરનાર,
લુચ્ચુ, દુરાચારી -રી (-સી) સ્ત્રીં નીચતા,
લુચ્ચાઈ (૨) દુરાચાર; વ્યભિચાર
ઝડર નં [સ.] ખોર -રિ, -રિકા સ્ત્રીં
ખોરડી -રિકાશ્રમ પું (સ.) હિમાલયમા
અલકનંદાને તીરે અધેલું એક તીર્થ; ત્યા
અધેલો નરનારાયણનો આશ્રમ -રી સ્ત્રીં
ખોરડી (૨) કપાસનો છોડ; વેણ -રીનાથ,
-રીનારાયણ પું (સ.) અધિકાશ્રમના
દેવ કે તેમનુ ધામ [કુંભાર્ગ]
ઝડરનેનો પું [અડ + રતો] ખરાખ રતો,
ઝડરંજ નં એક જાતનુ લિલુ
ઝડરિ, -રિકા, -રિકાશ્રમ, -રી, -રીનાથ,
-રીનારાયણ બુઓ 'ઝડર'મા
ઝડલ અં [ચ] સાટે, અવેજમા ઝડું સં
કિં ફેરફાર કરવો (૨) -ને અંલે ખીલું આપવું
-લેવું -લાવું અંકિં 'ઝડલવું'નું કર્મણિ
(૨) પલટો થવો, ફરવું, -લી સ્ત્રીં ઝડલાવું
કે ઝડલવું તે, ફેરફાર. (૨) નોકરીનું કે કામનું
સ્થાન કે પ્રકાર ફેરવવાં તે. ઝડલીમાં હોવું =

અવેજમાં હોવું] -લે અં ઝડલ -લો પું
સાહે; અવેજ (૨) ફેરફાર (૩) [હિં.]
વેર; પ્રતિકાર [-આપવો = નુકસાની ભરી
આપવી (૨) સામે ઉપકાર કરવો -કરવો
= અડલઅડલ કરવું, એકને સાટે ખીલું આપવું
-લેવું -મળવો = નુકસાનીના સાટામાં
મળવું (૨) ઝડલામા સાચુ કળ મળવું -લેવો
= વેર લેવું, પોતાને થયેલ નુકસાનનો ખંગ
વાળવો -વાળવો = ભુઓ ઝડલો આપવો]
ઝડલું અંકિં [સરં હિં. વદના, મ. વચ્ચે]
ગાંઠવું, હુકમ માનવો, મચક દેવી
ઝડશિ (-સિ) કલ વિં [અનં શિકલ] વરવું, ખેડોળ
ઝડસલાહ સ્ત્રીં [ફા.] ખરાખ કે ખોટી સલાહ
ઝડસૂરત વિં [ફા.] વરવું, કંદરવું
ઝડહજમી સ્ત્રીં [ફા.] અપવો
ઝડહવા સ્ત્રીં [ફા.] ખરાખ -ખગડેલી હવા
ઝડામ સ્ત્રીં [ફા વાદામ] એક સૂકો મેવો
(૨) હિસાબમા એક હલકું ચલાણ [ફૂટી
ઝડામ = (મિલકતમાં) કંથું નહીં] ઝડી સ્ત્રીં
ઝડામનુ ઝાડ ઝડી પૂરી સ્ત્રીં, ઝપાક પું
ઝડામની મીઠાઈ, વસાણુ -મિથુ વિં ઝડામી
રંગનું -મી વિં ભૂખરું લાલ (૨) ઝડામનું;
ઝડામ સખંવી (૩) સ્ત્રીં ઝડામડી
ઝડિયાન નં [ફા વદન ઉપરથી] ઝડન; કુડતુ
ઝડી સ્ત્રીં [સરં મ વદું] ગખી (૨) [ફા] દુરા-
ચરણ, અનીતિ (૩) કુટેવ (૪) નિદા
ઝડુ વિં [સરં મ વદું, હિં વદું = અરખરતા-
નની એક અસહ્ય જાતિ] માલ વગરનું, ગંડુ
ઝડૂકું નં (કા) ગાયનુ નાનુ ઝડુચું [પડેલું
ઝડુ વિં [સ] ઝાધેલું (૨) ઝાધેલું; ઝાધનમા
ઝધિર વિં [સ] ઝહેર. ઝતા સ્ત્રીં.
ઝધું વિં સવળું, સર્વ -ધે અં સવળો
ઠેકાણે, સર્વત્ર
ઝનડી સ્ત્રીં [બુઓ ખનો] નચી વહુ -કો પું
નચશાહ; વરગળ (૨) વિવાહમા ગાવાનું ગીત
ઝનત સ્ત્રીં [ખનતુ ઉપરથી] મેળ, રનેહ,
ખનતુ આવવું તે
ઝનફી નં [ફા] દવા માટે વપરાતુ એક ઘાસ
ઝનવા નં [સરં હિં] એક પક્ષી

બનવું અંકિં [સ સપત્ત (૧), હિં. વનના, મ.
વનર્ણે] થવું; રચાવું, સંધાવું (૨) બનાવ-મેળ
હોવો (૩) રૂપ લેવું; વેશ ધારણ કરવો (૪) [લા.]
ફેળેલી થવી; ચાટ પડવું (૫) ઠાઠ કરવો (૬)
રંગમા આવડું (નસાતા) [બનતા લગી કે
સુધી = સંખ હશે ત્યા સુધી (૨) બહુ'બરું
બનતી રાશી = બનાવ મેળ; મળતી પાંતી
બનવા કાળ = ભાવી બનવા ભોગ = સભ-
વિત બને નેવું = રચ્ય, થઈ શકે તેવું]
ઠંડવું અંકિં શણગાર સજી ઠાઠ કરવો

બનસરાહુ નં એક પક્ષી

બનાત સ્ત્રીં [સરંહિં.] એક ભતવુ ઊનવું કપડું
બનારસ નં એક પક્ષી (૨) [નં વારાણસી; ફં.]
(સં) કાશી; વારાણસી - સ્ત્રી વિં બનારસવુ
કે તેને લગતું

બનાવ પું [બનવું ઉપરથી] બીના; પ્રસંગ;
ઘટના (૨) જુઓ બનન

બનાવટ સ્ત્રીં [બનાવવું ઉપરથી] બનાવવાની
રીત; થકતર, રચના (૨) તરકટ (૩) ફેળેલી, મરકરી
-ટી વિં કૃત્રિમ; ખોટું; નકલી

બનાવવું સંકિં [બનવું] પ્રેરક રચવું;
કરવું (૨) મરકરી કરવી; ચાટ પાડવું

બનાં સ્ત્રીં લાજ (૨) ઇચ્છા [ધાખળો

બનું (-નૂ) સ નં [અ. વૃત્તિ] ઊનનો ભડો

બનેટી સ્ત્રીં [સરંહિં. વનેટી] બને છેડે મોટા

લખોટાવાળા માથાની લાકડી કે તેની કસરત

બનેવી (ને) પું [સં. મગિનીપતિ, પ્રા. વહિણી

વજ્ર] બહેનનો વર

બનો પું [હિં વના ('વનના' ઉપરથી)] બનડો

બનૂસ નં જુઓ બનૂસ

બને (-ને) વિં [પ્રા વિન્નિ (પ્રા. વિ; સ દિ) +

ચેઝ (સ ઇચ) અથવા વિન્નિ + ચાવિ (ચ +

ઝપિ)] એઉ જાણ

બપડું વિં [બે + પડ] બે પડવાળું (૨) નં

લાકડાનુ ગોળ રમકડું

બપા (-પા) ઈ સ્ત્રીં [બાપ + આઈ ?] (સુ)

બાપની મા, દાદી. - વો પું બાપનો બાપ, દાદો

બપૈયો પું [દિ વર્ણીહ] ચાતક

બપોર પું [પ્રા વિ (સં દિ) + પ્રા પહર (સ.

પહર)] મધ્યાહ્ન. - રો પું બં ૧૦ (કા)

બપોરનું ભોજન - રિયું વિં બપોરનુ (૨)

નં બપોરે ખીલવુ એક ફૂલ (૩) બપોરે

કરવાનુ કામ (૪) બપોર સુધી કામ કરનારું

માણસ (૫) આતશખાણની એક બનાવટ.

-રિયો પું બપોરિયા ફૂલનો છોડ (૨) એક

ભતવુ દાડખાનુ. - ગી વિં બપોરનુ (૨) સ્ત્રીં

બપોરનો સમય [-કરવી = બપોરના સમયે

આરામ કરવો - માળવી = બપોરનો સમય

પસાર કરવો]

બપાઈ, -વો જુઓ 'બપાઈ' મા

બફાણુ નં [બાફવું પરથી] કાંઈ પણ બાફેલી

વસ્તુ (૨) બાફેલી દેરીનુ અથાણુ - રો

પું ધામ, બાફ - વણું સંકિં 'બાફવું'નું

પ્રેરક - વું અંકિં 'બાફવું'નું કર્મણિ (૨)

ધામથી અકળાવુ [બફાઈ જણું = કંઈને

સાટે કંઈ કહેવાઈ જવાથી ઘાટ બગડી જવો.]

બખડ સ્ત્રીં [રવં] બખડવુ તે; બખડાટ ંવું,

-હાટ, -હાટિયું જુઓ 'બખડવું' મા

બખરચી પું [ફા વાવર્ચી] રસોધયો

(મુસલમાન કે ગોરાનો) બખાતું નં

બખરચીનું રસોડું (૨) [લા.] ગંદકી

બખીલા નં એક પક્ષી

બખૂચક વિં [સરં બૂચક] મૂખ

બખે વિં [જુઓ બે] બે બે

બખો પું બ અધાર, બકાર

બમ અં [પ્રા વમ્હ, વમ(સ. વમ્હાન)] [રવં]

હસોહસ જરાયેલુ હોવાનો અવાજ ('સજડ'ની

પક્ષી વપરાય છે સજડ બમ કધું છે) (૨)

મહાદેવને સંબોધન રૂપે કરતો અવાજ બમ

અં (શિવદર્શન કરતા બોલાય છે) બમોળા,

બમહાદેવ પું શિવજીનુ સંબોધન

બમકમ વિં [બમ + કમવુ] હાસી હાસીને

જરેલુ (૨) ખોખર [કરવું - થવું તે

બમણુએયો પું [બમણું ઉપરથી] બમણું

બમણવું અંકિં [રવં જુઓ બમ] પાખોનો

ગણગણાટ કરવો (૨) તેવી રીતે આજુબાજુ

ઊડવા કરવું - ભમવુ (પ્રાય માખ જેવાં

પાખાળા જીવડાએ)

અમણાટ પું અમણુ તે
અમણું વિં [પ્રા. વિગ્ગલં, સં. દિગ્ગુણકં] બેગણું;
બેવડું. [અમણી બારશ = બેવડી પીઠા,
માથાફટ કે મુઠ્ઠીલી.]

અયાન નં [અ.] વર્ણન, હેવાલ
અર પું [ફા.] પનો (૨) ભત (૩) માલ (૪)
અંત્રમાણે (૫) પર, ઉપર (૬) વિંસફળ, પૂરતુ
(૭) ભેધતુ, યોગ્ય. [-આવણું = સફળ થવું.
અરતું હોણું = ભત કે પનાતું હોણું (કપડું).]

અરક પું [ફા.] ઊંટના વાળ
અરકત સ્ત્રીં [અ.] કાયદો, લાલ (૨) ફતેહ,
સિદ્ધિ (૩) ભરપૂરતા; સમૃદ્ધિ [-આવણી]
અરકમદાર પું [સરં અરકંદાજ] બેલનો ઉપરી
અરકતું સંકિં [સં. વુક્ક, વુક્કાર; સરં મ
વરકળે] ખૂમ પાડીને બોલાવવું
અરકંદાજ પું [ફા.] અંકુચી
અરકી સ્ત્રીં [ફા.] રૂની ગાંસડી
અરકો પું [‘અરકું’ ઉપરથી] ખૂમ, ઘાટો
અરખાસ્ત વિં [ફા.] વીખરાયેલું, વિસર્જિત;
ખલાસ. [-કરણું, -થણું] (સલા માટે)
અરછટ વિં [હિં. વરછા = લાલો ઉપરથી ?] ખૂચે
એવી સપાટીવાળું, અરખચડું. ંપણું નં
અરછી સ્ત્રીં [સરં હિં વરછા] લાલાબેડું એક
હથિયાર -છો પું લાલો (૨) ઊભો સીચો
સાઠો (૩) તેવી કાઠ પાણ વસ્તુ

અરભત વિં [સં. વર્જ્ય ? કે બદ + ભત ?]
કંભત; હલકા ખીજતુ
અરભેરી સ્ત્રીં [સરં હિં ; બુઓ બળભેરી]
બળભરતી

અરડ વિં [સં મિદુર, પ્રા. મિર] ઝટ લાંગી
ભય તેવું (૨) [અ.] પાણીની તાણવાળું
(વરસ) ંપણું નં
અરડકંબોણું વિં [બુઓ અટકંબોણું] રોકડું
પરખાવી દે તેવું; સાફ કંઠી દે એવું

અરડણું નં [રવં ?] મલગરં
અરડો પું પીઠ; વાસો (૨) [મ] સોપારીની
એક ભત. [-આખડવો = શાખાશી આપવી,
ઉત્તેજન આપવું -બેવડ વળી જવો = ઘણો
સખત માર પડવો (૨) સીધું ઊભું ન રહી

શકાવું (જેમ કે, ઘણું હસતા).-ભારે થવો
= માર ખાવાના લક્ષણ બતાવવા]
અરેણી સ્ત્રીં [‘અરણું’ ઉપરથી ?] એક ભતનું
પાત્ર (મેટિ ભાગે નળાકાર)
અરતરફ વિં [ફા.] કાઠી મૂકેલું (નોકરીમાથી).
-ફી સ્ત્રીં નોકરી ઉપરથી સખસદ મળવી તે
અરદ નં + બુઓ બિરદ. -દિયો પું
બિરદવાળો
અરદાશ (-સ, -સ્ત) સ્ત્રીં [ફા. વરદાસ્ત]
સલાળ, તજવીજ, ચાકરી [-કરવી = સંભાળ
લેવી, સેવા ચાકરી કરવી (૨) નલાવી લેવું;
અમી લેવું. ઉદાં ‘બૂલની અરદાસ્ત કરવી’
-રાખવી, -લેવી = સંભાળ રાખવી, માવ-
જત કરવી (૨) મહેમાની કરવી.] -રી પું
અરદાસ-ચાકરી કરનાર, ચાકર કે નર્સ
અરફ પું, નં [ફા. વર્ફ] ભમી ગયેલું પાણી.
ંગાડી સ્ત્રીં અરફ પર ચાલે એવી ખાસ
પ્રકારની ગાડી, ‘રહેજ’
અરફી સ્ત્રીં [ફા. વર્ફ] એક મીઠાઈ ંચૂરમું
નં ચોસલા પાડી ઠારેલું ચૂરસુ
અરબાદ વિં [ફા.] રફ; નકાસુ (૨) . યમાલ
અરબાદી સ્ત્રીં [ફા.] ખરાબી, પાચમાલી
અરમ વિં [સરં હિં. (સં. વર્મ = કવચ)] કંઠણ;
મોધુ ઉદાં ‘સામે ચાલીને વાત કરવા જશે તો
ઊલટો અરમ થશે’
અરમો પું [સરં હિં, મ] છેલ પાંડવાનું
એક સુતારી ઓભર [બડબડું
અરલણું અંકિં [સરં મ. વરલ] ઊંઘમાં
અરવા પું [હિં, મ] એક રાગ
અરહક, -ક વિં [ફા.] સાચુ
અરહટ વિં (અ.) બુઓ અરછટ
અરાક સ્ત્રીં [કં. વેરેક] સિપાઈઓને રહેવાની
ઝોરડીઓની લાખી હાર (૨) [લા] માણસોને
-કેદીઓને ગોધવાનું મકાન
અરાગળ સ્ત્રીં [સં. જ્વર + વગ્ર ? કે ભરાવું -
ભરાટ ?] ઝીણો તાવ [-અરાવી]
અરાહ સ્ત્રીં [સં. વિંરહ (પ્રા. રાહિ)] રાહ; તાહ,
ખૂમ ંણું અંકિં અરાહ પાહવી. -ડો પું
અરાહ [અરાહા પાહવા = ખૂમો પાહવી]

પરાત સ્ત્રીં [દ્વિં (સં. વર + વાત્રા)] વરની લાન
 (૨) વરવોડો. -તી પુંં ભનૈયો
 ખરા(-રો)ખર વિં (૨) અં [ફા વરાવર]
 સમાન, સગ્યું (૩) ખરું, વાળખી (૪)
 ભેઈએ તેવું, ભૂલચૂક વિનાનું -રિયું
 વિં સમોવડિયું- સરખેસરખું -રિયો પુંં
 સમોવડિયો. -રી સ્ત્રીં સમાનતા [-કરવી
 =અર્ધા કરવી, હરીકાઈમા ઊતરડું.]
 ખરાસ નં [દ્વિં] કપૂરમા મસાલો નાખી
 બનાવેલો એક સુગંધીદાર પદાર્થ (૨) [પો,
 મગં મ.]સોધનકૂટ [જેવી સળગતી વસ્તુ
 બદિયાન સ્ત્રીં, નં [ફા. વિચીત્ર ?] ભમગરી
 ખરી સ્ત્રીં [ફા. વર=છાતી પરથી] અંગરખાનો
 એક ભાગ (૨) [?] ખરેટું
 ખર પુંં, નં [દે. વરજ] નેતરની લાનનું ઘાસ
 ખરો પુંં [સ. જ્વર ?] તોર, મગરી (૨)
 ચામેલી, પતરાળ (૩) ઘણા તાવને લીધે
 ઓઠના ખૂણા આગળ થતી ઝીણી ફેલ્લીઓ.
 [-ઊઠવો, ઊઠવો; મૂતરવો=હોઠના ખૂણા
 ઉપર ઝીણી ફેલ્લીઓ થઈ આવવી (માઠગીના
 અંત ભાગમા) -ઉતારવો=મગરી ઉતારવી
 ખરા ભાગવા=મઠ ઉતારવો.]
 ખરોડું નં જુઓ ખર (૨) જુવારખાનરીતું
 સરોડું [ખરાખરમા
 ખરોખર [ફા.] -રિયું, -રિયો, -રી જુઓ
 ખરોળ સ્ત્રીં પેટને ઢાળે પડે આવેલો એક
 અવયવ; પ્લીહા [વ-એનો ગાળો
 ખર્જક, -ખ [જ] નં મરણ અને કયામત
 ખર્જન નં એ નામનું એક ઘાસ
 ખર્જત નં [ફા] એક તંતુવાદ્ય
 ખર્જર નં [સં.] ખૂર્જ; અસરકારી (૨) પુંં
 અનાર્યોની એક ભતનો માણસ
 ખર્મી વિં [સ. વ્રહ્મા, કૈવર્મી] બ્રહ્મદેશનું (૨)
 સ્ત્રીં ત્યાની બાપા (૩) પુંં ખર્મીનો વતની
 ખર્હી પુંં [સં] મોર
 ખલ(-ળ) નં [સં] ભેર, શક્તિ (૨) લગ્નકર
 ઠંડારી, ઠંડાદ વિં બળ આપનાર. ઠંડતી
 વિં સ્ત્રીં બળવાળી ઠંડત, ઠંડાન વિં
 બળવાળું ઠંડીન વિં બળ વગરનું

ખલકે અં [ફા.] ખલકે; એટલું જ નહિ પણ
 ખલગમ પુંં; નં [જ.] મળદે; કંદ
 ખલગરી સ્ત્રીં સ્ત્રીઓનું ગળાનું ઘરેણું
 ખલ ભલું અં કિં [દ્વિં.] વારી જડ
 ખલદાણા પુંં એક વનસ્પતિ અને તેના ખીજ
 ખલમ સ્ત્રીં ખાદેલી હાગર
 ખલજણ નં જુઓ ખિલવણ
 ખલજણું સંકિં [‘ખલ’ ઉપરથી] બળવાળું
 કરડું, પોષણ; વનારડું [ખોલડું
 ખલડું સંકિં [જુઓ ખરલડું] (ઊંઘમા) ખખડું;
 ખલા સ્ત્રીં [જ.] પીડા કરતું વળગણ -ભૂત (૨)
 [લા] તેડ માણસ (૩) કંખ, મુસીબત.
 [-જવી, ટળવી=આદત કે પીડા દૂર થવી
 (૨) આદત કે પીડારૂપ માણસ દૂર થવું.
 -લેવી=કંખ દૂર કરવું; કંખડા લેવાં.
 -વહોરવી=આદત કે સંકટરૂપ કામ કે
 માણસ સ્વીકારવું-નોતરડું -ભણે!, -રાત
 ભણે! =કાણે ભણે; હું ભણતો નથી !]
 ખલાઈ સ્ત્રીં [‘ખલા’ ઉપરથી] ગાઠનો એક રોગ
 (૨) [જુઓ ખરી] એક વાની
 ખલાક પુંં [સં.] બગલો. -કા સ્ત્રીં બગલી
 ખલા(-ળા)ટકાર પુંં [સં] બળભેરી, ભેરજીલમ
 (૨) સ્ત્રી પર અત્યાચાર
 ખલા(-ળા)ખલ(-ળ) નં [સં] શક્તિ અને
 અશક્તિ કે તેનું માપ કે પ્રમાણ
 ખલારાત સ્ત્રીં [વળ (જ.) + કરાતિ (સ)]
 દહરાત (શં પ્રં માં વપરાય છે. ઉઠાં મારે
 દહરાત -બલાગત ત્યા ભય છે)
 ખલાલ વિં [જ] હલકું; નીચ
 ખલાસ સ્ત્રીં [સ] એક રોગ, જેમા ગળામાં
 તથા ફેફસામા સોજા આવી પીડા થાય છે
 ખલાહક પુંં [સં] મેઘ, વાદળ
 ખલિ(-ળિ) પુંં [સં] ભોગ, દેવને માટે કાઢેલો
 ભાગ (૨) [સં] પ્રહલાદનો પૌત્ર -દાનવોનો
 રાજા. [ખલિરાબનો મોર=કાણો માણસ
 (શકાચાર્ય)] ઠંદાન નં ખલિ-ભોગ આપવો
 તે, ત્યાગ; કુરખાની
 ખલિયો પુંં [કે. વલય] (સુ.) બળદ
 ખલિ(-લી)વદ્ પુંં [સં] બળદ

અલિષ્ઠ વિં [સં.] સૌથી બળવાન
 અલિહારી સ્ત્રીં [હિં] ખૂબી (૨) વાહવાહ
 અલીયસી વિં સ્ત્રીં [સં] વધારે બળવાન
 અલીવર્દ પું [સં] અલિવર્દ; બળદ
 અલ્પચ(-ચી) વિં [તૂ વલ્લુ] અલ્પચિસ્તાનનું
 (૨) પું ત્યાંના મહેવામી
 અલ્પચિસ્તાન નં [ફા.] (સ.) સિધ્ અને
 અફવાનિસ્તાન પાસેનો એક સુલક
 અલ્પન નં [ઈ] વાયુથી આકાશમા ઊડતી
 એક બનાવટ (૨) વિમાન [ભિરાવર
 અલ્પેકું વિં [‘અલ’ ઉપરથી] (૫) બળવાળું,
 અલેસ(-સા)ન નં [જ. વલ્લુ] એક ભતનો
 છોડ કે તેનું કળ
 અલ્લે(-લો, -લ્લે)યું નં [સ. વલ્લયકં] ચૂડી.
 [અલ્લેયાં ખેંચવાં=કારગતી આપવી (૨)
 હિસાબ માંડી વાળવો. અલ્લેયાં-પહેરવાં=
 સ્ત્રીએ પરણું કે નાતરું કરવું (૨) બાયલુ બનવું]
 અલ્લે’અં [ફા.] ભુઓ બલકે
 અલ્લય વિં [સં.] બળવાન; વીર્યવાન (૨) બળપ્રદ
 અલ્લેયાં નં અં વં બલાઓ. [-લ્લેયાં=
 ૬ ખડાં લેવાં]
 અલ્લેયું નં ભુઓ અલ્લેયુ, ચૂડી
 અવાડું નં [‘ખે’ ઉપરથી] નવી ખેડાયેલી
 જમીનનું ખીલું વરસ
 અવારું વિં [‘ખે’ ઉપરથી] (કા) ખેવડું
 અવાસીર નં [જ] મસાને લગતો રોગ, હરસ
 અવો પું (ચ.) ખાવો, લાડવો (ખાળલાખા)
 અશરા નં એક પક્ષી
 અશીન નં એક પક્ષી
 અશેર વિં [ખે + શેર] ખે શેર જેટલા માપનું -
 -રિયો પું, -રી સ્ત્રીં અશેર વળનનું કાંટલું
 અસ અં [ફા.] થયું; પૂરતું (૨) ભાર-નિશ્ચય
 જાણવતો શબ્દ [-કરવું=અધ કરવું-થવું
 =પૂરતું થવું.]
 અસ સ્ત્રીં [ઈ] એક વાહન-મોટરનો ખટારો
 અસળાં નં અં વં [સં વલ્લકે વલ્લલ ઉપગ્રંથી]
 નાનાં છોકરાં
 અસી સ્ત્રીં [પો., સરં મ.] ગાખી
 અસૂરું વિં ભુઓ ખેસર (ખોટો શબ્દપ્રયોગ)

અસે’(-સો) (સેં) પું [ખે + સો] ‘૨૦૦’
 અન્નિત સ્ત્રીં [સં] નાખિની નીચેનો ભાગ, પેડું
 (૨) મૂત્રાશય (૩) શુદ્ધ વાટે પાણી ચડાવવાની
 ક્રિયા કે તેની પિચકારી. [-કરવી=તે ક્રિયા
 કરવી.] ૦ પ્રદેશ પું ૦ અન્નિતવાળો શરીરનો ભાગ
 અન્નો પું [ફા] ગાંસડી [ખેવડું]
 અહરું વિં [ખે + સળ અથવા ખે + સર] (ચ.)
 અહલાવડું સંકિં [સરં હિં. વહરા(-લા)ના]
 મજબૂત કરવું; ખીલવવું (૨) ફેલાવવું (૩) [લા.]
 આનંદિત કરવું [વહેવડાવવું]
 અહવડું સંકિં [ભુઓ વહવડું] અહાવડું,
 અહાઉ પું [પ્રા વિહ (સ. મી) ઉપરથી કે રવં]
 (સુ) બાઉ, હાઉ
 અહાદુર વિં [ફા] શૂરવીર, હિંમતવાન -રી
 સ્ત્રીં પરાક્રમ. [-દેખાડવી, બતાવવી=
 અહાદુરીનું કામ કરી બતાવવું (૨) ખાલી
 અહાદુરીનો દેખાવ કરવો. -મારવી = ભારે
 અહાદુરી કર્યાની ખેડશી હાકવી]
 અહાતું નં [ફા. વહાનહ] મિષ; ખોટું કારણ
 [-આપડું=અહાતું કાઢી શકાય એવું કારણ
 આપડું -કાઢવું=મિષ-ખોટું કારણ
 બતાવવું. -ખોળવું, -શોધવું, -જલવું]
 અહાર પું; સ્ત્રીં [ફા] ભલોકો; રગ; શોભા
 (૨) આનંદ, મન (૩) વસંતકાનું, તેનો
 રંગભર્યો ઉ-માદક સમય (૪) પું એક
 રાગ [-આવવી = મન આવવી આનંદ
 અનુભવવો]
 અહાર અં [સં. વહિર, સરં હિં વાહર, મ વાહેર]
 અદરનહિ [-આવડું=પ્રગટ થવું-એટલું]
 અદર=અહુ પહોચેલું અહારથી મોળું
 દેખાય પરંતુ અદરથી પાકું. -કાઢવું=
 અદરથી અહાર હાકી કાઢવું -જપુ=અહાર
 કરવા જવું (૨) ઝાડપિંશાખની હાજતે જવું
 -નીકળવું=પ્રગટ થવું -પડવું=ભહેર થવું
 (૨) પ્રસિદ્ધ થવું (પુનતજ)] ૦ કોટ પું કોટ
 અહારનો ભાગ ંચલી સ્ત્રીં [+ ચાલવું]
 વ્યલિચારિણી ૦ વટિયો પું [+ પ્રા વટ્ટ
 (સ. વટ્ટ)=વર્તવું, આચરણ કરવું] રાજથી
 નારાજ થઈ તેને સતાવવા કાયદા તોડનારો કે

પ્રજને રંભડવા નીકળેલો માણસ (૨) અહાર
રહી લૂંટકાટ કરનારો, છૂટારો ૦૧૬ નં,
૦૧૬૦ પું ૦ અહારવટિયાનું કામ ૦૧૬૦
પું ૦ ગામ કે ઘર વિનાનું રહેઠાણ કે જગા
૦૧૬૦ સિંચો પું ૦ ગામ અહાર રહેનારો-જંગી
અહારણ ૧૦ [‘અહારવ’ ઉપરથી] સોનીની
ફકાનનો કચરો -લિચો પું ૦ ધૂળધોયો
અહા(-હો)રણું સંકિં [દિ વટહારી, વહુવારી
=સાવરણી; સરં હિં. વહારના] અહુ કાઢવ
અહાલ વિં[ફા.] મનૂર, કાયમ (૨) પ્રસબ,
સ્વસ્થ [-રાખવું =મનૂર રાખવું] -હી
સીં ૦ મનૂરી, કાયમ રાખવું તે [-આપવી,
-મળવી, -હોવી] (૨) વિં ૦ કાયમી
અહાવવું સં કિં [પ્રા વહાવ (સ. વાહવ)]
ફેલાવવું, ખસારવું
અહિર અં [સં.] અહાર [પ્રાય સમાસમા]
-રંગ વિં ૦ અહારનું, અતરંગ નહિ નેવું(૨)
૧૦ કેઈ પણ વિધિનો પ્રારંભનો ભાગ (૩)
અહારનો અવયવ, અહારનું સ્વરૂપ -રિન્દ્રિય
સીં ૦ અહારની (પાત્ર) ઇન્દ્રિય -ગોળ વિં ૦
અહાર પડતી ગોળ સપાટીવાળું; ‘કોન્નેક્સ’
-ઈન્દ્રિ સીં ૦ આલ્લદિ (અંતરદિથી ઊલટું).
-ભૂત વિં ૦ અહાર થયેલું; અહિષ્ટ -સુખ
વિં ૦ વિમુખ, ખરાં સુખ (૨) આલ વિવયોમા
આસક્ત -હાપિષ્ઠ સીં ૦ એક જાતનો
ઉખાલો, જેના જવાબનો શબ્દ તેની પોતાની
અંદર સમાયેલો ન હોય (અતર્હાપિકાથી
ઊલટું) -તૃત ૧૦ એન્કાઇપ્ડ સર્કલ(ગ)
-કાર પું ૦ અન્વીકાર, ત્યાગ (૨) નાત કે
મહાજન કે કોઈ સંઘની અહાર મૂકવું તે (૩)
આલિંકાર -કૃત વિં ૦ અહિંકાર પામેલું
-કેન્દ્ર ૧૦ ‘એકસેન્ટર’ (ગ) -કેન્દ્રણ
પું ૦ ‘એકન્ટનલ એન્ગલ’ (ગ)
અહિસ્ત(-સ્ત) ૧૦ [ફા] જાત સ્વર્ગ
અહિંકાર, અહિંકૃત, અહિંકેન્દ્ર, અહિંકેન્દ્રણ
બુઓ ‘અહિર આ
અહિ સ્થિત વિં [સં] અહાર ઊમેલું
અહિ:સ્વરૂપ ૧૦ [સં.] આલ સ્વરૂપ
અહુ વિં (૨) અં [સં] ખૂબ (સખ્યા કે

માપમા). [-કરી! =કમાલ કરી! -થયું!
=હવે અસ (૨) હલ યથ. -સારું =હીક;
ભલે] ૦કો(-ખૂ)ણ વિં (ગ) અનેક
કાણવાળું (૨) પું ૦ તેવી આકૃતિ, ‘પોલિગોન’
૦ખૂણિયું વિં ૦ અહુકાણ. ૦મંવા
સીં ૦ ખીળી ભૂધ (૨) ચપાની કળી
(૩) જાહજર ૦ત્વ ૧૦ ૦વા અં અનેક
રીતે (૨) ઘણું કરીને ૦નામી વિં ૦ અનેક
નામોવાળું (૨) પું ૦ (સં) ઈશ્વર ૦ખગી
સીં ૦ અરવા ૦પત્નીત્વ ૧૦ અનેક પત્નીઓ
હોવી તે ૦ખત્રી વિં(૨) ૧૦ ઘણા પાનવાળું.
૦પદ વિં ૦ ઘણા પગવાળું ૦ફળી વિં ૦
અહુ વાર ફળનાર(૨) સીં ૦ એક છોડ ૦ખોલું
વિં ૦ વાચાળ (૨) ટોડાહાલું ૦મત પું; ૧૦
મોટા ભાગનો મત ૦મતી સીં ૦ [અહુ+મત
+ઈ] અહુમત (૨) એક પક્ષ કરતા ખીલના
મતની સખ્યાની વિશેષના ૦માન ૧૦ આદર;
સમાન ૦માન્ય વિં ૦ ઘણા લોકોએ કબૂલ
કરેલું. ૦મૂલું, ૦મૂલ્ય વિં ૦ ભારે કિંમતનું
૦રત્ના વિં ૦ સીં ૦ ઘણા રત્નોવાળી ૦રંગી
વિં ૦ ઘણા રંગવાળું. ૦રૂપી વિં ૦ ઘણા રૂપવાળું
(૨) પું ૦ અનેક વેશ ધારણ કરનારો ૦લ વિં ૦
ઘણું, અવિક ૦લતા સીં ૦ ૦વચન ૧૦
એકથી વધારેને માટે વપરાતું વચન (વ્યા)
૦વિધ વિં ૦ અનેક પ્રકારનું ૦મીલિ પું ૦
જેમા પૂર્વપદ વિશેષણ હોય અને ઉત્તરપદ
વિશેષ્ય હોય તેમ જ આપુ સમન્ત પદ પાછું
અન્ય પદનું વિશેષણ હોય તેનો સમાસ(વ્યા).
૦શાસન ૧૦ ઘણા જાણી સત્તાથી ચાલતું
રાજતંત્ર ૦ચુત વિં ૦ વિજ્ઞાન ૦સૂત્રી વિં ૦
સુતર નહિ એવું, ગૂચવાયેલું, ‘કોમ્પ્લેક્સ’
અહુચર(-રા, -રાણ, -રી) [સીં સં વર્તિન
(ખીંજાવળો -ફ-કો ?) +ચર ફકાના
વાહનથી કુનારી ?] (સ) એક રેલ
અહુકે સીં [સ વહ ઉપરથી ?] સુગંધ ૦હું
અંકિં ૦મયમધવ, મહેકવું(૨) [દિ વહકાના
(સ વહ), સરં ‘વહી જવું’] ફાટવું, છટી જવું;
વહી જવું -કાટ પું ૦ અહુકવું તે -કાવવું
સંકિં ‘અહુકવું’ પ્રેરક

બહેડું નં [સં વિમીતક, પ્રા. વહેઢય, સરં હિં.
વહેઢા, મ. વેહ(-હે)ઢા] એક રૂળ -ડો પું
બહેડાનુ ઝાડ

બહેડો પું બુઓ 'બહેડું'મા (૨) [દે. વહલ
અથવા દે મહેઢુ = કાઢવ] (અ) કાઢવકીચક
બહેતર વિં [ખા. વિહતર] ઠીક, સારું;
વધારે સારું

બહેન સ્ત્રીં [સ. મગિની, પ્રા. વહિણિયા, સરં
હિ વહ(-હિ)ત] એક માતા પિતાની કે કાકા,
મામા, માસી વગેરેની દીકરી (૨) કાઈ પણ
સ્ત્રી (૩) સ્ત્રીના નામ અતેનો આદરવાચક
અનુગ ંદ સ્ત્રીં [માનાથે] બહેન ંપણું
નંબંબં (સ્ત્રીઓની) મિત્રાચારી ંપણી
સ્ત્રીં સાહેલી; સ્ત્રીમિત્ર. -નાં(-ની) સ્ત્રીં
બહેન (ધ્યારદર્શક)

બહેર સ્ત્રીં બહેરાટ (૨) ચેતન ન હોવુ તે
[-મારવી = બહેરું કે જડ થવું]

બહેરાટ પું, -રા સ્ત્રીં 'બહેરું' પરથી]
બહેરાપણું [-દાખવવે, મારવે = બહેરા-
પણાની અસર હોવી કે લાગવી]

બહેરું વિં [સ વધિર, પ્રા. વહિર] ન સાલળી
શકે તેવું; ઓહું સાલળનારું (૨) ખખડવામાં
કસરવાળું (જેમ કે રૂપિયો) (૩) વેઢના ન થાય
તેવું ઉઠાં ચામડી બહેરી થઈ જવી (૪) [સુ.]
ધમધમાટની કસરવાળી (વાની)

બહેત, -તાળ વિં [સં. પ્રમૂત, પ્રા. વહુત
સરં હિં, મ. વહુત] પુષ્કળ, વધારે

બહેરડું સંકિં બુઓ બહારડું, ઝાડું કાઢવું
બહેાળું વિં [સ વહુલ] મોડું; વિસ્તાગવાળું.

[બહેાળે હાથે = ધૂટે હાથે; ઉઠારતાથી]

બળ નં [બુઓ બલ] જોર (૨) લરકર
[-આવડું, પકડડું = બળ મળડું, બળવાળું
થવું -પૂરડું = બળ ઉમેરવું, મઠઠ આપવી
-ભામડું = જોર ચાલ્યું જવું] ંકટ વિં
બળવાન ંજબરાઈ, ંજબરી, ંજોરી
સ્ત્રીં જબરદસ્તી. ંતુલા સ્ત્રીં બળની
સમતોલ ગોઠવણી ંદારથી વિં બલદારથી
ંભંગ પું બળનો ભંગ (૨) વિં બળતુ
લાંગડું ંવતી વિં સ્ત્રીં બળવાળી ંવંત,

ંવાન વિં બળવાળું; સબળ ંહીણું (-ન)
વિં બળ વગરનું; નિર્બળ

બળકણું વિં ['બળવું' પરથી] બળવાના-

બળી ઊઠવાના ગુણવાળું (૨) (લાગણી કે
દાઝથી) મનમા બળ્યા કરતા સ્વભાવનું

બળાઓ પું [બુઓ બલગમ; સરં મ વહકા]
ગળકે. [-પડવે = ગળકે નીકળવે.]

બળજબરી, -રાઈ, બળજોરી બુઓ 'બળ'મા

બળણ નં [બુઓ બળડું] બળડું તે -તણ

નં બળવાતા લાકડા -તર સ્ત્રીં + બળતરા.

-તર સ્ત્રીં દાઝવાથી થતી પીડા (૨) મનમાં

થતી તેવી લાગણી [-કરવી = ચિંતા કરવી

(૨) અદેખાઈ કરવી] -તું વિં સળગતુ (૨)

નં સળગતી વસ્તુ (૩) બળતરા (૪) તાપણી

કે તાપણું

બળતુલા બુઓ 'બળ'મા

બળદ, -દિયો પું [દે. વલ્લ, સરં મ. વલ્લ,

-ત, હિં વલ્લ] એક ચોપણું (૨) [લા] મૂર્ખ;

ગમાર ંગાડી સ્ત્રીં બેલમાડી

બળદારથી બુઓ 'બળ'મા

બળદિયો પું બુઓ બળદ

બળપારી વિં [બળ + અપાર] ઘણું મજબૂત

બળબળ સ્ત્રીં ['બળવું' ઉપરથી] ચિંતા (૨)

દાઝ (૩) ધર્ષા ંતું વિં બાળે - દઝાડે એવું

(૨) પીડાતું

બળખિંબ નં એક ભતતું રૂળ

બળખીજ નં એક ઔષધિ

બળભગ પું બુઓ 'બળ'મા

બળવતી, બળવંત, બળવાન બુઓ 'બળ'માં

બળડું અંકિં [પ્રા વલ (સ. જ્વલ)] સળગડું

(૨) બળતરા થવી (૩) [લા.] ધર્ષા કરવી. [બળી

એ વાત = એ વાત પડતી મૂંઝા બળડું =

મૂંઝ; ઉપેક્ષા કરે, એ અર્થનો ઉદ્ધાર]

બળવો પું [અ વલ્વા] બડ [- ઊઠવો,

ભગવો = બડ થવું] -વાખોર વિંબ ડખોર

બળાહીણું (-ન) બુઓ 'બળ'મા

બળાતકાર બુઓ બલાતકાર

બળાબળ બુઓ બલાબલ

બળાપો પું ['બળવું' ઉપરથી] કઢાપો. સંતાપ.

[—કાઢવો = પોતાના હિલની બળતરા ખીલ આગળ કહેવી કે તેની ઉપર કાઢવી — તેને તેનો ભોગ બનાવવો.]

અળિ પુંં બુઓ બલિ

અળિયા, ઠકાકા ઠખાપણ પુંં બં વં
[અળિયું + કાકા] સૈયઠ (૨) એના દેવ (૩)
[લા] જરા જરામાં વાક પાડે કે ગુરસો કરે
એકું માણસ [—આવવા, નીકળવા,
પધારવા = સૈયઠ નીકળવા. —કાઢવા,
કાઢવા = શીતળાની રસી મૂકવી]

અળિયું વિં [‘અળ’ ઉપરથી, કે વલિજ] જોરાવર

અળિયેલ વિં [‘અળવું’ ઉપરથી] અદેખુ

અળી સીં કરાંટાની કરાંટી એક વાની

અળૂકું વિં [‘અળ’ ઉપરથી] અળવાળુ

અળેવ સીં [‘અલિ’ ઉપરથી] શ્રાવણી પૂર્ણિમા

અળોનિયું નં બુઓ બાળોતિયું

અળયું/અળયું વિં [અળવું + અળવું] ગુરસો

થયેલુ (૨) સંતાપ પામેલુ (૩) અદેખું

અંકું વિં [સ વંક ઉપરથી; સગું હિં વંકા]
વાકું, અદપટું

અંકેરાવ પુંં [અંકું + રાવ], અંકે વિં પુંં

[‘અકું’ ઉપરથી] છેલબટાહિ

અંખારણું સંકિં [બુઓ બ ખારો] બૂમ પાડવી

અંખારો પુંં [બુઓ અખારો] ઘાટે; બુમાટે

(૨) [અગ + ખારો] એક ભતનો ખાર

અંગ સીં [સ. વદ્] કલાઈ (૨) બગલરમ (૩)

પુંં સીસાનો એક ક્ષાર ઠબારમ સીં

જ્વાળની હરમ

અંગ પુંં [સં વદ્, પ્રા. વદ્] (સ) બગાળ

પ્રાત. ઠબંગ પુંં ઈ. સ ૧૯૦૫ ખાડ સરકારે

બગાળાના ભાગલા કરેલા તે. —ગીય વિં

બગાળવું

અંગ પુંં રીત; તરેલ (૨) તર્ક; બુદ્ધો (૩) નમૂનો;

ભાત (૪) વિં નાથ, નિર્લજ

અંગડી સીં [સરં હિં. વૈગલી; મ. વાગડી]

સીએતુ કાડે પહેરવાનું કાચનું કે ધાતુનું ઘરેલું.

[—પહેરવી = નામદ બનવું] ઠખાર પુંં

એક ભતનો ક્ષાર

અંગડી સીં [સરં હિં, મ. વૈગલ, ‘વગલ’

પરથી] નાનો બગલો. —લો પુંંએક વિશિષ્ટ
ભતનું મકાન

અંગાળ, —ળા પુંં [પ્રા વગાળ] (સ.) એ નામનો

પૂર્વ હિંદનો પ્રાત. —ળા વિં અંગાળવું (૨)

સીંઅંગાળની ભાષા (૩) પુંંઅંગાળનો વતની.

[ખાખી અંગાળી = છેક ખાલીખમ, તદ્દન

ગરીબ. અંગાળી ઠગ = પાકો ઠગ. —તોલ =

૮૦ રૂપિયાભારના શેર પ્રમાણેતુ તોલ.]

અંગાળું નં [‘અંગી’ ઉપરથી] એક ભતનો

ઠ ધાવગપાટ

અંગી સીં નાની ઘીલડી; ટપકી

અંગીડો પુંં [‘અંગી’ પરથી] એક ભતનો

સાલ્લો [હલકું અનાજ

બંટું (—ટિયો) પુંં રાગર સાથે લીગતું એક

અંડી સીં [સરં મ] એક ભતનું અનાજ

અંડ વિં [સરં મ વટ પ્રા. વટર] બૂકું (૨)

અક્ષલ વગરનું [બરેલુ (૨) કેકંશ

અંડસ વિં [બુઓ અમડસ] દાખી દાખીને

અંડ નં [સરં મ.] હુલક, બળવો [—હીડવું,

ભાગવું] ઠખાર વિં બડ કરનાર

અંદિયું નં [‘અંડી’ ઉપરથી] બદન, પહેગળ

અંડી સીં [સગું હિં, મ. બુઓ ખાંડું]

એક ભતનું બદન [અંડ કરનાર

અંદિયો પુંં [‘અંડ’ ઉપરથી, સગું મ વટ્યા]

અંદગી સીં [પ્રા.] પ્રાર્થના, ઇલાહત [—ઉઠાવવી

= હુકમનું પાલન કરવું —કરવી = પ્રાર્થના

કરવી (૨) સલામ બરવી —ગુબરવી =

વિનનિ કરવી, અન્ન કરવી.]

અંદર નં [પ્રા, કે વટિર] દરિયા કે નદીને

કિનારે આવેલું વહાણોની આવલ થઈ શકે

તેવુ સ્થાન (૨) નેવા અ્યાનવાળુ ગામ. [—કરવું

બફરે આગળ (વહાણે) ચોડા વખત માટે

લાગરવું કે ચોબવું] —રી વિં અંદરને લાગવું

(૨) નં એક ભતનું સીધું કાપડ

અંદલો પુંં બુઓ બનડો

અંદવો પુંં [પ્રા વંદ ઉપરથી] ટેદી

અંદિ (—દી) પુંં [સં] ટેદી (૨) બુઓ બંધી, ખના

અંદી, ઠખત પુંં [સં] વખાણ કરનાર; નાગલ

અંદી સીં [સં] ખાદી, ગુલામડી, બળાકારે

પકડી આણેલી સ્ત્રી(૨)સ્ત્રીં જુઓ બંધી;મના બંદી પું [સં., ફા] કેદી. ૦ખાનું નં કેદખાનું; દુરગ ૦વાન પું કેદી

બંદૂ(-ધૂ)ક સ્ત્રીં [જ] દારૂથી ગોળી મારવાનું એક શસ્ત્ર [-છોડવી, ફોડવી = બંદૂકનો બાર કરવો. -તાકવી = બંદૂક વડે નિશાન કઢવું -ફૂટવી = બંદૂક છોડવાનો લડાકો થવો -બતાવવી = બંદૂકથી મારી નાખવાની કમકામી આપવી. -મારવી = બંદૂકનો ગોળી-બાર કરવો. -બરવી = બંદૂકમાં દારૂ, ગોળી કે કારતૂસ વગેરે ભરી ફોડવા માટે તૈયાર કરવી.] ૦ચી પું બંદૂકવાળો. -કિયું વિં બંદૂકના જેવું -કિયો પું બંદૂકવાળો, સિપાઈ બંદેગાર પું [ફા.વદન + ગાર] સેવક; આકર, ગુલામ [એક સંબોધન]

બંદેનવાજ વિં [ફા.] સેવક ઉપર કૃપા કરનાર બંદો પું [ફા.] સેવક; દાસ (૨) પોતે (બાઈ બતાવવા વપરાય છે) [ભપતો] બંદોબસ્ત પું [ફા.] વ્યવસ્થા; તજવીજ (૨) બંધ વિં [સરંહિં. વંદી]વાસેલું; લિયાડું નહિ તેવું (૨) અટકેલું ચાલુ નહિ તેવું(૩) નામને અંતે સમાસમાં 'સાથે', 'સહિત', 'વાળું', '-પ્રમાણે, કમથી' એવા અર્થમાં ઉદાહરણેકબંધ, અપાઠબંધ, હથિયારબંધ. [-પહલું = બંધ થવું, અટકવું]

બંધ પું [સં] બાંધવું તે કે તેનું સાધન (૨) તેની ગાંઠ-પકડ (૩) બંધન; કેદ (૪) રચના; ગૂંથણી(પ) પાળ(ક)સુદ્રા(યોગ)(૭)પ્રતિબંધ; અટકાવ. [-નાખવો, બાંધવો, મારવો = બાંધવું વડે જકડવું -બાંધવો = (નદી ઇંમા પાણીના રોક માટે) પાળ બાંધવી]

બંધક વિં [સં] બંધનકારક ૯ બંધકી સ્ત્રીં [સં] વેશ્યા [કબજિયાત બંધકોશ(-ધ) પું [બંધ + કોશ (કોષ)] બંધણી સ્ત્રીં [સં. વંધ ઉપરથી]કરાર(૨)પાટો બંધન નં [સં] અટકાવ; પ્રતિબંધ (૨) કેદ (૩) બાંધનાગી વસ્તુ, તેની પકડ-ગાંઠ ૦કારક, ૦કારી વિં બંધનકારક ૦સુકત વિં બંધનમાંથી છૂટેલું

બંધપેશાબ પું પેશાબ બંધ થઈ જવાનો રોગ બંધબેસતું વિં [બંધ + બેસવું] બેસતું, ગોઠતું (૨) માકક; અનુકૂળ -લું અંકિં બંધબેસતુ થવું(૨)કામમાં આવવું;ઠેકાણે પડવું બંધવ, -વો પું [સં વાંચવું] લાઈ બંધાણુ નં [બાંધવું પરથી] બંધારણ (પેટે બાંધવાનું) (૨) બાંધવાની વસ્તુ; તેની ગાંઠ-પકડ (૩) પ્રતિબંધ, અટકાવ (૪) વ્યસન. -ણી વિં વ્યસની

બંધામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં [બાંધવું પરથી] બાંધવાની મળૂરી(૨) બાંધવાની રીત(૩)કરાર બંધારણુ નં [બાંધવું પરથી] બાંધણી; રચના (૨) વ્યસન, આદત (૩) પેટે બાંધવાની ઔષધની થેપ(૪)ધારાવોરણ, 'કોન્સ્ટ્રીટયુશન'. ૦મલા સ્ત્રીં દેશનું બંધાણુ ઘડવા માટેની ખાસ પ્રત્યક્ષીય સભા; 'કોન્સ્ટ્રીટયુઅન્ટ એસેમ્બલી'. -ણીય વિં બંધારણુ કે તેને લગતું કે તેની રીત પ્રમાણેનું

બંધારો પું [બાંધવું પરથી] રગવાનો લામ જુદો બાંધી જુદા જુદા રગ કઢનાર, બાંધણીગર (૨)રેશમી કપડા ઘોઘીકુંદી કરી આપનાર (૩) નમાકુના પડા બાવનાર(૪)[સુ] પાણીનો બાંધ બંધાવવું સંકિં 'બાંધવું'નું પ્રેરક(૨)સાથે લઈ જવા કાંઈકે આપવું ઉદાહરણે રસ્તા માટે નારતો બંધાવ્યો છે (૩) [લા] કદર કરી બલિસ આપવી ઉદા તેમણે તને શું બંધાવ્યું? બંધાવું અંકિં [જુઓ બાંધવું] 'બાંધવું'નું કર્મણિ

બંધિયાર વિં [બાંધવું પરથી] હવા અજવાળા વગરનું (સ્થાન) (૨) વહેતું નહિ તેવું (પાણી) [-થઈ જવું = હાથપગ બંધાઈ ગયા હોય તેવું થવું, હરતુફતુ બંધ થવું (૨) અવાવર કે અચિત થઈ જવું -પહલું, રહેલું = અવાવર કે અણવહેતું રહેલું] ૦ખાનું નં બંધીખાનું; કેદ જેવી જગા

બંધિયો પું [બાંધવું પરથી] બાંધવાનું ટોંગું બંધી સ્ત્રીં [સં વંધ]મના (૨) પરેજી (૩) પાકી (૪) કરાર (પ) [ચ] દામણી બંધુ પું [સં.] લાઈ (૨) સગો. ૦કૃત્ય નં

ભાઈચારાનું કામ, મિત્રકાર્ય. ૦જન પું. સગો;
કુટુંબી ૦તા સ્ત્રી, ૦ત્વ નં. અંધુપણું (૨)
ભાઈચારે, મિત્રતા ૦ભાવ પું. ભાઈના જેટલી
પ્રીતિ. ૦વર્ગ પું. સગાંસંબંધી. ૦હીન વિ.
સગાસંબંધી વિનાયુ

અંધુર વિ. [સં.] રમ્ય, મનોહર

અંધુક સ્ત્રી, ૦ચી પુ., -કિયું વિ., -કિયો
પું. જુઓ 'અંધુક'મા

અંધે વિ. + જુઓ બને, બેઉ

અંને વિ. જુઓ બન્ને; બેઉ

અંબ વિ. [સરં મ] મોટું; કદાવર (૨) પું.
[સરં કિં; રવં] બાપું, મુઠંગનો ને લાગ (૩)
હા (૪) [?] બાવળ [-બળવવો = માર
મારવો -બાજરી આપવી = માર મારવો
-બામવો = ખાલીખમ થઈ જવું, ખનદોલત
ન રહેવાં]

અંબેઅંબ વિ. [અંબ ઉપરથી] બૂલુંબૂલું;
અંબેર [-અંબાવણુ, ડોકલું = ડિગ માર્યા
કરવી; ગપ ચલાવવી.]

અંબો પું. [સરં હિં વવા; મ વંત્ર; સ. સંવા;
પો પોણા] પાણી કાઢવાનું યંત્ર (૨) આગ
ઓલવવા માટે પાણી કેંકવાનું યંત્ર (૩) પાણી
ગમ કરવાનું એક પ્રકારનું વાસણ (૪) પાણીનો
મોટો નળ -બાખાતું નં. આગનો અંબો
રાખવાનું રથળ. -બાવાળો પું. અંબો લઈ
આગ ઓલવનાર માણસ

અંસરી સ્ત્રી [અંસી ઉપરથી] વાસળી, વેણુ
અંસી સ્ત્રી [સં વગી, પ્રા વસી] અંસરી
વાસળી. ૦ંચર પું. (સ.) શ્રીકૃષ્ણ ૦બ (-૨) ટ
પું. (સ.) ગોકુળનો એક પ્રખ્યાત વડ

બા સ્ત્રી [સરં મ, દે વાઙ્યા] મા (૨) વહીલ
સ્ત્રીના નામ પાછળ લગાડાતો શબ્દ; જેમ કે
કન્નૂરબા (૩) અં. [સરં દે. વાઙ] વહાલનો
એક ઉદગાર ૦ંચેલું વિ. મંથ્રેલુ

બાઈબાઈ નં. [હિં] (ખિસ્તી લોકોનો ધર્મગ્રંથ
બાઈસ પું. [અ] કાણ; બાયસ (૨) [સુ]
ખોટું બહાનું [પાયગાડી

બાઈસિકલ સ્ત્રી [કિં] બે પૈડાંની સાથેકલ,
બાઈ સ્ત્રી [દે. વાઙ્યા] કોઈ પણ સ્ત્રી, બાઈડી

(૨) સ્ત્રીનાં નામ પાછળ લગાડાતો માનસૂચક
શબ્દ (૩) સાસુ (૪) નોકરી. [બાઈ બાઈ
બોબલો ધાણી = બીખ માગવી એક
ભતની રમત] ૦કટ્યાણી વિ. બાયલુ;
નમાલુ (૨) સ્ત્રી બીખ (૩) આજીજી, કાલાવાલા.
[-કરવી = બીખ માગવી] ૦ંચ સ્ત્રી સાસુ.
૦ (-ચ) ડી સ્ત્રી કોઈ પણ સ્ત્રી (૨) પત્ની.
[-કરવી. = પરણવું -રાખવી = રખાત
રાખવી બાયડીઓ બેસવી = મોકાણ મંડાવી;
કુંશા થવી.] ૦બાઈ ચાલ (-ળ) સ્ત્રી
એક રમત, ચલકચલાણું. ૦બાણુસ નં. બૈર

બાઉ, ૦વો પું. [રવં] લાકવો (બાળલાપા)

બાઉ (બા') પું. [સરં મ] [સુ] બહાઉ; હાઉ

બાઉ (-૨) લું નં. પુરુષો આચળવળો અવયવ
બાકરવડી સ્ત્રી [સરં મ] એક પકવાન

બાકરી સ્ત્રી હાથી સામે અધડુ તે; મમતમયુ"

બેર. [-બાંધવી = મમત પર ચડી સામું થવું,
બેર કરવું] [(દીવાસળી કે સાથુની)

બાકસ નં. [ફં વૉક્સ, સરં હિં, મ] પેટી

બાકળા પું. અં. વં. [અ વાકળા] આખું

બાકેલુ કંકોળ [-આપવા, નાખવા =
બાકળાનો બલિ આપવો (૨) લાચ આપવી]

'બાકાત વિ. જુઓ બકાત

બાકી વિ. [અ] ખૂટલું (૨) ત્રેલું (૩) ગણતરીમાં
લેવામાં રહેલું (જેમ કે સરવાળા ઇં ગણતા),

શેષ (૪) ઓં સિલક, ગણતા છેવટે રહેતું
જમા તે (૫) પત્યા વગર રહેલી કે ચૂકતે

કરવામાં ચડેલી રકમ (૬) અં. નહિ તો.

[-કાદવી = છેવટે રહેતી સિલક ગણી કાદવી

-ને નકકી કાઢી (૨) ચડેલી બાકી ગોધી

કાઢીને કહેવી કે માગવી -ખેંચવી, તાણવી

= હિસાબે નીકળતી બાકી કે સિલક રકમ

આગળ ખાતામાં લઈ જવી] ૦તાકી વિ.

બાકી રહેલું (૨) સ્ત્રી માગતું, લહેલું

બાકું (-ખું, -કોરું) નં. [જુઓ બખું] કાણુ.

[-ખાડવું = કાણું કરવું]

બાખડું અં. કિં. [જુઓ બખેડો] આખડું;

વહેડું; કંજિયો કરવો

બાખડું વિ. [સ વજાનિતિ, સરં મ. ચાકલ,

હિં વાકરી] વિચાર્યને જેને ઘણો વખત યદ્ય
ગયો હોય તેવું (દોર)
આખાખોલું વિં આખાખોલું; તહ ને ફડ કહી
દેનાર, નિખાલસ [જુઓ આકું
આખું વિં [જુઓ આકું] રગીલું (૨) નં
આગ પું [ફા.] બગીચો ઓવાન પું [+
ફા. વાન] માળી. -માયત સ્ત્રીં [ફા. વાગાત]
બગીચામાં થતી ખેતી, શાકભાજી (૨) વિં
ફૂવાના પાણીથી થતી (ખેતી) -ગાયતી વિં
ફૂફૂલના ઝાડ ઉછેરવા લાયક (જમીન)
આમડોર સ્ત્રીં [હિં; વાગ=લગામ + દોર]
લગામ [વાગેશ્રી રાગ કે તેનું ગીત
બાગેસરી પું [જુઓ વાગેશ્રી, સરં હિં, મ.]
બાધડ(-ડું) વિં જુઓ બાધું(૨) બિહામધુ
-ડો પું તેવો માણસ
બાધું વિં [સ વ્યગ્ર, પ્રા. વગ્ગ? સરં મ.
વાગ્યા] મૂઠ, ગતાગમ વિનાનું -ધાઈ સ્ત્રીં
આધાયણું. -ધાં નં બંબં [સરં મ. વગ્ગે
=નેણું] બાધા; કાકા [-મારવાં]
બાચકો પું [બચકો પરથી? સરં મ વાચકો]
મૂઠી કે કલ્લો યા તેમા આવે નેટલું તે (૨)
પાંચે આગળા વડે ભરેલો ચીમટો-વલૂરો.
[બાચકા ભરવા=મૂઠે ને મૂઠે લેવું(૨) પંતના
ચીમટા-વલૂગ ભરવા]
બાજ પું [ફા] એક શિકારી પક્ષી, શકરો
(૨) [લા.] થોડો(૩) વિં [ફા. વાજ (વાલ્જન)]
નામને લાગતા 'વાજ', 'અનુરક્ત' વગેરે અર્થે
બનાવતો પ્રત્યય. ઉદાહરણ બાજ, રડીબાજ
બાજ પું [સ વાજ, સરં મ] સત્તાનો
પહેલો તાર, જેના પર આગળીઓ રાખી
વગાડવામાં આવે છે
બાજ સ્ત્રીં; નં, ઓડું, ઓણું નં [સ વ્યજન,
પ્રા વીજળ=પ ખો] પતરાણું [-માંડવી=
ખીરસવા પતરાણું મૂકવું]
બાજખેડાવાળ પું [સ વાજ+ખેડાવાળ]
ખેડાવાળ બ્રાહ્મણનો એક ભેદ
બાજં પું [સ પાદપુષ્પ, પ્રા પાયપીઠ; સરં
મ વાજટ] ચાર-પાયાવાળું એક ભત્તરું આસન
બાજડું, -ધું નં જુઓ 'બાજ' મા

બાજરી સ્ત્રીં [સરં હિં વાજરા] એક અનાજ;
-રિયું નં બાજરીનું ડૂડું (૨) એક ઘરેણું.
[-વધણું=હાલમત વધવી] -રિયો પું
બાજરીના લોટનો કંસાર(૨) બાજરીને છાશમા
રાધી બનાવેલી એક વાની -રો પું મોટા
દાણાની બાજરી
બાજંદ પું (સ) બહુ બુખારનો એક ખાન
(તેનું ડૂડાણું ઊંટ મરી જતા તે ફકીર યદ્ય ગયેલો)
બાજંડું વિં [ફા વાજંદહ] ધૂર્ત, દોષ્ટ;
પહોંચેલું. -દાઈ સ્ત્રીં બાજ દાપણું. -દાવેલા
પું બંબંબં ધૂર્તતા; દોઢાઈ
બાજિયાકાર પું ભવાડો, ફજેતો [-ગવાવા
=ભવાડા થવા (સ્ત્રીઓમાં)]
બાજી સ્ત્રીં [ફા] જે પાટિયા કે કપડા ઉપર
રમત મંડાય તે (૨) સોગટાં કે ગંજકાની રમત
(૩) હાથ (ગંજકામાં) (૪) યુક્તિ, પ્રપંચ.
[-ખેલવી=જુઓ બાજી રમવી -ગોઠવવી
=જુઓ બાજી રચવી -જવી=જુઓ બાજી
બગાડવી -છતવી=શવડું, ચરાચી રીતે
કામ પાર પાડવું -અગાડવી=ચોજના નિષ્કળ
જવી -માંડવી=સોગટાબાજી દાળવી-
ખેલવી (૨) કાર્યસાધક ચોજના ચોજવી.
-રચવી=બાજીનો સરંભમ ગોઠવવો (૨)
યુક્તિ કરવી -રમવી=બાજીની રમત રમવી
(૨) હાવપેચ રમવા. -હાથથી જવી=
ચોજના ધૂળ મળવી, ચોજનાનો દોર હાથમાંથી
ચાલ્યો જવો -હારવી=બાજીમાં હાર ખાવી
(૨) યુક્તિ કે હાવપેચ નિષ્કળ જવાં] ઓર
પું મહારી, ભડબર [બાજીગરનું રમકડું=
સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વ વિનાનું -ખીલતું નયન્યું
નાચે તેવું માણસ] ઓરી બાજીગરપણું
(૨) ખેલ, તમાસો (૩) યુક્તિપ્રયુક્તિ, પ્રપંચ
બાજી, -જૂ [ફા] સ્ત્રીં છેડો; અત (૨) દિશા,
પાસુ, પડણું (૩) પક્ષ; તરફેણ [બાજીએ
ખેમણું=સ્ત્રીને અડકાવ આવવા(૨) કામમાંથી
ખસી જવું, તટરથ રહેવું બાજી લેવી=પક્ષ
લેવો.] ઓ(-જૂ) બંધ પું હાથનું એક ઘરેણું
બાજે વિં [જ વજજ, સરં મ] એકાદ; ગમે
તે કાઈ એક

બાળેઠ પું [સૃગં મ. વાજોટ] બુઓ બાળેઠ.

-દી સ્ત્રીં નાનો બાળેઠ

બાળેઠિયું નં એક વનસ્પતિ; ગગેરી

બાજયું સંકિં [સ. વદ્, પ્રા. વદ્ધ ઉપરથી]

વળગયું (૨) અંકિં લડયું; ટટે કરવો

બાજંબાજા(-ઝી), બાજાબાજ(-ઝી) સ્ત્રીં

[બુઓ બાજયું લડાયું; ટટે

બાટ પું [સં. પિટ?] બાટેલો લોટ ક સાર (૨)

નં [દિ વાંટ, મ વાટ] કાટલાની સટ, બાટ

બાટકયું અંકિં [‘બટક’ ઉપરથી] વળગયું

(૨) અપડયું

બાટલી સ્ત્રીં [ફ વોટલ, સરં હિં, મ] થીથી

[પીથી = હાટ પીથો. -ભગત = હાટનો

વ્યસની] -લો પું થીથી. [બાટલા ભરવા

= શોશામાં ભરવું (૨) રોજ દવા લાવવી

-તેવી જરૂર પડવી, હમેશાના દર્દી હોયું]

બાટાચૂર અં ખૂખ

બાટી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] બાણાની આંચથી

શેકેલો કણકનો ગોળો કે નડી બાખરી

બાટું નં [બુઓ બાટું; સરં મ. વાટુક]

નીચટયા વિનાનો ભરબાજરીનો સાઠો

બાટું વિં [સં. વંઠ] (સુ) બાઠ, ઠીંગણું, વામન

બાટું વિં નાસા ડોળાવાણ કે નજરવાણ

[બાટી આંખે (નજરે) બેઠું = પોતે ભેટા

નથી એવા રેખાવ રહે તેમ આખ ત્રાંસી કરીને

છાનુમાં બેઠું (૨) ઉપેક્ષાની નજર રાખવી

બાટું બેઠું = બાટી આખ હોવી, બાટું હોયું]

બાટું(-હું) વિં [સ વટુક, પ્રા વટુજ] +

આપડ, ગક, ડયામથુ

બાટમ અં [સં.] ભલે; ઠીક(૨) + બધ -મ

નં [લા] મીડું, શૂન્યતા (વ્યગ્રમાં)

બાટું વિં બુઓ બાટું

બાણ નં [સં] તીર(૨) એક આતશબાણ (૩)

૬ બગોળ પથ્થર (શિવલિંગ) (૪) ન્યા ભરતીનું

પાણી આવતું હોય તે ખાડીની જમીન (૫)

ખેતરની હલ ખતાવવા દાટેલો પથ્થર કે ખીજ

વગ્ન(૬) પગલું (૭) [સં] બાણાસુર [-કાઠયું

= પગનું બોળી કાઢવું -અઠાવયું, તાણું =

પણ ઉપર બાણ ગાઠવી છોડવાની તૈયારી

કરવી -છોડયું, મારયું, મૂકયું = ધનુષથી

બાણને જવા દેવું] -ભાકાર વિં બાણના

ફળના આકારનું -ભાસુર પું (સં.) એક

રાક્ષસ; બોખાનો પિતા. -ભાવળી પું બાણ

મારવામાં હોશિયાર થોહો

બાણયું અંકિં [‘બાણી’ ઉપરથી] સાટું કે

કબાલો કરવો [‘બાણ’માં

બાણાકાર, બાણાસુર, બાણાવળી બુઓ

બાણી સ્ત્રીં [સ વાળી] ઠરાવેલી મુઠત (૨)

કારત; કખલાત (૩) [બુઓ બોણી] શુકનમાં

અપાતી ભેટ(૪) [સૃગં હિં. વાના = કાપડ; સં.

વચન?] એક ભતતુ કાપડ [-કરવી = શરત -

કખલાત કરવી -કરાવવી = માલ ખરીદી

શુકન કરાવવા -આપવી = શુકનની ભેટ

આપવી] [‘કર’

બાણ(-ણ) વિં [સં દાનવતિ, પ્રા વાણજ]

બાતમી સ્ત્રીં [સ વાતિની, સરં મ] સમાચાર

(૨) બાળ વદાર વિં (૩) પું ખબર લાવનાર

બાતું નં બાતમી મેળવનાર બાત

બાતલ વિં [અ વાતિલ] ૨૬, નકાસુ (૨) કાઠી

મૂકેલું

બાતી સ્ત્રીં [હિં] બતી

બાતેન વિં [ફા વાતિન] શુભ, છાતુ

બાથ સ્ત્રીં [બે + હાય?] બે હાથ પહોળા

કરી દીવેલી પકડ (૨) ટકર. [-ભરવી,

ભીડવી, લેવી = બાથમાં લેવું, ભેટવું (૨)

મોટું કામ હિમતભેર ઉપાડવું (૩) ટકર

ઝીલવી. બાથમાં ઘાસવું, લેવું = બે હાથ

પહોળા કરી, વચમાં ભીડવું -પકડવું (૨)

આશ્રયમાં લેવું] [શુભલામાં

બાથકમ સ્ત્રીં [હિં] નાહવાની ઓરડી,

બાથંબાથા(-થી) સ્ત્રીં [‘બાથ’ ઉપરથી]

સામાસામી બાજકુ તે

બાથોઠિયું નં [‘બાથ’ ઉપરથી] વલખાં (૨)

પ્રયતન [બાથોઠિયાં ભરવાં, મારવાં]

બાઠ વિં [સ] બાતલ; કમ [-કરવું] (૨)

અં પછી બાઠી સ્ત્રીં બાઠ કરવાની રીત

(ગ) (૨) બાઠ કરતા રહેલી રકમ

બાદરાયણ પું [સં.] (સ) વેદવ્યાસ

હિ વાકરી] વિચાયાને જેને ઘણો વખત થઈ ગયો હોય તેણે (દોર)

આખાખોલું વિં આખાખોલું; તડ ને ફડ કહી દેનારું; નિખાલસ [જુઓ ખાકું

ખાથું વિં [જુઓ ખાકું] રગીલુ (૨) નં ખાગ પું [ફા] બગીચો ંવાન પું [+ ફા વાન] માળી. -સાયત સ્ત્રીં [ફા. વાગાત]

બગીચામાં થતી ખેતી, શાકભાજી (૨) વિં ફવાના પાણીથી થતી (ખેતી) -ગાયતી વિં ફળફલના ઝાડ ઉછેરવા લાયક (ભૂમીન)

ખાગડોર સ્ત્રીં [હિ., વાગ=લગામ + દોર] લગામ [વાગેશ્રી રાગ કે તેનું ગીત

ખાગેસરી પું [જુઓ વાગેશ્રી, સરં હિ., મ] ખાધડ(-ડું) વિં જુઓ ખાધું(૨) બિહામથું

-ડો પું તેવો માણસ ખાધું વિં [સ. વ્યગ્ર, પ્રા. વગ્ગ? સરં મ. વાગ્યા] મૂઠ, ગતાગમ વિનાનું -ધાઈ સ્ત્રીં ખાધાપણું. -ધાં નં બંબં [સરં મ વર્ણે

=જેલું] બાહા; ફાફા [-મારવાં] ખાચકો પું [ખચકા પરથી? સરં મ. વાચકે] મૂઠી કે કલ્લો ચા તેમાં આવે તેટલું તે (૨)

ખચે આગળા વડે ભરેલો ચીમટો -વલૂરો [ખાચકા ભરવા = મૂઠે ને મૂઠે લેવું(૨) પંખના ચીમટો -વલૂગ ભરવા]

ખાજ પું [ફા] એક શિકારી પક્ષી, શરૂરો (૨) [લા.] ઘોડો(૩) વિં [ફા. વાજ (વાલ્કન)] નામને લાગતા 'વાણ', 'અનુરક્ત' વગેરે અર્થે

બનાવતો પ્રત્યય. હિંદો દગલખાજ, રડીખાજ ખાજ પું [સં. વાજ, સરં મ] સતારનો પહેલો તાર, જેના પર આગળીઓ રાખી વગાડવામાં આવે છે

ખાજ સ્ત્રીં; નં, ંડું, ંણું નં [સ વ્યજન, પ્રા વીજળ = પખો] પતરાણું [-માંડવી = ખીરસવા પતરાણું મૂકવું]

ખાજખેડાવાળ પું [સં વાજ + ખેડાવાળ] ખેડાવાળ બ્રાહ્મણનો એક ભેદ

ખાજક પું [સ. પાટવૃક્ષ, પ્રા પાયપીઠ; સરં મ વાજટ] ચાર-પાયાવાળું એક જાતનું આસન

ખાજડું, -ણું નં જુઓ 'ખાજ'માં

ખાજરી સ્ત્રીં [સરં હિં. વાજરા] એક અનાજ -રિયું નં ખાજરીનું ડૂંડું (૨) એક ધરેણું.

[-વધણું = હળમત વધવી.] -રિયો પું ખાજરીના હોટનો ક ચાર(૨) ખાજરીને છાશમાં

રાધી બનાવેલી એક વાની -રો પું મોટા દાણાની ખાજરી

ખાજંદ પું (સ) બલ્ખ બુખારોનો એક ખાત (તેનું ફૂલાલું છોટ મરી જતા તે ફૂંદીર થઈ ગયેલો)

ખાજ હું વિં [ફા વાજદહ] ધૂર્ત, દોશું, પહોંચેલું -દાઈ સ્ત્રીં ખાજ દાપણું. -દાવેશ પું બંબં ધૂર્તતા, દોગાઈ

ખાજિયાકાર પું લવાડો, ફેજેતો [-ગવાવા = બવાડા થવા (સ્ત્રીઓમાં)]

ખાજ સ્ત્રીં [ફા] ને પાટિયા કે કપડા ઉપર રમત મહાય તે (૨) સોગટા કે ગજફાની રમત

(૩) હાય (ગંજફામાં) (૪) યુક્તિ, પ્રપચ [-ખેલવી = જુઓ ખાજ રમવી -ગોઠવવી

= જુઓ ખાજ રચવી -જવી = જુઓ ખાજ બગડવી. -જતવી = ફાવવું, ચરાસવી રીતે

કામ પાર પાડવું -બગડવી = ચોળના નિષ્ફળ જવી -માંડવી = સોગટાખાજ ઢાળવી -ખેલવી (૨) કાર્યસાધક ચોળના ચોળવી.

-રચવી = ખાજનો સરંભમ ગોઠવવો (૨) યુક્તિ કરવી -રમવી = ખાજની રમત રમવી (૨) ફાવપેચ રમવા -હાયથી જવી = ચોળના ધૂળ મળવી, ચોળનાનો દોર હાયમાથી ચાલ્યો જવો -હારવી = ખાજમાં હાર ખાવી

(૨) યુક્તિ કે ફાવપેચ નિષ્ફળ જવા] ંમર પું મહારી, જાહગં [ખાજગરનું રમકડું = સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વ વિનાનું -ખીજનું નચવ્યું નાચે તેણે માણસ] ંમરી ખાજગરપણું

(૨) ખેડ, તમાસો (૩) યુક્તિપ્રયુક્તિ, પ્રપચ ખાજુ, -ભૂ [ફા] સ્ત્રીં છેડો; અત (૨) દિસા;

પાસુ; પડણુ (૩) પક્ષ; તરફેણ [ખાજુએ ખેસણું = અંતે અડકાવ આવવો(૨) કામમાથી ખસી જવું, તટસ્થ રહેવું. ખાજુ લેવી = પક્ષ લેવો.] ં(-ભૂ) બધ પું હાયનું એક ધરેણું

ખાજે વિં [જ વજજ, સરં મ] એકાદું; ગમે તે કાઈ એક

બાળે પુ. [સરં મ. વાજોટ] બુઓ બાળે.

-હી સ્ત્રીં નાનો બાળે

બાળેહિયું નં એક વનરપાત; ગંગેથી

બાજયું સંકિં [સ વદ, પ્રા. વજ્ઞ ઉપરથી]

વળગયું (૨) અંકિં લડયું; ટટે કર્વે

બાજંબાજા(-ઝી), બાજાબાજ(-ઝી) સ્ત્રીં

[બુઓ બાજયું લડાયું; ટટે

બાટ પુ. [સં પિટ?] બારેલો લોટ-ક સાર (૨)

નં [હિ. વાટ, મ. વાટ] કાટલાનો સર; બાટ

બાટકયું અંકિં ['બટક' ઉપરથી] વળગયું

(૨) ઝંઝડું

બાટલી સ્ત્રીં [ફ વોટલ; સરં હિં, મ.] થીથી

[-પીપી = હાર પીવે -ભગત = હાતે

વ્યસની] -લો પુ. થીથી [બાટલા ભરવા

= શીશામા ભરવું (૨) રોજ દવા લાવવી

-તેવી જરૂર પડવી; હમેશના કદી હોયું]

બાટાચૂર અં બૂબ

બાટી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ.] છાણાની આંચથી

રોકેલો કણકનો ગોળો કે ભડી બાખરી

બાડું નં [બુઓ બાડું; સરં મ. વાડક]

નીઘટ્યા વિનાનો ભરબાજરીનો સાઠો

બાડું વિં [સં વઠ] (સુ.) બાઠ, ઠીંગણું; વામન

બાડું વિં તાસા ડોળાવાણ કે નજરવાણું

[બાડી આંખે (નજર) ભેડું = પોતે ભેટા

નથી એવા દેખાવ રહે તેમ આખ તારી કરીને

છાનુમાનું ભેડું (૨) ઉપેક્ષાની નજર રાખવી.

બાડું ભેડું = બાડી આખ હોવી; બાડું હોયું]

બાડું(-હું) વિં [સ વટક, પ્રા. વટુવ] +

બાપડ; સં, દયામણ

બાદમ અં [સં] બલે; કીક(૨) + બધ -મ

નં [લા] મીડું, શૂન્યતા (વ્યગ્રમા)

બાડું વિં બુઓ બાડું

બાણ નં [સં.] તીર(૨) એક આતગબાણ (૩)

લ બગાળ પથર (શિવલિંગ) (૪) ન્યા ભરતીનું

પાણી આવતું હોય તે બાડીની જમીન (૫)

ખેતરની હલ બતાવવા કાટેલો પથર કે ખીજ

વગ્ન(૬) પગલું (૭) [સં.] બાણાસુર [-કાઠડું

= પગલું બોળી કાઠવું -ચઢાવયું, તાણું =

પણ ઉપર બાણ ગોઠવી છોડવાની તૈયારી

કરવી -છોડયું, મારયું, મૂકયું = ધનુષથી

બાણને જવા દેવું] -બાકાર વિં બાણના

ફળના આકાગું. -બાસુર પું (સ.) એક

સાક્ષ; બોખાનો પિતા. -બાવળી પું બાણ

મારવામા હોશિયાર ચોદો

બાણું અંકિં ['બાણી' ઉપરથી] સાદું કે

કબાલો કરવે

['બાણ'મા

બાણાકાર, બાણાસુર, બાણારણી બુઓ

બાણી સ્ત્રીં [સ વાળી] ઠરવેલી મુલત (૨)

શરત, કબૂલાત (૩) [બુઓ બોણી] શુકનમા

અપાતી ભેટ(૪) [સરં હિં. વાના = કાપડ; સં.

વચન] એક ભતવું કાપડ [-કરવી = શરત -

કબૂલાત કરવી. -કરાવવી = માલ ખરીદી

શુકન કરાવવા -આપવી = શુકનની ભેટ

આપવી] ['કર'

બાણ(-ણ) વિં [સ દ્વાનવતિ, પ્રા વાળડયું]

બાતમી સ્ત્રીં [અ વાતિની, સરં મ] સમાચાર

(૨) બાળ વઠાર વિં (૩) પું બખર લાવનાર.

બાતું નં બાતમી મેળવનાર બાત

બાતલ વિં [અ વાતિલ] રઠ, નકાસુ (૨) કાઠી

મૂકું

બાતી સ્ત્રીં [હિં] બતી

બાતેન વિં [ફા વાતિન] શુભ, છાત

બાથ સ્ત્રીં [બે + હાથ] બે હાથ પહોળા

કરી દીવેલી પકડ (૨) ટકર [-ભરવી,

ભીડવી, લેવી = બાથમા લેવું, ભેટવું (૨)

મોટું કામ હિમતભેર ઉપાડવું (૩) ટકર

ઝીલવી. બાથમાં ઘાલવું, લેવું = બે હાથ

પહોળા કરી, વચમા ભીડવું -પકડવું (૨)

આશ્રયમા લેવું] [શુસલખાતું

બાથકમ સ્ત્રીં [ફ.] નાહવાની ઓરડી;

બાથ'બાથા(-થી) સ્ત્રીં ['બાથ' ઉપરથી]

સામાસામી બાજવું તે

બાથોડિયું નં ['બાથ' ઉપરથી] વલખા (૨)

પ્રયતન [બાથોડિયાં ભરવાં, મારવાં]

બાહ વિં [અ] બાતલ, કમ [-કરયું] (૨)

અં પછી બાકી સ્ત્રીં બાહ કરવાની રીત

(ગ) (૨) બાહ કરતા રહેલી રકમ

બાદરાયણ પું [સં] (સ) વેદબ્યાસ

(માનવાચક) (૨) [કુલની માસી પૂતના પરથી?] હાકણ. [-વળગવી=હાકણ વળગવી.]

આમ્યુ પુ. [ઈ.] વાસ; બાંધુ

આયક વિ. [સં વાણ] બુઝો બહિષ્કૃત

આયકી સ્ત્રી. [કે વાણ] બાઈકી; સ્ત્રી(૨) પત્ની

આયલું વિ. [બાઈ + લું] નામદ, બીકણ (૨)

બૈરીને વશ. -લાઈ સ્ત્રી. -લાવેલા પુ.

બ. ૧૦ બાથલા જેવું વર્તન

બાથસ પુ. [બુઝો બાથસ] સખખ

બાથું ન. [સર. હિં. વાયા, મ. વાયા] નરવાંની

બેડમાનું નાનું [વગેરેનો અવાજ

બાર પું. [સર. મ. વાર=જામ] બદૂક

બાર ન. [સં દ્વાર, વાર, પ્રા.] બારણું (૨)

આગણું (૩) ડેલી [-ઉઘાડવાં=બારણા

બોલવા -દેલું=બારણું બધ કરવું -ભિડા-

વવાં=બારણાં વાસી દેવા]

બાર વિ. [સં. દ્વાદશ, પ્રા. વાર] '૧૨'.

[-કોળાં ને તેર લાગા=માલની કિંમત

કરતા લાગા-જાતવેરા વધારે હોવા તે, બારતું

ચોથ કરતું=અણવડપણાથી કામ ઊંધું

મારવું. -તું ચોથ (કરતાં) આવડતું=કાઈ

પણ આવડતું. -પાદશાહી=બારબાદશાહી

-બંદરનાં પાણી પીધાં હોવાં=ધણી

મુસાફરી કરીને ચતુર તથા પાવરધા થયા હોવું.

-બાદશાહી=સ પૂર્ણ સુખચેન -આપની

ચેલ=એક એકથી બુદ્ધા મતના -પરપર

મેળ ન ખાય એવા માણસોનો સમૂહ; જેમાં

બધા હક કરનારા હોય પણ કામ કરનાર કોઈ

ન હોય -ભૈયા ને તેર ચોકા=વર્ણભેદ

-આલછેટની અતિશયતા -મણુની

બાજરી = પૂરતું હોવું તે, સુખચેન;

નિશ્ચિંતપણું. -મણુની સ ભળાવવી =

મોટી ખરાબ ગાળ લાડવી. -વરસતું =

બુવાન ને ભેમલયું (ઉદા. બાર વરસનો

બેઠો છે). -વરસે=ધણે લાભે વખતે-

ગાળે. -વાગવા=આવી બનવું, આદત

આવી પહોંવી. બારે દરવાજા ખુલ્લા=

ઘરમાં ગમે ત્યા જઈ શકાવું, ગમે ત્યાં જવાની

છૂટ હોવી બારે દહાડા ને બમીસે ઘણી

=હરહ મેશ બારે ને ચારે=સહકાળ. બારે

બાગોળો મોકળી=પૂરી છૂટ, પૂરી

સ્વતંત્રતા બારે મહિના ને તેરે કાળ=

હંમેશા, આમુ વર્ષ બારે મેહ ઊલટવા

=બારે વરસાદ થવો બારે મેહ વરસવા=

બારે વરસાદ થવો (૨) સર્વ પ્રકારે સિદ્ધિસિદ્ધિ

પ્રાપ્ત થવી. બારે વાટ ખુલ્લી=બુઝો બારે

દરવાજા ખુલ્લા] ૦પેલ વિ. [બાગ+પેલ

(ઈ)] બાર પુષ્પાણું ૦માસી વિ. બાર

માસનું(૨) સ્ત્રી. બારે માસ ફૂલ આપતો એક

છોડ. ૦મું વિ. કમમા અગિયાર પછીનું (૨)

ન. ૦મરનારનો બારમો દિવસ કે તે દિવસે કરાની

ક્રિયા-વરો [-કરતું=કાઈ નહિ ઉદા. એ શુ

આપનું બારમું કન્વાનો છે?] -મો ચંદ્રમા

પું. [લા] અણબનાવ, વિરોધ [-હેપો].

૦શ(-સ) સ્ત્રી. [સં. દ્વાદશ, પ્રા. વારસ=

૧૨મું] બારમી તિથિ, દ્વાદશી [-નાખવી=

સર્વવણીને દહાડે સ બંધીઓ તરફથી રકમ

આપવી -બેસવી=ફરંશા થવી, -બહેંચવી

=સગાસ બધીને સન્વણીને દહાડે નાણા

વહેચવાં -હોવી=કામ કરવાનો કંટાળો

હોવો] [વહાણ

બારકસ ન. [ફા વારકશ] માલ લઈ જનાર

બારબલી(-ળી) વિ. એકી આંકણીનું-

મહેસલનું (૨) સ્ત્રી. માટી જમીન [હાંસૂ

બારમાહ સ્ત્રી. [ફા.] દરબાર, મોટા માણસની

બારગીર પું. [ફા.] ઘોડેસવાર ઐનિક (શિલે-

દારથી ઊલટો-જેનો ઘોડો, સામાન વગેરે

માલિક પૂરા પાડે છે)

બાર. ૬ પું., -ડી સ્ત્રી. [સર. મ.] નેતર

બારણું ન. [સં વાર; પ્રા. વાર] દ્વાર, દરવાજા

[બારણું ઉઘાડાં ને ખાળે ડચા=ખોટી

કસર કરવી, પૈસાનું નુકસાન વેઠવું, અને

પાઈને બચાવવી બારણું ઉઘાડાં રહેવાં

=ધર ચાલુ રહેવું, વશવેલો ચાલતો રહેવો

બારણું(-ણું) ઠોકતા આવડુ=ધ

પૂછીને આવડું, વગર નોતર્યે આપમેળે

આવડું બારણું ઠોકવાં, બારણું તોડી

પાડવાં = તકદો કરવો; આપતી-વારંવાર ઉધરાણી કરવી (એવું) બારણું કાળું કરવું = (એના) ઘરમા જવું (ગુસ્સામા ને નકાર બતાવવા). બારણે જવું = ઘર બહાર જવું (૨) ટકી પેસાબની હાજતે જવું બારણે તાળાં દેવાવાં = નસંતાન જવું, સત્યાનારા જવું બારણે હીલો રહેવો = વંશ રહેવો (૨) ઘરની કીર્તિ વગેરે રહેવી બારણે પહોર દહાડો ચડવો, બારણે ખપોર ચડવા = બહાર દિવસ ક્યારનો શરૂ થઈ જવો ને ઘરમા હજી સૂઈ ગયેલું બારણે એસવું = આપીને ઉધરાણી કરવી, તકદો કરવો. બારણે હાથી ચૂલવા = વણા શ્રીમત હોવું] બારદાન નં [ફા] જેમાં માલ ભર્યો હોય તે ખાલી ખાધણ કે પાત્ર, અથવા તેનું તેલ. [-બારે થવું = મિલજ વધવો] બારનીશ (-સ) પું [સરં ન] બારનીશીનું કામ કરનારો કામકુન -રી (-સી) [સરં મ.] સ્ત્રીંકાગળોની આવકલવક નોધવાની ચોપડી (૨) તે નોધવાનું કામ બારપેલ, બારમાસી, બારચું, બારશ (-સ) જુઓ બાર વિં મા બારશી (-સી) ચું નં [બાર + શૂંગ, સરં હિં. બારહસિંગા] એક ભતવું હરણ બારમાખ સ્ત્રીં [બાર (બારણું) + સાખ] બારણાનું ચોકડું બારશી ચું નં જુઓ બારશી ચું બારાણરી, બારાખડી સ્ત્રીં [બાર + અક્ષર, સરં હિં. બારહલડી] હરેક વ્યજનમાં બાર સ્વર ઉમેરી બનાવેલાં પદ બારિથો પું એક ભતનો બીલ બારિસ્ટર પું. [ફ. વૅરિસ્ટર] વિલાયતની પદવીવાળો વકીલ -રી સ્ત્રીં બારિસ્ટરનો ધવો કે કામકાજ બારી સ્ત્રીં [દાર, બાર] નાનું બારણું (૨) [લા.] છટકવાનું બાર, બહાનું બારીક વિં [ફા] ઝીણું; સૂક્ષ્મ (૨) પાતળું (જેમ કે સૂતર, કપડું) (૩) કદમા નાનું (જેમ કે સોપારી, દાણા ધં) (૪) [લા.] કટોકટીનું,

અગત્યનું. [-કામ = ઝીણું કારીગરીનું કામ. -નજર = ઊંડી ને ચારે તરફ કરતી દષ્ટિ. -વખત, સમય = કટોકટીનો સમય; અણીનો પ્રસંગ] -કાઈ, -કી સ્ત્રીં બારીકપણું બારીગર વિં હુમ્મું; ખટપટી, હિંચવળીર બારું નં [દાર, બાર] ખંદરમા પેસવાનો માર્ગ (૨) બારણું, રંગો (૩) છટકવાની બારી; બહાનું [દાર રાખવાનું શિગડું બાઉત પું [ફા] ફેડવાનો ફાડ. બદાન નં બારે વફાત પું [બાર + અ. વફાત] મહમદ પેગંબરની પુણ્યતિથિ — એક તહેવાર બારેવાટ અં [બાર + વાટ] અસ્તવ્યસ્ત, ઠેકાણા કે ઢગથડા વગર (૨) બારે રસ્તે, બધી રીતે બારેથો પું [બાર વિં પરથી] બાર હાથનો સાકંટો બારેથો (રૈ) પું [બહાર + રહેવું ?] બહાર રખડતો રહી ચોરી કે લૂટ કરનાર (૨) ઠાકરહાની એક ભત (૩) [જુઓ બહારવું] ઝાડુ દેનાર તથા સહાસ વાળનાર — બગી બારેાટ (રૈ) પું એ નામની એક ભત કે તેમની અટક (૨) પું ભાટચારણ માટે વપરાતો એક માનવાચક શબ્દ બારેાત (-તે) રસો વિં [પ્રા. વારસુત્તરસય (સ. દ્વાદશોત્તરગત)] ૧૧૨ બારેાત્રા નં [બાર + ઉત્તર (સં)] બાર ટકા કરતા વધારે વ્યાજ, ઘણું ભારે વ્યાજ બારેાબાર અં [બાર = બારણું પરથી ?] પરભાર, લાગતું જ, વગર પૂછ્યે કે કદો કર્યે. -રિચું વિં બારેાબાર — પૂછ્યા વિનાનું બાલ પું [સં] વાળ. બેાડ (-ડો) પું વાળ તૂટવાથી થયેલો ફેલ્લો બાલ (-ળ) વિં [સં] ઉમરમા નાનું (૨) નાદાન, છોકરવાડ (૩) પું છોકરો (૪) નં બાળક. ઠંક નં નાનું છોકરું (૨) પું છોકરો, ઠંકજુદિ વિં બાળકજુદિ. બેાપાલ પું ગોવાળનો છોકરો (૨) [સં] શ્રીકૃષ્ણ બજુદિ વિં (૨) સ્ત્રીં જુઓ છોકરમત (૩) બાળકની માથી જુદિ બલાવ પું બાલપણું બમંદિર જુઓ બાળમદિર. બમાનસ નં બાળકનું માનસ-

મનોવ્યાપાર વગેરે, 'ચાઇલ્ડ-સાઇકોલોજી.'
૦માનિક નં બાલોપયોગી માસિક. ૦વાર્તા
સ્રીં બાળકો માટેની વાર્તા. ૦૦ચાકરણુ નં
બાલોપયોગી વ્યાકરણ. ૦શાલા (-ળા) સ્રીં
બાળકો માટેની - પ્રાથમિક શાળા, બાળમ દિર
૦શિક્ષણુ નં બાળકોનુ - બાળશુદ્ધિને
અનુરૂપ શિક્ષણ ૦સખા પું બાલરનેહી
(૨) બાળકોનો મિત્ર ૦સાહિત્ય નં બાળકને
યોગ્ય - બાલોપયોગી સાહિત્ય

બાલગીર પું [બુઓ બારગીર] (ઘોડેસ્વાર
સૈનિક જેવો) ઉત્સાહી બહાદુર બાળક (પ્રશંસા
માટે વપરાયકે ઉદાહરણ 'બરો બાલગીર છે' ઇં)

બાલછડ નં [હિં] બુઓ જટામાસી
બાલદી (-દી) સ્રીં [પો. Baide, હિં, મ] ડોલ
બાલમ પું [હિં] વહાલમ, આશક (૨) પતિ
૦પેચ પું કાકડા દેખાવા પાઘડી ઉપર રાખેલો
વાકો પેચ - આટો [અંદરની સ્રી

બાલા (-ળા) સ્રીં [સં.] છોકરી (૨) ૧૬ વર્ષની
બાલાગોત્રુ વિં [બાલ પરથી?] રાક, દયામણ (મો)
બાલાજી પું [સં. વાલ] કુંજના બાળસ્વરૂપની
- બાળગોપાળની ભૂતિ

બાલાતપ પું [સં.] સવારનો તાપ [પટે
બાલાતગ પું [ફા] જનને ખેચી બાધવાનો
બાલાખર નં [ફા.] એક જાતનુ અગરણુ
બાલાક પું [સ] બાલસૂર્ય, ઊગતો સૂર્ય
બાલાશ (-શી) સ્રીં [ફા શાલાશ = વધતુ;
મોટા થતુ તે] સલાળ, ખરદાસ્ત [-કરવી,
રાખવી, લેવી] [માટેનો આશ્રમ

બાલા (-ળા) શ્રમ પું; નં [સ] બાળકો
બાલાસ સ્રીં [હિં વૈલાસ્ટ. સરં હિં.
વાલિસ્ટ્રેન] રેલની સડક સમારવા સામાન
લઈ જતી ખાસ ગાડી - લારખાનુ
બાલાં નં ૦૦૦૦૦ હાકગિયા, કાંકા (૨) આલા-
બાલા, બહાના [-કાઠવાં, બતાવવાં
= બહાના બતાવવા - કાઢવા [-મારવાં
= આમ તેમ નજમુ જોડું, કાંકા મારવા.]

બાલિકા સ્રીં [સ] બાળા, છોકરી
બાલિકા વિં [સ] બાળકના જેવું, છોકરવ દ,
નાહાન; બેસમજ. ૦તા સ્રીં

બાલેશરી સ્રીં બુઓ બોરસલી
બાલેંદુ પું [સં.] બાળ-ચંદ્ર, બીજનો ચંદ્રમા
બાલોધાન પું [સં. સરં મ.] બાળકોને
ખેલવાનું ઉદ્યાન-ખગીચો ('કિન્ડરગાર્ટન')
બાલ્ય નં, -લ્યાવરથા સ્રીં [સં] બાળપણ
બાલુ નં [બુઓ બાલુ] ખોટા કસબનુ ગૂંચણ
બાવચણુ સ્રીં બુઓ 'બાવચો' મા
બાવચી સ્રીં [સ વાકુચી, સરંમ.] એક વનસ્પતિ
બાવચો પું એ નામની જાતનો પુરુષ - ચણુ
સ્રીં તેની સ્રી

બાવટે પું એક અનાજ
બાવડુ નં [સં. વાટુ, સરં મ વાવડા] ખભા
અને કોણી વચ્ચેનો ભાગ

બાવણુ સ્રીં બાવી ('બાવો' નુ સ્રીં)
બાવન વિં [પ્રા. વાવન્ન (સં દ્વાપત્રાશત્ર)] 'પર'.
૦વીર વિં બહાદુર, બળવાન -ની સ્રીં
બાવનનો સમુદાય (૨) ગુજરાતી મૂળાક્ષરો
(૩) શરૂઆતમા કમસર ગુજરાતી મૂળાક્ષરો-
વાળા બાવન શ્લોકનો સમૂહ

બાવનાચ દન [વાવન (સ) + વંદન (સ)] નં
એક જાતની સુખડ

બાવની સ્રીં બુઓ 'બાવન' મા
બાવરું (બા') વિં [પ્રા વાવલ (સં વ્યાકુલ),
સરં હિં, મ વાવરા] બેખાકણુ
બાવલું (બા') નં [દિ વાવલિખા] પૂતણુ (૨)
[?] બાઉલુ, અકણ [-ખોલણું = પૂતળાને
ઉઘાડવાની ક્રિયા કરવી. -મૂકલું = સમારક
તરીકે પૂતણુ સ્થાપક]

બાવળ, -બિયો પું [સ વવુલ, વર્વુર] એક
કાટવાણુ વૃક્ષ [-ખોવો. વાવવો = કનિયાનાં
ખી વાવવા] ૦કાંટ સ્રીં બાવળી -ળી સ્રીં
અનેક બાવળોવાળી જગા કે બાવળનુ જંગલ
બાવળો વિં (કા) કાળા અને ઘોળા અથવા
લાલ અને ઘોળા રંગનો ઘોડો

બાવી સ્રીં [બુઓ બાવો] સાધુકી, બાવની સ્રી
બાવીશ (-સ) વિં [પ્રા વાવીસ, સ દ્વાવિગતિ] '૨૨'
બાવું નં કરોળિયાનુ જાણુ. [-ખાડણુ = બાણ
બાણુ હોય તે સાક કરવું - બાણુ = મકાનમા
બાણુ થતુ.]

બાવો પુ. [લુઓ બાવો] સાધુ (૨) બાપ
[બાવા આદમ = ધણો વૃદ્ધ પુરુષ (૨) મૂળ
પુરુષ (પ્રિયતી માન્યતા પ્રમાણે). બાવા
આદમનો વખત = ધણો બૂનો જમાનો
બાવા-ટોપી = બાવાઓ પહેરે છે તેવી કાન
ને કપાળદંકાય તેવી ટોપી બાવા કે બાવો
થલુ = લન્નાસી થલું (૨) જાંભળ છોડી
નિહિત રૂ. બાવો છોકરો જગલમાં હાથ
= બાવાને ચિતા શી? -નારથો એટલે
બોદલી નાચી = એકે ક્યું એટલે બીજાએ
ક્યું; મોટાએ ક્યું એટલે નાનાએ ક્યું;
દેખાડેખી કરું ને.]

બાવો બકરો પુ. મુકાન દેવવાનો ઘડો, બીણો
બાળકલ(-ળ) વિ. [મ] ફરંદ, વઠેલ (૨)
બાકિય

બાપ્પ ન. [સં] બાક, વગળ (૨) ધુમ્મસ (૩)
આસુ

બાપ્પીબવન ન. [સં] વગળ થવી ને
બામ્ સી. [ફિ.] વાસ, ગંધ (૨) ફૂંઘ.
[-આવવી, મારવી = મોટવું, ગંધવું.]
બામ્મી, બલ સી. [ફં દેસ્ટિયન?] બેસવાની
લાખી ખાટી

બાસક વિ. [પ્રા. વાનટિ (સં દ્વાપરિ)] ૬૨
બાસમતી પું. બંબં ચોખા કે હાગરની એક
સારી ગણતી નત

બાસા પું. સાર, તરવ
બાસુ(-સૂ)દી સી. [સરં મ હિં વર્તોધી]
હિકાળીને કરાતી ફૂંધની એક વાની

બાસ્તો પું. [ફં વટિસ્ટ] એક નતવું સુતરાઉ
કાપડ [બાસ્તો જેલું = ખૂબ ઘોણું-સ્વચ્છ]
બાહિ(-હી,-હો)ર અ. + [પ્રા. વાહિર (સં
વહિર), સરં મ, હિં.] બહાર

બાહુ પું. [સં] બાવડુ (૨) હાથ (૩) [ગ.]
આકૃતિની બાબૂ બબલ(-ળ) નં હાથનું તોર
બાહુક પું. [સં] વાહરો (૨) ગરિયો-વગે-
બિહામણે માણસ (૩) (સ.) કેટલેકે કઠકયા
પછી નળે ધાગણ કરેલું નામ (૪) (લા)
બાહુક જેલું - બાહુ માણસ

બાહુલ્ય ન. [સં] બહુપણું, બહુલતા

બાહિર અ. + [લુઓ બાહિર] બહાર
બાહોશ વિ. [ફા.] ચાલાક, હોશિયાર -શી
સી. ચાલાકી; હોશિયારી

બાહુ વિ. [સં.] બહારનું ંગોળ વિ. લુઓ
બહિર્ગોળ ૦૮૧ નં -હાચાર પું.
[-જાચાર] બહારનો આચાર -હાંતર
અ. + [અતર] બહાર અને અંદર. -હાંત-
લાંપિકા સી. + [અંતર્લાંપિકા] બહિર્લાંપિકા
અને અંતર્લાંપિકા બંને હોય તેવા ઉખાણો
(લુઓ બહિર્લાંપિકા) -હોપચાર પું.
+ [અવચાર] બહારનો ઉપચાર

બાળ વિ. (૨) પું, નં લુઓ બાલ(-ળ).
બહિર પું. બાળકોને બહિરવા તે ૦૪ પું,
નં બાલક ૦૬શુદ્ધિ સી. અપચ્છિકવ
શુદ્ધિ, અણસમલુપણ. ૦૪ી સી. નાની
છોકરી ૦૬ વારું વિ. નાનપણથી કુંવારું.
૦૬ળવણી સી. બાળકોની કેળવણી ૦૬ીહા
સી. ૦૬ેલ પું. બાળકની અત ંગોળાળ
નં બં વં છોકરાછેયા બનિશાળ સી.
બાળમંદિર ૦૫ સી. બાળક પર અમીદદિ.
[-લેવી = (કા) ૭ એક માસ સુધી બાળકે
હૃદયપુષ્ટી છીછરું] ૦૫ણ(-ણ) નં બચપણ,
નાનપણ ૦૫િયાં નં બં વં (કા) બાળકને
કલાઈ કે એવી ધાતુના હાથે પહેરાવાતા કડા.
૦૫ોથી સી. બાળકને વાચતાંથી ખવવા માટેનું
પ્રથમ પુરતક (૨) [લા] કોઈ પણ વિષયનું
પ્રાથમિક જ્ઞાન આપનાર પુરતક. ૦૫૦ચાં નં
બંબં છોકરાછેયા ૦૫ુદ્ધિ વિ. (૨) સી. બાળકો
બાલશુદ્ધિ ૦૫ોધ વિ. બાળકોને બોધ આપવા
જેવું (૨) ૦૪ સમલય તેવું (૩) સી. દેવનાગરી
લિપિ. ૦૫ોધી વિ. ૦૪ સમલય તેવું. સહેલું
(૨) દેવનાગરીમાં લખેલું ૦૫ુદ્ધિ ચારી પું.
બાળપણથી બ્રહ્મચર્ય પાળનારો ૦૫ાવ પું.
બાળપણ ૦૫ાવ સી. બાળકની લાપા
૦૫ોગ પું. સવારની પૂલ પછી ઠંડાવને
ધરાવાતી પ્રસાદી ૦મરણ નં બાળક-
અવસ્થામાં મરણ ૦મદિર નં બાળકોને
તાલીમ આપવાની શાળા ૦માસિક નં
બાલમાસિક ૦મિત્ર પું. બાળકોનો મિત્ર

(૨) બાળપણથી થયેલો કે બાળપણમાનો મિત્ર.
 ૦૨૬(-૬) વિન્ડ્રીં (૨) સ્ત્રીં બાલવિધવા
 ૦૨૬ાપો પું નાનપણમા પ્રાપ્ત થયેલું
 વિધવાપણ ૦૨ાન પું રાનપદને પામેલો
 બાળક. ૦૬અ નં બાળપણમા થતુ લગ્ન
 ૦લીલા સ્ત્રીં નાનપણની રમતગમત ૦વધુ
 સ્ત્રીંબાળક ઉમરની વહુ. ૦વર્ગ પું બાળકોને
 શીખવવાનો વર્ગ. ૦વાર્તા સ્ત્રીં બાલવાર્તા
 ૦વિધવા સ્ત્રીં બાળપણમાં થયેલી વિધવા
 ૦વિવાહ પું બાળલગ્ન. ૦વૈદ(-ધ) પું
 નાના છોકરાનો વૈદ. ૦શાળા સ્ત્રીં બાલમંદિર.
 ૦શિક્ષક પું બાળકનો શિક્ષક. ૦સખા પું
 બ્રુઓ બાલસખા. ૦સહિયર સ્ત્રીં બાળપણની
 અથવા બાળપણથી થયેલી સહિયર.
 ૦સંગાથી, ૦સંઘાતી વિં (૨) પું બાળ-
 પણથી સાથે હોય એવું; બાળસખા ૦ન્નેહ
 પું નાનપણમા બધાયેલો પરપર રનેહ.
 ૦ન્નેહી પું બાળપણનો રનેહી ૦હઠ સ્ત્રીં
 બાળકની કે બાળકના જેવી હઠ
 બાળપું સંકિં [બ્રુઓ બળપું; તેનું પ્રેરક] બળે
 એમ કરવું, લગાડવું
 બાળા સ્ત્રીં બ્રુઓ બાલા
 બાળાપણ નં [બાળ + પણ] બાળકપણ;
 અજ્ઞાનતા (૨) બાળા-કુમારી હોવાપણ
 બાળાબંધ પું [બાળ + બંધ] બાળકનો ફેટો
 બાળારાન પું [બાળ + રાન] બાળક માટે
 વપરાય છે [વર
 બાળાવર પું [બાળ + વર] બાળક ઉમરનો
 બાળી સ્ત્રીં બાળા (પ્રેમવાચક)
 બાળુ'બોળુ' વિં [બાળ+બોળુ; મ. વાલેમોલે]
 બાળક જેવું અણસમજી ને મોળુ. [બાળાં-
 બોળાં જમાડવાં=નાના બાળકના શ્રદ્ધ
 દિવસે બાળકોને જમાડવાં (લાદવા ૧૩)]
 બાળેકું વિં ['બાળ' ઉપરથી] બ્રુવાન; નાની
 ઉમરનું
 બાળોતિયું નં [બાળ + ઉત્તરીયું] બાળોતિયુ,
 બાળક નીચે રખાતુ કપડું (ઝાડો પેશાબ કરે
 તે માટે) (૨) [લા.] સાવ ગંદું કપડું
 બાંક, બંડો (૦) પું [સરં મ, પો. Banco

પરથી] બેસવાની પાટલી
 બાંકવું (૦) સંકિં + બ્રુઓ બંકવું
 બાંકુ (૦) વિં [હિં] છેલ, ફાંકડું (૨) [પ્રા
 વંક (સં. વક્ત્ર)] ટેડુ, વિચિત્ર મિલનનું (૩)
 સાહસિક (૪) નાબુક (કામ) -કાઈ સ્ત્રીં
 બાકાપણ -કેરાવ, -કેલાલ પું છેલબટાઉ
 બાંગ સ્ત્રીં [ફા.] નમાનનો સમય સૂચવવા
 મુલાંએ કરેલો પોકાર [-પોકારવી]
 બાંગડ (૦) વિં [બ્રુઓ બાકું] લુચ્ચુ, ખંધું (૨)
 સાહસિક [બાળવાનું તલસરં
 બાંગરું (૦) નં (ચ) તલના છોડનું સૂકું રાડું;
 બાંગી પું [ફા] બાગ પોકારનાર મુલા
 બાંશું (૦) વિં [સં વ્યંગક?] (સુ) બૂંધા
 પડી ગયેલા હાથવાળુ, દૂટલું
 બાંગો (૦) પું પાણી વહેવાની કાવડ (૨)
 મોઢિડાનો છઠ્ઠો ઢાવ [આરડું
 બાંધ(-ધે)ડવું, બાંધાટવું (૦) અંકિં [રવં]
 બાંટ (૦) નં સ્ત્રીઓને પહેરવાનું એક જાતનું
 રેશમી વસ્ત્ર (૨) [હિં] બાટ, કાટલાનો સટ
 (૩) [પ્રા. વટ(સં વૃન્ત)] કાઠા, ખૂપરા (૪)
 પું [બ્રુઓ બાટ] એક મીઠી વાની, બાટ
 બાંટવું (૦) નં ['બાટું' ઉપરથી] એક ઝાડવું
 (૨) સંકિં [સં વંટ, સરં હિં. વાંટના]
 વહેંચવું
 બાંડું (૦) વિં [બ્રુઓ બાંઠ, સરં મ. વાંઠ]
 બરાબર ન વધેલું, કણસલા બધાયેલ નહિ તેવું
 (૨) નં થોડા વરસાદને લીધે તેવો રહેલો
 બ્રુવારબાળરીનો છોડ
 બાંઠ (૦) વિં [સં., પ્રા. વંઠ] ઠાંગણ; ગાંડું; બાંડું
 બાંડિયું (૦) વિં બ્રુઓ બાંડું (૨) નં દૂધી
 બાયનું પહેરણ -ચો પું બ્રુઓ બાડો
 બાંડું (૦) વિં [સરં હિં. વાંઠા] પૂછડી
 વગરનું (૨) વરવું (કાઠક અપૂર્ણતાને લીધે)
 (૩) બુલ્લુ; ઉઘાડું (તરવાર) -ડો પું [સરં
 મ. વાડા] મુસલમાન (તુરકકારવાચક)
 બાંદડી, બાંદી (૦) સ્ત્રીં [સરં હિં., મ (સં.,
 પ્રા. વંદી, ફા. વંદહ)] ગુલામડી
 બાંધ (૦) પું [બ્રુઓ બાંધવું] પુરતો, પાળ
 (૨) બંધ વકામ નં બાંધવા-ચાલવાનું કામ.

ખિડાવવું સંક્રિં, ખિહાવું અંક્રિં 'ખીહવું'નું
પ્રેરક ને કર્મણિ

ખિન પું [ફા] દીકરો (કોનો દીકરો એ કહેવા
માટે પ્રાય આ વપરાય છે જેમ કે, હરિલાલ
છગનલાલ ખિન કૃષ્ણદાસ, મહમદ ખિન કાસિમ)

ખિન અં [સરં હિં, મ; સ. વિના, પ્રા. વિણા]
વિણ, વિના (૨) સમાસમા પૂર્વપદ તરીકે
નિષેધ કે અભાવ સૂચવે છે અટકાવ વિં
પ્રતિબંધ કે રોકાણ વિનાનું અનુભવી વિં
અનુભવરહિત. અમાવડત કોં આવડતનો
અભાવ, અનાવડત ઉપભઉ વિં ઉપનઉ
નહિ એવું ઠકાયદેસર વિં (૨) અં
કાયદેસર નહિ એવું. અખરદારી સ્ત્રીં
અસાવધતા અચૂક અં અચૂક. બજકાતી
વિં બજાત વિનાનું બજરિયાત સ્ત્રીં
બજરિયાતનો અભાવ બજરી વિં બજર
વગરનું, નકામું. તતકાર વિં (૨) અં
તતકાર વગર તૈયારી સ્ત્રીં તૈયારીનો અભાવ.

ખાચ (-ચે) દાર વિં અધ્ધર, પાયા વિનાનું
બલકરી વિં લશકરી નહિ એવું. બાકેદ
વિં અણવાકેદ બશરતી વિં શરત વિનાનું
બસલામત વિં સલામતી વગરનું બહુચિ-
યારી વિં અસર, હથિયાર વગરનું

ખિના સ્ત્રીં [જ] ખીના, હકીકત (૨) બનાવ
ખિખેાક પું [સં] એક કામચેષ્ટા-ગમતા
છતા અગમો કે અનાદર યા છણકો ખતાવવો તે

ખિભાસ પું [સરં મ] એક રાગ

ખિભીષિકા સ્ત્રીં [સં.] ધમકી

ખિમોઈ સ્ત્રીં [ખે + મો પરથી?] આધળી ચાકણ

ખિયાખાન નં [ફા] ખિયાખા, પાણી વગરનો
પ્રદેશ, જંગલ

ખિયાખારું નં [પ્રા. વા (સં. દ્વા, દ્વિ) + પ્રા.
વાર (સં દ્વાદશન્)] જ્યોતિષમા સાચી પ્રીત
હાખવેતા ખે અને ખારનો ભેગ (૨) સામી પ્રીત,
અણખનાવ. [ખિયાખારાની પ્રીત = અણ-
ખનાવ, સામી પ્રીત]

ખિયાખાં નં બુઝો ખિયાખાન

ખિયારું (-વું) નં [પ્રા. વીજ, સ વીજ] અનેક
ખીજનો સમૂહ, વાવવા માટેના ખી

ખિયું નં [પ્રા. વીજ, સ વીજ] ખી, ખીજ;
-ચો પું હળિયો (૨) એક ઝાડ

ખિરદ નં [બુઝો ખિરદ] પ્રતિજ્ઞા, ટેક (૨) યશ;
ખ્યાતિ (૩) ગદ્યપદ્યમય રાગગુતિ. બદાર
વિં ખિરદ રાખનાર - પાળનાર - દાર્દ સ્ત્રીં
ટેકીલાપણું (?) (૨) પું ખિરદ ગાનારો,
ખારોટ - દાલ (-ળ) વિં પોતાનો ટેક
સાચવે તેવું - દાવલિ (-લી, -ળિ, -ળી)
સ્ત્રીં યજ્ઞની કથા, પ્રશસાના ગીત

ખિરમંડી સ્ત્રીં ઉટકંટાનું મૂળ

ખિરમોલા સ્ત્રીં [સરં મ વિરંવોઝા] એક
જગલી વનરપતિ

ખિરયાની' સ્ત્રીં [ફા.] એક મુસલમાની વાની
ખિરંજ પું [ફા. ? સરં હિં.] કેસરી ભાત (૨)
[વ્યગમા] ખીચડી

ખિરાજવું અંક્રિં [સ વિરાજ; સરં હિં.
વિરાજના] ખેસવું (માનવાચક) (૨) શેલવું
ખિરાજમાન વિં [સં. વિરાજમાન] બિરાજવું;
બિરાજેલું

ખિરાદર પું [ફા] ભાઈ (૨) સાથી, ભાઈબંધ.
-રી સ્ત્રીં ભાઈચારો (૨) ન્યાત (૩) ભાઈ
ચારાવાળો સમાજ

ખિરાવું વિં [સરં હિં, મ. વિરાના] ખારકું
ખિરદ નં [સં વિરદ, પ્રા] ખિરદ, ટેક

ખિલ નં [સં.] બુદ્ધ, કેતર (૨) ઢગ

ખિલ નં [ઈં] ભરતિયુ, આપેલા માલની કે
જરેલી સેવાની કિમતનો આંકડો (૨) નવા
કાયદાનો ખરડો. [-આવલું = ખરીદીનો કે
ખર્ચનો આંકડો નક્કી થવો (૨) ખિલના નાણા
બરવાની માગણી આવવી (૩) નવા કાયદાનો
ખરડો ધારાસભામાં હાખલ થવો. -ફાલવું =
ખિલનો આંકડો કાગળ પર મૂકીને તે ખિલ
બુકમાંથી ફાડી આપવો. -ખનાવલું = ખિલ
હાખવું. બુક સીં [ઈ] ખિલનો કાગળ કરી
આપવાની તેની બાધેલી થોકડી કે ચોપડી

ખિલકુલ અં [જ.] જરા પણ (નકારાત્મક
વાક્યમા) (૨) સપૂર્ણત; સાવ

ખિલંદી પું [સરં મ; ફા બુલંદી પરથી ?]
દીપચંદી તાલ

બિલ'ખી સ્ત્રીં [સરં મ] એક રૂળ

બિલાડી સ્ત્રીં [પ્રા. વિલાડ (સં. વિહાલ)]

બિલાડાની માદા કે દેડ બિલાડુ (૨) કૂવામા

પડેલુ વાસણ કાઢવાનુ આંકડાવાળું એક સાધન

(૩) વહાણનું લંગર. [-માડી ઊતરવી =

અપશુકન થવા. -જેવી આંખ = માનરી

આખ -ના પેટમાં ખીર ન ટકવી = ખાનગી

વાત મનમા રાખવાની સ્વાભાવિક અશક્તિ

હોવી -હું બચોખિયું = સાથે ને સાથે રાખી,

સાચવવી પડતી વસ્તુ. -ને દૂધ ભળાવવું =

હાથે રીને ખેલુ; ચોરને ઘેર ગાહા છોડવા

-મૂકવી = કૂવામા તે નામનુ સાધન મૂકી

રોધવું (૨) તે પ્રમાણે ભારે જહેમતથી કાંઈ

માણસને શોખુ કાળી બિલાડી = કુદ

અપશુકનિયાળ સ્ત્રી ખીકણ બિલાડી = છેક

જ ખીકણ] ઠોંગા ટોપ પુઠ વરસાદમા

ઊગતી ઘોળાગપડતી છત્રી જેવી વસ્તુ

[બિલાડીના ટોપની જેમ (ઊગી નીકળતું)

= મોટી પ્રખ્યાતમા પણ ક્ષણજીવી હોય એ

રીને (કિદ્દાનું)] -હું નં એક ચાપશુ.

વિહાલ. [બિલાડાં આવવાં = આખે મેશના

લપગલા થવા બિલાડાં ખેંચવાં, ચીતરવાં,

તાણવાં = ગમે તેમ લખતુ કે લીટા તાણવા

બિલાડાં થવાં = જુઓ બિલાડા આવવા.

બિલાડાં બોલવાં (પેટમા) = કકડીને ભૂખ

લાગવી (દાષળામથી) બિલાડું કાઢવું

= કાંઈક ગણધારી વાત કાઢવી કે જેથી

ગમતા લગ જેવુ થાય] -ડો પુઠ નરમૂતિનું

બિલાડુ

બિલાવલ પુઠ [ન] એક ગગ

બિલિયડ નં [ડં] એક વિલાયતી રમત

બિલિયાન નં પાસા પાડેલો હીંગ

બિલોર પુઠ [અ વિલ્લર; સરં હિં વિલો

(-લ્લો) ર, મ] એક ભતનો પાસાગ જડો

કાચ. -રી લિં બિલોનુ અનેલુ. -ગી કાચ

પુઠ બિલોર

બિલ્લમ નં [સરં હિં. વિલ્લ (ફા. વાલિલ્ત),

મ વિલ્લ (-લ્લો)સ] વેત

બિલ્લી ઓં [હિં] બિલાડી

બિલ્લું લિં [જુઓ બિલ્લી] ચાલાક; લુચ્ચું

(૨) નં [સં વિલ્ = જુડું પાડવું] એક ઘટેના

ઓસારની લીત [-ભરી લેવું = વચમાં

પાતળી દીવાલ ચણી લેવી]

બિલ્લો પુઠ [સરં હિં, મ વિલ્લા] ચાદ(૨)

[લા] ઉપાધિ; પદવી [પાન

બિલ્લ નં [સં.] ખીલીનુ ઝાડ. બપ્પ નં તેવું

બિવહા (-રો)વહું (બિ') સંકિં 'ખીડું'તુ પ્રેરક

બિશપ પુઠ [હં] એક ખ્રિસ્તી ધર્માધિકારી

બિસ નં [સં.] કમળનો રેસો કે રેસાવાળો દાડો

બિસમાર લિં [સરં હિં વિસંમાર વિસમરના;

(સં વિસ્મૃ)] વિરમત. વિસારી મૂકલુ

બિસાત સ્ત્રીં [અ.] વિસાત, પૂંજ

બિસ્કિ (-સ્ક)ટ સ્ત્રીં [ડં] એક નારતાની વાની

બિસ્તરો, બિસ્ત્રો પુઠ [ફા વિસ્તર] બિઘાનુ;

પધારી. [-ખાંધેલો = જવા-ઊપડવા તેયાર થવું]

બિસ્મિલ લિં [અ.] વાચલ, તરકડવુ

બિસ્મિલ્લા ગંપ્રં [અ] અલ્લાના નામથી.

[-કરવું = બિસ્મિલ્લાનો મત બોલી બંબે

કરવુ (૨) આરોગવુ]

બિહાગ પુઠ [સરં હિં, ન] એક રાગ બેરો

પુઠ [સરં હિં વિહાગડો, મ વિહાગરા] એક

રાગ [લયંકર

બિહામણું લિં [પ્રા. વીહ (સં મી) ઉપરથી]

બિહારી લિં જુઓ વિહારી (૨) બિહાર પ્રાનનું

(૩) સ્ત્રીં બિહારની બોલી

બિહાવણું સંકિં [પ્રા વીહ (સં મી) ઉપરથી]

+ બિવહાવણુ

બિંદી સ્ત્રીં [સં. વિંદુ ઉપરથી] ખીનકી, ચાંઈ

(૨) અનુસ્વાનું ટપકું, બિંદુ

બિંદુ નં [સં.] શીપું ટપકું (૨) મીડુ (૩) નાટકમાં

અવાતર કથાનુ ખીન(૪) પુઠ સંગીતનો એક

અલકાર [-નો સિંધુ = રજનુ ગજ.] બપ્પ

પુઠ 'લોકસ' (ગ.)

બિંબ નં [સં] જેવું પ્રતિબિંબ પડવું હેય તે

(૨) સૂર્યચંદ્રનુ મંડળ (૩) ઘિલોડુ (૪) છાયા,

પ્રતિમા -ખા પુઠ એક છંદ -ખાકાર

લિં [+ આકાર] ગોળ (૨) પુઠ ગોળ આકાર

-ખાકૃતિ ઓં [+ આકૃતિ] બિખાકાર.

-બિત વિં જેનું બિંબ પડ્યું હોય તેવું.
-ખા(-ખૈ)ધા(-ધી) વિં સ્ત્રી બિંબ-
ધિલોહા જેવા હોઠવાળી

ખી નં [પ્રા. વીજ (સં વીજ)] બિયુ, ખીજ
(૨) [લા] મૂળ, મૂળકારણ (૩) અં [સરં
હિં મી] પણ; વળી [-ભીગી નીકળણું =
ફળડું; ફાયદાકારક નીવડું. -નાખણું = જુઓ
ખી રોપડું -મોડણું = પાયો ઉમેડી નાખવો
(૨) નાશ કરવો, અત આણવો -રોપણું,
વાવણું = મૂળ ધાલવું, પાયો નાખવો]

ખીક (ખી) સ્ત્રી [ખીડું] ઉપરથી, સરં મ.
વિહીક]અય;દહેરાત [-ખતાવવી, રાખવી]
૦ણ (-ણ) વિં ખી નય તેવું; ડરપોક.
[ખીકણ બિલાડી = સાવ ખીકણ]

ખીચ અં [દે. વિચ્છ, સરં હિં, મ] વચ્ચે
ખીચવો પું [સરં હિં. વિહુઆ, મ વિચ્ચવા
(સં વૃશ્ચિક)] એક ભતતુ ખજર

ખીચારું વિં [ફા.] જુઓ બિચાર
ખીછ(-છ)વા પું અં વં [જુઓ વીહુવા;
સરં હિં. વિહુઆ(-વા)] સ્ત્રીઓનું પળના
અગૂહાનું ઘરેણું

ખીજ નં [સ.] જુઓ ખી(૨) મનુષ્યદેહનું ખીજ
-વીચુંનું બિંદુ(૩) [લા] ઓલાહ (૪) વર્ણ,
અક્ષર(૫) ખીજમંત્ર(૬) સમીકરણનું ખીજ -
'રૂ' [ગ] (૭) નાટકના કે કથાના વસ્તુનું મૂળ.
૦કે નં બિલ, ભરતિયુ (૨) (સ) કબીરનો
એક ભજનસંગ્રહ ૦કોશ(-પ) પું ખીજનો
અણુ (૨) ખીજની કોથળી. ૦ભણિત નં
અક્ષરભણિત, 'એલ્ડ્રા' ૦કું નં નાની
થેલી(૨) તેના આકારનો પ્રાણી કે વનસ્પતિના
મગરનો કોશ ૦પન્ન નં ખીજ ઉપરનું પાંદડું.
૦ભૂમિતિ સ્ત્રી ૦ 'એનેલિટિકલ જ્યોમેટ્રી'
(ગ) ૦મંત્ર પું ચૂદ મંત્ર, જેના કોઈદેવને
પ્રસન્ન કરવાની શક્તિ માનેલી હોય છે. ૦માર્ગ
પું વામમાર્ગનો એક ભેદ. ૦માર્ગ વિં
ખીજમાર્ગનું અનુયાયી ૦રૂપ વિં ખીજ જેવું
૦લ વિં ખીવાણું(૨) સ્ત્રી [સરં હિં] તલવાર
(હાકરહાઓમા વિશેષનામમા આવે છે)

ખીજ સ્ત્રી [પ્રા. વિહવા, વિહજા (સં. દ્વિતીયા)]

પડવા પછીની - ખીજ તિથિ (૨) [લા] સુદ
ખીજનો ચંદ્ર. [-ભેવી = સુદ ખીજનો ચંદ્ર
જેવો (૨) મંગળ શુકન થવા -નો ચંદ્ર =
મંગળ શુકન, ચડતીનું પ્રથમ પદ] ૦વર
પું [સરં મ. વિજવર] ખીજ વાર પરણનાર
વર [તિ (ગ)]

ખીજનયન નં [સં] સમીકરણનું ખીજ જોણવું
ખીજાંકર પું [સ.] ખીમાથી કૂટેલો ફણગો
ખીજું વિં [પ્રા. વિહજ (સં દ્વિતીયા)] દ્વિતીય
(૨) જુદી ભતતુ (૩) અં વળી, વધારામા.
[ખીજે ખેસાડણું = નાતરે દેવ (ખેરાને)].
-જૂડું વિં જોડ્યું

ખીટ નં [સરં હિં. (સં વિષ્ણુ, પ્રા. વિટ્ટા)]
છાણ (૨) પક્ષીની અધાર (૩) [હ] એક કદ
ખીડ નં [સરં મ] માસની જમીન; ચરો(૨)
કાચુ ભરતતુ લોહું

ખીડવું સંકિં [સરં ખીડી, હિં. મીહના ?] અધ
કરવું (૨) પરખીડિયામા મૂકી તે બંધ કરવું

ખીડી સ્ત્રી [પ્રા. વીડી (સં વીટી)] પાનખીડી
(૨) તમાકુની ખીડી [-આપવી = રાખ
આપવી -ખાવી = પાનખીડી ખાવી -પીવી
= તમાકુની ખીડી કૂંકવી -વાળવી = પાન
ખીડી બનાવવી(૨) તમાકુની ખીડી બનાવવી]
-ડું નં મોટી પાનખીડી [-ઉપાડણું, ઝડપણું
= ભારે કામ કરવાનું માથે લેવું. -ફેરવણું
= અમુક કામ કરવાનું આહવાન કરવા બધાની
સામે ખીડું ધરવું, જે તે કામ કરવાનું માથે
લે તે એ ખીડું ઉપાડે] -હો પું ['ખીડું
ઉપરથી] કાગળો ધાલેલું મોટું પરખીડિયું

ખીધું [સં મીત, પ્રા. વીહિય] 'ખીડું'નું ભૂતકાળ,
ખીન્યુ(૨) વિં ખીવેલું [ફરેલું-ખીવેલ
ખીવેલ(-લું) (ખી) વિં ['ખીધું' ઉપરથી]
ખીન નં, સ્ત્રી [સં વીળા સરં હિં, મ] એક
વાઘ; વીણા. ૦કાર પું ખીન વગાડનાર ઉસ્તાદ
ખીનકી સ્ત્રી ૦ ['ખીડું' ઉપરથી] બિટી, ટપકી, ચાઈ
ખીનગો પું [સરં મ વિત્તગા] વાણનું નાનું પ્યાલું
ખીનડું (ખી) અં કિં [જુઓ ખીડું, સરં
દે વુણ = ખીનેલું] ખીડું

ખીના સ્ત્રી જુઓ બિના

બીની સીં [ફા.] લક્કરનો મોખરાનો ભાગ.

બાળો પું બીનીનો ઉપરી અમલદાર

બીનેલ(-લું) (બી') વિં હરેલું, બીધેલ

બીન્યું 'બીનવું' ભૂં કાં

બાબડીસીંએક ફૂલવેલ(ર)બીબી(તુરુકારમા)

બીબી સીં [ફા.] મુસલમાનની સી (ર)

બાનદાન મુસલમાન સી.બી.બી. વિં બીબીના

પેટનું, બાનદાન ઘરનું

બીચું નં [સં વિવ] કાઈ આકૃતિ ઢાળવાનું

ચોકું (ર) કાઈ આકૃતિ છાપવાનું કાતરેલું

સાધન (૩) છાપવાનો સીસાનો અક્ષર, 'ટાઇપ'

(૪) [લા] નમૂનો; પ્રતિકૃતિ [બીબાં

ગોઠવવાં = છાપવા માટેના સીસાના અક્ષર

(ટાઇપ) ગોઠવવા; 'ક' પોઝ કરવું'. -છોડવાં

= ગોઠવેલા બીબાને તેમના ખાનામા પાછા

મૂકી દેવા બીચું પડવું = બીબા પ્રમાણે

આકૃતિ છપાવી કે ઊઠવી] -બાજાબ સીં

બીબા ઢાળવા તે -બાપાડ પું બીબા પાડનાર

-બાંશાળા સીં છાપખાનાના બીબા

ઢાળવાનું કારખાનું

બીભરસ વિં [સં] ચીતરી ચડે તેવું (ર)

બિહામણ; ઘોર(૩) ભૂંડું; શરમભરેલું. બતા

સીં, બપણું નં

બીમાર વિં [ફા] માફ [-પડવું = માફ થવું]

બખાનું નં ઇરિપતાલ -રી સીં માફગી

[-આવવી = માફ થવું -વળગવી = રોગ

વળગવો (ર) બલા-ખીડા વળગવી]

બીર સીં [ફં] એક વિલાયતી (પીવાનો) દારૂ

બીલ નં બુઓ 'મિલ' [ફં.]

બીલી સીં [પ્રા વિલ્લ (સ. વિલ્લ)] એક જાડ

કે એના પાદડા. બપત્ર નં બીલીનું પાન

-લું નં બીલીનું ફળ

બીકું (બી') અંકિં [પ્રા વીહ (સ. મી)] કરવું,

બીનવું (ર) ચોકવું, ગભરાવું

બુઃ સીં [ફં.] પુરતક, ચોપડી બખાઇનર

પું ચોપડીઓ આધવાનું કામ કરનારો

બખાઇનિંગ નં ચોપડીઓ આધવાનું કામ

બેસેલર પું ચોપડીઓ વેચનાર

બુકાટવું સં'કિં [બુકાં ઉપરથી] બૂકે બૂકે

બાવું કે કાકવું

બુકાની સીં હાલી અને ગાલ ઉપર આવી રહે

તેમ માથે કપડું બાધવું તે [-બાંધવી]

બુકાવું અં કિં, -વડું સં કિં 'બુકવું'

કર્મણિ ને પ્રેરક [ધમાલ

બુકાવેક નં [સરં પ્રા. બુક = ગળું] તૈયારીની

બુકિંગ નં [ફં.] રેલવેમા ટિકિટ આપવી કે

રવાના કરવાનો માલ લેવો તે

બુકો પું [દે. બુક્કા, સરં હિં, મ બુક્કા] કાકો,

કાળિયો [-ભરવો, આરવો = કાકો મારવો.]

બુખાર પું [જ] તાવ, ત્વર

બુજદિલ વિં [ફા] બીકણ

બુજરગ વિં [બુઓ બુજર્ગ] ઘરડું, વયોવૃદ્ધ

(ર) અનુભવી -ગી સીં બુજર્ગ હોવું તે

બુકાકે નં [દે. બુક્કણ = ઠાંકણ] પાણીના

માટલા ઉપર ઢાકવાનું પાત્ર

બુકાવડું સં'કિં [સરં દે બુક્કણ = ઢાકવું તે;

હિં બુક્કાના, મ. બુક્કવિળે] બૂજવડું, ચોલવડું

બુકાવું અં'કિં [બુઓ બુકાવડું] ચોલાવું

બુજર્મ વિં, -ગી સીં [ફા] બુઓ 'બુજરગ'મા

બુટલેલ પું [ક વટલર?] બટલર, ગોરાનો

રંધવારો (ર) ['બૂટ' ઉપરથી] બૂટ વગેરે ચડાવી

નગલા જેવો થઈને ફરતો માણસ

બુદાદાર વિં બુદીદાર; નકશી -લાતવાળું

બુદી સીં [બુઓ બૂટ] (કાનની) બૂટ (ર)

[હિં વૂટી, મ વુટી] નાનો બુદો -લાત (૩)

[સરં હિં વૂટી, મ. વુટી, -ટી] વિચિત્ર -

ચમત્કારિક ગુણવાળી વનસ્પતિ (૪) [લા]

અક્સીર ઉપાય (પ) મહાયતુર અને પહોચેલ

માણસ - [-સૂઘાડવી = સમભવી દેવું;

બુદ્ધિથી પોતાના મતનું કરી લેવું (ર) પક્ષીતો

ચાપવો; ઉસ્કેરવું. ૦દાર વિં બુદા-ભરતવાળું

બુદો પું [સરં હિં. વૂટા, મ હુટ, -ટા] ભરત

કે વણાટમા ફૂલના જેવો આકાર (ર) [લા]

મનનો તરંગ [-ઊઠવો, સૂઝવો = મનમા

તરંગ થવો. કલ્પના નગવી]

બુકું વિં [સગું મ બુકા (સં. વઠ = ગદું

ઉપરથી] ધાગ વગરનું (ર) [લા.] તડી બુકિનું

(૩) લાગણી વગરનું

બુકો પું [સરં હિં, મ. મુદ્દા] બુકો, મકાઈ ઢોડો

(૨) [‘બુકુ’ ઉપરથી] બુકો માણસ

બુકથલ વિં [સરં મ વચ્ચડ] બેવકુક મૂર્ખ
બુકાતું અંકિં, -૬(-વ)કુ સંકિં ‘બુકવ’નું
લાવે ને પ્રેરક

બુકિયાળ વિં [દે. વુહિર=પાડો પરથી?] બુકથલ
બુકું વિં [સ વુદ્, પ્રા વુદ્દ] બુકું; ઘરડું.
-દાપો પું ઘડપણ

બુત નં [ફા] મૂર્તિ, પ્રતિમા ંકુ નં કાળી
ને લકુ સ્ત્રી, હબસણ ંખાતું નં મદિર,
કેવાલય. ંપરન્ત વિં મૂર્તિ પૂજક. ંપરન્તી
સ્ત્રીં મૂર્તિ પૂજા ંશકની સ્ત્રીં [ફા શિકની]
મૂર્તિ ખંડન [[બટન પરથી?] બોરિયુ

બુતાન નં [અ વુહતાન] બોતાન, આળ (૨)
બુતાતું નં [અં. વતાનહ] બુતાનો (૨) [લા]
મેથી કોટેલી પાઘડી (૩) [અ વુહતાન] બુતાન,
આળ. [પાઘડીનો ટુકડો, બોતાનું

બુતાનો પું [અ વતાનહ] જીભી કોટેલી
બુતારો પું [સરં મ] સાવરણો

બુદબુદ પું [સં વુદ્વુદ] પરપોટો

બુદ્ધ વિં [સં] જ્ઞાતા, સમજ (૨) જાગેલું (૩)
જ્ઞાન પામેલું (૪) પું (સં) ગૌતમજુદ્ધ, બુદ્ધાવતાર
(૫) સ્ત્રીં (૫) બુદ્ધ. ંત્ર નં. ંશાસન
નં બુદ્ધનો ઉપદેશ-શિક્ષણ; બુદ્ધધર્મ.
-દાવતાર પું [અવતાર] વિષ્ણુનો નવમો
અવતાર [-ધરવે=ચૂપ રહેવું; બોલ્યા
ચાલ્યા વિના ભોયા કરવું]

બુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] વસ્તુને જાણવાની ચિત્તની
આકલન-કે સમજ-શક્તિ, અક્ષલ, ચિત્તની
એક વિભૂતિ (૨) સમજ, જ્ઞાન; વિવેક, હઠાપણ
(૩) વિચાર [-ખીલવી=બુદ્ધિનો વિકાસ
થવો. -ચલાવવી=સમજવા પ્રયત્ન કરવો,
અટકળ-અનુમાન કે તર્કશક્તિનો ઉપયોગ
કરવો -ચાલવી=સમજ પડવી, પહોંચ જવી
-હોડાવવી=જુઓ બુદ્ધિ ચલાવવી -ની
ખાઈ, -નો આગળો=બેવકુક -નો
ભંડાર, સાગર=ઘણો બુદ્ધિશાળી માણસ
(૨) મૂર્ખાંશિરોમણિ (કટાક્ષમા) -કરવી,
કરી જવી=અવળી બુદ્ધિ થવી -ખતાવવી

=સલાહ આપવી (૨) ચાલાકી દેખાડવી.]

બુદ્ધિશાળી, કુશાગ્ર બુદ્ધિયુ.
બગમ્ય, બમાલ વિં બુદ્ધિથી સમજ શકાય
તેવું બજવી વિં બુદ્ધિ ઉપર ગુભરો કરનાર
(અમજવીથી ઊલટું) ંત્રવ નં પ્રકૃતિયુ
પ્રથમ પગિણામ (સાખ્ય) ંપુર:સર, ંપૂર્વક
અં બુદ્ધિથી; જાણીનેઈને ંપ્રયોગ પું
બુદ્ધિનો ઉપયોગ. ંપ્રામાણ્ય નં બુદ્ધિને જ
પ્રમાણ માનવી તે; બુદ્ધિશાલ્ય તેટલું જ સચ
એમ માનવું તે ંપ્રામાણ્યવાદ પું બુદ્ધિ
પ્રામાણ્યનો વાદ, ‘રેશનલિઝમ’ ંપ્રામાણ્ય-
વાદી વિં (૨) પું બુદ્ધિપ્રામાણ્યવાદમા
માનનાર બખલ(-ળ) નં સમજશક્તિ (૨)
શેતર જની રમત બેદ પું બુદ્ધિયુ ડામા-
ડોળપણ. બખમ પું બુદ્ધિ ભ્રમિત-
વિપરીત થઈ જવી તે બખ શ પું બુદ્ધિનો
નાશ બમતા સ્ત્રીં, બમરવ નં બુદ્ધિમાન
હોવાપણું બમાન વિં બુદ્ધિશાળી, અક્ષલમંદ
બલક્ષણ નં બુદ્ધિની નિશની બવાદ પું
‘રેશનલિઝમ’ બંચાપાર પું બુદ્ધિનો
ઉપયોગ બશાળી વિં બુદ્ધિવાળું ંસ પૂન
વિં બુદ્ધિવાળું. બહીન વિં બુદ્ધિ વગરનું

બુદ્ધિયુદ પું [સં] બુદ્ધિયુદ, પરપોટો

બુધ વિં [સં.] ડાહ્યું, વિક્ષાન (૨) પું એ નામનો
ગ્રહ (૩) બુધવાર (૪) વિક્ષાન; ડાહ્યો માણસ.
બવાર પું અઠવાડિયાનો ચોથો દિવસ
[ખાપનો બુધવાર=કશું નહિ, કાઈ જ
નહિ.] બવારિયું વિં બુધવારું: બુધવારનું
(૨) નં બુધવારે નીકળતું છાપુ. બવાર વિં
બુધવારે આવતું કે શરૂ થતું

બુનિયાદ વિં [ફા] કુદીન, ખાનદાન. (૨) સ્ત્રીં
પાયો, મૂળ -દી સ્ત્રીં કુદીનતા: ખાનદાની
(૨) વિં પાયાનું, મૂળનું

બુખસ નં [અ વુનુંસ] બુઓ બનૂસ
બુલુક્ષા સ્ત્રીં [સં.] ભૂખ (૨) ભોગવવાની ઇચ્છા
-ક્ષિત વિં ભૂખ્યુ -હુ વિં [સં] ભૂખ્યું
(૨) ભોગની ઇચ્છાવાળું [ઘાટ, પોકાર
બુમરાણુ નં [‘બૂમ’ ઉપરથી] બૂમાબૂમ. ઘાટા-
બુમાટ સ્ત્રીં; નં [‘બૂમ’ ઉપરથી] વાયકા,

અથવા (૨) પોકાર, ખૂમ. -ટો પું શુભાટ
શુરખેપોશ વિં [શુરખો + પોશ] શુરખો
પહેરનાર

શુરખો પું [અ. વુર્કઅ] ચહેરો ઢાકવાનું જાળી-
વાણું કપડું (૨) આખું શરીર ઢંકાય તેવું
પડદો કરવાનું સાવેલું વસ્ત્ર. [-નાખવો,
પહેરવો = શુરખો ઓઢવો.]

શુરજ પું [અ. વુર્જ] કિલ્લાના મથાળા પર
તોપ ગોઠવવા કાઢેલી અગાથી જેવી રાવડી
(૨) પુસ્તો; હાથણી

શુરજી સીં [‘શુરજ’ ઉપરથી] શેતરંજની
રમતમા એક પ્રકારની જીત

શુરાક સીં જુઓ બરાક (૨) [અ.] તાખૂતના
નિવસોમા કઢાતી પરી [જુલાખ

શુરાખ સીં જુઓ શુરાક [અ.] (૨) જુઓ
શુરાનકેટ પું [ઈં વ્રાડનકોટ] એક ભતનો
મોટો હગોલો-ઓવરકેટ

શુરાવડું સંકિં, શુરાડું અં કિં ‘ખૂરડું’નું
પ્રેરં ને કર્મણિ

શુરાસ નં [ઈં વ્રશ, સરં હિં વુરશ] બ્રશ
શુરીશુરી સીં એક પક્ષી

શુલહોગ પું [ઈં] એક ભતનો મોટો જખરો
ગણનો ફરો [જુલજુલના જેવો નવ

શુલજુલ નં [ફા.] એક પક્ષી. -લાટ પું
શુલંદ વિં [ફા.] લખ (૨) લીંચી ચોગ્યતા-
વાણું (૩) મોટો, ઊંચો (અવાજ)

જુલાખ સીં [તુ વુલાક] બે નસકોરા વચ્ચેનો
પડદો (૨) તેનો વેહ (૩) તેમા ઘાલેલી વાળી

જુસરિયો પું [‘ખૂપટ’ ઉપરથી] ખૂસટ
માનનાર, ઢિયેર

જુહારડું સંકિં [‘જુહારી’ ઉપરથી] ખહોરડું
જુહારી સીં [દિ. વઝહારી, વોહારી] સાવગણી

જુંદ પું [સિં વિંદુ] એક ખી, જેની કોંશી બને
છે (૨) નં ડીપુ. ઠંઠાણા પુંખંવં જુઓ
જુંદ પું [જુ ફેલખંડની બોલી

જુંદેલી સીં પશ્ચિમ હિંદની એક બોલી;
જુંબ સીં [દિ. જુવા] + ખૂમ -ખાણુ નં,

-ખાપાન, -ખારવ પું વોષાટ, શોરખકોર
-બિયો પું મોટા અવાજવાણુ ઢોલ

ખૂ સીં [ફા.] બો, મધ (૨) મુસલમાન સ્ત્રીના
નામ પાછળ લગાડાય છે. ઉદાં મહિયમખૂ

ખૂક પું [દિ. વુક્કા] કોળિયો, ખૂકડો
ખૂક(-મ)ડી સીં [સરં મ વુગડી ઉપરથી]

સ્ત્રીઓના કાનનું એક ઝૂલતું ધરેણું
ખૂકડો પું [‘ખૂકા’ ઉપરથી] કોળિયો

ખૂકણી સીં [સરં હિં. વુક્કી, મ વુક્કી,
વોક્કી] ભૂકી

ખૂકું સં કિં [સરં મ વુક્કો, હિં. વુક્કો
= ભૂકો કરવો] ફાકવું (૨) જટ જટ ખાણુ

ખૂકો પું [દિ. વુક્કા = ભૂકી ? કે ભૂકો પરથી ?]
ખૂક, મોટો કોળિયો, ફાકો

ખૂમડી સીં જુઓ ખૂમડી
ખૂમણુ નં [જુઓ ખૂમણુ] અપાનના ગાડામા

પાયરવાની મોઢ
ખૂધલી સીં [જુઓ બોધરણુ] ખરણી

ખૂચ પું [સરં મ ; હિં] હાટો (૨) [સરં મ વૂજ]
પાનાની એક રમત. [-મારવો = હાટો ઘાલવો,
ખૂચવડે બંધ કરવું -ઉધાડવો, કાઢવો,
ખોલવો = ખૂચ દૂર કરી મો ઉવાડવું]

ખૂચગ નં એક પક્ષી
ખૂચટ વિં મૂખં (૨) છોકરવાડ

ખૂચિયું વિં જુઓ ખૂચું (૨) કાન વગરનું
ખૂચી સીં [‘ખૂચ્યુ’ ઉપરથી ?] છોકરી -ચો

પું છોકરો (લાડગા)
ખૂચું વિં [જુઓ ચીખુ (સં ચિપિટ); સરં

હિં વૂચા, મ વુચા] ખેઠેલા કે ટેરવા વિનાના
નાકનું (૨) કાન વગરનું (૩) [લા.] ઘરેણું

વગરનું (કાન કે નાક) [ખૂચો કારભાર = સત્તા
કે દબાવ્યા વગરનો કારભાર (૨) ક્રમાઈઝાઝી

ન થાય તેવા ખેઠો રોજગાર]
ખૂજ સીં [પ્રા. વુજ્જ (સં વુધ્)] સમજ કે

કર. ંવું સં કિં સમજવું; કર કરવી
ખૂઝવડું સં કિં [જુઓ જુઝાવડું] આલવડું

ખૂટ પું [ઈં] વિલાયતી જોડો
ખૂટ સીં જુડી, કાનની નીચેની ચામડી, લાળી.

[‘-પકડવી = કખૂલ નરવ, યુનો કે બૂલ
સ્વીકારવા] -ટિયું નં લાકડાનું લોળિયું (ખૂટનો
વેહ પહેળો કરવાનું) (૨) ખૂટ પહેરવાનું ધરં

બૂહું વિં બુઓ બુહું

બૂહકી સ્ત્રીં [બૂહવું ઉપરથી] બૂહકી [-ખાવી
=બૂહકી મારવી; પાણીમા પેસી જવું.
-મારવી = પાણીમા પેસી જવું (૨) નાસી
જવું, છટકી જવું, દેખાન દેવી.] -હું અંકિં
[પ્રા. વુહું (સં વુહ, વુહ), સરં હિં વુહના,
મ વુહળે] બૂહવું (૨) ખુવાર થવું; દેવાણુ
કાઢવું, નુકસાનમા ઊતરવું [ગિાળભાગ

બૂહી સ્ત્રીં [સરં મ] (કા) ભાલાના છેડાનો
બૂહ(-દિયો) પું [પ્રા વુહહ, વુહહ (સં. વુહ)
= મોટું ઉપરથી] મોટો વાહરો

બૂહું (-દિયું) વિં [બુઓ બુહું] ધરહું
બૂધ સ્ત્રીં [સં વુહિ] બુહિ, સમજ (પ)

બૂધું નં [ધીબધું ઉપરથી?] જડો ડગોરો
(૨) [સં વુહન, પ્રા વુંધ] તળિયુ (વાસણને
આચથી પડે છે તે કે તેની ખેંક) (૩) (ચ)
મહુડાનો મોર

બૂખક વિં [સરં મ. વંવું] બુહિ વિનાનું; જડ
બૂમ સ્ત્રીં [દે. વુંવા, સરં મ. વોંવ, વોમ] વાઢો;
ખરાડો, પોકાર(૨)અક્રવા [-ઊઠવી = ખુમાટો
થવો, પોકાર થવો(૨)અક્રવા ફેલાવી -પડવી
= પોકાર થવો (૨) ધા નાખતો અવાજ થવો.

-પાડવી, મારવી = ઘાટો પાડવો; ખોલાવવું
(૨) ફગિયાહ કરવી] -માખૂમ સ્ત્રીં ઘાટાઘાટ,
ખુમરાણ -માશોર પું ખુમરાણ

બૂમહું નં સુકવેલી માછલી
બૂરહું સંકિં [સ મૃ ઉપરથી] પૂરક
બૂરી સ્ત્રીં (ચ) બાવટાને છડવાથી નીકળતો
છેડાનો ભૂમ

બૂરું વિં [સરં હિં, મ વુરા] ખરાબ. -રાઈ
(-શ) સ્ત્રીં કુદતા (૨) અણખનાવ

બૂરું નં [સરં હિં. વૂરા] ધોયેલી ઝીણી ખાડ
બૂહું (બૂ) નં [સરં હિં. વુરા, સ. હલ્લ]
ગુદા (૨) ફૂલો; ધગડો (અશિષ્ટ પ્રયોગ).

[-છટકી જહું, વછૂટી જહું = ઝાડા થઈ જવા
(૨) ભારે પડી જવું, ધારતી લાગી જવી
-તોડી, વછોડી નાખહું = સખત માર મારવો]

બૂસકું નં [સ. મૃશ] વરસાદનું અપહું
બૂસટ સ્ત્રીં ઘેણને ગાલે દિયર તમાઓ મારે તે,

સીમંતને અંગેનો એક વિધિ

બૂહહું નં [બુઓ બૂહો] (ચ.) ધોકણ (૨)
[પ્રા. પોસ, પોસ = ગુદા] બુઓ બૂહ

બૂહું વિં [પ્રા. વૂહ (સં. વુંહ) = ભહું કંચુ,
વધારવું ઉપરથી] જડ, ભહું; અરસિક

બૂહો પું [બુઓ બૂહું] આડો જડેલો લાકડાનો
કંકડો (૨) મૂખે [મોઢ, બૂગણ

બૂંમણુ નં [બુઓ બૂગણ] ગાઠામાં પાયરવાની
બૂગણું સંકિં [દે વુજ્જન = ઢાકણું] આવરણ

કરવું (૨) વધારેપડવું ખોલવું
બૂંમિયો પું [રવં?] શૂરાતન ચઢાવવા

વગાડવામા આવતો ઢોલ
બૂંઠ વિં [બુઓ બૂંઠ] મૂખ; જડ

બૂંદ નં (ખાણમા) ફૂટી પાકવાનું છેલ્લું ધર.
-દિયાળ વિં બેસે ત્યાંથી ઊઠે નહિ એવું,

બૂંદમા પડેલ સોગડી જેવું
બૂધી વિં [સ. વુહન = તળિયુ ઉપરથી? સરં

મ વુધેલા, હિં વુધ્વ] મૂખ, કમ અઠલનું
બૂહત વિં [સં] મોટું; વિશાળ -દ શુ(-ગૂ)

જરાત પું, સ્ત્રીં, નં ગૂજરાત તેમ જ
ખહાર બ્યા ગૂજરાતીઓ રહેતા હોય એવા

વસાહતી પ્રદેશોનો એક સમૂહ
બૂહરૂપતિ પું [સં] (સ) દેવોના ગુરુ (૨)

એક ગ્રહ -ત(-તિ)વાર પું ગુરુવાર
બે (બે) વિં [પ્રા. વિ(સં દિ)] '૨' [-આંખની

શરમ = રૂબરૂ હાજરીની અસર -આંગળ
ચડે તેહું = ચડિયાતું, સવાયુ -આંગળ રૂવર્ગ

ખાકી રહેહું = ગર્વ ને મગફરીનો પાર ન હોવો.
-કાન વરચે માથું કરહું = (નાના બાળકને

અપાતી) ખાલી ધમકી -ગોળીનો ચડવો
= અડકદડકિયો; બે બાલુ ઢોલકી બલવનાર

-ઘોડે ચડહું = એકસાથે ન થઈ શકે એવા
બે કામ સાથે ઉપાડવા -છાંટા નાખી લેવા

= ઝટ ઝટ નાહી લેવું (૨) ઝટ ઝટ સધ્યાપૂલ કે
શ્રાદ્ધક્રિયા કરી લેવા -છીપનું મોતી = મોટું,

ગોળ અને નમૂનેદાર મોતી (૨) આદર્શ -
નિબંધક માણસ -ઘડીનો પરોણો =

મરવાને બે ઘડીની જ વાર હોય એવું માણસ
-તરેન્ની (ખાણુની) ઢોલકી વખાડવી =

દૂધમા ને ઠહીમા પગ રાખવો, બંને બાજુનું
ગાલુ -દાણુ = જરા પાણુ (અક્ષલ ન હોવી)
-ધારની (બેધારી) તલવારે રમવું = બે
બાજુ ઢોલકી વગાડવી, બંને પક્ષ તરફ ઢળવ
(એકતું) બે ન થવું = પોતાની વાતને આગ્રહથી
વળગી રહેવું. -પેટ કરવાં = હઠ ઉપરાંત
જમવું. -પૈસા છાંટવા = લાચ આપવી
-ખાપવું = છિનાળના પેટનું (સતાન) -ખોલ
= થોડાક વચન; થોડીક પ્રસ્તાવના કે થોડુંક
વ્યાખ્યાન -ભાગ = વધારેપડતો -બમણા
જેટલો ભાગ (જેમ કે, બળિયાના બે ભાગ)
-માથાં હોવાં = મગજનું ફટેલું હોવું, ગર્વિષ્ઠ
ને ટુમાળી હોવું -મોઢાની ચાકળણુ =
આધળી ચાકળણુ (૨) અખી બોલ્યા, અખી
કેાક કરનાર માણસ -મોઢાં હોવાં = બે-
વચની હોવું -હાથ જોડવા = વીનવવું
-હાથ વચે પેટ = સમદષ્ટિ ને નિષ્પક્ષ
-હાથે જમવું = સારી પેઠે ખાવું (૨) સારી પેઠે
કમાવું. -હાથે પાઘડી ઝાટીને હોંડવું =
વિચારી વિચારી -સાવધ રહી વર્તવું -હાથે
પેટ ખતાવવું = ભૂખ લાગી છે -એવી સજ્ઞા
કરવી] ંચાની સ્ત્રી ં બે ચાનાનો સિક્કો
૦ઉ(બે) વિં બંને ૦ઉથા અં + બેઉ સાથે
બે (બે) અં [ફા] (નિષેધ કે અભાવ અર્થનો
ઉપસર્ગ) ૦અક્ષલ વિં અક્ષલ વગરનું ૦અખ-
ત્યાર વિં સત્તાહીન ૦અખત્યારી સ્ત્રી
અખત્યારીનો અભાવ. ૦અદખ વિં અવિવેકી,
અસભ્ય ૦અદખી સ્ત્રી અવિવેક, અસભ્યતા
૦આખર, ૦ધજગત વિં આખર વગરનું
(૨) સ્ત્રી અપકીર્તિ ૦આરામ વિં માહુ;
નાદુરત ૦ધજગતી સ્ત્રી બેઆખર
૦ધંસાદ વિં અન્યાયી, ગેરકાયદેસર
૦ધંસાદી સ્ત્રી ૦ધલાજ વિં ઉપાય
વગરનું, લાચાર ૦ધમાન વિં વિશ્વાસઘાતી,
અપ્રમાણિક (૨) કૃતઘ્ન, નિમકહરામ (૩)
આરથા વગરનું ૦ધમાની સ્ત્રી બેધમાન-
પણું. ૦ઉમેદ વિં નાઉમેદ, નિરશ
૦ઉમેદી સ્ત્રી નિરાશા. ૦કદર વિં કદર
વિનાનું ૦કરાર વિં બેચેન ૦કરારી સ્ત્રી

અસુખ, બેચેની ૦કસૂર વિં વાક વિનાનું.
૦કાયદે અં ગેરકાયદે. ૦કાર વિં નવક
(૨) નકાસુ. ૦કારી સ્ત્રી કામધધાનો અભાવ.
૦કાળજી સ્ત્રી બેદરકારી ૦કેદ વિં બધન-
રહિત; સ્વતંત્ર; નિરંકુશ; અમર્યાદ. ૦કેદી
સ્ત્રી બેકેદપણું. ૦કોલ(-લી) વિં કોલ ન
પાળનારું. ૦ખખર વિં અભણુ. ૦ખુદા
વિં ઈશ્વરવિમુખ

બેક (બે) વિં [બે + એક ?] થોડુંક; કેટલુંક (ચ)
બેકી સ્ત્રી [બે ઉપરથી] બેની જોડી (૨) બેથી
લાગી રાકાય એવી સંખ્યા (૩) આગળની
સજ્ઞાથી (ખતાવાતી) ટફીની હાજત [-કેરવા
જવું, -જવું = ઝાડે ફરવા -દિશાએ જવું.
-થવું, લાચવી = ટફીની હાજત થવી]

બેગ સ્ત્રી [ફ.] થેલી (૨) ટૂંકઘાટની પેટી (પ્રાયઃ
ચામડાની) [પતરું

બેગડ નં [મ., (કા વેગડે)] કલાઈનું રંગેલું.
બેગણિયું નં એક જાતનું સુતરાઉ લૂગડું
બેગમ સ્ત્રી [તુર્કી] મોટા દરજ્જાની મુસલમાન
સ્ત્રી [વિનાનું -જી સ્ત્રી

બેગરજ(-જાઉ, -જી) (બે) વિં [ફા] ગરજ
બેગાના વિં [ફા] ત્રાહિત [(૨) મજૂર
બેગાર પું; સ્ત્રી [હિ] વેઠ -રી પું વેઠિયો
બેગુના(૦હ) (બે) વિં [ફા] નિર્દેષ
બેઘાઘડુ વિં [બેગુ + ધ ઘટ ?] મિશ્ર, ભેળસેળ,
ન સમજાય તેવું

બેચાર, -રેક (બે) વિં [બે + ચાર] આશરે
બેથી ચાર (૨) (સંખ્યામા) થોડુંક
બેચેન (બેચે) વિં [ફા વે + ચેન] અસ્વચ્છ,
અજ પાવાળું -ની સ્ત્રી બેચેનપણું
બેજફા (બે) વિં [ફા.] જીલમી નહિ એવું,
રહેમવાળું

બેજા (બે) વિં [ફા] અસ્થાને એવું, અઘટિત,
અયોગ્ય [કટાણેલું

બેજાજ(-ર) (બે) વિં [ફા વેજાર] અકળાયેલું,
બેજાન (બે) વિં [ફા] જીવ વિનાનું, મૂર્છિત
બેજાર (બે) વિં [ફા] જીવો બેજાન -રી સ્ત્રી
બેજવવાળી, બેજવસોતી (બે) (સે) વિં
સ્ત્રી [બે + જવ + સોતી(સહિત)] ગર્ભવતી

ખેટ પું [સરં હિં વેઠ; કા. વ્યટ્ટ, સિં. વેટ
(સં. વેટિત, પ્રા. વેટિઝ?)] ચારે બાલુએ
પાણીથી વીટળાયેલી જમીન, ક્ષીપ

ખેટરી સ્ત્રીં [ફં] ભુઓ ટોચ (૨) વીજળી
રાખવાનું એક સાધન (જેમ કે મોટરની,
રેલિયોની)

ખેટી સ્ત્રીં [દિં વિટ્ટી] દીકરી ૦છ સ્ત્રીં (સં)
ગાસાઇજની પુત્રા ૦વહેવાર પું ૦ કન્યા
આપવા લેવાનો સબધ -ટો પું [દિં વિટ્ટ]
દીકરો -દમછ પું (વ્યગમા) ખેટો

ખેટક (ખે) સ્ત્રીં [ખેસવ ઉપરથી, અપ વટ્ટુ, દે
વિટ્ટ (ખેટલુ) (સ ઉપવિટ્ટ; પ્રા ઉવટ્ટુ)] ખેસવું
તે (૨) ખેસવાની જગા; આસન (૩) ખેસવા
ઊઠવાનો ચોરડો (૪) ઘણા જણનું એકઠા થઈ
ખેસવું તે (૫) ખેસણી (૬) એક કસન્ટ (૭)
વ્યવસ્થિત સભા કે મંડળનું અધિવેશન બરાણ
તે, 'સેશન' [-કરવી = ઊભા થઈ ખેસવાની
કસન્ટ કરવી (શિક્ષા તરીકે પણ) (૨) ખેસી
પડવું (૩) રોજ ખેસવા જવું. -થવી = ભેગા
મળી ખેસવું ઉઠાં પહેલા તે ખરાની
ત્યાં ચાન્ડ કલાકની ખેટક થતી -ભરવી =
અધિવેશન -સભા લાંબી -ભરાવી = સભા
મહાળી જામવી. -હોવી = ને ત્યાં રોજ ખેસવા
જવું હોવું ઉઠાં તેની ત્યાં જોજની ખેટક છે.]

ખેટમલિયું (ખે) વિં [ખેઠ (ખેસવું) + મલિયું
(મલ્લ?)] (કા) ખેઠાડુ રહી નાજીક થઈ ગયેલું

ખેઠાખાઉ (ખે) વિં [ખેડું + ખાવું પરથી]

શ્રમ કર્યા વિના ખાનાર. નિરુદ્ધમી, આળસુ

ખેઠાગરું, ખેઠાડું (ખે) વિં [ખેડું ઉપરથી]

ઘણું ખેસી રહેનાર, ખેઠાખેઠ થઈ ગયેલું

ખેઠાખેઠ (ખે) સ્ત્રીં [ખેડું ઉપરથી] રોજગાર

વિના ખેસી રહેતું તે (૨) નફાખેઠ વગરનું

હોવું તે (૩) અં ખેટલું ને ખેટલું હોય તેમ.

-ફી સ્ત્રીં ભુઓ ખેઠાખેઠ

ખેટી (ખે) સ્ત્રીં [ખેડું ઉપરથી] ખેટી મચ્છકી

કે મલક [-ચલાવવી, હાંકવી = ઠડે પેટે

અથવા સામાને ખખડ ન પડે તેવી મલક

ઉઠાવવી (૨) ઠાકા પહોરની ગપ-ઢિંગ મારવી]

૦રમત સ્ત્રીં ખેઠા ખેઠા મસવાની રમત -હું

ખેસવું બૂતકાળ (૨) વિં ખેટલું (૩) નીચું
(ધાટમા) (૪) [લા] ધાધલિયા દેખાવ વિના
શાતિથી -ગિયર ગાતિથી કે ઠડે પેટે થતું ઉઠાં
ખેડું કામ, ખેઠા બળવો [ખેઠા થવું = આઠા
પડ્યા હોઈએ તેમાથી ઠટાર થવું ખેસવું (૨)
માઠગીમાંથી છૂટી જવું, સાત થવું (૩) ફરી
સતેજ થવું. ખેઠાની ઠાળ કાપવી = પોતાનું
જ આધારસ્થાન તોડવા મથવું, પોતાનો જ
પગ કાપવો ખેટી દડીનું = ઊંચું -દમામદાર
નહિ, પણ મજબૂત ધાટીલું. શાત. ખેડું
કરવું = (પથારીવશ હોય ત્યાંથી) સાબુ
કરવું; મદદ આપી ખેસાડવું ખેડું ચડવું
= પાણીની કાઢવાલ કર્યા વિના તેમ જ
હલાવ્યા વગર ધાડુ (ખોરાકનું) ખેડું પાણી
ચલાવવું = પાયા -આધાર વિનાની કંદાસ
મારવી ખેડું પાણી પડવું = ધીમે ધીમે પણ
સતત પાણી પડ્યા કરવું ખેઠે આમણું હોવું
= કદમા ખેડલું -ગદું હોવું ખેઠેલો પોપડો
ઉખાડવો = શાત થયેલો ઝંઘડો કે વાત ફરી
ઉપાડવા ખેઠો બળવો = શાત, અહિંસક
બળવો. ખેઠો ભાત = પહેલેથી જ જોઈતું
પાણી મૂકી, ઓસાવ્યા વિના રાવેલો ભાત
ખેઠો ભાવ = વધછટ ન થાય તેવો ભાવ, ટકી
રહેલો ભાવ (૨) ઘેર ખેઠા મળતો -આવતો આવ
ખેઠો હાથી = નવી કમાણી વિના ઘરમા હોય
ને જ પૂરું કરનાર માણસ -ઠેલ (-હું)
વિં ખેઠાગર (૨) ખેડું; નીચું (૩) ઠપાયેલું
(૪) પડી ગયેલું બગડેલું. -ઠો ચગાર પું
કામ કર્યા વગર મળતો પગાર (-આવો)
ખેડ સ્ત્રીં [સરં હિં વેઠન (સ વેટન)] ભુઓ
ખેળ, ચૂલાનો ઉપરનો છટો ભાગ
ખેડકું નં [સરં મ વેઠકી; સરં ખરડવું, વદ?]
કે 'વેઠો' ઉપરથી? આગળીનો સાથો (૨)
આગલીનો કચ્ચાવાળો ભાગ (૩) (ખે?)
[ભુઓ બહેડો] વરસાદથી થયેલો કીચડ
ખેડલી સ્ત્રીં [વે. વેઠ વેઠા] હોડી, નાનો ખેડો
ખેડશી (-સી), ખેડસાઈ સ્ત્રીં [ભુઓ ખડારા]
હુ પડ, ગવં (-મારવી, હાંકવી)
ખેડાચડ (-ડ), ખેડાફેડ વિં [ખેડું ઉપરથી]

ઉપર નાનું અને નીચે મોટું એવું, બેઠાના ધાટું; શકું જેવું (૨) કંપાળમા એવી બે ભમરીઓવાળું (ધોડું)

એડિયાત પુ. ['એડો' ઉપરથી] ખલાસી

એડિયું ન. ['વેડુ' ઉપરથી] આબેલી ફેરીઓ અધ્ધર વેડવાની ભળીદાર જેળી (૨) [એ.સ. દિ.) + સ અનહવાહ ?] બે બળદનું ગાડું (૩) (બે બળદ બે ચી શકે - એડિયામા માચ એટલું) બત્રીસ માણનું માપ (૪) ['એ' ઉપરથી] શેરદીના બીનોએ આબેવાળો કડોડો [એડિયે હાંકું = બહુલ સિવાય બને બળદને પોત-પોતાની બાલુએ આબો વખત હાડવા]

એડી સી. [સર. હિં. (ફિં) વેઢના = વીંટળાવું, ઘેરવું; સ. વેઢન)] જળર; રેડીને બાધવ ની સાકળ (૨) [લા] બધન, જળળ, પ્રતિબધ (૩) પગનું રૂપનું ઘરેણું (૪) બે આગળીએ પહેરવાની ભેડેલી વીંટી (-નાખની, ધાલની, પહેરાવની)

એડું ('એ') ન. ઘડો ને દેગડો, કિતરડ

એડો પુ. [ફિં વેઢ, વેઢા] વહાણ (૨) [સર. હિં, સ વેઢા] ટોળી; ઢંકી (૩) [સર. હિં. વેઢા = આડું, ટેડું] ઢેડો ખોસવો તે [-પાર કરવો, યવો = વિનય મળવો, સિદ્ધિ યવી - વાળવો = ઢેડો ખોસવો] [વાળું (વહાણ)

એડોલી (એ) લિ. [એ + ડોલ] બે ડોલ - દૂત

એડોળ (એ) લિ. [એ (ફા) + ડોળ] કંદુપુ

એડબ (એ) લિ. [એ (ફા) + ડબ] એડોળ (૨)

એઅડબ (૩) ધોરણ - પદ્ધતિ વિનાનું (૪)

કચલ વગરનું

એડંગ (-શું) (એ) લિ. [એ (ફા) + ડંગ] ઢંગ

વગરનું, કંદંશું [છાપકં

એડાળિયું (એ) ન. [એ + ડાળ] બે ઢાળવાળું

એજું ('એ') ન. [સં વહન ?] નદીનો પટ

એત (એ) પુ. [જુઓ વેત] મનસુઓ (૨) વેત,

ચુકિન, તલવીજ (૩) [સ વેતસ, પ્રા વેત] નેતર.

[-ઉતારવો = તલવીજ કરવી (૨) ચોળના પાર

પાડવી - કરવો, ધડવો, રચવો, લગાડવો

= ચુકિન - ચોળના કે તલવીજ કરવા]

એત સી. [અ] બે દૂકની ફારસી કવિતા

એતકસીર (એ) લિ. [ફા] તિરોપ
એતબાણ સી. [ફા] એત - કવિતાઓ કંઠી
અને ગાવી તે

એતમા (એ) લિ. [ફા] એદરકાર

એતમીજ (એ) લિ. [ફા] અભિવેદી; અસહ્ય

એતરકી (એ) લિ. [એ + તરક] બે બાળુવું

એતલબ (એ) લિ. [જા] માગી શકે નહિ એહું

એતાલ (-લું) (એ) લિ. [એ (ફા) + તાલ]

તાલ વગરનું (૨) [લા] ભેગ કે ગોઠવણ વગરનું

(૩) વહી ગયેલું, હાથથી ગયેલું

એતાળાં (એ) ન. અ. વ. ['એતાળીસ ઉપરથી]

એતાળીસ વર્ષની ઉમરે આખે આપતી આખ

કે ત્યારે પહેંગતા ચરમા [-આવવાં = તે

ઉમરની આખ કે ચરમા આવવા] - ણીસ

લિ. [સં દ્વિચત્તારિંશત્, પ્રા વાયાલીસ]

'૪૨' - ણું લિ. એતાળીસ શેરના માણું (તાલ)

એદ સી. જુઓ એન (અ.)

એદરકાર (એ) લિ. [ફા] ઝાળણ વગરનું - ની

સી. એદરકારપણું [-દોં સી.

એદદ' (એ) લિ. [ફા] લાગણી વિનાનું, નિહુર.

એદરતૂર (એ) લિ. [ફા] ગિરરતાળી ઊલટું

એદાણા (એ) પુ. અ. વ. [ફિં.] એક ઔપલિ

એદાદ (એ) લિ. [ફા.] ગેરવાળખી (૨) દાદ -

દગિયાદ ન સભળાતી હોય તેવું - દી સી.

અન્યાય

એદિલ (એ) લિ. [ફા] મન ઊઠી ગયું હોય તેવું;

નાખુશ. - દી સી. નાખુશી (૨) અણખનાવ

એડું (એ) ન. [અ વૈજહ] ધંડું

એઢક (એ) અ. [એ (ફા.) + ધકક] ઢર વગર

હિ મતભેર

એધારું (એ) લિ. [એ + ધાર] બે ધારવાળું (૨)

ગોળ ગોળ, દ્વિઅર્થી. [એધારી તરવાર =

સામાને તેમ જ વાપરનારને - બંનેને વુકસાન

કરનારી વસ્તુ]

એનમૂન (એ) લિ. [ફા] અભેદ સર્વોત્તમ

એધ્યાન (એ) લિ. ધ્યાન વગરનું, વ્યથ

એનવા (એ) લિ. [ફા] નિર્ધન, ગરીબ (૨)

પું. ફકીરનો એક વર્ગ [સી. હુલગ્ય

એનસીબ (એ) લિ. [ફા.] અભાગિયું - ખી

બેન્ક સ્ત્રી [ઈ.] બુઓ બેન્ક
 બેન્ક વિં [ઈ.] સમૂહમાં બેન્ક વડે વગાડાતું.
 ઉદાં બેન્ક વાળં મ ગાળ્યા છે (૨) નં વાળં-
 વાળાનો સમૂહ. ૦ વાળં નં બં વં
 બેપગું, ગાળું (બે) વિં [બે + પગ] બે પગવાળું
 બેપડિયું (બે) વિં [બે + પડ] બે પડવાળું
 બેપરવા (બે) વિં [ફા] કાઢીની પરવા ન
 રાખે તેવું; સ્વતંત્ર. ૦ ઈ સ્ત્રી પરવા ન રાખવી
 તે (-કરવી, રાખવી)
 બેફાલું (-બ, -ટ) (બે) વિં [‘ફાલું’ ઉપરથી]
 બુલ્લુ; અમર્યાદિ (૨) અં ઉઘાડેછોગે (૩)
 ‘પુરપાટ ઉદાં ‘ઘોડો બેફાલું મારી મૂક્યો’
 બેફામ (બે) વિં [ફા. વેફમ] ધ્યાન-લક્ષ
 વિનાનું (૨) ગાફેલ (-થઈ જવું, બની જવું)
 બેફિકર (-ર) (બે) વિં [ફા.] ફિકર વગરનું
 -રઈ સ્ત્રી બેફિકરાપણું
 બેબંધ (બે) વિં [બે (ફા) + બંધ] બંધ વિનાનું,
 બેફક; નિરંકુશ. ૦ શાહી સ્ત્રી નિરંકુશ
 રાજ્યવહીવટ [તેવું (૨) નીડર
 બેબાક (બે) વિં [ફા.] કાઢીબાકી ન રહ્યું હોય
 બેબાકળું (બે) વિં [બે (સં. મય) + બાકળું
 (સં. વ્યાકુલ)] બાવર, ગાબર
 બેબી સ્ત્રી [ઈ.] નાની બાબકી (૨) નાની બાબકી
 માટે લાડનું નામ
 બેબુનિયાદ (બે) વિં [ફા.] કમલત; નીચ
 (૨) પાયા-આધાર વિનાનું
 બેબોલ (બે) પું ૦ બં ૦ વં [બે + બોલ] થોડુંક
 બોલવું કે કહેવું - નિવેદન કરવું તે [-કહેવા =
 થોડુંક કહેવું (૨) શિખામણરૂપે કંઈક કહેવું]
 બેબોલું (બે) વિં [બે + બોલવાળું] નૂકું;
 બોલીને ફરી ભય એવું, બેવચની
 બેબસું (-ચું) (બે) વિં [બે + ભાત] બે
 ભાતનું (૨) સેળભેળવાળું
 બેબરસું (બે) વિં [બે + બરમાળું] બેરવાદ
 બેબાન (બે) વિં [બે (ફા) + બાન] બેશુદ્ધ
 -ની સ્ત્રી બેશુદ્ધિ
 બેમના (બે) સ્ત્રી [બે + મન] બે બાબુની
 મનોદશા; સંકલ્પવિકલ્પ (૨) નારાજ, દિલગીરી
 બેમરબદ (બે) વિં [બે (ફા.) + મરબદ]

(મર્યાદા)] અમર્યાદિ; લાજ વિનાનું
 બેમિસલ (બે) વિં [બે (ફા.) + મિસલ]
 અણસરણું; નિરાણું, લિન
 બેમાલૂમ (બે) વિં [ફા] ગુપ્ત, અજ્ઞાત (૨)
 અં ગુપ્તપણે
 બેમુનાસિખ, બેમુનાસિખ [ફા] (બે) વિં
 બુઓ નામુનાસિખ
 બેમુરવત (બે) વિં [બે (ફા.) + મુરવત]
 નિમકંઠરામ; નિર્ગુણિયુ
 બેરખ [‘બે’ મા હશ્યુતિ] સ્ત્રી [ફા. વૈરજ]
 નગાર, વાવટો અને ડંકવાળી ટુંકડી
 બેરખ (બે) અં [હિં વેરોજ?] વારંવાર, હમેશ
 બેરખી (બે) સ્ત્રી [સં વાહુ + રક્ષા? હિં
 વૈરાલી] સ્ત્રીઓનું કોણીનું એક ઘરેણું
 બેરખો (બે) પું ૦ [બુઓ બેરખી] રક્ષાક્ષના
 મોટા મણકાની માળા
 બેરબો પું ૦ [સરં હિં. વિરોજા; મ. વેરોજા]
 પર્વતમાં થતા એક ઝાડનો ગુહર
 બેરડું વિં ૦ [સરં મ. વેરડ, કા. વઢુર] હઠીલું
 (૨) ખંધું. - ઠાઈ સ્ત્રી
 બેરત વિં ૦ [સરં મ. વેરકા (કા.) = હુચું;
 ચાલાક, તથા મ વેરસા = હાંડ, અવિચારી]
 હુચું (૨) ચડાઉ, ઉદ્ધત (૩) [બે (ફા) +
 રત (ઋતુ)] કવખતનું (૪) સ્ત્રી ૦ કવખત
 બેરહમ (બે) વિં [બે (ફા) + અ રહમ] રહેમ
 વગરનું; નિર્દય,
 બેરંગ (-ગી) (બે) વિં [ફા] ઊડી કે બગડી
 ગયેલા રંગવાળું (૨) [લા.] અનિશ્ચિત મનનું
 બેરાગી (બે) વિં [બે + રાગ] બેરંગી, બે
 રાગવાળું; અનિશ્ચિત મનનું (૨) પું ૦ [હિં]
 વેરાગી; બાવો [બારિસ્ટરી
 બેરિસ્ટર પું ૦ [ઈ.] બારિસ્ટર. -રી, સ્ત્રી
 બેરિયું નં એક પક્ષી
 બેરી સ્ત્રી (કા) ઘોડીની એક જાત
 બેરીજ સ્ત્રી [સરં મ, હિં વેરિજ] સરવાળો,
 સરવાળાની ગકમ
 બેરોજગાર (બે) વિં [ફા] રોજગાર વગરનું.
 -રી સ્ત્રી રોજગારનો અભાવ, બેકારી
 બેરોનક (બે) વિં [ફા.] નિસ્તેજ

એરોનેટ પુ. [ઈ] 'સર'નો વશપરપરાગત
 ઇલકાબ ધરાવનાર [બળદગાડી
 એલ (એ) પુ. [દે વઝલ] બળદ. ંગાડી સ્ત્રી
 એલ, ંડી સ્ત્રી. ['એ' ઉપરથી ?] એ જાણી
 ભેડી કે તેમાનો એક-ભેડીનાર; સાથી
 એલગામ (ને) વિ. [ફા.] નિરંકુશ
 એલડી સ્ત્રી. [જુઓ એલ] ભેડી
 એલડું વિ. ['લડવું' ઉપરથી ?] લડવાડિયુ
 એલતેલ ન. [એલ (ઈ વોઈલ્ડ) + તેલ] લાંડડા
 ઉપર લગાવવાનું એક નેલ
 એલદાર પુ. [ફા.] કડિયાને મદદ કરનાર
 મન્દર (ર) ચાચવાથી જમીન ખોદનારો
 એલપ સ્ત્રી. [જુઓ એલી] એલીપણું, સહાય
 એલાયું ન. [સર. મ વેલા] એ પાખિયાવાળું
 લાકડું (મોળ કે એવું ઊંચું કરવા-ટેકવવાનું)
 એલાશક (એ) અ. [જ વિલાશક] સક્રિય
 રાખ્યા વિના [સિપાઈ
 એલિફ પુ. [ઈ] અક્ષતના હુકમ બલવનાર
 એલિયું ન. ['એલુ' - એવડુ થયું ?] આગળાનું
 અકડાઈ જવું તે (ર) [મ વેલિયા હિં વેલા
 (સં. મલિકા ?)] એક દૂલ અને તેનું અતર
 એલી પુ. [દે. વેલિ=રતંલ કે 'વાલી' પરથી ?]
 ધણી, મુરખી, સહાયતા કરનાર (ર) સ્ત્રી
 [?] સોનીનું એક આભર
 એલું ['એ' ઉપરથી ?] ન. પૂણીનું ભેડકું (ર)
 ભેડકું (૩) ઘેળો રેતાળ પથ્થર
 એવક(-ક)ર (એ) વિ. [એ (ફા.) + જ. વક્ર]
 ભાર-બોજ વિનાનું
 એવકું વિ. [ફા.] મૂર્ખ. -સ્ત્રી સ્ત્રી. મૂર્ખાઈ
 એવખત (એ) અ. [એ (ફા.) + વખત] અયોગ્ય
 વખતે, ક્ષતિ [જનાર ંયણું ન. ં
 એવચની (એ) વિ. [એ + વચન] બોલીને દૂરી
 એવડ વિ. [એ + પડ] એવડેલું હોય તેવું (ર)
 સ્ત્રી. એવડું પડ [-વળી જવું, -વળવું
 = એવડું થઈ જાય તેમ વળી જવું] ંવું
 સંક્રિં એવડું કરવું. -હાવું અ. ક્રિં
 એવડું કે બમણું થયું. -હિયું વિ. એ પડવાળું
 (ર) એવડા બાધાનું -હું વિ. એ પડવાળું
 (ર) બમણું [એવડિયા કોઠાનું, એવડા

કોઠાનું, એવડી પાંસળીનું = મજબૂત
 બાધાનું] [બહાર કાઢેલું
 એવતન (એ) વિ. [ફા.] વતન વગરનું (ર) વતન
 એવડા (એ) વિ. [ફા.] નિમકહરામ, એઈમાન
 ંઈ સ્ત્રી. એવડાપણું
 એવારસ (એ) વિ. [એ (ફા.) + વારસ (વ.)]
 નવારસુ, વારસ વગરનું
 એશ (એ) વિ. [ફા.] સાર, ખાસ; મનેનું
 એશક (એ) અ. [ફા.] શક વગર
 એશરમ(-મું) (એ) વિ. [ફા. વેશર્મ] નિર્ભજજ.
 -મી સ્ત્રી. નિર્ભજજતા
 એશુદ્ધ (એ) વિ. [એ (ફા.) + શુદ્ધ] એભાન.
 -દ્ધિ સ્ત્રી. મૂર્છા [વગરનું, એહક
 એશુ(-સુ)મારું (એ) વિ. [ફા.] સુમાર
 એસઊઠ (એ) સ્ત્રી. [એસવું + ઊઠવું] એસવું-
 ઊઠવું તે (ર) [લા] મૈત્રી, સંબંધ
 એસહા(-રા)મણ (એ) ન. -ણી સ્ત્રી. [એસવું
 ઉપરથી] એસહવાની - જહાવવાની કિમત
 એસણી (એ) સ્ત્રી. [એસવું ઉપરથી] જેના
 ઉપર વસ્તુ ચપટ એસીને ત્રિયર રહે છે તે ભાગ
 (ર) એહક, આસન
 એસણું (એ) ન. [એસવું ઉપરથી] એસણી;
 એહક (ર) એસવાની રીત (૩) ઊઠમણ
 એસતમ (એ) વિ. [ફા. વેશતમ] પુષ્કળ
 એસતી (એ) સ્ત્રી. [એસવું ઉપરથી] ગાઢ મૈત્રી.
 -તું વિ. 'એસવું' વ. કૃ (ર) ગોઠવું આવતું
 (૩) નહું શર થયું (૪) બરોબર હોય એવું;
 માદકસરતું [-આવડું = (પહેરવામા) બરોબર
 આવવું (ર) કામમા-વપરાશમા આવી જવું;
 નકાસુ ન રહેવું. -ઊઠતું = હળવું મળતું, મીતિને
 હીધે આવવું જવું -થવું = ઉપયોગમા આવી
 જવું (ર) જરાય વધવું કે ઘટવું નહીં, ભેઈએ
 તેટલું થઈ રહેવું. -વડવું = (પહેરવામા)
 સુસાત - બીડાત રહેવું. -વર્ષ = નવું વર્ષ.
 એસતો પાયો = મેળ, બનતી રાશ. એસતા
 રીખવું = લપસી પડવું (મનકમા.)
 એસખૂર (એ) વિ. [ફા. વેસખ] અધીર -રી
 સ્ત્રી. અધીરાઈ [વગરનું
 એસમજ (એ) વિ. [એ (ફા.) + સમજ] સમજ

એસર (એ) વિં [એ + સર] અડધી કાળી અને
અડધી રેતાળ (નમીન)

એસરણુ (એ) નં [‘એસરું’ ઉપરથી] કહિયા
સુતારોને ભેગા થવાનું ટેકાણું (૨) અર્થ,
કિંમત એસવી તે

એસરામણુ, -ણી બુઝો ‘એસડામણ’માં

એસરું (એ) અંકિં [અપ. વૃક્ષ, વૃક્ષ, પ્રા. વૃક્ષ]
આસન માડવું (ઊભા હોય કે સૂતા હોય
તેમાથી) (૨) નીચે આવવું, ઊતરવું (ભાવ, કચરો)
(૩) બધાએસતું આવવું (ડગલો) (૪) શર
થવું (અટ. વપ) (૫) [ફળદૂલનું] આવવું (૬)
કિંમત લાગવી; મૂલ પડવું (૭) લાગવું, ચોટવું;
(પાસ, ડાઘ, રંગ, વાસ) (૮) પેસી જવું; વાગવું;
લાગવું ઉદાં હાથમાચપુ ખેઠો (૯) સ્થાપિત
પડું; ભરી થવું ઉદાં જપતી ખેડી; કોટ
ખેડી, ફશા ખેડી (૧૦) અર્થ સમજાવો, રીત
પ્રમાણે ગોઠવાવું (હિસાબ, કાચડો, વાક્ય)
(૧૧) વળવું, સ્થિર થવું ઉદાં ચીતરવામા તેનો
હાથ ખેડો છે (૧૨) કામકાજ વિના પડી રહેવું
ઉદાં ભાઈ શું કરે છે? - ખેડો છે (૧૩) ભડું
- ખોખરું થવું ઉદાં ગળું ખેડી ગયું (૧૪)
રાહ ભેળી, ખોટી થવું ઉદાં ખેડીને હું તો
યાક્યો (૧૫) કસ કે તીક્ષ્ણતા દૂર થવા (કપડું;
ધાર) (૧૬) આધાર વિનાનું - તેજ વિનાનું થઈ
જવું; ભાગી પડવું ઉદાં ધર ખેડું = પત્તિ, પત્ની,
કે છોકરા વિનાનું, ટેકા કે માલ વિનાનું થયું. (૧૭)
વ્યાપવું; ભમવું ઉદાં કપ એસવો (૧૮) ખીજ
ક્રિયાપદ સાથે આવતાં તે ક્રિયા શરૂ કરવી, વળગવું
- મડવું એવો અર્થ ખતાવે છે ઉદાં રહવા -
ખાવા - ગાવા - લાગવા ખેડો અથવા અચાનક
કે ભૂલથી તે કંઈ નાખવું એવો અર્થ ખતાવે
છે. ઉદાં લખી ખેડો, ખોલી ખેડો [એસ
એસ! = રહેવા દે! ભેયુ તારું હહાપણ!
એસવા ઊઠવાની જગા = દીવાનખાનું (૨)
વાતચીત કરવાનું પાત્ર, મેળાપી માણસ
એસવડા જવું = નાત જમતી હોય ત્યારે પાટે
એસવા જવું (૨) ખરખરો કરવા જવું, ઉઠમણે
જવું (૩) મળવા જવું એસવાની ઠાળ =
આધારસ્થાન. એસી જવું = પડતી દશા

આવવી (૨) ચપટ થઈ જવું (જેમ કે ભૂખથી
પેટ કે ગાલ એસી ભય) (૩) પડી લાગવું (જેમ
કે ઘર, સંસ્થા) (૪) (ફકાનમા) કમાણી ન
થવી (૫) દેવાળું કાઢવું (૬) નખોડ જવું (૭)
કસ ઊતરી જવો (જેમ કે સૂતર, કપડું)
(૮) થાકી કે હારી જવું (જેમ કે છાતી) એસી
પડવું = ચાલવામાથી એકદમ થાકીને એસી
જવું (૨) બધામાથી કે માથે લીધેલ કામમાથી
(થાકીને) અધવચ ખસી જવું. ખૂણે એસવું
= (ત્રીએ પતિના મૃત્યુને કારણે) શોક પાળવો
માદીએ એસવું = ગત્યાભિષેક થવો. ઘેર
એસવું = નોકરીમાથી કાઢી મુકાવું. એસી
રહેવું = કાંઈ ઉદ્યમ-પ્રવૃત્તિ ન કરવા દૂર, વેગ-
ળું એસવું = (ત્રીએ) રજસ્વલા થવું નિશાળે
એસવું = ભણવા નિશાળે જવું ખારણે
એસવું = ઉધરાણી વગેરેનો તગાદો કરવો.
રોળે એસવું = રોળની મનુરીથી કામે લાગવું

એસાડ (-ર) વું (એ) સંકિં (‘એસવું’ પ્રેરક)
એસે તેમ કરવું (બુઝો એસવું) (૨)
એસવું આવે તેમ કરવું, જડવું. ઉદાં
નગ વીટીમા એસાડવું (૩) પૂરી દેવું ઉદાં
જેલમા એસાડી દીધો (૪) નાખવું, ઠરાવવું.
ઉદાં લાગો એસાડી દીધો (૫) વ્યાપી-ભમી
ભય તેમ કરવું. ઉદાં કરપ એસાડવો, રોડ
એસાડવો [ઘેર એસાડવું = નોકરીમાથી
કાઢી મૂકવું કામ એસાડવું (ખેરીને) =
નાતરું કરાવવું]

એસામણુ (એ) નં [‘એસરું’ ઉપરથી] એસવાનું
ભાડું (૨) રોગને લીધે ઠેરથી ઊંચું ન થવાનું,
ખેડક એસવું તે [-પડવું = બુઝો ખેડક
પડવું] -ણી સ્ત્રીં મૂલ એસવું તે -ણું નં
ઉઠમણું (૨) મૂલ્ય

એસારવું સંકિં બુઝો એસાડવું
એસાર (એ) યું [‘એસવું’ પરથી] ઉતાર
(વાહનનો). ‘પેસે-જર’
એસારું (એ) અંકિં એસવાની ક્રિયા થવી
(‘એસવું’ લાવે), એસી શકવું
એસરું (એ) વિં [એ (બુદ્ધા બુદ્ધા) + સૂર અથવા
એ (જા) + સૂર] ખોટા કે ખરાબ સૂરનું, અસર

બેસ્નાદ (બે) વિં [બે (ફા) + સ્નાદ; અથવા
બે (મૂળ કરતા જુદા) + સ્નાદ] સ્નાદ વગરનું
કે અગામ યા અગડેલા સ્નાદનું

બેહક, -ક (બે) વિં [ફા] હક વગરનું (૨)
અં હક વગર, અકારણ

બેહક (બે) અં [‘બેસતું’ ઉપરથી] ફરી ન ઉઠાય
‘તેમ (બેસતું, ઢોરનું) (-પડતું, બેસતું)

બેહબૂર (બે) અં [બે + હબૂર (હાજર)] બને
(પક્ષ)ની હાજરીમા (૨) [બે (ફા) + હબૂર]
ગેરહાજરીમા

બેહદ (બે) વિં [ફા] હદ વગરનું

બેહયા (બે) વિં [ફા.] બેસાદમ ંઈ સ્ત્રીં
બેહયાપણુ

બેહલા (બે) વિં [ફા] ભૂડી હાલતમા આવી
પડેલું (૨) પું અં વં ફર્શા -લી સ્ત્રીં
ખરાબ સ્થિતિ; ફર્શા

બેહુરમત (બે) વિં [ફા] બેઆખર, -તી
સ્ત્રીં આખર જવી તે

બેહુરગી [ફા.], બેહુદી (બે) સ્ત્રીં બેહુદાપણું
બેહુદું (બે) વિં [ફા.] બેવફરીભરેલું, નકાસું;
અધરિત

બેહુસ્ત (બે) નં [ફા વિહિસ્ત] સ્વર્ગ ંનરીન,
-સ્તી વિં સ્વર્ગવાસી [સ્ત્રીં

બેહોશ (બે) વિં [ફા] બેભાન, બેજુદ -રી
બેળ (બે) સ્ત્રીં બેડ, ચૂલાનો ઉપરનો છૂટા ભાગ
બેળે બેળે (બેળે) અં [સ. વલાત?] મહા
મુશ્કેલીએ; પરાણે

બેં, બેં (બેં) અં [સ્વં] (બકરાઘેટાંનો)
બેંક સ્ત્રીં [ફા.] બેંક, શરાદી કામ કરતી પેદી
કે મંડળ ૦૨ પું બેંકનું કામકાજ કરનારો કે
સભાજનારો માણસ, શરાદ (૨) એક અટક.
-કિંગ નં [ફા.] બેંકનું કામકાજ; શરાદી

બેંગી (બે?) સ્ત્રીં [સં. વ્યંગ્ય = ઢાકવા લાયક
પરથી?] સીવેલી નાની પોટલી (ટપાલમા
મેકલવાની)

બૈજિક વિં [સં] બીજ સંબધી (૨) મૂળભૂત
(૩) ‘એલિગ્રેકલ’ (ગ) (૪) નં મૂળ, કારણ

બૈકમોહું વિં જુઓ બટકમોહું

બૈકુશી સ્ત્રીં એક વેલો (તેનું કથ દોરને

અવરાવાય છે)

બૈયર સ્ત્રીં જુઓ બૈરી :

બૈરક વિં [‘બૈર’ ઉપરથી] બૈરા જેવું ંજુદિ
સ્ત્રીં બૈરાના જેવી જુદિ (૨) બૈરીની સલાહ.
ંશાસ્ત્ર નં બૈરામાં ચાલતા કે તેઓ સમને

કે રસ લે એવા રીતરિવાજ ને ધાર્મિક
બૈરી સ્ત્રીં [ત્રિ. વાઙ્વા (સં. માર્યા?)] સ્ત્રી (૨)
પત્ની, વહુ [-કરવી = પરણવું કે નાતરે;
લાવવું.] ંવખો વિં પું વહુનો પક્ષ લેનાર;
વહુધેલો, -કું નં બૈરી (-કરવું)

બો સ્ત્રીં [ફા] બૂ, ગંધ, વાસ (૨) [લા.]
અભિમાન. [-આગવી = ફર્ગ વ આવવી
-રાખવી = ઘમંડ રાખવું]

બો [ફા], ંદોરી સ્ત્રીં બીડો ઇં બાધવામાં
વપરાતી એક જાતની દોરી, ‘ટવાઇન’

બોઈ સ્ત્રીં એક માહલી

બોઇતાર નં [ફા.] જેમા પાણીની વરાળ ધાય
છે તે (એ જિનનો) ભાગ

બોકડી સ્ત્રીં [ફા.] બકરી -કું નં બકરું,
-કો પું બકરો [બોકડાને મોતે મરવું =
હલકી ગીતે તરત માર્યા જવું બોકડો
બનાવવો = (વધેરાવા - માર વેઠવા) આગળ
કરવો (૨) મસ્કરીનો ભોગ બનાવવો.]

બોકાસું નં, -સો પું [પ્રા. વોક્કાર, દે.
વુક્કાર] (કા) બૂમ, ચીસ, રાડ

બોકી સ્ત્રીં [ફા. વોસી? કે સરં બૂકડો]
બચ્ચી [-ભરવી = બોકી કરવી.] ંજું નં
[પ્રા. વુક્ક = ભસવું] બોટીલુ

બોખ સ્ત્રીં [‘બખુ’, ‘બખોલ’ ઉપરથી] પાણી
કાઢવાની ચામડાની ડોલ (૨) ભગદાણું, મોટો
ખાંડો ઉઠાં છોડો ફૂંવાને ફાટી બોખ (અખો).
ંજું વિં જાત પડી ગયા હોય તેલું (૨) નં
[લા.] ચાટ પડી જવું - બનવું તે [-પડવું =
ચાટ પડવું - બનવું] -ખું વિં બોખલુ

બોગડું નં [મ વોગદા; પોર્તું સાગોગદા]
ભગદાણું (૨) ભોયર, ‘ટનલ’ (રેલવેનું)

બોધરણું નં [સરં મ વોધર્ણી] પહોળા મોની
વટોઈ

બોધરો પું [દિ. વોધરી] મોટો સાવરણો

બોધલું, બોધું વિં [‘બાધુ’ ઉપરથી ? કે પ્રા
 વુગહ(સ. વ્યુદ્ગહ) = પ્રાંતચિત્તા ઉપરથી ?]
 બોલિયુ, મૂખં
 બોચ વિં [સરં મ વોચા] સાદુ (૨) મૂખં
 (૩) પું [ફા ચોવ ?] જીવ. રનો રસદાર સાદો
 બોચલો પું [‘બોચી’ ઉપરથી] વાળની
 કિનારીવાળી ઝાળકોની ટોપી (૨) પીઠ સુધી
 પહેલે તેવી ડોકરીઓની ટોપી (૩) અ બોડો
 બોચિયું નં [સરં બોચલો] વાસની હલકી
 ટોપલી (૨) [લા] લીલો માણસ
 બોચી સીં ગરદન [-પર કાંકરો મૂકવો =
 કંકક નિયમન ગમતુ, સતત એકવારો પરિભ્રમ
 કરાવવો. -પર ચડી બેસવું = ઉપર હાજર
 રહીને ચાપીને કામ લેવું.] -ચું નં બોચી
 (વૃક્ષકારમા)
 બોજ (બો) સીં ટેવ, આન (ચ) (-પડવી)
 બોજ પું [દિ. વોજ્ઞ (સ. વહ), હિં. વોજ્ઞ, મ
 વોજા] બાર (૨) [બોજ = બાર પરથી કે બૂજ =
 કંદર ઉપરથી ? સરં મ વોજા] મોમો (૩) પોત,
 કુમારા. [-પડવો = ભાર - તકલીફ પડવા (૨)
 વક્કર પડવો] ઠદાર વિં બોજવાળું. ઠવું
 અંકિં પાલનવું. પરવરવું -ભે પું ભાર
 (૨) જવાજદારી, જોખમ
 બોટ સીં [હ] હોડી, મછવો (૨) રટીમર (૩)
 નં જુઓ અબોટ
 બોટણુ નં [‘બોટકુ’ ઉપરથી] બાળકને પહેલ
 વહેલુ અથ ખવરાવતુ ને
 બોટણી સીં [કે વોટણ] સ્તનની ડીટડી (૨)
 ડાંટડીના આકારની ચૂસણી
 બોટલું સંકિં [દિ. વોટ] ખાઈને કે પીને કે
 સ્પર્શ વગેરેથી એક કરવું, હીન કરવું, અભણ-
 વડું (૨) રોકવું, પહેલેથી કબલો કરવો.
 [બોટી રાખવું, લેવું (જગા) = પહેલેથી
 રોષી લેવું, કમલો કરી રાખવો]
 બોટિયું નં જુઓ અબોટિયું: મુગટો
 બોટી સીં (કા.) માસનો વાનો ઢુકડો (૨) રૂવ (૧)
 બોટું નં બોટિયું (?)
 બોડ (બોડ) સીં [પ્રા. વુડ (સં પુટ) =
 આચ્છાદન, ઢાકણ] બબોલ, શુદ્ધ (પશુ રહેવા

કરે છે તે) (-કરવી)
 બોડકુ વિં જુઓ બોડું. -કી સીં બોડી;
 વિધવા (વૃક્ષકારમા કે ગાળ તરીકે)
 બોડર નં એક પદી
 બોડલું સંકિં [દિ. વોટિયું = બોડેલું] મૂલુ
 બોડિયું વિં જુઓ બોડું [બોડિયા અક્ષર
 = કાનોમાત્રા વગર કે મધ્યાણ બાધ્યા વગર
 લખાતા અક્ષર.] ઠતકોડિયું વિં સાવ બોડું
 બોડિયો કલાર પું એક વનસ્પતિ, કલાર
 બોડી સીં જુઓ બોડકી
 બોડી અજમો પું એક વનસ્પતિ
 બોડી બામણી સીં જુઓ બામણી
 બોડું વિં [દિ. વોટ] માથે વળ વિનાનું (૨)
 [લા] ઉધાડું; ખુલ્લું; સાફ (માથુ, ખેતર,
 મધ્યાણ વગરનો અક્ષર, લૂટી લીધેલો માણસ
 વગેરે). [બોડા અક્ષર = જુઓ બોડિયા
 અક્ષર બોડું કરવું = (વાળ, પાન વગેરે
 વિનાનું) ખુલ્લું - સાફ કરવું (૨) લૂટીને સાફ
 કરવું બોડો ભાત = ઘી વગરનો લૂખો
 ભાત] ઠતકોડું (જુઓ ટકો), ઠરણુક =
 છેડ જ બોડું. ઠરેડું વિં ઠદન બોડું
 બોણું (બો) સંકિં [જુઓ બોણી] બોણી
 કરાવવી કમાણી કરાવવી (૨) ગાળ દેવી
 બોણાટ (-વ) વું (બો) સંકિં [બોણવું પરથી]
 ગાળો લાડવી
 બોણી (બો) સીં [પ્રા. વોજ્ઞ (સ વોજત)
 ઉપરથી: સરં હિં. વોજ્ઞની, મ] પહેલો વકરો
 (૨) બેસતા વર્ષની બાંધણ (૩) [લા.] ઠપકો,
 ગાળ [-કરાવવી = પહેલો સોદો કરીને
 શુકન કરાવવા]
 બોત (બો) પું [ફા. વુત = જડ મૂર્તિ]
 બાધો; મૂખં. [-જેવું = જડ; સ્તબ્ધ]
 બોતડો પું [હિં વોતા (સ. પોત)] નાનું ઊંટ
 બોતાન (-નું) નં [જુઓ જુતાનું] પાપકીની
 અદરનો ગામો (૨) કલક, આળ (-મૂકડું)
 બોતે (-તો)ર (બો) વિં [અપ. વાહત્તર, પ્રા.
 વાવત્તરિ, વાહત્તરિ (સ દ્વાસપતિ)] ‘૭૨’
 બોધક વિં [સરં મ વોંયટ] જડ, ડાઠ (૨) સુસ્ત
 બોધું નં [જુઓ બોતાનું] પાપકું (તિરકારમા)
 બોદલી સીં (કા.) ઘોડીની એક ભત
 (૨) માનકડ મૂદા ને પંકડે

બોધલું વિં ભુઓ બોધું, (૨) ૫૮૫
 બોધલો પું લબોટાની રમતની સમાપ્તિ
 બોધારકાંકરો પું, બોધારશિ(શી, -સિ,
 -સી)ગ સ્ત્રીં એક દવા
 બોધાણુ અં કિં [ભુઓ બોધું] પાણી પીને
 તર મરું (૨) પાણીથી કાવાઈ બગડી જવું
 બોધુ વિં [સ. વોદક, સરં હિં. વોદા] બોધાઈ
 ગયેલું (૨) બોખરું (૩) ઢીલુ, કાચુ (૪) નં
 તડવાણું કે બનખર નહિ પકવેલું માટીનું વાસણ
 બોધ પું [સં] ઉપદેશ (૨) જ્ઞાન (૩) [લા.]
 ગાળો. [-થવો = જ્ઞાન થવું, સમજવું -લેવો
 = ધડો લેવો, શીખવું] ૦ક વિં બોધ આપ-
 નારું, ૦કતા સ્ત્રીં ૦દાયક, ૦દાયી વિં
 બોધ આપનાર, જેમાથી બોધ મળે એવું. ૦ન
 નં બોધ થયો કે આપવો તે (૨) જણાવવું
 તે ૦ પત્ર નં સાહિતી આપનારી ચોપડી
 (વિદ્યાપીઠ કે તેવી સંસ્થાઓની). ૦પરાયણ
 વિં બોધથી ભરેલું. ૦પાઠ પું ૦પાઠ પાઠ (૨)
 નમૂના તરીકેના પઠ (૩) શિખામણ, ધડો.
 ૦વચન નં શિખામણનું વચન ૦રું સંકિં
 ઉપદેશ આપવો; સમજવું
 બોધલું વિં [ભુઓ બોધલું] બોધલું, ભોળું,
 અણસમજ [‘હિંકિટક’]
 બોધાત્મક વિં [સં] બોધના લક્ષણવાળું,
 બોધિ સ્ત્રીં [સં] સંપૂર્ણ જ્ઞાન (બોધ). ૦વૃક્ષ
 નં (સ) ગયામા આવેલું પીપળાનું ઝાડ, જેની
 જગાએ પૂર્વે શુદ્ધદેવને જ્ઞાન થયું હતું ૦સરવ
 પું જે પૂર્ણ જ્ઞાન મેળવવાના માર્ગ ઉપર
 છે અને થોડા જન્મમા એ રથાને પહોંચનાર
 છે એવો (બોધ) સાધક
 બોધિત વિં [સં] બોધ પામેલું
 બોધાગાણું વિં પોપલ. -ખી પું બં ૧૦
 જાણે બહુ દુષ્ટ પડી જતું હોય એવો ઢોંગ
 બોખડી સ્ત્રીં [‘બોખડું’ પરથી] બોલતી; જીભ
 [-વવવી = ખડું બોલવું; અમર્યાદ બોલવું].
 બોખડું વિં [બ-બ-બ રવં] તોતડું
 બોખાટ પું [સરં મ. વોમાટ-ટા (સં હે)]
 વિરોધનો પોકાર [તારની ભૂગળી
 બોખિત નં [ઈ] સાજામાં વપરાતી વાણાના

બોધું વિં [ભુઓ બોધું] બોધું (૨) નં
 બોધું; કૈદું
 બોખો પું [સરં હિં. વોખા] વ્તન
 બોખખ(બોખો), ૦૨ [ઈ] ભુઓ ‘બોખ’મા
 બોચકોટ પું [ઈ] બહિષ્કાર
 બોચું (બો) નં [સરં મ. વોચું = ખરૂં (પ્રા.
 વરજ)] જેમાથી લોડી થાય છે તે છોડનો
 (લોડી ઉતારી લીધેલો) સાંઠો
 બોચું નં [ઈ ‘વોઈ’] પાણીમાના ખરાખાની
 ચેતવણી આપના માટે દરિયામા તરતો રાખેલો
 લોહનો ગોળો
 બોર નં [પ્રા., (સ વદર)] બોરડીનું ફળ (૨)
 સ્ત્રીએ તું એક ધરેણું. [-નું ડીટ (ન લાણુ)
 = કશું નહીં -જે વડાં (આણુ) = મોટા મોટા.]
 ૦ફૂટેા પું [+ ફૂટવું] કચ્ચરવાણું, પાચમાલી.
 [-કરચો, વાળવો = મારી મારીને બોખરું
 કરી નાખવું (૨) પાચમાલ કરવું] ૦ડી સ્ત્રીં
 [પ્રા વોરી, વદરી] બોરનું ઝાડ [-ખં બેરવી,
 ઝંઝેડવી, જૂડવી = મારી પેઠે માર મારવો
 (૨) મારીને પરાણે બધું પડાવી લેવું.] ૦માળા
 સ્ત્રીં બોર જેવા મણકાની માળા - એક ધરેણું
 બોરડું સ્ત્રીં [મ વોરડ (ઈં વોઈ)] બાલુ, ઠોર
 બોરસહી(-ખી) સ્ત્રીં [પ્રા વજલસિરી (સ.
 વજુલસી)] એક ફૂલઝાડ
 બોરિયું નં [‘બોર’ ઉપરથી] બટન (૨) એક
 છોડ; તેનું ફૂલ (૩) એક ધરેણું
 બોરી સ્ત્રીં ભુવાર, ખાજરી ધંના કણસલાની
 રજ (૨) [‘બોરો’ ઉપરથી] ગાસડી, ગૂણ
 બોરું નં [સરં મ વોરા] જેમા એકેકા કણ
 રહે છે તે કણસલાનું બોણું
 બોરો પું [સરં મ, હિં વોરા (ફા વુર્દહા
 વૃરિયા)] ધાખળો, બનનસ
 બોઈ નં [ઈં.] પાટિયું (૨) મઠળ ઉઠાં
 રફૂલ બોઈ, લોકલ બોઈ
 બોઈંગ સ્ત્રીં [ઈ] જાતલાય
 બોલા પું [ઈં] હડો ૦બેટ નં કિકેટની રમત.
 -લિંગ સ્ત્રીં કિકેટની રમતમા બોલ નાખવા તે
 બોલ પું [‘બોલવું’ ઉપરથી] શબ્દ, વચન (૨)
 કડી, વૃક (૩) [લા.] મહેણું. [-આપવો =

કાલ આપવો, વચન આપવું (૨) મોઢે કરવા માટે (ખીતને) ચરણ દે પદ કહી અંબ ગાવવું. -કાઢવો = હટક કાઢવો, જગ પણ બોલવું. -દે એવું = જરૂરને પ્રસંગે કામમાં આવે તેવું -દેવો = જવાબ દેવો; હોકારો પૂરવો (૨) કામમાં આવવું -બોલવા = શબ્દો કહેવા (૨) ગુરુસાના વેણ કહેવા. -મારવો = ટાણે મારવો -માં બોલ ન હોવો = બોલવામાં ઢંગધડો ન હોવો (૨) બોલવામાં સમચાઈ ન હોવી. -લેવા = મોઢે કરવા અથવા પદ કે ચરણ ખીત પાસેથી સામળી લાવવું બોલે બંધ ન હોવા = એકવચની ન હોવું, વારે ઘડીએ બોલેલું ફેરવી નાખવું. બોલે બોલે મોતી ખરવાં = બોલવામાં અફસુસ માન્યું અને હિતકારિતા હોવા] બંધ, બંધું વિં વાચણ; વાતોહિયું (૨) લડકણું. બ્યાલ સીં બોલવું ચાલવું તે, વાતચીતનો વહેવાર, મેળાપ (૨) તકરાવ (૩) ચાટ; કરાર બજા સીં બોલવાની ઢગ. બતી સીં બજા. [-બંધ કરાવવી = ચૂપ કરી દેવું.] બપટ નં બોલતુ ચિતપટ - સિનેમા બંધ પુઠ કરાર. બબાલા સીં ચલણ દે ચડતી કળા હોવી તે; ક્ષેત્ર.

બોલવું સંકિં [પ્રા. વુલ્લ, વોલ્લ] વાચા કાઢવી, આચરવું (૨) કહેવું; વાત કંઘી (૩) [લા] વઢવું; ગુરુસો દે આજુમે બતાવવા કહેવું (૪) કલ્પિયો કરવો, વઢવાડ કરતા બોલવું. [બોલવું ચાલવું = જવું, સાણું સમું. બોલવું ચાલવું = વાતચીત કરવી; સંબંધ હોવો. -ચવું = બોલાબોલી - તકરાવ થવી સામું બોલવું = વિન્દ બોલવું (૨) સામાયિક, ઉદનાઈ કરવી (-ને મારી વતી) બોલાવવો ! = ની મારી વતી ખતર પૂછવો, મારું રનેકરમરણ કહેવો. બોલાવું બોલ દે એવું = જવાબ આપે એવું, અણીને વખતે કામ દે એવું બોલી ગ્રહણું = વચમાં દે ઉતાવળે બોલવા માહવું. બોલી જવું = મોઢે કરેલું સલગાવી જવું (૨) ઉતાવળમાં દે વગર વિચાર્યો બોલી નાખવું કે બોલાઈ જવું. બોલી નાખવું = સ્વકોચ રાખ્યા વિના કે કુપાચ્યા વિના કહી

દેવું (૨) કબૂલ કરી દેવું; જણાવી દેવું બોલી બજાવું = ન બોલવાતું બોલીને દે બોલવા- માને કામ દે સખધ બજાવો બોલી બતાવવું = કહી બતાવવું. બોલી બેસવું = ઉતાવળમાં કે વગર વિચાર્યો બોલી નાખવું. બોલી રહેવું = બોલવાનું પૂરું કરવું બોલ્યા સામું ન બેવું = અણુગત બોલાયુ હોય તેને મનમાં ન લાવવું, તેનું દુખ ન લગાડવું] બોલ બોલા, બોલાબોલ સીં સામસામે બોલવું ને, તકરાવ.

બોલાચાલી સીં તકરાવ (૨) બોલવા ચાલવાનો સખધ - દોરતી [-ચવી = તકરાવ થવી - હોવી = બોલવા ચાલવાનો સખધ હોવો.] બોલી સીં બાપા દે ગોણ બાપા દે બોલવામાં જ ચાલતી હોય (૨) મહેલું (૩) કબૂલત [-કરવી = રાગત કરવી, કરાર કરવો.] બ્યાલી સીં બોલવા ચાલવાની ગીતબાત બોલમેટ, બોલિંમ જુઓ 'બોલ'મા બોલટ પું [ફં] એક બાણુ ચાકી ચઢાવવાનો માયાદાર ખીલો (-મારવો, લમાવવો) બોલશેવિક વિં [ફં] રશિયાના એ નામના એક સામ્યવાદી મહાનુ - ઝમ નં તે મંડળની કિલચરી [(૨) શુમાવડ બોણુ સંકિં [દિં વોના (સં વપ્)] વાવડ બોલસ (બો) સીં [અ વહ્સ] ચર્ચા; વાહવિવાહ (૨) હઠ (૩) બજાતકાર (૪) પતરાણ બોલસડું વિં ગંધાતુ; વાસ મારતુ બોલસડું સંકિં [ફા. વાસીદત્ત] બચ્ચી કરવી બોલસો પું [ફા] બચ્ચી બોળ પું [સં વોલ] એક ભતનો ગુહર (૨) [સરં મ] જાણનો કચરો (૩) [ફં] સીં એક છોડ (જેના સવરણા ધાય છે). [-ઘાલવો = બોલી બોલીને ચેટમાં દુ.ખાડવું - ફેરવવો = બગાડી મૂકવું, નકામું કરી મૂકવું.] બોળકેરી પું [બોળ(બોળવું ?) + કેરી] મીઠામાં આગેલી આખી કેરી - એક અથાણું બોળવું સંકિં [સં વુલ્, પ્રા વોલ] પ્રવાહીમાં ડુમાવવું (૨) [લા] ડૂલ કરવું; શુમાવડ, વણસાવડ [બોળી કાઢવું = બટપટ ગમેતેમ

ધોડું, બોળીને જ કાઢવું, બરોબર ન ધોવું]
 બોળબોળ અં ['બોળવું' ઉપરથી] છલોછલ
 બોળાનાડો પું બ્રહ્મા, વટાળ; અડાઅડ
 બોળિયા વિં ['બોળવું' ઉપરથી] મીઠાના
 પાણીમા રાખી મૂકેલ (કરી લી'યું ધં)
 બોળુ વિં ['બોળવું' ઉપરથી] બોળનાર
 (સમાસને અંતે). ઉદા. ધરબોળુ
 બોળો પું ['બોળવું' ઉપરથી] પલાળી રાખેલો
 લોટ (૨) મીઠામાં આથેલા લીલા ફળ (૩)
 [કા] ભરકા જેવી એક સાદી વાની
 બોંબ(બોંગો) પું [હં] હારગોળાનું એક
 હિંસક અસ્ત્ર બારો પું બોમથી મારો
 ચલાવેલો તે, બોમ મારવા ને ૦૨ નં બોમ
 નાખવા વપરાતું લડાયક વિમાન
 બોંબક પું [દિ હુંવા + પોકાર, ચીસ] વાયુદૈવથી
 હાપજતો ભડો કઠોર સ્વર (સંગીત)
 બોંબગોળો, બોંબમારો, બોંબર જુઓ
 'બોમ' મા
 બોંશ (બોં) સ્ત્રીં જુઓ બોસ (-ચલાવવી,
 બાંધવી)
 બોદ્ધ વિં [સં] બુદ્ધને લગતું (૨) બુદ્ધનું
 અનુયાયી, ધર્મ, બોર્ગ પું બુદ્ધ
 ચલાવેલો ધર્મ-માર્ગ. ધર્મ, બોર્ગ
 વિં (૨) પું બોદ્ધમાર્ગનું કે તેનું અનુયાયી
 બ્યાન નં [જુઓ બ્યાન] વર્ણન
 બ્યૂતલ નં [હં] એક વિલાયતી રણવાહ
 [-ફંકું, મારકું, વગાડકું]
 બ્યાશી(-સી) વિં [પ્રા વાસી (સં. દ્રવ્યસીતિ)]
 '૮૨'
 બ્રશ નં [હં] વાળ, તટ કે વાળાની, કરાની
 ધસીને સાફ કરવા માટેની એક બનાવટ
 બ્રહ્મ નં [સં] સર્વિજ્ઞાનંદરવરૂપ જગતનું
 મૂળતત્ત્વ (૨) વેદ (૩) પરમાત્મા (૪) પું
 બ્રહ્મા (૫) બ્રહ્મણ. બકુમાર પું (સં)
 નારદ બ્રહ્મચર્ય પું (સં) એ નામની નાતનો
 માણસ બોર્ક સ્ત્રીં જનોઈમા વળાતી ગાઠ
 બમરો સ્ત્રીં આકાશવાણી. બચ્ચં નં
 બ્રહ્મના સાક્ષાત્કારની સાવના (૨) હંદ્રિયનો
 નિગ્રહ. બચ્ચાંશ્રમ પું ચારમાનો પ્રથમ

આશ્રમ - જેમા બ્રહ્મચર્ય સેવીને માણસ
 વિદ્યાભ્યાસ કરે છે. બચારિણી સ્ત્રીં બ્રહ્મચર્ય
 પાળનાર સ્ત્રી. બચારી પું બ્રહ્મચર્ય પાળનાર
 માણસ (૨) વિદ્યાર્થી બચારિણી સ્ત્રીં
 બ્રહ્મજ્ઞાનની ધર્યા - ઉત્કંઠા (૨) બ્રહ્મવિષયક
 વિચારણા, ને કરતું શાસ્ત્ર બ્રહ્મ વિં બ્રહ્મને
 ભણનારું. બ્રહ્મ જ્ઞાન નં બ્રહ્મનું જ્ઞાન બ્રહ્મની
 વિં બ્રહ્મજ્ઞ. બ્રહ્મ પું મોટો ઠગ બ્રહ્મ
 વિં બ્રહ્મ સર્વથી (૨) બ્રહ્મણો પર આરથા
 રાખનાર બતાલ પું એક ભતનો તાલ
 (સંગીત). બતેજ નં બ્રહ્મચર્યનું કે બ્રહ્મ-
 જ્ઞાનનું તેજ. બત્ત નં બ્રહ્મપણું, બ્રહ્મ સાથે
 અભેદ (૨) બ્રહ્મણપણું. બદંડી સ્ત્રીં એક
 વનસ્પતિ. બદીસા સ્ત્રીં બ્રહ્મને પામવા માટે
 લેનાતી દીક્ષા બદેવ પું બ્રહ્મા (૨) પૂજ્ય
 બ્રહ્મણ. બનિર્વાણુ નં મોક્ષપદ બનિષ્ઠ
 વિં બ્રહ્મના ધ્યાનમા લીન, બ્રહ્મજ બખંડુ પું
 નામનો જ બ્રહ્મણ બભદ્ર વિં (૨) પું એ
 નામની ભતિતું બભાધી વિં બ્રહ્મની વાતો
 જ કરનાર. બભોજન નં બ્રહ્મણને જમાડવા
 તે. બચ્ચં પું બચ મહાયજ્ઞોમાનો એક - વેદનું
 અધ્યયન અને અધ્યાપન ૦૨ ધ્ર નં મનુષ્યના
 મસ્તકમાં માનેલું એક હિર, ભ્યાથી બ્રહ્મ-
 લોકમા જનારના પ્રાણ નીકળે છે એમ કહેવાય
 છે ૦રાક્ષસ પું ભૂત યથેલો બ્રહ્મણ બંધિ
 પું બ્રહ્મણ અધિ બલેક પું બ્રહ્મનો -
 જીંયામા જીઓ લોક બચ્ચં નં બ્રહ્મચર્યથી
 કે બ્રહ્મના જ્ઞાનથી પ્રગટતી તેજસ્વિતા (૨)
 બ્રહ્મનેજ. બવાદ પું વેદાંતવાદ; અદ્વૈતવાદ
 (૨) વેદનું પઠનપાઠન બવાદિની સ્ત્રીં ગાયત્રી
 (૨) અવિવાહિત રહી વેદાભ્યાસ કરનારી સ્ત્રી.
 બવાડી વિં બ્રહ્મવાદનું અનુયાયી (૨) વેદનું
 પઠનપાઠન કરનાર બવિદ્યા સ્ત્રીં બ્રહ્મ
 સંબંધી વિદ્યા. બવેદી સ્ત્રીં બ્રહ્મચર્યની વેદી
 બવેત્તા પું બ્રહ્મને ભણનાર. બસમર્પણુ નં
 એક વસ્તુવ વિધિ, બ્રહ્મસંબંધ બમંબંધ પું
 બ્રહ્મની સાથે સંબંધ (૨) પુષ્ટિમાર્ગીઓનો એક
 વિધિ ૦સૂત્ર નં જનોઈ (૨) (સં) પાદનાયણે
 રચેલા વેદાંતના સૂત્ર. [-ની ગાઠ = લખે કે

નસીબે બારેલી મનખૂન ગાઠ] ૦સ્વ નં
 બ્રાહ્મણની માલમિલકત - ધન ૦હત્યા સ્ત્રી
 બ્રાહ્મણની હત્યા. ૦હૃદય નં(સં) એક તાગે.
 બ્રહ્મા પું [સં] બ્રહ્મણ સ્ત્રીની ઉત્પત્તિ કરનાર
 વેદવર્મની ત્રિમૂર્તિમાંના એક દેવ. [-ના લેખ
 = ટાળ્યા ન ટળે તેવા લેખ. -નો દહાડો
 = ધણો લાખો ને કંટાળામરેલો દિવસ]
 -દ્વાદશર પું [+ વક્ષર] એતકાર, પ્રણવ.
 [-પાણ ન આવડયે = કશું ન આવડવું]
 -દ્વાવ્ત્રી સ્ત્રી ૦ બ્રહ્માના પત્ની (૨) કુર્ગા.
 -દ્વાનંદ પું [દ્વા + નાનંદ] બ્રહ્મ સાથે
 અમેકનો આનંદ -દ્વાર્ષ પુ નં [દ્વા +
 અર્ષણ] બ્રહ્મને -ઈંધરને અર્ષણ -દ્વાસ
 નં [+ વક્ષ] બ્રહ્માનું અમ્મ (૨) બ્રાહ્મણનો
 શાપ -દ્વાંક નં [દ્વા + કંક] વિથ. [-ની
 આશા = મોટી અને ઘડી પાર ન પડી શકે તેવી
 આશા -માં ચઢી જવું = પાણી વગેરેનું
 પીતા અતન્દ્રિમા ચડી જવું] -દ્વિષ વિ
 સ પૂર્ણ વેદ જાણનાર (૨) બ્રહ્મા તદ્દન કીન
 -દ્વોદકિયું વિ [+ વ્દક] બ્રાહ્મણિયા
 પાણીથી ચવાયેલું; ન અખડાયેલું
 બ્રાહ્મ વિ [સં] બ્રહ્માનું, ને લગતું ૦ સુહૃત
 નં, ૦ વેળા સ્ત્રી ૦ સૂર્યોદય પહેલાંની બે
 ઘડીનો સમય ૦ (-દ્વો) સમાજ પું; સ્ત્રી
 (સં.) જગાળના એક અર્વાચીન ધર્મ સમાજ.
 ૦ (-દ્વો) સમાજ વિ ૦ એ સમાજનું -ને
 લગતું (૨) પું એનો સભ્ય ૦ (-દ્વો) ધર્મ
 પું ૦ (-દ્વો) મત પું. નં બ્રાહ્મસમાજ
 ધર્મ કે પથ ૦ વિવાહ પું વિવાહના આઠ
 પ્રકરોમાંનો એક, જેમાં કન્યાને શાણગરી
 વગેરે કશું લીધા વિના આપવામાં આવે છે
 બ્રાહ્મણ પું [સં.] હિંદુઓની ચાર વર્ણોમાંની
 પહેલી વર્ણનો માણસ (૨) (સં.) મંત્રોનો
 જુદા જુદા કર્મોમાં વિનિયોગ જણાવનારો
 વેદનો ભાગ ૦ તા સ્ત્રી ૦, ૦ત્વ નં બ્રાહ્મણપદ,
 બ્રાહ્મણના સદ્ગુણ. ૦ ધર્મ પું હિંદુ વેદવર્મ.
 ૦ શાહી સ્ત્રી ૦ બ્રાહ્મણોની સત્તા કે જેમાં તે
 હાથ નેત્ર સમાજ નં -હિયું વિ ૦ બ્રાહ્મણ

સંબધી (૨) બ્રાહ્મણના હાથનું કે તેને ખો
 તેવું. -બી સ્ત્રી ૦ બ્રાહ્મણ સ્ત્રી (૨) વિ
 બ્રાહ્મણનું, -ને લગતું
 બ્રાહ્મ સુહૃત, ૦ (-દ્વો) સમાજ, ૦ (-દ્વો)-
 સમાજ, ૦ (-દ્વો) ધર્મ, ૦ વિવાહ જુઓ
 'બ્રાહ્મ'માં
 બ્રાહ્મી સ્ત્રી ૦ [સં] એક વનરપતિ (૨)
 સરખવી (૩) વાણી (૪) વિ ૦ બ્રહ્મને લગતું
 બ્રિટન પું; નં [કં] ઇંગ્લંડ દેશ
 બ્રિટિશ વિ [કં] બ્રિટન દેશનું કે તેને લગતું
 બ્રિજ સ્ત્રી ૦ [કં] પાનાની એક રમત (૨) પું પુલ
 બ્રિજ +, ૦ ભાષા, ૦ વાર્તા (૫) [સરં હિ]
 . જુઓ 'મ'માં ૦ વર પું (સ) કૃષ્ણ
 બ્રીફ સ્ત્રી ૦ [કં] અસીલની વકીલાત કન્વાને
 અગેનું સક્ષિત ટાચણ કે તેના કાગળ
 [-લેવી = નો વકીલ ચવું (૨) બ્રીફ
 ટાચણ કરવું]
 બ્રેઇલ પદ્ધતિ સ્ત્રી ૦ આધળા માટે બ્રેઇલ નામના
 માણસે શોધેલી લખવા વાંચવાની પદ્ધતિ.
 બ્રેઇલ ચાટી સ્ત્રી ૦ ને પદ્ધતિ પ્રમાણે લખવા
 માટેની એક ખામ પાટી
 બ્રેક સ્ત્રી ૦ [કં] ગતિમાન ગરુને ઘોળાવવાની
 ચાપ (૨) રેલવેમાં ગાર્ડનો હખે, કે જેમાં
 લગેજ સામાન ભરવામાં આવે છે [-મારવી,
 લગાવવી = ગતિમાન ગરુને રેલવાની ચાપ
 લાગુ કરવી; ચાલુ હોય તે ગેરુ -વાગવી =
 બ્રેક લાગવી]
 બ્રેડ સ્ત્રી ૦ [કં] ડબલરોટી, પાઉ
 બ્રોડકાસ્ટ વિ ૦ [કં] વાયરલેસ ધ્વનિવર્ધક
 યંત્ર દ્વારા પ્રસારિત કરેલું, રેડિયો પૃ કરેલું.
 [-કરવું = રેડિયો કરેશનેથી બોલવું -
 પ્રસારિત કરવું]
 બ્રહ્મકોશ નં [કં] વિભાષી દેશનનો કમખો
 બ્રહ્મક પું [કં] ચિત્ર કે છબી છાપવાનું તૈયાર
 કરેલું ખીજુ (૨) ચાલ જેવા એક મોટા મકાનમાં,
 એક કુટુંબ સ્વતંત્ર રહી શકે એવી અલગ
 બધી સવડવાળો તેનો ભાગ, મોટા મકાનનો
 સ્વતંત્ર ઘર થાય એવો નાનો ભાગ

ભ

ભ પુઞ [સં.] ઓષ્ઠય ચોથો વ્યંજન (૨) નક્ષત્ર
 (૩) તેજ. ંકાર પુઞ ભ અક્ષર કે તેનો
 ઉચ્ચાર ંકારાંત વિઞ છેડે ભકાગ્વાણુ
 ભકભક અઞ [રવઞ; સરઞ હિં. મકા] ભગભગ
 (૨) ભભકતુ હોય એમ
 ભક્રાખોલુ વિઞ [‘ભાખ’ (લઘને બોલનાર)
 અથવા સરઞ મ. મક્કમ (અ મુહકમ) =
 દઃ + ખોલવું] આખાખોલુ
 ભક્ત વિઞ [સં] જુદું પડેલુ કે પાડેલુ (૨)
 ભાગેલું (૩) -ના પર આશરક. -ની ત્રિજિવાણુ
 (૪) ભક્તિ કરનાર, ભજનાર (૫) પુઞ નેવો
 આદમી, ભગત વપતસલ વિઞ ભક્ત પરપ્રેમ
 રાખનાર વપતસલતા ંઞ -ક્રા(-ગતા)-
 ભી સ્ત્રી ભક્ત સ્ત્રી (૨) ભક્તની સ્ત્રી
 -ક્રાધીન વિઞ [+ અધીન] ભક્તને વશ (પ્રભુ)
 ભક્તિ સ્ત્રી [સં.] ભજવું તે, ભજન (૨) પ્રેમ;
 આદર (૩) નવની સૂક્ષ્ણ (ભક્તિના નવ પ્રકાર
 પરથી કવણ, કીર્તન, રમરણ પાદસેવન,
 અચન, વંદન, દાસ્ય, સખ્ય, આત્મનિવેદન).
 ંકાઁય નઞ ભક્તિરસનું કાવ્ય, ભજન, ‘સામ’.
 ંપૂર્વકે અઞ ભક્તિથી ંભાવ પુઞ ભક્તિનો
 ભાવ, આદર, પ્રેમ ંભીલું વિઞ ખૂબ ભક્તિ-
 વાણું ંમાન વિઞ ભક્તિવાણુ ંમાર્ગ પુઞ
 ભક્તિ દ્વાગ સાધનાનો માર્ગ ંમાર્ગ વિઞ
 ભક્તિમાર્ગને ભગત કે તે અનુસરનાર.
 ંચેલ પુઞ ભક્તિ જેમા પ્રધાન છે એવો યોગ
 ભક્ષ પુઞ [સં] ભખ; ખોરાક (૨) શિકાર ંકે
 વિઞ ભક્ષ કરનાર, ખાનાર ંણુ નઞ ખાલું
 તે. ંણુય વિઞ ખાવાને યોગ્ય
 ભક્ષ(-ખ)લું સઞ કિઞ [સ મક્ષ] ખાલું
 ભક્ષિત વિઞ [સં] ખાધેલુ
 ભક્ષી વિઞ [સં] ભક્ષનાર (રાત્રાસને અતે.
 હિંસા મારુભક્ષી) [ખાવાનું
 ભક્ષ્ય વિઞ [સં] ખાવા યોગ્ય (૨) નઞ ભક્ષ,
 ભખ પુઞ ભક્ષ (૨) અઞ [રવઞ, સરઞ હિં મકા]
 એના અપ્રાજ્ઞથી (૩) તરત [-દઈને]
 ભખલું સઞ કિઞ [સ મક્ષ, પ્રા. મક્ષલ, હિં.

મલના] ભક્ષલું, ખાલું (૨) [જુઓ ભખલું]
 કહેલું (૩) ખકલું
 ભખાળ, -જેલ વિઞ જુઓ ભખજેલ
 ભખાળલું અઞ કિઞ [સ વિ + સ્થલ, પ્રા સ્થલ
 ઉપરથી?] આચારભદ્ર થવું (૨) [સં મક્ષ]
 ખાઉ ખાઉ કરલું, ભલકલુ
 ભખજેલ વિઞ [જુઓ ભખજલું] આચાર-
 વિચારમા અડધું પડધું ભદ્ર
 ભખખડ વિઞ [સરઞ મ મક્કમ (અ. મુહકમ) =
 દઃ, મજખૂત] ભડુ (૨) નીડર (૩) ગામદિયું
 (૪) [જુઓ ભખજ] ભખજેલ
 ભગ નઞ [સં.] નસીળ, સદ્ભાગ્ય (૨) એશ્વર્ય,
 વીર્ય, યશ, શ્રી, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય એ છનો
 સમૂહ (૩) છિદ્ર. કાણું (૪) સ્ત્રીની શુદ્ધેત્રિય
 (૫) ક્ષત મણ (૬) પુઞ સૂર્યના ખાર રોપમાલું
 એક, સૂર્ય ંભજુ વિઞ [+ ભજવું] વિપથી,
 કામી [ખે હૂરવ માનાવાળો ગણ
 ભગણુ પુઞ [સં] પહેલી દીકરું અને પછીની
 ભગત વિઞ (૨) પુઞ [‘ભક્ત’ પરથી] ભજન
 કરનાર. ંમાણુસ પુઞ સ્ત્રીવો સાદો અને
 ઈશ્વરથી ઈગને ચાલનારો માણસ [(રપિયો)
 ભગત હોવો = રપિયો બોદા - બોટા હોવો]
 ંહું વિઞ (૨) નઞ ભગન (તિરસ્કારમા).
 -તાઈ ંઞ ભક્તિ (૨) ભગત હોવાપણુ.
 -તાણી સ્ત્રી જુઓ ભક્તાણી -તું નઞ
 પૂનપાઠ વગેરે આચારની અતિ કાળજ
 ભગદળ નઞ [સરઞ મ જુઓ ભગ] (કા.). ભગ-
 દાણું નઞ [સરઞ મ મગદાદ] મોટું બાકરું
 ભમદંડી પુઞ [સરઞ ભાગેલું] ઠંકાણા વિનાનો -
 ઊખડેલ માણસ (સુ)
 ભમભખ અઞ [રવઞ] એવા અપ્રાજ્ઞ સાથે (૨)
 ભેરથી -માવલું સઞ કિઞ ભગભગ થાય
 એમ -મોટી બારે કે ભેરથી રેડકુ
 ભગભલુ વિઞ જુઓ ‘ભગ’મા
 ભમરું વિઞ [પ્રા મગ, મુગ (સં મક્ષ, મુક્ષ),
 સરઞ હિં મગરના = સહ; મ. મનતા, મુગા]
 ભમર (૨) ધૂઈ; ચીકારા - વાક વગરલુ

(૩) બરડ(૪)ભીડી ગયેલા રંગનુ. -રે પું
 છૂટા ભૂટા, ઘસિયો
 ભગલ(-ળ) નં [સરં હિં] ઢોગ; ઠગાઈ.
 ંભાવાર્થી=કપટી, બગભગત
 ભગવતી વિં [સં મગવત્ ઉપરથી] ભગવાનનું,
 ભક્ત; એલિયું(ર)સીં[સં]દેવી -તપરાયણ
 વિં ઈશ્વરભક્તિમા પરોવાયેલુ. -દ્ગીતા
 સ્ત્રીં (સં.) હિંદુઓનું એક મુખ્ય ધર્મપુસ્તક
 -ગીતા -દ્ભક્તિ સ્ત્રીં ભગવાનની ભક્તિ
 ભમ(-મા)વડું સંકિં જુઓ ભગવંત
 ભગવંત વિં [સ. મગવત્] શ્રીમત, ભગવાણ
 (ર) પું તેવો સાણસ (૩) ઈશ્વર
 ભગવાન વિં (ર) પું [સં] જુઓ ભગવંત
 [-કરે ને... થાય = ભગવાનની મરજીથી -
 એવો ભોગ ખેરે ને યાય -જુઓ! પૂછે! =જેવા
 કર્મ તેવી ભગવાન શિક્ષા કરે! -ના ઘરનું, -હું
 માણસ = ભલુ એલિયું માણસ -મખ્યા!
 =જેઈતુ બધું-પૂરો આશરો મળ્યાં.]
 ભગવું વિં ['ભગવાન' ઉપરથી? કે સગં હિં.,
 મ. મગવા (સ મગુ)] ગેરવા રંગનુ. [ભગવાં
 કરવાં, પહેરવાં, લેવાં = સાધુ થકું;
 ભગવા વસ્ત્ર પહેરી સંન્યાસી થકું]
 ભગળ નં [જુઓ ભગલ] ભોવાણું ંભાવાર્થી
 વિં બગભગત
 ભમંદર નં [સં] શુદ્ધાની પાસે છિદ્ર-મણ
 થવાનો એક રોગ (ર) બાકું
 ભગાડવું સંકિં નસાડવું (ર) છેતરી ભોળવીને
 લઈ જવું કે મૂળ રથળ તલવવું
 ભગાવવું સંકિં, ભગાવું અંકિં 'ભાગવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 ભગિની સ્ત્રીં [સં] બહેન. ંસમાજ પું,
 સ્ત્રીં સ્ત્રીઓનું મહળ
 ભગીરથ પું [સં] (સ.) આકાશમાથી ગંગાને
 પૃથ્વી પર લાવનાર રાજા (ર) વિં [લા]
 મહામુકેલ [-મયત્ન=(આકાશમાથી ગંગા
 ઉતારવા જેવો) ભારે મોટો ઉદયમ.]
 ભગુવો વિં પું [જુઓ ભગવું; સરં હિં.,
 મ. મગવા] (પ) સન્યાસી
 ભગોડું નં રેશમનો કાશીદો. [ભગોટાં પાડવાં

=વાણવા માટે રેશમના તાર તૈયાર કરવા]
 ભમ વિં [સં] ભાગેલું; નાશ પામેલું (ર)
 હારેલું; હતાશ. -આશ વિં [+વાશ]
 નિરાશ,હતાશ -નેા.સાહ વિં[+વત્સાહ]
 જેનો હિતસાહ ભીડી ગયો હોય તેવું
 ભય, ંભય અં [રવં] ભોંકવા-ભોંકાવાનો
 કે અથડાવાનો રવ [-દઈને]
 ભયકવું અં કિં [રવં] પછડાવું
 ભયકાવડું સંકિં [ભય રવં] ભય દઈને
 ખોસી દેવું (ર) અથડાવડું. [ભયકાવી
 દેવું=ખોસી દેવું]
 ભયકાવું અં કિં 'ભયકવું'નું ભાવે (ર)
 ભટકવું, રખડવું, અથડાવું, ટલ્લા ખાવા
 ભયડ, ંભયડ અં [રવં] ચાવવાના કે
 કચડાવાના અવાજથી [ભયડ ભયડ ચાવી
 જવું =એવો અવાજ કરતા કરતા ચાવી જવું.]
 ં(-રડ)વું સંકિં [રવં] દાખવું, કચડવું
 (ર) ભગડ -દંભયડ, -ટાભયડી સ્ત્રીં
 ખૂબ ભયડાવું તે, સખત બીડ
 ભયાં અં [પ્રા. મુજ્જ (સં મૂયસ) =ખૂબ;
 પૂરતું] બસ, પૂરતું [ઉપરાઉપરી
 ભયોભય(-ચય) અં [રવં] ભય ભય (ર)
 ભચય અં [રવં] જુઓ ભય [-દઈને]
 ભજન નં[સં.] નામરમરણ; ભક્તિ (ર) ભક્તિનું
 ગીત. [-કરવું =ઈશ્વરમરણ કે રતવન કરવું
 (ર) કામકાજમાથી નિવૃત્ત થવું (૩) એક ને
 એક વાતનું રટણ કર્યા કરવું] ંમંદળી સ્ત્રીં
 ભજન ગાનારાઓની મંડળી -નિક વિં ભજન
 કરનાર કે ગાનાર. -નિયાં નં બં વં
 ભજનો (ર) કરતાલ (૩) [લા.] ગાળો.
 [-સ ભળાવવાં =ગાળો દેવાં.] -નિચો
 પું ભજનિક; ભજન કરનારો સાણસ
 ભજવડું સંકિં [સં મજ] નાટક કરવું; તેનો
 ખેલ કરી દેખાડવો; વેશ કાઢી યતાવવો
 ભજવું સંકિં [સ મજ] ભજન કરવું (ર)
 નખડ (૩) સેવવું (૪) લાય આપવી, ઉઠાં
 તેને કંઈક ભજ્યું કે શું? (૫) પહેરવું, ધારણ
 કરવું (વસ્ત્રાભૂષણ), ઉઠાં 'મણિ મુકુટ ભજે
 ભગવાન'(૬)અંકિં[પ્રા માજ(સ માજ)=

ચમકું] શોભવુ. ઉઠાં વર્ણ ધી ચંપક ભજયું
 બજિયું નં [પ્રા મજ્જિજ (સં મર્જિત)] તળીને
 કરેલી એક વાની [છેડે કે પદ્મમા)
 ભજુ વિં [સં. મજ્ ઉપરથી] ભજનાર (સમાસમાં
 ભટ પું [મં] યોદ્ધો
 ભટ પું [જુઓ ભટ] પંડિત (૨) ભિલુક
 બ્રાહ્મણ (૩) રસોધયો (૪) બ્રાહ્મણની એક અટક.
 ૦૭ પું (માનાર્થે કે વ્યંગમા) ભટ ૦ મેવાડો
 પું એ નામની નતનો બ્રાહ્મણ
 ભટ અં [રવં] તરત જ (૨) અથડાય તેમ (૩)
 [સરં ભટ, કટ] ધિકાર છે ! ઉઠાં ભટ પડો
 તારા દવતગમા । [ભટકનાર, રખડેલ
 ભટકણુ (-ણુ) વિં [‘ભટકવું’ ઉપરથી]
 ભટકખોણું વિં જુઓ ભટકખોણું
 ભટકભવાની સ્ત્રીં [ભટકવું + ભવાની] વગર-
 કામે રખડનારી સ્ત્રી [માણસ
 ભટકભાલો પું [જુઓ ભટકખોણું] વાચાળ
 ભટકવું અંકિં [સં અટ ઉપરથી ? કે અટ
 (પ્રા. મટ્ટ) = રખડવું, ભૂલુ પડેલું ઉપરથી ?
 સરં હિં. મટકતા, મ મટકળે] રખડવું (૨)
 [જુઓ ભટકા] કઈ તાકપા કરવું
 ભટકાટવું સંકિં [જુઓ ભટકા, ભટકું]
 મારવું; મૂકવું (૨) [સુ] કણસલાંમાથી દાણા
 કાંટવા મૂકવું
 ભટકારો પું [‘ભટકવું’ ઉપરથી] ભટકવું -
 રખડવું તે [-કરવો, -થવો]
 ભટકાવું અંકિં [ભટ (રવં)] અથડાવું (૨)
 આડે આવવું (૩) ભટકવું, રખડવું (૪) [લા.]
 અણધાર્યું મળવું (૫) લડાઈ કે કલિયો થવો
 ભટકાં (-કિયાં) નં ૫૦૦૦ [ભટકવું ઉપરથી]
 વલખા (૨) દેરાચાટા, [-મારવાં = લલુતાથી
 કાંકા માંગવા (૨) રખડવું.]
 ભટકું વિં [‘ભટકવું’ ઉપરથી] (સુ) ભટકેલ
 ભટકો પું જુઓ ભટકારો (૨) [જુઓ ભટકું]
 લાકડીનો પ્રહાર. [ભટકા ભાગવા = લાકડી
 ભાગે કે બરડો ભાગે તેટલો માર પડેલો - મારવો]
 ભટાઈ સ્ત્રીં જુઓ ભટાઈ
 ભટાણી સ્ત્રીં જુઓ ભટિની
 ભટિયો પું [‘ભટ’ ઉપરથી] ગોસાઈજના

મંદિરમાં રહેતો, તેમની નાનનો આગ્રિત
 ભટ્ટરિયું નં દૂગણા ઢોરનું એક ખાણ
 ભટ્ટરિયું, ભટોગિયું નં [સં વટુ ?] કૃતરાતું
 બચ્ચુ [બ્રાહ્મણની એક અટક
 ભટ પું [સં] વિદ્વાન બ્રાહ્મણ, ભટ (૨)
 ભટાર (૦ક) વિં [સં] માનનીય; નામવર
 ભટિની સ્ત્રીં [સં] નાણી (૨) શેઠાણી (૩)
 ભટની સ્ત્રી
 ભટો પું [હિં મટા (દે મંડ)] ગોળ હડા જેવી
 નતવું વેંગણ (૨) પું [સં મટક] બ્રાહ્મણ
 (નિરસકારમા)
 ભટ (-ક) અં [પ્રા મટ્ટ (સં અટ)] ધિક (૨)
 [જુઓ ભટ (રવં)] ઝટ
 ભટવું સંકિં [પ્રા મટ્ટ = ભટ્ટો ઉપર શેકવાનું
 પાત્ર (તેની પેઠે તપવું)] ધમકાવવું; ઠપકા
 આપવો (૨) અં કિં ચિડાવું, મનમાં ને
 મનમાં ધખવું
 ભટિયારખાણું નં [‘ભટ્ટો’ ઉપરથી] રસોડું
 (૨) [લા] રસોડાનું કામકાજ.
 ભટિયારી (-રણુ) [જુઓ ભટિયારો; હિં.
 મઠિયારી, મઠિયારિન] ભટિયાક કરનાર
 સ્ત્રી (૨) ભટિયારાની સ્ત્રી -રૂ નં ભટિ-
 યારાનું - રાધવાનું કામ (૨) [લા.] રસોડું.
 -રો પું [ભટ્ટો પરથી, સરં હિં મઠિયારા]
 ભટ્ટો પર શેકનારો (૨) રાધનારો
 ભટોરું નં [સરં ભાડું; ચાંદું. સરં મ.
 મહોલ] જમીનમા પડતી ફાટ - ચીરો
 ભટ્ટો સ્ત્રીં [પ્રા મટ્ટ (સં અરજ), સરં હિં.
 મટ્ટી; મ. મટ્ટી] નીચેથી આંચ કે પવન ઢઈ
 શકાય એવો ચાપી કરી કરેલો ચૂનો (જેમ કે
 લાડભૂલની, હલવાઈની, લુહારની, ઘોળીની)
 (૨) ચૂનો, ઘંટ જેવું પકવવાની ચ્યના (૩)
 હાથ ગાળવાનું ફડ (૪) [લા.] ભટ્ટો પં નાખેલું
 વાસણ ને તેમાની વસ્તુ (જેમ કે વૈદની,
 ધાતુ વગેરે મારવા માટે) [-કરવી, ચઢાવવી,
 -ઉતારવી, -માં નાખવું.] [બગાળવી =
 હાથ ગાળવો] -કો પું મોટી ભટ્ટો
 ભટ વિં [પ્રા મટ, સં મટ] બળવાન (૨)
 સમૃદ્ધિમાન (૩) પું યોદ્ધો (૪) શ્રીમત (૫)

સ્રીં [‘ભીડવું’ પરથી ?] ભૈડ (૬) કાશની
વરનની ખીલી (૭) નં કૂવામાથી પાણી
ખેચવાની સવડવું ચણતર કે લાકડું (૮)
[લા] ભોપાળું (૯) [સરં મ. મઢવલ] સુકાઈ
ગયેલી જમીનની કાટ; ભડોર (૧૦) અં
(૨૧૦) [-કાઠી નાખવી = ભોપાળું બહાર
પાડી દેવું - નીકળી જવી, વેરાઈ જવી
= ભોપાળું બહાર પડી જવું. - ખાંધવું = મથાળું
- મોઢું બાધવું (ફવાવું, વાતવું વગેરે)]
ભડક સ્રીં [ભડકવું ઉપરથી] ચમક, ખીક;
હર [-કાઠવી = હર દૂં કરવો - પેસવી = હરવા
લાગવું, ખીત્રુ - ભાગવી = હરવો કે કાઢવો.]
ભણ (-છું) વિં ખીકણ, ચમકનાર
ભડકવું અંકિં [સરં મ. મઢકળે, હિં.
મઢકના, ભડ ૨૧૦ ઉપરથી] ચમકવું.
ઓચિંતુ હરવું
ભડકિયું વિં [ભરડો ઉપરથી] ભડકે બળે
તેવું (૨) [‘ભડક’ પરથી] ભડકે એવું ભડકણ
(૩) નં [ભડકો ઉપરથી; સરં મ. મઢકી]
ગધક ને ધીને ચૂવો (૪) [ભુઓ ભળકિયું]
દર્શનિયું
ભરડી સ્રીં [ભુઓ ભરડકી] રાખડી કે કાંછ
જેવી એક વાની - કું નં ઘટ રાખ જેવી
એક વાની, ભરડક
ભડકું નં, -કે પું [ભડ (૨૧૦) ઉપરથી]
અગ્નિનો ભભૂંગ (૨) આળ લય [ભડકે બળવું
= ખૂબ જોરથી - ભડ ભડ બળવું ભડકો
ભડકો = ભારે ક્રોધ થવું, દિલમા બળી ભડકું
(૨) વ્યર્થ જવું - થવો = અગ્નિનો ભભૂંગ
થવો. મોટી આળે બળવું (૨) કબિયો થવો.]
ભરલ નં [ભડથાવું ઉપરથી] ભડથાવીને તૈયાર
કરેલું શાક (રી ગણ)
ભડથાવું અંકિં [ભુઓ ભડથું] ભડસાળમા
ચડવું - બઢવું - સીઝવું
ભડથિયું, ભડથું નં [પ્રા મઢિત્ત = શૂળ ઉપર
સેકેલું માસ] ભડથાયેલો પદાર્થ [કેરી
ભડકું નં [સરં ભડથું] જળી પડી ગયેલી કાચી
જડભડ અં [૨૧૦] એવા અવાજથી (૨)
જોરથી, ઝટ ઠડું અં કિં વગર વિચાર્યું

ખોલવું (૨) ભડભડ સળગવું; ઓચિંતુ
સળગવું (૩) ભડભડવું; ખાવાતું મન થવું
[ભડભડી ભડકવું = ધૂંધવાઈને એકદમ સળગી
ભડકું (૨) મનમા ભરાયેલો ગુસ્સો એકદમ
કાઢવો] - હાંટ પું ભડભડવું તે (૨) ભડભડ
એવા અવાજ (૩) અં એવા અવાજથી.
- ડિયું વિં મનમા જો હોય તે કહી દેનાર,
ગુપ્ત ન રાખી શકે એવું
ભડભામણું વિં [ભડ (દે વઢું) + ભામણ
સં માગિતું] બડભાગી, ભારે લાગ્યશાળી
ભડભાદર વિં [ભડ (દે. વઢું) + ભાદર (સં.
મઢકો)] મોઢું; ભયું ભાદર્યું (૨) આપણાર
ભડલી - (ળી) સ્રીં (સં.) ઋતુ, વરસાદ વગેરે
લાખનારી એક વ્યક્તિ. ૦ વાક્ય નં ભડલીતું
ભાણેલું વાક્ય - એવી લોકોક્તિ
ભડવાઈ ભુઓ ‘ભડવો’ માં [બહાદુર, જખર
ભડવાડિ વિં [ભુઓ ભડવું] + ભડ, લડાયક;
ભડવીર પું [દે વઢું ? કે સં મટ] + વીર
બહાદુર ચોક્કો [ગૂંઝવું; ભડવું
ભડવું અં કિં [ભુઓ ભીડવું (ભડવું)]
ભડવો પું [સરં હિં; મ. મઢવા (સં. મઢ, કે મઢ
= ભાડે આપવું પરથી કે ‘ભડ’ + વા (નિંદાત્મક)]
પોતાની સ્ત્રીના વ્યભિચાર ઉપર છવનાર (૨)
વેશ્યાનો સાથી (૩) સ્ત્રીવશ પતિ - વાઈ સ્રીં
ભડવાવું કામ કે કમાઈ (૨) બાયલાપણું.
[-કૂટવી = વેશ્યાઓ મેળવી આપવાનો ધંધો
કરવો]]
ભડસાળ સ્રીં [ભડ (દે માઢ = ભડી) + સાળ
(જાણ કે છાર ઈ); સરં મ મઢસ = ભાડ
માટેનું કુટકળ બળતણ] ચૂલા કે સગડીનો
ઊની રાખવાળો ભાગ
ભડળી ભુઓ ભડલી
ભડં અં [૨૧૦] (કાઈ પડવાનો અવાજ)
ભડાક અં [૨૧૦] ભડાકા સાથે (૨) તરત
ભડાકો પું [ભુઓ ભડાક] ધડાકો (૨)
ખંડૂક ફૂટવાનો અવાજ (૩) ગપગોળો
[-કરવો, થવો = ખંડૂક ફૂટવાનો અવાજ
કરવો - થવો, બાર કરવો - થવો (૨) ચોક્કી
ઉઠાય તેવું કંઈ કામ કે તકરાર કરવા -

થવા -મારવો=જુરસાથી કામ કરી નાખવું
 (૨) નિ સ કાચ બોલવું (૩) ગપગોળો છોડવો]
 ભડાભડ અં [૨૧૦] એવા અવાજ સાથે (૨)
 એકદમ -ડ(-ડી) સીં ભડાભડ અવાજ
 (૨) કાંધલ, ધમપછાડ
 ભડાભડ સીં; નં [૨૧૦] કાંધલ(૨) વેરણછેરણ
 ભડું નં [પ્રા મિત્તગ (સં મિત્તક)] ધરની
 આમલી દીવાલ(૨) પડદા તરીકે કરાતી પાતળી
 દીવાલ [ભડે એમણું = પડી ભાગવ, વણસવ
 (૨) દેવાણ કાઢવું (૩) નસંતાન જવું (૪)
 કમાણી ન ચાલવી]
 ભડોભડ અં [૨૧૦] જુઓ ભડાભડ
 ભણકાર(-રે), ભણકો પું [સં મળ
 ઉપરથી? (૨૧૦)] કરાના અવાજની આગાહી
 કે શુભચિન્ન [(-ગ) ભણકારા થવા, વામના =
 આવવાની કે બનવાની આગાહી થવી]
 ભણતર નં [‘ભણવ’ ઉપરથી] ભણેલું તે શિક્ષણ
 ભણુભણું અંકિં [૨૧૦] ભણભણ એવો
 અવાજ થવો
 ભણવું સંકિં [સં મળ] શીખવું(૨) બોલવું,
 કહેવું ઉં. નં ભણે નં સૈયો (૩) વાચવું
 [ભણવું ગણવું = અભ્યાસ કરવો તેમ જ તેનો
 નિયોગ-અમલ કરી લેવો ભણ્યાગણ્યાને =
 અભ્યાસ કરીને તેમજ પાવધા-હોશિયાર
 થઈને (અગિયારા) ભણી જવા = પોખારા
 ગણી જવા, (લઈને) નાસી જવું]
 ભણામણ નં, -ણી સીં [‘ભણવું’ ઉપરથી]
 રણવાની કી કે તેનું અરથ
 ભણાવવું સંકિં (ભણવું નં પ્રેરક) શીખવવું(૨)
 પાઠ કરાવવો, ઉચારાવવું [ભણાવી શૂકવું
 = શીખવી-સમજાવી રાખવું]
 ભણી અં [પ્રા. પેહળ (સં પ્રેક્ષણ) ઉપરથી ?
 સગું મ પાઠણે] તરફ બાજુઓ
 ભતકું નં, ભતકો પું [સગું મ.; (૨૧૦)]
 (સુ) લાકડીનો સપાટો-પ્રહાર (૨) [લા]
 કાસ, આડખીલી [ભતક શૂકવું, મેલવું,
 ભતકો મારવો = વળો મારવો, પ્રહાર કરવો
 (૨) [લા] કાસ મારવી, આડખીલી કરવી]
 ભતુ (-થુ) નં [સરંદિ, મ. મત્તા (સં મત્ત,

પ્રા. મત્ત)] ભાતું કે તે ભદલ અપાતા પૈસા
 (૨) ખાસ કામ માટે પગાર ઉપરાંત અપાતું
 મહેનત છુ કે ખર્ચી
 ભત્રીભે પું [પ્રા. મત્તિજ (સં મ્રાતૃવ્ય); હિં
 મત્તીજા] ભાઈનો કે પતિપત્નીના ભાઈનો
 દીકરો -ભવણ સીં ભત્રીજાની વહુ
 -ભજમાઈ પું ભત્રીજાનો વર. -છ સીં
 ભાઈની કે પતિપત્નીના ભાઈની દીકરી
 ભથ સીં [સરં ભઠાર] (કા) જમીનની,
 પાણી ભરેલી કે પાણી ભરાઈ થયેલી કાંટ
 ભથવારું વિં [‘ભાથુ’ ઉપરથી] (ખેતરના)
 ભાતુ લઈ જનાર (માણસ) -રી સીં
 ભથવું અંકિં મોઢીદાડિયામાં ખીલતી આગળ
 જવું [જવાતુ વાસણ કે કપડું
 ભથાયણું નં [‘ભાથુ’ ઉપરથી] ભાથું લઈ
 ભદલ નં [જુઓ ભદર] મુકન, ભદ્ર
 ભદલું નં નાનો ગાટીનો ઘડો, ઢોચકું
 ભદંત પું [સં] માનવાચક સમોદય (બૌદ્ધ)
 (૨) બૌદ્ધ સાધુ
 ભદર, ભદ્ર નં [સં મદ્ર] મોટા ઢાઠની
 અડનો નાનો ઢાટ (૨) [સરં ભઠારણ]
 ભદલ. [ભદર કરાવવું = ઢાણ કરાવવું]
 ભદ્ર વિં [સં] ઢાણકારી (૨) અગધિક (૩)
 ભાવ્યશાળી (૪) નં કલ્યાણ (૫) સોતુ (૬)
 સગીનના એક અલંકાર (૭) જુઓ ભદર
 ઠક વિં શુભ (૨) પું એક છદ (૩) નં
 કલ્યાણ ઠકટ પું મોટો ગોખર. ઠકાલી
 (-ળી) સીં (સં) એક ઢેવી
 ભદ્રા સીં [સં] ગાય(૨) (સ) દુર્ગા (૩)
 કૃષ્ણની એક પટસાદી (૪) ખીજ, રાત્રમ કે
 ખારસા (૫) ગળી (૬) ગોકર્ણી
 ભદ્રાકરણ નં [સં] હલમત, મુકન
 ભદ્રાક્ષ પું [સં] એક આડ જેનાં ખીના માળાના
 મણકા બને છે
 ભપ(-ભ)કાદાર, ભપ(-ભ)કાઠંધ જુઓ
 ‘ભપ(-ભ)કો’ મા
 ભપ(-ભ)કાવણું સંકિં ભેરથી કે ખૂણ રેહવું
 ઉદાં દુધમાં પાણી ભપકાવી દેવું
 ભપ(-ભ)કી સીં [‘ભપ’ ૨૧૦] (પતંગના

પેચમા) એકદમ ટોરની છૂટ મૂકવી [-દેવી,
-મૂકવી] (૨) [જુઓ ભપકો] રોક; દમ,
ધમકી (સુ)

ભપ(-ભ)કો, -કાદાર, -કાખંધ જુઓ
ભલકો, -કાદાર, -કાખંધ [-મારવો = ઝળકવું
(૨) રોક મારવો, શેખી કરવી]

ભપૂકો પું જુઓ ભપકો

ભપ્થ અં [રવં] એવા અવાજથી (૨)
અપાઠાખંધ (૩) ઊંધુ ઘાલીને

ભપ્થલ વિં [રવં] રથૂલ, ભડું

ભભક સ્ત્રીં [જુઓ ભલકવું] ચળકાટ, ઝળક.
[-મારવી = ચળકાટ મારવો, ઝળકવું (૨)
ભલકવું, શોભવું.]

ભભકવું અંકિં ['ભપ્થ' (રવં) સ્ત્રળગવું,
સરં હિ. મમકના, મ. મવકળે (સં.
વર્હ?) ભભૂકા મારવા (૨) શોભવું (૩)
[લા.] ગુરસે થતું [ભભકી ઊઠવું = શોખી
ઊઠવું (૨) ગુરસે થઈ જવું]

ભભકાદાર. ભભકાખંધ જુઓ 'ભલકો'મા

ભભકી સ્ત્રીં જુઓ ભપકી

ભભકો પું [જુઓ ભલકવું] ભપકો; રોક; આડં-
ખર (૨) ધમકી [-કરવો = ઠાઠ-આડખર,
શોભા કરવા -મારવો, લગાવવો = ભભકો
કરવો (૨) રોક મારવો, શેખી કરવી] -કાદાર
વિં ભભકાવાળું. -કાખંધ વિં ભભકાવાળું
(૨) અં ભભકાથી

ભભકવું અંકિં [જુઓ ભલકવું] ખાઈ
ખઉ થતું (૨) મોટો સાદ કાઢવો

ભભકાટ પું ભભકવું તે

ભભકો પું જુઓ ભલકાટ (૨) ઉકાળો (મરી,
હોગ, સચળ વગેરેનો)

ભભરાવણ સંકિં ['ભભર પરથી] ભૂકો છૂટો
છૂટો નાખવો

ભભરી દાળ સ્ત્રીં [જુઓ ભભર] ભભરી
જો તેથી રીતે રાધેલી દાળ

ભભરં વિં [જુઓ ભગરં; મ ભરમરીત]
વેરાઈ નય એવું, ભૂગરં

ભભુકાવવું સંકિં 'ભભૂકવું'નું પ્રેરક

ભભૂકવું અંકિં [જુઓ ભભક] ભભૂકો

ધવો. [ભભૂકી ઊઠવું = સળગી ઊઠવું (૨)
ચળકાટ મારવો; પ્રકાશી ઊઠવું]

ભભૂકો પું [જુઓ ભભૂકવું] ભલકો (૨) પ્રકાશ
(૩) [લા] ભારે તીખાટ

ભભૂત(-તી) સ્ત્રીં [સં. વિમૂતિ; હિ. મમૂત]
ભસ્મ. [-ચોળવી, લગાવવી = (રાખ
ચોપકી) બાવા થવું. સન્યાસ લેવો.]

ભભ્ભ અં [રવં] ભપ્થ

ભભ્ભો પું ભ અક્ષર, ભકાર

ભમ (રવં) ભકાપણાનું કે પોલાપણાનું વધારાપણું
ખતાવના શબ્દની આગળ કે પાછળ વપરાતો
શબ્દ ઉદાં 'ભડું ભમ'; 'ભમપોલ'.

ભમગરો પું [પ્રા. મમ્મ (સ ઋમ્) + ગરો (સં.
કુ) ?] સરાણિયો; ખરાદી

ભમતારામ પું [ભમવું + રામ] ભમતો
ફરનાર - ગખડેલ માણસ

ભમર સ્ત્રીં [પ્રા. મમયા (સં. મૂ), મ. મંવર્દી]
ભૂકટિ, ભવું (૨) [સં. ઋમિ, પ્રા. મમિ] વમળ
(૩) અં ગોળ ગોળ - ચક્કર ફરે તેમ (૪)
પું [સં. ઋમર] ભમરો ઠકી સ્ત્રીં [સં
ઋમર ઉપરથી] નાનો ભમરડો (૨) ચકરી. ઠકો
પું એક રમકડું - ગરિયો (૨) એક ફળ
(૩) [લા] કાઈ નહીં. ઉદાં ભમરડો આવડે
છે. [ભમરડા જેટું = મૂર્ખ (૨) અસ્થિર.
-ફરવવો = ગમે તેમ સહી કરવી] -રાળી
સ્ત્રીં એક માખી. -રાળું વિં સુંઢર
ભમરવાળું (૨) ફુર્લાંગી, અમગળ (૩)
[જુઓ ભમર અં] ભમર ભમર ફરતાં
ચક્રવાળું - ભીષણ - રિયું વિં ગોળ ગોળ
કરવું (૨) ભમરીનું, -ને લગતું (૩) નં ભમરી
ભાતનું સ્ત્રીં એક વસ્ત્ર (૪) ચકરીનો રોગ
ભમરી સ્ત્રીં [સં. ઋમરી] ભમરાની માઠા,
કરડે એવી એક માખી (૨) [જુઓ
'ભમર' (૨)] ધૂમરી, ચકરી (૩) માયાનું
એક ધરેણું [-ખાવી = ચકરી ખાવી
-રો. પું ભમર (૨) વમળ (૩) વાળનું
ફકાળું [-ભૂંસાઈ જવો = નસીબ ફૂટી
જવું (વધુ ખરું) સ્ત્રીં રાહડું. પૂં છડે ભમરો
હોવો = એક ઠકાણે ખેઠા વિના ર્યા કરવું]

ભમરછાલ સ્ત્રી એક વનસ્પતિ

ભમ(-મ્)રભોળું વિં [ભમર(ચિત્તભ્રમ ?
કે સં ભ્રમર ?) + ભોળું] નિખાલસ (૨)
પ્રેમાળ; રનેહાળ

ભમરું અઠકિં [પ્રા ભમ (સં. ભ્રમ)] ચક્રાકારે
ફરવું(૨)રખડવું (૩) તમ્મર વ્યાવવા. [ભમરું
ભૂત = અભો વખત રખડવા કરતું માણસ]

ભમાડ(-વ)ણું સઠકિં [પ્રા. મમાડ (સં. ભ્રમય)]
'ભમરું'નું પ્રેરક(૨) ભુલાવામાનાખડ; છેતરવું

ભમ્મ અઠ [૨વઠ] એવા અવાજથી. [-પાંચ
રોરી કરવી = ગુપ્ત માર મારવા.]

ભમ્મર સ્ત્રી [ભુઓભમર] લટ [-ચડાવવી
= ગુસ્સો કરવો ગુસ્સાથી ભેડું]

ભય પુઠ, નઠ [સ.] ખીક. [-દેખાડવો = ખીક
દેખાડવી, ડરાવવું - પામરું, લાગવો = ડરવું.
-પેસવો = ડર લાગવો. -પેસી જવો =

(અચુક બાબતનો ડર) મનમા રિયઠ થવો.

-રાખવો = મનમાં ડર સેવવો] ઠકારી

વિં ભય કર. ૦૬૨૧૧ વિં ભયરયાન ભેનાર

-સમજનાર. ૦૭૧૧૧ વિં [સં] બાધેલું

-ચંકર વિં [સં] ભય ઉપભવે એવું

-યાનક વિં [સં] ભય કર (૨) પું

કાળના આઠ રસમના એક-ચાવડું વિં

[સં] ભયંકર

ભયા પું [પ્રા માહ્ય (સં. આતુ), સરં મ.,

હિં. મય્યા] ભાઈ, ભિયા(પુરુષ માટે સંબોધન)

(૨) કેટલીક નાતોમા જમાઈ માટે સંબોધન

ભયું [હિં; સં મૂત, પ્રા. મૂલ] (૫) થયું, બન્યું

[ભૂં કાંનું રૂપ]

ભયો પું [ભુઓ ભય] માનતા પૂરી કર્યા

પછી પૂલરીની આશિષ મેળવવી તે (૨) અઠ

કૃતાર્થતાનો સતોષ થયો હોય એમ, સતુષ્ટ.

[-કરવો = ભયો કરાવવા જેવું મોટું બહાદુરીનું

કામ કરવું - કરાવવો = માનતા પૂરી કર્યા

પછી પૂલરીની આશિષ મેળવવા પોતા પર

કહના થાપા મરાવના (૨) બહાદુરી મારવી.]

૦૭૨૧૧ અઠ સારી પેઠે ભયો. [-ચણું =

પૂરતું થઈ; સતુષ્ટ થવાય તેટલું બધું થઈ]

ભર [સં મુ; પ્રા મર ઉપરથી] નામને અતે

લાગતા 'તેના બેટલુ, તે બધું' - આણું

એવો અર્થ થાય છે ઉદાઠ ક્ષાયલર, દિવસલર

(૨) વિં બરોબર નામેલું, ભરપૂર; પરિપૂર્ણ.

ઉદાઠ ભર ભુવાની, ભર ભીધ [-દોરીએ

કપાણું, જણું = કનકવાનું ચણી દોરી સાથે

કપાણું - જણું - દોરીએ જણું = ગર્ભાવસ્થાના

છેડવા દિવસોમા રચનાતર કરવું કે અહાર જણું

(૨) આખરે ભરી જણું]

ભરફચ(-શ, -સ) સ્ત્રી [ભર + સં કૂર્ચ તથા

કુચ] પરચૂરણ નકામી વસ્તુઓ કે છોકરા ને

માણસોનો સમૂહ

ભરખ પું [સં. મશ, પ્રા. મક્ષ] ભક્ષ ઠણું

સઠકિં ખાણું (૨) કરવું

ભરગરછી સ્ત્રી [સરં મ. મરગચી (સં.

મુગુકચ્છ ઉપરથી ?)] સ્ત્રીઓને પહેરવાનું

એક ભતનું કપડું [(૨) ભાર, વજન

ભરગત નઠ [મ] ભરી કાઢેલી સ્થિતિ, પૂર્ણતા

ભરચક(-ટ) વિં [ભર + ચક (સં ચક્; કે

ચક ?); સરં મ મરચક્ષ] પુષ્કળ (૨)

ખીચોખીચ [પાણીની પુષ્કળતા

ભરચંદી સ્ત્રી [ભર + ચંદી] ચંદી - માસ-

ભરડડી સાં, -કું નઠ ['ભરડડ' ઉપરથી,

સરં મ. મરડી] ભુઓ 'ભરડી'મા

ભરડ ભરડ અઠ [૨વઠ] એ અવાજથી (૨) સતત

ભરડણું સઠકિં [૨વઠ; સરં મ મરડળે

(સં અમિત્રદ ?)] અનાજને ભડું ભડું દળવું,

ખે ફાડ પડે એમ દળવું (૨) [લા] ગમે તેમ

ખડકું [અનાજની એક વાની

ભરડિયું નઠ ['ભરડડ' ઉપરથી] ભરડેલા

ભરડો પું ['ભરડડ' ઉપરથી] ભરડેલું તે (૨)

ભરડાઈ ભય એમ આજુબાજુ ભેરથી વીટવું

- વીટાવું તે (અજગરનું) (૩) છાપરાની

વળીઓ કબજામા લેવાનો બધ (૪) શેરડીમા

થતો એક રોગ [-દેવો = (અજગર)

પોતાના શિકારની આસપાસ ભેરથી વીટાવું]

ભરડો પું [સં મરડ] તપોધન (દુરજકારમા)

ભરડોળ નઠ [ભરવ + ઢોળવું] નફોતોટો (૨)

આવકભવક

ભરણુ નઠ [સં] ગુજરાન (૨) આંખમાં

ખાપરિયુ ભરવું તે (૩) જાડગરનો દુયકો
 [-ભરવું (આખમા)] ંપોષણુ નં ગુજરાન
 ભરણી સીં [સં.] ખીણું નક્ષત્ર ગાલ્લી
 ભરણી સીં [‘ભરવું’ ઉપરથી] ભરવું તે (૨)
 ઉમેરો (૩) [શાક] રાવવાનું વસણ -છું
 નંભરણી ઉમેરો, ભરવું તે (૨) ભરેલું નાણું
 (૩) સગ્રહ (૪) [સગ્ર મ. મરણ] થાલવા
 અને લાલ વસ્ત્રો લાકડું [-કરવું, ભરવું
 = તિલ્લેરીમા નાણા ભરવા-આપવાં. પેટ
 મોકલી આપવું]

ભરત નં [‘ભરવું’ ઉપરથી] માપ; પ્રમાણ (૨)
 લગડા ઉપા વેલ, યુદ્ધી વગેરે ભરવી તે (૩)
 ખીખામા રસ રેડી ઘાટ બનાવવો તે (૪)
 [સરં મ મરીત; હિં. મરતા] મસાલો ભરી
 કરેલું શાક [-ભરવું] ંકામ નં ભરત
 ભરવું તે ગૂથણુ નં ભરતકામ અને
 ગૂથણકામ ગર(-લ) વિં ઢાળેલું, ભરતનું
 (૨) નં ભરત (૩) માપ

ભરત પું [સં.] (સં) રામનો લાઈ (૨)
 કૃત્યતનો પુત્ર-જેના પરથી ભારતદેશ કહેવાય
 છે (૩) જડભગત (૪) એક મુનિ; ભારતીય
 નાટ્યશાસ્ત્રના કર્તા. ંખંડ, ંભૂમિ પું
 (સ) હિંદુસ્તાન. ંવાકચ નં સંસ્કૃત
 નાટકમા અતે મુકાતો આશીર્વાદનો શ્લોક

ભરતા(-થા)ર પું [પ્રા. મત્તાર (સ. મર્ત),
 સરં હિં. મરતાર] પતિ, ભર્તા

ભરતિયું નં [‘ભરવું’ ઉપરથી, સરં મ મરતપત્ર]
 માલની કિ મતની વિગતવાર ચાલી; બિલ (૨)
 કોઈમા માય તેલું માપ (૩) એક વાસણ

ભરતિયો પું [‘ભરવું’ ઉપરથી] ભરતરતુ કામ
 કરનારો (૨) નાણા ભરે ત્યારે કન્યા મળે
 એવા કુળનો માણસ

ભરતી સીં [‘ભરવું’ ઉપરથી; સરં હિં, મ]
 ભરવું કે ભરવું તે, ઉમેરણ (૨) જીવાળ (૩)
 [લા.] પુષ્કળતા, આવરો. [-આવવી = જીવાળ
 ચડવો. -કરવી = ભરી રેવું (૨) [લક્ષરમા]
 સામેલ કરવું, ભેડવું -થવી = પુષ્કળ આવરો
 થવો -થવું = (લક્ષરમા) ભેડવું]

ભરથ પું [સં] કેવ (૨) રાત

ભરથરી [સં. મર્તહરિ] એકતારો વગાડી માગનાર
 જોગીની એક ભત (૨) (સ) ભર્ત્તહરિ રાત
 ભરથાર પું [જીઓ ભરતાર] પતિ

ભરનીંગળ નં [ભરાવું + નીંગળવું (સ નિ +
 ગલ્)] ભરાવું ને ઠલવાવું તે (૨) ચડતીપડતી
 (૩) ગુમડાનો એક રોગ [ખૂબ]

ભરપટ્ટે અં [સરં મ મરપેટ] જોઈએ તેલું;
 ભરપાઈ સીં [સરં હિં, મ (હિં મરપાના;
 મ મરૂત પાવણો)] સ પૂર્ણ પતાવટ (લેણું,
 ખાતુ હુડી વગેરેની)

ભરપૂર વિં [ભર + પૂરેલું; સરં હિં, મ.]
 પુષ્કળ (૨) પૂરેપૂરું ભરેલું (૩) અં
 પૂરેપૂરી રીતે

ભરભરં વિં [જીઓ ભગર; સરં હિં.
 મુરમુરા; મ મરમરીત] કોર, ચીકટ વગરનું
 (૨) કરકર કણદાર

ભર(-ળ)ભાંખણું નં [ભાળવું + ખાણું ? કે
 પ્રા. મક્કર (સ માસ્કર = સૂચ) ઉપરથી ?
 સરં મ. મલ્યા = પ્રભાત] મોસાજણું;
 પસોઢિયુ, મળસકું [-થવું.]

ભરમ પું [સ મ્રમ] ભ્રમ, ભ્રાતિ; વહેમ (૨)
 ભેદ; રહસ્ય (૩) કાર્ધક રહસ્ય હોવાનો ખ્યાલ
 કે માન્યતા. ઉઠાંભરમ ભારી, ખિસ્સા ખાલી
 [-ખોલવો = ભેદ પ્રગટ કરવો -ખગડવો =
 સ્વાદ ખગડવો, મલ ચાલી જવી. -ભાગવો =
 રહસ્ય ખુલ્લું થવું કે કરવું.] -માવું અંકિં
 છેતરાવું (૨) વહેમાવું, ભ્રાતિમા પડવું

ભરમાર સીં [હિં; સરં મ. મડમાર (લક +
 માર)] ખૂબ હોવું તે, અતિશય

ભરમાવું અંકિં જીઓ ‘ભરમ’માં
 ભરમી સીં [જીઓ બ્રાહ્મી] એક વનરપતિ
 ભરજ સીં [‘ભરવું’ (પેટ) ઉપરથી ?] (કા)
 ભૂખ (૨) ભૂખનો આસાસ-ખોડી ભૂખ
 ભરવવું સંકિં [સરં ભરવવું] ટગાડવું;
 લટકાવવું (૨) ભેડવું, સાથે કરવું (૩) [લા.]
 લભેલણી કરવી

ભરવાડ પું [સરં મ. મરા (-વા) ઢ (સ.
 મરટક)] ઢોર રાંખી ગુજરાન ચલાવનારી
 એક ભતનો માણસ. ંભુ(-ણી) સીં

ભરવાડ ભતની કેભરવાડની સ્ત્રી. -ડી સ્ત્રીં
[લા.] ઘસઘસાટ ઊંઘ [-તાણુવી=નિરાતે,
ઘસઘસાટ ઊંઘવું] -હું નં ભરવાડનો
ધધો(ર)કાને ઘાલવાતુ મોતીનું એક ઘરેણું.
-હો પું ભરવાડ (ર) ભરવાડવાડો (૩) [૧]
એક ઝાડ

ભરવું સંક્રિં [પ્રા. સર (સ. મૃ)] ખાલી હોય તેમા
મૂકવું, રેડવું, લખવું વગેરે (જેમ કે વાસણમા
પાણી, પાનામા લખાણ, બંટકમા દારૂ ઇ)
(ર) સંઘરવું (અનાજ) (૩) ભરપાઈ કરવું
ઉઠાં નુકસાની ભરવી (૪) ફળકપે મળવું,
લણવું. ઉઠાં કરશેો તેવું ભરશેો. (પ) જમે
કરાવવું કે માગતા પેટે આપવું (જેમ કે,
ટોલ, વેરો, ભાડુ, કર, નાણા, વીમો ઇં)(૬)
ટીપ કે ફાળામા આપવું-લખાવવું. ઉઠાં
પાંચ રૂપિયા ભર્યાં (૭) મેળવવું-એકઠું
કરવું-મેચું કરવું (સલા, મિજલસ, પ્રદર્શન,
બનન પરિષદ, ઠઠ ઇં) (૮) ગૂંથવું ઉઠાં
માપા ઉપર વાડી ભરવી ખાટલાની પાટી ભરવી
(૯) ભરતકામ કરવું (૧૦) માપવું (માપિયા
કે પટ્ટી વગેરેથી) (૧૧) પૂરવું; ચોપડવું
ઉઠાં ચિત્રમા રંગ ભર્યાં (૧૨) પૂર્ણ-
સમૃદ્ધ-છતવાળું કરવું ઉઠાં આપવું ઘર
ભરે છે. (૧૩) લાડવું; ગોઠવવું. ઉઠાં ભાર
ભરવો, સામાન ભરવો (૧૪) ખાલી પદ કે
મોકરી ઉપર રથાપવું; નીમવું ઉઠાં જગાઓ
ભરવી (૧૫) જુદા જુદા શબ્દો માથે વપરાઈને
જુદા જુદા અર્થ યાય છે, તે તે શબ્દોમા
જુઓ. જેમ કે, આંખ ભરવી=આસુ
આણવાં, ડગલું ભરવું=પગલું માંડવું, આગળ
ચાલવું. દોરો ભરવો=સાવવું, સીવવું પાણી
ભરવું=ઘરમાં વાપરવાનું પાણી લાવવું પેટ
ભરવું=આજીવિકા કરવી બચકું ભરવું=
કરડવું, દાત ખેસાડવા. મો ભરવું=લાચ
આપવી. દિવસ ભરવા=રોજીએ કામ કરવું
[ભરતામાં ભરવું=ન્યા પુઠકળ હોય ત્યા
વધારો કરવો. ભરી આપવું=નુકસાની કે
કિમત ભરપાઈ કરવા(ર)ટીપમાં લખી આપવું
(૩)માપી આપવું ભરી કાઢવું=ભરેલું કરી

દેવું(ર) રથાપી દેવું; નીમી દેવું ભરી પીવું=
ન ગણવું; ન ગાલવું ભરી મૂકવું=સઘરી
રાખવું. ભરી લેવું=નુકસાનીને પૂરો બદલો
લેવો (ર) માપી લેવું]
ભરસાડ સ્ત્રીં [સરં હિં મરસાઈ=ભાડ]]
જુઓ ભડસાળ
ભરાર્ધ સ્ત્રીં ['ભરવું ઉપરથી] ભરામણ (ર)
ભરવાની રીત -ઉ વિં ભરેલું. પુષ્ટ
ભરાડી વિં ['ભરાવવું ઉપરથી] ઊંચાચના
વરનારું, ખેપાની (ર) ચોર, હિઠાહિઠીર
ભરામણ નં, -ચી સ્ત્રીં ['ભરવું ઉપરથી]
ભરવાનું મહેનતાણું
ભરાવ, -વો પું ['ભરાવું ઉપરથી] ભગવું
-જમા જવું તે, જથો, જમાવ (ર)
પૂર્ણતા, ભરપૂરતા [ભરાવો થવો=(પેટમા
કચરાની) જમાવટ થવી (ર)(થાક, તાવ વગેરે
ભરાવાથી શરીરની અકડાટભરી તગ રિયતિ
થવી.] વદાર વિં ભરાવવાળું
ભરાવવું સંક્રિં 'ભરવું' 'ભરવવું'નું પ્રેરક.
[ભરાવી ભારવું=ભભેરવું]
ભરાવું અંક્રિં 'ભરવું'નું કર્મણિ (ર) સતાવું
(૩)તાવ દાખલ થવો,તપવું ઉઠાં આંખે શરીર
ભરાયું છે (૪) થાકથી અકડાવું ઉઠાં ચાલી
ચાલીને પગ ભરાઈ ગયા (૫) પકડાવું, ઝલાવું.
ઉઠાં છેડો કયા ભરાયો છે? (૬) સપડાવું;
ફસાવું(૭)આપવું ઉઠાં મો ફાલવાથી ભરાઈ
ગયું(૮)પુરાવું, ફજ આપવી ઉઠાં ઘા ભરાતો
નય છે(૯)પુષ્ટ થવું ઉઠાં ગાલ ભરાતા નય
છે (૧૦) પૂરું થવું, અત આપવો ઉઠાં તેના
દિવસ ભરાઈ ચૂક્યા.(૧૧) લખવું, એકઠું થવું.
ઉઠાં મેજો ભર્યો, બતાર ભરાયું. [ભરાર્ધ
આવવું=(શરીર) તાવે ભરાવું (ર) (દિલ)
ગળગળું થવું(૩)(આખ) આસુથી ઝલકાવું.
ભરાર્ધ નવું=સપડાવું(ર)સતાવું(૩)(અંગ)
થાકથી અકડાઈ જવું(૪)પુગઈ જડ, ખાટી કે
ખાલી ન રહેવું (જેમ કે, મોકરી, ફળો, ટીપ,
ટોન ઇં). ભરાર્ધ પડવું=ફસાવું, સપડાવું.
ભરાર્ધ બેસવું=સતાવું, છુપાવું]
ભરિત વિં [સં] -ચી ભરેલું(સમાસમાં)

ભરિયું નં [‘ભરવું’ કે ‘ભરવણું’ ઉપરથી ?]

કાકાનું કીડિયાનું (બાળકનું) ઘરેણું

ભરી પૂરી અં [ભરવું + પૂરું; સરં હિં., મ.

મરાપૂરા] પૂરેપૂરી રીતે

ભર્ય નં [સં સ્ત્રુકચ્છ] (સં) નર્મદા નદીના

મુખ આગળ આવેલું શહેર. -ચા પું. એક

અટક -ચી વિં ભર્યનું કે તેને લગતું (૨)

ભર્ય તરફ (એમ કે ૩)

ભરે (-રૈ, -રૈં) સૌ પું [સરં, હિં. મરોસા, મ

મરંવસા, મરોસા (સં. વિગ્રમ ?) વિશ્વાસ;

ખાતરી [-આપવો = સધારો કે આશ્વાસન

આપવું (૨) વિશ્વાસ આપવો. - કરવો =

વિશ્વાસ મૂકવો. -થવો, પડવો = વિશ્વાસ કે

આશા બંધાવી -મૂકવો = કાઢીને આધાર

કે ખાતરી રાખવી.] -સાદાર, -સાપાત્ર

વિં ભરોસાવાળું, વિશ્વાસપાત્ર

ભરેડી સ્ત્રીં [‘ભરવું’ ‘ભરાવું’ ઉપરથી] વાન;

કાતિ. [-વળવી = વાન વળવા]

ભરેડ પું [‘ભરાવું’ ઉપરથી] સતોષ

ભરેળ સ્ત્રીં (કા.) સોટી કે બીનથી પડતો સોળ

ભંગ નં [સ] તેજ

ભર્તા (-ત્ત) પું [સ] સ્વામી (૨) પોષણ કરનાર

ભર્તી સ્ત્રીં [સ] મા (૨) પોષણ કરનારી (૩)

રાણી (૪) શેઠાણી

ભર્યું પૂર્યું વિં [ભરવું + પૂરવું] ભરેલું, પૂરેપૂરું;

પુષ્કળ. [ભર્યાપૂર્યા પહોંચવા = માગતું

પૂરેપૂરું મળવું.] [સમૃદ્ધ, આબાદ

ભર્યું ભાદર્યું વિં [ભરવું + ભદ્ર] ખૂબ ભરેલું;

ભલકારો પું [ભલે + કર] (કા) ભલે ભલે

-વાહ વાહ -ગાખાશ કહેવું તે

ભલકી સ્ત્રીં [સં મહા, મહી] તીર (૨) નાનો

ભાલો (કા) -કું નં ભળકું; ભાલાનું પાનું -

ફળ -કો પું ભાલો [ભલકા જેવું =

મોટું (૨) ભાલા જેવું મોટું અને તીક્ષ્ણ]

ભલતું વિં [સરં મ, ‘ભળતું ઉપરથી ? કે ભલું

ઉપરથી ?] ગમે તેવું, કામઠેકાણા વગરનું (૨)

ફાલતું, અચોક્કસ; અપ્રચલત

ભલપણું નં [‘ભલું’ ઉપરથી] ભલાઈ

ભલ (-લું) ભલું વિં [જુઓ ભલું] કંઈ કંઈ

ભલાઈ કે મોટાઈવાળું કે મહત્વનું, ભારે
વજનવજરવાળું. ઉદાં ભલભલા કુંવારા
ને ખોલને જે ખાયડી

ભલમનસાઈ સ્ત્રીં [ભલું + માણસાઈ, હિં.
મલમનસાહત; મ મલમાણસાઈ] ભલાઈ
[-દાખવવી, બતાવવી]

ભલા અં [જુઓ ભલું] ‘ભલા ભાઈ’ કે
‘ભાઈલા’ એવો સંબોધનનો ઉદ્ગાર.

ભલાઈ, -શ [જુઓ ભલું] સ્ત્રીં સારાપણું,
સુખનતા (૨) નેકી; સાલસાઈ. (૩) ભલા
તરીકેની પ્રશંસા [ભલાશ લેવી = ભલા
તરીકેનો જશ દેવો ભાઈભલાશે, ભલી
ભલાશે = ભાઈ કહીને અને ભલાશઆપીને;
સારાસારી રાખીને]

ભલાભલી સ્ત્રીં સારાસારી -લું વિં જુઓ
ભલભલું [ભલાભલી પૃથ્વી છે = બહુરતી
વસુધરા; આવડી મોટી પૃથ્વીમા સારાં
માણસોય ધણા હોય (૨) આવડી મોટી પૃથ્વી
છે (ગમે ત્યાં જઈશ)].

ભલામણ, -ણી સ્ત્રીં [સરં મ; જુઓ
ભળામણ] સિદ્ધારસ (૨) સોપણ; ભાળવણી.
૦પત્ર પું; નં ભલામણનો કાગળ

ભલીભૂડી સ્ત્રીં [ભલું + ભૂડું] સારી અથવા
ખરાબ વાત; ટીકા [-ઉકેલવી = સારી યા
નરસી બાબતની ચર્ચા કરવી, ટીકા કરવી.
-કહેવી = સારી-નરસી વાતો સંભળાવવી
(૨) ગાળ ભાંડવી]

ભલીવાર પું, સ્ત્રીં [સરં મ મલીવરી]
સરવ, સાર, બરકત (૨) આવડત, હોશિયારી.
[-આવવો = (કામકાજમાં) સાર કે સારાપણું
આવવું, સફળતા થવી]

ભલું વિં [પ્રા. મહા (સં મદ્ર)] સાર (૨) માયાળુ
(૩) સભ્ય (૪) પ્રામાણિક [ભલા ભાઈની
પ્રીત = હું સારો તું સારો, એમ ઉપરછલી
સારાશ ભલી પૃથ્વી = જુઓ ભલાભલી
પૃથ્વી ભલું હશે તો = સભવત, ધણું ખરું.
ભલો આંધો = ઠીક આંધો, આવરો
એમ નહોતું માન્યું ભલો ધનેતર,
ભૂપ = ગમે તેવો મોટો પૈસાદાર કે સત્તાધીશ

માણસ; મોટો માધાતા. ભક્ષાની દુનિયા
 નથી = દુનિયા એવી છે કે ભલેને દુઃખ
 પડે] ભલું વિં ભુઓ ભલભલું
 ભલે અં [ભલું ઉપરથી; સરં હિં.] ઠીક,
 સારું; અનુ [ભલે પધાર્યા! = ઠીક થયું, જે
 આવ્યા (સ્વાગત કરતા વપરાય છે).] ભલે
 અં ઠીક ઠીક; બહુ સારું. ૦૦ વિં ભલુ (પ.)
 ભલું પું, નં [સ] ભાડો (૨) રીષ
 ભલું (-લૂ) કે પું; નં [સં] રીષ
 ભલ પું [સ] સાર (૨) જન્મ (૩) જન્મારો (૪)
 [સં] મહાદેવ [-બગડવો, બળવો = સ સાર
 બગડવો, જીવન ધૂળ મળવું, જન્મ એવો જવો
 ભવની ભાવટ ભાગવી = જિંદગીભરની
 જળન દૂં થવી, એક ભવમાં બે ભવ
 કરવા = પતિ પ્રત્યે બેવકાઈ કરવી (૨)
 ધર્મતરથી કે અનીતિથી કુલાચાર તોડવો
 (૩) બીજું લગ્ન કરવું (શ્રીએ). -સુધારવો
 = જિંદગી સુધરવી; જીવનમાં કે ઈકે ઉપયોગી
 કે મહત્વનો અર્થ સરવો -હારી છૂટવું
 = જિંદગીભરની પીડા વેઠવી] વ્યક નં
 સંસારરૂપી ચક્ર. ૦૦૫ શ્રીં પુનર્જન્મ
 મારેની તૈયારી (૨) ઐહિક વસ્તુઓની વાછના
 ૦૦૨૨ શ્રીં સ સારમાંથી તારનાર ૦૦૫ શ્રીં
 શ્રીં સારા ભવની — સારા લોકમાં જન્મવાની
 વૃણા (૨) સ સારની વાચના
 ભવતી શ્રીં [સગં સં., મ. મવતિ-ન-મવતિ]
 વાહવિવાહ; તકરાર (૨) [સં.] ઝેર દીધેલુ બાણ
 ભવતી શ્રીં [સ] આપ, તમે
 ભવદીય વિં [સ] આપવું
 ભવન નં [સં] રહેઠાણ, મગન (૨) અસ્તિત્વ.
 [-કેડાણે હોવું = મન બે યાદદાસ્ત દુસ્ત
 હોવા]
 ભવભૂતિ પું [સં] (સ) એક સંસ્કૃત કવિ
 ભવસાગર, ભવચિંધુ પું [સં] સંસારરૂપી
 સમુદ્ર; સાગર જેવો આ સંસાર
 ભવાઈ શ્રીં [સ. મવ = શ કર, મવા = પાર્વતી
 -ઉપરથી કે માવ = નટ ઉપરથી; સગં મ]
 હલકા પ્રકારનું એક ભતવું નાટક (૨) [લા]
 ફજેતી. [ભૂગળ વિનાની ભવાઈ = ખાલી

ભવાડો, ફજેતી.]
 ભવાટવિ(-વી) શ્રીં [સં.] સંસારરૂપી વન
 ભવાડો પું [ભુઓ ભવાઈ, સં મટવાટ ? ફજેતો,
 [નાગો ભવાડો = નકામી ફજેતી.]
 ભવાની શ્રીં [સં] (સં) પાર્વતી
 ભવાખિષ (-ણવ) પું [સં.] સ સારરૂપી સમુદ્ર
 ભવા(-વૈ)યો પું [ભુઓ ભવાઈ] ભવાઈનો નટ
 (૨) [લા] નિર્ભય કે ફજેતી કરે એવો માણસ
 ભવિઝ વિં [સં] લાભદાયી; ઉપયોગી (૨)
 સુખી, આખાઢ (૩) નં આખાઢી; કલ્યાણ
 ભવિતવ્ય વિં [સં] ભવિષ્યમાં થનારું (૨)
 નં ભવિષ્ય. ૦૦૫ શ્રીં નસીબ
 ભવિષ્ય વિં [સ] આવતા કાળનું (૨) નં
 નસીબ (૩) ફોલત; વારસો (૪) ભવિષ્યકાળ.
 [-આપી દેવું = ભારે મોટી રકમ કે કીમતી
 વસ્તુ આપી દેવી (પ્રશ્નાર્થમાં નિષેધ બતાવે
 છે) -કહેવું, વર્તવું = નસીબની વાત કહી
 બતાવવી. -ખાડું = વારસો ભોગવવો. -થવું
 = (કા) મરી જવું -ખંધાવવું = ભવિષ્ય
 આપી દેવું] ૦૦૫ (૦૦) પું આવનાર
 સમય (૨) [વ્યા.] કિં નો એક કાળ ૦૦૫ ૦૦
 નં [વ્યા.] ભવિષ્યકાળસૂચક ફક્ત ૦૦
 વિં બનનાર, ભવિષ્યનું ૦૦૫ શ્રીં
 ભવિષ્ય ભાખતી વાણી ૦૦૫ શ્રીં પું ભવિષ્ય
 કહેનાર ૦૦૫ પું ભવિષ્ય ભણનાર
 ભવી શ્રીં + ભવિષ્ય (૨) ભવાઈ
 ભવું નં [અપ. મટવા (સં) મૂ] ભમ્મર.
 [ભવાં ચલાવવાં = ગુસ્સો થવું]
 ભવૈયો પું ભુઓ ભવાયો [જન્મમાં
 ભવોભવ અં [ભુઓ ભવ] ભવે ભવે, દરેક
 ભવ્ય વિં [સં] પ્રૌઢ, ગૌરવશાળી, પ્રભાવશાળી
 (૨) મોક્ષનું અધિકારી (જૈન) (૩) ભવિષ્ય.
 ૦૦૫ શ્રીં
 ભશ(-સ)કો પું [માગવી મુઝકા, દે. મુક્કા
 (સ મુક્કા), સરં મ. મસ = જમણ, હિં મપ
 = ભોજન] ઇચ્છા, ભારે આવડતા
 ભસ શ્રીં [સં મૂયિષ ?] લીલાલહેર (૨) નં
 + [પ્રા. મસ (સ મસમન)] રાખ ભરમ
 ભસકું નં [ભુઓ ભસ] વરસાદનું નાનું આપકું

ભસવું અંકિં [પ્રા. મસ (સ મણ)] કૂતરાનું
 બોલવું (૨) [લા.] નકામો બકવાટ કરવો
 ભસવું નં. -રેતો પુ. [સ. મલ્લા = ધમણ, સરં
 ભસ્તી] પેટ (૨) ચામડાની થેલી (૩) [ફા.
 વહિશ્ત; સરં હિં. મિશ્ત] ઢખડું
 ભસ્મ સ્ત્રીં [સં] રાખોડી (૨) યજ્ઞની કે
 મંત્રેલી રાખ (૩) ધાતુની વૈદ્યકીય રાખ;
 માત્રા. [-કરી દેણું, કરી નાખણું] ૦૬ વિં
 બાળીને ભસ્મ કરી દે એણ (૨) પું. ખાચ
 તેટણ બળી નય -ગુણ ન દે એવો પેટનો એક
 રોગ. ૦૭ ધા સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ (૨) એક
 ભતવું અત્તર ૦૮ માત્ર અં. રાખોડીરૂપ
 -રમાવશેષ વિં [+ અવશેષ] રાખોડીના
 રૂપમાખાડી રહેણું; નાશ પામેણું -રમાસુર,
 -રમાંમદ પુ. (સં.) [+ અસુર, અંગદ] એક
 રાક્ષસ -રમીભૂત વિં [સં] ભસ્મ બનેણું
 ભળ સ્ત્રીં ['ભળવું' ઉપરથી] ભળી જવું તે
 (૨) પ્રથમ ભળતા થતો સ કાચ [-ભાગવી =
 શરમ વટવી]
 ભળકડું નં [સરં મ. મલ્યા = પ્રભાત] (કા.)
 બુઓ ભરભાખણું. -દિયો પું. (સં) સવારે
 દેખાતો તેજસ્વી ગ્રહ; શુક્ર
 ભળકિયું નં [સં. મદ્ર; પ્રા. મહ્ય? કે 'ભાળવું'
 ઉપરથી?] ખાળકના કાંકાનું ઢર્શનિયું, લડકિયું
 ભળકુ(-કુ)કું વિં ['ભળવું' ઉપરથી; સરં
 મ મદ્ર] ભાળું; નિખાલસ
 ભળકું વિં ['ભળવું' ઉપરથી] મળતાવડું (૨)
 નં [સં. મહક; પ્રા. મહ્ય] ભાલો, લલક
 ભળકૂડું વિં બુઓ ભળકુડું
 ભળતું વિં ['ભળવું' ઉપરથી] ભળી નય -
 મળતુ આવે એવું (૨) બુઓ લલતુ
 ભળભાળયું વિં બુઓ લલલડિયું
 ભળભાંખણું નં બુઓ ભરભાખણું
 ભળવું અંકિં [બુઓ ભેળવવું (પ્રા મેલ, સ
 મેલ્ય)] ભેગુ મળી જવું (૨) અમુકના જેવા
 હોવું, મળતુ આવવું (૩) [?] છાળવુ, ધાવણ
 ચોક્કું (ખાળકે)
 ભળામણ(-ખી) સ્ત્રીં બુઓ લલામણ (૨)
 ['ભળાવવું' ઉપરથી] ભળાવવુ તે, સોપણ

ભળાવવું સં કિં [પ્રા. મળાવિજ (સ. મળ)]
 લલામણ કરવી (૨) સોપણ (૩) ઢોરને
 ગોવારામા હળતુ કરવું
 ભંખ પુ. [સં.] વટવુ કે ભાગી પડવું તે (૨)
 તોડવું તે (૩) નાશ (૪) વિદ્ય (૫) વાક, વળાક.
 [-પડવો = વિદ્ય થવું, વટવું, બગડવું.
 -પાડવો = વિદ્ય કરવું; અટકાવવું.]
 ભંગ સ્ત્રીં [સં] ભાંગ. ૦૬ વિં ભાંગના ન્યસની
 ૦૬ ખાણું નં ભાંગવું પીકું -ગી વિં ભમક
 ભંગડો પુ. બુઓ ભંગિયો (તુચ્છકારમા)
 -ડી સ્ત્રીં ભંગિયા કે ભંગિયાની સ્ત્રી
 ભંગાણુ નં [ભાંગવું, ભંગાણુ ઉપરથી] ભંગ
 (૨) વટ [-પડવું]
 ભંગાર પું. ['ભંગ' પુ. ઉપરથી] ભાગેલા
 વાસણ કે ખીન્ને સરસામાન. -રો પું. ભંગાર
 ખરીદી લેનાર [કર્મણિ અને પ્રેરક
 ભંગાણું અંકિં, -વડું સંકિં 'ભાંગવું'
 ભંગિ(-ગી) સ્ત્રીં [સં] વ્યંગ, વાચાની ચાતુરી
 (૨) રીત, ઢાંચ (૩) અંગોનો મરોડ (૪)
 પગથિયુ
 ભંગિયો પું. [ભંગી પરથી] બહોરવાતુ કામ
 કરનાર ભતનો માણસ [ભંગિયાને ભા
 = હલકામાં હલકા ઠેકાણે નાતરું કર' (૨)
 ઠીસતી રહે'] -ચણુ સ્ત્રીં ભંગી
 ભંગી વિં [સં] ભંગક (૨) પું. [સરં હિં.]
 ભંગિયો (૩) સ્ત્રીં બુઓ ભંગિ. ૦૭ ગી વિં
 ભંગક (૨) ઢંગધડા વગરનું [અન્યાથી
 ભંગુર વિં [સં.] ભાગી નય એવું (૨) નાશવત;
 ભંગોરું નં [સરં હિં મંગુરા] એક ભતતુ ઘાસ
 ભંજક વિં [સં.] ભાગનાર, ટાળનાર -ન ન
 ભોગવુ તે (૨) નાશ (૩) વિં ભંજક જેમ
 કે, પરકુ ખલંજન -વું સં કિં [સ. મજ]
 ભાગવુ (૫)
 ભંજક પું. [સ મજ પરથી] ભાગકેડ; વિનાશ
 ભંટ(-ઠ) નં ઘાસ પર થતુ એક કાટણું
 બીજ (એ લૂગડે ચોટી નય છે)
 ભંકિયો પું. બુઓ ભટ
 ભંકક [પ્રા. મંડગ] ભોંયરું (૨) રટીમરમા
 ફાળકાની ફરતે આવેલી ત્રીજ વર્ગના

મુસાફરોની જગા. -કિયું નં નાનું ભોયરું
ભંડાર પું [પ્રા. (સં નાળાગાર); સરં હિં;
મ.] ધનધાન્ય વગેરે ભરી ગખવાની જગા (૨)
ખલનો, સંગ્રહ (૩) વહાણના વૂતકની
નીચેનો ભાગ (૪) દુકાન જેમ કે, ખાદી-
ભંડાર, સ્વદેશી ભંડાર. ૦હુ સંકિં ભંડારમા
મૂકડ (૨) છુપાવડુ -રિયું નં ભીંતમા
ખારણાવાળો ગોખલો (૨) ગાઠા નીચેની પેટી
જેવી ગોઠવણ (૩) ઘરમા ખોરડાની પાછળનો
નાનો ખડ -રી પું ખલનચી (૨) કોઠારી
(૩) એક ચ્મટક (૪) [સરં મ] તાડી ચ્મને કાર
ગાળવાનો ધધો કરનારી એક ભતનો માણસ
-રો પું [સરં હિં, મ મહારા] ગામ કે
નાતના તમામ માણસોને અપાતુ જમણ (૨)
સાધુઓનું જમણ

ભંડોળ નં [પ્રા. મહ (સં માળ્ડય) = એકડું
કરડ, સરં મ માલવલ] ભેગી કરેલી કોઈ પણ
મૂડી -ગિયું વિં ખલનાને કે ભડોળને
લગતુ (૨) સૌના વાપરતુ; મિશ્ર -ગિયો
પું ભંડોળવાળો માણસ

ભંપાડું વિં [અમ (ભડું) + પાડું ? સરં મ
મંવાલ] પાડા જેવું ભડું

ભંપોલ(-ળ) વિં [ભમ + પોલ, સરં પોલુ-
ભમ] અંદરથી પોલુ, ખોડું

ભંભલી સીં [દિ. મમા = ભેરી (તેના જેવા ઘાટ)]
(કા.) સાકા મોની ખલામતા ઘાટની ખતક

ભંભારવ પું [સં.] ગાય, બળદનો અવાજ
(૨) મોટો પોલો લાગતો અવાજ

ભંભેરવું સંકિં [ભેરવડું ઉપરથી; સરં હિં.
મમરતા (દિં. મમેરિ = કર)] ભંભેરણી કરવી,
-ણી સીં સાચાભૂઠા, ખોટી ઉશ્કેરણી

ભંભો પું [જુઓ ભંભલી] પાણી રાખવાનું
માટીનું વાસણ [કાકા મારવા

ભંભોળવું અંકિં [સરં ક્ષેણવડું] શોધવું,
ભા સીં [સં] કાનિ; તેજ

ભા પું [ભાઈ ઉપરથી] વડીલ માટે સબોધન
(૨) દાકા, બાપ કે મોટાભાઈ [-પાસે જહું =
મરી જહું]

ભાઈ પું [પ્રા. માફ (સં. આતું)] માલયો;

સહોદર (૨) કાકા, મામા, ખાસી વગેરેનો
દીકરો (૩) કોઈ પણ માણસ માટે વિવેક-
યુક્ત સબોધન ૦ખાપા પું ૦ખંવં 'ભાઈ,
ખાપા' એવી નમ્ર વિનવણી ને અચાલ-
સૂચક શબ્દો [-કરવા = કાલાવાલા કરવા
(૨) નરમાશયી - સમજાવેને કામ લેવું]
૦ચારો પું ભાઈ જેવું વર્તન, દોસ્તી ૦જી પું
જે ૦દાવો પું ભાઈ તરીકેનો હક કે સખધ
૦ખીજ સીં કારતક સુદ ખીજ ૦ભાંડુ
નંખંવં એક માખાપના છોકરા ૦ખંધ
પું મિત્ર ૦ખ ધી સીં મિત્રાચારી ૦લો પું
ભાઈ (લાડમા) (૨) નાનો છોકરો ૦શ્રી
પું ૦ખંવં (લખાણમા) વિવેકનું સબોધન
૦સલામ સીં ભાઈ, સલામ' એમ કહીને નમ્ર
વિનવણી અને અચાલ [-કરવી] ૦સંગ
પું ૦ખંવં [+ સિ હ ?] ખચાલ, ખેટમજ
(તુરંકારમા). ૦સાહેબ પું ૦ખંવં મોટા
ભાઈ સાહેબજી [-કહેવા, કહેવડાવવા
= તોખા પોકારવી, પોકારાવવી, હાર્યા કહેવું
કે કહેવરાવડું.]

ભાઉ પું [પ્રા., મ (સં. આતું)] ભાઈ ૦સાહેબ
પું [મ] પેશાઈ નો એક ઇલકાખ

ભાએ (-ચ, -યે) ગ નં + જુઓ લાગ્ય (પ)
ભાકડ વિં [સરં મ, જુઓ ખાખડું]

વાજિયું (૨) દૂધ દેતુ બધ યયેલુ, ઊંચી
ગયેલુ. ૦કથા સીં અશકથ વાત

ભાખર (-રો) પું [સરં મ માકર, (સં અરજ =
રોકડું ઉપરથી) મોટો ભડો રોટલો -રી સીં
ભડી કંઠણ રોટલી [કહેવું

ભાખડું સંકિં [સ માણ] બોલવડુ (૨) લવિય
ભાખા સીં + ભાપા

ભાગ પું [સ] અશ, હિરસો (૨) પુત્રકનો
હિરસો ઉઠાં ભાગ પહેલો (૩) ભાગાકાર

(ગ) [-કાઠી નાખવો = ભાગિયા મટવું
-ચાલવો = (ગ.) ભાગી શકવું ઉઠાં ૨૦ની

સંખ્યાનો પાચ વડે ભાગ ચાલશે -પદવો =
વહેંચાવડું, કસાનો હિરસો યવો -રાખવો =

કોઈ કામધધાર્મા ભાગિયા તરીકે ભેડવું,
ભાગિયા બનવું] ૦ચિહ્ન નં ભાગાકારનું

(-) ચિહ્ન (ગ.) ઓપટાઈ સ્ત્રીં [હિં. વાટના (સ. વટ)] મહેસૂલ તરીકે ખેતીની ઊપજનો ભાગ આપવો તે ઓહું વિં બાગેહું; વૃદ્ધ (૨) ખોખરું, ફાટવાળું (માટીનું વાસણ) [ભાગલા પગ = નાઉમેદી; નિરાશા. ભાગલાં હાડકાં = હરામ હાડકા; આળસુપણું. હાથપમનું ભાગલું = આળસુ, લીલું. ભાગલે પગે = હરતા હરતા (૨) નિરાશ થઈને.] ઓહો પું બાગ, ફકડો [ભાગલા પાઠવા = ભાગ કરવા] (૨) માતાના નૈવેદ્યનો થાળ

ભાગવત વિં [સં.] ભગવાનને ભગતુ (૨) નં (સં) અદાર પુરાણોમાનુ એક (૧) ૮૦ ૪૨.૫ (૨) ૨૨૨ ૪ ૨૫
ભાગવું અંકિં [બુઝો ભાગવું વૃદ્ધ, કંકડા થવા, નાશ પામવું (૨) દૂર થવું (જેમ કે ભો ભાગવો) (૩) કેવાળું કાઢવું (જેમ કે પેદી ભાગી) (૪) [સરં હિં. માગના] નાસવું. (૫) સં કિં કંકડા કરવા, તોડવું (૬) લૂટીને પાયમાલ કરવું (જેમ કે ગામ) (૭) અદા ન કરવું; પાછું ન વાળવું (જેમ કે ઝણ, વ્યાજ) (૮) ભાગ કરવા, ભાગાકાર કરવો (ગ) (૯) [સં મજૂ] વણવું (દોઢું) [ભાગી જવું = નાસી જવું (૨) વૃદ્ધી જવું. ભાગી રાત = પાછલી રાત: મધ્યરાત્રિ પછીનો સમય.]

ભાગળ સ્ત્રીં બુઝો ભાગળ -ખિયો પું કંકાનહાર (૨) ભાગળનો -શહેરના દરવાજાનો કારકુન [રકમ (ગ)]

ભાગાકાર પું [સં] ભાગવું તે કે તેથી આવતી ભામાડ પું દોરનો હાડકાંવાળો ભાગ(પૂઠનો?) ભાગાનુબંધ નં [સં.] પૂર્ણિક સહિત અપૂર્ણિક આંકડો (ગ.) [નાસાનાસ

ભાગાભાગ(-ગી) સ્ત્રીં [‘ભાગવું’ ઉપરથી] ભાગિયું વિં [‘ભાગ’ ઉપરથી] ભાગીદાર -યજ્ઞ સ્ત્રીં ભાગીદાર સ્ત્રી. -યો પું ભાગીદાર ભાગીદાર પું [ભાગ + કા. દાર] ભાગવાળો; હિરસેદાર (૨) ગોઠિયો; સાથી -રી સ્ત્રીં ભાગીદારપણું; પંતિયાણું

ભાગીરથી સ્ત્રીં [સં] (સ) ગગા નદી

ભાશુ વિં [‘ભાગવું’ ઉપરથી] મહેનતથી

કંટાળનારું, આળસુ (૨) મુસ્કેલ; મહેનતનું ભાશું વિં [‘ભાગ’ ઉપરથી] -ને કારણે, કાષ્ઠ, િદાં કુખ ભાગા હરો નહિ

ભાગેહું પું [ભાગવું ઉપરથી] નાસી જનાર ભાગોવટ વિં [‘ભાગ’ ઉપરથી] વચલા વાંધાનું ભાગોળ સ્ત્રીં [સરં સં આ-મોગ, મ માળખી = વાચ્યા વિના ગળેલો ભાગ] શહેરના ફોટોના દરવાજા (૨) ગામનું પાદર (૩) ખબર, ચકલ [ભાગોળ જેણું = પછોળું, વકાસેલું (મો). ભાગોળે જવું = ઝાડે કરવા જવું. ભાગોળે લીવા કરવા = ખરે નહેર કરવું.]

ભાગ્ય નં [સં] નસીખ [-ઉધડવું, ફળવું = ભાગ્યવાન -સુખી થવું -ફરવું = ફર્લાવ્યની દશા બદલાઈને સારી દશા શરૂ થવી, સુખ-પ્રાપ્તિ થવા ભાગવી -ફરી વળવું, -ફૂટવું = અવદશા થવી] ઓવદશાત્ અં નસીખનેજો ઓવંત, ઓવાન, ઓશાળી વિં નસીખનાર. ઓહીન વિં કમનસીખ

ભાગ્યું વૃદ્ધ્યું વિં [ભાગવું + વૃદ્ધ] ભાગેહું વૃદ્ધ (૨) સળગ કે અટક્યા વગર નહિ એવું; વૃદ્ધ

ભાગ્યે અં [સં] કદાચ, કંવચિત્

ભાગ્યરો પું [સરં મ ભાચર = ભક્ષી] એક માટીનું વાસણ [ભાગ્યરો જેણું = મોઢું, પછોળું ને ખેડોળ]

ભાગક પું [સં] ભાગનાર સ પગા (ગ.)

ભાગન નં [સં] વાસણ; પાત્ર (૨) (સમાસને અતે) આધારસ્થાન, અધિકારી, એવો અર્થ બતાવે છે. ઉદાં દયાભાગન

ભાગવું અંકિં (૨) સં કિં બુઝો ભાગવું ભાજ સ્ત્રીં [પ્રા મજ્જિલા, સરં હિં, મ] શાક ભાજક કુમળા છોડ કે તેનું શાક. ઓખાઉ વિં ભાજ ખાનાર (૨) [લા] તાકાત વગરનું ઓપાલો પું ભાજ પાલો વગેરે ઓખૂળા પું ઓવં મૂળો અને તેવી ભાજ (૨) [લા.] વૃદ્ધ-લેખામા ન લેવા જેવી વસ્તુ [ભાગવાની રકમ

ભાગ્ય વિં [સં] ભાગી શકાય તેવું (૨) નં

ભાટ પું [સં, પ્રા મટ્ટ; સરં હિં, મ] રાત-

ઓના ગુણગાન ગાનાર એક જ્ઞાતિનો માણસ

(૨) [લા] ખુશામતિયો. ઠડી સ્ત્રીં ભાટણ
(તિરસ્કારમા). ઠણુ સ્ત્રીં ભાટ કે ભાટની સ્ત્રી.
ઠવેડા પું ૫૦ ૧૦ ભાટની પેઠે અતિ-
શયોક્તિથી વખાણ કરવા તે -ટાઈ સ્ત્રીં
ભાટનું કામ - ૫૬ (૨) ભાટવેડા
ભાટિયો પું [સં. મટ્ટ પરથી; હિં માટિયા, મ.
માટવા] એ નામની એક જ્ઞાતિનો માણસ
(૨) [સં. માટ = ભાટું; અથવા ભાટું ઉપરથી ?]
દૂધ વેચનાર, ધાંધી (૩) કાઢિયો (ગામડામા).
-ધણુ સ્ત્રીં ભાટિયાની કે ભાટિયા જ્ઞાતિની સ્ત્રી
આઠ સ્ત્રીં, -ઠું નં [પ્રા. મટ્ટ (સં. મટ્ટ)] ગામડી
છોલાઈ પડેલું ચાડું
આઠું નં [મન્નંદિ. માઠ, હિં, મ માટ, સરં
દે. મટ્ટી = ધૂળ ચિનાની મપાટ જમીન] નદી-
કાઠાની રેતાળ જમીન (૨) છીછરા પાણીવાળી
જગા (૩) શેરડીનો મૂળવાગો કકડો (૪) બુઝો
'ભાઠ'મા (૫) કપડા પર પડેલો ચીકટો કે
સહેલાઈથી ન ધોવાય તેવો ડાઘ
ભાઠેલો પું અનાવિલ બ્રાહ્મણનો એક પેટા લાગ
ભાઠ સ્ત્રીં [દિ.] અનાજ શેકવાની ભાટી (૨)
ભાટભૂભવ કલેડું (૩) મોટો ફૂલો (૪) [સ માટિ]
વેશ્યાઓની હલાલી કે ભડવાઈની કમાઈ
ઠભૂંજણુ સ્ત્રીં [+ ભૂજવુ પરથી] ભાડ-
ભૂજની સ્ત્રી ઠભૂ જે પું ભટ્ટીથી ધાણી-
ચણા ધં શેકવાનો ધંધો કરનાર
ભાડવાત પું ['ભાડું' ઉપરથી] બુઝો ભાડત
ભાડાખત નં; ભાડાચિટ્ટી સ્ત્રીં [ભાડું +
ખત, ચિટ્ટી] ભાડા સ અધી દસ્તાવેજ
ભાડિયો પું ['ભાડ' ઉપરથી] અનાજ શેકવાનું
કાણવાણું હાડલું
ભાડું નં [સ માટક, પ્રા માડવ, હિ માઠા,
મ માટે] કાઈ પણ વસ્તુ વાપર્યા બદલ
આપવાનું નાણું [ભાડાની બહેલ = [લા]
ગમે ત્યારે ઉઠાળી મેલાય - તણુ દેવાય તેવી
વસ્તુ ભાડાનું ધર = [લા] પોતાની ન હોવાથી
ગમે ત્યારે પાછી સોપવી પડે તેવી વસ્તુ ભાડું
ભરડું = ભાડા તરીકે આપવું ભાડે આપવું
= ભાડાની ગમ લઈ વાપરવા આપવું ભાડે
રાખવું, લેવું = ભાડુ આપી વાપરવા રાખવું]

-ફૂત પું ભાડે રહેનાર -ફૂતી વિં ભાડે
રાખેલું (૨) પૈસા ખાતર કામ કરવું, 'મસ્તિ' નરી'
ભાણુ પું [પ્રા (સં. માનુ)] મૂય (૨) [સ]
નાટકનો એક પ્રકાર, જેમા એક પાત્ર જ
રંગભૂમિ પર આવે છે
ભાણાવહેવાર પું [ભાણું + વહેવાર] સાથે
બેસી જમવાનો સંબંધ, રોટીવહેવાર
ભાણાબેદ પું, ભાણાંતર નં ભાણું
પીરસવામા ફરક - પક્ષપાત. [ભાણાબેદ
કરવો, રાખવો. ભાણાંતર કરવું.]
ભાણિયો પું બુઝો ભાણેજ (૨) [લા]
વીંદાળવી પડે એવી વસ્તુ - સોગાત
ભાણી સ્ત્રીં બુઝો ભાણેજ
ભાણું નં [પ્રા માળ, માયળ (સ માજન);
મ માળે] પીરસેલી ધાણી [ભાણા ઉપરથી
ઉઠાડવું = જમતા જમતા ઉઠાડવું (૨)
ગુજરાતના સાંવન ઝડી લેવા. ભાણામાં
ધૂળ નાખવી = ખાણું ખરાય કરવું, ચાલતા
ગુજરાતને નુકસાન કરવું ભાણાં ખડખડ
= જમતી વખતે કંકાસ (૨) ઠાલા ભાણ
ખખડવા - ગરીબાઈને લીધે ભૂખમરો ભાણું
મંડવું = ખાવાનું પીરસવું (૨) ખાવા બેસવું]
ભાણેજ પું [પ્રા. માળેજ (સં માગિનેય),
હિ માનજા, મ. માચા] ભાણે, ખખડેનનો
દીકરો ઠવલું સ્ત્રીં ભાણેજની વહુ - ભં
નં ૫૦ ૧૦ બહેનના છોકરા - જી સ્ત્રીં
બહેનની છોકરી, ભાણી (૨) દોરિજ
ભાણો પું [બુઝો ભાણેજ] ભાણિયો
ભાત પું [પ્રા મત્ત (સ મત્ત), હિં, મ] રાવેલા
ચોખા (૨) ભાત (કામગીરીની જગા ઉપર
લઈ જવાનું) (૩) પું. નં હાગર ઠખાઉ
વિં વધારે પ્રમાણમા ભાત ખાનાર (૨) [લા]
ઢીલું, પોચું. ઠણું નં (કા) ગરમ રોટલો,
દૂધ, ધી વગેરેનું સવારનું ભોજન - તિથું નં
ભાત કાઢવાનો તાવેથો કે ઝાગે (૨) ભાત
ઓસાવવાનો કાણવાગો રોપલો (૩) એક પક્ષી
-તું (-થું) નં સુસાદરીમા સાથે લીધેલું
ખાવાનું (૨) ભથ્થું [ખાંધું, ખંધાવડું]
ભાત (ત.) સ્ત્રીં [પ્રા. મત્તિ (સં. મત્તિ) હિં. માંતિ]

વેલ શુદ્ધિવાળી છાપ(પ) રીત, પ્રકાર [-ઊઠવી,
પડવી = છાપ ઊઠવી, આકૃતિ છાપવી
-પાડવી = આકૃતિ પાડવી (૨) નોખું તરી
આવવું (૩) ઠોક ઢઈ - નિદા કરી હલકું
પાડવું] ૦ભાતલું, -તીગર(-ળ), -તીલુ
વિં રંગખેરંગી; તરેહવાર
ભાથી, -થિયો પું ['ભાથો' પરથી] બહાદુર
હડવેયો. -થિયા દાદા પું ૫૦ વં,
૦ખતરી પું (સં.) સાપ, વીંછી વગેરેનું ઝેર
ઉતારવા જેની આણ દેવાય છે તે દેવપુરુષ
ભાથું નં જુઓ ભાત (૨) [જુઓ ભાથો]
ખાણ રાખવાની કાથળી
ભાથો પું [દે મથ, મથ્યા (સં મથા), હિં.
માયા, મ માતા] ખાણ રાખવાની કાથળી(૨)
ધમણ (૩) રાધવાનો સામાન રાખવાની થેલી
ભાદરવો પું [સ માદ્રપદ, પ્રા. માદ્રવઃ;
હિં માદો, મ માદવા, માદવઃ] પું વિક્રમ
અવતનો અગિયારમો માસ [ભાદરવાની
ભેંસ = સારી પેઠે ખાઈ પી મરત થયેલી
વ્યક્તિ. ભાદરવાનો બીડો = થોડા વખતની
મોટાઈ થી છપી ગયેલી વ્યક્તિ]
ભાદ્રપદ પું [સં.] ભાદરવો - દા સીંપચીસમુ
અને છન્વીસમુ નક્ષત્ર (પૂર્વ અને ઉત્તર)
ભાન નં [સં.] શુદ્ધિ; હોરા (૨) રમરણ (૩)
સમજ; અક્ષય (૪) કલ્પના; ભાસ (૫)
સાવચેતી; કાળજી. [-આવવું, થવું = શુદ્ધિમા
આવવું (૨) યાદ આવવું (૩) સમજ પડવી
-કરાવવું = ભાન થાય એમ કરવું.] ૦ભૂલું
વિં ભાન ભૂલેલું
ભાખાપાપણું નં [ભા (ભાઈ) + ખાપા + પણું]
(કા.) ભાઈખાપા કરવા તે [એક નામ
ભાતું પું [સં] સૂર્ય. ૦મતી સીં (સં.)
ભાભી સીં [પ્રા. માહજ્ઞાશ્વા(સં) પ્રાતૃ+જાયા),
સરંહિં, મ માવી] ભાઈની સ્ત્રી ૦જી સીં
ભાઈજીની પત્ની, જોડાણી(૨) ભાભી (માનાથે)
ભાજી સીં [સરં ભાભી] બાપની મા (૨)
ભાભી (૩) મોટા કાકાની વહુ
ભાભો પું ['ભા' ઉપરથી, સરં મ. માવહા,
માવ્યા] કણ્ઠી(૨) ૪ડસો [ભાભા પાડળી

[સરં મ.] = અશસ્ત્ર ને ખાયલો પુરુષ.
ભાભા ભૂત = જડમું; મૂર્ખ]
ભામ પું ચામડા ઉપરનો વેરો (૨) [જુઓ
ભમ; સરં મ. માવ. + ભમ [પ] (૩) સીં
જુઓ ભામા
ભામદો પું ['ભમવું' ઉપરથી, સં મ. મામદા,
હિં. મામતીય] રખડેલ, ઉઠાવગીર; ભમતો ચોર
ભામણું નં ૦ખં ૦વં [પ્રા માંમણ (સં) જ્રમણ =
(હાથ) દેરવવા તે પરથી] ઓવારણ [-લેવાં]
ભામા સીં [સં] ભામિની
ભામાં નં ૦ખં ૦વં ['ભમવું' ઉપરથી] કાફા(૨)
[પ્રા. મામ, મમાદ (સં) જ્રમણ] પાખંડ (૩)
જ્રમણ, વહેમ
ભામિની સીં [સં] સ્ત્રી (૨) રૂપાળી જુવાન
સ્ત્રી (૩) કામાદુર કે કોષે લરાયેલી સ્ત્રી
ભામું નં ['જ્રમ' ઉપરથી, સરં મ. માવું
ખોટો વહેમ, ગાંડપણ. -મે પું જ્રમણ, મેંક
ભાય(-થે)ગ નં [પ્રા. મામ (સં. માગ)] +
ભાયેગ, ભાય (પ)
ભાયડો પું ['ભાઈ' પરથી; સરં હિં. સાવું
પુરુષ (૨) પતિ [છિન્ને, છતે ભાયડો = ભાયડો
જવતો હોવા છતાં (સ્ત્રીએ નાતરે જવું)]
ભાયાત પું ['ભાઈ' ઉપરથી] પિત્રાઈ (૨)
રાત્રનો પિત્રાઈ. -તી વિં ભાયાતને લગતું
ભાથો પું ['ભાઈ' ઉપરથી] ભાઈ (લાડમા)
ભાર પું [સં] વજન (૨) ચોવીસ મણ
વજન (૩) ૨૦૨૧૭૪૦૦૦ની સંખ્યા (૪)
વીસ તોલાનું કે એક તોલાનું વજન (૫) અપયો;
અછણ (૬) [ભા] જવાબદારી (૭) વિસ્તાર
(૮) વજન; વકર, વટ (૯) આભાર, યાદ
(૧૦) અમુક તોલ જેટલું તે હિં ૦ પૈસાભાર
રતિભાર (૧૧) (ધણું) ખર પું ૦ખં ૦વં ગણું,
શુભશ હિં ૦ તારા તે બોલવાના શા ભાર?
(૧૨) શ્રદ્ધ, દશા કે મંતરન તરની અસર
(૧૩) જથ્થો, સમૂહ [-આવવો = બોલો
લાગવો (૨) તકલીફ પડવી -ઉપાડવો =
બોલો કે જવાબદારી ઉઠાવવા -કરવો =
વજન - બોલ નાખવા -ખોવો, શુભાવવો
= વટ, વકર બોવાં; હલકા પડી જવું -ચડવો

= અસર પડવી (૨) પાડ ચડવો; અહુશાન ચડવું. -છાંડવો = માન ઊતરી જવું -જવો = ભાર ખેલો; હલકા પડવું. -તાણવો = ખોલો દે જવાબદારી ઉપાડવા. -પહવો = જુઓ ભાર આવવો. -ભારવો = જુઓ ભાર લાદવો. -ભાગવો = નિ સ કાચ ખોલાય એવો સંબંધ થવો (૨) પ્રતિષ્ઠા ઓછી થવી, માન ગુમાવવું -માં રહેવું = પોતાનું માન -વટ સાચવીને વર્તવું, તેને આચન આવે તેની પેરવીમા રહેવું -મૂકવો = વજન કે ખોજ મૂકવા (૨) જવાબ દાગી નાખવી -સોપવી (૩) ઉપકાર ચડાવવો (૪) મહત્ત્વ આપવું (૫) આગ્રહ કરવો -રહેવો = ખાદી કે અપચાધી પેટ ભારે થવું (૨) માન - વકર સચવાવા -રાખવો = માન સાચવવું ભારે મારવું = મોટો ભાર વહેવરાવવો (૨) નાહક ભાર વહોરાવવો, હેરાન કરવું] ંખમું વિં ભાર ખમી શકે તેવું. ંખાનું નં ભાર ભરવાનું વાહન (૨) માલગાડી. ંગોળી સ્ત્રીં ખાળકોને પેટમા રહેતા ભાર માટે એક ઔષધિ ંવાહક, ંવાહી વિં ભાર વહન કરનાર (૨) જવાબદારી હિંકાવનાર

ભારજ ંત્રીં જુઓ લાચારી [ખીટ ભારજલું વિં [ભાર + ઝીલણ] ભારેખમ, પુખ્ત; ભાર(-રે)ટિયું નં, -ચો પું જુઓ ભાર-વટિયો, મોહ; પાટડો

ભારણુ નં ['ભારણુ' ઉપરથી] કપાણુ, વજન (૨) ભારણું-રાખમા દાખવું તે (૩) વચીકરણ; બદ્ધ

ભારત પું. નં [સં.] હિંદુસ્તાન (૨) નં (૩) વિં જુઓ મહાભારત [-ચલાવણું = લખાણ કરવું (૨) લાચું લાણુ ટાપવું કરવું] ંખળિયા પું ંખવં ખૂ જોરથી નીકળેલા ખળિયા ંવર્ષ પું; નં હિંદ, ભારત દેશ

ભારતી ંત્રીં [સં.] વાણી, સરસ્વતી (૨) સં-ચાસીઓના દસ વર્ગોમાંનો એક (૩) (સં.) ભારત માતા

ભારતીય વિં [સં.] ભારતવર્ષનું કે તેને લગતું ભારથી વિં ['ભારત' ઉપરથી, સં-ઈ સારથી

= ચોક્કો બહાદુર (૨) ['ભારતી' પરથી, જુઓ ભારતી (૨)] ગોસાઈની એક અટક

ભારદોરી સાં [ભાર (મ ભારણે = મંતરણ) + દોરી, સરં મ] ગર્ભસ્થાવ ન થાય તે માટે ગર્ભિણીની કેડે બધાતી મતરેલી નાહાછકી

ભારદાજ પું [સં.] (સં.) અગરત્ય ઝાપિ (૨) દ્રોણાચાર્ય (૩) સમર્પિમાના એક (૪) ભરદાજના વંશમા ઉત્પન્ન થયેલો (૫) એક પક્ષી

ભારભરદારી વિં [ફા. વારવરદારી, મ] ભાર વહેનાર (૨) ંત્રીં ભાર વહેવો તે

ભારખોજ પું [ભાર + ખોલો] ભાગ, વજન (૨) [લા] જવાબદારી (૩) વકર

ભારવકર પું [ભાગ + વકર] ભારખોજ; વજન; વકર, મોહો

ભારવટ(-ટિયો) પું [સં મારવટ કે મારવહ, સરં મ. મારવટ, મારોટ] જુઓ ભારટિયો

ભારણું સંક્રિં ['ભાર' પરથી, સરં દિં. મારના] રાખમા દાખી રાખવું (દેવતા) (૨) વચીકરણ કરવું, મોહિત કરવું

ભારં ૬ નં [સં] એક પક્ષી

ભારી વિં [સં.] ભારે (૨) ંત્રીં [જુઓ ભારો, મ.] મોટી ઝૂકી કે નાનો ભારો

ભારે વિં [પ્રા. મારિજ (સં મારિક)] વજનદાર (૨) મુસ્કેલ (૩) ધીમતી (૪) પચવામા મુસ્કેલ એવું (ખોરાક પાણી ધં) (૫) અં અતિ; ખૂબ [-કરી ! = કમાલ કરી -કરવું = કોઈ વાતને અતિશયોક્તિથી મોટી-મોટી કરવી.

-છેડે = ગર્ભાવસ્થાના અતિમ દિવસો ચાલતા હોય એવી સ્થિતિએ -થઈ ! = કમાલ થઈ -થવું = માન માગવું, મોટાઈ ધારણ કરવી (૨) વજનમા વધવું (૩) મુસ્કેલ થવું.

-દિલે = ખિલ હૃદયે -પગે હોણું = સગર્ભા હોણું -પહણું = ખોલ બેવું લાગવું; ન સહેવાણું (૨) મોણું પહણું. -મિલજ = ઉચ મિલજ. -લાગણું = (શરીર) સુસ્ત જણાવું, ખીમારીની ખેચેતી લાગવી] ંખમ વિં [સ મારક્ષમ; કે ભાર + ખં (સ્ત લ)] આખઠાર, મોલાવાણું

(૨) મંભીર (૩) મોટાઈના ડોળવાણું ંવર્ધ ંત્રીં [સં. મારવાહિકા] સગર્ભા

ભારો પું [સં મારક, હિં, મ મારા] ધાસ
લાકડા વગેરેને એકત્રિત બાધતા થતો બોજ,
જૂડો; મોટું વજન (૨) [૧] ખુલ્લા સઢને
છેડો ઠટિયું નં, ઠટિયો પું બુઓ
ભારટિયો. ઠટી સ્ત્રીં લાકડાની ભારી ઠભાર
અં [‘ભાર’ ઉપરથી] સરખે વજને (૨) પૂરે-
પૂરું; ભરપૂર

ભાગવ પું [સ] (સ.) પરશુરામ(૨)શુકાચાર્ય
(૩) વિં પું બૃગુના વશમા ઉત્પન્ન થયેલો

ભાર્યા સ્ત્રીં [સ] પત્ની

ભાજ નં [પ્રા. મહ્, મહ્ય (સ. મદ્ર) ? કે સ.
માલ = લલાટ(જેવું સપાટ) ?] લાઠાની જમીન
(૨) [સં] કંપાળ (૩) પું [સરં મ.] પાટડો
(૪) સંગીતમાં એક અલંકાર (૫) પું; નં
(સ.) ધોળકની આજુબાજુનો પ્રદેશ. -ભિયા
પું બંવં (લાલના) ઘઉંની એક જાત

ભાલદાર પું [સરં મ, ભાલો + દાર (ફા)]

મોટા માણસની આગળ ચાલનારો ચોપદાર

ભાલિયા પું બં વં બુઓ ‘લાલ’મા

ભાલિ(-ળિ)યો પું ગાગ

ભાહુ નં [સં.] રી છ (૨) શહુ

ભાહું, -લો પું [સં., પ્રા. મહ્, હિ, મ
માલ] એક હથિયા -લોહું નં [સરં દે.
મહોદ] તીર કે તેનું પાનું

ભાવ પું [સં.] અસ્તિત્વ, હોવાપણું (૨) પ્રકૃતિ;
સ્વભાવ (૩) ધગદો; મતલબ (૪) વૃત્તિ; લાગણી
(૫) તાત્પર્ય; અભિપ્રાય (૬) ચેષ્ટા, અભિનય
(૭) હેત, પ્રીતિ, ગમો(૮) આરથા (૯) કિંમત;
દર(૧૦) આર્ય ! પૂન્ય ! (નાટકમાં સંબોધન)
(૧૧) સ્થિતિ; સ્વરૂપ ઉદાં શિષ્યભાવ, પુરુષ-
ભાવ) [-આવવો, ઊપજવો = સારી કિંમત
મળવી (૨) હેત આવવું -ઊછળવા = ભાવ
વધી-ચડી જવા -કરવો = દર કરાવવો, કિંમત
નક્કી કરવી (૨) વેપ લજવવો (૩) હેત ખતાવવું
-કરવું -ખાવો = માન માગવું (૨) નક્કો
ખાઈને વેચવું -ચડવો = ભાવમા - કિંમતમા
વધારો થવો. -છેડવો = મરણ પામવું -થવો
= ધરખા થવી (૨) લાગણી થવી; હેત આવવું
-નું ભૂખ્યું = પ્રીતિ -હેત માટે આવર.

-પડવો = ભાવ - કિંમત નક્કી થવી; ભાવ
આકારવો (૨) ભાવ નીચે જવો. -પહાવવો
= ભાવ - કિંમત નક્કી કરાવવી (૨) બરોબર
કિંમત લેવી, ભાવ ખાવો -પૂછવો =
લેખવું, પત કરવી (૨) દર વિષે પૂછપરછ
કરવી. -ભજવવો = પોત પ્રકાશવું; સ્વભાવ
પ્રમાણે વર્તવું -માં ચીરી નાખવું = ખૂખ
કિંમત લેવી. -રાખવો = ચાહવું; હેત-
પ્રીતિ રાખવા -લેવો = કિંમત લેવી (૨)
કિંમત પૂછવી (૩) મન પારખવું. ભાવે
કભાવે = મનથી કે ના મનથી] બં ભીર વિં
ગભીર ભાવોવાળું ંચાહી વિં તાત્પર્યને
બ્રહ્મ કરનાર. ંગીત નં ભાવ વ્યક્ત કરવું
-ભાવપ્રધાન ગીત ંજ સ્ત્રીં ભાવ. હેત.
ંપ્રધાન વિં ભાવ જેમા પ્રધાન છે એવું.
ંભક્તિ સ્ત્રીં ભક્તિભાવ; પ્રેમભક્તિ. ંભીતું
વિં ભાવથી ગળગળું, ભાવમય ંરૂપ વિં
અસ્તિત્વાચક, ‘પોઝિટિવ’. ંચાચક (બા)
ભાવ ખતાવનાર (નામ). ંશૂન્ય વિં
ભાવ વગરનું, શુન્ય

ભાવટ(-ઠ) સ્ત્રીં [સં. મવાટવી] ઉપાધિ, જનન
(૨) [‘ભાવ’ પન્ધી] વિચાર [-જવી, ટળવી,
ભાંગવી = જનનમાથી છૂટવું]

ભાવત(-ત) બીજ સ્ત્રીં + બુઓ ભાઈબીજ

ભાવન નં ભાવના, ધ્યાન [સં.] (૨) મહેણું (૩)

વિં [સરં હિં; ‘ભાવવું’ પરથી] ભાવત, ગમત.

[-પાડવું = મહેણા મારવા; ઉતારી પાડવું.]

ભાવના સ્ત્રીં [સં.] કલ્પના; ધારણા(૨) આસ્થા

(૩) અભિલાષા, કામના, લાગણી(૪) પટ, પુટ

(૫) અનુશીલન; ધ્યાન. ચિતન [-આપવી,

- દેવી = પુટ આપવો, પાસ આપવો] ંપ્રધાન

વિં સ્વભાવે વિશેષ લાગણીવાળું કે લાગણી

ભરેલું. ંવાદી પું ભાવનાનું જીવનદષ્ટિમા

મહત્ત્વ માનનાર. ‘આધ્યિક્યલિસ્ટ’

ભાવર પું [સરં હિં સૌંવર - વિવાહ અગ્નિની

આસપાસ ફેરો] ગૃહસ્થાશ્રમ [(૨) પસંદ પડવું

ભાવવું અંકિં [સં. સાવ પરથી] ગમવું (જીભને)

ભાવસાર પું [‘ભાવના’ = ‘પાસ’ ઉપરથી ?]

(લૂગડા છાપવાનો ધંધો કરનાર) એક જ્ઞાતિનો

માણસ ઠણ્ઠીં ભાવસારની કે તે જાતિની સ્ત્રી
ભાવાત્મક વિં[સં.] સત્ય (૨) અસ્તિવાચક
ભાવાનુવાદ પું[સં.] શબ્દશ નહિ પરંતુ
તાત્પર્યસૂચક અનુવાદ
ભાષાભાસ પું[સં.] ભાગણી, વૃત્તિનો આલસ
-અસ્થાને ભાવ આરોપવો તે [ભાસ
ભાષારોપણ નં[સં.] ભાવનુ આરોપણ, ભાવા-
ભાષાવેશ પું[સં.] ભાવનો આવેશ-ઉમળકો
ભાષાર્થ પું[સં.] મતલબ, તાત્પર્ય
ભાવિ(-વી) વિં[સં.] ભવિષ્યનુ કે ભવિષ્યમા
યનાર (૨) નં ભવિષ્ય, નસીબ
ભાવિક વિં[સં.] આરથાવાણુ (૨) મર્મજ્ઞ, ભાવક
ભાવિત વિં[સં.] ચિતવેલું (૨) પાસ દીધેલું (૩)
ભાવિક; ભાવનાવાણું (૪) શુદ્ધ નિર્દોષ -તાત્મા
પું[+જાત્મા] રિથર પ્રજ્ઞાવળો, રિથતપ્રજ્ઞ
ભાવી [સં.] જુઓ ભાવિ
ભાવક વિં[સં.] થવાની તૈયાવીમા હોય તેવું
(૨) વિચારશીલ (૩) રસજ્ઞ, સહૃદય (૪) પું
ખનેવી (નાટકમાં)
ભાવેપ્રયોગ પું[સં.] જેમા ક્રિયાપદનો ભાવ
એ જ કર્તા હોય તેવો પ્રયોગ (વ્યા)
ભાષક પું[સં.] ખોલનાર, વક્તા -જુ નં
ખોલકું તે(૨)આખ્યાન. -જુથું વિં(ભાષણ-
ના ગુનાથી)સત્યાગ્રહમા પકડાયેલું (જેલશબ્દ)
ભાષા સ્ત્રીં [સં.] ખોલી; વાણી, જ્યાન (૨)
મજભાષા ઠકવિ પુંમજભાષાનો કવિ ઠઠોપ
પુંભાષાના પ્રયોગમા કે તેની અર્થવાહિતામા
દોષ ંપ્રયોગ પુંભાષાનો પ્રયોગ-ઉપયોગ.
ઠકેર પું ભાષાનો ફેરફાર (૨) વિં ભાષાના
ફરકવાણું ંકિ સ્ત્રીં ભાષામા ફરક થયેલો
શબ્દપ્રયોગ ંલક્ષી વિં અર્થના નહિ પણ
ભાષાના લક્ષવાણુ. ંશાસ્ત્ર નં ભાષાનુ
શાસ્ત્ર, 'ફાઇલોલોજી'. ંશાસ્ત્રી પુંભાષાશાસ્ત્ર
ભાષનાર ંશાસ્ત્રીય વિંભાષાશાસ્ત્ર સબ સી.
-પાંતર નં[+જંતર] અનુવાદ, તરજુમો
-પાંતરકાર પું અનુવાદક. -પિત વિં
ખોલેલું -ખી વિં ખોલનાર (સમાસમા
ઉત્તરપદ તરીકે). ઉદા. 'પરભાષા-ભાષી'
ભાષ્ય નં[સં.] વિરૂદ્ધ વિવરણ. ંકાર પું

ભાષ્ય કરનાર -રચનાર
ભાસ પું[સં.] ખ્યાલ, છાપ (૨) આભાસ,
ભ્રાંતિ (૩) સરખાપણું, -ના જેવું દેખાડું તે
(૪) જાખો પ્રકાશ (૫) [સં.] એક સંસ્કૃત
નાટકકાર. ંમાન વિં ભાસવું
ભાસવું અંકિં [સં] સાસુ દેખાડું (૨)
સમભવ, ભાગવું (૩) પ્રકાશવું
ભાસુર વિં[સં.] દેહીધ્યમાન (૨) લય કર
ભાસુરી સ્ત્રીં એક ભતની સાખ (જેના ડ ખધી
ધોલા ફૂતરા મરી ભય છે)
ભાસકર પું[સં.] સૂર્ય -રાચાર્ય પું(સ.)
પ્રસિદ્ધ ગણિતી અને ખગોળશાસ્ત્રી
ભાસવર વિં[સં.] ઝળકવું, તેજસ્વી (૨) પું
સૂર્ય (૩) દિવસ
ભાળ સ્ત્રીં [જુઓ ભાળવું] પત્તો; ખખર (૨)
સ ભાળ. [-આપવી, દેવી = પત્તો બતાવવો.
-કાઢવી = શોધ કરવી, ખોળવું (૨) સ ભાળ
લેવી -દેવી = ભાળ આપવી -પહવી, મળવી
= ખખર કે પત્તો મળવો. -રાખવી, લેવી =
સંભાળ લેવી] ંવણું (-જી) સ્ત્રીં સુપરત.
ંવણું સંકિં ['ભાળ' પરથી] ભાળ રાખવા
સોખવું (૨) સિદ્ધાંતસ કરવી ંણું સંકિં
[સં] મળું ભેટું; અવલોકવું
ભાળિયો પું જુઓ ભાલિયો; ગાગર
ભાળું અં ભલે, ઠીક, વાર
ભાં અં[રવં]ગાયનો કે મોઢરના જેવો અવાજ
ભાંખણું (૦) સંકિં + જુઓ ભાખવું
ભાંખીડ (૦) સ્ત્રીં, -રિયું નં ઘૂટણિયુ, ઢીંચણ
ભાંગ(ંગ), સ્ત્રીં [સં. મદ્દા] ગાળની કળી તથા
પાઠા (૨) તેનુ બનાવેલું પીણું. [-ચહવી
= ભાગના કેરની અસર વ્યાપવી (૨) મઠ,
અઠકાર થવો -ખીવી = ભાગનુ પીણું પીવું
(૨) વગર વિચારે -ભણે કે કેદમા -ખોલવું
-ખાટવી = ભાગને લસોટી તેનુ પીણું બનાવવું]
ભાંગણું (-ફ) (૦) વિં ['ભાગવું' ઉપરથી]
ખાડતા ભૂકો થઈ ભય તેવું (ચોખ્ખા)
ભાંગતોડ, ભાંગદોડ સ્ત્રીં(૦) [ભાગવું + તોડવું,
ફાડવું] ભાગવું અને તોડવું ફાડવું તે
ભાંગરું (૦) વિં જુઓ ભાગણું

ભાંગરો (૦) પું. [સં. મૃદ્ગરજ, પ્રા. મંગરય, હિં. મગરા] એક વનસ્પતિ (૨) [ભાગરું કે ભાગ ઉપરથી] ગાળના પાકટ પાન, કળીઓ અને ઘિયાનો ભૂંડો [-વાટવે] = છૂપી વાત ખુલ્લી કરી દેવી, વાતચીતમાં બાંધવું (ભાંગરો જેમ વટાય તેમ ગધ મારે છે તે ઉપરથી)]

ભાંગણું (૦) અ.કિં. [સં. મજ્ઞ પરથી] કકડા થવા (૨) સંકિં. કકડા કરવા; તોડવું (૩) [ગામને] લૂટી - બાળી પાયમાલ કરવું (કા) [ભાંગણું તોલ = એણુ વજન ભાંગ્યાનો ભીરુ = અણીને વખતે મદદ કરનાર ભાંગ્યું ભાંગ્યું તોયે ભરૂચ = પડતી અવસ્થામાં પણ પોતાની મૂળ શાન કંઈ કે કાયમ હોવી કે રાખવી ભાંગી પડવું = તૂટી જવું.] ભાંગ્યું - તૂટ્યું વિ. જુઓ ભાગ્યુતૂટ્યું

ભાંગમ(-ધ)ક(૦)શ્રી. [ભાગવત+ધકવું] તકરાર (૨) પચાત [-કરવી, -થવી, -ચાલવી] -હિયું વિ. ગૂંચવણભરેલું; ગોઠાણાભરેલું (૨) ભાંગમક કરનાર

ભાંગણી(૦)શ્રી. [ભાંગણું ઉપરથી] વહે ચણી (૨) ભાગ; હિસ્સો (૩) મોટામાંથી નાના અને નાનામાંથી મોટા પરિમાણમાં રકમને ફેરવવાની રીત (ગ) (જ) દોરડું ભાગવાની ક્રિયા ભાંગણું(૦) [સં. મજ્ઞ] જુઓ ભાગણું ૧, ૪, ૫ ભાંડ [સં.] પું. મરુકરો (૨) ખીલતસ ખેલ, ચાળા વગેરેથી હસાવી ખેલ કરનારી ભત્તનો માણસ (૩) નં. વાસણ (૪) (૦) વિ. [સં. મજ્ઞ] અસહ્ય; નિલ જળ. [-ખેલણું = ગાળો કાઢવી અપશબ્દ ખેલવા]

ભાંડણું(૦) નં. [‘ભાંડણું’ ઉપરથી] ગાળાગાળ, ભાંડણું તે (૨) વિ. ભાંડણવાળું, ભાંડણું -ણું નં. ભાંડણ

ભાંડરો(૦) નં. અ.વં. [જુઓ ભાંડુ] ભાંડુઓ ભાંડણું (૦) સંકિં. [સં. મજ્ઞ] ગાળ દેવી (૨) બહોળા કરવી (૩) કંપકો આપવો

ભાંડભાંડા, ભાંડાભાંડ (-ડી) (૦) શ્રી. [‘ભાંડણું’ ઉપરથી] સામાસામી ભાંડણું તે ભાંડુ નં. [દિ. માહફઢ (સં. ત્રાતુમાજ્ઞ), સર. મ. માવડ, -દો] ભાંડુ બહેન વગેરે સ્વજન

ભાંડું નં. [સં. માજ્ઞ, સર. મ. માંઢી] વાસણ, -ડો પું. ખોધરણું; પહોળા મોઢાની તાંબડી ભાંભ(-ભે)ર (૦) શ્રી. કપાળના ઉપલા ખને ખૂણાના કીણા વાળ. [-કઢાવવી] = તે વાળ ખૂંટી કઢાવવા.]

ભાંભરભોળું વિ. [દિ. મમલ = પાગલ; ખેવકુંદ; મ. માવડા = સરળ, સીધું] + ભોળું] સાવ ભોળું ભાંભરણું (૦) અ.કિં ગાયનું ખરાડણું ભાંભરું(-ણું) (૦) વિ. [દિ. મમલ = અપ્રિય; અનિષ્ટ ?] ખરસર, ખારું (૨) સ્વાદ વગરનું (૩) [સ્વ. ભારે - ખોખરા સાકવાળું]

ભાંભેર (૦) શ્રી. જુઓ ભાભર લિહા શ્રી. [સં] ભીખ (૨) લિહામાં મળેલી વસ્તુ [-આપવી, મળવી, માગવી, લેવી] ઓટન નં. [† ઝટન] લિહાને માટે ફરડુ તે ઓન નં. [† ઝટન] ભીખી આણેલું અમલ ઓપાત્ર નં. ભીખ માગવાનું વાસણ ઓથી વિ. [† ઝટથી] લિહા માગનાર ઓવૃત્તિ શ્રી. લિહાથી ચલાવેલું શુભરાન, લિહાનો ધંધો

ભિહુ, ઓક પું. [સં] માગણ (૨) લિહા ઉપર નભનાર (૩) બૌદ્ધ સાધુ ઓકી, ઓણી શ્રી. શ્રી ભિહુ ઓત્ર નં

ભિખાડ(-વ)ણું સંકિં. ‘ભીખણું’નું પ્રેરક ભિખારચોટ વિ. [જુઓ ભિખારી] ભિખારી જેવું (૨) ભૂખડું

ભિખારણુ શ્રી. [જુઓ ભિખારી] માગણ શ્રી. -ણું વિ. (૨) નં. ભિખારી (તુચ્છકારમાં). ભિખાર(-રી)વેડા પું. અ. વં. ભિખારીના જેવું વર્તન

ભિખારી વિ. (૨) પું. [અપ. (સં. મિહાન-કારિન્), હિં] ભીખ માગનાર. -રું વિ. (૨) નં. ભિખારી (તુચ્છકારમાં)

ભિખાવણું અ.કિં. જુઓ ભિખાડણું ભિખાણું અ.કિં. ‘ભીખણું’નું કર્મણિ ભિખણું પું. [પાલી] બૌદ્ધ સાધુ-લિહુક ભિભવણું સંકિં. ભિભણું અ.કિં. ‘ભીખણું’નું અનુક્રમે પ્રેરક તે કર્મણિ ભિડાવણું સંકિં. ‘ભીડણું’નું પ્રેરક (૨) કસકું,

બાધવું. ઉદા. બટન લિડાવ્યા નથી (૩) દબાવવું, બેટવું (૪) ગૂંચવાડામા નાખવું, મલરાવવું (૫) અંટસ પડાવવો (૬) ધમકાવવું

ભિડાવું અંકિં 'ભીડવું' કમ્પ્લિ(ર)ભીડમા આવવુ (૩) સકડાવુ, દબાવુ

ભિતરિયો પું. ['ભીતર' ઉપરથી, હિં મીતરિયા]

મહિરમા છેક મૂર્તિ પાસે રહેનારો સેવક

ભિત્તિ સ્ત્રીં [સં.] ભીંત. ંચિત્ર નં ભીંત પરતુ ચિત્ર, 'ફ્રેસ્કો'

ભિનાવું અંકિં ['ભીનું' પરથી સરં મ મિનળેં] (સુ) પલળવુ, ભીનવુ. -વણું સંકિં (પ્રેરક) ભીનવણું.

ભિન્ન વિં [સં.] ભુદં; ફેરવાળું (ર) ભાગિલુ ંતા સ્ત્રીં ભુદાપણું ંભાવ પું ભુદાઈ. ંકચિ વિં ભુદી રચિવાળું -જાંગ નં [+ જગ] 'એન્ટિસા' (ગ)

ભિયા પું ભુઓ ભયા

ભિલામું નં, -મે પું [સં મહાતક; સરં હિં. મિલાવાં, મ. મિલાવા] એક ખી [ભિલામો ઉરાડવો = ફરમનાવટ વહેંચવી, ઠેર ઠેર કબ્જિયાના મૂળ રોપવા. -મારવો = ભિલામાનુ તેલ કાઢવુ (ર) ભિલામાનુ તેલ ચોપડવુ]

ભિદ્ધ પું [ભુઓ ભીર પું] રમતનો સાથી ભિપક(-ગ, -જ) પું [સં] વૈધ

ભિક્તી પું [સરં હિં મિસ્તી, મ. મિસ્ત, ફા વહિસ્ત = વિશ્વાસ ઉપરથી ?] પખાલી

ભિંગડું નં [પ્રા. મિંગ = બળેલો લાગ] બાલ કે ચામડીનુ કઠણ છોડુ; ભીંગડું

ભિંગારો પું [સં મૂઝ, પ્રા મિંગ] ભમરો. -રી સ્ત્રીં ભમરી

ભિંદ(-રિ)માળ સ્ત્રીં [સં મિંદિપાલ, પ્રા મિંદિમાલ, મિંદિવાલ; સરં હિં. મિંદિપાલ, મ. મિંડી, મિંડીપા (-મા)લ], ભિંદિપાલ પું [સં.] ગેફણ

ભીખ સ્ત્રીં [પ્રા મિકલ(સ. મૈક્લ); સરં હિં, મ મીક] ભીખવુ તે (ર) ભીખીને મેળવેલી વસ્તુ. [-માખવી] ંવું છોકરું = ભીખીને મેળવેલા કપડા વગેરે પહેરાવીને જ ઉછેરવાની માનતાવાળુ - ન જીવતાનુ જીવતુ છોકરું.

ભીખવું સં કિં [સ મિક્લ, પ્રા મિકલ]

ખેરાત માગવી (ર) અંકિં કિં ભિખારી થવું ભીછકું વિં [ભુઓ ભીછા] ભૂંડના નેવા

ખરડ અને ઊલા (વાળ) (ર) નં ભુઓ ભીછાં ભીજવણું સંકિં [ભુઓ ભીજવું] ભીજવણું;

ભીનુ કરવું; પલાળવુ

ભીજવું અંકિં [હિં મિજાના (મ અમ્યજ)]

સરં ઢે. મિજા = અભ્યંગ, માલિશ] ભીજવું;

ભીનુ થવુ; પલળવુ

ભીડ સ્ત્રીં [દિ. મિડ = ભીડવુ, સરં હિં. મ.

મિડ] ગિરદી (ર) તંગી (૩) પું ભીડો.

[-ટાળવી, ભાંગવી = મુશ્કેલીમા મદદ

કરવી. -પડવી = જરૂર પડવી, તગી જણાવી

(ર) મુશ્કેલીમા આવવુ] ંવું સં કિં [દિ.

મિડ] વાસવુ, બધ કરવુ (ર) કસવુ, બાધવું

(૩) દબાવવું, બેટવુ (૪) અંકિં + જડવું;

ઝૂઝવુ -ડંભીડા, -ડાભીડ સ્ત્રીં કચકા-

કચકી, ખૂખ ગિરદી (ર) લકાઈ -ડો પું

લાકડુ ભીડવા માટેનુ સુધારનુ એક ચોતર.

[-લાલવો = ફાસ માગવી, વચ્ચે અકચાણ નાખવી]

ભીત વિં [સં] ભય પામેલુ

ભીતર નં [દિ. મિત્તર; સરં મ. મિતર, હિં]

અંદરનો ભાગ (ર) દિલ, હૈયુ (૩) અંકિં અંદર.

[-દાઝવું = મનમાડુ બ થવુ કાળજી બળવુ]

ભીતરો વિં ખેડાવાળ બ્રાહ્મણનો એક ભેદ

ભીતિ સ્ત્રીં [સં.] ખીક

ભીતો પું ['ભીત' ઉપરથી] ભીંતગા કે તેને

અડીને ગોઠવેલો થાલો

ભીનવણું સંકિં ['ભીનું' ઉપરથી] ભીજવણું (સુ)

ભીનાશ સ્ત્રીં ['ભીનું' ઉપરથી] ભીનાપણું.

ંભૂમિ સ્ત્રીં ભીનાશવાળી ભૂમિ; 'માર્શ'

ભીટું વિં [સં. મિત્ત = ભીટું થયેલુ, ખરડાયેલું;

સરં મ મિનળેં, મિંદળેં] પલળેલુ (ર)

[સરં ઢે. મિંગ = કાળું] જ્યાં ઉદાં ભીતેવાન.

[ભીના ઘઉં દળવા = ખડલાના પ્રમાણમા સખત વૈતરું કરવુ ભીટું મંકેલવું = કોઈ પણ કામ કે તપાસને આગળ વરતા અટકાવવા અથવા અટકાવી દેવા - છુપાવવા] ંભદ-

હક વિં સાવ ભીનું [એવું, સ્થાય
જીનેવાન વિં [ભીનું + વાન] પાંદે રગે હોય
જીમ વિં [સ.] લયંકર, વિકરાળ (૨) પુ.
(સ.) પાંચ પાંડવોમાનો બીજો, ંઅગિયારશ
(-સ) સ્ત્રીં જેઠ સુદ અગિયારસ, નિર્જલા
એકાદશી [દ્વેદાવી ચૂકું હરાડે છે તે
જીમહાં નં બં વં બાળક મો બીડી હોઠ
જીમમલાસ(-સી) પું [હિં; મ] એક રાગ
જીમા સ્ત્રીં [સં.] (સ) દુર્ગા
જીરયા સ્ત્રીં [સં મીસ્તા] બીક, લય
જીરિરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
જીરુ વિં [સં.] બીકણ ંતા સ્ત્રીં
જીરુ પું [સરં મ મિહૂ; પ્રા મિહિજ
= આખાઆથી પાડેલો ઢકડો.] લિલ્લુ ભેર
જીલ પું [સ મિહિ] એક રાની પ્રાનનો માણસ.
ંડી સ્ત્રીં જીલભતિની કે બીલની સ્ત્રી -દી
વિં બીલનુ કે બીલસ યથી [+ ધૂળધાણી
મીલું નં [પ્રા મિહિજ = ભાગેલું, તોડેલું] [લા]
જીપણુ વિં [સ] લયંકર
જીપ્મ વિં [સ] લયકર (૨) પું (સ.)
શાતનુ અને ગગાના પુત્ર
જીંગડું નં લિંગડું; છોડું
જીંછાં નં બં વં [સરં મ મીસ, મીસ (સ.
પિચ્છ કે વૃષી, પ્રા મિસિયા ?] (કા)
[કપાવવાના થયેલા] મોટા વાળ
જીંજ(-જ)વું અં કિં [જુઓ બીજવું]
પલળવું -વણું સંકિં (પ્રેરક)
જીંડી સ્ત્રીં [સરં હિં મિંદી] એક છોડ (૨)
એની છાલના કંઠાતા રેસા
જીંડો પું [સં. મિળડ, મેળઢા] એક શાક કે તેનો
છોડ (૨) [ભીડો કે બીડી પરથી] ફેડુ, હરકત
(૨) [ભીડી કે લિંડમાળ પરથી ?] ગપ, તોપ
(લા) [-ધાલવો, મારવો, મેલવો = મસરો
ખૂંવો, ગપ મારવી (૨) હરકત ઊભી કંઠવી]
જીંત સ્ત્રીં [સ મિત્તિ. હિ મીત, મ મિત, મિત]
દીવાલ. [હિંતને કાન હોવા = જીંત પાછળ
છુપાઈને સાલળનારનો સુલવ હોવો -ભૂલવી
= છેક જ માર્ગ ચૂકવો, તદ્દન અવળે રહેતો ચડી
જવું હિંતે ચડવું = નામ - કામ જીંત ઉપર

લખાઈ નહેર થવું, ચારે બાજુ ફેળેત થવું.]
ંપત્ર નં સમાચાર વગેરેની નહેરાત માટે
જીંત પર કરાવું લખાણ ંરડી સ્ત્રીં
જીંત (પ મા લાલિત્યવાચક) -તિથુ નં
નાની પાતળી જીંત
જીંતરાંરિયો પું એક વનગપતિ
જીંભર સ્ત્રીં [સરં લાલર] (કા) ચેટલાની
આજુબાજુના જીણા કામળ વાળ
જીંસ સ્ત્રીં [સ. પિપ્ ઉપરથી] જીંસાવું તે;
દખાણ, ધક્કો [જીંસમાં આવવું = જીસાવું.
જીંસમાં લેવું = જીંસવું] ંહું સંકિં
દાખવું, પીલવું (૨) ભેટવું, ચાપવું. -સાવવું
સંકિં (પ્રેરક). -સાવું અંકિં (કર્મણિ)
જુજા વિં [સં] ખાવેલું; ભોગવેલું ંહું સંકિં
ખાવું; જમવું, ભોગવવું (પ.) -જાવવું
સંકિં તેનું પ્રેરક
જુજિત સ્ત્રીં [સ] ભોગ, સંસારસુખ (૨) ભોજન
જુખાળવું વિં [‘જૂખ’ ઉપરથી] ખાઉપરું
જુજ પું [સં] ખલાથી કાણી સુધીનો ભાગ
(૨) હાથ (૩) બાજુ (ગ) (ઠ) ‘ઓર્ડિનેટ’
(ગ) (પ) કાટખૂણ નિકાણની કર્ણ સિવાયની
એક બાજુ (ગ) (દ) બેની સંજ્ઞા ંદંડ
પુંદંડ જેવો હાથ ંખલ(-ખ) નં બાહુખળ
જુજંગ, ંમ પું [સં] સાપ (૨) સ્ત્રીનો ચાર.
-ગી(ંખયાત) પું એક છંદ
જુજ સ્ત્રીં [સ] જુજ, હાથ ંલ પું આલેખનો
એક અલ, ‘એક્સિસ ઓફ વાય’-(ગ)
જુદો(-દો) પું [સં. મૃદ ઉપરથી, સરં હિં,
મ મુદ્દા] મકાઈદોડો (૨) ગોળ વતાક
-દા(-દા) ચોર પું હલકી ચોરીઓ કરનાર
જુડ(-ર)કસ સ્ત્રીં [સરં હિં. મુરકુસ = ચૂરો,
મ મુરકૂટ = જલદી સળગે તેવા જાખમ-લાકડા
વગેરે] જુઓ ભરફચ
જુડકાવણું સંકિં ‘જુડકવું’નું પ્રેરક
જુપાલી પું [સરં હિં મૂપાલી, મ મુ(-મૂ)-
પાલી] એક રાગ ભૂપાલી
જુય ગ પું + જુઓ જુજ ગ
જુરકસ સ્ત્રીં જુઓ જુડકસ
જુરકાવણું સં કિં ‘જુરકવું’નું પ્રેરક

પૃથ્વી પરનું પ્રાણી [ચંપાની એક જાત
ભૂચંપો પું [સરંગ મુશ્કાના, દિં. મુશ્કાના]
ભૂચિયું વિં અઠ્ઠ
ભૂહ(-ર)કું અંકિં બુએ. લડકું(ર)સંકિં
[ભૂરકી ઉપરથી] છેતરવું(૩)મત્રમુગ્ન કંગુ
ભૂહ(-ર)કાણું અંકિં (કર્મણિ)
ભૂત વિં [સ] થઈ ગયેલું, બીનેલું (ર) 'થયેલું;
બનેલું' એ અર્થમાં સમાસને અતે (કિનાં
અગલૂત; પ્રાણભૂત) (૩) નં પંચમહા-
ભૂતોમાનુ એક (૪) પ્રાણી (૫) પ્રેત, પિશાચ
(૬) ભૂતની જેમ પાછળ કંગનાર માણસ
(આતમીકાર ઇં) (૭) વહેમ; ધૂન.
[આવડું = ભૂત વળગવું (ર) ભૂત વળગ્યું
હોય તેવી ધૂન કે જકવાળું થવું -કાઠડું =
ભૂતનો વળગાડ દૂર કરવો (ર) વળગેલા જક,
ધૂન કે વહેમ દૂર કરવા. -મયું ને પક્ષિત
લગ્યું = ઓલામાંથી ચૂલામાં પડવા જેવું થયું,
(ઉપાય કરવા જતા) તેવી જ કે તેથી પણખગળ
રિયતિ થવી. ભૂતનું ઠેકાણું (આમલી),
ભૂતનો વાસ (પીપળો) = કું મેશનું રહેઠાણ,
ન્યા વારવાર જતો કે રહેતો હોવાથી માણસ
ત્યાથી ઘણું ખર મળી આવે તે -પર ચિઠ્ઠી =
જુલો વાયદો. -ભમવાં = આતમીકારોનું પાછળ
પાછળ ભમ્યા કંગુ (ર) ઇચ્છા રાખતા ઘણા
ઉમેદવારો પાછળ પાછળ કરતા હોવા (૩)
કું:ખ આવી પડવાનો લય હોવો. -ભરાણું =
ધુધવાટ, ધૂન, કે વહેમ વળગવા. ભૂત(-તા)
ભાઈ ભણે = કાણ ભણે? -ભૂસકા મારે
(એક ઘર) = શૂન્ય - ખાલી કે સરસામાન
વિનાનું (ગરીબ ઘર) -વળગણું = ભૂતની
અપટ લાગવી, ભૂત શરીરમાં દાખલ થવું (ર)
ધૂન ભરાવી. -વળગાડકું - લપ કે ધૂન
વળગાડવી] ઠકાણ(-ળ) પું ગયેલો વખત.
(ર) [વ્યા.] કિં નો ભૂતકાળ ઠકાલીન વિં
ભૂતકાળનું, -ને લાગતું. ઠકુંત નં [વ્યા.]
ભૂતકાળના અર્થનું કુંત ઠકાણું નં પિશાચોનું
સ્થાન. ઠકસ્ત વિં જેને ભૂત વળગ્યું હોય
તેનું ઠક્યા સ્ત્રીં સર્વ જીવો પ્રત્યેની દયા,
જીવદયા. ઠપતિ પું (સં) શિવ, મહાદેવ.

ઠપલીત નં પ્રેત (ર) બેડોળ માણસ. ઠપૂં
વિં પહેલા થયેલું (ર) માણ. ઠપ્રેત નં ભૂત;
પિશાચ ઠભાવન વિં પ્રાણીઓને સર્જનર,
પાળનાર ઠખલિ(-ળ) પું પ્રાણીઓને નિત્ય
આપનારો ખલિ. ઠભાઈ પું ખલારાત ઉડાં
ભૂતભાઈ ભણે ઠયજ પું પાચ યજોમાનો એક,
ભૂતખલિ ઠયોનિ સ્ત્રીં ભૂતપ્રેતની ભતિ(ર)
ભૂતમાનનું ઉપતિસ્થાન. ઠવિદ્યા સ્ત્રીં પ્રેત
વિધેની વિદ્યા

ભૂતલ(-ળ) નં [સં] પૃથ્વીની સપાટી ઠવિદ્યા
સ્ત્રીં ભૂતળની ભૌતિક સ્થિતિ સંબંધી વિદ્યા.
ઠવેતા પું તે વિદ્યા ભણનાર
ભૂતાર્થ પું [સં.] સત્ય; સાચી બીના
ભૂતાવળ(-ળી) સ્ત્રીં [સં] ભૂતાવલિ ભૂતોનું ટાળું
ભૂતાણું વિં [ભૂત ઉપરથી] ભૂતવાળું
ભૂતિ સ્ત્રીં [સં] અસ્તિત્વ (ર) ઉત્પત્તિ (૩)
આખાલી, સમૃદ્ધિ (૪) લણું; કલ્યાણ (૫)
ઐશ્વર્ય (૬) ભરમ [-નાખવી = વચીકરણ
કરવું, ભરમાવી નાખવું]

ભૂદેવ પું [સં.] બ્રાહ્મણ, ભુસુર
ભૂધર પું [સં] પર્વત (ર) રાત્ર (૩) નાગ (૪)
(સં) કૃષ્ણ (૫) [સં] શિવ [કળ
ભૂનું નં [પ્રા. મુળ, (સં. મૂળ) ગર્ભ ?] પીપળાનું
ભૂપ પું [સં] રાત્ર (ર) એક રાગ ઠકલ્યાણ
પું કલ્યાણ રાગનો એક પ્રકાર ઠતિ, -પાહ
(-ળ) પું રાત્ર

ભૂપાલી પું [ભુઓ ભુપાલી] એક રાગ
ભૂપૃષ્ઠ નં [સં] ભુઓ ભૂતલ ઠવિદ્યા સ્ત્રીં
ભૂતલવિદ્યા

ભૂમધ્યરેખા(-પા) સ્ત્રીં [સં] ત્રિપુલક
ભૂમધ્યસમુદ્ર પું [સં] (સં.) યુરોપ આફ્રિકા
વચ્ચેનો સમુદ્ર

ભૂમંદલ(-ળ) નં [સં] આખી પૃથ્વી
ભૂમા પું [સં] અનંતતા, વિશાળતા

ભૂમિ(-મી) સ્ત્રીં [સં] પૃથ્વી (ર) જમીન (૩)
દેશ; પ્રદેશ (૪) + માળ. મેડો. -મિકા
સ્ત્રીં જમીન (ર) સ્થળ (૩) પાચરી (૪)
મૂળ, ઊગમ (૫) નાટકનું પાત્ર કે તેનો ભાગ
કે શાણગાર (૬) પ્રસ્તાવના ઠગત વિં ભૂમિમાં

भूस्तरविद्या श्री०. भूस्तरशास्त्रे न० पृथ्वीना
५६ सप्तमी विद्या. भूस्तरवेत्ता, भूस्तर-
शास्त्री पुं० ते ज्ञातवान्

भू आं न० अ० व० [सर० भू] पाणी

भूँड श्री० भूँडु ते

भूँडुं अ० किं [प्रा. जुक्क (सं. जुक्क), सर०
हिं. भूँकना, न भूँकगे] गवेक्षतु भों लो करवुं.

भूँडुं अ० किं, भूँडुवुं स० किं 'भूँडुं' वु
अनुक्रमे कर्मणि अने प्रेरक

भूँगरा पुं० अ० व० [‘भूँगु’ उपरधी] शेट्वा
वडं यत्न वगेरे

भूँगरेट् श्री० [‘भूँगु’ परधी, सर० म. सुगा,
-गी=राज] गरम राज

भूँगण श्री०, न० [भूँगणी परधी] गण, भारणुं
पथ राजवने लोभो आहो हडो (२)

[दि सुगल, सर० हिं. सुगल, न भोगळ] ऐक
वाग्निम [-सिद्धादि=निर्गंशयुं -नररनी

सकादि=आधी इत्येता] ०कटियुं न०
[भूँगणुं + लट्] दीपणु (२) कायुं लभाणु.

[-भणुं=रत्न भणवी, धेर जेसुं] ०कटिये
पु० [भूँगणुं (दीपणुं) + लट्] हाय जेतार

ब्राह्मण -णियो पु० भूँगण वगाहनार (२)
ऐक औपवि -णी श्री० [सर० म. भोगळी

(सं. भूक)] पोधी नणी (२) दूँकणी (३)
जोणी (४) डानमा बाधी तपासवानी हातरनी

नणी. [-भूकनी=ने नणी लगावनी] -णुं
न० नणाकार डोढी पल घाट (२) नणाकार

धुमणियुं [-दूँकडुं=पलगां दूँकवां, वभाण
करवा (२) देवाणुं काड

भूँजर श्री० भूँडु ने तेना अम्यां (२) नानां
छोकरातुं धाडुं. ०वाड श्री०, ०वाडो पुं०

जुयो भूँजर (२) [वा] गंढवाड
भूँजुं स० किं [सर० वं. जुन्निच=भूँजेडु

धान, हिं. भूँकना, न भूँजीवनें (सं. ज्रत्तज्)]
शेट्कुं. [भूँजये पापड पणु न सागये=

अहेडु काम पल न धडुं, अति नाशुक डे
लसाम हाडकातुं होतुं.] भूँजवुं स० किं

(प्रेरक) भूँजवुं अ० किं (कर्मणि)
भूँर, ०दूँ न० [दि. मुंडा] डुकर, सुवर ०णु (-णी)

श्री० भूँडनी माहा. [-नी भूँजर=श्री
श्रीनां धला (नाना नाना) छोकरां]

भूँडभशेणियुं वि० [‘भूँडु’ उपरधी] जेरीडु
(२) कपटी, धुय्युं

भूँडुं वि० [सर० न. हिं. मुंडा] भराव (२) देवे (३)
पीलस [-ताडुं=भूँडु थाय ऐम डरकु

-भोसडुं=निहा करवी (२) गाण भोसवी]
-हाडी (-श) श्री० भूँडपणुं (२) अणुअनव

-हापो पु० भूँडपणुं (२) भूँडपणुं डवड.
-हापोडुं वि० भूँडुं भोसवार -हाणुं न०

गाण (२) गंटी येष्टा के अलियार [-डरडुं
गंटी येष्टा के अलियार करवां]

भूँडवुं स० किं [‘भूँडु’ उपरधी] भूँडुं
अवाज करेवा

भूँडुं अ० [रव०] जेवो अवाज
भूँथ श्री० [सं. भूनि, जन० मुंडडि, न. मुंडई,

हिं. मुंड, मुंडे] नभीन; भूनि (आम्य)
भूँसडुं स० किं [जुयो भूँसडुं] भूँसडुं;

काटी नाभडु. [भूँसी वाणडुं=रत्न करवुं,
माडी वाणडु (२) धरयुजर करवुं; नलो थय

न होय ऐम मानडुं] भूँसाडुं स० किं
भूँसडुं भूँसावडुं स० किं, भूँसाडुं

अ० किं 'भूँसडुं' प्रेरक ने कर्मणि
भूँडुटि (-टी) श्री० [सं] लभम

भूँडु पु० [सं] ऐक भावि (२) शुक्र (३)
नभमि ०पात पुं० छियेथी- ५डु भूँडी

आपधान करेवा ०सांछन पुं० (सं.) दूँस.
०वार पु० शुक्रवार

भूँडु पुं० [सं] नेडर [भूँगार
भूँड पुं० [सं] लभरो (२) ऐक पक्षी (३)

भूँगार पुं०; न० [सं] सोनातु जारी के बोटा
जेडु वासल

भूँगी श्री० [सं] लभरी (२) भूँग पक्षीनी
माहा (३) ऐक जेगी वनस्पति; अतिविषा

(४) पु० (सं.) शिवने ऐक गल
मे (५) पुं० [सं. सर० म. मं.] जुयो लव (२)

लेभम. [-सागवे=अथ दूर कवेडे येवा]
०डीयल वि० छियेने, लयधी छियेडु-

व्यग्र. ०डार वि० लयड, नेडार (५)

મેખ પું; સ્ત્રીં [સરં હિં.] બુઓ વેષ (૨) સંન્યાસનો વેષ, સંન્યાસની દીક્ષા (૩) બુઓ મેખડ; કરાડ. [-ઉતારવેા = ભેગીવેશ કાઢી નાખવેા - ફરી સંસારી થવું. -ધરવેા = સર્વસ્વ છોડી સંન્યાસી થવું. સંન્યાસીનો વેષ ધારણ કરવેા. -લેવેા = બુઓ મેખ ધરવેા (૨) દાઈ ધ્યેયની પાછળ સર્વસ્વ છોડીને પડવું.] ંધારી વિં મેખ ધારણ કરનાર. ૦વટો પું મેખ; સંન્યાસ

મેખટ સ્ત્રીં [સરં ન મેકઢ] ઢેકું (૨) ઝમૂમતો ટેકરાનો ખૂણે, કરાડ (૩) [લા.] નાણાનો ઢગલો. [-પડવી = (મેખડ પડવાથી નીચેનું દઢાયેલુ ગુપ્ત ધન મળે તેમ) અચાનક નાણાનો ઢગલો મળવેા.] -ટાવણું સંકિં 'મેખડાડું'નું પ્રેરક. -હાણું અંકિં મેખડનું ઢસડાઈ પડવું (૨) ભટકાડું, અચઢાણું

મેખધારી, મેખવટો બુઓ 'મેખ'મા મેગ પું [પ્રા મેઘ (સ. મેઘ) ભિભ = ભિશ્રિત ?] મિશ્રણ ૦વડું વિં મેગું. -માણેશું અં સાથે સાથે -ગું વિં એકઠું; સાથે (૨) મિશ્ર મેચક વિં [સં. મયચકિત] + માભરું; આણું મેચો પું બુઓ મેચો

મેજ પું [‘જીજડું’ ઉપરથી] બીનાશ. [-આપવેા, લાગવેા = જમીન કે હવાની અંદરની બીનાશ પસરવી - લાગવી]

મેજનું સંકિં [હિં મેજના] મેઠલવું ભેભગેખ (ગે) વિં [મેજું + ગેખ] બુઓ 'મેજુ'માં

મેજું નં [હિં. મેજા] મગજ [ભેભનું હહોં થવું = સખત શ્રમથી મગજ થાંપી જવું ભેભનો ભૂંજેલો = કાળજી વગરનો બેહરકાર. ભેભમાં ઊતરવું = સમનવું ભેભમાં વહેરે બરવેા = મગજર - પતરાજવાળા યત્ર. -ખસડું = ગાડપણ આવડ (૨) વિચારદક્ષિ જતી રહેવી. -ખવાઈ જવું = મગજ કામ કરતુ બધ થવુ -ખાઈ જવું = કંટાળેા આપવેા; કાયર કરવું. -ઠેકાણે ન હોણું = ચસડેલ થવું, વિવેકમર્યાદાનું ભાન ન હોવું (૨) મિત્તજ ઠેકાણે ન હોવેા. -ફાટી જવું = થેલુ થવું;

અવિવેકી થવું. -ભગેખ વિં ગેખ થયેલા ભેભવાણું; ચસડેલું

ભેટ સ્ત્રીં [દિ મિટ્ટ, મિટ્ટા; સરં હિં., મ.] મેળાપ; મુલાકાત (૨) બક્ષિસ (૩) [કા.] કમ્મરે તાણી બાથેલું કપડું. [-આપવી = બક્ષિસ આપવી. -ધવી = ભેટો થવેા; મળવું. -ખાંધવી = કમર બાંધવી. -લેવી = બક્ષિસ લેવી (૨) મુલાકાત લેવી. ભેટે જડું = મળવા જડ (૨) બક્ષિસ તરીકે મેઠલાવું.] ૦ણું સંકિં [ભેટ પરથી] આલિંગન આપવું (૨) મુલાકાત થવી (૩) લડવા માટે ભેગા થવુ -ટંભેટા, -ટાભેટી સ્ત્રીં ઉપરાજાપરી કે સામસામા ભેટવું તે -ટાહ (-વ)ણું સંકિં 'ભેટવું'નું પ્રેરક. -ટામણુ નં, -ટામણી સ્ત્રીં ભેટો, મેળાપ (૨) તે પ્રસંગે આપેલી ભેટ. -ટાણુ અંકિં 'ભેટવું'નું કર્મણિ. -ટિયો પું ભેટ કરાવનારો (૨) મંદિરનો લટિયો. -ટો પું મેળાપ (૨) આલિંગન

ભેડ નં [સં] થેટું

ભેડ (ભે) અં [રવં] મારવાનો અવાજ.

[-દઈને = ભેડ અવાજ થાય તેમ (મારવું)]

ભેડવણું સંકિં [દિ મિટ્ટ, સરં હિં મિટ્ટાના]

(કા) શરતમા ઉતારવું [વગ, ભેડનો કાળ

લેટિયો પું [‘ભેડ’ પરથી, સરં હિં. મેટિયા]

ભેડો પું (કા) ભેખડ

ભેજું (ભે) નં [પ્રા. માયળ (સં માજન)] ધી

તાવવાનું માટીનું વાસણ

ભેઠ પું [સં] તકાવત, જુઠાપણું (૨) વર્ગ;

વિલાગ; પ્રકાર (૩) છાની વાત (૪) જળભેદ

(૫) કટ પાડવી તે (૬) ચીરો; બારં.

[-આપવેા = રહસ્ય જણાવવું. -ઉધાડો

પાડવેા, ખોલવેા = રહસ્ય પ્રગટ કરવું.

-ભણવેા, પામવેા = છૂપી વાત જાણી લેવી.

-ફોડવેા = છૂપી વાત ઉઘાડી પાડવી.

-લેવેા = છૂપી વાત જાણી લેવી. -રખવેા =

વહેરેઆતરો કરવેા (૨) છાની વાત કે રહસ્ય

સાધવવું] ૦ક વિં ભેઠનારં (૨) રેચક.

૦દિષ્ટી સ્ત્રીં ભેઠલાવ; જુઠાપણુ. ૦ન નં

ભેઠવું તે. ૦બુદ્ધિ સ્ત્રીં બુઓ ભેઠદિ.

ભાવ પું ભુદાપણું, અતર (૨) કપટ.
 ઠું સંકિં છે પાડવો, તોડવું. -દિયો
 પું ભેદ-રહસ્ય ભાણનાર માણસ. -દી વિં
 રહસ્યમય; કટ. -દુ પું ભેદ-રહસ્ય ભાણનાર
 (૨) ભસૂસ (૩) કૂટ પડાવનાર. -ઘ વિં
 ભેદી શકાય તેવું (૨) ભેદના યોગ્ય
 ભેદટ સ્ત્રીં [પ્રા. મટ્ટ, 'લક્ષી' ઉપરથી] ભીની
 રાખ; લડસાળ
 ભેર સ્ત્રીં [ભુઓ ભેર] મદદ; વહાર (૨) [સં.] ભેરી
 ભેર (ભે) [પ્રા. મરિચ (સ. મૃત, મરિત)] શબ્દને
 લાગતા '-તે સાથે, સહિત' એ અર્થનું અં
 બનાવે. ઉદા. હોસભેર. કેટલીક જગાએ
 'માત્ર તે સાથે' એવો અર્થ પણ થાય છે.
 ઉદા. યોતિયાભેર
 ભેરવ (ભે) વિં [પ્રા. મેરવ (સ. મૈરવ)] ભેરવ
 સબધી (૨) લયંકર (૩) પું શિવનું એક
 સ્વરૂપ (૪) ચીખડી (૫) એક રાગ. ૦જ્ય પું
 [સં. ઝાંપા = કૂદકો] મોક્ષ માટે જપ કરતાં
 કરતા પર્વત ઉપરથી પડતુ મૂકવું તે (૨) [લા.]
 ભોખમના કે વિકટ કામમા આધળિયા કરી
 પડવું તે. [-આવો]. -વી સ્ત્રીં એક રાગિણી
 ભેરવવું સં કિં [સરં હિં. મિઢાના] ભરવવું;
 વળગાડવું (૨) ભંભેરવું; ભમાવવું
 ભેરવાવું અંકિં 'ભેરવવું'નું કર્મણિ (૨)
 ગૂંચવાઈ જવું, સંડોવાવું
 ભેરિ (-રી) સ્ત્રીં [સં] ભોળત; નગારું; ભેર
 ભેર પું [ભુઓ ભીર, સરં મ. મિઢૂ] સાથી,
 લિલ્લુ
 ભેલા (-ળા) ઠ પું [સ મેલયૂ, પ્રા મેલ ઉપરથી,
 સરં મ. મેલણ] બગાડ; વુકસાન ઠું
 સંકિં બગાડવું; વલસાડવું
 ભેવ પું + [ભુઓ ભેદ] મમં
 ભેષજ નં [સં.] ચોસડ
 ભેળ પું [સં મેલયૂ, પ્રા. મેલ; મ.] ભેગ;
 મિશ્રણ (૨) ભેલાડ; બગાડ (૩) લ ગાણ; વટ
 (૪) સ્ત્રીં એક ચવાણુ (સુબધ). ૦વણુ નં,
 ૦વણી સ્ત્રીં મેળવણી; મિશ્રણ ૦વણું
 સંકિં મેળવવું, મિશ્ર કરવું (૨) સામેલ કરવું
 ઠું સંકિં સામેલ રાખવું (૨) મેળવવું;

મિશ્રિત કરવું (૩) મેળવવું. ૦સેળ વિં એકડું;
 મિશ્રિત (૨) સ્ત્રીં મિશ્રણ. ૦સેળિયું વિં
 મેળસેળવાણું. -ળાડ, -ળાડવું ભુઓ
 'ભેલાડ'મા. -ળામણુ નં, -ળામણી સ્ત્રીં
 મેળવવાની વસ્તુ (૨) મેળવવું તે (૩)
 મેળવવાનું મહેનતાણુ. -ળી સ્ત્રીં ખીચડી
 (પુષ્ટિમાર્ગીય). -ળીસાડો પું (કા.) ભેળો
 વસવાટ (૨) સમાગમ, પરસ્પર સારો સબધ.
 -ળું વિં (૨) અં ભેગુ; સાથે
 ભેં (ભેં) નં (૨) અં [રવં] રહવાનો
 અવાજ ઠકડો, ઠકાર પું લાળે સાદે રહવું
 તે કે તેનો સાદ. [ભેંકડો મૂકવો, મેલવો,
 તાણવો = ભેંકવું.] ઠકડું અંકિં [રવં;
 સરં મ. મેંકણે] ભેંકડો મૂકવો; ભે ભેં કરવું.
 ૦ભેં અં ભે [(૨) ભુઓ 'ભે'મા
 ભેંકાર (ભેં) વિં + [ભુઓ ભેકાર] લયંકર
 ભેંચો (ભેં) પું ['ભચ્ચ' રવં ઉપરથી?]
 છૂદાયેલો લેચો; માસનો લોચો (૨) છૂદાયેલી
 વસ્તુ (૩) [લા.] કસ, દમ. [-કાઢવો = ભુઓ
 ભેચો ઉડાડવો (૨) દમ કાઢવો. -ઉડાડવો
 = છૂટા કરી નાખવો; કચરી-પીલી નાખવું.
 -ઉડવો, ભીડી જવો, નીકળી જવો =
 કચરાઈ-પિલાઈ જવું; કચરાઈને લોહો થઈ
 જવું (૨) દમ નીકળી જવો.]
 ભેંશ (-સ) (ભેં) સ્ત્રીં [સં મહિષી, પ્રા.
 મહિસી; હિં મૈસ] દૂધ દેનાર એક ઢોર; ડોણું.
 [-આખળ ભાગવત = નકામી શિખામણ;
 મૂરખને શિખામણ. -પહેલાં ખૂંટા,
 -ભાગોળે ને ઘેર જૈડકા, -ભાગોળે ને
 છાશ છાગોળે = રોખસલ્લીવેકા જેવી ખોટી
 ધમાલ.] ૦મૂડું વિં [+મૂડવું] ડોળામૂડ;
 મંદણુદિ -સર પું પાડો -સણું વિં (કા.)
 નમાણુ પાડાજેવું ઠું -સલો પું બે ચીલાની
 વચ્ચેનો ઊંચો ભાગ. -સાસણુ પું
 [+અસુર?] મોટો પાડો. -સાસુર પું
 લયંકર માણસ (૨) (સં.) પાડાના આકારનો
 એક રાક્ષસ; મહિષાસુર. -સાસુર પું ભેસ
 જેવો ભડોસુર. -સુ નં [સરં હિં મૈસોરી]
 ભેસતુ આણુ ચામડું

જોસો (જોસો) પું [જુઓ ભીસ] જમાણ;
પડખાથી તોર દેવું તે [જાતનો ગૂણ
જોસોગૂણ (જોસો)પું[સ મહિષાસુરગુણ]એક
જોડ સીં [‘જોડવું’ ઉપરથી] (ચ) કાસની વરત
અને સુસનાના ઢોરડાને સાવવાની લાકડાની
મેખ. [-કાઠી નાખવી, નીકળી જવી,
વેરાઈ જવી = જુઓ લક સીં. -ઘાલવી
આપ્ત વળગાડવી; તેવી રિયતિમા મૂકી દેવું.]
જોથો પું [પ્રા માદ્ય (સં) પ્રાણ, હિં મેવા,
મ. મેવ્યા] આઈ (ર) ઉત્તર હિંદનો વતની
-યાશાઈ વિં જોથાની ઢગણ
જોરવ વિં (ર) પું [સં] જુઓ જોરવ
ઠંધાટી સીં જોથા શિખરની લયંકર
કગડવું સ્થાન. ઠંધ પું જુઓ જોરવજપ.
-વી સીં જોરવી રાગિણી (ર) (સં.)
કુર્ગવું એક સ્વરૂપ
જો (જો) પું [‘લય’ ઉપરથી] લય
જો અં [સં] જો. જો. (સ) જોધનનો ઉદ્ગાર)
જોઈ પું [દિ. મોડ = મુખી, નાયક; સરં હિં,
મ.] પાલખી ઉપાડવાનો ધંધો કરનાર
જોડ પું [‘જોડવું’ ઉપરથી] જુઓ જોડ
જોડવું સંક્રિં [સં. મૂક (મ. મોક) = છિદ્ર,
કાણું, મ મોકળે હિં. મોકળા] વોચવું; જોડવું
જોડાઈ નં [સં. મૂક, મ. મોક = પોલ, છિદ્ર]
જોપાણું; જોગળ [જોડાપણું
જોડા પું. [સં] જોગવનાર. -જૂતવ નં
જોગ પું [સં.] જોગવવું તે (ર) જોગવવાની
સામગ્રી (૩) દેવને ધરાવવાનો પ્રસાદ (૪) [લા.]
માલી દશા (૫) બલિદાન. [-આપવો = બલિ-
દાન આપવું, ત્યાગ કરવું. -આવવું = ઉપજો-
ગમા આવવું (ર) રચનું અનુદૂળ આવવું
-ચડાવવો, ધરાવવો = તૈવેથ અર્પણ કરવું;
બલિદાન આપવું. -થવું, થઈ પડવું =
હોમાઈ જવું, બલિ ચડવું (ર) નો શિકાર બનવું;
સોસવું પડવું. હાલતમા આવવું -ના જોગ
= માલી દશાનો યોગ -પડવું = ની માલકી -
જોગવટાકોળ જવું -ફરી વળવા, મળવા,
લાગવા = આવી બનવું; કમનસીબ હોવું (ર)
આપ્ત આવવી -જોવો = બલિ લેવો (ર)

જન લેવો] જોગે અં જોગેયોગ; સજોગ-
વશાત; કહાય. જોગી સીં + જોગ કરનારી
કે લેનારી સી. જોગી સીં (કમં) જોગી
જોગી) જ્યાં નવો પુરુષાર્થ નથી થઈ શકતો,
પણ જૂના પુરુષાર્થના ફળ જ જોગવવાનાં
હોય છે, તેવી સ્વર્ગ વગેરે જગા. જોગે પું
ઉપયોગ, માલિકી. જોગું સંક્રિં ઉપયોગ
કરવો (ર) સહન કરવું. જોગાસ પું
અમનચસન
જોગળ સીં જુઓ જોગળ (૧) જોગવનાર
જોગિયો પું [‘જોગી’ ઉપરથી] જોગી પુરુષ;
જોગી વિં [સં] જોગવનાર (ર) પું જોગિયો
(૩) આશક, પ્રીતમ (૪) જામરો (૫) સાપ.
-જોગ પું [‘જોગ’ (સં) રોપનાગ
જોગ્ય વિં [સં] જોગવવા લાયક (ર) નં
ધન: પૂછ
જોજ પું [સં.] યાદોની એક જાતનો માણસ
(ર) (સં.) એક જાનવીર પ્રાચીન રાજા ઠંધતિ
પું (સં.) કસ [ગવેયો
જોજક પું [સં] જોગવનાર (ર) જોગ મંદિરનો
જોગન નં [સં] જમાણ. [-આપવું, કરાવવું =
જમાણવું -કરવું, લેવું = જમાવું] જોજક,
-નાલય નં, જોજાલા (-જા) સીં જમાવવા
સ્થાન (ર) વીથી. જોજિયુ સીં જમાવવા
પછી આપવામા આવતી કક્ષિણ
જોજનીય વિં [સં] ખાવા કે જોગવવા ચોગ્ય
જોજપત્ર [સરં હિં; મ.] જુઓ જોજપત્ર
જોજપત્ર નં (કા.) અસલ જોજપત્ર ગામની
બનાવટનો ફેરો [જોડી
જોજપુરી સીં [હિં] બિહારના એક જોગની
જોજહું નં [ફા વૂજીનહ] માકડું
જોજઈ સીં [દે. માજ્જા] લાલી
-જોજ વિં [સં] ખાનાર (સમાસમા છેડે).
જોજા ‘માસજોજ’. -જોજ વિં જોજનીય
(ર) નં ખાવા કે જોગવવાની વસ્તુ
જોટ વિં (ર) પું [સરં મ] મૂક, જોવફૂ
જોટવો પું માટીનો ચંચુ
જોટગડી સીં [સં. મળદાકી] એક વનસ્પતિ
જોટી સીં ફૂતરી (કા)

ભોટીલું નં [સં. મૂત=ખચ્યું?] કરકરિયું
ભોટું (ભો) વિં ભુઓ ભોટું. -ઠપ સ્ત્રી,
-ઠામણ નં ભુઓ ભોંપ

ભોહ વિં [પ્રા. પોહ (સં. પ્રોહ)] (ચ.) પાકવા
પર આવેલી - સાખ જેવી (આમલી)

ભોહું નં [દે. વોહ = મૂંડેલું માથું (સં. મુંહ)]
માથું → [શેરડી વગેરેના]

ભોથું નં [સં. વૃદ્ધિ?] મળ્યાંની ઝૂંડી (દાંતે,
ભોટો પું [સરં ફાહ, રવં?] પેટ (તિરકારમા)
ભોખાળું નં [સરં મ. મોપ્પા = તુખડું]
પોલ; પોકળ (ર) ઢોગ. [-કાહણું = એવું કરવું
જેથી પોલ કે ઢોગ પકડાઈ નય. -નીકળણું =
પોલ પ્રગટ થવું.]

ભોપી પું [સરં કા. વોપ્પી, મ. મોપી - પ્યા]
ભરડો; શિવનો પૂજારી

ભોપો વિં પું [સરં હિં. મોપા = ફૂંકીને
વગાડાતી તુરધ (ર) મૂખ] બેવફૂર; મૂખ

ભોમ પું [પ્રા. (સં. મૌમ)] ભુઓ ભોમ ૩, ૪.
૦વા(૦સ)ર પું મંગળવાર

ભોમ, ૦કા સ્ત્રીં ['ભૂમિ' ઉપરથી] ભૂમિ
ભોમિયું વિં ['ભૂમિ' ઉપરથી] મ. મોવાલ

અથવા - સરં મ. મોવળે (સં. ઝમળ)]
ભણકાર. -થણ સ્ત્રીં ભણકાર સ્ત્રી. -થો પું

ભણકાર માણસ (ર) વાટ બતાવનાર

ભોર પું; સ્ત્રીં [પ્રા પરોહ (સં પ્રોહ)]? હિં]
પરોહિયું (ર) પું ભુઓ ભોળ (૩) અં

ભોરભોર -રંભોર અં સમાપ્ત; ખલાસ.
[-કરડું, કરી મૂકડું = પૈસા ઉડાવી દેવા;
વાપરી દેવું]

ભોર [ભો] પું [સં મૃ ઉપરથી?] ઘાસના
પૂજાથી ભરેલું ગાડું (ર) ગાડું ભરાય તેટલો

જેથી ઉદાં ભોર લાકડાં

ભોરા નં [હિં] એક પક્ષી

ભોરિંગ પું [સરં ભોગીન્દ્ર] મોટો નાગ

ભોરિંગડી સ્ત્રીં [ભુઓ ભોટંગડી] એક વનરપતિ

ભોરો (ભો?) પું [પ્રા. મવર, હિં. મૌરા, મ. મોરા
(સં. ઝમર)] + ભમરો [ભોલ
ભોલ વિં [દે. પોહ] પોહ; ફૂંડેલું ઉદાં નહું
ભોલુ પું વાહરો

ભોહ નં ઈંદોણી (વેલાની)

ભોળ (ભો?) પું [સરં મ. મોવલ (સં ઝમળ)]
તમ્મર (ર) તમ્મરથી આવતી ઊલટી

ભોળું, -ળિયું વિં [દે. મોલ; હિં. મોળ]
કપટમા ન સમજે તેવું; સાલસ ૦ભટ,

૦ભટાક, ૦ભાલું વિં સાવ ભોળુ -ળપ
સ્ત્રીં, -ળપણુ નં, -ળાઈ સ્ત્રીં ભોળાપણું.

-ળવણી સ્ત્રીં ભોળવણુ તે. -ળવણું સંક્રિં
ભરમાવડું. -ળાનાથ પું (સ.) મહાદેવ

-ળા રાબ, શંકર પું બં ૧૦, -ળું
પ્રદ્મા, ભાલું વિં [+ ભલું?] ભોળુ અને

ભલું, નિખાલસ ને ખુલ્લા દિલનો માણસ (ર)
છેતરાઈ નય એવું મૂરખ માણસ. -ળિયો પું

એક ભતનો ભિખારી

ભોં (ભોં) સ્ત્રીં [સં ભૂમિ] ભોય. ૦પાથરી
[ભોંય + પથરાવું] ગળજભી

ભોં (ભોં) નં (ર) અં [રવં] ભૂંગળ કે
ગાયના બરાકવાનો અવાજ

ભોંક (ભોં) નં [ભુઓ ભોંક] ઊંઘ; કાણુ (ર)
ભોંકવાની અસર. ૦હું અંકિં ભોંકવું

ભોંકાળું (ભોં) નં ભુઓ ભોંકાળું
ભોંડું (ભોં) વિં [પ્રા મહુ (સં. ઝમળ)] ભોંપ

વાળુ. [-પહણું = શરમાવા જેવું થવું; ઝાંખું
પહણું] -ઠપ સ્ત્રીં, -ઠામણુ નં શરમ;

શરમિદાપણુ, નીચાભણું

ભોંણુ (ભોં) નં [ભો ઉપરથી?] (કા) દર
ભોંણિયું (ભોં) નં [રવં] બાથુ

ભોંય (ભોં) સ્ત્રીં [સં ભૂમિ] ભૂમીન [-આવવી
= નવી ચામડી આવવી, રૂઝ આવવી. -કરવી

= માટીથી સપાટી કરવી -ફુંદાળી લખવી
= મરણસ્થાનનું નિર્માણ કરવું -ખણવી,

ખોતરવી = શરમની એવી ચેષ્ટા કરવી;
શરમાવું; નીચું નેવું (ર) આણસુપણની

એવી ચેષ્ટા કરવી -ધાલ્યા! = ભોય નાખ્યા!
'મૂખ' એ અર્થની છાંકરાને વડીલ સ્ત્રીની માળ.

-નંખાણું = મરવા પહણું (ર) બહુ ભૂખ
લાગવી. -નાખણું = મરનારને ચોક્કે છતારવો.

-નાખ્યા! = ભુઓ ભોંય ધાલ્યા! -પર થગે
ન મૂકવો = ગર્વ કે મિત્રજનો પાર ન હોવે.

-भरपी=देशात् देशे भावे -भरभर
करुं, भेरुं करुं=भारी भारीने सुवादी
देव (२) नमीनदेशत करुं -भारे पठपी
(नासता)=नासी पण न नर्ध शकाय येवी
रीते वेशाई नरुं -भामपी=यामडी कावावाथी
सडी नपी -भां ठिगुं, होपुं=ठिगती
उभर होवी (नानी उभर छता युक्रिआन के
तरुकी होय तेने माटे जोलाय छे) -भांथी
भलुंछे। नीकणवे=अण्वारी नगोयेथी
हुमलो थवा (२) ऐकाऐक लडाई नगवी (३)
ऐकाऐक सणगी ठिठु; ऐकडम कोधावेश
प्रगतवो -भां पग होवा=लुओ सोयभा
ठिगवु. (२) भण नपी ने रहस्यवाणा होवुं
-भां पेसुं नरुं=हीगणुं रहेंवुं; उभर
वधवा छता विथुं न वधुं -भां पेसुं=
भण शरभावुं; लावुं -भां भूणियां होवां
=भडाव न देभाय पण अहरभानेथी भूण
पाकुं होवुं -भूधपी=भरवानी अण्णी पर
आववुं भोंथे उतारवुं, नाभुं, लेवुं=
वेष्टे उतारवुं; भरवानी तैयारी होवी. भोंथे
पठवुं=भरवानी तैयारी पर होवुं, याकने
लीधे नमीन उपर लावा यधं सुधं रहेंवुं.]
०आमली, ०आमली स्त्री० ऐक वनस्पति.
०आवण पुं०; स्त्री० ऐक वनस्पति. ०ईकड
स्त्री० ऐक वनस्पति ०कंड पुं० ऐक वनस्पति
अने जेना कंड ०कांसडी स्त्री० ऐक वनस्पति.
०काणुं न० लोकाणुं; ऐक नतनु काणुं.
०य पो पुं० ऐक नतनु य पो. ०तरवड
स्त्री० सोनाभुणी. ०तणियुं न० धरने छेक
नीथेनो लाग ०काहुं न० सोय के काहुं,
नमीन ०काहुं न० नमीननु काहुं के महेसुख
(२) रमशानमा आणवानी नगानुं काहुं.
०रसो पुं० लीपणना पोपडाने रस ०रीगण्णी
स्त्री० ऐक वनस्पति. ०रुं न० नमीननी
अहर करेवुं भर (२) सोयनी अहर करेवो
रसो [कोयराभां राभुं=अत्यन्त शुभ
राभु-संताडी राभु] ०शि(-शि, -सि,
-सी)म स्त्री० भगवणी

लौगोलिक वि० [सं] भूगोल संधी

लौहुं न० [सर० हिं. मौंही] आणुना लीव
लौतिक वि० [सं] पंचमहाभूत संधी-तेमनु
अनेलु, स्थूल, जड (२) सूतयोनि संधी.
०विद्या स्त्री० सूतयैत संधी विद्या (२)
लौतिकशास्त्र ०शास्त्र न० लौतिक पदार्थने
लगतु शास्त्र, 'श्रीजिक्स' ०शास्त्री पुं०
लौतिकशास्त्र लखनार

लौभ वि० [सं] पृथ्वी संधी (२) सगणुं
(३) पुं० भगणग्रह (४) भगणवार (५)
सादेडीनो छेक. ०वा(०रु)र पुं० भगणवार
लौभितिक वि० [सं] भूमिति, भूमितिने
अणु

भ्रम पुं० [सं] सदेह (२) आन्ति (३) गोण
इरुं ते. [-भागवे=सदेह के भ्रम इरुं करेवो
के थवे.] ०णु न० इरुं-रभलुं ते. (२)
लुओ भ्रम (३) ०णु स्त्री० भ्रम, आति
भ्रमर पुं० [सं.] लभरो

भ्रमित वि० [सं] भ्रम पामेलु, भ्रमभां पड़ेवुं
अथ वि० [सं] विविधी पड़ेवुं (२) पापी,
इरायारी (३) अपवित्र थयेवुं. ०ता स्त्री०
-ष्टायार पुं० [नञाचार] इरायार; पाप
भ्रंश(-स) पुं० [सं] नीचे पड़ेवुं ते, अथपात
आत, -ता [सं] पुं० लार्ध. -तृत्तया स्त्री०
लाणी -तृता स्त्री०, -तृत्त न०, -तृत्ताव
पुं० लार्धयारो

भ्रामक वि० [सं] भ्रममा नाथे ऐवुं
भ्रामरी स्त्री० [सं] (स.) पार्वती
भ्रात वि० [सं] भ्रमित; भ्रातिवाणु. -त(-ति)
स्त्री० भ्रम; मोह, जोशो प्यास, मोहू ज्ञान
(२) शक; अदेशो. -तिकर, -तिकरक वि०
भ्राति उपलवनार. -तिमत पुं० ऐक
अलंकार, जेमा जे वरु वरयेना साम्यने
लीधे ऐकमीनभां भ्राति याय छे
भ्रू स्त्री०; न०, ०कुटि(-टी) स्त्री० [सं.] लवुं;
लभर

भ्रूण पुं० [सं] कथि गर्भ. ०हत्या स्त्री०
गर्भनी हत्या, गर्भपात के गर्भनाश करेवो
ते (ऐक महापाप)

भ्रूभंग, भ्रूविकार पुं० [सं] लवा चडाववा ते

મ

મ પું[સં.] ૫ વર્ગનો અનુનાસિક. ઠકાર પું
મ અક્ષર કે ઉચ્ચાર. ઠકારાંત વિં છેડે
મકારવાળુ

મ પું સંગીતના મધ્યમ સ્વરનો સંકત (૨)
અં [પ્રા. (સ. મા)] મા; નહિ

મઉ વિં [દિ. મઝલ] ઘણા દિવસનું ભૂખું,
ભૂખથી ટળવળતું (૨) [પ્રા (સં. મુદ્દ); મ]
પોચું (૩) કંભૂસ (૪) પું ભૂખ્યા અને
દુઃખી લોકોનું ટોણું [-યવું = દુઃખવું; નમવું
(૨) કંગાળ થવું (૩) કંભૂસ થવું (૪)
દેરાવું; આગળ જવું.] ઠકાવેલા પુંખંખં
જિભારીવેલા ઠકું વિં મઉ; ભૂખ્યુ,

મકતબ સીં [અ.] નિશાળ

મકતો પું [અ.] ગઝલની છેલ્લી દૂંક

મક(-મ)દૂર સીં [અ.] જુઓ મગદૂર

મકવું વિં [સરં હિં. મકુના; સં મનાકા =
હાથણી] મરત; મનરવી [મકને હાથી = મદ-
મરત હાથી (૨) કહામા ન રહે તેવો છટી ગયેલો
આદમી (૩) ડી ગણો ને ભરાવદાર આદમી]

મકબરો પું [અ.] કબરસ્તાન (૨) રોલો

મકર પું [અ. મક્ર] મકર; છળકપટ; ફેલ.
ઝળના સીં [પા. જ્ઞાનાન] સીં સ્ત્રીચરિત્ર;
સ્ત્રીઓનો પ્રપચ ઝળાજ વિં કાવતરાજોર,
દઝાખાજ, કપટી

મકર પું [સં.] મગરમચ્છ (૨) જુઓ મગર
(૩) દશમી રાશિ. ઠક સીં એક ભતની
'માછલી. ઠકેતન, ઠકેતુ, ઠકવજ, પું (સં)
કામદેવ. ઠરાશિ સીં મકર; દશમી રાશિ.
ઠસંકંભણુ નં, ઠસંકાંતિ સીં સૂર્યનું
મકર રાશિમા જઈ તે; ઉત્તરાયણ

મકરફતી સીં [મકર (સં. મર્ક = વાહર) + ફતું ?
કે અ. મક્ર ઉપરથી ?] ચરખી, તોફાન

મકરજના, મકરખાજ જુઓ 'મકર'મા

મકરખો પું જુઓ મકબરો

મકરવો પું શેરડીનો ઢુકડો, બહવો (પ્રાય:
ખંખંમાં વપરાય છે)

મકર-સંકંભણુ, મકરસંકાંતિ જુઓ 'મકર'મા

મકર ૬ પું [સં] ફૂલનું મધ (૨) ફૂલની રમ
(૩) લમરો (૪) ડોકિલ

મકરાકર પું [સં] સમુદ્ર

મકરાકૃત વિં [સં.] માછલીના આકારનું

મકરાણી પું સિંધની વાયવ્યે આવેલા મકરાણ
દેશનો રહેવાસી

મકરાકં પું [સં] મકર રાશિનો સૂર્ય

મકરી સીં [સં.] મગરની માદા; મગરી

મકલાવું અઠકિં [સં] મુકુલ્ય પરી ?]

મલકાવું, ભિમત કરવું (૨) ખૂબ હરખાવું

મકવાણો પું એ ભત કે અરકનો માણસ

મકમદ સીં [અ] મુરાદ, ધારણા

મકમદ અં [અ] જાણી નેધને; હેતુપરસર

મકાઈ સીં, પું [સરં હિં. મકા; મ મકા,

મકઈ] એક અનાજ. ઠકોડો, ઠકોડો પું

મકાઈનો ઠકોડો

મકાત સીં [અ મુકાતિઅ] ઘણ, જકાત (૨)

ધભરો. -લી પું ઘણી (૨) ધભરદાર

મકાન નં [અ; સરં મ મકાળ, હિં] ઘર;

ધમારત [(૨) જુઓ ['મ'મા]

મકાર પું [સં] મણી સંજ્ઞા (વેપારીઓમા)

મકાયતું વિં મલકાતું

મકોડી, -ડો પું [દિ. મકોડ; હિં. મકોડા, મ-

માકોડા] જુઓ 'મ'કાડી'મા [ખંખું નં

મકમ વિં [અ મુહુવમ] ૬૬ ઠલા સીં,

મકર પું [જુઓ મકર; સરં હિં.] છળ

મકલ નં [સં.] પ્રસૂતાનો એક રોગ

મકા નં [અ] (સ) એક નગર - મહમદ

પેગંબરનું જન્મસ્થાન (અરબસ્તાનમા)

મકતો પું [અ. મક્તઅ] ધભરો; ઠકો

મક્કિ(-ફતી)કા સીં [સં] માખ

મખ પું [સં.] યજ્ઞ

મખમલ નં; સીં [અ.] એક ભતનું રેશમી

કાપડ. -લી વિં મખમલતુ(૨)મખમલ જેવું

મખમૂર પું [અ.] દારૂ પી ગાડો બનેલો

મખાંતર નં [સં] મિષાંતર] નિમિત્ત, બહાવું

મખિયરફું, મખિયારું નં [પ્રા મખિલખા

(સં. મલિકા)] ઘોડાની આંખ પર માખીઓ
બેસતી અટકાવવાની લટકતી ટારીઓવાળી પટ્ટી
મખખીચૂસ વિ. [હિં.] કંભૂસ

મગ પું. [પ્રા. મગ (સં. મુદ્ગ)] એક કઠોળ
[મગ કંસાર બાફણું = જુઓ મગબાફણું
(૨). મગતું નામ મરી (ન દેવું, પાકવું) =
બોલવું નહીં (યુક્તિ ખાતર કે કંઈ રહસ્યથી).
-ને અહલ બેગા ભરડવા = ખીચડો કરવો;
જેમ આવ્યું તેમ ખરખોટું - સેળભેળ બોલવું.
(અમુક પાણીઓ) મગ ચડવા = કામ પાર
પડવું (મોગા) મગ ચોરવા, ભરવા = (બોલવું
ઘટે છતાં) ન બોલવું; મૈન ધારણ કરવું. (-ના)
મગ વેરાઈ જવા = મોતિયા મરી જવા (૨)
ખિલ ખિલ હસી પડવું.] બાફણું નંબંબં
મનમા ને મનમા મૂઝાવું કે બળવું તે (૨)
રિસાવું કે અણમના રહેવું તે (૩) લાકડા
છાણા કરાહી વગેરે બળતણ

મગ પું. [પ્રા. મગ (સં. માર્ગ)] માર્ગ [પ.]
(૨) સ્ત્રી. [દિ. મગા, મગ] બાળુ; તરફ (૩)
અંબ. ભણી; તરફ

મગજ પું. [રા. ૦ હિં. મગદ (સં. મુદ્ગ = મગ)]
ચાણાના લોટની એક મીઠાઈ

મગજ નં. [ફા. મગજ, સરંમ; હિં.] બોપરીની
અંદરનો નરમ ભાગ, ભેજુ (૨) પું. ફળની
મીજ. [-ઉપર છારી વળવી = મગજ બહેર
મરી જવું - ઊંધું ચતું થઈ જવું = બુદ્ધિ
ઠંકાણે ન રહેવી - કંઈ કરતું નથી = બુદ્ધિ
ચાલતી નથી (૨) મગજ ભરે છે (૩) મિલજ
જાય છે - ખરડી જવું = ગાડા થઈ જવું
- ખાણું, ખાઈ જવું = માથાકોડ કરાવવી,
કંઠાળો આપવો - ચસકી જવું = ગાડા
થવું - ઠંકાણે ન હોવું = વ્યગ્ર કે ગુસ્સે હોવું
(૨) ગાડપણ હોવું; ભાન ખરડી જવું મગજનાં
બારણું ઊઘડવાં = અક્ષલ આવવી, ગમ
પડવી મગજતું ખરેણું, ચસકેણું = ગાંડું
મગજતું ફરેણું, ફાટેણું = ઉચ્છ્વલ; ભારે
મિલજ મગજનો ખીચે કરવો = મગજને
ખૂબ ત્રાસ આપવો - ચાકી જવું = માથાકોડથી
કંટાળવું; માથામા દુઃખાવો થવા આવવો.

-ફરેણું, ફરી જવું = કોધ, તાપ કે ગુસ્સાથી
માથુ લમી જવું - ફાડેણું = મગજને કંઠાળો-
શ્રમ આપવા. - બહેર મારી જવું = મગજ
શૂન્યવત્ - જડ થઈ જવું, વિચારશક્તિ હણાઈ
જવી - ભમી જવું = વ્યગ્રચિત્ત થઈ જવું, બુદ્ધિ
ઠંકાણે ન રહેવી - માં ચાવણું, ઊતરણું =
ધ્યાનમા આવવું, સમજવું. - માં ઠસણું,
બેસણું = બરાબર ધ્યાનમા આવવું - વસી જવું.
- માંથી ખસણું = ભૂલવું કે ભુલાવું - માં
પવન ભરાવો = મિલજ વધી જવો. - માં
રાઈ હોવી = મિલજ કે અભિમાન હોવાં.]
ઠતરી સ્ત્રી. [ફા. મગજ + તરી (તર કરનાર)]
વસાણામા નંખાતા અમુક મીંજવાળાં ખીજ.
ઠમારી સ્ત્રી. માથાકોડ. - જિયું નંમગજને
પુષ્ટિ આપનાર એક વસાણું

મગજ સ્ત્રી. [સરં હિં., મ.] જુઓ મુગજ.
ઠદાર વિ. મગજવાળુ

મગડો પું. [‘મગ’ ઉપરથી ?] ગુલબાસવું બી

મગણુ પું. [સં.] ત્રણ ગુરુ અક્ષરનો ગણ

મગતરું નં. [પ્રા. મસગ (સં. મશકો) ?] મચ્છર;
હાંસ [મગતરો જેવું = તુચ્છ]

મગતું વિ. [સં. મુક્ત કે પ્રા. મગ (સં. માર્ગ) ?]
મોકળું; પહોળું, છૂટાશવાળું

મગદળ પું. [મગ + ઢળ, હિં. મગદલ] મગના
લોટનો લાડુ (૨) નં. [સં. મુદ્ગાર] મગદળિયો.

ઠણું સંકિં કચડી નાખવું - જિયું વિ.

મગદળવાળુ (૨) મગદળ ભાવતો હોય તેવું
(૩) નં. મગદળિયો. - જિયો પું. કસરત

માટે હાથથી ફેરવવાની લાકડાની બનાવટ
મગદૂર સ્ત્રી. [જુઓ મકદૂર, સરં હિં.; મ.]

તાકાત (૨) હિં. સત

મગન વિ. [જુઓ મગ] રાજ (૨) (ચ.) [પ્રા.
મગ (સં. માર્ગ)] માર્ગ; મગા

મગદળી સ્ત્રી. [સરં હિં. મૂંગફલી, મ મુંગફલી]
તેલી ખીની એક શીંગ, લોચશીંગ

મગમાળા સ્ત્રી. [મગ + માળા] મગ જેવડા
સોનાના મણકાની માળા

મગર અંબ. [ફા.] પરંતુ
મગર પું. [પ્રા. (સં. મકર)] એક જલચર

પ્રાણી. ઠમચ્છ પું એક જાતનો મોટો મચ્છ
- માછલુ. ઠમચ્છ વિં [+ મત્સ્ય કે મરત ?]
હૃદયુષ્, જોરાવર
મગરિય સ્ત્રીં [જ.] સંધ્યાકાળ (૨) સાંજની નમાજ
(૩) પશ્ચિમ દશા [જવાનું ખાકું]
મગરિયું નં [‘મગર’ ઉપરથી] છાપરા ઉપર
મગરી સ્ત્રીં મગરની માઠા
મગરી સ્ત્રીં [સરં મ.] હુંગરી. -રે. પું
હુંગરે. [સ્ત્રીં અભિમાન
મગરપ. -ર [જ.] વિં અભિમાની -ખી, -રી
મગા સ્ત્રીં [પ્રા મગ (સં. માર્ગ)] જગા
મગાવણું સંકિં, ‘માગણું’ તુ પ્રેરક (૨) મગાવણું
મગાણું અંકિં ‘માગણું’ નું કર્મણિ
મગિયું વિં [‘મગ’ ઉપરથી] મગ જેવડું (૨)
નં સ્ત્રીઓનું એક જાતનું સુતરાઉ લૂગડું
મગિયો પું [‘મગ’ ઉપરથી ?] એક જાતનો
પથ્થર; મનિયો [સ્ત્રીણ દાણાના મગ
મગી સ્ત્રીં [‘મગ’ ઉપરથી] એક વનરપતિ (૨)
મગોડું નં [‘મગ’ ઉપરથી] મગનું ગોતર
મગ વિં [સં] તલ્લીન; ગરક થયેલું (૨) મગન; રાજ
મધમધણું અંકિં [પ્રા. મધમધ] ખુશો
દેલાવણી, મહેકણું
મધમધાટ પું મધમધણું તે
મધવા પું [સં.] ધંદ
મધા સ્ત્રીં [સં] દસમું નક્ષત્ર [-ની ઓરણી
= મધા નક્ષત્રમા કરેલી ઓરણી]
મચક સ્ત્રીં [પ્રા મચ્ચ (સં. મત્સ્ય) ? સરં
હિં] પાછું હકડ - હમડુ તે [-આપણી =
નમડુ આપણું, પાછું હકડું]
મચકણિયું નં [જુઓ મચકો] કોકરડું (૨)
વિં તે નામની વાણિયાની નાતનું
મચકારડું સંકિં જુઓ મીચકારડું
મચકારો પું [‘મચકારડું’ ઉપરથી] આખ
મીચવી (ઉધાડવી) તે [-મારવો]
મચકો પું [પ્રા. મચ્ચ (સં. મદ્) = ગર્વ કરવો
કે જુઓ ‘મચક’] લટકો, લહેકો. -કાણું
વિં લટકાણું
મચકોડ પું [જુઓ મચકો] ઠેલો, હડસેલો
(૨) તિરસ્કાર (૩) સ્ત્રીં મચકાડ. અમળાણું

કે ઊતરી જવું તે. [-આપી = મચકોડણું]
ઠણું સંકિં મરડણું, આંખણું. -હાણું
અંકિં (કર્મણિ)
મચકણું સંકિં [પ્રા. ચહુ (સં. મૃદ્) મસણું
કે દે. ચમડ (ચીખોળણું)] મરડણું, આમળણું
(૨) મસણું. મચકાણું અંકિં (કર્મણિ)
મચમચાવણું સંકિં [જુઓ મચકારડું]
મટમટાવણું (૨) [રવં] હજાજાવણું
મચણું અંકિં [સં. મત્સ્ય, પ્રા. મત્સ્ય = ડૂબણું,
લીન થવું હિં મચના. મ મચણે] સમાઈ જવું
(૨) તલ્લીન થઈ જવું, મ ડૂબું (૩) નમડુ,
જેસમા આવણું (જેમ કે તોફાન)
મચાણુ પું એક રોગ
મચિયેર સ્ત્રીં દિગ્ચિકિનારે ઊગતો એક છોડ
મચે(-ચે) હણું સંકિં (ચ), મચોડણું સંકિં
(સુ.) [જુઓ મચકણું] મચકોડણું, મરડણું
મચ્છ પું; નં [સં] માછણું (૨) મેધધનુષ.
[-તાણુવો = મેધધનુષ્ય રચાણું, દેખાણું] (૩)
જુઓ મત્સ્યાવતાર
મચ્છર પું [સં. મત્સર] ઠાસ (૨) મત્સર,
ગુમાન [-ધરવો, રાખવો = ગુમાન હોવું]
ઠાની સ્ત્રીં મચ્છરને ચટકાવવા કરાતી
જાણીદાર કપડાની બતાવટ. [-ખાંધવી,
લગાવવી = પચારી પર મચ્છરહાની ગોઠવવી]
મચ્છરિયો પું એક પક્ષી [મિ ફૂફડમ
મચ્છા મિ દોકડો શંખ્રં [નૈન] જુઓ મિચ્છા
મચ્છી સ્ત્રીં [જુઓ મચ્છ] માછલી. ઠખાણું
નં મચ્છીબનર (૨) મચ્છીમારનું રહેઠાણ.
ઠખબર નં માછલીઓનું બનર (૨) [લા]
ખૂચ કોલાહલનું રથાન. ઠમાર પું માખી.
ઠવાધ પું એક પક્ષી
મચ્છા(-ન) નં [સં મૃદ્, કે મૃદ્] જમ્યા પછી
મો સાફ કરવું તે - આચમન કરવું તે. [-દેણું =
જમ્યા પછી મો સાફ કરવું - આચમન કરવું તે.]
મચ્છરાણ વિં [‘મચ્છર’ ઉપરથી] મચ્છરવાણું;
ગુમાની (૨) મચ્છરોથી ભરપૂર
મચ્છં નં [જુઓ મચ્છર] મગતર; ઠાંસ
મચ્છો પું [સં. મત્સ્યવાહ, સરં મ મચવા,
હિં મચવા] હોડી

મજ સં [જુઓ મુજ] મારું
 મજદૂર વિં [જ] સદર, આગળ જણાવેલું (૨)
 પું હેવાલ; ખીના; હકીકત
 મજદૂર પું [ખા.] જુઓ મજૂર
 મજનૂ વિં [જ. મજનૂન] પ્રેમવેલું (૨) પું
 (સં) કારસી સાહિત્યમાં આવતો એક
 પ્રખ્યાત પ્રેમવેલો માણસ
 મજબૂત વિં [જ.] દઢ; હાલે નહીં તેવું (૨)
 સખળું, શક્તિવાળું (૩) સત્જઠ; સકસ(૪)
 નફૂર, સહેજે વેરે નહીં તેવું -તી સ્ત્રી
 મજબૂતપણું [-આપવી = મજબૂત કરવું]
 મજબૂર વિં [જ.] નિરૂપાય, લાચાર
 મજમલે અં [જ. મિન્જુમ્લહ] એકંદરે
 મજસુ(-સૂ) વિં [જ. મજ્મૂજ] મનિયાર.
 ઠંદાર પું [સરં મ મજમૂ = જમીન ઉપર
 કર વસૂલ કરવાનો અધિકાર] પરગણનો
 હિસાબ રાખનારો અમલદાર; હિસાબ
 તપાસનાર (૨) ભાગીદાર (૩) એક અટક.
 ઠંદારી સ્ત્રીં મજસુદારનું કામ અને હોદ્દો
 મજમૂન પું [જ] વિષય, ખીના
 મજરે અં [જ. મુજ્રા] પેટે, સાટે [-આપવું
 = હિસાબમાં ચૂકતે ગણી આપવું. -લેવું =
 હિસાબમાં ચૂકતે વાળી લેવું]
 મજરો પું [જ. મુજ્રા] મુજરો, સલામ
 [-કરવો = સલામ કરવી] (૨) બદલો
 [-આપવો = બદલો આપવો.]
 મજલ સ્ત્રીં [જ. મંજિલ, સરં હિં, મ] એક
 દિવસની મુસાફરી જેટલું અંતર (૨) મજલ
 પૂરી થાય તે ઠેકાણું; મુકામ (૩) મુસાફરી,
 ટપો [-કરવી, કાપવી, ખેડવી, ખેંચવી,
 મારવી = મુસાફરી કરવી]
 મજલિસ સ્ત્રીં [જ. સરંમ મજલસ] મિજલસ
 (૨) સલા, મંડળી [લોગ બનેલ
 મજલમ પું [જ.] જીવમથી પીડિત-તેવું
 મજલો પું [જ. મંજિલ; મ મજલા] માળ, મેડો
 મજલુ પું [જ.] ધર્મ, પથ. -ખી વિં
 મજલુવતુ કે તેને લગતું
 મજ(-ઝા) સ્ત્રીં [ખા. મજા, સરં મ. મજા]
 આનંદ; લહેર. [-ઉઠાવવી, કરવી,

માણવી, મારવી = આનંદ કરવો -લોગ-
 વલો. [-પડવી = આનંદ થવો. -માં રહેવું
 મરત - આનંદમાં હોવું -માં હોવું = બધી
 વાતે કુશળ હોવું; આનંદમાં હોવું] ઠંદારી
 વિં મજેદારી. ઠું વિં આનંદ પડે એવું;
 મનોહર, ખાસું
 મબક સ્ત્રીં [જ] મરકરી -કી વિં મરકરીબોર
 મબકરું નં [જુઓ મિતગર] બરડવું
 મબત અં (સુ.) સુધ્ધા, પણ
 મબરવાડો પું [જ. મજાર + વાડો] કબરસ્તાન
 મબલ સ્ત્રીં [જ.] મગદૂર
 મનિયાફં વિં [દે. મન્જાવાર (સ મધ્ય) =
 વચ, મધ્ય] સહિયારું, પતિયાળું (૨) નં
 ભાગિયાભાગ, ભાગીદારી -રો પું સંયુક્ત
 વહીવટ
 મનિયો પું [જુઓ મનિયો] એક ભતનો પથ્થર
 મજઠ સ્ત્રીં [સ. મંજિઠા, પ્રા. મજિઠા] એક
 વનસ્પતિનું મૂળિયું. -ઠિયું વિં મજઠના
 રંગત, પાકા લાલ રંગતું
 મજૂર પું [ખા. મજદૂર, સરં મ, હિં] રોજિદા
 કામ લઈ મહેનત કરનાર, શ્રમજીવી.
 ઠમહાજન નં, ઠમંધ પું મજૂરોનું
 મડળ, 'ટ્રેડ યુનિયન' ઠજી સ્ત્રીં મજૂરી કરનાર
 સ્ત્રી -રી સ્ત્રીં વૈતરું, મહેનત(૨) તેના બદલામાં
 મળતું નાણું [પેટી, પટારો
 મજૂસ સ્ત્રીં [સ મજ્જુષા, પ્રા. મંજૂસા] ચોટી
 મજે, -ઝે સ્ત્રીં જુઓ મજા. ઠંદાર વિં
 મજેતુ. ઠંદારી સ્ત્રીં મલ ઠું વિં મલતુ
 -ઝો(-ઝો) સ્ત્રીં મલ
 મજજન નં [સં.] હૂબકી (૨) રતાન
 મજલ સ્ત્રીં [સં] હાડકામાનો ભવો
 મજધાર સ્ત્રીં [હિં, (સં. મધ્ય, પ્રા. મજ્જા)
 + ધારા (સં.)] પ્રવાહની મધ્ય ધારા -ભરધારા
 મજલું વિં [પ્રા. મજ્જિલ (સ માધ્યિક)]
 વચ્ચું; મધ્યતું
 મજા સ્ત્રીં, ઠંદારી, ઠું જુઓ 'મલ'માં
 મઝે, ઠંદાર, ઠંદારી, ઠું, -ઝો જુઓ
 'મજે'માં
 મટ સ્ત્રીં [જુઓ મટવું] જ પ; નિરાત(૨) [સરં

હિ. મટક (સં. મટ)] મટકો, ચાળો (૩) [હિં]
 મટકું; માટલું ૦કે સ્ત્રી-મટકો; ચાળો. ૦કાવણું
 સં કિં આખ મટકાવી વાત કરવી
 મટકું નં [સરં હિં મટકા] આખનો પલકારો
 (૨) જુઓ 'મટકી'મા -કેા પું ચાળો; હાવ-
 લાવ; ચેષા
 મટકી સ્ત્રી, -કું નં [હિં (માટી ઉપરથી),
 સરં દે મઢક, મ મઢકે] માટલી; હાલ્લી
 મટન નં [હિં] માસ (ધેઠાખકરાયું)
 મટમાટાવણું સંકિં [સરં હિં. મટકાના]
 આખના પલકારા મારવા
 મટર નં [હિં; સરંમ મટાર] એક કઠોળ - વટાણા
 મટણું અં કિં [સરં દે. મિટ = મિટાવણું]
 દૂર થવું, ટળવું (૨) રોગમુક્ત થવું, સાજું થવું
 મટુકી સ્ત્રી જુઓ મટકી (લાલિત્યવાચક)
 મટોડી સ્ત્રી [પ્રા મટ્ટી (સં મૃત્તિકા)] માટી.
 -કું નં માટી, કચરો વગેરે રફી-કચરું
 [-કરી વળણું = ઉપાઈ જવું; નિરર્થક જવું]
 મઠ પું [સરં મ.; હિં. મોઠ] એક કઠોળ.
 [-નો છાંયડો = નહિ જેવો આધારકે આશરો.]
 -ઠિથું નં તેના લોટની વાની. -ઠિથો પું
 કપાસની એક ભત
 મઠ પું [સં] સાધુનો આશ્રમ (૨) વિદ્યાર્થી
 મથક. -ઠાધિકારી, -ઠાધિપતિ, -ઠાધ્યક્ષ
 પું મઠનો વડો
 મઠતાલ પું [સરં મ. મઠ] એક તાલ (સંગીત)
 મઠા(-ઠે)રણું સંકિં [પ્રા. મટ્ટ, (સં મૃષ્ટ),
 સરં હિં. મઠોરના, મ. મઠારણે] ચૂંદણું
 (૨) ટીપીને કે રડો ફેરવીને ઘાટદાર બનાવવું
 (૩) ટાપટીપ કરવી (૪) મારવું; ટીપવું
 (૫) વસિથી સ્વાદપૂર્વક ખાવું
 મઠાણો પું ['મઠારણું' ઉપરથી] મઠારવાનું
 મોનીનું ચોળર (સું)
 મઠિથું નં, -થો પું જુઓ 'મઠ'મા
 મઠેરણું સંકિં જુઓ મઠારણું. -ણી સ્ત્રી
 મઠેરણું તે (૨) રડો (૩) મોનીનું એક ચોળર.
 -ણું નં કંસારાનું એક ચોળર (વાસણના
 ગોળા ઉપાડવા વગેરે માટે)
 મઠો પું [પ્રા. મટ્ટ (સં. મૃષ્ટ); સરં હિં,
 મઠા, -ઠા] હઠી લાગીને બનાવેલી ભડી ઘાસ

(૨) તેની એક વાની
 મઠદાલ વિં [મઠડું પરથી] જુઓ મુઠદાલ
 મઠડું નં [દે મઢ, પ્રા. મઢય (સં. મૃતક),
 પા મુર્દહ] મુઠડું; શબ [મઠદાના તાળવા.
 માંથી લોહી ખાનારો = મણો કંનુસ ને
 લોહી મઠદાની પેટે વળગણું = મજબૂતીથી
 -મઠાગાઠની રીતે વળગી રહેવું. મઠદાને
 મીઠળ ખાંધવાં = વૃદ્ધ સાથે કન્યાનું લગ્ન
 કરવું. મઠડું ચીરણું = મઠડું ચીરીને મશ્વના
 કારણની શોધ કરવી, 'પોર-મોર્દેમ'.]
 મઠધો પું [પ્રા. મીરદેહ] કાસનો ઉપરી (૨)
 મોટો મધ્ધ ભડો હુષ્પુષ્પ માણસ
 મઠપ પું એક લાલ
 મઠમ સ્ત્રી [હિં મેઢમ] યુરોપિયન - ગોરી સ્ત્રી
 મઠાગાંઠ સ્ત્રી [મઠું + ગાંઠ] છોડી છૂટે નહીં
 તેવી ગાંઠ [-પરવા]
 મઠિયાં નં અં વં ['મરડું' ઉપરથી] મરડીને
 ઘાલવાના પોલા કક્ષા (૨) ધૂટણું (સું) [-માગી
 જવાં = (માર કે આધાતથી) ટાટિયા ટીલા
 થઈ જવા, ચાલવાને અશક્ત થઈ જવું]
 મઠું નં [દે મઢ, પ્રા. મઢય (સં મૃતક)] મઠડું.
 [મઠાની પેટે = સજ્જત રીતે (વળગણું)]
 મઠ પું [પ્રા. મઢ (સં મઠ)] ઠરખારગઢનો
 આગલો ઊંચો મેઠાદાર ભાગ (૨) ડેલું (૩)
 પોળ (૪) માતાનું સ્થાન
 મઠણું સં કિં [દે. મઠિય = મઠેલું; સરં હિં.
 મઠના, મ મઠને] લપેટી કે આવરીને બંધી
 રેલું (૨) [લા] છેતરવું, બનાવવું
 મઠી, -ઢૂડી(-લી) સ્ત્રી [પ્રા. મઠી (સં.
 મઠિકા), સરં મ, હિં.] કુટિર, ઊપરી
 મણ પું [મ. મજ, હિં. મ.] ચાળીસ સેરનું તોલ.
 [મણણું પાંચશેર કરણું = ખૂબ મારવું]
 મણકો પું [સ મણિ, સરંમ મળકા] વેલવાળા
 ગોળ હાણા (૨) અંકોડો. [મણકા મૂકવા
 = માળાના હાણા ફેરવવા.]
 મણમણિયું વિં ['મણ' ઉપરથી] એક એક
 મણના વળનવાળું
 મણા સ્ત્રી [પ્રા. મળા (સં મનાર) = થોડું]
 ઊણપ, ખામી; ખોટ [-રહેવા, -રાખવા].



भण्डारण पु० (झ.) लुओ भण्डारण
 भण्डि पु० [सं.] भती पथरी; रत्न ० कछिंका,
 ० कछिं स्त्री (सं.) कशीनो ऐक गंगाघाट.
 ० क२ पु० अवेरी. ० ध२ पु० नाग ० ध३
 पु० कंडु (२) ऐक छं ० भट्टेत्सव पु०
 ६० वर्षे भिन्नवातो-हीरक भट्टेत्सव. ० भ० दप
 पु० शेषनागने रहेवानु स्थान (२) भण्डि नडेयो
 म ६५; अति सुशोभित स्थान
 भण्डियार पु० [प्रा मणियार (सं मणिकार)
 सर० म मण्यार] भनियार, भंगडीनो भनावनार
 ऐक ननो भण्डि. -नं न० भण्डियारनो धंधो
 भण्डियुं वि० [‘भण्ड’ उपरथी] भण्ड वजननुं
 -थो पु० भण्ड वजननुं कटहुं [-दीलो
 करेवो = सभत गहेनत करवी, नसे
 दीलो करी नाभवी]
 भण्डिकु न० [‘भण्ड’ उपरथी] नानो भण्डिके
 -के पु० भण्डुं कटहुं के भाप
 -भत् वि० [सं] नामने लगता ‘वाणु’ ऐवा
 अर्थभा, छिं ० ‘नीतिभत्’ (स्त्री भती)
 भत् स्त्री० + [लुओ भति] लुदि(२) अ० [हिं]
 भा, नहि
 भत् पु०, न० [सं.] अलिप्राय, (२) सप्रहाय
 (३) छं, भभत् (४) पु० यूटणी अगे
 यताववाभा आपतो अलिप्राय, ‘वाट’.
 [-आपवो = अलिप्राय आपवो (२) ‘वाट’
 आपवो - डिअरवे = अलिप्राय कहेवो.
 -प२ आपवुं, -आंधवो = अलिप्राय नकी
 कवे. -भां भार्या नहुं = भभत्मा भोहुं
 -लेवो = अलिप्राय पूछवो. -लेवा = ‘वाट’नी
 गणतरीथी अलिप्राय लखवो.] ० क२ पु०
 भत् आपवाना अधिकारवाणो ० क२ म ६५
 न० भत्तारेनुं मंडण, यूटणी माटे भत्तारेनो
 नकी करातो तके - सभूह ० पत्र पु०; न०
 भत्तलभवानो कागण ० पेटी स्त्री० यूटणीभा
 भत्तपत्र नाभवानी पेटी ० क२, ० क२ पु०
 भत् लिज होवा ने ० भत्तातर पु०; न०
 भत्तोनी लिजता; भत्ते ० भत्तातरक्षमा
 स्त्री० लुओ भत्तातरक्षमा. ० क२ पु० पोताना
 न भत् विधेनो आग्रह. ० क२ वि० पोताना

भत्तु आग्रही
 भत्तलप स्त्री० [ज.] छेद, आशय (२) लाव;
 तात्पर्य. -भियुं, -भा नवाथी, पोतानी
 भत्तलप आधनारं
 भत्तवाहुं वि० [दि मत्तवाल, सर० हिं, म.
 मत्तवाला (स मत्त उपरथी)] भातेहु; भभत्त
 (२) नशाभा यक्यूर, छकटं
 भत्तसरपण्णी स्त्री० [भत् (भत्त) + आवणी (स)]
 अवाड वड अगियारशथी आवण सु० नीज
 सुधीनुं छोकरीऐनुं ऐक भत्, भभत्तणी
 भत्तंग, ० न पु० [सं.] भातंग, हाथी
 भत्ता स्त्री० [ज., सर० हिं, म मत्ता] भाल-
 निलकत, दाहल. ० क२ पु० [फा.] गाभमाथी
 सरकारने लखणुं लराय नेनी सदीसाध
 करनारो ० क२ स्त्री० भत्ताहरपण्णी
 भत्ताग्रह पु० [सं.] भत्तनी छं - आग्रह, -ही
 वि० पोताना भत्तनो आग्रह राभनार
 भत्ताधिकार पु० [सं.] यूटणीभा भत्त आपवानो
 अधिकार -नी वि० भत्ताधिकारवाणु
 भत्तालिमान न० [सं] पोताना भत् माटेनुं
 अलिमान -नी वि० भत्तालिमानवाणुं
 भत्तारो (भ?) पु० [सं. महत्तर; सर० म.
 म्हात्तारा] डोसो के भाधेलपीधेल डोसो
 भत्तालो पु० [‘भत्त’ उपरथी] आणसना कसमोहा
 भत्तातर न०, पु० [सं] अन्य भत्त - पथ.
 ० क२ भा स्त्री० अन्य भत्तो भटे सहिण्डुता,
 ‘दोहवेशन’ ० सहिण्डु वि० भत्तातर सहन
 करनार ० सहिण्डुता स्त्री० भत्तातरक्षमा
 भत्तांध वि० [सं] पोताना भत् पाछण अद
 भनेहु वता स्त्री०
 भत्ति स्त्री० [सं] लुदि [-करवी = लुदि करवी;
 विचार करेवो - अगडवी = लुदि छष्ट थवी
 -सूअवी = विचार सूअवो.] ० अ२ पु०
 लुओ लुदिअम ० भ० वि० भ० भत्तिनुं.
 ० भां वि० लुदिमान
 भत्तियुं वि० [‘भत्त’ उपरथी] पोताना भत्तने
 छोडे नहि तेहुं, छडीलु [‘भत्त’]
 -भती वि० स्त्री० [सं] ‘भत्त’नुं सी० ३५ (लुओ)
 भती स्त्री० [म] वण्डाभा कपडनो पनो सरभो

તણાઈને રહેવા માટે આરવાળી લાકડીની
રખાતી ચોળના

મતીરું નં [સૃગં દિ. મતીરા] ચીજડું
મતીરું વિં [‘મત’ ઉપરથી] મતિયુ; હીડું
મતું નં [‘મત’ ઉપરથી] શાખ કે કળાતની
સહી. [-કરડું, મારડું = સહી કરવી
‘અમ મતુ તમ સાખ’ = દસ્તાવેજમાં કરતા
વેળ કરનારે ને સાક્ષી રહેનારે સહીઓ કળ્યાનુ
રચાન જણાવતો પ્રયોગ.]

મતકુણુ પું [સં] માકણ
મત વિં [સં] મદ મહો દોય નેવું; ઉન્મત્ત,
ગાડું, મરત ગમયદ પું એક છંદ ઓમયૂર
પું એક છંદ

મત્તર્યક વિં [સં.] (ન્યા) ‘મત-વાણુ’ના અર્થનું
મત્તર પું [સં] ઈર્ષા; અદેખાઈ (૨) મરજર,
ગુમત. -ગી વિંમત્તરવાણુ -રીકૃતા સ્ત્રીં
પરજામની એક મૂર્છાના (સ ગીત)

મત્તર્ય નં [સં.] મ.છડું ગાધા સ્ત્રીં (સ.)
સત્પત્ની, ગાંતનુની પાની ઠરંગ સ્ત્રીં એક
પક્ષી -તરયાવતાર પું વિંછડું પડેયો
અવતાર [મુખ્ય રચન

મયક નં [પ્રા મત્યગ (સં મત્તક); સરં મ.]
મયન નં [સં] વલોવવું તે (૨) માયાકૃત;
ગહમયલ; મહેનત. -નાચલ (-ળ) પું
[+ સં અચલ] (સં.) મદર પર્વત (સમુદ્ર-
મંથનનો રેવેયો) -ની સ્ત્રીં વલોણાની ગોળી,
-પું સંકિં [સં મય; સરં મ મયજો, દિ.
મયના] વલોવવું (૨) અંકિં મહેનત કરવી
મયામણુ સ્ત્રીં [‘મયવું’ પરથી] મયન, મયવું તે
(૨) મહેનત. -થ સ્ત્રીં વારવાર કે, વપનેદે
મયામણ કરવી તે [પાધડી

મયાસરું નં [‘માથુ’ ઉપરથી] શિરોવેદન,
મયાસરો પું [‘મયાસરું’ ઉપરથી] તોણ્યો
તોણાય નહોં તેવો સબંધ (-જઠાવો.)

મયાળી સ્ત્રીં [‘માથુ’ ઉપરથી] પાધડી. -ળું
નં [સરં મ મયજા] દોય (૨) લખાણનું
માથું- શીર્ષક (૩) પાધડી (૪) અઢાજ, આશરો.
[-આપવું, કરવું = લખાણનું મયાળું પાધવું.
-ધાલવું, પહેરવું = પાધડી માથે મૂકવી.

-બાધવું = માથા ઠીક લેણ્હેણ્ કરાવવું (૨)
લખાણનું શીર્ષક લખવું કે ઠગાવવું (૩)
અંદાજ કરવો (૪) મહરવનો લાગ લખી
નાખવો.]

મથિત વિં [સં.] વલેજીનું. -તાર્થ પું ઓનવનીન;
નિચોડ; સાર [એક તીથે
મથુ (-થૂ) રા સ્ત્રીં; નં [સં.] (સ.) હિન્દુઓનું
મથુરિયું નં [‘મથુરા’ ઉપરથી] (ય) [પ્રા-
સધવાની] એક જાતની સાડી

મધાદી સ્ત્રીં [‘માથુ’ ઉપરથી] ઠોરના શિંગડાનો
મૂળમનો ભાગ (૨) સાલ્લાના માથા વ્યાગળના
ભાગ ઉપર ચીકટનો કે વપગરાનો હાથ
પડે તે, માથાવડી (-પહવી) -ફું નં
માણસની ઊંચાઈ બેઠલું (હાંડાણ) (૨) તેટલું
માપ. -મથ નં માથા સુધી પૂરું હરેલું
મદ પું [સં.] દેડ; દેડની ખુમારી (૨) ગર્વ;
તોર (૩) હાથીના ગહરયળમાંથી ઝરતો ગસ
[-ઊતરવો = દેડ કે ગર્વ દૂર થવા -ચરવો
= ગર્વ કરવો -માં આવવું = ગર્વિષ્ઠ થવું (૨)
તોડાને ચઢવું (૩) (હાથીનું) એવી અવસ્થામાં
આવવું કે ન્યારે તેના ગંદરયળમાંથી મદ
ન મનો રસ હરે] ઠકલ વિં મદથી ઉન્મત્ત
બનેલું. ગળા પું હાથી. ગળાતો વિં પું
ગહરયળમાંથી મદ ઝતો હેય તેવો (હાથી).
ઠઘેંઘટ (ધેં) પું મદાન્મત્ત ઝરે વિં
મદગળતો, ઓમત્ત, ઓમાનું વિં મદથી ગરત
બનેલું ઓમત્ત વિં મદમાં મગત. મદમત.
ઠઠેખા પું એક છંદ. ઠઠોલ વિં મદમાવું.
ઠવિકાર પું દેડની ખુમારી; ઉન્મત્તતા (૨)
મદ ઝરવો તે

મદઈ પું [જ મુદઈ] દુઃખન; મૂર્છા
મદદ સ્ત્રીં [જ.; સરં દિ.; મ. મદત] સહાય-
તા. ગાર, ઓનીસ, -દિયું વિં મદદ
કરનાર

મદન પું [સં] કામ; કામરેવ. ઓહા પું એક
છંદ. ઓચાર પું એક પક્ષી. ઓળા નં મીઠળ
ઓખાણુ નં કામદેવનું ખાણુ (૨) એક સુગંધી-
દાર ફૂલ ઓરે નં, ઓરિ (-રી) સ્ત્રીં
એક લાણું રણશિંયું

મદનિયું નં (કા.) હાથીનું બચ્ચું
મદમત્ત, મદમરત્ત, મદમાતું જુઓ 'મદ'મા
મદરેસા સ્ત્રીં [જ. મદ્રસા; હિં. મદરસા]
નિરાજ (મુસલમાની)
મદલેખા, મદલેખ, મદવિકાર જુઓ 'મદ'માં
મદહું અંકિં [સં. મદ્] મદ-અહંકાર કરવો
મદંતી સ્ત્રીં [સં.] કરુણા શ્રુતિનો એક અવાતરભેદ
મદાર પું; સ્ત્રીં [જ.] આનાર, બરોસો
(-ખાંધવી રાખવી)

મદારમુખ પું [સં.] (સ.) હુકરમુખા-નારદ
મદારત સ્ત્રીં [જ. મુદારાત] પરાણ્યાકરી
મદારી પું [સરં હિ, મ (સ મંત્રકાર? કે
જ મુદારી=દોગી)] રીછ, માકલા કે સાપ
દેખતી ખેલ કરી બતાવનાર

મદાંધ વિં [સં.] મદથી અંધ બનેલું
મદિયો પું ['મદ' કે 'મધ' ઉપરથી] (અ.)
આખા કે કપાસને મધ લેવો પદાર્થ લાગવોનો
રોગ [આખવાળી

મદિર સ્ત્રીં [સં.] દારૂં ૦ક્ષી વિં સ્ત્રીં મોહક
મદી વિં ['મદ' ઉપરથી] મદવાળું; મત્ત
મદીના નં [જ.] (સં.) અગ્નરતાનનું એક
શહેર, ત્યાં મહંમદ પેગંબરની કબર છે
મદોન્મત્ત વિં [સં.] મદથી ઉન્મત્ત બનેલું
મદશુ નં [સં.] એક દગિયાઈ પક્ષી
મદેનગર સ્ત્રીં [જ.] નજરમા કે ધ્યાનમા લેવા
લેવું તે (ર) જાહેરખખર

મધ નં [સં.] મદિરા, દારૂં ૦નિષેધ પું
દારૂંનિષેધ ૦નિષેધક વિં મધનિષેધ કરનારું
૦ખ(-ખી) પું [સં.] દારૂંડિયો. ૦ખા વિં ૦સ્ત્રીં
[સં.] દારૂં પીનારી ૦ખાન નં દારૂં પીવો તે.
૦ખાની વિં મધપાન કરનાર -દારૂં પું
[+જર્ક] મધનો અર્ક, 'આલ્કોહોલ'

મદ્રાસ્તી વિં મદ્રાસનું (ર) પું મદ્રાસ તરફના
પ્રદેશનો રહેવાસી (૩) નં એક જાતનું લાલ કાપડ
મધ અં [અધ્ય' પરથી. ૦ગ્મ, હિં] મધ્યમાં;
વચ્ચે (૫) ૦રાત સ્ત્રીં અરધી રાત
મધ નં [સં. મધુ, સરં મ.] મધમાખીઓએ
એકઠો કરેલો ફૂલનો રસ (ર) મધ લેવી
મીઠાશ. ઉઠાં મધવાળી જાલ. [-ઉપર માખ

=સ્વાર્થ'મા કે લાલચમા કોઈની પાછળ લગ્ન્યા
કરવું તે. -માં હાથ સુકાવવો = લાલચમાં
લલચાથ તેમ કરવું -મૂઝીને ચાલવું =
નિર્વર્થક સંધરકુ-રાખી મૂકવું] ૦પૂરો પું
મધમાખીઓનું ઘર ૦માખ(-ખી) સ્ત્રીં
મધ બતાવનારી માખી ૦લાળ સ્ત્રીં લાલચ
મધવો વિં પું ['મધ' ઉપરથી] હૃદયુષ્ઠ, જડો
(ર) પું એક પક્ષી

મધિયો પું (સુ.) જુઓ મદિયો
મધુ વિં [સં.] મીઠું, ગળ્યુ (ર) નં મધ (૩)
પું દારૂં (૪) વસત(પ) અશોક વૃક્ષ (૬) એક
છંદ (૭) ચૈત્રમાસ. ૦કર પું લમતો (ર)
મધમાખ. ૦કરેશાસ્ત્રી પું મધમાખનું
શાસ્ત્ર લાણનાર 'અપિયરિત', ૦કરવૃત્તિ સ્ત્રીં
મધુકરના લેવી સાત સાત વીણી સંગ્રહ કર
વાની વૃત્તિ ૦કરી સ્ત્રીં લમરી, મધમાખ (ર)
જુઓ માધુકરી ૦ગંધિ (-ધી) વિં મધની
મધનાળું, સુગંધીદાર. ૦પ પું ભમરો (ર)
મધમાખ (૩) દારૂંડિયો. ૦પર્ક પું દહો, ધી,
ખાણી, મધ બને ખાડ એ પાંચનું ત્રિશણ
(સત્કાર, પૂજનમા વપરાતું) ૦પાન નં
મધપાન ૦પુર નં (સ.) મથુરા નગરી.
૦પ્રમેહ પું પેશાબમા સાકર જવાનો રોગ.
૦ભાર પું એક છંદ. ૦મલિકા સ્ત્રીં
મધમાખી ૦માધ સ્ત્રીં મેઘરાગની એકરાગણી
૦માલતી સ્ત્રીં [સં., સરં હિ, મ.] એક
ફૂલવેલ ૦માસ પું ચૈત્ર મહિનો ૦મેહ પું
જુઓ મધુપ્રમેહ ૦રેલું વિં મધુર સ્વવાળું.
૦લિહ પું [સં.] મધમાખ. ૦વન નં
(સં.) વૃદ્ધાવન. ૦સૂદન પું [સં.] (સ.) મધુ
કૈત્યને મારનાર -કૃષ્ણ

મધુયા નં એક પક્ષી
મધુર વિં વિં [સં.] મધુર, ગળ્યુ (ર) મીઠું;
ત્રિય (૩) સુદર, મનોરજક (૪) શાત, સૌમ્ય.
૦મંદી વિં મધુર મધવાળું ૦તા સ્ત્રીં. -રે
સ્ત્રીં સાકર (ર) જેઠીમધ (૩) મીઠી કાકડી
(૪) સુવા. -રું વિં જુઓ મધુર
મધુલિહ, મધુવન, મધુસૂદન જુઓ 'મધુ'મા
મધે અં + મધ્યે. -ધોમધ સંવચ્ચોવચ, વચ્ચે

મધ્ય વિં [સં.] વચ્ચેનું (૨) નું વચ્ચે લાગ
 (૩) પું મધ્યમસર અવાજ કે સ્વર (સંગીત
 ભુજો મંદ્ર). ઠકાણ(-ળ) પું મધ્યયુગ.
 ઠકાણીન વિં મધ્યયુગનું. ઠગા સ્ત્રી
 'મીડિયન' (ગ.) ઠગુણક પું ધાનક,
 'મોડ્યુલસ' (ગ). ઠધન નં ચયમેદીના
 પદેના અંતે છેલ્લા પદની સરેરાશ (ગ).
 ઠખિંદુ નં કેન્દ્ર. ઠમ વિં વચ્ચું (૨)
 મધ્યમસરનું (૩) પું સંગીતના તારસમૂહ-
 માનો ચોથો સૂર-નમ (૪) નં 'મીન' (ગ).
 ઠમપદ નં વચ્ચું પદ ઠમપદલોપી પું
 જેનું મધ્યમ પદ લોપાય છે એ સમાસ. ઉદા.
 પર્ણ(નિર્મિત)શાલા. ઠમમાર્ગ પું બુદ્ધે
 જતાવેલો સાધનાનો મધ્યમ માર્ગ (૨) દોષ
 બાજુના અતિપણ વગરનો-વચ્ચો, સોતેરી
 માર્ગ. ઠમમાર્ગ વિં મધ્યમમાર્ગનું કે તે
 પસંદ કરનાર (૨) મવાલપક્ષનું; 'લિબરલ-
 મોડેરેટ' ઠમસર અં મધ્યમ રીતે; મર્યાદિત
 પ્રમાણમાં ઠમ સ્ત્રી વચ્ચી આગળી (૨)
 મધ્યમિકા (૩) વાણીની ત્રીજી રિયતિ (શુભો
 પરા) (૪) નાયિકાનો એક પ્રકાર. ઠમાન નં
 સરાસરી; સરેરાશ સમમિતિ; 'એવરેન'(ગ).
 ઠમિકા વિં સ્ત્રી રજસ્વલા થવા લાગેલી
 કન્યા. ઠરાત(-ત્રિ, -ત્રી) સ્ત્રી મધનાત.
 ઠરેખા(-ખા) સ્ત્રી વિષુવદ્વત્. ઠલય, સ્ત્રી
 સંગીતનો એક લય. ઠપત્તિ વિં મધ્યરથ.
 ઠદ્ય વિં વચ્ચમા આવેલું (૨) તટરથ (૩) બે
 પક્ષનું સમાધાન કરનાર કે ન્યાય નોજનાર.
 ઠદ્યતા, ઠદ્યી આં મધ્યરથ હોવું તે.
 -ધ્યા વિં સ્ત્રી (૨) સ્ત્રી શ્રુતિના પાંચ
 પ્રકારમાંનો એક(હીમા, આયતા, મૃદ, કર્ણા,
 મધ્યા) (૩) વચ્ચી આગળી (૪) ભુજો
 મધ્યમિકા (૫) શુદ્ધા અંતે પ્રૌઢાની વચ્ચેની
 સ્ત્રી કે નાયિકા -ધ્યાન(-હ) [સં] પું
 પ્રપોર. -ધ્યે અં વચ્ચે, મધ્યમા(૨)મા, અંદર
 -મધ્યાચાર્ય પું [સં.] (સં.) વેદાતસૂતના એક
 ભાષ્યકાર - એક આચાર્ય
 મન નં [સં.] સકલપવિકલપ વગેરે કરનારી
 ઇન્દ્રિય(૨)દિલ (૩) ઇચ્છા. [-આપણું = મનનો

બેઠ જતાવેલો (૨) જન આપણો. -આધિજન
 થયું = કશું ન સૂઝ્યું. -ઉપરથી કાઢી
 નાખણું = મનમાથી દૂર કરવું -ઉપર લેવું
 = ધ્યાનમા લેવું -ઊંઠણું, ઊતરણું, ઓસરણું
 = (ની ઉપર) અમીતિ થવી, થયે ન રહેવી.
 -કરણું = ઇચ્છા કરવી. -કણું કરવું નથી =
 મન માનતું નથી -સંતુષ્ટ થતું નથી (૨)
 આશ્ચર્ય મુખ થયું. કાચું, ઠચુપચુ મન =
 નિશ્ચય વિનાનું મન. ખરા મનથી = સાચા
 દિલથી; અંતઃકરણપૂર્વક. -ખાડું કરણું
 = દિલ નાગળ કરવું. ખુદણું મન = નિખાલસ
 -કશા કપટ કે પૂવ પ્રદ વિનાનું મન. -ખોટણું
 = મનમા જે હોય તે ખુલ્લું કરવું -કટી રેડ.
 -ગળણું = મન પીગળવું. -ધાણણું = ધ્યાન
 આપવું; કાળજીપૂર્વક સંભાળવું. -ચક્રોળી
 ચકણું = મન અસ્થિર થવું; દોષ નિશ્ચય ન
 થાય તેવી સ્થિતિમા મન ચુકવું. -ચોખ્ખું
 રાખણું = મનમાં કપટ કે પાપ ન પેસવા દેવું.
 -ચોરણું = મનની વાત ન કહેવી (૨) ધ્યાન
 ન આપવું (૩) સામાનું મન મુખ કરવું
 -ચોળણું = આનંદાની કરવી. -ચોટણું =
 ધ્યાન લાગવું (૨) ગમવું -જોડે વાત કરવી =
 દિલમા વિચારવું; એકલા વિચાર કરવો -જેણું
 = મરણ જાણવી (૨) મનમાં શું છે તે તપાસવું.
 -ટાકું કરણું = મનને તૃપ્ત કરવું. -થણું = ઇચ્છા
 થવી -થી ઊતરી જવું = પ્રેમ એછો થવો
 કે ન રહેવો -થી મૂંઝાણું = મનમા મૂંઝવું.
 -દેણું = ધ્યાન આપવું; કાળજી ગમવી.
 -દોહણું = તીવ્ર ઇચ્છા થવી (૨) મન કલ્પનાએ
 ચકણું. -નીચું થણું = નીચ વૃત્તિ થવી. -તું
 પોચું = અ.લાત ન સહી શક તેવા નરમ
 દિલવાળું (૨) ખીકણ -તું મનમાં રહી જવું
 = અંતરેચ્છા પૂર્ણ ન થવી (૨) મનની વાત
 બહાર ન કાઢી શકાવી -તું મેણું = પોતાના
 મનની ખરી વાત ન જાણવા દે એવું (૨)
 કપટી -તું સૂઝણું = મનમા આવ્યું તે -નો
 આંખળો, રાધ = અંટસ, ડાખ. -નો પાર
 પામવો = મનની અંદરની શુભ વાત જાણવી.
 -નો ભરમ = વહેમ; શકા -નો મેજ

= અંતરની ગુપ્ત વાત (૨) કપટ. - મો મો
= સ્વેચ્છાચારી. - પદ લેવું = જુઓ મન ધાલવ.
- પદેવવું = એકધ્યાન થવું. - પીમણું = દિલ-
માં દયા આવવી - બળવું = સ તાપ થવો, જીવ
બળવો. - ખેસવું = ગમવું, પ્રીતિ થવી - ભમવું
= મન અસ્થિર થવું. - ભરવું = સંતોષવું,
વૃક્ષ કરવું મનોમન સ્નાત્રી = એકખીલતા
મનમા સરખા વિચાર આવવા તે - માનવું
= દિલને ગમવું, પસંદ પડવું - માન્યું =
પ્રુકળ, મન ધરાય તેટલું - મારવું = મનમા
આવેગને કે વૃત્તિને રોકવા - દબાવવા. - માં
આણવું = લેખામા લેવું, દરકાર કરવી (૨)
લાગણી થવા દેવી - માં આવવું = ઇચ્છા
થવી - માં ઊઠવું = આપોઆપ સ્ફુરણા થવી,
મનને સ્વચ્છ - માં ઊતરવું = સમતલ - માં
આંક વાળવી = ચાલ રાખવું (૨) નિશ્ચય
કરવો - માં ઘોળાવું = મનમાં આવ્યા કરવું
- ગૂંચવાયા કરવું. - માંથી કાઢી નાખવું
= મનમાથી દૂર કરવું; ભૂલી જવું. - માં ધારવું
= અંતરમા વિચારવું - નિશ્ચય કરવો. - માં
ચેત્તી નીકળવું = સામાના મનની તમામ
વાત નાણી લેવી (-કાઈ ચેત્તી નીકળાય છે)
એમ નિષેધાર્થક ઉત્તરની અપેક્ષાએ પૂછવામા
વપરાય છે. - માં ફૂલવું, ફૂલાવું = હરખાવું;
ખોટા હરખ આવવો, મનમાને મનમા હરખાવું.
- માં બળવું = દિલમા બળતરા થવી, અદેખાઈ
થવી - માં મૂંઝાવું = દિલમા ગૂંચવાયા કરવું,
નિશ્ચય ન થવો - માં લાવવું = લાગણી થવા
દેવી, દરકાર કરવી - મૂંઝીને, મેકીને =
પૂરા મનથી, મનમા કંઈ કપટ કે લેલ રાખ્યા
વિના મેલા મનવું = અપ્રમાણિક - કપટી
મનવાળું - મોકળું રાખવું, મોઢું રાખવું
= ઉઘાર થવું મોટા મનવું = ઉઘાર. - લગાડવું
= ધ્યાન આપવું. - વર્તવું = મનમાં શું છે તે
જાણવું - પારખવું - વળવું = સંતોષ થવો, શાંતિ
થવી - વાળવું = સંતોષ માનવો; શાંત થવું
- સંકેત કરવું = હાનુસપણું - સંકેતિતપણું
દાખવવું. - સૌથે વાત કરવી = વિચારી જોવું
અ તરમા પૂછવું] ઠીકાળો પુઠ ઉદ્દેગ જીવ-

ઉકાળો. ઠીકામના સ્ત્રીમનની ઇચ્છા. ઠીકમવું
વિઠ મનને ગમવું. ઠીકાઠો પુંઠ મનોરંજન;
મનરમાઠો ઠીકા પુંઠ મનની રચિ ઠીકરત
વિઠ આરોગ્યપૂર્ણ મનવાળું; સ્વસ્થચિત્ત,
ઠીક નં ચિત્તન (૨) તકેવિતક. ઠીકરીલ
વિઠ ચિત્તન કરવાના સ્વભાવવાળું. ઠીકચિઠ
મનન કરવા જેવું ઠીકીજ વિઠ સંતોષકાંક.
ઠીકમંદ વિઠ મનને ગમવું ઠીકર વિઠીક
ફેરવાળું (૨) પુંઠ અકળાયેલું, યાકેલું મન
બીજે ફેરવવું તે ઠીકર વિઠ સાચા મનવું.
ઠીકંગ વિઠ નિરાશ (૨) પુંઠ નિરાશા
ઠીકાવવું, ઠીકાવિત વિઠ મનપસંદ ઠીકાનવું,
ઠીકાન્યું વિઠ મન માને તેવું કે તેટલું, યથેચ્છ.
ઠીકા વિઠ મનસ્વી, ગુરુચુપથી ઊલટ.
ઠીકાપી વિઠ મળતાવડું. ઠીકા વિઠ
મનસ્વી, તરંગી. ઠીકા પુંઠ આનંદ ઠીકાહન
વિઠ મોહ પમાડે તેવું. ઠીકાઠો પુંઠ મનનો
આનંદ. ઠીકા વિઠ મનને આનંદ આપનાર
(૨) નં મનોરંજન. ઠીકા વિઠ જુઓ
મનોવાહિત. ઠીકી વિઠ મનના જેટલા વેગવાળું;
પ્રુથ ત્વરિત

મનખો પુંઠ [મનુષ્ય + આયણું?] મનુષ્ય
તરીકેની જિંદગી. [-ખાઈવો = જીવતર
એળે ગુમાવવું. - લેવો = જીવ લેવો, ત્રાસ
આપવો (૨) પ્રતિષ્ઠા મૂળ મેળવવી] - ખાદેહ
પુંઠ; સ્ત્રી [મનુષ્ય + દેહ] મનુષ્યવું શરીર, બેદની
મન-મમવું, મન-મમાઠો, મન-મમો, મન-
દુરત જુઓ 'મન'મા
મનન, ઠીકીલ, -નીચ જુઓ 'મન'માં
મન, -પતીજ, -પસંદ, -ફેર, -ભર, -લંગ,
-ભાવવું, -ભાવિત, -માનવું, -માન્યું,
-ચુખ, -મેળાપી, -મોજ, -મોહ,
-મોહન, -રમાડો, -રંજન જુઓ
'મન'મા
મનવણિયું વિઠ ['મનાવડું' ઉપરથી] મનને
મનાવવા જેવું [ચાકરી
મનદર સ્ત્રી [સરંહિ મનુદાર = સત્કાર] પરોણા-
મન-(ના)વડું સંઠ કિં [સ. મન્] માને તેમ
કરવું

મનવાર સ્ત્રીં [શ્રિ. 'મૈન જાફ્ વૌર', સરં મ.

મનાવર] લશ્કરી પહાણ

મન વાંછિત, મન-વેગી જુઓ 'મન'મા

મનવો પું [પ્રા. મનુજ (સ મનુજ)] (પ.)

મનુષ્ય (ર) ['મન' ઉપરથી] મન

મનસબ પું [અ. મન્સિવ] પદવી; દરનજે.

ઠહાર પું લશ્કરની હુકીનો અમલદાર.

ઠહારી, -ખી સ્ત્રીં મનસબદારનુ કામ કે હોદ્દો

મનસા સ્ત્રીં [મનુઓ મનીયા] + ઇચ્છા

મનસા અં [મં] મનથી. [-વાચ્યા કર્મણુ

=મન, વચન ને કર્મથી]

મનસિજ પું [સં] કામદેવ

મનસૂઓ પું [અ.] વિચાર, ધારણા; ઇચ્છા

મનસૂર પું [અ.] (સ.) 'અનલહક' બોલવા

માટે દેહાતિદંડ પામનાર મુસલમાન સંત

મનસ્વી વિં, -સ્વિની વિં સ્ત્રીં [સં.] સ્વસ્થ હી;

તરંગી (ર) ઉદાર-શ્રેષ્ઠ ચિત્તવાળું (૩) ધીર-

ચિત્તવાળું (૪) માની, -સ્વિતા સ્ત્રીં

મનસ્વીપણું [પું એક છંદ

મનહર વિં [મન + હર (હરહું) મનોહર (ર)

મન:પૂત વિં [સં] મન વડે વિચારી જોયેલું;

અતઃકરણે કબૂલ રાજેલું

મન:શિતા પું [સં.] એક ખનિજ પદાર્થ

મન:સ્વાસ્થ્ય નં [સં.] મનની સ્વસ્થતા

મના [અ.], ઠઈ સ્ત્રીં બંધી. નિષેધ(-કરની)

ઠઈ-હુકમ પું મનાઈ કરતો કે જણાવનારો

હુકમ (-કાઢવો, -નીકળવો)

મનાતીત વિં [મન + અતીત] મનથી પર

એવું (ર) નં મનથી પર રહેલું તત્ત્વ

મનામ(-વ)હું નં [મનાવડું ઉપરથી] મનાવડું તે

મનાવડું સંક્રિં [સરં મ. મનાવિળે; હિં.

મનાતા], મનાઈ અંક્રિં માનવું મું પ્રેરક

અને કર્મણિ

મનિયાર, -રં જુઓ 'મણિયાર'મા

મની સ્ત્રીં [સ્વં] મીની; બિલાડી

મનીઓઈર પું [હિં] ટપાલગોષ્ઠિસ મારફતે

મોકલાતાં નાણાંની હંડી (-કરવો)

મનીષા સ્ત્રીં [સં.] ઇચ્છા(ર) બુદ્ધિ, જ્ઞાન. -ધી

વિં બુદ્ધિમાન (ર) પું કાલો પુરુષ; વિકાન

મનુ પું [સં] (સ.) વિવસ્વતના પુત્ર આદિ-

માનવ; માનવકુળના ઉત્પાદક (ર) બ્રહ્માના

૧૪ પુત્રમાના દરેક, જેમનાથી મનવંતર

ગણાય છે. ઠકુલ નં માનવકુટુંબ, મનુષ્ય-

ભતિ ઠજ પું મનુષ્ય, ઠસં હિતા, ઠસ્મૃતિ

સ્ત્રીં મનુષ્યે રચેલી સ્મૃતિ

મનુષ્ય પું, નં [સં.] માણસ. ઠભતિ સ્ત્રીં

માણસભત ઠતા સ્ત્રીં, ઠત્ત્વ નં માણસાઈ.

ઠયજ પું અતિથિ સત્કાર, તૃપ્ત ઠલોક-

પું મૃત્યુસૌક; પૃથ્વી, ઠેવિજ્ઞાન નં મનુષ્ય

વિષેનું વિજ્ઞાન; 'એન્થ્રોપોલોજી'. -ધ્યાહારી

વિં [+ આહારી] મનુષ્યનો આહાર કરનાર.

-ધ્યેતર વિં [નડતર] મનુષ્યથી જુદું

મનુ-સંહિતા, મનુ-સ્મૃતિ જુઓ 'મનુ'મા

મનુહાર પું [હિં.] મતામણી; વિનંતી. -રી

મનામણી કરનાર [એક વચન

મને [મં] સં 'હુ'ન બીટ કે ચોથી વિભક્તિ,

મનો-સં] સમાસમાં ઘોષ વ્યંજન પૂર્વેનું અસ્કૃત

૩૫. ઠગત વિં મનમા રહેલું (ર) નં વિચાર;

અભિપ્રાય ઠભતિ સ્ત્રીં મનની ઇચ્છા (ર)

ગતિ-વેગ. ઠમમ વિં મનપસંદ ઠમમતા

સ્ત્રીં. ઠચલ પું મનન બંધાઈ ગયેલું વલણ.

ઠધાલ વિં મનને ગમે તેવું (ર) બુદ્ધિપ્રાદી.

ઠજ વિં મનમા ઉત્પન્ન થયેલું (ર) પું કામદેવ.

ઠઝ વિં મનપસંદ, સુંદર. ઠઝાર નં મનનું

બારણું; મુક્ત ચિત્તમાંથી સંસ્કારોને ભગ્ન

થવાનો થવાનો કરવાલો, 'એનિટર'. ઠધર્મ પું

મનનો ધર્મ ઠધર્મ વિદ્યા ત્રીં માનસશાસ્ત્ર

ઠનાશ પું મનનો -તર્કવિતર્કદિનો નાશ;

ચિત્તવૃત્તિનિરોધ. ઠનિચલ પું મનનો સંયમ.

ઠબળ નં માનસિક બળ; મનનું બળ ઠબલ

પું મનોજ કામદેવ ઠભંમ પું નિરાશા.

ઠભાલ પું મનની વૃત્તિ ઠભૂ પું મનોભવ,

કામદેવ ઠમય વિં માનસિક, મન સંબંધી.

ઠમયકેશ(-પ) પું પાંચ કેશ પૈકી ત્રીજો

(જુઓ વ્યાનદમયકેશ). ઠમયી વિં

સ્ત્રીં 'મનોમય'નું સ્ત્રીલિંગ ઠમંચન નં

મનમા ચાલતું મયન. ઠમૃત્તિ(ત્તિ) સ્ત્રીં

ધ્યાનમૃત્તિ. ઠયત્ત પું; નં મનની મહેનત

(૨) અજ્યાસપાઠ (ખાસ કરીને ગણિતમા)
 ંયોમ પું [સં.] મનની એકાગ્રતા, લક્ષ
 ંરચના સ્ત્રીં માનસિક બંધારણ. ંરથ પું
 મનની ધારણ; મુરદ. ંરમ વિં મનોનંજક,
 ંરમા સ્ત્રીં સુન્દર સ્ત્રી (૨) પીળી ભૂષ (૩)
 ગોરોચન. ંર જક વિં મનને આનંદ આપનાર
 ંરંજન નં મન, આનંદ ંરોગ પું મનનો
 આનંદ ંરોજ્ય નં કલ્પનાવિહાર, રોજ-
 ચલ્લીના તરંગ. ંવાંછા સ્ત્રીં મનની ઇચ્છા
 ંવાંછિત વિં મનથી ઇચ્છેલું. ંવિકાર પું
 ભાવ, લાગણી. ંવિજ્ઞાન પું મનની ક્રિયા-
 પ્રક્રિયા નિરૂપણ શાસ્ત્ર; 'સાધકોલોછ'. ંવૃત્તિ
 સ્ત્રીં મનની વૃત્તિ ંવેગ પું મનનો આવેશ
 ંવેષક વિં મનને વીંધનાર, મન પર ભારે
 અસર કરનાર. ંવ્યથા સ્ત્રીં માનસિક વેદના
 ંવ્યાપાર પું મનની ક્રિયા; સંકલ્પવિકલ્પ
 ંહર (-રં) વિં મોહક, સુન્દર (૨) નં [સરં
 'મયાસર'] માથાનો પહેરવેશ, શણગારપ
 શિરોવેષ્ટન. ઉદાં માથા કરતા મનોહર મોઢું.
 ંહારી વિં મનોહર (૨) સ્ત્રીં મનુહાર
 મનોરંદા પું [દિં. મનોરા (સં મનોહર)] દિવાળી
 પાઠ દીવાલ ઉપર છાજી કરાતુ ચિત્ર, જેને
 સ્ત્રીઓ અને કન્યાઓ રંગબેરંગી ક્લપાનથી
 શણગારી રોજ સાળે દીવા સળગાવી પૂજે
 છે અને ગીત ગાય છે [-પૂરવા = દગધડા
 વિનાનુ ભીડ કરે તેવું ફેલાવવું - ચીતરવું.]
 મન્મથ પું [સં.] કામદેવ
 મન્મથ વિં [સં.] સમાસને અંતે, 'આભાસવાળું'
 'માનવ' એવા અર્થમા. દાંતં 'પંહિત મન્મથ'
 મન્મથ પું [સં.] શુરસો
 મન્મથ તર પું [સં.] એક, મનુની કારકિર્દીનો
 સમય, ૩૦૬, ૭૨૦, ૦૦૦ વર્ષ (જુઓ મનુ)
 મપારેરે પું [માપવું ઉપરથી] જોખો (૨)
 ફડથો (૩) એ તામની નાતનો બ્રાહ્મણ
 મપાવવું સંક્રિં, મપાવું અંકિં 'માપવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 મફત અં [અ મુક્ત] વગરપૈસે, કાઈ ખર્ચ કે
 મળતર વિના, ફોગટ. ંહું, -તિયું વિં
 ફોગટિયું (૨) મફત લેનાર - વાપરનાર

મફલર નં [ફં] ગલપટા જેવું વિલાયતી દબલુ વસ્ત્ર
 મફરે સ્ત્રીં [અ. મુર્ફાર્દિ] મનને ખુશ કરનાર દવા
 મળલક (-મ) વિં [અ.; સરં મ મુવલકા]
 અતિશય, પુષ્કળ [એક રોગ
 મળારખી સ્ત્રીં નાના છોકરા તથા ઢોળને થતો
 મભમ વિં [અ મુહમ] મોઢમ, અરપટ
 મમ પું ંવંચંચં આવણું (બાળલાવામા)
 ંમમ પું [સરં મ. મમં] ખાવાનું, ખોરાક
 ઉદાં મમમમની પડી છે, ટપટપની નહીં
 મમ સં [સં.] મારં. ંત પું, નં [પ્રા મમત્ત
 (સ મમત્ત)] હંઠ, ફરાગહ (૨) ચડસ.
 [-પર આવવું, જવું, ચડવું, -મંદિવે
 = મમત કરવી. -મૂકવે = હંઠ છેડવી.
 મમતે ચડવું = હંઠ કરવી.] ંતા સ્ત્રીં
 જુઓ મમત્વ (-રખવી). ંતામમતી
 સ્ત્રીં ચડસાચડસી (સુ) ંતાળુ વિં હેતાળ;
 મર્થાળ. ંતી (ંછું) વિં હરીલું; આગ્રહી.
 ંવ નં મારાપણ; હુ પઠ (૨) હેત; રનેહ
 (૩) જુઓ મમત [માની મા (સુ)
 મમઈ સ્ત્રીં [પ્રા માયામહી (સ માતામહી)]
 મમરી સ્ત્રીં [જુઓ મમરો] મમરા જેવા નાના
 કણ. [-મૂકવી = જુઓ મમરો મૂકવો]
 મમરો પું [પ્રા મમ્મર (સં મર્મર), સરં
 મ. મુરમુરા] ચોખાની ધાણીનો દાણો (૨)
 તેના જેવા આકારની ધીણ (જેમ કે આમલી
 વગેરેમા) (૩) [સ મુર્મુર = ભરમમિશ્રિત
 અમિકણ] ઉચ્છેરણી, ફડડ. [-મૂકવે =
 ઉચ્છેરવું, ભેરવવું.] [આમ તેમ ફેરવવું
 મમળાવવું સં ફિં ઓગાળવા માટે મોમા
 મમાવો પું [સ. માતામહ] (સુ) માનો બાપ
 મમી સ્ત્રીં, નં [ફં] સંધરી રાખેલું મડકું (મિસર)
 મમૂલા નં એક પક્ષી
 મમ્મો પું મ અક્ષર ંચચો પું મ અને
 ચથી શરૂ થતી (મા બહેન સમાણી) ગાળ
 મય પું [સં] (સ) જાનવોનો શિલ્પી (૨)
 નામને લાગતા 'ની લરપૂર', 'નું બનેલું',
 'તે-પ' એવા અર્થનું વિં બનાવે ઉદાં
 સુખમય [ફકાન
 મય પું [ફા.] શરાબ. ંખાલું નં શરાબની

મયગલ પું [પ્રા. (સં. મદકલ)] ભુઓ મેમલ

મયજુ પું + [ભુઓ મદન] કામદેવ

મયજુ નં + [ભુઓ મરજુ] મૃત્યુ

મયક પું [પ્રા. (સં. મુગાઢ)] મૃમ; ચંદ્ર

મયા સ્ત્રીં [‘માયા’ ઉપરથી કે પ્રા. મમયા (સં.

મમતા) ઉપરથી ?] દયા; કૃપા (૨) માયા; સ્નેહ

મયાળ પું [સરં દે. મયાલી = નિદ્રાકરી લતા] એક વેલો

મયૂખ નં [સં.] કિરણ

મયૂર પું [સં.] મેર. ૦૬૬ પું ૬૬ની

કસરતનો એક પ્રકાર ૦૬૫૪ પું (સં.)

એક ધૌરાણિક રાત્ર - રાસન નં યોગનુ એક

આસન - રી સ્ત્રીં ઢેલ

મર(ને) અં [‘મરકુ’ ઉપરથી] હશે, છોને, લલે

મરકટ વિં [‘મરકુ’ ઉપરથી] સુકલકદી; દુર્બળ

મરકડો પું [ભુઓ મરકવું] મરકવું તે, રિમત

મરકલ નં [સં.] લીલમ

મરક મરક અં [ભુઓ મરકવું] મદ મદ

હસતુ હોય એમ. [-થવું(મો), -હસવું =

મદ મદ હસવું] [મદ હાસ્ય

મરકલકું, મરકલું નં [‘મરકુ’ ઉપરથી]

મરકવું અંકિં (કા.) ભુઓ મલકવું

મરકી સ્ત્રીં [‘મરકુ’ ઉપરથી, સરં મ] મહાભારી,

વણા લોક મરે તેવા રોગ, દામણિયુ, પ્લેગ

વગેરે (-ચાલવી, ફાટી નીકળવી.) (૨)

[?] એક મીઠાઈ

મરખ સ્ત્રીં પરખાણ ખેચવાની નાની દારી

મરગ પું [સં. મૃગ] + મૃગ - માનેણી વિં

+ મૃગનયની [-ઘો પું ફકડો

મરઘી સ્ત્રીં [ફા મુર્ગી] ફકડી. - ઘુ નં ફકડું

મરચી સ્ત્રીં [સં. મરોચ] મરચાનો છોડ (૨)

કાનવું એક ઘરેણું (૩) એક દારખાનું. - ચુ

નં મરચીની તીખી શિંગ (૨) [લા.] મરચા

જેવું નાનું પણ તીખું માણસ. [મરચું મીઠું

લભરાવવું = વધારીને અતિશયોક્તિ કરવી.

મરચાં ઊઠવાં, લાગવાં = ખોટું લાગવું;

રીસ ચડવી.]

મરજ પું [જ.] રોગ, વાવડ

મરબદ સ્ત્રીં [ભુઓ મર્યાદા] અદમ્ય; સ્વચ્ચતા

(૨) ભુઓ મરબદી. ૦વેલ સ્ત્રીં દરિયાકિનારે

થતી એક વેલ. - ફા સ્ત્રીં મર્યાદા; સ્વચ્ચતા

(-ભળવવી, રાખવી, સાચવવી.) - ઢી વિં

પુષ્ટિમાર્ગના ખાસ આચાર પ્રમાણે ચાલનાર

(૨) સ્ત્રીં પુષ્ટિમાર્ગની આચાર-પ્રણાલી

મરજિયાત વિં [‘મરજ’ ઉપરથી] મરજ

પર આધાર રાખતુ, મરજ હોય તો કરવાનું;

‘દરજિયાત’થી ઊલટું

મરજ સ્ત્રીં [જ.] ઇચ્છા, ખુશી [-રાખવી,

સાચવવી = ઇચ્છાને અનુકૂળ રહીને વર્તવું.]

મરજવો પું [દે મરજીવવ, સરં હિં.]

દરિયામાથી મોતી કાઢનાર (૨) [લા.] મરણિયો

મરડ પું; સ્ત્રીં ભુઓ મરડાટ ૦વું સંકિં

[સરં હિં. મરોડના, મ. મુરઢળે (કાં) મુરિ =

વાળવું] વાડું વાળવું, આમળવું - ઠાટ પું

[‘મરડાવું’ ઉપરથી] મરડાવું તે (૨) વકતા, રીસ

(૩) ગર્વ (૪) લટકો, ચાળો. - ઠાટું અંકિં

‘મરડવું’નું કર્મણિ (૨) વંકાવું, ગિસાવું (૩)

લટકા કરવા - ઠાશિ (-શીં, -ચિં, -સીં) ગ

સ્ત્રીં [સરં મ. મુરઢળે, હિં મરોડફલી]

આમળવાળી એક શીંગ

મરડ પું; સ્ત્રીં [સરં મ (કાં) મલર]

મરડિયો (૨) મરડિયા (પદાર્થવાચક નામ).

-ડિયો પું એક ભતનો કાકરો, જેને

પકવ્યાથી ચૂનો બને છે

મરડો પું [‘મરડાવું’ ઉપરથી; સરં ન મુરઢા,

હિં. મરોડા] એક રોગ જેમાં ઝાડા વાટે આમ

તથા લોહી પડે છે

મરણુ નં [સં] મોત, મૃત્યુ (૨) નાશ; ખુવારી;

અંત. [-આવવું, થવું, નીપજવું = મોત

આવવું. - ખમડવું = મરતી વેળા સુખ ન

પડવું; કુખી થઈને મરવું (૨) ઉત્તરક્રિયા

બરાબર ન થવી - સાચવવું = મરતાની સાર-

વાર કે ઉત્તરક્રિયા બરાબર કરવા - સુધરવું =

મરતી વેળા સુખ કે પુણ્ય થવા (૨) ઉત્તરક્રિયા

બરાબર થવી] ૦ઠાલ (-ળ) પું મરવાનો

સમય ૦ઠાલ સ્ત્રીં મરણ થાય એવો પ્રસંગ.

૦તોલ વિં મરી નય તેવું - તેટલું ૦ધર્મી

વિં મર્ત્ય, નાશવત ૦પથારી સ્ત્રીં મરણની

હૃદયેશતવાળો મંદવાડ કે તેવી દશા.૦ પોક સ્ત્રી
મરણ યતાં સગો તરત મૂકે છે તે પોક.
૦લાકડાં નંબંવં શબને બાળવાનાં લાકડાં.
૦શીલ વિં મરણ પામે તેવું, મર્ત્ય - ભ્રામત
સ્ત્રીં [+ વાગત] મરણકાળ (૨) અં છવને
તેજામે - ભ્રામિમુખ, - ભ્રામિમુખ વિં
[+ અમિમુખ, ઉન્મુખ] દેહ છોડવાની
તૈયારીમા હોય તેવું - ભ્રાંત વિં (૨) અં
[+ વંત] મરણ સુધીનું - ભ્રાંત્યું વિં છવ
પર આપ્યું હોય એવું, મોતની પરવા વિનાનું
- ભ્રાંત્યું વિં મર્ત્ય - ભ્રાંત્યું નં મરણ

મરત નં + ભ્રાંત્યો મર્ત્ય. ૦કે નં + [ભ્રાંત્યો
મૃતક] મરતું

મરતપો પું[જ.] દરભને; મોભો [-રૂખવો,
સાચવવો] = સામાના દરભતને આચ ન
આવે તે રાને વર્તવું]

મરદ પું [ભ્રાંત્યો મર] પુરુષ (૨) વીર પુરુષ
(૩) વિં બહાદુર વીર - દાઈ, - દાનગી
સ્ત્રીં પુરુષાતન (૨) વીરતા - દાના, - દાની
વિં મરદને લગતું; મરદ માટેનું, મરદને હાજર
એવું - દા(-દ)મી, - દી સ્ત્રીં મરદાઈ
(-દાખવવી, -ખતાવવી.)

મરદવું સંકિં ભ્રાંત્યો મરવું [ભ્રાંત્યોનાર
મરમ પું ભ્રાંત્યો મર્મ (૫) -મી વિં મર્મ
મરમત સ્ત્રીં [જ] મરામત, જીર્ણોદ્ધાર,
સમારકામ [નતવું વાળું]

મરફે પું [જ] મરુપ્પફ, સરં મ] એક
મરવું અંકિં [પ્રા મર, સ મ] મરણ પામવું,
નાશ પામવું (૨) પુવાર થવું હાનિ ભોગવવી
(૩) [ધાતુની] ભરમ થવી (૪) (પ્રવાહી કે ફળનું
ફૂધ) અદર ઊતરી કે સોપાઈ કે સમાઈ જવું
(૫) ટળવું, ફૂર ખસવું કે જવું (વચ્ચકારમા)
(૬) ઠેકાણેથી ઊડી જવું ઉદાં સોગમી મરી
ગઈ (૭) અન્ય ક્રિયાપદ સાથે 'થાઈ જવું'
એવા અર્થમાં વપરાય છે ઉદાં આખો
દહાડો નાહક ચાલી મર્યા અથવા ગુરુસામા
'ફૂગી છૂટવું' એવા અર્થમાં વપરાય છે. ઉદાં
બોલી મર! ભરી મર! [મરતાને મર
કહેવું = તિરસ્કાર કરવો કે કંઈક વેળ કહેવું

(સામાન્ય રીતે નકારમા વપરાય છે. ઉદાં
મરતાને મર કહેતોવો નથી) મરતાં છવતાં =
(ભવિષ્યમા) કાઈ દહાડો પણ મરતાં મરતાં
ઊઠવું = ગભીર માદગીમાથી સાલુ થવું
મરવા? = નાહક શા માટે? ઉદાં ત્યા
મરવા ગયો હતો? મરી જવું = શાત પડવું;
બધ પડવું (ભ્રુરસો, ભ્રુખ)(૨) કરમાવું, રસકસ
જતો રહેવો ઉદાં અર્હીધી છાલ મરી ગઈ છે
(૩) રથાનેથી ઊડી જવું (રમતમા ઉદાં તેની
સોગમી મરી ગઈ (૪) મરવા જેવું કુખ કે
સ્થિતિ થયેલી ખતાવતા ઉદગાર તરીકે વપરાય
છે ઉદાં મરી ગયો બાપલા (૪) બીછ ક્રિયા
સાથે 'થાક્યો, કટાલ્યો' એવા અર્થમાં
વપરાય છે ઉદાં ના કહી કહીને મરી ગયો.
મરી પડવું = પોતાનું સમજી ભેર વાપરવું (૨)
વારી જવું મરી પરવારવું = (બધાય) મરીને
ખલાસ થવું મરી ફીટવું = ભ્રાંત્યો મરી પડવું
મરી મરીને = જેમ તેમ કરીને, મહામુશ્કેલીએ
મરવો પું [સરં મ મુરવા = ફૂમળા લાલ-
પાલાનો સમુદાય] નાની કાચી ફેગી (૨) [ભ્રાંત્યો
મરવો] એક છોક; હમરો (કા)

મરસિયો પું [જ.] રાસિયો
મરહઠા પું [પ્રા. મરહટ્ટ (સં મહારાષ્ટ્ર) =
એક છંદ] એક છંદ.

મરહખા અં [જ] ભલે પધાર્યા
મરહમ પું [જ] મલમ, લેપ
મરહમ વિં [જ] મરણ પામેલું, સ્વર્ગરથ
મરા(-રે)હણ સ્ત્રીં [ભ્રાંત્યો મગડી] મરાહ સ્ત્રી
મરા(-રે)હી વિં [પ્રા મરહટ્ટી (સં મહારાષ્ટ્રી)]
મહારાષ્ટ્ર (૨) સ્ત્રીં મહારાષ્ટ્રી લાખા
-ટા પું મહારાષ્ટ્રી રહેવાસી

મરામત સ્ત્રીં ભ્રાંત્યો મરમત - તરી વિં મરામત
કગવવી પડે તેવું (૨) પું મરામત કરનાર
માણસ [સ્ત્રીં હંસી

મરાલ(-ખ) પું [સં] હસ - હા, - હી (-ળી)
મરિયું નં ['મરી' ઉપરથી] મરી (૨) [લા]
મરી જેવું તીષ્ઠુ - કોમી માણસ

મરી નં [સં મરિચ, મરીચ] એક નેલનો
[કાકડાં = ચકચ ચકચ બોલવું; મગડીમાં

બક્યા કરવું.] ઓમસાલો પુંગરમ મસાલો
(૨) [લા.] અતિશયોક્તિ (-બહારાવવો)

મરીચકંદોલ નં એક છોડ

મરીચિ પું [સં.] (સં.) દશ પ્રતપતિમાના
એક (૨) સ્ત્રીં કિરણ

મરીચિકા સ્ત્રીં [સં.] મુગજળ

મરીચી પું [સં.] સૂર્ય

મરીનો પું [સ્પેં મેરિનો] એક જાતના ઊનતું
કાપડ (૨) એ ઊન પેદા કરનાર ઘેટાની જાત

મરુ, વેદેશ પું, વ્યૂમિ(-મી), વ્યૂમિ
સ્ત્રીં [સં.] રણ (૨) મારવાડ

મરુડી સ્ત્રીં [સરં મરુડી] ઝાડની બખોલમા
બનાવેલો ગોખલો (૨) નાની ઝૂપડી

મરુત પું [સં.] પવન [મનિયાર

મરુદિથો પું [‘મરોડવુ’ ઉપરથી ?] જુઓ

મરુદ નં એક છોડ

મરુદ સ્ત્રીં દરિયામા પાણીની ઊંડાઈ તથા
તળિયાની જમીન પારખવાતું સીસાનું દોરી
બાધેલું સાધન

મરુવો પું [સ મરુવક, પ્રા મરુવ, હિં મરુવા,
મરુવા, મ. મરવા] એક છોડ, મરવો

મરે અં [‘મરવું’ ઉપરથી] (૫) મર, લલે, છોને

મરેઠણ સ્ત્રીં જુઓ મરઠણ (દા. જા. જા. જા.)

મરેડી સ્ત્રીં એક વનરપતિ ^{પૂર્વેથી પૂર્વે}

મરેડી, -ઠણ, -ઠો જુઓ ‘મરાડી’મા ^{મરેડીમા}

મરો પું [‘મરવું’ ઉપરથી] મોત (૨) મોતના
જેવું દુઃખ; હેરાનગતિ

મરોડ પું [‘મરડવું’ ઉપરથી] વાંક; વલણ;
(અક્ષરનો) આકાર (૨) જુઓ મરડાટ. વડાર

વિં મરોડવાળો (અક્ષર). વડું સં કિં
જુઓ મરડવું -ડી સ્ત્રીં બૂચ ઉધાડવાનો રટું

મરકટ પું [સં.] વાઢરો

મર્યા વિં [સં.] નાશવંત, મરવાના નસીબવાળું

(૨) પું માણસ. વત્ત નં. વલોડ પું મૃત્યુલોક

મર્યા પું [ફા] જુઓ મરઠ

મર્યા નં [સં.] ચોળવું તે (૨) દમન; નાશ

મર્યાં સંકિં [સ મર્યા - મર્યા] મર્યા કરવું

મર્યાં, -નગી, -ના, -ની, -મી, મર્યાં,

મર્યાંમી [ફા.] જુઓ ‘મર્યા’મા

મર્મ પું [સં] છૂપી વાત: લેલ (૨) રહસ્ય;

તાત્પર્ય (૩) મર્મગ્યાન ઓખાર પું એક

ધાત (૧) ઓચાણી વિં રહસ્યનું ગ્રહણ

કરનારું વડા વિં મર્મ જાણનાર, ચતુર,

વલેદ પું, વલેદન નં ખીલની છૂપી વાતો

બહાર પાડવી તે વલેદી વિં મર્મગ્યાનને

લેદનાર વ્યયન નં મહેણું. વલેદ પું

મર્મજ. વેધક, વેધી વિં મર્મલેદી.

વેધકતા, વેધિતા સ્ત્રીં. વ્યથલ(-ળ),

વ્યથાન નં જ્યાં થતી થવાથી મૃત્યુ થાય

તેવો શરીરનો કામળ ભાગ

મર્મર વિં [રવં] મર્મર અવાજ કરવું (૨)

પું [સં] અવાજ (પાઠકા વગેરેનો). -રંત

વિં મર્મર કરવું -રંત પું મર્મર અવાજ

મર્મળ(-ળ) વિં [‘મર્મ’ ઉપરથી] મર્મવાળું

મર્યાદ, -દા [સં] સ્ત્રીં હલ (૨) અદ્ય;

વિવેક. [મર્યાદા આંકવી, દોરવી = હલ

ઠરાવવી. -ઉદલંઘવી, છોડવી, મૂકવી

= અદ્ય કે સચ્ચતા તજવી. -રંખવી,

સાચવવી = અદ્ય જળવવી] વેલ સ્ત્રીં

મર્યાદેલ. વં(-દા)રીલ વિં વિનથી;

અદ્યવાળું. -દિંત વિં [સં.] મર્યાદાવાળું

મલ(-લ) પું [સ મલ] કુરતીખાજ, પહેલવાન.

વડુરતી સ્ત્રીં મલપુલ

મલ(-ળ) પું [સં] મેલ (૨) વિષા

મલકટ પું [મલ, મેલ + કટક] કાચળીનો

છાતી ઉપરનો બાગ

મલક મલક અં [સં. મુકુલ પરથી ?] મંદ મંદ

હસત હોય એમ ઉઠાંમો મલક મલક થાય છે

મલક(-કા) પું અંકિં [જુઓ મલક મલક]

મલક મલક થવું, મલકાવું, મંદ મંદ હસવું

મલકાટ પું [‘મલકવું’ ઉપરથી] મંદ ગિત (૨)

હવ, આનંદ -હું અંકિં મલકવું

મલકૂડું વિં [‘મલકવું’ ઉપરથી] સહેજમાં

મલકાઈ જાય તેવું (૨) [સરં મોળું] મળગૂળું

(૩) નં [સરં મલકું; સરં દે. મલિજ =

કુડ] દોણી

મલકૂત પું [અ] દેવલોક

મલખમ, મલખંભ પું [મલ + મલ, સરં

હિં, મ. મલલાવ] કસન્ત માટેનો લાકડાનો
લાગો એક ખાસ ચાલણો [ચક
મલયક નં [સં] મલ - પાપરૂપ શરીરનું કલ્પિત
મલત્યાગ પું [સં.] ઝાડે ફરતું તે
મલપતું વિં [દે મલપિઝ = ગર્ભ મા આવેલું,
સરં મ મલર્પે] ઉર્મંગમા ઠાઠધી ધીમે ધીમે
ચાલતું

મલખારી વિં [દ્રાવિડી મલરૂ = પર્વત + ખાર
(મ વાર્ = ખ ઇ, સ વાર = પ્રદેશ) = હુ ગરાળ
પ્રદેશ] મલખાર પ્રાતનું

મલમ પું [અ. મર્હમ, સરં મ.] ગરૂમક
ઉપર ચોપડવાનું ઔષધ ૦૫ટી(-દી) સીં,
૦૫ટો(-દો) પું મલમવાળી લૂગડાની પટ્ટી
કે પટો [(-કરવી(-વે), મારવી(-વે),
લગાવવી(-વે)]

મલમલ નં સીં [હિં. (સં મલમલક = લંગોટીનું
પાતણું વસ્ત્ર)] એક જાતનું ખારીક કાપડ - લી
વિં મલમલના પોતનું. ઘણું ખારીક

મલ(-ળ)માસ પું [સં] અવિક માસ
મલય, ંગિરિ, ૦૫ર્વત પું [સં] (સ)

દક્ષિણમાં આવેલો ચ દનના જંગલવાળો પર્વત.
-યાગરુ નં [+ અગરુ] મારામા મારી સુખડ
-યાચલ(-ળ), -યાદ્રિ પું [+ અચલ,
અદ્રિ] (સં) મલયગિરિ -યાનિલ પું
[+ અનિલ] મલય પર્વતમાંથી આવતો પવન

મલકું સંકિં [સં મિલ] મળક (૨) [પ્રા મલ
(સ મુદ્), સરં હિં. મલના] મસળવું, ઢવાવક
મલ(-ળ)શુદ્ધિ સીં [સં] ઝાડે ફરવા જવું
કે ઝાડો સાફ આવવો તે

મલયાલમ સીં કેરળ પ્રાતની લાખા
મલંગ વિં [હિં] મરત (ફીર)

મલાઈ સીં [ફા લાલાઈ, સરં હિં, મ.] દૂધની
તર (૨) વધારે ધી - તત્તવાળો, દૂધનો જુદો
કરાનો બાગ, 'કીમ' [-નો ઉતારો = મલાઈનું
ઉત્પન્ન - દૂધમાંથી ઉતરતો જથ્થો.]

મલાખું વિં [સં મલ (?) + અક્ષિ] ખાડું
મલાળે પું [જુઓ ચુલાળે] મર્યાદા, અદબ
(૨) એ ખાતર પળાતી લાજ કાઢવાની કે પડો
રાખવાની ક્રિયા (-પાળવો, રાખવો)

મલામણી (લા') સીં મલાવકું તે (૧)

મલાર (લા') પું [સરં હિં, મ મલ્હાર] એક
રાગ - રી સીં મેધરાગની એક રાગણી
મલાવડાં (લા') નં ૫૦૫૦ [જુઓ મલાવકું]
મીકું મીકું બોલી સારુ લગાડકું તે - ડો
પું મલાવો

મલા(-ળા)વરોધ પું [સં] બધકાપ
મલાવકું (લા') સંકિં [જુઓ મહાલકું
તેનું પ્રેરક] બહલાવકું, ઠીપાવકું (૨)
લ'ખાવકું, અતિશયોક્તિ કરવી.

મલાવો (લા') પું મલાવકું તે
મલા(-ળા)શય નં [સં] રાગરમા મળને
રહેવાનું સ્થાન [રાજકર્ત્રી

મલિક પું [અ] રામ - કા સીં રાણી,
મલિન વિં [સં] મેલુ ંતા સીં

મલીદો પું [ફા માલીદહ; સરં મ મલિદા,
હિં મલીદા] ચૂરમું (૨) સરવવાળો ખોરાક
(૩) [લા.] માર

મલીર નં (કા) જીણ પોતનું અને કાળા
રંગનું કાઠિયાણીનું એક જાતનું ઓઢણું

મલૂક વિં [અ] ઉત્તમ
મલેક પું [અ. મલિક] મુસલમાનોની એક

જાતનો માણસ [ટાટિયો તાવ
મલેરિયા પું [ફં] મજ્જર કરડી આવતો -

મલોખું નં [માલ + રખું] રેંટિયાની માળ ન
ખરી લય માટે બે ઢીંગલીની વચ્ચે ઘસાતી
સળીઓમાંની દરેક [મલોખાં મીઠાં કરવાં
= મલોખામાંથી સ્વાદ શોષવા જેવો મિથ્યા
પ્રયત્ન કરવો]

મલો(-ળો)સર્ગ પું [સં] મળત્યાગ
મલ્લ વિં [સં] મજબૂત અને કસરતી (૨) પું

પહેલવાન (૩) બૌદ્ધકાલીન એક પ્રજા ંચુદ્ધ
નં કુસ્તી ંરંગ પું અખાડો ંવિદ્યા
સીં કુસ્તીની કળા અને શાસ્ત્ર

મલ્લિકા સીં [સં.] એક વેલ અને તેનું ફૂલ (૨)
એક છદ ંદ્ધ પું હસની એક જાત
મવલાવકું, મવાડકું સંકિં [માવું ઉપરથી]
માથ તેમ કરવું; સમાવકું

મવાલ(-ળ) વિં [મ મવાલ (સં. મુદુલ)]

(बहावधी छिद्युं) मोणुं, नरम, 'मोडरेट'.
 ०५क्ष पुं० नरम 'मोडरेट' लोकनो पक्ष
 भषाणी पुं० [फा.] कंठाण; लिपारी (२)
 [सर० म] शुडो
 भश(-स) न० [लुओ भिष] यहातु
 भशक स्त्री० [स., फा. सर० म मसक] पाण्णी
 लरवाना बामडानी डायणी (२) भवछर
 भश(-स)कडो पुं० लुओ भसकडो
 भशगुल वि० [ज.] निभस; धीन
 भशर(-रि)क स्त्री० [ज.] पूर्व दिशा
 भशर पुं० [ज. मश्रू; सर० हिं. मशरू; म.
 मश्रू] रेशम तथा सूतगु वण रंगना
 पटावाणुं कपडुं
 भशडुर वि० [ज.] प्रभ्यात, लाण्णीतु
 भशागत स्त्री० [ज. मशकृत; सर० म.]
 भडेत (२) रोज, भजुरी
 भशाह स्त्री० [ज.] बाकडी उपर बांधरा वोटेवो
 सणगाववानो कडको न्यी, -ली पुं०
 भशाल धरनारो
 भशि(-सि)याध वि० ['भाशी' उपरथी]
 भासीनु के भासी तरक्षु
 भशी पुं० [सं. मशी के मशक उपरथी; सर०
 म] (च) गवारभा पडतो रोग
 भशी(-रु) स्त्री० [स.] काण, मेश (२) हात
 बसवानो के काणा करवानो झूडा (३) [सं.
 मशक, मश] भछर जेवुं करडतु नातु नुं
 भशीन-अन स्त्री० [ई] यंत्रधी अयाडामेर
 गोणीयां वरसावती ओक भास भंडूक
 भशकरी स्त्री० [फा. मस्खगी; सर० म. मस्कारी,
 हिं. मसखरी] मलक, ठडो; टोण. ०भोर
 वि० भशकरीभा रायनार -रौ पुं० भशकरी
 करनारो (२) विदूषक; रगडो
 भस वि० [सर० म. (फा. मस्त)] पुं० (२)
 न० [लुओ भश] भिष (३) पुं० लुओ भसो
 भसकडो पुं० [ज. मिस्त्रलह; सर० हिं.]
 (सु.) ओपवानुं दोदानुं ओलर
 भसडो पुं० [फा.] भाषण (२) शिभंड भाटे
 डडीनुं पाण्णी जडी नाभी तैयार करेवो दोडा
 (३) [ला.] भुशामत [-भारवे, लभारवे] =

भुशामत करवी] [गाडीये जेडेलुं
 भसनह स्त्री० [ज.] गाडी, तप्त. ०नरीन वि०
 भसनवी स्त्री० [ज.] काथनो ओक प्रकार
 भसभसपुं अ० [प्रा. मधमव] भधमवडुं
 भसरको पुं० [दे. मसरक = सभेटु, स कोयतु ?
 के ज. मसरत = आनं ?] करडाडीनो जेव;
 भर्मवयन
 भसलत स्त्री० [अ मस्लहत] साथे मथीने
 यती विचारणा, संतलस; संलाह ०सभिति
 विषय निवारिणी सभिति -तिये पुं०
 संलाह आपन
 भसवणी स्त्री० [लुओ भतसरवणी] गैरीपूजन
 भसवाडी स्त्री० [ज. मवाडा = डोर उपरथी]
 लरवाद पसेथी डोर बराववा भडल देवातो कर
 भसवाडुं न० [ज. मवाडा = डोर + वाडो] धरनी
 पाछणनो वाडनो लाग
 भसवाडो पुं० [लुओ भसवाडु] गामतु पछवाडु;
 लागण (२) ['भास' उपरथी] भडिनो -६६
 पुं० ०५००० गलिवरथाना भडिनो
 भसणपुं स० [दे. मसार = सुं वाणुं करवानो
 पथर; के प्रा मसिणिज (स ब्रसणिज) = सुं वाणुं
 करेलु; सर० हिं. मसलना, म. मसंडण] वलीने
 जेणवु, गडवु, भडन करु
 भसाणु न० [प्रा. (सं. इमशान)] रमशान.
 [-जभाणु] = अय ओ पभाडे तेवु काव करवा
 पिशाच वगेरेने जोलाववा -भां जलुं = भरी
 जलु (डिहो भसाणुभां नो = भरी नो -
 गुदसानो डडुगार) (२) भरी गयेलाने पाणवा
 के हाटवा रमशानभा जलुं -भांथी जे'न्यी
 काडेलुं = तदन अशक्र ने निर्वाय] -णियुं
 वि० भसाणुं (२) रमशानभा न्यी आवेलुं (३)
 [ला.] कंठाण, अपशुकनियुं [भसाणिया
 लाडु = थोडा धीना लाडु (२) हिलगीरीनु
 भिष्टान; प्रेताज] -णियो पुं० भडडा साथे
 रमशानभा गयेवो भाणस (२) भसाणुनो ल गी.
 -णी वि० भसाणियु; कंठाण (२) पुं० पाणती
 के हाटती वभते धार्मिक क्रिया करानार (३)
 भरणक्रिया भाटेनो सामान वेचनार (४)

એક પારસી અડક (૫) [સ. મહાસાધનિકા]
 મોટો સાધક
 મસાત સ્ત્રીં [અ. મિસાહત, સરં મ. મસાદ]
 ખેડવાની જમીનની માપણી (૨) મહેસૂલ
 મસાલો પું [અ. મસાલહ] રસોઈ મધમાટ-
 વાળી કે રવાદિષ્ટ કરવા નાખવાનો તેલનો (૨)
 કોઈ ચીજ બનાવવા જોઈતી સામગ્રી (૩)
 ચણવા માટે રેતી ચૂનો વગેરેનો કાલવેલો માલ.
 [-કાઠવે = ચઠાવો કાઠવો, ખૂબ મારવું,
 ફટકું, કે થકવવું - ચઠવે, થવે = મસાલાની
 અસર થવી - પૂરવે = ઉધકરવું (૨)
 અતિશયોગ્નિ કરવી, રસિક કરવું - જાબરા-
 વવે = વવારવું, બહલાવવું, રસિક કરવું.]
 -લા (-લે)દાર વિં મસાલાવાળું
 મસિ(-સી) સ્ત્રીં [સં] જુઓ મશી
 મસિયાઈ, મસિયેણુ વિં જુઓ મશિયાઈ
 મસી સ્ત્રીં [સં] જુઓ મશી (૨) શેરડીનો
 એક રોગ (૩) પું જુઓ મસીહ
 મસી(-રિજ)દ સ્ત્રીં [અ. મસ્જિદ; સરં મ.
 મશીદ] મુસલમાનોનું બઠગી કરવાનું જાહેર
 મકાન, નિમાજ પઢવાનું સ્થાન. [(નિમાજ
 પઢતા) મસીદ કોટે વળખવી = ભલું કરવા
 જતા પચાતમા ફસાવાનું થવું - બલા વળખવી.]
 મસીહ(-હા) પું [અ.] ઇસા મસીહ
 મસુ(-સૂ)ર સ્ત્રીં [સં] એક જાતની ઢાળ
 મસૂદો પું [સરં મ. મસુદા; જુઓ મુસદો]
 ખરડો; 'દૂધટ' (-ઘડવો)
 મસૂર સ્ત્રીં જુઓ મસુર
 મસૂરિયું નં [પ્રા. મસૂરય (સં. મસૂરક)] ગોળ
 ઓશિફું. ઉદાં ગાલમસૂરિયું
 મસો પું [હિં મસા, પ્રા. મસ(સ. મસ)]
 ચામડી ઉપર બાંહેલી ગોળ જાઠ (૨) અર્ધ;
 હરસ [મહિના (અ. ગ્રામ્ય)]
 મસોહા પું ૦૫૦૦ [જુઓ મસવાહા] ગર્ભના
 મસોહું નં [હિં. મસહા] કાતનું પેઢવું; અવાળું
 મસોતું નં [સં. મશી + પોતું] ચૂલા ઉપરના
 ગરમ વાસણ પકડવા વપરાતું ચીથર
 મસકતી વિં [ફા] મસકત અંદરનું
 મસિજદ સ્ત્રીં [અ.] જુઓ મસીહ

મસત, -સતાન વિં [ફા.] મસમાત, ઉન્મત;
 ચક્રૂર -સતાઈ સ્ત્રીં મસતપણું, મસતી
 મસતક નં [સં.] માથું. [મસતક પૂજા કરવી =
 કમળપૂજા કરવી (૨) માથાફાડ કરવી]
 મસતાઈ, -ન(-હું) [ફા.] જુઓ 'મસત'માં
 મસિતક(-ષક) નં [સં.] માથું (૨) મગજ.
 ંવિધા સ્ત્રીં માયાના ઘાટ પરથી માનસિક
 શક્તિઓ પારખવાની વિધા, 'ક્રેનોલોજી'
 મસતી સ્ત્રીં [ફા] તોફાન (૨) મસત હાલત.
 ંખાર વિં તોફાની
 મસતૂલ સ્ત્રીં; નં સાળમા વપરાતી રેશમની
 કોકડી (૨) પું [પો.] વહાણનો ફૂવાસ્તંભ
 મસનદ સ્ત્રીં [અ; સરં મ, હિં. મસનદ]
 મસનદ, પાટ, ગાદી: સિંહાસન
 મસલહત સ્ત્રીં [અ.] મસલત; સલાહ આપવી
 લેવી તે [-ખી સ્ત્રીં મહદૂબપણું
 મહદૂબ વિં [મ, જુઓ મોદૂફ] મુલતવી
 મહત વિં [સં] મોટું. -તી વિં સ્ત્રીં મોટી
 (૨) સ્ત્રીં મહતા (૩) એક જાતની વીણા.
 -તી સ્ત્રીં, -ત્વ નં મોટાપણું; મહિમા
 (૨) અગત્ય, પ્રતિષ્ઠા. -ત્વાકંક્ષા સ્ત્રીં
 [+ આકાંક્ષા] મહાકાંક્ષા, મોટાઈ મેળવવાની
 ઇચ્છા -ત્વાકંક્ષી વિં મહત્વાકાંક્ષાવાળું
 -ત્વેષણા સ્ત્રીં [+ ક્ષેષણા] મહત્વાકાંક્ષા
 મહ(-હે)તાબ પું [ફા] ચંદ્ર (૨) સ્ત્રીં
 ચાંદની (૩) એક દારૂખાતું
 મહ(-હે)ખૂબ વિં [અ.] પ્રિય
 મહ(-હું)મદ પું [જુઓ મહમદ] (સં.)
 ઇસ્લામના પેગમ્બર -હી વિં મહ'મદનું;
 તેમનું અનુયાયી
 મહમદિયાન વિં [જુઓ મહમદી] મુસલમાન
 મહલોફિ પું [સં] (પૌરાણિક ભૂગોળના)
 ઉપરના સાત લોકમાંનો ચોથો લોક
 મહર્ષિ પું [સં] મોટો ઋષિ
 મહંત પું [સં] મહત્ પરથી, સરં હિં, મ] મોટો
 સાધુ, મહાધિકારી -તાઈ સ્ત્રીં મહંતપણું
 મહંમદ, મહ મદી પું [અ.] જુઓ 'મહમદ'માં
 મહા પું [પ્રા. માહ (સં. માવ)] માધ-માહ
 મહિનો

મહા વિં [સં.] (સમાસમાં) મોટું (ક્રમધારય
અને બહુવ્રીહિ સમાસ તથા દેટશાક અનિય-
મિત શબ્દોના આદિમાં આવતું 'મહત્' ૩૫)
૦કવિ પુંં મોટો કવિ ૦કાય વિં મોટા
સારીરવાળું. ૦કાલ(-ળ) પુંં(સં.) મહાદેવ.
૦કાલી(-ળી) સ્ત્રી(મં.) બચકરદેવકપાળી
દુર્ગા. ૦કાલે(-ળે) શર પુંં (મં.) બાર
બયોતિલિંગમાંનું એક ૦કાંચ નં મોટું
દે મહાન કાંચ. ૦કાંક્ષી વિં મહત્ત્વા-
કાંક્ષી ૦જન નં મોટો પ્રતિષ્ઠિત મહાશય
દે ગામના તેવાગોત્રું મહળ (૨) સન્મા
ધંધાદારીઓનું મહળ દે સમ ૦જનિયું
વિં મહાજનને લગતું (૨) ધણી વગરનું;
રખણક ૦જની સ્ત્રી ૦ નાગરી લિપિનો ૦જ-
પૂતાનામાં વપગનો એક પ્રકાર. ૦તલ(-ળ)
નં સાતમાંનું પાંચમું પાતાળ. ૦તમતા સ્ત્રી ૦
મહાભાષણ. ૦તમા વિં મહાન આત્માવાળું
(૨) પુંં તેવો પુરુષ; સંત ૦દશ સ્ત્રી ૦.
મુખ્ય ગ્રહની સ્પર્શ. ૦દેવ પુંં (સં.) શિવ.
૦દાર નં મુખ્ય દરવાજો. ૦ન વિં મોટું,
મહત્. ૦નુભાવ વિં મોટા મનનું; ઉદાર; મહા-
શય (૨) પુંં તેવો પુરુષ (૩) (સં) તે નામનો
એક ધર્મ-સંપ્રદાય. ૦નુભાવિતા સ્ત્રી ૦.
૦પદ્મ નં મો અપજલ(૨) પોણું કમળ વૃષાતક
નં મોટું પાપ (બ્રહ્મહત્યા, સુરાપાન, ચોરી,
શુભપત્ની સાથે વ્યલિયાર, અને એ ચાર સાથે
સગ, એ પાંચ) ૦પાતકી વિં મહાપાતક
કરનાર ૦પુરુષ પુંં સત્ત્વજન, સત્પુરુષ. ૦પૂલ
સ્ત્રી ૦ ખાસ પ્રસંગે કરાતી મોટી પૂલ. ૦પાણ
વિં મહાનુભાવ; મહાપુરુષ. ૦પ્રભુ(૦છ)
પુંં (સં.) વલ્લભાચાર્ય. ૦પ્રલય પુંં ચારસો
બત્રીસ કરોડ વર્ષોને અંતે થતો મનાતો સૃષ્ટિનો
સમૂળગો નાશ. ૦પ્રસાદ પુંં દેવનું નૈવેદ્ય
(૨) જગલાયછને ચહેલો ભાત ૦પ્રસ્થાન નં
મૃત્યુ. ૦પ્રાણ વિં મહાન પ્રજાવાળું; 'મારટર-
માધન્ડ.' ૦પ્રાણુ વિં (ચા) જેનો ઉચ્ચાર
કરતા વધારે પ્રાણ વપરાય છે તે -કર્મર્થ વગેરે
દરેક વર્ગનો બીજો અને ચોથો વ્યજન, તથા
શ, ધ, સ અને હ ૦પ્રાણુત્વ નં. ૦ખલા

સ્ત્રી ૦ એક વનરપતિ. ૦ખાલુ વિં મોટી
ભુલવાળું (૨) શૂરવીર, બળવાન. ૦ખોધિ
પુંં [સં] બળવાન બુદ્ધ (૨) ક્રેષ્ટ જ્ઞાન.
૦ખાગ વિં ભાગ્યશાળી (૨) સદાચારી.
૦ખારત વિં બહુ મોટું અને મુઠેલ (૨)
નં (સં.) ને નામનું પ્રસિદ્ધ મહાકાવ્ય.
૦ખાવ વિં મોટા ભાવ દે ભાવનાવાળું
૦ખિનિષ્કંભણુ નં [ખમિનિક્રમણ]
મહાન ત્યાગ દે સન્ધાસ (બુદ્ધનો) ૦ખૂત
નં મૃત્યુત્ત્વ; પંચમહાભૂતમાંનું દરેક. ૦ખતિ
વિં બુદ્ધિશાળી (૨) ઉદાર ચિનવાળું.
૦ખન વિં મોટા-ઉદાર મનવાળું. ૦ખદો-
પાધ્યાય પુંં બહુ મોટા ઉપાધ્યાય (૨)
અગ્રેષ્ઠ રાત્ર્ય તરફથી ચંદ્રકૃતતા પંડિતને
મળતો એક ઇતકાળ. ૦ખંત્રી પુંં પ્રધાન મંત્રી.
૦ખાત્ર પુંં વડો અમલ (૨) વિદ્યાપીઠ-
નો મત્રી. 'રશ્મિદ્યુર' (૩) મહાવત. ૦ખાયા
સ્ત્રી ૦ (સં) જગતની કારણભૂત અવિદ્યાની
અવિદ્યાની, દુર્ગા (૨) શુદ્ધ ભગવાનની મતાતુ
નામ (૩) લક્ષ્મી (૪) જેનાથી હૈતિક
જગત સત્ય જલ્પાય છે તે માયા. ૦ખારી
સ્ત્રી ૦ મરઘી; કોલેરા વ્યજન પુંં નિત્ય કરવાના
પાત્ર યજ્ઞ (બ્રહ્મ-દેવ પિત ભૂત વૃં) માનો દરેક.
૦યાન પુંં (સં.) એક બૌદ્ધ સંપ્રદાય. ૦રજત
નં સોનું ૦રથી પુંં એકલો દશ હજાર
ગોદાઓ મામે લડી શકે તેવો પરાક્રમી
લડવૈયો. ૦રાજ પુંં મોટો રાજ; સમ્રાટ (૨)
વૈષ્ણવોના આચાર્ય (૩) બ્રાહ્મણ, સત. રાજ
વગેરેના સંબોધન તરીકે વપરાય છે (૪) બ્રાહ્મણ
રમોધયો. ૦રાજ(-યા) પુંં સમ્રાટ. ૦રાજ-
ધિરાજ પુંં સર્વોપરી સમ્રાટ. ૦રાણી સ્ત્રી ૦
વડી રાણી ૦રાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રી ૦ શિવરાત્રી;
મહા વદ ૧૪ની રાત્રી (૨) મહાપ્રલયની રાત્રી,
કાળરાત્રી (૩) મધરાત પછી બે મુહૂર્તનો
સમય. ૦રાષ્ટ્ર પુંં; નં (સં.) શુભરાત્રીની
દક્ષિણ અને કક્ષાટિકની ઉત્તરે આવેલો અરબી
સમુદ્રના કિનારા પરનો પ્રદેશ. ૦રાષ્ટ્રી વિં
મહારાષ્ટ્રનું, -ને લગતું (૨) પુંં મહારાષ્ટ્રનો
રહેવાસી (૩) સ્ત્રી ૦ મહારાષ્ટ્રની પ્રાકૃત

ભાષા ઠરેખા સ્ત્રી (—) આણું વિરામચિહ્ન
(વ્યા.) ઠરેખક નં 'એલેગરી'. ઠરેખ નં
એક નરકું નામ, ઠરેવધીય લયકર નરક
ઠલકમી સ્ત્રી નારાયણની શક્તિ (૨) અપાર
સ પતિ (૩) એક છંદ. ઠલય નં મહેલ (૨)
પવિત્ર ધામ, મહિર (૩) ભાદરવા વદમાં
કરવાનું મોટું શ્રાદ્ધ (૪) મોટો વિનાશ ઠવજ
પું સંગીતમાં એક અલંકાર. ઠવાકથ નં
'તત્ત્વમસિ' વગેરે જેવું બ્રહ્મપ્રતિપાદક
ઉપનિષદનું વાક્ય. ઠવિદ્યાલય નં ઊંચો
અભ્યાસ કરવાની વડી શાળા, કોલેજ.
ઠવિરામ નં () આણું મહાવિરામનું ચિહ્ન
(વ્યા.), 'કોલન'. ઠવીર પું મોટો પરાક્રમી
પુરુષ (૨) [સ.] ચોવીસમાં જૈન તીર્થંકર
(૩) હનુમાન (૪) ગરક. ઠવ્યથા સ્ત્રી ભારે
વેદના. ઠવ્રત નં મોટું-ખૂબ ઠઠથ વ્રત (૨)
પાત્ર મોટા વ્રત (અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય,
બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ) તેમાંનું દરેક (૩)
જીવનની અનિવાર્ય ફરજ. ઠશય વિં
[+ આજ્ઞય] ઉચ્ચ આશયવાળું; સન્નન
(૨) પું તેવો માણસ (૩) જ જેવું એક
માનવાચક. ઠકાં ભારતર મહાશય. ઠશયી
વિં મહાશય ઠશંકુ નં દસ મહાપદ
(સખ્યા) ઠશાળા સ્ત્રી 'કોલેજ' ઠસભા
સ્ત્રી મોટી વિશાળ સભા (૨) (સં.) 'કેથેસ'
ઠસમિતિ સ્ત્રી મોટી સમિતિ (૨) (સં) 'એલ
ઈડિયા કેથેસ કમિટી' ઠસંસ્કૃત નં
વેદનું સંસ્કૃત ઠસાગર પું મોટો સમુદ્ર
ઠસથવિર પું ૨૦ વર્ષ જૂનો બૌદ્ધ ભિક્ષુ
મહાજરીન વિં પું [ફા મુહાજરીન] હિન્દુ
કરનારો, હિન્દુતી [મહાતાવાળું
મહાન વિં જુઓ 'મહા'માં મોટું, લાન્ય,
મહાળો પું [ફા. મહાવા] ભાર; વકર
મહાર પું [મ] એક અત્યંત જાતનો
માણસ-લગી [આવડત
મહારત પું [જ] માહરપણ; ઉસ્તાદી,
મહાલ પું [જ] તાલુકો, પરગણાનો એક ભાગ.
ઠક(-કા)રી પું મહાલનો વહીવટદાર
મહાલકું અંકિં [દે. મલ્લ] ઠાઠમાઠથી ને

આનંદમાં અહીં તહીં ફરવું (૨) મોજ કરવી,
લહેર કરવી
મહાગત પું [સ. મહામાત્ર સગ્ગ મ મહાત,
માહૂત. હિં] હાથીનો હાકનાર
મહાવરો પું [જ] અભ્યાસ; ટેવ (૨)
શિરસ્તો, ચાલુ વહીવટ. [-કરવો, -પાઠવો =
અભ્યાસ - ટેવ પાડવા]
મહાસખો પું [જ મુહાસખ] હિસાબ
મહામરદી સ્ત્રી [સં મહા + સ. સરડ = ગરોળી]
પૃથ્વી પરથી નાખી યથેકું એક મોટું પ્રાણી
મહાંત વિં [સ. મહત્] + મોટું, મહાન
મહિ(-હી) સ્ત્રી [સં] પૃથ્વી. ઠતલ(-ળ)
નં પૃથ્વીની સપાટી ઠધર પું પવંત
ઠનાથ, ઠપતિ, ઠપાલ(-ળ) પું નાન
મહિના, ઠદાર જુઓ 'મહિનો મા
મહિનો પું [સરં હિં મહીના, ફા માહ; સં
માસ] માસ, વરસના બાર ભાગમાંનો એક કે
તેટલો સમય (૨) [લા] માસિક પગાર.
[-આવવો, થવો = (ઓને) અલહાવું, મનુ
આવવાની મુદત પૂરી થવો (૨) માસિક પગાર
આવવો -કરવો, ઠરાવવો, બાંધવો =
માસિક પગાર ઠગવવો -ચરવો = મહિના
જેટલી મુદત વીતી જવી (૨) અટકાવનો
વખત થઈ જવો; ગર્ભ રહેવો] -ના પું
બંબં [લા] ગર્ભ રહેવો તે (-રહેવા,
-હોવા) (૨) કાવ્યનો એક પ્રકાર, જેમાં
બારે મહિનાને અનુલક્ષીને વિષય હોય છે.
-નાદાર પું માસિક પગારે નોકરી કરનાર
ઠમાસ પું લગલગ એક માસ જેટલો સમય
મહિમા પું [સં] પ્રતાપ, યશ (-કહેવો,
-આવો, -બોલાવો) (૨) સ્ત્રી મોટું ગવણ
લેવાની યોગની એક સિદ્ધિ ઠવાન વિં
મહિમાવાળું
મહિયર નં [સં માતૃ + ગૃહ, પ્રા માઠ + ફર;
સરં મ માદર] પિયર
મહિયારી સ્ત્રી [મહી ઉપગ્રહી] ભરવાણ, ધોળી
(૨) ગોવત્તની પૂજા કરનાર સ્ત્રી
મહિલા સ્ત્રી [મં.] સ્ત્રી (૨) રાણી. ઠમમ પું;
નં [મ આશ્રમ] સ્ત્રીઓ મટોની આશ્રમ સુગ્યા.

મહા વિં [સં.] (સમાસમા) મોટું (કમંધાર્ય
અને બહુગ્રીહિ સમાસ તથા ફેટલાક અનિય-
મિત શબ્દોના આદિમા આવતુ 'મહત્'નું ૩૫)
૦કવિ પું મોટો કવિ. ૦કાય લિં મોટા
શરીરવાળું. ૦કાલ(-ળ) પું(સં.) મહાદેવ.
૦કાલી(-ળી) સ્ત્રી(સં.) ભગંકર સ્વરૂપવાળી
દુર્ગા ૦કાલે(-ળે) શ્વર પું (સં.) બાર
જ્યોતિર્લિંગમાંનું એક. ૦કાંચ નં મોટું
કે મહાન કાંચ ૦કાંક્ષી વિં મહત્ત્વા-
કાંક્ષી ૦જન નં મોટો પ્રતિષ્ઠિત માણસ
કે ગામના તેવાઓનું મહળ (૨) સરખા
ધંધાદારીઓનું મહળ કે સઘ ૦જનિયું
વિં મહાજનને લગતું (૨) ધણી વગરનું,
રખડાઉ. ૦જની સ્ત્રી નાગરી લિપિનો ૦જ-
પૂતાનામા વપગતો એક પ્રકાર. ૦તલ(-ળ)
નં સાતમાંનું પાચમું પાતાળ. ૦ત્મતા સ્ત્રી
મહાત્માપણું. ૦ત્મા વિં મહાન આત્માવાળું
(૨) પું તેવો પુરુષ, સત ૦દશા સ્ત્રી.
મુખ્ય ગ્રહની અસર ૦દેવ પું(સં.) શિવ
૦દાર નં મુખ્ય દરવાજો. ૦ન વિં મોટું,
મહત્ ૦તુભાવ વિં મોટા મનનું; ઉદાર, મહા-
શય (૨) પું તેવો પુરુષ (૩) (સં.) તે નામનો
એક ધર્મ-સંપ્રદાય ૦તુભાવિતા સ્ત્રી.
૦પદ્મ નં સો અપજ્જ(૨) ધોણું કમળ વૃષાતક
નં મોટું પાપ (બ્રહ્મહત્યા, સુરાપાન, ચોરી,
ગુરુપત્ની સાથે વ્યલિયાર, અને એ ચાર સાથે
સંગ, એ પાપ) ૦પાતકી વિં મહાપાતક
કરનાર ૦પુરુષ પું(સં) સજ્જન, સત્પુરુષ ૦પૂલ
સ્ત્રી ખાસ પ્રસંગે કરાતી મોટી પૂલ. ૦પ્રજ્ઞ
વિં મહાનુભાવ; મહાપુરુષ. ૦પ્રભુ(૦જ)
પું(સં.) વસલભાચાર્ય. ૦પ્રલય પું ચારસો
બત્રીસ કરોડ વર્ષોને અ તે થતો મનાતો સૃષ્ટિનો
સમૂળગો નાશ. ૦પ્રસાદ પું કેવળું નૈવેદ્ય
(૨) જગલાયજીને ચઢેલો ભાત ૦પ્રસ્થાન નં
મૃત્યુ ૦પ્રાજ્ઞ વિં મહાન પ્રજ્ઞાવાળું, 'મારટર-
માધન્ડ.' ૦પ્રાણુ વિં (વ્યા) જેનો ઉચ્ચાર
કરતા વધારે પ્રાણ વપરાય છે તે -કર્ગ વગેરે
દરેક વર્ગનો બીજો અને ચોથો વ્યજન, તથા
શ, ષ, સ અને હ. ૦પ્રાણુત્વ નં. ૦ખલા

સ્ત્રી એક વનરૂપિ ૦ખાલુ વિં મોટી
ભુલવાળું (૨) શૂરનીર, બળવાન ૦ખોધિ
પું(સં.) લગવાન યુદ્ધ (૨) શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન
૦ખાગ વિં ભાગ્યશાળી (૨) સલાચારી.
૦ખારત વિં બહુ મોટું અને મુશ્કેલ (૨)
નં (સં) ને નામનું પ્રસિદ્ધ મહાકાવ્ય.
૦ખાવ વિં મોટા ભાવ કે ભાવનાવાળું.
૦ખિનિષ્ક્રમણ નં [+અભિનિષ્ક્રમણ]
મહાન ત્યાગ કે સન્યાસ (યુદ્ધનો) ૦ભૂત
નં મૂળતત્ત્વ; પંચમહાભૂતમાંનું દરેક. ૦ભતિ
વિં યુદ્ધિશાળી (૨) ઉદાર ચિત્તવાળું
૦ભન વિં મોટા-ઉદાર મનવાળું. ૦મહો-
પાધ્યાય પું બહુ મોટા ઉપાધ્યાય (૨)
અગ્રેષ્ઠ રાત્ર્ય તરફથી સંસ્કૃતના પડિતને
મળતો એક ઇલકાળ. ૦મંત્રી પું પ્રધાન મંત્રી
૦માત્ર પું વડો અમાત્ય (૨) વિદ્યાપીઠ-
નો મંત્રી, 'રજિસ્ટ્રાર' (૩) મહાવત. ૦માયા
સ્ત્રી (સં.) જગતની કારણભૂત અવિદ્યાની
અધિષ્ઠાત્રી, દુર્ગા (૨) યુદ્ધ લગવાનની માતાનું
નામ (૩) લક્ષ્મી (૪) જેનાથી લૌતિક
જગત સત્ય જણાય છે તે માયા ૦મારી
સ્ત્રી મરફી; કોલેરા ૦યજ્ઞ પું નિત્ય કરવાના
પાચ યજ્ઞ (બ્રહ્મ-દેવ-પિતૃ ભૂત વૃં) માનો દરેક.
૦યાન પું(સં.) એક બૌદ્ધ સંપ્રદાય ૦રજત
નં સોનું ૦રથી પું એકલો દશ હજાર
ચોદાઓ સામે લડી શકે તેવો પરાક્રમી
લડવૈયો. ૦રાજ પું મોટો રાજ, સમ્રાટ (૨)
વૈષ્ણવોના આચાર્ય (૩) બ્રાહ્મણ, સંત, રાજ
વગેરેના સંબોધન તરીકે વપરાય છે (૪) બ્રાહ્મણ
રસોધયો. ૦રાજ(-યા) પું સમ્રાટ. ૦રાજ-
ધિરાજ પું સર્વોપરી સમ્રાટ ૦રાણી સ્ત્રી
વડી રાણી. ૦રાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રી શિવરાત્રી;
મહા વદ ૧૪ની રાત્રી (૨) મહાપ્રલયની રાત્રી,
કાળરાત્રી (૩) મધરાત પછી જે મુહૂર્તનો
સમય. ૦રાષ્ટ્ર પું, નં (સં.) ગુજરાતની
દક્ષિણ અને કર્ણાટકની ઉત્તરે આવેલો અરબી
સમુદ્રના કિનારા પરનો પ્રદેશ ૦રાષ્ટ્રી વિં
મહારાષ્ટ્રનું, -ને લગતું (૨) પું મહારાષ્ટ્રનો
રહેવાસી (૩) સ્ત્રી મહારાષ્ટ્રની પ્રાકૃત

લાખા ઠરેખા સીં (—) આણું વિરામચિહ્ન
(વ્યા.). ઠરેખક નં 'એલેગરી'. ઠરેખ નં
એક નરકનું નામ, શૈરવધીય લયકર નરક
ઠલકમી સીં નારાયણી શક્તિ (૨) અપાર
સંપત્તિ (૩) એક છદ. ઠલય નં મહેલ (૨)
પવિત્ર ધામ, મહિર (૩) ભાદરવા વદમા
કરવાનું મોટું શ્રાદ્ધ (૪) મોટો વિનાશ ઠવજ
પું સંગીતમા એક અલંકાર. ઠવાકય નં
'તરવમસિ' વગેરે જેવું બ્રહ્મપ્રતિપાદક
ઉપનિષદનું વાક્ય. ઠવિદ્યાલય નં ઊંચો
અભ્યાસ કરવાની વડી શાળા, કોલેજ
ઠચિરામ નં (—) આણ મહાવિરામનું ચિહ્ન
(વ્યા.); 'કોલન'. ઠવીર પું મોટો પરાક્રમી
પુરુષ (૨) [સં] ચોવીસમા જૈન તીર્થ કર
(૩) હનુમાન (૪) ગરહ. ઠચથા સીં ભારે
વેદના ઠમત નં મોટું-ખૂબ કંઠજ્ઞ મત (૨)
પાચ મોટા મત (અહિસા, સત્ય, અસ્તેય,
બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ) તેમાંનું દરેક (૩)
જીવનની અનિવાર્ય ફરજ. ઠશય વિં
[+ આશય] ઉચ્ચ આશયવાળું; સત્જનન
(૨) પું તેવો માણસ (૩) જ જેવું એક
માનવાચક ઉદાંભારતર મહાશય. ઠશયી
વિં મહાશય. ઠશંકુ નં કસ મહાપદ્મ
(સપ્થા) ઠશાળા સીં 'કોલેજ' ઠસલા
સીં મોટી વિશાળ સલા (૨) (સ.) 'કોચેસ,'
ઠસમિતિ સીં મોટી સમિતિ (૨) (સ.) 'એલ
ઈડિયા કોચેસ કમિટી' ઠસંસ્કૃત નં
વેદનું સંસ્કૃત. ઠસાગર પું મોટો સમુદ્ર
ઠન્ધવિર પું ૨૦ વર્ષ જૂનો બૌદ્ધ લિહુ
મહાજનીન વિં પું [ફા મહાજનીન] હિજરત
કરનારો, હિજરતી [મહતાવાળું]
મહાન વિં જુઓ 'મહા'મા મોટું, લાંબું;
મહાળો પું [ફા મહાવા] ભાર; વકર
મહાર પું [મ.] એક અત્યંત જાતનો
માણસ-લગી [આવડત
મહારત પું [અ] માહેરપણ; ઉસ્તાદી,
મહાલ પું [અ] તાલુકો, પરગણાનો એક ભાગ
ઠક(-કા)રી પું મહાલનો વહીવટદાર
મહાલણું અઠકિં [દે. મલ્હ] ઠાઠમાઠથી ને

આનંદમા અહીં તહીં કરવું (૨) મોલ કરવી;
લહેર કરવી
મહાગત પું [સ મહામાત્ર, સગં મ મહાન,
માહૂત; હિં] હાથીનો હાકનાર
મહાવરો પું [અ] અભ્યાસ; દેવ (૨)
શિરસ્તો, ચાલુ વહીવટ. [-કરવો, -પારવો =
અભ્યાસ - દેવ પાડવા]
મહાસખો પું [અ મહાસ્વહ] હિસાબ
મહાસરરી સીં [સ મહા + મ. સરટ = ગરેળી]
પૃથ્વી પરથી નાખી યથેયુ એક મોટું પ્રાણી
મહાંત વિં [સં. મહત્] + મોટું, મહાન
મહિ(-હી) સીં [સં] પૃથ્વી ઠતલ(-ળ)
નં પૃથ્વીની સપાટી ઠવર પું પર્વત
ઠનાય, ઠપતિ, ઠપાલ(-ળ) પું ગત
મહિના, ઠદાર જુઓ 'મહિનો મા
મહિનો પું [સરં હિં મહીના, ફા માહ, સં
માસ] માસ, વરસના બાર ભાગમાનો એક કે
તેટલો સમય (૨) [લા] માસિક પગાર.
[-આવવો, યવો = (ઓને) અભડાવ, યનુ
આવવાની મુદત પૂરી થતી (૨) માસિક પગાર
આવવો -કરવો, ઠરાવવો, બાંધવો =
માસિક પગાર ઠરાવવો -ચરવો = મહિના
જેટલી મુદત વીતી જવી (૨) અટકાવનો
વખત યદ્દ જવો, ગર્ભ રહેવો] -ના પું
બંબં [લા] ગર્ભ રહેવો તે (-રહેવા,
-હોવા) (૨) કાંચનો એક પ્રકાર, જેમાં
બારે મહિનાને અનુલક્ષતો વિષય હોય છે.
-નાદાર પું માસિક પગારે નોકરી કરનાર
ઠમાસ પું લગલગ એક માસ જેટલો સમય
મહિમા પું [સં] પ્રતાપ, યશ (-કહેવો,
-આવો, -બોલાવો) (૨) સીં મોટું સ્વરૂપ
લેવાની યોગની એક સિદ્ધિ ઠવાન વિં
મહિમાવાળું
મહિયર નં [સં માતૃ + ગૃહ, પ્રા માહ - હર;
સરં મ માહેર] પિયર
મહિયારી સીં ['મહી' ઉપરથી] ભરવાડણ;
ગોપી (૨) ગોત્રજની પૂલ કરનાર સ્ત્રી
મહિષા સીં [સં] સ્ત્રી (૨) રાણી. ઠમમ પું;
નં [આશ્રમ] સ્ત્રીઓ માટેની આશ્રમ સંસ્થા.

મહેસૂલ (હો) સ્ત્રીં [અ. મહસૂલ] જમીન ઉપરનો
કર (૨) જકાત; દાણ (૩) રાજ્યની કુલ
આવક -લી વિં મહેસૂલને લગતુ

મહેંદ પું [સ.] (સ) ઘડ

મહોદધી નં [સરં હિં મહોદ, મહોદ્યા (સ.
મધૂક)] એક પદ્ધતી

મહોદધન, મહોદધવ [સ.] પું મોટો ઉત્સવ

મહોદધિ પું [સં] મહાસાગર

મહોદય વિં(ર) પું [સં.] મહાનુભાવ, મહાશય

મહોદયત (હો) સ્ત્રીં [અ. મહોદયત] પિછાન, દોરતી
(૨) પ્રેમ, પ્યાર. -તી વિં મહોદયતવાળું

મહોદ (હો) સ્ત્રીં [ફા. મુહ] ગીતી (૨) છાપ,
સિક્કો (૩) ચલણી સિક્કો (ઉદાં રૂપામહોદ).

[—મારવી, લમાવવી = છાપ મારવી (૨)
ખાસ કર કરવી કે વિશિષ્ટતા આપવી.]

મહાર સ્ત્રીં બેગમ; સ્ત્રી

મહોદયું (હો) સંકિં (ખજામા ઊપણતા

દાણા બેડે દૂણસા પડે તેને) વાળીને દૂર કરવું

મહોદું (હો) નં [ફા. મુહદ, સરં ન મોહરા]

શેતર જતુ સોગદું. —રો પું સાપના તાળવામા

થનો ગોળ થપડો પદાર્થ (૨) ધસીને ચળકાટ

આપવો તે (૩) બેથી ચળકાટ અપાય તે (૪)

અસ્તાઈની કડી (૫) નગારું વગાડવાની એક

રીત (૬) [સરં હિં મુહરા (પ્રા. મુહ, સ મુલ

ઉપરથી)] કુસ્તીની શરૂઆતમા આમ તેમ

દરલ તે (૭) તરવારનો ધા

મહોદા, —લાત (હો) જુઓ 'મહેલ'મા

મહોદલો, —દલાદાર (હો) જુઓ 'મહેલો'મા

મળ પું [સં મલ] મેલ, કચરો, વિદ્યા [—કરવો

=મહોત્સર્ગ કરવો.]

મળકું વિં ['મોળ' ઉપરથી] જરા મોળું

મળગળું વિં [જુઓ મળકું] જરા મોળું

(૨) [સં મલ ઉપરથી] ગંડું; મેલું

મળણ નં ['મળકું ઉપરથી] મળતુ તે, મેળાપ,

રતેલ —તર નં નેશ: કમાણી. —તાવડું

વિં બિલનસાગ. —તાવશેક પું ગ્રહ મળતા

આવવા તે; મેળ (પતિપત્ની માટે) —તિથું

વિં સાથે મળી કામ કરનાર; સાથી (૨)

અમુક પક્ષમાં મળી ગયેલું; પક્ષકાર

—તિથણ, —તી સ્ત્રીં મળતિથા સ્ત્રી

મળમાસ પું જુઓ મલમાસ

મળવિકાર પું બંધકોશથી થયેલો રોગ

મળવું અંકિં [સં મિલ] બેઠાણ, બેઠું થવું;

લળણ (૨) એકરૂપ બનવું, સ પ કરવો (૩)

મુલાકાત થવી; એકઠા થવું (૪) સમાન હોવું

(૫) મેળ હોવો (૬) પ્રાપ્ત થવું (૭) જલવું,

હાય લાગવું [મળતાવશેક = જુઓ મળતી

પાતી મળતી પાંતી = બનતી તારા, મેળ

મળતું આનું = સરખું હોવું (૨) બ વ

બેસતુ આવવું મળતું કંઈ = સમાધાન

કરવું (૨) બ ધબેસાડવું. મળી જવું = એક

થઈ જવું લળી જવું. મળ્યા લાઈની પ્રીત

= નામની પ્રીત; માત્ર ભેગા થવાય ત્યારે

ખતાવાતી પ્રીત.]

મળશુદ્ધિ સ્ત્રીં જુઓ મલશુદ્ધિ

મળસકું નં પેરોદિયુ

મળાવડો પું મલાવડું તે મલાવડો

મળાવરોધ પું જુઓ મળાવરોધ

મળાશય નં જુઓ મલાશય

મળિયાગર(-ર) પું જુઓ મલયાગર

મળોત્સર્ગ પું જુઓ મહોત્સર્ગ

મળી સ્ત્રીં [પ્રા. મલિજ(સં સુદિત = પિલાયેલું)]

પૈડામા ઊભેલા દિવેલ તથા ચીયરાનો થતો

મેલ(૨) હનુમાનની મૂર્તિ ઉપરનો તેલ અને

સિંદૂરનો મેલ

મંકોડા પું ૧૦૧૦ [સ મળિ, મળિક] કેઠના

અ કોડા — મણકા [નાનો મંકોડો

મંકોડો પું [દે મકોડ] એક જંતુ —ડી સ્ત્રીં

મંગ(૦રો) પું [સરં સં. મક્ક = વહાણનો

ફવારતેલ; જુઓ મગરી] ડુંગરો, ટેકરો

મંગણ(-ન) પું [પ્રા મગળ (સં માર્ગળ); સરં

હિં મગન] જુઓ મગણ

મગરો પું [જુઓ મગ] ડુંગરો, ટેકરો

મંગલ(-ળ) વિં [સં.] શુભ; કર્યાણકારક

(૨) પું એ નામનો ગ્રહ (૩) મગળવાર (૪)

નં કલ્યાણ; સુખ (૫) પુરાણીનો અવસર

(૬) આશીર્વાદ કે જુશાલીતુ ગીત (૭) અંધને

આરબે કરાતી સ્તુતિ. [—આવાં = વોળમંગલ

મહેસૂલ (હો) સ્ત્રી [અ. મહસૂલ] જમીન ઉપરનો
કર (૨) જકાત; દાણ (૩) રોજબની કુલ
આવક. -લી વિં મહેસૂલને લગતુ

મહેદ પું [મ.] (સં) ઘઠ

મહેલા નં [સરં હિં મહોલ, મહોલા (સ.
મધૂક)] એક પક્ષી

મહેલચય, મહેલસય [સં] પું મોટો ઉત્સવ

મહેલધિ પું [સં] મહાસાગર

મહેલદય વિં(ર) પું [સં] મહાપ્રભાવ; મહાશય

મહેલત (હો) સ્ત્રી [અ. મહલત] પિછાન, દોરતી

(૨) પ્રેમ, પ્યાર. -તી વિં મહેલતવાળુ

મહેર (હો) સ્ત્રી [ફા. મુહ] ગીની (૨) છાપ,
સિક્કો (૩) ચલણુ સિક્કો (ઉઠાં રૂપામહેર).

[—મારવી, લમાવવી = છાપ મારવી (૨)

ખાસ કર કરવી કે વિશિષ્ટતા આપવી]

ઠંદાર સ્ત્રી બેગમ, સ્ત્રી

મહેરપું (હો) સંકિં (ખજામા ઊપણતા

દાણા ભેડે દૂલસા પડે તેને) ત્રાણાને ફર કરવું

મહેરું (હો) નં [ફા. મુહ, સરં ન મોહરા]

શેતરજનુ મોગટું —રૈ પું સાપના તાળવામા

યતો ગોળ ચપટો પદાર્થ (૨) ઘસીને ચળકાટ

આપવો તે (૩) જેથી ચળકાટ આપાય તે (૪)

અરતાઈની કડી (૫) નગારું વગાડવાની એક

ગીત (૬) [સરં હિં મુહરા (પ્રા. મુહ, સ મુલ

ઉપરથી)] કુરતીની શરૂઆતમા આમ તેમ

ફરવું તે (૭) તરવારનો ધા

મહેલ, —લાત (હો) બુઓ 'મહેલ'મા

મહેલ્લો, —લ્લાદાર (હો) બુઓ 'મહેલ્લો'મા

મળ પું [સં. મળ] મેલ, કચરો, વિથા. [—કરવો

=મલોત્સર્ગ કરવો.]

મળકું વિં ['મોળુ' ઉપરથી] જરા મોળુ

મળગૂગળું વિં [બુઓ મળકું] જરા મોળુ

(૨) [સં. મળ ઉપરથી] ગંદું; મેલું

મળણુ નં ['મળકું ઉપરથી] મળકું તે, મેળાપ;

રનેહ —તર નં નક્ષે કમાણી. —તાવડું

વિં મિલનસાગર. —તાવશેક પું ગ્રહ મળતા

આવવા તે, મેળ (પતિપત્ની માટે) —તિથું

વિં સાથે મળી કામ કરનાર; સાથી (૨)

અમુક પક્ષમાં મળી ગયેલું; પક્ષકાર.

—તિથણુ, —તી સ્ત્રી મળતિયા સ્ત્રી

મળમાસ પું બુઓ મલમાસ

મળવિકાર પું બંધોદાશથી થયેલો રોગ

મળવું અંકિં [સં. મિલ] ભેડાવું, ભેળું થવું;

લળવું (૨) એકરૂપ બનવું; સ પ કરવો (૩)

મુલાકાત થવી; એકઠા થવું (૪) સમાન હોવું

(૫) મેળ હોવો (૬) પ્રાપ્ત થવું (૭) જલવું;

હાથ લાગવું [મળતાવશેક=બુઓ મળતી

પાતી મળતી પાંતી=બનતી રાશ, મેળ

મળતું આજકું=સરખું હોવું (૨) બ ન

બેસતુ આવવું. મળતું કરવું=સમાવાન

કરવું (૨) બંધબેસાડવું મળી જવું=એક

થઈ જવું લળી જવું. મળ્યા ભાઈની પ્રીત

=નામની પ્રીત; માત્ર ભે-ના થવાય ત્યારે

બતાવાતી પ્રીત.]

મળશુદ્ધિ સ્ત્રી બુઓ મલશુદ્ધિ

મળસકું નં પરોટિયુ

મળાવડો પું મલાવડું તે મળાવડો

મળાવરોધ પું બુઓ મળાવરોધ

મળાશય નં બુઓ મલાશય

મળિયાગર(-ક) પું બુઓ મલયાગર

મળોત્સર્ગ પું બુઓ મલોત્સર્ગ

મળી સ્ત્રી [પ્રા. મલ્લિજ(સં. મૃદિત=પિલાયેલું)]

પૈદામા ઊંઝેલા ઢિવેલ તથા ચીપરાનો યતો

મેલ (૨) હનુમાનની મૂર્તિ ઉપરનો તેલ અને

સિંદૂરનો મેલ

મંકોડા પું બંબં [સં મળિ, મળિક] કેહતા

અ કોડા—મણકા [નાનો મંકોડો

મંકોડો પું [દે મક્કોડ] એક જંતુ—ડી સ્ત્રી

મંગ(ઠરૈ) પું [સરં સં. મઘ્ન=મહાબળનો

ફવારતંબ, બુઓ મગરી] ડુંગરો; ટેકરો

મંગણુ(-ન) પું [પ્રા મગળ (સં. માર્ગણ); સરં

હિં. મંગલ] બુઓ માગણ

મંગરો પું [બુઓ મગ] ડુંગરો, ટેકરો

મંગલ(-ળ) વિં [સં] શુભ; કલ્યાણકારક

(૨) પું એ નામનો ગ્રહ (૩) મગળવાર (૪)

નં કલ્યાણ; સુખ (૫) ખુશાલીનો અવસર

(૬) આશીર્વાદ કે ખુશાલીનું ગીત (૭) ગ્રંથને

આરંભ કરાતી સ્તુતિ. [—આવાં=વોળખમળ

મહેસૂલ (હો) સ્ત્રી [અ. મહસૂલ] જમીન ઉપરનો
કર (૨) જકાત; દાણ (૩) નાજ્યની કુલ
આવક. -લી વિ. મહેસૂલને લગતું

મહેંદ્ર પુ. [સ.] (સ) ઇંદ્ર

મહોદધિ નં [સરં હિં મહોદ, મહોદધા (સ.
મધુક)] એક પક્ષી

મહોદધિ, મહોદધિ [સ.] પું. મોટો ઉત્સવ

મહોદધિ પુ. [સ.] મહાસાગર

મહોદધિ વિ. (૨) પું. [સ.] મહાપ્રલાય, મહાશય

મહોદધિ (હો) સ્ત્રી [અ. મહોદધિ, પિછાન, દોસ્તી
(૨) પ્રેમ, પ્યાર. -તી વિ. મહોદધિવાળું

મહોદ (હો) સ્ત્રી [ફા. મુહ] ગીની (૨) છાપ,
સિક્કો (૩) ચલણું સિક્કો (ઉદા. રૂપામહોદ).

[—મારવી, લખાવવી = છાપ મારવી (૨)
પાસ કર કરવી કે નિશિષ્ટતા આપવી]

મહોદ સ્ત્રી બેગમ, સ્ત્રી

મહોદધિ (હો) સંક્રિ. (ખજાના ઊપણતા
દાણા ભેટે દૂણસા પડે તેને) વાળીને દૂર કરવું

મહોદ (હો) નં [ફા. મુહદ, સરં મ મોહરા]
શેતર જનુ મોહદ. —દો પું. સાપના તાળવાયા

થતો ગોળ ચપટો પદાર્થ (૨) ઘસીને ચળકાટ
આપવો તે (૩) નેથી ચળકાટ અપાય તે (૪)

અસ્તાઈની કડી (૫) નગારું વગાડવાની એક
ગીત (૬) [સરં હિં. મુહરા (પ્રા. મુહ, સ મુલ

ઉપરથી)] કુસ્તીની શસ્ત્રાતમાં આમ તેમ
ફરવું તે (૭) તરવારનો ધા

મહોદ, —લાત (હો) જુઓ 'મહેલ' મા

મહોદલો, —લ્લાહાર (હો) જુઓ 'મહેલો' મા

મળ પું. [સં. મલ] મેલ, કચરો, વિધા. [—કરવો
= મલોત્સર્ગ કરવો.]

મળકું વિ. [મોળું ઉપરથી] જરા મોળું

મળગળું વિ. [જુઓ મળકું] જરા મોળું
(૨) [સં મલ ઉપરથી] ગંદું; મેલું

મળણ નં [મળકું ઉપરથી] મળતું તે, મેળાપ,
રનેહ —તર નં તરો; કમાણી. —તાવડું

વિ. મિલનસાગર. —તાવશેકું પું. ગ્રહ મળતા
આવવા તે, મેળ (પતિપત્ની માટે) —તિથું

વિ. સાથે મળી કામ કરનાર; સાથી (૨)
અધિક પક્ષમાં મળી ગયેલું; પક્ષકાર.

—તિથણું, —તી સ્ત્રી મળતિયા સ્ત્રી

મળમાસ પું. જુઓ મલમાસ

મળવિકાર પું. બંધકારથી થયેલો રોગ

મળકું અંક્રિ. [સ. મિલ] બેકાડ, મેલું પડું;

લાળવું (૨) એકરૂપ બનવું, સપ કરવો (૩)

મુલાકાત થવી; એકઠા થવું (૪) સમાન હોવું

(૫) મેળ હોવો (૬) પ્રાપ્ત થવું (૭) જડવું;

હાથ લાગવું [મળતાવશેકું = જુઓ મળતી

પાતી મળતી પાંતી = બનતી રાશ, મેળ

મળતું આગળું = સરખું હોવું (૨) બવ

બેસતું આવવું. મળતું કરકું = સમાધાન

કરવું (૨) બંધબેસાડવું મળી જકું = એક

થઈ જકું લળી જકું. મળ્યા લાઈની પ્રીત

= નામની પ્રીત; માન લેવા થવાય ત્યાં

બતાવાતી પ્રીત.]

મળશુદ્ધિ સ્ત્રી જુઓ મલશુદ્ધિ

મળસકું નં પરોક્ષ

મળાવડો પું. મલાવડું તે મળાવડો

મળાવરોધ પું. જુઓ મળાવરોધ

મળાશય નં જુઓ મલાશય

મળિયાગર (—કે) પું. જુઓ મલગાગર

મળોત્સર્ગ પું. જુઓ મલોત્સર્ગ

મળી સ્ત્રી [પ્રા. મલિક (સં. મલિક = પિલાયેલું)]

પૈદામાં ઊંજેલા દિવેલ તથા ચીપરાનો થતો

મેલ (૨) હનુમાનની ભૂત ઉપરનો તેલ અને

સિંદૂરનો મેલ

મંકોડા પું. બંવં [સ મળિ, મળિક] કંઠના

અંકોડા — મળકા [નાનો મંકોડો

મંકોડો પું. [દે મ્કોડ] એક જંતુ —ડી સ્ત્રી

મંગ (૦રો) પું. [સરં સં. મન્ન = વહાણનો

ફવારતલ; જુઓ મગરી] ડુંગરો, ટેકરો

મંગણ (—ન) પું. [પ્રા. મગણ (સં. માર્ગણ); સરં

હિં. મંગલ] જુઓ માગણ

મંગરો પું. [જુઓ મગ] ડુંગરો; ટેકરો

મંગલ (—ળ) વિ. [સં.] શુભ; કલ્યાણકારક

(૨) પું. એ નામનો ગ્રહ (૩) મંગળવાર (૪)

નં કલ્યાણ; સુખ (૫) પુશાલીનો અવસર

(૬) આશીર્વાદ કે પુશાલીનું ગીત (૭) અંથને

આરંભે કરાતી સ્તુતિ. [—આવાં = ધોળમંગલ

ગાવા.] ઠકારક, ઠકારી વિં મંગળ કરનારું;
 શુભ. -લા(-ળા)ચરણુ નં ગ્રંથ કે કાઠ
 કામને આરંભે કરાતી ઈશ્વરસ્તુતિ (૨) [લા]
 શરૂઆત. -લા(-ળા)ક નંભસ વગેરે પ્રસંગે
 અતે બોલાતા આશીર્વાદના આઠ શ્લોક
 -ળકેર શુભં બં વં પરણી ઊઠી વરવહુ
 ચેરીની આસપાસ ચાગ વાર ફરે છે તે
 [-કેરવા=પરણવહુ.] -ળમય વિં મંગળકારી,
 વ્યાજકારી, -ળમૂર્તિ(-ર્તિ) સ્ત્રીં એવું
 દર્શનરમરણાદિ મંગળકારી છે તે (૨) [સ.]
 ગણપતિ -ળવાર પું અઠવાડિયાનો ત્રીજો
 વાર -ળવારું વિં મંગળવારે આવવું કે
 શરૂ થવું. -ળસૂત્ર નંભસ વખતે વર તરફથી
 ન્યાના ગળામા દોરો પહેરાવાય છે તે, જેને
 કન્યા ધણીની હયાતી મુખી પહેગી રાખે છે
 (૨) સ્ત્રીના ગળાનું એક ઘરેણું. -ળા સ્ત્રીં
 વૈશ્વ મહિરમા ઠાકોરચના પ્રભાનના પહેલાં
 દરોન (૨) [સ.] દુર્ગા (૩) હળદર (૪) દુર્વા
 મંગાવણું સં કિં [‘મામતું’ ઉપરથી, સરં
 હિં. મગજાના] લાવવાને કહેવું, લખવું ધં
 મંગાળો પું [જુઓ મગ] પચ્ચર ગોઠવાને
 કરેલો કામચલાઉ ચૂલો
 મંચ, ઠક પું [સ] પલગ (૨) માચડો, વ્યાસપીઠ,
 ‘હાચસ’ (૩) ખેતરમા બાવેલો માળો
 મંછા સ્ત્રીં [સ. મનીષા; ઘ. મગા, મનશા]
 ધચ્છા ઉમેદ; વિચાર [-ભૂત ને શંકા હાકણુ
 = ભૂત અને હાકણુ એ આપણી જ મનીષાઓ
 અને શંકાઓ છે.]
 મંગળ નં [સ] માજીવું તે (૨) હાત ઘસવાની
 ભૂખી (૩) હાતે પીઠ-રગની લૂગદી મુકવી તે
 મંગલિ(-રી) સ્ત્રીં [સ] મોર, ફૂલની કળીઓનું
 ઝમણું-કાળખી (૨) ફંપળ -રિત, -રિયાળું
 વિં મંજરીવાણુ
 મંભર પું [પ્ર (સ. માર્જાર)] મંભર બિલાડો.
 -રી સ્ત્રીં બિલાડી, માભરી
 મંજિલ સ્ત્રીં [જ] મકાન. ઠમાહ સ્ત્રીં
 ઉતારો; ધર્મશાળા
 મંજિથ સ્ત્રીં [સ.] મજા
 મંજર નં [સ] ઝાઝર, નૂપુર. -રી પું અંબવં

[સરં મ મજિરી] કાંસીભેદા; કરનાલ
 મંજુ વિં [સ] કામળ, મધુર. ઠકેશ(-શી)
 વિં મુંદર વાળવાળું ઠભાષિણી વિં સ્ત્રીં
 મધુર બોલનારી (૨) સ્ત્રીં એ. છંદ. ઠભાષી,
 ઠવાની વિં મધુર બોલનાર. ઠલ વિં મજુ
 મંભૂર વિં [જ] કંબૂડા; માન્ય; સમત,
 બહાલ. [-રીખણું=માન્ય કરણુ] -રી સ્ત્રીં
 બહાલી, હા પાડવી તે, સમતિ
 મંભૂષા સ્ત્રીં [સ] પેટી, મળસ
 મબે પું [સરં મ મંજ્વા] =મવાનો લખોટો.
 [મંજે રમણું, મંભ દીરાવા = લખોટાની
 રમત રમવી.]
 મંટોડું નં મટોડું (સુ)
 મઠતાલ પું [જુઓ મઠતાલ] એક તાલ (સગીત)
 મઠ પું, નં [સ] લાતનું ભડુ ઓસામણ
 મંદન નં [સ] શણગાર (૨) [મનનું] રથાપન
 મંદણ પું [સ] માડવો
 મંડલ(-ળ) નં [સ] ગોળ ઘેરાવ, ફૂંદણું
 (૨) ટોળું; સઘ (૩) પ્રદેશ, પ્રાંત (૪) બાર
 રાત્રીનો સમૂહ (૫) મળેલના દશ ખડમાનો
 દરેક. -લા(-ળા) કાર વિં ચક્રકાર, ગોળ
 -લિ (-લી, -ળિ. -ળી)ક પું સામત;
 બહિયો રાત્રી -લી(-ળી) સ્ત્રીં ટોળી,
 મહળ. -લે(-ળે)શ(-શ્વર) પું એક મહળ
 -૧૨ રાત્રીનો અધિપતિ
 મંડલું અં કિં [દે મંદ] ખતથી વળગવું,
 લાગવું, મયવું [મંડયા રહેવું = મચ્છા રહેવું;
 વળગ્યા રહેવું મહાઈ ચૂકવું = નાદાર થવું
 (૨) નિર્વાશ થવું]
 મંડળ, -ળાકાર, -ળિ(-ળી)ક, -ળી, -ળેશ
 (-શ્વર) જુઓ ‘મંડલ’મા
 મંદાઈ, -મણી સ્ત્રીં, -મણુ નં [‘માડવું’
 ઉપરથી] નાણું ધીરનાર વ્યાજ ઉપરાત
 ચોપડામા ખાતું પાડવા બહલ બક્ષિસ લે છે
 ને -ણુ નં આગળ, પાચો (૨) ફૂવા પરના
 જે લાકડા સાથે ચાકહેાય છે તે [-કેરણું,
 માંડણું = આરંભ કરવો]
 મંદાવણું, સં કિં, મંદાણું અં કિં ‘માડવું’
 તું પ્રેરક ને કર્મણિ [ધર મંદાણું = પરણીને

ગૃહસંસાર શરૂ થવો. (તેથી ઊલટું - ઘર લંગાણું)]

મંદિત વિં [સ] શણગારેલુ

મંદીલ નં બુઝો મંદીલ

મંદૂક પું [સ.] કૂંદો ઋષ્ટુતિઝીં દેડકાનો

કૂંદો (૨) વ્યકગ્ણમા કેટલાક સૂત વચ્ચે

મૂંધી દર્શિત્યાર પછીના સૂતમાથી પદ લેવું તે

મંદૂર નં [સ] લોઢાનો કાલ (૨) તેનુ રસાયણ

મંતર પું બુઝો મત્ર [-મારવા = મતરવ-

તાક કરવું -મૂકવો, મેલવો = છૂપી સલાહ

આપવી] ઋષ્ટું સંક્રિં મંત્રથી કાબૂમા લેવું

કે અસર કરવી (૨) ભરમાવવું, શીખવી

ગાખવું [મતરી ગઢું = બગમાવીને લઈ જવું,

ઉઠાં મારા રૂપિયા મતરી ગયો]

મંતંબ વિં [સ] મનન કરવા ચે ગ્ય (૨) નં

મન; માન્યતા

મંત્ર પું [સ] દેવ કે કોઈ શક્તિ સાધ્ય કરવાનો

ગૃહ શબ્દ કે શબ્દો (૨) મત્રણા, [-આપવો =

દીક્ષા આપવી (૨) સમભવી દેવ - પુષ્પાજલી

કરવી = ખૂબ ઠપકો આપવો, તથા ઠોકવું (૨)

ગાળો દેવી (૩) શાપ આપવો - કૂંકવો (કાનમા)

= સમભવવું, ચેતવવું (૨) મંત્રપ્રયોગ કરી

શક્તિ પૂરવી -મૂકવો, મેલવો = છૂપી

સલાહ આપવી. -મારવો = મંતરવું] ઋષ્ટા

ઝીં ખાનગી મસલત ઋષ્ટવિં મંત્રથી

મોહ પામેલું કે ખીજ કશાથી તેના જેવી અસર

પામેલું ઋશાસ્ત્ર નં મત્રો તથા તેમના

વિધિનુ શાસ્ત્ર ઋશાળા ઝીં મંત્રણા કરવાનો

ખડ. ઋસાધન નં મત્ર સાધવો તે. ઋસિદ્ધિ

ઝીં મત્ર સિદ્ધ થવો - મંત્રની કાર્યસાધક

શક્તિ પ્રાપ્તિ કરવી તે - ત્રિત્વ નં મંત્રીપણું.

-ત્રી પું સવાહકાર, પ્રધાન (૨) પ્રધાન

કાર્યકર્તા, સંસ્થાનુ તત્ર સલાખનાર, 'સેક્રેટરી'.

-ત્રીપદ નં મંત્રીનો હોદ્દો. -ત્રીવટ ઝીં

[+પ્રા વટ્ટ (સ. વૃત્ત)] મંત્રીનું કામ -ત્રીશ

(-ચર) પું [+ઈજા(-ચર)] પ્રવાન મંત્રી

મથન નં [સ] વલોવવું કે વલોવાવું તે (૨)

[લા.] ઊંચલપાચલ, ગડમથલ ઠકાલ (-ળ) પું

મથનનો સમય. ઠકાલા (-ળા) ઝીં વલોવું

કરવાની જગા. -ની ઝીં મથની, ગોળા

મંધર વિં [સ] મંદ, સુસ્ત; જડ

મંથાચલ (-ળ) પું [સ.] (સ.) મંદરાચળ

-મંદ [સ] પ્રસય નામને લાગતા 'વાળુ' એવો

અર્થ થતાવે ઉઠાં અઠલમદ ફેટેલમદ

મંદ વિં [સ] ધીમુ, ધીર, થોડું. [-પરણું =

ધીરું થકુ, વેગ ઓછો થવો] ઋગતિ વિં

ધીમી ગતિવાળું (૨) ઝીં ધીમી ગતિ ઋગામી

વિં મંદગતિથી જનારું. ઋતા ઝીં ઋષ્ટુદ્ધિ

વિં કમઅઠલ, મૂર્ખ (૨) ઝીં જડતા,

મૂર્ખતા ઋસાગી વિં કમનસીબ. ઋસાચ

વિં મંદસાગી (૨) નં ફલગ્ય ઋમતિ વિં

(૨) ઝીં બુઝો મંદબુદ્ધિ ઋદાચ નં

રિમત; જરાક મલકાઈને હસવું તે

મંદરાચલ (-ળ) પું [સ] એક પૌરાણિક

પર્વત (સમુદ્રમથનો ત્રવૈયો)

મંદવાડ પું [માફ] ઉપરથી ખીમારી; રોગ

-રિષ્ટું વિં રોગી, માફ ને માફ રહેતું -ર

પું મંદવાડિયો વાર-શનિવાર

મદા વિં ઝીં [સ] મૃદુ શ્રુતિનો એક પ્રકાર

મદાકિની ઝીં [સ.] (સ.) મંગા (૨)

આકારાગળા

મંદાકાંતા પું [સ] એક જંદ [શરમ, લાજ

મંદાક્ષ વિં [સ.] નખળી આંખોવાળું (૨) નં

મંદાઝિ પું [સ] પાચનશક્તિની મદતા કે

તેવો રોગ [(૨) તેનું કૂદ

મંદાર નં [સ] સ્વર્ગનાં પાચ વૃક્ષોમાનું એક

મંદિર નં [સ] દેવાલય (૨) વર (૩) વિદ્યાનુધામ,

ઋપ્રવેશ પું મંદિરમા પ્રવેશવાની છૂટ -રિષ્ટું

નં મદિર (પ.) (૨) વિં મંદિરનું ઉઠાં

મંદિરિયુ ખેતર = મદિરની માલકીનુ ખેતર.)

મંદી ઝીં [મદ' ઉપરથી] મદતા, કમીપણું

(૨) લાવની પડતી [કે ફેટો

મંદીલ નં [સ] કસળી ખારીક વણાઈની પાચડી

મદું વિં બુઝો મદ

મંદ્ર વિં [સ] ધીમો, ગભીર (સર) (૨) સગીતના

તણ પ્રકારના સ્વરોમાનો એક ઋતા ઝીં.

ઋમંથ પું સ્વરોની અમુક તત્તની ગૂંચણી

-એક વર્ણલકાર (સગીત). -દ્રાદિ પું

[+આદિ] એક વર્ણલકાર (સંગીત)
મંભાયા સ્ત્રીં [સં. મહામાયા] માતા; દેવી
મા ચું [સં.] ના. નહિ
મા સ્ત્રીં [ન] માતા યા [-નું જણ્યું =
સહોદર; એક માતૃ સંતાન] ંઈ સ્ત્રીં મા,
ંઈ કાંગણું વિં માવડિયું(૨)બાવણું, નખણું.
ંઘેણું વિં મા પાછળ ઘેણું ઘેણું થાય એવું
ંછ સ્ત્રીં દાદી(૨) અંબા માતા કે કોઈ દેવી
(૩) વૃદ્ધ સ્ત્રીનું માનવાચક સંબોધન

આઆઝમા વિં [ઝ. મુઅજ્જન] મોટું, મહાન
માઈકે, -કોફાન નં. પું [ફ] ધ્વનિવધેક
ચંત્ર [અંતર

માઈલ પું [ક] બાવનસો એથી કૂટ નેટલું
માકર(-લુ) પું [પ્રા. મંકણ(સં. મત્કુણ)] એક
જવડું, માકડ. -રિ(-ણિ)યું વિં માકણ-
વાણુ(૨)નં માકણ લસાઈ રહે તેવું કાણવાણું
પાટિયું(૩) માકણ જેવી ગંધવાણું એક જવડું
માકૂલ વિં [જ] યોગ્ય

માકેા પું [સં માર્કન, સરં મ. માકા] લાંબરો
માદિ(-ફી)ક નં [સં.] મધ(૨) એક ઉપજાત
-ઐવિમા વપરાય છે

માખ(-ખી) સ્ત્રીં [પ્રા મક્ષિજ(સં મક્ષિકા)]
એક ઊડનું જવડું. [-છીકપી = અપશુકન
થવા -દૂખી જવી (તેલમા) = ઢીલું ધઈ
ચૂપ ઊલું રહેવું, વીડું પડી જવું -મારીને
નિચોવવી = ભારે કંનૂસાઈ કાખવવી
માખો મારવી = આણસમઃ વખત વિતા-
વવો, ખેકાર હોવું] ંએસણું નં કગાલિ-
ચન(૨) લાખન

માખણ નં [પ્રા નક્ષણ(સં ત્રક્ષણ) સરં હિં;
નાલનં, મ.] દહીં વલોવવાથી તીકણતુ સત્તવ
નવનીત(૨) [લા.] ખુશામત [-ચોપડું.
લગાવડું = ખુશામત કંચી] ંચોર પું
(સ) શ્રીકૃણ. -લિયું વિં માખણ મેળ-
વેલું (ચૂનો) (૨) માખણ જેવું નમ્મ (૩)
[લા.] ખુશામતિયું. [માખણિયો ભગત =
ખુશામતિયો]

માખણ પું [સં મા (માપડ. નક્કી કરવું) +
ખણું ?] ખળીમા આણેલા પાકને સરકારી

ભાગ માટે કાઢવામા આવતો અંદાજ
માખી સ્ત્રીં જુઓ માખ. ંલોયું નં
ભમરકાની એક રમત. ંવાધ પું માખી
પકડનારો જવડો. -ખો પું મોટી લીલી માખ
માગ પું [સં માર્ગ, પ્રા મગ] રસ્તો(૨) જગા;
આસન(૩) અંતર મોકળાશ [-આપવો,
દેવો = જગા કરી આપવી (૨) સત્કારવું.
-કરવો = રસ્તો કરવો (૨) વ્યવકાર કરવો.
-મૂકવો (-ની આગળ) = -થી ઊતરતું હોવું.
-મુકાવવો (-ની પાસે) = ચડિયાતાપણું
કબૂલ કરાવવું; પ્રતિજ્ઞાતુ પદ પ્રાપ્ત કરવું]

માગ (ગ) સ્ત્રીં [‘માગવું’ ઉપગમી] માગ;
માગણી, ખપત (૨) હિંમતગણી ંલુ પું
માગનાર; ભિખારી(૨) નં માગવું તે. ંલિયાત
વિં [પા. મગ્ગણ (સં. માર્ગણ)] ભિખારી
ંછી સ્ત્રીં માગવું તે (૨) માગ; ખપત.
[-આવવી = -ની માગ થવી, માગવું. -કરવી
= માગવું. -મા ચહવું = વધારે કિંમતે માગણી
કરવી] ંલું નં માગણી, માગવું તે (૨)
લેણુ(૩) પર હુકમથી આપોપી કે ગુનેગારને
કાર્ટમા ભાજર કરવાની આગણી. ‘એકંદરે-
દિશન’ [-કરવું = માગવું] ંતું વિં માગણી
કરતુ (૨) નં લેણું

મામખ પું [સં.] વસની કીર્તિ ગાનાર, વહીવ ચો
મામધી વિં [સ] મગધ દેરાતુ (૨) સ્ત્રીં એની
ભાષા (ચારમાની એક પ્રાકૃત)

મામરણું નં વરને પીઠી ચોળવી તે
મામણું સંક્રિં [સ માર્ગય, પ્રા મગ, સરં
મ માર્ગે હિ, માર્ગના] આપવા માટે કહેવું
(૨) પાણું આપવા કહેવું. [માગી ખાણું =
ભીખ વડે જવડું. માગી લેણું = માગીને લેવું.
માગ્યા મેહુ = માગ કે જરૂર પ્રમાણે મેહ
(વરસવા)] [ખીલે મહિનો

મામશર પું [સ માર્ગશિર] વિક્રમ સંવતનો
માગી તાગી(બને) અં [માગવું + તાગવું]
આમથી તેમથી -ગમે તેમ કરીને મેળવીને
માયું નં [માગવું ઉપરથી] માગણી (ખડુધા
લગવિધયક). [-આવણું = સગાઈ માટે
માગણી કે કહેણું આવવું. -કરણું, મોકલણું

= સગાઈ માટે કહેણ મોડલવું. -ઝીલવું
= સગાઈનું કહેણ સ્વીકારવું.]

માધ પું [સં] માહ; વિક્રમ સંવતનો ચોથો
મહિનો. ૦મેળો પું પ્રયાગમા માધમા
લગતો એક મોટો મેળો ૦વટો પું [પ્રા. વટ
(સં વૃત્ત)], ૦રનાન નં પોપ સુદ પૂનમથી
મહા સુદ પૂનમ સુધી સૂર્યોદય પહેલાં રનાન
કરવાનું એક વ્રત

માહણુ સ્ત્રીં ['માહી' ઉપરથી] માહીની સ્ત્રી
માહલી સ્ત્રીં, -હું' નં [સં. મત્સ્ય, પ્રા.
મચ્છ, માગધી-મશ્વલી] એક જળચર પ્રાણી
માહલો પું જુઓ માસલો

માહી પું [પ્રા મચ્છિજ (સ માત્સ્યિક)]
માહીમાર (૨) બલામી. ૦માર પું [પ્રા
મચ્છ (સં. મત્સ્ય) + માર (પ્રાગ્વુ)] માહવા
પકડવાનો ધંધો કરનાર [માનયુ

માજણુ વિં [મા + જણવું] એક માતુ, સહોદર;
માજન નં ['માઝા' (પ્રા. મજ્ઞ = મધ્ય) ઉપરથી ?
અથવા ફા મિજાન ? સરં મ માજ, દે મજ્ઞા
= મર્યાદા] હઃ અંકુશ. [માજને રહેલું
= મર્યાદામા રહેલું]

માજમ સ્ત્રીં [લા. મમજૂત, સરં હિં. માજૂત,
મ. માજમ] ભાગના સત્ત્વમાં ખીત વસાણા
નાખી બનાવેલો દેરી પદાર્થ

માજરવેલ સ્ત્રીં એક જાતની હામર

માજરે પું [અ. માજરા] હકીકત; વર્ણન

માજલ નં એક પખી [માજલું

માજલું મં કિં [પ્રા. મજ્ઞ (મૃજ)] જુઓ

માજલું વિં [મા + જણુ] માજણુ -ઈ સ્ત્રીં
બહેન -ચો પું લાઈ

માજિરદ્રેટ પું જુઓ મેનિરદ્રેટ

માછ વિં [અ] પૂર્વત, અગાઉ થઈ ગયેલું
(૨) મરહૂમ (૩) સ્ત્રીં જુઓ 'મા'માં

માજુકળ નં [સં માયાકલ, સરં હિં. મ.]
માયુ -ળી સ્ત્રીં માજુકળનો છોડ

માજુમી વિં [જુઓ માજમ; સરં મ]
માજમનું બંધાણી

માજૂર વિં [અ] આધણું (૨) ઉન્નત ગર્વિષ્ઠ

માઝમ વિં [પ્રા મજ્ઞિમ (સં મધ્યમ)] મધ્યમ

માઝર સ્ત્રીં [પ્રા મંઝીર = નૂપુર (અવાજ કરેતો)

ઉપરથી ? કે પ્રા મજ્ઞ = વચ્ચેનું ઉપરથી ?]
(સુ) સખતળી; માજર

માઝા સ્ત્રીં [દે. મજ્ઞા, પ્રા મજ્ઞાયા (સં. મર્યાદા)]
મર્યાદા. [-છોડવી, -મૂકવી = મર્યાદા
તબવી; હઃ યોળંગવી -રખવી = અર્યાદા
સાથવવી]

માટ અં [સં માત્રા કે નિમિત્તે ઉપરથી ?]
(પ.) માટે -ટે, -ટે કરી (૦ને) અં વાસ્તે;
સાર (૨) તેથી, તે કારણે

માટ નં [પ્રા. મટ્ટિયા (સ. મૃત્તિકા) ઉપરથી]
માટલું (૨) [જુઓ માટી (માસ)] જોરાકમાં
વપાયેલું માસ. ંરિયો વિં પું ['માટી'
ઉપરથી ?] થાણુ બાધ્યા વિનાનો (ફૂગો)

માટલી સ્ત્રીં [જુઓ માટ (માટલું), સરં
મ માથુલી] નાનું માટલું. [-આવવી = ખાવું
ભરેલી માટલી વર કે કન્યા પક્ષ તરફથી
આવવી] -હું' નં માટીનું એક વાસણ
[-પૂરણું = પાપક વગેરેથી ભરીને લગ્ન-પ્રસંગે
માટલું આપવું.]

માટી વિં [સં. માઠિત = બખ્તરિયો પરથી ?]
તેજાવર (૨) પું માટી, ધણી (૩) મરહ (૪)
સ્ત્રીં [પ્રા. મટ્ટિયા (સ. મૃત્તિકા)] મટોડી
(૫) માસ [-ખોદવી = જમીન ખોદી
માટી કાઢવી -ઢાંકવી = છુપાવવું; દોષની
અર્થા ન થાય તેમ કરવું. -થણું = બગડી
જુડ, ધૂળધાણી થવું -માં મળી જણું =
ધૂળમેળું થવું, ફના થવું, મટી જણું] ંડો
પું પુરય (૨) ધણી

માટે, ંકરી (૦ને) અં જુઓ 'માટ' અં મા
માઠ સ્ત્રીં [સરં મ (સં મારિશ)] એક ભાણ
માઠી સ્ત્રીં [સરં મ] હાથનું એક ઘણું

માહું વિં [સં મૃદ્ધ ?] બગાય, ભૂંડું; અશુભ
(૨) [લા] કંઈકે ઓહું [-કરણું = ભૂંડું કરવું
-તોળણું = કંઈકે ઓહું તોળણું -શણું =
ભૂંડું અશુભ થવું -લામણું = ખોદું લાગવું;
લાગણી દુખાવી] -ઠેરું વિં થોડું; લગાર

માઠ નં [સરં મ] નાળિયેરી

માઠ (મા') નં [જુઓ માઠ] બાજઠ ઉપર કેળ
બાધી બનાવેલું રત્નદિવનુ ધ્યાન, દેગોતો મંડપ

(૨) પું બુઓ માઢ

માડણ નં [સં મળ્ = શણગારવું, સરં હિ. માડના] તારાટપકીની પિયળ (૨) [?] ગામને પાદરે પાણી લારાયેલો ખાડો (જેમા ભેસો પડી રહે છે)

માડા પું [બુઓ માડો] બુવાર અને વહીની મિથિત, હાથે ઘડેલી રોટલી

માડી સ્ત્રીં [પ્રા માહ (સં. માત્); સરં મ.] મા (૨) માતા; દેવી (લક્ષ્મીમા). ંભયો પું માનો ખેટો; ખચ્ચો; બહાદુર માણસ

માડું પું [બુઓ માડું] (ક) માણસ

માડો પું [હિં માંડા (સં. મઢ)] રોટલાનો પોપડો, રોટલીનું પડ (૨) પૂડો (૩) ઘણી મોટી અને પાતળી રોટલી (૪) કૂકો

માઢ પું [સં. માહિ, દે માહિજ, સરં હિં માઢા, માઢી, મ. માઢા] મહેલ; મેડીવાળું સુઢર મકાન (૨) વાસ; મહોલો (૩) માડ; એક રાગ ંમેડી સ્ત્રીં ઢરવાળ પર બાધેલી મેડી માડુઆં (-હાં) નં બં વં [સ માધવ્ય (મધુ ઉપરથી)?] લાડકાં બાળક

માડું નં [સરં માડુઆં] (ક.) માડું; માણસ માણુ સ્ત્રીં [સં મણિ = પાણી લરવ તું વાસણ; સરં મ.] (ણ.) ગાગર (૨) [બુઓ માહણી] ઉતરડ (૩) [સં. મઢ] ખમીર, ખટાશ (૪) નં [‘મેલુ’ ઉપરથી] મેવણ (૫) [પ્રા. (સં માન)] હઠ, સીમા (૬) [‘મીણો’ ઉપરથી] કેક (૭) [‘માણુ’ ઉપરથી] માણુ તે, મોજ (૮) અં બુઓ માણ માણ

માણુકમાઉ વિં [માણ + કમાઉ] કઈક માતુ ન હોય તેવું (૨) આણસુ, સુસ્ત

માણુકી સ્ત્રીં [‘માણુક’ ઉપરથી] એક જાતની ઘોડી માણુભટ (-દ) પું [માણ + ભટ] માણ ખખડાવી કયા કહેનાર વ્યાસ

માણુ આણુ (-ણે) અં [પ્રા મળા મળા (સં. મનાક્ મનાક્)] + માડ માડ; જેમ તેમ કચીને, પરાણે (૨) મંડ મંડ, ધીરે ધીરે [છઠ માણુવક પું [સ] અંકરો; વિદૂષક (૨) એક માણુલું સંકિં [પ્રા. માળ (સ માનય) = અનુલવડું] અનુલવડુ, ભોગવડુ (૨) અંકિં

રાજ થવું, મળ કરવી

માણુસ પું; નં [પ્રા માણુસ (સં માનુષ)] મનુષ્ય [-ની ઓળમાં હોવું] = માણસાઈ ધરાવવી. -ની બહુમાંથી ઊડી જવું; નીકળી જવું, માણસમાંથી નીકળી જવું = માણસાઈ ગુમાવવી (૨) મરહાઈ ગુમાવવી. -સાઈ સ્ત્રીં માણસને યોગ્ય ગુણ કે વર્તન માણુરાજ પું મોટું માણસ, વહાલું માણસ. (લોકગીતમા)

માણુકય નં [સ] માણેક માણુચો પું [‘માણ’ ઉપરથી] ગાડવો, ઘડો (૨) [‘મણ’ ઉપરથી] એક મણ પ્રવાહી માથ એવું પાત્ર (૩) મણનું કાટલું, મણુસા માણી સ્ત્રીં [સરં સં માણિકા] બાર મણનું તોલ માણીગર પું [‘માણુ’ ઉપરથી] રસિક, મોગી માણીતલ નં [‘માણુ’ ઉપરથી] વિશ્રાંતિસ્થાન માણું નં [દે. માણ] અનાજની નવ શેરના માપની પાલી (૨) વિં તેટલા માપનું (અનાજ) માણેક નં [સં. માણિક્ય] રોતો મણિ ંચોક પું [મ. માણીકચૌક (સ માણિક્ય ઉપરથી)] ઢરખારી લોહના મકાનો વચ્ચેનું મેદાન (૨) (સં) અમદાવાદમાં માણેકનાથનાસ્થાનક પાસેનું બનરનું સ્થાન ંજમાની સ્ત્રીં ઘણી આપે તો આપુ એવી શરતે કરેલી જમાની. ંઠારી સ્ત્રીં શરદપૂનમ ંથંભ પું વિજયસ્તંભ (૨) લગ્ન વખતે મંડપ માટે રોપાતો થલ ંનોતરું નં માનને ખાતર આપેલું નામનું મોતરું

માણો પું [‘માણુ’ ઉપરથી] આનંદ, ભોગ (૨) [સ માન, સરં માણુ] એક માપ માત સ્ત્રીં [સ માત્] (૫) માતા ંકી જથ. માતાની જથ, એવો પોકાર ઉઠાં અળે માતકી જથ ંપિતા નંબં વં આખાપ માત (મા) વિં [અ; સરં મ, હિ] હારી ગયેલું, ભેર વિનાનું થયેલું માતખર વિં [અ મુલતવર] સમૃદ્ધ. તાલેવાન; શ્રીમત -રી સ્ત્રીં ધનાઢ્યતા માતમ નં [ફા.] શોક; રહાકૂટ માતરિશ્વા પું [સં] પવન

માતરું નં [સ જમત્ર, માત્ર (પાત્ર) = પેશાબનું
વાસણ; દે મત્તગ = પેશાબ] પેશાબ (નૈન)
માતલિ પું [સ] (મ.) ઇક્રને સારથિ
માતરું અંકિં [સં મત્ત પરથી, સરં હિં
માતના, મ. માતર્ણે] કાલકું, હૃદયુષ્ઠ યકું (ર)
મસ્તીમા આવકું; ચરખી વધવી

માતહત વિં [જ] તાબેદાર
માતંગ પું [સં] હાથી -ગી સ્ત્રીં હાથણી
(ર) હાથીના વાહનવાળી દેવી

માતા સ્ત્રીં [સં] જનની (ર) દેવી (૩) શીતળા-
માતા. [-આવર્ણા = શરીરમા દેવીનો પ્રવેશ -
આવેશ થવો. -આય, શોધે = મર, મુઓ એ
લાવનો ઉદ્ગાર. -નો કૂકડો = બહુ બોલકણો
માણસ. -નો ભગત = હીજડો. પધાર્ણાં
= એરી નીકળવા -વળાવર્ણાં = બાજક ઉપર
વસથી દેરા જેવો આકાર કરી, તેમાં જવારા
લઈ તેને વાજતે ગાજતે માતાને દેરે લઈ જવું.
-વાવર્ણાં = જવારા વાવી માતાનું સ્થાપન
કરવું.] ૦છ સ્ત્રીં માતા (માનવાચક) ૦પિતા
નં ૦૫૦૧૦ માતપિતા. ૦મહુ પું [સં] માનો
બાપ ૦મહી સ્ત્રીં માની મા

માતુ સ્ત્રીં [સં માતૃ] મા ૦હ પું [સં]
મામો. ૦હી વિં માતાનું (ર) સ્ત્રીં મામી.
૦શ્રી સ્ત્રીં મા (માનસચક)

માતું, ૦તાતું વિં ["માતરું" ઉપરથી] માતેહું
માતૃ સ્ત્રીં [સં] માતા ૦ક વિં ૦મા સં ૦ધી ૦કા
સ્ત્રીં મા (ર) દાઈ (૩) વર્ણ માળા; બારાખડી
(૪) માગળિક કૃત્યો વખતે બ્રાહ્મી, માહેશ્વરી,
વૈષ્ણવી, વગેરે (સાત કે આઠ) દેવીઓનું
પૂજન થાય છે તેમાની દરેક. ૦ધાત પું
માનો વધ ૦ધાતી વિં માનો વધ કરનાર.
૦ત્વ નં માતા તરીકેનો ધર્મ; માતાપશુ.
૦દેવ વિં માતાને દેવ તરીકે પૂજનાર ૦દેશ
પું જન્મભૂમિ ૦દ્રોહી વિં માતાનો દ્રોહ
કરનાર. ૦પક્ષ પું મા તરફના સર્ગાવહાલા
૦પદ નં માતા થયુ તે (ર) માતા તરીકેનું
સ્થાન -ગૌરવ (૩) માતા તરીકેનો ધર્મ, માતા-
પશુ. ૦ભાષા સ્ત્રીં સ્વભાષા. ૦ભૂમિ (-મી)
સ્ત્રીં જન્મભૂમિ ૦વધ પું, ૦હુત્યા સ્ત્રીં
માનો વધ, માની હત્યા

માત્ર [સં.] નામને લાગતાં 'તે બધું; સઘળું'
એવો સમગ્રતા વાચક અર્થ બનાવે છે. ઉદા.
માણસમાત્ર (ર) અં ક્રૂત, કેવળ (૩) વિં
[સ] બહુત્રીહિ સમાસમાં ઉત્તરપદ તરીકે
'-માપ કે પ્રમાણનું' એ અર્થમા ઉદા.
અગુહીમાત્ર; રજમાત્ર

માત્રા સ્ત્રીં [સં.] બારાખડીમાં ઉપર મુકાતું
(^) આડું ચિહ્ન (ર) કાવ્ય કે સંગીતમા
સમયની ગણનાને એકમ (૩) ધાત્રની લગ્નમ;
રસાયણ (૪) માપ, પ્રમાણ ૦કવિતા સ્ત્રીં
માત્રામેળવાળી કવિતા. ૦છંદ, ૦ખંધ પું
માત્રામેળ છંદ. ૦મેળ વિં જેમા ઓછી
વધારે માત્રા ઉપર પદબંધનો આધાર હોય
તેવું ૦વૃત્ત નં માત્રાજન ૦સમક પું
સરખી માત્રાના છંદોનો વર્ગ. -ત્રિક વિં
[સં] માત્રાને લગતું (ર) માત્રામેળવાળું

માત્સર્ય નં [સં] ખીલતુ સુખ દેખી બળવું
તે, ધર્ષા [ખાય એ ન્યાય
માત્સર્યન્યાય પું [સં] મોટું માછલું નાનાને
માથાતોડ વિં [માથું + તોડવું] માથું વ્તી
ત્રય કે તોડી નાખે એવું -ખૂખ, સખત
(મહેનત મળૂરી ઇં)

માથું નં શરીરનો બોપરીવાળો ભાગ (ર) ધડની
ઉપરનો ભાગ; ડોકું (૩) કોઈ પણ વસ્તુના
મથાળાનો ભાગ; દોન્ય (૪) [લા] મગજ, બુદ્ધિ.
[માથા ઉપર (હોણું) = સુરખી હોવું (ર)
એકદમ નજીક - લગભગ માથા ઉપર હોવું (૩)
સ માન્ય - આવકારવા યોગ્ય હોવું ઉદા.
'આવ્યા તો માથા ઉપર' માથા ઊતરતું
કામ = માથાઉતાર કરેલું કામ. બેકાળછથી
કરેલું કામ. માથાથી જલું = કાખ બહાર
જવું (ર) વંદી જવું. માથાના કંકડા થવા =
સખત માથું દુઃખવું. માથાના કપાસિયા
કાઠી નાખવા = બોપરી તોડી નાખવી;
માથાનાં કાછલાં જુદાં કરવા (ર) ખૂખ મારવું -
ધમકાવવું માથાના વાળ ખરે તેણું = ઘણું
જ ભૂડું, અસથ માથાના વાળ ધસાઈ
જવા = ઘણું દુઃખ સહન કરવું પડવું (ર)
બહુ કામ કરવું પડવું માથાની તુબડી

રહી જવી = મનમાં બહુ ચિંતા રહેવી (૨)
બહુ ભાર વહેવો. માથાની પાઘડી =
અગ્રેસર, આગેવાન પુરુષ. માથાતું = પહેંચી
વળે તેવું; સવાયું. માથાતું છત્ર = આશ્રય
આપનાર વકીલ, ગુરુજન. માથાતું ફેરેલ,
ફાટેલ = કોઈનું કહ્યું ન માને તેવું; મિત્રજ
ને હઠીલું. માથાનો ઘા = વસતુ ને અસહ્ય
(કટુ વચન, ફટકો ઇત્યાદિ) માથાનો મણિ,
મુમટ = શોભા આપનાર વકીલ (૨) પતિ.
માથા પર = જુઓ માથા ઉપર. માથા પર
કલેડું ઊંધું પાડ્યું હોયું = હનમત બહુ
વધી હોવી. માથા પર થન થન નાચ્યું,
માથા પર નાચ્યું = બહેકી જઈ ફરવા
દેવું; ન ગાઠવું; શિરભેરી કરવી માથા ઉપર
જમવું, લટકવું = નિરંતર ધાક કે લય
રહેવા. માથામાં ગજ ઘાટ્યા હોવા =
માથામાર હોબું માથામાં ટપલા વાગવા
= ઠોકરો ખાવી; ફરજ મુશ્કેલીનો અનુભવ
થવો. માથામાં તેલ ઘાલવું = માથામા તેલ
માલીસ કરવું (૨) [ત્રીજાએ] શોક મૂકવો.
માથામાં ધુમાડો ભરાવો = અણસમજ કે
ગેરસમજ હોવા. માથામાં ધુમાડો રાખવો
= મિત્રને કે શુભાન રાખવા માથામાં ધૂળ
ઘાલવી = આખરે ઉપર પાણી ફેરવવું
માથામાં પવન ભરાવો = ગર્વ કે મિત્રજથી
ફાટ્યા ફાટ્યા ફરવું (૨) માથું લમી જવું; ફેર
આવવા. માથામાં ભૂસું ભરાવું = ગેર-
સમજ કે હઠ વ્યાપવી. માથામાં મારવું =
ક્રોધ, ગર્વ કે તુચ્છકારથી આપણે કે પરત કરવું.
માથામાં વહેર ભરાવો = મગફળી આવવી,
પતરાજખોર થવું માથા વગરનું = નીહર,
જીવનની દરકાર વિનાનું માથા હરા (સરતા,
સરસા) જડયા હોવા = પાવું પડ્યું હોવું;
મરતા લગીના સર્વ ધર્મો ધોવા. માથા
માટે માથું = પૂરેપૂરો બહોલો માથું
આપવું = જીવ જતાં લગી (તે માટે) મૂકવું.
-ઉઘાડું રાખવું = માથે સાલો ન રાખવો;
લાજ-મર્યાદા ન લખવવા -ઉઘાડવું = જુઓ
માથું ઊંચકવું. -ઊતરવું = માથું ફરવું

મટી જવું - ઊંચકવું = સામે થવું. -ઊંચું
કરવું = સામે થવું (૨) કામમાંથી ફારમત
થવું. -ઊંચું રાખવું = સ્વાલિમાન,
વડાઈ કે મગફળી રાખવા. -ઝાળવું =
જુઓ માથું હોળવું -કાપવું = બધું જ
નુકસાન પહેંચાડવું (૨) ઠગો કરવા. -ફટવું
= નકામી મગજમારી કરવી (૨) શોક કે
ગુસ્સામા માથું અકાળવું કે તેના પર આઘાત
કરવા. -ફેરાણે મૂકવું = જીવની પરવા ન
કરવી, જનનુ જોખમ ખેડવા તૈયાર થવું.
-ખજવાળવું, ખણવું = વિચારમા પડી
જવું (૨) શરમથી કે કાઈ કારણ ન હોવાને
લીધે આજસની નિશાની તરીકે એમ કરવું.
-ખાઈ જવું, ખાવું = બહુબહાર કે
ગડબડથી હેરાન કરવું. -ચૂંથવું = માથાના
વાળ ચૂંથવા. -ઘરાણે મૂકવું = મોતનો લય
ન રાખવો, બારે સાહસ કરવું -ઘાલવું =
જુઓ માથું મારવું -ધૂમ થવું, -ચઢવું
= માથું ફરવું. -ચઢાવવું = નકામી માથા-
ફાડ કરી હેરાન કરવું. -ચાકે ચઢવું = માથું
લમવું; ચક્કર આવવા. -ઝાળવું = માથાના
વાળ ઘોવા. -ઝેવું = માથામા જૂ વગેરેની
તપાસ કરવી -ઝીકવું = માથાઝીક કરવી.
-ધુણાવવું = માથું હલાવી હા કે ના -ની
નિશાની કરવી -ઠાંકવું = સ્ત્રીએ અહમ્મથી
સાડીનો છેડો માથે ઘોડવો. -નમવું = આંદર
કે લજ્જિ થવા; પ્રણામ કરવા. -નમાવવું =
તાબે થવું -નીકળી પડવું = સખત માથું
ફરવું -નીચું કરવું = માથું નમાવવું;
શરણે જવું -પકાવવું = માથાઝીક કરીને
હેરાન કરવું. -પટકવું = માથાઝીક કરવી.
-પાકવું, પાકી જવું = માથાફાડથી અકળાઈ
જવું (૨) મગજ થાકી જવું, માથું ફરવું
આવવું. -ફેરવું = ચક્કર આવવા (૨) મિત્રજ
જવો, ગુસ્સો ચઢવો -ફાટી જવું = તાપ, દરદ
કે બહુબોધી માથું ફરવી આવવું (૨) ગુસ્સો
ચઢવો. -ફેરવવું = ગુસ્સામા કે જોશમા
આવવું. -ફેડવું = માથાફાડ કરવી -ખોડવું
= ધંધા વિનાના હોવું કે રહેવું (૨) કાઈ જ ન

આવડુ - ખોડાવડું = માથાના વાળ અસ્ત્રાથી
મૂડાવી નાખવા (૨) અભણ રહેલું, કાંઈ પણ
ન આવડુ - ભાંખડું = નાહ-ગર્વ ઉતારવો
(૨) પ્રકટાન કરવું - ભાંગે એથું = પહોંચી
વળે એવું, માથાનુ - ભારે થયું = ગર્વ કે
મિલજ વધી જવો (૨) માથુ દુઃખવા આવડું
(૩) માર માગવો. - ભોંથમા ઘાલણું = શુનામા
આવવાથી શરમાણું - લજવાઈને નીચુ જોવું.
- મારણું = કોઈ બાબતમા મન ઘાલણું, મહેનત
આડવી (૨) વચમા પડવું, વચમા હલુપણ
કરવું - ર મણું = માથામા મારી લોહી કાઢવું
- વેગળું મૂકવું = મરવાથી હર્થા વિના
જ પલાવવું. - શાતું છે ? = માથાઝીક કરતા
ન થાકે એવું માથું છે (એમ સૂચવે છે).
- સોંપડું = શરણે જવું (૨) છવ આવવો
- હોળણું = કાસકી વડે કેશને વ્યવસ્થિત કરવા
તારું માથું ? = કાંઈ જ નહીં (ખેડાન વચ્ચે)
માથું કરણું = બાળકને અપાતી (પોલી)
ધમકી. ખે માથાં હોવાં = ગાંઠ નહીં તેવું
હોવું. ખે માથાંનો ખર્ચ = ખે માણસનું
ખર્ચ (૨) દાવામા ખેડે પક્ષકારોનો ખર્ચ]
- થાઉતાર વિં હરકાર કે લક્ષ વિનાનું
(૨) અં બેરકારથી. - થાઓળ સીં
[માથું + ઓળણું કે ઓળણું] સંયુક્ત કુટુંબમા
જેઠ દિયેર વગેરે પાસેથી ઓરાકી પોરાકી
માગવાનો વિધવાનો હક. - થાફટ સીં ભાજ-
ગડ, પંચાત (૨) નકામી મહેનત, પીડા.
- થાફટિયું વિં માથાફટ કરાવે એવું.
- થાઝીક સીં માથાફટ - થાઝીકિયું
વિં માથાફટિયું - થાવૂટ વિં માથુ
વૂટે એટલો સખત (પ્રયત્ન) - થાતોડ સીં
માથાફટ - થાસોડિયું વિં માથાફટિયું.
- થા દીઠ અં જણ દીઠ, કરેક માણસે
- થાફરેલ(-હું) વિં મિલજ, કોધી,
માથાનુ કરેલું - થાફોડ સીં માથાફટ
- થાફોડિયું વિં માથાફટિયું - થાખ ધણું,
- થાખાંધણું (-થું) નં માથે બાધવાનું કંપડું
- થાખૂંડ વિં માથા સુધી ખૂંડી જળાય એટલું
હોંડું. - થાઓળ અં માથુ અંને શરીર

પલાળીને. - થાભારે વિં મોટી નામના કે
હોદ્દાવાળું; પ્રતિષ્ઠિત (૨) મિલજ, તુમાખીવાળું.
- થામાર વિં માથામાં મારે એવું; ગાંઠયુ
ન નય એવું, વસયું - થામેલી વિં સીં
અભણાયેલી; અટકાવવાળી - થાવટી સીં
[માથું + વૃત્તિ(સં) ગોળ ભાગ] સાલ્લો ન બગડે
માટે તેના માથા ઉપરના ભાગ નીચે સ્થિતિ
અસ્તરનો કંકડો (૨) માથાના કપડા પર પડેલા
તેલના ડાઘા (૩) મથાનો ભાગ (૪) આખક.
[- પડવી = સાલ્લાના માથા ઉપર રહેતા ભાગને
તેલના ડાઘા પડવા - હલકી પડવી = આખક
હલકી પડવી] - થા વહોણું વિં ઢંગલડા-
વગરનું - થાવાદ વિં [માથું + વાદણું] માથુ
વઢે એવું, કારણ - થાવેરો પું માથા દીઠ
તેવાતો કર

માથે અં (કા) ઉપર. ઉદાં ધા માથે પાટો
બાંધ્યો (૨) 'માથુ'નું સંસ્કૃતીનું રૂપ [માથે
અ કુશ હોવાં = ઉપરનો દાખ કે રોજ
હોવાં - આવડું = અટકાવ આવવો (૨)
જવાબદારી તળે આવવું (૩) માથા ઉપર
ઊંચે આવવું (કનકવાનું, સૂર્યનું ઇં)
- ઓડણું = સાલ્લો બરાબર માથે રાખવો
(લાજ-આમન્યા સાડું) (૨) જોખમ લેવું (૩)
ટવાળું કાઢવું. - ઓરાડણું = અન્યાયપૂર્વક
ખીન ઉપર જવાબદારી - જોખમ નાખવા (૨)
ભોળાઈને માલ ચોટાડવો - વેચી ટવો - ખેંચી
લેવું = (પોતા ઉપર) જવાબદારી વહોરી લેવી.
- ગાળ ચડવી = આળ ચડવું - ગાળ મૂકવી
= આળ મૂકવું, કલક ચઢાવવું - ધંટીનું
પડ હોણું = ભારે ને મુશ્કેલ જવાબદારીનું કામ
સોંપાવું - ઘાલણું = માથે નાખવું - ધૂધરી
મૂકી ધૂમણું = મોટાભાઈ ધઈ ઘાલમેલ કરવી
- ચડાવડું = માન્ય કરવું, સ્વીકારવું (આજ્ઞા
કે સલાહને) (૨) હક ઉપરાંત અહોકાવડું
(લાંછડાવીને), બઢે નહોં એવું કરવું. - ચડી
ખેસડું, ચડી વાગણું = હુકમ ન માનવો,
અતિ લાડથી નક્ટ ધઈ જવું (૨) કોઈની
સ્ત્તા ખૂચવી લેવી (૩) ચડિયાતું થવું - ચપટી
લાલરાવવી = મમત કે મદ કરવામા કોઈનાથી

વધી જવું - અમર હોળાવાં = રાજવંશી
 વૈલવ હોવા. - ચોટવું = માથે પડવું - છાણું
 થાપવાં = ન પડવું - છાપરું વધવું = માથે
 હલમત વધી જવી - છાણી મૂકવી = ખગાડી
 નાખવું (૨) ગેરફાયદો કરવો - છોડો નાખવો
 = માથું દાકવું (૨) નિર્લજ્જવેડા કરવા. - છોગાં
 મૂકે એવું = મમત કે સરસાઈમાં વધી જાય
 એવું (૨) સુદર - ઝાડ ઊગવાં, ઝાડ ઊગવાં
 બાકી હોવાં = ઘણા જ દુઃખ પડવાં - ટાલ
 પડવી = ભ્રમ - ભાગ ઊંચકી ઊંચકીને કે
 અનુલવના ખૂબ ટપલા ખાઈ ખાઈને માયાના
 વાળ ઘસાઈ જવા - ટોળવું = માથે પાડવું
 - તાણી લેવું = પોતા પર જવાબદારી - ભાર
 લઈ લેવા - તેલ ઘાલવું = શુભો માથામાં
 તેલ ઘાલવું - ઘણું = અડકાવ આવવો (૨)
 સોની આગળ જવું. - થી ઉતારી નાખવું
 = જવાબદારી કાઢી નાખવી. - થી ટપલો
 ઉતારવો = મહેલું - કહેતી દૂર કરવા.
 - થી ટોપલો ઉતારવો = જવાબદારી કાઢી
 નાખવી - દુશ્મન ગાજવા = દુશ્મનનો બચ
 ઝંખવો - ધૂળ ઘાલવી = કબિયો ઊભો
 કરવો (૨) પોતાને માથે ઠપ્પો લેવો (૩) પોતાની
 જાતને કલકિત કરવી; ફજેત થવું. - નાખવું
 = જવાબદારી ઓરાડવી (૨) જવાબદારી પર
 છોડવું - પડવું = જવાબદારી આવી પડવી (૨)
 - ને કારણે નુકસાન વેઠવું પડે એવી હાલતમાં
 આવવું (જેમ કે અમુક માલ માથે પડવો)
 - પાડવું = જવાબદારી ઓરાડવી - પાણી
 ઘાલવું = માદગીમાં નાલો ધોયા વિના ખાધું
 હોય તે માટે સાલ થયા પછી પ્રાયશ્ચિત્ત કરી
 બ્રાહ્મણ જમાડવા (૨) માદગી પછી ઘણે
 દહાડે નાહવું; મદવાડમાંથી ઊઠવું - પાણી
 ફરી વળવું = ડૂબી જવું (૨) એળે જવું (૩)
 કંગાલ સ્થિતિમાં આવી પડવું. - પાણી
 ફેરવવું = નિષ્કળ કરવું, ધૂળમાં મેળવવું (૨)
 પાણી પાડવું; ચડી જવું; ટપી જવું - ભાગવું
 નુકસાની કે ખોડખાપણવાળું કે પ્રતિકૂળ
 એવું કાંઈ પણ કાંઈ માણસને વળગાડવું,
 ભોગવવું પડે એવું કરવું - મારવું = માથે

ભાગવું (૨) અધૂરો ન રહેવા દેતાં મોલ સુધી
 (જરો) ચણી લેવો - મોડ હોવા = આગેવાની
 - જવાબદારી હોવા. - મોત ભમવું = મરણ-
 કાળ આવી પહોંચવો, આવી બનવું - રાખવું
 જવાબદારી લેવી; ભુસ્મે રાખવો. - લેવું =
 જવાબદારી લેવી (૨) પોતા પર જવાબદારી લેવું
 (લડાઈ, નુકસાની વગેરે). - લોહી ચડવું =
 માથામાં લોહી ભરાવું (૨) ત્રિદાય થવો (૩)
 ખેલાવ થવું - વહેંચવું = ભુખો માથે લેવું.
 - શીંગડાં = દેખીતું નિશાન - હાથ = આશ્રય,
 કૃપા - હાથ ફેરવવો. મૂકવો = પોતાને ગુણ-
 સ્વભાવ ખીલને આપવો (૨) આશીર્વાદ
 આપવો - હાથ દેવો = નિરાશા કે એટલે
 અલિનય (૨) આશ્રિત આપવું - હોડું =
 અડકાવમાં હોવું (૨) જવાબદારી હોવી (૩)
 માથા પર હોય એમ આવકારપાત્ર થવું; લલે
 પધારો એમ હોવું] [ઊંચણ
 માથાડું નં [માથું + ઊડું ?] માથું ડૂબે તેટલું
 માદ પુ. [સં.] કે (૨) મદ, અડકાર ૦૬
 વિ. કેરી [માવલાયા
 માદર સ્ત્રી. [ફા.] મા ૦ જ્યાં ૦ જ્યાં સ્ત્રી. ૦
 માદર પાટ પુ. [સર. ૦ મ, (મદ્રીપોલમ્ સ્થાને
 તૈયાર થતું)] એક જાતનું સુતરાઉ કાપડ
 માદરી વિ. [ફા.] માવું, - ને લગતું
 માદરે વતન નં [ફા.] માવભૂમિ
 માદલ (-ળ) નં [સં મદલ ?] + એક વાદ્ય
 માદળિયું નં [સર. ૦ મ. માદલ = મૃદંગ ઉપરથી
 (તેવા ધાટવું)] દોરો, ચિટ્ટી કે તાવીજવાળો
 ધાતુનો નળી જેવો કે, ચપટો ધાટ
 માદળું નં ભેંસવું પાણીના ખાડામાં પડી
 આળોટવું તે
 માદા સ્ત્રી. [ફા, મ માદી] પથ કે પખીમાં
 સ્ત્રીજાત (૨) બરડવાની ભેડમાં ખાડાવાળું
 બરડવું
 માધવ પુ. [સં] (સં) વિષ્ણુ, શ્રીકૃષ્ણ (૨)
 વૈશાખ માસ - વિકા સ્ત્રી. માધવી વેશ.
 - વી સ્ત્રી. એક ફૂલવેલ (૨) પૃથ્વીમતા (૩)
 વિ. ૦ વૈશાખ માસવું; વસંતઋતુ [વિ
 માધુકરી સ્ત્રી. [સં] ઘેર ઘેર ફરી લિલ્લા માગવી

माधुरी श्री० भट्टसूत्र लग्गन शकलु होवाथी
वमीन सरकारने पाछी सोपवी ते

माधुरी श्री०[स.] माधुर्य; मीठारा (२) कलाई
माधुर्य न० [स.] मधुरता

आध्यम वि० [स.] वयलु (२) न० स्याग के
विनिमय वगेरे माटे वर्ये वापरवानु साधन
के वाहन, 'मीडियम'. -भिक वि० वयलु;
मध्यमा आवेलुं (२) प्राथमिकधी आगणुत,
'सेकरी'. -भिक शाणा श्री० प्राथमिक
पञ्जीनी शाणा, विनयम'दिर, 'हाथिरिद्व'.

आध्यय वि० [स.] तटस्थ; पक्षपात विनातु
(२) न० माध्यस्थ. -इथी श्री०, -इथ्य
न० माध्यस्थपद्यु

आध्य पु० [स.] मन्नायाव'नो अनुयायी

मान न० [स.] व्यापक, प्रतिष्ठा (२) सङ्कलाव,
आदर (३) अलिमान (४) तोल, माप (५)
'लोगेगिधम'(ग). [-आपडुं, देवुं = संस्कारव
-छितरवुं (अहुधा प० व० मा) = मानप्रतिष्ठा
ओछा यवा. -मणवुं = संस्कार यवा (२) विहाय
वामते समारंलधी संस्कार करेवा. -मागवुं =
विशेष : ॥ छनी अपेक्षा राखवी, अ'दरथी
गमतु होवा छता, अहारथी ना ना करीने
कालावाला कराववा -मा'दहेवुं = अलिमानमा
रहेवुं, मोटाधमा रहेवुं -भूकवुं = अलिमान
छेडवुं, नमतु वृद्ध -मो'दवुं = अलिमान
छितारवु -रा'पवुं = प्रतिष्ठा लणववी (२)
सामानु मान रहे ते आतर ते कहे ते करवु]
अकराम न० पिताम वगेरेथी गौरव आपवु
ते ०क-(क)री पु० मानने लायक पुरुष
अचित्र न० प्रदेशना आपसर उपसावने करेवो
नकशो, 'रिक्की-मेप'. ०६ वि० मानप्रद,
मान आपवु (२) वेतन लांधा वगर काम
करनाई, 'ओनररी' ०नी श्री० + लुओ
मानिनी ०नीय वि० मानने योग्य, मान्य
०पत्र न० वभाण के धन्यवादनो लहेर नीते
अर्पण यतो लेभ ०पान न० मान; आदर
(२) व्यापक, प्रतिष्ठा ०लुद्धि श्री० मान-
व्यापकनी लागणी -लावना, ०क'ग पु०
अपमान (२) वि० अपमानित. ०कोम पु०

शीरो (पुष्टिमागी'य) ०भरतयो पु० मोसो;
प्रतिष्ठा. ०भयाई श्री० अदभ विवेक.
०वती वि० श्री० मानवाणी (२) श्री० प्रिय
उपर रिसायेली प्रिया ०व'तुं वि० मानयुक्त,
मानलथुं. ०हानि श्री० अपमान
मानलुहार वि० माननाई (५)

मानत(-ता) श्री० ['मानव' परथी, सर० हिं,
म] पाधा, व्यापकी [-करवी = पाधा व्यापकी
राख्या होय ते पूरा कवा -मानवी,
रा'पवी = पाधा राखवी -भूकवी = प्रतिज्ञाधी

मुक्त यव, मानता पूरी कवी]
मानलथुं पु० [म] महीराधुनो अक स प्रदाय;
महानुलाव -वी वि० मानलावतु, -ने
अनुसरतु के लगतु

मानव वि० [सं] मतु सं'धवी (२) पु० भाणस
०लति श्री० मनुष्यलति ०ता श्री० मनुष्य
उपर प्रेम, छितलुद्धि (२) भाणसाध ०तावाड
पु० मानवकल्याण ओ अश्र कर्तव्य छे तेवा
वाड, 'हयमेनजम' ०होपदर्शी वि० मानवी
होव -अपूर्णाता ० लेवानी देववाणु के तेतु
दीकाशील, 'सिनिक्ल' ०धर्मशास्त्र न० (स)
मनुस्मृति ०पति पु० राल ०ण'धु पु०
मानव मणधथी लार्थ, मनुष्य. ०ण धुत्व
न० सौ भाणस लार्थ छीये ओवी भावना
०शास्त्र पु० 'मेन्नीपोलो' ०छितवाड
पु० 'लुमेनजम'. -वी वि० मनुष्य सं'धवी
(२) पु० भाणस -वे'द्र पु० [+इद्र]
मानवपति, राल

मानवुं स०कि० [सं मन्; सर० म मानर्ण,
हिं मानना] कभूल करवु; स्वीकारवुं (२)
[सं. मानव] मान आपवु; गणवु, लेभवुं (३)
मानता राखवी

मानव्य न० [सं.] मानवलति (२) मानवता
मानशुक्ल पु० ०प० ०व० [शुक्ल उपरथी] शुलाशुल
विह्द; लक्ष्ण

मानस वि० [सं.] मन सं'धवी (२) न० मन
(३) [सं.] लुओ मानससर. ०पुत्र पु० (सं.)
अज्ञाये मनथी उत्पन्न करेवो पुत्र नेम के,
नारद. ०पूल श्री० पाहा पूलपा वजर मननी

મામ નં મમ; ખાવાતુ. [-ના વધા = અત્યંત ગરીબાઈ.]

મામણુમૂંડો પું એક ઘોળો જીવડો [હોડ મામફળ નં મામફળીનું ફળ. -ળી સ્ત્રી એક મામલત સ્ત્રી [અ. મુઆમલાત; મ.] માલમતા; પૂછ, વિસાત (૨) મામલતદારનું કામ. ૦દાર પું તાલુકાની વસુલાત સ બંધી કામ કરનાર અમલદાર; વહીવટદાર ૦દારી સ્ત્રી મામલતદારનું કામ કે હોદ્દો

મામલો પું [અ. મુઆમલહ] પરિસ્થિતિ (૨) કટોકટીનો સમય. [-કાળૂમાં. આપવો = પરિસ્થિતિ પર અ કુશિ આપવો -બમલવો, વીકરવો = પરિસ્થિતિ બગડવી -હાપથી જવી -જૂંટાવો = ભારે વુકસાન થવું.]

મામા પું બંબં [દે મામ] મામો (માનાર્યે) (૨) [લા.] શત્રુ, ચોર. [-જમના = દોડકાણુ. -મળવા = ચોર મળવા. -માસીનું કરવું = તગાસાગવાનો પક્ષ કરવો. -લગનિયા = ઠંઠારો કરનાર પુરુષ] ૦૭ પું મામા (૨) મામોજી (માનવાચક)

મામી સ્ત્રી [દે] મામાની વહુ. ૦જી મામી (માનાર્યે) (૨) મામીસાસુ. ૦સાસુ સ્ત્રી પતિ કે પત્નીની મામી [સાધારણ

મામૂલ નં [અ.] રિવાજ -હી વિં સામાન્ય, મામેજવો પું [સં મામેજકો] એક હોડ મામેજ (મા ?) નં [મામા + કેર ?] માસાણું મામો પું [દે મામ, મામગ] માનો ભાઈ (૨) [લા.] શત્રુ, ચોર. ૦જી (-સસરો) પું પતિ કે પત્નીનો મામો

માયકાંક (-મ) લુ વિં [માયા (માતૃ કે માયા) + કાંગલું] નમાલું; બાયલું

માયનો પું [અ. મવની] અર્થ હેતુ, ઇરાદો માયફળ નં જુઓ માલુફળ. -ળી સ્ત્રી માલુફળી

માયલું વિં + માર [લાગતું પાણી માયા સ્ત્રી [સરં મં.] ભાંગ. ૦પાણી નં માયા સ્ત્રી [સં.] જેનાથી બ્રહ્મહત્યાય છે કે લાસમાન થાય છે તે આદિશક્તિ -અવિષ્ણ (૨) બળ; પ્રપચ; ઇદ્રાળ (૩) [લા.] મમતા,

સ્નેહ (૪) મમતાનો કોઈ પણ વિષય (૫) ધન; દોલત (૬) [સ.] લક્ષ્મી (૭) જીવની માતા. [કાચી માયા = છેતરાય તેવું માણસ. પહોંચેલી માયા = હોશિયાર -કોઈથી ન છેતરાય તેવું માણસ. -કરવી = સ્નેહ કરવો; પ્રીત કરવી. -થવી = સ્નેહ થવો. -માં રહેલું = સંસાર સુખધમા ખૂંચી રહેલું. -માં લપટાણું = સંસાર વહેવારમાં મૂકે થઈ જવું (૨) પ્રપચમાં ફસાવું -મૂકવી = સ્નેહ -મમતા છોડવાં. -રાખવી = મમતા -પ્રીત રાખવાં.] ૦મમતા સ્ત્રી ૦ દયા; માયા, સ્નેહ; પ્રીતિ. ૦મય વિં માયાથી ભરેલું. ૦મૂગ પું, નં બનાવવી મૂગ. ૦મોસો પું [સ. મૃગા] (નૈન) કપટથી બહુ બોલતું તે ૦વહું વિં (કા.) માયાળુ. ૦વાદ પું બહુથી સિત જગતનો અનુભવ માયા -ભ્રમ છે એવો વાદ (વેદાન) ૦વિની વિં સ્ત્રી ૦ માયાવાળી; ઇગતારી. ૦વી વિં જુઓ માયિક. ૦ળુ વિં સ્નેહાળ; હેતાળ

માયિક વિં [મ.] માયાથી ભીખેલું, મિથ્યા

(૨) માયાવી, પ્રપચથી ભરેલું [માલુફળ માયું નં [સરં મ માયફલ, હિં માયાફલ] માયો પું [ફા.] પૂછ, ધનનો જમાવ

માર પું [સં] મારતુ તે, તાડન (૨) મરણ; મરતુ (૩) [લા.] મારો, વિપુલના (૪) કામદેવ (૫) [બૌદ્ધ] આસુરી સંપત્તિઓની અધ્યક્ષ કલ્પેલી શક્તિ, સેતાન. [-ખાવો = માર સહન કરવો (૨) વુકસાન વેઠવું. -પકવો = માર ખાવાનું થવું (૨) ફટકો લાગવો, વુકસાન થવું. -માર કરવું = વારવાર મારતુ (૨) તાકીદ કરવી; ઉતાવળ કરવી -મારવો = મારતુ; પ્રહાર કરવો (૨) વુકસાન પહોંચાડતુ કામનો માર ચાલવો = કામ પર કામ આવડતુ; બહુ કામ હોવું મૂઠ માર, મૂંગો માર = બહાર દેખાય નહીં પણ અંદરથી બહુ દુઃખે એવો માર. હસતો માર = હસવામા મારતું તે.] ૦ક વિં મારનાર, નાશ કરનાર ૦કચું, ૦કું + વિં મારવાની દેવવાળું. [મારકણી અખ = હૃદયભેદક નજર (૨) ભય પ્રેરતી નજર.] ૦ફટ સ્ત્રી ૦ મારપીટ. ૦દો પું મારો;

વિપુલતા ૦ખાઉ વિં માર ખાયા કરે તેવું. ૦ઝપાટ, ૦ઝૂઠ સ્ત્રીં મારવુ અને ઝૂડવુ તે ૦ણુ નં મારવાનો તાત્ત્વિક પ્રયોગ (૨) મારવું તે ૦દડી સ્ત્રીં દડીથી રમવાની એક રમત. ૦પછાડ, ૦પીટ સ્ત્રીં મારવું અને પછાડવું કે પીટવુ તે

મારકો પું [ઈ. માર્કો] નિશાન (૨)વેચાઉ માલ પરહોતી છાપ(૩)ભુઓ 'માર'માં [મારકાને માદા=ભીચો ને એકધારે પ્રમાણિત માલ. મારકો કરવો = નિશાન કરવું. -ચોટવો = છાપ ચોટવી]

મારગ પુંભુઓ મારગે. -ગી વિંભુઓ મારગીં
મારફત અં [અ. મરફિત] દારા; વચમા રાખીને(૨)સ્ત્રીંઆડતિયા કે દલાલની મારફત કામ કરવાની રીત (૩) દલાલી, હકસાઈ [-આપવી, લેવી =દલાલી-હકસાઈઆપવી -લેવી -કરવી = વચમા રહેવુ (૨) દલાલીનો ધ ધો કરવો.] -તિથણુ સ્ત્રીં મારફત કરનાર સ્ત્રી (૨) મારફતિયાની વહુ -તિથું વિં મારફતથી થયેલું - કરવાનું. -તિથો પું વચમા રહીને સોદા ગોઠવી આપનારો; દલાલ

મારફાડ સ્ત્રીં [મારવું + ફાડવું] મારપીટ

મારફો પુંએક સુતારી ચોળર-લાકડાની કાનસ
મારમાર નં ['મારવું' ઉપરથી] વારે વારે મારવું તે(૨)અં પુષ્કળ ભેરથી(૩)મુરેલીથી. [-કરવું = ઉપરાઉપરી માર મારવો (૨) ઘણી જ તાકીદ કરવી. -નો તડાકો = ભારે તડાકો; ગભરાવી નાખે - ન પહોચી શકાય એવો તડાકો.]
મારવણુ નં ['મારવું' ઉપરથી] ધાતુ વગેરે મારવી તે

મારવા પું [હિં.] એક રાગ; માલવ
મારવાઠ પું [સં મહ, સરં હિં, મ] (સં.) રજપૂતાનામા આવેલો એક પ્રદેશ [-ની મઉ = કગાળ ને દીન માણસ] ૦ણુ સ્ત્રીં મારવાડી સ્ત્રી -ડી વિં મારવાડતુ (૨) [લા.] કભૂસ(૩) પું મારવાડનો રહેવાસી (૪) સ્ત્રીં માર- વાડની લાખા

મારવું સંકિં [સં. મારયુ; સરં હિં. મારના; મ. મારણે] પ્રહાર કરવો; ઠોકવું (૨) ઠાર કરવું

(૩) પાછું હઠાવવું; ભેર કરવું (ધાડ)(૪) ગુણ-ધર્મનો નાશ કરવો (ચામડી, સાદી)(૫)લુંટવું; હુમલો કરીને લઈ લેવું (ગામ, નદી, ખજાનો) (૬) વીઝવું; અક્ષાળવું; નાખવું, ભરવું (હાથ, ફાંકો, બાથોડિયા) (૭) અસર થાય તેમ પ્રયોગ કરવો (ખોલ, ટોણો, ચાંખ, મૂઠ, ગંધું, તડાકો) (૮) [પ્રહાર કરવા માટે] છોડવું; વાપરવું, ચલાવવું (તીર, તરવાર, બાલો) (૯) ઝડપ ને ભેરથી કાઈ ક્રિયા કરવી (ફાંકો, વલખાં, ઝપાટો, હાથ) (૧૦) ચેકવું; દખાવવું; રોધવું (ભૂખ, મન) (૧૧) [લા.]ધાતુની ભરમ કરવી (૧૨) તફાવતું, ચોરવું (૧૩) લગાડવું; ચોડવું, ખોસવું (હચો, ખીલો, ચીંગડું, ખૂચ, તાણું, લચકો) (૧૪) ભેરથી નાખવું, ફેંકવું, આપવું. ઉદાં માથામા મારવું (૧૫) -ની અસર-ભાસ-વેદના દેખાવા (જેમ કે, સીકાશ, ચળકાટ, ઝાખ, આફ મારવા) (૧૬) પરાણે કે ઠગીને વળગાડવું ઉદાં માથે મારવું (૧૭) અન્ય ક્રિયાપદ સાથે આવતા ઉતાવળ કે બેદર-કારીનો લાવ બતાવે ઉદાં લખી મારવું [મારી ખાલું = ચોળવવું; તફાવી જવુ મારી નાખવું = ભનથી માગવુ (૨) લાચરુશવતથી પોતાતુ કરવુ. માથામાં મારીને = પરાણે; બળાતકારે. ઉદાં માથામા મારીને લઈશ. મારીને હાથ નં પોવા = અત્યંત ક્રૂર અને નિર્દય હોવું. મારી પાડવું = મારી નાખવું (૨) એકીસપાટે મેળવવું કે તફાવતુ મારી મૂકવું = પૂરપાટ ફોડાવી મૂકવું. માર્યું જવું = યુદ્ધમા હણાવુ (૨) યુક્તસાની કે હાનિમાં આવી પડવુ માર્યું માર્યું ફેરવું = ગાભરુ કે કાચર થઈને અહી તહી રખડવું. માર્યું ફેરવું = -ની ખોટ હોવી; ન મળવું (૨) -ની ખોટ ન હોવી; પુષ્કળ મળવું; જ્યા ત્યા સારું મળવું. મારેલું ધી = રસોઈ ચડતા નાખેલુ ધી. મારેલું માણસ = વશ - કબજે કરેલું માણસ.] [મારવુ તે, લડાઈ

મારંમાર સ્ત્રીં ['મારવું' ઉપરથી] સામાસામી
મારો પું અં વં ['મારવું' ઉપરથી] નિશાન
મારવા કિલ્લાની ઢીવાલમા રખાતા બાકાં,ગોખા

મારામાર(-રી) સ્ત્રીં ['મારડું' ઉપરથી]લડાઈ,
ધિ ગાણુ (૨) તગી, તાણુ
મારિદત સ્ત્રીં [જ.] પરમેશ્વરને ઓળખવો તે
મારીચ પું [સં] એક રાક્ષસ (એણે સીતા-
હરણમા મદદ કરવા કેનકમૃગતુ રૂપ લીધુ હતું)
મારીતારી (મા'તા') સ્ત્રીં [મારું + તારું]
ગાળાગાળી (૨) નિંદા
મારું વિં ['મારડું' ઉપરથી, હિં. મારુ]
[સમાસમા અંતે] મારી નાખે - વીંવી નાખે
તેવું ઉદાં વાવમાર (૨) પું (સં.) મર,
મારવાડ (૩) એક રાગ
મારું, ૦૭ પું [સરં હિં.] પ્રીતમ; પતિ
મારેત પું[સ] પવન -તિ પું [સ] હવમાન
મારું (મા') સં [અપં મહારિય, (સ મદીય)]
'હું'ની છઠી વિંનું એં વં. [-તારું કરવું =
લેદલાવ રાખવો -મારું કરવું =મિથ્યા
અહ બુદ્ધિ તથા મમત્વ બુદ્ધિ રાખવી મારે
જણે મેઘજીભાઈ, બહારાત =હું શું
કરવા જણુ ? કાણ જણે! મારો રહજી!
[સ્ત્રીઓમા] ખૂઓ! (તે મરે ને હું તેને રડું!)
મારો પું[મારડું]મારી નાખનારો, જલ્લાદ(૨)
[સરં મ મારા] ઉપરાઉપરી પ્રહાર(૩)[લા]
રમઝટ, વિપુલતા. [-ચલાવવો =ઉપરાઉપરી
પ્રહાર કરવો(૨)[લા.]સારી પેટ હાથ ચલાવવો
(જેમ કે, જમણ ઉપર) (૩) મોટા પ્રમાણમા
રમઝટ ચલાવવી(ઉદાં આગ ઉપર પાણીની).]
મારું પું [હં] ચિહ્ન, (ટ્રેડમાર્ક) મારકો (૨)
ગુણ, પરીક્ષામા પરિણામએ અપાતો ગુણક
મારું(-ડેય) પું [સં] (સ) એક ઋષિ
-ડેયપુરાણુ નં એક પુરાણ
માર્ગ પું[સં] રસ્તો(૨)રૂઢિ(૩)મત; સ પ્રદાય
(૪)સંગીતનો એક પ્રકાર, ભૂતું ને શિષ્ટ સંગીત.
[-કરવો =જગા કરવી (૨) ઉપાય કરવો,
અ તરાય દૂર કરવો(૩)રસ્તો બનાવવો -કાઢવો
=તોડ કાઢવો, ગૂચવણીમાથી રસ્તો -ઉપાય
કાઢવો. -દેખાડવો, બતાવવો =રસ્તો -
ઉપાય -ઉકેલ બતાવવો(૨) ખરો રસ્તો બતા-
વવો.-પાડવો =નવો રસ્તો કાઢવો -બનાવવો
-લેવો =રસ્તો પકડવો(૨)રીત ગ્રહણ કરવી

(૩)ઉપાય લેવો]૦દર્શક વિંગસ્તોબતાવનાર.
૦દર્શન નં માર્ગ બતાવવો તે ૦દર્શિકા
સ્ત્રીં માર્ગ દર્શવનાર -પ્રવેશ કંગવનાર
પુરતક. ૦દ્રષ્ટા પું માર્ગ જોયો હોય તેવો
ગાણુસ. ૦શિર, ૦શીર્ષ પું મારગમુર.
૦સ્તંભ પું માર્ગદર્શક સ્તંભ કે ચિહ્ન
કે વસ્તુ, 'માઈલ સ્ટોન' ૦સ્થ વિં માર્ગમાં
ઊભેલુ (૨) પું વટેમાર્ગ -ગર્ભ વિં માર્ગનું
-પથનું અનુયાયી (સમાસમા અંતે) ઉદાં
'શિવમાર્ગી'(૨)એ નામના કાઠિયાવાડના એક
પથનું(૩)માર્ગ નામના સંગીત પ્રકારને લગતુ
(૪)પું મુસાફર(પ) માર્ગી પથનો અનુયાયી
(૬) સ્ત્રીં મધ્યમ ગ્રામની એક મૂર્ચના.
-ગોપિદેશક પું [+ ઉપદેશક] માર્ગ બતા-
વનાર -ગોપિદેશિકા સ્ત્રીંબુઓ માર્ગદર્શિકા
માર્થ પું[હં.] ખ્રિસ્તી સવતનો ત્રીજો મહિનો
માર્જન નં[સં] સાફ કરવું તે (૨) શુદ્ધ કરવા
મત્ર લણી પાણી છાટવું તે -ની સ્ત્રીં સાવણી
(૨) એક શ્રુતિ
માર્જર પું[સં] ખિલાડો. -રી સ્ત્રીં ખિલાડી
માર્જિત વિં [સં] માર્જન કરેલું
માર્તક પું [સં] સ્વર્ગ
માર્દવ નં [સં] મૃદતા [સ્ત્રીં, ૦પાણું નં
માર્મિક વિં [સં] મર્મજ્ઞ (૨) મર્મભેદી ૦તા
માર્થુ વિં [બુઓ 'મારડું' કું] ધવાયેલું;
ત્રાસેલું ઉદાં વખાનો માર્થો, દુઃખનું માર્થું
માલ પું[જ] સામાન(૨) વિસાત, પૂછ (૩)
[લા] સત્ત્વ, ઠમ (૪) ગાળે [-મારવો =
(ખોટી રીતે) ભારે લાલ કરી, વિસાત ભેગી
કરવી] માલમાલ વિં [જ] ભર્યું પૂર્યું;
ન્યાલ [-થઈ જવું =ન્યાલ થઈ જવું (૨)
[લા] પાયમાલ -ખાખાવીખી થઈ જવું]
માલ પું [સં] ઊંચાણનો પ્રદેશ
માલકી સ્ત્રીં [જ. મલિકહ, સરં મ, હિં.
મલિકા] રાણી
માલકલેરો પું એક રાગ
માલકાંક(-અ)સ્ત્રી સ્ત્રીં[સરં સં કુત્તની, હિં.
માલકગુની, મ. માલકંગુની] એક ખી
માલ(-લિ)કી સ્ત્રીં [બુઓ માલિકી] માલિક-

પશુ; સત્તા. ૦હક(-ક) પું ૦ માલકીનો હક
માલકું વિં ૦ પાડું, તાંસું, માલું (-એવું, માળવું)
માલકોશ પું ૦ [સં. માલકોશ; સરં હિં., મ
માલકંસ] એક રાગ

માલ(-ળ)ખું નં ૦ [સં માલકં (હારડો), સરં
હિં. માલકા] સળિયા કે દોગમાં પડેલી રાખેલો
કાગળો તથા ચિઠ્ઠીઓનો સમૂહ (૨) હારડો (૩)
[‘માળો’, કે ‘માળખુ’ ઉપરથી] (લા.) ખાલી
ખાળો કે પાલરા જેવું ખોખું (જેમ કે, શરીર
હાડકાનું માળખુ બની ગયું) (૪) [૧] ખાવટાનું
ધાસ [માળખામાં, માળખે તાખવું =
કાગળ માળખામાં પડેલી - ભરવી દેવો (૨)
કાગળની હકીકત ઉપર ધ્યાન ન આપવું (તે માટે
તેને સામેથી દૂર કરી, માળખામાં ભરવી દેવો).]

માલખાડી સ્ત્રી ૦ [માલ + ગાડી; સરં હિં.]
ભારખાનું, માલ લાવતી લઈ જતી આગગાડી
માલગુબારી સ્ત્રી ૦ [ફા, સરં હિં] જમીન-
મહેસૂલ (૨) જમીનદારે ઉધરાવી આપેલી
મહેસૂલ

મામલદી સ્ત્રી ૦ [ફા, સરં મ.] દલાલશુબેરયા
માલભિ(-મી)ન પું ૦ [જ.] સારાખોટા માલ
માટેનો જમીન

માલડો પું ૦ [‘માલ’ ઉપરથી] (કા) ગોહડા
ભરી રાખવાનો મોટો કાથળો

માલ(-ળ)ણ સ્ત્રી ૦ [‘માલી’ પરથી, સં માલિની;
સરં હિં. માલન] માળીની સ્ત્રી. માળીનો ધંધો
કરનાર સ્ત્રી (૨) [૧] નાકમાયતી કોશી

માલતિ(-તી) સ્ત્રી ૦ [સં.] એક વેલ (૨) એક છંદ
માલદાર [ફા] ધનવાન; તવગર

માલધણી, માલધારી પું ૦ [માલ + ધણી, ધારક;
સરં મ. માલધની] માલિક

માલપાણી નં ૦ ૫૦૦ [માલ + પાણી] મિષ્ટાન્ન;
ભારે જમણ [-કરવાં = મિષ્ટાન્ન જમવું (૨)
પારકી મિલકત ઓળખી ન્યાલ થઈ જવું.
-ઉઠાવવાં = મિષ્ટાન્ન જમવું; મોજ ઉઠાવવી.]

માલપૂઆ(-ડો) પું ૦ [માલ (દે. મહ્ય = પૂડો)
+ પૂઆ (સં વપૂપ), સરં હિં. નાલપૂઆ. મ.
માલપુવા] ગળ્યો પૂડો; એક મિષ્ટાન્ન

માલમ(-મી) પું ૦ [જ. નુમલિમ, સરં મ.

માલીમ] વહાણમાંના માલનો હિસાબ રાખનાર
(૨) વહાણનો દોરનાર; ‘પાલિટ’

માલમતા સ્ત્રી ૦ [માલ + મતા; સરં મ માલમતા]
સ્થાવર અને જંગમ મિલકત

માલમલીદો પું ૦ [માલ + મલીદો] ભારે
મિષ્ટાન્ન [સાધનસામગ્રી

માલમમાલો પું ૦ મિષ્ટાન્ન (૨) ઉપયોગની

માલમસ્ત વિં ૦ [માલ + મસ્ત; સરં મ.] ધન-
દોલતના મદમા છટ્ટી ગયેલું કે તેમાં જ સુખ
માનનાર [માલમતા

માલમિલકત સ્ત્રી ૦ [માલ + મિલકત] જુઓ
માલમી પું ૦ જુઓ માલમ. ૦ હોડો પું ૦ [સરં
મ. માલમી = હોડાયંત્ર] હોડાયંત્ર

માલવ પું ૦ [સં.] એક રાગ (૨) માળવા દેશ.
૦ શ્રી, -વી સ્ત્રી ૦ શ્રીરાગની એક રાગણી

માલવણ સ્ત્રી ૦ ખાવાની જુવારની એક જાત

માલવું નં ૦ [દે. મહ્ય ઉપરથી ?] ભાર ભરવાની
દોણી

માલશ્રી પું ૦ [સં.] એક રાગ

માલા સ્ત્રી ૦ [સં.] માળા, મણકા વગેરે પડેલી
કરેલો હાર (૨) જપમાળા (૩) કોઈ પણ વસ્તુની
એને મળતી એકત્રિત સંકલના ઉદા. ગ્રંથ-
માલા ૦ કાર પું ૦ માળી. ૦ જુમાન નં ૦ એક
અનુમાનનું સાધ્ય તે બીજા અનુમાનનું સાધન-
બની એક જ પક્ષ વિષેની અનુમાનપરંપરા
(-યા) [શિખી

માલાફૂલ સ્ત્રી ૦ [માલા + ફૂલ] (કા) આપવડાઈ;

માલાણું વિં ૦ [‘માલ’ ઉપરથી] માલ-સંસ્કારણું
માલદાર

માલિક પું ૦ [જ; સં. મલિક = રાજા (સ. મલ્લિ
= ભોગવડો, કબજો), સરં હિં.] માલિક
સ્વામી, શેઠ (૨) પરમેશ્વર. -કી સ્ત્રી ૦ માલકી

માલિકા સ્ત્રી ૦ [સં] માળા

માલિની સ્ત્રી ૦ [સં] એક છંદ

માલિન્ય નં ૦ [સં] મલિનતા

માલિય(-યા)ત નં ૦ [જ] ઊંચી જાતનો
ખાગયત વૃક્ષ [યાપવું તે

માલિય(-સ) સ્ત્રી ૦ [ફા.] યોગવું, રગવું,

માલી પું ૦ [સં.] જુઓ માળી

માલુકાર પું વણકર; ઢેઠ [એક વેલ

માલુવા સ્ત્રી [પ્રા. માલુવા; (સં માલુકા)]

માલું વિં માલકું, બાહું

માલુમ વિં [જ. મલલમ સરં હિં, ન]

ખખર પડેલું; ભણેલું [-કરું = જણાવું

-વડું, પડવું = જણાવું]

માલેક પું બુઓ માલિક

માલેતુભ (-ભ) ર નં [જ મલિકુ-તુજાર]

વેપારીઓનો વડો, મોટો વેપારી (ર) વિં ખૂબ

પૈસાદાર [એક ઓત્તર

માલો પું વાસ્તર લીધું કરવાનું કહિયાનું

માલોખમા સ્ત્રી [સં] ઉપમાનો એક પ્રકાર,

જેમા એક ઉપમેયને અનેક ઉપમાનો સાથે

સરખાવાય છે (કા. ૨૧)

માલ્યભારા, -રિણી સ્ત્રી [સં] એક વૃત્ત

માવ (મા) પું [સં. માધવ, પ્રા. માહવ] પતિ,

વહાલમ. ૦છ, -વે પું (સ) માધવ, શ્રીકૃષ્ણ

માવજત (મા) સ્ત્રી [જ મુહાફિજત સરં મ.

માફ (-વ) જત] બરહાસ્ત, સલાખ, સાગવાર

માવહું નં [સં. માધ + વૃદ્ધિ] કમતુનો વરસાદ

માવડી સ્ત્રી [સં માતૃ, પ્રા માઈ, સરં મ. માવલી]

મા, -રિયું વિં બુઓ માવડીમુખુ. -રિયો

પું માના જ કલામાં રહેનાર છોકરો ૦સુખું

વિં માની સોડમા કે માના કલામા જ ગેનાર

(ર) બીકણ, બાયલું [માખપ

માવ (-વી) તર નં બંબં [સં માતૃ + પિતૃ]

માવાદાર વિં [માવો ઉપરથી] માવાવાળું

માવાલ વિં [મા' પરથી] (કા.) બુઓ માવડિયુ

માવીતર નં બંબં બુઓ માવતર; માખપ

(ર) [કા] પિયર ?

માવું. અંકિં [ન મા, પ્રા માજ, સરં મ.

નાવળે; હિં. માના] સમાવું, બરાબર આવી

ગદ્ગદ - ગોઠનઈ બુ

માવો પું [સરં હિં, ન. નાના] રૂંધ ઉજળી

કરોનો ઘટ્ટ પદાર્થ (ર) ગર (જેમ કે ફળનો), કે

તેના જેવું કંઈ પણ (૩) સત્ત (૪) [સં. માધવ,

પ્રા. માહવ] બુઓ 'માવ'મા

માશી (-સી) સ્ત્રી [પ્રા. માસી, માનસિવા

(સં. માતૃ + સ્વસ); સરં હિં માસી, માસી, ન.

માવશી] માની બહેન. ૦છ સ્ત્રી માસી

(માનાર્થક) (ર) માથીસાસુ ૦સાસુ સ્ત્રી

પતિ કે પત્નીની માસી

માશ્ચક સ્ત્રી પ્રિયા

માષ પું [સં.] અહર. -પાખ નં અહરતુ ભોજન

માસ પું [સં.] મહિનો [નમૂનો (ર) વાટ

માસલો પું [સરં મ માસલ (જ. મસલ)]

માસાલ પું [માસી ઉપરથી] માસો કે માસો-

સસરો (માનાર્થક)

માસિક વિં [સં.] માસને લગત (ર) નં માસિક

પત્ર. (૩) અંકર માસે ઉદાં માસિ; શું મળે

છે? ૦માંદગી સ્ત્રી રજેદશનનો સમય;

અહકાવ આવેલો તે. ૦પત્ર નં દર મહિને

પ્રગટ થતુ પત્ર - સામયિક

માસિયો પું [માસ' ઉપરથી] મરણ પામેલાનું

એક વરસ સુધી દર માસે ડરવામા આવતું

શ્રાદ્ધ (ર) એક પ્રેતભોજન

માસી, ૦છ, ૦સાસુ સ્ત્રી બુઓ 'માથી માં

માસીસો પું બુઓ માસિયો

માસો પું [માસી ઉપરથી] માસીનો પતિ

(ર) [સરં હિં. માસા] તોલાનો બારમો ભાગ.

૦અઅરો, ૦છ પું વગ કે વહુનો માસો

માસતર પું [હં. માસ્ટર; સરં મ] મહેતાન,

ગિફક (ર) અમલદાર (પોસ્ટ, રેલવે, મિલ

ઇં મા)

માહે પું [પ્રા (સં માધ), સરં હિં] માધ માસ

(ર) [ફા; સરં હિં, મ.] માસ. ૦વારી

વિં [સરં હિં; મ] મહિનાનું, મહિનાવાર

માહરત્મિક વિં [સં.] મહાત્માનું, મહાત્મા

સ બધી, - જેવું

માહરત્મ્ય નં [સં] મહિમા; મહત્ત્વ

માહિત વિં [જ. માહિવ્યત] વાદે ૦ગાર

વિં વાદેગાર, ભણીતુ, પઠિયયવાળું. ૦ગારી

સ્ત્રી વાદેગારી -તી સ્ત્રી વાદેગારી;

ભણ (ર) ખચર; હકીકત

માહી સ્ત્રી [ફા] માછલી ૦ગાર પું માછી

૦મરાતખ વિં બાદશાહી વખતમા અમીરોની

એક પદવો

માહે અંક [માહ [ફા] ઉપરથી; સરં મ]

અમુક 'મહિનો' એ અર્થમાં. હિંદમાં માહે કાગલ
માહેર વિં [જ. માહિર] માહિતગાર
માહેશ્વર વિં [સં.] મહેશ્વરનું, -ને લગતું (૨)
મહેશ્વરનું પૂજક. -ની સ્ત્રી (૩) પાર્વતી
માઘરું નં [સં. માઘમૃદ, પ્રા. માઘર; સરં
મ. માઘેર] લગ્નવિધિ કરવાનો મહત્ત્વ
આઘામાઘલું નં [માઘરું + માઘલું] કન્યાને
વળાવતાં રીત પ્રમાણે અપાતું આવતું માઘલું
[-પરલું]

માળ પું [દિ. માલ; સરં મ] મેટો, મજલો (૨)
[સં. માલ] નિર્જન વેશન બીડનો પ્રદેશ (૩) (સં.)
ઉત્તર ગુજરાતનો એક પ્રદેશ (૪) સ્ત્રી [સં. માલ]
માળા (૫) રેંદિયાના ચક્કર અને ત્રાક ઉપર ફરતી
ચારી [-આમલો = વેશન બીડ જેવા પ્રદેશને
ખેડી, ખેતીના ઉપયોગમાં લાવેલો]

માળખું નં જુઓ મલખું
માળખું સ્ત્રી જુઓ માલખ (૨) ['માળખું'
ઉપરથી] ઇજ્જત ફેરવવું

માળવા પું [સં. માલવ] (સં.) મધ્ય હિંદુ-
સ્તાનમાં આવેલો એક પ્રદેશ -વી વિં
માળવાનું (૨) સ્ત્રી માળવાની પ્રાતિક બોલી
માળખું સંક્રિં [જુઓ માળ] ઇજ્જત, ફેરવવું
(૫૫૨)

માળા સ્ત્રી જુઓ માલા. [-જપવી = હનિજનન
કરવું (૨) [-ના નામની] વાટ જેવી, વાંતવાર ચાલ
કરવું, રટણ કરવું; (૩) ખાખી બાવા થવું, કામમધમાં
કે પૈસાટકા વગરના થવું. -જાલવી = વિસ્તૃત
થવું; સાધુ થવું (૨) જેવાણ કાઠવું -ના મૂળમાં
જવા = એક લેવા જતાં હોય તેય ગુમાવવું
-નો મણકો = પ્રિય પુત્ર. -નો મેર = દોળી
કે મંડળીનો આગેવાન. -ફેરવવી = જુઓ
માળા જપવી -લેવી = જુઓ માળા જાલવી.]

માળિયું નં ['માળ' ઉપરથી] મેટો (૨) સર-
સાગાન મખવા ઇપગ નજીક કરેલો નાનો માળ
માળિયું નં ['માળ' ઉપરથી] વાડો કે ભીતો
વિનાતું છાપર

માળી પું [સં. માલિન્; પ્રા. માલિ; સરં હિં.
માલી, મ.] ફૂલગાડ ઉછેરનાર (૨) ફૂલ વેચનાર
માળું વિં ['મારું' વહાલું] ? (કા) વહાલમાં
કે નિરર્થક, નામ સાચે વપરાય છે

માળો પું [જુઓ માળ, સરં મ. માળા]
પંખીનું ઘર (૨) ઘણા કુટુંબો રહી શકે એવું
ઘણા માળવાળું મકાન (૩) ખેતરનો માંચડો
માં (૦) [સં. સિમ્ન, પ્રા. મિન; સરં હિં. મેં]
સાતમી વિભક્તિનો પ્રત્યય

માંકડ (-ખ) (૦) પું [સં. મન્કુળ, પ્રા. મંકુળ]
માંકણ, માકડ. ઠંભારી સ્ત્રી એક. વનરપતિ
માંકડમુખું (૦) વિં [માંકડું + મુખ] માંકડાના
જેવા લાલ મોતું [મૂછોવાળું]

માંકડમૂઠું (૦) વિં [માંકડું + મૂઠ] ભૂરી
માંકડિ (-ણિ) યું (૦) નં જુઓ માકડિયું

માંકડી (૦) સ્ત્રી [પ્રા. મંકડી (સં. મર્કડી)]
માંકડાની માદા (૨) ધંડીના ઉપલા પડમાં
ખેસાડેલો લાકડાનો કકડો (૩) વૈયાનો તે
ભાગ, જે વડે ગોળી ઉપર તે ચપસીને બંધાય
છે (૪) દોર બાધવાના દોરલાના ગાળામાંની
મોઢી (૫) હળ ઉપર ચોડેલું મોઢાના આકારનું
લાકડું, જેના પર ખેડખેડની વખતે ભાર
મૂકે છે (૬) ભૂરી ભેસ (૭) માંકડીકકડી
(૮) ચામડીનો એક રોગ (૯) લોડીની એક
નળ. ઠૂકડી સ્ત્રી એક છવડું, જેનું મૂતર
અડખેધી ફેલાયાય છે. -હું નં [પ્રા. મકડ
(સં. મર્કડ)] લાલ મોતું વાદરું. -ડો પું
લાલ મોતો વાદરો

માંકણ, ઠંભારી જુઓ 'માંકડ'માં -ણિયું નં
જુઓ માકડિયું

માંખ (૦ખ.) સ્ત્રી જુઓ માખી

માંખ (૦) વિંઆહ (વેપારી સંકેત) [સરં મ.
માંખી] (૨) (ગ.) સ્ત્રી [હિં.; જુઓ માગવું]
માગ, માગણી (૩) [પ્રા. મગ (સં. માર્ગ) ?]
સેચો (૪) ચોટલાની લમણ તરફની લટો;
લમણ આગળ પાડેલા પટિયા [-લખાવવા =
(વહનગરા નામરોમાં કહે અવસરે કાંસાની
ચાળીમાં) ઢેડ તથા તેના બે છોકરાનું
ચિત્ર ખાંડવું.]

માંગ પું [સરં મ.; પ્રા. માયગ (સં. માંગં)
આહાળ, ડોમ] મધ્ય પ્રાતની એક હનિ-
જન ભતનો માણસ.

માંખડી (૦) વિં '૧૮' (વેપારી સંકેત)

માંગલિ(-ળિ)ક વિં [સં.] શુભ, માંગલ્ય નં

[સં.] શુભ, કલ્યાણ

માંગડું (૦) સંકિં ભુઓ માગડું

માંચડો (૦) પું[સં મન્ચ, સરન્હિ, મ. માચ]

માચો; ઊંચી ખેઠઃ તપ્ત, પાટ (૨) ગાડાની
ધરી ઉપરનો પાટલો (૩) સોકટાની બાજુઆનું
ફલ. -ડી સીં નાનો માચડો

માંચી (૦) સ્ત્રી[સં મન્ચ, સરન્મ, હિં માચી]

ખાટલી (૨) નાનો માચો, આસન જેવી ખેઠક
-ચો પું ભુઓ માચડો (૨) ખાટલો (વાણ
કે કાથીનો). [-ચૂકવો = સાચુ -ત ફરત પલ્લ.]

માંજર (૦) સ્ત્રી[ભુઓ મજરી] તુલસી, હમરા

ઇંની બિયાવાળી હાખળી (૨) જોડાની
સખતળી (૩) ચંપલની સીવણીમા પગ તળે
નહેતુ પતણું પડ (૪) મરવાના માચા ઉપરની
કલગી [ભૂરી કીકીવાળું]

માંજરું (૦) વિં [પ્રા. મંજર (સં માર્જાર) પરથી]

માંજરું (૦) સંકિં[સં મજ્જ, મન્જ, સરન્મ મ

માંજળે, હિં માંજના] ધરીને સાદ કરવું (વાસણ)

માંજર પું [સં. માર્જાર, સરન્મ મ માર્જર]

બિલાડો, -રી સ્ત્રી બિલાડી -રીનો ટોપ
પું બિલાડીનો ટોપ એક વનરપતિ

માંજ (૦) પું[સરન્મ હિં માંજી (સં મન્જ, પ્રા.

મન્જા,)] કાશ્મીરનો હોડીવાળો

માંજો (૦) પું[ભુઓ માજવું, સરન્મ હિં. માંજા,

મ. માંજા] કાચ પાથેલો દોર (પત ગનો)

માંજલ (૦ ?) નં એક ઘાસ

માંડી (૦) પું[ભુઓ માડી] ધણી (૨) મરદ

માંડ (૦) અં [પ્રા મળવં (સં. મનાફ), સરન્મ

માણમાણ] માડ માંડ (૨) પું [?] એક રાગ

(૩) ['માંડવું' ઉપરથી, સરન્મ મ; હિં.] શોભા

માટે ગોઠવેલી ઉતરડો

માંડણ (૦) નં ભુઓ માંડણ

માંડણી (૦) સ્ત્રી ['માંડવું' ઉપરથી] માળની

ઊંચાઈ, ઊલણી (૨) મહાણ કરવું તે, ગોઠવણી

માંડછાંડ (૦, ૦) સ્ત્રી[માંડવું + છાંડવું] (કા) ધરના

રાયચીલાની શોભે તેવી ગોઠવણી (૨) [સરન્મ

મ માંડપૂસ] નામુકાસુ નક્કી કરી લખી લેવું તે

માંડ માંડ (૦) અં [ભુઓ માંડ] માણ માણ;

જેમ તેમ કરીને, મહા મુશ્કેલીએ

માંડલિ(-ળિ)ક વિં[સં] મહાનુ (૨) મહાન

માનું, ખરિયુ (૩) પું ખરિયો રાત, સામત

માંડલિયું નં ગુપ્તવાળી નજર

માંડવ (૦) પું[પ્રા મઢવ(સં મઢવ), સરન્મ હિં,

મ] વરપક્ષને પહેગમણી આપવાનો છેલ્લો

વિધિ (૨) સ્ત્રી નવરાત્રીની માંડવી

માંડવાળ (૦) સ્ત્રી [માંડવું + વાળવું] માડી

વાળવું તે, તોડ, સમાધાન [માણસ

માંડવિયો (૦) પું[માંડવો' પંથી] કન્યાપક્ષનો

માંડુવી સ્ત્રી[પ્રા મઢવ(સં મઢવ), સરન્મ મ]

વં આગળની ઊંચી ખેઠક (૨) રવેથી (૩)

નવગત્રીમા દીવા મૂકવા માટે બનાવેલી મંડપ

જેવી રચના (૪) જકાત લેવાની જગ્યા (૫)

ચકલુ બન (૬) [?] ભોયગિંગ

માંડલ (૦) સંકિં રાફ કરવું (૨) લખવું;

નોંધવું (૩) [સં મહ, સરન્મ હિં માંડના,

મ માંડવે] ગોઠવવું -મૂકડ (૪) ચોજવું;

રથાપવું (૫) ખીજ કિયાની સહાયથી તે

કિયા કરવાનું રાફ કરવું, તેમા લાગવું, વળગવું

એવો ભાવ બતાવે છે ઉદાં લખવા માટે.

[માંડી વાળવું = પતાવટ કરવી (૨) ખાતામાં

ચાલતુ લેણુ લખી વાળવું -પતવી ઢેઢ, જલ

કરવું (૩) બંધ રાખવું, મોફડ રાખવું.]

માંડવો (૦) પું [સં મઢવ, સરન્મ હિં. માંડવ,

મ માંડવ] મહપ, ચલ્લે બાધી બનાવેલી

ખેઠક કે સ્થાન (૨) [લા] છોડી; કન્યા.

[-આવવો = છોડી જન્મવો -ઊભો થવો

= છોડી પરણાવવા જોગ થવી -ચૂકવવો =

વરપક્ષ વિદાય થતા પહેલા કન્યાપક્ષના

માંડવે આવે ત્યારે રીતના નાણાંની લેણ-દેણ

ચૂકવવી. -ખાંધવો = મહપ ચલ્લે (૨) [લા]

ફળેત કરવું માંડવે બેસવું = વરપક્ષનું માંડવો

ચૂકવવા કન્યાપક્ષને માંડવે આવવું] -વા-

ખર્ચ (-રચ) પું લગ્નની એક બાબત, કન્યા-

પક્ષનું માંડવો બાવવાને અગેતુ ખર્ચ.

-વામહુરત, -વાસુરત નં કન્યાને ત્યાં

લગ્નમહપ બાધના શરૂઆ કરાવે વિધિ કે તેનું

મુલ્ય

(૨) સ્ત્રીં પ્રસ્તાવનારૂપે બે બોલ -તાહાર
પુંં [+આહાર] પ્રમાણસર-પેષણ માટે
લેઈએ તેટલો ખોરાક. -તાહારી વિં
મિતાહાર કરનારં

મિતિ સ્ત્રીં [સં.] તિથિ, તારીખ (૨) માપ
અમ પુંં [સં.] પુંં લાઈબધ (૨) સૂર્ય.
૦કાર્ય, ૦કૃત્ય નં મિત્ર તરીકે કરેલુ કામ.
૦જન નં મિત્ર. ૦ભ, ૦તનયા સ્ત્રીં (સ.)
યમુના નદી. ૦તા સ્ત્રીં દોરતી, લાઈબધી.
૦દ્રોહ પુંં મિત્રનો દ્રોહ. ૦દ્રોહી વિં
મિત્રદ્રોહ કરનાર ૦ભાવ પુંં મિત્રાચારી.
૦મંડળ નં મિત્રોનું મંડળ. ૦રાજ્ય નં
મિત્રનું કે મિત્રાચારી રાખનાર રાજ્ય ૦વિદ્યા
સ્ત્રીં (સં.) કૃષ્ણની આઠ પટરાણીઓમાની
એક. -ત્રાઈ સ્ત્રીં મિત્રતા -ત્રાચાર પુંં
મિત્રાચારી-ત્રાચારી સ્ત્રીં લાઈબધી,દોરતી
મિથાશિષ્યા સ્ત્રીં [સં.] ગુપ્ત શિષ્યા-પત્ની
મિથુન નં [સં.] લેડું, લેડ (૨) મૈથુન (૩)
સ્ત્રીં ત્રીજી રાશિ -ત્રી વિં જુઓ મૈથુની
મિથ્યા વિં(૨)અં[સં] અસત્ય, અવાસ્તવિક

(૩) ક્રોગટ. [-ક્રુક્ટ (-ક્રુ) = ક્રુક્ટ મિથ્યા
યાઓ, એમ ક્રુક્ટ્યની માદી-પશ્ચાત્તાપ
સૂચવતું વાક્ય (જેનં).] ૦ત્વ નં મિથ્યાપણું.
૦ચાર પુંં [+આચાર] મિથ્યા આચાર(૨)
૬૯ ૦ચારી વિં મિથ્યા આચરણવાળું (૨)
૬૯ ૦દષ્ટિ સ્ત્રીં યોદી સમજ ૦પવાદ
પુંં [+અપવાદ] ખોટું તહોમત. ૦પવાદી
વિંખોટું તહોમત મૂકનાર. ૦ણુદ્ધિ સ્ત્રીંભ્રાતિ.
૦ભાષી વિં જૂઠું બોલનારં. ૦ભિમાન નં
[+અભિમાન] ખોટું અભિમાન. ૦ભિમાની
વિં મિથ્યાભિમાન કરનાર. ૦રોપ પુંં
[+આરોપ] ખોટો આરોપ ૦વાદ પુંં
જૂઠાણું. ૦વાદી વિં જૂઠું બોલનાર

મિનહૂન વિં [અ. મિનહુ; સરં મ મિનહુ] ચાહુ
(‘મ’હે મિનહૂન’ એટલે ચાહુ માસ, એમ
ખતમાં વપરાય છે)

મિનાકસે પુંં[અ. મુનાકશહ] ખાર, દ્રેષ, ધીનો
મિનાર(-રો) પુંં[અ મનાર; સરં મ મનોરા,
હિં. મિનારા, મીનાર] ચાલવાના આકારનું

એક ભવનું વાધકામ

મિનિટ સ્ત્રીં [હિં] કલાકનો સાઠમો ભાગ
મિનિસ્ટર પુંં [હિં.] વજર, પ્રધાન
મિનોઈ વિં [જુઓ મીનોઈ]પરલોક સબધી
મિમ્તભરી સ્ત્રીં [ફા. મિમ્તોત્તારી; સરં
મ મિમ્તવારી, હિં. મિમ્ત] આજીજી,કાલાવાલા
મિયાઈ નં[રવં] બિલાડીનો અવાજ, મ્યાઈ.
[તને પણ મિયાઈ = એણે પ્રપંચ શીખવ્યો
હોય તેની ઉપર જ તેનો પ્રયોગ કરતો
ખતાવવાના અર્થમાં વપરાય છે]

મિયાણો પુંં[ફા. મિયાનહ, સરંમ મિયાના]
એ નામની એક ભવનો માણસ
મિયાન નં [ફા નિયામ, સરં હિં; મ ન]
તલવાર વગેરેનું ઘર

મિયાં પુંં [હિં] મુસલમાન ગૃહસ્થ (૨) તેનું
સબોધન [-ત્રી મીનહી = બીકણ માણસ
-મહાદેવનો ભેગ = બે વિરોધી બાબતોનો
સબબ (કંઈ ન થયે, એ અર્થમાં)]

મિરજાન નં [અ. મર્જાન, સરં હિં. મિરજાન
= પ્રવાસ] સાળાનો એક ભાગ

મિરાત સ્ત્રીં [જુઓ અમીરાત, અ મિરાસ
= વારસો] પૂજ, દોલત

મિલ સ્ત્રીં [હિં] ચત્રથી ચાલતું કારખાનું (બહુધા
મોટું ને વસ્ત્રનું) ૦એજન્ટ પુંં મિલના
શેરહોલ્ડરો (ભાગીદારો) તરફથી મિલનો સમગ્ર
વહીવટ સંભાળવા નિમાતો વડો ભાગીદાર
૦કામદાર, ૦મલૂર પુંં મિલમાં કામ કરતો
મલૂર. ૦માલિ(-લે)ક પુંં મિલનો વહી-
વટદાર એજન્ટ (જેને સામાન્ય રીતે માલિક
કહેવામાં આવે છે) ૦માલિ(-લે)ક મંડળ
નં મિલએજન્ટોનું મહાજન-મંડળ

મિલકત સ્ત્રીં [અ] ધનમાલ વગેરે, પૂં
મિલન નં [સં.] મુલાકાત; મિલાપ, મળવું તે
૦સાર વિં મળતાવડું ૦સારી સ્ત્રીં
મળતાવડાપણું

મિલમાલિ(-લે)ક પુંં; ૦મંડળ નં જુઓ
‘મિલ’માં [મિલ

મિલાપ પુંં[સરં હિં, મ (સં. મિલ)] મેલાપ;
મિલાવટ સ્ત્રીં [હિં (સં મિલ)] મેળવણી;

મિશ્રણ. - હું સંક્રિં મેળવવું, બેથું - મિશ્ર કરવું
 મિલિત વિં [સં.] મળેલું, એકઠું થયેલું
 મિલિંદ પું [સં] ભરેલો. - દાઘમાન વિં [સં]
 આસાન, લીન, મમ્મ [માની પ્રત્યેક
 મિલ્કું નં [જુઓ મીલ્કી] બે પાસિયા વેલ્લી-
 મિશ્ર વિં [સં] મેળસેળવાણું, મિશિત, એકઠું
 (૨) પુંમાન આપવા યોગ્ય પુરુષના નામને
 અતે લાગે છે. ઉદાહરણ મંડનમિશ્ર. ઓલતિ
 સ્ત્રીં સાત કે સપ્તમંશ માવાના ખડવાળા
 તાલની ભતિ. ઓથુ નં મેળવણી. ઉમેરો (૨)
 મેળવણીથી થયેલી વસ્તુ (૩) 'એલિગેશન'
 (૪) ધંધાતુ સ્ત્રીં મિશ્રણવાળી ધાતુ (૨)
 બે ધાતુઓના મિશ્રણથી બનેલી ધાતુ ઓપદી
 પું 'કેમ્પાઉઝ એકસ્પ્રેશન' (૪) ઠરાશિ
 પું 'કેમ્પાઉઝ ક્લોનિટી' (૪). ઓવાકય
 નં (વ્યા.) એક મુખ્ય ને બીજા એક કે
 અનેક ગોણ વાક્યોવાળું મોટું વાક્ય - અિત
 વિં મિશ્ર [બહાનું કાલીને.]
 મિષ નં [સં] બહાનું, મશ. [-ને] મિષે = નું
 મિષ્ટ વિં [સં.] મીઠું; મધુર. ઠતા સ્ત્રીં, ઓપાણું
 નં. - ધાન નં [જન] ગળી ને રોષ્ટિક વાની
 મિશન નં [ફ.] પ્રચાનું, જીવનધ્યેય જેવી
 મહત્તાવાળું લક્ષ્ય (૨) પ્રિયતી ધર્મ પ્રચારકતુ
 તેવું કામ કે તેનું ધામ. ઠરી વિં મિશનને લગતું
 (૨) પું મિશનનો કે મિશનવાળો માણસ
 મિસર નં [જ. મિત્ત, સરંમ. હિં, મ] (સં)
 આફ્રિકાનો એક પ્રસિદ્ધ દેશ, ઇજિપ્ત - રી
 વિં મિસરનું
 મિસરી સ્ત્રીં [સરંમ. હિં, મ (જ મિત્ત ઉપરથી)]
 સાકર (૨) વિં જુઓ 'મિસર' મા
 મિસરો પું [જ.] કવિતાની વૃક્ષ
 મિસલ સ્ત્રીં [જ. મસલ, સરંમ.] રીત; તરેહ
 ઠસર અં રીતસર
 મિસાલ સ્ત્રીં [જ] ઉદાહરણ; દૃષ્ટાંત
 (-આપવી) (૨) અં ચેહે, -ની જેમ
 મિસી (-રસી) સ્ત્રીં [સં. મસિ (-સી), સરં
 મ. હિં.] કાત કળા રંગવાની ભૂમી [-લગાડવી
 = ઉમર લાયક છોકરીને પહેલી વારથી વેશ્યાના
 ધધામા વાળવી.]

મિસ્કાલ પું [જ] હીરામોતીનો એક તોલ-વજન
 મિસ્કીન વિં [જ.; સરંમ. હિં, મ નિસ્કીન]
 સુદલિસ; ગરીબ
 મિસ્કર પું [ફ.] પુરુષના નામ આગળ
 અથેલ બાપામા વપરાતો 'શ્રી' એવો સન્માન
 સૂચક શબ્દ (૨) 'બાઈ' અર્થનું સંબોધન
 મિસ્તર નં છોની સપાટી સરખી કરવાનું
 એભર (૨) પું જુઓ મિસ્તર
 મિસ્તરી પું [સરંમ., હિં મિસ્તરી (ફ માસ્તર;
 પો. મેસ્તર)] હોશિયાર કારીગર (ખાસ કરીને
 સુનાર, કળિયો) (૨) એક અટક
 મિદમેજ સ્ત્રીં [જ. મદમેજ] ઘોડેસવારના
 બૂટની એડીએ લગાડતુ ઘોડાને ગોઠાવવાનું
 એક સાધન; 'સ્પર'
 મિહિર પું [સં.] સૂર્ય
 મિહિરામણ પું [જુઓ મહેરામણ] + સમુદ્ર
 મિહીણું નં + જુઓ મહેણું
 મીચવું સંક્રિં [જુઓ મીચવું] ખીડવું, બધ કરવું
 મીચ સ્ત્રીં [પ્રા મિંજ (સં મજ્જા)] મીચ;
 બિયાનો ગર
 મીબન નં [જ.; સરંમ. મિજાન, હિં] અંદાજ;
 માપ ઠસર અં માપસર, મીબનમાં
 મીટ સ્ત્રીં [સરંમ. હિં. મીટના, મ. મીટ] નજર,
 અનિમેષ દષ્ટિ. [-મારવી = આંખ બધ
 કરવી. -મારીને સૂઈ જવું = શાંતિથી સૂઈ
 જવું. -માંડવી = અનિમેષ દષ્ટિથી જોવું (૨)
 [લા] (-ની પાસે) તીવ્રપણે ધમકવું; આશા
 રાખવી -મેળાપો = આપે આપ મળવી,
 દષ્ટિમિલન.] -ટામીટ સ્ત્રીં સામસામી
 મંડાયેલી નજર
 મીટર નં [ફ.] (વીજળી, ગરમી, પાણીનો
 વાપર વગેરે) માપવા માટેનું યંત્ર (૨) પું
 લ ધાઈતુ એક માપ (મેન્સ)
 મીટરું અંક્રિં [ટે. મિટ, સરંમ. હિં. મિટના;
 મ. મિટરો] ભૂંસાઈ જવું, નાબૂદ થવું (૨) મટવું,
 મીઠું વિં [પ્રા. મિટ (સં. મિટ), સરંમ. હિં મીઠા,
 મ મિઠા] મધુર (૨) ગળ્યું (૩) નં [સરંમ.
 મીઠા] લવણ; નિમક [મીઠા ઝાડનાં મૂળ
 કાપવાં = લલાઈ બતાવ્યા કરતાર - હિંત

કરનારને જ નુકસાન થાય તેટલો બલો તેનો લાલ લેવો મીઠા વિનાનું=દમ વિનાનું, ખીકણ. મીઠી જમીન=ભીખર નહીં એવી ખેતીને લાયક જમીન મીઠી જીભ=પુશા મતિયા-સારું લગાડે તેવી વાણી (૨) તેવું માણસ. મીઠું મરચું ભભરાવણું=વધારીને વાત કહેવી. મીઠું લાગવું=ચચરવું. રીસ ચરવી. (આખમા) મીઠું પકડું=અદેખાઈ આવવી] -ઠડાં નગખંબવં વહાલના આલિ-મન(૨)દખણા, એવારણા [-કરવાં=મીઠડા લેવા -ઠાળવાં=બકાળી દેત ખતાવવું પણ અંદરથી ધર્યા કરવી -લેવાં=એવારણા લેવા] -ઠડું વિં (૫) મીઠું(૨) મીઠું મીઠું એલનાર(૩)નં જુઓ મીઠડા -ઠાઈ સીં સુખડિયાને ત્યાં લેવાતી કે એવી કોઈ પણ મળી બની(૨) મીઠાશ. મધુરતા -ઠાઈવાળો પુંઠ મીઠાઈ લેચનાર, સુખડિયો -ઠાચરું વિં ગળી વસ્તુઓ ખાનાર -ઠાણુ નં જુઓ ગળપણ -ઠાળોણું વિં મીઠું એલનાર. -ઠાશ સીં મીઠાપણુ. -ઠી સીં બચ્ચી (૨) રનેહાલિગન [-મારવી=હૈયા સરસુ ચાપણું(૨) હોઠે સુખન લેવું (અચ્ચ) -લેવી =બચ્ચી કંગવી] ઠંદરાખ વિં દ્રાક્ષ જેવું મીઠું ઠંદતરુ નં હડકાયેલુ નહીં તેવુ સાડુ ફૂટું ઠંદાંણુ નં મોસખી જેવુ એક કળ -ઠા જાત પું એક જાતનો બિરજ-ઠા લીમડો, -ઠો લીંબડો પું એક વનરખતિ, જેના પાન કઢીમા નાખે છે

મીઠથો પું [જુઓ મહતો, સરં મ મિરવા] હૃષપુષ્પ માણસ(૨) કે સ્થ, ખેપિયો(૩) મુખી અથેસર [ગૂથેલી લટ(-લેવી)]

મીઠડી સીં [જુઓ મીઠલી] સીના કેશની મીઠિયો વિં પું ['મીઠું' ઉપરથી ?] વળેલા સિ અર્ધવાળો (બળ, બકરો)

મીઠું નં [સ. વિંદુ ઉપરથી ?] શૂન્ય, બિંદુ ટપક [-કેરવણું, મૂકણું, વાળણું=રઠ કંગ્વ છોડી દેવું -વળણું=રઠ થવું(૨) બલાસ થવું(૩) નિર્વશ જવુ એકડા વગરનાં મીઠાં= (સુખ્યને અભાવે) કશી કિમત વગરની કે

તાકાત વગરની વસ્તુઓ કે માણસો. મીઠે મૂકણું=કાઠી નાખણું, રઠ કરવું(માણસમાથી)]

મીઠળ નં [સં. નદનફલ, હિં મૈનફલ, મૈદલ] મીઠળ, એક કળ (લગ્ન જેવી કિય.ઓ વખતે કાડેખાથે છે) [-ખાંધવાં, છોડવાં. (હથે) મીઠળ ખાંધ્યાં હોવાં=કામ ન કરી શકાવું (હપકામો)] [સોનામુખી

મીઠી, ંઆવળ સીં [સરં મ મેંધીજવલી] મીણુ નં [પ્રા. મયળ(સ મદન), હિં મૈન, મ મેળ(ફા મોમ ?)] મધપૂડો જેનો બનેલો હોય છે તે ચીકણો પદાર્થ (૨) અં [?] જુઓ મીના (-કહેવી, -કહેવરાવવી) [-કાઠણું =મારી મારીને નરમ કરી નાખવું (૨) મહેનત કંગવી અડહળો કાઢવો -તું કરી નાખણું= નરમથેશ અથવા ગરીમ સ્વભાવતુ બન વી દેવું (માણસને) -મીણુ થઈ જવું =મીણુ જેવું નરમ થઈ જવું] ઠકપક, ઠકાપક નં પાણી ન રોધે તે સાર મીણુ કે એવો પદાર્થ ચઢવાને બનાવેલુ એક જાતનુ કાપડ; મીણિયુ બખતી સીં જેમા વાટ ઘાલેલી હોય એવી મીણુ જેવા પદાર્થની બનાવટ

મીણુકારી વિં (૨) સીં + જુઓ મીનાકારી મીણિયું વિં ['મીણુ' ઉપરથી] મીણવાણુ (૨) જુઓ 'મીણુ'મા (૩) નં મીણકપક

મીણુ, -ણિયું વિં['મીણુ' ઉપરથી] નશામાં પડેલુ -ણો પું [પ્રા મયળ(સ મદન)= માદક] કેક, નશો (૨) કેક ચડે તેવો ઝેરી પદાર્થ (-ચુડવો)

મીન સીં [સં] બારમી રાશિ(૨) નં માજલુ ંકેતન પું (સ) મકરંદેદ્ર, કામદેવ ંમેખ(-પ) સીં વાવે, હરકત, રાકા કરવા-પણુ (૨) વધારોધટાડો કંગવાપણું (૩) અં આજુ વતુ હોય તેમ (-ન હોવાં, ન કરાવાં)

મીનડી સીં [જુઓ મીની] મીડી, બિલાડી. -ડું નં બિલાડું

મીનાકારી વિં[ફા, સરં હિં, મ મિનાકારી] જાતવાણુ (૨) સીં સોનાચાહી પર રંગીન કામ -કારીગરી

મીનાં અં [સરંમીણુ(૨)] હાથાની કબૂલાતનો

સ કેતશબ્દ [-કહેલું = હાર કબૂલ કરવી.]
 મીની સ્ત્રીં [રવં] મીનડી; બિલાડી
 મીનો પું[ફા. મીના] સોનાચાદી પરનું રંગિત
 ચિત્રકામ, મીનાકારી
 મીનોઈ વિં [ફા] સ્વર્ગીય
 મીમાંસા સ્ત્રીં [સ.] વિચારણા; તપાસ;
 સમાધાનના (૨) જૈમિનિપ્રણીત પૂર્વમીમાસા-
 દર્શન (-કરવી). - સક પું મીમાસા કર-
 નાર (૨) મીમાસાદર્શન લાણનાર કે માનનાર
 મીર પું [ફા] અમીર (૨) એ નામની એક
 ભતિનો માર્ણસ. અબદલ પું ન્યાયાધીશ
 બલ(-કા)લ વિં [+ જાદ(ફા) = બન્નેલું]
 મીરના કુળનું
 મીરબ પું [ફા] મુસલમાનોનો એક ગિતાળ,
 અમીર, ઉમરાવ (૨) મુસલમાનોની એક
 ભતનો માર્ણસ
 મીરાસ સ્ત્રીં [જ.; સરં હિં; મ મિરાસ]
 વારસો. - સ્ત્રી સ્ત્રીં વારસામા મળેલી ફોલત
 (૨) એક મુસલમાની માગણ ભતનો માર્ણસ
 મીલ સ્ત્રીં [સં મિલ ઉપરથી? સરં મ મીલ]
 પ્રતિપક્ષ; વિરોધી જમાવટ (તકરાર કે ટાંઠામા)
 [-ખાંધવી = વિરોધી ટોળી જમાવવી]
 મીલન નં [સં] ખંધ કરવું - ખીલવું તે
 મીલિત વિં [સ] ખંધ કરેલું - ખીડેલું
 મીં સં [સરં મ.] મેં (ઉત્તર ગુજરાત)
 મીંચવું સંકિંદિ મિંચણ; સરં હિં. મીંચના, મ
 મિંચકળેં ભુઓ મીંચવું મીંચાવવું સંકિં
 (પ્રેરક) મીંચાવું અં કિં (કર્મણિ)
 મીંચામણું નંબંબં ભુઓ મિયામણા
 મીંજ સ્ત્રીં ભુઓ મીંજ
 મીંડ સ્ત્રીં [સં. મીંડન = ધીમે અવાજે, સરં
 હિં; મ મેંડ] (સગીત) એક શ્રુતિ યા સ્વર
 ઉપરથી બીજી શ્રુતિ યા સ્વર જવાનો એક
 સધુર પ્રકાર, ઘસીટ
 મીંડલી(-ળી) સ્ત્રીં [સરં મ મેંડળેં = બે
 સેરને એકઠો વળ આપી ભેગી કરવી; હિં
 મીંડના = હાથ વડે મસળવું, અથવા મેલી = નણ
 સરમા ગૂથેલી વેણી.] કંપાળ ઉપર ગોઠવેલી
 ચોટલાની લટ. [-લેવી, મીંડલો લેવી

(કા.) = કંપાળ ઉપર ચોટલાની લટ ગૂથવી.]
 મીંડુ નં ભુઓ મીંડું
 મીંડળ નં ભુઓ મીંડળ
 મીંડું વિં [સરં મ. મેંડા = વાકું] મનમા
 સમજે પણ બહારદેખાવા ન દે તેવું (૨) ખંધુ;
 ધૂત. - ઢાઈ સ્ત્રીં. - ઢાપાણું નં મીંડું
 હોવું તે
 મીંડી, અંચાવળ સ્ત્રીં ભુઓ મીંડી
 મીંડડી સ્ત્રીં [ભુઓ મીની] મીનડી, બિલાડી.
 - કું નં મીનડું, બિલાડું. - ઢો પું બિલાડો
 મુક(-ગ)ડો પું ભુઓ મુગડો [મુકાદમી
 મુકદમ પું [જ.] ભુઓ મુકાદમ - મી સ્ત્રીં
 મુકદમો પું [જ; સરં હિં, મ. મુકદમા] ધાવો
 મુકદર નં [જ.] નસીબ
 મુકનો પું [જ નિવત્તઅહ] ભુરખો
 મુકમ્મલ વિં [જ] પૂરેપૂરું, સંપૂર્ણ. અંચાજાદી
 સ્ત્રીં પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય
 મુકરદમ પું ભુઓ મુકાદમ
 મુકરદમો પું ભુઓ મુકદમો
 મુકરર વિં [જ મુકરર] નિયત, નક્કી કરેલું
 મુકરરું, મુકરી જહું અં કિં [સરં હિં.
 મુકરના, મ મુકરળેં, જ મુકિર ઉપરથી?]
 નામુકર જવું, કહીને કરી જવું
 મુકરી સ્ત્રીં [હિં] પ્રાય: ચાર ચરણની કવિતાનો
 એક પ્રકાર, જેમા નણ ચરણનો અર્થ છેલ્લા
 ચરણથી મુકરી ભય છે
 મુકાણુ નં [મુકડું ઉપરથી] મુકડું તે
 મુકાદમ પું [જ. મુકાદમ, સરં મ મુકદમ]
 નાયક; જમાહાર - મી સ્ત્રીં મુકાદમનું નામ
 મુકાબલ, મુકાબિલ [જ] વિં મુકાબલામા
 આવવું - લો પું [જ] સરખામણી (૨)
 સામસામી ભેટ
 મુકામ પું [જ] ગેઠાણ (૨) પકાવ; ઉતારો.
 [-ઉઠાવવો = બીજી જગાએ જવા મુકામની
 જગા હોય તે ખાલી કરવી. - ઉપાડવો
 = મુકામ એક જગાએથી બીજે લઈ જવો.
 -કરવો, નાખવો = પકાવ નાખવો; ઉતારો
 કરવો.] [કર્મણિ ને પ્રેરક
 મુકાવું અં કિં, -વણું સં કિં 'મુકડું'વું

સુકુટ પુ. [સ.] બુઓ મુગુટ

સુકુર પુ. [સ.] આપનો

સુકુલ ન. [સ.] ખીલતી કળી -લિત વિ.
[સ.] કળીઓવાળું (૨) અડધું ઊઘડેલું,
અડધું બધ

સુકુંદ પુ. [સ.] (સ) વિખ્ય

સુકર વિ. [બુઓ મુકરર] ઠરાવેલું (૨) અઠ
જર, ખચીત

સુક્ષી સીં [દિ લુક્ષા=મુષ્ટિ, સરં પ્રા મુષ્ટિ (સ.
મુષ્ટિ), સરં હિ, મ] ઠોસો (-ઠોકવી,
-મારવી, -લગાવવી). -ક્ષાટલું સંકિં

સુકું મુકું મારવું. -ક્ષે પુ. ઠોસો; ગડદો

સુક્ષા વિ. [સ.] બધનરહિત; છૂદું (૨) મુક્તિ
પામેલું. ઠક નં એક અસ (૨) પૂર્ણ
અથવાળો રત્નત્ર શ્લોક ઠકંક વિ.
જેરથી કે બેધડક બોલનાર કે ગાનાર.
ઠંયાપાર પું. અબાવિત વ્યાપાર, 'મી દ્રેડ'.

ઠડનેત વિ. છૂટે હાથે નાન કરનાર

સુક્ષાદ ન. [બુઓ મુખતાદ] વાર્ષિક આદ

સુક્ષા, ઠંદલ(-ળ) ન. [સ] મોતી ઠવલિ(-લી,
-ળિ, -ળી) સીં, ઠહાર પું. મોતીનો હાર

સુક્તિ સીં [સ] મોક્ષ(૨) છુટકારો (-આપવી,
મળવી). ઠપદ નં મુખાવસ્થા, મોક્ષ ઠપુરી
સીં ન્યા જવાથી મુક્તિ મળે તેવી નગરી
(ક્ષારકા, અયોધ્યા, મથુરા વગેરે) ઠંદાજ સીં
લક્ષ્મી દર્પે સંગઠિત કરવામા આવેલું એક
ખિરતી મિશન. ઠમાર્ગ પું. મુક્તિનો માર્ગ

સુખ ન. [સ.] મો (૨) ચહેરો (૩) આગલો
કે ઉપરનો ભાગ (૪) નદી ન્યા દરિયાને
મળે તે સ્થાન (૫) નાટકનું મૂળ કારણ કે
બીજ, એક સંવિ (કા રા). [-નાં મલ્લોખાં
કરવાં = ઉપર ઉપરથી મીઠું મીઠું બોલી
ખુશ કરવું] ઠકમલ(-ળ) નં મુખરૂપીં
કમળ ઠકળા સીં મોતી શિક્કલ, શોભા,
છટા ઇં. ઠચદ્ર પું. મુખરૂપી ચદ્ર ઠચિત્ર
નં ગ્રંથ સામયિક વગેરેનું પ્રારભમા મુકાતુ
ચિત્ર. ઠજ(-જી) બાની સીં મોઢાની સાક્ષી
ઠપટ નં, પું. ઘૂમટો. ઠપત્ર નં અમુક
મડળનું છાપુ ઠપરીક્ષા સીં લેખિત નહિ

પણ મૌખિક પરીક્ષા. ઠપાક પું. મોનો એક
રોગ ઠપાક પું. ગોખવુ -ચાદ કરવું તે, મોઢે
બોલવાનું તે ઠપૃષ્ઠ નં ગ્રંથ કે સામયિકના
પૂઠાનું પાનું ઠખધ પું. પ્રતાપના. ઠલંગ
વિંપડી ગયેલા - નૂં વગરના, હતાશ મોવાળું.
ઠમુદ્રા સીં ચહેરો, મોનો દેખાવ. ઠર(-રિત)
વિં ખખડણ; અવાજ કરતું (૨) વાચાળ
ઠરતા સીં ઠવાચન નં ઉચ્ચાર કરીને
વાચવું તે. ઠવાધ નં કૂકીને વગાડવાનું વધ
ઠવાસ પું. જમ્યા પછી મો સુવાસિત કરવા
ખાવાની વસ્તુ ઠસધિ પું. જેમા બીજનું
ક્લિત થવા તરફ વલણ નણવાય છે (નાટકનો
એક સંધિ) ઠસામુદ્રિક પું. ચહેરા પરથી
ચારિત્ર્ય જોવાની વિદ્યા, 'દ્વિબિયોગ્નોમી'

સુખતાદ નં વાર્ષિક આદ (પારસીઓમા)
સુખતેસર વિ. [જ. મુક્તસર] દૈક, સક્ષિત
સુખત્યાર વિ. [જ. મુક્તાર] પોતાની મરજીમા
આવે તેમ કરવાને સત્તા અપાયેલું (૨) પું.
એલચી, વછીલ, પ્રતિનિધિ ઠનામું નં પેતા
તરફથી કામ કરવાની સત્તા આપનાર લખાણ
(-આપવું, કરી આપવું, લખી આપવું).
ઠવારસ પું. સુખત્યારીથી નીમેલો વારસ
-રી સીં સદર પરવાનગી, કુલ સત્તા
(-આપવી, લખી આપવી)

સુખારવિંદ ન. [સ] મુખકમળ, કમળ જેવું
સુદર મો

સુખિયું ન. ['મુખ' ઉપરથી] જાલકાના મો
સીવવાની સૂતળી (૨) વિં મુખ્ય -ચો પું.
['મુખ્ય' ઉપરથી] મુખ્ય માણસ(૨) ઠાગરજની
સેવાપૂર્ણ કરનારાઓનો મુખી

સુખી પું. ['મુખ' ઉપરથી, સરં હિં મુલિયા]
અગ્રેસર, નાયક (૨) ગામનો વડો (એક સર-
કારી અધિકારી) -પદ નં મુખીનું પદ-કામ
સુખોસુખ અં. ['મુખ' ઉપરથી] મોઢામોઢ
સુખ્ય વિં [સં] પ્રવાન, પહેલું ઠત. અં ખાસ
કરીને ઠત્વે, ઠત્વે કરીને અં વિશેષે કરીને,
ઘણું કરીને -ખ્યાર્થ પું. પ્રગત અર્થ
સુમલ સીં [બુઓ મગલ] કોઈ વસ્તુને
લગાડાતી બીજ રગની સીલી પાતળી કિનાર

મુગટ પું [સં. મુકટઃ સરં મ. મુગટ] પામડી
 પર સજવાનો એક શણગાર (૨) રજનો તાજ
 મુગટી સ્ત્રીં [જુઓ મુગટો] નાનો મુગટો
 -ટો પું [સં. મુક્તક (ધીડો નીકળી ગયા
 પછીના રેશમમાંથી વણેલું), સરં મ મુકટા,
 મુગટા] અખોટિયું-એક રેશમી વસ્ત્ર મુકટો
 મુગલ વિં (૨) પું [તુર્કી] જુઓ મોગલ
 -લાઈ વિં મુગલ સંબંધી (૨) સ્ત્રીં મુગલનો
 અમલ-રાત્ર્ય (૩) [લા] હાઠમાઠ; લપકો
 (૪) સ્વેચ્છાચારી રાત્ર્ય અધાધૂધી કે જુલમ.
 [-અલાવવી=આપવું અમલ ચલાવવો
 (૨) અધે ને અન્યવસ્થા ચલાવવા] -લાણી
 સ્ત્રીં મુગલ સ્ત્રી, મોગલાણી
 મુગાસાડી સ્ત્રીં [મુગટો પગથી? સરં મ મુગા
 =લગાડાનો એક પ્રકાર] સ્ત્રીઓનું અખોટમ
 પહેરવાનું એક રેશમી વસ્ત્ર
 મુઘ વિં [સં] મોહ પામેલું (૨) અણસમજી,
 અજ (૩) સાલસ, નિળાપ (૪) સુદર, મોહક.
 ઠતા સ્ત્રીં, ઠત્ત નં -ઘા સ્ત્રીં જેને
 જુવાની તરતની ફટ્ટી હોય તેવી સ્ત્રી (૨) કાવ્યમા
 ત્રણ પ્રકારની નાયિકામાંની એક (મુઘા મધ્યા
 અને પ્રૌઢા) -ઘાપણું નં
 મુચ (અ) કુંદ પું [સં] એક ફૂલઝાડ (૨)
 [અ.] એક પ્રાચીન રાજ
 મુચરકો પું [તુર્કી મુચલ્કહ; સરં હિં, મ.
 મુચલકા] ભમીનખત (અનેગારનું) [-આપવો]
 મુચકુંદ પું [સં] જુઓ મુચકુંદ
 મુછાળો વિં પું [-મૂછ ઉપરથી] મૂછવાળો મરદ
 મુજ સં [સરં હિં મુજ] (૫) મારું (૨)
 'હુ'ના અર્થમાં વિલક્ષિતા પ્રત્યય સાથે પણ
 વપરાય છે. ઉદાં મુજને, મુજથી, મુજમાં
 મુજજ અં [અ. મૂજિવ] પ્રમાણે. પેઠે
 મુજરે અં [અ મુજા] મજરે વળતરમાં
 મુજરો પું [સરં હિં, મ (અ મુજા?)]
 સલામ; મજરો.
 મુજહામત સ્ત્રીં [અ મુજાહમત] અટકાવ;
 પ્રતિબંધ (૨) ચર્ચા, વિવેચન (૩) ખોતરણા
 મુજઓ પું [અ મુજાચકહ, સરં મ મુજાહા
 હિસાબ; ગણના; મહત્વ

મુજદત વિં [અ મુજાહફત; સરં મ] અમથું
 મુજવર પું [અ મુજાવિર. સરં મ, હિં]
 પૂલરી જેવો કબરનો રખેવાળ
 મુઝવણ સ્ત્રીં [-મુઝાવું ઉપરથી] મૂઝવણી;
 અકળામણ; ખેચેલી
 મુઝાર અં + જુઓ મોઝાર
 મુઝારી સ્ત્રીં, -રો પું [-મુઝાવું ઉપરથી]
 ત્રિદોષ (૨) ગભરામણ; અકળામણ (૩) કારિયા
 જેવો એક ઘાટ
 મુઝાવું અંકિં [પ્રા મુઝ્ઝ (સં. મુઝ)]
 ગૂગળાવું, ગૂચવાવું (૨) ગભરાવું; અકળાવું
 મુઝી સ્ત્રીં [પ્રા. મુઝિ (સં. મુઝિ), સરં હિં મુઝી,
 મ મૂઝ-મુઝી] આગળા હથેળી સાથે વાળવાથી
 થતો ઘાટ (૨) ધર્મદા લેખે અપાતો મૂઝીબર
 • લોટ કે અનાજ [-આપવી=પુણ્યાર્થે
 મૂઝી લરીને લોટ કે અનાજ આપવા
 -આપવી, દાખવી=હાથ દાખવો, સંકેત
 કરવો (૨) હાથ આપવી -ફાટે એલું=મોટું
 અને નક્કર, દળદાર. -ખંધ ધઈ જવી=
 આપવાનું બંધ કરવું (૨) ધર્મદાની મૂઝી
 અપાતી કે મળતી બંધ થવી -ભરાય એટલું
 =પુકળ, ખૂબ -માં રાખવું=હાથમાં -
 કબજામાં રાખવું -માં માથ એટલું=
 ચોડું, જૂન -વાળવી=આગળીઓ હથેળી
 સાથે બીડવી (૨) આપવાની ના પાડવી
 -વાળીને ખેસી જવું=હાથ મારીને અળગા
 થવું] ઝમર વિં મુઝામાં માથ તેટલું (૨)
 થોડું. -ઠો પું મોઝી મુઝી પાચકો
 મુઝદારશિં [-શી, -ચિ, -સી] ગ સ્ત્રીં [સરં
 મ; હિં મુરદારશિં] જુઓ મરદાશીંગ
 મુઝદાલ વિં [ફા મુદાર; સરં હિં મુરદાર,
 મ મુઝદાર] મુઝદા જેવું (૨) નિર્બંજ, નિર્મલ્ય
 • (૩) મઠાવું (માસ)
 મુઝડું નં [ફા. મુઝદહ, સરં હિં મુરદા, મ
 મુઝદા] મઠડું, શય
 મુતરડી સ્ત્રીં [-મૂતરવું ઉપરથી, સરં મ
 મુતરી, મુતારી] મૂતરવાની જગ્યા; પેશાબખાતું
 -ધું નં મૂત્રેન્દ્રિય મુતરાધું વિં [સરં
 મ મુતરા] મૂતરવાની હાલતવાળું. મુતરાધું

संकिं 'भूतवत्तु' प्रेरकश्च सुतराणुं वि०
 भूतवाणु. सुतरिणुं न० भूतवानु वाञ्छु
 १२ (२) अणदो भूतवाणो भाग
 सुनलक(-ग) अ० [अ] भिलकुल, तदन
 सुतवल्ली पु० [अ, सर० म सुतवल्ली, हिं]
 नियाभक, व्यवस्थापक [प्रम शे
 सुताभिक वि० [अ] अमुकण(२) अ० अमुसार.
 सुतारे। पु० + ङगोत्रे।
 सुतालिक पुं० [अ. सुतल्लिक, सर० म
 सुतालीक] नायक दीवान
 सुतदी पु० [अ, सर० म, हिं. सुतदी]
 हिसाभ राभनार, सुनीम(२) राक्षारी पुरय;
 राक्षनीतिभां प्रवीण (३) [का] भटपटियो,
 दावपेय लणुनार. ०पलु न०
 सुह(-दा) स्त्री० [सं] आनद
 सुहत स्त्री० [ब्रुओ सुहत] समय (२) मुक्तर
 करेवो समय [-थपी = समय थवो (२) मुहत
 पाकवी - भांधपी = मुहत ठरावपी - पाकवी
 = ठरावेलो समय थवो. -पठपी = (अहाततभा)
 इगियावनी सुनावणी भाटे पीने दिवस
 ठराववो. -भादपी = मुहत ठरावपी] -तिथु,
 -ती वि० मुहत ठरावी होय तेवु -तियो।
 तान पु० अमुक मुहते ठातरनो ओवे ओक
 ताव, 'ठाधेके' [अनदित
 सुहभातुं [स मुद्र + भातु], सुहित [सं] वि०
 सुदिता स्त्री० [सं.] सुहा, आनद (२) ओक
 प्रकारनी नायिका [हयियार
 सुह्रार पु० [सं] भगवण (२) ओक प्राचीन
 सुहत स्त्री० [अ, सर० हिं, म] ब्रुओ सुहत
 सुदल न० [सर० सं मूलद, कानही नैदल,
 तेलुगु मोंदल, के अ मुदल्ल ठपरी ? सर०
 म] भूण गणाय भूदी (२) अ० गिलकुल,
 तदन [-पर आपवउ = पोत प्रकाशउ, लति-
 स्वभाव ठप० आपवउ]
 सुदाथ वि० [अ मुदाम; सर० हिं, म. मुदाम]
 धावा वभततु; यावु (२) अ० [सर० म (अ.
 लम्दन)] विशेषे ङरीने, भास (३) निःसंदेह,
 नक्षी (४) साध; शुद्ध
 सुदाभाळ पु० [मुद्गो + भाळ] मुद्गो भास

महत्त्वना भाळ, (२) शुनानी साधिती इप
 -पुरावा तरीकेनो भाळ; भूण भाळ
 सुदो पु० [अ. मुद्गा, सर० म मुद्गा, हिं मुद्गा]
 पुरावो, प्रभाष(२) महत्त्वनी आभन(३) भूण,
 पायो, तात्पर्य
 सुद्रक पु० [स] छापनार -छु न० छापतु ले
 -छुय न० छापवानु यन -छावय न०
 [+ आलय] छापमानु
 सुद्रा स्त्री० [सं] छाप, महोर(२) पीटी (३) सिको
 (नाथु) (४) गोसाईं ओनी काननी कडी (५)
 छातीओ के हाथे भारेलो डाम के छाप (६)
 मुभापुति, यहेरानो देभाप(७) अमुक प्रकारनो
 अगविन्यास(हठयोग) (८) सध्या वभते हाथ
 के आभणानो जनावतो आकार ०क्षर पु०
 [+ वक्षर] अक्षरनु पीथु. ०यं न० लुओ
 मुद्रायन ०दाक्षस पु० (स) [मुद्रा वडो
 हाथ आवेलो गक्षस - ओ वस्तुवाणु] ओ
 संस्कृत नाटक(२) छापमूल; 'प्रिन्टर्स डेविस'.
 ०दोअ पु० अक्षरेअ (२) आक्षरसूच
 वाक्य, 'मोटो'. ०दोअन न० टाईपराइटरकी
 ल'मदु ते -द्रांकित वि० [+ वकित] छापेयु.
 -द्रांकन न० [+ वकन] मुद्रांकित यवु ते,
 छापकाम. -द्रिका स्त्री० मुद्रा, पीटी (२)
 सिको -द्रित वि० छापेयु
 मुधा अ० [स] व्यर्थ, झगट
 मुनका स्त्री० [अ मुनकिह, सर० हिं] ओक
 प्रकारनी मोटी सूखी दास
 मुनदी पु० [अ.] लेभक, अथकार(२) लहियो,
 लभवानु काम करार (३) दास्तुरी, अरपी
 के छिद्रनो शिक्षक (४) ओक अटक
 मुनसिह पु० [अ मुन्सिफ] दीवानी कलिया.
 सालणी न्याय आपनार -क्षी स्त्री०
 मुनसदतु काम (२) अधिकार, सत्ता
 मुनासभ, मुनासिअ [अ] वि० [सर० हिं, म
 मुनासव] योग्य, वाञ्छणी
 मुनि पु० [सं] ऋषि, तपस्वी (२) सुनिप्रत
 धारण करना साधु (३) सातनी संज्ञा ०पर
 पुं० मोटो मुनि. ०मत न० भौन मत.
 [-धारण करेवुं, लेवुं = धूप रहेवुं, नभोवउ]

૦શેખર પું એક છદ
 મુનીમ પું [અ. મુનીવ; સરં હિં, મ] પેદીનો
 મુખ્ય ગુમાસ્તા. ૦ગીરી, -મી સ્ત્રી
 મુનીમનું કામ કે હોદ્દો
 મુનીશ્વર, મુનીંદ્ર પું [સં] શ્રેષ્ઠ મુનિ
 મુને સં (પ.) મને
 મુક્તી પું [અ.; સરં મ, હિં મુક્તી] મુક્તમાન
 પચાતિયો [ગરીબી
 મુક્તિસ વિં [અ.] ગરીબ; ખેડાલ. -મી સ્ત્રી
 મુક્તિસ નં [અ. મુક્તસલ, સરં મ. મુક્તીસલ]
 પાટનગર સિવાયનો પ્રદેશ; મોક્ષસ્થ
 મુક્તિસલો પું [અ. મુક્તિસલહ, સરં મ.
 મુક્તિસલ] અતર, છેદ, ફાસલો
 મુક્તિ વિં [ફા.] મક્ત
 મુખારક વિં [અ.] આખા, લાગ્યશાળી; શુભ;
 ધન્ય [(-ને) મુખારક હો, રહો = ની પાસે
 ભલે રહો, અમારે એ ન લેઈએ.] ૦ખાલી
 સ્ત્રી ૦ અભિનદન, ધન્યવાદ
 મુમકિન વિં [અ.] શક્ય; સંભવિત
 મુમનો પું [ભુઓ મોખનો] મુક્તમાન થયેલી
 એક મૂળ હિં લતનો માણસ
 મુમાનિયત સ્ત્રી ૦ [અ. મુમાનવત] મના; પ્રતિજ્ઞા
 મુમુક્ષા સ્ત્રી ૦ [સં] મોક્ષની ઇચ્છા. -હુ વિં
 મોક્ષની ઇચ્છાવાળું
 મુમૂર્ષી સ્ત્રી ૦ [સં] મરવાની ઇચ્છા. -હું વિં
 મરવાની તૈયારીમા હોય એવું
 મુરઘાખી સ્ત્રી ૦ [ફા. મુરઘાવી] જળકૂંકડી
 મુરઘી સ્ત્રી ૦ [ફા. મુર્ચ ઉપરથી; સરં મ. મુર્ચી;
 હિં મુર્ચી] મરઘી -ઘો પું મરઘો
 મુરજ પું [સં] એક લતનું ઢોલ
 મુરત નં [ભુઓ મુહૂર્ત] શુભ સમય
 મુરતિયો પું [‘મુરત’ ઉપરથી] વરરાત્ર, કન્યા
 માટે શોધાતો કે શોધેલો વર (૨) હળના
 તુગામાં કોશને સંભળવા રાખનારી મેખ
 મુરખખી વિં (૨) પું [અ.] વહીલ (૨)
 કદરહાન; આશ્રય આપનાર, ‘પેટ્રન’
 મુરખખો પું [અ.] ચાસણીમા રાખેલો કેરી
 વગેરે ફળનો પાક [(સં.) શ્રીકૃષ્ણ
 મુરલી સ્ત્રી ૦ [સં] વાસળી; મોરલી. ૦ધર પું

મુરલી સ્ત્રી ૦ [મ. મુરલી (સં. મૈરાલ = દેવ;
 ઇશ્વર તેમને પરણાવેલી તે મૈરાલી)] દેવદાસી
 મુરવત, મુરંવત [અ.] સ્ત્રી ૦ સકાય, લાજ;
 અદખ, (૨) લલમનસાઈ
 મુરશિંહ પું [અ.] ગુર; ધર્મોપદેશક
 મુરતખ સ્ત્રી ૦ [અ. મરાતવ] આખર, પ્રતિષ્ઠા, માન
 મુરાદ સ્ત્રી ૦ [અ.] ઇચ્છા, ઉમેદ
 મુરારિ પું [સં.] (સં) મુર રાક્ષસના શત્રુ-વિષ્ણુ
 મુરીદ પું [અ.] શિષ્ય -દી સ્ત્રી ૦ (શિષ્યપણું.
 -દે શયતાન પું [ફા.] સેતાનનો શિષ્ય,
 બદમાશ
 મુલક પું [અ. મુલક] દેશ, પ્રદેશ ૦ગીર
 પું દેશને જતનાર; (૨) દેશનો વડો.
 ૦ગીરી સ્ત્રી ૦ [સરં હિં. મુલકગીરી, મ.
 મુલકગીરી] દેશ જતલો તે (૨) દેશના
 વડાએ વસૂલાત તેમ જ બદખરત માટે
 મુલકમા ફરવું તે (૩) દેશાટન, મુસાફરી -કી
 વિં [ફા.] મુલકને લગતું; દીવાની; વસૂલાતી
 મુલતવી વિં [અ. મુલતવી] મોક્ષક [-રહેકું,
 -રાખકું]
 મુલતાની વિં [સરં હિં, મ.] મુલત નં (૨)
 સ્ત્રી ૦ એક રાગિણી (૩) એક ધોલી ૦માટી
 સ્ત્રી ૦ એક લતની માટી (સ્ત્રીઓમા માથું ઘોવા
 ઇંમા વપરાય છે)
 મુલવણી સ્ત્રી ૦ [‘મૂલવણું’ ઉપરથી] મૂલવણું તે
 મુલવાવણું સંક્રિં મૂલવણું નું પ્રેરક
 મુલાકાત સ્ત્રી ૦ [અ.] મેળાપ [-આપવી,
 ગોઠવવી, થોળવી, લેવી]. -તી વિં
 મુલાકાતને અગેનું (૨) પું મુલાકાત લેનાર
 મુલાણું વિં [ભુઓ મલોણું] બાહુ
 મુલાએ (લા) પું [અ. મુલાહજહ, સરં મ.
 મુલાજા, હિં મુલાહજા] ભુઓ મલાએ
 મુલામ વિં [ભુઓ મુલામે], સરં મ મુલામી;
 હિં. મુલમ્મા] સરમ, મુહર
 મુલામ (-મો) પું [અ. મુલમ્મઅ; સરં હિં.
 મુલમ્મા. મ. મુલામા] ઢોળ
 મુલાયમ વિં [અ. મુલાહમ] નરમ, સુવાળું
 મુદ્કમશહૂર વિં [અ. મુલક + મશહૂર]
 જગવિખ્યાત, આખા દેશમાં મશહૂર

મુદ્દા(-દ્દા) પું[અ.] મુસલમાનોનો આચાર્ય
કે પુરોહિત

મુદ્દો પું[સ. મૂલ ઉપરથી, પ્રા મૂલિય (સં
મૌલિક) = મૂળ ધન, પૂછ, જુઓ મુદ્દલ] પૂછ
મુવાબેજ પું[અ મવાજિવ] ખદલો, મહેનતાણુ
મુવાદું નં[કે મલ્લ (સરં મ. મોવ) = દીન,
મુદ્દ + વાડો] નાનું ગામડું: ૫૪

મુવાબો પું[સરં મ મોવઝા] વાળ, મેવાળો
મુદા(-સ)ળ નં[સ મુસલ] સાબેલું ંધાર
વિં તડી ધારમા ભેરથી પડનો (વરસાદ)

મુશાયરો પું[અ મુશાદરહ] કવિઓની
પરિષદ, બ્યા દરેક કવિ પોતપોતાની કવિતાઓ
બોલી ખતાવે છે

મુશક સીં[સરં હિં મુશક = ખભો અને
કાણીની વચ્ચે ભાગ (ફા. મુશ્ત)] મુક્કી
[-ખાંધણું = મુશ્કેલ કરવું.] (ર) [ફા] કરતૂરી
મુશિકલ વિં[અ] જુઓ મુશ્કલ
મુશ્કેલ વિં[જુઓ મુશ્ક + ટાટ (હં ટાઈટ)]
વાસા પાછળ હાથ ખાવેલા હોય એવું [-કરવું,
ખાંધણું]

મુશ્કેલ વિં[જુઓ મુશિકલ] અધર, કટણ;
ફર [-પહણું] -લી સીં મુસીબત
[-આવવી, પડવી]

મુશ્કિક વિં[અ.] દોરત, મિત્ર

મુષક પું[સ] ઉદ્ધ

મુષ્ટિ સીં[મં] મૂઠી ંક પું(સ) ક સનો
એક મલ્લ. ંપાત પું મૂઠીની મારામારી,
ંમુદ્દ નં મૂઠીથી લડવું તે

મુસદ્દી વિં(ર) પું જુઓ મુસદ્દી ંપણુ નં
મુસદ્દો પું[અ મુસલ્લસદદહ, સરં હિં.
મસવિદા. મસૌલ; મ મલુદા, મસોદા] ખરડો,
કાચુ લખાણ (ર) ઊંડા અર્થવાળી શૈલીનું
લખાણ [-ધરવો, તૈયાર કરવો]

મુસરીથી સીં; નં એક પંખી

મુસલ(-ળ) નં[સં] મુશળ, સાબેલું ંન્નાન
નં જુઓ મુસળરનાન

મુસલમાન પું[ફા] ધરલામનો અનુયાયી
-ની વિં તેનું કે તેને લગતું (ર) સીં
મુસલમાન સી

મુસલ્લો પું[અ મુસલ્લા] નમાઝ પઢવાની
ચટાઈ (ર) [મુશ્કકારમા; સરં મ. મુસલ્લા,
હિં] મુસલમાન

મુસળ નં[સ મુસલ] મુશળ, સાબેલું ંખ ડી
પું ચોખા (ર) ખાડવું તે ંધાર વિં
જુઓ મુશળધા ંન્નાન નં જેવું તેવું નાહી
દેવું તે. -ળુ નં મુસળ

મુસાદર પું[અ મુસાફિર] વટેમાગું ંખાલું
નં પ્રવાસીઓને પકાવ નાખવાનું રથાન;
ધર્મશાળા -રી સીં પ્રવાસ, પર્યટન -રી
ળંગલો પું સવારીમા ફરતા અમલદારો
માટે અખતો સરકારી બગેલો, હાકબગેલો

મુસાર(-રો) પું[અ મુશાહિરહ, સરં મ.
મુજારા] પગાર -રિયુ વિં પગારદાર, લાડૂતી
મુસાહિ(-હે)ખ પું[અ.] સાથે રહેનાર, સાથી
મુસીબત સીં[અ] અઠચણ, તકલીફ (ર)
વિપત્તિ, સંકટ [-આવવી, પડવી]

મુશકાવુ અં કં[સ સ્મિ ઉપરથી, હિં
મુસકાના, મુસકરાના] મલકાવું, મદદારથ-
રિમત કરવું (ર) રાચવું, નાંચ વડું

મુશ્તકીન વિં[અ મુસ્તકીમ] મક્કમ,
મંખૂત, મુસ્તાક

મુશ્તનદ વિં[અ] આધારબૂત, માનવાલાયક
મુસ્તાક વિં[અ મુશ્તાક] આધાર (ર) દદ,
મક્કમ [-રહેણું = મક્કમ રહેવું] દારોરે

મુશ્તિમ વિં[અ] ધરલામનું કે તેનું અનુયાયી
(ર) પું મુસલમાન [વ્યવસ્થાપક]

મુહંતમિમ પું[અ] બદોખરત કરનાર;
મુહાનિર પું[અ] હિજરત કરનાર, ખીજે
દેશ બંધ રહેનાર

મુહૂર્ત નં[સં] બે ધડી જેટલો સમય; ૪૮
મિનિટ (ર) કામ શરૂ કરવાનો શુભ સમય;
મુરત. [-એણું = કાર્યસમારંભ માટેનો મગળ
સમય પંચાંગ વગેરેથી નક્કી કરવો -જડું,
વીતડું, -ભળવડું, સાચવડું.]

મુંજ નં[સ] કાલ જેવું એક ઘાસ (ર) [સં]
એક પ્રસિદ્ધ પ્રાચીન રાત્રી ંખંધ પું
મુંજો કદોરો (જનોઈ દેવી વખતે પહેરાવે
છે) ંખંધન નં જનોઈ દેવાને વિધિ -જિયો

પુંઠરતમા જનોઈ દીધેલો બ્રહ્મચારી. [-કરવો
= જનોઈ દેવી. -દોહાવવો, મનાવવો =
જનોઈ દેવી વખતે બટકને અમુક અતર
સુધી દોહવાઈ, તેને વાજને ગાજતે ઘેર લાવવો;
સમાવર્તન વિધિ કરવો -રાખવો = જનોઈ
ને સમાવર્તન વચ્ચે બટકને જે વિધિએ
રાખવામા આવે છે તે કરવો]

મુંઠ નં [સં.] માથુ (૨) પુંઠ સાધુ. ઠંક પુંઠ
મુંઠેલા માયાવાળો સાધુ (૨) સ્ત્રી, નં (સ.) એ
નામનુ ઉપનિષદ ૦૧ નં માથુ મૂઠાવવુ તે.
૦ માળા સ્ત્રી માયાની કે ખોપરીઓની માળા
-ડી વિં ખોહાવેલા માયાવાળુ (૨) પુંઠ
હલમ (૩) સન્યસી -ડો પુંઠ મઠારી
જેવો શિખારી

મુંખઈ સ્ત્રી, નં (સં) એ નામની નગરી.
૦ગરં વિં મુંખઈનું (૨) કલહા (રૂપિયો)
મુંખ(-મા)ઈ સ્ત્રી [અ. સૂમિયાઈ? સરં મ.
સુવર્ણ (શક્તિ-મસી ઉપરથી?)] કચ્છર વાગેલા
માટેની એક ઔષધિ

મૂઉં વિં [પ્રા. મુજ, મૂજ (સ. મૂત)] મૂએલું,
મરેલું (૨) કોઈ કે વહાલમા અપાતુ વિશેષણ
-ઉદ્ગાર -ઈ વિં સ્ત્રી. -એલું વિં મરેલું
-ઓ વિં પુંઠ [મૂઆ નહીં ને પાછા થયા,
મૂઆ નહીં ને માંદા પડ્યા = કાઈ ખાસ
કરક ન પડે, ઠેરના ઠેર રહ્યા. એકનુ એક જ.
મૂઆ પડ્યા છો = માર્યા જશો (૨) [પ્રશ્નાર્થ]
રાક્ષિ મારી ગઈ છે? મરી ગયા છો? મૂઆ
પહેલાં ઘોર, મૂઆ પહેલાં મોઢાણુ =
શકઆતનું ઠેકાણુ નહિ ને અતની તૈયારી
કરવી. મૂઈ માને ધાવણું = નિષ્ફળ પ્રયત્ન
કરવો, અશક્ય આશા રાખવી. મૂએલા
માણસ પર એસીને ખાય તેણું = ઘણું
કૂર ને લાગણી વિનાનું. મૂએ વર ને બળી
બળ = બળી એ વાત મારે શી પીડા?]

મૂક વિં [સં.] મૂચ. ઠતા સ્ત્રી, ૦ત્વ નં.
૦લાવ પુંઠ મૂગાપણુ. ૦વાચન નં મનમા
વાચનું તે (૨) ચિઠ્ઠી કે પાટિયા પરની આજ્ઞા
વાચી બાળકે તે પ્રમાણે કરવું તે
મૂકવણું સંકિં [‘મૂકવું’ ઉપરથી] મૂકે એમ

કરવું; મેલાવણું; છોડાવણું
મૂકણું સં કિં [અપં મુક્ક (સ. મુચ્)]
છોડવું તજવું; મુખ કરવું (૨) [અમુક સ્થાને]
નીમણ, સ્થાપણ કે ગોઠવણ; મેલણ (૩)
પહેરવું; ચાલણ (ટોપી, પાંચડી) (૪) રધાવા
-ચડવા માટે ચૂલા ઉપર મેલણું (ખીચડી,
શાક, ભાત) (૫) [વ્યાજે કે ગીરો] રાખવા
અથવા સાચવવા સોપણું ઉઠાં તેને ત્યાં
મો રૂપિયા મૂક્યા છે (૬) શીખવા મોઢલવા
માડવુ ઉઠાં શગરનું દુકાને-નિશાળે-મૂંચો
(૭) બાકી રાખવું, છોડવુ ઉઠાં ચાં લીટી
મૂકી દીધી (૮) -ને જુએ નાખવું -રખવું
(૯) જોરથી-મોટે દાદે કાઢવું (પોક, રાકઈં)
અન્ય ક્રિયા સાથે અવતા તે ક્રિયાની પૂર્ણતા
સૂચવે છે. ઉઠાં જગાડી મૂકવું [ઉંચું મૂકવું
= પૂરું કરવું (૨) રહેવા દેવ પાણી મૂકવું
= નીમ લેવો, સકલ્પ કરવો (કરવાને અથવા
ન કરવાનો) (૨) ગરમ યવા પાણી ચૂલે મૂકવ.
વાત મૂકવી = ચર્ચા કે ઉલ્લેખ છોડવા
(૨) વાત રજૂ કરવી મૂકી દેવું = છોડી દેવું;
જવા દેવ (૨) મૂકવાની ક્રિયા પૂરી કરવી.
મૂકી છાંડવું, રાખવું = રાખી મૂકવું]

મૂગડી સ્ત્રી [સરં મ નુગડી (સં. મુકુટ)]
સ્ત્રીઓનુ જાનનુ એક મરેલુ

મૂમડું વિં મૂચ (કાંઈક તુચ્છકારમા)
મૂમણી સ્ત્રી લાતની બનાવેલી પૂરી જેવી વાની
મૂચ વિં [મ મૂક] બોલી ન શકે તેવુ, અવાચક
(૨) શાત [મૂગો મારે = શુભ માર; કચ્છર માર]

મૂછ સ્ત્રી [પ્રા. મંસુ (સ. સ્મશ્ન), સરં મ મુચ્છી,
દિં. મૂછ] ઉપલા હોઠ ઉપર ઊગતા વાજ.
[-આવવી, ઊમવી = છોકરાના ઉપલા
હોઠ ઉપર મૂછના વાળ ઊમવા (૨) છોકરાએ
જીવાનીમાં આવવું. -ઉંચી રહેવી = ટેક
આબરૂ સચવાવાં -ઉંચી રાખવી = ટેક
આબરૂ સાચવવા, નીચાલેણું ન થાય તેવુ વર્તન
રાખવું -ના આંકડા વાળવા = ફાંકડાપણું
કે મદાઈ જતાવવા મૂછના બે છેડા ઊભા રહે
તેમ આમળવા -નીચી થઈ જવી = નીચા-
લેણુ થવું; ટેક આબરૂ જવા -ના આંકડો

નમવા ન દેવો = ગર્વ રાખવો, મૂઝ ઊંચી ને ઊંચી રાખવી - નો દોરો દેખાવો = જુઓ મૂઝ ખાવવી - નો વાળ = મગ્દને મૂઝના વાળ જેવું પ્રિય હોય તે. -પર તા (૦૧, ૦૬) દેવો = મગધરીમા મૂઝના વાળ ઊંચા ચડાવવા. -પર લીધું ઠરાવવાં, નચાવવાં, રાખવાં = મૂઝનો ચાકડો નમવા ન દેવો. -પર હાથ દેવો = મૂઝે હાથ દેવો -પહેલો માંડવો = પુન્યવત્તા નાની હિંમતમા કન્યાના બાપ યવું -ફૂંટવી = મૂઝના વાળ ઊગના. -મરડવી = મૂઝના ચાકડા વાળવા. -માં દસડું = મોં મલકાવવું; રિમત કરવું. મૂઝે હાથ દેવો, ફેરવવો = ફાકડાઈ કે માર્ગ દેખાડવા મૂઝના વાળ પર આગળથી ફેરવવી] [વગરનું નહ મૂઝ વિં [જ.] કનુસ (૨) અક્ષલ કે હોસ મૂઝ સોન [સં] મુદિ, પ્રા મુદિ, સરંદિ, મ] મૂઝી (૨) વ્યાધી તરવાર વગર પકડાય છે તે હોયો (૩) પીડા કરવાને કે મારી નાખવાનો એક તાત્ત્વિક પ્રયોગ (૪) સરંમ મ મુહ = તણ (નેલુમ મુહ)] ગિરીદીકની રમનમા એક દાવ [-ઉતારવી = મારૂ મ મનુ નિવારૂ કરવું -ઉપર હાથ મૂકવો = તરવાર ખેંચવાની તૈયારી કરવી. -મારવી = મારૂ મ મનુ પ્રયોગ કરવો, મ ત્ર પ્રયોગ અજમાવવો. -મોતરો લઈને મંદવું = કેડે પકડવું, અતથી પીટો પકડવો -વારવી = મૂઝ ઉતારવી] -ઠિયું નં કણને મૂઝી વડે વાળી બનાવેલી એક વાની મૂઝી સોં જુઓ મુઝી (-ઉઘાડવી, ખોલાવી, બંધ કરવી, વાળવી). [-ભરવી = મૂઝીમા માથ નેટલું લેવું (પાણીમા) મૂઝીઓ ભરાવવી = નિષ્કળ પ્રયત્ન કે માયાફૂટ કરાવવા, જેમાંથી કાઈ ન નીપજે એવી મહેનત કે કામમા નેહવું -વાળવી = કંતૂસાઈ કરવી (૨) છાનો સંગ્રહ કરવો (૩) છાનું રાખવું -વાળીને (નાસકુ, દોહવું) = બનતા બવા નેશધી, ઉતાવળે, પાછું નેચા વિના દોહવું. બાંધી મૂઝી = જેનો ભેડ બહાર ન પડી ગયો હોય એવું ને તે, મોખમ રાખેલું (૨)

જળવાઈ રહેલો વકર - પ્રતિષ્ઠા.] -ઠો પું મોટી મૂઝી [-ભરવો = મૂઝમા માથ નેટલું લેવું] મૂઝકું નં [સં. મુઝ] માથું -કાવેરો પું માથા ઠીક લેવાનો વેરો મૂઝી સીં [પ્રા. મુલિય (સં મૌલિક)] પૂછ, બન (૨) વેપાર કિલોગમા રોકાની ધાપણ - કવ્ય. [-મંતરવી = છેતરોને કાઢી લેવું -હાથમાં હોવી = દાવ કે કળામા હોવું] ૦દાર વિં (૨) પું મૂઝીવળો, પેસાદા ૦વાદ પું, ૦શાહી સીં મૂઝીદારોની સત્તા, 'ડેપિલેસિઝમ' ૦વાદી વિં (૨) પું મૂઝી-વાહને લગતું કે તેમા માનવું મૂઝી સીં [પ્રા મુહ (સ મુહ) + ડી, કે સ મુહ = માથું] મો અથવા માથાનો લાગ [-નીચી કરવી = ટેક આપડ જતા કરવા. -નીચી થવી = ટેક આપડ જવા. નીચી મૂઝીએ = માન -શરમ ગળી જઈને મૂઝીમોચન કરવું = નીચું નેવરાવવું, માનલગ કરવું] મૂઝો પું [કે મૂઝ] સો મણવું વળન (૨) [મ મુહ, મ મુહ] ઘાણીનું લાન્વાણ ગોળ ખાનુ (૩) [સગં દિં મોઢા, મોઢા] સરકટ કે નેતરની એક તતની ગોળ છુટ્ટી કે માચી જેવું આસન મૂઝ વિં [સં] મૂખ ઠાઠ (૨) સ્તબ્ધ, નિશ્ચેષ્ટ (૩) મોહવશ, વિવેકરહિત, મોહમા પડેલું ૦ગર્મ પું બગડેલો ગલ, જેથી ગર્મજ્વલ ગય કે પ્રત્યક્ષમા વિજ્ઞ આયે ૦આહ પું મૂઝતામા પકડી ગયેલી માન્યતા. ૦દા સીં. ૦મતિ વિં બેવકૂફ, મૂખ -ઠામહ પું [+ આગ્રહ] મૂઝતાબેર અપાતો આગ્રહ; મૂઝાહ, 'હોમેડિઝમ' -ઠામયા પું મૂઝ પુરવ મતર નં [જુઓ મૂત્ર] પેગાળ [-કરવું = (ઢોરે) પેશાળ કરવો] ૦ગદો પું મૂતરના બેજની મદકી ૦હું અંકિં પેશાળ કરવો [મૂતરી પડવું = પી નકુ -ગભરાઈ જવું] -રાણું અંકિં 'મૂતરવું' નું ભાવે મૂત્ર નં [સં] મૂતર, પેશાળ ૦કુચ્છ નં પીડા સાથે પેશાળ થવાનો રોગ. ૦ખરીક્ષા સીં

મૂત્રની પરીક્ષા. ઓપિંડ પુંડ શુદ્ધ લોહી તથા
મૂત્રને બ્રહ્મ પાડનાર અવયવ; 'કિલ્તી' રોડા
પુંડ પેશાબનો રોગ. ઠલ, ઠવર્ધક વિં
વધ રે મૂત્ર કરતે તેવું -ત્રાશય પુંડ; નં
[+ જાશય] મૂત્રને એકઠું થવા માટેનું અવયવ;
કુક્કી; 'ઠલેડર'. -ત્રોત્સર્ગ પુંડ [+ ઉત્સર્ગ]
પેશાબ કરવો તે

મૂઠઈ નં [નુઓ મઠઈ] શત્રુ પ્રતિપક્ષી
મૂનિયું નં જુઓ મોનિયું
મૂમતી સ્ત્રીં [પ્રા. મુઠપત્તી (સં. મુલપત્તી)] જેન
યતિઓ મોં ઉપર બાધે જે તે સૂગડાનો કકડો
મૂરછી સ્ત્રીં [સરં મ મુલ્લી] રવરોને જલદી
જલદી ગાના ઊપજનો એક અવધાર (સંગીત)
મૂરખ વિં (ર) પુંડ મૂખ. [-બાધે શીંગડાં
=મૂખતાની બાધ નિશાની (ન હોય એવા
અવધાર)] -ખાઈ (-મી) સ્ત્રીં મૂખાઈ.
-ખું વિં મૂરખ [ગા, 'કોલેગ'
મૂરછી સ્ત્રીં [જુઓ મૂરછાં] બેહાશી (ર) એક
મૂરછાણું અઠંકિં [હિં. મુરછાના (સં. મૂરછન)]
કરમાણું; સીમળાણું
મૂરત સ્ત્રીં [સં મૂર્તિ. સરં હિં.] મૂર્તિ (૫)
મૂરમ પુંડ [સરં મ. મુરુમ] રહયડમા વપગતા
રોડા કે પથ્થરના ટુકડા
મૂખ વિં (ર) પુંડ [સં] અઠલ; બેવક્રક;
અઠલહીન ઠા, -ખાઈ સ્ત્રીં, ઠવ નં
મૂરઈ (-ઈ)ક વિં [સં.] મૂરખા પમાહનાર
મૂરછાં (-છ)ના સ્ત્રીં [સં] મૂરખા (ર) સાત
રવરોને કમસર આરોહઅવરોહ -થાટ (૩)
રાગપ્રતિપાદક -વાદી સ્વરને તેની બેડેના રવર
સુધી લઈ જવો તે, તેને ક પાવવો ને (સંગીત)
મૂરછાં (-છાં) સ્ત્રીં [સં] બેશુદ્ધિ (-આવવી,
વળવી). ઠઈ સ્ત્રીં બડાઈ, મૂખામા આવી
છાટવું તે ઠલું અઠંકિં મૂરછાંમાં પડવું.
-ચઈાં (-છાં)ગત, -ચઈાં (-છાં)ત વિં
મૂરછાં પામેલું

મૂર્ત વિં [સં.] મૂર્તિમાન, સાકાર. ઠવ નં
મૂર્તિ (-ર્તિ) સ્ત્રીં [સં.] પ્રતિમા, આકૃતિ (દેવ-
દેવીની) (ર) સાધુ (બ્યક્તિ). ઠકાર પુંડ બડનાર;
શિલ્પી. ઠપૂજક વિં મૂર્તિને પૂજનાર ઠપૂજ

સ્ત્રીં મૂર્તિની પૂજ. ઠલંજક વિં મૂર્તિને
બાગનાર. ઠમતી વિં સ્ત્રીં, ઠમંત, ઠમાન
વિં શરીરવાણું; સાક્ષાત મૂર્તિ. ઠશાસ્ત્ર નં
મૂર્તિઓ બનાવવાનું શાસ્ત્ર; શિલ્પ

મૂર્ધન્ય વિં [સં.] મૂર્ધંધાનથી ઉચ્ચાગતુ (ર)
માથાને લગતુ (૩) [લા.] મુખ્ય (૮) પુંડ
મૂર્ધંધાની વર્ણ. ઠતર વિં વધારે મૂર્ધન્ય
મૂર્ધંધાન નં [સં.] તાળવાની વચ્ચેનો ભાગ.
-ની વિં મૂર્ધંધાનનું

મૂર્ધા પુંડ [સં.] માથું (ર) દાનતા મૂળ અને
તાળવાની વચ્ચેનો ભાગ (બા.)

મૂલ (-દય) નં [સં. મૂલ્ય, સરં મ, હિં. મોલ]
કિંમત [-બેસધું = કિંમત પડવી, લાવ-
નામ આપવાનું હોવું.]

મૂલ (-ળ) નં [સં] વનરપતિની જલ (ર) પાયો,
મડાણ (૬) નદીનું ઉત્પત્તિસ્થાન (૪) [લા.]
મૂળ કારણ (૫) ૧૯મુ નક્ષત્ર (૬) રૂઠું
(મૂલવિધિમા) [ગ.] -લક વિં [સં] (બહુનીહિ
સમાસને અપેક્ષે) મૂળવાણું. ઉડાઠકંતકયામૂલક.
-લકારણુ નં મુખ્ય કારણ. -લકેન્દ્ર નં
'રેલકલ સેન્ટર' (ગ) -લકેણુ પુંડાઠપૂણો
(ગ.) ઝગત વિં મૂળમાં રહેલું ઠયું વિં
(ર) અંડ જુઓ મૂળગુ. ઠમથ પુંડ
અસલ ગ્રથ (જેનાં જાપાતર, દીકા વગેરે થયાં
હોય) ઠચિહન નં (૧/૨) આણ સંખ્યાનું
મૂળ સચવતુ ચિહન. 'રેલિકલ સાધન' (ગ)
-લજ વિં મૂળ નક્ષત્રમા જન્મેલું ઠતરવ
નં પાય મહાબૂનોમાનું એક (ર) કાઈ ચીજનું
મૂળ -પ્રાથમિક ઘટક તરવ (૩) નં વં બં
શાસ્ત્ર કે જ્ઞાના પ્રાથમિક સિદ્ધાંતો ઠતાલ
પુંડ ત્રિતાલ -લક વિં જેનું મૂળ બગઅર
નીકળે એવી (રકમ), 'રેશનલ' (ગ) ઠયુરુષ
પુંડ વંશનો આદિપુરુષ (ર) કુટુંબનો મુખ્ય
માણસ ઠપ્રકૃતિ સ્ત્રીં પ્રકૃતિ, જગતનું આદિ
કારણ (સાખ્ય) ઠપ્રત સ્ત્રીં છાપવાનું મૂળ
લખાણ; 'પ્રેસકોપી' ઠમૂત વિં મૂળરૂપ;
મૂળનું. -લવિધિ પુંડ 'ધવોલ્યુશન' [ગ.].
(ર) મૂળ નક્ષત્રમા જન્મેલા બાળક તથા તેના
માબાપ ઉપર કરવામા આવતો વિધિ

મૂલદાર વિં [મૂલ્ય + દાર] મૂલ્યવાન કીમતી
મૂલપડી વિં પંદર (વેપારી સંકેત)

મૂલવણું સંકિં [‘મૂલ્ય’ ઉપરથી] મૂલ્ય નક્કી
કરવું (૨) ખરીદવું (૩) આકરુ કદર કરવી.

મૂલવાણું અંકિં (કર્મણિ)

મૂલાશ પું [સં] ‘રેલિકલ એકિસસ’ (ગ)

મૂલા(-ળા)દાર પું [સં] જુઓ મૂળાદાર

મૂલાનાન નં [સં] મૂળ-રેહના કાગણકપ અજ્ઞાન

મૂલા(-ળા)ધાર પું [સં] મૂળ આધાર (૨) નં

ગુદાને ઉપરથી વચસા આગિલુ ચક

મૂલ્ય નં [સં] મૂલ, કિંમત. વાન વિં કીમતી

મૂપક, મૂપિક પું [સં] ઉંદર મૂપિકા સ્ત્રીં
ઉંદરડી

મૂસ સ્ત્રીં [સં] મુષા, મૂર્ષી, પ્રા મૂસા; સગ્ગ મ.

હિં મૂર્ષી] ધાત્ર ગાળવાની કલડી (૨) બીજી

મૂસળી સ્ત્રીં [સં] મુસલ, સરં મ મુસલ્લી;

હિં મૂસલી] ઐપધિ-વસાણના કામનું

એક મૂળ (૨) પરાઈ

મૂસા પું [જ] (સં) ચઢૂદી ધર્મને પ્રવર્તક

[મૂસાભાઈને વા પાણી = પોતાને ભાગ

કદ્ય ખરચ નહોં કે કથી મિલકત નહીં]

મૂળ વિં [જુઓ મૂલ] અસલ પહેલાનું;

મૂળભૂત (૨) નં જુઓ મૂલ [સં]

[-ઊખડી જવાં = (વૃક્ષ) નિર્મૂળ યવ (૨)

અસર કે અવશેષ ન રહે તેમ ખતમ થવું

-ઊંડાં હોવાં = મૂળ મજબૂત હોવા (૨) મૂળ

કારણ લાખી મુદતના કે કળી ન શકાય તેના

ગહન હોવા (૩) પારખી ન શકાય તેવુ યુક્તિ

બાજ કે શૂટ હોવું -કાપણું = જડ કાઢવી;

સમૂળો નાશ કરવો. -ધાલણું, નાખણું =

મૂળ કૂટવા અને જમીનમા ચોટવા (૨) કાયમ

થવું અજાય થવું મૂળમાં, મૂળે = પહેલુ,

અસલ (૨) મહાણમા, શરૂઆતમા -શોધણું

= ઉત્પત્તિસ્થાન કે આદિકારણ શોધવું]

ઠકારણુ, ઠગત જુઓ ‘મૂલ’મા ઠગું વિં

(૨) અં મૂળ, અસલ (૩) તમામ, બધું

ઠગેયું અં મૂળથી ઠગેય, ઠગત, ઠગાલ,

ઠગુરુપ, ઠગકૃતિ, ઠગત, ઠગત જુઓ ‘મૂલ’

મા. -ળાદાર પું [+અક્ષર] વર્ણમાળાના

મૂળ અક્ષરો. -ળારિયું, -ળાડું નં મૂળ.

-ળાધાર જુઓ મૂલાધાર. -ળાયું નં મૂળ,

જડ -ળા સ્ત્રીં મૂળના કીણા કીણા ફણગા

(૨) [પ] મૂળ [-મૂંઘાડવી = જડીબુટ્ટી

મૂલાડવી, તદ્દ કંવું (૨) વશ કરવું જમાવીને

પોતા તરફી કંવું] -ળા દ દા પું અં વં

ગિલ્લીદડની રમત -ળા પું શાકમાં

વધનવું એ = મૂળ [મૂળાના ચોરને

સુરકાનેા માર = સુનાના પ્રમાણમા વધારે-

પડની સલ મૂળાના પતીકા જેવા = નગદ;

કલદાર (રખિયા) મૂળાનાં પાણી હોવું =

દમ-સૌથ કે જુગસા વિનાનું હોવું મૂળામાં

મીઠું ને કેળામાં ખાલ = દરેક વસ્તુ પોત-

પોતાને આને શોભે થોચેલા મૂળા જેવું =

કારકટ -જેવુ હતુ નેવુ (ખાલી કે નિહિ વિનાનું)

(૨) શરમથી રીકું પડી ગયેલું]

મૂખાસાડી સ્ત્રીં જુઓ મુખાસાડી

મૂંચું વિં જુઓ મૂંચું

મૂંછ વિં જુઓ મૂંછ

મૂંઝડો પું [સરં મ મુઝી] મોઢે કાળા અને

શરીરે ઘેળા વાળવાળો બાછડો

મૂંઝવણુ(-ણી) સ્ત્રીં [જુઓ મુઝાવું]

અકળામણ, ગભગભણ વ્યથતા, ઉચાટ -હું

સંકિં મૂંઝવણુ કરવી, મૂંઝાવવું

મૂંઝારી, -રો જુઓ ‘મુઝારી મા [પ્રેરક]

મૂંઝાણું અંકિં જુઓ મુઝાણું -વણું સંકિં

મૂંડકા(-કી) સ્ત્રીં [‘મૂંડવું’ ઉપરથી] બોડી સ્ત્રી.

મૂંડકી સ્ત્રીં [સં મુડકા] (કા) ઘોડા કે ઊંટના

પલાણના કાકાના આમણા ભાગવું માથું (૨)

જુઓ મૂંડકા

મૂંડણુ નં જુઓ મુંડન

મૂંડણું સંકિં [સં મુદ્] મુંડન કરવું, બોડવું

(૨) [લા] હેતરવું, ધૂતવું (૩) ચેલો બનાવવો.

મૂંડામણુ નં મૂંડવાનું મહેનતાણું મૂંડાવણું

સંકિં (પ્રેરક). મૂંડાણું અંકિં (કર્મણિ)

મૂંડિયો પું મુડી; સંન્યાસી

મૂંડી સ્ત્રીં [‘મૂંડવું’ ઉપરથી] મૂંડકી, બોડી

સ્ત્રી (૨) [સં મુંડ ઉપરથી] માથું; જલ

[-હલાવવી = ન કહેવું નીચી મૂંડીએ

મેનો (મે) પું. જુઓ મ્યાનો
 મેન્ડેટ પું. [૬] હક્કમત ચલાવવાના કે અમુક
 કાર્ય કરવાના અધિકારની સોપણ
 મેમણ (મે) પું. [જ. નોમિન?] એક મુસલ-
 માન નતનો માણસ
 મેમનો પું. નાકતુ એક ધરેણું
 મેમોરિયલ નં. [૬] યાદગીરી માટેનું તે માટે
 ઊભુ કરેલું બાવલું વગેરે, રમારક (૩)
 સરકારને કારણે વગેરે સાથે કરેલી અરજી
 મેમ્બર પું. [૬] સભાસદ, મંત્રી
 મેમ્બર પું. [૬] મોટા નગરની ખાસ અલગ કાય-
 તાથી રચાતી (એપેરિશન) સુવસાનનો પ્રમુખ
 મેર પું. [સ. મેર, સરં દિ, મ. મેર] માણનો
 મર્યાદાનો મોટો મણકો (૨) શિરોમણિ, મુગટ
 (૩) જેના ઉપર અલગ રહે છે તે હુકમો ડાચો
 (૪) [સં.] (૫) મેર પર્વત (૫) તાબાનું
 એક મોટું વાસણ (૬) [?] એક જવડું (૭)
 સોઠમાં વસતી એક જાત
 મેર સ્ત્રી. બાલુ; દિશા (૨) (મે) [‘મરુ ઉપરથી’]
 (ચ.) મર
 મેરમેરા (-રે) પું. નં. [‘મેર’ ઉપરથી] દિવાળીમાં
 દોરતો ઊંચાલિયા જેવો, હાથમાં ઝાલવાના
 ડોચાવળો દીવો કંઈ છે તે
 મેરાઈ પું. દંત્ય
 મેરા (-ર, -રે) પું. નં. જુઓ મેરમાયુ
 મેરી સ્ત્રી. [દિ. મેહરી; અરં. મે. મેહરી] ગાનારી
 સ્ત્રી નારી, સ્ત્રી
 મેર પું. [સં.] (સં.) એક પર્વત (સોનાનો), જેને
 આધારે પૃથ્વી રહે છે તથા ગ્રહો વગેરે જેની
 આસપાસ કરે છે એમ મનાય છે (૨) મિત્ર,
 સોબતી (૩) તાબાનું એક મોટું વાસણ (૪)
 હુકમો મેર (૫) માણનો મેર ૦૬૮૫ પું. કરોડ
 મેરેયું નં. જુઓ મેરાયુ
 મેશ (-ળ) પું. [સં.] મિલન, મેટાપ (૨) [સરં મ.]
 જુઓ ઘાટ (સ ગીત)
 મેલ પું. સ્ત્રી. [દિ.] ૦ગાડી સ્ત્રી. હાકગાડી,
 ટપાલ લઈને જતી ઝડપી ટ્રેન
 મેલ (મે) પું. [‘મેલ’ ઉપરથી] કચરો, ગંદકી,
 મેલું તે. [-કાઠવો = શુદ્ધ કરવું -કાપવો

= મેલ દૂર કરવો-ઉમેડી નાખવો. -મૂકવો
 (અંતરનો, મનનો) કપટ ન રાખવું (કપટ
 રાખ્યા વિના ખુલ્લું કહેવું)] ૦ખાઉ વિ. મેલ
 દાકી રાંધે એવી જાતનું. ૦ડી સ્ત્રી. ૦ગડાળ
 બૂતડી (૨) એક ઢેવી. [-મૂકવી = મારવા કે
 દેરાન કરવા મંત્રથી મેલડી દેવતા રાત્રીને
 વળગાડવી] ૦ખણુ નં. મેલાપણું
 મેલન નં. [સં.] મિલન, એકત્ર થવું તે
 મેલણું (મે) સં. કિં. [પ્રા. મિલ્લ (સ. મુચ્)]
 મૂકવું -ણુ નં. મેલવું તે
 મેલાણુ (મે) નં. [‘મેલવું’ ઉપરથી] મુઝામ, પડાવ
 (૨) છુટકાને, મુનિ (૩) ડગલુ, કદમ [-વણું
 = (અલ્પમાથી) છુટકારો થવો, છૂંકવું]
 મેલાણું (મે) અં. કિં., -વણું સં. કિં. ‘મેલવું’નું
 કર્મણિ ને પ્રેરક
 મેલી (મે) સ્ત્રી. [‘મેલું’ ઉપરથી] ઝોર, જગથ,
 ંવિધા સ્ત્રી. મારણનારણ કે ભૂતપટીત વશ
 કરવાની વિધા
 મેલું (મે) વિ. [પ્રા. મ્લ (સં. મલિત)] ગડ
 (૨) કપડી (૩) નં. મળમૂત્રાદિ (૪) ભૂતપ્રેત
 વગેરે. [-ઉપાડણું, વાળણું = મળમૂત્રાદિ
 ઉપાડી લઈ જવું-તાખી આવવું -વળમણું
 = ભૂતપ્રેતાદિ વળમણું.]
 મેલો (-ળો) પું. [સં. મેલ] મેલાપ
 મેવલો, -લિયો પું. [જુઓ મેહુલો] વરસાદ
 (૨) મેવરત્નતિનું ગીત
 મેવાડી સ્ત્રી. [પ્રા. મેવાડ, મેવાવાડય (સ. મેવ-
 પાટક) = મેવાડ દેશ ઉપરથી] રાજસ્થાનની
 એક પ્રાતિક બોલી (૨) વિ. મેવાડનુ, -તે
 સં. બધી. -ડો પું. મેવાડથી આવીને વસેલો
 (બ્રાહ્મણ, વાણિયો કે સુતાર) (૨) એક ગગ
 મેવાત (-સ) પું. [સં. મહીવાસ] ચિત્રદૂટારાના
 વસવાટવાળો જ ગદી પ્રદેશ (૨) મહીકાઠાનો
 પ્રદેશ. -તી (-સી) વિ. મેવાસનુ
 મેવાળો પું. [‘મેવાલો’ ઉપરથી] સાથે મળવું
 કે મેળવવું, એકઠું થવું -કરવું તે
 મેવો પું. [ફા.] લીલા કે સૂકા ફળ
 મેશ (-સ) (મે) સ્ત્રી. [સં. મશી (-સિ)] કાજળ.
 [-આંજવી, ઘાલવી, ચોપડવી, સારવી

= (આખ્યા) કાળજી ચોપડુ-ભરવું.-ધસવી
(મોટો) = અપજશ લેવો, ભૂડું કરવું -નો.
'આંદલો = અપખીતિ'] [નાતનુ
મેશરી વિં [હિં. માહેશ્વરી] વાણિયાની એક
મેશી વિં [સગં મ મેશી = આણસુ] કનૂસ
મેષ પું [સ] ઘેટો (૨) પહેલી રાશિ. ૦પાલ
(-ળ) પું ભરવાડ [પલકારો
મેષાન્મેષ પું [સં] આખ પટપટાવવી તે,
મેસ (મે) સ્ત્રીં જુઓ મેશ
મેસર (મે) પું [પ્રા મિસ્ત્રાકૂર?] એક મીઠાઈ
મેરમેરિજમ નં [દ્] પોતાના સકલ્પખળથી
સામાનામા ઊભી કરાતી નદ્રા જેવી રિયતિ
(૨) એ રિયતિ ઊભી કંવાની શક્તિ (૩) એ
રિયતિ, તેના કાયદા વગેરેનું વિજ્ઞાન
મેહ પું [પ્રા. (સં. મેઘ), સરં હિં] વરસાદ
[માગ્યા મેહ વરસવા = એક એ તે પ્રમાણે
વરસાદ પડેવો; ગમરાલ્ય પ્રવર્તવું.]
મેહ(-હુ)લો પું [જુઓ મેહ] વરસાદ, મેવલો
મેળ પું [સં. મેલ, સરં મ.] રોજનો આવક
ખરચનો હિસાબ (૨) હિસાબ, લેખ. ઉદાં
અત્યારે ત્યાજવાનો શો મેળ છે? (૩) મળતા-
પણુ, બંધબેસતુ હોવું તે (૪) બનાવ, સ પ (પ)
એકઠા થવું તે (૬) મેલ, ચાટ (૭) સગવડ, સભોગ
ઉદાં હમણા મને ત્યા આવવાનો મેળ નથી.
[આવવો = એકમન થવું સ પ થવો (૨)
બંધબેસતુ આવવું (૩) ભોગ મળવો - કરવો =
સંપ કરવો, મનાધાન કરવું. -કાઢવો,
મેળવવો, બેસાડવો = હિસાબના ટાટિયા
મેળવવા, જમે ઉધાર સરખુ કરવું (૨) સિલક
કાઢવી (૩) બંધબેસતુ કંવુ -ખાવો, બેસવો
= એકરસ થવું, મળતે મળતુ આવવું, લાગી જવું
(૨) ભોગ ખાવો, મળવું (૩) બંધબેસતુ આવવું
-થવો = સ પ થવો; બનાવ થવો, બનતી રાશ
આવવી -બેસવો, મળવો = હિસાબ મળવો,
સિલક મળવી (૨) બનતી રાશ આવવી.
-રખવો = બનાવ -સ પ -સદ્ભાવ રાખવો
-રહેવો = બનાવ રહેવો, બનતી નશ રહેવી
-લાવવો = ભોગ ખવરાવવો, બંધબેસતુ કરવું
(૨) સમાધાન કરાવવું]

મેળવણુ નં [મેળવણુ' પરથી] મિશ્રણ
(૨) અખરામણ [-કરવું = મિશ્રણ કંવુ
-નાખવું = અખરામણ ઉમેરવું] -છી સ્ત્રીં
મેળવણુ -ઉમેરવું તે (૨) મેળવવાની ચીજ;
ઉમેરણ (૩) દ્રવ્યના, મુકાબલો. -છું નં
મેળવણી માટે નાખવાની ચીજ (જેમ કે,
દાળમા અમુક શાક). -છું સંકિં [મેળ
પરથી] એકઠું કરવું, મિશ્ર કરવું (૨) પ્રાપ્ત કરવું
(૩) સરખાવી ભેડવું (૪) આખરવું (૫) વાઘને
સૂરમા આણવું -તેના તાગ વગેરે ખરાખર
ગોઠવવા

મેળા સ્ત્રીં [જુઓ મહિલા] સ્ત્રી
મેળાપ પું [પ્રા. મેલાવ (સં મેલ), સરં મ]
મળવું -એકઠા થવું તે, સમાગમ (૨) [લા.]
સદ્ભાવ, બનાવ (-થવો) -પી પું બેઠક
ઊઠકવોળો માણસ મિત્ર -વડો પું બનાવ;
ટાણુ (૨) સલા, મિલસ; પરિવદ (-કરવો,
ભરવો) -વો પું [સગં મ] મેળાવડો (૨)
મેળાપ, મુલાકાત [રાજપુત્રીથી
મેળે (મે) અં [સગં મેને] બને, પોતે (૨) પોતાની
મેળો પું [સં મેલક, પ્રા મેલય, કે મેલી,
હિં. મેલા, મ મેલા] મેળાપ; ભેટો (૨) વણ
માણસતુ એકઠા થવું તે (ઉત્સવ, યાત્રા વગેરે
નિમિત્તે) [-ભરવો = (લા.) વણ માણસ
એકઠા કરવા -ભરવો = વણ માણસો ઉત્સવ
-યાત્રા નિમિત્તે એકઠા થવા -માગવો =
વધું ઘટવું ખાવાનું ઉધરાવવું (ગામડાંમાં
બગીચો મેળો માગે છે)]

મે' (મે') સં [સં મયા; પ્રા મિ, મે (બંવં
બન્ને)] 'હુ' 'તુ' નીજ વિજિતિ એવચન (૨)
[સ સ્મિન્, પ્રા સિ, મિ, સગં હિં. મેં] + માં
મેંડક (મેં) પું [જુઓ મેંડક] ઢેડો -કી
સ્ત્રીં ઢેડી

મેટી (મેં) સ્ત્રીં [પ્રા (સ મેંદ = ઘેટો), સરં
મ] ઘેટી. -હું નં ઘેટું -હો પું ઘેટો
મેંદાલકડી (મેં) સ્ત્રીં [સગં હિં, મ.
મેંદાલકડી] એક ઔષધિ
મેંદી (મેં) સ્ત્રીં [જુઓ મેંદી] એક વનસ્પતિ
મેંદો (મેં) પું જુઓ મેંદો

મૈત્રી સ્ત્રીં [સં.] લાઘવ ધી. [-લમવી=સારી પેડે દારતી થવી]

મૈથલ નં ઊંટુ ટોણું

મૈથિલી સ્ત્રીં [સં.] (સ.) સીતા (૨) બિહારના (નરંગા પાસેના) એક લાગની બોલી

મૈથુન નં [સં.] નરમાદાનો સંલોગ. -ની વિં

મૈથુનથી ઉત્પન્ન થયેલું (૨) મૈથુન સંબંધી

મૈનાક પું [સં.] (સ) એક પૌરાણિક પર્વત

મૈયત સ્ત્રીં [જ.] મરણ (૨) મોકાલ (૩) વિં

મરણ પ. મેડું. ૦ખર્ચ (-રચ) પું: નં

મરનાર પાછળ કરાતુ ખચ

મૈયા સ્ત્રીં [હિં] માતા [આવશ્યકાર

મૈયાનિમ પું [જ. મુઝલ્જમ] પ્રતિષ્ઠિત;

મોઈ સ્ત્રીં મોઈદાની રમત મા નાનો લાકડાનો

કકડો. ૦દંડા પું:ખ=વં મોઈ અને હડા

વડે રમવાની રમત ૦હું નં એ આકારનો

કાઈ પણ કકડો

મોઈ વિં સ્ત્રીં ભુઓ મૂઈ (૨) ભલે ટ્રિકર નહીં

એવા અર્થમાં સ્ત્રીલિંગી શબ્દો સાથે. ઉદા.

મોઈ, પડી ગઈ તો.

મોકમ (મો) વિં [જ. મુહકમ, સરં મ

મોહકમ, હિં મુહકમ] + મોકકમ; સખત

મોકલવું સંકિં [દિ. મોકલ] રવાના કરવું.

• જવાં કરેલું (૨) પહોંચાડવું

મોકલામઘી સ્ત્રીં [‘મોકલાવવું’ ઉપરથી]

મોકલવાની ક્રિયા કે મહેનતાણું

મોકલાવવું સંકિં ‘મોકલવું’નું પ્રેક

મોકળું (મો) વિં [વ. મુક્કલ (પ્રા. મુક્ક, સં. મુક્ત);

સરં હિં મોકલા; મ. મોકલા] મોકળાશાણું

(૨) ખુલ્લું (૩) [લા.] નિખાલસ (૪) ઉદાર.

[-મહાલકું=છૂટથી હરવું ફરવું (૨) સખા-

સંબંધીથી છૂટા પડી અવગળા કરવું -મૂકવું

=મેટ્ટેથી રહવું -ળાણુ (-શ) સ્ત્રીં

જગાની ઘૂંટ. ખુલ્લું હોય તે

મોકાણુ (મોણ) સ્ત્રીં [વ. મુહ + વિકોળો = મો

મરડડ તે, અથવા મૂઈ + કાણ]

મરણનાં સમાચાર (૨) મરનાર પાછળ શોક

કરવા બેસું થવું તે (૩) [લા.] પીકા, આકત

[-ના સમાચાર = માહા સમાચાર -માંડવી

= મરણ પાછળ શોક કરવા બેસાએ બેગા થવું

(૨) ભારે વુકસાન થયું કે થતુ હોય એવી હાલત

કરવી (૩) એક કોષાદ્ધાર]

મોકાસદાર પું [ફા. મુકાસદાર, સરં મ.]

રસ્તે જગાર પાસેથી લેવાનો કર વસૂલ કરનાર

મોકૂદ વિં [જ.] બંધ પાડેલું; રહેવા દીધેલું;

મુક્તવી (-રહેણું, રાખવું). -સ્ત્રી સ્ત્રીં

મોકૂદ રાખવું તે

મોકો પું [જ.] પ્રસંગ; લાગ (-આપવો,

લેવો, મળવો, સાધવો)

મોકુ પું [સં.] મુક્તિ, છુટકારો [-આપવો

= મુક્તિ આપવી (૨) નિર્જગી જથાવવી (૩)

મારી નાખવું -થવો, -મળવો = મુક્તિ

મળવી (૨) મરી જવું; રવધામ પહોંચવું -દેવો

= ભુઓ મોકુ આપવો -પામવું = મુક્તિ

મળવી (૨) મરી જવું મોકો જવું = મરી-

જવું] ૦કાલ (-ળ) પું (અહલ) છૂટવાનો

સમય ૦દા એકાદશી સ્ત્રીં માગસગ સુદ

૧૧ ૦દાર નં મોકિતુ દાર ૦૫૬ નં મુક્તિ,

મોકુ ૦પુરી સ્ત્રીં મોકુ આપનારી નગરી.

-ધાર્થી પું (૨) વિં [+ખર્ચી] મુમુક્ષુ

મોખ પું [ભુઓ મોકો] પ્રસંગ, લાગ (૨) સારો

મોખંગ; વિશિષ્ટ સ્થાન ઉનાં ઘરના પૈસા

નથી, મોખના પૈસા છે. ઘર સારા મોખમા

આવેલું છે (૩) વેત; અનુકૂળતા, ગોઠવણ ઉદા.

હમણા મોખ નથી, મોખ આવશે ત્યારે પૈસા

આપીશ [-આપવો = અનુકૂળતા મળવી;

લાગ હોવો; પ્રસંગ મેળવવો. -ધારવો =

કામે વળગાડવું; ઠેકણે પાડવું (૨) સગવડ

કરવી. -માં ફરવું = લાગમા કે વેતમ ફરવું

-સાધવો = તકનો લાલ ઉઠાવવો (૨) લાગ

ગોધવો.]

મોખ પું [સગં મ. મોલા] તખૂનો વાહ

મોખરો (મો) પું [સં મુલ ઉપરથી] આગળનો

ભાગ, બહાર પડેલો ભાગ [મોખરે કરવું =

આગળ કરવું -ધરવું (૨) આગેવાન કરવું

મોખરે ધરવું = આગળ કરવું મોખરે જવું =

આગળ જવું -ચાલવું (૨) આગેવાની લેવી.

મોખરે બેસવું = આગળની જગાએ બેસવું

(૨) માનયોગ્ય ગણાવું. મોખરો તોડવો,
ખાખરો = સફળતાપૂર્વક પહેલ કરવી;
બહાદુરીપૂર્વક સામનો કરવો. -સામવવો
બહાદુરીપૂર્વક મોખરે લડવાનું કામ સંભાળવું]
મોખા પું ૦ બંબં ૦ [સં. સુલ, સરંહિં. મોખા
= ખાકું; લળી] જુઓ માન
મોખ પું ૦, સ્ત્રી ૦ [સરં મ. મોગ = ફળગો,
અકું] બંને લમણા ઉપરની લટો (૨) પું ૦
[સં. મુદ્ગ] મગ
મોગર વિ ૦ [‘મોગરી’ (ખાડવાની) ઉપરથી ?]
છોડાં કાઢી નાખેલી (દાળ)
મોગરી સ્ત્રી ૦ [સરં મ. મોગ = ફળગો] એક
જાતનું શાક (૨) [સં. મુદ્ગર, પ્રા. મોગર]
હથોડી જેવું લાકડાનું ખાડવાનું કે ઘટ
વગાડવાનું ચોબર [મોગરાનું તેલ
મોગરેલ નં ૦ [મોગરો + તેલ પરથી, સરં મ.]
મોગરો પું ૦ [પ્રા. મોગર (સં. મુદ્ગર) સરં
હિં, મ. મોગરા] એક ફૂલજાડ (૨) મોગરી મોગરી
- હથોડી (૩) નાના ધૂમટ કે શિખર જેવો
આકાર; કાગરો (૪) એક ઘરેલું (૫)
ઠીવાની વાટનો ઉપરનો બળી ગયેલો છેડો (૬)
[જુઓ મોગરી] એક શાક
મોગ(નં)લ વિ ૦ (૨) પું ૦ [જુઓ મુગલ, કે.
નુગલ] મોગોલિયાના મુસલમાનની એક જાત;
મુગલ -લાઈ, -લાણી જુઓ મુગલાઈ, -ણી
મોઘ વિ ૦ [સં] નકાસ, વ્યર્થ; નિષ્ફળ
મોઘમ (મો) વિ ૦ (૨) અં ૦ [જ. મુઘમ? સરં
હિં મુઘમ, મ.] સામાન્ય, અસ્પષ્ટ, અનિશ્ચિત
મોઘત, -લાઈ, -લાણી જુઓ ‘મોગલ’ મા’
મોધું (મો) નિં ૦ [સં મહાઈ, પ્રા મહાઈ, સં ૦ હિં
મહાઈ] મોધું, કીમતી; વધારે ડિ મત પડે તેણ
(૨) [લા.] અનિશ્ચિત (૩) ફૂલ (૪) આદર-
માનને પાત્ર (૫) ખાસ માન કે લાડ યા પ્રેમ
ચાહત, મનાવણ પડે એણ [‘-સોધું’
કરવું = માન આપવું, મનાવવું -સોધું થવું
= માન માગવું.] -ધવારી સ્ત્રી ૦ જુઓ મોઘાઈ
(૨) મોઘવારીને કાગણે પગાર કે શેણ મા
મળવું વિશેષ ભથ્થું. -ધાઈ, -ધારત સ્ત્રી ૦
મોધું હોવું કે મળવું તે. [મોઘાઈ કરવી

= જુઓ મોધું સોધું કરવું મોઘાઈમાં રહેવું
= માન માગવું.] ૦૬૧ (-૬૧) ૮ વિ ૦ અતિશય
મોધું -ધેકું વિ ૦ (લાલિત્યવાચક) મોધું
મોઘક વિ ૦ [સં.] મુકત કરનાર -ન નં મુકત
કરવું તે (૨) પતરાણ, ખાલી લપકો, દલ (૩)
વિ ૦ મોઘક (પ્રાય. સમાસમાં અતિ આવતાં)
મોઘણ સ્ત્રી ૦ [જુઓ મોઘી] મોઘીની સ્ત્રી
મોઘમ પું ૦ [સં મુઘ ઉપરથી] ખેતરમાં ખેડ્યા
વગર ખાકી રહેલી જમ્યા
મોઘરસ પું ૦ [સં] એક જાડનો શુદ્ધ
મોઘણવું સં ૦ કિં ૦ [પ્રા. મોઘ (સ મોઘય)
= છોડાવવું] કરમોડાય કે અબળાઈ નય
તેમ કરવું [(૨) ટાળવું, દૂર કરવું
મોઘવું સં ૦ કિં ૦ [સં મુઘ] છોડવું, મુકત કરવું
મોઘી પું ૦ [સં] નોઘ = એક પ્રકારનું પગરખું,
સરં સ મોઘન = મામડું ઉતારવું] પગરખા
સીવવાનો ધંધો કરનાર
મોઘ (મો) સ્ત્રી ૦ [જ.] આનંદ (૨) મરણ.
[-માણવી, મારવી = લહેર કરવી -પડવી
= મલ પડવી (૨) મરણ થવી -માં આવે
તેમ = મરણ પડે તેમ]
મોઘડી સ્ત્રી ૦ [સં] નોઘ = એક પ્રકારનું પગરખું
નાળું કે કસળી પગરખું. -કું નં પગરખું
મોઘણી સ્ત્રી ૦ [સં] માપણી (જમીનની). ૦૬૧૨
પું ૦ તે કરનાર [સુખચેન
મોઘમલ (મો) સ્ત્રી ૦ [મોઘ + મલ] આનંદ;
મોઘવું સં ૦ કિં ૦ [મ. મોઘણે] માપણ (૨) નાણવું;
સમજવું [વિલાસ
મોઘશીખ (મો) પું ૦ [મોઘ + શીખ] લોગ-
મોળખ ધ પું ૦ [મોળ + બાધવું] મોળને
બાધવાનું સાધન
મોળ (મો) [ફા], ૦છું વિ ૦ આનંદી, લહેરી
(૨) વિલાસી (૩) મનગ્ની
મોળ નં ૦ [જ. મોઘ] પાણીનો તરંગ (૨) [ફા]
હાથ નાનું ગૂથેલું ઢાંચું
મોળદ વિ ૦ [જ.] હયાત, હાજર, તૈયાર
મોળે (મો) અં ૦ [જ. મોઘ] (અમુક) સુકામે,
સ્થાને, ગામે. ઉદાં મોળે કડોડ [બનાવ
મોળેલો પું ૦ [જ. મુઘજિસહ] ચમત્કાર, અદ્ભુત

મોળે પું [ફા.] જુઓ મોળું
મોળે પું [‘મોળું’ ઉપરથી ?] રેલમાં તણાઈ
આવેલો કાપ (૨) [જુઓ મોળે] વાટો;
જમીનનો ટુકડો

મોઝાર અં [દિ. મજ્જાદાર] (૫) માં, મધ્યે
મોઝિન (મો) પું [અ. મુવલ્લિજન] મસીદમાં
ખાંખ પોકારનાર

મોટ સીં [સરં હિં., મ] પોટલું; ગાસડી
મોટપ, -મ સીં [દિ. મુદ્દિમ, સરં હિં
મોટાપા] મોટાપણું, પ્રતિષ્ઠા, આખર -પણું
નં મોટાઈ (૨) મોટી ઉમ્મર -મોટું વિં
મોટું મોટું

મોટર સીં [હિં] વીજળી વગેરેના બળથી જાતે
ફરનાર યંત્ર, જે પછી બીજા સયાકામને ચલાવે
છે (૨) મોટરગાડી. ઝાડી સીં પેટ્રોલ
વગેરેથી ચાલતી ગાડી -એક યાંત્રિક વાહન
ઝાડ સીં [હિં] જુઓ ખસ ઝાડકલ
સીં [હિં] પેટ્રોલથી ચાલતી સાઇકલ, ફટફટી

મોટલિયો પું [‘મોટલી’ ઉપરથી સરં મ
મોટગાર; હિં. મોટિયા] વૈતરો; મોટિયો

મોટલી સીં, -લું નં [‘મોટ’ ઉપરથી] +
અનાજ ભરવાનો કાથળો (૨) પોટલું

મોટવડાઈ (મો) સીં [મોટું + વડાઈ] +
મોટાઓ પ્રત્યેનું માન

મોટવડું (મો) સંકંક [‘મોટું’ પરથી] મોટું
કરવું. -ણી સીં મોટું કરવું તે

મોટાઈ, -શ (મો) સીં [‘મોટું’ પરથી; સરં
હિં., મ મોટાઈ] જુઓ મોટપ. ઝાડર વિં
મોટાઈ મેળવવા કે દાખવવાની આદતવાળું

મોટાભા (મો) પું અં વં [‘મોટું’ + લાઈ]
આગળપડતી માનપાત્ર વ્યક્તિ [-કરવું =
પચાતિયાનું કે આગળપડતો ભાગ ભજવવાનું
માન કે સ્થાન આપવું -થલું = પચાતિયા
થવું (૨) શાખાથી મેળવવા આગળ પડીને
કામ કરવું] [મોટલું

મોટિયું નં [‘મોટ’ ઉપરથી] અનાજનો થેલો,
મોટિયાર (મો) પું [‘મોટું’ પરથી] મોટો
કે જીવાન છોકરો [વૈતરો; મોટલિયો

મોટિયો પું [‘મોટ’ પરથી] ભાર ઊંચકનારો;

મોટું (મો) વિં [સં. મહત્, સરં હિં., મ. મોટા]
નાનાથી ઊંચડું (૨) [લા] ઉંદાર, સખી (૩)
પ્રતિષ્ઠિત, આખરદાર (૪) મુખ્ય; અગત્યનું.
ઉઠાંમોટી મોટી બાબત [મોટા લોક =
ધનવાન -આખરદાર માણસ. મોટાં બેટાં
= ઉંમર લાયક; વયે પહોંચેલ મોટી
ખાટનો માંકડ = મોટાને આશરે રહેનારો
-તે કારણે મગરૂરી દાખવતો માણસ.
મોટું કપાળ = લાગ્યશાળીનું કપાળ.
-કરવું = ઉછેરવું (૨) મહત્તા આપવી, માન
આપવું -પેટ = ક્ષમાથીલ કે સહનથીલ
સ્વભાવ (૨) શુભ વાત સાચવી જાણે તેવો
સ્વભાવ (૩) લાલચુ સ્વભાવ -મન = ઉંદારતા;
દરગુજર કરે એવું કે પરોપકારી મન. -માથું
= કરતુંકારવતું કે વડીલ માણસ -મોં = લાલચુ
કે ખાઉંવરો સ્વભાવ (૨) રિસાઈને ચડેલું મો.
મોટે પાટલે બેસાડવું = વધારે માન આપવું;
વખાણ કરવા, કુલાવવું. મોટે પાટલે બેસવું
= માન માગવું, કાલાવાલા કરાવવા. -ટેથી
અં મોટે અપાળે. -ટેરું વિં મોટું, વડીલ.
-ટો પૈસો પું ટાંક પૈસો

મોડી (મો) સીં ભોજન (૨) [લા] નિર્વાહ
(સુ) [-મારવી = ખાવું, જમવું] ંખાણી =
ખાણીપીણી ંદાસ પું ખાવાપીવાનો રોખી

મોડ (મો) પું [પ્રા. મડ (સં મુકુટ)] લક્ષ
વગેરે શુભ પ્રસંગે સ્ત્રીને માથે મુકાતો મુચાહિ-
યાની સળીઓ વગેરેનો એક બાટ (૨) [લા.]
ભોજમદારી, ભાર (૩) [‘મોટું’ ઉપરથી] વિલખ.
[-મૂકવો = જવાબદારીનો ભાર ઉઠાવવો.]

મોડ પું [જુઓ મોડવું] વળાંક (સ્ત્રી ઇંનો)
(૨) મરડાટ, ગર્વ (૩) જીલ, ટેક (૪) કાવલાવ;
નખરા (૫) ઢખ, મરોડ, ઇમારત (૬) એતરમાં
ભાગી પડેલા કણસલા

મોડછી સીં [જુઓ મૂરછી] કોલેરા

મોડખંધો (મો) વિં [મોડ + ખાવડ] મોડ
ખાવનાર, ખડાદર (૨) પું વરરાજ

મોડવું સંકિં [પ્રા મોડ (સ મોટવું), સરં
હિં. મોડના, મ મોડળે] મરડવું; મરડી -તોડી
નાખવું

મોડામોડ અં [જુઓ મોડ] વરણાગીમા-
મરડાત હોય એમ

મોડી આં [‘મોડવું’ ઉપરથી] મરાઠી ભાવાની
હાયે લખવામા વપરાતી લિપિ

મોડું (મો) વિં [‘મોડવું’ પરથી ? સરં મ
મોઢા] મુકરર વખત પછીનું; અસૂર (ર) નં
વેળા વડી જવી તે (૩) ઢીલ, કાળસેપ

મોડ પું [પ્રા] (મોઢરાનો રહીશ) બ્રાહ્મણ,
વાણિયા, સુતાર તથા ધાત્રીમાં એ નામની પેટા
ન્યાતનો માણસ

મોડવું નં જાણા કે માસનો ઢગલો

મોડામોડ (મો) અં [‘મોડું’ ઉપરથી] રૂબરૂ,
સમક્ષ (ર) એક મોઢેથી બીજે મોઢે એમ
મોઢિયું (મો) નં [‘મોડું’ ઉપરથી] મોઢાનો-
સૌથી ઉપરનો ભાગ (ર) કાનસમા બત્તી જેમા
રહે છે તે ભાગ (૩) રેઢિયામા ત્રાક તથા
અમરખા જેમા રહે છે તે ચોકડું (૪) પશુના મો
ઉપર બાધવામા આવતી જાળી

મોડું (મો) નં [સ મુલ, પ્રા. મુહ] મોઃ મુખ
[મોઢાઃ ઉપર (પર) મૂતરવું = અપમાન
કરવું, ન ગાહવું મોઢા ઉપર (પર) મૂતરે
એવું = ના કરતા વધારે ખરાબ, સવાયું
ખરાબ. મોઢાજેવું = ખગળ, ઠીક નહિ એવું
મોઢાની મીઠાશ = અતરની નહીં, પણ ઉપર
ઉપરથી-સાર કે મીઠું બોલવા જેટલી મીઠાશ
મોઢાની વાત = લેખિત નહીં, પણ માત્ર
મોઢે મોઢે કરેલી વાત. મોઢાની વાતો =
માત્ર કહેવાનું, કરવાનું નહિ, ખાલી ઉદ્દાસ
મોઢાનું જૂઠું = જેના બોલવા ઉપર વિશ્વાસ
ન રખાય એવું-જૂઠું બોલનાર. મોઢાનું છૂંકું
= વાચાળ, બહુબોલુ (ર) નિખાલસપણે મો
ઉપર જ રપટ વાત સંભળાવી કે તેવું
મોઢાનું સાચું = એકવચની, પ્રમાણિક
મોઢા પર આવવું = ચાલ આવવું (ર) બોલુ
બોલુ થવું મોઢા પર કહેવું = શરમ રાખ્યા
વિના મો સામે જ કહેવું મોઢા પર થૂંકવું =
તુરંત ગાણવું; ધિક્કારવું મોઢા પર થૂંકું થણુ
નહિ = સામે પણ ન જોઉં, કેવળ અવગણના
કર મોઢા પરથી માખ થણુ ન બિડવી =

જેનાથી કંઈ પણ બને નહીં એવું હોવું, નિર્બળ
હમ વિનાયુ હોવું. મોઢા પર મારવું = સાફ
સાફ સાચું સંભળાવવું, રોકવું પરખાવવું
મોઢા પર સાહી ઢોળાવી-રેઢાવી =
મોઢા પડી જવું (ર) આબરોને કલક લાગવું.
મોઢા ભણી હાય કરવા = ખાવું; જમવું
મોઢામાં આવે તેમ = વગર વિચાર્યું; જેમ
બોલાય તેમ. મોઢામાં આંખળી ઘાલવી
= આશ્ચર્યમૂલક થવું (ર) બોલવાની ફરજ પાડવી
મોઢામાં ખીલો ઠોકચો હોવો = ન બોલવું,
ચૂપ રહેવું મોઢામાં છલ ઘાલવી = બોલ
બોલ કરતા બંધ થવું; શાત થવું. મોઢામાં
છલ ન હોવી = મૂચ બેસી રહેવું. મોઢામાં
હુચો દેવો કે ભરવો = બોલતું અટકાવવું
(ર) બહુ મોટો બૂકડો ભરવો મોઢામાં થૂંકે
એવું = પરવા ન કરે એવું (ર) ટપી જાય એવું,
સવાયુ. મોઢામાં દાંત નથી ? = સૌથી-હમ
-જુરસો નથી ? મોઢામાં ધૂળ નાખવી =
હરાવી કે મોહું પાડીને બોલતું બંધ કરી દેવું.
મોઢામાં ખાણી આવવું, છૂટવું = સ્વાદ
કરવાની તીવ્ર ઇચ્છા થવી. મોઢામાં મમ
ઓરવા = જવાબ આપ્યા વિના ચૂપ રહેવું
(કટાક્ષમા પ્રશ્ન તરીકે). મોઢામાં માખણેય
ન યોગળવું = હમ વગળવું કે નિર્દોષ હોવું
મોઢામાં માય એવું = વિવેક મર્યાદા જણાય
એવું, શેણે એવું મોઢામાં મારવું = જુઓ
મોઢા પર મારવું મોઢામાં લીછું તરણું
ઘાલવું = લાચારી, ઢીનતા કે અસક્તિ બતાવવી
મોઢામાં લીછું તરણું લેવરાવવું = જી
લખે કહેવરાવવું, હારેલા કે રાણે આવેલા
કહેવરાવવું મોઢામાં સાકર ! = તમારું
કહેવું ફોળો, તમારી અમારા પ્રત્યેની શુભેચ્છા
ફોળો, જેથી તમને સાકર ખાવાની ધાય-એવા
અર્થનો ઉદ્દગાર મોઢામાંથી દાંત પાડી
નાખવા = હરાવવું, બોલતું બંધ થાય તેમ
કરવું મોઢાં લાલ થવા = જશ મળવો;
સંજળતાનો આનંદ થવો મોહુ અવળું કરી
નાખવું = ઘણો સખત માર મારવો (કમકડી
બતાવવા લવિષ્યકાળમા વપરાય છે) - આપણું

= સામે જવાળ આપવો; વાતચીતમાં ઊતરવું.
 -આવડું થઈ જવું = મો ઊતરી જવું,
 ખસિયાણું પડી જવું. -આવડું = મોં સુજવું
 ને તેમાંથી લાળ પડવી; મોમાં ચાટી પડવી
 -ઉઘાડવું = મો પહોળું કે ખુલ્લું કરવું (૨)
 બોલવું (૩) બોલે એમ કરવું. -ઉઘાડવું =
 હૃદ્ય છોડીને બોલવું; ગાળ દેવી -ઉઘાડવું
 = બોલવાની શક્તિ કે હિંમત આવવી (૨) સામે
 બોલવું (૩) ખાવાની રુચિ થવી -ઊતરી
 જવું = ખસિયાણું પડી જવું; દિલગીર થવું.
 -ઊપડવું = ખડખડ કર્યા કરવું (૨) બોલવાની
 શક્તિ કે હિંમત આવવી. -કરવું = છિદ્ર
 પાડવું, ખદારની કળવાનો માર્ગ કરવો. -કાઢવું
 = નહેરમાં આખરેને ફરી શકાવું -કાળું
 કરવું = દીસતું રહેવું (તુચ્છકારમાં - સામાને
 આજ્ઞાર્થમાં) (૨) કીર્તિને લાજન લગાડવું.
 -કાળું મેશ (કાળું ધબ કે કાળું શાહી
 જેવું) થઈ જવું = અપજશ કે અપદૃત્યથી
 જાણું પડી જવું -ખાય ને આંખ લાજે
 = વિવેકથી કામ કરવું. -મંઘાણું = ખરાબ
 દેખાવું; નિંદાણું -ચટાડવું = અતિશય લાડ
 લદાવવા -ચડવું = રિસાવું -ચલાવવું =
 સામું બોલવું (૨) ગાળો દેવી (૩) ખાવું
 -ચાલવું = વારે વારે ખા ખા કરવું (૨)
 બોલ બોલ કરવું, બોલવામાં હૃદ્ય ન સાચ-
 વવી -ચળવળવું = ખાવાની ઇચ્છા થવી.
 -ચુકાવવું = નજર ટાળવી, મળવાનું
 ટાળવું. -છુપાવવું = શરમાવવું (૨) ન
 મળવું -છાંડવું = મોટાનું વેણું ન રાખવું
 -કહું ન માનવું (૨) જુઓ મોહું ચુકાવવું
 -જોઈને લપડાકે મારવી = ઘટે એવો
 વ્યવહાર રાખવો. -જોવા = અંતિમ મુલાકાત
 લેવા. -ઠેકાણે રાખવું = અંદરનો લાવ
 પરખાઈ ન જાય તેમ ગંભીર ચહેરો રાખવો
 -ઠાંકવું = શરમાવું, લાજ કાઢવી (૨) રોડ
 (મરણ પાછળ, ખેરાંતું, રિવાજ મુજબ.)
 -તપાસીને બોલ = સર્વાંશ સલાખીને
 બોલ. -તોડી લેવું = વડી કે ધમકાવી ચૂપ
 કરી દેવું (૨) બોલવા ન દેવું -ઘોઈને

આવ ! = લાયક થઈને આવ. -ઘોઈ
 જવું = હઠી જવું; ફરી જવું (૨) રહી
 ઊઠવું; અવસર આવ્યો ખચ ન કરવો.
 -નીચું ઘાલવું = શરમથી નીચું જોવું,
 મો સંતાડવું. -પડવું, પડી જવું = મો
 રીકું પડી જવું, ઝખવાણું થવું -પહોળું
 કરવું = આશ્ચર્યચકિત થવું (૨) આતુર-
 તાથી રાહ જોવી -પહોળું થઈ જવું =
 આશ્ચર્યચકિત થઈ જવું (૨) મરી જવું.
 -પૂરવું, ભરવું = કાંઈ આપીને સમતલવું;
 લાયક આપવી. -ફફડાવવું = ગુસ્સામાં બોલવું
 -બબડવું. -ફિફું પડી જવું = ચહેરાનો રંગ
 ઊડી જવો (રોગ, શરમ કે ખેદથી) -ફેરવવું
 = રીસ કે કે ટાળો બતાવવા -ફેરવી નાખીશ
 = સખત તમાચો કે માર મારીશ (ધમકીમાં)
 -ફેરવીને = ગુસ્સે થઈ જઈને, સામોની
 પરવા કર્યા વિના. -ખખાડવું = મો ઉપર
 અણગમો લાવવો (૨) મોહું ખેડવાડ કરવું.
 -ખતાવવું = રૂબરૂ થવું; મળવું. -ખતાવાય
 એવું = મોહું ખદાર કંઠાય એવું -ખદાર
 કાઢવું = નહેરમાં આવવું -દેખા દેવી. -ખંધ
 કરવું = બોલવા ન દેવું (૨) લાયક આપી પોતાના
 પક્ષમાં લેવું -ખાળવું = તિરસ્કારમાં આવવું;
 ઝોસવું (૨) દીસતા રહેવું; મોહું કાળું કરવું
 (બહુધા આજ્ઞાર્થમાં). -ભડભડવું, ભભડવું
 = ખાવાની તીવ્ર ઇચ્છા થવી -ભરવું =
 જાળિયા જેટલું લેવું (ખાવું) (૨) લાયક આપવી.
 -ભરોઈ જવું = ધરાડ, સંતુષ્ટ થવું -ભાગવું
 કાંઈ આપીને સમતલવું, દાખવું. -ભાગી
 જવું = (વધારે પડતા મળપણથી) ગળપણની
 રુચિ મરી જવી -ભોંયમાં ઘાલવું = શરમથી
 નીચું જોવું -મલકાવવું = હસવું, રિમત
 કરવું. -રહી જવું = મોહું યાદી જવું.
 -રાખવું = માન રાખવું. -લઈને આવવું
 = લાયકાત લઈને -તેને આધારે આવવું
 (પ્રશ્નાર્થમાં : શું મોહું લઈને આવ્યો છે ?).
 -લેવડાવવું = દવા આપી મો ગળવું
 રખાવવું -લેવાઈ જવું = મોહું ઊતરી જવું,
 ખસિયાણું પડી જવું -વકાસીને રહેવું

=આશ્ચર્ય કે નિરાધારીમા મો પહોંણ કરીને
 બેસવું -વટાળવું=કંઈક ખાવું -વશ
 રાખવું=સ્વાદ કે બોલવા ઉપર અંકુશ
 રાખવો. -વાધવું હોવું=દેખાવે બહાદુર
 હોવું. -વાળવું=મો ઢાંકવું, કાણમા બેરાએ
 બેસીને રહેવું -સંતાડવું=શરમાવું (૨) ન
 મળવું; સંતાવું ફરવું. -સિવાઈ જવું=ન
 બોલવું -સીવી લેવું=મો બધ કરવું,
 બોલવા નહિ દેવું (૨) છિદ્ર-કાણું પૂરી લેવું.
 -હસાવવું=ખાવું(૨) આવવું(૩) બોલવું(૪)
 ડોકું કુણાવી હા કે ના કહેવી. મોઢે કરવું
 =ગોખવું; પાઠે કરવું. મોઢે કહેવું=
 રૂબરૂમા ને ખુલ્લી રીતે કહેવું (૨) લેખિત
 આધારે નહીં-એમ સ્મરણમાથી કહેવું
 મોઢે ચડવું=યાદ થઈ જવું, પાઠે થઈ જવું
 મોઢે ચડાવવું=અતિશય હાડથી બહેકાવવું
 કે સાસુ બોલવું કરવું. મોઢે ચડીને=રૂબરૂ,
 સામે આવીને-ભલે જ મોઢે તાળું દેવું
 =બોલવાનો પ્રતિબધ કરવો. મોઢે થવું,
 થઈ જવું=યાદ થઈ જવું મોઢે થવું,
 થઈ આવવું=(કા) મળવું, મળી આવવું
 મોઢે દૂધ ગંધાવું, દૂધ સુકાવું ન હોવું
 =છેક બાળક કે નાદાન હોવું મોઢે બપોર
 રમવા=મોઢા પર મોહક ચકચકાટ હોવો
 મોઢે બોલવું=માન કહેવું, કાંઈ કરવું નહીં
 (૨)(બીક વિના) રૂબરૂમાં કહેવું મોઢે બોલી
 જવું=ગેબેલું કહી જવું મોઢે માગવું=
 રૂબરૂમાં ભલે માગવું મોઢે માથે ઝોઢવું=
 દેવાળું કાઢવું(૨)માથું ઢાંકી શોક કરવો (૩)
 નિરાશ થવું, હારવું મોઢે માથે હાથ દઈને
 =ચુમાઈને, નાછૂટે. મોઢે લાગવું=સ્વાદ
 પડવો, લાવવું મોઢે સાકર પીરસવી=
 મીઠી વાણીથી પિગળાવી દેવું-પુશ કરી
 નાખવું અવળું મોહું કરીને બેસવું =
 પીઠ ફેરવવી, ધ્યાન ન દેવું ચું મોહું લઈને
 બોલે? કયે મોઢે બોલે?=શું બોલી શકે?
 બોલતા લજવાય કાળું મોહું=કલક,
 શરમ જરા જેટલું મોહું થઈ જવું=
 લાજને ધૂળ થઈ જવું (૨) મોહું સાવ સુકાઈ

જવું બાળ તારું મોહું!=જવું રહે, હીસવું
 રહે લોહિયાળું કે લોહીભર્યું મોહું
 હોવું=વહાલા સગાવું મૃત્યુ થયું હોવું]
 મોઢો (મો) પું [‘મોહું’ ઉપરથી] મોઢિયું
 મો(૦૫)ણ નં [બુઝો મોવાણ] મોઢ તે કે તે
 માટે વપરાતુ ચીકટ
 મોણવેલ ઝીં એક ઘરેણું
 મોત (મો) નં [જ] મૃત્યુ [-આવવું=મરણ
 પામવું -ને બારેણે હોવું=મરણપચારીએ
 હોવું, મરવાની તૈયારીમા હોવું. -ફરી વળવું
 =અકસ્માત આવી બનવું, મરણ થવું -માથે
 આવવું=ઘણું યાદી જઈ મરવા જેવું થવું.
 -માથે લમવું=માથે મોત ઝડૂમી રહેવું]
 મોતાળો પું એ નામની ભતનો બ્રાહ્મણ (સુ)
 મોતિયું (મો) નં છાપરાના નેવ તરફ સાકટાના
 છેડાઓમા ઘાલેલું પાટિયું
 મોતિયો પું [‘મોતી’ ઉપરથી] એક ભતનો
 મોગરો (૨) આખની કીકી ઉપર થવું પડ (૩)
 હોસ, હિંમત [-આવવો=કીકી પર છારી
 આવવી, પડળ આવવા. -કાઠવો=પડળ ઉતાર
 વા, કીકી ઉપરનું છારીનું પડદૂર કરવું મોતિયા
 છૂટવા=અતિ શ્રમ કે લયથી પરસેવો
 છૂટવો (૨) અ તકાળે ખૂબ પરસેવો વળી શીત
 આવવી મોતિયા મરી જવા, લેવાવા=
 ઠાટિયા લાગી જવા, નાહિ મત થઈ જવું]
 મોતી નં [સં મૌક્તિક, પ્રા મુક્તિ] બીપમાંથી
 નીકળતી એક હરિયાઈ પેદાશ [-એ ચોક
 પૂરવા=ચોકમા મોતી વડે શણગાર કરવા,
 સ્વાગત માટે ચોક અને આગણું શણગારવાં
 (૨) હવાઈ કિલ્લા બાંધવા, સફળતાની ભારે
 આશાઓ બાંધવી -એ વધાવણું=ઉમળકાથી
 આવકાર આપવો, પ્રિયજનના આગમનથી
 અત્યાનંદ થવો -ના ચોક પૂરવા=મોઢા
 મોઢા મનોરથ ઘડવા, હવામા કિલ્લા બાંધવા
 -ના દાણા જેવા=ગોળ મરોડહાર ને
 દેખાવડા અક્ષર -ના મેહુ વરસવા=આનંદ
 વૃદ્ધિ થવી, આનંદ આનંદ થઈ રહેવો. -ના
 પાણી ઉતારવાં=માન ઉતારવું, ભાર ભાગી
 નાખવો -પરોવાવાં=મોતી પરોવવા જેવું

ઝીણું - ખારીક કામ કરવું] ઓચૂર પુંઠકળીના
લાડું. ઓચૂરમું નં મોતીયૂર બનાવવાનું
ચૂરમું. ઓજ(-ઝ)રો પુંઠ [+ ઝરો (સં. જ્વર ?
કે 'ઝળેજો' = કોણી) સરં હિં. મોતીજિરો]
બળિયા જેવો એક રોગ, જેમાં શરીરે મોતી
જેવા કોણી થઈ આવે છે

મોતીદામ પુંઠ [સ. મૌતિકદામન્] એક છંદ
મોથ (પ.) સ્ત્રીં [પ્રા મુથ્ય (સં. મુસ્ત) સરં હિં.
મોથા; મ] ચીઠ નામના ધાસનો કંદ
[-મારવી = ભારે પરાક્રમ કરવું]

મોદ પુંઠ [સં.] આનંદ ઠક પુંઠ લાડું (૨)
એક છંદ [-મ. મવા = લાલ ખાટવો (લા).]
ઠન નં આનંદ ઠનું અઠંકિં ખુશી થવું,
રાચવું; આનંદવું

મોદ (દ.) સ્ત્રીં, -દિયું નં લડી મોટી ચાદર
મોદી પુંઠ [સરં હિં, મ (જ મુવદી ?)] અનાજ
ધી, મસાલો વગેરેનો વેપારી, નેસ્તી (૨) કોઠારી,
ભંડારી (૩) એક અટક. ઠખાનું નં
મોદીની દુકાન (૨) દાણાનો કોઠાર (૩)
લશ્કરને યોરાધી યોશાધી પૂરી પાડનાર ખાતું

મોનલ નં [સરં હિં. મોનાલ] એક પક્ષી
મોનિટર પુંઠ [ફ] વડો વિદ્યાર્થી

મોનિયું નં મોદાનું - ઉપરચોટિયુ આમંત્રણ
મોન્ટેસોરી સ્ત્રીં (સં.) બાળકજીવણની એક
પદ્ધતિના ચોજક ઇટાલિયન બાઈ. ઠપદ્ધતિ
સ્ત્રીં તેમજો ચોજેલી બાળકજીવણની પદ્ધતિ.
ઠશાળા સ્ત્રીં તે પદ્ધતિ પ્રમાણે ચલાવાતી
શાળા. ઠશિક્ષક પુંઠ તે પદ્ધતિનો શિક્ષક

મોપલો પુંઠ [મહાપિલાઈ (પિલાઈ = ખડાદુર
તેલુગુ ?)] મલખારમા વસતી મુસલમાનોની
એક ભતનો આદમી

મોદસલ નં જુઓ મુક્તીક
મોખદલો (મો) પુંઠ [અ. મુવાદલા, સરં મ.
નોવ(-ત્રા)દલા] જુઓ મોખદલો

મોખેદ પુંઠ [અ. મુખવિદ] પારસીઓનો ધર્મ-
ક્રિયા કરાવનાર ગોર (૨) ભક્તિ કરનાર (૩)
સ્ત્રીં [અ. મુખવદ] ભક્તિ કરવાનું સ્થાન

મોખ પુંઠ [ફ. મુખમ, મોખમ] છાપરાના ટેકાદપ
મુખ્ય આડું લાકડું

મોભાજી સ્ત્રીં ['મોભ' ઉપરથી] કુટુંબની
મુખ્ય સ્ત્રી

મોભાઝ નં [મોભ + અઝ] મોભનો છેડો.
ઠજુદિ વિં તેના જેવી - 'ખૂઠી જુદિવાળું' (૨)

સ્ત્રીં તેવી ભડી જુદિ [પ્રતિષ્ઠિત

મોભાદાર વિં [મોભો + દાર] વળનદાર;

મોભારિયું નં ['મોભ' ઉપરથી] મોભ ઉપર
ઠંકવાનું મોટું નળિયું [મોભવાળો ભાગ

મોભારો પુંઠ ['મોભ' ઉપરથી] છાપરાનો

મોભિયું નં મોભ

મોભી પુંઠ ['મોભ' ઉપરથી] ઘરનો વડો માણસ

મોભો પુંઠ [અ. મુહાવા] દરબજો; આખર,
પ્રતિષ્ઠા, ઇબજત

મોમ નં [ફા] મીણ ઠખત્તી સ્ત્રીં મીણખત્તી

મોમનો (મો) પુંઠ [જુઓ મુમનો] મુસલમાનોની
એક ભતનો માણસ

મોયરું (મો) નં જુઓ માયરું

મોયકું (મો) વિં [સ મુવ ઉપરથી] (કા.)
આગલા ભાગનું

-મોયું (મો) વિં [સ મુવ ઉપરથી] નામને
અતે 'ની તરફ મોવાળું' 'ની આહનાવાળું'
એમ અર્થ બતાવતો અનુગ. ઉઠાં ઘરમેયુ

મોર પુંઠ [પ્રા (સ મવર), સરં હિં, મ] એક
પક્ષી, મયૂર (૨) [?] ખરડાના બે ભાગમાનો
કોઈ એક (૩) [(ડિગળ)] સૈન્યની આગલી
હરોળ [-મારવો = પરાક્રમ કરવું, યશસ્વી
કામ કરવું. મોર મોરનું કહેવું કે સંભળા-
વવું = કાળજી કાપી નાખે તેવા વેણ કહેવા]

મોર [મો] પુંઠ [પ્રા મરર (સં મુકુર)], સરં
ન મોહ(-હો)ર] આબા, આબલી વગેરેના
ફૂલ-મંજરી. [-આબવો = ફૂલ-મંજરી થવી.]
(૨) ઘોડાના માથાનો એક શેણગાર

મોર (મો'ર) અં [સરં મ. નોદર (સં. મુલ,
પ્રા મુહ)] આગળ; પૂર્વ; મોખરે

મોર, ઠછા (મો') સ્ત્રીં [જુઓ મોર અં]
મુખમુદ્રા, ચહેરાનો રૂખાવ

મોરખાઈ (મો') સ્ત્રીં [મોર + ખાઈ] ચોરેલો
માલ (દોર વગેરે) પાછો અપાવવા પહેલાં
ખવાતી દલાલી. -ચો પુંઠ તે ખાનાર માણસ

મોરચંચ પું [સરં હિં., મ.] એક વાળું
 મોરચી સ્ત્રી [જુઓ મૂરછી] મોડછી
 મોરચો પું [ફા.] લરકરની મોખરાની વ્યૂહ-
 રચના (૨) યુરજ ઉપર ન્યા તોપ ગોઠવવામા
 આવે છે ને લાગ [-તોડવો = જુઓ
 મોરચો લાગવો. -પકડવો, માંડવો = મોરચા
 પર કાયમ રહેવું, ખંત અને અડગતાથી ઢાઈ
 કામ પાછળ લાગુ રહેવું. -ખાંધવો = યુદ્ધની
 તૈયારી કરવી -લાખવો, મારવો = વિજયી
 થવું, પહેલી હરોળમા ભંગાણ પાડવું]
 -ચાખ ધ વિં મોરચા આવેલું (૨) મોરચા સાથે
 મોરડ નં દૂધી વગેરેનું ભવિષ્ય
 મોરડી સ્ત્રી [જુઓ મોર] ઢેલ
 મોરડી સ્ત્રી -ડો (મો') [મો પરથી, સરં મ.
 મોહરકી, મોહલા] પશુને મોઢે બાધવાનું
 દોરડાનું ગાળિયુ
 મોરથૂય નં [સં મયૂરતુલ્ય, સરં મ મોરચૂત,
 હિં. મોરચુચિયા] એક ઝેરી ઔષધ
 મોરધવજ પું (સં.) જુઓ મયૂરધવજ
 મોરધખી પું એક શોભાનો છોડ
 મોરજુટી સ્ત્રી [મોર+જુટી] મોરના જુટવાળી
 રેશમી સાડી
 મોરખખા પું [સરં મ. મોર(-રા)વા] જુઓ
 મુરખખો
 મોરમોર (મો) અં [દિ મુરિજ = વઢેલું, લાગેલું]
 (ખાધ) મોમા ઘાલતા છૂટેછૂટ્ટ થઈ નય એમ
 મોરલી સ્ત્રી [જુઓ મુરલી] વાંસળી
 મોરલો પું મોર (લાલિલવાચક)
 મોરવણ નં [પ્રા મૂર, દે મુરિજ] જાણાનો ગોર
 (૨) [જુઓ મોરવણું] અખરામણ
 મોરવણું સંકિં [સ મોરણ = ખાટી છાશ;
 સગં મ. મુરવળો] આખરવ (૨) [જુઓ મોરવું]
 ટાય પરથી છોલી નાખવું
 મોરવાથો પું [સરં મ મોહર (સં મુલ, પ્રા.
 મુહ)] ટાયનો લાગ
 મોરવાણું અંકિં [પ્રા મુર, દે મુરિજ] ઉપર
 ઉપરથી વટ્ટી જવું, કપાણ
 મોરવી સ્ત્રી એક ભતવું કાપડ
 મોરવું (મો) અંકિં [‘મોર’ ઉપરથી] (જાડને)

મોર આવવો (૨) સંકિં [પ્રા. મુર] કાપડ;
 સમારવું (શાક છંને)
 મોરવેલ સ્ત્રી [સરં મ.] એક વનસ્પતિ
 મોરશિખા સ્ત્રી [પ્રા. મોરસિદ્ધા (+ સં શિખા);
 સરં મ, હિં]] એક વનસ્પતિ
 મોરસ સ્ત્રી [હિં નોરિશિયસ ટાપુના નામ
 ઉપરથી] ઢાણાદાર ખાડ (૨) [સરં મ.] એક
 ભતની લાછ
 મોરસો પું ખેડાણમા ઢાળપડતી ટેકરી
 મોરધી સ્ત્રી એક પક્ષી
 મોરાખી વિં [મો + રાખવું ?] શરમ રાખીને
 કહેલી વાત (૨) પું જુઓ મોરાખી
 મોરાણી વિં [જુઓ મોર અં] મુખ્ય, મોનું
 મોરાખી પું [સરં મોરખાઈ] ખાતમીદાર
 (૨) ગુનેગારને શોધી કાઢનાર
 મોરાર પું [જુઓ મુરાદિ] શ્રીકૃષ્ણ [પાલડી
 મોરિથું નં [સરં મોળિયું] એક પ્રકારની
 મોરિથો પું [સરં મ મોરવા] ઘડો (૨) [દિ
 સામાજેવુ એક અણખેલું ધાન્ય
 મોરી સ્ત્રી [ફા મૂરી] ખાળ, ગદા પાણીની
 નીક, ગટ
 મોરી (મો') સ્ત્રી જુઓ મોરડી-મોરડો
 મોરો (મો') વિં [જુઓ મોર અં, સરં મ.
 મોહરા] આગળ પડતુ, મોર-મોખરેવુ (૨)
 નં (૩૫ ગુણ વગેરેમા) મોર માણસ (૩)
 મહોર (શેતરંજવુ)
 મોરું સં [સરં હિં. મોર] માત્ર (૫.)
 મોરે (મો') અં [જુઓ મોર અં] આગળ
 મોરો પું [‘મો’ ઉપરથી ?] + દ વસળ વડે
 હુમલો (૨) [દિ. મુરવિ] આલસણ વિશેષ (૩)
 સ મુખ થવું તે (-માંડવો). ઓંઢાર અં
 મોથી છેડા સુધી [પક
 મોલ (મો) પું [સં મુકુલ, પ્રા મલ્લ = કળી]
 મોલડી સ્ત્રી એક માસ
 મોલડું (મો) નં [પ્રા મલ્લિ (સ. મૌલિ) =
 એક પ્રકારની પામડી] માથાનો એક પોસાક
 મોલદ (મો) વિં [જ] ખીલ દેરાનું પણ અરમ-
 રતાનમા ઊછરેલુ (૨) આરમ્ય બાપથી હિંદની
 સ્ત્રીને થયેલી (ખલ)

ઝીણું - બારીક કામ કરવું] ંચૂર પુંઠકળીના
છાડું. ંચૂરમું નં મોતીયૂર બનાવવાનું
ચૂમું. ંજ(-ઝ)રો પું [+ ઝરો (સં. જ્વર ?
કે 'ઝજેળો' = કોષ્ઠો) સરં હિં. મોતીજિરા]
બળિયા જેવો એક રોગ, જેમા શરીરે મોતી
જેવા કોષ્ઠો થઈ આવે છે

મોતીદામ પું [સં. મૌક્તિકદામન્] એક છંદ
મોથ (ય.) ંીં [પ્રા મુથ (સં. મુસ્ત) સરં હિં.
મોથા; મ.] ચીડ' નામના ઘાસનો કંદ.
[-મારવી = ભારે પરાક્રમ કરવું]

મોદ પું [સં.] આનંદ ઠક પું છાડું (ર)
એક છંદ. [-મમવા = લાલ ખાટવો (લા).]
ઠન નં આનંદ ઠકું અઠકિં ખુશી થકું;
રાચકું; આનંદકું

મોદ (દ.) ંીં, -દિયું નં નડી મોટી ચાદર
મોદી પું [સરં હિં, મ (અ સુવદી ?)] અનાજ
ધી, મસાલો વગેરેનો વેપારી, નેસ્તી (ર) કાઠારી;
ભંડારી (૩) એક અઠક ંખાતું નં
મોદીની દુકાન (ર) દાણાનો કાઠાર (૩)
લક્ષ્મીને ખોરાકી પોશાકી પૂરી પાડનાર ખાતું

મોનલ નં [સરં હિં. મોનાલ] એક પદ્ધતી
મોનિટર પું [ર] વડો વિદ્યાર્થી
મોનિયું નં મોટાનું - ઉપરચોટિયુ આમંત્રણ
મોન્ટેસોરી ંીં (સં.) બાળકેળવણીની એક
પદ્ધતિના ચોજક ઇટાલિયન બાઈ. ંપદ્ધતિ
ંીં તેમજે ચોજેલી બાળકેળવણીની પદ્ધતિ.

ંગ્રાળા ંીં તે પદ્ધતિ પ્રમાણે ચલાવાતી
શાળા. ંશિક્ષક પું તે પદ્ધતિનો શિક્ષક
મોપલો પું [મહાપિલાઈ (પિલાઈ = બહાદુર
તેલુગુ ?)] મલખારમા વસતી મુસલમાનોની
એક ભતનો આદમી

મોકસલ નં જુઓ મુક્તીલ
મોખદલો (મો) પું [અ. મુવાદલો, સરં મ.
નોવ(-ત્રા)દલા] જુઓ મોખદલો

મોખેદ પું [અ. મુજવિવદ] પારસીઓનો 'ધર્મ-
ક્રિયા કરાવનાર ગોર (ર) ભક્તિ કરનાર (૩)
ંીં [અ મુજવવદ] ભક્તિ કરવાનું રથાન
મોભ પું [કે. મુબ્મ, મોબ્મ] છાપરાના ટેકાકપ
મુખ્ય આડું લાકડું

મોભલુ ંીં ['મોલ' ઉપરથી] કુટુંબની
મુખ્ય સ્ત્રી

મોભાઅ નં [મોભ + અઅ] મોભનો છેડો.
ંબુદ્ધિ વિં તેના જેવી - ખૂંટી બુદ્ધિવાળું (ર)
ંીં તેવી નડી બુદ્ધિ [પ્રતિષ્ઠિત

મોભાદાર વિં [મોભો + દાર] વજનદાર;
મોભારિયું નં ['મોલ' ઉપરથી] મોલ ઉપર
ઢાકવાનું મોટું નળિયુ [મોભવાળો ભાગ

મોભારો પું ['મોલ' ઉપરથી] છાપરાનો
મોભિયું નં મોલ

મોભી પું ['મોભ' ઉપરથી] ઘરનો વડો માણસ
મોભો પું [અ. મુહાવા] દરબજો; આખર,
પ્રતિષ્ઠા, ઇતજત

મોમ નં [ફા.] મીણ ંખત્તી ંીં મીણખત્તી
મોમનો (મો) પું [જુઓ મુમનો] મુસલમાનોની
એક ભતનો માણસ

મોયરું (મો) નં જુઓ માયરું
મોયકું (મો) વિં [સ મુવ ઉપરથી] (કા.)

આગલા ભાગનું

-મોયું (મો) વિં [સ મુલ ઉપરથી] નામને
અ તે '-ની તરફ મોવાળું' '-ની ચાહનાવાળું'
એમ અર્થ ખતાવતો અનુગ. ઉદાં ઘરમેયું

મોર પું [પ્રા (સં મયૂર), સરં હિં, મ] એક
પક્ષી, મયૂર (ર) [?] બરડાના બે ભાગમાનો
કોઈ એક (૩) [(ડિંગળ)] સૈન્યની આગલી
હરોળ [-મારવો = પરાક્રમ કરવું, ચશસ્ત્રી
કામ કરવું. મોર મોરલું કહેલું કે સંભળા-
વલું = કાળજી કાપી નાખે તેવા વેણ કહેવા.]

મોર [મો] પું [પ્રા મર (સં. મુકુર)], સરં
ન મોહ(-હો)ર] આખા, આખલી વગેરેનાં
ફૂલ-મંજરી [-આવવો = ફૂલ-મંજરી થવી.]
(ર) ઘોડાના માથાનો એક શણગાર

મોર (મો'ર) અં [સરં મ. મોહર (સં. મુલ,
પ્રા. મુહ)] આગળ; પૂર્વ, મોખરે

મોર, ંછા (મો' ?) ંીં [જુઓ મોર અં]
મુખમુદ્રા, ચહેરાનો રેખાવ

મોરખાઈ (મો') ંીં [મોર + ખાડ] ચોરેલો
માલ (દોર વગેરે) પાછો અપાવવા પહેલાં
ખવાતી દલાલી. -ચો પું તે ખાનાર માણસ

મોરચંચ પું [સરં હિં, મ] એક વાળું
 મોરચી સ્ત્રી [જુઓ મૂરછી] મોહછી
 મોરચો પું [ફા.] લરકરની મોખરાની વ્યહ-
 રચના (૨) ધુરજ ઉપર ન્યા તોપ ગોઠવવામાં
 આવે છે ને ભાગ [-તોહવો = જુઓ
 મોરચો ભાગવો - પકડવો, માંદવો = મોરચા
 પર કાયમ રહેવું, ખંત અને અડગતાથી કોઈ
 કામ પાછળ લાગુ રહેવું. - ખાંધવો = યુદ્ધની
 તૈયારી કરવી - ભાગવો, મારવો = વિજયી
 થવું, પહેલી હરાવના ભંગાણ પાડવું]
 - ચાખધ વિં મોરચા આવેલું (૨) મોરચા સાથે
 મોરદ નં કૂધી વગેરેનું બન્યું
 મોરડી સ્ત્રી [જુઓ મોર] ઢેલ
 મોરડી સ્ત્રી - ડો (મો') [મો પરથી, સરં મ.
 મોહરકી, મોહજી] પશુને મોઢે ખાંધવાનું
 દારડાનું ગાળિયું
 મોરધૂયુ નં [સં મયુરતુલ્ય, સરં મ મોરતૂત,
 હિં. મોરધુધિયા] એક જેરી ઓપધ
 મોરધવજ પું (સ.) જુઓ મયુરધવજ
 મોરધંખી પું એક શેલાનો છોડ
 મોરધુટ્ટી સ્ત્રી [મોર+ખુટ્ટી] મોરના ખુટ્ટાવાળી
 રેશમી સાડી
 મોરખંખો પું [સરં મ. મોરં(-રાં)વા] જુઓ
 મુરખો
 મોરમોર (મો) અંદિ મુરિઅ = વટેલું, લાગેલું
 (ખાધ) મોંમા ધાલતા છૂટેછૂટ્ટે થઈ નય એમ
 મોરલી સ્ત્રી [જુઓ મુરલી] વાસળી
 મોરલો પું મોર (લાલિત્યવાચક)
 મોરવણ નં [પ્રા મૂર, દે મુરિઅ] જાણાનો ગોર
 (૨) [જુઓ મોરવડું] અખરામણ
 મોરવડું સંકિં [સ મોરણ = ખાટી છાશ;
 સરં મ. મુરવળે] આખરવું (૨) [જુઓ મોરવું]
 ટાય પરથી છોલી નાખવું
 મોરવાથો પું [સરં મ મોહર (સં મુલ, પ્રા.
 નુહ)] ટાયનો ભાગ
 મોરવાવું અંકિં [પ્રા મુર, દે. મુરિઅ] ઉપર
 ઉપરથી વટ્ટી જડું, કપાડું
 મોરવી સ્ત્રી એક ભતનું કાપડ
 મોરવું (મો) અંકિં [મોર ઉપરથી] (જાડને)

મોર આવવો (૨) સંકિં [પ્રા. મુર] કાપડ;
 સમારવું (શાક ધોને)
 મોરવેલ સ્ત્રી [સરં મ.] એક વનરપતિ
 મોરશિખા સ્ત્રી [પ્રા મોરસિહા (+ સં શિલા);
 સરં મ; હિં]] એક વનરપતિ
 મોરસ સ્ત્રી [હિં. નોરિશિયમ ટાપુના નામ
 ઉપરથી] હાણાદાર ખાંડ (૨) [સરં મ.] એક
 ભતની લાછ
 મોરસો પું ખેડાણમાં ઢાળપડતી ટેકરી
 મોરંધી સ્ત્રી એક પક્ષી
 મોરખી વિં [મો + રાખવું ?] શરમ રાખીને
 કહેલી વાત (૨) પું જુઓ મોરખી
 મોરખી વિં [જુઓ મોર અં] મુખ્ય, મોરનું
 મોરખી પું [સરં મોરખાઈ] ખાતમીદાર
 (૨) યુનેગારને શોધી કાઢનાર
 મોરાર પું [જુઓ મુરારિ] શ્રીકૃષ્ણ [પાલકી
 મોરિયુ નં [સરં મોળિયુ] એક પ્રકારની
 મોરિયો પું [સરં મ મોરવા] મડો (૨) [?]
 સામાનેવું એક અણખેડયું ધાન્ય
 મોરી સ્ત્રી [ફા મૂરી] ખાળ, ગદા પાણીની
 નીક, ગટર
 મોરી (મો') સ્ત્રી જુઓ મોરડી - મોરડો
 મોર (મો') વિં [જુઓ મોર અં, સરં મ.
 મોહરા] આગળ પડતું, મોર - મોખરેનું (૨)
 નં (૩૫ ગુણ વગેરેમાં) મોર માણસ (૩)
 મોહર (શેતરંજનું)
 મોરં સં [સરં હિં. મોર] મારં (૫.)
 મોરે (મો') અં [જુઓ મોર અં] આગળ
 મોરો પું [મો' ઉપરથી ?] + દસગ વડે
 હુમલો (૨) [દિ. મુરવિ] આલસણ વિશેષ (૩)
 સમુખ થવું તે (-માંદવો) વંદાર અં
 મોથી છેડા મુધી [પાક
 મોલ (મો) પું [સં મુકુલ, પ્રા. મલ = કળી]]
 મોલડી સ્ત્રી એક માસ
 મોલડું (મો) નં [પ્રા મલિ (સં. મૌલિ) =
 એક પ્રકારની પાલકી] માયાનો એક પોશાક
 મોલદ (મો) વિં [લ] બીજા દેશનું યજ્ઞ અરખ-
 રતાનમા ઊછરેલું (૨) આરખ બાપથી હિંદની
 સીને થયેલી (પ્રભ)

ઝીણું - ખારીક કામ કરવું] ઓચૂર પુંઠકળીના
લાડુ. ઓચૂરમું નં મોતીયૂર બનાવવાનું
ચૂરમું. ઓજ(-ઝ)રો પુંઠ [+ ઝરો (સં. જ્વર ?
કે 'ઝઝેળો' = કોશ્લો) સરં હિં. મોતીજિરા]
બળિયા જેવો એક રોગ, જેમા શરીરે મોતી
જેવા કોશ્લો થઈ આવે છે

મોતીદામ પુંઠ [સં. મૌતિકદામન્] એક ઇંદ
મોથ (ય.) સ્ત્રીં [પ્રા. મુથ (સં. મુસ્ત) સરં હિં.
મોથા; મ] ચીડ નામના ઘાસનો કંદ
[-મારવી = ભારે પરાક્રમ કરવું]

મોદ પુંઠ [સં.] આનંદ ઠક પુંઠ લાડુ (ર)
એક ઇંદ [-મ. મવા = લાલ ખાટવો (લા)]
ઠન નં આનંદ ઠવું અઠંકિં ખુશી થવું;
રાચવું; આનંદવું

મોદ (૬.) સ્ત્રીં, -દિયું નં નડી મોટી ચાદર
મોત્રી પુંઠ [સરં હિં, મ ; (લ. મુવદી ?)] અનાજ
ધી, મસાલો વગેરેનો વેપારી, નેસ્તી (ર) કોઠારી;
ભંડારી (૩) એક અટક ઠખાતું નં
મોત્રીની દુકાન (ર) દાણાનો કોઠાર (૩)
લશ્કરને યોરાધી યોશામી પૂરી પાડનાર ખાતું

મોનલ નં [સરં હિં. મોનાલ] એક પક્ષી

મોનિટર પુંઠ [હં] વડો વિદ્યાર્થી

મોનિયું નં મોઠાતું - ઉપરચોટિયું આમંત્રણ

મોન્ટેસોરી સ્ત્રીં (સ) બાળકેળવણીની એક

પદ્ધતિના ચોજક ઇટાલિયન બાઈ. ઠપદ્ધતિ

સ્ત્રીં તેમજે ચોજેલી બાળકેળવણીની પદ્ધતિ.

ઠશાળા સ્ત્રીં તે પદ્ધતિ પ્રમાણે ચલાવાતી

શાળા. ઠશિક્ષક પુંઠ તે પદ્ધતિનો શિક્ષક

મોપલો પુંઠ [મહાપિલાઈ (પિલાઈ = બહાદુર

તેલુગુ ?)] મલખારમાં વસતી મુસલમાનોની

એક ભતનો આદમી

મોફસલ નં જુઓ મુફ્તીલ

મોખદલો (મો) પુંઠ [અ. મુવાદલા, સરં મ.

નોત્ર(-વા)દલા] જુઓ મોખદલો

મોખેદ પુંઠ [અ. મુખવિવદ] પારસીઓનો ધર્મ-

ક્રિયા કરાવનાર ગોર (ર) ભક્તિ કરનાર (૩)

સ્ત્રીં [અ. મુખવવદ] ભક્તિ કરવાનું રથાન

મોભ પુંઠ [દં. મુભ, મોભ] છાપરાના ટેકાફ

મુખ્ય આડું લાકડું

મોભલુ સ્ત્રીં [‘મોભ’ ઉપરથી] કુટુંબની
મુખ્ય સ્ત્રી

મોભામ નં [મોભ + અમ] મોભનો છેડો.

ઠબુદિ વિં તેના જેવી - ખૂટી બુદ્ધિવાળું (ર)

સ્ત્રીં તેવી નડી બુદ્ધિ [પ્રતિષ્ઠિત

મોભાદાર વિં [મોભો + દાર] વળનદાર;

મોભારિયું નં [‘મોભ’ ઉપરથી] મોભ ઉપર

ઢાંકવાનું મોટું નળિયું [મોભવાળો ભાગ

મોભારો પુંઠ [‘મોભ’ ઉપરથી] છાપરાનો

મોભિયું નં મોભ

મોભી પુંઠ [‘મોભ’ ઉપરથી] ઘરનો વડો માણસ

મોભો પુંઠ [અ. મુહાવા] દરબજો, આખર,

પ્રતિષ્ઠા, ઇબજત

મોમ નં [ફા] મીણ. ઠખત્તી સ્ત્રીં મીણખત્તી

મોમનો (મો) પુંઠ [જુઓ મુમનો] મુસલમાનોની

એક ભતનો માણસ

મોયરું (મો) નં જુઓ માયરું

મોયરું (મો) વિં [સ મુખ ઉપરથી] (કા.)

આગલા ભાગનું

-મોયું (મો) વિં [સં. મુખ ઉપરથી] નામને

અ તે ‘-ની તરફ મોવાળું’ ‘-ની ચાહનાવાળું’

એમ અર્થ ખતાવતો અનુગ ઉઠાં ઘરમેયું

મોર પુંઠ [પ્રા (સં. મયુર), સરં હિં, મ] એક

પક્ષી; મયુર (ર) [?] ખરડાના બે ભાગમાનો

કોઈ એક (૩) [(ડિંગળ)] સૈન્યની આગલી

હરોળ [-મારવો = પરાક્રમ કરવું, ચશસ્ત્રી

કામ કરવ. મોર મોરલું કહેવું કે સંભળા-

વણું = કાળજી કાપી નાખે તેવા વેળું કહેવા.]

મોર [મો] પુંઠ [પ્રા મર (સં. મુકુર)], સરં

ન મોહ(-હો)ર] આખા, આખલી વગેરેનાં

ફૂલ-મંજરી [-આવવો = ફૂલ-મંજરી થવી]

(ર) ઘોડાના માથાનો એક શેણગાર

મોર (મો’ર) અં [સરં મ મોહર (સં. મુલ,

પ્રા. મુહ)] આગળ; પૂર્વ, મોખરે

મોર, ઠછા (મો’ ?) સ્ત્રીં [જુઓ મોર અં]

મુખમુદ્રા, ચહેરાનો દેખાવ

મોરખાઈ (મો’) સ્ત્રીં [મોર + ખાઈ] ચોરેલો

માલ (ઢોર વગેરે) પાછો અપાવવા પહેલાં

ખવાતી હવાલી. -ચો પુંઠ ને ખાનાર માણસ

મોરચંચ પું [સરં હિં., મ] એક વાજું
 મોરચી સ્ત્રીં [જુઓ મરછી] મોડછી
 મોરચો પું [ફા.] લરકની મોખરાની વ્યૂહ-
 રચના (૨) ખુરજ ઉપર ન્યા તોપ ગોઠવવામા
 આવે છે ને ભાગ [-તોડવો = જુઓ
 મોરચો ભાગવો. -પકડવો, માંડવો = મોરચા
 પર કાયમ રહેવું; ખંત અને અડગતાથી કોઈ
 કામ પાછળ લાગુ રહેવું. -ખાંધવો = યુદ્ધની
 તૈયારી કરવી. -ભાખવો, મારવો = વિજયી
 થવું; પહેલી હરાજમા ભંગાણ પાડવું]
 -ચાખધ વિં મોરચા આવેલું (૨) મોરચા સાથે
 મોરડ નં દૂધી વગેરેનું ભજિયુ
 મોરડી સ્ત્રીં [જુઓ મોર] ઢેલ
 મોરડી સ્ત્રીં -ઠો (મો?) [મો પરથી, સરં મ.
 મોહરકી, મોહજી] પશ્યને મોઢે બાધવાનું
 દોરડાનું ગાળિયુ
 મોરથૂથ નં [સં મયૂરતુલ્ય, સરં મ મોરચૂત;
 હિં. મોરચુથિયા] એક ઝેરી ઔષધ
 મોરધવજ પું (સ.) જુઓ મયૂરધવજ
 મોરધખી પું એક શોભાનો છોડ
 મોરથુટી સ્ત્રીં [મોર+થુટી] મોરના છુટાવાળી
 રેશમી સાડી
 મોરખખો પું [સરં મ. મોરં(-રા)વા] જુઓ
 મુરખખો
 મોરમોર (મો) અં [દિ મુરિજ = વડેલું, લાગેલું]
 (ખાધ) મોમા ઘાલતા છૂટેછૂટે થઈ નય એમ
 મોરલી સ્ત્રીં [જુઓ મુરલી] વાસળી
 મોરલો પું મોર (લાલિલવાચક)
 મોરવણ નં [પ્રા મૂર, દે મુરિજ] છાણાનો ગોર
 (૨) [જુઓ મોરવણું] અખરામણ
 મોરવણું સંકિં [સં. મોરણ = ખાટી છાશ;
 સરં મ. મુરવણે] અખરવું (૨) [જુઓ મોરવું]
 દોચ પરથી છોલી નાખવું
 મોરવાથો પું [સરં મ મોહર (સં મુલ, પ્રા.
 મુહ)] દોચનો ભાગ
 મોરવાણું અંકિં [પ્રા મુર, દે. મુરિજ] ઉપર
 ઉપરથી વટી જવું, કપાણું
 મોરવી સ્ત્રીં એક જાતનું કાપડ
 મોરવું (મો) અંકિં [‘મોર’ ઉપરથી] (જાડને)

મોર આવવો (૨) સંકિં [પ્રા. મુર] કાપડું;
 સમારવું (શાક ઇંને)
 મોરવેલ સ્ત્રીં [સરં મ] એક વનરપતિ
 મોરશિખા સ્ત્રીં [પ્રા. મોરસિહા (+ સં ગિલા),
 સરં મ, હિં] એક વનરપતિ
 મોરસ સ્ત્રીં [હિં નોરિશિયત ટાપુના નામ
 ઉપરથી] ઢાણાદાર ખાંડ (૨) [સરં મ.] એક
 જાતની લાજ
 મોરસો પું ખેડાણમા ઢાળપડતી ટેકરી
 મોરંધી સ્ત્રીં એક પક્ષી
 મોરંખી વિં [મો + રાખવું ?] શરમ રાખીને
 કહેલી વાત (૨) પું જુઓ મોરંખી
 મોરંણી વિં [જુઓ મોર અં] મુખ્ય, મોરનું
 મોરંખી પું [સરં મોરંખાઈ] ખાતમીદાર
 (૨) શુનેગારને શોધી કાઢનાર
 મોરંશર પું [જુઓ મુરારિ] શ્રીકૃષ્ણ [પાલકી
 મોરિયું નં [સરં મોળિયું] એક પ્રકારની
 મોરિયા પું [સરં મ મોરવા] ઢોડો (૨) [દિ
 સામાજેલું એક અણખેલું] ધાન્ય
 મોરી સ્ત્રીં [ફા મૂરી] ખાળ, ગદા પાણીની
 નીક, ગટર
 મોરી (મો?) સ્ત્રીં જુઓ મોરડી - મોરંડો
 મોર (મો?) વિં [જુઓ મોર અં, સરં મ.
 મોહરા] આગળ પડતું, મોર - મોખરેનું (૨)
 નં (૩૫ ગુણ વગેરેમા) મોર અણસ (૩)
 મહોર (શેતરંજનું)
 મોરં સં [સરં હિં. મોર] મારું (૫.)
 મોરે (મો?) અં [જુઓ મોર અં] આગળ
 મોરો પું [‘મો’ ઉપરથી ?] + દ્વસળ વડે
 હુમલો (૨) [દિ મુરવિ] આલસણ વિશેષ (૩)
 સ મુખ થવું તે (-માંડવો). ઓંઢાર અં
 મોથી છેલો મુખી [પાક
 મોલ (મો) પું [સં. મુલ, પ્રા. મલ = કળી]
 મોલડી સ્ત્રીં એક માસ
 મોલડું (મો) નં [પ્રા મલિ (સં મૌલિ) =
 એક પ્રકારની પાલકી] માયાનો એક પોસાક
 મોલદ (મો) વિં [જ] બીજા દેશનું પણ અરબ-
 સ્તાનમા ઊછરેલું (૨) આરબ બાપથી હિંદની
 સ્ત્રીને થયેલી (પ્રભ)

મોલવી (મો) પું [અ.] મુસલમાન વિકાન (૨)

મુસલમાની કામદા પ્રમાણે ન્યાય વ્યાપનાર

મોલિલ (મો) સ્ત્રી [ઈં મોલિલિંગ ઉપરથી] સાખ

ધત્યાદિની ખાર પર ઊભી એ લીટીઓની

કંઠાતી લાત

મોલેરી સ્ત્રી એક ઘાસ

મોલેસલામ (મો) પું [અ. મવલા-ક-ઈસ્લામ]

એક ભતનેા મુસલમાન

મોલો (મો) પું [‘મોલ’ ઉપરથી ?] વનસ્પતિ

પર પડતો એક જવ, એક રોગ

મોલકું નં ભૂતને બેલાવતી વખતે વગાડાતુ

નગારું [ફટાકડો]

મોલો પું [જુઓ મોઈ] શકુના આકારનેા

મોવડ પું [‘મો’ ઉપરથી] મોખરો, અગ્ર ભાગ

(૨) [કા.] ઘોડાને મોઢા ઉપર પહેરાવવાતુ

ધરેણું (૩) અં (કા) આગળ

મોવડી વિં [જુઓ મોવડ] આગળતુ, મોખરાતું

(૨) પું અગ્રેસર; આગેવાન

મોવણુ (મો) નં [‘મોવ’ ઉપરથી, હિં. મોવન.

મ મોવાળ, મોવણ] જુઓ મોણ

મોવાસો (મો) પું [‘મો’ ઉપરથી] ઢોરના

મોખા થતો એક રોગ [દોરતી

મોવાળ પું [મો + વળતું ?] ધરવટ, ધરોળો,

મોવાળો પું [જુઓ મુવાળો] વાળ

મોવું સંકિં [સરં હિં. મોત્તા, મ મોત્ત =

મૃદુ - તે ઉપરથી મોવાન = મૃદુતા લાવનારો

પદાર્થ] કરમોવતું; ચીકટવાળું કરતુ

મોતમ (મો) સ્ત્રી [અ મૌસિમ] ત્રુદ - મી

વિં મોસમતુ [ફૂટતી મૂળ

મોસર સ્ત્રી [દિ. માસુરી (સ પ્રમથુ)] (કા)

મોસરિશું નં [જુઓ મોતમર] (કા.) છુકાની

મોસલ પું [અ મુહસિલ, સરં મ મોહસલી]

સરકારના હુકમથી તેડવા આવેલો ને તાકીદ

કરનાર બેલિક (૧)

મોસંબી સ્ત્રી [પો મોઝાવિક માથી પ્રથમ

આવેલું માટે] એક ફળ

મોસાળ (મો) નં [સં. માતૃગાળ] માતૃ પિયેર

ઝાસરી સ્ત્રી, ઝાસરું નં પતિ કે

પત્નીનું મોસાળ - જિજ્ઞં નં મોસાળપક્ષનું

માણસ. - જું નં માખાપ તરફથી છોકરીને

સીમંત વખતે અને તેના છોકરાને જનોઈ કે

લગ્ન વખતે જે રીત આપનામાં આવે છે તે

(૨) મોસાળામાગાવાતુ ગીત. (૩) મોસાળાની

રીત કરવા જતુ સરવસ (૪) [લા] નાની

મોટી વસ્તુઓના અસ્તવ્યસ્ત સમૂહ. ઉદા.

હવે આ બધું મોસાળું લઈ જા. [-કરવું,

બરવું] = સીમંત વખતે છોકરીને રીત આપવી,

તેના વિધિ કરવો. - નીકળવું = મોમાળાનું

સરવસ નીકળવું]

મોસિયાન (મો) વિં [પ્રા માસી (માતૃવૃત્તા)

ઉપરથી] (સુ) જુઓ મસિયાઈ

મોહ પું [સં.] અજ્ઞાન, ભ્રમ (૨) મૂર્છા; બેહોશી

(૩) આસક્તિ, પ્યાર [-છીપજવો, થવો,

પામવું, મોહમાં પડવું] = આસક્ત થવું]

૦૬ વિં મોહ પમાડનારું ૦૬તા સ્ત્રી મોહક-

પણું ૦૬૫ પું મોહરૂપી કૂપ. ૦૬૭ સ્ત્રી

મોહની લળ ૦૬ વિં મોહક (૨) નં મોહવું

તે (૩) વશીકરણ, કામણ; એક અભિચાર (૪)

[સ] કૃષ્ણ. ૦૬ માળા સ્ત્રી અમુક કદના

સોનાના મણકાની ગળે પહેરવાની માળા

૦૬૭ નં [મોહન + અછ] બેહોશ કરી

નાખે એવુ અસ્ત્ર. ૦૬૮ સ્ત્રી મોહરૂપી

નિદ્રા. ૦૬૯ નં એક પ્રકારની સાકી.

૦૬૧ સ્ત્રી મોહ; ભૂરૂપી (૨) [સ.] મોહિની,

એક અપ્સરા. ૦૬૨ નં કમે (નૈન). ૦૬૩

પું મોહરૂપી ૬૬ ૦૬૪ નં મોહવું

બાણ ૦૬૫ નં મોહ પમાડે એવો મત્ર

મોહકમ (મો) વિં [અ. મુહકમ, સરં મ]

મોકમ; દંઢ, સખત (૨) ઘણું, પુષ્કળ

મોહતાજ (મો) વિં [અ મુહતાજ] ગરીબ, મરેજી

મોહનકાર, મોહનથાળ પું એક પ્રકારનું મિષ્ટાન્ન

મોહરમ (મો) પું [અ મુહરમ] હિન્દી સનનેા

પહેલો મહિનો (નેમા તાજિયા નીકળે છે)

મોહવું અંકિં [સ મુહ ઉપરથી; સરં હિં.

મોહના, મ મોહળે] મોહ પામવું (૨) સંકિં

મોહ પમાડક. મોહાણ અંકિં મોહ પામવું

મોહાંધ વિં [સં.] મોહથી અંધ બનેલું

મોહિત વિં [સં.] મોહ પામેલું

મોહિની સ્ત્રીં [સં] જુઓ મોહની (૨) મોહ
પમાડે તેવી સ્ત્રી (૩) વૈશાખ સુદ અગિયારમ
મોળ (મોળ,) સ્ત્રીં [‘મોળુ’ ઉપરથી] શરીરમા
વાયુનું જોર થવાથી મોઢામા લાળ છૂટે તે
(૨) મદી. [-આવવી, છૂટવી, વછૂટવી =
મોઢામા લાળ છૂટવી.]

મોળ સ્ત્રીં [સરં મોઢ] ઊઠણ (૨) [?]
કીડિયારં (૩) ચણતરનું ઈટપથ્યનું પડ
મોળપ (મો) સ્ત્રીં [‘મોળુ’ ઉપરથી] મોળાપણું
મોળનું સંક્રિં [જુઓ મોરનું] સમારવ (શાન)
મોળાઈ (-ત) (મો) વિં [‘મોસાળ’ ઉપ-
રથી] મોસાળનું, મામાનું [મોળાપણું
મોળાશ (મો) સ્ત્રીં [‘મોળુ’ પરથી] મોળપ,
મોળિયું (મો) નં [સરં મહોગ, મહોરો]
કાપડાની બાયે ચોડાતો (કસખી) પટેલ (૨)
કસખી ફેટોં (૩) (મો) [‘મોળુ’ પરથી] મીઠા
વગરનો રોટલો (૪) શોકમા પહેરવાનો સાલ્કો
મોળી (મો) સ્ત્રીં [‘મોળુ’ ઉપરથી] સળી
જેવી મીઠા વિનાની લાખી સેવ

મોળું (મો) વિં [સં મૃદુ કે સ મ્લન?]
ફિફું, સ્વાદ વગરનું (૨) [લા] ઢીલું, પોચું
૦મચ વિં સાવ મોળું

મોં (મો) નં [પ્રા મુહ (સં. મુલ)] મુખ, મોઢું
(૨) [લા.] આખર, લાજગરમ (પ્રયોગો મોઢું
શબ્દ જેવા જ લગલગ છે) [-ઉપર દેવતા
મૂકનાર = મગનારનો નજીકનો સુખથી
-ઢાંકિયું = બોલતુ બધ થવું (૨) રડવું, છાતુ છાતું
રડવું (૩) મગણ પાછળ સ્ત્રીએ લૌકિક કરવું
-નું પાન = ઘણું જ પ્યાર (૨) જેના વડે
ગોજા રહે તેવું. -ને ચોકડું નથી = મો
ઉપર અંકુશ નથી; ગમે તેમ બોલે છે
-નો ટાળો કરવો = સાચું ન બોલુ, ઉઠાચા
કરવું -પડી જવું = શરમિડું થઈ જવું
(૨) દિલગીર થઈ જવું (-નું) મોં બાળવું =
-ને સંતોષીને ઢીસતું કરવું. -માં આંગળાં
ધાસવાં = ઢંગ થઈ જવું. -માં હૂચો દેવો,
મારવો = બોલતુ અટકાવવું (૨) ગૂંચળાવવું.
-માં થૂંકવું = દોઝાઈ વગેરેમા ચડી જવું
-માં થૂંકે એણું = ટપી જાય તેવું.

-મુકાવણું = રડવું અટકાવવું; શોક કરનારને
આશાસન આપવું. -મૂકીને = માન, આખર
કે શરમ છોડીને (૨) છૂટે મોએ; મુખ કંઠે
-વાળણું = મગણ પછી છેડો વાળવો.
-સંતાડવું = શરમાવું, સંકોચ કરવો
ભિજવું મોં = માનપૂર્વક છુટકારો ઉઠાવું
મોં કરવું, રાખવું = આખર વટ જાળવવા.
મળ્યું મોં કરવું, કરાવવું = શુભ સમાચાર-
ની વવાઈ બદલ મળ્યું મળ્યું ખાતુ-ખવગવવું.
રોજ ઊઠીને મોં બેવાણું = રોજ કામ પડ-
વાતુ, રોજનો સખંવ હોવો થું મોં લઈને
આવે! = અતિશય શરમાવું પડે તેવું થવાથી
કેવી રીતે આવે? [૦કળા સ્ત્રીં ચહેરાનો બાહ
૦બે (૦ય)ણું સ્ત્રીં પહેલી વાર વગેરે કરનારને
મોબેઈને મેટ આપવી ને ૦બેયું વિં એકનું
એક, લાકડું. ૦બેરી સ્ત્રીં બોલાસાલી,
તકરાર ૦પાઠ પું મોટેથી બોલીને ગોખવું
તે ૦પાઠિયું વિં મોપાઠ કરનાર.
૦દાડ સ્ત્રીં બે હોઠને લાંબે ચીરા જેવા
દેખાતો મોનો બાહ લાગ ૦ખજણું વિં
બળ્યા મોનુ, મૂઈ ૦માચું વિં માગે
એટલું, ખૂબ ૦માયું નં [લા] મો કે
માયું, કળાના ઢંગ કે રૂપગ વિષે નાઈ
સાવારણ જાણ કે પતો ૦માર વિં
બોલવે નીડર અને પ્રલાવશાળી ૦રણું વિં
વિનયી, શન્માળ (૨) પક્ષપાતી; એકતન્ત્રી
મોંછું, -ધવારી, -વાઈ, -ધારત જુઓ ‘મોં’ માં
મોંબદલો (મોં) પું [જુઓ મોખદલો]
કંઈ કર્યા કે આપ્યાના અવેજમા મળે ને;
વળતર (૨) જમીન ખરીદનારને વેચનારે
સરકાગમા તેની માથ કમવી આપવી તે
મોંવાસો પું જુઓ મોગસો (-આવવો)
‘મોંસૂઝણું’ નં [મો + સૂઝવું] પસોદિયું
મોંખિક વિં [સં] મુખનું, મુખને લગડ
મોંખિક નં [સં] મોતી
મોંચય નં [સં] મુખતા
મોંન નં [સં] ન બોલવું તે (૨) વિં મૂં. ચૂપ
૦ધારી વિં મોંન ધારણ કરનાર ૦મત નં
મોંન રહેવાનું મત. -ની વિં મોંનરારી

भौष्यं न० [सं.] भूर्भिता
 भौष्यं पुं० [सं.] ऐक प्राचीन हिन्दू राजवंश
 भौषी स्त्री० [सं.] पक्ष
 भौषी पुं० जुष्टो भौषी
 भौषा पुं० [ज.] धृष्टी, भालिक
 भौषाना पुं० [फा.] भौषा भौषी
 भौषि न० [सं.] भाषु(२)ष्टाय(३)ष्टायु; कलगी
 भौषिक वि० [सं.] भूष; सुष्य, 'ओदिनिनल'.
 ०ता स्त्री०
 भौषी वि० [सं.] भौषि - भुगटवाणु
 भौष्य न० [सं.] भूष्य
 भौष्य स्त्री० [सं.] सुजनो कठोरो
 भ्याष्टि न० [२४०] भियाष्टि, भिलाडीनो अवाज

भ्यान न० [जुष्टो] भियान; स२० हिं, मं.]
 धारवाणा हथियारतुं धर. [-करतुं = भ्यानभां
 भालतुं (२) [दा.] कण्ठभा राभत -भौ
 राभतुं = अंकुशभा राभतुं.]
 भ्यानो पुं० [फा] मियानह; स२० हिं म्याना]
 ऐक लतनी पावणी, मेनो
 भ्युनिसिपल वि० [इं] भ्युनिसिपालिटीतुं के
 तेने लगतु
 भ्युनिसिपालिटी स्त्री० [इं] शहेर के कसपातुं
 सुधराष्टिभातु [निरतेजता; ग्लानि
 ग्लान स्त्री० [सं] करमायेतु; भिज -नि स्त्री०
 ग्लेय पुं० [सं.] आर्योनी संस्कृतिषी भिज
 संस्कृतिना भास. -ग्लेय स्त्री०

य

य पुं० [सं.] यार अर्धस्वरोभां पहिलो (२)
 (व्या) वि० परधी लाववायक (न०) नाम
 भनावतो प्रत्यय. नेम के दैन्य ०कार
 पु० य अक्षर के तेनो छेयार ०कारभुति,
 ०भुति स्त्री० छेयारभुमा यकार संलगवावो
 ते नेम के, 'आभ' ना 'भ' मा. ०कारांत
 वि० छेडे यवाणु
 य पहने अते लागता 'पाण, अपि, वणी'नो
 अर्थ भतावे. छिदां तमेय; भकमेय (२)
 प्रशार्थ के स०ने लगता अनिश्चिनार्थ के धणा-
 पाणोनो लाव भतावे. छिदां केवुय, केतुय.
 ये 'य' नेम न अर्थ सूयवे, काष्ठ के
 विशेष भावाधी
 यकीन न० [ज] विद्यास
 यकृत न० [सं] काणलु; 'क्षीवर'
 यक्ष पुं० [सं.] ऐक देवयोनि, कुपेरनो अनुसर.
 ०कईभ पु० केसर, सुभड, कस्तूरी अने
 कपूर भेजवीने भनावेलो सुगंधीहार अमलेप
 ०(-क्षि)ष्ठी स्त्री० यक्ष स्त्री; यक्षनी स्त्री
 ०राज पु० (सं.) कुपेर ०रात्रि(-त्री)
 स्त्री० द्विपाणी [क्षयवाणु]
 यक्षभ(-क्षभा) पुं० [सं] क्षयरोग -क्षभी वि०
 यभ पुं० [फा] यरक्ष

यभण पुं० [सं] पहिलो वधु अने पीले तथा
 नीले गुरु अक्षर होय ऐवो गण (पिगण)
 यभदां पुं० [फा] परमेस्वर (पारसी)
 यभन न० [सं] यज्ञ करवा ते (२) पूजन.
 ०याजन न० जते यज्ञ करवा तथा पीन
 पासे कराववा इषी (ब्राह्मणतुं) कर्म
 यभमान पुं० [सं.] यज्ञ करनार (२) गेर के
 ब्राह्मणने दक्षिणा आपी धार्मिक क्रिया
 करावनार(३) आश्रय आपनार; हाता ०वृत्ति
 स्त्री० यभमानना दानदक्षिणा वडे आणविका
 करवी ते. -नियुं वि० यभमानवृत्तिवाणु.
 -नियो पु० नेने पेटी इर पेटीयो यभमानवृत्ति
 आलती आनी होय तेवो ब्राह्मण [करवा
 यभतुं सं०किं [सं यज्ञ] पूज करवी (२) यज्ञ
 यलुर, -वेई पुं० [सं.] (सं.) यार वेदमानो
 ऐक. -वेई वि० यलुवेईतु (२) पुं०
 यलुवेई लखेलो के यलुवेई प्रमाणे क्रियाओ
 करनारो ब्राह्मण
 यज्ञ पुं० [सं] ऐक वेदाकृत कर्म; याग (२)
 लोकस ग्रह के सेवा अर्थे करेलु कर्म ०कुंड पु०
 यज्ञनी वेदी. ०क्रिया स्त्री० यज्ञनो विधि.
 ०द्रव्य न० यज्ञभा वपरातो पदार्थ. ०पशु
 पुं० न० यज्ञभा होमवातुं पशु. ०यज्ञ पु०

(સ.) વિષ્ણુ ઠક્કામ પું યજ્ઞના બળિદાનનો ભાગ. ઠક્કામિ(-મી) સ્ત્રીં યજ્ઞ કરવાનું ધ્યાન. ઠયામ પું હોમહવન. ઠવાટ પું; સ્ત્રીં યજ્ઞ માટે તૈયાર કરેલી કે આતરેલી જમીન. ઠવુક્ષ નં જેનુ લાકડુ યજ્ઞમા વપરાય છે તે ઝાડ. ઠવેદિ(-દી) સ્ત્રીં યજ્ઞની વેદી. ઠયાશા(-ળા) સ્ત્રીં યજ્ઞ કરવાનો ઓરડો. ઠશિષ્ટાશી વિં યજ્ઞ કરતા શેષ રહેલું ખાનાર. -ઝોપવીત નં ઉપવીત, જ્ઞોષી યજ્ઞન્ત વિં [સં.] ક્રિયાની આવૃત્તિ કે તીવ્રતા બનાવનારં (૩૫) [વ્યા] ઉદાઠ લાતાટવં યતમાન વિં [સં.] ચત્ન કરતુ, મયતુ, પ્રયત્નશીલ યતિ પું [સં.] જિતેન્દ્રિય પુરુષ, સ-ન્યાસી (૨) જૈન સાધુ (૩) સ્ત્રીં છદ્મા આવૃત્તો વિરામ (૪) વાક્યમા અ વતી ટાપ ઠક્કામ પું યોગ્ય રથાને યતિ ન હોવી તે. ઠક્કામ પું સગીતમાં એક તાલ

યતી પું [સં.] યતિ; સયમી [અનાયાશ્રમ યતીમ નં [અ] અનાય બાળ ઠખાતું નં યતિકંચિત્ અં [સં.] જરા પણ ચત્ન પું [સં.] પ્રયત્ન, મહેનત, ઉદ્યોગ ઠપૂર્વક અં મહેનત લઈને ઠશીલ વિં ચત્ન કરતુ રહેનારં [ઠકકકાણે યત્ત અં [સં.] જ્યા ઠતત્ત અં ત્યા ત્યા; યથા અં [સં.] જેવી રીતે; જે પ્રમાણે (૨) અબ્યથીલાવ સમાસમા -ની પ્રમાણે, 'અનુસાર' એવા અર્થમા ઠક્કામ અં અદ્ પ્રમાણે ઠકામ અં ઇચ્છા પ્રમાણે ઠકમ અં કમ પ્રમાણે ઠકાલ(-ળા) અં સમય અનુસાર, યોગ્ય વખતે ઠજાન અં જુઓ યથામતિ ઠતથ અં જેમ હોય તેમ, સાચેસાચું. ઠદર્શન નં 'પર્યોક્તિવ' (ચિત્રકળા) ઠતુરૂપ અં યોગ્ય રીતે ઠન્યાય અં ન્યાય પ્રમાણે; યથાયોગ્ય ઠપૂર્વ અં પહેલાની પેઠે ઠપૂર્વવાદી વિં પહેલા જેમ હવુ એમ હોવુ જોઈએ એવા મતનુ ઠપ્રસંમ અં પ્રસંગ પ્રમાણે. ઠબુદ્ધિ, ઠમતિ અં બુદ્ધિ અનુસાર. ઠયુક્ત, ઠયોગ્ય અં યોગ્ય હોય તેમ ઠરીતિ અં રીત પ્રમાણે શ્દિ

પ્રમાણે ઠરુચિ અં રુચિ પ્રમાણે. ઠર્થ વિં [+ર્થ] સાચું, ખરું; પારતલિક (૨) અં વાગ્તલિક રીતે. ઠર્થતા સ્ત્રીં સાચાપણું, ખરાપણું. ઠર્થદર્શન નં પ્રત્યક્ષ-ઈન્દ્રિયોદી દેખાય તે, 'રિયાલિઝમ'. ઠર્થદર્શી વિં યથાર્થ દર્શનવાળુ; 'નિયાલિસ્ટિક' ઠર્થબુદ્ધિ સ્ત્રીં રાગદ્વંધ વિના, વસ્તુને તરવત: સમજી શકે તેવી બુદ્ધિ ઠર્થવાદી વિં (૨) પું ખરું બોલનાર, સત્યવાદી ઠવકાશ અં [+અવકાશ] કુરંસદ હોય તે પ્રમાણે. ઠવત્ અં જેમ હોય તેમ ઠવસર અં પ્રસંગાનુસાર. ઠવિધિ અં વિધિ પ્રમાણે ઠશક્ય અં શક્યતા પ્રમાણે, બનતા સુધી ઠશક્તિ અં શક્તિ પ્રમાણે ઠશાસ્ત્ર અં ગાત્ર પ્રમાણે ઠશુત્ત અં સાભળ્યા પ્રમાણે. ઠસમય અં યોગ્ય સમયે, સમય મુજબ. ઠસંભવ અં શક્યતા મુજબ. ઠસામર્થ અં શક્તિ મુજબ ઠસાંગ અં યથાર્થ રીતે. ઠસ્થાન અં યોગ્ય ધ્યાને, રથાત પ્રમાણે. ઠન્ધિત વિં (૨) અં તાદશ, હોય એવુ, ખરાબર, યોગ્ય -ચેરછ(-છ) વિં [સં] મરછ મુજબનું (૨) અં ઇચ્છા પ્રમાણે. -ઘોક્ત વિં [+ઉક્ત (સં)] કથા પ્રમાણેનું -ઘોચિત વિં [+ઉચિત (સં)] યોગ્ય યદપિ અં [સં] જોકે, યદપિ યદા અં [સં] ત્યારે યદિ અં [સં.] જો યદુ પું [સં.] (સં.) યથાતિ અંને દેવયાનીનો પુત્ર અંને યાદવોનો પૂર્વજ. ઠનંદન, ઠવર પું (સં) કૃણ યદરચ્છા સ્ત્રીં [સં] સ્વેચ્છા (૨) અકરમાત યદપિ અં [સં] જોકે; યદપિ યદ્વાતદ્વા અં [સં] ગમે તેમ, એહદેલ યમ પું [સં.] નિશ્ચદ, સયમ (૨) અદિ સા, સત્ય, પ્રાણયર્થ, અપરિશ્ચદ અંને અન્તેય એ પાચ (૩) [સ] મૃત્યુનો દેવ. [-નો દૂત=જમના દૂત જેવો નિર્દય કે કઠોર માણસ] ઠક પું ક્ષિજ અર્થના સમાન

राष्ट्रोनी पुनरावृत्ति-अेक शब्दालंकार (का.शा.)
 (२) प्रास; 'राष्ट्रम'. ०कित वि० यमकवाणु.
 ०किंकर पुं० यमनो दूत. ०इं० पुं० यमे
 करेखी शिक्षा. ०दूत पु० यमनो नोकर.
 ०द्वितीया स्त्री० लाक्ष्मीन ०न पुं०
 कल्याण रागनो अेक लेख (२) न० संयम,
 निग्रह ०नकट्याणु पुं० कल्याण रागनो
 अेक प्रकार. ०नियम पुं० ०न० ०व० अष्टांग
 योगना पहेला अे अंग (पाय महाव्रतइपी
 यम; तथा शौच, सतोष, तप, स्वाध्याय,
 धर्मरक्षणिधान अे पाय नियम) ०पाश
 पुं० यमनो क्षसो. ०पुरी स्त्री० यमराजनी
 नगरी (२) नरक. ०युष्म पु० यमनो
 भाणस-दूत ०रात्रि-(त्री) स्त्री० मृत्युइपी
 रानी ०क्ष न० लेखकु. ०सदन न० यम
 लोक; यमनुं रथान. [-पहुं०चाइहुं=हार
 भरहु.] [(स.) यमुना नदी
 यमी वि० (२) पुं० [स] सयमी (३) स्त्री०
 ययाति पुं० [सं] (स) अेक यद्रवशी राज
 यव पुं० [सं] नव ०क्षार, ०न पुं० नवभार
 यवन पुं० [सं] (प्राचीन) युवान देशनो रहैवारी
 (२) अर्थसंस्कृति अकारनो भाणस, अेख.
 -निका स्त्री० नवनिका, पहेला (२) यवनी.
 -नी स्त्री० यवननी के यवन स्त्री
 यवागू स्त्री० [सं.] ओसामण (२) गय, कांठ
 यश पुं० [सं] कीर्ति (२) [का] इतेह, सिद्धि
 ०द्विपनी वि० स्त्री०, ०द्वी वि० नामाकित
 (२) इतेहमद. -श.शरीर न० यशइपी
 शरीर -शाणुं वि० यशवाणुं -शोभान
 न० यशनु गान; यश गावो ते -शोहा
 स्त्री० (स) श्रीकृष्णने छेहरनार नदनी
 पत्नी -शोभन न० यशइपी धन; कीर्तिइपी
 सपत्ति (२) वि० यशस्वी -शोभाण पु०
 यशनो लाल
 यशद न० [सं.] अेक अनिल धातु
 यशुति स्त्री० [सं] लुओ 'य'भा
 यष्टि, ०का, -ष्टी स्त्री० [स] बाकडी
 यहुदी वि० (२) पुं० [फा] पेरैस्टाईननो भूज
 पतनी; भूसा पेअरनो अनुयायी

यंत्र न० [सं.] संचो (२) लुओ अंतर ०क
 न० वावगेरे पर अधातो पाहो (२) संचाडो
 (३) पुं० लुओ यंत्रज्ञ. ०ज्ञ पुं० यंत्रविद्या
 लल्लनार, 'मिकेनिक'. ०भति स्त्री० यंत्रनी
 गति (२) यंत्रवत् सतत गति ०लुओ स्त्री०
 क्लेश; वेदना (२) नियंत्रण. ०भण न० यात्रिक
 भण. ०रयना स्त्री० यंत्रनी रयना; यंत्रनी
 गोठवल्ली. ०वत् अ० यंत्रनी पेहे, अेकधात्र
 ०विद्या स्त्री० यंत्रोनी विद्या ०शास्त्र न०
 यंत्रोनु शास्त्र; 'मिकेनिकस' ०शास्त्री पु०
 यंत्रज्ञ -त्रित वि० [नयंत्रित -त्रोद्योग
 पुं० [+ उद्योग] यंत्रो द्वारा यतो कारभानानो
 धधोरोनगार. -त्रोद्योगवाह पुं० यंत्रोद्योगो
 वधवाथी देशनी व्याभादी छे अेवो वाह,
 'ध-द्विद्वयलिजम' [=हे प्रभु!]
 यो अ० [फा.] हे। (२) अयवा, याने [-अवला
 याकृत न० [ज] भाणिक, अेकरत्न. -ती स्त्री०
 लागना धीमा मसाला लेणवी अनावेहे।
 अेक माहक पाक
 यात्र पुं० [सं] यज्ञ
 यात्रक पुं० [सं] भाण 'ना स्त्री० विनति,
 प्रार्थना (२) भागल्ली लीज
 यात्रुं संकिं [स यात्र] यात्रना करवी. लयत्रु
 यात्रित वि० [सं] भागल्लु [मत्तिअ
 यात्रक पुं० [स] यज्ञ करनार, यज्ञकर्मा यज्ञवनार
 यात्रन न० [सं.] यज्ञ कंगवो ते, पुरोहितपल्लु
 यात्रवत्कथ पुं० [स] (स) अेक प्राचीन
 ऋषि - स्मृतिकार
 यात्रसेनी स्त्री० [सं] (सं) द्रौपदी
 यात्रिक वि० [स] यज्ञ संधी (२) पुं० यज्ञ
 करनार के करानार (३) अेक अटक
 यात्र्य वि० [सं] यज्ञमा होमवानु; यज्ञ संधी
 यातना स्त्री० [सं.] दुःख; कष्ट; पीडा
 यातायात स्त्री० [सं] अत्र ने आवतु ते; हेरे-
 देश (२) नमभरणनुं दुःख
 यात्रधान पुं० [स] राक्षस
 यात्रा स्त्री० [सं] लुओ लत्रा ०णु पु० यात्रा
 करनारो. -त्रिक, -त्री वि० यात्रा करनार (२)
 पुं० यात्राणु

યાત્ર સ્ત્રીં [સં] દેગણી
 યાયાતથ્ય નં [સં.] સત્ય
 યાયાતથ્ય નં [સં.] તત્વ. સ્વરૂપ
 યાયાતથ્ય નં [સં] યથાર્થપણું
 યાદ સ્ત્રીં [ફા] સ્મરણ (૨) યાદી, ટાચણ
 [-આવણું, કરણું, કરાવણું, રહેણું, રાખણું,
 લાવણું.] ંગાર વિં યાદ કરાવે તેવું (સ્મરક)
 (૨) યાદ રહી જાય તેવું ંગીરી સ્ત્રીં યાદગત,
 સ્મરણ (૨) સંભાળણું; સ્મરક ંદાસ્ત
 (-સ્તી) સ્ત્રીં [ફા] દાસ્તન] સ્મરણશક્તિ
 યાદવ પું [સં] યદુનો વંશજ (૨) [સ]]
 કૃષ્ણ. -વાસ્થણી, -વી સ્ત્રીં યાદવોની અદર
 અદરની લકાઈ અને કતલ (૨) [લા] અદર
 અદરની લકાઈ
 યાદી સ્ત્રીં [ફા] ટ્રીપ. વિગતવાર ટાચણ (૨) તે
 નોંધવાની ચોપડી (૩) યાદ, સ્મરણ
 યાદચિત્ત વિં [સં] મરજિયાત, ઐચિત્ત (૨)
 આણચિત્ત, આકરિત્ત
 યાદશ વિં [સં] જેવું, જેના જેવું
 યાદોગણ પું [સં.] દરિયાઈ કે જળચર
 પ્રાણીઓનો સમુદાય
 યાન નં [સં] વાહન (૨) શત્રુ સામે આક્રમણ
 યાને અં [અ. યાની] અથવા, યા
 યાખૂ પું [તુર્કી] એક જાતનો ઘોડો
 યામ પું [સં] તણ કલાક, પહોર
 યામમત્સ્ય નં [સં] દક્ષિણનો એક તારાસમૂહ
 યામિની સ્ત્રીં [સં.] રાત્રી
 યામ્ય વિં [સં] યમ સંબંધી (૨) દક્ષિણ દિશાનું
 -ચેત્તર વિં દક્ષિણમાંથી ઉતરનાં જય
 યાર પું [ફા.] દોસ્ત (૨) આશક: નર ંખાજ
 વિં કામુક, વિષથી ંખાજ સ્ત્રીં ત્રિગચારી,
 દોસ્તી (૨) ભગ્નકર્મ -ની સ્ત્રીં દોસ્તી, પ્યાર
 (૨) સ્ત્રીપુરુષનો અનુચિત પ્રેમ કે સંબંધ
 (૩) સદ કટો. મૂંઝવણો દો (૪) મદદ.
 [-આપની, દેવી (નમીએ) = નસીબ પાવર
 ઊતરવું, પ્રચલન સદ્ગુણ થવો.] -દું નં
 ચારકમ (?)
 યાદ પું [કં] વાર, તણ કૂટન ગાપ (૨) પાડો;
 વાડા જેવી જગા. ઉદાંતરેલો ચાદો.

યાલ(-ળ) સ્ત્રીં [તુર્કી] સિંહની ગરદન પરના
 વાળ
 યાવક પું, નં [સં] અળતો
 યાવચ્યંદ્રદિવાકરો અં [સં] સૂર્ય અને
 ચંદ્ર હોય ત્યાં સુધી, હમેશને માટે
 યાવજીવન અં [સં] આખી જિંદગી સુધી
 યાવત્ અં [સં] ત્યાં સુધી
 યાવની વિં સ્ત્રીં [સં] યવનની
 યાહોમ અં [અવસ્તા: ઓહામ] કુરખાનીનો
 પોકાર [-કરવું, -કરીને હુકાવવું =
 મળણિયા થઈને પડવું]
 યાળ સ્ત્રીં જુઓ યાલ
 યાંત્રિક વિં [સં] ચંત્રવુ, યત્ર સખધી, યત્ર
 જેવું (૨) પું યત્રશાસ્ત્રી
 યુક્ત વિં [સં] જોડાયેલું (૨) યોગ્ય, ઘટવું (૩)
 [સમાસને અંતે] 'વાળુ' અર્થમાં. ઉદાં
 અપમાનયુક્ત -જાહર પું [+ અક્ષર]
 જોડાહર -જાતમા પું [+ આત્મા] યુક્ત
 આત્માવાળો - યોગી -જાનુક્ત વિં
 [+ અયુક્ત] સારનરસુ, યોગ્યાયોગ્ય
 યુક્તિ સ્ત્રીં [સં] તદ્દખીર, કરામત (૨) ન્યાય,
 તર્ક (૩) હેતુવું યુક્તિપૂર્વક સાહેતિક કે ગર્ભિત
 સૂચન (કા. શા) ંપ્રયુક્તિ સ્ત્રીં સારાનરસા
 ઉપાય કરવા તે, વિવિધ યુક્તિઓ અજમાવવી
 તે ંપ્રામાણ્યવાદ પું તર્કથી જે સૂત્રે તે જ
 ખરું માનવાનો વાદ; બુદ્ધિવાદ, 'રેશનલિઝમ'.
 ંપ્રામાણ્યવાદી પું યુક્તિપ્રામાણ્યવાદમાં
 માનનાર ંખાજ, ંમાન વિં. ચતુર,
 હોશિયાર (૨) શોષક; કરામતી
 યુગ પું [સં.] પૌરાણિક રીતે પાડેલા કાળના
 વાંખા ચાર વિભાગોમાંનો દરેક (સત્ય, ત્રેતા,
 દ્વાપર અને કલિ) (૨) [લા.] જમાનો (૩)
 યુગલ; યુગ્મ. ંધર્મ પું યુગનો પ્રધાન ધર્મ.
 ંપદ્ધ અં એકીસાથે. ંપ્રવર્તક વિં યુગ
 પ્રવર્તવાનાર, યુગ બદલનાર (૨) પું જેના
 મહાન પુરુષાર્થથી જગતમાં યુગાંતર થાય તે
 (પુરુષ). ંલ નં જોડું. -અંધર પું યુગ
 પ્રવર્તક, -આચાર પું [+ આચાર] ંગાંત
 ખાસ આચાર; યુગધર્મ. -ગાંત પું

યુગનો છેડો (૨) પ્રલયકાળ. -ગાંતર નં
[+ વતર] ખીલે યુગ; ખીલે જમાનો
સુગમ નં [સં] જોડું. ૦૩ નં યુગ્મ; જોડું.
૦૩૦૪ પું 'ઓલ્ટર્નેટ એન્ગલ' (ગ)
સુટોપિયા પું [ઈ] આદર્શ સમાજવ્યવસ્થા
અને સુખ સપત્તિવાળો કાલ્પનિક બેઠ કે
તેવો પ્રદેશ યા સ્થિતિ

સુત વિં [સં] યુક્ત; સહિત -તિ સ્ત્રી
યોગ, મિલન, મેલાપ [સૌથી મોટો

સુધિધિર પું [સં] (સ) પાંચ પાડવામા
યુદ્ધ નં [સં] લડાઈ; સંગ્રામ ઓનિષેધ પું

યુદ્ધનો સવયા નિષેધ ૦૧૬ પું યુદ્ધ સારી
કે આવશ્યક વસ્તુ છે અને માન્ય છે એવો
વાદ. 'મિલિટેરિઝમ' ૦૧૬૫ વિં યુદ્ધની

ધમ્મા રાખનાર ઓવિદ્યા સ્ત્રીં લડવાની કળા
અને શાસ્ત્ર ઓવિદ્યાંતિ સ્ત્રીં થોડા સમય

માટે યુદ્ધની મોકૂફી. ૦૨૧૨ નં યુદ્ધનું
શાસ્ત્ર. -દ્વોત્તર વિં [+ ઉત્તર] યુદ્ધ પછીનું,

યુદ્ધ પત્યા પછીના શાંતિના કાળમા કરવાનું-
હોય ધરવાનું, જેમ કે યુદ્ધોત્તર યોજનાઓ

યુનાન પું [ફા.] (સ.) ઓસ. -ની વિં
યુનાનનું કે તેને લગતું [નતનો જથ્થો

યુનિટ પું [ઈ] એકમ; મૂળ ઘટક (૨) એક
સુનિવર્તિત સ્ત્રીં [ઈ] વિદ્યાપીઠ, વિશ્વવિદ્યાલય

યુરોપ [ઈ] (સ) પૃથ્વીના પાચ ખંડમાનો
એક -યિયન વિં યુરોપીય (૨) પું

યુરોપનો રહેવાસી. -પીય વિં યુરોપનું
સુવક પું [સં] યુવાન ૦૨૬૫ નં, ૦૨૬૬

પું યુવકોનો સંગઠિત સમૂહ કે સરથા
સુવતી સ્ત્રીં [સં] જુવાન સ્ત્રી

સુવરાજ પું [સં] પાટવી કુવર -સ્ત્રી સ્ત્રીં
પાટવી કુવરની સ્ત્રી

સુવા પું [સં] યુવાન. ૦૧ વિં યુવાવસ્થામા
આવેલ જુવાન (૨) પું તેવો યુરુપ. ૦૧૨૬

સ્ત્રીં [+ વસ્થા] જુવાની
ચૂકા સ્ત્રીં [સં] જૂ

ચૂથ નં [સં] ટોણ
ચૂપ પું [સં] ચૂનના પશુને બાંધવાનો પાંલડો.

ચે જુઓ 'ચ'માં

ચેન કેન પ્રકારેજુ શંખં [સં] જમે તે પ્રકારે;
જમે તેમ કરીને

ચેમ પું [સં.] મેળાપ, સંગમ (૨) ઉપાય;
ઇલાજ (૩) પરમાત્મા સાથે સબધ કરવાનો

ઉપાય (૪) ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ (૫) યોગ-
દર્શન (૬) અવસર; પ્રસંગ; લાગ (૭) સૂચ

કે ચદ્રના અમુક સ્થાનમા આવવાથી થતા
૨૭ વિશિષ્ટ અવસરમાનો દરેક (જ્યો) (૮)

દ્યુત્પત્તિ (વ્યા) (૯) મન, વાણી અને
કાયાની પ્રવૃત્તિ (જૈન). [-આવવો, ખાવો,

ખનવો, એસવો = ભેગ ખવો, તાકડો
મળવો -સાધવો = તકનો ઉપયોગ કરવો

(૨) યોગવિદ્યા પ્રમાણે ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ
કરવાનો અભ્યાસ કરવો (-ને) યોગે, (-ના)

યોગથી = ને લીધે (૨) ની સાથેના સબધથી]
૦૩૨૫ પું; નં જે વસ્તુ ન હોય તે

મેળવવી અને હોય તેનું રક્ષણ કરવું તે (૨)
કુશળતા; આબાદી ઓચિહુ નં વત્તાની

(+) આવી નિશાની (ગ.) ૦૬૨૧ નં
પતંજલિપ્રણીત યોગશાસ્ત્ર. ૦૬૨૧ સ્ત્રીં

ધ્યાનાવસ્થા. ઓનિદ્રા સ્ત્રીં અધી નિદ્રા અને
અધી સમાધિની સ્થિતિ (૨) બે યુગના

અંતમા વિગણુની નિદ્રા (૩) હિપ્પોટિઝમ
વગેરેના પ્રયોગથી આણેલી નિદ્રા જેવી

સ્થિતિ (૪) [સં] દુર્ગા ઓનિદ્રા સ્ત્રીં યોગ-
પરાયણતા ૦૩૩૧૫ નં 'ટ્રોમ્પેનેન્ડો' (ગ)

૦૫૯ (ન) નં યોગથી પ્રાપ્ત થતી શક્તિ.
૦૫૯ વિં યોગમા બૂડેલુ -મગ્ન ૦૫૯૩૩

સ્ત્રીં યોગની વિશિષ્ટ અવસ્થા -સ્થિતિ ૦૫૯૪
વિં યોગમાથી ચળેલુ ૦૫૯૫૧ સ્ત્રીં યોગની

બદ્ધ શક્તિ (૨) સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ કરનારી
ધર્મરત્ની શક્તિ (૩) [સં.] દુર્ગા ૦૫૯૬૧ સ્ત્રીં

બેચરી વગેરે પાચ મુદ્રાઓમાની દરેક, યોગની
વિશિષ્ટ ક્રિયા ૦૨૧૪ ગૂગળ પું વિવિધ

ઔષધિઓના યોગથી તૈયાર કરેલો ગૂગળ;
એક ઔષધ ૦૨૬ વિં [વ્યા] યોગ રૂઢિથી

પ્રાપ્ત થયેલા અર્થવાળો શબ્દ (ઉદા ૦૫૯૭).
૦૨૬૬ સ્ત્રીં ૦૫૯૭ની ત્રણ પ્રકારની અર્થબોધક

વૃત્તિ - શક્તિમાની એક, (યોગ, રૂઢિ અને

યોગશ્ચિહ્નિ, જેમા યોગ-વ્યુત્પત્તિ-તેમજ શ્ચિહ્નિ
ખ નેથી શબ્દનો અર્થ નક્કી થાય છે (વ્યા.)
વિયોગચિહ્નિ નં વત્તાઓખાનું (±) આપ
ચિહ્ન (ગ). વિયોગપ્રમાણુ નં 'કોઓ-
નેન્ડો' અને 'ડિવિડેન્ડો' (ગ). ૦૨૧૨૨
નં યોગનુ નિરૂપણ કરનાર શાસ્ત્ર ૦૨૨માધિ
શ્રીં પૂર્ણ ધ્યાનમા જીવનુ લીન થઈ જવુ તે.
૦૨૩ાધના શ્રીં યોગની સાધના ૦૨૪ પું
યોગની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરનારો, યોગી ૦૨૫
નં (સ.) પતંજલિએ રચેલો યોગશાસ્ત્રનો
પ્રસિદ્ધ ગ્રંથ ૦૨૬ વિં યોગમા રિયર
થયેલું. ૦૨૭ શ્રીં યોગીની હક -ગાનંદ પું
[+આનંદ] યોગાભ્યાસથી મળતો પરમ
આનંદ -ગાનુયોગે અં [અનુયોગ] જીઓ
નેગાનનેગ. -ગાભ્યાસ પું [+અભ્યાસ]
યોગનો અભ્યાસ -ગાયોગ પું [+અયોગ]
અનુકૂળ અને પ્રતિકૂળ સંભેગ -ગા૩૬ વિં
[+આરુહ] યોગમા રિયર થયેલું. -ગાર્થ પું
[+અર્થ] (વ્યા.) શબ્દનો યોગ અથવા વ્યુત્પત્તિ
પરથી થતો અર્થ. -ગાસન નં [+આસન]
યોગાભ્યાસને અનુકૂળ આસન -શરીરની
બેઠક (ર) તેવા યોગના ૮૪ આસનોમાંનું
દરેક -ગિની શ્રીં યોગાભ્યાસ કરનારી શ્રી,
તાપસી (ર) દુર્ગા અને શિવની તહેનાતમા
રહેલી આઠ ઉપદેવીઓમાંની દરેક -ગી પું
યોગસાધના કરનાર, તપસ્વી -ગીરાજ,
-ગીશ્વર, -ગીંદ્ર, -ગેશ્વર, -ગેન્દ્ર પું
[યોગી + ईश्वर, इन्द्र, योग + ईश्वर, इन्द्र]
યોગીઓમા શ્રેષ્ઠ (ર) [સં] મહાદેવ
યોગ્ય વિં [સં] જાજવુ, ધટવુ, લાયક, ઠતા

શ્રીં યોગ્ય હોવું તે (ર) ધારેલો અર્થ
કહેવાનું સામર્થ્ય (ન્યાય). -ગ્યાયોગ્ય વિં
[+અયોગ્ય] યોગ્ય અને અયોગ્ય
યોગ્ય વિં (ર) પું [સં] યોજના કરનાર
ઠતા શ્રીં યોજવાની શક્તિ
યોજન પું [સં] ચાર ગાઉ ૦૨૭ શ્રીં કરતૂરી
(ર) (સં) મત્સ્યગંધા
યોજના શ્રીં [સં] ગોઠવણ, વ્યવસ્થા (ર) કાર્ય
પરતે રીત, વસ્તુ, ઉદ્દેશ વગેરેનો પહેલેથી
કરેલો વિચાર સંકલના વગેરે તે [-કરવી,
રચવી] -નીય વિં યોજવા યોગ્ય કે યોજ
શકાય એવુ
યોજવું સંકિં [સં] જુજું નેડે સાધવું, નેડવું
(ર) યોજના કરવી, રચવું, ગોઠવવુ (૩) નીમવુ;
મૂકવુ; -મા પ્રવૃત્ત કરવુ; લગાડવુ
યોદ્ધો, યોધ પું [સં] લડવૈયો
યોનિ(-ની) શ્રીં [સં] શ્રીની જનનેદ્રિય (ર)
ઉત્પત્તિસ્થાન, આદિ કારણ (૩) દેવ, મનુષ્ય,
પશુ વગેરે જેવી જીવની જાત
યોષિત, -તા શ્રીં [સં] જીવાન શ્રી
યોગિક વિં [સં] યોગ સખ બી, (ર) [વ્યા.]
વ્યુત્પત્તિસિદ્ધ, યોગાર્થવાળું
યોનિ વિં [સં] યોનિ સખ બી, યોનિમાથી
જન્મેલુ (ર) લોહીના સબંધવાળું, લગ્ન-
સબંધમાથી થતુ
યોવન નં [સં] જીવાની ઓવેશ(-પ) વિં
જીવાન -ના શ્રીં યુવતી (અશુદ્ધ શબ્દરચના)
યોવરાજ્ય નં [સં] યુવરાજની પદવી કે સ્થાન.
-ભ્યાભિષેક પું [+અભિષેક] યુવરાજને
પદે વિધિસર સ્થાપતુ તે

૨

૨ પું [સં] ચાર અધસ્વરોમાંનો બીજો ઠકાર
પું ૨ અક્ષર કે ઉચ્ચાર ઠકારોંત વિં છેડે
રકારવાળુ
રકચક શ્રીં ['જક'નો દ્વિર્ગવ] ખેચાખેચી,
તકનર
રકળો પું [જ] ખેતરની આસપાસની ખેડવા
વિનાની જમા (ર) સેત્રફળ (૩) ગામ, ખેતર,

પરગણુ વગેરેની હક અથવા પ્રદેશ
રકમ શ્રીં [અ.] ચીજ (ર) દાગીનો, ધરેણુ (૩)
મોટી સંખ્યામા નાણુ (૪) સખ્યા (ગ.) (૫)
ગણિતનો હિસાબ મહાવે છે તે લખાણ
[-ઉપાડવી = નાણા ઉછીના લેવા (ર) કેઈ
ચીજ કે દાગીનો ચોરવા -માંડવી, લખવી
= ગણિતના લખણનુ લખાણ લખવુ] ૦૨૭

વિં જયાખંધ (ર) અં એકજુમલે; સામદ
 (૩) રકમવાર, એક પછી એક
 રકાન પું [અ. રક્ત] ધારો; ઠાનન
 રકાખ પું [અ રિકાવ] પેગડું. ૦૬૧૨ પું
 ખિનમતગાર
 રકા(-કે)ખી સ્ત્રીં [પા.] નાતું, છીછરુ એક
 વાસણ
 રકીખ વિં [અ] પોતાની જ માથુકને ચાહનાર
 ખીલે (આશક)
 રકેખી સ્ત્રીં જુઓ રકાખી
 રક્ત વિં [સં.] રાતુ; લાલ (ર) રાગવાળું (૩) નં
 લોહી. ૦૬૪૫ પું લોહીમા હોતો (ગતો ને
 ધોળો) સૂક્ષ્મ અણુ; 'કોસ્મીલ'. ૦૬૧૬ પું
 લોહીવાળી રસી અર્થા કરે તેવો એક કોઠ
 ૦૬૪૫ પું લોહી સુકાતુ જાય એવો રોગ.
 ૦૪૬૧ નં રાતો રંજની સુખડ ૦પાત
 પું લોહીનુ પડવું-વહેવું તે. ૦પાતી વિં
 રક્તપાતવાળું. ૦૪૬૧ નં [સરં મ રક્ત-
 પીત્તિ] જુઓ રક્તકોઠ (ર) [સં] જેમા નાક-મો
 ધ્યાદિમાથી લોહી પડે છે અથવા લોહી-
 મિશ્રિત કાઈ પડે છે એવો એક રોગ ૦ખમેહ
 પું પેશાબમા લોહી આવે એવો એક રોગ
 ૦ખીજ પું (સં.) [પોતાનું] લોહી લ્પ્યા પડે
 ત્યાથી ફરી ફરીને ઉત્પન્ન થાય એવો એક
 રાક્ષસ(ર)પું માકણ ૦મેહ પું રક્તપ્રમેહ.
 ૦વાહિની સ્ત્રીં રક્ત વહેનારી નસ. ૦વિકાર
 પું લોહીનો બગાડ ૦સ્ત્રાવ પું લોહીનું
 વહેવું ને(ર)ઝાડા વાટે લોહીનું જવુ તે-એક
 રોગ. -ક્રી. સ્ત્રીં મધ્યા શ્રુતિનો એક અવાંતર
 બેઠ (સંગીત)
 રક્તાતિસાર પું [રક્ત(સ) + અતિસાર(સં)]
 લોહીના ઝાડા થાય એવો એક રોગ
 રક્તાશય નં [રક્ત(સ) + આશય(સં)] શેફસા,
 હૃદય, કાળજી વગેરે લોહીનાં આશયોમાતુ દરેક
 રક્તિ સ્ત્રીં [સં] રાગ, આસક્તિ. ૦મા પું
 સ્ત્રીં લાલાશ ૦માન વિં સાલગનાર ખુશ
 થાય તેવો (કંઠ)
 રક્ષક વિં (ર) પું [સં.] રક્ષણ કરનાર -જુ
 નં રખવાળી, બચાવ, પાલન -જુ. રમક વિં

રક્ષણ પર ધ્યાનવાળું; 'કિદ્દેન્સિવ; પ્રોટેક્ટિવ'
 રક્ષકું અંકિં [સં. રક્ષ] રક્ષણ કરવું
 રક્ષા સ્ત્રીં [સં] રક્ષણ(ર) રાખકી (૩) રાખોડી.
 ૦ખંધન નં રાખકી બાધવાની ક્રિયા
 (આવણી પૂર્ણિમાને દિવસે)
 રક્ષિત વિં [સં.] રક્ષાયેલું. -જુ સ્ત્રીં રક્ષક સ્ત્રી
 રખ વિં ત્રણ (વેપારી સ્વદેશ(ર) પું [પ્રા. રક્ત
 (સં. રક્ષ)] જૈન યાત્રિ
 રખડ, ૦પટ્ટી, ૦પાટ સ્ત્રીં, ૦પાટો પું [જુઓ
 રખડવું] રખડવું તે, ફેરા, ધક્કા.
 રખડવું અંકિં [સં. રક્ષ + અટ] સરં મ.
 રક્ષણે] ગળવું; નકામા ફેરા ખાવા (ર) [લા.]
 ઠેકાણે ન પડવું (૩) અધવચ્ચથી વાળસી જવું
 રખડાઉ વિં ['રખડવું' પરથી] ભટકવું, રખડવું
 (ર) હરમ્, -ટ પું રખડપટ્ટી
 રખડામણ નં, -જુ સ્ત્રીં અથડામણ; નકામી
 રખડપટ્ટી
 રખડું, -ડેલ વિં જુઓ રખડાઉ
 રખતી સ્ત્રીં ['રાખવું' ઉપરથી] માન; શરમ
 રખ(-ખા)પત સ્ત્રીં ['રાખવું' + પત] પત -
 આખર સાચવવી તે
 રખરખ નં [નવં, સરં મ.] તલપવું-તલસવું
 તે(ર) [માંડગીથી] ચેન ન પડવું તે (-કરવું)
 રખરખડી સ્ત્રીં [રક્ષા + રાખ ?] અશુભ ટાળવા
 ખાતર બાળકના કપાળમાં ચોપડવા ગામની
 સીમા ઉપરથી લીધેલી રાખ કે ધૂળ
 રખરખવું અંકિં [જુઓ રખરખ] રખરખ
 કરવું (ર) અંકિં (કા) ધીકવું
 રખ(-ખે)વાળ પું [વે. રક્તવાલ(સ રક્ષ,
 પ્રા રક્ત ઉપરથી), સરં હિં રક્તવાળા]
 રક્ષક; ચોષીદાર ૦ણ સ્ત્રીં રખેવાળની
 કે રખેવાળ સ્ત્રીં -જી સ્ત્રીં, -જુ નં
 રક્ષણ, ચોષી (ર) તે બદલ અપાતુ મહેનતાણું
 રખાત સ્ત્રીં ['રાખવું' ઉપરથી, સરં વે.
 રક્તગણિયા = રખાત; હિં રક્ષની, મ. રક્ષેલી]
 વગર પરદેશ રાખેલી સ્ત્રી
 રખાપત સ્ત્રીં જુઓ રખપત
 રખાયતું વિં [સ રક્ષ ઉપરથી] વાડ વાવેતર
 ભેળાયા ન હોય એવું (ખેતર)

રખાવટ સ્ત્રીં ['રાખવું' + વટ] રખપત, કાઠિય
માન સાચવવું તે (૨) તરફદારી
રખાવું' અંકિં, -વણું સંકિં 'રાખવું' નું
કર્મણિ ને પ્રેરક
રખી, ૦(-ખે)સર પું [સં. ક્ષિપિ?] લંગી (કા)
-રખું વિં [સં રક્ષ, પ્રા. રક્ષ ઉ પરથી] રાખનાર
ન્દનાર, સાચવનાર, સંભાળનાર એવા અર્થમા
નામને અતે ઉદાઁ ધરરખું; દેહરખું
રખે, ૦ને અર્ [સં રક્ષે (રક્ષ નું કર્મણિ આશ્વાર્થ)]
કઠાય, કઠાપિ
રખેવાળ, -ળી, -ળું નં જુઓ 'રખવાળ'મા
રખેસર પું જુઓ રખીસર, લગી
રખેળણું સંકિં ['રખ્યા' પરથી] રાખવાળ
કરવું, રાખ ભેળવવી
રખો, ૦પિયો પું [સં. રક્ષ ઉપરથી] ગામ કે
ખેતરની ચોકી કરનાર ૦યું; ૦છું નં જુઓ
રખવાળું .
રખોટણું સંકિં [રાખ' ઉપરથી] રખેળવું
(૨) આઠા - નિશાન દોરવું
રખોપિયો, રખોપું (-છું) જુઓ 'રખો'મા
રખ્યા સ્ત્રીં [પ્રા રક્ષા (સં રક્ષા), સરંમ. રક્ષા]
રાખ, લરમ. [-પાઠવી = લરમ કરી રાખ
ખનાવવી. -વળવી = ખળતા કાલસા ઉપર
રાખવું પડ બાજવું]
રમ સ્ત્રીં [ફા.] નસ (૨) [લા] મનોવૃત્તિ, વલણ
(૩) હક (૪) પું, નંકિં [મૈનસ [-ઓળખવી,
જાણવી, તપાસવી, પારખવી = મનોવૃત્તિ
પારખવી - જાણવી, પકડવી = મનોવૃત્તિ
સમજાવવું તે દ્વારા કામ લેવું રંગે આપવું
= આવેશમા આવવું (કોપના) રંગેરમનો
ભાભિયો = પૂરો જાણકાર. રંગે રંગે રાઈ
ચોપડવી = નખશિખ દુઃખ યાય - માફું
લાગે તેમ કરવું રંગે રંગે = આખા શરીરમા]
રંગડ પું [જુઓ રંગડું, રંગડો] બટાકાના
કકડા, ચણા, દાળ વગેરેની એક વાની (૨)
સ્ત્રીં [સરંમ હિં] માલિસ, રંગડું તે (૩)
સખત મહેનત. ૦દગડ અં બેમ તેમ કરીને,
બેમ તેમ ૦પદી સ્ત્રીં [સરંમ મ] ખૂબ
રંગડું તે. ૦યુઝારું નં જડી બુદ્ધિનું કે

લકીવાર વિનાનું માણસ કે વસ્તુ. ૦મલ (-લ)
પું [સરંમ મ] કસરતી જીવાન
રમડું સંકિં [સરંમ હિં. રગડના, મ રાઢળે
(સ. ઘણું)] ધૂટવું (૨) ચોળવું (૩) [લા] ખૂબ
મહેનત કરાવવી; હેરાન કરવું
રમડાટ પું ['રંગડું' પરથી] વૈતર, સખત
મનુરી
રંગડો પું ['રંગડું' પરથી] જડો પ્રવાહી પદાર્થ
(૨) પ્રવાહી નીચે ઠરતો કચરો, કાપ (૩) [હિં.]
ખટપટ, ઝંખડો, પચાત. - ડાઝઘડા પું
ખંવં [સરંમ મ.] ઝંખડાટંટા
રંગણ પું [સં] વચ્ચે લધુ અંને પહેલો
નીચે ગુરુ એવા ત્રણ અક્ષરનો અણ (પિગળ)
રમત નં [સરંમ હિં; મ., જુઓ રક્ત] લોહી.
૦ખીતિયું વિં પતનું રોગી ૦રોટી સ્ત્રીં
લગ્નકરી નોકરી ૦રોચડો પું [સં રક્ત-
રોહિતક] એક વનસ્પતિ
રંગટોળણું સંકિં ['રંગડો' કે 'ગરડો' (= ધૂળ)
ઉપરથી? કે રજ + રોળવું?] ધૂળમા રંગડવું,
ખરડાય એમ કરવું
રમરમ સ્ત્રીં [સરંમ રખરખ] કાલાવાલા. ૦વું
અંકિં કરગરવું, કાલાવાલા કરવા - ગાવણું
સંકિં 'રંગરગવું'નું પ્રેરક (૨) આશા આપી
કુખી કરવું (૩) દેકાવણું, વલખા મરાવવા
રંગવું અંકિં જુઓ રંગરગવું
રંગશિયું વિં [સં. ઘર્ષ (ઘસડવું) ઉપરથી?]
ધીરું, ધીસું, સુસ્ત ૦માડુ નં [લા] અત્યંત
ધીમે ને મુસ્કીથી ચાલતું કામ
રમિયું, રંગીલું વિં ['રંગ' ઉપરથી; સરંમ મ.
રંગેલ, હિં રંગી, રંગીલ] હડીલું (૨) અમુક
રંગ - મનના વલણવાળું
રઘલાં નં ૦ ૦ ૦ લગ્નને આમલે દિવસે
અપાતુ જમણ (સુ.) (-જમાડવાં)
રઘવાટ પું [સં ગૃહીત + વટ?] ઉતાવળનો
ગલરાટ, બાવરાપણું. -ટિયાણું વિં સ્ત્રીં
રઘવાટ કરનારી -ટિયાપણું, -યાપણું
નં. -ટિયાવેડા, -યાવેડા પું ૦ ૦ ૦
રઘવાટ કરવો તે. -ટિયું, -યું વિં રઘવાટ
કરનારું [-ફૂતરું, ઢોર = રઘવાયા ફૂતરા

કે દોર જેવું માણસ - ભૂત = અસ્વસ્થ -
ગભરાયેલું માણસ]

રજુ પું [સં] (સ) એક સૂર્યવંશી રાજા -
રામના પ્રથિતામહ. ૦નંદન, ૦નાથ, ૦પતિ,
૦વીર પું (સં) રામચંદ્ર

રચન નં, -ના સ્ત્રીં [સં.] રચવું - બનાવવું તે
(૨) ગોઠવણ, વ્યવસ્થા. -નાકાર્યં નં
રચનાત્મક કામ. -નાત્મક વિં [+ સાત્ત્મક]
જેમાં કાંઈકે નહું રચવાનું હોય તેવું. [-કાર્યક્રમ
પું રચનાત્મક કામોની યોજના, જેમ કે
ગાંધીજીએ બતાવેલી] -ચિતા પું રચનાર
રચવું સંકિં [સં રચ્] રચના કરવી; બનાવવું
(૨) અંકિં [દિ. રચ્] (પ્રવાહીનું) જમીનમાં
ઊતરવું - પચવું (૩) રાચવું. આસક્ત થવું
રચામણી સ્ત્રીં ['રચવું' પરથી] રચવાનું
મહેનતાણું

રચપચ અં [રચવું + પચવું] તરખોળ

રચિત વિં [સં.] રચેલું

રચેલુંપચેલું, રચુંપચું વિં [રચવું + પચવું]
રત; તલ્લીન; મરાગૂલ

રજ વિં [રજ = ધૂળનો કણ, તેના જેટલું? કે
'જરા'નો વ્યત્યય ?] થોડું; જરાક (૨)
સ્ત્રીં [સં] અણુ; ધૂળનો કણ (૩) ધૂળ;
કરતર (૪) નં સ્ત્રીનો માસિક અટકાવ
[-નાખવી, ભભરાવવી = લખેલું સૂકવવા
લખેલા પર ધૂળ કે રેતી ભભરાવવી. -તું
ગજ કરવું = નજવી બાબતને મોટું સ્વરૂપ
આપવું. માથે રજ ભભરાવે તેવું =
હુઆઈમાં ચડિયાતું] ઠકણ સ્ત્રીં; પું
ધૂળનો કણ. ૦માત્ર વિં રજ જેટલું, જરાક જ
રજક નં [અ રિજ્ક, સરં હિ. રિજક] દાણો-
પાણી: અજળજળ [-ઊઠવું = દાણોપાણી
વણસી જવા. -લખ્યું હોવું = દાણોપાણી
નસીબમાં દર્શાવ્યું હોવું.]

રજક પું [સં.] ઘેખી

રજકો પું મેથીની ભતતુ ઘાસ

રજત વિં [સં] રૂપાનું (૨) વેળાગ્રપડતું (૩) નં
રૂપું. ૦મહોત્સવ પું પચીસ વર્ષ પૂર્ણ થતા
ઊજવાતો ઉત્સવ; 'સિદ્ધવર જ્યુબિલી'

રજનિ(-ની) સ્ત્રીં [સં] રાત્રી. ૦કર પું ચંદ્ર.

૦ચર પું નિશાચર. ૦નાથ, ૦પતિ પું ચંદ્ર

રજની સ્ત્રીં મૂર્છાનાનો એક પ્રકાર (૨)
જુઓ રજનિ

રજપૂત વિં (૨) પું [સ રાજપુત્ર] રજપૂતાનાના
ક્ષત્રિય રાજવંશનો આદમી કે તેને લગતું
૦વટ સ્ત્રીં રજપૂતનો ધર્મ - ટેક. -તાઈ
સ્ત્રીં રજપૂતપણું [-રંડાવી = રજપૂતાઈ
ન રહેવી - નિસ્તેજ થઈ જવી] -તાણી
સ્ત્રીં રજપૂત સ્ત્રી. -તાના પું (સ.)
હિંદનો એ નામનો પ્રદેશ; રાજસ્થાન -તી
સ્ત્રીં રજપૂતપણું

રજખ પું [અ] હિંજવી સનનો સાતમે મહિનો
રજવાડી વિં [જુઓ રજવાડું] રજવાડાનું
રજવાડું નં [રાજ + વાડો, સરં હિ. રજવાડા]
દેશી રાજ્ય -ડો પું દેશી રાજ્ય (૨)
રજપૂતો રહેતા હોય તે પ્રાત - સંસ્થાન (૩)
[સરં મ રાજવાડા] રાજનો મહેલ

રજસ પું [સં.] જુઓ રજેગુણ (૨) જુઓ રજ.

-રજલા (-ળા) સ્ત્રીં [સં] અટકાવવાળી સ્ત્રી

રજ સ્ત્રીં [જ. રિજા] પરવાનગી, સમતિ (૨)
છૂટી (૩) રખસદ, [-ઉપર ઊતરવું, જવું =
(કામકાજ કે નોકરીમાંથી) છૂટી લઈને જવું
-પડવી = છૂટીનો સમય મળવો, છૂટી થવી.
(-મળવી, માગવી, આપવી, લેવી).
૦અરજ સ્ત્રીં રેલની અરજ. ૦ચિટ્ટી સ્ત્રીં
રજ આપતી કે માગતી ચિટ્ટી ૦મંદી સ્ત્રીં
[ફા. રિજામદી] રજ; અડગા; અવિરોધ

રજઈ સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] થોડાં રૂની ઓડવાની
અમુક પ્રકારની ગોઠી

રજકળ સ્ત્રીં [અ. રિજાકળા] માઠગી (૨)
આણધારી આફત (૩) મૃત્યુ

રજળ સ્ત્રીં [સ રાજ ઉપરથી] (સુ) પ્રગણ;
અજવાળ. -ળિયું નં છાપરામાંથી રજળ
આવે તે માટે મુકાતુ ખાસ નળિયું કે બાકું
રજળ વિં [અ. રિજાલ; રજીલ] નીચ, હલકંટ;
ખેશરમ (૨) હલકી ભતતુ, ઝટ કળાઈ ભય
તેવું (લાકડું કે કાચલો)

રજિયું નં ['રજ' ઉપરથી] રેતદાની

રજિસ્ટર નં [ઈ] પત્રક, નોધપત્રક (૨) [ઈ
રજિસ્ટર્ડ ઉપરથી] પોસ્ટ ઓફિસમાં નોંધાવી
પાવની લઈને વિશેષ સુરક્ષિતપણે મોકલાવે
કાગળપત્ર (૩) સરકારમાં નોંધવું નોંધાવવું તે
(-કરવું -કરવાવું)

રજી સીં ['રજી' ઉપરથી, સરં મ] રેતી
રજૂ વિં [જ રજૂજ] નજર સામે રાખેલું,
હાજર કરેલું અગાત સીં રજૂ કરવું કે થવું તે
રજેગુણ પું [સ] પ્રકૃતિના ત્રણ ગુણોમાંના
ખીન્ને (પ્રવૃત્તિને હેતુભૂત ગુણ) (૨) [સા]
ક્રોધ, તામસ -ણી વિં રજેગુણવાળું કે
તેને લગતું (૨) તામસી

રજેડી સીં ['રજ' ઉપરથી] ઝીણી ધૂળ.
-ટાવું અંકિં (કપડું) રોળાવું ને ધૂળ ખાવી
રજેઠિયું નં માળિયુ; કાતરિયું
રજે(વ્ય)ણો પું [સ રજસ + હરણ] જૈન
સાધુની પૂજણી -એથો

રજેદર્શન નં[સ] પહેલી વાર રજસ્વલા થયું તે
રજેયણો પું જુઓ રજેણો
રજળ સીં [સ.] ઠોરી, ઠોરડું
રજળપટ્ટી, રજળપાટ સીં રજળ્યા કરવું તે
(૨) રજળવાની ધમાલ કે મહેનત

રજળવું અંકિં [સરં મ રંજલળે] નકામું
કે કામધંધા વગર રખડવું -ભટકવું [(કામ)
રજળી જવું = ગેરવલ્લે કે ખોરલે પડી જવું]
રજળાંટ પું રજળવું તે

રટણ, -ન [સ] નં, -ણા, -ના [સ] સીં
રટવું તે -વું સંકિં [સ રટ] વારે વારે
યાદ કરવું -ખોલવું

રટણ(-લ) વિં ['રટ' ઉપરથી ? કે ઈ રૉટન
ઉપરથી ? સરં મ. રટલા, રટેલ] તદ્દન નકામું
રટૂસ વિં [રટ+ટૂસ ?] રટી, સાવ હલકી ભવતું
રટકણ(-ણુ), રટકું (કા) વિં ['રટકું'
ઉપરથી] જરાકમા કે વાર વાર ગડ્યા કરવું, રોતલ
રટજી વિં પું રટયો [થતા લાડુ

રટતા લાડું પું અં વં ઘણા ધીના લયપય
રટતી રાધા સીં જુઓ 'રટવું'માં
રટતી સૂરત વિં [ગટવું + સૂરત] રટતા -ઉઠાસી
ચહેરાતું

રટથડ પું જુઓ રથથડ
રટખ(-વ)વું અંકિં [ગડ (દે. રટ્ટુ = ખસી
પડેલું) + ગખડવું] રખડવું, રજળવું, રવડવું
રટવડ સીં ગડવડવું તે વું અંકિં [જુઓ
રડખડવું] રખડવું, કુટાવું [રટવડી મરવું =
રખડી રખડીને અર્ધું થઈ જવું]

રડવું અંકિં [પ્રા રડ (સ રટ)] રડન કરવું
[રડી ઊઠવું = ઊંઘમાંથી જાગીને રોડ (૨)
ખોટામાં આવી જવું (૩) હારી -ચાકી જવું
રડી જવું, રડી દેવું, રડી પડવું = એકાએક
રડવું રડી મરવું = રડી રડીને મરવા જેવા થવું;
ખૂખ રડવું] (૨) [દે રટ્ટુ = ગખડેલું] (કા)
ગમડી જવું (૩) સંકિં -ને ઉદ્દેશીને કુ ખી થવું
-તુ દુઃખ રોયા કરવું (પૈસાને) (૪) રથા આવે
તે રીતે વર્ણવવું -કહી બતાવવું [રડતા લાડુ
= ઘણા ધીવાળા -લયપયતા લાડું (તેથી ઊલટા
તે થોડા ધીવાળા -હાથ લાગતા વીખરાઈ જાય
તેવા 'હસતા' લાડુ) રડતી રાધા = રાધા
જેવી રડતી સીંને માટે મનકમા કહેવાય છે.
રડવું ગોત્ર હોવું = શોકાતુર ચહેરાતું -હ મેશ
નિસાસા નાખતું હોવું]

રડાફટ સીં, -ટો પું [રડવું + ફટવું] રેવું
ફટવું -શોક કરવો તે (૨) બળાપો, કંકાસ (૩)
[લા] નિષ્કળ મહેનત

રડાપીટ સીં [રડવું + પીટવું] રડાફટ, રોકકળ
રડારડ સીં ['રડવું' ઉપરથી] ઉપરાઉપરી વા
અનેક જાણ એકીસાથે રડે તે

રડારોળ સીં [રડવું + રોળ (દે રોલ = ટોલા-
હલ)] પોકિયોક મૂકીને ગડવું તે

રડયુ વિં ['રડવું' ઉપરથી] રડજી, અણગમો
બતાવતા (કનીક લાડમાં) સીંઓ વાપરે છે
રડયું ખડયું વિં [રડવું (દે રટ્ટુ) + ખડવું]
વિખૂટ-ભૂલું પડેલું (૨) ભાગ્યે કાઈક (૩)
વેરાયેલું, વીખરાયેલું

રઠ સીં [પ્રા. રઠ (સ રટ), સરં હિં રઠના,
મ રઠ] લગની (૨) હડ, આગ્રહ [-લાગવી =
લગની લાગવી -લેવી = હડ કરવી]

રઠિયાર વિં [જુઓ રઠિયાળાં દે રટ્ટુ = ખસી
પડેલું] નંધણિયાતું; રખડાઉ (દોર)

રઢિયાળુ* વિં [સં. રાઢા ઉપરથી] સુંદર; મોહક
રણુ નં [પ્રા. રણ (સ અરણ્ય)] રેતીનું મેઢાન
કે પ્રદેશ (૨) રાન, વગડો (૩) [લા] સખત
તાપ ંવખત, ંવેળા = સખત તાપની વેળા;
ઉનાળાના અપોરની વેળા. ંવગડો પું વેરાન
નિર્જન જેવો પ્રદેશ. [રણુ વગડે મૂકવું = રણ-
વગડામા-નિરાધાર સ્થિતિમાં તણ દેવ.] ંવાસો
પું રણવગડામાં રહેઠાણ; વનવાસ

રણુ નં [સ ક્રણ] દેવ

રણુ નં [સં] યુદ્ધ (૨) લડાઈનું મેઢાન [રણે
રાખવું = લડાઈમા રક્ષણ કરવું, સંકટવેળા
અણીને વખને રક્ષણ કરવું કે અયાવી લેવું]
ંજેન નં રણભૂમિ ંગાડી સ્ત્રીં લોઢાના
અપ્તર વગેરેથી સુસજ્જ, તથા ખાડાખૂયા
વઢાવી શકે તેવા પૈડાની રચનાવાળી તોપ
વગેરેવાળી યાત્રિક ગાડી, 'ટેન્ક' ંગીત નં
લડાઈનું ગીત ંગોડીલો, ંગોળીટો (કા)
પું મુરકેટાટ બાધી રાત્રીને ઢા પેઠે ગખડાવવો
કે બાવવો તે. ંછેલ પું [સં રણ + હિં.
છોઢના; સરં હિં.] (સં) શ્રીકૃષ્ણનું એક
નામ (જરાસંધ સાથેના યુદ્ધમાંથી રણભૂમિ
છોડીને કારકા નાસી ગયા હોવાથી) ંછેલરાય
પું ંવંવં (સં) ડાકેરના પ્રસિદ્ધ મઢિરમાં
રથાપિત (ભગવત-) સ્વરૂપનું નામ. ંજં
પું મોઢું યુદ્ધ; સખત અપાકપી, ંજિત
વિં યુદ્ધમા જીતનાર ંગીક સ્ત્રીં યુદ્ધનો
અપાટો કે રાસ્ટ્રાસની ંગી; ંતુર નં લડાઈનું
વાજુ; તુરાઈ. ંયં (-રત) ં પું યુદ્ધમા
મેળવેલી જીતનો રમરણરતંભ ંધીર (-રે)
પું યુદ્ધમા ધીર-અડગ ંધવજ પું યુદ્ધનો
વાવડો. ંખંકો પું રણશૂરો. ંભૂમિ (-મી)
સ્ત્રીં લડાઈનું મેઢાન. ંભેરી સ્ત્રીં રણશિખા
તેનું રણવાધ. ંરંમ પું લડાઈનો રસ-ઉત્સાહ
(૨) યુદ્ધ કે તેનું મેઢાન. ંલદમી સ્ત્રીં
(સં) યુદ્ધની દેવી, જે વિજય અપાવે છે.
વિજયલદમી. ંવટ સ્ત્રીં રણસેવમાં યોદ્ધાનો
ધર્મ-ટેક. ંવાટ સ્ત્રીં રણસેવનો રતો (૨)
અઢારવટું. ંવાધ નં લડાઈનું વાજુ.
ંશંમડું, ંશંયું નં યુદ્ધમા વખાલવાનું

તવડું. ંશર (-રે) વિં યુદ્ધમાં બહાદુર.
ંસંઆમ પું મોઢું યુદ્ધ (૨) રણભૂમિ.
ંરતંભ પું રણરતંભ ંરતંભ નં લડાઈનું
મેઢાન, રણભૂમિ ંલડક સ્ત્રીં લડાઈની
કિકિયારી-હાકલ કે ગર્જના (-ચવી, વાગવી)
રણુકવું અંકિં [રવં; પ્રા રણકાર (સં.
રણત્કાર)] રણકારો થવો - કરવો (૨) [ગ]
ખાડાનું બોલવું

રણુકાર (-રો), રણુકો પું [જુઓ રણકવું]
ખાડાની વરતુ ખખડવાનો અવાજ (૨) તે
અવાજ થઈ ગયા બાદ નીકળ્યા કરતો ક પતો -
ધૂતો સૂર

રણુકું વિં [રણુકો ઉપરથી? કે 'રણ' ઉપરથી?]
ધૂળ વગરતુ; ચોખ્ખી કઠણ સપાડીવાળું

રણુજણુ અં [રવં પ્રા. રણજણ (સં. રણજણાય)]
(૨) સ્ત્રીં ગણગણાટ; ખણખણાટ (-કરવું,
-થવું). ંવું અં કિં (નપુર વગેરેનું)
જણગણવું - ખણખણવું - જુાટ પું રણ-
જણવાનો અવાજ

રણુકાર પું [સં] રણુકો

રણુરણુ અં કિં [રવં; પ્રા. રણરણ (સં.
રણરણાય)] હવા વીધી નેરથી થતી ગતિનો
અવાજ. રણુરણુાટ પું રણરણવું તે

રણુવાસ પું [રાણી + વાસ, સરં હિં રતવાસ]
રાણીઓને રહેવાનું સ્થાન; અંત:પુર.

રણુવાસો પું જુઓ 'રણ' (રેતીનું મેઢાન)મા

રણુખણુ નં [સં] રણભૂમિ

રણુિત વિં [સં] રણકાર કરવું

રણી, -ણીયું વિં [રણ (સં. ક્રણ) પરથી] દેવાદાર;

રણવાળું (૨) [સં. રણ પરથી] રણશૂરું

રણી સ્ત્રીં સોનાનો કકડો (ધરેણુ કરવા આપેલો)

[પાઠવી = સોનું રૂપ ગાળી તેનાકણ પાઠવા.]

રણો પું એ નામની એક નાતને માણસ (૨)

[રણો? કે 'રણ' = યુદ્ધ પરથી?] એક અડક

રત (ત.) સ્ત્રીં ['અતુ' ઉપરથી] (૫) ઋતુ

રત વિં [સં] લીન (૨) આસજ

રતન નં જુઓ રત (૨) આખની કીકી.

[પાકવું = રત નીપજવું (૨) રતન જેવું
ગુણવંત નીવડવું (માણસ માટે); એવા

ગુણવત્તાનો જન્મ થવો (૩) [કટાક્ષમા]
 બદમાસ પાકવું] ઓતેત સ્ત્રીં [સ જ્યોતિ,
 સરં મ, હિં] એક વનસ્પતિ -નાગરે પું
 બુઓ રતનાકર, -નાળું વિં તેજસ્વી, રતનાળુ
 રતનકાષ્ટ નં એક છોડ
 રતખાવળિયો પું [રત (સ. રક્ત) + ખાવળ]
 ખાવળની એક જાત
 રતલ પું [અ રત્ન] લમલગ સાડી આડત્રીસ
 રૂપિયાલાર જેટલુ એક અગ્રેજ વજન -દ્વી
 વિં રતલતુ, (સ ખ્યાવાચક જોડે) અમુક રતલતુ
 રતલા પું [સં રક્તવાત] ચામડીનો એક રોગ
 રતાશ સ્ત્રીં [રાતુ' ઉપરથી] લાલાશ
 રનાળુ નં [સં. રક્ત્ત્વાલ] એક કંઠ
 રતાજ(-દ)લી (-ળી) સ્ત્રીં [સં રક્તચંદન,
 સરં મ] રાતી સુખડ
 રતાંધળું વિં [રાત + આંધળ; પ્રા. રત્તિવ (સં
 રાત્ર્યન્ય), સરં હિં રત્તોંથી] રાતે ન દેખે તેવું
 રતિ સ્ત્રીં [સ] આસક્તિ, અનુરાગ (૨) પ્રીતિ,
 આનંદ (૩) કામક્રીડા, સંભોગ (૪) (સ)
 કામદેવની સ્ત્રી ઝનાથ, ઝપતિ પું (સં)
 કામદેવ
 રતિકા સ્ત્રીં [સ] મુદ્ધ શ્રુતિનો એક પ્રકાર
 રતી સ્ત્રીં [સ ગતિકા] ચનોડી જેટલુ કંઠ કે
 વજન (૨) વાલ, તોલાથી નાનું એક વજન
 ઝપૂર, ઝભાર વિં રતી જેટલુ (૨) જરાક
 રતુ ખડું, રતુમડું વિં [રાતુ' ઉપરથી]
 લાલાશપડવું
 રતોવ(-વા)ઈ અં [રાત' ઉપરથી] રાતે ને રાતે
 રતન નં [મં] ક્રીમતી પથ્થર (મણિ વગેરે) (૨)
 હરેક જાતના ઉત્કૃષ્ટ વસ્તુ (૩) સમુદ્ર વલોવતા
 નીકળેલી ૧૪ વસ્તુઓમાંની હરેક (લક્ષ્મી,
 કૌરવુલ, પારિજાતક, સુરા, ધનવતરી, ચંદ્રમા,
 કામદુધા, ઐરાવત, રત્ના વગેરે દેવાગનાઓ,
 ઉચ્ચૈશ્રવા, અમૃત, સાત ગધનુપ, પાંચજન્ય
 શાખ અને હલાહલ). ઝકરા પું એક
 જીવ ઝમ્ભાં સ્ત્રીં પૃથ્વી ંચિતામણિ
 પુંચિતામણિ. ઝજડિત વિં રત્નોથી જડેલું
 ઝમાલા સ્ત્રીં [સ] મણિઓની માગા કે
 હાર -ત્નાકર પું [ત્નાકર] રત્નોની ખાણ,

સમુદ્ર -ત્નાવલી સ્ત્રીં [ત્નાવલી] રતન-
 માલા. -ત્નાળું વિં રતનવાળુ
 રથ પું [સં] ઉપર હુમ્મટ લેવા છત્રવાળુ
 એક વાહન (૨) લડાઈની ગાડી [-ઝેડઝેડ =
 બળદ કે ઘોડા ભેડીને રથને સવારી માટે
 તૈયાર કરેલો] ઝકાર, ઝઘડો પું રથ
 બનાવનાર, સુતાર ઝભ(-યા)ના સ્ત્રીં
 અપાક સુદ ખીજનો તહેવાર, બ્યારે દેવને
 રથમાં બેસાડી ફેરવે છે -યાંગ નં [સં] રથનું
 પૈડું-ચક -યાંગપાણિ પું [સં] (સ)
 હાથમાં ચક્ર ધારણ કરનાર -વિષ્ણુ -થી
 પું રથમાં બેસી લડનાર યોદ્ધો (૨) એક
 હજાર યોદ્ધાઓ સાથે એકલો લડનાર યોદ્ધો
 રથોદ્ધતા સ્ત્રીં [સં] એક જીવ
 રથ્થડ પું [સં સ્તર ઉપરથી] મીંચી અને
 છાણુ જડું લીપણ (૨) રેથળ
 રથ્યા સ્ત્રીં [સ] ધોગી રસ્તો, રાજમાગ
 રદ(ઝન) પું [સં] દાત
 રદ વિં [અ રદ] નકામુ, ખાતલ કરેલું [-કરેલું,
 જડુ, થડું]. ઝવદલ(-દ્વી) સ્ત્રીં એક
 રં કરી ખીજું પસંદ કરવું કે બદલવું તે.
 ઝખાતલ વિં નકામુ
 રદિયો પું [રદ' ઉપરથી] કહેલી વાતને રં
 કરે તેવો સામે જવાબ (-આપવો)
 રદીફ સ્ત્રીં [અ] ગજલમાં હરેક ખેતની પાછળ
 વારંવાર આવતો શબ્દ
 રદી વિં [બુઓ રં, સરં હિં, મ] નકામુ
 રનવન વિં [રન ('રન', 'વેરન') + વન]
 અસતત્યસ્ત, છૂટ્ટ છવાયું [-થડું = અસતત્યસ્ત
 થડુ, ખેડાનમેનાન થડુ (૨) હિં મત છૂટ્ટી જવી]
 રનોડી વિં [રાન' ઉપરથી] રાતી, જગલી
 રખાદે સ્ત્રીં [સં રત્નલા] (સ) સૂર્યની પત્ની
 (૨) દેવપત્નીમાં જવારા વાવીને દેવી બેસાડે
 છે તે (જનોઈ કે લગ્ન વખતે)
 રપા(-પે)ટી સ્ત્રીં, -ટો પું [બુઓ રપેટવ,
 સરં મ. રપાટ, હિં રપટ્ટા] આટો, ફેરો (૨)
 લાખી દોડ, ગખટ્ટી (૩) રપેટવ - ચડવડું
 તે [-મારવી, દેવી, લગાવવી = દોડી
 જવું (૨) આટો ખાવો, ફેરો મારવો. -માં
 લેલું = બરાબર કામમાં લેવું -રમડવું]

રપેટવું સંકિં [પ્રા. રપ્પ (સં જાકમ્), સરં
હિં. રપટના, મ. રપટણે] ખૂબ જોસથી ઢોહાવવું

(૨) ખૂબ મહેનત કરાવી થકવું

રપેટી સ્ત્રી, -ટો પું ભુઓ રપાટી (રપેટો
મારવો, દેવો, લગાવવો)

રફત સ્ત્રી [અ રક્ત: સ્વં મ રફત] પ્રીતિ;
ગ્નેહ (૨) મહાવરો

રફતે રફતે અં [ફા] ધીરે ધીરે; થોડે થોડે
રફાઈ સ્ત્રી [અ રફઅ] ઉત્તિ; ઉત્કર્ષ (૨)

[જ્ઞાનોન્મુખ થવા] આત્મબલિદાન (૩)

મુસલમાન કપીર ચાપુ, સોયો વગેરે શરીરમા
મોકે છે તે

રફીકે પું [અ.] લાઈબધ

રફું વિવ [અ. રફઅ] નાંડેલું, પલાયન કરી ગયેલું
[-થઈ જવું]. ંચક્કર વિં [સરં મ, હિં.

રફૂચકાર] પલાયન કરી ગયેલું (૨) નં શત્રુએ

કરેલું તુકસાન (૩) પ્રપંચ; કાવતરું [-કરી

જવું, થઈ જવું = નાસી જવું]

રફું પું [અ.] તૂણવાનું કામ ંગરે પું તૂણનાર,
તૂણિયો ંગરી સ્ત્રી તૂણવાનો ધ ધો

રફેફે અં [અ. રફઅફઅ, સરં હિં.
રફાદફા મ.] ખરાબખરાબ ફનાફતિયા,

અસ્તવ્યસ્ત

રખ પું [અ રખ] પરમેશ્વર, પરવરદિગાર

રખડી સ્ત્રી [હિં] બાસુદી

રખર નં [ઈ] એક ઝાડના રસનો બનતો પદાર્થ

રખાખ નં [અ] એક તત્ત્વવાદ; રવાખ

રખારી પું [સરં ડે. રવ્વારી = ફૂત; સદેશ-
વાહક, સરં ફા રાહવર] હારવાડ જેવી એક

નાતનો માણસ -રેણુ સ્ત્રી રખારી નાતની સ્ત્રી

રખી(-વી) પું [અ] વસંતઋતુ કે ત્યારનો

રખીપાક. ંપાકે પું શિયાળુ પાક ંઉલ-

અવસ પું [+ઉલઅવ્વલ (અ.)] હિંજરી

સનનો ત્રીજો મહિનો ંઉલઆખર પું

[+ઉલઆખર (અ)] હિંજરી સનનો ચોથો

મહિનો

રખખડ(-ર) નં ભુઓ અર

રખમ પું [સં] ઉતાવળ, વેગ

રમકઝમક સ્ત્રી [રમકે (હિં રમકના = જૂલતું

જૂલતું ચાલવું) + ઝમક] ઝાઝર રમઝૂમ ઠમકે
તેમ લટકાથી ચાલવું તે

રમકહું નં ['રમવું' ઉપરથી, (સં. રમક)]
નાના છોકરાને રમવાની વસ્તુ [-થઈ રહેવું,

બની જવું = રમકડા જેવું પરવશ - નચાવે
તેમ નાચનાર થવું] [લગાવવું

રમકાવવું સંકિં [રવં] ભેરથી મારવું -

રમખાણુ નં મારફાડ; તોફાન, ધિંગાણું.

[-મચાવવું, માંડવું, વાળવું = મોટું તોફાન

-કોળાહળ કે કેર કરવા] -ણિયુ વિં

રમખાણુ મચાવે તેવું

રમચિ(-જિ)યું નં ['રમચી' ઉપરથી] રમચી
પલાળવાનું લાકડાનું ખામણું (સુતારનું)

રમચી(-જી) સ્ત્રી [સં રંજ = લાલ રંગ થવો

ઉપરથી ?] સોનાગેર, એક ભતની લાલ માટી

રમલન પું [અ] હિંજરી સનનો નવમો માસ.

-નિયું વિં રમલન માસમા ઉપવાસ કરનાર

રમનિયું, રમજી ભુઓ રમચિયુ, રમચી

રમલોડ સ્ત્રી [સરં હિં. રમજોલા = ઝાઝર]

સ્ત્રીના પગનું એક ઘરેણું

રમઝટ સ્ત્રી ['રમ' રવં ઉપરથી ?] તડામાર ઝડી

રમઝમ સ્ત્રી [રવં] નૂપુરનો અવાજ (૨)

અં રમઝૂમ. ંવુ અંકિં રમઝમ અવાજ

થવો. -માટ પું (ઉતાવળી ચાલથી થતો)

ઝાઝરનો રમઝમ અવાજ

રમણુ પું [સં] કાત, પતિ (૨) નં રમવું તે;

વિલાસ, ક્રીડા. [રમણે ચડવું = રમતમાં વેલું

થવું (૨) (ધેલછા જેવું લાગે ત્યાં સુધી) જોશમા

આવવું, ઊડેલ કે વાયેલ તબિયતનું થવું]

રમણુજીઝારું નં [સરં મ. રગદમલ = ભડું

-મોટું, ઢગવડા વિનાનું પાત્ર] માટીનું ભડું

ઢાંકણ (૨) [લા] તેના જેવું ખેડોળ, ઢગવડા

વિનાનું કાંઈ પણ [વેરણુખેરણુ

રમણુખમણુ અં [રમવું + લમવું] અસ્તવ્યસ્ત;

રમણુ, -ણી સ્ત્રી [સં] સ્ત્રી (૨) સુદર સ્ત્રી

રમણીક, -ચ [સં] વિં મનોહર -ચતા સ્ત્રી

રમણું નં [સં. રમ્ ઉપરથી, સરં મ. રમણા]

ખુલ્લી જગા, ચોગાન (૨) ફાદર બે કડકે હોય

ત્યારે વચ્ચે મુકાતું પહોળું પગથિયું (૩)

બારસાખનો એક લાગ (૪) કોડા
 રમત સ્ત્રીં [‘રમવું’ ઉપરથી] ખેલ; કોડા:
 ગમ્મન (૨) રમવાની રીત (ગિહીદડો, રીતરજ
 વગેરે) [-રમવા ખોલાવવું = (જમાઈને)
 પરણ્યા પછી પહેલી વાર જમવા ખોલાવવું
 (એક રીત) -કરવી = કામની ગતે કામ ન
 કરતા તેની સાથે ખાલી ખેલવું -વખત
 બગાડવો -રમવી = રમવું, ખેલવું (૨)
 ખેલ ખેલવો, દાવ નાખવા (૩) યુક્તિ કરીને
 છેતરવું] ગમત સ્ત્રીં જુદી જુદી ભતની
 રમતો, ખેલ, કોડા. ઠરોળિયું, ઠરોળું
 નં નકામી ગપડપટ્ટી વખત સ્ત્રીં સાવ
 સહેલી, રમત જેવી વસ્તુ કે કામ, રમતા
 ગમતા સ્વાથ એવું તે, -તારામ પું [સરં
 મ] એક ઠંકાણે ટકીને ન રહેનાર, બેરખડ્યા
 કરનાર -તિયાળ, -તીલું વિં રમતમા જ
 ચિતવાળું -તું વિં ‘રમવું’ વંકું (૨)
 છૂંદ, બધનરહિત (૩) મોકળું, ખુલ્લું (૪) લીલું,
 તગ નહિ એવું [-કરવું = તગ નહીં એવું
 બનાવવું (૨) કાણ મોટું બનાવવું (૩) મારવું
 -ચરવું = જોઈએ તેથી વધુ મોટું થવું.
 -મૂકવું, મેલવું = છૂંદ મૂકવું (૨) બાંધામા
 વધ કરવાને બદલે પ્રાણીને ઢેવીના રથાનકે છૂંદ
 મૂકવું -રહેવું = તગ નહીં એવું રહેવું
 -રાખવું = તગ નહીં એવું રાખવું] [લીન
 રમમાણું વિં [સં] રમી રહેવું; આનંદ માનવું,
 રમરમ પું [રવં] એવો અવાજ (૨) જીભ
 ઉપર થતો રવરવાટ (૩) અં એવો અવાજ
 ધાય તેમ (૪) જીભ ઉપર રવરવે તેમ. ઠંડું
 અંકિં રમરમ અવાજ કરવો (૨) જીભ ઉપર
 રવરવાટ કરવો -માટ પું રમરમડ
 તે -માવવું સંકિં ‘રમરમવું’ પ્રેરક
 (૨) જોરથી મારવું
 રમક(-ળ) પું [જ રમ્લ, સ રમ્લ] પાસા
 ફેંકી ભવિષ્ય જોવાની વિદ્યા (૨) તેના પાચ
 વાનુના પાસા -લી(-ળી) પું રમળ ફેંકી
 ભવિષ્ય કહેનાર
 રમવું અંકિં [સ રમ્] ખેલવું (૨) આનંદ
 માનવો (૩) મનમા કે યાદાસ્ત પર સતત

હોવું -સાધી ન ખસવું કે ભુલાવું જેમ કે,
 વાત રમ્યા કરવી, રમી રહેવી (૪) ઝામકોડા
 કરવી (૫) તમાશો -ખેલ કરવો (ભવેશો)
 (૬) દાવ ખેલવો (પાસા, પતા) (૭) લાડ કરવું
 (૮) નકામું શખડવું, રસળવું [રંગે રમવું =
 કોડા કરવી (૨) કામકોડા કરવી દાવ રમવો
 = યુક્તિ કરવી, પેતરો રચવો રામ રમી
 જવા = મરાણ સુધીનું સકંટ આવવું, આવી
 બનવું રમી રહેવું, રમ્યા કરવું = (મનમા -
 દિલમા) હ મેશ વ્યાપી રહેવું, ન ભુલાવું.]
 રમરતળ, રમરતાન નં રમખાણ; તોફાન
 (-કરી મૂકવું, મચાવવું)
 રમા સ્ત્રીં [સં] સુદર સ્ત્રી (૨) [સં] લક્ષ્મી.
 ઠંકાંત, ઠનાથ, ઠપતિ પું (સ) વિષ્ણુ પ્રભુ
 રમાડવું સંકિં ‘રમવું’ પ્રેરક (૨) [લા]
 પટાવવું, ફોસલાવવું, છેતરવું [રમાડી જવું
 = છેતરી જડ. રમાડી દેવું = મારી નાખવું]
 રમાડો પું [‘રમાડવું’ ઉપરથી] ગમ્મત;
 વિનોદ, આનંદ
 રમૂજ સ્ત્રીં [અ. રમૂજ] મન પ્રુશ યાય તેવી
 ગમ્મત (૨) મરકરી વિનોદ [-આવવી,
 પડવી] ઠંદાર વિં રમૂજાળું -જી વિં
 ગમતી, વિનોદી
 રમેશ પું [સં] જુઓ રમાપતિ
 રમ્ય વિં [સં] રમણીય -રમ્યા સ્ત્રીં રાવિ
 (૨) મધ્યાશ્રુતિનો એક અવાતન જોદ
 રયણ(-ણી-ની) સ્ત્રીં [પ્રા રયણી(સં રજની)]
 + રાત્રી [ગરમીની અસર
 રવ પું [કા] તાન, ઉમગ(૨) સ્ત્રીં (કા) ગરમી,
 રવ પું [સં] અવાજ [રવેયો
 રવઈ સ્ત્રીં [દે રવય, સરં મ રવી] નાનો
 રવઈવું અંકિં [જુઓ ગડવડવું] આયડવું;
 રખડવું [રવડી જવું, રવડી પડવું =
 રખડતા રહી જવું, નિષ્કળતા મળવી, ઠંકાણું
 ન પડવું (નોકરી ઇં) રવડી મરવું =
 (નિર્વચક) રખડી રખડીને યાકી જવું]
 રવ(-વ)દ સ્ત્રીં, નં [સરં દિં રવકતા =
 જલદીથી આગળ નીકળવું] (કા) હોડ, શરત
 રવરવ અં [સરં મ] રવરવે તેમ. ઠંડું અંકિં

ચચરવું (૨) અવાજ સાથે (જવાણાની જેમ)
ગતિમાન દેખાવું. -વાટ પુ. રવરવું તે
રવલીચંપક વિ. [રવલી (રેવતી નક્ષત્ર) +
પંચક (તે નક્ષત્રમા જન્મેલું)] દાધારંચું; થેલું
(૨) ઉપમાતિયુ, વતીપાતિયુ

રવડું અંકિં [સં. રવ ઉપરથી] અવાજ કરવો
રવંડા પું. ૫૦ વ. ૦ [ફા. રવંદહ] ('પકડવું'
જેડે શં પ્રમા) ચાલ્યુ જવું, અગિયારા
ગણવા તે [ચાલુ; પ્રચલિત

રવા વિ. [ફા.] યોગ્ય, ધટિત (૨) [ફા. રવાં]
રવાજ પું. [જુઓ રવાખ] રવાખ, એક તત્તુવાદ
રવાડો પું. [ફા. રવાં ઉપરથી] ખોટી આહન;
છદ (૨) એક છંદ (?)

રવાદાર વિ. [રવો + દાર] દાણાદાર
રવાદાર વિ. [ફા.] યોગ્ય તરીકે રવીકારનાર
-કબૂલ રાખનાર (૨) સંબધી, હિતૈષી.
ંગી, -રી સ્ત્રી તરફદારી (૨) સોપેલી
ચીજમાથી થોડું કાઢી લેવું તે, છૂપી દલાલી
રવાનગી સ્ત્રી. [ફા.] જવું-રવાના થવું તે,
વિદાયગીરી (૨) તે વખતે આપેલી ભેટ (૩)
પરગામ રવાના કરવું - મોકલવું તે

રવાના(-ને) અ. [જ.] મોકલેલું, વિદાય કરેલું
[-કરવું = મોકલવું (૨) વિદાય કરવું. -થવું
= મોકલાવું (૨) જવું] -નાચિટ્ટી સ્ત્રી. માલ
બહાર લઈ જવાની પાવતી [યતો (શબ્દ)]

રવાતુકારી વિ. [સં.] અવાજના અનુકરણથી
રવાને અ. જુઓ રવાના

રવાખ પું. [સર. ૦ ફા. રવાં = ચાલુ, પ્રચલિત]
શિરસ્તો; ધારો (૨) જુઓ રવાખ

રવાલ સ્ત્રી. [ફા. રહવાર, સર. ૦ હિં રહવાલ]
ઘોડા તથા બળદની (અમુક એકધારા વેગ-
વાળી) એક પ્રકારની ચાલ (૨) [જુઓ રવો]
ઢાળખી પાડયા પછી રેણમા રહેલો ભૂકા.
૦દાર વિ. રવાલમા ચાલનાર

રવાશ સ્ત્રી. [રવ' ઉપરથી ?] (કા.) કારમી ચીસ
રવિ પું. [સં.] સૂર્ય (૨) રવિવાર. ૦કાંત પું.
સૂર્યકાંત મણિ (તેના ઉપર સૂર્યના કિરણ
પડતાં કે દ્રિત થઈ નીચેની વસ્તુમા આગ લાગે
છે). ૦વાર પું. (સં.) અઠવાડિયાનો એક

દિવસ ૦વારે વિ. રવિવારે આવતુ કે શરૂ થવું
રવી વિ. જુઓ રખી

રવેશ પું. [ફા. રવિજ્ઞ] માળનો બહાર પડેનો
ભાગ; ઝરખો (૨) રિવાજ; ધારો -શી સ્ત્રી.
મકાનનો રવેશ નીચેનો પરસાળ પહેલાનો
અડાળી જેવો ભાગ (ચ.)

રવેળા વિ. સ્ત્રી. [રવડું ઉપરથી ?] નવરી
અને ઘેર ઘેર ભટકતી (સ્ત્રી)

રવૈયું ન. ઘણુ નાનું વેગળું (૨) ઉપરથી થોડું
ચીરી, મસાલો ભરી કરાતુ - ભરતનું શાક

રવૈયો પું. [જુઓ રવઈ] ઠાઠી વલોવવાનો
વાસ (૨) [ફા. રવિચ્છદ] શિરસ્તો

રવો પું. [સર. ૦ હિં, મ રવા (સં. ભવ ?)] દાણાદાર
લોટ (૨) ધાતુનો રસ જમી જઈ બનેલો
દાણો (૩) ગોળની ચાકી

ર૦ષદ સ્ત્રી. ન. (કા.) જુઓ રવદ
રશ(-સ)ના સ્ત્રી. [સં.] જીલ (૨) દોરડું (૩)

લગામ, રાશ (૪) મેખળા, ક દોરો

રશિયા પું. (સ) યુરોપની પૂર્વે અને એશિયાની
ઉત્તરે સ્થળ પથરાયેલો દેશ -યન વિ.
[હં] રશિયાનું કે તેને લગતુ (૨) પું. તેનો
વતની (૩) સ્ત્રી. તેની બાપા

રશિમ પું. ન. [સં.] કિરણ (૨) લગામ, ગરુ
રસ પું. [સં.] જીલથી માલુમ પડેલો રવાદ

(ખાટો, ખારો, ગળ્યો તીખો, કડવો, તૂરો. એ
છ) (૨) શરીરની સાત ધાતુઓમાની પ્રથમ
અબજનુ પ્રથમ રૂપાતર (જેમાથી પછી માંસ,
મેદ, વીર્ય વગેરે સાત બને છે) (૩) કાવ્ય
જેવા સાલજવાથી સ્થાયી ભાવોનો ઉદ્ભવ થતાં
યતો અલૌકિક આનંદ (શુભાર, હાસ્ય, ક્રન્ધ,
વીર, રૌદ્ર, લયનાનક, અદ્ભુત, ખીલત્સ, અને
શાત એ નવ પ્રકારનો) (૪) પ્રીતિ, આનંદ
(૫) મમત, સરસાર્થ (૬) ડવ, પ્રવાહી (૭)
વનસ્પતિ કે ફળનુ પ્રવાહી (૮) સાર, સત્ત્વ
(૯) લાભ, નફો (૧૦) સોનુ રૂપું વગેરે ધાતુને
ઓગાળીને કરેલુ પ્રવાહી (૧૧) પારો (૧૨)
પારા, ધાતુઓ વગેરેની લક્ષ્મ [-આવેલો =
જુઓ રસ પડેલો -ઉતારવો = (હાથનો) માર
મારી ઠંડા પડવું, મારની ચળ લાગવી (૨)

[પગનો] કોગટ ધક્કો ખાઈ પાછુ આવવું (૩)
 ઘણા વખત સુધી ઊભુ રહેવું (૪) [જાનો]
 હૃદયથી ન્યાદ ખોલવું, જેમ તેમ બકયા કરવું
 (૫) બદલવા દેવી. -ઊતરવે = અનિશયોક્તિ
 કરવી (૨) સોને ચડવો [પગે] (૩) વૃષણમા
 પાણી ભરાવું કે તેનો સોનો આવવો (૪) બહુ
 ચાલવાથી કે ઊભા રહેવાથી થાકી જવું (૫) રસ
 ઊતારવો તે કમંભિ -કાઠવો = વનસ્પતિ કે
 ફળનું પ્રવાહી નિયોષી લેવું (૨) તત્ત્વ નાણી લેવું
 -ચઠવો = મમને ચઠવું, જકે ચઠવું -ભમવો
 = કાચરસની જમાવટ થવી (૨) મલ પડવી (૩)
 રસ ઠરી જવો -પડવો = સ્વાદ લાગવો (૨)
 મલ પડવી (૩) પ્રવાહીનું પડવું -મૂકવો =
 રસિક જનાવું રસે ચઠવું, રસે ભરાવું =
 મમને ચઠવું, કસે ભરાવું] ઝકપૂર નં સફેદ
 રંગની એક ઉપધાતુ (વૈદક) (૨) પારો મારીને
 કરેલું એક રસાયન. ઝકસ પું સાર, સત્ત્વ,
 કસ. ઝકેલિ સ્ત્રીં વિહાર, ક્રીડા ંક્ષતિ સ્ત્રીં
 રસની ક્ષતિ-ભંગ ંગુદલું નં, ંગુદલો પું
 એક બંગાળી મીઠાઈ (૨) [લા] તેના જેવે, ગોળ
 મટાળ માણસ ંઘેલું વિં ભાવ કે આનંદથી
 કે તે માટે છેલું બનેલું. ંજ નં આથો,
 દહી ધંભા જન્મનો જીવનો પ્રકાર ંજ
 વિં ંસ ંગોળખનાર - સમજનાર (૨) પું
 તેવો માણસ (૩) રસાયની વૈદ્ય ંજ્ઞતા સ્ત્રીં
 ંજ્ઞત્વ નં, ંજ્ઞાન નં રસનું જ્ઞાન-સમજ
 ંજિથો પું ઢોળ ચઢાવનાર; રસનાર ંદાર
 વિં રસવાળું ંદણિ સ્ત્રીં રસની-કાવ્યાનંદની
 દણિ ંધર પું મેઘ ંના સ્ત્રીં જુઓ
 રસના. ંનિષ્પત્તિ સ્ત્રીં રસની ઉત્પત્તિ
 ંને દ્રિય સ્ત્રીં [રસના + શ્દ્રિય] જીભ
 ંપોચણી સ્ત્રીં બાળકોને થતું એક ભતના
 ઝાડાતું દં ંખસ વિં રસથી પરિપૂર્ણ
 ંખસતું અં કિં રસખસ થતું ંખીજ
 નં રસનિષ્પત્તિનું ખીજ ંજુદિ સ્ત્રીં
 રસ સમજવાની શક્તિ - ભાવના, રસજ્ઞતા,
 'એથેટિક સેન્સ'. ંખોળ વિં રસખસ
 ંખયું વિં રસથી ભરેલું ંભંગ પું
 રસમા ભંગ પડવો તે, રસક્ષતિ ંભેર અં

રસપૂર્વક, હોશભેર. ંમય વિં રસરૂપ; રસથી
 પરિપૂર્ણ. ંમીમાંસા સ્ત્રીં રસના અંગો
 લક્ષણાદિનું નિરૂપણ ંરાજ પું શૃંગાર રસ
 (૨) પારો (૨) (સ.) કામદેવ ંવતી વિં
 સ્ત્રીં રસપૂર્ણ, રસભગી (૨) સ્ત્રીં જીભ
 ંવતી સ્ત્રીં એક ંયૈષધિ ંવાદ પું
 ધર્પા, સરસાઈ ંવાહિની સ્ત્રીં અનના
 રસને લઈ જનારી નાડી ંવાહિની વિં
 સ્ત્રીં, ંવાહી વિં રસનું વહન કરેલું,
 રસિક ંવિકાર પું એક રોગ ંજુતિ
 સ્ત્રીં જુઓ રસપ્રુદિ ંશાસ્ત્ર નં રસાયન-
 શાસ્ત્ર (૨) કાવ્યાદિ કલાના રસનું શાસ્ત્ર;
 રસમીમાંસા ંશાલા (ખા) સ્ત્રીં રસાયની
 પ્રયોગશાળા, 'કેમિકલ લેબોરેટરી' ંશિંદૂર
 નં પારાનું એક રસાયન
 રસદ સ્ત્રીં [ફા] પાકનો હિરસો (૨) લક્કરની
 ખોરાકી કે તેની સામગ્રી
 રસના, -ને દ્રિય જુઓ 'રસ'મા
 રસમ સ્ત્રીં [અ રસમ] રીત, રિવાજ
 રસવટ સ્ત્રીં [રસ (= મમત) + વટ] વેર, અઢાવત
 રસતું સંકિં [સં રસ] ઢોળ - ંપ ચઢાવવો
 (૨) સુશોભિત કરવું
 રસસિંદૂર નં જુઓ 'રસ'મા
 રસળાળુ અંકિં [જુઓ રંજળાળું] ઢીલ કરવા
 નકામા આમ તેમ કર્યા કરવું
 રસળાગી (-જી) સ્ત્રીં, -ટ પું રસળાળુ તે,
 નકામો વખત કાઢવો તે
 રસા સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી
 રસાકશી (-સી) સ્ત્રીં [રસો (સારડું) + કસડું
 (ખે ચડું) અડસપૂર્વક ખે ચાએ ચી; ગળગ્રાહ
 જેવી રપર્ધા
 રસાતલ (-ળ) નં [સ] પાચનું પાતાળ
 [-લાલણું = ખરાબખરાત કરવું, પૂરી પાચ
 માલી કરવી. -જલું, વળી જલું = વિનાશ
 થવો (૨) નિવંશ જવો પૃથ્વી રસાતળ
 જળી = ગળખ થવો, દુનિયા ઊંધીચતી થવી]
 રસાત્મક વિં [સ] રસવાળું (૨) પ્રવાહી
 રસાત્મા પું [સં] રસસ્વરૂપ ધર્મર
 રસાદાર વિં [રસો + દાર] રસાવાળું

રસાખોળ સ્ત્રીં પૃથ્વી હૂં - રસાતળ નય તેમ
 [-ધાલતું = ખરાખખરત કરતું]
 રસાલાસ પું [સં] કાવ્યમા અનુચિત વિષય
 કે રચાને લક્ષીને ઉપભવેલો રસ (જેમ કે,
 ગુરુપત્ની સાથેના વ્યભિચારનો)
 રસાયણ, -ન નં [સં.] ધાતુ, પારા વગેરેની
 ભરમવાળી ઔષધિ (૨) જરા અને વ્યાધિ
 દૂર કરનાર ઔષધ (૩) રસાયનવિદ્યા ૦(-ન)
 વિદ્યા સ્ત્રીં ધાતુ, પારા વગેરે મારવાની કે
 તાણુ વગેરે હલકી ધાતુઓનું સેતુ બનાવવાની
 વિદ્યા (૨) રસાયણશાસ્ત્ર, ૦(-ન)શાસ્ત્ર નં
 લૌકિક પદાર્થોના તરવે તથા તેમના પરિ-
 વર્તનનાં પરિણામોની ચર્ચા કરતું શાસ્ત્ર,
 'કેમિસ્ટ્રી' (૨) રસાયનવિદ્યા -ણી(-ની)
 વિં રસાયણ સખી (૨) પું રસાયનશાસ્ત્રી
 રસાલ પું [સં] આખો (૨) રવાદવર્ધક ચીજ
 કે મસાલો (૩) વિં જુઓ રસાળ
 રસાલદાર પું [જુઓ રસાલદાર] ઘોડેસવાર
 ટુકડીનો નાયક
 રસાલો પું [અ રસાલહ] ઘોડેસવાર પલટન
 (૨) અમલદાર કે શ્રીમતના પરિજન, પરિવાર
 વગેરે (૩) નિગ્રહ, પુસ્તક
 રસાપહુ વિં [સં] રસ ઉત્પન્ન કરે એવું
 રસાનવાદ પું [સં] રસ ચાખવો તે
 રસાળ સ્ત્રીં ['રસ' ઉપરથી ?] કૂવાના પાણીના
 માપનો આક (૨) પું જુઓ રસાલ
 રસાળ(-ણું) વિં ['રસ' ઉપરથી] રસવાળુ
 (૨) કળકુપ
 રસિક વિં [સં] રસવાળુ; રસપૂર્ણ (૨) રસિયું,
 ભાણું, રસજ (૩) પું તેવો માણસ ૦તા સ્ત્રીં.
 -કા સ્ત્રીં રસજ સ્ત્રી (૨) રસીલી સ્ત્રી (૩) જલ
 રસિત વિં [સં.] ચાળેલું (૨) રસયુક્ત (૩)
 અવાજ કરતું, ગાજતું (૪) રસેલું, ઢોળવાળુ
 રસિયું વિં [પ્રા રસિય (સ રસિક)] રસે
 ઊભરાતું, રસ માણવાને ઉત્સુક (૨) રસ અતુ
 ભવનાર (૩) રસે ચડનારું, ચડસીલું -ચણુ
 વિં સ્ત્રીં. -ચેણ પું (સ) કૃષ્ણ
 રસી સ્ત્રીં [દિ. રસિજા] પર, તેના જેવું પાણી
 (૨) રોગના જંતુઓની બનાવેલી ઢવા (જેને

સોયવાળી ધિયકારી વડે શરીરમાં દાખલ કરે
 છે) [-ચૂકવી]. (૩) [પ્રા. રસિ] દોરડી
 રસીદ સ્ત્રીં [ફા.] પહોચ, પાવતી [-આપવી,
 દાહવી = પહોચ લખી આપવી -ખનાવવી
 = રસીદ લખીને તૈયાર કરવી -જાખવી =
 પહોચ્યાની લેખિત ખબર આપવી]
 રસીકું વિં ['રસ' ઉપરથી, સરં હિં રસીલા]
 રસ ભોગવવા ઉત્સુક, રસિયુ (૨) ખખીકું;
 સુદર (૩) રસથી ભરેલું, રવાદિ
 રસૂલ પું [જ] પેગંબર -લેખુદા પું
 ખુદાનો પેગંબર
 રસેંદ્રિય સ્ત્રીં [સં] જલ
 રસેશ(-શ્વર) પું [સં] (સ) શ્રીકૃષ્ણ
 રસો પું ['રસ' ઉપરથી, સરં હિં રસા]
 અથાણું, શાક, સુરખ્યા વગેરેનો મસાલાવાળો
 નડો રસ (૨) [પ્રા. રસિ] નડું દોરડું
 રસોધયો પું ['રસોધ' ઉપરથી, સરં હિં.
 રસોદ્યા] રસોધનો ધધો કરનારો પુરુષ.
 -ચણુ સ્ત્રીં શ્રી રસોધયો
 રસોધ સ્ત્રીં [અપં રસોદ; પ્રા રસવર્ધ (સં.
 રસવતી)] રાધણુ (૨) રાવેલું અન્ન ભોજન.
 ૦પાણી નં ભોજન કે તેને લગતું કામ.
 -કું નં રસોધ કરવાની જગા
 રસોળી સ્ત્રીં ['રસ' ઉપરથી, સરં હિં રસોલી]
 શરીરની સપાટી ઉપર ઊપસી આવેલી ગાંઠ
 (-થવી, -નીકળવી)
 રસ્તો પું [ફા રાસ્તહ, સરં હિં, મ રસ્તા]
 માર્ગ: રાહ (૨) [લા] ઉપાય, ઇલાજ.
 [રસ્તામાંની ધૂળ = કાઈ નહીં, કાફા.
 રસ્તામાં પડતું = ઝટ મળી નય તેવી
 દશામા કે નકાસુ યા અરક્ષિત હોયુ રસ્તે
 ચડવું = માર્ગ પર આવવું, માર્ગે પડવું
 (૨) રાગે પડવું. બરાબર ચાલુ થકુ રસ્તે
 પડવું = ચાલવા માડવું, જતા રહેવું (૨)
 રીતમા આવવું, નોકરીધધે લાગી જવું (૩)
 સરાડે ચડવું, રાગે પડવું રસ્તે પાડવું,
 લગાડવું = દિશા બતાવવી (૨) ઉદ્યમે વળગાડવું.
 રસ્તો કાઢવો = ઉપાય કરવો, માર્ગ કાઢવો.
 -કાપવો = અંતર વટાવવું, મજલ કરવી.

-બુદ્ધો હોવો = ચાલી જવાની સરળતા હોવી; જવામાં અતરાય ન હોવો - ચીરવો = રસ્તા ઓળંગવો, રસ્તાની આરપાર જવું
-ચૂકવો = આડે રસ્તે ચડી જવું - પકડવો = ચાલ્યા જવું (૨) માર્ગ રવીરવો - પાડવો = માર્ગ ખનાવવો (૨) રિવાજ પાડવો - લેવો = જવું, -ને માર્ગે જવું]

૨૨૨ી સ્ત્રીં [પ્રા. રસ્તિ (સં. રસિમ), સરંહિં, મ]

રંસી, દોરડી - રસો પું રસો, ભડું દોરડું
રહસ નં [સં] એકાત, નિજ નરયાન - રથ
નં છૂપો ભેદ (૨) મર્મ, તત્ત્વ

રહાણુ (અ) સ્ત્રીં [સ રક્ષિમ પરથી ?] (ચ)
સવાનો હળવો તાપ [માડીને રહેવું તે

રહાવટ સ્ત્રીં [‘રહેવું’ પરથી] પનિપત્નીએ વર
રહિત વિં [મ] વગરનું

રહીમ વિં [અ] કૃપાણુ (૨) પું પરમેશ્વર

રહીશ વિં [રહેવું ઉપરથી] રહેવાસી

રહેઠાણુ (રહે) નં [રહેવું + સ્થાન] રહેવાનું
સ્થાન, વાસ, મુકામ

રહેણાક (રહે) પું; સ્ત્રીં, નં [‘રહેવું’
ઉપરથી] જુઓ રહેઠાણ (૨) વિં રહેવામાં
વપરાવું - મુખ્ય ઘર ઉદાં રહેણાક ઘર

રહેણી (રહે) સ્ત્રીં [‘રહેવું’ ઉપરથી, સરંહિં
રહંતી] રહેવાની રીત ઝકરણી સ્ત્રીં [રહેણી
+ કરણી] વર્તન, રીતલાન

રહેમ (રહે) [અ રહમ], ઠત સ્ત્રીં [અ રહમત]
દયા, કૃપા, મહેરબાની. ઠદિલ વિં કૃપાણુ
ઠદિલી સ્ત્રીં કૃપાણુતા ઠનજર, -મિયત
સ્ત્રીં કૃપાદષ્ટિ - માન પું પરમ કૃપાણુ
પરમેશ્વર [રાહબર

રહેવર (રહે) ઝં [ફા રહવર] ભોમિયો,
રહેવાશી (-સી) (રહે) વિં [રહેવું + વસવું,

સરંમ રહિવાસી] ગહીરા, રહેનાર - સ પું
[સરંમ રહિવાસ] રહેઠાણ (૨) રહેવું - વસવું તે

રહેવું (રહે) અંકિં [દે રહ, સરંહિં. રહના,
મ રાહજો] વસવું (૨) ટકવું, ઠરવું (૩) માવું,
સમાવું (૪) અટકવું, ચોલવું (૫) બાકી હોવું (૬)
જીવવું, જીવતા રહેવું (૭) શાત પડવું, સ્વસ્થ થવું
(૮) નોકરીએ લાગવું (૯) ગર્ભ રહેવો (૧૦)

હોવું (ખીલ શબ્દો સાથે. ઉદાં દીલા રહેવું)
(૧૧) ખીલ ક્રિયાપદના ભૂં કૃદંત સાથે ‘તે
ક્રિયા પૂરી કરવી’ એ અર્થમાં ઉદાં તે બોલી
રહો (૧૨) [હિં] ભૂત કૃદંત સાથે ‘તે ક્રિયા
ચાલુ હોવી’ એ અર્થમાં ઉદાં હું વિચારી
રહો છું કે હવે મારે શું કરવું (૧૩) વર્તમાન
કૃદંત સાથે ‘તે ક્રિયા ચાલતી રહે છે’ એ
અર્થમાં ઉદાં તે ઘેર કાંગળ લખતો રહે છે
[રહી જવું = (અ ગત) ભૂં પડી જવું વાતા
રોગથી ઝલાઈ જવું (૨) મરી જવું (૩) ચૂકી
જવું; ખચી જવું (૪) અટકી પડવું (૫) મુકામ
કરી પાડવો (૬) બાકી રહી જવું (૭)
[આમ્ય] ગર્ભધાન ધઈ જવું રહી રહીને
= અટકતા - અટકતા, સતત ચાલુ તહીં
વ્યેમ કયાં રહે ? = કયાં લય ? શી રીતે
ખચે ? (ઉદાં ગાળ બાકીને કયા રહે ?)
રહેવા દેવું = અટકાવવું, બંધ પાડવું (૨)
તજવું, છોડવું (૩) રહેવાની પરવાનગી આપવી.]
-વાણું અંકિં રહી શકાવું (૨) ચેન પડવું
ઉદાં કુઃખે રહેવાણું નથી

રહેટ (રહેં) પું [સં અરહટ, પ્રા અરહટ, રહટ]
જુઓ રેટ [નાખવું, કતલ કરવું]

રહેસવું (રહેં) સંકિં [જુઓ રેસવું ચીરી
રહું વિં (૨) અં (‘રહેવું’ ભૂં કૃં) નકાર-
વાચક વાક્ય પછી, ‘તો લાલે એટલે ચોલવું’,
‘લાલે એટલે વાત અટકે’, ‘લાલે એમ ન કરે’
એવા લાવનો ઉદ્ગાર ઉદાં ના આવો તો
રહું ન આવે તો રહો, -હી ઠસહું વિં
બાકી બચેલું

રળતર નં [ગળવું પરથી] કમાણી

રળવું સંકિં કમાણું [રળી ખપીને ઊતરવું
= મેળવીને ખોટું (૨) નફાનુકસાનમાં શક્તિ
ખરચાઈ જવી, સંસારવહેવારમાં ધોવાઈ જવું
(૩) નિવૃત્તિના વખત આવવો]

રળાઉ વિં [‘રળવું’ ઉપરથી] રળવું, કમાણું
(૨) નફો પાથ તેવું

રળિયાત વિં [જુઓ રળી] ખુશી, પ્રસન્ન

રળિયામાણું વિં [‘રળી’ ઉપરથી] સુદર

રળી સ્ત્રીં [સરંહિં. રહી (મ લલિત), પ્રા.

ઠલિમ] ખુશી, હરખ (૨) હોસ; કેડ ૦૨૧શે
અં વગર તકરારે; સીધી રીતે, ખુશીથી
રળો પું [‘રળવ’ ઉપરથી] કમાણી
રંક વિં [સં.] મરીખ
રંમ પું [સં, ફા] લાલ, પીળો વગેરે વર્ણ કે
તેની ભૂષી કે પ્રવાહી (૨) [લા] પટ, અસર
(૩) આનંદ, મસ્તી, તાન (૪) કેક; નશો (૫)
પ્રીતિ, રનેહ (૬) આખર, વટ (૭) રગભૂમિ
(૮) રણગણ [-આવવો = તાલ, આનંદ કે
મન ભમવી, ભમવું - ઊઘડવો = ખરેખર રંગ
લાગેલો દેખાવો. - ઊડી જવો = રંગ જતો
રહેવો, ઝાણુ પડી જવું - ઊતરવો = રંગ
ઘોવાઈ જવો; રંગ ઝાળો પડી જવો (૨)
ઘોતા રંગ નીકળવાથી તેના રૂપશંથી ખીલ
કપડાને રંગ ચોટવો. - કરવો = રંગ લગાવવો,
રંગવું (૨) વિજયી થવું (૩) જશ કે ખ્યાતિ
મેળવવા - ચડાવવો = રંગવું; રોગાન કરવો.
- જમાવવો = રંગ ભમે એમ કરવું (૨)
સફળ કરવું - ભમવો = મન આવવી, મન
આવે એવી કક્ષાએ પહોંચવું (૨) રંગનું એક
જથામા ચોટી જવું - દેવો = રંગ ચડાવવો
(૨) શાખાશી આપવી. - નાંખવો = કોઈ
ઉપર (જેમ કે હોળીમા) રંગ ફેંકવો (૨)
કોઈ પદાર્થને રંગવા માટે તેને પટ દેવો,
તેને રંગવો - ની રોળ = અતિ આનંદ.
- પૂરવો = ચિત્રમા રંગ કરવો (૨) અતિ-
શયોક્તિ કરવી (૩) આનંદ કે રસનો
ઉમેરો કરવો - ફરવો, ખદલાવો = મૂળ રંગ
ન રહેવો (૨) (લય કે સંક્રામણને લઈને)
ચક્રોનો રંગ ફીકો પડી જવો - ખેસવો =
રંગ લાગવો - ખ્યાવવો = આનંદ જમાવવો
- કરવો. - મારવો લગાડ (-વ)વો = રંગવું.
- માં આવવું = ઉત્કટ આનંદની સ્થિતિમાં
આવવું; તાનમાં આવવું. - રાખવો = આખર
રાખવી, વટ સાચવવો - લાગવો = રંગ અડી
જવો, રંગનો હાથ પડવો કે પાસ ખેસવો (૨)
- ની અસર થવી (૩) - ની લત લાગવી
રંગે રમવું = આનંદમા રમવું, આનંદફીકા
કરવી] ઠકામ નં રંગવાનું કામ, ૦૬ વિં

વિષયી, કામાસક્ત (૨) વ્યસની (૩) પું +
તરણ, ખાકો અને સાહસિક રંગપૂત
૦૬ખાલું નં વ્યસની લોકોને એકઠા થવાની
જગ્યા. ૦૬મ પું (પ્રાય ૫૦૦૦) ખાલ
દેખાવ, રીતભાત; ચાળા ૦૬ખું નં રંગવાનું
કામ (૨) રંગવાની પીંછી ૦૬ વિં રંગેલું
(૨) સુશોભિત (૩) સ્ત્રીં રંગની છતા. ઉદાં
આ કપડાની રંગત સારી નથી (૪) મન, આનંદ.
૦૬ખી સ્ત્રીં હરખના ઊંચરાની તાળી
(-દેવી, -લેવી). ૦૬ સ્ત્રીં ફટકડી ૦૬૧
વિં [ફા] રંગવાળું, રંગિત ૦૬૫ પું
જુદા રંગના લોકો પ્રયેનો દેખ ૦૬૫ વિં
રંગદેખવાળું. ૦૬૧૨૩ વિં રંગ દૂર કરનાર.
૦૫ અમી સ્ત્રીં વસંતપ અમી ૦૫૧૫ નં
દરી પીછું [-ઉડાવવાં = કસ્યો પીવો (૨)
નશાખાલ કરવી - (૩) મન કરવી] ૦૫૧૫
સ્ત્રીં આનંદની રેલારેલ ૦૫૧૫ સ્ત્રીં [ફા]
મોલમજા (૨) મજાની એક રમત ૦૫૧૫ ગી
વિં વિવિધ રંગનું. ૦૬૧૫ પું આનંદમા
લગ પડવો ૦૬૧૫ (-મી) સ્ત્રીં લેતા ઉપર
નાટક થાય છે તે ઊંચી નગા (૨) નાટકશાળા
૦૬૧૫ પું જુદા વર્ણના લોકો પ્રત્યે લેદલાવ
૦૬૧૫ અં હરખમેગ, ઉલ્લાસથી ૦૬૧૫
પું વિષયભોગ, ૦૬૧૫ પું ભોગવિલાસ
માટે ખાધેલું સુદર મકાન (૨) મહેલનો મુખ્ય
- ખેઠકનો ખડ; દીવાનખાનું ૦૬૧૫ પું
ઉત્સવ નિમિત્તે શણગારેલો મંડપ (૨) ૦૬૧૫
(૩) દેવમંદિરનો ખુલ્લો ચોક, ચાચર ૦૬૧૫
પું ભોગવિલાસ, પ્રેમરસ (૨) કકુનો રંગ
૦૬૧૫ વિં ભોગવિલાસ કરનાર, વિલાસી
૦૬૧૫ પું ગાનતાન, મોલમજા ૦૬૧૫ વિં
રંગીલું ૦૬૧૫ નં ઘાટ, દેખાવ, સુન્દરતા.
૦૬૧૫ પું [ફા.] કપડા રંગનાર ૦૬૧૫
નં (પ્રાય: ૫૦૦૦) રંગ અને રોગાન (વગેરેની
સુશોભિતતા) ૦૬૧૫ પું અતિ આનંદ (૨)
વિં રંગથી તરખોળ - રોળાયેલું. ૦૬૧૫ પું
મસ્કરો, વિદૂષક, હસાવનારો (ભવાઈ કે
નાટકમા) ૦૬૧૫ (-ળા) સ્ત્રીં નાટકશાળા
(૨) રંગવાનું કારખાનું

રંગરૂટ પું [ફં રિક્તૂ] લરકરમા નવો ભરતી થનાર
 રંગરેજ, રંગલો જુઓ 'રંગ'મા
 રંગરું સંકિં રંગ ચડાવવો (ઉપર ચોપડીને કે
 તેમા બોળીને). [રંગીનાખરું = રંગ રંગ કરી
 દેવું (ર) માર મારી લોહી નીગળવું કરી દેવું]
 રંગાર્થ સ્ત્રી [રંગરું ઉપરથી] રંગામણી (ર)
 રંગવાની સફાઈ કળા
 રંગાટ પું [રંગ ઉપરથી] રંગવાનું કામ અને
 કળા ઠકામ નં રંગવાનું કામ -ટિચું વિં
 રંગાટ સબધી -દી સ્ત્રી રંગાટ (ર) રંગરેજ
 (ર) રંગવાનું કારખાનું. -રું નં રંગ યોગાળ-
 વાનું ફું -મણુ નં, -મણી સ્ત્રી રંગવાની
 મળૂરી -રો પું [સગં મ રંગારી] રંગરેજ
 રંગિત વિં [રંગ ઉપરથી] રંગેલું, રંગત
 રંગી વિં [સં રંગિનું] રંગનું શોખીન (ર)
 [સમાસમા છેડે] રંગવાળું ઉઠાં 'ખહુરંગી'
 (ર) સ્ત્રી એક ભતની લાલ માટી
 રંગીતિયું નં સુધારવું રંગીનું ચોરસ ખાનું
 રંગીન વિં [ફા.] રંગેલું; રંગિત
 રંગીભંગી વિં [રંગ + ભાગ, સરં મ રંગીજગી,
 ચંચીમંગી] વ્યમની (ર) રંગરસિયું, વિલાસી
 રંગીલું વિં [પ્રા રંગિલું, સરં હિં, મ. રંગીલા]
 આનંદી, મોહ, રસિયું (ર) સુદર, ખૂબસૂરત
 રંગેચંગે અં [રંગ + ચંગ] વિના તકરારે,
 હસને મને, ખુશીથી
 રંગેડું નં જુઓ રંગાડું
 રંગોળી સ્ત્રી [રંગ + યોળ] જમીન પર રંગ
 પૂરી પાડેલી ભાત કે તે પાડવાનું એક યોત્તર
 -ખિયું નં રંગોળી પૂરવાનું સાધન (ર)
 રમચી પલાળવાનું ખામણું (ર) કકાવટી
 રંચ વિં [સરં હિં રંચ, રંચક] રજ, જરા,
 ચોડું (ર) તુચ્છ, હલકું ઠક વિં ચોડું; લગાર
 રંજ સ્ત્રી [ફા.] ફંખ, ખેદ, દિલગીરી [-એચવી
 = મહેનત કરવી. ચવી = દિલગીરી થવી]
 રંજક વિં [સરં રચ] રચક, રજ (ર) સ્ત્રી
 [સરં હિં, મ] બહુક ફેડવા માટે તેના
 કાન પર મૂકેલો જરા જેટલો દારૂ (ર) [લા.]
 પહોતો, ઉશ્કેરણી. [-ઊડવી = લઠાઈ થવી.
 -ખાઈ જવી = ન ઉશ્કેરાવું, ફૂસ થઈ

જવું. -મૂકવી = પહોતો મૂકવો (ર)
 ઉશ્કેરણી કરવી]
 રંજક વિં [સં] ખુશ કરે તેવું [સમાસને છેડે]
 ઉઠાં મનોરજક (ર) પું રંગનાર, રંગરેજ
 (ર) નં હિંગોલ. ૦૮૫ નં -ન નં ખુશ
 કરવું તે (ર) રંગવું તે (ર) વિં મનોરજક
 -ની સ્ત્રી મધ્યાશ્રુતિનો એક અવાતર ભેદ
 રંજવું અંકિં [જુઓ રંજ] રજ થવી, ફંખ
 પામવું (ર) સંકિં પીડવું, કનડવું (ર) [સં.
 રંજ] ખુશ કરવું (ર) રંગવું
 રંજક પું, સ્ત્રી [રજ ફા. ઉપરથી] બગાડ;
 તુકસાન (ર) તોફાન; મસ્તી (ર) કનડગત,
 સતાપ, કલેશ. ૦૮૫ સંકિં રંજક કરવી;
 રંજવું
 રંજિત વિં [સં] રંગિત (ર) પ્રસન્ન, આનંદિત
 (ર) આસક્ત, અનુરક્ત (ર) પું સગીતમા
 એક અલકાર
 રંજદા વિં [ફા.] રજ પામેલું, ફંખિત, ખિજ
 રંડ વિં [સં] વાઝિયું, વિફળ ઠવો પું
 રાડેલો; વિધુર (ર) બાયલો, નામરદ; રાડલો
 રંડા સ્ત્રી [સં] રાડ, રંડી (એક ગાળ). ૦૮૫
 પું વિધવાપણું ૦૮૫ સંકિં, ૦૮૫ અં
 કિં 'રાડવું' પ્રેરક ને કર્મણિ
 રંડી સ્ત્રી [સં રંડા, સરં હિં, મ.] નાચવા
 ગાવાનો ધવો કરતી સ્ત્રી (ર) વેસ્થા (ર)
 ગજકાનું રાણીનું પતું. ૦૮૫ વિં વેસ્થાના
 ઇંદમા પડેલું; વ્યભિચારી ૦૮૫ સ્ત્રી
 રંડીખાજપણું [રાજ
 રંતિદેવ પું [સં] (સ) પ્રસિદ્ધ દાની ચત્રવશી
 રંદવું સંકિં [રંદા ઉપરથી] રંદો મારી
 સાફ કરવું. રંદામણુ નં, -ણી સ્ત્રી રંદો
 ફેરવવાની મળૂરી (ર) રંદો ફેરવવાની રીત-સફાઈ
 રંદો (-ધો) પું [ફા., સરં પ્રા રંદા = છેલડું,
 પાતળું કરવું; સં રંદ = કાપવું, મ રંદા, હિં.
 રંદા] લાકડું છેલ્લી લીસું કરવાનું એક સુતારી
 યોત્તર [-દેવો, ફેરવવો, મારવો, લખા-
 વવો = રંદાથી સીકું ને લીસું કરવું]
 રંધવારી સ્ત્રી [રાખવું ઉપરથી] રસોધયણ
 -રો પું રસોધયો

રંધામણુ ન૦, -ણી સ્ત્રીં ['ગધવું' ઉપરથી]

રાખવાની મનૂરી (૨) રાખવાની રીત

રંધાવવું સંક્રિં 'રાખવું'નું પ્રેરક રંધાવું

અવક્રિં 'રાખવું'નું કર્મણિ (૨) [લા.] કામ

સિદ્ધ થવું; રાખવું, લાભવું

રંધો પું જુઓ રંધો

રંધ ન૦ [સં.] હિદ્ર, કાણું (૨) [લા.] દોષ

રંભણુ (-ન) ન૦ [સં. રમ્] ચુંબન (૨) આલિંગન

રંભા સ્ત્રીં [સં.] એક અપસરા (૨) સુંદર સ્ત્રી

(૩) કેળ. ઠંડળ ન૦ કેળું. -ભોરુ વિં સ્ત્રીં

[નઝરુ] કેળ જેવા સાયળવાળી સુંદર (સ્ત્રી)

રંભો પું હાથાવાળું ખોલવાનું (કાશ જેવું)

ઓભર (ચ)

રા પું [સં રાજન્] રાજ (૨) ઈશ્વર (૩) સ્ત્રીં

[સ રૈ] ધન; લક્ષ્મી (૪) [જુઓ રાવ] ફરિયાદ

રા છઠ્ઠી વિભક્તિનો (મારવાડી) પ્રત્યય. ઉદાં

'નડિયાદરા', 'સાઠોદરા'

રાઈદલ સ્ત્રીં [ર] એક ભતની બંદૂક

રાઈ સ્ત્રીં [પ્રા. રાઝા (સં રાજિકા), સરંહિં,

મ] એક ભતના મસાલાનાં બી (૨) [સરં

મ. રાઈ (સં. રક્ત=તાણું ઉપરથી)] જુઓ

રાવતી (૩) [પ્રા. રાઈ (સં રાજિ)

(સમાસમા) શ્રેણી. પક્તિ. ઉદાં વનરાઈ

[-ચઠવી, -લાગવી=રાઈની બરાબર અસર

થવી (૨) ગુરસે થવું; ઉશ્કેરાવું -હોવી

(મગજ કે આથમા)=ગુમાન હોવું, ફાટા હોવો

-મરચાં પહવાં (આખમા)=દેખી ન શકાવું,

અદેખાઈ થવી, ઈર્ષા આવવી -મરચાં

લાગવાં=માહું લાગવું; ગુરસો આવવો]

૦(-ય)તી કેરી સ્ત્રીં રાઈ ચડાવેલી કેરી

૦(-ય)તું ન૦ રાઈ ચડાવેલા દહીંમા ફળની

બારીક કચુંબર નાખી બનાવેલી વાની,

[-કરવું=[લા.] ધૂંતી નાખવું (૨) પોતાની

પાસે નિરર્થક સાચવી ગળવું (વધાર કન્ને]

-એ અર્થમા વપનાય છે.)] ૦મીહું ન૦

નરં ઉતારવા રાઈમીહું ઉતારી અગ્નિમા

નાખવા તે [-ઉતારવું=નરં ઉતારવી

-પરવું=(આખમા) ઈર્ષા પ્રાપવી]

રાઈરોગ પું ૦ ૦ ૦ જુઓ રોગરાઈ

રાહિત પું [પ્રા. રાઝત (સં. રાજપુત્ર); સરં

મ, હિં.] વીર પુરુષ; બહાદુર

રાહિસ વિં વાળખી: યોગ્ય (૨) [સુ] ગાત;

કથાગરં [પૂર્ણિમાનો ચન્દ્ર

રાકા સ્ત્રીં [સં] પૂનમની રાત. ૦પતિ પું

રાકિમ પું [જ.] લખનારો

રાક્ષસ પું [સં.] દાનવ, દૈત્ય, અસુર (૨)

[લા.] રાક્ષસ જેવા લક્ષણવાળો માણસ ૦ગજ

પું ૦ રાક્ષસના સ્વભાવવાળા-કૃત્તિકા, અશ્વમેધા,

મધા, ચિત્રા, વિદાખા, ત્ર્યેષા, મૂળ, ધનિષ્ઠા

અને રાતતારા-નક્ષત્રોનો સમૂહ ૦છ્ત્રી સ્ત્રીં

રાક્ષસી. -સી વિં રાક્ષસનું (૨) રાક્ષસના

જેવું, ગંભીર: વિકારાળ; કૂર (૩) સ્ત્રીં રાક્ષસ

સ્ત્રી; રાક્ષસની સ્ત્રી (૪) કૃતરિયો દાત

રાખ સ્ત્રીં [પ્રા. રક્ષા(સં રક્ષા), સરં હિં,

મ] રાખેલી(૨) ['રાખવું' ઉપરથી, સરં મ] રખાત

(૩) રાખવું તે [-ખાવી=નમ્ર થવું; તાબેદાર

થવું. -ખાળવી=ભોગી થઈ જવું(૨) દેવાળિયા

થવું (૩) બીખ માગવી (૪) પાયમાલ થવું.

-ચોળાવવી=પૈસાટકા ધૂતી લેવા; નિર્ધન

કરવું(૨) દેવાળું કંદાવવું. -ધૂળ=નકાનું એવું

જે કાંઈ તે. -ધૂળ થઈ જવું=નકાનું થઈ

જવું -માથે ધાલવી=માથામાં રાખ લગવી

(૨) દુષ્ટ કે નિઘ કામમા આગેવાની કરવી.]

રાખડી સ્ત્રીં [સં રક્ષા, સરં હિં, મ. રાખી]

અનિષ્ટથી બચવા કાઠે બાધવામાં આવતો

દોરો (બળેવને દિવસે) (૨) ગર્ભિણીને પાયમે

કે સાતમે મહિને નણદ બાવે છે તે દોરો

રાખજુહાર (-રું) વિં ['રાખવું' ઉપરથી]

રાખનાર, નક્ષણ કરનાર

રાખપત સ્ત્રીં [ગખ્ખ + પત] ઠાઈની જતી

આખડ સાચવતી તે, રખપત

રાખરખાવટ સ્ત્રીં [રાખવું + રખાવવું] પક્ષપાત;

રખાવટ (૨) અન્યોન્ય મદદ કરવાનો ન્યયહાર

રાખવું સંક્રિં [પ્રા રક્ષ(સં રક્ષ), સરં મ

રાખવો, હિં. રાખના] રક્ષવું, પાળવું, અચાવવું;

સંભાળવું (ખેલ વચન મો. માન) (૨)

સંધરવું(૩) સેવવું. પે.વવું(ઉમેદ, ચિન્તા, આશા)

(૪) ધારણ કરવું, બતાવવું (દયા, મહેનતાની

લાવ, ભેર) (૫) બગબર રહે તેમ કરવું, તેવી ચીવટ બતાવવી (અંકુશ, કાબૂ, દાબ, ધ્યાન, ચોકસાઈ, પગ, કબજો, હક) (૬) હોવા દેવું, રહેવા દેવું (હિંદાં કાયમ રાખવું, બહાલ રાખવું છૂં ગાખવી, હીકું ગાખવું) (૭) સ્વીકારવું, લેવું (હિંદાં ગીરો રાખવું, જમે રાખવું) (૮) સધરું (૯) ખરીદવું, કબજો લેવું (૧૦) ઉપયોગ માટે પાસે રહે એમ કરવું (૧૧) આડા સબંધ માટે પોતાનું કરવું (૫૨ સ્ત્રી કે ૫૨ પુરુષને) (૧૨) અન્ય ક્રિયાપદના (બૃતકાળના) રૂપ સાથે સાતત્યનો અર્થ બતાવે (હિંદાં જાલી રાખવું; લાખ્યે રાખવું) (૧૩) [સં રાખ્ = અટકાવવું ?] પડવું મૂકવું, છોડવું (૧૪) ઊભુ રાખવું, અટકાવવું (૧૫) જવા ન દેવું, જેમનું તેમ રહે એમ કરવું. [રાખ રાખ = હવે રહેવા દે (લેખુ તાર કામ શક્તિ, હહાપણ ધન એ અર્થમાં) રાખી લેવું = અખતરા ખાતર રાખવું રાખી મૂકવું = સધરી મૂકવું (૨) ખાકી રાખવું. રાખી રહેવું = કબજો રાખી મૂકવું (૨) જળવી રહેવું, ચાલુ રાખ્યા કરવું રાખી લેવું = ખરીદી લેવું (૨) રોકી લેવું]

રાખેલી વિં સીં(૨) સીં [‘રાખવું’ ઉપરથી સરં દે રક્ષણિજા] રખાત, આડા વહેવાર માટે રાખેલી સ્ત્રી. -લો વિં પું (૨) પું આડા વહેવાર માટે રાખેલો પુરુષ

રાખોડી સીં, -ડો પું [સરં મ રાખાડી, રાખુડી, રાખોડી, ભુઓ રાખ] ભરમ -હિયું વિં રાખોડીના રંગનું

રાગ પું [સ.] મોહ, મમતા, આસક્તિ (રંગ) મો, મેળ; બનતી (૩) કોધ, ગુસ્સો (૪) લાલ ગંગ (૫) મનોરંજન થાય તેવી ગાવાની રીત સગીનમા મુખ્ય છ ગણાય છે (ભુઓ ખટરાગ) (૬) અવાજ, સ્વ. [-આવવો = બનવું; મેળ મળવો -કાઢવો = ગાવું, મોટેથી ગાવું. (૨) મોટેથી કે લાખા વખત સુધી રડવું [કટાક્ષમા] ંખાવો = ઠીક ગોઠવાવું, મેળ થવો -ગાવો = સગીતના રાગ મુજબ ગાવું (૨) ના કહ્યા મુજબ ચાલવું, ની વાત પ્રમાણવી

-ધુટવો = રાગ બેસાડવા અવાજને લખાવવો (૨) એકનો એક રાગ સુરની ભુદી ભુદી જમાવટથી ગાવો (૩) એક રાગ વારંવાર ગાવો (પાટો કગવા માટે) -થવો = મેળ થવો, સપથવો -તું ઘર = રાગના મુગ -લાવવો = મેળ કરવો કે કરાવવો (૨) ભેગ ખવરાવવો. રાગે પડવું = ખરાબર ચાલુ ધવું, સરાડે ચડવું (૨) ઠેકાણે પડવું; કામધંધે લાગુ થઈ જવું] ંકવિતા સીં ભુઓ ગીતકવિતા ંડો પું લાખો સાહ (ગાવાનો કે રડવાનો) [-ખેંચવો, તાણવો = મોટેથી ગાવું (૨) મેંકડો તાણવો] ં(-ગિ)ભી સીં રાગની સ્ત્રી (દરેક ગગની છ મનાય છે). ંદારી સીં રાગચુકા હોવું તે, ગેયતા ંમય, -ખાતમક વિં [+આત્મક] રાગવાળું. -ખિણી સીં ભુઓ રાગણી -ગી વિં રંગેલું (૨) લાલ (૩) સસારમુખમા આસક્તિ-વાળું (૪) પ્રેમી, અનુરક્ત (૫) કોધી. -ગોટવું અંકિં રાગડો તાણ્યા કરવો (૨) ફરી ફરી ગાયા કરવું -ગોટો પું ગગડો

રાધવ પું [સં] રઘુનો વરાજ (૨) (સં) રામ રાધુ પું [મ રાવૂ-ઘો] પોપટ (કાઠેલો કૂંથો હોય તેવો)

રાધો વિં પું દાધારગો

રાચ નં [‘રચવું’ ઉપરથી? સરં હિં રાછ] ચોતર (૨) રાચરચીલું (૩) વાસણ (૪) પું સાળમા જેના વતી તાણો ઊંચોનીચો ચાય છે તે, દોરીથી ચૂંચેલી બનાવટ ંરચીલું નં [‘રચવું’ ઉપરથી] ઘરનો સરસામાન

રાચવું અં કિં [દે રચ્, સં રજ્, સરં હિં. રાચના] ગછ થવું (૨) શોભવું

રાજ અં [ભુઓ રાણુ, રાણો] ચોલવાઈ જાય તેમ [-કરવો (હીવો) = ચોલવી નાખવો -થવો (હીવો) ચોલવાઈ જવો]

રાજ પું [ખા] ચેઠ, ચ્ઠસ્ય

રાજ પું રાજ (૨) નં રાજ્ય (૩) [સં] સમાસમા પૂર્વપદનું સંસ્કૃત રૂપ. [-આવવું = ગાનની પેઠે બેઠા બેઠા ખાવાનું મળવું; કામકાજમાંથી ફારગત મળવી (૨) કુલ સત્તા

મળવી. -કરણું=રાજ તરીકે સત્તા ચલાવવી
(૨) રાજના જેવો અમલ ચલાવવો, નિયમન
કરવું, શાસન કરવું -ચાલણું=અમલ ચાલવો,
સત્તા ચાલવી -ખેસણું=રાજ્ય શરૂ થવું;
અમલ શરૂ થવો] ઠકદેવકે નં રાજ્યનો
તથા ઈશ્વરી કેપ, આસમાની સુવર્ણતાની.
ઠકન્યા સ્ત્રીં રાજકુવરી. ઠકર્તા પું રાજ્ય
કરનાર, રાજ. ઠકવિ પું રાજનો માનીતો
અને આશ્રિત કવિ. ઠકાજ પું રાજ્યને
લગતું કામકાજ (૨) રાજનીતિ ઠકારણુ નં
રાજવહીવટ; 'પોલિટિક્સ' ઠકારણી વિં
રાજકારણને લગતું (૨) પું રાજકારણમા લાગ
લેનાર ગણસ ઠકારમાર પું રાજકાજ.
ઠકારમારી પું પ્રધાન, વજર (૨) મુત્સદ્દી.
ઠકીય વિં રાજ કે રાજ્ય સંબંધી ઠકીય
કેદી પું રાજદ્રોહને કારણે કેદમા પૂરવામા
આવેલો રાજકારણી પુરુષ ઠકુમાર પું
રાજનો દીકરો. ઠકુમારી સ્ત્રીં રાજની દીકરી.
ઠકુલ(-ળ) નં રાજનું કુટુંબ ઠકુંવર પું
રાજકુમાર. ઠકુંવરી સ્ત્રીં રાજકુમારી ઠકેદી
પું જુઓ રાજકીય કેદી (૨) રાજ કે રાજના
જેવા વિધિથી પૂરવામા આવેલો કેદી. -કાંતિ
સ્ત્રીં રાજસત્તાની ઊપલપાયલ -ફેરબદલી
ઠમઢ પું રાજના મહેલની આસપાસનો
કિલ્લો ઠમર પું એક જાતનો ખાદ્ય
ઠગાદી સ્ત્રીં રાજનું સિદ્ધાસન. ઠગુરુ પું
રાજનો ગોર ઠગુલ નં શ્રેષ્ઠમા શ્રેષ્ઠ ગુલ
(૨) રાજ્યની ગુલ વાત. ઠગાર પું જુઓ
રાજગુરુ (૨) રાજગર ઠચિહ્ન નં મુખઠ,
છત્ર, ચામર, ઠક વગેરે રાજનાં ચિહ્ન (૨)
લવિષ્યમાં રાજ યરો એવું સૂચવતા કટલાક
સામુદ્રિક ચિહ્ન (૩) રાજના સિંહાની છાપ
ઠતિલક નં રાજ્યાભિષેક વખતે રાજને
કરવામા આવતું દીતું. ઠતેજ નં રાજનું તેજ
-પ્રલાવ-ઐશ્વર્ય. ઠત્ર નં રાજપણું.
ઠદરખાર પું રાજને રહેવાનું અને દરખાર
ભરવાનું મોઢું મકાન ઠદરખારી વિં રાજ
કે રાજ્ય સંબંધી. ઠદંઠ પું રાજનો ઠક;
એક રાજચિહ્ન (૨) રાજ્યે કરેલી શિક્ષા(૩)

રાજની સત્તા. ઠદૂત પું રાજનો એલચી.
ઠદ્રોહ પું રાજ કે રાજ્યનો દ્રોહ. ઠદ્રોહી
વિં (૨) પું રાજદ્રોહ કરનાર ઠદ્રાર નં
રાજના મહેલનો દરવાજો (૨) રાજદરખાર.
ઠદ્રારી વિં રાજ કે રાજ્ય સંબંધી; રાજકીય.
ઠધર્મ પું રાજનો ધર્મ ઠધાની સ્ત્રીં
રાજ રહેતો હોય તે મુખ્ય શહેર; પાટનગર.
ઠન પું રાજ (સંબોધન) (૨) [પ] રાજ.
ઠનગર નં રાજવાની, મુખ્ય શહેર ઠનિષ્ઠા
સ્ત્રીં રાજ કે રાજ્ય પ્રત્યે નિષ્ઠા ઠનીતિ
સ્ત્રીં રાજશાસનની નીતિ કે વિદ્યા. ઠનૈતિક
વિં રાજનીતિને લગતું ઠન્ય પું ક્ષત્રિય;
રાજકુટુંબનો માણસ ઠન્યા સ્ત્રીં ક્ષત્રિયાણી;
રાજકુટુંબની સ્ત્રી. ઠપણું નં રાજનું રક્ષણ.
ઠપદ નં રાજની પદવી. ઠ(-ભ્ય)પ્રકરણુ
નં રાજકારણ ઠ(-ભ્ય)પ્રકરણી વિં
રાજપ્રકરણને લગતું, રાજકારણી. ઠપાટ નં
રાજગાદી ઠપુત્ર પું રાજકુમાર ઠપુત્રી
સ્ત્રીં રાજકુમારી ઠપુરુષ પું રાજનો નોકર
કે અમલદાર ઠ(-ભ્ય)ખંધારણુ નં રાજ્યનું
ખંધારણ ઠખીજ વિં રાજના વશમાજનમેલું
(૨) નં તેવું માણસ ઠખકત વિં (૨) પું
રાજનો લકત. ઠખકિત સ્ત્રીં રાજ પ્રત્યેની
લકિત ઠખવન નં રાજનો મહેલ ઠખંડાર
પું રાજ કે રાજ્યનો ખજનો -લડાર. ઠખાજ
પું રાજ કે તાલુકદારે ખેડત પાસેથી લેવાનો
ખેતીની ઊપજનો લાભ. ઠખોગ પું વૈશ્ણવ
મંદિરમા ખપોરનો એક ભોગ તથા દર્શન.
ઠમહેલ, પું રાજનો મહેલ ઠમંદળ નં
રાજઓનો સમુદાય (૨) રાજના અમીર
ઉમરાવો - કારભારીઓ વગેરેનો સમુદાય
(૩) કોઈ રાજ્યની આસપાસ આવેલા રાજ્ય.
ઠમંત્રી પું રાજનો મંત્રી ઠમંદિર નં
રાજમહેલ ઠમાર્ગ પું ધોરી રસ્તો (૨)
સાર્વજનિક રસ્તો. ઠમાતા સ્ત્રીં રાજની
મા. ઠમાન્ય વિં રાજ્યે માનેલું, પ્રતિષ્ઠિત
(૨) રાજ્યખંધારણથી માન્ય; 'કોન્સિટ-
ટ્યુશનલ' ઠમાર્ગ પું ધોરી રસ્તો.
ઠમુદ્રા સ્ત્રીં રાજની મહોર. ઠમેધ પું

રાજનો વધ. ઓયક્રમા પું રાજરોગ, ક્ષય.
 ઓયક્રમા પું પતંજલિએ વર્ણવેલો અષ્ટાંગયોગ
 (૨) રાજ યાચ તેવો શ્રદ્ધાનો યોગ (જન્મ
 કુંડળીમા). ઓયક્રમા પું રાજની સગીર
 અવસ્થામા તેના તરફથી રાજ ચલાવનાર
 અધિકારી; 'રીજન્ટ'. ઓયક્રમા રાજની રદ.
 ઓયક્રમા પું રાજના રત જેવો પુરુષ-એક
 ઈલાકાળ ઓયક્રમા રાજકારણી દાવ-
 પેચ, યુક્તિપ્રયુક્તિ ઓયક્રમા પું (સ)
 રાજઓનો રાજ; મહારાજધિરાજ. ઓયક્રમા
 રાજની સ્ત્રી, પદરાણી. ઓયક્રમા (-તિ)
 રાજની રાજના કરવાની રીતભાત ઓયક્રમા
 રાજની રાજના હાથપગ ઉપરની રેખા;
 ગજચિહ્ન. ઓયક્રમા પું ક્ષય. ઓયક્રમા પું
 ક્ષત્રિય વંશનો ઋષિ (૨) ઋષિના જેવા
 આચારવાળો રાજ ઓયક્રમા નં રાજચિહ્ન.
 ઓયક્રમા રાજની સમૃદ્ધિ ઓયક્રમા
 પું રાજનો લેખ-દેરો-આજ્ઞાપત્ર. ઓયક્રમા
 રાજની રાજની વટ-ટેક (૨) રાજકરવારી
 રીતભાત. ઓયક્રમા નં રાજવટ (૨)
 રાજનું કામકાજ-રાજપદ. ઓયક્રમા રાજની
 રાજની (૨) રાજની જેવી ભાષ્યશાળી સ્ત્રી. ઓયક્રમા
 નં રાજ પાસેના કરવારી કુળરિયા વગેરે,
 ગજની કચેરી ઓયક્રમા પું રાજનું કુળ ઓયક્રમા
 વિં ગજવશનું, ખાનદાન ઓયક્રમા રાજની
 રાજની (૨) સર્વ વિદ્યાઓમા ઉત્તમ વિદ્યા.
 ઓયક્રમા પું [સં. રાજસ્વ પરથી ?] રાજ (૨)
 રાજ જેવો ભાષ્યશાળી માણસ (૩) વિં
 રાજને કાજે તેવું, રાજસી ઓયક્રમા (-ધ) પું
 રાજનો વૈધ. ઓયક્રમા પું રાજનો વૈલવ.
 ઓયક્રમા નં રાજની આજ્ઞા (૨) રાજ્ય ચલાવવું
 તે (૩) રાજ મારફતે ચાલતો રાજવહીવટ;
 'મોનકી'. ઓયક્રમા રાજની મરજ પ્રમાણે
 ચાલતું રાજ્ય ઓયક્રમા રાજની સત્તા
 (૨) રાજ્ય ચલાવનાર સત્તા. ઓયક્રમા વિં
 જેમા રાજની સત્તા ચાલતી હોય તે ઓયક્રમા
 રાજની સલા (૨) રાજઓનો કરવાર
 (૩) ખાસ વર્ગના લોકોના પ્રતિનિધિઓની
 ધાગસજા; 'કાઉન્સિલ એફ રટેટ'. ઓયક્રમા

વિં [સરં હિં.] રાજને યોગ્ય ઉદાં રાજસી
 ઠાઠ (૨) જુઓ રાજસ. ઓયક્રમા પું સર્વોપરી
 રાજ વડે પોતાના રાજ્યાલિષેક વખતે કરાતો
 એક યજ્ઞ. ઓયક્રમા નં દેશીરાજ્ય (૨) [સ]
 રાજપૂતાના ઓયક્રમા વિં રાજસ્થાનનું (૨)
 રાજસ્થાનની ભાષા ઓયક્રમા રાજનો
 વધ કે તેથી લાગતું પાપ. ઓયક્રમા પું દ્રાવિ
 યાચ અને પગવાળો એક જાતનો હસ
 રાજમરી રાજ [સ રાજગિરી ?] કુંગળી
 રાજમરી પું [મ રાજગીરા (સં રાજગીરી ?)]
 એક જાતનું કરાણનું અનાજ
 રાજન નં [સ] રુપ
 રાજન નં [સરં રેક્ષીન] એક ઝાડવાથી
 નીકળતો રસ, ખેરલો (૨) [સં.] રાજ
 રાજમાન, ઓયક્રમા રાજ વિં [રાજમાન્ય,
 રાજશ્રી ? કે રાજમાન (વિરાજમાન), રાજ્યશ્રી ?
 સરં મ. રાજમાન્ય, રાજશ્રી] (સંક્ષેપમા
 રા રા) જે પુરુષને કાગળ લખાતો હોય તેને
 ઉદેશીને વપરાતું વિરોધણ
 રાજનું અંકિં [સં. રાજ] પ્રકાશવ; શોભવું
 રાજસ (-સી) વિં [સં.] રાજ્યલેખવાળું કે તેને
 લગતું (૨) જુઓ રાજમા
 રાજ અં [જુઓ 'રાજ' અં] ઓયક્રમા નં
 તેમ. [-કરવે (દીવો) = ઓયક્રમા નાખવો.]
 રાજ પું [સં.] રાજ્ય કરનાર આદમી (૨)
 રાજની સજાતું પતું (ગજકામા) (૩) ભોળો ને
 ઉદાર સ્વભાવનો માણસ [-કરવે નો વખત =
 પું પરીક્ષિયુ -કરવે = રાજના પદ ઉપર
 સ્થાપવું -ભોજ = ભોજ નામનો રાજ (૨) [લા]
 ઉદાર ને જ્ઞાનેશરી માણસ. -માણસ = રાજના
 જેવા વૈલવ અને આચારવાળો માણસ (૨)
 ભોળો-દોલા દિલનો માણસ (૩) જેનો વિદ્યાસ
 ન રખાય તેવો નિરુદ્ધમી વા કામ ન કરે એવો
 માણસ -લોક (પું. ઓયક્રમા) બધી સત્તા
 પોતાને હાથ ધરાવનાર માણસ (૨) ઉદાર અને
 દોલા દિલનો માણસ (૩) જેને કામ કરવાની
 જરૂર નથી અને જે ખર્ચે તેમ ખર્ચ કરી શકે
 છે, તેવો માણસ] ઓયક્રમા [+ જાણ]
 રાજનો હુકમ ઓયક્રમા પું [અધિરાજ]

રાજાએનો રાજ્ય; મહારાજા
 રાજિ(-છ) સ્ત્રી [સ] હાર; યોગ; પંક્તિ
 રાજિત વિ [સં.] ચક્રચક્રું, શોભતું
 રાજિયો પું રાજ (પ.) (૨) મરેલાને ઉદ્દેશી
 ફટતી વખતે ગાવાનું ગીત; મરસિયો
 રાજી સ્ત્રી [સં.] જુઓ રાજી
 રાજી વિ [અ] ખુશ (૨) સમત. [-કરવું = (બેઠ
 કે ધનામ યા ધનિષ્ઠ આપીને) ખુશ કરવું.]
 ૦ખુશી સ્ત્રી ૦કુશળતા; સહીસલામતી (૨)
 રવેચ્છા, હોંસ ૦નામું નં નોકરીમાંથી
 છૂટા થવાની અથવા દાવા વગેરેમાં કોઈ પણ
 બાબતમાંથી હઠી જવાની રાજીખુશી દર્શાવતું
 લખાણ (-આપવું). ૦પો પું રાજીપણું;
 ખુશી. ૦રભમ (-વ)દી સ્ત્રી ૦ પૂરેપૂરી
 રાજીખુશી (દરતાવેજીમાં) ૦રમ વિ ૦ખૂબ રાજી
 રાજીવ નં [સં.] કમળ ૦લોચન વિ ૦કમળ
 જેવી આખોવાણું
 રાજેશ્વર, રાજે'દ્ર પું [સં.] રાજધિરાજ
 રાજ્ય નં [સં] રાજની હકૂમતનો પ્રદેશ (૨)
 સત્તા; ચલાણ ૦કર્તા(-ત્તી) પું ૦ રાજ્ય
 કરનાર; રાજ. ૦કર્ત્રી વિ ૦ સ્ત્રી ૦ રાજ્ય
 કરનારી; રાણી. ૦કૌશલ્ય(-લ્ય) નં
 રાજ્ય ચલાવવાની કુશળતા ૦કાંતિ સ્ત્રી
 રાજ્ય કે રાજસત્તાની ઊપલપાયલ. ૦તંત્ર
 નં રાજ્યનું તંત્ર. ૦તંત્રી પું ૦ રાજ્યતંત્ર
 ચલાવનાર. ૦ધુરા સ્ત્રી ૦ રાજ્યની જવાબ-
 દારી ૦નીતિ સ્ત્રી ૦ રાજ્ય ચલાવવાની
 વિદ્યા; હકૂમતિ. ૦પ્રકરણ નં રાજકારણ.
 ૦પ્રકરણી વિ ૦ રાજ્યપ્રકરણ સંબંધી.
 ૦ખંધારણ નં રાજતંત્રનું ખંધારણ - તે
 ચલાવવાનાં ધારાધારણ કે તેનો કાયદો. ૦પ્રષ્ટ
 વિ ૦ રાજગાદી ઉપરથી ઉઠાડી મૂકેલું. ૦લક્ષ્મી
 સ્ત્રી ૦ રાજની શોભા-વૈભવ-અર્થ (૨)
 વિજયની ધીર્તિ-ગૌરવ ૦ચવરથા સ્ત્રી
 જુઓ રાજ્યખંધારણ (૨) રાજકારણ
 ૦ચવહાર પું ૦ રાજ્યનું કામકાજ. ૦શાસ્ત્ર
 નં રાજ્ય સંબંધી શાસ્ત્ર, 'પોલિટિક્સ'. ૦સભા
 સ્ત્રી ૦ જુઓ રાજસભા. ૦શ્રી વિ ૦ રાજલક્ષ્મી-
 વાણું; રાજનાજેવા વૈભવવાણું. -ન્યાયિકાર

પું [+ અધિકાર] રાજ્ય પરનો અધિકાર.
 -ન્યાયિકેક પું [+ અધિકાર] રાજગાદી
 ઉપર બેસાડવું તે કે તેનો વિધિ -ન્યાયોદેહણ
 નં [+ આરોહણ] રાજ્ય ઉપર બેસવું તે.
 -ન્યાસન નં [+ આસન] રાજગાદી
 રાણી સ્ત્રી [સં.] રાણી
 રાઠોડ પું [પ્રા. રઠુડ (સ. રાષ્ટ્રકૂટી); સર
 હિં. રાઠૌર] રજપૂતોની એક જાતનો આદમી
 રાડ (હ.) સ્ત્રી [પ્રા. રાઢિ (સં રાટિ); હિં રાઢ,
 મ] ચીસ, ખૂમ (૨) કનિયો (૩) ફરિયાદ (૪)
 [પ્રા રઢ (સં રડ)] આસક્તિ, રહે. [-ઊઠવી =
 ખૂમ કે ફરિયાદ થવી -કરવી = ફરિયાદ
 કરવી (૨) કનિયો કરવો (૩) હઠ કરવી.
 -નાખવી, પાડવી = ચીસ પાડવી (૨)
 ફરિયાદ કરવી -લાગવી = લગની લાગવી]
 રાડાડી સ્ત્રી એક વનખતિ
 રાડું નં [સર હિં. રાઠી] જુવાર, ખાજરી કે
 સરકટનો સાદો (૨) તીર (૩) બર (૪)
 કડિયાનું એક જોતર
 રાડો પું [જુઓ રાડું] જુવારખાજરીનો સાદો
 રાહ સ્ત્રી ૦ શેરડીનાં સૂકા પાન (સુ)
 રાણુ (ણ.) સ્ત્રી (ચ) રાયણું ઝાડ ૦માળા
 સ્ત્રી ૦ રાયણ માળા
 રાણી સ્ત્રી [પ્રા (સં. રાણી)] રાજની સ્ત્રી
 (૨) રાણીની સંજ્ઞાનું ગણકનું પાનું.
 [રાણીનો સાળો = અધેર કારણારમાં જુડો
 સત્તાસંબંધ બતાવી દેમામ કરનાર માણસ.]
 ૦ભઈ સ્ત્રી ['ભડું'] -જન્મકું ઉપરથી
 રાણીની દીકરી ૦ભણું નં રાણીનું છોકરું.
 ૦ભયો પું રાણીનો દીકરો ૦વાસ પું
 જુઓ રણવાસ [સલાહ; સપ
 રાણીય સ્ત્રી [જુઓ રાણી] રાજપુત્રી (૨)
 રાણું વિ [સં નિર્વાણ] જુઓયેલું (દીવા માટે).
 [(દીવા) રાણો કરવો = દીવા ઓલવવો]
 ૦ધમ વિ ૦ સાવ રાણું. તદન અધાર
 રાણો પું [પ્રા રાણ, રાણવ (સં રાજન્, રાજક)]
 રજપૂત રાજ (૨) [લા] ગોલો (૩) એક ચટક
 રાત પું [દિ. રત્તીઝ] હાનસ; વાળદ (વાળદનું
 માનવાચક સંબોધન)

રાત(ત,)ત્રીંજીઓ રાત્રિ [-આપણા બાપની
 છે = રાતનો વખત આપણા હાથમાં છે.
 (તે વખતે કામ પૂરું કરીશું) -કાઠવી =
 રાતનો સમય પસાર કરવો. -થવી = જીઓ
 રાત પડવી. -હહાહાની ખબર ન હોવી =
 સારવહેવારની સમજ ન હોવી-જ્ઞાન ન
 હોવું -નો રાત્રી=ચોર (૨) ધુવડ (૩) દિવસે
 સધી રાતે કામ કરનાર માણસ. -નો પહોર
 = રાત્રિનો સમય. -માથે લેવી = રાતના
 ભગીને કામ કરવું, ઉભાગરો કરવો -પડવી =
 રાતનો સમય શરૂ થવો] ઠહહાહો, ઠદિવસ
 અં રાત્રે ને દિવસે, હ મેશા ંપાળી ત્રીં
 રાતની પાળી; રાતે પાણી કામ ચાલું તે ંરાત્રી
 પું ધુવડ ંરેહા અં [રાત + રેહું] રાતે
 વહેલામેહા ંલડી ત્રીં રાત (લાલિયવાજક).
 ંવરત અં [+ 'વગતવું' -હોવું] રાતે ગમે તે
 વખતે. ંવાસો પું રાતે કપાક સુકામ કરવો
 કે ખેતરમાં ચોષી મટે રહેવું તે
 રાત્રી ત્રીં ['રાત્રું ઉપરથી] લાલાશ(૨) [સરં
 મ. રાત્રી] રાત્રિયો (૩) ગાજર (૪) નં
 સુવાળી, ખડખડિયા. -રિયું નં ગાજર
 (૨) એક જાતનો તાવ, 'રકારલેટ કીવર' (૩)
 અનાજના છોડનો એક રોગ, 'રકિટગ.'
 -રિયો પું રાત્રી સુવાર, રાત્રી
 રાત્રું નં એક ઘાસ
 રાત્રી ત્રીં [અ., સરંમ રતવા, હિં. રાત્રિ]
 રોજ નિયમિત પૂર પાડવાનું કે લેવાનું સીધું
 (૨) જીઓ રાત્રી
 રાત્રી ત્રીં [જીઓ રાત્રી] (સુ) વિદ્યાર્થીને
 ઘર માટે અપાત્ર લેસન
 રાત્રી સં કિં ['રાત્રી' પરથી? અથવા સરં
 હિં રાત્રીના, મ રાત્રી(સં રત, રત્રીઉપરથી)]
 સાથે રાતવાસો રહેવું (ત્રી પુરુષે)
 રાત્રી વિં [પ્રા. રત્ર (સં. રત્રી), હિં. રાત્રી, મ
 રાત્રી-ત્રી] લાલ રંગનું (૨) આસક્ત, રત
 (સમાસને છેડે. ઉદા. રંગરત્રી). [રાત્રી
 રાત્રી જેવું = મજબૂત ને તંદુરસ્ત] ંચટક,
 ંચોળ [સ ચોલ] વિં ખૂબ રાત્રી ંપીણું
 વિં (લા) ઉચ્છેરાયેલું, આકળું; ંછેડાયેલું.

ંમાતું વિં [સં મત્ત] હૃષ્ટપુષ્ટ ને આનંદનું
 રાત્રીરિયું નં જીઓ રાત્રિયુ (૨), (૩)
 રાત્રીરાત્રી અં ['ગત' ઉપરથી, સરં મ] રાત્રે
 ને રાત્રે, રત્રીવર્ષ
 રાત્રિ(-ત્રી) ત્રીં [સં] સૂર્ય આથમે ને ઊગે
 તેની વચ્ચેનો સમય, રાત્રી અર્થાં ત્રીં ગરે
 કરવું તે (૨) રાત્રી કરવાની ક્રિયા. ંશાલા
 (-ળા) ત્રીં રાત્રી કામ કરની નિશાળ
 (ધંધાદારી મોટા માટે)
 રાત્રે અં રાત્રે, ગત્રિયે
 રાધા(-ધિકા) ત્રીં [સં] (સ) એક ગોપકન્યા
 (શ્રીકૃષ્ણની પરમ અનુરાગિણી). ંકાંત,
 ંવલલ પું (સ) શ્રીકૃષ્ણ. ંમાતું વિં
 રાત્રી જેવું ગાત્રું; પ્રેમવિહ્વળ, વેવલું; પ્રેમાળ
 રાધેય પું [સં] (સ) કર્ણ (ધૃતરાષ્ટ્રના સારથિ
 અધિરથની પત્ની ગંધા દ્વારા પાલિત)
 રાત્રી ત્રીં [ફા] જા
 રાત્રી નં [પ્રા. રણ (સં વરણ)] જગલ (૨)
 ઉભલ પ્રદેશ [-રાત્રી ને પાન પાન
 થઈ જવું = પાંચમાથ ને હેરાન થઈ જવું;
 ખરાબખરાબ થઈ જવું] ંડી(-ત્રી, -ત્રી) વિં
 જંગલી (૨) અસભ્ય (૩) ગમાર (૪) વનેર.
 -ત્રી વિં [સરં મ. રાત્રી] જંગલી -ત્રી
 પરજ ત્રીં [+ સ પ્રજા] રાત્રી પ્રદેશમાં
 વસતી આદિવાસી જાત
 રાપતો પું [+ જીઓ રાપતો] રિવાજ
 રાફ, ંહો પું [દિ. રણ] સાપ કે હંદરનું દર (૨)
 ક્રીડી, ઊધઈ વગેરેનું ઉપર પોચી માટીના
 ઢગલાવાળું દર. [રાફડો દ્રાવો = ઘણી
 મોટી સખ્યામાં બહાર આવવું.]
 રાધ ત્રીં [દિ રવા, સરં હિં] ભરડક, કાચ,
 ઘેસ (૨) ઉકાળીને જાડો રાધ જેવો કરતો
 શેરડીનો રસ ંહ ત્રીં રાધ જેવો કાદવ (૨)
 વિં [સરં રાધો] જાડી ખુદ્દિત, ગમાર.
 ંહિયું વિં રાધ જેવું, ઢીલું ંડી ત્રીં રાધ.
 ંહું નં રાધ (૨) વિં ગળાડિયું
 રાપતો પું [અ. રાવિતહ] ધારો, રિવાજ
 રાત્રું વિં [સં. રાત્રી પરથી, સરં મ રાત્રી,
 રામસ] ગામડિયું; અણધર

રામ પું [સં.] (સં.) દશરથ રામના પુત્ર,
 વિષ્ણુનો એક અવતાર (૨) પરશુરામ (૩)
 બળરામ (૪) પરમેશ્વરનું એક નામ (૫)
 [સરં મ. રામ=તથ્ય; જીવ] જીવ; હમ;
 હોરા (૬) વંકુ ને અતે લાગતા 'તે ક્રિયા
 કરવાની ટેવવાળું - મસ્ત માણસ' એવો
 અર્થ સૂચવે છે ઉદા. ભમતારામ (૭)
 [સરં મ. રામ=રૂપિયો; સ્ત્રીતા=અધેલી]
 આનો (વ્યાજ) (૮) 'તે વર્ગમાં મોટું' એ
 અર્થ બતાવવા નામની પહેલાં મુકાય છે
 ઉદા. રામકુંડાળું ધં [-છીકીજવા=હિચ
 તરવ, સારણ કે હિમત જતા રહેવા
 -કૃષ્ણના વારાતું=ધણું પ્રચીન
 -ભણે]=ભગવાન ભણે (કઈ ખપર નથી
 એવા ભાવમાં). -નામ જયો=જાનામાના
 બેસી રહો, બેઠા બેઠા ચૂપચાપ ભેગા કરો.
 -નામની આપવી=મરણતોલ માર મારવો.
 -તું નામ દો=ભગવાનનું લજન કરો; કઈ
 સારું કામ કરો (૨) જુઓ રામ રામ કરો
 -તું બાણુ=જુઓ રામબાણુ -તું રાજ=
 જુઓ રામરાજ્ય. -તું રામાયણુ=નહીં
 સરખી વાતનું મોટું ખીજણુ; વાતનું વતેસર.
 -બોલવા=મરી જવું. -બોલો થવું=મરી
 જવું (૨) પડી ભાગવું -બોલો ભાઈ રામ!
 =મહાને રમરાને લઈ જતી વખતે બોલાતો
 બોલ (૨) [લા] થઈ રહ્યું। સત્યાનાશની પાટી।
 -રેમી જવા=મરી જવું (૨) ભાગીને ચૂરેચૂરા
 થઈ જવું (૩) પાયમાલ થવું (૪) ટાડું પડી જવું;
 સરવહીન થઈ જવું (૫) [પાલનપુર-હર તરફ]
 ઊંધી જવું -રામ! =જે જે, નમરકારનો
 એક બોલ (મેળાપ કે વિદાય વખતનો
 પુરુષોમાં) (-કરવા) (૨) [લા] છેલ્લા
 પ્રણામ -રામ કરો=એ વાત જવા દો;
 હવે કઈ વળવાનું નથી -રેડોલો થવો
 =ભાગી જવું, ચૂરા થઈ જવા (૨) [કનકવાને]
 પેચ થવો. -લક્ષ્મણની બેઠ=રામલક્ષ્મણના
 જેવી સરખેસરખાની કે અરસપરસ હેત
 પ્રીતિવાળાની બેઠી -શરણુ થવું=મરી
 જવું. -શરણુ પહેંઆરવું=મારી નાખવું.

અરે રામ!, હે રામ! =અરેરે; હે ભગવાન।
 ઠંકલી(-ળી) સ્ત્રી એક રાગણી. ઠંકહાણી
 સ્ત્રી વીતકકથા; દુઃખની કહાણી. [-થવી
 =આપત આવી; વીતવું.] ઠકી સ્ત્રી [હિં]
 બાધી; સાધુની બાધકી. ઠંકુંડાળું નં
 મોટું કુંડાળું. ઠંગલોલો પું હુણપુણ
 ચિંતા વગરનો માણસ ઠંગાંકિયું વિઠંગબહા
 વિનાનું, ગાડિયું. ઠંગોટીલો પું મોટો દડો.
 [-કરવો=ગોળ હાને આકારે બાધવું.]
 ઠંગોવાળિયો પું નાગો નાગો કરતો નાનો
 છોકરો ઠચકર, ઠચક નં મોટું કુંડાળું
 (૨) મોટો રોટલો. ઠચંદ્ર પું (સં)
 દશરથના પુત્ર રામ ઠંકાંકિયું નં ભાગી
 વ્ત્રી બૂની વસ્તુ ઠંકોળી સ્ત્રી ઠંકડી.
 ઠંકોલ પું મોટું નગારું ઠંકુલસી
 સ્ત્રી (કૃષ્ણ=કાળીથી જુદી એવી) એક
 તુલસી. ઠંકવારો પું [સં. દ્વાર] રામનું
 મંદિર (૨) ધર્મશાળા ઠંકાસ પું (સં)
 મહારાષ્ટ્રના સુપ્રસિદ્ધ સત. ઠંકાસી વિં
 રામદાસના સંપ્રદાયનું. ઠંકાસિયું વિં ગરીબ;
 કંગાલ, કીન; દુઃખી. ઠંકુવાઈ સ્ત્રી રામની
 આણુ ઠંકૂત પું વાનર (૨) [સં] હનુમાન.
 ઠંકૂન સ્ત્રી રામનામની ધૂન-ભેરથી જપ કે
 લહે ઠનવમી સ્ત્રી ચૈત્રસુદનોમ, રામચંદ્રજનો
 જન્મદિવસ ઠનામ નં રામનું -પ્રભુનું નામ.
 ઠનામિયું નં રામનામવાળું ગણાતું એક
 ઘરેણું ઠનામી જેના ઉપર રામનામ
 છાપ્યા હોય તેવી પિછોડી ઠનોમ (નો)
 સ્ત્રી [+સં નવમી] જુઓ રામનવમી.
 ઠંખગણું નં રામનાં પગલાવાળું મીનાકારી
 ઘરેણું. ઠંખાત્ર(-તર) નંખટર, શકોર.
 ઠંકળ નં એક કળ ઠંખાણુ નં કદી
 નિષ્કળ ન જાય તેવું રામનું બાણ (૨) વિં
 નિષ્કળ ન નીવડે તેવું, અમોઘ, ઠંભરોંસો.
 પું રામનો ભરોસો, ધર્મરાધાર ઠંરસ
 પું મીટું (૨) રામની લક્ષિતો રસ ઠંરાજ-
 (-જ્ય) નં રામચંદ્રજનું રાજ્ય (૨) તેના જેવું
 ન્યાયથી ચલાવાતું સુખી રાજ્ય. ઠંરામિયું
 વિં (કા.) 'રામ રામ' નમરકાર ઠંરોટી

શ્રીં રાધેલ્ અખની લિક્ષા (૨) માલપૂઓ.
 ંલીલા શ્રીં રામની કથાનું લવાઈ જેવું નાટક
 રામમંજા શ્રીં એક પક્ષી
 રામજળી(-ની) શ્રીં [હિં, સં રામા +
 જની] નાયનારી, ગણિકા
 રામમી પું એક રાગ
 રામજી શ્રીં [‘રામાયણ’ ઉપરથી] પીડા, આપણ.
 [-યવી = પીડા યવી; આપણ આપવી -વેરી
 નાખવી = તુકસાન કરવું, અતિશય દુઃખ
 પમાડવું.]
 રામજીદીવે(-વડે) પું [જીઓ લામજીદીવે]
 વરઘોડામાં વરની મા મંગળનો દીવાલે છે તે
 રામજીજીઝારું નં જીઓ રામજીજીઝાર
 રામા શ્રીં [સં.] શ્રી (૨) સુહર શ્રી
 રામાનંદ પું [સં.] (સં.) રામાવત સ પ્રદાયના
 સ્થાયક, પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય (વિ સં.
 ૧૩૫૬-૧૪૬૭).-દી વિં રામાનંદનું અનુયાયી
 રામાનુજ,-ભચાર્ય પું [સં.] (સં.) વિશિષ્ટ-
 કૈતના પ્રવર્તક પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય
 (વિ. સ. ૧૦૭૩-૧૧૬૪).-છ વિં એમના
 સંપ્રદાયનું,-ને લગતુ
 રામાયણુ નં [સં.] રામની જીવનકથા (૨) [લા]
 વીતકકથા (૩) લાખી વાત; ટાયલુ (૪) શ્રીં
 મુસ્કેલ કામ; રામણ [-ઉકેલણું = વાત
 વધારીને કહેવી -યવી = રામણ યવી]
 રામદામમાં નં બંબં વામાટામાં [-કરવાં
 = નિરર્થક કાળક્ષેપ કરવો.]
 રામિશગર પું [ફા.] ગાનાર, વગાડનાર -રી
 શ્રીં તેને વધે
 રામી પું [સં. આરામ = બગીચો પરથી] માળી
 (૨) [સં. રામ ઉપરથી] વિધવાઓને પહેરવાનું
 એક વસ્ત્ર (૩) શ્રીં શ્રીઓનું એક નામ
 રામૈયું નં [સં રામ ઉપરથી] રામપાત્ર; રાકેશં
 રામૈયો વિં પું (૨) પું [સરં રામૈયુ] સૂટ
 વિનાનો કોસ [નાકર, ‘વાટી’ (સુખધ)
 રામો પું [સં રામ ઉપરથી] ધરકામ કરનાર
 રામોશી(-શી) પું [મ.] પહેરેગીર, ચોકિયાત
 (૨) સિપાઈ, પટાવાળો (૩) એક જંગલી
 જાતનો માણસ (પશ્ચિમ સહ્યાદ્રિમાં)

રાય શ્રીં [ફા.] ધારણ, અભિગ્રાહ, મત
 રાય પું [પ્રા (સં રાજન્)] રાજ (૨) ધનવાન
 માણસ (૩) કેટલાક વિશેષનામોના અત્થર્થમાં
 આવે છે. ઉદાં કલ્યાણરાય. ંઆમણુ,
 ંઆમણું નં [સરં મ. રાયવાવળા] મોટું
 આમણું. ંદો પું રજારી ંચ પો પું
 એક જાતનો ચપો અને એનું કૂલ ંજમ
 પું રાજસૂય યજ્ઞ (૨) [લા] મોટો કૃષ્ણ
 સમારલ. ંલદી શ્રીં રાજકુંવરી ંલદું
 વિં રાયલદા જેવું (૨) ઉત્તમ પ્રકારનું ંલદો
 પું રાજકુંવર ંખહાદુર, ંસાહેબ પું
 અંગ્રેજ રાજ્યમાં તાલુકદારો, સરદારો, શ્રીમતો
 અને અમલદાર વગેરેને અપાતો ઇલકાજ
 રાયકવાળ પું બ્રાહ્મણોની એક જાતનો આદમી
 રાયકો પું જીઓ ‘રાય’મા
 રાયચપો, રાયજમ, રાયલદી, -દું -દો,
 જીઓ ‘રાય’મા
 રાયજી શ્રીં [પ્રા. રાયણી (સં. રાજાવની), સરં
 મ. રાયણી] એક જાડ અને તેનું ફળ. ંદો કડી
 શ્રીં સૂકવેલું રાયણું. ંમાળા શ્રીં રાયણ
 જેવા સોનાના મણકાની માળા -જું નં
 રાયણું ફળ
 રાયત શ્રીં [જ. રિઝાયત, સરં મ રાયત]
 રાહત, આસાએશ (૨) પક્ષપાત, વગ
 રાયત નં [જ.] લરંરો વાવડો
 રાયતું, -તીકેરી જીઓ ‘રાય’મા
 રાયવર પું [રાય + વર] વરરાજ (લગ્નગીતમાં)
 રાય(-વ)જું વિં [‘રાય’ ઉપરથી, સરં હિં.
 રાવર] આપ નામદારનું (૨) નં ગોહડું
 રાયું રું વિં સારી હાલતમાં હોય એવું
 (દરતાવેજમા) ઉદાં રાયું રું ઘડાડે આપ્યું છે
 રાણ(-ળ) શ્રીં [સં] જીઓ રાજ
 રાય પું [પ્રા રાવ = રજન કરવું] જીઓ ગગ
 (૨) [સરં રાય] મહારાષ્ટ્રમાં નામને લગાડાતો
 સન્માનસૂચક રાજકે પદવી (૩) જીઓ રાયજ,
 બારોટ (૪) શ્રીં [સં. રાવ] દરિયાઈ (૫)
 સહાયતા માટેની આજીજી (૬) ચાકી [-કરવી,
 ખાવી = દરિયાઈ કરવી] ંખહાદુર,
 ંસાહેબ = અંગ્રેજ રાજ્યનો એક ઇલકાજ.

રામ પું. [સં.] (સં.) દશરથ રામના પુત્ર;
 વિષ્ણુનો એક અવતાર (૨) પરશુરામ (૩)
 બળરામ (૪) પરમેશ્વરનું એક નામ (૫)
 [સરં મ. રામ=તથ્ય; જીવ] જીવ; ઇમ;
 હોશ (૬) વંકુ ને અતે લાગતાં 'તે ક્રિયા
 કરવાની ટેવવાળું'—મરત માણસ' એવા
 અર્થ સૂચવે છે. ઉદા. લમતારામ (૭)
 [સરં મ. રામ=રૂપિયો; સ્ત્રીતા=અધેલી]
 આનો (વ્યાજ) (૮) 'તે વર્ગમાં મોટું' એ
 અર્થ બતાવવા નામની પહેલાં મુકાય છે.
 ઉદા. રામકુંડાળું ધં. [-ભીડીજવા=ઉચ્ચ
 તરવ, સારપણ કે હિંમત જતાં રહેવાં.
 -કૃષ્ણના વારાતું=ધણું પ્રાચીન.
 -ભણે!=લગવાન ભણે (કંઈ ખબર નથી
 એવા લાવમાં). -નામ જપો=જાનામાના
 બેસી રહે; બેઠા બેઠા ચૂપચાપ ભેંચા કરો.
 -નામની આપવી=મરણતોલ માર મારવો.
 -તું નામ દો=લગવાનતું લજન કરો; કંઈ
 સારું કામ કરો (૨) જીઓ રામ રામ કરો.
 -તું બાણુ=જીઓ રામબાણુ. -તું રાજ=
 જીઓ રામરાજ્ય. -તું રામાયણુ=નહીં
 સરખી વાતનું મોટું ધોળણુ; વાતનું વતેસર.
 -બોલવા=મરી જવું. -બોલો થવું=મરી
 જવું (૨) પડી લાગવું. -બોલો બાઈરામ!
 =મહાદેવે રમરાને લઈ જતી વખતે બોલાતો
 બોલ (૨) [લા.] થઈ રહ્યું! સત્યાનાશની પાટી!
 -રમી જવા=મરી જવું (૨) ભાગીને ચૂરેચૂરા
 થઈ જવું (૩) પાયમાલ થવું (૪) ટાડું પડી જવું;
 સરવહીન થઈ જવું (૫) [પાલનપુર-ધંદર તરફ]
 લીધી જવું. -રામ!=જે જે; નમરકારનો
 એક બોલ (મેળાપ કે વિદાય વખતનો
 પુરુષોમાં) (-કરવા) (૨) [લા.] છેલ્લા
 પ્રણામ. -રામ કરો=એ વાત જવા દો;
 હવે કંઈ વળવાનું નથી. -રોડલો થવો
 =ભાંગી જવું; ચૂરા થઈ જવા (૨) [કનકવાનો]
 પેચ થવો. -લક્ષ્મણની ભેઠ=રામલક્ષ્મણના
 જેવી સરખેસરખાની કે અરસપરસ હેત-
 પ્રીતિવાળાની ભેડી. -શરણુ થવું=મરી
 જવું. -શરણુ પહેંચ્યાહવું=મારી નાખવું.

અરે રામ!, હે રામ!=અરેરે; હે લગવાન!]
 ઠંકલી(-ળી) સ્ત્રી એક રાગણી. ઠંકલાણી.
 સ્ત્રી વીતકકથા; દુઃખની કહાણી. [-થવી
 =આશ્ત આવવી; વીતવું.] ઠકી સ્ત્રી [હિં.]
 બાધી; સાધુની બાયડી. ઠંકુંડાળું નં
 મોટું કુંડાળું. ઠાલોલો પું હૃષ્ટપુષ્ટ
 ચિંતા વગરનો માણસ. ઠાંડિયું વિઠંગબહા
 વિનાનું; ગાંડિયું. ઠંગાટીલો પું મોટો દડો.
 [-કરવો=ગોળ દડાને આકારે બાંધવું.]
 ઠંગાવાળિયો પું નાગો નાગો ફરતો નાનો
 છોકરો. ઠચકર, ઠચક નં મોટું કુંડાળું
 (૨) મોટો રોટલો. ઠચંદ્ર પું (સં.)
 દશરથના પુત્ર રામ. ઠાંડિયું નં ભાગી
 વૃદ્ધી જૂની વસ્તુ. ઠોળી સ્ત્રી ઠાડી.
 ઠોલ પું મોટું નગારું. ઠુલસી
 સ્ત્રી (કૃષ્ણ=કાળીથી જુદી એવી) એક
 તુલસી. ઠવારો પું [સં. દ્વાર] રામનું
 મંદિર (૨) ધર્મશાળા. ઠદાસ પું (સં.)
 મહારાષ્ટ્રના સુપ્રસિદ્ધ સંત. ઠદાસી વિં
 રામદાસના સંપ્રદાયનું. ઠદાસિયું વિં ગરીબ;
 કંગાલ; દીન; દુઃખી. ઠદુવાઈ સ્ત્રી રામની
 આણ. ઠફૂત પું વાનર (૨) [સં.] હનુમાન.
 ઠધૂન સ્ત્રી રામનામની ધૂન-ભેરથી જપ કે
 લહે. ઠનવમી સ્ત્રી ચૈત્રસુદનોમ; રામચંદ્રજનો
 જન્મદિવસ. ઠનામ નં રામનું—પ્રભુનું નામ.
 ઠનામિયું નં રામનામવાળું ગણાતું એક
 ઘરેણું. ઠનામી જેના ઉપર રામનામ
 છાયાં હોય તેવી પિછોડી. ઠનેામ (નો)
 સ્ત્રી [+સં. નવમી] જીઓ રામનવમી.
 ઠપગણું નં રામનાં પગલાંવાળું મીનાકારી
 ઘરેણું. ઠપામ(-તર) નં બટોરું; શકોરું.
 ઠફળ નં એક ફળ. ઠબાણુ નં કઠી
 નિષ્ફળ ન ભય તેવું રામનું બાણ (૨) વિં
 નિષ્ફળ ન નીવડે તેવું; અમોઘ. ઠભરોંસો
 પું રામનો ભરોંસો; ધૈર્યદાયક. ઠરસ
 પું મીટું (૨) રામની ભક્તિનો રસ. ઠરાજ-
 (-જ્ય) નં રામચંદ્રજનું રાજ્ય (૨) તેના જેવું
 ન્યાયથી ચલાવાતું સુખી રાજ્ય. ઠરામિયું
 વિં (કા.) 'રામ રામ' નમરકાર. ઠરોટી

શ્રીં રામેલા અબની લિકા (૨) માલપૂઓ,
 વડીલા શ્રીં રામની કથાનું લવાઈ જેવું નાટક
 રામમંત્રા શ્રીં એક પદી
 રામજળી(-ની) શ્રીં [હિં; સં. રામા +
 જતી] નાચનારી, ગણિકા
 રામમી પું એક રાગ
 રામભુ શ્રીં [‘રામાયણ’ ઉપરથી] પીકા, આપકા.
 [-યવી = પીકા યવી; આપકા આપવી. -વેરી
 નાખવી = તુકસાન કરવું; અતિશય દુઃખ
 પમાડવું]
 રામભુદીવો(-વડો) પું [ભુઓ લામભુદીવો]
 વરઘોડામાં વગી મા મંગળનો દીવો છે છે તે
 રામભુજીઝારું નં ભુઓ રમણજીઝાર
 રામા શ્રીં [સં] શ્રી (૨) સુદર શ્રી
 રામાનંદ પું [સં] (સં.) રામાવત સ પ્રદાયના
 રથાપક, પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય (વિ. સં.
 ૧૩૫૬-૧૪૬૭).-દી વિં રામાનંદનુ અનુયાયી
 રામાનુજ, -નચાર્ય પું [સં.] (સં.) વિદિષ્ટ-
 દ્વૈતા પ્રવર્તક પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય
 (વિ. સં. ૧૦૭૩-૧૧૯૪).-છ વિં એમના
 સંપ્રદાયનું, -ને લગતુ
 રામાયણ નં [સં.] રામની જીવનકથા (૨) [લા]
 વીતકકથા (૩) લાખી વાત; ટાયલું (૪) શ્રીં
 મુરકેલ કામ; ગમણ. [-ઉકેલણું = વાત
 વધારીને કહેવી -યવી = રામણ થવી]
 રામાદામાં નં બંબં વામાદામા. [-કરવાં
 = નિર્રથક કાળક્ષેપ કરવો.]
 રામિશગર પું [ફા.] ગાનાર, વગાડનાર -રી
 શ્રીં તેને વધો
 રામી પું [સ. આરામ = બગીચો પરથી] માળી
 (૨) [સં. રામ ઉપરથી] વિધવાઓને પહેરવાનું
 એક વસ્ત્ર (૩) શ્રીં શ્રીઓનું એક નામ
 રામૈયું નં [સં રામ ઉપરથી] રામપાત્ર; શકોત
 રામૈયો વિં પું (૨) પું [સરં રામૈયું] સુંદ
 વિનાનો કોસ [નાકર, ‘વાટી’ (સુંબઈ)
 રામો પું [સં રામ ઉપરથી] ધગકામ કરનાર
 રામોશી(-સી) પું [મ.] પહેરેગીર, ચોકિયાત
 (૨) સિપાઈ, પટ્ટાવાળો (૩) એક જંગલી
 જાતનો માણસ (પશ્ચિમ સહ્યાદ્રિમાં)

રાય શ્રીં [ફા.] ધાગણ; અભિપ્રાય; મત
 રાય પું [પ્રા (સં રાજનું)] રામ (૨) ધનવાન
 માણસ (૩) કેટલાક વિશેષનામોના અતમાં
 આવે છે. ઉદાં કલ્યાણરાય. ઝામણું,
 ઝામણું નં [સરં મ. રાયજાવલા] મોટું
 આમણું. ઠકો પું રચારી. ઝય પો પું
 એક જાતનો ચપો અને એનું કૂંઠ ઝય
 પું રાજસૂય યજ્ઞ (૨) [લા.] મોટો દાઈ પછ
 સમારણ. ઝલદી શ્રીં રાજકુવરી, ઝલદું
 વિં રાયભદ્રા જેવું (૨) ઉત્તમ પ્રકારનું ઝલદો
 પું રાજકુવર. ઝળદુદુર, ઝસાહેબ પું
 અંગ્રેજ રાજ્યમાં તાલુકદારો, સરદારો, શ્રીમતો
 અને અમલદાર વગેરેને અપાતો ઇલકાબ
 રાયકવાળ પું બ્રાહ્મણોની એક જાતનો આદમી
 રાયકો પું ભુઓ ‘રાય’માં
 રાયચ પો, રાયજં, રાયલદી, -દું -દો,
 ભુઓ ‘રાય’માં
 રાયણ શ્રીં [પ્રા. રાયણી (સં રાજાલ્લી), સરં
 મ. રાયણી] એક જાલ અને તેનું કૂળ, ઠકોડી
 શ્રીં સૂકવેલું રાયણું. ઝમાળા શ્રીં રાયણ
 જેવા સોનાના મણકાની માળા -જું નં
 રાયણનું કૂળ
 રાયત શ્રીં [જ. રિઝાયત, સરં મ રાયત]
 રાહત; આસાએશ (૨) પક્ષપાત; વગ
 રાયત નં [જ.] લરકરો વાવરો
 રાયતું, -તીકેરી ભુઓ ‘રાઈ’માં
 રાયવર પું [રાય + વર] વરરામ (લક્ષ્મીતમાં)
 રાય(-વ)જું વિં [‘ગય’ ઉપરથી, સરં હિં
 રાવર] આપ નામદારનું (૨) નં ગોઠડું
 રાયુરું વિં સારી હાલતમાં હોય એવું
 (દરતાવેજમાં) ઉદાં રાયુરું ઘરભાડે આપુ છે
 રાણ(-ળ) શ્રીં [સં] ભુઓ રાજ
 રાય પું [પ્રા રાય = રંજન કરવું] ભુઓ ગગ
 (૨) [સરં ગય] મહારાષ્ટ્રમાં નામને લગાડાતો
 સન્માનસૂચક શબ્દ કે પદવી (૩) ભુઓ રાયલ,
 ખારોટ (૪) શ્રીં [સં રાય] ફરિયાદ (૫)
 સહાયતા માટેની આજીજી (૬) ચાડી [-કરવી,
 ખાવી = ફરિયાદ કરવી] ઝળદુદુર,
 ઝસાહેબ = અંગ્રેજ ગત્યનો એક ઇલકાબ.

રામ પું [સં.] (સં.) દશરથ રામના પુત્ર,
 વિષ્ણુનો એક અવતાર (૨) પરશુરામ (૩)
 બળરામ (૪) પરમેશ્વરનું એક નામ (૫)
 [સરં મ. રામ=તથ્ય, જીવ] જીવ, હમ,
 હોરા (૬) વંકૂં ને અતે લાગતા 'તે ક્રિયા
 કરવાની ટેવવાળું - મરત માણસ' એવો
 અર્થ સૂચવે છે ઉદા. ભમતારામ (૭)
 [સરં મ. રામ=રૂપિયો; મીતા=અધેલી]
 આનો (વ્યાજ) (૮) 'તે વર્ગમાં મોટું' એ
 અર્થ બતાવવા નામની પહેલા મુકાય છે
 ઉદા. રામકુંડાળું ધં [-છીકીજવા=હિચ
 તરવ, સારણ કે હિમત જતા રહેવા.
 -કૃષ્ણના વારાતું=ઘણું પ્રચીન.
 -ભણે=ભગવાન ભણે (કઈ ખબર નથી
 એવા ભાવમાં). -નામ જયો=જાનામાના
 બેસી રહો, બેઠા બેઠા ચૂપચાપ ભેથા કરો.
 -નામની આપવી=મરણતોલ માર મારવો.
 -તું નામ દો=ભગવાનનું લજન કરો; કંઈ
 સારું કામ કરો (૨) જુઓ રામ રામ કરો.
 -તું બાણુ=જુઓ રામબાણુ. -તું રાજ=
 જુઓ રામરાજ્ય -તું રામાયણુ=નહીં
 સ્વરૂપી વાતનું મોટું પીજણુ; વાતનું વતેસર.
 -બોલવા=મરી જવું. -બોલો થવું=મરી
 જવું (૨) પડી લાગવું -બોલો બાઈરામ!
 =મહાને રમરાને લઈ જતી વખતે બોલાતો
 બોલ (૨) [લા] થઈ રહ્યું! સત્યાનાશની પાટી!
 -રમી જવા=મરી જવું (૨) ભાગીને ચૂરેચૂરા
 થઈ જવું (૩) પાયમાલ થવું (૪) ટાડું પડી જવું,
 સત્વહીન થઈ જવું (૫) [પાલનપુર-ધરતરતર]
 ઊંધી જવું -રામ!=જે જે, નમસ્કારનો
 એક બોલ (મેળાપ કે વિદાય વખતનો
 પુરુષોમાં) (-કરવા) (૨) [લા] છેલ્લા
 પ્રણામ -રામ કરો=એ વાત જવા દો;
 હવે કંઈ વળવાનું નથી. -રોટલો થવો
 =ભાગી જવું, ચૂરા થઈ જવા (૨) [કનકવાને]
 પેચ થવો. -હાદમણની બેઠ=રામલક્ષ્મણના
 જેવી સરખેસરખાની કે અરસપરસ હેત-
 પ્રીતિવાળી બેઠી. -શરણુ થવું=મરી
 જવું. -શરણુ પહેંચાડવું=મારી નાખવું.

અરે રામ!, હે રામ!=અરેરે; હે ભગવાન!
 ઠંકલી(-ળી) સ્ત્રી એક રાગણી. ઠંકહાણી
 સ્ત્રી વીતકંથા; દુઃખની કંકાણી. [-થવી
 =આફત આવવી; વીતવું] ઠંકી સ્ત્રી [હિં.]
 બાધી; સાધુની બાધકી. ઠંકુંડાળું નં
 મોટું કુંડાળું. ઠાલોલો પું હુધપુષ્પ
 ચિંતાવગરનો માણસ ઠાંકિયું વિઠંકાધડા
 વિનાનું; ગાડિયું. ઠંગોટીલો પું મોટો દડો.
 [-કરવો=ગોળ દડાને આકારે બાધવું.]
 ઠંગોવાળિયો પું નાગો નાગો ફરતો નાનો
 છોકરો ઠચકર, ઠચક નં મોટું કુંડાળું
 (૨) મોટો રોટલો. ઠચંદ્ર પું (સં.)
 દશરથના પુત્ર રામ ઠાંકિયું નં ભાગી
 વૃદ્ધી જૂની વસ્તુ ઠોળી સ્ત્રી ઠાઠકી.
 ઠોલ પું મોટું નગાર. ઠુલસી
 સ્ત્રી (કૃષ્ણ=કાળીથી જુદી એવી) એક
 તુલસી. ઠવારો પું [સં દ્વાર] રામનું
 મહિર (૨) ધર્મશાળા ઠદાસ પું (સં)
 મહારાષ્ટ્રના સુપ્રસિદ્ધ સત. ઠદાસી વિં
 રામદાસના સંપ્રદાયનું. ઠદાસિયું વિં ગરીબ;
 કંગાલ, દીન, દુઃખી. ઠદુવાઈ સ્ત્રી ગમની
 આણ ઠફૂત પું વાનર (૨) [સ.] હનુમાન.
 ઠધૂન સ્ત્રી રામનામની ધૂન-ભેરથી જપ કે
 લહે ઠનવમી સ્ત્રી ચૈત્રસુદનોમ, રામચંદ્રજીનો
 જન્મદિવસ ઠનામ નં રામનું -પ્રભુનું નામ.
 ઠનામિયું નં રામનામવાળું ગણાનું એક
 ઘરેણું. ઠનામી જેના ઉપર રામનામ
 છાપ્યા હોય તેવી પિછાડી ઠનોમ (નો)
 સ્ત્રી [+સં. નવમી] જુઓ રામનવમી.
 ઠપગણું નં રામનાં પગલાંવાળું મીનાકારી
 ઘરેણું. ઠપામ(-તર) નં બટોર, શોકર.
 ઠફળ નં એક ફળ ઠબાણુ નં કઠી
 નિષ્ફળ ન ભય તેવું રામનું બાણ (૨) વિં
 નિષ્ફળ ન નીવડે તેવું, અમોઘ, ઠભરેંસો
 પું રામનો ભરોસો, ધર્મશાધાર ઠરસ
 પું મીટું (૨) રામની ભક્તિનો રસ ઠરાજ-
 (-ન્ય) નં રામચંદ્રજીનું રાન્ય (૨) તેના જેવું
 ન્યાયથી ચલાવાતું સુખી રાન્ય. ઠરામિયું
 વિં (કા.) 'રામ રામ' નમસ્કાર ઠરોટી

સીં રાધેલા અંબની લિક્ષા (૨) માલપૂઓ.
 ઠલીલા સીં રામની કથાનું ભવાઈ જેવું નાટક
 રામમંજા સીં એક પક્ષી
 રામજળી(-ની) સીં [હિં; સં રામા +
 જની] નાચનારી, ગણિકા
 રામમી પું એક રાગ
 રામભુ સીં [‘રામાયણ’ ઉપરથી] પીકા, આપકા.
 [-થવી = પીકા થવી, આપકા આપવી. -વેરી
 નાખવી = તુકસાન કરવું, અતિશય દુઃખ
 પમાડવું]
 રામભુદીવો(-વડો) પું [જુઓ લામભુદીવો]
 વરઘોડામા વગ્ની મા મંગળનો દીવાલે છે તે
 રામભુજીઝારું નં જુઓ રમણજીઝાર
 રામા સીં [સં] સી (૨) સુદર સી
 રામાનંદ પું [સં] (સં) રામાવત સ પ્રદાયના
 સ્થાપક, પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય (વિ સં
 ૧૩૫૬-૧૪૬૭).-દી વિં રામાનંદનુ અનુયાયી
 રામાનુજ, -ભચાર્ય પું [સં.] (સં) વિશિષ્ટા-
 દ્વૈતના પ્રવર્તક પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય
 (વિ. સ. ૧૦૭૩-૧૧૯૪).-છ વિં એમના
 સંપ્રદાયનું, -ને લગતું
 રામાયણુ નં [સં.] રામની જીવનકથા (૨) [લા]
 વીતકકથા (૩) લાંબી વાત, ટાયલું (૪) સીં
 મુસ્કેલ કામ; રામણ. [-ઉકેલણું = વાત
 વધારીને કહેવી -થવી = રામણ થવી]
 રામાઠામાં નં બંબં વામાઠામા [-કરવાં
 = નિરર્થક કાળક્ષેપ કરવો.]
 રામિશગર પું [ફા] ગાનાર, વગાડનાર -રી
 સીં તેને વધો
 રામી પું [સ આરામ = બગીચો પરથી] માળી
 (૨) [સં. રામ ઉપરથી] વિધવાઓને પહેરવાનું
 એક વસ્ત્ર (૩) સીં સ્ત્રીઓનું એક નામ
 રામૈયું નં [સં રામ ઉપરથી] રામપાત્ર; શિકોઈ
 રામૈયો વિં પું (૨) પું [સરં રામૈયું] સૂઠ
 વિનાનો કોસ [નોકર, ‘ઘાઘી’ (સુખધ)
 રામો પું [સં રામ ઉપરથી] ધરકામ કરનાર
 રામોશી(-સી) પું [મ.] પહેરેગીર, ચોકિયાત
 (૨) સિપાઈ, પટાવાળો (૩) એક જંગલી
 જાતનો માણસ (પશ્ચિમ સહ્યાદ્રિમા)

રાય સીં [ફા] ધારણ; અભિપ્રાય, મત
 રાય પું [પ્રા (સં. રાજનું)] રાજ (૨) ધનવાન
 માણસ (૩) કેટલાક વિશેષનામોના અતર્માં
 આવે છે. ઉદાં કલ્યાણરાય. ઠઆમણું,
 ઠઆખણું નં [સરં મ. રાયવાવળા] મોટું
 આમણું. ઠકો પું રખારી. ઠચ પો પું
 એક જાતનો ચપો અને એનું કૂલ ઠજ
 પું રાજસૂય યજ્ઞ (૨) [લા.] મોટો કાષ્ટપણ
 સમારંભ. ઠલદી સીં રાજકુવરી ઠલદું
 વિં રાયલદા જેવું (૨) ઉત્તમ પ્રકારનું ઠલદો
 પું રાજકુવર. ઠખહાદુર, ઠસાહેબ પું
 અંગ્રેજ રાજ્યમા તાલુકદારો, સરકારો, શ્રીમતો
 અને અમલદાર વગેરેને અપાતો ઇલકાબ
 રાયકવાળ પું બ્રાહ્મણોની એક જાતનો આદમી
 રાયકો પું જુઓ ‘રાય’મા
 રાયચપો, રાયજંમ, રાયલદી, -દું -દો,
 જુઓ ‘રાય’મા
 રાયણુ સીં [પ્રા રાયણી (સં. રાજાવની), સરં
 મ રાયણી] એક જાહ અને તેનું ફળ ઠકોકડી
 સીં સૂકવેલું રાયણું. ઠમાળા સીં રાયણ
 જેવા સોનાના મણકાની માળા -જું નં
 રાયણું ફળ
 રાયત સીં [જ. રિવાયત, સરં મ રાયત]
 રાહત, આસાએશ (૨) પક્ષપાત, વગ
 રાયત નં [જ.] લરકરનો વાવટો
 રાયતું, -તીકેરી જુઓ ‘રાઈતું’મા
 રાયવર પું [રાય + વર] વરરાજ (લગ્નગીતમાં)
 રાય(-વ)ણું વિં [‘રાય’ ઉપરથી, સરં હિં.
 રાવર] આપ નામદારનું (૨) નં જોહડું
 રાયું ફેલું વિં સારી હાલતમા હોય એવું
 (દરતાવેજમા) ઉદાં રાયું ફેલું ઘરલાડે આપુ છે
 રાલ(-ળ) સીં [સં.] જુઓ રાળ
 રાવ પું [પ્રા. રાવ = રજન કરવું] જુઓ રાગ
 (૨) [સરં રાય] મહારાષ્ટ્રમાં નામને લગાડાતો
 સન્માનસૂચક રાજકે પદવી (૩) જુઓ રાવણ;
 બારોટ (૪) સીં [સં રાવ] ફરિયાદ (૫)
 સહાયતા માટેની આજીજ (૬) ચાડી [-કરવી,
 ખાવી = ફરિયાદ કરવી.] ઠખહાદુર,
 ઠસાહેબ = અંગ્રેજ રાજ્યનો એક ઇલકાબ.

રાવણ પું [જુઓ રાય, રાત, સગં પ્રા રાવ
= રંજન કરવું] આરોટ (માનાય સંબોધન)

રાવણ પું [અ. રાફિફી] મુસલમાની ધર્મનો
એક ક્ષેત્ર; તેનો અનુયાયી

રાવણી(-હી) સ્ત્રી ગોળ છજી, અગાધી (૨)
[હિં] નાનો તંબૂ [-છીખી કરવી, નાખવી
= નાનો તંબૂ તાણવો]

રાવણ પું [સં] (સ.) દશ માથાવાળો લંકાનો
રાત (૨) વિં ચીસો પાડતું. [-જેવું મોઢું =
ચડેલું - રિસાયેલું મો (૨) સૂણને મોઢું થયેલું
મો - જેવું રૂપ થયું = તોબરો ચડાવેલો, મો
'ચડાવવું.] ંચિતા સ્ત્રી સતત બળતી ચિતા.
૦રાજ (-જય) નં રાવણનું રાજ્ય (૨) [લા]
અધર્મ અને અન્યાયપૂર્ણ - રાક્ષસી રાજ્ય
(રામરાજ્યથી ઊલટું)

રાવણહથથો પું [રાવણ (પ્રા. રાવ = રોડું;
કકળવું, અનાજ કરવો) + હથથો (હાથ)]
હરધરીનું તંત્રવાહ

રાવણ પું [સં] (સ) 'ઇદ્રજિત

રાવણિયો પું ['રાવણ' ઉપરથી] ગામનો
ચોક્કીદાર; ગામના ચોરાનો હવાલદાર

રાવણ નં [પ્રા. રાઝલ (સં. રાજકુલ) = રાજગૃહ,
દરબાર] રજપૂત ક્ષેત્રની મિજલસ (૨)
ગામની નાત કે પચ ભેગુ થવું તે (૩)
સિપાઈએને રહેવાનું કેકાણું. [-કરવું =
કસૂ બાપાણી નિમિત્તે મિજલસ ભરવી (૨)
પચ બોલાવવું - ભરણું = ક્ષેત્ર - દરબારને
ત્યાં મિજલસ ભેગી થવી (૨) તેવું ખટપટી કે
તકાકિયા ટોણ ભેગુ થયું]

રાવત વિં [પ્રા. રાઝલ (સં. રાજપુત્ર) = રજપૂત;
ક્ષત્રિય] બાહોશ ચાલાક (૨) શૂરવીર (૩)
પું બોડાવાળો (૪) થોડેસવાર ચોરો

રાવતા સ્ત્રી ['રાવ' ઉપરથી] રાતની રીત;
રાવ - રાતપણું

રાવતી સ્ત્રી [જુઓ રાઈ] ઘરેણામાં વપરાતું
રેણું. [-કાઢવી = ઘરેણા બનાવતા ધાતુકણો
• ચોરવા (૨) ચોરીછૂપીથી કાઈ ઓળખી લેવું.]

રાવણ પું [જુઓ રાવ] રજપૂતાનાના કેટલાક
રાજાઓને માટે વપરાતો માનસૂચક શબ્દ

(૨) નાનો રજપૂત ભગીરદાર (૩) બકરીનારા-
યણનો પૂજારી (૪) એક માગણી ભતતને
માણસ [રાજદરબાર, રજવાડો]

રાવણ વિં (૨) નં જુઓ રાયણ (૩) રાવણ;

રાવણ પું [પ્રા રાઝલ = રંજીત, રાજ
સબંધી] (કા.) કુળની વસાવણીના ચોપડા
લખી રાખવાનો ધંધો કરનાર (૨) બ્રાહ્મણોમા
એક અટક [૦જીનાં પન્તાનાં = ઠેકાણા કે
સાત વિનાનું માણસ]

રાવણકાહી નં એક પક્ષી

રાવણિયો પું [પ્રા રાઝલ (સં. રાજકુલ ઉપરથી)]
એ નામની ભતતો આદમી

રાવણ નં [જુઓ રાવણ] રાવણ (૨) રાજ-
દરબાર રજવાડો (૩) [સરં હિં. રાવરા]
જનાનખાનુ (૪) વિં રાયણ, રાવણ

રાશ (શ.) સ્ત્રી [પ્રા. રસ્તિ (સં રશિમો)]
દોરડું (૧૬ હાથનું) (૨) લગામ, અછોડો
(૩) [મ રાશિ] ભાગીદારી (૪) [સરં
મ રાસ] વ્યાજમુદ્દલ (૫) સરાસરી (૬)
[સં. રાશિ] રાશિથી મળતી ભતિ, ગુણ,
સ્વભાવ વગેરે (૭) પું ઢગલો. [-પડવું
= (કામ) રાગે પડવું - વ્યવસ્થિત થયું
- ભાગવી = વળ આપીને દોરડું બનાવવું
બનતી રાશિ આપવી = મેળ થાય એવા
તે ભેગે હોવા, મેળ ખાવો] ૦વા વિં રાશ
જેટલું (સોળ હાથ)

રાશિ પું [સં] ઢગલો (૨) ગણિતનો આકડો
(૩) સ્ત્રી નક્ષત્રના બાર ઝૂમખામાનુ અત્યેક
(મેષ, વૃષભ, મિથુન, કર્ક, સિંહ, કન્યા, તુલા,
વૃશ્ચિક, ધન, મકર, કુંભ અને મીન) ૦ચક
નં રાશિમંડળ ૦નામ નં રાશિ પ્રમાણે
પડેલું નામ

રાશી વિં [અ., સરં હિં, ન] ખરાબ

રાષ્ટ્ર નં [સં] દેશ, રાજ્ય ૦ગીત નં રાષ્ટ્ર
ગીત. ૦ધર્મ પું પ્રભનો ગદ્ય અત્યેનો ધર્મ
૦વજ પું રાષ્ટ્રનો વાવટો. ૦પતિ પું
સમગ્ર ગદ્યની મહાસભાનો પ્રમુખ ૦પિતા
પું રાષ્ટ્રની આઝાદી ને ઉઝાડવાનો પિતા -
ધર્મવૈયો (૨) (સ.) મહાત્મા ગાંધીને લગાડવામા

આવેલો સન્માનસૂચક શબ્દ. ૦પૂજા સ્ત્રી
રાષ્ટ્રવાદ; રાષ્ટ્રની ઐકાતિક પૂજા ૦ભાષા સ્ત્રી
આખા રાષ્ટ્રમાં ચાલે એવી ભાષા. ૦માન્ય વિ
ગળે માન્ય કરેલું ૦વાદ પું રાષ્ટ્ર એક
સ્વતંત્ર ઘટક છે માટે તેનું હિત સાધવું એવો
વાદ; રાષ્ટ્રપૂજા, 'નેશનલિઝમ'. ૦સંઘ પું
રાષ્ટ્રનો સંઘ, 'લીમ ઓફ નેશન્સ' -ષ્ટ્ર
(-ષ્ટ્રી)ય વિ ૦ રાષ્ટ્રનું, -ને લગતું -ષ્ટ્ર
(-ષ્ટ્રી)યકરણ ન ૦ રાષ્ટ્રની માલકીનું
કરવું તે, 'નેશનલાઇઝેશન'. [-શાળા
સ્ત્રી ૦ પરદેશી સરકારથી સ્વતંત્ર રીતે અને
રાષ્ટ્રીયતાની દૃષ્ટિએ ચલાવાતી શાળા -શિક્ષણ
ન ૦ રાષ્ટ્રની દૃષ્ટિએ અપાત્ર કે પરદેશી સરકારથી
સ્વતંત્રપણે ચાલેલું શિક્ષણ] -ષ્ટ્રોપયોગી
વિ ૦ રાષ્ટ્રને ઉપયોગી, રાષ્ટ્રનું હિતકર

રાસ પુર્વ (૨) સ્ત્રી ૦ જુઓ રાસ (૩) સ્ત્રી ૦ [જ]
ભૂશિર (૪) પું ૦ [સં] ગાતા ગાતા ગોળાકારે
ફરતાં કરાતો નાચ કે તેમાં ગવાય એવું ગીત.
(-રમવા) ૦ડીલા સ્ત્રી ૦ જુઓ રાસલીલા
૦ડી સ્ત્રી ૦ દેરી (૨) ગળે પહેવાની રૂપાની
સાકળી કે દોરો ૦ડો પું એક નાતનો ગરબો
(બનેલો બનાવ વર્ણવતો) ૦પૂર્ણિમા સ્ત્રી ૦
(સ) માગશર મહિનાની પૂનમ (ન્યારે
શ્રીકૃષ્ણે રાસકાંડા આરંભી હતી) ૦મંડલ-
(-ળ) ન ૦, ૦મંડલી(-ળી) સ્ત્રી ૦ રાસ
રમનારાઓનું મંડળ ૦ડીલા સ્ત્રી ૦ શ્રીકૃષ્ણે
ગોપીઓ સાથે કરેલી રાસની કાંડ

રાસમ પું ૦ [સં] ગધેડો. -લી સ્ત્રી ૦ ગધેડી
રાસાયણિક, રાસાયણિક [સં] વિ ૦ રસા-
યાત્રન લગતું; રસાયણી

રાસુ કું વિ ૦ સધ્યાકાળે નહિ પણ રાત્રિના
પાછલા ભાગમાં દેખી શકે એવું (૨) આધળું
રાસેશ્વર પું ૦ [સં] (સ) શ્રીકૃષ્ણ -રી સ્ત્રી ૦
(સં.) રાધા

રાસો પું ૦ [હિં] એક પ્રકારનું વીરરસનું કાવ્ય
રાસત વિ ૦ [ફા.] વાજખી, ચોખ્ખ, સાચું (૨)
સરખું; સપાટ. -રતી વિ ૦ રાસત (૨) સ્ત્રી ૦
રાસપણ; ઈશ્વરનારી

રાસના સ્ત્રી ૦ [સં] એક વનરપતિ - ઔષધ

રાહ પું ૦ [ફા.] રસ્તો (૨) સ્ત્રી ૦ રીત; તરેહ;
ચાલ (૩) વાટ, પ્રતીક્ષા [-એવી = વાટ ભેળી
-મારવો = વણસાડવું] ૦દાર વિ ૦ રસ્તે
ચાલતું (૨) પું ૦ દોરનાર, રાહબર ૦દારી પું ૦
વટેમાગું (૨) સ્ત્રી ૦ રસ્તા ઉપરથી લઈ જવાતા
માલ ઉપર લેવાતો કર, તેની રત્નચિકી (૩)
રાહબરી ૦બર પું ૦ ભોમિયો ૦બરી સ્ત્રી ૦
ભોમિયા થવું -હોવું તે ૦રસમ સ્ત્રી ૦ રિવાજ;
દરૂર [ફ-ખમા દિલસોણ -મદદ

રાહત સ્ત્રી ૦ [જ] સુખ, આરામ, વિસામો,
રાહુ પું ૦ [સં] (સ) પુરાણાનુસાર નવ ગ્રહમાંનો
એક, સૂર્યચંદ્રને ગ્રહણ વખતે ગ્રસનાર
ખીડાકારી ગ્રહ ૦ડું વિ ૦ મેલા રગનું (કાચ)

રાહુડો પું એક વાસ

રાળ પું ૦ [સ્પેં રિયલ] એક સિક્કો, 'હોલર'
(૨) સ્ત્રી ૦ [સં. રાલ] ઝટ સળગી ઊઠે તેવો
એક વૃક્ષમાથી મળતો પદાર્થ

રાળડું સંકિં ૦ ['રાળ' (સં રાલ) ઉપરથી]
લીસું કરવું (૨) અદર અંદર પનાવવું (૩)
રાળવાળું કરવું, રાળ બરવી [રાળી
ભૂ સી વાળડું = રાળી મારવું; ખાનગી રાહ
પતાવી ફેડું.]

રાળડું સંકિં ૦ [સરં હિં રાર (પ્રા. રાહિ) =
ટટો, ઝવડો] (કા) અકવાદ કરવો

રાંક(-કું) (૦) વિ ૦ [સ રંક, દે. રોંકણ, સરં
હિં, મ. રાકા] ગરીબ, સાલસ ૦દાવો પું ૦
નંક માણસની માગણી

રાંમ સ્ત્રી ૦ (૦) [સરંમ રામ = પતિ, ઓળ, (સં.
રાજિ)] કોટની દીવાલની બાજુ (૨) સવારી
રાંગડું (-ળુ), રાંચું (૦) વિ ૦ [સ રિંગ; સરં
મ રાગે] ખીર ચાલતું; નખળું

રાંચણ (-ળી) (૦ળ), સ્ત્રી ૦ [વે રંજણ, મ.
રાજણ, રાણણ = કું લ ઉપરથી] પગનો એક રોમ
રાંટ સ્ત્રી ૦ (૦) [સરં મ. રાઠ] વાક; વણ (૨)
આણબનાવ, વિરોધ -કું વિ ૦ રાટવાળું

રાંડ (૦) સ્ત્રી ૦ [સં રહા] રાંડેલી, વિનવ. (૨)
વેશ્ય ૦ખાજ વિ ૦ રંડીખાજ ૦વું અંકિં
વિધુર કે વિનવા થવું [રાંડીને બેસવું =
રાંડેલીની પેટે હતાશ કે લાચાર થઈ ને બેસવું.]

(૨) વિં બાયલુ. ંવો પું બાયલો, નામદં.
 -કીફંડી સ્ત્રીં નાકીરાંડ. -કીછાંડી સ્ત્રીં
 રાડેલી અથવા પતિએ તજેલી સ્ત્રી -કીરાંડ
 સ્ત્રીં વિધવા (૨) નિરાશિત વિધવા. -ડેલી
 વિં સ્ત્રીં વિધવા ૨૦ ૬૫૨ = ૧૫૫૨
 રાંડલું (૦) નં [દિ રંદલ] દોરડું
 રાંદેર(-લ) (૦) સ્ત્રીં [સં રંદલા] (સં.) રજાદે
 રાંધણ (૦) નં ['રાધવું' પરથી; સરં મ.] રાધ
 વાનું કામ. ૦છઠ સ્ત્રીં શ્રાવણ સુદ કે વડ ૭૬.
 -છિયું નં રસોડું -છિયો પું રસોધયો
 -છી સ્ત્રીં રસોડું (૨) રાધવાની રીત. -છું
 નં રાધવાની ક્રિયા (૨) રાધેલી રસોઈ (૩)
 રાધવાની રીત
 રાંધલું (૦) સં કિં [સ. રન્ધ; સરં હિં.
 રાધના, મ. રાંધણે] ખોરાક પકાવવો (૨) [લા.]
 સાધવું; કળ મેળવવું. [-સીધલું = રાધલું]
 રાંપ (૦) પું [જુઓ રાપી] મોટી રાપડી ૦કી
 સ્ત્રીં કરસણમા ઊગેલું નકાસુ થાસ કાઢી
 નાંખવાનું ખેતીનું ઓલાર
 રાંપ(૦લ)પું (૦) [પ્રા રંપ] સંકિં રાપડી
 ફેરવવી [મોચીનું એક ઓલાર
 રાંપી સ્ત્રીં [પ્રા રંપ પરથી, સરં હિં., મ રાંપા]
 રાંભો (૦) પું [પ્રા. રંમ; સરં મ રાવા]
 ખોદવાનું એક ઓલાર (૨) રાંભો
 રિકાળ [અ.], ૦દાર પું જુઓ રકાળ. રકાળદાર
 રિકાળી સ્ત્રીં [જુઓ રકાળી, સરં હિં., મ.]
 છીખા જેવું એક પાત્ર
 રિક્ષા વિં [સં] ખાલી, શૂન્ય. -ક્ર્તા(૦તિથિ)
 સ્ત્રીં ચોથ, નામ ને ચૌદશમાંની દરેક તિથિ
 રિકથ નં [સં] વારસો
 રિક્ષા (૦ગાડી) સ્ત્રીં [હં.] માણસથી ખેંચાતી
 નાની, બે પૈડાની ગાડી
 રિખખ પું [હિં.(સં. ક્રષમ)] અપલરવર
 રિખવદેવ પું [સં. ક્રમદેવ] (સં.) અપલદેવ
 -આદિ જૈન તીર્થ કર
 રિજવટ(-લ) સ્ત્રીં ['રીઝવું' ઉપરથી] રીઝવું
 તે; રીઝવવાની કળા [રાખેલું
 રિઝવું વિં [હં.] ખાસ અલાયદું રાખેલું, બેઝી
 રિઝામણું નં ['રીઝવવું' ઉપરથી] રીઝવવું
 તે કે તે માટે અપાતી વસ્તુ

રિજાવવું સં કિં જુઓ રીઝવવું
 રિજાવું અંકિં જુઓ રીઝવું
 રિટાયર્ડ વિં [હં.] નિવૃત્ત થયેલું (નોકરી પરથી)
 રિણાવટ, -ર પું [સં. અર્ણવ ઉપરથી ?] +દરિયો
 રિદ્ધિ સ્ત્રીં [જુઓ ઋદ્ધિ] સમૃદ્ધિ, ઋસદ્ધિ
 સ્ત્રીં રિદ્ધિ અને સિદ્ધિ
 રિપુ પું [સં.] શત્રુ
 રિપોર્ટ પું [હં.] સવિસ્તર હેવાલ [(—ની સામે)
 રિપોર્ટ કરવો = સવિસ્તર લેખિત કૃતિયાદ
 કરવી] [રિખાવાની પીઠા
 રિખામણ(-ણી) સ્ત્રીં ['રિખાવું' ઉપરથી]
 રિખાવું અંકિં, -વલું સંકિં 'રીખવું'નું
 કર્મણિ ને પ્રેરક
 રિયાસત સ્ત્રીં [અ] રાજ્ય, હકૂમત (૨) ભગીર
 (૩) દેશી રાજ્ય -તી વિં
 રિયાજ પું [અ રવાજ] ચાલ, ધારો, [અપડવો =
 ચાલ કે ધારો થવો] [પુનરાવર્તન
 રિવિઝન નં [હં.] ફરી જોઈ -તપાસી જવું તે;
 રિવેટ પું [હં.] એક બાજુ માયાવાળો અને
 બીજી બાજુ જોડવાની વસ્તુમા પરોળ્યા પછી
 ટીપીને જોડી દેવાય તેવો ખીલો. [-કરડું =
 ગ્વેટથી જોડવું.]
 રિવોલ્વર સ્ત્રીં [હં.] એક વખત લયે અનેક
 ખાર કરી શકાય એવી કળવાળી પિસ્તોલ
 રિશ્તેદાર વિં [ફા.] સગું; સંબંધી -રી
 સ્ત્રીં સગપણ [વિં લાગિયું
 રિશ્ત સ્ત્રીં [અ.] લાય, આવત ૦ખોર, -તી
 રિષ્ટ વિં [સં] નષ્ટ; બરબાદ (૨) પાપજનક
 (૩) અમમળ કરનાર, (૪) નં અશુભ;
 અમમળ (૫) નાશ (૬) પાપ
 રિસામણી સ્ત્રીં ['રિસાવું' ઉપરથી] એક
 ભતનો છોડ (૨) રિસાવું ને -છું વિં જરાટમાં
 રિસાઈ લય એવું (૨) નં રીસ [રિસામણું
 મનામણું કરવાં = સહેજમા રિસાવું ને
 સહેજમા મનાવું]
 રિસાવું અંકિં [પ્રા. રુસ (સં. ર્વ) કોષથી
 નારાજ થવું, કોષે ભરાવ -વલું સંકિં
 [પ્રેરક]. -ળ(૦લું) વિં રિસામણું
 રિસીવર પું [હં.] સગીરની કે કબિયાની

भिलकतनी व्यवस्था माटे निभातो सरकारी
अमलदार (२) संदेशो जीलवानुं यात्रिक साधन
(टेलिफोन, वायरलेस धनुं)

रिहसल श्री० [इं] नाट्य-संवाद वगैरे अगाडि
अव्यास माटे लज्जवा ते; पूर्ववर्तन

रिंभ श्री० [इं] वीथी (२) रमतगमत के अभा-
डानी या शेरभलरनी अदरनी जभा

री पु० जपल रवरनी संज्ञा [ते (भाणकनुं)]

रीभल्लुं न० [रीभल्लु परथी] धूटलिये बालवुं

रीभल्लुं अ० [स रिंख, प्रा रिंख] रभल्लुं,
लटकुं (२) धूटलिये बालवुं (भाणकनुं)

रीज श्री० [रीजलुं उपरथी] भुथी; आनद

रीजलुं अ० [प्रा. रिज्ज (स कध्) = भुथी
यवुं, सर० हिं रीज्जना] भुश यवुं, सद्रष्ट यवुं,
-वपुं स० [गिजे अम कडुं]

रीड श्री० [प्रा. राडि] गड, भूम, पोडार.

-दियारभल्लु श्री० (का.) भूमाभूम, होकार

रीडुं वि० [दि. रिद्ध = पाडु] वपराधने भ-भूत
यथेलु (२) इभ वेडी कडल यथेलु (३) नधरोण,
सुधरे नडि अ० (गुनेगार)

रीत (त.) श्री० भुथो रीति (२) करकरियावर

[-करवी = विधि के रिवाज प्रमाणे करवुं (२)
भात्र विधि दाभल करवुं (३) करियावर करवो.

-पठवी = रिवाज जनवो. -भां आपवुं =

हरेल के हावकुं यवुं. -भां रडेकुं = इदि

प्रमाणे वर्तवुं; व्यवहार सामवो. -र१भवी

= रिवाज प्रमाणे वर्तवुं (२) व्यवहार सामवो,

लेवडरेवडभा सायुं रडेकुं] ०भात श्री०

बालबललल; वर्तलुक (२) करकरियावर.

०रिवाज पु० य० व० रीत अने रिवाज.

०सर अ० रीत प्रमाणे -ते अ० प्रमाणे,

पेडे (२) + तरीके (३) रिवाज -पद्धति प्रमाणे

रीति श्री० [सं] प्रकार, तरेड (२) पद्धति, इदि, धारो

(३) शैली (का शा) -त्या अ० [सं] रीतवी

रीध श्री० + रिद्धि. ०सीध श्री० रिद्धिसिद्धि

रीभल्लुं स० [स रिप्] कनडु; भूण इ० भ

आपवुं

रीभ न० [इं] वीस भा (कागण)

रीर श्री० [सं. री उपरथी] + राड; भूम

रील श्री०; न० [इं] दोरो वीटेली गरभ्री के

भूगणी (२) सिनेमाना दृश्यानी लाभी पडी

रीस श्री० [प्रा. रसा; भुथो रिसावु] रिस वुं ते;

रोप, गुस्सा [-करवी = गुस्सा करवो (२) भाडुं

लागवुं -यठवी, रीसे भरालुं = जोट लागवुं;

गुस्से यवुं -तुं भणुं = कन्या क कासथी

झाडने काम सज्जवा दे नडि अ०, वातवातभा

रिसाध जवुं.] [रिसावु

रीसलुं अ० [सर० हिं रीसना] भुथो

रींगलु, -लुं न० रींगलुतु इण-अ० शाक

रींगलु श्री० [दि रिंगणी] रींगलुतो छोड

रींगलु अ० [स. रिंग; प्रा रिंग, सर०

हिं. रिंगना, म. रिंगणें] (सु) पसार यवुं,

नीकणवुं. रींगलुं अ० [प्रेरक]

रीछ न० [वप० रिछ, प्रा. रिच्छ (स कडुं)]

अ० रानी हिंस प्राणी ०भुता श्री०

(सं) लभुवती (कुणणी अ० राखी) ०डी

श्री० रीछनी भाडा. ०डुं न० रीछनुं भय्यु

र०भाप पु० [व. रुजव] भुथो रोड [-करवो

= रोड करवो -पठवी = रोड पठवो, सामा उपर

शेड के रोडनी असर यवी -र१भवी = रोडथी

रडेकुं के वर्तवुं] ०डा२ वि० र०भापवावु

र०डा२ पु० [फा रु + सं कार] डा, रवीकार

र०डा२ श्री० [हिं, सर० म] रोडल

र०डे पु० [व रुजव], र०डी वि० [-करवो, करी

आपवी = डाड कामसर वि० लाभी आपवी]

र०डांगड पु० [सं] (स) अ० वि० ललल

र०डिभणी श्री० [सं] (स) श्रीकृष्णा पठगणी

र०डि [सं], र०डिभणी पु० (स.) र०डिभणी भाड

र०ड वि० [सं] र०ड, ललल, शुभ (२) कडोर.

०ता श्री० [पक्षपात, वलल

र०भ पु० [फा] गाल (२) यडेरो, शिडल (३)

र०भसत (-ड) श्री० [व] भरतग्री, गल

[-भापवी = नोकरी के काम उपरथी काडी

भूकडुं -लेवी = रल लेवी, छूटा यवुं]

र०डेल न० अ० पंथी

र०डु वि० [सं.] भाड. -र०डुलल न०

[+ जालल] दवाभाव

र०डुं अ० [सं. रुज] गमवुं

र०डि श्री० [सं] धरभा, लाव (२) भूम. ०कर

વિં રચિ ઉત્પન્ન કરે તેવું (૨) ગમે એવું;
 સુદર ઠકરતા સ્ત્રીં ઠકરં પું રસપ્રસન્નિને
 ન ગમવુ તે ઠર વિં તેજસ્વી; સુદર; મનો-
 હર (૨) રચિ યાય એવું. ઠરા સ્ત્રીં એક છદ
 રજા (-ભ) સ્ત્રીં [સ] પીડા; રોગ
 રજાવણું સંકિં 'રજવું' પ્રેરક
 રજાવું અંકિં 'રજવું' ભાવે; ધા પુરાઈ ઉપર
 નવાં ચામડી - રજા આવવી
 રદન નં [સ] રડવું તે; રોહણું
 રદિત નં [સ] રદન (૨) વિં રડેલુ
 રદ્ધ વિં [સ] રોકાયેલું; રધાયેલું
 રદ્ધ વિં [સ] ભયકર, ભયાનક (૨) પું (સં.)
 મહાદેવ (૩) એ નામના અગિયાર દેવોમાનો
 દરેક ઠતાલ પું સંગીતનો એક તાલ.
 -દ્રાક્ષ પું; સ્ત્રીં એક વૃક્ષ અને તેનું પાન.
 -દ્રાણી સ્ત્રીં (સ.) પાર્વતી - દ્રાવતાર પું
 (+સવતાર) રદ્ધનો અવતાર, રદ્ધ જેવું ક્રોધી
 રૂપ [-ધરવો, ધારણ કરવો = ગુરસે થવું.]
 -દ્રી સ્ત્રીં શિવની સ્તુતિનું એક વૈદિક સૂક્ત
 કે તેનો અગિયાર વાર પાઠ. [-કરાવવી =
 (માનના તરીકે) રદ્ધીનો પાઠ કરવા બ્રાહ્મણને
 બેસાડવો]
 રુધિર નં [સ] લોહી. ઠવાહિની સ્ત્રીં
 લોહીની નય - રાક્ષસરણુ નં [+અભિ-
 સ્તરણ] શરીરમા રુધિરનું ફરવું તે
 રુખાખ નં [ભુઓ રુખાખ] એક જાતની સારંગી
 રુખાયત સ્ત્રીં [અ. રુવાઈ, સરં મ રુવાડ્યાત]
 ચોપાઈ (અરખી, ફારસી કે ઉર્દૂ)
 રુમજાવણું (રુ) સંકિં 'રુમજાવું' પ્રેરક
 રુમાડો (રુ) પું ['રુમવું' પરથી] બૂમાબૂમ;
 શોરખડોર [રુમવું] પ્રેરક તે કર્મણિ
 રુમાવણું (રુ) સંકિં, રુમાવું અંકિં
 રુમાન નં [ફા. રવાન] શખ
 રુવાંટી સ્ત્રીં ['રુવું' ઉપરથી] કુમળા અને
 ઝીણા વાળ. -રું નં રુંવું [-રેરકરું =
 જરા પણ અસર થવી (બહુધા નકાર સાથે).
 -ખદલાવું = રવભાવ કે વિચારમાં ફેરફાર થવો.]
 રુચેલ (-હું) વિં ['રુ' ઉપરથી] રૂથી ભરેલું
 રુદ્ધિવા સ્ત્રીં [સ] રડવાની ઇચ્છા; રોતલપણું

રુશનાઈ સ્ત્રીં [ભુઓ રુશનાઈ] શાહી
 રુશવત, ઠખોર ભુઓ રિશત, ઠખોર
 રુષ્ટ વિં [સં.] ગુરસે થયેલું
 રુસવા વિં [ફા.: સરં હિં.] રુસેત, બદનામ.
 ઠઈ સ્ત્રીં રુજેતી, બદનામી
 રુંદ નં [સં] માથુ, ડોકું (૨) વિં બોડું;
 અપગ. ઠમુંદ વિં ગોળમટોળ ઠમાળ
 સ્ત્રીં માણસના માયાની ખોપરીઓનો હાર
 રુંધન નં [સં.] રોકવું, રોકાવું કે ગૂંચળાવું તે
 રું નં [દિ. રુધ્, સરં મ, હિં. રુઈ] ખી કાઢી
 લીધેલો કપાસ. ઠયો પું [સરં હિં. રુઈયા
 = રૂનો વેપારી] પાંભરો
 રુએ અં [ફા. રુ, રુપ સ્ત્રીં = કારણ] પ્રમાણે;
 -ને આધારે કે ક્રમે યા કારણે
 રુકવું સંકિં + ભુઓ રોકવું
 રુક્ષ વિં [સં] ભુઓ રુક્ષ ઠતા સ્ત્રીં
 રુખ સ્ત્રીં ભુઓ રુખ (૨) અટકળ (૩) વિચાર;
 અભિપ્રાય (૪) બળરતું વણ; ભાવતાલ (૫)
 ચોગ્ય પ્રસંગ, મોખ. [-ભેવી = મોખ કે
 તક છે કે કેમ તે તપાસવું - બાંધવી = વણ
 તપાસવી (૨) અટકળ કરવી]
 રુખ, ઠડું નં [સં] વૃક્ષ, પ્રા રુક્ષ; સરં હિં.
 રુક્ષન] એક નાનું ઝાડ - છોડ
 રુખડો પું [ભુઓ રુખડું] એક છોડ
 રુચકું નં ભુઓ રુક
 રુચ સ્ત્રીં [ભુઓ રુચ] રુચાવું તે [-આવવી =
 રુચાવું] ઠવું અંકિં [પ્રા. રુચ્ (સ રુહ);
 સરં હિં રુચના; મ રુચ્ગે] રુચાવું
 રુકવું અંકિં [પ્રા રુહ (સં રુહ) પરથી] કેતવું
 રુકપ સ્ત્રીં ['રુકું' પરથી] રુપાળાપણું; સુદરતા
 (૨) સારાપણું (૩) ભલાપણું
 રુકું વિં [સરં હિં રુરા (પ્રા. રુવ સં. રુપ
 ઉપરથી)] સાર; ઉત્તમ, સુદર. [રુહાં વાનાં
 થવાં = સાર - શુભ થવું.] -રુકું વિં રુકું
 (લાલિત્યવાચક) રુક પ = રુક પા, રુક પા, રુક પા
 રુક વિં [સં] બહા કાળથી પ્રચાર કે વપરાશમા
 હોવાથી રુક થયેલું - રુકાર પું [+આચાર]
 રુક બની ગયેલો આચાર - રુકાર પું [+અર્થ]
 રુકનો રુક અર્થ (યોગાર્થથી ભલટો)

૩૬ સ્ત્રી [સં] ૩૬ થયેલી રીત કે રિવાજ (૨) ને
કારણથી શબ્દનો અમુક અર્થબોધ કરાવવાની
શક્તિ (જુઓ યોગદ્વિ) ૦મયોમ પુઠ
ભાષામા ૩૬-૩૬થી જેનો વિશેષ અર્થ થયો
હોય એવો શબ્દપ્રયોગ. ૦મય વિઠ ૩૬ (૨)
મૂળ રૂપમા ચાલતો આવતો - સાધિત નહિ
એવો (શબ્દ)

૩૬ નં [સં ૧] (કા) ૩૬ [અડધુ
૩૬નું અં (કં) [સં ૨૦ મ રૂપો] (કા) મહુ,
૩૬ નં [સં] આકાર, રૂપાવ, સ્વરૂપ (૨) સૌદર્ય
(૩) વેશ (૪) રૂપક, નાટક (૫) વાક્યમા
વાપરવા પ્રત્યય વગેરે લગાડીને તૈયાર કરેલો
શબ્દ - પદ (વ્યા) (૬) વિઠ (સમાસને અંતે)
સરખુ, સમાન (ઉદા. કુઃખરૂપ) [-વરસી
નું = અતિશય રૂપાણુ હોય (બહુધા પ્રશ્નર્થ
સાથે નકાર બતાવવા) - રૂપનો અવતાર,
અંબાર = ખૂબ સુંદર હોય તે - રૂપની
મહિમ = અતિ સુંદર સ્ત્રી] ૦ક નં એક
પ્રકારનું નાટક (૨) એક અર્થાલંકાર, જેમા
ઉપમેયને ઉપમાન સાથે તદ્દપ કે અલિખ
બતાવી વર્ણન કરેલું હોય છે (કા શા.) (૩)
સંગીતનો એક તાલ (૪) ગાયન (સંગીત)
(૫) પું ૩૬-નં ૮૬ કરનાર, નટ ૦કેમ જળી
સ્ત્રી ૩૬કના અવયવોને છૂટા પાડનારો અલંકાર.
૦ચોક્ષી સ્ત્રી ૦ દવળ ઉપર નાના ધૂમટથી
કરતો ચોરસ ૦જીવા, ૦જીવિની સ્ત્રી ૦વેશ્યા.
૦જુ નં ૩૬ લખવડ તે; અલિખ્ય. ૦ખ ધ
પુઠ લઘુગુણના આધારે જે છંદ રચાય તે.
૦માળી પુઠ એક છંદ. ૦રેખા સ્ત્રી ૦ માત્ર
૩૬ બતાવનારી રેખા (૨) આછો ખ્યાલ, ટૂંક
ગાન. ૦વતી વિઠ સ્ત્રી ૦ રૂપાણી ૦વાન વિઠ
રૂપાણુ, સુંદર - પાખ્યાન નં (વ્યા)
ધાતુના રૂપો બનાવવા તે - પામહોર સ્ત્રી
રૂપિયો - પાણું વિઠ સુંદર - પાંચુરી સ્ત્રી
(૦) (ગાયના) પગની રૂપાની ઝાઝરી - પાંતર
નં ૩૬મા ફેરફાર, અન્ય ૩૬. - પાંદે
(૦) સ્ત્રી ૦ રૂપાણા દેહવાળી સ્ત્રી

રૂપિયો પું [રૂપું ઉપરથી, સં રૂપ્યક, સરં
હિં, મ રૂપયા] સે જ આનાની કિંમતનો

રૂપાનો સિક્કો [-રૂપો = લગભગ રૂપિયો.
રૂપિયા ખાવા = રૂપિયાનો ખર્ચ થયો ઉદા.
આ મકાને બહુ રૂપિયા ખાધા (૨) લાચરુત્વ
લેવી, નાણા ઓળખવા] - પાખાર વિઠ (૨)
પુઠ એક રૂપિયાના વજન જેટલું, તોલા જેટલું
- રૂપી વિઠ રૂપતુ; રૂપવાણું (સમાસને અંતે)
રૂપું નં [સં રૂપ્યક, સરં મ. રૂપ્ય, હિં. રૂપા]
એક ધાતુ - પેરી વિઠ રૂપાતુ, રૂપા જેવું
[-ખંધ છૂટવા = મરણની તૈયારી ઉપર
આવડું.] - રૂપી સ્ત્રી રૂપિયો (તિરસ્કારમા)
રૂપરૂ અં [ફા] સમક્ષ [-ચણું = સમક્ષ નતે
હાજર થયું] ૦માં અં સમક્ષ, મોઢામોઢ
રૂપલ પુઠ [હ] રશિયાનો રૂપિયા જેવો સિક્કો
રૂમ નં [જ.] (સ) યુરોપી વૃક્ષતાન, પ્રાચીન
રોમનો પ્રદેશ (૨) સ્ત્રી [હ] ચોરડી
રૂમઝૂમ અં [રવં] ઝાઝરકે વરસાદનો અવાજ
રૂમડી સ્ત્રી [રોમ ઉપરથી?] શરીરમાથી
હોલી એવી કાઢવાની નળી. [-રૂમવી =
દંખ રેવું]
રૂમહાણું (૩) અંકિં [રૂમડું પરથી] રૂમવા
પર થયેલું, ગાડપણી રૂમવું (ઢોરનું)
રૂમડું (૩) અંકિં [પ્રા રૂમ્હ, સં મ્લાપ્ત] =
મલિન કર્ક, સરં હિં. રૂમ્તા] નેગથી ધૂમક
(યુદ્ધમા) (૨) લટકવું, ફરવું (૩) સંકિં [સં
લુંવ = રિખાવડું] હેરાન કરવું [વૃક્ષતાન
રૂમશામ નં [ફા. રૂમ + ફા જ્ઞામ] (સ.)
રૂમાલ પુઠ [ફા] (દાખમો લૂછવાનો) લૂગડો ના
કકડો. - સ્ત્રી સ્ત્રી ૦ નાનો રૂમાલ કે લૂગડાનો
કકડો (૨) સુસલમાન સ્ત્રીઓનું ઘરમા માથે
બોઢવાનું નાનું બોઢણું (૩) એક પ્રકારનો લગોટ
રૂમાલી સ્ત્રી [હિં (ફા રૂ ઉપરથી)] મગદળ-
નેડીની એક કસરત (૨) જુઓ 'રૂમાલ માં
રૂમી વિઠ રૂમ, રોમનું - ને લગતું
રૂમેમસ્તકી સ્ત્રી [અ રૂમીમસ્તકી, સરં હિં.
રૂમીમસ્તકી] એક ઔષધિ એક - નતનો શુદ્ધ
રૂડું નં [સં રોમક, સરં હિં રૂમા] રૂડક
શરીર ઉપરનો નાનો વાળ, રોમ, રવાટ.
[રૂડાં ઊંઘાં ધવાં = રોમાય થવો (લયથી,
આશ્ચર્યથી, આનંદથી) રૂડું ન ફેરડું = નરક

પણ અસર ન થવી. રૂવે રૂવે છવ રાખવો
= અત્યંત કાળજી રાખવી.]

રૂવો પુ. ચણિયારાની અણી જેમાં ફરતી રહે
છે તે ખાડાવાળો લોહાનો હટ્ટો (૨) ઘટીતુ
ઉપલુ પડ જેની પર ફરે છે તે ખીણો

રૂમ પુ. નં [ફા.] (સં) યુરોપિયેશિયામાં
સખમ ફેલાયેલો એક દેશ, 'રશિયા'

રૂસણું નં ['રૂસવું' પરથી] રિસાડુ તે

રૂસવું અંકિં [સં. રૂવ; પ્રા. રુસ; સરં મ
રુસજે; હિં. રુસના] + રિસાડું

રૂમી વિં [ફા.] રશિયાનું - ને લગતું

રહ પું; નં [જા.] આત્મા, છવાત્મા. -હાની
વિં [ફા.] છવાત્મા કે આત્મા સંબધી

રંથું નં [રવં] રહન

રંછડું, રંછું નં [જુઓ રંધું, સરં હિં. રોંગડા]

રૂંકો વાળ કે તાતલો રૂંકો - મોઝાનું પંથો

રૂંદો પું જુઓ રોંદો, રોંદો રૂંદો - નાંચનાં પંથો

રંધ અંકિં, ઠણુ (-ન) નં [રંધવું પરથી] રંધાવું
તે; રોકાણ, પ્રતિબંધ (૨) આટી, અકળામણ

રંધવું સંકિં [પ્રા રંવ(સ રૂવ)] રોકડું (૨)
ગૂંગળાવડું

રંધામણ અંકિં રંધાવું તે; ગૂંગળામણ

રંધાવું અંકિં, -વડું સંકિં 'રંધવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક [આતુરતાથી ઢાંડવું તે

રંધ અંકિં, રંધાડો પું (કા) કાઠીની પાછળ
રંધાડું, રંધું નં [જુઓ રંધ] રંધાડું

રંધણું નં [જુઓ રંધણું] + રીસ

રે અં [સ] એ. એ. [સ ખોધનનો ઉદ્દગાર]
(૨) કવિતામાં પાદપૂર્તિ માટે નિરથક મુકાય છે

રેકડું નં [ઈ] નોધ (૨) દફતર, કાઠલ (૩) અંકિં
આમોક્ષિન વાલની યાળી - ચૂડી (૪) પું; નં

પગકાષ્ટ; આક; છેલ્લી હક. [-ઉતારવી,
લેવી = માયન વગેરેના અવાજને રેકડું ઉપર

ચંત્ર વડે ઉતારવો (જેથી તેને વમારતા ફરી
સંલગાય). -કરવો = શક્તિના કાઠ પ્રયોગમાં

ટોચની હકે પહોચવું -તોહવો = જે છેવટની
હકે આ કાઠ હોય તેથી આગળ વધવું. -મૂકવી

= આમોક્ષિન પર રેકડું ગોઠવવી, તેમ કરીને તે
વગાડવી -વામવી = આમોક્ષિન વાજું વાગવું.

રેકેટ નં [ઈ] ટેનિસનું બેટ

રેખ અંકિં [સં. રેખા; સરં હિં; મ.,] રેખા
(૨) ઘાતે જડાવેલી સોનાની ટપકી (૩) નાની

ખીલી (૪) અં (પ.) જરાયે. ઠણું અંકિં
રેખા દોરવી [એક ઢાળ

રેખતો પું [ફા] ફારસી અને ઉર્દૂ કવિતાનો
રેખમાલ પું ધાતુ વગેરેનો કંઠણ ભૂકો

(પોલિશ કરવા માટે), 'એમરી' [-નો કાગળ
= એ ભૂકો ચોટાડેલો કાગળ]

રેખણું અંકિં જુઓ 'રેખ'મા

રેખા અંકિં [સં] લીટી; આકા. [-એવી =
લાગ્યેખા - નસીખ જેવું - વાચવું - પઠવી

= આક - લીટી દોરાવા - અકાવા] ઠકંસ
પું ઉપર રેખા દોરી કરતો કસ (ગ).

ઠગણિત નં ભૂમિતિ ઠચિત્ર નં રેખાઓથી
દોરેલું ચિત્ર (૨) કોઈના છવનકુંડું કે નિરૂપણ;

'ઠચ' ઠચિત્રણ નં રેખાથી જ ચિત્ર દોરવું તે
રેખાંશ પું [સં.] ઉત્તર અને દક્ષિણ ધ્રુવમાથી

પસાર થતી પૃથ્વીના ગોળા ઉપરની લીટી;
'લોન્ગિટ્યુડ'. ઠટ્ટ નં રેખાશનું વર્તુળ

રેખિક વિં [સં.] રેખાગણિત સંબધી; 'જ્યોમે-
ટ્રિકલ' (ગ.) ઠઉપપત્તિ અંકિં રેખાગણિતની

રીતે સાબિતી. 'જ્યોમેટ્રિકલ પ્રૂફ' (ગ.)

રેખીણું વિં ['રેખ' ઉપરથી] સુરેખ; રપષ
રેગિસ્ત્રાન પું; નં [ફા.] રેતાળ પ્રદેશ;

રણ; મરુભૂમિ

રેગી અંકિં એક પંખી

રેચ પું [સં] જુલાય [-આપવો = જુલાયની
દવા આપવી (૨) ધમકી આપવી. -ધવો =

જુલાયની દવાની અસર થવી. -લાગવો =
રેચ થવો (૨) ધમકીની અસર થવી -લેવો

= જુલાયનું ઔષધ લેવું] ઠક વિં જુલાય
કરે એવું [ત્રીજીની ઉચ્છેદણી

રેચકું નં ['રેચક' ઉપરથી ?] ખેતી લડવાડમાં
રેજ અં [જુઓ જેર] તાળે

રેજગી અંકિં [સરં મ (ફા ?)] છૂટું - પરચૂરણ;
મોઠા નાણાનું નાનું નાણું

રેજ વિં ['રેજ' ઉપરથી] રેલવાણું (પાસાની
રમતમાં) (૨) અંકિં [જુઓ રેજ] નાનો રેજ

રેણુ નં [ફા. રજા] પાસાની રમતમા એક એક ઘણાનુ નેડકુ (૨) ફેટાનું છેણું (૩) ભાલા ઉપરનો વાવટો. [રેખાં ઉડાવવાં = મોઝ ઉડાવવી; ગમ્મત કરવી.]

રેખો પુઠું [ફા. સરં હિં, મ રેજા] કાચળીમા વપરાતો સુતરાઉ કે રેશમી કાપડનો કકડો (૨) [સરં હિં, મ રેજા] ધાતુ ગાળવાની કુલડી

રેટો પુઠું [ભુઓ રેટો] નાની પાલકી
રેડ (રે) વિઠું [ભુઓ રેડ] જાડુ રગડા જેવું (૨)
શીઠું [સરં રડ] પૂઠ, કેડો

રેડખેડ અઠ [રેડ ઉપરથી] (કા) રગડાની જેમ
રેડવણું સઠકિં [દે. રહુ = ગળડેલું] રેડવણુ,
નિભાવી લેણુ (૨) ગળડાવણુ

રેડવું સઠકિં [સરં રેલણુ (સ પ્રે), મ રેડળેં]
પ્રવાહીની ધાર કરવી (૨) ધાગ ચલાવીને
ભરવું, અંદર નાખવું

રેડવો પુઠું [દે. રહુ?, સરં હિં. રહુ રહુ]
એક જાતનું ગાડું [ધાતુ

રેડિયમ નં [ફે] વિદ્યુતશક્તિવાળી એક વિરલ
રેડિયો પુઠું [ફે] તાર વગર, અવાજ દૂર
સંભળાવવાનું કે સાંભળવાનું યંત્ર કે તે ક્રિયા.

[—માં આવણું = રેડિયો ઉપરથી કહેવાણું
—માં, પર પોલણું = યંત્ર દ્વારા ચાલે તરફ તથા
તે રીતે તેના મુખ્ય મથકે યંત્રમા બોલવું.
—મૂકવો = રેડિયો ઉપરથી કાર્યક્રમ સંભળાય
તે રીતે તેને શરૂ કરવો. —લેવો = રેડિયો
મૂકી તેનો કાર્યક્રમ સાંભળવો.]

રેડી શીઠું (કા.) એક જાતની ઘોડી
રેડો પુઠું [સરં મ. રેલા] વાછડો; રેડલો

રેડિયાળ (રે) વિઠું [દે. રીઠ = અવગણના,
અનાદર?] રેડિયાર, રવડણુ, ધણી વિનાનું
(૨) નકામું, નમાણું. [—ગાડું = નેઘેલી ઝડપે
ન થતું કામ]

રેડિયું (રે) વિઠું [રેડ ઉપરથી] જાડું, ઘટ્ટ
રેડું (રે) વિઠું [ભુઓ રેડિયાળ] રખડણું, સંભાળ
વિનાનું (૨) [ભુઓ રેડ] ગાડું, રેડિયું. [—ખડકું
= વીણું — રખડણું છેણું કે ઘણું]

રેણુ (રે) શીઠું [પ્રા. રયણી (સં રજની), સરં
હિં રૈન] + રાત્રિ (૨) [ભુઓ રેણુ] રજ

રેણુ (રે) નં [સરં હિં. રેના, મ રેવણ, રેવળેં]
ધાતુની સાથ કરવાનું ઝારણું [—કરણું, દેણું].
ઠણું સઠ કિં રેણુ દેણુ

રેણી (રે) શીઠું [ભુઓ રેણ] + રાત્રિ
રેણુ પુઠું, શીઠું [સ] ધૂણ, રજ
રેણુક શીઠું [સં રેણુકા, સરં હિં] એક વનરપતિ
—ઐવાધિ ઠણીજ નં એક ઐવાધિ

રેણુકા શીઠું [સં] (સ) પરશુરામની માતા
રેત નં [સં.] વીર્ય

રેત શીઠું [સ રેતજા? ભુઓ રેતડી, સરં
હિં, મ] ઝીણી રેતી. ઠંદાની શીઠળખાણની
શાહી સૂકવવા લાભરાવવાની રેત રાખવાનું પાત્ર
રેતડી શીઠું [હિં. રેતી (સ. રી)] નાની કાનસ
—ડો પુઠું મોટી કાનસ

રેતલ પુઠું [સરં હિં.] એક પક્ષી
રેતની વિઠું [રેત ઉપરથી] રેતાળ

રેતવો પુઠું [રેતી ઉપરથી] (કા) ઝીણી રેતી
જેવી ધૂણ (૨) ખોડતા બહુ રેતીની કળે એવો ફૂવો
રેતાળ વિઠું [રેત ઉપરથી, સરં મ રેતાલ]
રેતીવાળું [રેતીનું

રેતિયું નં [રેત ઉપરથી] રેતઢાની (૨) વિઠું
રેતી શીઠું [ભુઓ રેત] પથ્થરનો ઝીણો ભૂકો,
વાહુકા. [—માં નાવ ચલાવણું = પોલ પોલ
ચલાવણું (૨) મિથ્યા પ્રયત્ન કરવો (૩) અશક્ય
કામ સિદ્ધ કરવું, મહાપરિશ્રમ કરવું] ઠંકામળ
પુઠું રેતી કે કાચની ભૂમી ચોટાડેલો કાગળ

રેથળ પુઠું [ભુઓ રથથડ] કાકરેટનો રથથડ
રેત (રે) શીઠું [ભુઓ રેણ = રજની] રાત (૨)
[ફે. રેહન?] લગામ

રેપ શીઠું આરોહની મીડ (સંગીત) [ચિહ્ન
રેફ પુઠું [સં] અક્ષર ઉપર કરાણુ રેતુ (૧) આઈ
રેકુ પુઠું ખાતમીદાર, જાસૂસ
રેકું શીઠું (કા) રેતવાનો ઢગલો

રેફિજરેટર પુઠું [ફે] જેની અંદર ચૂકેલી
વસ્તુઓ ઠંડી થઈ સારી રહે અથવા ઠંડી
તથા તેણે એક યંત્ર — સાધન

રેખચો (રે) પુઠું [ભુઓ ચહેખચો, સરં મ.
રેવ, રેવટ] પાણીની અત્યંત ઢોળાઢોળ, તેથી
થયેલો ધીચડ

રોગ પું [સં] યમ્મહ; વિકાર, તંદુરસ્તીમા
 યમ્મહો, વ્યાધિ [-ઊપદવો = રોગ થવો રોગ-
 ચાળો થવો -ઊડવો = રોગનો ચેપ લાગવો;
 રોગ લાગવો -કાઠવો = વ્યાધિ દૂર કરવો
 -કાઠી નાખવો = રીસ કે ધૂધવાટ કાઠી
 નાખવો (૨) ઠકાણે આણવું; પાશરું કરવું.
 -ચડવો = રોગનો ચેપ લાગવો. -ચાલવો =
 રોગચાળો થવો. -થવો = વ્યાધિ લાગુ
 પડવો (૨) યગડવું -થવો, ભરવો =
 માફુ લાગવું -નો ચાળો = રોગચાળો,
 રોગ ફાટી નીકળવો તે રોગમાં યોલવું =
 રીસમા યોલવું.] ંચાળો પું રોગનો
 ફેલાવો. ંટોગ પું, ંરોઈ સ્ત્રીં નં
 રોગ, વળગાડ વગેરેની પીડા. ંશર્યા સ્ત્રીં
 રોગીની પથારી (૨) [લા.] મદવાડ, ખાટલો
 રોગાન પું, નં [ફા. રૌચન] તેલ, મીણ, લાખ
 વગેરેનું એક ભતતુ મિશ્રણ (લાકડાં, લૂગડા
 વગેરે ઉપર ચડાવે છે). [-કરવો, ચડાવવો
 = રોગાનનો લેપ કરવો (૨) ટાપટીપ કરવી (૩)
 ઉચ્છેદવું -કરવો = યગડવું, વ્રકસાન થવું]
 -ની વિં રોગાન ચડાવેલું (૨) પું રોગાન
 ચડાવનાર

રોગિયું, રોગિષ્ઠ, રોગી [સં], રોગીલું વિં
 માફં, રોગવાળું [માન; નર્યું

રોગું વિં [સરં રોકડું] (કા) નકરું; કેવળ;
 રોગો પું ચૂનો

રોચક વિં [સં] રચિ કરાવે તેવું; ગમતુ
 રોચ(-ત)ડી સ્ત્રીં [ભુચો રોતડ] અણચી;
 અંચઈ

રોચન નં [સં] રચવું તે (૨) લપકા; મનોહર
 દેખાવ(૩)રોચના. -ના સ્ત્રીં લાલસા, ઇચ્છા
 (૨) સુદર સ્ત્રી (૩) ગોરોચન

રોચિ નં; સ્ત્રીં [સં] પ્રલા, તેજ

રોચું વિં [પ્રા રૌચ, રોચ = પીસવું પરથી ?]
 કરચલીઓ પડી ગઈ હોય એવું (૨) (રો)
 [સરં મ. રૌચળે = ભોઠાવું] રોચુ

રોજ પું [ફા.] દિવસ (૨) એક દિવસની
 મનૂરી (૩) અં હમેશ [-ઊઠીને અં
 દરરોજ -પડવો = રોજ ન ભરવો, એક

દિવસનું મહેનતાણું જવું -ભરવો = રોજિંદા
 મહેનતાણે કામ કરવું; દહાડિયા તરીકે કામે
 જવું. રોજે જવું = ભુચો રોજ ભરવો.
 રોજે રાખવું = દહાડિયા તરીકે રાખવું]
 ંમાર પું ગુજરાન માટે કરવાનો ધધો,
 નોકરી કે ઉધમ. [-ચાલવો = ધધા કે
 ઉધમમાં ફાયદો રહેવો, ગુજરાન પૂરતો ઉધમ-
 ધધો ચાલવો -મળવો] ંગારી સ્ત્રીં
 રોજગાર; કામધધો ંદાર પું દહાડિયો.
 ંનામું નં ભુચો રોજમેળ. ંનીરી સ્ત્રીં
 દરરોજના કામની નોંધપોથી; ડાયરી. ંબરોજ
 અં [ફા.] રોજ રોજ, દરરોજ. ંમેળ પું
 દરરોજનો હિસાબ (૨) રોજનો હિસાબ (૩)
 રોજનો હિસાબ લખવાનો ચોપડો ંરોજ,
 -જ દા અં હ મેશ. -જિંદાર વિં (૨)
 પું રોજથી કામ કરનાર -જિંદારી સ્ત્રીં
 રોજગાર (૨) રોજની મનૂરી (૩) કમાણી.
 -જિંદું વિં રોજનું. -જી સ્ત્રીં રોજગાર
 (૨) ગુજરાન (૩) રોજની આવક, પેદાશ
 રોજડી સ્ત્રીં ફળેલી (સુ) (-થવી, કુટાવી)
 રોજો પું [જ] મોટા અંને ધાર્મિક સુસલ-
 માનની કબર (૨) સુસલમાનનો દિવસનો
 ઉપવાસ (-કરવો, રાખવો)

રોઝ નં [દે. રોઝ] ઘોડાને મળતું એક જ ગણી
 પશુ ંડી સ્ત્રીં રોઝની માદા ંડું નં
 રોઝ. -ઝી સ્ત્રીં (કા) એક ભતતી ઘોડી
 રોઝી, -ઝિયો વિં [રોઝી ઉપરથી ?] એક
 ભતનો (કપાસ)

રોટલી સ્ત્રીં [સં રોટ, દે. રટ્ટિયા, રોટ્ટા] ઘઉંના
 લોટની પાતળી ગોળ વાની. -લો પું હાથે
 ચાપીને બનાવેલી ભડી લાખરી (૨) [લા.]
 આણવિકા [રોટલા થવા = (બે કનકવા)
 પેચમાં એકઠા થઈ જવા રોટલાનું
 ભૂખું = આણવિકા વિનાનું, કગાળ
 રોટલા ભેચું થવું = ભોળન મળવું (૨)
 આણવિકા મળવી રોટલા-વેળા = રોટલા
 ખાવાનો -ભોળનનો સમય (૨) બપોરના
 ભોળનનો સમય. રોટલા-ચનાન કરવું =
 લાણ પર બેસવાના સમયે જ નાહવું રોટલે

રોટું = રોટલા વિના ટળવળતું; કંગાળ
રોટલો કરવો = રોટલો બનાવવો (૨) મારી
મારીને ખેવડ વાળી રોટું (૩) કચડી નાખવું
-ખોવરાવવો, ટાળવો, પહોંચવો =
આજીવિકા ખોવરાવવી; ચાલુ ગુજરાન બંધ
કરવાવું -ઘડવો = ભુઓ રોટલો કરવો (૨)
કાઈનું નામ ઠઠીને રડવું; છેડો વાળવો -જવો,
પૂડવો = આજીવિકા જવો; રોજ બંધ થવી
-થઈ જવું = ચગદાઈને ચપટ થઈ જવું
-ખગાડવો = રોજ કે ગુજરાનને ખચેલ
પહેચાડવું -વાળવો = (કામ) ખગાડી
નાખવું, ચૂથી નાખવું અડધો, આછો
પાતળો, ભટો કે સૂકો રોટલો = હલકું
પાતળું ખાવાનું, ગુજરા ભેગ અખ રળીને
રોટલો ખાવો = મહેનત કરીને પ્રમાણિક
રોજ મેળવીને ખાવું (૨) પૈસાદાર નહીં છતા
દેવાદાર ન હોવું]

રોટી સ્ત્રી [સરં હિં] ભુઓ રોટલી (૨) પાઉરોટી
ઠંડેવાર પું સાથે જમવા જમાડવાનો સંબંધ
રોટું (રો) નં [મ] ખરાખર પાકતા પહેલા
સુકાઈને ચીમળાઈ ગયેલું ખેરવાદ સોપારી
(૨) [લા.] [સરં મ રોટ્ટા] રાણુ જડ માણસ
રોટો પું [સ રુટ ?] રૂઝ
રોડ વિં (રો) રોડ, ગાડું (ભડુ સાથે વપરાય છે)
રોડ પું [ડ] રસ્તા, માર્ગ (૨) [?] (સુ) ચડાવ,
ઊંચાણવાળો રસ્તા [(કા) ગમડાવવું
રોડવડું અંકિં [પ્રા રુલ (સં. હુદ્દે હુલ)]
રોડા (-લા) પું [ભુઓ રોલા] એક છં
રોડા પું અં વં [ભુઓ રોડવડું] રોટ, ગયરડી
-ડી સ્ત્રીં રોટ; રોડા (-કાઠવી) [કકડો
રોડું નં [સં. લોછ, સરં હિં., મ રોટા] ઈંટનો
રોડવાળ વિં બ્રાહ્મણની એક ભતવું
રોડું નં [ભુઓ રોડું] મોટું ભણુ (૨) રોડું
રોટો પું [ભુઓ રોડું] મોટું જાણું (૨)
[ભુઓ રોટો] [કા] ત્રીજ પહોરનું ભોજન
રોણુ નં [સરં રસણુ કે 'રોણુ' ઉપરથી ?]
ખખેડો, દિસાદ, તોફાન [-ખાંડકું, લેણું =
હકપૂર્વક રડવું, રહીને કબિયો કરવો]
રોણુ સ્ત્રીં [ભુઓ રોન] રાતની ચોષી [-કરવી.

મારવી = રાતે ચોષી માટે કરવું]
રોણુ (રો') સ્ત્રીં [સં રોહિણી] રોહિણી નક્ષત્ર.
[-દાઝવી = રોહિણી નક્ષત્ર વરસાદ વગરનું
જવું -રેલવી = રોહિણી નક્ષત્રમા ખૂબ
વરસાદ થવો]
રોણું નં [પ્રા. રોવણ (સં રોદન)] રદન
રોતલ, -હું, -લ વિં ['રોણુ' ઉપરથી] ઝટ
રોઈ પડે એવું
રોતડી સ્ત્રીં ભુઓ, રોંચડી
રોટું વિં ['રોણુ'નું વં કૂં] રડવું, ગઢવા કરવું.
[રોતી સુરત [સરં મ રોતી સુરત],
શિકલ = રોતલ, ઉઠાસી કે શોકાર્ત થહેરો]
રોદહડું (-ણું) નં [ભુઓ રોદન] વીતકની
કથની (૨) રદન [રોદહડું રડવાં = હતાશ
થઈ કુખની વાત કથા કરવી]
રોદન નં [સ] રદન [પડેલો]
રોદો પું [સ રોધ ઉપરથી] ખાડો (ચીલામાં
રોધ પું [સ] અટકાવ. ઠક વિં રોધ કરનાર.
નં નં રોધવડું તે ઠું સંકિં રોદકું, અટકાવવું
રોન સ્ત્રીં [ફં ગડવડું] રાતની ચોષી માદ કરવું
તે [-કરવી, મારવી] [રોનવાણું
રોનક સ્ત્રીં [જ] તેજ, લપકો ઠદાર વિં
રોપ પું [રોપવ પરથી] રોપો, છોડ ઠણુ નં
[સં] રોપવું તે ઠણુદાર વિં રોપનાર ઠણી
સ્ત્રીં રોપણ; વાવણી
રોપડું સંકિં [સ. રોપ] વાવવું (૨) ખોડવું
રોપાણુ નં [રોપવ પરથી] ભુઓ રોપણ
રોપિત વિં [સં] રોપણુ
રોપીટ સ્ત્રીં [રોણુ + પીટવું] રોફટ; રોણુ ને
છાતી પીટવી તે
રોપો પું ભુઓ રોપ
રોક (-ખ) (રો) પું [ભુઓ રમાખ; સરં હિં., મ.
રોવ] બપો, દબલો (૨) પ્રતાપ, તેજ, દાખ.
[-કરવો, મારવો = ડોળસામથી રહેવું.
(૨) ઉપરીપણુ માખવડું; દાખ પાડવા જેવું
વર્તન કરવું -ચલાવવો, પાડવો, રાખવો
દાખ પાડવો, રોડમાં નાખવું. -ખેઆડવો =
ધાક ખેઆડવી, રોડ પાડવી.] ઠદાર વિં
રોફવાણુ. -ફી (-ખી) વિં રોફવાણુ

રોખડ વિં [જુઓ ઘોણું; ડોણું] જડ; મૂખ; અરસિક [ધરેણું]
 રોખડી સ્ત્રીં [સરં મ. હોવર] સ્ત્રીઓનું એક
 રોખ, ૦૬૨, -ખી જુઓ 'રોફ'મા
 રોમ પું, નં [સં.] સ્વાદ્; રૂઝ, શરીર ઉપરના વાળ. ૦૬૫, ૦૮૧ પું રોમવાળું ચામડીનું
 છિદ્ર. ૦૮૨ પું હલમ. ૦૬૫ પું રોમાય (૨) વિં રોમાય કરે એવું
 રોમ નં [ઈ.] (સં.) ધટાલીનું તાણીનું શહેર. ૦૮ વિં રોમનુ કે તેને લગતું કે તેનું રહેવાસી
 રોમંથ પું [સ.] વાગોળનું તે
 રોમાવલિ (-લી, -ળિ, -ળી) સ્ત્રીં [સં.] સ્વાદીની હાર
 રોમાંચ પું [સં.] (લાગણીથી) શરીર ઉપરનાં કંવાં ઊભા થવા તે. ૦૬ રોમાંચ કરે એવું, રોમહર્ષ -ચિત વિં રોમાચ થયો હોય તેવું
 રોયણ (રો') સ્ત્રીં (સં) રોહિણી
 રોયણ નં [સં] રુદન, પ્રા રોમણ + રુદન
 રોયલ વિં [ઈ] એક ખાસ કદનો (છાપવાનો કાગળ) (૨) શાહી; દરબારી
 રોયલી સ્ત્રીં [મ] નાનું લગર (મજવાનું)
 રોયલી સ્ત્રીં [ઈ.] લેખક વગેરેને તેમની કૃતિના વેચાણ ઉપર જે મહેનતાણુ ઠરાવી આપવામાં આવે તે [(સ્ત્રીઓની ગાળ)
 રોયું વિં [રોયું ઉપરથી] પીટયું; રહ્યું
 રોલ પું [ઈ. રોલ] (વહાણમા ખેસતા આવતા) ચક્કર, તમ્મર (૨) એક ભત્તુ રેશમી કાપડ
 રોલ પું [ઈ.] આકાળી, ૦૨ પું ગમડે તેવો ગોળ ઘાટ (જેમ કે, છાપખાનાનો; જમીન દાખવાનો)
 રોલા (-ળા) પું [સં] એક છઠ
 રોણું (રો?) વિં બાણ, મૂખ, મૂઠ
 રોણું અં કિં [પ્રા. રોવ (સં. રુદ્)] રહું (૨) સંકિં -ને રહું; -નુદ્ધ કરું, ગાણું (૩) નં રહું તે, રોણું -વડાવણું સંકિં [પ્રેરક]. -વાણું અં કિં [ભાવે]
 રોશન વિં [ફા] ચળકતું (૨) નહેર [-થણું = તાણ થવી. -વાણું = ગુસ્સાન કરવું, ધૂળધાણી કરવી.] -નાઈ, -ની સ્ત્રીં (મણા દીવાઓનો) સામદો પ્રકાશ (૨) રશનાઈ

રોષ પું [સ.] ગુસ્સો. [-કરવો, રોખવો, રોષે બરાણું = ગુસ્સે થવું.] ૦૫ પું સં કિં રોષ ચડાવવો; ગુસ્સે કરવું -વાણું અં કિં રોષ ચડવો; ગુસ્સે થવું. -પિત વિં રોષવાણું
 રોહ પું [સં.] કળી (૨) અંકુર
 રોહ નં [સં રોહિણ] એક ઘાસ ૦૬૧ પું એક ઘાસ (૨) [સં. રોહિતક?] એક જાડ. ૦૬૫ સ્ત્રીં એક વનરપતિ
 રોહિણી સ્ત્રીં [સં.] ચોથ નક્ષત્ર (૨) વીજળી (૩) [સ.] બજારમની માતા (૪) [સં.] ચંદ્રની પટરાણી (૫) આયતા કુતિનો એક પ્રકાર
 રોહિત વિં [સં.] રાતું (૨) પું (સં.) હસ્તિશ્વર રાતનો પુત્ર. -તાથ પું અગ્નિ
 રોહિલા પું [સરં હિં રહેલા; મ] પહાણોની એક ભત્તિ. -લાખંડ પું (સં.) યુ પ્રાન્તનો એક પ્રદેશ ન્યા રોહિલાની વસતી છે
 રોળ પું [રોળવું પરથી? પ્રા. રુલ (સં. રુદ) આળોટવું] અમઓક; મંરકી (૨) ગજબ; ઘટ; પાયમાલી (૩) [સરં મ. રોલા] મોટો બધો (૪) [દિ. રોલ] ગલરાટ; રોરખકોર (૫) જમડો, કલહ. [-ચાલવો = મંરકી ફેલાવી : -વળવો = ઘાણ નીકળી જવો, ખૂણ ગુસ્સાન થવું, ખૂણ વપરાઈ જવું -વાળવો = લાય ફેલાવવો (૨) અતિશય ગુસ્સાન કરવું (૩) ઘાણ કાઢી નાખવો (૪) ખૂણ ખરચી નાખવું]
 રોળવણું સંકિં [રોળવું ઉપરથી] રોળો એમ કરવું
 રોળવાણું અંકિં બિહાણું. બિભલ
 રોળવું સંકિં [પ્રા. રુલ (સં. રુદ) ઉપરથી] ચોળવું; મસળવું (૨) રંગદોળવું; મેલું કરવું (૩) [લા.] કચરી મારી નાખવું
 રોળા પું [જુઓ રોલા] એક છઠ
 રોળાકોળી (રોંકો?) વિં સ્ત્રીં સાજની (વેળા)
 રોણું (રો?) વિં [જુઓ રોળવું] અધાગવાણું (૨) મેલું; રોળાયેલું (૩) જુઓ રોલું (૪) નં જુઓ રોળો; કબિયો. તોફાન; વિગાણું
 રોળો (રો?) પું [દિ રોલ] લાગગડ (૨) ઘોમણ; ખૂમ (૩) [રળવું ઉપરથી] કમાઈ

રોંક(-ખ)ણી(રોં) સ્ત્રી [મ.] રોખડી; રવો.
 -રું સંક્રિં રધો ફેરવવો, સાદ કરવું
 રોંખણું (રોં) નં [સરંમ રોંચળે] પથ્થર લાકડા
 વગેરે પર આકા પાડવાનું ઓળર, ટાકણું
 રોંખડુ (રોં) સંક્રિં ભુઓ 'રોંકણી'માં, રોંકું
 રોંચુ (રોં) વિં [ભુઓ રોંચુ] ગામડિયું,
 ન ગલી, અસભ્ય -ચો પું રામો, જડસો
 રોંકું (રોં) નં [ભુઓ રોંકો] ત્રીનો પહોર, સમી-

સાજનો વખત -દો પું [સં. રોમંચ ઉપરથી ?]
 ત્રીન પહોરનું જમાણું (ર) વાણુ (૩) રોંકું
 રોંક વિં [સં] રૂદ્ર સખધી (ર) ભયકર: ઉચ્ચ
 (૩) પું રોંદ્રપણુ, રૂદ્રતા (૪) કાવ્યના નવ
 રસમાનો એક -દો સ્ત્રી દીપ્તા શ્રુતિનો
 એક અવાતર ભેદ
 રોંચ વિં [સં] રૂપાનુ (ર) રૂપા જેવું
 રોંચ નં [સં] એક નરક

લ

લ પું [સં] ચાર અર્ધસ્વરોમાનો ત્રીનો, ઠકાર
 પું લ અક્ષર કે તેના ઉચ્ચાર. ઠકારાંત
 વિં છેડે લકારવાળું
 લઈ 'લેકું'નું કું રૂપ જેમ કે લઈ આવવું;
 લઈ જવું ધં [લઈને]
 લઈને અં [લેકું'નું અં કું] ઉદાં 'એને
 લઉઓ પું [પ્રા. લવ(સં) લપૂ] ઉપરથી] રાતની
 પાસે રહેતો મજકરો, લૈલો
 લકડલકડ અં [લકડ+લકડો કે લોકો? કે
 રગડવું+ધકેલું?] લકડલકડ, ધમધોકાર;
 કપાટામધ
 લક(-ક)ડિયું વિં [ભુઓ લકડ] લાકડાનું
 (ર) કઠણ (૩) જાડને પણ બાળી દે એક
 (હિમ) (૪) નં ભુઓ કઠોડું (૫) ગડાક
 બનાવવાનું લાકડાનું ખામણવાળું ગચિયું.
 -ચો દાન પું એક રમત
 લકવો પું [અ લક્વહ] શરીરનું એકાદ અંખ
 ગ્હી જવાનો રોગ, પક્ષાણત
 લકીઝ સ્ત્રી [હિં. મ] લીટી, રેખા
 લક(-કું)ઓ [અ લક્મહ] કાળિયો. લાડવો,
 કાપટું (કટાક્ષમા) (-લેવો)
 લકટી સ્ત્રી [સં લકુટ, સરં હિં.] લાકડી
 લકુંદરું વિં [સરં મ લક્ક=ઉઘાડું, નાથું
 અથવા લતકુટ-લતકોડગા = નિર્લજ્ય]
 રડીજાળ, વહેલ
 લકડ નં [સ લકુટ, પ્રા લકુડ, સરં હિં., મ.]
 લાકડું (બહુધા સમાસમા વપરાય છે) ઠકાર
 નં લાકડાનું કામ, સુનારીકામ. ઠકોટ
 પું લાકડાનો કોટ કે આતરો (ર) વહાણ-

માથી જ્યાં લાકડાં ઊતરે છે તે ડકો ંખોદ
 પું એક પક્ષી ંખકડ અં ભુઓ લકડ-
 લકડ ંખકે અં સખત રીતે, ભેરથી.
 [-લેકું=સખત ઠપકો આપવો] ંખીક
 સ્ત્રી લાટી, લાકડનું પીકું. ંફોડો પું
 લાકડા ફાડનારો ંશી(-સી) વિં લાકડા
 જેવું કઠણ (ર) પું બંબં ભુઓ લકડથી
 લાકું ંશી લાકું પું એક મીઠાઈ -રિયું
 વિં (ર) નં ભુઓ લકડિયું
 લક્ષી કબૂતર નં [અ લક્ષા, સરં હિં. લક્ષા,
 ંકનૂતર] એક જાતનું કબૂતર
 લક્ષ પું [સં] લાખની સખ્યા (ર) ધ્યાન
 (૩) ઉદ્દેશ (૪) [તાકવાણું] નિશાન [-આપણું,
 દેણું=ધ્યાન આપવું -એંચણું, દોરણું=
 ધ્યાન પર આણવું -પર, -માં આવણું,
 -માં ઊતરણું=લક્ષ જવું -પર, -માં
 લેણું=ધ્યાન આપવું -માં રાખણું=ધ્યાનમાં
 રાખવું -રાખણું=સરત રાખવી -સાધણું=
 ઉદ્દેશ સિદ્ધ કરવો (ર) નિશાન બરાબર
 તોડવું] ંં વિં સૂચક; લક્ષ એંચે એવું.
 ંચોરાશી સ્ત્રી ભુઓ લખચોરાશી
 લક્ષણ નં [સં] ચિહ્ન, નિશાની (ર) ગુણ;
 બીજી વસ્તુથી જુદો પાડનાર ખાસ ધર્મ
 (૩) તેવા ધર્મનું કથન, વ્યાખ્યા [-ન્યા] (૪)
 ઢગ; આચરણ. ંજનું વિં સુલક્ષણું (ર)
 [કટાક્ષમા] નહાન લક્ષણવાળું
 લક્ષણ સ્ત્રી [સં.] લક્ષ્યાર્થનો યોગ કરવાનાર
 શબ્દની શક્તિ (વ્યા)
 લક્ષણીય વિં [સં] લક્ષમા લેવા જેવ

લક્ષ્યા અં [સ] લાખ રીતે

લક્ષ વસ્તુ અં અવશ્ય; જરૂર

લક્ષણ સંક્રિં [સં લક્ષ] તાકવું (૨) તાકીને
જેસવું (૩) અટકળ કરવી (૪) રોધી
કાઠણ, જોઈ જવું

લક્ષ(કથ)વેધી વિં ધારેલું નિશાન પાઠનાર
લક્ષાધિપતિ પું [સં.] લાખ રૂપિયાની
પૂજવાળો, લખપતિ

લક્ષાલક્ષ નં + લક્ષ્ય

લક્ષાવધિ અં [સં] લાખે લેખાં હોય તેમ

લક્ષિત વિં [સ] દેખાડેલું (૨) દેખેલું (૩)
લક્ષણથી જાણેલું (વ્યા).

લક્ષી વિં [સં] લક્ષવાણું; લક્ષણ (સામાન્ય
રીતે જ્ઞાસને અંતે. ઉદા. 'એકલક્ષી')

લક્ષ્મણ પું [સ] (સ.) રામનો નાનો ભાઈ;
સુમિત્રાનો પુત્ર [પટરાણીઓમાની એક

લક્ષ્મણા સ્ત્રીં [સં] (સ.) કૃષ્ણની આઠ
લક્ષ્મી સ્ત્રીં [સં] (સ.) વિષ્ણુની પત્ની,

ધનની અધિષ્ઠાત્રી દેવી ચૌદ રત્નમાત્રુ
એક (૨) ધન, ફોલત. વકાંત, વંશાથ,

વપતિ, વવર પું (સં.) વિષ્ણુ. વંતાલ
પું એક જાતનો તાલ (સંગીત) વધર

પું એક જાંઠ વપૂજન નં; વપૂજ સ્ત્રીં
આસો વઢ તેરસને દિવસે કરાતી લક્ષ્મીની

પૂજા. વવંત(વંતું), વવાન વિં પૈસાદાર
લક્ષ્ય વિં [સં.] લક્ષ આપવા જેવું (૨)

તાકવાનું; તાકી શકાય તેવું (૩) જોઈ શકાય-
જાણી શકાય તેવું, દસ્ય (૪) નં વધેય

(૫) લક્ષ, હેવું (૬) નિશાન (તાકવાનું) (૭)
લક્ષ્યાર્થ (૮) જેવું લક્ષણ આધવાનું હોય તે

(વ્યા.) વંચિંદુ નં લક્ષ્ય, ધ્યેય વેધ
પું ધારેલા નિશાનને તોડી પાડવું તે

વેધિવ નં લક્ષવેધીપણું. વેધી વિં
જુઓ લક્ષવેધી -લક્ષ્યાર્થ પું [+વર્થ]

સુખ્યાર્થનો આધ થયે તેનો સખધી એવો
જે બીજો અર્થ લેતો પડે છે તે (વ્યા)

લખ વિં [જુઓ લક્ષ] લાખ (૫)(૨) [જુઓ

લક્ષ્ય] દસ્ય (જગત માટે) (૩) સ્ત્રી
[જુઓ લખલખવું અર્થ પ] લત, જડ (૪)

જુઓ લક્ષ્મી. વચોરાશી સીં ચોરાસી

લાખ જ-મનુ ચક્ર. વપતિ પું લક્ષાધિપતિ

લખ(જ-ખ)ણ નં [સ લક્ષણ] + લક્ષણ, ચિહ્ન
લખણી નં [લખવું પરથી] ધીપ, ચાદી (દાન કે

ઉધગણની). [-કરવી = ઉધરાણું કરવું.]
-છું નં લખવાનું વતરણું; લેખણ (૨)

લખણી. -ત નં કરાર: સહી સાથેનું
લખાણ (૨) નસીબના લેખ. -ત પત્તર

નં કામળિયા ઉપરનું લખાણ (૨) ગમે
તેરું (કાવ્ય કે અયોગસ) લખાણ

લખપતિ જુઓ 'લખ'મા

લખલખ વિં [સં. લક્ષ ઉપરથી, અથવા વવં]
ચળકવું; રવચ (૨) અં [રવં] લખલખે

એમ. [-ચણું = લખલખવું.] વવું અંક્રિં
કાઠણ; પીકા થવી (૨) ચકચકવું; જળકવું

(૩) લખલખ એવો અવાજ થવો (પાણી
ઊછળવાથી, ફૂતર પાણી પીએ ત્યારે) (૪)

લવલવવ (૫) [સ. લવ્; સરંમ લલલલલળે]
તીવ્ર ભૂખ લાગવી, તીવ્ર અલિલાવા થવી

-ખાટ પું જગજગાટ (૨) લવારો (૩) સાણકો;
પીકા (૪) ધારતી, ડર (૫) ઘોઘાટ, ધમાલ

(૬) લખણા; ભૂખ, -ખાટો પું લખલખાટ,
જગજગાટ

લખલૂટ વિં [લખ (લક્ષ) + લૂ (લૂંટવું, કે
લોટવું), સરં મ.] પુષ્કળ, બેશુભાર

લખવું સંક્રિં [સ લિવ્; સરં હિં. લિવના,
મ લિવળે] લખાણ કરવું (૨) આલેખવું (૩)

[સ. લક્ષ, પ્રા લક્ષ] અવલોકવું, જોવું
[લખી આપવું = લખત કરી આપવું, લેખિત

કખૂલાત આપવી લખી કાઠણું = જલદી
લખી નાખવું. (નામ) લખી જણું = ગુનો

કર્ચા બદલ નામ નોધી જવું (૨) આવીને
લખી લેવું લખી દેણું = લખી આપવું (૨)

લખી કાઠણું. લખી નાખણું = જલદી લખી
કાઠણું. લખી પાડણું = જલદી લખી નાખવું

લખી મારણું = હોય તેનાથી ભુલું (ઉતાવળમાં
કે ભૂલથી) લખી નાખવું લખી ચૂકવું,

રાખણું = લખાણ કરી રાખવું લખી લેણું =
(યાદ રહે તે માટે) ઉતારી લેવું - લખવું.

લખી વાળુ' = હિસાબમા માડી વાળવું.]
 લખ'લખા સ્ત્રીં ['લખવું' ઉપરથી] ઉપરા-
 ઉપરી કે સાગસામી લખવું તે
 લખાઈ સ્ત્રીં ['લખવું' ઉપરથી] લખવાનું
 મહેનતાણું. -ણ નં લખવું તે (૨) લખેલું તે
 -ણ પદાણુ નં [લખવું + પદવું] લેખિત
 પુગવે -પટ્ટી(-ડી) સ્ત્રીં [સરંમ લલાપટ્ટી,
 લખવું + પદવું હિં. લિલાપટ્ટી, લખવું + પટ્ટી
 (સં પત્ત = વાર વાર પડવું - વળગવું)] લખ લખા
 કરવું - વાર વાર લખવું તે. -મણુ નં, -મણી
 સ્ત્રીં લખવાનું મહેનતાણું; લખાઈ
 લખારો પું [લખલખ, રવં] લવારો,
 નકામી ટકટક (૨) ['લખ' ઉપરથી, સરં
 હિં, મ લહેરા] લખાની ચૂડી વગેરે બનાવ-
 નારો (૨) લાખ ચડાવવાનું કામ કરનારો
 લખાલખ સ્ત્રીં ['લખવું' ઉપરથી] જુઓ લખ લખા
 લખાજટ સ્ત્રીં ['લખવું' ઉપરથી] સગં હિં,
 ન લિલાવટ] લખાણ (૨) લખવાની ઢબ
 (૩) [લખલખ, રવં] ધાગતી (૪) લવારો
 લખિતંગ વિં [સં લિખિતમ્ (ત્રીજી વિભક્તિમા
 કર્તા સાથે)] (પત્ર) લખનાર, લિખિતંગ
 લખિયારો પું [લાખ પરથી, સરં હિં. લહેરા]
 લખનું કામ કરનાર એક જાતનો માણસ (૨)
 એક ચટક
 લખી સ્ત્રીં [સં લક્ષ્મી?] (કા) થોડીની એક
 જાત [પું લખપતિ
 લખેશરી વિં [સં લહેશ્વર] તાલેવંત (૨)
 લખોટવું સંકિં [લાખ પરથી, સગં મ
 નાચવેળ] લાખ ચડાવતી (માટીના વાસણને)
 લખોટી સ્ત્રીં [સં. લાક્ષા + વૃત્તક] કાચ કે
 પથ્થરની (રમવાની) નાની ગોળી
 લખોટો પું [સં લાક્ષા ઉપરથી, સરં હિં.
 લલોટ, મ લાલોટ, લલોટ] અગત્યના કે
 સરકારી જાગણોનો સીલબંધ ખાંડો (૨)
 [જુઓ લખોટી] મોટી લખોટી
 લખખણુ નં જુઓ લખણ, લક્ષણ
 લખ્યા લેખ પું ૦ ૫૦ ૫૦ [લખ્યું + લેખ]
 વિગિએ લખેલો લેખ, નસીબ, વિવિ
 લખ્યા, ['લખવું' ઉપરથી] ૦૫૮૨૧ [સં પત્ર]

નં ૦૫૦૫૦ લખત, ફરતવેળ [-કરવાં, કરી
 આપવાં]
 લખ સ્ત્રીં [સં. લગ્, સરં લાખ, સગં મ]
 ટેકણ, ટેકો (મોલનો) (૨) સૂતરની ચાટી
 (૩) અં + લગી [માથાફેડ
 લગજૂડ સ્ત્રીં [લાગવું + જૂડવું] મગજમાની,
 લગટ વિં (૨) અં [સરં લગી, મ] સળગ,
 એકધાર
 લમડ સ્ત્રીં [મ] એક પક્ષી [કે ચાટીની પાટ
 લગડી સ્ત્રીં [સરં મ. લગડ, મ લગુડ?] સોના
 લગડું નં [સરં મ લગટ સં લગ્ ઉપરથી]
 ગવેડાનું છાલક કે ચોકકુ (૨) બોલે [-લાખું
 = લાર, બોલે કે જવાબદારી ચોટવા.]
 લમણુ પું [સં લગ્ ઉપરથી] બોલે (૨) અં
 લગી, સુધી
 લગત વિં [સં લગ્, સરં મ] લગત; નળકું
 (૨) સ્ત્રીં [સગં મ લગતા] સળવ, વરેબો
 (૩) અં પાસે, ભેડે, લાગીને -તી સ્ત્રીં
 [સરં મ] વગ, શરમ -તું વિં સળધી;
 લાગુ પડતું, નજીકનું
 લમહી સ્ત્રીં [સં લગ્ ઉપરથી, સરં મ લગદા]
 જુઓ લમહી -દો પું લચકો, દોહો
 લમન નં [સં લગ્] જુઓ લમ (૨) સ્ત્રીં
 [હિં] લગની. [-ઉકેલવું = લગની જવાબદારી
 કે બોલનારથી પરવારવું. -લખાવવું =
 લગમિતિ નકમી કર્યાની લેખિત ખબર
 આપવી -લામવી = લગની લાગવી]
 ભાગી પું લગતની મોસમ ૦૫ડી સ્ત્રીં
 લગતની મુખ્ય જિયા કરવાની બધી-મુરત તે
 ૦૫ડો પું વરના તરફથી કન્યાને ત્યાં લગ્નો
 શુભ દિવસ લખી, મોકલાવું કેટલું પડીક.
 ૦૫ડો સ્ત્રીં લગતગાળો -નિયો પું વરને
 તેડવા જનારો કન્યા તરફનો સગો. [સામે
 લગનિયો = ઠંડારો કરનાર માણસ] -તી સ્ત્રીં
 ૦૬, લહે, લત (-લામવી)
 લગલગ અં [સં. લગ (લિલિવ), હિં, મ] પાસે;
 અડોઅડ (૨) આશરે
 લગરીક વિં (૨) અં [જુઓ લગીગ] + લગીરેક
 લમલમ નં [સરં હિં, જ લક્કલક્ક] એક પંખી

લગવાડ સ્ત્રીં [સ. લગ્ ઉપરથી] સંબધ, મીતિ
લગવું નં [સં લગ્] નકકી કરેલા બાવે દરરોજ
અમુક વસ્તુ લેવી તે (૨) સંકિં (૫)
લાગવું; વળગવું (૩) પહોંચવું

લગાડવું સંકિં [‘લાગવું’નું પ્રેરક] અડકાડવું
(૨) ચોપડવું (૩) વળગાડવું, લાગુ કરવું (૪)
સળગાવવું [લાગલાગટ

લગાતારે અં [હિં; સરં મ. લગેતાર] સતત,
લગામ સ્ત્રીં [ફા.] લોહાના મોનું લોહાનું ચોકડું
(૨) તેને બાધેલી હાકનારના હાથમાં રહેતી
ટોરી (૩) [લા.] અંકુશ. [-આપવી = લગામ
હીલી મૂકવી (૨) છૂટ આપવી, દાખ, અંકુશ
દેખંધન વિનાનું રાખવું. -ખેંચવી, ઝાલવી,
પકડવી = જતુ અટકાવવું; કાબૂમાં લેવું.
-છૂટી મૂકવી = સ્વતંત્રતા આપવી (૨)
બહેકી જવા રેવું -તેજ કરવી = અંકુશ
મૂકવો; ખેંચી પકડવું.]

લગાર, -રેક વિં [જુઓ લગીર] થોડું (૨)
અં થોડા વખત માટે

લગાવ પું [સં લગ્ ઉપરથી ?] મીણ
લગાવવું સંકિં [‘લાગવું’નું પ્રેરક, સરં
હિં લગાવના, મ લગાવળે] જુઓ લગાડવું
૧, ૨, ૩ (૨) મારવું, ઠોકવું [લગાણ, સુધી
લગી અં [જુઓ લગ. સરં હિં લગી, મ લગ્]
લગીર, -રેક વિં [હિં. લગીર = પાનળી લીટી
ઉપરથી ?] જુઓ લગાર

લગે અં [સ લગ્, સરં મ. હિં] લાગ્યા!
ફાળ્યા! હા! (એક ઉત્તેજનનો ઉદ્ગાર) (૨)
+ લગી. ંલગે અં લગે ૧ જુઓ

લગેજ નં [ઈં] (રેલવે) ઉતારનો સામાન.
[-કરવું સંકિં ઉતારનો સામાન લગેજના
ખાસ હાથમાં મોકલવો (૨) સરસામાન
લેખાવી રસીદ કઢાવવી] ંઓદિસ સ્ત્રીં
ન્યા ઉતારનો સામાન લગેજ કરવામાં આવે
તે ંઓદિસ. ંપાર્સલ નં લગેજના ખાસ
જુદા હાથમાં મોકલાવું પાર્સલ

લગોલગ અં [દિ. લગ = નજીક; સરં મ.]
છેક પાસે, અડીને (૨) લગલગ, પાસે
જગુ અં જુઓ લગોલગ (૨) વિં [સં લગ્

ઉપરથી] જિનાળવું, પરસી પાછળ રૂઈ ંરનાર
લગ વિં [સં] લાગેલું, વળગેલું (૨) લીન,
આસક્ત (૩) નં જેટલો સમય પૃથ્વી એક
રાશિમાં રહે તેટલો વખત (૪) દાઈ શુભ કાર્ય
કરવાનું મુહૂર્ત (૫) પરણવાનું મુહૂર્ત (૬) લગન,
પરણવું તે, વિવાહ [-કરવું = પરણવું -લેણું
= લગનું મુહૂર્ત જેવું. -મોંડણું = લગનની તૈયારી
કરવી. -લેણું (-વાં) = લગનું મુહૂર્ત ંરાવણું
(૨) લગનની તૈયારી કરવી લગને લગને
કુંવારો = હમેશા અવૃત્ત હર વખતે તૈયાર.
ંકાર્ય નં લગનું કામકાજ ંકાલ (-ળ)
પું લગ કે બીજા શુભ કાર્યનું મુહૂર્ત ંકું
(-કું) ંળી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ. લગજુંંલી]
જન્મે સમયે કયો ગ્રહ કઈ રાશિમાં હતો
તે બતાવનાર કુંળળી, જન્મકુંળળી. ંતિથિ
સ્ત્રીં લગનો દિવસ. ંનક્ષત્ર નં લગ માટે
શુભ નક્ષત્ર. ંમંડપ પું લગ માટે તૈયાર
કરેલો મંડપ ંમુહૂર્ત નં લગ કાળ.
ંવેળા સ્ત્રીં લગકાળ. -ગ્રોત્સવ પું

[+ ંત્સવ] લગનો ઉત્સવ - ઉજવણી
લઘરણલઘર વિં [જુઓ લઘરા] (કા) ચીચરેહાલ.
લઘરા પું ંળંવં [‘લઘીર ઉપરથી ?] લૂગડાના
ડૂંધા; ચીંચરા. લઘરિયું વિં લઘવવર
લધિમા સ્ત્રીં [સં] લધુપણ (૨) આઈસિદ્ધિગો-
માની એક - અતિ લધુ થઈ જવું તે
લધુ વિં [સં.] નાનું (૨) હલકું (૩) સહેલું (૪)
હરવ, એક માત્રાનું (૫) પું હરત, પુખ્ત અને
આધીની નક્ષત્રોનું નામ ંકથા સ્ત્રીં નાની
વાર્તા, સાહિત્યકૃતિનો એક પ્રકાર ંકંસ પું
() આવો કોસ ંકોણ પું ૯૦ થી નનો.
કોણ, ‘એકચૂટ એંગલ’ (ગ) ંજન પું (શુર-
જનનો વિપર્યાય) નાનો કે હલકો માણસ ંતમ
વિં સૌથી નાનું (૨) પું અમુક રકમોમાંની
દરેકથી જેને શેષ વિના લાગી શકાય એવી
નાનામાં નાની રકમ (ગ). ંતમ સમગ્રજેદ
પું અમુક અપૂર્ણક રકમોના દરેકના
છેદથી બરાબર લાગી શકાય એવી નાનામાં
નાની સખ્યા (ગ) ંતમ સાધારણ
અવયવી, ંતમ સાધારણ લાભ્ય પું

[સરં મ] બુઓ લઘુતામ. ઠતા સ્ત્રીં.
ઠતાવાચક વિં લઘુતા ખતાવનાર ઠતાઈ
સ્ત્રીં + લઘુતા ઠવ નં. ઠપ્રયત્ન વિં
ચોડા પ્રયત્નથી ઉચ્ચારાય તેવો (વર્ણ) (ર)
આગસુ. ઠપત્તી સ્ત્રીં ચોડા મત ધરાવતો
પક્ષ કે એવા લોકો (ર) ચોડા મત હોવા કે
ધરાવવા તે ઠરેખા સ્ત્રીં (—) આવું એક
વિનમચિહ્ન ઠહાધવતા, ઠહાધવી સ્ત્રીં
ચાલાકી; પેચ; યુક્તિ ઠલિપિ સ્ત્રીં બોલેલું
જલદી લખી શકાય તેવી ટૂંકા સકેતોવાળી
લિપિ 'શોર્ટહેન્ડ'. ઠલેખન નં લઘુલિપિમા
લખવું તે. ઠવચી વિં નાની-ઓછી
ઉમ્મરનું ઠવાર્તા સ્ત્રીં લઘુકથા. ઠશંકા
સ્ત્રીં પેશાખતી હાજત. ઠશેખર પું સગી-
તનો એક તાલ

લઘૂકરણુ નં [સં.] લઘુ-ઓછું કે ટૂંક કરવું
તે (ર) લઘકું પાડવું કે તિરસ્કાર કરવો તે
લચક સ્ત્રીં [બુઓ લચકવું, સરં હિં; મ]
મચકોડ (ર) લચકાતી ચાલ. [-આવવી,
-ખાવી = મચકોડાવું]

લચક લચક અં [લચકો ઉપરથી] લચકે ને
લચકે, મોટ મોટ કાળિયે, હતાવળથી (-ખાવું)
લચકવું અંકિં [રવં સ લચ્ઝ ઉપરથી ?
સરં હિં. લચકતા, મ લચકળે] લચી જવું
(ર) કરમોડાવું, સાવામાથી ઊતરી જવું (૩)
ચલથી ચાલતા કરમરેથી જરા મરડાવું

લચકો પું [લચકવું ઉપરથી, સરં હિં, મ]
લોચો (ર) લચકો દાળ ઠદાળ સ્ત્રીં ઠીલી
દાળ (પ્રવાહી અને લસરી વચ્ચેની)

લચકવું સંકિં [લોચો, લચકો ઉપરથી]
ચોપડવું, લપેડવું

લચપચ અં [રવં] પ્રવાહીથી ટરબોળ અને
હોદા જેવું હોય તેમ ઠવું અંકિં લચપચ
ધવું

લચલચવું અંકિં બુઓ લચકવું
લચવું અંકિં [સં લચ્ઝ હિં લચના, મ.
લચળે] લારથી નમી જવું [લચી જવું,
પડવું = નમી જવું (ર) કાલાવાલા કરવા]
લચ (-ચી) લિં [સરં મ. લંચાડ] માથાકોડિયું

(ર) નં [મ] પીડા; લપ, ખલા
લચ્છ પું લચ્છો ૧ બુઓ (ર) સ્ત્રીં [સરં
હિં] + લાછ, લક્ષ્મી
લચ્છન નં [સરં હિં] + લક્ષણ
લચ્છો પું [સરં હિં. લચ્છા] માલ્લે, પાયેલા
દારની આટી (ર) પમનાં આગળાનું એક ધરેણું
લછ સ્ત્રીં [બુઓ લચ્છ] + લક્ષ્મી (ર) નં
[સરં હિં. લચ્છ (સં લક્ષ્ય)] લક્ષ, ધ્યાન
લજવણું સંકિં [સં લજ્ઞ; સરં હિં લજ્ઞાના]
લાજે તેમ કરવું. લજવણું
લજલ (-વ) પું સંકિં 'લાજવણું' પ્રેરક
લજમણી સ્ત્રીં ['લાજ' ઉપરથી, સરં કે.
લજ્જાલુણી, સરં મ. લજાલુ, મ લજાવતી,
હિં લજાર (-લ) એક છોડ (અડવાથી તેના
પાન સફાચાઈ નય છે) -લું વિં લાજ
પમાડે તેવું; લાજ આવે તેવું, શરમજનક
લજવણું સંકિં બુઓ લાજલું [પડવી]
લજજત સ્ત્રીં [જ] મળ, લિજજત (-આવવી,
લજ્જા સ્ત્રીં [સં] લાજ, શરમ (ર) અપકીર્તિ.
[-આવવી, પામણું = શરમાવું] ઠનિજત
વિં [+ ઝનિજત] શરમિદુ ઠયમાન વિં
લાજવું, શરમાવું ઠલું (-ળું) વિં લજ્જથીલ;
શરમાળ ઠવતી વિં સ્ત્રીં શરમવાળી
ઠવાન, ઠરીલ વિં શરમવાળું ઠશૂન્ય,
ઠડીન વિં શન્મ વિનાનું; બેશરમ -ઠિજત
વિં લજ્જા પામેલું; શરમાયેલું
લટ સ્ત્રીં [સ લટવા, સરં હિં, મ] ચોડા વાળની
સેર (ર) વડની મૂળી (૩) અમુક (સૂતરના) તાર
કે દારાની આટી (૪) મોતીની સેર [-ગૂંથવી,
ખાંધવી, સમારવી = વાળની છૂટી સેરને
ગૂંથી -ખાંધીને ઠીક કરવી. -પાડવી =
આટીના અમુક તારની લટ અલગ ખાંધવી]
લટક સ્ત્રીં ['લટકવું ઉપરથી, સરં મ, હિં]
લચકાવું તે, મચકોડ (ર) લટકો (૩) છટા, ખૂખી,
શૈલી ઠછટક સ્ત્રીં છટા, ખૂખી ઠણુ (-ણિયું)
વિં ['લટકવું ઉપરથી] લટકવું, મૂલવું (ર)
નં કાનવું એક લટકવું રહેતું ધરેણું (૩)
[લા.] (વગર બોલાવ્યે સાથે આવેલું) છોકરો.
ઠણિયાળું વિં લચકાવું; લચકવાળું

લટકવું અંકિં [સરં હિં. લટકતા, મ.
 લટકળે (સ. લટ, લહ) ઝૂલવું; લખડવું, ટંગાવું
 (૨) [લા] આધારિત થવું, વચ્ચે રખડી જવું
 લટક-સલામ સ્ત્રીં [લટકવું + સલામ] ખરા
 કિલથી ન કરેલી, ખાલી સલામ
 લટકાવવું સંક્રિં 'લટકવું' નું પ્રેરક
 લટકાણું વિં [સરં હિં લટકીલા] લટકાવાળું
 (૨) લટકા કરનાર
 લટકિત વિં [લટકો પરથી] લટકાળું; લટકાવાળું
 લટકું નં લટકો; નખર
 લટકો પું ['લટકવું' ઉપરથી, સરં કે લટહ =
 સુર હાવલાવ] શરીરનો મોહક હાવલાવ-
 યાળો; નખર ઝટકો પું સહેજસાજ
 નવરાશનો સમય (૨) અં દેવયોગે,
 આશ્વાયુ ઝમટકો પું આખ અને
 શરીરનો યાળો, નખર
 લટપટ વિં [રવં, સરં હિં લટપટા, મ
 લટપટયા] ચંચળ; ચપળ (૨) [સ. લિપ્ત ?]
 પ્રેમાસક્ત; એકબીજાને વળગેલું - ચોટલું (૩)
 સ્ત્રીં [સરં મ] ચંચળતા, ચપળતા (૪)
 મેળ; સમય (૫) પ્રેમાસક્તિ (૬) ઘાલમેલ,
 ખટપટ (૭) અં ઝટપટ; જલદી [-કરવી =
 સામાને ભોળવવા ચાલાકી, ખટપટ, કમાલ
 કરવી. -ખનવું = પ્રેમાસક્ત થવું] ઠંડું
 અંકિં મેહમા અડોઅડ થવું, એકબીજાને
 વળગવું - ચોટવું - ટિચું વિં ચપળ, ચંચળ
 (૨) નં હાલમની અસો ધસવાની ચામડાની
 પટી [લટપટિયાં લેવાં = હાલમનો ધવો કરવો
 (૨) કામધંધા વિના રખડવું કે પડયા રહેવું.]
 લટર સ્ત્રીં [જુઓ લટ] (ફૂલમાની) રેખા (૨)
 [જુઓ લટાર] આટો [-મારવી]
 લટવું અંકિં [સરં હિં. લટતા] નમી પડવું.
 [લટી પડવું = નમી પડવું (૨) કાલાવાલા કરવા]
 લટાક સ્ત્રીં લટક (?)
 લટાકો પું (કા) પચાત
 લટાર સ્ત્રીં [સં. લટ ઉપરથી ? કે 'લટકવું'
 ઉપરથી ?] આટો, ફેરો, ચક્કર [-મારવી]
 લટિયર વિં ['લટ' કે 'લટકો' ઉપરથી] (કા.)
 શોખીન, લાભકાંદાર

લટિયું નં [જુઓ લટ] વાળ (ખરા તુચ્છકાર-
 દર્શક). [લટિયાં ઊડવાં, ફેરવવાં =
 અવ્યવસ્થિતપણે વાળ ઊડવાથી કંઠ ગાટેખાવું.
 -ગૂંથાવાં = (લા) નિકટ સમયમા આવવું.
 -પીંખવાં = મારી નાખવું (૨) ફેરવતી કરવી.
 -ફસાવવાં = મારી નાખવું]
 લટી સ્ત્રીં [સરં હિં. (સ લટ = કોષ; લટક = કુટ,
 બહમાસ] વેચ્યા; રંડી (૨) ગપ, જાડી વાત
 લટ્ટરી સ્ત્રીં ['લટ' ઉપરથી] વાળનું એક ઘરેણું
 (૨) કેશની લટ
 લટોઝટો અં ['ઝટ' દ્વિભાવિ] ઉતાવળે (૨)
 ['લટ' ઉપરથી] સહેજસાજ
 લટોરો પું [જુઓ લટ] લટર, લટ (૨) ડાળોનું
 ઝુંડ (૩) [સરં હિં. લટોરા] એક પખી
 લટુ વિં [સરં હિં (સં લટ ઉપરથી ?)] નરમથેરા
 (૨) પરવશ (૩) રતબ્ધ (૪) પું ભમરડો
 [-થઈ જવું = ખૂબ આસક્ત થઈ જવું (૨)
 પરવશ - નરમથેરા થઈ જવું]
 લઠ(-ક) વિં [પ્રા. લઠિ(સ વઠિ) = લાઠી; સરં
 હિં, મ] જાડું ને મજબૂત (૨) પું કગોરો.
 [-નિરંજન. ભારતી = મજબૂત બીવાનો
 ને રખડેલ માણસ] -કિયું વિં લઠ (૨) નં
 ગાડાનો નીચલો ભાગ જેમા લઠો રહે છે.
 -કિં(-ઈ)યું વિં [સરં મ લટિંગા] લઠ;
 મજબૂત (૨) છુટ્યું. -કી સ્ત્રીં નાનો લઠો.
 -કું વિં [સરં હિં લટ્ટા] લઠ. -કો પું
 ગાડી કે ગાડાના પૈડાની લોઢાની ધરી - લઠ
 ઢાડો હોય છે તે (૨) જાડો માદરપાટ (૩) લઠ
 માણસ (૪) (સુ) કગોરો
 લડકણું(-થું) (લ') વિં ['લડવું' ઉપરથી]
 ટટાખોર; લડવાના રવલાવનું
 લડત (લ') સ્ત્રીં ['લડવું' ઉપરથી] લડાઈ
 લડથડવું અંકિં [પ્રા લહસ(સ સસ) =
 લપસી પડવું + આથડવું, અથડાવું ?] લથડવું
 લડથડિયું નં [લડથડવું પરથી] લથડિયું;
 અડમડિયું [-આવણું, ખાણું]
 લડધું વિં [સરં હિં લઠેત, ન લઠેવું] લઠ;
 અલમરત (૨) નં [સરં હિં લઠેતા, 'લડ'
 ઉપરથી] લાડકું તે - છોકરું

સરખાસુ' અંકિં [સગં હિં લડવડાના, મ.

लङ्घयन्ते] लङ्घयन्ति आत्. लङ्घयन्ति न०
 ङा० आ० लङ्घयन्ते ते [-यावन्, आ०]

૬૯૫-(૫)૯ (લ') સ્ત્રી ૦ [‘લડવું’ પરથી] ઝઘડો;
 કંજિયો, પઢવાડ [કરવાના સ્વભાવવાળું]

अध्याह्निकं (ल') वि० [‘अध्या’ पर्या] अध्या
 अध्या (ल') अ० अ० [स लङ्, अ० हि लङ्ना,

મ લડળે] વઠયુ; ઠપકો દેવો (૨) ચ્વઠકિઠ
ચામસામે વાદવિવાદ, ઠટો, બોલાબોલી,

માનભારી કે યુદ્ધ-લડાઈ કરવી (૩) કોટે
ચડવું (૪) [લા | અગ્નિનાવ થવો (૫) [?

સંકિં લસોટણુ -વૈથો પુઠ યોદ્ધો
લઠસલ અઠ [લટક સટક (દ્વિલાવ) ઉપરથી]

લહેરમાં કે મદમા અડખડિયાવાળી ગતિએ.
 ૦૫૫ અંકિં ૦૬૫૬ ચાલવું

५८. लटा(-डी) (ल) स्त्री० [‘लड्डु’ पर्यायी] लटा लड्डु
 लडाई (ल) स्त्री० [‘लड्डु’ पर्यायी, सर० हिं, म]

યુદ્ધ; જગ (૨) ટટો, અંધડો. [-વેચાતી
 લેણી = પારડો કનિયો વહોદારી શેવો -માં

જિતરહું=લડાઈમાં સામેલ થવું] બખ્ષાર,
-ક'-(ક) વિં લક્ષ્ય

બાકી(-કુ) વિ. [સં તથા] બાકી (૨) (૯)
[મરં વિ. લડાકા, લડાકા મુગો 'બાકી']

मां. - भण्णी स्त्री० [लघावत् परथी] लघावत् ने
लघायत् (ल') वि० लघु प० धी, स० हि लडाका]

લઈ શકે તેટલું (૨) લકાઈના ખપતુ (૩) લકડાણું
 લકાલક (+ડી) (લ') સ્થાં ['લકલુ' ઉપરથી]

लडाई, लडाई, लडाई
 लडाई, लडाई, लडाई

ક્રવા (ર) (લ') સંકિં 'લડવુ'નું પ્રેરક
 'લડવુ' (લ') અંકિં 'લડવુ'નું કમણિ ને ભાવે

જાતની વસ્તુઓની પદ્ધતિ કે માળા (૨)

દોરાની લટ [ઓભર (૨) દોરાની આગી
લટું નં [લટી ઉપરથી] તાર વીંટવાનું સોનીનું

अड्ड पु० [सं] षाड्ड
अड्ड ऋ० [अ२० म लट्ठण, प्रा. लड्(मं म्भु)]

—याद करुं] लत, टेन (२) पद्धति [-पद्धति]
लक्ष्मी श्री० [‘लक्ष्मी’ उपरधी] लक्ष्मीनी किया

૬ તેની મોસમ -

લાણુ' સંક્રિં [સં. જી] કલ્પલા આપી લેવડ
 પાકે ઊતરવો (ર) [લા] મળ મેળવવડ

उपस्थी ? सर० द्वि. न। लगनी (२) देव;

લતા ત્રીઠ [મં.] વેલ ૦૬૪ વેલનેા માલ્લે.

०५६ १०, ०५६ ५ पु० [सताग्रोतो भासवो
सताग्र श्री०, पु० [सताग्र उपरधी] सत,

पादु (२) [ब्रुयो लयड्डु] देवकी तोणवुं
ते इगी नवु ते (३) गोथ, गोथु (४) पु०

[-अवरावणी, भारणी = वात भारणी, लल

ભવરાવણી (૨) ગુહસ્થાન ક્રમ - ખાવી =
લાત ખાવી (૨) ખોટું રસ્તું દોરવા (૩) ગુહસ્થાન

વેઠકુ (૪) ગોધ ખાવી - ખાઈ જવું =
યુક્તિથી ફરી જવું (૨) ગુલાટ ખાઈ જવી

-વાગવી,લાગવી = લાત વાગવી(૨)ગુહસાની
આવવી(૩)માદગી પછીની પીડાથી પીડાવું]

सताऽपुं अ०ङि० [ते लता=सत पन्थी;
स२० हिं लताडना, म लयाडणे] असाअ

કરકું, માઠી હાલતમાં આણંદ પુસ્તકાલય કન્વેન્ટ
લલિતા શ્રીં [સ] થતા.

पु० [सर० हिं नत्तीफा] हसवु व्याव गेवी

વાતચીત, ટોળટપો. [લાતો મારવી તે
લક્ષ્મી સ્ત્રીં [ં] લાત. ંપ્રહાર પું લાત કે

लुगडा [-लेवाधंनवां, लेवावा = लुगडुं (२)]

નુકસાનના આવી જવું (૩) હિંમત યોઈ
બેસવું. -લેવાં=ખામી કે નમણાઈ ઉઘાડી

पादवी]
 अतो पुं०[फा] राहेन्मो लाग भडोव्यो द्रष्टु

અથડપથડ અં [રવં; સં હિં લયરપવર,
લયપથ,લનપત] પાણીથી બીંબઈને તરખેળ

હોય તેમ (૨) જુઓ લયનપથર
પ્રથલું અંકિં [જુઓ લયલટુ, સગું હિં

લથાઈના] ઠાકરથી ગોથુ ખાલુ (૨) ખોલતાં
અચકાલુ (૩) દૂધળુ પડી જવુ (માદગીથી)

લથાડિયુ' નં [જુઓ લથડવું] ગોણુ; અડબડિયુ
[-ખાડું]

લથબથ અં [સ ક્ષિપ્ + બથ] એકખીલને
તેન્થી વળગ્યા હોય તેમ

લથરપથર અં [જુઓ લથડપથડ] ઢીલું
લબડતુ હોય એમ; અરતન્યરત

લદબદ અં [રવં કે સં લસ્ ઉપરથી; સરં
હિં. લદલદ] પ્રવાહીથી ભરપૂર લયકા જેવું
હોય તેમ (૨) ઢીલા પદાર્થમાં પડી ખરડાયેલું
હોય એમ (૩) લીન, ચકચૂર

લદાડું અંકિં, -વડું સંકિં 'લાદડું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

લપ સ્ત્રીં [સ લિપ્ ઉપરથી] ખીડા; ઉપાધિ,
લકરં(૨) અં [રવં] જલદી; ચટ [-દઈ'ને]

લપક લપક અં [રવં] લપલપ, લપકે લપકે
(૨) લપકારામારતુ હોય એમ; લબકલબક, રહી
રહીને વેકના થાય એમ (એમ કે, ગૂમડામાં)

લપકડું અંકિં [રવં, સરં હિં. લપકના; મ
લપકળે] લપકારા થવા-મારવા

લપ(-ખ)કારો પું [લપકડું ઉપરથી] જીલને
લખૂક લખૂક બહાર કાઢવી તે (૨) વેકનાથી
કે લયથી કાઢી પણ અવયવનું લખૂક લખૂક
ચલુ તે (૩) [સ. લપ્] તોછડાઈથી વધારેપડતુ
બોલડું તે, લપકો

લપ(-ખ)કાવડું સંકિં [સં. લપ્ કે રવં]
ગિવરાવડું(૨) લપક લપક ખાલુ ચટ કરી જડું

લપ(-ખ)કો પું [સં લિપ્; સરં મ લપકા]
મદા પદાર્થનો લયકો (૨) ડામ (૩) લપકારો
૨, ૩ જુઓ. [-કરવો = તોછડાઈથી વધારે-
પડતુ બોલડું. લપકા કરવા = મહેણા મારવા.
લપકા ખાવા = મહેણા ટૂંણા સહેવા લપકા
ચોંટાડવા, દેવા = ડામ દેવા લપકા તોડવા
= બોલચાલમાં ને કામકાજમાં દોષ કાઢવા
કરવા (૨) ટોણા મારવાં લપકા લેવા = ફાળ
પડવી (૨) બહુ કળતર ચલુ]

લપકોઝપકો પું [લપડું + ઝખૂકડું? સરં
હિં લપજપ = ચપલ] ઝટોઝટ; સહેજસાજમાં
બનડું તે

લપજપ સ્ત્રીં [લપડું + છુપાડું] ઘાલમેલ, કાવતરું

લપટ સ્ત્રીં [રવં, સરં હિં (સં. લિપ્)] ઝડપ;
ઝપટ (૨) ['લપટાડું' ઉપરથી] અડફટ (૩)

['લપટાવડું' ઉપરથી] પેચ, ફાટો (૪) [સ લિપ્]
મધ; મહેક (૫) લિં તલ્લીન; મશગૂલ;
લપટાયેલું [-મારવી = જૂટવી લેવું.] ઝપટ
સ્ત્રીં ઓચિંતી જૂટ મારવી તે

લપટવું અંકિં [જુઓ લપસવું] સરકડુ(કા.)
લપટાવડું સંકિં 'લપટવું', 'લપટાવડું' પ્રેરક
લપટાવડું અંકિં [સરં હિં. લપટાના, લિપટાના;
સ લિપ્] ચીકટમાં ખરડાવું (૨) લલચાવું;
ફસાડું

લપડું લિં [જુઓ લપટવું] સજ્જડ નહિ તેવું;
ઢીલુ (૨) લાલચુ [-પડવું = ઢીલું હોતુ કે થવું.]
લપડાક સ્ત્રીં [રવં, જુઓ લપપડ, સરં મ.]
લપપડ; તમાચો (૨) [લા] ઠપકો કે ખતા
ખાવી તે. [-ખાવી = તમાચો ખાવો (૨)
ઠગાવડું, છેતરાવું (૩) ઠોકર ખાવી, ઢુકસાનમાં
આવડું. -ચોડવી, ઠોડવી, દેવી = તમાચો
મારવો. -પડવી, મળવી = લપડાક વાગવી
(૨) ઠપકો મળવો, પાછું પડવાનું થવું.
-મારવી = તમાચો મારવો (૨) ધૂતડું,
ઢુકસાનમાં ઉતારવું (૩) મહેણું મારવું.]

લપડું(-ડિં)મ લિં ખૂબ ઊંચું

લપડાવડું સંકિં લપડકે લપડકે મારવું
લપરડવું સંકિં [સં લિપ્] લપેડવું, લપરડો
કરવો લપરડો પું જડો લેવ; લપેડો
લપલપ સ્ત્રીં [રવં, સ. લપ્] બકબક, લવારો
(૨) અં [રવં] ચપચપ; ઝડપથી (૩)
લખૂક લખૂક. -પાટ પું, સ્ત્રીં લવારો,
બકવાટ (૨) ઉતાવળ, ઘાણલ. -ચિચું લિં
લપલપાટ કરનાર

લપ(-પા)વું અંકિં [સં લિપ, લપ્, સરં
મ લપળે] સતાવું

લપસણી સ્ત્રીં [લપસવું પરથી] ઉપર ચડી
નીચે લપસવાની એક બાળખત કે તેનું સાધન
લપસણું લિં [લપસવું પરથી] લપસી પડાય
એવું (૨) નં લપસી પડાય એવી જગ્યા.
લપસવું અંકિં [પ્રા. લહસ (સં. લપ્)
પરથી?] ખસી પડવું; સરી જડું (૨) પતન થવું

लपसिंह न० [‘लपसु’ उपरधी १] नकामी
लपनी वात

लपराट् स्त्री [रव०; सर० स चपेट] यपाठ, लप
राट् -टिथो पु० लपराट् भाग्नार-लुसटिथो

लपराट् अ० कि० [लुओ लपरा] सताव (२)

सोडमा लपराव; अडोअड इभीने गोडवाव

लपियुं वि० [स. लप्] वानोडियु(२) भाथानीडियुं

लपु लपु, लपूड लपूड अ० लुओ लपलप

लपूडो पु०, लपूडियुं न० लुओ लपूडियु

लपूडुं वि० [स. लप्] लपलपियु, वानोडियुं

(२) पेटमां वात न रहे तेव

लपेट स्त्री [लुओ लपेट] मगएण लेडीनी

अंक कसन्न

लपेटहुं स० कि० [स. लिप्, हिं लपेटना, म

लपेटणें व लफ=वीटाणेलु ?] वीटव (२)

[ल.] सडोवड

लपेटो पु० [लपेटव परधी, सर० हिं, म

लपेटा] डाडल, आवरण (२) [लुओ लपेटो]

भूभ कसन्नवाणुं रेशमी वणारुं कपड

लपेटुं स० कि० लुओ लपेटुं

लपेटो पु० [स. लिप्] लपेटो; लडो लेप

लपेटशंभ वि० पु० [सर० म लपो(-वो)-ड

गल] जोरा वयन आपनार जोडी डंकास

भारना, लमाडी

लपेट वि० [स. लिप्] यरोअर सलजड चोटेलु

लपेट स्त्री [रव०, सर० हिं, म] लपराट्

लपनलपन स्त्री न० [सर० म लपलपं,

लपलप (लपड + लपड)] पयात छूपी बाल-

मेल (२) रोडरुडपल तीनपाय [(नी साथे)

लपनलपन राअवी = नी साथे आनगी

के बालमेलना सभंध गभवा] -नियुं वि०

लपनलपन करतार

लपराट् वि० [लपेटो + टा] लपानी डारवाणु

(२) भय लपवाणु

लपणी वि० [स. लप्] लुओ लपियु

लपेटो पु० [अ. लफ=वीटाणेलु, गडी करेलु,

सर० हिं. लप्पा, म लफ्फा] भरयक

कसन्नवाणो लपेटो (२) [ला] मोटु डंगडडा

जगनु थोगडुं [-भारवा, लमाडो]

लपेटो(-इडे) पु० [लुओ लप, लड] मोटो

डोडा के डोणियो [ललदीथो.]

लड अ० [सर० लप, लप] [-लडने=

लडलप] वि० [लड (रव०) + लड]

लेधु - दधारयु पल रवलावे धूत

लड(२)लड(२) अ० [रव०] लडलड,

आम नेम लडया करतु तथा पगे मडवातु

होय नेम, अय्यवरियत

लड(२)लड अ० कि० [रव०] लडलडलड यड

लडरु न० [रव०, सर० म लफडा] लीटनी लपडे

(२) [ला] (वडु के जम के भासल वणगवथी

यतु) नडतर, पीडा उपाधि. [-लेडुं=नाडनी

लीट साड करनी. -वणमडुं=पीड लडु यनी]

लड'युं वि० [तुर्की लप(-फं)ग, सर० हिं, म.

लफगा] कपडी, मगलमा (२) लपट, अलि-

आरी (३) नडट, निर्ललन -आरि स्त्री०,

-गावेरा पु० भ० व० लडगापलु

लडदेडो पु० [अ. लफाफा] पंजिडीयु, कव

लड(-व)न पु० [फा] शण्ड [डोणियो

लडरा पु० [लुओ लपेटो] मोटो डंकडो के

लप पु० [फा] होठ (२) स्त्री० लप

लप अ० [रव०] जेवा अवाण साथे (मे'भा

भूकु) (२) लप, ललदी ० के लपक अ० [सर०

म. लवकणें] लुओ लपक लपक ० डारो पु०

लुओ लपको ० डारुं स० कि० लुओ लड-

वड ० डो पु० [सर० म लवका] लुओ लपेटो

लपलप अ० [सर० लडलवडे, लपलक +

वडो, हिं लवडवोवो] दमधी, धमडानीने;

० जाटकारे. [-लेडुं=लपलडि अने धका

भारता लड लड (२) दमडाडीवी डारु लेडु,

दमधी काममा जपगे करवडो]

लपलडुं अ० कि० [स. लप्] लुओ लडलड.

[लपलडुं भूकुं=लडलड भूकु (२) ध्यान

न आपडुं लपडी लडुं=भाडा-नभया यड

लडु देवाड लड (२) रही लड, पारु न यड]

लपलप स्त्री [रव०] लपके भूजलथी लप

लप यडु ते [-यवी=गलराड, गूयवाड]

लप(-भो)नर वि० [लपलडु उपरधी] नमलुं

लील (२) नरम, पोयु

અખદાવું અં કિં [જુઓ લખદ; સરં મ
લવદા] પ્રવાહીથી તરખેળ થવું કે ખરડાવું (૨)

[લા.] સંડોવાવું; ફસાવું

અખરકો પું [સ લર્] તોછડાઈથી વધારેપડતું
ખોલવું તે, લપકારો (અખરકા કરવા)

અખલખ અં [રવં, સરં મ.] એવો અવાજ
યાય તેમ (જેમ કે, ફૂતરાના ચાટવાનો) (૨)
ઉતાવળે (૩) લખલખ, -ખાટ પું લખલખ
અવાજ [ચીયરિયુ

લખાચિયુ વિં [લખાચો' ઉપરથી] ચીયરેહાલ,
લખાચો પું [લવાદ (ફા) + ચો (ચિહ ફા.);

સરં હિં લવાદા] મેલા ફૂટેલા લૂગડાનો
જથો (૨) લાગ્યાતટયા સરસામાનનો જથો
(૩) બહુ કીમતી નહિ એવો) ધરવાખરો
(તિરસ્કારમા ને બહુવા બંવંમા) [લખાચો
ઉઠાવવા = મુકામ ઉઠાવવો, ખીને ઠેકાણે જવું]

લખાડ(-ડી) વિં [સ લર્, સરં હિં, મ] ખૂડું
ખોલવાની ટેવવાળું -હાઈ, -ડી સીં જૂહાણુ
લણુહણુ, લણુહણુ, લખૂકલખૂક અં [રવં]
ખીકથી લપ લપ યાય તેમ [-થઈ]

લખૂકિયુ નં, લખૂકો પું [રવં] ખીકથી
લણુલણુ થવું તે. [લખૂકિયાં લેવાં, લખૂકા
લેવા = ગભરાવું]

લખોરુ' નં [લખ (હોહ) + હાયું' કે ખોરુ] મો,
હાયું' (તુચ્છકારદર્શક) [-તોડી નાખવું,
ભાગી નાખવું (ધમકી બતાવતાં) = મો પર
સખત મારવું] -ચો પું તમાચો [-ઠાકવો,
-મારવો, -લમાવવો]

લખોતરું વિં જુઓ લખતરું

લખધ વિં [સ] મળેલું ંપ્રતિષ્ઠિ [સ; સરં
હિં, મ.] જેની પ્રતિષ્ઠા નમેલી છે તેવું;
પ્રતિષ્ઠિત. -ખધા સીં જુઓ વિપ્રલખધા (૨)
ફગા, પીહા; બૈરોજોકાંતી જ લળ -ખધ
સીં પ્રાપ્તિ, સિદ્ધિ (૨) 'ગિજ્ઞેષ્ટ' (ગ)

લખખેક અં [અ. લખૈકા] 'સેવામા હંજર
હુ', 'જી સાહેબ' એવા અર્થનો ઉદ્ગાર

લલય વિં [સ] મળી શકે એવું

લલણુ' નં, -લો પું [સરં મ. લવણા, -જો,
હિં. નૌના] ગાલની ઉપરનો કાન આગળનો

માખાનો લામ. [લમણા ઝીકવા, લેવા =

લમણાઝીક કરવી લમણા રોકાઈ જવા =

બહુ તાપથી માથું -લમણા તપી જવા.

લમણુ' ફૂટી જવું = લમણાનો ભાગ વૂટી

જવો (૨) તેવી વેદના થવી. લમણુ હાથ

દેવા, લમણુ હાથ દઈને બેસવું = હતાશ

થઈ જવું] -ણા(-ણી)ઝીક સીં જુઓ

માયાઝીક -ણા(-ણી)તોડ વિં (૨)

સીં માયાદોહ

લય પું [સ.] નાદા પ્રલય(૨)લીનતા, એકતાર થઈ

જવું તે (૩) વિગમ, વિશ્રામ (સગીતમા) (૪)

નૃત્ય, ગીત અને વાદની સમતા (સગીતમા)

(૫) કાઈ સ્વર કાઢવામા લાગતો સમય (ટું,

મધ્ય અને વિલંબિત) (૬) ગાવાનો દમ,

સ્વર કાઢવાનો દગ. [-પામણું = લીન થઈ

જવું (૨) લણી જવું (૩) નાશ પામવું] ંવાધ

નં લય પ્રકટ કરવું વાધ. જેમ કે તખતુ

લયલા સીં [અ.] (સ') ફારસી સાહિત્યની

એક પ્રસિદ્ધ માશૂક. ંમજનૂન નંખંવં

લયલા અને નેનો આશક મજનૂન: ફારસી

સાહિત્યમા આશકમાશૂકની એક પ્રસિદ્ધ જોડી

લયાકત સીં [અ લિયાકત] લાયકી, યોગ્યતા

લયાનત સીં [જુઓ લાનત] લ્યાનત, શરમ;

નાયેશી (૨) ચિકાર, ફિટકાર, કડવા

લલક સીં [સ લર્, સરં હિં] લાલક (૨)

લાહ, લાલન ંજું સંકિં લાલસા કરવી

(૨) જૂલવું, લટકવું (૩) + જુઓ લળકવું

-કાચમાન વિં લલકવું

લલકાર પું [રવં, સં લર્ + કા] લલકારવું તે

(૨) લલકારેલું ગાન ંજું સંકિં લાખે સ્વરે

ગાવું (૨) ખૂમ પાડવી (૩) હાકવા -જલદી

ચલાવવા ઉરકેવું -ઉત્તેજિત કરવું (૪) [તે

લલક, સરં હિં લલકારના] લહાઈવું આહવાન

કરવું, પડકારવું

લલયાવું અંકિં [જુઓ લાલય સરં હિં

લલયાના] લાલયમા ફસાવું (૨) મોહિત થવું

(૩) લાલસા કરવી -વહું સંકિં (પ્રેમક)

લલના સીં [સ.] સુંદર સી

લલંતિકા સીં [સં] નાલિ સુધી પહોંચે

એવી લાખી માળા-હાર
 લક્ષણ નવ[સં] કપાળ. બેખા સ્ત્રી વિધાતાએ
 લલાટે લખેલા નસીબના લેખ -ટિકા સ્ત્રી
 કપાળનું એક ધરેણું
 લલામ વિં [નં] સુદર, રમણીય (૨) નં
 કપાળનું એક ધરેણું
 લક્ષિત વિં [નં] મનોહર, સુદર (૨) પ્રિય
 ગમે એવું (૩) નાજુક, કોમળ (૪) પું એક
 છદ (૫) એકે રાગ ઠકલા(-યા) સ્ત્રી
 'દ્વાર્ધન આર્ટ', મન અને કલ્પનાના શ્રમ પર
 મુખ્ય આધાર રાખનાર કલા-ચિત્રકળા,
 સંગીત એવી. ઋતિકલા પું એક છદ
 બેવર પું એક અલંકાર (સંગીત) -તા,
 -તાંગી સ્ત્રી સુવાન સુદર સ્ત્રી
 લક્ષુતા સ્ત્રી [સ લલ] જુઓ ટોલુપતા
 લલેહું નં [રવં] એક પખી
 લલોપતાં નં ૦૦૦ [સ લલ, સરં કે લહિ
 =પ્રશામત, મ લલોપતા] સવાસલા,
 પ્રશામત [-કરવી]
 લલ્લો પું લકાર બપરચો સ્ત્રી [નં લહિ,
 સં લલ: સરં મ લલ્લુપત્તુ, હિં લલેચ્છપો,
 લલોપત્તો] પ્રશામત, સવાસલા (-કરવી)
 લલ વિં [સં] થોડું (૨) પું અશ (૩) નિમેયનો
 છદો લાગ (૪) ચાટ તથા ચાપની વચ્ચેનો
 નખલાનો લાગ (૫) [સ] રમનો પુત્ર
 લલ સ્ત્રી [સં લલ, પ્રા લલ] લલારો [નગમ
 લલચીક વિં [મ.] લાગે નહિ પણ વળે એવું
 લલણ નં [સ] મીઠું. ૦૦૦૦૦૦૦ (સ) ખાન
 પાણીનો - પુરાણોક્ત સાત સમુદયાનો એક
 લલથલ સ્ત્રી [સં. લલ+સ સ્તલ્, પ્રા લલ
 +થલ ૧ સરં મ લલથલળે = મૃદુ - નરમ
 થલું] (કા) મીઠાશ કે વિવેકભરી વાણી
 લલરી સ્ત્રી [લુઓ લલલુ] લલારો [-ઓ
 ચલું = ગમે તેમ વગર વિચાર્યો ખોલ્યા
 કરતું, બકતું; લલારો કર્યા કરતો]
 લલલલ સ્ત્રી [લુઓ લલલુ] લલારો, બકબકાટ
 (૨) અં લલલલ કરે તેમ બહું અંકિં
 લલલલ કરતું -વાટ(-રો) પું લલારો
 લલલી સ્ત્રી [સં] એક વેલી

લલલેશ વિં [સં] થોડું (૨) અં જરા પણ
 તલમા (૩) પું બહુ જ થોડો અશ
 લલલું અંકિં [પ્રા લલ (સ. લલ)] લલારો
 કરતો. [લલી જલુ = બેરકાગીમા રહત્ય
 કહી દેવું (૨) ગમે તેમ ખોલી નાખવું]
 લલગ નં [સં] લલિગ, એક તેલનો. -મિથુ
 વિં લલગ જેવું કે જેવું (૨) નં કાનતું
 એક ધરેણું [-મરથુ, -થો ટેટો = (લલગ
 જેવું નાનું, પણ તીથુ - નેરદાર)]
 લલ(-લિ)મી સ્ત્રી [લુઓ લલલુ] લલગી
 લલગણુ સ્ત્રી [સરં મ લલળે = નમણું] વિવેક
 અને મીઠાશ (વાણીમા)
 લલાજમ નં [અ. લ્લાજિમ, સરં હિં, મ
 લ્લાજમા] અમુક મુદતે આપવાની ચકમ (લેમ
 કે, પગાંતી, વતં માનપત્રની) [-ભરડું =
 છાપા માસિક ઇન્ડુ લલાજમ આપતું, તેના
 ધરાવ થતું] [લુહાણો
 લલાણો (વા) પૂં [સરં મ લ્લાજા] જુઓ
 લલાદ પું [અ લ્લાજ, સરં મ] પથ (૨)
 પચાતિયો વનામું નં જુઓ પચાતનામું
 -ની વિં લલાદ સબંધી (૨) સ્ત્રી લલાદનુ કામ
 લલાર (વા) પું [લુઓ લુહાર, સરં મ.
 લ્લાહાર] (આમ્ય) લુહાર -રિયાં નં ૦૦૦૦
 લુહારનું કામ કરતી નિર્મી એવી એક ભત
 લલારો નં [સં લલ કે 'લલલુ' પરથી ૧ સરં હિં
 લ્લાગ] બકરીનું બચ્ચુ (૨) ધાવણ બાળક
 લલારો પું [લુઓ લલલું] લલરી, બકવાટ
 લલિગ નં જુઓ લલગ (૨) એ આકારનો
 (બદ્ધ, રત્ન વગેરેનો) નાનો લાગ ઠલતા
 પું એક છદ -મિથુ વિં (૨) નં જુઓ
 લલગિયુ -ગી સ્ત્રી લલિગનો છોડ
 લલિર્મી સ્ત્રી [લુઓ લલલી] લલગી
 લલરો (વા) પું, -રિથુ નં [સરં પ્રા લલ =
 કાપતું કે મોઢું કે લોહી (હિં લલ) કે મ લ્લા
 = તરવાન કે ઢાલ જેવું વણ ઉપરથી ૧] નખ કે
 માંથી લેલો ઉગરો [-ભારવો, ભરવો]
 લલ(-લ) પું [લુઓ લલ્લ] શબ્દ
 લલો પું [લલલ પરથી ૧] થલનો ટોળો.
 [-લલલો = ૨૫૫ ઉચ્ચારણ થતું]

લારકર નં [ફા.] ચૈન્ય (૨) [લા.] ટોણું;
 ધારિયુ. ઉઠાં આણું લારકર લઈને ના જતા
 [નાં વાળં=૬ ગાંધડા કે લલીંગાર વિનાનું
 જે કાંઈ તે.] -રી વિં લારકરવુ, -ને લગવુ
 લસણ નં [સ લગુન; સરં હિં લસુન, મ
 લસુણ] એક કંઠ -જિયું વિં લસણવાણું
 (૨) લસણ જેવું (એમ કે મૂળો) (૩) [લા]
 માલ વિનાનું -જિયે પું લસણની નાની
 કળી જેટલો તપખીરિયા રગનો એક મણિ
 લસત વિં [સ] લસત હોય એવું
 લસજસ અં [રવં] (રસમા) તરખોળ હોય તેમ
 લસરક લસરક અં [રવં] અપાટખંધ,
 લસરકભેર [-ચાટવું=જલના લસગકા કરીને
 ચાટવું. -ચાલણું=લાંબે પગલે ને જોડાના
 લસરકા કરતા ઉતાવળે ચાલવું]
 લસરકો પું [રવં] અપાટખી ખેચવું કે
 ધસવું તે; લસરકો, ઉઝરડો [-મારવો]
 લસલસ અં [સં લસ] લસલસત હોય એમ.
 ઠું અંકિં ચળકવું; તેજ મારવ (૨) ધી
 રેલથી તરખોળ હોવું (૩) આનદમા ખેલવું કે
 નાચવું. -સાટ અં ધસધસાટ
 લસવું અંકિં [સ લમ] ચળકવું, શોભવું
 (૨) રમવું, નાચવું (૩) લપસવું
 લસંતી વિં સીં [સ] શોભતી, ચળકતી
 લસોટણું સંકિં લસરકે ધૂંટવું -વાટવું
 લરસી સીં [સં લસ ઉપરથી, સરં હિં, મ]
 દૂધ અને પાણીનું શરખત
 લહકું અંકિં જુઓ લહેકવું (૫)
 લહેર(-રી) અંકિં [લહરી ઉપરથી]
 લહરીઓ ઊઠવી
 લહરિ(-રી) સીં [સ] તગ, મોજું
 લહણુ (લ) નં [પ્રા. લહ (સં લમ); સરં હિં.
 લહની] લાલ, નરો [-કાટવું, નીકળવું=
 લાજ-નરો કરવા; ફાયદો મળવો.] -જી
 સીં [જુઓ લહવું; સરં દે. લાહણ=
 ખાલ વરતની ભેટ] ખુશાલીને પ્રસંગે ભેટની
 વહેચણી -જી નં શુભાશુભ પ્રસંગે
 નાનીલા વગેરેમા કરતી વહેચણી
 લહાવ(-વો) (લ) પું [પ્રા લહ(સં લમ)]

જુઓ લહાવો
 લહાવું સંકિં [સરં પ્રા લહાવિમ(સ લમિમત)]
 લહાણી કરવી(૨) અંકિં [જુઓ લાચ] લગવું
 લહાવો (લ) પું [જુઓ લહાવ] આનદનો
 ઉપભોગ (૨) એરતો, એરિયો
 લહિયો પું [પ્રા લિહ(સં લિજ)] લખવાનું
 કામ કરનારો માણસ
 લહે (લહે) સીં [લહેવું કે 'લહેકવું'] લગતી;
 તાન (૨) લહેજત, આનંદ
 લહેકવું (લહે) અંકિં [સ લમ, સરં હિં
 લહકના] લેકવું ઝૂલવું (૨) લહેકાથી ચાલવું,
 ખોલવું વગેરે જેવી ક્રિયા કરવી (૩) ફરફરવું
 લહેકો (લહે) પું [જુઓ લહેકવું] શરીરનો
 મોહક વાળો કે મરોડ (૨) [જ. લહ્-હ્=
 ખોલવાનો લહેકો] વર્ણ લખાવીને કે રાગડો
 તાણીને ખોલવું તે (-કરવો, કાઢવો)
 લહેજત (લહે) સીં [જુઓ લાજત] મલ(૨)
 ગસ, રવાઃ ૦૬૧૨ વિં લહેજતવાણું
 લહેજો (લહે) પું [જ] પળ, કાણ
 લહેર (લહે) સીં [સ લહરિ ઉપરથી] તગ,
 મોજું (પાણી, પવન કે વિચારનું) (૨) ઊંચ કે
 કેદની અસર (૩) લીલાલહેર (૪) મલ અમન
 [-આવવી = મલ પડવી (૨) મોતની માફક
 આવવું (૩) તાણ કે વાંધ આવવી (૪) કેદ કે
 વિધની અસરથી થેત આવવું. -ઉડાવવી,
 કરવી, મારવી = મલ કરવી -પડવી =
 મલ લાગવી -માં હોણું = ખુશ હોણું લહેરે
 ચડવું = તરગમા ઊડવું (૨) ગમ્મતમા
 ઉત્સાહથી ઊભાવું (૩) સ્વચ્છે ખેલવું,
 ચાલક કે વિહરવું રતનાકર સાગરની
 લહેર છે = ખમી શુભ સંપત છે. ઠું
 અંકિં તરગ ઊઠવો, મોતની લહરી
 ચાલવી -રિયું નં મોતની ભાતને સાલો
 (૨) સીઓનું કાટવું એક ઘરેણું (૩) ઝેડું.
 -રી વિં આનદી (૨) તરંગી (૩) ઇશી
 (૪) ઉડાઉ (૫) સીં લહેર, મોજું
 લહેવું (લહે) સંકિં [પ્રા લહ(સં લમ)] ધ્યાન-
 પૂર્વક સાંભળવું (૨) ગણવું; માનવું, સમજવું;
 પિછાનવું (૩) લાગવું (૪) પ્રાપ્ત કરવું; મેળવવું

લળકવું અં કિં [સં લલ્] ચમકારા મારવા.
ચળકવું (૨) ઉમગથી ડોલતા ડોલતા આવવું
(૩) લાલસા કરવી

લળકું અંકિં [સં લલ્; લલ્; સરં મ લલ્લે] નમવું (૨) [સં લલ્] પ્રેમથી ઉમળકામા આવવું (૩) જુઓ લળકવું [લળી પદકું = નમી જવું. લળી લળીને = નીચા નમી નમીને] જંક વિં [સં. લ્ક = મેળવવું, સરં હિં લાંક] પૈસાદાર (૨) પું. ઢગલો (૩) [સરં હિં લંક = કમર, કટિ] પાતળી કમ્બંગનો લાક; મરોડ [-લાગવો = શ્રીમંત થવું (૨) સફળ થવું, પાર પડી જવું] [લકા નગરી

જંક, ંપુરી સીં [જુઓ લંકા, સરં હિં] (સં.) લંકા સીં [સ] (સ.) રાવણની નગરી (૨) સિંહાન [-કરવી = સળગાવી મૂકવું, મોટી આગ લગાડવી (૨) ટેટાના સડસડાયા લાગીને ગોળાકારે ગોઠવી સળગાવવા - જીતવી = મોટો વિજય મેળવવો - ની લાડી = ધણે દૂરની કન્યા - બાળવી = ગુપ્ત વાત બહાર પાડી દેવી - લૂંટવી = ધણો મોટો ખર્ચનો ફાય કરવો.] બંદીલા સીં (લકાની પેઠે) બાળી મૂકવું તે. -કેરા પું. [+ ફેરા] (સં.) રાવણ લંગડ, -કું વિં [સં લગ્; ફા લગ] લૂકું, બોકું; પાચળું બંખા પું. લગડો માણસ (જરાંક મજકમા) -હાલું અંકિં લગડું ચાલક -ડી (બોહી) સીં એક ગમત

લંઘડો પું [સરં હિં લંગડા] એ નામની ભતતની કેરી કે આબો -હા કેરી સીં એ ભતતની કેરી લંગર નં [ફા, દે ગંગર] વહાણ થોભાવી રાખવા જમીનમાં ભરાય તેમ નાખવાનું વાકા અંકાડા વાળુ એક સાધન (૨) સદાવત, લંગરખાનું (૩) સીંચોનું પગનું એક ધરેણું (૪) એક છેડે વજન બાંધેલી દોરી, લંગીસ (૫) [લા] લાખી હાં લંગાર [-ઉપાદકું, ઉચ્ચકું = વહાણનું લગર જમીનમાંથી ખેંચી લેવું જેથી વહાણ ખુસાફરી કરી શકે - નાખવું, ફાંસવું = નાગરવું. -હાલવાઈ = લગીસ લડાવવું (૨) માહોમાહે કનિયો કરાવવો.] બંખાનું નં લગર (૨) જુઓ બંખા નં એક છેડે વજન બાંધેલી દોરી (૨)

અં લગર ભય તેડવું બંખાર વિં લંગરેકું. [-કરવું = હારખ ઘ ગોઠવવું] બંખું સંકિં લગાવવું; લગર નાખી વહાણ થોભાવવું (૨) એકને બીજી વળગાડી સાકળ કે હાર કરવી (૩) [લા.] ફાંસા નાખવું -રિયું નં બાઝર, -રી સીં નાતુ બાઝર

લંગાર સીં [જુઓ લગર] લાંથી હાર, પંહિત (૨) સાકળ બંખું સંકિં જુઓ લંગરવું લંગાણું અંકિં [સ લંગ] લગડાણું લંગીસ નં પતંગના દિવસોમાં રમાતું લગર (-હાલવવું)

લંગૂર નં [જુઓ લગૂલ] પૂછડું. -ર (-રિયો) પું. વાહરો બંખા પું. કેડો; પીછો

લંગૂલ નં [સ] લાગૂલ પૂછડી લંગોટ પું [સં લિંગ + પટ્ટ; પ્રા લિંગવટ્ટો? સરં કાનહી લગુટી, હિં, મ.] લગોટી જેવી લખી પરીવાળુ તથા લગોટીની પેઠે પહેરાતું મઝાનમા ત્રિમાણ કંકડાવાળુ એક વસ્ત્ર. [-પહેરવો = કમ્બ બીડવો -મારવો = લગોટ પહેરવો (૨) સાધુ કે ભેગી ચલુ (૩) પાસે હોય તે હિડાવી ઘડી કંગાલ થવું] બંખંધ વિં લંગોટ પહેરેલું (૨) બ્રહ્મચારી. [-રહેકું = બ્રહ્મચર્ય પાળવું] -રિયું વિં લગોટી પહેરતું, નાની ઉમરનું -રિયો પું બાળપણનો મિત્ર (૨) બાવો -ટી સીં માત્ર ઘડી દકાય તેમ કમ્બરે બાંધેલી પટ્ટી કે દોરી સાથે ખેંચીને બાંધવાની લૂગડાની પટ્ટી [-મારવી, વાળવી = લગોટીથી અમ ઠાકવું (૨) પાસેની માલમતા હિડાવી કંઈ લિખારી થવું (૩) વેરાગી થવું] -ટો પું મોટો લંગોટ (૨) જુઓ લંગોટિયો [-મારવો = કમ્બ બીડવો]

લંઘન નં [મ] જુઓ ઉલ્લઘન (૨) લાવણ -નીચ વિં ઝોળંગી કે ઉધાપી શકાય એવું. -વું સંકિં જુઓ ઉલ્લઘવું (૨) લાવવું લંઘાણું અંકિં જુઓ લગાણું, લેઘણું (૨) ઝોસવાઈ જવું ઉગાં શાક લવાઈ ગયું લંઘી સીં રાત્રિયા ગાઈ કુઠાવનારી સ્ત્રી (૨) જુઓ વડારણ

લંઘો પું શરણી વગાડવાનો ધવો કરનાર
લંઘોફ સોં [સરં સોં] + સુદર નાધવાળી
-રૂપાળી સ્ત્રી

૧ લંઘ્ય વિં [સં.] જુઓ લઘનીય
લંઘ્યું અંકિં [સ. લંચ્] ઓસવાહું
લઘ(-ઠ) વિં [પ્રા. લઘિ (સ યદિ) = ડાગ.
લાઠી ઉપરથી; સરં મ. લઠ] + લાંઠ, બદમાશ
લઘ નં જુઓ લાપડુ
લંપટ વિં [સં] લપટાઈ લઈ બની ગયેલું (૨)
વ્યભિચારી, વિષયી ઓતા, -ટાઈ સ્ત્રી
લંખ વિં (૨) પું [સં] 'પર્પેન્ડિક્યુલર' [ગ]
(૩) વિં લાખું (૪) પું ઓળખો (૫) ઠગિયાનું
પાણી માપવાની દોરી ઠક પું લંખ (ગ.)
(૨) પરિચ્છેદ, અધ્યાસ, ઠકણું વિં લાખા
કાનવાળુ (૨) પું ગધેડો ઠગોળ વિં (૨)
પું અંકાકાર, 'ઇલિપ્સોઇડ' (ગ), ઠચોરસ
વિં (૨) પું 'રેક્ટેન્ગલ' (ગ) ઠ નં
લટકવું તે (૨) આલંબન; આશ્રય. ઠરેખા
સ્ત્રી લખ લીટી (ગ) (૨) ઓળખાની
લીટી. ઠચુલ(-ખ) નં જુઓ લખવત.
ઠહું સંકિં લટકવું; વળગવું. ઠવૃત્ત નં
'ઇલિપ્સ' (ગ). ઠસંગમ પું 'ઓથિસેન્ટર'
(ગ) ઠનની વિં સ્ત્રી લાખા રતનવાળી.
-ખાઈ સ્ત્રી લાખાપણું કે તેનું માપ -ખાણુ
નં લંખાપણું, દૂરતા (૨) લખાવણું તે.
-ખાવણું સંકિં 'લખાણું'નું પ્રેરક. -ખાણું
અંકિં લાખું ગણ (૨) ઘણો વખત ચાલવું
લંખૂશ(-મ) વિં [લંખ, લાણુ ઉપરથી]
સાધારણથી વધારે લાખું કે ઊંચું (૨) પું
તેણે ખાલસ

લંખોઆઈ સ્ત્રી [લખ + ઊંચાઈ] સીધી -
લંખ પ્રમાણે ઊંચાઈ [ગણપતિ
લંખોદર વિં [સં] ફંદાણું (૨) પું (સ.)
લા (') નીં + [જુઓ લાય] જવાળા
લા [અ.] નકારદર્શક પૂર્વગ. ઉદાં લાઇલાજ
લાઇલાજ વિં [અ.] નિરૂપાય; લાચાર. -જી
સ્ત્રી નિરૂપાયપણું, લાચારી
લાઇલાહ ઇલલાહ સુહં મદરે સુહલલાહ
શંખં [અ.] 'અલ્લા સિવાય કશું અલ્લા

નથી ને મહંમદ એના રસુલ છે' એ કલમો -
ઇસ્લામનો મુખ્ય સિદ્ધાંત
લાઇસન્સ નં [હ] પરવાનો [-આપણું, લેણું]
લાઓલાહ (ઓ) વિં [અ.] વાંચિયુ
લાકડ નં [સરં મ.] જુઓ લકડ ઠકામ
નં લકડકામ ઠકડક નં લાકડાના ટુકડા
વગેરે પરચૂણ સામાન. ઠરી(-સ્ત્રી) વિં
જુઓ લકડશી ઠરી લાડ પું એક મીઠાઈ.
-રિયું વિં લાકડાણુ, -ના જેવું (૨) ઠડાખાજ,
લાકડીથી કામ લેતું (૩) નં જુઓ લકડિયુ
-ડી સ્ત્રી સોટી; લાઠી [-ઉગામવી =
મારવા માટે લાકડી ઊંચી કરવી -એ
પાણી સીંચણું = પોતાને કરવાનું કામ ખીજાને
સોંપવું (જેથી તે બરાબર થાય નહીં)
લાકડીઓ ઊડવી = લાકડીઓ વડે મારા-
મારી થવી -કરવી = આગળી સ્ત્રી, ઉરેરક
(૨) લાકડી વડે મારવું, દુઃખ દેવું -ઝાલવી
= મારવા માટે હાથમા લાકડી લેવી (૨) પ્રહાર
કરે તે પહેલા લાકડી પકડી લેવી (૩) દોરવું (૪)
વૃદ્ધાવસ્થા આવવી. લાકડીથી પૂજા કરવી =
લાકડી લઈને મારવું; દુઃખ દેવું -ખંતાવવી
= લાકડી મારવાની ખીક ખતાવવી. -મારવી
લાકડી વડે પ્રહાર કરવો. -રાખવી = લાકડી
પાસે રાખવી (૨) માર મારવાની તૈયારી
રાખવી -લેવી = માગવા માટે હાથમા લાકડી
લેવી (૨) ગુરસે થવું (૩) ઘડપણ કે અશક્તિને
કારણે લાકડીનો ટેકો રાખવો એક લાકડીએ
હાંકિયું = બવા પર એકસરખો દોર રાખવો]
લાકડું નં [સ લકુડ, પ્રા લકુડ, સં મ.
લકુડ, હિં. લકડી] ઝાંડના સૂકા થઈ ડાળ
વગેરે (૨) [લા] આડખીલી; નડતર, ગોદ (૩)
બળતણ, લાકડાની તલવારે લઈયું = પૂરતા
સાધન વિના લકડુ (૨) એવી રીતે ખોટો આડબર
કરી વ્યવહાર ચલાવે રાખવો લાકડાની
તરવારે મહિનો ખાવો = ખોટો આડબર
કરી ચલાવે રાખવું. લાકડાં કાપવાં =
લક્ષમાં ન લેવા જેવું કામ કરવું. લાકડાં બેવાં
= ધર કે કુળ નેવું. લાકડાં પહેંચવાં =
ચિંતા માટે લાકડા રમશાનમા બવા (એટલા

દૃઢ ઢે મરવાની તૈયારીમા હોય) (૨) 'મરી ના' (એમ ટહેવાને બદલે તારા લાકડા પહોચે એમ કહેવાય છે) લાકડાંમાંય પૈસા મળવાના નથી = મરશે તોય મળવાના નથી લાકડાં લઠાવવાં = સાચાનુકા કરી ટટો કરાવવો. લાકડાં મંકેરવાં = ખેત્રી ઉત્કેરણી કરવી, શાત પડેલી લઠાઈને પાછી જગાવવી. લાકડું ધાલણું, ધાલી દેણું, ધુસાલણું, ધુસાડી દેણું = લાગો, કા કે હા મેશા નડે એવો રિવાજ ધુસાડી દેવો (૨) સ્વાયંની વાત વચમા ચલાવી દેવી (૩) આડખીલી ઊભી કરવી (૪) (-કેડમા) કેડ ચમકડ થઈ જવી - પેમણું, પેસી જણું = જુઓ લાકડું ચાલણું ૧, ૩ લાકડે માકડું વળગાડવું = ચોચ્યતા જોયા વિના સમય જોડી દેવો (૨) બે જણ વચ્ચે તરતર ચાલુ એવું કરવું]

લાક્ષણિક વિં [સં] લક્ષણ સંબધી, લક્ષણથી સ્થિત થતું (૨) લક્ષણ સંબધી (૩) ખાસ લક્ષણ સંબધનાર, આખા વર્ગનું સૂચક બતા સ્ત્રીં લાક્ષા સ્ત્રીં [સં] લાખ બ(-ખા)ચુડ નં લાખતું બનાવેલું ધર બરસ પું લાખનો રસ, અખતો

લાખ પું [સં લખ] સો હજાર (૨) સ્ત્રીં [સં લક્ષા] ખાખરો પીપજો ખોટી વગેરે પત્ર થતા કીડાઓએ બનાવેલો એક પદાર્થ. [-ટકાણું = બાપે કીમતી કે અગત્યનું -નો પાલનદાર = મોટો અમીર કે આગ્રયકતા -રૂપિયાનું = લાખ ટકાણું (૨) ઘણું જ પ્રમાણિક અને લાલુ (માર્મ) -વાનની એક વાત = દૂંકમા, સારસા કે -મે વાનાં કરવાં = બહુ બહુ શીતે ઠોક દેવા, સરખિડું કરી પછી શીતે સમજાવવું લાખે લેખા લેવાવાં = લાખોની લેવડદેવડ કરવી (૨) મોટી મોટી વાત થવી (ચાક્ષમા)] બલાખેણું વિં ખૂબ લાખેણું બપસાય પું (૨) સ્ત્રીં [પ્રા (સં. પ્રસાદ)] એક ગામ, એક હાથી ને લાખ રૂપિયા કે મીઠા કોઈ લાખ વસ્તુઓનો શત્રુએ આપેલો સરપાવ (૨) [લા] મોટામા મોટો સરપાવ બપંચોતરી વિં [પંચોતર

અથવા પચ + ઉત્તર] વધારીને વાત કહેનાર, લખાડી (૨) સ્ત્રીં હિંગ (૩) ખોટો ડોળ લાખણું સંકિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખવાણું કરવું, લાખ ચલાવવી

લાખાચુડ નં જુઓ લાક્ષાચુડ લાખિયું વિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખનું બનાવેલું કે લાખેણું (૨) નં લાખનું કક્ષ લાખી વિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખ જેવા રગવાણું (૨) લાખનું બનાવેલું (૩) ધનવાન, ઉદાર (૪) અસંખ્ય

લાખું નં [સં લક્ષ્મન, સરં મ લાલા] ગરીર ઉપરનું જન્મથી પડેલું ચાહું લાખેણું વિં [પ્રા લક્ષણિય (સં લક્ષણ્ય) લક્ષણવતું] પ્રતિષ્ઠિત, આખરદાર, મુલક્ષણ (૨) ['લાખ' ઉપરથી] લાખ રૂપિયાનું, કીમતી લાખો પું [જુઓ લાખેણું] (પ.) મુલક્ષણવતો લાખેણો માણસ [-કુલાણી = પોતાની શક્તિ વિશે મોટી ઠંકાસ માગનારો માણસ. -વણુનરો = લાખ પોઠ સખનારો -મોટી વણનરો ધણી.]

લાખોટણું સંકિં જુઓ લાખનું લાખોટું વિં લાખેણું

લાગ પું [સં લગ્ન, સરં હિં, મ] તાકડો; દાવ, પ્રસંગ (૨) આગર, ટેકણ (૩) મુક્તિ (૪) વચાળ [-આવવો, ખોવો, શુભાવવો, જવો] [-ખાવો = તક મળવી (૨) બરાબર કબલમા આવવું -તાકવો = દાવ સાધવો. (અમુક) લાગણું હોણું = અમુકને ચોગ્ય હોણું, અમુક દાવનું હોણું.]

લાગટ અં [સં લગ્ન] સતત, ચાલુ, લગાતાર લાગડું નં [સં લગ્ન] ગાઠો સંબધ (૨) પરાયાં કીડુચ્ચનો સંબધ

લાગણી સ્ત્રીં ['લાગણ' ઉપરથી] મનની વૃત્તિ કે લાવ (૨) દેયા, સમલાવ બપ્રધાન વિં વિચાર કે તર્ક નહિ પણ લાગણી જેમા મુખ્ય હોય તેણું, લાવપ્રધાન

લાગત સ્ત્રીં ['લાગણ' પરથી; સરં હિં, મ.] થયેલું ખર્ચ, મૂળ કિંમત (૨) દાણ, જકાત લાગતું વળગતું વિં [લાગણ + વળગણું] કંઠખી

લંઘો પું શરણાઈ વગાડવાનો ધવો કરનાર
લંઘોને સ્ત્રી [સરં રંભોર] + સુદર ના ધવાળી
-રૂપાળી સ્ત્રી

- ૧ લંઘ વિં [સં.] બુઝો લઘનીય
લંઘાનું અંકિં [સં. લુંચ્] ઓસવાલું
લંઘ(-ઠ) વિં [પ્રા. લટ્ઠિ (સં યટ્ઠિ) = ડાંગ.
લાડી ઉપરથી; સરં મ. લટ] + લાઠ, બદમાશ
લ ધ નં બુઝો લાંપડું
લંપટ વિં [સં.] લપટાઈ લું બની ગયેલું (ર)
વ્યભિચારી, વિષયી. ઓતા, -ટાઈ સ્ત્રી
લંખ વિં (ર) પું [સં.] 'પરેન્ડિક્યુલર' [ગ]
(૩) વિં લાખું (૪) પું ઓળખો (૫) દગ્યાતુ
ચાણી માપવાની ફેરી ઠકે પું લંખ (ગ)
(ર) પરિચેદ, અધ્યાય. ઠકણું વિં લાખા
કાનગણુ (ર) પું ગણેડો. ઓગાળ વિં (ર)
પું અંકાર, 'ઇલિપ્સોઇડ' (ગ). ઓચારસ
વિં (ર) પું 'રેક્ટેન્ગલ' (ગ) ઓ. નં
લટકવુ તે (ર) આલંબન; આશ્રય. ઓચેઆ
સ્ત્રી લખ લીટી (ગ) (ર) ઓળખાની
લીટી. ઓવુલ(-ળ) નં બુઝો લખવૃત્ત.
ઠકું સંકિં લટકવુ; વળગવુ. ઓત્ત નં
'ઇલિપ્સ' (ગ) ઠસંગમ પું 'ઓર્થોસેન્ટર'
(ગ.) ઠસતની વિં સ્ત્રી લાંખા રતનવાળી
-ખાઈ સ્ત્રી લાખાપણુ કે તેનું માપ -ખાણુ
નં લાખાપણુ, દૂરતા (ર) લખાવણુ તે
-ખાવણુ સંકિં 'લખાણુ'નું પ્રેરક. -ખાણું
અંકિં લાખું થવુ (ર) ઘણો વખત ચાલવુ
લંખૂશ(-સ) વિં [લખ, લાણુ ઉપરથી]
સાધારણથી વધારે લાણું કે ઊંચુ (ર) પું
તેણે સાણસ
લંખોચાઈ સ્ત્રી [લખ + ઊંચાઈ] સીધી -
લખ પ્રમાણે ઊંચાઈ [ગણપતિ
લંખોદર વિં [સં] ડુંઘાળું (ર) પું (સં.)
લા (') સ્ત્રી + [બુઝો લાય] નવાળા
લા [અ.] નકારદર્શક પુર્વગ ઉદાં લાઇલાજ
લાઇલાજ વિં [અ.] નિરુપાય; લાચાર. -જી
સ્ત્રી નિરુપાયપણું, લાચારી
લાઇલાહ ઇલલલાહ સુહં સદરેસુહુલલાહ
શંખાં [અ.] 'અલ્લા સિવાય કશું અલ્લા

- નથી ને મહંમદ એના રસૂલ છે' એ કલમો -
ઇસ્લામનો મુખ્ય શિક્ષાત
લાઇસન્સ નં [હ.] પરવાનો [-આપણું, લેણું]
લાઓલાદ (ઓ) વિં [અ.] વાઝિયુ
લાકડ નં [સરં મ] બુઝો લકડ ઠકામ
નં લકડકામ. ઠકડક નં લાકડાના ઢુકડા
વગેરે પરચરણ સામાન. ઠશી(-સી) વિં
બુઝો લકડશી. ઠશી લાડ પું એક મીઠાઈ.
-રિયું વિં લાકડાણુ, -ના જેવું (ર) ડંડાખાલ;
લાકડીથી કામ લેણુ (૩) નં બુઝો લકડિયું
-ડી સ્ત્રી સોટી, લાકી [-ઉચામળી =
મારવા માટે લાકડી ઊંચી કરવી -એ
પાણી સંચયું = પોતાને કરવાનું કામ ખીલને
સોપણુ (જેથી તે બરાબર થાય નહીં)
લાકડીઓ ઊડવી = લાકડીઓ વડે મારા-
મારી થવી -કરવી = આગળી કરવી, ઉઠેરવું
(ર) લાકડી વડે મારવું, દુઃખ દેવું -જાલવી
= મારવા માટે હાથમા લાકડી લેવી (ર) પ્રહાર
કરે તે પહેલા લાકડી પકડી લેવી (૩) દોરવું (૪)
વૃદ્ધાવસ્થા આવવી લાકડીથી પૂજા કરવી =
લાકડી લઈને મારવું; દુઃખ દેવું. -બંતાવવી
= લાકડી મારવાની ખીક બતાવવી. -મારવી
લાકડી વડે પ્રહાર કરવો. -રાખવી = લાકડી
પસે રાખવી (ર) માર મારવાની તૈયારી
રાખવી -લેવી = માગવા માટે હાથમા લાકડી
લેવી (ર) ચુરસે થવુ (૩) ઘડપણ કે અશક્તિને
કારણે લાકડીનો ટેકો રાખવો એક લાકડીને
હાંકેડું = ખવા પર એકસરખો દોર રાખવો
લાકેડું નં [સ લકકુટ, પ્રા લકકુડ, સં
લકૂડ, હિ લકકી] ઝાડના સૂકાં થ
વગેરે (ર) [લા.] આડખીલી; નડતર
બળતણ [લાકડાની તલવારે લ
સાધન વિના લડવું (ર) એવી રીતે
કરી વ્યવહાર ચલાવે રાખ
તરવારે સહિનો ખાવો =
કરી ચલાવે રાખવું. ૧
લક્ષમા ન લેવા જેવું કામ
= ધર કે કુળ ભેણુ.
ચિતા માટે લાકડા રસ

૫૬ જે મરવાની તૈયારીમા હોય) (૨) 'મરી બ' (એમ કહેવાને બદલે તારા લાકડા પહોંચે એમ કહેવાય છે.) લાકડાંમાંય પૈસા મળવાના નથી = મરશે તોય મળવાના નથી. લાકડાં લાકાવર્ણ = સામાન્ય કરી દેટો કરાવે. લાકડાં સંકેતવાં = ખોટી ઉચ્ચેરણી કરવી, શાત પડેલી લાકાઈને પાછી જગાવવી લાકડું ઘાલવું, ઘાલી દેવું, ઘુસાડવું, ઘુસાડી દેવું = લાગો, કા દે હા મેશા નડે એવો રિવાજ ઘુસાડી દેવો (૨) સ્વાર્થની વાત વચ્ચમા અલાવી દેવી (૩) આડખીલી ઊભી કરવી (૪) (-કેડમા) કેડ અક્કડ થઈ જવી - પેચનું, પેરની જવું = જુઓ લાકડું ઘાલવુ ૧, ૩. લાકડે માંકડું વળખાડવું = યોગ્યતા નેચા વિના સખધ જોડી દેવો (૨) બે જણ વચ્ચે તકરાર થાય એવું કરવું]

લાક્ષણિક વિં [સ] લક્ષણ સંબધી, લક્ષણથી સ્થિત થતુ (૨) લક્ષણ સંબધી (૩) ખાસ લક્ષણ સચવાતુ, આખા વર્ગનુ સૂચક તો સ્ત્રીં લાક્ષા સ્ત્રીં [સ] લાખ ૦ (-ખા) ગુહ નં લાખનું બનાવેલુ ધર. ૦૨૨૨ પું લાખનો રસ, અળતો

લાખ પું [સ લક્ષ] સો હજાર (૨) સ્ત્રીં [સ લક્ષા] ખાખરો પીપળો ખોટી વગેરે પર થતા કીડાઓએ બનાવેલો એક પદાર્થ. [-કાકું = ભારે કીમતી કે અમત્યવુ - નેા પાલનહાર = મોટો અમીર કે આશ્રયદાતા - રૂપિયાનું = લાખ ટકાનુ (૨) ઘણુ જ પ્રમાણિક અને લલુ (માર્મ) - વાતની એક વાત = દૂંકમા, સારાશ કે - એ વાનાં કરવાં = બહુ બહુ રીતે ઠોક દેવા, શરચિદુ કરી ઘણી રીતે સમજાવવુ લાખે લેખાં લેવાવાં = લાખોની લેવડદેવડ કરવી (૨) મોટી મોટી વાત થવી (કંટાક્ષમા)] ૦લાખેણુ વિં ખૂણ લાખેણુ ૦૫સાય પું (૨) સ્ત્રીં [પ્રા. (સં પ્રસાદ)] એક ગામ, એક ટાપી ને લાખ રૂપિયા કે ખીજ કોઈ લાખ વસ્ત્રઓનો રાત્રે આપેલો સરપાવ (૨) [લા] મોટામા મોટો સરપાવ. ૦૫ ચોતરી વિં [પ ચોતેર

અથવા પચ + ઉત્તર] વધારીને વાત કહેનાર, લખાડી (૨) સ્ત્રીં ડિંગ (૩) ખોટો ડોળ લાખવું સંકિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખવાણું કરવુ, લાખ ચડાવવી

લાખાગૃહ નં જુઓ લાક્ષાગૃહ લાખિયું વિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખતુ બનાવેલું કે લાખેલુ (૨) નં લાખતુ કંકણ લાખી વિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખ નેવા રગવાણુ (૨) લાખનું બનાવેલુ (૩) ધનવાન, ઉદાર (૪) અસંખ્ય

લાખું નં [સ લક્ષમ્; સરં મ. લાલા] શગર ઉપરતુ જન્મથી પડેલું ચાડું લાખેણું વિં [પ્રા લક્ષણિય (સ લક્ષણ્ય) લક્ષણવતુ] પ્રતિષ્ઠિત, આખરદાર, સુલક્ષણુ (૨) ['લાખ' ઉપરથી] લાખ રૂપિયાનું, કીમતી લાખો પું [જુઓ લાખેણુ] (૫.) સુલક્ષણવતો લાખેણો માણસ [-કુલાણી = પોતાની શક્તિ વિશે મોટી હકાસ મારનારો માણસ. - જણુભરો = લાખ પોઠ રાખનારો - મોટી વણભરનો ધણી]

લાખોટકું સંકિં જુઓ લાખકું લાખોટું વિં લાખેલુ

લાગ પું [સ લગ, સરં હિં, મ] તાકડો; ઢાવ, પ્રસંગ (૨) આધાર, ટેકણ (૩) યુક્તિ (૪) વચાળ [-આવવો, ખોવો, ગુમાવવો, જવો] [-ખાવો = તક મળવી (૨) પરાખર અંતમા આવવુ - તાકવો = ઢાવ સાધવો. (અચુક) લાગતું હોવું = અચુકને યોગ્ય હોવુ, અચુક ઢાવતું હોવુ.]

લાગત અં [સ લગ્] સતત, ચાલુ, લગાતાર લાગકું નં [સ લગ્] ગાહો સંબધ (૨) પરાયાં સ્ત્રીપુરુષનો સંબધ

લાગણી સ્ત્રીં ['લાગણ' ઉપરથી] મનની વૃત્તિ કે લાવ (૨) દેચા, સમલાવ. ૦ પ્રધાન વિં વિચાર કે તર્ક નહિ પણ લાગણી જેમા મુખ્ય હોય તેવું; લાવપ્રધાન

લાગત સ્ત્રીં ['લાગણ' પરથી, સરં હિં, મ.] થયેલુ ખર્ચ, ખૂણ કિંમત (૨) ઢાણ, જકાત લાગતું વળગતું વિં [લાગણ + વળગણું] કંદુખી

કે કોઈ બીજી રીતે સંબંધી
 લાગભાગ પું [લાગવું + ભાગ] સંબંધી તરીકેનો
 હિસ્સો [લાગટ
 લાગલાગટ અં [ભુઓ લાગટ] સતત; ચાલુ,
 લાગલું અં [સં લગ] તરત જ
 લાગવમ સ્ત્રીં લાગ અને વગ, વગવસીલો
 લાગલું સંકિં [સં લગ; સરં હિં. લગતા,
 મ. લાગણે] સંબંધ કે સ્પર્શ થવો (૨) સંબંધ
 કે સગાઈ હોવી (૩) લાગણી કે અસર થવી
 (૪) જણાવું, સમજાવું અનુભવ થવો (૫)
 દેખાવું, લાસવું (૬) ધરણ-હાજત થવી
 (ભૂખ-તરસ) (૭) મંડવું; વળગવું; ખાજવું,
 મચ્ચા રહેવું (૮) લાગુ થવું; શરૂ કરી દેવું
 ઉદાં નોકરીએ-ધંધે-કામે લાગ્યો છે
 (૯) લાગુ પડવું, ખેસતુ આવવું; અનુકૂળ
 નીવડવું (ફૂંચી, કાચદાની કલમ, દવા)
 (૧૦) લાગુ પડીને નડવું ઉદાં ઉભગરો
 લાગવો; પાણી લાગવું (૧૧) અથડાવું,
 અપટાવું; વાગવું (૧૨) મીચાવું ઉદાં હમણા
 જ આખ લાગી છે (૧૩) કિંમત પડવી; ખર્ચ
 થવું (૧૪) શરૂ કરીને ભરી રહેવું. ઉદાં રડવા
 લાગ્યું (૧૫) સ્ત્રી કે પુરુષનો ખરાબ સંબંધ
 બાધવો (૧૬) બીજા ક્રિયાપદ સાથે આવતા તે
 ક્રિયા કરવામા હાથ કે મદદ દેવાં અથવા
 તેમાં મંડવું એવો અર્થ બતાવે. ઉદાં
 કરવા લાગ, નાખવા લાગ (૧૭) અંકિં
 સળમવું. [કાને લાગલું=કાનમા ગુસપુસ
 કરવું. કામે લાગલું=નોકરીધંધે ચડી જવું
 (૨) ઉપયોગમાં આવવું. પૂઠે લાગલું=ની
 પાછળ પડવું (હિરાત કરવા) (૨) ને વળગવું.
 હાથ લાગલું=જડવું. લાગ્યું ફેડી લેવું,
 ભોમવું=માથે પડેલું ભોગવું. લાગ્યો-
 ભાગ્યો દિવાળી=નક્ષે થાઓ કે નુકસાન,
 કામ તો કરવું જ.]

લાગુ વિં [ભુઓ લાગવું] સંબંધ હોય તેવું,
 વળગેલું, લાગેલું (૨) બંધખેસતુ, અનુકૂલ
 આવતુ (૩) અં ચાલુ, ભરી. [-કરવું=
 બંધખેસતુ કરવું (૨) ભેડવું. -થવું. પડવું
 =પાછળ પાછળ જવું (૨) બંધખેસતું આવવું

(૩) આડો સંબંધ બાધવો (સ્ત્રી-પુરુષ) (૪)
 [રોમ] વળગવો, ચોટવો (૫) [દવાની] અસર
 થવી -રહેલું=વળગ્યા રહેલું (૨) પાછળ
 પાછળ જવું -રાખવું=પાછળ પાછળ
 જવું-વળગેલું રાખવું. -હોલું=વળગેલું
 હોવું; પાછળ પાછળ જતું હોવું (૨) આડો
 સંબંધ ધરાવવો (સ્ત્રી-પુરુષે)]

લાગો પું [દિ. લાગ, સરં હિં. લાગા] લાગું;
 હકસાઈ (૨) કર; વેરો (૩) [લાગવું ઉપરથી
 સગં મ. લાગા, લાગા] સંબંધ; સગપણ (૪)
 પીછો, કોડો. [-લાલવો, નાખવો=વેરો દાખલ
 કરવો, હકસાઈ લેવાનો રિવાજ દાખલ કરવો]
 લાધવ નં [સં.] લધતા (૨) ચપળતા, કુશળતા
 (૩) નાનમ (૪) કુલકપણ (૫) તકનો એક
 ગુણ-થોડાથી ઘણાને ખુલાસો થવો તે (તેથી
 ઊલટો ગૌરવદોષ છે) [-ચા]

લાચાર વિં [ફા] નિરુપાચ, વિવશ (૨)
 ગરીબ, દીન -રી સ્ત્રીં લાચારપણું, વિવશતા
 લાછ સ્ત્રીં + [ભુઓ લક્ષ્મી] લચ્છ. ંજર પું
 પૈસાદાર પતિ (૨) [સં.] શ્રીકૃષ્ણ -છાકું વર
 પું ધનવાનનો પુત્ર (૨) લાછવર

લાઈ નંખંખં [ભુઓ લાછન] પગને તળિયે
 તેમ જ હથેળીમા લીમડાનાં પાનથી છાશ
 છાટી, તાવેથાથી ઝડપથી વારંવાર ડામવું તે
 [-લેવાડાવવાં=ડામ વડે ચિકિત્સા કરાવવી
 (૨) [લા.] ત્રાસ આપવો (૩) ગરમ રેતી ઉપર
 ચલાવવું. -લેવાવાં=ચાલતા પગ શોકાઈ
 જવા. -લેવાં=ડામ વડે ચિકિત્સા કરવી કે
 કરાવવી (૨) ત્રાસ આપવો.]

લાછો પું [ભુઓ લચ્છો] હીરની મોટી આદ્રી
 લાજ સ્ત્રીં [ભુઓ લજ્જા] શરમ (૨) મર્યાદા;
 મલાને (૩) આપણ; પત. [-આવવી=
 શરમાવું -કાઠવી=ધૂંધટો તાણવો; સ્ત્રીએ
 અઘળ દાખલ મોં ઠાકવું -ચૂકવી=લાજનો
 રિવાજ તજવો (૨) નફરત થવું. -રાખવી=
 આપણે ભળવવી (મદદ કરીને).] ંલભમણી
 સ્ત્રીં શરમ, સંકોચ (૨) લભમણી. ંલું
 અંકિં શરમાવું

લાજમ વિં ભુઓ લાજમ

લાજવું અંકિં [સ લજ્જ, પ્રા. લજ્જ] શરમાવું
લાજ ઓં [સં.] હાગરની વાણી ઠહોમ પુઠ
લગના વિધિ દરમ્યાન વરકન્યા વેદીમા હાગર
હોમે છે તે

લાજળી સ્ત્રી [સં લજ્જાણી] જુઓ લાજમરુપી
-જુ' વિં શરમાળ

લાજિમ વિં [જ] લાજમ; ઘટિન; છાને એવું
લાજુ લાડી વિં [પ્રા લજ્જુ + લાડી] શરમાળ
(૨) સ્ત્રી શરમાળ છોકરી

લાટ પું [સ] (સ) લટય અમપાસના
પ્રદેશનું પ્રાચીન નામ

લાટ પું [સરંમન.] લાટો, મોત્તે, તરંગ (૨) (૨),
સ્ત્રી [પ્રા લટ્ટિ (સં યટિ), સરં હિં, મ.]
ખાણીનું ઊભુ લાડકું (૩) ધરી (જેમ કે,
ગાડાની, કે ટ્રિયા કે ચરખાની)

લાટ પું [સરં હિં, મ, ક લૉટ] જથો (૨) [ફે
લૉટ] મોટો સાહેબ - સત્તાધીશ. ધખંધ અં
અથાધ ંસાહેબ પું મોટો સાહેબ, 'લૉટ
લાટાનુપ્રાસ પું [સ.] શિલ અન્વયવાળા
સમાન અર્થના સમાન શબ્દોની આવૃત્તિ,
એ = શબ્દાલંકાર (કા સા)

લાટી સ્ત્રી [પ્રા. લટ્ટિ (સં યટિ) ઉપરથી કે
લાટ = જથો પરથી ? સરં મ] લાડકાનું પીકું
લાટો પું [જુઓ લાટ = મોત્તે] મોત્તે, તરંગ (૨)
[પ્રા લટ્ટિ (સં યટિ)] સાથુ કે કાઠે ધાતુનો લાખો
ટુકડો [લાટા કાઠવા = કાપકો મેળવવો].

લાડી સ્ત્રી [પ્રા. લટ્ટિ (સં યટિ)] નડી લાડકી;
હાગ [-અલાવવી = લાડી વાંચી મારવા
મારવું.] ંખાજ વિં લાડી ચલાવવામા
કુશળ. ંખાજ સ્ત્રી ંરોગ્ય નં લાડીના
જોગ્યો રોગ્ય કરવું તે

લાડ નં [ફે લટ્ટિય, સરં હિં, મ] હસાવી
ખેલાવી રાજ ગમવું તે (૨) તેણે વર્તન કે
ચેષ્ટા (-કરવાં, લાડાવવાં) [-પહેંચવાં =
લાડ બહુ થયા - હવે બસ કરો (એ અર્થમા)
-પહેંચાવવાં, જુલાવી દેવાં = ખમર લઈ
નાખવી, ખૂબ ધમકાવવું કે મારવું.] ંકણું
વિં લાડકું ંવાયું વિં જુઓ લાડવાયું
ંકાલાડ પું ંબંબં જનોઈ કે લગ વખતે

સગા તરફથી જે મીઠાઈ કે નાણુ ભેટ
આપનામા આવે છે તે ંકું વિં [સરં
મ. લાડકા] જુઓ લાડવાયું ંથેલું વિં
ધણ લાડથી વહી ગયેયું ંણું (-લું) વિં
જુઓ લાડવાયું. ંલાડ પું ંબંબં જુઓ
લાડકાલાડ ંણું વિં [સરં હિં, મ લાડલ] લાડણુ;
લાડકવાયું ંવાયું સ્ત્રી ંમાનીતી સ્ત્રી
ંવાયું વિં લાડમા ઊછરેલું, વડાણું ંણું
અંકિં લાડ કંવા (૨) લાડમાં ગિસડ
લાડવો પું જુઓ લાડુ. [-ખાવાનું કામ નથી
= સહેલું ને સુતર કામ નથી - ખાવો,
જમવો = કાપકો કાઢવો - મેળવવો - દાટવો
હોવો = કાપકો મળે તેમ હોય]

લાડસથેલું વિં જુઓ લાડથેલું
લાડાલાડ સ્ત્રી [લાડ' ઉપરથી?] લાડમા રિસાવું તે
લાડિયું વિં [લાડ' ઉપરથી] લાડવાયું (૨) નં
લાડવાયું છોકરું

લાડી સ્ત્રી [લાડ' કે જે લટ્ઠ = રમ્ય ઉપરથી]
કામળ કન્યા (૨) નવી પરણેલી વડુ

લાડીણું વિં (૨) જુઓ લાડિયું
લાડ પું [સ લટ્ટુ, સરં હિં, મ લાટ્ટુ] મોલક;
એક મીઠીવાની (૨) પિડો, ગોળો. [-ખાવાનું
કામ = સહેલું સટ કામ - ભટ્ટ = લાડુપ્રિય
કે આહારપ્રિય નાલાયક કે નડો પ્રાણ
-રજ માગે છે = લાડુ પીરસવાનું હવે બધ
થાય છે.] [છોકરો

લાડો પું [જુઓ લાડી] વં (૨) લાડવાયો
લાણી સ્ત્રી [જુઓ લણણી, સરં મ] કાપણી
(લાણણી) અથમા આ જોડણી નહિ

લાત સ્ત્રી [ફે. લત્તા] પગથી મારવું તે - કરેલો
આલાત, પાટું [-ખાવી, વાગવી =
લાતનો પ્રહાર સહન કરવો (૨) ટુકસાન થવું.
-મારવી, લખાવવી = લાત વડે પ્રહાર
કરવો (૨) ટુકસાન કરવું] - તલાતા સ્ત્રી
સામસામી લાત માગવી તે - તાટણું સંકિં
લાતે લાતે મારવું [તરફ]

લાતરણું અંકિં નિચોવાડ (ધર, પાલનપુર
લાતી સ્ત્રી [સરં લાટી] બહર ઉપરની વખાર;
કોઠી

લાદ (હ,) સ્ત્રીં [દિ. લદી, સરં હિં, મ લીદ]
 લેડા ગથેડાનુ છાણ

લાદણું સંકિં [દિ. લદ્ધ સરંહિં. લાદના]
 (ભાંટ, ગથેડા વગેરેની પીઠ પર) સામાન
 ભરવો, ખડકણું [શું લાદણું પલાણુણું
 છે ? = શી વાર છે ?]

લાઠી સ્ત્રીં [સરં મ] પથ્થરની પાતળી અને
 નાની તખતી (૨) ફરસખંધી [-જડાવવી,
 -નાખવી, -મેસાડવી]

લાદે(-દો)ડો પું [‘લાદું’ ઉપરથી] ઘોખીના
 પોરિયા પર લાદેલો ગાસડો (૨) મોટો લાર
 લાધણું સંકિં [પ્રા લધ્ધ (સં લવ્વ), સરં
 મ. લાધળેં, હિં લાધના] પ્રાપ્ત થવું, મળવું(૨)
 અંકિં જમીન સાથે વહાણનું ચોટી જવું
 લાનત સ્ત્રીં [જ] લયાનત લ્યાનત, શરમ
 લાપ(-પો)ટ સ્ત્રીં [રવં] તમાચો [-ખાવી,
 ચોડવી, મારવી, લગાવવી]. ઝાપ(-પો)ટ
 સ્ત્રીં જુઓ લેલધાપટ [-કરવી] -ટિયું નં
 લાપોટિયું, ગાલ સૂણ આવી થતુ ગૂમડું
 -ટિયો પું લાપોટિયો; યુસટિયો

લાપન નં [સં.] અનવય પાડી અર્થ કહેવો ને
 લાપરવા વિં [ફા] બેપરવા ંઈ સ્ત્રીં
 બેપરવાઈ [મીઠી વાની
 લાપરી(-રી) સ્ત્રીં [દિ લપ્પસિયા] ઘઉંની એક
 લાખી(-ખી) સ્ત્રીં [સરં મ. લાવી] સફેદો અને
 બેલતેલની બનાવેલી લૂગદી; લાંખી
 લાપોટ, ઝાપોટ, -ટિયું, -ટિયો જુઓ
 ‘લાપટ’માં

લાફો પું [ફા. લાફ] તમાચો(૨) [સ લંફ =
 ફૂંકો ઉપરથી ?] હિં હાણ સ્ત્રીં [સરં
 લાપો] બારીબારણાં બધ કરવાને લાકડાનો
 આડો કકડો; ભૂગળ (૪) નોંધ ૪ જુઓ.
 -દાલાફ(-ફી) સ્ત્રીં, -દાલેડા પું અં ૧૦
 હિં હાણ

લાખડી સ્ત્રીં [જુઓ લાવરી] એક પંખી
 લાખરું વિં [સરં લખતરું] સુકોમળ, નાજુક
 લાખી સ્ત્રીં જુઓ લાખી, લાખી
 લાણું નં [સરં લાખરું] કુવારનું પાન
 લાલ પું [સં] કાયદો [-ખાટવો = લાલ

કરવો; કાયદો લેવો. લાખ તે સવાયાં =
 ‘સવાયો નકો થને’ એવા લાખની વેપારીઓની
 શુભેચ્છાદર્શક ઉક્તિ.] ંકર(-તી), ંકારક,
 ંકારી વિં લાખ કરે તેવું ંદાથી, ંપદ
 વિં લાલ આપનાર ંપાંચમ સ્ત્રીં કાર્તિક
 સુદ ૫ ંજી સંકિં મળવું; પ્રાપ્ત થવું, ખાટવું.
 -લાલાલ પું [+જલામ] નકો અને નુકસાન
 -લોણ પું તોલતા તોલાટ ‘એક’ને બહો
 બોલે છે -લોણલાલ પું તોલતાં પ્રથમ
 ધારણ વખતે બોલાતો શબ્દ (૨) હિં હાણ.
 [-ન કરવા = પહેલી ધારણની જેમ બધી
 વાગ્યો મોટે મને ભરી હિં હાણ ન દેવું]

લામણદીવો પું [લામણ (સં ઝવલંદમાન)
 + દીવો : સરંમ લામણદિવા] જુઓ રામણદીવો
 લામા પું [હં, ટિવેટી ગ્લામ] તિબેટનો વડો
 બૌદ્ધ આચાર્ય

લાય(-હ) (લાંહ,) સ્ત્રીં [પ્રા. અલાય (સં
 અલાત) કે સ દાહ ? સરં હિં લાય, મ
 લાહી, લાહ્ય] આગ (૨) બળતરા (૩) [?]
 એક ભતવું રેશમી કપડું [-થવી, લામવી =
 આગ સળગવી પેટમાં લાય લાગવી =
 સખત ભૂખ લાગવી (૨) બળતરા થવી.]
 લાયક વિં [અ. લાક્ક] યોગ્ય; ઉચિત (૨)
 લાયકાતવાળું, પાત્ર (૩) ૧. લાયકાત, હાજર;
 અતુલ્ય. -કાત, -કી સ્ત્રીં યોગ્યતા; પાત્રતા
 લાયરી (લાં) સ્ત્રીં [સં લપ્] બહુ બોલવું
 તે (૨) પતરાણ, શેખી, કક્કસ. ંખાર વિં
 લાયરી કરનાર [ત્રાસ [-થવી]
 લાયલેપા(લાં) સ્ત્રીં [લાય + વલેપાત ?] સુકેલી,
 લાર (લાં) સ્ત્રીં [સરં હિં. (સં લહરી ?)]
 લાખી હાર. [-લામવી = લાખી હાં થવી.]
 -રોલાર અં હારબધ

લારણી સ્ત્રીં [‘લાર’ ઉપરથી ?] (સુ) રોજ
 લેવાના દૂધની બાધણી - ડાગ
 લારી(લાં) સ્ત્રીં [હં લોરી] રેલના પાટા પર ડેલીને
 ચલાવવાની ગાડી (૨) ચાલ વહી જવાની
 ગાડી (હાથની કે મોટર)
 લારું (લાં) નં [જુઓ લાર] જાખરું, લકરું
 (૨) ધાડું; ટોણ (૩) [લા] આડો સખંધ

લાલ વિં [ફા. લાલ ઉપરથી, સરં હિં, મ.]
 રાતા રંગનું (૨) પું [સ લલ્ ઉપરથી, સરં
 હિં, મ] છેલ, રંગીલા બાકો (૩) છોકરો, પુત્ર
 (૪) + લાલસા (૫) સ્ત્રીં [ફા] માણેક (૬)
 નં [હિં] એક પક્ષી [-લોડીએ ચડવું =
 ઘર કે અડીણના ટેકમા હોવું -થઈ જવું =
 ક્રોધથી તપી નવું -મોઢાં કરવાં = પાન
 ખાવું (૨) યશ મળવો. -સાહેબ = ઈશ્વરી
 માણસ, છેલ] ઠકરૂરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
 ધૂમ [સં ઘૂર્ણ], ઠચટક, ઠચખક, ઠચોળ
 [સં ચોલ] વિં ખૂબ લાલ ઠચ પું (૩)
 ઠચના બાળવરૂપની મૂર્તિ (૨), ગોસાઈજનો
 પુત્ર ઠચાળી સ્ત્રીં [લા] ઢાઢ. ઠચમ વિં
 લાલચોળ ઠચાઈ સ્ત્રીં આ.ગ. લાય [-ની
 ચોખી ફરવી = ચોમેર લાય લાગવી
 -મેલવી, લગાડની = આગ સળગાવવી]
 ઠમતિયા નં એક રખી ઠમલાલ વિં
 ખૂબ લાલ (૨) [લા] ફાંકડું, મનોરંજક.
 ઠશર નં એક પખી

લાલચ સ્ત્રીં [સ લ્, લાલમા, સરં હિં, મ]
 લલચાડુ તે, લાલસા, લોભ (૨) લલચાવે તે,
 લલચમા નાખે તેવી વસ્તુ, લાય. -ચુ વિં
 [સરં હિં, મ લાલચી] લાલચવાળું, લોભી
 લાલન નં [સ.] લાલ લાલવાતે. ઠપાલન નં,
 -પાલ સ્ત્રીં લાલમા ઊછરવું તે
 લાલપાણી, લાલખાઈ, લાલમતિયા, લાલ-
 મલાલ, લાલશિર બુઓ 'લાલ'મા
 લાલસા સ્ત્રીં [સં] ઉત્કટ ઇચ્છા, તૃષ્ણા
 -સી વિં લાલચુ

લાલા નં [ફા લાલહ] એક ફૂલ, ગુલાલા
 લાલા પું [સ લલ્, સરં હિં] લહેંગી, છેલ,
 ક્રકડ (૨) ઉત્તરમા અમુક જાતિના લોકના નામ
 પૂર્વે આદનો શબ્દ. લેમક, લાલ્લજપતગય
 (૩) બાપને માટે સ્વયંદન શબ્દ (કોઈ ઠેકાણે)
 ઠઈ સ્ત્રીં છેલાઈ; ગીલાપણુ ઠચ પું
 છેલ, ક્રકડ [-કરવું = માર મારવો
 (૨) રહાવવું] ઠલાચુ સ્ત્રીં (હે લાલા)
 તુ તાણીને ઉપર લે તો બચાય! એવા
 વાર્તા પ્રસંગ ઉપરથી) નાલેશીલરી મુઠેલ

રિથિતિ. [-થવી = એવી રિથિતિમા મુકાવું]
 લાલા સ્ત્રીં [સં] લાળ ઠમેહ પું એક
 પ્રકારનો પ્રમેહ. ઠચિત વિં સ્વાદથી મોમાં
 પાણીવાળું (૨) આદર, ઉત્કટ
 લાલાશ સ્ત્રીં [લાલ = ગતુ ઉપરથી] લાલી, રતારા
 લાલિત્ય નં [સ.] લલિતપદ્ય
 લાલિમા સ્ત્રીં [લાલ = રાતુ ઉપરથી] લાલાશ
 લાલિયો પું [બુઓ લાલો] બખરચી - ઢેક
 [સુ] (૨) લાલ કૃતરો કે બળદ -ચા ઇન્દ્રિય
 (સુ) નં બખરચીનું ભાગ્યવૃત્ત્ય અગ્રેહ.
 -ચા પરાપદ સ્ત્રીં (સુ.) ફડફડ બોલવું તે
 લાલી સ્ત્રીં [લાલ = રાતુ ઉપરથી] રતારા (૨)
 [સં લોલા = જલ] ઘટની જલ-લોલક
 લાલો પું [લાલ = છેલ ઉપરથી] લાલ, ફાંકડો
 (૨) પકાણ
 લાવણી સ્ત્રીં [સ લાપન ઉપરથી, સરં મ,
 હિં લાવની] એક રાગ કે ઢાળ, લલજરાય
 એવી કવિતા (૨) સગીતનો એક તાલ
 લાવણીપત્રક નં [મ] સરકારી લેણાનું
 આસામીવાર પત્રક
 લાવણ્ય નં [સ] સાધ્ય ઠચ્ય વિં,
 ઠમચી વિં સ્ત્રીં સુદર
 લાવરી સ્ત્રીં [પ્રા, સ] એક પંખી
 લાવરુ (લા') નં [પ્રા. લાવિર (સ લવિનું) કાપનાર
 ઉપરથી, સરં મ લાવા = માલનો ફડકો]
 ફલગન કરવું તે (૨) કૃતરાતુ લસવું તે.
 [-નાખવું, બરેવું = ડાકું મારવું, કૃતગએ
 કરવું (૨) ગુસ્સામા બોલવું - તડવું]
 લાવલદ વિં [ઝ.] નિર્વશ
 લાવલશકર નં [સરં મ] સરભમ સાચેતુ મોઢું
 લરકર [-લઈને, સાચે = (લા) બધા
 ખવિાર તથા સન્નમ સાચે]
 લાવણું સંક્રિં [સ લા, અપં લાવિય =
 લાવેવું; સરં હિં લાવના, લાના] લઈ
 આવવું, આણવું. [લાવી નાખવું = (સામટું)
 આણી જેવું લાવી મૂકવું, રાખવું = પહેલેથી
 લાવી રાખવું] [ગરમ ઠચ
 લાવા પું [ઈ.] જ્વાળામુખીમાથી નીકળતો
 લાવું (લા') નં [સ લા] કૃતરાતુ ડાકું; લવરું

લાશ(-સ) વિં [તુર્કી] બરખાદ; પાયમાલ (૨)
 સીં [ફા.] મહદ્. [-જલું = પાયમાલ થવું.]
 લાસર સીં [સં. લાસક] દીલ; રસખાલ.
 -રિયું વિં રસખાલવાળું; કહે પણ કરે
 નહાં એવું. -રિયાપણું નં, -રિયાવેહા
 પું ૦ ૫૦ ૧૦ રસખાલ

લાસાની વિં [મ.] અલેહ; અદિનીય
 લાસુ વિં [પ્રા. લહ (સં. રહ)] લૂણ; ધી કે
 ચીકટ વિનાનું (૨) નં કઠેળ સિવાયનું
 અનાજ

લાસ્ય નં [સં.] સગીત સાથેનું નૃત્ય
 લાહ (હ.) સીં જુઓ લાય [લિટની બેળ
 લાહી સીં [સં. લિહ ઉપરથી? લેહ?] મઉના
 લાળ સીં [સં. લાલા; સરં મ; હિ. લાર]
 મોઢાને ચીકલો પ્રવાહી [-પહવી]. -જિયું
 વિંધણી લાળ પડતી હોય તેવું (છોકરું) (૨)
 લાળથી બદન પથળે નહિ તે માટે બાળકને
 બળે બંવાતુ કપડું (૩) કણ ભરાતુ
 કણસલુ (૪) રાધેલા વાસી અન્નમા
 થતા લાળ જેવા જટ. -જિયો પું
 કપાસની એક ભત -ળી સીં રજસાવ
 (પથુનો) [-કરવી = પથુતુ મટમાં આવવું.]
 લાળી સીં [સં. લોલા] કાનની નીચે લખડતી
 આમડી (૨) લાલી. ઘંટની છલ (૩) ખૂમ
 (પથુપખી-ખાસ કરીને શિયાળની). [-કરવી
 = (શિયાળે) હૂકું હૂકું એવી ખૂમ મ્હાડવી.]
 લાળો (લા') પું [સં. અલાત] અંગારો [લાળા
 ઊઠવા (અંતઃમા) = અતિશય બળતરા -
 ચિતા થવી તને થું આપે? લાળા? =
 તને કશું ન અપાય]

લાંક (૦) પું [સરં હિ. લંક, લૌક = કમર, કટિ]
 લક; કમરનો વાક - મરોડ
 લાંબ પું [સં. લંકા] વટાણા જેવું એક કઠોળ
 લાંબર (૦) નં જુઓ લંગર. ૦ પું સંકિં જુઓ
 લંગારવું; લમર નાંખી થાલવું
 લાંચુ (-ચૂ) લ નં [સં.] પૂંકડું
 લાંધ, ૦ પું (૦) નં, સીં [પ્રા. લંધ (સં. લંધન)]
 લાધો; ઉપનાસ. ૦ પું નં હેટ સાધવા
 લાધણ લઈ બેસવું તે (કાંઈની સામે) ૦ પું

અંકિં [સ. લંચું] લાધો કંવો - ઘો પું
 લાધણ ઉપનાસ (૨) લાંધણું (૩) લાખી મોટી
 ફાળ; મોટું ડગલું [મૂંઢવાની ઘોડી
 લાંધણી સીં [સ. લંચું] ગાડીના ધૂંસરા નીચે
 લાંચ (૦) સીં [સં. લંચા] અમલદાર કે સત્તા-
 ધારીને છૂપી રીતે અપાતી કે લેવાતી
 અધરિત રકમ (-આપવી, ખાવી,
 લેવી). ૦ ખાઉ, ૦ ખોર વિં લાંચિયુ
 લાંચણું અંકિં [જુઓ લંચણું] લચી,
 નમી જડ (૨) સં કિં [‘લાચ’ ઉપરથી]
 લાચ આપવી [લાચખાઉ
 લાંચિયું વિં [‘લાચ’ ઉપરથી] લાચ લેનાર;
 લાંચું (૦) વિં [‘લંચણું’ ઉપરથી] કમી, એણુ
 લાંછન નં [સં.] હાથ, કલક (૨) શિલ્પ.
 -ના સીં લાછન લાગવું કે લગાડવું તે
 લાંછિત વિં [સં.] લાંછનવાળું
 લાંછું (૦) નં જુઓ લાછન
 લાંઝો (૦) પું [સરં મ] વાંધો, હરકત
 લાંઠ, -ઠિયું (૦) વિં [‘લઠ’ ઉપરથી; સરં મ]
 લોઠ; ખડુ; શઠ (૨) ગાંઠ નહિ તેવું,
 તોફાની -ઠાઈ સીં હુઆઈ; શરતા.
 ઠડી સીં [સં. લાઠની] કુલટા સીં
 લાંપ, ૦ પું (૦) નં [સરં મ લાંપટ] સૂકું કે
 ચિમળાયેલું નાનું ઘાસ [લાંપી,
 લાંપી (-ખી) (૦) સીં [સરં મ. લાંપી] જુઓ
 લાંબ (-ખી) (૦) સીં [લાંબું પરથી] યાદદારત
 (૨) રમૂતિ; કામ
 લાંબટું (-ટાં) ગિયું (૦) વિં [લાંબુ + ટાંગો, સરં
 મ લાંબટાં] શરીરના પ્રમાણમા વનારે લાખા
 ટાંગાવાળું
 લાંબડી (૦) સીં એક વનસ્પતિ
 લાંબલાત (૦) પું [મ લાવા] (સુ.) આગલા
 વર્ષની હાંગરના કણ પડવાથી આપોઆપ
 ઊગેલા છોડ [લાંબી
 લાંબી (૦) સીં જુઓ લાખ (૨) [સરં મ.] લાંબી;
 લાંબીદૂંડી (૦) સીં [લાંબુ + દૂંડું] એલકેલ
 (૨) તકરાર, પંચાત
 લાંબું (૦) વિં [સં. લંચું] લાંબાઈ, સમય વગેરેમા
 ધણું. [લાંબી ઊંધ, નિદ્રા = મૃત્યુ. લાંબી

ખેંચવી = સોઠ તાણીને સૂઈ જવું, ઘસઘસાટ
 લીધવું (૨) મરી જવું. લાંબી કાળ ભરવી =
 ખારે હામ ભીડવી, સાહસ કરવું (૨) ગળ
 ઉપરાતવું કામ કરવું લાંબી લેખણે લખવું
 = મોટો વેપાર ચેડવો (૨) પરોણો લઈ અળદ
 હાકવો લાંબી સોડે સૂવું = મરી જવું. લાંબું
 કરવું = લંબાવવું, પીંજણ કરવું - કાઢવું =
 ઘણું જીવવું - ખેંચવું = ઘણું જીવવું (૨)
 વખત વિતાવવો, દીલ કરવી - ચાલવું =
 લંબાવું, લાંબો વખત ચાલુ રહેવું (૨) ઘણા
 દિવસ નશવું - ચણું, થઈ જવું = લંબાવું
 (૨) અગો લંબાવીને ચૂલ, આરામ કરવા
 સૂવું (૩) ઘણી ખોટ આવવી (૪) મરી જવું
 - પિંગળ કરવું = વધારી વધારીને કહેવું.
 લાંબે પાટે સૂવું = દેવાણું કાઢવું, ઘણા
 વુકસાનમા આવવી પડવું (૨) મરણતોલ પવું
 (૩) નિરાને સૂવું, બેઠરકારીથી પડ્યા રહેવું
 લાંબે સાથરે સૂવું = દીર્ઘદિ રાખીને કામ
 કરવું (૨) નિરાત ધરવી (૩) મરણ પામવું.
 લાંબો હાથ કરવો = મદદ કરવી કે માગવી
 (૨) લીખ માગવી (૩) લાય લેવી (૪)
 અડચણ નાખવી] છટ વિં છટુપાટ.
 ઠલચ(ઠક), ઠલસરક વિં [સરં મ.
 લાંબલચક] ધણું લાણુ

લાંબ (૦) વિં [બુઓ લાખભાત] અહાઉ
 લાંબવું(૦), લાંબું નં [સં લમ્] વિભાગ, હિન્સો
 (૨) બ્રાગિયાઓના ભાગ વહેચવા નાખવામા
 આવતી ચિઠ્ઠી [-નાખવું]
 લિખિત વિં [સં.] લખેલું (૨) નં લખ્યા
 લેખ - તં અ વિં 'લખના' એ અર્થમા
 કાગળ લખવામા વાપરે છે; લખિતમ
 (સંક્ષેપ-વિં)
 લિચ્છવી પું(સ.) એક બૌદ્ધકાલીન લોક પ્રભ
 લિજ્જત, ૦૬૧૨ જુઓ 'લહેજત' મા [રીત
 લિપિ(-પી) સ્ત્રીં [સં.] ભાષાના વર્ણો લખવાની
 લિપ્ત વિં [સં.] લીપાયેલું, ખરડાયેલું (૨)
 આસપ, ફસેલું [ક્રમના
 લિપ્ત સ્ત્રીં [સં.] મેળવવાની ઈચ્છા(૨) લાલસા;
 લિપ્તકે પું [અ] પરખીડિયું

લિફ્ટ નં [ફ.] ઉપર ચઢવા માટેનું એક યાનિક
 સાધન
 લિખરલ વિં (૨) પું [સં] ઉદારમતવાદી
 લિખાસ પું [અ.] લેખાસ; પેશાક
 લિખિટેલ વિં [ફ.] કાયદાથી સહિયાર (જેમ
 કે, કંપની)
 લિલવટ નં [સ લલાટપટ્ટ] નિલવટ; કપાળ
 લિલાઈ, -મ નં [વો. લેહ્લોવ, નિલામુ; સરં
 મ લિલામ, લિલાવ] હરાજ
 લિસોટી સ્ત્રીં [સ રેપા] નાની લીટી કે ઉચરડો.
 -ટો પું મોટી લિસોટી [-પડવો]
 લિફ્ટ નં [ફ.] યાદી
 લિહ્તાજ પું [અ] વિવેક, અદ્ભુ
 લિંગ નં [સં] ચિહ્ન (૨) ભતિ [ન્યા] (૩)
 સાધન, હેટુ (ન્યા) (૪) મહાદેવની મૂર્તિ (૫)
 પુરુષની ઇંદ્રી (૬) લિગદેહ ૦૬૬ પું,
 ૦૬૧૨૨ નં જવાતમાનુ સૂક્ષ્મ શરીર - માનુ-
 શાશ્વત નં [+ મનુશાસન] વ્યાકરણમાં
 ભતિના નિયમો - માયત પું એ નાચના શૈવ
 સ પ્રદાયનો આદમી - સ્ત્રી વિં લિંગવાણું
 લિંબણુ સ્ત્રીં [બુઓ લિંબુ] લિંબુનું ઝાડ; લિબોઈ
 લિંબુ નં [સ નિંબુ, સરં મ લિંબુ] લીંબુ;
 એક ખાદ્ય ફળ. ઠડી, -મેઈ સ્ત્રીં લીબોઈ
 લિંબોળી સ્ત્રીં [ઈ] લીબોળી, પહોળા મોડું
 એક મોટું વાસણ (૨) [પ્રા ણિમ્બોલિયા;
 દે લિંબોહલી] લીબડાનુ ફળ
 લીક સ્ત્રીં [ફિં] લીટી (૨) હક
 લીખ સ્ત્રીં [પ્રા લિક્ત્વા(સં લિક્ત્વા)] ભૂ નામના
 જંતુના ઇંડા [-પડવી માયામાં લીખ થવી]
 -ખિયું નં લીખ કાઢવાની ઝીણા કાતાની
 કાસકી
 લીચી સ્ત્રીં [ચીની લિચૂ, સરં ફિં] પૂવં
 હિંદમા થતુ એ નામનું એક ફળઝાડ કે તેનું ફળ
 લીજે, -જીએ (પ.) 'લેકું'નું વિધ્યર્થ ૩૫
 લીટી સ્ત્રીં [પ્રા. લિહા (સ લેલા)] પહોળાઈ
 વગરની રેખા (૨) હાં, ઓળ(૩) પદ, કડી (૪)
 લીક; હક. [-કરવી = પંક્તિઓ રચવી (૨)
 પંક્તિઓ મોઢે કરવી - ખે ચવી, દોરવી,
 ચાહવી = રેખા કરવી. -દોરતાંય ન

આવડું = તફન અલણ હોવું. -મારવી = લીટીદારી છેકી કાઢવું] -ટો પું નડી લીટી (૨) છેકી. [લીટા તાણવા = ગમે તેમ લીટીઓ ખેંચવી - દોરવી, લીટા કરવા (૨) ગમે તેમ ચીનરવું - લખવું. (લીટો કરવો, ખેંચવો, દોરવો.) -મારવો = છેકી નાંખવું.]

લીદ સીં [દિ. લદી] લાદ

લીધરું વિં લખાચિયુ; ચીથરિયુ

લીધું સં કિં 'લે'નું ભૂંડાં (૨) લીવેલું.

-લેલ(-લું) ભૂંડું ફેં [કારણે

લીધે અં [લુઓ લીધું] લઈને, તેથી; તેટલા માટે,

લીન વિં [સં] લય પામેલું (૨) ગરક, તલ્લીન

લીપણ નં [લીપતુ પરથી, સરં મ લિપણ]

લીપણ; જમીન ઉપર કરેલો છાણ-માટીનો

લેપ [-કરવું]

લીપવું સં કિં [સ. લિપ્; સરં હિં લીપના]

લીપવું, છાણમાટીની ગારનો લેપ કરવો

લીમડી સીં [લપં લિંવડ, પ્રા. લિવ (સ નિમ્વ)] નાનો લીમડો (૨) લીમડાની નતનુ

કાઈ પણ નાનુ ઝડ (જેમ કે મીઠી લીમડી)

-ડો પું ટેક ઝાડ [લીમડે લટકવું = અવગતિયુ થવું]

લીરો પું (કા) લૂગડાનો લાખો કકડો, ચીરો

લીલ સીં [લુઓ લીલું] બધિયાર પાણીમા

કે તેવી જગામા થતી લીલી ચીકણી વનરપતિ

(૨) ઊલ (૩) [સ નીલ] આખલો (પ્રયોગમા

લીલ પરણાવવી કહેવાય છે.) [-ઉતારવી

= ઊલ ઉતારવી. -પરણવી = પત્ની યુજરી

ગયે વરસ હહાડો ન થયો હોય ત્યાર પહેલાં

ખીજ પત્ની કરવી -પરણાવવી = વરસ

પૂર થતા પહેલાં મરનારનું હેલું માસિક

શ્રાદ્ધ કરવું (૨) અગિયારમાને દિવસે વાછરડો

ને વાછરડી પરણાવવાં -વળવી = શેવાળ

થવો (૨) ખગડી જવું -વાળવી = પાંચમાલ

કરવું.] ંછાચું વિં લીલું (૨) લીલી છાલવું.

ંઝામું નં [દિ. જ્ઞામ (દગ્ધ)] વાગવાથી

થયેલું લીલું ચાકું

લીલમ નં [લુઓ નીલમ] લીલા રંગનું એક

રત્ન ંલીલું વિં એકદમ લીલું; લીલમના

નેવું લીલું [લીલું શાક. લીલોતરી

લીલવણ નં, -ણી સીં [લીલું ઉપરથી]

લીલવય નં; ંઁ [લીલું + વય] બાળપણ,

કાચી ઉંમર [(૨) લીંપલું

લીલવલું સં કિં [લીલું ઉપરથી] લીલું કરવું

લીલવો પું [લીલું + વાલ?] કઠોળનો લીલો

દાણો (જેમ કે પાપડી તુવેરનો)

લીલા સીં [સં] કીડા; ખેલ (૨) અદ્ભુત ખેલ

(૩) અવતારે કરેલાં કામ (૪) તેનું નાટક.

[-વિરંતારવી = પરલોક જવું, મરી જવું

(સંમાનસુચક).] ંપુરુષોત્તમ પું [સં]

(સં) શ્રીકૃષ્ણ (તેથી ઊલટું - મર્યાદાપુરુષોત્તમ

= શ્રીરામ). ંવતાર પું [ન અવતાર] લીલા

ખાતર વિંછુએ લીધેલો અવતાર ંભિઝલું

. પું લીલાથી લક્ષ્મીની ઇચ્છા પૂરી કરવા કરેલો

દેહ (જેમ કે શ્રીકૃષ્ણનો)

લીલામર સીં લાગ [પ્રદેશ

લીલાણુ નં [લીલું ઉપરથી] લીલોતરીવાળો

લીલાપુરુષોત્તમ જુઓ 'લીલા'મા

લીલામું નં જુઓ લીલજામું

લીલાલહેર સીં [લીલા કે લીલું + લહેર]

આનંદ; સુખ (૨) આખાડી

લીલાવતાર પું જુઓ 'લીલા'મા

લીલાવતી સીં [સં] એક છંદ (૨) એક

રાગિણી (૩) [સં] પ્રસિદ્ધ ગણિતી ભારકરા-

ચાર્યની પુત્રી કે તેનું ગણિત

લીલાવિઝલું પું જુઓ 'લીલા'મા

લીલાશ સીં [લીલું ઉપરથી] લીલાપણું.

[-મારવી = લીલાશ દેખાવી]

લીલાં પાણી નં ંં વં [લીલું + પાણી]

ધૂટેલી લાગતું પેય

લીલી ઘોડી સીં [લીલું + ઘોડી] ભાંગ (૨)

લાગનો કેફ. [-એ ચરલું = ભાંગના પેટની

અસર તળે આવવું, લાગ પીવી.]

લીલી ચા સીં [લીલું + ચા] એક ઘાસ કે તેને

ઉઝાળીને ચા પેઠે ચિવાતું પેય

લીલીપીઠ સીં [લીલું + પીઠ] શાકખજાર

લીલીપોપો પું ખીલની નાસીપાસીથી યુગ્મ

યર્થ અંગૂઠો ઊંચો કરી તેને ચીકવવું તે

લીલીસૂકી સીં [લીલુ + સૂક] સુખ અને
 કામ, ચઠતીપડતી
 લીલું વિં [દે. લિહિર] કાચી કરીના રગતું
 (૨) લીલુ (૩) રસવાળુ; તાલુ (૪) ખૂબ
 પૈસાદાર. [લીલા ઝાટ તળે ભૂખે મરતું =
 અતિશય શન્માળ હોણુ (૨) હરામ હાડકાતું,
 અતિ આળસુ. લીલા ઝાટા = લીલા રંગનો
 દરત વારવાર થવો તે (બાળકોનો એક રોગ).
 લીલાસૂકનો વિચાર = યોગ્યાયોગ્યનો
 વિચાર લીલી લેખણુ = તાલુ લખણુ (૨)
 તાલે કારબાર (૩) ધમધેકાર ચાલતો વેપાર
 ધધો. લીલી વાડી = ખીલતી તરણુ અવરયા
 (૨) ઈપાઝેકગનો વરતાણુ લીલુ કરતું =
 કાયદો કરવો, સપત્તિ મેળવવી - લઠપણુ
 ભોગવતું = ધડપણુ છતાં જીવન લેવો આનંદ
 કરવો - હોગો. -વાળુ = લીલુ મરુ. લીલો
 તોરણુ = કશુય મેળવ્યા વગર (પરણવા
 આવ્યા હોય પણ પરણ્યા વગર પાછા લય
 તેમ) લીલો દુકાળ = અતિવ્રિષ્ટિને લીધે
 પડેલો દુકાળ (૨) કચી વાતની ખેટ ન હોવા
 યના થતું ખર્ચ ન કરાવું] ઠંકચ, ઠંકસ વિં
 એકદમ લીલુ ને રસધી ભરેલું ઠંકમ વિં
 [+ ગ્યામ] ખૂબ લીલુ ઠંકરક વિં એકદમ
 લીલા ગગતું ઠંપીણું વિં ખૂબ
 ક્રોધાયમાન (-થઈ જરુ) -લેરું વિં
 લીલુ (લાલિત્યવાચક) -લોતરી સીં તાલ
 બીલી વનસ્પતિ (૨) ભાણપાલો, તાલુ શાક
 લીવર નં [ક] કલેજુ, કાળજું
 લીશરા નં એક પક્ષી
 લીસું વિં [દે. લિસય = પતણું - નાતું કરલુ,
 સરંમ લિસા, લિસાઝ] ખરખચુ નહિ તેવું,
 સુવાળું (૨) સરકણુ (૩) લાસરિયુ [લીરી
 પાટલીતું ધરક = ઠોઠ વિદ્યાર્થી] ઠલસ
 વિં સાન લીસુ [(૨) હઠ
 લીલુ(-લી) સીં [પ્રા લીલા (સં હેલા)] લીટી
 લીટ નં, સીં [સં ક્ષિટ્ટ ? સરં હિં નેટા]
 નાકનો ચાકણો મળ [-આવવી = નાકમાથી
 લીટ બહાર આવવી, નીકળવી] -ટિયું વિં
 વારે વારે જેને લીટ આવ્યા કરતું હોય તેવું

લીંડી સીં [સં લેંડ, દે. લિંડ, -હિયા] ગાળીના
 આકારની અંધાર (ઉદર-અકરી વગેરેની)
 [-કરવી = લીંડી જેવું અધવું.] ઠંપીપર સીં
 લાખી પીપર. -હું નં ગંગોલા જેવો કંઠણ
 મળ (લિટ, ગધેડા વગેરેનો) [-મૂકણું = લીંડા
 જેવું અધવું]
 લાંપણુ, ઠંપુ પણુ નં જીઓ લીપણુ. -હું
 (ઠંપું પણું) સંકિં જીઓ લીપતુ
 લીળડી, -હો જીઓ 'લાંમડી' મા
 લીંબણુ સીં જીઓ લિંબણુ
 લીંજુ, ઠંડી, -ખોઈ જીઓ 'લિંજુ' મા
 લાંબોળી સીં જીઓ લિંબોળી
 લુકમાન પું [જ.] (સ.) કુરાનમા વણું વેલો
 એક વિદ્વાન રાહો પુરુષ (૩૪૧) યુ^૦ =
 લુગ(-ગા)ત નં [જ] રાખંડોશ
 લુમાઈ સીં [હિં] સી ભેરી
 લુગાત સીં [જ.] જીઓ લુગત
 લુચ્યું વિં [સરં મ, હિં લુચ્ચા (સં. લુંચક
 કે ફા લુચા ?)] કપડી, ટોચુ (૨) ખધુ,
 ખંડ, પહોચેલુ (૩) વ્યક્તિચાની -ચ્યાઈ
 સીં લુચ્યાપણુ
 લુછણિયું નં [જીઓ લૂછતું] લૂછવાતુ કપડું
 ઇત્યાદિ જે હોય તે (૨) અગૂણો
 લુછાવણું સંકિં, લુછાણું અંકિં 'લૂછતું'
 પ્રેરક ને કર્મણિ [લૂટી લય તેવું
 લુટણિયું વિં [જીઓ લૂટતું] લૂં પાડનાર.
 લુટાઉ વિં [લૂટતું ઉપરથી] લૂટતું (૨)
 નધણિયાતું. -રે(-રો) પું લૂટનારો,
 ધાડપાડુ [ને પ્રેરક
 લુટાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'લૂટતું'નું કર્મણિ
 લુઠણું અંકિં [સં લુટ] જીઓ 'લૂઠતું' લુઠાવણું
 સંકિં 'લુઠતું', 'લૂઠતું'નું પ્રેરક
 લુણારી સીં [લૂણ ઉપરથી] વગેરે માથે લૂણ
 ઉતારનારી - તેની બહેન
 લુસ વિં [સં] લોપાયેલું; નાશ પામેલું. -સોપમા
 સીં [+ ઉપમા] (ઉપમાન, ઉપમેય, સામાન્ય
 ધર્મ અને વાચક રાજ એ ચાર અગમથી)
 ખૂટતા અગવાળી ઉપમા
 લુખંબ વિં [સ] લોભિયુ, લાલચુ (૨)

लोलायेलु, मोहित ०क पुं० शिकारी - ७धा
 स्त्री० लोल, आतुरता - ७धा स्त्री०
 लुब्धता - ७धा लुं अ० किं लोलायुं; ललयायुं
 लुब्धुं अ० किं [सं. लुम्] + लोलायुं, लुब्धायुं
 लुश(-स्) लुश(-स्) अ० [रव. स२० म.]
 वगर आये; जट जट (भावं ते)
 लुहायो पु० ते नामनी ज्ञातिनो माणस; लवालो
 लुहार पुं० [प्रा लोहार (सं. लोहकार)]
 लोहं धडवानो धधा करनार ज्ञातिनो
 आहमी - रियां न० ७००० लुयो लवारियां
 लुंगी स्त्री० [हिं.] ललमत कनवती वपते
 भोजामां पायवानो कठडो (२) काछडी
 पायया वगर डेडे पीठवानु वस्त्र
 लुंयन न० [सं.] बाण दूधी नाभवा ते
 लुंयित वि० [सं.] लुंयन करेनु
 लुंयी स्त्री० [सं. लुंच् उपरथी ?] दोडता दोडता
 ओकडम पाथुं करवुं ते
 लू स्त्री० [सं. लुब् के उल्का ? स२० हिं., म.]
 किनायाना गरम पवननो कपाटो (२) तेनाथी
 यनो रोग. [-क्षामपी = गरम पवनथी यती
 भीमारी यवी - वापी = गरम पवन दावो.]
 लूँ स्त्री० सेवाय
 लूयो पुं० [सं. लव उपरथी] वणवा माटे
 लीयेवो कण्ठनो नानो गोणो [-करवो,
 गणवो]
 लूक(-भ) स्त्री० [स२० हिं लूक; म.] लुयो लू
 लूगरी स्त्री० [लुयो लूभस] भूली
 लूभस स्त्री० [लूभ उपरथी] आभडीनो ओक
 गेग, भूली [-यची]
 लूभियुं न० [लूभु उपरथी ?] माथीनी सुंगी
 लूभुं वि० [प्रा. लुक्ख (सं. रुद्ध)] यीकट
 विनातुं (२) रस विनातुं (३) निर्धन; भली
 [-भडवुं = लूभुं होवुं के लागव. - लुभसुं =
 कृत्रिम रीते लसवुं] ० पा(-प) लूभुं वि० लूभु
 लूगुं न० [प्रा. दुगूल, दुगुल (सं. दुकूल), स२०
 हिं लूगड; म लूगडो] कपडुं, वस्त्र (२) साव्यो.
 [लूगडामां पांयरीरी बालीने भारवुं =
 सभत पाणु शुभत भार भारवो. लूगडां
 उतारवां = डाढवुं मृत्यु यतां तेना सभभी

होवाने लीये रनान करवा कपडा काढीने दूर
 भूकवा (२) सभध छोडी देवो (३) लूटावुं.
 लूगडां उतारीने पांयणे = अशुल-भरणना
 सभायारनु सूचन (पत्रनी सभ्यातमा.)
 लूगडां उतारी लेवां = लूगडा सुभधां लूग्री
 लेवा लूगडां करवां = भलेनडीकरीने कपडां
 लध आपवा लूगडां भ'भेरवां = पोतानी
 पासे काढी नथी के पोताने काढी लेवादेवा नथी
 ओम दर्शववा लूगडां भ'भेरवां. लूगडां
 तपासवां = जडती लेवी. लूगडां लेवावां
 = लूटावु. लूगडां लेवां = लूटवुं (२) लुयो
 लूगडा करवां लूगडां सूरतां करवां = लूटावु
 (२) आभरीनी नारित करवी. लूगडुं पहेरवुं.
 - हांभोण अ० [लूगडां + भोणवुं] पहेरेवा
 लूगडा साथे - ते पाण पलाणीने (२) न० तेवुं
 रनान, - हांलतां न० ७००० [+ फा लूतह]
 लूगडां ने तेवी भील वस्तुयो
 लूगडी स्त्री० [रगडवु परथी ? स२० म., हिं.
 लुगदी] प्रवाडी साथे धूरीने जनावेवो दोदो
 (२) दोर पावानो दोदो
 लूछलुं न० [लूछलु उपरथी] लूछलियुं
 लूछलुं स० किं [प्रा लूच्छ, लूछ (स प्र + उच्छ)]
 लूगडाथी धस्ती साध करवु, दोहवुं (२) काढीने
 वसवुं, लगडवुं के योडावुं
 लूट स्त्री० [लूटवु परथी] लूटवुं ते (२) लूटेवो
 माल ० डाट कोण लूटवु ते
 लूटवुं स० किं [सं. लूट, प्रा लूट, लूट] जणातकारे
 डगी लेवुं, मूटवी लेवुं
 लूटावूट स्त्री० [लूटवु परथी] उपरतिपरी के
 अनेक रयणे लूटडाट भयी रहेवी ते
 लूडवुं अ० किं [लुयो लूडवुं] गणडवु; आणोडवुं
 लूण न० [प्रा; सं. लवण; स२० हिं. लोन, म.
 लोण] भीडुं; निमक. [-उतारवुं = जला दूर
 करवा पात्रमां भीडुं धाली भाया उपर डेरववुं
 (२) काकडीने डीटा आगणथी जरा कापी, तेमा
 भीडुं लरी, कापेवो लाग वासी दध, तेनी
 कडवाश काढवी - भावुं = - नो रेटवो भावो
 (२) - नो रेटवो भावो होवथी तेना
 आशि गण के वडादार रहेवुं. - हराभ करवुं

=જેનો રોટલો ખાવો હોય તેને ખેવકા
નીવડું -હલાલ કરડું=વકાદાર રહેવું]
૦યાં નં ૫૦ ૫૦ [સરં મ. લોળવે] મીઠું
ચડાવેલા ચીરિયા ૦પાણી નં મીઠાવાળું
પાણી (રોટલા ઘઠવાનું) ૦હરામ લિં
નિમકહરામ. ૦હરામી સીં નિમકહરામી.
૦હલાલ લિં નિમકહલાલ ૦હલાલી
સીં નિમકહલાલી

લૂણી સીં [પ્રા. લૂણ (સં. લ્વણ) પરથી; સરં હિં.
લોની, મ. લોળ] એક લાણ (૨) આટાપાટાની
રમતમા જીતના ચિહ્નરૂપે પાટખંડાર આવતા
લવાતી ધૂળની ચપટી (૩) આટાપાટામાની
આડી કરાની પાટડી [-લાવવી] ૦પાટ પું
[સરં મ. લોળપાટ] જુઓ આટાપાટા
લૂણે પું ['લૂણ' પરથી, સરં હિં લોના]
ખીનારાથી ધટે, છો વગેરે ખવાઈને ઉપર
વળતી છારી [-લામવે]

લૂમ સીં [જુઓ 'લૂમ' કળવું જૂમખું
૦ખુ નં, ૦ખા પું જૂમખું; મોટી લૂમ
[-લેવે = મોટા કાયદો મેળવવો, -લૂંટાવે,
લૂંટાઈ જવે = લાભ જતો રહેવો, વુકસાન
યદું.] ૦જૂમ સીં લૂમખું (૨) ૦ખંભપકાખ
૦જૂમખું ૦ખં લૂમખાબેર લટકવું ૦હુ
૦ખં ૦ખં લટકવું (૨) નમી જવું (૩) ખૂખ
પ્રયત્ન કરવો

લૂલરી સીં + દાસી
લૂલરવું સંકિં (કા) લૂલે એમ કંચુ
લૂલરું ૦ખંકિં [સરં લૂ] (કા) ગરમી
લાગવી, સુકાવું
લૂલી, ૦ખાઈ સીં [સ. લૂલ ઉપરથી] જીલ,
લોલા [-હલાવવી, હલાંયા કરવી = માન
ચોટેથી કહેવું-ખોલવું (કથુ કરવું પડ્યા વિના)
(૨) હા-હા કહ્યા કરવું]

લૂલું લિં [સં લૂ, લૂલ, સરં હિં લૂલા, મ
લૂલા] લંગડું, ખોડું (૨) અપગ, અશકત,
નિર્બળ (૩) પાયા કે આધાર વગરનું
લૂંટ સીં [સં લૂટ] જુઓ લૂટ. -પાલવી =
લૂટવું ૦જીથુ લિં જુઓ લૂટણિયુ ૦દાટ
સીં જુઓ લૂટાટ. ૦હું સં કિં જુઓ

લૂટું -ટાઉ લિં જુઓ લૂટાઉ -ટાક-
(-રે) પું જુઓ લૂટાર -ટાલૂટ સીં
જુઓ લૂટાલૂટ -ટાલું, -ટાલૂટ જુઓ
લૂટાલું, -વક

લૂં લિં [પ્રા લુંળ (સં લુંળ)] જખર લાક
(૨) પું લોઠો [સં કિં (પ્રેરક)
લૂંલું ૦ખં કિં જુઓ લૂલું લૂંલાલું
લૂંલાઈ સીં [જુઓ લૂડી] લૂલાપણ
લૂડી સીં [સરં હિં લોંડી] દાની; શુલામડી
-ડો પું દાસ, શુલામ
લૂંખ સીં [દ. લુંવી, સરં ન લુંવી, લોંવી]
જુઓ લૂમ ૦હું ૦ખંકિં જુઓ લૂમવું
લે (લે), 'લેવું' તુ આજ્ઞાર્થ બીજે પુરખ એક
વચન (૨) [પ્રા લક] ૦ખં વાહ, ઠીક એ
અર્થનો ઉદ્ધાર

લેઉવે પું એક ભતનો પાટીદાર
લેકિન ૦ખં [ફા લેકિન] પણ, પરત, તથાપિ
લેખ પું [સ] લખેલુ તે, લખાણ (જેમ કે
શિલાલેખ, વિધિના લેખ) (૨) ખત, કરારતુ
લખાણ (૩) દૂકા નિષધ [-કરવે = લખત
કંચુ -કોતરાવવો, લખાવવો = શિલા,
પતર ઇં ઉપર લખત કરાવવું -લખવે =
લખાણ કરવું, નિષધ લખવો (૨) ખતનો મુસદ્દો
લખવો] ૦ક પું લહિયો (૨) અથ કે
લેખ લખનાર ૦ણુ (-છી, -ની) સીં [સ.
લેખની] કલમ. [-ચલાવવી = લખાપટ્ટી
કરવી (૨) હિતાવગે લખવું] ૦ણુવટ લિં
કલમના કાપ જેમ વાહેતો (ધા) ૦ન નં [સં]
લખવું તે ૦નકલા (-ળા) સીં લખવાની
કળા, ૦નપદ્ધતિ સીં લખવાની રીત;
છખાગત. ૦નપીઠ સીં લખવાનું ટેમલ
૦નસામગ્રી સીં લખવાનો સામાન ૦ની
સીં જુઓ લેખણ ૦પત્ર પું, નં [સં]
કગર, ફરતાવેજ. ૦વડું, ૦હું સંકિં [જુઓ
લેખ] હિસાબમા લેવું, ગણકારવું -ખા સીં
[સં] લીટી, રેખા -ખાવટિયો પું ['લેખુ'
ઉપરથી] ભેશી, ગણક (૨) ['લેખ' ઉપરથી]
ચોપડા લખનારો. -ખિકા સીં [સં] સી લેખક.
-ખિત લિં લખેલું, લેખી. -ખિની સીં

[સં.] લેખણ -ખિતવાર, -ખી વિ. લેખિત;
લખાણના રૂપમાં હોય એવું (૨) અ. લખીને.
-ખું નં [પ્રા લેખણ (સં. લેખ્ય) = હિસાબ,
સરં હિં, મ લેખા] મોએ ગણાય એવો ટૂંકો
સહેલો હિસાબ (૨) ગણતરી, હિસાબ (૩)
[લા] ગણું. -ખે અ. ['લેખુ' ઉપરથી]
હિસાબે. પ્રમાણે (૨) પ્રીત્યર્થે, વાર્તે, ખાતે
[-લાખણ = ઉપયોગમાં આવવું, મજરે
આવવું] -ખ્ય વિ. [સં.] લેખવા યોગ્ય કે
લખી શકાય એવું

લેખમ સ્ત્રી. [ફા. લેખમ, સરં મ] ડસરતવું
એક સાવન કે તેની કમન્ટ

લેટ વિ. [રં.] મોડું

લેટવું અ.કિં [સરં હિં. લેટના, મ લેટળેં (સ.

લુદ)] લેટવું, આળોટવું (૨) આડા પડવું, સૂવું

લેટિન સ્ત્રી. [રં.] પ્રાચીન રોમની ભાષા

લેડી સ્ત્રી. [રં.] ખાતુ, માનવત સ્ત્રી (૨)

'સરની પત્નીનો તેવો ધલમથ

લેણ (લે) વિ. [લેવ પરથી, સરં હિં લેન]

'લેનાર' એ અર્થમાં શબ્દને છેડે (ઉદા.

જવલેણ (૨) (લે) નં [સરં અપં લેહ =

લાલણ] લેણું, લેવાનું તે (૩) સ્ત્રી. જુઓ

લેડ ંદાર પુ. લેણવાળો, ંદેણ સ્ત્રી.

[સરં મ. હિં 'લનડેન] લેવડેવડનો મંથથ

(૨) લેણાડેણી -ણુદેણી સ્ત્રી. પૂર્વજન્મનું

માગતું આપવાનું કે લેવાનું હોય તેવા સંબંધ,

આણાનુગ્રહ (૨) લેવડેવડનો સંબંધ. -ણિયાટ

પું. લેણદાર, લેણવાળો. -ણું (લે) નં

આપેલું થાણું લેવાનું તે (૨) આણાનુગ્રહ જેવો

સારો સંબંધ [ગભરાયણ

લેતાણુ સ્ત્રી. [લેવ + તાણુ] લેમેલ હાંચવાય,

લેથ સ્ત્રી. [રં.] સઘાડો (લોઢાનો ઘાટ ઉતાગવાનો)

લેથ પું. [સં] ઢીલા પદાર્થનો પાતળો થર;

ખરડ (૨) ખરડ કરવાનો ઢીલો પદાર્થ (૩)

લેપાણ તે, આસક્તિ [લખાડ (-વ) વા].

ંક પું. લેપ કરનારો. ંડી સ્ત્રી. દરહ ઉપર

લગાડવાની કે મૂકવાની લૂગદી

લેપકું વિ. [લેવ + પડકું] લઈ પડે એવું, ગળેપકું

લેપકું નં ['લેપ' પરથી ?] મોઢું ન ઊડવાથી

તેને મોય સરસો ડડો મારવો તે. ખાપટ

લેપડો પું. ['લેપ' ઉપરથી] પોપડો, થ

લેપન નં [સં] લેપ કરવો તે (૨) જુઓ લેપ ૩

લેપવું સંકિં [જુઓ લેપ] ચોપડવું, થથડવું

(૨) વળગવું; ચોટકું (૩) ઢાકવું

લેપાણું અ.કિં 'લેપવું'નું કર્મણિ (૨) આસક્ત

થવું, રાગમાં પડવું

લેફ્ટનન્ટ પું. [ફં] મદદનીશ કર્મચારી.

(ઉદા. લે. ગવર્નર, કર્નલ, જનરલ ઇ.)

લેફ્ટ પું. ['લેપ' ઉપરથી, સરં મ લેફટા]

વળગેલો કાદવનો લોઢો (પગ જોડા વગેરેને)

લેખક નં [ફં] નામકામવાળું પતું

લેખાસ્ત્ર પું. [જુઓ લિખાસ્ત્ર] પેશાક, પહેરવેશ

લેખારેટરી સ્ત્રી. [રં.] પ્રયોગશાળા

લેખાશુ (લે) વિ. [લેવ + ભાગડ, સરં મ.

લેમાગૂ] લઈને નારી જનાર (૨) અહીંતહીંથી

પારકું લઈને પોતાનું ખતાવનાર

લેખન, -નેડ પું. સ્ત્રી. નં [ફં] લીધેના

શરખત જેવું એક વિભાગી પીણું

લેખૂક (લે) સ્ત્રી. [લેવ + મૂકું] લેવું ને મૂકવું -

છોડવું તે, બાધછોડ (૨) લેમેલ, મૂઝવણ

લેમેલ (લે) સ્ત્રી. [લેવું + મેલવું] વારંવાર લેવું

અને મૂકવું તે (ઉતાવળના ગભરાટમાં) (૨)

મરવાની તૈયારી, મોયે લેવાનો વખત (૩)

તેવો ગભરાટ કે મૂઝવણ

લેમ્થ પું. નં [ફં] ઢીલો

લેરખડું (લે) વિ. ['લહેરો' ઉપરથી] આનંદી

(૨) નં લેરખું (લાલિત્યવાચક)

લેરખું (લે) નં ['લહેરકું' પરથી] જુઓ લૂમણું

લેલતુલકાદર સ્ત્રી. [અ લૈલતુલકદર] એક

પવિત્ર રાત્રિ, જ્યારે લક્ષિ કન્વામાં આવે

તે તેતુ પુણ્ય ૧૦૦૦ મહિનાની બક્તિ

જેટલું ગણાય છે

લેલાર વિ. [સરં લાર] વણ, અતિશય, લેલાર

લેલી (લે) સ્ત્રી. [પ્રા લાવન (સ. લાવક)] લેલું

નામક પખીની માદા (૨) [લા.] જહું બેલ

બેલ કરનારી છોડી કે સ્ત્રી

લેલીન (લે) વિ. + જુઓ લવલીન

લેલીમજનું (લે) વિ. [અ. લયલા મજનૂન]

ખેહાલ, દુઝળ (૨) બુઓ લયલામજનૂન
 લેણ (લે) નં કાલ પાથરવાનું કડિયાનુ ઓભર
 (૨) [બુઓ લેણ] એક પખી
 લેણ (-લ) (લે) વિં [લેણ + લૂટણ] લેવા
 લૂટવાની છૂટ હોય એવું નધણિયાતુ (૨)
 લખલૂટ; અતિશય [બુઓ લેલાર
 લેલૂર (લે) વિં [સરં લેલૂર] ઊઘે લેરાયેલુ (૨)
 લેલૂશ (લે) સ્ત્રીં [સરં લુગલુશ] ઉતાવળ
 લેલૂટ (લે) વિં બુઓ લેલૂ
 લેલો (લે) પું લેણ (૨) [બુઓ લેલા] લેલાનો નર
 લેવટા (-ટી) સ્ત્રીં એક જાતની નાની મછલી
 -ટાં નંબંબં નાના માછલા
 લેવડ સ્ત્રીં [લેણ + વટ (સ વૃત્તિ)] ઉવાર લેવાનો
 વ્યવહાર નંદેવડ સ્ત્રીં ઉછીનું લેવાઆપવાનો
 મખવ ગજાણુ વિં લેવડાવવાની - લેવડાવવાની
 લેવવાણુ (ખાગક) - લાવણું સંકિં 'લેણ'નું
 પ્રેર (૨) ધમકાવણુ. ઠપગરુ
 લેવલ નં [લે] સપાટી; સમતલતા (૨)
 (સપાટીની ગણતા) ઊંચાઈ નંપટી સ્ત્રીં
 લેવલ નેવાની પટ્ટી
 લેવાણુ નં [લેણ ઉપચી] લેણ તે, લેણ
 લેવાદેવા પું, સ્ત્રીં [લેણ + દેણ] આપવાલેવાનો
 ર ખીલ કાઈ પણ જાતનો સખધ
 લેવાલ નં [સરં હિં] ખરીદનાર (શેર
 ખલરમા વપરાય છે). - લી સ્ત્રીં ખગદી
 લેવાણું અંકિં 'લેણ'નું કર્મણિ (૨) [શરીરનું]
 સુકાણું, ફિકું પડણું (૩) ખસિયાણા પડણું,
 શરમાણું [લેવાઈ જણું = ખસિયાણા પડી
 જણ (૨) સુકાઈ જણું.]
 લેવી સ્ત્રીં [લે] દરજિયાત ઉવરાણું, લાગો (૨)
 રાત્ર કે ગવર્નરનો લોકને મળવાનો દરબાર
 લેણું સંકિં [પ્રા લે (સં લા)] સ્વીકારણું (૨)
 પડણું, ઝલણું (૩) ભેળવણું, હાખલ કરણું ઉઠાં
 એ કામમા એને ન લેશો (૪) ખાણું અથવા
 પીણું. ઉઠાં અચારે દુધ લેશો કે ચા ?
 (૫) માન્ય રાખણું, દેહો આપવો (પક્ષ,
 ઉપરાણું) (૬) ખરીદ કરણું ઉઠાં થોડો
 ક્યારે લીવો ? (૭) કિમત લેવી. ઉઠાં
 આ રાલનું શું લીધું ? (૮) ધારણું કરણું

ઉઠાં વેશ લેવો (૯) હાખવણું. - ઉઠાં
 શક લેવો (૧૦) દારણું, તેડી જણું, લઈ
 જણું. ઉઠાં છોકમને સાથે લીવો (૧૧)
 જૂટવણું, પડાવણું, વિનાનું કરણું (આખર,
 વખત, જીવ, લાય) (૧૨) ધમકાવણું, ઠપકો
 આપવો ઉઠાં તે આપ્યો કે તેને લીધો
 (૧૩) ઉપાડણું રથળાતર કરણું ઉઠાં
 દેખલ પાસે લો (૧૪) ખોલણું, ઉચારણું
 ઉઠાં તેનું નામ ન લેશો (૧૫) વહોરણું.
 ઉઠાં નિસાસા લેવા, હાથ લેવી (૧૬)
 નોધણું, ઉતારી લેણું તેમનું ઠેકાણું લઈ લો
 (૧૭) કાપણું, ઉતાવળ (નખ, વાળ) (૧૮)
 આપે કે કરે તેમ કરણું ઉઠાં કામ લેણું
 (૧૯) તપાસ કરી સમજણું (માપ, તાગ,
 શુધ; ખખ) (૨૦) માગણું, પૂછણું (આજ્ઞા,
 પરવાનગી) (૨૧), ઉપાડણું, રખૂ કરણું
 ઉઠાં વાવો લેવો, તકગ લેવી (૨૨) પૂર્વ
 શબ્દથી સૂચિત થતી ક્રિયા ખતાવે ઉઠાં
 ઊઘ લેવી, શ્વાસ લેવો (૨૩) ખીલ કિંની
 સાથે આપતાતેકિયા પૂરી કરવી અથવા પહેલી
 પતાવવી એવો અર્થ ખતાવે. ઉઠાં ખાઈ લેણું
 [લઈ આપણું = લાવણું લઈ જણું = દોરણું
 (૨) ઊઘકી જણું, તેડી જણું (૩) ચોરી
 જણું લઈ નાખણું = ધમકાવી ડાહણું (૨)
 ઠપકો આપવો (૩) અણુગમા કે જખગગીથી
 ગ્રહણ કરણું. લઈ પડણું = માની લેણું,
 વહોરી લેણું (૨) ગળે પડણું, સડોવણું
 લઈ ખેસણું = આગળ કરણું, માડણું (૨)
 વહોરી લેણું, માની લેણું (૩) પચાવી પડણું
 લઈ જૂટણું = આગળથી લઈ ગખણું લઈ
 રાખણું = આગળથી લાવી મૂકણું લઈ લેણું
 = પકડી લેણું (૨) જૂટવી લેણું (૩) પચાવી
 પડણું (૪) પોતાની પાસે ગખી લેણું સગ્રહ
 કરવો (૫) પાછું લેણું (૬) ઊઘકી લેણું
 અંદર, માં લેણું = હાખલ કરણું ખખર
 લેવી = સલાળ રાખવી (૨) વેર લેણું
 ખાળે લેણું = દત્તક લેણું. જીવ લેવો =
 પચવીને કાયર કરણું (૨) મારી નાખણું
 નામ લેણું = ચીઠવણું, સતાવણું અનર્માં

લેવું = ખોટું લગાડવું, અસર થવા દેવી
(૨) લક્ષ્મી લેવું માથે લેવું = ભોખમ કે
જવાબદારી સ્વીકારવી. હાથમાં લેવું =
પકડવું, મારવું (૨) વશમાં - તાબામાં લેવું
(૩) કાબૂ - નિયંત્રણમાં લેવું લેતા પકડું
= જુઓ લઈ પડવું લેતો ના! = ખાતો ના!
ઠેકું નં જુઓ લેણદેણ

લેશ વિં [સં] જરાક (૨) પું અણ બહુ
થોડો ભાગ (૩) એક અર્થાલકાર, જેમાં
ગુણને દોષરૂપ અને દોષને ગુણરૂપ વર્ણવે
હોય છે (કા શા.) ઓમાત્ર વિં બહુ જ
થોડું (૨) અં જરાક થણ

લેસ સ્ત્રીં [હ.] જરીની ટિનાર
લેસત નં [ઈ] વિદ્યાર્થીએ ઘેરથી તૈયાર કરી
લાવવાનું કામ કે ભણતર

લેહુ નં એક પખી [નં ચાટણ
લેહા વિં [મં] ચાટવા થોગ્ય, ચટાય એવું (૨)
લેંકવું (લેં.) સંકિં [જુઓ લહેંકવું] જૂલવું
લેંધાવું (લેં.) સંકિં [જુઓ લગાવું] જરાક
ખોડાડું

લેંધી (લેં.) સ્ત્રીં [જુઓ લેંધો] ખાળકની સૂચણી
લેંધું (લેં.) વિં જરાક ગાડા જેડું, કાચાર ગુ
લેંધો (લેં.) પું [હિં લેંગા, લેંઘા] મોટું સૂચણું,
ચોરણો [રુચિ?] પાતળી મોટી શેટલી
લેંચી (લેં.) સ્ત્રીં [સરં હિં લૂચી, લુચુઈ (સ.
લેંડ (લેં.) સ્ત્રીં [મ. (તેલુગુ રોંઢુ = ખે)] લેણ;
ગિલ્લીદંડાની રમતમાં વકટ પછીનો ઠાવ, રેટ
લોઈ સ્ત્રીં + [સરં હિં, જુઓ લૂઓ] લૂઓ,
પિડ (?) (૨) [સં લોમ ઉપરથી; સરં હિં,
મે] કામળ, બીનનું કાપડ

લોક પું [સં] જનતા, જનસમૂહ (૨) વર્મ,
ભતિ (૩) કર્મકળ ભોગવવાના માનેલા જુદા
જુદા સ્થાન કે જગત (ઉદાં સ્વર્ગલોક,
પ્રહલોક). ઠકથા સ્ત્રીં લોકોમાં પ્રચલિત
વાત (૨) દંતકથા. ઠકેલ્યાણુ નં લોકોનું
લડુ. ઠકવિતા સ્ત્રીં લોકોમાં પ્રચલિત
કવિતા ઠકચર્ચા સ્ત્રીં લોકોમાં ચાલતી
વાત. ઠલવન નં લોકનું - સમાજનું
લવન ઠા વિં લોકને ભણનાર; લોક-

માન્ય, પ્રભુકીય (પ્રધાન - વડોદરા રાજ્યમાં).
ઠડિયાં નં ૫૦૫૦ લોકો (૫) ઠનય નં
ત્રિભુવન (સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ).
ઠધર્મ પું લોકોમાં પ્રચલિત ધાર્મિક માન્યતા
અને આચાર ઠનાયક પું લોકોના નાયક;
આગેવાન ઠનિયુક્ત વિં લોકોએ નીમેલું
ઠપાલ(-ળ) પું જુઓ દિકપાલ ઠપ્રસિદ્ધ
વિં જગમશદ્ધર ઠપ્રિય વિં લોકોને પ્રિય.
ઠપ્રિયતા સ્ત્રીં. ઠપાલ્ય વિં અસાધ્ય,
અમરકારિક (૨) લોકમાન્ય નહીં એડું. ઠભાપા
સ્ત્રીં સામાન્ય જનતાની ખોલી ઠભોગ્ય વિં
આમ લોકોને રસ પડે એવું ઠભત પું
લોકોનો મત ઠભચર્ચા સ્ત્રીં લોકોમાં
પ્રચલિત ચર્ચા (૨) લોકલક્ષ્ય ઠભાત સ્ત્રીં
સમગ્ર જનસમુદાયને પોષવાથી લક્ષ્મી (૨)
ઠ નહીં ઠમાનસ નં લોકનું સમૂહમત માનસ,
'માનસાધનડ'. ઠમાન્ય વિં લોકોમાં માન
પામેલું, લોકોએ સ્વીકારેલું (૨) પું (સ.)
તિલક મહારાજ. ઠલજા સ્ત્રીં લોકલાજ.
ઠલાગણી સ્ત્રીં લોકોની લાગણી. ઠલાજ
સ્ત્રીં લોકોમાં નહાર કહેવાવાનો હર ઠલંધ
વિં લોકોને વહનીય. ઠવાયક સ્ત્રીં લોકોમાં
ચાલતી વાત, અફવા. ઠવાર્તા સ્ત્રીં જુઓ
લોકકથા ઠવૃત્ત નં લોકલવન, સમગ્ર
સમાજલવન ઠશાસન નં, ઠશાહી સ્ત્રીં
લોકો દ્વારા ચાલતું રાજ્ય. 'ઠમોકસી'.
ઠશાળા સ્ત્રીં સામાન્ય જનતા માટેનું
શિક્ષણ આપતી અમુક ભતની એક શાળા.
ઠશિક્ષકુ નં જનસમૂહની કેળવણી. ઠસત્તા
સ્ત્રીં લોકોની સત્તા. ઠસત્તાક વિં લોક-
સત્તાવાળું; પ્રભુસત્તાક ઠસત્તાવાદ પું
લોકશાસનનો વાદ, 'ઠમોકસી'. ઠસત્તાવાદી
વિં (૨) પું લોકસત્તાવાદમાં માનનાર
ઠસંગીત નં (શાસ્ત્રથી અનિયંત્રિત એવું)
આમ પ્રભુનું સંગીત. ઠસંચકુ પું લોકહિત,
લોકકલ્યાણ. ઠસાક્ષર પું સામાન્ય જન-
સમૂહને માટે લખનારો સાક્ષર. ઠસાહિત્ય
નં લોકોમાં પ્રચલિત કથાવાર્તા કે કવિતારૂપી
સાહિત્ય. ઠસુલભ વિં લોકોને સુલભ.

ખાતી (પતંગ) -જુ(-ન) નં લોટવું-
આળોટવું તે (૨) એક જાતનું કખૂતર.
-જુથું વિં લોટયા કરે તેવું
લોટપોટ વિં [જુઓ લોટવું, સરં મ] લેખપોથ
(૨) ગોટપોટ, લોટપોટ, લોટપોટ, લોટપોટ
લોટરી સીં [ઈ.] ટિકિટો વેચી ખરીદનારાઓ-
માર્થી જેને નસીબે આવે તેને ધનામો
આખવાની શરતે કરાતી એક પ્રકારની લૂત
વ્યવસ્થા (૨) [લા.] નસીબનો ખેલ
લોટવું અં કિં [પ્રા. લોટ(સ લુટ)] લેટવું,
આળોટવું (૨) સુવ (૩) ગમવું, ગુલાટ ખાવી
લોટાવવું સંકિં [લોટવું પ્રેરક(૨) + લસોટાવવું
લોટિયું વિં [જુઓ લોટ] લોટાના તળિયા જેવું,
લોટ રોડું (૨) નં [લોટ' ઉપરથી] ઘડીમાથી
લોટ વાળવાનું લૂગડું. [-કરવવું = માયાના
વાળ કઢાવી નંખાવી માથુ લોટાજેવું કરાવવું]
-ચેા પું જુઓ વડુંરો ૧
લોટી સીં [લોટવું ઉપરથી, સરં હિં, મ]
નાનો લોટો -હું નં નાનો માટીનો ઘડો, માટીનું
લોટા જેવું વાસણ (૨) [લા.] માથુ -ટો પું
ધાતુનું એક પાત્ર-કળશિયો (૨) (લા.) હસ્ત.
[લોટા ભરવા = (જમવાની તૈયારીમાં) લોટા
પાણીથી ભરવા (૨) વારવાર ઝાડો થવો
લોટા લઈ લેવા = જૂંટવી લેવું (૨) હેતરી
લેવું લોટો જણું, લોટો લઈને જણું =
ટકું જણું, ઝાડે ફરવા જણું લોટો ઊતરવો =
ઝાડો ચઢવો, ફરત ઊતરવો. -થવો = ઝાડા થવા.]
લોટાવવું સંકિં [સ. લુટ] ધુમાવડું, ડોલાવડું
લોટ પું [સરં મ. લોટા, હિં લોટા, વે. લોટ =
વાટવાનો પથ્થર (સ. લોટ)] પાણીનું લાટ જેવું
મોલું; પૂરનો ઘોડો (૨) [સં લુટ] હિં ડોળો
(૩) [સ. લીંછ] તાપથી આગળીને બાહેલે માટીનો
ઘડો; લોટાનો લઠો (૪) [લા.] ગાંગે તકરાર
[-નાખવો, પડવો = વાણે કે તકરાર ઊભી
કરવી કે થવી]
લોટવું સંકિં [વે. લોટ] ચરખાથી પીલવું
(કપાસ).
લોટાં નં વંચાં [લોટ' ઉપરથી] લોટાના
આલરો. -દી સીં લોટાની તવી (૨) વિં

લોટાનું, -ના જેવું (ઉદાં લોટી ખેતી)
લોટિયો પું [લોટ' ઉપરથી] (અ.) કરખડીના
ઘાંઘા જેમા ઘાલે છે તે લાકડું. લોટી જુઓ
લોટાંમા
લોટ' નં [સં લોટ ઉપરથી] એક ધાતુ, લોખંડ
લોથ (થ.) સીં [સં લુટ, લોથ કે લોટ' સરં
હિં, લોથ, -થિ; મ] લાશ, મહડું (૨)
[લા.] ઉપાધિ; પીડા (૩) વિં તદન થાકી
ગયેલું (૪) [સં. લોટ = ગાડપણ કરવું] ભૂખ,
ઠોઠ (૫) નરસુ, નકામું [-થણું (થાકીને) =
અતિશય થાકી જવું -પડવી = લાશ પડવી.
-લહેરવી = પીડા નોતરવી -વળવી =
પાયમાલ થવું -વાળવી = પાયમાલ કરવું
(૨) પંચાત-ખલા ફર કરવી (૩) લાશ
પડવી. ઓપાથ વિં [સરં હિં] થાકી ગયેલું.
લોથણું અંકિં [લોથ ઉપરથી] ખેતેનીમા
આમ તેમ આળોટવું; લોથવું
લોથરી સીં ભૂગરેટમા મેકલી લાખરી
લોથારણું સં કિં [સં લુંથ = ભાગવું] (કા.)
મારવું, થોકાવડું
લોથિયું વિં [જુઓ લોથ] માલ વગરનું; નકામું
(૨) (લો) નં [સ. લુથ] ફરતારું બચકું (-લેહું)
લોથો પું (કા.) જુવારનું કણસણું
લોટરિયું મરચું નં એક જાતનું મરચું
લોટવું સંકિં [લોટ' ઉપરથી] ગૂઢીને
લોટા જેવું બનાવવું
લોટી સીં [સરં મ] જુઓ લોટી
લોટ (૦૨) પું, નં [સં.] એક જાતનું ઝાડ
લોટર પું [જુઓ લોટ] ખાટ; પુષ્કળ તેલ
નાખીને બાહેલો લોટ (૨) પું, નં [સ લોટ]
જુઓ લોથ [ખેતેની ચવી
લોથણું સંકિં [સરં મ લોથણું] લોથણું;
લોથી સીં [સરં હિં] પડાણોની એક જાત
લોથો પું [સરં મ લોથ] લાખે; અને
મજબૂત બાધાનો માણસ (૨) ઘાસ વેચતી
એ નાખતી એક જાતનો માણસ
લોથ પું; નં [સ] લોથ ઝાડ
લોન સીં [ઈ.] અમુક શરતે લેવાતી ઉછીતી
કે વ્યાજબી રકમ. [-કાઢવી = લોન લેવાનું

કામ ઉપાડું - લેખી = લેન તરીકે નાણાં લેવાં.]
 લોપ પું [સં.] હ્રસ્વ યવુ તે; નાશ પામવું તે.
 દેખાતુ બધ યવું તે [-યવું = અદશ્ય
 -અલોપ યવું.] ૦૩ વિં લોપ કરનાર
 લોપકલોપક વિં [લેપક + લોપકવું] ખૂબ
 થી કે તેલવાળું (૨) [લા] અતિશયોક્તિવાળું
 (૩) નં ચીકટ; થી, તેલ વગેરે (૪) [લા.]
 અતિશયોક્તિ (૫) ખુશામત
 લોપકું સંકિં [સં. લુપ] ઉલ્લેખકું, ન માનવું
 લોપરી સ્ત્રીં [બ્રુઓ લેપરી] થપોલી
 લોપા, ંસુદા સ્ત્રીં [સં] (સ.) અગરત્ય
 ઋષિની પત્ની
 લોફર વિં પું [ફં] બટકેલ; બદમાશ
 લોખ સ્ત્રીં [બ્રુઓ લાખ; સરં મ. લોવ = પ્રેમ;
 આકર્ષણ] યાદદારતી (૨) આદત
 લોખડી(-રી) સ્ત્રીં [સરં અપં લોમહી, સં
 લોમપટ્ટી] બારીક ઊનની કામળી કે ઓઢણી
 લોખાન પું [ફા લ્વાન, સરં હિં, મ.]
 એક વૃક્ષનો શુદ્ધ (ધૂપ કે ઓષધિ)
 લોખ પું [સં.] લાલચ, વૃણા. ૦૩ વિં
 લોલાવનારં, ૦ન વિં બ્રુઓ લોલામણુ (૨)
 નં પ્રલોભન. -ભામણું વિં લલચાવે તેવું.
 -ભાવનહાર(-રી) વિં લોલાવનાર.
 -ભાવણું સંકિં 'લોલાવણું' પ્રેરક. -ભાણુ
 અંકિં લોલમા પડતુ, લલચાવું. -ભિત વિં
 લોલચેલું -ભિચું, -ભી વિં લોલવાળું
 લોભ પું, નં [સં] વાળ, ફવું; રોમ. ૦ડી
 સ્ત્રીં બ્રુઓ લોખડી ંભિલોભ વિં [સં]
 ઊલટું સૂધડું (૨) અનિશ્ચિત ૦શ વિં [સં]
 ખૂબ તેમ જ મોટા લોભવાળુ (૨) [સં] એક
 ઋષિ [ધાયલ કરકુ
 લોરણું સંકિં ['લવર' ઉપરથી] નખ મારીને
 લોલ વિં [સં] ચચળ (૨) સુદર (૩) આતુર
 (૪) નં અરબાની લીટીને છેડે આવતો શબ્દ.
 [તબિયત લોલ મારી જવી = તબિયત
 કથળવી] ૦૩ નં લટકતી અથવા ઝૂલતી
 વસ્તુ (જેમ કે ઘટ કે ઘડિયાળમા) (૨)
 કાનનું એક ધરેણું. ૦ણી સ્ત્રીં લટકાળી
 ચાલવાળી સ્ત્રી [-લૂંટાવી = ફરેતી થવી]

૦ણું અંકિં [સં. લુલ] લોલ યવું, હાલવું
 (૨) શોભવું
 લોલા સ્ત્રીં [સં] જલ (૨) વીજળી ૦ફી
 વિં સ્ત્રીં ચંચળ આખવાળી (સ્ત્રી)
 લોલિત વિં [સં] હાલતુ, ઝૂલતુ
 લોલીન વિં [બ્રુઓ લવલીન] + તલ્લીન
 લોલુપ વિં [સં] લલુતાવાળું, વૃણાતુર. ૦તા સ્ત્રીં
 લોલો અં [સં લુલ] હાલરડાનો એક અવાજ
 (૨) પું (જલનો) લોલતો રનાયુ; લોળો
 લોલકા(-રા)વણું (લો') સંકિં 'લોહણું'નું પ્રેરક
 લોલચિયું (લો') નં ['લોહણું' ઉપરથી] લોહવાનું
 સાધન
 લોલા નં [સરં હિં] એક પખી
 લોલાણું (લો') અંકિં 'લોહણું'નું કંમંણિ
 લોષ નં [સં] માટીનું ઢેકુ
 લોહ નં [સં] લોહું. ૦કાટ પું લોહાનો
 કાટ ૦ચુંબક નં લોહાને આકર્ષવાના
 ગુણવાળુ એક દ્રવ્ય. ૦ચુંબકત્વ નં
 લોહાને આકર્ષવાનો ગુણ, 'મેગ્નેટિઝમ'
 લોહર પું જહસો, મૂર્ખ (૨) [સરં લોફર]
 રખડેલ યા તોફાની બુવાનડો. -રિણુ વિં
 લોહર જેવું
 લોહણું સંકિં [પ્રા. લુહ (સં મૃજ)] લૂહવું
 લોહણો પું બ્રુઓ લવાણો
 લોહિત વિં [સં] લાલ; રાતું
 લોહિયાળ(-ણ) વિં ['લોહી' ઉપરથી]
 લોહીવાળુ [તાવડી, કદાઈ
 લોહિયું નં [લોહ પરથી, પ્રા લોહી] (સુ)
 લોહી નં [પ્રા લોહિય (સં લોહિત)] રધિર;
 ખૂન (૨) [લા] કુળ [-આપણું = બીજાનું
 લોહી માદાના શરીરમા નાખણુ (૨) તે માટે
 પોતાનું લોહી કાઢીએ કાઢી આપવું.
 -આવણુ = શરીરમા લોહીનો ભરાવો થવો
 (૨) લોહી નીકળણુ -ઉકાળો = બળાપો;
 કોર, કંકાસ -ઊકળણુ = ગુરસો આવવો
 (૨) બળાપો થવો -ઊડી જણું = લોહી
 ન રહેવાથી ફિક્કું પડવું (૨) શરમિકું થઈ
 જવું (૩) બીકથી -ખેદથી મોનો રંગ ફિક્કો
 પડી જવો. -ઊતરણુ = શરીર સુકાઈ -નિર્બળ

ખાતી (પતંગ). -લુ(-ન) નં લોટનું-
આળોટનું તે (૨) એક ભતનું કબૂતર.
-લુથું વિં લોટયા કરે તેનું
લોટપોટ વિં [લુઓ લોટવું, સરં મ] લોથપોથ
(૨) ગોટપોટ, લોથપોથ, લોથપોથ
લોટરી સ્ત્રીં [દિ.] દિકિટો દેચી ખરીદનારાઓ-
માથા જેને નસીયે આવે તેને ઇનામે
આપવાની શરતે કરાતી એક પ્રકારની ધૂત-
વ્યવસ્થા (૨) [લા.] નસીખનો ખેલ
લોટવું અં કિં [પ્રા. લોટ(સં. લુટ)] લેટવું,
આળોટવું (૨) સવ (૩) ગળવું, ગુલાટ ખાવી
લોટાવવું સંકિં [લોટવું પ્રેર(૨) + લસોટાવવું
લોટિયું વિં [લુઓ લોટ] લોટાના તળિયા જેવું,
લોટું શેડું (૨) નં [લોટ' ઉપરથી] ઘટીમાંથી
લોટ વાળવાનું લૂગડું. [-કરવણું = માથાના
વાળ કઢાવી નંખાવી માથું લોટા જેવું કરાવવું]
-ચો પું લુઓ વહોરો ૧
લોટી સ્ત્રીં [લોટવું ઉપરથી; સરં હિં, મ]
નાનો લોટો -હું નં નાનો માટીનો ઘડો, માટીનું
લોટા જેવું વાસણ (૨) [લા.] માથું -ટો પું
ઘાટવું એક ખાન-કળશિયો (૨) (લા.) દસ્ત.
[લોટા ભરવા = (જમવાની તૈયારીમાં) લોટા
ખાણીથી ભરવા (૨) તારવાર ઝાડો થવો.
લોટા લઈ લેવા = જૂટવી લેવું (૨) છેતરી
લેવું લોટો જલું, લોટો લઈને જલું =
ટટી જલું, ઝાડે ફરવા જુ લોટો ઊતરવો =
ઝાડો થવો, દસ્ત ઊતરવો -થવો = ઝાડા થવા.]
લોટાવણું સંકિં [સં. લુટ] ધુમાવણું; ડોલાવણું
લોટ પું [સરં મ. લોટા. હિં લોટા, લે. લોટ =
વાટવાનો પથ્થર (સં. લોટ)] પાણીનું લાટ જેવું
મોજી, પૂરનો ઘોડો (૨) [સં. લુટ] હિં ડોળો
(૩) [સં. લોટ] તાપથી એગળીને બાંહેધે માટીનો
ગઢો; લોટાનો લઢો (૪) [લા.] વાવો તકરાર
[નાખવો, પડવો = વાવો કે તકરાર ઊભી
કરવી કે થવી]
લોટવું સંકિં [દિ. લોટ] ચરખાથી પીલવું
(કપાસ).
લોટાં નં વંચં [લોટ' ઉપરથી] લોટાના
આલો, -દી સ્ત્રીં લોટાની તવી (૨) વિં

લોટાનું, -ના જેવું (ઉદાં લોટી પનોતી)
લોટિયો પું [લોટ' પરથી] (ચ.) કરખડીના
ઘાટા જેમા ઘાલે છે તે લાકડું. લોટી લુઓ
'લોટાં' મા
લોટ' નં [સં. લોહ ઉપરથી] એક ખાટું; લોખંડ
લોથ (ય.) સ્ત્રીં [સં. લુટ, લોષ કે લોટ' સરં
હિં. લોથ, -થ, મ] લાશ, મહડ (૨)
[લા.] ઉપાધિ, પીડા (૩) વિં તફન થાકી
ગયેલું (૪) [સં. લોટ = ગાડપણ કરવું] મૂર્ખ,
ઠાઠ (૫) નરસુ. નકામું [-થલું (થાકીને) =
અતિશય થાકી જવું -પડવી = લાશ પડવી,
-વહોરવી = પીડા નોતરવી -વળવી =
પાયમાલ થવું -વાળવી = પાયમાલ કરવું
(૨) પચાત-મલા દૂર કરવી (૩) લાશ
પડવી ંપેથ વિં [સરં હિં] થાકી ગયેલું.
લોથવું અંકિં [લોથ પરથી ?] યેચેનામાં
આમ તેમ આળોટવું; લોચવું
લોથડી સ્ત્રીં લૂંગરેટમા શેફલી લાખરી
લોથારણું સંકિં [સં. લુંચ = મારવું] (કા)
મારવું; ઘોષાવવું
લોથિયું વિં [લુઓ લોથ] માલ વગરનું નકામું
(૨) (લો) નં [સં. લુંચ] ફતરાનું બચકું (-લેડું)
લોથો પું (કા) જુવારનું કણસણું
લોટરિયું મરણું નં એક ભતનું મરણું
લોટડું સંકિં [લોટા' ઉપરથી] ગૂદીને
લોટા જેવું બનાવવું
લોટી સ્ત્રીં [સરં મ] લુઓ લોધી
લોધ (૦૨) પું, નં [સં] એક ભતનું ઝાડ
લોધર પું [લુઓ લોધવું] ખાટ પુષ્કળ તેલ
નાખીને ખાદેલો લોટ (૨) પું; નં [સં. લોધ]
લુઓ લોધ [મેચેની થવી
લોધવું સંકિં [સરં મ. લોધણે] લોધવું;
લોધી સ્ત્રીં [સરં હિં] પહોળાની એક ભતિ
લોધો પું [સરં મ. લોધ] લાળો અને
મજબૂત બાધાનો માણસ (૨) ઘાસ વેચતી
એ નામની એક ભતનો માણસ
લોધ પું; નં [સં] લોધ ઝાડ
લોન સ્ત્રીં [દં] અમુક શરતે લેવાતી ઉછીતી
કે વ્યાજુધી રકમ. [-કાઢવી = લોન લેવાનું

કામ ઉપાડું-લેવી=લેન તરીકે નાણાં લેવા.]
 લોપ પુ. [સં.] હ્રસ્વ યવુ તે; નાશ પામવું તે.
 દેખાવું બંધ થવું તે. [-યવું=અદશ્ય
 -અલોપ થવું.] ઠક વિ. લોપ કરનાર
 લોપકચોપક વિ. [લેપવ + ચોપકવું] ખૂબ
 ધી કે તેલવાળું (૨) [લા.] અતિશયે. ક્તિવાળું
 (૩) નં ચીકટ, ધી, તેલ વગેરે (૪) [લા.]
 અતિશયે. ક્તિ (૫) ખુશામત
 લોપવું સંક્રિ. [સં. લુપ્] કિલ્લ મવું, ન માનવું
 લોપરી સ્ત્રી. [જુઓ લેપરી] થપોલી
 લોપા, ંસુદ્રા સ્ત્રી. [સ] (સ) અગરત્ય
 અપિની પત્ની
 લોફર વિ. પુ. [ફં] બટકેલ; બદમાશ
 લોખ સ્ત્રી. [જુઓ લાખ; સરં મ. લોવ=પ્રેમ,
 આકર્ષણ] યાદદારતી (૨) આહત
 લોખડી(-રી) સ્ત્રી. [સરં અપં લોમહી, સં
 લોમપરી] ખારીક ઊનની કામળી કે ઓઢણી
 લોખાન પુ. [ફા લુવાન, સરં હિં., મ.]
 એક વૃક્ષને ગુંદર (ધૂપ કે ઔષધિ)
 લોભ પું. [સં.] લાલચ, વૃણા. ઠક વિ.
 લોભાવનાર. ંન વિ. જુઓ લોભામણું (૨)
 નં પ્રલોભન. -ભામણું વિ. લલચાવે તેવું.
 -ભાવનહાર(-રી) વિ. લોભાવનાર
 -ભાવવું સંક્રિ. 'લોભાવવું' પ્રેરક. -ભાવ
 અંક્રિ. લોભાપાવવું, લલચાવું. -ભિત વિ.
 લોભાયેલું -ભિયું, -ભી વિ. લોભવાળું
 લોભ પુ., નં [સં] વાળ, રૂવ, રોમ. ંડી
 સ્ત્રી. જુઓ લોખડી ંચિલોભ વિ. [સં]
 ઊલટું સૂલટું (૨) અનિશ્ચિત ંશ વિ. [સં]
 ખૂબ તેમ જ મોટા લોભવાળું (૨) [સં] એક
 અધિ [ધાયલ કરવું]
 લોરવું સંક્રિ. ['લવર' ઉપરથી] નખ મારીને
 લોલ વિ. [સં] ચચળ (૨) સુદર (૩) આતુર
 (૪) નં ગરબાની લીટીને છેડે આવતો શબ્દ.
 [તખિયત લોલ મારી જવી=તખિયત
 કથનવી] ઠક નં લટકતી અને ઝૂલતી
 વસ્તુ (જેમ કે ઘટ કે ઘડિયાળમા) (૨)
 કાનવું એક ધરેણું. ંણી સ્ત્રી. લટકાળી
 ચાલવાળી સ્ત્રી [-લૂંટાવી=ફળેતી યવી]

ંવું અંક્રિ. [સં. લુલ] લોલ થવું, હાલવું
 (૨) શોલવું
 લોલા સ્ત્રી. [સં] છલ (૨) વીજળી. ંફી
 વિ. સ્ત્રી. ચચળ આખવાળી (સ્ત્રી)
 લોલિત વિ. [સં] હાલવું, ઝૂલવું
 લોલીન વિ. [જુઓ લવલીન] + તલ્લીન
 લોહપ વિ. [સં] લહુતાવાળું, વૃણાતુર. ંતા સ્ત્રી.
 લોલો અં. [સં. લુલ] હાલરડાનો એક અવાજ
 (૨) પુ. (છલનો) લોલતો રનાપુ, લોળો
 લોવડા(-રા)વવું (લો') સંક્રિ. 'લોહવું'નું પ્રેરક
 લોવણિયું (લો') નં ['લોહવું' ઉપરથી] લોહવાનું
 સાધન
 લોવા નં. [સરં હિં.] એક પખી
 લોવાવું (લો') અંક્રિ. 'લોહવું'નું કંમંણ
 લોટ નં [સં] માટીનું ઢેકું
 લોહ નં [સં] લોહું. ંકાટ પું. લોહાનો
 કાટ ંચુ બક નં લોહાને આકર્ષવાના
 ગુણવાળું એક દ્રવ્ય. ંચું બકત્વ નં
 લોહાને આકર્ષવાનો ગુણ; 'મેગ્નેટિકમ'
 લોહર પુ. જડસો, મૂર્ખ (૨) [સરં લોફર]
 રખડેલ ચા તોફાની જુવાનડો -રિચુ વિ.
 લોહર જેવું
 લોહવું સંક્રિ. [પ્રા લુહ (સં. મૃજ)] લૂંચવું
 લોહાણો પુ. જુઓ લવાણો
 લોહિત વિ. [સં] લાલ; રાવું
 લોહિયાળ(-ણું) વિ. ['લોહી' ઉપરથી]
 લોહીવાળું [તાવડી, કઠાઈ
 લોહિયું નં [લોહ પરથી, પ્રા લોહી] (સુ)
 લોહી નં [પ્રા. લોહિજ (સં. લોહિત)] રધિર;
 ખૂન (૨) [લા.] કુળ. [-આપવું=ખીનવું
 લોહી માદાના શરીરમા નાખવું (૨) તે માટે
 પોતાનું લોહી કાઢી એ કાઢી આપવું.
 -આપવું=શરીરમા લોહીનો લરાવો થવો
 (૨) લોહી નીકળવું -ઉકાળો=ખળાવો;
 કોચ, કંકાસ -ઊકળવું=શુરસો આવવો
 (૨) ખળાવો થવો -ઊડી જવું=લોહી
 ન રહેવાથી ફિસ્કું પડવું (૨) શરમિંદું થઈ
 જવું (૩) ખીકથી-ખેલથી મોતો રંગ ફિસ્કો
 પડી જવો. -ઊતરવું=શરીર સુકાવું-નિર્બળ

આવે તેમ દૂર ધકેલી કાઢવું (લા).] -રિયો,
-રી પું. વખારવાળો (૨) વખારનો નોકર
વખું નં. [પ્રા. વક્ષ (સં. પક્ષ)] પક્ષ (૨) ઓય
(૩) વગ (૪) વિં. નામને લાગતા - 'નાવલણ,
લગની કે પક્ષતું.' ઉદા. આપવણ
વખુંભર અં. (કા.) બહુ ભોરથી (વાલું-ફૂંકાવું)
વખૂટું વિં. ['ખૂટો' (ખૂટથી છૂટ થયેલું) કે
વિ + છૂટું ?] જુઓ વખૂટું, વિખૂટું
વખો પું. [અ. વાકિઅહ] ભૂખમરનું સંકટ (૨)
સંકટ [વખાતું માર્યું = ભૂખમરો કે સંકટથી
હણાયેલું - ધકેલાયેલું; હુખી થયેલું. વખો
પરવો = ખાવાનું ખૂટવું. ખાવાના વખા
પરવા, હોવા = ખાવાનું ન હોવું]
વખોહણું નં. [વખોહણ પરથી] ખોહ; હોપ
(૨) વખોહણું તે, નિંદા
વખોહણું સંકિં. [દિ. વિક્ષોહ, સરં. હિં.
વલ્લોરના] વગોવણું; ખોહ કાઢવી નિંદા કરવી
વખોરો પું. [સરં. વખાર] દેખણ કે કપાટનું
ખાતું (૨) પાનપેદી
વખ પું. સીં. [પ્રા. વગ (સં. વર્ગ); સરં. મ
(અ. વક્ષ ?)] જુઓ વગવસીલો (૨) પક્ષ;
તરફ (૩) જગા, સવડ (૪) તક; અવસર
[-કરવો (-વી) = તરફેણ કરવી, પક્ષ કરવો
(૨) સગવડ-ગોઠવણ કરવી. -આલવી,
પહોંચવી, લાખવી = વખની અસર થવી.
વગે કરવું, પાહણું = ઠેકાણે પાહણું, ચોખ્ય
ઠેકાણે ગોઠવવું. વગે પહણું = અનુકૂળતા
પ્રમાણે (૨) યુક્તિસર ગોઠવેલું. વગે લખા-
હણું = કાંઈ પણ કામમાં લેવું, કામમાં લગાડવું]
વગહણું અં.કિં. [જુઓ વાગણું] અવાજ
કરવો
વગહાઉ વિં. ['વગડો' ઉપરથી] જ ગલી
વખડો પું. [પ્રા. વિગડ (સં. વિકટ), સરં. ન
વગલ] જ ગલ; વેરાન કે ઉત્તર પ્રદેશ રાન
વખદાપણું નં. વગદાં વીણવા તે
વગદાં નં. ૧૦૫૦૦ દાક્ષ. [-કરવાં, વીણવાં =
દાક્ષ મરવા, નકાચુ મથવું.]
વખર અં. [અ. વિગૈર, સરં. મ; હિં. વૌર]
વિના, [-આરાની કોટડી = કેદખાતું, જેલની

કોટડી.] ંમદતણું, ંદૈસુ અં. કાચુ; નકાચુ;
મદતણું
વગવસીલો પું. [વગ + વસીલો] વગ ને વસીલો
મોટાની સાથેનો સંબંધ, તેની ઓથ ને કુમકું
વખણું અં.કિં. [પ્રા. વગ (સં. વલ્ગુ)] ગતિ કરવી
(૨) ફેરવું (૩) બહુ ખોલવું; બકવું
વખસમ સીં. [વગ દિર્લાવ ?] વગવસીલો (૨)
સમવેશ યાથ તેથી જગા; સગવડ
વખળ પું. નં. [પ્રા. વિગલ (સં. વિકલ), સરં.
મ વગલ] ભેગ (૨) બ્રધતા, વર્ણસંકરતા
(૩) કપટ. ંવંશી વિં. વર્ણસંકર
વખહાણું અં.કિં. 'વગહણું'નું કર્મણિ. -વણું
સંકિં. 'વગહણું' 'વગહણું'નું પ્રેરક
વખાહણું સંકિં. [જુઓ વાગણું] વગડે એમ
કરવું, બલવણ (૨) વાગે - લાગે એમ કરવું
વખિચું, વગીણું વિં. ['વગ' ઉપરથી] ઓળખીતું;
વગવાણું (૨) પક્ષપાત કરનારું (૩) નં
તરફદારી; પક્ષપાત
વગુ અં. [જુઓ વગ] જથ્થે; ખાણ
વગૂતણું અં.કિં. [સ. વિ + પ્રા. ગુત્ય (સ.
ગ્રથિત), સરં. મ વિગુતળે] જરાવું; ગૂંચાણ.
વગુતાવણું સંકિં. (પ્રેરક)
વગૂતું વિં. [વિ + પ્રા. ગુત (સં. ગોત્ર)] રખડેલ
વગેરે અં. [અ. વૌરહ; સરં. મ વૌરે-રા;
હિં. વૌરહ] અને ખીલ; ધત્યાદિ
વગો પું. [જુઓ વખ] લતો; લાગ
વગોણું, -વણું નં. -વણી સીં. ['વગોવણું'
ઉપરથી] નિંદા; ફજેતી
વગોવણું સંકિં. [પ્રા. વિગોવ (સં. વિગોવણું)
= ફજેત કરવું; કે સં. વિ + ગા, સરં. હિં
વિગોના] નિંદા કરવી, ફજેતી કરવી
વખરહું નં. [સરં. મ. વગહ, -ર] રાતી સાહી
જેવી હામર (૨) [સરં. મ વગલ (સં. વિગલ)
કે વણલ] ચળામણ, અગદો
વધરણું નં. [જુઓ વધરો] હરકત, વિદ્ય
વધરો પું. [સ. વિગ્રહ] ટંદો; અણખનાવ (૨)
વિદ્ય (૩) અગહણું કે સળવા માહણું તે.
[-લાલવો = કલિયો કરાવવો. -નાખવો =
વિદ્ય કરવું.]

વધળવું અંકિં [સં. વિગત, સરં મ વધળે] ઝરવું

વધાર પું [સરં પ્રા. વધારિય = વધારેલું, સરં હિં. વધારના; મ. વધારણી] થી કે તેલમા મરચા, રાઈ, હિંગ વગેરે કંકડાવી ફાળ કઢી વગેરેમા જમકારવું તે (૨) [લા.] મમરો, ટુચકો; ઉરફેરણી [-કરવો = વધારવું -મૂકવો = ઉરફેરણી કરવી વધારી ખાવું = નકાસુ રાખી મૂકવું] ઓછી સ્ત્રીં હિમ ઠપું સંકિં વધાર કરવો -રિયું વિં વધર ઠીવેલું (૨) નં એક અથાણુ

વચ નં [સં] વચન; બોલવું તે

વચ સ્ત્રીં [દે વિચ્ચ = મધ્ય; સરં હિં. વિચ્ચ]

વચ્ચે હોવુ તે, મધ્યસ્થતા (૨) અં + વચ્ચે

વચકણું નં [જુઓ વચકણું] વાધો, વાકું

વચક(-કા)વું અંકિં [સરં હિં. વિચકાના;

મ વચકળે, વિચકળે (સં વ્યત્યય, પ્રા વચ્ચય

અથવા સં વિ + ચક્) માડું લાગવુ, રિસાવું;

છેડાવુ (૨) વચ્ચેથી છટકી જવુ

વચકળવું અંકિં [જુઓ વચકણું] નરમ કે

ઓછું થવું (૨) ખસી કે સગી જવુ

વચકણું અંકિં જુઓ વચકણું

વચકું નં [જુઓ વચકણું, સરં મ. વચકા,

વિચકા] વિદ્ય, વચકણું [વચકાં પડવાં =

વાકા પડવા, વાધા પડવા] -કે પું માડું

લાગવુ તે (૨) વાધો (૩) વહેમ

વચમાળો પું [વચ + માળો] વચ્ચેનો ભાગ

વચકણું સંકિં [સરં પ્રા. વિચ્ચિયા,

સં વિચ્ચિકા] વધરવુ

વચન નં [સં] વેણ, કથન, વાક્ય (૨) પ્રતિજ્ઞા,

કાલ (૩) સપ્થા (વ્યા). [-આપણું =

કબૂલત આપવી, વિશ્વાસ આપવો -કાઢવું

= બોલવુ (૨) પ્રતિજ્ઞા કરવી. -તોડવું =

બોલીને ફરી જવુ; વચનનો ભગ કરવો

-પાળવું = બોલ્યા પ્રમાણે વર્તવુ, પ્રતિજ્ઞા

પાળવી -મારવું = મહેણું મારવું, કંડવો

બોલ કહેવો -લેવું = કબૂલત લેવી, પ્રતિજ્ઞા

કરાવવી.] -નિકા સ્ત્રીં અવતરણ; પ્રમાણ

કે સૂક્તિ તરીકે ઠાંકેલું તે. -ની વિં વચન

પાળનાર; સત્યવાદી -નીય વિં કહેવા કે

બોલવા જેવુ (૨) નિષ્ઠ (૩) નં લોકાપવાદ;

લાજન ઓછુ વિં વચન ન પાળવુ

વચમાં અં [વચ' પરથી] વચ્ચે

વચરમાણું અંકિં [સરં ચીમળાવુ, કરમાણું]

કરમાણું; ચીમળાવુ [વચમાણું, મધ્યેલું

વચણું વિં [જુઓ વચમા, સરં મ વચવચ]

વચવચ સ્ત્રીં, -ચાટ પું [સં. વચ્ચ] વચમા

ઉદ્ધતાધીની બડબડવુ તે. -ચિયું વિં [સરં

મ. વચવચ્યા] વચવચાટ કરનાર [જવુ

વચળકણું અંકિં વચળવું, પકડમાથી સરકી

વચળવું અંકિં [સં વિચ્ચલ, સરં મ

વિચ્ચળે, હિં વિચ્ચલના] હરકત નડવી, ભગાણુ

પડવું, કથળવુ (૨) ચસકી જવુ, ખસવુ (૩)

વ્યભિચારી થવું (૪) ખગડી જવું (ફૂંધ ધંતુ)

વચાળ સ્ત્રીં, -ણું નં [જુઓ વચ] વચ્ચેની

ખાલી જગા (૨) બાકુ

વચાળવું સંકિં [જુઓ વચકણું] ખંજવાળવું

વચાળો પું [વચ' ઉપરથી] જુઓ વચાળો

વચેટ વિં [જુઓ વચ] વચલું

વચ્ચે અં [જુઓ વચ] વચમા -ચોવચ

અં બરાબર વચ્ચે

વચ્છ(-છ) પું, નં [પ્રા. વચ્છ (સં વત્સ),

સરં મ વચ્છ, -ચ્છ] વાજરડુ

વચ્છ(-છ)નામ પું [સં. વત્સનામ, સરં મ.

વચનામ, હિં વચ્છનામ] એક ઝેરી કંદ

વચ સ્ત્રીં [વચ' ઉપરથી, સરં હિં, મ વત્સ]

વચ્છ, ચીજ, જણસ (ચ) (૨) જુઓ વચ્છ

વચનામ પું જુઓ વચ્છનામ

વચિયાત પું [વચ કે વચ પરથી ? સરં મ

વચ્છાત. વિહાયત(વ વિસાત ?)] મોટાવેપારી

તરફથી પરદેશ માલ ખરીદનાર કે વેચનાર

આહતિયો. -તી વિં વચિયાતને લગત

વછૂટવું અંકિં [જુઓ છૂટવું] છૂટવુ (૨)

છૂટીને ઊડવુ (૩) [ચુ] જણવુ, છૂટો થવો

વછૂટાવું અંકિં (ભાવે)

વછૂટું વિં [જુઓ છૂટું] વિખૂટું, જુડ પડેલું

વછેરી સ્ત્રીં [જુઓ વચ્છ; સરં હિં. વચ્છેડા]

નાની ઘોડી. -કે નં ઘોડીનું બચ્ચુ. -રો

પું. નાનો ઘોડો (૨) વાછડો (તરતમાં ખસી કરેલો) [કાઠકૃ
 વછો પું. [દિ. વિચ્છોદ્ય] વિયોગ (૨) ભેદ;
 વછોડવું સંક્રિં [બુઓ છોડવું] વળગેલું છૂટું
 કરવું, વછૂટે એમ કરવું
 વછોથું વિં. [દિ. વિચ્છોદ્ય] વિખૂટું પડેલું
 વજ સ્ત્રી; નં. [સં. વચા; સરં મ. વજ, હિં.
 વચ] એક વનરપતિ
 વજદ પું. [અ. વજદ] આનંદની ખસતી
 વજન નં. [અ. વજન; સરં હિં., મ.] ભાર
 (૨) તોલ (૩) [લા.] ઇલાણ; વગ (૪) મેભો;
 માન (૫) વિષય વિં. (સુ.) ઓછું; થોડું.
 [-કરવું=ભેખવું -પડવું=શેફ પડવી.
 -ભરવું=વજન લાડવું (૨) વજન સમાવવું.]
 વડાર વિં. વજનવાળું
 વજરકઠા વિં. જરા ઘોળા-એવી ભતના (ધર્મ)
 વજરખટું (-કું) નં. [બુઓ વજરખટું, સરં
 હિં વજરવટ્ટ, મ વજરવટ્ટ (સિંહલ-મંચરવટ્ટ)]
 સિંહાન, મલખાર તરફ થતું એક ઝાડ
 અને તેનું બી (નજર ન લાગે તે માટે
 તેનાં બીની ખાળા છોકરાને કાટે બાધે છે)
 વજ સ્ત્રી [પ્રા વિજ્ઞા (સં. વિદ્યા)? કે અ.
 વજઝ; સરં મ વજ=કાળજ; વ્યવસ્થા (સં.
 વાજ=બળ કે ઓજસ] સમજ, બુદ્ધિ (૨)
 વૃત્તિ; વલણ (૩) [બુઓ વેલ] કાંઈ
 વજડવું સંક્રિં [પ્રા. વજ્જાવ (સં. વાદ્ય);
 સરં હિં વજાના; મ વજાવળે] વગાડવું.
 વજવણુહાર પું. + વજવનાર
 વજકદાર વિં. (૨) પું. [વજકે + દાર] વજકા-
 વાળો, જગીરદાર
 વજકે પું. [અ.] ધનામય મળેલી જમીન
 વજર પું. [અ.] પ્રધાન (૨) શેતરંજનું એક
 મહોરુ. -રાઈ (-ત), -રી સ્ત્રી, -રું નં
 વજરનો ઓધો, કારકિર્દી કે અમલ
 વજરી સ્ત્રી [હિં. વજરી] કાટનો કાગરો
 વજૂ નં. [અ.] (નિમાજ પઠતા પહેલા) હાથ,
 પગ, મો વગેરે ધોવા તે (-કરવું)
 વજૂદ નં. [અ.] ખરાપણું; વાસ્તવિકતા
 વજે સ્ત્રી [અ. વજઝ] પાકેલા અનાજમાં

હિરસો પાકીને લેવાતી મહેસૂલ; ગણોત.
 વળતિયું નં. લાડું જમે થાય અને વ્યાજ
 ખાતે મંડાય તેવી રાતવાળું ખાતું. વેર
 પું. વળવં મહેસૂલ, ગણોત ને ખીન્ન વેરા
 વજેદાર સ્ત્રી [ફા. વજહદાર] મગજન ભેડીની
 એક કસરત [ખૂબ કઠણ, અભેદ]
 વજર નં. + ઇંદ્રનું આયુધ-વજ. [-જેલું=
 વજૂ નં. [સ.] દિવિચી ઋષિનાં હાડકાનું બનેલું
 ઇંદ્રનું આયુધ (૨) વીજળી (૩) ફૂલની ઢાડી.
 [-તૂટી પડવું, પડવું=મેટા ફટકા લાગવો;
 લાયકર આધાત થવો. -ની છાતી, -નું
 કાળજું=ખીકની કે દયાની કચી લાગણી
 ન હોય એવી છાતી. -નું માથું=કઠણ;
 અસર ન થાય એવું.] વકાય વિં. વજ
 જેવી કઠણ કાયાવાળું. વડંતી સ્ત્રી એક
 વનરપતિ વપાત પું. વીજળીનું પડવું. વખાડું
 વિં. વજ જેવા બાહુવાળું. વમય વિં.
 કઠણ; કઠોર; કુર્બંશ. વલેપ પું. કદી ઊખડે
 નહિ તેવો લેપ, મસાલા ભેળવેલો તેવો ચૂનો
 કે તેનો લેપ (૨) વિં. તેના જેવું સળગડ.
 -ખાધાત પું. [+ આધાત] વજ કે વીજળીનો
 આધાત (૨) તેના જેવી આશ્વાસી આકૃત.
 -ખસન નં. [+ આસન] એક યોગાસન.
 -ખૂંચ પું. [+ ઝંચ] (સ) હનુમાન. -ગ્રીકા
 સ્ત્રી ઘીસા શ્રુતિનો એક અવાતર ભેદ.
 -ગ્રી પું. (સ.) ઇંદ્ર
 વટ પું. [સ] વડ
 વટ વિં. [દિ. વટ્ટ, અથવા સરં મ. વટ-ટ
 (કાનહી-ઓટ્ટ)] મુખ્ય, બધા માટેનું (૨) સ્ત્રી
 [સં વૃત્તિ, પ્રાવટ્ટ] ટેક, પણ (૩) આખર (૪)
 ખીરધાર કરવી તે (૫) ખીરધાર થતી હોય તે
 બાજર. ઉઠાં નાણાવટ (૬) હોવાપણું એવો
 લાવ બતાવતો પ્રત્યય ઉઠાં ચરવટ (૭) પું.
 રોફ [-પરવે=રોફ પડવો. -માં રહેલું,
 -રાખવો=રોફ રાખવો]
 વટક સ્ત્રી, પું. [દિ. વટ્ટ, વ્ય=નુકસાન] ઉપરા-
 મણી, વધારાની રકમ (૨) નુકસાની, વળતર
 (૩) બકલો, વેર. [-વાળવી=વેર વાળવું]
 વટકવું અંકિં [સરં પ્રા. વટ્ટિઅ (સ વર્તિત),

અથવા સરં મ વિટળે, વિટળળે(સં. વિટ)]
 રીસમા ખસી જવું, હઠી જવું, વંકવું
 વટ-પૂર્ણિમા સીં [સં.] જેથી પૂનમ
 વટલ(-લા)નું અંકિં [બ્રુઓ વટાળવું] હલકી
 મનાવી ભતિ કે ધર્મમા જરૂ
 વટકું વિં [બ્રુઓ વટકવું અથવા સરં મ.
 વટલી (વટ્ટા ઉપરથી)] નરસુ; પાછ
 વટલોઈ સીં [સરં હિં. વટલોઈ (પ્રા વટુલ, સં.
 વર્તુલ = પરથી ?) કે વર્ત + લોહ + ફકા કે
 સરં મ વટલોઈ] તાંબી
 વટવટનું અંકિં [સરં મ. વટવટળે = ટકટક
 કરવી] (કા) ખાઈ ખાઈ કરવું
 વટનું સં કિં [પ્રા. વટ (સં વૃત્ત કે વર્ત્તમ્),
 સરં મ વટવળે] ઓળંગવું; પસાર કરવું
 (૨) અંકિં (વેળાનું) પસાર થઈ જવું (૩)
 (પાણીનું) પાછુ હઠવું, ઓસરવું (૪) નાસી જવું
 વટસાવિત્રી સીં [સં] જે પૂર્ણિમાએ વડની
 નીચે જેની પૂલ કરાય છે તે વડતા; તેનું પર્વ
 વટહુકમ પું [વટ (દે. વટ્ટ) + હુકમ, સરં મ.
 વટહુકમ] મુખ્ય કે સર્વને લાગુ પડતો હુકમ
 (૨) ખાસ સત્તાથી કાઢેલો તાત્કાલિક હુકમ,
 'ઓઈ ન-સ' [નં વટાવ
 વટંતર વિં [સરં વટાવવું] ધરેણિયાત (૨)
 વટા(-ટે)ણું નં [બ્રુઓ વટરણું] ધૂળિયા
 પાટી ઉપર લખવાની લાકડાની કલમ
 વટાણો પું [પ્રા. વટ્ટ (સં. વૃત્ત) + ઢાણા ? સરં
 મ વટાણા] એ નામનો કઠોળનો ઢાણો.
 [વટાણા માપવા, વાવવા = નાસી જવું]
 વટાવ પું [વટાવવું પરથી, સરં મ.] છૂટ; મુક્ત-
 માથી કાઢી કારણથી જે ઓછું લેવાય અથવા
 કાપી અપાય તે (૨) મોટા સિકાનું પરચૂરણ લેતાં
 જે ઓછું આવે તે (૩) વેચાણ ઉપરનું વળતર
 વટાવવું સંકિં [સં વટ, સરં મ વટાવળે] મોટા
 સિકાનું પરચૂરણ નાણું લેવું (૨) છૂંકી, નોટ
 વગેરેના નાણા કરવા (૩) [બ્રુઓ વટવું] પસાર
 કરવું, ઓળંગવું (૪) 'વટકું' તથા 'વાટકું'નું
 પ્રેરક [(--ને) વટાવે એવું] = -થી ચઢિયાત
 વટાવી ખાણું = છેતરી જવું]
 વટાવું અંકિં 'વટવું' તથા 'વાટવું'નું કર્મણિ

વટાળ, -જો પું [દે. વિટાલ, સરં મ. વિટાલ]
 વટલાવાપણું, બ્રુતા -
 વટાળવું સંકિં [દે વિટાલ, સરં મ વિટારળે,
 વિટાલળે, હિં વિટારના] વટલાવવું [વટાળો
 એવું = મોંમા થૂંકે એવું, સરસાઈમા ચડે તેવું.]
 વટંતર અં વટંતર; ગીરો (લાલ)
 વટિકા 'સીં [સં] ગાળી, વટી
 વટિયું, વટી વિં [બ્રુઓ વટ] વટ-ટેકવાણું
 વટીક અં [સરં પ્રા વટિક (સં પતિત =
 સમાવિષ્ટ)] પલ, સુધા
 વટક પું [સં] વટક, છોકરો
 વટું નં [પ્રા વટ્ટ (સં. વૃત્ત)] 'તેનો ધરો કે
 કામકાજ' એ અર્થમા નામને અ તે લાગે છે.
 ઉદાં પ્રધાનવટું
 વટકાર, વટકો પું [વટ (વૃત્તિ) પરથી ?]
 ઢંગ, આવડ, અફલ (૨) વગે પાડવું તે
 વટેણું નં બ્રુઓ વટાણું
 વટેમાર્ગ પું [સં વાટ+માર્ગ, સરં મ.
 વાટમાર્ગ] મુસાફર
 વટેશરી સીં ['વાટ' પરથી, સરં મ. વાટસારુ
 = મુસાફર] વાટખર્ચ (૨) ભાથું
 વડ પું [પ્રા. (સં. વટ), સરં મ, હિં] એક
 જાડ (૨) વિં [દે વટ્ટ] વડું (સમાસમાં
 વપરાતુ રૂપ)
 વડમૂંદો પું એક જાડ.
 વડચુકું નં [સરં બચકું, હચકું] (કા.) બચકું
 વડચિતરોઈ સીં [વડ + ચિતરવું ?] શેખી
 વડનગર પું બંબંબં ['વડનગર' એ ગ્રામના
 નામ ઉપરથી] નાગરોની એ નામની ભતિના
 વડપણ (-ણું) નં ['વડ' ઉપરથી; અપ.
 વટ્ટપણ] મોટાપણું [આગેવાન
 વડમેર પું [વડો + મેર] રમનારાની ટોળીનો
 વડવા સીં [સં] ઘોડી [ફૂટીને લખડતુ મૂળ
 વડવાઈ સીં ['વડ' ઉપરથી] વડની ડાળમાથી
 વડવાગ(-ગો)ળ સીં, વડવાગણું નં [સરં
 વાગોળ, સરં મ વડવાગૂલ] રાને ઊડવું
 એક પક્ષી [રહેલો અગ્નિ
 વડવાગિ, વડવાનલ(-ળ) પું [સં] સમુદ્રમાં
 વડવીર પું [વડો+વીર] વડો-મોટો ભાઈ

વડવો પું [દિ. વઢુ ઉપરથી] પૂર્વજ (૨)
 બાપ અથવા માનો બાપ [બાપ
 વડસસરો પું [વડુ+સસરો] સાસુ કે સસરાનો
 વડસાસુ સ્ત્રી [વડુ+સાસુ] સાસુ કે
 સસરાની મા
 વડહુથ વિં [વડુ + હાથ] બળવાન; મજબૂત
 (૨) મોટા હાથવાળો, આભનબાહુ
 વડાઈ સ્ત્રી [‘વડુ’ પરથી, સરં હિં, મ. વઢાઈ]
 મોટાઈ, કીર્તિ (૨) અભિમાન; પતરાજ
 વડામરું વિં [પ્રા. વડ (સં પટ) + અગર; સરં
 મ. વઢાગરમીઠ] દરિયાકિનારે ખાડાઓમા
 પાણી સૂકવીને બનાવેલું ગાગડાદાર (મીઠું)
 વડારણુ સ્ત્રી [સરં પ્રા. વઢર; મ. વઢાર, -રી]
 ગોલી, ખવાસણ; રાણીની દાસી (૨) વિં
 [જુઓ વિહારવું] વિં + વિહારનાર; મારનાર
 વડાદરે પું [વડુ+વડુ] એ નામથી ઓળખાતી
 બ્રાહ્મણની ભતિના
 વડારો પું [જુઓ વડુ] વડાઈ-વડપણની વાત;
 શેખી [વડારા કરવા = વડાઈની વાતો
 કરવી, શેખી મારવી]
 વડિયાઈ સ્ત્રી [સરં વડવો, વડી + આઈ]
 બાપ અથવા માની મા [પ્રતિપક્ષી
 વડિયું વિં [‘વડાઈ’ ઉપરથી] પ્રતિપક્ષી;
 વડી સ્ત્રી [દે; સરં હિં. વઢી] યોગાની
 દાળની એક બનાવટ. [-પાપક વડી જવાં
 = કામ બગડી જવું (હાથે) વડીઓ
 મૂકી છે? = હાથ કેમ હલાવાતો નથી ?]
 વડીલ વિં [દિ. વઢિલ, વઢ, સરં મ. (સં. વઢ)]
 (કુટુંબમાં) પૂજ્ય; મોટું; મુરબ્બી (૨) પું
 તેવો માણસ (૩) પૂર્વજ. -લોપાગર્જિત
 વિં [+વર્ણજિત] બાપદાદાએ રળેલું
 વડું વિં [દિ. વઢુ, અથવા પ્રા વઢલ (સં વઢલ);
 સરં મ વઢા, હિં. વઢા] મોટું (સમાસમાં
 ‘વડ’ રૂપ, જેમ કે વડસાસુ) (૨) નં
 [પ્રા. વઢગ (સં. વઢકો)] અડદની દાળની
 એક વાની (૩) [પ્રા. વઢ, પઢ (સં. પટ)]
 પડના અર્થમાં સંખ્યાવાચક શબ્દને લાગે
 છે. ઉદા. એકવડું, બેવડું, તેવડું ધં (૪)
 કહ (૫) બતાવવાના અર્થમાં આ, જે, કે,

તે વગેરે સર્વનામોને લાગે છે. ઉદા. આવડું,
 એવડું, બેવડું, કેવડું ધં
 વડે અં [જુઓ વતે] વતી; થી
 વડેરું વિં [દિ. વઢુ] વડીલ, મોટું
 વડકણુ(-ણું), વડકારું વિં [‘વડવું’ ઉપરથી]
 કબિયાબોર
 વડવાડ સ્ત્રી [‘વડવું’ ઉપરથી] કબિયો; તકરાર;
 લડાઈ. -રિયું વિં વડકણુ
 વડવું અંકિં [પ્રા. વિહલ (સં. વિઘટય)
 પરથી ?] તકરાર કરવી (૨) મારામારી કરવી
 (૩) સંકિં ઠપકો આપવો. [વડી પડવું =
 તકરાર કે ટંટા થઈ જવો; લડવું.]
 વડવેડ સ્ત્રી જુઓ વડવાડ [વડવું તે
 વડાવડ(-દી) સ્ત્રી [‘વડવું’ ઉપરથી] સામસામું
 વડાવું અંકિં, -વડું સંકિં ‘વડવું’ ‘વાડવું’
 કર્મણિ ને પ્રેરક [એક ભતની (બે’સ)
 વઢિયારી વિં સ્ત્રી વઢિયાર તરફની -સરસ
 વણુ (ણું) નં [દિ. વઢણી; સરં પ્રા. વણી,
 હિં. વન = કપાસનો છોડ] કપાસ, કપાસનો
 છોડ કે કપાસનું ખેતર (૨) અં [સં. વિના]
 (૫.) વિના
 વણુકર પું [‘વણુ’ ઉપરથી] વણવાનો ધંધો
 કરનાર. -રી સ્ત્રી વણવાની મજૂરી
 વણુછો પું [સ. પર્ણછાયા; સરં પડછો]
 ઝાડની ઢાયા (નીચેના રોપ પરની)
 વણુજ પું [પ્રા. વણિજ (સં. વણિજ્ય)] વેપાર;
 ધંધો (૨) સ્ત્રી વેપારની વસ્તુ; ‘કોમોડિટી’
 વણુબર સ્ત્રી [‘વણુ’ + હાર કે કાર, સરં
 હિં. વનજારા; મ. વણજારા] વણુભરાની
 પોઠ કે કાફી -રી સ્ત્રી વણુભરાની સ્ત્રી.
 -રું નં વણુભરાનો ધંધો. -રો પું
 બળદોની પીઠ ઉપર માલ ભરી દેરાપરદેશ
 લઈ જનાર વેપારી
 વણુતર નં [‘વણુ’ ઉપરથી] વણુ તે (૨)
 વણાટ, પોત; ક્રમાશ
 વણુપરો પું (કા) વાપર, ઉપયોગ
 વણુલોપી વિં [વણુ(વિના) + લોપ] લોપરહિત
 વણુવું સંકિં [દિ. વુણ, હિં. વુનના; મ.
 વિણે (સં. વે)] આમળવું; લાગવું (દારડું)

(૨) સાળ વડે કપડું બનાવવું (૩) વેલણ વડે રોટલી વગેરે કરવું (૪) પાટિયા ઉપર લોટ મસળીને (સેવા) પાડવી (૫) [લા.] કામમાં કેળવવું, પલોટવું (૬) [સુ.] વીણવું. [વણી નાખવું = નાશ કરવું; પાપમાલ કરવું વણીને કહેવું, મૂકવું = અતિશયોક્તિ કરવી (૨) અટકળે કહેવું]

વણસવું અંકિં [સં વિનશ્ન; સરં હિં. વિનશના] બગડવું, ખરાબ થવું (૨) નાશ પામવું વણસાડ પુ. [‘વણસવું’ ઉપરથી] બગાડ; નાશ ંડુ સંકિં ‘વણસવું’નું પ્રેરક વણસિયું નં વરખડાનું તેલ

વણાઈ સીં [‘વણવું’ ઉપરથી] વણવાનું મહેનતાણું (૨) વણવાની રીત વણાટ પુ. [‘વણવું’ ઉપરથી] વણતર, કુમાશ; પોત. ંકામ નં વણવાનું કામ

વણારસી વિ. [પ્રા વાણારસી (અપ વણરસિ), સં વારાણસી] બનારસી (સાડી) [સુ]

વણિક પુ. [સં.] વાણિયો (૨) વેપારી ંધુમ પું. વાણિયાનો દીકરો, વાણિયો ંવૃત્તિ સીં જુઓ વાણિયાવિદ્યા (૨) વેપાર વડે આજીવિકા ચલાવવી તે [ચોપય પ્રાણી વણિય(-યે)ર (વ’) નં [પ્રા. વણયર?] એક નાનું વત(ંર)ડવું સંકિં [વિ + તોડવું (સં. વિ + તુડ)] નખથી ખણવું કે ફાડી નાખવું

-વત્ [સં] નામને લાગતા ‘-ની પેઠે, -ની જેમ’ અર્થ ખતાવે છે ઉદા. આત્મવત (૨) [‘વાન’નું મૂળ સં. રૂપ. સીં વતી] નામને લાગતા ‘વાણ’ અર્થ ખતાવે છે ઉદા. ક્ષવત વતન નં [ઝ] મૂળ ગામ કે દેશ (૨) ધનામ દાખલ સરકાર તરફથી મળેલી ભગીર (૩) ભંભીનભગીરની ઊપજ ંદાર વિં (૨) પુ. ભગીરદાર. ંદારી સીં ભગીરદારી ંપર-રેતી સીં [ફા.] સ્વદેશાભિમાન, સ્વદેશ-પૂલ, ંવાડી સીં સ્થાવર મિલકત (સુ.) -ની વિં (૨) પું. મૂળ રહીશ

વતરડવું સંકિં જુઓ વતડવું

વતરણું નં [સં. વેત્ર = બન્ન - નેતર ઉપરથી? કે વતડવું ઉપરથી?] કલમ; વટાણું

વતરેક અં + [સં. વ્યતિરેક] વતરોગ જુઓ

(૨) પું. વ્યતિરેક, બેઠ; અલાવ વતરોગ(-ગે) અં [જુઓ વતરેક] વિના, વગર વતામરો પું [જુઓ વેતર] વેતરો, અભૂર વતાડવું સંકિં જુઓ વિતાડવું

વતાવડું સંકિં [જુઓ વિતાડવું] પખવડું (૨) છેડવું (૩) [ઉ ચુ] બતાવડું

વતી અં [જુઓ વતે] વડે (૨) [સરં મ. વતી, વતીને] માટે, બદલે (૩) વિં સીં [સં] (જુઓ ‘વત’મા) ઉદા. ‘લાવણ્યવતી’

વતીમણુ નં જુઓ વતેસર [-તિયું વતીપાત પુ., -તિયું વિં જુઓ વ્યતીપાત, વતું નં [સં. વણ ઉપરથી] હલમત વતે અં [સં વૃત્તે] વડે; થી

વતેસર વિં [‘વિસ્તાર’ પરથી, સરં હિં. વતંગડા] - વિસ્તારવાળું (૨) નં નકાચુ લંબાણ, ટાયલુ વતું વિં [વધવું] વધારે [વિના, વતરેક વત્રેક વિં [સં વ્યતિરેક] + શ્રેષ્ઠ (૨) અં વત્સ પુ., નં [સં.] બાળક (૨) નં વાછરડું વત્સર પુ. [સં.] વર્ષ [રાત, ઉદયન વત્સરાજ પુ. [સં] (સ) અર્જુનથી પચીસમો વત્સદા વિં [સં] માયાળુ, રનેહાળ ંતા સીં. વાતસલ્ય

વત્સા સીં [સં] પુત્રી

વદ(-દા) (દ.) અં [જુઓ વદિ, સરં મ વદ] કૃણપક્ષમા (૨) સીં કૃણપક્ષ વદતોંબ્યાઘાત પું [સં] પોતે બોલેલી વાતથી વિરુદ્ધ બોલવું તે, એક તર્કદેય

વદન નં [સં] મુખ [મભૂર થયું વદવું સંકિં [સં વદ્] બોલવું (૨) અંકિં વદા સીં જુઓ વિદાય (સુ.)

વદાડ(-ર) પુ. જુઓ વાથદો

વદાય વિં (૨) સીં [ઝ વદાઝ] જુઓ વિદાય ંગીરી સીં જુઓ વિદાયગીરી

વદિ અં [સં] કૃણપક્ષમા, વદ વદિતા સીં [સં વદ્] + સર, અવાળ

વદી(-દા) સીં [સં. વૃદ્ધિ] વધ, સરવાળા કે ગુણકારમા, એકમ દશક વં કોઈ એક સ્થાનતા સરવાળા કે ગુણકારની આવેલી

રકમમાથી એકમનો આંકડો રાખી બાકીના
સ્થાનના અંક આગળના સ્થાનની રકમમા
ઉત્તરેત્તર ઉમેરવામાં આવે છે તે (ગ.)

વધ અં (૨) સ્ત્રીં [સં] જુઓ વદ
વધા સ્ત્રીં જુઓ વદી [પાંખડ; કપટ
વધાન નં [સં] વદાન્ય = વાકપટ પરથી ?]
વધ પું [સં] કાપીને મારી નાખવું તે (૨)
'મહિપલ' (ગ.) [વતુઓહું થવું તે
વધ (ધ,) સ્ત્રીં [સં] વૃદ્ધિ વધારો ઓછા સ્ત્રીં
વધરાવળ સ્ત્રીં [સં. વધિ કે વધ્ર ઉપરથી]
વૃથણનો એક રોગ

વધવું અં કિં [સં. વૃધ્ (પ્રા. વૃદ્ઢ), હિં.
વદના; મ. વધર્ણે] સંખ્યા, કદ, માપ,
ગુણ, કશામા પણ વધારો થવો, મોટા થવું
(૨) બચવું; બાકી રહેવું (૩) આગળ જવું;
ટપવું; પ્રગતિ કરવી. [(વાત વધી જવી,
પહવી = કબિયો કે મારામારી ઉપર આવવું.)
વધાઈ (-મણી) સ્ત્રીં [પ્રા. વદ્ધાવળ (સં.
વર્ધાપન), સરં હિં. વધાર્ઃ; મ. વરધાવા]
પ્રુથીના સમાચાર (૨) પ્રુશખબર લાવનારને
અપાતી ભેટ

વધામણું નં [જુઓ વધાઈ] મંગળકાર્ય
નિમિત્તે માતાનું પૂજન (૨) વધામણી
વધારણુ વિં ['વધારવું' ઉપરથી] વધારનાર (પ.)
વધારવું સંકિં [પ્રા. વદ્ધાર (સં વર્ધય્), સરં
મ. વધારર્ણે] વધારો કરવો, ઉમેરવું (૨)
વિસ્તારવું (૩) બચત કરવી; બાકી રાખવું
વધારે વિં [જુઓ વધારવું] અધિક; વિશેષ.
૦પહતું વિં જોઈએ કે ધટે તેથી વધારે
(માત્રા, કદ, મર્યાદા વગેરેથી)

વધારો પું [જુઓ વધારવું, વધવું, સરં મ.
વધારા] ઉમેરો; વૃદ્ધિ (૨) નફો (૩) બાકી;
સિલક (૪) સાધણ, પુરવણી (૫) વર્તમાન-
પત્રનો વધારા તરીકે કાઢેલો અંક [વધારારતું =
વિશેષ - વધુ એવું (૨) નકાતું ફાળવ]

વધાવવું સંકિં [જુઓ 'વધાઈ] ભક્તિથી
અથવા આશીર્વાદ દેતાં ફૂલ ચોખા નાખવા
(૨) હવે ભેર આવકાર આપવો

વધાવો પું ['વધાવવું' ઉપરથી] વધાવવાની

સામગ્રી (૨) એકી (દાણા ભેતા) (૩) વર કે
કન્યાને મોકલવાની ભેટ

વધુ વિં [સં. વૃદ્ધ પરથી] વધારે. ૦પહતું વિં
વધારેપહતું. -ધૂં કું વિં વધારેપહતું; વધારાનું
વધુ સ્ત્રીં [સં.] વહુ, જુવાન પત્ની (૨) છોકરાની વહુ
વધેરવું સંકિં [સં. વર્ધ્] અલિહાન આવવું
(૨) ફેડવું (૩) કાપવું [માણસ

વધેયો પું ['વધાવવું' ઉપરથી] વધામણી ખાનારો
વધ્ય વિં [સં] વધ કરવા યોગ્ય

વન નં [સં.] જગલ [-કરવું = રખડતું - ધરખાર
વિનાનું કચું. -થવું = રખડતું - ધરખાર

'વિનાના થવું' ઠકવિતા સ્ત્રીં વન્ય અને
પ્રાચ્ય જીવન વિશેની કવિતા, ગોપકાવ્ય,
'પેરોટારલ'. ઠંઠળ નં વલકલ, ઠંઠોકિલ પું
એક પંખી. ઠંઠર વિં વનમા રહેનાર;
જંગલી (૨) પું તેવું માણસ કે પ્રાણી (૩)
વાદરો. ઠંઠયોતરના, ઠંઠયોતરની સ્ત્રીં જૂઈ
જેવી એક વૃક્ષ. ઠંઠેવતા પું ધંવં, સ્ત્રીં;
ઠંઠેવી સ્ત્રીં વનની અધિષ્ઠાતા દેવ કે દેવી.

૦પક વિં વનમા પાકેલું. ૦પુપ નં વનમાં
થતું - રાત્રી પુષ્પ, ઠંપ્રિયા સ્ત્રીં ફાયલ.
ઠંભોજન નં ગામ બહાર રમ્ય જગાએ
કરેલી ઉમણી ઠંભાલા (-ળા) સ્ત્રીં વનના
ફૂલની માળા (૨) ઘૂંટણ લગી પહોંચે તેવો
ફૂલનો હાર (શ્રીકૃષ્ણનો). ઠંભાલી (-ળી)
પું (સં.) શ્રીકૃષ્ણ ઠંભાઈ સ્ત્રીં જુઓ
વનરાજ ઠંભાજ પું સિંહ. ઠંભાજ (-જી)
સ્ત્રીં ઝાડોની લાખી હાર (૨) લાખો જંગલનો
પ્રદેશ (૩) જગલમાંનો પગરસ્તો, ઠંભતા સ્ત્રીં
એક જગલી વેલ ઠંભાસ પું વનમા વસવું
તે (-કરવો). ઠંભાસી વિં વનમા વસનાર.

ઠંભેલી સ્ત્રીં જગલી વેલ (૨) અપધાગધની
એક નવી રચના ઠંભ્રી સ્ત્રીં જગલની
શોભા. ઠંઘલી (-ળી) સ્ત્રીં અરણ્યનો પ્રદેશ

જનરડો પું [જુઓ વનારવું] (કા) દુઃખ;
વિટબણા (૨) બગાડો (૩) ઝખડો; વાહ;
વાવો (૪) ફાળેલો [વહવાગળું

વનવાગળું નં, વનવાગોળ સ્ત્રીં જુઓ
વનસરાહ નં એક પખી

વનસ્પતિ સ્ત્રીં [સં] ઝાડ, છોડ વગેરે. ૦ઘી
 નં વનસ્પતિ (તેલીખિયા)ના તેલનો
 રાસાયણિક પ્રક્રિયાથી વોઈ-હારીને બનાવતો
 ધી જેવો પદાર્થ. ૦નાથ પું ૨ંદ્ર. ૦વિદ્યા
 સ્ત્રીં, ૦શાસ્ત્ર નં 'બોટની'
 વનળા સ્ત્રીં [સં. વ્યંહલા કે વૃહન્નલા] બાયડા
 કે હીજડા જેવી આ (ઉ. ગુ)
 વના સ્ત્રીં જુઓ વનિતા (૨) અં [જુઓ
 વિના] સિવાય [સમારણ
 વનારણું સંક્રિં [સં. વન્ = કાપણું] (કા) કાપણું;
 વનિકા સ્ત્રીં [સં] ઉપવન, નાનકડું વન
 વનિતા સ્ત્રીં [સં] સ્ત્રી ૦વિશ્રામ પું સ્ત્રીઓને
 શિક્ષણ આપવાની સરચાણું એક નામ
 વનું વિં [વિના + નું] 'વિનાનું' એવા અર્થમાં
 નામને લાગે છે (ઉદાં ભાનવનું)
 વનેખા પું ૦ ૧૦ વં [સં. વન્ ઉપરથી] પીડા;
 મુઝેલી; વખા
 વનેચર વિં (૨) પું [સં] વનચર; જંગલી
 વનેરૂ વિં [સરં મ વાનર્યા (મ વાન્યેરૂ =
 વાઢર)] રખડેલ, જમલી
 વનેરૂં સંક્રિં [સરં વનારણું] બગાડી નાખણું
 વનેરૂં પું ૦ કાર્ય બગડે એવી મુઝેલી, વનરૂંડો
 વનો પું [સં વિનય] + વિવેક (૨) [જુઓ
 બનો] + વર કે અણવર
 વન્મ વિં [સં] જગલનું
 વન્સ મોર પું [જ] 'એક વાર ફરીથી'
 એવા અર્થના નાટકી હરોદ્ગાર
 વપન સ્ત્રીં જુઓ વિપતિ [કરાવવી તે
 વપન નં [સં.] વાળ કપાવવા કે હલમત
 વપગટ પું [વપરાણું ઉપરથી] વપરાશ
 વપરાણું અંક્રિં, -વણું સંક્રિં [સં. વ્યાપ્] 'વાપરણું' કર્મણિ ને પ્રેરક
 વપરાશ સ્ત્રીં [વપરાણું પરથી] વાપર, ઉપયોગ
 વપલો પું [સરં વેપલો] કોણક
 વપા સ્ત્રીં [સં] ચરખી, મેલ
 વપુ નં [સં] શરીર
 વફા સ્ત્રીં [અ.] વચનને વળગી રહેવું તે,
 પ્રમાણિકપણ (૨) લક્ષિ, શ્રદ્ધા, વિશ્વાસ
 ૦ઈ સ્ત્રીં વફાદારી. ૦દાર વિં વચનને

વળગી રહેનાર (૨) વિશ્વાસુ (૩) સ્વામીલક્ષ
 ૦દારી સ્ત્રીં વચનને વળગી રહેવું તે (૨)
 સ્વામીલક્ષિ (૩) નિષ્ઠા (૪) રાજલક્ષિ
 વફાત સ્ત્રીં [અ.] મૃત્યુ (જુઓ બારે વફાત)
 વખાલ સ્ત્રીં [અ.] મુસીબત, આફત
 વખૂટ(-હ)ણ નં [પ્રા. વૂહ(સ વૂહ) = વહન
 ,કરેલું ઉપરથી? કે સં. વિ + વુષ્ = વેઠવું -
 અનુભવવું ઉપરથી?] પીડા, આપણ
 વખો પું [જુઓ વૈભવ] સાહેબી (૨) મર્યાદા,
 અદ્ય (૩) પ્રતિષ્ઠા; વચન
 વમન નં [સં] ઊલટી [ઓછી કાઢવું
 વમણું સંક્રિં [સં. વમ્; સરં મ. વમણે]
 વમળ નં [સં. વિન્નમ? સરં હિં મેવર]
 વહેતા પાણીમા થતું ફડાણું - ભમરો
 વમાસણ જુઓ વિમાસણ. -ણું જુઓ વિમાસણું
 વમિ(-મી) સ્ત્રીં [સં] વમન, ઊલટી
 વમેલ(-લું) વિં [વમણું ઉપરથી] ઓછી
 કાઢેણું (૨) સન્માર્ગથી ભ્રષ્ટ થયેણું
 વય નં, સ્ત્રીં [સં] ઉમ્મર [-થવી = ઉમર
 થવી, વૃદ્ધાવસ્થા આવવી -માં આવણું =
 ઉમર લાયક થવું, જુવાનીમા આવવું]
 વયણ નં [પ્રા. જુઓ વચન] + બોલ
 વયરૂક વિં [સરં મ] વયમા આવેલું
 વયરૂથ પું [સં] મિત્ર -ચયા સ્ત્રીં સખી
 વયાતીત વિં [વય + અતીત] ધરડું, વૃદ્ધ
 વયોવૃદ્ધ વિં [સં] ધરડું, વડીલ
 વર વિં [સં] ઉત્તમ (૨) પું વરરાજા (૩)
 પતિ (૪) વગ્દાન (૫) નામને લાગતા 'શ્રેષ્ઠ,
 ઉત્તમ' એવો અર્થ થાય ઉદાં પડિતવર.
 [-તોરણે આવવો = વરચોરી આગળ આવવી
 પહોચવો (૨) [લા.] બહુ ઉતાવળ હોવી]
 ૦કન્યા નં ૦ ૧૦ વં પરણનાર પુરુષ ને સ્ત્રી
 વરક(-ખ) પું [અ, સરં મ વરલ, હિં.]
 સોનાચાદીનું હેક પાતળું પતર
 વરખ પું જુઓ વરક (૨) [સં વર્ષ] વર્ષ
 (૩) સ્ત્રીં [સં વૃષભ] વૃષભ રાશિ
 વરખડી સ્ત્રીં, -ડો પું એક ઝાડ
 વરખણું અંક્રિં + જુઓ વરસવું
 વરખાસન નં + જુઓ વર્ષાસન

વરખી હરતાળ સ્ત્રી [વરખી (પ્રા. વરક્ષ, વરક્ષા, હિં. વરકી) + હરતાળ] પીળી હરતાલ
 વરઘેડિ(-રિ)યો પું [જુઓ વરઘેર] વરને
 ઘેરવા જતી ટોળીમાંનો માણસ
 વરઘેર સ્ત્રી [વર + ઘેરવું] કન્યાપક્ષ તરફથી
 વરને સામે તેડવા જતા થોડા છોક (જે ઠાપું
 પડાવવા જાનને રોકી રાખે છે)
 વરઘેડી વિં સ્ત્રી [વર + ઘેડું] પતિપ્રેમમાં
 ઘેડી બનેલી
 વરઘોડો પું [વર + ઘોડો, સરં મ] પરણવા
 જતા વરની સવારી (૨) [લા.] ફેળેતી. [વર-
 ઘોડાની વાડી = ક્ષણિક, ખોટા હમામવાળું.
 વરઘોડો કરવો = ફેળેતી કરવી. -કાઢવો =
 વરચડાવો કરવો (૨) ફેળેતી કરવી -ચડવો =
 વરને લઈ જતું સાજ નીકળવું -નીકળવો
 = વરઘોડો ચડવો (૨) ફેળેતી થવી. વરઘોડે
 ચડવું = ફેળેત થવું] -રિયાં નં બં ૧૦
 નવકંપતી [ચ] (૨) લક્ષ્મી વરઘોડામાં જતા
 બાળકો (૩) નાસ્તો કરવા વર જોડે જતાં
 જાનનાં છોકરા [નીકળવું]
 વરચડાવો પું [વર + ચડવું] વરનું પરણવા
 વરચવું અં કિં [સં વિ + રુચ્] કંટાળવું
 વરચસ પું [સં વર્ચસ] ઠપકો આપનારને
 આશિયાળું કરવા રીસમાં અને જુરસામાં
 કંઈ કરવું તે
 વરજવું સંકિં [જુઓ વર્જવું] તજવું
 વરજંગ પું [વિ વજુ ટે સ. વર + જંગ] +
 મોટી લડાઈ-જંગ
 વરજેમ વિં સ્ત્રી [વર + ચેજ્ય] પરણવા લાયક
 વરજેડ સ્ત્રી જુઓ વરઘેર (સુ)
 વરજેળો પું [સરં હિં વરજોરન (વર +
 જોરના જોડવું) = વરકન્યાના પાલવ બાલવા;
 વિવાહ] ઉચાટ; ફિકર (૨) ફેળેતી
 વરટ પું [સં] હંસ ંપતિ પું હસોનો
 નાયક. -ટા સ્ત્રી હંસણી. -ટાપતિ પું
 હંસણીઓનો સ્વામી
 વરઠ (વ') પું વેઠ, ચીરો (સુ)
 વરઠવું સંકિં [સરં વતઠવું] ઉઝરઠવું (૨)
 [જુઓ વરાઠ] વર્ગ પાડવા

વરડુ (વ') નં [પ્રા વરહાડ (સં. નિસ્સ) ફક્ષો
 નીકળવો] વ્યંજન સાથે જોડાવું ઉ-ઉકારવું
 (૭, ૨) આવું ચિહ્ન
 વરડું (વ') નં [જુઓ વરડું] વેડું; ફૂટેલો-
 ઉગેલો કઠોળનો ફાણો
 વરણુ પું [જુઓ વર્ણ] અક્ષર (૨) રંગ
 (૩) સ્ત્રી જાતિ; નાત (૪) [લા.] ગણતી,
 લેખ (૫) નં [સં] વરવું તે (૬) [સં. વારુણ]
 પાણી [ચૂનાની ઢીવાલ
 વરણાઈ, વરણી સ્ત્રી પાકળ બાધેલી ઈંટ-
 વરણામત, વરણી સ્ત્રી જુઓ વરણાગી
 વરણાગી સ્ત્રી [જુઓ વરણ] ટાપટીપ, છેલ્લઈ;
 લપકો. -મિચું વિં વરણાગી કરનાઈ
 વરણાણું વિં મોહિત, હાલણું
 વરણાવરણી સ્ત્રી [‘વરણ’ ઉપરથી] ન્યાત-
 જાતના ભેદ, પાર વચરની વરણો-નાનો
 પેટાનાતો હોવી તે
 વરણાણું અંકિં [‘વરણ’=રંગ] પીળું થવું;
 પાકવા ઉપર આવવું હિંસા કેરીઓ વરણાઈ છે
 વરણી સ્ત્રી જુઓ વરણાઈ; વરણામત
 વર(-ર)ણી સ્ત્રી [સં વરણ=વરવું તે ઉપરથી]
 ક્રિયાકર્મ કરાવવા બ્રાહ્મણને પસંદ કરી તેનું
 પૂજન કરવું તે (૨) પસંદગી (૩) [લા.]
 ગણતી, લેખ (૪) નં [સં. વારુણ] પાણી
 વરણો પું [સં વરણ] એક વદનપતિ;
 વાયવરણો (૨) નં [સં વરણ=વરવું તે-
 ઉપરથી ?] + પ્રત; બાધા, નિયમ
 વરત પું, સ્ત્રી [પ્રા વરતા (સં વરત્રા), સરં
 હિં વરત] ટોસ ખેંચવાનો દોર (૨) સ્ત્રી
 [સં વૃત્તિ?] દોરની ચરાઈ
 વરતણિયો પું [પ્રા વત્તણ(સં વર્તન)=વેતન;
 આભવિકા] રાવણિયો; ગામનો રખવાળ (૨)
 ચોરી શોધી આપનાર, પગી (૩) ભોમિયો;
 વળાવો [બળોતિયું
 વરતલો પું [સં. વર્તિત=બદલેલું] કાપલો;
 વરતવું અંકિં [જુઓ વર્તવું] ચાલવું (૨)
 બનવું; થવું (૩) સંકિં પારખવું; આખખવું
 (૪) પ્રાપ્ત થવું (૫) [સરં હિં. વરતના] રીત
 આપવી. હિંસા બહેનને કંઈ વરત્યા નહીં

વરતારો પું [‘વરતવું’ ઉપરથી] ભવિષ્યકથન (૨)

જોષી [-કાઠવો, જોવો = ભવિષ્ય લાખવું;
જોશ જોવા] [નો જતિ

વરતિક(-થો) પું [વરત = વત પગથી] શ્રાવકો-

વરતું વિં [જુઓ વર] + શ્રેષ્ઠ

વરદ વિં, -દા વિં સ્ત્રીં [સં] વગ્દાન
દેનાર, કૃપાળુ

વરદાન નં [સં.] દેવદેવી કે સતે પ્રસન્ન
થઈ આશા પૂરી પાડવા આપેલું વચન

વરદાધી -યક, વિં [સં] જુઓ વરદ

વરદી સ્ત્રીં [જ વરદી ઉપરથી, સરં મ] ખખર,
કંઠેણ (૨) હુકમ [-આપવી = સૂચના કે

હુકમ આપવો (૨) હુકમ પાળ્યાની જાણ

કરવી -કરવી, પહોંચાડવી = જાણ કરવી

-માત્રવી = રત્ન માગવી, હુકમ માગવો]

વરધ સ્ત્રીં [સં. વૃદ્ધિ] (પ્રાય: લગ્નના) મુકૂર્નની
આડે રહેલા દિવસોમાનો દરેક (૨) લક્ષ્મીપૂર્વની

એક મગળ વિધિ. [-ભરવી = લગ્નને દિવસે

ગોત્રજ પૂલ માટે ખેડામા પાણી લાવવું]

વરધસાંકળી સ્ત્રીં [વૃદ્ધિ + સાંકળી] જેના
છોકરા જીવતા ન હોય તે સ્ત્રી પોતાના નવા

અવતરેલા બાળકના ગળામા, જેતુ એક પણ

બાળક ન મરી ગયું હોય તેવી સ્ત્રી પાસેથી

લઈને ધાલે છે તે સાંકળી

વરધસું જાળું નં જુઓ વૃદ્ધિસૂતક

વરપક્ષ પું [વર + પક્ષ] વરના સત્રાવહાલા

વરમ પું [જ] સોજો

વરમાળ(-ળા) સ્ત્રીં [વર + માળા] સ્વયંવરમા
કન્યા પસંદ કરેલા વરને પહેરાવે છે તે માળા

(૨) પરણતી વખતે વરકન્યાના કંઠમા નંખાતી

સૂતરની માળા

વરરાજ પું [વર + રાજ] પરણવા જતો વર

વરવધૂ(-હુ) નં બંબં [સં.] વર અને વહુ,
પતિપત્ની

વરહું સંકિં [પ્રા વર (સં વૃ)] વરણી કરવી
[જુઓ વરણી ૧] (૨) વર તરીકે પસંદ કરવું,

પરણવું (૩) પસંદ કરવું (૪) અંકિં [સં

વ્યાપ્ત] ખપવું, વપરાવું, ખર્ચાવું

વરહું વિં [પ્રા. વિરુવ (સં વિરુપ)] ખેડોળ (૨)

નરસુ, નંદાર. ૦વરાક, ૦વચાક (ચ)
વિં ખૂબ વરવું

વરવેશ વિં [સં] ક્રીમતી પોશાકવાળું, બનાદય

વરશી(-સી) સ્ત્રીં [સં વર્ષ; સરં હિં વરસી]

મરનારની પહેલી વાર્ષિક તિથિએ કરવામા

આવતી ક્રિયા. [-જાળવી = વરસી કરવી.

(વિવાહની) વરશી થવી = શુભને ખલે

અશુભ થવું]

વરપાશન નં [સરં મ. વર્ષાશન] જુઓ વર્ષાસન

વરસ નં [સરં દે વિરસ, પ્રા. વરિસ] જુઓ

વર્ષ. [-કૂતરાને નંખવાં = વરસો-આયુષ

વેડકું, મૂખ રહેવું, જીવન એળે જવું. -થવાં

= ઘડપણ આવવું] ગાંઠ સ્ત્રીં [સરં મ,

હિં વરસગાઠ] જન્મદિવસ ૦દહાડો પું

વરસ જેટલો સમય. [વરસ દહાડાનો

દહાડો = વરસમા એક વાર આવતો દુર્લભ

દિવસ] ૦વળોટ (કા), ૦વટોળ (ચ)

નં આશરે એક વર્ષ જેટલી મુદત

વરસવું અંકિં [પ્રા વરિસ (સ. વૃષ્), સરં

મ વરસળે, હિં. વરસના] વરસાદ પડવો (૨)

વરસાદ જેમ પડવું કે રેડાવું (૩) સંકિં

વરસાદની જેમ છૂટથી આપવું કે વેરવું

વરસાણુ નં જુઓ વર્ષાશન

વરસાડોડી સ્ત્રીં [વર્ષા+ડોડી] એક જાતની

ડોડી (તેના ફૂલનું શાક થાય છે)

વરસાદ પું [‘વરસવું’ ઉપરથી, સરં મ વરસાત]

વાદળમાથી પાણીનું પડવું તે(૨) ઉપરથી મોટા

જથામા પડવું તે [-ચઠવો = વાદળ ઘેરાવા,

વરસાદ પડેતેવું થવું -ની પેઠે વાટ જોવી =

ખૂબ આતુરતાથી રાહ જોવી -થવો, પડવો,

વરસવો = વરસવું વરસી જવું = આપી

દેવું; ખુશી થઈને ધણું આપવું] -હી વિં

[સરં મ] વરસાદમા ઉપયોગી (કાટ,

કગલો) ‘રેઇનકાટ’

વરસી સ્ત્રીં જુઓ વરશી

વરસું(-સું)ડી સ્ત્રીં [રસોળી કે સૂણવું ઉપરથી]

બાળકની ગરદનનો એક રોગ (૨) કંઠમાળ

વરસુંદ સ્ત્રીં [વરસ + દસુંદ? સરં હિં.

વરસોંડી, -હી, વરસોદિયા] વધે વધે મળતી

જો બાધી રકમ; વર્ષાસિન (સોનેલ ૩૧)
 વરસોવરસ અં [વર્ષ' ઉપરથી] દર વર્ષે
 વરસોળી સ્ત્રીં જુઓ રસોળી
 વરહૂય નં પેટતુ એક હઈ (ગાળો)
 વરંગો પું ઠોરને થતો એક રોગ
 વરંડ(-ડો) પું [સ; સરં દે. વરંડિયા, રૂં.
 વરડા; હિં. વરામદા, પો વરંદા] ઓસરી, પડાળી
 વરંક વિં [સં] ક ગાલ; બિચારં (૨) અધમ
 (૩) પું (સં.) શિવ
 વરાગડું વિં જુઓ વડાગરં
 વરાડી સ્ત્રીં [સં વરાટિકા] કાડી
 વરાડ પું; સ્ત્રીં [જુઓ વરાડું (દારહાથી
 મપાતુ માપ)] લાગ, હિસ્સો. [વરાડે પડતું =
 લાગે પડતું; લાગે આવતું]
 વરાડ પું; નં [પ્રા વરાડ, વરાડગ (-ય); (સ.
 વિદર્ભ)] (સ.) મધ્ય પ્રાત જોડેનો એક પ્રાત
 વરા(-રે)ડું (વ') નં [સરં સં. વરાટ = ઠોરડું]
 એક ઠોરડું
 વરાણિયે અં વડે, થી
 વરાત સ્ત્રીં [સરં હિ. વરાત (સં. વર + યાત્રા-
 અથવા વ્રાત)] લગ્નની જન (૨) [ફા વરાત]
 રૂપિયા આપવા ખતનયીને લખેલો રકમો
 વરાધ (ધ) સ્ત્રીં નાના છોકરાને થતો એક
 રોગ (૨) એક વનરપતિ [થના રોગ]
 વરાધવાવળી સ્ત્રીં વરાધ અને વાવળી (ખાળકાને
 વરાધે અં બહાને; મિથે
 વરાપ સ્ત્રીં [સરં મ. વરપડ, વરિપડા = આતુર
 -હુધ્ધ થયું. સરં વરપુ, અથવા સગં મ.
 વળાળ = વગસાદ પછી જમીનનું સુકાણું, મ
 વાળળે (સં. જવલ્) સુકાણું] તલપ, આતુરતા
 (૨) વરસાદ આવે ત્યાં બાદ થોડા દિવસ
 ઉપાડ નીકળતા પાણી ચુસાઈ જાય છે તેવી
 જમીનની સ્થિતિ (૩) દુરસદ, નવરાશ.
 [-આવળી = જમીનની વરાપની સ્થિતિ થવી]
 -પિયું નં કોરી ડાગેર વાવીને કરેલું ધર
 વરામ નં [સં મર્મ, સરં મ. વર્મ]
 (કા) મર્મસ્થાન
 વરાદોહા સ્ત્રીં [સ] જુઓ નિતંબવતી
 વરાવાજન નં અંવં [વરો + વાજન] વરો અને

વાજિત્રોની ધામધૂમ (૨) મોટું જમણ (સુ)
 વરાસન નં [સં] ઉત્તમ આસન - બેઠક
 વરાહ પું [સં] ડુંકર; સુવર (૨) વિંછુનો નીલો
 અવતાર. ઠકલપ પું જેમા વરાહ અવતાર
 થયો હતો તે કલ્પ [ને ખગોળશાસ્ત્રી
 વરાહમિહિર પું [સં.] (સં.) પ્રાચીન ગણિતી
 વરાળ સ્ત્રીં પાણી ગરમ થતા તેનું વાયુરૂપે થતું
 રૂપાતર (૨) [લા] બળતરા; ઢાઝ; જુરસો.
 [છીની વરાળે ન કાઢવી = જરાય સામું ન
 બોલવું (૨) મનની બળતરા કે વાત જરાય
 બહાર ન કાઢવી] ંયંત્ર નં વરાળથી ચાલતો
 સચો. -ખિયું વિં વરાળવાળું (૨) જેમાથી
 વરાળ નીકળતી હોય તેનું (૩) વરાળથી કરેલું
 (૪) નં વરાળ છટકવાનું બારં
 વરાં અં [જુઓ વાર, સરં મ વરિ = પર્યંત
 (કાનહી વરમ)] + વેળા, વખત. ઉદાંભાખવરાં
 વરાંગ વિં [સં] સુંદર અવયવોવાળું (૨) નં
 માથું. ંના, -ગી સ્ત્રીં સુ દર અંગવાળી સ્ત્રી
 વરાંસહું (૦) અંકિં [જુઓ વરાસો] ભરોસો
 બૂલવું (૨) પરતાવું, અક્ષોસ કરવો
 વરાસો (૦) પું [સરં હિં. મરોસા (સ મહ +
 આશા) ભરોસો (૨) પરતાવો, અક્ષોસ
 વરિયાળી (વ') સ્ત્રીં [સ. વૃદ્ધ્યાલી, સરં
 મ વરાલી, વરિઆલી] મુખવાસ તરીકે
 વપરાતું એક બી
 વરિષ્ઠ વિં [સ] સર્વોત્તમ [જેવું એક ધાન્ય
 વરી સ્ત્રીં [દે વરરજ, સરં મ, હિં. વરી] કાગ
 વરીડો પું [દે વિચર] જુઓ વીરડો
 વરે પું, નં [સં વૃક] એક ચોપડું હિં સ પ્રાણી
 વરેણ પું [સં] પાણીનો અધિષ્ઠાતા દેવ, પશ્ચિમ
 દિશાનો દિક્ષાલ (૨) સૂર્યમાળાનો એક ગ્રહ;
 'નેપ્ચ્યૂન' - જુઓ નં એક દિવ્ય અસ્ત્ર
 વરંડ નં [સં વિ + રહ] પલાળીને ફળગાવેલી
 ડામર. -હિયું વિં તેનું બનાવેલું
 વરણી સ્ત્રીં જુઓ વરણી. [-માં આવડું =
 પૂજનકર્મ મા સામેલ કરાવું (પ્રાણીનું) (૨)
 ફસાવું; રોકાવું, સપડાવું]
 વરે અં [જુઓ વેરે] સાથે
 વરે(-રો, -રોં)કી (૦) સ્ત્રીં [સ. વર + રૂઢિ કે વર

+ ગોઠી]વર તરફથી અપાત્ર લગ્નની ખુશાલીનું
જમણું (૨) જનોઈ દીધા બાદ અપાત્ર જમણું
વરેહું (રે) નં [ભુઓ વરાહું] રાઢહું; હોરહું
વરેહુય વિં [સં] પસંદ કરવા યોગ્ય (૨)
પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ

વરેરો પું (કા) તીર્થ હથિયારનો ઊંડો ધા
વરો પું [ભુઓ વરહુ = વપરાહું, સરં મ વરા =
સીધુ, વરો = પુષ્કળ] નાત જમાડવી તે (૨)
વપરાશ, ખરચ

વરોટો પું [સં વર + વૃત્ત, સરં મ વરોટા] રસ્તા
ખનાવવામા વપરાતો મોટો ગોળ પથ્થર; રોલર

વરો(-રો)દી સ્ત્રીં ભુઓ વરોદી

વરોહા પું [સં] ભમરો -લા સ્ત્રીં ભમરી

વરોહા(-ળ) નં વાઝિયાપણુ

વરોળહું સંકિં [સં વિલોહું] + વલોવહુ (૨)

[પ્રા વિ + સ્ત્ર] ટ્રેળવટ, પાડી દેવ

વરોદી (રોં) સ્ત્રીં ભુઓ વરોદી

વર્મ પું [સં] મોટા સમુદાયનો એક ભાગ
(૨) જા ૧ પ્રમાણે પાડેલા જથામાનો ફરેક (૩)

ઐણી, કોટિ, કક્ષા (૪) શાળામા ઐણીવાર
વિદ્યાર્થીઓને લાણવા બેસવાનો ઓરડો

(૫) 'રકવેર' (ગ). [-કરવો = બે સમાન
સખ્યાનો ગુણાકાર કરવો (૨) વગ પાડવો.

-પાડવો = વર્ગ પ્રમાણે ભુક પાડવું.]
૦પરી પું 'ક્રોડેટિક ઇન્વેશન' (ગ)

૦પદતિ સ્ત્રીં કક્ષાવાર વિદ્યાર્થીઓના વર્ગ
પાડી લાણવવાની પદતિ ૦કેર પું વર્ગ

બહલવો તે ૦મૂલ(-ળ) નં 'રકવેર રૂટ'
(ગ.) ૦વારી સ્ત્રીં વર્ગવાર ગોઠવણી;

વગી કરણ ૦વિગ્રહ પું સમાજના વર્ગો
વર્ગો વચ્ચે હિતવિરોધને કારણે વિગ્રહ;

'કલાસ-વોર' ૦વિગ્રહવાદ પું વર્ગ-
વિગ્રહમા માન્યતાનો વાદ ૦વ્યવસ્થા સ્ત્રીં

શોળાના વર્ગની વ્યવસ્થા ૦શિક્ષક પું
નિશાળના વર્ગનો શિક્ષક. ૦શિક્ષણ નં

વર્ગમા (શાળામા) મળતુ કે અપાત્ર
શિક્ષણ. ૦સત્તાકે વિં અમુક વર્ગ કે

સમૂહની જ સત્તાવાળુ 'ઓલિગાર્કિક'
-ર્જાત્મક વિં [+ આત્મક] 'ક્રોડેટિક'

(ખ) -ર્જાભિમાન નં [+ અભિમાન]
ચોતાના વર્ગનું અભિમાન -તેનાં હિતાહિત

વિરોધી અભિમાન -ર્જાભિમાની વિં
વર્ગાભિમાનવાળું, 'કલાસ-કોન્સિયસ'.

-ર્જાવર્મી સ્ત્રીં ઉપલા વર્ગનો અધિકારી
રત્ન ઉપર જતા નીચેના વર્ગમાથી કામચલાઉ

નિમણૂક કરવી તે -ર્જી(૦ય) વિં વર્ગનું;
વર્ગ સબધી (૨) એક જ વર્ગનું -ર્જીકરણ

નં [સં.] વર્ગ પાડવાતે -ર્જીદય પું [+ હૃદય]
એક અમુક વર્ગ -આખો સમાજ નહિ -

તેનો ખાસ હૃદય ('સર્વોદય'થી ઊલટો)

વર્ચસ નં [સં] કીર્તિ, તેજ (૨) બળ,
પગકંઠ (૩) વીર્ય -રૂપ નં [સરં મ.]

વર્ચસ. -રૂવની વિં સ્ત્રીં, -રૂપી વિં
તેજસ્વી, વીર્યવાન

વર્જ પું, ૦ન નં [સં] વર્જવું તે ૦નીચ
વિં [સં] તજવા યોગ્ય ૦હું સંકિં [સ વૃજ]

તજવું, છોડી દેવું -ર્જિત વિં [સં] તજેલું,
છોડી દીધેલું -ર્જ્ય વિં [સં.] વર્જનીય

વર્ણ પું [સં.] રંગ (૨) અક્ષર (૩) ૩૫
(૪) પ્રકાર (૫) પું, સ્ત્રીં હિંદુ સમાજના

ચાર વિભાગમાનો ફરેક (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય,
વૈશ્ય અને શૂદ્ર) (૬) જ્ઞાતિ ઉદ્ધાન અઢાર

વર્ણ [-ર્જાથી જનું રહેલું, નીકળી જવું =
જ્ઞાતિબદ્ધ થવું (૨) માણસાધિમાથી જવું

-વિનાનું = ઠેકાણા વગરનું, કંઠણું, ખરાબ]
૦ધર્મ પું ફરેક વર્ણનો ધર્મ

વર્ણન નં [સં] વર્ણવવું કે વર્ણવેલું તે, ૦યાન
(૨) પ્રશસા ૦કવિતા સ્ત્રીં વર્ણનપ્રધાન

કવિતા -નાત્મક વિં વર્ણનરૂપ
વર્ણનીય વિં [સં] વર્ણવવા યોગ્ય

વર્ણભેદ પું [સં] વર્ણો વચ્ચેનો ભેદ
વર્ણમંડળ નં સૂચની આસપાસનું લાલ

રંગનું બાળ્પીય પૂં કાળું, 'કોમોન્સિયર'
વર્ણમાલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] લાપાળા મૂળાક્ષરો

વર્ણયતિ પું [સં] ચોતાલ
વર્ણવહું સંકિં [સં વર્ણ] વર્ણન કરવું, વિગતે

કહેવું (૨) વખાણવું
વર્ણવાદેશ્વરી પું એક ૭૬

વર્ણવિચાર પું [સં.] જુઓ શબ્દવિચાર
 વર્ણવિચાર પું [સં.] શબ્દોમા વર્ણો ઊલટ-
 સૂલટ થઈ જવા તે (નિરુક્ત)
 વર્ણવું સંકિં જુઓ વર્ણવું
 વર્ણવૃત્ત નં [સં.] (માત્રાવૃત્તથી ઊલટ) વર્ણોની
 સખ્યા ઉપરથી નિયત થયેલો છંદ
 વર્ણવ્યત્યાસ પું [સં.] અક્ષરબદલાઈ જવા-
 ઊલટસૂલટ થઈ જવા તે
 વર્ણવ્યવસ્થા સ્ત્રીં [મ.] વર્ણોની વ્યવસ્થા,
 ચાર વર્ણો દ્વારા થતી સમાજવ્યવસ્થા
 વર્ણશ્રુતિ સ્ત્રીં [સં.] વર્ણો, 'સિદ્ધેખલ'
 વર્ણસમાઈ સ્ત્રીં સમતીય વર્ણોનું આવર્તન,
 વર્ણનુપ્રાસ (૨) પ્રાસ ખેસેલા કે ખેસાડેલા તે
 વર્ણસંકર વિં [સં.] ભિન્ન વર્ણના સ્ત્રીપુરુષથી
 ઉત્પન્ન થયેલું (૨) વ્યક્તિચારથી ઉત્પન્ન થયેલું
 (૩) પું તેવો ભાસ. [તે(મે)નું] સ્થાન
 વર્ણસ્થાન નં [સં.] વર્ણો ત્યાંથી ખોલાય છે
 વર્ણવિચાર પું [સં.] ભિન્ન ભિન્ન વર્ણના
 આચાર કે ધર્મ [(૨) વર્ણનુક્રમણિકા
 વર્ણનુક્રમ પું [સં.] મૂળાક્ષર પ્રમાણેનો ક્રમ
 વર્ણનુક્રમણી, -ણિકા સ્ત્રીં કક્ષાવાર કે
 મૂળાક્ષર પ્રમાણે ગોઠવેલું સાકળિયું
 વર્ણનુપ્રાસ પું [સં.] સમતીય વર્ણોનું
 આવર્તન; એક શબ્દાલંકાર (કા. શા.)
 વર્ણલંકાર પું [સં.] જુઓ શબ્દાલંકાર
 વર્ણવર્ણ પું, -ર્ણી સ્ત્રીં અનેક વર્ણના
 લેણીનો શંભુમેળો
 વર્ણશ્રમ પું [સં.] (સમાજ તથા વ્યક્તિના)
 વર્ણવાર અને આશ્રમવાર વિભાગ અને તેમનાં
 કર્તવ્યોની વ્યવસ્થા [ભિન્ન વર્ણ
 વર્ણોત્તર વિં [સં.] ભિન્ન વર્ણનું (૨) નં
 વર્ણિત વિં [સં.] વર્ણવેલું
 વર્ણિ પું ઉચ્ચારક્રિયાનું એકમ; 'સિદ્ધેખલ' (૨)
 વિં વર્ણી કે વર્ણને લગતું
 -વર્ણ વિં [સં.] વર્ણ પરથી (સમાસને અતે
 લાગતા) '-ના વર્ણ-રંગવાળું' ઉદા. ધઉ વર્ણ
 વર્ણવિચાર પું [સં.] વર્ણોનું ઉચ્ચારણ
 વર્ણવિં વિં [સં.] વર્ણનીય (૨) જેનું વર્ણન
 કરવાનું છે તેવું

વર્તણૂક સ્ત્રીં [સરં મં; વર્તવું પરથી] વર્તવાની
 રીત; ચાલચલગત; રીતભાત
 વર્તન નં [સં.] આચરણ; રીતભાત. 'ઠંહામી
 સ્ત્રીં સારી ચાલચલગત માટે જામીન
 વર્તમાન વિં [સં.] ચાલુ (૨) આધુનિક (૩)
 પું ૫૦ વં સમાચાર; ખબર (૪) પું
 વર્તમાનકાળ. ઠંકાળ પું ચાલુ સમય (૨)
 [ચા.] કિંનો એક કાળ. ઠંકુદંત નં (વ્યા.)
 કિંનું એક કુદંત. ઠંપત્ર નં છાપું
 વર્તવું અં કિં [સં વૃત્ત] આચરણ કરવું,
 ચાલવું (૨) થવું, હોવું (૩) ગુજરાત ચલાવવું
 (૪) સંકિં પારખવું; જોવું (૫) [સરં હિં.
 વરત્તના] રીત પ્રમાણે આપવું
 વર્તવિ પું ['વર્તવું' ઉપરથી] વર્તણૂક; રીતભાત
 -વર્તી વિં [સં.] (સમાસને અતે) હોતું ઉદા.
 મધ્યવર્તી
 વર્ણલ(-ળ) નં [સં.] ગોળાકાર, 'ફૂંડાણું' (૨)
 'સર્કલ' (ગ.). ઠંપાદ પું 'કંવોડ્-ટ' (મ)
 -લા(-ળા)કાર વિં [+જાકાર] ગોળ આકાર
 રતું; 'સરકચુલર' (ગ) (૨) પું ગોળ આકૃતિ
 વર્ધક વિં [સં.] વધારનાર (પ્રાયઃ સમાસને
 અતે). -ન નં વધવું તે (૨) આપાદી (૩)
 કાપવું તે. -માન વિં વધતું જતું, આપાદ
 થતું (૨) પું (સ.) વિંછુ (૩) (સ.) ૨૪મા
 તીર્થંકર-મહાવીર [સમૃદ્ધ થતું
 વર્ધિત વિં [સં.] વધેલું. -છુ વિં વધતું;
 વર્ધ નં [સં.] કવચ
 વર્ધ વિં [સં.] પ્રધાન; શ્રેષ્ઠ (સમાસને અતે)
 વર્ધ નં [સં.] બાર માસનો સમય (૨) (પ્રાચીન
 ભૂગોળ મુજબ) પૃથ્વીનો અમુક ખંડ જેમ કે
 'ભારતવર્ષ' [-ખેસવું = નવું વર્ષ શરૂ થવું.
 -વર્ણવું = દુકાળ પછીના વર્ષ માં સારા પાકવું].
 ઠંકુળ નં વર્ષ દરમિયાન બનતાર બનાવોનો
 'વરતારો' [-કાઠણું = (જેશીએ) એવો 'વરતારો
 તૈયાર કરવો]
 વર્ષણુ નં [સં.] વરસવું તે
 વર્ષણું અંકિં (૨) સંકિં [સં. વર્ષ] જુઓ.
 વરસવું [લાદરવો
 વર્ષા સ્ત્રીં [સં.] વરસાદની ઋતુ - ધાવણ અને

વર્ષાવર્ણ સંક્રિં 'વર્ષા'નું પ્રેરક

વર્ષાસન નં [સં વર્ષ+અસન, સરં મ, હિં.

વર્ણાસન) (રાજ્ય તરફથી) શુભરાત્ર માટે

મળતી વાર્ષિક રકમ

વર્ષાવર્ષ અં [સરં મ] દર વર્ષે, પ્રતિવર્ષ

વલ પું [સરં મ, હિં, સં. ઓલ] ઝાકળ

વલકુંડ વિં [સરં હિં વલકતા=ઉમંગમાં

આવણું બહુ જ લાલચુ

વલખણ અંકિં [સ વિ+લણ] વલખા

મારવા વલખાં નંબંબં કાકા (-મારવાં,

વીણવાં)

વલ(-ળ)ણુ નં [સ. વલ, સરં મ વલળ]

વૃત્તિ; મનનું વળતું તે (૨) [વરતા કે નદીના]

વાક (૩) કવિતામાં આવતો ઊથલો (૪)

જીવારના ગીચ ચાસમાથી ઉખેડી લીધેલા

છોડ (૫) નફોટાટાની ઉપરામણી (૬) મરોડ.

[-અખત્યાર કરણું, પકડણું, લેણું =

અભિગ્રાહ કે વૃત્તિ ધારણ કરવા - ચૂકવણું,

પતવણું, વહેંચણું = નફાનુકસાનની રકમ

ચૂકતે કરવી -આપવી લેવી.] ૦૬૨ વિં

[સરં મ વલળદાર] મરોડદાર

વલદહાણિયાં નંબંબં જીઓ વળતદાણિયા

વલદે અં [ફા, અ વલ્દ = પુત્ર] 'નો દીકરો'

'બિન' એ અર્થ બતાવે છે (પ્રાય ખત

દરતાવેજમાં)

વલન નં [સં.] વળતું તે, વલણ

વલમી, ૦પુર' નં [સં] (સ) સોરોઢરું એક

પ્રાચીન ગામ (આજનું વળા)

વલય નં [સં] કંકણ, કુંડ

વલવલ સ્ત્રીં [જીઓ વલવલવું, સરં અ વલ-

વલ] વધારેપડતી ચચળતા (ખોલવા, ખેસવા,

ઊઠવામાં); ધડી સખણું ન રહેવું તે (૨)

વગર પૂકથે ખેલખેલી કરવું તે ચિખાવલાવેલા

વલવલવું અંકિં [સં વિ+લવ્ પ્રા વલવલ]

ખોલખોલ કરવું (૨) રોતા રોતા ખોલવું,

વિલાપ કરવો (૩) વલખા મારવાં

વલવલાટ પું [વલવલવું પરથી] વલોપાત,

હાયવોચ (૨) સળવળાટ

વલવલણું વિં [વલવલ પરથી] વલોપાત કરવું

(૨) વલવલ કર્યા કરવું બહુખોલુ

વલંદો પું [ફં° ફોલંડ ઉપરથી, સરં મ

વલંદેજ] હોલડનો રહેવાસી, ડચ

વલ બાટુ અંકિં [સ ઝવલમ્, વલવ] રોકાવું,

ચૂથાવું

[(સુ) જીઆ પારવણ

વલારણું સંકિં [સરં પ્રા. લૂરહ = કાપણ]

વલારો પું ['વલવલવું' ઉપરથી] એકની એક

વાતની ચૂથાચૂથ (સુ)

વલિત વિં [સં] વળેલું, વાકું (૨) કચલી

પડેલું (શરીર) ૦પલિત વિં ધરકું,

વળિયાપળિયાવાળું

વલી પું [અ] ખીર, ચોલિયો

વલુરણું અંકિં, -વણું (વ') સંકિં વલુરવું

કર્મણિ ને પ્રેરક

વલુર (વ') સ્ત્રીં [વલુરવું પરથી] ચળ, ખણજ

[-આવવી = વલુરવું પડે એવું થવું]

વલુરો પું -રિયું નં (વ') [વલુરવું પરથી]

નહોર કે નખનો ઉઝરડો, લવૂરો

વલુરણું (વ') સંકિં [પ્રા લૂર (સ છિદ્)]

ખણવું; ઉતરડવું

વલુ(-ળૂ)દ(-ધ)ણું અંકિં [સ વિ+પ્રા

લૂ(મં રૂક્)] મડણ (૨) પેઢવું પળકવું (૩)

સંકિં વળગવું વલુ(-ળૂ)દ (ધું) વિં

પેઢેલું

વલો (લો) સ્ત્રીં [અ વલહ] હાલ દહા (૨)

ભૂંડા હાલ (૩) ઉપાય [-કરવી, થવી]

વલો પું [જીઓ વલવલવું] ઝખના

વલોણું (વ') નં [જીઓ વલોવણું] વલોવણું તે

(૨) વલોવવાની ગોળી (૩) રવેયો [-કરણું =

છાશ કળી. વલોણામાં ભૂતરણું = સારા

કામમાં અડચણ નાખવી] -જીવાર પું

વલોવવાનો દિવસ -જીવારે અં [લા]

આખોધડીએ; વારે વારે -વળી સ્ત્રીં રવાઈ,

નારું વલોણું

વલોપાત પું [જીઓ વલો] અધીરાઈનું

આકળાપણું (૨) આકંઠ, કલપાત [-કરવો]

-તિયું વિં વલોપાત કરનારું, તેવા રવલાવનું

વલોવણું (વ') સંકિં [સં વિ+લુદ્, કે પ્રા.

વિરોહ (સં. મન્ય); સરં હિં. વિલોના] માખણ

કાઢવા હાંનિ વાસ વડે ધૂમહવ (૨) [લા.]
 ચર્ચવું, ચૂચવું. -ણું નં વલોવવાનું સાધન.
 -હા(-રા)વણુ પ્રેરક વલોવાણું [કર્મણિ]
 વલક નં [સં] જાહની છાલ
 વલકલ નં [સં.] વલક કે તેનું વસ્ત્ર
 વલિમ(-લમી)ક પું, નં [સં.] રાફડો
 વલ્લલ વિં [સં.] વહાલુ (૨) પું પ્રિય; પતિ
 (૩) [સ.] વલ્લલાચાર્ય-પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ
 આચાર્ય ૦પંથ, ૦મત, ૦સ પ્રદાય પું
 પુષ્ટિમાર્ગ -લા સ્ત્રી પ્રિયા; પત્ની. -ભી
 વિં વલ્લલ સંપ્રદાયનું
 વલ્લરિ(-રી) સ્ત્રી [સં] વેલ
 વલ્લવ પું [સં] ગોવાળિયો (૨) રસોધયો
 (૩) [સ.] યુત્તવાસનું બીમનું નામ
 વલ્લ ખખખા (-લ્લા) અં [સરં વલ્લાવતું]
 કોઈનું માગતુ લહેણુ રણું નહિ એમ, ચૂકતે
 વલ્લા(કરણ)થણુ [અ વલ્લાહ=અલ્લાના સમ,
 ખરેખર પરથી ?]=ચૂકતે કરણ કે થવું
 વલ્લાવણું સંકિં [સં વલ્, પ્રા. વલ્, જુઓ
 વલ્લા] પતાવણુ, વાળી દેડ, વલ્લ ખલ્લા કરવું
 વલિલ(-લ્લી) સ્ત્રી [સં] વેલ
 વલ્લું વિં [પ્રા વલ્લ ઉપરથી] રાફડું, ફંટાતુ (૨)
 પહોણુ, ચોટુ (૩) [કા] હિંતવાણુ, મમતાવાણું;
 વણુ (ઉદાં માવલું, ઘરવલું) ^{માવલું માવલું}
 વળા(-હા)વું અંકિં [‘વા’ (વાયુ) ઉપરથી]
 પવનમા જૂલીને સુકાવું
 વવહા(-રા)વણુ સંકિં ‘વાવણું’નું પ્રેરક
 વવરજવું સંકિં [સં વિવર્જ] તજવું, છોડવું
 (૨) કામ લાગવું, ખપ આવવું (૩) રૂઢિથી કે
 પરંપરાથી નક્કી થવું [કર્મણિ ને પ્રેરક
 વવરાવું અંકિં -વણું સંકિં ‘વાવરણું’નું
 વવાણું અંકિં ‘વાવણું’નું કર્મણિ
 વવળણું અંકિં [સં વિ + વલ્] ખરજ
 આવળી વવળાટ પું ચળ, ખાણ (૨)
 સળવળાટ
 વંવો પું [સં. વ] વકાર (૨) વિવેક
 વશ વિં [સં] તાળે, શરણે (૨) મુગ્ધ (૩) પું
 કાબુ, નિયમન. ૦કરણુ વિં વશ કરનાર.
 ૦વર્તિની વિં સ્ત્રી, ૦વર્તી વિં તાળે રહેનાર

વશા સ્ત્રી [સં.] વાજણી સ્ત્રી (૨) હાથણી (૩)
 સ્ત્રી પત્ની (૪) નણદ
 વશાત્ અં [સં] (સમાસમા, નામને અંતે)
 ‘ને લીધે’ એવા અર્થમા ઉદાં દૈવવશાત્
 વશિત્વ નં [સં.] તાળેદારી (૨) યોગની આઠ
 સિદ્ધિઓમાની એક-સર્વને વશ કરવાની શક્તિ
 વશિયર પું [સં. વિષયર, પ્રા વિસહર] નામ
 વશિ(-સિ)ધ પું [સં] એક પ્રસિદ્ધ વૈદિક
 ઋષિ, રઘુવંશના કુલચુર
 વશીકરણુ નં [સં] વશ કરવું તે (૨) વજ્ર
 કરવાનો મત્ર, જાદુ; એક અભિચાર [સચમ
 વશીકાર વિં [સં] વશ કરનાર (૨) પું કાબુ;
 વશીક વિં + જુઓ વિશેષ (૨) પું સારો મેળ
 વશ્ય વિં [સં] વશ કરાય તેવું (૨) તાળે, અધીન
 વષટ્કાર પું [સં.] દેવને આહુતિ આપતી
 વખતે ‘વષટ્’ એમ બોલવું તે [પુરુષ
 વષા(-સટા)ળિયો. પું વિધિનું કામ કરનાર
 વષ્ટિ સ્ત્રી જુઓ વિધિ, ૦દાર વિં વિધિ કરનાર
 વસટાળી સ્ત્રી જુઓ વસટાળું. -ળિયો પું
 જુઓ વષ્ટાળિયો. -ણું નં [‘વિધિ ઉપરથી’]
 વિધિનું કામ, રિસાયેલાને મનાવવાનું કામ (૨)
 ફટણીપણું (૩) માથું (કન્યાનું). -ળો પું
 વસટાળું કરનારો (૨) લડવો
 વસતિ(-તી) સ્ત્રી [સં.] વસવું તે, વસતી
 (૨) વાસ, રહેઠાણ (૩) લોકસંખ્યા (૪)
 બાળબચ્ચાનો ભરાવો (૫) વસેલી જગા.
 ૦ગણતરી સ્ત્રી વસતિની ગણતરી. ૦ચલ
 નં શાળામાં બણતા વિદ્યાર્થીઓને રહેવાનું
 સ્થાન, છાત્રાલય ૦પત્રક નં માણસોની
 સંખ્યાની ગણતરીની નોંધ. ૦વાડી સ્ત્રી
 બાળબચ્ચા, કુટુંબકળીલો [(સુ) અગ્નિ
 વસતેષ પું [સરં મ વિસ્તવ (સ. વિવસ્વત્)]
 વસન નં [સં.] વસ્ત્ર [સાદું
 વસનું વિં [સં વિષમ] મુરઠેલ (૨) કપરું (૩)
 વસલો પું [અ] લાગ, જમીનનો ઢુકડો
 વસલો પું [સં વસ=બાંધવું, પહેરવું, અથવા
 સરં મ વસલા(અ વસાલી)=સારા વસ્ત્રનો
 ઢુકડો] બારદાન (૨) જુઓ વખલો
 વસવસો પું [અ.] અંદરો; વહેમ

વસવાટ પું વસવુ તે. -સું નં, -ચો પું
 ['વસાવડું' ઉપરથી] ગામ તરફથી વસાવડાં
 આપી વસાવેલા હલમ, ઘેખી, વગેરે કારીગર
 વસવાસ સ્ત્રી [જ. વસ્વાસ] ચડસાચડસી
 વસડું અંકિં [સં. વસ] રહેવું મુકામ કરવો
 (૨) મનમા ઠસવુ, દિલગા ઊતરવું [દુકાન
 વસતી કરવી = દુકાને ધરાક આવે તેમ
 કરવું (૨) [વ્યંગ] દુકાન બંધ કરવી.]
 વસળડું નં [સરં વસવાસ] વાધો
 વસંત પુ., સ્ત્રી [સં] કાળજ્યેત્ર માસની
 ઋતુ ઋતુરાજ (૨) એક રાગ. ઠક પું
 વિદૂષક ઠતિલક પું, નં એક ફૂલ (૨)
 વસંતનિલકા ઠનિલકા સ્ત્રી એક હંદ.
 ૦૫ ચમી સ્ત્રી માથ સુદિ પંચમી. ૦૫૫
 સ્ત્રી વસતઋતુ ખેસતા યતુ પૂજન કે ઉત્સવ.
 ૦૫૫ પુ. કામદેવ -તિયું નં વસત-
 ઋતુમા સ્ત્રીઓ પહેરે છે તે કસૂ બાની છાટવાળુ
 ઘોળું વસ. [-વળમડું = મોહની લાગવી]
 -તી વિં વસંત સબંધી (૨) પીળું.
 -તોત્સવ પું [+ટત્સવ] વસતઋતુનો ઉત્સવ
 વસંત સ્ત્રી; નં [સં. વસન] વર તરફથી
 કન્યાને અપાતી (વસ્ત્રાદિની) ભેટ
 વસા સ્ત્રી [સં] મેઢ (૨) ચરખી
 વસાઈ સ્ત્રી ખેતગી મીઠી જમીન
 વસાડ(-વ)વું સંકિં 'વસવું'નું પ્રેરક
 વસાણું નં [સ વસા + વન્ન] ઔપધિઓ
 નાખી બનાવેલો પાક (૨) ગાધિયાટાની ચીજ
 વસાત સ્ત્રી [જુઓ વિસાત] માલ, પૂંજ (૨)
 હિસાબ, ગણતરી
 વસામેહ પું [સં] એક પ્રકારનો મૂત્રરોગ
 વસાવડુ સંકિં 'વસડ' તથા 'વાસવડુ' પ્રેરક
 વસાડુ અંકિં [સં વસ] 'વસડું'નું લાવે
 (૨) 'વાસવડું' કમંણિ (૩) નં રખેવાળું
 કે તેનું મહેનતાણું. -વો પું રખો, રખેવાળ
 વસાહત સ્ત્રી [મ (સ વસ)] મૂળસ્થાનેથી
 બીજે કરાતો વાસ કે તેનું સ્થાન (૨) સસ્થાન,
 'કોલોની'. -તી વિં વસાહતને લગતું (૨)
 વસાહત કરી રહેનાર
 વસિયત સ્ત્રી [જ. વસિયત] વારસો (૨)

વસિયતનારું ઠનારું નં વીલ, વારસા
 વિયેનું લખાણ [વસવાનું રયાન
 વસિયાણું નં ['વસડું' ઉપરથી] વસવાટ;
 વસિષ્ઠ પું [સં] (સ) જુઓ વસિષ્ઠ
 વસી પું [જ] વહીવટ કરનાર; ગામનો
 બંદાબસ્ત કરનાર
 વસીલો પું [જ] મોટા સાથે સબંધ; તેમની
 લાગવગ કે મદદ. -લાદાર વિં લાગવગ કે
 સબંધવાળું
 વસુ નં [સ] સોનું (૨) પું, સ્ત્રી ધન, દોલત
 (૩) પું સૂર્ય (૪) આઠ દેવોના એક મંદળ-
 માનો દરેક (૫) વિં આઠ (સંકેત) ઠદેવ
 પું (સં) શ્રીકૃષ્ણના પિતા ઠધા સ્ત્રી
 પૃથ્વી ઠધાધિપતિ, ઠધેશ પું રાજ.
 ઠમતી, -સું ધરા સ્ત્રી પૃથ્વી
 વસુન્ડુ અંકિં [સં વિશુષ્ક] (ગાયત્રે'સ)
 દૂધ દેતી બધ યવી
 વસૂલ નં [જ] માગતા પેટે ચૂકતે થયેલી રકમ
 (૨) આમદાની (૩) મહેસૂલ (૪) અં વસૂલ
 થાય કે થયેલું હોય તેમ [-આપડું = મળરે
 આપડુ, અગાઉ આપ્યું હોય તે કુલમા કાપી
 આપડુ.-કરડુ, થડુ, લેલુ = માગતું ચૂકતે લેવું,
 થડુ.] ઠદાર વિં (૨) પું આવક અથવા
 મહેસૂલ ઉધરાવનાર. ઠખાકી સ્ત્રી વસૂલ
 કરવાની બાકી રહેલી મહેસૂલ (૨) મળૂર
 કરેલા ખર્ચ માધી ખર્ચાયેલી, ખર્ચવાની અને
 બાકી રહેલી રકમની વિગત -લાત સ્ત્રી
 વસૂલ કરવાની સાથ, મહેસૂલ (૨) વસૂલ
 કરવું કે લેવું તે -લાતી વિં વસૂલાત સંબંધી
 વસો પું ['વીસ' ઉપરથી] વીધાનો વીસમો
 લાગ (૨) સવાપાચ હાથ (૩) સો કે વીસનો
 અનુક્રમે સોમો કે વીસમો અશ (૪) આબરૂ
 વસ્ત(-વતા) સ્ત્રી + વસ્તુ
 વસ્તાર પું જુઓ વિસ્તાર (૨) બહોળું કુદંબ
 ઠજુ વિં સ્ત્રી, -રી વિં બહોળા કુદંબવાળું
 વન્તિ પું [સં] પેકું, મૂનાશય બસ્તિ ઠમદેશ
 પું શરીરનો વન્તિવાળો ભાગ
 વસ્તી સ્ત્રી જુઓ વસતી ઠમણતરી, ઠચદ,
 ઠપનક જુઓ 'વસતિ(-તી)'મા

કાઠવા દહીંને વાસ વડે ધૂમકણ (૨) [લા.]
 ચર્ચુ, ચૂચું. -છું નં વલોવવાનું સાધન.
 -હા(-૨૧)વણુ [પ્રેરક] વલોવાણું [કર્મણિ]
 વલક નં [સં] ઝાઝની ઝાલ
 વલકલ નં [સં] વલક કે તેનું વચ્ચ
 વલિમ(-લમી)ક પું. નં [સં.] રાફડો
 વલ્લભ વિં [સં.] વહાલું (૨) પું. પ્રિય; પતિ
 (૩) [સ.] વલ્લભાચાર્ય - પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ
 આચાર્ય ઓપંથ, ઓમત, ઓસ પ્રદાય પું.
 પુણિમાર્ગ - હા સીં. પ્રિય; પત્ની. -ભી
 વિં વલ્લભ સ પ્રદાયનું
 વલ્લરિ(-રી) સીં [સં] વલ
 વલ્લવ પું [સં] ગોવાળિયો (૨) રસોધયો
 (૩) [સ.] શુભવાસનું ભીમનું નામ
 વલ્લખખખા (-લ્લા) અં [સરં વલ્લવતું]
 કોઈનું માગતુ લહેણુ રણું નહિ એમ, ચૂકતે
 વલ્લા(કરણું)થણું [જ વલ્લાહ = અલ્લાના સમ;
 ખરેખર પરથી ?] = ચૂકતે કરણ કે થણું
 વલ્લાવણું સંકિં [સં. વલ્લ; પ્રા. વલ્લ જુઓ
 વલ્લા] પતાવણું, વાળી દેણું, વલ્લખલ્લા કરણું
 વલિલ(-લ્લી) સીં [સં] વલ
 વલ્લું વિં [પ્રા વલ્લ ઉપરથી] રાફડું; દંટાણું (૨)
 પહોણું, ચોટું (૩) [કા] કિંતવાણું; મમતાવાણું;
 વણું (ઉદાં માવલણું, ધરવલ્લું) ધરવલ્લું
 વવટા(-હા)ણું અંકિં [વા' (વાયુ) ઉપરથી]
 પવનમાં જૂલીને સુકાણું
 વવહા(-૨૧)વણુ સંકિં 'વાવણું'નું પ્રેરક
 વવરજણું સંકિં [સં વિવર્જ] તજણું; છોડણું
 (૨) કામ લાગણું. ખપ આવણું (૩) રૂઢિથી કે
 પરપરાથી નક્કી થણું [કર્મણિ ને પ્રેરક
 વવરાણું અંકિં - વણું સંકિં 'વાવણું'નું
 વવાણું અંકિં 'વાવણું'નું કર્મણિ
 વવળણું અંકિં [સં વિ + વલ્લ] ખરખ
 આવળી વવળાટ પું ચળ, ખણ (૨)
 સળવળાટ
 વવેણું પું [સં. વ] વકાર (૨) વિવેક
 વશ વિં [સં] તાળે, શરણે (૨) મુશ્કેલી (૩) પું.
 કાળું, નિયમન. ઠકરણું વિં વશ કરનાર.
 ઠવર્તિની વિં સીં, ઠવર્તી વિં તાળે રહેનાર

વશા સીં [સં.] વાંઝણી સી (૨) હાથણી (૩)
 સીં પત્ની (૪) નણું
 વશાત્ અં [સં] (સમાસમા, નામને અતિ)
 'ને હાથે' એવા અર્થમા ઉદાં દેવવશાત્
 વશિત્વ નં [સં.] તાળેદારી (૨) યોગની આઠ
 સિદ્ધિઓમાની એક - સર્વને વશ કરવાની શક્તિ
 વશિયર પું [સં. વિષયર, પ્રા વિસયર] નામ
 વશિ(-સિ)ક પું [સં] એક પ્રસિદ્ધ વૈદિક
 ઋષિ, રઘુવંશના કુલચુર
 વશીકરણું નં [સં.] વશ કરણું તે (૨) વશ
 કરવાનો મત્ર, ભક્ત; એક અભિચાર [સંયમ
 વશીકાર વિં [સં] વશ કરનાર (૨) પું. કાળું;
 વશોક વિં + જુઓ વિશેષ (૨) પું. સારો મેળ
 વશ્ય વિં [સં] વશ કરાય તેણું (૨) તાળે, અધીન
 વષટ્કાર પું [સં.] દેવને આહુતિ આપતી
 વખતે 'વપદ' એમ યોલણું તે [પુરુષ
 વષ્ટા(-સટા)ળિયો પું વિધિનું કામ કરનાર
 વષ્ટિ સીં જુઓ વિધિ. ઠદાર વિં વિધિ કરનાર
 વસટાળી સીં જુઓ વસટાણું. -ળિયો પું.
 જુઓ વષ્ટાળિયો. -જીં નં [વિધિ ઉપરથી]
 વિધિનું કામ, રિસાયેલાને મનાવવાનું કામ (૨)
 ઠટણીપણું (૩) માથું (કન્યાનું). -ળો પું.
 વસટાણું કરનારો (૨) ભડવો
 વસતિ(-તી) સીં [સં] વસણું તે, વસતી
 (૨) વાસ, રહેઠાણું (૩) લોકસંખ્યા (૪)
 બાળબચ્ચાનો ભરાવો (૫) વસેલી જગા.
 ઠગણતરી સીં વસતિની ગણતરી ઠગણ
 નં શાળામાં બાણતા વિદ્યાર્થીઓને રહેવાનું
 સ્થાન, કાન્યાલય ઠગણક નં માણસોની
 સંખ્યાની ગણતરીની નોંધ. ઠવાડી સીં
 બાળબચ્ચાં, કુટુંબકબીરો [(સુ) અગ્નિ
 વસતેવ પું [સરં મ વિસ્તવ (સ. વિવસ્તવ)]
 વસન નં [સં] વસ્ત્ર [માફું
 વસનું વિં [સં વિષમ] મુશ્કેલી (૨) કપરું (૩)
 વસલો પું [જ] ભાગ, જમીનનો ટુકડો
 વસલો પું [સં વસ = બાંધવું, પહેરવું, અથવા
 સરં મ વસલ (જ વસાલી) = સારા વસ્ત્રોનો
 ટુકડો] બારદાન (૨) જુઓ વખલો
 વસવસો પું [જ.] અંદરો, વહેમ

વસવાટ પું વસવુ તે. -ચું નં, -ચેા પું
 ['વસાવવું' ઉપરથી] ગામ તરફથી પસાયતા
 આપી વસાવેલા હાલમ, ઘોળી, વગેરે કારીગર
 વસવાસ સ્ત્રી [જ. વસ્વાસ] ચડસાચડસી
 વસવું અંકિં [સં. વસ] રહેવું મુકામ કરવો
 (૨) મનમા ઠસવુ, દિલમા ઊતરવું [દુકાન
 વસતી કરવી = દુકાને ધરાક આવે તેમ
 કરવું (૨) [વ્યંગ] દુકાન બંધ કરવી.]

વસવાડું નં [સરં વસવાસ] વાધો
 વસંત પુ; સ્ત્રી [સં] કાગણચેત્ર માસની
 અત્ર અત્રરાજ (૨) એક રાગ. ૦ક પુ
 વિરૂપક ઠતિલક પું; નં એક ફૂલ (૨)
 વસતતિલકા ઠતિલકા સ્ત્રી એક જંદ.
 ૦૫ ચમી સ્ત્રી માધ સુદિ પંચમી. ૦૫૦૫
 સ્ત્રી વસતઅત્ર ખેસતા યત્ર પૂજન કે ઉત્સવ.
 ૦૫૦૫ પું કામદેવ -તિયું નં વસંત-
 અત્રમા સ્ત્રીઓ પહેરે છે તે કસૂ બાની છાટવાણ
 ઘોળું વસ. [-વળમડું = મોહની લાગવી]
 -તી વિં વસંત સબંધી (૨) પીળું.
 -તોતસવ પું [તત્સવ] વસતઅત્રનો ઉત્સવ
 વસંત સ્ત્રી; નં [સં. વસન] વર તરફથી
 કન્યાને વ્યપાતી (વસાદિની) ભેટ

વસા સ્ત્રી [સં] મેદ (૨) ચરખી
 વસાઈ સ્ત્રી ખેતરની મીઠી જમીન
 વસાડ(-વ)વું સંકિં 'વસવું'નું પ્રેરક
 વસાણું નં [સં. વસા + અન્ત] ઔપધિઓ
 નાળી બનવેલો પાક (૨) ગાંબિયાટાની ચીજ
 વસાત સ્ત્રી [જુઓ વિસાત] માલ, પૂંજ (૨)
 હિસાબ, ગણતરી

વસામેહ પું [સં] એક પ્રકારનો મૂત્રરોગ
 વસાવવુ સંકિં 'વસવ' તથા 'વાસવ'નું પ્રેરક
 વસાણુ અંકિં [સં વસ] 'વસવ'નું લાવે
 (૨) 'વાસવ'નું કમંણિ (૩) નં રખેવાળું
 કે તેનું મહેનતાણું. -વેા પું રખો, રખેવાળ
 વસાહત સ્ત્રી [મ. (સં વસ)] મૂળસ્થાનેથી
 બીજે કરાતો વાસ કે તેનું સ્થાન (૨) સસ્થાન,
 'કુલોની'. -તી વિં વસાહતને લગતું (૨)
 વસાહત કરી રહેનાર

વસિયત સ્ત્રી [જ વસિયત] વારસો (૨)

વસિયતનામું ૦નામું નં વીલ; વારસા
 વિધેનું લખાણ [વસવાનુ રથાન
 વસિયાણુ નં ['વસવું' ઉપરથી] વસવાટ;
 વસિષ્ઠ પું [સં] (સ) જુઓ વસિષ્ઠ
 વસી પું [જ] વહીવટ કરનાર; ગામનો
 બ દોષરત કરનાર
 વસીલો પું [જ.] મોટા સાથે સબંધ; તેમની
 લાગવગ કે મદદ. -લાદાર વિં લાગવગ કે
 સબંધવાળું

વસુ નં [સં] સોરું (૨) પું; સ્ત્રી ધન, દોલત
 (૩) પું સૂર્ય (૪) આઠ દેવાના એક મહા-
 માનો દરેક (૫) વિં આઠ (સંકેત) ૦દેવ
 પું (સં) શ્રીકૃષ્ણના પિતા ૦ધા સ્ત્રી
 પૃથ્વી ૦ધાધિપતિ, ૦ધેશ પું રાજા.
 ૦મતી, -સુંધરા સ્ત્રી પૃથ્વી

વસૂકવું અંકિં [સં વિશુષ્ક] (ગાયત્રે'સ)
 દૂધ દેતી બંધ થવી

વસૂલ નં [જ] માગતા પેટે ચૂકતે થયેલી રકમ
 (૨) આમદાની (૩) મહેસૂલ (૪) અં ચૂકતે
 થાય કે થયેલું હોય તેમ. [-આપવું = મજરે
 આપવું, અગાઉ આપ્યું હોય તે કુલમા કાપી
 આપવું -કરવું, થવું, લેવું = માગતું ચૂકતે લેવું,
 થવું.] ૦હાર વિં (૨) પું આવક અથવા
 મહેસૂલ ઉધરાવનાર. ૦ખાકી સ્ત્રી વસૂલ
 કરવાની બાકી રહેલી મહેસૂલ (૨) મજૂર
 કરેલા ખર્ચ માધી ખર્ચાયેલી, ખર્ચવાની અંને
 બાકી રહેલી રકમની વિગત -લાત સ્ત્રી
 વસૂલ કરવાની સાથ, મહેસૂલ (૨) વસૂલ
 કરવું કે લેવું તે. -લાતી વિં વસૂલાત સંબંધી

વસો પું ['વીસ' ઉપરથી] વીધાનો વીસમો
 લાગ (૨) સવાપાચ હાથ (૩) સો કે વીસનો
 અનુક્રમે સોમો કે વીસમો અંશ (૪) આખર

વસ્ત(-સ્તા) સ્ત્રી + વસ્તુ

વસ્તાર પું જુઓ વિસ્તાર (૨) બહોળું કટું બ
 ૦જુ વિં સ્ત્રી, -રી વિં બહોળા કટું બવાળું
 વસ્તિ પું [સં] પેકું, મૂલશાય વસ્તિ ૦મદેશ
 પું શરીરનો વસ્તિવાળો ભાગ

વસ્તી સ્ત્રી જુઓ વસતી ૦ગણતરી, ૦ચંદ,
 ૦પત્રક જુઓ 'વસતિ(-તી)'માં

વસ્તુ સ્ત્રીં [સં] પદાર્થ, ચીજ (૨) સત્ય, સાર
(૩) નં નાટક કે કથાનો વિષય, 'પ્લોટ.'
[-ગૂંથણું = નાટક કે કથાના વિષયની રચના
કરવી - ગૂંથણી કરવી] અચિત્તલિપિ સ્ત્રીં
કહેવાની વસ્તુ આપુ ચિત્ત દોરીને લખવાની
પ્રાર્થાન પદ્ધતિ. ઠા સ્ત્રીં ખરાપણું, સાચ.
ઠા. અં ખરી રીતે, સાચું જોતા નિર્દેશ
પું શ્રંયના વિષયનું કે વાર્તાનું સૂચન (૨)
લક્ષણમાં આવી જતા ધર્મો ઉપરાત જેમાં
વસ્તુ વિષે નવા ધમનું કથન હોય તેવા નિર્દેશ
કે કથન (ન્યા). ઠપણું નં વસ્તુતા, સત્યતા.
ઠપાકં પું પદાર્થપાકં. ઠંસંકલના સ્ત્રીં
કથા કે નાટકના વસ્તુની ચોક્કસ - ગૂંથણી
વસ્ત્ર નં [સં.] કપડું. [પાચે વસ્ત્ર = વોતિયુ,
અંગરખો, ખેસ, પાઘડી, ને પગરખા] ઠખાળ
વિં જુઓ કપડછાણ (વેઢકમાં) ઠપરિધાન
નં કપડા પહેરવા તે ઠલોચન નં લૂગડા
વગેરે સર્વ ચોરાઈ કે લૂટાઈ જવું તે ઠસ્વાવ-
લ ખન નં વસ્ત્રની બાબતમાં સ્વાવલખન
-જાતે કાળી પીછ પોતાની કપડાની જરૂર
પૂરી કરી લેવી તે -ઠ્ઠાલ કારે પુંખંબં
[+જલંકાર] વસ્ત્રો અને આભૂષણો
વસ્ત્ર પું [જ] મેળાપ, સમાગમ (૨) સંબંધ
વહત સ્ત્રીં [જ] એકથ, પરમેશ્વરનું એકપણું
વહદેવ પું [મ] વિસ્તવ (સં વિવસ્વત), કે
વિશ્વદેવ? અસિ [-મૂંવે = દેવતા મૂંવે]
વહન નં [મ.] વાહન (૨) ઉપાડવું - ઊંચકવું
તે; ઊંચકીને લઈ જવું તે (૩) વહેવું તે (પાણીનું)
વહવું સંકિં [સં વહ] વહન કરવું, વહેવું
(૨) અંકિં પ્રવાહરૂપે વહેવું (૩) જવું. [વહી
જવું = વંડી જવું]
વહવાણું અંકિં [સરં પ્રા વેહવ (સ વન્ચ)
= ઠગણું] હેતરાવું, 'વાહવું'નું કર્મણિ
વહાણુ નં [પ્રા. વાહણ] નાવ; મેળો મછવો
[-કમાણું = પુષ્કળ કમાણું સારી કમાણી
કરવી વહાણે ચઢવું = વહાણની સફર
કરવી, પરદેશમાં વેપાર કરવા જવું] ઠવડી
પું ખારવો; નાવિક (૨) દરિયાઈ વેપારી (૩)
વહાણનો માલિક, ઉપરી ઠવડું નં દરિયામાં

વહાણુ દે. વવા તે (૨) વહાણો વડે વેપાર કરવો
તે (૩) દરિયાની મુસાફરી ઠવધા સ્ત્રીં નાવ
ચલાવવાની કળા. -ચિયું નં વહાણને
તળિયે બાજતી છીપ

વહાણુઈ સ્ત્રીં [પ્રા. વાહણા (સં. ઉપાનહ);
સરં મ. વહાણ = ચ પલ] + પાવડી

વહાણું નં [દે વિદાણ] પ્રભાત [-વાણું =
સવાર થવી. વહાણું વહી જવાં = વણા
દિવસ થઈ જવા] -લેણું નં (૫) વહાણું

વહાણી પું [અ. વહાણી; સરં હિં] રોષ
અબદુલ વહાણનો અનુયાયી (મુસલમાની
ધર્મના એક ફાત્તાનો)

વહારે (૫) સ્ત્રીં [પ્રા. વાહર (સં. વ્યાહ) = મરદ
માટે બોલાવણું] સહાયતા, મદદ. [વહારે
ચડવું, ધાણું = મદદે દેડણ]

વહારું (૫ નં [જુઓ ઠહી = વેળ] (સુ) હઠ;
રઠ (૨) મનનું વણ, વેળ [-આવણું = વણું
આવણું રઠ પકડવી વહારે ચડવું = હઠે
ચડવું; રઠ કરવી] -રંખારે વિં વારે વારે
વહાર આવે એક

વહાલ (૫) નં [સરં વાહલાર (સ વાત્પત્ય
કાર) = રંહી, વહાલેશરી, કે સ. વહ્નમ -
પ્રા વહ્ન હ ઉપરથી?] પ્રીતિ. [-આવણું =
પ્રેમ ઊભારવો. -કરણું = પ્રેમ કરવો] ઠપ
સ્ત્રીં, ઠપણું (-ણું) નં પ્રેમ ઠમ પું
પ્રિયતમ, પાત ઠસેણું વિં વહાલમાં ઊછરેલું,
લાડકવાયુ -હુ વિં પ્રિય -લેશરી વિં
હિતેચ્છુ -હી સ્ત્રીં પ્રિયા -લો પું
પ્રિયતમ. -લો વહાલી નંખંબં આશક
ને માશક

વહાણ (૫) અંકિં [જુઓ વહવાણું] + હેતરાવું
(૨) ખેચાવું

વહી સ્ત્રીં [દે વહિયા સરંમ, હિં વહી] નામનો
ચોપડો (૨) વશાવળીની ચોપડા (૩) ચોડી
(કારી કે લખેલી). [-વાચવી = વશાવળીની
ચોપડી વાચવી (૨) જૂના બનાવો વણવવા
(૩) નિંદા કરવી, જૂના કોપ કાઢી કાઢીને કહેવા]
ઠપૂજન નં, ઠપૂજા સ્ત્રીં દિવાળીને દિવસે
કરાવું ચોપડાઓનું પૂજન

૫૬૧ શ્રી[અ વહા] ખુદાનો સરોશ (૨) [લા] વેળ, ધૂન [-આવવી = મૂર્ખા કે તાણ આવવી (૨) [લા.] ધૂન ચડવી, વેળ આવવી]

૫૬૧૫૮ પુ. [સર. મ વહિવટ, સ. વહુ + વૃત્ત પ્રા. વહવટ?] ગરબાર, બઢામરત (૨) પદ્ધતિ; શિગરો (૩) લેવડદેવડ; પ્રસંગ, સખંધ. [-ચલાવવો = કારબાર કરવો. -લ આવવો = વેપાર રોજગાર ખીલવવો] ૦૬૧૨ પું. કારબારી (૨) મામલતદાર (ગાયકવાડીમાં). ૦૬૧૨ શ્રી. ૫૬૧૫૮૬૨નુ કામ કે ઓધો. -દી [સર. મ.] ૫૬૧૫૮ને લખતુ

૫૬૧૫૯ પુ. [૫૬૧ + વાચવું] પેઢીનામું રાખનાર ભાટ

૫૬૨ શ્રી. [પ્રા વહુ (સં વહુ), સર. મ, હિ. વહુ] પત્ની (૨) છોકરાની સ્ત્રી. [-કરવી = બેસી કરવી, પદણુ -તેલવી = છોકરાની સ્ત્રીને સાસરે લાવવી -ખોલાવવી] ૦૬૧૫૯ વિ. ૫૬૨ પાછળ ગાડું; ૫૬૨૫૫ ૦૫૨ શ્રી. ૦૬૧૫૯ શ્રી (૨) ૦૬૧૫૯ને વરધોડો (૩) ૦૬૧૫૯ ૦૫૨ ૫૬૨૫૫; નવું પદણું ભેડું ૦૫૨ શ્રી. ૫૬૨૫૫ માનીતી ૫૬૨

૫૬૨ શ્રી. ૫૬૨૫૫, ૫૬૨૫૫ ૫૬૨૫૫ (૫) ૫૬૨૫૫ [પ્રા વહન (સં વહન)] પ્રવાહ ૫૬૨૫૫ (૫) ૫૬૨૫૫ [અ. વહમ, સર. હિ વહમ, મ. વહિમા, વહમા] શક, સંદેહ (૨) બમ, બોટી માન્યતા. (-આવવો, આવો, ૬૨૧૫૫, રહેવો, લાવવો) [૫૬૨૫૫ ૫૬૨૫૫ = વહેમાનું વહેમાનું ભણું, ઝાડ = ઘણું જ વહેમી માણસ] -માણું અંકિં વહેમ લાવવો; વહેમમા ૫૬૨ -મી(૦૬) વિ. વહેમવાળું; વહેમથી ભરેલું

૫૬૨ (૫) ૫૬૨ [પ્રા વહેરવું] વહેરતા પડેલો ભૂમો (૨) કાટ, ચીરો ૦૬૨ નં કરવત (૨) વહેરવાનું તે (૩) વહેરવાની મલૂરી ઠણિયું વિ. ચાખખા રૂઠને ખોલવાની ટેવવાળું (૨) નં કરવત ઠણિયો ૫૬૨ વહેરનારો

૫૬૨૫૯ (૫) સંકિં [સર. પ્રા વિહુર (સં. વિહુર) = વિયુદ્ધ - છૂટ પાડેલું અપવા સર. મ. વેરણે = ચીરવું] કરવત વડે કાપવું

૫૬૨૫૯ (-મણી) શ્રી. -રામણ નં (૫) વહેરવાની મલૂરી

૫૬૨૫૯, ૦ આંતરો, ૦વંચો (૫) પું. [પ્રા વહેરવું] ભેડ; આંતરો; તકાવત વહેરી (-રાઈ) (૫) સ્ત્રી. [સં] એક માતા - દેવી વહેલ (વહેલ) શ્રી. [દં વહેલ = ઉપ. થી દં કાયેલી ગાડી] રથ, વાહન [-કાઠવી = કૂતરાને સાંક એક ગામથી ખીને ગામ લાડવા, રોટલા વગેરે મોકલવાં.]

૫૬૨૫૯ (૫) શ્રી. [૩] એક મોટું જળચર પ્રાણી વહેલું (વહે) વિ. [દં વહેલ] ઉતાવળ, જલદી. [વહેલા થવું = ઉતાવળ કરવી] ૦૬૧૫૯ વિ. વખતસર નહિ તેવું, વહેલું કે મોડું (૨) અં. વહેલું કે મોડું એમ (૨) ગમે ત્યારે, સગવડે વહેવડા (-રા) મણ (૫) નં, -ણી શ્રી. [વહેલું] સંકિં. ૫૨થી] ઊંચકી જવાની મલૂરી વહેવડા (-રા) વણ (૫) સંકિં. [વહેલું] સંકિં. ઉપરથી] 'વહેલું'નું પ્રેરક

૫૬૨૫૯ (૫) પું. [પ્રા વવહાર (સં વવહાર)] સખંધ, ધરવટ (૨) ધીરવાર કે લેવડદેવડનું કામ (૩) વર્તણૂક, વર્તન (૪) આચાર; આચરણ (૫) કુલિયાદારીના સંબંધ કે કામકાજ (૬) રૂઠ; ૫૬૨૫૮. [-ભણવવો, રાખવો = સખંધ - ચવહાર ચાલુ રહે એમ કરવું] -રિયું વિ. વહેવારને લગતું (૨) વહેવારીક. -રિયો ૫૬૨ લેવડદેવડમા ચોખવટવાળો (૨) વહેવારે ચાલનારો (૩) શાહુકાર -રીકું વિ. મધ્યમ; કામ સરે તેવું. -કે વિ. મધ્યમ; સાધારણ (૨) વહેવારમા ચાલી શકે તેવું; આચારમા ઉતારી શકાય તેવું, વ્યવહાર

૫૬૨૫૯ (વહે) સંકિં. [મં વહું] ઊંચકવ (૨) ખમણ, વેઠવ (૩) અંકિં. પ્રવાહરો સરવ (૪) ધસકાવ (૫) જવું રહેવું વતણ (૬) વહી જવું ('જવું' કિં. સાથે) [વહેતી નીકે પત્ર દેવો = ચાલતા કામમા ૬૨૫૯ કરવી. વહેતી સેર, ગગા = ચાલતી અમદની, વહેલું મૂકવું = દૂર ખસેડી રેવ (૨) પ્યાન પર ન લેવું; રખડાંચા કવું (૩) રખડવું મૂકવું, વહી જવા રેવું વહેલો ભા! =

(કા) આદ્યો જા ! જતો રહે !]
 વહેળિયું (વહે) નં નાનો વહેળો
 વહેળો (વહે) પું [દે. વહોલ, વાહલી] નાનો
 પ્રવાહ (૨) વહેળોનો ખાડો
 વહેંચણું (-ણી) વહેંચીં [‘વહેંચવું’ ઉપરથી;
 સરં મ. વહેંચગી] વહેંચવું કે ભાગ કરવા
 તે (૨) હિસ્સો (૩) નાનો હિસ્સો, ‘હિવિડંડ’.
 વહેંચવું (વહેં) સંકિં [સ. વિમંજ, પ્રા.
 વિમંજ] હિસ્સા પાડવા (૨) ફેરકને ભાગ
 પ્રમાણે આપવું
 વહેણું (વ) વિં [સં વિહીન] વનુ; વિહોણું
 વહેરત (વહો) સ્ત્રીં [‘વહોરતું’ ઉપરથી]
 વહોરેલું તે, ખરીદ (૨) ભેખમ (૩) લિપ્ત;
 લિપ્તમા મળેલું તે. -તિયો પું ખરીદનાર
 (૨) યતિ; શ્રમણ
 વહોરતું (વહો) સંકિં [પ્રા. વિહાર
 (સં. વિધારય)] ખરીદ કરવું (૨) સ્થરવું
 (૩) માગી લાવવું (૪) માથે લેવું (ભેખમ)
 વહોરો (વહો) પું [‘વહોરતું’ પરથી; સરં દિં.
 વોહરા = ગુજરાતમાંથી આવેલો મુસલમાન
 શાહુકાર (સં વ્યવહારક)] લોટિયો, શિયા
 -મુસલમાનની એક જાતનો આકારી (૨)
 મુસલમાનોની એક જાત (૩) એક
 અટક -રવાહ સ્ત્રીં વહોરાઓનો લતો.
 -રાશાઈ વિં વહોરાતું; વહોરાની પદ્ધતિ
 વહોલિ(-ળિ)યું (વહે) નં [દે. વહોલ]
 વહેળિયું
 વહિ પું [સં.] અગ્નિ
 વહ્યુંવહ્યું વિં [‘વહેડું’ ઉપરથી] અહીંતહીં
 .નિષ્કૂળ પ્રયત્ન કરવું (૨) બાવરું, ગાલરું
 વળ પું [પ્રા. વલ (સં. વલ)] આમળો;
 આટો (૨) સખધ, વગ (૩) યુક્તિ;
 કરામત (૪) દાવ, લાગ (૫) અટસ કીનો
 (૬) મમતા; આગ્રહ (૭) [કા] જાણના
 થર ઉપર થર ગોઠવી ખડકેલી લાખી હાર
 (૮) [જુઓ વેળ] ગાઠ [-આપવો =
 જુઓ વળ દેવો. -આપવો, બેસવો = લાગ
 આપવો (૨) વળ ચડવો કે ધાગામા બનાવર
 કાયમ થવો. -ઉતારવો = ઉમેળવું (૨)

અવેજ વાળવો (૩) ધાટ ઉતારવો -ચડાવવો
 આમળો દેવો (૨) ઉરકરવું -ભેવો = લાગ
 ભેવો. -દેવો = આમળો આપવો, આમળવું.
 -તું માણસ = લાગવગ હેઠળનું માણસ;
 સમાન અભિપ્રાયનું માણસ. -ભાગવો =
 ઉરકરવું -માં આવવું = દાવમા કે લાગમા
 આવવું. -માં લાવવું = દાવમા કે લાગમાં
 લાવવું. -રાખવો = અટસ રાખવો (૨)
 પૂર્વગ્રહોને વળગી રહેવું -શીખવો =
 વળગી રહેવું (ધોરણને), નમતુ ન આવવું
 (૨) અટસ રાખવો વળે કવળે - લાગેલાગે,
 વળે વળ ઉતારવો, બેસાડવો = બધ-
 બેસતી ગોઠવણ કરવી] ઠકવળ પું; સ્ત્રીં;
 નં અનુકૂળતા અને પ્રતિકૂળતા (૨) ધાટ
 અને દાવપેચ
 વળકો પું [‘વળવું’ ઉપરથી] બકાવા પર
 આવવું તે (૨) શાત પડવું તે [-વળવો
 = સીજવા આવવું]
 વળમણું નં [‘વળવું’ પરથી] નિસબત; સંબધ
 (૨) [ભૂતપ્રેતવું] વળગવું તે (૩) ભૂતપ્રેત (૪)
 વળગેલું કામ કે માણસ (૫) આડો સખધ.
 -ણી સ્ત્રીં કપડા નાખવાનો આડો વાસ.
 -ણું વિં વળગે તેવું (૨) નં વળગણી
 વળમણું અંકિં [પ્રા વલગ, વિલગ, સં.
 વિ + લગ્, સરં મ વલગળે] બાઝવું, લપેટવું
 (૨) આગ્રહથી મંડવું (૩) ટટો કરવો
 વળગાડૂમ(-મી) સ્ત્રીં [વળગવું + ઝડૂમવું]
 બેચાબેચી
 વળગાટ(-ઠ) પું [‘વળગવું’ ઉપરથી] ભૂત કે
 કાઈ વળગવું તે (૨) ભૂતપ્રેત -ઠવું સંકિં
 ‘વળગવું’ પ્રેરક (૨) માથે નાખવું
 વળણું, ઠદાર વિં જુઓ ‘વલણું’મા
 વળણું નં [સં. વલ] જાણવું મૂળ
 વળતદાણિયાં નં અંબં [વળત (વાળી લેવું)
 + દાણ કે દાણ પરથી] લેણા પેટે, દાણા કે
 ગણેતમાંથી વાળી લેવાની શરતે, કબજે
 રાખેલી જમીન કે તેનું લખત
 વળતભાવ પું [‘વળવું’ ઉપરથી] તથિયત્ત
 સુધારા પર આવવા લાગવી તે

વળતરે નં [વળતુ ઉપરથી સરં મ] બદલા
તરીકે ને કઈ મનરે આપવાનું હોય તે
વળતા(-તા) અં (પ), વળતી અં [વળતું
ઉપરથી] પછી (ર) વધારામાં; વળી
વળતું વિં [વળતું ઉપરથી] સામુ (ર) પાછું
ફરતું હિંસાં વળતો જવામાં; વળતી ટપાલ
વળદાર વિં [વળ + દાર] વળવાળું
વળવળ સ્ત્રીં [સરં સળવળતું] ખણખ, ચળ,
સળવળાટ ંધુ અંકિં ખણખ આવવી,
સળવળતું
વળણુ અંકિં [સં વળ, સરં પ્રા વળ] વાંકું
વડું, મરડાવું (ર) પાછા ફરવું (૩) મનનું વલણ
થવું (૪) મસાડું (૫) સુધરવું (૬) બંધાવું
(અળોડો, ટાડું) (૭) માંલાગવું, વળતરું હિંસાં
વાને વળ્યા (૮) [સરં પ્રા વળ = પેલા થવું]
પણુ મનનું હિંસાં રોવાળ વળવી, ટોળે વળવું
(૯) [સરં પ્રા. વળ = જવું] પલટાવું જવું
હિંસાં વળતો દહાડો, વળતી વેળા (૧૦) [સરં
પ્રા વળ = સાધવું] કાયરો થવો, સરવું [વળતાં
પાણી થવું = એવેટ શરૂ થવી (ર) જોર ઓછું
થવું (જીવાનીનું, રોગનું ઇં) વળતો દહાડો =
= સારી વિગતનો દહાડો, જાગ્યોય પાછું
વળણું = પાછા ફરવું (ર) હિંસાં મવી (૩) ઊતરી
જવું, રસાજ અગડો દગલો વળી જવું =
દગલા નેવા થઈ (યાકથી, નિરશાથી) ઘેરો
પડવું (ર) ખૂબ પ્રમથમાં રોગ થવું-આવવું.]
વળાદો પું [વળતું ઉપરથી] વલણ
વળામણુ નં [વળતું ઉપરથી] વાળવાની
મલૂરી (ર) વાળતાં નીકળેલો કચરો. -છી
સ્ત્રીં વાળવાની મલૂરી
વળામણુ નં [વળાવતું ઉપરથી] વળાવતું તે,
વિદાય (ર) વિં વળતુ, ઓસરતુ, પાછું ફરતું.
હિંસાં પાણી વળામણુ થઈ ગયાં
વળાવતું સંકિં 'વળતું', 'વાળતું'નું પ્રેરક (ર)
વિદાય કરવું. માગે પાડી આવવું
વળાવિથો પું [વળાવતું ઉપરથી] ભોમિયો
(ર) વાટમાં સલાળ રાખનાર
વળાવું નં [જુઓ વળાવિથો] ભોમિયાનું કામ
(ર) તેનું મહેનતાણુ (૩) અંકિં વળાવુંનું

કર્મણિ. -વેા પુંં જુઓ વળાવિથો
વળાંક (૦) પું [વળતું ઉપરથી] (રરતાનું)
વળણુ તે, મરડાટ (ર) વળોડ, મરોડ
વળિયાચ પુ વિં (ર) પુંં કપાળ ઉપર શિંગડાના
મૂળની રીધી હીટીમાં ભમરો હોય તેવો (અળદ)
વળિયાં પળિયાં નં બંબં વળિયું + પળિયા
વળેલા અગ ને પળિયા, ઘડપણ
વળિયું નં [સરં મ વળી (સં પ્રા. વળિ, -લી
આંટણ, ચાહું, આકા (ર) પરસેવાનો ડાબ,
વળુ (૩) [સરં મ. વળી 'વળતું' ઉપરથી]
થોડા વગેરેની પીઠ ઉપર મુકાતી ગાદી (૪)
ચર; પોપટો [વળિયાં પડવાં = (કપડાંને)
પરસેવાના ડાબ પડવા (ર) કરચલી-વળપડવા]
વળી સ્ત્રીં [પ્રા વળિ (સં. વળિ)] પાતળો
લાંબો મોઠો જેવો દેઘર બાધવામાં વપરાય છે
(ર) [સં વળ્યાં લાકડીને છેડે જાડાતી ઓળી
(૩) અં [વળતું ઉપરથી] વધારામાં, ઉપરાત
વળું નં [વળતું ઉપરથી] મડળ, સમુદાય પક્ષ
(ર) ઓળી (૩) જમીનનું પડ (૪) પરસેવાનો
ડાબ, વળિયું (૫) વલણ (૬) શરીરનો બાધો
(૭) અરતર (૮) પાણીના જમીનમાં વહેતા
વહેણ દે મનને તરંગ, વેળ, [-આવતું =
મનમાં તરંગ આવવો] [તાલીમ
વળું કેા પું [વળતું ઉપરથી] શિક્ષણ, કેળવણી,
વળુ દ -ધ) સંકિં જુઓ વલૂંદડું
વળુ દું (-ધું) વિં જુઓ વલૂંદ
વળું બધું અંકિં [જુઓ વલૂંદધુ] વીંટાણુ
વળો પું [જુઓ વળી] ભડી મોટી વળી
વળોડ પું [વળતું ઉપરથી] ઘાટ, મરોડ (ર)
રીતભાત, વિવેક [મરોડ
વળોટ પુંં જુઓ વળુ દો (ર) [જુઓ વળોડ]
વળોટણું સંકિં [પ્રા વળ (સં. આરોપવ) ઉપર
ચઢવું] ઉલ્લંઘનું ઓળગવું (ર) ચડિયાતું થવું
વંકે વિં [સં] વાકું (ર) પું આડું વલણ.
વંવાળામણું વિં વાંકું ચૂક -કાઈ સ્ત્રીં
વાંકાઈ (ર) આકાઈ -કાણું અંકિં રિસાવું,
આકા ચકું (ર) વાકું થવું; વળાક કે વાક
વંજ સ્ત્રીં [સં] કલાઈ (ર) (સં) બગ-બંગાળદેશ
વંચક વિં (ર) પુંં [સં] ધૂત, ઠગ

વંચન નં [સ] ઠગણુ તે (૨) ઠગણુ તે. -ના

સ્રીં ઠગાઈ (૨) ભ્રમ

વંચણુ અંકિં [સ વંચ] અચણું

વંચાણુ સંકિં [ભુઓ વાંચણું] + વંચાવડું

વંચાર નં કમર [વપરાતો ખૂણો]

વંચાલો(-ળો) પું [ભુઓ વચાળો] ન

વંચાવણુ સંકિં 'વચણું' 'વાચણું' ગ્રેરક

વંચાણુ અંકિં 'વાચણું' કર્મણિ (૨)

[સ વચ્ ઉપરથી?] નિંદા થવી

વંચાળો પું ભુઓ વચલો

વંચિત વિં [સ] કેતરયેણુ (૨) વિચુખ, હીન

વંચેરણુ સંકિં [સ વિચ્છેરું] (ચ.) વી ખણ,

ઊધુ છતુ કે આધુ પાણુ કે આધુ અવણુ કરવું

વંચ સ્રીં [સરં મ વંજીમારા (સ. વજુલ =

નેતર] અપાટિયાની ભારી

વંચા સ્રીં [પ્રા (સં વચ્ચ્યા)] વધ્યા, વાંચણી

સ્રીં ંયો પું વાઝિયાપણું

વંચી સ્રીં [ભુઓ વચ] વાસની અપાટ

વંચોળ(-ળિયો) પું [પ્રા. વટુલ (સં વર્તુલ) =

ગોળાકાર ઉપરથી; સરં મ. વા-વટલ]

ફાળા કરતો ભેરમા વાનો પવન [વંચોળો

ચણુ = વંચોળિયામાં સપડાણુ (૨) લહેરમાં

આવણુ, વાયલ થણુ (૩) [કનકવાનું] ઊંચે ને

ઊંચે ઊંચા કરણુ] [આવવા તે

વંચ પું [વંચું'પરથી] શરીરમા વાયુના ગોળા

વંચણુ અંકિં [સ વંચ; સરં દે વંચ હાયથી

જણુ હદ બહાર જણુ (૨) ફાટણુ, વહી જણું.

[વંચી જણુ = હાયથી જણું, બગડણુ (૨)

વોતી જણું ઉદાં શી વેળા વંચી ગઈ છે.]

વંચી સ્રીં [દે વંચ, સરં મ] ખુલ્લી જમીનની

આસપાસની નાની બી.ત. [-છાવી = નાનું

કુલ્લક કામ કરવું. -પરવું અસણું = દુષ્ક

વરણું.] -કો પું મોટી વડી (૨) તેના વડે

આતરેણુ મોટું સ્થાન (૩) પોળ

વંચી સ્રીં, -હો પું (ચ.) [સરં દે. વંચ = બધું]

ભુઓ વડી, -કો

વંચત(-તું) વિં [સ વચ] 'વાણું' અર્થમા

નામને છેડે ઉદાં માનવંત

વંચર નં [પ્રા. (સં જ્યન્તર)] ભૂત -રી

સ્રીં ભૂતડી

[રીગણી

વંચાક નં [સં વૃન્તાક] રીંગણું. ંડી સ્રીં

-વંતું વિં ભુઓ વત

વંચાશ વિં [સં વંત + સં. આશા] આશાઓનું

જેણે વમન કયું છે એવો, આશાસ્થિત

વંચન નં, -ના સ્રીં [સં] નમસ્કાર, પ્રણામ.

-નીય વિં વંચન કરવા યોગ્ય

વંચણું સંકિં [સં વંચ] પ્રણામ કરવો

વંચિત વિં, -તા વિં સ્રીં [સં.] પૂજ્ય;

આદરણીય

વંચે માતરમ શંખં [સં.] ભારત માતાને

વંચ છું (એક જયધોષણ) (૨) નમસ્કાર =

કહેવાનો કે પત્રમા અંતે લખવાનો એક પ્રયોગ

વંચો પું એક છવડું

વંચ વિં [સં.] ભુઓ વંચનીય

વંચ વિં [સં.] વાઝિયુ; નિઃશ્વ. ૦૮૧ નં

વાંચિયાપણું -ધ્યા સ્રીં વાંચણી

વંચ પું [સં] પુત્રપૌત્રાદિકનો કમ, કુળ

(૨) ઓલાહ (૩) વાસ (૪) વાસણી;

પાવો [-કાઢવો = કુળનો ઉચ્છેદ કરવો.

-નો વેલો, -વેલો = કુળપરંપરા; કુળવેલ.

-જવો = નિ સતાન થણુ, કુળનો ઉચ્છેદ

થવો. -રહેવો = કુળપરંપરા ચાલુ રહેવી

(૨) પુત્રપ્રાપ્તિ થવી.] ૦કર, ૦કારી વિં

વંચ રાખનાર, વંચપરંપરા આગળ ચલા-

વનાર (પુત્ર). ૦ચરિત્ર નં વંચાવણી;

પેદીનામુ ૦ચ્છેદ પું કુળનો નાશ, પ્રભક્ષય.

૦ચ વિં વંચમા ઉત્પન્ન થયેણુ (૨) પું

સતાન, વારસદાર. ૦ચર વિં પું વંચ

ચાલુ રાખનાર પુત્ર ૦પત પું વંચનો

એકનો એક બાળક (૨) સ્રીં + વંચની

પ્રતિષ્ઠા. ૦પરંપરા સ્રીં પેદીનો કમ (૨)

અં પેદીના કમથી ૦લોચન નં ભુઓ

વાંચકપૂર. ૦વિસ્તાર પું વંચ વધારવો કે

આગળ ચલાવવો તે ૦વૃક્ષ નં વંચ-

વિસ્તારનું જાડ. પેદીનામુ ૦ચ પું એક

છંદ. -શાવણિ(-ળી) સ્રીં પેદીનામું;

વંચવૃક્ષ -રી વિં વંચનું (૨) સ્રીં

ખસી. -ચ વિં વંચનું, વંચી

વા અં [સં] અથવા; કે. ચા

વા પું [સં વાત, વાયુ] પવન; વાયુ(ર) તરંગ, ફાટો (૩) શરીર પર ગડગૂમડ નીકળવાનો, મથામા કે કાનમાં ચસકા નાખવાનો, કે સાંધા રહી જવાનો રોગ (૪) જીવ, ગ્રાણ (૫) [લા] રોગ કે વિચારનું મોજુ (૬) અં [સરં પ્રા વાય (સ વ્યાપ)] 'જેટલે અંતરે કે જેટલું' એ અર્થે મા નામને લાગે છે (કિંહાં ખેતરવા, રાશવા). [-આવવો = પવન ફરકવો (૨) સાધા નહી જવા, શરીરમાં વાનુ દઈ થવું (૩) વિચારોને ભેરા આવવો -આવે એમ કરવું = મનમાં આવે તેમ કરવું, તરંગવશ વર્તવું. -ઉપર જવું = મગજ ચસકવું, ઘેલછા લાગવી -એ ઊડવું = પવનની ઝડપે ભહેર થવું -ફેલાવું. -એ ચડવું = ભહેર થવું (૨) તરંગવશ થવું (૩) આન દે ધૂમ્મ. -એ જવું = અધૂરે જવું, કસુવાવડ થવી (૨) રજ ચડી જવું (૩) અસહ્ય લેકોની જમાવટ થવી. -એ રહી જવું = વાથી સાધા ચકડાઈ જવા. -એ વાત જવી = ભહેર થઈ જવું, કશું છાનું ન રહેવું -કાઠવો, કાઠી નાખવો = સાવ ચકવી નાખવું (૨) રોડ કાઠી નાખવો, ઢીલુદસ કરી દેવું (૩) ધમકાવવું (૪) મારવું -આવો = કામધંધા વિનાનું રહેવું (૨) કામનો પાર ન આવતા વાર લાગવી -અથડાયા કરવું (૩) નિરર્થક પડી રહેવું. -આતું કરવું = અવગણવું, રખડાવવું (૨) નહિ ફાવવા દેવું (૩) પવન લાગે એવું કરવું. -આતું રહેવું = રખડી પડવું, રખડતું રહેવું (૨) નિષ્ફળ જવું. -છૂટવો, સરવો = પાડવું (૨) [લા] ગભરાવું -ના ઘોડા જેવું = તરંગી, ધડી-ધડીમા વિચાર ફેરવવું -ના ફેફા જેવું = તદ્દન સુકલધડી ને નિર્જળ -ની સાથે વઢે એવું = સહેજ સહેજ માલડે એવું, કબિયાખોર. -ની કળી જવો = થાકી જવું (૨) મરી જવું. -તું ફેફા = દેખાવમાં નહું પણ તાકાત વગરનું માણસ -માં આવવું = તરંગે ચડવું. -જાવવો = વાના ફેલવા મટાડવા મન લખાવવો -વાવો = અસહ્ય થવી, વિચાર કે ભાવનાઓનો ભેરથી ફેલાવો થવો]

વાઈસ [ઈ] 'ઉપ', 'ની નીચેના દરજ્જાનું' એ અર્થેનો ઉપસર્ગ (જેમકે, ંચાન્સેવર, ંપ્રેસીડેન્ટ). ંરોય પું [ઈ] રાજનો પ્રતિનિધિ - દેશનો હાકેમ

વાઈ સ્ત્રીં [વા ઉપરથી, સરં મ.] શ્રુતી, ક્રેદર; 'હિસ્ટ્રીયા' (-આવવી)

વાઈસર પું [ઈ વૉશર] ખેલાગ ધટ્ત ભેડવા વચ્ચે મુકાતી ચકતી [-નાખવો, મૂકવો]

વાઉ સ્ત્રીં ['વા' ઉપરથી] પગમાં પડતી ફાટ, વેદ (૨) વિં [પ્રા વાઝલ (સં વાતૂલ)] વાયલ. ંથું વિં + વાયલ; ગાડુ [વાક્ય

વાએ (-થે) ક નં [જુઓ વાક્ય] (૫) + વાયક,

વાએ (-ય, -યે) જ પું [જ વઝજ] ઉપદેશક (૨) સ્ત્રીં [જ વાઝજ] ઉપદેશ

વાક પું [દે વક્સ કે વક્] કસ, સરવ (૨) લોટ બધાય એવી તેની ચીકાશ

વાક (-અ) સ્ત્રીં [સં] વાચા, વાણી

વાકડવું વિં [વા (સં ઝવડ) + કડવું] સહેજ કડવું (૨) [સરં મ વાકડ (વાંકુ)] ઠહીધુ

વાકળ પું મહી અને ઢાટર નદી વચ્ચેનો પ્રદેશ

વાકુંબો પું છોડને ફૂટતો નકામો ફણગો

વાકેદ, ંગાર વિં [જ વાકિફ] જાણતું માહિતગાર (૨) પ્રવીણ ંગારી સ્ત્રીં જાણ, માહિતી

વાક્યાતુરી સ્ત્રીં, વાક્યાતુર્ય નં [સં]

ખોલવાની ચતુરતા - હોશિયારી કે ચાલાકી

વાકુંછા (-ળ) નં [સં.] ખીભની વાતને શબ્દનો

અભિપ્રેતથી જુદો અર્થ કરી ઉઠાવી દેવી તે

વાકુંપડ વિં [સં.] ખોલવામાં ચતુર ંતા સ્ત્રીં

વાકુંખચાર પું [સં] લાખામાં રૂઢ બનેલો શબ્દ-પ્રયોગ, 'ઈડિયમ'

વાક્ય નં [સં] પૂર્ણ અર્થ બતાવતો શબ્દસમૂહ

(૨) વચન, કથન. ંપૂર્તિ સ્ત્રીં અધૂરું વાક્ય

પૂરું કરવું તે કે તેમ કરનાર શબ્દો. ંરચના

સ્ત્રીં વાક્યની રચના, 'સિન્ટેક્સ' ંવિચાર,

ંવિન્યાસ પું વાક્યની રચનાનું વિવેચન

(વ્યા) [એમાં વાક્યપૃથક્કરણ ને પદવિન્યાસ

બંને આવે છે.] -કથાર્થ પું વાક્યનો અર્થ

વાકુંચંચ પું [સં] વાણીનો સંચમ

વાખ પું [સરં મ.] તાડછાના ઢોરા જેવા

રેસા (૨) [સુ] શીંગની બાજુની નસો
 વાખદ નં, આખનો એક રોગ
 વાખરેા પું [પ્રા. હવકલર (સં ઉપસ્કર)]
 ધરગતુ સરસામાન (પ્રાય. 'ધર' સથિ આવે છે)
 વાખો પું [અ. વાક્ષિમહ, સરં મ. વાલા]
 બુઓ વખો (૨) મરખી
 વામ સ્ત્રીં [સં.] વાક, વાણી
 વામ સ્ત્રીં [પ્રા વગુ (સં વલ્ગુ) = સુદર] લૂગડાં
 ધરેલાથી સભયેલી સીમ તિની (નાગરોમાં)
 (૨) [સં વલ્ગા પ્રા. વગ્ગા] + લખામ
 વાગડ પું [પ્રા ; સં વાગડ] યુજરાતનો એક
 પ્રદેશ (૨) કપાસની એક જાત
 વામડિયું વિં [વાગડ' ઉપરથી] વાગડ દેશનું
 (૨) નં સ્ત્રીઓનું એક વસ્ત્ર
 વાગલાં નંખંવં [સં. વલ્ગાન] વાગલા, વલખાં
 વાગણુ (-ળું) નં બુઓ વાગોળ
 વાગણુ અંકિં [બુઓ વાખણુ] અવાજ નીક-
 ળવો (વાધનો) (૨) ઈજ થવી, જખમાડું (૩)
 (અમુક કલાકનો) સમય થવો. [વાખતો થંટ
 = વાતોડિયો કે પતરાજીખોર માણસ વાખતો
 ઢોલો જણું = નહોર રીતે જણું (૨) વરંધોડે
 ચડવું; ફેલેલી થવી પખલાં વાગવાં = નજીક
 આવતા હેલું શબ્દો વાખવાં = (સામાના)
 કોર - કંકરા શબ્દોની અસર થવી]
 વાખળું નં [સં, પ્રા. વલ્ગુલિ, મ વાગ (-ગૂ) ળ]
 વાગણું; વાગોળ [નકામો પ્રલાપ
 વાખાડંખર પું [સં] શબ્દોનો આડંખર (૨)
 વાખિ દ્રિય સ્ત્રીં [સં] બોલવાની ઇદ્રિય, જીભ
 વાગીશ પું [સં.] (સં) ધૃહરપતિ
 વાગીશ્વરી સ્ત્રીં [સં.] (સ) સરસ્વતી
 વાગેશ્રી પું [સં વ્યાગ્રેશ્વરી કે વાગીશ્વરી પરથી ?
 સરં હિં, મ વાગેસરી] એક રાગ - માલ-
 કાશની રાગણી,
 વાગોલ (-ળ) સ્ત્રીં; નં [બુઓ વાગળ] વડવાગોળ
 (૨) [વાગેલકુ પરથી] ઓગાળ
 વાગોલ (-ળ) પું સંકિં [પ્રા વગોલ (સં.
 રોમવ્યય); સરં મ વાગૂલ, વાગૂલ] ખાધેલું
 મોમાં લાવી ફરી આવવું (દોરે) (૨) [લા.]
 ધીમે ધીમે થાવો ખાતા વાર લગાડવા

વાગ્યેયકાર પું [સં] ગવૈયો [આડખર
 વાગ્બલક (-ળ) સ્ત્રીં [સં] ખાલી શબ્દોનો
 વાગ્દંડ પું [સં.] મોઢેથી ધમકાવવું તે; એ
 ફપી હંડ (૨) વાખાની પ્રવૃત્તિથી થતું કર્મ-
 બધન (જૈન) [તિ; સગાઈ (૨) વચન
 વાગ્દાન નં [સં] 'કન્યા આપીશ' એમ કહેલું
 વાગ્દેવતા, વાગ્દેવી સ્ત્રીં [સં] સરસ્વતી
 વાગ્દોષ પું [સં.] વાણીનો દોષ (૨) નિંદા, ગાળ
 વાગ્યાણુ નં [સં] મહેણું
 વાગ્યણુ પું [સં] વાણીથી ચલાવેલો ચક્ક;
 વાણીનો સેવાર્થે ઉપયોગ
 વાગ્યુદ્ધ નં [સં.] માત્ર શાબ્દિક યુદ્ધ (૨)
 અરમાગરમ અર્થા
 વાગ્વિદગ્ધ વિં [સં] બોલવામા અતુર, વાકપટ
 વાગ્વિલાસ પું [સં.] આનંદપૂર્વક પરસ્પર
 સંભાષણ (૨) કઈ તથ્ય કેતરવપ્રાપ્તિ વિનાનો
 વાગ્યાપાર - ખાલી ડાચાકૂટ
 વાગ્યાપાર પું [સં] બોલવાની ઢખ (૨) વાણી
 વિસ્તારવી તે
 વાગ્યે અં [વાગવં] તુ કું] વાગતાં; વાગે ત્યારે
 વાધ પું [પ્રા વગ્ધ (સં વ્યાગ્ર)] એક હિંસ
 પ્રાણી, શેર. [-કરવો = શરીરે રંગના પટા
 કરી વાધનો વેશ કરવો. -કરવો (વહુનો)
 [પ્રા. વગુ (સં વલ્ગુ)] = સુદર ઉપરથી ? =
 અધરણી પ્રખતે વહુને શણગારવી - જેટલી
 આળસ = ઘણી જ આળસ - જેલું = સમર્થ;
 જવતુ જમતુ હિંદાં મારા લાઈ વાધ જેવા
 બેઠા છે. -ની બોડમાં હાથ ઘાલવો =
 ભોખમલથું સાહસ કરવું -ની મારી =
 બિલાડી -તું માથું લાવણું = મોઢું પરાક્રમ
 કરવું (નિષેધ બતાવવા બહુધા પ્રશ્નાર્થના કે
 વ્યંગમો) -ને ફૂલે મધ = ફૂલેલ કે મુશ્કેલ
 વરતુ. -ખખત = ઠગલગત -મારવો = મોઢું
 પરાક્રમ કરવું (ખેતર) -માંડણું = [દે વગ્ગાલ
 = મદદ; સહાય ?] ધરેલો મૂકવું] ંણુ સ્ત્રીં
 વાધની માદા (૨) [સરં મ. ઈ વૈગન] ભાર-
 ખાનાનો હબો] ંણુદાવ પું. ંણુદોરી
 સ્ત્રીં વાધબકરી, એક બાણ. ંખખ પું
 વાધના નખતુ બાળકનું ધરેણુ (૨) એક પોલાડી

હથિયાર (૩) એક ગંધકવ્ય ૦૫ટોળી,
 ૦૫કરી [સરં મ] સ્ત્રીંએક બાજ. ૦૫ારશ
 (-સ) સ્ત્રીં આસો વદિ બારશ, ૦માર
 વિં [સરં મ. વાઘમાર્યા] વાઘનો મારનાર,
 બહાદુર (૨) બોટી બહાશ હાકનાર
વાધરી પું [પ્રા. વાગુરિય (સં વાગુરિક), સરં
 મ.] એ નામની ભતનો આદમી (૨) [લા.] મેલો,
 ગદો કે અસહ્ય નીચ આણસ. -રણુ સ્ત્રીં
 વાધરીની કે વાધરી સ્ત્રી (૨) [લા.] મંદી કૂચક
 સ્ત્રી. -રં નંબ. વં વાધરીઓ (તુચ્છકારમા)
વાધલો પું ભુઓ વાઘ
વાધાંબર નં [સં. વ્ય વ્રામ્બર] વચ્ચે કે આસન
 માટે તૈયાર કરેલું વાઘનું આમડું
વાધિયો પું [ભુઓ 'વાઘ' = લગામ] ઘોડાની
 લગામના બે છેડામાનો ફરેક
વાઘેડું નં સુતાર બે લાકડા ઉપર મૂકીને લાકડું
 ઘટે છે તે લાકડું [આદમી
વાઘેર પું [સરં મ] કાઠી ઘોડની એક ભતનો
વાઘેલો પું [દિ વાઘેલ, સરં મ વાઘેલ]
 રજપૂતોની એક ભતનો આદમી
વાઘેશ્વરી સ્ત્રીં [સં વ્યાઘ્રેશ્વરી, સરં મ] (સં.)
 વાઘ ઉપર સવારી કરનાર દેવી; કાલિકા
વાઘો પું [સરં હિં. વાગા (સં. વાસ-યુર્મ)]
 હગથો પોવાક (૨) ગાસડી. [વાઘા કરવા
 (હાકારજીને) = હાકારજી માટે પોશાક તૈયાર
 કરાવવો કે ભેટ ધરવો. (હનુમાનને) વાઘો
 અહાવવો = (હનુમાનને) તેલ સિદ્ધર લગાડવું]
વાઘંમય નં [સં] સાહિત્ય
વાઘ્ય(-યા) સ્ત્રીં [સં] વાણી; લાવા; બોલી
 (૨) બોલવાની શક્તિ. [-ટ્ટવી = બોલવાની
 શક્તિ કે હિ મત આવવા]
વાચક વિં [સં] બોલતુ (૨) [સમાસને છેડે]
 દર્શક, બોધક (૩) પું વાચનાર (૪) (અર્થ
 દર્શાવનાર) શબ્દ ૦તા સ્ત્રીં અર્થવાહિતા;
 શબ્દની વાચક શક્તિ ૦વર્ગ પું વાચનારા-
 ઓનો વર્ગ, વાચક જનતા
વાચન નં [સં] વાચતુ તે (૨) વાચવાની ઠબ
 (૩) કારાસમામા અર્થ માટે બિલ આવવું તે;
 'શકિત' ૦માળા સ્ત્રીં ૦વર્ગમા ચલાવવા તૈયાર

'કરેલી ચોપડીઓની શ્રેણી -ના સ્ત્રીં પુસ્તકનું
 મૂળ લખાણ, પાઠ; 'ટેકરટ' (૨) તેનું પઠન કરવું
 કે કરાવવું તે -નાલય [+ચાલ્ય] નં છાપાં
 વગેરે વાચવા માટે રખાતા હોય તે સ્થાન
વાચસિક વિં [સં] ભુઓ વાચિક
વાચરૂપિત પું [સં.] બૃહસ્પતિ; દેવોના ગુરુ
વાચા સ્ત્રીં [સં.] વાણી, બોલી ૦બ ધન નં
 [સં] પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ થવું તે ૦છ(-ળ) વિં
 બહુબોલુ -ચિક વિં વાચા સ બધી, વાચાનું
વાચો પું બે હોઠધી થયેલો ખૂણો
વાચ્ય વિં [સં] બોલવા જેવું (૨) કહેવા
 ધારેલુ -અર્થ પું [+અર્થ] શબ્દની
 અભિધાશક્તિથી નીકળેલો મૂળ અર્થ
વાછ(-છં) ટ સ્ત્રીં [વાયુ+છાટ] પવનથી ઊડેલા
 વરસાદના છાટા -ટિયું નં વાછટ
 અટકાવવા બારી-બારણા પર કરેલુ છલ્લું
વાછ(૦ર) ટી સ્ત્રીં [પ્રા વચ્છદરી (સં વત્સતરી);
 સરં હિ વાછટા] ગાયનું માદા બચ્ચુ -હું
 નં વાછર. -ડો પું ગાયનું નર બચ્ચુ
વાછરું નં [ભુઓ વાછડી] ગાયનું બચ્ચું
વાછલ વિં [પ્રા વચ્છલ (સં વત્સલ)] વત્સલ,
 વહાલુ, લાડકું (૨) નં વહાલ; વાત્સલ્ય
વાછટ સ્ત્રીં, -ટિયું નં ભુઓ 'વાછટ'મા
વાછૂટ સ્ત્રીં [વા+છૂટ] ગુદા વાટે પવન
 નીકળવો-પાડવું તે
વાજ વિં [પ્રા વજ્જ (સં વ્રજ) ત્રાસવું પરથી સરં
 મ (જ વજ્જ=કાળ)] કંટાળેલું (૨) હારેલું
 (૩) સ્ત્રીં તોખા, પીડા, કંટાળો (૪) [ભુઓ
 વાએજ] ઉપદેશ [-આવડું=કાચર થવું;
 થાકવું (૨) કુંખમા-પીડામા આવવું]
વાજ પું [સં] યજ્ઞ (૨) સુગ્રામ (૩) આણનું
 પીછું (૪) વેગ, તાન (૫) નં બળ (૬)
 ધી (૭) અન્ન [ઘોડી
વાજણ સ્ત્રીં ['વાજ' ઉપરથી] ઉમદા ભતની
વાજન નં ['વાજ' ઉપરથી] વાળિંત્રો અને
 એની કામધૂમ ઉઠાં વિવાહવાજન
વાજખી વિં [જ વાજિવ, સરં મ, હિં.]
 ઘટિત, યોગ્ય. ૦પણુ નં
વાજકું અંકિં [પ્રા. વજ્જ=વાઘનું વાગવું

(સં વદ્), સરંમ વાજળેં હિં. વાજનાં (૫.) વાગતુ (વાધતુ). [વાજતું ગાજતું, વાજતે-ગાજતે=ધામધૂમથી (૨) જાહેર રીતે]

વાળપેટી સ્ત્રીં [વાજું+પેટી] હામોનિયમ, પેટી વાજિ(-નિં)ત્ર નં [સ વાદિત્ર, સરં મ. વાજંતરં] વાજુ, વાધ. ંશાળા સ્ત્રીં વાજું વગાડના શીખવનારી શાળા

વાજિશુલવજૂદ વિં [જ.] સ્વયંભૂ; પોતાની મેળે હયાતીમા આવેલું (૨) પું બુદા

વાજિયા વિં (૨) પું ૦૫૦૦૦ [વાજ=વેગ; ઝડપ પરથી?] પાણી પાઈને પકવેલા (ધઉં)

વાજિત્ર, ંશાળા જુઓ 'વાજિત્ર'મા

વાજ પું [સં.] ઘોડો (૨) બાણ (૩) અમરડૂસાનું ઝાડ. ંકરણુ નં વીચવર્ધક ઔષધપ્રયોગ ંવિધા સ્ત્રીં જડ, કામણ

વાજું નં [જુઓ વાધ; સરં હિં., મ. વાજા] વા, ધા ને ઘસરકા કે એ ત્રણ પૈકી કોઈથી ધ્વનિ નીકળે તેવું સાધન (૨) (એક-સરખા લક્ષણવાળા લોકતુ) મહળ

વાજેવાજ અં [સં વાજ=વેગ] (કા.) ઝપાટાબંધ વા(૦વા)ઝોડું નં [વા+ઝોડું (સરં પ્રા. જોડળ)] પવનનું તોફાન

વાટ (ટ.) સ્ત્રી [સં, પ્રા વટ્ટ (સં. વર્ત્તમ્)] રસ્તો (૨) પ્રતીક્ષા; રાહ (૩) [પ્રા. વટ્ટિ (સં વર્તિ)] દિવેટ (૪) [પ્રા વટ્ટ (સં. વૃત્ત)] પૈડા ઉપર ચડાવવામા આવતો લોહાનો પાટો [-છીંચી =વણસું વ્યર્થ જવું (૨) કટાળીને પડતું મૂકવું. -ઝોસરવી=વાટ ખૂટવી, રસ્તો ઝોછો થવો -ચહવી=દિવેટ એની મેળે ભાંચી આવવી -ચડાવવી=(પૈડાને) લોહાનો પાટો બેસાડવો (૨) દિવેટ મોટી કરવી -ઝેવી=રાહ જોવી -નો વાટસર =માત્ર રસ્તે જનાર; કેવળ અનણ્યુ -સબંધ વિનાનું માણસ -પહવી=રસ્તો થઈ જવો, છિદ્ર પડવું (૨) (દીવ) દીવાવખત થવી; સાજ પહવી -પહવી=લૂટવું (૨) રસ્તો પાડવો; છીડું પાડવું -મારવી=પોતાને રસ્તે જવું, પોતાની મુસાફરીએ આવ્યા કરવું -માં વહેવું=અરખાડ જવું

(૨) ભાગી જવું -મુકાવવી=હરાવણ કે પાછું હઠાડવું (૨) અમુક રસ્તે અંબવર બંધ કરવો વાટે જવું=રસ્તે જવું વાટે ને ઘાટે=જ્યા ત્યા, સર્વસ્થળે વાટેથી વહવાડ લેવી=રસ્તે ચાલતા વગર કાચે લડવાડ વહોરવી.] ંફટિયો પું (કા) મુસાફરીને લૂંટનાર. ંખચી(-રચ) પું. નં, ંખચી(-રચી) સ્ત્રીં મુસાફરીનો ખર્ચ (૨) મુસાફરી દરમિયાન ખર્ચવાની રકમ. ંપાડુ પું [+પાડવું, સરં મ વાટપાડું] વાટફટિયો (૨) નવો રસ્તો કાઢનાર, પહેલ કરનાર. ંમાર(-ર) વિં (૨) પું વટફટિયો વાટ(-ડ) સ્ત્રીં [દિ વટ્ટ, સરં મ વાટ, વાટી હિં વાટી] છાલી -કું નં નાનું છાલું -કો પું મોટું છાલું

વાટાણિયો પું ['વાટવું ઉપરથી] વાટવાને ગોળ પથરો [વાટના] વહેંચણી

વાટણી સ્ત્રીં [સં વંદ, સરં મ વાટણી, હિં. વાટણો પું જુઓ વાટણિયો

વાટપાડુ, વાટમાર(-ર) જુઓ 'વાટ'મા

વાટલા પું ૦૫૦૦૦ ['વાટવું'પરથી] ભાગેલ ચોખા

વાટવું સંકિં [દિ વટ્ટ; સરં મ વાટવેં, હિં. વાટના] ભૂંડો કરવો, કચરવું, લસોટવું (૨) વહેચવું

વાટવો પું [સરં હિં. વટુવા (પ્રા. વટ્ટ સં. વૃત્ત=ગોળાકાર); મ. વાટવા] પાનસોપારી કે પૈસા વગેરે રાખવાની ઘણા પડવળી એક પ્રકારની કાચળી

વાટસર વિં (૨) પું [વાટ + સરવું, સરં મ વાટસર] વટેમાગુ, મુસાફર

વાટાઘાટ સ્ત્રીં [સં વટ્ટ (વોડવું) + સં. વટ્ટ (જોડવું), સરં મ] ભાજગડ; પચાત

વાટિકા સ્ત્રીં [સં] બગીચો, વાડી

વાટી સ્ત્રીં [દિ. વટ્ટ; સરં મ; હિં વાટી] કાચલી (૨) વાહલી (૩) વિં સ્ત્રીં ['વાટવું' ઉપરથી] વાટેલી, વાટીને તૈયાર કરેલી ઉદાં 'વાટી ફાળના વહાં'

વાટું નં [દિ વટ્ટ] બોધરણના ઘાટનું વાસણ

વાટેરુ પું [જુઓ વાટસર] મુસાફર

વાટે. પુ. [પ્રા વટ્ (સં વૃત્ત)] ગોળ લાખો વાટે. (૨)

(પેટ પર વળતી મોટી) કરચલી (૩) ચૂનાની ગોળ કિનારે [વાટા પહવા - પેટ પર મોટી કરચલી થવી. - મૂકવા = ઉડાઉપણે ખનચી નાખવું.]

વાડ (૬), સ્ત્રી. [દે. વાઢી] જમીનની આલુઆલુ કાટા વગેરેથી કરેલી આડ (૨) [પ્રા. વાઢ (સં. વાટ)] મહોલ્લો, લત્તો [-કરવી, -ખાધવી = આસપાસ રક્ષણની જમાવટ કે ચોળના કરવી (૨) સારાનરસા કામ માટે સાથ જમાવવો. -ખ ધાવી = ઘેરાઈ જવું (૨) આસપાસ જમાવ થવો. -સાંભળે વાડનો કાંટે સ્ત્રી. [આધવાયે] કાને વાત લય અને લહેર થઈ લય. વાડે ચીમહાં ગળવાં = રક્ષક જ લક્ષક બનવું વાડે જઈને ઝાંખરું લઈ આવવું = વધારે લેવા જતા સમૂળથું ખોલું] ઠંકારેણું નં એક વનસ્પતિ, વળગણી સ્ત્રી. [દે. વલગગણી = વાડ] વાડ

વાડી, -કું, -કો. પુ. જુઓ 'વાટકી માં. [-કરવી = પ્રસંગે રાંધેલું મિષ્ટ જ વાડકી ભરી સગાવહાલા કે કુટુંબમાં વહેચવું વાડકીનો વહેવાર = રાંધેલું ખાવા લેવાનો વહેવાર]

વાડચકલી સ્ત્રી. એક પખી

વાડવ પુ. [સ.] બ્રાહ્મણ

વાડાખધી સ્ત્રી. [વાડો + ખાધવું] અલગ અલગ વાડામાં બધાંવું તે - જુદાઈ, પક્ષાપક્ષી (૨) વિ. વાડામાં બધાયેલું એવું

વારિ(-ઠિ)યું (વા') નં [સૃ. મ વાઢે વાઢે] ખલ્લુ ભરવાનો કે તે ભરેલો સાઢીનો ચેલો

વારિયો પુ. [જુઓ વાઢો, સરં મ વાઢી] વહાણ વગેરેનું સુતારી કામ કરનાર પરસી મજદૂર. -યા પુ. એક અટક (પારસીમાં)

વાડી સ્ત્રી. [પ્રા (સ વાટી), સૃ. મ] બાગ, બગીચો (૨) ફૂલ ચૂથીને કરેલો શણગાર (૩) નાતવરા ઇ. માટે બાધેલી વચ્ચે ચોકવાળી જગા (૪) નાનો વાડો કે મહેલો. પોળ જેવી જગા [-ઓ ફૂઝવી, ફૂઝવી = સારી આવક થવી -ના વરઘોડા = તકલાદી પણ મોહક ચીજો -ભરવી = ફૂલનો શણગાર કરવો -લૂંટાઈ જવી - ધૂળમાં મળી જવું -

વાણસવું.] ૦૫૬ નં ફૂવાની આલુઆલુની જમીન વચ્ચે. પુ. ભગીર, ખેતર વગેરે (૨) [લા] સમૃદ્ધ વચ્ચેનાર પુ. કુટુંબકળીલો

વાડો પુ. [પ્રા વાઢ (સ વાટ), સરં મ વાઢા] ઘર પછવાડે આતરલી યુલ્લી જગા (૨) બકરાધેટા પૂરવાની જગા (૩) મહોલ્લો (૪) સહસ (૫) [લા] તડ, પક્ષ. [વાડામાં જવું, વાડે જવું = ઝાડે કરવા જવું. વાડો બાંધવો, વાળવો = વાડો કરવો (૨) ભૂય, પક્ષ, તડ કે સંપ્રદાય રચવો] ઠલિયું નં ઝાડની આસપાસ કરેલી નાની વાડ

વાઢ પુ. ['વાઢવું' પરથી; સરં હિં વાઢ, મ. વાઢ = છરી વગેરેની ધાર] કાપ જખમ (૨) ધાર (૩) ચૂક (૪) કાપણી (૫) શેન્ડીનું ખેતર કે વાવેતર (૬) શેન્ડી પીલવાનો સયો ઠંકાપ સ્ત્રી. ચીન્ડુ કે કાપવું તે (ઠાકતરે શરીરને). ઠંકટિયો પુ. વાઢકાપ કરનારો (દાકતર) (૨) લાજગાડિયો ઠણી સ્ત્રી. કાપણી (સુ)

વાઢવું સંક્રિં. [પ્રા વઢહ (સં વર્ધ)] વાપવું વાઢાળો પુ. ['વાઢ' પરથી, સૃ. હિં વાઢીવાન] (કા) સરાણિયો

વાઢિયું નં જુઓ વારિયું

વાઢિયા પુ. [પ્રા વઢહ (સ વૃધ) ઉપરથી] ઉત્કટ ઇન્છા, ગળમ (૨) ચલસ

વાઢી સ્ત્રી. [સરં મ વાઢળે = ખીરસહ] ધી ખીરસવાનું પ્રાય નાળચાવાળું માટીનું વાસણ

વાઢો પુ. [પ્રા વઢહ (સ વર્ધકિ), સરં મ. વાઢી, હિં વઢઈ] સુતાર

વાણ સ્ત્રી. [જુઓ વાણી] ખોલી (૫) (૨) [સરં મ (સં જન)] તગી કસર (૩) (વા') નં [પ્રા વાહન (સ વાહન) ઉપરથી ? કે કે વુળન (સં વે) વણવું ઉપરથી ?] કાથી, ભીડી, ખલ્લૂની પાહો ઇ. નાં (ખાટલો ભરવામાં પ્રાય: વપરાતી) ઠારી. [-ભરવું = ખાટલો, વાણથી ભરવું.]

વાણિન્ય નં [સ] વેપાર

વાણિયો પુ. [પ્રા વાણિજ (સ વાણિજ), સરં હિં વનિયા, મ વાણિયા] એ નામની નાતનો આઢમી (૨) [પ્રા વાણિજ (પાણિજ-પાનીય) પાણી સાથે સબધ થતાવાર ? કે

પ્રા વાણ (સં વિનમ્) નીચે આવવું (વરસાદ આવવાની નિશાની રૂપે ?) એક જવડું. [વાણિયા થઈ જવડું = વખત વરતી ઢીલા પડી જવડું-ગરીબ થઈ જવડું વાણિયાના કાળજી જેવો (અગ્નિ) = ધમધમતો (અગ્નિ).] -યાણ સ્ત્રીં વાણિયા કોમની કે વાણિયાની સ્ત્રી -યાઈ સ્ત્રીં વાણિયાપણું (૨) [લા] શૂરાતનને અભાવ, વાણિયાવિદ્યા (૩) વિં વાણિયાશાઈ -યામત સ્ત્રીં વાણિયાવેદા. [-કરવી = ભુઓ વાણિયાવિદ્યા કરવી.] -યાવિદ્યા સ્ત્રીં વાણિયાની રીત કે વર્તન (હુઆઈ, કરકસર, વખત વરતીને કામ લેવું, લાલહાનિ પ્રથમ વિચારવા વગેરે) [-કરવી = આહુ અવણુ સમલવી કામ સાધી લેવું (૨) સમયમૂયકતા વાપરવી; સમય પ્રમાણે વર્તવું.] -યાવેદા પુંબંબં વાણિયાની રીત (ભુઓ વાણિયાવિદ્યા). -યાશાઈ વિં [સરં મ. વાણીશાઈ] વાણિયાનું -ને લગતુ, વાણિયા જેવું વાણી સ્ત્રીં [સ] સરસ્વતી (૨) વચન, બોલી (૩) વાચા (૪) વાગિંદિય, જીભ (૫) સ્વર; સ્વર. વિવેક પું વાણીનો વિવેક, વિચારપૂર્વક બોલવું તે. ૦શૂરં વિં બોલવે શૂર વાણો પું ['વણવું' ઉપરથી સરં હિં. વાના; મ. વાણા (સં વાન, વે)] વણતાં ન ખાતા આઠા દોરા [-તાણુવે = વણનાને માટે તારગોઠવવા] ૦તાણો પું વાણો અને તાણો વાણોતર પું [પ્રા. વાણિજ (સં વાણિજ) કે પ્રા વણિજ (સં. વાણિજ્ય) + ઉત્તર ?] ગુમાસ્તો વાત પું [સં] પવન (૨) શરીરની તણ માનુઓમાની એક (ભુઓ પિત્ત) ૦ગુલ્મ નં ગડ-ખાંનો રોગ. ૦નવર પું વાત-પ્રકાપથી થયેલો નવર. ૦પ્રકોપ પું વાયુ-વિકાર ૦હર વિં વાતવિકાર દૂર કરે તેવું વાત સ્ત્રીં [સ વાર્તા, સરં હિં. મ. વાત] વાર્તા; કથા (૨) હકીકત, ખીના; વૃત્તાત (૩) લોકમા ચાલતી ખરી ખોટી વાત, ગામગપાટો (૪) કહેલું કે કહેવાનું તે ઉદાં 'તમારી વાત હું સચન્યો' (૫) વાતચીત, સંભાવણ (૬) મોટી-અગત્યની કે અમ્મરી

ખાખત; વિસાત ઉદાં 'એમા તે શી મોટી વાત છે?' (૭) વિષય; ખાખત. ઉદાં 'પારખી વાતમાં માણું ન મારો'; 'મારા હાથની વાત નથી' (૮) રીત. વર્તન, વહેવાર ઉદાં પૈસાદારની વાત ભુટી છે' (૯) વર્ણન, ગુણમાન. ઉદાં 'એની તે વાત થાય?' (૧૦) સરસાઈ; વાદ. ઉદાં 'એની શી વાત કરવી?' (૧૧) કહેવાનું કે કરવાનું તે ઉદાં વખત અવિ ત્યારે વાત' (૧૨) ચોખ્ખા, ગોઠવણ. ઉદાં 'મારી બધી વાત મારી ગઈ' (૧૩) ગુપ્ત ભેદ, ગુપ્ત. ઉદાં 'તેની વાત બહાર પડી ગઈ' [-આપવી = અદરનો ભેદ ખુલ્લો કરવો - જણાવવો. -આવવી = સંભાચાર-ખખર મળવા. -ઉકેલવી = ભુઓ વાત કાઢવી. -ઉકેલ્યા કરવી = એકની એક વાતનું પીંજણ કર્યા કરવું. -ઉપાડવી = વાત ફેલાવવી, અપ ચલાવવી (૨) મુદ્દો કે પ્રસ્તુત ખાખત છોડી તફન ભુટી વાત કાઢવી. -ઉપાડવી = વાતની ચર્ચા શરૂ કરવી (૨) વાત ઊભી કરવી. -ઉપાડી લેવી = કાંઈ બોલતુ હોય તેમાંથી ખીનએ આગળ શરૂ કરવું (૨) કહ્યા પ્રમાણે અમલ શરૂ કરવો -ઉકેલવી = મૂંઝવણમાંથી માર્ગ નીકળવો. -ઉકેલવી = વાત ફેલાવી. -ઉકેલી જવી = વાત કપાઈ જવી; મુદ્દો નકમો ગણાઈ ખીજ જ વાત નીકળવી. -ઉભી કરવી = વાતની ખોટી બનાવટ કરવી (૨) વાત શરૂ કરવી -ઉપાડવી. -કરવાનું કેકાણું = જેની આગળ દિલ ખોલીને સુખદુઃખની વાત થાય એવું પોતાનું પ્રિય કે ખાસ માણસ. -કરવી = ચર્ચા કરવી (૨) ખીના કહેવી (૩) નિહા કરવી, ભૂડું બોલવું -કરવાવી = વાતે વળગાડવું (૨) નિહાનું કારણ આપવું. -કેહું = કાંઈ કહેવાને બહાને ખાનગીમા બોલાવવું કે ઊભું રાખવું. -કેહવી = હકીકત કે ખીના રજૂ કરવી (૨) વાર્તા કહેવી. -કાઢવી = કહેવાનો મુદ્દો રજૂ કરવો -ઉપાડવો (૨) વાતચીત કે ચર્ચાનો વિષય બનાવવું. -કાપવી = કહેવામા

આવતી વાતને નકારીને ઉઠાડી દેવી
-આઈ જવી, મળી જવી = વાતનો જવાબ
ન આપવો, મુદ્દો દબાવી દેવો -ચાલવી =
ગપ ચાલવી (૨) ચર્ચા ચાલવી (૩) નિદા
યવી -ચૂંથાવી = વાત ચોળાવી -ચોળવી
= વાત રો ખાવવી, વાત છણવી; એક જ
વાતનું ખીજણ કરવું -છણવી = વાતની
ઝીણવટપૂર્વક ચર્ચા કરવી -ઝોઠવી = વાર્તા
રચી કાઢવી (૨) વાત ઊભી કરવી, -થવી
= હકીકત કે ખીના રખી થવી -કહેવાવી (૨)
ચર્ચા ચાલવી (૩) નિદા થવી, -નહીં,
વાતનો પાથો નહીં = આધાર વિનાની
વાત -ના તડાકા, ફેલાકા = ગપ્પાં, ટાકા
પહોરની વાતો (૨) લકાઈની વાતો, -હું
વતેસર કે વતીગણુ કરવું = કાગનો વામ
કરવો, જૂજ વાતને વધારીને મોટી કરવી.
-પામવી = શુભ વાત પામવી, ભેદ નાણવો.
-ફાટવી = ફેલાવી (૨) રહસ્ય ખુલ્લું
થઈ જવું (૩) હાલ જવું, બહુકવું -ફૂટવી
= શુભ વાત નાહીર થઈ જવી. -ફાડવી =
ખાનગી બાબત નાહીર કરવી, રહસ્ય ખુલ્લું
કરી દેવું -બગડવી = ચોજના કે ગોઠવણ
દયળવી (૨) વાત ગૂચાવી કે કાબૂ બહાર
જવી -બનવી = ખીના બનવી -બનાવવી =
જૂઠી વાત ઊભી કરવી -બારે કરવી
= વાતને મોટી -મોઢી કરી દેવી -બારે
થવી = ટેક - મમત વધવા, ગર્વ થવો (૨)
અગાઉના કરતાં ગુણ કિંમત ઇત્યાદિમાં
વધારો થવો (૩) ધાર્યા કરતા ઊલટું-કપર
પરિણામ વેઠવું પડે તેમ થવું. -બારે પડી
જવી = કરેલા કામનું પરિણામ સહન ન
કરી શકાય તેવું થવું. -મળવી = હકીકત
મળતી આવવી (૨) હકીકતની નાણ થવી
(દોષ દ્વારા) -માનવી = કથન કે કથાની
સત્યતા સ્વીકારવી (૨) સલાહ માનવી.
-મારી જવી = મુદ્દો કે મુદ્દાની બાબત
ઊડી જવી (૨) ખેલ કંથળી જવો, ધાયું
ન થવું -માં નાખવું = વાતે વળગાડવું (૨)
બાબતમાં સંડોવવું. -માં પડવું = વાતે

વળગવું (૨) -ની બાબતમાં માથું મારવું
-સંડોવાવું -વધવી, વઠવી = કાબૂ બહાર
જવું અમર્યાદ થવું -વાતમાં = નજીવી
વાતમાં, સહેજમાં એક જ વાત = ચોક્કસ
નિર્ણય કાંઈ વાત છે ? = શી મતલ છે ?
શું સમજે છે ? (૨) આવું તે ચાચ ? (-ની)
શી વાત ! = એના શાગુણ વર્ણવવા ! (-ની)
શી વાત કરવી = -ના શા વાદ કરવા ?
ની શી સરસાઈ કરવી ? ફીક છે, વાત છે તારી
= પછી તારી શી વચ્ચે કરું છું તે જોજો.
વખત આવે ત્યારે વાત = વખત આવશે
ત્યારે કહેવા યોગ્ય થશે વાચે વાત
ચાલવી = ચારે બાજુ હકીકત નાણીતી
થવી વાતે લાગવું, વાતે વળગવું =
વાતો કરવામાં ગુલતાન થઈ જવું વાતે
વળગાડવું = વાતો કરવામાં ગુલતાન કરી
દેવું જેથી ચાલુ પ્રસંગ લુલાઈ નય વાતો.
કરાવવી = વાતે વળગાડવું (૨) નિદા
કરાવવી વાતોનાં વહાં કરવાં = નકામી
લાંબી વાત કર્યા કરવી, ખાલી વાતો જ
હાકવી] ૦મરું વિં વાતોનું ગચિયું, વાતોડું.
૦ચીત સ્ત્રીં સલાખણ (૨) ગપ્પા ઠડી
સ્ત્રીં વાત

વાતઠ સ્ત્રીં [‘વાત’ ઉપરથી] લાખી લાખી વાત,
ટાયલું (૨) [વા+તઠ] વા પેસી શકે એવી તરફ
વાતડી સ્ત્રીં જુઓ ‘વાત’માં
વાતાયન નં [સં] બારી
વાતાવરણ નં [સં] પૃથ્વીને વીંટળાઈને
રહેલું વાયુનું આવરણ (૨) [લા] પરિરિધતિ;
આલુબાલુના નૈતિક કે માનસિક સંલેગો
વાતાવર્ત પું ૦ [સ.] વટોળિયો
વાતી સ્ત્રીં [પ્રા. વત્તિયા (સં. વર્તિ), સરં
દિં. વાતી] વાઠ; દિવેટ (૨) અગરબતી
વાતુ(-ત્ત)લ વિં ૦ [સ.] વાયુવાણુ; વાયુ
(શરીર) (૨) વાના રોગવાણુ (૩) પું
વાયુને ગોટો, વટોળિયો
વાત્ ‘-તો’ડું (-દિયું) વિં (‘વાત’ ઉપરથી)
બણી વાતો કરવાની દેવવાણું [પ્રત્યે]
વાતસલ્ય નં [સં] મમતા, પ્રેમ (મોહાનો નાના

વાતસ્યાયન પુ. [સં.] (ચ) ન્યાયલાખ્ય
- તથા કામસૂત્રના લેખકાનું નામ

વાદ પુ. [સં.] અર્થા, શાસ્ત્રાર્થ (૨) લાજગડ;
તકરાર (૩) ચડસાચડસો (૪) જ્ઞાન વિજ્ઞાનના
કોઈ વિષયમા કાઢેલું અનુમાન કે તારણ;
'ધિયરી' કાં તં વિકાસવાદ [-કરવો
= શાસ્ત્રાર્થ કરવો (૨) ચડસાચડસો કરવી.
-ચડવો = તકરાર થવી -માં પડહું, વાદે
ચડતું = ચડસાચડસો કરવી] ઋષ્ટત વિ.
સશયયુક્ત, અર્થરિપદ

વાદણ સ્ત્રીં 'વાદો'નું સ્ત્રીલિંગ

વાદન નં [સં] વગાડવું તે ઠંડલા(-ળા) સ્ત્રીં
વજ્રિત્ર વગાડવાની કળા [જવાબ

વાદવિવાદ પુ. [સં.] અર્થા, સામસામાસવાલ-

વાદળ નં [દે વદલ (સં વાર્દલ) ચરં હિં,

વાદલ] આકાશમાં એકઠો થયેલો વરાળનો

ગોટા જેવો સમૂહ, જે વરસાદરૂપે નીચે પડે

છે. [વાદળાં આવવાં, થવાં, વાદળ

આવવું, ચડવું, ચડી આવવું =

આકાશમા વાદળ ભેગા થવા -ઘેરાવું

= આકાશ વાદળોથી છવાઈ જવું (૨) લય

કે સકટ ઝડૂમવું -તૂટી પડવું = ભારે

વરસાદ થવો (૨) [લા.] એક સામટું

તૂટી પડવું (દુખનું વાદળ). -વીખરાવું,

ઘેરાવું = ઉઘાડનીકળવો વાદળ ખસી જવું]

-જિથું વિં ચસકેલુ ગાડું (૨) વાદળી ૨

જુઓ -ળી વિં વાદળી ૨ ગતુ (૨) વાદળામા

થઈને આવતો (સખત તાપ (૩) સ્ત્રીં નાનું

વાદળ (૪) પાણી ચૂસા રાખે તેવી એક

દરિયાઈ જાનવરની કે તેવી કૃત્રિમ પેદાશ.

-પુ' નં વાદળ [ખેચાખેચી

વાદાવાની સ્ત્રીં 'વાદ' ઉપરથી] વાદવિવાદની

વાદિત વિં [સં] વગાડાયેલું

વાદિત્ર નં [સં] વાજિત્ર. વાજુ

વાદી વિં [સં] વંનાગ, ખેલનાર (સમાસને

અતે). ઉદા. સત્યવાદી (૨) [સમાસને છેડે]

વાદમા માનનાર ઉદા. વેદાંતવાદી (૩)

ગાવા વગાડવામા જે સ્વ-થી સસક બાધવામા

આવે છે તે (સ્વર) [સંગીત] (૪) પુ. રાગનો

પ્રધાન સ્વર (૫) વાદ કરનાર (૬) દરિયાદી

(૭) મુન્દી વગેરે વગાડીને (સાપ વગેરેનો)

ખેલ કરનાર, મદારી

વાદીગર પુ. [જુઓ વાદી] મદારી, ખેલાડી

વાદીજીં વિં 'વાદ' ઉપરથી] મમતી; વાદે

ચડી ભય તેવું [વાદે વાદે

વાદોવાદ અં 'વાદ' ઉપરથી] સ્પર્ધામા;

વાદ નં [સં.] વાજુ. ઠંડલા(-ળા) સ્ત્રીં

વાજુ' વગાડવાની કળા

વાધણ(-ણી) સ્ત્રીં 'વાધવું' ઉપરથી] હેડી;

અટકડી [પટ્ટી કે દોરી

વાધર(-રી) સ્ત્રીં [સં વર્ગી] ચામડાની સાંકડી

વાધવું અંકિં [સં. વૃષ્ટ] વધવું (૫)

વાધૂક વિં [સરં વધૂક] (કા.) કારણ વિના

વચ્ચે આવવું, નકામું. કાંઈતું

વાન પુ. [સં. વર્ણ સરં મ, હિં. વાન] વર્ણ,

૨ગ (૨) સ્ત્રીં ઠાઠથી ફાટેલી ચામડી (૩)

નં શરીરનો ખાધો

-વાન વિં [સં વત્તુ પું] રાખ્ખને છેડે 'વાળુ' ના

અર્થમા લાગે છે ઉદા. વેગવાન

વાનગી સ્ત્રીં [સં વર્ણિકા; પ્રા વજ્રિમા, મ.

વાનગી, હિં વાનગી] નમૂનો (૨) નવાઈના ચીજ

વાનપ્રસ્થ વિં [સં] વાનપ્રસ્થાશ્રમમા ગયેલું

(૨) વૃદ્ધાવસ્થાને કારણે પેન્શન લઈ નોકરીમાથી

છૂટ થયેલું (૩) પુ. વાનપ્રસ્થાશ્રમ -સ્થાશ્રમ

પુ. -સ્થ નં ગૃહસ્થાશ્રમ પછીના ત્રીજે

આશ્રમ, જેમાં માણસ વનમા રહી સંન્યાસની

તૈયારી કરે છે

વાનર પુ. [સં] વાદરો, કપિ ંચેષ્ટા સ્ત્રીં

[લા.] અડપલા ંસેના સ્ત્રીં ંસેન્ય નં

(રામની) વાદરાની સેના (૨) [લા.]

છોકરાઓની સેના કે સંઘ

વાનવું વિં [સં વન્ય] જ ગદી; રાનવું

વાની સ્ત્રીં એક જાતની મીઠી જુવાર

વાની સ્ત્રીં [પ્રા વજ્રિમા (સં વર્ણિકા), સરં મ.

વાન, વાના] જણસ, ચીજ, પ્રકાર (જમણની)

(૩) 'વાન' = શરીર ઉપરથી ? મહાની રાખ.

[વણવી = ટાઢી વણવી]

વાનીર નં [સં.] પાણીમા થતું બરું જેવું માસ

વાનું નં [જુઓ વાની] વસ્તુ; ચીજ, જણસ.
[ધણી વાનાં કરવાં = બહુ રીતે સમજવડુ
(૨) ઠપકા આપવો સૌ સારાં વાનાં થવાં =
બહુ હૈમખેમ પાર ઊતરવડુ]

વાનો પું [પ્રા. વળય (સં વર્ણક)] એક
સુગંધદાર પદાર્થ (૨) લેપ, પીઠી [વાનાનાં
વડાં = પીઠીને દિવસે વરપક્ષ તરફથી અપાતી
વટેશરી વાને ધાણવડું, વાનો ધાણવો,
દેવો = પીઠી ચોળવી (વિનાહના વિધિમાં).
વાનો વાળવો = વાનો લગાવવો - ચોપડવો.]

વાનિત સ્ત્રીં [સં] વાતિ, ઊલટી

વાપર પું [વ પરવડુ પરથી] વપરાશ

વાપરવડુ સંક્રિં [સં. વ્યાપ્ત, સરંમ વાપરણે]
ઉપયોગમા લેવડુ (૨) ખર્ચવડુ

વાપલ અં [ફા] પાણુ

વાપિ(-પી) સ્ત્રીં [સં.] વાવ

વાફા પુંદિ વળિય = ક્યારે, સરંમ વાફા]

વાડીમા ધરુ કરવા તૈયાર કરેલો ક્યારે;

વાબરતું વિં [ફા.] સગું; સંખંધી, ઓળખીતુ

વાબારું નં [વા + બારું] જાળિયુ; બાકું

વામ સ્ત્રીં (૫) જુઓ વામા

વામ પું; સ્ત્રીં [પ્રા (સં. વ્યામ), સરંમ મ
વાંવ, હિં વામો બે હાથ પહોળા કરતા છાતી
સાથે થતી લંબાઈનું માપ. [-બરવી = વામથી
માપવડુ.] -મિયાં નં બં વં (સુ)
તરવામા વામ ભરવી તે, -મિયો તારો પું
વામ ભરીને તરવાની રીત

વામ વિં [સં] સુદર (૨) ડાણું (૩) ઊલટું;
પ્રતિકૂળ (૪) અધમ, નીચ. ઠંડુક્ષિ સ્ત્રીં [સં]
જમ્યા બાહ ડાબે પડ્યો સૂવડુ તે (-કરવી).
ઠંડા સ્ત્રીં અધમતા (૨) હક, આડાઈ ઠંડેજ
પું (સં) એક નાવિ ઠંડાર્ગ પું તંત્રમાર્ગ;
શાક્ત સંપ્રદાય ઠંડાર્ગ વિં વામમાર્ગનું
કે તેને લગતુ, દેવીભક્ત

વામણુ વિં [જુઓ વામન] ઠીંગણું; નીચું
વામન વિં [સં] ઠીંગણુ (૨) પું (સં) બલિને
છળવા થયેલો વિંબુનો પાચમો અવતાર (૩)
પું ઠીંગણો (૪) [લા] હુચ્ચો ઠંડાદશી
સ્ત્રીં બાદરવા સુદિ ખારશ -નાવતાર પું

જો-૬ ૬

વામનરૂપે વિંબુનો પાચમો અવતાર

વામણું સંક્રિં [સં. વમ્] (ભાર ઓછો કરવા)

દે'કી દેવડુ, કમી કરવડુ (૨) ઓછુ કરવડું, મટાડવડું

(૩) મનની વાત કહી દેવી (૪) ઊલટી કરવી

(૫) તજવડું (૬) અંકિં ઓછુ થવડુ, ઘટવડુ

વામા સ્ત્રીં [સં] નારી (૨) સુંદર સ્ત્રી (૩) [સં]

લક્ષ્મી (૪) સરસ્વતી [વામમાર્ગી

વામાચાર પું [સં] વામમાર્ગ -રી વિં

વામાટામા પું બં વં અનિશ્ચયમા વખત

ગાળવો તે; આનાકાની; ગલ્લાતલ્લા.

[-મારવા = ગલ્લાતલ્લા કરવા]

વામાંટામા નં બં વં જુઓ વામાટામા

વામાંગ નં [સં] ડાણુ અંગ - પડણું

વામિયાં, વામિયો તારો જુઓ 'વામ પું,

સ્ત્રીં'મા [રૂપાળી સ્ત્રી

વામોર(-ર) સ્ત્રીં [સં] સુંદર સાથળવાળી -

વાય પું [પ્રા (સં વાત)] (૫) વાયુ

વાય ('વા'?) સ્ત્રીં જીત, ક્ષેત્ર

વાયક નં [જુઓ વાક્ય] (૫) વેણ, વાક્ય

-કા સ્ત્રીં [પ્રા વાયા (સં વાચ) ઉપરથી]

વાત, ગપ, અફવા

વાય(-ચે)જ પું (૨) સ્ત્રીં જુઓ વાએજ

વાયજ(-જ) સ્ત્રીં [જુઓ વાએજ] ઉપદેશ,

વ્યાખ્યાન

વાયડાઈ સ્ત્રીં [જુઓ વાયડું] વાયડાપણુ

વાયડું વિં [પ્રા વાજલ (સં વાતૂલ)] પેટમા,

વાયુ ઉત્પન્ન કરે તેવડુ (૨) ફડાકા કે ફૂંલારા

મારવાની ટેવવાળુ (૩) [લા] વિચિત્ર

સ્વભાવનું, હઠીલુ [-થલું = સમજાવ્યું ન

સમજતા આડું જ કર્યા કરવડુ, જક્કી થવડુ

-પડવડું = ભારે પડવડુ, ધાર્યા કરતા અવળુ

પરિણામ આવવડુ] -ડાવેડા પું બં વં

વાયડા જેવડું વર્તન

વાયડેલ વિં [જુઓ વાયડું] ગાડા જેવડું (સુ)

વાયણુ નં [સં વાજ + ઝજ] (સીમ તિનાને

અપાતુ) ખુશાલીનું જમણ [-જમાડવડું =

ધેણ જમાડવી]

વાયદો પું [અ વમદદ, સરંમ હિં વાઈદા,

વાદા, મ વાયદા, વાઈદા] મુક્ત, અવાધ (૨)

મુદત પર કરવાનું કામ [વાયદે ચડવું =
મુલતવી રહ્યા કરવું, ટલે ચડવું વાયદાનો
સોદો = અમુક મુદતે અમુક જાવે માલ લેવાનો
સહનો વેપાર વાયદામાં પડવું = વાયદાના
સોદાનો ધંધો કરવો. -કરવો, બાંધવો =
લલિત્યમા અમુક સમય ઠરાવવો, મુદત ઠગ-
વવી -માળવો = મુદત વિતાવવી અમત્તર્ય
ઋષિના વાયદા = અશક્ય મુદત, ન પાળવા
માટે બતાવેલી મુદત.] -દાચિકી સ્ત્રી
અમુક મુદતે પૈસા આપવાની કબૂલાતનું
લખાણ. -દાસરે અં વાયદા પ્રમાણે-મુદતસર

વાયન નં [સં.] સૂપડામાં કળ, કંકુ અને
કાસકી મૂકી બ્રાહ્મણને દાનમાં આપવું તે.
ઠદાન નં વાયનનું દાન ઠદિને નં વાયન
આપવાનો દિવસ, શ્રાવણી અમાસ

વાયરું નં [‘વાયરો’ ઉપરથી ?] વરસાદ વિનાનું
(૨) નં ખગડિયુ, કોરું ચોમાસું

વાયરો પું [દિ. વાયાર (સં. વાત, પ્રા. વાય)]
પવન. [વાયરો વાઈ સૂકના = સુખદુઃખના
અનુભવ થઈ જવા વાયરે ચડવું = લહેરમાં
આવવું (૨) કુલાવું (૩) ઉરકેરાવું (૪) હવાઈ કિલ્લા
બાધવા (૫) ખોરલે પડવું. -કાઢવો, કાઢી
નાખવો = ખૂબ ધમકાવવું (૨) થકવી નાખવું
(૩) અધમૂર્ત કરી નાખવું -આવો =
પવન વાય નેના ઉપભોગ કરવો -નીકળવો,
નીકળી જવો = થાકીને લોથ થઈ જવું; કૂશ
નીકળી જવી (૨) મરણતોલ થઈ જવું. -વાવો
= પવન ફૂકવો (૨) ટુકો ચાલવો]

વાયસ નં [ફ. વૉલ] એક ભતનું સ્ત્રીઓનું વસ્ત્ર
વાયસ (-લી) વિં [પ્રા વાડલ (સં. વાતૂલ)]

તરંગી, દંડતા વિનાનું
વાયવડિંચ સ્ત્રી, નં [સં વિડંગ, હિં વાયવિડંગ,
મ વાવડિંગ] વાવડિંગ; મરી જેવા ઐષધિનાથી

વાયવરણો પું [સરં મ વાયવરણા (સં.
વાયુ + વરુણ)] જુઓ વરણો

વાયવી વિં સ્ત્રી [સં] વાયુ સબધી (૨)
[પ્રા વાયવ્ય] વાયવ્ય (ખૂણો)

વાયંચ વિં [સં.] વાયુ સંબધી (૨) ઉત્તર-
પશ્ચિમ ખૂણાને લમતુ (૩) સ્ત્રી ઉત્તર અને

પશ્ચિમ વચ્ચેનો ખૂણો. -ચાચ નં
[+ યસ] પંવનાચ, વાયવચ

વાયસ પું [સં] કાગડો

વાયુ પું [સં.] પવન (૨) પું, નં બાદી (૩)

નં વાઈ, મૂગી [-આવડું = વાઈ આવવી,

-થવો = બાદી થવી (૨) [લા.] રીસ ચઢવી;

ક ઠાળો આવવો] ઠકેાણુ પું વાયવ્ય ખૂણો.

ઠગોળો પું વાયુનો એક રોગ ઠચક નં

પૃથ્વી આસપાસનું વાયુમંડલ, વાતાવરણ.

ઠચકશાસ્ત્ર નં વાતાવરણમાં થનારા ફેરફારો

ભાણવાનું શાસ્ત્ર. ઠચકશાસ્ત્રી પું વાયુમંક-

શાસ્ત્ર ભાણનાર. ઠચર નં પક્ષી ઠપુત્ર પું

(સં.) હનુમાન (૨) બીમ, ઠયુરાણુ નં

(સં.) અઠારમાંનું એક પુરાણ ઠભક્ષી વિં

વાયુનું ભક્ષણ કરી જીવનાર. ઠમંડળી નં

વાતાવરણ. ઠવેગ પું પવનનો વેગ ઠવેગી

વિં પવનવેગી ઠશાસ્ત્રી પું જુઓ વાયુ-

ચકશાસ્ત્રી. ઠસ ચાર પું અપાન વાયુનો

સંચાર, વાછૂટ ઠચુત પું (સં) જુઓ વાયુપુત્ર

વાયુ નં [‘વા’ પરથી] વાથી દીવા હોલવાઈ

ન ભય એ માટે અંદર મૂકવા ઢોલકા જેવો

ફૂંખે બાજવાળો બનવેલો માટીનો ઘાટ

વાયોલિન નં [ફં] સ્ત્રી, એક તત્ત્વવાદ્ય

વાયવચ નં [સં] વાયુનું અસ્ત્ર, પવનાસ્ત્ર

વાર (વા) પું [ફં. વાર્ડ, સરં મ] ત્રણ ફૂટ

જેટલું માપ

વાર અં [સં વાર પરથી ? સરં ફા] નામને

અતે પ્રમાણે, અનુસાર એવા અર્થમાં. ઉદાં

ક્રમવાર, ગોત્રવાર (૨) [ફા] ‘વાળુ’ અર્થમાં

નામને લાગતો પ્રત્યય ઉદાં ઉમેદવાર

વાર પું [સં] અઠવાડિયાનો દરેક દિવસ (૨)

સ્ત્રી (પું સુરત ઠરક) વખત, સમય (૩)

વખત, ફેરે ઉદાં પાચ વાર (૪) [લા.]

દીલ; વિલબ (૫) નં (૫) વારિ, પાણી.

[-લમાડવી, લામવી = વિલબ કરવો. થવો;

મોડું કરવું, થવું. -થવો = અમુક વાર-

દિવસ હોવો. -ના પાર થવા = મળો જ

વિલબ થવો.] ઠકવાર પું [+ક -વાર]

સારો નરસો દહાડો. ઠતહેવાર પું, ઠપરવ

(-ખ) નં અવસર; સારો-ઉત્સવનો દિવસ;
સારો વાર કે પર્વ
વારકરી પું [મ.] (સં.) મહારાષ્ટ્રનો એક
ભક્તિસંપ્રદાય કે તેનો અનુયાયી
વારણ પું [સં.] હાથી (૨) નં વારું-અટકાવવું
તે(૩) નિવારું- દૂર કરવું તે-છા સ્ત્રીં હાથણી
વારણું નં [સં. વારણકં] ઓવારણું (૨)
[‘વારવું’ પરથી વારણ; વારવું તે. [-વાળવું =
ને માથે આપવો રૂપ વગેરેમાંથી બચાવી
લેવું-બચાવ કરવો.] [સં.] માં
વારતહેવાર, વારપરવ(-ખ) જુઓ ‘વાર’
વારવધૂ સ્ત્રીં [સં.] જુઓ વારંગના
વારવું સંક્રિં [પ્રા. વાર (સં. વારયું)] અટકાવવું;
મના કરવી (૨) + ઓવારવું (૩) [આરતી]
ઉતારવી. [વારી જવું = ઓવારણું લેવાં (૨)
રીઠા થઈ જવું. વારી નાખવું = માથે ઓવારી
ઉતારી ફેંકી દેવું; કઠરદાનીમાં ફેંકવું. વાર્યું
કરવું = સલાહ માનવી.]
વારસ પું [ફા. વારિસ] મરનારની મિલકત,
જવાબદારી, હકદારો વગેરેનો હકદાર. ઠનારું
નં વસિયતનામું. -સાઈ સ્ત્રીં વારસો.
-સામત વિં [વારસો + ગત] વારસામાં
ઊતરેલું. -સાહક(-જ) પું [વારસો + હક]
વારસાનો હક. -ચું નં (સુ.), -સો પું
વારસને મળેલી મરનારની મિલકત ઇં
વારસી સ્ત્રીં [સં.] જુઓ વારંગના
વારંટ નં [જુઓ વોરંટ] ગુનેગારને પકડવાનો
સરકારી હુકમ [વારે વારે
વારંવાર અં [સં.] વારેઘડીએ; ફરી ફરીને;
વારાણસી સ્ત્રીં [સં.] (સં.) કાથી
વારાફરતી અં [વારો + ફરવું] વારા પ્રમાણે
એક પછી એક [આવવું જવું તે
વારાફેરા પું અંબં [વારો + ફેરો] વારંવાર
વારાંમના સ્ત્રીં [સં.] અલિકા; વેરથા
વારિ નં [સં.] પાણી; નીર. ઠજ વિં પાણીમાં
ઉત્પલ થયેલું (૨) નં કમળ. ઠજ સ્ત્રીં (સં.)
લક્ષ્મી. ઠજ પું સંગીતમાં એક અલંકાર
(૨) નં વાદ્ય; મેઘ. ઠધ પું સમુદ્ર
વારી પું [સં. વારકિન્; સરં મ. વાર]

ઘોડો (૨) સ્ત્રીં [સં. વાર; સરં મ.; હિં.]
વારો; કમ; પાળી (૩) બદલો લેવાનો અવસર
વાર અં [સં. વાર્] ઠીક (૨) વિં સારું; સુંદર
વારણ વિં [સં.] વરણને લગતું (૨) નં
પાણી. -છા સ્ત્રીં મહિરા (૨) પશ્ચિમ દિશા
વારેઘડીએ અં [વારો + ઘડી] વારંવાર
વારેદાર વિં [વારો + જા. દાર] વારાવાળું
(૨) કર ઉધરાવનારું
વારો પું [સં. વાર; સરં હિં. વારા; મ.
વારી] વારી; કમ; પાળી (૨) અણોત્તે;
પાકી (૩) [સં. વાર] ઘડો; કુંભ. [વારો
મૂકવો = ગરમ પાણી ભરીને ઘડો પેટ
પર મૂકી શેકવું.]
વારોવાર અં [‘વાર’ પરથી] ખીન્ને અઠવાડિયે
તે જ દિવસે (૨) + જુઓ વારંવાર
વારોવારિયું વિં [જુઓ વારોવાર] વાર પ્રમાણે
દિવસો ગણીને કાઢવામાં આવતું (વ્યાજ)
વાર્તા(-તર્) સ્ત્રીં [સં.] વાત; કથા (૨) ખીના;
હકીકત; સમાચાર. ઠકાર પું વાર્તા-કથા
રચનાર કે કહેનાર
વાર્તા(-તર્)ક નં [સં. વાર્તિક] વિવેચનવાળી
ટીકા (૨) પું બાતમીદાર; ફૂત. ઠકાર
પું વાર્તિક રચનાર
વાર્તા સ્ત્રીં [સં.] જુઓ વાર્તા
વાર્તિક નં ઠકાર પું [સં.] જુઓ ‘વાર્તિક’માં
વાર્દ(-ધ)ક(-કથ) નં [સં.] વૃદ્ધાવસ્થા
વાર્નિશ પું [ફ્રં.] લાકડાને પાલીસ કરવાનું
દ્રવ્ય-એક પ્રવાહી બનાવટ. [-કરવું =
વાર્નિશ ચડાવવો-ચોપડવો.]
વાર્થ વિં [સં.] વારી શકાય તેવું; નિવાર્થ
વાર્થિક વિં [સં.] વરસે વરસે આવતું કે
થતું (૨) વરસ સંબંધી (૩) નં ફર
વરસે પ્રકટ થતું પત્ર
વાળેય પું [સં.] (સં.) વૃણિકુળના-શ્રીકૃષ્ણ
વાલ પું [સં. વલ્લ; સરં મ.] તણ રતી જેટલું
તોલ (૨) પું અંબં [પ્રા. વલ્લ] એક કઠોળ.
[-છોલવા = વાલનાં ફેતરાં કાઢી નાખવાં.]
ઠપાપડી સ્ત્રીં [સરં મ.] વાલની સીંગ
વાલ પું [ફ્રં. વાલ્વ] નળી વગેરેની અંદર

રાખેલો એક બાબુ ઊંચો થઈ શકે તેવા પહોં
વાલમ પુંખવવં બ્રાહ્મણોની એક જાત, પ્રિય
વાલરા સીં [સરં દે. વહર = ખેતર] ને
જમીન ઉપર વાવણી કર્યા અમાઉ આગલા
પાકનાં ઠંઠા બાળે છે તે

વાલિ(-લી) પું. [સં.] (સં) સુગ્રીવના
મેટા ભાઈ. ંસુત પું. (સં) (અંગક)
વાલિયા: પું. ંવ. વલિયા = ધનુષ્યની
દોરી; સર. મ. વાલા, -લો (કાનઢી વહે
= દોરડું)] પાર કે નાળવા જે દોરીઓને
આધારે લટકે છે તે

ବାଣୀ,ଂସ୍ତୁତ ଜୁઓ 'ବାଲି'ମା

વાલી પું [ઝ] મુરખી, રક્ષક, પાલક.
 ંધોડો પું ઘોડો ઉપર દેનવા શખેલો.
 મનખૂત, ખાતહાન ઘોડો. ંવારસ પું
 વાલી કે વારસ

વાલી સ્ત્રીં ['વાલ ઉપરથી] નાના દાણાના વાલ
વાલુકા સ્ત્રીં [સં.] રેતી. ંયંત્ર નં કલાક
જાણવાની રેતી લરેલી શાશી (૨) વૈદકમા
ઝોપધ બનાવવનું (તેના ઘાટનું) એક યત્ર
વાલોળ (લો') સ્ત્રીં ['વાલ' પરથી] એક થી ગ
-શાક. -ળિથો પું વાલોળને વેલો

વાદમીકિ પુન[સં] (સ) રામાયણ રચનાર ઋષિ
 વાવ આં [પ્રા વાવી (સં. વાપી), સગ
 મ., હિં. વાવડી] અંદર ઊતરવાના પમ-
 યિયાવાળે કહેા

वावटा-काही खीः [वावटो+काही] वावटानो इ'ड
 वावटो पु० [व (वायु)+प्र. वट्ट (सं वृत्) ?
 सर० म वावटा] धल, इरकाववानु निशान
 [-खिडवा = धल इरकावी, इरकर थवी.
 -खडवा - धल तेनी काही पर खडवी.]

વાજકું અંકિં ['વા' ઉપરથી] પવનથી
સુકાવું (કપડા માટે)

१।१६, -२ पु० [वा (सं. वि + आ = व्या) +
 वड (सं पत्)] अण, पत्तो, सभाचार (२)
 रोगानु श्रेयवु ते. ०छं स०डि० (न) वावड
 - अथर भणवा

• वावडिं० न० [सर० म०] जुओ० वायवडिं०
वावणी स्त्री० ['वावु' परधी] वावु ते.

-શ્રી યો. પું. બીજા ચોરવાનું સાધન

વાવર પું. ['વાવરકુ' પરથી; સર. મ.]
 વાપર-વપરાશ (૨) ભુઓ વાવડ. ઠું
 સંકિં. [પ્રા. વાવર (સં. વ્યાપ્ત), સર. મ.
 વાવરણે] વાપરકુ; અર્થકુ

વાવલતુ સંક્રિં [વાવલતુ(સં. વલ)] બિપણું
વાવલાં નંબંબં [સરં વેવલાં] વલખા (ર)
 [જુઓ **વાવલુ**] (સુ) નોકરીના બદલાના
 આપેલી જમીન; પસાયતુ [વાચક]
વાવલિયો પું [સરં વાવલતુ] વાયરો (લાલિસ-
વાવલું નં [‘વાવલુ’ ઉપરથી ?] પસાયતુ (ર)
 [કે. વાવળી = છિદ્ર ઉપરથી ?] આખમા પડેલું
 ઝીણું કલ

વાવડું સંક્રિં [પ્રા. વાવ (સ. વડ), સરં હિં.
બોના ઉપરથી] ઉગાડવા માટે જમીનમાં થી
કે રોપા નાખવા—રોપડું

વાવળી સ્ત્રીં [પ્રા. વાઝલ (મં. વાતૂલ) = વાત-
 રોગી ?] બાળકાને થતો પેટનો એક રોગ
 વાવંદોળ પુ. [વાવવંદોળ, સર.મ વાવટલ]
 વંદોળયાનુ તોફાન

વાવા અં [‘વાહવાહ’ ઉપરથી] (બાળભાષામાં)
સાર, મનેનુ (૨) સ્ત્રીં જલલુ

વાવાઝોડું નં [વા (વાયુ) + ઝોડું (પ્રા ઝ્ઞોઢ
 = ઝૂડી પાછડુ), સરં મ વાવજ્ઞાડ] વાવટોળ
વાવાદળ નં [વા + વદળ] જોસથી વતો પવન
 ચને વદળ, તોફાની વાદળી (ર) [વા] સકટ

વાવાશ અં (ચ) ખુલ્લામા, પવન લાગે
તેવા જગામા

પાતું અંકિંમ.વા; સરં મ વાળે] (પવનપુ)
 કૂકાપુ (૨) [શરીરને ટાટની] અસર થવી (૩)
 સંકિં (પ્રાયઃ કૂકીને) વગાડવુ, બાળવતુ (૪)
 [સિં વી, સરં મ વાળે] વિયાતુ

વાવેતર નં [‘વાવવું’ ઉપરથી] વાવવું તે (૨)
વાવેલું તે (૩) વાવેલી જમીન

વા:શ (શ,) સ્ત્રી० [સં વાશ, પ્રા વાસ] કાગવાશ
 [-નાખવી = શ્રાદ્ધને દિવસે ગણેલુ અન્ન
 કાગડા વગેરે માટે નાખવું]

वाम पु०[सं] वसवाट(२) मुकाम, धर, स्थान
(३) पोण, महोत्सो (४) श्री० गंध (५) दुर्गा-ध

(૬) નં [પ્રા (સં. વાસસ્)] વસ, લૂગડું.
 [-આવવી = ગમવા. -મારવી = ફર્ગ થ
 છૂટવી. -લેવી = સંધવ -પૂરવો = વસવાવું
 શરૂ કરવું -વસવું -બરાવવો = ઉચાળાલરા-
 વરા; ધરવખરી સાથે જવાની ફરજ પાડવી]
 વાસકસંજ્ઞા સ્ત્રીં [સં.] પ્રેમીના આગમનની
 રાહ જોઈ વસાબૂપણ (તથા ઘર વગેરે) સભવી
 તૈયાર થયેલી નાથિકા [કબજો
 વાસક(-કો)ટ પુ., નં [ફ્રં. વેસ્ટકોટ] બાહિયો
 વાસણુ નં [ફ્રે.] પાત્ર, કામ [-ખખડવા =
 ખરમા (ધણુંખરું) પતિપત્ની વચ્ચે) તકરાર
 થવી. -ધસવાં, માંજવાં = વાસણ છીટકીને
 સાફ કરવાં. -છોલવાં = વાસણને લાગેલો
 કાટ કે મેલ દૂરારવો. -થવાં = છીટકવા
 માટે એકવારનાં વાસણ તૈયાર થવાં.]
 ઠંડસણુ નં રાધવા વગેરેના વાસણ
 જાસના સ્ત્રીં [સં.] પૂર્વના સરકારોથી દહ
 થયેલી કામના (૨) વાસ; ગંધ
 જાસર પુ. [સં.] દિવસ, વાર ઝમણિ પું. સૂઝ
 જાસરશય્યા સ્ત્રીં જુઓ વાસકસંજ્ઞા
 વાસરવુ અં [વા + સરવુ] ખુલ્લા પવનમાં
 ફડફડે એમ. ઉદાં કપડા વાસરવાં મૂકો
 વાસરી સ્ત્રીં [સં વામર] હાથરી, રોજનીશી
 વાસલ વિં જુઓ વાસેલ
 વાસવ પું [સં] ઈંદ્ર -વી સ્ત્રીં ઇંદ્રાણી
 વાસવું સંકિં [સં. વસ્ = આચ્છાદન કરવું]
 બંધ કરવું (૨) [પ્રા. વાસ (સં વાક્) અવાજ
 કરવો] વગાડવું, વાવ (૩) ['વસવું' ઉપરથી]
 વસે એમ કરવું, વસાવવું (૪) અંકિં [સં.
 વાસ = ગંધ ઉપરથી] વાસવાળું થવું મહેકવું
 વાસંતિક વિં [સં] વસંત ઋતુ, -ને લગતું
 (૨) પુ. વિદુષક (૩) નટ
 વાસંતી વિં [સં] વસંત ઋતુ, -ને લગતું
 (૨) સ્ત્રીં એક વેલ
 વાસિત વિં [સં] સુવાસિત કરેલું (૨) વસો
 વડે આચ્છાદિત થયેલું (૩) વાસ પુરાયેલું
 વાસિની વિં સ્ત્રીં, વાસી વિં [સં.] (બહુધા
 સમાસને છેડે) રહેનાર (ઉદાં નગરવાસી)
 વાસી વિં [પ્રા. વાસિય (સં વાસિત), સરં

હિં. વાસી, મ. વાસી, વાસા] આગલા દિવસનું;
 વધારે વખત રહેનાથી બગડી ગયેલું
 વાસીડું નં [પ્રા. વાસિદ (સં વાસિત) = વાસી
 રાખેલું] દોરતું છાણ, મૂતર વગેરે કચરો;
 પૂજો. [-કાઠણું, વાળણું = છાણ પૂજો વગેરે
 વાળી, નાખી આવવા વાસીદામાં સાંખેલું
 જણું = 'અરાક્ય વાત' એવો અર્થ ખતાવવા
 વપરાય છે] [સવારે થતી] ઊલટી
 વાસીવિકાર પું [વાસી + વિકાર] (સગર્ભાને
 વાસુ. ઓપિયો, ઓપી પું ['વાસો' ઉપરથી]
 ખેતરમાં રાતવાસો નહીં ચોષી કરનાર
 વાસુકિ પું [સં] (સ) નાગોનો રાજ
 વાસુદેવ પું [સં] (સં.) શ્રીકૃષ્ણ
 વાસુપિયો, વાસુપી પું જુઓ વાસુ
 જાસેલ વિં [વાસી રાખેલું] પડતર રાખેલું (ખેતર)
 વાસો પું [સં વાસ] વાસ કરવો તે (૨) મુકામ
 (૩) [જુઓ વાસર] ફહાડો (ખાસ કરીને
 પ્રસવ થયાનો)
 વાસોતી (-પી) પું ['વાસો' ઉપરથી] વાસુ;
 ચોષી કરવા ખેતરમાં રાતવાસો રહેનાર
 વાસ્તવ નં [સં.] જુઓ વાસ્તવિકતા. ઠંદશી
 વિં ચથાર્થ'દશી; વસ્તુતાએ હોય તે
 જોનાર -કલ્પના કે ભાવનાથી દોરાઈને
 નહિ, 'રિયલિસ્ટ'. -વ (-વિક) વિં ખરેખર
 (૨) વાજખી. -વિકતા સ્ત્રીં સાચી
 હકીકત (૨) વાજખીપણું
 વાસ્તવ્ય વિં [સં] વસવા ચોગ્ય (૨) પું
 રહેવાસી (૩) નં મુકામ રહેઠાણ
 વાસ્તુ નં [સં] ઘર બાંધવાની જગા (૨) ઘર
 (૩) વાસ્તુજ્ઞ નં દેવતા સ્ત્રીં પુ. ઓ. વ.
 વાસ્તુક્રિયાના અધિષ્ઠાતા દેવ ઓપજન નં,
 ઓપજ, ઓશંતિ સ્ત્રીં નવા ઘરમાં રહેવા
 જતા કરાતી શાંતિક્રિયા. ઓવિદ્યા સ્ત્રીં મકાન
 બાંધવાની વિદ્યા, સ્થાપત્ય [અર્થે
 વાસ્તે અં [જ વાસિતહ; સરં હિં, મ.] કાજે;
 વાહુ અં [ફા] 'કેડુ સારં, શાખાશ' એવો
 પ્રસશાનો ઉગાર
 વાહુક વિં [સં] વહેનાર, ઊંચકનારં, ખેંચનારં;
 લઈ જનારં

વાહન નં [સં.] જમીન પર આવતી માટે
વપરાતુ સાધન (ગાડી, પશુ ઇત્યાદિ) (૨)
વિચાર, લાગણી કે કાર્ય પ્રગટ કરવા માટે
વપરાતુ સાધન, માધ્યમ [-કરણું = ગાડી ઇત્યાદિ
લાડે લેવું - રાખણું = વાહન પોતાને ઘેર વસા-
વવું] ઝખરચ, ઝખચ નં વાહનનું ખર્ચ.
ઝખચું નં વાહન પેટે અપાતુ લચ્ચું

વાહવાહ સ્ત્રીં [ફા. વાહ] કીર્તિ (૨) અં
જીઓ વાહ. [-કરવી, કહેવી = વખાણવું,
શાખાશ! શાખાશ! કહેવું. -ચવી =
વખાણ ચવા.] -હિયું વિં વાહવાહ કરાવે એવું
વાહણું સંકિં [પ્રા. વેહવ (સ વન્ચ), સ. વહ?]]
સમળવવું પઠાવવું, છેતરવું (૨) ['વહવું',
સં. વાહ્ય ઉપરથી] વ્યતીત કરવું; ગાળવું;
વહે એમ કરવું [(૩) સેના (૪) નસ

વાહિની વિં સ્ત્રીં [સં.] વહેનારી (૨) સ્ત્રીં નદી
વાહિયાત વિં [અ.] વ્યર્થ; નકાસુ (૨)
ખરાબ, હલકું

વાહી વિં [સં.] વહેનારું, ઊંચકનારું (પ્રાયઃ
સમાસને અંતે) ઉદાહરણ લારવાહી, સ્વરવાહી
વાહેલ (-હું) વિં [જીઓ વાહવું] ભ્રમિત
થયેલું; ગૂંચવાયેલું

વાહ્ય વિં [સં.] વહી શકાય એવું; હલકું
વાળ પું [સ વાલ, સરં મ; હિં વાલ] કેશ.
[-ઉતારવા = વાળ લેવા (વિધવાના) - ઊભા
થવા = રોમાચ થવો - ઊતરવા = વાળ
ખરી પડવા. - ન તૂટવો, - વાંકો ન થવો
= જરા પણ ઇંત ન થવી. - લેવા = ખાસ
અમુક જગાના વાળ કાઢી નાખવા (૨)
વિધવાના વાળ ખોડી નાખવા] ઓછા પું
[+ પા. વેહ] વાળ (તુચ્છકારમા)

વાળઘોળ સ્ત્રીં [વાળવું + ઘોળવું (અ ઘોળવું)]
[કા] રીતભાત (૨) આવડત (૩) સાચવણી
વાળણુ નં ['વાળવું' = પાછું ફેરવવું] ઉતાર;
અસર ધોઈ નાખવાની શક્તિવાળું તે

વાળણું સંકિં [પ્રા. વાલ (સ. વાલ્ય), સરં
મ વાલ્ળં] વાકું કરવું, નમાવવું (૨)
વાળીને આમાર કરવો કે ગોઠવવું (જેમ કે,
લાડું, ખીડી, ગોડ, અખોડો, ઢગલો,

પલાઠી) (૩) પાછું ફેરવવું (દેવ, ગાડું,
મૂઠ ઝેર, મન, જવાબ, ઉપકાર, ખસો)
(૪) કચરો કાઢવો. ઉદાહરણ પૂજો વાળવો;
મર વાળવું (૫) ઉપર ઢાવવું, ઢાકવું.
ઉદાહરણ તેના ઉપર ધૂળ વાળ. છેડો વાળવો.
(૬) પાણી જવાનો રસ્તો કરવો, જેથી
અમુક ઠેકાણે ન જતા અમુક ઠેકાણે
પહોંચે. ઉદાહરણ એતરમાં પાણી વાળે છે.
(૭) આવેલી ક્રિયા કે પ્રસંગ પૂરા કરવા
ઉદાહરણ વરસી વાળવી [કલ્પમ વાળવી = એક
છોડ ઉપર ખીલ છોડની કલમ લગાવવી. કેલ
વાળવી = ખૂબ કામ કરવું છેડો વાળવો
= મો ઢાકી રહવું પણ વાળવા = થાક
ખાવો. મન વાળવું = મન મનાવવું વાળી
લાવવું = વાળી આણવું, વાળીને ભેગું કરવું
(૨) પાછું ફેરવી લાવવું. વાળી લેવું =
વાળીને એકઠું કરવું, સાબળી લેવું (૨)
માગતા પેટે કાપી લેવું.]

વાળંદ પું [વાળ + સં દા = કાપવું] હલમ;
નાવી. ઝણ, ઝણી સ્ત્રીં વાળની સ્ત્રી
વાળાકુંચી સ્ત્રીં [વાળો + કુંચો] ઢાગીના
ધોવાની પીછી

વાળામરણું વિં સેળભેળ કરેલું (૨) બાહણું
વાળિયો પું [વાળવું ઉપરથી] અનાજ
ઊપણતા રહેલો કચરો

વાળિયું નં કાનની નાની વાળી (સુ)
વાળી સ્ત્રીં [સં વાલી] (સ્ત્રીઓ) નાકનું
મરણું - નય (૨) કડી

વાણુ સ્ત્રીં [પ્રા વાલુઆ (સં વાલુકા)] વેણુ;
રેતી, કાંકરી (૨) નં. સ્ત્રીં [દિ વિચ્છાલિત,
સરં હિં. વ્યાલ મ વ્યાલુ] રાત્રિભોજન
-વાણું વિં [પ્રા વાલ્લો - પાલ્લો (સ પાલક),
સરં હિં મ વાલા] '-ના સ બધનું'. '-ની
માલિકીનું', '-ના ધધાનું' વગેરે અર્થમાં
નામને અંતે ઉદાહરણ ગાડીવાળો માટી
વાળો, દૂધવાળો - બા. પું કેટલીક અટકોમા
અંતે આવતું 'વાણું' નું રૂપ જેમ કે લોટવાળા.
વાળો પું ['વાળ ઉપરથી] ધાતુને લાખો
તાર (૨) એક રોગ. [-ખેંચવો = તાર

કાઢવો. -નીકળવો = વાળાનો રોગ થવો.]
વાંક (૦) પુ. [જુઓ વાંકું, સર. ૦ મ.] અપરાધ;
 ખામી; દોષ (૨) વક્તા; રાટ (૩) સ્ત્રીઓનું
 હાથનું એક ધરેણું [-કાઢવો = દોષ દેખાડવો
 કે જોવો. -નીકળવો, -પેડવો, -માં
 આવવું = દોષપાત્ર કે હપકાપાત્ર થવું]
વાંકિડવેણું (૦) વિ. વેલા જેવું વાકું (૨) ન. ૦
 કોણનું એક ધરેણું
વાંકિડિયું (૦) વિ. ૦ વાંકું (લાલિત્યવાચક)
વાંકડી (૦) સ્ત્રી. ૦ એક જાતની સોપારી
વાંકડું (૦) વિ. જુઓ વાકું (૨) ન. ૦ વાક,
 સ્ત્રીઓનું એક ધરેણું (૩) વાકું, વક્તા
વાંકસાધિયો પુ. ૦ વાંકાં પાખાવાળો સાધિયો
વાંકડો પુ. ૦ (૦) સર. ૦ આકડો, કેમ વાકઢા =
 છોકરાના હાથનું અને કન્યાના પગનું એક ધરેણું
 તે ઉપરથી ?] (સુ) વરને આપવાની પરંપરા
વાંકાઈ (-શ) (૦) સ્ત્રી. ૦ [“વાકું” પરથી] વાકાપણું
 (૨) આકાઈ - ખોટું વિ. ૦ ખોલીને ફરી જનારું
વાંકિયું (૦) ન. ૦ [“વાકું” ઉપરથી] સળિયા, નળ
 વગેરેના જોડાણ માટેનો વાકી આકૃતિનો ઢુકડો
વાંકુ (૦) વિ. ૦ [પ્રા. વક (સં. વક્ર), સર. ૦ મ
 વાકઢા હિં વાકા] વક્ર, સીધું નહિ એવું,
 ટેકું (૨) [લા] સરળ નહિ એક, કુટિલ (૩)
 અવળ ખોટું, ઊંધું (૪) વિરુદ્ધ, સામે થયેલું
 (૫) નંવાધો, ગેરસમજ, અણજનાવ (૬) વાકું
 તે, વક્તા [વાકી દોરી = અવળ ભાગ્ય.
 વાકી પાધકી મૂકવી = છેલાઈ કરવી (૨)
 દેવાળું કાઢવું વાકી નજર = કટાક્ષ (૨)
 ગુસ્સાભરી નજર, અવકૃપા. વાંકી નજરે
 જોવું = છાનામાના જોવું (૨) ગુસ્સે થવું (૩)
 કામભરી નજરથી જોવું (૪) કુદરિ કરવી વાંકું
 ચાલવું = અનીતિને રસ્તે ચાલવું (૨) આડું
 ચાલવું, ઊલટું ચાલવું -થવું = માઠું થવું,
 ઊલટી અસર થવી (૨) ગુસ્સે થવું. -પડવું
 ઊલટું લાગવું (૨) માઠું લાગવું, ગુસ્સે થવું
 -ખે. લવું = આડું કે જૂઠું ખોલવું, કબૂલેલા
 કરતા કે કશા કરતાં જુદું કહેવું (૨) નિંદા
 કરવી (૩) રીસમા ખોલવું -મોં કરવું = મો
 મરડવું, અવળ જોવું (૨) ગુસ્સે થવું.

-વળવું = વક્ર થવું (૨) નીચા નમવું, મહેનત
 લેવી (૩) ફટાવું -વળી જવું = નમી જવું,
 ઝૂકી જવું -વાળવું = નમાવવું; મરડવું (૨)
 ઊંધું વાળવું વાંકો દહાડો = બગડવા કાળ.
 વાંકો વાળ થવો = જરા પણ અડચણ કે
 હરકત આવવી, નડવી] ૦ચૂકું વિ. ૦ વાકું,
 આડું અવળ. ૦ટૈક વિ. ૦ સાવ વાકું.
 ૦વરણાગિયું વિ. ૦ ફાકડું, છેલ. ૦વસરું
 વિ. ૦ આડું તેડું; રીસ ચડે તેડું
વાંખલાં (૦) ન. ૦ બ. ૦ વ. ૦ [જુઓ વાખલા]
 વલખા [-મારવાં] [ઘોડીની એક જાત
 વાંગળી (૦) સ્ત્રી. ૦ [સં વલ્ગ પરથી] (કા.)
 વાંગીભાત પું. ૦ [મ] રીગણ ને ભાતની એક વાની
 વાધું (૦) ન. ૦ [સર. ૦ મ વગ્ગા = તીરછું] કાતર
 વાઘો (૦) પું. ૦ [પ્રા વગ્ગ (સ વર્ગ)] વર્ગ, જાત
વાંચન (૦) ન. ૦ [જુઓ વાચન] વાચવું તે (૨)
 વાચવાની દ્રવ્ય (૩) અભ્યાસ ૦માળા સ્ત્રી. ૦
 જુઓ વાચનમાળા -નાલય ન. ૦ જુઓ
 વાચનાલય
વાંચવું (૦) સંકિં. ૦ [સં વચ્ પરથી] લખેલું
 મનમા કે મોટેથી ઉકેલવું (૨) [લા] લખવું
 (૩) ધરજવું [વાચી કાઢવું. વાંચી જવું =
 પૂર વાચવું (૨) ઉતાવળે વાચી નાખવું. વાચી
 જોવું = ધ્યાનપૂર્વક વાચવું (૨) વાચવાનો
 પ્રયત્ન કરવો]
વાંછના, વાંછા સ્ત્રી. ૦ [સં] ધરજા
વાંછવું સંકિં. ૦ [સં વાછ] ધરજવું
વાંછિત વિ. ૦ [સં] ધરજેલું
વાંઝ, ૦ણી (૦) સ્ત્રી. ૦ [પ્રા વઙ્ગા (સં વન્ઝ્યા),
 સર. ૦ મ વાઙ્ગ, હિં વાઙ્ગ] સતતિ ન થતી હોય
 તેવી સ્ત્રી, વધ્યા [વાઝણી વિધાવી, -ને
 છોકરાં આવવાં = હાજર હાર વિલય થવો]
 ૦ણું વિ. ૦ જુઓ વાઝિયું -ઝિયાબારું વિ. ૦
 વાઝિયાનું બિનવારસી (૨) ન. ૦ એકનો એક
 છોકરો. -ઝિયામહેણું ન. ૦ વાઝિયા હોવાનું
 મહેણું, વાઝિયાપણાની ખોડ [-ભામવું =
 સતતિ થવી] -ઝિયું વિ. ૦ સતતિ ન થતી
 હોય તેવું (૨) ક્ષણ કે લાલ ન થવો હોય તેવું
 [વાઝિયાના પાડવું, વાઝિયાબારાવું,

વાંઝિયાખાનું = એકનું એક, ઘણું વહાણ.
 વાંઝિયાખાર ઊઘડવું = પુનઃપ્રાપ્તિ થવી]
 વાંઝરું (૦) નં (સુ.) રાની જાતનું જાંતુ
 વાંઝો (૦) પું વણકર
 વાંટ (૦) પું [વાટવ પરથી] હિસ્સો, ભાગ.
 વણી સ્ત્રી વહેચણી વણું સંક્રિં [સં.
 વણ્, સરં હિં. વાંટના, મ. વાંટણે] વાટવું,
 વહેચવું. -ટો પુ. વાટ(ર) ગરાસકે નરવાની
 જમીનનો ટુકડો
 વાંઠ (૦) સ્ત્રી (કા) ચારાને માટે ઘાસપાણી.
 વાળી જગા (ર) દુકાળને કારણે પરમુલક
 જતા દુધાળા પશુનું ઘણું
 વાંદી (૦) વિ. સ્ત્રી [દે. વંઠ (સં. વણ્ =
 અપરિણીત) સરં હિં વાંઢા] વરના અલવે
 પરણ્યા વિનાની. -ટો વિ. પું કન્યા
 ન મળવાથી કુવારો રહેલો
 વાંન વિ. [સં.] એકલું [આવતાવાંત
 વાંત (૦) અ. (સુ.) જુઓ વેત. ઉદા.
 વાંતરવું (૦) સંક્રિં [જુઓ વાતરી] ઝીણું
 ઝીણું કાતરવું કે કરડીને કાપી નાખવું
 વાંતરી (૦) સ્ત્રી [આતરામા થતી ?] જુઓ
 આતરી અર્થ ૩. [-નો કીડો = એક ને એક
 બાબત પર ધ્યાન આપનાર. -ખાવી,
 પહવી, છામવી]
 વાંતિ સ્ત્રી [સં] ઊલટી
 વાંદર (૦) સ્ત્રી ઘોડીની એક જાત (કા)
 વાંદર (૦) પું [સં વાંતર સરં હિં વાંદર; મ.]
 વાંદર [વાંદરાનાં મૂતર પીવાં = મહાદુઃખ
 વેઠવું વાંદરાને નિસરવણી આપવી = અટક-
 ચાળાને વળી વધુ લાગ આપવો, મૂખને વળી
 ઉઠકરવું, ગાડાને ભાગ પાવી વાંદરાને સળી
 કરે એવું = બહુ અટકચાળું. વાંદરાનો ઘા
 = નાહક ચોળીને ચીકણું કરવું તે, ચૂથાને
 બગાડવું તે. વહનાં વાંદરાં ઉતારવાં =
 ભારે મુશ્કેલ કામ કરવું] વંદ્યી સ્ત્રી ચાકી
 વગેરે ફેરવવાનું ચોળર વ્યેષ્ટા સ્ત્રી વાંદરા
 જેવી ચેષ્ટા, અડપલાં વનકલ સ્ત્રી વાંદરાની
 પેઠે નકલ કરવી તે વ(-ર) વેષ્ટા પું વંવં
 વાંદરા જેવી ચેષ્ટાઓ કરવી તે -રી સ્ત્રી
 વાંદરાની માદા -રું નં વાંનર - એક ચોપણું

પ્રાણી. -ટો પું નર વાંનર (ર) ચાપ, ઘોડો
 (૩) તાળાનો ખીલો, ઉલાળો (૪) એક પ્રકારનું
 ફાંખાનું (૫) ભાર ઉપાડવાનું એક યત્ર
 વાંદવું (૦) સંક્રિં + જુઓ વંદવું
 વાંદો (૦) પું વંદો, એક જવડો (ર) [સરં હિં.
 વાંદા (સં વંદાક)] અમુક જાડના થડ કે
 ડાળમાથી નીકળતો ખીજા જાતનો નકામે ફળગો
 વાંધર (૦) વિ. પું [સરં દે. વંદિય = ખસી
 કરેલું] સારી રીતે ખસી ન થવાથી વધી
 અથેલા વૃણવાળો (આખલો)
 વાંધાખોરિયું (૦) વિ. [વાધો + ખોર] વાધા
 વચકા કાઢ્યા કરનાર; ચામડું
 વાંધો (૦) પું [સં વાધક; સરં મ વાધા]
 હરકત. અડચણ (ર) વિરોધ, ઝઘડો, તકરાર.
 [-આવવો, ઊઠવો, નીકળવો = હરકત કે
 ઝઘડો પેદા થવો. -ઉઠાવવો કાઢવો, લેવો
 = વિરોધ કરવો, તકરાર કરવી. -પડવો =
 હરકત કે ઝઘડો થવો (ર) ખોટું લાગવું;
 વિરોધનું કાનણ મળવું.] વંચકો પું
 જીલચૂક, ખોડખાંપણ; કંઈ ને કંઈ છિદ્ર કે
 વિરોધનું કાનણ
 વાંકણ (૦) વિ. વાચલ (ર) ફેગટ, માલ વગરનું
 (૩) વિવેક વિના ખોલે કે વાવરે તેવું -ળાઈ
 સ્ત્રી વાંકણપણું (ર) ઉડાઉપણું
 વાંભ (૦) સ્ત્રી [સરં અભાં] વાંભરડાં કે
 ટોરને વાળીને એકઠાં કરવા કરાતો અવાજ
 (ર) [કા.] જુઓ વામ
 વાંસ (૦) પું [સં વંસ, સરં મ. વાંસા; હિં.
 વાંસ] એક જાડ (ર) તેનો સોટો (૩) સાત
 આઠ હાથ જેટલું માપ (૪) [જુઓ વાસલો]
 કડિયાનું ઈટો છોલવાનું ચોળર [-ફરવો
 (ધરમા) = નિર્ધનતા હોવી -ખ ધાય =
 (તારી) ઠાઠી બધાય - તુ મરે ! (એવી બહ-
 દુઆ - ગાળ) મૂકો વાંસ મારવો =
 ચોખ્ખી ના પાડવી.] વંકપૂર નં વસાલોચન;
 વાસનો કપૂર જેવો રસ વંજળ, વંપૂર અ.
 વાસ જેટલું (જીડું) ઠોડો પું વાસનો સોટો,
 વંદાડણ, વંદાડી સ્ત્રી વાસફાડાની કે તે
 કામ કરનારી સ્ત્રી. વંદાડો પું વાસનાં

છાબડા વગેરે બનાવનારો
વાંસણી(-ળી) (૦) સ્ત્રીં ['વાંસ' પરથી ? સરં હિં વસના] રૂપિયા ભરવાની સાકડી લાખી કાચળી
વાંસલડી સ્ત્રીં [જુઓ વાસળી] વાસળી; બસી (લાલિત્યવાચક)
વાંસલો (૦) પું. [સં, પ્રા. વાસિ, સરં હિં. વસલા; મ વાસલા] લાકડા હોલવાનું સુતારી ઓતર
વાંસળી (૦) સ્ત્રીં ['વાસ' પરથી, સરં પ્રા વંસ, હિં વાંસલી; મ. વાંસરી] બસી, કૂંછીને વગાડવાનું નળી જેવું એક વાદ્ય (૨) જુઓ વાસણી [પાછળ એક વાંસામેર (૦) એ. [વાસે + મેર] એકની વાંસિયું. (૦) વિ. ['વાસ' પરથી] વાસ સંબંધી (૨) વાસ જેટલું લાથું. -યા ચોખા પું. બંબં સાથુદાણા
વાંસી (૦) સ્ત્રીં ['વાસ' પરથી] દાતરડા જેવું ફળ ખેસાડેલો લાખો વાસ (૨) [સરં હિં. વામી] ચોખની એક જાત
વાંસે (૦) એ. ['વાસો' પરથી] પૂઠ; પછવાડે
વાંસો (૦) પું. [સં વંશ = કરોડ પરથી, સરં હિં. વાસા, મ વાસા] બરડો, પીઠ. [-યાબડવો = ઉત્તેજન કે ભાખાથી આપવા. -ભારે થવો = માર ખાવા ચોગ્ય થવું, મિલજ -પતરાથ વધવા -હાલકો કરવો = માર મારવો.] [વાસવ પીઠું
વાંસોડ (૦) નં. ['વાંસ' પરથી] વાસવ પન (૨)
વિ [સં] એક ઉપસર્ગ જુઝાઈ, વિરોધ કે ઊલટા-પથું બતાવે ઉઠાં વિયોગ, વિરોધ પુષ્કળપણ કે વિરોધના બતાવે ઉઠાં વિવેક, વિનાશ (૨) બહુનાહિસમાસમાં 'વગરનું' 'વિગત' એવા અર્થમાં આવે ઉઠાં વિવવા. [ભીપણ
વિકટ વિ. [સં] મુશ્કેલ (૨) ફૂર્મ (૩) વિકરાળ, વિકરણ નં. [સં] જુદા પાડવું તે (૨) સરકુતના એક ગણના ધાતુને બીજા ગણના ધાતુથી જુદો પાડનાર પ્રત્યય
વિકરાલ(-ળ) વિ. [સં] હરામણ, લયાનક વિકર્ણ પું. [સં] (સં.) કર્ણનો પુત્ર (૨)

(સં) કુર્યેધિનનો ભાઈ (૩) 'હાયેગોનલ' (ગ.)
વિકર્મ નં. [સં] નિવિદ્ધ કે ખરાબ કર્મ
વિકલ(-ળ) વિ. [સં.] વિહ્વળ; વ્યાકુળ (૨) ખડિત, અપૂર્ણ (૩) અસમર્થ (૪) પું. વિકળા, કળાનો સાંભો ભાગ ઓત્રા સ્ત્રીં આતુરતા, ખાવરાપણ
વિક્ષન નં. [સં] (સં) કલનથી ઊલટું છટું પાડી નાખવું તે (૨) 'ડિરિટ્યૂશન' (ગ.)
વિનયમ પું. 'લો' ઓફ ડિરિટ્યૂશન' (ગ.)
વિકલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] કળાનો સાંભો ભાગ; ક્ષણથી પણ થોડો વખત (૨, ૨૨૨૨૨૨) (૩) એક અંશનો ૩૬૦૦ મો ભાગ (ગ.)
વિકલ્પ પું. [સં] તર્કવિતર્ક (૨) અનિશ્ચય, સ્પેક્ટ (૩) ચાલી શકે તેવી ઘણી વસ્તુ-ઓમાંથી ગમે તે એક લેવાની છૂટ લેવી તે, તેવી વસ્તુ (વ્યા) (૪) વિપરીત કે વિરુદ્ધ કલ્પના કે વિચાર
વિકસવું અંકિં [સં વિકસ] ખીલવું
વિકસાવું અંકિં -વવું અંકિં 'વિકસવું'નું અનુક્રમે ભાવે અને પ્રેરક
વિકસિત વિ. [સં] ખીલેલું, વિકાસ પામેલું
વિકળ, ઓત્રા જુઓ 'વિકલ મા
વિકળા સ્ત્રીં જુઓ વિકલા
વિકંસીકરણ નં. [વિ + કંસ પરથી] કૌસ છોડી નાખવા તે (ગ.)
વિકાર પું. [સં] ફેરફાર; પરિવર્તન (૨) શારીરિક કે માનસિક બગાડ (૩) 'વેરિયેશન' (ગ.) ૦૩ વિ. વિકાર કે ફેરફાર કરનાર.
વેશ વિ. વિકારને વશ થયેલું
વિકારવું અંકિં [વં વુકાર = ગર્ભના?] અવાજ કરવો, બોલાવવું [ફેરફાર થઈ શકે એવું
વિકારી વિ. [સં] વિકારવાળું (૨) વિકાર કે વિકારોત્તેજક વિ. [સં] વિકારને ઉત્તેજિત કરનાર [૨] અંકિં પછોળું કરવું
વિકારા(-સ) અંકિં [સં વિકાર] ખીલવું
વિકાસ પું. [સં] ખીલવું તે (૨) ઉત્ક્રાંતિ.
વન નં. ખીલવું તે, વધવું તે ૦૧૬ પું. જુઓ ઉત્ક્રાંતિવાદ ૦૧૬ પું. વિકાસ-વાદમાં માનનાર

વિકાસવું અંકિં (૨) સંકિં જુઓ વિકાસવું
વિકાસી વિં [સં.] ખીલવું, વિકસવું (૨) ખૂલવું;
પહોળું

વિક્રીર્ણ વિં વિખરાયેલું; ઘેરાયેલું
વિકૃત વિં [સં.] વિકાર પામેલું
વિકૃતિ સ્ત્રીં [સં.] વિકાર. ઠંકાંથ નં મૂળ
કાવ્યની વિકૃતિરૂપ કાવ્ય, 'પેરડી'. ઋચિત્ર નં
નર્મચિત્ર, હાસ્યચિત્ર; 'કાઠૂંન; કેરિકેચર'
વિકૃષ્ટ વિં [સં.] ખેંચાયેલું આકૃષ્ટ
વિક્રિ સ્ત્રીં [સં.] વિવેક, સારાસારનો ભેદ
વિક્રમ પું [સં.] પરાક્રમ (૨) (સ.) ઉલ્લસનનો
એક પ્રસિદ્ધ રાજા, વિક્રમ સવત પ્રવર્તવનાર
(૩) નં પગલું ઠંકાં વત પું વિક્રમ રાજથી
ચાલેલો સવતસર (દૂકમા વિંસં)
-માદિત્ય પું (સં.) જુઓ વિક્રમ

વિકૃત્ય પું [સં.] વેચાણ
વિક્રાંત વિં [સં.] પરાક્રમી (૨) વિકરાળ, હરામણ
વિક્રિયા સ્ત્રીં [સં.] વિકાર
વિકલ્પ વિં [સં.] દુઃખી, ખિન્ન (૨) ગલરાયેલું
વિક્ષિપ્ત વિં [સં.] વિસ્ફેપ પામેલું (૨) વેરાયેલું
વિક્ષુબ્ધ વિં [સં.] વિશ્લોભ પામેલું
વિક્ષેપ પું [સં.] અડચણ (૨) વાર; વિલખ
(૩) અસ્થિરતા; મૂંઝવણ (૪) વેરવું તે.
[-પહવો = અડચણ થવી

વિક્ષોભ પું [સં.] ખળભળાટ; ફોભ
વિખ નં [જુઓ વિષ; સરં હિં, મ] ઝેર
[-વાવવું = ઝેરવેરવું મૂળ રોપવું.] ઠંકાં નં +
શરુતા [તુ પ્રેરક

વિખરાવવું સંકિં વિખેરાવવું 'વીખર(-રા)વું'
વિખનાણુ સ્ત્રીં [વિખ+નાણી] ઝેરી બોલ; મહેણું
વિખવાદ પું [વિખ+વાદ] ઝેર પેદા થાય
તેવી બોલચાલ; તકરાર, કનિયો
વિખાણુ સ્ત્રીં, નં + જુઓ વખાણ ઠંકું
સંકિં + વખાણવું

વિખિયા સ્ત્રીં [વિખ કે વિષય ઉપરથી] +
ઘેરી, રાંડ; કુલટા (તિરસ્કારમા)
વિખૂડું વિં [જુઓ વખૂડું] જુડ, સાથમાંથી
ખૂટ પડી ગયેલું [-પહવું]
વિખે અં + જુઓ વિધે

વિખેરવું સંકિં [પ્રા. વિક્ષિર (સં. વિ+ક્ર),
સરં હિં. વિક્ષેરના; મ વિક્ષરણે] વેરવું;
ખૂટ કરી નાખવું. વિખેરાવવું (ખેરક),
વિખેરાવું (કર્મણિ)

વિખ્યાત વિં [સં.] જાણીતું; પ્રસિદ્ધ (૨) સ્પષ્ટ
કહેલું - જણાવેલું -તિ સ્ત્રીં પ્રસિદ્ધિ
વિખ્યાપન નં [સં.] જાહેરાત
વિખનનં [સં.] સમઠનથી ઊલટું તે, વિષકન
વિખત વિં [સં.] ગત, અતીત (૨) મૃત
વિખત સ્ત્રીં [વિ (વિશેષ)+ગતિ (સમજ),
સરં મ] ખીના, બાબત (૨) ગમ, સમ.
[-પહવી = યોગબાબુ, સમજવું.] ઠંકાં, -તે

અં દરેક વિગત સાથે, વિસ્તારપૂર્વક
વિગતિ સ્ત્રીં [સં.] અવગતિ, અવગતિ
વિખતેરક વિં [સં.] ધમ્મારહિત, નિષ્કામ
વિગતિત વિં [સં.] પડી ગયેલું (૨) ગળી ગયેલું
(૩) ટપકી ગયેલું [ગુણવાળું]
વિગુણ વિં [સં.] ગુણરહિત (૨) વિરુદ્ધ
વિગ્રહ પું [સં.] યુદ્ધ, સંગ્રામ (૨) શરીર
(૩) સમાસના અવયવો છૂટા પાડવા તે
(વ્યા.) ઠંકાં, ઠંકાં, ઠંકાં = યુદ્ધ શોધવાની
વૃત્તિ, યુદ્ધમા રાયવું તે; 'વૈર મોગરિગ'.
ઠંકાં સ્ત્રીં લઘુરેખા, (-) આલું વિરામ-
ચિહ્ન (વ્યા.) ઠંકાં વિં શરીરપ્રતી

વિઘટન નં [સં.] ખૂટ પાડવું તે (૨) તોડીફોડી
નાખવું તે [નાખેલું]
વિઘટિત વિં [સં.] જુડ પડેલું (૨) તોડીફોડી
વિઘટન નં, -ના સ્ત્રીં [સં.] વિઘટન (૨)
અથડાવું કે પહડાવું તે

વિઘરાવવું સંકિં 'વીઘરવું'નું પ્રેરક
વિઘાત પું [સં.] આઘાત, પ્રહાર (૨) નાશ;
સહાર (૩) વિધ, બાધા ઠંકાં વિં વિઘાત
કરનાર ઠંકાં નં

વિઘોટી સ્ત્રીં ['વીધું' પરથી, સરં મ વિવોટાર્ક;
વિઘોટી, હિં વીગહાટી] ઠંકાં વીધે આકારાતુ કે
ભરવાનું મહેસૂલ [-ભરવી]

વિધ નં [સં.] હરકત, સંકટ, મુશ્કેલી
[-આવવું, પહવું = હરકત પેદા થવી.] ઠંકાં
-(તર્) પું, ઠંકાં વિં (૨) પું (વિધ કરનાર.

નાશક(-ન) વિં (૨) પું વિધ દૂર કરનાર
(ગણપતિ). ંસંતોષી વિં વિધ કરવામાં
રાજ થનાર. ંહર(-ર્તા, -ર્તા) વિં વિધ
દૂર કરનાર -દ્વિન વિં [સં.] વિધમાં આવી
પડેલું, અતરાયેલું; અટકાયેલું
વિધ વિં [ભુઓ વ્યય] + આવર [ંતા સ્ત્રીં
વિચક્ષણ વિં [સં.] ચતુર; બુદ્ધિમાન, વિકાન.
વિચરવુ અંકિં [સ વિ+ચર્] જવું, આમ
તેમ ફરવું; પ્રવાસ કરવો
વિચલ(-ળ), -લિત વિં [સં.] અસ્થિર; હાલત
વિચાર પું [સં] મનથી ચિંતવવું તે, મનન
કરવું તે (૨) અભિપ્રાય (૩) ઉદ્દેશ, આશય
(૪) કલ્પના, મનસૂબો (૫) નિશ્ચય (૬)
વિવેક, મર્યાદા (૭) પરિણામનો ખ્યાલ (૮)
ચિતા [-આપવો = અભિપ્રાય આપવો,
સલાહ આપવી -આપવો = કલ્પના સૂઝવી
(૨) ચિતન કરવું -હીઠવો = તર્ક થવો
-કરવો = ચિતવવું (૨) મનસૂબો કરવો (૩)
મસલત કરવી. -ચલાવવો = વિચારવું,
ચિતવવું (૨) મસલત કરવી. -છુપાવવો =
અભિપ્રાય કે હેતુ ગુપ્ત રાખવો -દબાવવો =
મનોભાવ પ્રકટ ન કરવો (૨) મન મારવું
-દર્શાવવો = વિચાર પ્રગટ કરવો, જણાવવો.
-દોહાવવો = કલ્પના કરવી -ધરવવો =
અભિપ્રાય કે ઉદ્દેશ હોવો. -પરખવો =
મનોભાવ કળવો -પહેંચાડવો = વિચારવું.
-પૂછવો = અભિપ્રાય જાણવા માગવો.
-ભામવો = મન અસ્થિર હોવું -રાખવો =
વિચાર ધરાવવો (૨) વિવેક રાખવો, મર્યાદા
સાચવવી લાંબી વિચાર = દૂરના પરિણામો-
નો ખ્યાલ] ંક પું વિચાર કરનાર,
ચિંતનશીલ પુરુષ ંણી સ્ત્રીં વિચાર
કરવો ં- ંણીય વિં વિચારવા માટેનું
કે વિચારવા યોગ્ય ંદોષ પું વિચાર-
પદ્ધતિ કે તેની સરણીનો દોષ, વિચાર કરવામાં
થતી ભૂલ ંપદ્ધતિ સ્ત્રીં વિચાર કરવાની
રીત ંપૂર્વક અં વિચાર કરીને ંવત,
ંવાન વિં વિચાર કરનાર, વિચારવાળું
ંવિનિમય પું વિચારોની આપલે. ંવું

સંકિં વિચાર કરવો. ંશક્તિ સ્ત્રીં વિચાર
કરવાની શક્તિ ંશીલ વિં વિચાર કરે તેણું;
વિચારવાન. ંગ્રેણિ(-ણી) સ્ત્રીં વિચારની
પરંપરા. ંસરણિ(-ણી) સ્ત્રીં વિચારની
સરણી-તેની પદ્ધતિ, ક્રમપદ્ધતા વગેરે ંસ્ટ્રિ
સ્ત્રીં વ્યક્તિના સમગ્ર વિચારોનો સમૂહ. -રિત
વિં વિચારેલું. -રી વિં વિચારયુક્ત;
વિચારવાન
વિચિ(-ચી) સ્ત્રીં [સં] મોજી, તરંગ
વિચિત્ર વિં [સં] તરેહવાર, વિલક્ષણ (૨)
અદ્ભુત, નવાઈ પમાડતું ંતા સ્ત્રીં ંવીર્ય
પું (સં) ધૃતરષ્ટ્ર અને પાડુનો પિતા. -નિત
વિં [સં] વિચિત્ર; નવાઈ ભરેલું
વિચી સ્ત્રીં [સં] વિચિ, મોજી
વિચેતન વિં [સં] અચેતન, બેહોશ
વિચેષ્ટા સ્ત્રીં [સં] ચેષ્ટા
વિચોવિચ અં [સરં હિં વીચોવીચ; ભુઓ
વચ્ચે] બરાબર વચ્ચે, વચ્ચેવચ
વિચિત્તિ સ્ત્રીં [સં] સ્ત્રીનો એક વિલાસ,
(અગત સૌકર્યની મગફળીથી) શણગાર ઇં
માં અમુક લાપરવાઈ દેખાડવી તે
વિચિત્ત વિં [સં] વિચેષ્ટ પામેલું
વિચેષ્ટ પું [સં] કાપ, છેદ (૨) વિભાગ (૩)
વિયોગ (૪) નાશ [-જવું = નાશ પામવું]
ંન નં વિચેષ્ટ કરવો કે થવો તે
વિચ્યુત વિં [સં] ચ્યુત થયેલું
વિછળામણુ નં [વિછળવું પરથી] વીછળેલું પાણી
વિછળાવણુ સંકિં 'વીછળવું'નું પ્રેરક
વિછેહ પું [દે વિચ્છોહ, સરં હિં] (૫)
વિયોગ, ભુદાઈ -હી વિં વિયોગી
વિજન વિં [સં] માણસના અવરજવર વિનાનું,
એકાત, વેરાન (૨) નં તેવી જગા ંતા સ્ત્રીં
વિજય પું [સં] ક્ષેત્ર. ંકેઠા પું વિજય
સૂચવતો ડંકો ંધવજ, ંવાવટે. પું
વિજયસૂચક વાવટે ંયાત્રા સ્ત્રીં વિજયની
ઉજવણીની યાત્રા ંવતંભ પું વિજયની
યાદગીરી માટે ઊભો કરેલો સ્તંભ -યા સ્ત્રીં
(સં) પાર્વતી (૨) ભાગ -યાદશમી સ્ત્રીં
દશેરા, આસો સુદ ૧૦ -યિની વિં સ્ત્રીં,

-થી વિં ક્તેહમંદ

વિજયંત વિં (૫) વિજયવત [ખીજીભતનું
વિભતિ સ્ત્રીં [સં.] લિખ ભતિ -તીય વિં
વિભપરે પું [સરં મ વિજાવલી = વેગળાપણું;

લિખતાં છૂટકા; નકાલ

વિભરી સ્ત્રીં [સં. જાર ઉપરથી] વ્યલિચાર (૨)
લુચ્ચાઈ (૩) હાથચાલાકી

વિભવું અઠ્ઠિં, -વણુ સઠ્ઠિં 'વીજવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક [વિં જીતવા ધરજનાર

વિજિગીષા સ્ત્રીં [સં.] જીતવાની ધરજા. -ણુ

વિજીત વિં- [સં.] જિતાયેલું; હારેલું

વિજૃંભણુ નં [સં.] બગાડુ (૨) ખીલવું તે
(૩) રમત; ક્રીડા

વિજેતા પું [સં.] વિજય મેળવનાર

વિજોમ પું ભુઓ વિયોમ; છૂડું પડવું તે.

વિજુ(-ણી) વિં સ્ત્રીં વિયોગી સ્ત્રી;

વિરહણી -મિથુ, -ગી વિં વિયોગી; વિરહી

વિજ્ઞાપિ સ્ત્રીં [સં.] વિનંતી

વિજ્ઞાત વિં [સં.] સારી રીતે જાણેલું. -તા

પું [સં.] જાણનાર; સારી રીતે જાણનાર

વિજ્ઞાન નં [સં.] સવિશેષ જ્ઞાન શાસ્ત્રીય જ્ઞાન
(૨) અનુભવજ્ઞાન (૩) જ્ઞાનજ્ઞાન, તત્ત્વજ્ઞાન.

અમય વિં વિજ્ઞાનથી ભરેલું, વિજ્ઞાનનું બનેલું

અમય કોશ(-વ) પું જીવના પાચ કોશોભાનો

એક (ભુઓ અનામય કોશ) વૈદ્ય પું

પદાર્થમાત્ર અનોમય છે, એટલે વિજ્ઞાન એ જ

તત્ત્વ છે એવો બૌદ્ધ તત્ત્વજ્ઞાનનો એક સિદ્ધાંત.

વૈદ્ય વિં (૨) પું વિજ્ઞાનવાદ માનનાર.

વૈજ્ઞાનિક પું વૈજ્ઞાનિક, 'સાયન્ટિસ્ટ'.

-નિક, -ની વિં (૨) પું ભુઓ વૈજ્ઞાનિક

વિજ્ઞાપક વિં [સં.] જાહેર કરનાર (૨) નં

જાહેરખબર (૩) માહિતી આપનાર પુસ્તક કે

ચોપાનિયુ. -ન નં, -ના સ્ત્રીં નિવેદન, વિનંતિ

વિજ્ઞાપિત વિં [સં.] નિવેદિત કરેલું

વિટ(-શ) પું [સં.] વૈશ્ય

વિટ પું [સં.] કાચુક, લંપટ (૨) ચાર (૩)

વેશ્યાનો અનુચર, હડલો (૪) નાટકમાં નાયક

નાયિકાનો વિદૂષક જેવો સાથી

વિટપ પું [સં.] ડાળી

વિટમણા સ્ત્રીં + ભુઓ વિટંબણા

વિટલ વિં + મૂર્ખ; અણસમભુ

વિટલાગી સ્ત્રીં [દિ વિંટલ, વિંટલિયાં વધીકરણ

વિલા ઉદાં 'માડી માયાએ વિટલાગી'

વિટંબા સ્ત્રીં + [સં વિટ્ + અંગના] + ઊનાળ;

કુલટા (૨) કાબેલ સ્ત્રી

વિટંબ પું +, વણુ સ્ત્રીં [સં. વિટંબના,

સરં મ] કુઃખ; સંતાપ; મુશ્કેલી. [-થવી,

પડવી = સંતાપ થવો, મુશ્કેલી આવવી]

વિટામિન નં [ફ.] યોગક્રમા હોતુ એક

પ્રાણદાયી તત્ત્વ [મૂડીદારોની સત્તા

વિટંબકોષ પું [સં.] વૈશ્યવૃત્તિની પ્રબળતા;

વિટંબરાહ પું [સં.] કુચર

વિકૃષ્ટ પું [સં.] (સં) કૃષ્ણ, વિષ્ણુ

વિટંમ પું, સ્ત્રીં; નં [સં] વાવડિંગ

વિટંબક વિં (૨) પું [સં.] વિટંબના કરનાર.

વિટંબન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] અનુકરણ (૨)

ઉપહાસ, મરકરી (૩) છળ (૪) મુશ્કેલી; પીડા.

[-પડવી = મુશ્કેલી પડવી, પીડા થવી.]

વિટારણુ નં [વિહારવુ પરથી] વિહારવું તે

વિહારવું સઠ્ઠિં [ભુઓ વિહારવું] માત્રી નાખવું

(૨) ચીરવું (૩) શરમાવવું

વિષ્ણુ અં [પ્રા. વિણા (સં વિના), વિના (૫)

વિષ્ણુમણુ નં, -ણી સ્ત્રીં [વિણવું ઉપરથી]

વીણવુ તે (૨) અનાજમાથી વીણી કાઢેલો

નકામો ભાગ (૩) વીણવાની મજૂરી

વિણવું અઠ્ઠિં, -વણુ સઠ્ઠિં 'વીણવું'નું

અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક

-વિત નં [સં. વિત્ત] (૫) વિત્ત, ધન

વિતથ વિં [સં] અસત્ય, મિથ્યા.

વિતરણુ નં [સં] અર્પણ; દાન

વિતરણુ સઠ્ઠિં [સં વિત્ત] આપવું

વિતર્ક પું [સં] એક તર્ક પછીનો બીજો તર્ક

(૨) સદેહ, શક (૩) તર્કવિતર્ક, વિચાર

વિતલ(-ળ) નં [સં.] સાત પાતાળમાનું બીજું

વિતંડા સ્ત્રીં; વૈદ્ય પું [સં.] ખોટો વકવાદ;

નકામી માયાજીક (૨) પોતાનો પક્ષ જ ન

હોય અને માત્ર સામા પક્ષનું ખંડન જ

કર્તા કરવું તે (ન્યા). -ડી વિં વિતંડાવાળું

વિતાહવું સં કિં [‘વીતવું’નું પ્રેરક] કુઃખ જેવું;
પજવવું, વતાહવું [કરવું

વિતાહ(-વ)વું સંકિં [‘વીતવું’નું પ્રેરક] પસાર

વિતાનું પું, નં [સ] ચ દરવો; છત

વિતાહ વિં [સં.] બેતાહું

વિતાવવું સંકિં જુઓ વિતાહવું, પસાર કરવું

વિત નં [ન.] દ્રવ્ય (૨) શક્તિ (૩) સાર

-વિદ્ વિં [સં] સમાસમા ઉત્તરપદ તરીકે આવતા

‘ભણનાર’ અર્થ બતાવે છે. ઉદાં ‘ચતુર્વિંશ’

વિદ્યગ્ધ વિં [સં] બળીને ભરમ થયેલું (૨)

પરિપક્વ (૩) વિદ્યાન (૪) ચતુર, પક્ષું.

ઠા સ્ત્રીં - ગધા સ્ત્રીં ચતુર સ્ત્રી

વિદર્ભ પુ. [સં.] (સ) એક દેશ; આધુનિક વરાહ

વિદલ(-ળ) વિં [સં] વિકસિત, ખીલેલું

(૨) દળ વિનાનું (૩) નં કઠોળ અને

હલી અથવા હલીની વાની

વિદાય વિં [જુઓ વદાય] વળાવેલું. મોડલેલું

(૨) સ્ત્રીં રત્ન; છૂટા પડેલું તે [-આપવી,

-લેવી] બોલ પુ. વિદાય લેતા કે આપતા

બોલાતો શબ્દ ગીરી સ્ત્રીં રત્ન આપવી

તે, વળાવણું તે

વિદારક પુ. [સં] વિદારણ કરનાર - જુ. નં

વિદારવું સંકિં [સં. વિદુ] ચીરવું કંકડા કરી

નાખવા (૨) મારી નાખવું

વિદારિત વિં [સં] ચીરેલું

વિદારી સ્ત્રીં એક વેલો (૨) [સં] એક

રોગ ઠંદ પુ. વિદારીનું કંઠ

વિદીર્ણ વિં [સં] વિદારિત, ચિરાયેલું

વિદિત વિં [સં] જાણ્યમા આવેલું, જાણાયેલું

વિદુર પું [સં.] (સ.) કૃતનાટ્ય તથા

પાડુનો નાનો ભાઈ. ઓઢા પુ. બંધવં

દીનતા દેખાડ્યા કરવી તે

વિદુષી વિં સ્ત્રીં [સં] પડિતા

વિદુર વિં [સં] ખૂબ દૂર (૨) [સં] એ નામનો

પર્વત કે શહેર’ જ્યાંથી પૂર્વે વૈદ્ય મળતો

ઠા સ્ત્રીં. બમણ પુ. વૈદ્ય એક મણિ

વિદૂષક પુ. [સં] મસ્કેરો, રંગલો (૨)

નાકમા નાચકનો નિત્ર બપણું નં

વિદેશ પુ. [સં] પરદેશ - શી વિં (૨)

પુ. પરદેશી. - શીય વિં પરદેશી (૨)
પરદેશથી આવેલું, ‘એકસોટિક’

વિદેહ વિં [સં] અશરીરી (૨) વિગત; મૃત (૩)

કૈવલ્ય પામેલું, માયાપાશથી મુક્ત થયેલું.

બુક્ત વિં મુક્તિ પામેલું બુક્તિ સ્ત્રીં

મરણ બાદ પ્રાપ્ત થતી મુક્તિ (જીવનમુક્તિથી

ભિલ્લ). - હી વિં જુઓ વિદેહ

વિદ્યમાન વિં [સં.] હયાત (૨) હાજર.

(ન મમા પિતાના નામ પૂર્વે ‘વિં’ લખી તે

હયાત છે એમ સૂચવાય છે) - ને અં +

મારકતે ઉદાં જેની વિદ્યમાને કાગળ

પડોચાડ્યો

વિદ્યા સ્ત્રીં [સં.] જ્ઞાન (૨) તેનું શાસ્ત્ર કે કળા.

ઉદાં ‘સમાજવિદ્યા’ (૩) વિજ્ઞાન, ‘સાથ-સ

(૪) જુઓ વદ્યા જ્યોદે વિદ્યા = બધી

વિદ્યા, સમગ્ર જ્ઞાન મેલી વિદ્યા = ભરણ,

મારણ, વરીકરણની કે ભૂતપ્રેત સાધવાની

વિદ્યા] બુરુ પુ. વિદ્યા શીખવનાર

શુર ઠદાન નં વિદ્યાનુ દાન બધરે પુ.

એક દેવયોનિનો દેવ બધરો સ્ત્રીં વિદ્યાધર

વર્ગની સ્ત્રી બધિકારી પુ. [+ અધિકારી]

રેળવણી ખાતાનો ઉપરી, ‘દી પી આઈ’

બંદ પુ. [+ અનંદ] વિદ્યા પ્રાપ્તિનો

આનંદ બનિધિ પુ. વિદ્યાનો ભડાર (૨) વિદ્યા-

સમિતિનો પ્રમુખ બપીઠ સ્ત્રીં નં વિદ્યાનું

ધામ, ‘યુનિવર્સિટી’ (૨) (સ) ગૂજરાતવિદ્યા-

પીઠ, ગાંધીજીએ ગુજરાતમા રચાવેલ રાષ્ટ્રીય

યુનિવર્સિટી બનુરાગી વિં [+ અનુરાગી]

વિદ્યામા પ્રેમ - અનુરાગવાળું અભ્યાસપ્રમી

બભ્યાસ પુ. [+ અભ્યાસ] ભણતર, રેળવણી.

બંદિર નં શાળા. બમૃત નં [+ અમૃત]

વિદ્યાપી અમૃત ઓર્થની સ્ત્રીં, ઓર્થ પુ.

[સં] ભણનાર, અભ્યાસી. બલય નં

[+ આલય] શાળા બવંત વિં વિદ્યાન

બસમિતિ સ્ત્રીં વિદ્યાપીઠમા કેઈ પણ

વિદ્યાના અભ્યાસ સંપ્રદી વિચાર કરવા નીમેલું

મહળ બવિહીન વિં રેળવણી વિનાનું

બબ્યાસ ગી વિં (૨) પું વિદ્યાના

બ્યાસ ગવાળો

વિદ્યુત સ્ત્રી [સં.] વીજળી. -સ્પાત પું. વીજળી
પડવી તે. -દણુ પું. [+જણુ] 'ઇલેક્ટ્રોન'.
-દંત્ર નં. [+યંત્ર] વીજળીને બળે ચાલતુ
યંત્ર -દ્રેગી વિં. [+વેગી] વીજળીના વેગવાળું;
અતિ ત્વરિત. -નમય વિં. [+મય] વિદ્યુતથી
પરિપૂર્ણ (૨) [લા.] ઉત્તેજિત; તેજ ચયેલું.
-આહા (-ળા) પું. [+માલા] એક છંદ
-દક્ષતા, -દક્ષિણા સ્ત્રીં. [+લક્ષ, લેખા]
વીજળીની વાકીચૂકી રેખા

વિદ્યોત્તેજક વિં. [સં.] વિદ્યુત ઉત્તેજન આપનારું
વિદ્યાવણુ નં. [સં.] ઓગાળવું - પ્રવાહી કરવું તે
વિદ્રુમ નં. [સં.] પરવાળુ (૨) ફુંપળ
વિદ્રુજનન પું. [સં.] વિકાસ મળેલ
વિદ્રુતા સ્ત્રીં. [સં.] પડિતાઈ, જ્ઞાન
વિદ્રુત્સંન્યાસ સ્ત્રીં. [સં.] પૂર્ણ જ્ઞાનીનો સંન્યાસ
વિદ્રુદ્ધોગ્ય વિં. [સં.] વિદ્યાનોને જરસ પડે એવું
વિકાસ વિં. (૨) પું. [સં.] જ્ઞાનવાન, પડિત, જ્ઞાની
વિદ્રેષ પું. [સં.] દ્રેષ, શત્રુતા. ંણુ નં. શત્રુતા
કરાવવા તે એક અભિચાર

વિદ્રેષી વિં. [સં.] વિદ્રેષવાળુ -ધિતા સ્ત્રીં
વિદ્રેષા પું. [સં.] વિદ્રેષ કરનાર [ધર્મવાળું]
વિધર્મ (-મી) વિં. [સં.] વિરોધી કે લિજ
-વિધ વિં. [સં.] (સમાસને અંતે) શીતતુ, ઉદાં
બહુવિધ (૨) અં. + પ્રમાણે; રીતે

વિધ સ્ત્રીં. (૫) વિધિ, રીત; પ્રકાર
વિધવા સ્ત્રીં. [સં.] જેનો પતિ મરી ગયો હોય
તેવી સ્ત્રી. ંવિવાહ પું. તેનું પુનર્લગ્ન
વિધવિધ વિં. [બુઝો વિધ, વિવિધ] બહુ
પ્રકારનું, વિવિધ

વિધા સ્ત્રીં. [સં.] પ્રકાર
વિધાતા પું. [સં.] બ્રહ્મા (૨) સ્ત્રીં. વિધાત્રી.

૭૧-ત્રી સ્ત્રીં. પ્રારબ્ધની અધિષ્ઠાત્રી દેવી

વિધાન નં. [સં.] વિધિ; રીત (૨) શાસ્ત્રાજ્ઞા (૩)
ક્રિયા (૪) સેવા (૫) ઉપાય (૬) હાથીને માટે
કરેલો લાડુ

વિધાયક વિં. [સં.] રચનાત્મક (૨) પું. વ્યવસ્થા
કરનાર (૩) રચનાર (૪) આજ્ઞા કરનાર (૫)
[પ્રાણવિનિમયનો] પ્રયોગ કરનાર

વિધાયી વિં. પું. [સં.] સ્થાપના કરનારો (૨)

વ્યવસ્થા કરનારો (૩) રચના કરનારો

વિધિ પું. [સં.] (સં) બ્રહ્મા (૨) ભાગ્યદેવતા
(૩) આજ્ઞા; શાસ્ત્રાજ્ઞા (૪) સંસ્કાર (૫) પું.
સ્ત્રીં. ક્રિયા (૬) ક્રિયાનો ક્રમ કે પદ્ધતિ
ંનિધેય પું. અમુક કરવા ન કરવા માટેની
શાસ્ત્રાજ્ઞા ંપદ નં. વિધેય; 'પ્રેડિક્ટ' (ન્યા).
ંપૂરક વિં. ક્રિયાપૂરક (વ્યા) ંરૂપ વિં.
અમુક કરવાની આજ્ઞાવાળું; આજ્ઞારૂપ
વિધુ પું. [સં.] અંદ્રમા ંવાર પું. સોમવાર
વિધુર પું. [સં.] જેની પત્ની મરી ગઈ હોય
એવો પુરુષ (૨) વિં. વ્યાકુળ (૩) વિયોગી
ંવિવાહ પું. વિધુરનું પુનર્લગ્ન. -રા વિં.
સ્ત્રીં. પ્રિયના વિયોગથી પીડિત. -રૂ વિં. વિધુર
વિધેય વિં. [સં.] કરવા યોગ્ય (૨) અધીન,
આજ્ઞાધારક (૩) નં. વાક્યમા ઉદ્દેશને વિધે જે
કંઈ કહ્યું હોય તે (વ્યા.) (૪) પું. (પ્રાણ-
વિનિમયનો) જેના પર પ્રયોગ કરાય છે તે.
ંપૂરણુ, ંવધર્ક વિં. વિધેયના અર્થમા
વધારો કરનાર (૨) નં. તેનું પદ (વ્યા).

વિદ્ધ વિં. [સં.] વીંધાયેલું
વિધ્યર્થ પું. [સં.] શાસ્ત્રાજ્ઞા, પ્રેરણા, ઉપદેશ,
ફરજનો અર્થ બતાવતું ક્રિયાપદનું રૂપ (વ્યા)

ંક વિં. વિધ્યર્થનું, વિધ્યર્થવાળું

વિધ્વસ્ત વિં. [સં.] નાશ પામેલું

વિધ્વંસ પું. [સં.] નાશ

વિન અં. [સં. વિના] + વિણ; વિના (૫)

વિનત વિં. [સં.] નમ્ર (૨) નમી ગયેલું [માતા

વિનતા સ્ત્રીં. + વનિતા (૨) [સં.] (સ) ગરહની

વિનતિ સ્ત્રીં. [સં.] વિનંતી (૨) નમ્રતા

વિનમ્ર વિં. [સં.] વિશેષ નમ્ર

વિનય પું. [સં.] નમ્રતા (૨) સહ્યતા. ંમંદિર

નં. માધ્યમિક ફળવણી આપનારી શાળા

વિનવણી સ્ત્રીં. [બુઝો વીનવણ, સરં મ.]

વીનવણ તે. વિનવાણું સંક્રિં. 'વીનવણું'

પ્રેરક [ન.શ પામવું]

વિનશન નં. [સં.] નાશ. -વું અં. ક્રિં. (૫.)

વિનશ્વર વિં. [સં.] નશ્વર, ક્ષણભણુર

વિનષ્ટ સ્ત્રીં. [સં.] નાશ પામેલું

વિનંદિ સ્ત્રીં. [સં.] વિનાશ, પાપમાલી

વિનંતિ(-તી) સ્ત્રીં [પ્રા વિન્નત્તિ (સં વિજ્ઞસિ)]

અચ્છ, આજ્ઞ, ઓષ્ઠ નં વિનતી કરતો

પત્ર કે લખાણ [રહિત; વિહોણુ

વિના અં [સં] (સિવાય, વગર. ઓં વિંવગરતુ,

વિનાણુ નં [પ્રા વિન્નાણ (સં વિજ્ઞાન)] +

વિજ્ઞાન (૨) જાદુ

વિનાયક પું [સં] (સં.) ગણપતિ. ઓચુદ્દેશી

સ્ત્રીં (સ) કારતક સુદ ૪

વિનાશ પું [સં] નાશ ઓ વિં નાશ કરનાર.

ઠન નં નાશ કરવો તે -શિકા સ્ત્રીં લોહાના

ખપ્તરવાળુ એક લકાયક જહાજ, 'હિરોયર'.

-શિની વિં સ્ત્રીં, -શી વિં નાશ કરનાર

(૨) નાશ પામે તેવું

વિનિપાત પું [સં] અવનતિ; પડતી; વિનાશ

વિનમય પું [સં] અદલોખલો, આપલો

વિનિયોગ પું [સં] ઉપયોગ, પ્રયોગ (૨)

નિમણું (૩) વિદ્ય

વિનિર્મિત વિં [સં] નિર્મણ થયેલું

વિનિદક વિં [સં] નિંદા કરનાર (૨) અવગણણું,

પુચ્છકારણું

વિનિત વિં [સં] સૌમ્ય, વિવેકી (૨) સુશિક્ષિત

(૨) નરમ પક્ષતુ, 'લિખરલ' (૪) હાઈરફલ કે

વિનયમ દિરનો અભ્યાસક્રમ પાર કરી ગયેલું,

'મેટ્રિક' ઠતા સ્ત્રીં સૌમ્યતા, નમ્રતા (૨)

સુશિક્ષિતતા. ઓપક્ષ પું બંધારણીય માર્ગે

રાજકીય સુધારાઓ માટે પ્રવૃત્તિ ચલ વવામાં

મનનો - 'લિખરલ' કે 'મેહરેટ' - પક્ષ

વિને પું + વિનય

વિનોદિત સ્ત્રીં [સં] 'વિના'નો જેમા રસિક

પ્રયોગ કરાય છે એવો એક અલકાર (કા શા.)

વિનોદ પું [સં.] મોજ, આનંદ (૨) મસ્કરી,

-મલક [-કરવો]. -દિની વિં સ્ત્રીં,

-દી વિં વિનોદ કરનાર કે કરી શકે એવું

વિન્યસ્ત વિં [સં.] ગોઠવાયેલું (૨) મુકાયેલું

વિન્યાસ પું [સં] ગોઠવણ (૨) મૂકવું તે

વિપક્ષ વિં [સં] સામા પક્ષતું, વિરોધી (૨) પું

સામાવાળિયો, દુસ્ત્રમ [૨૨] મુસ્કલી

વિપત(-તિ-દ,-દા) સ્ત્રીં [સં] દુઃખ, આક્રંત

વિપથ પું [સં] કુમાર્ગ ઝગામી વિં (૨)

પું કુમાર્ગે જનાર

વિપદ(-દા) સ્ત્રીં [સં] વિપત્તિ

વિપરિણામ પું, નં [સં] ફેરફાર; પલટો

(૨) ખોટું કે ખરાબ પરિણામ

વિપરીત વિં [સં] ઊલટું, વિરોધી, અવળું.

ઠકરણું નં ઊલટું કરણું તે ઠકોણું પું

'રિફ્લેક્સ એન્મલ' (ગ) ઠતા સ્ત્રીં,

ઠલક્ષણુ સ્ત્રીં જહલ્લક્ષણાનો એક પ્રકાર,

આમા વાચ્યાર્થને છોડી તેના સાથે સબધ

રાખતો તેનાથી બિલકુલ વિપરીત અર્થ

સમજવાનો હોય છે. (કા. શા.)

વિપર્યય, વિપર્યય પું [સં] ઊલટપૂલટ

થઈ જવું તે (૨) મિથ્યાજ્ઞાન, હોય તેનાથી

ઊલટું જ સમજવું તે (૩) ગરબડ,

અવ્યવસ્થા (૪) નાશ

વિપલ(-ળ) સ્ત્રીં [સં] પળનો ૬૦ મો લાગ

વિપશ્ચિત વિં [સં] વિકાન, નાણકાર

વિપાક પું [સં] પરિપક્વતા (૨) પરિણામ, ફળ

વિપાશા સ્ત્રીં [સં] (સં.) પલખની બિયાસ

નહીતું પ્રાચીન નામ

વિપિન નં [સં] જગલ

વિપુલ વિં [સં] વિશાળ (૨) પુષ્કળ (૩)

ગાઠ ઠતા સ્ત્રીં. ઠવું અંકિં વિપુલ થવું

વિપ્ર પું [સં] બ્રાહ્મણ ઠકર્મ નં બ્રાહ્મણતું

નિત્યકર્મ

વિપ્રતિપત્તિ સ્ત્રીં [સં] ઝઘડો, મતભેદ

વિપ્રયોગ પું [સં] વિયોગ

વિપ્રસખ્ધ વિં [સં] હેતરાયેલું (૨) નાસીપાસ

થયેલું -ખધા સ્ત્રીં નાથકે સકેત ન

સાચન્યાથી નાસીપાસ થયેલી નાચિકા

વિપ્રલભ પું [સં] વિરહ, વિયોગ (૨)

છળ, ઠગાઈ. -બી વિં મૂર્ત, કપટી, ઠગાર

વિપ્રિય વિં (૨) નં [સં] જુઓ અપ્રિય

વિપ્લવ પું [સં] બળવો, અધાધૂધી (૨)

વિપત્તિ (૩) વિનાશ (૪) ઠૂપી બઈ નાશ

પામવું તે ઠકારી વિં વિપ્લવ કરનાર.

ઠવાદી વિં બળવો જરૂરી છે એમ માનનાર;

'રેવોલ્યુશનરિસ્ટ'

વિપ્લાવક વિં [સં] વિપ્લવકારી

વિરાધના સ્ત્રીં [સં.] અંડન, લંગ (૨) (જૈન)
અપરાધ કરવો તે (આરાધનાથી ઊલટું)

વિરામ પું [સ.] વિરામવુ તે (૨) આરામ,
વિસામો (૩) અત, અવસાન, [કેઠાવિરામ,
જમીનવિરામ] દેહવિરામ = કેઠો, જમીન,
દેહ - એ બધાને અનુકૂળ હોય એવું.
અંત્રહન નં થોભવાની નિશાની (વાચતા)
૦૬ અંકિં અટકવું, થોભવું; અંવ પડવું,
અંત આવવો

વિરાવ પું [સં] ધ્વનિ

વિરુદ્ધ વિં [સં] ઊલટું, પ્રતિકૂલ ૦તા સ્ત્રીં
વિરૂપ વિં [સં] કદરૂપુ. ૦તા સ્ત્રીં. -પાદ
પું [સં] (સં) શિવ

વિરૈચન નં [સં] જીલાખ, દરત, દવાથી પેટ
સાફ કરવું તે ૦ચૂણું નં જીલાખ માટેની
એક કાકી [ને બલિનો બાપ

વિરૈચન પું [સં] (સં) પ્રહલાદને પુત્ર
વિરૈધ પું [સં] વિરુદ્ધતા, દ્વેષ, શત્રુવટ (૨)

કબ્જિયો, તકરાર ૦ભક્તિ સ્ત્રીં વિરોધલાવથી
થતી ભક્તિ (દા ત રાવણની રામ માટે). ૦૬
સંકિં [સં વિરુદ્ધ] વિરોધ કરવો, સામા થવું;
ઘેરી લેવું - ધાભાસ પું [સં આભાસ] માત્ર
દેખાતો વિરોધ (૨) તેવા વર્ણનવાળો એક અર્થા-
લ કાં (૩) શા) - ધાભાસી વિં વિરોધા-
ભાસવાળું. -ધિની વિં સ્ત્રીં, -ધી વિં

વિરોધ કરનાર; વેરી, શત્રુ (૨) વિરુદ્ધ,
ઊલટું (૩) પું દુશ્મન, સામાવાળિયો

વિરૌપણુ નં [સં] -રૌપવુ તે (૨) લાવીને
મૂકવું - ગોઠવવું તે [રણ. ૦તા સ્ત્રીં

વિરુદ્ધણુ વિં [સં] વિચિત્ર, અદ્ભુત, અસાધા-
વિલાપન નં [સં] વિલાપ. -વું અંકિં
[સં વિલપ્] વિલાપ કરવો [લય, નાશ

વિલય પું, ૦ન નં [સં] ઓગળી જવું તે (૨)
વિલાસવુ અંકિં [સં. વિલસ] જળકવું (૨) કીડા

કરવી, આનંદ કરવો (૩) સંકિં માણવું
વિલાસિત વિં [સં.] જળકવું, ચમકવું (૨)
નં વિલાસ; ચેષ્ટા, નખર

વિલંબ પું [સં.] ઢીલ, વાર. ૦ત્રિતાલ પું
એક તાલ (સંગીત.). ૦દ્રુતલય સ્ત્રીં

સંગીતમા લયનો એક પ્રકાર ૦ન નં
લટકવું તે (૨) ઢીલ; વાર. ૦મધ્યલય સ્ત્રીં
સંગીતમા લયનો એક પ્રકાર ૦લય સ્ત્રીં
સંગીતમા લયનો એક પ્રકાર. ૦વુ અંકિં
[સં વિલ્] વિલંબ કરવો -ખિત વિં
લટકવું (૨) વિલંબ થયો હોય એવું (૩)
ધીમું. -ધી વિં લટકવું (૨) ધીમું

વિલાગણું સંકિં [પ્રા વિલગ (સં વિલગ)]
+વળગવું [નં વિલાપ કરવો તે

વિલાપ પું [સં.] શેષું તે, રહન, આકદ ૦ન
વિલાયત સ્ત્રીં, નં [જ] વતન (૨) દુર્દેશી
અસલ દેશ (૩) ગોરા લોકોનો દેશ (૪)
ઇંગ્લંડ -તી વિં વિલાયતનું કે ત્યા ખનેલું
(૨) રવદેશનું નહીં એવું, પરદેશી (૩) [લા.]
અસાધારણ, વિચિત્ર

વિલાવું અંકિં [સં વિ + લી; સરં હિં
વિલાતા] કરમાવું (૨) પીગળવું (૩) વિલય

થવો, નાશ પામવું. -વણું સંકિં (પ્રેરક)
વિલાસ પું [સં] એલ; કીડા (૨) ચેનખાજ;

મોજ (૩) શૃંગારચેષ્ટા મોહક હાવભાવ (૪)
શૃંગારકીડા ૦વતી વિં સ્ત્રીં વિલાસવાળી.
૦વું સંકિં [સં. વિલસ] વિલાસ કરવો (૨)
ચળકવું. -સિકા સ્ત્રીં એક પ્રકારનું એકઅંકી
નાટક -સિની સ્ત્રીં વિલાસવાળી સ્ત્રી (૨)
વેશ્યા. -સી વિં (૨) પું કામાસક્ત, વિપથી
(૩) ચેનખાજ ઉડાવનાર, લહેરી

વિલીન વિં [સં] લીન થઈ ગયેલું (૨) લય
પામેલું (૩) ઓગળી ગયેલું [લીધેલું

વિલુપ વિં [સં.] લુપ્ત થઈ ગયેલું (૨) ઝૂંટવી
વિલુપ્ય વિં [સં] લોલાયેલું (૨) આસક્ત

વિલેપ પું, ૦ન નં [સં.] લેપ કરવો -લોપકવું
તે (૨) લેપ કરવાનો પદાર્થ

વિલોકણી સ્ત્રીં + જોવાની ઢગ (૨) તપાસણી
વિલોકન નં [સં] જોવું તે (૨) નજર

વિલોકવું સંકિં [સં વિલોક] જોવું (૨) તપાસવું
વિલોચન નં [સં] આખ (૨) જોવું તે.
-વું સંકિં જુઓ વિલોકવું

વિલોપન નં [સં] લોપવું કે લોપાવું તે
વિલોમ વિં [સં] વિપરીત, ઊલટું, ૦ક્રિયા

સ્રીં 'મેયડ ઓફ ઇન્વઝન' (ગ).
 ંગ(-ભત) વિં ઉચ્ચ ભતિની સ્રીને
 ઉતરતી ભતિના પુરુષથી ઉત્પન્ન થયેલું
 વિલોભ વિં [સ.] ચચળ (૨) સુદર ંતા સ્રીં
 વિલોહ અંકિં [પ્રા. વિલોવણ (સં. વિલોપન)]
 આઉને સંકાચી દૂધ ખેંચી લેવું - ઉલટી કેવું
 વિવક્ષા સ્રીં [સં] કહેવાની ઇચ્છા (૨)
 તાત્પર્ય, ઇચ્છા - સિત વિં કહેવા ધારેલું
 વિવર નં [સ.] દર; છિદ્ર (૨) શુદ્ધ (૩)
 પું (સુ.) ઉપાય, ઇલાજ; માર્ગ
 વિવરણ નં [સં] રૂપાંકરણ, વિવેચન
 વિવર્જિત વિં [સં.] ત્યજાયેલું; વરજાયેલું
 વિવર્ણ વિં [સં.] શીક; રંગ વિનાનું (૨)
 કદરૂપ (૩) નીચ ભતિનું
 વિવર્ત પું [સં] રૂપાંતર (૨) ભ્રમ; મિથ્યાભાસ
 (૩) ચક્રાકાર કરવું તે. ંન નં પરિવર્તન (૨)
 પરિભ્રમણ (૩) ચક્રાકાર કરવું તે ંવાદ પું
 જગત એ બ્રહ્મનું પરિણામ નથી, પરંતુ મિથ્યા-
 ભાસ છે એવો વેદાંતનો સિદ્ધાંત ંહું અંકિં
 [સં. વિવૃત્ત] ગોળ કરવું. -ર્તિત વિં [સં]
 વિવર્તન પામેલું (૨) મચકોડાઈ ગયેલું
 વિવર્ધમાન વિં [સં.] વધતું જતું; વર્ધમાન
 વિવર્ધિત વિં [સં] વધેલું; વિસ્તાર પામેલું
 વિવશ વિં [સં] પરાધીન (૨) વ્યાકુળ ંતા સ્રીં
 વિવસ્વાન પું [સં] સૂર્ય
 વિવા (વા) પું વિવાહ (પ.) [લગનસરા
 વિવાહો (વ) પું ['વિવાહ' પરથી] (કા.)
 વિવાતું (વા) વિં ['વિવાહ' પરથી] વિવાહવાળું,
 વિવાહની ધામધૂમશા મચેલું દેરાયતું, વેવાતું
 વિવાદ પું [સં] ચર્ચા (૨) ઝઘડો (૩)
 મતભેદ (૪) અદાલતમાં ચાલતો ઝઘડો કે
 દાવો. ંઅન્ત વિં ઝવડામાં પડેલું; જેને
 વિંધે વિવાદ ચાલે છે તેવું. -દાત્મક વિં
 [+વાત્મક] વિવાદવાળું. -દાત્પદ વિં
 [+વાત્પદ] વિવાદને જેમાં રથાન છે
 તેવું. -દિત વિં વિવાદયુક્ત, ચર્ચાસ્પદ,
 તકરાવી -દી વિં (૨) પું વિવાદ, ઝઘડો
 કે દાવો કરનાર (૩) વિં વાદી સવાદી
 સાથે નહિ લાગતો (૨વર)

વિવાર પું [સં.] અક્ષરોના ઉચ્ચારણમાં ગળાનું
 પહોળું થવું તે, વર્ણનો એક બાદ પ્રયત્ન (વ્યા)
 વિવાસન નં [સં.] દેશનિકાલ કરવું તે દેશવદો
 વિવાહ પું [સં] વિવિશાળ (૨) લગ્ન [-તોડવો,
 ફેંક કરવો = સમપણ નં કરવું. -મંડવો =
 લગ્નની ગોઠવણ તથા ઉત્તરવણી કરવી] ંપત્રી
 સ્રીં કંકાત્રી. ંવાજન નં વિવાહ કે તેવો
 ધામધૂમવાળો અવસર -હિત વિં, -હિતો
 વિં સ્રીં પરણેલું [(૩) નિર્મલ
 વિવિધ વિં [સં.] અલગ, જુદું (૨) એકાત
 વિવિદિપા સ્રીં [સં] જાણવાની ઇચ્છા;
 જિજ્ઞાસા ંસંન્યાસ પું જિજ્ઞાસુએ જ્ઞાન-
 પ્રાપ્તિ માટે છાધેલો સન્યાસ
 વિવિધ વિં [સં.] અનેક પ્રકારનું ંતા સ્રીં
 વિવિધ હોવાપણું (૨) વૈચિત્ર્ય ંર ગી વિં
 વિવિધ રંગવાળું
 વિવૃત વિં [સં.] ઉઘાડું; ખુલ્લું (૨) વિસ્તૃત
 (૩) આલ્યતર પ્રયત્નના ચાર પ્રકારમાંનો
 એક (વ્યા) (સ્પૃષ્ટ, ઇષ્ટસ્પૃષ્ટ, સ્વત્ત ને
 વિવૃત) -તિ સ્રીં [સં.] ટીકા, બાબ
 વિવેક પું [સં] જુઓ વિવેકબુદ્ધિ (૨) સ્વચેતા,
 વિનય (૩) કરકસર ંખ્યાતિ સ્રીં જુઓ
 પ્રસંખ્યાન ંબુદ્ધિ સ્રીં સારાસાર છૂટો
 પાડવાની -સમજવાની બુદ્ધિ -કા વિં વિવેક-
 વાળું; સમજ, સ્વચે (૨) વિચારવાન, જ્ઞાની
 વિવેચક વિં (૨) પું [સં.] વિવેચન, ટીકા કે
 સમીક્ષા કરનાર ંત્ર નં
 વિવેચન નં [સં.] રૂપાંકરણ (૨) ટીકા,
 ગુણદોષ જુદા પાડી બતાવવા તે. ંકાર પું
 વિવેચક. ંશાસ્ત્ર નં ગુણદોષની ચર્ચાનું
 શાસ્ત્ર. -ના સ્રીં વિવેચન
 વિવેચક સંકિં [સં વિવિચ્] વિવેચન -
 સમાલોચના કરવી
 વિવેચિત વિં [સં] વિવેચન કરાયેલું
 વિશદ વિં [સં] નિર્મળ (૨) સ્પષ્ટ, સરળ (૩)
 શ્વેત ંતા સ્રીં [લય પામવું
 વિશમવું સંકિં [સં વિશમ્] વિશમવું, શમવું;
 વિશલ્ય વિં [સં] શલ્યરહિત, સાજું ંકરણી
 સ્રીં મૃતસજ્જવની જેવી એક ઔષધિ

વિશસન નં [સં.] મારી નાખવું તે (૨) ખ. મ
(૩) (સં.) એક નરકનું નામ [નક્ષત્ર
વિશાખા સ્ત્રીં [સં.] નાની ડાળી (૨) નં સોળમું
વિશારણુ નં [સં.] મારી નાખવું - વિશીર્ણ
કરવું તે [૦તા સ્ત્રીં
વિશારદ [સં.] નિપુણ, ચતુર (૨) પંડિત; વિદ્વાન
વિશાલ (-ળ -ણું) વિં [સં.] મોટું વિસ્તીર્ણ.
૦ (-ળ) તા સ્ત્રીં. -લા સ્ત્રીં ગાધારગ્રામની
એક મૂરછના (સંગીત)
વિશાપતિ પું [સં.] રાત્રી [નં બાણ
વિશિષ્ણ વિં [સં.] શિખા - રોચ વિનાનું (૨)
વિશિષ્ટ વિં [સં.] વિશેષતાવાળું, અસાધારણ;
વિલક્ષણ. ૦તા સ્ત્રીં. -ષ્ટાદ્વૈત નં [+ અદ્વૈત]
રામાનુજે પ્રવર્તવિલો વેદાન્તનો સિદ્ધાંત
વિશીર્ણ વિં [સં.] ભાગીવૃદ્ધી ગયેલું, છૂટું
વિશુદ્ધ વિં [સં.] પવિત્ર (૨) નિર્મળ. ૦તા
સ્ત્રીં. ૦મૂલ્ય નં 'એષોલ્યુટ વૈદ્યુ' (મ.).
-દ્ધિ સ્ત્રીં વિશુદ્ધતા [સ્વચ્છંદી
વિશુંખસ (-ળ) વિં [સં.] બધન વિનાનું,
વિશે (-ષે) અં [જુઓ વિષે] સખધી
વિશેષ વિં + જુઓ વિશેષ
વિશેષ વિં [સં.] વધારે (૨) ખાસ,
અસાધારણ (૩) પું તફાવત (૪) અસાધારણ
ધર્મ (૫) સંગીતમા એક અલંકાર. [-વિન તી
કે (ટૂંકમાં વિં વિં) = વિશેષમા કહેવાનું
કે (એ અર્થમા પત્રમાં લખાય છે). વિશેષે
કરીને = ખાસ કરીને] ૦ક વિં વિશેષતા
કરતું (૨) પું એક છંદ
વિશેષણ નં [સં.] નામનો ગુણ કે સંખ્યા
બતાવનાર શબ્દ (વ્યા). ૦વાક્ય નં વિશે-
ષણરૂપ ગૌણ વાક્ય. ૦વિભક્તિ સ્ત્રીં છઠ્ઠી
વિભક્તિ ૦સમાસ પું ૦ કર્મધારય સમાસનો
એક પ્રકાર. હિંદો 'સ્નાતાનુવિષ્'
વિશેષતઃ અં [સં.] મુખ્યત્વે કરીને; ખાસ
કરીને -તા સ્ત્રીં, -ત્વ નં વધારેપણું
(૨) તફાવત (૩) ઉત્કૃષ્ટતા; અસાધારણતા
વિશેષનામ નં [સં.] (વ્યા) વસ્તુ, માણસ
આદિનું ખાસ નામ તે, નામનો એક પ્રકાર
વિશેષાક્તિ સ્ત્રીં [સં.] એક અલંકાર જેમાં

સામાન્ય આવશ્યક કારણો મોબુદ્ધ હોવા
છતા કાર્ય પશ્ચિમતુ નથી
વિશેષ્ય નં [સં.] વિશેષણથી જેનો ગુણ કે
વધારો બતાવાયો હોય તેવો શબ્દ (વ્યા.)
વિશેધન નં [સં.] સાફ કરવું તે, ઘેર નાખવું તે
વિશેધિત વિં [સં.] વિશુદ્ધ થયેલું
વિશ્ર (-સ્ત્ર) યધ વિં [સં.] વિશ્વાસુ (૨) સ્થિર
વિશ્રમણું અંદિં [સં. વિ + શ્રમ] વિશ્રામ કે
વિસામો કરવો (૨) અટકવું
વિશ્રંભ પું [સં.] વિશ્વાસુ (૨) ગૃહસ્થ;
ખાનગી વાત. ૦કથા સ્ત્રીં ખાનગી વાત.
-ભિત્તી વિં સ્ત્રીં વિશ્રંભ રાખતી
વિશ્રામ પું [સં.] વિસામો, આરામ (૨)
આરામ લેવાનું રથાન [-કરવો, -મળવો,
-લેવો] ૦ત્રાર પું આરામદિન; 'સેવાય'
વિશ્રાંત વિં [સં.] યાત્રી ગયેલું. -તિ સ્ત્રીં
વિશ્રામ [-કરવી, -મળવી, -લેવી]
વિશ્રી વિં [સં.] શોભાહીન, કુરૂપ, બેહુદું
(૨) સ્ત્રીં કુરૂપતા, શોભાહીનતા [સાલગેલું
વિશ્રુત વિં [સં.] પ્રખ્યાત (૨) ભણેલું;
વિશ્લેષ વિં [સં.] છૂટું પડેલું -પાડેલું
વિશ્લેષ પું, ૦ણુ નં [સં.] છૂટું પડવું કે પાડવું
તે (૨) વિયોગ ૦ક વિં (૨) પું જુડ પાડનાર
વિશ્વ નં [મ] જગત, સૃષ્ટિ (૨) વિં સમગ્ર;
વિરાટ ૦કર્મ પું [સં.] દેવોનો શિલ્પશાસ્ત્રી
(૨) ઈશ્વર (૩) સુનાર. ૦જનીન વિં સમરત
વિશ્વનુ, -ને લગતું (૨) ભૂતમાત્ર પ્રત્યેનું.
૦જિત વિં (વિશ્વને જીતનાર ૦ત્ર નં
જગતનું તંત્ર - વ્યવસ્થા ૦નાથ પું જગતનો
સ્વામી, પરમેશ્વર (૨) (સં.) કાશીમા આવેલું
શિવનુ ન્યોતિર્લિંગ (૩) (અં) મહાદેવ
૦દૃષ્ટિ સ્ત્રીં વિશાળ - વ્યાપક દૃષ્ટિ ૦મૂર્તિ
પું પરમાત્મા ૦રૂપ વિં સર્વ વ્યાપી (૨)
પું [સં.] વિષ્ણુ. ૦વિદ્યાલય નં
યુનિવર્સિટી; વિદ્યાપીઠ ૦વ્યાપી વિં આખા
જગતમા વ્યાપી રહેલું. ૦શાંતિ સ્ત્રીં સકલ
જગતની શાંતિ
વિશ્વસનીય વિં [સં.] વિશ્વાસ કરવા લાયક,
વિશ્વાસપાત્ર ૦તા સ્ત્રીં

વિશ્વરત વિં [સં] વિશ્વાસુ; વિશ્વસનીય
વિશ્વ કર વિં [સં] આખા જગતનું પોષણ
૮ કરનાર (૨) સર્વવ્યાપી (૩) પું (સં.) વિંણ

-૨૧ વિં સ્ત્રીં વિશ્વતું પોષણ કરનારી (૨)

સ્ત્રીં પૃથ્વી. -૨૧ વિં સ્ત્રીં વિશ્વંભાર

વિશ્વાત્મા પું [સં] વિશ્વનો આત્મા-પરમેશ્વર

વિશ્વાધાર પું [સં.] વિશ્વનો આધાર-ઈશ્વર

વિશ્વામિત્ર પું [સં.] (સં.) એક પ્રસિદ્ધ ઋષિ

વિશ્વાસ પું [સં.] ભરોસો; ખાતરી (૨) શ્રદ્ધા;

પ્રતીતિ [-આપવો દેવો; -કરવો, મૂકવો,

રાખવો; -પહોવો, બેસવો. વિશ્વાસે રહેલું

= ભરોસો રાખી બેસી રહેલું] ંધાત પું

કાઈએ મૂકેલો વિશ્વાસ તોડવો તે, વિશ્વાસ

આપીને અવણું કરવું તે, હગલખાળ ંધાતી

વિં (૨) પું વિશ્વાસઘાત કરનાર ંધાત

વિં વિશ્વસનીય

વિશ્વાસલું સં કિં [સં વિશ્વસ] + વિશ્વાસ

કરવો ઉદાં કંથમ વિશ્વારથા હરિ

વિશ્વાસી વિં [સં વિશ્વાસ પરથી] જુઓ

વિશ્વ સુ (૨) પું ંસુ ધિરત વિશે વિશ્વાસ-

શ્રદ્ધા રાખનાર, ધિરતી -સુ વિં વિશ્વાસ

રાખનાર (૨) વિશ્વાસપાત્ર, વિશ્વાસ રાખવાયોગ્ય

વિશ્વેદેવ પું અંબવં [સં] વસુ, કંતુ ઇં દશ દેવો

વિશ્વેશ પું [સં] વિશ્વનો ઇશ, પરમેશ્વર

વિશ્વેશ્વર પું [સં] વિશ્વેશ (૨) [સં] વિશ્વનાથ;

કાશીના મહાદેવ -૨૧ સ્ત્રીં જગદા

વિષ નં [સં] જેર [-આપવું, દેવું = જેર

ખવડાવવું -ઊતરવું = જેરની અસરમાંથી મુક્ત

થવું. -ચલવું = જેરની અસર થવી -મારવું

= જેરની જેરી અસર નાખી કરવી. -લેવું =

જેર ખાવું] ંખાપરો પું એક વનસ્પતિ.

ંધ વિં વિષહર, જેર ફર કરનાર ંધર

પું સાપ, નાગ. ંધારી પું (સં) શિવ.

ંપ્રયોગ પું વિષ આપવું કે દવામાં વાપરવું તે.

ંવાદ પું જુઓ વિખવાદ. ંવૃક્ષ નં જેરી

જાડ વૃક્ષ વિં વિષદ્ધ (ઔષધિ કે મંત્ર)

વિષણુ વિં [સં.] ઉદાસ, ખિન (૨) રીકું;

નરતેજ. ંતા સ્ત્રીં

વિષધર, વિષધારી, વિષપ્રયોગ જુઓ વિષ'માં

વિષમ વિં [સં] અસમાન, ખાડાકેકરાવાળું

(૨) મુશ્કેલ (૩) પ્રતિકૂળ (૪) દારણ (૫) એકી

(સંખ્યા) (૬) નં એક અલંકાર, જેમાં

કાર્યકારણ વચ્ચે અસાધારણ યા મેળ ન

ખાય એવા સંબંધ હોય છે. ંઅપૂર્ણિક

પું (ગ). છેદ બેટલા કે તેથી મોટા અશવાળો

અપૂર્ણિક. ંધાત વિં વિષમ ધાતવાળો

(પદી) [ગ.] ંત્રિકોણ પું ત્રણે અસમાન

બાજુવાળો ત્રિકોણ (ગ) ંનવર પું રહી

રહીને આવતો તાવ ંતા સ્ત્રીં

વિષય પું [સં] ઇન્દ્રિયગ્રાહ્ય પદાર્થ (૨) ભોગ્ય

પદાર્થ, ભોગનું સાધન (૩) કામભોગ (૪) વિચાર

માટે કે લાણવા માટેનું વસ્તુ (૫) પ્રકરણ; મજૂર,

મુદો (૬) ઉદ્દેશ, હેતુ (૭) દેશ, જનપદ

[-ઉપાલવો = કાઈ વાત કે મુદો કાઢવો. -કરવો

= સભોગ કરવો -કાઢવો હેલવો = વાત-

ચીતનો મુદો રજૂ કરવો કે ઉપાલવો -લેવો =

અભ્યાસનો વિષય પસંદ કરવો (૨) વિષય

કાઢવો.] ંભોગ પું વિષયો ભોગવવા તે,

કામભોગ ંધ પટ વિં વિષયભોગમાં લપટ.

ંધં પટતા સ્ત્રીં. ંવાસનો સ્ત્રીં વિષય-

ભોગની વાસના ંવિકાર પું વિષયને લીધે

થતો વિકાર (૨) કામરૂપી વિકાર ંવિચારિણી

વિં સ્ત્રીં સ્વામા રજૂ કરવાના ઠરાવ વિચારી

કાંદનારી (સ્મિતિ). ંસુખ નં વિષયભોગનું

સુખ. ંસેવન નં વિષયભોગનું સેવન. -ચા

સ્ત્રીં સ્ત્રીં (૨) વિષયમાં રાચનારી સ્ત્રી, વિખિયા.

-ચાતીત વિં [+ અતીત] વિષયવાસનાને

તરી ગયેલું; ઇન્દ્રિયાતીત. -ચાત્રમક વિં

[+ આત્મિક] વિષયોને લગતું -ચાસક્રિ વિં

[+ આસક્ત] જુઓ વિષયલંપટ. -ચાસક્રિ

સ્ત્રીં વિષયસુખમાં આસક્તિ. -ચાંતર નં

[+ જંતર] વિષયનો ફેગફાર, પ્રસ્તુત વિષયમાંથી

અન્ય વિષયમાં ઊતરી જવું તે. -ચાધ વિં

[+ અંધ] વિષયભોગમાં અંધ બનેલું -ચી

વિં વિષયાસક્ત; કાંમીર' વિષયનું, -ને લગતું

વિષવાદ પું જુઓ 'વિષ'માં

વિષવૃક્ષ, વિષહર [સં] જુઓ 'વિષ'માં

વિષાણુ નં [સં.] શિખકું

વિષાદ પુ. [સં.] એક; દિલગીરી (૨) નિરાશા;
અતુલસાહ. -દી વિ. વિષાદયુક્ત

વિષાદુ વિ. [સં.] ઝેરી (૨) [લા.] ઝેરીલું,
ખાર કે ઈર્ષ્યા કે અટસવાળું

વિષુવ ન. [સં.] ક્રાંતિવૃત્ત ને વિષુવવૃત્ત બે બે
બિંદુઓમા મળે છે તે દરેક, મેષ અને તુલામાં
સક્રાંતિ, ત્યારે દિવસરાત સરખાં હોય છે.
૦રેખા સ્ત્રી. ૦વૃત્ત ન. પૃથ્વીની ધરીની
મધ્યમા કાટખૂણે કલ્પેલું વર્તુળ; 'ઇક્વેટર'.

-વાંશ પુ. [મંશ] ભૂગોળના રેખાશ બેટું
ખગોળનું એક માપ, 'રાષ્ટ્ર એસેન્શન' (ગ.)

વિપુ (-ભૂ) ચિકા સ્ત્રી. [સં.] કાગળિયુ, કલિરા
વિષે અ. [સં. વિષયે] વિશે; માં (૨) બાબત
વિષ્ક ભક પુ. [સં.] આગલી કથાનો સાર
તથા આવનાર વસ્તુનું સૂચન કરતો નાટકનો
ઉપોદ્ધાત - અવતરણ

વિષ્ટર પુ. [સં.] ઇર્લાસન

વિષ્ટા સ્ત્રી. [સં.] મળ નરક

વિષ્ટિ સ્ત્રી. [સં.] સમાધાનીની વાટાઘાટ

વિષ્ણુ પુ. [સં.] (સ.) વિભૂતિમા સૃષ્ટિનું
પાલન કરનાર સ્વરૂપ (૨) વિ. વિષ્ણુ; સર્વ-
વ્યાપી ૦તેજ ન. વિષ્ણુનું ઐશ્વર્ય (૨) ધી.
૦દૈવત ન. ધી ૦પદ ન. આકાશ (૨)
વૈકુંઠ. ૦પુરાણ ન. (સં.) અદ્વારમાનું એક
પુરાણ ૦માર્ગ પુ. ૦વળવ સંપ્રદાય ૦માર્ગ
વિ. વિષ્ણુમાર્ગનું કે તેને લગતું.

વિસ્તારવત્ સં. કિં. 'વીસરવત્'નું પ્રેરક
વિસ્તારણ વિ. [સર. મ] ભુલકણ

વિસદશ વિ. [સં.] સદશ નહિ એવું, અસમાન

વિસર્જ પુ. [સં.] જ્ઞાન (૨) ત્યાગ (૩) હંકાર
જેવો ઉત્તર કરવાનું (:) આપુ ચિહ્ન (વ્યા.)

વિસર્જન ન. [સં.] છોડી દેવું તે (૨) વિદાય
થવું કે કરવું તે (૩) સમાપ્તિ. -તીય વિ.
વિસર્જન કરી શકાય કે કરવા જેવું

વિસર્જનું સં. કિં. [સં. વિસર્જ] વિસર્જન કરવું-

વિસર્જિત વિ. [સં.] વિસર્જન કરાયેલું

વિસર્પી વિ. [સં.] સરપ; ખસવું

વિસવાસી સ્ત્રી. [વીસ + વસો] વસાનો વીસમો
ભાગ; વીસનો ચારસોમો ભાગ (૨) લાકડાનું

એક માપ [સ્ત્રી. ૦ અસંગતિ; વિસંવાદ

વિસંગત વિ. [સં.] અસંગત, વિસવાદી -તિ

વિસંધો પુ. [ભુઓ વિશ્રભ] વિશ્વાસ

વિસંવાદ પુ. [સં.] અસંગતિ (૨) વિરોધ.

-દી વિ. વિસવાદયુક્ત (૨) વિવાદી (સ્વર)

વિસાત સ્ત્રી. [વિ. વિસાત] વસાત, કિંમત;

મહત્વ (૨) [લા.] ગણ, હમ (૩) ગણતરી,

દેખું, હિસાબ

વિસામયું સં. કિં. [પ્રા વિસ્તમ (સં. વિ + શ્રમ)]

વિસામો કરાવવો - આપવો (૨) વિસામો

ખવડાવવો

વિસામો પુ. [પ્રા વિસ્તમ (સં. વિશ્રમ)]

થાક ખાવો તે, વિશ્રાંતિ (૨) વિસામો

લેવાની જગા [જવું તે, વિરમણ

વિસાર, -રો પુ. [વિસારવું પરથી] વીસરી

વિસારવું સં. કિં. [પ્રા વિસ્તાર, વીસાર (સં.

વિ + ભ્રુ)] ભૂલી જવું

વિસારો પુ. ભુઓ વિસાર

વિસૂચિકા સ્ત્રી. [સં.] ભુઓ વિધૂચિકા

વિસ્ત વિ. [સં.] વિસ્તૃત

વિસ્તૃષ્ટિ સ્ત્રી. [સં.] સૃષ્ટિ (૨) તજ દેવું તે,

છોડવું ને (૩) આપવું તે, ન્યાસ

વિસ્ખલન ન. [સં.] ભૂલ

વિસ્ખસિત વિ. [સં.] ભૂલભરેલું ૦તા સ્ત્રી

વિસ્તરણ ન. [સં.] વિસ્તરવું તે, વિસ્તાર

વિસ્તરવું અ. કિં. [સં. વિસ્તૃ] વિસ્તાર પામવું

વિસ્તાર પુ. [સં.] ફેલાવો (૨) વધારો (૩)

વિશાળતા (૪) [લા.] બહોળો પરિવાર કે

કુટુંબ ૦પૂર્વક અ. (વિસ્તારથી, લા બાણથી

વિસ્તારવું સં. કિં. [સં. વિસ્તૃ] વિસ્તાર કરવો,

લખાવવું

વિસ્તીર્ણ વિ. [સં.] વિસ્તારવાળું. ૦તા સ્ત્રી

વિસ્તૃત વિ. [સં.] વિસ્તારવાળું

વિસ્તૃતિ સ્ત્રી. [સં.] વિસ્તાર

વિસ્ફોટક પુ. [સં.] ચામડીનો એક રોગ

-કિયું (વિ. વિસ્ફોટકના રોગવાળું

વિરમય પુ. [સં.] આશ્ચર્ય; અચંબો.

[-આમયું = આશ્ચર્ય થવું.] ૦કારક, ૦કારી

વિ. વિરમય પમાડે તેવું

વિસ્મરણ નં [સ] ભૂલી જવું તે
 વિસ્મરણ મંદિં [સં. વિસ્મૃ] ભૂલવું
 વિસ્મરણ વિં [સ] વિસ્મરણ પામેલું
 વિસ્મરણ વિં [સં] ભૂલી જવાયેલું
 વિસ્મરણ સ્ત્રીં [સં] વિસ્મરણ
 વિસ્મરણ સંકિં [સં. વિસ્મૃ] ત્યાગવું (૨)
 મોકલવું, વિદાય કરવું (૩) અર્પવું
 વિસ્મરણ વિં [સં.] જુઓ વિશ્રમ
 વિસ્મરણ પું [સં.] જુઓ વિશ્રમ
 વિહંગ નં [સં] પક્ષી, વિહંગ
 વિહરવું અંકિં [પ્રા વિહર (સં. વિ + હ)]
 કરવું (૨) વિહાર કરવો
 વિહંગ નં [સ] પક્ષી, વિહંગ. ઠંદિય સ્ત્રીં
 પક્ષીની પેઠે બધી પરિવિચિતને એકીસાથે
 ઉપરથી જોઈ લેવા તે. ઠંદિય નં વિહંગ.
 -ગાવલોકન નં [+ જવલોકન] વિહંગ-
 દષ્ટિથી કરેલું નિરીક્ષણ
 વિહંગવું અંકિં [સરં હિં. વિહંગ
 (સં વિ + હા)] વીતવું; ગુજરવું
 વિહાર પું [સં.] ક્રીડા (૨) આનંદમા
 હરવું કરવું તે (૩) ભ્રમણ (૪) [મૈ હ]
 મઠ [-કરવો = ક્રીડા કરવી (૨) જૈન
 સાધુનું પ્રવાસી નીકળવું (૩) જૈન સાધુનું
 ગુજરી જવું] -રિણી વિં સ્ત્રીં, -રી વિં
 વિહાર કરનાર [મઠ મઠ હસવું
 વિહારવું અંકિં [સં વિહમ્] વિસ્મર કરવું.
 વિહિત વિં [સં] મુકાયેલું (૨) [શાસ્ત્રે] કરમાવેલું
 વિહીન વિં [સં] વિનાનું
 વિહીન વિં [પ્રા વિહીન (સં. વિહીન)] વિનાનું
 વિહવલ (-ળા) વિં [સ] આવરું. આપરું.
 ઠંતા સ્ત્રીં [કે એવદ્ ભાણસ
 વિળાલો પું [પ્રા. વિહલ (સં વિહવલ)] આવરો
 વિધ્ય પું [સં] (સ) દક્ષિણપથ ને ઉત્તરપથ
 વચ્ચેની પર્વતમાળા -ધ્યાત્યલ (-ળા) પું
 [+જવલ] વિધ્ય પર્વત -ધ્યાટવી સ્ત્રીં
 [+જવલ] વિધ્યપર્વતનું મોટું જંગલ
 વીખર (-રા) પું અંકિં [સં વિ + ક્ષર, સરં
 હિં. વિલ્લરના, મ. વિલ્લરણ] વેરાવું, છૂટા
 પડી જવું

વીગત સ્ત્રીં, ઠંતા અંકિં જુઓ 'વિગત'મા
 વીધર (-રા) પું અંકિં [જુઓ વધળવું] જોગળી
 જવું (૨) [જુઓ વીખરવું] વેરાઈ જવું (૩)
 [વિકલ પદ્ધતિ] ગાભરું બની જવું, મૂઝવું
 (૪) હટારા થવું
 વીધું નં, -ઘો પું [સરં હિં વીધા, મ વિવા,
 પ્રા. વિગ્ગહ (સં વિગ્ગહ) = વિલાગ] જમીનનું
 એક માપ (પચીસેક ગુણતુ)
 વીચ (-ચે) અંકિં [દે વિચ્છ] + વચે
 વીચિ (-ચી) પું, સ્ત્રીં [સં] તરંગ, મોલું.
 ઠંતાલા (-ળા) સ્ત્રીં તરંગોની હાઠ
 વીચે અંકિં + જુઓ વીચ
 વીધઈ (-ર) પું અંકિં [પ્રા વિચ્છિદ્ધ (સં. વિ +
 છદ્ધય), સરં હિં વિચ્છિદ્ધના] + જુદા પડવું,
 વિયોગ થવો [હલાવી સાદું કરવું
 વીધળવું સંકિં [પ્રા વિચ્છોલિય] પાછા રોકી
 વીધળાવું અંકિં 'વીધળવું'નું કમણિ
 વીધી (-ધી), પું [સં વૃથિક, પ્રા વિચ્છિદ્ધ,
 વિચ્છુ, સરં હિં. વિચ્છ, મ વિચ્] એક
 જેરી પ્રાણી, વીધી
 વીધી પું અંકિં [વીધી ઉપરથી] (સ્ત્રીઓનું)
 પગને અગૂઠે પહેરવાનું ધરણું
 વીજ, ઠંતા સ્ત્રીં [પ્રા વિજ (સં વિજીત), સરં
 મ વીજ, હિં વીજ] વિદ્યુત. ઠંતા સ્ત્રીં
 શક્તિ -જાણ પું [+જણ] વીજળીને
 અણુ, 'ઇલેક્ટ્રોન'
 વીજણવારો પું અંકિં [મ વિજળવારો (પ્રા
 વીજળ, સં. વીજળ)] પ યો નાખવો તે
 વીજણો પું [પ્રા વીજળ (સં વીજળ) સરં
 મ. વિજળા, હિં વીજળા] વીજણો; પ યો
 વીજળ નં [સં] પ યાથી પવન નાખવો તે (૨)
 પ યો -પુ સંકિં [સં. વીજ] પ યો નાખવો
 વીજળી સ્ત્રીં [પ્રા વિજ્ઞાલ્યા (સં વિજ્ઞા),
 સરં હિં, મ વિજ્ઞાલી] એક ભૌતિક શક્તિ;
 વીજ, વિદ્યુત ઠંતા સ્ત્રીં પું (કા) એક રમત
 ઠંદિય નં વીજળી નામ ઉપર પ. ય. દે ત્યાથી
 બધે મોકલાય તે રથાન 'પાવર-ગેરેશન'
 વીજળી નં જુઓ 'વીજ'મા
 વીણ સ્ત્રીં [પ્રા. વિજળા (સં વેદના), સરં

મ. વેળ, -ળા] પ્રસવની પીડા, વેણ
વીણું સંક્રિં [પ્રા વિળી (સં વિ + ની) સરં
હિં. વિનના] ચૂટું (૨) પસ ૬ કરું (૩) (અનાજ-
આથી કાકરા વગેરે) ઉપાડી લેવું, દૂર કરું
વીણા સ્ત્રીં [સં] ખીન, એક ત તુવાલ. ૦કાંચ
નં 'લિરિક'. ૦ધર, ૦પાણિ પું (સ.) નારક
વીણા પું [સં. વિ + ની ઉપરથી ?] સુકાન
કેરવવાનો ઘાડો

વીત વિં [સં] જતું રહેલું (૨) છોડી દીધેલું.
૦ક નં; સ્ત્રીં વીતેલું તે (૨) સંકટ ૦વૃણુ
વિં [સં.] વૃણા વિનાનું ૦રાગ (-ગી) વિં
રામ - આસક્તિ વિનાનું. ૦લોભ વિં લોભ-
રહિત ૦હું અંકિં શુભરત્ન, પસાર થઈ જવું
(૨) ક્રાંત પડવું

વીથિ (-થી) સ્ત્રીં [સં] માર્ગ; રસ્તો
વીનવતું સંક્રિં [પ્રા. વિન્નવ (સં વિજ્ઞપય), સરં
મ વિન્નવળે, હિં વિન્નવના] વિનંનિ, અનુરોધ કે
આહ્વાન કરવી. વીનવાતું અંકિં (કર્મણિ)
વીરરત્ન અંકિં [પ્રા વિપ્પુર (સં. વિ + સ્પુર),
સરં મ વિપરળે, હિં વિપરના] વકરવું;
શુરસે થવું, ઉત્કેરાવું

વી.પી. નં [ઈ] વ્યાકેલ દામ આપ્યે મળે
એવું ટપાલમા આવતું પાસેલ, યુકપોરત ધં
વીમો પું [પ્રા વીમહ, સરં મ વિમા. હિં.
વીમા] વરત કે લિંદગીને નુકસાન પહોચતાં
તે બદલ પૈસાથી થતી ભરપાઈ (૨) તેના કરાર
(૩) તે, પેટે ભરવાનો હપતો (૪) (લા)
જેખમમયું સાહસ [-ઉતારવો = વીમનો
કરાર કરવો - ઉતારવો કે ઉતરી જવો,
-ખલાસ થવો = મરી જવું, નાશ પામવું
-કરવો, ખેડવો = જેખમમાં ઉતરવું, સાહસ
કરવું - ભરવો = વીમાનો હપતો આપવો.
-લેવો = વીમો ઉતારાવવો (૨) જેખમ
માથે લેવું] -માકં પની સ્ત્રીં વીમો ઉતાર-
નાર મહળી -માખત નં, -માચિકી સ્ત્રીં
વીમાનુ ખત. -માહલાલ પું વીમાનો દલાલ
વીર વિં [સં] શૂર પરાક્રમી (૨) પું તેવો પુરુષ
(૩) વીરો, ભાઈ (૪) એક ભૂત [-ભૂકવો] (૫)
વીરસ (૬) [સં] મહાવીર ૦કવિતા સ્ત્રીં

વીરસપ્રધાન કવિતા. ૦કાંચ નં વીરસથી
ભરેલું કાવ્ય ૦મજના સ્ત્રીં વીરની ગર્જના
(આહ્વાન કે ઉત્તેજના કરનારી) ૦તા સ્ત્રીં,
૦ત્ત નં શૂરવીરતા; પરાક્રમ ૦પત્ની સ્ત્રીં
વીર કે વીરની પાત્રી ૦પસલી સ્ત્રીં શ્રાવણી
પૂર્ણિમાને દિવસે ભાઈ તરફથી બહેનને અપાતી
બેટ ૦મલુ પું (સં.) મહાવીર સ્વામી.
૦ભદ્ર પું (સં.) શિવનો એક ગણ ૦ભૂમિ
સ્ત્રીં વીરોની જન્મદાતા ભૂમિ ૦રસ પું
કાવ્યના નવ રસોમાંનો એક (જુઓ રસ)
૦વૃત્ત નં એક જંક (નર્મદકૃત) ૦શૈવ
પું જુઓ લિંગાયત ૦શ્રી સ્ત્રીં શૂરવીરની
કીર્તિ અથવા તેજ. ૦સાજ પું શૂરવીરનો
પોશાક અથવા સામગ્રી ૦હાક સ્ત્રીં પુદ-
પ્રસંગે યોદ્ધાની લય કર ચીસ

વીરડો પું [દે. વિઝર] નદી કે તળાવના
મૂકા ભાગમાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો

વીરજ નં + વીર્ય

વીરણ (૦વાળો) પું [સં] જુઓ વિરણ
વીરો સ્ત્રીં [સં] એક સુગંધી પદાર્થ
વીરાધિવીર વિં [સં] વીરોમા શ્રેષ્ઠ, વીરતમ
વીરાસન નં [સં] (યોગતુ) એક આસન
વીરમના સ્ત્રીં [સં] વીર - બહાદુર સ્ત્રી
વીરો સ્ત્રીં [જુઓ વીરો] બહેન
વીરુધ (-ધા) સ્ત્રીં [સં] એક વેલ
વીરો પું [સં. વીર] ભાઈ.

વીર્ય નં [સં] શુક, ધાતુ (૨) વીરતા, બળ,
પરાક્રમ ૦રક્ષા સ્ત્રીં વીર્ય ચળતુ સાચવવું
તે. ૦પાત પું વીર્યસાવ ૦વંત, વાન વિં
પરાક્રમી, બળવાન ૦સ અહુ પું વીર્યનો
સગ્રહ; વીર્યરક્ષા ૦સાવ પું વીર્ય ઝરી
જવું - ખરવું તે ૦હીન વિં નામર્દ, નિર્બળ
વીલ નં [ઈ] વસિયતનામું (-કરવું)

વીલ સ્ત્રીં [જુઓ વીળ] ભરતી (૨) નં
[?] એક પક્ષી -લાં નં ૦ખં ૦વં વીલ
પક્ષીઓ (રોળામા જ ફરવાથી ૦ખં ૦મા
બોલાય છે) [લાવામા]

વીલ (-લિયું) નં અડધો રૂપિયો (સંકેતની
વીલ (વી) વિં [પ્રા. વિલ (સં. વીલ) = શરમાવું

પરથી ? કે સરં મ વિહ્વાલ (સં વિહ્વલ)]
 શરમિંદુ; ભોડું (૨) [પ્રા. વિહલ (સં વિષ્ટ)]
 ૨૪૫૭, છૂટું [-પડું = શરમિંદુ થટ્ટ (૨)
 સાથ વિનાનું થવું. -મૂકું = સાથ વિનાનું
 -રખડું રાખવું -મોં કરડું = શરમ, કલક
 કે ખેડથી મોં છોતરી જવું] ['વીસ'માં
 વીશ(-સ), -શા -શી-(સી) સ્ત્રીં જુઓ
 વીશી સ્ત્રીં [સરં મ. વિશી] પૈસા આપવાથી
 તૈયાર રસોઈ મળે તે જગા. [-જમવી =
 કાઢને ત્યા વીશીની જેમ ખચે આપીને
 જમવું] ૦વાળો પું વીશીનો માલિક
 વીસ વિં [પ્રા વીસ (સં વિશતિ)] '૨૦', વીશ.
 [-વસા = સો ટકા, સ પૂર્ણ (૨) થયું ખર.]
 ૦૮૫૫ સ્ત્રીં સ્ત્રી, ૫૮૫૫ -સા પું ૦૫૦૫૦
 વાણિયાઓની એક નાત. -સી સ્ત્રીં વીશી,
 વીસનો સમૂહ (૨) વણાટમા તાણાના તારની
 એક ગણતરી. [વીસી માણસ = પ્રમાણિક
 માણસ. વીસી બાવીસી = સુખદુઃખ;
 ચડતીપડતીનો સમય. પોણી વીસી =
 અપ્રમાણિક]

વીસનગરા પું ૦૫૦૫૦ નાગરની એક નાત
 વીસમવું અંકિં [પ્રા વિસમ (સં. વિ + શ્રમ)]
 ઠડું થવું, વિશમવું (ગરમી, જુરસો, થાક,
 ઉભરણ વગેરે) [ભુલકણું
 વીસરબોળુ વિં [વીસરવું + બોળું] વિસરાણ,
 વીસરવું સંકિં [પ્રા વીસર (સં. વિ + સ્પૃ)]
 ભૂલી જવું વીસરાણું અંકિં (કર્મણિ)
 વીસા પું ૦૫૦૫૦ શ્રીમાળી, ખડાથતા, સાડ ઇં
 વાણિયાનો એક પેટા ભાગ
 વીળ સ્ત્રીં [મ., દે વીળી (સં વેલા)] ભરતી
 વીંખવું સંકિં [પ્રા વિક્ષિવ (સં વિ + ક્ષિપ)]
 જુઓ પી ખવું [મીચવું
 વીંચવું સંકિં [દિ વિચ્છ = પાસે આવવું] (કા)
 વીંછિયો પું [વીછી ઉપરથી] એક ઘરેણું
 વીંછી(-છુ) પું [પ્રા. વિંછિય, વિંછુચ (સં.
 વૃથિકા)] એક ઝેરી જંતુ; વીછી. ૦(-છુ)ડો
 પું વીછી (૨) વૃથિક રાસિ
 વીછુવા પું ૦૫૦૫૦ જુઓ વીછુવા
 વીંજ(-ઝ, -ધ)છું નં [સરં મ. વિજ્ઞે,

વિંધેળ, જુઓ વીંજડું] એક સુતાની ઓભર
 વીંજણો પું [જુઓ વીંજણો] ૫ ઓ
 વીંજડું સંકિં [પ્રા વીંજમાળ (સ વીંજ્ય),
 સરં મ વિંજેળ] હવામા ભેરથી ધુમાવવું (૨)
 [પ્રા વિન્જ (સ વ્યજ) વેધ કરવો] + વીંધવું
 વીંટણિયો પું [વીંટું પરથી] દોરાની ગરગડી
 વીંટલી સ્ત્રીં [વીંટી ઉપરથી] સ્ત્રીઓનું નાકનું
 એક ઘરેણું [જુઓ વીંટલી
 વીંટલો પું [દિ વિંટલિયા] જુઓ વીંટો (૨)
 વીંટડું સંકિં [પ્રા વિંટ (સં વેટ્ય)] લપેટવું
 વીંટાણું, -વડું 'વીંટવું' કર્મણિ ને પ્રેરક
 વીંટાણું સંકિં [જુઓ વીંટડું] લપેટવું,
 ગોળ વીંટડું. વીંટાણાણું, -વડું તેનું કર્મણિ
 અને પ્રેરક. વીંટાણો પું વીંટો
 વીંટી સ્ત્રીં [દિ વિંટિયા] આગળી ઉપર પહેર-
 વાનું ગોળ ઘરેણું [-કાઢવી, -ઘાલવી,
 -પહેરવી] [(૨) પથારીનો વાંટો
 વીંટો પું [જુઓ વીંટડું] વીંટાળેલો ગોળ આકાર
 વીંટારડું સંકિં [પ્રા વીંટ (સં. વીંટ)] પાલવડું
 (૨) અગવડ વેકીને સાથે રાખવું વીંટારાણું,
 -વડું તેનું કર્મણિ અને પ્રેરક
 વીંધ નં [વીંધવું ઉપરથી] વેહ, કાણું, નાકું.
 ૦ણહાર વિં વીંધના ૦ણી સ્ત્રીં છિદ્ર
 પાડવાનું ઓભર ૦ણું નં જુઓ વીંજણું.
 ૦ણું સંકિં [પ્રા વિંધ (સં વ્યધ)] વીંધ પાડવું
 (૨) કાચવું, ભોંકવું -ધારો પું વીંધનારો
 (મોતી કે કાન) [કર્મણિ ને પ્રેરક
 વીંધાણું અંકિં, -વડું સંકિં 'વીંધવું'
 વૂંડવું સંકિં [પ્રા વૂંટ (સં વૂટ)] (૫) વરસવું
 વૂંડવું અંકિં [પ્રા વૂંટ (સં વૂં) વધવું] + જવું
 વૂંક નં [સં] વર, -કોદર પું [+ વડર] (સં.)
 બીમ
 વૂંસ નં [સં] ઝાડ ૦ખખ પું એક ચિત્ર
 કાચ ૦વાટિકા સ્ત્રીં બગીચો -સારો પાણુ
 નં [+ આરોપણ] ઝાડ રોપવું તે
 વૂંચિન નં [સં] પીડા, કાખ (૨) પાપ
 વૂંત નં [સં] વર્તન (૨) અક્ષરમેળ છંદ (૩)
 વૂંતળ (૪) સમાચાર (૫) વૃત્તાત, હકીકત.
 ૦ખંડ પું વડળનો ભાગ, 'એન્ડેન્ટ' (૧)

૦૫૩ નં છાપુ, વર્તમાનપત્ર. ૦વિવેચક
 પું ૦ પત્રકાર. ૦વિવેચન નં અનેલાખનાવોનું
 વિવેચન, 'જર્નાલિઝમ'. -તારકાર વિં
 [+આકાર] ગોળ આકારનું -તારકાર પું
 [+વર્ણ] અર્ધગોળ, 'સેમિસર્કલ'(મ)
 વૃત્તિ પું; નં [સ.] હકીકત, વર્ણન (૨) ખર
 વૃત્તિ સ્ત્રીં [સ.] ચિત્રમા ઊઠતો વિચાર, ચિત્રનો
 વ્યાપાર (૨) મનનું વહણ (૩) સ્વભાવ, પ્રકૃતિ
 (૪) વર્તન (૫) વ્યાખ્યા; ટીકા (૬) ભિન્ન
 રસોમા ઉપયોગી માનેલી વર્ણન કરવાની
 શૈલી (કૌશિકી, સાત્વતી, આરભદી અને
 ભારતી) (૭) ધંધો (૮) આચારિકા (૯) ટીકા,
 સમજૂતી (૧૦) શબ્દની અર્થ અતાવવાની
 શક્તિ (વ્યા.) ૦ચ્છેદ પું [સ.] નોકરીધધાનું
 છરી જવું તે. ૦ચતુષ્રાસ પું [+ચતુષ્રાસ]
 એક શબ્દાલકાર; સમાન વર્ણ કે વર્ણોની
 આવૃત્તિ (કા શા.)
 વૃત્ર પું [સં.] (સં.) એક રાક્ષસ, જેને ઇંદ્રે મારેલો
 વૃથા અં [મં] ક્રોધ; નિષ્ફળ
 વૃદ્ધ વિં [સં] ઘરડું (૨) વડીલ ૦તા સ્ત્રીં
 ૦ત્વ નં. ૦બાલિકાવિવાહ પું, ૦બાળ-
 લક્ષ્ય નં મોટી ઉમરના બેઠે નાની બાળાનું
 લક્ષ્ય ૦વાક્ય નં વૃદ્ધનું વાક્ય, વડીલનું
 અનુભવપૂર્ણ બોધવાક્ય -દ્વા વિં સ્ત્રીં
 ધરડી ધયેલી (૨) સ્ત્રીં ડોસી -દ્વાઈ સ્ત્રીં
 વૃદ્ધવ -દ્વાચાર પું [+આચાર] રૂઢિ (૨)
 વડીલોનો આચાર કે રીતિ -દ્વાવચારા સ્ત્રીં
 [+અવસ્થા] ઘડપણ
 વૃદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] વધારો (૨) આબાદી (૩)
 [વ્યા.] સંસ્કૃતમાં થતો એક ફેરફાર (૪)
 બુદ્ધિ વૃદ્ધિસૂતક ૦બ્રાહ્મ નં બુદ્ધિ નાંદીમુખ.
 ૦શીલ વિં વૃદ્ધિ પામવાના સ્વભાવવાળું.
 ૦સૂતક નં બાળકના જન્મથી લાગેલું સૂતક
 વૃદ્ધિ મત વિં [સં] વધી ગયેલું; વિસ્તાર પામેલું
 વૃદ્ધિક પું [સં] વીંછી (૨) વીંછીડો -આઠમી
 રાશિ -મી સ્ત્રીં વીંછણ
 વૃષ પું [સં.] આખલો. ૦કેતુ પું (સ) શિવ
 વૃષણ પું, નં [સં] અડ, ગોળી
 વૃષભ પું [સં.] આખલો; પોઢિયો. ૦ધન

પું (સં.) વૃષકેતુ; શિવ
 વૃષલ પું [સ.] શૂદ્ર (૨) નીચ, પાપી માણસ.
 -દ્વી સ્ત્રીં કુલટા (૨) શૂદ્રા
 વૃષોત્સર્ગ પું [સ] કોઈ મમિક ક્રિયા
 વખતે આખલો છૂટો મૂકવો તે
 વૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સ] વરસાદ
 વૃષ્ણિ પું [સ] (સં) શ્રીકૃષ્ણનો એક પૂર્વજ.
 ૦કુલ (-ળ) નં વૃષ્ણનું કુળ
 વૃંત નં [સ] દીટું
 વૃંદ નં [સં.] ટોળું. ૦ચારી વિં ટોળામા
 ફરનારું ૦સ ગીત નં બધાએ સાથે કરવાનું
 સંગીત. ૦વાદન. નં એકસાથે અનેક
 વાદ્યોના વાદનનું સંગીત
 વૃંદા સ્ત્રીં [સ.] તુલસી (૨) [સં.] રાધિકા
 વૃંદારક પું [સં.] કોઈ પણ વર્ગનો મુખ્ય
 વૃંદાવન નં [સં.] (સં.) ગોકુળ નજીક આવેલું
 વન -નીચ વિં વૃંદાવનનું, -ને અંગેનું
 વેધટિંગ રૂમ સ્ત્રીં [હ.] રેલવે સ્ટેશન ઉપર
 ઉપલા વર્ગના મુસાફરોને બેસવા-ઊઠ-
 વાનો ઓરડો (૨) હાકતરને ત્યાં દંદીઓને
 વારો આવતા મુખી બેસવાનો ઓરડો
 વેઉ (-વ) પું એક વેલ [-તું દહીં = એ વેલનો
 પાણીમા ચોળીને કાઢેલો ખડખા જેવો રસ.]
 વેકરો પું [સં. વાલુકા?] (કા) કાકરાવાળી
 ભડી રેતી
 વેકરું અંકિં [બુઓ વેગરું] (સુ) ઉતાવળ
 કરવી (૨) સંકિં [સં વિ+ક્રી] વેચવું
 (ઉત્તર ગુજરાતમા)
 વેકળો પું [વહેવું + કંલોલવું ? કે વોક્ક =
 અવાજ કરવો પરથી ?] નાનો વહેળો, વોડળો
 વેકરો સ્ત્રીં [સરં વેકરો] (કા) ઝીણી
 કાકરીઓવાળી મોટી રેતી
 વેખલ (-ળ) વિં ['ખલ-ળ' ઉપરથી] સ્વમાન
 વિનાનું; અહાહ હસી પડે તેવું (૨) અસહ્ય,
 નિર્લભ્ય
 વેખવું અંકિં [સ વિ+ઈક્ષ્ (પ્રા ફલ)]
 ચકિત થવું (૨) સંકિં બેવ, તપાસવું
 વેખળ વિં બુઓ વેખલ [એક વ્યૌષધિ
 વેખલ સ્ત્રીં [સરં મ (સં) વચ+વંડ ?]]

વેગ પું [સં] ગતિ; ઝડપ (૨) જીરસો; જોસ
(૩) ચલકો; સણકો (૪) તાસ; તાપ. [-મારવા
= સણકા નાખવા.] વેગી વિં સ્ત્રી, વેગાન
વિં વેગવાળું. વેગું અંકિં (સુ.) વેકડું;
ઉતાવળ કરવી

વેગન નં [ફં.] માલ ભરવાનો-ભારખાનાનો ડબો
વેગરડું સંકિં વેઠડું (૨) નિભાવડું

વેગળું વિં [દે, વેગલ; સરં મ. વેગળા] દૂર
(૨) જુદું; અલગ. [-ખેસડું = (સ્ત્રીએ)
રત્નરવલા થવું.] -ગાઈ સ્ત્રી વેગળાપણું.
-જે અં અધે

વેગી (વેગું) વિં [સં.] વેગવાળું
વેગુ પું [સરં મ. વેગ (સં. વ્યક્ત)] મૂખ; ઠોઠ
વેચવાલ વિં [વેચવું ઉપરથી] વેચવાવાળું;
વેચનાર. -દી સ્ત્રી વેચવાની માગણી (શેર
ધસાગિની)

વેચવું સંકિં [જુઓ વેકડું (સં. વિક્રી); સરં
મ. વેચણે; હિં વેચના] કિંમત લઈને આપવું.
[વેચી ખાથ એવું = ગાંજીયું ન લય - પત ન
કરે એવું વેચીને ચણા ખાવા = પત ન કરવી
(૨) વેચી વઠાવીને, ખાઈ-પી ઉડાવી દેવું.]

વેચાઉ વિં [વેચવું ઉપરથી] વેચવાનું હોય એવું
વેચાણુ નં [વેચવું ઉપરથી] વેચવું તે (૨)
વેચાવું તે. વેચત નં વેચાતું આપ્યાતું
લખાણ. વેચકરી વિં સ્ત્રી કરથી મુખ
(જમીન). વેચકામતી વિં સ્ત્રી ભગીરદારે
સલામી ફાખલ ખરવાતું મહેસૂલ જ આપવું
પડતું હોય તેવી (જમીન). -ણિયું
વિં ખરીદેલું (૨) વેચી શકાય તેવું

વેચાણું અંકિં 'વેચવું'નું કર્મણિ. -ઈ
વિં કિંમત આપીને લીધેલું કે આપેલું.
[કિંમતો વેચાતો લેવો, લઠાઈ વેચાતો
લેવો = કોઈનું ઉપરાણું લઈ લડવું (૨)
વગર કારણે કળિયો વહોરવો.]

વેજ સ્ત્રી [સરં નેજ; વેજથી; પ્રા. વેજ
(સં. વિદ્ ઉપરથી)] નિશાન (૨) [સરં
મ. વેજે = (શ્રદ્ધ; ભોંક (સં. વેજ; પ્રા. વેજ્જા)]
વિપત્તિ (૩) [સરં હિં. વજા (સં. વિજા ?
અ.) = જણવું તે] પ્રભ

વેજળું પું પાણી અટકાવવાનો બંધ
વેજાં નં અંકવં [વેજ (૨) પરથી] વલખાં; ફાંફાં
વેજું નં [સરં હિં. વિજ્જુ] વણિયર (૨)
[સં. વે = વણવું ઉપરથી ?] [કા.] ખાદીનો તાકો
વેઠ સ્ત્રી [પ્રા. વિઠ્ઠિ (સં. વિઠિ)] વગર હામનું
વૈતરું (૨) ફરજિયાત વૈતરું (૩) [લા.] ભાર;
પીડા; ઉપાધિ. [-ઉતારવી = જુઓ વેઠ
કાઢવી. -કરવી = વગર કામે કે મરજી વિરુદ્ધ,
ફરજિયાત વૈતરું કરવું. -કાઢવી, વાળવી =
કમને જેમ તેમ કામ કરવું. વેઠે કાઢવું,
પકડવું = વગર પૈસે તે વગર મરજીએ કામ
કરાવવું. વેઠે જવું = વેઠ કરવા જવું દૈવના
ધરની વેઠ = દુઃખી ક ગાલ (નિંદગી.)

વેઠડું સંકિં [પ્રા. વેઠળ (સં. વેઠળ)] સહન
કરવું; ખમવું (૨) નિભાવવું

વેઠિયાવાઠ સ્ત્રી [વિઠિયો + વાઠ] ગમે તેમ
કરી નાખવું તે; કમને કરેલું કામ

વેઠિયો પું [વેઠ પરથી] વેઠ કરનારો (૨)
વેઠ પકડેલો વગર પૈસાનો નોકર

વેઠડું સંકિં [વિ + વેઠવું પરથી ?] નકામું
ખરચી નાખવું; ઉડાવી દેવું. બગાડવું

વેઠડાવું અંકિં 'વેઠડું'નું કર્મણિ
વેઠગી (વે) સ્ત્રી [સં. વેઠમિકા; સરં પ્રા.

વેઠમિ] પૂરણપાળી
વેઠલો પું [સરં વેઠ] વેઠલો

વેઠવું સંકિં [પ્રા. વિર (સં. વીર)] વેઠીથી તોડવું
-ઉતારવું (ફળ) (૨) [પ્રા. વિઠ્ઠ] વિનાશ કરવો

વેઠવો પું [જુઓ વીરડો] તળાવ કે નદીમાં
પાણી મારે ખેંચેલો ખાડો

વેઠા પું અંકવં [પ્રા. વિઠંવ (સં. વિઠંવ) =
નકલ કરવી] '-તા જેવું વર્તન' એ અર્થમાં
શબ્દને અંતે (ઉદા. બાચલાવેલા)

વેઠામ પું અશ્વ; ઘોડો
વેઠી સ્ત્રી [જુઓ વેઠડું] છેડે લળીદાર જોળી-

વાળી લાંબી લાકડી (આંખો વેઠવાની)

વેઠૂર વિં [સં. વૈદ્ય ઉપરથી ?] સુંદર; ફાંફડું
વેઠો પું ['વેઠવું' ઉપરથી] વેઠનારો

વેઠ પું [પ્રા. વેઠ (સં. વેઠ)] આંગળી ઉપરનો
સાંધા આગળનો કાપો (૨) બેથી વધારે

આંટાવાળી વાળાની વીટી
 વેદવર્ણ સંક્રિં મુકાળલો કરવો
 વેદમી સ્ત્રીં ભુઓ વેડમી
 વેદીમાળો પું એક વનરૂપતિ
 વેદો પું [ભુઓ વેદ] આગળી ઉપરનો સાધા
 આગળનો કાપો (૨) લાકડાની ગાઠ [વેદો
 ગણવા = વેદો ગણી હિસાબ ગણવો (૨)
 આનુરતાથી રાહ ભેવી વેદે અણુાય
 એટલું = બહુ ભૂજ સંખ્યામાં]
 વેણુ(-ન) પું [સં] (સ) ભુઓ વેન રાભ
 વેણુ (વેણુ) સ્ત્રીં [પ્રા વળી (સં વની),
 સરં દે વડળી] કપાસનો છોડ; વણ (૨)
 [પ્રા. વેળળા (સં વેદના), સરં મ વેળ,
 -ળા] પ્રસવની પીડા, વીણ (૩) (વે) નં
 [અપં વેળ (સં વચન) ભુઓ વચન (૪)
 સ્ત્રીં ભુઓ વેણી (૫). [-કાઠલું = બેલડું.
 -મારલું = વાગે એવું કંઠવું વચન કહેવું,
 મહેણુ મારવું. -રાખલું = કાઠનું કંઠું
 માન્ય રાખવું. -સ ભળાવવું = વેણ મારવું.
 -સાંભળલું = ઠપકો કે મહેણુ સાંભળવું]
 વેણુચૂંટા (વે) પું ૦૫૦૦ [વેણ + ચૂંટાવું]
 ભૂખથી થતું દુઃખ (૨) ગભરામણ
 વેણી(-ણી) સ્ત્રીં [સં] ચોટલો (૨) અબોડે
 બાધવાનો ફૂલનો ગળરો (૩) [સંગમગ્ધાન
 અર્થ ઉપરથી] કમાડમાં જડેલી લાખી ચીપ
 ૦૬કમાડ નં વેણીબલ કમાડ ૦ખંધ વિં
 વેણી જડેલી હોય એવું (કમાડ). ૦સ મમ
 પું ત્રિવેણીસંગમ
 વેણુ પું સગીતમાં એક અલકાર
 વેણુ, ૦ઠા સ્ત્રીં [સં] વાસળી. ૦નાદ પું
 વાસળીનો અવાજ
 વેણું (વે) નં ['વહેવું' ઉપરથી] પાણીની ગાડી
 વેત (વે) અં + વેત
 વેત (વે?) પું [ભુઓ બેત] ઘાટ; મોખ (૨)
 તજવીજ, ત્રેવડ [-ઉતારવો]
 વેતન નં [સં] પગાર -નિયો પું પગારદાર
 વેતર નં [સરં મ વેત = જનવરની પ્રસૂતિ
 (સં. વી ઉપરથી)] એક એક વારનું જણતર
 (પ્રાયઃ દોરવું.) [-આવલું, વેતરે આવલું =

પશુ-માદાને ગર્ભધાનનો સમય થવો -વંઠવું
 = સુવાવડ બગડવી (૨) છોકરાછેયાવડવા.]
 વેતરણુ સ્ત્રીં [ભુઓ વેતરવું] વેતરવું તે (૨)
 ભેઈતી ગોઠવણ, તજવીજ (૩) [લા.] શિક્ષા
 વેતરવું સંક્રિં ['વેત' ઉપરથી, સરં મ
 વેતળં = કપડાનું માપ લઈ કાપવું] શરીરને
 બેસતું અવિ તેમ લૂગડું કાતરવું (૨) (કોઈ
 કામની) ભેઈતી ગોઠવણ કે તજવીજ કરવી;
 ઘાટ બેસાડવો (૩) [લા.] બગાડવું, ઊધું.
 મારવું [વેતરી આવપવું = ગમે તેમ કરી
 આવવું; બગાડવું એટલું ચીક વેતરવું =
 ઊધું મારવું, બગાડવું]
 વેતસ પું; નં [સં] નેતર. ૦(-સી)વૃત્તિ
 સ્ત્રીં નેતરની જેમ (બળિયા આગળ; નમી
 જવા છતાં સ્થિતિસ્થાપક રહેવાની વૃત્તિ
 વેતા પું ૦૫૦૦ [સં વિક્તિ સમજ કે 'વેત'
 પરથી?] ભક્તિવાર; ડહાપણ, આવડ
 વેતાલ(-ળ) પું [સં] એક જાતનો ભૂત (૨)
 મૃત શરીરમાં પેઠેલો ભૂત (૩) ભૂતનો રાભ
 (૪) દ્વારપાળ. ૦ગૃહ નં તાર વિના સદેશા
 મોકલવાના - 'વાયરલેસ' યંત્રનું મયક
 વેતા પું [સં] જાણનાર
 વેત્ર નં [સં] નેતર (૨) છડી. ૦ધર પું છડીદાર;
 દ્વારપાળ. ૦ધારક પું ભુઓ વેત્રધર - ત્રાસન
 નં [+ ત્રાસન] નેતરની ખુરસી
 વેદ પું [સં] જ્ઞાન (૨) શાસ્ત્રીય જ્ઞાન (૩)
 આર્યોનું સૌથી પ્રાચીન ધર્મપુસ્તક (ઋગ્વેદ,
 યજુર્વેદ, સામવેદ અને અથર્વવેદ) (૪) ચારની
 સંજ્ઞા. [વેદનો છોડો આવવો = હડ થઈ
 જવી - ભણવા = વેદ ભણવા જેવું ભારે કામ
 કરવું] ૦ત્રથી સ્ત્રીં ઋગ્-યજુર-સામ એ
 ત્રણ વેદનો સમૂહ. ૦ન નં જાણવું તે, જ્ઞાન
 (૨) અનુભવવું તે; લાગણી ૦ના સ્ત્રીં ભુઓ
 વેદન (૨) પીડા ૦પાઠી પું વેદનો પાઠ
 કરનાર - વેદ જણેલો બ્રાહ્મણ ૦પુરુષ પું
 વેદશાસ્ત્ર જાણનાર બ્રાહ્મણ (૨) ગોરપડું
 કરવાનો અધિકારી (નાગરોમાં) ૦મંત્ર
 પું વેદનો મંત્ર. ૦માર્ગી વિં વેદોના
 સિદ્ધાંતને અનુસરનાર, વેદને પ્રમાણભૂત

માનનાર. ૦મૂર્તિ(-ર્તિ) પું વેદમાં પારંગત
પ્રાજ્ઞા ૦વચન, ૦વાક્ય નં વેદનું વચન
(૨) તેના નેટલું પ્રમાણભૂત વચન. ૦વેદ
પું વેદભાણનાર. ૦વિહિત વિં વેદેક્રમાવેલું;
વેદમાં કહેલું. ૦વ્યાસ પું (સ.) જુઓ
વ્યાસ. -દાધ્યયન નં [+અધ્યયન] વેદા-
ભ્યાસ. -દાહ્યાસ પું [+અભ્યાસ] વેદનો
અભ્યાસ (૨) ઇમારતો અપ

વેદક સંકિં [સં વિદ્] ભણવું
વેદાધ્યયન, વેદાભ્યાસ જુઓ 'વેદ'મા
વેદાંગ નં [સં] વેદનાં ૭ અંગો (શિક્ષા, કલ્પ,
વ્યાકરણ, નિરૂપ, છંદ, ત્યોતિષ)
વેદાંત પું, નં [સં] વેદોનો અંતિમ ભાગ-
ઉપનિષદ (૨) નં વેદાંતદર્શન ંદર્શન નં
બાદરાયણ વ્યાસે રચેલા પ્રણસૂત્ર; ૭ વેદિક
દર્શનોમાત્રું એક-ઉત્તર મીમાસ. -તી વિં
વેદાંતનું, વેદાંત સંબંધી (૨) પું વેદાંતમતને
માનનાર

વેદિ, ૦કા સ્ત્રીં [મ.] હોમ વગેરે માટે તૈયાર
કરેલી ચોટલી કે કુડ, વેદી
વેદિયું વિં ['વેદ' ઉપરથી] વેદ ભણેલું (૨)
[લા] ભણેલું પણ ગણેલું નહિ [-દોર =
પુસ્તકપડિત; ભણેલું પણ ગણેલું નહિ]
વેદી સ્ત્રીં [સં.] જુઓ વેદિ
વેદોક્ત વિં [સં.] વેદોમા કહેલું, વેદવિહિત
વેદ વિં [સં] ભણવાનું, ભણવા યોગ્ય
વેદ પું [સં] છિદ્ર વેદ (૨) દોષ, બાધ (૩)
જામ (૪) વેદન (૫) ગ્રહો વગેરે આકાશીય
પદાર્થોની ગતિ, સમય વગેરેનું નિરીક્ષણ (૬)
સુતાર કે કડિયાના કામમા શાસ્ત્રીય દોષ (૭)
સૂર્યગ્રહણ પૂર્વે ચાર પ્રહર અને ચંદ્રગ્રહણ
પૂર્વે ત્રણ પ્રહરનો સૂતકનો સમય (૮) [લા]
ખાર દેષ (૯) 'કોઓર્ડિનેટ ઓફ ઝેડ' (ગ)
વેદધુ નં [વેદનુ પરથી] વેવન, વીંધવું તે
વેદન નં [સં] વીંધવું તે (૨) વીંધવાનું ઓભર.
-ની સ્ત્રીં રત્ન, મોતી વગેરેને છેદ પાડવાનું
ઓભર (૨) અંકુશ [ધરેણુ
વેદલો પું [વેદનુ પરથી] કાનના ઉપલા વેલું
વેદનું સંકિં [સં વિદ્] વેદ પાડવો (૨) વીંધવું

વેદશાલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] ગ્રહાદિકની ગતિ
વગેરેની રખવાનું ગ્યાન; 'ઓર્ગેવેટરી'
વેદા પું [સં] (સ) પ્રજ્ઞા
વેદાક્ષ પું [સં] 'એક્સિસ ઓફ ઝેડ' (ગ.)
વેદી વિં [સં.] વીંધનારું, વીંધી નાખે તેવું (૨)
વેદવાણું [દુસ્મન થઈ પાછળ પડેલું
વેદુ વિં ['વેદનુ' ઉપરથી] વીંધનાર (૨) [કા]
વેન (વે) નં [જુઓ વહન] વહેવું તે (૨)
(વે) જુઓ વાહન - બળગાડી કે હમણિયું
(૩) [?] લગાર, હાર (૪) [?] વસો [પાંત્ર
વેન પું [સં.] (સં.) વેણ, એક પ્રાચીન રાત્ર, મનુનો
વેપથુ પું [સં] કપ, યરથરાટ
વેપમાન વિં [સં] કપાચમાન; ડોલનું
વેપલો (વે) પું ['વેપાર' ઉપરથી] વેપાર;
કામધધો (તિરન્કારમા)
વેપાર (વે) પું [સં] વ્યાપાર, સરં હિં. મ
વેપાર] માલ વેચવાસાટવાનો ધધો [-કરવો.
-ચાલવો = ધધો શરૂ થવો (૨) ધધામા ક્રાયદો
રહેવો - માંડવો = સંસાર વહેવાર ચલાવવો]
૦ધ ધો, ૦રોજગાર, ૦વણુજ [સં વાણિજ્ય]
પું વેપારનું કામકાજ, કામધધો ૦શાઈ
વિં વેપારની પદ્ધતિને લગતું વેપારી જેવું
૦શાહી સ્ત્રીં વેપારને માટે જમાવેલું કે
વેપારની દિધિવાળું રાત્ર્ય કે હક્કમત -રી
પું વેપાર કરનાર
વેભાઈ (વે) પું દ્રવ્ય; નાણું (આમ્ય)
વેર અં [સરં પ્રા વેર (સ. દ્વાર), અચવા
સરં મ. વેરી = પર્યંત] (સુ.) લગી, સુધી
વેર (વે) નં [જુઓ વૈર] શત્રુવટ (૨) દ્વેષ;
ઝેર [-રાખવું - દુસ્મનાવટ સેવવી - લેણું,
વાળણું = અદાવતનો બદલો લેવો] ૦ણુ
વિં સ્ત્રીં વેરી - વેરભાવ ગાળનારી. ૦ભાવ
પું શત્રુવટ, દ્વેષ ૦વાણું વિં (કા) વેરી
૦વી પું વેરી, શત્રુ
વેરણુ નં [વેરનુ પરથી] વેરનું તે ૦ખે (-છે)-
રણુ વિં અરતવ્યરત
વેરણુ (વે) સ્ત્રીં જુઓ 'વેર' નં મા
વેરભાવ, વેરવાણું, વેરવી (વે) જુઓ 'વેર મા
વેરનું સંકિં [સં. વિ + ર્] છૂદ છૂદ કે

વીખરાતુ પડે એમ કરતુ (૨) પાથરતુ (૩)
 [લા.] ખૂબ ખર્ચવું
 વેરામ (વે) પું[પ્રા વહરાગ]વૈરાગ્ય ંજી સ્ત્રી
 સાધુકી, બાવી -ગી પું બાવો; સાધુ
 વેરાડી (વે?) પું[પ્રા વે(-વઢ)રાહ(સં. વૈરાટ)
 ઉપરથી?] એક રાગ [ઉત્તમ]
 વેરાન (વે) વિં [ફા. વિરાન, સરં મ વૈરાન]
 વેરાતું અંકિં 'વેરતું'નું કર્મણિ (૨) વીખરાઈ
 જવું; છૂટું પડી જવું
 વેરી (વે) વિં [પ્રા વેરિ (સં વૈરિન્)] વેર
 રાખનાર (૨) પું દુરમન; શત્રુ
 વેરે (વે) અં [પ્રા. વેર(સં દ્વાર), અથવા સરં
 મ વેરી] જોડે, સાથે (લગ્ન) (૨) + પેઠે
 વેરે પું [પ્રા. ર (સ દ્વાર) ઉપરથી કે સં
 વ્યવહાર ઉપરથી?] કર, જકાત [-આવવો,
 પડવો, નાખવો, લેવો]
 વેલ(-લી)(લ.)સ્ત્રી[પ્રા વેલિ(સં વલી), સરં
 મ] લતા, લાખી ને ધરાતી કે ઊંચે ચડતી
 ઊગતી વનસ્પતિ ંજી સ્ત્રી, ંજી પું
 ભરતકામ કે ચિત્રકામમા વેલ વગેરેની નકશી
 વેલડી સ્ત્રી [સરં હિં. વેલડી] એક છોડ (૧)
 (૨) વેલ (૫)
 વેલજુ નં [સં વેલનં] રોટલી વગેરે વણવાનો
 ઢીકો. ંગી સ્ત્રી ૫ પડ (પુષ્ટિમાર્ગીય)
 -જિયું વિં વેલજુ જેવું (૨) નં નાનું વેલજુ
 વેલંતરો પું [સં. વેલંતર] એક ઝાડ
 વેશ્ના સ્ત્રી [સં] જુઓ વેળા (૨) મર્યાદા (૩)
 સમુદ્રનો કિનારો (૪) વાણી ંવલિ(-લી)
 સ્ત્રી સમુદ્રનો રેતાળ પટ
 વેલાંડી (૦) સ્ત્રી [સરં મ.; 'વેલ' પરથી] હૂંચ
 ધ કે હીર્ધ ધના ચિહ્નો (, 1) કે તેના
 માથાનો ચક્રાકાર ભાગ
 વેલિયુ વિં [દે. વેલ્લ=મૂર્ખ] વેવલું; ઢંગ
 વગરનું (૨) નં [જુઓ વેલ્લો] કાનમાં ઘાલ-
 વાની કડી (૩) [જુઓ વીલિયું] અર્થો રૂપિયો
 વેલિયો પું જુઓ વેલો
 વેલી સ્ત્રી [જુઓ વેલ] લતા
 વેલો પું [જુઓ વેલ] મોટી વેલ (૨) વશ-
 પરપરા [-આલવો, વધવો = વશવૃદ્ધિ,

યવી.] ંવિસ્તાર પું વશવૃદ્ધિ
 વેલ્લ(-ગુ) સ્ત્રી [સં વાલુકા] પેતી
 વેલ્લો પું [જુઓ વેલ્લો] સ્ત્રીના કાનનું એક મરેજું
 વેવ સ્ત્રી [જુઓ વેલ] એક વેલ
 વેવલું વિં [પ્રા વેવલ (સં. વૈવલ્ય) કે પા. વેવ
 = કાપવું પરથી?] ઢંગ વગરનું; દાધારંજુ
 (૨) વાત ખોલી નાખે તેવું, લપૂડું (૩) વિહ્વળ.
 -લાઈ સ્ત્રી વેવલાપણુ. -લાં નં અંબ
 કાક્ષ, વધખા. [-વીજુવાં = કાક્ષ માગવા.]
 વેવાઈ (વા') પું [પ્રા વેવાહિ (સં વૈવાહિક)]
 પુત્ર કે પુત્રીનો સસરો. ંવળોટ નં વેવાઈ
 પક્ષનું સગુ સખધી -જુ (જી.) સ્ત્રી વેવાઈની
 સ્ત્રી [કામમા આનંદથી મજેલું
 વેવાતું (વા') વિં [જુઓ વિવાતું] વિવાહના
 વેવિશાળ (વે') નં [વિવાહ + શાલી (હાગર-
 ચોખા)]? વિવાહ, સગપણ -ગિયો પું
 વિવાહ ગોઠવનારો
 વેવ(-પ) પું [સં.] પોશાક, પહેવેશ (૨)
 રૂપ; -સોગ (૩) સોહાગણના ચિહ્નરૂપ
 શાણગર [-ઉતારવો, કાઢવો=પોશાક
 બદલવો (૨) વિધવાએ માથાના કેશ ઇં
 શાણગર કાઢી નાખવો (૩) વચનભંગ
 કરવો, વાકું ખોલવું -કરવો, કાઢવો,
 ધરવો, લેવો=રવાગ લેવો -નો સોગ
 ધરવો. -કાઢવો, કાઢીને ઊભા રહેવું,
 કાઢીને ખેસવું=અણધાર્યા વંકાઈને ઊભા
 રહેવું, અણધારી મુશ્કેલી ઊભી કરવી.
 -બદલવો = જુદા પક્ષમા જવું. -માં
 આવવું = (સ્ત્રીનું) અલગાવું -રાખવો=
 વિધવાએ સોહાગણને પહેરવેશ ન તજવો.]
 ંબર વિં [+સ. ક્રી] વેશ કરનાર; ઢોંગી
 ંધર પું વેશ ધરનાર, નટ (૨) ઢંગ,
 વેશધારી ંધારી વિં વેષ લેનાર(૨) ઢોંગી;
 હુચ્ચુ (૩) પું ઢંગ; હુચ્ચો. -શાં(-પાં)તર
 નં ખીન્ને વેશ, વેશબદલો, રૂપાતર
 વેશવાળ નં જુઓ વેવિશાળ
 વેશાં(-પાં)તર નં [સં] જુઓ 'વેશ'મા
 વેશમ નં [સં.] ધર; મહેલ
 વેશ્યા સ્ત્રી [સં] ગણિકા; પાતર. ંવાહ

સ્ત્રી, ૦૫૪૦ પુ. વેશ્યાઓનો લત્તો કે ધામ
 વેપ, ૦૫૨, ૦૫૪, -પાંતર[સ.] જુઓ 'વેશ'ના
 વેદન નં [સં] વીટાળતુ તે (૨) વીટેલુ
 તે, ઢાકણ, બાધણ
 વેદિત વિં [સ.] વીટેલુ, ઢાકણ
 વેસણ નં [પ્રા. વેસણ (સં વેસન) સરં મ,
 હિ વેસન] ચણનો લોટ (૨) તેનું ખીજં
 વેસર પુ. ૦૧૦ [સ.] અચર
 વેસર(-રી) સ્ત્રી [સરંમ વેસર] નય; વાળી
 વેલ પુ. [પ્રા (મં. વેય); સરં ફિ વેહ] વીધ,
 શાર (૨) નાક (૩) ર [-પાડવો]
 વેળ (વેળ,) સ્ત્રી [સ વેલ્ પરી?] તાણ,
 આકડી (૨) [સરં વળુ, મ વેલ] ગડગૂમડ
 કે ધાના દર્દને લીધે સાવાના મૂળમા
 બાઝતી ગાઝ (૩) [૧] મનનો તરંગ, વળુ.
 [-આવવી = તાણ આવવી (૨) વળુ
 આવવ: ધૂન લાગવી -ધાલવી = ગડગૂમડ કે
 ધાના દર્દને લીધે સાધાના મૂળમા ગાઝબાઝતી]
 વેળ સ્ત્રી [સં. વેલા] વેળા; વખત (૨) વીળ,
 હારતી [-આવવી = સમય આવવો, પ્રસંગ
 આવવો -વટવી = વખત વહી જવો.
 -વળવી = હસાસુધરવી -વીતવી = સમય
 વહી જવો]
 વેળા સ્ત્રી [સં. વેલા, સરં હિ. વેલા, મ.]
 સમય, વખત (૨) વિલબ વાર (૩) [લા]
 ખાસુ, ટાણુ; પ્રસંગ (૪) મુશ્કેલી કે
 આપ ૧૧ પ્રસંગ. [-આવવી, વટવી,
 વીતવી = જુઓ વેળ'મા. વેળા વેળાની
 છાંયડી = ચડતીપડતી]
 વેળિયું નં [જુઓ વેલિયું] એક ધરેણું
 વેળુ સ્ત્રી [જુઓ વેલુ] રેતી
 વેળું નં [જુઓ વેળા] (કા) સમય, વખત
 (૨) કુરસદ, નવરાશ
 વેળાવેળ અં [વેળા' ઉપરથી] બરાબર
 વેળાવે, તે જ વખતે (૨) વખતસર
 વેંગણ(-ણું) (વેં) નં [દે વગ, વજંગણ, સરં
 હિ, મ વેંગન] વતાક, રીગણુ -ણી સ્ત્રી
 વંતાકનો છોડ
 વેંડકું, વેંડારકું (વેં) સંકિં [સરં મ.

વેઢાઢે (સં વેઢ, પ્રા વેઢ)] જુઓ વીંદારકું
 વેત (વેં) સ્ત્રી [સં. વિતમ્મિ, સરં મ.
 વેત; હિં વિત્તા, પ્રા. વાલિજ્જ] હથેળીના
 અંગૂઠાના ટેરવાથી તે ટચલી આગળીના
 ટેરવા સુધીનું લાખામા લાખુ અતર (૨) અં
 ક્રિયાના વંકું ના રૂપને લાગતા, 'તે ક્રિયા
 થવાની સાથેસાથ, તરતોતરત' એવો અર્થ
 બતાવે છે ઉદા. જતાવે ત (૩) પુ. [જુઓ
 વેત] બેન, ગોઠવણ લોગ, થેય ઉદા. શા
 વંતમા ફેરા છે? [-ખાવો, બેસવો = લોગ
 ફાવે -ખરવી = વેન વડે અતર માપવું
 -બોય ન સૂઝવી = જરાય ગમ ન પડવી,
 મૂઝવણમાંથી રસ્તો ન દેખાવો -માં ફેરકું =
 કાંઈ હાવ કે યુક્તિ ગોઠવવા અથવા કશા
 પ્રયોજનગર પ્રવૃત્તિ કરવી] -તિયું વિં
 વેત બેવડું (૨) નં પાતાળમા હોતુ મનાતુ
 વેનિયુ માણસ
 વૈકલ્પ વિં [સં વિકલ, સરં હિં વૈકલ, મ
 વૈકલ] વાયલ, ઘેલું; મૂખ [શકારપદ
 વૈકલ્પિક વિં [સં] વિકલ્પવાળું (૨) અનિશ્ચિત,
 વૈકલ્પ નં [સં] વ્યાકુળતા, ગભરાટ (૨)
 વિકળતા, અંગહીનતા (૩) અપૂર્ણતા, ખાતરી
 વૈકુંઠ નં [સં] વિંછતુ ધામ ૦૫૪૦ પુ.
 એક જંદ ૦૫૪, ૦૫૫, ૦૫૬ પુ. (સ)
 વિંછ. ૦૫૪ પુ. વૈકુંઠમા વાસ (૨) મૃત્યુ
 (-થવો). ૦૫૪ સ્ત્રી વિં વૈકુંઠમા વસતુ (૨)
 મરી ગયેલું
 વૈખરી સ્ત્રી [સં] વાણીની ચોથી કોટિ, રપથ
 ઉચ્ચારાયેલી વાણી (પરા, પરચતી, મધ્યમા
 અને વૈખરી) (૨) ધડધાટ ધાણી ફૂટે તેમ
 બોલાતી વાણી
 વૈખાનસ વિં [સં] વાનપ્રસ્થને લગતું (૨)
 પુ. વાનપ્રસ્થ ૦૫૪ નં વાનપ્રસ્થને ધમતુ
 જત (૨) વાનપ્રસ્થ
 વૈચિત્ર્ય નં [સં] વિચિત્રતા
 વૈજયંત પુ. [સં] ઈંદ્રનો મહેલ (૨) ધંદની
 ધવલ (૩) ધલ -તિક પુ. ધવલ પકડનારો.
 -તી સ્ત્રી ધવલ (૨) કાળી વલસી (૩) પાંચ
 રંગની ધૂટણ સુધી પહોંચે તેવી માળા

(શ્રીકૃષ્ણની) (૪) માળા [વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી
વૈજ્ઞાનિક વિં [સં.] વિજ્ઞાન સબધી (૨) પું
વૈઠ પું [બ્રુઓ વૈઠો] (અ.) હાથપગની ચામડી
કાટવાથી પડતો ચીરો [-કાટવા = હાથપગની
ચામડામા ચીરા પડવા]

વૈઠું નં (અ) બ્રુઓ વરડું
વૈલુવ નં [સં.] વાસડો [પું મળર
વૈતનિક વિં [સં.] વેતનથી કામ કરનારું (૨)
વૈતરણુ(-ણી) સ્ત્રીં [સં.] ચમપુરીમા જતાં
આવતી કલ્પિત પૌરાણિક નદી. [-ચાલવી
= મદા પાણીની નીક વહેવી.]

વૈતરું નં [બ્રુઓ વૈતરો] થાક લાગે કે કંઠાળો
ઊપજે તેવું કામ (૨) વેઠ (૩) મહેનતાણું
વૈતરો પું [સં. વહિનૃ = (હાર) વહેનાર] વૈતરું
કરનાર, મળૂર (૨) ખૂબ વૈતરું કરી શકનાર

વૈતાન વિં [સં.] યજ્ઞવુ, યજ્ઞ સબધી
વૈતાલ(-ળ) પું બ્રુઓ વૈતાલ
વૈતાલિક પું [સં.] સવારમાં સ્તુતિના ગાન
કરી રાત્રીને ઊઠાડનાર, માગધ; ચારણ (૨)
વૈતાલ સાધ્યો હોય તેઓ ભદ્રગર

વૈતાલી(-ળી)ય પું [સં.] એક છંદ
વૈતાળ પું બ્રુઓ વૈતાળ, વૈતાલ
વૈતાળીય પું બ્રુઓ વૈતાલીય [હોયું તે
વૈતૃષ્ઠ્ય નં [સં.] વૃષ્ણનો ત્યાગ, વૃષ્ણરહિત
વૈઠ(-ઘ) પું [સં. વૈઘ] રોગ ભણી દવા કરનાર.
૦ક નં વૈઠું, રોગના નિદાન, ચિકિત્સા વગેરે.

વૈદૂર્ય નં [સં.] એક નીલ રંગનો મણિ
વૈદહી સ્ત્રીં [સં.] સીતા
વૈધ, ૦ક, ૦કીય [સં.] બ્રુઓ 'વૈદ'મા
વૈધુત વિં [સં.] વિધુતને લગતું
વૈધ વિં [સં.] ધારાધોરણ અનુસારતુ (૨)
વિધિ પ્રમાણે શુદ્ધ કે ધરોધર

વૈધરત નં [બ્રુઓ વૈધૃત] સત્તાવીસમો યોગ
(અયોનિધમા) [હોવાપણું (૨) નાસ્તિકતા
વૈધમ્ય નં [સં.] ભિલ કે વિકલ્પ ધર્મવાળા
વૈધૃત્ય નં [સં.] વિધવાપણું, રડાપો
વૈધૃત નં, -તિ સ્ત્રીં [સં.] બ્રુઓ વૈધરત
વૈનતેય પું [સં.] (સ.) ગરડ (૨) અચળ
વૈનીતક નં [સં.] પાલખી

વૈપરીત્ય નં [સં.] વિપરીતતા
વૈપુલ્ય નં [સં.] વિપુલતા
વૈકલ્ય નં [સં.] વિકળતા
વૈભવ પું [સં.] વિભવ ૦શાલી(-ળી) વિં
પું વૈભવવાળું. -વી વિં વૈભવવાળું

વૈભોમ પું [સં.] વૈભવ, સાહેબી, ઠાઠ
વૈભત્ય નં [સં.] ભિલ મત થવો તે
વૈભનરથ નં [સં.] વૈર દ્રેષ (૨) નિરસાહ, ખિજતા
વૈમાન નં + બ્રુઓ વિમાન
વૈમાનિક વિં (૨) પું [સં.] બ્રુઓ વિમાની
વૈમુખ્ય નં [સં.] વિમુખતા [અંગેતુ
વૈચક્ષિક વિં [સં.] વ્યક્તિને લગતું કે તેને
વૈચર્ય નં [સં.]

वैश्य न० [सं] विप्रता
 वैश्वस्य न० [सं] विलक्षणता
 वैश्वस्य न० [सं] गलराट, गूयवत्तना लाव
 (२) अस्वभाविकता, कृत्रिमता
 वैश्वस्य न० [सं] विवर्ण यवु के छेवुं ते, शीकाश
 वैश्वस्य न० [सं] शेर, इषान्तर
 वैश्वस्य न० [सं] जुओ मनु (२) यम
 वैश्वस्य वि० [सं] विवाह सभधी
 वैश्वस्य न० [सं] विविधता
 वैश्वस्य न० [सं] विशदता; स्वच्छता; स्पष्टता
 वैश्वस्य पायन पुं० [सं] जनमेजयने महाभारतनी
 कथा सलणवनार
 वैश्वस्य पुं० [सं] विक्रम सप्ततनो सातमो महिनो
 ०००० पुं० गवेडो. -भी वि० वैश्वस्य
 भासमा आवतु के यवु (२) स्त्री० ऐक भाष
 वैश्वस्य न० [सं] विशाणता. [नायक
 वैश्वस्य पुं० [सं] वेर्या साथे संभध राभनार
 वैश्वस्य न० [सं] विशिष्टता
 वैश्वस्य वि० [सं] वैश्वस्य मतनु (२) पुं०
 वैश्वस्य मतनु अनुयायी (३) न० वैश्वस्य
 दर्शन ०००० न० छ वैदिक दर्शनाभातुं
 कलाह मुनिओ प्रवर्तवितुं दर्शन
 वैश्वस्य पुं० [सं] यार वल्लोमानो ग्रीले-जेती,
 गोरक्षा अने वेपार करनारे वल्लो ०००० न०
 वैश्वस्य कर्म के धर्मो ०००० पुं० जुओ
 विद्वद्भाष ०००० स्त्री० वैश्वस्यो धर्मो (२)
 वैश्वस्यो स्वभाव, हरेक काममा छानिवाला
 जेवानी वृत्ति -श्याष्ठी स्त्री० वैश्वस्य स्त्री
 वैश्वस्य पुं० [सं] (स) कुंभेर
 वैश्वस्य पुं० [सं] रोज नमता पहेला देवाने
 अपातो भलि -विधु न० वैश्वस्य जेमा
 करवामा आवे ते वेदी [परमेश्वर
 वैश्वस्य पुं० [सं] नक्षत्राणि (२) अग्नि (३)
 वैश्वस्य वि० [सं] विश्वासु, लरोसाहार
 वैश्वस्य न० [सं] विषमता; असमानता
 वैश्वस्य वि० [सं] विषय सभधी
 वैश्वस्य वि० [सं] विष्णु सभधी (२) विष्णुनी
 छपासना कर्माने (३) पुं० तेवो भाणस ची
 वि० स्त्री० (२) स्त्री० वैश्वस्य स्त्री (३) [सं] लक्ष्मी

वैश्वस्य न० [सं] धांटा के सादतुं विरजर यवु
 -भगवतु ते
 वैश्वस्य पुं० [सं] भस्करो; लांड
 वैश्वस्य (वो?) पुं० [सं] जुओ वैश्वस्यो नानो वहेणो;
 वैश्वस्य, नाथु
 वैश्वस्य पुं० [सं] विरैध दर्शववा सलामाधी
 साध्या जवु ते (-करवे)
 वैश्वस्य न० ऐक पक्षी
 वैश्वस्य पुं० [सं] यूटलीनो मत [-न'भावे,
 -पदवे] = मतपेटीमा मतपत्र पदवे, मत
 अपावे. -न'भावे = मतपेटीमा मतपत्र
 नापवे, मत अपावे. ०२ पुं० [सं] मत
 आपनार
 वैश्वस्य वि० पाणी जेमा न पेसी शके तेवुं
 वैश्वस्य न० शहर वगेरेनी वस्तीने पाणी
 पूर पाडनारुं मयक के कारभानु; टाकी
 वैश्वस्य पुं० [सं] ऐक मतनो रशियन दा
 वैश्वस्य स्त्री०, -कुं न० [दे वोडही = तल्लु,
 युवती] जुवान जे स अथवा गाय, लोटुं
 वैश्वस्य (वो?) न० [सं] वहन परथी, सर० म
 वोणा] सीममा पाणीधी भरतो लाणो भाडो
 वाय वाय, ०२ (वो) अ० [सर० दे वेव =
 विवाह तथा लयसूयक अन्वय] लय के
 दुःभनो पोकार करे तेम
 वैश्वस्य न० [सं] वारट, धरपकट करवाने
 सरकारी परवानो [-काटवुं, नीकणवुं,
 -भजवुं, भलववुं] [गामनो] विभाग
 वैश्वस्य पुं० [सं] (डाह वलीवट माटे पडातो
 वैश्वस्य पुं० [सं] डेहीओनो मुकादम (जेसलाया)
 वैश्वस्य वि० जुओ वोणाभलु
 वैश्वस्य क'पनी स्त्री० [सं] (विलयती दमनी)
 वोणीनी दुकान
 वैश्वस्य स० [सं] प्रा वोमर (सं व्युत् +
 सृज्), सर० म वोसरणो तज्ज. छोडी देव
 वैश्वस्य पुं० [सं] वह उपरथी? सर० दे वोहार
 = पाणीतुं वहेणु जेस्थी वहेतो प्रवह
 वोणाभलु (-लु) (वो) वि० [वणवु परथी]
 वाङ्, वणाकवाणु (२) न० वाङ्; वणाक
 वोणावतु (वो) स० [सं] प्रा वोल् (सं. गम्),
 वोलाविज] वणावतु; विवाय करवुं

વૅળાવિયે (વૅ) પું [વૅળાવવ પરથી] વળવ
 નારો, વળાવવા સાથે જનાર ભોમિયે
 વૅકળો (વૅ) પું જુઓ વૅકળો
 વૅપદ્ અં [સં.] પિતૃઓને બલિ આપનાં કરાતો
 ઉદ્ધાર ૦કાર પું તેનો ઉચ્ચાર કે અવાજ
 વ્યક્ત વિં [સં.] સ્પષ્ટ; પુલ્લુ (૨) સાકાર બનેલું
 વ્યક્ત સ્ત્રીં [સં.] કાઈ પણ વર્તમાનું એક
 (૨) માણસ (૩) વ્યક્ત થવું તે. ૦અત વિં
 વ્યક્તિને લગતું, અમત: વૅયક્તિકે ૦તા સ્ત્રીં,
 ૦ત્વ નં વ્યક્તિનો વિશેષ ગુણ. ૦વાદ પું
 સામાજિક વિચારમા વ્યક્તિ ને તેનું વ્યક્તિત્વ
 મહત્ત્વ છે એવો વાદ [૦તા સ્ત્રીં
 વ્યમ વિં [સં.] વ્યાકુળ; અસ્થિર, ગભરાયેલું.
 વ્યજન પું [સં.] પંખો [સંખંધ
 વ્યનિકર પું [સં.] મિશ્રણ (૨) સમુદાય (૩)
 વ્યતિક્રમ પું [સં.] ઉલ્લંઘન કરવું તે (૨)
 વિપર્યાસ (૩) બાધા, વિઘ્ન
 વ્યનિરિક્ત વિં [સં.] અતિરિક્ત; સિવાય; લિલ
 વ્યતિરેક પું [સં.] અભાવ (૨) લિનનતા (૩)
 ઉત્તમતા, શ્રેષ્ઠતા (૪) એક અર્થલંકાર,
 જેમા ઉપમેયને ઉપમાન કરતાં શ્રેષ્ઠ બતા-
 વવામા આવ્યું હોય છે (કા. શા.) (૫)
 અમુક એક વસ્તુ ન હોયતો બીજી અમુક
 વસ્તુ પણ ન હોય એવો સંબંધ કે નિયમ
 (ન્યા.). ૦પદ્ધતિ સ્ત્રીં કારણ ન હોય
 ત્યારે કાર્ય ન હોય એવા વ્યતિરેકના નિયમ-
 ને આધારે બંધાયેલી કાર્યકારણ નક્કી
 કરવાની અન્નેષણ-પદ્ધતિ 'મેયડ ઓફ
 ફિફ્ટનસ' (ન્યા.). ૦વ્યાપ્તિ સ્ત્રીં સાધ્ય-
 સાધનના વ્યતિરેક-સંબંધની વ્યાપ્તિ (ન્યા.)
 વ્યતિ(-તી)હાર પું [સં] અલ્લોખલો;
 વિનિમય [ગયેલું
 વ્યતીત વિં [સં.] વીતી ગયેલું, પસાર થઈ
 વ્યતીપાત પું [સં] જ્યોતિષમા અશુભ
 મનાતો ૧૭મો યોગ (૨) ઉત્પાત કે ઉપદ્રવ.
 -તિયુ વિં ઉપદ્રવ કરનાર, તોફાની
 વ્યતીહાર પું [સં] જુઓ વ્યતિહાર
 વ્યત્યય, વ્યત્યાસ પું [સં.] વ્યતિક્રમ
 વ્યથા સ્ત્રીં [સં] દુઃખ, ખીલ

વ્યથિત વિં [સં.] વ્યથા પામેલું દુખી
 વ્યધિકરણ નં [સં] (વ્યા.) લિનન અધિ-
 કરણમા રહેલું તે (૨) લિલ વિબક્તિમા
 હોવું તે. ૦બહુગ્રોહિ પું (વ્યા.) વિશેષણ
 વિશેષભાવના સંબંધ વિનાના પદોનો
 બહુગ્રોહિ સમાસ. ઉદાં ચક્રપાણ
 વ્યપોહ પું [સં.] કાઢી મૂકવું તે
 વ્યભિચાર પું [સં.] પોતાના ગુણધર્મને
 વફાદાર ન રહેવું તે (૨) પરસ્ત્રીપુરવ્વનો
 આડો વ્યવહાર (૩) કર્તવ્યભ્રષ્ટતા (૪)
 નિયત સાહચર્ય ન હોવું તે (ન્યા.) -રિષ્ટી
 વિં સ્ત્રીં વ્યભિચારી (૨) સ્ત્રીં વ્યભિચારી
 સ્ત્રી. -રી વિં વ્યભિચાર કરનાર (૨)
 વ્યભિચારદોષવાળું (૩) પું વ્યભિચારી
 માણસ -રીભાવ પું જુઓ સચારીભાવ
 વ્યય પું [સં.] ખર્ચ, વાપર -થી વિં વ્યયવાળું
 વ્યર્થ અં [સં] ક્ષેગટ; મિથ્યા (૨) વિં
 નકામું, નિર્વર્થક ૦તા સ્ત્રીં
 વ્યલીક વિં [સં] ખોટું, અસત્ય; બનાવટી (૨)
 અયોગ્ય, અકાર્ય (૩) નં ભૂઠાણું ખોટી વાત
 વ્યવરહેદ પું [સં] કાપી નાખવું તે (૨)
 જુદ પાડવું તે. ૦વિદ્યા સ્ત્રીં શરીર-
 પૃથક્કરણશાસ્ત્ર; 'એનેટોમી'
 વ્યવધાન નં [સં] આડ, પડદો (૨) વિઘ્ન;
 એકાગ્રતામાં લગ (૩) અવકાશ
 વ્યવસાય પું [સં.] કામકાજ કે તેની ખટપટ;
 ઉદ્યોગ (૨) નિશ્ચય -ચિની વિં સ્ત્રીં,
 -થી વિં વ્યવસાયવાળું
 વ્યવસ્થા સ્ત્રીં [સં] બંદોબસ્ત, ગોઠવણ
 વ્યવસ્થાપક પું [સં.] વ્યવસ્થા કરનાર, એનેજર
 વ્યવસ્થિત વિં વ્યવસ્થાયુક્ત, બરાબર ગોઠવેલું.
 -તિ સ્ત્રીં વ્યવસ્થા (૨) નિયમન
 વ્યવહારુ સંકિં [સં. વ્યવહાર] વ્યવહાર
 કરવો; સંબોધવું
 વ્યવહાર પું [સં] વ્યાપાર; કામકાજ ધંધો
 (૨) વત ન (૩) લોકરીતિ (૪) પરસ્પર આપવા-
 લેવાનો સંબંધ ૦કુશળ, ૦દક્ષ વિં વ્યવહારની
 બાબતોમા કુશળ, ૦ગણિત નં વ્યવહારમાં
 ખપ આવે તેવું ગણિત (૨) પાતી, 'પ્રેકિટસ'

(મ.) (૩) લેખા (મ.). ંદષ્ટિ સ્ત્રીં વ્યવહારો
પયોગી કે વ્યવહારની દષ્ટિ. ંસિદ્ધ વિં
વ્યવહારમા સફળ થઈ રહે થયેલું; વહેવાર.
-રી વિં વ્યવહારને લગતું. -રૂ વિં વહેવાર,
વ્યવહાર્ય. -ર્થ વિં [સં.] વહેવારમા મુકાય કે
ઉતારાય તેવું

વ્યવહિત વિં [સં.] વચ્ચે પડેલાવાળું; ઢકાયેલું
વ્યદિ સ્ત્રીં [સં.] સમઘિનો પ્રત્યેક અશ કે વ્યક્તિ
વ્યસન નં [સં.] દેવ, લત (૨) માદક પદાર્થ
લેવાની દેવ (૩) દુઃખ (૪) આકૃત, લેખમ
(૫) નાશ. ખુવારી. [-પદ્યું = દેવ પડવી,
લત લાગવી (૨) માદક પદાર્થની દેવ પડવી.]
-ની વિં વ્યસનવાળું

વ્યસ્ત વિં [સં.] વેરાયેલું (૨) ઊલટું (૩)
વહેચી નાખેલું, છૂટું પાડેલું ંવિધિ પું
'મેષડ ઓફ ઇન્વન' (મ.)

વ્યંમ વિં [સં.] એકાદ અંગ વિનાનું, અપંગ
(૨) જુઓ વ્યંગ્ય - માર્થ પું જુઓ વ્યંગ્યાર્થ
વ્યંગ્ય વિં [સં.] આડકતરી રીતે સૂચિત (૨)
કટાક્ષથી કહેલું (૩) નં વક્રોક્તિ; કટાક્ષ
-ગ્યાર્થ પું શબ્દની વ્યજન વૃત્તિથી
સૂચિત થતો ગૂઠ અર્થ, વાચ્યાર્થ અને
લક્ષ્યાર્થથી ભિન્ન એવો - વ્યંગ્ય અર્થ

વ્યંજક વિં [સં.] રૂપ કરનાર, બતાવનાર
વ્યંજન પું, નં [સં.] સ્વરની મદદ વિના જેનો
ઉચ્ચાર ન થઈ શકે તે વર્ણ (૨) ડાખ, નિશાની
(૩) અવયવ, અંગ (૪) ગુહ્યાંગ (૫) શાઠ.
-નાદિ. વિં [+ આદિ] શરૂમા વ્યજનવાળું.
-નાંત વિં [+ અંત] છેડે વ્યજનવાળું

વ્યંજના સ્ત્રીં [સં.] વ્યંગ્યાર્થનો બોધ કરવાની
શબ્દની શક્તિ (વ્યા). [કરાયેલું

વ્યંજિત વિં [સં.] સૂચિત (૨) વ્યક્ત - રૂપ
વ્યંહક (-ળ) પુર્વસં વઢર, વિં + અઢ] નપુસક
વ્યાકરણ નં [સં.] લાપાના શુદ્ધ પ્રયોગો, નિયમો
વગેરેનું શાસ્ત્ર ંકાર પું વ્યાકરણ રચનાર;
વચ્ચારણ ંપદ્ધતિ સ્ત્રીં વ્યાકરણ દ્વારા
લાપા શીખવવાની પદ્ધતિ ંશુદ્ધ વિં વ્યાકર-
ણના દોષ વિનાનું - છૂટી પું વ્યાકરણશાસ્ત્રી
વ્યાકુલ (-ળ) વિં [સં.] ગાલનું, બાવરું,

ગલનાયેલું. ંતા સ્ત્રીં [રૂપ કરેલું
વ્યાકૃત વિં [સં.] પૃથક્કરણ કરી સમજાવેલું -
વ્યાક્રાપ પું [સં.] પ્રકાપ, વકરવું તે
વ્યાખ્યા સ્ત્રીં [સં.] વસ્તુનું પૂરતું અને આવશ્યક
વર્ણન (૨) વિસ્તૃત કે રૂપ અર્થ, ટીકા
વ્યાખ્યાતા પું [સં.] વ્યાખ્યાન કરનાર
વ્યાખ્યાન નં [સં.] બાપણ, કાઈ વિષયનું
વિસ્તારથી પ્રતિપાદન ંપીઠ સ્ત્રીં, નં જે
આસનેથી વ્યાખ્યાન આપવાનું હોય તે
વ્યાખ્યેય વિં [સં.] વ્યાખ્યા થઈ શકે એવું
વ્યાધાત પું [સં.] વિધ, પ્રતિબંધ (૨) વિરોધ
વ્યાધ પું [સં.] વાધ. ંચર્મ, -ધાંબર નં
[+ ઝવર] વાધનું ચામડું

વ્યાજ નં [સં.] વિ + આજન્ = નવું જન્માવવું
- વધારવું, સરં હિં, મ] નાણા વાપરવા
બદલ મૂળ રકમ ઉપર આપવો પડતો વધારો
(૨) [સં.] બહાનું, મિપ (૩) ડગાઈ [-કાઠવું
= વ્યાજનો હિસાબ કરવો - ગણતરી કરવી.
-કાપવું = વ્યાજ બાદ કરવું - ખાવું, લેવું
= વ્યાજની કમાણી કરવી. -ભરવું = વ્યાજ
આપવું કાર્યું વ્યાજ = વટાવવાળું વ્યાજ.
ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ = વ્યાજનું વ્યાજ. વારો-
વારિયું વ્યાજ = રોજ દહાડે વધતું વ્યાજનું
વ્યાજ. વ્યાજલું વ્યાજ = (લ) સંતાનનું
સંતાન] ંખાઉ વિં મેઢે વ્યાજે
નાણા ખીરનારું, વ્યાજ પર કમાઈ કર-
નાર. ંખાદ (-ધ) સ્ત્રીં નાણા નકામાં
પડી રહેવાથી કે મુદત પહેલા પરત થવાથી
આવતી વ્યાજના ખોટ ંખોર વિં જુઓ
વ્યાજખાઉ. ંનિંદા સ્ત્રીં ખીલ બહાના
છેડળ નિદા કરવી તે, એક શબ્દાલ કાર
(ક) શા). ંસુદલ નં વ્યાજ અને મુદ્દલનો
ભેગો આકડો, રાશ. ંવટંતર નં વ્યાજ ને
વટાવ વગેરની ઊપજ ંવટું નં વ્યાજ
અને વટાવનો ધંધો ંવહી સ્ત્રીં વ્યાજ
કાઢવાનો ચોપડો ંવેરો પું વ્યાજની
કમાઈથી જ ગુજરાન ચલાવનાર. ંરતુતિ
સ્ત્રીં કેખીતી રતુતિ મારફતે નિદા કરવી
અથવા કેખીતી નિદા મારફતે રતુતિ કરવી

તે; એક શબ્દાલકાર (કા શા). -જુ(૦કું)
 વિં વ્યાખ્યાની ધીરેલુ અથવા લીધેલુ. -જુચિહી
 સ્ત્રીં વ્યાખ્યા લેવાની શરતે ધીરેલી રકમનુ લખત
 વ્યાધ પું [સં] પારથી
 વ્યાધિ પું; સ્ત્રીં [સં.] રોગ; મરજ ઠકારેલુ
 નં વ્યાધિનું કારણ અગત્ય, ૦૮ વિં. ૦૮
 વિં સ્ત્રીં [સં] વ્યાધિમા સપડાયેલુ; રોગી
 વ્યાન પું [સં] પંચપ્રાણમાનો એક
 વ્યાપ પું [સં] વ્યાપ્તિ, વિસ્તાર; પસારો
 વ્યાપક વિં [સં] સર્વ ઠકાણે વ્યાપી રહેનાર
 (૨) વિશાળ ૦૮ સ્ત્રીં, ૦૮૫ નં ૦૫૬
 નં 'જનરલ ટર્મ' (ગ)
 વ્યાપકું સંક્રિં, અંકિં [સં. વ્યાપ્] કાઈ
 ચીજની અદર ફેલાવુ (૨) પ્રસરવુ, ફેલાવું
 વ્યાપાર પું [સં] પ્રાણી કે પદાર્થની ક્રિયા
 (૨) ઉદ્યોગ, ધંધો (૩) વેપાર. -રી પું વેપારી
 વ્યાપી વિં [સં] વ્યાપક (પ્રાય. સમાસને અતે)
 વ્યાપૃત વિં [સં] રોકાયેલુ, મગ્ન. -તિ સ્ત્રીં
 વ્યાપૃત હોવા ને [વ્યાપક
 વ્યાપ્ત વિં [સં.] વ્યાપેલું ૦માન વિં વ્યાપ્તિ;
 વ્યાપ્તિ સ્ત્રીં [સં] વ્યાપકું તે (૨) નિત્યસાહ-
 ચર્થ (ન્યા.) (૩) સાધન અને સાધ્યનો
 સાહચર્ય નિયમ ૦દોષ પું ન્યાયની વ્યાપ્તિને
 અંગેનો દોષ. ૦અહ પું, ૦અહ પું નં વ્યાપ્તિ
 ગ્રહણ કરવી -નિશ્ચિત કરવી તે. ૦વ્યાપાર
 પું વ્યાપ્તિગ્રહણનો વ્યાપાર. -ધ્ય વિં
 [સં] વ્યાપવા યોગ્ય
 વ્યાપોહ પું [સં] મોહ, અજ્ઞાન, ભ્રાતિ
 વ્યાયામ પું [સં] કસરત ૦મંદિર નં,
 ૦શાળા સ્ત્રીં કસરતશાળા
 વ્યાયોમ પું [સં] એક પ્રકારનું એકાકી નાટક
 વ્યાલ(-ળ) પું [સં] સાપ (૨) ચિત્તો; વાઘ
 વ્યાવર્તક વિં [સં] વ્યાવૃત્ત કરનાર; જુડ
 પાડનાર [વહેવાર
 વ્યાવહારિક વિં [સં] વહેવાર સંબંધી (૨)
 વ્યાવૃત્ત વિં [સં] પાણું ફરેલું કે ફેરવેલું (૨)
 અલગ કરેલું કે થયેલું (૩) નિવિદ્ધ (૪)
 આચ્છાદિત, ઘેરાયેલું (૫) પું સંગીતમા એક
 અલકાર. -તિ સ્ત્રીં વ્યાવૃત્ત થવું કે કરવું

તે (૨) અભાવ
 વ્યાસ પું [સં] (સં) મહાભારત અને પુરાણોના
 કર્તા - એક ઋષિ (૨) બ્રાહ્મણની એક અટક
 (૩) નકાઈ, વિસ્તાર (૪) વર્ણનના મધ્યભિન્ન-
 માથી પસાર થઈ તેના પરીધને બે બાજુ
 અડતી લીટી; 'હાયેમીટર' (ગ) ૦છ પું
 (સં.) વ્યાસ ઋષિ (માનાર્થ) (૨) [લા.]
 (મહાભારતની) કથા કરનાર. ૦ન દન પું (સં.)
 શુકદેવ. ૦પીઠ સ્ત્રીં, નં વક્તા કે કથાકારને
 ઊભા રહેવાનું કે બેસવાનું ઊંચુ રથાન
 વ્યાસંમ પું [સં] મહાવરો; અભ્યાસ (૨)
 આસક્તિ; ભક્તિ -ગી વિં વ્યાસમવાળું
 વ્યાસાર્ધ પું [સં] વ્યાસનું અર્થ; 'સેમી-
 હાયેમીટર' (ગ) [નિષ્કળ નીવડેલું
 વ્યાહત વિં [સં] પાણુ ઢેલાયેલું, કઠિત થયેલું;
 વ્યાહતિ સ્ત્રીં [સં] કથન; ઉક્તિ (૨) મૂ,
 મુવ; સ્વ એ ત્રણ પવિત્ર શબ્દ
 વ્યાળ પું જુઓ વ્યાલ [(૩) અવ્યવસ્થા
 વ્યુત્ક્રમ પું [સં.] ઊલટો ક્રમ (૨) ઉલ્લંઘન
 વ્યુત્ક્રાંત વિં [સં] ઉલ્લંઘન, ઝાળંગાયેલું.
 -તિ સ્ત્રીં બહાર નીકળવું -જતા રહેવું તે
 (૨) ઉલ્લંઘન (૩) મોટી ક્રાંતિ, ઊધલપાથલ
 વ્યુત્થાન નં [સં.] જોરથી ઊઠવું તે (૨)
 અરુપનતિ (૩) સમાધિમાથી ઊઠવું તે
 વ્યુત્પત્તિ સ્ત્રીં [સં] શબ્દની મૂળ ઉત્પત્તિ
 [વ્યા.] (૨) વિદ્વતા, પ્રાવીણ્ય ઠકાર પું
 શબ્દની મૂળ ઉત્પત્તિ બતાવનાર
 વ્યુત્પન્ન વિં [સં.] વિદ્વાન, મવીણ (૨)
 સાધિત (શબ્દ) [વ્યા]
 વ્યુપહાસ પું [સં] ઉપહાસ; ઠેકડી. ૦કે
 વિં ઉપહાસ કરનાર
 વ્યૂહ પું [સં] સૈન્યની ગોઠવણી. ૦રચના
 સ્ત્રીં તેની રચના
 વ્યોમ નં [સં] આકાશ ૦મંમા સ્ત્રીં આકાશ-
 ગંગા ૦ચર વિં આકાશમા ફરનાર (૨)
 નં પંખી. વ્યાન નં વિમાન
 યજ નં [સં] (સ) વૃદ્ધાવન (ગોકુળ પાસે)
 (૨) ગોવળોનું ગામ (૩) પું સમૂહ
 યભાયા સ્ત્રીં એક બેલી -મળ દેશની

ભાષા ૦મંદળ નં મળ તેમ જ તેની
આસપાસનો પ્રદેશ ૦વનિતા સ્ત્રી
મળની સ્ત્રી; ગોપી ૦વાસી વિં (૨) પું
મળમા રહેનાર. ૦વિહારી વિં (૨) પું
મળમા વિહાર કરનાર (શ્રીકૃષ્ણ). -ભંમના
સ્ત્રી ૦ + અગતા] ગોપી

મળવું અંકિં [સં. વ્રજ. જવું

મણુ પું નં [સં] ધા, નાર

મત નં [સં.] નિયમપૂર્વક આચરવાનું પુણ્ય-
કર્મ (૨) અમુક કરવા ન કરવાનો ધાર્મિક
નિશ્ચય [-ભિજવું = મતની પૂર્ણાહુતિની
ક્રિયા કરવી (-કરવું, પાળવું, -તોડવું,
-મૂકવું.) -લેવું = નિયમ પાળવાની પ્રતિજ્ઞા
કરવી] ૦વ્યર્થ સ્ત્રી મત કરવું કે પાળવું

તે, ૦ધારી વિં મત લેનાર. ૦ભંમ પું
મતનો ભગ, મત તોડવું ને, ૦મથ વિં
મન લીધુ હોય તેવું -તાળ(-ણ) વિં
મત કરવાની ટેવવાળું. -તિની વિં સ્ત્રી
મનવાળી -તી વિં મતવાળું

મળકારો પું (કા.) અળકારો; ચમકારો
માચક સ્ત્રી [સરં દિં.] અપભ્રંશ ભાષાનો
એક પ્રકાર

મ્રાત પું [સં] સંધ; સમૂહ

મ્રાત્ય પું [વં] જેને સરકાર કરવામા ન
આવેલા હોય તેવું (૨) વણસંકર

મ્રીહ સ્ત્રી [મ.] લાળ, સરમ

મ્રીહિ પું [સં] ચોખા

મેક પું (પ.) જુઓ વિરહ

૨૧

શ પું [સં] ચાર ભિખાક્ષરો (શ, ષ, સ, હ)
માનો પ્રથમ [એક માપ

શર્ધ પું, નં [પ્રા મઢ (મ. જતો)?] અનાજનું

શક પું [અ.] વહેમ, શંકા [-આજવો,
જવો, પહવો = વહેમ પેદા થવો - રહેવો =
શકા હોવી -રાખવો, લેવો = વહેમાવું.]

૦દાર, ૦મંદ વિં જુઓ તેમના ક્રમમા

શક પું [સં] એક પ્રાચીન જાતના લોક (૨) સંવત

(૩) શાલિવાહને ચલાવેલો સંવત (૪) સ.

૭૮થી] [-ચલાવવો = કોઈ નામાકિત વ્યક્તિ

કે યુગપ્રવર્તક થઈનાની યાદગીરીમા સંવત્સરની

ગણના શરૂ કરવી. -ખેસાડવો = (સુ) છાપ -

દાખ -ધાક ખેસાડવા] ૦ઝારી ૦પ્રવર્તક,

૦વર્તી વિં શક પ્રવર્તવનાર, જેના રમરજમા

સંવત શરૂ થાય તેવું, યાદગાર

શકટ નં [સં] ગાડું ૦ચૂડ પું શકટાકારે

સૈન્યની રચના -ટાસુર પું (સ) [+ અસુર]

કસે કૃષ્ણને મરવા મોકલેલો એક રાક્ષસ.

-દી સ્ત્રી ૦ ગાલ્લી [યૂથો

શકતું નં [પ્રા સક્ક (સં શલ્ક) = ખાલો ફેલું,

શકદાર વિં [ફા] જેના પર શક જતો હોય તેવું

શકન, -નિયાળ જુઓ 'શુકન'મા

શકપ્રવર્તક વિં [સં] જુઓ શક [સં.] માં

શકમંદ વિં [ફા.] સશયગ્રસ્ત, શકવા ૧

શકરખોર(-રો) પું [ફા.] એક પક્ષી (૨)

મીઠી વાનીઓના શોખીન [ટેટી] એક ફળ

શક(-ક્ક)રટેટી સ્ત્રી - શર્કરા, ફા. શકર +

-શક(-ક્ક)રપારો પું [ફા. શકરપારા] ધર્મની

એક મીઠી તળેલી વાની

શકરાખાણ સ્ત્રી [શકરા+ખાણ] (શકરાખાજ

દારા) પક્ષી ધં નો શિકાર કરવો તે

શક(-ક્ક)રિશુ નં એક કંદ

શકરી સ્ત્રી [જુઓ શકરો] શકરાખાજની માદા

શકરીમનિયા નં એક પક્ષી

શકરો [ફા શિકરહ, સગં દિં શિકરા; મ.

શિકાર], ૦ખાજ પું ખાજ પક્ષી (૨) [લા]

ખાકો ઉઠાવગીર

શકલ પું [સં] ભાગ ખડ

શકવર્તી વિં [સં] જુઓ 'શક' [મં.] માં

શકવું અંકિં [સં શક્, સગં મ શક્ષે, દિં

સક્તા] શક્તિમાન થવું (૨) સભવવું (મુખ્ય

કિ ને સહાયક રૂપે જ વપરાય છે જેમ કે,

ખેલો શકશે)

શકાર પું [સં] શ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર.

-રોત વિં [+ જત] છેડે શકારવાળું

શકાર પું [પ્રા. સ (સં. સત્) + પ્રા. કાર

(ક્રિયા, આકૃતિ)] સકાર; બચકત, સાસ
 શકુન નં [સં] ભાવિ શુભાશુભસૂચક ચિહ્ન;
 શકુન (૨) પક્ષી. [-જેવા = શકુનની રાહ
 જેવી કયા શકુન છે તે તપાસવું. -થવા,
 -લેવા = શુભ શકુન નરીકે માન્ય કરવું]
 શકુનિ નં [સં] પંખી (૨) ગીધ (૩) પું
 (સ) દુર્યોધનનો મામો. [-ચતુષ્થય = ચલાળ-
 ચોકડી. -મામો = મહા તરકડી માણસ]
 શકુંત નં [સં] મોર (૨) શકુન પક્ષી.
 ઠંઠા સ્ત્રીં (સ) મેનકા અને વિદ્યામિત્રની
 પુત્રી; દુર્યંતની પત્ની
 શકે અં [શકું પરથી] ભણે કે (૫)
 શકોરં નં [સરં હિં સકોર, મ શિકોરા
 (પ્રા સિક્કરા-સં શર્કરા, ફા. શકર, શિક
 ઉપરથી ?)] બટેર; માટીનું કોડિયું
 શક્કર સ્ત્રીં [ફા. શકર; પ્રા સક્રા] સક્કર, ખાંડ.
 ઠંઠેટી સ્ત્રીં ભુઓ શકરેટી. ઠપારો પું
 ભુઓ શકરપારો -રિચું નં શકરિયુ
 શક્કલ સ્ત્રીં [ભુઓ શિકલ; સરં મ.]
 ચહેરો, સ્વરૂપ. [-ફરી જવી, બદલાઈ જવી
 = સ્વરૂપ-રેખાવ-ગુણધર્મ બદલાઈ જવા.]
 શક્કો પું ભુઓ શિકો (૨) [અ સિક્કહ
 = છાપ કે શક્લ = ચહેરો ઉપરથી] ચહેરો;
 સુદર બળ્ય ચહેરો (૩) ઘરેણાં વગેરેની
 બલક. [-પહવો = છાપ પડવી, અમલ
 બેસવો.] -ક્કાદાર વિં ઘાટીલા સુદર
 ચહેરાવાળુ (૨) મોહક, બલકાદાર
 શક્ત વિં [સં] શક્તિમાન
 શક્તિ સ્ત્રીં [સં.] સામર્થ્ય, બળ (૨) દેવી
 (૩) એક અસ. ઠપૂજક વિં (૨) પું
 દેવીનો ઉપાસક. ઠપૂજ સ્ત્રીં દેવીપૂજ.
 ઠમતા સ્ત્રીં શક્તિ હોવી તે; સામર્થ્ય
 ઠમાન, ઠસંપત્ત વિં બળવાન, સમર્થ
 શક્ય વિં [સં] બના શકે કે કરી શકાય એવું.
 ઠતા સ્ત્રીં સંભવ, શક્ય હોવું તે. ઠબેદ પું
 [વ્યા|કિંનો શક્યર્થસૂચક બેદ. -કથાર્થ પું
 [અર્થ] શક્યતા બતાવનાર કિંનુ રૂપ (વ્યા.)
 શક પું [સં] ઇદ્ર -કાષ્ઠી સ્ત્રીં ઇદ્રાણી; રાથી
 શખસ પું [અ શક્ત] માણસ

શખ્ખો પું [ભુઓ શક્ષો] લખોટી (તેની
 રમતમા બોલાય છે) (૨) ભુઓ શક્ષો અર્થ ૨, ૩
 શખ સ્ત્રીં [‘શિખા’ ઉપરથી ? સરં મ. રોગડી
 (શિંગડી = ટોચ; અંકુર)] ઠીવાની બંધેત (૨)
 તેના જેવા (શકું) આકારની વસ્તુ (૩) શકું
 આકારનો ઢગલો (૪) જાનવરના આચળ
 શખડી સ્ત્રીં [‘શગ’ ઉપરથી] કાલસા બાળવાનું
 એક સાધન; ચૂલાનું કામ દેતી એક બનાવટ;
 સગડી. [-કરવી = સગડી સળગાવવી.
 -બળી જવી = સગડીનો અગ્નિ નકામો
 જવો. -માથે લેવી, વહોરવી = પારખી
 પચાત વહોરી લેવી. -લખાડવી, -સળ-
 ગાવવી = સગડીમા ઢેવતા સળગાવવો.]
 શખરામ નં ભુઓ શિંગરામ [પું. ઇદ્ર
 શચિ(-ચી) સ્ત્રીં [મ.] (સ.) ઇદ્રાણી. ઠપતિ
 શક વિં [સં] ધૂર્ત, હુસ્તુ (૨) તેવો માણસ.
 ઠતા સ્ત્રીં, ઠવ નં [તેના રેસા
 મુલુ નં [સં] બાંડીની જાતનો એક છોડ (૨)
 શણુ સ્ત્રીં [‘સનન’ રવં ઉપરથી, સરં હિં
 સનકના] + સુરંગ, સણંગ
 શણુમટ પું [પ્રા છળ (મં. છત્ર) + ગટ (સ
 કૃત), કે ઢે છાળ (વસ્ર-કપડું) + મટ (સં
 કૃત)] સણમટ; ધૂંધટ ધૂમટો. [-તાણુવો,
 જાળવો = સાલ્યો મોઢા પર લઈ લાજકંદવી]
 શણુમારં પું [મ જૂંગાર; પ્રા ડિંગાર] શરીરને
 શોલાવનાર વસ્ર, આભૂષણ વગેરે [(-કરવા,
 ધરવા, પહેરવા, સજવા) -નાંદશન =
 ઠાકારજીના મંદિરમા તેમનું એક દર્શન]
 શણુમારં પું સંકિં [પ્રા. ડિંગાર (સં જૂંગાર)]
 સુશોભિત કરવું (૨) ઘરેણા પહેરવાં
 શણુગો પું [પ્રા. સળ્હ = નાનું, બારીક કે
 સં જૂગ ઉપરથી ?] સણગો, અકુર, ફણગો
 -ગાણું સંકિં સણગાણુ શણગો ફૂવો
 શણુબાંડી સ્ત્રીં [શણ+બાંડી] શણનો છોડ
 શણુવી પું [મ. રોળવી] મહારાષ્ટ્રની એક
 બ્રાહ્મણ જાત કે તેનો માણસ (૨) શકુન
 કહેનારો -જણનારો માણસ
 શણું સંકિં [ભુઓ મુણું] + સાબળું
 શણિયું નં [‘શણ’ ઉપરથી] શણનું કપડું

શત પું [સં] સો ૦૬ નં સોના સમુદાય
 (૨) સૈકું ૦કોટિ વિં સો કરોડ ૦૬તુ
 પું સો યજ્ઞ કરનાર(૨) [સં] ધર. ૦ચુજ્ઞ
 વિં સો ગણું ૦દ્વી સ્ત્રીં એક પ્રાચીન
 અસ્ય ૦તારકા સ્ત્રીં ૨૪સું નક્ષત્ર. ૦ધા
 અં સો રીતે ૦દ્રુ સ્ત્રીં (સં) સતલજ
 નદી ૦પદ(-ની) વિં સો પગવાણ (૨)
 નંકાનખભરે ૦ભિષા સ્ત્રીં ૦જુઓ શતતારકા.
 ૦મુખ વિં સો મુખવાણું(૨) સો રીતે થતુ
 ૦૩પા સ્ત્રીં (સ) બ્રહ્માની પુત્રી તેમ જ
 સ્ત્રી; મનુની માતા. ૦વર્ષ સ્ત્રીં સો વર્ષ પૂરાં
 થતાં કરાતો ઉત્સવ ૦શ. અં સો વાર
 શતભી સ્ત્રીં સિરં મ શતભી = ૫૨વાનો,
 પત્રક] વહાણમા ચડાવેલા માલની રસીદ
 શતસાધી સ્ત્રીં [સં. શત ઉપરથી સરં હિં.
 સત્તનઈ] સો શ્લોકવાળો ગ્રંથ
 શતાબ્દી સ્ત્રીં [સં] સૈકું(૨) સો વર્ષનો ઉત્સવ
 શતાવધાન નં [સં] એકીસાથે સો વાતો પર
 ધ્યાન આપવું કે સાંભળી યાદ રાખવી તે
 કે તેની શક્તિ -ની વિં શતાવધાનવાણું
 શતાવરી સ્ત્રીં [સં] એક વનસ્પતિ
 શતાશ પું [સં] સોમો ભાગ
 શત્રુ પું [સં] વેરી, દુશ્મન ૦ઘન પું (સં.)
 લક્ષ્મણનો ભાઈ ૦તા સ્ત્રીં, ૦ત્વ નં શત્રુવટ,
 દુશ્મનાઈ ૦પક્ષ પું સામો પક્ષ; શત્રુનો
 પક્ષ ૦ષટ સ્ત્રીં દુશ્મનાવટ, વેર
 શત્રુંજય [સં] પું (સં) એક પર્વત, કાઠિયા-
 વાડમા આવેલું લાણીતુ જૈન તીર્થ
 શનિ પું [સં] એ નામનો ગ્રહ (જુઓ ગ્રહ)
 (૨) શનિવાર (૩) નીલમ [-ની દશા =
 દુર્ભાગ્ય, ભારે વિપત્તિનો સમય (સાડાસાત
 દિવસ, -માસ કે, -વર્ષ રહેતો મનાય છે)
 -નો ફેરો = શનિ ગ્રહ અશુભ રાશિમાં
 આવવો - શનિની દશા બેસવી ખારમો શનિ
 હોવો = હાડવેર - અણબનાવ હોવા] ૦દષ્ટિ
 સ્ત્રીં [લા.] દેવની નજર. ૦મદોષ પું
 શનિવારે આવતી સુદ તેરસે સંધ્યાકાળે કરાતી
 શિવપૂજા. ૦વાર પું અઠવાડિયાનો સાતમો
 દિવસ. ૦વારું વિં શનિવારે આવતુ - રાવ

થતુ ૦(-નો)શ્વર પું શનિ (૨) [લા.]
 જેરવેર, કંપ્યા (૩) જેનીલો આદમી
 શનૈઃ અં [સં] ખામે ખામે
 શનૈશ્વર પું [સં] જુઓ શનિશ્વર. [આખમાં
 શનૈશ્વર હોવો = કંપીલું હોવું]
 શપથ પું [સં] સોગંદ, કસમ
 શરૂર પું [સં] એક ભતવું નાતુ ચળકતુ
 માછલું -રી સ્ત્રીં નાની માછલી
 શરૂ સ્ત્રીં [અ શિફા સરં મ, હિં] આરોગ્ય.
 ૦ખાનું નં ફાખાનું, ઇરિપતાલ
 શખ(-વ) નં [સં] મડકું ૦ધાન નં ઠાઠકી
 શખનમ નં [ફા.] ઝાકળ (૨) એવુ પાતણુ,
 ઝીંધુ ને થૂંક મલમલવું કાપડ
 શખરી સ્ત્રીં [સં] (સં) રામની પરમશક્તિ
 એક બીલકી [સ્ત્રીં, ૦ત્વ નં
 શખ(-વ)લ વિં [સં] કાખરચીતર. ૦તા
 શખદ પું [સં] અવાજ (૨) બોલ; વચન
 (૩) અર્થયુક્ત એક કે વધારે અક્ષરોનો
 સમુચ્ચય (ત્યા). [-કરવો = અવાજ કરવો.
 -કાઢવો = બોલવું, હરફ કાઢવો -બોલવો
 = બોલવું (૨) બે શખદ કહેવા બે શખદ
 કહેવા = લલામણ કરવી (૨) શિખામણ કે
 ઠપકો આપવા બે શખદ કહેવા, બોલવા
 = ટૂંકું વિવેચન - પ્રવચન કરવું] ૦કોશ(-પ)
 પું ભાષાના શબ્દોના સંગ્રહનો ગ્રંથ ૦ચિત્ર
 નં શબ્દોદ્ધાર આપેલો ચિતાર -દરેલું (ચિત્ર
 ૦ચિત્રણુ નં શબ્દચિત્ર આપવું તે ૦ચિત્ર-
 લિપિ સ્ત્રીં શબ્દનાં સૂચક ચિત્ર દ્વારા
 લખવાની લિપિ, 'હાયરેગ્લિફિક' ૦ભળ
 સ્ત્રીં જુઓ વાગળળ. ૦નિર્દેશ પું વસ્તુના
 લક્ષણમા જ આવી જતા ધર્મો કહી બના
 વવામા આવતા હોય તેવો નિર્દેશ કે કથન
 (ત્યા.) ૦મ્રમાણુ નં શબ્દજ્ઞાનનું સાધન(૨)
 શાબ્દિક પુરાવો. ૦મ્રયોગ પું શબ્દનો પ્રયોગ
 - ઉપયોગ કે વાપર (૨) રૂઢિપ્રયોગ ૦બ્રહ્મ
 નં શબ્દરૂપી બ્રહ્મ વેદ. ૦યોગી વિં(ત્યા.)
 નામ સાથે સંબંધમાં વપરાતુ નામયોગી
 (અવ્યય) ૦રચના સ્ત્રીં શબ્દોના ગોઠવણી,
 બોલવા લખવાની શૈલી. ૦લક્ષી વિં શબ્દ-

રચના તરફ લક્ષવાળું, 'અર્થલક્ષી'થી ઊલટું.
 ૦હાસિત્ય નં શબ્દોની લલિતતા - મધુર
 રચના કે યોજના ૦હાસિત્ય સ્ત્રીં શબ્દે શબ્દે
 (વર્ણે નહિ) જુદી સજ્ઞાવાળી લિપિ, 'હાયરિ-
 ટિક'. ૦દોષન નં મુનલોષન તરીકે શબ્દો
 લખાવવા તે ૦વાદ પું અર્થ નહિ પણ
 શબ્દને પકડીને વાદ કરવો તે. ૦વિચાર પું
 વર્ણે વિષે વ્યાકરણની દૃષ્ટિએ વિચાર ૦વેધી
 વિં માત્ર શબ્દ - અવાજને આધારે ધાયું
 બાણ મારનાર ૦શક્ત સ્ત્રીં શબ્દોની અર્થ-
 બોધક શક્તિ(અભિધા, લક્ષણ અને વ્યજના)
 ૦શાસ્ત્ર નં શબ્દનુ શાસ્ત્ર, 'ઈદિએવાળું'.
 ૦શુદ્ધિ સ્ત્રીં શબ્દોની શુદ્ધિ, શબ્દોનો શુદ્ધ
 પ્રયોગ ૦સ્ત્રોત પું શાબ્દિક સ્ત્રોત
 -ખદાહંબર પું [+ સઢાહર] જેમા અર્થ
 કે લાવની -ચૂનતા હોય તેવો બારે બારે શબ્દોનો
 પ્રયોગ. -ખદાતીત વિં [+ સતીત] શબ્દથી
 ન વણવી શકાય તેવું. -ખદાતુશાસ્ત્ર નં
 [+ સનુશામન] -વ્યાકરણ -ખદાર્થ પું
 [+ અર્થ] શબ્દોનો અર્થ (૨) શાબ્દિક અર્થ
 -ખદાલંકાર પું [+ સલંકાર] શબ્દરચનાની
 ચમત્કૃતિવાળો અલકાર (કા. શા.) -ખદાલુ
 વિં નકામા -વધારે પડતા શબ્દોવાળું કે
 તેવી શૈલીનું -ખદાલુતા સ્ત્રીં અર્થ થોડો
 પણ શબ્દોની લરમાર હોવી તે, 'વર્જેસિટી'
 શમ પું [સં] શાતિ (૨) ક્ષમા (૩) ઈદ્રિયો અને
 વાસનાઓનું શાત થવું તે. ૦તા સ્ત્રીં શાતિ (૨)
 ક્ષમા ધીરજ. ૦ન નં શાત પડવું કે પાડવું તે.
 ૦ન લાડુ પું જુઓ સમનલાડુ. ૦પ્રધાન
 વિં શમ જેમા પ્રધાન છે તેવું. ૦મય વિં
 શમથી ભરેલું, શાત ૦વર્ણ સંક્રિં (પ.) શાત
 કરવું, શમાવવું ૦વું અંક્રિં [સં શમ]
 શાત પડવું; ટાડું પડવું (૨) નાશ પામવું
 શમશમવું અંક્રિં [સં શમ] શમશમાકાર
 થઈ જવું (૨) શાત થવું
 શમશમાકાર વિં ['શમશમવું' ઉપરથી]
 હાલતુચાલતુ બધ થયેલું; સંજ્ઞરહિત, કાંઈ
 પણ અવાજ કે હિલચાલ વિનાનું શાત
 શમશેર સ્ત્રીં [ફા] તરવાર. [-ચલાવવી =

તરવાર કામમા લેવી, તરવારથી ઘા કરવો,
 -ફેરવવી = તરવાર વાપરવી -વીંજવી.]
 -બાધવી, લટકાવવી = તરવારકેડે બાધવી.
 ૦ખહાહુર વિં તરવાર ચલાવવામા બહાહુર
 (એક ખિતાબ)

શમળી સ્ત્રીં એક પક્ષી, સમડી
 શમા સ્ત્રીં [અ.] મીણખતી (૨) [લા.] દીવો.
 ૦હાન નર્વકા]મીણખતીની દીવી, 'વોલ્સીટ'
 શમિત વિં [સ.] શાત કરેલું મ થયેલું
 શમિયાનો પું [જુઓ શામિયાનો] તંબૂ
 શની સ્ત્રીં [સં] એક ઝાડ, સમડો. ૦પૂજન
 સમડીના વૃક્ષનું પૂજન (દશરા પર થાય છે)
 શમ્સુલહલમા પું [અ] વિકાનોમા સૂર્ય
 જેવો (એક મુસલમાની ખિતાબ)
 શયતાન પું [અ.] ઈશ્વર સામે બળવો કરનાર
 એક ફિરરતો (સં) (૨) બદમાશ; સેનાન
 -નિયત સ્ત્રીં બદમારી
 શયદા વિં [ફા.] થેલું, ગાંડું (૨) પ્રેમથેલું
 શયન નં [સં.] સવ તે (૨) પયારી. ૦ચદ
 નં સૂવાનો ઓરડો. ૦ઓમ પું ઠાકારજીને
 શયન વેળા ધરાવાતો ભોગ
 શયિત વિં [સં] સૂતેલું (૨) ઊઘતું
 શયા સ્ત્રીં [સં.] પયારી (૨) [કા શા.]
 પદોનો પરસ્પર સુમેળ -સમતતા
 શર સ્ત્રીં [અ. શરજ] નિયમ; કાયદો
 શર પું; નં [સં] બાણ (૨) પાચની સજ્ઞા
 શરચ્ચંદ્ર પું [સં] શરદામૃતનો ચંદ્ર
 શરદ નં [સં] કાચિડો
 શરણ નં [સં] આશ્રય; રક્ષણ; ઓથ.
 [શરણે આવવું, જવું, થવું = તાળે થવું.]
 શરણુઈ સ્ત્રીં [ફા સહનાઈ] કૂંડીને
 વગાડવાનું એક વાળું
 શરણુમત વિં [સં] શરણે આવેલું
 શરણુર્થ વિં [સં] શરણ ઇચ્છનારું
 શરણુ નં શરણ, આશ્રય [શરણકાતા
 શરણુય વિં (૨) નં [સં] શરણ દઈ શરે એવું;
 શરત સ્ત્રીં [અ શર્ત હોડ; કરાર, યોજી.
 [-કરવી = યોજી કરવી (૨) હોડ બકવી.
 -હું કું હાળું, ચક્કર = જે ચક્કાર મેહાનમાં

દોડવા-દોડાવવાની હરીકાઈ ખેલવામાં આવે
તે -નો દોડો=દોડાદોડની હરીકાઈમાં
ઉતારવાનો દોડો -બકવી, મારવી,
લગાવવી, -માં ઊતરવું, -રમવી =
હરજતની દોડનો કરાર કરવો શરતે
પડવું=શરતમાં ઊતરવું] ૦ખંદી(-ધી)
સ્ત્રીં શરત કરવી તે. -તી વિં [ફા.] શરતને
લગવું, શરતવાળું (૨) શરત કરી હોય તેવું
શરતપૂર્ણિમા સ્ત્રીં [સં] આશ્વિન પૂર્ણિમા;
માણિક્કાદરી પૂનમ

શરદ સ્ત્રીં [સં.] આસોથી કાર્તિક માસ
સુધી રહેતી ઋતુ (૨) [લા.] વર્ષ. ૦પૂનમ
સ્ત્રીં શરતપૂર્ણિમા. -દિ(-દે)દુ પું
[+દંદુ] શરદઋતુનો ચદ્ર

શરદી સ્ત્રીં [ફા. શર્દી] ઠંડી; બેળ (૨) સળેખમ
શરદુ(-દો)ત્સવ પું [સં.] આશ્વિન પૂર્ણિમાનો
-શરદ પૂનમનો ઉત્સવ

શરદેંદુ પું [સં] જુઓ શરદેદુ
શરદોત્સવ પું [સં.] જુઓ શરદોત્સવ
શરધરજી સ્ત્રીં [શરધરવું] કામઠી; ધનુષ
શરધિ પું [સં] બાણનો ભાથો
શરન્મેલ પું [સં.] શરન્ઋતુ વાદળું
શરપંખો પું [સં] શરપુંજા] એક વનસ્પતિ
શરપુંખ પું [સં] બાણનો પીછાવાળો છેડો;
બાણનું પીછું

શરમભવ પું [સં] (સ.) શરભૂ; કાર્તિકેય
શરમત પું નં [સ] ફળના રસનું બનાવેલું
પીણું. -તી વિં આજા રગતું (૨) સ્ત્રીં
એક જાતનું ખારીક કાપડ [-ધઈ=ધઈની
એક જાત -હીંચુ=હીંચુની એક જાત]

શરભ પું [સં] હાથીનું બચ્ચું (૨) આઠ
પગવાળું બળવાન કાલ્પનિક પ્રાણી
શરભૂ પું [સં] (સ.) કાર્તિકેય (૨) પું સાપ
શરમ-સ્ત્રીં [ફા શર્મ, સરં હિં, મ] લલ્લ
(૨) પ્રતિષ્ઠા, ઇજ્જત (૩) લયાનત. [-અહવી
= જુઓ શરમ પહોંચવી. -આવવી =
લલ્લ આવવી; સંદેશ થવો -ન્ની વાત =
શરમાવું પડે તેવી વાત -પહવી, પહોંચવી
=ભાર પડવો, રોક પડવી. -માં નાખવું =

શરમાવવું -માં રહેવું=શરમાવું, શરમ
રાખીને -તેથી દબાઈને વર્તવું; માનથી ચૂપ
રહેવું. -રહેવી=ઇજ્જત કે માન આપવું
સચવાવા -રાખવી=માનઆપવું કે અદબ-
નો ખ્યાલ રાખીને વતવું -લાગવી =
શરમાવું (૨) કલક લાગવું, નીચાણેણું થવું]
-માવવું સંક્રિં 'શરમાવું'નું પ્રેરક (૨) શરમ
કે માન રાખી સમજે -માને એમ કરવું;
શરમથી મનાવવું -માવું અંક્રિં શરમ
આવવી (૨) અંખવાણું પડવું. -માળ વિં
શરમાય એવું, શરમવાળું -મિંદગી સ્ત્રીં
[ફા] શરમ -મિંદુ વિં [ફા. શરમિદહ]
શરમથી અંખવાણું પડી ગયેલું

શરમો પું શેઠીનો કકડો
શરયુ (-યુ) સ્ત્રીં [સં] જુઓ સરયુ.
શરવાદ પું [જુઓ શરવું] શરવાપણું
શરવું વિં [જુઓ સરવું] તીક્ષ્ણ કાનનું (૨)
[સરં મ સરવા=તૈયાર જમીન, વરસાદની
ધાર] તૈયાર જમીન ઉપર વરસાદની ધાર
પડવાથી જે સુવાસ નીકળે છે તેવું ઉઠાંનવી
માટીનું પાણી શરવું શરવું લાગે છે
શરવૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સં] બાણનો વરસાદ
શરસડો પું જુઓ શિરીષ
શરસ ધાન નં [સ] બાણ તાકવું તે
શરાષ નં જુઓ શ્રાદ્ધ -દિ(-ધિ)યાં નં
બંબં શ્રાદ્ધ પક્ષ, ભાદરવા વદના દિવસો
શરાપ પું [જુઓ શાપ] બદ્ધવા (પ આમ્ય)
[-આપવો, દેવો, નહવો. જામવો]
શરાફ પું [સ સર્કાફ, સરં હિં] ધીરધારનો
ધધો કરનાર; નાણાવટી. -દ્રી વિં શાફફ
લગવું (૨) ચોક્કસ (૩) સ્ત્રીં નાણાવટું
શરાફત સ્ત્રીં [જ.] માણસાઈ, લાયકી
શરાફી સ્ત્રીં જુઓ 'શરાફ'માં
શરાળ પું [સ] દાઢ ૦ખાણું, ૦ધર નં
દાઢનું પીકું ૦ખોર વિં દાઢનું વ્યસની.
૦ખોરી સ્ત્રીં દાઢની લત ૦દાર વિં દાઢ
રાખનાર, દાઢવાળો ૦ખાળ વિં શરાળખોર
૦ખાજી સ્ત્રીં શરાળનું વ્યસન શરાળખોરી
-ખી વિં દાઢ પીનાર (૨) સ્ત્રીં નરો, મરતી

શરીરત સ્ત્રીં [ઝ] કુષ્ઠના
 શરીર [સં.], ૦૭૫ નં શકાકં; અપણિયું
 શરીરન નં [સં] ધનુષ્ય [ધાર્મિક નિયમો
 શરિયત સ્ત્રીં [ઝ.] કુરાનતુ અનુશાસન-
 શરીક વિં [ઝ.] ભાગીદાર, સાથી, સામેલ
 શરીગત વિં [અ શિક્ષિત] ભાગ રાખનાર (૨)
 સહાયક, સાથી (૩) બેલી
 શરીક વિં [ઝ.] ઊંચા કુળનું (૨) પ્રતિષ્ઠિત,
 આખરદાર (૩) પું [સરં ફં] મોટા શહેરનો
 સરકારનિયુક્ત એક નાગરિક અધિકારી.
 -ફાના સ્ત્રીં [ફા.] મોટાઈને છાને તેવુ કૃત્ય
 શરીર નં [સં.] દેહ [-અકઠાણું = એકની એક
 રિથિતિમાં બહુ રહેવાથી કે સચિવા વગેરેથી
 શરીરના સાધા અકઠ ધર્મજવા. -અમળાણું,
 તૂટણું = તાવ આવે એવુ લાગણું. -કટાણું =
 શરીર કામકાજ વગર નકામુ થયું. -કસણું
 = મહેનત વગેરેથી શરીરને ખડતલ બનાવણું.
 -માળણું = તપવગેરેથી શરીર સૂકવી નાખણું.
 -ધસાણું = કામથી શરીરને ધસારો પડવો.
 -છોડણું, તજણું = મરણ પામણું. -એણું,
 તપાસણું = શરીરની હાતીરી તપાસ કરવી.
 -ટકણું = ક્ષમ અથવા રોગના આરા સામે
 શરીર ટકી રહેવું -શરીરે કામ દેવું -ઢાંકણું
 = પહેરણું, એઢણું (૨) ગુપ્ત અંગો ઢાકવાં.
 -દેખાડણું = શરીરની હાતીરી તપાસ કરાવવી
 (૨) કાયા દેખાડવી, ગુપ્ત અંગો દેખાડવાં
 -ધરણું, ધારણુ કરણું = શરીર તરીકે
 અવતરણું (૨) રૂપ લેવું. -ધીકણું = સખત તાવ
 આવવો. -નભણું = જુઓ શરીર ટકણું.
 -ખમણું = તબિયત બગડવી, રોગ પેસવો.
 -માં ઊભી વાટ પડવી = અંગે અંગ લકવો
 થવો, મરણની છેલ્લી રિથિતિએ પહોંચવું.
 -માં ધણુ પેસવો = શરીરમાં રોગરૂપી
 ક્રીડાએ ધર કરવું -ભરાઈ જણું = શરીર
 અકઠાઈ જવું -ભરાણું = શરીરમા લોહી
 વધવું; શરીર જડું થવું (૨) તાવ આવવો.
 -ભારે થણું = શરીરમા આળસ ભરાવું (૨)
 તાવ આવે એવુ થવું (૩) જડું થવું -ભારે
 લાગણું = આળસ કે તાવ ભરાયા જેવું

લાગણું -લેણું = નું શરીર ભરાવું -પુષ્ઠ થવું.
 -લેવાણું = શરીર સુકાવું -વળણું = શરીર
 સુધરવું -તેમા લોહી વધણું -વાળણું = શરીર
 સુધારવું (૨) શરીરના અંગોને વ્યાયામ-
 થી વળતાં કરવાં, કસરત કરવી -શેષણું
 = શરીરનું તત્ત્વ તપાસવું ઉદા. 'શરીર
 શોધ્યા વિના સાર નવ સાંપડે'. -સુધરણું =
 = શરીરની સંભાળ રાખવી; તબિયત
 સારી થવી શરીરે ઘટણું -શરીરે સુકાવું]
 ંધારી વિં શરીરી, વ્યાયામ સ્ત્રીં શરીરનો
 નિર્વાહ (૨) શરીરનો વ્યાપાર ંરચના સ્ત્રીં
 શરીરની રચના, ંવિધા સ્ત્રીં, ંશાસ્ત્ર
 નં શરીરની રચના વગેરેનું વિજ્ઞાન શરીરને
 વિલા. ંસંપત્તિ સ્ત્રીં આરોગ્ય, શારીરિક
 શક્તિ ંસંપદ પું શરીર સાથેનો સંપદ
 (૨) સંલોગ સંપદ. -રી વિં શરીરવાળું,
 (૨) પું આત્મા

શરૂ નં [ફા. સર્વ] એક ભતનું ઝાડ, સરૂ
 શરૂ વિં [ઝ શુરુજ] આરભાયેલું, ચાલુ ંઆત
 સ્ત્રીં આરભ, પહેલ ંથી અં પહેલેથી.
 ંમાં અં આરભમા [મુસલમાની નાયદો
 શરૂ (રે?) પું [ઝ શરૂ, સરં મ, દિ શરા]
 શરૂરા સ્ત્રીં [સં] સાકં; ખાડ
 શર્મ નં [સં] આનક, શાતિ
 શર્મા પું [સં] નામને અતે માનક ઉપસર્ગ
 (ઉદા. વિષ્ણુશર્મા), (૨) એક અટક
 શર્મિષ્ઠા સ્ત્રીં [સં] (સ.) યયાતિની એક રાણી
 શર્વ પું [સં] (સં) શિવ [પું ચદ્ર
 શર્વરી સ્ત્રીં [સં.] રાત્રી ંપતિ, ંશ [મૈશ]
 શર્વણી સ્ત્રીં [સં] (સં) પાર્વતી
 શશભ નં [સં] તીક
 શલાકા સ્ત્રીં [સં] સળી (૨) પીંછી
 શલાવડું નં જુઓ શરાવણુ (ચ)
 શલ્ય નં [સં.] તીર (૨) કાંઠો (૩) પું (સ.)
 માદ્રીનો ભાઈ
 શલ્યા સ્ત્રીં [જુઓ શિલા] પથ્થરની છાટ
 શલ્લકી સ્ત્રીં [સં] એક ભતનું ઝાડ (એની
 હાળી હાથીને બહુ ભાવે છે)
 શષ, ંયાન [સં.] જુઓ 'શષ'માં

શવર પું [સ.] પહાડી કે જંગલી માણસ
શવલ વિં [સ.] જુઓ શબલ [મહિનો
શંખાલ પું [અ.] હિબરી સનનો હસમો
શશ, ઠંક પું; નં [સ.] સસલુ. ધર
પું ચંદ્ર ંવિષાણુ નં સસલાનુ શિંગડું
(તેની પેઠે અસંભવિત વસ્તુ)

શશાંક પું [મ.] ચંદ્ર
શશિકલા(-ખા) સ્ત્રીં [સં] ચંદ્રની કળા
શશિકાંત પું [સં] જુઓ ચંદ્રકાંત
શશિયર પું [મા સસદર (સં ગ્રશધર)] ચંદ્ર
શશિલેખા સ્ત્રીં [સં] શશિકળા [વાળી
શશિવદની વિં સ્ત્રીં [સં] ચંદ્ર જેવા મુખ-
શશિશેખર પું [સં] શિવ
શશી પું [સં] ચંદ્ર (ર) એકની સજ્ઞા
શશો પું શશક, સસલો -
શશ્યુ નં, -શ્શો પું ચકાર
શષ્પ(-રૂપ) નં [સં] નાનું-કુમળુ માસ
શસ્ત્ર નં [સં] (મારવાનું) હથિયાર [-ધરણું,
ધારણુ કરડું, સજ્જણું]. ંધારી વિં શસ્ત્ર
ધારણુ કરનાર (ર) પું યોદ્ધો. ંપ્રયોમ
પું વાદકાપ, 'ઓપરેશન' ંચુદ્ધ નં
શસ્ત્રાસ્ત્રથી -હિ સક યુદ્ધ ંચુદ્ધનિષેધક પું
'વોર રેઝિસ્ટર' ંવિધા સ્ત્રીં શસ્ત્ર વાપરવાની
વિધા ંવેદુ નં વાદકાપનું વેદુ ંવેદ
પું વાદકાપ કરનાર વેદ. ંસેવી વિં
શસ્ત્રથી સંભળ રહેનાર -સામાર નં
[+ આગાર] શસ્ત્રો રાખવાનું મકાન -સાસ્ત્ર
નં ંનં વં [+ સ્ત્ર] શસ્ત્ર અને અસ્ત્ર,
મારવાના તેમ જ દે કવાનાં હથિયાર

શસ્ત્ર નં [સં] જુઓ શષ્પ .

શસ્ત્ર નં [સં] અનાજ

શહ સ્ત્રીં [ફા] શેહ સામર્થ્ય

શહાદત સ્ત્રીં [અ] શાહેદી, સાક્ષી (ર) શહીદ
યવુ તે [એક ફૂલઝાડ

શહાળી સ્ત્રીં [સ શેફાલિકા; પ્રા સેહાલેમા]

શહીદ વિં (ર) પું [અ] ધમંયુદ્ધમા પ્રાણ

આપનાર -દી સ્ત્રીં શહીદપણું

શહેર નં [અ જુજર] હોરા, આવકત

શહેનશાહ (શહે) પું [ફા. શહનશાહ] રાજ-
ઓના રાજ; સમ્રાટ. ંત સ્ત્રીં સામ્રાજ્ય

-હી વિં શહેનશાહ સબધી (ર) સ્ત્રીં
શહેનશાહત

શહેર નં (શહે) [ફા શહ] નગર, મોટું ગામ.

● પનાહ પું કાટ કિલ્લો -રી વિં શહેરનું

કે તે સબધી (ર) પું શહેરમા વસનાર (૩)

નાગરિક, 'સિટિઝન' [ધમ્મા હવસ

શહેવત (શહે) સ્ત્રીં [અ. શહવત] વિષયમુખની

શળ પું [સરં મ સલ (સં શલાકા)] મઠીધી

પડેલો આકે, સળ (ર) સોળ (૩) શિલા.

[-ઊઠવો, પઠવો = સોળનું નિશાન આમઠી

પર પડવુ કે યવુ. -પાઠવો = વાળીને સળ

કે મઠીનો આકે કરવો.]

શળી સ્ત્રીં [સરં મ સલ્લઈ, હિં સલ્લઈ (સં.

શલાકા)] સળી (ર) પા રૂપિયાનો વેપારી

સંકેત (૩) [જુઓ સલ્લી] હાલમની પથરી

-શ: અં [સં] શબ્દને લાગતા તેકમે-હિસાબે

એવો લાવ ખતાવે છે ઉદાં ખડશ, શબ્દશ:

શંકર પું [સં] (સં) શિવ -રાચાર્ય પું

(સ.) કેવલ દ્વૈતના પ્રવર્તક આચાર્ય કે તેમણે

રચાયેલ પીઠનો અધિપતિ

શંકરા, ંભરણુ [સં], -રો પું એક રાગ

શંકરું અંકિં [સ ગ્ઝ] શંકા આણવી શકાવુ

શંકા સ્ત્રીં [સં] શક, સદેહ, વહેમ (ર) કલ્પિત

લય (૩) ઝાડા પેશાળની હાજત [-આણવી,

-લાવવી = શકા કરવી, મનમા વહેમ લાવવો,

વહેમાવુ -આવવી, ઊઠવી, જવી, પટવી

= સ રાય પેલા થવો. -કાઠી આવવુ = ઝાડા-

પેશાળની હાજતે જઈ આવવુ. -રહેવી =

મનમા શકા હોવી -રાખવી = વહેમાવુ]

ંકાર પું શકા કરનાર ંવું અંકિં

સંદેહમા પડવુ, વહેમાવું (ર) સ દાવાવું,

શરમાવુ (૩) હાજત થવી ંરીલ વિં

વહેમી ંરૂપદ વિં [+ આસ્પદ] જેને વિધે

શકા હોયતેવું -કિત વિં [સં] શકાવાળું

શંકુ નં [સં] ઉપર જતાં અણિયાળી યતી

જતી ગોળ ખેઠકની ધન આકૃતિ (ર)

હાલર અબજ (૩) સૂર્યચત્ર (૪) સોયની

અણી (૫) ટોચ, શિખર. ંચ્છેદ પું

શકુને છેદતા યતી આકૃતિ, 'કોનિક મેક્શન'

(મ) ૦૬ંતી વિ. શકુ જેવા દાંતવાળું
 (ર) સ્ત્રી એક માછલી
 શંખ પું. [સં.] એક ભતના દરિયાઈ પ્રાણીનું
 કાટણ જેને કૂંકવાથી અવાજ થાય છે (ર)
 આગળી ઉપરનું તેના આકારનું ચિહ્ન (૩)
 [લા.] [મૂખ] [-કંકવો, જમાડવો = શંખ
 ખલવવો (ર) દેવાળુ કાટણ (૩) લડાઈની
 તૈયારી બતાવવા શંખ વગાડવો. -વાખવો
 (ધરમા) = ધરમા ખાવા પીવાનું ખૂટી જવું.]
 શંખજીવં નં. [સગં. ફા. સંગેજરાદ્વન; હિં.
 શંખજીરા મ સંગજિરે, શંખજિરે] એક સરે
 ચીકણો પથ્થર કે તેનો ભૂકા
 શંખજી સ્ત્રી [જુઓ શખિની] કંકંશા,
 કંકાસિયણ સ્ત્રી
 શંખધારી પું. [સં.] એક જંદ
 શંખભારથી પું. મૂખશિરોમણિ [શંખ
 શંખલી સ્ત્રી નાનો શખલો -સો પું. નાનો
 શંખવેલ સ્ત્રી એક વેલ
 શંખાવળી સ્ત્રી એક વનસ્પતિ
 શંખિની સ્ત્રી [સં.] કામશ અ પ્રમાણેના ચાર
 વર્ગોમાના એક વર્ગની સ્ત્રી (પશ્ચિની,
 ચિત્રિણી, હસ્તિની અને શખિની)
 શંદલી સ્ત્રી ['શણ' ઉપરથી ?] સાડી
 શંદ પું. [સં.] પંદ; નપુંસક (ર) કંચુકી.
 ૦તા સ્ત્રી, ૦ત્વ નં. [હણ્યો હતો
 શંખર પું. [સં.] (સં.) એક રાક્ષસ, જેને પ્રકુચને
 શંભા પું. જમવા ઇના વહેવારવાળો સમૂહ
 શંભુ પું. [સં.] (સં.) શિવ
 શંભુમેળો પું. [સં. સંમૂયમેલ કે સંમોગમેલ:
 પરથી ?] જુડી જુડી ભંતો કે વસ્તુઓનો
 અવ્યવસ્થિત સમૂહ; ખીચડો (ર) અઢારે
 વર્ણનું સેળભેળ થતું તે
 શંસનીય વિ. [સં.] પ્રશંસનીય
 શંસિત વિ. [સં.] પ્રશસિત (ર) કહેવાયેલું
 -શાઈ વિ. [ફા શાહી, સરં મ.] નામને
 અને લાગતા 'તેને લગતું, તે રીતનું, તેના
 જેવું' એવો અર્થ સૂચવે છે ઉદા. વાણિયાશાઈ
 શાક નં. [સં.] ખાઈ શકાય તેવા કંક, ફળ,
 ભાજ (ર) શક, સંવત. [-કરંચું = શાક

રાધવું (ર) પાસે રાખી નિર્ધરક બગડવા
 દેવું.] ૦પાંદડું નં. શાકભાજી [શાકપાંદડે
 જવું = વરા વખતે સોની સાથે શાક સમારવા
 જવું] ૦પીઠ સ્ત્રી, ૦ખબર સ્ત્રી, નં.
 શકનું ખલ. ૦ખાણ સ્ત્રી શાક ને લાણ
 (ર) [લા.] સામાન્ય કે નજીવું ગણી કઢાય
 એવું -મહાવ વિનાનું તે
 શાકટ પું. [સં.] બગડ [ચુટેલ
 શાકણ (-જી) સ્ત્રી ૦જીઓ શકિની (ર) પિસાચી,
 શાકભરી સ્ત્રી [સં.] (સં.) દુર્ગા
 શાકાહાર પું. [સં.] વનસ્પતિનો જ આહાર,
 અભાહાર -રી વિ. (ર) પું. અન્નાહારી;
 'વેબિટેરિયન' [પિસાચી કે દેવી
 શાકિની સ્ત્રી [સં.] દુર્ગાના ગણમાંની એક
 શાકે અં. [સં] શક ઉપરથી. સરં મ શકે]
 શક સંવત પ્રમાણે
 શાક્ત વિ. [સં.] શક્તિ સંબંધી (ર) શક્તિ કે
 દેવીનું પૂજક (૩) પું. તેવો માણસ
 શાક્ય, ૦નંદન, ૦મુનિ, ૦સિંહ પું. [સં]
 (સં.) ગૌતમજીવ
 શાખ સ્ત્રી [સં] સાહ્ય ? સરં મ. સાણ
 આખર, વટ (ર) અટક (૩) જુઓ સાક્ષી.
 [-પહવી = આખરની ડાપ પહવી (ર) અટક
 બનવી -પૂરવી = સાક્ષી આપવી]
 શાખા સ્ત્રી [સં] ડાળી (ર) વિભાગ (૩)
 જુદા જુદા ગોત્રો કે મહોત્રામાં પ્રચલિત વેદની
 સંહિતાનો પાઠ કે કમનો બેઠ. ૦મૃચ પું. વાહરો
 શાખરીત (-દ), શાખિદ [ફા] પું. શિષ્ય,
 ચેલો (ર) સહાયક, મદદગાર
 શાક્ય નં. [સં] શકતા
 શાણ પું. [સં] કસોટીનો પથરો (ર) નં. પ
 તોલો; ચાર માસાનું વજન
 શાણકું નં. [જુઓ સાણકું, સાનક] શકાક
 (ર) બીજા ભાગવાનું પાત્ર [-ઝલાવણું =
 બીજા ભાગનું કરવું]
 શાણપ સ્ત્રી, ૦ણ નં. [શાણ પરથી] કહા-
 પણ, ચતુરાઈ
 શાણું વિ. [પ્રા. સયાણ (સં. સજ્ઞાન); સરં
 હિં. સયાના, મ શહાણા] ચતુર, ડાણ.

[शाष्ठी शिष्याण=अह्मरथी डाहुं अने
अह्मरथी कपरी शाष्ठी सीता=सीता जेवी
डाही अने हावकी सा के छोडी शाष्ठी अगधुं
=लूठा डोण करी स्वार्थ साधनार.]
शातन न० [सं] निकटन; नाश; अपनति
शाता स्त्री० [सं] शात, प्रा सात, साता] शाति;
टाढक, निरात [-भां रहुजे=सुभमा रहुजे
(छूटा पडती वजते शुभेच्छा). -वणवी=
शाति भणवी के यवी; सुभ यवुं]
शात्री स्त्री० [फा] लत्र [तेवुं मेदान
शादल वि० [सं] धासवाणु; लीलु (२) न०
शान स्त्री० [ज] ललका (२) देभाव, छटा;
दमछम. ०६१२ वि० छटाहार, धात्रीलु (२)
लज्जमान ०६०१मात स्त्री० छेलाई (२) दम,
माल (३) आहोशी [-लामघो]
शाप पु० [सं] पदवृत्त [-आपवे, देवे,
शापतु संकिं [सं] शाप शाप देवे
शापाशि पु० [सं] शापदपी अशि
शापिष्ठी वि० स्त्री० शाप पापेदी
शापित वि० [सं] शाप पापेदु
शापान पु० [ज. शजवान] द्विजरी सनने
आहमे महिनो
शापाश अ० [फा] सापाश, धन्य वाह
-शी स्त्री० धन्यवाद, तारीक्ष [-आपवी,
-मेणववी, -लेवी]
शापद वि० [सं] शपः संभंधी (२) भौजिक.
०६११ न० प्रमाणभूत भाषसना के शास्त्रना
कथनथी यतु ज्ञान -किदक वि० शपदु
के तेने लगतु (२) भौजिक
शाम स्त्री० [सर० हिं. (सं) शम्य=सापेदु]]
सापेदानी दोदानी अगदी
शामक वि० [सं] शमावे अतुं, शान्तिकारक
शामतुं अ०किं [सं] शम् शात यवु
शामण, -गिषो, -जो पु० [सं. श्यामल]
(स) श्रीकृष्ण -गुं वि० काणु
शामा स्त्री० अ० पक्षी (२) (५) लुओ स्थामा
शामियानो पु० [फा] लुओ शामियानो
शामिल वि० [ज] सामेल लगेदु; लोडायेलु
००११ स्त्री० सामिल होवापधुं

शायक वि० [ज शायक] धरचावजो, शोभीन
शाय(-हे)२ पु० [ज शायर, सर० हिं.
शायर] कवि, विद्वान. -री स्त्री० शायरपधु
(२) काव्यकला, कविता
-शायी वि० [सं.] (सम सने अते) 'सुनार,
पोढनार' अवेवा अर्थमा छिटा शेषशायी
शार (शा') पु० [सर० म शार, सार] काणु,
छिद्र ०डी स्त्री० शार पाडवानु अष्टीदार
ओलर. [-थी शारतुं=महेला मारीने के
दुःख दर्शन संतापतु.] ०६०१ पु० मोटी शारदी
(२) कृषामा वधारे पाणु लववा शार पावे
के नण जमीनमा डितारी कृषो अनाववे ते,
'भोरिंग' [-भूकवे=भोरिंग करतु]
शारद(-दीय) वि० [सं.] शरदभतुतुं, -ने लगतु
शारदा स्त्री० [मं.] (सं) सरस्वती. ०५१६
स्त्री० विद्यपीड (२) शक्राच यनी पश्चिम
भारतनी ग्राही के मठ (क्षरकाने)
शारतु (शा') संकिं [लुओ शार] शार
पाडवो (२) [ला] महेलाथी आणतु
शारंग न० [सं. शार्ङ्ग, सर० हिं, म] लुओ
सारंग. ०५१२, ०५१३ पु० (सं) विपथु
शारि पु० [सं.] पासे के शेतारअतुं महेला
शारीर वि० [सं] शरीर संभंधी (२) पु०
हेली, श्वात्मा (३) न० शारीरविद्या ०६
वि० शरीर-संभंधी (२) शरीर (३) न० (स)
शक्राचार्यतुं अक्षसुत्र छपरतु लाप्य विद्या
स्त्री०, ०शास्त्र न० शरीरना अगोना कार्य
तथा धर्मो विधेनु शास्त्र, 'द्विजिये लोख'
०शास्त्री पु० शरीरशास्त्री. -रिं वि०
शरीर संभंधी [अ० छं
शार्ङ्गल पु० [सं] वाघ ०विच्छिदित पु० [सं]
शाल स्त्री० [फा.] छिनतु लरेवी जिनारतुं
ओढवानु अ० कीमती वस्त्र [-ओढाएवी=
मानार्थे शालपोशाक आपवा, धनाम अक्षिस
आपवा] ०६११ शाला पु० ०५०० मानार्थे
अपातां शोवापावडी वजरे
शाल पु० [सं.] सागतुं माड ०६११ स्त्री०
पूतगी, आपतुं (२) वस्था
शाला(-णी) स्त्री० [सं.] मजान, घर (२) पाट-

शाणा; निशाण (३) सभान नीतिरीति, विचार
वगेरे वाणो समूह; संप्रदाय, 'रूढ़'

शालि श्री० [सं.] डामर: शाण

शालिग्राम पु० [सं.] विष्णुना प्रतीक तरीके
पूलनो काणो धीसो गोण पथर

शालिनी पुं० [सं.] ऐक छंड (२) श्री०
गृहिणी (३) वि० श्री० 'शाही'नुं श्री० ३५

शालिवाहन पु० [सं.] (सं) शक जतिनो
ऐक प्रसिद्ध राज, जेनाथी शकस वत गलाय छे

शालिहोत्र पुं० [सं.] घोडा (२) घोडा वगेरे
जनवरोनुं वर्द्ध. -त्री पु० अर्थवैध जनवरोनो

वैध, साधोत्री

-शाही (-णी) वि० [सं.] नामने अति लागतां,
'वाणु' अर्थ अतावे छे: प्रभावशाली (-णी)

शालीन श्री० [सं.] शालाने लगत (२) विनीत;
नम्र; आनंदान (३) ललल (४) समान, सहश.

०ता श्री० [उपयोगी
शालो - जो] उपयोगी वि० [सं.] विद्यार्थी अने

शास्त्रज्ञ पुं०, न० [सं.] ऐक जाड शीमणो
श व, ०क पुं०; न० [सं.] आण, अम्यु

शास्त्र वि० [सं.] नित्य. ०ता श्री०
शास्त्र पुं० [सं.] शिक्षा करनार (२) राज, हाकेम

शास्त्रन न० [सं.] शिक्षा (२) अभिल, रान्य (३)
आज्ञा (४) उपदेश ०कर पुं० शासन करनार.

०तं न० रान्यतंत्र. ०पत्र न० राज्ये
करेवी आक्षेप के आज्ञानो ताअपठ के लेख

०पद्धति श्री० रान्य यलववानी पद्धति
शासित वि० [सं.] शासन पामेलु

शास्ता पुं० [सं.] शासन करनार, राज (२) शिक्षक
शास्त्र न० [सं.] धर्मग्रंथ (२) कोई पण विषयनुं

तात्त्विक तेम न व्यवस्थित ज्ञान. ०कार पु०
शास्त्र रचनार. ०ज्ञ वि० (२) पु० शास्त्र

ललनार. ०ता श्री० शास्त्रपण्ड, शास्त्रीयता.
०दृष्टि श्री० शास्त्रशुद्ध दृष्टि ०आभाष्यन०

शास्त्रानु प्रमाणपण्ड. ०विधि पुं०, श्री०
शास्त्रनो विधि ०विरुद्ध वि० शास्त्रधी विरुद्ध;

अशास्त्रीय ०विशारद पु० शास्त्रज्ञ ०शुद्ध
वि० शास्त्रना नियमाने अनुसरतु. -त्रार्थ

पुं० [+ अर्थ] शास्त्रविषयक अर्थ (२) शास्त्रना

अर्थनी अर्थ. -त्री पुं० शास्त्र ललनार
(२) ऐक ब्राह्मण अटक. -त्रीय वि०

शास्त्र सभधी शास्त्रनु (२) शास्त्रशुद्ध.
-त्रीयता श्री० शास्त्रशुद्ध होवु ते, शास्त्रता

-त्रोक्त वि० [+उक्त] शास्त्रमा कहेलु
शाह पु० [फा] मुसलमान राज, पादशाह

(२) शराइ (३) प्रमाणिक - वटवाणो पुत्र (४)
(कटाक्षमा) चोर (५) वाणिज्योमा ऐक

अटक ०लही श्री० पादशाहनी पुत्री.
०लही पुं० पादशाहनो पुत्र. ०मेन वि०,

०मेगी वि० श्री० प्रमाणिक (२) स्वीकारवा
मेग; कायदेसर; लावनारने नाशा आपर्वा

पडे तेवी (हुंही). ०षाज न० ऐक पक्षी.
०भृग न० आक्रिकानु ऐक मोटु पक्षी.

०वट श्री० प्रमाणिकपण्ड; चोपपो वहेवार
शाहशरं न० [फा. स्याह = काणु + जीरह] ऐक

वनस्पति - औषधि [-ने लगतुं
शाही वि० [फा.] शाह सभधी (२) साम्राज्यनुं,

शाही श्री० [फा. सियाही; सरं म शार, हिं.
सियाही, स्याही] लभवामा वपरातो

प्रवाही रंगीन पदार्थ, शाही. ०यूस पुं०;
न० शाहीने यूसो छे तेवो ऐक जननो कागज

शाहुकार पु० [सं] साधु (मा. साहु) + कार,
सरं हिं साहुकार, म साहुकार] शराइ,

नाशावटी (२) वटवाणो, प्रमाणिक (३)
[कटाक्षमा] चोर, लुब्धो. -री श्री० शाहु-

कारपण्ड; प्रमाणिकता
शाहुडी श्री० [सं] शल्यकी; सरं हिं साही]

जमीनमा जोड करीने रहेतु ऐक अल्लोहार
पीछावणुं प्राणी; साहुडी

शाहेड पुं० [अ श हिद] साक्षी पूरनार. -ही
श्री० साक्षी, पुरावो (२) पुं० लुब्धो शाहेड,

साक्षी. [-आपची, पूरची = साक्षी तरीके
कहेवु - छीमे करवो = साक्षी नलू करवो

(२) जोडी साक्षी पूरनार तैयार करवो.
-भूकवो = अदालतमा साक्षी तरीके नाम

आपव. -राजवो = साक्षी तरीके हाजर
राजव. -देवी = आपर्वा लुपानी लप्री

देवी.]

शाहरे, -री जुओ 'शायर'भां
 शाण भी० [सं शालि, सर० म साळ] हागर
 शाणा भी० जुओ शाळा. अभिन्न पुं०
 सहाध्यायी भिन्न [हागर
 शाणियुं न० [शाणी' उपरधी] छलभी भतनी
 शाणी वि० जुओ शाही(र)भी० हागर शालि
 शाणापयोगी वि० जुओ शाणापयोगी
 शांकर(-री) वि० [सं] शंकर सधधी (र)
 शंकरायार्थु [सूत्रना कर्ता-अधि
 शांडिल्य पुं० [सं] (स.) स्मृति तेम लक्ष्मि-
 शांत' वि० [सं] शांतियुक्त. [-पठु=शांत
 यवुं] उता भी० शांति. अनु पु० (सं.)
 भीमना पिता. ०२२ पु० नव रसोमानो ओक
 शांति भी० [सं.] वेग, झोल के कियानो
 अलाव (२) केशेशकस के युद्धनो अलाव
 (३) नीरवता (४) मानसिक शारीरिक उपद्रव
 के विकारवुं मरी जवुं ते (५ धीरज, भागेश
 (६) विश्राम; निवृत्ति. [(-करवी. धारण
 करवी, पकडवी, राखनी) -थपी=तृप्ति
 यत्री (२) निरात यवी. -जणवी=निरांत
 यवी] ०५६ पुं० शांति थाय ओ भाटे
 यतो मन्नो पाठ. ०भय वि० शांतिथी नरेख
 शांति पु०, न० [सं] धनुष्य (२) विंध्युतुं
 धनुष्य ०धर, ०पाण्डु पुं० (स.) विंध्य
 शिकरामखु न० [शिकारवुं उपरधी] (छूटी)
 स्वीकारवी ते (२) छूटी स्वीकारवानो वटाव
 शिकराववुं स०कि० 'शिकारवुं'नु प्रेरक
 शिकरावु अ०कि० 'शिकारवुं'नु कर्मणि
 शिक(-क)ल भी० [अ शकल, सर० म, हिं.
 शकल] शिकल, मुष्माकृति. खडरो. [-तो
 ले', -ना लेछ छेय तो! =लेयु लेयुं
 तार मो। अण, लायकात के भाल नथी, ओम
 भतावे छे]
 शिकस्त ओ०[फा] पराजय, हार[-आपवी]
 ०दिल वि० हारेला, लागेला विलुत, हताश
 शिककई भी० [सर० म शिककई (कानडी
 जिगी (नामनी वनरपनि) + कर्क=शक्ति]
 मेख आपनारी ओक वनरपनि चिडाभाषी
 शिकायत भी० [अ] इरियाद, भूल काटनी ते

शिकार पुं० [फा] अभिन्न ओनाक के हसन
 भाटे पशुपंथीने भारवा ते; भूगया (२) ओ
 रीने मारेख के भारवा योज्य प्राणी (३) [ल]
 लोग, बक्ष. [(-करवे, छेतवे, रभवे।).
 -यवुं=-ना लोग-बक्ष बनव (२) -शी
 भात यवुं. छेला वासनातो शिकार बन्यो.
 (-भणवे, रोधवे।) शिकारे जवु, नीकणवुं
 =शिकार करवा के रोधवा नीकणवुं.]
 शिकारवुं स०कि० स्वीकारवुं (छूटी भाटे प्राय)
 शिकारी(-र) वि० [फा] शिकार सधधी (२)
 शिकार करनार (३) पु० शिकार करनार पारधी
 शिकोतर(-री) भी० [दे. सीकोत्तरी=सी]
 शिकोतरा नेवी भूतही -र' न० वज्रोत्तुं पूटे
 नछि तेव भूत
 शिकल भी० जुओ शिकल
 शिके अ० [सं स०कि०] शिके, मुष्मां, सद्धि
 शिकक पु० [सं] शिकल आपनार
 शिकल न० [सं] कणवली (२) ओध उपरेश
 [-आपवुं, भणवुं, लेखुं] ०कणा सीर
 शिकलनी कणा. ०पद्धति भी० शिकल
 आपवानी पद्धति. ०शास्त्र न० शिकल
 शास्त्र ०शास्त्री पु० शिकलशास्त्र ललना
 ०साहित्य न० लाएववाभा नरनी साधन-
 सामग्री (२) शिकलशास्त्र साहित्य
 शिकलप्राय वि० [सं] शिकल आपवा योज्य
 शिकल भी० [सं] ज्ञान; ओध, शिष्यामल
 (२) सल (३) ओक वेदांग, उच्चारशास्त्र
 ०शुक्र पु० ओध आपनार आदमी ०पत्री
 भी० शिकल-ओध आपन लपाए के ग्रंथ
 (२) (स.) स्वामीनारायण सप्रदायने ओक
 मुख्य ग्रंथ -शिकल भी० [सं] श्री
 शिकल. -क्षित वि० [सं] शिकल पागेष्ट
 शिखर न० [सं] पर्वतनी टोय (२) भणवुं,
 टोय. [-अटाववुं=देग छेपे टोयने
 भाग ओसावे (२) हाग हे पदेमाडुं
 शिखरे अटाववुं-हदधी वधारे वधारे
 करना; कुलाववुं शिखरे जवु, पदेमाडुं
 छेक टोय प० जवु (२) पोलनी शिकल
 प्रमाणे मोटाभा मोट कान कान शिखरे

એસડું = માથે ચડવું; માન માગવું.] ૦ખંધ-
 (-ધી) વિં શિખરવાળું. -રિણી પું [સં.]
 એક છંદ -રી પું [સં] પર્વત
 શિખવણુ નં [પ્રા. સિક્કાવળ (સં શિક્ષણ)] +
 શીખવવું તે. -ણી સ્ત્રીં ભભેરણી, છૂંતી
 શિખામણુ [[લા] ભભેરવું, ઉઠેરવું
 શિખવાડવું અંકિં બુઓ શીખવવું (૨)
 શિખંડ પું [દે હિંદંડાં દહી ખાડની બના-
 વાતી એક મીઠી વાની, શીખંડ [પુત્ર
 શિખ ડી પું [સં] મોર(૨) (સં.) દુપદ રાનનો
 શિખા સ્ત્રીં [સં.] ચોટલી (૨) છોણુ (૩) નેત.
 [-ખાધવી = ચોટલીને ગાઠ મારવી (૨)
 પ્રતિજ્ઞાપાલન કરવું.] [બિનઅનુલબ્ધી
 શિખાઉ વિં ['શીખવું' ઉપરથી] શીખતું (૨)
 શિખાડવું સંકિં (કા.) શિખવાડવું, શીખવવું
 શિક્ષામણુ સ્ત્રીં [સરં પ્રા. સિક્કાવળ (સં.
 શિક્ષણ)] બોધ, શિક્ષા, સલાહ. [-આપવી,
 દેવી, લેવી] -માથે ચઢાવવી = સલાહ
 માન્ય રાખવી -તે બુજખ વર્તવું]
 શિખાવવું સંકિં (પ.) બુઓ શીખવવું
 શિખાવું અંકિં 'શીખવું'નું કર્મણિ
 શિખી પું [સં.] મોર [રામ, એક વાહન
 શિગરામ નં [સરં મ શિ(સ)ગ્રામ], શિગ-
 શિલાવવું સંકિં, શિલાવું અંકિં 'શીડવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 શિતાખ પું એક વનરપતિ
 શિતાખ વિં [ફા] સિતાખ, ઉતાવળું. -ખી
 સ્ત્રીં ઉતાવળ, સિતાખી
 શિથિલ વિં [સં.] નરમ, ઢીલું પડી ગયેલું
 (૨) નિર્બળ (૩) થાકેલું ઠતા સ્ત્રીં
 -વિથિલ વિં સાવ નરમ, નરમથેસ
 શિકારસ સ્ત્રીં બુઓ શિકારસ
 શિખિ પું [સં] (સ) હોલાને માટે બાજને
 શરીર આપનાર પુરાણપ્રસિદ્ધ રાજા
 શિખિકા સ્ત્રીં [સં.] પાલખી
 શિખર પું [સં.] તખૂ (૨) ડાવણી
 શિયળ નં [બુઓ શીલ] સલીલ; સ્ત્રીં
 પાવિત્ર્ય [સં] પ્રણયનું
 શિયા વિં [લ] એ નામના મુસલમાની

શિયાવિયા વિં [પ્રા. સીઆવ (સં સાદય) =
 શિથિલ કરી નાખવું કે ફા. સિયાહ = કાળું +
 વિયા (દિર્ઘાવ કે સ વ્યાકુલ પંથી ?]
 ગલરાયેલું, બાવરું (૨) ભોઠું પડી ગયેલું
 શિયાળ પું; સ્ત્રીં, ઠંડું, -ખિયું નં [સં.
 શૃગાલ, પ્રા સિઆલ, સરં હિં. શ્યાલ, સિયાર,
 મ સિયાલું; કૂતરાના વર્ગનું એક પ્રાણી. [સં] હ
 કે શિયાળ ? = હાં કે ના ? સમાચાર સારા કે
 માઠા ?] [યવું
 શિયાળુ વિં ['શિયાળો' ઉપરથી] શિયાળામા
 શિયાળો પું [સ શીતકાલ, દે. સીઅલિ,
 સરં મ. સીયાલી; હિં સિયાલ] (કાર્તિકથી
 માઘ મહિના સુધીની) ઠાઠની ઋતુ
 શિર નં [સં., સરં ફા. સર] માથું (૨)
 ટોચ, મથાણુ (૩) લરકરની આગલી હાર.
 [-આપવું = જવનો ભોગ આપવો -ઉપર
 લેવું = માથે લેવું, જવાબદારી સ્વીકારવી
 -કાપવું = નિમકહરામ થવું, ટુચ્ચાઈ કરવી.]
 ઠંડછ(-છ) ન વિં [સં.] માથાના છત્રપ, પાલક,
 વડીલ ઠંડછેલ પું [સં.] માથુ કાપી નાખવું તે
 ૦ખ ધ પું પાપકી પર બાધવાનું શોભીતું
 માથાખાંધણું. ૦ખ ધી સ્ત્રીં કિલ્લા અને
 સહેરના રક્ષણ માટે રાખેલું લરકર ઠંભેર પું
 [બુઓ મોડ, (સં 'મુકુટ) પ્રા મલહ, સરં હિં
 શિરમૌર] માથાનો મુગટ (૨) [લા] સર્વ શ્રેષ્ઠ તે.
 શિરખ મ નં એક પક્ષી
 શિરભેર વિં [ફા સર+ભેર] માથાફરેલ (૨)
 જખર; શિરભેરીવાળું. -રી સ્ત્રીં ભેરા-
 વરી; જખરદસ્તી
 શિરતાજ પું [ફા. સર+તાજ] માથાનો મુગટ
 (૨) વડીલ, ઉપરી
 શિરપેચ પું [સરં ફા સરપેચ] પાધકી કે
 કેટા-પરનું છેલું, કલગી, તોરણ
 શિરખ ધ, -ધી, બુઓ 'શિર'મા
 શિરસા અં [સં.] શિર વડે. ૦ખ ધ વિં [સં.],
 માથુ નમાવવા જેવું, માન્ય
 શિરસ્તેદાર પું [શિરસ્તો + દાર, સરં મ., હિં
 સિરિસ્તેદાર] અમલદારનો મુખ્ય કારકુન.
 -રી સ્ત્રીં શિરસ્તેદારનું કામ કે પદ

शिररतो। पुं०[फा. सरिदितह, सर०म शिरस्ता]
धारे; प्रथा, रिवाज

शिरा स्त्री० [स.] अतवाहिनी, नख
शिरा(-रे।)धं (रा?) स्त्री० [म. सुराही, म.
सुरई] ठिभा मोनुं पाणीनुं ऐक वासण
शिराधुं (रा?) न० [सर० हिं. सिरहाना
(सं शिरस + आधान?) के फा. सर + निहान
(निहादन।) आशीकुं

शिरामणु (रा?) न०, -णी स्त्री० नारतो
शिरावधु (रा?) स०कि० [सर० हिं सिराना=
शात करव, ठंडु करव (हिं सीरा=शीतल),
के "शीरो" उपरथी?] नारतो करवो

शिरिध न० [सं] ऐक आड के तेनु दूध
शिरौधं (रो?) स्त्री० लुओ शिरौधं [योय्य
शिरौधार्थ वि० [सं] माथे यडाववा-रवीकारवा
शिरौणि दु न० [सं] ठांयाभा ठियुं बिदु के
रथान, टोय (र) 'वष्टेडस' (ग)

शिरौलाभ पुं० [सं] टोयनो के आधानो लाग
शिरौमणि पुं० [सं] थूडाभणि (र) [ला]
अप्य. श्रेष्ठ, नायक [लायक
शिरौमान्य वि०[सं] माथे यडाववा-रवीकारवा

शिरौवेदना स्त्री०[सं.] आधानो दुभावो
शिरौवेदन न० [सं] माथानो पडेरेश
शिरा स्त्री० [सं] पथरनी छाट, ठछाप स्त्री०
शिरा उपर डोतरने करेहु छापकाभ नजित
न० दुंगरनो रस मनाती ऐक पौष्टिक औषधि.
०र०म पु० लेपधूप वगेरेना काममा आवतो
ऐक लतनो गुंहर. ०रौपणु न० [+ वारोपण]
मकान आधवाभा प्रथम तेना पाथानो पथर
भूवाते-तेना विधि. ०लेभ पु० पथर उपर
डोतरयो लेभ

शिरिधुभ पु०[सं.] लभरो (र) न० पाण
शिरिग पु०[ई] ऐक अथेय सिद्धो (भारेक
आना जेटलो)

शिरिध्र न० [सं] टोप; इतरानो कान
शिरिध्रानुं न० [म मिलह + फा खानह, सर०
म शिल्लाना] तोपभानुं (र) शस्त्रागार
शिरिदर पु०[फा सिल्लदार, सर० म] शस्त्रचक्र
योद्धो -री स्त्री० शिरिदानुं काम के पड
शिरिध्र न० [सं.] अणी के अंतरमा पडोका कण
नो-६८

वीणो लेवा ते. ०वृत्ति श्री० शिरिध्र वडे
आणविका यलाववी ते

शिरिध्र न० [सं] कारीगरी, कणा (र) पायकामनी
कणा ०कार पु० कारीगर (र) पायकाममा
प्रवीण भाणस. ०विद्या स्त्री० शिरिध्रशास्त्र.
०शास्त्रा(-णा) स्त्री० शिरिध्रशीभवानी शाणा,
कणाखन ०शास्त्र न० शिरिध्रनुं शास्त्र.
०शास्त्री पु० शिरिध्रशास्त्र लाणनार. -दधी
वि० शिरिध्रने लगतु (र) पु० शिरिध्रशास्त्री
(३) कारीगर

शिरि वि० [सं.] शुभ, कल्याणकारी (र) पु०
(सं.) शकर, मडादेव(३)न० कल्याण. ०जटा
स्त्री० शिवनी जटा ०ज पु० (मानार्थक)
शिव, मडादेव ०निर्भरिध्र न० शिवने अपर्धण
थयेलु ते (र) तेनी पेठे उपयोममा न लेवा
लेवु ते. ०पुरी स्त्री० [सं.] काशी वराहस्ती
०भार्ग पु० शैव संप्रदाय ०भार्ग वि०
शिवभार्गनुं, -ने लगतु. ०रात (-त्रि, -त्री)
स्त्री० भाववदि १४नी रात ०दिग न० शिवनुं
दिगवरधी प्रतीक ०दिगी स्त्री० ऐक
वनरपति [सिद्धो

शिरिध्र पुं० [म.] शिवाज मडाराने यलावेलो
शिवरात (-त्रि, त्री), शिवलिंभ, -गी लुओ
'शिव भां [३] ऐक आड

शिवा स्त्री० [सं.] (सं) पार्वती (र) शिवाण
शिवालय न० [सं] शिवनुं मडिर [मद्र
शिशिर स्त्री० [सं] पोष ने माध भासनी ठंडी
शिशु पु०; न० [सं] पाणक, अन्न
शिशुपाल(-ण) पु० [सं.] (सं) बेदि देशनो
प्रसिद्ध राजा, जेनो श्रीकृष्ण वध कर्यो हुतो
शिशुभार स्त्री० [सं.] ऐक मोदु जणयर
आणी [पीसवो, सिसोदी

शिशुडी स्त्री० [रव०] नानो शिशुडो -डो पुं०
शिश्र(-रन) न० [सं] पुरुषनी शुवेन्द्रिय
शिश्र वि० [सं] विद्वान, सुगिदित(र)स सवित
०ता स्त्री०. ०सान्य वि० शिश्रोमे मान्य
गण्डे. -धार्ध स्त्री० शिश्रपणुं (र) विधि
-धार्यार पु०[+वाचार] शिश्रोमा खादतो
आवेलो व्यवहार, शिश्रोना आचार (र) स०य

રીતમાત (૩) આદરસત્કાર (૪) સભ્યતા
 દેખાડવા ખાતર કરવાનો આચાર
 શિષ્ય પુનઃ[સં.] ચેલો, વિદ્યાર્થી ંવૃત્તિ સ્ત્રી
 શિષ્યને તેના ખર્ચ પેટે મળતી (ના ની)
 મહદ ંભુ, -ધ્યા, -ધ્યાણી સ્ત્રી ંશિષ્ય
 શિસ્ત વિં [સરં ફા શુસ્ત = નાહું ધોયેલું;
 સં શિષ્ટ; મ] લાયક (૨) સ્ત્રીં [મ ; સરં ફા.
 શસ્ત = નેમ] નિયમબદ્ધ વર્તન, 'વિસિધીન'.
 ંપાલન નં શિસ્ત પાળવી-શિસ્તમા રહેવું તે
 ંબદ્ધ વિં શિસ્તવા યું, શિસ્તપૂર્વક
 શિસ્ત નં [સ.] જુઓ શિશ્ન
 શિહાઈ સ્ત્રીં+ [ફા સ્વાહી] શાહી (૨) કાળાપણું
 શિગ સ્ત્રીં [દે. સિંગા, સરં મ શેંગ (સં.
 સિંગા ?)] કઠોળની કે તેના જેવી બીવાળી પાપડી
 શિંગ નં [પ્રા. સિંગ (સં ગંગ)] જુઓ શિંગડું
 શિંમહાટલું સંકિં [શિંગડું પરથી] શિંગડા
 વડે ઉપરાઉપરી મારવું
 શિંમહી સ્ત્રીં [શિ મ + હી] નાનું શિંગડું (૨)
 બૂકનો હાથ બરવાની શિંગડાઘાટની નળી
 શિંમહું નં [શિ મ + હું] પશુના માથા ઉપરનો
 અવયવ (૨) એવા આકારનું એક વાઘ,
 રણશિંગડું. [શિંમહાં ઊગવાં બાકી હોવાં
 = પૂરી મૂર્ખતા હોવી શિંમહાં બરાબવાં,
 મહાવાં = સામે થવું; લડવા તૈયાર થવું.
 શિંમહું થઈ જવું = (શરીર) શિંગડાના
 આકારે ખેચાઈ જવું (૨) અકહાઈ જવું
 (ટાઢથી). -મારવું = શિંગડા વડે મારવું.
 શિંમહે અહાવવું = શિંગડાથી મારવું. શિંમહે
 લેવું = શિંગડું થઈ જવું ? (૨) સામે થવું
 (૩) બહાદુરીથી લડવું.]
 શિંમાળ (-ળું) વિં [શિંગ + આળ] શિંગડાં-
 વાળું. -ળી વિં સ્ત્રીં શિંગડાવાળી (૨) એ
 નામની એક જાતની (લોડી)
 શિંગી વિં [શિ ગ પરથી] શિંમહાંવાળું (૨)
 સ્ત્રીં રણશિંગડું
 શિંગોટી સ્ત્રીં [શિંગ પરથી] શિંગડાનો વાંક (૨)
 નાનું શિંમહું (૩) જે ઠેકાણેથી શિંગડા કૂટે છે
 તે બાગ (૪) એક ઓપવાનું ઓભર (૫) એક
 ઘરેણું (૬) શિંગડા પર લેવાતો એક કર

શિંગોટી સ્ત્રીં [સં. શૃંગાટક = શિંગોટું; પ્રા.
 સિંઘાઢગ, -ય; સરં મ. શિંગાડા, હિં સિંઘાઢા]
 જેને શિંગોટા થાય છે તે લેલો [શિંગોટાનો
 લેલો = ધણો વિસ્તાર ને પરિવાર] -હું નં
 પાણીમા થતી એક વેલનું ફળ (૨) એના
 આકારનું એક હાથખાનું [-તાણું = શીલું
 તાણું (મનકમા). -શાણુગારવું કપાળ
 ઉપર તિલકાદિ કરવા -શાણુગાર કરવા.]
 શીકર પું, નં [સં.] સીકર, પાણીની છાત, ફરફર
 શીકલી, શીકી સ્ત્રીં [શીકું ઉપરથી] શીકલી;
 બળદને મોઢે બધાતી નળી
 શીકું નં [સં શિક્વય, પ્રા. સિક્વય, સરં મ.
 શિકે, શિકે, હિં. સીકા, છીંકા] (ખાધ
 મૂકવાનો) અધ્ધર લટકાવાય એવા ઝેળી જેવા
 ઘાટ, શીકું. [શીકે મૂકવું = શીકામા મૂકવું
 (૨) ઊંચે મૂકવું; હાલ દુરત હાથમાં ન લેવું;
 પડતું મૂકવું (૩) ગુસ્સા રાખવું.]
 શીકે (-એ) અં [જુઓ શીકે] સુધ્ધા
 શીખ સ્ત્રીં [સ શિક્ષા; સરં મ શાક, હિં.
 સીખ] શિખામણ (૨) વિદ્યાચીરી કે તે વેળા
 અપાતી ભેટ (૩) [ફા. સીખ, સરં હિં સીખ]
 અણીદાર પોલો લોડાનો સળિયો (થેલામાથી
 અનાજ કાઢવા માટેનો) (૪) પું [સ. શિષ્ય,
 સરં મ., હિં. સિખ] ગુરુ નાનકના સંપ્રદાયનો
 અનુયાયી. [-આપવી = (વધાય આપવી.)
 શીખવવું સંકિં [પ્રા સિક્વવ (મં શિક્ષવ)]
 બણાવવું (૨) [લા.] બંભેરવું, ઉંચેરવું શીખ-
 વાવું અંકિં 'શીખવવું'નું કર્મણિ
 શીખવું સંકિં [સં. શિક્ષ] બાણવું, જ્ઞાન મેળવવું
 શીખે અં [જુઓ શીકે] સુધ્ધા
 શીઘ્ર વિં [સં.] સત્તર (૨) અં બહી. ંકવિ
 પું શીઘ્રકવિતા બનાવે તેવો કવિ ંકવિતા
 સ્ત્રીં, ંકાંચ નં કશી પણ પૂર્વતૈયારી
 વિના તરત જ બનાવેલી કવિતા ંકવિત્વ
 નં શીઘ્રકવિતા કરવાની શક્તિ ંકેાપી વિં
 બહી ગુસ્સે થઈ જાય તેવું ંતા સ્ત્રીં ંકપ;
 ઉતાવળ. ંપાકશક્તિ સ્ત્રીં બહી મોઢે કરી
 લેવાની શક્તિ ંખેાધ પું વરતુ એકદમ
 સમજવી કે સમજી લેવી તે (૨) ગાળે ંખેાધી

पुं० गंजेरी ०साधक वि० शीघ्र साधे के
 इगे ऐवु, शीघ्र इलदायी
 शीघ्रुं स०कि०[प्रा. छिद्रु (सं. छिद्र) उपरधी ?]
 . सीडवु, (काधु, शट वगेरे) पूरवु, पूरीने
 यध करवु (२) पीडवु (३) (देवु) वाणवुं
 शीतन० [प्रा सित्य (सं सित्य), सर० म. जीत]
 मोय पर पडेला लातना दाला
 शीत वि० [स] टाटु, ठंडु (२) न० शरीर
 ०डुं पडी जवु ते [-आवनां, वणडुं,
 व्यापडुं = भण्य पूर्व पुं०कण परसेवेा यध
 शरीरतुं टाटु पडी जवु] ०कटिधं य पु०
 (येडि) धुव आसपासने शीतण कटिधं-
 प्रदेश ०डास(-ण) पुं० शिपाणो. ००००२
 पु० टाटियो ताव ०पित्त न० आभडीने
 ऐक रोग. ०२शिम पुं० यद्र
 शीतव(-ण) वि० [सं] ठंडुं ०(-ण)ता श्री०
 शीतला(-णा) श्री० [सं. शीतला सर० हिं,
 म.] अणिया (२) अणियाना रोगनी देवी (३)
 वि० श्री० शीतल. [-काटवा, टांकावा = शीत-
 लानी रसी भूकवी -ना वाडने यडुं = गधेडे
 यडु -इनेत वडु.] ०मा श्री० शीतणा-(२)
 लुओ, -णासातम श्री० आवण सु० के
 वड सातम, ऐक तहेवार
 शीतांशु पुं० [स] यद्र [ऐकुं, मध्यम
 शीतोण्य वि० [सं] अति गरम के ठंडुं नहि
 शीयणुं वि० [सं. शिथिल के शीतल] शीत. ठावडुं
 शीयणो पु० [लुओ छोटलो, सर० हिं. सैतना =
 समेटवु] अटा, थोर वगेरे समेडीने लाववातु
 लाकडानु ऐक ओलर के साधन
 शीह, ०ने अ० शा भाटे, शु काम ?
 शीनी(-धी) पुं० [फा.] सीडी, छभसी,
 आक्रिकानो भूण वतनी -दलु ०० शीदी श्री
 शीधुं न० [सर० म. शिधा, हिं सीधा (सं सिद्ध
 के वसिद्ध)] रसोधनी काथी सामग्री; सीडुं
 शीन श्री० ऐक भाछली
 शीमण(-णी) पु० [सं शाल्मलि] ऐक जाड
 शीरभर पुं० [फा] सुतरने पाण्य पानार
 शीरी श्री० भगवणी ऐक कसरत
 शीरीन वि० [फा.] भीडु, भडुर

शीरुं न० [‘शीरो’ परधी ? सर० भीरु] शीरा
 नेवा रगडो, भीरु [लुओ शीरुं
 शीरो (शी) पु० [फा] ऐक भीडी वानी (२)
 शीरुं वि० [सं] त्रीकूटी गयेलु (२) छलुं (३)
 यीमणध के सुनध गयेलु (४) क्षीरु, कृश
 शीरुं न० [स] शीरा माथुं, ०क न० माथु
 (२) ओपरी (३) माथानो टोप (४) मथाणुं
 (लभाणुं) (५) वि० (अते सभासभा)
 ‘मथाणावाणु’ ऐ अर्थमा. ०२छेद पु० [स]
 भरतक कापी नाणवु ते -पि पु० ऐक छं.क.
 -पिसन न० [+जासन] माथा उपर छेला
 रडेवानु ऐक योगासन
 शीरु(-ण), न० [सं] रवलाव (२) वर्तलूक
 (३) बारिच (४) शिथण (५) वि० (सभासने
 अते) ‘-ना रवलाववाणु, -नी टेववाणु’
 ओवा अर्थमा उदा० ‘दानशील’ ०व त(-तुं),
 ०वान वि० शीलवाणुं -कार्यक वि० [+वर्त्यक]
 (व्या.) शीलने अर्थ सूचवतार (प्रत्यय)
 शीरा न० [प्रा सीम (सं शीर्ष), सर० म.
 शीस, हिं] माथु ०डूँस न० माथाभा
 पहेरवानु ऐक मरेणुं
 शीशभर पु० [फा] काय अतावनार कारीगर
 शीशभ न० [सर० हिं; म शिश्री -सव] शीसभ
 शीशभडे पु० [फा. शीशह + महल] दिवालो
 पर काय जडया होय ओवी ओरडी के भकान
 शीशी श्री० कायतु (इवा धं लरवा वपरतु) ऐक
 पात्र पाटली [-सूषादनी -वाडकाप करवा
 क्लोरोफोर्मीनी इवा सूषाडी भूर्ज आणवी.
 -ने कृटाक = तरत निकाल]
 शीशो पु० [फा. शीशह, सर० म. शिसा, हिं.
 शीशा] मोदी शीशी [शीशाभा उतारवुं
 = छेतरीने काणूमा लेवु -वरा करवुं]
 शीण, ०व तुं, ०वान लुओ ‘शील’भा
 शीणवा पुं० लुओ शीणस (-वावे।)
 शीणस न० लुओ शीण. [-धावु = शीणसने
 रोग यध आववा]
 शीणितुं वि० [‘शील’ उपरधी] शीलवान
 शीणी श्री० [प्रा सीमलिया (सं. शीतलिका)]
 आचिता दीमला यध आववानो ऐक रोग.
 ०सातम श्री० [सर० म सीकासतमी]

જુઓ શીતલાસાતમ

શીળું વિં [પ્રા સીજલ (સં. શીતલ)] ઠંડું

-ગા પું. ઢાથો

શીંકલી સ્ત્રીં જુઓ શીંકલી

શીંકી સ્ત્રીં પડિયાપતરાણી બાધેલી થોકડી

(૨) શીંકલી

શીંકું નં જુઓ શીંકું

શીંમ, ંડી, ંડું, -ગાળી, -આળું, -ગી,

-ગોડી, -ગોડું જુઓ 'શિગ'માં

શીંમિથોવચ્છ(-છ)નાચ પું [સં. શૃંગિક

વત્સનામ] એક ભતનો વળનાચ

શુક પું [સં.] પોપટ (૨) (સં) શુકદેવ ંદેવ,

ંસ્વામી પું (સં) વ્યાસના પુત્ર -ભાગવતના

કથાકાર કી સ્ત્રીં પોપટની સાદા, મેના

શુકન નં જુઓ શકુન (૨) સારા-શુભ શકુન.

-નિયાળ વિં શકુનવાળું. -નાવળી સ્ત્રીં

[+આવળી] શુકન અપશુકન જોવાની પોથી

શુકર પું [જુઓ જ શુક્ર] આભાર, ઉપકાર

(૨) સુભાગ્ય (૩) ફતેહ [-શુભરવો, (-વા) =

ઉપકાર માનવો -ભલા બચા = સદ્ભાગ્ય

કે બચા.]. -રાના પું બંબંબં ઉપકાર

માનવો તે (૨) જોજોકાર (૩) ફતેહ

શુકલ પું જુઓ શુકલ

શુકરવાર પું જુઓ શુકરવાર. -રિચું વિં

શુકરવારીમાથી ખરીદેલુ (૨) હલખી ભતલુ

-રી સ્ત્રીં શુકરવારે ભરાતુ બભર-શુભરી

શુકિત સ્ત્રીં [સં.] છીપ

શુક પું [સં.] એ નામનો ગ્રહ (૨) શુકરવાર (૩)

નં વીર્ય ંવાર પું અડવાડિયાનો એક

દિવસ (૨) [લા] લલીવાર, ઢગ, રામ,

[-કરવો = હિત કરવું; કાર્યસિદ્ધિ કરવી;

નસીબ ફેવલુ. -થવો, વળવો = લલીવાર

આવવો, લાભ થવો, હાડાડો વળવો.] ંવારું

વિં શુકરવારે આવતુ વારાવળુ -કાચાર્યું પું

(સ.) દેવોના શુર (૨) [લા] કાણો મણસ

શુક પું [અ.], -કાના પું બંબંબં [ફા]

જુઓ શુકર-રાના ંશુભરી સ્ત્રીં [ફા.]

આભાર માનવો તે

શુકલ વિં [સં.] સફેદ; ધોળું (૨) પું

બ્રાહ્મણોનો પુરોહિત (૩) એક બ્રાહ્મણ અટક.

ંપક્ષ પું; નં સુદ પક્ષ, અન્વાળિયુ

શુચિ વિં [સં] શુદ્ધ, પવિત્ર (૨) સ્ત્રીં શુદ્ધા,

શુચિતા. ંતા સ્ત્રીં ંવનં -ચીમૂત.

વિં [સં.] પવિત્ર થયેલું

શુદ્ધ વિં [સં.] ચોખ્ખુ સ્વચ્છ (૨) પવિત્ર (૩)

દોષરહિત (૪) ભેળસેળ વિનાનું (૫) [પ]

સ્ત્રીં શુદ્ધિ, સૂધ, ભાન, ખબર. [-ઠેકાણે

આવવી = ભાન આવવું (૨) હાથું -સમજી

થવું. -ઠેકાણે લાવવી = બુદ્ધિ ઠેકાણે

લાવવી, પાશરું કરવું.] ંમધ્યા સ્ત્રીં

મધ્યમ ગ્રામની એક મૂર્છના (સંગીત).

ંપડ્ડ સ્ત્રીં મૂર્છનાનો એક પ્રકાર

-હાદૈત નં [+ અદૈત] શ્રીવલ્લભાચાર્યે

સ્થાપેલો મત. -હાપહુનુતિ સ્ત્રીં [+અપ-

હુનુતિ] એક અલંકાર

શુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] પવિત્રતા, શુદ્ધતા, સ્વચ્છતા

(૨) પ્રાયશ્ચિત્ત કરી પવિત્ર થવું તે (૩) ધર્મ-

તર કરેલાને ધાર્મિક ક્રિયા કરી મૂળ ધર્મમાં

પાછું આણવું-કે તેણે આવવું તે (૪) ભાન;

ભગૃતિ [-આવવી, ઉપર આવવું =

ભાન આવવું -કરવી = ધર્મબ્રહ્મ થયું હોય

તેને વિધિપૂર્વક અસલ ધર્મમાં લાવવું

(૨) પુનઃ હિન્દુ ધર્મમાં લાવવું] ંપત્ર (ંક)

નં જાપની ભૂલોના સુધારાની યાદી

શુદ્ધોદન પું [સં.] (સ) બુદ્ધના પિતા

શુનઃશેષ પું [સં.] (સ) એક વૈદિક અધિતુ નામ

શુની સ્ત્રીં [સં.] ફતરી

શુબરાત સ્ત્રીં [ફા] શશિવરાત/શાશ્વત મહિનાની

૧૮મી તારીખે આવતો મુસલમાની તહેવાર

શુબા, -મા પું, સ્ત્રીં [અ. શુભા] શકા,

અદેશે (૨) વહેમ, ભ્રમ

શુભ વિં [સં.] મંગળપ્રદ કલ્યાણકારી (૨) નં

ભલુ, કલ્યાણ ંચિ તક વિં શુભેચ્છક ંમરતુ

શં પ્રં [સં] ભલું થાઓ' એવું આશીર્વાચન.

ંતા સ્ત્રીં -ભાવહ વિં સં. [+આવહ]

શુભ આણનાર -માશયી વિં [+આશય

નં] શુભ આશય -હેતુવાળું -ભેરહક,

-ભેરહુ વિં [+સં] રચ્ચક, રચ્ચુ શુભ

ધરુનાકં.હિતેચ્છુ -ભેચ્છા સ્ત્રીં [+ચ્છા]
શુભ યાચો એવી ધરુચા -ભોપમાલાયક
વિં [+ઉપમા+લાયક] શુભ ઉપમાઓને લાયક
(પત્રલેખનમા વિશેષણ)

શુભ વિં [સં] ઉલ્લખણ (૨) સંદેહ

શુભા૦ પું [ફા] સુમાર; આશરો, અડસદો
(૨) હિસાબ, અણતરી [-કાઠવો, ભેવો =
અડસદો ગણી કાઠવો] -રે અં આશરે,
અદાજથી, અડસદે

શુકં નં [સં] હાથને, ઓધન (૨) કન્યાની
કિમત તરીકે વર પાસેથી લેવાતુ ધન (૩)

મૂલ્ય; કિંમત (૪) બાહુ (૫) જકાત, હાથ
શુશ્રૂષા સ્ત્રીં [સ] સેવાયાકરી

શુશ્રૂષુ વિં [સં] શુશ્રૂષા કરવાની વૃત્તિવાળું
શુષ્ક વિં [સં] સૂકું, રસ વગરનું લૂણુ ઠંડા
સ્ત્રીં. ૦વાદ પું કોઈ પણુ સૂદમ કે
શુભ તત્ત્વને વિષે નારિતકતાવાળો વાદ,
'નિહિલિઝમ' (?) -

શુષ્ક પું [સ] સૂચ

શું સં [સં. કાંઈ, પ્રા કહસ-કશું પરથી?]
વસ્તુવચક પ્રશ્નાર્થ સર્વનામ ઉદાંશુ કહો
હો? શુ ખાધું? શું ભેયુ? (૨) બેપવાઈ
કે તુચ્છકાર બતાવવા પ્રશ્નાર્થમા વપરાય છે
ઉદાં એ મારું શુ ચોળવાનો હતો? તારાથી
શુ યાય તેમ છે? (૩) વિં કયું, કઈ ભતતું એ
અર્થમાં સવાલ પૂછતા વપરાય છે ઉદાં તે
શો પદાર્થ છે? (૪) આશ્ચર્યસૂચક ઉદાં શો
રોક્ષ? (૫) પ્રશ્નાર્થસૂચક ઉદાં શો વિચાર છે?,
શીવાત છે? (૬) કેટલાક પ્રયોગોમા 'કંઈ' 'શુચ'
જેવો અર્થ યાય છે. જેમ કે, શુ તુ શું થઈ ગયુ
(જુઓ 'શુચ' પણ) (૭) બને અથવા બધા
સરખા એવો લાવ બતાવવા બે શુ વપરાય
છે ઉદાં શુ મોઠા, શુ નાના (૮) [પ્રા. સિંહ
(સ. સર્મ)] સરખુ, જેવુ (નામને છેડે) ઉદાં
નોબરાશુ મો, (૯) અં પ્રશ્નાચક ઉદાં 'તમે
આવવાના છોશું?' (૧૦) [અપં સહુ(સં. સહ)]
(૫) સાથે. સહિત. ઉદાં 'રામનામશું' તાળી
લાગી' ૦ચ વિં શુ, કઈ (અનિશ્ચિતાર્થક)
ઉદાં શુચ કશું હશે ને શું સમજ્યો

શું પું, -હા સ્ત્રીં [સં] હાથીનો લાખો
નાક જેવો અવયવ, સૂદ -ડી પું[સં.] હાથી
શુભ પું[સં.] (સ) દુર્ગાએ મારેલો એક રાક્ષસ
શૂકર પું[સં] જૂહ, સૂકર -રી સ્ત્રી- જૂહ
શૂકમૂદ વિં ['મૂદ નો દિર્ઘાવ, કે શૂ-ચ + મૂદ]

સાવ મૂદ જેવુ, ગભરાટથી શૂનમૂા જેવુ
શૂદ્ર પું [સં] ચોથી વર્ણનો માણસ (જુઓ
વર્ણ) -દ્રાણી, -દ્રી સાં શૂદ્ર સ્ત્રી

શૂદ્ય સ્ત્રીં [શુદ્ધિ પરથી] જુઓ શુદ્ધ ૦બૂધ સ્ત્રીં
[શુદ્ધિ+બુદ્ધિ] સૂધબૂધ, લાન, સજ્ઞા (૨)
અક્ષલ, સમજ (-આજવી)

શૂન(ત.) સ્ત્રીં [જુઓ શૂન્ય] મીડુ [-મૂકવી=
રહ કરવું] ૦કાર પું ઉલ્લખણ, નીતવતા
(૨) [ચિત્તની] શૂન્ય રિયતિ ૦મૂન વિં
['શૂન'નો દિર્ઘાવ, કે શૂન્ય + મુનિ?] સાવ મૂક
જેવુ, સૂનમૂન

શૂન્ય વિં [સં.] ખાલી (૨) અસત (૩) લાન કે
સજ્ઞા વિનાનુ (૪) (સમાસને છેડે) તક્ષિત,
વિનાનુ ઉદાં જ્ઞાનશૂન્ય (૫) નં મીડુ (૬)
અભાવ [-મારી જણુ=ખાલી કે લાન
વિનાનું જડ થઈ જણુ -મૂકણુ=રહઆતલ
કરવું] ૦કાર પું જુઓ શૂનજાર ઠંડાશ પું
તાલમા તાળી નથી મરાતી તે રધાન, ખાલી.
૦લામ વિં લાઅહીન ૦મનદેડ વિં શૂન્ય
મનવાળું. ૦ચુતિ સ્ત્રીં 'ધન્વીચલ કેલ્યૂનસ'
(ગ) ૦ભાષિય સ્ત્રીં ડિકરેન્શયલ કેલ્યૂલસ'
(ગ) ૦વત્ અં શૂન્યના પેઠે, હસતી વગર.
૦વાદ પું બૌદ્ધતત્ત્વજ્ઞાનનો એક વાદ ૦વાદી
વિં (૨) પું શૂન્યવાદ માનનાર. ૦શિખર
નં નિર્વિકલ્પ દશા, સમાધિદશા. [શૂન્ય-
શિખરે ચડવું=સમાધિદશા પ્રાપ્તિ કતી]
૦સમીકરણુ નં 'ડિકરેન્શયલ ઇકવેશન'
(ગ). ૦હૃદય વિં લાગણી વિનાનું; ડૂર,
હૈયાસૂત્ર (૨) ધ્યાન વિનાનુ

શૂર વિં [સં] પહાડર, પરાક્રમી (૨) પું શૂરવીર
(૩) નં શૌર્ય, જુરસો [-આવણુ, ચડવું,
છૂટવું=શૌર્યનો જુરસો આવવો (૨) જુરસો
આવવો -પર આવણુ પર ચડવું=શૂનતન
આવણુ] ઠંડા સ્ત્રીં ૦વીર વિં (૨) પું

બહાદુર, હિ મતવાન. ૦સેન પુ. (સં.) મથુરા
આસપાસના પ્રદેશનું પ્રાચીન નામ. -રાતન
નં. શૈય -રૂ વિ. શ્રવાણ, શ્રવૈર.
-રૂં પૂરુ વિ. પૂરેપૂરું શ્રુ
શ્રુર્ષ નં. [સં.] સૂપડું. ૦ણુખા સ્ત્રી. [સં.]
(સ) રાવણની બહેન
શ્રુલ નં. [સં.] લાલા જેવું એક પ્રાચીન અસ્ત્ર
(૨) શૂળી (૩) ત્રિશૂલ (૪) કાટો (૫) શૂળ
ભોકાયા જેવું દરદ. ૦પાણિ પું. [સં.]
(સં.) શંકર
શૂળ નં. બુઓ શૂલ (૨) સ્ત્રી. (સીધો, લાખો)
કાટો. [-ભિપડણુ, કૂટકું = શૂળનું દર્દ થવું.
-વાગવી = કાટો શરીરમા ભોકાવો] -ખિયો
દાંત નં. લાંબા શૂળના જેવા દાંતનો પ્રકાર
શૂળી સ્ત્રી. [સં. શૂલિકા] જમીનમા રોપેલો
અણીવળો મોટો નડો સળિયો, જેના પર
પરોવી મોતની શિક્ષા કરવામા આવે છે તે કે
તેની શિક્ષા [-આપવી, શૂળીએ ચડાવવું,
-દેવી = શૂળીની શિક્ષા કરવી] ૦ગમન નં.
શૂળીએ ચડવું તે, કૂસિક્ષિન
શૃંગાસ્ત્ર નં. [સં.] શિયળ
શૃંગલા સ્ત્રી. [સં.] સાકળ (૨) બેડી. ૦ખદ્ધ
વિ. શૃંગલાથી બંધાયેલું (૨) કમખદ્ધ;
શૃંગલિત -લિત વિ. સકળાયેલું, કમખદ્ધ.
-લિતતા સ્ત્રી.
શૃંગ નં. [સં.] શિખર; ટોચ (૨) શિંગડું
શૃંગાર પું. [સં.] વિલાસ; રતિ (૨) તે માટેની
સ્ત્રીપુરુષની એકબીજા પ્રત્યેની સ્પૃહા (૩)
શૃંગારરસ (૪) શાણગાર. ૦રસ પું. નવ
રસમાનો એક (બુઓ રસ)
શૃંગારણું સંકિં. [શૃંગારપરથી, સરં; હિં
શૃંગારના, મ શૃંગારણ] શાણગારું
શૃંગારી વિ. [સં.] શૃંગાર સંબંધી (૨) કામી
શૃંગી વિ. [સં.] શિંગડાવાળું (૨) શિખરવાળું
(પર્વત) (૩) સ્ત્રી. એક રણવાહ
શેક પું. [‘શેકવું’ ઉપરથી] શેકવું તે
શેકવું સંકિં. [સરં મ. શેકળે, હિં. સેકના]
દ્વવતા ઉપર નાખી ચડાવવું કે ખર્ચ કરવું (૨)
ગરમ લૂગડા કે પાણી વગેરે દ્વારા ગરમી આપવી

(શરીરના કોઈ ભાગને) (૩) [લા.] ખાળતું,
કુખી કરવું [એક નતનું હરણ
શેકારું નં. [બુઓ છીંકારું, સરં મ. શેકલું]
શેખ પું. [મ] આરખોની ટોળીનો ઉપરી (૨)
મુસલમાનોની એક નતનો આદમી (૩) એક
મુસલમાન અટક. ૦ચ (-સ) કદી પું. [સરં
મ., હિં. શેખચિલી] હવાઈ કિલ્લા બાધનર
(૨) આળસુ અને તરંગી આદમી. ૦ડો
પું. એ નામની નતનો મુસલમાન ૦દાર
પું. [સરં મ.] કુમાવિસદારનો કારકુન
શેખર પું. [સં.] મુગટ, કિરિટ (૨) માથા પર
પહેરવાની માળા (૩) શિખર (૪) [નામને
અતે] ‘-મા શ્રેષ્ઠ’ (ઉદા. મુનિશેખર)
શેખસદલી પું. બુઓ શેખચલી
શેખાઈ, શેખી [ફા.] સ્ત્રી. પતરણ, બહાઈ
[-કરવી, મારવી] ૦ખાર વિ. બહાઈ
હાકનાર
શેઠ પું. [પ્રા સેઠિ (સં. શ્રેષ્ઠિન્), સરં
મ., હિં. સેઠ] મોટો વ્યાપારવાર વેપારી,
શાહુકાર (૨) વાણિયો (૩) ધણી; માલિક
(નોકરનો) (૪) વેપારી વગેરેને સબોધતા
વપરાતો શબ્દ (૫) એક અટક -હાઈ સ્ત્રી.
શેઠપણ. -હાણી સ્ત્રી. શેઠ કે શેઠની સ્ત્રી
-ઠિયો પું. શાહુકાર (૨) માથે ગોરો એવો
બળદ
શેઠ (શે) સ્ત્રી. [પ્રા સેઠિ, -ઠી (સં. શ્રેઠી), સરં
મ. શેઠ, શેઠા] ધારા; ધાર (૨) [લા.] એના
જેવો અણીવાર ભાગ, શાગ. [-કેડવી,
મારવી = શેઠ નીકળે એમ કરવું -વાખવી
= ભેરથી શેઠ નીકળવી] ૦કદું વિ. તરતનું
જ દોહલું (કૂધ)
શેડા પું. ૦ખવં. [સરં હિં સેદા, મ. શેવ, -વૂહ]
લીટના લખકા
શેઠી સ્ત્રી. નાનો શેઠો (૨) (સં) એક નદી
શેઠો પું. [બુઓ છેડો, સરં મ. શેઠ (સ.
ચ્છેદ)] ખેતરની ચોમેર ખેડયા વિનાની
છેડાટી પટ્ટી, બધા ચાર ભાગે છે
શેણુ પું. [પ્રા. સયળ (સં. સ્વજન)] + સ્વજન
શેણવી પું. [મ. (સ. સેનાપતિ, પ્રા. સેળવર્ણ)]

સ રસવન બ્રાહ્મણની એક ભત
 શેણુવો પુઁ [સરં મ. શેણ = વિદ્યા; બ્રાહ્મ
 (સં શકુત્)] એક હરિન્ન ભતનો માણસ
 શેણુધી સ્ત્રીં [ફા શક્તિ] (અ.) શરણાઈ
 શેતરંજ પુઁ [અ શતરજ, સરં સં ચતુરગ] એક
 રમત, ચતુરંગ - છ સ્ત્રીં [ફા શતરંજી, એક
 ભતનું રંગીન ભાતીળ પાચરણ. [-રંગી
 નાખખી = બગડામા મારી લેલી કાઢવું]
 શેતાન પુઁ બુઓ શયતાન [-તું બોળિયું =
 તોફાની, તરકડી (ર) વિં બધુ, બુચ્યુ]
 -નિયત સ્ત્રીં શેતાનપણું. -ની વિં
 તોફાની (ર) સ્ત્રીં શેતાનિયત
 શેતૂર નં [ફા જહતૂત] એક ગ્રાહ (જેનાં પાદડા
 પર રેશમના કીડા ઊછરે છે) (ર) તેનું કળ
 શેહરડી સ્ત્રીં એક ઘાસ
 શેપટ અં [સરં મ] (અ) સ્ત્રીં, સોપટ,
 પાચર. -દી વિં સ્ત્રીં [મ લાખી સોટી]
 સૂલી ને લાખી. કૂતરી)
 શેકાલિ (વકા) [સં] -લી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
 શેર પુઁ, દે મેર સરં હિં સેર, મ] એક તોલ -
 મણનો ચાળીસમો ભાગ. (ર) [ફા] વાધ;
 સિહ (૩) ચિત્તો [-થણુ = ઉપરીપણું] કરવું;
 સરજેવી કરવી. -લોહી ચડણુ = સતોષ -
 આનંદ યવો. -સૂંઠ ખાખી = તાકાત હોખી.]
 શેર (શે) સ્ત્રીં [અ શિવર, સરં હિં શેર]
 કવિતા, કવિતાની ઝડી (કારસી, હૂં વગેરે)
 શેર પુઁ [દ] ધધા માટેની પંત્યાળી મૂડી
 કે ભાગીદારીનો નિયત ભાગ (ર) તેનું ખત.
 [-બરવો, રાખવો, લેવો = રોર ખરીદવો.]
 ઠહલાલ પુઁ રોરનો (તે, શેવા વેચવા માટે)
 હલાલ બખલર નં રોરની લેવડદેવડનું બખર.
 ઠસટો પુઁ શે-મા કરેલો સટો
 શેરડી સ્ત્રીં [દે. સેરી = લાખી આકૃતિ (ર)
 શેરી ઉપરથી? સરં મ] એક વનસ્પતિ -
 જેના સાકામાથી ગોળ ને ખાડ બને છે;
 શેલડી (ર) નાનો સાકડો શેરડો - રસતો
 શેરડો પુઁ [બુઓ શેરડી] પગવાટ (ર)
 લોહી તરી આવવાથી મો પર પડતો લિસોટો
 (૩) સુકાઈ ગયેલા આસુના રેલાના કાથ

(૪) ગ્રાહક (૫) ઠડું પાણી પીતા અદર પેટ
 સુધી યતી ઠડકની લિસોટા જેવી અસર
 શેરદિલ વિં [ફા] બહાદુર, હિં ભતવાન, નિર્ભય
 -લી સ્ત્રીં બહાદુરી, હિં ભત
 શેરવાણી (-ની) સ્ત્રીં [હિં, સરં મ.] એક
 પ્રકારનો લાખો (ઉત્તર હિંદુસ્તાની) કાટ
 શેરણુ અંકિં બુઓ છેરડુ
 શેરા નં એક પખી
 શેરાટો પુઁ બુઓ છેરાટો
 શેરામણુ નં બુઓ છેરામણ
 શેરિયુ નં [શેર પરથી] શેર વજનનું માપ (ર)
 (શે) [?] શણનું ખી
 શેરિયા પુઁ શેર વજનનું કાટલું, શેરીકો
 શેરી સ્ત્રીં [દે સેરી, સરં મ] સાકડી ગલી
 (ર) કળિયુ, પોળ
 શેરીકો પુઁ [શેર પરથી] સેરનું કાટલું, શેરિયા
 શેરો (શેરો) પુઁ [અ જરાજા? સરં મ જોરા]
 અચ્છ વગેરે પર અધિકારીએ દૂખા કરેલું
 ટિપ્પણ [-કરવો, -મારવો = ટિપ્પણ કરવું,
 તે તરીકે કાઈ લખવું]
 શેલડી સ્ત્રીં બુઓ શેરડી
 શેલ (-લો) ત પુઁ [‘શેણુ’ ઉપરથી? કે દે સેલિ
 = રબજી - દારડું ઉપરથી (ખેતર ભરનાર) ?]
 નમીનદારનો મહેનો, તલાટી (ર) બ્રાહ્મણોની
 એક અડક [કરવું, વિચરવું]
 શેલણું (શે?) અંકિં [બુઓ સહેલ (અ. સેર)]
 શેલવો પુઁ ‘શેલત’નું લઘુતાવાચક રૂપ
 શેલાયું નં [દે સેલિ = દારડું, સરં હિં
 સેલ; મ સેલી] (કા) નોજણુ, નોઝણુ,
 શેલો (?) [એક કીમતી વસ્ત્ર
 શેલારી સ્ત્રીં [‘શેણુ’ ઉપરથી, સરં મ] સ્ત્રીઓનું
 શેલારો પુઁ [બુઓ હેલારો] (કા) પાણીમાં
 આગળ ધપવા શરીરનો હેલારો મારવો તે
 શેલાસાડી સ્ત્રીં [શેલ + સાડી] બુઓ સેલાસાડી
 શેલી સ્ત્રીં [દે સેલિ = દારડું, સરં મ શેલ;
 હિં. સેલ = દાર - દારડું] ચક્રમકથી દેવતા
 પાડવાની દેરડી (ર) લક્ષ્મી રાખ
 શેણુ નં [સરં હિં સેલા, મ શેલા (સ ચેલ ?)]
 કસખી ઉપરણો - ખેસ (ર) [અમુક કામની]

વિધવાએ પહેરવાનો ખાસ એક સાદણો (૩)
 સીએનુ કસખી પાલવવાળું એક કીમતી વસ્ત્ર
 શેલો: પું [બુઓ શેલો] કાઢતી વખતે ગાયને
 પગે બાવવાનું દેરકું [-ખાંધવો, વાળવો]
 શેલોત પું [બુઓ શેલત] શેલત તલાટી
 શેવ સ્ત્રીં [સરં હિં. સેવ; મ શેવ] સેવ, ચણાના
 લોટની લાખી સળી જેવી એક તળેલી વાની
 (૨) ઘઉંની કરાતી એ જ આકારની એક વાની.
 [-જણવી = ઘઉંની કણકાથી સેવ બનાવવી.]
 ઠનાંઠિયા પું બંબં વં [સરં મ. શેવ-ઠાઠી]
 શેવ ને ગાઠિયાનું એયું ચવાણું ઠમમરા પું
 બંબં શેવ ને મમરાનું બેયું ચવાણું
 શેવટ નં [સરં મ (સ. સીમાન્ત ?)] + છેવટ;
 અત; પરિણામ -ટે અં + છેવટે
 શેવડી સ્ત્રીં [સં સેવક, પ્રા. સેવક પરથી, સરં
 મ શેવડા] જૈન સાધુડી -ડો પું જૈન સાધુ
 શેવાક્ષ(-ળ) સ્ત્રીં [સં.] લીલ, સેવાળ (૨) [સ.
 સ્વેદ] આક, વરાળ (૩) [સરં મ શેવલ =
 હીટાને ભાગ] શિમની નસ. [-જણવી =
 લીલ થવી - બાંધવી]
 શેવાળવું સંકિં [બુઓ શેવાલ, સરં મ.
 શેવાળે = પુષ્ટ થવું] રળવુ, કમાવુ (૨)
 સંકળતા પૂર્વક પાર પાડવું (કામ)
 શેવાળિયું વિં [શેવાળ પરથી] શેવાળવળું
 (૨) આછી વરાળ નીકળતી હોય તેવું
 શેવું વિં [સરં મ. શેવ = બાબી લાખી લીટીમા]
 ઢાળપડતું (૨) નં આડો ચાસ [-ને ચરાળ
 બાણુતો નથી = પ્રાયશ્ચિત્ત - નજવી બાબતની
 પચ્છ માહિતી નથી]
 શેશવા પું બંબં વં વધારેલા ચણા
 શેષ વિં [સં] વાકી રહેલું (૨) પું (સ)
 શેષનાગ (૩) શેષ ભાગ (૪) સ્ત્રીં પ્રસાદ (૫)
 [મ] ભાગાકારમા વતી રકમ. ંશાથી પું
 [સં] (સ) વિશ્વ ંશિદ્વાંત પું 'રિમેઇન્ડર
 ધિયરમ' (ગ) -પા પું એક છંદ (૨)
 સ્ત્રીં દેવને ચકાવેલા કૂલ વગેરેનો પ્રસાદ
 શેહુ (શે) સ્ત્રીં [બુઓ શેહ] હરાવતું તે, દબાવતું તે
 (૨) દાખ, છાપ, (૩) શેતરજની રમતમા સામાના
 રામને નાસવું પડે તેવી રીતે પોતાનું મહેરું

ગોઠવવું તે (૪) પતંગના પેચ ચાપ ત્યારે એકદમ
 દેરી જવા દેવી તે [-આપવી, દેવી = શેહની
 અસર કરવી. -આપવી, પડવી, લાગવી =
 દબાવું; શેહની અસર થવી -ખાઈ જવું =
 સાવડરી જવું. -છોડવી, મૂકવી = પતંગની
 શેહ માટે દેરી જવા દેવી] ંબેર, ંમાર
 વિં બળવાન, બહાદુર ંબેરી સ્ત્રીં વીરતા;
 બહાદુરી (૨) જખરદારી. ંમાત વિં શેહથી
 માત [કરનાર
 શેહુ પું ['શેહ' કે 'છેહ' પરથી ?] જાની ગોઠવણ
 શેળો: પું એક ભાતનું પ્રાણી [(પ્રશ્નાર્થક)
 શેં (શેં) અં (પ) શાકારણે, શાથી (૨) શા માટે
 શેંટલો (શેં) પું [સં. શદ્] બુઓ છેંટલો, સેતલો
 શેક્ષ વિં [સ] શિક્ષણને યોગ્ય; શિખાઈ
 શેક્ય નં [સં] શિક્ષણ
 શેત્ય નં [સં.] ઠંડક
 શેવિદ્ય નં [સં.] શિથિલતા, મંદતા, ઢીલાશ
 શેલ પું [સં] પર્વત. ંકન્યા, ંબ, ંતનયા,
 ંસુતા સ્ત્રીં (સ) પાર્વતી. ંરાજ, -લેશ
 પું [+ ર્શ] (સં) હિમાલય [ધખારત
 શેક્ષી સ્ત્રીં [સં] દબ, રીત (૨) લખાણની રીત;
 શેવ વિં [સં] શિવ સંબધી (૨) પું શિવમ્ત્રા
 શેવલિની સ્ત્રીં [સં] નદી
 શેશવ નં [સં] બાળપણ
 શેક (શે) પું [વ.] બુઓ શેખ
 શેક (શેક) સ્ત્રીં [સરં હિં સાક, -ત્ત (સં.
 સપત્ની)] પતિની ખીજ સ્ત્રી ંડો પું બીજ
 પતિ. ંપમરુ' નં મરેકી શેક નડે નહિ એમ
 આની ગણામા પહેરાતું માઠળિયું કે ઘરેણું
 ંદેલ, ંલટ સ્ત્રીં સ્ત્રીંને કપાળે આગળપડતી
 આવતી વાળની લટ (એ જેને હોય તેને શેક
 ન આવે, કે એ પતિ પહેલા ગુજરી નય,
 એવી માન્યતા છે)
 શેક પું [સ] ખેડ; દિલગીરી; કંતાપ (૨)
 મરણ પછી શેક વ્યક્ત કરવાનો લોકાચાર.
 [-કરવો, ધરવો = ખેડ કરવો, -પાળવો =
 મરણ પાછળ શેકનો લોકાચાર પાળવો
 (જેમ કે ઉત્સવપ્રસંગમા કે એમ ને એમ
 બહાર ન નીકળવું, કાળું વસ્ત્ર પહેરવું

વગેરે.) - મૂકવો = મરણ પાછળ શોકનો
 જે લોકાચાર ધારણ કર્યો હોય તે મૂકી,
 ચાલુ બંધકાર રાજ કરવો.] ઠકારક, ઠકારી,
 ઠગનક વિન્ શોક ઉત્પન્ન કરનાર. -કાઠિ
 પુન્ [+ઝગિ] શોકરૂપી ઝગિ -કાતુર,
 -કાર્ત(-ર્ત) વિન્ [+આતુર, આર્ત] શોકથી
 પીડિત -કાવિષ્ટ વિન્ [+આવિષ્ટ] શોકથી
 ઘેરાયેલું -કિ(-ગિ)કું નન્ ભુઓ સોગિયું
 શોકી(-ખી), ઠન (શો)[ઝ] વિન્ શોખીન
 શોખ (શો) પુન્ [ભુઓ શોક ઝ.] હોસ, ધચ્છા,
 કોડ (ર) મોજમલ; રગબાળ [-કરવો,
 મારવો]. -ખી(ઠન), -ખીકું વિન્ શોખ
 કરનાર, શોખ મારનાર
 શોખ પુન્ [ભુઓ શોક સં.] સોગ, શોક. -ગિયું
 વિન્ શોકવાળું; શોક કરનાર (ર) શોકદર્શક
 (૩) નન્ શોકદર્શક વચ્ચે -સાદેશો; સોગિયું
 શોગટાબાળ સ્ત્રીન્ [શોગટું + બાળ] એક રમત
 શોગટી સ્ત્રીન્, -કું નન્ [સં સારી + કાઠ ?
 સરન્ મ સોક(-ગ)ટી] શોગટાબાળનું મહોર
 શોગુનાઈ સ્ત્રીન્ શોગૂનનું પદ કે કારભાર
 શોગૂન પું [ર] મરાઠા રાજ્યના પેથા જેવા
 ભપાનનો (પૂર્વે હોતો) મુખ્ય પ્રવાન
 શોચ પુન્ [મં શુચ્ શો- (ર) ક્રિકર (૩) પત્તાવો
 શોચક વિન્ [સં.] શોચ કરાવનાર
 શોચન નન્ [સં] શોચ કરવો તે, -ના સ્ત્રીન્ શોચ
 શોચનીય વિન્ [સં.] શોચ કરવા યોગ્ય
 શોચવુ સન્કિન્ [સં શુચ્, સરન્ હિં શોચના,
 મ શોચર્ણ] શોચ કરવો (ર) વિચારવું
 શોચ્ય વિન્ [સં] શોચનીય
 શોષુ વિન્ [સં] રાતુ (ર) નન્ લોહી
 શોષિત નન્ [સં.] લોહી
 શોથ પુન્ [સં] સોજ
 શોધ પુન્; સ્ત્રીન્ [સં.] શોધવું તે, ખોળ,
 તપાસ (ર) શોધેલી વસ્તુ. ઠક વિન્ (ર)
 પુન્ શોધ કરનાર. ઠકો પુન્ દૂત, ભસૂસ.
 ઠખોળ સ્ત્રીન્ શોધવુ તે, તપાસ કરવી તે
 શોધન નન્, ઠના સ્ત્રીન્ [સં] શોધવું તે (ર)
 સ્વચ્છ કરવું તે, શુદ્ધિ (૩) પરીક્ષા. ઠપદતિ
 પુન્ શોધખોળ કરવાની પદ્ધતિ

શોધવું સન્કિન્ [સં. શુષ્] ખોળવું, તપાસ કરવી
 (ર) પરીક્ષા કરવી (૩) કોષ દૂર કરવા; શુદ્ધ
 કરવું (૪) ન ભણેલી વસ્તુ નવી ખોળી કાઢવી
 શોધ+શોધા સ્ત્રીન્ [શોધવુ પરથી] ઉપરાઉપરી
 શોધ, ખોળખોળ, શોધાશોધ
 શોધાઈ સ્ત્રીન્ [શોધવુ પરથી] શોધવાનું મહેન-
 તાણ. -શોધ સ્ત્રીન્ ખોળખોળ
 શોધિત વિન્ [સં] શોધેલું, ખોળેલું (ર) તપાસેલું
 (૩) શુદ્ધ કરેલું
 શોધર પું [ર] મોટર હાકવાનો ધવો કરનાર
 શોભન વિન્ [મં] સુશોભિત, સુદર (ર) મમળ
 શોભવું અન્કિન્ [સં શુભ્] સુંદર દેખાવુ (ર)
 જાજવું લાયક હોવુ કે દેખાવું
 શોભા સ્ત્રીન્ [મં] સુદર દેખાવ. સૌન્દર્ય (ર)
 [લા.] પ્રતિષ્ઠા, આભર [-આપવી = શોભાવવું
 -લેવી = લહવો લેવો (ર) માન ખાટવું]
 બ્યમાન વિન્ [મં.] શોભીતુ; શોભાવાળું.
 ઠળા(-ળું) વિન્ શોભીતુ. ઠવપદ વિન્
 [+આત્પદ] શોભાવે તેવું -ભિત વિન્ [સં]
 સુદર, શોભતુ (ર) શાણગારયેલું -ભીતું નન્
 શોભતુ, સારું દેખાતું
 શોર પું [ફા] કોલાહલ; ઘોઘાટ ઠગલ [ફા],
 ઠખકોર પું પ્રાચાહલ ઠગુ અન્કિન્ (પ.)
 શોર કરવો
 શોલો પુન્ [મં શુભલહ; સરન્ હિં શોલ] ભડકો
 શોપ પુન્ [મં] શોષાવુ તે, પ્યાસ, સોસ
 [-પહવો = તરસથી ગળું સુકાવું] ઠક વિન્
 શોષી લેનાર. ઠજુ નન્ શોપવુ તે, શોષાવુ તે
 શોપવું સન્કિન્ [સં. શુષ્] ચૂસી લેવું, ચૂસી
 સૂકું કરી નાખવું [સુકાઈ જવું
 શોષાવું અન્કિન્ [શોષવું કર્યાંથી] સુસારું;
 શોષિત વિન્ [મં] શોષાઈ ગયેલું
 શોઈવું અન્કિન્ ભુઓ સોઠવું
 શૌચ નન્ [સં] સ્વચ્છતા, પવિત્રતા (ર) મલોત્સર્ગ
 [-જપુ = મળોત્સર્ગ કરવા જપુ. ઝાડે કરવા
 જપુ] ઠક પુન્ પાપખાતું, સંકાસ ઠશાચ
 નન્ શૌચનું -સ્વચ્છતાનું શાશ્વ, સેનિદેશન
 ઠસુધાર પુન્ શૌચની દેવો, પદ્ધતિ ઠન્મા
 સુધારો. -ચાચાર પુન્ [+આચાર] શુદ્ધ

કરવાનો વિવિ (૨) શૌચ જાળવવાનો આચાર
 શૌરકથા સ્ત્રી [સ] શૌર્યની કે શૂરની કથા
 શૌરસેની સ્ત્રી [સં] એક પ્રાકૃત ભાષા
 શૌર્ય નં [સ] શૂરતા, પરાક્રમ, બહાદુરી.
 ંગીત નં વીરરસનું ગીત, શૌર્યનું વણ નાતમક
 કે પ્રેરણાત્મક ગીત
 શૌહર પું [ફા.] સ્વામી; પતિ
 સ્મશાન નં [સં.] મહદા બાળવાનું સ્થાન.
 ંભૂમિ(-મી) સ્ત્રી મસાણું ંવૈરાગ્ય પું
 [લા] ક્ષણિક વૈરાગ્ય. -નિચો પું ડાહ્ય;
 મસાણિયો -ની વિં સ્મશાનનું, -ને લગતું
 સ્મશ્તુ સ્ત્રી [સં.] દાઢી (૨) મૂછ
 સ્યામ વિં [સં.] કાળુ (૨) પું કાળો રંગ (૩)
 (સં) શ્રીકૃષ્ણ ંકણ્ પું કાળા કાન અને
 કાળા પૂછડાવાળો ઘોળો ઘોડો ંકલ્યાણ
 પું એક નાગ. ંહા વિં હીલુ (૨) ંજી,
 શામળુ ંસુ દર પું (સં) શ્રીકૃષ્ણ. -મા
 સ્ત્રી સોળ વર્ષની જુવાન સ્ત્રી -મિકા સ્ત્રી
 [સં] કાળાશ (૨) હલકી ધાતુનું મિશ્રણ
 સ્યાહ, ંક પું [સં.] સાળો
 સ્યેન પું [સં.] બાજ (૨) સંગીતમા એક
 અલકાર. -ની સ્ત્રી બાજની માદા
 શ્રદ્ધા સ્ત્રી [સં] આરથા, વિશ્વાસ ંધન વિં
 શ્રદ્ધારૂપી ધનવાળું, શ્રદ્ધાપ્રધાન, શ્રદ્ધાળુ.
 ંભક્તિ સ્ત્રી શ્રદ્ધાજનિતકે શ્રદ્ધાપૂર્ણ ભક્તિ.
 ંભુ(-ળુ) વિં શ્રદ્ધાવાળું. -દ્ધાજ્ઞ સ્ત્રી
 [ત જજલિ] શ્રદ્ધાપૂર્વક આપેલી અંજલિ (શ્રદ્ધ
 તરીકે) -દ્વેય વિં [સં.] શ્રદ્ધા રાખવા યોગ્ય
 શ્રમ પું [સં] થાક (૨) મહેનત; તકલીફ.
 [-પડવો, પહોંચવો, હાજવો=યાકડું,
 મહેનત પડવી -ઉઠાવવો, લેવો=મહેનત
 કરવી ંજીવન નં શ્રમજીવી જીવન.
 ં(-મોપ)જીવી વિં [ત (અપ)જીવી]
 શારીરિક શ્રમ કરીને જીવન મેળવનાર (જીદિ-
 જીવી થી ઊલટું) ંવિભામ પું કામ કરવાની
 મહેનતના ભાગ પાડવા ને, તેની વહેંચણી
 ંસાધ્ય વિં શ્રમ કરવાથી જ મળી શકે એવું
 શ્રમણ પું [સં] ંદેશ નેન સાધુ ંસંસ્કૃતિ
 સ્ત્રી ંદેશ અને નેન કાળમા પ્રવર્તેલી

સંન્યાસપ્રધાન સંસ્કૃતિ. -ણી સ્ત્રી સાધ્વી
 શ્રમિત વિં [સ] મહેનત કરીને થાકેલું
 શ્રમોપજીવી [સં.] જીવો શ્રમજીવી
 શ્રવણ નં [સં.] સાલળણું તે (૨) વેદાધ્યયન
 (૩) બાવીસમું નક્ષત્ર (૪) પું કાન (૫) (સ)
 અધ માબાપને કાવડના બેસાડી તીર્થયાત્રા
 કરાવનાર-અધક મુનિનો પુત્ર ંગોચર
 વિં કાનથી સાલળી શકાય તેવું. -જો દ્વિય
 સ્ત્રી [ત જજિદ્ય] કાન [કરવું
 શ્રવણું સંકિં [ત જી] (૫.) સાલળણું, શ્રવણ
 શ્રાદ્ધ નં [સં] પિતૃઓની તૃપ્તિ માટે શ્રદ્ધાથી
 કરાવી તર્પણક્રિયા ંકર્મ નં, ંક્રિયા
 સ્ત્રી શ્રાદ્ધ કરવું તે (૨) શ્રાદ્ધની ક્રિયા ંદિન
 પું શ્રાદ્ધનો દિવસ
 શ્રાપ પું [જીવો શાપ] શરાપ [જિખખુ
 શ્રામણુર પું [સં.] વીસ વર્ષ નીચેનો બૌદ્ધ
 શ્રામણ્ય નં [સં.] શ્રમણપણું, સંન્યાસ
 શ્રાવક વિં [સં] સાલળનાર (૨) પું નૈન કે
 બૌદ્ધ ગૃહસ્થ
 શ્રાવણ પું [સં] વિક્રમસંવતનો દશમો
 મહિનો (૨) (સ) શ્રવણ ૫ (૩) શ્રવણ કરાવવું
 તે. ંકીટ પું આવણમા નીપજતો કીટો.
 [-ભાદરવો વહેવો=ચોધાર આસુ ચાલવા.]
 ંવર્ગ પું મુખ્યત્વે શ્રવણથી ભણવાનો કે
 ભણાવવાનો વર્ગ (અમુક મર્ગદિત સમયનો
 વર્ગ કઠાય છે તેવો). -ણી સ્ત્રી શ્રાવણ
 મહિનાની પૂનમ, બળેવ
 શ્રાવિકા સ્ત્રી [સં.] આવક-નૈન કે બૌદ્ધ-સ્ત્રી
 શ્રાવ્ય વિં [સં] સાલળવા યોગ્ય (૨) સાલળીને
 માણવાનું નાટક ('દરમંથી ઊલટું)
 શ્રાંત વિં [સં] થાકેલું -તિ સ્ત્રી [સં.] થાક
 શ્રી પું [સં.] લખાણના આરભમા વપરાતો
 સળ શબ્દ (૨) 'શ્રીમાન, શ્રીમતી'નો સંક્ષેપ
 (નામની આગળ લગાડાતો આદર બતાવનારો
 શબ્દ) (૩) એક રાગ (૪) સ્ત્રી (સં) લક્ષ્મી
 (૫) સૌંદર્ય; શોભા (૬) ધર્મ, અર્થ અને કામ
 એ ત્રણ પુરુષાર્થ ંકંઠ પું (સ) શિવ,
 મહાદેવ ંકાર વિં સુંદર, મહેનત, ઉત્તમ
 (૨) પું શ્રી શબ્દ ંકાંત પું (સ.) વિંણું

૦ખંડ પું ૦ મોર, શિખ હી (૨) શિખ ડ (૩)
 ન૦[સં] ચદન. ૦જી પુ૦(માનાર્થે ય૦ વ૦)
 પ્રભુ વિષ્ણુ (૨) (સ) સહજનંદ સ્વામી.
 ૦મણેશાય નમઃ શંખ૦ (મગળ તરીકે)
 ગણેશને નમસ્કાર (૨) પુ૦ ય૦ વ૦ [લા.]
 પ્રારભ. ૦મ્તર પુ૦ (સ) લક્ષ્મીનાથ, વિષ્ણુ
 ૦પતિ પુ૦ ધનવાન માણસ ૦પાત પુ૦
 સંન્યાસી, સાગી ૦પાય વિન્નામ પૂવે માન-
 વાચક પૂર્વગ (ધન, ધાન્ય, પશુ, પુત્ર અને
 દીર્ઘાયુષ એ પાંચ શોભા) ૦ફળ ન૦ નાળિયેર
 [-આપણું = રત્ન આપવી, બરતરફ કરવું]
 ૦ફળી સ્ત્રી૦ નાળિયેરી. ૦મત(-હ) વિ૦
 શ્રીમાન ૦મતી વિ૦ સ્ત્રી૦ 'શ્રીમાન'નું
 સ્ત્રીલિંગ ૦મતા સ્ત્રી૦[સં] શ્રીમતાઈ ૦મદ
 વિ૦ જીએ શ્રીમત(૨)ધનના મહવાણું(૩)પુ૦
 ધનનો મદ ૦મત વિ૦ તવગર (૨)
 રાજઓતા નામ આગળ મુકાતો શબ્દ
 ૦મંતાઈ સ્ત્રી૦ શ્રીમતપણું ૦માન વિ૦
 ધનવાન (૨) શોભાવાન (૩) નામની આગળ
 મુકાતો આદરસૂચક શબ્દ. ૦મુખ ન૦ લબ્ધ
 અને મુદ્દર મુખ, પૂન્ય અને પવિત્ર પુરુષનું
 મુખ ('આપ પોતે, સ્વમુખે' એમ માનાર્થે
 વપરાય છે) ૦મુત વિ૦ શ્રીમાન, પુરુષના
 નામ આગળ મુકાતો આદરસૂચક શબ્દ
 ૦રંજ, ૦શ + રંજ પુ૦ (સં) વિષ્ણુ
 શ્રુત વિ૦ [સ] સાલળેલું. ૦લેખન ન૦
 સાલળીને લખવું તે, 'હિકેશન'
 શ્રુતિ સ્ત્રી૦ [સ] સાલળવું તે (૨) કાન (૩)
 સાલળેલી વાત, કિવદતી (૪) વેદ (૫) ધ્વનિ,
 અવાજ (૬) નાદનો એક ભેદ (સંગીતમાં તેવી
 રર શ્રુતિ છે) ૦કડુ વિ૦ કાનને અગ્રિય
 લાગે તેવું કર્ણકોર. -ત્યનુપ્રાસ પુ૦
 [+જનુપ્રાસ] સમતીય વ્યંજનોની આવૃત્તિ
 -એક શબ્દલકાર (કા શા.)
 શ્રેદી સ્ત્રી૦[સં.] (ગ) 'શ્રેયેશન'. ૦ફલ(-ળ)
 શ્રેદીના સરવાળો
 શ્રેણિ(-ણી) સ્ત્રી૦ [સં] પક્ષિ, હાર
 શ્રેય ન૦[સં] મોક્ષ (૨) કલ્યાણ; હિત, શુભ
 ૦સ્કર વિ૦[સં.] શ્રેય કરે એવું. ૦સ્કામ વિ૦

[સ] શ્રેય ધન્યતા. ૦સ્કારિતા સ્ત્રી૦ [સં]
 ૦સ્કારી વિ૦[સ] શ્રેયસ્કર [૦ત્ત્ર ન૦
 શ્રેષ્ઠ વિ૦[સં] સર્વોત્તમ, ઉત્કૃષ્ટ ૦તા સ્ત્રી૦,
 શ્રેષ્ઠી પુ૦ [સં] ગેઠ, મહાજનનો આગેવાન
 શ્રોણિ(-ણી) સ્ત્રી૦ [સં] યાપો, નિતબ
 શ્રોતા પું૦ [સં] સાલળનાર ૦મન પું૦, ન૦,
 ૦(-ત્ત)વર્મ પું૦ સાલળનારો સમુદાય
 શ્રોત્ર પું૦, ન૦[સં] કાન -ત્રિય વિ૦[સં] વેદ
 લજ્જેલો(૨)પુ૦ વેદાધ્યાસી બ્રાહ્મણ -ત્રિયત્વ
 ન૦ -ત્રી વિ૦(૨)પુ૦[સં] જીએ શ્રોત્રિય
 (૩) સ્ત્રી૦ શ્રોતાનું સ્ત્રીલિંગ
 શ્રોત વિ૦[સં] શ્રુતિ કે કાનને લગતું (૨)
 શ્રુતિ કે વેદ સંબંધી, વેદે દરમાવેલું
 સ્લથ વિ૦[સં.] લીલું, પોચું, નરમ (૨)
 શ્રુતિ કે વેદ લખડી પડેલું (૩) છૂટું, વીખરાયેલું
 સ્લાધા ધી૦[સં.] વખાણ, સ્તુતિ, પ્રશંસા
 સ્લ થય વિ૦[સં] વખાણવા યોગ્ય, પ્રશંસાપાત્ર
 સ્લથ વિ૦[સં] ભેડેલું; ભેટેલું, મળેલું (૨)
 સ્લેવવાણું ૦ના સ્ત્રી૦
 સ્લીપદ ન૦ [સ] હાથીપગાનો શેઠ
 સ્લેષ પું૦ [સ] બે અર્થવાળા શબ્દોનો
 પ્રયોગ (૨) આલિગન -પાલકાર પુ૦
 [+અલકાર] સ્લેષવાળો અલકાર (કા શા.)
 સ્લેષમ ન૦ [સં] કંદ
 સ્લોક પુ૦ [સં] ચાર ચરણનું પદ (૨)
 અનુબંધલ છંદનું પદ (૩) [સમાસને અને]
 કીર્તિ, યશ (ઉદા. પુણ્યસ્લોક) ૦ખદ્ધ
 વિ૦ સ્લોકમાં ગોઠવેલું કે રચેલું -કાઈ
 પું૦ [+અર્થ] અર્થો સ્લોક
 સ્વપય, સ્વપાક પું૦ [સં] મહાળ
 સ્વશુર પુ૦ [સં] સસરો
 સ્વશ્રૂ સ્ત્રી૦ [સં] સાસુ
 સ્વસન ન૦[સં] શ્વાસ લેવા તે (૨) પવન
 સ્વસવું સંક્રિં [સં] શ્વસ -શ્વાસ લેવા, જીવવું
 સ્વસિત વિ૦[સં] શ્વાસ દ્વારા લીધેલું કે
 મૂંધું (૨) હારી ગયેલું (૩) ન૦ શ્વાસ
 સ્વાન પુ૦[સં] કૃતરો ૦નિદ્રા સ્ત્રી૦ કૃતરાની
 ઊંચ અર્ધનિદ્રા અવસ્થા ૦વૃત્તિ સ્ત્રી૦
 હડે થવા છતાં હકડો મળતાં દાડવાની વૃત્તિ

-ની સ્ત્રી + કૂનરી

સ્વાપદ નં [સં.] શિકારી પ્રાણી

સ્વાસ પું [સં.] નાકથી વાયુ લેવો મૂકવો તે
(૨) દમ, હાથ (૩) વર્ણના એક બાહ્ય
પ્રયત્ન (વ્યા) (અઘોષ વર્ણને શ્વાસ પણ
કહે છે) [-ઉપડવો = ભેરથી સ્વાસોચ્છ્વાસ
ચાલવો (૨) મરણ પહેલા પ્રાણવાયુનું
ભેરથી ચાલવું -કાઠવો = શ્વાસ બહાર
કાઢવો. -કાઠી નાખવો = દમ કાઢવો;
થકવું (૨) મરણતોલ કરવું. -ખાવો =
આરામ લેવો. -ચૂટવો = સ્વાસોચ્છ્વાસ
રોકવો -રૂધવો અથવા અમુક ધીમી ગતિએ
ચાલવા દેવો -ઘેરાવો = કંઠે પ્રાણ આવવા
(૨) જીવ મળવો, વિશ્વાસ સંપાદિત થવો
-ચડવો = શ્વાસ ભરાવો (૨) દમ ઊપડવો.
-ચાલવો = જુઓ શ્વાસ ઊપડવો. -દાખવો
= શ્વાસ ધૂંતવો -ખહાર કાઢતાં જગી =
જિંદગીની છેલ્લા ઘડી સુધી. -ભરાવો =

શ્વાસોચ્છ્વાસ ભેરથી ચાલવો. -મારવો
= શ્વાસ ધૂંતવો. -મૂકવો = આરામ લેવો (૨)
ગુજરી જવું -દાઈ નાખવો = જીવ ખાવો;
સતાપવું. -લેવો = અંદર શ્વાસ લેવો (૨)
વિસામો ખાવો] ૦નળી સ્ત્રી જે દ્વારા શ્વાસ
રેફસામાં જાય છે તે નળી ૦ પ્રસ્વાસ,
-સોચ્છ્વાસ [+ ઉચ્છ્વાસ], -સોશ્વાસ
[+ ઉશ્વાસ] પું શ્વાસ લેવો અને
મૂકવો તે

સ્વેત વિં [સં.] સરેલ. ૦કેતુ પું (સં.)
ઉદાલક મુનિનો પુત્ર. ૦ઠીપ પું પુરાણો
પ્રમાણે ભૂમંડળના અંદર ભાગોભાનો એક.
૦પત્ર પું અમુક હકીકત વિષે ખયાન અપતો
સરકારી ખરીતો ૦પિંડ પું 'પિતૃચુટરી
ગ્લેન્ડ'. -તાંખર પું [તંમંતર] સરેલ વસ્ત્રવાળો
(૨) જૈન ધર્મનો એ નામનો એક સ પ્રધાય કે
તેનો અનુયાયી. -તાંખરી વિં સ્વેતાખરતું,
-ને લગતું

પ

પ પું [સં.] ચાર ઊભાક્ષરોમાનો (૮ વર્ગનો)
ખીજો. ૦કાર પું ૫ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર
૦કારાંત વિં છેડે પકારવાળું

પટ વિં [સં] પટ, -ટ, -ષ્ પ
પટકું નં [સં.] છનો સમૂહ; છકડું
પટકણું વિં [સં.] છ કાન વડે સંલગાયેલું
પટકર્મ નં [સં.] ૫૦ વં બ્રાહ્મણનાં છ કર્મ;
અધ્યયન, અધ્યાપન, દાન પ્રતિગ્રહ, યજ્ઞન
અને યાજ્ઞન (૨) તાનિક છ કર્મ: ભરણ,
મરણ, ઉચ્ચાટન, મોહન, સ્તભન અને
વિધ્વંસન (૩) યોગના : ધૌનિ, ખરતી, નેતી,
નૌલી, ત્રાટક અને કપલલ તી
પટકોણ પું, -કોણકૃતિ સ્ત્રી [સં.] છ
ખૂણવાળી આકૃતિ. 'હઝેગોન' (ગ)
પટ્યક નં ૦ ૫૦ શરીરમાં ગુદાથી બહારપડ
સુધીના મનાતા છ ચક્રો મૂળાધાર, લિંગ,
નાભિ, હૃદય, કંઠ, મૂર્ધ (યોગ). -ડી વિં
પટ્યકવાળું
પટપદ વિં છ પગવાળું (૨) છ પડવાળું

(કાવ્ય) (૩) પું ૦ ભમરો -ડી વિં છ પડવાળું
(૨) સ્ત્રી ૦ ભમરી (૩) છ પડવાળું કાવ્ય
પટશાસ્ત્ર નં ૫૦ ૫૦ [સં.] જુઓ પડ્દર્શન
પટસંપત્તિ સ્ત્રી [સં.] વેદાતના અધિકારીમાં
હોવા ભેદતા છ ગુણ: શમ, દમ, ઉપરતિ,
તિતિક્ષા, શ્રદ્ધા, સમાધાન
પટરિ પું [સં.] પટરિપુ
પડગ નં ૫૦ ૫૦ [સં] વેદના છ અંગ
(શિક્ષા, કલ્પ, વ્યાકરણ, નિરુક્ત, છંદ, ન્યોનિષ)
પઠાનન પું [સં.] (સ.) કાર્તિકેય
પડ્મતુ સ્ત્રી છ ઋતુઓ (વસંત, ગ્રીષ્મ, વર્ષા,
શરદ, હેમંત અને શિશિર)
પડ્મુજ પું ૦ ૫૦ ૫૦ [સં] છ યુલ (રાજ્યનીતિના:
સંવિ, વિગ્રહ, યાન, આસન, દ્વેષીલાવ અને
સમાશ્રય. ઈશ્વરના ધર્મ, યશ, વીર્ય, શ્રી,
જ્ઞાન, વૈરાગ્ય) [પહેલો (સા)
પડ્મ પું [સં] સગીતના સપ્તસ્વરોમાનો
પડ્દર્શન નં ૫૦ ૫૦ [સં] વૈદિક તત્ત્વજ્ઞાનનાં
છ દર્શનો (સામ્ય, યોગ, ન્યાય, વૈશેષિક,

મીમાસા અને વેદાત)
 પડમામ પુનં [સં.] જહો ભાગ(ર) પહેલાના વખત-
 ના મહેસૂલ તરીકે લેવાતો હોયજનો જહો ભાગ
 પડમાવ પું અં વં [સં.] શરીરના છ વિકાર
 કે અવરયાઓ: જન્મવુ, હોવું, વધવું,
 વિપરિણામ પામવુ, અપક્ષય થવા, અને નાશ
 પડ્ભુજ વિં [સં.] છ ભુલવાળો (ર) પું
 પડાણ. -ભા વિં સ્ત્રીં (સં.) દુર્ગા
 પડ્યમ નં [સં.] કાવતર
 પડૂસ પુનં અં વં [સં.] છ રસ (મીઠા, ખારો,
 ખાટો, તીખો, કડવો અને તૂરો)
 પડૂમ પું અં વં [સં.] છ મુખ્ય રાગ (જુઓ
 ખટરાગ) (સંગીત)
 પડ્દિપુ પું અં વં [સં.] પડરિ; મનુષ્યના છ
 આતર શત્રુઓ (કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ મદ
 અને મત્સર)
 પડેખા અં [સં.] તડખૂય
 પડ્વર્ગ પુનં જુઓ પડ્દિપુ
 પડમાસ પુનં [સં.] છ માસનો ગાળો

પદ્મુખ પુનં [સં.] (સ) કાર્તિકેય; પદાનન
 પદ્મિ સ્ત્રીં [સં.] સાઠ ઓપૂર્તિ સ્ત્રીં [સં.] સાઠ
 વર્ષ પૂરા થવા તે કે તેતુ વર્ષ
 પદ્મિં [સં.] જહો -ધાંશ પું [ધંશ] જહો
 ભાગ. -ધી સ્ત્રીં જહં (ર) જહો વિભક્તિ (૩)
 બાળકના જન્મનો જહો દિવસ
 પદ્મુ નં, -પદા પું વકાર
 પંડ પું [સં.] નપુસક
 પાદવ વિં [સં.] છ સ્વરનો (રાગ કે તાન)
 પાદશ વિં [સં.] સોળ. ઠંકલા(-ળા) સ્ત્રીં
 અં વં (ચંદ્રની) સોળ કળાઓ -શી સ્ત્રીં
 સોળનો સમૂહ (ર) સોળ વર્ષની નવચૌવના
 (૩) દશ મહાવિદ્યાઓમાની એક (૪) મરેલા
 પાછળ કરાતુ એક કર્મ, જે મૃત્યુ બાદ દશમે
 કે અગિયારમે દિવસે કરાય છે -શોષચાર
 પુનં અં વં [ધ ઉપચાર] પૂજનના ૧૬ ઉપચાર
 (આવાહન, આસન, અર્ધપાદ, આચમન,
 મધુપક, રનાન, વસ્ત્રાલરણ યજ્ઞોપવીત, ગંધ,
 ડુપ, ધૂપ, દીપ, નૈવેદ્ય, તામ્બૂલ, પલિકા, વદન)

સ

સ પું [સં.] ચાર ઉભાક્ષરોમાનો (ત વર્ગનો) ત્રીજો
 (ર) નામ પૂર્વે લાગતા પ્રાય- 'સાથે, સહિત'
 કે કયાક 'સમાન' અર્થમા ખડુત્રાહિ સમામ
 બનાવે છે ઉદાં સકુડંબ, સપિડ. ઠંકાર
 પું [સં.] સ અક્ષર કે એનો ઉચ્ચાર
 ઠંકારાંત વિં [અત] અતે સકારવાળુ
 સ [સં] એક પૂર્વગ 'સુ, સાર' એ અર્થમા.
 ઉદાં સમત, સપૂત
 સર્ધ પું [સં] સુચિક, પ્રા સૂઝ] સોઈ, દંચ
 સર્ધસ પું [જુઓ સર્ધસ] ઘોડાવાળો, રાવત
 સકટમ વિં જુઓ સાકટમ
 સકટલું સંકિં [પ્રા સંકલ, સંકુલ (સં
 સંકટ, સંકુટ) ઉપરથી, સરં હિ સંકુડના]
 તાણીને બાધવુ
 સકંત્ર સ્ત્રીં જુઓ સગન
 સકરંદ નં [પ્રા સકરા (સં શર્કરા) કે ફા
 શકર +કં, સરં હિ સકરકદ] મીઠા રવાદ-
 વાળુ એક કં, શક્તિયું

સકરંકોળું નં [સકર (જુઓ 'સકરંક'મા)
 +કોળ] મીઠું કોળું (ભૂર કોળુ નહિ)
 સક(-ક)રંદેટી સ્ત્રીં જુઓ શકરંદેટી
 સક(-ક)રંપારો પું જુઓ શકરંપારો
 સકર્મક વિં [સં] જેને કર્મ હોય તેવું (ક્રિયાપદ)
 સકર્મી વિં [સ (સં) + કર્મન્, સરં હિ.
 સુકર્મી] લાગ્યશાળી, નસીબવાન
 સકલ(-ળા) વિં [સં.] સર્વ, તમામ
 સકલાત સ્ત્રીં [અ સિકલાત, સરં મ, હિ]
 એક ભતતુ બિનતુ કાપડ, બનાત
 સકળ વિં જુઓ સકલ
 સકંચો(-લે) પું [ફા શિકંજહ, સરં
 હિ, મ સિકજા] અપરાધીઓને શિક્ષા
 કરવાનો એક સચો, હેડ (ર) સખત
 પકડવાનું યત્ર (૩) [લા] કાબૂ, કબજે
 સકંટક વિં [સં] કાટાવાળુ, વિધવાળું
 સક પ વિં [સં] ક પયુજન, ધૂજલુ
 સકામ વિં [સં] કામનાવાળું, કામનાથી કરેલું

(૨) કળની ઇચ્છાવાળું (૩) સ્વાર્થબુદ્ધિવાળું
સકાર પુનઃ [સ સુ + કાર કે શ્રી + કાર ?] ઢંગ,
આવડ (૨) સ્વાહ; સત્ત્વ, સારાપણું (૩)
[સં.] ભુઓ 'સ'મા. [-આવવો = સારું થવું,
ઢંગમા આવે એવું થવું.]

સકારણ વિન[સં.] કારણવાળું

સકારણ સંકિં [સ સ્વીકૃ, સરં મ સકારણે]

શિકારવું, સ્વીકારવું

સકારાંત વિન [સં] છેડે સવાળું

સકારો પુન [ભુઓ સકાર] તારને સરખા
રાખવા તાણામાં નાખેલી લાકડી કે ચીપ

સકાશ પું [સં] નજીકનું સ્થળ, પડોશ

સકુદ બ વિન [સં.] કુદબ સહિત

સકોષ વિન(૨)અન [સં] શુરસાથી; કોધભેર

સક્ક(-ક્કા)ઈ વિન ['સક્કો' પરથી] સિક્કાદાર,

પ્રમાણભૂતતાની છાપવાળું, ઊંચી નતનું;

ખનાવડી નહિ તેવું (૨) સુદર, મજેતુ

સક્કર સ્ત્રીન[પ્રા (સં. શર્કરા), ફા. શકર] સાકર;

ખાડ ંખેર પુન સાકર ખાનરો જવડો

(૨) મીઠી વસ્તુઓ બહુ ભાવતી હોય

તેવો માણસ. ંટેટી સ્ત્રી ભુઓ સકરટેટી.

ંપારો પુન ભુઓ સકરપારો

સક્કસ વિન [ભુઓ કસવું; સરં મ] સારી

રીતે કસેલું, ખૂબ ખેચેલું (૨) સખત; મજબૂત

સક્કાઈ વિન ભુઓ સક્કઈ

સક્કાદાર વિન ભુઓ શક્કાદાર

સક્કો પું ભુઓ સિક્કો (૨) શાખ; છાપ (૩)

ચહેરો (૪) રોફ, લપકો (૫) [ભુઓ શખખો]

પથરની લખોટી

સક્કા વિન [સં.] આસક્ત; લાગેલું; વળગેલું

સકતુ પું [સં] સતુ

સક્રિય વિન [સં] ક્રિયાયુક્ત; અમલી

સખ સ્ત્રી; નં [ભુઓ સખ] જંપ, સુખ.

[-પડવું = સુખ થવું, નિરાંત લાગવી. -વળવું

જંપવું; શાંતિ થવી.]

સખડી સ્ત્રી [પ્રા. સંલહિ; સરં હિં. સલ્હરી

= કાચી રસોઈ] માત (પુષ્ટીમાર્ગીય). ંભોભ

પુન ઠંકારજીને ધરાવતો એક ભોગ

સખણું વિન ['સુલક્ષણ' ઉપરથી ? કે 'સુખ'

ઉપરથી ?] અડપણું નહિ તેવું; સાલસ (૨)

જ પેવાળું; ઉધમાત વિનાનું

સખત વિન [ભુઓ સખત] કઠણ (૨) દંડ,

મજબૂત (૩) કઠોર, નિર્દય (૪) આકર્ષ;

થકવી નાખે તેવું (૫) ખૂબ, હૃદયી જ્યોત્સે.

ઉઠાં સખત બીડ. (૬) કઠક, ઉઘ (૭)

આગ્રહલયું, ભેરદાર. ઉઠાં સખત લલામણ

(૮) મુશ્કેલ. [-સખ = સખત મળૂંરી સાથેની

કેદ. -હાથે = સખતાઈથી] -તાઈ, -તી સ્ત્રી

કઠકાઈ; કઠોરતા (૨) જુલમ (૩) બંધી,

પ્રતિબંધ [-શુભરવી, વાપરવી]

સખતળી સ્ત્રી [સ સુલ + તળી (સં તલ) ?

સરં મ. સુકતલ] ભેડાની અંદર નાખવાના

આવતુ નરમ છૂદું પડ, સુખતળી. [-નાખવી

= ભેડામાં સખતળી મૂકવી]

સખળડખળ વિન [સં. સ્વલ્લ + ડખેળડું] ઢીલું

પડી ગયેલું; હાલતું [ખ ધી, દોરતીલાવો

સખા પું [સં.] મિત્ર. ંત સ્ત્રી (કા) લાઈ-

સખાવત સ્ત્રી [જ.] દાન; ખેરાત (૨) ઉદારતા.

-તી વિન ડાની, ઉદાર (૨) સખાવતનું

સખી વિન [જ] ડાની ઉદાર [-નો લાલ = મણા

ઉદાર સ્વભાવનો માણસ.]

સખી સ્ત્રી [સં] સાહેલી ંભાવ પું સખી

કે પત્નીનો લાવ (ઇછની લક્ષિ કરવાનો એક

પ્રકાર) ંરી સ્ત્રી [સરં હિં. રી = રે, હે]

(૫) હે સખી !

સખુન પું ભુઓ સુખન

સખેદ વિન [સં.] ખેદયુક્ત (૨) અં ખેદ સાથે

સખેયો પું [ભુઓ સખા] (૫) મિત્ર, સાથી

સખત [ફા], -ખતાઈ, -ખતી [ફા] સ્ત્રી

ભુઓ 'સખત'મા

સખ્ય નં [સં.] મિત્રતા; પ્રીતિ

સગ સ્ત્રી [ભુઓ શગ] (કા) ઢીવાની ભેત

સગટો પું [પ્રા સગ (સં સાગ) ? સરં મ. સગર

= વસને છેડે વણવામા જુદા રંગનો તાર નાખે

છે તે] સાલ્લો પહેરતા કૂખે ખોસવાનો છેડો

સગડ પું, સ્ત્રી [સરં મ. સગર = પગડડી]

ખખર, ખાતમી, પતો (૨) પગે (૩)

સગણ, કંડો

संगडग वि० [सर० सभण्डभण, 'डग'(डगडुं)नो
 द्विर्भावि?] डगुभय, अन्धिर [सदेह
 संगडगो पु० [बुयो संगडग] अन्धिरता (२)
 संगडी स्त्री० बुयो संगडी
 संगडो पु० याणेदो घडिना दोट
 संगण पु० [बुयो संगड] डेडो, पूड
 संगण पु० [स] पडेलो ये अक्षर लघु अने
 नीने गुरु आवि तेवो गण (छडशास्त्र)
 संगतरो पु० (य) ओक न गळी छोड
 संगडीह न० [फा] कृतशाना दर्शन करवा ते
 (ओक पारसी रिवाज) [भीदो
 संगन पु० डणना दाडने धूसर पाधवा मारेदो
 संगपण्य न० [सयु + पण्य; सर० म, हि.
 सगपन] सगाडी, लोडीनो संभं (२) विवाह;
 वाग्वान [-राभणुं = सगाडीनो संभं
 सायववो.] [रान
 संगर पु० [सं.] (सं) ओक प्रभ्यात सूर्यवंशी
 संगरण्य स्त्री० प्रसभ; सजेग; तड
 संगराम पु०, न० [सर० म. शि(-स)ग्राम,
 उर्दू शिक्रम. (सं शीघ्र + गम् ?)] बुयो
 शिगराम, शगराम
 संगरियो पु० काष्ठियो (अंकलेखर तरड)
 संगर्भ पु० [सं] सडोडर, भाई - भाई वि० स्त्री०
 गर्भवती, लारेवाड [गवजेर
 संगर्व वि० [सं] गर्वयुक्त (२) अ० गर्वधी;
 संगवड स्त्री० [दे सुग (निर्विघ्न) + वड (सं.
 वृत्ति) ?] जेगवाड, अनुकूलता [-जेवी =
 संगवड थाय के मणे तेनो प्याल करवे.
 -पडतुं = जेभां संगवड लागे ओवु, दावतु;
 संगवडियुं. -डियुं वि० संगवडवाणुं, दावतु;
 अनुकूल पडतु
 संगवण्य स्त्री० [सं सं + गवेष्णा ?] सलाण
 संगवाड, संगार्थ स्त्री० बुयो संगपण्य
 संगार्सांही न० अ० व० [सर० म. सगासोहरा]
 सगावडालां; सगासंभंधी
 संगीर वि० [क.] (कायदा प्रमाणे) काथी डभरतुं
 सगुण्य वि० [सं.] शुण्ययुक्त (२) आकार वगेरे
 शुण्यवाणुं [छिहट्ट]
 सगुरुं वि० [स + गुरु] गुरुवाणुं ('नगर' थी

सगुरुं वि० [प्रा सग (स स्वक)] ओक लोडीनुं
 के लजसंभंधी जेडयेतु (२) न० तेवु
 भाणस. [-डागडुं = सगु संभंधी होवु.]
 ० पडालु न० सगु, संभंधी ० सडोडर
 न० ओक कुटुम्बनु भाणस '० संभंधी न०
 सगुं अने संभंधी, सगुं के संभंधी.
 ० सागडु न० [सर० म. साग्या = भित्र]
 सगुं वडालु, सगु संभंधी [सगेसागवे
 नवु = सगपण्य संभंधने कारणे डोडने त्या
 प्रसग पर नवु]
 सगोत्र(-त्री) वि० [स.] ओक गोत्रनु
 सधन वि० [स.] गाढ, धन (२) नकरंता स्त्री०
 सधणुं वि० [प्रा. सगल (सं. सकल), सर०
 म सगळ, हि. -गरा] सकंभ, यधुं, तमाभ
 सयकित वि० [सं.] यकित, व्याख्य पावेतुं
 सयराचर वि० [म] रथावर, नगभ, यधु (२)
 अ० सर्वत्र, यर अयर अधाभा
 सयि(-यी) स्त्री० [म] (स) शयी, धडाणी
 सयित वि० [स] यितवाणुं - जेने यित छे
 ओवु (प्राणी)
 सयित्र वि० [सं] यित्रवाणु
 सयिव पु० [सं.] प्रधान, वलर [साये
 सयित वि० [सं] यितायुक्त (२) अ० यिता
 सयी स्त्री० [सं.] (स) सयि, धडाणी
 सयीकण्य वि० [स + यीकण्य; सर० हिं
 सचिकण, न] यीकटवाणुं, तेडी (२) सुंवाणु
 सयूकु वि० सभूणयु, सयूकु, तदन (सु.)
 सयेत, ०न वि० [सं] येतनवाणु (२) सावध
 सयेष्ट वि० [सं.] येष्टयुक्त
 सयेद वि० [सं] कपडा सहित
 सयेड वि० [स + येड] अयूक, निभूण न
 लय ओवु (२) अ० यूक नडि तेवी रीते
 सयेडुं वि० [सं] संचैल के सं संचूडा
 परधी] यधु, सभूणयु; सयेडु (२) अ०
 तदन; भिलकुल
 सय्यरित(-त्र) वि० [सं.] सदाकारी (२) न०
 सद्धतन; सदाचार [भाणिकता
 सय्याधि स्त्री० [सय्यु परधी] सायापधुं, प्र-
 सन्धियद न० [सं.] सत अने यित स्वयं

-દાનંદ પું [નિવાનન્દ] સત, ચિત્ત અને
આનંદરૂપ બ્રહ્મ, પરમાત્મા
સચ્ચિદં વિં [પ્રા. સત્ત્વ (સં. સત્ય) સાચુ; સત્ય
સજ્જ(-જ્જ) વિં જુઓ સજ્જ [સાવધાન
સજ્જ વિં [સ+જ્જ (નગર), સરં હિં.] નિવ્રત;
સજ્જ(-જ્જ)ડ વિં [સ+જ્જ ૧, સરં મ.
સજ્જડ] મજ્જૂત; દંડ, સખત (૨) ભારે,
આકરં (૩) સખત ચોટેલું (૪) અકકાયેલું;
જડાયેલું. [-યર્થ જડું = મરી જડું (૨) હેખ-
તાઈ જડુ, જડવત્ થઈ જડુ -ધાપ = ભારે
મોટી ધાપ કે ચોરી. -માર = સખત - આકરે
માર - લેણુ = ખૂબ ધમકાવવું.] બખંખ,
બખાણુ વિં એકંદ્રમ સજ્જડ [-નાઈ સ્ત્રી
સજ્જન પું [સરં હિં] + સુજ્જન બતા,
સજ્જની સ્ત્રીં [પ્રા. સજ્જન (સં. સ્વજન) ઉપરથી]
સખી (૨) પ્રિયા [ભરેલું
સજ્જ(-જ્જ) વિં [સ.] જળવાણુ (૨) આસુથી
સજ્જું સંકિં [સ સજ્જ] ધારણ કરવું (૨)
શણગારવું (૩) સજ્જ - તૈયાર કરવું
સજ્જા વિં જુઓ સજ્જ
સજ્જ સ્ત્રીં [ફા] શિક્ષા, દંડ, નચિયત
સજ્જઈ સ્ત્રીં ['સજ્જ' ઉપરથી, સરં હિં]
સામગ્રી (૨) સજ્જુ તે, તૈયારી
સજ્જત વિં [જુઓ સુજ્જત] કુકીન, ખાનદાન
સજ્જતિ, -તીય વિં [સ.] એક ભતિ કે વર્ગનું
સજ્જત્ય નં [સ] સગપણ (૨) 'સિમિલિટયૂડ'
(ગ.) ઠંકે દ્ર નં 'સેન્ટર એન્ડ સિમિલિટયૂડ'
(ગ.) ઠંકે ખા સ્ત્રીં 'લાઈન એન્ડ સિમિલિ-
ટયૂડ (ગ)
સજ્જવે પું ['સાચુ' ઉપરથી] તંદુરસ્તી; આરોગ્ય
સજ્જય સ્ત્રીં [પ્રા સજ્જાય (સ સ્વાધ્યાય)]
શિખામણ; સમજણ [છર
સજ્જયે પું [સરં દે સજ્જિઅ = હુલમ] અઓ,
સજ્જવટ સ્ત્રીં ['સજ્જ' પરથી] સજ્જુ તે કે તેની
દખબખ, ચીત શણગાર શોભા કરવાં તે
સજ્જવર વિં [ફા સજ્જાર] યોગ્ય, લાયક
સજ્જવાર વિં [સજ્જ+વાર; સરં હિં] સજ્જ કરવા
યોગ્ય, સજ્જને પાત્ર (૨) [ફા] જુઓ સજ્જવર
સજ્જવિં [સં.] જીવવાણુ, જીવતુ બતા સ્ત્રીં

સજ્જવન વિં [સં] જીવતુ [-ઐપણિ = હ મેશા
ચખતુ રહેતુ અને કાચ્યા છતા જીવતુ રહેતુ વૃદ્ધ.
-પાણી = સતત વહેતુ પાણી, અખૂટ પાણી.]
સજ્જવારે પાણુ નં [સં] નિર્જંમમા સજ્જવ-
પણાનો અરોપ કરવો તે (એક અલંકાર)
સજ્જવું વિં જુઓ સજ્જવ
સજ્જેડ વિં [સ+જ્જેડ] ભેડીદાર સહિત (સ્ત્રી પુરુષ
બંને) -કે અં પતિ કે પત્નીની સાથે
સજ્જેડરો પું એ ભતનો બ્રાહ્મણ
સજ્જેર વિં [સ+જ્જેર] જોરવાણુ, બળવાન
સજ્જવિં [સં.] (સજ્જને) તૈયાર થયેલું
સજ્જડ વિં જુઓ સજ્જડ
સજ્જજન પું [સં] સજ્જ, ખાનદાન કે સદાચારી
માણસ (૨) નં સજ્જ કરવું તે. બતા, -નાઈ
સ્ત્રીં ખાનદાની
સજ્જજ સ્ત્રીં [પ્રા (સં. શય્યા)] શય્યા (૨) તેરમાને
દિવસે અપાત ખાટલા અને પથારીનું દાન
(૩) [સં.] બખતર (૪) પોશાક
સજ્જિઅત વિં [સં] સજ્જ થયેલું કે કરેલું
સટ પું [હ. સેટ] સમાન વસ્તુઓનો સમૂહ
સટ, ઠંક અં [રવં; સરં મ., હિં] જટ, એકંદ્રમ.
[-દઈને, લઈને = તરત જ.]
સટકણિયું વિં જુઓ સટકણું
સટકણુ, વિં ['સટક' ઉપરથી] સટકી ભય
તેવું (૨) નં નાસવું તે
સટકકું અં કિં ['સટક' અં ઉપરથી; સરં
મ. સટકળે, હિં સટકના] નાસી જડું (૨)
સરી જડુ, ખસી પડવું
સટકિયું વિં [સટકવું પરથી] સટકે તેવું (૨)
નં જટ સરે એવી ગાઠ (૩) ઉદરડી
સટકાવડું સં કિં ['સટકે' ઉપરથી, સરં હિં
સટકાના, મ સટકાવળે] મારડ, ખાપ્ટવું (૨)
'સટકવું' તુ પ્રેરક [સટકા] લાકડી, સોટી
સટકે પું ['સટ' અં ઉપરથી, સરં મ., હિં
સટરપટર વિં [રવં; સરં મ સટરપટર, હિં]
અન્યવચિત, વેણુછેરણ (૨) આમ તેમ;
આણુ પાથું (૩) પરચૂરણ (૪) અં અન્યવ-
ચિતપણે -રિયું વિં ગડબડિયું, સટરપટર
સટકું અં કિં જુઓ સટકું

સટા સ્ત્રીં [સં.] જટા (૨) કેશવાળી (સિદ્ધાંતી)
 સટાકં અં [૨૧૦, જુઓ સટ, સરં હિં.] તેવો
 અવાજ થાય તેમ (૨) ઝટ; ત્વરાથી (૩)
 સ્ત્રીં [જુઓ સટકો] કારકો (૪) તેનો અવાજ,
 [-દર્ધને, દર્ધને = અપાઠાબધ (૨) સટાકં
 એવા અવાજ સાથે] -કાખંધ અં સપાઠા-
 બધ. -કો પું કારકાનો અવાજ (૨) કારકો
 સટીક વિં [સં] ટીકવાળુ, ટીકા સહિત (પુસ્તક)
 સટોડિ(-રિ)યો પું ['સટો' ઉપરથી] સટો
 કરનારો

સટોસટ અં ['સટ' ઉપરથી] ઉપરાઉપરી
 સટકં નં [સં] એક જાતનું પ્રાકૃત લાખાનું નાનું
 નાટક (કા ત. કપૂરમજરી)
 સટાખોર, -રી, સટાખાજ, -જી જુઓ 'સટો' મા
 સટો પું [દે સટ = વિનિમય, સરં હિં, મ]
 લાલનું લેખુ માકીને કરેલું સોદનું સાહસ.
 [-ખેલવો, રમવો = સદો કરવો -મારી જવું
 = ઉઠાવી જવું] -દાખોર, -દાખાજ વિં
 સટાની લતવાળુ; સટોરિયુ. -દાખોરી,
 -દાખાજી. સ્ત્રીં

સડલ વિં [જુઓ શિથિલ, સરં પ્રા. સદિલ]
 નરમ [ઠંકાણું - જગા
 સડેકાંણું નં [સ (સ) + ઠંકાણું] સાર
 સડ વિં ભરાવાથી તગ; કંઠજી, જડ (૨) સ્તંબ,
 દિઠંમૂઠ (૩) અં [સરં સટ ૨૧૦] ઝડપથી.
 ઠંક વિં (૨) અં [સરં મ.] જુઓ સડ ૨,
 ૩ [-યર્ધ જવું = સ્તંબ યર્ધ જવું.]

સડકં સ્ત્રીં [જ શરક, સરં હિં, મ] પાકો
 રસો (૨) જુઓ 'સડ મા ઠંકાંડું' વિં
 લાકડા જેવું સ્તંબ ને જડ

સડકો પું [૨૧૦, સરં મ સડકા] આગ્રયાથી
 પ્રવાહી પદાર્થ મોમાં લેતા થતો અવાજ,
 સ્તંબકો (૨) ભેરથી વાયુ ખેચતા નાકમાં
 થતો અવાજ [-ભરવો = સડકાની સાથે
 પ્રવાહી વાની ખાળી] [અદી (સકંત)

સડજોડ વિં [સડ (પ્રા સડ્ઢ-સં. સાર્ધ) + જોડ]
 સડજોડ વિં [સડ + જોડ] દુરાગ્રહી, પોતાના
 મતને ઝેડની પેઠે વળગી રહેનાર

સડવડ અં સડસડાટ, સડસડ

સડસડ અંકિં [પ્રા. સડ (સં શટ કે સડ્)]
 કોહી જડ (૨) [લા.] સાવ બગડવું, બ્રષ્ટ થવું
 સડસડ (ઠં) વિં [સડ (સં. સત્ત્વ) + સાઠ (પ્રા.

સદ્ધિ, સં. ષદિ), સરં હિં.] '૧૭'

સડસડ અં [૨૧૦, સરં મ.] કડકડતા
 પ્રવાહીનો કે સડકાનો અવાજ, ઠંડું અંકિં
 સડસડ અવાજની ઉકળવું કે બળવું -દાટ
 પું ૪ સડ અવાજ (૨) સપાઠાબધ, રેલાની
 પેઠે, સડેડાટ [દર્ધને]

સડાકં અં [૨૧૦, સરં હિં] જલદી. [-દર્ધને,
 સડાકો પું [૨૧૦] ચાલુકનો અવાજ; સટાકો
 (૨) જુઓ સડકો (૩) ખીડી, ચલમનો હમ
 ખેચવો તે [-તાણવો, મારવો, લેવો =
 ખીડી, ચલમ, જીંકણી વગેરેનો હમ ખેચવો]
 સડાસડ અં [૨૧૦, સરં મ] સડ સડ;
 ઉપરાઉપરી સડાકા ધાય એમ

સડિયો (ડિં) પું ['સડ' (જેવો આકાર)
 ઉપરથી] અળવીનો છોડ, તેનું પાન કે
 દાંડો -ચાનાં પાન નંબવં અળવીના
 પાન; પાતરા -ચાની ગાંઠ સ્ત્રીં તેનું કંઠની
 ગાંઠ જેવું બી

સડેડાટ અં [૨૧૦] સડસડ કરીને (૦ તિ
 માટે), વગર વિધે; સેડસડાટ

સડો પું ['સડવું' ઉપરથી] કોહવાટ, બગાડો
 (૨) [લા.] બ્રષ્ટાચાર, ખરાબી [-પડવો,
 પેસવો, લાખવો]

સડ પું [દે] પવન ભરાઈને વહાણને ગતિ
 મળે તે માટે વહાણના ચાલકાને બાધવામાં
 આવતું કપડું [-ચડાવવો] [દીલું
 સડીલ વિં [પ્રા સદિલ (સં શિથિલ)] શિથિલ,
 સણુકો પું [સરં મ સળકા, ૨૧૦] શૂળ
 ભોકાતી હોય એવું દરદર (૨) [લા] મનનો તરંગ.
 [સણુકા આવવા, નાખવા, મારવા =
 સણકાની વેદના થવી. સણુકો થવો, લાખવો =
 એકાએક વેદના થવી (૨) માડું લાગવું (૩)
 માડું લાખવાથી એકાએક અચડી પડવું]

સણુમટ પું સણમટ, સેડિયુ, ધૂધટ

સણુગો પું, -આણું અંકિં જુઓ સણગો,
 સણગાવું

સણસણ અં [૨૧૦; સરં હિં, મ] ઊકળતા
પાણીનો અવાજ ંવું અંકિં સણસણ
અવાજ થવો -ણાટ પું પાણી બળતાં કે
હવા ચિરાતા થતો અવાજ

સણસાર, -રો પું બુઓ અણસારો. ંવું
સંકિં [સણ (પ્રા સણિજ, સં શને.) + સારવું ?]
અણસારો કરવો (૨) બળદ, ઘોડા વગેરેને
તેરથી ચલાવવા (૩) શાર, લગામ વગેરે હલાવવા
સણંગ સ્ત્રીં [પ્રા. મળ્દ (સં. સૂક્ષ્મ) ઉપરથી ?]
સુરંગ, જમીન તળેનો લાળો સાકડો રસ્તો
(૨) વિં [બુઓ સણમાવું] (સુ) સણગાયેલી
-અંકર કૂલી (વાલની ઢાળ)

સણિયું વિં [‘શાણ’ ઉપરથી ? કે પ્રા. સળ્દ
(સં સૂક્ષ્મ) ?] ચત્ર

સણીય સ્ત્રીં [બુઓ-સણીબું] મા. -જી
વિં [પ્રા. સિણિજ્ઞ (સં. સિનહ) ઉપરથી]
સગપણના સખધવાળું -એ પું બાપ
સત વિં [સં.] (સમાસની રાગ્યાતમા) સાચું
(૨) સાચ (૩) અસ્તિત્વવાળું (૪) યથાર્થ
(૫) નર અસ્તિત્વ (૬) સાચાપણું (૭)
સાર (૮) સતીત્વનો જુરસો. [-આવણું,
અઠણું = સચ્ચાર્યનું શૂરતન અઠણું (૨) સતીત્વનો
જુરસો પ્રગટવો, પતિની પાછળ બળી મરવા
તૈયાર થવું -નું બાંધ્યું = સત્યથી બંધાયેલું
-નિયતિત થવું -બતાવણું = પોતાના સત્યનો
પરચો આપવો] ંભુગ પું બુઓ સત્યયુગ
ંભુગિયું વિં સતજીવણું (૨) સત્યવાદી,
ધર્મત્મા [અં હમેશાં, નિરંતર

સતત વિં [સં.] હમેશા ચાલુ (૨) કાયમી (૩)
સતપત સ્ત્રીં, -તાટ પું [સં સ + ઉત્પાત]
જ પીને ન બેસાય તે, ચંચળતા. -તિયું વિં
સતપત કર્યા કરનાર, ચંચળ, હાલ હાલ
કર્યા કરનાર

સતમ પું; સ્ત્રીં [સરં મ] બુઓ સિતમ
સતમી સ્ત્રીં [સરં મ] માલનું બરતિયું (૨)
રતચિટ્ટી

સતયુગ પું બુઓ સત્યયુગ [હાર
સનર સ્ત્રીં [અ સત્ત; સરં હિં.] લીટી, ઓળ;
સતસાઈ સ્ત્રીં બુઓ શતસાઈ

સતાજી વિં [સ + તાણ] બેચીને પકડેલું, તગ
સતાપ(-બ) સ્ત્રીં [સરં હિં. સિતાવ; મ
સતાપ] એક વનસ્પતિ

સતામ(-બ)જી સ્ત્રીં [‘સતાવણું’ ઉપરથી]
સતાવણું તે; પખવણી [એક તંત્રવાદ્ય
સતાર પું; સ્ત્રીં [સરં મ] બુઓ સિતાર,
સતારો પું બુઓ સિતારો. [-ચરતો હોવો
= ચડતી કળા હોવી -પાંશરો હોવો =
લાગ્ય અનુકૂળ હોવું]

સતાવણી સ્ત્રીં બુઓ સતામણી
સતાવણું સંકિં [પ્રા. સંગવ (સં સંતાવણ);
સરં મ. સતાવણે, હિં. સતાવણા] પખવણું
સતાવું અં કિં (ચ.) સમાવ -શ પું
સમાવેશ, સતાવું તે [+ હોતા, છતે
સતાં અં [સં સત્] + છતા, તોપણ -ને અં
સતાં અં [પ્રા. સત્ત (સં સત્તન્) = સાત]
સાતે ગુણેલું. ઉડાં છ સતા બેતાલીસ

સતિસમી સ્ત્રીં [સં] ક્રિયાપદ બતાવેલી
ક્રિયા કઈ પરિચિતિમા થઈ હતી તે બતાવવા
સંસ્કૃતમા કરાતો કૃદતનો અને તેના વિશેષ્યનો
એક પ્રયોગ (વ્યા.) [પ્રામ.લિક; સતુ
સતિયું વિં [‘સત’ ઉપરથી] સત્યવાદી;
સતિયું સ્ત્રીં [પ્રા સત્ત (સં સત્તન્) = સાત
ઉપરથી] સાતે ગુણેલું; બુઓ સતાં [સતિયું
સતિયું ઓગણ પચાસ = બારોબારિયું;
ઠાઈને માથે નહોં એમ]

સતી સ્ત્રીં [સં] પતિનતા (૨) મૃત પતિ સાથે
ચિતામા બળનારી સ્ત્રી (૩) [સ.] પાર્વતી (૪)
ગાયત્રી ંભ, ંપણું નં

સતું વિં [પ્રા સત્ત (સં સત્ય) ઉપરથી] સાચું;
સત્યમાર્ગે ચાલનાર (૨) સતવાળું (૩) હયાત;
ચાલતું

સતે અં + બુઓ ‘સતા’મા
સતેજ વિં [સં] (વધારે) પ્રકાશયુક્ત કે
સળગતું (૨) ઉત્સાહયુક્ત (૩) જાગ્રત
સંતો પું [બુઓ સતી] સતી પેઠે પત્ની પાછળ
સહગમન કરનારો (૨) વિં પું બુઓ સતુ
સતોઈ વિં [સ + તોર] તોરવાળું (૬ઠી)
સતોસતિયું વિં [‘સતિયું’ના દ્વિર્વાવ પરથી ?]

બહીવાર વગરનું; ઠામઠેકાણા વગરનું (૨)
બારોબારિયુ, કાઢને માથે નહિ એવું, બુઝો
સતિયુ સતયુ યોગણપચાસ
સતકર્મ નં [સં.] સારું કામ
સતકાર પું [સં] સ્વાગત. ઠક વિં સતકાર
કરનાર. ઠું સં કિં સતકાર કરવો
ઠમ્મિતિ સ્ત્રીં સ્વાગતસમિતિ
સતકાર્ય નં [મં] સારુ કાર્ય ઠવાદ પું
ઉત્પત્તિ પૂર્વે કારણસ્વરૂપે કાર્ય વિદ્યમાન છે
એવો સાપ્ત્ય ને વેદાતી મત ઠવાદી પું
સતકાર્યવાદમા માનનાર

સત્તમ વિં [સ.] ઉત્તમ; શ્રેષ્ઠ
સત્તર વિં [પ્રા (સં સપ્તદશન), સરં હિં.
સત્તરહ, મ. મતરા] '૧૭'. [-આના ને બે
પાઈ=લેઈએ એના કરતા પણ સારું,
સર્વોત્તમ -જગાએ=ધણે ઠેકાણે -જણ
પણા માણસો -વખત, -વાર=ધણી વાર;
વાર્તવાર (૨) અવચય; ખસૂસ.] -૨૧ પું
બં વં સત્તરનો ધડિયો [-જણુવા, જણી
જવા=નાસી જવું]

સત્તા સ્ત્રીં [મં.] સ્વામિત્વ, માલકી (૨) અધિકાર;
હક (૩) અમલ (૪) બળ, ભેર (૫) અસ્તિત્વ
[-આજવી=અધિકાર કે અમલ ભળવો (૨)
ઢોવત આવવુ, વવા વળવી. -આજવી
=ટૂટી-અધિકાર ચાલવો -ઉપર આવવું,
-મા આવવું=સત્તાવારી થવું, રાજસત્તા હાથ
આવવી] ઠવારી વિં સત્તાવાન ઠધિકારી,
ઠધીશ વિં [+ ઠધિકારી, ઠવીશ]
સત્તા અને અધિકારવાળું (૨) પું અધિ-
કારી, અમલદાર. ઠબળ નં અધિકારનું બળ
(૨) બળ, શક્તિ. ઠવાચક વિં અસ્તિત્વ
જણાવનાર (વ્યા.) ઠવાદ પું સત્તાની
કલ્યાણજનિતામા માન્યતા. ઠવાદી વિં
(૨) પું સત્તાવાદમા માનનાર ઠવાન વિં
સત્ત વાળું ઠવાર વિં [+ફા. વાર] સત્તાયુક્ત,
પ્રમાણિત ઠવાદી વિં સત્તાવાળું, સત્તા
સૂચવતું, સત્તાની અસર પહોંચાડે એવું
સત્તાશ્ચ (-શ્ચ) વિં [પ્રા સત્તાણહ (સં.
સત્તનવતિ), સરં મ સત્યાણવ, હિં. સત્તાનવે]

‘૬૭’ (૨) ત્રણનો સંકેત. [-પાયા=ઠંગધડા
વિનાનું; સાડા ત્રણ પાયાનું]
સત્તાજન વિં [પ્રા. સત્તાવણ, ન (સં. સત્ત-
પન્વાશત્ર), સરં મ; હિં] ‘૫૭’
સત્તાવાદ, -દી, સત્તાવાન, સત્તાવાર,
સત્તાવાહી બુઝો ‘સત્તા’મા
સત્તાવીસ વિં [પ્રા. (સં સત્ત-વિંશતિ)] ‘૨૭’
સત્તુ પું [પ્રા. (સં સત્તુ)] સંકતુ સાથેવો
સત્તો પું [સં. સત્તક, પ્રા સત્તગ, સરં હિં, મ]
સાતના આકવાળું પતું કે પાસો
સત્ત્ર (-ત્ર) નં [મં.] બુઝો સત્ર
સત્તવ નં [સં.] અસ્તિત્વ (૨) અંતઃકરણ
(૩) સાર; તત્ત્વ (૪) સદ્ગુણ (૫) બળ,
પરાક્રમ (૬) પ્રાણી. ઠગુણુ પું પ્રકૃતિના
ત્રણ ગુણમાનો પ્રથમ (બુઝો ત્રિગુણ).
ઠગુણી વિં સત્તવગુણવાળું. ઠ(ઠસં)શુદ્ધિ
સ્ત્રીં અંતઃકરણની શુદ્ધિ ઠહીન વિં બળ
કે તરવ વગરનું

સત્પથ પું [સં] સન્માર્ગ
સત્પાત્ર વિં [સં] બરાબર યોગ્યતાવાળું
સત્પુરુષ પું [સં] સારો પુરુષ, સંબળન
સત્પ્રતિષ્ઠ પું [સં] એક હેતુભાસ, પોતે
જે સાધ્ય સિદ્ધ કરે છે તેનો જ અભાવ
સિદ્ધ કરનાર બીજો સબળ વિરોધી હેતુ
જેને હોય તે હેતુ (વ્યા.)
સત્ય વિં [સં.] સાચું, વાસ્તવિક, ખરું (૨)
નં ખરાપણુ, તથ્ય, સાચી વાત. ઠતા
સ્ત્રીં, ઠત્ત નં ઠદશી વિં સત્ય
ભણનારું ઠનારાયણુ સત્યરૂપી નારાયણ;
વિષ્ણુ ભગવાનનું એક નામ. [-ની કથા
=સત્યનારાયણની પૂજા ને તેમની કથાનો
પાઠ પ્રસાદ વગેરે.] ઠનિષ્ઠ વિં સત્યને
વળગી રહેનારું. ઠનિષ્ઠા સ્ત્રીં સત્ય જ
પરમ છે એવી શ્રદ્ધા કે ભક્તિ-અચળ
વિશ્વાસ, સત્યપરાયણતા ઠપર, ઠપરાયણુ
વિં સત્યને જ વળગી રહેનારું. ઠપૂત વિં
સત્ય વડે પવિત્ર થયેલું, સાચું ઠપ્રિય
વિં જેને સત્ય પ્રિય છે એવું. ઠપ્રિયતા

શ્રીં. ૦ભામા શ્રીં (સ.) સત્રાજિત રાત્રાની
પુત્રી અને શ્રીકૃષ્ણની પટરાણીઓમાની
એક. ૦ભુગ પું ચાર યુગમાનો પ્રથમ;
સતજુગ. ૦યુગીન વિં સતયુગનું કે તેને
અંગેનું ૦લોક પું સાત લોકમાનો સૌથી
ઉપલો લોક. ૦વક્ત્રા પું સત્ય બોલનાર.
૦વાદી વિં સત્ય બોલનાર. ૦વાન પું
(સ.) સાવિત્રીનો પતિ ૦મત વિં સત્ય
બોલવાના વ્રતવાળું; સત્યનિષ્ઠ (૨) પું (સ.)
બીંમ. ૦સ કલ્પ વિં જેનો સ કલ્પ સાચો છે
-જેનો સંકલ્પ તરત સિદ્ધ થાય છે એવું.
૦સ ધ વિં [સં.] જેની પ્રતિજ્ઞા સાચી છે એવું;
વચન પાળનાર. -ત્યાં શ્રીં (સ.) કૃષ્ણની
આઠ પટરાણીઓમાની એક

સત્યાગ્રહ પું [સં] સત્યપાલનનો આગ્રહ (૨)
તે દ્વારા લડાતું અહિંસક યુદ્ધ (૩) તે અર્થે
કરેલો સવિનય કાનૂનભંગ. ૦છાવણી શ્રીં
સ યાગ્રહના સૈનિકોની છાવણી. -હી વિં
સત્યાગ્રહને અંગેનું (૨) સત્યાગ્રહ કરનાર
(૩) પું સત્યાગ્રહ કરનાર [ખોદું]

સત્યાનુત નં [સં સત્ય+અનુત] સાચું અને
સત્યાનાશ નં [સં. સત્તા (અસ્તિત્વ)+નાશ;
સરં હિં સત્યાનાશ, મ. સત્યાનાશ, -સ]
નખખોડ; પાયમાલી [-જણું, વળણું =
નખખોડ જવું -ની પાટી = પૂરી પાયમાલી.]

સત્યાનાસી વિં [સં.] સત્યનામાત્ર આભાસવાળું
સત્યાર્થપ્રકાશ પું [સં] (સ.) સ્વામી
દયાનંદન આર્યસમાજનો મૂળ ગ્રંથ
સત્યાશી(-સી) વિં [પ્રા. સત્તાસીદ્ધ (સ.
સત્તાશક્તિ) સરં મ સત્યાવશી, હિં. સત્તાસી]
'૮૭'. -શિ(-સિ)જી વિં સત્યાશીની
સાલને લગતું

સત્યાશ પું [સં સત્ય+અંશ] સત્યનો અંશ
સત્ર નં [સં] યજ્ઞ શરૂ થઈ પૂરો થાય ત્યાં
સુધીનો (૧૩ થી ૧૦૦ દિવસનો) સમય (૨)
યજ્ઞ (૩) લાંબી રમણો વચ્ચેનો શાળનો
અભ્યાસનો સમય-ગાળો; '૮૮' (૪) સદાવ્રત
સત્રપ પું [સરં સં ક્ષત્રપ, મં; રં. સેત્રપ]
સૂબો, હાકેમ

સત્રાંત વિં [સં.] સત્રને અંતે આવતું કે બનતું
(૨) પું. સત્રનો અંત

સેત્વર વિં [સં.] ત્વરાયુક્ત (૨) અં ૦ જલદી.
૦તા શ્રીં [સત્રજનનો સમાગમ]

સેત્સમાજમ પું [સં] સત્સંગ, સાધુસત કે
સેત્સ મ પું [સં.] સંત કે સત્રજનની સોખત.

-ગી વિં સત્સંગ કરનાર (૨) પું. સત્સંગ
કરનાર (૩) (સં.) સ્વામીનારાયણ સ પ્રદાયનો
અનુયાયી

સંધરપ(-વ)ધર ['પયર' ('પયરાવું' ઉપરથી)
કે વધર (વિ+સ્થલ ઉપરથી)નો દ્વિર્વાવ ?]
અવ્યવસ્થિત, વીખરાયેલું

સંધરણુ નં વિખેરી નાખવું તે (૨) લરકરી કતલ
સંધરામણ શ્રીં [સરં પ્રા. સંધાવળ, મ
સંધાવળે] મનની શાંતિ

સંધવારે પું [પ્રા. સત્ય (સ. સાર્થ), કે દે.
સત્યર = સમૂહ] સાય (૨) કાફલો (૩) કાફ્યાની
એક જાતનો આદમી

સથો પું [પ્રા સત્યર (સં સત્તર) = શશ્ય;
બિછાતું ઉપરથી? અથવા સરં મ સંથલ (સ.
સમ+તલ) = સપાટ જમીન - મેદાન] વૃત્તક

સદમરણું સંકિં માનવું. પત કરવું

સદડું વિં [બુઓ સદણ] પ્રવાહી અને જડુ - બદ

સદન નં [સં] ઘર, રહેઠાણ

સદય વિં [સં.] ડયાયુક્ત; ડયાવાળું

સદર વિં [જ. સદ્ર, સરં હિં, મ.] મુખ્ય,
વડું, ગ્રંથ (૨) સદરહુ (૩) કુલ (સત્તા,
પરવાનગી) (૪) નં મોટી કચેરીવાળું કે
હાકેમ રહેતો હોય તે સ્થળ (૫) પું પ્રમુખ;
સભાપતિ. ૦અદાલત શ્રીં વડી કચેરી.
૦અમીન પું ૦જલથી ઊતરતો વડો રેશી
અમલદાર ૦પરવાનગી શ્રીં જેમ કહે તેમ
કરવાની કુલમુખત્યારી. ૦ખબર પું શ્રીં,
નં મુખ્ય ખબર [જણવેલું, પૂર્વેક્ષિ
સદરહુ વિં [જ. સદ્રહુ, સરં મ.] આગળ
સદરે પું [જ, સરં મ. સદરા, હિં. સદરી]
ટુંકી બાંધતું ખૂલતું પહેરણ
સદૃશ્ય પું [સં.] સારો કે સાચો અર્થ - હેતુ કે
વસ્તુ (૨) વિં સારા અર્થવાળું (૩) શુભ

પ્રયોજનવાળું. - ઘેં અં સારા માટે
 સદ્ધર્મ અંકિં [સં સત્ ઉપરથી ?] માફક આવડુ
 સદ્ધર્મ વિષયક પુ. [સં] સારાનરસાનો બેઠ
 સમજવાની શક્તિ [સી-સમાસક
 સદ્ધર્મ પુ. [સં] સલાસક. - ક્યા સીં સભ્યા;
 સદ્ગણ વિ. [સં. સ+દલ, સરં મ] કળવાળું,
 નડું. - ગું વિં જુઓ સદ્ગણ (૨) સારે
 સદંતર અં સઃ ને માટે (૨) પૂર્ણતઃ, સર્વથા
 સદંશ પું [સં.] જુઓ સત્યાશ
 સદા (૦કાળ) અં [સં] હમેશાં
 સદામુદ પુ. [સં.] 'સાચો કે સારી બાબત
 વિષેનો આગ્રહ, સત્યાગ્રહ
 સદાચરણ નં [સં.] સાકં આચરણ; સદ્વર્તન.
 - ઘી વિં સદાચરણવાળું
 સદાચાર પુ. [સં.] સારો આચાર, સદાચરણ,
 શિષ્ટ પુરુષોનો આચાર. - રી વિં સદાચારવાળો
 સદાનંદ વિ. [સં.] સદા આનંદમાં રહેનાર
 (૨) પું પરમાત્મા (૩) સગીતનો એક અલંકાર
 સદાસદા અં કારણ વિના, સહેજસાજમા
 સદાવડું વિં [સરં મ. સદાવીઝ] સમૂળગું;
 સાથે લાગુ; બધું (૨) હંમેશાં
 સદામત નં [સં] સદા+વ્રત કે વૃત્તિ, સરં મ.,
 હિં. સદાવર્તી ઢીન ભૂખ્યાને રોજ અન
 આપવાનું વ્રત કે જ્યા તેમ રોજ અન
 અપાય છે તે રચણ, અનક્ષેત્ર
 સદાશિવ વિ. [સં.] હ મેશા કલ્યાણકારી (૨)
 પુ. (સં.) મહાદેવ
 સદાસર્વદા અં [સં] હમેશા, સતત
 સદી સીં [ફા.] સદી
 સદીકુ અં [સં] દી = દિવસ ?] વેળાસર (સુ)
 સદીસા અં [સં] દિવસ ?] વેળાસર; સર્વેશ
 સદશ વિ. [સં] સમાન. ંતા સીં - શીકરણ
 નં [સં] સદેશ કરવું તે [(પરલોક જવું)
 સદેહ વિ. [સં.] દેહ સહિત. - હે અં દેહ સાથે
 સદૈવ અં [સં] હમેશા
 સદોદિત વિ. [સં] નિત્ય પ્રકાશમય, નાશરહિત
 (૨) અં સદા, સર્વદા
 સદોષ વિ. [સં] દોષવાળું
 સદ્ભૂત વિ. [સં] સારી ગતિ પામેલું; મૃત

સદ્ભૂતિ સીં [સં] સારી ગતિ, ઉત્તમ લોકની પ્રાપ્તિ
 સદ્ગુણ પું [સં] સારો ગુણ. - ઘી વિં
 સદ્ગુણવાળું [સતજન
 સદ્ગુહરથ પુ. [સં.] પ્રતિષ્ઠિત માણસ (૨)
 સદ્ધર્મ વિ. [સં] સાચો કે શ્રેષ્ઠ ધર્મ (૨) બૈદ્ધધર્મ
 સદ્ગુહિ સીં [સં] સારી બુદ્ધિ, સન્મતિ
 સદ્ભાગણ, - ગિની [સં] વિં સીં ભાગ્ય-
 શાળી સી
 સદ્ભાગી વિ. [સં.] ભાગ્યશાળી
 સદ્ભાગ્ય નં [સં] સાકં ભાગ્ય, સુભાગ્ય
 સદ્ભાવ પુ. [સં] હોવાપણાનો કે સારાપણાનો
 ભાવ (૨) બીજા પર ભાવ કે રનેહની લાગણી
 સદ્ધ નં [સં.] ધર, મહિર
 સદ્ય અં [સં] તરત જ - ઘઃસ્થિતિ સીં
 વત માન પરિચયિત - ઘોવધૂ સીં ભગ્ની
 હિમરે પરણી લેનારી સી (જુઓ બ્રહ્મવાદિની)
 સદ્વર્તન નં [સં] સાક વર્તન, સદાચરણ
 સદ્વાસના સીં [સં] સારી વાસના
 સદ્વૃત્તિ સીં [સં] સારી વૃત્તિ (૨) સદ્વર્તન
 સધન વિ. [સં] ધનવાન [સહવર્મિણી
 સધર્મચારિણી, સધર્મિણી સીં [સં] જુઓ
 સધર્મી વિ. [સં] સમાન ધર્મવાળું સહધર્મી
 સધવા વિ. સીં (૨) સીં [સં.] સૌભાગ્યવતી સી
 સધાવુ અં કિં, - વડુ સં કિં 'સાધવું'નું
 કમંજિ ને પ્રેરક [ઊલટું]
 સધુર વિ. [સં] પત્નીવાળો (પતિ) ['વિધુર'થી
 સધર વિ. [સરં મ.] શક્તિમાન, સબધુ (૨)
 પૈસાદાર [-આસામી = લેણું ખોટું ન કરે
 એવું માણસ (૨) પૈસાદાર આસામી]
 સન [જ] શક, સંવત (ખ્રિસ્તી કે હિજરી) - ને
 અં સન પ્રમાણે
 સનકારણ અંકિં [પ્રા. સંના (સં સજા) + કરવું,
 સરં હિં સનકારના] આખનો ઇશારો કરવો
 સનકારો પું ['સનકારવું' પરથી] (આખ વડે
 કરેલો) ઇશારો (૨) [?] અખત્યારપત્ર (૩)
 [સન (સં જ્ઞ) + કાર] બહેરાઈ
 સન (-નં) સીં [જ] પરવાનગી, પરવાનો,
 - ઘી વિં સનદવળુ [છૂટતા થતો અવાજ
 સનનન અં [રવં] બાણ કે બૂકની ગોળી

સનમ સીં [જ.] માશૂક
 સનમના સીં [સ. શૂન્યમનસ, અથવા સં.
 સન્ન + મનસ] (૫) ઉદાસીનતા; દિલગીરી
 સનસ સીં માનમરતબાની શેહ-શરમ (૨)
 મરજ, પરવા
 સનસનાટી સીં [રવં ? હિં., મ સન્નાટા, હિં.
 સનસનાહટ] આશ્ચર્ય કે હબકની સ્તબ્ધતાની
 વ્યાપક અસર; તરખાટ [-ફેલાઈ જવા]
 સનંત વિં [સં.] સસ્કૃતમાં ક્રિયાપદનું ઇચ્છા-
 વાયક (૩૫) [વ્યા.]
 સનંદ, -દી જુ મા 'સનદ' મા
 સનાતન વિં [સં.] શાશ્વત (૨) પરાપૂર્વથી
 ચાલ્યુ આવતુ. ંધર્મ પું પ્રાચીન કાળથી
 ચાલ્યો આવતો (હિંદુ) વેદધર્મ. -ની વિં
 (૨) પું સનાતન ધર્મનો અનુયાયી
 સનાથ વિં [સં.] નાથ, સ્વામી કે ઓથવાળું.
 ંતા સીં [પાસે (?)]
 સનાદે અં [સં. સાન્નિધ્ય] (૫.) + સાન્નિધ્યમાં;
 સનાન નં [સં સ્નાન] સગાસબધીના મરણથી
 કરવાનું સ્નાન. [-કાઠણું = મરનારના સગાને
 ત્યાં શોક કરવા એકઠું થવું -ના સમાચાર
 = માઠા-અશુભ સમાચાર (૨) આદત;
 કેમભાવ્ય -પાણી આવણું = કોઈ મરી ગયું
 હોય એવા ભારે નુકસાનમાં આવણું -માઠણું
 = જુઓ સનાન કાઠણું. (તારું) સનાન
 મંદાય ! = તુ મરે ! એક ગાળ.) -લાગણું
 = મરણને કારણે નાહવાનું આવણું (૨)
 મરનાર જોડે સનાન લાગે એવા સંબધ
 હોવો] ંસૂતકે નં સનાન અને સૂતકે (૨)
 [લા] લેવાદેવા, સંબધ [-આવણું, હોણું
 = સનાન સૂતકે લાગે એવા સંબધ હોવો
 (સંબધ નથી એમ બતાવવા તુચ્છકારમાં
 વપરાય છે.) -નિયું વિં સનાનની ખબર
 લાવનારું (૨) જેને સનાન આવતુ હોય તે
 (૩) એવાને અડી અલડાયેલું
 સનૂબર નં [અ. સનોબર] એક ઝાડ-ચીડનું
 ઝાડ [+ સ્નેહબધન; હેડો
 અનેડો પું [સં. સ્નેહ ઉપરથી. સરં નેડો]
 સનેપાત, સમિપાત [સં.] પું ત્રિદોષ, મુઝારો

સન્નીતિ સીં [સં.] સુનીતિ
 સન્માતા સીં [સં] સારી માતા
 સન્માન નં [સં] સત્કાર (૨) પ્રતિષ્ઠા. ંકારી
 વિં, ંકારિણી વિં સીં સન્માન કરનારું
 સન્માનણું, સંકિં [સં. સન્માન પરથી] સન્માન
 કરવું
 સન્માનિત વિં સત્કારાયેલું, સન્માનેલું
 સન્માર્મ પું [સં] સારા-નીતિનો માર્ગ
 સન્મિત્ર પું [સં] સારો મિત્ર
 સપક્ષ [સં.] વિં પાખવાળું (૨) જેની પાછળ
 પક્ષ હોય એવું (૩) એકસમાન પક્ષનું (૪)
 સમાન (૫) જેના ઉપર સાધ્યનો નિશ્ચય થયો
 છે તેવું (ઉદાહરણ) [ન્યા.]. -ક્ષી વિં
 સપક્ષ-એકસમાન પક્ષનું
 સપટાણું અં કિં સપડાવું, ફસાવું; જકડાવું
 -વણું સંકિં (પ્રેરક)
 સપડાણું અં કિં [જુઓ સપાટો] ફસાવું;
 પકડાવું. -જણું સંકિં (પ્રેરક)
 સપત્ની સીં [સં.] શોક, પતિની બીજી પત્ની
 સપણું નં જુઓ સ્વપ્ન (-આવણું)
 સપરમું વિં [સં. સુપર્વ ઉપરથી] શુભ પર્વનું,
 માંમલિક; ખુશાલીનું
 સપરાણું વિં [સં સંપૂર્ણ ઉપરથી; સરં હિં
 સપરના = પૂરું-સમાપ્ત થવું] (૫) સવળું
 (૨) [સં સ + પ્રાણ ઉપરથી] જળજી (૩)
 ધન્ય, સફળ
 સપરિવાર વિં (૨) અં [સં] પરિવાર સહિત
 સપસપ અં [રવં, સરં મ] ચપચપ, ઝડપથી
 સપાટ વિં [સં. સ (સમ) + પાટ, પટ્ટ, સરં
 હિં, મ.] ખાડાટેકરા વિનાનું; એકસરખું
 (૨) તમામ, તળિયાઝાટકે (૩) સીં [સરં મ.
 સપાતજોડા] એક પ્રકારના (એડી વચરના) જોડા;
 ખાસડી. [-કરણું = ખાડા ટેકરા વિનાનું કરણ
 (૨) પાંધર કરણ; હિડાડી ટેવું.]
 સપાટાખંધ અં જુઓ 'સપાટો' મા
 સપાટિયું નં [સપાટ' ઉપરથી ? સરં ચીપટ]
 ખપાટિયું; વાંસ અથવા બજીની ચીપ
 સપાટી સીં [સપાટ' ઉપરથી] કોઈ પક્ષ
 વરતુનો છેક ઉપરનો સપાટ ભાગ

સપાટો પું [સરં હિં, મ] ઝપાટો, ઝડપ
(૨) તમાચો (૩) ચાલુકનો પ્રહાર (૪)
ગપાટો. [સપાટામાં આવવું = જોર ને
ઝડપના ઝપાટામાં આવવું - સપડાવુ. સપાટો
કરવો, મારવો, લગાવવો = જોર અને
તાકીદથી કામ કરવું - કાઢી નાખવો = ખો
લુધાવી દેવી, ધમકાવવું, મારવું.] -ટાખંધ
અં તરત, તાખડોતોખ

સપાડું નં [સ + પાડ] આભાર, પાડ (૨) વગ;
લલામણ. [-ચડવું = આભાર થવો, ઉપકાર
ક પાડ કર્યાનો બોલો લાગવો - કામણું =
આભાર તળે આવ્યાની લાગણી થવી]

સપાડ વિં [સં] સવાયું, સવા
સપારે અં [સરં સપેર] બરોબર, ઠીક
સપાસપ અં [જુઓ સપસપ] સપાટાખંધ
સપિંડ વિં (૨) પું [સં.] એક જ લોહીનું,
સાત પેઠી સુધીના પિતૃઓને પિંડ આપનાર,
સખધી - ઠીકરેણુ નં [સં.] મરેલા સગાને
બારમે દિવસે પિંડદાન કરવું તે

સપૂતું વિં [સં સપુચ્છ કે સમુચ્ચય ?]
સમૂળયુ; આણુ, તમામ

સપૂત પું [સપૂત, સરં હિં, મ] કુટુંબની
આબરૂ વધારે તેવો ઠીકરો (૨) સારો પુત્ર
સપૂરત સ્ત્રીં [ફા. સિપુર્દ] સુપરત; સોપણી
સપેર (પે) અં [સુપેર] ઠીક, બનાબર
સપ્ટે બર પું [ર.] ધસતી સનનો નવમો માસ
સપ્ત વિં [સં] સાત ૦૬ નં સાતનો સમૂહ.

૦૬ાણુ વિં સાત ખૂણાવાળું (૨) પું
(મ) સાત ખૂણાવાળી આકૃતિ. ૦૬ીપ પું
ખંવં પુરાણનુસાર પૃથ્વીના સાત મોઢા
વિભાગ; જમ્બુ, કુશ, વલ્લ, શાલ્મલિ,
કૌત્ય, શાક અને પુન્કર. ૦ધાતુ સ્ત્રીં
ખંવં આયુર્વેદ પ્રમાણે શરીરની સાત
ધાતુઓ (જુઓ ધાતુ). ૦પઢી સ્ત્રીં વિવાહ-
વિધિમાં વરકન્યાએ સાત પમલા સાથે ફરવું
તે (૨) તે વખતે બોલવાનો મંત્ર. ૦પણું
પું એક ઝાડ. ૦પાતાલ(-ળા) નં ખંવં
અતલ, વિતલ, સુતલ, રસાતલ, તલાતલ,
મહાતલ ને પાતાલ એ સ્યંત ૦ખંખી સ્ત્રીં જૈન

રચાદવાદના સાત અવયવ (હોય પણ ખરું.

- સ્યાદસ્તિ, ન પણ હોય - મ્યાન્નાસ્તિ
વર્ણવી ન શકાય તેવું હોય - સ્યાદવક્તવ્ય
એ ત્રણના મિશ્રણથી થતા) ૦જુજ પું
(ગ) સપ્તકોણ ૦મ વિં સાતમું ૦મી વિ
સ્ત્રીં સાતમી (૨) સ્ત્રીં સાતમ ૦રાત્રિ
સ્ત્રીં 'શ્લઝોદ્ સેવન' (ગ.) ૦ર્ધિ પું ખંવં
[+ક્ષણિ] મરીચિ, અંજિ, અંગિરસ, પુલ્લરત્ય
પુલહ, કંટુ, અને વસિષ્ઠ એ સાત ઋષિઓ
સાત તારાઓનું એક જૂથ ૦લોક પું ખંવં
ખૂ, જુવર, રવર, મહર, તપ, જન, સત્ય
એ સાત લોક. ૦રાત્રી સ્ત્રીં ૭૦૦ શ્લોકને
સમૂહ ૦સમુદ્ર, ૦સાગર પું ખંવં લવણ
ધંધુરસ, સુરા, દ્યુત કીર કાધ અને શુદ્ધોક્ક
એ નામના સાત પૌરાણિક સમુદ્ર. ૦સૂર,
૦રુવર પું ખંવં ૫૬૪, અવજ, ગાવાર,
મધ્યમ, પચમ, દ્યેવત અને નિવાહ એ
સંગીતના સાત સૂર (સા, રી, ગા, મ, પ, ધ,
ની). -માહ નં (સ) અઠવાડિયું (૨) સ્ત્રીં
સાત દિવસ ચાલતું (ભાગવતનું) પાનાદણ કે કથા

સપટ વિં [જુઓ ચપટ] બેસતું, તગ, વળગેલું

સપ્રકાર વિં [સં] પ્રકાશવાળું

સપ્રત્યય વિં [સં] પ્રત્યયવાળું (૨) વિધાસવાળું

સપ્રમાણુ વિં [સં] સાધન, સામ્રીતીવાળું (૨)

યોગ્ય પ્રમાણવાળું, માપસર (૨) સપુષ્ટિક

(૪) અં પ્રમાણ ટાકીને ૦તા સ્ત્રીં

સપ્રયોજન વિં [સં] પ્રયોજનવાળું, હેતુપુર-સર

સપ્રયોમ વિં [સં] પ્રયોગસહિત (૨) પ્રયોગસિદ્ધ

સપ્રણુ વિં [સં] પ્રાણવાળું

સપ્રેમ અં [સં] પ્રેમસહિત, પ્રેમપૂર્વક

સપ્ત સ્ત્રીં [ઝ.] બાલુ, કોર (૨) હાર, ઓળ

સપ્તર પું [ઝ.] હિજરી સનનો બીજો માસ

(૨) સ્ત્રીં [રિ, ઝ.] પ્રવાસ, મુલાકારી (૩)

[સરં ઝ] વહાણની મુસાફરી. ૦નાર્તુ નં

પ્રવાસના વર્ણનનું પુરતક

સકરજન નં [ઝ સફરજલ, સરં મ. સફરચંદ,

સફરજળ] એક ફળ

સકરો(-ળા)ણું વિં ['સકળ' ઉપરથી] + (પ)

સકળ; ધન્ય, સપરાધુ

સકરી વિં [ફા] મુસાકરીનું; સકર કરનારં
 (૨) લહેરી, ખચાળ (૩) પું ખલાસી
 સકલ(-ળ) વિં [સં.] કળવાળુ (૨) જેનો હેતુ
 પાર પડ્યો છે તેવુ. સિદ્ધ, સાર્થક. ઠાઠા સીં
 સકા વિં [જ.] સાક; સ્વચ્છ (૨) ખલાસ,
 પૂર, કાઈ પણ બાકી ન હોય તેવુ
 સકાઈ સીં [ફા.] સાકસરી, સ્વચ્છતા (૨)
 નિઃપટતા (૩) [લા] બકાઈ (૪) ટાપટીપ
 [-મારવી, હાંકવી = ખોટું અભિમાન કરવું.
 -માંથી હાથ ન કાઢવો = ખોટી બકાઈ
 કર્યા કરવી (૨) પેતાની નિર્દોષતા રજૂ કર્યા
 કરવી.] ઠંદાર વિં સકાઈવાળું, સાક, સ્વચ્છ
 સકાચટ અં [સકા + ચટ, સરં હિં., મ.] તફન
 સકા - ખલાસ
 સકાલગોટેા પું (કા.) કરવાનું તમામ કામ
 (૨) કામના જથ્થાનો સામટો નિકાલ
 સકાળુ વિં [સ. સ + કાળ (સં. સ્કાલ)] કાળ
 પડી હોય એવું બેબાકળુ (૨) ઓચિંતુ
 સકીત સીં છોકરાની એક રમત
 સકીલ વિં [જ. ફસીલ, સરં હિં., મ.]
 લગેતગ અડેલુ (૨) સીં રક્ષણ માટે કરેલું
 બાંચકામ, કેટ ઠડક(-ક) પું પડોશકક.
 ઠંદાર પું હરે હલ જોડાયલી હોય તેવો,
 પડોશી. ઠંદારી સીં
 સકું નં [જ. સફહલ, સરં હિં. સફહા, મ.
 સફા] સકો, પૃષ્ઠ, બાજુ
 સકેદ વિં [ફા] ઘોળુ. -ઠી સીં ઘોળી ભૂકી
 (૨) ઘોળાશ (૩) ચૂના વડે ઘોળવુ તે (૪)
 ઈંડાનો વોળો ગર. -ઠો પું ઘોળો ભૂકો (૨)
 તેલવાળો વોળો રગ
 સકો પું [જુઓ સકું] પૃષ્ઠ, બાજુ
 સખક પું; નં [જ.] પાઠ, ઘડો
 સખજી સીં [ફા] ભાગ (૨) શાકભાજી,
 ભાજપાકો. ઠમંડી સીં [સરં હિં., મ.]
 શાકખતર. -ભે પું ડમરો
 સખકો પું [રવં] પ્રવાહી પદાર્થ ચૂસતાં
 થતો અવાજ (-મારવો)
 સખકું અંકિં [સં શવલ, પ્રા સવલ =
 કાચરચીતકં, દૂવિત ઉપરથી] વાસી પડ્યું

રહેવાથી ખમડી જવુ (૨) [લા] રઝળું,
 સડલુ, નકાચુ યઈ પડ્યું રહેલુ
 સખકાક અં [રવં] સખકાનો રવ
 સખકું વિં [સં. સુવદ્ધ] સારા બાધાનું; મજબૂત;
 ખમે તેવું. -ખાઈ સીં
 સખનીસ પું [ફા. સફતવીસ; સરં મ.]
 હકતરદાર (૨) એક મરાઠી અટક
 સખખ પું [જ.] કારણ, હેતુ (૨) અં કારણ
 કે. [-કાઢવો = કારણ કે બહાનું શોધવું.
 -એવો = સખખની સત્યાસત્યતા તપાસવી.]
 સખમરીન સીં [હિં.] પાણીના સપાટી નામે
 ચાલતી ખોટ [હિં, મ] જુઓ સખૂર
 સખ(-ખૂ)ર સીં (૨) અં [જ. સખ, સરં
 સખરસ નં [હિં. સખ (સં સર્વ) + રસ] મીઠું
 સખલ(-ળ, -ળું) વિં [સં] બળવાન (૨)
 [સરં મ] અતિશય, ખૂબ
 સખી સીં [જીખી ઉપરથી] + છખી, તસવીર
 (૨) શોભા; કાન્તિ [(સમાધિ)
 સખીજ વિં [સં] બીજવાળું (૨) સવિકલ્પ
 સખીલ સીં [જ] મહોરમ પહેલાં ઇશદિવસથી
 પવાતુ ધર્મદા પાણી કે શરબત (૨) પરબ
 સખૂર સીં [જુઓ સખર] ધીરજ, સહનશક્તિ
 (૨) અં 'થોભો, રહો' એ અર્થનો ઉગાર.
 -રાઈ, -રી સીં ધીરજ, સહનશક્તિ
 [-પકડવી, રાખવી] [સખોસખ મારવું
 સખોડવું સંકિં 'સખોસખ' ઉપરથી] સોટીથી
 સખોસખ અં [રવં] કપાટાખ ધ, ત્વરાથી
 સખય વિં [સં] ભયચુકત
 સખર વિં [સં. સુ + મૃ, સરં મ સુમર]
 ભરપૂર; પૂરેપૂરું ભરેલુ [-ભરવું, સખરે
 ભરવું = પરિપૂર્ણ ભરવું.]
 સખા સીં [સં] મેળાવડો, પરિવડ (૨) સમાજ;
 મંડળી [-ખેલાવવી = સખા મેળવવી, સભા
 થવાનું કહેણ મોકલવું કે કાઢવું -ભરવી = સભા
 કરવી. -મળવી = સભા થવી.] ઠેલાખ પું
 સભામા ઊઠીને ખોલતા થતો ગભરાટ ઓપતિ
 પું સભાનો અધ્યક્ષ, પ્રમુખ, સર ઠમંડપ
 પું સભાનો મહત્વ ઠંજની વિં સભાને
 ખુશ કરનાર. ઠશાસન નં સભાનું વ્યવસ્થા-

સરકામ ચલાવવુ તે ૦સદ પુ. [સં] સલાનો
સહ્ય, 'મેમ્બર'. ૦કથાન નં સલાહરાવાની
જગા

સભાગી વિ. [સ + લાગ] ભાગીદાર; દિવસેદાર
સભાપતિ, સભામંડપ, સભારંજની,
સભાશાસન, સભાસદ, સભાસ્થાન
જુઓ 'સભા'મા

સભ્યર વિ. [જુઓ સભ્ય] હરપૂર, સભ્ય(ર)
માતખર, પૈસેટકે હરપૂર(૩) વિ. સ્ત્રીંગાર્ણવતી
સહ્ય વિ. [સં] વિવેકી, સલાવિત, શિષ્ટ (ર)
પુ. સભાસદ. ૦તા સ્ત્રી સહ્યપણું (ર)

સસ્કૃતિ, સુધારો. -કયા સ્ત્રી સહ્ય
સમ પુ. ૦૫૦૦૦ [સર. ૦૫ કસમ હિં સોં (પ્રા.
સવ, સ. શર્) સોગન [-આપવા, ખવ-
હાવવા, ધાલવા, દેવા = સોગન કે પ્રતિજ્ઞાથી
ખાધુ -ખાવા, દેવા = સોગનથી ખાધુ]

સમ વિ. [સં] સરખુ, સમાન (ર) પુ. તાલનું
આરંભસ્થાન (સંગીત) (૩) સંગીતનો એક
અલકાર ૦અપૂર્ણકે નં છેલ્લી નાના
અશનું અપૂર્ણક, પ્રોપર ક્રેકશન'. ૦કણું
પું. આયત, રેક્ટેન્ગલ' (ગ.). ૦કાલીન
વિ. એક જ કાળમા સાથે વિદ્યમાન. ૦કેન્દ્ર
વિ. (મ) સમાન કેન્દ્રવાળું, 'કોન્સેન્ટ્રેડ'.
૦કેણુ (-લિક) વિ. (ગ.) સમાન કાણુ-
વાળી (આકૃતિ). ૦ક્ષેત્ર વિ. (ગ) સમાન
ક્ષેત્રફળવાળું (ર) નં 'હોરિઝોન્ટલ પ્લેઈન'

સમર્થ સ્ત્રી. [અ શમઝ (દીવા) પરથી, સર. ૦ મ.]
ચિત્તળની દીવી ૦દાની સ્ત્રી. દીવી, શમાદાન
સમકિત નં [સં સમ્યક્ત્વ] સાથી તત્વ-
જિજ્ઞાસા (જેન) [નજર સામે

સમસ વિ. (ર) અ. [સં] (-ની) પ્રત્યક્ષ, રૂપર,
સમમ વિ. [સં] સમળ; તમામ
સમઘાત વિ. [સં] (ગ) સમાન ઘાતવાળો (પદી)
સમચતુર્જુજ પુ. [સં] ચારે સમાન ખાનૂવાળો
ચતુર્જ - ચતુર્ગોણ; 'રોમ્બસ'

સમચ (-છ) રી સ્ત્રી. [જુઓ સંવત્સરી; પ્રા
સવચ્છરિય] દર વર્ષે આવતી મરણતિથિ
(ર) તે દિવસે કરાતી ક્રિયા

સમચિત્ત વિ. [સં] સર્વ પ્રત્યે કે સર્વ

અવસ્થાઓમા સમાન ચિત્તવાળુ (ર) નં
ચિત્તની સમાનતા

સમચોરસ વિ. (ર) પું. [સમ + ચોરસ] ચારે
બાજુ ને ખૂણા સરખા હોય તેવી આકૃતિ
સમચ્છેદ પુ. [સં] (મ.) અનેક અપૂર્ણકનો
સમાન છેદ (ર) વિ. સમચ્છેદી. -દી વિ.
સમચ્છેદવાળું

સમછરી સ્ત્રી. જુઓ સમચરી; છમછરી
સમજ, ૦ણુ સ્ત્રી. [સમજવું પરથી] અક્ષલ,
જ્ઞાન, ડહાપણ (ર) પરસ્પર સમજ રાખેલી
વાત; કરાર. [-પડવી = સમજવું સમજના
ધરમાં આવવું = ઉંમર લાયક થવું] ૦ણું
વિ. સમજે તેવું, સમજણવાળું. ૦દાર વિ.
સમજણુ. ૦દારી સ્ત્રી

સમજવું સંકિં [સં. સમ્ + ધ્યૈ (પ્રા. જ્ઞા) કે
સંબુધ્ (પ્રા સંબુજ્ઞ) પરથી ? સં. ૦ મ સમજણે,
હિં. સમજણે] જાણવું (ર) અર્થ ગ્રહણ કરવો
(૩) ખરાખોટાની તુલના કરવી, વિચાર
કરવો (૪) અંકિં આગ્રહ છોડવો, માની
જવું. [સમજ લેવું = અદરોઅદર સમાધાન
કરી લેવું]

સમજાવવું સંકિં સમજે તેમ કરવું (ર)
મનાવવું, નરમ પાડવું; શાત કરવું (૩)
ફેસલાવવું, છેતરવું. -ટ સ્ત્રી. સમજાવવું તે
સમજુ વિ. [સમજવું પરથી] સમજણુ, શાણું
સમજૂક વિ. + જુઓ સમજુ

સમજૂત (-તી) સ્ત્રી. [જુઓ સમજુ] સમજવું
તે, માની લેવું તે (ર) સમજાવવું તે, બ્રમ કે
વિરોધ દૂર કરી સમાધાન કરાવવું તે (૩)
શાખામણ, સલાહ (૪) ખુલાસો, વિવેચન
[-ઉપર આવવું = સમાધાન કરવું]

સમડી (-ળી) સ્ત્રી. એક પક્ષી (ર) [સં જ્ઞામી,
સર. ૦ મ.] એક ઝાડ. -ડો (-ળી) પુ.
શમી વૃક્ષ (ર) કામણ-ટૂંમણ કરનારો ખાવો
સમણ નં [સમાડું ઉપરથી, સર. ૦ સમાણ]
અઢાજસર ઉમેરવાની વસ્તુ સમેાવણ

સમણુડું સંકિં [સં સમન = અથડામણ]
ફેરવવું, વીંચવું [(ર) વેગવાળો અવરજવર
સમણાસમણુ સ્ત્રી. [જુઓ સમણવું] વીંચાવીંચ

सम(-भा)शी श्री० [सं. सम्+भा+नी परधी ?]

श्रीशी वरतु भाटेना नाञ्जु वीपियो

समशी न० ञ्जुओ रवपु [-आवपुं रवपु
आवपु (२) छिउट कामना होवी. छिउ
तने तो पैसाना न समशी आवे छे (३)
अेकदम तुको सूअवे]

समतल वि० [सं.] सरणी सपाहीनु (२) न०
सरणी सपाही(३) 'प्येछन' (ग.) ०त्रिकोण-
मिति श्री० 'प्येछन' द्विगोनेमेदी' (ग.).
०भूमिति श्री० 'प्येछन न्योमेदी' (ग.)

समता श्री० [सं.] समत्व, सरणापण

समतुल्य श्री० [सं.] समतोल्पण

समतोल्प वि० [सम+तोल्प] सरणा वजननुं
(२) सरणु; समान (३) पुं०; न० अरापर
सरणुं वजन. [-छितरपुं = सरणेसरणुं यवुं.]
०ता श्री०. ०न, ०पणुं न० समतोल्प होउं
के यवु ते [त्रिकोण (ग.)

समत्रिकोण पुं० [सं.] त्रये सरणी आणुवणो
समत्व न० [सं.] समता. ०शुद्धि श्री० समता-
वाणी शुद्धि

समथण वि० [सम+थण] समान सपाहीवाणुं
समहर पुं० [सर० हिं. समं(-सुं)दा] सभ्रुव(प)
समदर्शिता श्री० [सं.] समदर्शीपण
समदर्शी वि० [सं.] सौनी तरक सरणी नजरे
जेनाके, निपक्षपाती

समदुःख(भी) वि० [सं.] सरणा दुःखवाणुं;
पीलनु दुःख जेछ तेउलु न दुःखी यनाके

समदृष्टि वि० [सं.] समदर्शी(२) श्री० समानदृष्टि;
निपक्षपात [यामदुं

समदो पु० कमान्या के रंम हीना विनानु तानुं
समद्विभुज वि० [सं.] जे सरणी सुलवाणुं
(ग.). ०त्रिकोण पु० जेनी जे आणु सरणी
होय जेवा त्रिकोण (ग.)

समधारण वि० [सम+धारण] सरणुं, नही
छियु के नीयुं (२) मध्यम प्रकारनुं

समधारण न० सरणुं धारण ('मोडरेशन')

समन श्री० [फा.] य पेदीनुं दुव

समनबाहु पु० [सं.] श्रमण के स्वज्ञान के शमन
+ बाहु] भरनारना हाथ अडकाडी, इक्षि

साथे आकाशने के मंदिरमा अपाय छे ते लाहु

समनामिक वि० [सं.] 'कोन्शेकल' (ग.)

समन्वय पुं० [सं.] अेकसरणो व्यवस्थित
क्रम (२) परस्पर संभव (३) तात्पर्य

समन्वित वि० [सं.] समन्वय करेनुं; युक्त,
समष्ट [[-काटवे, नीकणवे]

समन्स पुं० [इ.] अदालती तेहु के तेना पत्र

समपाणि पुं० [सं.] गायनना तालना कालनी

साथे न ताणी पडवी ते [(आकृति) (ग.)

समपालु(-णु) वि० सरणी आणुओवाणी

समशुद्धि वि० [सं.] सर्वने सरणा समनार

(२) श्री० समतानी शुद्धि, समत्वशुद्धि

समभाज पुं० [सं.] सरणो भाग

समभाव पुं० [सं.] समतानी शुद्धि-लाव

(२) पोतीकापणुं. -वी वि० समभाववाणुं

समभुज(-थय) वि० [सं.] ञ्जुओ समभालु

सममिति श्री० [सं.] सरेश (ग.)

समय पुं० [सं.] वधत; काण (२) मोक्ष (३)

लाग, अवसर, सन्नेग (४) प्रतिज्ञा; नियम

(५) स केत, वडाड (६) सिद्धात (७) शाणामां

शिक्षण भाटे नियत करेदो समथविभाग;

'वीरिय.' [-ओणअवे, जेवे, वतवे =

प्रसंग के सन्नेग अरोपर समजवे-नलवे.

-थवे = (कोई काम करवा भाटेनो) नियत

के योग्य वधत थवे. -अराई जवे = वधत

पूरो यई जवे (२) अवकाश न रहेवे (३)

आभरकाण आपी लागवे.] ०सा वि० सिद्धात

समनार. ०पत्रके न० समयनी क्षणवणुनी

नोधि. ०भूर्ति श्री० समय के नमानो

प्रतिनिधिरूप मनुष्य. ०विरोधी वि० नमाना

जोवा विरुद्ध वर्तनार. ०साधु वि० समय

जेछ पोतानुं काम कादी सेनार. ०सूयक वि०

समयसूयकतावाणुं. ०सूयकता श्री० समयने

योग्य तत्काण कार्य करवाना शुद्धि -याथार

पुं० [+आचार] समयनो आचार, स्थापित

रिवाज. -यानुवर्ति वि० समयानुवर्ती-
पणुं. -यानुवर्ती वि० [+अनुवर्ती] ञ्जुओ

समयानुसारी. -यानुसार अ० [+अनुसार]
समयने अनुसरीने; समय प्रमाणे. -यानु-

સારી વિં સમયને અનુસરીને વર્તનાર.
 -યોચિત વિં [+ઉચિત]. સમયને અનુકૂળ
 સમયુક્ત' નં [સં] બરોબરિયા વચ્ચેનું યુક્ત
 સમર વિં સાત(સકેતની બાબામા) [રણક્ષેત્ર
 સમર પું, નં[સં.] યુક્ત ઓમ્મિ(-મી) સ્ત્રીં
 સમરણુ [પ્રા.] નં (૫) જુઓ રમરણ -છી
 સ્ત્રીં રમરણી; જપમાળા [કરવું
 સમરણું સંકિં [સં સ્ત્રુ, પ્રા. સમર] રમરણ
 સમરસ વિં [સં] એકસરખા રસવાળું
 સમરામણુ નં [સમરાવણુ પરથી] સમરાવ-
 વાણું મહેનતાણુ
 સમરાવણુ સંકિં 'સમારણું' પ્રેરક
 સમરખણુ નં [સં] રણક્ષેત્ર [(ગ.)
 સમરખ વિં[સં] સમાન રૂપવાળું(ર) 'સિમિલર'
 સમરેખ વિં[સં.] સમાન રેખા ઉપર આવેલું
 (ગ) ઓતા સ્ત્રીં -ખા સ્ત્રીં સુરેખા
 સમર્થ વિં [સં] બળવાન, શક્તિમાન. ઠક
 વિં (ર) પું સમર્થન કરનાર ઓતા સ્ત્રીં
 સામર્થ્ય; યક્તિ ઓ નં દલીલોથી પુરવાર
 કરવું તે (ર) ટેકો (૩) સાબિતી
 સમર્થિત વિં [સં.] સમર્થન કરાયેલું
 સમર્પક વિં [સં] સમર્પણ કરનાર (ર)
 [સરં મ] યોગ્ય; ઉચિત, બરોબર બધ-
 બેસતુ. -ણુ નં [સં.] અર્પણ કરવું તે. -છી
 વિં (ર) પું જેણે સર્વસ્વ અર્પણ કરી
 દીધું હોય તેવું (પુષ્ટિમાર્ગમા)
 સમર્પણુ સંકિં [સં સમર્પ] સમર્પણ કરવું
 સમર્પિત વિં[સં.] સમર્પણ કરેલું, સમર્પણેલું
 સમક્ષ વિં [સં] મલિન, મલક કે મેલવાળું
 સમલક્ષી વિં[સમ+લક્ષ] એકસરખા લક્ષવાળું
 સમક્ષંજ વિં[સં] સરખા લેખવાળું (ગ).
 ઠક, ઓચતુષ્કોણુ પું 'ટ્રેપેઝિયમ' (ગ.)
 સમલો પું [ફા. શમ્લહ; સરં મ. સમલો]
 કસબથી બરેલી એક ભતની ટોપી
 સમવચક [સં], સમવચી વિં સરખી
 ઉંમરનું, સમોવડિયુ
 સમવસરણુ નં [સં.] (જેન) આચાર્ય કે
 મહાન વ્યક્તિની પધરામણી વેળા એકઠો
 થતો સમુદાય-પરિષદ

સમવાય પું [સં] સમૂહ (ર) સબધ (૩)
 એવો નિત્ય સબધ કે જેમા એક સબધીને
 નારા થતાં બીજો સબધી પણ નારા પામે
 (જેમ કે, દૂધ અને તેના સફેદ રંગનો) [ન્યા].
 ઓતં નં અનેક સ્વાયત્ત સમૂહોનું એકત્ર
 રાજ્યતંત્ર, સમૂહતંત્ર; 'ફેડરેશન'. -થી વિં
 સમવાય-સબધવાળું (ર) સમવાયતંત્રને
 લગતું, 'ફેડરલ'. -થી કારણુ નં કાર્યમાં
 સમવાય-સબધથી રહેતું કારણ, ઉપાદાન-
 કારણ (જેમ કે, માટી એ ઘડાતું)
 સમવિચારી વિં(ર) પું[સમ+વિચાર] સરખો
 વિચાર ધરાવનાર, વિચારમા મળતું
 સમવેદી વિં [સં. સમ+વિદ્] સમાન વેદના-
 વાળું, સહનુભૂતિવાળું -દિવ નં
 સમવૃત્ત નં [સં] ચારે ચરણ સરખા હોય
 તેવો છંદ (ર) મુખ્ય રેખાશાનું વૃત્ત (૩)
 વિં સરખા છંદવાળું
 સમશાન નં [જુઓ રમશાન; સરં મ.
 સમ્શાન] મસાણ. -નિયું વિં રમશાન
 જેવું-નિર્જન (ર) અમગળ (૩) ડાધુ
 તરીકે આવેલું [ઠંડીવાળું
 સમશીતોષણુ વિં [સં] સરખી ગરમી અને
 સમશીર, ઓખહાદુર જુઓ શમશીરમા
 સમશ્લોકી વિં [સં. સમ+શ્લોક] એકસરખા
 શ્લોકવાળું, મૂળ શ્લોક પ્રમાણે શ્લોકવાળું
 (ભાષાતર) [ઉલટું]
 સમષ્ટિ સ્ત્રીં[સં] સમગ્રતા, સમુદાય ('વ્યષ્ટિ'થી
 સમસમ અં [રવં] (જેરથી કૂકાતા કે વીધાતા
 પવનનો અવાજ). ઓવું અંકિં [સં. સિમિ-
 સિમાયતે] એવો અવાજ યવો (ર) ધૂધવાઈ
 રહેવું (મનમાં). -માટ અં સમસમત હોય
 તેમ (ર) પું ભાગણીથી સમસમતુ તે
 સમસામયિક વિં [સં.] સમકાલીન
 સમસૂત્ર વિં [સં.] એકસરખું -સપાટ; 'લેવલ'
 સમન્ત વિં [સં] સમ ; તમામ, બધું 'બેથ'
 (ર) નં સમગ્ર સમુદાય
 સમસ્યા સ્ત્રીં [સં] પ્રશ્ન, કોયડો (ર) સાન;
 સકેત (૩) ઉપાણ. [-પૂરણી = સમસ્યા-
 પૂર્તિ કરવી.] ઓપૂર્તિ સ્ત્રીં સમસ્યાનો જવાબ

આપવો કે અધૂરો ભાગ પૂરો કરી આપવો તે;
એવી રમત

સમળી, -જો। જુઓ 'સમડી'માં

સમજસ વિં [સ] ઈચિત, વાજખી (૨)

હોશિયાર, સુજ (૩) સ્પષ્ટ, સમજ સંકાય તેવું

સમા સ્ત્રીં [સરં મ. (મં. સમ)] પૂરી ભરતી

આવ્યે ૧૨ મિનિટ પાણી થોભે છે તે

સમાગમ પું [સં.] સંયોગ; મેળાપ (૨)

સોબત, સગત

સમાચાર પું [સં.] ખબર (બહુધા બંવંભા).

[(-ના) સમાચાર ભેવા, લેવા = સલાહ

રાખવી, તપાસ રાખવી.] બંવત્ર નંવર્તમાનપત્ર

સમાજ પું [સ] સમુદાય (૨) મંડળી, સભા

(૩) એક ધર્મ કે આચારવાળો જનસમુદાય

(૪) ન્યવસ્થિત જનસમુદાય, જનતા. ઠંડારણુ

નં સમાજતત્ત્વની રચના-ન્યવસ્થિતિ. ઠંડવી

વિં સમાજમાજ છવી શકે એવું (૨)

સમાજ ઉપર છવનાર. ઠંડાદ પું વ્યક્તિ

કે વર્ગની નહિ, પણ સમાજની સત્તાનો

વાહ; 'સોશિયેલિઝમ'. ઠંડાદી વિં (૨)

પું સમાજવાદમા માનનાર, ઠંડિયા સ્ત્રીં,

ઠંડાસ્ટ્ર નં સમાજન્યવસ્થાનું નાસ્ટ્ર. ઠંડૃત્તિ

સ્ત્રીં સમાજમા રહેવાની કે તે વસાવવાની

માણસની સહજવૃત્તિ. ઠંડાસ્ટ્રી પું સમાજ-

શાસ્ટ્રનો વેત્તા, ઠંડાસ્ટ્રીય વિં સમાજશાસ્ટ્ર

સ બધી. -જિંક પું [સં.] સમાજનો સભાસદ

(૨) પ્રેક્ષક -છ વિં સમાજનુ, સમાજ

સ બધી (૨) કોઈ અમુક સમાજમા ભેડાયેલું

(૩) પું તેવો પુરુષ વિશિષ્ટ સમાજનો સભ્ય

સમાજ સ્ત્રીં [સમાવ પરથી] સમાવ તે,

સમાવેશ (૨) નં સમાવણ

સમાજી સ્ત્રીં જુઓ સમજી

સમાજી વિં [પ્રા. સમાજ (સં સમાન)] સમાન,

સરણુ (૨) -ને લાગુ પડતી [ગાળ] (૩)

અં [અપ સમાણુ, પ્રા. સમમ્] -ની સાથે-

સાથ; જુઓ સમુ ૩

સમાજી પું મોટી સમાજી

સમાદર પું [સં] આદર, સમાન

સમાદાન નં [સં] જોનાનું નિત્યકર્મ (૨) જોત

કે દાનનો સ્વીકાર

સમાદો પું (કા.) અસાની પયરી (૨)

સરસામાન; રાચરચીલુ

સમાધ સ્ત્રીં જુઓ સમાધિ (પ.)

સમાધાન નં [સં.] વિરોધ, શંકા કે ગૂંચવણનો

નિવેડો અને શાંતિ (૨) વૃષ્ટિ; સતોષ (૩)

ધ્યાન; સમાધિ (૪) પતવું કે પતાવણુ તે (૫)

કળિયાની પતાવટ (૬) નાટકમા મુખ્ય

બનાવ, જે આણધારી રીતે આખા વસ્તુને

ઉત્પજ કરે છે. [-ઉપર આવવું = સમાધાન

કરવું.] -ની સ્ત્રીં સમાધાન, નિવેડો (૨)

ચિત્તની શાંતિ; નિરાત (૩) સુલેહસપ (૪)

પું મંદિરની જરૂરિયાતો વેચીલોને સમજાવી

તેમની પાસેથી મામણી કરનાર મંદિરનો

અધિકારી, મંદિરની આતરિક વ્યવસ્થા કરનાર

સમાધિ પું; સ્ત્રીં [સં.] જેમા ધ્યાતા અને

ધ્યાનનો ખ્યાલ લુપ્ત થઈ ધ્યેયનુ સ્વરૂપ જ

ચિત્તમાં રહે છે તેવું કોડું ધ્યાન (યોગ)

(૨) સાધુસંન્યાસીનુ મરણ (૩) સાધુસંતને

ઢાટયા હોય તે જગા પર કરેલી દેરી.

[-ચડવી, ચવી, -માં બેસવું, લાગવી =

પરમાત્મચિંતનમાં તદ્રૂપ થવું -ચડાચવી =

સમાધિરય થવું -ચણવી, -ખાંધવી =

સાધુસંતને ઢાટયા હોય ત્યા દેરી ચણવી

-લેવી = મરણ પામવું (યોગી કે સાધુસંતનુ).]

ઠંડથ વિં સમાધિમા પડેલુ

સમાન વિં [સ] સરણુ (૨) પું પાચ પ્રાણ-

વાયુમાનો એક (જુઓ પચમાણ) ઠંડક

વિં સમાનકક્ષાનું. ઠંડા સ્ત્રીં ઠંડર્મ ([-મીં])

વિં [સં] સમાન ગુણધર્મવાળું. ઠંડપ વિં

સમરૂપ જુઓ. ઠંડપતા સ્ત્રીં. ઠંડાપા પું

શિલ ભાષાઓવાળાના વ્યવહારમા ચાલે એવી

એક - સર્વ સાધારણ ભાષા ઠંડૃત્તિ સ્ત્રીં

સમજુદ્ધિ. સમજાવ. ઠંડીલ વિં સમાન

ગુણ, ધર્મ કે સ્વભાવનું. -નાધિકરણુ વિં

[+અધિકરણ] એક જ અધિકરણ, આશ્રય

કે વિભક્તિવાળું (૨) નં સમાન અધિકરણ,

આશ્રય કે વિભક્તિ. -નાધિકરણુ બહુમીલિ

પું સમાસ છોડવામા આવે ત્યારે જેનાં

ખને પહો સમાન વિભક્તિમા હોય તેવો
ખલુનોહિ સમાસ (આ.). -નાર્થ વિં
[+ અર્થ] સમાન અર્થવાળું. -નિકા પું
એક હંદ. -નોદક વિં(૨) પું [તદક]
સાતથી ચૌદ પેઢી સુધીના સમાન પિતૃઓને
અશ્વિ આપનાર સગો. -નોપમા સ્ત્રી
[તપમા] ઉપમાનો એક પ્રકાર (કા. શા.)
સમાપન નં, -ના સ્ત્રી [સં] સમાપવું -
સમાપ કે પૂરું કરવું તે, સમાપ્તિ
સમાપવું સંકિં [સં સમાપ્] સમાપ કરવું
સમાપ્ત વિં [સં] પૂરું; પૂર્ણ. -પ્તિ સ્ત્રી
પૂરું થવું કે કરવું તે, છેવટ; અંત
સમાપક સ્ત્રી [પ્રા. સમાવ (સં. સમાજ)] પૂજન
સ્તવન માટે બંધાવે સાથે બેસવું તે (જૈન)
સમાપતિ સ્ત્રી [સં.] તાલના લયનું એકત્વ
સમાપુષ્પ વિં [સં.] યુક્ત, જોડાયેલું (૨)
તૈયાર કે તત્પર થયેલું
સમાર પું [સમારવું પરથી, સરં મ] સમારવું
તે, સમારકામ (૨) ચાસમા બી નાખી તે
ઠાંકવા ઉપર ફેરવવામા આવતું લાખું પાટિયું
[-દેવે = સમાર વડે સરખું કરવું સમારે
આવવું = કણસલું હોદ બિલસજેવડું થવું]
ઠંકામ નં સમારવું - ફરત કરવું તે
સમારવું સંકિં [પ્રા સમાર (સં સમ્+આ+
રચ્) ફરત કરવું. સુધારવું (૨) કાપવું (શાક)
(૩) ઓળી કરીને વ્યવસ્થિત કરવું (વાળ)
સમારંભ પું [સં] ઠાઠમાઠથી કરેલો આરંભ
(૨) ધામધૂમવાળો ઉત્સવ [તે
સમારંધન નં [સં] પ્રયત્ન કરવું - રંજન કરવું
સમારોપ પું, ઠણ નં [સં.] આરોપવું તે
-પિત વિં [સં] આરોપેલું, ચડાવેલું
સમાસવું સંકિં [સં. સમ્+માલ, સરં હિં.
સમાલના] સલાળવું
સમાલોકન નં [સં] બરાબર જોવું તે
સમાલોચક વિં [સં.] અવલોકન કરનાર
-ના સ્ત્રી અવલોકન [કે સમાવવું તે
સમાલ પું [સમાવવું પરથી] સમાવેશ, સમાવ
સમાવડાવવું સંકિં 'સમાવડું' પ્રેરક
સમાવર્તન નં [સં.] વિદ્યાભ્યાસ પૂરો કરી

બ્રહ્મચારીનું ઘેર આવવું તે
સમાવડું સંકિં 'સમાવડું' પ્રેરક
સમાવિષ્ટ વિં [સં] સમાવેલું; સમાવેશ પામેલું
સમાવું અંકિં [પ્રા સમાવ (સં. સમ્+આપ્),
સરં મ. સમાવર્ણે] માવું, અંદર આવી
જવું (૨) સતાવું, ચાલતા તંત્રમા ગોઠવાવું -
અનુકૂળ થઈને સ્થાન પામવું [સમાઈજવું
= અંદર પેસી કે મળી કે લાગી જવું, લોપ
કે અદ્વિય થઈ જવું]
સમાવેશ પું [સં] સમાવું તે, સમાસ
સમાવેશ પું [સં] સમાવું તે, સમાવેશ (૨) બે
કે વધારે શબ્દોના સંયોગથી થયેલો શબ્દ (આ.)
(૩) સંક્ષેપ [-થવે = સમાઈને રહેવું, ચાલુ
તંત્રમા ગોઠવાઈ જવું (જેમ કે, વહુનો
સાસરામા)] [અભિનિવિષ્ટ
સમાસક્રા વિં [સં.] ખૂબ આસક્તિ (૨)
સમાસંગ પું [સં] ખૂબ આસક્તિ (૨)
મિલન, સંયોગ (૩) અભિનિવેશ
સમાસાત્મિક વિં [સં] સમાસરૂપ
સમાસોક્તિ સ્ત્રી [સં] એક અર્થાલંકાર, જેમા
સમાન કાર્ય, લિંગ કે વિશેષણ દ્વારા પ્રવૃત્તિમા
અપ્રવૃત્તિનો વ્યવહાર સમારોપિત થાય છે
(કા શ)
સમાહાર પું [સં] સંગ્રહ, સમૂહ (૨) સંક્ષેપ
ઠંદ પું ઠંદ સમાસનો એક પ્રકાર. ઉદા.
'યદ્રાતદ્રા', 'જઆવ'
સમાહિત વિં [સં] શાત, સ્થિતપ્રજ્ઞ (૨) એકાગ્ર
સમાહૃત વિં [સં.] ભેગું કરેલું (૨) સંક્ષિપ્ત
સમાનર વિં [સં] સમાન અતરે આવેલું,
સમાન અતરવાળું, 'પેરેલલ' વ્યત્યુભૂજ,
વ્યત્યુકેષ્ણ પું 'પેરેલલોગ્રામ (ગ.)' ઠખાત
નં 'પેરેલલોપાઇડ' (ગ.)
સમિતિ સ્ત્રી [સં] મડળી, (નાની) સભા
સમિતપાણિ વિં [સં] હાપમાં સમિધવાળો
(બ્રહ્મચારી - વિદ્યાર્થી)
સમિધ સ્ત્રી [સં] યજ્ઞોપયોગી લાકડું
સમીકરણ નં [સં] સરખું કરવું તે (૨)
'ઇકવેશન' (ગ.) (-છોડવું, બંધવું)
સમીક્ષણ નં [સં] સમીક્ષા કરવી તે

સમીક્ષા સ્ત્રી[સં.]બારીકાઈથી જોવું કે તપાસવું
તે (૨) આલોચના; સમાલોચના

સમીચીન વિ[સં] યથાર્થ (૨) યોગ્ય

સમીપ વિ[સં] નજીક, નિકટ. ૦તા સ્ત્રી.

૦વર્તી, ૦રથ વિ[સં] નજીકનું; પાસે પડેલું

સમીર, ૦ણ પુ[સં] પવન

સમીસ ધ્યા, સમીસાંગ સ્ત્રી[સમી-પ્રા
સમિજ, સ સમિત કે સમ્પર્ગ]+સંધ્યા, સાજ]
સંધ્યાકાળ, સાજની વેળા

સમુચિત વિ[સં] યોગ્ય

સમુચ્ય પુ[સં] સંગ્રહ; સમૂહ (૨) એક
અલકાર (કા શા.)

સમુચિત વિ[સં] એકત્રિત; એકઠું કરાયેલું

સમુત્ક્રમ પુ[સં] વિકાસ; 'એવોલ્યુશન'

સમુત્ક્રાંતક વિ[સં] સમુત્ક્રાંતિ કરનાર

સમુત્ક્રાંતિ સ્ત્રી[સં] જુઓ ઉત્ક્રાંતિ

સમુત્થાન ન[સં.] ઉત્થાન (૨) ઉદય (૩)

ઉલ્લેખ (૪) રોગમુક્તિ; આરોગ્ય

સમુદય પુ[સં] ઉદય, ઊગમ

સમુદાય પુ[સં] ટોળું; જથ્થો

સમુદરણ ન[સં.] દ્વાર

સમુદ્ભવ પુ[સં] ઉદ્ભવ; ઉત્પત્તિ, ઊગમ

સમુદ્ર પુ[સં] દરિયા [-ખેડવો = સમુદ્ર

પર મુસાફરી કરવી. -હોલોખવો, વલોખવો

= સમુદ્રન પત કરવું (૨) કાંઈ મુશ્કેલ બાબત

ચર્ચાવી] ૦કાંડો, કિનારો = પું દરિયાનો

કાંડો. ૦પ્રખંધ પુ[સં] એક ચિત્રકાવ્ય. ૦દળ

ન[સં] એક વૃક્ષ (૨) તેનું દળ. ૦દ્રીણ,

દ્રેણ (-ન) [સરં મ] ન[સં] સુકાઈ ગયેલું

દરિયાનું શીણ, એક ઔષધિ. ૦મંથન ન[સં]

હાનવો અને ઢેવોએ અમૃત માટે કરેલું

સમુદ્રનું મથન. ૦યાન ન[સં] દરિયાઈ મુસાફરી.

૦દ્વતા સ્ત્રી સમુદ્રમાં થતી લતા, 'વીડ'

૦શોષ પું એક વનરપતિ

સમુજતિ સ્ત્રી[સં] ઉન્નતિ, આબાદી

સમુરત ન[સં] [મં સુ + મુરત] શુભ મુહૂર્ત

સમુદ્ધાસ પુ[સં] ઉદ્ધવાસ, આનંદ, પ્રસન્નતા

સમું વિ[સં] સમ [ઠીક, સરખું; દુરસ્ત,

વ્યવસ્થિત (૨) [અવ. સમઠ, પ્રા. સમં (સ

સમમ્)] જુઓ સમાધુ' (૩) અ[સં] સાથેસાથ;

સહિત. ઉદા[સં] ધડાકા સમુ તે નીચે પડ્યું.

[-કરવું = સમારવ (૨) ગોઠવવું, વ્યવસ્થિત

કરવું] ૦નમું વિ[સં] સમુ, સરખું

સમૂલ (-ળ) વિ[સં] મૂલસહિત. -લાઝ વિ[સં]

[+ અગ્ર] મૂળ તથા ટોચ સાથે

સમૂહ પું[સં] ટોળું. ૦કાર્ય ન[સં] આખા

સમૂહનું એકત્રિત, એક બનીને થતું - સંગઠિત

કાર્ય. ૦તંત્ર ન[સં] જુઓ સમવચન તંત્ર

૦પ્રાર્થના સ્ત્રી સામુદાયિક પ્રાર્થના. ૦વાચક

વિ[સં] સમૂહ બતાવનાર. ૦સમભાવ પું આખો

સમૂહ સાથે એક ક્રિયામા લાગતા અનુભવે

તેવો સમભાવ. ૦શિક્ષણ ન[સં] સમૂહને - અન-

કને એક સાથે શીખવવું તે - હી પું એક છદ

સમૂળ, -ળું વિ[સં] જુઓ સમૂલ ૦ચુ વિ[સં]

[સં સમૂલકા] સમૂળ, તમામ, પૂરેપૂરું

સમૂહ વિ[સં] સમૂહિવાળું; સંપન્ન

સમૂહિ સ્ત્રી[સં] આબાદી, ઐશ્વર્ય, સપત્તિ.

૦માન વિ[સં] સમૂહિત યુ

સમે પું [જુઓ સમે] + સમય

સમેટવું સંક્રિં [જુઓ સમેત, સરં હિં

સમેટના, મ. સમેટળું] આટોપવું, એકઠું કરવું

સમેત વિ[સં] સંયુક્ત, સાથે હોય તેવું

(૨) અ[સં] સુધ્ધા, સક્ષિત

સમેસમું વિ[સં] 'સમુ'નો દ્વિર્ભાવ બરોબર

સમુ (૨) સીધેસીધું હોય તેવું, યથાર્થ

સમેરવો પું એક વનરપતિ

સમયો પું[પ્રા. સમેજ (સં. સમેત)] સામૈયુ(૨)

અમુક એક ધર્મના માણસોનો મેળાવડો

સમો પું [જુઓ સમય] વખત (૨) પ્રસંગ;

અવસર [-કઠણ કે બારીક હોવો =

મુશ્કેલીભર્યો વખત હોવો - જોવો = સંજોગો

તપાસવા (૨) લાગળેળવો - વળવો = પહેલાં

જેવું સારું થઈ જવું; પહેલાની રિથિતિમાં આવી

રહેવું] [મળતી સુખશાંતિ

સમોત્તી સ્ત્રી [જુઓ સમોત્ત] સ પમા રહેવાથી

સમોત્ત વિ[સં] સમવેત સામૂહ, એકસાથે

સમળું

સમોત્સાર પું[સં] 'ધેરેબોલા' (ગ.)

સમોરવું અંકિં [પ્રા. સમોર(સં. સમવ+ત્વ)]

(કા) ફરીથી પાગરવું

સમોક્ષ (લ.) સ્ત્રીં [પ્રા સમિલા (સં. શમિલા, શમ્યા)] જોતર બરાવવાની ધૂસરાની ખીલી

સમોવડ(-ડું) વિં [પ્રા સમોવજ (સં સમવ +પત્) = સામે આવવું પરથી] સમાન;

બરાવરિયું (ર) પ્રતિસ્પર્ધી. -હાઈ સ્ત્રીં સમોવડિયાપણાનો ભાવ (ર) સ્પર્ધા, હરીફાઈ

-દિયણું વિં સ્ત્રીં, -દિયું વિં સરખી ઉંમરનું; સરખું (ર) પ્રતિસ્પર્ધી, હરીફ -ડી

સ્ત્રીં સમોવડાઈ [તેને માટેનું પાણી સમોવણું નં [સમોવવું પરથી] સમોવવું તે કે

સમોવવું સંકિં [પ્રા. સમોવજ ? (સં સમવ +પત્)] વધારે ગરમ પાણીને નવાથ એવું

કરવા તેમાં ઠંડું પાણી ઉમેરવું સમ્યક વિં [સં.] યોગ્ય (ર) અંકિં, બરાબર

-ફાવ નં -ગદિ સ્ત્રીં યે ગ્ય - સાચી દષ્ટિ સમ્રાણી સ્ત્રીં [સં] મહારાણી, સમ્રાટની સ્ત્રી

સમ્રાટ પું [સં] રાજાવિરાજ, શહેનશાહ સમુદ્રિક વિં [સં] યુદ્ધિ કે પ્રમાણ સાથેનું

ઠંડા સ્ત્રીં સર નં [સં] સરોવર

સર સ્ત્રીં [મં, દે સરિજા, સરી = માળા, હાર, સરં મ.] ગળામાં પહેરવાની સેર. સાકળી

સર પું [ઈં] અગ્રેષ્ઠ રાજ્યમાં અપાતો એક ઇલકાબ (ર) સાહેબ (હાઈન્ડ્રૂબમાં મારતરને

માટે સંબોધન) (૩) [ઈં શૌર] સિમિટેડ કપનીની ધાપણનો હિસ્સો -ભાગ

સર- વિં [ફા.] 'વડું'ના અર્થમાં શબ્દની આગળ (ઉદાં સરસૂમો)

સર પું [સરં ફા., મ] (વધુ ખરબંબંમાં) પત્તાની રમતમાં અમુત્તુ પ્રાચીન્ય તે, હુકમ

[પાડવા, ખેલવા = રમતમાં કઈ ભાતનું પત્તુ સર ગણાશે તે કહેવું.]

સર વિં [સરં હિં, મ] તાબે, આધીન, જિતાયેલું (-કરવું, થવું)

સર પું [અંબંબં (ન્યાજ મણવામાં) મુફલ અને મુહતના મહિનાનો ગુણાકાર

સર અં [સરં મ] 'પ્રમાણ, રૂએ' એ અર્થમાં

નામની કે વિરોધણી સાથે (ઉદાં કાયદેસર, માફકસર) (ર) 'માટે, અર્થે' એ અર્થમાં

નામની સાથે ઉદાં બધાસર (૩) નિરર્થક પૂર્વ પદ તરીકે ઉદાં સરસમાચાર

સરઅવસરે અં વખતોવખત (સુ) સરકં, બં -ખ, સ્ત્રીં [સરં મ સરક = પશ]

લગામ, અછોડો, રાશ [એક છોડ સરકટ નં [સં શર+કટ] નેતર કે ખર જેવો

સરકણું વિં ['સરકવું' ઉપરથી] સરકી બચ -જવાય એવું (ર) નં સરકણી જગા

સરકત સ્ત્રીં [અ શિરકત સરં મ.] પતિયાળો ધંધો -તી વિં ભગીદારી, પતિયાળું

સરકવું અંકિં [સં. સુ કે સરક પરથી, સરં મ. સરકળે, હિં. સરકના] લપસવું, ખસવું

(ર) છટકવું, ધીમે રહીને જતા રહેવું સરકસ નં [ઈં] જનાવર, કસરત વગેરેના

ખેલનો તમસો સરકાર પું, સ્ત્રીં [ફા] પ્રભુનું શાસન કરનારી

સત્તા (ર) રાજસાહેબ, સત્તાધીશ એ અર્થના ઉદ્યોધનમાં વપરાય છે [-દરબારે ચડવું,

-માં જવું = કોરટમાં દાવો કરવો, ધનસાફ કે હક માટે કોરટે જવું] બધારે પું, બહારણું, બં

બહરત નં મહેસૂલ -રી વિં સરકારનું, સરકાર સબધી [-રસ્તો = બહોર રસ્તો]

સરકિયું નં ['સરકવું' ઉપરથી] સરકી શકે તેવી ગાઠ

સરકું નં (સુ.) સળકું, શેટલો સરકો પું [ફા સિરક્રહ સ સરક] ધણો જ

ખાટો રસ, તાકી, શેરડી, દ્રાક્ષ વગેરેનો ખટાશ ચડેલો રસ

સરખ સ્ત્રીં બુચો સરક સરખાઈ સ્ત્રીં, -પણું નં [બુચો સરખું]

સરખું હોવું તે -મણી, -વટ સ્ત્રીં ટુલના, મુકાબલો (ર) બરાબરી

સરખાવવું સંકિં ['સરખું' પરથી] મુકાબલો કરવો, મેળવી જોવું, ટુલના કરવી

સરખી સ્ત્રીં ['સરખું' ઉપરથી] બુચો ચત્રસ્રતિ સરખું વિં [પ્રા સરિલ (સં સરક)] બરાબર;

સમાન (ર) સપાટ, ખાડાકરા વિનાનું (૩)

ખરેખર રીતનું, વ્યવસ્થિત (૪) ઢાળવું; ઘટિત.
ઉદાઁ મારા સરખું કામ (૫) ધાક્યમા નામ
પછી વપરાતા, 'ય' કે 'યે' જેવો લાવ સૂચવે
છે. ઉદાઁ આગળી સરખી ન ઉપાડી. [સરખી
નજર = નિષ્પક્ષપાત દષ્ટિ. નહિ સરખું =
નહિ જેવું (૨) નજરું.] -ખેસરખું વિ.
ખરાબરિયું, સમોવડ

સરગરમી સ્ત્રીં [ફા.] ચપળતા, હોશિયારી
સરખવેા પું [સ શિયું] એક ઝાડ
સરગી સ્ત્રીં [ઘ. સહરી; હિં સહરગહી (ઘ
સહર + ફા. ગહ)] રોજના દિવસોમાં મળસકે
વહેલો કરાતો નારતો

સરઘસ નં [ફા. રહગરત, સરં મ સરગરત]
વર્યોડાની પેઠે, પ્રસંગ પર ગામમા ફરે
છે તે કે તેમ નીકળેલ સમુદાય (-કાઠવું,
-નીકળવું)

સરધાસ નં એક ઘાસ [(૨) સૃષ્ટિ
સરજત સ્ત્રીં [સં સૂજ પરથી] સરજેલી વસ્તુ
સરજનહાર પું ભુઓ સર્જનહાર
સરજવું સંક્રિં ભુઓ સર્જવું
સરજી સ્ત્રીં (કા.) એક જાતનું બરવાડી ગીત

સરજેરી સ્ત્રીં [ફા.] ભુઓ સિરજેરી
સરડ અં [રવં] ય સ વતા થતો અવાજ
સરડકો પું [રવં] સરડ એવો અવાજ; સૈડો
(૨) સખડો (-બરવો)

સરડી સ્ત્રીં [ભુઓ સરડો] (સુ) કાચિંડો
(૨) સરડાની માઠા. [-પેસી જવી = મનમા
ખોટો ખ્યાલ કે ભ્રમ વસી જવો.]

સરડો પું [પ્રા. સરડ (સં. સરટ); સરં મ
સરડા] કાચિંડો

સરખું નં [સં] સરવું તે

સરજિ(-ચી) સ્ત્રીં [સં.] પગરરતો; માગ
(૨) ગોઠવણી; વ્યવસ્થિતતા (૩) પદ્ધતિ, રીત

સરત સ્ત્રીં [સરં સુરતા (સં. સ્મૃતિ)] નજર (૨)
યાદગરત; સ્મૃતિ (૩) ધ્યાન. [-પહોંચવી
= નજર જવી. -રહેવી = ખ્યાલ - લક્ષ -
સ્મૃતિ રહેવી. -રહેવું યાદ રહેવું. -રાખવી
= લક્ષ - ધ્યાન રાખવું] ંચૂક સ્ત્રીં નજરચૂક;
જૂલી જવું તે

સરતું વિં [સરં સરસું] નજીક, પાસે
સરદાર પું [ફા] નાયક આગેવાન, (૨) અધીર,
ઉમરાવ - સ્ત્રી સ્ત્રીં સરદારની સત્તા કે પદ
(૨) અગેવાની (૩) વિં સરદારનું, -ને લગતું
સરદેશચુખી સ્ત્રીં [મ. (સર + દેશચુખ ઉપ-
રથી)] મરાઠી રાજ્યનો એક મહેસૂલી લાગો
સરનરીન પું [ફા] સભાપતિ; પ્રમુખ, સહર
સરનામું નં [ફા] નામઠામ વગેરે. [-કરણું =
કાગળ પર સરનામું લખવું.] [એક વનરપતિ
સરપટ પું [સં શરપત્ર, સરં હિં. સરપત]
સરપણું નં [સં શ્રવણ = રાધવા માટેનો અગ્નિ,
સરં મ.] બાળવાના લાકડા

સરપંચ પું [સર + (સં.) પંચ] પંચનો વડો
સરપાવ પું [ફા સરોપા: સરં મ. શિરોપાવ,
શિર્પાવ, હિં. સિર(-રો)પાવ] શાખાશી બદલ
આપવામાં આવતો પોશાક; ધનામ [-આપવો
= ધનામ આપવું (૨) શાખાશી આપવી]

સરપેચ પું [ફા] ભુઓ શિરપેચ
સરપેશ નં [ફા] ઠાકણ (૨) ગલેક
સરકરાજ વિં [ફા.] પ્રખ્યાત, નામાકિત (૨)
ઉચ્ચ પદે ચડેલું. -જી સ્ત્રીં વખાણ, સ્તુતિ
(૨) ઉચ્ચ પદે ચડાવવું તે

સરકરેરી સ્ત્રીં [ફા] માચું ડૂલકરવું-આપવું તે
સરખસર વિં [ફા] તમામ (૨) સમગ્ર (૩)
અં એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી, પૂર્ણતઃ

સરખંદી સ્ત્રીં [ફા] તહેનાતનું લશ્કર, રજવાડાના
રક્ષણ માટેની કિલ્લા ઉપરની પછટણ
સરખાજી સ્ત્રીં [ફા. સર + ખાજી] ગજકાની
એક રમત

સરખોડું નં ભુઓ સરોડું

સરબર વિં [દિ સરિમરી (પ્રા સરિ-સં. સદશ
+ મૃ) સરં મ. સરવરીત] એધુ વતું નહિ -
સરખેસરખું (૨) નક્કોટા વિનાનું [-ખાતું =
જમે ઉધાર સરખું હોય તેવું ખાતું.]

સરબરા સ્ત્રીં [ફા સરવરાહ; સરં મ]
આદરસહાર, સેવાચાકરી

સરમિયું નં, -યે પું [સગવું ઉપરથી]
સરં પ્રા. સરિસ્તવ (સં. સરીસ્વપ) ભુઓ
કરમિયો

સરમુખત્યાર વિં [સર+મુખત્યાર] કુલ
 સત્તાવાળું (૨) પું કુલ સત્તાવાળો અધિકારી
 -રી સ્ત્રી સરમુખત્યારપથ; કુલ સત્તા
 સરથુ(-યુ) સ્ત્રી [સં] (સ) ઉત્તર હિંદુસ્તાનની
 નદી, જેને કાઠે પ્રાચીન અયોધ્યા હતી
 સરરર અં [રવં] ઝટ સરકી જવાને અવાજ
 સરર અં [રવં] તીર, ગોળી વગેરે વેગથી
 ભથ તેનો રવ [-કરતું]
 સરલ -ળ) વિં [સ] સીધું (૨) મુરઠેલ નહિ
 એવુ (૩) નિષ્કપટી, નિખાલસ ઓત્તા સ્ત્રી
 સરવ પું [ફા સર્વ, સરં મ સલ્; હિં સતો]
 એક ઝાડ; સર
 સરવડું, -હિયું નં, -ડો પું ['સરવું'
 ઉપરથી, સરં કે સરિવાય; મ. સરવા, સરવટ]
 રહી રહીને પડતુ વગસાડતુ આપદ
 સરવણુ પું [મ શ્રવણ, શ્રમણ] ટહેલિયો (૨)
 કાવડ લઈ લીખ મામતારો (૩) લિહુ,
 શ્રમણ (૪) સ્ત્રી [સરવું ઉપરથી] +
 જળાશયમા થતો એક જલ
 સરવણી સ્ત્રી ['સરાવવું ઉપરથી] તેરમાને
 દિવસે કરાની સજ્જલદાન ઇંની ક્રિયા
 સરવણું વિં [જુઓ સરવણું] લટકતુ, રખડતુ
 સરવર વિં [જા] પ્રતિષ્ઠિત, આગેવાન
 સર(-રો)વર [મં], -રિયું નં જુઓ સરોવર
 સરવાટ પું [જુઓ સરવું] સરવાપણુ
 સરવાણી સ્ત્રી ['સરવું ઉપરથી] ઝરણુ
 સરવા(-વૈ)યું નં [ફા. સરમાવહ=પૂજ
 ઉપરથી ?] આખા વર્ષના હિસાબનુ તારણ
 (-કાઢવું) [(૨) પત્નિભાગે; અતે
 સરવાળે અં [જુઓ સરવાળો] એકદર
 સરવાળો પું [સરં મ. સારવળા, સારોળા]
 સ પચાએને મેગી ઉમેરવી તે (૨) તેલ થતી
 કુલ રકમ (-કરવેલ)
 સંતુ વિં [પ્રા સર(સ સ્વર) ઉપરથી] શરવું,
 ઝટ સાબળે તેલુ (૨) મોટેથી બે લાયેલુ (૩)
 [જુઓ સરાટ] અમુક ભતના રવાદ અને
 કેનમવાળું (૪) [સ સ્ત્રી ઉપરથી] ચપળ
 ઉઠાં સરવા પગ (૫) અંકિં [પ્રા સર
 (સં સ)] જુઓ સરકવું (૬) પાર પડવું,

વળવું (જેમ કે ગરજ, અર્થ, કામ)
 સરવે (ર') સ્ત્રી [હિં] આકંણી; મોજણી,
 (જમીનના માપ ઇંની) તપાસ વચર પું
 [હિં] તે કરનાર ઇંનેર
 સરવૈયું નં જુઓ સરવાયું
 સરવો પું [સં જુવ, સરં હિં સુરવા] જુઓ
 સુચ, સુવ (૨) [સં સ ? કે જૂર ઉપરથી ?]
 ઉઠાર પુરવ (૩) [સં સરાવ ઉપરથી] શહેર
 સરશિ(-સિ)દારસ સ્ત્રી [સર+સિદારસ]
 લાગવગ, વગસગ
 સરશિ(-સિ)યું નં [સરસવ' ઉપરથી]
 સરસવતુ તેલ (૨) [પ્રા. સરીસિવ (સં
 સરીસવ)] અળસિયુ
 સરસ પું જુઓ સરેશ
 સરસ વિં [સં. શ્રેયસ્ ઉપરથી; સરં મ.]
 સાસ, ઉત્તમ (૨) [સ સ+સ] રસવાણુ
 (૩) સુદર. [-તોલણુ = વધણું - નમણું તોલણુ]
 ઓત્તા સ્ત્રી [ખખરઅ તર. પતો
 સરસમાચાર પું અં અં [સર+સમાચાર]
 સરસર સ્ત્રી ['સરવું ઉપરથી] છોકરાની એક
 રમત, ખરોપાટ (૨) અં [રવં] ઝડપથી
 સરવાને કે ચાલવાનો અવાજ
 સરસવ પું [પ્રા સરસવ(સં સર્વપ), સરં
 હિં સરસો; મ] એક ભતણુ તેલી ધી
 સરસવું અંકિં ['સરસ' ઉપરથી] (કા.)
 ચડી જવું, -થી વધી જવું
 સરસંદેશો પું [સર+સંદેશો] અખઅતર
 સરસાઈ સ્ત્રી ['સરસ' ઉપરથી; સરં હિં;
 મ સરસી] રપર્ધ, ચડસાચડસી [-કરવી,
 -મેળવણી, -ભોગવણી]
 સરસામ પું [ફા] મૂંઝારો; સનેપાત
 સરસામાન પું [સર+સામાન] રાચરચીલુ;
 ધરગથુ સામાન
 સરસાસરસી સ્ત્રી ['સરસાઈ' ઉપરથી] ચડસા-
 ચડસી (૨) અં બેડાબેડ, સાથોસાથ
 સરસિજ નં [સં.] કમળ
 સરસિદારસ સ્ત્રી જુઓ સરસિદારસ
 સરસિયું નં જુઓ સરસિયુ
 સરસીધું નં [સર+સીધું; સરં મ.
 સરસિધા] રસોઈનો સામાન

સરસું વિં [સં શ્રેયસ; સરં સરસ. મ
સરસ, -સા] સરસ; સરં (૨) અં [દે. સરિસ;
સરં મ. સરસા, સરિસા] અહીને પાસે; નજીક.
[સરસું રહેવું = લિપ્ત - નજીક રહેવું]

સરસૂખો પું [ફા.] વડો સૂખો; પ્રાત કે
વિભાગનો ઉપરી

સરસ્વતી સ્ત્રીં [સં.] (સ.) વિદ્યાની દેવી;
શારદા (૨) ઉત્તર ગ્રજરાતની એક નદી
(૩) ત્રિવેણીસંગમની ગુપ્ત નદી ૦ પૂજન
નં સરસ્વતીની પૂજનો ઉત્સવ (કાંઈ ઠેકાણે
વસતપચમીએ તો કાંઈ ઠેકાણે આસો
માસમા) (૨) દીવાળીમાં ચોપડાતુ પૂજન
સરહદ સ્ત્રીં [ફા. સરહદ્] સીમા, સીમાડો.
૦ પ્રાત પું હિંદના વાયવ્ય ખૂણાનો, તે
સરહદ પરનો પ્રાત (હવે પકિસ્તાનમાં).
-દી વિં સરહદને લગતુ; સરહદ સખમી
(૨) પું સરહદ પ્રાતનો માણસ

સરળ, ૦તા સ્ત્રીં જુઓ 'સરલ'મા [સારગ
સરંમ પું [ફા સરહંગ] વહાણનો મુખ્ય ટડેલ,
સરંભમ પું [ફા] જોઈતી સામગ્રી (૨)
લડાઈ કે લડકરની સામગ્રી. [-ઉત્તરવું =
પૂર્વ થતુ.] -મી વિં સરભમને લગતુ (૨)
શિલેહારી પદ્ધતિવું

સરં ૦ નં એક પક્ષી

સરા સ્ત્રીં [ફા.] જુઓ સરાઈ (૨) [સં સ
ઉપરથી] પ્રવાહ ખારા (૩) [સરં મ; પ્રા.
સર, ંય (સં શરદ્)] ઋતુ, મોસમ (હિંદાં
લગનસરા) [૨] શેરી, પોળ

સરાઈ સ્ત્રીં [ફા] ધર્મશાળા; મુસાફરખાતુ
સરાક પું; સ્ત્રીં [સ શલાકા] અણીદાર સળી;
ફાંસ; શૂળ

સરાકડો પું જુઓ સરોખડો

સરાકટી વિં સ્ત્રીં [અ. શિરાકત] ધનામી
જમીન ઉપરનો વેરો

સરામ વિં [સં] રંગવાણું (૨) રાગયુક્ત
સરાટ પું [સરંસીરી, સીરાટ] સરવી વાસ
કે સ્વાદ

સરા(-રે)ડે અં [જુઓ સરાણી સવે, સીધે
માર્ગે.] [-ચડવું = રસ્તે ચડવું; રાગે પડવું.

-ચડાવવું, -પાડવું = રસ્તે ચડાવવું.]

સરાણ સ્ત્રીં [પ્રા. સાણ (સં શાણ), સરં મ.
સહાણ, માણ] ધાર કાઢવાનું યંત્ર. [સરાણે
ચડાવવું = ધાર કાઢવી (૨) આરભ કરી
આપવો, રસ્તે પાડી આપવું (૩) ઉઠેરી આપવું]
-ણિયો પું સરાણ ઉપર ધાર કાઢી આપનાર
સરાધરા અં [સરાર + ધર (મૂળ)થી]
પહેરેથી છેવટ લગી

સરાપરદો પું [ફા.] સરદારને રહેવાનો તખ્ત
સરાફ, -ફી જુઓ શરાફ'મા. [સરાફી ધંધો
= ખુલ્લો - પ્રમાણિક વેપાર (૨) નાણાની ધીર-
ધારનો ધંધો] [સરાવવાની દક્ષિણા

સરામણ નં, -ણી સ્ત્રીં ['સરાવવું' ઉપરથી]
સરામણું નં અચાવ

સરાર અં [ફા. સરાસર = આ છેડ થી પેલા
છેડા સુધી] હરાર, ઠેક સુધી

સરાવ [મ.], ૦ છું નં શરાવ, શરોફ

સરાવવું સંકિં [જુઓ સારવું] 'સારવું'નું
પ્રેરક (૨) સારવું - આદ્ય કરવું

સરાવિકા સ્ત્રીં એક છંદ

સરાવું અંકિં [જુઓ સારવું] ખુશ થવું,
કૃતાર્થ થવું (૨) અંભવું

સરાસર અં, -રી અં (૨) સ્ત્રીં [ફા,
સરં દે. સરિસરી] જુઓ સરેરાશ

સરાહ, ૦તા સ્ત્રીં [અપં સરહ (સં શ્રાવ્ય);
સરં હિં] સ્લાધા. વખાણ; પ્રશંસા

સરાહવું સંકિં [જુઓ સરાહ; સરં હિં.
સરાહના] વખાણવું, મહિમા વધારવો

સરાહી વિં ['સરાહ' પરથી] વખાણવા લાયક,
મનોહર

સરાંદી (૦) સ્ત્રીં [સં શા કે જળ + કાઠી (સં.
કાષ્ઠ), સરં મ. સરાટી, -ઠી] કરાંદી, સાંદી
સરાંકવું (૦) સંકિં [સ (સમાન) + રાકવું
(દે. રંદુઅ)] એક રાંઢવે બે દોરને બાધવા;
સરોડવું

સરિત(-તા) સ્ત્રીં [સં.] નદી

સરિયામ વિં [ફા. શહજિયામ કે સરે આમ?]
મુખ્ય, ધોરી (રસ્તો) (૨) નહેર (૩) સીધુ;
સળગ

सरियो पुं० [सं. शर के स उपरथी, सर० हिं सरिया, म. सरी] नरभाजरीना छोडना डाडो
(२) यन्त्री लाकडी
सरीषु वि० [प्रा सरिक्ख (सं. सव्ण), सर० म. सरिखा, हिं सरीखा] सरपुं
सरीमत वि० जुओ शरीगत
सरीश्रु वि० [प्रा. सरिस (सं. सव्ण), सर० म. सरीसा, हिं सरिस] सरपु (२) अ० सरसु, नञ्क (५)
सरु न० [जुओ सरव] ऐक जाड; शरु
सरु न० [सर० हिं. सिरा (म. शिरस) अधवा म. सरु सं (त्सह) = मू.] पार; छेडो
सरप वि० [सं.] सरपुं, समान (२) इपाणुं, सुहर ०ता श्री०
सरेडे अ० जुओ सरोडे
सरेतोरे अ० [सर० म. सरीह] वाजते गाजते, पुह्वेषुह्वेषु, ज्योड
मरेराश श्री० [जुओ सरासर, सर० म. सरिरास] नानीमेठी रकमेना जुमलो करीने कडातु मान (अ) (२) अ० सरेराश गणता (३) शुभारे, अ० दान्धी
सरेराश (-स) पुं० [फा] आमडा के हाडकाभाथी मणने याकडो पडार्थ
सरेरा (रे) पुं० [प्रा सुरहि (सं. सुरभि परथी)] सुगंधीदार वस्तुओ वेयनार [भाट्टी
सरेरापडो पुं० [सर० प्रा सरक्ख] यूनावाणी
सरेरामत अ० (य ?) साधारण रीते [वेल
सरेरा न० [सं.] कभण -जिनी श्री० कभणनी
सरेराडुं सं० किं [‘सरोडु’ के ‘राडु’] (छोडी नापतुं उपरथी ?) धास छूट्ठ करी पडोणुं करव (२) [जुओ सरोडु। ननवर नासी न नय माटे जेने साथे ऐक डोरडे बाधवा
सरोडुं न० [सं. शर उपरथी] जुवारभाजरीना साडो, राडु [न्यायपुर सर
सरोतरा वि० [सर० म. सरोत्तरी] वाज्जी;
सरोतो (-हो) पुं० [सर० हिं सरौता] सूडी
सरोड (-हो) पुं० [फा सुरोद] ऐक तटुवाध, सारगी
सरोहो पुं० जुओ सरोतो (२) जुओ सरोड

(३) [सं. स्वरोदय, सर० म. सरोदा, हिं. सरोवा] नाकभाथी बालता श्वास उपरथी अविव्य कडेवानी विद्या, स्वरोदय
सरोहो न० [सं.] सरोह, कभण
सरोवर न० [सं.] मोटुं तणाव
सरोप वि० [सं.] गुरसावाणु; गुरसा सखित सडंल, ०धन्पेकटर पुं० अमुक सडंल के विभाजने भडेसूधी ऐक अधिकारी
सर्ग पुं० [सं.] सृष्टि (२) उत्पत्ति (३) त्याग (४) अध्याय (काव्यना) ०भीभासा श्री० सृष्टिनी उत्पत्तिना कभ ययत्त शास्त्र; ‘कोरमोगनी.’ ०शक्ति श्री० सर्मनशक्ति
सर्मलाधट श्री०; न० [इ.] पूज दूर सुधी पडोये जेवो वीजणीने नेरदार प्रकाश. [नानापुं = जेवो प्रकाश पाडवो के करवो.]
सर्मक वि० (२) पुं० [सं.] सर्मनार
सर्मन पुं० [इ.] शस्त्रवैध, वाडकापुं काम भास नल्लतो दाक्टर
सर्मन न० [सं.] सर्मव ते (२) सर्मलु ते; कृति (३) सृष्टि ०ल्लुं वि० आवि, सृष्टिनी शस्त्रातथी बालतु आवेलु ०शक्ति श्री० नव रयवानी शक्ति. ०हारे पुं० सर्मनहार, पेडा करनार, छिंदर -ना श्री० सर्मव ते
सर्मलुं सं० किं [सं. सर्म] पेडा करव, उत्पन्न करव, रयवुं
सर्मित वि० [सं.] सर्मलु (२) नसीयभा धजेलु सर्टिफिकेट न० [इ.] प्रमाणपत्र
सर्प पुं० [सं.] साप. ०हेश पुं० सापेना इश. -पर्कार वि० [+ आकार] सर्पना आकार-वाणुं. -पर्त्ति न० [+ जल] सर्पतु अन्न. -पर्त्ति श्री० सापनी भाडा
सर्पतुं अ० किं [सं. सर्प] होडी नव
सर्पाकार, सर्पन्न, सर्पिणी जुओ ‘सर्प’ भां
सर्प वि० [सं.] जधु, सधु [हडक न्याधीन = भासनीना तमात्र हड पोताना कभजभा छे] ०कावीन वि० नित्य; जधो वजत ठडी रहेनार. ०मत वि० सर्वत्र रहेलुं ०माभित्त न० सर्वगामीपणुं ०माभी वि० सर्वन्यापक. ०गुणसंपन्न वि० सर्वगुणैवाणुं (२) [वा.]

કુરુણે પૂરું; અથા કુરુણવાળું. ંગ્રાહિત્વ
નં સર્વગ્રાહીપણું. ંગ્રાહી વિં બધું ગ્રહણ
કરતુ. ંગ્રનીન વિં સાર્વજનિક; સવ લોક
સબધી ંગ્રિત વિં સર્વને જીતનાર-તાબે
કરનાર ંગ્ર વિં બધુ જાણનાર ંગ્રતા સ્ત્રીં.
ંતઃ અં [સ.] ચોતરફ (૨) બધી બાજુએથી
(૩) સર્વ પ્રકારે ંતોભદ્ર વિં [સં] બધી
રીતે સુદર (૨) પું ચારે બાજુ દરવાજાવાળું
મદિર કે મહેલ (૩) એક વ્યહરચના (૪)
નં દરેક બાજુથી સરખી રીતે વંચાય તેવી
કુબચરચના ંતોભદ્રચક્ર નં જુઓ સર્વંતો-
ભદ્ર ૪ ંતોમુખ (-ખી) બધી બાજુ
મુખવાળું (૨) દરેક પ્રકારતુ, પૂર્ણ; વ્યાપક.
ંત્ર અં દરેક રચણે ંથા અં [સં] સર્વ
પ્રકારે; બધી રીતે. ંદમન વિં [સં]
બધાનુ દમન કરનાર (૨) પું (સં)
કુબંધંત અં શકુંતલાનો પુત્ર ભરત ંદશી
વિં બધુ જોનાર કે જાણનાર (૨) [સ.]
જુદ ંદા અં [સં] હ મેશા; નિરતર.
ંદક (-ઝ) વિં બધી દિશાનુ, ને લગતુ.
ંદેશી (ંથ) વિં બધા દેશ, અંગ કે
વિભાગને લગતુ ંદેશિતા, ંદેશીયતા
સ્ત્રીં ંધર્મસમભાવ પું બધા ધર્મે
પ્રત્યે સમાનતાનો ભાવ ંનામ નં નામને
બદલે આવતો શબ્દ (વ્યા). ંનાશ પું
બધાનો નાશ ંનાશી વિં સર્વનો નાશ
કરનાર ંપક્ષી વિં બધા પક્ષતું, બધા
પક્ષને લગતુ (૨) સર્વનો યોગ્ય પક્ષ કરતુ.
ંપ્રિય વિં બધાને ગમતુ; બધાનું વહાલું.
ંભક્ષી વિં બધુ ભક્ષણ કરતુ. ંમતે
અં સર્વાનુમતે ંમય વિં સર્વંચાપી;
સર્વમત ંમાન્ય વિં બધાને માન્ય.
ંવિધ વિં સર્વ પ્રકારતુ ંવેત્તા વિં બધું
જાણનાર ંવ્યાપક, ંવ્યાપી વિં સર્વને
વ્યાપી રહેલું ંવ્યાપકતા સ્ત્રીં. ંશકે,
ંશક્તિ (ંમાન) વિં સર્વ પ્રકારની શક્તિ-
વાળું; સર્વસમર્થ. ંશક્તિમત્તા સ્ત્રીં
સર્વશક્તિમાન હોતુ તે. ંશ્રેષ્ઠ વિં સર્વમા
શ્રેષ્ઠ. ંસત્તાધીશ પું સવસત્તા જોના

હાથમા છે તેવું; સરમુખત્યાર, ંસંઘ પું
બધી જાતની માહિતીનો સમૂહ; 'સાઘકસો-
પીડિયા'. ંસંપન્ન વિં કાઈ પણ ઊણપ
વિનાનું ંસંમત વિં સર્વમાન્ય. ંસાધારણ,
ંસામાન્ય વિં જોને લાગુ પડતુ સ્પર્શી
વિં વ્યાપક બધાને લાગુ પડતુ ંસ્વ નં
પોતાનું બધું, બધી માલમત્તા કે શક્તિસંપત્તિ.
-ર્વંકષ વિં સર્વશક્તિમાન -ર્વંસહ વિં
બધુ સહન કરનાર - ઉદાર -ર્વંસહા વિં
સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં (સં) પૃથ્વી -ર્વાઞ વિં
[+ઞગ્ર] એકાગ્રથી ઊલટું -ર્વાતિશાયિત્વ
નં [+ઞતિશાયિત્વ] સર્વાતિશાયીપણું;
'ટૂન્સેન્ડન્સ'. -ર્વાતિશાયી વિં સર્વની
પાર રહેલું 'સર્વાનુશાયી'થી ઊલટું -ર્વાતીત
વિં [+ઞતીત] સર્વથી પર -ર્વાત્મત્વ,
-ર્વાત્મભાવ પું [+ઞાત્મત્વ, -ઞાત્મમાવ]
પોતે બધાનો આત્મ છે અથવા એક જ
આત્મા બધામા છે તેવો ભાવ. -ર્વાત્મવાદ
પું સર્વાત્મભાવનો વાદ -ર્વાત્મા પું
બધાનો આત્મા - પરમેશ્વર. -ર્વાધિકાર પું
[+ઞધિકાર] સવ અધિકાર -ર્વાધિકારી
પું કુલ સત્તાવાળો, સરમુખત્યાર. -ર્વાતુ-
ભવરસિક વિં [+અનુભવરસિક] જુઓ
સર્વાનુભવી -ર્વાતુભવી વિં સર્વના
અનુભવતુ (૨) સર્વને અનુભવે સાચુ કે
સિદ્ધ એવું; 'એંજેક્ટવ' -ર્વાતુમત વિં
[+ઞતુમત] બધાને અનુમત -કબૂલ (૨)
પું, નં બધાનો મત. -ર્વાતુમતિ સ્ત્રીં
બધાની અનુમતિ -ર્વાતુશાયિત્વ નં
[+મનુશાયિત્વ] સર્વાનુશાયીપણું; 'ઇમેનન્સ'.
-ર્વાતુશાયી વિં સર્વમા વ્યાપીને -સમાર્ધને
રહેનાર. -ર્વાર્ષણ નં [+ઞર્ષણ] સવ સ્વતુ
અર્પણ. -ર્વાંગ નં [+ઞગ્ર] બધા અંગ,
આણું શરીર (૨) વેદના બધા અંગો
-ર્વાંગસપૂર્ણ વિં સર્વાંગે સ પૂર્ણ. -ર્વાંગ-
સુંદર વિં સ પૂર્ણ સુંદર. -ર્વાંગી (ંજુ)
વિં સર્વ અંગોને લગતુ આખા શરીરમા
વ્યાપી કે ફરકી રહેતુ -ર્વં સં સર્વ;
બધુ. -ર્વેશ (-શ્વર) પું [+ઈશ, રૈશ્વર]

सर्वना 'ध'धर-परमेधर. -वेदिय वि०
[+उच्च] सौम्य इत्य. -वेत्कृष्ट, -वेत्तम
वि० [+उत्कृष्ट, उत्तम] सौमा उत्तम, श्रेष्ठ
-वेदिय पु० [+उदय] सर्वना उदय, अधातुं
छित. -वेदियवाही वि० सर्वाद्यमां
मान्यतावाणुं -वेद्ययोग्य वि० [+उप-
भोग्य] सौमे रस पडे ऐव -वेद्ययोगी
वि० सर्वने उपयोगी -वेद्यपरी वि०
[+उपरी] सौधी यडियातु (२) श्रेष्ठ.
-वेद्यपरीत्व, -वेद्यपरीपणुं न० सौतुं
उपरीपणु श्रेष्ठत्व. -वेद्यमासायक वि०
[+ उपमा+सायक] अधी शुल उपमायोने
योग्य; श्रेष्ठ (वहील माटे पत्रोमा वपरातु वि०).
-वेद्यपासक पु० [+उपासक] सर्वना-
समग्र ऐवा प्रभुने उपासक

सर्वरी श्री० [स] शर्वरी, रात

सर्वे स० लुओ सर्व

सल न० लरमाजरीनां कलसलावाणा पूणा
(२) [स] सलिल, पाणी

सलक्ष(-भ)धुं वि० [स+लक्ष्ण] सारां लक्ष्ण-
वाणु (२) [सु] सभधुं, तोक्षनी नहि तेहुं

सलक्षम न० [फा शलजम; सर० हिं, म]
आजर लेवु ऐक कंठ [लक्षणपूर्वक

सलक्षन वि० [सं] लाक्षणाणुं (२) अ०
सलक्षपी न० ऐक माछली

सलक्षपो(-क्षे) पु० [हि सुलफा] सपाठो; इभ
(यलमने) (२) नथे

सलक्षो पु० [सर० हिं, म. सलमा] जीकयणकमा
वपरातो गोण लपेटेलेो यणकतो तार

सलक्षवुं स० किं लुओ सलक्षवुं

सलक्षवाभणु श्री० [सलक्षवाव उपरधी] सलक्षवुं
ते (२) न० सलक्षवानुं भट्टेनताधुं

सलक्षवुं अ० किं [लुओ सल (सं शल्य)]
छिन्न न सलक्षवाथी गलराव, गूयाव (२)
'सलक्षवु' 'सलक्षवु'नुं कर्मणि

सलक्षट पु० [प्रा सिलार (सं शिलाकार), सर०
हिं सिलवट] पथर घडनारे

सलक्षटी(-डी) श्री० [सर० प्रा सिलिया (सं.
शिलिका)] धार डाढवाने पथर

सलक्षडुं स० किं [लुओ सल (सं शल्य)]

(का) लोडु, ऐकने पील साथे आववु

सलक्षडी श्री० लुओ सलक्षटी

सलक्षडु न० लुओ सलक्षटी (२) [सलक्षडुं
परधी] लोडेरणी, सलक्षडी

सलक्षडी पु० [सलक्षडु परधी] ऐक छोटने
पीलने पूछडे आववु ते (२) [ला] डाढने
भरल विरुद्ध कामे लगडवु ते (३) [य]
सलक्षडु, अर्हानी तर्हो ने तर्होनी अर्हो
वात करवी ते

सलक्षणत श्री० [ज] मोटाछ, लारेपणु, प्रौढता
सलक्षम श्री० [ज] नमस्कारने ऐक प्रकार.

[अल्लेकुम [ज.], आल्लेकुम = भ० ती वपत
वदन करवा ओलवाने मुसलमाना उद्गार

('तमने शाति भणे'). -करवी = नमन
करव. -कहेवी = नमस्कार कहेवा -लरवी

= भास नीचा नमीने सलक्षम करवी (२)
आल्ले के पुशाभत करवी -जीलपी,

-लेवी = सलक्षमना नवणमा सलक्षम करवी
के माथुं नमाववु] -भिया वि० सलक्षमी

डाभल न थोडुं भट्टेसूच लरवु पडे तेवी
नमीन -मी श्री० सलक्षम डाभल अथतुं

मान, कोट के भट्टेसूच (२) व्यायाममा के
कवायतमा सलक्षम करवानी रीत (-आपवी,

-लेवी)

सलक्षमत वि० [ज] सहीसलायत, सुरक्षित
(२) हयात अने तंडुररत -ती तंडुररती;

क्षेम (२) हयाती, बिंङगी (३) सुरक्षितता
सलक्षमिया, सलक्षमी लुओ 'सलक्षम'मा

सलक्षवडु न० [लुओ शरावडुं] माटीनु बिक्षा-
पान, शंकोर

सलक्षडु श्री० [ज] शिभाभल (२) अभिप्राय
(३) [ज सिलाह] सुवेह (-करवी) ठकार

वि० (२) पु० सलक्ष आपनार (२) सुवेह
करनार के करवणार [(स) वल्लेव

सलिल न० [सं] पाणी -लेन्द्र पु० [+इन्द्र]
सलक्षि वि० [सं] लाक्षा, कडा के विलासवाणुं

(२) अ० रमतमा, लावपूर्वक

सलक्षु श्री० [ज] वतल्लूक, रीतभात, वर्ताव

(૨) સદ્ભાવ, મેળ (૩) બલાઈ; નેમી; ઉપકાર.
-કાઈ સ્ત્રી સ્વયંત; વિનયી વર્તણૂક (૨)
સદ્ભાવ; મેળ
સલ્કાઈ સંક્રિં + સમજું
સલ્કાઈ વિં [જુઓ સલાહ] સવાસલા કે
સલાહ કર્યા કરનાર
સલ્કાઈ વિં [પ્રા. સલ્કણ (સં. સ+લ્કણ), સરં
દિં. સલોના] મનોહર, સુદર
સલ્કાઈ નં [દિં] ધરના જેવી સગવડોવાળો
રેલગાડીનો ખાસ ડબ્બો (૨) રટીમરમાં
ઊતાકોનો મોટો ચોરડો (૩) હાલમની દુકાન
સલો પાટ પું [દિં સ્ત્રીપર, સરં મ. શિલેપાટ, દિં.
સલોપર] રેલના પાટા નીચે ગોઠવાતો પાટડો
સલો પું [પ્રા. સીલ (સ. શીલ્ય) = દુસ્ત
કરવું પરથી ?] પાતળું છીંપણ, અળોટ
સલોકતા સ્ત્રી [સ] ઇષ્ટદેવ સાથે એક લોકમાં
રહેવું તે, એક પ્રકારની મુક્તિ, સાલોક્ય
સલોકા પું બં વં [સં શ્લોક] સમસ્યા કે
મહેશ્વાણી પ્રશ્નોત્તરપદ્ધતિ (૨) વરકન્યાએ
પરણી વખતે સામસામે બોલવાની શીટીઓ
સલ્લતત સ્ત્રી [મ] પાસરાહત; રાજ્ય
સલ્લી સ્ત્રી [પ્રા. સિલિયા (સં. શિલિયા), સરં
દિં સિલ્લી] અસ્રો ધસવાની પથરી
સલ્લો પું [જુઓ સલો] સાગળ
સલ્લો સ્ત્રી વિં જુઓ સલ્લો
સલ્લ પું, સ્ત્રી [સં સુ + લ (સ. વૃત્તિ), સરં
મ. સલ્લ, સલ્લ] જુઓ સગવડ [વાળી
સલ્લ વિં-સલ્લ, [સં], -સલ્લ વિં-સલ્લ વાળા-
સલ્લ વિં [સ.] એક જ વર્ણનું, સમાન વર્ણનું
(૨) ચાતુર્યમાં સમાનો-વર્ણવાળો (દિં-દુ).
સલ્લ સ્ત્રી એક ઔપચિત્તું નામ
સલ્લ સંક્રિં આસને બાજે બાજે સત્તજડ
ઊગેલા ઝોડ ઉમેડી આછા કરવા
સલ્લ સંક્રિં જુઓ સળવળવું
સલ્લ (-ળ) વિં [સ (સં. સ્મ ક સુ) + વળ ?
કે સરં દે. સલ્લહત્ત = અભિમુખ; સંમુખ]
સલ્લ, અવળાથી ઊલટું. [સલ્લ પાસા
પલ્લ = ધાયું પાર પલ્લ; ક્ષેત્ર યવી. સલ્લ
પલ્લ = ખરું પલ્લ (૨) સલ્લ યવ. સલ્લ

હાથે પૂજ્યા હરો = વિધિપૂર્વક - બરોબર કે
ફોળે અમ આરાધના કરી હરો]
સલા પું [સ (સં. સુ) + લા] અનુકૂળ વા પવન
(૨) વિંબાધર સવે, પાંસર; અનુકૂળ
સલા પું (બંબં) [સરં દિં. સોલા, સં.
શતાહા] એક વનરપતિના બીજ; સુવા (૨)
[?] પાપડ કે અચાણામાં પડતો એક જીવ
સલા વિં [પ્રા. સલાય (સં. સપાદ)] એક અને
પા; ૧ (૨) [બીજ સંખ્યા આગળ લાગતાં]
તેથી બાધારે, જેમ કે, સલા છ (૩) સો, હાલર
જેવી સંખ્યા પૂર્વે 'તેથી સલા ગણ' અર્થ
બતાવે. ઉદાં સલા સો, સલા હાલર. [-આં
= મન માને એક; સારં. -વીસ = સાચું,
ચોખ્ખું. -શીર = ધણું - ખૂબ (૨) ચડિયાતુ (ઉદાં
સલા શીર લોહી ચડવું = અતિ આનંદ થવો શીરને
માથે સલા શીર)] ંઈ વિં સ્ત્રી સલાયુ (૨)
સ્ત્રી સલા મણુ તે (૩) ચડિયાતાપણું, વડાઈ
(૪) સિપાઈનો ફેટો કે પાધડી (૫) વધારાના
વખતમાં કરેલું કામ કે તેની મનુરી (૬) એક
ધીરોને સલા લેવો તે [-ચિહ્ન = એકનો
સલાએ પ્રમાણે લખી આપેલી ચિહ્ન કે પાડેલું
ખાતું. -નો ધ ધો = એક ને બદલે સલા
લખાવી લઈ નાણુ બ્યાને ધીરવાને ધ ધો]
સલાકવા પું [સ (સં. સુ) + લા, ક (સં. કુ) + લા]
અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ પવન (૨) અકસ્માત
સલાકો પું ['સલા' ઉપરથી] પેસો. ટાટિયુ
સલાક સ્ત્રી [જુઓ સુલાણ] સોળતનો આનંદ;
સોળતની હૂંક (૨) આરામ, કરાર (૩) નં
પશુ માદાના ગર્ભાધાનનો કાળ [સલાણે
આવવું = પશુ માદાનો તે સમય આવવો.]
સલાદિયુ વિં ['સલા' ઉપરથી] સલાદિ (૨)
સલાદિ ચીજોના ચટકાવાળું
સલાળ નં [મ] ધમકૃત્ય, પુણ્ય
સલાયા પું બંબં, -યાં નં બંબં [જુઓ
-યાં સલાના આક. -યુ વિં સલા ગણુ (૨)
ચડિયાતુ. -યો પું સલાકો; પેસો
સવાર (સ) સ્ત્રી, નં [દિં.] પ્રાતઃકાળ; વડાઈ.
[-યવી, પલ્લવી. -તું નામ = સવારે ઊઠતા
જે નામ દીધાથી આખો દહાડો સારો નય

તેવુ શુભ નામ (૨) [વ્યગમા] ચંદાળ.]
 સવાર વિં [ફા] ઘોડા, હાથી કે વાહન ઉપર
 બેઠેલુ (૨) પું તેવો માણસ, અસવાર (૩)
 ઘોડેસવાર સિપાઈ. [-ચવુ = ઘોડે બેસવું (૨)
 ચઢી બેસવું; સરભેરી કરવી.]
 સવારથ પું, -ચિયું જુઓ સ્વાયે, -થી
 સવારો, -રું અં [સ + વાર] + વહેલું;
 ઉતાવળુ (૨) સવેળા, વખતસર
 સવારી સીં [ફા] સવાર થવું તે (૨) ગાડી
 વગેરેમા બેસનાર ઉતાવળ (૩) વાહને ચઢી
 ઠાઠમાઠથી વરઘોડા રૂપે ફરવું તે, તેવો વરઘોડો
 (૪) અમલદારીને અંગે મુસાફરી (૫) ફર્ય,
 હુમલો; ચડાઈ (૬) [લા] ઠાઠવાળો માણસ
 (૭) સંગીતનો એક તાલ. [-કરવી, -ચઢવી,
 -નીકળવી -તું આડું = એક તલતુ મુસાફરી
 માટેનું બળદગાડું]
 સવારું અં જુઓ સવાર
 સવાલ પું [જ] પ્રશ્ન (૨) પૂછવાનું તે; માગણી;
 અરજ (૩) બોલ. [-કરવો, નાખવો = માગણી
 કરવી] [ની કિ મતનુ, મૂલ્યવાન
 સવાલખી (-ખું) વિં [સવા + લાખ] સવાલાખ-
 અવાલખવાખ પું ૦ખ૦વ૦ [સવાલ + ખવાખ]
 પ્રશ્નોત્તર (૨) બોલાબોલી (૩) પડપૂછ-તપાસ
 સવા વીસ વિં [સવા + વીસ] [લા.] સાચું;
 પ્રમાણરૂપ, શિરોધાય
 સવાવું (સ') અંકિં [જુઓ સવાણ] (પશુની
 માદાએ) ગર્ભ ધારણ કરવો (૨) 'સાહવું'નું
 કર્મણિ (૩) ગમવું, જોહવું
 સવાસણુ સીં [સં સુવાસિની; સરં મ
 સવાશીળ] સૌભાગ્યવતી સી
 સવાસણું નં [સં સુ + વાશ] સાઈ લગાડવા
 મીઠું મીઠું બોલવું તે (૨) કાલાવાલા
 અવાસૂરિયું વિં [સવા + વરસ] સવા સવા
 વર્ષને આતરે જન્મેલું
 સવાસો (સો) પું [સવા + સો] '૧૨૫'
 સવિકલ્પ, ૦૬ વિં [સં] વિકલ્પવાળું
 સવિકાર વિં [સં] પરિણામ - વિકારયુક્ત
 સવિતા પું [સં] સૂર્ય (૨) સરજનદાર, પ્રભુ
 ૦ઈ સીં + પ્રકાશ, તેજ (૨) બહાદુરી

સવિનય વિં [સં] વિનયયુક્ત (૨) અં
 વિનયપૂર્વક. ૦ભંખ પું વિનયપૂર્વક-
 અહિંસાપૂર્ણ ભગ (અન્યાયી કે અધર્મી
 કાયદા કે હુકમનો)
 સવિશેષ વિં [સં] વિશિષ્ટતાવાળું, અસાધારણ
 (૨) ઉત્તમ, મુખ્ય (૩) અં ખાસ કરીને
 (૪) ખૂબ જ [વિસ્તારપૂર્વક
 સવિસ્તર વિં [સં] વિસ્તારયુક્ત (૨) અં
 સવે (વે), અં ઠેકાણે, રસ્તે; વ્યવસ્થિત (૨)
 વિં સાર, રૂડું [-કરવું = ઠેકાણે કરવું (૨)
 મારી નાખવું. -પડવું = અનુકૂળ થવું (૨)
 બરોબર ભેગવાવું; ઠેકાણે પડવું. -લાવવું =
 ખંબ બેસાડવું, ઠેકાણે લાવવું]
 સવેલી વિં સીં [સ + વેલી?] છોકરા સાથે
 નાતર આવેલી (૨) સગાઈ થઈ હોય છતાં
 બારોબાર બીજે પરણાવી દીધેલી
 સવેળા અં [સ + વેળા] વખતસર, આગળથી
 સવેયો પું [સવં હિં] એક છઠ
 સંય વિં [સં] ડાણુ (૨) ડાબે ખસે રહેલું
 (૧નોઈ). ૦સાચી પું (સં) (ડાબે હથે
 પણ બાણ છોડી શકનાર) અર્જુન
 સંયાપસંય વિં [સં] ડાણુ જમણું (૨)
 [લા] ખજંબોટું. [-કરવું = સતાડવું (૨)
 પચાવી પાડવું] [સખળુ
 સશક્ત વિં [સ + શક્ત, સરં મ] શક્તિવાળું,
 સશસ્ત્ર વિં [સં] શસ્ત્રસજ્જ, શસ્ત્ર સાથે
 સશેષ વિં [સં] શેષ રહે તેવું ૦ભાગાકારે
 પુર્ જેમા શેષ રહ્યા કરે તેવો ભાગાકાર
 સસડવું અંકિં [રવં] સડસડ અવાજ
 સાથે ખૂબ ઊંકળવું
 સસડાવવું સંકિં 'સસડવું'નું પ્રેરક, ખૂબ ગરમ
 કરવું (૨) (સુ) સડસડ પી જવું
 સસણુવું અંકિં [રવં] સણસણવું
 સસણાટ પું [રવં] સણસણાટ; સસણવું તે
 સસણી સીં [રવં] સસણવાનો અવાજ (૨)
 બાળકનો એક રોગ. [-ખોલવી = ધાસનો
 (તે રોગથી) અવાજ થવો]
 સસરો પું [મં સસર, પ્રા. સસર, સરં મ
 સસરા, હિં સસર] વર કે વહુનો બાપ

સસલી સ્ત્રીં [સં શશ, પ્રા. સસ, સરં મ.,
 હિં. સમા] સસલાની માદા. -હું નં એક
 નાનું ચોપચું પ્રાણી. -લો પું સસલાનો નર
 સસલું અંકિં [પ્રા. સસ (સં શસ) કે પ્રા.
 સસ (સં શુવ)] કૂચેલી વસ્તુને બેસી જવું
 સસાર વિં [સં.] સાર કે સત્ત્વવાળું. ઓતા સ્ત્રીં
 સસમારું નં [પ્રા. સસુમાર (સં શુચુમાર)]
 એક જળચર પ્રાણી
 સસ્તું વિં [સરં હિં., મ. સસ્તા; મ. સસ્ત,
 સ્વસ્ત] સોધું (૨) (લા.) હાર કે વસ્ત્ર વિનાનું.
 [સસ્તામા મળવું = સસ્તું મળવું. સસ્તું
 પડવું = કિમતમા સસ્તું લાગવું કે આવવું
 -મૂકવું = સસ્તે હાથે વેચવા તત્પર થવું]
 સસ્નેહ વિં [સં.] સ્નેહસહિત, સ્નેહપૂર્વક
 સસ્મિત વિં [સં.] સ્મિતવાળું (૨) અં
 સ્મિત સાથે
 સસ્ય નં [સં] ધાન્ય, અનાજ ઓવતી વિં સ્ત્રીં
 અખપૂર્ણ, ધાન્યથી લખપૂર [સસલો
 સસ્યો પું સ અક્ષર (૨) [પ્રા સસ (સં. શશ)]
 સહ અં [સં] સાથે
 સહકાર પું [સં.] સાથે મળીને કામ કરવું તે;
 એકબીજાને મદદગાર થવું તે (૨) આખો.
 -રિતા સ્ત્રીં, -રિત્વ નં સહકારીપણું.
 -રી વિં સહકારવાળું; સહકાર કરવું કે
 તેનાથી ચાલવું (૨) પું સહકાર કરનાર. -રી
 ભંડાર પું સહકારથી ચાલતી કુકાન -રી
 મંડળ નં, -રી મંડળી સ્ત્રીં સહકારથી
 ચાલતું મંડળ [થવું તે
 સહગમન નં [સં.] સાથે જવું તે (૨) સતી
 સહગામી વિં [સં.] સહગમન કરનાર (૨)
 [ગ] 'કોંકરંટ' [સોખતી. -રી સ્ત્રીં
 સહચર વિં (૨) પું [સં] સાથે ફરનાર;
 સહચાર પું [સં] સાથે; સંગ, સોખત, સખધ
 (૨) સુસંગતપણું (૩) સાહચર્ય. -રિષ્ટી
 વિં સ્ત્રીં સાથે રહેનારી કે ફરનારી (૨) સ્ત્રીં
 સહચરી -રિતા સ્ત્રીં -રી વિં સાથે
 જનારું કે રહેનારું (૨) પું પતિ
 સહજ વિં [સં] સાથે જન્મેલું (૨) કુદરતી;
 સ્વાભાવિક (૩) સહેજ; સહેલું (૪) અં

ખાસ કારણ વિના (૫) સ્વાભાવિક રીતે (૬)
 સહેલાઈથી ઓપાડે વિં સહેજે મળેલું.
 ઓચિંદિ સ્ત્રીં કુદરતી બુદ્ધિ કે પ્રેક્ષા;
 'ઇન્સ્ટક્ટ'. ઓચુરણ નં, ઓચુર્તિ
 સ્ત્રીં સહજબુદ્ધિ; સહેજે ચુરવું તે
 સહજન્ય વિં [સં સહ + જન્] સાથે જન્મેલું
 સહધર્મચાર પું [સં.] સાથે રહી જીવનની
 ફરતે બળવળી તે. -રિષ્ટી સ્ત્રીં પત્ની. -રી
 પું પતિ
 સહધર્મી વિં (૨) પું [સં.] સમાન ધર્મવાળું
 (૨) એકસમાન ધર્મનું અનુયાયી -રિષ્ટી
 સ્ત્રીં જુઓ સહધર્મચારિણી
 સહન નં [સં.] સહેવું -ખમ્બુ તે ઓતા સ્ત્રીં
 સહનશીલતા ઓશક્તિ સ્ત્રીં સહન કરવાની
 શક્તિ. ઓશીલ વિં સહન કરે તેવા સ્વભાવનું;
 શાત, ધીર, સહિંદુ ઓશીલતા આં
 સહપાત્રી પું [સં] સાથે લણનાર, સહાધ્યાયી
 સહભાગિની સ્ત્રીં [સં] પત્ની
 સહભોજન નં [સં.] સાથે બેસી કરેલું ભોજન
 (૨) બિજા વર્ણના લોકોનું એક પગતે ભોજન
 સહમત વિં [સં] એકમત, સમાન-સરખા
 મતવાળું. -તી સ્ત્રીં એકમતી
 સહમરણ નં [સં.] જુઓ સહગમન
 સહયોગ, -ગી [સં.] જુઓ સહકાર, -રી
 સહરાવું અંકિં [સરં હિં સહરના] + ખુશ થવું
 સહર્ષ વિં [સં] હર્ષયુક્ત (૨) અં હરખબેર
 સહવર્તમાન, સહવર્તી વિં [સં.] સાથે
 રહેનાર કે હોય તેવું
 સહવાસ પું [સં.] સાથે વસવું તે (૨)
 સોખત; સખધ (૩) અભ્યાસ, મહાવરો.
 -સી વિં સાથે વસનારું (૨) પરિચિત (૩)
 દેવાયેલું [શિક્ષણ આપવું તે
 સહશિક્ષણ નં [સં.] છોકરાછોકરીઓને સાથે
 સહસા અં [સં] ઉતાવળે (૨) આચિત (૩)
 વિચાર કર્યા વિના
 સહસ્ર પું [સં.] હમર. ઓપાડું, ઓહાય પું
 (સં) સહસ્ર હાયવાળો -બાણસુર ઓમુખી
 વિં સહસ્ર મુખવાળું (૨) સહસ્ર મુખે થવું
 ઓશિમ પું સૂચ્ય -આક્ષ પું [+ અક્ષ]

(સં) ઇંદ્ર [સહપાઠી
સહાધ્યાયી પુ. [સ] સાથે લાણનારો વિદ્યાર્થી;
સહાનુભાવ પુ., સહાનુભૂતિ સ્ત્રી. [સં.]
સમભાવ; દિલસોજ
સહાય સ્ત્રી. [બુઓ સાથે] મદદ
સહાય પુ. [સં] મિત્ર, મદદગાર ઠક વિ.
મદદગાર ઠકવૃત્ત નં 'એકિઝલિયરી સર્કલ'
(ગ). ઠકારક, ઠકારી વિ. સહાય કરનાર
(ર) [વ્યા.] સહાયમા વપરાતુ ક્રિયાપદ.
ઠા સ્ત્રી. સાથ, મદદ. ઠૂત વિ. મદદગાર
થયેલું. ઠૂતિ સ્ત્રી. પરસ્પર સહાય કરવાની
(પ્રાણીની) સહજવૃત્તિ, સહાયથીલતા ઠરીલ
વિ. સહાયવૃત્તિવાળું ઠરીલતા સ્ત્રી.
સહારો પુ. [હિં.] આશ્રય, ઢૂક
સહિત અ. [સં] સાથે (ર) સુધ્ધા
સહિયર સ્ત્રી. [પ્રા. સહી (સં સહી)] સહી. સખી
સહિયાર વિ. [પ્રા. સાહાર, ણ (સં. સાધારણ)]
લાગિયાલાગવાળું (ર) ભેટુ, લાગ વહેંચ્યા
ન હોય તેવું (૩) નં પંતિયાળું; લાગિયાપણું
સહિયરુ વિ. [સં] બુઓ સહનથીલ ઠા સ્ત્રી.
સહી સ્ત્રી. [અ સહીદ] (ખત, કાગળમાં)
નીચે પોતાનું નામ લખવું તે, મતુ (ર)
વિ. ખર; સાચુ (૩) અ. કબૂલ, મનૂર;
નક્કી. [-કરવી = કરકત કરવા (ર) કબૂલ
કરવું -કરવું = છેવટની મનૂરી આપવી;
નક્કી કરવું. -થવું = સિદ્ધ થવું, સફળ થવું.
-હોવું = કબૂલ મનૂર હોવું (ર) ખર
હોવું] ઠસંજ્ઞામત વિ. સુરક્ષિત; કાંઈ પણ
ઈલ કે નુકસાન વિનાનું (ર) અ. તેવી
રીતે ઠસંજ્ઞામતી સ્ત્રી. સહીસલામતપણું;
સુરક્ષિતતા ઠસાડુ નં સહી આપીને
નક્કી કરેલું સાડુ કે કરાર
સહી સ્ત્રી. [પ્રા. (સં સહી)] સખી, સહિયર. ઠપણું
નં સખીપણું, સહિયર તરીકેનો સંજ્ઞ
સહીડું નં [સં સહી?] (અ) અજ્યાસથી
મહાવરો પડી જવો-ટવાવું તે (-પડવું)
સહુ વિ. [સરં સૌ, મ. સહી] સર્વ
સહુલિયત સ્ત્રી. [અ. સહુલત, સરં મ.
સૌહલત, હિં.] સુગમતા, સહેલાઈ

સહુદય વિ. [સં.] સામાનો ભાવ કે લાગણી
સમજ શકે તેવું (ર) દયાળુ (૩) રસિક;
રસજ ઠા સ્ત્રી.
સહેજ (સહે) વિ. [સં. મહજ ઉપરથી] થોડું;
અલ્પ (ર) અ. બુઓ સહજ ઠસાજ
વિ. (ર) અ. થોડુંબધું, જરાક -જરાત
અ. સહેજ અમરતુ, મનક દાખલ -જે
અ. સહેલાઈથી [સહન
સહેણી (સહે) સ્ત્રી. [સહેક' પરથી] સહેકુ તે,
સહેકુક વિ. [સં.] હેતુવાળું, સપ્રયોજન ઠા સ્ત્રી.
સહેરો પુ. [પ્રા. સેહર (સં સોહર), સરં હિં.
સેહરા] જરીનો પટકો, મદીલ
સહેલ (સહે) વિ. [અ સહલ, સરં હિં,
મ સહલ] સહેલું (ર) સ્ત્રી. [અ સૈર,
સરં મ. સહલ, હિં. સૈર, -લ] આનદથી
આમ તેમ ફરવું તે (૩) મોજમલ, લહેર
(-કરવી, મારવી) ઠગાહ સ્ત્રી. [+ ફા.
ગાહ = જગા] હરવું ફરવું કે મોજમલ માણવી
તે કે તેની જગા. ઠસપાટા પુ. અ. વ.
મોજમલ (-મારવા), -લાઈ સ્ત્રી.
સરળતા. -લાણી વિ. (ર) પુ. [સરં
હિં સૈલાની] મોજ, આનદી (માણસ)
સહેલું (સહે) વિ. [બુઓ સહેલ] મુશ્કેલ
નહિ તેવું, સરળ ઠસટ વિ. એકદમ સહેલું
સહેલું (સહે) સવકિં [સં સહ] સહન
કરવું વેડવું, ખમવું સહેલવાવું (પ્રેરક).
સહેવાવું (કર્મણિ)
સહોક્તિ સ્ત્રી. [સં.] એક અલંકાર, જેમાં
'સહ' વગેરે સખ્દોના બળથી એક જ વસ્તુ
બેની વાચક બતાવવામાં આવે છે (કા. શા.)
સહોદ પુ. [સં] માતાના લગ્ન વખતે જ
અર્ધમાં હોય તેવો પુત્ર
સહોદ્યાયી વિ. [સં.] બળવો ઉઠાવવામાં મળતિયું
સહોદર વિ. [સં.] એક માને પેટ જ-મેલું (ર)
પુ. ભાઈ. -રૈ વિ. સ્ત્રી. -રૈ સ્ત્રી. ઠહેન
સહ વિ. [સં.] સહી શકાય એવું ઠબેદ પુ.
બુઓ કર્મણિપ્રયોગ (વ્યા.)
સહા, -સહાદિ પુ. [સં.] (સં.) પશ્ચિમ ધાટનો
એક જાન-એક પર્વત
સળ પુ. [સરં મ. (સં. સલાકા?)] ગેડ કે

દબાણનો આકો-કાપો (૨) સોળ
 સળક સ્ત્રીં [જુઓ સળકવું; સરં મ. સલ્કા]
 સળકવું તે; સલ્કો
 સળકડી સ્ત્રીં [સં શલાકા] નાની સળી;
 સળેકડી (૨) [લા] ઉચ્ચેરણી. [-કરવી =
 ઉચ્ચેરવું.] -કું નં સળેકડું; સળી
 સળકવું અંકિં [સં. શલાકા ઉપરથી] સહેજ
 હાલવું; સળવળવું (૨) [દાદ સાથે] ખાવાનો
 લાવયવો (૩) બોકાતુ હોય તેમ સલ્કા નાખવા
 સળકું નં જુઓ સરકુ, શેટલો
 સળકો પુંં જુઓ સળક (૨) તીવ્ર ઈચ્છા
 સળગવું અંકિં [સરં હિં સિ (સુ) લગના;
 મ. શિત્ક (ગ)ળેં (અ શલ્કે ?)] બળવું; લાગવું
 સળવળ સ્ત્રીં સળવળવું તે
 સળવળવું અંકિં [સરં સળકવું + વળવું]
 જરા જરા હાલવું, મરડાવું (૨) શરીર પર
 જવડું ચાલતુ હોય તેવી લાગણી યવી (૩)
 [લા] કથું કરવા તત્પર યઈ રહેવું
 સળવળાટ પુંં સળવળવું તે
 સળવું અંકિં [જુઓ સલ્કવું] જવડાં પકવાથી
 અઢરથી ખવાઈ જવું, અઢરથી ખગડી જવું
 સળંગ વિં [સં સંલગ્ન; સરં મ. સલંગ] સાથ
 વિનાતુ, આપું, વટક નહિ તેવું, ઠેઠ સુધીતુ
 (૨) અં અટક્યા વિના; ઠેઠ સુધીં ંસૂત
 વિં સળંગ, કમખદ, બરોબર સંકળાયેલું
 સળાવો પુંં (કા.) વીજળીનો ચમકારો
 સળિયા પુંં [જુઓ સળી] ધાતુનો લાખો કકડો
 સળી સ્ત્રીં [સં. શલાકા; સરં હિં. સલી; મ.]
 ધાસનો, લાકડાનો કે ધાતુનો લાખો, પાતળો,
 ગોળ નાનો કકડો [-આપવી = ઉચ્ચેરવું.
 -કરવી = અટક્યાણું કરવું] ંસંચો પુંં
 [લા] યુક્તિપ્રયુક્તિ (૨) ઉચ્ચેરણી ંસોપારી
 સ્ત્રીં સળીના જેવી કાતરેલી હોય તેવી સોપારી
 સળેક (-ખ)ડી સ્ત્રીં, સળેક (-ખ)કું નં જુઓ
 'સળકડી' મા [સળેકકું કરવું = ઉચ્ચેરણી
 કરવી (૨) ખીજવવું (૩) અટક્યાણું કરવું.]
 સળેખમ નં [સં શ્લેષ્મન્, પ્રા. સિલિન્દ]
 એક રોગ શરદી
 સળો પુંં સડો, સળવું તે

સંકટ નં [સં] દુઃખ. આક્રમ. [-પદ્યું =
 આક્રમ આવવી] ંચતુર્થી સ્ત્રીં અણેસ-
 ચતુર્થી (૧). ંનિવારણુ નં મદદ આપી
 સંકટ દૂર કરવું તે. ંમોચુ (મો') વિં [+ મો
 પરથી] પેસતાં સાકડા મોવાણુ (ખર)
 સંકડામણુ (-ણી) સ્ત્રીં [સંકડાણુ ઉપરથી]
 જમાની તંગારા (૨) બીડ, મુશ્કેલી
 સંકડાણું અંકિં [સાકડુ ઉપરથી] દબાવું;
 લયકાણું (૨) જમાની તંગારા વેઠવી (૩) [લા]
 મુશ્કેલીમાં આવવું -વણું સંકિં (પ્રેરક).
 -શ સ્ત્રીં જમાની તંગારા (૨) મુશ્કેલી
 સંકર પુંં [સં.] ભેળસેળ, મિશ્રણ (૨) બે બિન્ન
 અલંકારોનો એકરૂપ સમવાય (કા. શા.).
 ંતા સ્ત્રીં
 સંકર્ષણુ નં [સં.] બે ચવું તે (૨) બેકુ તે
 (૩) પુંં (સં) બળરામ (૪) શેષનામ
 સંકલન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] એકઠું કરવું
 તે, સગ્રહ (૨) સરવાળો. ંનિયમ પુંં
 'લો ઓફ ઓસોસિયેશન' (ગ.)
 સંકલયિતા પુંં [સં] સંકલના કરનાર
 સંકલિત વિં [સં] એકઠું કરેલું
 સંકલ્પ પુંં [સં] તરંગ; ધરાદો; ઈચ્છા (૨)
 નિશ્ચય, મનસ્સો (૩) ધર્મકર્મ વગેરે કરવા
 માટે લેવામાં આવતો નિયમ (૪) કલ્પના
 કરવી તે; તર્ક [-ઊંઠવો = તુકો ભગવો.
 -કરવો = નિર્ધાર કરવો (૨) નિયમ કરવો.
 -ભણવો = મતની શરૂઆતમાં વિધાનનો
 મત્ર બોલવો. -મૂકવો = નિયમ લેવો (૨)
 નિશ્ચય કરવો (૩) આશા મૂકવી. -લેવો = મત
 નિયમની શરૂઆતનું વિધાન કરવું, પ્રતિજ્ઞા
 કરવી.] ંવિકલ્પ પુંં ંવંવં તર્કવિતર્ક.
 ંશક્તિ સ્ત્રીં સંકલ્પની શક્તિ, ઇચ્છાશક્તિ
 -સ્પિત વિં [સં.] કલ્પેલું (૨) ઇચ્છેલું,
 ધારેલું (૩) નિશ્ચય કરેલું
 સંકષ્ટ નં [સં.] સંકટ (૨) કષ્ટ, મહેનત
 સંકળાણું અંકિં 'સાકળવું'નું કમણિ, સલમ
 ચવું; સાકળના આકડા પેઠે ભેડાયેલ હોવું
 સંકાશ વિં [સં.] નાજેવું, સરખું; સમાન
 સંકીર્ણ વિં [સં] મિશ્રિત; સેળભેળ થયેલું (૨)

વેરાયેલું; ફેલાયેલું, વ્યાપ્ત; ભરખક(૩)અરપષ્ટ
(૪) સંકુચિત ંજાતિ સ્ત્રીં નવ કે નવમાસ
માનાના ખડવાળા તાલની ભત
સંકીર્ણ(-ત્ત)ન નં [સં.] સ્તુતિ
સંકુચિત વિં [સં] સંક્રાંત્ય પામેલું(૨)સાકડું;
હિદાર કે વિશાળ નહિ તેવું (૩) બિઠાયેલું
સંકુલ વિં[સં] વ્યાપ્ત, પરિપૂર્ણ; બીડવાળું
(૨) અવ્યવસ્થિત (૩) અસમત ંતા સ્ત્રીં
સંકેત પું [સં.] અગાઉથી કરેલી છૂપી ગોઠવણ
(૨) જુઓ સંકેતસ્થાન (૩) ઘસારો, તિરાની
(૪) કરાર, શરત (૫) અમુક શબ્દથી અમુક
અથ નો બોધ થવો ભેદએ એવી લાવાની
પરપરાગત રૂઢિ (વ્યા) ૦૩૫ નં જુઓ
સંકેતાર્થ ંલિપિ સ્ત્રીં લઘુલિપિ, ૦૭૩
સંકિં [સંકેત પરથી] સંકેત કરવો.
૦૬૫ નં સંકેત પ્રમાણે મળવાની જગા.
-તાર્થ પું [તર્થ] ક્રિયાપદનું શરત
બનાવનાર રૂપ (વ્યા) -તિત વિં [સં]
સંકેતથી જણાવેલું; સંકેતવાળું, સંકેતાયેલું
સંકેદાવું સંકિંદિ સંકેલિજ, સરં હિં સંકેલના
આટોપવું, એકડું કરવું, પાછું વાળી લેવું
સંક્રાંત્ય પું [સં] તગી, અછત, સંક્રાંત (૨)
આવકા, ખચકાવું તે (૩) લગ્ન; શરમ (૪)
બિઠાવું તે (૫) લખ. ૦૬ વિં સંક્રાંત્ય કરનાર
૦૮ નં સંકેતવું તે. ૦૨૧૬ વિં સંક્રાંત્યવાળું
સંક્રાંત્યવું સંકિં [સં] સંકુચું બીડી હેવું (૨)
મર્યાદિત કરવું સંક્રાંત્ય કરવો
સંક્રાંત્યાવું અંકિં 'સંક્રાંત્યવું'નું કર્મણિ (૨)
સંક્રાંત્ય પામવો
સંક્રાંત્યવું સંકિં [પ્રા સંકોહ] સાકડું કરવું;
ફેલાયેલું એકડું કરવું, સંક્રાંત્યવું
સંક્રાંત્ય સ્ત્રીં [સંક્રાંત્ય ઉપરથી] સંક્રાંત્યવું તે
સંક્રાંત્યવું સંકિં વધારે અંદર ઠેલવું (૨) પ્રત્ય-
લિત કરવું (૩) ઉત્કેરવું (૪) જુઓ સંકેલવું
સંક્રમ પું, ૦૭૫ નં [સં] એક જગા કે
સ્થિતિમાંથી બીજી જગા કે સ્થિતિમાં જવું
તે, સંચાર (૨) ઓળંગવું તે (૩) પ્રવેશ
કરવો તે (૪) ઓળંગવાનો કે જવાનો માર્ગ
(સેતુ, સીડી, વગેરે) (૫) એક રાશિમાંથી

બીજી રાશિમાં જવું તે (સૂર્યનું). ૦૭૫૧૨૫
સ્ત્રીં [+ અવસ્થા] સંધિકાળ
સંક્રમિત વિં [સં.] સંક્રમ-સંચાર કરાયેલું,
પહોચાડેલું; સંક્રાંત
સંક્રાંત વિં [પ્રા] એક જગાએથી બીજી
જગાએ ગયેલું (૨) પહોચવું કરેલું; સંચારિત
(૩) સ્ત્રીં જુઓ મકરસંક્રાંતિ
સંક્રાંતિ સ્ત્રીં [સં] જુઓ સંક્રમ (૨) મકર-
સંક્રાંતિ. ૦૬૬(-૭) પું સંક્રાંતિનો સમય,
વચગાળો, એક જગા કે સ્થિતિમાંથી બીજી
જગા કે સ્થિતિમાં જવા સુધીનો વચલો સમય
સંક્રાંત્યવું અંકિં [સં સં + ક્રીડ] ક્રીડવું, ખેલવું
સંક્રિય વિં [સં.] દ્રુકું
સંક્રુખ્ધ વિં [સં] ખળભળી ઊઠેલું, ફોલ પામેલું
સંક્રેષ પું [સં.] દૂકાણ, સાર (૨) દૂકાવેલું
કે સારવું તે. ૦૬ વિં સંક્રેષ કરનાર
સંક્રોભ પું [સં.] ગરબડ, ખળભળાટ,
ગભરાટ ૦૬ વિં સંક્રોભ કરનાર
સંક્રારો પું [ખારો (ક્ષાર) ઉપરથી] પાણી
ગાળતા ગળાણમાં રહેલો કચરો
સંક્રાવું અંકિં [સં] શકાઉપરથી] સંક્રાવો
થવો (૨) 'સંક્રાવું'નું કર્મણિ
સંક્રાવો પું [જુઓ સંક્રાવું] શકા, હાજત
(૨) શરમ (૩) કમકમાટી, કટાળો
સંખ્યા સ્ત્રીં [સં] રકમ, આકડો (૨) ગણના;
ગણતરી [-માઉપી, = આકડો લખવો]
૦૬ મવાચક વિં એક, બે, ત્રણ એમ સંખ્યાનો
ક્રમ બતાવનાર [વ્યા.]. ૦૮૧૧ વિં [+ અતીત]
અસંખ્ય ૦૮૨૬ વિં [+ આત્મક] સંખ્યાને
લગતું ૦૫૨૬ વિં પહેલું, બીજું એમ
સંખ્યા બતાવનાર (વિં) [વ્યા] ૦૫૨૬(-૭)
નં નાની માટી સંખ્યા હેવાને કારણે મળતું કે
નીપજતું એવું બળ. ૦૬૫૫ નં સંખ્યા
લખવાની રીત (ગ) ૦૬૫૫ વિં [વ્યા]
સંખ્યા જણાવનાર (વિં) ૦૬૫૫ લવાચક વિં
[+ આવૃત્તિ + વાચક] સંખ્યાની આવૃત્તિનું
વાચક (ઉદાં બેવડું) [વ્યા] ૦૬૫૫ લવાચક
વિં સંખ્યાના સમૂહનું વાચક ઉદાં પચક;
સેક [વ્યા.] ૦૬૫૫ પું ૧, ૨, વગેરે

સંખ્યાનો સંકેત (ગ.) -ખ્યાશવાચક વિં
[+ ઇંશ + વાચક] અપૂર્ણાંકનું વાચક (વ્યા).
ઉદા. ૦.૫૫
સંગ પુ. [સં.] સયોગ (૨) સંબધ (૩)
સોખત, સહવાસ (૪) આસક્તિ (૫) મૈથુન.
૦દોષ પુ. બુઝો સંગતિદોષ
સંગ પુ. [ફા.] પથર ૦તરાશ પું. [ફા.]
સલાહ. ૦દિલ વિં ૫૩૫૨ જેવા દિલતુ; કઠોર,
નિર્ધય ૦દિલી સ્ત્રી
સંગદો પું. [રાગ] ઉપરથી; સરં મ. સંગદો
મિશ્રણ; સેખલેજ. [-થવે = આવકામાં
સ્ત્રી-પુરુષ વ્રત લઈ ખેડા હોય ત્યારે સ્પર્શ-
સ્પર્શ થવે]
સંગઠન નં. [હિં] વીખરાયેલા બળ, હોષ્ટા કે
અગોને એકત્રિત કરી વ્યવસ્થિત કરવા તે.
-ના સ્ત્રી સંગઠન કરવું તે
સંગઠિત વિં. [હિં] સંગઠનવાળું
સંગત વિં. [સં] સંબધ (૨) સુસંગત (૩)
'સિમેટ્રિકલ' (ગ)
સંગતરાશ બુઝો 'સંગ' ફા. મા
સંગતિ સ્ત્રી. [સં] સયોગ (૨) મેળ (૩)
સહવાસ (૪) પૂર્વપર સંબધ (૫) 'સિમેટ્રી'
(ગ). ૦કા પુ. એક જંદ ૦દોષ પું
સોખતની માઠી અસર
સંગદિલ, -લી [ફા.] બુઝો 'સંગ' [ફા.] માં
સંગના સ્ત્રી. [સંગ' પરથી] સખી, સોખતણ (પ.)
સંગમ પું. [સં] સયોગ; મેળાપ, સમાગમ (૨)
જે નદીઓનું મિલન, તે સ્થાન ૦નીય પું
(સં.) એક મલ્લિ, જે મળ્યાથી પ્રિયતા
વિયોગનો અંત આવે છે એમ મનાય છે
સંગસારી સ્ત્રી. [ફા.] પથર મારી મારીને
જીવ લેવાની સજ પચ-ઈટાળી
સંગાય પું. [સં. સંવાત? સરં હિં. સંગત, મ
સંગત. માંગાત] સંગાત સાય, સોખત (વાટમા)
[-ભેવે = સાય - સોખત બરાબર છે કે નહીં
તે તપ સવ.] થી વિં. (૨) પું. [સરં હિં.
સંગાતી, મ. સાંગાતી] સંગાય કરનાર
સંગાન નં. [સં] ગાન; સંગીત
સંગી વિં. [સં.] સંગ કરનાર (૨) પું. સોખતી

સંગીત નં. [સં.] ગાયન, વાદન અને નૃત્યનો
સમાહાર (૨) ગાયન કે વાદન. ૦કલ્પ વિં
ગેય ગાઈ શકાય એવું. ૦કા ૦ય નં. 'લિરિક'.
૦લ્લિપિ સ્ત્રી. સંગીતલેખન માટેની લિપિ.
૦લેખન નં. ગાયન કે ગતના તાલસ્વરને
સાંકેતિક ચિહ્નો દ્વારા લખવા તે, 'નોટેશન'.
૦વિદ્યાલય નં. ૦શાલા (-ખા) સ્ત્રી. સંગીત
શીખવવા માટેની શાળા. ૦શાસ્ત્ર નં. સંગીતનું
શાસ્ત્ર. ૦શાસ્ત્રી પું. સંગીતશાસ્ત્ર જાણનાર
સંગીતિ સ્ત્રી. [સં.] સ્વરોની સવાદિતા - એકરૂપ
સુરેલતા, 'હાર્મની' (૨) બૌદ્ધ પરિવહ; સંગીધિ
સંગીધિ સ્ત્રી. [બુઝો સંગીતિ] પરિવહ
સંગીન વિં. [ફા.] પથરનું બનેલું (૨)
ટકાઉ; મન્યૂત (૩) સ્ત્રી. બંદૂકની નળીને
છેડે ધાલવામા આવતું બાલા જેવું અણીદાર
પાતું, 'બેચોનેટ'. ૦તા સ્ત્રી. સંગીન હોલુ તે
સંગૃહીત વિં. [સં.] સંધરેલું
સંગેમરમર પું. [ફા.] ચક્રમકની ઝાટવાળો
આરસપહાણ [કીમતી પથર
સંગેયાહૂદ પું. [ફા. સંગેયહૂદ?] એક ભતના
સંગો પું. [સં સંગ] આસક્તિ, હેડો
સંગોપન નં. [સં] ગોપન, પાલનપોષણ
સંગહ પું. [સં] એકઠું કરવું તે (૨) સધરી
રાખેલો જથ્થો (૩) સારી સારી વસ્તુઓનો
એક સ્થળે કરેલો જમાવ. ૦કર્તા (-ત્તા)
પું. સંગ્રહ કરનાર. [એક રોગ
સંગ્રહણી સ્ત્રી. [સં] સધરણીનો - ઝાડનો
સંગ્રહવું સંકિં. [સં. સંગ્રહ] સંગ્રહ કરવો
સંગ્રહસ્થાન, સંગ્રહાલય નં. [સં] ત્યાં
દેશપરદેશની ભણવા અને જોવા લોગ વસ્તુઓ
એકઠી કરી હોય તે સ્થળ. 'મ્યુઝિયમ'
સંગ્રામ પું. [સં.] યુદ્ધ ૦સમિતિ સ્ત્રી.
યુદ્ધની વ્યવસ્થાપક સમિતિ
સંગ્રહ પું. [સં.] પકડ ચૂક. ૦ક વિં. (૨) પું.
સંગ્રહ કરનાર. -હી વિં. સંગ્રહ કરનાર
સંધ પું. [સં.] ટોળું (૨) યાત્રાળુઓનો સમૂહ
(૩) સંગઠિત અને વ્યવસ્થિત સમુદાય
(જેમ કે. બૌદ્ધ ભિક્ષુઓનો, યુવકોનો વગેરે)
[-કાઠવે = યાત્રાળુઓનો કાફલો લઈને

નીકળવું (૨) [વ્યગ્રમા] પાસે કાઈ નથી એમ જણાવવું, બોધાણ કાઢવું (૩) બલિગ ઊભું કરવું -કારીએ જવો, પહેાંચવો = ધારેલો અર્થ સિદ્ધ થવો] ંબળ નં સઘવું કે સંધ બનવાથી નીપજવું બળ ંબી પું[+પ્રા. વર (સં પત્તિ)] સઘ કાઠનાર, સંધનો નેતા (૨) એજ અટક ંબ્યાયામ પું સમૂહનો સચે થનો વ્યાયામ ંશક્તિ સ્ત્રીં સંધબળ ંસત્તાકે વિં સત્તા સવના હાયમા હોય એવું (તત ધં) [સગઠન કરવું તે સંધટન નં [સં] જુઓ સંગઠન -ના સ્ત્રીં સંધટિત વિં [સં] એકત્રિત, સંગઠિત સંધટ વિં [પ્રા (સં સંવદ્ધિ)] લિડાયેલું, સજડ થયેલું (૨) પું [સં] સંધર્ષણ (૩) અધકાવું તે (૪) મિલન; સયોગ ંન નં [સં] મિલન, સયોગ (૨) રચના, બનાવટ (૩) સઘર્ષણ (૪) સમઠન સઘબળ નં જુઓ 'સંધ'મા સંધરણી સ્ત્રીં જુઓ સગ્રહણી સંધરવું અંકિં [સં. સમ્રહા] એકું કરવું, જમ કરવું (૨) જતન કરીને રાખી ચૂકવું (૩) સમાસ કરવો, પોતાની અંદર લેવું સંધરા સ્ત્રીં [અપં સવાર (સં સહ)] રસ બોલાવવી તે સઘરો પું[સં સમ્રહ]સંધરેલી વસ્તુઓનો જયો -રાખોર વિં જરૂરથી વધારે પડતું સઘરી રાખવાની વૃત્તિવાળું -રાખોરી સ્ત્રીં સઘનખોર વૃત્તિ, 'હોર્ડિંગ' સંધર્ષ પું, ંણુ નં [સં] બે વગ્નુઓનું ઘસાવું કે અથડાવું તે (૨) રપર્ધા (૩) કલહ સઘની પું જુઓ 'સઘ'મા ['સઘ'મા સંધ વ્યાયામ, સઘશક્તિ સઘસત્તાકે જુઓ સઘાટી સ્ત્રીં [સં, ટેં સંવાટી] બૌદ્ધ જિહ્વુ ઉપવત્ર [ધાટ ઉતારનારો સઘાડિયો પું [જુઓ સઘડો] સઘાડાથી સઘાડો પું [સં સંવદ્ધ ઉપરથી] હાથીજાત, લાકડા વગેરેનો વાટ ઉતારવાનું યંત્ર (૨) [સં મવાટિકા=યુગ્મ, દે સંવાહ, ંગ -હી યુગલ, જોડી (જૈન) (૩) જૈન સાધુ

-સાધ્વીઓનો સમુદાય [સંધાડે ચડાવવું, ઉતારવું=સઘાડા વડે તૈયાર કે ચમકવું કરવું.] સંધાત પું [જુઓ સંગાય] સાય, સંગાય (૨) [સં] જમાવ, જયો (૩) ધાત, મારવું તે (૪) અં સાયે (કાની સઘાત ગયો ?) ંક વિં [સં] ધાત ંરનારું, નાશ કરનાર. -તી વિં(૨)પું સંગાય કરનાર -તે અં સઘાત સંધાર પું [પ્રા. (સં સંધાર)] + સહાર. ંણુ વિં + સહારનાર [+ સહારવું સંધારવું સંકિં [અપં સંધાર (સં સંહ)] સંધારામ પું[સં] બર્મશાળા(૨)મઠ, વિહાર સઘેરિયું વિં [જુઓ સઘાડો] સઘાડાથી ઉતારીને બનાવેલું સઘેરો પું જુઓ સઘાડો સઘ પું [જુઓ સઘો] શુભ કરામન કે ગોઠવણ (૨) ક્રીત કે પટારા વગેરેમા રાખેલું શુભ ખાતું [અંકિં (કર્મણિ) સંચકવું સંકિં જુઓ સચવું સચકાવું સચય પું [સં] સગ્રહ, જમાવ સંચર પું[સં] + સચાર; વિગ્રસ સચરવું અંકિં [સં સચર્] જવું, ચાલતા થવું (૨) ઢાખલ થવું, વ્યાપી જવું (૩) સંકિં સંચય કરવો (૪) સચારવું સંચરામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં સચારવાની મજૂરી [સચારાવવું સચરાવવું સંકિં 'સચરવું' પ્રેરક (૨) સચલન નં [સં] ડોલવું તે હાલવું તે (૨) કપ, ખળભળાટ (૩) આદોલન; હિલચાલ સચલિત વિં [સં] ચાલત ચાલુ સચવું સંકિં [અપં સંચ (સં સં+ચિ), સરં હિં. સંચના, મ સંચર્ણે] એકું કરવું, બેગું કરવું (૨) સીચવ ઢગલો કરવો સંચળ પું [પ્રા સોવચ્છલ(સં સૌવર્ચલ), સરં દે સુચલ, હિં સૌચર, મ] એક દ્વાર (૨) [સં સંચર્] [કા] સચાર, હલનચલન સંચાર પું [સં] દેવાડ તે, પ્રસાર (૨) ચલાવવું તે, પ્રેરવું તે (૩) જવું તે, -મા થઈને જવું તે (૪) સચવું એક રાશિનાવી ખીલમા જવું તે ંક વિં સચાર કરનાર,

સંધુ' વિં [પ્રા. સધિજ (સ. મંહિત)] સધણું
તમામ. -ધે અં બધે, સર્વત્ર
સંધૂકણુ નં [પ્રા. મધુક્ષણ (મ. સધુક્ષણ)]
સલાહ કરવા તે, ભભેરણી; ઉકેરણી -ધું
વિં સધૂકણ કરનાર. -હું સંકિં [પ્રા.
સંધુક્ક (સં સંધુક્ક)] સધૂકણ કરવું
સધૂકો પું (સામાન્ય કે સવડભર્યા કદ કરતાં
મોટું કે અગવડકર્તા કદ હોય એવું સૂચવવા
વપરાય છે) મોટું કદગું તોરનાન જેવું તે
સંધે પું [સ સરેદ; સરં મ. સંધેવ] + સંદેહ
(ર) અં બુઓ 'સધુ'મા
સંધ્યા સ્ત્રીં [સં.] બે સમયને બેડનારો-
વચગાળાનો દૂકો વખત (ર) સાજ (૩) સધ્યા
વખતે કરાવું નિત્યકર્મ [-કરવી = સધ્યાવું
નિત્યકર્મ કરવું] ઠકાણ (-ળ) પું સાજ
ઠવંદન નં સંધ્યા વખતવું નિત્યકર્મ.
ઠસમય પું સધ્યાકાળ. -ધ્યોપાસના
સ્ત્રીં [+ ઉપાસના] સધ્યાકાળે કરાવું નિત્યકર્મ
સનાહ પું, નં [મ] બખતર, કવચ
સનિકર્ષ પું [સ] સામીપ્ય (ર) સખંધ
સનિધ (-ધિ) અં પાસે, નજીક
સનિધાન નં [સં.] સામીપ્ય [બુઓ સનિધ
સનિધિ પું, સ્ત્રીં [સં.] સમીપતા (ર) અં
સનિપાત પું [સં.] બુઓ સનેપાત (ર) ઢગલો
(૩) સાથે મળવું તે (૪) સંબધ
સનિવૃત્ત પું [સ] (સંગીત) એક અલકાર
સનિવેશ પું [સ] (સંગીત) તલલીનતા (ર)
સમુદાય (૩) ગોઠવણી, રચના (૪) સનિધિ
(૫) નગર પાસેવું લોકોને એકઠા મળવાવું
કે વિહાર કરવાનું રચણ (૬) પડાવ, પરં (જૈન)
સંન્યસ્ત વિં [સ] તથા દીધેલું (ર) નં
સંન્યાસ -સ્તાશ્રમ પું [+ વાશ્રમ] વાન-
પ્રસ્થ પછીનો ચોથો - સંન્યાસીનો આશ્રમ
સંન્યાસ પું [સ] ત્યાગ કરવો ને (ર) સસાર
વ્યવહારનો ત્યાગ (૩) સંન્યાસાશ્રમ [-સેથો
= સંન્યાસી થઈ] ઓથોગ પું સંન્યાસ
જેમા પ્રવાન છે તેથી યેગ -સાશ્રમ પું
[+ વાશ્રમ] બુઓ સંન્યસ્તાશ્રમ -સિની
સ્ત્રીં સંન્યાસી સ્ત્રી. -સી પું જેણે

સંન્યાસ લીધો હોય તે
સંપ પું [પ્રા સપાય (સ સંપાત)] ઐક્ય,
મેળ. ઠતોડું વિં સંપ તોડનાર
સંપ (-પુ) ટિહું નં (પ.) સંપુટ
સંપત સ્ત્રીં [સં.] સપદ; સંપત્તિ (ર) [લા]
શક્તિ, સાવનબળ
સંપત્તિ સ્ત્રીં [સં.] ધન, દોલત (ર) ઐક્ય;
આબાદી (૩) અધિકતા, સંપૂર્ણતા. ઠશાસ
નં અર્થશાસ્ત્ર, સપત્તિની ઉત્પત્તિ અને
વહેંચણીના નિયમોની ચર્ચા કરતું શાસ્ત્ર.
ઠશાસ્ત્રી પું સપત્તિશાસ્ત્રનો વિદ્વાન, અર્થશાસ્ત્રી
સંપદ (-દા) સ્ત્રીં [સ] સપત, સપત્તિ
સપન્ન વિં [સ] યુક્ત; સંહિત (ર) શ્રીમાન,
વૈભવશાળી
સંપર્ક પું [સં] સબધ, સંગ ઠજવા
સ્ત્રીં 'કોર્ડ ઓફ કોન્ટેક્ટ' (ગ.)
સંપર્ક અંકિં [બુઓ સપ] સપ કરવો,
એકઠા થઈ મેળ કરવો
સંપાદક સંકિં [પ્રા. સપાડ (સં સંપદ્ય)]
પ્રાપ્ત કરવું; મેળવવું ('સાપડવું નું પ્રેરક)
સંપાત પું [મ.] એક સાથે પડવું તે (ર)
સંગમ, સમાગમ (૩) પ્રહાર
સંપાદક પું [સ] સપાદન કરનાર. -ન નં
મેળવવું તે (ર) તૈયાર કરવું તે (૩) કોઈ
પુસ્તક કે પત્ર પ્રસિદ્ધ કરવા તૈયાર કરવું
તે -હું સંકિં [સ સંપાદ] મેળવવું
સંપાદિત વિં [સ] સપાદન કરેલું
સંપી, ઠહું વિં ['સપ' ઉપરથી] સંપવાળું
સપુટ પું નં [સં], -ટિહું નં બે શકારા
કે તેવી પોલી વસ્તુઓના મો એક ઉપર
એક મૂકી કરેલો ઘાટ (ર) હાથના પામ
તે પ્રમાણે બેડવા તે
સંપૂજન નં [સ] પૂજન [મેન્ટરી' (ગ.)
સ પૂરક વિં [સ] પૂણ કરનાર; કોમ્પ્લી-
સંપૂર્ણ વિં [સં] પૂજ્ય ભરેલું, ભરપૂર
સપૂર્ણ વિં [સ] બધું, તમામ (ર) પરિપૂર્ણ
(૩) સમાપ્ત ઠતા સ્ત્રીં પરિપૂર્ણતા,
ન્યૂનતા ન હોવી તે
સંપેટવું સંકિં [સરં સમેટવું] (કા) સમેટવું

સંપેતરું [સં. સંપ્રેત] કાઢને પહોચ્યાહવાં માટે
સોપાયેલી વસ્તુ, ભેટસોગાતની ચીજ
સંપૃક્ત વિં [સં.] મેળવેલું, મિશ્રિત (૨) ભેડેલું,
માઠ સંબંધવાળું
સંપ્રજન્ય નં [સં.] (બોદ્ધ) કાયા ને ચિત્તની
અવસ્થાનું વારવાર નિરીક્ષણ; અપ્રમાદ
સંપ્રજ્ઞાત વિં [સં.] પરિપૂર્ણ રીતે જાણેલું
(૨) જેમાથી વિચાર વિતર્ક ક્ષુભ થયાનથી
તેવી (સમાધિ). -ન નં પરિપૂર્ણ જ્ઞાન
સંપ્રદાન નં [સં.] આપવું તે (૨) ચોથી
વિભક્તિનો અર્થ (વ્યા.)

સંપ્રદાય પું [સં.] રિવાજ, ચાલુ વહીવટ (૨)
ધર્મને ક્ષરો, પથ (૩) ગુરુપર પરાયત ઉપદેશ
ઠદિ આં સ પ્રદાય પૂરતી - સ કુચિત દષ્ટિ.
-ચી વિં (૨) પું સ પ્રદાયનું અનુયાયી

સંપ્રસન્ન વિં [સં.] પૂર્ણ પ્રસન્ન
સંપ્રસાદ પું [સં.] ચિત્તની નિર્મળતા ને
પ્રસન્નતા (યોગ)

સંપ્રસારણુ નં [સં.] ચૂ, વૂ, રૂ, લ ના
અનુક્રમે ઇ, ઉ, ઋ, ઌ થવા તે [વ્યા.]
(૨) પ્રસારવું તે

સંપ્રીતિ સ્ત્રીં [સં.] પ્રીતિ (૨) આનંદ, હર્ષ
સંપ્રેક્ષણુ નં [સં.] પાણી છાટવું તે; પાણી
છાટી પવિત્ર કરવું તે [પક્ષ]

સંપ્રે સ્ત્રીં [બ્રુઓ સંક] હાર, ઓળ (૨) બાજુ,
સંપ્રેટ પું [સં.] ઝબડો, બોલાબોલી (૨) રોપ-
પૂર્વક બોલવું તે (નાટકમાં)

સંપ્રદ વિં [સં.] જોડાયેલું, યુક્ત

સંપ્રદ્ય પું [સં.] સયોગ, સપર્ક, જોડાણ

(૨) વિનાશ, સંગર્હ (૩) મિત્રતા, પરિચય (૪)

છઠી વિભક્તિનો અર્થ (વ્યા). [-ભેડવો,

બાંધવો, = સંબંધ કરવો.] ૦ક વિં સંબંધ

કરનાર (૨) સંબંધવાચક. ૦વાચક વિં

છઠી વિભક્તિનો અર્થ બતાવવું (વ્યા)

-ધાર્થક વિં સંબંધવાચક (વ્યા) -ધિત

વિં [સં.] સંબંધવાળું, સંબંધ -ધી વિં

સંબંધવાળું (૨) સચું (૩) અં વિષે,

બાબતે, સંબંધમાં

સંબંધ વિં [સં.] જોડેલું (૨) સંપૂર્ણ જ્ઞાનવાળું

સંબેદ સ્ત્રીં [બ્રુઓ સંમોહ] સાબેલ

સંબે પું [સં. સમવાય] સમૃદ્ધ, જાગે, સવા

સંબેધ પું [સં.] બોધ જ્ઞાન. ૦ન નં

જમાલું તે (૨) જમાવવું તે; સમભવવું તે

(૩) બેલાવવું તે (૪) બેલાવવા વપરાતો શબ્દ

સંબેધવું સંકિં [સં સંવોધવું] ઉદ્દેશીને

બોલવું (૨) સમભવવું

સંબેધિ સ્ત્રીં [સં. પ્રા] બેધિ, પૂર્ણ જ્ઞાન

સંબેધિત વિં [સં.] સંબેધવાળું

સંબેધ્ય નં [સં.] જેને સંબેધાય હોય વા

સંબેધાય તે

સંભર વિં [સં સ+મૃ] બ્રુઓ સંભર

સંભરવું સંકિં [સં. સંત્ર] સારી રીતે ભરવું

સંભવ પું [સં.] શક્યતા (૨) મૂળ (૩) ઉત્પત્તિ

[-થવો = ઉત્પન્ન થવું -હોવો = શક્ય હોવું]

૦નીય વિં [સં.] સંભવ એવું; શક્ય

સંભવવું અંકિં [સં સંમૂ] ઉત્પન્ન થવું,

બનવું (૨) સંભવ હોવો, બની શકવું

સંભવિત વિં [સં.] સંભવ હોય તેવું; શક્ય

સંભળામણી સ્ત્રીં ['સંભળાવવું' ઉપરથી]

સંભળાવેલું (મહેણું કે ઠપકો) સાંભળવાની

દશા, સાંભળવાપણું

સંભળાવું અંકિં 'સાંભળાવું'નું ક્રમણિ

-વવું સંકિં 'સાંભળાવું'નું પ્રેરક (૨) વળતો

ઉત્તર કે કંડક વેણ કે માળ કહેવી

સંભા પું [બ્રુઓ સંવા] સમવાય, સઘ, સંબો

સંભાર પું [સં.] નેહંતી સામગ્રી (૨) શાક કે

અથાણામાં ભરવાનો મસાલો [-ભરવો =

શાક કે અથાણામાં મસાલો ભરવો (૨)

અતિશયોક્તિ કરવી, રસ પૂરવો (૩) ઉચ્છેદવું]

સંભારણુ નં ['સંભારવું' પરથી] સંભારવું તે,

રમૂતિ. -છું નં યાદગીરી, યાદગીરીની વસ્તુ

કે નિશાની [કરવું]

સંભારવું સંકિં [પ્રા. સમર (સં સંસ્મૃ)] યાદ

સંભારિયું વિં સંભારવાળું, મસાલો પૂરેલું

(૨) નં તેવું સાચ

સંભાવના સ્ત્રીં [સં.] સંભવ, શક્યતા (૨)

કલ્પના, તર્ક (૩) આદરણ્ય (૪) પ્રતિષ્ઠા,

ઇજ્જત

સંભાવિત વિં [સં.] પ્રતિષ્ઠિત
 સંભાવ્ય વિં [સં.] શક્ય (૨) સત્કાર કરવા
 યોગ્ય (૩) કલ્પી શક્ય તેવું
 સંભાવ્યુ નં [સં.] વાતચીત; પ્રશ્નોત્તરી
 સંભાળ સ્ત્રીં [સંભાળવું પુરવી] તપાસ;
 ફરકારે, કાળજી (૨) રક્ષણ; જતન. [-નીચે
 = દેખરેખ નીચે (૨) આશ્રયમા - રાખવી,
 લેવી = સંભાળવું]
 સંભાળવું સંક્રિં [પ્રા સમાલ; સ. સંમાલય]
 સંભાળ રાખવી; જતન કરવું, સાચવવું;
 નાળવવું (૨) (કામ, જવાબદારી ઇત્યાદિ) માથે
 લેવું - ચલાવવું, નિલાવવું (૩) અંકિં [પ્રા.
 સંમલ] સાવચેત કે હોશિયાર ગહેવું; ગફલ-
 તમા ન પડી જવું
 સંભૂત વિં [સં.] એકદું કરેલું; સાબરેલું
 સંભોગ પું [સં.] ઉપભોગ (૨) મૈથુન (૩)
 વિષયભોગ. -ગી વિં (૨) પું સંભોગ
 કરનાર (૩) કામી
 સંભ્રમ પું [સં.] ધૂમવું તે; ચક્કર ફરવું તે
 (૨) ત્વરા, બાળજી (૩) ગભરાટ, વ્યાકુળતા
 (૪) ઉત્કંઠા (૫) ભ્રાંતિ (૬) ભૂલ (૭) ભય
 સંભ્રાંત વિં [સં.] ધુમાવેલું (૨) ગભરાયેલું;
 વ્યાકુળ થયેલું (૩) ભ્રાંતિમા પડેલું
 સંમત વિં [સં.] સંમતિવાળું; સરખો કે
 અનુરૂપ મત-ધરાવતું (૨) માન્ય, પસંદ
 સંમતિ સ્ત્રીં [સં.] અનુમતિ, કબૂલાત, સમાન
 મનવાળું હોવું તે વ્યય સ્ત્રીં, નં સંમોગની
 સંમતિ આપી શકે તે માટેનું સ્ત્રીનું યોગ્ય
 વય - તેની કાયદેસર મર્યાદા [(૩) કબ્બિયો
 સંમદં પું [સં.] બીડ, ગરદી (૨) યુદ્ધ, લડાઈ
 સંમાન નં [સં.] સન્માન, આદરસત્કાર (૨)
 ગૌરવ; પ્રતિષ્ઠા. ઠકારિણી વિં સ્ત્રીં, ઠકારી
 વિં આદરસત્કાર કરનાર
 સંમાનિત વિં [સં.] સંમત (૨) સંમાનવાળું
 સંમાન્ય વિં [સં.] સમાનને યોગ્ય
 સંમાર્ગક વિં [સં.] ઝાડુ કાઢનાર
 વળગડ; સાકસૂર -ની સ્ત્રીં સાવરણી
 સંમિશ્ર, -મિત્ર વિં [સં.] મિશ્રિત
 સંમિશ્રણ નં [સં.] જુઓ મિશ્રણ

સંમિશ્રિત વિં [સં.] જુઓ સમિશ્ર
 સંમીલન નં [સં.] બીડી રેવું -મીચી રેવું તે
 સંમુખ વિં [સં.] સામે મુખવાળું, સામે હોમ
 તેવું (૨) -ની પ્રત્યે લાગણીવાળું (૩) અં
 રૂપક; સામે [વિના ચતુ પ્રણી
 સંમૂર્છિમ વિં (૨) નં [સં.] નરમાદાના સંયોગ
 સંમેલન નં [સં.] એકઠા થવું તે (૨) મેળાવડો
 સંમોહ પું, નં નં [સં.] મૂર્છા (૨) ભ્રાંતિ
 (૩) અજ્ઞાન (૪) મોહ
 સંયત વિં [સં.] હાજમા કે કાબૂમાં રાખેલું
 (૨) બાધેલું; જકડેલું (૩) સંયમવાળું
 સંયમ પું [સં.] નિગ્રહ; નિરોધ (૨) ઇન્દ્રિય-
 નિગ્રહ. નં નં નિયતણ દમન; નિગ્રહ (૨)
 ખેચી નાખવું તે બની સ્ત્રીં (સ.) યમ
 રાતની નગરી. ંશાળી વિં સંયમી, -મી
 વિં (૨) પું સંયમવાળું
 સંયુક્ત વિં [સં.] જોડાયેલું, યુક્ત (૨) અન્યેકે
 મળીને કરેલું. ંક્રિયાપદ નં બે -ક્રિયાપદ
 ભેગા વપરાતા જુદા જ અર્થ નીકળે તેવું
 ક્રિયાપદ (વ્યા.) ંવાક્ય નં બે કે વધારે
 પ્રધાન વાક્યો એકઠા થવાથી અનતુ મોટું વાક્ય
 સંયુત વિં [સં.] સંયુક્ત, સમન્વિત
 સંયોગ પું [સં.] જોડાવું કે ભેગા થવું તે (૨)
 સંજવ (૩) સમાગમ (૪) મિશ્રણ મેળવણી
 (૫) સંલેગ, પરિસ્થિતિ. -ગી વિં જોડનાર
 (૨) સંયોગવાળું. -ગી કરેલું નં [સં.] સંયુક્ત
 કરવું તે. -ગી ભૂમિ (-મી) સ્ત્રીં જમીનના બે
 મોટા પ્રદેશને જોડનારી સાકડી જમીનની પટ્ટી
 સંયોજક વિં (૨) પું [સં.] જોડનાર. -ન નં
 જોડવું તે (૨) જોડાણ, સંજવ (૩) આયોજન;
 વ્યવસ્થા (૪) બંધન (તે દશ છે) (બોદ્ધ)
 સંયોજિત વિં [સં.] જોડેલું
 સંરક્ષુ નં [સં.] રક્ષણ
 સંરક્ષુ સંક્રિં [સં] સંરક્ષ [સં] સંરક્ષણ કરવું
 સંરક્ષિત વિં [સં.] સંરક્ષણ પામેલું
 સંરોહણી સ્ત્રીં ધા રૂઝવનારી બૌદ્ધિ સ્ત્રીં
 સંલગ્ન વિં [સં.] લાગેલું, વળગેલું. ચોટેલું. બતા
 સંલાપ પું [સં.] પરસ્પર વાતલાપ (૨) નાટકમા
 એ પ્રકારનો સંવાદ. ંકે વિં સંલાપ કરનાર

પું (૨) એક પ્રકારનું નાટક - ઉપરપક (૩)
નાટકમાં એક પ્રકારનો સલાખ
સંવત પું [સ.] વિક્રમ સવત (૨) તેનું કોઈ
પણ વર્ષ [વાર્ષિક મરણતિથિ
સંવત્સર પું[સં] વર્ષ -રી સ્ત્રીં હમજરી;
સવનન નં [સં] વરા કરવાની ક્રિયા (૨)
પ્રેમ કરવો તે, પ્રેમવી છતી લેવાનો પ્રયત્ન
સંવર પું [સ] બાધ પ્રવૃત્તિમાંથી પરવૃત્ત
યઈ આત્માભિમુખ થવું તે (જૈન). ૦ણુ નં
ઢાંકણ, રક્ષણ
સંવરણું સંક્રિં [પ્રા. સંવર (સં સં + વૃ)]
આવરી લેવું (૨) સમેટવું (૩) રોકવું નિગ્રહ કરવો
સંવર્ત પું[સં] પ્રલયકાળના સાત મેષોમાંનો એક
સંવર્ધન નં [સં] વધવું તે (૨) ઉછેરવું તે
(૩) વધારવું તે
સંવર્ધમાન વિં [સં] વધવું, સંવર્ધિત થવું
સંવર્ધણું સંક્રિં [સં સંવર્ધ] સંવર્ધન કરવું
સંવર્ધિત વિં [સં] સવૃદ્ધ થયેલું (૨) ઉછેરેલું,
ઉછરેલું (૩) વધારેલું, વધેલું
સંવહન નં [સં.] વહન કરવું-લઈ જવું તે
સવા પું [સં સમવાય] સધ, સમુદાય
સંવાદ પું [સં] વાતચીત, સવાલજવાબ
(૨) ચર્ચા (૩) એકરાગ હોવો તે (૪)
એકમત થવું તે. -દિતા સ્ત્રીં સવાદીપણું,
'હામની'. -દી વિં સંવાદ કરનાર (૨)
સહમત, અનુકૂલ, એકરાગવાળું (૩) પું
વાદી સ્વ-થી પાચમે અને ચોથો સ્વર (સંગીત)
સંવાર પું[સં] ઉચ્ચારણના બાધ પ્રયત્નોમાંનો
એક, જેમાં ઝટતું આકુચન પાચ છે (વ્યા)
સંવાસ પું [સં.] સહવાસ
સવાહક વિં [સં] સવાહન કરનાર. -ન નં
વહન કરવું તે, લઈ જવું તે (૨) ચ પી કરવી તે
સવિદ સ્ત્રીં [સં] ચૈતન્ય, જ્ઞાન, સમજશક્તિ
(૨) જ્ઞાન, સંકેત
સંવિધાન નં [સં] વ્યવસ્થા, આયોજન
(૨) નાટકના વસ્તુની સંકલના, ગોઠવણી.
૦ક નં નાટકનું વસ્તુ-તેની સંકલના
સવિભાગ પું[સં] ભાગ પાડવા તે (૨) હિરસો
સંવૃત વિં [સં] આચ્છાદિત, ઢાંકેલું, ઢંકાયેલું

(૨) [વ્યા] સક્રિય, સાંકડું ('વિવૃત' થી ઊભરું)
સંવૃદ્ધ વિં [સં] વધેલું (૨) કિંમત, સમૃદ્ધ
સંવૃદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] વધવું તે (૨) આનાદી સમૃદ્ધિ
સવેગ પું [સં] વેગ, જુરસો (૨) આવેગ;
મળનટ -ગી વિં વેગવી વર્તનાર, સવેગવાળું
સંવેદ પું [સં] અનુભવ, જ્ઞાન ૦ન પું,
૦ના સ્ત્રીં જ્ઞાન, પ્રતીતિ; રહુરહ
સવેરા પું[સં] સૂઈ જવું તે (૨) આસન
સવ્યથ વિં [સં] ખૂબ વ્યથ
સંશય પું [સં] સંદેહ, શક (૨) ક્ષેપણ;
ભય [-આણવો, -આવવો, -ઊઠવો,
-ઊપજવો, -જવો, -માં પડવું] ૦ખોર
વિં વહેમીયું; શકામીલ ૦ચરત વિં
સસયમા પડેલું, સંશયવાળું. ૦વાદ સું
કોઈ પણ તત્ત્વના શકાથી નિહાળવાની
વૃત્તિનો વાદ, 'એમ્પીરિસ્ટમ'. ૦વાદી વિં
(૨) પું 'સ્કેપ્ટિક' ૦વાન વિં સંશયવાળું;
સસાથી -યાત્મક વિં સસયવાળું, સંશય
ભય એવું (૨) જેને કશી ખાતરના વધાસ
ન હોય એવું, અદ્વાદીન (૨) પું તેવો મજસ.
-યાત્મા, -ચી વિં સંકારીક વહેમી
સંશુદ્ધ વિં [સં] જરાબર શુદ્ધ થયેલું, વિશુદ્ધ
સંશુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] પવિત્રતા; શુદ્ધિ
સંશોધક વિં [સં] શોધ કરનાર (૨) શુદ્ધ કરનાર
સંશોધન નં [સં] શુદ્ધિ (૨) ગોઠવેલું;
'નિસચ' ૦કાર પું સંશોધન કરનાર -ગી
વિં સંશોધનને લગતું
સંશોધણું સંક્રિં [સં. સંશોધણ] સંશોધન કરવું
સંશોધિત વિં [સં] શુદ્ધ કરેલું (૨) શોધેલું
સંશોધણી સ્ત્રીં [સં. સંશોધણ પદથી] ખતબ
લોહી ચૂસી લે તેવો લેપ
સસય પું [સં] આશય, શબ્દ
સંશ્રિત વિં [સં] ધરણે આવેલું, આશ્રિત
સંશ્લેષ પું[સં] માદ અલિંગન (૨) સયોન
સસજિ સ્ત્રીં [સં] આસજિ, નં, અસન
સસદ સ્ત્રીં [સં] સંજા; મંડળ
સંસર્ગ પું [સં] સંબંધ મોખત, સંજનિ
(૨) આસજિ, લપટવા, ઘેટેપ પું જુઓ
સગનિધાન. -ગી વિં સંસર્ગ સંબંધ (૨)

પું સંબધી; સાધી
 સંસર્પણુ ન૦[સં] સરકું, ધીમે ધીમે ખસવું તે
 સ સાર પું [સં] સ્થિ; જગત (૨) માયાનો
 પ્રપચ (૩) જન્મમરણની ચટાણ (૪) ગૃહ-
 સ સાર [(અચ્છાવેા, -ચાક્ષવેા.) -તરવેા
 = દુનિયાદારીના વ્યવહારમા પાર ઊતરવું (૨)
 મોક્ષ મેળવવો - નો વા વાવો = માયા-મમતા
 વળગવા; નિખાલસપણું જતું રહેવું. -પૂઠે
 છામવેા = સ સારની કપરી ફરજો માથે પડવી.
 -મોઢવેા, -મો પડવું = પરણવું (૨) ગૃહ-
 સંસાર શરૂ કરવો. -મો ડૂબવું = માયાનાં
 બંધનોમા જકડાવું; કંમળબન બાધવા]
 ઠમાર્ પું સ સારમાં રહી ગાળેલું જીવન.
 '૦૦યવહાર પું દુનિયાદારીનો વ્યવહાર
 ૦શાસ્ત્ર ન૦ સમાજશાસ્ત્ર ૦શાસ્ત્રી પું
 સમાજશાસ્ત્ર ૦સાગર પું સ સારરૂપી સાગર.
 ૦સુખ ન૦ કુદૃષ્ટપરિવારનું કે સંસારના
 ભોગોનું સુખ. ૦સુધારો પું સામાજિક
 અને કૌટુંબિક બાબતોમા સુધારો -રિણી
 વિંસ્રીંસ સારી (૨) સંચાર કે પ્રચાર કરનારી.
 -રી વિં સ સારવ્યવહાર સંબધી (૨)
 સંસારમાં રચ્યું પચ્યું (૩) સંસાર માડી બેઠેલું
 સ સિદ્ધ વિં [સ.] સિદ્ધ થયેલું; પૂર્ણ થયેલું (૨)
 સદ્ગુણ થયેલું, પ્રાપ્ત થયેલું. -દ્ધિ સ્રીં સિદ્ધિ;
 પૂર્ણતા (૨) સદ્ગુણતા; પ્રાપ્તિ
 સંસ્તૃતિ સ્રીં [સં.] સંસાર (૨) જન્મમરણનું
 ચક્ર (૩) પ્રવાહ, ગતિ, સરવું તે
 સંસ્તૃષ્ટ વિં [સ.] સંયુક્ત, જોડાયેલું
 સંસ્તૃષ્ટિ સ્રીં સહવાસ (૨) સંબંધ; સંપર્ક
 (૩) સયોગ, મિલન (૪) એકત્ર કરવું તે;
 સગ્રહ (૫) બે નિરોપેક્ષ અલંકારોનું એક જ
 સ્થાને હોવું તે (કા શા)
 સંસેક વિં [સેકવું ઉપરથી] સેકવું (૫)
 સંસ્કરણુ ન૦ [સં.] શુદ્ધ કરવું, ફરત ફરડું
 કે સમરાવવું તે (૨) સંસ્કાર કરવા તે (૩)
 [અથવા] આવૃત્તિ
 સંસ્કાર પું [સં] શુદ્ધ કરવું તે (૨) સુધારવું
 તે (૩) શલ્યગારવું તે (૪) વાસનાઓ કે કર્મેની
 મન ઉપર પડતી છાપ (૫) શિક્ષણ, ઉપદેશ,

સંગતિ વગેરેનો મન ઉપર પડેલો પ્રભાવ (૬)
 પૂર્વકર્મેનું ફળ. સન્નેમ (૭) મરણ પાછળ
 કરવાની ક્રિયા (૮) દિવોને જન્મથી મરણ
 સુધી કરવા પડતા અવસ્યક ૧૬ વિધિમાનો
 ફરેક (અર્હવાન, પુંસવન, અનવલોભન,
 વિંછુખાલ સીમતોજયન, ભતકર્મ, નામ-
 કરણ, નિષ્કમણ, સૂર્યાવલોકન, અભપ્રાશન,
 ચૂડાકર્મ, ઉપનયન, ગાયત્ર્યુપદેશ, સમાવર્તન,
 વિવાહ, સ્વર્ગારોહણ) (૯) શિક્ષણ, ડેળવણી.
 [-કરવેા = શુદ્ધ કરવું (૨) મઠાવવું, શાળાવારવું.
 માથે સ સ્કાર પીતવા = દુઃખ પડવું;
 સ કટો અવતાર] ૦ક વિં સ સ્કાર કરનાર,
 શુદ્ધ કરનાર. ૦ચાહી વિં સ સ્કાર ગ્રહણ
 કરી લેતું ૦વાહી વિં સ સ્કારનું વહન
 કરનાર [કરવું (૨) સ સ્કરણ કરવું
 સંસ્કારણું સં કિં [સં સત્કારણ] સ સ્કારી
 સ સ્કારિતા સ્રીં [સં] સંસ્કારીપણું, 'કલ્યાર'
 સંસ્કારી [સં] વિં મૂળથી સાત સ સ્કારવાળું
 (૨) સારી ડેળવણીવાળું (૩) પુણ્યશાળી
 સંસ્કારોત્થ વિં [સં] સંસ્કારોને લઈને
 ઊઠતું - ભગ્નત થતું
 સંસ્કૃત વિં [સં] સ સ્કાર પામેલું (૨) શુદ્ધ
 કરેલું (૩) શાળાગરેલું (૪) સ્રીં ન૦
 ગીર્વાણભાષા ૦સ વિં સંસ્કૃત ભાષાના ૦મય
 વિં, ૦મથી વિં સ્રીં સ સ્કૃતથી પરિપૂર્ણ
 સંસ્કૃતિ સ્રીં [સં] સ્વચ્છતા, સુધારો, સામાજિક
 પ્રગતિ; 'સિવિલિઝેશન'
 સ સ્કૃતી પું [સં સંસ્કૃત + ઈ] સ સ્કૃતનો પડિત
 સ સ્કૃતોત્થ વિં [સં] સંસ્કૃતમાંથી આવેલું
 સંસ્કરણુ ન૦ [સં] પથાર, બિછાવટ (૨)
 ફેલાવવું તે, પ્રસારણ
 સંસ્થા સ્રીં [સં.] સ્થાના, વ્યવસ્થા (૨) સ્થાપિત
 વ્યવસ્થા કે રૂઢિ (કિંદાં લક્ષ્ય સંસ્થા) (૩) મહત્ત્વ;
 તત્ત્વ, 'ઇન્ટિલ્યુશન'
 સ સ્થાન ન૦ [સં] નાનું રાખ્ય, ગળવાડો (૨)
 પરમુલકમા વસાહત, તેવું રાખ્ય, 'કોલોની'
 ૦વાસ્તી વિં (૨) પું વસાહતમા રહેનાર.
 -ની વિં સ સ્થાનનું, -ને લગતું (૨) પું
 સ સ્થાનનું વતની

संस्थापक वि०(२)पुं० [सं] संस्थापन करना
संस्थापन न०, -ना ० स्त्री [सं] सारी रीते
स्थापयु ते, प्रतिष्ठा करवी ते

संस्थापयुं संक्रि०[सं. सस्थापय] स्थापन करवुं
संस्थापित वि० [सं.] संस्थापन करेयु

संस्थिति स्त्री०[सं] साथे रहैवु ते (२) कायमयु
स्थान (३) टकवु ते, कायम रहैवु ते (४)

विश्रान्ति (५) स्थिति, स्थिरता

संस्थर्षी पुं०[सं.] स्पर्श, संध [स्मरण]

संस्मरण न० [सं] पूर्ण स्मरण, बारबार

संस्मृति स्त्री० [सं] पूर्ण स्मृति, याद

संस्वेदय वि०(२)न०[सं.] ज्वयो स्वेदय

संहति स्त्री०[सं.] समुदाय (२) संप, सगठन

संहारयुं संक्रि०[प्रा संहर(सं सं+हृ)] अंकुं

उगी लेवु, पाछु, जेथी लेवु (२) संहार करवो

संहर्ता(-र्ता) पुं० [सं.] संहार करना

संहार पुं०[सं] नाश, कतल; उच्छेद (२) अंकुं

करवु ते (३) संक्षेप ० के वि० (२) पुं० संहार

करना. ०युं संक्रि० [सं संहारय] संहार

करवो. -रिष्ठी वि० स्त्री० संहार करना

संहिता स्त्री०[सं] सयोग (२) समुच्चय (३)

पद के लक्षणो व्यवस्थित सग्रह. वि०

मनुसंहिता (४) वेदोक्तो देवोक्तो स्तुतिवाणो

मंत्रभाग (५) [व्या] संधि

संहृत वि० [सं] सहरवु

सा पुं० संगीतना स्वरसंज्ञकमानो प्रथम स्वर

साधक स्त्री० [इं] जेसनारे पोते यथाववानुं

जे यकवाणु अंक विहायती वाहन

साधकलोपीदिया स्त्री० [इं.] ज्ञानकोश

साधकलोपिदिया न० [इं] मूण लक्षण लक्ष्मी

ते परधी नकलो काढवानी अंक युक्ति के साधन.

[—करवुं = ते साधनयी नकलो करवी]

साधन [ज] बोडावाणो, रावत; सधन

साक(-के)टम वि० [सं सह+कुट्ठ] (म.)

जुयो सागमदु (नोतके)

साकटी(-टी) स्त्री०, -डं न०, -टो पुं० [जुयो]

सा] सागनी लक्ष्मी लक्ष्मी वणी [कपेयु]

साकयुसायुं वि० सं+कय] डुंडा के दाया साथे

साकर स्त्री० [प्रा. सकरा (सं शर्करा), सर०

हिं, म] भाडना पासादार गांगडा. [-ना रवा

पीरसवा, -पीरसवी, पाटवी, -वाणी

शुल करवी = भीडुं भीडुं जेवु पुशामन

करवी] ०यु संक्रि० मणपाय सहायुं,

साकरथी पासवु -रिंयुं वि० साकर यडावेवुं

(२) साकर जेवु (स्वाद के आकारमा). -रिथो

पुं० इलमाना मबनी अरमर (२) साकरियो

यथो. -रिथो यथो पुं० (जुधा पाव०००मा)

साकर - भाड यडावेवो यथो नो दावो

साकरयुं संक्रि० [डाज+करवुं तरे डाकलवुं]

जोलाववु, साह देवो (२) जुयो 'साकर'मां

साकरियुं, -थो जुयो 'साकर'मा

आकार वि० [सं] आकारवाणु; भूत रूपवाणु

आज्ञा वि० [सं] आकाक्षावाणु

साक्षी पुं०[ज] मध पानार (२) भाक्षुं पुं०

साक्षर वि० (२) पुं० [सं.] वाच्य लक्षवानी

आपडतवाणु; ज्ञेयवुं (२) शिक्षित विद्वान

(३) लेखक; साहित्यकार. ०रय न०, ०ता

स्त्री०. -री वि० साक्षर संधी (२) लारे

लारे शब्दावाणु (लभाण)

साक्षात् अ० [सं] नजरेनजर, समुप

साक्षात्कार पुं०[सं.] नजरेनजर जेवुं ते, प्रत्यक्ष

दर्शन (२) परम तत्त्व के ध्येनो साक्षात्

अनुभव

साक्षी स्त्री०[सर० हिं, म साक्ष] साध, शाहेदी.

[—आपवी, पूरवी = जुयानीमां कहेवु (२)

टेको आपवो.] ०हारे पुं० शाहेद, साक्षी

साक्षी पुं०[सं] नजरेनजर जेनार (२) साक्षी

पूरनार, शाहेद ०भूत वि० साक्षीरूप साक्षी

साध स्त्री० [सं साक्ष्य? सर० म. माक हिं.]

साक्षी, शाहेदी (२) [सं. शाखा परधी ?] आड

छपर न पावेवुं इण (३) [१] पारखाना

योकडाना छेला टेका (४) [छा.] पारखुं;

आगधुं. [-करवी = साधतरीके सही करवी.

-गरवी, पडवी = आधा पर डेरी पाडवी

(२) आपाने वेडी खेवानो समय पवो]

०प(-पा)डारी पुं० जेडमा न जेवु पर

छेय जेवो पाडोगी -जिधु न० आड पर

न पावेवुं इण, साध -जिधो पुं० साक्षी

સાખી સ્ત્રીં [સરં મ. સાકી; હિં] બેચરણનો
એક પ્રકારનો ઢોહરો કે પદ (૨) ગઝલ,
લાવણી, કે ગરબીમા આવતી, લ'ખાવીને
ગાવાની દૂધી પક્તિઓ (૩) પું [જુઓ
સાક્ષી; સરં હિં] (પ.) + સાખ પૂરનાર
સાખો પું [જુઓ સાખ, સરં હિં, મ સાખ]
લોકનો અભિપ્રાય કે ડાપ (૨) [લા.] કકાસ,
કજિયો (૩) ગજબ [લેડાલેડ, લગોલગ
સાખોસાખ અં [સાખ (બારણની) પરથી]
સાખ પું [પ્રા (સં શાક)] જેના ઇમારતી
લાકડા બને છે તે એક ભતતુ ઝાડ
સાખમડું વિં [જુઓ સાકટમ] (કા.) કુટુંબ
સાથે-બધાને દીધેલુ (નોતર)
સાખર પું [જ સાચિર] પ્યાથો; જમ
સાખર પું [સ.] દરિયો (૨) દશ પદ્મ જેટલી
સંખ્યા. ૦બ સ્ત્રીં (સ) લક્ષ્મી. ૦પેડું
વિં સાગર જેવા મોટા પેટવાળુ, ઉંઘાર
સાખરીત(-દ) પું [જુઓ સાગરીત] સાથી
(પ્રાય. ખૂરા કામમા) [લાકડું
સાખવાન નં [સરં હિં સાગવન, મ] સાગતુ
સાચું(-જુ)ચોખા. સાચું(-જુ)દાણુ પું
બંબં [સગૂ (મળાયા) + ચોખા કે દાણા]
તાડ જેવા સાગૂ નામના ઝાડના ચડના મરના
બનાવેલા દૂબિયા કણ [ચૂનો; સલો
સાગોળ પું [ફા. શાહગિલ] ચાળેલો ખારીક
સાગિનક વિં [સં] અગ્નિ રાખનાર; અગ્નિહોત્રી
સામ વિં [સં.] સમગ્ર, તમામ ૦તા સ્ત્રીં
સમગ્રતા (૨) અણિયાળાપણુ -વેબક રપદત;
'પોઇન્ટેડનેસ'
સાચ નં [પ્રા સચ્ચ (સ સત્ય)] સત્ય ૦ક (૦હું)
વિં સાચુ બોલનાર, પ્રમાણિક, નિષ્કપટી
૦હિલી સ્ત્રીં સચ્ચાઈ. ૦માચ વિં ['સાચ'
દિર્ઘાવ] ખરેખર, જેવું છે તેવું (૨) અં
ખરેખર. ૦વટ સ્ત્રીં સચ્ચાઈ (૨) સાચવણી
સાચવણ(-ણી) સ્ત્રીં, -ણું નં ['સાચવણ'
ઉપરથી] જતન; સલાખ [કરવું
સાચવણું સંકિં [પ્રા. સચ્ચવ] સંલાખણુ, જતન
સાચાઈ સ્ત્રીં ['સાચુ' ઉપરથી] સચ્ચાઈ;
સાચવટ

સાચાબોલું વિં [સાચું + બોલવું] સાચુ
બોલનાર
સાચું વિં [જુઓ સાચ] ખરું; સત્ય; હોય તેવું
(૨) અસલ, બનાવટી નહિ એવું જેમકે, સાચુ
મોતી (૩) સત્ય બોલનાર (૪) એકવચની
૦બૂડું વિં ખરખોટ (૨) નં બંનેરણી.
[સાચાંબૂડાં કરવાં = બંનેરણી કરવી.]
-ચે અં ખરે; નક્કી (૨) વાજબી રીતે.
-ચેસાચું વિં ખરેખર, સાવ સાચું, સાચમાય
સાચો પું ['સાચુ' ઉપરથી] રેશમનો પાંકા
દોરો (મોતી માઠવાનો)
સાચોરો પું ['સાચવણ' ઉપરથી? સરં પ્રા.
સચ્ચર = ભેવું] (વૈષ્ણવમંદિરનો) નોડર (૨)
તે નામની બ્રાહ્મણની ભતનો માણસ
સાજ પું [ફા.] ઉપયોગી, સરસામાન (૨)
શણગાર; વસ્ત્રાભૂષણ (૩) ઘોડા પર નાખવાનો
સામાન (૪) નં સારંગી જેવું એક વાદ્ય.
[મોંડવો = ઘોડા ઉપર સામાન નાખવો.]
૦ક સ્ત્રીં નાની સારંગી (બરચરી લોકોની)
સાજનં [સં સજ્જન], ૦મહાજન નં, -નિયા
પું ૦બંબં વરના વરઘોડા સાથે રહેલુ પ્રતિષ્ઠિત
લોકોનું મંડળ. -ની સ્ત્રીં સત્તારી -હું નં
નાતનું પંચ
સાજરું વિં ['સાજ' ઉપરથી] શણગારવાળું;
શોભીતુ (૨) સૌભાગ્યના શણગારવાળું
સાજવારી સ્ત્રીં [ફા.] + સભાઈ, સભાવટ કે
તેને માટેની સામગ્રી
સાજવું સંકિં [સાજ કે સં સજ્જ પરથી? સરં
હિં. સાજના] માંજવું, સાજ કરવું (૨) અંકિં
[સરં મ. સાજણે] બેસતું આવવું; ઢાજવું
(૩) સાજ સજ્જ તૈયાર થવું (૪) પરવારવું
સાજસર જમ સાજસામાન પું [સાજ +
સરજમ, સામાન] સાધનસામગ્રી
સાભાત્ય નં [સં.] 'સિમિલિટયૂડ' (ગ). ૦કેંદ્ર
નં સેન્ટર ઓફ 'સિમિલિટયૂડ' (ગ) ૦રૈખા
સ્ત્રીં 'લાઈન ઓફ 'સિમિલિટયૂડ' (ગ)
સાનિ'દો પું [ફા. સાનિદહ સરંકિં, મ.
સાનિદા] ગાનાર કે નાચનારની સાથેનો
સારંગીવાળો કે તબલચી

સાજખાર પુનઃ[સ મર્જિકા(પ્રા. મર્જિકા)+ખાર,
(ક્ષાર). સરં હિં. સજીવાર, મ] એક ખાર
સાજું વિં [પ્રા. સજ(સં સજ, સચસ્ક) સરં
મ સાજા, દે. સજ્જોક્ષ] તદુરસ્ત (૨) બાગેલુ
નહિ એલુ, આપું. ંતાલુ વિં તાલુ અને
નીરોગી ંસમ, ંસમું (વિં તંદુરસ્ત;
નીરોગી(૨)સાવ સાલુ, આખેઆપું, અક્ષત
સાટ સીં [રવં; સરં હિં, મ] ચામડાની
લાખી ને ખાતળી પટ્ટી (૨) [સરં મ. સાટા-ઠ
(સં સં+સ્યા, પ્રા સંઠા)] કરોડ, બરડાનું
હાડકું ંકેા પું સાટ બાધી બનાવેલો ચાલુક
કેડોરડો (૨) જુઓ સાટ ંકાટલુ સંકિં
સાટકે સાટકે મારવું
સાટ(-ડા)માર પું [સાટ+મારવું, સરં
મ. સાટમાર્યા, હિં] સાઠમારીમા હાથીને
સાટ કે સોટા મારી ચીડવનાર. -રી સીં
[સરં મ.] જગલી પ્રાણીઓને ખીજવીને
લડાવવાનો તમાસો (૨) [લા] લડાલડી
સાટવલુ સંકિં ['સાટું' ઉપરથી] સાટું કરવું
(૨) ખરીલુ [(૨) વેચતુ લેવું
સાટવું સંકિં ['સાટું' ઉપરથી] મૂલ ઠેરવવું
સાટાખત નં સાટા વિધેનુ લખત
સાટાંતેખડાં નંખંવં [સાટું+તેખડું]
કન્યાના સાટા ને તેખડા કરવાનો વ્યવહાર
સાડી સીં[સરં મ (સં સંસ્યા, પ્રા સંઠા?)]
માણસો જેમા ખેસે છે તે ગાડીનુ ખોખું
-ચોકડું (૨) [જુઓ સાટું] કરાર. ઉઠાં
(રમતમા) કાન આપવાની સાડી
સાડીઝાંખરાં નં ખં વં [સાડી+ખાખરાં]
કાન બહેરવાતે, સાચુંબુડું કંઠીટટો ડરવવો
તે, સાડીખાખરાં [-કરવાં]
સાડીન સીં [ર સંટિન, સરં મ સાડીળ, હિં.
સાટન (સં જ્ઞાટા)] એક ભતતુ રેસમી કાપડ
સાડું નં [દિ સટ્ટ; સરં મ સાટા] કરાર;
ખોલી, કપાલો (૨) મૂલ ઠેરવવું તે (૩)
બહાનાની રકમ (૪) માલને બદલે માલ કે
કન્યાને બદલે કન્યા આપવી તે (૫) બદલો;
અવેજ [-કરણું] ંતેખડું નં (કન્યાનુ)
સાડું કે તેખડું

સાદુંક પું [પ્રા સટ્ટ (સં શાઢ્ય) ઉપરથી]કમ;
હુરથો [અવેજમા
સાટે અં [સરં હિં, જુઓ સાટું] બદલે,
સાટો પું [સં પ્રા. સટ્ટ, ંવ, સરં મ સાટ
=મેવલું] ધીધી મેવેલો ચોખાનો લોટ (૨)
[સરંમ સાટા (પ્રા. મઠા?)] માલ બરાચ છે તે
ગાડાનો ભાગ (૩) [સરંમ સટ્ટક] મેવેલું ધી
સાટોડી સીં [હિં સાટી (સં જ્ઞેત)] એક
વનસ્પતિ ંમૂળ નં સાટોડીનુ મૂળ. -ડો
પું એક વનસ્પતિ
સાટોપ વિં [સ.] આડબરવાળું, લપકાવાળું
(૨) અભિમાની (૩) અં ધમંડધી, તુમાખીધી
સાઠ (૬.) વિં [પ્રા. સટ્ટિ (સં પાટ), સરં
મ., હિં] 'કં'
સાઠમાર, -રી જુઓ 'સાટમાર'મા
સાઠી સીં ['સાઠ' ઉપરથી; સરં મ] સાઠ
વર્ષની વય, બડપણ (૨) સાઠ વર્ષનો ગાળો.
[-વાયદા ધવા = લગભગ સાઠ વર્ષની
ઉંમર થવા આવવી સાઠે હાથ ધાલવા =
ખૂબ ધરડું થઈ જવું]
સાઠી સીં [સરં પ્રા સટ્ટીજ, હિં, મ] સાઠ
દિવસે પાકતી એક જુવાર કે ઢાંગ
સાઠો પું ['સાઠ' ઉપરથી] વિંસં ૧૮૬૦
નો કુકાળ [નાગરની ભતનો માણસ
સાઠોદરો પું [સાઠોઢ (ગામ)પંધી] તે નામની
સાઠનીશ(-સ) વિં [સં સત્ત-વિશ્વ] '૩૭'
-સું વિં ૩૭ જેને છેડે હોય તે સાલનું
સાઠલો પું [પ્રા સાઠ; સાઠિહ (સં સાટક)]
સાલો, સાડી
સાઠસાતી (૬') વિં જુઓ સાડીસાતી
સાડા(-ડી) (૬') વિં [પ્રા. સટ્ટ (સં માર્થ);
સરં મ સાટે, હિં સટે] (સંખ્યા પૂર્વે
આવતા) સાથે, ઉપર અડધુ ઉઠાં
સાડા પાચ, સાડી સડસઠ [-તપ્ત
=અઢત્ત પાસળિયુ (૨) અઢ્યાગાકપાં, ંજ
-તપ્ત ધડીતું રાજ = ક્ષણિક સુખ કે નમસ્.
-તપ્ત પાયા હોવા = ઘેલું કે અનિયમનજનું
હોવું (૨) ઉઠાંબળી. -તપ્ત પાંસળીતું
=ચસકલ -તપ્તમાતું રાત્રી =રોડે, ંજ.

-સાતનો ફેરો=મોટી આકૃત. -સાત
વાર પરવડવું=ખાસ કે બરાબર પરવડવું કે
પાલવવું -સાત મજાનું સભળાવવું=
બધી ભૂડીગણદેવી. સાડી મ પતાળીસ=
અનિશ્ચિત સખ્યા. સાડીયુ મોતેરનો અંક
='અંગત' કે 'ખાનગી' એવું સૂચન કરતો
આકડો (કાગળને માથે લખાય છે). સાડે
સાત થડું=પૂરી નિષ્કળતા મળવી; ધૂળ-
ધાણી થવી] બાર સ્ત્રીં [લા] પરવા
સાડી સ્ત્રીં [પ્રા સાડી (સં. શાટી), સરં હિં., મ]
કીમતી સાલો (૨) સાલો
સાડીસાતી (ડી') વિં [સરં હિં સાઠ (-ઢે) સાતી,
મ સહેસાતી] સાડા સાત હથળી (પનોતી)
સાડુ (-ડુ), બાઈ (ડું) પું [સરં હિં સાઠ,
મ સાઠ, સાઠમાઝ (સં શ્યાલી, પ્રા.
સાલી + સં વોઢ. પ્રા વોઢુ)] સાળીનો વર
સાડૂડુ વિં [સરં સ્વાડુ] સારું સારું ખાવાની
દેવવાળું [શોકરં (૨) ભિક્ષાપાત્ર
સાણુકું નં [જુઓ સાનકં] શાણકું; મોટું
સાણુશી (-સી) સ્ત્રીં [પ્રા સંઢાસ (સં સંદંશ),
સરં હિં. સઢસી, મ સાંઢસ] પકડ જેવું એક
સાધન; સાંશી -સો પું મોટી સાણસી
(૨) [લા] પકડ; સંકડામણ; મુરકેલી
સાણું નં [સરં મ સાળે] કોઠાર કે કોઠીની
ખાણુએ રાખેલું કાણું (૨) [લા.] ગણુ (૩)
[સરં મ સાળ=નાનું સૂક્ષ્મ [લા.] સંકડામણ;
મુરકેલી (૪) + [જુઓ સાણું] સ્ત્રીં
સાત વિં [પ્રા સત્ત (સં. સત્તન), સરં હિં., મ]
'૭' [-ઉતાવળ=ગમે તેટલી ઉતાવળ,
બધી ઉતાવળ -બળણે જાળવું=સારી પેઠે,
બધી બાળુથી ભેવું-વિચારવું. -બળણે
જાળીને પાણી પીવું=ખૂબ ભેઈ વિચારીને
પગલું ભરવું. -ઝાઉથી નમસ્કાર=ખૂબ
દૂર રહેવું. જરા પણ સખધ ન રાખવો.
-બર મજાવાં=નિરર્થક લોકોને ઘેર ફર્યા
કરવું - તાડ ઊંચું = ઘણું ઊંચું -નામાનું
નાચું=છેક દાંડ; ઘણું જ હુર્યું -પાસની
ચિતા=ઘણી બાળુની ચિતા -પાંચ
ચાલવાનાં હોવાં=મોટા કુદબત્ત પોષણ

કરવાનું હોવું -પાંચ થવી, વીતવી=
મહા મુરકેલી થવી; ભારે ગભગમણ થવી.
-પેટી ઉચલાવવી, -પેટીના ચોપડા
ઉકેલવા=ભૂતી નવી બાબતો વિષે સખત
ગાળો દેવી, ખૂબ નિંદા કરવી -ફેરા મરજ
હોવી=છૂટકો ન હોવો, અત્યંત જરૂર
હોવી. -મજા ને સવારોરનું (કાળજી)=
ખૂબ કંઠણ; જલદી હાથડે નહી તેવું (૨)
ખૂબ સાવધ. -વીશે સો ગણે તેવું=છેક
બેવકૂફ -માં શૂરું ને પાંચમાં પૂરું=
જતાની સાથે જ્ય અંતે આવતાની સાથે આવે
તેવું; ગમે તેમ ગબડે એવું સાતે અવતાર=
જનમ-માતરમા સાતે ઘોડે સાથે ચડવું=
અનેક ફરતે એક સાથે બનવવા નીકળવું.
સાતે પાડે વસબે=છોકરાછેલા બણા થતો;
લીલી વાડી થતો] ંડો પું સાતનો આકડો.
બતાળી સ્ત્રીં [+તાળી] ઢોડીને રમવાની
એક રમત

સાતત્ય નં [સં] સતતપણું [રિટલી
સાતપડી સ્ત્રીં [સાત+પડ] સાત પડવાળી
સાતપડું વિં [સાત+પડ] સાત પડવાળું
સાતપડો પું [સરં મ સાતપુઢી (ગલાંઢ)]
પાનીએ કે હથેળીમાં થતું એક ભતવું ચૂમડું
સાતબાઈ પું [સરં હિં., મ] એક પક્ષી
સાતમ (મ.) સ્ત્રીં [સં. સત્તમી] પખવાડિયાની
સાતમી તિથિ
સાતમું વિં [સં. સત્તમ; સાત પરથી] ક્રમમાં
૭ પક્ષી આવતું (૨) નં મરણ પછીનો
સાતમો દિવસ [સાતમે આસમાને જવું,
ચડવું, પહોંચવું=અતિશય મજર થવું.
-ચોકે, પડે પાતાળે=સાવ ખૂણે ખાયરે.]
સાતર અં [ફા. સાતિર?] (ય) સાર; વસ્તે;
ખાતર (૨) સ્ત્રીં ખાતર-બરફાત (-બરવી)
સાતરું વિં [જુઓ સાતર] સબજ, શણગારી
તૈયાર કરેલું
સાતરો પું [સં સમ્વા+સ્તુ; સરં મ સાતરણે]
(પતંગની ઢોરીને) લોચ પર છૂટી છૂટી
પાયરવી તે [સાતરા પાડવા]
સાતવારિયું નં [સાત+વાર] અઠવાડિક પત્ર

સાત(-ય)વો પું [પ્રા સત્તુ (સં સવત્તુ)]

શેકલાં અનાજનો હોટ; સત્તુ

સાતવો પું [પ્રા. સત્તલા?] એક ઝાડ

સાતુ પું [સરં મ. સાથુ] જુઓ સાતવો

સાતોડિયું નં [સાત ઉપરથી] એક રમત

સાત્તિક વિં [સ] સત્તવગુણવાળુ, સાત(૨)

સત્તવગુણમાથી ઉત્પન્ન થયેલુ (૩) સત્ય (૪)

પ્રામાણિક (૫) સદ્ગુણી (૬) જળવાન; સત્ત-

વાળુ (૭) પું જુઓ સાત્તિક ભાવ. વતા

આં. વંદાવ પું અંદરની ધાગણી કે ભાવથી

ચતા બાહ્ય વિકારો [રતમ, સ્વેદ, રોમાચ,

સ્વભંગ, વેપથુ, વૈવર્ણ્ય, અશ્રુ, પ્રલય

(મૂર્છા)] -કી વિં આં સત્તવગુણ સખથી;

સત્તવગુણનુ

સાત્ત્ય વિં [સં.] એકરૂપ; એકાત્મ

સાત્યકિ પું [સ] (સં.) એક યાદવ યોદ્ધો,

શ્રીકૃષ્ણનો સાતયિ

સાત્તવ પું [સં] યાદવ (૨) શ્રીકૃષ્ણ કે વિષ્ણુનો

હસ્ત વપતિ પું (સં.) શ્રીકૃષ્ણ

સાત્તવતી આં [સ] નાટકની ચાર વૃત્તિઓમાની

એક, જેનો વ્યવહાર વીર, રૌદ્ર, અદ્ભુત

ને સાત રસમા થાય છે (જુઓ કૈશિકીવૃત્તિ)

સાથ પું [પ્રા સત્થવ (સં સંસ્તવ). અથવા

પ્રા. સત્થ (સં સાર્થ)] સંઘાત, સોબત (૨)

સહકાર (૩) અં (પ.) સાથે

સાથરિયો પું [સાથરો પરથી] જમે ત્યારે જેમે

ત્યાં જેસી પરચૂરણ સામાન વેચનાર (૨)

નદીનવાણ ઉપર સાથરી રાખનાર બ્રાહ્મણ

સાથરી આં [જુઓ સાથરો] નદીએ નાહવા

આવેલાઓને માટે પૂજનો સામાન રાખવા

બ્રાહ્મણોએ પાથરેલી સાથરાની ચટાઈ

સાથરો પું [પ્રા સત્થર (સં. સસ્તર), સરં હિં

સાથરા] ઘાસનું બિછાનું; પરાણની રાખ્યા (૨)

હર્ણની સાહી, સાથરી (૩) ચોકો, મરનારને

સુવાડવા લીધી તૈયાર કરેલી જમીન.

[કાઢવો, સાથરે સુવાડવું = મરણ-

પથ રાએ નાખવું]

સાથવો પું જુઓ સાતવો

સાથળ આં [પ્રા. સત્થિય (સં સત્થિયક)] અથ

સાથિયો પું [પ્રા સત્થિય (સં સ્વસ્થિક)] આ

આવી મગજસૂચક આતૃતિ (૨) અભાર

આઓ હસ્તાવેજ કે ખતમા સહીની જગ્યાએ

જે ચિહ્ન કરે છે તે (વિધવા મીઠું કરે છે).

[સાથિયા પૂરવા = ધરને આગણે મગજ-

સૂચક ચિન્ન કે આતૃતિ કાઢવી, રંગોળી કરવી.]

સાથી પું [સાથ' પરથી] સોબતી, મદદગાર;

જોડીદાર (૨) એક માટે રાખેલો નોકર, હારી

સાથે અં [સાથ' પરથી] જોડે, બેસુ; સગાયો.

વંદાશું અં [+લાગવું] સાથે સાથે;

ભેગભેગી, એકીફેરે (૨) સામંત; એકદમ

સાદ પું [પ્રા સદ (સં. શબ્દ); સરં મ]

અવાજ, માટે, સર (૨) ખૂમ [-છિદ્રવો

= ગળું કે અવાજ બેસી ગયા હોય તે

સુધરવા, અવાજ બરોબર નીકળવો -કરવો

= ખૂમ પાડી બેલાવવું -કાઢવો = અવાજ

બરાબર મળા બહાર કાઢવો. -દેવો = જવાબ

આપવો -નીકળવો = અવાજ મળા બહાર

આવવો -પાડવો = ઢાડી પીઠવી ખૂમ પાડી

લોકોને જાહેર કરવું -એસવો = અવાજ

ખોખરો કે કમજોર થઈ જવો.]

સાહગી આં [ફા] સાહાઈ

સાહડ વિં [જ સાહર] પરચૂરણ

સાહડ વિં (૨) [જુઓ સાહર] જાહેર, વખર્ચ-

(-રથ) પું, નં સાહડ નાણામાથી જાહેર

લાભના કે મર્મદાના કામમા થતુ ખર્ચ.

વંદાશું નં સરકારના હવાલામા રાખેલું

જાહેર ઉધરાણનુ નાણુ

સાહડ આં -ઢિયો, -ડો પું એક જાતનું

ઝાડ -ઢિયું વિં તે ઝાડનુ

સાહડી આં [સરં દે સારી] હર્ષ, તાડખાં

વગેરેની બનાવેલી ચટાઈ (૨) [જુઓ સાહ]

[પ.] સાહ (લાલિત્યવાચક) -ડું નં કાઢેલી

ચટાઈનો કકડો (૨) ખજૂનાના પાનના રેસા

સાહડો પું જુઓ 'સાહડ મા

સાહર વિં [જ સાદિર] જાહેર, જાણીતું;

સાહડ (૨) આવી પહોંચેલું (૩) સીં [સં.

સ+હર?] કાઢવું (૪) લાઢવો

સાહર વિં (૨) અં [સં.] આહરપૂર્વક, માનસહિત

સાદાઈ સીં [બુઝો સાદુ] સાદાપણું; સાદગી
સાદું વિં [ફા સાદહ] બપેકો, આકબર,
ખર્ચાળપણું, બદલતા, મિશ્રણ, દંભ કે
કૃત્રિમતા વિનાનુ, સરળ; સીધુ (૨) રંગ, ભાત
કે લખાણ વિનાનુ, કોરું (૩) મહેનત-મનૂરી
કરવાની ન હોય તેવુ, આસાત (કેક)

સાદશ્ય નં [સં.] સરખાપણું; સમાનતા
સાદંત વિં (૨) અં [સં.] સ પૂર્ણ, આદિથી
અત સુધીનું

સાધક વિં [સં.] કાર્યસિદ્ધિમાં ઉપયોગી (૨)
સિદ્ધ કરનાર (૩) સિદ્ધ કરવા પ્રયત્ન કરનાર
(૪) ભૂત, દેવ વગેરે સાધનાર (૫) પું
સાધનાર, સાધના કરનાર (મોક્ષની). [-આધક
કારણો = તરફેણની અને વિરુદ્ધની દલીલો.]

સાધણુ સીં બુઝો સાધની

સાધન નં [સં.] સાધવુ તે (૨) ઉપકરણ, ઓભર,
સામગ્રી (૩) ઉપાય, યુક્તિ (૪) ઈશ્વરપ્રાપ્તિ
માટે જરૂરી તપ, સયપ, ઉપાસના વગેરે
(૫) હેતુ (ન્યા) ંચુદય નં મોક્ષ
મેળવવામા જરૂરી ચાર સાધનો-નિત્યા-
નિત્યવસ્તુવિવેક, વૈરાગ્ય, શમાદિ ષટ્સાધન-
સ પત્તિ [શમ, દમ, ઉપરતિ, તિતિક્ષા,
સમાધાન, શદ્ધા], અને સુમુક્ષા. ંતા સીં
સાધનવાળા હોવાપણું. ંભૂત વિં સાધનરૂપ
બનેલું. ંવાદ પું અમુક સાધન સાચું કે
કાર્યકર છે એ માન્યતા ંસમૃદ્ધિ સીં
સાધનની વિપુલતા, સાધનસામગ્રીની હત

સાધના સીં [સં.] સાધવા કે સિદ્ધ કરવા
આવશ્યક પ્રયત્ન કે ક્રિયા કરવા તે

સાધની સીં [સરં મ સાધણી, ન્તી, હિં.

(‘સાધન’ ઉપરથી ?) સપાટી નેવાનુ કહિયા-
સુતારનુ ઓભર, ‘લેવલ’ [હોવાપણું]

સાધર્મ્ય નં [સં] સમાન ગુણધર્મવાળા
સાધકું સંકિં [સં. સાધ્] સિદ્ધ કરવુ, પાર
પાડવુ (૨) સાબિત કરવુ (૩) દેવ, મત્ર વગેરે
વશ થાય કે સિદ્ધ થાય તે માટે] સાધના
કરવી (૪) પોતાને અનુકૂલ કે વશ કરવુ (૫)
ગળું સિદ્ધ રૂપ કયા દેશ્વરેથી અન્યુ તે
ખતાવવુ (૬) [તક કે સ ભોગોનો] લાલ ઉઠાવી

લેવો; ઉપયોગ કરી લેવો

સાધારણુ વિં [સં.] સામાન્ય, ખાસ નહિ તેવું
(૨) મધ્યમ, નહિ અતિ ઘણું કે નહિ અતિ
મોટું (૩) સમાન, બધાને લાગુ પડે તેવુ.
ંચવયવ પું ‘કોમન’ ફેડટર’ (ગ) ંતા

સીં. ંધર્મ પું સામાન્ય ગુણ કે ધર્મ
સાધિત વિં [સં] સાધેલું (બુઝો ‘સાધવુ’)
સાધીમંદી સીં એક વનરપતિ

સાધુ વિં [સં] સારું; ઉત્તમ (૨) ધાર્મિક;
ઈશ્વરભક્તિપરાયણ, સદાચરણી (૩) [ન્યા]
શિષ્ટ, શુદ્ધ (શબ્દ, લાવા) (૪) [સમ સને
અતે] સાધનાર ઉદાં સ્વાર્થસાધુ, લગ્નસાધુ
(૫) પું સાધુ પુરુષ (૬) ત્યાગી, બાલો,
વેરાગી (૭) અં શાખાશ! બન્ય! ંકાર
પું શાખાશ, બન્ય એવો ઉચ્ચાર ંચરિત
વિં સાધુતાવાળા જીવનવાળું; સાધુ (પુરુષ).
ંતા સીં. ંવૃત્તિ સીં પવિત્રતા, સદાચાર.
ંસંત પું સાધુ કે સત (સમૂહવાચક)

સાધ્ય વિં [સં] સિદ્ધ કરવાનુ (૨) સાધી
શકાય તેવુ (૩) નં સિદ્ધ કરવાનુ તે. ંતા
સીં સાધ્ય હોવાપણુ

સાધ્યસ નં [સં] બચ, બીક (૨) ગભરાટ, ફોલ
સાધ્વી વિં સીં [સં.] શીલવતી, પતિવ્રતા (૨)
સીં બાવી સાધુડી

સાન સીં [બુઝો શાન, સરં હિં.] છટા

સાન સીં [પ્રા સંજા (સં. સંજા)] ધરાશે;
સંકેત; આખમચકારો (૨) સમજણ, અક્ષલ
(૩) સ્વમાન (૪) નં ગીરો મૂકવુ તે, અવેલ.
[-કરવી = સંકેત કરવો, આખથી અણસારો
કરવો. -માં કહેલું = સંકેતથી કહેલુ -માં
મૂકલું = ગીરો મૂકવું -માં સમજાવવું =
ધરાસારથી, ચોઠાકમા સમજાવવી આપવી -વળવી
= અક્ષલ આવવી] ંખત નં ગીરો
મૂક્યા ખાખતનુ લખાણ ંગીરો વિં સાનમાં
કે ગીરો મૂકલું ંસૂધ, ંશુદ્ધિ સીં લાન
સાનક સીં [અ સિહનક; સરં મ] સાણકું;
ઠીબ (૨) રકાબી; તાસક
સાન દ વિં [સં] આન હયુક (૨) અં આન ં-
પૂર્વક. -દાશ્વર્ય નં [આશ્વર્ય] આન હયુક

આશ્ચર્ય (૨) અં અનંદ ને આશ્ચર્ય સાથે
આની સ્ત્રીં ['જાણુ' ઉપરથી; સરંમ સાન્યે]
પેણીમાં ખાલ વગેરે તળતા ખરી પડેલો
બૂકા (૨) તેલબર્યે કચરેલા તલનો બૂકા
(૩) રાખ. [-વાળવી = ટાઢી વાળવી;
ચિતાની લસમ ભેગી કરી પાણી છાટી ઠકી
પાડવી કે નદી નવાણમા પધરાવવી.]

સાતુક પ વિં [સ] અનુકંપા-દયાવાળું
સાતુકૃત(-ગ) વિં [સ] અનુકૃણ, મહંગાર
સાતુમવ વિં [સ] અનુમવયુક્ત (૨) અં
અનુભવપૂર્વક

સાતુત્વારે વિં [સ] અનુસ્વારવાળું
સાન્ત વિં [મ] અંતવાળુ, મર્યાદિત, નથર.
ઠતા સ્ત્રીં [તે સંબધી

સાન્નિપાતિક વિં [સ] સન્નિપાતને લગતુ, કે
સાન્વય વિં [સ] અન્વયવાળુ

સાપ પું [પ્રા. સપ્(સ. સર્પ)] સર્પ, ભુજંગ.
[-ઉતારવેા=સાપના ઝેરની અસર દૂર
કરવી (મત-તંત્રથી). -કાઢવેા=(મહારીએ)
તેની ટોપલીમાંથી સાપનો ખેલ કરવા ને બહાર
કાઢવેા.) (૨) કામને વખતે વચ્ચે મુકેલી
કે આડી વાત ખડી કરવી (ગ્રહણ વખતે
સાપ કાઢવેા). -છે કે ઘો છે = શું છે તે નક્કી
કરી શકાતુ નથી —ના ઘોના બહુાવવા=
બહુ બહુ રીતે સમજાવવું —નો ભારો=ઘણી
ભેખમકારક કે સહજવાની વસ્તુ (જેમ કે
ગ્ન્યા, વિધવા ઇ.) (૨) ઘણુ ઝેરીયુ-અદેખું
માણસ. સાપે છછુંદર ગળણું = ન ગળાય
કે ન છોડાય એવી ખેડ બાબતુની મુશ્કેલ
પરિસ્થિતિના મુનાઈ બધુ] બહુ(-ખી) સ્ત્રીં
સાપની માદા, બામણી સ્ત્રીં એક જાતનો
નાનો સાપ

સાપમાર પું [સાપ+મારવું] એક પક્ષી
સાપરાધ વિં [સ] અપરાધી
સાપિ ડય નં [સ] સપિડ હોવાપણું
સાપેલ વિં [સ] અપેક્ષાવાળુ (૨) સ્વતંત્ર
હરતી નધરાવનારું પાણુ બીજા કરા પર આધાર
રાખનારું; 'રિલેટિવ' [સાપનું બચ્ચું
સાપોલિયુ નં [સાપ ઉપરથી] નાનો સાપ (૨)

સાસાહિક વિં [સ] સાત દિવસનુ (૨)
સપ્તાહને લગતુ (૩) નં સાત સાત દિવસે
બહાર પડતુ જાણું

સાક વિં [જ] સક, સ્વચ્છ (૨) કચરા-કાઠા
વગરનુ (૩) સપાટ (૪) નિષ્કપટી (૫) સ્પષ્ટ
(૬) અં બિલકુલ ધસીને. [-કરણુ, કરી
દેણુ=ઉઠાવી ઢવું, પૂરું કરવું (૨) પાથમાલ
કરી નાખણુ (૩) મારા નાખણુ —સાક વિં
તફાન સાક (૨) અં ચોખ્ખેચોખ્ખુ, સ્પષ્ટ
રીતે (૩) ખુલાદિલથી] ંસૂર વિં ચોખ્ખુ,
કચરા વિનાનુ (૨) સ્ત્રીં સદાઈ, વળજૂડ (૩)
કામકામની સુવડતા (૪) પું ડડની ઝસરતનો
એક પ્રકાર. ંસૂરી સ્ત્રીં સાકસૂર

સાકૃદ્ય નં [સ] સકળતા

સાંદ્રી સ્ત્રીં [જ] ચલમ પીવાનો કપડાનો કંકડો
સાંદ્રી સ્ત્રીં [જ. સાફ ઉપરથી] પતરાણ, બહાઈ
(-મારવી.) (૨) વિં [જ.] વળતર વગરનું
સાંદ્રી પું [સરંમ દિં., મ. સાફા] ફેટો
(-બાંવવો, પહેરવો)

સાખડખોથુ અં [સરંમ સાવડાસાવડા]
(કા) મેળસેળવાળું (૨) (ચ) ભોળુ, નિષ્કપટી
સાખડું વિં [સ+ખધુ ?] બધુ પે, તમામ (૨)
[સાવવ ?] સંભળ, તૈયાર (૩) [સરંમ સખધુ]
ટટર, સાંભું

સાખર નં [સં જાવર, સરંમ સાવર, દિં.]
શિગડાવાળુ હરણુ એવુ એક પ્રાણી.
ંશિ (-શી) જડું, ંશિ (-શી) શું નં
સાખરનુ શિગડુ

સાખર, ંમતી સ્ત્રીં (સં) અમહવાદ પાસેની
નદી. ંકાંઠો પું તેના કાઠા પર આવેલો પ્રદેશ
સાખરિ(-ગિ)યેા પું દૂરઠહીનો વેપાર કરનારો
સાખરી સ્ત્રીં સાખરની માદા

સાખાશ -શી જુઓ શાખાશ, -શી
સાખિત વિં [જ.] નિહ, પુરવાર -તી સ્ત્રીં
પુરાવો, ખાતરી

સાણુ(-ખૂ) પું [જ. સાવૂત] ક્ષાર અને
તેલની મેળવણીથી બનાવેલો મેલ કાપે તેવો
પદાર્થ. [-બાલવો લગાવવો = કપડાને સાણુ
ધસવો-સાણુવાળું કરવું.]

साधुयोभा, साधुद्वारा पु० अ० व० लुओ
साधुयोभा

साधु पु० लुओ साधु

साधुत वि० [अ. सुवृत्त; सर० हिं. सावृत्त; म.]
आधु; नेवु ने तेवु; साधुसमु; पूरेपूरे
हयात (२) संगीत; नकर; मज्जुत -ती
ली० मज्जुती; संगीतता (२) सुरक्षितता
साधेवो पु० [फा शहवाला?] वरघोडाभा
वरनी आगण बारठ के घोडा ध० उपर
शाल्गार पहेरी पेठेकुं ओकर, वरघोडियु (२)
वरघोडाभा के वरनी साथे आवनार भाष्य
साधोगातकुं वि० [सं सर्व+गोत्र] 'अधोदित्यु'-
थी उवदु -आधुने न अये तेवु

साधार वि० [सं.] आधारसहित (२) अ०
आधारपूर्वक [अर्थ के हेतुवाणुं]

साधिप्राय वि० [सं.] अधिप्रायवाणु; कंठ

साधिमान वि० [सं.] अधिमानयुक्त

साध पु० [प्रा. सामि (सं स्वामिन्)] स्वाभी,
पति (५) (२) ली० [सं शम्भु] साधेलानी
नीचेना बोभंडना गोल लाग

साध पु० [सं.] लुओ सामवेद (२) राजनीतिना
'चार' उपयोमानो ऐक, भीडी वातोधी
समलवीने मेणवी सेवुं ते (साम, दाम, दंड,
अने सेव). ०म वि० (२) पु० [सं.] सामवेद
भानार ०मान न० सामवेदना मंत्रो गावा ते
सामथी ली० [सं.] कोष्ठ कार्यमा उपयोगी
के साधन तरीके कामना सामान (२) ठांकारछना
प्रसादनी विविध वानीओ

साधय न० [सं.] समग्रता

साधकु वि० [प्रा. समदृ (सं संमृष्ट?) भेयुं;
ऐककुं (२) अ० साथेलायुं, ऐजीवारे

साध पु० + साधत [सामानसुमान

सामनसुमान पु० [लुओ सामान] सरसामान;

सामनो (सा') पु० [सर० हिं, म. सामना;

साधु] सामे यवुं ते; विरोध, भाकरी

साधयिक वि० [सं.] समयसंयधी (२) समयो-

यित (३) नियतकालिक (४) न० नियत समये

प्रकट यतु जायु [जाड. शीमो]

साधर न० दि सामरि (सं. शास्त्रमलि) ऐक

सामर्थ्य न० [सं.] अण; शक्ति; ताकात

सामवेद पु० [सं.] (स) चारमानो त्रोलवेद.

-ही वि० सामवेद बोल्ले कुं सामवेदुं

अनुयथी (२) पु० तेवो भाष्य

सामयिक वि० [सं.] समयिने लागतु

सामसाधुं (सा') वि० [साम परधी] वराणर

साधुं (२) विरुद्ध (३) स्पर्धावाणु (४) अ०

ऐकपीलनी सामे (५) हरीशधभा, -मे अ०

सामसाधुं, सामासाभी. [-आची ववुं=

(लडवा भाटे) ऐकपीलनी सामे यध ववुं.]

सामण(-णिथो, -णो) पु० [प्रा. सामल (सं.

श्यामल)] (सं.) सामण, श्रीकृ० ल. -णुं

वि० सामणुं; काणु

सामज्य न० [सं.] औचित्य; योग्यता

सामत पु० [सं.] वीर योद्धा (२) अडियो

राल (३) रालनो मोटो लगीरहार के सरदार.

०यक न० ऐक सआटना साम तोनो राजप्रदेश

के तेवो साम तोनो समूह. ०शाही ली०

साम तोना के अमीर उभरावोना आधार के

वर्षसवाणी राज्यप्रथा; इयुडलिअम'

सामाजिक वि० [सं.] समाज संयधी (२)

समाजतु (३) पु० सामाजिक, समासक;

प्रेक्षक ०ता ली०

सामान पु० [फा] सामथी; राखरथीकुं;

उपयोगी थिले, साहित्य, सरलम (२) साज;

पसाल. [-नाअवो, भीडवो=बोडा पर

साज बाधवो.] ०सुमान पु० [सर० म.]

लुओ सामनसुमान [होवुं ते (व्या.)

सामानाधिकरण्य न० [सं.] सामान अधिकरण्य

सामान्य वि० [सं.] साधारण; भास नहि तेवुं

(२) अधामां समान (३) न० अमुक वर्गनी

व्यक्तिओमा रहेवो समान गुण के धर्म;

मति (न्या.). ०कृदंत न० क्रियापदुं भूण

कृदंत. उठा० लड. ०ज्ञान न० भास अमुक

विषयनुं नहि पण साधारण बहरी जेवा

अनेक विषयानुं सामान्य ज्ञान ०ता: अ०

[सं.] साधारण रीते ०नाम न० कोष्ठ ऐक

व्याभा वर्गने लायु पडतु नाम (व्या.). -न्या

ओ० [सं.] वेरया

સામાપાંચમ સ્ત્રીં [સામે + પાચમ] ભાદરવા
સુદ પાચમ - એક હિંદુ પર્વ

સામાયિક નં [સં] (જૈન) સમતાપૂર્વક
એકાગ્ર બેસવાનું નિત્યકર્મ

સામાવાળું (-જિયું) (સા') વિં ['સામુ'પરથી]
સામા પક્ષનું, શત્રુ પક્ષનું. -જિયો પું સામા
પક્ષનું માણસ, શત્રુ -જિયણુ લિં સ્ત્રીં

સામાસામી (સા'સા') અં ['સામુ' ઉપરથી]
સામસામે, એકબીજાની સામે (૨) સ્પર્ધાભા
[-આવર્ણું = મારામારી થવી (૨) સ્પર્ધા થવી]

સામાસિક વિં [સં.] સમાસ સબંધી (૨)
સમાસયુક્ત

સામિયાનો પું ભુઓ શામિયાનો

સામીપિક વિં [સં] સમીપનું, પાસેનું

સામીપ્ય નં [સં] સમીપતા, નજીકપણું

સામુદાયિક વિં [સં] સમુદાયનું, -ને લગતું
(૨) સમુદાય વડે કરાતું

સામુદ્ર વિં [સં] સમુદ્રનું, -ને લગતું ઓહુની
સ્ત્રીં [+સ. ધુત્તી = નદી] બે મોટા સમુદ્રને
બેઠનારી ખાડી -દ્રિક વિં [સં] સમુદ્ર
સબંધી (૨) નં શરીરના ચિહ્ન ઉપરથી
લવિષ્ય કે શુભાશુભ ફળ જાણવાનું ગામ
(૩) પું તે ગામ જાણનાર

સામું (સા') વિં [પ્રા સંમુહ (સંસમુહ)]
સામે આવેલું (૨) વિરુદ્ધ [સામાં શિંગડાં
માંડવાં = લડવા તૈયાર થવું, સામા થવું.
સામી પાધડી ચૂકવી = શત્રુવત ધરાવવી
સામું આવણું = તેડવા, લેવા કે સ્વાગત
કરવા જવું -જણું = તેડવા, લેવા કે સ્વાગત
કરવા જવું -જેણું = સલાખ લેવી (૨) -ની
ફરકાર કે ખ્યાલ કરવો ઉઠાં મારા ધોળા વાળ
સામુ તો જો ! (૩) નજર કે ઇચ્છા કરવી, ઉઠાં
તેની સામુ તો જોઈ જો ! -થણું = અવિનય
ઝરી સામે જવાખ આપવો (૨) મારવા તડવું
-પડણું = વિરુદ્ધ પક્ષમાં જવું -ખોલણું =
ઉદ્ઘાટક થી જવાખ આપવો -વિરુદ્ધ ખોલણું.]

સામે (સા') અં [ભુઓ સામું] રૂબરૂ (૨) નજર
તરફની દિશામાં (૩) વિરુદ્ધમાં [-આંગળી
કરવી = નિહા કરવી. -આંગળી થઈ =

નિહાપાત્ર થવું -ખારણું = નજીકમાં -મોઢે
= સામુ મો રાખીને, સામે આવીને.]

સામેરી પું એક રાગ

સામેલ, ંગીરી ભુઓ શામિલ, ંગીરી

સામેયું નં [સામું + આવણું] (વાળતે ગાળતે)
સામે લેવા જતું સરખસ કે અતિથિને તેમ
જઈને રામ રામ કરવા તે (-કરણું)

સામે પું [પ્રા સામય (સં. ર્યામાક), સરં
હિં. સાંવાં, મ સાંવા] એક ખંડાન્ય

સામેપચાર, સામેપાય પું [સં] સામનો
ઉપયોગ કે પ્રયોગ, મીઠા વચ્ચની મેળવી લેવું તે
સામેરું (સા') નં [સરં સામું] સામનો, વિરોધ
સામ્ય નં [સં] સમાનતા ંચિહ્ન નં

ખરાતરી ઠરાવતું (=) આવું ચિહ્ન (ગ.).

ંવાદ પું માલમતા વગેરે સામાજિક

માલકીતા ગણી, ફરેજતુ સામ્ય ર્યાપનારો એક

રાજકીય વાદ, 'કોમ્યુનિઝમ', ંવાદી વિં

(૨) પું સામ્યવાદમાં માનનાર કે તેને લગતું

સામ્રાજ્ય નં [સં] એક સમ્રાટની હકૂમત નામે

આલેલા અનેક રાષ્ટ્રોનો સમૂહ (૨) તેની હકૂમત

ંવાદ પું 'ઇમ્પીરિયલિઝમ' ંવાદી વિં

(૨) પું સામ્રાજ્યવાદમાં માનતું કે તે સબંધી

સાયક નં [સં] બાણ (૨) ખડ્ગ, હથિયાર

સાયણુ, -હુઆયર્ પું [સં.] (સ) વેદોના

પ્રસિદ્ધ લાખ્યકાર

સાયતઝીં [જ સામત, સરં હિં, મ સાર્જત]

કલાક; અદી ધડી

સાયન વિં [સં] અયનચલન પ્રમાણે ગણતું

સાયજાન નં [ફા] મકાનમાં તડકો આવતો

અટકાવવા બધાં તો પડે

સાયર પું [પ્રા (સ સાગર)] સાગર (૨) નં

[જ સાદર, સરં હિં, મ] ફાટાડી ઇત્યાદિ

કરી ચીજો ઉપરની જકાત, ંકોડો પું

દાણ, જતા આવતા માલ પર લેવતો વેરો

સાયકાલ (-ળ) પું [સં] સધ્યાનાળ; સાજ

સાય ગેય વિં [સં] સાને ગાવનો (રાગ)

સાયપ્રાતર અં [સં] સરારે અને સાજે

સાય પ્રાર્થના સ્ત્રીં [સં] સાજની પ્રર્થના

સાય સ'ધ્યા સ્ત્રીં [સં] સ્પર્શિત સમયની સ'ધ્યા

સાચાહન પું[સં] સાજ, સાજનો સમય
સાચુબય નં[સં] એક યદી જવુ તે, મળી
જવુ તે. ંમુક્તિ સ્ત્રીં જેમા ઇષ્ટદેવ સાથે
તાદાત્મ્ય અવલબાય એવી મુક્તિ (મુક્તિના
ચાર પ્રકારમાનો એક)

સાચો પું [ફા] ઇંચો (૨) (લા.) મદ્દ;
આશરો (૩) ફકીરનો ઝલ્લો

સાર વિં [સં] સાર; ઉત્તમ (૫.) (૨)
પું, નં કસ, સત્ત્વ (૩) તાત્પર્ય, સારાશ
(૪) [લા] લાભ (૫) [કા.] ખુશાલી,
ઉમંગ (૬) સારો ભાવ (૭) સારપ. ંગર્ભ
વિં સારયુત્ત; સારપૂર્ણ. ંઆહિતા સ્ત્રીં.
ંઆહી વિં અસાર છોડી સાર ગ્રહણ કરનાર.
ંધી વિં સારી - ઉત્તમ કુદ્ધિવાળું; ચતુર;
કુશળ. ંભાજ પું સારો ભાગ (૨) સ રાશ.
ંભૂત વિં સારરૂપ (૨) સર્વોત્તમ, શ્રેષ્ઠ

સાર સ્ત્રીં [સરં હિં; 'સારવું' ઉપરથી] +
(૫) સહાય, મદદ [હિં] નાર

સારક વિં [સં] રેચક (૨) પું (૫.) (વાળ)
સારઆહી, -હિતા [સં] જુઓ 'સાર'માં
સારજન્ટ પું [હિં] ગેરો પોલીસ જમાદાર
સારણુ વિં [સં] સારનાર, નિભાવનાર (૨)

પું [જુઓ સારણુ] વાવફુવામાંથી કાઢેલી
નહેર (૩) નં સારણુગાઠ. ંઆંડ સ્ત્રીં પેદાના
પત્ની એક ભત્રીની માંડ [કાંડો; કોષ્ટક

સારણુ(-ણી) સ્ત્રીં [સં] નહેર; નીક (૨)
સારણી સ્ત્રીં [જુઓ સારણુ] વણાટ માટે

ફણીમાંથી તાણો પરોવેલો તે. ંકામદાર
પું ફણીમાં તાણો સારવાનું કામ કરનાર

સારયિ પું [સં] રય હાંડનાર
સારથ્ય નં [સં] સારયિપણુ

સારધી વિં [સં] જુઓ 'સાર'મા
સારપ સ્ત્રીં [સાર પરથી] સારાપણુ; સભજનતા

સારપણું સંકિં [સરં મ. સારપણે (સ સુપ?)]
ક્યારામાના નકામા છોડ તાણી નાખી (હાખરને)

પાછી અદર કાઢવ કે માટીમા ફળાવવી
સારભાજ, સારભૂત [સં] જુઓ 'સાર'મા

સારમ ફળ નં [સરં મ.] એક ભત્રીં ઉર
તારનું વાજું

સારમાણુ સાઈ સ્ત્રીં [સારં+માણસ] સભજનતા
સારમેય પું [સં] ફતરો

સારવણું સંકિં [સાર પરથી? સરં પ્રા. સારવ
=સાર કરવું] સાર કાઢવો [જમીન

સારવા સ્ત્રીં [સરં સારવણું] સારી ફળદ્રુપ
સારવાન પું [ફા. સારવાન, હિં વળો. રાયકો

સારવાર સ્ત્રીં [સરં હિં. સારના=દેખરેખ
રાખવી, પ્રા સારવિમ (સં સમારવિત)=

સ ભાળેલું; ફરસ્ત કરેલું] બરગારત, સેવાયાકરી
સારણું સંકિં [પ્રા. સારવ (સ. સમારવ)]

શ્રાદ્ધ કરવું, સરાવણું (૨) [પ્રા. સાર (સં.
સારય), સરં હિં સારના. મ. સારણે]

પરોવણું (૩) ખેતવણું; ટપાવણું (૪) આજણું;
લગાડવું (૫) પાર પાડવું કરવું (૬) પહેરવું;

શણગારવું (૭) સરકાવવું
સારસ પું; નં [સં] એક પંખી. -સ્ત્રી

સ્ત્રીં સારસની માદા [મૂળ]
સારસાપરીલા સ્ત્રીં [હિં] એક ઐવધિ (તેના

સારસ્થ નં [સં] સરસતા
સારસ્વત વિં [સં] સરસ્વતી સબધી (૨)

સારસ્વત દેશવું (૩) પું સરસ્વતી નદીના
નદ ઉપરનો દિલ્લીથી વાયવ્યનો આર્યોનો

પવિત્ર પ્રદેશ (૪) તે દેશનો નિવાસી બ્રાહ્મણ
સારણી પું [પ્રા સારહિ (સં. સારયિ?)] (૫.)

ધનુર્ધર, બાણાવળી (?)
સારંગ પું [જુઓ સરંગ] સરંગનો - વહાણના

કમાનનો મદ્દનીશ (૨) સરંગ
સારંગ પું; નં [સં] એક રાગ (૨) મૂજ

(૩) ધનુષ્ય (૪) [સ.] વિંધુવું ધનુષ્ય; શાંગી
(૫) હાથી (૬) કોકિલ (૭) ભમરો. ંધર,

ંધારી, ંપાણિ પું (સં) વિંધુ. ંનયના
વિં સ્ત્રીં મૂગનયની. -ગી સ્ત્રીં એક

તલુવાધ (૨) મૂગલી
સારાઈ (-શ) સ્ત્રીં ['સાર' ઉપરથી] સારાપણું

સારાણુવાદ પું [સં] સાર પૂરતો અનુવાદ -
ભાષાતર [ઇષ્ટ પરિણામ

સારાવાદ સ્ત્રીં [સાર + વૃત્ત (સં)?] (કા)
સારાશ સ્ત્રીં ['સાર' ઉપરથી] સારાઈ;

સારાપણું

સારાસાર પું [સં] સારું અને ખોટું.
 ંવિચાર પું સારાસારનો વિચાર ંવિવેક
 પું સાર અને અસારનો વિવેક કરવો -
 જુદા પાડવા તે [કે સંબધ
 સારાસારી સ્ત્રીં [સાર ઉપરથી] સારો મેળ
 સારાં નંબંબં [જુઓ છારાં (દે છાર = રી છ
 પરથી ?)] ૫ ચોરી કરતા, હલકી ભતના
 રખડતા એક વર્ગના લોક, છારા
 સારારા પું [સં] ભાવાર્થ, મતલબ, તાત્પર્ય
 સારિત્રી સ્ત્રીં [સં] મેના
 સારીનમ સ્ત્રીં [સા-રી-મ-મ ઇં] સંગીતના
 સાત સ્વર કે તેની સ્વરલિપિ (૨) કોઈ રાગ
 કે ગીતના સ્વર
 સારી પેઠ(-ઠે) અં [સાર + પેઠ] ખૂબ, પુષ્કળ
 સાર અં [સં સારક?] ને માટે, વાસ્તે
 સારું વિં (૨) નં [સં. સારક, પ્રા. સારકં;
 સરં મ, હિં સાર] શુભ, બહુ (૨) સુંદર;
 મનનું (૩) [સરં હિં, મ (સં સર્વ?)] સમસ્ત,
 આખુ (૪) અં (જવાબમાં) હીક, બસે
 [(સ્ત્રીને) સારા દહાડા હોવા = ગર્ભ રહેવા;
 બેઠીની થવું સારા પગલાનું = શુક્રનિયાળ,
 જેને આવ્યે સારા વાના યાય એવું સારું
 ફૂલકું = હડકાયું નહિ એવું - મીઠું ફૂલકું.
 સારા દહાડો = સુખસપતિ કે ખીજ રીતે
 સારો એવે શુભ મંગળ દિવસ.] ંભરસું,
 ંમાહું વિં સારું અને ખોટું [-કરણુ = આ
 સારું છે - આ ખોટું છે, એની ખણખોડ
 કરવી; ંટ પસદ ન કરવું - કહેણું = ઠપકો
 આપવો (૨) નિહા કરવી]
 સારૂપ્ય નં [સં] સમાનરૂપવાળા હોવું તે
 મુક્તિના ચાર પ્રકારમાનો એક
 સારેવડું નં ચોખાના લોટનો પાપડ
 સારો પું [પ્રા સારબ (સં સારક)?] બેસતા
 વર્ષને દિવસે વચ્ચે, વર્ષ દરમ્યાન બનવાના
 બનાવોની આગાહી
 સારોદાર પું [સં] સાર કે રહસ્ય તારવવું તે
 સાર્થ વિં [સં] અર્થયુક્ત (૨) પું કાફો
 સાર્થક વિં [સં] સફળ, ફૂટાર્થ (૨) નં
 સફળતા, સિદ્ધિ -કથ નં સાથે કંતા

સાર્થવાહુ પું [સં] વક્ષભરો (૨) સઘવી;
 કાફોના આગેવાન
 સાર્દ વિં [સં.] બીતુ
 સાર્ધ વિં [સં.] અર્ધ સહિત
 સાર્વકાલિક વિં [સં] સર્વકાળ રહેનાર (૨)
 સર્વ સમયને લગતુ
 સાર્વજનિક, સાર્વજનીન વિં [સં] સર્વ
 લોકોનું, સર્વે લોકો સંબધી (૨) સર્વ લોકોને
 ઉપયોગી [સવ વ્યાપી
 સાર્વત્રિક વિં [સં.] સર્વ જગાએ થતુ (૨)
 સાર્વનામિક વિં [સં] સર્વનામનું, ને લગતુ
 સાર્વભૌતિક વિં [સં] બધા ભૂત-પ્રણીને લગતુ
 સાર્વભૌમ વિં [સં] આખી પૃથ્વીનું આખી
 પૃથ્વી સંબધી (૨) પું ચક્રવર્તી રાજા
 સાર્વભૌતિક વિં [સં] સર્વ લોકો સંબધી
 સાર્વવર્ણિક વિં [સં.] સર્વ વર્ણો અંગેનું,
 -સંબધી [આવે એવું
 સાર્વવિભક્તિક વિં [સં.] સર્વ વિભક્તિમાં
 સાદૃશ્ય નં [સં] સરખી રાક્ષિ કે ઐશ્વર્યવાળા
 હોવું તે; મુક્તિના ચારમાનો એક પ્રકાર
 સાલ પું, નં [સં] એક વૃક્ષ
 સાલ નં [મં શલ્ય, પ્રા. સલ્લ, સરં હિં.]
 વીધમા બેસે તેવા છેડો, બધબેસતો સાવો
 (૨) નડતર, આડખીલી (૩) મિલ્લીદંડાની
 એક રમત [-કાઠણુ = બધબેસતો સાધો
 બનાવવો (૨) આડખીલી દૂર કરવી. (૩)
 કાસળ કાઠણુ. -ધાણણુ = નડતર પેદા કરવું,
 નડે એમ કરવું. -ચાણુ = મિલ્લીદંડામાં
 સામા પક્ષને દાવ આપવાનું રહેલું -ટાણણું
 = જુઓ સાલ કાઠણુ ર ૩ -બેસાણુ =
 બરાબર સાધો ગોઠવવો]
 સાલ સ્ત્રીં [ફા.] વર્ષ (૨) પાકી મોસમ (૩)
 વર્ષાસન, ંગરેહ, ંગીરી સ્ત્રીં [+ ફા.
 ગિરહ] વરસગાંઠ. ંગુદરત સ્ત્રીં [+ ફા.
 ગુદાસ્તન] ગયુ વર્ષ. ંભર અં આખું વર્ષ.
 ંવાર અં વરસવાર; વરસના અનુક્રમે.
 ંવારી સ્ત્રીં વર્ષ પ્રમાણે અનુક્રમ (૨)
 બનાવોની સાલવાર ગોઠવણી, તેની યાદી કે નોંધ
 સાલમ વિં [હિં સાલક] જુઓ ણાયાલમ

સાલગરેહ, સાલગીરી, સાલગુદરત જુઓ

—‘સાલ’ સ્ત્રી. મા

સાલપોલ(-લિયુ) વિં [સાલ+પોલ] સાલમાંથી
ઢીલુ પડી ગયેલુ (૨) સાલ બરાબર બેઠા
ન હોય તેવું (૩) [લા] ઢીલુ, બોલું

સાલમ પું [અ] એક કદ. ૦ પાક પું
સાલમ નાખીને બનાવાતો એક પાક (૨)
[લા] માર. [-આપવો = મારવું.]

સાલવણું નં [‘સાલવણું’ ઉપરથી] સલવાઈ
રહેલું તે; એકે બાજુ ખસી શકાય નહિ
તેવી સ્થિતિ (૨) સાવવણુ તે

સાલવણું સંકિં [‘સાલવું’ પરથી] સાલ
બેસાડવાં (૨) [લા] પચાત ઊભી કરવી

સાલવાર, -રી જુઓ ‘સાલ’ [ફા] માં

સાલવી પું [‘સાલ’ ઉપરથી] સુતાર

સાલડું અંકિં [‘સાલ’ ઉપરથી, સરં હિં.
સાલના] શલ્ય પેઠે ડુખ્યા કરવું; ખટકવું;

બોનાવું (૨) દિલમા ડુઃખ થવું

સાલસ વિં [અ] નરમ રવસાવનું; ભલું;

સરળ -સાઈ સ્ત્રી. [હૂપી ગોઠવણ

સાલસકંચો પું [સાલ+સકંચો] તરકેટ,

સાલંકાર વિં [સં.] અલંકારયુક્ત

સાલતાલા પું અવં ૦ કાલાવાલા, આજીજી

સાલાવણું વિં [સરં મ સાલાવાલા] અણ-

સમજી. ઢગ્ધડા વિનાનું (૨) ભલુ, બોણું

સાલાર વિં [ફા.] આગેવાન, મુખ્ય

સાલિયાણું નં [ફા. સાલાના, સરં હિં.

સાલિયાના] વર્ષાસન. વાર્ષિક વેતન

સાલિયું વિં [‘સાલ’ ઉપરથી] વાર્ષિક (૨)

નં વર્ષાસન; સાલિયાણું

સાલું વિં જુઓ સાણું

સાલો પું [સરં પ્રા. સાલ = કિલો] પૂજાનો

મોટો ઓલો (૨) [જુઓ સાળો] સાળાના

અર્થની ગાળ

સાલોક્ય નં [સં] જુઓ સલોકતા

સાલોત્રી પું [જુઓ સાલિહે ત્રી] ઢોરનો દાકતર

સાલો પું [પ્રા સાલિઆ-સાલિઆ સરં

(સં શાલિકા), દે. સાડલી] સ્ત્રીઓને પહેરવાનું

વસ્ત્ર, સાડલો

સાવ (સા) અં [અ. સાવ કે સં સર્વ (અપં
સાવ) પરથી?] તફન

સાવકાર વિં [સં] અવકારવાળું (૨) અં

[સરં મ.] સગવડે, અનુકૂળતાએ

સાવકું વિં [પ્રા. સાવક (સં. સાપત્ત)]

ઓરમાયુ; અપરમાનું

સાવચેત વિં [સરં મ સાવચિત્ત; હિં]

સાવધાન; ભગત, સચેત. -તી સ્ત્રી. સાવધાની

(૨) ચેતવણી

સાવજ પું [સરં વાજી] વાજ (૨) (કા.)

[સં. શ્વાપદ પ્રા. સાવજ, સરં મ.] સિંહ

સાવજી નં [સં શ્વાપદ?] પખી (લાડમા)

સાવધ, -ધાન વિં [સં] સાવધ, હોશિયાર;

ભગત. -ધાનતા, -ધાની સ્ત્રી

સાવન પું [સં] એક સૂર્યોદયથી બીજા

સૂર્યોદય સુધીનો એક દિવસ (૨) વિં

એ ગણતરી પ્રમાણે ૩૦ દિવસનો (માસ),

કે ૩૬૦ દિવસનું (વર્ષ)

સાવયવ વિં [સં] અવયવવાળું

સાવરણી સ્ત્રી [સરં હિં, મ] પૂજેવાળવાનું

સાધન. [-ફેરવવી = પૂજે વાળવો.] -ણી

પું મોટી સાવરણી

સાવરિયું નં જુઓ સાસરં

સાવહૃયં નં [સં] સંવર્ણપણું

સાવલિયું નં [દિ સાડલી, સરં મ સાવલેં]

એક ભતનું આછા વણાવનું પાતળું ધોતિયું

સાવણું નં [જુઓ સરાવણું] શકારં

સાવિત્રી સ્ત્રી [સં] સૂર્યનું કિરણ (૨) માયત્રી

(૩) [સં] સત્તવાનની પત્ની. ૦ પ્રત નં

જેઠ માસના શુકલ પક્ષના છેલ્લા ત્રણ

દિવસોમા સૌભાગ્યની રક્ષા માટે કરાતું

સ્ત્રીઓનું (૨૮ સાવિત્રીનું) એક વ્રત

સાશક વિં [સં] શકાયુક્ત

સાશ્વર્ય વિં [સં.] આશ્વર્યવાળું, નવાઈ ભરેલું

(૨) અં અચળા સાથે

સાષ્ટાંગ વિં [સં.] આઠ અંગ સહિત (માથું,

આખ હાથ છાતી, પગ, બંધ, મન અને

વાણી). ૦ પ્રણામ પું અવં ૦ નીચા સૂઈ

(આઠ અંગથી) કરેલા પ્રણામ [-કરના =

[લા.] લપસી પડ્યું; ગબડી પડ્યું]

સાસ પું [પ્રા (સં શ્વાસ)] શ્વાસ, હમ (૨)
[લા.] છવ, પ્રાણ (૩) શ્વાસ [-આવવો = ઠીક
થવું, સુધરવું. -છી પડવો, ચવો = મરણ પૂર્વે
ખૂબ ભેરથી શ્વાસ ચાલવો. -કાઠી નાખવો =
ખૂબ ધકવવું (૨) મરણતોલ કરી નાખવું
-ચાલવો = છવવું હોવું]

સાસરવાસ પું [સાસરું + વાસ] સાસરામાં
વસવું - સાસરે સાસરે જવું તે. ંછી વિં
છીં સાસરામાં વસતી સ્ત્રી - સો પું
સાસરે જતા દીકરીને આપતો લૂગડા, ઘરેણા,
ઘરવાખરો વગેરે સામાન [માણસો
સાસરવેલ સ્ત્રીં [સાસરું + વેલ] સસરાના કુટુંબના
સાસરી સ્ત્રીં, -ફં નં [પ્રા. સાસુરજ (સં.
શ્વાશુરકન્)] સસરાનું ઘર - રિયું નં
સાસરીનું સગું (૨) (૫.) સાસર

સાસુ સ્ત્રીં [પ્રા સાસુ (સં શ્વસ્રૂ)] વર કે વહુની
મા. ંબયો પું પતિ ંછી સ્ત્રીં (માનાર્ય)
સાસુ [હાદતે હાકતે
સાસોટ અં ['સાસ' ઉપરથી] શ્વાસભેર;
સાસના સ્ત્રીં [સ] ગાયને ગળે જે ગોઠી
જેવી ચામડી લખડે છે તે

સાહચર્ય નં [સં.] સાથે રહેવું કે ફરવું તે
(૨) સંગ; સાચુ (૩) હમેશા સાથે હોવું તે
સાહજિક વિં [સં] સહજ, સ્વાભાવિક; કુદરતી
સાહુ સં કિં [પ્રા સાહ (સં સાધ)] ગાલવું;
પકડવું

સાહસ નં [સં.] જોખમભરેલું કામ (૨)
અવિચારી કામ (૩) જોખમ હોવા છતાં હામ
ભીડી ઝપલાવવું તે. [-ખેડવું = સાહસ
આહરવું, કરવું] ંકયા સ્ત્રીં સાહસપૂર્ણ
કે સાહસ વર્ણવતી કયા. ંવીર પું
સાહસી - પરાક્રમી પુરુષ

સાહસિક વિં [સં.] સાહસ કરનાર. ંતા સ્ત્રીં
સાહસી વિં [સ] સાહસિક; સાહસવાળું
સાહાય્ય સ્ત્રીં [સં.] મદદ ંકારક વિં
સહાય કરે એવું

સાહિત્ય નં [સ] સાધન, સામગ્રી (૨) પ્રભા
વિચાર, જ્ઞાન, જ્ઞાન વગેરેની જ્ઞાપામાં

સગ્રહાયેલી મૂડી; વાહનમય ંકાર પું
સાહિત્ય રચનાર. ંકૃતિ સ્ત્રીં સાહિત્યની
ચીજ. ંચર્યા સ્ત્રીં સાહિત્યના વિષયોની
ચંચાં ંપરિષદ, ંસભા સ્ત્રીં સાહિત્યચર્ચા
કરનારી પરિષદ કે સભા. -રિયક વિં
સાહિત્યને લગતું

સાહી, ંચૂસ જુઓ શાહી, ંચૂસ
સાહુકાર, -રી જુઓ શાહુકાર, -રી
સાહુડી સ્ત્રીં [સરં દિં સાહી] જુઓ શાહુડી
સાહેબ પું [જ સાહિબ] માલિક; ંછી (૨)
મોટો માણસ (૩) ટોપીવાળો, યુરોપિયન
(૪) ઈશ્વર ંખાની વિં ખાનદાન માણસોના
ઉપયોગનું; અમદાવાદી 'બિ'ચી બનાવટના
(કાગળ) ંબદી સ્ત્રીં બાદશાહ કે ઉમરાવની
દીકરી ંબદો પું બાદશાહ કે ઉમરાવનો
દીકરો. ંટોપી સ્ત્રીં 'હેટ'. ગોરા પહેરે છે
એવું ટોપચું કે ટોપી ંલોક પું ગોરાલોક,
-ખાસ કરીને અથેજ -ખા સ્ત્રીં શેઠાણી;
પ્રતિષ્ઠિત સ્ત્રી -ખી સ્ત્રીં નહોજલાલી;
વૈભવ (૨) શેઠાઈ (-કરવી, લોગવવી).
-ખીદાર વિં સાહેબીવાળું -ખો પું
સ્વામી, વર

સાહેલી સ્ત્રીં [દિ સાહુલી સરં પ્રા. સહી
(સં સહી)] સખી [સહાયતા કરનાર
સાહ્ય સ્ત્રીં [સં] સહાયતા ંકારક વિં
સાળ સ્ત્રીં [સરં પ્રા સાલિય (સં શાલિક)
= વણકર] કપડાં વણવાનું ઓભર ંખાતું
નં મિલ્લનો સાળોનો વિભાગ ંવણુ સ્ત્રીં
સાળવી કે તેની સ્ત્રી ંખી પું કપડાં
વણનાર, વણકર

સાળાવેલી સ્ત્રીં ['સાળો' ઉપરથી] સાળાની
વહુ, સાળેલી [બહેન
સાળી સ્ત્રીં [પ્રા સાલી (સં રચાલી)] વહુની
સાળુ પું [દિ. સાહુલી, સરં દિં સાહુ, મ
સાહુ] સ્ત્રીઓને પહેરવાનું ઝીણું રંગીન વસ્ત્ર
સાળું વિં ['સાળો' ઉપરથી?] વાગ્યમાં
વપરાતા તેની વિવક્ષામાં જરા વચારે સ્થોતતા
ને મમતાનો જાવ ઉમેરે છે ('મર સાળુ'
પણુ જોવાય છે). ઉદા. સાળી વાત તો

ખરી (૨) [સુ] 'ખાણુ' પેઠે વહાલમા
કે નિર્યંક બેલાય છે

સાળેલી સ્ત્રી (૨) [સુ] લુઓ સાળાવેલી

સાળો પુ. [પ્રા. સાલમ (સં શ્યાલક), સર. ૦
મ સાલ] વહુનો લાઈ

સાંઈ, ૦ડું (૦) ન. [સ સ્વંજ પરથી? કે
પ્રા. સાઈજ (સ સાત્મીક) કે પ્રા સાઈય (સં.
સ્વાગત) પરથી?] આલિગ: (-લેખું)

સાંઈ, ૦ભાયા (૦) પું. [સર. હિં સાર્, મ.
સાર્ (સં સ્વામી)] પરમેશ્વર, ખુદા (૨) ફકીર.
૦ભાયા પું. સાધુ, બાલો (માનાય ૦૦૦૦)

સાંકડ (૦) સ્ત્રી. [લુઓ સાંકડું] સંકડામણ,
ભીડ (૨) મુશ્કેલી (-પડવી, લાખવી)

સાંકડું (૦) નિ. [પ્રા. સંકુડ (સ સંકુટ), સર. ૦
મ સાંકડા] પહોળાઈમા ચોથુ (૨) લિહાટુ,
છૂટ વગરનું (૩) સંકુચિત, અનુચાર [-પડખું
= ભીડ લાગવી -સાંકડું, સાંકડો સ અ ધ
= ગાડ સંબંધ સાંકડે, આલુ = હરકતમાં
-મુશ્કેલીમા આવી પડતું] -કે સાંકડે(-ળે)
અ. ૦ ગમે એમ સંકડાઈને

સાંકર્ય ન. [સં.] સડરતા

સાંકળ (૦) સ્ત્રી. [પ્રા. સંકલ (સ શ્રાવલ),
સર. હિં સાંકલ, ર. મ.] કડીઓ કે આકડા
લેકીને બન વેલી લાંબી હાર (૨) બાળ-
બારણાને બંધ કરવાની એવી હારનું સાધન
(૩) બનીત ભરવાનું પૂ. ૦ કૂટનું માપ.
[-ધાલતરી = હરકત કરવી વચમા અડચણ
નાખવી. -ચડાવવી, બીડવી, મારવી,
લખાવવી, બાસવી = સાંકળ વડે બંધ કરવું]
૦ડું સંકિં સાંકળની પેઠે ભેડવું વળગાડવું
(૨) અંકિં (પ.) સાંકળની પેઠે બંધાવું;
સંકળાવું. -ગિયું ન. પુસ્તકનાં પ્રકરણ
વગેરેના પાનના નબર સાથે અનુક્રમ. -ળી
સ્ત્રી. ૦ નાની કડીઓ ભેડી બનાવેલી સેર
(૨) ડોઠ લાલવાની કંઠી. -ળું ન. પખડું
એક મરેણું [(૨) પારિભાષિક

સંકિતિક વિ. [સ] સંકેત સંબંધી, સંકેતવાળું

સાંકો (૦) પું. [લુઓ સાળું] માપનો અડસઢો

સાંખલો (૦) પું. ૦ળું (સ)

સાંખડું (૦) સંકિં [સં. સં + ક્ષમ] ખમડું;
સહન કરવું (૨) ક્ષમા કરવી (૩) [પ્રા સલા
(સ સલ્યા) = ગણતરી કરવી] માપવું, ભરી
ભેડવું (૪) સરખાવવું; તુલના કરવી

સાંખુ (૦) ન. [લુઓ સાંખતું] માપ (૨)
ખડીતે પડતર રાખેલું ખેતર [(વેપારી)

સાંખો(૦) [પ્રા. સલા (સ સલ્યા)] એકનો સંકેત
માખ્ય, ૦હસન ન. [સ] કંપિલ મુનિએ રચેલું
દર્શન; છ વૈદિક દર્શનોમાનું એક

સાંખિ વિ. [સ] અગો સહિત (૨) આણું;
તમાય (૩) [સર. હિં. મ.] પું. ૦, સ્ત્રી. ૦ ન
બરછી જેવું એક હથિયાર

સાંખડો (૦) પું. [સાંખ ઉપરથી] ડોળી
ઉપાડતા ટેકણ તરીકે લેવાતો લાડકાનો કાડો
સાંખર(-રી) (૦) સ્ત્રી. [સ] સગરિલા, સર. ૦
મ સાગરી] સમડીની શિંગ

સાંખડું (૦) ન. [સ શ્રમ (શિગડું) ઉપરથી?]
બળાડની ટોટમા થાલવાનું હાલર

સાંખામ(-માં)થી (૦) [સ સાગમચિકા, કે
સાંખી + માથી?] અઢેલીને બેસાય તેવી
પાટી ભરેલી ખુરસી-ઘાટની માથી

સાંખો (૦) સ્ત્રી. [સર. હિં] રચની ધરી
અને સાંધી એ બે વચ્ચેનો કંઠરાવળો ભાગ
સાંખાપાંખ વિ. (૨) અ. [સ] અગવિપાગ
સહિત, સમરત, પૂણ

સાંખામિક વિ. [સં.] સંખામને લગતું (૨) પું.
સેનાપતિ (૩) થોદો

સાંધિક વિ. [સ] સંધનું, -ને લગતું

સાંચરણ (૦) અંકિં [લુ. મો. સચરણ] ચાલવું
(૨) બહુ; વિદાય થવું (૩) સાચવું

સાંચડું (૦) સંકિં [સ સચિ] સચરડું;
એકઠું કરડું; વઢોરી તખડું [સાંચડું અ ધડું
= પેદા કરી ભેડું કરી મૂકવું]

સાંચો (૦) પું. [લુઓ સચો] સચો (૨)
[સર. હિં, મ સાંચા] બીણું -ચાકાચ ન. ૦
ચત્ર (૨) ચત્રકામ (૩) ચત્રની રચના વગેરે

સાંજ(-ઝ) (૦) સ્ત્રી. [પ્રા. સંજા (સં. સંધ્યા);

કે ન આવવું; સાજ પાડવી. -ચવી, પડવી
 = સંધ્યાકાળ ગવો (૨) [લા.] બહુ મોડું થવું
 -પાડવી = મોડું કરવું; કામ ઢીલમા લાખવું.
 -સવાર = રોજ, નિરંતર] ઠેર, -ઠેર (-ઠે)
 અં સંધ્યાકાળને સમયે; દિવસ આયમતા
 સાંજ (-ઝી) (૦) સ્ત્રીં [સાજ' ઉપરથી] સાજે
 ગાવાનું ક્ષમ્ભગીત (૨) આરતી
 સાંજે (-ઝે) અં બુઓ 'સાજ' માં
 સાંજે (૦) પું [સરં મ સાજા, બુઓ સજેરી]
 સજેરીમા ભરવાનો આવો ૨) રેલમા તણાઈ
 આવેલો ઘાસ વગેરેના કચરા
 સાંઝ, ઠેર, -ઝે (૦) બુઓ 'સાજ' માં
 સાંઝી (૦) સ્ત્રીં [સરં હિં. સાંઝી, મ. સાઝી]
 સરાઝી ઝાંખરાં નંબંબં બુઓ સાઝી-
 જાખરા -ઠે પું [સરં હિં. સાંઝા] બુવાર
 રોરકી વગેરેના પેરાઈવાળો ઢાંઢો
 સાંઝી (સી), -સો (૦) બુઓ સાણસી, -સો
 સાંઢ (-ઢિયે) (૦) પું [પ્રા. સઢ (સ. ષઢ);
 સરં મ. સાંઢ, હિં, લાંઢ] ગોથો, આખસો (૨)
 [લા] માટેલો -નિરંકુશ ખાણસ (૩) [બુઓ
 સાઢ સ્ત્રીં, સરં હિં સાંઢિયા] નર ઊંટ
 સાંઢ (૦ઢ.) ંબ્બી, (૦) સ્ત્રીં [ઢિ. સંઢી, સરં
 મ સાંઢ, ંબી, હિં સાંઢની] ઊંટકી; ઉતાવળી
 ચાલના સવારીની ઊંટકી
 સાંઢવું (૦) અં કિં [સ સન્ઢૌક] ઉતાવળે
 જવું (૨) સંઢવું (૩) [લા] લડવું
 સાંઢિયો (૦) પું બુઓ સાઢ પું -ચારોતર
 પું બારે ગરબડ ને તેજાત
 સાંઢો (૦) પું [સરં હિં સાંઢા] ઘોની જાતનું
 પ્રાણી (એની ચરખી એક ઢવા છે) (૨)
 કીકીઓ ખાંનાર એન પ્રાણી (૧)
 સાંત વિં, ંતા સ્ત્રીં [સ] બુઓ 'સાન્ત' માં
 સાંતર (૦) વિં [સં. સાતર] સાતર, તૈયાર
 (૨) શરીરે નાનું, ગઢારે નાનુક (૩) નં
 [સ સત્ર-સદાવત ઉપરથી] રસોઈનું સીધું
 સાંતવું (૦) સંકિં [બુઓ સંતવું] સતાડવું
 (૨) અંકિં ['સાત' પરથી] + (પ.) શમવું,
 પૂરું થવું વિરમવું
 સાતળવું (૦) સંકિં [સં સન્ + તળવું, સ્ત્રં

મ. સાંતલળું] થી કે તેલમા રોડવું કે તળવું
 સાંતી (૦) સ્ત્રીં એક હળથી વવાય તેટલી
 જમીન (૨) નં બુઓ સાતીડું ંકું નં હળ.
 ંવેરે પું હળ ઉપરનો કર
 સાંતિલી (૦) ર્કિં જોડાની એક રમત
 સાંતિલું (૦) નં બળદને જોતરવામા વપરાતું
 વાકડાનું ચોકડું
 સાંતિજન નં, -ના સ્ત્રીં [સ.] આધાસન; શાંતિ
 સાંથ (૦થ.) સ્ત્રીં ગણેત, જમીન ખેડવા
 આપ્યા બદલ લેવાનું ભાડું. [સાંથે આપવું,
 મૂકવું = સાથ લેવાની કમને ખેડવા માટે
 જમીન આપવી, સાધવું]
 સાંથવું (૦) સંકિં [સાથ પરથી] સાથે આપવું
 સાંથી, -થિયો, ંઢો પું સાથે જમીન ખેડનાર
 ખેડૂન. ગણેતિયો [સુભામાના શુર
 સાંઢી પનિ પું મ] (સ) શ્રીકૃષ્ણ અને
 સાંદ્ર વિં [સં] વન, ગાઢ (૨) ઘોર (૩) દિનંબ;
 ચીંટણું (૪) નેરદાર, સચોટ (૫) રમ્ય;
 મનોહર ંતા સ્ત્રીં
 સાંધ (૦થ.) સ્ત્રીં [સાધવું પરથી, સરં હિં. સાંધા,
 મ સાંધ, -વા] બુઓ સાધો (૨) કાતણ,
 વણપટમા તાર સાધવા તે (જેમ કે, નવી તાણી
 સાખ પર લેતા)
 સાંધણુ (૦) નં સાધવું તે, સાધો (૨) અમુસંધાન
 (૩) વધારાનો ભાગ, પુગવણી -છૂં સ્ત્રીં
 સાવવું તે (૨) સાવવાની ઢબ -કુશળતા
 સાંધવું (૦) અંકિં [સં સંધા પ્રા. સંધ, સરં
 હિં સાંધના, મ સાંધળું] સીવવું (૨) જોડવું
 (૩) સાધો કરવો (૪) [વાસણને] રેણુ-
 વી ગડું ઢેવું
 સાંધિક પું [સ] સવિ કરનાર
 સાંધિવિચ્છિક પું [સં] પરરાજ્યો સાથે સવિ
 કે વિચ્છ કરવાના અધિકારવાળો પ્રધાન કે મંત્રી
 સાંધો (૦) પું [બુઓ સાધ] ત્યાં ખેવરબુઓ
 સાથે જોડાઈ કે સિવાઈ હોય તે ભાગ (૨)
 ફટેલું કે વટેવું ફરત કરવા ઢીરેલું વીંગડું.
 [સાથે સાથે બંડું = હાડોહાડ બંડું.
 સાધો દેવો, મારવો = સાધો કરવો -ખાવો
 = સફળતા મળવી (૨) મેળ ખેલવો. -એમથો,

भणवे = साधा भराभर जेडावे, भराभर
जेडावु; सं'रावु. -भारवे = साधवु; जेडवु.]
सांध्य वि० [सं.] संध्या सं'धी
सांनिध्य न० [सं.] समीपता
सांनिपातिक वि० [सं.] सनेपात सं'धी
सांपट(-ड) (०) श्री० ज्यो सं'पुट (२)
[ज्यो सापडवु, सर० म.] पड्ड
सांपडवु (०) अ०ङि० [प्रा. संपड (सं सं +
पड्); सर० म. सापडणें] मणवु; प्राप्ति धवु
(२) नमवु, अवतरवु
सांपतिक वि० [सं.] आर्थिक
सांपराय पुं० [सं.] परलोका (२) मरणांतर
छवन के ने विषे विचार
सांप्रत वि० [सं.] सत्त (२) डमलानुं डाखनुं
(३) अ० तरत, अमपडी -तिक वि० [सं.]
वर्तमान समयनुं, डमलानुं
सांप्रदायिक वि० [सं.] संप्रदाय सं'धी के
संप्रदायनु [ना पुन
सांभ पुं० [सं.] (सं.) शिव (२) [सं.] ललुवती-
सांभ (०) श्री० [सं.] शम्भु] सांभेलानी नीयडी
लोभडनी भोणी [भीडी
सांभेल (०) श्री० [ज्यो समोव] धूसरीनी
सांभेली (०) श्री० [सांभ' उपरथी] नानुं
सांभेलुं. -लुं न० [ज्यो सांभ श्री०] ने
वडे भांडवानु ते ऐक सांभन
सांभर (०) श्री०, ०णु न० रभरल; याड
सांभरवु (०) स०ङि० [प्रा. संभर (सं संमृ)]
ऐकडुं करवु (२) अ०ङि० याड आववु
सांभणवु (०) स०ङि० [प्रा. संभल] अवाण
करवु (२) [ला.] ध्यान उपर लेवुं
सांभत्सरिक वि० [सं.] वार्षिक (२) पुं० जेथी
सांभेली (०) श्री० [प्रा. संसण (सं. संसन)]
छूपी डरकरणी
सांसता (०) श्री० [सर० हिं सांसत (हिं.
सांस, सं खास उपरथी)] धीरज, सभरी (२)
सत्ता, शक्ति (३) तगी, सासा
सांसतु (०) वि० [सर० हिं. सांसत] धीसु;
जुरसो नरम पडथो होय अवे
सांसा (०) पुं० अ० व० [प्रा. सास (सं खास),

सर० हिं. सांस, -सा] सासता; तगी;
भुशकली (-पडवा)
सांसो (०) पुं० [सं. संशय, प्रा. संसय; हिं.
सांसा] संकल्पविकल्प; संशय
सांसारिक वि० [सं.] संसार सं'धी
सासोड (०) अ० [खास-प्रा. सास परथी?]
सोसर; सीधु
सांस्कारिक वि० [सं.] संस्कार सं'धी
सांस्कृतिक वि० [सं.] संस्कृतिने लगत (२)
संस्कृत भाषाने लगत
सांस्थानिक वि० [सं.] संस्थान सं'धी (२)
पुं० संस्थानमा साथे वसतो देशलाघ.
०२५२१७ पुं० ब्रिटिश संस्थानेने मजत
स्वराज, 'डोमिनियन स्टेट्स'
सिक(-काड) श्री० [म. शक] मुणवटो, यहेरो
सिकडीगर पुं० [फा. सैकलगर] (डयियार
वगेरे) धसीने साक्ष करनारो; सराखियो
सिकंदर पुं० [फा.] (सं) ब्रीसने आदशाड
-अमेकजान्दर (२) [ला.] उलतिने सितारो
(३) वि० विजयी, इतेडमंड [(यडतो)-होवे,
(हडाडो)-होवे, -पाशरो होवे =
नरीभनी अदङ्गता होवी]
सिकल श्री० ज्यो सिकल
सिकाध वि० ज्यो सक्ष
सिके अ० [ज्यो सिके] सुध्या
सिकेकटार श्री० [सिको + कटार] कटारनी
आकृतिवाणी भडोर के छाप
सिके पुं० [म] छाप; भडोर (२) यलणी
नाथ (३) भोगी लभोगी. [-करवे, डेकवे,
भारवे, लभवे = भडोर के छाप पाडवी
(२) काम सक्षणपणे पार पाडवु. -काहार
वि० छापवाणुं (२) सुहर देवावतु -काभ'ध
वि० भडोर-छापवाणु (२) थोडेलु, अनामत,
-काशास्त्र न० प्राचीन सिकायो परथी
कराती पुरातन शोधत शास्त्र, 'न्युमिस्टिक्स'
सिक्ता वि० [सं] छाडेलु
सिगार(-रेट) श्री० [इं] विहायती थोडी
सिगराम पुं०, न० ज्यो शिगराम, सगराम
सिञ्जल न०, पुं० [इं] दूसरी भजत आपवानी

निशानी के ते भाटेनी येजना (२) रेखवेना
 हाय [-आपहुं = रेखवेना हायनी निशानी
 (गाडीने) गतावनी -पाहुं = ते आपवा
 हायने उण वडे नभाववो]
 सिंहो पुं [ज.] भायु जमीनने अडकाडीने
 करावु नभन [‘सीजहुं’नु प्रेरक
 निजाहुं अ० के० ‘सीजहुं’नु भावे, -वहुं स० डि०
 सिद्धाहुं अ० डि०, -वहुं स० डि० ‘सीजहुं’नु
 कर्मणि ने प्रेरक
 सितवि० [सं.] श्वेत, सङ्के (२) पु० घोषो रग
 सितम पु० [फा] लुलम ०ग(-भा)२ वि०
 लुलमगार, ०गुलरी १० सितम गुलरवो ते
 सिताम श्री० लुओ सताप, शिताप
 सताप, -भी लुओ शिताप, -भी
 सितार पु० श्री० ११.] ऐक ततुवाय -रियो
 पुं० सिनार मलवनारो -री श्री० गानी सितार
 सितारो पुं० [फा] तारो, अड (२) [ला.]
 दशा, नसीप [-यडनो ह्योयो = यडती कणा
 होवी, -पांशरो ह्योयो = लाय्य अगुल्ल होवुं]
 सितोपदाहियूहुं न० [सं.] कङ्कनी ऐक देरी दवा
 सितेर वि० [प्रा सत्तरि (म. सप्तति), सर०
 हिं. सत्तर] ‘७०’
 सितो(-त्यो)तरं वि० सित्योतेरना अकवायुं
 सितो(-त्यो)तेर[प्रा. सत्तेहत्तरि(सं. सप्तसत्ति),
 सर० हिं. सत्तेहत्तर] वि० ‘७७’
 सित्याशियुं वि० सत्याशीनी साल के ते वषं ना
 डुकागने लगवु (२) [ला] लुभाणवु
 सित्याशी(-सी) वि० [प्रा सत्तासीइ (सं. सप्ता-
 शीति), सर० हिं सत्तासी] सत्याशी, ‘ट७’.
 सित्योतरं, -रो, सित्योतेर लुओ सितोतर,
 सितोतेर [-वहुं स० डि० (प्रेरक)
 सिद्धाहुं अ० डि० [सं. सीद्] इ० भी यहु; गिवाहुं.
 सिद्ध वि० [सं.] तैयार, सङ्ग; प्राप्ति (२) निश्चित,
 साधित (३) निष्ठात (४) सिद्धि प्राप्ति करी
 होय तेवु (५) मुक्त (६) पु० सिद्धिओ
 भेणवी होय तेवो योगी के द्वैवी पुरुष (७)
 मुक्त पुरुष. ०ता श्री० सिद्धपद्य (२)
 सिद्धि, सङ्गता (३) स भिती ०लोक पुं०
 सिद्धोने वसवानो लोक. ०सं० कदप वि० नेना

सकदपभायथी काय सिद्ध थाय ऐहुं.
 ०हुइत वि० नेना हाय भेसी जयो छे
 ऐहु, डयोडीवाणु. -दार्थ श्री० सिद्धपद्युं.
 -दार्थ पु० [+ जय] (सं.) गौतमपद्युं.
 -दार्थ न० [+ जालय] सिद्धनु आलप;
 सिद्धलोक. -दार्थ न० [+ जालय] योजनु
 ऐक आसन. -दार्थ न० श्री० [+ जगना]
 सिद्ध श्री
 सिद्धांत पु० [सं.] पूरी तपास के विचारणा
 पथी सायो साधित थयेलो ऐवो निश्चित भत
 के निष्पत्ति (२) उपपत्ति युक्त अथ. ०वादी वि०
 सिद्धांतमा आन्यतावा गुं, कोर्ध पण भावतमां
 ते अगेना सिद्धांत प्रमाणे (भील कोर्ध जणवा
 आधारे नहि) सालवामा माननार. ०सूत्र
 न० शकनो निष्पत्ति आपनार अने शा १-
 कारना भतनु प्रतिपादन करनार सूत्र. -ती वि०
 (२) पु० सिद्धांत रणू के समर्थन करनार,
 सिद्धांतवादी (३) शस्त्रना तत्त्वने भावनार
 सिद्धि श्री० [सं.] पतिपूर्णा, सङ्ग के साधित
 यहुं ते (२) साधित (३) इलप्राप्ति (४)
 छेवटनी मुक्ति (५) योगथी भणती आड
 शक्तिओमानी दरेक (लुओ अष्टमहासिद्धि)
 ०हा श्री० (सं.) दुर्गा ०हायक वि० सिद्धि
 आपनार. ०योग पु० ल्योतिपमा ऐक शुभ
 योग. [यावती पकडवी, विहाय यहुं
 सिधार(-व)हुं अ० डि० [सं. सिध् = जडु?]
 सिनार्थ पु० [सं.] भाषणलमां आपनो ऐक
 पर्वत (न्या भूसाये धंवरवाणी सालणेदी)
 सिनेमा पु० [सं.] चित्रोनी पर परोने आलवी
 धटना तरीके पट छपर गताववानी युक्ति (२)
 ते युक्तिथी गतावावु चित्र के नाटक, चलचित्र.
 ०धर न० चलचित्र देभाडवा भाटेनु नाटकधर;
 थियेटर. -भेटेआइ पु०, न० सिनेमा
 गताववानी युक्ति के तेनु यत्र (२) सिनेमा
 सिपाई पुं० [लुओ सिपाही] सैनिक, शैबनो
 भाखस (२) यपरसी; पटावाणो (३) पोलीस.
 ०गीरी श्री० सिपाईनु काम के नोकरी.
 ०सपरं न० ०व० ०व० पोलीस-सिपाई वगेरे
 इठकण भाखसो

सिपाहसाक्षार पुं० [फा] लस्करना उपरी,
सेनापति

सिपाही पुं० [फा.] सिपाही. ०२।७ (-न्य)
न० सिपाही पर नलतो - लस्करि अमल

सिपुर्दा वि० [फा.] सोपेहु

सिद्धत स्त्री० [अ] गुल्ल, विरोधता भासियत
(२) तारीक्ष (३) बालाक्षी. होशियारी

सिद्धुं वि० [अ] लक्ष्मीवार वगरनु; दंगधडा
वगरनु [हि] सतवान; अडाडर

सिद्धाण्डादुर वि० [फा.] सिपाहि-वहादुर

सिद्धारस स्त्री० [फा.] सिद्धारिण लंगामल्ल,
लागवगवाणा आगण डोर्धने भाटे करेदी
प्रसासा के आग्रह [सिरमही

सिद्धांही वि० (२) स्त्री० [सर० म] लुओ

सिमेंट पुं०, स्त्री० [इ] बलुतरमा बुता पेठे
वयरती ओड चरतु [वितरती पक्तिनु

सियम वि० [फा.] सियूम नील छुरजमनु;

सियाह वि० [फा.] अणु

सिर न० [फा.] (स शिख), फा. सर] शिर;

माथु. ००२री स्त्री० शिरनेरी; जयरहरती

(२) गुआणी. ००।७ पुं० मुगठ (२) [ला]

मुगणी (३) चरदा, अग्रणी. ००।७ न०

लुआ सरनामुं ००।७ पुं० लुओ सराव.

००२ पुं० देटा के पावडी पर ज वाता छीरा-

मोती नडित पठेडा ००।७ न० लुओ सरपोश

सिरद अ० लुओ सिरद

सिरमही वि० [फा सरवंदी] सिमही, सअठने

भाटे सामत रालओ पोताने अर्थे राभेलु

(लस्कर) (२) स्त्री० ओ प्रमाओ राभेली क्षेज

सिरस्तेदार, -री लुओ 'सिरस्तेदार', -री

सिरस्ते पुं० लुओ शिरस्ते; आलु वहीवट

सिरीज स्त्री० (का.) काडियालानु रैरामी पानेत

सिरोई स्त्री० लुओ शिराई

सिर्द अ० [अ.] सिरद द्रम, मान; डेवा

सिलज स्त्री० [लुओ शिन्क] अर्थे जतां भाषी

ववेनी रजम (२) डाय पत्नी रोकडरकम (३)

वि० डायभा वयत रहडु, वयत [-काडनी

= अर्थे जता भाषी रजमने हिआण करेवा.
-मेणवनी = डाय परनी रोकड हिआण

प्रमाओ छे डेकम तेतपासतुं. -२हेतुं = वयत
यवी; अर्थे जतां जमा रहडुं]

सिलसिले पुं० [अ.] सांक्षण (२) कभ; प्रथा,

परंपरा (३) कुलपरंपरा; वशानुकम - लाभां

वि० अनुकम प्रमाओनु (२) सणग (३) अ०

अनुकम प्रमाओ, ओड पछी ओड

सिलाई स्त्री० ['सीवतु' उपरधी, सर० न

शिलाई, हिं] सीववानी गीत (२) सिवडामल्ल

सिलेदर पुं० [फा.] मिलाहदार, सर० न

घोडेसवान मिपाई -री स्त्री० सिलेदारपल्ल

सिवडामल्ल न०, -एली आ० ['सीवतु' उपरधी]

सीववानु महेनतपल्ल

सिवडावल्ल स० डि० 'सीवतु'नु प्रेरक

सिवाघि स्त्री० लुओ शिवडामली

सिवाय अ० [अ.] (अभुक्त) विना, वगर ठनुं

वि० (अभुक्त) वगरनु के रहित

सिवातु अ० डि० 'सीवतु'नु दर्भलि

सिविल वि० [इ.] मुअरी ००२००० पुं०

जिल्ला महेने सरकारी हाकिम. ००२र्विन्द

स्त्री० आर्ध. सी ओस कलेवाता छी वा

अमलदारेनी नोकरी. ००२. हिपटल स्त्री०

जिल्लानी वडी सरकारी धरिपताल]

सिविलियन पुं० [इ.] 'आर्ध' सी ओस नी

परीक्षामां पास सरकारी अमलदार (२) [ला.]

वधा नामे के आतामा सरपु काम दर्भ शिके

ओवु काई (भाखल के वरद)

सिसकारड स (कं) सिसकारी करेवा, डस्करतुं

सिसकारी पुं० [रव०, सर० रिं सिसकारी]

हातमाथी पवन पसार यता यता अवाज

[-सरवे] = प्रेरतुं डस्करतुं - डारवे भाडवे,

लेवे - सिसकाराने अवाज करवे (जेम के

तांनु आता)]

सिस्तहा स्त्री० [सं.] सगन करवानी धरदा

सिसोटी स्त्री० [रव०] लुओ सीरी (२) योड

आस. [-अपनी = येनवतु; धशारे कवे.

-भारवी, वगाएवी.]

सिसोफियन न० [सर० दे साहुलिया = मोरतु

पीछु] साहुडीतुं सणिया नेवु पीछु

सिरट्टर स्त्री० [इ.] नर्स, स्त्री वरदासी

सिंग श्री० [दि. सिंगा] सीग
 सिंगारा श्री० [सर० हिं. सिंगारी] लुओ
 सींगारा [सिहासन
 सिंधासल्लु न० [प्रा. (सं. सिंहासन)] + (प)
 सिंथन न० [म] सिंथु ते
 सिंथु स०कि० [मं सिंच] सीथु, छाटव,
 रेडु (२) पाणी पावुं (आडने) (३) उपराउपरी
 गेठवडु (४) बाडु (५) (पाणी जडवा भाटे)
 इवामा भूचुं (जडो के डेरडु)
 सिंभरव पु० [सं.] धातुना धरेलाने अमल
 सिंदूर न० [स] सारे, सीसु तथ गवकनी
 मेणवल्लीना काल लूमा [देरवडु = धूलमा
 मेणवडु, नमसु करी देव] -रिडुं वि०
 सिंदूरना रंगव -सी श्री० विववायेने
 पडेरवानु सिंदूरिया रंगवु येक नतवु लुगडु
 सिंध पु०, न० [सं सिंधु सर० हिं. म] (स.)
 हिंदने येक प्रात, डाल पाडिस्तानमा
 सिंधलैर्यी श्री० [सर० १] येक राजिष्ठी
 सिंधव पु०, न० [प्रा (१ सैत्वव)] येक
 अनिज क्षर (२) पु० घोडो, अश्व
 सिंधावल्ली न० [सिंधव + वल्ली] लुओ सिंधव
 सिंधी वि० [सिंध' उपरधी] सिंधन, -ने
 लगडु (२) पु० सिंधनी रडेवामी (३) श्री०
 सिंधी ला॥
 सिंडु पु० [सं] सभुद्र (२) श्री० (३) ये
 नामना हिंदुस्ताननी प्रसिद्ध नदी ००० श्री०
 [मं.] (स) लक्ष्मी
 सिंधुडो पु० [सर० हिं., म सिंधूरा] शर
 यडे ओवा मुरगे येक राग
 सिंधु पु० [सं] येक रागी दि सके आल्ली,
 पशुओना राज (२) पाथमी राशि [-के
 शियाण? = जेठुना सभाचार के मोकाखना?
 -हुं भरथुं = पडाडूर -भट] ००० श्री०
 सिंधनी भाडा ००० टी श्री० सिंधनी बात
 जेवा पानवाणी येक वनस्पति ००० न०
 सुप्य दार ००० पु० सिंधने के सिंध
 जेवा नाड ००० श्री० वि० श्री० [न लंक]
 सिंधना जेवी पातणी कटिवाणी ००० हिन्दी
 वि० श्री० सिंधना पाहनवाणी ००० न०

पृष्ठभूति सिंधुनाशिम होय ते समय,
 ००० वष १८ जे वष मा पृष्ठभूति सिंध-
 राशिम होय ते वष
 सिंधव, ००० पु० [सं] (स) लंक सिंधन.
 -सी वि० सिंधव द्वीपवु (२) श्री० सिंधव
 द्वीपनी जापा
 सिंधाव डेरडु न० [सं.] सिंधनी पेठे आगण
 ववता ००० ला पाठणवु दरीथी जेठ लेवु ते
 (२) सभायोयन, आगण जडेना पडेला पूर्ववु
 सागगे डहेवु ते. सिंधावलोडी वि० [मं]
 अण्णोना छेवना ने पडेला सभे वचनरेप
 होय येवु (०००)
 सिंधाव न० [सं] सिंधनी आभूतिवाणु
 छियु आसन, राज, डेर के आचार्यतु आसन
 -११३६ वि० [न आल्ल] सिंधासन छिप
 पेठेवु [-थडु = राजगाडीये जेसवु, राजवडु]
 सिंधिना श्री० [सं.] (स) येक राक्षसी, राहुनी
 माना ००० पु० (स) सिंधिने पुत्र - राहु
 सिंधी श्री० [सं] सिंधव (२) [स] सिंधि
 सीड (-थ), श्री० [फा. सीक, सर० हिं सीकचा]
 शीभ, लोडाने सजये के गल [-भारणी =
 गुल के बेलामा शु छे ते तपासवा तेमा
 सीक जोसवी, सीक वडे तपासव]
 सीकश पु०, न० [सं] सीकर, देरदेरा छाट
 सीथ श्री० [फा] लुओ सीथ [गिनर
 सीनरे पु० [सर० म. जेगरा] सुदारवु येक
 सीकवडु स०कि० 'सीकव'तु प्रेरक
 सीकवु अ०कि० [मं सिद्ध (म. निज)]
 धीमे ताये अ०अर अडा के अगेने तैयार
 थडु - १४४१ डडु (२) पाठ पडवु, सीकवु (३)
 [ला] शात पडवु (४) दुःभी यत्र
 सीडी श्री० [रि०, सर० म सिद्धी, हिं] कोड
 के लूगणी जेवा सावनथी पवन दूडीने नरतो
 तीक्ष्ण अवाज के तेतु सावन, सिसेडी
 सीडुं स०कि० [लुओ सीडु] पूड, छापी
 लेवु (२) अडा कड [शिडी] निसरणी
 सीडी श्री० [दि मिडुडी सर० हिं सीडी म.
 सीडोसीड अ० [सीडु] उपरधी?] अडाअड
 जीसंगने

સીત સ્ત્રી [સ.] હળપૂણી; કોશ
સીતા સ્ત્રી [સ.] 'સ.) જનકની પુત્રી; એક
સતી. [-નાં] સીતવાં = (સ્ત્રીને માથે) ઉપરા-
ઉપરી સકટ આવવા]

સીતાદક્ષ(-ળ) નં [સરં હિં, મ.] એક દ્વળ
-ળા સ્ત્રી સીતાદ્વળનું બ્રાહ્મણ

સીતકાર [સં.], -રો પું શ્વાસ અંદર ખેંચતા
કરતો કે થતો સીત એવો અવાજ. ઠું

અંકિં [સરંમ સીત્કારણે] સીતકાર કરવો

સીદી(-ધી) પું, -દણુ સ્ત્રી [સરં મ.
સિદ્ધી -દ્વી, હિં. સીદ્ધી] જુઓ સીદી, -દણુ

સીધ સ્ત્રી [સ. સિદ્ધ ઉપરથી ?] ખબર;
સમાચાર (૨) [જુઓ સીધુ] સીધાપણું

સીધવું અંકિં [સ. સિધ્] સિદ્ધ થવું, પાર
પડવું; સીઝવું

સીધવો પું ['સીધુ' ઉપરથી કે 'સિદ્ધ' ઉપરથી]
ગાડુ ઊલળે નહિ માટે પાછળ મૂકવાનો

ટોકો (૨) ઊંચો વધેલો છોકરો-ભાઈડો
ઉઠાં મોઠો સીધવો થયો તોપણ જ્ઞાન નથી

સીધાઈ સ્ત્રી [સીધુ' ઉપરથી] સીધાપણું

સીધુ પું [સ.] ગોળ કે શેરડીના રસનો દ્રવ્ય
સીધું વિં [સ. સિદ્ધ ઉપરથી; સરં મ, હિં

સીધા] વાંક નહિ તેવું, એક લીટીમા હોય
એવું (૨) પાશર, પાંચર (૩) સરળ, ઝટ

સમજાય એવું (૪) નિષ્કપટી [સીધી રીતે
= આકાંક્ષા કર્યા વિના (૨) સીધા વ્યવહારથી

-નરમાશયી સીધુ કરવું = [લા] માર
મારીને ઠેકાણે લાવવું -સંભળાવી દેવું =

મોઢામોઢ અથવા સાફસાફ હોય તે કહી દેવું.
સીધે સેરકે ચડવું = રીતસર સીધે રસ્તે

ચાલવું કે વર્તવું સીધો જવાળ = ઉકાલિ
નહિ તેવા નિષ્કપટ જવાળ સીધો સવાલ

= આડીતેડી વાત કર્યા વિના કે ગોળ ગોળ
નહિ એવી રીતે પુછતો પ્રશ્ન.] બેઠાર વિં

દારજેવું સીધુંસટ ઠસટ વિં એકદમ સીધું;
સાવ સીધુ ઠસાડું વિં સીધુ ને સાડું.

-થેસીધું વિં તફા સીધુ
સીધું નં [સરં હિં. મ. સિવા (સ. અસિદ્ધ ?)]
રાંધી રાખવા જેટલું કાચું અનાજ વગેરે

સામગ્રી. [-જોખવું = [લા.] માર મારવો].
ઠપાણી નં ('સીધાપાણી' નંબં ૧૦૦ મા

પણ પપરાય છે), ઠસામગ્રી સ્ત્રી, ઠસામાન
નંબં ૧૦૦ સીવાની સામગ્રી કે તેનો સામાન;

ખાવાપીવાતુ [સીધાં પાણી આપવાં = માર
મારવો -ખૂટવાં = પૈસાટકા ખૂટી જવા.]

સીધે પું ઠંડની કસરતનો એક પ્રકાર
સીન પું [હિં] નાટકનું દ્રવ્ય (૨) દેખાવ.

ઠસીનરી જુઓ સીનરી

સીનરી સ્ત્રી [હિં.] રંગભૂમિ પર દેખાવમાં
સાધનોની ગોઠવણી

સીનાકસી પું [ફા. સીનાકસી] એક
પ્રકારનો દડ (કસરત)

સીનો પું [ફા] છાતીનો ફેલાવ

સીપ સ્ત્રી [પ્રા. સિપ્પિ (સં શુક્તિ), સરં હિં.]
છીપ ઠમાછલી સ્ત્રી છીપમા રહેતી મોતી

ખનાવનાર મંછલી

સીપણી સ્ત્રી સીપવું તે [રેહવું
સીપવું અંકિં [પ્રા સિપ્પિ (સં સિંચ્)] ઝાંટવું;

સીમ સ્ત્રી [પ્રા સિમ (સં સીમા); સરં હિં, મ.]
ખેતર કે ગામની હડ તે જાગની જમીન

સીમઠોક અંકિં કોઈરહી ન લય એમ; એકેએક
સીમળો પું [જુઓ સીમળો] એક ભતતું બ્રાહ્મણ

સીમંત નં [સં] સ્ત્રીઓને સેથો (૨) અધરણી
-તિની સ્ત્રી સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી (૨) જેને

અધરણી આવી હોય એવી સ્ત્રી -તોત્રયન
નં [+ ઉત્તયન] સગર્ભાવસ્થામા સ્ત્રીને ચોમા,

છટ્ટાકે આઠમા માસમા કરવાનો એક સસ્કાર

સીમા સ્ત્રી [સં.] હડ, મર્યાદા. ઠચિહુન નં
સીમા ખતાવનારી નિશાની. ઠડો પું

ગામની હડ, તે ભાગ -મંત પું [+ મત]
સીમાનો છેડો. -મોદલ ધન નં [+ ઉદ્ધવન]

સીમા યોગમંથી તે (૨) હશેરાને દિવસે
પોતાના રાજ્યની સીમા યોગળી પારખી

હડમા પ્રવેશ કરવાની એક ક્રિયા
સીર પું સગીતમાં એક અલકાર
સીરમું વિં [સ સીર = હળ પરથી ?] પાણી

પાયા વિના નીપજતું ઉઠાં સીરમા બઈ

સીરાટ પું [જુઓ સીરી] સરાટ

સીરી વિં [ફા શીરીન] મીઠું, મધુર, સ્વાદ
પેઠા કરે તેણુ (૨) સીં તેવી નાસ
સીલ સીં [સં.] મહોર, મુદ્રા; છાપ (૨) મહોર
લગાડી ચોટાડેલુ લાખ કે એવા બીજા
પદાર્થનું ચકતુ. [-કરણું, મારણું=સીલ
લગાવીને બધ કરણુ. -મારણી, લખાવણી
=સીલની છાપ પાડણી] બધ ધ વિં સીલ
મારેલુ (૨) સીલ વટયા વિનાનું, અકબધ
-વગર ખોલેલુ

સીવણુ નં ['સીવણું' ઉપરથી] બુઓ સીવણી
(૨) ન્યા સીવ્યુ હોય તે જગા ઠકામ નં
સીવવાનું કામ કે કારીગરી. -ણી સીં
સીવણુ તે કે તેની ઢળ

સીવણુ સંકિં [પ્રા. સીવ (સં. સિવ)] ટાંકા
મારી લેણુ, સાધણું

સીસકો પું [સવં] બુઓ સિસકારો

સીસ(-સા)પેન સીં [સીસું + પેન; સરં
મ. શિમપેન] પેનસિલ

સીસમ સીં, નં દે, સરં દિં, સં. શિશપા;
બુઓ શીરામ] એક આડ કે એણુ લાકડું

સીસી સીં [બુઓ શીશી, સરં દિં, મ
શિસા] શીશી બાટલી

સીસુ નં [પ્રા., સં. સીમ] એક થાત

સીસો પું [બુઓ સીસી] શીશો, બાટલો

સીગ સીં બુઓ શિમ [માહલી

સીમારા સીં [બુઓ સિગારા] એ-નતની

સી ચણિયું નં ['સી ચણ' ઉપરથી] પાણી

સી ચવાનું પાત્ર કે સાધન (૨) ફવામા

સી ચવાનું દોરડું

સીંચણું સંકિં બુઓ સિચણું

સીંચણો પું [દે સિંચાણ] બાળપક્ષી, રાકરો

સી ચારણું સંકિં [બુઓ સિંચણું] રેડણું

સી દરી સીં [દે સિંદુ, સિંદુરવ (દે. સિંદી =

ખળ્લૂરીનું આડ)] (કાથીની) દોરડી

સુ અં [સં.] નીચેના અથ માં વપરાનો ઉપસંગ

(૧) સુંદર, સારું (ઉદાં સુકેશી સુવાસ)

(૨) સારી રીતે, ખૂબ (ઉદાં સુરક્ષિત) (૩)

સહેલાઈથી (ઉદાં સુકર, સુલભ)

સુકટાણુ નં [સ] સુદર કટાણુ

સુક(-કે)ડ સીં + બુઓ સુખડ

સુકતાન નં [ફા સુલ્ત ઉપરથી] બુઓ સુકગણું

સુકર વિં [સં.] સહણુ (૨) હાથનું પ્રચીણ

સુકર્મી વિં [સં.] સારા કામ કરનારું, સદાચારી

(૨) પુણ્યશાળી સદ્બાગી

સુકલકડી વિં [સિંદુ + લાકડું] લાકડી જેવું

સુક, ફળ શરીરનું

સુકવણી સીં ['સુકવણું' ઉપરથી] સુન્નેલી

વસ્તુ (૨) સુકવણુ -ણું નં પૂરતો

વરસાદ ન આવવાથી વાવેતર વગેરેનું સુકાઈ

જણુ તે, ખરડિયુ [સારી કવિતા

સુકવિ પું [સં.] સારો-ઉત્તમ કવિ. ઠા સીં

સુકડ પું [સં.] સારો કંઠ-અવાજ

સુકાન નં [દિં. સુક્ષાણય, ય સુક્ષાન, સરં

મ સુકાણ (સં. સુ-પર્ણ)] જેને મરડવાથી

વહાણુ દિશા બદલે છે તે કળ કે તેની જગાનો

વહાણનો ભાગ ઠયી, -ની પું [સરં દે.

સુકાણિય] સુકાન ફેરવનાર ખલાસી

સુકાણું અંકિં [પ્રા. સુક (સં. શુષ્). સરં

દિં. સુકના, મ સુકર્ણ] મેજ કે પ્રવાહી ઊડી

જઈ શુક થણુ (૨) (સારીર) ફળણુ પડણુ,

કુશ થણુ. -વણું સંકિં (પ્રેરક)

સુકાળ પું [સં. સુ + કાળ] સારા પાકનો

વખત (ફકાળથી ઊલટું) (૨) [લા.] જત,

પુષ્કળપણુ

સુકીર્તિ (-તિ) સીં [સ] સારી કીર્તિ

સુકુમાર વિં [સં.] ઘણુ કોમળ, નાબુક ઠા

સીં [પુણ્ય

સુકૃત (-ત્ય) નં, -તિ સીં [સં] સારુ કામ;

સુકે (-ખે)ડ સીં + બુઓ સુકડ

સુકેશી વિં સીં [સં] સુદર કેશવાળી

સુકોમળ વિં [સં. સુ + કોમલ] ઘણુ કોમળ

સુક્ષ્મ વિં [સં] અતિ ક્ષમ્ય

સુખ નં [સં.] તનમનને ગમે એવા અનુભવ

(આરામ, ચેત, શાંતિ, સતોષ વૃત્તિ, ઉપલોભ),

કામનાની સિદ્ધિનો આનંદ (૨) ટની સગ્ગા

(૫) [-નો રોટલો = ભારે દુખ -કથ કે

અજ પા વિના નિરાતે મળતો રોટલો કે

કમાણી.] ઠકર, ઠકારક, ઠકારી, ઠકાઈ

વિં સુખ કરનાર, સુખદાયી ંચેન નં
 સુખશાંતિ; આરામ ંડું નં સુખ
 સુખડ સીં [પ્રા સિરિલ્લ (સ. શ્રીલલ)]
 ચદનના ઝાડનું સુગંધીદાર લાડનું કે તે ઘસી
 ઉરતે લેપ [ખનાવનામે, કદેઈ
 સુખદિયો પું [‘સુખડી’ પંથી] મીઠઈ
 સુખડી સીં [પ્રા સત્તુલિ (સ. શબ્દુલિ)]
 લીંગાળના ઘઉંના લોટ શેડીને ખનાવેલી
 એ વાની (૨) મીઠઈ (૩) હકસાઈ, ડરતૂરી;
 બક્ષિસ. [-આપની = બક્ષિસ કે ડરતૂરી
 આપની -કાપની વેચેના માલની િચત-
 માથી ડરતૂરી પેરે ચોલા રકમ કાપવો -એણી
 આપવો -કાપડાઈ = સાર મારવો -બધા-
 વળી = સુસાદરી મારે ફાર મુખવાન આપવું]
 સુખણું વિં [સં સુલિન] સુખી, સુખયા મમ
 સુખતળી સીં [જુઓ સુખતળી] જોડાની
 અદર વખાનું નરમ જુદું ચામડું
 સુખદ (-દાયક, -દાયી, -દેણ) વિં [સં]
 જુઓ સુખડર [સુખશયા
 સુખમાની સીં [સં સુલ + સં વા] જુઓ
 સુખમામ વિં [સં] સુખના ધામરૂપ (૨)
 સ્વમં સુખમય એવું (૩) નં સુખનું ધામ
 સુખલ પું [પા.] ભોલ, લેણ; શબ્દ. [ખે
 સુખન કહેવા = ખે બોલ કહેવા; બલામણ
 કરવી (૨) સલાહ શિખામણ આપવી (૨)
 કપડો આપવો] [નાટક]
 સુખપરિણામક વિં [સં] સુખમા પરિણમતું
 સુખપાલ સીં [સરંદિ. (સુખ + પાલખી)]
 એક ભાતની પાલખી [સહેલાઈથી
 સુખપૂર્વક અં [સં] સુખથી; આરામથી,
 સુખમણા સીં (૫) જુઓ સુધુણા
 સુખમા સીં [સ. સુપમા] શેલા બપોડા
 સુખરૂપ વિં (૨) અં [સં.] ક્ષેમકુશળપૂર્વક,
 સાજુસહુ, સહીસજામત
 સુખરેચ પું [સુંખ + રેચ] હલકો રેચ
 સુખલા પું બંબં વઢિતો ભડો લોટ
 સુખવસ્તુ વિં [સરં મ સુલવસ્તી (સુખ +
 વસ્તુ)] પહેલાની કમાણી ઉપર બેઠે બેઠે
 ખાનાર, ખાધેપીધે સુખી

સુખનાદ પું [સં] ઇન્દ્રિયોના ભોગલિલાસને
 ન જનનનું સુખ્ય ધ્યેય સમજનારો વાદ
 સુખવાન વિં [સં] સુખી
 સુખવાસી વિં [સં.] સુખમાં રહેનાર
 સુખવેલ સીં એક ભાતની કેમીડ
 સુખશયા સીં [સં] સુખે સુનાય તેડું
 બિછતું કે પલંગ [શાંતિ; નિરાંત
 સુખશાંત, સુખશાંતિ સીં [સં] સુખ અને
 સુખશુર વિં [સુખ + શુર] સુખ ભોગવે શુર
 સુખસમવડ સીં, નં બંબં વં સુખ અને
 સંગવડ; આરામ અને અનુકૂળતા
 સુખસમજ સીં સુખશયા [અને શાંતિ
 સુખસમાવડ નં સુખ અને સમાધાન, આનંદ
 સુખસંગી વિં [સં] સુખમા આસક્તિવાળું
 સુખસંતોષ પું [સુખ + સંતોષ] સુખ અને
 સંતોષ [કે એના (હજમ)
 સુખદસ્ત વિં [સં] સારો - હળવો જેનો હાથ
 સુખા સીં ગાનાર ગ્રામની એક મૂર્છના
 સુખાકારી પું સુખી હાત, તદુરતી
 સુખાવડ વિં [સં] સુખકાવડ
 સુખાસ્ત્ર નં [પા.] સુખનાયક બનાવડવાળું
 આસન (૨) પાલખી, મ્યાનો
 સુખાણું વિં સુખિયુ (૨) સુખમા સૂતેલું.
 [સુખાળા થવું = આરામથી પડવું - સૂત]
 સુખિચાર, સુખિયું વિં જુઓ સખી
 સુખી વિં [સં] સુખવાળું, ફઃખ વિનાનું
 સુખેડ સીં + જુઓ સુખડ
 સુગત પું [સં] (સં) જુદા બગવાન
 સુગતિ સીં [સં] સહગતિ, મોક્ષ
 સુગમ વિં [સં] સહેલું ંતા સીં
 સુગ(-ધ)રી સીં [પ્રા. સુવગ (સ. સુગૃહો),
 સરં મ. સુગરીણ] એક પક્ષી (એ સુદર માળો
 બનાવે છે) [-નેઃ માળો = માથાના
 ગૂચવાયેલા, જૂવાળા ને ઘરછટ વાળનાં અંધો]
 સુગંધ પું; સીં [સં] -ધી સીં સારી ગવ,
 સુશબ્દો -ધીદાર વિં સુગંધીવાળું
 સુમારું અંકિં [સૂગં ઉપ. થી] સૂગ ચડવી
 સુગાળ વિં [‘સુકાલ’ પરથી?] પુરુષ, સોધુ
 સુગાળ, ંડું, ંજું વિં [સૂગ પરથી] જેને

ઝટ સુગ ચડે એડું, ઝટ સુગાય એહુ
 સુગ્રાહ્ય વિં [સ] સહેલાઈથી પ્રદણ કરી
 વાચ્ય એવું (૨) સહેલાઈથી સમજાય એવું
 સુગ્રીવ પું [સ] (સ) (સમાચર્યા) વાનરોના
 રાજા; વાલીનો ભાઈ
 સુગ્રીવી સીં [સ] એક પક્ષી; સુવર્ગી
 સુધટિત [સં] વિં સારી રીતે રચેલું (૨)
 સુવ્યવસ્થિત (૩) ઘટિત ચોગ્ય
 સુધવં વિં [સ સુ + ઘટ, સગું હિં] સ્વચ્છ,
 ચોખ્ખું (૨) ચતુર, વિવેકી. ઓત, -રાઈ સીં
 સુધર્મી પીં બુઝો સુગરી [નં સારા ચરિત્ર
 સુચરિત(-મ) વિં [સં] બુઝો સચ્ચરિત (૨)
 સુચરવિં [સં] + સુવર [લક્ષણ
 સુચિત્ર નં [સં સુ + ચિત્ર] શુભ ચિત્ર, સારું
 સુચન પું [સ] સારો સંકલ્પારી માણસ,
 સચરન. ઓત સીં [નામના, કીર્તિ
 સુચશ પું [સુ + યશ, સરં હિં સુજસ] યશ,
 સુચાપ્ત વિં [પ્રા. (મ. સુજ), સગું હિં.
 સુચાન, મ] હોશિયાર, જ્ઞાની સમજી
 સુભાત વિં [સં] કલ્પીત, ભાષા કુળતું (૨)
 સુદર, વાલીલું
 સુખવનું સંકિં 'સુખવું'તું પ્રેરક
 સુગ્ર વિં [સં] ડાહ્યું ચતુર, વિકાસ ઓત સીં
 સુગ્રાડક સંકિં 'સુગ્રવું'તું પ્રેરક
 સુગ્રુદક્ષમ પું એક કં
 સુડતાળીસ વિં [પ્રા સત્ત-ચત્તાલીસ, (સ
 સત્તચત્તારિશત્)] '૪૦'
 સુડતાળીસ વિં પું ['સુડતાળીસ' ઉપરથી]
 સવત ૧૯૪૭ની સાલનો (ફાંકળ)
 સુડોલ વિં [સુ + ડોળ, સરં હિં સુડૌલ]
 ઘાડીલું, રૂપાણું
 સુણ સીં (પ.) સુણલુ તે, ચતણ
 સુણડ [પ્રા સુણ (સ શ્રુ)] સંકિં સાલળલુ
 સુણાવડ સંકિં 'સુણવડ પ્રેરક
 સુણાવડ સંકિં 'સુણવડ કર્મણ
 સુત પું [સ] પુત્ર એવું પું એમા દીકરાનો
 ભોગ આપ્યો હોય એવો યજ્ઞ
 સુતવિં [સ] સુદર નાજીક શરીરવાળું
 સુતમેધ પું [સં] બુઝો 'સુત'મા

સુતર (કં) વિં (૨) અર્થસં. સુ + તર સરં હિં.]
 સહેલું સુગમ, સરળ. -રાઈ સીં સરળતા
 સુતરાઉ વિં [સુતર' ઉપરથી] સુતરનું બનેલું
 સુતરિયો પું [સુતર પરથી] સુતરનો વેપારી.
 -થા પું એક ચમટ
 સુતરામ્ અં [સ] ઘણું, ખૂબ; વધારે
 સુતરં વિં (૨) અં બુઝો સુતર
 સુતરેલ વિં ['સુતર' ઉપરથી] બુઝો સુતરાઉ
 સુતલ (-ળ) નં [સં] ત્રીજી પાતાળ
 સુતા પીં [મ] પુત્રી
 સુતા (-થા) ૨ પું [સ સુતગાર, પ્રા સુતદાર,
 સગું હિં, મ] લાડકા ઘડનાર કાગીઝર
 ઓઝામ નં લાડકા ઘડનાર કામ ઓણ સીં
 સુતાની સી -રી વિં સુધારવું, -ને લગતું
 (૨) સીં સુગરકામ
 સુતારિણી વિં સીં [સં] બગેચર તરીને
 પાર ઉતારે એક (નોકા)
 સુથાડિયો પું એક જાતનું નાની સળીનું વાસ
 સુથાર, ઓઝામ. ઓણ, -રી બુઝો 'સુતાર'મા
 સુદ અં [બુઝો સુદિ] શુકલ પક્ષમા (૨)
 સીં શુકલ પક્ષ
 સુદર્શન વિં [સ] સારા દેખાવવાળું (૨) નં
 (સ) વિં પુત્ર ચક. (૩), ઓચૂલું તાવગાદિ
 એક ચૂલું -દવા. -ના વિં સીં સુંદર સીં
 સુદાન્ત વિં [સ] બરેબર દાન્ત
 સુદામા [સં], -મે પું (સં) શ્રીકૃષ્ણનો એક
 ગરીબ સહાધવાયો તે (મિન. ૨) [લા] કમળ
 માણસ. [-ના તાંડુલ = ગરીબની ભેટ]
 ઓપુરી સીં (સ) પોરણદર (૨) (જા)
 જાળવું નિગમસ્થાન
 સુદિ અં [સ] બુઝો સુદ
 સુદિન પું [સં] શુભ દિવસ
 સુદીન વિં [સં] ખૂબ દીન -નમ્ર
 સુદીર્ઘ વિં [સં] ખૂબ દીર્ઘ
 સુદૂર વિં [સ] ઘણું દૂર
 સુદલ વિં [સં] ઘણું દલ
 સુધન્વા પું [સ (સ.) એક પ્રકારનું વિં બુદ્ધ
 સુધરવું અંકિં સર હિં સુધરના, મ. સુધરણે
 (સ સુદ, પ્રા સુદ ઉપરથી ?) સારું થડ

सुधराध स्त्री० ['सुधरधु', 'सुधराधु' उपरधी]
सुधराध; सुधरेदी स्थिति (२) म्युनिसिपालिटी.
[-आवणी = म्युनिसिपालिटीनो वलीवट
स्थपावो]. -वट स्त्री० सुधराध

सुधराधपुं सं० सुधरधु'नु प्रेरक, सुधारे
अभ करव, सुधारावव

सुधर्मा, ०सला स्त्री० [म] देवानी-छद्रनी सला
सुधा स्त्री० [स] अमृत (२) यूनो ०कर पुं०
यंद्र. ०धवल वि० अमृत जेवु धोणुं (२)
यूनानी धोणेलु ०रस पुं० अमृत

सुधार पुं० [सुधारव परधी] सुधारो. ०क
वि० सुधारनार; सुधारो करनार (२) पुं०
तेवो आदमी ०खु न०, ०खु स्त्री०
सुधारव ते, सुधारो

सुधारपुं सं० [जुयो सुधरधु] अंगडेकुं,
अथेकु सुधरे अभ करव, सार करव (२)
दुरत करव; समारव (शाक, भोजन ध०)
(३) झल दूर करो अत्र कहेव के लपव
सुधारो पुं० सुधरधु ते, सारी स्थिति; सारो
द्वेष्टार (२) सस्कृति; सत्यता (३) नवो बाल के
रीतलात (४) हरावने सुधारवा भाटेनो हराव.
[-भूकवो = सुधारनो हराव रनू करवो]

सुधारस पुं० [स] जुयो 'सुधा'मां
सुधाशु पुं० [सं] यंद्रमा
सुधी वि० (२) पुं० [सं.] बुद्धिमान; पंडित
सुधी अ० [स सावधि] लगी; पर्यंत
सुधीर वि० [स] अमृत धीर
सुध्यां (०त) अ० [स सार्धम्? स२० म, हिं.]
साधे, मणीने; पण (आधी रसा के छोड्या विना)
सुनदित वि० [सं.] सारी रीते प्रययथेलु.
-ता वि० स्त्री०

सुनावणी स्त्री० ['सुणव' 'सुणाव' उपरधी;
स२० हिं. सुनावनी, म] न्यायाधीशे क्रिया
आम्रणी ते के तेने सलणावणी ते [-थवी.
-नीकणी = सुनावणी भाटे केस नीकणीवो.]

सुनीति स्त्री० [स] सारी नीति
सुनुं न० [स स्वर्ण, स२० प्रा सुणजार,
सुनजार = सोनी] सोनुं -नेरी वि० [स२०
हिं सुनहरी] जुयो सोनेरी

सुन्नत स्त्री० [म.] अक मुसलमानी सस्कार,
जेमा लिंगनी पोपथानी चामडी. कापी
नामवामा आवे छे (२) [ला.] मुसलमान
करव ते, धर्मांतर

सुन्नी वि० [अ] जे नामना मुसलमानी
पथनुं (२) पुं० अक मुसलमानी सप्रदाय

सुपकव वि० [स] सारी रीते पामेलु
सुपरय वि० [सं] सहेलाधथी पथी लय जेवुं
सुपथ पुं० [स] सारो, नीतिनो मार्ग. ०आमी
वि० सारे-नीतिने मार्गो जनार

सुपन न० [स२० हिं.] (५) जुयो स्वप्न
सुपरत स्त्री० [फा सिपुर्द] सोपण (२) वि०
सोपेलु. [-करवुं = सोपवुं]

सुपरिणाम न० [स] सार परिणाम
सुपरिन्डेन्डेन्ट पुं० [ई.] निरीक्षक करनार
उपरी; मुख्य अधिकारी

सुपात्र वि० [स] योग्य; लायक. ०ता स्त्री०
सुपारी स्त्री० [स२० हिं., म.] (५) जुयो सोपानी
सुपुत्र पुं० [सं] सपूत

सुप्त वि० [सं.] सतेकुं; छिंकेकुं
सुप्ति स्त्री० [सं.] घोर निद्रा (२) घेन
सुप्रकाशित वि० [सं] सारी घेठे प्रकाशवाणुं

सुप्रतिष्ठित वि० [सं.] सारी प्रतिष्ठावाणु;
आम्रकार (२) सारी घेठे लमी गथेलु सुस्थिर
सुप्रभ वि० [सं] सुहर प्रलावाणुं

सुप्रसन्न वि० [सं.] वखुं प्रसन्न
सुप्रसन्न पुं० [सं] शुभ प्रसन्न
सुप्रसमाप्त पुं० [सं.] समाप्तनो अक प्रकार.

उदा० 'सूतपूर्व' [इतरआन
सुदरे पुं० [अ.] लाणुं भूतवानु पाथरधुं;
सुदल, -ण वि० [सं. सु+फल] सारा इण-

परिणामवाणुं (२) न० सार परिणाम-
इण -ला (-णा) वि० स्त्री०
सुदियाणुं वि० [फा सूफीजानह] उपरधी

सुदर; पाटी सदाधवार [दद; जोरावर
सुमण वि० [सं सु+वल] सारा मणवाणुं;
सुयाहु वि० [सं] सुहर के मज्जुत हाथवाणुं

सुबुद्धि स्त्री० [स] सद्बुद्धि
सुबोध पुं० [सं] सार ज्ञान के शिष्यामख.

०६, ०६ारी वि० सुभोध देतारु
 सुभम वि० [सं] सुंदर, रमणीय (२) सुभागी.
 ०६। श्री०, ०६ न०. -आ वि० श्री०
 भूयसूरन के सौभाग्यवती (श्री)
 सुभट्ट पु० [सं.] पहाडूर वसवैयो
 सुभद्रा श्री० [सं.] (स.) श्रीकृष्णी पहेन;
 अशुंननी पत्नी [लगयेलु; सलर
 सुभर वि० [सं] सु + मृ, सर० म] सारी रीते
 सुभागी वि० [सं] लाग्यशाणी. -अथ न०
 सद्गय [तेवु वाज्य के प६
 सुभापिन वि० [सं.] सुंदर रीते कहेलु (२) न०
 सुभति श्री० [सं] सद्गुद्धि
 सुभन न० [सं.] दूल
 सुभार पु० [बुओ शुभार, सर० म.] अडसटो.
 [-कावे। = अडसटो कावे। -ओवे। = छ६
 के शक्ति जेवा -भां भोखुं = नशामा
 भोखु.] -रे अ० आशरे; लगलग
 सुभिना श्री० [सं] (स) लक्ष्मणी माता
 सुभुभी श्री० [सं] गाधार ग्रामनी ओके
 भूईना (२) वि० श्री० सुंदर सुभवाणी
 सुभेध वि० [सं] सारी मेधा-बुद्धिवाणु
 सुभेय वि० [सं] यरोवर भापी शकाय ओवु
 (२) 'ओमेन्स्युरेभल' (ग.)
 सुभेरे पु० [सं] (सं) मेरे, सोनानो पर्वत
 सुभेण पु० [सु + मेण] सारो मेण-वनाव
 (२) सारु सुभग मिश्रण
 सुयाणी श्री० [प्रा सुइया (सं सृत्तिका)] प्रसव
 करावनारी श्री; हाँ
 सुयुत वि० [सं] यरावर - सारी रीते जेकायेलुं
 सुय्याम पुं० [सं] शुभ - सारो के योग्य अवसर
 सुर पु० [सं.] देव
 सुरक्षित वि० [सं] सारी रीते रक्षायेलु
 सुरभ वि० [फा. सुर्व, सर० हिं] बाह; रातु.
 -आ श्री० [फा] बाही (२) [बा.] असर
 सुरग भा श्री० [सं] आकाशगंगा
 सुरशुभ पु० [सं.] (स.) देवानो शुभ, पृष्ठस्पति
 सुराणु वि० [सुराणु] उपरथी ? यणवाणु
 (२) दोलप, अत्यासक्त (सु)
 सुरत न० [सं] कामजोडा, सभोज

सुरत न० (स.) ते नामनु शहरे
 सुरतरु न० [सं.] स्वर्गनु ओके जाड (२) कल्पद्रुम
 सुरता श्री० [सं] सुरति?, सर० हिं] वगनी
 (२) ध्यान (३) याद; सूय
 सुरति श्री० [सं.] भूय आनंद अने सुभ
 सुरती वि० [सुरत] उपरथी] सुरत शहरेनु
 के ते तरदुं (२) श्री० सुरत तरदुनी भोली (३)
 पु० सुरतनो के ते तरदुनी वतनी. [-भाई =
 कहेवाता भाई, -लाहा = लहेरी लाहा; शकडे-
 नाव -अभाई = उपर उपरनी प्रात]
 सुरदास पु० [सुर + दास] (स.) प्रसिद्ध अर्थ
 लक्ष कवि (२) [बा] व्यावर्णो साधु के भाणस
 सुरद्रुम न० [सं] कल्पद्रुम
 सुरधनु न० [सं] मेवधनुय
 सुरधेनु श्री० [सं] सुर + धेनु] कामधेनु
 सुरनरी श्री० [सं.] (स) गंगा
 सुरपडिमा श्री० [सुर + प्रा पडिमा (सं
 प्रतिमा)] + देवनी प्रतिमा
 सुरपति पु० [सं.] (स.) धंदरान
 सुर(-ल)दाक पु० [हिं सुरफांक, म. सुरफाक]
 सगीतनो ओके ताल
 सुरभि(-भा) वि० [सं] सुवासित (२) श्री०
 कामधेनु गाय (३) गाय [ओके भलि
 सुरभक्षि पुं० [सं] कल्पद्रुम जेवा स्वर्गनो
 सुरभो पु० [फा] ओके अनिल पदार्थ के
 तेनु आपनु अजन (-आजवे।)
 सुरभ्य वि० [सं] अत्यंत रमणीय
 सुरधुवती श्री० [सं] अश्वरा
 सु-राज [सं], -य पुं० धंद
 सुररिपु पुं० [सं] देवानो शत्रु असुर, राक्षस
 सुरलोका पु० [सं.] स्वर्ग
 सुरवाल(-ण) पु०, श्री० [फा शुल्वार, सर०
 म सुरवार, हिं.] पायलभा, चोरणो [श्री०
 सुरस वि० [सं] सारा-सुंदर रसवाणु. ०६।
 सुरसदन न० [सं.] स्वर्ग, देवलोका
 सुरसरि (०६, ०६।) श्री० [सं] गंगा
 सुरंग वि० [सं] सुंदर रगतुं (२) सुंदर (३)
 पुं० सुंदर रग (४) (रग अनुसार) ओ
 नामनी लतनो घोडो (५) श्री० नमीनभा करेडु

જોયર (૬) (જમીનમાં ખાડો ખોદી ખડક
તોડવા કે શત્રુનો નાશ કરવા વપરાતી) ઢા-
ગોળાની એક યુક્તિ કે તે માટેની બનાવટ
[-કાઢવી = ડુંગર દોડીને તીચેથી રસ્તો કરવો
-કેઢવી] -ગી વિં ૦ સારા-સુશોભિત રંગ
(૨) લહેરી, રંગીલુ (૩) નારંગી [પીવા તે
સુરા ગીં ૦ [સ.] મદિગ, ઢાઢ, ૦ પાન નં ૬૩
સુરાઈ (-હી) સીં ૦ [જુઓ સુરાહી] ફૂલના
લાલ પુ સાકડા ગળાનું વાસણ [રાજ્ય
સુરાજ્ય નં ૦ [સ.] સર-સારી રીતે ચાલતું
સુરાધીશ પું ૦ [સ.] સુરપતિ; ઇશ્વર
સુરા(-લા)ખ સીં ૦ [ફા કાલું, ખાકી
સુરાદિ પું ૦ [સ.] દેવોનો દુરમન, રાક્ષસ
સુરાવટ સીં ૦ સર મિલાવવા તે (૨) સુરેલ ધ્વનિ
સુરાહી સીં ૦ [જ] જુઓ સુરાઈ
સુરાંગના સીં ૦ [સ.] દેવાગના, આસરા
સુરીલુ વિં ૦ [સ.] ઉપરથી મધુર કે બરોબર
મળેલા સુરવાળું
સુરચિ સીં ૦ [સ.] સારી રચિ. ૦ ભંગ પું ૦
સુરચિનો-સિદ્ધ સ્વચ્છતાનો ભગ ૦ર વિં ૦
સારી પેઠે રચિર [સુરન ૦તા સીં ૦
સુરપ [સ], -ખી વિં ૦ સુદૃષ્યવાળું ખૂબ-
સુરેખ વિં ૦ [સ.] પ્રમાણસર, ઘાટીલું; સુદર (૨)
'રેકિટલીનિયર' (ગ.) ૦ક સ પું ૦ જુઓ
રેખાક સ ૦તા સીં ૦ ૦ પદી પું ૦ 'લીનિયર
એકરપ્રેશન' (ગ.) ૦ સમીકરણ નં ૦ 'લિનિયર
ઇકવેશન' (ગ.) -આ સીં ૦ સીધી લીટી (ગ.)
સુરેય વિં ૦ [સ.] ઉપરથી સુરીય, સુમધુર
સુરેશ સુરેંદ્ર પું ૦ [સ.] (સ.) ઇશ્વર
સુલક્ષણ (-હી) વિં ૦ [સ.] સારા લક્ષણવાળું
સુલટાવણું સંકિં ૦ [સ.] ઉપરથી સુલટું
કરવું ('સુલટાવું'નું પ્રેરક)
સુલતાન પું ૦ [જ] આદર્શ હ સુલતાની રાજ
-ના સીં ૦ બેગમ, રાણી -ની વિં ૦ સુલ-
તાનનું, -ને લગતું (૨) સીં ૦ સુલતાનનો
અમલ (૩) [લા] રાજની આપખુદી કે જીલમ
સુલકાક પું ૦ જુઓ સુરકાક [સીં ૦
સુલભ વિં ૦ [સ.] સહેલાઈથી મળે એવું. ૦તા
સુલલિત વિં ૦ [સ.] અત્યંત સુદર (૨) સુકુમાર

સુલકાખ સીં ૦ જુઓ સુરાખ
સુલેખન નં ૦ [સ.] સારા અક્ષર લખવા તે
સુલેહ સીં ૦ [જ. સુલ્હ. સરં હિં, મ સુલહ]
સલાહશાનિ; ઋષડા કે લંકાઈનો અભાવ (૨)
સમાધાની, સ વિ ૦ શરૂંતિ સીં ૦ સુલેહ, અને
શાતિ [તમ કે હરેલી અલમ
સુલેહ પું ૦ [ફા. સુલ્હા] ન વગર તલે કે કેથી
સુલકા (-ર) વડું સંકિં ૦ 'સુલ'નું પ્રેરક
સુલર્ણ વિં ૦ [સ.] સુંદર રંગતું (૨) નં સોનું
૦કાર પું ૦ સોની ૦તક સીં ૦ ઉત્તમોત્તમ
તક. ૦તા સીં ૦ સુંદર રંગવાળું હોણ તે
(૨) સુલર્ણ -સોનાનો ગુણ કે લાવ (૩) સરસ
અક્ષરવાળું હોણ તે. ૦નિયમ પું ૦ સુલર્ણ
બેવો ઉત્તમ કીમતી નિયમ ૦મહોરસવ પું ૦
પચાસ વધે ઊભવાતી જયતી ૦મદિર
નં (સ.) અમૃતસરનું સુલર્ણથી મટેલું શીખ
મદિર. ૦માશિક સીં ૦ એ નાતું; આપીત.
૦માર્ગ પું ૦ એક માર્ગ ૦યુગ પું ૦ સારામાં
સારો યુગ, સત્યયુગ. -હી વિં ૦ સીં (૨)
સીં ૦ સુંદર વર્ણવાળી સી -હી સર વિં ૦
+ સોનાનો ધધો કરનાર. -હી વિં ૦ સુંદર
વર્ણવાળું
સુવર્ધમાન વિં ૦ [સ.] સારી રીતે વર્ધમાન
સુવા પું ૦ [જુઓ સવા] એક વનરપતિ, તેના
બીજ [-નું પાણી નં સુવાનો અર્થ, 'ફીલ']
સુવાવડું સંકિં ૦ 'સુલ'નું પ્રેરક, સુવડાવડું
સુવાણુ સીં ૦ જુઓ સવાણ
સુવારોખ પું ૦ [પ્રા. સુઆ (સં સૂતિ) + રોખ]
સુવાવડાથી થતો એક રોગ
સુવાર્તા સીં ૦ [સ. સુ+વાર્તા] સારી-પવિત્ર
વાર્તા; 'ગોરપેલ'. ઉદા. ૦ ઈશુની સુવાર્તા
સુવાવડ સીં ૦ [પ્રા. સુઆ (સં સૂતિ) + પ્રા.
વડિયા (સ વૃત્તિતા) ?] બાળકને જન્મ
આપવાનો અસર તે પછીની માદગીનો સમય;
ખાટલો [-આવવી = પ્રસૂતિનો સમય થવો.
-કરવી = સુવાવડ હરમિયાન સેવાયાદરી
કરવી] ૦ખાટુ નં સુવાવડ કરવાનું દવાખાનું,
પ્રસૂતિગૃહ -હી સીં ૦ સુવાવડમાં હોખ
એવી સી

સુવાવું અન્કિં 'સુવ' બાવે રૂપ
 સુરાસ સ્ત્રીં [સ] સારી વાસ, સુવંધી
 સુરાસાસુ(-ખી) સ્ત્રીં [જુઓ સુવાસિની,
 સ.મ સુવાસીણ] સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી
 સુવાસિત વિં [સ] યુવાબોદાર
 સુવાસિચી, -ની [સ] સાં જુઓ સુવાસા
 સુવાંગ વિં [સ સર્વાંગ?] આયુ' ને આયુ'
 (૨) નિષેધ, 'એવેસોસ્યૂ' [નચેલુ
 સુવિજ્ઞાત, સુવિદિત વિં [સ] સારી ગતે
 સુવખે અન્કિં [સુ+વેષે?] + સારા ગતે
 સુવ્યવસ્થા સ્ત્રીં [સ] સારી વ્યવસ્થા
 -રિચત વિં [સ] મારી પેઠે વ્યવસ્થિત
 સુમત વિં [સ] સરા મનવાણુ, સદ્યુણી
 સુશિક્ષણ પું [સ] સાર શિક્ષણ
 સુશિક્ષિત વિં [સ] સારી રીતે શિક્ષિત
 -તા વિં સ્ત્રીં /
 સુરીલ વિં [સ] ઉત્તમ શીલવાણુ; સમ્યચિત
 (૨) વિવેકી, વિનયી (૩) સરળ, સીધુ ઠા સ્ત્રીં
 સુશોભિત વિં [સ] ઘણુ ગેભીત
 સુશ્રુત વિં [મં] બહુશ્રુત, વિકાન (૨) પું
 (સં) પ્રચીન પ્રસિદ્ધ વૈદ્ય
 સુશ્લિષ્ટ વિં [સ] સારી રીતે ભેડેલુ કે
 બેસાડેલુ ઠા સ્ત્રીં [(જાણવાળુ) વાઘ
 સુપિરવાદ્ય નં [સ] પવન વારીને વગાડવાનું
 સુપુર્ય વિં [સ] સૂતેલું; ઊંઘલુ (૨)
 અપ્રગટ, અદર રહેલુ; 'લેટન્ટ'
 સુપુસિ સ્ત્રીં [સ] ગાઢ નિદ્રા
 સુપુનલુ, સુપુચ્છા [મં] સ્ત્રીં યોગશાસ્ત્ર
 પ્રમાણે ત્રણ પ્રવાન નાડીઓમાની વચલી
 (જુઓ ઇંડા)
 સુહું અન્કિં [સ] સારી રીતે; ઉત્તમ રીતે
 સુસવાટ (-દે) પું [૨૧૦, સરં મ સુસાટ, -રા]
 ભેરથી વહેતા કે વીધાતા પવનના કે તેને
 મળતો અવાજ (-સારવે)
 સુસવાટ (-હ, -ખ) સ્ત્રીં [પ્રા. સુસમાર (સ
 શિશુમાર)?] એ જાતનો મગર
 સુસંગત વિં [સ] બરાબર સંગત - બધબેસતુ,
 બબલુકેણુ, બબલુજુજ પું 'રેચુલર
 પેલિગોન' (ગ.) -તિ સ્ત્રીં સુસંગતતા

સુસંધી વિં [સુ+સંધ] સારા સપવાળું
 સુસબદ્ધ વિં [સ] આગળપાછળ બરાબર
 સંબંધવાળું; સુસંગત
 સુસ્ત વિં [ફા] આળસુ (૨) મંદ, વીચુ -રતી
 સ્ત્રીં આળસ ઊંઘનુ થેન (૨) મદતા
 [-ઉડાડી દેવી, કાઠી નાખવી = શિક્ષાથી
 પાંચર કરવું -ઊંઘવી = સુસ્તી જતી રહેવી,
 ભગત થવું -કરવી, રાખવી = આળસુ થવું]
 સુસ્થ વિં [સ] સુસ્થિત (૨) સ્વસ્થ, સાબુતાનું
 સુસ્થિત વિં [સ] સારી રીતે સ્થિત દદ (૨)
 સારી સ્થિતિવાળુ (૩) બગબર ગોઠવાયેલુ
 સુસ્પષ્ટ વિં [સ] ખૂબ સ્પષ્ટ [સ્વર
 સુસ્વર વિં [સ] ઉત્તમ સ્વરવાળુ (૨) પું ઉત્તમ
 સુસ્વાપ પું [સ] સારી ઊંઘ
 સુહાગ પું [પ્રા સોહગ (સ સૌમાગ્ય), સરં
 હિં] સૌભાગ્ય વળુ વિં સ્ત્રીં સૌભાગ્યવતી
 (૨) પતિની માનાતી -ચિયું, -ગ્ની વિં
 સુભાગી, સુખી [શાંતિ, સમાધાન
 સુહાણુ સ્ત્રીં [સ.મ પ્રા સુહાવણ (સ. સુવાવન)]
 સુહાવણું સન્કિં 'સુહવ'નું પ્રેરક, શોભાવલુ
 સુહાવું અન્કિં [પ્રા સુહ (સ શુમ્), અથવા
 પ્રા સુહા (સં સુ+મા), સરં હિં સુહાના]
 શોભતુ, સોહાકુ
 સુહાસિની વિં સ્ત્રીં [સ] સુદર હામ્યવાળી
 સુદ્દ પું [સં] ચિત્ર [સથે, શુ
 સુ અન્કિં [સરં હિં (પ્રા. સુંનો પ્રત્યય)] . (પ)
 સુંદર વિં [સ] સ્પાળું, સુશોભિત, મજેતુ
 ઠા સ્ત્રીં -રી સ્ત્રીં સુદર સ્ત્રીં (૨) એક
 છઠ; વૈતાલીય (૩) શરણ્ય જેવુ એક વાદ્ય
 સુવાળા (૦) પું બચવું ['સુવાળુ' નં]
 દરામાની કિયા [વાની
 સુવાળી (૦) સ્ત્રીં પૂરી બેવી નાસ્તાની એક
 સુવાળું (૦) વિં [પ્રા સુતમારવ (સં.
 સુકુમારકમ્)] કીસું અને નરમ (૨) સ્વભાવનુ
 નરમ. મૃદુ (૩) નં [જુઓ વચ્ચેસુ વાળુ]
 બાળકના જન્મનુ સૂતક [સૂકપણું
 સૂક સ્ત્રીં ['સૂક' ઉપરથી] બીનાશનો અગ્રાવ;
 સૂકગળું નં [સૂક+ગળું?] બાળકને થતો એક
 રોગ, મુકતાન, રિકેટ્સ

સૂક્લ વિં સુકયેલુ; કૃશ
સૂક્લવું સંકિં ભુઓ સુકવું
સૂક્લું અંકિં (પ.) ભુઓ સુકાં
સૂકું વિં [પ્રા સુકા, સં શુષ્ક] શુષ્ક; બીનાશ
વિનાયુ (૨) કૃશ; દુખળુ. [-પાપદ જેવું =
સુક્લકડી -રહી જવું = કશી અસર નયવી;
કાન રહેલુ. સૂકો કાળ = વરસાદને અલાવે
પડેલો દુકાળ સૂકો દમ = ખાલી દમઘાટી;
ધમકી. સૂકો પ્રદેશ = જે લાગમા ઘાટ વગેરે
નરાની બધી હોય તે]. ૦ભ(-સ)ટ વિં
સાવ સૂકું

સૂકર પું નં [સં.] સૂકર; ભૂંડ, સુવર
સૂકો પું ['સૂક' પરથી? સરં હિં સૂકા,
મ સુકા] તમાકુનો ભૂંડ; જરો [-પીવો,
ભરવો = ચલમનાં તમાકુ ભરવી (ફૂંકવામાટે)]
સૂકા વિં [સં.] સારી રીતે કહેવાયેલું (૨) નં
વેદમત્રો કે ઋચાઓનો સમૂહ

સૂકિત સ્ત્રીં [સં.] ઉત્તમ ઉક્તિ કે કથન
સૂક્ષ્મ વિં [સં.] અણુ, ઝીણું; બારીક (૨) નં
બ્રહ્મ ૦દશકિં વિં બારીક વસ્તુને મોટી
દેખાડનાર (૩) નં સૂક્ષ્મદર્શક યંત્ર. ૦દશકિં
યંત્ર નં બારીક વસ્તુ મોટી દેખાડનાર એક
સાધન. ૦દશકિં વિં સૂક્ષ્મ દષ્ટિવાળું ૦દષ્ટિ
સ્ત્રીં સૂક્ષ્મ વસ્તુઓ જાણી કે સમજી શકે
એવી દષ્ટિ. ૦દેહ પું દેહથી છૂટો પડેલો જીવ
જેનો આશ્રય કરી રહે છે તે શરીર (પાંચ
પ્રાણ, પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિય, પાંચ સૂક્ષ્મભૂતો,
મન અને બુદ્ધિ એ સત્તર વસ્તુનું બનેલું
શરીર) ૦દેહી વિં સૂક્ષ્મદેહવાળું ૦શરીર
નં સૂક્ષ્મ દેહ

સૂઝ સ્ત્રીં [સં] સુગ = વિષા ઉપરથી] અતિશય
અણખમો, ઘૂણા, ચીતરી [-આવવી, ચડવી]
સૂચક વિં [સં] સૂચવે એક; સૂચવનાર (૨)
ગર્હિત સૂચનોવાળું કે તે જગાડતું
સૂચન નં [સં.] સૂચવતું તે કે જે સૂચવાય તે
-ના સ્ત્રીં સૂચવતું તે; ઇશારો, ચેતવાણી
સૂચવવું સંકિં [સં સૂચ] સૂચના કરવી;
ધ્યાન ઉપર લાવવું, અણાવવું સૂચવાવું
સંકિં(પ્રેરક). સૂચનાનું અંકિં (કમણિ)

સૂચિ(-ચી) સ્ત્રીં [સં] યાદી; સાકળિયું; ક્રમાનુ-
સારી ટીપ(ર)સોચ. ૦ખત્ર(૦ક) નં સૂચિ યાદી
સૂચિન વિં [સં.] સૂચવાયેલું કે સૂચવેલું
સૂચી સ્ત્રીં [સં] ભુઓ સૂચિ (૨) 'પૈનસિલ'
(ગ.). (૩) પિરામિડ જેવી આકૃતિ (ગ).
૦ખંડ પું સૂચી આકૃતિનો ખંડ; 'કુરુટમ'
(ગ). ૦ખત્ર(૦ક) નં ભુઓ સૂચિપત્રક

સૂચ્ય વિં [સં] સૂચવવા યોગ્ય [સોને
સૂજ સ્ત્રીં [સૂજવુ પરથી; સરં હિં. સૂજન, મ.]
સૂજની સ્ત્રીં [ફા.] રનઈ
સૂજવું અંકિં [સરં મ સૂજળે; હિં. સૂજના]
(દરઠથી ચામડી વગેરેનું) ઊપસવું; ફૂલવું;
સોને ચડવો

સૂઝ સ્ત્રીં ['સૂઝવું' ઉપરથી, સરં હિં] સૂઝવું
તે, સમજ; ગમ; પહોંચ. ૦તું નં પોતાને
ગમવું-સમજવું ઉદાં તમે તમારું સૂઝવું
કરો છો એ ચાલે? ૦દાર વિં સૂઝવાળું

સૂઝવું અંકિં [સરં પ્રા સુજ્ઞાંત(સં દ્રશ્યમાન);
સરં મ. સુજ્ઞાં; હિં સૂજ્ઞના] દેખાવું; નજરે
પડવું (૨) સમજવું; ગમ પડવી; અક્કલ
પહોંચવી

સૂટ નં [ફં.] કાટ પાટલું ઈં લૂગડાનો સટ
૦કેસ નં [ફં.] (સૂટ આવી જાય એવી)
નાની બેગ કે પેટી

સૂડ વિં [ભુઓ સૂડવું] સામટું અને સાદું
(વ્યાજ) (૨) પું; નં (કા.) મૂળ (૩) નં
આગલા વાવેતરના મૂળ ફૂંકા વગેરે ખોદી-
ખાળી સફાઈ કરવી તે (કરવું)

સૂડવું સંકિં [પ્રા સૂડ (સં મજ્જુ કે સૂદ)
= લાગવું - વિનાશ કરવો (૨) મૂળમાથી ખોદી
નાખવું (૩) જૂડીને સાફ કરવું (૪) [સરં મ.
સૂડ, (સં. શુષ્ક?)] બહોલો લેવો, વેર વાળવું
સૂડવ્યાજ નં [સૂડ + વ્યાજ] રૂપિયા રહ્યા હોય
તેટલા વખતનું સામટું સાદું વ્યાજ

સૂડલો પું [ભુઓ સૂડો; એક જાતનો પોપટ
સૂડી સ્ત્રીં [પ્રા સૂડ = લાગવું ઉપરથી? સરં
મ સૂડા] સોપારી કાતરવાનું સાધન (૨) [ભુઓ
સૂડો (૨)] સૂડા (પોપટ) ની માદા
સૂડો પું [ભુઓ સૂડી (૧)] મોટી સૂડી (૨)

[સરં હિં. મૂહો, સં શુક?] એક ભતનો પોપટ
સૂત્રુક અં કિં [પ્રા સૂણ (સં. શૂન), સૂત્રુ
સૂત્ર પું [સં.] સારથિ, રથ હાગનાર (૨)
હાનિયથી બ્રાહ્મણને પેટે થયેલો પુત્ર ઓપુત્ર
પું (સં) કણ

સૂતક નં [સં.] સગાસંબંધીમા જન્મ અને
મરણ વગેરેની પાળવામા આવતી આજડછેટ
[-આવણુ, લાગણુ = સૂતકને યોગ્ય સગપણ
હોવું -ઉતારણુ = વિધિપૂર્વક સૂતકની
અશુદ્ધિ દૂર કરવી. -પડણુ = સૂતકની
આજડછેટ લાગવી -પાળણુ = સૂતકની
આજડછેટ સાચવવી] -કી વિં સૂતકવાળુ

સૂતપુત્ર પું (સં.) બુઓ 'મૂન'મા
સૂતર નં [સં સૂત્ર] ૩ કાતીને કાઢેલો તાર. [-ને
તાંતણે બધાયેલું = પ્રેમના બળથી બધાયેલું
-વશ થયેલું -ને તાંતણે ફરવાળ = રેડિયા
અને ખાતીના રચનાત્મક કાર્યક્રમને બળે
સ્વચાલ મળવું તે]

સૂતરફેણી (૨) સીં એક ભતની મીઠાઈ
સૂતરશાળ સીં [સૂતર+શાળ] એક ભતની
હાગર [જેડણુ; સાકળણુ

સૂતળણું સં કિં [સં સૂત્ર ઉપરથી] ગાડણુ;
સૂતળી સીં [સં. સૂત્ર ઉપરથી] શાળની
પાતળી ઢોરી [સુવાવડખાતુ

સૂતિકા સીં [સં] સુવાવડી સી. ઓટુ નં
સૂતકાર પું [રવં, સં] સૂ સૂ અવાજ -રી
વિં ખાતી વખતે સૂતકાર કરનાર

સૂત્ર નં [સં] ઢોરો, તાંતણો (૨) સૂતર (૩)
નિયમ, વ્યવસ્થા (૪) પ્રાચીન શાસ્ત્રકારોએ
રચેલા મૂળ સંક્ષિપ્ત વાક્ય કે તેનો અર્થ (૫)
ધ્યેય તરીકે સ્વીકારેલું દૃઢ વાક્ય (૬)
'દ્રેમ્યુલા' (ગ) (૭) 'પ્રોપોઝિશન' (ગ)
ઠકાર પું મૂળ સૂત્ર રચનાર ઠગંધ પું
સૂત્રોમા લખાયેલો અર્થ (જેમ કે, કેટલાક
હિંદુ વર્મઅર્થ) ઠગંધ પું સૂતરનો તાંતણો
ઠગાર પું નાટકમા પ્રવાન નટ, જે નાટી
તેમ જ પ્રસ્તાવના ભજવે છે (૨) સુતાર
ઠપાત પું પ્રારભ, શરૂઆત ઠયત્ર નં
વણકરનો કાઠેલો, ટૂંગી (૨) સૂત્ર કાતવાનું

યા વણવાનું યંત્ર, મિલ -ત્રિત્રિ વિં [સં]
એક સૂત્રમા ગાડેલું (૨) સૂત્રપે ગોઠવેલું
(૩) વ્યવસ્થિત કરેલું

સૂત્ર સીં [બુઓ શુદ્ધિ; સરં હિં.] લાન
(૨) જાળ, ખખર [-આવણી, -વગણી
= જાન આવણુ] ઠખૂત્ર સીં [+શુદ્ધિ]
લાન, અક્કલ હોરા [-ઊડી જવી = જાન
ન રહેવું. હોરાકાશ ઊડી જવા] (૨) ઠવંવં
(સ) એ નામની ગણપતિની બે
પત્નીઓ-શુદ્ધિ અને શુદ્ધિ

સૂતું વિં [સરં હિં સ્વા (સ શુદ્ધ)] પાથર,
સીધુ (૨) સરળ, નિષ્કપટી

સૂત વિં [પ્રા સૂત્ર (સં શૂન્ય); સરં હિં]
શૂન્ય ઠગાર પું બુઓ શૂન્યકાર
ઠમૂન (-તું) વિં બુઓ શૂનમૂત, શૂદ્ધમૂદ
સૂતકું નં (કા) ધૂત, વણ

સૂત પું [સં] પુત્ર

સૂતુ વિં [બુઓ સૂત પ્રા સૂત્ર (સ શૂન્યકાર),
સરં હિં સૂતા] નિર્જન, ઉલ્લગ્ન, વસતી કે
સહવાસ વિનાનુ (૨) સમાજ કે રક્ષણ વિનાનુ.
[-પડણું = ખાલી રહેવું (૨) સહવાસ વિનાનુ
-હેવું. -મૂકણુ = એકલું -સહવાસ વિનાનું
મૂકણુ] ઠસટ વિં સાવ મૂતુ

સૂતૃત વિં [સં] સત્ય અને પ્રિય (૨) નં
તેથી વાણી [શાકતુ યોગમણ

સૂપ નં [સં] બઠકી, રાખ (૨) એક પ્રકારનું
સૂપડી સીં [પ્રા સુપ્પ (સં સૂપ) + ડં] નાનું
સૂપડું -ડું નં અનાજ ઝાટકવાનું સાધન.

[સૂપડે આવણું = કાનુમા આવણુ (૨) પહેલે
આણે સાસરે આવણુ, કરકરિયાવગ લઈ સાસરે
આવણુ સૂપડે ને ડોપડે = પુઠકળ, અતિરાપ]

સૂપતી સીં [સરં મ] સલાટની હથેલી
સૂપશાસ્ત્ર નં [સં] પાકશાસ્ત્ર [ઊનતુ વસ્ત્ર
સૂદ નં [અ] બકરાના વાળ (૨) તેનું વસ્ત્ર (૩)
સૂદ્રી વિં [પ્રા 'સૂદ' પદથી] બકરાના વાળનું;
ઊનતુ (વસ્ત્ર) (૨) સૂદ્રી મત સખવી (૩)
પવિત્ર, નિર્ણય (૪) પું મૂકી મતનો
અનુયાયી ઠમત, ઠવાદ પું ધરલામનો
એક સપ્રદાય

સૂયાગીરી સ્ત્રી [ફા] સૂયાનું પદ
સૂએદાર પું [ફા.] સિપાઈઓની નાની
ઢકડીને અમલદાર (ર) પ્રાતનો વડો હાકેમ.

-રી સ્ત્રી સૂએદારનું પદ

સૂએ પું [ઝ.] ઇલાકો, પ્રાત (ર) ઇલાકા કે
પ્રાતનો હાકેમ - સૂએદાર [કંઠસ બખીલ

સૂમ વિં (ર) પું [ઝ સૂમ; સરં હિં, મ]

સૂમ [સં શૂચ્ય] શૂચ્ય (ર) મૂછ, જડ.

[~મારી જહું (માથું, મગજ) = ખાલી -

અધારા આવી ગયા હોય તેવું થવું જેવું

= ખોત જેવું, બાધા જેવું.] ઠડું સૂમ, મૂછ, જડ

સૂમસામ વિં [જુઓ સૂમ, સરં મ સુમસામ]

અવાજ કે હિલચાલ વિનાનું (ર) નં શૂચકાર

સૂચણ સ્ત્રી જુઓ સુચાણી

સૂર પું [સં] (પ.) સૂર્ય

સૂર પું [સં સ્વર, સરં મ] અવાજ; કંઠ;

સ્વર (સંગીત) [-આપવો = ગાયકને

જોઈતો અવાજ વાદ્ય ઉપર ઉપજાવવો.

-કાઠવો = સ્વર ગળામાથી કાઢવો. -પૂરવો

= મઠદરે સાથે ખાવા લાગવું કે વાદ્ય વગાડવું

(ર) [લા.] ટેકો આપવો.]

સૂરજ પું [પ્રા સુજ્ઞ (સં સૂર્ય), સરં હિં]

સૂર્ય. [-ચડતી કળાએ હોવો, ચડતો

હોવો = ઉન્નતિનો સમય હોવો; આબાદીમા

હોવું. -છાપરે આવવો = થલો દિવસ ચડી

જવો. -તપતો હોવો = ચડતી થતી હોવી

-મધ્યાહ્નના હોવા = પૂર્ણ આબાદી

હોવી. -માથે આવવો = બપોર થવા (ર)

પૂર્ણ આબાદી થવી.] ઠંડૂ નં સૂચ મુખી

ફૂલ ઠંડુખી નં એક ફૂલજાડ કે તેનું

ફૂલ ઠંડુખું વિં સૂરજ જેવા તેજસ્વી

મુખવાળું

સૂરણ નં [સં] એક ઝંઢ [-ના રવાડ

થવા = સાર સાર ખાવાનું મન થવું (ર)

મોટા મોટા કાયદા તકાસવા]

સૂરત સ્ત્રી [ઝ] ચહેરો. સુખાકૃતિ ઠપરત્તી

સ્ત્રી (ચહેરાની) સૌંદર્યની પૂલ

સુરત(-તી) સ્ત્રી જુઓ સુરતા

સુરપેટી સ્ત્રી સૂર પૂરવાનું પેટી આકારનું વાદ્ય

સૂર સ્ત્રી [ઝ] કુરાનનો અધ્યાય

સૂરિ(-રી) પું [સં] વિદ્વાન, પંડિત, આચાર્ય;

કવિ (જેન આચાર્યોના નામ પાછળ લગાડવામા

આવે છે). -રીશ્વર પું [+ રીશ્વર] જેન

સાધુઓનો વડો

સૂરેખાર પું [ફા. સૂહ + સ ક્ષાર; સરં

મ. સુરાહાર] એક નતનો ક્ષાર

સૂર્ય પું [સં] પૃથ્વીને પ્રકાશ કરતી ઇં આપતો

આકાશીય ગોળો, સૂરજ. ઠંકમલ(-ળ) નં

એક ફૂલજાડ. ઠંકાંત પું એક કાલ્પનિક

મણિ, જેના પર સૂર્યના ડિસ્ક પડતા અગ્નિ

ઉત્પન્ન થાય છે એમ મનાય છે. ઠંકાંતિ

સ્ત્રી સૂર્યનું તેજ. ઠંકહણ નં ચદ્ર આડે

આવવાથી સૂર્યબિંબનું ઢકાવું - પ્રકલ થવું

તે. ઠંકમરકાર પું સૂર્યને નમન (ર) (તે

સાથે કરાતી) એક પ્રકારની કસરત. ઠંકાડી

સ્ત્રી પિંગલા. ઠંકારાયણ પું સૂર્યદેવ.

ઠંકિંબ નં સૂર્યનું બિંબ ઠંકલ(-ળ)

નં સૂર્યમાળા (ર) સૂચિ બ ઠંકાલા

(-ળા) સ્ત્રી સૂર્ય અને તેની આસપાસ

ફરનારા ગ્રહોનો સમૂહ ઠંકુખી નં એક

ફૂલજાડ કે તેનું ફૂલ ઠંકુચ નં ઉપાસના

માટેનું સૂર્યનું ચંદ્ર (જુઓ ચંદ્ર) (ર) સૂર્યનું

નિરીક્ષણ કરવામાં વપરાતું એક ચંદ્ર. ઠંકોક

પું સૂચનો લેક. ઠંકશ પું ક્ષત્રિયોના બે

પ્રધાન વંશમાનો એક (ચંદ્રવંશ અને સૂર્ય-

વંશ) ઠંકશી વિં સૂર્યવંશમા જન્મેલું

(ર) [લા.] સૂર્ય ઊગ્યા પછી મોડું ઊઠતું.

ઠંકાંકાંતિ સ્ત્રી સૂર્યનું એક રાશિમાથી

બીજામા જહું તે ઠંકનાનું નં સૂર્યનો તાપ

ખાવો - શરીર પર લેવો તે, એક નૈસર્ગિક

ઉપચાર. -ચંસ્તિ પું [+ જસ્તિ] સૂરજનું

આથમવું તે -ચંદિય પું [+ ઉદય] સૂર્યનું

ઊગવું તે -ચંપિરથાનું નં [+ ઉપસ્થાન]

સૂર્યની ઉપાસના - પૂજ. -ચંપાસક વિં

(ર) પું [+ ઉપાસક] સૂર્યનો ઉપાસક.

-ચંપાસના સ્ત્રી [+ ઉપાસના] સૂર્યની

ઉપાસના કે પૂજ

સૂલ નં [ઝ. સુલહ] હિસાબ અથવા ગણકનો

निकाव, सभाधान (२) वि० सीधु; पांशकं
सूखटापुं अ०किं [सूखट परथी] सूखट यं
के करावु

सूखटं वि० [सु + खट] स० हिं, म
सुखटा यत्तु, सवणु (२) अनुक्षण
सूखर पु०, न० [प्रा सूखर (सं शूकर), स०
हिं, म सुखर] लूड, डुकर

सूख अ०किं [प्रा. सुव (सं स्वप्). अप सुखा
(स शी)] आडा पडवु, (२) छिधवु. [सूख
जुव = शात यवु, यध पडवु (२) पर्यना
भार्या भराम यध जवु (३) छिमत हारी
जवु, नभणु पडवु (४) यगता कनकवानु नीया
नमी छापरा वगेरे पर पडवुं सूतुं जगवुं
= अक्षधारी अक्षय्य आवी पडवी सूतुं
सूखु = अवगाणना करवी. सूतुं वेयवुं =
छेतरा जवु सूतेलो साप जमाडवो =
शात पडी गयेलु वेर जगाडवुं (२) लष्ठी
लेधने जेभम वडोरवुं. सूतेलो सिंह
जमाडवो = विकराण के पराङ्गी पुरवने
छेरेवो.] [लतनुं कापड

सूशी श्री० [स० हिं सूसी म. सूशी] ओक
सूखवुं अ०किं [रव०] सूसू अवाज करवो
सूखवुं स०किं [जुओ सुडावु] (५) सुडावुं
सूण, -णी जुओ शण, -णी [लेवो रेसो
सूअणुं न० [दि सुकल] छिपी छपरनो सोय
सूधणी श्री० [सूधवुं छपरथी] छीकल्ली, अर्जर
सूधवु स०किं [दि सुव, स० प्रा सिंघ (स
शिंघ)] सोडवुं, वास लेवी (२) नाकना थासथी
अदर जेयवी (छीकल्ली). सूधाडवुं
(प्रेरक). सूधावुं (कमलि)

सूठ श्री० [प्रा सुठी (सं शुण्ठी), स० म
सुठ, हिं.] सूखेलु आडु. [-नो न्वाड
अथाडवो = भार भारवो, भारी भारीने
ढीलु करी नाभव -डूंकवी = कान लमेरवा
(२) गाय भेस दूध न देता होय त्थारे,
अथवा छिपेछिपुं दूध काढी लेवा तेनी येनिमा
सठ छराडवी. (-नी भाये शेर) सूठ आधी
होवी = ताकात धराववी, भगदूर होवी
सुवाणी सूठ के सूठवुं = नाजुक (२)

नरम स्वभावपुं]

सूठवी श्री० नानो सूठवो. -लो पु० टापवो
सूठो पु० (का.) सूठवो, टापवो [अवयव
सूठ श्री० [सं शुंड] छाधीनो लाभो नाकवाणो
सूठवु न० [सूठवुं छपरथी] सूठवुं ते, तैसारी
सूठव (व.) श्री० (जण्ड के मल्लूरीनी) साम-
सामी मड्ड [-राअवी = सूठवो सभध
भाववो] -खियो पु० सूठव राभनार
भाणस

सूठवुं अ० किं [सं हुह?] स० यं
सूठवुं स०किं स०करु
सूठाणुं वि० [सूठ छपरथी] सूठवाणुं
सूठियुं वि० [सूठ छपरथी] सूठवाणुं सूठना
आकारनो (कोस) (२) न० [स०हिं सुधिया]
ओक लतनी हलडी लुवार (३) [सूठवुं
परथी?] छिट के बोहानी पीठ पर धसरो
न लागे ओ भाटे पलाख नीये नभाउ कपडुं
सूथवी श्री० [स० हिं सूथनी] नानु सूथवु;
लेवी -लुं न० पायलमे, सुरवाण, लेवी
सूथियुं न० [सूथो छपरथी?] यी परां, होरडी
वगेरेनी वासनी सोठी छोटेल्ली (२) [वा.]
ढंगवडा विनानी के नूनी पावडी के टोपी
सूठवु श्री०, न० भावसारनी लुगडा भारवाणा
करवानी डूंडीवाणी योअडी जगा
सूजन न० (५.) सूधि, सरजन (शुद्ध सजन)
सूजवुं स०किं [स सूज] सरजवु
सूधि (-ल्ली) श्री० [स] छाधीनु अकुरा
सूधि श्री० [स] सल्लेहुं ते, विथ, जगत,
०कर्ता (-र्ता) पु० सूधिनो जनावनार, परमेसर.
०कम पु० सूधिनो कम-नियम नाना न०
सूधितु ज्ञान, विज्ञान. ०रयना श्री० सूधिनी
रयना ०विज्ञान न० सूधिनी रयना वगेरेनुं
शास्त्र ०सौदर्य न० कुहरतनुं सौदर्य

से (से) श्री० [दि सह = सहाय करना] मड्ड
[-पूरवी = टेका आपवो, मदगार नीवडवु]
सेक्रेटरी पु० [प्रा शिगु (सं शिमु), म जेगट]
लुओ सरगवो

सेकड श्री० [इं] मिनिटनो साठमो लाम
सेक्रेटरी पु० [इं] मनी

सेक्रेटरियेट [इं.] सरकारनां मुख्य भातानु सौथी
 मोडुं कार्यालय के कचेरी
 सेभरे। पु० [सर० म शेगरी] जुओ सीभरे
 सेयन न० [सं] जुओ सिंयन
 सेज (से) श्री० [प्रा. सेज (स. शय्या), सर०
 हिं. म] पयारी
 सेजण न० [सं. सरित्जल] नहीनुं पाणी (२)
 वि० वरसादना पाणीथी यतु (घडि)
 सेभर न० [प्रा सिज (स सिवद्) उपरथी]
 वराण (२) अश, थोडो लाग
 सेजिथुं (से) न० [‘सहे’ उपरथी] दूंक
 डार वगरनुं धोतिथुं, पंथिथुं
 सेजु (से) न० [स सहज उपरथी] स्वभाव
 के शुणु मणतापथुं, सेज (२) आधो, डाड
 सेट पुं० [इं] जुओ सट
 सेट्टुं वि० थोरदु
 सेड (ड) श्री० [प्रा. सेढी (सं. श्रेणी)] पक्ष,
 वग (२) जेर, युद्ध (३) शेड. ०कडुं वि०
 जुओ शेडडुं [तेम कुरु
 सेडवतुं सं० किं [जुओ सडडुं] सडी लय
 सेतान-नियत, -नी जुओशेतान, -नियत, -नी
 सेतु पु० [सं.] पुल. ०ध ध पुं० पुल आधवे
 ते (२) [सं.] रामे लका नवा आधवे पुल
 सेतूर न० जुओ शेतूर
 सेना न० [प्रा सेन (सं. सैन्य)] सैन्य (२) श्री०
 [जुओ सान] आभनो आणो; सान (३)
 पु० [प्रा सेण (सं. श्येन)] + श्येन; आब
 सेनवे। पु० [सर० म शेणवी] जे नामनी
 लतनो भाणस (शेणवे ?)
 सेना न० [सं संनाह] अप्तर
 सेना श्री० [सं] लश्कर, सेना. ०धिपत्य न०
 [+ आधिपत्य] सेनाधिपतिपथुं ०धिपति,
 ०नी, ०पति पु० लश्करनो वडो
 सेनिका पु० [प्रा सेणिका, सं द्येनिका;
 सर० हिं] जेक छं
 सेनेट श्री० [इं] युनिवर्सिटीनुं नियामक मडण
 सेनेटोरियम न० [इं] दरहीओने भाटेनुं
 सारा हव पाणीवथुं उपचारनुं मथक -
 आरोग्यलवन

सेना पुं० [इं] जेक लतनुं कापड [अत्तर
 सेनेट पुं० [इं] जेक अमेरिकन नाणुं (२) न०
 सेन्सर पु० [इं] टपाव, सिनेमा छं तपासी
 तेमा अगव के वाधावथुं रोकतार के ध्यान
 पर लेनार सरकारी अधिकारी
 सेन्सर न० [इं] वसतीनी गणतरी के वसती-
 पत्रक [-लेवुं = वसतीनी गणतरी करवी,]
 सेप न० [जुओ सेप] सक्षरजन
 सेपटां न० ०००० [सर० म सोपट = छाण,
 पट्टो, छोडा] आभडाना साटकानी पट्टीओ -
 शकता. [-काटी नाअवां (भारी भारीने) =
 छोडां नीकणी लय त्या सुधी भूष भारतुं,]
 सेपटी श्री० [जुओ सेपटा] आभडाना
 साटकानी पातणी पट्टी
 सेप्टिक वि० [इं] नुंतेनो सेपलागेतु, सडवाथी
 थता जेरवाणु. ०टेन्क न० मणभूत वगेरेतु
 गडुं पाणी सेथु यध नीनरी साक्ष याय ते
 भाटे करेले जेक प्रकारनो आधेले आणइवे
 के कंड जेवी रचना
 सेप न० [फा] सेप; सक्षरजन सेपर = सेन
 सेमिटिक वि० [इं] ‘सेमिट’ नामनी प्राचीन
 प्रलने लगत; आसीरिया, अरभस्तान ने
 तेनी असपासना प्रदेशतु के तेने लगत
 सेर (से) श्री० [फा.] हवा आवी ते, सहेल
 सेर (से) श्री० [दि सरी] ने दारामा मोती,
 मणका वगेरे परोव्या होय ते; तेवी भाणा;
 सर (२) [(सर० दे सेरी, सर० प्रा सर
 (सं सु)] धासतु अपडुं पान के सणी (३)
 धार; धारा (४) शिरा; नस (५) + पु०
 भाण [-आवनी = धारा के प्रवाह नीकणवे,
 -छूटवी = कुवाराध धारा आलवी,
 -परोवनी = भाणानो दोरो परोववे, दोरो
 परोवी भाणा के हार अनाववे -सांधनी
 = लुकम मानवे सेरे आवतुं = भूतप्रेत
 वणगव (२) दुःभी करवु.]
 सेरडो पुं० जुओ शेरडो [माछवी
 सेरमाथी श्री० [सर० हिं सेर] जेक लतनी
 सेरवतु सं० किं [सं सु उपरथी] सरकावतु;
 धामे रही भसेवु

સેરવો પુ. [ફા. ચોર્વેહ; સર. મ જોરવા] માંસ
ઉકાળીને બનાવેલો રસ
સેરિયું (સે) ન. [‘સેર’ ઉપરથી] એક ઘરેણું
સેરિયું (સે) ન. બુઓ શેરિયુ, બીડીની
નતના એક છોડનું ખી
સેલડઘેલું વિ. [સર. અલલડ + ઘેલું] હલેલું,
સુગાવરથાના અપાનદમા ઘેલા જેવું લાગતું
સેલડું (-ઠ) ન. કુવારનું ફૂલ
સેલડું ન. [સર. મ સેલ] એક ખાવાની
વાની (ર) બુઓ સેલડું
સેલારી સી. [સેલું પરથી] કસખી કોર અને
પાલવવાળી એક નતની સાડી
સેલાસાડી સી. [સેલું + સાડી] સીઆને
પહેરવાનું રાતીપીળી લીટીઓવાળું ગરલ-
સુતરાઉ કપડું, શેલાસાડી
સેલી સી. શેલી, રાખોડી (ર) દિ. સેલિલ,
સર. દિ., મ] ડોકમા ન ખાતી કાળા દોરાની
આટી (કપીરપંથી સાધુ તથા ક્ષીરો રાખે છે)
સેલુ ન. [સર. દિ. સેલ] બુઓ શેલુ
સેલો પું. બુઓ શેલો
સેવ સી. [પ] સેવા, ચાકરી
સેવ સી. [ગાંઠિયા, ઓમમરા [સર. દિ.
સેવેઈ] બુઓ ‘શેવ’મા
સેવક પું. [સં.] સેવા કરનારો, ચાકર (ર)
ઉપાસક, ભક્ત. -કાઈ સી. [સર. દિ.]
સેવકપણુ (ર) સેવકનું કાર્યક્ષેત્ર કે મહેનતાણુ.
-કી સી. સી સેવક, ભક્તાણી. -કી જળ
ન. ઠાકોરજીના સેવકોના ઉપયોગનું જળ
સેવડી સી. [બુઓ શેવડી, સેવડો] જૈન સાધ્વી
સેવડો: પું. [સર. દિ. સેવડા] માથે વાળ
વવારનાર જૈન સાધુ, જતિ (ર) ભડુગર
સેવટી સી. [સં.] એક વૂલગ્રાહ, સફેદ ગુલાબ
સેવન ન. [સં.] સેવવું તે -ના સી. સેવા
કરવી તે
સેવર્ધન (-બી) વિ. [સર. મ શિવર્ધની
(શ્રીવર્ધન ગામમા થતી)] એ નામની નતની;
સેવટું (સોપારી)
સેવટું વઠકિ. [સં સેવ] સેવા કરવી, ભજવું
(ર) ખૂબ સમ કરવો, ઉપયોગમા લેવું

(૩) (પંખીની માઠાએ ઉપર ખેંસી) હૂંફ
આપવી (ડિઝને)
સેવંનું વિ. બુઓ સેવર્ધન
સેવા સી. [સં] ચાકરી, નોકરી (ર) પૂલ,
આરાધના (૩) સારવાર, બરહારત (૪)
નિંકામ લાવવી પારકાનું કામ કરવું તે.
ઓચકરી સી. સેવા, ચાકરી; સારવાર.
ઠદારી સી. (ખાવા કે સાધુએ) સેવા માટે
રાખેલ દાસી (રખાત). ઓચર્ પું. સેવારૂપી
ધર્મ ઓપૂલ સી. સેવા ને પ ઓભાવ
પું. સેવાનો ભાવ, સેવા કરવાના વૃત્તિ કે
લાવના ઓભાવી વિ. સેવાભાવવાળું
ઓમાર્ પું. સેવાનો માર્ગ ઓર્ધા વિ.
[+ જર્ધી] સેવાના ઉદ્દેશવાળું (ર) માનદ,
‘ઓનરરી’ ઓર્થે અ. સેવાના હેતુથી, માનદરીતે
સેવાળ, ઓબુ, -ખિયું બુઓ શેવાળ, ઓબુ, -ખિયું
સેવિકા સી. [સં] સ્ત્રી સેવક
સેવિત વિ. [સં] સેવેલું સેવાયેલું
સેવિંગ્સ બેન્ક સી. [દે] અચતના નાણા
મૂકવાની પોસ્ટ ખાતામા ચાલતી બેન્ક
સેવો સી. ઓ. વ. ખાવાની સેવ [માલિક
સેવ્ય વિ. [સં.] સેવવા યોગ્ય (ર) પુ. શેક;
સેશન સી. [દે] ધારાસભા જેવા મંડળની
બેઠકનો એકસાથે ચાલુ કામનો સમય કે
ગાળો, સમ (ર) સેશન કોર્ટ. [-ચાલવી =
તેની બેઠકનું કામ ચાલુ હોવું કે થવું]
સેશન કોર્ટ, સેશન્સ સી. [દે] જિલ્લાની
વરિષ્ઠ શેજદારી કોર્ટ [-મા જણું = ફરિયાદ
-ગુનાની તપાસ માટે કે હેલ્થી સભા માટે
વરિષ્ઠ કોર્ટ સા કેસ જવો કે લઈ જવો]
સેશન (-ન્સ) જળ પું. [દે] સેશન કોર્ટનો જળ
સેશર (-રી) વિ. [સં] ધર્મસ્વાળું, આરિતક
સેસ પું. [દે.] અમુક નતનો એક કર (જેમ કે
મહેસૂલ સાથે લેવાનો લોકલ બોર્ડ મટેનો)
સેસ સી. [પ્રા. સેલ (સં. શેવ)] વરકન્યા અને
અધરણિયાત સીના ખોખામા અપાતા
નાળિયેર, પાન સોપારી અને રૂપિયો (ર)
વિવાહાદિક શુભ અવસરે અપાતી લેટ.
[-ભરવી = પોશા ભરવી]

સેસકૂલ નં [પ્રા. સીસ (સં શીર્ષ) + કૂલ; સરં
મ. શીસફૂલ; હિં. સીસફૂલ] વેણીમા કે સેંથા
આગળ પહેતવાનુ સ્ત્રીઓનુ એક ઘરેણું
સેળમેળ વિં(ર)નં બુઓ સેળમેળ. -ખિયું
વિં સેળમેળ યદ્ય ગયેલુ, સેળમેળવાળું
સેં (સેં) પું [પ્રા. સહ (સં શત), સરં હિં.
સૈ, મ શૌ] 'એક' સિવાયના સખ્યાવાચક વિં
સાથે વપરાતુ 'સે'નુ રૂપ ઉદાહરણે આસેં
સેંકડો (સેં) પું [બુઓ સે, સરં મ સેકડા,
હિં. સૈકડા] સોની સખ્યા, સોનો સમૂહ
(ર) સૈકા (૩) વિં અનંકસો. જેમ કે સેકડો
માણસો

સેંતક, ઠંડું (સેં) વિં [સં. સહત્ય ?] પુંકળ, ઘણું
સેત (-ય) લો. (સેં) પું [સં. સંહતિ ઉપરથી ?]
ઝરડા ઉપાડવાનુ બે પાખિયાવાળું લાકડું, શેંટલો
સેંથી (સેં) પું [બુઓ સેંથો] માથાના વાળને બે
ભાગમા એળતાવચ્ચે પડતી લીટી (-પાડંબી).
-થો પું [સં. સીમતક] બુઓ સેથી (ર)
માથાનુ એક ઘરેણું (-પાડવો)

સેંદ્રિય વિં [સં] ઇન્દ્રિયાળું, સજીવ
સૈકુ નં, -કો પું [સં. શતકમ્; સરં હિં સૈકા]
સેકડો; સોનો જયો (ર) સો વર્ષનો સમય
સૈકુ નં [સરં સરકવું] સૈકિયુ (ગાઠ) (ર)
સૈકા. -કાગાંઠ સ્ત્રી એક છેડો બેચવાથી
છૂટી જાય તેવી ગાંઠ. -કિયું નં સૈકાગાંઠ
(ર) છોકરાની એક રમત

સૈકકો પું [રવં; સરં મ. સલકા] સરકકો;
નાક દ્વારા કે પ્રવાહી ખાતાપીતા થાસ પાછો
બેચવાથી થતો અવાજ (ર) સાલવાના છાતી
ઉપરના પાલવનો જે છેડો સામી બાજુની
ફૂંખમા બેચીને બોસાય છે તે

સૈકલુ નં ['સૈકલુ' ઉપરથી] છાપરાની વળીઓ
ઉપર નખાતાં કામઠા, ચીપો વગેરે (ર) તેમને
બાંધવાની દોરી. ંમાળલુ નં છાપરં
સૈલવામા કે માળવામા વપરાતી વસ્તુઓ

સૈકલુ સંકિં [બુઓ શીકલુ] સૈલ પાયરીને
તેને બાંધવુ (ર) આટી દઈ બે ચીજોને બેગી
બાંધવી

સૈદર પું [ફા.] વેરો, માથાવેરો

સૈનિક વિં [સં.] સૈન્યનું, -ને લગતું (ર) પું
લડવૈયો, લશ્કરનો માણસ

સૈન્ય નં [સં.] લશ્કર, ફોજ. ંસત્તાક વિં
સૈન્યની સત્તાવાળું, લશ્કરશાહી (રાજ્યતત્ત્વ)

સૈયડ (-ડ) પું ૦ ૦ ૦ ૦ બળિયા, શીતળા

સૈયડ પું [જ] મડંમડ પયગબરનો વજાજ
(ર) એક અટક (મુસલમાન ને નાગરમા)

સૈરંદી સ્ત્રી [સં.] રણવાસની દાસી (ર) [સં.]

વિરાટ રાજને ત્યાં દાસી તરીકે રહેલી દ્રૌપદી

સૈધવ વિં [સં.] સિધુનું, -ને લગતું (ર) પું

સિધવ; એક ક્ષાર (૩) થોડો (૪) એક રાગ

સો (સે) પું [સરં હિં. સૌ (સં. શત)] '૧૦૦'.

[-બળણે માળીને = ઘણી જ સલામતી

-ટચતું સોનું = ઉત્તમોત્તમ સોનું -ના

સાઠ કરવા - ખોટ ખાવી ઊઘો થયો

કરવો. -મણુ રૂની તળાઈએ મૂવું =

નિશ્ચિંતતા - મુખચેત હોવા. -યે વર્ષ પૂરું

થવાં = આવી બનવું, મૃત્યુની તૈયારી થવી.

-મું ઓસડ, -મેા ઉપાય = મૃત્યુ સામે

ઉપાય કે હવા (એ નથી એમ બતાવવા)

-સમાતું સગું = બહોળા સગપણવાળું.]

સોઇયો (સો) પું [પ્રા. સૈઈ (સં સૂચી)]

મોટી સોય, સોયો

સોઈ સ્ત્રી [સરં મ.] સગવડ; વ્યવસ્થા

સોઈ પું [પ્રા સૈઈમ, સ સૂચિકા] સઈ, દરજી

સોક (-મ) ટી (-ઠી) સ્ત્રી, -ડ (-ડું) નં

[સરં મ (સં સારી + કાષ્ટ ?)] સોકટાબાજીનું

મહોત્તર. [-ઉઠાવવી = સોકટાબાજીની રમતમા

સામાની સોગટીને બાજમાથી રડ કરવી (ર)

પ્રપંચ ઉઘાડો પાડી દેવો. -ભરવી = ફાણ

પડ્યા હોય તે પ્રમાણે ઘર ગણી સોગટી

બાજમા બેસાડવી (ર) જય મેળવવો; ફાયદો

લેવો -ભારવી = સામાન મહોત્તરને બાજમાથી

ઉઠાવવું (ર) ચોટ લગાવવી (૩) કામ સાધી

લેવું; જય મેળવવો -વામવી = યુક્તિ ફળવી;

હેતુ પાર પડવો. સોમકું ઉઠાવી દેવું =

તાલકું તોડી નાખવું, માથું ઉઠાવી દેવું.]

-ટાફ (-ઠા) બાજી સ્ત્રી સોકટા વડે રમવાની

એક રમત કે તેનું સાધન - સરંભમ

સોખમાલું અંકિં [પ્રા સોલ્લ(સં. શુષ્ક)]

(કા) સકાચાલુ, સકાચ લાગવો

સોખ પું [પ્રા. (સં શોક)] (પા.) શોક

સોખટી(-ટી), -ડું(-ડું), -ટા(-ટા)ખાજ.

જુઓ 'સોકટી'મા

સોગન [સરં હિં], સોખંડ [ફા] (સો)

પુંખંખં સમ, કસમ, રાપથ [-ઉપર=

સોગનપૂર્વકે -આપવા, ખરડાવવા=

સોગન લેવડાવવા -ખાવા, લેવા=સમ

ખાવા, પ્રતિજ્ઞા કરવી -લાલવા=અમુક ન

કરોતો તમને ફલાણાના સમ છે એમ કહેવું]

બનામું નં સોગન પર કરેલો એકરાર,

'એકિહેવિટ'

સોખાત (સો) સીં [તુર્કી] નજરાણી ચીજ

સોગામું લિં ['સોગ' ઉપરથી] (કા) શોક

સૂચક (વસ, સોગિયુ)

સોગિયું લિં ['સોગ' ઉપરથી] શોકવાળુ

(ર) નં શોકદર્શક વસ્ત્ર, શોકિયું

સોગ પું [ફા] સોલે; દરદ (ર) [લા.]

અળતરા; લાખણી

સોગ પું [જુઓ સોજી] ઠાવડાપથ્થ' (ર)

સોજન્ય; સદ્ગતિ નં (૩) ચાલ, ટપાછળ (૪)

લિં (૫) સોજી

સોજવણુ (સોજી) અં વરતાગ; પરિવાર

સોજ સીં [સરં મ; હિં સૂજી] મેદા

સોજીલું લિં [સરં સોજી] સારા લક્ષણનું,

મજતાવડા સ્વભાવનું

સોજી લિં [પ્રા સુજ્ઞ (સં શુષ્) ઉપરથી;

સરં હિં. સોજ્ઞા] સારું, ઉત્તમ (ર) સ્વસ્થ

સોલે પું [જુઓ સૂજી] લોહીનો જમાવ

થઈ ચામડી ઉપસી આવવી તે (-આવવો,

ઊતરવો, ચડવો, ખસવો)

સોટી સીં ['સટ' સ્વં ? સરં હિં સોટા. મ

સોટ] નેતર અથવા ઝાંડની પાતળી લાકડી

(-ચલાવવી, મારવી, લખાવવી) -ટા

પું મોટી નડી સોટી ડંગોરો (-મારવો,

લખાવવો) [-ચલાવવો=માર મારવો (ર)

સત્તા ચલાવવી]

સોડ (સોડ,) સીં [સ+પ્રા ઉવટ્ટ(સં. ઉદ્+

વૃત્)=પડવું ફેરવવું] પાસુ, બાજુ (ર)

સીં લાજ કાઢવામા કે સૂતેલું માણસ મો

ઠાકવા કપડું મોઢા પર લે છે તે (૩) સોડવણ.

[-લાલવી=સોડવણ રાખવું -તાણવી,

તાણીને સૂંઘું=પગથી માથા સુધી ઓઢવું

(ર) નિરાતે સૂવું (૩) આળસુ થઈ પડ્યા રહેવું

(૪) નિસાઈને સડ (૫) મરી જવું -માં

ભરણું=ને પડવો-આશ્રયે જવું] બવણુ

નં ઓઢવાના વસ્ત્ર કે રત્નક વગેરે સાથે નીચે

રખાવું સુવાળુ વસ્ત્ર

સોડ (ડ') પું, સીં [સોડવું ઉપરથી] વાસ

(ર) બો બ(-ર)મ સીં [પ્રા સોરમ(સ

સોરમ)] વાસ, પરિમળ; ગદ્ય

સોડવું (ડ') સંકિં સૂઘવું (ર) અંકિં

ગધાલુ, સોડવું. ગદ્ય હોવી કે આવવી

સોડવું (સો) સીં જુઓ સોડવણ (સુ)

સોડા પું [હ.] એક ખાર બંધાટર નં

સોડાનું પીણું [વાસ આવવી

સોડાવું (ડ') અંકિં [જુઓ સોડ] સોડવું;

સોડિયું (સો) નં [જુઓ સોડ સીં] સીએ

પહેરેલા લૂગડાનો ડાબી બાજુનો માથાથી

કમર સુધીનો ઝૂલનો ભાગ (-વાળવું)

સોડે (સોડ) અં [જુઓ સોડ સીં] પડવો,

નજીક (ર) પ્રમાણે, રીતે

સોડો (સો) પું જુઓ 'સોડ ઓં' ર અર્થ

[-તાણવો] (ર) મદદગાર

સોણ પું, સીં [મં સુણિ=હાથીને ખોસવાનું

અકુશ] કાચર, ખીલી

સોણું નં [દિ સોવણ] સ્વપ્ન -ણું નં

સોણ (લાલિત્યવાચક)

સોત(-તું) (સો) અં [સં. સહિત] મુધા

સોતકંડ લિં [સં] ઉત્કંઠાવાળું (ર) અં

ઉત્કંઠા સાથે, ઉત્કંઠાપૂર્વક

સોતસાહ અં [સં] ઉત્સાહપૂર્વક

સોથો પું ડૂઓ (વીખાઈ, ચૂંધાઈ ચયેલો)

સોદર પું [સં] સહોદર, સગા ભાઈ

સોદામર પું [ફા] મોઢો વેપારી; કીમતી

માલનો વેપારી

સોદામ(-ગી)રી સીં [ફા] મોટી કિમતના

માલને વેપાર, મોટો વેપાર ૨) સોઢાગરપણું
સોદું (સો) વિં [ફા. સૌદા; સરં હિં.
સૌદા, મ' સોદા] હુચ્ચું; વ્યલિચારી (૨)
ઠગ ધૂત - દાઈ સ્ત્રી

સોદો (સો) પું [તુર્કી] વેચવાનો ધંધો,
વેપાર (૨) [લા] ખરીદી કે તે કરવાનો સ કેત
કે વાચકો (૩) વેપારી સાહસ. [-પાકવો =
સોદામાં સફળ થવું, ખરોખર સોદો થવો (૨)
વાચકો પૂરો થવો, તેનો સમય થવો]

સોધરી સ્ત્રી (સુ + ધરાવ ?) તૃપ્તિ; સંતોષ
સોનકાર પું [સોનુ + કાર] + સોની
સોનચંપો પું [સોનુ + ચંપો] પીળો ચંપો
સોનક વિં [સોનુ પરથી] સોનેરી
સોનાગરું પું [સોનુ + ગરું] એક ભતની
લાલ માટી [બોલ્યુ હોય તે પાણી
સોનાપાણી નં [સોનુ + પાણી] જેમાં સોનુ
સોનામહોર સ્ત્રી સોનાનો સિક્કો. [-જેવું =
અત્યંત કીમતી - હિતકર કે સુંદર]

સોનાસુખી સ્ત્રી એક રચક વનસ્પતિ
સોનાર પું [પ્રા સુનાર, સં. સુવર્ણકાર સરં
હિં, મ.] સોની. ંષ્ટ સ્ત્રી સોનીની સ્ત્રી
સોની, ંમહાજન પું [સોનુ પરથી] સોના-
રૂપાના ઘાટ ધડવાનું કામ કરનાર

સોડું નં [પ્રા સોણ (સં. સુવર્ણ)] સુનું,
પીળા રંગની એક કીમતી ધાતુ [સોનાનાં
નળિયાં કરવાં = ખૂબ કમાવું; બહુ બનવાનું
થવું સોનાની ખારથી લીંપવું = ઘણું જ
સુશોભિત કરવું સોનાની તક, પળ = ફરી
ફરી ન આવે તેવી સારી તક, અમૂલ્ય
અવસર સોનાની ભંકા લૂંટાવી
= ઘણી કીમતી વસ્તુનું ગૂચ થવું કે લૂંટાવું
સોનાને ધૂવરે રચવું, પારણે ખૂદકું =
ગર્ભશ્રીમંતાઈમાં ઊછરતું સોનાનો
કોળિયો = મોઢામાં મોઢો ખોદાક સોનાનો
વરસાદ વરસવો = પુરુષ કમાણી થવી.
સોનાનો મૂરજ ઊગવો = ખૂબ સુખ ને
આબાહીનો સમય આવવો સોનેથી દાંત
પસવા = ધનની મોજ માણવી (૨) વનાડ્ય
હોવું]

સોનેરી વિં [સોનુ પરથી] સે ના જેવા પીળા
રંગનું (૨) સોનાનું (૩) સોનાનો ટોળ ચડાવેલું
(૪) [લા] ઉત્તમ, ધ્યાનમાં લેવા જેવું (નિયમ,
કાયદો ઇત્દ). [-કેણું = એક સારી ભતનું કેણું.
-ટોળી = ઢગાબાજનાં કામો ચાલાકીથી
કરતી બદમાશોની ટોળી]

સોનેરો પું [સોનુ પરથી] સોનાનો સિક્કો.
[-કે રૂપેરો = એક બાળામત.]

સોનેટ નં [ફ્ર.] અગ્રેલ કાવ્યનો એક પ્રકાર
સોપટ અં [સરં શેપટ] સીધેસીધું, પાથરું
સોપપત્તિક વિં [સ] ઉપપત્તિ - પ્રમાણયુક્ત
સોપાધિ, ંક વિં [સ] ઉપાધિવાળું
સોપાન નં [સ] સીડી, ઘડર (૨) પગથિયું
સોપારા પું [અ સિપારહ] અધ્યાસ
[-અણવા, ગણી જવા = નાસી જવું.]

સોપારી સ્ત્રી, નં [સરં હિં, મ સુવારી]
મુખવાસમાં વપરાતું એક ફળ ફોફળ
સોપો પું [પ્રા. સુપ્ (સં સ્વપ્) ઉપરથી]
રાત્રીના પહેલા પહેારમાં પ્રાણીઓ નિદ્રાવશ
થતાં વળેના જંપ કે શાંતિ [શ્રાસકો
સે ફ સ્ત્રી [સં શોફ] સોભે (૨) લયનો
સોફવા પું [સ શોફ + વા] શરીર ફૂલી
ભય તેવો વાયુનો રોગ

સોફા પું [ફ્ર.] ગાદીવાળી ખુરશીઘાટની એક
બેઠક (એકથી વધુ બેસે એવી)

સોજત (સો) સ્ત્રી [અ. સુહવત, સરં હિં.
સોહવત, મ] સાથ, મેત્રી; સંજ. [સોજતે
ચહું = સંગ કરવો] -તી પું સાધી મિત્ર
સોભ નં [સં જુમ] સૌભાગ્યનું ગીત (વરકન્યા
પરણી ઊઠયા પછી ગવાતું)

સૌભાગ પું જુઓ સૌભાગ્ય (૨) સુવાસણનું
ચિહ્ન. સૌહાગ (સુ) [-ઉત્તરવવો,
દેવહાવવો = વિધવાએ] ચોરલો વગેરે
કઠાવી નાખવા. -રાખવાં = વૈધવ્ય હોવા
છતાં હેવાતણના ચિહ્ન કાયમ રાખવા]
ંપાંચમ સ્ત્રી સૌભાગ્ય પંચમી. ંવંતી
વિં સૌભાગ્યવંતી

સૌભાગવદું નં [સ સૌભાગ્યવંત ?] ખારસાખ
ઉપરનું આડું લાકડું

સોભાનઅલ્લા, ૦૬ [અ સુવહાનલાહ] લલા
 લગાન ૧' જેવો એક આશ્રયના ઉદ્ગાર
 સોમ પું [સં] સોમવલ્લી, તેનો રસ (૨)
 ચંદ્રમા (૩) સોમવાર (૪) પું સંગીતમા
 એક અલગાર [-નાહ્યા=સોમયાગમાં
 પૂર્ણહુતિનું રનાન કરવું (૨) 'જૂદ્યા, નિરાત
 થઈ' એવા અર્થનો ઉદ્ગાર]. ૦પ્રદોષ
 સોમવારે એક ટંક ખાવાનું વ્રત ૦પાન
 નં સોમરસ પીવા તે. ૦યજ્ઞ, ૦યાગ પું
 જેમા સોમરસ પીવામાં આવતો તેવો એક
 યજ્ઞ ૦રસ પું સોમવલ્લીનો માઠક રસ.
 ૦વતી વિન્ધાં સોમવારે આવતી(અમાસ)
 [-અમાસ ને શુક્રવાર=તદન અશક્ય
 વાત] ૦વદની વિન્ધાં ચંદ્રવદની, ૦વલ્લી,
 ૦વેલી સ્ત્રીં વેલકાળમા પ્રસિદ્ધ એક લતા,
 જેના પાનના રસનો યજ્ઞોમા ઉપયોગ થતો
 ૦વાર પું (સં.) અઠવાડિયાનો એક દિવસ.
 ૦વારિયું નં (ચ) કાશ્મીરજાણ (સોમવારે
 સામાન્યપણે થતું હોવાથી). ૦વારં વિન્ધાં
 સોમવારનું, સોમવારે આવતું કે શરૂ થતું
 સોમલ પું, નં [અ સમ્મુલ્કાર] એક ઉપધાતુ
 કે પથ્થર, એક અત્યંત ઝેરી પદાર્થ ૦ખાર
 પું ઘોળો સોમલ, શંખિયો સોમલ
 સોમવતી. સોમવલ્લી, સોમવાર, -રિયું,
 -ર સોમવલ્લી જુઓ 'સોમ'મા
 સોમેશ્વર પું [સં] (સ) એક પ્રસિદ્ધ શિવલિંગ
 સોય (સો) સ્ત્રીં [પ્રા સૂઈ (સં સૂચી)]
 સીવવાનું નાકવાળું, પાંતણું અણીદાર સાધન
 સોય સં [સ સ+અવ] (પ.) તે
 સોયણી સ્ત્રીં [સોહવું ઉપરથી] મોચીનું
 એભર (ચામડું સાફ કરવા માટેનું)
 સોય(-હિ)ણી સ્ત્રીં [સરં હિં સોહિની (પ્રા
 સોહિ, સ જોમિનું)] એક રાગિણી
 સોયાખીન સ્ત્રીં [હ] એ નામની કળી કે દાણો
 (વટાણા જેવો) [સોય, સોયો
 સોયો (સો) પું [જુઓ સોય સ્ત્રીં] મોટી
 સોરટી સ્ત્રીં [હ સોર્ટિશન] ઘણા જાણીતી રકમ
 ભેગી કરી અમુક હિરસો નાખી બાકીનામાંથી
 ચિહ્ન નાખી જેનું નામ આવે તેને નિયત

ઇનામ આપવું તે; 'લોટરી'
 સોરઠ પું [પ્રા સોરટ્ટ (સં સૌરાષ્ટ્ર)] (સ)
 કાઠિયાવાડનો એક ભાગ, સારામૂ (૨) એક
 રાગ -ઠિયાણી સ્ત્રીં સોરઠી સ્ત્રી -ઠિયો
 પું સોરઠમા થતો એક ભતનો ઘોડો -ઠી
 વિન્ધાં સોરઠ દેશનું, ને લગતું -ઠો પું એક છદ્ધ
 સોરણ (સો) સ્ત્રીં; નં [સોરણ ઉપરથી]
 વિયોગથી થતું મૂળ્ય સોરણું તે
 સોરમ સ્ત્રીં જુઓ સોડમ [ચિત પડવું
 સોરવણું સંકિં [સુ + રમવું?] ગમવું, ગોઠવું;
 સોરણું (સો) સંકિં [સં જુર] કિરકી કે
 આણુ છોલી કે ખાખાપૂ પી કાઢી સાદ કરવું
 (૨) [લા] ખૂમ પૈસા પલાવવા (૩) લાડવું
 સોરણું (સો) અંકિં વિયોગથી ઝૂરવું
 સોરંમ વિન્ધાં જુઓ સુગ
 સોરંગી સ્ત્રીં [સુ + રંગ] એક વનરપતિ (જેનો
 લાલરમખનેછે) ૦સાલ પું ૬૪૬ પુરુષ
 સોરબ સ્ત્રીં [પ્રા (સં મોરબ)] + સોરલ
 સોરાટણું (સો) સંકિં [સોરણ ઉપરથી] સોર
 સોર કરવું, ખૂમ છેલવું (૨) [લા] ખૂમ લાડવું
 સોરામણ (સો) સ્ત્રીં જુઓ સોરણ
 સોરાવટ (સો) સ્ત્રીં [સોરણ ઉપરથી] સોસ
 સોરાસોર સ્ત્રીં [સોરણ ઉપરથી] છેલાછેલ;
 સોરસોરા (૨) [ફા શોર પરથી] શેરબદાર
 (૩) [૧] શેવાશેલ
 સોરી સ્ત્રીં [જુઓ સોરવણું] સોરવણું-ગમવું
 તે (૨) કરસણના સાઠાને સુકાવા ઊભા
 મૂકવા તે [-વળવી=નિરાત અનુભવની]
 સોર અં [પ્રા સોર (સં. સોર) ઉપરથી]
 લગીમાં, સુધીમા
 સોશિસિટર પું [હ] અસીલો સાથે સખવ
 રાખતો એક ધારાશાસ્ત્રી [તરંગ વક્ત્રો
 સોલો પું [હ] પતાની એક રમત (૨) [લા]
 સોલજર પું [હ] સૈનિક (૨) ગોરો સૈનિક
 સોલલાસ વિન્ધાં [સં] ઉલ્લાસવાળું (૨) અં
 ઉલ્લાસ સાથે, ઉલ્લાસપૂર્વક
 સોલડા(-રા)વણું સંકિં 'સોલું', 'સોલાવું'નું
 પ્રેરક [ખાનદાપૂર્વક
 સો વસા, અં [સો + વસો] લગતગ નક્કી,

સોવાટ પું સોવાલું તે

સોવાલું અંકિં [પ્રા. સોહ (સં શોધય)]

અહી તહી કાંઈ મારવાં; મુકેલીમાથી
જટવા આમ તેમ બેકામ જેમ ઢાલું (૨)

‘સોવ’નું કર્મણિ

સોવા(-હા)સણ(-ણી) સ્ત્રી [પ્રા સોવાસિળી
(સં સુવાસિની)] સૌભાગ્યવતી [મહળ]

સોવિયેટ નં [ઈ] ગ્રામપંચાયત જેવું સ્વસત્તાક

સોલું સંકિં [પ્રા સોહ (સં શોધય)] સ્પષ્ટામા
નાખી આમ તેમ ફેરવીને ઝાટકવું

સોમણ નં + જુઓ: સુવર્ણ ૦કાર પું સોની

સોસ પું [પ્રા. (સં શોષ)] અતિશય તરસ;

ગળે પડતી સૂક (૨) [લા] તીવ્ર ધરજા (૩)

ફિકર; ચિંતા. [-પડવો = અત્યંત તરસ

લાગવી મળું સુકાવું] ૦ના સ્ત્રી સોસ

સોસવાલું અંકિં [‘સોસવું’ પરથી] રસવું

સુકાર્થ જવું (૨) શરીર સુતવું (ચિતાથી)

સોસલું અંકિં [પ્રા સોસ (સં શુષ, શોષય)]

સહન કરવું (૨) સંકિં શોષવું ચૂસી લેવું

સોસણું વિં ભુલકણ, વીસરભોળું (૨) સૂતું;

સંભાળ વિતાવું. -ખાઈ સ્ત્રી બેકામપણું

સોસાયટી સ્ત્રી [ઈ] મહળી (૨) સમાજ (૩)

ભેગા મળી બાહેલા મકાનોનો નવો વસવાટ;

‘હાઉસિંગ સોસાયટી’ [કર્મણિ]

સોસાલું અંકિં જુઓ સોસવાલું (૨) ‘સોસવું’નું

સોહલું અંકિં [પ્રા સોહ (સં શુમ્)] શોભલું;

સોહાલું. -ણી સ્ત્રી + શોભા

સોહું શં પ્રં [સં] ‘તે (બ્રહ્મ) હું હું’ એવું

એક મહાવાક્ય

સોહા સ્ત્રી [પ્રા. (સં શોમા)] (૫) શોભા

૦ગ વિં (૫) સોહાગી, શોભીતું

સોહાળ પું [પ્રા. સોહળ (સં સૌમાળ્ય)]

હેવાતન (૨) રૂઢુ ભાગ્ય (૩) હેવાતનનું કોઈ પણ

ચિહ્ન (જેમ કે ચૂંટી, ચોટલો, ચાલો ઇં)

(૪) વિં જુઓ ‘સોહા’મા [-ઉત્તરાવવો,

લેવરાવવો = હેવાતનના ચિહ્ન કઢાવી

નાખવા -રાખવો = વિધવા થયા છતાં

સૌભાગ્યવતીના ચિહ્ન કાચમ રાખવા.] ૦જુ

વિં સ્ત્રી સૌભાગ્યવતી

સોહાગી વિં [જુઓ સુહાગ] સુશોભિત (૨)

સારા ભાગ્યવાળું; સુખી (૩) આનંદી

સોહામણું સોહાવલું + વિં [જુઓ સોહાલું;

સરં મ. સુહાવના, ઠિં સોહાવના] સુશોભિત

સોહાવલું સંકિં ‘સોહ(-હા)વું’નું પ્રેરક

સોહાલું અંકિં જુઓ સોહલું [સોહાગણ

સોહાસણ(-ણી) સ્ત્રી [જુઓ સોવાસણ]

સોહિણી(-ની) સ્ત્રી [જુઓ સોયણી] એક

રાગિણી (૨) + સ્વરૂપની સ્ત્રી

સોહોર પું [જુઓ શોર] + ઘોષાટ, શોરખટોર

સોહા વિં [જુઓ સોહલું] + સુદર; સોહલું

સોહાલું વિં [‘સોહલું’ ઉપરથી] સોહામણું

(૨) સહેલું (૩) સુખદાયક (૪) નં મન-

ગમતી શુભચેષ્ટા કે રમત. -લો પું

ભલકો રેક (૨) આનંદનો ઉછાળો, ઉત્સવ

(૩) સૌભાગ્યનું અભિમાન

સોળ વિં [પ્રા સોલસ (સં ઘોડસાન)] ‘૧૬’.

[—મી ઘડી જવી = ગભરાઈ જવું, આદત

આવી પડવી —નાશ ને એકરતી = બરાબર;

સાચુ; ન્યાયપુર:સર સોળશ ને મક્કવારે

= કઢી જ નહી. સોળે કળા = પૂરેપૂરું, પૂર્ણ

(ચંદ્રની ૧૬ કળા ઉપરથી) સોળે શણગાર

સજી ને = પૂરેપૂરો ઠાઠ કરીને (સોળ શણગાર

છે તે ઉપરથી) સોળે સંસ્કાર થઈ ચૂક્યા

= બધા સુખદુ:ખ વીતી ચૂક્યા (સંસ્કાર

સોળ છે તે ઉપરથી) ‘સોળે સોઠડી કાચી

હોવી = બધું જ કરવાનું બાકી હોવું સોળે

સોપારા ભણવા = બધી રીતે હોશિયાર

થવું (સોળ અધ્યાય ઉપરથી) સોળેસોળ

આતી = બેઘંઘે તેવું; બરાબર.] ૦ફકી(-ટી)

સ્ત્રી સોળે ફકીથી રમાતી એક બાજી

૦પેજ વિં [+ ઈં. પેજ = પૃષ્ઠ] (છાપવામાં)

સોળ પૃષ્ઠ થાય એવા કંઠુ ૦ભત્તુ નં

[પ્રા મત્તજ (સં. મક્તકમ્)] સોળ ટંક

ઉપવાસનું વત (જૈન)

સોળ (સો) પું, -ણું નં [જુઓ સજી]

(સોટી વગેરેના) મારનો શરીર પર પડતો

આકા [-ઊઠવા, પડવા, સોળાં ઊઠવાં =

જુઓ ‘સજી’મા.]

સોળું વિં [પ્રા. સોહ (સ શોધ્) ઉપરથી;
સરં મ. સોવણ] ધોઈને અલગ રાખેલું
(૨) નં [સરં મ. સોવેલું] અખોટિયુ (૩)
મરનાડ [સોળામાં હોઈ] = અખોટિયુ પહેર્યું
હોય કાઢને ન અડાય તેવી શુદ્ધ રિતિમાં
હોય.] [લાખો વળો

સોળેયો પું [‘સોળ’ વિં ઉપરથી] સોળ ફૂટનો
સોં (સોં) સોં [સ સજા] ભાન, શુદ્ધિ (૨)
સમજણ; અઠલ (૩) રફૂન; તેજ

સોંગ (સો પું [જુઓ સ્વાગ] નાટકમાનો
વેરા. કૃત્રિમ કેખાવ (૨) ઢોગ [-ધરવેા,
લેવો = વેરા લેવો]

સોંધ, બારી (સોં) સીં, -ધારત(-થ)
સીં, નં [જુઓ સોધું] સરતાપણ, છત

સોંધું (સોં) વિં [સં સ્વર્ણક] ઓઠા ભાવનું;
સરવ [-મોંધુ ધણ = માન મારણ]

સોંડણ (સોં) સંકિં [‘હાસણ’ના વ્યત્પત્તિ ?]
આપણ (૨) ગરજ હોય ત્યારે ઇચ્છા ન હોય
તોપણ આપણું [(૨) સાહેબું, જણ

સોંડણું (સોં) અંકિં જુઓ સૂઢવ તૈયાર થવું
સોંધો (સોં) પું [પ્રા સોંધિય (સ
સૌગન્ધિક)] એક સુગંધીદાર પદાર્થ

સોંપણુ સોં સીં [‘સોપણું’ ઉપરથી] સુપરત;
ભાળવણી, સોપેલું તે

સોંપરત (સોં) સીં જુઓ સુપરત

સોંપણું (સોં) સંકિં [સં સમર્પે, સરં મ.
સોપણે, હિં. સૌપના] કાઢના કબાલમાં
સાચવવા આપણ, ભાળવણું

સોંફ (સોં) સીં [સરં હિં સોંફ (સં.
જાનપુણા, પ્રા સમ+પુણા)] વરિયાળી

સોંસરણું સોંસરું (સોં) વિં (૨) અં
[સં સર કે સુ-સ?] આરપાર. [-નીકળણું,
પડણુ-સોસર જણ (૨) ન પચણ.]

સૌ વિં [અપ સડ, પ્રા. સવ્વ (સં સર્વ)] સઘણું;
સર્વ સહુ (૨) અં પણ, સુધ્યા; વળી ઉઠાં
પુ સૌ (હો) આવશે

સૌંદર્ય નં [સં] સુન્નતા, સહેલાઈ [મુદ્દતા
સૌકુમાર્ય નં [સં] સુકુમારતા; નાજુકતા;
સૌંદર્ય નં [સં] સુખ, આરોગ્ય

સૌગત(-તિક) પું [સં.] સુન્નતા-પુદ્ગલો અનુયાયી
સૌગન્ધ નં [સં] સુન્નતા, બલક

સૌનામણુ પું એક કેરી પીણુ (૨) [સ
સૌનામણી] એક યજ્ઞ

સૌદામ-મિની સીં [સં.] વીરળી
સૌદાયક વિં ગ્રન્થાને સગા તરફથી ભેટ તરીકે
અપાતી (વસ્તુ) (૨) નં લગ્નની ભેટ

સૌદાગ્ય નં [સં] સાગ્ર ભાગ્ય (૨) સુખ;
આનંદ, કલ્યાણ (૩) સધાવવરથા (૪)
ઐશ્વર્ય (૫) સૌંદર્ય (૬) લયોત્તિપમા એક

યોગ ંચિહન નં સૌદાગ્યવરથા મૂલવનારા
સીના આભૂણ (માલ્લો, કેશ વગેરે) ૦૬૦ય
નં હળદર, કડુ અક્ષત વગેરે માગલિક

વસ્તુએ ૦૫ ચમી સીં નિકં સુદિ પાચમ.
૦૪ (-વાંતી વિં સીં સવવા, સુવસિની.
૦૪ વર્ (૦૪) વિં સૌદાગ્ય વધારનાં

સૌપ્રામ નં [સં] સગાઈ કે પ્રેમનો સખ વ
સૌમનસ્ય નં [સં] પ્રસન્નતા [લક્ષણ

સૌમિત્ર (-ત્રિ) પું [સં] (સ) સુમિત્રાને પુત્ર-
સૌમ્ય વિં [સં] સશીલ, શાન (૨) મનોહર સુંદર

સૌર વિં [સં] સૂર્ય સખધી બમાસ પું એક
રાશિમા જેટલો કાળ સૂર્ય રહે તેટલો કાળ.
૦૪ વર્ નં એક મેષસંક્રાંતિથી માંડીને ૧૨

રાશિ દ્રોને પાછા મેષ રાશિમા આવતા
સૂર્યને જેટલો કાળ લય તેટલો કાળ

સૌરભ નં [સં] સુગંધ

સૌરાષ્ટ્ર પું. નં [સં] (સં) સૌરાષ્ટ્ર દેશ
-૦૬૦ વિં સૌરાષ્ટ્રવુ (૨) પું તાનો વતની

(૩) સીં ઉત્તર ગુજરાતની ભૂમી પ્રાકૃત કાપા
સૌવણું વિં [સં] સુવર્ણનું; સોનરી

સૌવીર પું [સં] (સ) સિંધુ નદીની આસ-
પાસનો એક પ્રાચીન દેશ

સૌવીરી સીં [સં] મધ્યમ ગ્રામની એક મૂર્છાના
સૌશીલ્ય નં [સં] સુશીલતા, સદ્ગતિ

સૌષ્ઠવ નં [સં] ઉત્કૃષ્ટપણું (૨) સુદનતા (૩)
ચપળતા, લાલચ ંપ્રિય વિં સૌષ્ઠવ જેને

પ્રિય છે તેવું
સૌહાર્દ (-ર્ધ) નં [સં] સહૃદતા, મિત્રતા
સૌંદર્ય નં [સં] સુદરતા

સ્કંદ પુનં [સં.] (સ) કાર્તિકેય
 સ્કંધ પુનં [મ.] ખભો (૨) હાળી (૩) થઈ (૪)
 સૈન્યનો વ્યૂઠ (૫) સમુદાય (૬) વિભાગ,
 પ્રકરણ
 સ્કાઉટ પુનં [ર.] મુખ્યત્વે છોકરાઓની તાલીમ
 માટે રચાયેલા, એ નામના એક સંઘનું માણસ
 સ્ક્રૂલ ઝીં [ર.] શાળા, નિશાળ
 સ્ક્રોલરશિપ સ્કીં [ર.] શિષ્યવૃત્તિ
 સ્કૂં પુનં [ર.] પેચવાળો ખીલો
 સ્ખલન નં [સં.] સ્ખલ; ચૂક (૨) સન્માર્ગથી
 ચ્યૂત થવું તે (૩) ટપકવું, ઝરવું કે પડવું તે
 (૪) ઠોકર (૫) તોતડાવું તે, ઝડપી લિં
 વારવાર સ્ખલન કર્યા કરનાર
 સ્ખલિત લિં [સં.] સ્ખલન પામેલું [ચ્યૂલો
 સ્ટવ પુનં [ર.] ધાસતેલથી બળતો એક જાતનો
 સ્ટક પુનં [ર.] કોઈ કાર્યાલય કે કચેરીમાં
 કામ કરતા બધા સેવકોનો સમૂહ
 સ્ટાંપ (૦) પુનં બુઓ સ્ટેમ્પ. [-પર લખી
 આપવું = કાનૂની ચેકસાઈફ જેવાબદારીથી
 લખાણ કરવું પાકું લખી આપવું.]
 સ્ટીમર સ્કીં [ર.] આખોટ [ભજનાર
 સ્ટેનોગ્રાફર પુનં [ર.] લઘુલિપિમાં લખી
 સ્ટેન્ડ પુનં [ર.] (વાહનોનો) થોભો; ઊભા
 રહેવાની જગા (૨) મૂકવાની ઘોડી-ઘોડો ધં
 સ્ટેન્સિલ પેપર પુનં [ર.] જેના પર કાપાવાળી
 લોખંડી કલમથી લખીને, ઉપર શાહી ચોપડી
 થણી નકલો કાઢી શકાય તેવો એક કાગળ
 સ્ટેમ્પ પુનં [ર.] સિક્કો કે તેની છાપ (૨)
 (ખતકસ્તાવેજની) ટિકિટ કે એનો સરકારી
 કાગળ (૩) [લા.] ખત, હાવા વગેરે અંગે
 આપવો પડતો સરકારી વેરો કે તેનો અર્થ;
 હિંદો કેટલો સ્ટેમ્પ આપવો પડ્યો?
 સ્ટેશન નં [ર.] આગાડીને ચોલવાનું
 મથક (૨) કોઈ મથક, જેમ કે પોલીસ સ્ટેશન.
 ંસાસ્તર પુનં સ્ટેશનનો વડો અમલદાર
 સ્ટેશનરી સ્કીં [ર.] વેખનસાહિત્ય, લખવાના
 કામને માટે જરૂરી બધી સાધન-સામગ્રી
 સ્ટોઇક લિં (૨) પુનં [ર.] ઝીનો નામે એક ગ્રીક
 તત્ત્વજ્ઞાનીની ફિલસૂફીનું લગતું કે તેને માનનારું

સ્ટોઇક પુનં વેપાર વણજની વસ્તુ કે માલનો
 જ્યો. [-લેવો = સ્ટોઇક હિસાબે બરોબર છે
 કે નહિ તે તપાસવું.] (સા ધં ની)
 સ્ટોઇસ પુનં, સ્કીં [ર.] કુકાન (સ્ટેશન પર છાપા
 સ્તન નં [સં.] થાન; ધાઈ. ંપાન નં ધાવવું
 ને -નં ધય લિં (૨) નં [સં.] ધાવણું
 (બાળક) -નં નં [સં.] દૂધ [અધ્યાય
 સ્તબક પુનં [સં.] ફલનો ગુચ્છો (૨) પરિચ્છેદ;
 સ્તબ્ધ લિં [સં.] આશ્ચર્યચકિત, હિંમૂઠ (૨)
 જડ; નિશ્ચેષ્ટ
 સ્તર પુનં [સં.] થર
 સ્તવ પુનં, ંન નં [સં.] સ્તુતિ. ંનીય લિં
 સ્તુત્ય; સ્તબ્ધ ંજું સં હિં [સં સ્તુ]
 સ્તુતિ કરવી -નં લિં સ્તુતિ કરવા યોગ્ય
 સ્તંબ પુનં [સં.] મૂંઝવણ; ગૂંઠ
 સ્તંભ પુનં [સં.] થાંભલો, ટેકો (૨) જડતા,
 નિશ્ચેષ્ટતા (૩) પ્રતિબંધ, રોકાવટ, નિયમન
 (૪) કાવ્યના અષ્ટભાવમાંનો એક. ંન નં
 ચોલાવવું, અટકાવવું કે રોકવું તે (૨)
 સહારો; ટેકો (૩) જડ કે નિશ્ચેષ્ટ કરી દેવું
 તે (મત્ર કે પ્રયોગથી) ંજું અંકિં
 [સં સ્તમ્] ચોલવું. -ભિત લિં [સં.] ચોલાવેલું
 (૨) ટેકવેલું (૩) સ્તબ્ધ
 સ્તાન નં [ફા.] 'સ્થાન' એ અર્થમાં નામને
 લાગે છે. હિંદો હિંદુસ્તાન
 સ્તુતિ સ્કીં [સં.] ગુણગાન, તારીફ. વખાણ
 (૨) દેવદેવીની સ્તુતિ-પ્રાર્થના. ંપાઈ પુનં
 સ્તુતિ ખાલી તે ંપાઈક પુનં ભાટ; ચારણ.
 ંપાત્ર લિં પ્રશંસા કરવા યોગ્ય
 સ્તુત્ય લિં [સં.] સ્તુતિપાત્ર, વખાણવા જેવું
 સ્તુત્યર્થવાદ પુનં [સં.] (વ્યા.) મૂળવાદમાં
 વધારો કરી વિશેષ કહેવું તે
 સ્તૂપ પુનં [સં.] રાશિ; ઢગલો (૨) ધુમ્મટ
 જેવું બાંધકામ (થુદના અવશેષો ઉપર)
 સ્તેન પુનં [સં.] ચોર
 સ્તેય નં [સં.] ચોરી
 સ્તોતા પુનં [સં.] સ્તુતિ કરનાર
 સ્તોત્ર નં [સં.] કોઈ પણ દેવની છંદોબદ્ધ સ્તુતિ
 સ્તોત્ર પુનં [સં.] સ્તુતિ; સ્તવન (૨) યજ્ઞ (૩) સમૂહ

રત્યાન નં [સ] રત્યાનતા, જડપણ (૨) (યોગસા)

પ્રમાદ, ઈશ્વરોની જડતા કે અશક્તિ

સ્ત્રિચારાજ નં ભુઓ ત્રિચારાજ

સ્ત્રિચાળ(-ણ) વિં સ્ત્રી જેવા સ્વભાવનું,

પોચું અને વેવણું (૨) સ્ત્રીચલુ

સ્ત્રી સ્ત્રીં [સ] ધૈરી (૨) પત્ની. [-કરવી

=પરણવુ; નાતક કરવું -માં આવવું,

-વેશમાં આવવું = ઋતુમાં આવવું;

ઉમ્મર લાયક થવું] ઠંડેસર નં

ફૂલનો માદા ખીજવાળો રેસો. ઠંડેણવણી

સ્ત્રીં સ્ત્રીઓની ઠંણવણી. ઠંડરિત(-ત્ર)

નં સ્ત્રીની ચતુરાઈ ઠંજન નં બાઈ

માણસ, ધૈર્ય ઠંજતિ સ્ત્રીં આખો સ્ત્રીવર્ગ.

ઠંજિત વિં નારજિત, ધૈરીને વશ, ધૈરીના

કંઠામાં રહેનાર ઠંજ નં ઠંડાક્ષિણુય નં

સ્ત્રી તરફ માનહારી વર્તણૂક, 'શિવરી

ઠંજન નં સ્ત્રીની પોતાની જ માલકીનું

ધન. ઠંજર્મ પું સ્ત્રીનો ધર્મ - તેના ખાસ

ગુણલક્ષણ વગેરે કે કર્તવ્યાદિ (૨) રત્નેદર્શન

ઠંપાત્ર નં કયા નાટ્ય વગેરેનું નારીપાત્ર.

ઠંપુરુપસંબંધ પું સ્ત્રી અને પુરુષ વચ્ચે

સંસર્ગ, સબંધ ઇં વ્યવહાર. ઠંજલુમાન

નં સ્ત્રીઓ પ્રત્યેનું આદરમાન, સ્ત્રીલાક્ષણ્ય.

ઠંજુદિ સ્ત્રીં સ્ત્રીની જુદિ (૨) સ્ત્રીની

સગાહ. ઠંજિંમ નં નારી જાતિ (-યા).

ઠંશિક્ષક પું, સ્ત્રીં શિક્ષિકા, ઠંશિક્ષણ નં

સ્ત્રીકેળવણી ઠંજજાણ પું સ્ત્રીને સ્વભાવ

ઠંજનાતંત્ર્ય નં સ્ત્રીઓની સ્વતંત્રતા ઠંહઠ

સ્ત્રીં સ્ત્રીની હઠ (૨) [લા.] ભારે, જૂઠરી

હઠ. ઠંહટ્યા સ્ત્રીં સ્ત્રીની હટ્યા કે તેને

માર્યાનું પાપ

ઠંજેણુ વિં [સ] સ્ત્રી જેવું (૨) ખીકણ અને

વેવણું, નામર્દ (૩) નં સ્ત્રીત્વ (૪) નામર્દાઈ.

ઠંતા સ્ત્રીં, ઠંપણું નં

-સ્થ અં [સ.] 'રહેનારું, રહેણું' એ અર્થમાં

સમાસને અંતે ઉદા. કંડરથ, માર્ગન્ય

સ્થગિત વિં [સ] થઈ ગયેલું, રોકાયેલું (૨)

રોષી દીવેલું; ખસેડાય કે વપરાય નહીં તેમ

ઠરાવેલું - કંચેલું

સ્થપતિ પું [સ] શિલ્પી; સ્થાપત્ય જાણનાર

સ્થલ(-ળ) નં [સ.] જગા, સ્થાન (૨) જમીન

ઠંચર વિં જમીન ઉપર ફરનારું કે રહેનારું

ઠંદેવતા પું ધંવં; સ્ત્રીં અમુક સ્થળની

પાલક દેવી કે દેવ ઠંપદ્ર નં બિલાડીનો

દોષ(ી) ઠંમાર્ગ પું જમીન પર થઈને જતો

માર્ગ. ઠંવાચક વિં સ્થળનો ખોલ કરનાર

(વ્યા) ઠંવિદ્યા સ્ત્રીં ભૂગોળવિદ્યાનો સ્થળો

વિષેની વિગતવાર માહિતીનો ભાગ, 'દોષો-

ગ્રાસી' -લા(-ળાં)તર નં [તર] અન્ય

સ્થળ (૨) હામખડો, સ્થળની ફેરબદલી.

-સ્ત્રી(-ળાં) સ્ત્રીં [સ] જગા, પ્રદેશ

સ્થવિકા સ્ત્રીં [સ] યેથી

સ્થચિર વિં [સ] વૃદ્ધ (૨) પું ડોસો (૩)

હરા વધે ભૂનો ધૈર્ય સાધુ. -રા સ્ત્રીં ડોસી

સ્થળ, ઠંચર, ઠંદેવતા, ઠંમાર્ગ, ઠંવાચક,

ઠંવિદ્યા, -ળાંતર, -ળાં જુઓ 'સ્થલ'માં

સ્થરિલ નં [સ] યજ્ઞ માટે તૈયાર કરેલી

જમીન (૨) ઓટલી

સ્થાણુ વિં [સ.] સ્થિર, અચલ (૨) પું

હળાપાખડા વિનાનું થક, ઠંહું (૩) [સ]

મહાદેવ ઠંખનનન્યાય પું વ્યાખ્યાનો રોપીને

તેને તપાસી લેવા હલાવી જુઓ છે તેમ,

વસ્તુ કયાં પછી તેને તપાસી લેવી તે

સ્થાન નં [સ] જગા, ઠંજણુ, સ્થળ (૨)

રહેઠાણ (૩) પદ. પદવી. ઠંક નં સ્થાન,

રહેઠણ (૨) ખેડ, આસન(૩)પદવી, દરજ્જો.

ઠંજાસી પું (૨) વિ-જૈનોનો એક સંપ્રદાય,

તેનું કે તેને લગતું ઠંજાટ વિં પોતાના

સ્થાનથી બ્રહ્મથયેલું (૨) પદબ્રહ્મ, હોદા ઉપરવી

કાઠી મૂકેલું (૨) ગાવામાં તણે સંપત્તિમાં ન

પહોચી શકનાર -નાંતર નં [તર] જરૂર

જુઓ સ્થલાતર

સ્થાનિક વિં [સ] અમુક મર્યાદિત સ્થાનનું,

કે તેને લગતું ઠંજરાજ(-જ્ય) નં સુવર્ણ

જેવા જાહેર જામે સ્થાનિક લોકો ચલાવે તેવી

વ્યવસ્થા. 'લેકલ મેન્ડ-ગવર્નમેન્ટ'

સ્થાપક વિં (૨) પું [સ] સ્થાપન કરનાર

સ્થાપત્ય નં [સ.] સ્થપતિનું કામ કે વિગત,

શિષ્યસાસ્ર (૨) ઈમારત; આધકામ
સ્થાપન નં, -ના સ્ત્રીં [સ.] સ્થાપનું-
સ્થાપિત કરવું તે
સ્થાપનું સંકિં [સં સ્થાપય] પ્રતિષ્ઠા કરવી;
નિર્માણ કરવું (૨) જગા પર મુકરર કરવું
(૩) પ્રમાણપૂર્વક સાબિત કરવું
સ્થાપિત વિં [સં] સ્થાપેલું
સ્થાપ્ય પું [સં] આધાર, પાત્ર (૨) સામર્થ્ય
(૩) સ્થાન; મુકામ (૪) રાગનો એક અવયવ
(સંગીત). ઓ જની સ્ત્રીં સ્થાપનું લંબન
કરતો આલાપ
સ્થાપ્ય વિં [સ] ઘણી વાર ટકે તેવું; ટકાઈ
(૨) સ્થિર. -ચિત્ત નં સ્થાપીપણું ઓભાવ
પું જે ભાવો ચિત્તમા સસ્કારરૂપે હમેશાં
વર્તમાન હોય છે અને વિલાપ આઠિથી
અભિવ્યક્ત થઈ રસગુણને પામે છે તે
(રતિ, હાસ્ય, શોક, ક્રોધ, ઉત્સાહ, ભય,
નિંદા, વિરમય અને નિર્વેદ) [કા શા.].
ઠસમિતિ સ્ત્રીં કોઈ મહાનના સામાન્ય બધા
કામો કરતી રહેનારી નાની તેની કાયમી
સમિતિ, 'રેટિન્ડિંગ કમિટી'
સ્થાપી સ્ત્રીં [સં] યાળી; કથરોટ; ખૂમચો.
ઠપુલાકન્યાય પું વાસણમાથી એક
ચોખ્ખો દાણો દબાવી જોઈને બધા ચોખા
ચડ્યા છે કે કાચા છે તે નક્કી કરવામા
આવે છે તેમ, વરતુનો એક અંશ ભણી
સમગ્રની કલ્પના કરવી તે (ન્યા)
સ્થાપર વિં [સ] અચલ, સ્થિર (૨) ખસી
શકે નહિ તેવું (જંગમ)થી ઊલટું (૩) પું
પર્વત. ઠતા સ્ત્રીં
સ્થિત વિં [સં] રહેલું, નિવાસી (૨) અચલ;
સ્થિર ઠપ્રજ વિં [સ] જેની હુદ્દિ સ્થિર
છે એવું; જ્ઞાની
સ્થિતિ સ્ત્રીં [સં] એક સ્થાન કે અવસ્થામા
સ્થિર રહેવું તે (૨) નિવાસ (૩) અવસ્થા, દશા
(૪) પદ, દરજ્જો (૫) મર્યાદા. ઠચુરત વિં
'ગ્રેન્ડરેટેલિવ' ઠશાસ્ર નં 'રેટિલિસ'
(ગા.). ઠસ્થાપક વિં અસલ સ્થિતિને
વળગી રહેનાર (૨) રજર પેડે, વાળીએ તો

વળે પણ છોડી દઈએ કે તરત પોતાની મૂળ
સ્થિતિએ ચાલ્યું ભય તેવું. ઠસ્થાપકતા
સ્ત્રીં, ઠસ્થાપકત્વ નં
સ્થિત્યંતર નં [સં] ખીજ-નવી સ્થિતિ
સ્થિર વિં [સં] હાલત ચાલત ન હોય તેવું
(૨) દંઠ, અટલ (૩) સ્થાયી, નિત્ય (૪) નિશ્ચિત.
ઠતા સ્ત્રીં ઠમિત્ત વિં સ્થિર ચિત્તવાળું
ઠજુદ્દિ વિં સ્થિતપ્રજ્ઞ. ઠવીર્ વિં જેનું
વીચ અચલિત છે એવું, બ્રહ્મચારી
સ્થૂલ(-ળ) વિં [સં] ભડું; મોટું (૨) મૂર્ખ;
જડ (૩) સૂક્ષ્મ નહિ તેવું; સામાન્ય ઇદ્રિયો
તેમ જ હુદ્દિયી ગ્રહણ કરી શકાય તેવું. [-દષ્ટિ
= ઉપર ઉપરની તપાસ, નજર, વિચાર]
ઠતા સ્ત્રીં ઠદેહ પું પચમૂર્તાત્મક સરીર
સ્થૈર્ય નં [સ] સ્થિરતા
સ્નાત વિં [સં] નાહવું (૨) અભ્યાસ પૂરો
કરીને આવેલું હોઈ સમાવર્તન સસ્કાર કર્યો
હોય તેવું (૩) પું તેવા આક્રમી
સ્નાતક પું [સં] જુઓ સ્નાત (૨) વિદ્યાપીઠની
પદવીવાળો; શ્રેણીયુએટ
સ્નાન નં [સં] નાહવું તે, નાવણ (૨) મરણ
નિમિત્તે નાહવું તે; સનાન [-આવણું, લાગણું=
સગાના મરણ નિમિત્તે નાહવાનું થવું. -કરણું
= નાહવું (૨) [લા] મરેલું ગણવું; સખધ
તોડી નાખવો. -આંહણું = કાણ માંડવી]
ઠગૃહ નં નાહવાની ઓરડી
સ્નાયુ પું [સં] માસના તટ, જેનાથી અવયવો
હલાવી કરી શકાય છે. ઠજુદ્દ નં બધાયેલા
મુજબૂત સ્નાયુઓવાળું [ઠતા સ્ત્રીં
સ્નિગ્ધ વિં [સં] લીસુ કામળ (૨) ચીંચુ.
સ્તુપા સ્ત્રીં [સં] દીકરાની વહુ
સ્નેહ પું [સં] પ્રેમ; પ્રીતિ, વહાલ (૨)
ચીકણો પહાર્ય, તેલ. ઠજગન નં એક
ખાલના સ્નેહથી ખેચાઈને કરેલું લગ્ન
ઠસ મેલન નં સ્નેહીઓનો મેળાવડો;
'સોશિયલ ગેધરિંગ'. ઠહલ્લા સ્ત્રીં પ્રેમની
હત્યા; પ્રેમનો બગ કર્યાનો ઢાપ -હકપંજુ
નં [+માકર્ષણ] સ્નેહનું આકર્ષણ -હાધીન
વિં [+મધીન] સ્નેહને વશ, સ્નેહાકિત

-હાળ વિં હેતાળ, સ્નેહવાળું. -હાંકિત વિં [+જક્તિ] સ્નેહી, સ્નેહથી શોભા પામેલું (પત્રમા અંતે પ્રાયઃ લખાય છે) -હી વિં સ્નેહવાળું પ્રેમી (૨) પું (મિત્ર પ્રિયજન સ્પર્ધાવું અંકિં [સં. સ્પર્ધા] સ્પર્ધા કરવી સ્પર્ધા સ્ત્રીં [સં] સરસાર્થ હરીદાર્થ (૨) ધર્મા, દેવ ંસ્પર્ધા સ્ત્રીં હરીદાર્થ, ચડસાચડસી સ્પર્ધાળુ વિં ચડસીલુ (૨) અદેખુ, દેખોલું -સ્પર્શ પું [સં] સ્પર્શવું-અડવું તે (૨) સંસર્ગ (૩) સ્પર્શોન્દ્રિયથી થતુ જ્ઞાન (૪) [લા] લવ, લેશ (૫) અસર (સ સર્ગા કે સ્પર્શની) ંક પું 'ટેન્જન્ટ' (ગ) ંકાલ(-ળ) પું ગ્રહણ શરૂ થાય તે વખત ંકાણુ પું 'ઇન્ટ્રિન્સિક એન્ગલ' (ગ) ંજન્ય વિં સ્પર્શથી થતુ ંજવા સ્ત્રીં જુઓ સ પર્ક-જવા ંતા સ્ત્રીં સ્પર્શ હોવો તે, અસર કે સ સર્ગા ંન નં સ્પર્શ, સ્પર્શવું તે, ંખિ દુ નં 'પોઇન્ટ ઓફ કોન્ટેક્ટ' (ગ). ંખણિ નં પારસમણિ સ્પર્શવું સંકિં [સં સ્પૃશ્] અડવું, સ્પર્શ કરવો સ્પર્શોન્દ્રિય જન પું [સં] (વ્યા.) ક થી મ પર્થતના રપ વ્યજન; તે વ્યજનમાંનો ફરેક સ્પર્શસ્પર્શ પું [સં.], -ર્શી સ્ત્રીં આલડછેટ સ્પર્શોન્દ્રિય સ્ત્રીં [સં] ત્વર્ગિંદ્રિય, ચામડી સ્પષ્ટ વિં [સં.] સહેલાઈથી દેખી કે સમજ શકાય તેવું, ખુલ્લું; સ્ફુટ ંતા સ્ત્રીં. ંવજ્ઞા પું ખસખોલો, ચોખ્ખોચોખ્ખું કહી દેનારો -ધીકરણ નં [સં.] સ્પષ્ટ કવું તે; ખુલાસો -ટોક્કિ સ્ત્રીં [+જક્તિ] સાફ-સ્પષ્ટ કહેવું તે [પલકારો, સ્પંદ પું, ંન નં [સં] થડકો, સ્ફુરણ, કંપ, સ્પિરિટ પું [ઈ] ઘર (૨) બાળવાનો ઘર સ્પૃશ્ય વિં [સં] અડવા યોગ્ય સ્પૃષ્ટ વિં [સં] સ્પર્શયેલુ (૨) [વ્યા] સ્પર્શ-વ્યજનને અંગેનો (વાણીનો પ્રયત્ન) સ્પૃહણીય વિં [સં.] સ્પૃહા કરવા યોગ્ય સ્પૃહા સ્ત્રીં [સં.] ઇચ્છા; ટૂંછા (૨) ઘરકાર, પત્રવા સ્પેનિશ સ્ત્રીં [ઈ] સ્પેન દેશની ભાષા

સ્પેશિયલ વિં [ઈ] ખાસ (૨) પું ખાસ બનાવેલી ચાનો પ્યાલો (૩) સ્ત્રીં ખાસ દોડાવાતી આગગાડી સ્પ્રિંગ સ્ત્રીં [ઈ] સ્થિતિસ્થાપકતાવાળી પોલાડી કમાન કે વાળાનુ ગોળ ચૂછણ સ્ફટિક પું [સં] એક જાતનો સફેદ ક્રીમતી પથ્થર કે નતન ંખણિ પું એક મણિ સ્ફટિક વિં [સં.] સ્ફટિકવું (૨) પું સ્ફટિક સ્ફુટ વિં [સં] ઊધડેલું, વિકસિત (૨) સ્પષ્ટ, ઉઘાડુ ંતા સ્ત્રીં -ટિલ વિં [સં.] ખીલેલું; ઊધડેલું (૨) ખુલ્લું થયેલું [સ્ફૂર્તિ સ્ફુરણ નં, -ણુ સ્ત્રીં [સં] સ્ફુરવું તે (૨) સ્ફુરવું અંકિં [સં સ્ફુર] કંપવું ફરેકવું (૨) એકાએક દેખાવું કે સૂઝવું (જેમ કે, ચળકાટ, વિચાર) (૩) અકુર ફૂટેલો સ્ફુરાયમાન વિં [જુઓ સ્ફુરવું] સ્ફૂરવું, ફૂર્તિલું સ્ફુરિત વિં [સં.] સ્ફુરેલું સ્ફુલ્લ મ પું [સં] તાણખો સ્ફૂર્તિ(-ત્તિ) સ્ત્રીં [સં] જગૃતિ, તેજ, ચ ચળાઈ (૨) સ્ફુરણ ંદાથી વિં સ્ફૂર્તિ આપે એવું સ્ફેટ પું [સં] (ઉપરનુ આવરણ તોડીને) જોરથી ફૂટવું તે (૨) ખુલાસો, ચોખ્ખો નિવેડો (૩) ફોલ્લો સોળો (૪) વર્ણ સાલળતાવેત મનમા ઊઠતો વિચાર-શબ્દાર્થનો બોધ (વ્યા) ંન નં ફોડવું તે (૨) પ્રગટ કરવું તે (૩) શબ્દ; અવાજ સ્ફોરણ નં [સં] સ્ફુરણ [(સ) શિવ સ્મર પું [સં] (સ.) કામદેવ ંહર પું સ્મરણ નં [સં] યાદ, સ્મૃતિ (૨) વારંવાર યાદ કરવું તે ંચિહ્ન નં સ્મારન યાદ આવે તે માટેનું ચિહ્ન ંતિથિ પું મહાન પુરુષનુ સ્મરણ કરવાની તિથિ, જયંતી ંપોથી સ્ત્રીં નોધપોથી ંદક્ષિ સ્ત્રીં યાદદાર; યાદશક્તિ, -ણુ સ્ત્રીં સ્મરણ; સ્મૃતિ -ણિકા સ્ત્રીં (યાદ રાખવાનું ટપકાવી લેવા માટેની) નોધપોથી, 'નોટ બુક' -ણી સ્ત્રીં જપ કરવાની માળા સ્મરણીય વિં [સં] યાદ કરવા યોગ્ય સ્મરવું સંકિં [સં સ્મૃ] યાદ કરવું; સમરવું

સ્મશાન, ઠંભૂમિ(-મી), ઔરંગ્ય જુઓ
'સ્મશાન'મા

સ્મારક વિં [સ] યાદ કરાવનાર (૨) નં
સંભારણ; યાદગીરી કે તે અર્થે કરેલું કાર્ય,
ધર્માત વગેરે ઠંભૂકિત આં સ્મારકરૂપ
અવશેષની લક્ષિત

સ્માર્ત(-ર્ત) વિં [સ.] સ્મૃતિ સંબધી (૨)
સ્મૃત પ્રમાણે સર્વ કર્મો કરનાર (૩)
સ્મૃતિશાસ્ત્રનું નાણુનાર (૪) પું સ્મૃતિનો
પંડિત કે તેને અનુસરનાર,

સ્મિત નં [સ] મદ હાસ્ય

સ્મૃતિ સ્ત્રીં [મ] સ્મરણ; યાદ (૨) હિંદુઓનાં
ધર્મશાસ્ત્રમાનુદરેક (જેમ કે મનુસ્મૃતિ) (૩)
[બૌદ્ધ] વિવેક ને નિર્મલિ. ઠંકાર પું સ્મૃતિ
સ્મરનાર ઠંચિત્ર નં અનુસ્મરણાલેખન;
'મેમરી ક્લોઝ' ઠંદોષ પું સ્મરણનો દોષ.
ઠંભિત્ર વિં સ્મૃતિની આજ્ઞાથી ઊલટું;
અધર્મ્ય. ઠંબ્ર'સ પું સ્મૃતિનો બ્રશ, યાદ-
શક્તિનો નાશ. ઠંમાન વિં અપ્રમાદી ને
વિવેકયુક્ત [બૌદ્ધ] [(૩) વહેતું તે

સ્મ'દન પું [સ.] લક્ષણનો સ્મ (૨) નં ટપકવું તે
સ્પાદાદ નં [સ] અનેકાતવાદ, દરેક વસ્તુને
એકથી વધારે બાજુ હોય અને બધી તે તે
દષ્ટિએ ખરી હોય તેવા (જેન દર્શનનો) વાદ

-દી વિં (૨) પું સ્પાદાદનું કે તેમા માનનાર
સ્પૂત વિં [સ] સીવેલું ભેડી દીવેલું, ભેડાયેલું
સ્પંધરા વિં સ્ત્રીં [સ.] માળા ધારણ કરનારી
(૨) પું એક છદ

સ્પિગ્નિ પું [સ] એક છદ

સ્પજ સ્ત્રીં [સ] માળા, ફૂલનો હાર

સ્પજલુ નં [સ] સવડુ તે

સ્પજું અં કિં [સ] સુ. ઝરું; નીતરું

સ્પષ્ટા પું [સ] અનાવનાર; સ્પનાર (૨) ફૂલિયાનો
સપ્ત; ધર્મ્ય - ઠંટી સ્ત્રીં [સ.] સપ્તનું સ્ત્રીં

સ્પસ્ત વિં [સ] ઊતરી, ખસી કે પડી ગયેલું
સ્પાવ પું [સ] ઝૂલુ ઝૂલુ કે ટપવડુ તે (૨)

ઠંહુ જવ કે ધસાર્ધ જવુ તે; તેમ નીકળેલી કે
વહી જતી વસ્તુ [જેવુ સાધન; સુવ
સુચ સ્ત્રીં [સ.] થી હોમવાનું લાકડાનું કડછી

સુવ(-વા) પું [સ.] ચાટવો, શરવો (યજ્ઞનો)
સ્ત્રીં પું [સ] ઝરો, ઝરણ (૨) પ્રવાહ
ઠંસ્પતી, ઠંસ્પિત્રી સ્ત્રીં [સ.] નદી

સ્પીપર પું [સ] એક નતના ભેડા (૨)
રેલવેના પાટા નીચે નં ખાતો લાકડાનો પાટડો
સ્પેટ સ્ત્રીં [સ.] પથ્થરપાટી

સ્પ સં [સ.] પોતાનું; પોતાનું ઠંકર્મ નં
પોતાનું કર્મ. ઠંકરિપત વિં પોતે કલ્પેલું
કે માનેલું ઠંકાર્ય નં પોતાનું કાર્ય. ઠંકીય
વિં પોતાનું (૨) પોતાના કુટુંબનું ઠંકીયા
સ્ત્રીં પોતાની સ્ત્રી (નાથિકાના બે પ્રકારમાનો
એક. બીજી પરકીયા) ઠંગત વિં નતને જ
લાગુ પડતું, મનમા કહેલું (૨) અં પોતાની
સાથે જ, મનમા (બોલાતું હોય તેમ)

સ્પરણ વિં [સ.] ચોખ્ખું; સાદ ઠંતા સ્ત્રીં
સ્પરણંદ પું [સ.] પોતાની જ મરણ પ્રમાણે
વર્તવું તે ઠંતા, -દિતા સ્ત્રીં. -દી વિં
સ્પરણ કરનાર; સ્વેચ્છાચારી

સ્પજન પું; નં [સ.] સયુ, સંબધી
સ્પજલિ સ્ત્રીં [સ.] પોતાની નતિ કે વગ. -તીય
વિં પોતાની જ નતિ કે વર્ણનું -તીયતા સ્ત્રીં
સ્પત: અં [સ] આપોઆપ, પોતાની મેળે;
બીભની મદદ વિના. ઠંપ્રમાણુ, ઠંસિદ્ધ વિં
નતે જ પ્રમાણરૂપ-આપોઆપ (સિદ્ધ હોય એવું
(જેને બીભ પ્રમાણની જરૂર નથી) ઠંસિદ્ધત્ત,
ઠંસિદ્ધિ સ્ત્રીં સ્વત:સિદ્ધ હોય તે

સ્પત્ર વિં [સ.] સ્વામીન; કંઈના તાબામા
નહિ તેવું. [-પુસ્તક=પોતાની અક્લથી
લખેલું પુસ્તક (૨) એક ખાસ વિષય ઉપર
લખાયેલું અલ્પાકુ પુસ્તક] ઠંતા સ્ત્રીં,
ઠંપણું નં

સ્પત્વ નં [સ] પોતાપણું; સ્વમાન (૨) પોતાની
વિશિષ્ટતા (૩) પોતાનું હોવાનો ભાવ, માલિકી
સ્વદેશ પું [સ.] પોતાનો દેશ; જન્મભૂમિ
-શાભિમાન નં [+ અભિમાન] સ્વદેશનું
અભિમાન-ગૌરવ સાનનું તે -શાભિમાની
વિં સ્વદેશાભિમાનવાળું. -શી વિં પોતાના
દેશનું (૨) નં દેશભાઈ (૩) સ્વદેશની લાવના
(૪) સ્વદેશનો માલ વાપરવાની વૃત્તિ

—શી ધર્મ પું સ્વદેશીનો ધર્મ; પોતાની પડોશની પરિસ્થિતિની સેવા કરવા આરક્ત જગતની સેવા થાય છે એવી ભાવના

સ્વધર્મ પું [સં.] પોતાનાકે પોતાના સ્વભાવ કે વર્ણશ્રિમ પ્રમાણેનો ધર્મ. —શી વિં પોતાના ધર્મનું (૨) પું પોતાના ધર્મનું માણસ

સ્વધા અં [સં] પિતૃઓને બલિ આપતાં કરતો હિરૂગાર (૨) સ્ત્રીં પિતૃઓનો બલિ, ઠકાર પું સ્વધાનો ઉચ્ચાર

સ્વધામ નં [સં] પોતાનું વતન (૨) સ્વર્ગ. [-જગુ, પહોંચવું = ગુજરી જવું]

સ્વન પું [સં] અવાજ

સ્વનિર્માણ નં [સં.] જાતે જ કરેલું નિર્માણ (૨) જાતે જ કરેલી નિર્માણક

સ્વપક્ષ પું [સં.] પોતાનો પક્ષ —ક્ષી વિં પોતાના પક્ષનું (૨) પું પોતાના પક્ષનો માણસ

સ્વપરભાવ સ્ત્રીં [સં] પોતે અને બીજા એવી જુદાઈની લાગણી

સ્વપર્યાપ્તિ વિં [સં] પોતામા જ સમાપ્ત થતું; સંકુચિત, પોતા પૂરતું મર્યાદિત. —મ્ત્રિ સ્ત્રીં [સં.] સ્વપર્યાપ્તિ હોય તે

સ્વપ્રમ નં [સ] ઊંધમાં ભાસતો દેખાવ, સમજું ઠંદશન નં સ્વપ્રમ દેખાવું તે. ઠંદશી વિં સ્વપ્રમ જોયા કરનાર, કલ્પિત સૃષ્ટિમા વિહરનાર ઠંદાપ પું સ્વપ્રમમાં થતો વીર્યપાત ઠંદાપ પું સ્વપ્રમ જોનાર, ભવિષ્યની કલ્પના કરનાર ઠંદાપ અં સ્વપ્રમની પેઠે; ક્ષણિક ઠંદાપ વિં સ્વપ્રમ સેવ્યા કરનાર. ઠંદાપિ સ્ત્રીં સ્વપ્રમા દેખાતી સૃષ્ટિ; કલ્પિત સૃષ્ટિ. ત્રિથ્યા સૃષ્ટિ. —માવસ્થા સ્ત્રીં [+ અવસ્થા] સ્વપ્રમની અવસ્થા, ચિત્તની ત્રણ (ભગવત, સ્વપ્રમ, સુધુષ્ટામાંની એક અવસ્થા (૨) [લા] સ્વપ્રમોષ, —મ્ત્રાંતર નં [+ અતર] + સ્વપ્રમશા. —પું નં સપત્ત; સ્વપ્રમ સ્વપ્રમકાશ વિં [સં] પોતાના તેજ કે જ્ઞાનથી પ્રકાશનાર [સ્વમાન સ્વભાન નં [સં] સ્વત્વનું જ્ઞાન—અસ્મિતા, સ્વભાવ પું [સં] કુદરતથી જ મળેલો ગુણ (૨) પ્રકૃતિ, તાસીર (૩) દેવ, આદત. જો—૭૫

[—પડવો = પ્રકૃતિ બનવી; ખાસ ગુણ યદ્ય જવો (૨) દેવ પડવી.] ઝગ (ઝગ્ય) વિં સ્વાભાવિક. ઝગિદ્ધ વિં સહજ; કુદરતી. —વોક્તિ સ્ત્રીં [+ વક્તિ] જેમા કાઈ વસ્તુના સ્વભાવનું યથાવત વર્ણન કર્યું હોય તેવો અલગર (કા શા.)

સ્વભાષા સ્ત્રીં [સં] પોતાની ભાષા, માતૃભાષા. ઝપ્રેમ પું, ઝપ્રિમાન નં [+ અમિમાન] સ્વભાષા માટે પ્રેમ કે તેનું અભિમાન; તે માટેની માનભરી લાગણી ઝપ્રેમી, ઝપ્રિમાની વિં સ્વભાષાભિમાનવાળું

સ્વભૂમિ (—મી) સ્ત્રીં [સ] જન્મભૂમિ; સ્વદેશ સ્વમાન નં [સં] પોતાનું માન, પોતાની ઇજ્જત સ્વયં અં [સં] પોતાની મેળે, આપોઆપ ઝગચિતિ સ્ત્રીં સ્વયં—જાતે ભગવત હોય કે થયું તે. ઝગત વિં પોતાની મેળે જ અર્પિત થયેલું (૨) પું ઇતક લેનાર માતૃપિતાને ઇતક લેવાવા માટે પોતાની મેળે જ અર્પિત થયેલો પુત્ર. ઝપાક પું જાતે—હાથે રાધવું તે ઝપાકી વિં સ્વયં પાક કરી લેનાર. ઝપૂર્ણ વિં ખીલના આધારની અપેક્ષા ન રાખનાર ઝપ્રકાશ વિં પોતાના તેજથી જ પ્રકાશિત. ઝપૂ વિં પોતાની મેળે જ ઉત્પન્ન થયેલું (૨) પું (સ) શ્રદ્ધા (૩) ધર્મર ઝવર પું કન્યાએ પોતે વર પસંદ કરવો તે (૨) તે માટેનો સમારલ ઝવિકાસ પું પોતાની મેળે—બહારની પ્રેરણા વિના થતો વિકાસ. ઝશિક્ષક પું પોતાની મેળે શીખનાર (૨) પોતાની મેળે પોતાના શિક્ષક થવાય એવું પુસ્તક ઝશિક્ષિકા સ્ત્રીં જુઓ સ્વયંશિક્ષક ૨. ઝશિક્ષણ નં પોતે પોતાને શિક્ષણ આપવું તે ઝસત્તાક વિં ખીલને આધારે નહિ, પોતે પોતા યકી જ સત્તાવાળું; 'સેવરેન'. ઝસિદ્ધ વિં ખીલ સિદ્ધિની જરૂર વિનાનું—આપોઆપ સિદ્ધ ઝસુધારક વિં આપમેળે સુધરી શકે એવું. ઝસેવક પું પોતાની મેળે સેવા કરવા તૈયાર થયેલો માણસ, 'સેવક' ઝસેવક સ્ત્રીં પોતાની હોશથી કરાતી સેવા. ઝસેવકા સ્ત્રીં સ્ત્રી—

સ્વયંસેવક. ૦સ્કૃતિ'(-તિ') સ્ત્રીં સ્વાભાવિક
સ્કુરણ, પોતાની મેળે જ થયેલી સ્કુરણ
સ્વર પું. [સ.] અવાજ, સૂર; ધ્વનિ
(૨) [વ્યા.] જેનો પૂર્ણ ઉચ્ચાર કોઈની
મદદ વિના થઈ શકે તેવો વણ (૩)
સંગીતના સાત સૂરમાનો ફરેક (સા, રે,
ગ, મ, પ, ધ, નિ). ૦આમ પું. સંગીતનું
સ્વરસપ્તક ૦આહુક પું. સંગીતમા એક
અલકાર ંચિહ્ન નં. સ્વરસજ્ઞા. ૦જ્ઞાન
નં. ૦પરીક્ષા સ્ત્રીં સંગીતના સ્વરોની
ઝોળખ. ૦ભક્તિ સ્ત્રીં અમુક શબ્દોમા ર
કે લૂના ઉચ્ચારણમા કરાતો વવારાનો સ્વરનો
ઉચ્ચાર. ૦ભંજ પું. રાગ ખેસી જવો તે
(૨) અધભાવમાનો એક (કા શા). ૦ભાર
પું. (ઉચ્ચારણમા) સ્વર ઉપર દેવાતો ભાર.
૦મંડલ(-ળ) નં. સ્વરોનો સમૂહ. ૦મેળ
પું. (વાદના) સ્વરોનો મેળ (સંગીત)
૦ક્ષિપિ સ્ત્રીં ભુઓ સંગીતલિપિ ૦વાચન
નં. સ્વરલિપિ વાચવી તે. ૦વાદ્ય નં. સ્વર
પ્રકટ કરી શકેલ વાદ્ય ૦વિરોધ પું. સ્વરોની
પરસ્પર વિરુદ્ધતા (સંગીત) ૦વ્યત્યય પું.
સ્વરોનો વ્યત્યય (વ્યા.) ૦શૂન્ય સ્ત્રીં સ્વરોના
ઠેકાણા વિતાનું (સંગીત). ૦શ્રેણી સ્ત્રીં 'હાર્મે-
નિકલ પ્રોગ્રેશન' (ગ). ૦શ્રેણી સ્ત્રીં 'હાર્મે-
નિકલ સીરીઝ' (ગ) ૦સંસ્કૃત નં. સંગીતના
સાત સ્વરોનો સમૂહ ૦સંક્રમ પું. સ્વરોનો
સંક્રમ (સંગીત) ૦સંજ્ઞા સ્ત્રીં સ્વર લખવાનું
ચિહ્ન (૧, ૬, ૧, ૪૦). ૦સંધિ પું. સ્ત્રીં
સ્વરોની સંધિ (વ્યા.) ૦સંયોગ પું. સ્વરોનો
સંયોગ ૦સંવાદ પું. સ્વરોનો પરસ્પર મેળ
ખાવો તે (સંગીત)
સ્વરક્ષણ નં. [સ.] પોતાનું રક્ષણ; આત્મરક્ષણ
સ્વરાજ, -જ્ય નં. [સ.] પોતાનું સ્વતન્ત્ર-
પ્રભસત્તાક રાજ્ય (૨) પોતા ઉપર કાબૂ હોવો
તે ૦ક નં. નામરિકનો પોતા પર કાબૂ
હોવાને લઈને રાજ્યસંસ્થાની ગરજ ન રહે
એવી સુખવસ્થા, 'દિલેસોફિકલ એનાર્કી'
સ્વરાભિધાન નં. [સ.] સ્વગ્ની પારખ (સંગીત)
સ્વરંત વિં. [સ.] અતે સ્વરવાળું

સ્વરંત વિં. [સ.] સ્વરયુક્ત (૨) સુરીલુ (૩)
પું. સ્વરના ત્રણ વિભાગમાનો એક, જેમા
ઉદાત્ત અને અનુદાત્ત બન્નેનાં લક્ષણ હોય
છે ૦ત્વ નં. સ્વરભાર ૦ખંદુ નં. 'હાર્મેનિક
પોઇન્ટ' (ગ). ૦સૂચી સ્ત્રીં 'હાર્મેનિક
પોઇન્ટ' (ગ)
સ્વરૂપ નં. [સ.] ક્ષાટ; આકાર (૨) દેખાવ, વણ
(૩) સુદરતા (૪) લક્ષણ; સ્વભાવ ૦તઃ અં
વસ્તુતઃ, સ્વરૂપની દૃષ્ટિએ ૦વતી વિં. સ્ત્રીં
સુંદર (સ્ત્રીં). ૦વાન વિં. સુંદર, દેખાવડું
સ્વરૈક્ય નં. [સ.] સ્વરોની પરસ્પર એકતા
(સંગીત)
સ્વરોદય પું. [સ.] કાળા કે જમણા નાકમાંથી
નીકળતા શ્વાસ ઉપરથી શુભ કે અશુભ ફળ
કહેવાની એક વિધા
સ્વર્મ નં. [સ.] દેવોનો લોક [-મં જુલું,
સ્વર્ગે જુલું = મરી જવું સ્વર્મનો રસ્તો
હેવો = સારી કીર્તિ મૂકી મરી જવું -એ
આંખળ ખાકી હોલું = ખૂન મગરૂરીમા હોલું.
-મા ધબ રોપવી = મોટું પરાક્રમ કરી
થરા મેળવવો.] ૦મતિ સ્ત્રીં સ્વર્ગપ્રાપ્તિ;
સ્વર્ગલોકને પામવું તે. ૦મંગા સ્ત્રીં આકાશ-
ગંગા. ૦લોક પું. સ્વર્ગ. ૦વાસ પું. સ્વર્ગમા
વાસ (૨) [લા.] મૃત્યુ. ૦વાસી વિં. સ્વર્ગમા
વસનારું (૨) [લા.] મૃત, મરેલું (૩) પું.
દેવ. ૦સુખ નં. સ્વર્ગનું કે સ્વર્ગસમાન
સુખ. ૦ન્ય વિં. ભુઓ સ્વર્ગવાસી
સ્વર્ગમા સ્ત્રીં [સ.] આકાશગંગા
સ્વર્ગીય વિં. [સ.] સ્વર્ગનું (૨) અલોકિક, દિવ્ય
સ્વર્ણ નં. [સ.] સુવર્ણ ૦કાર પું. સોની ૦મય
વિં. સોનાથી પરિપૂર્ણ, સુવર્ણરૂપ
સ્વર્ણની સ્ત્રીં [સ.] ગંગા નદી
સ્વર્લોક પું. [સ.] સ્વર્ગ
સ્વરૂપ વિં. [સ.] શેડુ, ડિયિત
સ્વરૂપ વિં. [સ.] સ્વાધીન ૦તા સ્ત્રીં સ્વાધીનતા
સ્વરૂપ વિં. [સ.] (વ્યા.) પોતાનો બોધ
કરવું (સ્વર્નાય) [આધીન, સ્વાધીન
સ્વસત્તાક વિં. [સ.] પોતાની જ સત્તાને
સ્વસંવિત સ્ત્રીં [સ.] આત્મભાન

સ્વસંવેદ વિં [સં] પોતાની મેળે અનુભવી
શકાય એવું

સ્વસા સ્ત્રીં [સં] બહેન

સ્વસાધ્ય વિં [સં] પોતાથી સાધી શકાય એવું

સ્વસિદ્ધ વિં [સં.] સ્વન સિદ્ધ -દ્ધિ સ્ત્રીં
સ્વનસિદ્ધિ

સ્વસ્તિ અં [સ] 'કલ્યાણ' ધાઓ' એવા
આશીર્વાદાત્મક હિચાર. ઠક પું સ્થાયી
ઠવાયન નં મગળ કાર્યોના આરંભમાં
કરાતો એક ધાર્મિક વિધિ (૨) શુભેચ્છા કે
આશીર્વાદ રહિત આપેલી ફૂલ વગેરેની
ભેટ ઠશ્રી શંખનં કાગળ લખતા રાજ્યાનમાં
લાખતું મગલસૂચક પદ -ત્યયન નં
[+અયન] શાંતિ માટેનું એક અનુષ્ઠાન
(લગ્ન, જનોઈ વગેરે પ્રસંગે કરાતું)

સ્વસ્થ વિં [સં] નીરોગી, તંદુરસ્ત (૨) મજરાટ
કે ઉદ્દેગ વિનાનું, શાંત, સાવધાન ઠતા સ્ત્રીં

સ્વસ્થાન નં [સં] પોતાનું રહેઠાણ

સ્વહસ્ત પું [સં] પોતાનો હાથ

સ્વહિત નં [સં.] પોતાનું હિત

સ્વાગત નં [સં] આવકાર; સત્કાર. ઠકારી
વિં સ્વાગત કરનાર. ઠમ્રમુખ પું
સ્વાગતસમિતિના પ્રમુખ ઠમંત્રી પું
સ્વાગતસમિતિના મંત્રી. ઠમ ઠળ નં
સ્વાગતકારી મઠળ ઠસમિતિ સ્ત્રીં
સ્વાગતનું કામ કરનારી સમિતિ -તા સ્ત્રીં
આવકાર, અભિનંદન (૨) પું એક છંદ
-તાધ્યક્ષ પું [+અધ્યક્ષ] સ્વાગત-પ્રમુખ

સ્વાતંત્ર્ય નં [સં] સ્વતંત્રતા ઠનિષ્ઠ વિં
સ્વતંત્રતામાં નિષ્ઠાવાળું ઠમ્રિય, ઠગ્રેમી
વિં સ્વાતંત્ર્ય જેને પ્રિય છે તેવું ઠયુદ્ધ
નં સ્વતંત્રતા મેળવવા માટેનું કે તેની રક્ષા
માટેનું યુદ્ધ ઠવાદી પું સ્વાતંત્ર્યમાં માનનાર
સ્વાતિ(-તી) સ્ત્રીં [સં] પંદરમું નક્ષત્ર
ઠખિંદુ, ઠયુદ્ધ નં સ્વાતિમાં પડતું વરસાદનું
દીપુ (મોતીની માછલીના પેટમાં જઈ જે
મોતી બને એમ કહેવાય છે)

સ્વાત્માનુભવ પું [સં.] પોતાને યથેચ્છા
અનુભવ (૨) પોતાના આત્માને ઓળખવો તે

સ્વાદ પું [સં] રસને દ્રિયથી થતો અનુભવ

(૨) રસ, આનંદ (૩) ચાખવું તે (૪) રસ,

મલ (૫) મોહ, શોખ [-કરવો = ચાખવું

(૨) સ્વાદીલું થવું -ચખાડવો = સ્વાદ

કરાવવો (૨) અનુભવ કરાવવો (૩) મારવું

-ચાખવો, જોવો = ચાખવું, અનુભવ લેવો.

-પડવો = રચિકર થવું, ગમવું, રસ આવવો

-લેવો = જુઓ સ્વાદ ચાખવો] -દિયલું

વિં સ્ત્રીં, -દિયું વિં -દિટ(-ધ) વિં

રોચક સ્વાદવાળું -દિટ(-ધ)તા. -દીલું

વિં સ્વાદુ વસ્તુઓ ખાવાની ટેવવાળું -દુ

વિં સ્વાદિષ્ટ -દે'દ્રિય સ્ત્રીં [+દ્રિય]

શબ [પોતાની ફરજ

સ્વાધિકાર પું [સં.] પોતાનો અધિકાર (૨)

સ્વાધીન વિં [સં] પોતે પોતાને નિયમમાં

રાખનાર (૨) પોતાના કાબૂ કે વશનું (૩)

સ્વતંત્ર [-કરવું = સોપવું] ઠતા સ્ત્રીં

ઠપતિકા સ્ત્રીં પતિને સ્વાધીન રાખનારી સ્ત્રી

ઠપતિપણું નં પતિ પત્નીને સ્વાધીન હોય તે

સ્વાધ્યાય વિં [સં] વેદ (૨) વેદનો નિયમિત

પાઠ (૩) અધ્યયન

સ્વાનુભવ પું [સં] પોતાનો અનુભવ. ઠરસિક

વિં આત્મલક્ષી, 'સખજેકિટવ' -વી પોતાના

અનુભવનું (૨) સ્વાનુભવરસિક

સ્વાનુભૂતિ સ્ત્રીં [સં] સ્વાનુભવ

સ્વાભાનિક વિં [સં] કુદરતી, અનૃત્રિમ ઠતા

સ્ત્રીં, ઠત્વ નં

સ્વાભિમાન નં [સં] પોતાને માટેનું અભિમાન,

સ્વામાન. -ની વિં સ્વાભિમાનવાળું

સ્વામ પું (૫.) જુઓ સ્વામી

સ્વામિતા સ્ત્રીં, સ્વામિત્વ નં [સં] ધણી-

પણું, માલિકી ઠવાચક વિં (વ્યા)

સ્વામિત્વનો બોધ કરતો (પ્રત્યય)

સ્વામિની સ્ત્રીં [સં] શેઠાણી, ધણિયાણી

સ્વામી પું [સં] પતિ (૨) માલિક (૩) રાજ

(૪) સાધુસંતને બોલાવતા વપરાતું ઠબોધન.

ઠદ્રોહ પું પોતાના માલિક કે રાજ પ્રત્યે

બેવડાઈ ઠદ્રોહી વિં (૨) પું સ્વામીદ્રોહ

કરનાર. ઠનારાયણ પું (સં.) એ નામથી

ચાલતા ધાર્મિક સંપ્રદાયના પ્રવર્તક.
 ણારાયણિયો વિં પું સ્વામીનારાયણ
 સંપ્રદાયનો અનુયાયી (જરા તુચ્છકારમા).
 ણારાયણી વિં સ્વામીનારાયણનું, -ને
 લગતુ ણિધા પું પોતાના સ્વામી પ્રત્યે
 વફાદારી [હકૂમત

સ્વાયત્ત વિં [સં] સ્વાધીન. ણા સ્ત્રીં પોતાની
 સ્વાયત્તુ વિં [સં] બ્રહ્મ સખંધી બ્રહ્મનુ
 (૨) પું સ્વયંભૂ બ્રહ્માના પુત્ર-પ્રથમ મનુ
 સ્વારસ્ય નં [સં.] સ્વાભાવિક રસ કે ઉત્તમતા
 (૨) મર્મ; ખૂબી [સાથે અભેદ
 સ્વારાજ્ય નં [સં] સ્વર્ગનું રાજ્ય (૨) બ્રહ્મ
 સ્વાર્થ પું [સં.] પોતાની મતલબ, પોતાનું હિત
 ણ્યામ પું સ્વાર્થનો ત્યાગ; આપભોગ.
 ણદષ્ટિ સ્ત્રીં સ્વાર્થની નજર ણપદુ વિં
 સ્વાર્થની બાબતમાં પાકું, ચાલાક, સ્વાર્થસાધુ.
 ણપરાયણુ વિં સ્વાર્થનો જ વિચાર કરનાર;
 સ્વાર્થી. ણપરાયણુતા સ્ત્રીં. ણબુદ્ધિ સ્ત્રીં
 સ્વાર્થદષ્ટિ ણવૃત્તિ સ્ત્રીં સ્વાર્થની વૃત્તિ.
 ણસાધક, ણસાધુ વિં પોતાનો સ્વાર્થ
 સાધનાર. -ધાનુમાન નં [+ અનુમાન]
 પોતાને માટે, પંચાવયવ વાક્યના પ્રયોગ
 વિના કરેલું અનુમાન-રિંક વિં સ્વાર્થવાચક.
 -ર્થી, -ર્થી છું વિં સ્વાર્થવાળું; આપ
 મતલબી; એકલગેદ

સ્વાવલંબન નં [સં.] સ્વામય સ્વાવલંબી
 વિં સ્વાશ્રયી
 સ્વાશ્રય નં [સં] પોતાની પર આધાર રાખવો
 તે થી વિં પોતા પર જ આધાર રાખનાર
 સ્વાસ્થ્ય નં [સં.] સ્વસ્થતા (૨) તંદુરસ્તી
 સ્વાહા સ્ત્રીં [સં.] (સં.) અગ્નિની સ્ત્રી (૨)
 અં અગ્નિમાં આહુતિ આપતાં બોલાતો
 શબ્દ. [-કરણું = ખાઈ જવું. -થણું = બળી

જવું. પાચમાલ યઈ જવું (૨) ખવાઈ જવું]
 ણકાર પું 'સ્વાહા' એમ બોલવું તે ણપતિ
 પું (સં.) અગ્નિ [બનાવટી વેશ
 સ્વાંગ પું [સરં હિં. સ્વાંગ, મ. સોંગ] સોમ;
 સ્વાંત નં [સં.] અતઃકરણ
 સ્વાંત(-તી) જુઓ સ્વાતિ. ણજુંદ નં જુઓ
 સ્વાતિજુંદ
 સ્વીકરણુ નં [સં] સ્વીકારવું તે (૨) પચાવીને
 પોતાનું કરવું તે; 'એસિમિલેશન'
 સ્વીકાર પું [સં.] સ્વીકારવું ને. ણક વિં
 સ્વીકાર કરનાર [કરવો; કબૂલ કરવું
 સ્વીકારવું સંક્રિં [સં] સ્વીકારણુ અગીકાર
 સ્વીકાર્ય વિં [સં] સ્વીકારવા યોગ્ય
 સ્વીકૃત વિં [સં.] સ્વીકારેલું
 સ્વીકૃતિ સ્ત્રીં [સં.] સ્વીકાર [સ્વકીયા
 સ્વીય વિં [સં.] પોતાનું -યા સ્ત્રીં પોતાની સ્ત્રી,
 સ્વેચ્છા સ્ત્રીં [સં.] પોતાની ઇચ્છા. ણચાર પું
 [+ આચાર] પોતાની મરણ પ્રમાણે વર્તવું તે.
 ણચારિણી વિં સ્ત્રીં, ણચારી વિં સ્વેચ્છાચાર
 કરનાર. ણસ્વીકાર પું સ્વેચ્છાથી સ્વીકારવું
 તે -ચિછત વિં પોતે ઇચ્છેલું, મનપસંદ
 સ્વેદ પું [સં.] પરસેવો (૨) [કા. શા.] અણ-
 લાવમાનો એક ણજ વિં પરસેવામાથી થયેલું
 (૨) નં સ્વેદજ શબ્દેજ તુ ણને નં પરસેવો
 (૨) પરસેવો લાવવો તે (૩) તેવું ઔષધ
 સ્વૈચ્છિક વિં [સં.] સ્વેચ્છા પ્રમાણેનું, મરજિયાત
 સ્વૈર વિં [સં] મરણમાં આવે તેમ વર્તનાર;
 સ્વચ્છદી; નિરકુશ ણ્તા સ્ત્રીં. ણવિહાર
 પું મરણ મુજબ વિહરવું તે -રાચાર પું
 [+ આચાર] મરણ મુજબનું આચરણ -રણ
 સ્ત્રીં સ્વચ્છદી-વ્યાસિચારિણી સ્ત્રી
 સ્વોપાનિત વિં [સં.] પોતે જાતે રજેલું-
 મેળવેલું; આપકમાઈનું



હ પું [સં.] ચોથો ઊભાક્ષર. ંશ્રુતિ ઓ
જુઓ હકારશ્રુતિ

હક(-ક) પુ [જુઓ હક] કવો; અધિકાર
(૨) દસ્તરી; લાગો (૩) કર્તવ્ય, કરજ (૪)
સત્ય; ન્યાય (૫) વિં વાળખી; સાચુ;
સત્ય. [-અદા કરવો = કરજ બજાવવી.
-કરવો = અધિકાર - માલકી કાબવવા.
-ચાલવો = અધિકારનો અમલ થવો. -થવું
= મરણ પામવું -થવો = અધિકાર થવો.
-દબાવવો, મારવો = રીત અનુસાર બે
જેને મળવું જોઈએ તે તેવું પડાવી લેવું
-પહોંચવો = અધિકાર કે હકદારી હોવી.
-મી = તરફેણમા; પક્ષમા, લાલમા] ંતલશ્રી
સીં [ફા] કાઈનો હક હુઆવોતે, અન્યાય.
ંતાલા પુ [+ જ તજાલા] પરમેશ્વર,
પ્રુકાતાલા. ંદાર વિં હક ધરાવત ર (૨)
વાળખી. ંદારણુ વિં સીં જેનો હક
પહોંચતો હોય એવી (સી) ંદારી સીં
હકદારપણું ંના (ંહ) કે અં વગર કારણે
હકકેઠક વિં ખીચોખીચ ચિકાર
હકતલશ્રી, હકતાશા, હકદાર, -રી, હકના
(ંહ) કે જુઓ 'હક'મા
હકમક અં [સરં હિં] અર્થ સમજ્યા વગર;
બકતુ હોય એમ [લવાજમ, દસ્તરી
હકસાઈ સીં [અ. હક્ક + શાહી ફા.] હકતું
હકાર પુ [સં] હ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર
(૨) હા પાડવી તે. [-હાજુવો = હા કહેવી,
કબૂલક] ંશ્રુતિ સીં હશ્રુતિ; ઉચ્ચારણમા
હકાર સંભળાવો તે -રંત વિં [+ જંત]
અંતે હકારવાણું

હકારવું સંકિં [પ્રા. હકાર, સરં મ. હકારણેં,
હિં. હકારના] હોકારો કે હાકલ કરીને કહેવું
હકારં નં [જુઓ હકારવું] હાક મારીને
બોલાવવું તે, તેડું
હકારો પુ [જુઓ હકારવું] હાક મારીને
બોલાવત રો, નોતરિયો (૨) હોકારો [-કરવો,
મારવો = હોકારો કરીને બોલાવવું]

હકાલવું સંકિં [સરં હકારવું; સરં મ
હકારણેં] હાકી કાલવું (૨) હાંવુ. ચલાવવું
(૩) હાક મારીને બોલાવવું; હકારવું
હકીકત સીં [અ] ખરો અહેવાલ કે ખીના
(૨) ખરી ખબર કે બાતખી (૩) ખીના,
ખબર (૪) સત્ય. ંદોષ પું હકીકત -
ખીના કે બાતખીને અંગેનો દોષ - તેની બુલ
હકીમ પું [અ] યુનાની વૈદ કરનારો;
મુસલમાન વૈદ -મી સીં હકીમપણું.
-મું નં યુનાની વૈદ

હકૂમત સીં [અ. હુકૂમતી] સત્તા, અધિકાર
(-ચલાવવી, બોગવવી). -તી વિં
હકૂમત સબધી

હક પું [અ] જુઓ હક
હકક વિં એક [ઉદ્ગાર (૨) આહવાન
હકાર પું [પ્રા. (સં) હાકાર] 'ચલ' એવો
હગમગ સીં [સરં હિં. હકાવક્કા] એકીટસે;
ટગર ટગર. ંવું અંકિં એકીટસે જોઈ
રહેતું (૨) બચથી કધાઈ જવું

હગ મર ટપર નં ['હિ ગ, મરી, ટોપતો'
પરથી] કાનામાતરના ઠંગણા વગરતું લેખન
કે તે કરવા જેટલું બજતર

હગવું અંકિં [સ હદ, સરં હિં. હગના,
મ હગણેં] (કા) જુઓ અમલુ

હચમચ સીં જુઓ હચમચાટ ંવું અંકિં
['હચ' (૨૫૦) નો દિર્ઘાવ, સરં હિં. હચના]
હગમગવું, પાયામાથી કે સાધામાથી હાલી
જવું. -ચાટ પું હચમચાવવું તે -ચાવવું
સંકિં 'હચમચવું' તુ પ્રેરક

હયાકો પું જુઓ હિયાકો

હજ સીં [અ. હજ્જ] ભત્રા (મકાની)

હજમ વિં [અ હજમ, સરં હિં] પચેલું;
જરેલું (૨) [લા.] ઉચાપત કરેલું. -મિમત
સીં પાચનક્રિયા, પાચન

હજરત પું [અ.] માલિક, સ્વામી, ઓમાન
(૨) (મુસલમાનોમા) મોટા કે પૂજ્ય માણસને
લગાડાતો માનવાચક શબ્દ (૩) સીં મોટા

માણસોની સભા. [-બરવી = મોટા માણસોની મંડળી બોલાવવી (૨) એક યોગ-પ્રયોગ કરવા જે વડે મોટા માણસોની સભા બરેલી બતાવાય છે.]

હબરલઅરવદ પું [મ.] કાબામાનો કાળો પથ્થર હબમ પું [મ. હજામ] વાળંદ [-તું કરવું = હબમનો ધંધો કરવો, માથું મૂડવું (૨) [લા.] ભણ્યાગણ્યા વિના આણકાઉ ધંધો કરવો.] વડી સ્ત્રી વાળંદણ, હબમની સ્ત્રી (તુચ્છ-કારમા). વડ સ્ત્રી મુકન, વાળ કાપવા કે બોલવા તે (૨) [લા.] નકામી નિરર્થક મહેનત (૩) કડક ટીકા કરવી ઊંચું લઈ નાખવું તે. વપટી સ્ત્રી હબમતનુ કામ (તિરસ્કારમા). [-કરવી = નવરા બેસી રહેવું, નકામા કામ પાછા કાળ બગાડવો.]

હબર વિં [ફા.] '૧૦૦૦.' [-આડાં = પુષ્કળ. -ધંટીનો લોટ ખાવો = ધણો અનુભવ હોવો, ઘણી મુસાફરી કરી હોવી. -હાથનો ધણી = પરમેશ્વર.]

હબરી વિં [હબર પરથી] હબરની ઊપજવાળું (૨) હબર ભાગ કે અવયવવાળું (૩) પું એક ફૂલઝાડ ંગોટો. પું હબરીનું ફૂલ હહ (-હ) અં [મ. અચાપિ, સરં મ. અજુન] અત્યાર લગી (૨) હવે પણ હહરો પું [અ.] મિનારાઓવાળો સુંદર રોબો (૨) [લા.] મોટી નામનાનું કામ (કટાક્ષમા) હહ સ્ત્રી બુઓ હહ

હબૂર સ્ત્રી [અ. હુજૂર] 'આપ' અર્થનો હરબારી કે મુસલમાની વિલેકમા વપરાતો ઉદ્ગાર (૨) હાબરી, તહેનાત [-બરવી = તહેનાતમા રહેવું.] -રાત વિં મોટા માણસની કે રાબની તહેનાતમા રહેનાર (અંગરક્ષક) (૨) સ્ત્રી [સરં મ. હુજારાત] હબૂની ખડી શેબ; અગરક્ષક સેના. -રિયો પું તહેનાતમાં રહેનારો નોકર (૨) અંગૂછો; રૂમાલ. -રી પું હબૂરિયો (૨) સ્ત્રી તહેનાત સેવાચારી હટ અં [બુઓ હટવું] દૂર ખસ' એ અર્થનો (છણકા કે તુચ્છકારનો) ઉદ્ગાર [ખટકવું તે હટખટ સ્ત્રી [હટ + ખટ (ખટકવું)] મનમા

હટાણું નં [સં, પ્રા. હટ્ટ] બબરકામ; ખરીદ કામ (૨) ખરીદવા વેચનાનો ધંધો. [-કરવું = ખરીદવાનો કે વેચવાનો ધંધો કરવો (૨) બબરકામ કરવું; ખરીદકામ કરવું]

હટારિયું નં [સં, પ્રા. હટ્ટ ઉપરથી] હાટિયું હટ પું. સ્ત્રી [સં.] છદ, ખોટો આગ્રહ [-ઉપર આવવું, -પકડવી, -માં આવવું, -લેવી, હટે ચડવું, બારાડું = હડ કરવી.] ંયોમ પું અસત, પ્રાણાયામ વગેરે ક્રિયાઓ દ્વારા સવાતો યોગનો એક પ્રકાર ંવિધા સ્ત્રી હંયોમની વિધા વહું ચં કિં [સરં હિં. હઠના] હડકરવી -ઠાચહ પું [અગ્રહ] હંપૂવંક આગ્રહ. -ઠાણું, -કિયું વિં હડીલું જિદી -હીલાઈ સ્ત્રી હડીલાપણું. -હીલું વિં હંવાણું, જિદી (૨) હટે નહિ તેવું; મટે નહિ તેવું [હડીલો હનુમાન = હનુમાન જેવો હડીલો -આગ્રહી માણસ.] -ઠેઠ સ્ત્રી આગ્રહ; આજી -હી વિં હડીલું હડવું અંકિં [હિં. હટના; સરં મ. હટળે] ખસવું (૨) પાછા પડવું (૩) બુઓ 'હડ'માં હઠાણું, હકિયું, હડીલું, (-લાઈ) હટેઠ, હઠી બુઓ 'હડ'મા

હહ (-હે) અં [રવં; સરં હટ] બુઓ હહે હહકવા પું [સં. અલર્ક (હહકાયેલો ફૂતરો) + વા (સં. વાત)] ફૂનરા, શિયાળવા વગેરેને થતો એક રોમ જેથી તે જેને તેને કરડવા ધાય છે (૨) [લા.] તેના જેવો ગાડો આવેગ. [-થવો, લાગવો = હહકવાનો રોગ થવો, હહકાયું થવું (૨) તેના જેવો ગાડો આવેગને વશ વર્તતા થવું. -હાલવો = હારે હહકવા લાગવો] વ્યું વિં હહકાયું [તે, હહકું હહકાઈ સ્ત્રી [બુઓ હહકવા] હહકાયું હોવું હહકાણું, -થેલું વિં [બુઓ હહકવા] જેને હહકવા થયો હેય એવું

હહકું (-ણું) નં બુઓ હહકવા [હહે થવું તે હહતખડ સ્ત્રી [હહ + તગડ] બ્યાત્યાંથી હહે હહતાલ સ્ત્રી [બુઓ હરતાલ, સરં હિં.] એક ઉપધાતુ [-મારવી લખેલું છેડી નાખવું; રદ કરવું (પહેલા હહતાલ વડે શાહીનો રંખ

હડાવતા તે ઉપરથી)]

હડતાલ(-ળ) સ્ત્રીં [હડ (સં કટ્ટ=કુકાન)+
તાલ (તાણુ), સરં હિં] કામધંધો બધ કરવા
તે (શોક કે વિરોધ બતાવવા.) [-પડવી =
કામધંધો બધ થવો.] -લિ(-ળિ)યો. પું
હડતાળમાં લગેલો (ર) હડતાળ પડાવવામાં
આગેવાની લેનાર [(કા) હડસેલો

હડદો, ઠંડો પું ['હડ' ઉપરથી; સરં મ હડદા]
હડધૂત સ્ત્રીં [હડ + ધુતકારવું] ચારે બાજુથી
હડતગડ થવી તે (ર) વિં ચારે બાજુથી
તિરસ્કાર પામેલું

હડપ સ્ત્રીં જુઓ અડપ; આગ્રહ (ર) અં
[રવં, સરં હિં, મ] એકદમ ને ત્વરથી,
હડફ. [-કરવું, કરી જવું = એકદમ ગળે
ઉતારી દેવું (ર) [લા] અન્યાયી રીતે પડાવવું
-હજમ કરવું -હઈને = એકદમ ને ત્વરાથી.]
ઠડું સંકિં ગળી જવું, હડપ કરવું

હડફ અં જુઓ હડપ. ઠડું સંકિં (ચ)
ફેન્ડ પૂટ નાખવું. ફગાવવું (હડફી દેવું)
હડપથી સ્ત્રીં [સિં. ફનુ + સં પટ્ટી; સરં મ
ફળવટી] જ્યાં ફાટી ઊભે છે તે નીચલા
જડખાનો લામ

હડપડું સંકિં જુઓ 'હડપ'માં
હડફ(-ફે)ટ સ્ત્રીં જુઓ અડફટ
હડફડું સંકિં જુઓ 'હડફ'માં
હડફે પું [અ બાલુક્તહ = રખડેલ, અભણ્યો]
જડસો; મૂખ (ર) ધખો, હડસેલો (૩) [દે.
હડપ્પ, સરં મ હડપા, કા. હડપ] ઇચ્છેતરો
હડ(-ર)ખડવું અંકિં [સરં હિં હડવડના]
નાહિંમત થઈ જવું (ર) મકારવું

હડ(-ર)ખડાટ પું [હડખડવું પરથી] ગભરાટ
હડસાંકળ સ્ત્રીં [દે હઢિ (હેડ) + સાંકળ]
સ્ત્રીઓના પગનું એક ધરેણું (ર) પું [જુઓ
હડસાંકળ] એક ભનનો વેલો, જેનું દૂધ ને
પાન ઢવામાં વપરાય છે

હડસેલવું સંકિં ['હડસેલો' પરથી] હડસેલો
મારવો, ધક્કેલવું [સારિતમ્] ધક્કો
હડસેલો પું [સરં દે હટ્યહિંસ સં હસ્તાપ-
હડહડ અં [રવં, સરં દે = એક રવ (ર)

વાપ] સડસડ (ઊકળવાનો અવાજ) (ર)
જુઓ હડે હડે. ઠડું વિં ઊકળવું (ર) [લા]
સુરત; પાકું; પૂરેપૂરું ઠડું અંકિં હડહડ
અવાજ સાથે ઊકળવું [મેળ (હિસાબનો)
હડાકો પું [રવં] પડવો (ર) ['હાડ' ઉપરથી?]
હડી સ્ત્રી [જુઓ હડડું] ઘાટ [-કાઢવી,
મેલવી = ઢોલવું] -રિયાદોટ, -રિયાપાટી
સ્ત્રીં આમ તેમ ઢોડાઢોડ

હડડ(-ડે)ઢાટ, હડડડ અં [રવં] બેરથી
હડી કાઢવાનો કે ધસવાનો અવાજ

હડડડું અંકિં [રવં] હડડડું કરવું
હડે અં [જુઓ હડ] ફૂતરાને હાકવાનો ઉદ્ગાર
હડેઢાટ અં જુઓ હડુઢાટ
હડે હડે સ્ત્રીં હડે હડે કરવું તે (ર) [લા.]
આવકારનો અલાવ; અવગણના

હડો પું [સરં મ હડયા] જુઓ અડો
હડુફું સંકિં [પ્રા હળ (સં હન)] મારી
નાખવું, જીવ લેવો, નારા કરવો (ર) [પ્રા
સંગા (સં સંગા)] + સમજવું (૩) (ચ)
સુણવું; સાલણવું

હણહણ સ્ત્રીં [રવં] જુઓ હણહણાટ. ઠડું
અંકિં (ધોડો નાનમાંથી કરે છે તે અવાજ)
-હણાટ પું, -હણાટી સ્ત્રીં હણહણવું તે
હણિયું નં [પ્રા હળ (સં હન)] માંડી હાકનારને
મેસવાની પાટકી (ર) [હણવું પરથી] આડું
હન અં [રવં] પશુ વગેરેને હાડી કાઢતા
ખોલાનો ઉદ્ગાર (ર) સ્ત્રીં (બાળભાષામાં)
મારવું તે (-કરવી)

હત વિં [સિં] હણાયેલું; મરાયેલું, ધવાયેલું (ર)
નિકૂટ, હલકું ઠભાગિની વિં સ્ત્રીં ઠભાગી
વિં કમનસીબ, અભાગિયું ઠભાગ્યું નં
કમનસીબ, ફર્જિયું. ઠભાગ્યું વિં બળરહિત;
શક્તિહીન ઠડું સંકિં + હણવું -તાર્થ
વિં [+ અર્થ] નિષ્ફળ, 'કૃતાર્થ'થી ઊલટું.
-તારા વિં [+ આજ્ઞા] નિરાશ, નાસીપાસ
-તોતસાહ વિં [+ વત્સાહ] જેનો ઉત્સાહ
કે ઉમંગ નાશ પામ્યો હેય એવું

હટું (-તી સ્ત્રીં, -તો પું) [સરં પ્રા હુત
(સં મૂત)] 'હણવું'નું ભૂં કાં [-નહોતું

યર્ધ જુલું = ધરમૂળથી નાશ પામવું; નાશરોષ
 યર્ધ જવુ. હુનો હુતી = ધણીધણિયાણી.]
 હત્યા સીં [સં] યાત, વધ; જીવ લેવો તે (૨)
 'પ્રાણીને મારવાથી લાગતો દોષ. [-ચોટવી
 = હિંસાથી થતો દોષ લાગવો. -લેવી,
 વહોરવી = વધ કરવો, તથા તે કારણે
 ચોટતા દોષના ભાગી થવું.] ઠકાંડ પું.
 ભારે હત્યા કે સહારનો બનાવ. ઠકું વિ.
 [સં. હત્યા + કારક; સરં મ., હિં હત્યારા]
 હત્યા કરનારું; ધાતકી

હથોટી (-ટો) પું. હાથનું એક ધરેણું
 હથવાર વિંઝીઝમ્મુક એક માણસને (હાથને)
 જ દોહવા દે એવી ટેવાયેલી (ગાયને સ)
 હથિયાર નં [દે. હથિયાર] શસ્ત્ર. આયુધ
 (૨) સાધન (૩) ઓભર. [-ઉંચકવાં,
 ઉમામવાં, પકડવાં, લેવાં, સજવાં = યુદ્ધ
 માટે તત્પર થવું] ઠખંધ વિં. સશસ્ત્ર.
 ઠખ ધી સીં હથિયાર રાખવાની બંધી-મના
 હથેલી (-ળી) સીં [સં હસ્ત + તલ કે સ્થલી
 ઉપરથી, સરં હિં.] છતા પલનો સપાટ
 ભાગ. [-દેખાડવી = કાઈ મળશે નહીં
 એમ સૂચવવું, કાઈ ન આપવું -માં નચાવવું
 = તફાવત પોતાને વશ-રમકડા જેવું બનાવી
 દેવું -માં પૃથ્વી આવી જવી = ભારે
 સંકટ આવી પડવું -માં પૃથ્વી એવી =
 પૂર્ણ ચડતીમાં હોવું -માં રૂપન' બતાવવું,
 હીરા બતાવવા = મોટી મોટી આશાઓ
 આપી રમાડવું -ઠમવું.] [પાણિગ્રહણ
 હથેવાળો પું. [દે. હથેલે] જુઓ હાથેવાળો,
 હથેળી સીં જુઓ હથેલી
 હથોટી સીં [હાથ ઉપરથી, સરં હિં હથોટી]
 હાથનો કસબ, આવડત (૨) મહાવરો; ટેવ
 [-પડવી]
 હથોડી સીં [હાથ ઉપરથી; સરં મ હાથોડા,
 હિં હથોડા] ડીપવાનું કે ઠોકવાનું મોગરી
 જેવું સાધન. [-ને ચીપિયા કઈને મ'ડવું
 = ખતપૂર્વક કામમા લાગવું] -ડો પું.
 મોટી હથોડી, માણ
 -હથુ વિં [હાથ ઉપરથી] (સમાસમા) હાથના

માપનું. ઉઠાં અઢીહથુ' (૨) હસ્તક; હાથનું.
 ઉઠાં એકહથુ'
 હઠ સીં [જ. હઠ] મર્યાદા, સીમા; અવધ
 (૨) અંત, છેડો. [-આવવી, થવી =
 પરાકાષ્ટાએ પહોંચવું; અતિશય થવું.
 -ઓળંબવી, વટાવવી = મર્યાદા બહાર
 જવું. -કરવી, વાળવી = આડો આક વાળી
 દેવો, પરાકાષ્ટાએ પહોંચાડવું -મળવી = બે
 સીમાઓ એકઠી થવી] ઠનિશાન નં હઠ
 બતાવનારું નિશાન. ઠપાર અં મર્યાદા
 વિના; અતિશય (૨) હઠની બહાર ઠપારી
 સીં હઠ બહાર થવું તે
 હઠિયો પું [જ હઠિયજ] નજરાણું; ભેટ;
 ધનામ (૨) [કા.] બહારગામથી ઘેર આવતી
 વખતે બાળકો કે બીજા માટે પ્રેમપૂર્વક
 આણેલી ચીજ
 હુદીસ સીં [જ.] પચમખર સાહેબના
 પ્રસંગોપાત્ત કહેલા વચનો કે દરમાનોનો
 સંગ્રહ; મુસલમાનોનો સ્મૃતિગ્રંથ
 હુદૂદ સીં [જ.] ચતુઃસીમા [આનાકાની
 હુનકન સીં [હા + ના, સરં આનાકાની] હાના,
 હુનન નં [સં.] હણવું -જીવ લેવો તે
 હુનરહું સંકિં કનહું
 હુલ (-નૂ) સીં [સં] હડપચી. ઠમાન પું.
 (સં.) મારુતિ; રામના પ્રખ્યાત વાનર બક્ષ.
 [-હડીઓ કાઢે છે (ધરમા) = કશી માલ-
 મતા ન હોવી] ઠમાનકૂદકો પું. હનુમાનના
 જેવો લાખો ફૂંકો; 'લોંગ જપ'. ઠમટી
 સીં જુઓ હડપચી
 હુનો પું [સરં મ. હુણા] (કા.) ઘોડીના પલાશ-
 ઉપર નાખવાનો ખડિયો (૨) [સં. સંજા, પ્રા.
 સંજા] [ચ.] સ્મૃતિ કે સંભારણું આપવું
 (-આપવો, જામવો, જમાડવો)
 હુખ (-રપ) અં [રવં] એવા અવાજ સાથે
 (ખાવું). [-કરવું, કરી જવું = ખાઈ જવું;
 હડપ કરી જવું.]
 હુમતો, હકતો [ફા.; સં. સપ્તાહ] પું. સપ્તાહ;
 અઠવાડિયુ (૨) થોડે થોડે પૈસા ભરવા ઠરેલી
 સુલત, તે તે સુલતે ભરવાની રકમ. [-કરવો,

ખાંધવે = ભરણુ ભરપાઈ કરવા માટે હપતા નક્કી કરવા. -પહવે = ઠરાવેલી મુદતે નક્કી કરેલી રકમ કે ભાગ ન ભરાવે. -ભરવે = ઠરાવેલ હપતા પ્રમાણે નાણા કે ભાગ ભરપાઈ કરવો.]-તાવાર અં હપતા પ્રમાણે હપતક સ્ત્રીં [જુઓ હપતક. સરં મ] સખત બીક; કાળ (-ખાવી, -ભાખવી) ઠણું અંકિં કાળ પડવી; ચોકડુ
હપશી(-સી) પું [જ] આક્રિકાનો વતની -સણ સ્ત્રીં હપસીની કે હપસી સ્ત્રી
હપશી(-સી)મૂઠ સ્ત્રીં [સરં જ. હસ = કેદ + મૂઠ] છોડી છૂટે નહિ એવી મૂઠ (ર) [લા] ખોટો મતાગ્રહ કે હઠ
હપહપ અં [રવં] (નળમાથી પાણી ભરથી નીકળવાને અવાજ). -ખાટ પું હપહપ અવાજ (ર) ઘોઘાટ
હપૂકપોળી સ્ત્રીં એક ખાળરમત
હમચી, -ચડી સ્ત્રીં તાનમા ઊઞળીને લીધેલી કૂંડી-ધુમરડી (જેમ કે, દેવી આમળ ધૂણતાં કે કૂંડતા) [-ખૂંદવી]
હમબત વિં [ફા.] પોતાની ભતિતું
હમકી સ્ત્રીં [સં જહમ્ પરથી] મગરડી, હુંપક
હમ(-ખ)ણું અં જુઓ હવણા; હાલ
હમદરી સ્ત્રીં [ફા.] સમભાવ, દિલસોજી
હમદીન વિં [ફા] એક ધર્મનું
હમરાહી સ્ત્રીં [ફા હમરાહ, સરં મ હમરાઈ] સોખન; સંગાત [વતનવાળુ
હમવતની વિં [ફા. હમવતન] એક જ મૂળ-
હમરીયો પું [ફા હમસાયહ? સરં મ હમચા] મોટા કાઠાનુ-મોટું માણસ [ખચકી (૧)
હમાચો પું [સરં મ હમિચા] (કા.) મુસાફરીની
હમામ નં [જ હમ્મામ] નાહવાની જગા, ંખાતું નં રેનાનચૂક, ગુસલખાતુ
હમામદરતો પું [ફા. હાવનદસ્તહ, સરં મ] ખાડણીપરાઈ (ર) ખાડણીનો દસ્તો; પરાઈ
હમાજ પું [જ હમ્માલ] બોલો કપાડનારો; મળર -હી સ્ત્રીં હમાલનુ કામ; હમાલપણું
હમિયાણી સ્ત્રીં [ફા હમ્યાન, સરં મ હમાળી] (રૂપિયા ભરવાની) કોથળી (ર) (લા.) ધન, ડોલત

હમી, ંદાર ંદારી જુઓ હામી, ંદાર, ંદારી [એક પ્રકાર
હમીર પું [સરં હિં, મ.] કલ્યાણ રાખનો
હમેજ પું [જ હમ્જ] ગર્ભ (ર) સ્ત્રીં [જ હિમાજલ] ચપરાસ, પટો; પટા પરની તખ્તી. [-રહેવો = સગર્ભા થવું]
હમેશ અં [જ.] રોજ, નિત્ય ંગી સ્ત્રીં [ફા.] અવિવિછળતા, નિરંતરતા (ર) અનંતપણુ -શાં અં હમેશ
હય પું [સં.] ઘોડો, અર્થ. ંઝીવ પું (સં) વિંજુ ંઝીવા સ્ત્રીં (સ.) ફર્ગા. ંઘળ નં ઘોડેસવાર લશ્કર ંમેધ પું અર્થમેધ ંશાલા(-ળા) સ્ત્રીં અર્થશાળા, ઘોડાર હયખત સ્ત્રીં [જ] જુઓ હેખત
હયમેધ, હયશાલા(-ળા) જુઓ 'હય'મા હયાત વિં [જ] જીવતુ, વિજમાન. -તી સ્ત્રીં હયાતપણુ, જિંદગી (ર) અસ્તિત્વ
હર પું [સ] શંકર, મહાદેવ (ર) વિં હરનાર, લેનાર (સમાસને છેડે) હિંદાં મનોહર
હર વિં [ફા.] હરેક, પ્રત્યેક
હરકત સ્ત્રીં [જ] અડચણ, નડતર (ર) વાધો. [-આવવી, નડવી, પડવી = હરકત થવી.] -તી વિં હરકત કરનાર
હરકોઈ વિં [હર + કોઈ] હરેક, ગમે તે કોઈ
હરખ પું [જુઓ હર્ષ; સરં હિં, મ] આનંદ. ંધેલુ વિં અતિશય હર્ષથી થેલુ બનેલું. ંચમક સ્ત્રીં અતિ હરખથી મગજનુ સમ-તોલપણુ જતુ રહેવું તે ંપફૂડું વિં અતિ ઉત્સાહી ંવા પું ઘણા જ આનંદથી થયેલી થેલજા. ંભેર અં હરખ માથે ં(-ખા)તું અંકિં [સં. હર્ષ; સરં હિં હરખના] ખુશ થવું; આનંદમા આવવું. ંસનેપાત પું હરખનો સનેપાત-ઝાડપણ [ખિલકલ
હરખિજ(-સ) અં [ફા.] કઠી પણુ (નહિ), હરખડી અં [હર + ધડી] હરેક ધડીએ, વારવાર
હરજી પું [હરિ+જી] (સ) પરમેશ્વર
હરદાં નં બંબળું જુઓ હરડી] હરડીના નાના અર્ધકચરા કાળ. -ડી સ્ત્રીં [પ્રા હરદઈ (સં) હરીતકી]] હરડાતું ઝાડ -ડે સ્ત્રીં હરડી

નામના ઝાડનું ફળ, હરીતકી
 હરણુ નં [સં.] હરી જવું-ઉપાડી જવું તે
 હરણુ નં [જુઓ હરિણ; સરં મ] મૂખ.
 -ણિયો પું. -ણિયું નં મૂગશીર્ષ. -ચી
 સ્ત્રીં હરણની માદા (ર) [૫] મૂગશીર્ષ.
 -ણું નં મૂગલું, ઉરણ
 હરણુપત્ર નં એક વનસ્પતિ
 હરણિયો(-યું), હરણી, હરણું જુઓ
 'હરણ'મા [એક ઉપનામ]
 હર(-રિ)તાલ(-ળ) સ્ત્રીં [જુઓ હરિતાલ]
 હરતુંદરતું વિં [જુઓ હરતુંદરતું] હાલી ચાલી
 રાકે એવું કે એટલું; સાચું થયેલું
 હરદમ અં [ફા.] હરેક ક્ષણે; હમેશ
 હર(-રિ)દાસ પું [હરિ+દાસ; સરં મ.]
 એક પ્રકારનો હરિકથા કરનાર
 હર(-રિ)દાર નં [સં હરિદાર] (સં.)
 હિન્દુઓનું એક તીર્થસ્થળ
 હરનિશ અં જુઓ અહર્નિશ
 હરદ પું [અ. હર્ષ] બોલ, શબ્દ (ર) અક્ષર
 હરદેર સ્ત્રીં હરદ+દેરતું વારંવાર આવતું જવું તે
 હરખ(-ભ)ડું અં કિં [સરં મ. હરખડોં]
 જુઓ હડખડું [ગભરાટ
 હરખ(-ભ)ડાટ પું [હરખડું પરથી] હડખડાટ;
 હરમ સ્ત્રીં [અ.] લોડી; હુરમ
 હરમડું અં કિં [જુઓ હરખડું, સરં મ.
 હરમળોં] ગભરાટ; રથવાયુ થવું
 હરમડાટ પું [હરમડું પરથી] ગભરાટ; રથવાટ
 હરમર સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ [સ્વાદનું
 હરમું વિં [સરં મ હિરવા(સં હરિત)] હળદરના
 હરમે પું એક જાતનું ઘાસ
 હરરોજ અં [ફા.] દરરોજ
 હરવખત અં [હર+વખત] દરેક સમયે
 હરવણુ નં (કાનમ) સાલચાદર જેવું ઓઢવાનું
 હરવર સ્ત્રીં [સરં પ્રા. હરણ = રમરણ]
 રમરણ; ચાક
 હરવડું સંકિં (૫) જુઓ હરાવડું
 હરવાયું વિં [પ્રા હરાવિચ] સુસ્ત, કાચર. હારી
 ગયેલું [તાજુ
 હરડું વિં [પ્રા. હરિચ (સં. હરિત)] લીડું (ર)

હરડું સંકિં [પ્રા. હર (સં. હા)] બળાકારથી
 ઉપાડી જવું (સાને) (ર) જૂટવી લેવું (૩) લઈ
 લેવું. ઠંદરડું અંકિં [વિહરડું + દેરડું] આમ-
 તેમ મોજથી ફરવું [હરીફરીને = આમ કે
 તેમ પ્રયત્ન કર્યે કે નેતા કરતા છતા; આમા-
 પાછા થઈને પણ, છેવટે (માત્ર આ કે એબા
 અર્થ બતાવવા)]
 હ(૦ર)શેડું વિં (ચ) ડોકરવાયું
 હરસ પું [સ. ઝર્ષ] યુદ્ધમાં થતો એક રોગ.
 [-દૂષણ = હરસથી લોહી પડવું.] ૦મસા
 પું ૦૦૦ હરસ અને મસા
 હરસાલ વિં [ફા.] દરેક વર્ષે; વર્ષોવિષ
 હરસિદ સ્ત્રીં [સં. હરિસિદ્ધિ] (સં.) એક ઢેવી
 (વિક્રમ રાજ પર એ પ્રસંગ હતી)
 હરસી. ૦બા સ્ત્રીં [સરં પ્રા હરિસિમ (સ.
 હર્ષિત), પ્રા. હરિસાલ (સ હર્ષવત)] પ્રેમી સ્ત્રી
 હરહર મહાદેવ શં પ્રં [સં; સરં પ્રા. હરહરાશ્વ
 = 'હર' હર' અવાજ] જમણના પ્રારંભનો
 મંગળ ઉદ્ગાર (ર) ક્ષત્રિયોની રણહાક
 હરહુજર પું [હર + હુજર; સરં મ.] સર્વ
 કળાકૌશલ્ય -રી વિં બધા હુજર ભણનાર
 હરાક(-ખ) સ્ત્રીં [સરં તુર્કી હરાક] ઘોડા
 ખાવવાનો દોર
 હરાજ વિં [અ. હર્જ] લિલામથી વેચેલું. -જ
 સ્ત્રીં લિલામ ભહેરમા કિંમત બોલાવવાથી
 વધારેમા વધારે કિંમત આપનારને વેચવું તે.
 [-ખોલાવવી = હરાજ કરવી; હરાજ કરવું]
 હરાડું(-યું) વિં જુઓ હરાયુ
 હરામ વિં [અ.] કુરાનમા મતા કરેલું હોય એવું,
 નિષિદ્ધ. અવર્મા (ર) વગર હકનું, અધિકૃત
 (૩) સુસ્ત, ખેડાખાઉ [-ના પૈસા, -નો માલ
 = પારકાનો અન્યાયથી મેળવેલો મ લ પૈસા
 -ની ખોલાદ, -તું ખોળિયું = હરામખોર
 શક માણસ (ગાળ). -તું ખાડું = પારકી
 મહેનત ઉપર જીવડું; વચ્ચડાનું ખાનું (ર)
 આળસુ, પડી રહેલું. -હાડકાનું = કામચોર,
 આળસુ [ખોર વિં હરામનું ખાવું ધરજનર
 (ર) ફતલી (૩) બદમાસ. ૦ખોરી સ્ત્રીં હરામ-
 ખોરપણું. ૦ચસકે પું હરામનું લેવાખાવાનો

હરખેનર, હરામખાંડ

અસકો. ૦ભડું વિં [+ પા. જાદા] વ્યભિચાર
થી નન્મેલુ -મી વિં હરામખોર, કૃતક,
ખદમાથ (૨) સીં હરામખોરી

હરામનિયા નં એક પખી

હરામુ વિં [સરં હિ હરિમાના = તાજુ માલુ]
રખડુ; છુદ્દ કરતુ (૨) અંકુશ વગરનું;
માતેલુ. [-દોર = ન ધણિયાતુ - રખડુ દોર
(૨) [સા] તેના જેવુ અમર્યાદ માણસ.] -ચે
પું નિયમ વિના ગમે તે બોલી હસાનનાર
ભવેયો [હંમેશા; ઠંઠં સુધી

હરાર અં (કા) ધરા, નક્કી, અવશ્ય(ર)ચ

હરાવડુ સંકિં, -હરાવું અંકિં 'હરવું'
'હરવું' અતુકમે પ્રેરક ને કર્મણિ

હરાવો પું [હારવું પરથી] હારી જવાપણુ,
ગેરકાયદો, ખોટ

હરિ પું [સ] (અ.) વિષ્ણુ, કૃષ્ણ (૨) ઘોડો
(૩) સિંહ (૪) વાદરો (૫) ચક્ર [-નેા હાલ
= ભક્ત, ઈશ્વરપ્રેરણાથી ચાલતો પુરુષ (૨)
સખી-હાતાગૃહસ્થ] ઠકથા સીં ભગવાનની
કથા ઠકીર્ત(-ત્ત) નં સંગીત સાથે
પરમેશ્વરના ગુણગાન. ઠક્ત સીં [ગતિ]
વીતક; આપવીતી. ઠગીત પું એક
છદ ઠગીતિયુ વિં હરિગીત જેવા સહેલા
છદ બનાવી રાતનાર, લેભાચુ. ઠયંદન નં
કેસર (૨) એક ભતની સુખક (૩) ચાદની
(૪) સ્વર્ગના પાચ વૃક્ષમાત્રુ એક (બાકીના
-પારિભત, મંદાર, સતાન અને કલ્પ)
ઠગન પું હરિનો - વિષ્ણુનો માણસ, દેવદૂત
(૨) હરિનો ભક્ત (૩) અત્યજ ઠગનેતર.
વિં [+ જનર] અત્યજ સિવાયનું બીજુ
(૨) પું તેવો માણસ, સવર્ણ

હરિણુ પું, નં [સ] હરણ; મૃગ - છાકી
સિં સીં [સ] હરિણ જેવા સુદર નયનવાળી.
-છાગિન નં [+ જગિન] હરણુ ચામડું.
-ચી સીં હરણી. મૃગી (૨) પું એક છદ

હરિત વિં [સ] લીલુ

હરિતાલ સીં [સ] જુઓ હરતાલ

હરિતાલી સીં [સ] દૂર્વા (૨) આકાશમાની
રેખા (મેઘ વગેરેની)

હરિદાસ પું [સ] જુઓ હરદાસ

હરિદા સીં [સ] હળદર

હરિદાર નં [સ.] (સ) જુઓ હરદાર

હરિભક્ત પું [સ] હરિનો ભક્ત

હરિયાળી સીં [દિ. હરિમાળી (સં હરિત)]

લીલોતરી કે નેની શોભા - જુ વિં લીલુ

હરિવદની વિં સીં [સ.] જુઓ ચંદ્રવદની

હરિવાસર પું [સ] એગદશી

હરિચંદ્ર પું [સ.] (સં) પ્રસિદ્ધ સત્યચાંદી
રાત; નિરાકુનો પુત્ર [નિવ

હરિહર પું [સ] હરિ અને હર વિષ્ણુ ને

હરી વિં [સ હરિત = લીલુ ઉપરથી?] રૂથના

પાણીથી પકવેલુ (૨) સીં તેવો - દૂધના

પાણીથી કરેલો (હિનાબાનો) પાંચ

હરીતકી સીં [સ] હરેક

હરીક પું [અ] પ્રતિસ્પર્ધી, સામાવાજિયો

(૨) વિરોધી, દુસ્મન - રાઈ, -ફી સીં

સરસાઈ; સ્પર્ધા (૨) રાતુતા

હરીરો પું [અ હરીરહ] જુઓ મજમાલુ

હરીચર પું [સ] વાનરોનો રાત્ર

હરીસો પું [પ્રા હરિસ (સં હર્ષ) ઉપરથી?]

(કા) એક પ્રકારનું નિષ્કાલ

હરં વિં [પ્રા હરિઝ (મં. હરિત)] લીલુ (૨)

રચિ પેદા કરે તેવા સ્વાદનુ (૩) અં અર્ધી

હરભર અં રખર-ચ

હરેક વિં [હર + એક] હરેક, પ્રત્યેક

હરેક(-ક) વિં [જુઓ હરેકી] પું બહુ

હારે; અકાગ (વ્યસની)

હરેકી(-રી) સીં પૂઠ પકડવી તે ✕

હરેકુ વિં પું જુઓ હરેક

હરેકું નં જુઓ હરપું [પસવુ તે

હરેરી સીં હરકી મરણિયા કિડિયારી કરીને

હરેરું નં હરેરાતુ ફળ. -રો પું એક કાંઠ

હરેવા નં એક પખી

હરેલ(-ળ) સીં [તુર્કી હરાલુલ સગં હિ,

મ] હસ્કરનો પાછલો ભાગ (૨) હાર યોગ

(૩) બરાબરી, ભેડ. [-માં આપવુ, લેવું

રહેવું. ખેસવું = સ્પર્ધા કરવી]

હર્તા(-ત્તા) વિં [સ] 'હરનાર' [પ્રાયઃ સનાસને

હેડે]. ઉદા. દુઃખહર્તા (૨) પું. ચોર; લૂટાર
હુમ્મ ૧૦ [સં.] મોટું સુદર મકાન, મહેલ
હર્ષ પું. [સં.] હરખ, આનંદ. હેલું વિ.
બુઓ હરખેલું. ૦૬ વિ. હર્ષ આપે તેવું.
નાદ પું. હર્ષની ખૂમ -પર્શુ ૧૦ [+ જમ્મ]
હરખનું આસુ -ર્ષિત વિ. [સં.] હર્ષ પામેલું
હલ પું. [જ.] નિર્ણય; ઉદેશ. [-કરું =
ઉદેશ લાવવો; ફેંસલો કરવો.]

હલ(-ળ) ૧૦ [સં.] જમીન ખેડવાનું ઓભર
હલક ઓં. [જ. હલક] કંઠ; સૂર, સ્વર (૨)
• શોભા, રોનક (૩) પળ, ક્ષણ. ૦૬૨ વિ.
હલકવાળું [સ્વભાવનું]

હલકટ વિ. [બુઓ હલકું] નીચ; આઝકલા
હલકટું અંકિં [દે. હલ સરં હિં હલકના]

હેલારા મારવા (૨) ધમાલ મચાવવી (ખીડવી)
હલકાઈ ઓં. [બુઓ હલકું] હલકટપણ;
નીચતા -પણ ૧૦ હલકું હોવું તે

હલકાર પું. [પ્રા હક્કાર] હલકારવું તે. ૦૬
સંકિં મોટેથી ખૂમ પાડવી (૨) ખૂમ પાડી
હાકવું, ડચકારવું (૩) હાકવું. ચલાવવું
હલકારો પું. [ફા. હકાર] ખેપિયો; કાસ
(૨) નાસુસ, દૂત

હલકાશ ઓં. [‘હલકું’ ઉપરથી] હલકાપણું
હલકાહોલ પું. [૧૦; સરં દે. હલહલજ]
કાલાહલ; ઘોઘાટ

હલકું વિ. [પ્રા હલુજ (સં. લુજ)] ઓછા
વજનનું (૨) ઓછા મૂલનું (૩) ઝટ પચે તેવું
(૪) ઘેરું, અસહ્ય કે સુસ્થ નહીં તેવું (૫)
પ્રકુલ, તાબુ; ચિતા વગરનું, ઉદાસબયું
(૬) ઊતરતી કાટીનું (૭) ઓછી મહેનતનું (૮)
નીચું; ખરાબ, અધટિત (૯) હલકટ.
[હલકા પેટનું = મનમાં રાખવા જેવી વાત
કહી દે તેવું (૨) સાંકડા -અનુદાર મનવાળું
(૩) નીચ કુળનું. હલકું કરવું = વજનમાં
ઓછું કરવું (૨) માર મારીને અસક્ત કરવું,
મદ ઉતારવો. -થવું = વજનમાં ઓછું થવું
(૨) બુઓ હલકું પડવું -પડવું = અપ-
માનિત થવું. કલકિત થવું -ફૂલ = ફૂલ જેવું
હલકું; થણું હલકું. -હોહી = ઊતરતો

દરબજો કે ભત, અપ્રતિષ્ઠિતતા]

હલચો પું. [દે. હલ = હાલવું; કપવું] (કા.)
ધસારો; નુકસાન

હલકલ ઓં. [દે. હલખલ; સરં હિં.] ધમાલ;
હલમલ. ૦૬ અંકિં ખળખળવું, ઉડેરાવું

હલ(-ળ)ધર પું. [સં.] (સ.) ખજરામ
હલનચલન ૧૦ [સં.] હાલવું ચાલવું તે

હલમલ ઓં. [બુઓ હલમલ, સરં હિં.]
ખજરાટથી કરેલી હોહા, ખૂમાખૂમ

હલમલ ઓં. [બુઓ હલમલ] ધાવલ, ધમાલ;
ખળખળાટ. ૦૬ અંકિં હાલવું, હાલવું (૨)

[લા.] લાવમમ થવું

હલવા ઓં. [સરં મ] એક માછલી

હલવાઈ પું. [જ.] સુખડિયો; કંઠાઈ

હલવાન ૧૦ [બુઓ અલવાન; સરં મ.]

કાચળ, કોર વિનાની શાલ (૨) [જ.]

ખડરીનું ધાવણ બચ્ચું

હલવું અંકિં [દે. હલ] હાલવું

હલવો પું. [જ.] એક મીઠાઈ

હલસો પું. [હલવું ઉપરથી?] જોરથી ડમ

ચાલવો તે (૨) હલેસું

હલહલ ઓં. [દે.], -હાટ પું. ધાવલ, હાલહલ

હલંત વિ. [સં.] વ્યજનાત [સં. બાબન

હલા અં. [સં.] સખીને ખોલાવતાં વપસતું

હલાક વિ. [જ.] હેરાન, અથડામણથી

કંઠાળેલું (૨) કંગાલ -કી ઓં. હેરાનમતિ;

અથડામણ; આપડા (૨) તંગી, કમાલિયત

હલાણું ૧૦ [‘હલ’ પરથી?] મોટા ખેતરને સખમ

ખેડતા ન ફાંવે તેથી ટુકડે ટુકડે ખેડવું તે

હલાફલ ઓં. [બુઓ હલફલ] (કા.) ઢોઢોટી;

આમથી તેમ અને તેમથી આમ થૂમવું તે

(૨) પોતાની મોટાઈ બતાવવા આમ તેમ

ફરાફર કરવી તે

હલામણુ ઓં. [હાલવું કે સાલવું ઉપરથી]

અથડામણ, હેરાનગતિ (૨) માથાફાંક, પંચાત

હલામુધ પું. [સં.] (સં.) હળધર, ખજરામ

હલાલ વિ. [જ.] (ઇસ્લામી) ધર્મમાં જેની

રબ છે એવું; વિહિત કાયદેસર, વાજબી.
[-કરું = (ઇસ્લામી) વિધિ પ્રમાણે મારવું (૨)

(નિમકને) વફાદાર રહેવું.] ૦ખોર પુ. [સર૦
હિ.] જાંબિયો (૨) ખાટકી; કસાઈ(૩)ખરાખર
કામ કરીને બદલો મેળવનારો. -હી ઓ
વફાદારી, એકનિષ્ઠા

હલાવણ સંકિં 'હાલવું'નું પ્રેરક(૨)જીંચુનીચુ
કરી (કાઈ) કામ, વાત, વિચાર ધોને) અતિ
કે ચાલના આપવી, ચળવળ, ખળખળાટ,
મૃત્તિ પ્રેરે એમ કરવું (૩) ખીલ નામ સાથે
વપરાતા તે તેવરતુ દ્વારા કાઢી કરવું, એવો અર્થ
માય છે. [જેમ કે, જીભ હલાવવી = ખોલવું
(૨) લાંબા ખોલવું, લલામણ કરવી. ડોચો
હલાવવો = વચમાં પથરો નાખવો, હાલ
કરવી માયું હલાવણ = હા કહેવું (૨) ના
પાઠવી. લૂલી હલાવવી = જુઓ જીભ
હલાવવી હાય હલાવવા = મહેનત કરવી;
કામ કરવું.]

હલાવું અંકિં 'હાલવું'નું લાવે ંચલાવું
હલી ચાલી શકાવું, કાઈ ક્રિયા થઈ શકવી
હલા(-ળા હલા(-ળ) વિં [સં] અતિ તીવ્ર(૨)
નં કાળકૂટ વિષ (સમુદ્રમંથન કરતાં તીકળેલું)
હલેતું વિં [જુઓ અમલ] કૃતિયાદારીથી આણ-
વડિં (૨) મીસુ, મીર

હલેલ નં [જુઓ હલામણ] (ચ) લક્ષ
હલેસવું અંકિં (હલેસું પરથી) હલેસા મારવા
(૨) સંકિં હલેસા મારી ચલાવવું
હલેસું નં [સર૦ હિ. હલી(-લે)સા (સં.
હનીયા હળને દાડો-હાથો/હોડી ચલાવવાનો
ચાલવો હલેસા મારવા = (હોડી ચલાવવા)
હલેસાથી મથવું]

હલો પુ. ઠાઠમાઠ, લપકો
હલોહિવિં [સર૦ હલેતું] (ચ.) મંદ જુલિતું, ખાલું
હલ્લું નં + હલ્લો

હલ્લો પું [દિ. હલ્લ = હાલવું કે જ. હમ્લહ
(હુમલો) પરથી ?] ધસારો, હુમલો (૨) [લા]
ધસો નુકસાન(૩) [લા] કામધધો; હિયોગ
હલ્લધિ પું, ઓં [સં.] વ્યજનોની સધિ(વ્યા.)
હલકવ ઓં જુઓ હલ્યકવ્ય (૨) દાવપેચ,
યુક્તિપ્રયુક્તિ
હલડ વિં [જુઓ અવડ] અવાવર

હવડાં(-ડે) અં + જુઓ હવણા
હવણુ (જુ.) ઓં [જુઓ સવાણ] સાથ,
સોળતની હુંક (૨) સહેલ
હવણું અં [પ્રા મહુળા(સં) મહુના]] હાલમા;
અચારે, હમણા

હવન પું [સં] હોમ, યજ્ઞ (૨) નં યજ્ઞમા
આહુતી હોમવી તે [-માં પડવું = ખોટી
મહેનત કે પંચાતમા પડવું, વ્યર્થ ભોગ આપવો.
-માં હાડકું નાખવું = શુભમા અશુભ કરવું,
સારા કામમા હાલ કરવી] ૦પડી ઓં
હવનમા વપનાતી સામાન્ય ચીજોનું પકીકું
હવસ પું [જ] વાસના (૨) કામવાસના (૩)
લોલલલુતા ૦ખોર વિં વિધથી, કાનુંક

હવા ઓં [જ.] પવન, વાયુ(૨)વાતાવરણ (૩)
બેજ [(ગામમા) હવા કેવી છે ? = ગામમા
શી વાતચીત-ચર્ચા ચાલે છે ? (૨) ગામમા
વાતાવરણ કેવું છે ? (૩) ગામમા સુખાકારી
કેવી છે ? -ખાવી = હવાફેર કરવા સ્થળાતર
કરવું કે મન બહાવવા ખુલ્લામા ફરવું (૨)
કાઈન મળવું, અતરિયાળ વચ્ચે રહી જવું(૩)
ગૂમ થવું -ખાવા જવું = હવાફેર માટે
આરોગ્યપ્રદ સ્થળે રહેવું અથવા ફરવું (૨)
નકાસુ આચડવા કરવું કે પકીયા ખેસી રહેવું.
-ખાવાનું સ્થળ = સારી હવાવાળું-આરોગ્ય-
પ્રદ સ્થળ -પકડવી = (પતંગ કે નાવના
સડમા) હવા ભરાઈને ખેંચ શરૂ થવી
-થઈ જવું = હવામા ઊડી જવું(૨) (બોહાએ)
પવનવેગે ઢોલવું. -પૂરવી, ભરવી = પ પ
વગેરે સાધનથી (ટથૂબ વગેરેમા) હવા ઠાસવી.
-ભરવી = (મગજમા) ધમક વધવું;
અભિમાન આપવું. -માં ઊડી જવું = અદૃશ્ય
થવું (૨) વ્યથ જવું. -માં કિલ્લા બાંધવા
= અસંભવિત મનોરથ કરવા -માં બાયકા
ભરવા = ભિથ્યા પ્રયાસ કરવો -માં બાર
કરવો = ચેતવણી આપવા કે બિવહાવવા
જિંચે ગોળીબાર કરવો -માં મારવું = મારવાનો
અમથો કે ખાવ કરવો (૨) ભિથ્યા પ્રયાસ કરવો
-મા હીંચકા ખાવા = અધર લટકવું (૨)
કામધધા બિનાવું રહેવું. -લામવી = હવા કે

ભેજની અસર થવી (૨) વાતાવરણ વગેરેની અસર થવી. -લેવી = હવા ખાવી (૨) કાણને કારણે હતા ચુસાવી.] ૦ઈ વિં હવાનું. -ને લગતું (૨) હવામા ઊડનારું (૩) [લા] કલ્પનિક, તરંગી (૪) સ્ત્રી એક દરખાનું. [-કિલ્લા ખાંધવા = ભુઓ હવામા કિલ્લા ખાધવા -છૂટવી = હવાઈ ઊડવી (૨) ગપ ચાલવી] ૦ઈ જહાજ નં [સરં હિં] વિમાન; 'એરોપ્લેન' ૦ઠ પું હવાયાની અસર ભેજ ૦દાર વિં હવા આપલ કરે એવી મોકળાશવાળું. ૦ફેર પું તબિયતને કારણે હવા -સ્થળ બદલતું તે. ૦માન નં હવાના કબાણ વગેરે રિયતિનું માપ હવા(-વે)ડો પું [સં. આહવા] દોરને પાણી પીવાનો (કૂવા પરનો) કુંડ હવાણુ સ્ત્રી ભુઓ હવાણ, સવાણ હવાતિયુ નં વલખું, મિથ્યા પ્રયત્ન, કાફા. [હવાતિયાં મારવાં = કાફા મારવા] હવાદાર, હવાફેર, હવામાન ભુઓ 'હવા'મા હવાસ પું [મ. અહવાલ] અવસ્થા, હાલત (૨) અહેવાલ હવાશદાર પું [હવાલો + ફા દાર] પટેલ-તલ દીનો સિપાઈ, પટાવાળો (૨) સિપાઈઓની કે પોલીસની નાની ટુકડીનો નાયક. -રી સ્ત્રી ૦હવાલદારનું કાચ કે પદ હવાલો પું [મ] કબજો; તાબો (૨) સુપરત; ભાગવણ (૩) અપત્યાર; સત્તા (૪) ઝીણી ચાળણી (૫) સામસામે ખાતે જમાઉધાર કરવું તે. [હવાલો કરવું = કબજામા લેવું કે મૂકવું હવાલો આપવો = જમીન થવું (૨) સોપવું -નાખવો = સામસામે રકમ ખાતામાં જમાઉધાર કરવી] હવાવું અંકિં ['હવા' ઉપરથી] ભેજ લાગવો હવાં અં [ભુઓ હવડા] (૫) હવે; હમણા હવિ પું; નં [સં.] બળિ, હોમવાનું તે હવિય નં [સં] હોમવા યોગ્ય દ્રવ્ય. -ખ્યાન નં [ખન્ન] યજ્ઞ કે ઉપવસના દિવસોમા ખાઈ શકાય તેવું અન્ન હવું (સ્ત્રી ૦હવી, પું ૦હવો) ['હોવું'નું

અનિયમિત ભૂં કાંનું રૂપ] (૫) થયું હવે અં [ભુઓ હવા] અમુક પછી, અત્યારે (૨) અત્યાર પછી; આગળ પર હવેજ પું ૦હજરનો દોડ હવેડો પું ભુઓ હવાડો હવેથી અં [હવે + થી] અત્યાર પછીથી હવેર વિં [ભુઓ હાવર] (સુ.) આવર, ગભરાયેલું હવેલી સ્ત્રી [ફા.] મોટું ને સુદર ખાધણીનું મકાન (૨) (સ.) પુષ્ટિમાર્ગીય મંદિર. ૦ધર્મ પું પુષ્ટિમાર્ગી વૈષ્ણવ ધર્મ હવેકું નં ભુઓ બગડિયું, એક ભતની રાપડી હવ્ય વિં [સં.] હોમવા યોગ્ય (૨) નં હોમવાની સામગ્રી (ફેવાને માટે). ૦કવ્ય નં [સં.] કેવ અને પિતૃને આપવાનો બળિ હશર સ્ત્રી [મ. હજ] કયામત હશે [ભુઓ હવું] હોવુંનું ખીલ પુરુષ એં વંનું તથા ત્રીલ પુરુષનું ભંકાંનું રૂપ (૨) અં [લા.] ખેર, કંઈ ચિંતા નહિ ૦દષ્ટિ સ્ત્રી 'હશે'ના લાવની દષ્ટિ -દશિ (બં વં હવેશું) 'હોવું'નું પહેલો પુરુષ ભં કાંનું એં વં રૂપ -શે 'હશે' (ખીલ પુરુષ એંવં)નું બંવં રૂપ હશેકું વિં [સ + શેક] નવશેકું, સહેજસાજ ગરમ ['હ'મા] હશ્ચિતિ સ્ત્રી [સં.] ભુઓ હકારશ્ચિતિ (ભુઓ હસકે તસકે અં વારવાર; રહી રહીને (૨) સહેજ સહેજમા હસણી સ્ત્રી ['હસવું' ઉપરથી] હસવું તે (૨) હસવાની રીત (૩) હાસી હસણું વિં ['હસવું' ઉપરથી] હસવું (૨) મગકરીખેર (૩) નં હાલી હસતું વિં 'હસવું'નું વં કું. [હસતા હાડું = થોડા ધીવાળા, અને હાથ અડકતા ભાગી લય તેવા હાડું હસતા હાડ ભાગવાં = વ્યગ્રમા બોલ મારવા (૨) ખબર ન પડે તેવી રીતે તુકસાન કરવું. હસતું જંખી, ચક્ષી = હસતા મોઢાવાળું માણસ (૨) કામાર. હસતો બીજ = મીઠું બોલી કમો દનાર

માણસ હસતો માર = કર્ચર માર;
બહારથી નિગાળ ડેખાય નહોં તેવો માર.]

હસદ સીં [જ.] અદેખાઈ, ઈર્ષા, કીનો.

૦ખેર વિં અદેખો; કીનાખેર

હસન નં [સં] હસવુ તે

હસનીય વિં [સ] હસવા યોગ્ય. ૦તા સીં

હસમુખું વિં [હસવુ + મુખ] હસતા મુખ-
વાળુ, આનંદી

હસરત સીં [જ] દિલગીરી; શોક

હસતું અંકિં [સં. હસ] ઘાત કાઢવા (૨)

ગમત ખાતર બોલવુ (૩) સંકિં હાસી

રવી (૪) નં હારય (૫) મરકરી, મલક.

[હસવામાંથી ખસવું થવું = મલક કરવા

જતા ખૂંડ પરિણામ આવવુ હસી કાઢવું

= મરકરીમા મણી કાઢવુ, લેખામા ન લેવુ

હસી નાખવું = હસી પડવુ (૨) હસી કાઢવું.

-પડવુ = એકંદમ્ હસવુ બહાલ હસવું,

દાંત કાઢીને, પેટ પકડીને હસવું = ખૂબ

હસવુ. હસીહસીને ઊબહા (ઊંચા) થઈ

જડુ = (ગખડી પડાય તેવું) ખૂબ હસવું]

હસતી સીં [સં] સગડી

હસાખવુ પું [હાસ્ય + ગલ્પ?] + હાસ્યવિનોદ

હસામણુ વિં [હસાવું પરથી] હસાવે એવું

હસારત(-થ) સીં, નં [હસવુ પરથી] હાસી;

મલક (૨) મરકરીનું કારણ

હસાવવું સંકિં 'હસવું'નું પ્રેરક. [સોંક

હસાવવા = લોકોમા ફેરેતી કરવી કે થવા

ટેવી.] [ક્રિયા થવી

હસાવું અંકિં 'હસવું'નું લાવે; હસવાની

હસિત વિં [સં] હસેલુ (૨) હાસી પામેલુ

(૩) નં હાસ્ય (૪) મરકરી (૫) પું એક

સગીતાલ કાર

હસી સીં, -સું નં [સં. હસ પરથી, સરં હિં.

હસી] હસવુ તે (૨) હાસી, મરકરી

હસત પું [સં] હાથ (૨) તેરમુ નક્ષત્ર ૦ક

વિં (૨) અં હાથ; મારફે (૩) હવલે;

તાબે ૦નમલ(-ળ) નં કમળ જેવો હાથ

૦કલા(-ળા) સીં હાથની કારીગરી.

૦કૌશલ(-લ્ય) નં (કાઈ કરવામા) હાથની

કુશળતા ૦ક્રિયા સીં હાથની કારીગરી(૨)

હસ્તદોષ ૨ ભુઓ. ૦ક્ષેપ પું વચ્ચે હાથ

નાખવો-દખલ રવી તે ૦ગત વિં હાથમાં

આવેલુ પ્રાપ્ત. ૦તલ નં હથેળી ૦ટોપ પું

હાથને-લખાણનો દાખ (૨) હાથે ફરેલો વીર્ય-

પાત. ૦ધૂન નં મળતી વેળા હાથ મિલાવીને

હલાવવાનો અગ્રેજ ચાલ. ૦પ્રક્ષાલન નં

હાથ ધોવા તે ૦મેળાપ, ૦મેળો પું

હાથમા હાથ મેળવવો તે (લગ્ન વખતે)

૦રેખા સીં હથેલીમા હેતી લીટીઓ

(જેના પરથી લલિત્ય લાખે છે) ૦લાલપ

નં ભુઓ હસ્તદૌરાલ્ય ૦લિપિ સીં

હસ્તાલેખન કરવા માટેની (અથ માટે)

લિપિ ૦લેખ પું ભુઓ હાથપ્રત. ૦લખિત

વિં હાથનું લખેલુ (૨) નં હાથપ્રત (૩) હાથે

લખીને કંઠાતુ માલિક. ૦સ્થળી સીં હથેળી.

-સ્તાક્ષર પું [+ અક્ષર] હાથે લખેલા અક્ષર

(૨) સહી -સ્તામલક નં [+ વામલક]

હાથમાનું આમણું -સ્તામલકનતુ અં

હાથમાના આમણાની પેડે (સહેલ ઈથી કે

સ્થલ રીને) -સ્તાલેખન નં [+ આલેખન]

(અથ-બધિર માટે) હાથ પર સંજ્ઞાથી કહેવું

તે (૨) 'સાહે-ક ક્ષાધમ' -સ્તે અં હાથે;

મારત, કાસ. [-પોતે = પોતે લને કયું] છે

એમ સૂચવે છે (પ્રાય હિસાબ કે લેવડદેવડમા

વપરાય છે)]

હસ્તિનાપુર નં [સં] (સ.) પાડવોની રાજવાની

(અત્યારતા દિલ્લીથી પંચાદશ ઈશાનકોણમા)

હસ્તિની સીં [સં] હાથણી (૨) ગમસાસમા

વણવેલી ચાર પ્રકારની સીઓમાની એક

(ભુઓ 'શ ખિની'મા)

હસ્તી સીં [ફા] હયાતી, અસ્તિત્વ

હસ્તી પું [સં] હાથી. ૦દંત પું હાથીઘાત

૦નખ પું હાથીનો નખ ૦મદ પું હાથીના

ગંડરથળમાથી ઝરતો એક પદાર્થ ૦વિજ્ઞાન

નં, ૦વેદ પું હાથી વિષેનું સામ.

૦શાલા(-ળા) સીં હાથીખાનુ

હસ્તે અં ભુઓ 'હસ્ત'મા

હસ્તયારોહ પું [સં] મહાવત

હળ નં [જુઓ હલ] જમીન ખેડવાનું ઓભર
 [-ખેડવું, નાખવું, ફેરવવું] = (ખેતરને)
 હળથી ખેડવું હળે બેઠાણું હળ સાથે
 ભેતરાવું (૨) સતત અને સખત કામમાં
 બેઠાણું હળથી છૂટવું = ઘસરીમાંથી છૂટવું
 (૨) સતતને સખત કામમાંથી છૂટવું. [ખેડ
 વિં હળ ખેડનાર. ૦૫૨ પું (સ.) જુઓ
 હલખર. ૦૫૫ પું (સુરત બાજુ) દૂબળા
 કહેવાતી એક ભતિનો માણસ. ૦૫૫ જી સીં
 હળતા ચલડામાં ચાલવાની કાર

હળકવું અં કિં [દિ હલ] ઝૂલવું, હાલવું
 હળદ, ૦૨ સીં [સં હરિદ્રા] એક ગાઠાદાર
 મૂળ કે તેનો બૂટો, એક મસાલો
 હળદરવો પું [સં. હરિદ્રક] એક ઝાડ (૨)
 ['હળદર' ઉપરથી] [ચ.] ડામર બાવડાનો રોમ
 હળદ્રણવું અં કિં [જુઓ હલદ્રણવું] + હાદ્રણ-
 વવું; ગભરાવું

હળભળિયું વિં હળેભળે એવું; મળતાવડું
 હળમળ સીં [હળવું + મળવું] હળવ મળવું
 તે; મેળ, સંબંધ (૨) અં [જુઓ હલમલ]
 ખળખળી કે ઉશ્કેરાઈ ગયું હોય તેમ

હળવટ સીં [સં હલ + વૃત્તિ] ખેતી
 હળવાશ સીં [હળવ ઉપરથી] હળવાપણું
 હળવું વિં [પ્રા હલમ (સં લલુકા)] હલકું;
 ધીમું; નરમ (૨) [લા] અપ્રતિષ્ઠત
 હળવું અં કિં [સં. હિલ; સરં હિં હિલના]
 જીવ મળવો; ગોઠવું; ગમી જવું (૩) અનુરક્ત
 થવું, આડો સંબંધ બધાવો (પરસ્પરી સાથે)
 (૪) [પ્રા હલ (સં. ફલ)] ફળવ (૫) સં કિં
 [સં હલ] બળે ચાસની વચ્ચે હળ ફેરવવું.
 ૦૫૫ પું સં કિં [સરં હિં. હિલનામિલના]
 પરસ્પર મળવું-ગોઠડી કરવી (૨) સલાહસ પથી
 ચાલવું [હળીમળીને = સલાહસ પથી]
 હળવે, ૦થી અં [જુઓ હળવ વિં] ખીમથી;
 આસ્તે [-હીને, હળવે = ધીરેથી; કાળજી-
 પૂર્વક.]

હળાહળ વિં (૨) નં જુઓ હલાહલ
 હળિયું નં [હળ પરથી] નાનું હળ
 હળોતરું નં [હળ ઉપરથી] જમીનને પ્રથમ

વરસાદે ખેડવી તે

હં (૦) અં [સ; રવં] આશ્ચર્ય, તુચ્છકાર,
 ધમકી, હકાર, હાનિયો કે ઉત્સાહશૂંક ઉદ્ગાર
 હંઆં (૦) અં [રવં] જુઓ હં, હા
 હંકારવું અં કિં 'હંકારવું'નું કર્મણિ
 હંકાઈ (-મણી) સીં [હાકવું પરથી] હાકવાનું
 મહેનતાણું [હાકવું; ચલાવવું
 હંકારવું સં કિં [પ્રા હકાર; સરં મ. હકારણે]
 હંખારવું સં કિં [સં સક્ષર્, પ્રા. સં + સ્વ
 પરથી] રવચ્છ કરવું; ગાળવું [કચરો
 હંખારો પું [જુઓ હંખારવું] ગાળતા નહેલો
 હંખામ પું [ફા.] અવસર; મોસમ (૨) હંગામો.
 -મી વિં મોસમ પૂરવું, થોડા વખત માટેનું;
 કામચલાઉ [તોફાન; હુલ્લસ
 હંખામો પું [ફા.] ધમાચકડી, ધમાલ (૨)
 હંડરવેટ પું [હિં હંડરવેટ] ટનનો વીસમો ભાગ
 હંટવ્ય વિં [સં.] હણવા યોગ્ય
 હંતા વિં (૨) પું [સં.] હણનાર, ખૂન કરનારો
 હંદણું અં કિં, -વવું-સં કિં 'હાદ્રણું'
 અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
 હંભા અં [સં.] ગાયના બાહડવાનો અવાજ.
 ૦૨૫ પું હંભા એવો અવાજ
 હંમેશ (-શાં) અં [જુઓ હમેશ] રોજ
 હંસ પું [સં] એક પક્ષી (૨) જીવ; આત્મા
 (૩) જુઓ એકદંડી ૦૫૫ પું સીં હંસના
 જેવી ખીમી મોહક ચાલ ૦૫૫ પું સીં
 સીં હંસગતિથી ચાલનારી ૦૫૫ સીં
 હંસની માદા. ૦૫૬ નં હંસનું પગલું (૨)
 લખાણમાં હિમેરો દર્શાવવા માટે કરવામાં
 આવતું (૨) આનું ચિહ્ન (૩) બે કાકપદ
 બેઠેલો સમય (સંગીત). ૦૨૧૫ પું હંસોનો
 રામ (૨) એક ભતની વનસ્પતિ. ૦૫૬ પું
 સીં (સં) સરસ્વતી દેવી -સા પું એક
 જાડ (૨) સીં હંસણી. -સી સીં હંસણી
 હા અં [સં.] અરે! અહા!
 હા અં [સં. આન; સરં મ., હિં. હાં]
 સંમતિસૂચક ઉદ્ગાર (૨) સીં હા કહેવી
 તે; સ્વીકાર. [-પાડવી = હા કહેવું, માનવું]
 હાઇડ્રોજન પું [હિ.] એક પ્રકારનો વાયુ

હાઈ કમિશનર પુન [રિ] પરરેશમા પ્રતિનિવિ
તરીકે રખતો રાષ્ટ્રનો એક અધિકારી
હાઈકોર્ટ ઓ [રિ] ઇલાકાની સૌથી વડી
અદાલત

હાઈ સ્કૂલ ઓ [રિ] મેટ્રિક સુધીની, માધ્ય-
મિક શિક્ષણની નિશાળ, વિનયમ દ્વિર

હાઉ પુન [રવન, સરન હિં, મ] બાળકને
લય ઉપભવનારો કાલ્પનિક બિહામણો છવ
(૨) નન બુઓ એરં ૧, ૨

હાઉહાઉઅન[રવન] કૃતરાનાલસવાનો અવાજ
હાક ઓ [રિ હક્કા] હોકારો, બૂમ (૨) દાર,
પ્રતાપ, છાપ [-દેખાડવી, દેવી=ધાડ
દેખાડવો, ડરાવવું. -ધરાવવી, માનવી=
ડરતા રહેવું; આજ્ઞાધીન રહેવું -મારવી=
મોટેથી બોલાવવું; બૂમ મારવી. -રાખવી
=ધાક રાખવી. -વાગવી=પ્રતાપની અસર
પડવી, ધાક રહેવો.]

હાક(-કે,-કો)ટવું સંકિં ['હાક' ઉપરવી]
મોટેથી બોલવું (૨) ધમકાવવું

હાકલ ઓ [હાક ઉપરથી] હાક, બોલાવવા
માટે પારેલી મોટી બૂમ [બોલાવવું

હાકલવું સંકિં [બુઓ હાકલ] હાક મારીને
હાકવું સંકિં [રિ હક્ક, સરન મ. હાકળે, હિં
હાકના] હાકવું; ચલાવવું (૨) હાક મારીને
કાઢી ચૂકવું

હાકાર પુન [હા+કાર] હકાર, હા કહેવું તે
હાકેટવું સંકિં [હાક ઉપરથી] બુઓ

હાકટું હાકે(-કો)ટો પુન મોટો પાટો, બૂમ
હાકેમ પુન [અ હાકિમ] સબો, રાજ્યકર્તા

અમલદાર ૦૨સ વિન[+ફા. રસીદન] હાકેમ
સાથે એળખાણવાળું -મી વિન હાકેમ
સંબંધી(૨) ઓ હકૂમત; અમલ, કારકિર્દી

હાકોટવું સંકિં બુઓ હાકટું

હાકોટો પુન બુઓ હાકોટો

હાખાડેર, હાખાડોડી ઓ (ચ) એક
જાતની (પીળી) બમરી

હાજત ઓ [અ] જરૂરિયાત; આવશ્યકતા
(૨) જાડા પેશાબની શકા (૩) કાચી જેલ,
'લોક-અપ'. [-યવી, લાગવી = જાડા-

પેશાબની ઇચ્છા થવી. -પડવી=આવડ
પડવી હાજતે જલું=જાડો કે પેશાબ
કરવા જવું]

હાજર વિન [અ. હાજિર] સમક્ષ, મોજૂદ હોય
તેવું ૦જવાબ પુન હાજરજવાબી ૦જવાબી

વિન સમયાવસાર યોગ્ય જવાબ તરત આપી
શકે તેવું (૨) ઓ તેની આવડ ૦ભમિ-

(-મી)ન પુન ગુનેગારને હાજર કરવા માટેનો
જમીન ૦ખારી ઓ [ફા] હાજર હોવું તે

હાજરતા ઓ [અ. હાજિરાત] જ તરત તરતની
એક ક્રિયા

હાજરાહજૂર વિન [હાજર+હજૂર] હજૂરમા
તૈયાર હોય એવું (૨) સાક્ષાત પ્રત્યક્ષ

હાજરી ઓ [હાજર પરથી] હાજર હોવું તે
(૨) નાસ્તો. [-હરવી, પૂરવી='હાજર છે'

એવું (પતનમા) નોંધવું -લેવી='હાજર છે'
એ તપાસવું (૨) જાટજણી ગાડવી, સપ-

ડાવવું, ખબર લેવી] ૦પતન નન હાજરી
નોંધવાનું પતન

હાજવું અંકિં [સરન હાજવ] અડધા રહેવું,
મડધા રહેવું [હાજવાદેવું=ગમ કરવા રહેવું]

હાજિબ પુન [અ] ઘરવાન
હાજિયાબી ઓ [હાજ ઉપરથી] હજ કરી

આવેલી મુસલમાન ઓ
હાજિયો પુન ['હાજ' ઉપરથી] હાકાર (૨)

પુશામતિયો, સવળી વાતની હા કહેનારો.
[-પૂરવો=હા કહેવું] [મકાનો જનાળું

હાજ પુન [અ] હજ કરી આવેલો મુસલમાન;
હાજ અંક હા, હા સાહેબ ૦હા ઓ

પુશામત (૨) અંક જારપૂર્વક હાકાર
દર્શાવતો એક પુશામતિયો ઉદ્ગાર

હાટ ઓ, નન [સે હટ્ટ] ડુકાન (૨) ગુજરી;
બજાર [-માંડવું ડુકાન ખોલવી હાટે

બેસવું=ડુકાને બેસવું-ઉમેદવારી કરવી.]
હાટક વિન [સં] સોનાતું, સોનેરી (૨) નન સોતું

હાટકવું સંકિં [રવન] ગજના કરવી, હોકારો
કરવો (૨) ધમકાવવું [વાળું તાકું

હાટિયું નન ['હાટ' પરથી] લીંતમાતું બારણા-
હાડ અંક [બુઓ સાદું] (કા) વારને, કાળે

હાટોડી સ્ત્રી [હાટ ઉપરથી] (કા.) દુકાને દુકાને ફરીને બાવા ફરીર વગેરે માંગે છે તે બીજા હાડ નં [બુઓ હાટ] કપાસના ઢોડવા બરી રાખવાનો વાડો

હાડ નં [દે હજુ] હાડકું (૨) બાધો, કાઠું (૩) અં (રાં પ્રાં મા) છેલ્લી હડે; છેક જ (૪) થયું જ [-આવવું = છેક કંટાળી - તાસી જવું (૨) ખૂબ દુર્બળ થઈ જવું. - ગળવું = શરીર દૂબળું પડવું. - મળવું, દૂઝવું = હાડકામા સળો થવો - જવું = ખરૂં રૂપ પ્રકારાત્ર (૨) વંદી જવું, છેલ્લે પાટલે બેસવું (૩) પેસેટકે છેક દુર્બળ થઈ જવું. - નો તાવ = જીર્ણ જવર. - નો રાંક = ગરીબ સ્વ-ભાવનો. - ભાંતવાં = સખત માર મારવો (૨) શરીરે અશક્ત કરવું (૩) તન હઈને મહેનત કરવી - વળવું = શરીર સુધરવું - હસે ને લોહી તપે = સચું હોય તેને લાગણી યાય]

ઠંડર સ્ત્રી શરીરમાં રહેતો ઝીણો તાવ.

ઠંડરિયું વિં હાડમા રહેતો ઝીણો (તાવ).

ઠંડર પું, ઠંડગી સ્ત્રી ઝીણો તાવ,

જીર્ણજવર. ઠંડિંજર નં શરીરનું હાડકાંનું

ખોખું ઠંડહેનત સ્ત્રી તનતોડ મહેનત;

સખત શ્રમ ઠંડાળા સ્ત્રી હાડકાની માળા

ઠંડેર નં પાકું વેર ઠંડેરી પું કટ્ટો વેરી

ઠંડેદ (-દા) પું હાડકાં બેસાડનારો કે

ભેડનારો વૈધ ઠંડાંકળ સ્ત્રી એક વેલ

હાડમી સ્ત્રી નાનું અંને પોયું હાડકું

હાડકું નં [બુઓ હાડ] અરિય [હાડકાં

ખોખરાં કરવાં = માર મારવો; અંધમૂર્તિ

કરવું હાડકાં વ્યાયવાં - કામ કરવાની શક્તિ

હોવી, હાડકાંની હૂંડી કરવી = સખત મહે-

દુર્બળ - લોહીમાંસ વિનાનું હોવું. હાડકાં ભારે થવાં = માર ખાવા યોગ્ય થવું, આડા થવું હાડકાં ભાંતવાં = તન હઈને મહેનત કરવી (૨) સખત માર મારવો હાડકાં રઝળાવવાં, રંઝવાં = ખૂબ માર મારવો (૨) અતિશય નુકસાન કરવું હાડકાં વળવાં = શરીરનો બાધો સારો થવો (૨) કસરતથી શરીર બંધાવું. હાડકાં વાળવાં = કસરત કરવી (૨) મહેનત કરવી હાડકાં શેકવાં = દુઃખ દેવું; સંતપ્ત કરાવવો. હાડકાં શેનાં છે ? = હરામ હાડકાવાળાને કે મજબૂત બાધાવાળાને તિરસ્કાર કે પ્રશંસા અર્થે પુછાય છે. હાડકાં હરામ કરવાં = આળસુ થઈ કામ ન કરવું હાડકાં હસાવવાં = તન હઈને કામ કરવું હાડકું ઊતરવું, ઊતરી જવું = સાધામાથી હાડકું ખસી જવું. - ચડાવવું, બેસાડવું = સાધામાથી ઊતરી ગયેલ હાડકાને તેને ઠેકાણે બરોબર ગોઠવવું. - નમાવવું = નીચા નમીને કે તન હઈને કામ કરવું.]

હાડછેડ સ્ત્રી [હડ(-ડ) + છેડ] તિરસ્કાર; તરછોડવું તે

હાડજવર, હાડધગી, હાડધિંજર, હાડ-

મહેનત બુઓ 'હાડ'મા

હાડમાર વિં [હડ(-ડે) + માર] હડે હડે થયેલું;

તુરજકારાયેલું (૨) સ્ત્રી [હાડ + માર] હેરાનમતિ,

મુશ્કેલી. - રી સ્ત્રી તિરસ્કાર, ધુત્તાર (૨)

બુઓ હાડમાર

હાડમાળા, હાડવેર, - રી, હાડવૈદ, હાડ-

સાંકળ બુઓ 'હાડ'મા

હાડિયાકરસણ પુન; નં ચોમાસામા થતો

એક છોડ

હાડિયાદૂડું નં [હાડિયો + દૂડું] એક જતની

છોકરાની રમત, ઘટીખીલડો

હાડિયું વિં [હાડ ઉપરથી] હાડ સબંધી;

હાડમા પહોચેલું કે રહેલું [હાડિયો તાવ =

ઝીણો તાવ; લાખા વખતનો તાવ.]

હાડિયો પું [બુઓ હાડો] કાગડો

હાડી વિં [હાડ ઉપરથી] મજબૂત હાડકું; મહેનત;

ખડતલ (૨) હડીલું, મમતી (૩) હાડિયું (૪)

પું ૦ મહાનાં હાડકાની મદદથી ખેલો કરનાર
જાગર [આદ્યે જ નીકળે એવો મેલ
હાડીમેલ પું ૦ [હાડ + મેલ] (કા.) લૂચડાનો
હાડો-ડોહાડ અં ૦ [‘હાડ’ ઉપરથી] છેક
હાડકા સુધી; હાડકે હાડકે [-અંયાપી જરૂં,
લાગી જવું = (ગુસ્સાની) ઊડી - ભારે
લાગણી થવી.]

હાડો પું ૦ [સરં હિં હાડિ (સં. જાડિ,
જાડીવિન્)] કાગડો; હાડયો [હાનિ
હાણુ ભ,] સ્ત્રાં [સં હાનિ, પ્રા હાણિ] નુકસાન;
હાતિમ, ઓઠાઈ પું ૦ [અ.] એક પ્રખ્યાત
સંભાવની આરબ

હાથ પું ૦ [પ્રા હથ(સં હસ્ત)] હસ્ત(૨)કાણીથી
વચલી આગળીના છેડા સુધીની લંબાઈનું
માપ (૩) (પતાની રમતમાં) એક ભાગે
જિતાયેલો હાથ (૪) રેલવેનું સ્ત્રાલ (૫) [લા.]
હાથનો કસબ (૬) સામેલગીરી, મદદ;
પ્રેરણા. ઉદાં એ કામમાં મારો હાથ નથી.
(૭) કૂપા; રહેમ ઉદાં તેના ઉપર મારા અન્ને
હાથ છે (૮) (રંગવા વગેરેમાં) એકે વારની
એકેક ક્રિયા. ઉદાં રંગના બે હાથ ઢીચા (૯)
લગ્નસમય, પાણિયહણ ઉદાં તેના હાથની
માગણી કરી (૧૦) સત્તા; તાબો, અખત્યાર,
રાક્તિ. ઉદાં મારા હાથની વાત નથી (૧૧)
હાથવાળી ખાતુ-પાતુ. ઉદાં હાથે હાથે તેનું
ધર છે [-અડકાવવો, અડાડવો = હાથથી
રપર્સ કરવો (૨) મદદ કરવી, કામ કરવા
લાગવું. -આપવો = મદદ કરવી, સાથે
જોડાવું (૨) ગજબાની રમતમાં હાથ જવા દેવો
-આપવું = મળવું, જડવું (૨) કબજામાં
આવવું. -ઉગામવો = હાથ વડે મારવા તૈયાર
થવું. -ઉઠાવવો = હાથ ઉગામવો (૨) કબજો
કે હાં છોડવો. -ઉપર લેવું = વશ કરવું (૨)
કરવાનું શરૂ કરવું. -ઉપાડવો = મારવું
-ઊતરી જવો = હાથનું સાધનું હાડકું એને
સ્થાનેથી ખસી જવું -ઊપડવો = હાથ વડે
મારવું -ઉંચો રહેવો = અદર સંડોવાઈ
ટાપમાં ન લખદાઈ જવાય તેમ છૂટા રહેવું
(૨) આજ્ઞા કરનારા રહેવું -કરવું = કબજે

કરવું. -કરવો = પતાની રમતમાં હાથ જીતવો
(૨) નિરાની કરવી -કલમ કરવા = હાથ
કાંડા આગળવી કાપી નાખવા -કાપી
આપવા = સહી, કબૂલત વગેરેથી બંધાઈ
જવું, કાંડા કાપી આપવા -કાળા કરવા =
કલકિત કામમાં સામેલ થવું, કલંક
વહોરવું (૨) લાંચ લેવી -ખંખેરવા =
જોખમદારી કાઢી નાખવી, કામમાંથી
ફરેગ થવું (૨) આશા છોડવી. -ખેંચી
ઝાલવો, ખેંચી પકડવો = ખચાવું (૨)
ખચ પર અંકુશ રાખવો; કરકસર કરવી.
-ધસવા = પરતાવો કરવો, બળાપો કરવો
(૨) હારી જવું, યાજી જવું. -ધાલવો =
દરમિયાનગીરી કરવી, સામેલ થવું. -ચડવું
= (કામ) આવડવું (૨) મેટો થવો; સામનો
થવો. -ચલાવવો = કામ કરવું, કપાટાબંધ
કામ કરવું (૨) હાથ વડે મારવું (૩) કપાટાબંધ
ખાવા મંડવું (૪) [લખાણમાં] સુધારોવધારો
કરવો. -ચળવળવા = હાથ વડે મારવાની ચળ
થવી -ચાટવો = (ખાવામાં ખરડાતો) હાથ
મોમાં ઘાલી ચાટવો (૨) [લા.] કાંફા મારવા;
વેવલા વીણવા -ચાલવો = હાથ વડે
મારવું (૨) (કામમાં) કપાટો થવો (૩) હાથ
વડે કામ થવું -ચોખ્ખો ન હોવો = સ્ત્રીને
અડકાવ આવેલો હોવો. (૨) પ્રમાણિકતા
ન હોવી. -ચોખ્ખો હોવો = પ્રમાણિક
કે નિષ્કલંકિત હોવું (૨) (સ્ત્રીએ) અમહાયેલ
ન હોવું. -ચોળવા = ગુમાવ્યા પછી બળાપો
કરવો -છૂટી બહા = પથરો કે એવી કોઈ
હાથમાં લઈ છૂટી મરાતી વસ્તુ -છૂટો
હોવો = ઉઠાર કે ખરચાણ હોવું (૨) માર
મારવાની ટેવ હોવી -જવા = ટેકો -આધાર
જવો (૨) હિંમત હાનવી (૩) હાથે કામ
કરવાની શક્તિ જવી -જોડવા નમરકાર
કરવા (૨) વિનંતિ કરવી, પ્રાર્થના કરવી (૩)
યાકવું, કરાળવું, હાગવું (૪) તોબા પોકારવી;
માફી માગવી -જોવો = સામર્થ્યનો પરચો
જોવો (૫) હસ્તરંખા જોઈ લાવિય લાખવું.
-ઝાલવો = હાથ પકડવો (૨) રોકવું, અટકાવવું

(૩) મઠ કરવી (૪) પત્ની તરીકે સ્વીકારવું; પરણવું. -ટાઢા કરવા = કરવા જેવું કર્યાનો સતોષ મેળવવો. -ટાઢો કરવો = હાન આપી સતોષ મેળવવો. -કરવો = અનુલવધી આવડવું; દેવાવું. -ઠોકવો = હાથ ઠોકીને ભાવ ઠરાવવો; સોઢા કરવો. -તાળી દેવી = સફાઈથી છટકી જવું (૨) છેતરી જવું. -થી જવું = કાબૂમાંથી જવું (૨) વઠી જવું, બહેકી જવું. -દેખાડવો = તાકાતનો પરચો આપવો (૨) આવડત બતાવવી (૩) લવિય જોવડાવવા હાથ ધરવો. -દેવો = દેકો આપવો (૨) ચોપડવું; હાથ મારવો (૩) રોકવું, અટકાવવું. -ધરવું = આધરવું; હાથ ઉપર લેવું. -ધરવો = માગવું. -ધોઈ નાખવા = આશા મૂકવી (૨) દેવાળું કાઢવું (૩) જોખમદારીમાંથી કે કામમાંથી છૂટા થવું (૪) (તે કામને) પરાકાષ્ટાએ પહેચાડી, તેમાંથી હંમેશાને માટે અલગ થવું. -ધોઈને = જુઓ હાથપગ ધોઈને. -નાપાક હોવા = અડકાવને લીધે (જીના) હાથ ચોખ્ખા ન હોવા. -નાખવો = હાથ મૂકવો (૨) ઝડપ મારવી; લૂટવું (૩) હાથ વડે પકડવું. -ની ચળ ઉતારવી = મારવાની ઇચ્છા પૂરી કરવી; વગર કારણે મારવું. -નીચે = તાળામાં (૨) આશ્રયમાં (૩) દેખરેખમાં. -નીચેતું = તાળાનું. -ની વાત = શક્તિની વાત અધિકારની વાત. -તું કર્યું = ભતે કરેલું. -તું ચોખ્ખું = પ્રમાણિક. -તું ચોર = અપ્રમાણિક. -તું છૂટું = ઉડાઉ; હાથમાં આવે તે ખરચી નાખનારું (૨) મારવાની દેવવાળું. -તું જૂઠું = ચોર અપ્રમાણિક. -તું ટાકું, ઠંડું, ધીમું = કામ કરવામાં ધીમું કે આજસુ. -તું મોકળું = ઉદાર. -તું પોણું = ઉડાઉ. -તું સાચું = પ્રમાણિક. -નો મેલ = તુચ્છ વસ્તુ. -નેને આપી દેતા આવડો ન લાગે. -નો રસ ઉતારવો = હાથની ચળ ભાગવી. -પકડવો = જુઓ હાથ ઝાલવો. -પમ = હાથ અને પગ (૨) મુખ્ય આધાર (૩) મુદ્દો; આધાર. -પમ મળી જવા = જુઓ હાથપગ ભાગી

જવા. -પગ બેઠીને ખેસી રહેલું = કાઈ પણ કામમાંથી ન કરવા, આજસુ થઈ પડી રહેવું. -પમ ધોઈને = ખાઈખૂંચીને. -પમ ભાગી જવા = સાવ અશક્ત બની જવું (૨) હોગકેશ ઊડી જવા, હિંમત હારી ખેસવું. -પમ હજાવવા = કાઈ પણ ઉચોગ કરવો. -પછાડવા = ગુસ્સો કરવો (૨) કઠપો કરવો; તીવ્ર શોક થવો. -પડવો = રેલગાડીનો હાથ નીચો નમવો. -પીળા કરવા, પીળવા = લમ્પ લઈ પીડી ચોળવાનો લહાવો લેવો. -ફરવો = ચોરી થવી (૨) સુમારો વધારો થવો (લખાણ વગેરેમાં). -ફેરવવો = હાથ વડે ચોપડવું; રમવું (૨) વલ્લવું (૩) સુમારો વધારો કરવો. -ફેરવી જવું = ચોરી જવું. -ફેરો હોવો = સપાટાબંધ કામ કરે એવું હોવું. -ખતાવવો = જુઓ હાથ દેખાડવો (૨) સજ્ઞા કરવી. -ખાળવા = ભતે રાંધવું (૨) પોતાનું કામ પોતે જ કરી લેવું (૩) આગળથી સહી કરી બંધાઈ જવું. -ખાંધવા = કરવું અટકી નય એવી વ્યવસ્થા કરવી. -ખેસવો = અનુલવધી આવડવું; કુશળતા આવવી. -ખરાવા = પૈસા મળવા; લાચ મળવી. -મારવા = (તરવામાં) વાંમિયાં ભરવા. -મારવો = ચોરી કરવી, અપ્રમાણિકપણે મેળવવું (૨) રંગરોગાન ઇંડ પ્રવાહી ચોપડવું (૩) વાંમિયાં ભરવા (તરવામાં). -મીઠમાં હોવો = પૈસાની મુશ્કેલી કે તંગી હોવી. -માં અધર રાખવું = બહુ લાડ લડાવવાં. -માં આવવું = જુઓ હાથ આવવું. -માં કાછડી ઝાલીને દોડવું = હાકળાકાકળા દોડવું. -માં ચાંપવું, હાખવું = લાંચ આપવી. -માં પડવું = વશમાં જવું કાબૂમાં આવવું. -માં રહેલું = કબજામાં રહેવું. -માં લેવું = જુઓ હાથ ઉપર લેવું. -માં હાથ આપવો = વચન આપવું (૨) પરણવું. -માં હોવું = કબજામાં હોવું; પોતાને આધીન હોવું. -મિલાવવો = હસ્તમેલપ કરવો (૨) ભાઈ બધી તરીકે (૩) સંપ કરવો. -મૂકવો = ગુસ્સે વડીલ તરીકે આશીર્વાદ આપવા, માથે હાથ

મૂકનારના ગુણધર્મ આવવા ઉડાં મમાએ
 હાથ મૂક્યો છે. -મેળવવા=હસ્તમેલાપ
 થવો, લગ્ન થવું (૨) હાથોહાથની લડાઈ કરવી
 -રસ ઉતારવો, લેવો=હાથની ચળ લાગવી
 -રાખવું=કબજે રાખવું. -રાખવો=સામેલ
 રહેવું. -રાખીને=કરકસરથી. -લમાડવો
 =હાથ અડકાવવો (૨) મઠ્ઠ કરવી
 -લંખાવવો=મઠ્ઠ માગવી (૨) બીખ
 માગવી (૩) મઠ્ઠ કરવી -લાગવું=
 મળવું, જડવું. -લાખવો=પહોંચવું (૨)
 ફાવવું(મેળવવામા) -લાખો કરવો=જુઓ
 હાથ લંખાવવો -લેવો=જુઓ હાથ કરવો
 -વળવો=હાથ ઠરવો, દેવાવું -વળાવો
 કરવો=ફરી પરણાવવું, કામ બેસાડવું
 -વાવડું=ચોરી નય એવું. -સાંકડમાં
 હોવો=જુઓ હાથ બીડમા હોવો.
 -સારો હોવો=આવડત-કુશળતા હોવી
 (૨) જશ અપાવે તેવું હોવું (૩) પ્રમાણિક
 હોવું(૪)અભડાયેતું ન હોવું(સીએ) -હલકો
 હોવો=હાથથી કામ કરતા ઈંત કે બગાડ
 ન થાય તેવી રીતે હાથ વાપરતા અવડવું.
 -હસાવના આવડું=ખાકી હાથે પાછું
 ફરવું, કાર્ય સિદ્ધ કર્યા વિના પાછું આવવું
 -હસાવવા=ઉલ્લમ કરવો -હાંફનાં લેવાં
 =ઉઠાતરી કરવી, ચાલ્યા જવું -હેઠે પડવા
 =કોઈ ઉપાય ન રહેવો, નિરાશા મળવી;
 હિમત હારવી -હેવો=સામેલગીરી હોવી
 હાથે અં હાથ વડે (૨) નતે, પોતે [હાથે
 આંખડીના બંધ હોવા = પૈસે ન
 છૂંવે જાંતૂસ હોવું હાથે કરીને=સ્વેચ્છાથી,
 ધરદાપૂર્વક હાથેથી જવું=જુઓ હાથથી
 જવું. હાથે પગે પડવું, -લાખવું=
 કાલાવાલા કરવા હાથે ચડવું=જુઓ હાથ
 ચડવું હાથે બેસવું=આવડવું હાથે હાથ
 મેળવવો=સેદો કરવો, કરાર કરવો (૨)
 પરણવું હાથે હાથ મિલાવવો=જુઓ હાથ
 મિલાવવો. આડે હાથે જમણ=કુખાળ-
 વાની જેમ જમણ આડે હાથે દેણ=ખૂબ
 વીજવું, મારવું] હાથોહાથ ઊપડી જવું=

ચપચપવેચાર્ક જવું આડો હાથ દેવો,
 ધરવો, રાખવો=ખાળવું, અટકાવવું કેડે
 હાથ દેવા=થાકી જવું ચારે હાથ હેઠા
 પડવા=સ પૂર્ણપણે નિરૂપાય બની જવું
 માથે હાથ દેવા=હત શય્ય માથે હાથ
 ફેરવવો=મમતા કે વહાલ બતાવવું (૨)
 આશીર્વાદ આપવો, પોતાનો ખસ સ્વભાવ
 ખીલમા ઊતરે એમ થવું માથે હાથ
 મૂકવો=આશીર્વાદ આપવો (૨) પોતાનો
 ગુણસ્વભાવ ખીલમા ઊતરે એમ કરવું. માથે
 હાથ હોવો=એથ હોવી (૨) આશીર્વાદ
 હોવો મોઢે હાથ દેવો=બોલવા ન દેવું.
 હબર હાથનો ધણી=પરમેશ્વર (-નો)
 હાથનાં કોઈ બે બોર પછુ ન લે=નૂર
 વગરનું કગાળ માણસ] ઠંછીતું વિં
 ચોપડામા ઉધાર્યા વિના થોડી વાર પછી આપી
 દેવાની શરતે લીધેલું કે આપેલું ઠંકડી સ્ત્રી
 હાથની બેડી. [-કરવી=બેડી પહેરાવવી]
 ઠંકંતામણુ નં હાથે કતાવવું તે ઠંકામળ
 પું હાથે બનેલો(યંત્રથી નહિ)કાગળ. ઠંકામ
 નં હાથનું કામ ઠંકારીગરી સ્ત્રી હાથની
 કારીગરી ઠંકંતામણુ નં હાથે કાતવું તે
 ઠંકરણું નં લગ્ન વખતનો વધાવો -
 રૂપિયા આપે છે તે ઠંકારી સ્ત્રી હાથે
 બેચવાની કે ધકેલવાની ગાડી ઠંચાલાકડી
 સ્ત્રી હાથની ચાલાકી (ભદ્રતા ખેલમા).
 ઠંછડ સ્ત્રી (યંત્રથી નહિ) હાથથી છડવું તે.
 જેમ કે, હાથછડના ચોખા ઠંતાળી સ્ત્રી
 હાથની તાળી ઠંચોણુ નં [થોવું ઉપરથી]
 અતિસાર, ઝાડા ઠંપહોંચિયું નં હાથના
 પહોંચાનું એ ધરેણું. ઠંપાકીટ નં હાથમા
 રાખવાનું પાકીટ ઠંપ્રત સ્ત્રી મૂલપ્રત,
 'મેન્યુરિક્ટ'. ઠંબેડી સ્ત્રી હાથકડી
 મહેનત સ્ત્રી હાથથી કરાતી મહેનત.
 ઠંમુચરકા પુંબં વં નતના નમીન
 [-પર છોડવું]. ઠંમેળાવો પું હસ્તમેળાપ
 ઠંમેળું નં હાથે પહેરવાનું મોળું. ઠંરસ
 નં હાથથી કરેલો વીર્યપાત. ઠંરમાલ પું
 હાથનો રમાલ ઠંલાકડી સ્ત્રી હાથમા કાલવાની

લાકડી (૨) (લા) આધાર, ટેકો વંદો વિં
પું હાયના જેવા ફાફલાવળો (થોર).
વેંત(૦માં) અં બહુ નજીક, સાવ પાસે;
હાય આવવાની તૈયારીમાં. ંસર વિં
આજ્ઞાકિત. ંસાળ સ્ત્રીં હાયેચલાવાતી સાળ

હાથણી સ્ત્રીં [સં હસ્તિની પ્રા હત્યિની]
હાથીની માદા (૨) [લા] પુસ્તો
હાયતાળી થી હાયસાળ જુઓ 'હાય'માં
હાયતોરણુ નં એક ભતવુ તોરણ
હાયિણી સ્ત્રીં જુઓ હાયણી
હાયિયો પું [પ્રા હત્ય (સં હસ્ત)] ૧૩મું
નક્ષત્ર (૨) [જુઓ હાથી] મલપતો મોટો
હાથી (૩) [હાય પરથી] ખરેરો

હાથી પું [પ્રા હત્યિ (સં હસ્તિન્)] હસ્તી;
ગજ. [-જૂલવા (આગણે)]=ઘણા પૈસાદાર
હોવું -નો અ કુશ=તડામાર કામ લે એવો
વડીલ કે ઉપરી. ધોળો હાથી બાંધવો=
ગલ ઉપરાતના ખર્ચમાં ઊતરી પડાય એવું
કરવું] ંખાતું, ંયાન નં હાથી રાખવાનો
તબેલો ંદાંત પું હાથીનો ંત્તરાળ ંપણું
વિં રોગથી ફૂલેલા પગવાળું (૨) મોટા પગ-
વાળું. ંસૂંદું નં એક વનરપતિ

હાયે અં જુઓ 'હાય'માં [મેળાપ
હાયેવાળો પું [દે. હથેલે] વરકન્યાનો હસ્ત-
હાયેળી સ્ત્રીં જુઓ હયેળી

હાયો પું ['હાય' ઉપરથી] હથિયાર કે ઓભર
ન્યાથી પકડાય તે બાગ; મૂક કે ઢસ્તો (૨)
સહાય, મદદ (૩) પક્ષ (૪) કંકુવાળા હાયની
જાપ (૫) વેપારીઓ આગળીઓની નિરાશનીથી
બાવ ઠરાવવા પોતાનો હાય કપડા નીચે ઢાકીને
આપે છે તે. [-ટોકવો=હાય ઢોકવો, સાદું
નક્કી કરવું (૨) કંકુવાળા હાયનો ચાપો મારવો
કુહાડાના હાથા બનવું =મોટા કામમાં
ખીલના હથિયારરૂપ બનવું માતાનો હાયો
હોવો =માતાની ખાસ કૃપા હોવી]

હાયોહાય અં [હાય+હાય] જેને આપવાનું
હોય તેના જ હાયમાં, ભતોભત (૨) એકના
હાયમાંથી ખીલના હાયમાં એમ, એ, ખીલની
મદદથી. [-ઊપડી જવું, વેચાઈ જવું =

જલદી વેચાઈ જવું] [હાનિ] હાણ
હાન સ્ત્રીં [સં સજ્ઞા?] બાબા; માનતા (૨) [જુઓ
હા ના સ્ત્રીં હા ને ના કરવી તે, આનાકાની
હાનિ સ્ત્રીં [સં.] નુકસાન (૨) પાયમાલી, નાશ.
ંકર, ંકર્તા(-તાઈ), ંકારક વિં હાનિ
કરનાર; નુકસાનકારક

હાપ્યા અં [રવં] હપ [-કરવું, કરી જવું
=દાખિયો કરી જવું, ખાઈ જવું (ખાણખાપા).]
હાફેટ પું [ફ.] અડધે સુધી આવતો એક
ભતનો કોટ

હાફિજ પું [અ.] આખું કુરાન જેને મોઢે હોય
એવો માણસ (૨) પું (સ) ધરાનનો એક
પ્રખ્યાત કવિ

હામ સ્ત્રીં હિ મત. [-ભીડવી=હિંમત કરવી.]
હામજવું અંકિં હિ મત હારી જવું

હામા નં એક ભતવું પક્ષી

હામી પું [અ.] હામીદાર (૨) સ્ત્રીં ભમીન;
ખાયધરી. [-કરવી=ભમીન થવું. ખાયધરી
આપવી.] ંહાર પું ભમીન ંહારી સ્ત્રીં

હાય અં ફાખ, ત્રાસ કે અફસોસનો ઉદ્ગાર
(૨) સ્ત્રીં અતરના ઊડા ફાખની બદ્દવા;
શાપ. [-પોકારવી, -લેવી=આતરડી
કકળાવવી. નિસાસો લેવો] ંપિટારો પું,
ંપીટ સ્ત્રીં હાયપીટ કરવી તે, રોકૂટ.
ંવરાળ સ્ત્રીં શોક; અફસોસ ંવલાળા
પું ંવંવં શોક કે અફસોસના ઉદ્ગારો.
ંવોય સ્ત્રીં શોક, અફસોસ, ચિતા (૨) અં
શોકત્રો એવો ઉદ્ગાર. ંહાય, ંહોય સ્ત્રીં;
અં જુઓ હાયવોય (૨) કટુ તે

હાર પું [સં.] ફૂલની મોટી માળા (૨) ગળામાં
પહેરવાનું એવું ધરણું

હાર (૨) સ્ત્રીં [સ, પ્રા હારિ] પરાજય (૨)
ઓળ, પક્તિ [-ખાવી = હારવું. -માં
રહેવું = પક્તિમાં રહેવું (૨) [લા.] સરસાઈ
કરવી, હરીફાઈમાં કામ કરવું.]

-હાર(-કે) વિં [પ્રા. આરજ (સ. કારક)]
'કરનાર' એ અર્થનો કર્તવવાચક પ્રત્યય
ઉદાં સર્જનહાર; રાખણહારો

હારક વિં પું [સં.] હરનાર

હારકતાર અં [હાર+કતાર] હારખધ
 હારજીત સ્ત્રીં હાર અને જીત
 હારડો પું [હાર ઉપરથી] મોટો હાર (૨)
 ખાડના ચકતાનો હાર
 હારજી વિં [હારવું ઉપરથી] હારેલા મન કે
 રવભાવનં (૨) અધીર (૩) સ્ત્રીં હારજી હોવું
 તે -જીં વિં હારજી
 હારતોરા પુંબંબંબં હાર ને તોરા (૨) [લા]
 માન; આદર [હારખધ
 હાર(-રા)દોર અં [હાર+દોર] એક હારમાં,
 હારખધ અં [હાર+ખધવું] હારદોર, ઓળખધ
 હારવુ અંકિં [હાર પરથી] પરાજિત થવું (૨)
 કાચર થવું, યાકવું (૩) સંક્રિં રમતમા રારત
 તરીકે મૂકેલી વસ્તુ ગુમાવવી
 હારસિંઘાર નં [સરં હિં] પારિભતક
 હારાદોર અં [જુઓ હારદોર] હારખધ
 હારાહાર (૨) સ્ત્રીં [હાર પરથી] હારહારા,
 વારંવાર હારવું તે [મૂર્છના (સંગીત)]
 હારિણાચા સ્ત્રીં [સ.] મધ્યમ ગ્રામની એક
 હારિયજ નં જુઓ હારીલ
 હારિયું વિં [હાર=પક્તિ પરથી] સમોવડિયુ;
 એક જ પક્તિવું (૨) એક જ રાહવું (૫૬)
 (૩) સમકાલીન [ફંખહારી
 -હારી વિં [સ] હરનાર (સમાસને છેડે). ઉદા.
 હારી પું [પ્રા હારિ; સરં હિં હારી] એક
 છંદ (૨) [સરં હાળી] ખેતી માટે રાખેલો
 મહત્તીશ માણસ, સાથી
 હારીજ નં [સરં હિં હારિલ] એક પંખી
 (જન્મતી વખતે તે જે એક લાકડું પકડી લે
 છે તે મરતા સુધી છોડતુ નથી એમ મનાય છે)
 હાર વિં જુઓ 'હાર'
 હારે અં [હાર=પંક્તિ ઉપરથી, સરંમ હારી]
 જોડે; સાથે (૨) તુલનામા
 હારેડું વિં [જુઓ આરેડું, સરં હરાયું]
 તોફાની; મસ્તાન
 હારે પું [સરં આરેડું] જ મણવું વજન
 હારેડી સ્ત્રીં [જુઓ હાર] ઓળ
 હારેહાર અં [હાર ઉપરથી] જુઓ હારદોર
 હાર્દ નં [સં] હૃદય (૨) મર્મ, રહસ્ય (૩)

ભાવાર્થ. -દિંક વિં [સં.] ખરા અંતરનું
 હાર્મેનિયમ નં [ફં.] એક વિદેશી વાદ્ય, પેટી
 હાલ પું બં વં [જ] દશા, સ્થિતિ (૨)
 અવદશા (૩) અં હમણા, અત્યારે ૦હું વિં
 હમણા ૦માં અં હમણા [રગને ઘોડો
 હાલક પું એક છંદ (૨) [સ.] પીળાશ પડતા
 હાલકડોલક અં [હાલવું + ડોલવું] ખળભળી
 ઊંધું હોય એમ, ડગમગતું
 હાલકહલક નં [સરં દે હલહલમ; હિં.
 હાલહલ] અવ્યવસ્થા, તોફાન (૨) વિં તોફાની
 હાલયાલ સ્ત્રીં [હાલવું + ચાલવું] હાલવુંચાલવું
 તે, હરદર (૨) રીતભાન [સાલપે લિયુ
 હાલજીડોલજી વિં [હાલવું + ડોલવું] ડગમગતું,
 હાલત સ્ત્રીં [જ] અવસ્થા, સ્થિતિ (૨) દેવ
 હાલપોલ(-લિયું) વિં જુઓ સલપોલિયુ
 હાલખકાલ સ્ત્રીં [દે હલજોલ] હલમલ
 હાલરડું નં [જુઓ હાલા] બાળકને ઝુલાવતા
 ગવાતુ ગીત (૨) [જુઓ હાલરું] ટોળું
 હાલરું નં [હાર ઉપરથી] બાળકને નજર
 ન લાગે એવી ચીનેની માળા (૨) નૂપ, ટોળું
 (૩) કણસલામાના કણ છૂટા પાડવા ખળીમા
 ખળદ ફેરવે છે તે (૪) [સરં હિં હાલરા]
 હાલરડું
 હાલવું અંકિં [દે. હલ (સં. હલત), સરં
 હિં હાલતા, મ હાલળું] ખસવું; ડોલવું,
 ચળવું (૨) [દે. હલ્લો (કા) જવું. ચાલવું
 હાલસો પું [જ હાલિસહ] હરકત, હાનિ
 હાલહવાલ પું બંબં [હાલ ઉપરથી, સરં
 મ] ફંશા, ખતખી, પાયમાલી (૨) વિં
 ફંશામા પડેલું [અખધડી
 હાલહાલ અં [હાલ ઉપરથી] હમણા જ,
 હાલ હું વિં [હાલવું ઉપરથી] હાલતું
 હાલ હાલા, હાલાહાલ સ્ત્રીં [હાલવું ઉપરથી]
 વારવાર હાલવું તે
 હાલા અં (૨) સ્ત્રીં [રવં? 'હાલવું' પરથી?]
 જુઓ હાલો [-કરવી = હાલામા ઝુલવીને
 સુવાડવું (૨) સર્ધજવું (બાળલાયા) -માવી =
 હાલરડું ગાવું]
 હાલી સ્ત્રીં [હાલા ઉપરથી] બાળકને સુવાડ-

વાની ઝાળી, ખોયુ, ંગોરી સ્ત્રીં હાલરડું
હાલીમવાલી પું [મ. મહાલી + મવાલી ?]

હલકા હરભાનૌ-રેંછપેછ માણસ

હાલોડું નં, -રૌ પું + જુઓ હાલરડું

હાલો અં [રવં] બાળકને હીચતા વપરાતો

ઉદ્ગાર (૨) પું ખોયુ; પારણું (બાળબાપામા)

(૩) હાલરડું. [-કરવૌ = જુઓ હાલા કરવી

(૨) હાલો સાબળતા સાબળતા સેઈ જવું

(બાળબાપા). -આવૌ = જુઓ હાલા ગાવી.]

હાલોચાલો પું [હાલવું + ચાલવું] હરવું

કરવું તે. હાલોડાલો

હાલોડાલો પું [હાલવું + ડાલવું] (કા)

હરવું કરવું તે (૨) અને તેટલુ, થોડુંધણું

કામકાજ કરવું તે (૩) શરીરની નખળાઈને

લીધે થોડીધણી હરફર થાય તે

હાવ પું [સં] શૃંગારયુક્ત ચેષ્ટા કે ચાળો

(સ્ત્રીને) (૨) [સરં મ] ઇચ્છા, હવસ.

બાવ પું બંબં શૃંગારયુક્ત ચેષ્ટા; નખરા

હાવકં વિં [હાવ = ઇચ્છા ઉપરથી, સરં મ.

હાવરા] અતિલોભી, અસતોષી (૨) બાવકં

બાવકં વિં [સરં હિં હાવલાવાવલા]

વ્યાકુળ, ગભરાયેલું, ગાડા જેવું

હાવરૌ પું [ફા આબારહ] ભવકની ખાતાવાર

નોખ (૨) [હાવ = ઇચ્છા ઉપરથી, સરં મ.

હાવર] તાવ ગયા પછી ઊભડતી ભૂખ

હાવસોઈ, બઝાવસોઈ સ્ત્રીં જુઓ ઝાવસોઈ

હાવાં, -વે અં [જુઓ હવે] (૫) હમણા

હાશ અં [રવં] જ પ, સતોષ કે નિવૃત્તિનો

ઉદ્ગાર (૨) સ્ત્રીં નિરાત; જંપ; શાંતિ

[-કરવી = નિરાત વાળવી]

હાશીશ સ્ત્રીં [મ. હશીશ] એક માઠક વનસ્પતિ

હાસ પું [સં] હાસ્ય, હસવું તે

હાસતો અં હા જ તો, જરૂર હા

હાસ્ય નં [સં] હસવું તે 'અસ્યિત નં ટોળ

કરવા દોરેલું હાસ્યજનક ચિત્ર, 'કેરિકેયર'

બજનક વિં હાસ્ય ઉપભવે એવું બરસ પું

નવ રસોમાનો એક (જુઓ રસ) ંવિનોદ

પું હાસ્ય અને વિનોદ -રયાપદ વિં

[+આસ્પદ] હસવા યોગ્ય, હસવું આવે એવું

હાહાકાર પું [સં] હા' હા' એવો શોક કે

ત્રાસનો ઉદ્ગાર સર્વત્ર શોક અને ત્રાસની

લાગણી ફેલાઈ જવી તે [-થવૌ, વર્તવૌ]

હાહાહાહી અં [રવં] હાસ્યવિનોદનો એવો

ઉદ્ગાર (૨) સ્ત્રીં હાસ્યવિનોદ, ઠંઠામરકરી

હાહો સ્ત્રીં [રવં] હોહા, હોકાર, યુમરાણ

(૨) હામધૂમ, ધમાલ

હાળી પું [સં હાલી] હળ વડે ખેડનાર;

ખેડત (૨) ખેતીકામમા મદદગાર તોકર હારી

હાળો પું [સં. હાલિક પ્રા હાલિક] હળ

ખેડનારો (૨) પતિ (૩) મરદ

હાં (૦) અં [રવં; સરં હિં હાં, જુઓ

હા] ભાર, અનુરોધ કે વિનવણીનો ઉદ્ગાર.

હાં તમે એમ કરજો, હા (૨) આહુ

વાતમા વચ્ચે વચ્ચે હાકારો દેવાનો ઉદ્ગાર

(૩) સામે હાકારો-પહકાર કરવાનો ઉદ્ગાર

(૪) + હા; હાકારસૂચક ઉદ્ગાર ંઈ અં

હા; બસ. ંકે અં હા ૧ જુઓ (તે બાવ

સવિશેષે બતાવે છે). ંરૌ અં ંટલાક

ગીતમા હુલાવનારો પ્રારંભક ઉદ્ગાર ંહાં

અં ખમા કે અરેરાટી બતાવતો ઉદ્ગાર

હાંક(૦)સ્ત્રીં [જુઓ હાક] ખોલાવવા માટેની ખૂમ

હાંકણી (૦) સ્ત્રીં [હાંકવું ઉપરથી] હાંકવાની રીત

હાંકવું (૦) સંકિં [જુઓ હાંકવું] પશુ, વાહન,

વહાણ, ગાડી વગેરેને ઇચ્છિત માર્ગે ચલાવવું

(૨) [લા.] ગપ મારવી [હાંકયે રાખવું =

ગમે તેમ ચલાવ્યે જવું (૨) ગપાં ઠોકથા

કરવા]

હાંકરૌ (૦) પું [હા + કાર] 'હાં' એવો અવાજ

હાંકિડું (૦) પું [હાંકવું ઉપરથી] હાંકનારો; ગાડીત

હાંલ (૦) પું બંબં [સરં હિં હાગા; દે.

હજવ = સોગન ઉપરથી ?] શરીરના સાવા (૧)

(૨) [લા.] હિ મત; શક્તિ [-ગમડી જવા,

છૂટી જવા = નાહિં મત યઈ જવું, ઠીલા યઈ જવું]

હાં જ (૦) અં + હાજ, માન સાથે જવાબ

દેવાનો એક ઉદ્ગાર [-કરવું = હાજ બોલવું;

આજ્ઞા ઉઠાવવી.]

હાંડલી (૦) સ્ત્રીં [જુઓ હાડી] નાનું હાંડલું,

હાણી -હું નં પહોળા મોતુ માટીનું એક

વાસણ. -વેા પું એક વાની, [-મૂકવેા
= હાંડવો રાધવા મૂકવેા]

હાંડી (૦) સ્ત્રી [સ. હઠિકા, હાઠિકા] હાલ્લી (૨)
ધાતુનું તેવું વાસણ (૩) લટકતો ઢીવો મૂકવાનું
કાચનું વાસણ. ંધોયેા પું રાધવાના
વાસણ માજનારો. -ડો પું મોઢો દેગડો
(૨) હાંડવો, એક વાની (૩) [લા] મૂખ; ઢ
હાંડિ (૦) પું, સ્ત્રી, ંજુ સ્ત્રી [સ હાઠિકા,
સરં મ હાપા, હિં હાંકા, હાંકી] ઉતાવળેા
શ્વાસ ચાલવો તે (૨) તેથી થતી છાતીની
રંધામણ, અમૂઝણ. [-છાતરવેા = હાંક
ખેસવેા. -ચરવેા = ઉતાવળે અને તકલીફથી
શ્વાસોશ્વાસ ચાલવો કે ઢેવો પડવો -ખેસવેા
= હાંક મટીને શ્વાસોશ્વાસ જોઈએ તેવા થઈ
જવો, હાંક છાતરવો.] ંજુ વિં વ્યાકુળ,
ખાવરુ ંજુ ફાંફળું વિં ગલરાયેલું,
ખેાકાજુ, ખાવરુ

હાંડવું અંકિં [સરં હિં હાંફના] હાંક ચડવી
હાંક્ષી (૦) સ્ત્રી, -લ્લું નં જુઓ હાલ્લી,
-તુ. | હાંલ્લાં કુત્તી કરે (ધરમા) = અત્યંત
ગરીબાઈ હોવાી હાંલ્લાં ખખરખાં = ખેલા-
ચાલી થવી. હાંલ્લાં ખખેરી કાઢવાં =
ધર ખાલી કરાવવું. હાંલ્લાં ફેાડવાં =
કળિયો કરવો; ધર ખલલવું (૨) કોઈ એક
કામને ન વળગી રહેવું હાંલ્લું ફેાડવું =
પેટ ફેાડવું (૨) આજીવિકાના સાધનનો નાશ
કરવો -ફેાડી નાખવું = નુકસાન કરવું,
પાયમાલ કરવું (૨) મથુ ફેાડવું (૩) મારવું
-ફેાડવું = આજીવિકાનો નાશ થવો (૨)
રહસ્ય ખુલ્લું પડી જવું.]

હાંસડી (૦) સ્ત્રી [સરં મ હાસડી, હિં હંસલી
(સં સંસ ઉપરથી)] ગળા આગળનું એક
હાડકું (૨) ગળાનું એક ધરેલું (૩)
લોટાને કે તેવા વાસણને ઊંચકવા ંરેલો
ગાળો (૪) લોટાને ગળે પહેરાવવાના સામાનનો
એક ભાગ (૫) કેસનું લોટાનું ચકરડું (૬)
પેડાના મો પરનો લોટાનો ગાળો

હાંમ(-સિ)લ (૦) વિં [જ હાસિલ] મળેલું;
પ્રાપ્ત (૨) નં જાણ, જડા, કર (૩) કાયદો,

લાલ (૪) ઉત્પલ, પેડારા (૫) પરિશ્રામ
હાંસવો (૦) પું કોઢાળી; ખોડવાનું એક ચોનાર
હાંસિયુ (૦) વિં [સરં મ હાસેગહૂ] ઊંચી
ભતના સફેદ (વઈ)

હાંસિલ (૦) વિં જુઓ હાસલ
હાંસિયો (૦) પું [જ હાસિયહૂ] કામળની કોરી
રખાતી, સામાન્યતઃ કાળા હાથ પરની પટ્ટી
[-છેાડવેા, પાડવેા, મૂડવેા, રાખવેા]

હાંસી (૦) સ્ત્રી [સરં હિં (સં હામ)] મલક,
મચ્કરી (૨) ફેલેતી ંખેલ પું મલક માટે
કરેલું કે ખેલ જેવું કામ, મચ્કરી

હિ અં [સં] (૫) જ [હિકમતવાણું
હિકમત સ્ત્રી [જ] યુક્તિ; કમમત -તી વિં
હિકરાણુ નં [સરં દે હિક્કિજ] કંકલાણુ;
રોકકળ (૨) ઘોવાટ, ધુમરાણ

હિકાયત સ્ત્રી [જ.] વાર્તા, કહાણી કિરસો
હિક્કલ વિં [સરં સં હિક્કલ = બોલ હિક્કુનો
હડ? કે સ. હિક્કુ = ઈન્ન કરવી?] લાગણી
વગરનું, કઠોર (૨) કોઈની જોડે ન લગતું

હિક્કળ નં [સં હિક્કુ = ઈન્ન કરવી ઉપરથી?]
વરસાદથી થતી અતિશય ઠંડી

હિક્કા સ્ત્રી [સં] હેડકી ંનાદ પું હેડકી
(૨) પડેા (૩) અવ્યક્ત ધ્વનિ

હિયકારું વિં [જુઓ હીયકારું] કાયર બાયલું
(૨) અધમ, નીચ, હીન

હિયગાવણું સંકિં 'હીયકડું'નું પ્રેરક
હિયાકો પું [હિયાવું ઉપરથી] ખીડ ખીડનો ધક્કો
હિયાવણું સંકિં, હિયાવું અંકિં 'હીયવું'નું
અનુક્રમે પ્રેરક ને બાવે

હિજરત સ્ત્રી [જ] વાનથી છૂટા પડવું કે
છોડવું તે -તી વિં હિજરત કરનાર

હિજરાણું અંકિં [જ હિજ્ર = છુટાઈ ઉપરથી]
છૂરવું, બળ્યા કરવું -વણું સંકિં (પ્રેરક)

હિજરી વિં (૨) પું [જ] મહમદ પેગંબર
મક્કા છોડી મદીને ગયા ત્યારથી ગણાતો સવત

હિડિ બા સ્ત્રી [સં] (સ.) ખીમની રાક્ષસ પત્ની
હિન નં [સં] કલ્યાણ, શ્રેય (૨) લાલ, કાયદો.

ંકર, ંકારડ, ંકારી વિં હિા કરે તેવું.
ંકારિતા સ્ત્રી ંકર્તા(-તા) વિં (૨)

પું હિત કરનાર. ંચિંતક વિં (૨) પું
હિન ઇચ્છનાર ંચિરેષ પું હિનમાં આહ;
હિતમાં વિઘ્નરૂપ હોવુ તે ંશત્રુ પુ મૂર્ખતાથી
હિત કરવા જતા પરિણામે હાનિ કરનાર મિત્ર
(૨) હિનમા આડે આવનાર. ંસંબંધ પું
બહુ (૨) સ્વાર્થ ંરૂવી વિં [હિતૈષી ઉપરથી]
હિનેચ્છુ - તાર્થ (-થે) અં [+ અર્થ] હિત
માટે - તાર્થી વિં બહુ ઇચ્છનાર - તારહ
વિં [+ સં સાવહ] હિતકારક, શ્રેયન્કર.
- તાહિત નં [+ અહિત] હિન અને અહિત.
- તુ [સરં હિં.], - તેચ્છુ [સં] વિં હિત
ઇચ્છનાર. - તેશરી વિં જુઓ હિતૈષી.
- તૈષિણી વિં જાં [સં.] હિતૈષી (શ્રી).
- તૈષિતા શ્રીં હિતૈષીપણું. - તૈષી વિં [સં.]
હિનેચ્છુ - તૈષિદેશ પું [+ ઉપદેશ] હિતની
શિખામણ (૨) (સં) એક ભણીતો
સંસ્કૃત ગ્રંથ

હિદાયત શ્રીં [અ.] રસ્તો દેખાડવો તે; શિખામણ
હિદેશા નં એક પખી [હિમ
હિના શ્રીં [ફા] મેદી. - નો પું મેદી (૨)
હિદાજત શ્રીં [અ.] જળવણી, સભાળ
હિજકાવણું સંકિં હીબકવુ તુ પ્રેરક
હિષ્ શ્રીં [ફં] ચહ્લીઓની મૂળ ભાષા
હિમ નં [સં] ખરફ (૨) ઘણો સખત ઠાર (૩)
અતિશય ઠડી [-ચહ્લું]. ંકણુ પું હિમનો
કણ; 'ફલેક. ંગિરિ પું હિમાલય ંપ્રદેશ
પું શીતકલિષંધમા આવેલો કે એના જેવી
આબોહવાવાળો પ્રદેશ ંરશ્મિ પું (સં.)
ચદ્ર ૭૫ર્ષા શ્રીં હિમનો - ખરફનો વરસાદ.
- માચલ (-ળ) પું [+ અચલ] હિમાલય.
- માચલ પ્રદેશ પું હિમાલયની તળેટીમાં
આવેલા રાખ્યોના સમૂહ. - માની શ્રીં [સં]
હિમનો સમૂહ, ખરફનો દગલો
હિમાતી પું [અ] હાતિમ] હાતિમતાઈ (?)
(૨) [લા] સખી, ધનવાન માણસ
હિમાચલ (-ળ), હિમાની જુઓ 'હિમ'માં
હિમાચત શ્રીં [અ] પક્ષ લેવો તે; તમ્કારી
(૨) સમર્થન કરવું તે (૩) [લા.] વિદ્યોદીના
કરમા કરેલો વધારો. - તી વિં (૨) પું

હિમાચત કરનાર

હિમાલય પું [સં] (સં.) હિંદુસ્તાનની
ઉત્તર આવેલો પ્રસિદ્ધ પર્વત, ^{અ. ૫૫૫૦ ફીટ, ૧૫૫૦૦ ફીટ}
હિમાલું અંકિં [હિમ ઉપરથી] હિમથી
બળી જવું (૨) મનમાં બળ્યા કરવું (૩)
સુગવ, કૃશ થવું (શરીરે)
હિમાણું વિં [હિન ઉપરથી] 'હિમવાણું',
હિમ જેવું ઠડું. - યો પું [સં] હિમાલય]
(સ) હિમાલય. [-ગાળવો = હિમાલય ઉપર
ચડીને ખરફમા દેહ પાડવો.]

હિમાંશુ પું [સં] ચંદ્ર
હિરણ્મય વિં [સં.] સુવર્ણમય, સોનાનું બનેલું
હિરણ્ય નં [સં] સોનું. ંકશિપુ પું
(સં.) પ્રહ્લાદનો પિતા ંબર્ષ પું (સં.)
બ્રહ્મા (૨) [સં.] વિંષ્ણુ (૩) સૂક્ષ્મશરીર
યુક્ત આત્મા. ંમય વિં જુઓ હિરણ્મય.
- હ્યાક્ષ પું [સં] (સં.) હિરણ્યકશિપુનો ભાઈ

હિરવણી પું [સરં મ હિરવા, હિરવંઢા =
લીલા રગતું ?] કપાસની એક જાત

હિરામલ પું; નં [સરં હિં હીરામલ =
સોનેરી કલિપત પોપટ] એક જાતનું પખી
હિલચાલ શ્રીં [હાલવું + ચાલવું] હાલવું
ચાલવું તે (૨) પ્રવૃત્તિ, ચળવળ

હિલામો પું ['હાલવું' ઉપરથી] મજબૂત
પ્રયત્ન (૨) બંડ [ભાવે ને પ્રેરક
હિલાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'હીલવું' તુ
હિલોળણું સંકિં [જુઓ હિલોળો; સરં હિં.
હિલોરના] હિલોળે ચડાવવું; ખૂબ હીંચોળવું
હિલોળો પું [જુઓ હિલોલ, સરં હિં
હિલોર, -રા] તરંગનો ઉછળો (૨) હીંચવામાં
તેવો લાળો ઝોલો (૩) ગમ્મત, ખુશાલી.
[-ખાવો = જૂલવું, ઝોલે ચડવું. - મારવો =
તરંગનો ઉછળો આવવો, ઉછળવું (૨) ઝોલો
ખાવો. હિલોળે ચડવું = હિલોળા ખાવા (૨)
તોફાને - મસ્તીએ ચડવું]

હિલ્લો પું [હીલવું ઉપરથી] જુઓ હીલો
હિલ્લોલ (-ળ) પું [સં] મોજુ, તરંગ (૨)
મનનો તરંગ. ંબુ સંકિં હિલ્લોળે ચડાવવું
હિરશો અં [રવં] ઊંચકીને જોરથી નીચે

કે કતી વખતે કરતો હિદ્ગાર. ૦ખે હિસ્સો
શીં હિસ્સો હિસ્સો કરવું તે (૨) ખમે
તેમ લગાવે રાખવું તે, ધમાધમી

હિસાખ પું [જ] ગણના; ગણતરી (૨)
દાખલો (ગ.) (૩) લેણદેણ, આવકખર્ચ
વગેરેની ગણતરી કે તેનું નામું. ૪) લેણ;
વિસાત (૫) રીત, રંગ, મર્યાદા, નિયમ
[આપવા જવું] (ખુદાને ઘેર) = મરી જવ.
-ગણુવો = ગણતરી કે દાખલો કરવો (૨)
મહત્ત્વ માનવું; ગણતરીમાં લેવું -ચૂકવવો =
માગતું લેણું પતાવવું -ભેવો = આવકખર્ચનું
નામું તપાસવું -રહેવો = નામું લખાવું (૨)
મર્યાદા - મહત્ત્વ જળવાવાં -રાખવો = નામું
લખવું (૨) મર્યાદા જળવવી. -લઈનાખવો
= ઝડતી લેવી (૨) ધમકાવવું -લખવો
= નામું લખવું (૨) દાખલો લખવો. -લેવો =
આવક ખર્ચ વગેરે માગીને લેવું -તપાસવું]
ઠકિતાખ પું લેવડદેવડના ચોપડા (૨) લેણ-
દેણનો હિસાખ ઠનીશ (-સ) પું હિસાખ
રાખનાર. -ખી વિં હિસાખને લગતું (૨)
હિસાખ રાખનારું; હિસાખ રાખવામાં કે
કરવામાં કુશળ (૩) ગણીને નક્કી કરેલું,
ચોક્કસ (૪) પું હિસાખ રાખનારો મહેતો
-ખે અં હિસાખથી ભેતા કે મણતા (૨)
રીતે; ગણતરીથી [કે કોડાનો]

હિસારો, -રવ [સ] પું એવો અવાજ (ગાય

હિસાવણું સંકિં 'હીસવું'નું પ્રેરક

હિસ્ટીરિયા પું [ફિ] મૂર્છા આણતો વાયુનો
એક રોગ [-આખવો]

હિસ્સો પું [જ] જાગ; ફાળો. -રસેદાર
વિં ભાગીદાર

હિંકાર પું [સં] 'હિ' એવો અવાજ

હિ મ શીં [જુઓ હિ યુ] એક ઝાડનો ઉગ્ર
વાસવાળો રસ; વધારણી. ઠોડો પું હલકી

ભતની હિગ ઠોડાળું વિં [+નોળવું]

હિગ વગેરે તોળી ખાચ એટલી જ હુલિતું

(દુરંદકારમાં) -ગાટક નં [+અટક] [હંગ

વગેરે આડ વસ્તુઓનું એક ચૂલું - એક ઓપાવ

હિંમળો, ઠંક પું [સં. હિંગૂલ, પ્રા. હિંગુલ]

મધક અને પારાની મેળવણીવાળો એક લાલ
પદાર્થ. ઠકિયું નં હિંગળોક રાખવાની

દાખડી (૨) વિં હિંગળોકના રંગનું

હિંગુ પું, નં [સં.] હિગ
હિ ગોરું નં, -રો પું [સં. ફંગુદી, સરં હિં
ફિંગુપત્ર, હિંગોટ, મ. હિંગળી] એક ફળ. -રી
શીં તેનું ઝાડ

હિંડોલ (-ળ) પું [પ્રા (સં હિંદોલ)] જુઓ

હિ દોલ -ળાખાટ શીં ખાટલાનો હિ ડોળો

હિ ડોળો પું [પ્રા. હિંડોળ્ય] કહેરાવાળો મોટો

હીંચકો, ઝૂંચો [હિ ડોળો ચડાવવું =

નિજાલ ન થવા દેવો, ધડકે ચડાવવું હિ ડોળો

ખાવો = હીંચકો ખાવો (૨) [લા] અધ્ધર

લટકતું -ચડાવવો = મોટા હીંચકા નાખવા.]

હિંદ પું; શીં, નં [ફા (સં સિંધુ, સપ્તસિંધુ)]

(સં) હિન્દુસ્તાન ધ્યાણી શીં હિન્દુસ્તાનની

કે હિંદુ શ્રી વીં વિં [ફા] હિંદુ, -ને

લગતું -વીં વિં હિંદુ (૨) શીં (સં.)

ઉત્તર હિન્દુસ્તાનમાં ખોલાતી એક લાલા

(૩) હિંદની રાષ્ટ્રભાષા (૪) પું હિંદનો

વતની -વીં-હિન્દુસ્તાની શીં હિંદની

રાષ્ટ્રભાષા. -દુ વિં (૨) પું [હિંદ

ઉપરથી; સ, દે] હિંદુ ધર્મનો અનુયાયી

-દુરવ નં. -દુસ્તાન [ફા], -દુસ્તાન

પું; નં [+સ્તાન] (સં) ભારતવર્ષ.

-દુસ્તાની વિં હિન્દુસ્તાનનું, -ને લગતું

(૨) પું ઉત્તર હિંદને. રહેવાસી (૩) શીં

જુઓ હિંદી-હિન્દુસ્તાની

હિંદોલ પું [સં] હીંચકો; હિ ડોળો (૨)

હિ ડોળ, એક રંગ. -ળવું સંકિં [સં

હિંદોલ] હિ ડોળા કે પારણામાં જુલાવવું

હિંમત શીં [જ] ખડાદુરી [-આપવી =

નાહિંમત થતું અટકાવવું -કરવી, ચલાવવી,

દાખવવી, ધરવી, ખતાવવી, બોડવી,

રાખવી. -હારવી = નાહિંમત થઈ જવું]

ઘાખ, ઘવાન વિં ખડાદુર [હિ સા

હિંસક વિં [સં] હિંસા કરનારું. -ન નં

હિ સા શીં [સં] કોઈ પણ જીવને હાણવો કે

પીડવો તે. ઠંકમ નં હિસાનું કમ. ઠંકમ

વિં [+આત્મક] હિંસાયુક્ત; હિંસાવાળું.
 ૦રી વિં [સં હિંવીર ઉપરથી] હિંસ, માસા-
 હારી. ૦ર પું [સં.] હિંસ પથુ (૨) વાથ
 -અ વિં [સં] હિંસક ધાતક, કૂર
 હીકે સ્ત્રીં [સં દિક્કા] હેડકી, વાથણી (૨)
 સણકો, શણ (૩) તાકીદ; ઉતાવળ (૪) દમ
 હીકળ નં બુઓ હિકળ
 હીકા સ્ત્રીં બુઓ હિકા (૨) તાણ, આચકા
 (મરતી વેળાના) [હીચકા
 હીચ સ્ત્રીં [હીચવું પરથી] હીચવાની ક્રિયા;
 હીચવું અંકિં બુઓ હીચકુ
 હીચકારું વિં [ફા] બુઓ હીચકારું
 હીચકાકું અંકિં 'હીચકવું' ભાવે (૨) ટિચાવું
 હીચવું અંકિં બુઓ હીચવું (૨) ગિલ્લી-
 દડામા મોઢી ગમી પર ગોઠવી તેને દડાને
 છેડેથી ઉડાડવી; હીલવુ
 હીજકો પું [જ હીજ] નપુંસક, રાડવો
 હીટ(-ર) નં બુઓ હીર
 હીજુ વિં [પ્રા. (સ. હીત)] અધમ, નીચ
 (૨) હલકું, ઊતરવુ (૩) ભેગવાળુ (૪)
 વગરવુ, વિનાવુ, એધું, કમ. ૦કયુ વિં
 [+કાયુ] અવકચર, કાયુ પાકું ૦કમાઉ
 વિં કમાણી વિનાવું, નિરુધમી ૦કમ્ નં
 નીચ કર્મ ૦કમ્ વિં(૨) પું નીચ કર્મ
 કરનાર. ૦પત(-દ) સ્ત્રીં; નં હીણપણુ,
 હલકાઈ, લાજન ૦ભાગી, ૦ભાગ્ય વિં
 ભાગ્યહીન, કમનસીમ. ૦વર પું કન્યાના
 મુકાબલામાં નાનો કે ઊતરની કાશીનો વર
 ૦વર નં [બુઓ હીણવર] કલેડુ ૦વું
 સંકિં ધિકારવુ; નિંદવું (૨) ઉતારી પાડવું,
 હલકું ગણવુ -છુ વિં બુઓ હીણ
 હીન વિં [સં] તણ દીરેલુ (૨) વગરવુ; વિનાવું
 (સમાસમા). ઉડાં શક્તિહીન (૩) બુઓ
 હીણુ ૦તા સ્ત્રીં, ૦તવ નં ૦યાન પું
 (સ.) બૈદ્ધવમ્નો એક સંપ્રદાય (ખીલે તે
 મહાયાન) ૦વાદી વિં મૂચુ
 હીજકવુ અંકિં [બુઓ હેજક] હજકવુ (૨)
 [બુઓ હીજક] ડૂસકા ખાવા
 હીજકું નં [રવં ? સરં હેજક] (કા.) ડૂસકું

હીમજ સ્ત્રીં નાની હરડે. -છ હરડે સ્ત્રીં
 નાની કાચી મૂકી હરડે
 હીમજ નં એક ભતવુ રેશમી કાપડ
 હીર પું [સં.] એક છંદ (૨) નં [સં, પ્રા હીર
 = પાતળા નસ-રેસો ઉપરથી ?] રેશમ (૩)
 [સં વીર્ય, ફેર ? સરં મ, હિં, કેસં હીર=
 હીરો ઉપરથી ?] તેજ, કાતિ (૪) યત્ન; દૈવત
 (૫) પ્રેમ, પ્યાર (૬) હિંમત [-શુભાવવું
 = નૂર શુભાવવું -હારવું=શાખ ભવી]
 ૦કોરી વિં રેશમી કિનારવાળુ. ૦ચીર નં
 કીમતી વસ્ત્ર ૦નીર નં હિંમત, પાણી
 હીરક પું [સં] હીરો. ૦મહોત્સવ, -કોત્સવ
 પું [+જત્તવ] ૬૦ વર્ષ પૂત ધયાની ખુશા-
 લીમા કરવામાં આવતો મહોત્સવ
 હીરજ ગોપાળ પું કોડીની કમાઈ નહીં,
 અને ધડીની કુરસદ નહીં એવો માણસ
 હીરવા નં એક પંખી [ખેઠલું
 હીરહારી વિં [હીર+હારવું] હીર શુભાવી
 હીરાકણ્ણી સ્ત્રીં [હીરો+કણ્ણી] હીરાની કણ્ણી-કરચ
 હીરાકશી(-સી) સ્ત્રીં [સરંહિં હીરાકસીસ,
 મ હિરાકસ] શાહી તથા રગમા વપરાતો
 એક પદાર્થ [મણ્ણકાની કંઠી
 હીરાકહી સ્ત્રીં [હીરો+કંઠી] પાસાદાર
 હીરામળ વિં [હીર ઉપરથી] રેશમી
 હીરાદખખણુ સ્ત્રીં એક વસાણું
 હીરાબોળ પું [હીર+બોળ ?] એક ભતનો ખુદર
 હીરાવેધ વિં [હીરો+વેધવું] હીરો વીધે એવું
 (૨) [લા.] હોશિયાર, ચાલાક
 હીરાળું વિં [હીરો ઉપરથી] હીરાવું
 હીરો પું [સં. હીર, ૦ક] એક કીમતી પથ્થર;
 યોળા રંગવુ રતન
 હીચવું સંકિં હીલે એમ કરવું, હિલાવવું
 હીસવું અંકિં [બુઓ હાલવું, સરંહિં હિલના,
 મ. હિલળે] ડોલવુ (૨) બુઓ હીચવું ર'
 હીલો પું [બુઓ હીલવું, સં હિલોલ] હેલો;
 ધકો (૨) હંકત; વુકસાન
 હીસવું અંકિં [હસવું ઉપરથી, સં. હર્ષ
 (૫.) હસવું (૨) આતુર થવુ (૩) હર્ષ
 પામવુ (૪) [બુઓ હિસારવું] હીસારવું

હીહી અં [સં] [૨૧૦] હસવાનો અવાજ
 હીંચ હીં [બુઓ હીચ] એક તાલવાળો
 ઠેકા. ઠંકણું અં કિં હીચકો ખાવો ઠંકો
 પું [હીચ પચી] હીચવા માટે ઠંગાવેલું
 સાવન (૨) તેનું ક તેવું આટોલન-ઝોલો
 હીંચવણું સંકિં બુઓ હીંચાવણું
 હીંચણું અં કિં [સરં દે હિંચિજ = એક
 પગથી ઝૂલતા ચાલણું તે] ઝોલો ખાવો,
 હીચકો ખાવો
 હીંચાવણું 'હીચવું'નું પ્રેરક, હીચેળણું
 હીંચોળણું સંકિં [હીચણું ઉપરથી] ઝુલાવણું,
 હીંચકા નાખવા
 હીંચોળાખાટ હીં [હીંચોળણું + ખાટ] +
 હિ ડોળાખાટ
 હોંહા હીં [હોંહું ઉપરથી] હોંહવાની રીત, ચાલ
 હોંહવું અંકિં [મ હિંદુ, પ્રા. હિંડ] ચાલવું
 હોંહાહ(-વ)વું સંકિં 'હોંહવું'નું પ્રેરક
 હીંહાણું અંકિં 'હોંહવું'નું લાવે [ખાટ
 હોંહાણ(-ગો), -ગાખાટ બુઓ હિ ડોળ, -ગા
 હાંયાં અં (૫) બુઓ અહીંયા, હા
 હોંસ હીં [૨૧૦] (કા) અમિત્રી દૂરથી લાગતી
 આંચ [હિસારવ કરવો
 હોંસારવ પું બુઓ હિસારવ. -હું અંકિં
 હુઓ(-વો) [પ્રા હુમ (સં. મૂત)] (૫) હવો,
 થયો (હોવું)નું ભૂંકાંનું કાલગ્રસ્ત રૂપ
 હુકમ પું [જ. હુકમ] આજ્ઞા, ફરમાન (૨)
 (પ્રાય: બંધવંશ) ગજશની એક રમતમા
 અમુક ભાતના પાન ડીચા ગણવા તે કે તે
 પાન, સર [-આપવો કરવો, હોંહવો =
 આજ્ઞા કરવી. -હોંહાવવો = આજ્ઞા પાળવી.
 -કાંહવો = હુકમ ભહેર કરવો -હૂંવો,
 નીકળવો = હુકમ ભહેર થવો -પહવો =
 પતાની રનતમા સરશેના તે નક્કી થવું. -બહાર
 પહવો = હુકમ નીકળવો. ઓનામું નંકોટની
 લેખી ચુકાદો ંસર પું હુકમ ર બુઓ
 હુકો પું [જ હુકા] તમાકુ પીવાનું એક
 સાધન [-મચાવવો, તાણવો, પીવો =
 હુકાવી તમાકુ પીવી -ભરવો = ગડાક,
 દેવતા વગેરે મૂકીને હુકો પીવા માટે તૈયાર

કરવો] ં(-કા) પાણી નંબંબં હુકો પાણી
 વગેરે પીવા તે (૨) [લા.] ખેંકકીકકોના કે
 સામાજિક સંબંધ [-કરવાં. -બંધ કરવાં
 = સાથે બેસી હુકાપાણી કરવાનો કે સામાજિક
 સંબંધ તોડવો]

હુંજરો પું [જ] કોટડી (૨) મસીદમાની
 મુલ્લાને રહેવાની કોટડી

હુંજત હીં [જ] હં, જં (૨) તકરાર
 ંખોર, -તી વિં હીહી (૨) તકરારી
 રવખાવનું

હુંકારણું સંકિં [૨૧૦, સરં મ હુકાવળેં]
 હુંકાવણું, હુંજકારણું [ધમકાવણું]

હુંકાવણું સંકિં હુંજકારણું, તરછોડવું (૨)
 હુંકડું અં [૨૧૦] ધસારો કે પડાપડીનો રવ
 હુંકડું નં [સં] થોડાની લડાઈ

હુંજાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'હુંજણું'નું
 અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક

હુત વિં [સં] હોમેણું, બલિરૂપ આપેણું (૨)
 નં બલિ ંદ્રંચ નં હોમવાની વસ્તુ,

બલિ. ંભુજ, ંવહ પું (સં) અગ્નિ.
 -તારમા પું [+ જાતમા] શહીદ, હુત

થયેલો માણસ -તારા(બં) પું [સં.]
 (સ) અગ્નિ -તારાની હીં હોળી

હુતુતુ નં [૨૧૦] એક રમત

હુમર પું [જ હુમર] કારીગરી, કસબ
 ંઉદ્યોગ પું હુનર અને ઉદ્યોગ. ંશાળા

હીં હુનર શીખવવાની શાળા; કળાલવન.
 -રી વિં કસબી; કરામતી, નિપુણ

હુખેજતન નં [ફા] જતન પ્રત્યેનો પ્રેમ, દેશપ્રેમ
 હુમલો પું [જ. હમ્લહ] આક્રમણ, ધસારો, ખાપો.

-હાખોર વિં હુમલો કરવાની આદતવાળું
 હુમા નં [ફા] એક પૌરાણિક પખી ંહુ નં

બુઓ હુમા (૨) પું (સં) બીજો મોગલ
 ખાદશાહ

હુરમ હીં [બુઓ હરમ] થોડી, ઘસી
 હુરમત હીં [જ] શાખ, આખર [-હારવી
 = શાખ ખોલી.]

હુરિયો પું, હીં [૨૧૦, સરં હ હુર્રાહ]
 ફરોતો, લવાડો (૨) મલક ઉડાવવી તે (૩)

ફહેત પરથી ?] + હેત; હેમજો (પ.)
 હેટ સીં [ફ.] વિલાયતી ટોપી
 હેટ અં [પ્રા. હેટ્ટ] (પ. ૧) નીચે; હેટ.
 ંલાણુ નં. હેટલો ભાગ. ંહું વિં હેટળનું;
 તળેનું. ંવાશ(-સ) અં (કા.) પવન
 કે પાણીના વહનની દિશામાં નીચલે ભાગે
 (૨) નીચલે માળે ંવા અં નીચે,
 તળે. -કાણુ (-છું) નં નીચાણવાળી જગા
 (૨) વિં હલકું, નીચું; હેટું -હું વિં
 જુઓ હેકાણુ (૨) અં હેટ; ન ચ. -ઠે
 અં જુઓ હેકં [-ખેસણું = તળિયે જમણુ
 (૨) કંટાળીને કે હારી યાકીને કાઠે પ્રવૃત્તિ કે
 કામ છોડી દેવું અંપર. (૩) પાયમાલ થવું]
 હેડ (કા.) સીં [સ. હડિ] શુનેગારનો પગ જકડી
 રાખવાને કરેલું મોઢું ભારે લાકડુ (૨)
 તોફાની ગાયબે સના ગળામાં પગ વચ્ચે રહે
 એમ બધાતુ લાણું લાકડુ, ડેરો (૩)
 સગર્ભા સીને નિયમિત થતી અમુક શારીરિક
 પીડા જેમ કે, ઊલટીની હેડ (૪) [દે. હેડા
 = સમૂહ; સરં મ.] વેચવાના બળદનો કાફલો
 (૫) [લા.] જેલ, કં, [-કેરડો વાગવો =
 શિરભેરી કે સત્તા ચાલવા] ંખેડી સીં
 હેડ ને ખેડી
 હેડ વિં [ફ.] મુખ્ય, ઉપરી ંઓફિસ સીં
 મુખ્ય કે વડી કચેરી, કાર્યાલય ંકોન્સ્ટેબલ
 પું પોલિસટુકડીનો વડો, જમાદાર ંકસાર્ક
 પું વડો કારકુન અવલકારકુન
 હેડકી સીં [સ. હિકા] ભારે શ્વાસનુ ંચકુ (૨)
 વાથણી (-આરવી, ઊપડવી). -કિયો
 છાડુ પું મૂએલા નિમિત્તે થયેલો છાડુ
 હેડમાન્સર પું [ફ. હેડમાસ્ટર] વડો-મુખ્ય
 શિક્ષક
 હેડ'બા સીં (સ.) જુઓ હિડિબા
 હેડિયારો પું [હડી ઉપરથી] ધમાલ
 હેડિયો વિં [જુઓ હેડ (૪)] બળદની હેડવાળો
 (૨) પું હેડમાનો વાહરડો
 હેડી સીં [જુઓ હેડ (૪), સરં હિં] વેચવાના
 બળદનો કાફલો (૨) સમનતા, બરાબરી
 હેડો પું [પ્રા. હિઅડ (સં હૃદય) ઉપરથી ?

કે જુઓ એડો] અતિશય પ્યાર, આસક્તિ
 હેષ્ટ (હે ?) સીં [સં શયન ?] તળાઈ; બિછાનું
 હેત નં [પ્રા. હિતમ (સં હૃદય) ઉપરથી] પ્રીતિ;
 ભાવ; રનેહ. [-લાણું = ભાવ કે લાગણી
 પેદા કરવી, ચાહવું. -જરસણું = ખુબ ભાવ
 થવો.] ંપ્રીત સીં વહાલ, કૃપા ંમહું
 વિં હેત-માયા વિનાનું ંરવી વિં [સં.
 હિતેવી] હિતેચ્છુ, શુભેચ્છક. -તારથ પું
 + હેતની લાગણી. -તાળ (-ણ) વિં
 હેતવાળું, માયાળુ
 હેતકતું નં (કા.) માલ ભરવાનું ગાડું
 હેતુ પું [સં] ઉદ્દેશ; આશય (૨) સબબ; કારણ
 (૩) પચાવચવ વાક્યમાં સબબ બતાવનાર
 કથન કે વાક્ય (ન્યા). ંકર્તા પું (વ્યા.)
 પ્રેરકરચનાનો કર્તા. ંગર્ભ વિં (અદર)
 હેતવાળુ. -ચિહ્ન નં હેતુ બતાવતુ
 (.) આવું ચિહ્ન (ગ) ંતા સીં,
 ંત્ર નં હેતુ હોવો તે, હેતુમત્તા ંમત્ત
 વિં હેતુ-પ્રયોજનવાળુ. કાર્યકારણભાવ-
 વાળુ (ન્યા). ંમત્તા સીં ંવાદ પું
 તર્કવિધા; તર્કશાસ્ત્ર (૨) કૃતર્ક; નાસ્તિકતા.
 ંવાદી વિં તાર્કિક (૨) કૃતર્કી; નાસ્તિક
 હેતવાભાસ પું [સં.] કુદ - ખોટો હેતુ, હેતુનો
 આભાસ (ન્યા)
 હેદળ નં + જુઓ હયદળ
 હેન્ડલ પું [ફ.] હાથો, દરતો
 હેબક, -ત (હે) સીં [અ. હૈવત] હબક, ધાસ્તી.
 [-ખાવી = હેબકાવું] ં(-કા)ણું, -તાણું
 અંકિં જુઓ હબકવું
 હેબિયેસ કોર્પસ નં [લેટિન; ફ.] કેદીને
 બરોબર કાયદેસર પકડયો છે કે કેમ, તેની
 તપાસ કરવાને માટે, અદાલત કેદીને પોતાની
 રખડ ફાજર કરવા હુકમ કાઢે છે તે
 હેમ નં [સં.] સોનું ંકાર પું સોની. ંજિરિ
 પું (સં.) મેરુ
 હેમક (હે) વિં [અ અહમક] મૂર્ખ, ખેવરૂર
 (૨) બીકણ, ડરપોક
 હેમશે(-ખે)મ વિં [ક્ષેમ દિર્લાવ] કુશળ,
 સહીસલામત

હેમચંદ્ર પું [સં] (સં) એક પ્રસિદ્ધ જૈન
આચાર્ય [માળાવાણુ
હેમમાત્રી વિં [સં] હેમ-અકુલના ફૂલની
હેમલતા સ્ત્રી [મ] એક વેલ
હેમવતી સ્ત્રી [સં] સંગીતમા એક યાદ
હેમંત સ્ત્રી [સં.] માગશર ને પોષ મહિનાની
ઋતુ -તી વિં હેમંત સંબંધી
હેમિયું, હેમી વિં [હેમ ઉપરથી] સોનાનું
હેય વિં [સં] સાન્ય ંતા સ્ત્રી
હેર, ંક પું [જુઓ હેરવું] ખાતમીદાર, નસૂસ,
હેરનાર. ંજી નં જુઓ હેરિયુ ૧
હેરેત (હે) સ્ત્રી [અ] નવાઈ, આશ્ચર્ય [-પામણું,
પમાહણું] ંમંદ વિં આશ્ચર્યચકિત
હેરફેર વિં [ફેરનો દિર્ઘાવ; અથવા હેરવું +
ફેરવવું, સરં મ, ર્દિ.] બદલેલું, ફેરફારવાળું
(૨) અલ્લાખલ્લી યયેલું (૨) પું હેરફેર થવું
તે (૩) તફાવત, ફેર, ફરક -રી સ્ત્રી
હેરફેર કરવું તે
હેરવણું સંકિં [સિરવણું? સ હેલ = તિરસ્કારથી
ધક્કેલી કાઠવું પરથી?] રોજ મુલતવી રાખવું
હેરવું સંકિં [દિ. હેર સરં સં. હેરિક =
નસૂસ] ધારીને કે છૂપી રીતે જોવું, નિહાળવું
(૨) [?] લલકારવું; ઉશ્કેરવું (૩) અંકિં
[સં હેલ = કીડા કરવી] + હળવું, હથવાર થવું
હેરંજ પું [સં] (સં.) મણપતિ
હેરાન (હે) વિં [અ] હેરાનમતિ પામેલું, કંટાળેલું
ંમત (-તિ) સ્ત્રી મુશ્કેલી, પીડા; પજવણી
હેરિયું નં [હેરવું ઉપરથી] જાનુમાનું જોવું તે
(૨) બાકામાથી પડતું સૂચવું કિરણ (૩)
[જુઓ હેલો] ઝાકું; ઝાલું (૪) હોડીને પવન
હોય તેમ ફેરવવી તે. [હેરિયાં ખાવાં =
હોડીમા ખેસી પવનની લહેર માણવી. હેરિયાં
હેરવાં = જાનુમાનું જોવું (૨) બીજાનાં
છિદ્ર લેવા]
હેર, -રો પું [જુઓ હેરક] નસૂસ, ખાતમી-
દાર. -રું નં જુઓ હેરિયું ૧, ૨
હેરેફેરો પું [હેરવું + ફેરો] આંદોલેરો, જવું
આવવું તે (૨) ફેરોફાટો ખાવા જેવું થોડું
કામકાજ

હેલ (લ.) સ્ત્રી [સરં મં.] બેભાન; ભાર (૨)
વેચના સાર ગાડામા ભરેલા લાકડા બાણા વગેરે
કે તેવું ખાડું (૩) માથે લીધેલું કે લેવાનું બેડું
(૪) ઊંચકવાની મનૂરી (૫) હેલકરીનું કામ.
ંકરણ સ્ત્રી સ્ત્રી-હેલકરી ંકરી પું
[સરં મ, ફા. હર્કારદ] મનૂર, વૈતરો
હેલકારો પું [હેલો પરથી] હેલારો, હેલો
(-મારવો)
હેલણું, -ન [સં] નં હેલા, ગેલગમત, ખેલ
હેલના સ્ત્રી [સં] અવહેલના; તિરસ્કાર,
તરછોડવું તે
હેલપટો પું [હેલ + પટી] નકામો ફેરો; આટો
હેલવ : સંકિં (૫) જુઓ હેળવણું
હેલવું અંકિં [જુઓ હેલા] હેરવું, હળવું (૨)
સંકિં [મં હેલ] અવગણવું; હેલના કરવી
હેલા સ્ત્રી [સં] ખેલ, ઝાડા (૨) રતિઝાડા
(૩) તીવ્ર સંભોગગ્રા (૪) તે વ્યક્ત કરવી
ચેષ્ટા (૫) કાણ, સહેજ વાર
હેલારો પું [જુઓ હેલો] ધક્કો
હેલાથી નં [અ દિલાલ] મુસલમાની ૩૫૪
લિપસવું વર્ષ
હેલી સ્ત્રી [દે. અવાલિ] સતત વરસાદ (૨)
[અપં હેલિ (સં. હલે = સખીને સખોવન)]
અલી, સાહેલી (૩) [સરં પ્રા અલિહા]
ગીતની એક રેથી (૪) [?] બગલ (૫) રાખ
(મુડાની) (૬) [જુઓ હેલા પ] કાણ
હેલો (-લો) પું [જુઓ હીલો સરં દે. હલ]
હેલારો; આચકા, ધક્કો (૨) ઝપાટો (૩) હરકત,
ગુન્સાન (૪) ખાડાટંકરાવાળી જમીન ઉપર
વાહનનું ઊછળવું તે, તેથી ખેસનારને લામતો ધક્કો
હેલા (હે) પું અંબંબં જુઓ સહવાસ પરિચય
(૨) આહત; મહાવરો
હેવાતણું (-ન) (હે) નં [પ્રા અવિહવા (સં
અવિધવા) ઉપરથી?] સૌભાગ્યાવસ્થા
હેવાન (હે) વિં [અ] દોર જેવું (૨) નં પથ,
દોર -નિયત સ્ત્રી પથપથ; પારાવતા
હેવાયું (હે) વિં [હેવા ઉપરથી] હેવાયેલું,
હળેલું (૧)
હેવાલ (હે) પું [જુઓ અહેવાલ] વત્તાવ

હેવાવું (હે) અન્કિં [હેવા પરથી] હેવા થવા;

હળવું

હેવવું અન્કિં [સં હેવ] હેવા કરવી હણહણવું

હેવા સ્ત્રી, ૦૨૫ પું [સ.] થોડાનો હણહણાટ

હેસિયત (હે) સ્ત્રી [અ હૈસિયત] સામર્થ્ય; શક્તિ

(૨) વક્ત્ર; પ્રતિષ્ઠા ૦૬૧૨ વિં હૈસિયતવાળું

હેળ સ્ત્રી [હળવું ઉપરથી] હેવા; મહાવરો (૨)

જુઓ હેડ ૨. ૦૫૯૫ સ્ત્રી હેળવવું તે. ૦૫૯૫

સન્કિં [સરં હેરવું ૩] હળે એમ કરવું;

મન મેળવવું (૨) કેળવવું, પાળવું (પશુને)

હેં (હેં) અન્ [રવં] એં, વિરમય, ધમકી વગેરે

ખતાવનારો ઉદ્ગાર (૨) ફરીથી કે રહીને પ્રશ્ન

કરવી વેળાનો ઉદ્ગાર - ઉઠાં હેં, શાસ્ત્રની

વાત સાચી? હેં, શુ કહ્યું?

હેંકહું (હેં) અન્કિં [હેં રવ] તગીમા હોવું

હેંચુ (હેં) સ્ત્રી + સુવાસણ

હેડદેડ સ્ત્રી [રવં; સરં હડકં, હલકલ]

આમતેમ ભેરથી ધૂમધૂમ કરવી તે (ચ)

હેડિયો પું [દે. હડુ = હાડકું ઉપરથી] ગળાની

ઘાટી. ગળાનો ખહાર તરતો દેખાતો ભાગ.

-યાવેરો સ્ત્રી મુસન્માની રાજનો એક કર

હેડિંખય પું [સં.] (સં) હિડિંખાનો પુત્ર-

ધટોતકચ

હેહું નં જુઓ હૈયું

હેહું નં (ચ) પેધું, ટેવ [-પહું = ટેવાવું;

ફાવવું થયું] [ઉંશથી કરેલું

હેતુક વિં [સં.] હેતુવાળું; કાઈ હેતુ કે

હેદોસ સ્ત્રી [હાય + દોરત, સરં મ] ફાખની

અરેરાટ્ટી (-ફટથી)

હેમ વિં [સં, હિમ સંખંધી, ખરફતુ કે ખરફ

જેટલું ઠકું (૨) સોનાતુ કે સોના જેવા રંગનું.

૦૫૮૫ વિં હિમાલયનું, હિમાલય સખંધી

(૨) હિમાલયમા રહેનાર કે હિમાલયમા

ઉત્પન્ન થયેલું ૦૫૮૫ સ્ત્રી (સં) પાર્વતી

હૈયા-ફટ થી હૈયાળું સુધીના શબ્દો જુઓ

'હૈયું' શબ્દમા છેવટે

હેયું નં [પ્રા વિજય (મ હૃદય)] હૃદય, હિલ,

અતઃકરણ [હૈયા ઉપર રાખવું = ખૂબ

સંભાળ લેવી; વહાલથી પાળવું હૈયાના

લાળા = અંતરની બળતરા. હૈયાની હોળી

= અંતરનું દુઃખ હૈયાનું ફટકું, ફટેલું =

બુદ્ધિશૂન્ય, હૈયા ફૂટ હૈયાનું મેલું; ચોર =

મનનો મર્મ કે ભેદ ન ભણવા દે એવું.

હૈયાનો હાર = અતિપ્રિય હૈયાનું સૂવું =

જુઓ હૈયાસૂતું હૈયામાં અમારા ઊઠવા

= અંતરમાં તીવ્ર વેદના થવી; કાળજી બળવું.

હૈયામાં કોતરી રાખવું = જુઓ હૈયામા

લાખી રાખવું હૈયામાં મજની કાતી હોવી

= છૂપુ વેર ધરાવવું, હૈયામા ભારે કપટ

હોવું. હૈયામાં ગોખલો હોવો = છૂપી

વાત બહાર ન પડવા દેવાનો ગુણ હોવો.

હૈયામાં લાખી રાખવું = અરાખર યાદ

રાખવું. હૈયામાં હાથ મૂકે તો કોરો કટ

નીકળે = જાણે પેટમા કશું કપટ જ નથી-

છેક નિર્દોષ કે અજાણ છે. (વકોત્તિ)

હૈયામાં હોળી = અંતરમા બળાપો હૈયું

કળૂલ કરતું નથી = વિશ્વાસ બેસતો નથી

(૨) હિંમત ચાલતી નથી હૈયું કહ્યું ના

કરે એવું = ન મનાય એવું ખૂબ આશ્ચર્ય-

કારક. -ખાલી કરવું = મનના ઊલ્કરા

કાઢવા, મનની બળતરા કાઢીને કહી સંભળાવીને

કે રહીને શાત કરવી -ટાકું હિમ હોડું =

નિરાત હોવી. -કાલવડું = જુઓ હૈયું

ખાલી કરવું, બળતરા બહાર કાઢવી -ફૂટી

જવું = અક્ષલ બહાર મારી જવી; ગમ ન

પડવી -ફાટવું = કિલને સખત આધાત

લાગવો. -ખાલ્યા કરતાં હાથ બાળવા

સારા = ખીલને હાથે કરાવતા નુકસાન થવું

ભેઈ કિલમા બળવું, નેના કરતા ભને કરવા

માડવું સાર -ભરાઈ આવવું = દુઃખ કે

ભાગલ્લીથી રડું રડું થઈ જવાવું -હાથ

રાખવું = કિલની સ્વસ્થતા ભળવવી, ઉઝાટ

ન કરવો હૈયે તેવું હે. ઠે = જેવું મનમા તેવું

વાણીમા હૈયે દાખવું = છાતીએ ચાપવું

હૈયે ધરવું = મનમા ઉતારવું, બગબર લક્ષમા

લેવું. હૈયે હાથ રહેવો = ધી-જ રહેવી

હૈયે હાથ સુધાવવો, રખાવવો = હિંમત

રાખવાનું કહેવું હૈયે હાથ રાખવો = ધીરજ

રાખવી આટલું તે હૈયે ધાલશે કે
કોટે? = આટલું શુ ઓછુ છે? (૨) આટલા
થોડાને શુ કરશે? શી રીતે પૂરવું થશે?]
-યાઉકલત સ્ત્રીં બુદ્ધિ -યાફટ સ્ત્રીં
અતિ શોકને લીધે છાતી ફટવી તે (૨)
મોટી ચિતા. -યાચોળો પું ચિંતાથી
હૈયામા થતો ચૂયારો. -યાટણ અંકિં
નાહિ મત થવું. -યાતોં વિં છાતી
તૂટી નય એવી મહેનતવાળુ (૨) સ્ત્રીં
હૈયાફ -યાફબળું વિં મનનું દુખળું;
પાણી વગરનું. -યાધારણ સ્ત્રીં સતોષ;
સમાન (૨) ખાતરી -યાફાટ વિં છાતી
ફાટી નય એવું (૨) અં છાતી ફાટી
નય એમ (૨૬૭). -યાફુંડ વિં મૂંડ,
ખેવડું, મમ વિનાનું -યાખળાપો પું,
-યાખળ સ્ત્રીં હૈયુ બળવું તે, હૈયાને
ઉકળાટ -યામેલુ વિં હૈયામા મેલ
રાખવું, મેલા હૈયાનું, હૈયાખુ -યારખી
સ્ત્રીં છાતી પૂર ચણેલી ભીત -યારખુ વિં
હૈયામેલું; મનને મેલ ક ભેદ ન લાગવા કે
તેવું -યાશ(-સ)મડી સ્ત્રીં હૈયા ઉપર
મૂંડેલી સગડીની પેઠે દુઃખ દેનાર -યારોક
પું ભીડો શોક -યાસૂંડ વિં હૈયાફુંડ,
મૂંડ (૨) નિંકુર, નિંચ -યાહેડો પું
ખૂન હેડો -યાહેળી સ્ત્રીં કિલમા ભારે
સતાપ કરાવનાર જે તે -યાળુ વિં પ્રેમાળ
હો અં [સ] [૨૫૦] ખાતરી અથવા સંમતિ-
દર્શક ઉદ્ગાર, હો (૨) કાવ્યના કેટલાક
દાળોમા હનકાર આટ્ટે વપરાતો ઉદ્ગાર (૩)
ઓ, હે (સખોવનનો ઉદ્ગાર)
હોઈયાં અં [૨૫૦] ઓહકાર કે તમિનો ઉદ્ગાર,
ઓહયા [-કરવું = પચાવી પાડવું, ગળી જવું]
હોઈશ હો 'હોઈ'નું ભંકાંનું રૂપ (પહેલો
પુરુષ એ ૧૦) [હોઈશ]
હોઈયું (હો) 'હોઈશ'નું અં ૧૦૦નું રૂપ (બુઓ
હોકલી હો) સ્ત્રીં બુઓહુકો] હુકલી, નાનો હોકા
હોકા, ૦૫ ન નં [અ હુકલ = હાગડો] હરિયામા
દિશા જાણવાનું સાધન [લાડું
હોકાટું (હો) અંકિં [બુઓ હોકાર] ઠપકા દેવો,

હોકાય ત્ર નં બુઓ હોકા
હોકાર (હો) પું [૨૫૦] બુમાટો, બરાટો
હોકારો (હો) પું 'હ' 'હા' કહેવું તે, સમતિ-
સૂચક અવાજ (૨) [બુઓ હોકાર] બૂમ;
બરાટો, વમકામણીભરી બૂમ [-કરવો =
બરાટો પાડવો. -દેવો = હોકારો કરવો (૨)
સામે હોકારો કરવો (૩) હોકારો પૂંવો
-પૂરવો = 'હો', 'આગળ ચાલો' એવું
સૂચવવું.] બંબકારો, હોકારો (હો) પું
બુમાટો; બરાટો
હોકી સ્ત્રીં [ક] ગેડીડાને મળતી એક વિધા-
યતી રમત [હોકાય ત્ર
હોકો (હો) પું [બુઓ હુકો] હુકો (૨) બુઓ
હોજ (હો) પું [અ] પાણીનો કુંડ
હોજટ (હો) સ્ત્રીં બુઓ ઓઝટ [-મારવી,
લગાવવી = તમાચો લગાવવો, ઝપટમા
લેવું -માં આવવું, બરાડું = ભૂતની
ઝપટમા સપડવું] (૨) [અ હુજન] જમીનદાર
અને ખેડૂત વચ્ચેનો વાર્ષિક હિસાબ
હોજરી સ્ત્રીં [દિ. જોજ્જરી] ઓજરી જર, પેટ
-રું નં ઓજર, પેટ (તિરસ્કારમા)
હોટલ (હો), હોટેલ [દિ] આં ચાપાણી ઇં
નાસ્તાની દુકાન (૨) યુરોપી ઢબના વીંશી ને
ઉતારો [વતની ભતનો આદમી
હોટેન્ટોટ પું [ડચ, દિ] દક્ષિણ આફ્રિકાના મૂળ
હોઠ પું બુઓ ઓઠ [-દેડાપવો = બળડવું.
-માં ને હોઠમાં = કાંઈ સાલળે નહીં એમ,
ધીમેથી -હલાવવા = બોલવું હોઠે આવી
રહેવું = બોલવાની તૈયારીમા હેવું] ૦વાચન
હાઠના હલનચલનને જોઈ કે સ્પર્શી ને
સામાનુ બોલવું જાણવું તે (અવ-બહેરાનું)
હોઠ સ્ત્રીં [દિ. ઢોઢ] શરત [-મા હોતરું,
-બકવી, -મારવી]
હોડકું નં [સિં ઢોડ] નાની હોકી
હોકી સ્ત્રીં [સિં ઢોડ] મઠવો, પનાઈ
હોકો પું [બુઓ ઓહો] ઠાકણ (૨) [સરં
થોડો] મોજુ
હોત (હો) 'હોઈ'નું ભૂંકાં, વિધ્યર્થ. (હોઈ'નું
ભૂંકાં.)

હોતા પું [સં.] યજ્ઞમા મત્ર લાણી આહુતિ
હોમનાર

હોતું (હો) 'હોતું' બૂં કાં; 'હમેશ હોયા
કરતું' એવો અર્થ બતાવવા માટે વપરાય છે

હોત્ર નં [સં] હવનનો કુંડ

હોદો પું [અ. હૌદજ, સરં હિં હૌદા] અબાડી

હોદો પું [અ ઉદ્દહ] આધો; પદવી;

અધિકાર. -દેદાર વિં હોદો ધરાવનાર;

અમલદાર. -દેદારી સ્ત્રીં હેદાવાળા હોડ
તે, અમલદારી

હોન પું [કાનઢી હોન = સોનાનાણુ; સરં મ.]

શિવાજીના વખતનો એક સોનાનો સિકો

હોનાર (હો) વિંચનાર; બનનાર ('હોતું' બૂં કાં)

હોનારત સ્ત્રીં [હોતું-હોનાર] બનનાર બનાવ;

લવિચ્ચ (૨) અકરમાત

હોબાળો પું [જુઓ ઉબાળો = હોહા] સોડોમા

લહેરાત, ચર્ચા કે કુળેતી (૨) [જુઓ

આબાળો] ઊંધિયા પર મૂરતું તાપતું લડકું

હોમ પું [સં.] હવન, યજ્ઞ ંકુંડ પું યજ્ઞનો

કુંડ ંકુંડ સંકિં યજ્ઞમા આહુતિ આપવી.

ંશાલા (-ળા) સ્ત્રીં હોમ કરવાનો ઓરડો

હોમ રૂલ નં [ઈં] સ્વરાજ

હોમાશિ પું [સં.] હોમ-હવનનો અગ્નિ

હોમિયોપથી સ્ત્રીં [ઈં] રોગોપચારની એક

પદ્ધતિ [ખેર]

હોય (હો) 'હોય' વિધ્યથ (૨) અં હરી!

હોરવું (હો) સંકિં (ચ) જુઓ વહોરવું

હોરા સ્ત્રીં [મ] અઢી ધડી; કલાક (૨) એક

રાશિ કે લગ્નનો અર્ધો ભાગ (૩) જ-મકુંડળી

કે તે પરથી લવિચ્ચ ભાખવાની વિદ્યા

હોરી સ્ત્રીં [સરં હિં] એક તાલ (૨) હોળીના

દિવસોમાં ગવાતું એક ગાથન [વહોરો

હોરી (ઓ') સ્ત્રીં (ચ) વહોરી. -રો પું જુઓ

હોર્ન નં [ઈં] ભૂગણું, મોટરનું ભૂગણું.

[-મારવું = હોર્ન વગાડવું]

હોલ પું [ઈં] મોટો ઓરડો, ખંડ

હોલવવું સંકિં જુઓ ઓલવવું. -ણ નં

હોલાઈ જવું તે [ઓલાણ (ફવાતું)

હોલાણુ નં જુઓ હોલવણ (૨) (ઓ') જુઓ

હોલાવું અંકિં જુઓ ઓલાવું

હોલિકા, હોલી સ્ત્રીં [સં.] હોળી

હોલી સ્ત્રીં [જુઓ હોલો] હોલાની માદા

હોલોદિલ વિં [અ] અસ્થિર કે ચસકેલા ચિત્ત-

વાણું (૨) ભોણુ -લી સ્ત્રીં હોલોદિલપણું

હોલો પું [દિ. હોલ] એક પંખી [કલમ

હોલ્ડર નં [ઈં] વિલાયતી ઢબની ટાંકવાળી

હોલ્ડેસ નં [ઈં] મુસાફરીમાં બિરતરો ઇં

લપેડી લઈ જવાની એક ખોળ જેવી બનાવટ

હોવાટ પું [જુઓ હોવાવું] ગલરાટની

રાડાદોઢ (ચ.)

હોવાપણું (હો) નં [હોતું ઉપરથી] અસ્તિત્વ

હોવાવું અંકિં ['હો'. હો' રવં?] [કશા

માટે] ગલરાટમાં આમ તેમ દોડવું, સોવાવું

હોવું (હો) અંકિં [પ્રા. હુ, હવ (સ. મૂ.)] થવું;

બનવું; હયાતીમાં આવવું

હોવે અં [રવં] હા

હોશ પું [ફા.] ભાન, શુદ્ધિ (૨) શક્તિ, રામ.

[-ઊડી જવા = સાનસૂધ બતી રહેવી (બીક

કે આશ્વતથી). -માં આવવું = મૂર્છામાઘી

ભગ્ન થવું; ભાન આવવું] ંકેશ પું

ખંવં ભાન; હિ મત; ચેતના

હોશિયાર વિં [ફા] ચાલાક; કુશળ, નિપુણ

(૨) સાવધ; સાવચેત, ખબરદાર (૩) સમજી;

બુદ્ધિશાળી [-રહેવું = સાવધ રહેવું] -રી

સ્ત્રીં હોશિયારપણું. [-કરવી, દાખવવી,

ખતાવવી, મારવી = હાશ મારવી.

-રાખવી = સાવધ કે ખબરદાર રહેવું.]

હોરિપટલ સ્ત્રીં [ઈં] ઇસ્પતાલ

હોહા, -હો સ્ત્રીં [રવં]. ગડબડ. ઘોઘાટ,

ધમાલ (૨) લહેરાત કે ચર્ચા (૩) ગલરાટ;

ખલખળાટ (૪) અં એવો અવાજ ંકાર

વિં હોહા; ગલરાટ, ત્રાસ

હોળવું સંકિં [જુઓ ઓળવું (ઓળ = પ કિત);

અથવા પ્રા. હુલ = સાફ કરવું, કે પ્રા હોહ =

બીતું કરવું?] કંસિપ્રીથી વાળ ઠીક કરવા

હોળી સ્ત્રીં [પ્રા. હોલિયા (સં હોલિકા)] કામણ

પૂર્ણિમાનો તહેવાર, તે દિવસે લાકડા વગેરેનો

દગલો સળગાવવામાં આવે છે તે (૨) તેમ

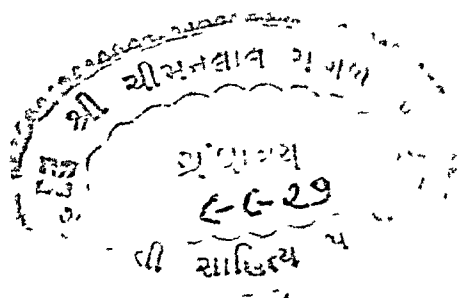
કોઈ વસ્તુનો ઢગલો કરી સળગાવવું તે (જેમ કે, વિદ્યથી કાપડની હોળી). [-કરવી = હોળી પેઠે સળગાવવું, બાળવું (૨) હોળી નિમિત્તે ઉપવાસ કરવો (૩) હોળીનું પર્વ મનાવવું. -દિવાળી વચ્ચે = કઠી નહીં; બ્યારે ગણો ત્યારે -હું નાળિયેર = આદૃત કે ભોખમના કામમાં ધસી જનાર. (-ખનાવવું = આદૃત કે ભોખમના ત્રાહિતને સડોવવો - સપડાવવો) -ભૂખ્યા રહેવું = હોળી પ્રગટે ત્યાં સુધી ઉપવાસ કરવો -રમવી = હોળીના તહેવારની ખુશાલીમાં પરસ્પર રંગ-ગુલાલ છાટવા. -બાળવી = ખરાબી કરવી.] -જોયું નં [હોળી ઉપરથી] હોળીમાં નાખવાનું નાનું છાણું (૨) હોળી ખેલનાર, ઘેરેયો, ફાગ ગાનારો છોકરો હોજોયો પું [જુઓ ઓળાઓ (ઓળ ઉપરથી)] (રકમની) પૂર્ણતાસૂચક અથવા દ્રાકાર ચિહ્ન ઉદા. ૧૭ (૨) ['જુઓ હોળીમાં'] હોંકાર (હોં) પું જુઓ હોંકાર

હોંચી, હોંચી (હોં) અં (રવં) ગધેહાના બૂકવાનો અવાજ
હોંશ(-સ) (હોં) સ્ત્રીં [જ. હોંસ, જુઓ હોંશ] ઊલટ; ઉમમ. [-માં આવવું. પૂરી થવી, ભાગી જવી.] -શી(ંહું), -સી(ંહું) વિં હોશવાળું
હોંશા(-સા)તોંશી(-સી) (હોં તોં) સ્ત્રીં હુ શાણી
હસ્તન વિં [સં] ગઈ કાલનું
હાં અં + [સરં મ, દિં] અહીંયા
હૂં પું [સં] પાણીનો ઊંડો ખાડો, ધરો
હૂંવ વિં [સ] લધુ, ટૂંકા અવાજનું
હૂંસ પું [સં] ક્ષય; ઘટાડો, નાશ
હૂં સ્ત્રીં [સં] લાજ, શરમ, મર્યાદા
હૂંમ અં [સં] લક્ષ્મીનો ખીજમત્ર
હૂંયમાણુ વિં [સં] હરાવું, લઈ જવાવું
હૂંસાદ પું [સં] આનંદ ઓમન પું સંગીતનો એક અલંકાર

૭

ળ પું [સરં મ] છેલ્લો ગુજરાતી બજન (એનાથી શરૂ થતો એકે શબ્દ નથી. ઘણા

શબ્દોમાં 'લ'ના વિકલ્પ તરીકે 'ળ' વપરાય છે) ંકાર પું ળ અક્ષર અને ઉચ્ચાર



19 DEC 2008

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ ગ્રંથાલય

અમદાવાદ - ૬